

విజ్ఞానము

ఆధునిక, భౌతిక, జీవ, గృహ, వృక్ష

విజ్ఞాన సర్వస్వం- 5

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కౌతిక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శిక్షపతి

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలరాజ్

గురు గౌరమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు పీఠప్రభాకర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు తైలింగ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు పోయి బాలా

గురు ఆరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు చక్రవర్తి ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమారాధ్య

వందే గురుపరంపరాం...

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్చుకోవటానికి

“నేను” గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020120036086

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language:

Scanning Centre: Any Centre

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Author's Last Name																														
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Year																														
1850-1900					1901-1910					1911-1920					1921-1930					1931-1940					1941-1950					1951-
Subject																														
Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...																						
Language																														
Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu																						

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

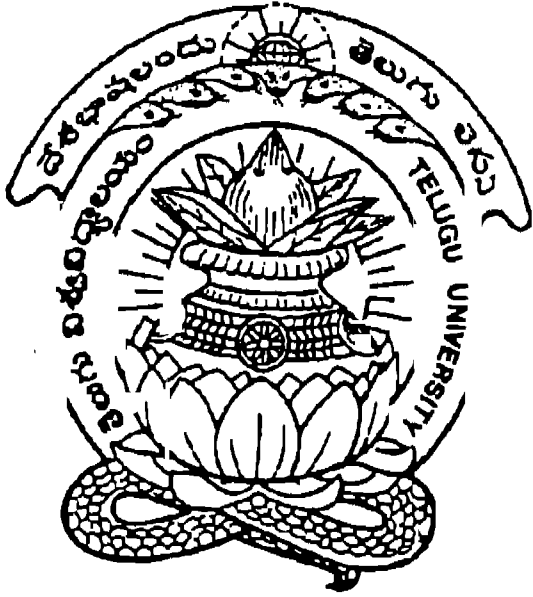

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

విజ్ఞాన సర్వస్వం

సంపుటం-5

విశ్వాసాహితి

కొమర్రాజు వెంకట లక్ష్మణరావు
విజ్ఞాన సర్వస్వ శాఖ

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

హైదరాబాదు - 500 004

విజ్ఞాన సర్వస్వం

ఐదవ సంపుటం

విశ్వానాహితి

సంపాదకులు

ఆచార్య కొత్తపల్లి వీరభద్ర రావు

ఆచార్య డి.వి.కె.రాఘవాచార్యులు

ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్ర శాస్త్రి

సంగ్రహక సంపాదకులు

శ్రీ బొమ్మకంటి శ్రీనివాసాచార్యులు

డా.పి.చంద్రశేఖర్ (సహాయకులు)

శ్రీ టి.నాగరాజ శెట్టి (సహాయకులు)

సమన్వయ సంపాదకుడు

డా.కె.ఆనందన్

ఉపాధ్యక్షులు

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

లలితకళా క్షేత్రం, పబ్లిక్ గార్డెన్స్

హైదరాబాదు - 500 004

ప్రవేశిక

మానవుడు విశ్వమానవుడుగా ఎదిగేందుకు విశాల హృదయంతోపాటు వివిధ విజ్ఞాన విశేషాలు కూడా ఎప్పటికప్పుడు సమకూర్చుకోవలసిన అవసరం ఉంది. ఈ అవసరం గుర్తించిన ప్రాజ్ఞుడు కనుకనే ఎనభైయేళ్ళ క్రిందట శ్రీ కొమర్రాజు వెంకటలక్ష్మణరావు ఆంధ్ర విజ్ఞానసర్వస్వ రచనకు శ్రీకారం చుట్టారు. ఒక్క వంగభాషలో తప్ప సర్వభారతీయ భాషల్లోను విజ్ఞానసర్వస్వ రచనకు కొమర్రాజు వారిదే ప్రథమ ప్రయత్నం. ముచ్చటగా మూడు సంపుటాలు విడుదల చేసిన తరువాత 1923 లో ఆయన కన్నుమూశారు. అటు తరువాత ఆ మహాకార్యాన్ని శ్రీ కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు గారు కొనసాగించాలని ప్రయత్నించినా అది పూర్తిగా కార్యరూపం ధరించకుండానే వారు కూడా 1938లో దివంగతులైనారు. వ్యక్తులెంత దృఢసంకల్పులైనా సంస్థల కుండే సౌకర్యం వ్యక్తుల కుండకపోవచ్చు. అదృష్టవశాత్తు విజ్ఞానసర్వస్వ నిర్మాణానికి స్వచ్ఛంద సంస్థగా తెలుగుభాషా సమితి ముందుకు వచ్చింది. భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించి, నవమాసాలు నిండబోయే శుభసమయానికి అనగా 1948 మే మాసంలో తెలుగుభాషా సమితి విజ్ఞానసర్వస్వ నిర్మాణ ప్రయత్నాలు చురుకుగా ప్రారంభించింది. 1956 వరకు మద్రాసులోను, అటుపిమ్మట హైదరాబాదులోను కార్యస్థానాన్ని ఏర్పరుచుకొని, ఒక పావుశతాబ్ది కాలంలో 14 సంపుటాలు విడుదల చేయగలిగింది. 1983లో తెలుగు సంస్కృతి (దేశము-చరిత్ర) సంపుటం విడుదలైంది. అటు తరువాత తెలుగుభాషా సమితి 1985లో ఆవిర్భవించిన తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంలో విలీనం కావటం జరిగింది. విలీనమైన తరువాత విశ్వవిద్యాలయంలోని విజ్ఞానసర్వస్వ శాఖ విజ్ఞానసర్వస్వ రూపకల్పనకు ఆద్యుడైన కొమర్రాజువెంకటలక్ష్మణరావు పేరుతోనే వ్యవహారం కావటం అందరికీ తెలిసిందే.

ఇది తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంలోని విజ్ఞానసర్వస్వ శాఖ పూర్వరంగం. తెలుగుభాషా సమితి చేసిన మహాకృషిని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం 1987లో తెలుగు సంస్కృతి ద్వితీయ భాగాన్ని పరివర్ధిత సంపుటంగాను 1992లో దర్శనములు-మతములు లఘుసంస్కరణలతో కూడిన ద్వితీయముద్రణగాను విడుదల చేయడం జరిగింది.

ప్రస్తుతం తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం విశ్వసాహితీ అనే సంపుటాన్ని విడుదల చేస్తున్నది.

లోగడ 1961లో తెలుగుభాషా సమితి విజ్ఞానసర్వస్వసంపుటలలో ఆరవదిగా విశ్వసాహితీ అనే విడుదల చేసింది. అందులో ప్రధానంగా నాలుగు భాగాలున్నాయి. 1. భాషా విభాగం 2. లక్షణ సారస్వత విభాగం. ఈ మూడూ సమీక్షావ్యాస సమన్వితాలు, నాల్గవ విభాగంలో అకారాది ముఖ్య వివరించబడినాయి. మొత్తం సంపుటిలోని భాషాసారస్వత విభాగాలలో 18 భారతీయ భాషాసా గూర్చి 23 భారతీయేతర విశ్వభాషాసారస్వతాలను గూర్చి వివరించడం జరిగింది. లక్షణ విభాగంలో కావ్యాలంకార లక్షణ విశేషాలు వివరించబడినాయి. ఈ విశేషాలన్నింటినీ మూడు సువిస్తృత స వివరించాలనే దృష్టితో ప్రత్యేకంగా విశ్వసాహితీ, భారత భారతి, సాహిత్య దర్శనం అనే సంభావించబడినాయి. వీటిలో విశ్వసాహితీ అనే సంపుటం సంపూర్ణరూపం సంతరించుకొని ప్రస్తుత అవుతున్నది. విశ్వసాహితీలో భారతీయేతరమైన విశ్వసాహిత్యాలు దాదాపు 67 అకారాద్యనుక్రమణికా వివరించబడినాయి. ఆంధ్రభాషాసాహిత్యాది విశేషాలు తెలుగు సంస్కృతి సంపుటాలలో స వివరించబడినాయి. అదేవిధంగా ఆంధ్రేతర భారతీయభాషలకు సంబంధించిన అంశాలు భారత ప్రత్యేక సంపుటిలో చేర్చడం జరుగుతున్నది. కనుక వాటిని విశ్వసాహితీలో చేర్చలేదు.

తెలుగువారికి ప్రపంచ భాషలను గూర్చి, సాహిత్యాలను గూర్చి చక్కని అవగాహన కలిగించ విజ్ఞానసర్వస్వ సంపుటం ఉపకరించగలదు.

ఎంతో శ్రమకోర్చి దీనిని సమగ్రసుందరంగా తీర్చిదిద్దిన సంపాదకులకు, వ్యాసకర్తలకు, సమా విజ్ఞానసర్వస్వ శాఖ ఉద్యోగులకు నా హృదయపూర్వక శుభాభివందనలు.

వివిధ సాహితీ విజ్ఞాన విశేషాలను తెలుగు మాధ్యమంలో అందించాలని సంకల్పించిన తెలుగు లయం కృషిని విజ్ఞులు ప్రోత్సహించడం మాత్రమేకాక, తగు సలహాలు సూచనలు కూడా అంద ఆశిస్తున్నాం.

ప్రస్తుత ఆంధ్రరాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రులు - మాన్యశ్రీ నందమూరి తారకరామారావుగారి మేధావు ముద్దుబిడ్డ తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం ఈ శుభసందర్భంలో ఈ సంపుటాన్ని విడుదల చేయగలుగు ఎంతో ఆనందిస్తున్నాం.

యథాపూర్వంగా ఈ విజ్ఞానసర్వస్వ సంపుటం కూడా అందరి ఆదరాభిమానాలు మారగొంటుం స్తున్నాం.

పేర్వారం 2

హైదరాబాద్

డిసెంబర్ 20, 1994

విజ్ఞప్తి

విజ్ఞానసర్వస్వ సంపుటాలలో పూర్వపు తెలుగుభాషాసమితి అనుసరించిన విధానం ప్రయోజనకరంగా ఉందని భావించి దానినే కొనసాగించడం జరుగుతున్నది. ఏదైనా ఒక విజ్ఞానరంగాన్ని, కొన్ని సందర్భాలలో దానికి సన్నిహితంగా ఉన్న మరికొన్ని విజ్ఞానరంగాలను ఒక క్షేత్రం (Unit) గా గ్రహించి, దానికి సంబంధించి ఒక సంపుటం లేదా అవసరమైతే ఎక్కువ సంపుటాలు వెలువరించాలన్నది ఈ విధానం. ప్రతి క్షేత్రంలోనూ మొదట విహంగవీక్షణంగా ఆ విజ్ఞానక్షేత్రానికి ఉన్న చారిత్రక ప్రాధాన్యాన్ని వివరిస్తూ సమీక్ష పొందుపరచడం, ఆ తర్వాత విపులంగా తెలుసుకోవాలనే పాఠకుల నిమిత్తం ఆ క్షేత్రానికి సంబంధించిన వివిధ అంశాలను అక్షరక్రమంలో ఆరోపాలుగా ఇస్తూ వివరించడం ఈ విధానం. ఇందువల్ల ఈ సంపుటాలను సంప్రతించే పాఠకులకు అధిక సౌకర్యంగా ఉండగలదని మా విశ్వాసం.

మొట్టమొదట 1961లో తెలుగుభాషా సమితి ప్రకటించిన విశ్వసాహితీ సంపుటాన్ని మూడు సంపుటాలుగా (విశ్వసాహితీ, భారతభారతి, సాహిత్య దర్శనం) ప్రచురించ తలపెట్టాము. సమితి ప్రచురణగా వెలువరించినపుడే (అప్పటి ఆరవ సంపుటం) ఆచార్య దివాకర్ల వేంకటాచార్యుని సంపాదకులుగాను, శ్రీ చీమకుర్తి శేషగిరిరావు సంగ్రాహకులుగాను ఉండి విశేష శ్రద్ధాసక్తులతో ఎంతో ప్రామాణికంగా ఆ సంపుటాన్ని తీర్చిదిద్దారు. ఆ సంపుటం ప్రతులు చెల్లినందున కొన్ని సంవత్సరాలుగా లభ్యం కావడం లేదు. దానిని సవరించి, పెంచి, విస్తృత పునర్ముద్రణంగా మూడుసంపుటాలలో వెలువరించాలని తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంలోని కొమరాజు వేంకట లక్ష్మణరావు విజ్ఞాన సర్వస్వశాఖ ప్రతిపాదించింది. ఆచార్య కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు, ఆచార్య డి.వి.కె.రాఘవాచార్యులు, ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రశాస్త్రి సంపాదకులుగాను; శ్రీ బొమ్మకంటి శ్రీనివాసాచార్యులు సంగ్రాహక సంపాదకులుగాను; డా.పి.చంద్రశేఖర్, శ్రీ టి.నాగరాజ శెట్టి సహాయకులుగాను వ్యవహరించి ఈ సంపుటాన్ని పరిష్కరించి ఇచ్చారు. ఈ కృషిలో విజ్ఞాన సర్వస్వశాఖ ఆఫీసర్-ఇన్-చార్జ్ అయిన డా.కె.ఆనందన్ సమన్వయం సంపాదకులుగా వ్యవహరించారు. ఇందుకు సంపాదకులకు, సంగ్రాహసంపాదకులకు, సమన్వయ సంపాదకులకు, వ్యాసరచయితలకు, విజ్ఞాన సర్వస్వశాఖలోని ఉద్యోగులకు విజ్ఞానసర్వస్వశాఖ కృతజ్ఞతాభివందనాలు అర్పిస్తున్నది.

విజ్ఞాన సర్వస్వశాఖ ప్రకటించే ప్రచురణలన్నీ ఆధునిక తెలుగుభాషలో ఉండాలనే విధాన నిర్ణయానికి అనుగుణంగా ఈ సంపుటంలోని వ్యాసాల శైలిని వీలైనంతవరకు సంస్కరించడం జరిగింది. విజ్ఞాన సర్వస్వశాఖ ఆరు సంపుటాలను ఒకేసారి చేపట్టి తుదిరూపమిచ్చే ప్రయత్నంలో భాగంగా మేమిప్పుడు తొలిసంపుటమైన విశ్వసాహితీని ప్రచురించగలుగుతున్నందుకు సంతోషంగా ఉన్నది. త్వరలోనే మిగతా ఐదు సంపుటాలు (భౌతికశాస్త్రం, రసాయనశాస్త్రం, తెలుగు సంస్కృతి 3వ సం., భారతభారతి, జ్యోతిశ్శాస్త్రం) సిద్ధమవుతున్నాయి. మా కృషిలో ఆయావిజ్ఞాన రంగాలలో నిష్ణాతులైన వారి సహకారం ఎంతో ఆవశ్యకం. అటువంటి సహకారం మాకు సంతృప్తికరమైన రీతిలో లభించటం మా అదృష్టం. అయితే కృషికి పట్టే కాలవ్యవధిలో మాత్రం అంతో ఇంతో జాప్యం కావడం అనివార్యమవుతున్నది.

కాగితం ధరలు, ముద్రణ వ్యయం పెరిగినప్పటికీ విజ్ఞాన సర్వస్వ సంపుటాల వంటి పరామర్శ గ్రంథాలు పాఠకులకు అందజేయవలసిన అవసరాన్ని గుర్తించి సంపుటం ధరను గణనీయంగా తగ్గించి రూ.100/-లకే ఇవ్వాలని మా విశ్వవిద్యాలయం నిర్ణయించింది.

ఈ సంపుటం మా శాఖలోని కంప్యూటర్ల మీదనే లేజర్-సెట్టింగ్ చేసినవారు శ్రీమతి విజయలక్ష్మి, శ్రీ జి.సుబ్బారావు.

ఈ సంపుటం తయారీలో సహకరించిన వారందరికీ మా కృతజ్ఞతలు.

హైదరాబాదు
17-12-1994

జి.చెన్నకేశవ రెడ్డి
శాఖాధిపతి,
కొమరాజు వెంకటలక్ష్మణరావు విజ్ఞాన సర్వస్వ శాఖ

సంపాదకీయం

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంలో విలీనం కావడానికి ముందు తమ 16 సంపుటాల ప్రణాళికలో తెలుగు భాషా సమితి వారు ప్రచురించిన 14 సంపుటాలలోనూ ఆరవది విశ్వసాహితీ సంపుటం. ప్రపంచ భాషాసాహిత్యాలూ, వాటికి సంబంధించిన వివిధ సిద్ధాంతాలూ అన్నీ ఒకే సంపుటంలో ఆ ప్రణాళికలో వచ్చాయి. కాని తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంవారు తమకు అందుబాటులో ఉన్న వనరుల దృష్ట్యా తెలుగు భాషా సమితివారి ప్రణాళికను మరింత విస్తృతపరిచి సమితి ఒకే సంపుటంలో వివరించిన వివిధ విషయాలను వేరువేరు ప్రత్యేక సంపుటాలలో వివరించాలని నిర్ణయించారు. ఆ నిర్ణయానికి అనుగుణంగా వెనుకటి భాషా సమితి వారి విశ్వసాహితీ సంపుటాన్ని భారత భారతి (భారతీయ భాషా సాహిత్యాలు), విశ్వసాహితీ (భారతీయేతర భాషాసాహిత్యాలు), సాహిత్యదర్శనం (భాషా సాహిత్య సిద్ధాంతాలు, విమర్శనరీతులు) అని మూడు ప్రత్యేక సంపుటాలుగా ప్రకటించాలని నిశ్చయించి, వాటిలో విశ్వసాహితీ సంపుట సంగ్రహకత్వ, సంపాదకత్వ బాధ్యతలను మాకు ఒప్పగించారు.

సమితి విధానాన్నే కొనసాగిస్తూ తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం కూడా ప్రతి సంపుటంలోనూ సమీక్షా భాగం, అకారాది వ్యాస వివరణ భాగం, చివర సూచి ఉండాలని నిర్ణయించింది. సమీక్షా భాగంలో భారతీయేతర భాషాసాహిత్యాల వివరణను భౌగోళిక విభాగాన్ని అనుసరించి ఆసియా, యూరప్, ఆఫ్రికా, ఉత్తర అమెరికా, దక్షిణ అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా ఖండాల భాషా సాహిత్యాలను వేరు వేరు అధ్యాయాలలో వివరించాలనీ, ప్రతి అధ్యాయంలోనూ అకారాది క్రమం పాటించాలని సంపాదక సమితి నిర్ణయించింది. పాకిస్థాన్, బంగ్లాదేశ్ లలోని సాహిత్యాలు మారిన రాజకీయ పరిస్థితుల ననుసరించి భారతీయేతర సాహిత్యాలే అనవలసి వచ్చినా అక్కడి ఉర్దూ, బెంగాలీ భాషలు భారతీయ భాషలే కావడంవల్లనూ, భారతదేశం నుంచి ఆ దేశాలు విడిపోయిన తరువాత అక్కడ వెలసిన సాహిత్యాల విలక్షణ స్వభావాన్ని వివరించే గ్రంథాలు ఏవీ లభించకపోవడంవల్లనూ వాటిని ఆసియాఖండ సాహిత్యాలలో వివరించడం జరుగలేదు. ప్రత్యేకంగా అభివర్ణించదగిన వివిధ ఖండాలలోని జాతీయ సాహిత్యాల నిర్ణయంలో చాలావరకు మేము ఎన్ సైక్లోపీడియా బ్రిటానికా మార్గాన్నే అనుసరించాము.

ఇంగ్లీషులిపి (రోమన్ లిపి) ఉచ్చారణ విధేయమైన లిపి కాకపోవడంవల్ల వివిధ దేశాల రచయితల పేర్లను మన దేశంలో వేరువేరు వర్ణక్రమాలలో వ్రాస్తూ ఉండటం, పలుకుతూ ఉండటం పరిపాటి అయింది. ఈ సంపుటానికి సంబంధించి నంతవరకయినా ఏకరూపమైన వర్ణక్రమాన్ని పాటించడం సముచితంగా ఉంటుందనే ఉద్దేశంతో వివిధ భాషాసాహిత్యాలలో కొంతవరకు పరిచయం ఉన్న నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం ఆంగ్లశాఖాచార్యులు డా.డి.వి.కె.రాఘవాచార్యులను ఈ సంపుటంలో చేర్చే వివిధ రచయితల పేర్ల ప్రామాణిక వర్ణక్రమాన్ని సూచించవలసిందిగా అభ్యర్థించి ఆయన సూచించిన వర్ణక్రమాన్నే ఈ సంపుటంలో పాటించాము. చాలావరకు

సంపాదకమండలి

సంపాదకులు :

డా.కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు
179, వెస్ట్ నెహ్రూ నగర్,
సికిందరాబాదు-500 026.

శ్రీ.శే. డి.వి.కె.రాఘవాచార్యులు
3-29-18/1 పార్క్‌రోడ్, కృష్ణనగర్,
గుంటూరు-522 006.

డా.ముదిగొండ వీరభద్ర శాస్త్రి
2-2-2/7, ప్రశాంత్ నగర్,
హైదరాబాదు-500 044.

సంగ్రాహక సంపాదకులు :

శ్రీ బొమ్మకంటి శ్రీనివాసాచార్యులు
1-9-34/5/1, రామ్‌నగర్,
హైదరాబాదు-500 048.

డా.పి.చంద్రశేఖర్ (సహాయకులు)
లెక్చరర్, విజ్ఞాన సర్వస్వ శాఖ, విజ్ఞాన వికాస పీఠం
తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు-500 004.

శ్రీ టి.నాగరాజ శెట్టి (సహాయకులు)
సంగ్రాహక సహాయకుడు, విజ్ఞాన సర్వస్వ శాఖ, విజ్ఞాన వికాస పీఠం
తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు-500 004.

సమన్వయ సంపాదకుడు :

డా.కె.ఆనందన్
రీడర్, జానపద కళల శాఖ, లలిత కళా పీఠం
తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు-500 004.

గు.శం.

డా.శంకరరావు, గుమ్మా
97-2 ఆర్.టి., సంజీవరెడ్డి నగర్, హైదరాబాదు, 500 038.

చ.తి.

డా.తిరుపతిరావు, చన్నాప్రగడ
221, 9వ మెయిన్ రోడ్డు, 2వ క్రాస్ రోడ్డు
న్యూ మైకో లేఅవుట్ క్వార్టర్స్, అరకెరే, బెంగుళూరు, 560 076.

చంద్ర.

డా.చంద్రశేఖర్, పగడాల
లెక్చరర్, విజ్ఞాన సర్వస్వ శాఖ, విజ్ఞాన వికాస పీఠం
తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు - 500 004.

చక్రపాణి

శ్రీ చక్రపాణి, కె.
ఆంగ్లోపన్యాసకుడు, ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్ ఓరియంటల్ కళాశాల,
తిలక్ రోడ్, హైదరాబాదు-500 001

చిం.వెం.

శ్రీ వేంకటేశ్వర్లు, చింతా
ఆంధ్రోపన్యాసకుడు, నాగార్జున జూనియర్ కళాశాల,
సంజీవరెడ్డి నగర్, హైదరాబాదు, 500 038.

చీ.శే.రా.

కీ.శే. శేషగిరిరావు, చీమకుర్తి
1-9-34/4/E, రామ్ నగర్, హైదరాబాదు-500 048.

జయలక్ష్మి

శ్రీమతి జయలక్ష్మి, పి.
221, 9వ మెయిన్ రోడ్, 2వ క్రాస్ రోడ్,
అరకెరే, బెంగుళూరు - 560 076.

జి.అ.నా.

శ్రీ అశ్వత్థ నారాయణ, జి.
53, నేతాజీ రోడ్, II బ్లాక్, టి.ఆర్.నగర్
బెంగుళూరు- 560 028.

జె.ఇ.షామ్.

శ్రీ షామ్, జె.ఇ.
నెదర్లాండ్ ప్రభుత్వ రాయబారి కార్యాలయం, న్యూఢిల్లీ.

జె. సూ. ప్ర.

ఆచార్య సూర్యప్రకాశరావు, జోష్యుల
బి 4/60 హనుమాన్ ఫూట్, వారణాసి- 221 001.

డి.మా.రా.

శ్రీ మాణిక్యాల రావు, డి.
ఆంగ్లోపన్యాసకుడు, అభ్యుదయ ఓరియంటల్ కళాశాల,
జియాగూడ, హైదరాబాదు.

ఫి. అ.రా.

శ్రీ ఫియా అనుమన్ రాజధాని
బాంకాక్.

బొ.శ్రీ

శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యులు, బొమ్మకంటి
1-9-34/5/1, రామ్ నగర్,
హైదరాబాదు. 500 048.

భవాని

శ్రీమతి దుర్గాభవాని, ఎమ్.
2-2-2/7, ప్రశాంత్ నగర్, హైదరాబాదు- 500 044.

భారతి

శ్రీమతి భారతి, టి.
ఆంగ్లోపన్యాసకురాలు, శ్రీ పద్మావతీ మహిళా విశ్వవిద్యాలయం,
తిరుపతి - 517 502.

భార్గవి

డా.భార్గవీ పి.రావ్
70, యం.ఐ.జి., న్యూ సంతోష్ నగర్, హైదరాబాదు - 500 659.

మ.మొ.ఖా.

ఆచార్య మొయిద్ ఖాన్, మహమ్మద్.
అరబిక్ శాఖాధ్యక్షులు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం,
హైదరాబాదు - 500 007.

మ.సూ.మూ.

కీ.శే. సూర్యనారాయణ మూర్తి, మల్లాది
ఆంధ్ర ఉపన్యాసకులు, ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్ కళాశాల, గద్వాల.

మంజుశ్రీ

డా.రమాపతిరావు, అక్కిరాజు
140/B, సంతోష్ నగర్ కాలనీ, హైదరాబాద్,
హైదరాబాదు, 500 659.

మల్లేశం

శ్రీ మల్లేశం
ఆంగ్లోపన్యాసకుడు, గవర్నమెంట్ డిగ్రీ కాలేజ్,
సిద్దిపేట, మెదక్ జిల్లా.

ము.వీ.

డా.వీరభద్రశాస్త్రి, ముదిగొండ
2-2-2/7, ప్రశాంత్ నగర్,
హైదరాబాదు-500 044.

రషీద్.

శ్రీ రషీద్ గులాం దస్తగీర్
పారసీ భాషా శాఖాధ్యక్షులు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం,
హైదరాబాదు, 500 007.

విషయాను క్రమణిక

పుటలు

I సమీక్ష	1 - 201
1. భాష-సాహిత్యం	1
2. ప్రపంచభాషలు-వాని వ్యాప్తి	4
3. ప్రపంచ సాహిత్యాలు-పరిచయం	19
4. ఆసియాఖండ సాహిత్యాలు	20-56
1. అరబ్బీ భాష - సాహిత్యం	20
2. ఇండోనీషియన్ భాష - సాహిత్యం	24
3. కొరియన్ భాష - సాహిత్యం	26
4. చైనీస్ భాష - సాహిత్యం	27
5. జపానీస్ భాష - సాహిత్యం	30
6. జావానీజ్ భాష - సాహిత్యం	38
7. తాయ్ భాష - సాహిత్యం	40
8. తుర్కీ భాష - సాహిత్యం	42
9. ఫార్సీ భాష - సాహిత్యం	44
10. బర్మీస్ భాష - సాహిత్యం	48
11. మలయ్ భాష - సాహిత్యం	50
12. సింహళీ భాష - సాహిత్యం	51
13. సిరియాక్ భాష - సాహిత్యం	52
14. హీబ్రూ భాష - సాహిత్యం	54
5. యూరప్ ఖండ సాహిత్యాలు	56-166
1. ఆంగ్లో నార్మన్ సాహిత్యం	56
2. ఆర్మీయన్ భాష - సాహిత్యం	58
3. ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యం	60
4. ఇంగ్లీషు భాష - సాహిత్యం	61
5. ఇటాలియన్ భాష - సాహిత్యం	76
6. ఈలమైట్ భాష - సాహిత్యం	81
7. ఎస్టోనియన్ భాష - సాహిత్యం	82
8. ఐరిష్ భాష - సాహిత్యం	83

6. ఆఫ్రికాఖండ భాషలు - సాహిత్యాలు	167-179
1. ఆఫ్రికన్ భాషలు	167
2. ఆఫ్రికా సాహిత్యాలు	169
3. ఇతియోపియన్ సాహిత్యం	171
4. ఈజిప్షన్ భాష - సాహిత్యం	173
5. కోప్టిక్ భాష - సాహిత్యం	174
6. దక్షిణాఫ్రికా సాహిత్యం	175
7. స్వాహిలీ భాష - సాహిత్యం	178
7. ఉత్తర అమెరికా సాహిత్యాలు	180-191
1. అమెరికన్ సాహిత్యం	180
2. కెనడా సాహిత్యం	189
8. దక్షిణ అమెరికా సాహిత్యాలు	191-196
1. అర్జంటీనా సాహిత్యం	191
2. కరీబియన్ సాహిత్యం	193
3. లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యం	194
9. ఆస్ట్రేలియా సాహిత్యాలు	196-199
1. ఆస్ట్రేలియన్ సాహిత్యం	196
2. న్యూజిలాండ్ సాహిత్యం	198
10. సింహావలోకనం	200-201
II అకారాది వివరణ	202-731
1. అనుబంధం-I	696
2. అనుబంధం-II	703
3. తెలుగు-ఇంగ్లీష్ వర్ణక్రమ సూచిక	706
4. ఇంగ్లీష్-తెలుగు వర్ణక్రమ సూచిక	719
III ఉపయుక్త గ్రంథ సూచి	732
IV సూచి	735-830

పదీక
బ

భాష - సాహిత్యం

భాష : 'భాష' (మాటలాడు) అనే సంస్కృత ధాతువు నుంచి నిష్పన్నమైన 'భాష' అనే తెలుగు పదమూ, 'లింగ్వ' (నాలుక) అనే లాటిన్ పదం నుంచి ఏర్పడిన 'లాంగ్వేజ్' అనే ఇంగ్లీషు పదమూ రెండూ సమాజంలో ప్రజలు భావ వినిమయం చేసుకొనేందుకు వాడే ఉచ్చరిత ధ్వనుల సముదాయాన్ని సూచిస్తాయి. ఒకవ్యక్తి తోటివ్యక్తికి తన భావాన్ని తెలిపేందుకు నోటితో ఉచ్చరించే ధ్వనుల సముదాయం భాష. మొట్టమొదట ఏ భాష రూపం అయినా ధ్వన్యాత్మకమే. భాషలు పుట్టిన తరువాత కొన్ని వేల ఏళ్ళకి లిపులు పుట్టాయి.

శిశువు జన్మించిన తరువాత ఒకటి రెండు ఏళ్లలో తన చుట్టూ ఉన్న జనం ఉచ్చరించే ధ్వనులను వింటూ వాటిని అనుకరించాలని ప్రయత్నిస్తూ సహజంగానే ఆ భాషను నేర్చుకొంటాడు. అలా నేర్చుకొనే భాష ఆ శిశువుకు మాతృభాష అవుతుంది. క్రమంగా పెరిగి పెద్ద వాడైన తరువాత పుస్తకాల ద్వారా గాని, ఇతర భాషా ప్రాంతాలలో కొంతకాలం జీవించడం వల్ల గాని అతడు మరెన్నో భాషలు నేర్చుకోవచ్చు. అలా నేర్చుకొన్నవన్నీ అతనికి ద్వితీయభాష అవుతాయి గాని మాతృభాషలు కాలేవు. ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా అరుదైన సందర్భాలలో ఇంట్లో తల్లి ఒక భాషా వర్గానికీ, తండ్రి మరో భాషా వర్గానికీ చెందిన వారైనప్పుడు శిశువు ద్వితీయ భాషా వ్యవహార కావడం, అతనికి ఆ రెండూ మాతృభాషలే కావడం జరుగవచ్చు.

జంతుజాలంలో మానవులలోనే కాక ఇతర ప్రాణు లలో కూడా మౌఖికధ్వనుల ద్వారా గాని, తేనెటీగలలో వలె ఆంగిక విన్యాసాల ద్వారా గాని పరస్పర భావ వినిమయం చేసుకొనే పద్ధతి ఉన్నా, మానవుని భాషలో వలె ఆ భాషలలో అనంతమైన సృజనావకాశం కనిపిం చదు. మానవ భాష అత్యంత సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన అనుభూతులను కూడా ప్రకటింపజాలినట్టిది.

మాండలికాలు : ఒక భాష మాట్లాడే వ్యక్తులలో ఏ ఇద్దరూ పూర్తిగా ఒకే విధంగా మాట్లాడరు. అలాగే వివిధ ప్రాంతాలలోని ప్రజలు మాట్లాడే భాషలలోనూ తేడాలు గోచరిస్తాయి. ఇలా వేరు వేరు ప్రాంతాలలో వేరు వేరు

భేదాలతో మాట్లాడబడుతూ ఉండే ఆ భాషా ప్రకారాలను ఆ భాష తాలూకు మాండలికాలు (Dialects) అంటారు. ఈ మాండలికాలు భౌగోళిక భేదంవల్లనే ఏర్పాటు కానక్కర లేదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఒకే ప్రాంతంలో నివసిస్తున్నా వివిధ వృత్తులు అవలంబించే వారి భాషా రూపాలలో తేడాలు ఉండడం, అవి వృత్తి సంబంధమైన భాషా భేదాలుగా పరిగణించబడడం జరుగుతుంది. స్థూలంగా మాండలికాల మధ్య ఏన్ని తేడాలు ఉన్నా, ఒక మాండలికం మాట్లాడే వారికి ఇతర మాండలికాలు బోధపడుతూ ఉన్నంతవ రకూ అవి అన్నీ ఏక భాషగానే పరిగణించబడుతాయి. భిన్న మాండలికాలు మాట్లాడే ప్రాంతాల మధ్య దూరం ఎక్కువవడం వల్ల గానీ, ఆదాన ప్రదానాలు తగ్గిపోయి వాటి మధ్యా అనుబంధం పూర్తిగా తెగిపోవడం వల్ల గానీ, ఒక ప్రాంతంలోని మాండలికం మరొక ప్రాంతం వారికి అర్థం కానంత భిన్నంగా మారిపోవడం సంభవించ వచ్చు. అప్పుడు అవి వేరు వేరు భాషలుగా పరిగణించబ డినా, ఒకే భాషా కుటుంబానికి చెందిన భిన్న భాషలుగా గుర్తించబడుతాయి.

ప్రమాణ భాష : చాలా భాషా సమాజాలలో రాజకీయ విద్యా, వ్యాపారాదులవల్ల ప్రాముఖ్యం వహించిన ఒక పట్టణం లేక ప్రాంతంలో ఉన్నత శ్రేణి వారి వాడుక/ చదువుకొన్న వారి వాడుక ఆధారంగా ప్రమాణభాష (Standard language) ఏర్పడి మాండలిక ప్రయోగాలను కలుపు కొంటూ వ్యాప్తమవుతుంది. మాండలికాలకంటే ప్రమాణ భాషా ప్రయోగానికి వ్యాప్తి ఎక్కువ. సాహిత్య రచన, విద్యా బోధన, రేడియో, టెలివిజన్ మొదలైన వాటిలో కార్యక్రమాలు, కోర్టులు మొదలగు వాటిలో వ్యవహారాలు నడపడం ప్రమాణభాషలోనే జరుగుతాయి. ప్రమాణ భాష ఎక్కువమంది ప్రజలకు సమ్మతంగా ఉంటుంది.

సాహిత్యం : భాషలో మానవుని బౌద్ధిక వ్యాపార ఫలి తాలను తెలియ చేసే రచనల కంటే భిన్నంగా మానవుని అనుభూతిని ప్రకటించే రచనలను 'సాహిత్యం' అనవ చ్చును. సాహిత్యేతర రచనలలో శబ్దానికీ, అర్థానికీ మధ్య ఘనిష్ఠ మైన సంబంధం ఉండదు. ఒకే అర్థాన్ని భిన్న

శబ్దాలలో కూడా వ్యక్తీకరించ వచ్చును. 'సహితయోః శబ్దార్థయోః భావః సాహిత్యం' అని సాహిత్య శబ్దానికి వ్యుత్పత్తి. ఏ రచనలో శబ్దార్థాలకు మిక్కిలి ఘనిష్ఠమైన సంబంధం ఉంటుందో అది సాహిత్యం. దీనిలో అర్థం కేవలం బౌద్ధికమైన భావరూపం కాదు; రసరూపం గాను, ధ్వనిరూపంగాను కూడా ఉంటుంది. సాహిత్యంలో అర్థమూ, దానిని ప్రకటించే శబ్దమూ పార్వతీ పరమేశ్వరులవలె నిత్య సంపృక్తాలై ఉంటాయి. అందుకే కాళిదాసు అంటాడు:

వాగర్థా వివ సంపృక్తౌ వాగర్థ ప్రతి పత్తయే/
జగతః పితౄ వస్తే పార్వతీ పరమేశ్వరౌ॥

ఈ శ్లోకంలోని వాగర్థాలు, సాహిత్యంలో- ముఖ్యంగా కవిత్వంలో- అవినాభావంగా కలిసి ఉండే శబ్దార్థాలు.

సాహిత్యాన్ని తెలుగులో 'సారస్వతం' అని అనడం కూడా పరిపాటి. 'సారస్వతం' అనగా సరస్వతీ సంబంధమైనది అని అర్థం. సంగీత, సాహిత్యాలు సరస్వతీదేవికి స్తనద్వయం వంటివి అనీ, వాటిలో ఒకటి (సంగీతం) ఆపాత మధురం కాగా, మరొకటి (సాహిత్యం) ఆలోచనామృతం అనీ చాటుతుంది ఈ క్రింది శ్లోకం:

సంగీత మపి సాహిత్యం

సరస్వత్యా స్తన ద్వయమ్/

ఏక మాపాత మధురం

అన్యదాలోచ నామృతమ్॥

సాహిత్య శబ్దానికి ఆంగ్ల పర్యాయం అయిన 'లిటరేచర్' అనే శబ్దం లాటిన్ భాషలోని 'లిటరే' (వర్ణమాలలోని వర్ణాలు) అనే పదం నుంచి నిష్పన్నమైంది. అనగా - చక్కగా కూర్చిన వర్ణాలు కలది, అంటే 'అక్షర రమ్యత కలది' అని అర్థం చేసుకో వచ్చును. పాశ్చాత్యదేశాలలో ప్రాచీన కాలంలో వేరు వేరు సాహిత్య ప్రక్రియలకు సంబంధించిన సాహిత్యాలను 'పోయెటిక్ లిటరేచర్', 'ప్రోజ్ లిటరేచర్' అని వేరు వేరు భాగాలుగా వ్యవహరించేవారు. అరిస్టాటిల్ వ్రాసిన పోయెటిక్స్ అనే గ్రంథం గ్రీక్ పురాణాలు మొదలైన వాటినుంచి కూడా ఉదాహరణలు ఇచ్చినా, ప్రధానంగా 'ట్రాజెడీ' (విషాదాంత రూపకం) పరిశీలనకే పరిమితమైంది. 'లిటరేచర్' అనే పదం వ్యుత్పత్తి అర్థంలో లిఖిత సాహిత్యానికే పరిమితం అయినా, మౌఖిక సాహిత్యాన్నీ, జానపద సాహిత్యాన్నీ కూడా 'లిటరేచర్' లో భాగంగానే గ్రహిస్తున్నారు.

సంస్కృతాలంకారికుల దృష్టిలో కావ్యం పద్యరూపం కావచ్చును; గద్యరూపం కావచ్చును (కావ్యం ద్విధా-పద్యం, గద్యం చేతి). ఇంగ్లీషు మొదలైన పాశ్చాత్య

భాషలలో పద్య రూపంలో ఉన్నదే కవిత్వం అనీ, గద్యం దానికి పిరుద్ద మైన దనీ ఒక భావన ఉంది.

మానవుని భావ ప్రకటనకు వాడే ఒక రూపం సాహిత్యం. మాటలలో ప్రకటించిన అన్ని భావాలూ సాహిత్యం కానేరవు. ఒక క్రమ పద్ధతిలో అమర్చినా, లిపి బద్ధం చేసినా, అన్ని భావాలూ సాహిత్యంగా పరిగణించబడవు. ముఖ్యంగా భోగట్టాను తెలియచేసేవి, సాంకేతిక విషయాలను బోధించేవి, పాండిత్యాన్ని చాటేవి సాహిత్య పరిధిలో చేరే రచనలు కావని చాలామంది అభిప్రాయం. కొన్ని సాహిత్య ప్రక్రియలు సాహిత్యకళకు సంబంధించినవని సాధారణంగా అంగీకరిస్తారు. అయితే ఆ ప్రక్రియలలో కొందరు ప్రతిభావంతులైన రచయితలు విజయం సాధించినప్పుడే అపి నిజంగా సాహిత్య రచనలు అవుతాయి. తమ ప్రయత్నాలలో వారు విఫలం అయితే అపి సాహిత్యం అనిపించుకోవు. సాహిత్య కళలో ప్రతిభను నిర్వచించడం కంటే గుర్తించడం తేలిక!

పాశ్చాత్య సాహిత్య విమర్శకుల దృష్టిలో మిక్కిలి స్వచ్ఛమైన, ప్రగాఢమైన సాహిత్య ప్రక్రియ భావగీతం (lyric). భారతీయ ఆలంకారికుల దృష్టిలో మాత్రం సాహిత్య ప్రక్రియ లన్నిటిలోను ఎక్కువగా ఆస్వాద్యమైంది నాటకం. "నాటకాంతం హి సాహిత్యం" (సాహిత్యంలో పరాకాష్ఠ నాటకం), "కావ్యేషు నాటకం రమ్యం" (కావ్యాలలో మిక్కిలి రమ్యమైంది నాటకం) వంటి సూక్తులు ఈ అంశాన్ని చాటుతున్నాయి.

పాశ్చాత్య సాహిత్య సిద్ధాంతాలు : తొలి ఈజిప్షియన్లకూ, సుమేరియన్లకూ కూడా ప్రత్యేక సాహిత్య సిద్ధాంతాలు ఉండి ఉండవచ్చును. కాని అవి నష్టం అయిపోయాయి. గ్రీక్ పౌరాణిక యుగం నాటినుంచి నేటివరకు పాశ్చాత్య విమర్శరంగంలో పరస్పర విరుద్ధాలైన రెండు సాహిత్య సిద్ధాంతాలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. ఒకటి: అభివ్యక్తి సిద్ధాంతం (Expressive theory), రెండు: నిర్మితి సిద్ధాంతం (Constructive theory).

రచయిత తన ప్రగాఢమైన ఆత్మానుభూతులను అభివ్యక్తం చేసేది సాహిత్యం అని అభివ్యక్తి సిద్ధాంతం ప్రతిపాదించగా, ఒక సాంకేతిక నిపుణునిలాగ, ఒక ఇంజనీరులాగ, ఒక వంటల వానిలాగ నేర్పుతో రచయిత ఒక రచనను కూరుస్తాడనీ, దానివలన పాఠకునిలో కళానందం (aesthetic response) కలిగి నట్లైతే అది సాహిత్యం అవుతుందనీ నిర్మితివాదం ప్రతిపాదించింది.

గ్రీక్ తత్వవేత్త, విద్వాంసుడు అయిన అరిస్టాటిల్ (క్రీ.పూ. 384-322) నిర్మితి సిద్ధాంతానికి మొట్టమొదటి ప్రవక్త. అయిన వ్రాసిన పోయెటిక్స్ అనే గ్రంథంలో కొంత భాగం మాత్రమే లభించింది. దానిలో 'ట్రాజెడీ' (విషాదాంత రూపకం), 'ఎపిక్ పోయెమ్' (మహాకావ్యం) లను గూర్చిన వివరణ మాత్రమే ఉంది. ఈ గ్రంథం సాహిత్యం అనే వంటకాన్ని వండేవారికి ఉపయోగించే సూచనల గ్రంథంగా ఉందని కొందరు నిరసించారు. నిజానికి అరిస్టాటిల్ ట్రాజెడీ నిర్మాణం ఎలా ఉండాలి అనే అంశాన్ని ఒక భవన నిర్మాత ఒక దేవాలయ నిర్మాణాన్ని పరిశీలించే విధంగానే చర్చించాడు. అయితే ఆయన పూర్తిగా వస్తు దృష్టి మాత్రమే కలవాడని కూడా మనము చెప్పలేము. సాహిత్యంలో అభివ్యక్తికి సంబంధించిన అంశాలను సూచించడానికి ఆయన వాడిన పదాలు వేర్వేరు వ్యాఖ్యానాలకు అవకాశమిచ్చి వివాదాలకు దారితీశాయి.

మొదటి శతాబ్దినాటి 'ఉదాత్తతను గూర్చి' ('On the sublime', 3 వ శతాబ్దంనాటి లాంజినెస్ రచనగా దీనిని భావిస్తున్నారు.) అనే గ్రీక్ గ్రంథం అరిస్టాటిల్ జవాబు చెప్పని "గొప్ప సాహిత్యపు గొప్పతనం దేనిని బట్టి నిర్ణయించబడుతుంది?" అనే సమస్యను గూర్చి చర్చించింది. ఆ గ్రంథంలో చెప్పబడిన ప్రమాణాలన్నీ ఇంచుమించు పూర్తిగా అభివ్యక్తికి సంబంధించినవే. అరిస్టాటిల్ విశ్లేషణ దృష్టితో సాధారణ సూత్రాలను ప్రతిపాదించగా, లాంజినెస్ దని చెప్పబడే ఈ గ్రంథం మరింత నిర్దేశాత్మకంగా ఉంటూ, అనేక ఉదాహరణలను కూడా ఎత్తి చూపింది. అయినా ఈ గ్రంథంలోని విమర్శ సిద్ధాంతాలు చాలా వరకు తన ఇష్టానిష్టాలను సాధారణీకరించే సూత్రాలకు (Impressionistic generalities) పరిమితం అయ్యాయి.

ఈ విధంగా పాశ్చాత్య సాహిత్య విమర్శ ప్రారంభం అయే నాటికే ఈ 'నిర్మితి', 'అభివ్యక్తి' సిద్ధాంతాల మధ్య వివాదం సాగుతూ ఉంది. రచయిత, లేదా కళాకారుడు ఒక వంటలవాని వలెనో, ఇంజనీరు వలెనో ఒక ప్రణాళిక ననుసరించి ఒక కావ్యాన్ని నిర్మించి, దాని ద్వారా ప్రేక్షకులలో కళానందం ఉద్బోధించే మాంత్రికుడా? లేక తనను తాను వ్యక్తం చేసుకొని తన వ్యక్తిత్వంలోని ప్రగాఢమైన వాస్తవాలకు రూపకల్పనచేసి,

పాఠకుల అంతరాంతరాలలో కూడా అలాంటి వాస్తవాలే ఉండడం వల్ల వారిలో కళాత్మకమైన ప్రతిస్పందనను కలిగించగల నిపుణుడా? ఈ ద్వేధీభావమే పశ్చిమ యూరప్ సాహిత్యచరిత్ర అంతటిలోనూ స్కాలాస్టిసిజమ్-హ్యూమనిజమ్ల మధ్య, క్లాసిసిజమ్-రొమాంటిసిజమ్ల మధ్య, క్యూబిజమ్-ఎక్స్ప్రెషనిజమ్ల మధ్య కనిపిస్తూ వచ్చింది. నేటికీ మన సమకాలీన కళాకారుల, రచయితల నిర్ణయాల్లో కూడా ఈ ద్వేధీభావం నిలిచి ఉంది. అయితే, నిజానికి సాహిత్యం, లేక కళారూపంలో 'అభివ్యక్తి', 'నిర్మితి' లక్షణాలు రెండూ ఉంటా యని విమర్శకులు గుర్తించకపోవడం దురదృష్టకరం!

ప్రాచ్య సాహిత్య సిద్ధాంతాలు : ప్రాచ్య జగత్తులోని సాహిత్య సిద్ధాంతాలలో ఎక్కువ వైవిధ్యం గోచరిస్తుంది. భారతదేశంలోని అలంకార శాస్త్ర సిద్ధాంతాలు సునిశితమైన సాంకేతిక చర్చలతో కూడినవి. వంటకాల తయారీకి సూచన లిచ్చే పుస్తకాల వంటివి కూడా కొన్ని లేకపోలేదు. మరికొన్ని తాత్త్విక చర్చలతో కూడినవి. భారత దేశంలో సంస్కృత సాహిత్య చరిత్రలోని స్వర్ణయుగం (320-490) లో 'నిర్మితి', 'అభివ్యక్తి' అనే రెండూ ఒకే సత్యం తాలూకు రెండు ముఖాలుగా రచయితలు భావించేవారు. చైనా విషయంలో కూడా ఈ మాట వర్తిస్తుంది. వారి సాహిత్య విమర్శ గ్రంథాలూ, ఛందో లంకార గ్రంథాలూ పశ్చిమదేశాలలో వలె కేవలం ఉపయోగకరమైన సాంకేతిక గ్రంథాల స్థాయికి చేరినవిగానే పరిగణించబడుతాయి. వారి సాహిత్య విమర్శ అభివ్యక్తి లక్షణాలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇస్తూ, లాంజినెస్ వ్రాసిన ఉదాత్తత మీది గ్రంథం స్థాయిలో సాగింది. జపాన్ లో శైలికి, రూపానికి సంబంధించిన అంశాలకు చాలా ప్రాధాన్యం ఉన్నమాట నిజం (ఈ విషయమై జపాన్ వారు ప్రదర్శించిన విచక్షణ ప్రపంచంలోనే మిక్కిలి సునిశితమైంది). రచయిత, పాఠకుడు కూడా ఈ దేశంలో అతి సూక్ష్మ భావ వివేచనకూ, ప్రగాఢమైన అనుభూతికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇస్తారు. అందుచేతనే సుశిక్షితుడు కాని పాఠకునికి అపి అందుబాటులో ఉండవు.

ప్రపంచ భాషలు - వాని వ్యాప్తి

ఈనాడు ప్రపంచంలో మొత్తం మూడువేలకు పైగా భాషలు వాడుకలో ఉన్నట్లు అంచనా. కొన్ని భాషల విషయంలో అవి ప్రత్యేక భాషలా లేక మరొక భాష మాండలికాలా అనే విషయం తేల్చడం సాధ్యం కావడం లేదు కాబట్టి, భాషల సంఖ్య ఇంత అని నిర్ణయంగా చెప్పడం కష్టమైన పని. మానవుడు మాట్లాడే ప్రతి భాషా ఇంకొక భాషకన్నా విలక్షణమైనదే అయినా అన్ని భాషలకు వర్తించే కొన్ని సామాన్య లక్షణాలున్నాయి.

భాషలవర్గీకరణం : ప్రపంచంలోని భాషలను కొన్ని సముదాయాలుగా వర్గీకరించవచ్చు. ఈ వర్గీకరణకు ఉపయోగించే పద్ధతులు రెండున్నాయి. 1. ఆనువంశిక వర్గీకరణం (Genetic classification), 2. లక్షణాత్మక వర్గీకరణం (Typological classification)

1. ఆనువంశిక వర్గీకరణం : ఇది చారిత్రక వర్గీకరణం (Historical classification) పరస్పర సంబంధం ఉన్న కొన్ని భాషలు ఒకే మూలభాషనుండి పరిణామం చెంది ఉండవచ్చు ననే ఊహపై ఆనువంశిక వర్గీకరణం ఆధారపడుతుంది. ఇట్టి వర్గీకరణకు ప్రాచీన లిఖిత గ్రంథాలు ఆధారం. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ మూలభాష తాలూకు రికార్డులు లభ్యం కాకపోతే వాటిని సోదర భాషల (Sister languages) సహాయంతో పునర్నిర్మించడం జరుగుతుంది. అలా పునర్నిర్మించిన భాషలను 'మూల భాషలు' (Parent Proto languages) అంటారు. వివిధ భాషల మధ్య కపిపించే సంబంధాలను గుర్తించడానికి తగినన్ని ఆధారాలు ఉండడం వలన ప్రపంచ భాషలను ఈ ఆనువంశిక విధానం ద్వారా నేడు కొన్ని భాషా కుటుంబాలుగా (Language Families) విభజించారు. అవి:

భాషా కుటుంబం	భాషల సంఖ్య
ఇండో - యూరోపియన్	132
పెమిటో - హెమిటిక్	46
ఊరల్ - అల్తాయిక్	66
జపానీస్ - కొరియన్	2
సీనో - టిబెటన్	115
మలయో - పాలినేషియన్	263
ద్రవిడియన్	26
మూడానీస్ - గినియన్	435

బంటూ	83
హోటెన్టాట్ - బుష్మన్	6
అమెరికన్ - ఇండియన్	1,230
ఎస్కిమో - అల్యూట్	24
కకేషియన్	26
ఏషియాటిక్	29
ప్రాచీన ఏషియాటిక్	12
ఆస్ట్రేలియన్	96
ఇబెరో - బాస్క్	2
బురుషస్కీ	1
అండమానీస్	12
ఆస్ట్రో - ఏషియాటిక్	52
పాపువన్	132
టాస్మేనియన్	5
లా - టి	1

ప్రపంచంలో ఎన్ని భాషా కుటుంబాలున్నాయి అన్నది జటిల మైన ప్రశ్న. ప్రసిద్ధ భాషల విషయంలో సమస్య లేదు గాని చారిత్రకాధారాలు లేని కొన్ని ఆఫ్రికన్ భాషలు, అమెరికన్ ఇండియన్ భాషలలో భాషా కుటుంబ నిర్ణయం చెయ్యడంలో పండితులకు భేదాభిప్రాయాలున్నాయి.

2. లక్షణాత్మక వర్గీకరణం : వర్గీకరణంలో భాషల లక్షణాలను అనుసరించి అవి కొన్ని సముదాయాలుగా విభజించబడుతాయి. ఇలా ఒక సముదాయంలో చేర్చబడ్డ భాషలు జన్మ సంబంధం కలవికావచ్చు, లేనివికావచ్చు. 1818లో ఆగస్ట్ వాన్ స్లెగెల్ (August Von Schlegel) ప్రపంచ భాషలన్నింటిని లక్షణాలను అనుసరించి మూడు ప్రధాన సముదాయాలుగా విభజించారు.

1. ప్రత్యయ రహిత భాషలు (Isolating, analytic or root languages). చైనీస్, వియత్నామీస్ లాంటి భాషలు.

2. సంశ్లేషణాత్మక భాషలు (Inflecting, synthetic, or fusional languages). లాటిన్, గ్రీక్, అరబిక్ లాంటి భాషలు.

3. విశ్లేషణాత్మక (వికరణాత్మక) భాషలు (Agglutinative or affixing languages). టుర్కిష్, స్వాహిలి, జపనీస్, ద్రావిడ భాషలవంటివి.

తరువాతి కాలంలో లాటిన్, గ్రీక్, సంస్కృతాల కన్నా క్లిష్టతరమైన భాషలు వెలుగులోకి వచ్చాయి. ఇటు

వంటి వాటిని కొందరు భాషా శాస్త్రవేత్తలు నాలుగవ సముదాయంగా విభజించారు.

4. సంక్లిష్టాత్మక భాషలు (Polysynthetic or incorporating languages). ఎస్కిమో, మొహవక్, ఆస్ట్రేలియన్ భాషలు.

ఇటీవలి కాలంలో పండితులు పైస్థూల విభాగం కన్నా ఒక్కొక్క వ్యాకరణాంగాన్ని విడివిడిగా తీసుకొని భాషలలో భేదసాద్యశ్యాలని పరిశీలించడం సమంజసంగా ఉంటుందని భావించారు. ఉదాహరణకు, వర్ణ నిర్మాణంలో (1) మూడు అచ్చులున్న భాషలు, ఐదు అచ్చులున్న భాషలు అనే విధంగా విభజించవచ్చు. (2) ఉదాత్తత (Stress) వర్ణంగా ఉన్న భాషలు అనే విభజన మరొకటి. (3) హల్లులసంఖ్య సంయుక్త హల్లుల సంఖ్యపై ఆధారపడిన విభజన మరొకటి. పద నిర్మాణంలో రెండు వచనాలున్న భాషలు, మూడు వచనాలున్న భాషలు. విభక్తి ప్రత్యయాలన్న భాషలు, లేని భాషలు ఇత్యాదిగా విభజించవచ్చు. వాక్య నిర్మాణంలో విశేషణం విశేష్యానికి ముందుండే భాషలు, తరువాత ఉండే భాషలు (ఫ్రెంచ్), విశేష్యాలకి లింగవచన సాదృశ్యం ఉంటే భాషలు లేని భాషలు ఇత్యాదిగా విభజించవచ్చు.

భాషా వర్గీకరణల ప్రయోజనాలు : ఆనువంశిక వర్గీకరణకు చరిత్రతో సంబంధం ఉంది. అందుచేత చరిత్ర రచనకు అది కొంతవరకు తోడ్పడవచ్చు. ఉదాహరణకు: రోమాన్స్ భాషలు ఒక కుటుంబంగా ఏర్పడడానికి కారణం చారిత్రకంగా కొంతకాలం పాటు రోమన్ సామ్రాజ్యం నిలిచి ఉండడమే! భాషలను ఒక దానితో ఒకటి పోల్చి చూడడం వల్ల ఒక్కొక్కప్పుడు నష్టమై పోయిన మూల భాషను వివరాలతో సహా పునర్నిర్మించడం సాధ్యం అవుతుంది. తులనాత్మక పద్ధతి సహాయంతో భాషల చారిత్రక పరిణామ వికాసాలను అధ్యయనం చేయవచ్చు. ఇండో-యూరోపియన్ భాషల చారిత్రక పరిణామ అధ్యయనం ఇందుకు చక్కని ఉదాహరణ. ఇలాగే ఆఫ్రికా లోని ప్రోటో బంటూ, ఓషియానియాలోని ప్రోటో ఆస్ట్రోనీషియన్, ఉత్తరమెరికాలోని ప్రోటో సెంట్రల్ ఆల్గోంకియన్ భాషల పునర్నిర్మాణం ఆ యా దేశాలలోని భాషా పరిణామ చరిత్రను అధ్యయనం చేయడానికి ఎంతగానో తోడ్పడుతున్నది. ఈ రెండు రకాల వర్గీకరణలు కూడా భాషల మధ్య ఉన్న సాంస్కృతిక సంబంధాల (cultural links) ప్రాధాన్యతను పూర్తిగా విస్మరిస్తున్నాయి.

భౌగోళిక వర్గీకరణ : ప్రపంచంలోని భాషలు ఏయే భాషాకుటుంబాలకు సంబంధించినవి ఎక్కడెక్కడ వ్యవహారంలో ఉన్నాయో ఈ క్రింది భౌగోళిక వర్గీకరణాన్ని అనుసరించి కూడా పరిశీలించవచ్చు.

1. యూరప్ లోని భాషలు, 2. దక్షిణాసియాలోని భాషలు, 3. ఉత్తరాసియాలోని భాషలు, 4. నైర్వతి ఆసియాలోని భాషలు, 5. తూర్పు ఆసియాలోని భాషలు, 6. ఆగ్నేయాసియాలోని భాషలు (ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషతో సహా), 7. ఓషియానియాలోని 'ఆస్ట్రోనేషియన్-భిన్న' భాషలు, 8. ఆఫ్రికాలోని భాషలు, 9. ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలోని భాషలు.

1. యూరప్ లోని భాషలు : యూరప్ లో మాట్లాడే భాషలలో ఎక్కువ భాగం ఇండో యూరోపియన్ భాషా కుటుంబానికి, యూరాలిక్ భాషా కుటుంబానికి (ముఖ్యంగా ఫిన్నో-యూగ్రిక్ భాషాకుటుంబానికి) చెందినవి. సంఖ్యల దృష్ట్యా చూస్తే ఈ కుటుంబాల భాషలను మాట్లాడే వారి సంఖ్య స్వభాషా ప్రాంతమైన యూరప్ లో కన్నా విదేశాల్లోనే ఎక్కువ. భాషాభాషుల సంఖ్యను బట్టే ఒక భాషాప్రాంతాన్ని నిర్ణయించవలసి వస్తే వీటిలో చాలా భాషలను నేడు యూరప్ లోని భాషలు కావు అని అనవలసివస్తుంది. ఉదాహరణకు శ్పానిష్ భాష మాట్లాడేవారు ఈ నాడు స్పెయిన్ లో కంటే లాటిన్ అమెరికాలో ఎక్కువమంది ఉన్నారు.

నేటి భాషల ప్రాచీన రూపాలను భద్రపరిచే సాహిత్య సంప్రదాయాలు యూరప్ లో ఏర్పడడంవల్ల ప్రతి లిఖిత యూరోపియన్ భాషకూ ఒక జాతీయ ప్రామాణిక భాష, వివిధ ప్రాంతీయ ప్రామాణిక భాషలు ఏక కాలంలో సహజీవనం చేయడం కనిపిస్తుంది. కొన్ని యూరోపియన్ భాషలు అంతర్జాతీయ వ్యవహారాన్ని సాధించినా ఆ భాషల మిశ్రిత రూపాల వాడుక (pidgin-creole usage) ఈ నాడు యూరప్ లో కనిపించదు.

ఇండోయూరోపియన్ భాషలు : ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబంలోని నేటి వరకూ నిలిచిఉన్న 9 శాఖలలోనూ 7 శాఖలకు చెందిన భాషలు ఈనాడు యూరప్ లో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. ఇటాలిక్ శాఖలోని రోమాన్స్ ఉప విభాగంలో పోర్చుగీస్, శ్పానిష్, కేటలాన్, ఫ్రెంచ్, రోమాన్స్, లాడిన్, ఫిలయూలియన్, ఇటాలియన్, రుమేనియన్ అనే 9 భాషలు చేరి ఉన్నాయి. ప్రత్యేక సాహిత్య సంప్రదాయం ఉండడం ఒక ప్రమాణంగా గ్రహిస్తే ప్రోవెన్సాల్, సార్డీనియన్ భాషలను కూడా ఈ జాబితాలో చేర్చవలసి ఉంటుంది. జాతీయ

భాష అయి ఉండడం ఒక ప్రమాణంగా గ్రహిస్తే ఈ జాబితాలోని భాషల సంఖ్య తగ్గుతుంది. లాడిన్, ఫ్రెంచ్, యూరేపియన్, ప్రోవెన్సాల్, సార్డినియన్ భాషలు జాతీయ భాషలు కావు.

అనేక భాషలతో కూడి ఉన్న అన్ని శాఖల విషయంలోనూ భాషల పరిగణనలో ఇలాంటి చిక్కులు ఎదురవుతున్నాయి. ఆధునిక జర్మానిక్ భాషలు అయిదు మాత్రమే కనిపిస్తున్నాయి: 1. ఇంగ్లీషు, 2. ఫ్రెంచి, 3. నెదర్లాండ్స్-జర్మన్ (ఆఫ్రికన్స్, యిడ్డిష్ భాషలతో సహా), 4. ద్వీపకల్పపు స్కాండినేవియన్, 5. ఖండాంతర్గత స్కాండినేవియన్. సాహిత్య సంప్రదాయం కలిగి ఉండడం, జాతీయ భాష అయి ఉండడం అనే ప్రమాణాలను పరిగణనలోనికి తీసుకుంటే నెదర్లాండ్స్ జర్మన్ భాషను హైజర్మన్, లోజర్మన్, డచ్-ఫ్లెమిష్, ఆఫ్రికాన్స్, లుగ్జెన్ బర్గియమ్, యిడ్డిష్ అని విడదీయ వలసి ఉంటుంది. అలాగే ద్వీపకల్పపు స్కాండినేవియన్ భాషను ఐస్లాండ్స్, ఫారోయీస్ అని విడదీయవచ్చును. అలాగే ఖండాంతర్గత స్కాండినేవియన్ నార్వీజియన్ (న్యూ నార్వీజియన్, డేన్-నార్వీజియన్), డేనిష్, స్వీడిష్ అనే భాషలుగా విడదీయాలి!

శ్లావిక్ భాషలలో 13 ప్రామాణిక భాష లున్నాయి. ఈ భాషలను మూడు ప్రాంతీయవర్గాలుగా విడదీయవచ్చును: 1. తూర్పు శ్లావిక్ (రష్యన్, బేలోరష్యన్, యూక్రేనియన్), 2. పశ్చిమ శ్లావిక్ (పోలిష్, కషుబియన్, లోసార్బియన్, హైసార్బియన్, జెక్, స్లోవక్), 3. దక్షిణ శ్లావిక్ (స్లోవీన్, సెర్బ్ కోషియన్, మేసిడోనియన్, బల్గేరియన్)

ఇండో యూరోపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన తక్కిన యూరపియన్ శాఖలలో పేర్కొనదగినవి: కెల్టిక్ (వెల్, బ్రెటాన్, ఐరిష్ గేలిక్, స్కాటిష్ గేలిక్), బాల్టిక్ (లితువేనియన్, లాట్వియన్), గ్రీక్ (ఆధునిక గ్రీక్, బ్లాకోనియన్), ఆల్బేనియన్ (రాజకీయ ఐక్యంవలన రెండు విభిన్న మాండలికాలు నేడు ఒకే ఆల్బేనియన్ భాషగా వ్యవహరించబడుతున్నాయి.)

ఇండోయురేనియన్ శాఖలోని రెండు భాషలలో ఒకటి 'వసెటిక్' (ఇరానియన్ భాష). ఇది వెనుక హంగరిలో వ్యవహరించబడేది. రెండవది రోమానీ భాష తాలూకు యూరపియన్ మాండలికం. దీనిని దేశద్రుమ్మరులు (gypsies) యూరప్ అంతటికీ, అమెరికాకు కూడా వ్యాపింప చేశారు. అయినా రోమానీ భాష నేడు

వేల్స్, ఫిన్లాండ్, బాల్కన్స్ లలో మాత్రమే స్థానికభాషగా నిలచిఉంది.

ఫిన్నో-యూగ్రిక్ భాషలు : ఇండో-యూరపియన్ భాషలే గాక యూరప్ లో ఫిన్నోయూగ్రిక్ శాఖకు చెందిన భాషలలో రెండు తప్ప తక్కిన వన్నీ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. ఇండో-యూరపియన్ భాషల విషయంలో లాగానే వీనిలోనూ విడి భాషలను లెక్కించడం దుష్కరం అవుతుంది. ఉదాహరణకు 'లాప్' (Lapp) భాషలో పలు రకాలు పరస్పరం అర్థం కానివి ఉన్నా వాటి నన్నిటినీ ఒకే 'లాప్' భాష యొక్క వివిధ మాండలికాలుగా పరిగణిస్తున్నారు. అంతే కాక ప్రాంతీయ భేదాల ననుసరించి నార్వీజియన్ లాప్, స్వీడిష్ లాప్, ఫిన్నిష్ లాప్, రష్యన్ లాప్ అని కూడా వ్యవహరిస్తున్నారు. బాల్టిక్-ఫినిక్ లోని ఫిన్నో-యూగ్రిక్ ఉపసముదాయానికి లాప్, ఫిన్నిష్, కెరీలియన్, వెస్ప్, ఇంగ్రియన్, ఎస్టోనియన్, లివోనియన్, వోటిక్ భాషలతో సన్నిహిత సంబంధాలు కనిపిస్తున్నాయి. తక్కిన రెండు ఫిన్నిక్ భాషలూ - మరీ, మోడ్రింగ్ లు, యూరపియన్ రష్యా మధ్య భాగంలో వాడుకలో ఉన్నాయి.

వీటికి ఉత్తరాన, ద్వీపా నది ముఖద్వారం నుంచి తూర్పుగా ఉత్తరాసియాలో నెనెట్స్ (యూరక్) భాష మాట్లాడేవారున్నారు. ఇది యూరాలిక్ శాఖకు సంబంధించిన భాష. యూరప్ లోని ఫిన్నోయూగ్రిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన మరొక భాష హంగేరియన్.

ఇతర భాషలు : మాల్టాలో వ్యవహారంలో ఉన్న మాల్టీస్ భాష ఆరబిక్ భాషా మాండలికం. అయితే ఇతర ఆరబిక్ మాండలికాలనుంచి మిక్కిలి దూరమై ఇటాలియన్ భాష చేత మిక్కిలి ప్రభావితమైనందువల్ల ఈ భాషను ప్రస్తుతం ప్రత్యేకమైన సెమిటిక్ భాషగా పరిగణిస్తున్నారు.

బాస్క్ భాష : స్పెయిన్ లోని పైరనీస్ లోను, ఫ్రాన్స్ లోను వ్యవహారంలో ఉన్న ఈ భాష ఒక్కటే పశ్చిమ యూరప్ లోని నేటి భాషలలో ఇండో - యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందని భాష.

తుర్కిక్ భాషలు : బల్గేరియాలోను, బాల్కన్స్ లోని ఇతర ప్రాంతాలలోను చాలామంది ప్రజలు మాట్లాడే తుర్కిష్ భాష గాక ఆల్టాయిక్ భాషా వర్గానికి చెందిన అనేక తుర్కిష్ భాషలు తూర్పు యూరప్ లో వాడుకలో ఉన్నాయి. చువాష్ భాషను చువాష్ అటానమస్ సోవియెట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్ లో మాట్లాడు తున్నారు. తాతార్ భాష తాతార్ ఏ.ఎస్.ఎస్.ఆర్ లోనూ, రుమేనియా బల్గేరియాలోని తత్పరిసరప్రాంతాలలోనూ వ్యవహారంలో ఉంది. ఇలాగే బష్కిర్ భాష బష్కిర్ ఏ.ఎస్.ఎస్.

ఆర్.లోనూ, గాగాజ్ భాష యూక్రేనియన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్, మోల్డోవియన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్, బాల్కన్స్ లలోనూ, కరాయిమ్ భాష దక్షిణ యూక్రేన్, లితువేనియాలలోను వ్యవహారంలో ఉన్నాయి.

అంతరించి పోయిన భాషలు : ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందని అనేక భాషలు ఒకప్పుడు యూరప్ లో వ్యవహారంలో ఉండి, ఇప్పుడు అంతరించి పోయినవి. గ్రీక్-రోమన్ రికార్డుల వలనను, ఆ యా భాషలలోని లిఖిత ఆధారాల వలనను అవి మనకు తెలియవస్తున్నాయి. ఇలాంటి భాషలలో ఇట్రస్కన్ ఒకటి. ఇప్పటికీ దీనిని పూర్తిగా ఎవరూ చదువలేదు. క్రీ.పూ. 8 వ శతాబ్దం నుండి, క్రీ.శ. 4 వ శతాబ్దం వరకూ ఈ భాష ఇటలీలో వాడుకలో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. ఐదీరియన్ ద్వీపకల్పంలో వ్యవహారంలో ఉన్న అనేక భాషలలో ఒకటి అయిన ఐదీరియన్ భాష నేడు శాసనాలలోనూ, నాణేలమీదా మాత్రమే కనిపిస్తోంది. దీనిని ఒకప్పుడు ఎబ్రో నదీ ప్రాంతంలో మాట్లాడేవారు.

2. దక్షిణాసియా భాషలు : ఇండియా, బంగ్లాదేశ్, పాకిస్తాన్, నేపాల్, సిక్కిం, భూటాన్ లలో మాట్లాడే భాషలు ఇండో-యూరోపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన ఇండో ఆర్యన్, ఇరానియన్ శాఖలకు చెందినవి. కొన్ని భాషలు ద్రవిడియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి; బురుషస్కీ వంటి కొన్ని భాషలు ప్రత్యేక భాషలు. కొన్ని భాషలు సీనో-టిబెటన్ వర్గానికి చెందినవి.

ఇండో-ఇరానియన్ భాషలు : ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో మాట్లాడే కొన్ని దార్దిక్ భాషలూ, రోమనీ, మినహాయిస్తే ఇండో-ఆర్యన్ శాఖకు చెందిన భాష లన్నీ దక్షిణ ఆసియాలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. ఇండో-ఆర్యన్ భాషలను వేరు చేసి చూడటం చాలా కష్టమైన పని. కొన్ని మాండలికాలు పరస్పర దురవగాహంగా పరిణమించాయి. మొత్తం 20 కంటే ఎక్కువ ఇండో-ఆర్యన్ భాషలు కనిపిస్తున్నాయి. లిఖిత రూపంలో మాత్రమే నిలచి ఉన్న సంస్కృతం ఇండో ఆర్యన్ భాష అయినా, దానిలోని పదజాలం ఆధునిక భాషలలో అత్యధికంగా ప్రవేశించింది. ఇండియా లోని హిందీ, పాకిస్తాన్ లోని ఉర్దూ కేవలం పదజాలం విషయంలోనే భిన్నమైన భాషలు.

బెంగాలీ, అస్సామీ, పశ్చిమ హిందీ, తూర్పు హిందీ, బీహారి, మరాఠీ, మైథిలీ, గుజరాతీ, ఒరియా, సింహలీస్, సింధీ, నేపాలీస్ వంటి ఇండో-ఆర్యన్ భాషలను కోట్ల కొలదిమంది మాట్లాడుతున్నారు. ఇండో-ఆర్యన్ భాషలు (ముఖ్యంగా పశ్చిమ హిందీ) మాట్లాడేవారు దక్షిణాఫ్రికా

లోనూ, దక్షిణ పసిఫిక్ లోనూ, అమెరికన్ గయానాలలోనూ చాలామంది ఉన్నారు.

జమ్మూ-కాశ్మీర్ రాష్ట్రాలలో మాట్లాడే కాశ్మీరీ భాష ఒక్కటే సాహిత్య సంప్రదాయం ఉన్న దార్దిక్ భాష. షినా భాష కూడా జమ్మూ-కాశ్మీర్ లలో వ్యవహరించబడుతుంది. ముఖ్యంగా పాకిస్తాన్ లోనే వ్యవహారంలో ఉన్న ఇతర దార్దిక్ భాషలు మాట్లాడేవారి సంఖ్య చాలా తక్కువ.

కనీసం నాలుగు ఇరానియన్ భాషలు దక్షిణ ఆసియాలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వాటిలో పాకిస్తాన్ లోని పస్తోభాష, పాకిస్తాన్, ఇండియాలోని బెలూచీ భాష చెప్పుకోదగినవి.

ద్రావిడ భాషలు : ద్రావిడ భాషలు మాట్లాడేవారు చాలామంది దక్షిణ భారతదేశంలోనే ఉన్నా, మొత్తం 20 పైచిలుకు ద్రావిడ భాషలు ఇండియా అంతటా వ్యాపించి ఉన్నాయి. బ్రాహుయి అనే ద్రావిడ భాష పాకిస్తాన్ లో వ్యవహారంలో ఉంది. నాలుగు ద్రావిడ భాషలు ప్రాచీన సాహిత్య సంప్రదాయం కలిగి, కోట్లకొలది ప్రజలచే మాట్లాడబడుతున్నాయి. అవి: తెలుగు, తమిళం, మలయాళం, కన్నడం. తమిళభాష మాట్లాడేవారు శ్రీలంక, మలేషియా, ఇండోనీషియా, బర్మా, వియత్నాం, దక్షిణాఫ్రికా మొదలైన ప్రాంతాలలో కూడా వ్యాపించి ఉన్నారు. ఎక్కువ ప్రచారంలో లేని ద్రావిడ భాషలలో గోండి, తుళు, కురుఖ్, కుయీ భాషలు పేర్కొనదగినవి.

ముండా భాషలు : సుమారు 16 ముండా భాషలను మాట్లాడేవారు కూడా భారతదేశంలో ఉన్నారు. కొందరు భాషా శాస్త్రవేత్తలు ఇవి ప్రత్యేకమైన భాషా కుటుంబానికి చెందిన వని అంటున్నారు. మరికొందరు ఆగ్నేయాసియా భాషలతో వీనికి గల సాదృశ్యాన్ని గమనించి ఇవన్నీ ఒకే ఆస్ట్రో-ఏషియాటిక్ భాషావర్గానికి చెందినవని భావిస్తున్నారు. ముండా భాషలలో ఎక్కువమంది మాట్లాడే భాష సంతాలీ. ముండారి, హో, సోరా, ఖరియా, కొర్కు భాషలు మాట్లాడేవారి సంఖ్య చాలా తక్కువ.

ఇతర భాషలు : మధ్యప్రదేశ్ లోని నియార్ జిల్లాలో కొన్ని వందలమంది మహాలిక్ భాష మాట్లాడే వారున్నారు. పశ్చిమ అస్సాంలోని ఖాసీ, జయిన్మియా కొండ జిల్లాలలో అయిదు లక్షలమంది ప్రజలు ఖాసీ భాషను మాట్లాడుతున్నారు. ఈ రెండు భాషలూ ఏ కుటుంబానికి చెందని విడి భాషలు అయి ఉండవచ్చును. రెండింటికీ ఆస్ట్రో-ఏషియాటిక్ భాషలతో దూర సంబంధం కనిపిస్తోంది. కొందరు విద్వాంసులు మహాలీ భాషను ముండా కుటుం

లలో చేర్చారు. దక్షిణాసియాలోని మరొక విడిభాష మరుషస్కి. పాకిస్తాన్ లో 30 వేలమంది ఈ భాషను మాట్లాడేవారున్నారు. ఈ భాషకు దూరపు చుట్టరికం గల భాషలు కూడా కనిపించడం లేదు.

పీష్ - టిబెటన్ భాషలు : సీన్-టిబెటన్ భాషా కుటుంబం తాలూకు బోడో-నాగ-కచిన్ భాషా వర్గానికి చెందిన భాషలు అస్సాం రాష్ట్రంలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. నాగా భాషలు తూర్పు నేపాల్ నుంచి బర్మావరకూ అక్కడక్కడ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. కచిన్ భాషలు ఉత్తర బర్మాలో మాట్లాడ బడుతున్నాయి. వాటి మాండలికాలు కొన్ని అస్సాంలో కూడా వాడుకలో ఉన్నాయి. టిబెటన్ భాషా మాండలికాలనేకం (బర్మీ, షెర్పా, లోకే, స్పిటీ) కాశ్మీర్ నుంచి భూటాన్ వరకూ అక్కడక్కడ వ్యాపించి ఉన్నాయి.

తాయ్ భాషలు : భామ్తీ అనే తాయ్ భాష మాట్లాడేవారు కొందరు అస్సాంలో ఉన్నారు. అహోమ్ అనే మరొక తాయ్ భాషను వారు మత కర్మకాండల సందర్భంలో మాత్రమే వాడుతారు. అది నిత్య వ్యవహారంలో లేదు.

ఇంగ్లీష్ భాష వాడుక : వలస రాజ్యయుగానంతరం శ్రీలంకలో సహా దక్షిణాసియా అంతటా ఇంగ్లీష్ భాష తెలిసినవారు కొందరున్నారు. వీరు ఇతర రాష్ట్రాలకు వెళ్లినపుడు ఇంగ్లీష్ భాషనే మాధ్యమంగా వాడుతున్నారు. 3. ఉత్తర ఆసియా భాషలు : ఉత్తరాన ఆర్క్టిక్ మహాసముద్రం మొదలుకొని దక్షిణాసియా చైనాలవరకూ, పడమట కాస్పియన్ సముద్రం, యూరల్ పర్వతాలు మొదలుకొని తూర్పున పసిఫిక్ మహాసముద్రం వరకూ ప్రజలు మాట్లాడే వివిధ భాషలను ఉత్తర ఆసియా భాషలు అంటున్నారు. ఆనువంశిక వర్గీకరణాన్ని అనుసరించి ఉత్తరాసియా భాషలు చాలా వరకు యూరాలిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి. కొన్ని ఆల్టాయిక్ భాషావర్గంలోని మూడు భాషా కుటుంబాలలో (తుర్కిక్, మంగోలియన్, మంచూ-తుంబుస్) ఒక దానికి చెందినవి. ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి కూడా కొన్ని ఉన్నాయి. యూరాలిక్ భాషలలోను, ఆల్టాయిక్ భాషలలోను లక్షణిక అంశాలలో అనేక సాదృశ్యాలు కనిపిస్తాయి. స్వర సామరస్యం, ప్రత్యేక పద లక్షణం (agglutination) వంటి లక్షణాలు రెండు భాషా కుటుంబాలలోనూ సమానంగా కనిపిస్తున్నాయి.

యూరాలిక్ భాషలు : యూరాలిక్ భాషాకుటుంబంలోని రెండు శాఖలకు సంబంధించిన భాషలు ఉత్తరాసియాలో

వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. అయితే ఆ భాషలు మాట్లాడేవారి సంఖ్య తక్కువ. యూగ్లిక్ భాషలలో (హంగేరియన్ తో సహా ఫిన్నో-యూరిక్ శాఖకు సంబంధించిన ఉపవర్గం) మన్నీ (వోగుల్), ఖంతీ (వోస్టాక్) అనే రెండు భాషలు వోల్గా నది, దాని ఉపనదుల తీరాలలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. సమోయేదిక్ శాఖకు చెందిన భాష లన్నింటినీ ఉత్తరాసియాలో మాట్లాడుతున్నారు. ఇవి: యెనిసీ నదీ ముఖద్వారం నించి పశ్చిమంగా ఉత్తర ద్వీపా నదీముఖద్వారం వరకూ అక్కడక్కడ మాట్లాడబడే నెనెట్స్ (యూరిక్), యెనిసీ నదీ తీర ప్రాంతాలలోనే వ్యవహారంలో ఉన్న ఎనెట్స్, సైబీరియాలోని తాయ్మిర్ (Taymyr) ద్వీపకల్పంలో మాట్లాడే న్గానాసన్ (తావ్గీ), ఎనెట్స్ కి దక్షిణాన తాజ్, టిమ్ నదులమధ్య భాగంలో మాట్లాడబడే సెల్కుప్ (వోస్టాక్). మరొక దక్షిణ సమోయేదిక్ భాష అయిన కామాస్ (సయాన్) భాష మాట్లాడేవ్యక్తి 1963 జనాభా లెక్కల ప్రకారం ఒక్కడే ఉన్నాడు.

ఆల్టాయిక్ భాషలు : వీనిలో తుర్కిక్ భాషలు అన్ని యూరేషియన్ ప్రాంతాలలోనూ, దక్షిణాసియాలోనూ, ఆగ్నేయాసియాలోనూ వ్యవహారంలో ఉన్నా, వానిలో వైవిధ్యం లేకపోవడం చిత్రమైన అంశం. నిజానికి చాలా తుర్కిక్ భాషలను ఒకే భాషగా పరిగణించవలసి ఉన్నా, అవి ఆయా ప్రాంతాలలోని పదజాలాన్ని స్వీకరించి పరస్పరం అర్థం కాకపోవడం వలన భిన్న భాషలుగా వ్యవహరించబడుతున్నాయి. తుర్కీ నుంచి వెళ్లిన తుర్కిక్ భాష మాట్లాడేవ్యక్తి ఉజ్బెక్ భాషను అర్థం చేసికోగలిగినంత తేలికగా ఉజ్బెక్ భాషీయుడు తుర్కిష్ భాషను అర్థం చేసికోలేడు. కారణం: తుర్కిష్ భాషలో ఎన్నో పర్షియన్, అరబిక్ పదాలు వచ్చి చేరడమే.

ఉత్తరాసియాలో దక్షిణం నుంచి మధ్య సైబీరియా ద్వారా ఈశాన్యంగా తుర్కిష్ భాషలు వ్యాపించి ఉన్నాయి. వీటిలో తుర్క్ మెన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్, ఇరాన్, ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ లలో మాట్లాడే తుర్క్ మెన్ భాష, ఉజ్బెక్ ఎస్.ఎస్.ఆర్ లోను, ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ లోను మాట్లాడే ఉజ్బెక్ భాష, కిర్గిస్ ఎస్.ఎస్.ఆర్ లోను, ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ నుంచి చైనా వరకూ గల ప్రాంతంలోనూ వ్యాపించి ఉన్న కిర్గిస్ భాష, కారాకల్ లక్ ఎస్.ఎస్.ఆర్. లో మాట్లాడే కల్మక్ భాష, కజఖ్ ఎస్.ఎస్.ఆర్. లో మాట్లాడే కజఖ్ భాష ముఖ్యమైనవి. **మంగోలియన్ భాషలు :** ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ మొదలు మంచూరియా వరకూ గల మధ్యాసియా ప్రాంతాలన్నింటిలోనూ చెదురు మదురుగా ఈ మంగోలియన్ భాషలు

వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. తూర్పు ఆసియా, ఉత్తర ఆసియాలలోని ఎక్కువ భాగాలు ఈ ప్రాంతంలో చేరి ఉన్నాయి. ఈ మంగోలియన్ భాషలలో ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ లో మాట్లాడే మొగోల్ (ఇరానియన్, తుర్కిక్ భాషల ప్రభావం దీని మీద ఎక్కువ), చైనాలోని కన్సు రాష్ట్రంలోనూ, టిబెట్ లోనూ మాట్లాడే మొంగ్వుర్ (Monguor), ప్రధానంగా మంగోలియాలో మాట్లాడే దఘూర్ ప్రధానమైనవి. ఈ దఘూర్ భాషమీద తుంబుస్ భాషల ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. మంగోలియన్ పేపుల్స్ రిపబ్లిక్ లో అధికార భాష అయిన ఖాల్ఖా భాష ప్రభావం వలన ఈ భాషలలో ఆన్యోన్య అవగాహన ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

మంచూ-తుంబుస్ భాషలు : సైబీరియా మధ్యభాగం నుంచి జపాన్, వోఖోట్స్ సముద్ర తీరాల దాకా కంచట్కా ద్వీపకల్పం, సఖాలి దీవులతో సహా, ఈ మంచూ తుంబుస్ భాషలు చెదురు మదురుగా వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. ఈ భాషలు మాట్లాడేవారు సముద్రతీరం వెంట కొందరూ, యెనిసీ, తుంగుస్క, ఖటాంగ, లీనా, ఆమూర్, సుంగారీ నదీ తీరాల వెంట కొందరూ వ్యాపించి ఉన్నారు. ఈ భాషలను గురించిన సమాచారం ఎక్కువగా లభ్యం కావడం లేదు. ఈ భాషలలో పశ్చిమాన, వాయవ్యాన సమోయేదిక్ (యురాలిక్) భాషలనుంచి, దక్షిణాన మంగోలియన్, చైనీస్ భాషలనుంచి, ఉత్తరాన, తూర్పున పేలియో-సైబీరియన్ భాషలనుంచి పదజాలం విరివిగా స్వీకరించ బడడం వలన ఈ భాషలను విడి విడిగా వర్ణించడం మరింత కష్టం అవుతుంది. చైనాలోని మంచూస్ ల భాష తరువాత ఈ మంచూ-తుంబుస్ భాషలలో ఎక్కువ మంది మాట్లాడేది ఈవెన్స్ క్ భాష.

పేలియో-సైబీరియన్ భాషలు : పేలియో-సైబీరియన్ ప్రజలు సైబీరియాలోని ఉత్తర ప్రాంతంలో తూర్పు సైబీరియన్ సముద్రానికి, వోఖోట్స్ క్ సముద్రానికి మధ్యభాగంలో నివసిస్తున్నారు. కంచట్కా ద్వీపకల్పం కూడా ఈ ప్రాంతంలో చేరి ఉంది. పేలియో-సైబీరియన్ భాషలు నాలుగు వర్గాలుగా విడిపోయి ఉన్నాయి. వీటిలో ఒక దానితో ఒకదానికి సంబంధం లేకపోవడమే గాక ఇతర ఆనువంశిక కుటుంబాలతో సంబంధాలు కూడా రుజువు కాలేదు. ఈ భాషా వర్గాలలో మిక్కిలి ఉత్తరాన ఉన్న వర్గం లువోరా వెట్లాన్ . చుక్ట్చీ, కంచడల్, కోర్యాక్ భాషలు ఈ వర్గానికి చెందినవి. కొందరు విద్వాంసులు కెరెక్, ఆల్యూటార్ భాషలను ఏ కుటుంబానికి చెందని విడి భాషలుగా పేర్కొంటున్నారు. మరి కొందరు ఇవి

గోర్యాక్ భాషా మాండలికాలే అంటున్నారు.

ఉత్తరాసియాలోని ఇండో-యూరపియన్ భాషలలో ఇటీవలనే అక్కడ ప్రవేశపెట్టబడిన రష్యన్ భాష కాక, ఆగ్నేయ ప్రాంతంలోని ఇరానియన్ భాషలూ, నామమాత్రాపశిష్టంగా మిగిలిన టోచాలియన్ భాష పేర్కొనదగినవి. **లేఖనం-అక్షరాస్యత :** ఉత్తరాసియాకు ప్రాచీనకాలంలో లేఖన ప్రక్రియకు ప్రేరణ చైనానుంచి వచ్చింది. ఇటీవలి కాలంలో ప్రేరణ సోవియట్ రష్యా నుంచి వచ్చింది. జార్ రాజుల కాలంలో నిరక్షరాస్యులుగా ఉన్న ఆల్తాయిక్ ప్రజలు రష్యన్ ప్రేరణతో అక్షరాస్యులయ్యారు. ఆల్తాయిక్ భాషలు లిఖిత భాషలు అయి ఉండగా, ఇందుకు విరుద్ధంగా పేలియో-సైబీరియన్ భాషలలో ఎక్కువ భాగం లేఖన విరహితాలు. సోవియట్ పిద్యా పిధాన లక్ష్యం స్థానిక భాషలను పిద్యాబోధనలో ఉపయోగించి నిరక్షరాస్యులను అక్షరాస్యులుగా చేయడం. ఉత్తరాసియాలో ఈ నాడు రష్యన్ భాష అధికార మాధ్యమం (lingua franca) గా ఉపయోగ పడుతుంది. 13 వ శతాబ్ది నాటి మంగోలియన్ సామ్రాజ్య కాలంలో తుర్కిక్ భాషలు ఉత్తరాసియాలో పరిపాలన భాషలుగా ఉండేవి.

4. నైర్వతి ఆసియా భాషలు : ఈ నాడు ఇరాన్ మొదలుకొని పశ్చిమంగా మధ్యధరా సముద్రప్రాంతం వరకూ (ఇరాన్, ఇరాక్, సౌదీ అరేబియా, జోర్డాన్, సిరియా, లెబనాన్, ఇజ్రేల్ లలో) సెమెటిక్, ఇండో-యూరపియన్, తుర్కిక్ భాషా కుటుంబాలకు చెందిన భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. నైర్వతి ఆసియాకు సమీపంలో ఉన్న ఆఫ్ఘన్ స్థాన్, తుర్కీ, నల్లసముద్రానికి, కాస్పియన్ సముద్రానికి మధ్య ఉన్న కాకసస్ ప్రాంతాలూ భాషల ఆనువంశిక వైవిధ్యం విషయంలో యూరప్ ను తల దన్ను తున్నాయి.

ఒకప్పుడు ప్రాచీన కాలపు సమీప ప్రాచ్యంలో ప్రథమ భాషగా వ్యవహారంలో ఉన్న సుమేరియన్ భాష ఇటు సెమెటిక్ కుటుంబానికి గాని, అటు ఇండో యూరపియన్ కుటుంబానికి గాని చెందింది కాదు. ఈ భాష నేడు కేవలం రచనలలో మాత్రమే మిగిలి ఉంది. అక్కాడియన్, పెర్షియన్ భాషలు రెండే మొట్ట మొదటి సారిగా ఇక్కడ విస్తృత ప్రచారంలోకి వచ్చిన భాషలు!

ఇండో-ఇరానియన్ భాషలు : ఇండో-యూరపియన్ భాషాకుటుంబంలోని ఇండో-ఇరానియన్ శాఖకు సంబంధించిన ఇరానియన్ భాషా సముదాయానికి చెందిన మొత్తం 20 జీవద్ భాషలు నైర్వతి ఆసియాలోనూ, చెదురు మదురుగా తత్పరిసర ప్రాంతాలలోనూ కూడా

వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. పెర్షియన్ భాషలో మూడు వేర్వేరు సాహిత్య సంప్రదాయాలున్నాయి. ఇవి ఇరాన్, ఆఫ్ఘనిస్థాన్, టర్కీలో ఎస్.ఎస్.ఆర్. లకు మాత్రమే పరిమితం కావు. పస్తో భాష మాట్లాడేవారిలో సగం కంటే ఎక్కువమంది ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ లోనూ, ఇతర దక్షిణాసియా ప్రాంతాలలోనూ ఉన్నారు. కుర్దిష్ భాషను మాట్లాడేవారు దక్షిణంగా దక్షిణ ఆర్మీనియన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్., తుర్కీ, సిరియా, ఇరాన్, ఇరాక్ లలో కనిపిస్తారు. బెలూచీ భాష మాట్లాడేవారిలో అయిదింటి మూడు వంతుల మంది ఇరాన్ లోనూ, దక్షిణ ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ లోనూ ఉన్నారు. ఇతర ఇరానియన్ భాష లనేకం చాలా కొద్దిమంది ప్రజల వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. అలాంటి భాషలలో లూరీ, బఖ్యరీ పేర్కొనదగినవి. ఈ భాషల వ్యవహారాలు ఇరాన్ లో మాత్రమే ఉన్నాయి. ముంజి, షుఘ్ను భాషలు మాట్లాడేవారు ఎక్కువగా ఆఫ్ఘనిస్థాన్ లోనూ, స్వల్పంగా పాకిస్థాన్, టర్కీలో ఎస్.ఎస్.ఆర్. లోనూ ఉన్నారు. యుఘ్నబీ అనే ఇరానియన్ భాషను టర్కీలో ఎస్.ఎస్.ఆర్.లో మాట్లాడుతున్నారు. టట్, టాలిష్, ఓసె, టిక్ అనే ఇరానియన్ భాషలు పూర్తిగా కాకాసస్ ప్రాంతంలోనే వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వీటిలో టాలిష్ భాష మాట్లాడేవారు మాత్రం కొందరు ఇరాన్ లో కూడా ఉన్నారు.

ఇదివరకు ఇండో-ఆర్యన్ కుటుంబంలోని దార్దిక్ శాఖకు చెందినట్లు భావించబడుతూ వచ్చిన, ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ లో వ్యవహారంలో ఉన్న అర డజను న్యూరిస్థానీ (క్యాపిరీ) భాషలను ఇటీవల కొందరు విద్వాంసులు ఇండో-ఇరానియన్ శాఖకు చెందిన ప్రత్యేక వర్గంగా భావిస్తున్నారు. రోమనీ అనే మరొక ఇండో ఆర్యన్ భాష తాలూకు రెండు మాండలికాలు నైర్వతి ఆసియాలో వాడుకలో ఉన్నాయి. వీటిని ఆర్మీనియన్ రోమనీ, ఆసియాటిక్ రోమనీ అంటారు. ఇతర భాషలు : మరొక ఇండో-యూరపియన్ శాఖకు చెందిన ఏకైక భాష అయిన ఆర్మీనియన్ భాష ఆర్మీనియన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్., జార్జియన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్., అజర్ బైజాన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్. లలోనే ఎక్కువగా వ్యవహారంలో ఉన్నా, సిరియా, లెబనాన్, ఇరాన్, తుర్కీ, అమెరికాలోని ఆర్మీనియన్ వర్గాలలోను, ఈజిప్ట్, ఫ్రాన్స్ లలోను కూడా వ్యవహారంలో ఉంది.

చాలాకాలం క్రితమే అంతరించిపోయిన ఇండో-యూరపియన్ కుటుంబంలోని ఆనటోలియన్ శాఖకు చెందిన భాషలు (హిటైట్ కూడా వీటిలో ఒకటి) ఒకప్పుడు నైర్వతి ఆసియాలో వ్యవహారంలో ఉండేవి.

అయిదు తుర్కిక్ భాషలు ప్రధానంగా నైర్వతి ఆసియాలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. అవి: 1. తుర్కిష్

(ఎక్కువగా తుర్కీలోను, పరిసర ఉత్తర ప్రాంతాలలోనూ మాట్లాడతారు), 2. అజర్ బైజానీ (అజర్ బైజాన్, ఎస్.ఎస్.ఆర్., ఇరాన్ లలో), 3. కుమిక్, 4. కరాచే, 5. నోగే. ఈ చివరి మూడు భాషలూ కాకాసస్ ప్రాంతంలో వాడుకలో ఉన్నాయి. ఉత్తరాసియాలో ప్రధానంగా వ్యవహారంలో ఉన్న ఉజ్బెక్, తుర్కమెన్, ఖిజ్జిజ్ భాషలు కూడా నైర్వతి ఆసియాలో స్వల్పంగా వ్యవహారంలో ఉన్నాయి.

మంగోలియన్ కుటుంబానికి చెందిన మంగోల్ భాష ఆఫ్ఘన్ స్థాన్ లోను, ద్రవిడియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన బ్రాహుయి ఆఫ్ఘన్ స్థాన్, ఇరాన్ లలోను వ్యవహారంలో ఉన్నాయి.

కకేషియన్ భాషలు : కక్సన్ ప్రాంతంలో ఇండో-యూరపియన్, తుర్కిక్ భాషా కుటుంబాలకు చెందిన భాషలతో పాటు మూడు కకేషియన్ భాషా కుటుంబాలకు చెందిన 30 పైచిలుకు భాషలు కూడా వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. దక్షిణ కాకాషియన్ భాష అయిన జార్జియన్ వాటిలో మిక్కిలి ప్రధానమైన భాష. దీనిని జార్జియన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్, అజర్ బైజాన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్, పరిసరాలలోని తుర్కీ, ఇరాన్ ప్రాంతాలలో మాట్లాడుతున్నారు. సుదీర్ఘ సాహిత్య సంప్రదాయం ఉన్న కాకాషియన్ భాష ఇది ఒక్కటే. తక్కిన దక్షిణ కాకాషియన్ భాషలు: లాజ్ (చాన్), స్వాన్. కాకాషియన్ భాషల వర్గీకరణంలో భాషావేత్తల మధ్య అభిప్రాయభేదాలు ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి.

సెమిటిక్ భాషలు : ఇప్పటికీ అయిదు సెమిటిక్ భాషలు నైర్వతి ఆసియాలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. 1. అరబిక్, 2. హీబ్రూ (ప్రధానంగా ఇజ్రేల్ లో), 3. తూర్పు ఆరమాయిక్ మాండలికం (ఇప్పటికీ ఇజ్రేల్, సిరియా, ఇరాన్, ఇరాక్, ఆర్మీనియన్ ఎస్.ఎస్.ఆర్. లలో), 4. పశ్చిమ ఆరమాయిక్ మాండలికం (ఇప్పటికీ లెబనాన్, సిరియాలలో), 5. అగునిక దక్షిణ అరబిక్ (దక్షిణ సౌదీ అరేబియాలోను, పరిసరదీవులలోను). అంతరించిపోయిన సెమిటిక్ భాషలలో ప్రధానమైనవి: ఫోనీషియన్, అక్కాడియన్ (బాబిలోనియన్, అసీరియన్), మోవాబైట్, యూగారిటిక్.

5. తూర్పు ఆసియా భాషలు : ఉత్తర ఆసియాకూ, ఆగ్నేయాసియాకూ మధ్య ఉన్న చైనా, జపాన్, కొరియా లలోని భాషలను తూర్పు ఆసియా భాషలుగా వ్యవహరిస్తున్నారు. తూర్పు ఆసియా భాషలలో అనువంశిక వైవిధ్యం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఐనా, జపనీస్, కొరియన్ భాషలకు ఒకదానితో మరొకదానికి సంబంధం లేదు.

తూర్పు ఆసియాలోని ఇతర భాషా కుటుంబాలతోనూ వాటికి సంబంధం లేదు. చైనాలోని భాషలు ఒకే భాషా కుటుంబానికి చెందిన వివిధ మాండలికాలు.

అల్టాయిక్ భాషలు : ఉత్తరాసియాలోని మూడు ప్రధాన భాషా కుటుంబాలకు చెందిన భాషలు చైనాలో వాడుకలో ఉన్నాయి. తుర్కిక్ భాష అయిన ఉయిఘూర్ (Uighur) చైనాలోని సింకియాంగ్, కన్సు మండలాలలోనూ, యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్. లోనూ, పశ్చిమ మంగోలియాలోనూ వాడుకలో ఉంది. మరొక తుర్కిక్ భాష అయిన కిర్గిస్ మాట్లాడేవారు కూడా చైనాలో ఉన్నారు. మంచూ - తుంబుస్ భాషలలో మంచూ భాష సుప్రసిద్ధమైంది. దానికి 1599 నాటి నుండి సుదీర్ఘమైన సాహిత్య సంప్రదాయం ఉంది. 1643 లో మంచూ రాజుల ప్రోద్బలంతో మాండరిన్ భాష వాడుకలోకి వచ్చింది. అయినా, మంచూ భాష మాట్లాడేవారు మంచూరియాలోనూ, చైనీస్ తుర్కిస్థాన్లోనూ నేటికీ అక్కడక్కడ కనిపిస్తున్నారు.

కొరియన్, జపనీస్ భాషలతో అల్టాయిక్ భాషలకు వాక్య నిర్మాణంలో ప్రస్ఫుటమైన సామ్యం కనిపిస్తూ ఉండడంతో కొంతమంది భాషాశాస్త్రవేత్తలు వీటికి సుదూరమైన బాంధవ్యాన్ని అంటగడుతున్నారు.

కొరియన్, జపనీస్, ఐనూ భాషలు : కొరియన్ భాషను కొరియాలోనేగాక, చైనా, జపాన్లలో కూడా చెప్పుకోదగినంతమంది మాట్లాడుతున్నారు.

జపనీస్ భాషాకుటుంబంలో జపనీస్ భాష మాత్రమే గాక పరస్పరం బోధపడని ర్యుక్యూ (Ryukyu) దీవులలోని ప్రజలు మాట్లాడే అనేక మాండలికాలు కూడా చేరి ఉన్నాయి. జపనీస్ భాష మాట్లాడేవారు జపాన్లోను, తైవాన్, బ్రెజిల్, యు.ఎస్. (ముఖ్యంగా హవాయ్) లోనూ కలసి మొత్తం 12,10,00,000 మంది దాకా ఉన్నారు.

తూర్పు ఆసియాలోని దీవులలో వాడుకలో ఉన్న ఐనూ భాషకు ఇతర భాషలతో సుదూరమైన సంబంధం ఉన్నట్టు కూడా కనిపించదు. ఈ భాష మాట్లాడేవారు హెక్కాయ్ దీవి, సఖాలిన్ దీవి, కురిల్ దీవులలో మొత్తం 16,000 మంది ఉన్నారు.

చైనీస్ భాష - మాండలికాలు : ఆ భాష మాట్లాడేవారి సంఖ్యల దృష్ట్యానూ, తూర్పు ఆగ్నేయ ఆసియాలో అవి నెరపుతున్న ప్రభావం దృష్ట్యానూ చైనీస్ భాషలు చాలా ప్రధానమైనవి. ఇరుగు పొరుగు భాషలు ఒకదాని కొకటి అర్థం అవుతూ ఉండడం మాండరిన్, వూ, కేంటోనీస్,

హ్యియాంగ్, కన్హక్క్యా, మిన్ (ఉత్తర మిన్, దక్షిణ మిన్) వంటి చాలా చైనీస్ భాషలలో కనిపిస్తుంది. చైనా దేశీయులలో 70 శాతం మంది మాట్లాడే భాష మాండరిన్. ఇతర చైనీస్ భాషలను మాట్లాడేవారికి కూడా ఈ మాండరిన్ భాష తెలిసి ఉంటుంది. చాలా కాలంగా పరిపాలన భాషగా ఇది కొనసాగుతూ వచ్చింది. రెండు చైనీస్ భాషలను మాట్లాడేవారు ఒకరు మాట్లాడుతున్నది మరొకరు అర్థం చేసుకోలేక పోయినా, వాటి లిఖిత రూపాలను వారు అర్థం చేసుకోగలరు. ఒకే లిఖిత రూపాన్ని ఆ ఇరువురూ వేరువేరు విధాలుగా చదువుతారు. చైనీస్ లిపి సుమారు 4,000 సంవత్సరాలుగా వాడుకలో ఉంది. అయితే వేల కొద్దీ సంకేతాలను నేర్చుకోవలసి ఉండడంవల్ల ఈ భాషాధ్యేతలకు కొంత క్లेशం ఎదురవుతూంది. అందుకే చైనా వారిలో చాలామంది నిరక్షరాస్యులు (వ్రాయడం, చదవడం చేతకాని వారు). అయితే అక్షరాల సంఖ్య తగ్గించడంతోనూ, రోమన్లిపిని వాడుక చేయడంతోనూ నేడు పీపుల్స్ రిపబ్లిక్లో అక్షరాస్యుల సంఖ్య పెరుగుతూంది. భాషా భాషల సంఖ్య విషయంలో మాండరిన్ ప్రపంచంలో అగ్రస్థానం వహిస్తుంది. 61 కోట్లమంది ఈ భాషను మాట్లాడుతున్నారు.

తాయ్, మియావో - యావో భాషలు : తాయ్ కుటుంబానికి చెందిన కమ్ - సుయి భాషావర్గంలోని భాషలన్నీ చైనాలో (క్వీచౌ, హ్యునాన్, క్వాంగ్ సీ రాష్ట్రాలలో) వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వీటి మాండలికాలు కొన్ని ఆగ్నేయాసియాకు కూడా విస్తరించాయి. మియావో - యావో భాషలు మాట్లాడేవారు మధ్యచైనా, వియత్నాం, లావోస్, తాయ్లాండ్లలో చెదురు మదురుగా కనిపిస్తారు. మియావో భాషా మాండలికాలలో ముఖ్యమైనవి: రెడ్ మియావో, వైట్ మియావో, గ్రీన్ లేక బ్లూ మియావో, బ్లాక్ మియావో; యావో భాషలు: యావో (మన్ లేక మీన్), లాకా, ప్యునూ (Punu).

టిబెటో - బర్మీస్ భాషలు : టిబెటన్ లేక టిబెటిక్ భాషా వర్గంలో కనీసం రెండు భాషలున్నాయి. వీటిని టిబెట్, నేపాల్, సిక్కిం, ఇండియాలో మాట్లాడుతున్నారు. వీటిలో మొదటిది సెంట్రల్ టిబెటన్ భాష. టిబెట్లో ప్రామాణికభాష అయిన లాసా కూడా ఈ భాషా మాండలికమే! రెండవది పశ్చిమ టిబెటన్. ఇవి గాక సిక్కిం, నేపాల్, అస్సాం, ఇండియా, బంగ్లాదేశ్ లలో వ్యవహారంలో ఉన్న అనేక ఇతర భాషలకు కూడా టిబెటన్ భాషతో సంబంధం కనిపిస్తుంది.

సైన్-టిబెటన్ భాషాకుటుంబంలోని టిబెటన్ - బర్మన్ శాఖకు చెందిన టిబెటన్ భాషతో సుదూర సంబంధం గల కొన్ని భాషలు తూర్పు ఆసియాలో బర్మా సరిహద్దుల ప్రాంతంలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వీటిని తరచు బర్మీక్ భాషలు అనడం కద్దు. వీటిలో బర్మీస్లో (బర్మీష్ ఉపవర్గం, కాచిన్ ఉపవర్గం) ముఖ్యమైనది.

6. ఆగ్నేయాసియా భాషలు (ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషతో పహా) : ఆసియా ఖండ ప్రధాన భూభాగంలో చైనాకు దక్షిణాన, ఇండియాకు తూర్పున ఉన్న భూభాగాన్నీ, దాని పరిసరాలలోని దీవులనూ కలిపి 'ఆగ్నేయాసియా' అని వ్యవహరిస్తున్నారు. మలేషియాలోని ద్వీప సముదాయ భాగం, ఇండోనేషియా, ఫిలిప్పీన్స్ దీవులు దీనిలో చేరి ఉన్నాయి. ఇంచుమించు ఆగ్నేయాసియా దీవులలో మాట్లాడే భాషలన్నీ ఆస్ట్రోనేషియన్ (మలయో-పోలినేషియన్) అనబడే ఒకే భాషా కుటుంబానికి చెందినవి. ఆసియా ఖండంలోని ప్రధాన భూభాగంలో మాట్లాడే భాషలు మాత్రం ఆస్ట్రో - ఏషియాటిక్, తాయ్, సైన్ టిబెటన్ భాషా వర్గాలకు చెందినవి. ఈ విధంగా ద్వీప సముదాయంలో కంటే ఆగ్నేయాసియాలోని ప్రధాన భూభాగంలో భాషా వైవిధ్యం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషలు ఆగ్నేయాసియా నుండి సుదూరంగా ఉన్న ఓషియానియా (పోలినేషియా, మైక్రోనేషియా) వరకూ వ్యాపించాయి. ఒక ఆధునిక ఆస్ట్రోనేషియన్ భాష (మలగాసీ) హిందూ మహాసముద్రానికి ఆఫ్రికావైపున ఉన్న మడగాస్కార్ ప్రాంతంలో కూడా వ్యవహారంలో ఉంది.

ఆగ్నేయాసియాలో సాధారణంగా ధేశంపేరు, భాష పేరు ఒకటిగానే ఉంటాయి. ఉదాహరణకు ఫిలిప్పీన్స్ రిపబ్లిక్లో మాట్లాడే జాతీయభాష 'ఫిలిప్పీనో'. నిజానికి ఫిలిప్పీన్స్లో ఈ భాష రెండవ భాషగా నేర్చుకోబడు తుంది. ఆగ్నేయాసియా ప్రజలలో తమను ప్రభావితం చేసిన ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్, డచ్, శ్పానిష్ - ఇటీవల జపనీస్, రష్యన్ - వంటి వలస విధానపు భాషలపట్ల భయం, అవిశ్వాసం వ్యక్తం అవుతున్నాయి. ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషలనూ, ఇతరభాషలనూ మాట్లాడే వారికి పాపువా నుండి మెలనీషియా మీదుగా మైక్రోనేషియా వరకూ నియో మెలనీషియన్ లేక మెలనీషియన్ పిడ్జిన్ ఇంగ్లీష్ అనబడే ఒక కృతక భాష అనుబంధభాషగా ఉపయోగ పడుతుంది.

ఆగ్నేయాసియా ప్రధాన భూభాగంలోని భాషలలో అనువంశిక వైవిధ్యం గోచరించినా, అనేక విషయాలలో వాటిలో లాక్షణికమైన సాదృశ్యం కనిపిస్తుంది.

ఆస్ట్రో - ఏషియాటిక్ భాషలు : ఆగ్నేయాసియాలో వ్యవహారంలో ఉన్న భాషా కుటుంబా లన్నిటిలోనూ మాన్ ఖ్మేర్ వర్గం పెద్దది. దీనికి సంబంధించిన భాషలు 50 పైచిలుకు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. బర్మా మొదలు వియత్నాం వరకు ఈ భాషలు మాట్లాడుతున్నారు. కంబో డియాలో ఖ్మేర్ (కంబోడియన్) అధికార భాష. ఈ భాష మాట్లాడేవారు తాయ్లాండ్లో కూడా ఉన్నారు. మాన్ భాష తాయ్లాండ్, బర్మాలలో వ్యవహారంలో ఉంది. ఆగ్నేయాసియా ప్రధాన భూభాగం లోని భాషలలో ఎక్కువ మంది ప్రజలు మాట్లాడే భాష వియెట్నామీజ్. ఇది వియెట్నాంలో బహుళంగానూ, కంబోడియా, తాయ్లాండ్, లావోస్లలో చెదురు మదురుగానూ వ్యవహారంలో ఉంది. ఉత్తర వియెట్నాంలోని కేంద్రపీఠభూమి ప్రాంతంలో (High lands) మాట్లాడే మ్యుంగ్ (Muong) దీనితో కొంతవరకు సంబంధం గల ఒక ప్రత్యేకమైన భాషగా పరిగణించబడుతుంది.

మలయాలో మాట్లాడబడే మూడు వర్గాల భాషలు (వీటిని 'మలక్కన్' అనడం కద్దు) ఆస్ట్రో ఏషియాటిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి. అవి: ఉత్తరమలయా, తాయ్లాండ్లలో మాట్లాడే జహాయిక్, లేక సెమాంగ్ భాషలు, కౌలాలంపూర్కు దక్షిణాన తీరప్రాంతంలో మాట్లాడే సెనోయిక్ లేక సకాయ్ భాషలు, సెనోయిక్ భాషలకు దక్షిణాన మాట్లాడే సెమెలాయిక్ లేక జెకూన్ భాషలు.

తాయ్, సైన్-టిబెటన్ భాషలు : తాయ్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి కనీసం ఒక డజన్ భాషలు ఆగ్నేయాసియాలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. అవి: తాయ్ లేక సయామీజ్ (తాయ్లాండ్లో), లావో (తాయ్లాండ్, లావోస్, కంబోడియాలలో), యువాన్ (తాయ్లాండ్లో), షాన్ (బర్మాలో), బ్లాక్తాయ్, లేక తాయ్నాయర్ (లావోస్, వియెట్నాంలలో), ఖున్ఖామ్ (బర్మాలో), వైట్ తాయ్ లేక తాయ్ బ్లాక్, టే, నుంగ్తో, కెలావో లేక చిలావో (వియెట్నాంలో).

సుమారు 90 లక్షలమంది చైనీయులు ఆగ్నేయాసియాలో ఉన్నారు. వీరిలో 50 లక్షల కంటే ఎక్కువమంది తాయ్లాండ్లోనూ, 40 లక్షలమంది మలేషియాలోనూ ఉన్నారు. బర్మా, కంబోడియా, వియెట్నాం, లావోస్లలో 54 వేలమంది దాకా ఉన్నారు.

ఆగ్నేయాసియాలో వ్యవహారంలో ఉన్న సైన్-టిబెటన్ కుటుంబానికి చెందిన ఇతర భాషా వర్గాలలో బర్మీస్-లోలో (బర్మీస్) వర్గం భాషలు మాట్లాడేవారు ఎక్కువ ప్రాంతంలో వ్యాపించి ఉన్నారు. బర్మాలో సుమారు

90 శాతం మంది బర్మీస్ భాషను ద్వితీయభాషగా మాట్లాడుతున్నారు. లోలో భాషలు బర్మా, తాయ్లాండ్, లావోస్, వియెట్నాంలలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. ఈ వర్గం భాషలలో చెప్పుకోదగినవి: లిసూ, లహూ, అఖా, ముంగ్, పునోయ్, ప్యేన్ మొదలయినవి. వాటిలో కొన్ని అస్సాంలోకి కూడా వ్యాపించాయి. బర్మా తాయ్లాండ్ లలో మాట్లాడబడే కరేన్ భాషలలో ముఖ్యమైనవి: స్గా (Sgah), పో, పావో (టుంగ్తు), పలాయిచి మొదలయినవి. కుకీచిన్ (కుకిష్) భాషావర్గానికి చెందిన భాషలలో చాలా భాగం బర్మాలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. కచిన్ భాషలు మాట్లాడేవారు కూడా బర్మాలో ఉన్నారు.

ద్వీప సముదాయంలోని భాషా వర్గాలు : ఆగ్నేయాసియాలోని ద్వీప సముదాయంలో వాడుకలో ఉన్న ఒక చిన్న భాషావర్గం 'నికోబారీస్'. ఈ భాషలు నికోబార్ దీవులలో వాడుకలో ఉన్నాయి. ఇవి ఆస్ట్రో - ఏషియా టీక్ భాషాకుటుంబానికి చెందిన వని కొందరి భావన. ఈ ద్వీపసముదాయంలో వాడుకలో ఉన్న మరోభాషాకుటుంబం అండమానీస్. అండమాన్ దీవులలోని సుమారు 200 మంది ఈ భాషలను మాట్లాడుతున్నారు. ఈ భాషలు మెలనీషియా భాషా కుటుంబంలోని పాపువన్ భాషావర్గంతో సుదూరమైన సంబంధం కలిగినవని ఇటీవల కొందరు భాషావేత్తలు గుర్తించారు.

ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషలు : ఆస్ట్రోనేషియన్ (మలయో - పోలినేషియన్) భాషా కుటుంబానికి చెందినవి సుమారు 500 భాషల వరకూ ఉన్నాయి. ఇవి మలేషియా, ఇండోనీషియన్ ద్వీపసముదాయం, ఫిలిప్పీన్స్, వియెట్నాం, కంబోడియా, తైవాన్, న్యూ గినియా సమీపంలోని దక్షిణ మధ్య పసిఫిక్ దీవులు, మెడగాస్కార్లలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి.

ఈ భాషలలో రెండు స్థూల వర్గాలను గుర్తించారు: పశ్చిమ ఆస్ట్రోనేషియన్ (ఇండోనీషియన్), తూర్పు ఆస్ట్రోనేషియన్ (ఓషియానిక్) వర్గాలు. పోలినేషియన్ భాషలూ, మెలనీషియన్, మైక్రోనీషియన్ వర్గాలకు చెందిన కొన్ని భాషలూ వీటికి సంబంధించినవే! ఆగ్నేయాసియాలోని ప్రధానభూభాగం అయిన మలేషియాలో మాట్లాడే మలయ్లో, వియెట్నాంలో ప్రధానంగా మాట్లాడబడుతున్న చామ్, మరి ఎనిమిది భాషలూ పశ్చిమఇండోనీషియన్ వర్గానికి సంబంధించినవి. జావానీస్, సుడానీస్, మలయ్ (భాషా ఇండోనీషియాతో సహా) భాషలు కూడా వీటిలో చేరినవే!

న్యూజిలాండ్లో మాట్లాడే మావోరి తో సహా పోలి నీషియాలో మాట్లాడే భాషలైన టాంగన్, తాహితియన్,

హవాయిన్ భాషలను తూర్పు ఓషియానిక్ వర్గానికి చెందిన పోలినేషియన్ భాషలు అనబడే ఉపవర్గానికి చెందినవని భావింపవచ్చును. తూర్పు ఓషియానిక్ వర్గంలో సుమారు 100 భాషలు ఉన్నాయి. వీటిలో పోలినేషియన్ భాషలే కాక ఫిజియన్ భాష. సాలమన్ దీవులలో మాట్లాడే అనేక భాషలూ కూడా చేరి ఉన్నాయి. మైక్రోనీషియా భాషా వర్గంలో గిల్బర్టీస్; ట్రూకీస్, పోనాటియన్ మొదలైన కనీసం 7 భాషలను మరొక ఉపవర్గంగా భావిస్తున్నారు. న్యూగినియాలో సుమారు 100 భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి.

7. ఓషియానియాలోని ఆస్ట్రోనేషియన్ భిన్నభాషలు: ఆస్ట్రోనేషియన్ భిన్న భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్న న్యూగినియా, ఆస్ట్రేలియాలు ఇంచుమించు ఒక చాపం ఆకారంలో ఉన్నాయి. వీటిచుట్టూ ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషా ప్రాంతాలు తూర్పున పోలినేషియా, ఉత్తరాన మైక్రోనీషియా, పడమట ఇండోనీషియా ఉన్నాయి. న్యూగినియాకు మిక్కిలి సమీపంలో ఉన్న కొన్ని ఇండోనీషియన్ దీవులలో కూడా 'ఆస్ట్రోనేషియన్ భిన్న భాషలు' కనిపిస్తున్నాయి.

ఉదారమైన అనువంశిక వర్గీకరణంలో మెలనీషియాలో వాడుకలో ఉన్న చాలా ఆస్ట్రోనేషియన్ భిన్న భాషలూ, ఇండోనీషియాలో కొన్ని భాషలూ ఒకే మూలం నుంచి వచ్చినట్టు భావించ బడుతూంది. పాపువన్ అనే ప్రాచీన నామాన్ని పరిహరించి అనేక నూతన భాషా కుటుంబాలను ఇప్పుడు గుర్తిస్తున్నారు. ఆస్ట్రేలియాలోని భాషలన్నీ పరస్పర సంబంధంగల భాషలనీ, వాటికి అటు ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషలతోగాని, ఇటు ఆస్ట్రోనేషియన్ భిన్న భాషలతో గాని ఎలాంటి సంబంధం లేదనీ అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు.

మలనీషియాలో చాలా సమాజాలవారు బహు భాషా భాషలు. ముఖ్యంగా న్యూగినియా విషయంలో ఈ మాట నిజం. తమ మాతృభాషలతో పాటు ప్రజలు తరచు ఇరుగు పొరుగు భాషలనూ, ఎక్కువగా నియో - మెలనీషియన్ భాష (ఇంగ్లీష్ మీద ఆధారపడిన ఒక ఫిజిన్ క్రియోల్ భాష)నూ నేర్చుకుంటారు. పాపువాలో కొంత భాగంలోనూ, న్యూగినియా, పోలీస్ మోటూలలోనూ ఒక ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషను ఆధారంగా చేసికొన్న ఒక పిజ్జిన్ భాష అనుబంధ భాషగా వాడుకలో ఉంది. ఆస్ట్రేలియాలో కూడా అనేక భాషలను స్వాయత్తం చేసుకోవాలనే ఆసక్తి విస్తృతంగా కనిపిస్తుంది. అక్కడి ఆదిమవాసులు నియో మెలనీషియన్ కంటే భిన్నమైన ఇంగ్లీష్ను ఆధారంగా చేసికొని ఏర్పడిన మరో ఫిజ్జిన్ క్రియోల్ భాషను

మాట్లాడుతున్నారు. ఆస్ట్రేలియన్ భాషలకూ, టూరీస్ జలసంధికి ఉత్తరాన ఉన్న ఆస్ట్రేలియన్ భిన్న భాషలకూ మధ్య కనిపించే మరొక సామ్యం ఏదో ఒక భాషను ఒక ప్రామాణిక భాషగా అభివృద్ధి చేయాలనే ఆసక్తి లేకపోవడం!

పాపువన్ భాషలు : 740 పాపువన్ లేక 'ఆస్ట్రో నేషియన్ భిన్న' భాషలు ఉత్తరానా, పడమటా ఉన్న శాంతాక్రుజ్ దీవులనుండి న్యూగినియా మీదుగా సాల మన్, బిస్మాక్ ద్వీపసముదాయాలదాకా, హల్మహీరా, తియోర్, ఆలోర్లదాకా వ్యాపించి ఉన్నాయి. 1960 ప్రాంతం వరకూ న్యూగినియాలో వాడుకలో ఉన్న భాషలను గూర్చి సాగిన చర్చలవలన అంతకొద్దీ ప్రాంతంలో వ్యాపించి ఉన్న వందలాది భాషలమధ్య ఎలాంటి పరస్పర సంబంధం లేదని తేలింది. అప్పటివరకూ న్యూగినియా లోని కొద్ది భాషలను గూర్చి తప్ప తక్కిన భాషలను గురించి ఏమీ తెలియదు. 1960 తరువాత హైలాండ్స్ రాష్ట్రాలలో జరిపిన సర్వే ప్రచురణల వలన చాలా భాషా వర్గాలమధ్య ఉన్న సంబంధాలను గుర్తించడం సాధ్యమైంది.

హైలాండ్స్లో పరస్పర సంబంధం ఉన్నట్లు గుర్తింపబడిన పెద్ద భాషావర్గానికి "తూర్పు న్యూగినియా హైలాండ్స్ కుదురు" (phylum) అని పేరు పెట్టారు. కాలక్రమేణ న్యూగినియాలోని ఎక్కువెక్కువ భాషలు ఈ కుదుటికి సంబంధించినవే అని గుర్తింప సాగారు. పాపువన్ భాషలలో భాషాకుటుంబాలనూ, భాషలనూ లెక్కగట్టడంలో ఒక చిక్కు ఉందని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి! వాటిలో చాలా భాషలను గురించి మనకు స్పష్టమైన భోగట్టా లేదు. ఇంకా ఎన్నో భాషా కుటుంబాలూ, ఇతర కుటుంబాలతో సంబంధంలేని విడిభాషలూ పాపువన్ భాషలలో గుర్తింపబడవలసి ఉన్నాయి. పాపువన్ భాషలలో చాలా భాషలు మాట్లాడేవారు కొన్ని వందల మంది మొదలు కొన్ని వేలమంది వరకూ మాత్రమే ఉన్నారు.

ఆస్ట్రేలియన్ ఆదిమవాసుల భాషలు : ఆస్ట్రేలియా లోని ఆదిమవాసులు మాట్లాడే భాష లన్నింటి మధ్యా సుదూరంగా అన్యోన్య సంబంధం ఉంది. సుమారు 260 ఆస్ట్రేలియన్ ఆదిమవాసుల భాషలలోనూ కొన్నిడజన్ల భాషలు మాత్రమే 90 శాతం ప్రజల వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వీటిలో అరండా భాషలు, తివీ, వాల్బీరీ, పడమటి ఎడారి భాష చెప్పకోదగినవి. ఆరుగురి కంటే తక్కువమంది మాట్లాడే భాషలు డజన్లకొద్దీ ఉన్నాయి. ఆస్ట్రేలియాఖండంలోని ఉత్తరతీరంవెంట, వాయవ్య తీరం వెంట భాషావైవిధ్యం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. 177

భాషలతో కూడిన ఒకే భాషాకుటుంబం (పామా - న్యూగ్గవ్) తక్కిన ఆస్ట్రేలియా అంతటా వ్యాపించి ఉంది.

వ్యాకరణ నిర్మాణం విషయంలో టూరీస్ జలసంధికి ఉత్తరాన ఉన్న 'ఆస్ట్రోనేషియన్ భిన్న' భాషలలో 'వైరస్య' (heterogeneous) లక్షణం కనిపిస్తూ ఉండగా ఆస్ట్రేలియన్ భాషలలో 'సామరస్య' (homogeneous) లక్షణం కనిపిస్తుంది. ఇవి ధ్వని సంపుటలలో ఇంచు మించు ఏకరూపంగా ఉంటాయి. ఆస్ట్రేలియన్ భాషల మాండలికాలూ, ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషల మాండలికాలూ ఒకదాని వెంట ఒకటి ఒక శృంఖలగా ఏర్పడి ఈ కొసలో మాట్లాడే వారి పదజాలం ఆ కొసలో వారికి అర్థం కానంత భిన్నంగా ఉంటుంది. అయితే ఈ శృంఖలలో మధ్యలో ఉన్న ఇరుగు పొరుగు మాండలికాలు పరస్పరం అర్థం అవుతాయి.

19 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధం దాకా టాస్మేనియాలో వ్యవహారంలో ఉన్న రెండు, అంతకంటే ఎక్కువ భాషలకు ఆస్ట్రేలియన్ భాషలతో ఎలాంటి సంబంధం లేదు. అవి బహుశః ఇండో పసిఫిక్ కుదుటికి సంబంధించినవై ఉండవచ్చును.

8. ఆఫ్రికాలోని భాషలు : 19 వ శతాబ్దం నాటి వలసరాజ్యం విధానం ద్వారా ఆఫ్రికాలో ప్రవేశించిన ఇతర ఖండాల భాషలలో ప్రధానమైనవి యూరపియన్ భాషలు. 1960 ప్రాంతానికి ఆఫ్రికాదేశాలలో అధికభాగం స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకున్నా, అసంఖ్యాకమైన తమ ఆఫ్రికన్ దేశీయభాషలతో పాటు వలస యుగంలో/తాము నేర్చుకున్న యూరపియన్ భాషలను కూడా ప్రజలు వ్యవహరిస్తున్నారు. యూరపియన్ వలస రాజ్య యుగానికి పూర్వం నైరృతి ఆసియా నుండి అనేక భాషలు ఉత్తర ఆఫ్రికాకి దిగుమతి అయ్యాయి. ఇంచుమించు 3,000 ఏళ్ల క్రితమే అలా వలస వచ్చిన వారు ఇతియోపియన్ భాషను ఉత్తర ఆఫ్రికాకు కొని వచ్చారు. చాలాకాలం క్రితమే ఇండోనేషియన్ వలస దారులు ఆఫ్రికా తీరానికి 250 మైళ్ల దూరాన ఉన్న మెడగాస్కార్ దీవి చేరుకున్నారు. వలస రాజ్యయుగంలోనూ, అంతకు పూర్వమూ అరబ్ వర్తకులూ, భారతీయవర్తకులూ తూర్పు ఆఫ్రికా చేరుకున్నారు. అక్కడ నేటికీ ఆసియన్ వర్తకులలో కొన్ని ఇండో-ఆర్యన్ భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వలసయుగానికి పూర్వం ఆఫ్రికాఖండ మధ్యభాగం ఆఫ్రికన్లు కాని వారి కందరికీ అచంచితంగానే ఉండిపోయింది. అసంఖ్యాకమైన బంటూ భాషలకు మూలభాష కేమరూన్లో గాని, పశ్చిమ ఆఫ్రికా లోని తత్పరిసర ప్రాంతాలలో గాని వ్యవహారంలో

ఉండేదనీ, చరిత్ర పూర్వయుగంలో జరిగిన ఒక వలసకు ఫలితంగా బంటూ భాషలు మాట్లాడేవారు మధ్య, తూర్పు ఆఫ్రికాలకు చేరుకున్నారనీ, ఈ కొత్త 'బంటూ' వలస దారులు అంతకుముందు విక్టోరియా సరస్సు చుట్టూ నివసిస్తున్న బుష్మన్, హోటెన్టాట్ భాషలు మాట్లాడేవారిని దక్షిణంగా కలగహరి ప్రాంతం వరకూ తరిమి వేశారనీ చెప్పడానికి ఆధారాలు కనిపిస్తున్నాయి.

వలస రాజ్య యుగానంతర జాతులన్నింటిలోనూ నేడు ఇంగ్లీష్ భాషో, అరబిక్ భాషో, ఫ్రెంచ్ భాషో అంతర్జాతీయ భాషగానూ, జాతీయ అనుబంధ భాషగానూ వాడుకలో ఉంది. ఆఫ్రికన్ జాతులను నేడు ఎదుర్కొంటున్న ప్రధాన సమస్య: తమ దేశీయ భాషలలో వేటిని ఎక్కువగా అభివృద్ధి పరచి ప్రామాణిక భాషలుగా తీర్చిదిద్దాలి అని. క్రియో (Krio) వంటి అసంఖ్యాకమైన పిడ్జిన్ క్రియోల్ భాషలు ఇటీవలి కాలంలో తల ఎత్తాయి. మధ్య ఆఫ్రికన్ రిపబ్లిక్ లోని 'శాంగో' భాష దేశీయమైందే అని గాని, పిడ్జిన్ క్రియోల్ భాష అని గాని కచ్చితంగా చెప్పలేము. తూర్పు ఆఫ్రికాలో స్వాహిలి, పశ్చిమాఫ్రికాలో హౌసా వంటి సుమారు డజను పై చిలుకు భాషలలో పిడ్జిన్-క్రియోల్ భాషలలో లాగ పదజాలం విపరీతంగా మార్పు చెందినా, వాటిని పిడ్జిన్ క్రియోల్ భాషలుగా వర్గీకరించడానికి వీలులేదు. కేవలం అవి అనుబంధ భాషలుగా అభివృద్ధి చెందినవి మాత్రమే! ఆఫ్రికాలోని ఆదిమ వాసులూ, రైతులూ నివసించే ప్రాంతాలలో జరిగే సంతలలో ఏదో విధమైన అనుబంధ భాషలు తప్పనిసరి అవుతున్నాయి.

దక్షిణాఫ్రికాలోనూ, అంతకంటే ఎక్కువగా పశ్చిమాఫ్రికాలోనూ అనువంశికంగా భాషా వైవిధ్యం ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నా, లాక్షణిక దృష్ట్యా వాటిలో కొంత భాగాన్ని ఉప ప్రాంతాలుగా గుర్తించడానికి వీలవుతుంది. పశ్చిమాఫ్రికాలో చాలా భాషలలో స్వర భేదం వల్ల పదాలలోనూ, పదాంశాలలోనూ అర్థ భేదం కలుగుతూందని భాషా శాస్త్ర వేత్తలు గుర్తించారు.

హెమిట్-సెమిటిక్ భాషలు : హెమిట్ సెమిటిక్ (ఆఫ్రో-ఏషియాటిక్) భాషా కుటుంబంలో చాదిక్, సెమిటిక్, కుషైటిక్, బెర్బర్, ఈజిప్షియన్ కోప్టిక్ (ఇది ప్రస్తుతం నామమాత్రావశిష్టం) అనే అయిదు శాఖలు ఉన్నాయి. అవి ఉత్తరాఫ్రికాలో మారిటేనియా నుంచి సోమాలియా వరకూ, ఆ పైన నైర్వతి ఆసియా వరకూ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. చాదిక్ భాషా శాఖకు చెందిన 100 పై చిలుకు భాషలు నైజీరియా, నైజర్, కేమరూన్,

ఘనా, చాడ్, మధ్య ఆఫ్రికన్ రిపబ్లిక్ లలో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వీటిలో పిపుల ప్రచారం కలది 'హౌసా భాష'. సుమారు 2 కోట్ల 20 లక్షల మంది ప్రజలు ఈ భాషను మాట్లాడుతున్నారు. వీరిలో ఎక్కువ మంది ద్వితీయ భాషగా ఈ భాషను మాట్లాడేవారు.

ఆఫ్రికాలో అయిదు సెమిటిక్ భాషలు వాడుకలో ఉన్నాయి: 1. ఆధునిక వ్యవహారిక అరబిక్ భాష, 2. ఇతియోపియా లోని గురేజ్ (Gurage) భాష, 3. అహరిక్ భాష, 4. టిగ్రిమియా భాష, 5. టైగర్ (Tigre) భాష.

ఇతియోపియా, సోమాలియా, ది సూడాన్, టాంజేనియా, కెన్యా లలో కుషిటిక్ భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వీటిలో ఎక్కువ మంది మాట్లాడే భాషలు: ఇతియోపియాలోని గాలిన్యా; సోమాలియా, ఇతియోపియాలలో మాట్లాడే సోమాలీ; సిడామో; హద్యా; అఫర్ సాహో.

బెర్బర్ శాఖకు చెందిన భాషలు అట్లాంటిక్ మహా సముద్రానికి పశ్చిమంగా ఉన్న ఈజిప్టు పశ్చిమ ఎడారి ప్రాంతం నుంచి తీరప్రాంత మైన సెనెగల్ వరకూ, ఉత్తర నైజీరియా వరకూ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. బెర్బర్ భాషలలో పేర్కొనదగినవి: వెనుక కేనరీ దీవులలో వాడుకలో ఉన్న గువాంచీ, మొరాకోలో మాట్లాడే ష్లా; ఆల్జీరియా, లిబియా, నైజర్, మాలీ దేశాలలో వ్యవహారంలో ఉన్న తమాషక్; మొరాకో, ఆల్జీరియాలలో మాట్లాడే తయాజైట్.

నైలో - సహారన్ భాషలు : మధ్య ఆఫ్రికాలో వ్యవహారంలో ఉన్న నైలో - సహారన్ భాషలలో 'చారీనైల్ భాషలూ', ఆ భాషలతో గాని, పరస్పరం గాని ఎలాంటి సంబంధమూ లేని మరి కొన్ని భాషలూ చేరి ఉన్నాయి. మిక్కిలి పెద్దదైన చారీనైల్ విభాగం (తూర్పు సుడామిక్) లో 60 కంటే ఎక్కువ భాషలు చాడ్ మొదలు కెన్యా, టాంజేనియాల వరకూ మాట్లాడ బడుతున్నాయి.

నైలో-సహారన్ భాషలలో చారీ-నైల్ వర్గానికి చెందిన మరొక వర్గం సహారన్ వర్గం. ఆ వర్గంలో ఎక్కువ మంది మాట్లాడే కానూరీ భాష నైజీరియా, నైజర్, కేమరూన్, చాడ్ లలో సుమారు 40 లక్షలమంది ప్రజల వ్యవహారంలో ఉంది. 'మాబా' వర్గానికి చెందిన మసాలిట్ భాష మాట్లాడేవారు సుడాన్ లో 60 వేల మంది ఉన్నారు. ప్రత్యేక భాషగా పేర్కొనబడుతున్న సాంఘై భాషను నైజర్, మాలీ, ఎగువ వోల్టా, నైజీరియా, బెనిన్ (దహోమి) లలో 10 లక్షల మంది ప్రజలు మాట్లాడుతున్నారు. మరొక ప్రత్యేక భాష 'ఫర్' ఎక్కువగా సూడాన్ లోనే 4 లక్షల

మంది ప్రజల వ్యవహారంలో ఉంది.

నైజర్-కాంగో భాషలు : నైజర్-కాంగో భాషాకుటుంబానికి చెందిన భాషలు ఆఫ్రికా అంతటా మారితేనియా మొదలు కెన్యా వరకూ, దక్షిణాన దక్షిణాఫ్రికావరకూ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. ఈ భాషా కుటుంబంలో ఆరు ఉప విభాగాలను గుర్తించారు. వీటిలో బంటూ భాషా విభాగం ఆఫ్రికాలోని ఇతర భాషా కుటుంబాల కంటే పెద్దది. ఆ విభాగంలో ఉన్న భాషల సంఖ్య, ఆ భాషలు మాట్లాడేవారి సంఖ్య (16 కోట్లు) కూడా ఎక్కువే! ఒక్కొక్క భాష 30 లక్షల మంది వ్యవహారంలో ఉన్న 15 బంటూ భాషలు ఉన్నాయి. ర్వాండ, షోనా, తాంగో, లూబా లూలువా, షోసా (Xhosa), జులు భాషలలో ప్రతిదానికి 50 లక్షల మంది వ్యవహారాలు ఉన్నారు. నైజర్-కాంగో భాషా కుటుంబంలోని ఇతర ఉప విభాగాలకు చెందినవి కొన్ని డజన్ల భాషల కంటే ఎక్కువ లేవు. మాల్, నైజీరియాలోని ఐబర్ కోస్టల్లో వ్యవహారంలో ఉన్న 'గుర్' (వోల్టాయిక్) భాషలలో 'మోసీ' భాష మాట్లాడేవారు 35 లక్షల మంది ఉన్నారు. సెనెగల్ నుంచి నైజీరియావరకూ మాట్లాడబడే పశ్చిమ అట్లాంటిక్ భాషలలో 'పులానీ' భాషను 1 కోటి 15 లక్షల మంది, 'వోలోఫ్' భాషను 20 లక్షల మంది, 'టెమ్నె' భాషను 10 లక్షల మంది మాట్లాడుతున్నారు.

ఖోయిసన్ భాషలు : ఖోయిసన్ భాషా కుటుంబాలలో సుమారు 4 డజన్ల భాషలు ఉన్నాయి. వీటిని దక్షిణ ఆఫ్రికాలో మాట్లాడుతున్నారు. ఖోయిసన్ భాషలు చాలా వరకూ అంతరించి పోతున్నట్లు భావిస్తున్నారు. ఖోయిసన్ భాషలలో ఎక్కువమంది (1,30,000) మాట్లాడుతున్న భాష 'నామా'!

9. ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలోని భాషలు : ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలోని ఆదిమ వాసులు మాట్లాడే భాషలను ఈ నాటి అమెరికన్ ఇండియన్ల (ఎస్కిమోలతో సహా) పూర్వీకులు ఆసియా ఖండం నుంచి తీసుకుని వచ్చారు. ఈ ఇండియన్ల సంస్కృతిని గురించి కొంత వరకు తెలుస్తున్నది గాని వారి భాషలను గూర్చి యూరపియన్ భాషలతో వారికి అనుబంధం ఏర్పడేవరకూ మనకు ఏమీ తెలియదు.

ఈ నాడు ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలో 6 యూరపియన్ భాషలు విద్యా, పరిపాలన మాధ్యమాలుగా వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. పెరగ్వేలో రువారాణి; గ్రీన్లాండ్లో గ్రీన్లాండిక్; పెరూలో క్వెచువా, ఐమరాన్ భాషలు వంటి కొన్ని ఇండియన్ భాషలు కూడా విద్యా, పరిపా

లన మాధ్యమాలుగా వాడుకలో ఉన్నాయి. అమెరికాలలో అధికార భాషగా ఉన్న యూరపియన్ భాషల వివరాలు:

స్పానిష్	- 18
పోర్చుగీస్	- 1
డచ్	- 2 (లాటిన్ అమెరికాలో 1, కరీబియన్ దీవులలో 1)
ఇంగ్లీష్	- 13 (ఉత్తర అమెరికాలో 2, కరీబియన్ దీవులలో 11)
ఫ్రెంచ్	- 4 (ఉత్తర అమెరికాలో 1, కరీబియన్ దీవులలో 3)
డేనిష్	- 1 (గ్రీన్లాండ్లో)

లాటిన్ అమెరికాలో వలసరాజ్య యుగానికి ముందూ, వలసరాజ్య యుగంలో తొలి ఒకటి రెండు శతాబ్దాలలోనూ ఈ క్రింది అమెరికన్ ఇండియన్ భాషలు కూడా అధికార భాషలుగా వ్యవహరింపబడ్డాయి.

1. నహువాతీ (నహువా) మెక్సికో, మధ్య అమెరికాలలోని ఆజ్ఠేక్ భాష, 2. చిక్ చాముయిస్కా (కొలంబియాలో), 3. కెచువా (ఆండ్రియన్ ప్రాంతంలోని 'ఇన్కాల' భాష), 4. టుపి (బ్రెజిల్లో), 5. గువారానీ - పెరగ్వేలోను, పరిసర ప్రాంతాలలోను అమెరికన్ ఇండియన్ భాషలతో పాటు రెండు పిడ్జిన్ క్రియోల్ భాషలు కూడా రెండు రాజకీయ విభాగాలలో అధికార భాషలుగా ఉన్నాయి.

శ్రావన్ (టక్సి, టక్సి - సురినామ్లో)

పాపియా మెంటో - (క్యరేకావోలో)

ఉత్తర, మధ్య అమెరికాలలోని ఇండియన్ భాషలు :

ఉత్తర అమెరికాలో మెక్సికోకి ఉత్తరాన ఉన్న భూభాగాన్ని అమెరికన్ మానవ శాస్త్రవేత్త 'హెరాల్డ్ ఈ. డ్రెవర్' పది సాంస్కృతిక ప్రాంతాలుగా విభజించి పరిశీలించాడు. అవి:

1. ఆర్క్టిక్ ప్రాంతం, 2. సబ్ ఆర్క్టిక్ ప్రాంతం, 3. వాయవ్య తీర ప్రాంతం, 4. పీఠభూమి ప్రాంతం, 5. మైదానాలు, 6. పెయరీలు, 7. తూర్పు ప్రాంతం, 8. కాలిఫోర్నియా, 9. గ్రేట్ బేసిన్, 10. నైర్వతి ప్రాంతం. ఆర్క్టిక్ ప్రాంతంలో ఆనువంశిక, లాక్షణిక, సాంస్కృతిక అంశాలన్నీ ఏకమై ఒకే భాషా కుటుంబానికి - 'ఎస్కిమో - ఆలియుట్' - కుటుంబానికి చెందిన భాషలు వ్యాప్తిలో ఉన్నాయి. సబ్ ఆర్క్టిక్ ప్రాంతంలో 'అల్గోన్క్వియన్', 'అథబాస్కన్' అనే రెండు కుటుంబాలకు చెందిన భాషలు వ్యాపించి ఉన్నాయి. వాయవ్యతీర ప్రాంతంలోనూ, తత్పరిసర పీఠభూమి ప్రాంతంలోనూ వ్యాపించి ఉన్న భాషలలో ఆనువంశికంగా వైవిధ్యం

కనిపిస్తున్నా, ఆశ్చర్యకరంగా ధ్వని విషయంలో లాక్షణిక సామ్యాన్ని గుర్తించవచ్చును. చెట్టుచేమలు లేని మైదానాలలోనూ, ప్రెయరీలలోని పశ్చిమ భాగంలోనూ వ్యాపించి ఉన్న భాషలలో ఆనువంశికంగానూ, లాక్షణికంగానూ కూడా వైవిధ్యం కనిపిస్తుంది. ఇక్కడ వాడుకలో ఉన్న భాషలలో కడ్డోవన్ తప్ప తక్కిన వన్నీ ఈ మైదానాలకూ, ప్రెయరీ ప్రాంతాలకూ బయటి ప్రదేశాలనుంచి వచ్చినవే!

తూర్పు ప్రాంతంలోని భాషా కుటుంబాలలో కొంత వరకూ లాక్షణిక సామ్యం కనిపిస్తున్నా, ఆనువంశిక వైవిధ్యం విశేషంగా ఉంది. దీనికి ఎదుటి తీరమైన కాలిఫోర్నియాలో ఆశ్చర్యకరంగా సాంస్కృతికంగానూ, లాక్షణికంగానూ భాషలలో సామరస్యం కనిపిస్తుంది. గ్రేట్ బేసిన్ లో రెండే భాషా కుటుంబాలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. దాని పరిసరాన ఉన్న నైర్వతి ప్రాంతంలో మళ్ళీ ఆనువంశిక, లాక్షణిక, సాంస్కృతిక విషయాలలో భాషా పరంగా వైరస్యం కనిపిస్తుంది. 'హూబ్లీ' సమాజాలలో నాలుగు భాషా కుటుంబాలు వ్యాప్తిలో ఉన్నాయి. నైర్వతి ప్రాంతంలోని 'హూబ్లీ-భిన్న' సమాజాలు సాంస్కృతికంగానూ, భాషాపరంగానూ కూడా నానాత్వాన్ని చాటుతున్నాయి. ఎస్కిమో-అల్యూట్ : ఎస్కిమో-అల్యూట్ భాషా కుటుంబంలోని మూడు భాషలు నేటికీ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. గ్రీన్ లాండ్ నుంచి సైబీరియా వరకూ, కొమాండ్ ఓర్ దీవిలో అల్యూషియన్లకూ, కంచట్కాలకూ మధ్య గల ప్రాంతం వరకూ ఈ భాషలు వాడుకలో ఉన్నాయి.

అథబాస్కన్ : నాలుగు విభిన్న సాంస్కృతిక ప్రాంతాలలో అథబాస్కన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన 20 భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వాయవ్యతీర ప్రాంతంలో మాట్లాడే 'ఈయక్', 'ట్రింజిట్', 'హైడా' అనే మూడు ప్రత్యేక భాషలకు (isolates) అథబాస్కన్ భాషతో సుదూర సంబంధం ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది.

అల్గోన్కియన్ : అల్గోన్కియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన 13 భాషలు సబ్ ఆర్క్టిక్ ప్రాంతం, ప్రెయరీలు, మైదానాలు, తూర్పు ప్రాంతాలలో నేటికీ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. తూర్పు ప్రాంతంలో దిగువను వ్యవహారంలో ఉన్న 'ముస్కోజియన్' భాషా కుటుంబానికి, మరి అనేక ప్రత్యేక భాషలకూ అల్గోన్కియన్ భాషలతో సుదూర సంబంధం ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది.

మేక్రోసియోవన్ : మేక్రోసియోవన్ 'కుదురు'లో సియోవన్ కుటుంబానికి చెందిన భాషలు ఎక్కువ. తూర్పు ప్రాంతంలోని ఓపో, బిలోక్సీ వంటి భాషలు నేడు వ్యవహారంలో లేవు.

సియోవన్ కుటుంబంలోని భాషల కంటే ఐరోక్వోయియన్ కుటుంబంలోని భాషల సంఖ్య తక్కువ. కడ్డోవన్ భాషా కుటుంబం, తూర్పు ప్రాంతంలో వాడుకలో ఉన్న మరి రెండు 'ప్రత్యేక' భాషలూ (కటోబా, యూచీ) సియోవన్ కుటుంబంతో సన్నిహిత సంబంధం కలిగి ఉన్నాయి.

హోకన్ : హోకన్ కుదురులో అనేక చిన్న చిన్న భాషా కుటుంబాలూ, ప్రత్యేక భాషలూ చేరి ఉన్నాయి. ఇవి వాయవ్య తీర ప్రాంతంనుండి కాలిఫోర్నియా మీదుగా గ్రేట్ బేసిన్, నైర్వతిప్రాంతం, దక్షిణాన మెసో అమెరికా వరకూ విస్తరించి ఉన్నాయి. హోకన్ భాషలలో ఎక్కువ మంది వ్యవహారాలు ఉపయోగించే భాషలు 'ట్లాపానికన్', టెక్విస్టాటికన్ భాషా కుటుంబాలకు చెందినవి; కాలిఫోర్నియా, అరిజోనాలలో మాట్లాడే భాషలు యుమాన్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి.

పెనూషియన్ కుదురు : దక్షిణ అమెరికాలోని భాషలతో అనుబంధం ఉన్నట్లు స్పష్టంగా నిరూపితమైన ఉత్తర అమెరికాలోని భాషల కుదురు పెనూషియన్ కుదురు. వాయవ్య ప్రాంతం నుంచి పీఠభూమి ప్రాంతాలమీదుగా కాలిఫోర్నియా, మెసో అమెరికా, బొలీవియా, చిలీ, ఆర్జెంటీనాల వరకూ ఈ పెనూషియన్ భాషలు విస్తరించి ఉన్నాయి. మెక్సికోకు ఉత్తరాన వ్యవహారంలో ఉన్న పెనూషియన్ భాషలలో చాలా భాగం అంతరించి పోవడమో, లేదా 50 మంది కంటే ఎక్కువ భాషా వ్యవహారాలు లేని స్థితికి దిగజారి పోవడమో జరిగింది. అయితే మెసో అమెరికాలో మాత్రం చాలా దేశీయ భాషలు మాట్లాడేవారు ఎక్కువ సంఖ్యలో కనిపిస్తారు. ఉదా: 'జోక్' కుటుంబానికి చెందిన 'మిక్సి' భాష మాట్లాడేవారు 77,000 మంది దాకా ఉన్నారు. 'మాయన్' భాషా కుటుంబంలో మాయాక్విచి, కెక్చి, కేక్చిక్వెల్, మామ్ వంటి భాషల వ్యవహారాలు లక్షల సంఖ్యలో ఉన్నారు. ఆజ్-టెక్-తనోవన్ కుదురు : 'ఆజ్-టెక్ - తనోవన్' కుదురులో తనోవన్, యూటో ఆజ్-టెక్ అనే రెండు భాషా కుటుంబాలు చేరి ఉన్నాయి. మొదటి భాషా కుటుంబానికి చెందినవి 3 భాషలూ, రెండవ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి సుమారు 20 భాషలూ ఉన్నాయి.

ఓటో - మాంగ్వియన్ : ఉత్తర అమెరికాలోని ఈ కుదురుకు సంబంధించిన భాష లన్నీ పూర్తిగా మెసో అమెరికాలోనే కేంద్రీకృతమై ఉన్నాయి. ఈ కుదుటికి చెందినవి అయిదు భాషా కుటుంబాలు ఉన్నాయి. ఈ

భాషలలో ఎక్కువమంది ప్రజల వ్యవహారంలో ఉన్నవి ఓటోమీ, మిక్స్టెక్, జెపోటెక్ భాషలు.

ఏ కుదుటికీ చెందని ప్రత్యేక భాషలు : ఉత్తర అమెరికాలో ఈశాన్య తీర ప్రాంతంలోనూ, పీరభూమి ప్రాంతంలోనూ వాడుకలో ఉన్న సలీష్ భాషా కుటుంబానికి, అనేక చిన్న చిన్న భాషా కుటుంబాలకూ, ప్రత్యేక భాషలకూ ఏ కుదుటితోనూ అనుబంధం ఉన్నట్లు ఇంత వరకూ భాషాశాస్త్రవేత్తలు స్పష్టంగా నిర్దేశించలేక పోయారు.

దక్షిణ అమెరికన్ ఇండియన్ భాషలు : ఉత్తర అమెరికాలో కంటే దక్షిణ అమెరికాలో ఎక్కువ భాషల పేర్లు వినిపిస్తున్నాయి. అయితే చాలా భాషలను గురించి తగినంత భోగట్టా లభించడం లేదు. ఈ ఖండంలోని భాషల సంఖ్యను 350 కి తగ్గించినా, వీటిలో చాలా భాషల విషయంలో చిన్న చిన్న పద పట్టికలు మాత్రమే లభిస్తున్నాయి. కొన్ని భాషల విషయంలో 'ఎక్స్' (x) అనే తెగవారు మాట్లాడే భాష వై (y) అనే తెగవారు మాట్లాడేభాషకంటే భిన్నమైనది అని తప్ప మరే విధమైన భోగట్టా లభించడంలేదు. ఈ భాషలలో స్థూలంగా కొన్ని భాషా కుటుంబాలను గుర్తించే అవకాశం ఉన్నా, ఆ భాషలను గురించి లభిస్తున్న భోగట్టా అత్యల్పం కావడంవల్ల విర్వివాదంగా ఎలాంటి నిర్ణయాన్నీ చేసే అవకాశం లేకుండా ఉంది. ఉత్తర అమెరికాలోని 'ఇస్కా', 'ఐమారా' వంటి పరిసర భాషలను ఒకే ఆనువంశిక భాషా వర్గంగా గుర్తించా లన్నా వాటిలో ఇతర భాషలనుంచి ఎరువు తెచ్చుకొన్న పదాలను గుర్తించడం పెద్ద సమస్యగా తయారవుతుంది.

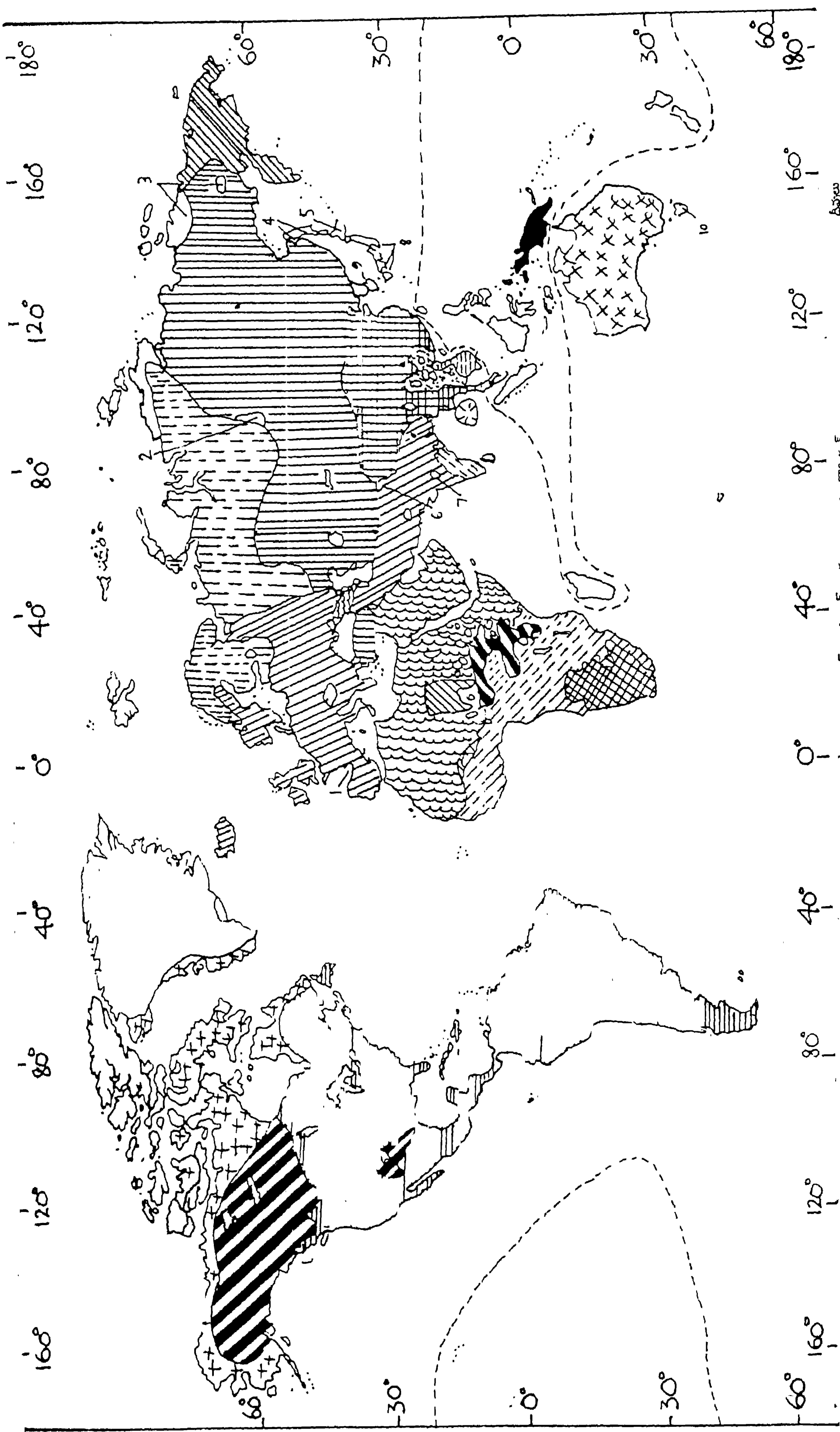
ఆండియన్-ఈక్వటోరియల్ కుదురు : నేటికీ వ్యవహారంలో ఉన్న అత్యధిక సంఖ్యాకమైన భాషలు (దాదాపు 200) ఈ కుదుటికీ సంబంధించినవి. ఎక్కువ మంది జనం మాట్లాడే మూడు దక్షిణ అమెరికన్ ఇండియన్ భాషలు: క్వెచువా, గువారానీ, ఐమారా. ఇప్పటికీ వ్యవహారంలో ఉన్న ఆండియన్ ఈక్వటోరియల్ భాషలలో 14 భాషాకుటుంబాలూ, మరి ఎన్నో 'ప్రత్యేక' భాషలూ చేరి ఉన్నాయి. ఆరవాకన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన భాషల సంఖ్య చాలా ఎక్కువ (దాదాపు 100). దక్షిణ అమెరికాలో ఫ్రెంచ్ గయానా నుండి కొలంబియా వరకూ, దక్షిణ దిశగా పెరగ్వే వరకూ ఈ భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వెనుక ఆరవాకన్ భాషలు మధ్య అమెరికాలోనూ, కరీబియన్ దీవులలోనూ కూడా మాట్లాడబడుతూ ఉండేవి. చాలా ఆరవాకన్ భాషలను మాట్లాడేవారు కొన్ని వందలకు మించి లేరు. టూపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన రెండు

దజన్ల భాషలు దక్షిణ అమెరికాలో, ముఖ్యంగా ఆమేజాన్ నదికి దక్షిణ భాగంలో నేటికీ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. టూపియన్ భాషలలోనిదే అయిన గువారానీ (టూపి - గువారాని) భాషనూ, దాని వివిధ మాండలిక రూపాలనూ మాట్లాడే వారి నందరినీ లెక్కలోకి తీసికొంటే పెరగ్వే, బ్రెజిల్, ఆర్జెంటీనా, బోలీవియాలలో 34 లక్షలమంది దాకా ఉన్నారు. క్వెచుమారన్ వర్గానికి చెందిన క్వెచువా భాష మాట్లాడేవారు పెరూ, ఈక్వడాల్, కొలంబియా, బోలీవియా, ఆర్జెంటీనా, చిలీలలో 70 లక్షల మంది వరకూ ఉన్నారు. మరొక క్వెచుమారన్ భాషా వర్గానికి చెందిన ఐమరాన్ భాషలను పెరూ, బోలీవియాలలో 10 లక్షల మంది మాట్లాడుతున్నారు. 'ఆండియన్-ఈక్వటోరియల్' కుదుటికి చెందిన తక్కిన భాషలు మాట్లాడేవారు కొన్ని వేలమందికి మించి లేరు.

జె-పనో-కరీబ్ కుదురు : ఈ కుదుటికి చెందిన భాషల సంఖ్య కూడా ఆండియన్-ఈక్వటోరియల్ కుదుటికి చెందిన భాషల సంఖ్యతో ఇంచుమించు సమానంగా ఉంది. అయితే ఈ భాషలను మాట్లాడేవారు చిన్న చిన్న తెగలవారు. అందుచేత ఈ భాషల వ్యవహారాల సంఖ్య ఆండియన్ ఈక్వటోరియల్ భాషలను మాట్లాడేవారి సంఖ్యలో చాలా తక్కువ శాతం ఉంటుంది. జె-పనో-కరీబ్ కుదుటిలో కరిబాన్ (కరీబ్) భాషా కుటుంబం మిక్కిలి పెద్దది. ఈ కుటుంబానికి చెందిన సుమారు 60 భాషలు వెనిజులా, గయానాలు, బ్రెజిల్, కొలంబియాలలో నేటికీ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. ఈ కరిబాన్ భాషలను వెనుకటి రోజులలో కరీబియన్ దీవులలో కూడా మాట్లాడేవారు. చాలా కరిబాన్ భాషలకు 1,000 మందికి మించి వ్యవహారాలు లేరు. ఈ కుదుటికి చెందిన మరొక పెద్ద భాషా కుటుంబం మేక్రోగే కుటుంబం. దీనిలోని 25 భాషలు బ్రెజిల్ లో వ్యవహారంలో ఉన్నాయి.

మాక్రో-చిబ్చాన్ కుదురు : ఈ కుదుటికి చెందిన 39 భాషలు గ్వాటిమేలా, హోండురూస్ల నుంచి దక్షిణంగా పెరూ వరకూ విస్తరించి ఉన్నాయి. ఈ కుదుటిలో మిక్కిలి పెద్దది చిబ్చాన్ భాషా కుటుంబం. ఈ కుటుంబంలోని 16 భాషలు నికరాగ్వా నుంచి వాయవ్య కొలంబియా వరకూ నేటికీ వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. వీటిలో కూనా భాష పనామాకు చెందిన ములాటాస్ (శాన్ బ్లాస్) దీవులలోనూ, పనామా, కొలంబియాలలోనూ నేటికీ వ్యవహారంలో ఉంది. మరొక భాష గ్వాయమి (Guaymi) ని పనామాలోనూ, ఇంకొక భాష పేఈజ్ (paez) ను కొలంబియాలోనూ మాట్లాడుతున్నారు.

బొ.శ్రీ.

ఇండోమూర్షో-పెయన్ యురాలిక్ కకేషియన్ కుటుంబాలు అల్టాయి కుటుంబాలు మకాచో-కమ్యూన్ గ్రో-యన్	అప్రో-పిషియాటిక్ కమ్-తాయ్ పెన్-టెటెటన్ అప్రో-పిషియాటిక్ సిరో-పెయన్ నైజర్-కాంగో	టోయోఫాన్ పర్షియన్ భాషలు అస్ట్రోలియన్ భాషలు ఎస్ట్రోమో-అలెయన్ స-డెనె భాషలు	ఇతర అమెరికన్ ఇండోయన్ భాషలు 1. బాస్క్ 2. కెల్ 3. యుకాఫిట్ 4. సిక్ (జిల్క్) 5. బెనూ 6. బురుషోస్ 7. నహు 8. బెనెన్	9. కారియన్ 10. టాప్యూనియన్	డిప్లు అండమోన్ అప్రో-పిషియన్

ప్రపంచ సాహిత్యాలు - పరిచయం

ప్రపంచ సాహిత్యాల నన్నిటిని కలిపి ఒకేచోట సమీక్షించే ప్రయత్నం ఇంతవరకు జరుగలేదు. ఎన్ సైక్లో పీడియా బ్రిటానికా (మేక్రోపీడియా) లో 'ది హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ లిటరేచర్' (పాశ్చాత్య సాహిత్య చరిత్ర) అనే వ్యాసం తప్ప, 'ది హిస్టరీ ఆఫ్ లిటరేచర్ (ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్ర) అనే వ్యాసం గాని 'ప్రాచ్య సాహిత్య చరిత్ర' అనే వ్యాసం గాని లేవు. దీనికి మూడు కారణాలను ఊహించవచ్చును. ఒకటి: పాశ్చాత్య సాహిత్యాల చరిత్ర కంటే ప్రాచ్య సాహిత్యాల చరిత్ర ప్రాచీన తర మైంది కావడం. రెండు: పాశ్చాత్య సాహిత్యాల విషయంలో చరిత్ర నిర్మాణానికి లభ్యమైనన్ని ప్రామాణికమైన ఆధారాలు ప్రాచ్య సాహిత్యాలకు లభించకపోవడం. మూడు: ప్రాచ్య సాహిత్యాలకు సంబంధించిన ప్రామాణికాధారాలు ఆ యా సాహిత్యాలలో లభ్యం అవుతున్నా, అవి ఇంగ్లీషు భాషలో లభ్యం కాకపోవడం; లేదా ఆంగ్లేయులకు అవి ప్రామాణికమైన ఆధారాలుగా కనిపించకపోవడం.

ప్రాచ్య సాహిత్య చరిత్ర : ప్రాచ్య సాహిత్యాలలో ప్రాచీనమైన సాహిత్యం సంస్కృత భాషలో కనిపిస్తుంది. సంస్కృత భాషలో తొలి రచన అనదగిన ఋగ్వేదం క్రీ.పూ. 1500 ప్రాంతంలో రచింపబడి ఉండవచ్చునని పాశ్చాత్య చరిత్ర రచయితలు స్వచ్ఛందంగా నిర్ణయించారు. అయితే భారతీయ జ్యోతిషాస్త్ర విద్వాంసుల లెక్కల ప్రకారం అది కొన్ని లక్షల, కోట్ల సంవత్సరాల వెనుకటి రచనగా కనిపిస్తుంది.

రామాయణం కృతయుగంలో శ్రీరామ చంద్రునికి సమకాలీనుడైన వాల్మీకిచే విరచితమైంది. "వేద వేద్య పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే, వేదః ప్రాచేత సాదాసీత్ సాక్షాద్ రామాయణాత్మనా" అనే ప్రాచీన శ్లోకం 'వేదవేద్యుడైన రాముడు దశరథుని కుమారుడై అవతరించగా, వేదమే ప్రాచేతసుని ద్వారా, అనగా వాల్మీకి ద్వారా రామాయణం రూపంలో వెలసింది' అని తెలుపుతుంది. అనగా రామాయణం కంటే వేదం ప్రాచీనమైన దనడం స్పష్టం. రామాయణ కథ ప్రస్తుతం నడుస్తున్న మహాయుగంలోదే అనుకొన్నా, ఆ కథ జరిగి

ఎన్నో లక్షల సంవత్సరాలు గడచి ఉండాలి. ఒక మహాయుగం పరిమాణాన్ని భారతీయ జ్యోతిషాస్త్రవేత్తలు 43,20,000 సంవత్సరాలు అని నిర్ణయించారు. భారతీయ శాస్త్రవేత్తల లెక్క ప్రామాణికమైన దని అంగీకరిస్తే రామాయణం కనీసం 43 లక్షల ఏళ్లక్రితం రచించబడి ఉండాలి. అంతకంటే వేదాలు ఎంత వెనుకటివో తెలియదు. ఈ దృక్పథంతో మాస్తే ఋగ్వేదమే ప్రపంచ సాహిత్యంలో అత్యంత ప్రాచీనమైన రచన.

ప్రాచ్య సాహిత్యాలలో భారతదేశం తరువాత ప్రాచీనతమ సాహిత్యం చైనా భాషలో కనిపిస్తుంది. కాని, ఎన్ సైక్లోపీడియా బ్రిటానికా ప్రపంచ సాహిత్యాలలో అత్యంత ప్రాచీనమైన సాహిత్యం చైనా సాహిత్యమే అని నిర్ణయించింది. 3,000 కంటే ఎక్కువ సంవత్సరాలనుంచి అన్యాయమైన సాహిత్యచరిత్ర ఆ భాషలో కనిపిస్తుంది. చైనా భాషలో కనిపించే విశేషం: మాట్లాడే భాషలో వివిధ ప్రాంతాలలో వివిధ మాండలికాలు ఏర్పడినా, చిత్రాకార లిపిని ఉపయోగించే లిఖిత భాష మాత్రం చైనా అంతటా ఒక్కటే! కన్ఫ్యూషియస్ (క్రీ.పూ. 500) కాలంలో ప్రకటించబడిన షీ చింగ్ (కవితా సంకలనం) చైనా భాషలోని పంచ మహాకావ్యాలలో మొదటిది.

ప్రాచ్య ఖండ భాషలలో జపానీస్, ఇండోనీషియన్ మొదలైన ఇతర భాషలలోని సాహిత్యా లన్నీ అర్వాచీనమైనవే!

ప్రాచ్య సాహిత్యాలలో సర్వసాధారణంగా కనిపించే సమాన ధర్మాలను గుర్తించాలంటే మరికొంత పరిశోధన అవసరం.

పాశ్చాత్య సాహిత్యాలు : యూరప్ ఖండ సాహిత్యాలలో పైకి ఎంత వైవిధ్యం కనిపిస్తున్నా వాటికన్నిటికీ ఒకే సమానమైన వారసత్వం ఉంది. గ్రీక్, లాటిన్, జర్మానిక్, బాల్టిక్, కెల్టిక్, రోమాన్స్ భాషలన్నీ ఇండో యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవే! ఫిన్నిష్, హంగేరియన్ భాషలూ, తూర్పు మధ్యధరా ప్రాంతంలోని హీబ్రూ మొదలైన సెమిటిక్ భాషలూ మాత్రం ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందినవి కావు. అయితే ఈ భాష లన్నిటి సాహిత్యాలలోను సమానధర్మం

కనిపిస్తుంది. ఈ సాహిత్యాలలోని సమాన వారసత్వం ముఖ్యంగా ప్రాచీన గ్రీస్ నుంచి, రోమ్ నగరం నుంచి వచ్చింది. క్రైస్తవమతం ఈ సంప్రదాయాన్ని పోషించి, వ్యాపింపచేసి, పరిణతం చేసింది. యూరప్ ఖండంలోని వివిధ ప్రాంతీయ భాషలకే కాక యూరపియన్లు వలస పోయిన పశ్చిమార్ద గోళంలోని వివిధ దేశాలకు కూడా అది ఈ సంప్రదాయాన్ని అందచేసింది. ఈ నాటికీ ఈ భాషలన్నిటి సాహిత్యాలలోనూ ప్రపంచంలోని ఇతర భాషలలోని సాహిత్యాలకంటే విలక్షణమైన ఒక సమాన ధర్మం గోచరిస్తుంది.

సాధారణంగా పాశ్చాత్య సాహిత్యాల సమీక్షను మూడు యుగాలుగా విభజిస్తారు. మొదటిది ప్రాచీనయుగం. రోమన్ సామ్రాజ్య పతనం (క్రీ.శ. 476) వరకూ గల కాలం. క్రీ.పూ. 800 మొదలు క్రీ.శ. 476 వరకూ వెలువడిన యూరపియన్ సాహిత్యాలలో మహాకావ్యం, విషాదాంత రూపకం (ట్రాజెడీ), సుఖాంతరూపకం (కామెడీ), భావగీతం, వ్యంగ్య పరిహాస రచన, చరిత్ర మొదలైన సాహిత్య ప్రక్రియలు ప్రాముఖ్యం వహించాయి. ఈ యుగంలో వెలసిన పురాణ వాఙ్మయం, తాత్త్విక సారస్వతం తదనంతర పాశ్చాత్య భావనా రీతులకు రూపకల్పన చేశాయి.

రెండవ యుగం మధ్యయుగం. క్రీ.శ. 476 మొదలు 15వ శతాబ్దం చివరివరకూ ఇది సాగింది. ఈ యుగంలో క్రైస్తవ మతపు విశ్వదర్శన రీతి ప్రాబల్యం వహించింది. లాటిన్ భాష ప్రభావం అన్ని భాషల మీద కనిపించింది. క్రమేణ ప్రాంతీయ భాషలు కూడా సాహిత్య మాధ్యమా

లుగా అభివృద్ధి చెందాయి. ఈ యుగం చివరకు పలు ప్రధాన యూరపియన్ భాషలలో ప్రముఖ రచయితలు ఉద్భవించి ప్రశస్త రచనలు చేశారు.

మూడవ యుగం ఆధునిక యుగం. ఇది 15వ శతాబ్దం మధ్యభాగం మొదలుకొని నేటి వరకు కొనసాగుతుంది. దీనినే పునరుజ్జీవన యుగం అని కూడా వ్యవహరిస్తున్నారు. ఈ యుగంలో క్రమేణ కేథలిక్ భావనారీతి తాలూకు ప్రాబల్యం తగ్గి లౌకిక దృష్టి ప్రాధాన్యం వహించింది.

విహంగావలోకన పద్ధతిలో ప్రపంచ సాహిత్యాల పరిణామాలను సమీక్షించడంలో ప్రాచ్య, పాశ్చాత్య సాహిత్యాలు అనే విభాగాన్ని పాటించకుండా, భౌగోళికంగా వివిధ ఖండాలలోని సాహిత్యాలను ఈ క్రింది విధంగా వేరు వేరుగా సమీక్షించడం జరిగింది:

1. ఆసియా ఖండ సాహిత్యాలు
2. యూరప్ ఖండ సాహిత్యాలు
3. ఆఫ్రికా ఖండ సాహిత్యాలు
4. ఉత్తర అమెరికా సాహిత్యాలు
5. దక్షిణ అమెరికా సాహిత్యాలు
6. ఆస్ట్రేలియా సాహిత్యాలు

(ఆసియా ఖండ సాహిత్యాలలో భారతీయ సాహిత్యాలను సమీక్షించేందుకు ప్రత్యేకంగా భారత భారతి అనే ఒక పూర్తి సంపుటం నిర్దిష్టం కావడం వల్ల ఇందులో 'భారతీయ సాహిత్యాలు' అనే ఒక చిన్న స్థూలపరిచయ వ్యాసం మాత్రమే అక్షరక్రమంలో చేర్చడమైంది.)

బొ.శ్రీ.

ఆసియాఖండ సాహిత్యాలు

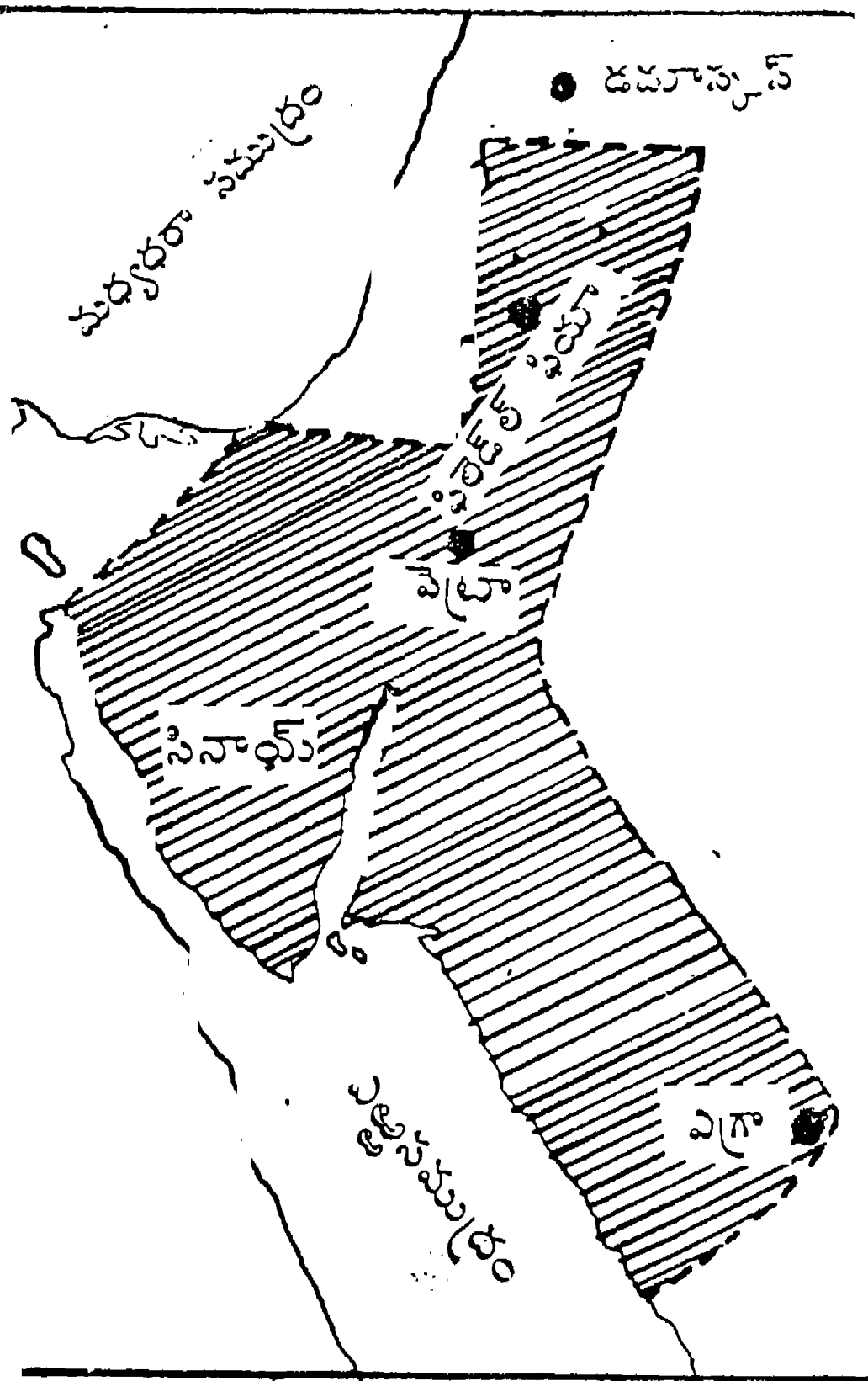
అరబ్బీ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇది సెమెటిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన ఒక ప్రధాన భాష ఇది. అరేబియా ద్వీపకల్పంలో ఎక్కువ భాగంలోనూ, ఉత్తర ఆఫ్రికాలోనూ, మధ్య ప్రాచ్యంలోని కొన్ని ప్రాంతాలలోనూ ఈ భాష వాడుకలో ఉంది.

అరబిక్ భాష మహమ్మదీయుల మత గ్రంథాల భాష. వారి పవిత్ర గ్రంథం ఖురాన్ ఈ భాషలోనే వ్రాయబడింది. ఈ భాషలో అనేక మాండలికాలు ఉన్నా, ఖురాన్ లోని భాషనే ఆధునిక అవసరాలకు అనుగుణంగా

స్వల్పంగా సవరించి, ఈ నాటికీ సాహిత్య భాషగానూ, గ్రాంథిక భాషగానూ వాడుక చేస్తున్నారు. అరబ్ ప్రపంచ మంతటా ఈ ప్రామాణిక భాష ఒకే రూపంలో ఉంది. ఈ భాషలోని ప్రధాన మాండలికాలు అరేబియా, ఇరాక్, సిరియా, ఈజిప్టు, ఉత్తర ఆఫ్రికాలలో వాడుకలో ఉన్నవి. ఆల్జీరియాలోని మాండలికం తప్ప తక్కిన మాండలికాలన్నీ సాహిత్య భాషచేత విశేషంగా ప్రభావితం అయ్యాయి. ఈ భాషలో లభిస్తున్న మొట్టమొదటి లిఖిత ఆధారం క్రీ. శ. 328 నాటి ఒక సమాధి సంబంధమైన శాసనం.

సాహిత్యం : ఇతర భాషలలో లాగానే అరబిక్ భాషలో కూడా ఆదిలో కవిత్వ రూపంలోనే సాహిత్యం ప్రారంభమైంది. మంత్రాలుగా ఉచ్చరించే అంత్యానుప్రాసతో కూడిన గద్యలే క్రమేణ అధిక లయాన్వితాలై అనేక చృందస్సులుగా పరిణమించాయి. యాత్రికుల వియోగ గాథలను వర్ణించే 'ఖసీదా' అనబడే గేయాలు ఎక్కువ ప్రచారంలో ఉండేవి. ఈ గేయాలలో ఒంటెలు, తుపాకులు, వేట మొదలైన ఎడారి జీవితానికి సంబంధించిన విషయాలు ప్రధానంగా వర్ణించబడేవి. ప్రాచీన అరబిక్ సాహిత్యంలో ఆనాటి సమూహ జీవనం, సాంఘిక పరిస్థితులూ, యుద్ధాలూ, చిత్త వృత్తులూ వర్ణింపబడేవి. ఈ గేయాలను పాడేవారిని 'రావీలు' అనేవారు.

అరేబియా ద్వీపకల్పం

ఇస్లాం మతం స్థాపించబడడానికి ముందు పెక్కు ఖసీదాలు వ్రాసి ఖ్యాతి గడించిన రచయిత ఉమ-ఉల్-కైస్.

అరబ్బీ గద్య సాహిత్యంలో మొట్టమొదటి లిఖిత గ్రంథం ఖురాన్. రసూల్ మహమ్మద్ కు దేవదూత ద్వారా సంక్రమించిన తత్వజ్ఞానాన్నీ, మతసాంఘిక ఆద

ర్శాలనూ, విధి నిషేధాలనూ వివరించే ఈ గ్రంథం అరబ్బీ సాహిత్యంలో అసమానమైనది. మహమ్మదీయులందరికీ ఏకైక ధర్మ గ్రంథంగా ఇది విలసిల్లుతూంది.

ఖురాన్ రచనా కాలంనాటికి అరబ్బీ లిపి దోష భూయిష్టంగానూ, అసంపూర్ణంగానూ ఉండేది. అందుకే ఖురాన్ వాక్యాలకు అర్థ నిర్ణయం చేయడానికి వ్యాకరణ, శబ్ద, భాషా శాస్త్రాల సమగ్ర పరిజ్ఞానం అవసరం. ఆ నాటి గద్య వాఙ్మయానికి ఖురాన్ శైలే ఆధారం. నేటికీ అరబ్బీ భాషలో అదే ఆదర్శ గద్యశైలి.

ఉపదేశాత్మకాలైన ధార్మిక విషయాలకు గద్యమే సముచితమైన సాధనంగా భావింపబడేది. షైగంబర్, ఖలీఫాల కాలంలో కావ్య రచనకు ఆదరం లేకపోవడం వల్ల గద్య రచనలకే ప్రాధాన్యం ఏర్పడింది.

ఖలీఫాల పరిపాలనా కాలంలో అరబ్ దేశంలో ఇస్లాం మత సిద్ధాంతాలతో పాటు ఉన్నత, సామాన్య వర్గాలలో స్వేచ్ఛా విలాసాలు ప్రాబల్యం వహించాయి. ఆ నాటి రచనలలో మత సాంఘిక విషయాలు ఆధారంగా రాజకీయ వాతావరణం కూడా చిత్రింపబడేది. భోగలాలస ఎక్కువ కావడంతో కవిత్వ రచనలో శృంగార రస ప్రధానాలైన రచనలు కుప్పలు తెప్పలుగా వచ్చాయి. బుధానియా-జమీల్-బ-మూర్, లుబనా-కైస్-బ-జరీహ్, లైలా-మజ్నూ మొదలైన కావ్యాలు పవిత్ర ప్రేమను చిత్రిస్తూ ఇరాన్, తుర్కిస్థాన్ మొదలైన మహమ్మదీయ దేశాలలో విశేష జనాదరణ పొందాయి. కావ్యాలుగా రూపొందిన ఈ ప్రేమ గాథలు అరేబియాదేశంలో అనంతరం జానపద గాథలుగా కూడా వ్యాప్తి చెందాయి.

ఇలాంటి లౌకిక కావ్య రచయితలలో ఉమర్-బ-అరబియాకు విలక్షణమైన స్థానం ఉంది. కుర్రేష్ తెగకు చెందిన ఈ కవి రచనలు ఒక సంకలన గ్రంథంగా వెలువడ్డాయి. ఈ రచనలలో 'ఖసీదా'లు కాక, 'గజల్' అనబడే గేయాలు వాడబడ్డాయి.

కవిత్వానికి మళ్ళీ ప్రాధాన్యం ఏర్పడడానికి ఇంకో కారణం కూడా ఉంది. ఖురాన్ లోని ప్రవచనాలనూ, ఉపదేశాలనూ, వివిధ ఘట్టాలనూ అవగాహన చేసికొనడానికి కావ్య పరిజ్ఞానం అవసరం. ఖురాన్ అధ్యయన, వ్యాఖ్యానాలకు కవిత్వం ఒక సాధనంగా ఉపయోగ పడుతూ వచ్చింది. ఇలా అరబ్బీ గద్య పద్య సాహిత్యాల వికాసానికి ఖురాన్ మూలం అనడం నిర్వివాదం. ఖురాన్ గురించిన చారిత్రక పరిశోధన మౌలిక నిరూపణ, వ్యాకరణం, కావ్యతత్వం, సిద్ధాంత నిరూపణం ఒక ప్రత్యేక వాఙ్మయ శాఖగా

రూపొందాయి. అంతేకాక ఖురాన్ తాలూకు అనేక ప్రతులు (వివిధ పాఠాలతో) లభిస్తున్నాయి. వీటి నన్నిటినీ ఒకచోట చేర్చి సమగ్రమైన రూపాన్ని ఏర్పరచినవాడు ఇబ్న జరీర్-ఉల్-త హరి.

డమాస్కస్ నుంచి ఖలీఫాల రాజధాని బాగ్దాద్ కు మారిన తరువాత అరబ్బీ రాజకీయ, తౌకీక, సాంస్కృతిక రంగాలమీద పారశీకుల ప్రభావం ఎక్కువైంది. వాఙ్మయ రంగంలో కొత్త కొత్త రచనా రీతులు వెలువడ్డాయి. గద్య పద్యాత్మకమైన ఈ యుగపు వాఙ్మయాన్ని ఆధ్యాత్మిక, ధార్మిక, వేదాంత, చారిత్రక, భౌగోళిక, భౌతిక శాస్త్రీయాలని వేరు వేరు శాఖలుగా విభజించవచ్చును.

13 వ శతాబ్దం నాటికి అరబ్బీ సాహిత్యంలో అనూచానంగా వస్తున్న సంప్రదాయాలకు వ్యతిరేకంగా గ్రీక్, క్రైస్తవ వాఙ్మయాల ప్రభావంతో దేశవ్యాప్తమైన ఒక ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. దీనిని ప్రారంభించిన వారిలో ముఖ్యులు అబుల్ హసన్-అల్-అష్కీ, మన్నూర్-అల్-మతుద్దీ అనేవారు. ఈ ఆందోళన మూలంగా ఏర్పడ్డ వేదాంతమార్గాన్ని 'కలామ్' అంటారు. సిద్ధాంత వాది అయిన అబూ బకర్ వలీల్లానీ అనే రచయిత ఈ కలామ్ కు ముఖ్య సాహిత్య ప్రతినిధి. ఈయన రచించిన కితాబ్-అల్-మిలల్-వల్-నిహోల్ అనే గ్రంథం ఆ నాడు ప్రచారంలో ఉన్న సమస్త ధార్మిక వేదాంత సిద్ధాంతాలనూ క్రోడీకరించి ఇస్లాం సిద్ధాంతాలకు మెరుగులు దిద్దింది. ప్రాచీన సంప్రదాయానికి చెందిన ప్రముఖ కవి షేక్ అబ్దుల్-కాదిర్-జీలానీ. ఈయన అల్కాదీరియా అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. ఈ కాలపు వాడే అయిన అల్-గజ్వలి అనే సుప్రసిద్ధ సూఫీ విద్వాంసుడు ప్రతిపక్షులను ఎదిరించి నిగూఢమైన ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానాన్ని వర్ణించాడు. ఈతని రచనల వల్లనే ఇస్లాం సిద్ధాంతాలలో సూఫీ సిద్ధాంతాలకు ఒక స్థానం లభించింది.

పాశ్చాత్య దేశాలలో అరబ్బీ, ఖురాన్ ల పఠన పాఠనాలు ఎక్కువ కావడంతో అక్కడ కూడా గ్రంథరచన సాగింది. స్పెయిన్ వాసులైన అల్దనీ, అల్షతీబీలు ఖురాన్ ఉచ్చారణ విధానాన్ని గురించి ఒక గ్రంథం వ్రాశారు.

అబూ అసదుద్దౌలా మొట్టమొదటి అరబ్బీ భాషా వ్యాకర్త. అరబ్బీ వ్యాకరణ పరిశీలన ముఖ్యంగా కుఫ్రా, బస్రా నగరాలలో ఎక్కువగా జరిగేది. ఈ రెండు నగరాలలోనూ వ్యాకరణం విషయంలో రెండు విభిన్న వాదాలు తల ఎత్తాయి. ఖలీల్-బిన్-అహమ్మద్, అబూ-శిర్-అమర్-బిన్-ఉస్మాన్లు సుప్రసిద్ధ వైయాకరణులు.

వ్యాకర్తలు మొదట సామాన్యమైన అంశాలను గురించి వర్ణనాత్మకాలైన గ్రంథాలను వ్రాశారు. ఆ తరువాత వాటినుంచి శబ్దజాలాన్ని ఎంచుకొని వ్యాకరణాలూ, నిఘంటువులూ వ్రాశారు. బస్రాకు చెందిన అబూ బకర్-ఇబ్న-రైద్, అల్-మొహర్రద్లు నిఘంటు కర్తలలో ముఖ్యులు. అల్-మొహర్రద్ సుప్రసిద్ధ విజ్ఞాన సర్వస్వం కితాబ్-ఉల్-కామిల్ ను తయారుచేశాడు. కుఫ్రాలోని వ్యాకరణశాస్త్ర పండితులలో హిసాయీ, షేర్రా-ఇబ్న-అల్ అనేవారు ప్రముఖులు. తాలబ్ వ్రాసిన కితాబ్-ఉల్-ఫసీహ్ ఒక సుప్రసిద్ధ విజ్ఞానకోశం. బాగ్దాద్ లో ఇబ్న-ఖలాబీయా, ఇబ్న-అహమ్మద్, ఇబ్న-ఫారీస్ అనే సుప్రసిద్ధ పండితులు ఉండేవారు. అజ్-జంఖసంరీ వ్రాసిన నిఘంటువూ, వ్యాకరణం సుప్రసిద్ధాలూ, లోకసమ్మతాలూ.

ఇరానీయుల సంపర్కంతో అరబ్బీ కావ్యం లలిత భావాలకూ, మధురోక్తులకూ ఆలవాల మైంది. బశహర్-ఇబ్న-ఉర్ద్, సబీహ్-ఇబ్న-అబ్దుల్-కుద్దుస్, అబూ-నివాస్, అబుల్-అతాహి, అబు-తమ్మాన్ అనే వారు ప్రముఖ కవులు. అబూ నివాస్ వ్రాసిన జూహదియాల్, అబుల్-అతాహి వ్రాసిన జూహద్ కావ్యాలు సుప్రసిద్ధాలు అయ్యాయి.

ఖసీదా లను ప్రాచీన పద్ధతిలో వ్రాసిన కవులలో అబూ హమ్మామ్ (845), అల్బుహతురీ (897) ముఖ్యులు. సిరియా దేశీయులైన వీరు బాగ్దాదుకు వచ్చి రాజాశ్రయం పొంది అక్కడనే స్థిరపడి, అల్-హసన్ అనే స్ఫుటగేయ సంకలనాలు సమకూర్చారు. అదే సమయంలో స్పెయిన్ లో నువాషాహ్, జజాల్ అనే కవులు నవీన కావ్యశైలిని ప్రారంభించారు.

అబ్బాసీ సైపుద్దౌలా హందానీ కొలువుకూటం అరబ్బీ సాహిత్యానికి ఒక ప్రధాన కేంద్రం అయింది. అక్కడ హల్-ము-తనబ్బీ అనే ప్రసిద్ధకవి ఉండేవాడు. అంధుడైన మ-అరీ (1054) అనే కవి ప్రాచీన సంప్రదాయ పద్ధతిలో రచన సాగించాడు. ఇస్లాం, గ్రీక్, భారతీయ వేదాంతాలలో ఆయన దిట్ట. సాహిత్య విమర్శ రచనలకే కాక సకల్-ఉల్-జంద్, లుజుం-మయూలుజుం అనే కావ్యాల వల్లకూడా ఆయన సుసిప్రద్ధుడయ్యాడు. మ-అరీ కవి తన రచనలలో సమకాలీన పరిస్థితులనూ, ఆచార వ్యవహారాలనూ, ప్రభుత్వ విధానాలనూ తీవ్రంగా విమర్శించాడు.

అబ్బాసీ ఖలీఫా ద్వారా పార్సీ, గ్రీక్, సిరియా సాహిత్య రచనల అనువాదాలతో అరబ్బీ గద్యరచనకు మిక్కిలి ప్రోత్సాహం లభించింది. పార్సీనుంచి లలిత సాహిత్యాన్నీ, గ్రీక్ నుంచి తత్వ శాస్త్రాన్నీ, భౌతిక శాస్త్రాన్నీ,

భారతదేశం నుంచి గణిత శాస్త్రాన్నీ అనువదించుకొనే కార్యక్రమం ఆ నాడు విరివిగా కొనసాగింది. పంచ తంత్రం, ఖుదాయినామా, అరేబియన్ నైట్స్ కథలు విశేష జనాదరణ పొందాయి.

కీతాబ్-ఉల్-హైవాన్, కీతాబ్-ఉల్-బయాన్, బల్-తా-బయాన్, అలముఖాష్ అనే చక్కని కథలు వ్రాసినవాడు బస్రా నగరవాసి అయిన అల్ జాహీజ్. భాషా శాస్త్ర రచయిత, చారిత్రకుడూ అయిన ఇబ్నకుత్తైబ (1883) అల్ జాహీజ్ కు సమకాలికుడు. అదబ్-ఉల్-కబీర్ అనే గ్రంథంలో అనేక వ్యాకరణాంశాలనూ, భాషా విషయిక సమస్యలనూ ఆయన చర్చించాడు. ఉల్కా-అరిఫ్, మైన్-ఉల్-అక్బార్ అనేవి ఆయన ఇతర ప్రసిద్ధ రచనలు.

ఇతర విషయాలతో పాటు విజ్ఞాన సర్వస్వాల రచన కూడా అరబ్బీ గద్య సాహిత్యంలో ముందంజ వేసింది. స్పెయిన్ నివాసి ఇబ్న-అబ్దుల్-ఖని (939) రచించిన విజ్ఞాన సర్వస్వం ముఖ్యమైంది. రాగిబ్-ఉల్-ఇఫహామి (1109), అజ్-జ-సమరీ (1143) అనేవారు కూడా విజ్ఞాన సర్వస్వ రచయితలలో చెప్పుకోదగ్గవారు. రాజకీయ వ్యవహార పత్రాలలో కూడా ఆలంకారికమైన గద్యశైలి ప్రయోగింప బడేది.

మకమా అనబడే ఒక రకపు ఏకాంకికలు బహుళ ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. ఈ ఏకాంకికలలో వచన గేయాల రూపంలో సంభాషణలు సాగుతాయి. మకమా రచనకు ఆద్యుడు అహమ్మద్-ఉల్-హందని (1007); దానికి ప్రతిష్ఠ కలిగించినవాడు అల్ హరీరి (1121). ఆ కాలంలో ఇస్లాం మత యుద్ధాల కథలూ, అత్తారా గాథలూ, చారిత్రక కథలూ, అలిఫ్ లైలా వంటి ప్రేమగాథలూ ప్రచారంలో ఉండేవి.

అరబ్ దేశపు తొలి తత్వగ్రంథ రచయిత అబూ-యూసుఫ్-యాకుబ్-ఉల్ కిందీ (862). ఆయన తత్వశాస్త్రం, వైద్యం, జ్యోతిషం, గణితం, సంగీతం మొదలైన విషయాలమీద దాదాపు 200 గ్రంథాలు వ్రాశాడు. వేదాంత రచయితలలో అబూ-సనర్-ఉల్ ఫరాబీ (950), అబూ-అలీ-ఇబ్నె సీనా, అల్ గజ్జాలీ ముఖ్యులు.

తత్వచింతనలో క్రొంగ్రొత్త తెన్నులు చూపినవాడు ఇబ్నరన్ షర్ (1198). ఇబ్న అవజ్జా (1138), ఇబ్నతు ఫైర్ పాశ్చాత్య తత్వశాస్త్రంలో ప్రసిద్ధులు.

అల్ ఖ్వరాజీ, తావీత్ ఇబ్నకుర్రా, అల్ కరకీ అనేవారు గణితశాస్త్ర గ్రంథాలనూ, ఇబ్రహీమ్ అల్ ఫజరీ జ్యోతిష శాస్త్ర గ్రంథాలనూ రచించారు. బాగ్దాద్, డమాస్కస్,

కాహిరాలలో నక్షత్ర శాలలు ఏర్పడడంతో ఖగోళశాస్త్ర వాఙ్మయం వృద్ధి పొందింది.

వైద్య గ్రంథాలు రచించిన వారిలో అబు జకారియా అర్ రాజీ (932), అజ్ జహరోయా (1009), ఇబ్న సీనా (1037), ఇబ్న మసావహ్ (1015), ఇబ్న మెమున్ (1209) మొదలైనవారు ముఖ్యులు. ఔషధాలయాలూ, వైద్యప్రయోగశాలలూ అనేకం ఈ కాలంలో వెలశాయి.

ఖలీఫాల పరిపాలనా వ్యవస్థ ద్వారా, రాకపోకల సౌకర్యాల ద్వారా భూగోళశాస్త్రజ్ఞానం పెంపొందింది. ఈ గ్రంథాలలో రాక పోకల మార్గాలూ, వ్యాపారం మొదలైన అంశాలే కాక ఇతర సాంఘిక, సాంస్కృతిక మత సంబంధమైన పరిస్థితుల వివరాలు కూడా ఉన్నాయి. ఇబ్నఖుర్ దాద్ బీహ్, కూబీ, ఇబ్నరూస్తా, అల్ మక్దసీ, అల్ బేరూనీలు యాత్రా గ్రంథాలు వ్రాశారు. వక్రీ, యాకూత్ లు భౌగోళిక నిఘంటువును రచించారు.

ప్రాచీన కావ్యాలూ, వంశ చరిత్రలూ ఆధారంగా ప్రాచీన చరిత్రను శోధించి కొందరు ప్రామాణికాలైన చరిత్ర గ్రంథాలను రచించారు. షైగంబర్ మహమ్మద్ సమగ్ర జీవిత చరిత్రను ఇబ్న ఇషాక్ రచించాడు.

స్పెయిన్ దేశస్థుడైన ఇసముద్దీన్-ఇబ్న-అల్-ఖబీల్ సుప్రసిద్ధ చారిత్రకుడు. అరబ్బుల సాంస్కృతిక సాహిత్య వికాసాలను గురించి అల్ మక్కరీ వ్రాసిన గ్రంథం సుప్రసిద్ధ మైంది.

మంగోలుల దాడులవల్ల బాగ్దాద్ పతనానంతరం సిరియా, ఈజిప్టు దేశాలు అరబ్బీ సంస్కృతికి కేంద్రాలు అయ్యాయి. వాఙ్మయస్వరూప స్వభావాలలో కూడా ఈ మార్పు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. ఈ యుగంలోని ప్రసిద్ధ రచయితలలో ఇబ్న అల్ అస్కలానీ, జలాలుద్దీన్ అల్ మహరీ, జలాలుద్దీన్ అససయ్యాది, శబీబుద్దీన్ అల్ కస్తలినీ, ఇబ్నతైమియా, ఇబ్న ఉల్ జౌజియా, తకీఉద్దీన్ అస్ సుబకీ, అల్ రౌరాని ముఖ్యులు.

చరిత్ర రచనలో నూతన పద్ధతులనూ, సాంఘిక శాస్త్ర రచనా సూత్రాలనూ ప్రతిపాదించి ఇబ్నఖల్ దూన్ (1403) ఒక నూతనాధ్యాయాన్ని ప్రారంభించాడు.

అరబ్బీ సాహిత్యాన్ని అంతటినీ మధించి కష్టహుజ్ జునూన్ అనే పరిశోధనాత్మకమైన గ్రంథాన్ని రచించిన వాడు హాజిఖల్ ఫా (1657) అనే తుర్కీ రచయిత.

ఇస్లాం మతప్రభావం వల్ల మన దేశంలో కూడా మహమ్మదీయ యుగంలో అరబ్బీ భాష ప్రచారం పొందింది. దక్షిణ భారతదేశపు పడమటి తీరంలో వ్యాపారం కోసం వచ్చిన అరబ్బుల నివాసాలు ఉండేవి. భారతదేశాన్ని వదలి

మధ్య ప్రాచ్యంలో స్థిరపడిన భారతీయ ముస్లిములలో అబూ అతాఉల్ సింధీ కవిగానూ, అసన్ అలీసగనీ భాషా శాస్త్రవేత్తగానూ, సఫీఉద్దీన్ అల్ హిందీ న్యాయశాస్త్ర పండితుడుగానూ ప్రఖ్యాతి పొందారు.

ముహీబు ఉల్లా బిహారీ (1707) వ్రాసిన సల్లుం-అల్-ఉలూక్ తర్కశాస్త్రంలో గొప్ప గ్రంథంగా పరిగణింపబడుతుంది.

సద్బిన్ సామాన్, నిజాముద్దీన్ జౌలియా, నాసిరుద్దీన్ చిరాగ్ దేహాలవీ, షహబుద్దీన్, అమీర్ ఖుస్రోలు అరబ్బీ సాహిత్యానికి అపారమైన సేవచేసిన భారతీయ ముస్లిములు. మలబారు నివాసి ముహమ్మద్-బా-అబ్దుల్ అజీజ్ అనే కవి కల్లికోట జామోరిన్ (ప్రభువు) కూ, పోర్చుగీసు వారికి జరిగిన యుద్ధాన్ని వర్ణిస్తూ 500 పద్యాలు గల ఒక మన్నవీ కావ్యం వ్రాశాడు.

సయ్యద్ అలీఖాన్ ఇబ్నెమాసూమ్, సయ్యద్ అబ్దుల్ జలీల్ బిల్ గ్రామీ, సయ్యద్ గులాం ఆజాద్, అలీము క్తకి, షాహ్ వలీ ఉల్లాలు ప్రముఖ కవులు. జహీద్ అలి వ్రాసిన తాజ్ అనే గ్రంథం భారతేతర దేశాలలో కూడా విశేషగౌరవం పొందింది.

1798 లో పాశ్చాత్య నాగరకతా సంపర్కం వల్ల అరబ్బీ సాహిత్యంలో ఆధునిక యుగం ప్రారంభమైంది. పాశ్చాత్య పద్ధతుల ననుసరించి పాఠశాలలూ, ముద్రణాలయాలూ, పత్రికలూ, యూరప్ ఖండ రచనల అనువాదాలూ మొదలైన వాటితో అరబ్బీ సాహిత్య చరిత్ర ఒక కొత్త మలుపు తిరిగింది.

ఆలంకారిక గద్యశైలి అంతమై సరసం, సరళం అయిన వ్యావహారిక భాషలో రచనలు వెలువడసాగాయి. ఆధునిక కథలు, నవలలు, విమర్శలు అన్నిటి మీదా పాశ్చాత్య ప్రభావం కనిపిస్తుంది.

షేక్ ముహమ్మద్ అబ్దుల్ ఖురాన్ మీద వ్రాసిన వ్యాఖ్యానం ఇస్లాం మత విధానంలో ఒక కొత్త రూపాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. కావ్య వస్తువులోనూ, ఛందస్సులోనూ కూడా రచయితలు నూతన ప్రయోగాలను చేయసాగారు. నాటకాలు, సినిమాలు, రేడియోల ద్వారా సాహిత్యం జనసామాన్యానికి అందుబాటులోకి వస్తుంది.

అరబ్బీ కవిత్వరూపంలో గడచిన నూరేళ్లలోనూ ఎంతో మార్పు వచ్చినా ఇతివృత్తంలో మాత్రం నూతనాకర్షణ ఏర్పడ లేదు. ఈజిప్టులోని అరబ్బీకవి అహ్మద్ ఇబ్రహీమ్ (1871-1932) ఇందుకు నిదర్శనం. శిల్పరచనలో ఎంత ఆరితేరిన వాడైనా ఆయన కవిత్వంలో చెప్పేందుకు కొత్త

విషయం ఉండదు. కాని సిరియా, లెబనాన్ లలో కవులు కొత్తపంథా తొక్కారు. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామం తరువాత వీరి ప్రభావం అరబ్ సాహిత్య జగత్తుమీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. బాగ్దాద్ లోని మరూఫ్ రుసూఫీ (1875-1945) చివరివరకూ సాంప్రదాయిక కవిత్వనే ఆరాధిస్తూ వచ్చాడు.

1945 తరువాత అరబ్ కవిత్వంమీద నేటి యూరపియన్ రచనల ప్రభావం ఎక్కువైంది. రూపం విషయంలో వినూత్న ప్రయోగాలు జరుగుతున్నాయి. ఇట్టి కవులలో ముఖ్యంగా చెప్పకోదగ్గవాడు సిరియా నివాసి అయిన ఎడోనిస్ (కలంపేరు; అసలుపేరు ఆలీఅహ్మద్ సాయిద్, 1930). ఆయన ఖండకావ్యాల సంపుటిని ది బుడ్ ఆఫ్ ఎడోనిస్ అనే పేరుతో ఎస్ హాద్ ఇంగ్లీషులోకి అనువదించి 1971లో ప్రకటించాడు.

ఎడోనిస్ సమకాలికులైన అరబ్బీ కవులలో చెప్పకోదగ్గవారు ఇరాక్ వాసులు హైదర్, నోయాదీ అల్-రవుదీలు, ఈజిప్టువాసి ప్రాంకాయీస్ బాసిలీ, సిరియావాసి మహూద్ అద్వాన్.

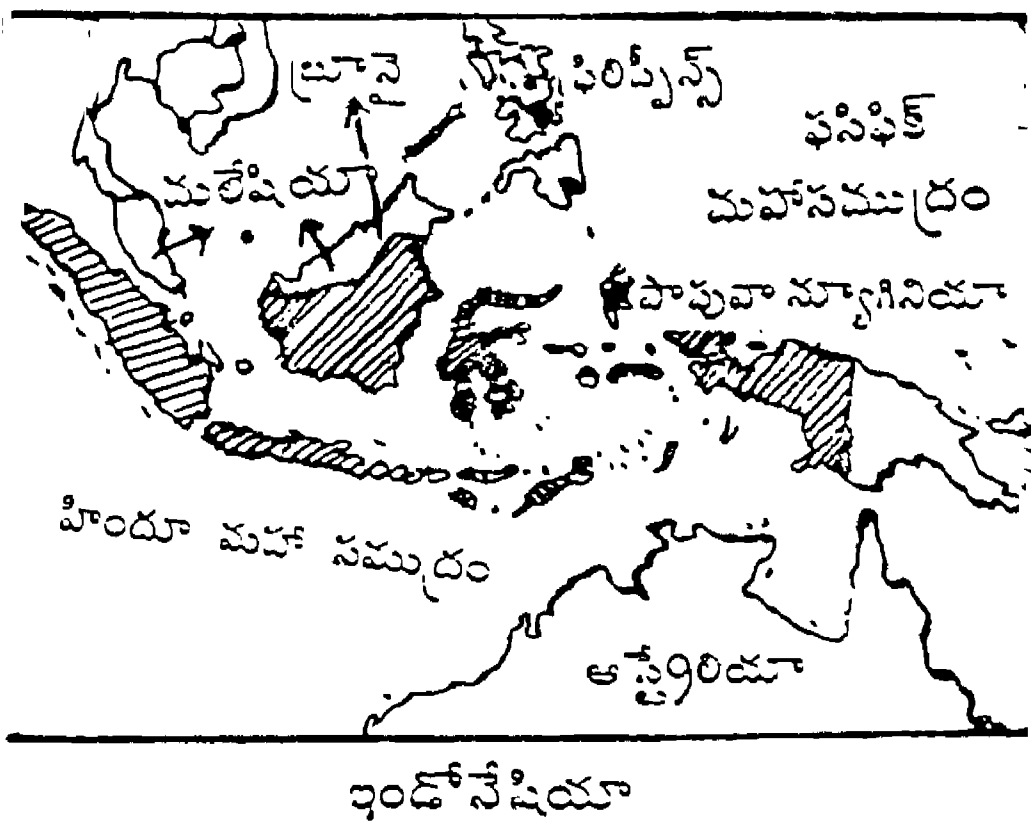
మ.మో.ఖా. (బొ.శ్రీ.)

ఇండోనీషియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : దీనికే 'భాషా ఇండోనీషియ' అని మరొక పేరు. ఈ భాష మాట్లాడే వారు సుమారు 6 కోట్లమంది ఉన్నారు. ఒకప్పుడు ప్రధానమైన వాణిజ్య భాషగా ఉండి వివిధ ఇండోనీషియన్ భాషలు మాట్లాడే వారి కందరికీ సుపరిచితమైన మలయ్ భాష ఆధారంగా ఈ 'భాషా ఇండోనీషియా' వెలసింది. 1945 లో ఇండోనీషియాకు ఇది అధికార భాషగా ప్రకటించబడింది. ఈ భాష మాట్లాడేవారిలో ఎక్కువమంది బహుభాషా వ్యవహారాలు. వారు దీనిని రెండవ భాషగానూ, సాహిత్యభాషగానూ, వృత్తిభాషగానూ వ్యవహరిస్తారు. ఇండోనీషియన్ రిపబ్లిక్ లో ఈ 'భాషా ఇండోనీషియా' యే కాక అనేక స్థానిక భాషలు వాడుకలో ఉన్నాయి. ఆ భాషలను మాట్లాడే ఇండోనీషియాలోని వివిధ జాతులవారికి వేరు వేరు మౌఖిక సాహిత్యాలు ఉన్నాయి. జావానీస్, మలయ్ భాషలలో మాత్రమే లిఖిత సాహిత్యాలు వెలశాయి. ఇతర భాషలలో కనిపించే మౌఖిక సాహిత్యాలు సుసంపన్నమైనవి. కథాకథనం వృత్తిగా గల కథకుల ద్వారా ఆ మౌఖిక సాహిత్యాలు నిలిచి ఉన్నాయి. వేరు వేరు కథల మధ్య స్వల్ప భేదాలు ఉన్నా ఆ కథ లన్నిటికీ పౌరాణిక వీరులే నాయకులుగా ఉంటారు. పౌరాణిక జంతువులు వాటిలో కనిపిస్తాయి. వచన సాహిత్యం

లోనూ, పద్య సాహిత్యంలోనూ కూడా ఈ పాత్రలు కలగలసి ఉంటాయి.

16వ శతాబ్ది నుంచి ఆరంభమైన మహమ్మదీయ యుగంలో ఇండోనేషియన్ సాహిత్యం మహమ్మదీయ విశ్వాసాల చేత ఎక్కువగా ప్రభావితమైంది. తత్ఫలితంగా సగం చారిత్రకంగానూ, సగం పౌరాణికంగానూ ఉండే సంకలన గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి. వాటిలో హిందూ, జావానీజ్ పుక్కిటి పురాణాలలోని జంతువులు, మహమ్మదీయ యోగులూ కలగలసిపోయి కనిపిస్తారు. నేటికీ ఈ కథలను అధిక మత నిష్ఠ గల గ్రామీణ ప్రజలు తమ కుటుంబ వర్గాలలో చెప్పుకుంటూ ఉంటారు.

16వ శతాబ్దం నుంచి మలయాలోనూ, సుమత్రా దీవి ఉత్తర ప్రాంతాలలోనూ గల రాజాస్థానాలలో వెలువడిన మలయ్ సాహిత్యం మీద ఇస్లాం ప్రభావమూ, పెర్షియా, అరేబియాలలోని అచారాల ప్రభావమూ ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. రాజాస్థానాలలో సాహిత్యం విశేషంగా పోషించబడింది. 16వ, 17వ శతాబ్దాలలో ఇస్లాం ఆధ్యాత్మిక కార్య కలాపాలకు ప్రధాన కేంద్రం అయిన అట్జె (Atjeh) లో ముఖ్యంగా రహస్య వాది కవులు రచించిన ఉద్గ్రంథాలు ఇస్లామిక్ జగత్తు అంతటా ప్రచారం పొందాయి (చూ. మలయ్ సాహిత్య చరిత్ర పుట. 50).

18వ, 19వ శతాబ్దాలలో జావానీజ్, మలయ్ సాహిత్యాలు రెండింటిలోనూ ఒక విధమైన స్తబ్ధత ఆవరించింది. 20వ శతాబ్దంలో రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్యకాలంలో జాతీయోద్యమం విజృంభించిన తరువాత గాని మలయ్ సాహిత్య చరిత్రలో పునరుజ్జీవన దశ ఆరంభం కాలేదు.

ఇండోనేషియన్ సాహిత్యంలో 1920-30 మధ్య కాలంలో తొలి ఇండోనేషియన్ నవలలు వెలువడ్డాయి. కాని, ఆధునిక ఇండోనేషియన్ సాహిత్యం మీద ప్రధా

నమైన ప్రభావం చూపించింది 1933 లో ఆరంభమైన 'పుడ్జంగ్ బారు' (Pudjangga Baru- నూతన రచయిత) ఉద్యమమే. ఈ ఉద్యమంలో ఉత్సాహవంతులైన యువ రచయితలు - చాలావరకు సుమత్రాకు చెందిన వారు- ఇండోనేషియన్ భాషను ఆధునిక భాషగా తీర్చిదిద్ది 'అతీత సంస్కృతి' (Super culture) ని సృష్టించాలని దీక్షతో కృషిచేశారు. అటు తరువాత జపాన్ ఆక్రమణ, ఇండోనేషియా స్వాతంత్ర్యోద్యమం ఈ కృషికి మరింత పుష్టి చేకూర్చాయి. ఆ దశలో వెలువడిన రచయితలు '1945 రచయితల వర్గం'గా ప్రసిద్ధి పొందారు. ఈ వర్గంలోని వాడే సుప్రసిద్ధుడైన ఆధునిక ఇండోనేషియన్ కవి చైరిల్ అన్వార్ (Chairil Anwar). ఈయన 1822 లో మెడాన్ (Medan)లో జన్మించాడు; 27 వ ఏటనే టైఫస్ జ్వరంతో మరణించాడు.

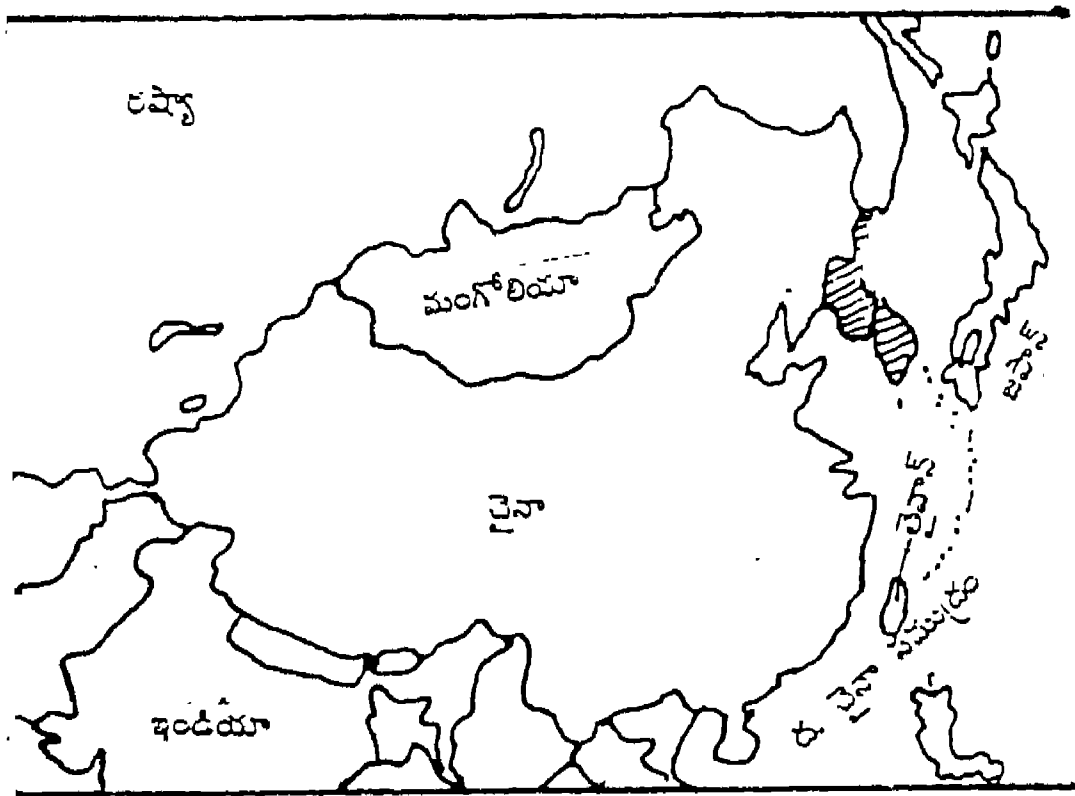
నవల మీద కంటే చిన్నకథ మీద ఇండోనేషియన్ రచయితల దృష్టి ఎక్కువగా ప్రసరించినా, శాన్యాస్ పేన్ (Sanuse Pane), ఇడ్రస్ (Idrus) వంటి నవలా రచయితలు కూడా ఎందరో ప్రసిద్ధి పొందినవారు ఉన్నారు. స్వతంత్ర వార్తాపత్రిక ఇండోనేషియ రాయ సంపాదకుడైన మోఖర్లూబిస్కు సుకర్ణో ప్రభుత్వం తమ లంచగొండితనాన్నీ, సాంఘిక పతనాన్నీ నిర్దాక్షిణ్యంగా విమర్శించినందుకుగాను 1960 ప్రాంతంలో 4 ఏళ్లు జైలుశిక్ష విధించింది. ఆ ప్రభుత్వానికి మరీ ఆగ్రహం కలిగించిన రచన ఆయన వ్రాసిన రెండవ నవల జకర్తాలో సంజవెన్నైల (Twilight in Djakarta). 1963లో అది ప్రచురించబడింది. సుకర్ణో పాలనలో విప్లవ కాలంనాటి ఆదర్శదృష్టి, నైతికదృష్టి ఎంతగా దెబ్బతిన్నదీ ఆ నవల అత్యంత వాస్తవిక ధోరణిలో అభివర్ణించింది.

సుకర్ణో ప్రభుత్వ కాలంలో రచయితల స్వేచ్ఛను నిరోధించడానికి ఎన్ని అసహ్యమైన ప్రయత్నాలు జరిగినా, ఇండోనేషియన్ సాహిత్యం క్రమంగా ముందంజ వేయడం మానలేదు. 1960-70 మధ్య కాలంలో ఇండోనేషియన్ రచయితలకు తమ సాహిత్య మాధ్యమాన్ని తామే సృష్టించు కోవలసిన అగత్యం తీరిపోయింది. ఇండోనేషియన్ భాష అతి సంకీర్ణమైన, అత్యంత సూక్ష్మమైన భావాలను కూడా ప్రకటించడానికి అవసరమైన పటిష్ఠతను సంతరించుకోగలిగింది. దానితో పాటు అక్షరాస్యల సంఖ్య కూడా బాగా పెరిగింది. ఆ పరిస్థితులన్నీ అఖిల ఇండోనేషియన్ సాహిత్య ప్రాదుర్భావానికి, ప్రాంతీయ సాహిత్యాల పట్ల అభినివేశాన్ని తగ్గించడానికి దోహదం చేశాయి.

బొ.శ్రీ.

కొరియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఉత్తర, దక్షిణ కొరియాలలోని సుమారు 6 కోట్ల మంది ప్రజలూ, జపాన్ లో స్థిరపడిన కొన్ని లక్షలమంది కొరియన్లూ మాట్లాడే ఈ భాష 'జపానీస్-కొరియన్' భాషా కుటుంబానికి చెందిందని కొందరు పండితుల అభిప్రాయం. దీనికి జపానీస్ భాషతో కొంత సంబంధం ఉన్నా, ఇది ఆల్టాయిక్ భాషా కుటుంబానికే మరింత సన్నిహితంగా కనిపిస్తుందని మరికొందరి అభిప్రాయం.

కొరియా

ప్రాచీన కొరియన్ భాష చైనీయ లిపిని వాడుతూ ఉండేది. ఆ లిపిలో వ్రాయబడిన 25 గేయ సంకలనాలు 'సిల్లా' రాజ్యకాలం (సుమారు క్రీ.పూ. 57- క్రీ.శ.935) నుంచి భద్రపరచబడ్డవి లభించాయి. 15వ శతాబ్దం మధ్యభాగంలో కొరియన్ లిపి వాడుకలోకి రావడానికి ముందు గల భాషా స్వరూపాన్ని గురించి ఎక్కువగా తెలియదు. కొరియన్ భాషా పరిణామాన్ని మూడు దశలుగా విభజించవచ్చును.

1. ప్రాచీన కొరియన్ భాష - (12 వ శతాబ్దికి పూర్వం), 2. మధ్యకాలీన కొరియన్ భాష - (12 వ శతాబ్దం నుంచి 16 వ శతాబ్దం వరకూ), 3. ఆధునిక కొరియన్ భాష - (17 వ శతాబ్దం నుంచి).

సాహిత్యం : క్రీ.పూ. 57 కు పూర్వమే కవిత్వంతో కొరియన్ సాహిత్యం ప్రారంభం అయింది. పొలం పనులలోనూ, మత కర్మకాండలలోనూ ప్రజలు సామూహికంగా గానం చేసే గేయాల రూపంలో మొదట ఆ సాహిత్యం ఉండేది. ఆ గీతాలు ప్రకృతికి చాలా చేరువగా ఉండేవి. అటు తరువాత కొరియా సంస్కృతి మీద చైనా సాహిత్య ప్రభావం వల్ల కొరియన్ కవిత్వం పరిణతి చెందింది. గేయరచన సామూహిక ప్రవృత్తిగా ఉండడం

పోయి, వ్యక్తినిష్ఠం అయింది. వ్యక్తిగత సంతోషం, కోపం, విచారం ఆ గీతాలలో వ్యక్తం అవుతూ వచ్చాయి.

కొరియన్ సాహిత్యంలో అత్యంత ప్రాచీన రచనలు సూర్య చంద్రులకూ, చారిత్రకులైన రాజులకూ సంబంధించిన కట్టుకథలతోనూ, పుట్టుక, నీతి, వీరులు, జోస్యాలు, కలలు, జంతువులు మొదలైన వాటికి సంబంధించిన జానపద గాథలతోనూ నిండి ఉండేవి. మౌఖిక సాహిత్యంలో వీరగాథలు, తోలుబొమ్మలాటల కథలూ మొదలైనవి ప్రచారంలో ఉండేవి.

935లో సిల్లా రాజ్యయుగం అంతరించిన తరువాత కొరియన్ సాహిత్యంలో (935-1392) 'పయోల్ గాక్' (pyolgak - విలక్షణ గీతం) అనే ఒక క్రొత్త కవితా ప్రక్రియ వాడుకలోకి వచ్చింది.

కొరియన్ కవిత్వంలో విశేష ప్రజాదరణ పొందిన కవితా ప్రక్రియ 'సిజో' (Sijo). మూడేసి పాదాలు గల పద్యాలతో కూడిన ఈ ప్రక్రియ 12 వ శతాబ్దంలో ప్రారంభమై, నేటికీ వాడుకలో ఉంది. కన్ఫ్యూషియస్ విలువలను పాటించే ఈ సిజో ప్రక్రియ ప్రకృతిని, ప్రేమనూ కూడా అభివర్ణిస్తుంది. సిజోతో పాటుగా వాడుకలో ఉన్న మరొక కవితా ప్రక్రియ 'కాసా' (Kasa). ఇది దీర్ఘకావ్యం. స్త్రీ సౌందర్యం, యుద్ధం, విరహం ఆదిలో దీని ఇతివృత్తాలు. అనంతరం నీతి బోధన, యాత్రా వృత్తాంతాలు, వ్యక్తిగత విషాద గాథలు మొదలైన వాటికి కూడా ఇది ఉపయోగపడేది.

జపానీస్ ఆక్రమణ అనంతరం కొరియన్ సాహిత్యంలో వచన రచనకు ప్రాధాన్యం ఏర్పడింది. కన్ఫ్యూషియన్ సిద్ధాంతాల స్థానే ఆదర్శవాదం వాడుకలోకి వచ్చింది. ఈ యుగంలో వచ్చిన నవలలు విశేష జనాదరణ పొందాయి. 1910 లో ఆధునిక నవలలు ఆరంభం అయేవరకు 'సిన్సోసోల్' (Sinsonsol- క్రొత్త నవల) అనే ఈ రూపమే ప్రచారంలో ఉండేది. ఆ నవలలలో చెడును మంచి జయించడం, కాకతాళియ సంఘటనలూ ఎక్కువగా కవిపించేవి. తొలి నవలలు కొన్ని పద్య రూపంగా కూడా ఉన్నాయి. ఆ నాటి నవలలలో చెప్పకోదగ్గవి:

1. ఒక రాక్షసుడి గొంతు (A Demon's voice -1907), రచన: యాఇంజిక్, 2. స్వేచ్ఛా ఘంట (Liberty Bell), రచన: యాహేజో, 3. శీత కాలపు చంద్రుడు (Autumn Moon -1912), రచన: చోచాన్ సిక్

ఈ నవలలలో ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రంలోని వింతలు, సంఘంలోని అంతఃకలహాలు, అంతర్జాతీయ వ్యవహారాలు, ఆధునిక సాంకేతిక శాస్త్రం మొదలైనవి ఇతివృత్తాలుగా గ్రహింపబడుతూ వచ్చాయి.

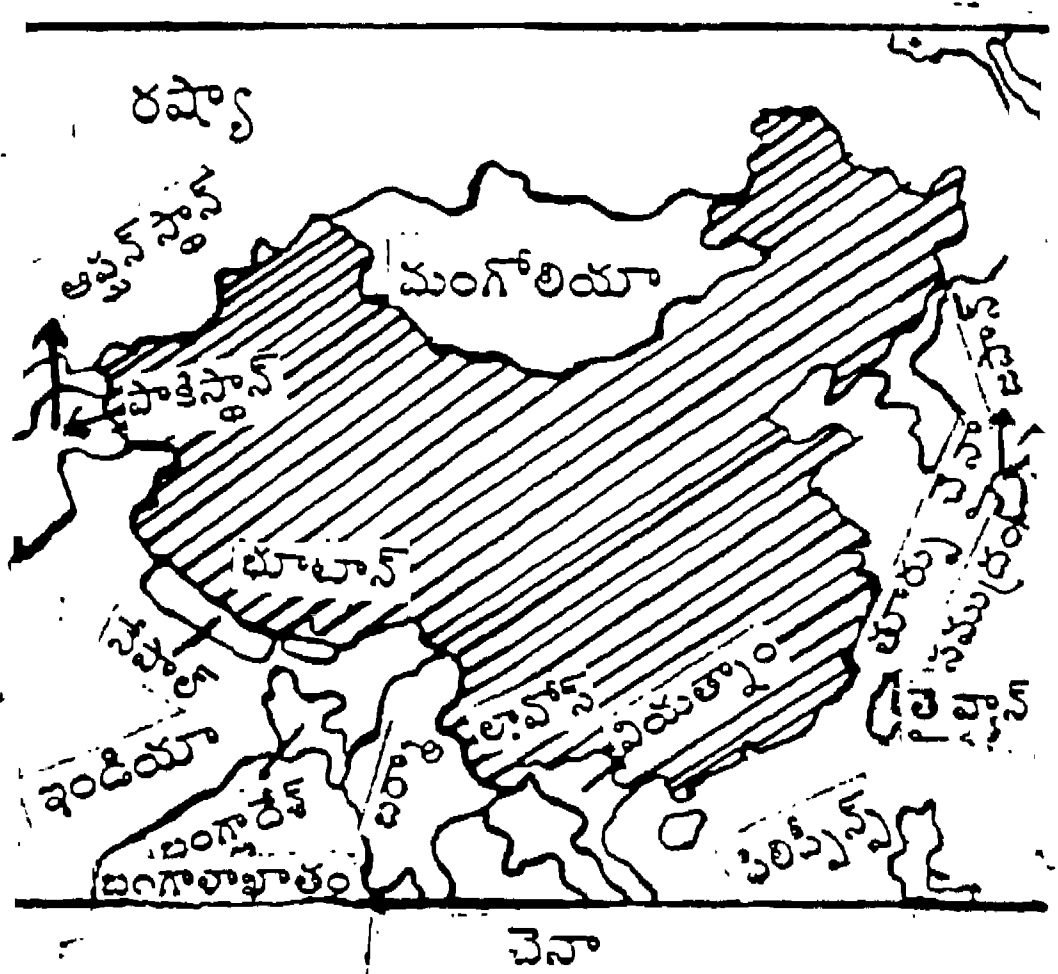
1920 తరువాత కొరియన్ సాహిత్యంలో సంపూర్ణ వికాసం కనిపించింది. 1919లో సాగిన స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో యువ రచయితలు కొరియన్లపై జపాన్ వారు సాగించిన దమనకాండనూ, హింసలనూ గర్విస్తూ ఆగ్రహోదగ్రమైన రచనలు చేశారు. 1930 తరువాత పాశ్చాత్యుల చైతన్య ప్రవంతి (stream of consciousness) శిల్పం వంటి వాటిని కొరియన్ రచయితలు అనుకరింప సాగారు. ఈ కాలంలో చోంగ్ చియాన్ వ్రాసిన కావ్యాలలోనూ, యీహ్యోసో కథలలోని లలితమైన శైలిలోనూ కొరియా భాషకు గల శక్తి విస్పష్టం అవుతుంది.

రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామ కాలంలో జపాన్ వారిచేత అణచి ఉంచబడిన కొరియన్ సాహిత్యం 1945 లో తిరిగి తల ఎత్తి పురోగమింపసాగినా, అంతలో కొరియన్ యుద్ధం (1950-53) ఆరంభం కావడంతో కొరియన్ సాహిత్య వికాసానికి తిరిగి విఘాతం కలిగింది. యుద్ధానంతర సాహిత్యం పాశ్చాత్య భావాలనుంచి పొందిన ఉత్తేజంతో తన ప్రాచీన సంప్రదాయాలకు తిరిగి జీవం పోయడానికి కృషి చేస్తోంది.

బొ.శ్రీ.

చైనీస్ భాష - సాహిత్యం

భాష : దాదాపు 3,000 సంవత్సరాలకు పైగా చైనా భాష వ్యవహారంలో ఉన్నట్టు ఐతిహాసిక ఆధారాల వలన తెలుస్తోంది.

ఆసియా ఖండంలో సీనో-టిబెట్ (Sino-Tibetan) భాషా కుటుంబానికి చెందిన ప్రధాన భాష చైనా భాష. దీనిని చైనీయ 'హాన్' అని కూడా అంటారు; మరొక వర్ణనాత్మకమైన పేరు 'సినిటిక్' (Sinitic సిని - చైనా; టిక్ - టిబెట్; చైనా టిబెట్ భాషలు కలిసింది అని అర్థం). చైనాభాష అనేది అనేక మాండలికాల సమూహాన్ని సూచించే పేరు. ఈ మాండలికాలను ఉప భాషలు అనేవా రున్నారు. చైనాభాష అనే పేరిట వ్యవహారంలో ఉన్నన్ని ఉప భాషలు ప్రపంచంలో మరే భాషలోనూ లేవు. ప్రతి ఉపభాషకూ ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. ఈ ఉపభాషలలో ఒకదానిని చైనావారు ప్రమాణీకరించారు. ప్రస్తుతం ఐక్యరాజ్య సమితిలో వాడకానికి స్వీకరించిన 5 ప్రపంచ భాషలలోనూ, ఈ ప్రమాణీకృత ఆధునిక చైనా భాష ఒకటి.

చైనాలోని ఉపభాషలు దేనికి అదేగా ఒక ప్రాంతం వారి భాష మరొక ప్రాంతం వారికి అర్థంకానంత భిన్నంగా ఉండేవి. మాండలిక శబ్దాల తేడా సరేసరి! ఉచ్చారణలలో ప్రాంతీయ వ్యత్యాసాలు లున్నాయి. వ్యాకరణంలో ఎక్కువ తేడాలు లేవు. ప్రాంతీయంగా ఎక్కువ వాడకంలో ఉన్న ఉపభాషలలో ప్రధాన మైనవి: ఉత్తర, మధ్య, పశ్చిమ ప్రాంతాలలో మాట్లాడే 'మాండరిన్' (Mandarin); ఉత్తర, దక్షిణ ప్రాంతాలలో మాట్లాడే 'వు' (Wu); ఆగ్నేయ ప్రాంతంలో మాట్లాడే 'మిన్', 'కాన్', 'హక్కా', 'హ్సీయాంగ్', 'కాంటనీస్' లేక 'యూచ్' భాషలు.

చైనా ఉపభాష లన్నీటికీ సాహిత్యం మాత్రం ఒక్కటే! దాని పేరు 'వెన్ యెన్'. ఈ ఉమ్మడి సాహిత్యాన్ని భావాత్మకమైన లిపిలో వ్యక్తం చేయడం పరిపాటి. ధ్వని విధేయమైన లిపి దాదాపు లేనట్లే. అయితే ఈ లిపిని చదవడంలో ఉచ్చారణ భేదాలు లున్నాయి. ఎవరి ప్రాంతీయ పద్ధతిని బట్టి వారు చదువుతారు. 1917 కు ముందు వెన్ యెన్ పద్ధతి వ్రాతనే విస్తృతంగా అభిమానించేవారు. ఆ తర్వాత మాండలిక పద్ధతులలో, అంటే పాఠ్యపాఠ పద్ధతిలో సాహిత్యాలను వెలయించడం ఎక్కువయింది. పాత సాహిత్యశైలి, ఒరవడి క్రమంగా మరుగున పడసాగాయి.

1900వ సంవత్సరం ప్రాంతంలో జాతికి ఒకే భాష ఉండాలనే భావన ప్రచారమై, జాతీయ భాష కోసం మాండరిన్ ను ఆధారంగా చేసుకొని, ఆధునికీకరణను చేపట్టారు. ఇదే ఆధునిక ప్రామాణిక చైనాభాష జాతీయభాష-క్వోయు (Kuoyu), లేక ఉమ్మడిభాష ప్యూటుంగ్ పువా.

1956లో లిపిని సంస్కరించడానికి పూనుకొన్నారు. ఉచ్చారణను అనుసరించి, అంటే ధ్వని విధేయమైన అక్షరాలను రూపొందించి, ఏక లిపిని రూపొందించారు. దీనిని పిన్యిన్ (Pinyin) అన్నారు. పిన్యిన్ లిపిని విద్యాలయాలలో ప్రవేశ పెట్టారు. 1979 వరకూ దీనిని ఒక క్రమంలో వాడుతూ, ఇదే జాతీయ లిపి అని నిర్దేశించారు. ఇట్లా భాషను, లిపిని ఆధునిక జాతీయ అవసరాలకు అనువుగా తీర్చి దిద్దే ప్రయత్నం కొనసాగింది.

చైనా భాషా చరిత్రను పండితులు స్థూలంగా నాలుగు యుగాల క్రింద విభజించారు. ఆదిమయుగం (క్రీ.పూ. 500 వరకు), ప్రాచీనయుగం (క్రీ.పూ. 500 - క్రీ.శ. ఆరంభం), మధ్యయుగం (క్రీ.శ. ఆరంభం - 1000), ఆధునికయుగం (1000 నుంచి).

క్రీ.పూ. 500 సంవత్సరాల వరకూ వచ్చిన శిలాశాసనాలు, గేయాలు ఆ నాటి భాషా స్వరూపాన్ని విదితం చేస్తున్నాయి. ఆపైన క్రీస్తు శకారంభం వరకూ వాడుకలో ఉన్న భాష అతిప్రాచీన చైనాభాష. ఇతర భాషాశబ్దాలు ఈ కాలంలో చైనా భాషలో చేరినట్లు దాఖలాలు కానవస్తున్నాయి. ఈ యుగంలో కన్ఫ్యూషియస్ (Confucious), మెనియస్ (Mencius) ప్రభృతులు రచనలు చేశారు. అవి నేటికీ పఠనీయా లే! తర్వాత క్రీ.శ 1000 వరకు గల కాలం మధ్యయుగం. 1901 ప్రాంతంలోనే ప్రముఖ పండితుడు లూఫా యెన్ వ్రాసిన ఉచ్చారణకోశం ద్వారా, పూర్వీకులు చైనాభాషను ఎలా ఉచ్చరించేవారో తెలియవస్తోంది. క్రీ.శ. 1000 తరువాత నడిచినయుగం ఆధునిక యుగం. ఆధునికయుగంలో 11 వ శతాబ్దంలో స్పూ-మాక్వాన్ గ్ అనే ఆధికారిక పండితుడు కూడా ఒక ఉచ్చారణ కోశం రచించాడు. ఈ రెండు కోశాలూ అంతకు ముందువారు రూపొందించిన శబ్దకోశాలలోని వివిధ శబ్దాలను పేర్కొని వాటి మూలాలనూ, రూపాంతరాలనూ, ఉచ్చారణాలనూ విశదం చేస్తున్నాయి.

ఒకే తీరు అక్షరాలూ, శబ్దాలూ, సందర్భాన్ని బట్టి భిన్నమైన అర్థాలకు సంకేతాలు అవుతూ ఉంటాయి. ధ్వని ప్రణాళికను బట్టి అవే అచ్చులూ, హల్లులూ కలిసి వేర్వేరు అర్థాలను ద్యోతకం చేస్తాయి. చైనా భాషలో కలగలుపు అచ్చులు ఎక్కువ. మొత్తం ఈ భాషలో 21 అచ్చులు, 23 హల్లులు ఉన్నాయి. డ-త-జ-ద-గ లాంటి హల్లులు ప్రత్యేకంగా లేవు. సందర్భాన్ని బట్టి ఒకే అక్షరాన్ని వేర్వేరు రీతులుగా ఉచ్చరిస్తారు. పురాతన చైనా భాష ఉచ్చారణలో ఆరు 'స్వరాలు' స్పష్టంగా వినిపించేవి. ఆధునిక ప్రామాణిక చైనా భాషలో నాలుగు స్వరాలు మాత్రమే

ఉపయోగిస్తున్నారు. చైనీయ లిపిలో ఒక అక్షరం ఒక భావానికి, లేదా ఒక పదానికి సంకేతం. అది చిత్ర లిపి. వివిధ భావాలకు సంకేతాలు చిత్రరూప అక్షరాలే. ఈ మధ్య విస్తృతార్థ సాధన కోసం సంశ్లిష్ట అక్షరాలు బాగా ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈ లిపిని కుడినుంచి వ్రాయడం ఒక విశేషం; మరొకటి, పైనుంచి క్రిందికి వ్రాయడం!

తెలుగు భాషలో వలె విభక్తులు, నిర్దేశక సర్వనామాలు, భూత భవిష్యద్వర్తమానాలను సూచించే స్పష్టమైన శబ్ద రూపాలు చైనా భాషలో లేవు. ఆ యా అర్థాలను స్ఫురింపజేసే సంకేతాలు లున్నాయి. క్రియా పదాల సహాయంతోనే విశేషణాలు, అవ్యయాలు ఏర్పడుతూ ఉంటాయి. ఈ విధంగా భాషను సువ్యక్తం చేయడానికి దాదాపు ఐదు వేల లిపి సంకేతాలు నేర్చుకోడం అవసరం అవుతూంది. కాని, చైనా అంతటా ఈ సంకేతాలు అందరికీ అర్థం అవుతున్నాయి. అందరికీ అర్థమయ్యే ఈ చిత్రలిపి, ఒక విధంగా చైనా జాతిని సమైక్యంగా ఉంచడానికి ఆధారం అయింది. ఎన్ని కల్లోలాలు వాటిల్లినప్పటికీ, ఎన్ని రకాల ప్రభుత్వాలు నెలకొన్నప్పటికీ చైనా ప్రజలలో తాము ఏక జాతీయుల మనే భావం చెక్కు చెదరలేదు. భాష ఎన్ని ప్రాంతీయాలుగా విభక్త మైనప్పటికీ, లిపి మాత్రం దేశ మంతటా ఒక్కటిగానే మిగిలి ఉంది. చైనా ఏకతకు ఈ చిత్రలిపి (ఉచ్చారణలు వేరైనా) పునాది. యాసల గండ్రగోళం ఏర్పడకుండా, అక్షరాల ఉచ్చారణను భిన్న భిన్నంగా తీర్చిదిద్దుకున్నారు. ఉచ్చారణ సౌలభ్యం వలన సంగీత సాహిత్యాలకు సాన్నిహిత్యం కుదిరింది. కవితలకూ నాటకాలకూ సాన్నిహిత్యం సాధ్యమైంది. చైనీయులు కవి తలను పాడుకునేవారు. కాలక్రమాన ఆ గాన ఫణుతులు మరుగై, ఇప్పటివారు వాటిని ఏదో ఒక రాగం వరసను సాగలాగుతూ పాడుతున్నారు; కేవలం చదవడం కంటే, కొంచెం విభిన్నమైన విధానం ఇది. చైనా భాషలోని నాటకాలు సాధారణంగా గేయనాటకాలే!

చైనా చిత్రలిపిలో ఒక్కొక్క అక్షరం ఒక చిన్న సమాసం లాంటిది. ఈ అక్షర లాఘవం వలన వారి కవితకు అర్థపుష్టి చేకూరింది. వారి కవితలు తెలిగ్రాం భాషలో వ్రాసినట్లు ఉంటాయి. ఆనందాతిశయాన్నీ, అగాధ విషాదాన్నీ అలవోకగా అవి వ్యక్తం చేస్తాయి. సుదీర్ఘంగా వ్రాయవలసిన అగత్యం వారికి కలుగలేదు. సంక్షిప్త రచనలోనే భాష విశేషాలను వారు నిక్షిప్తం చేయగలిగారు.

లిపి వైచిత్రీ వలన, అక్షరాలలో నిక్షిప్తం కాగల భావనా బాహుళ్యం వలన వాటిల్లిన నష్టాలలో ఒకటి,

రెండు ప్రముఖంగా పేర్కొన దగినవి. దాదాపు వేయి చిత్రాక్షరాలు నేర్చుకోవలసి ఉండడం వలన, ఎంత నేర్చినా, భాషాజ్ఞానం కొరవడడం తప్పనిసరి అయింది. వాడుక భాష ఎన్ని కోట్లమంది మాట్లాడుతున్నప్పటికీ, వారందరికీ భాషాజ్ఞానం అలవడే అవకాశాలు తక్కువ అయ్యాయి. ఎక్కడో విద్యావ్యాప్తి సుగమమైన నగర ప్రాంతాలలో తప్ప, మిగతా చోట్ల అధిక సంఖ్యాకులు నిరక్షరాస్యులుగానే ఉండిపోవలసి వచ్చింది. భాషా ప్రాధాన్యం క్షీణించి, లిపి లేఖన పాండిత్యానికి ప్రాముఖ్యం హెచ్చింది. ఇది భాషాజ్ఞాన విస్తరణకూ, భావనా నైపుణి క్షీణతకూ దారి తీసింది. 1487 నుంచి 1901 వరకూ పరిపాలనలో ఉద్యోగాలు సంపాదించా లంటే లేఖన ప్రావీణ్యం తప్ప నిసరి యోగ్యత అయింది. అధికారులు ఆమోదించిన రీతిలోనే వ్రాయాలి. దాని వలన ఊహలూ, వేదనలూ అన్నీ వ్యక్తీకరించే అవకాశం సన్నగిల్లింది.

సాహిత్యం : చైనాలో లభించిన శాసనా లన్నిటిలోకీ పురాతనమైంది క్రీ.పూ. 1384 నాటిది. ఎముకలపైనా, గుల్లలపైనా చెక్కిన శాసనాలు అవి. అప్పటి లిపి కూడా ఇప్పటి లాగా చిత్రలిపే! అందుచేత ఇప్పటివారు ఆ లిపిని, భాషను అలవోకగా అర్థం చేసుకోగలరు. పురాతన శాసనాలలో అప్పటి కవితల ప్రసక్తి, అప్పటి సంగీత ప్రసక్తి కానవస్తున్నది. క్రీ.పూ. 500 సంవత్సరాల ప్రాంతం కన్ ఫ్యూషియస్ యుగం. ఆ కాలంలో వెలసిన గుడి గీతాలు, రాజదర్బారు గేయాలు, జానపదగేయాలు వగైరాలు షీహ్ చిన్ గ్ అనే పేరుతో ఒక సంకలనంగా లభిస్తున్నాయి. అది ఒక పురాణ గ్రంథం. దానిలో ఒక భాగం 'ఇ-చింగ్'. పశ్చిమ చైనా ప్రాంతంలో ఇది బాగా ప్రచారంలో ఉంది. ఇంచుమించు ఇది ఒక కాలజ్ఞాన తత్వాల సంకలనం వంటిది. ఆ తర్వాత క్రీ.పూ. 300 ప్రాంతంలో చూ యువాన్ అనే కవి ఉద్భవించి, చైనా కవితా జగత్తులో శాశ్వతకీర్తితో నిలిచి పోయాడు. అతడు రచించిన *విషాద నిరాసం* (On Encountering sorrow) అనే కావ్యం సుప్రసిద్ధమైంది. రాజకీయాలను, భగ్నప్రేమను మిళితం చేసి స్వర్గ భూములలోకి ప్రయాణం కట్టించిన కవి అతడు.

చైనా పురాణాలలో చెప్పే దాన్ని బట్టి మనుష్యులూ, దేవతలూ యథేచ్ఛగా స్వర్గంలో విహరించి రావచ్చు. షాన్ తీ అనే దేవ నాయకునిపైన తిరుగు బాటు చేయడానికి చిహ్ యూ అనే చిల్లర దేవుడు మానవ సహాయాన్ని అపేక్షిస్తాడు. తిరుగుబాటును అణచివేసిన తర్వాత, మను

ష్యులు మానవలోకం దాటి పోవడానికి వీలు లేకుండా, స్వర్గానికి మానవ లోకానికి మధ్య పెద్ద అడ్డంకులను నెలకొల్పుతారు. కాని చిల్లర దేవుళ్లు, రెక్కల పాములు, మాయా సూకరాలు, వింత కోతులు వగైరా పురాణ జంతువులు ఈ అడ్డంకులను లక్ష్యం చేయకుండా యథేచ్ఛగా స్వర్గానికి వెళ్లి వస్తూ మానవులకు అక్కడి వారితో ఏమైనా పనులు ఉంటే వాటిని చేసుకువస్తూ ఉండేవి. పురాణ నాయకులకు వారి స్వర్గ యాత్రలలో ఈ జంతు వులు వెంట ఉండడం మామూలే! ప్రతి ఊరికీ, ప్రతి కుటుంబానికీ, ప్రతి వంతెనకూ ఇలా స్వర్గానికి వెళ్లి పనులు చేయించుకొని వచ్చే చిల్లర దేవుళ్లు రక్షకులుగా ఉండేవారు. చైనా సాహిత్యంలో ఇలాంటి దేవ దూతలు కోకొల్లలు!

మొట్టమొదటి వచన రచనలు తాత్త్వికుల ఆలోచనల సంకలనాల రూపంలో వెలువడ్డాయి. కన్ఫ్యూషి యస్ విచార శకలావళి, అలాగే లా వోట్జు (Lao tzu) అనే తావ్ తేచింగ్ (Tao Teching) ('భావనా ఖండాలు'), మెన్షియస్ (Mencius) ('ఆలోచనాం శాలు') ఇట్టి వచన రచనలకు ఉదాహరణలు. క్రీ.పూ. 240 ప్రాంతంలో మొదటి సారిగా సలక్షణమైన పుస్తకం రూపొందింది. లూ-పూ-వీయ్ రచించిన 60 వ్యాసాల సంపుటి *ల్యూ షీ చున్ చియూ* వివిధ తత్వాలసారం; వివిధ ప్రాంతాల జానపద గీతాల సంకలనం.

క్రీ.పూ. 225వ సంవత్సరంలో దేశంలోని పాటలనూ, ఆలయాలలోనూ, రాజదర్బారులలోనూ వాడుకలో ఉన్న సంగీత పద్ధతులనూ, వీరగాధలనూ, జానపద గేయాలనూ సేకరించి భద్రం చేయడానికి ఒక సంగీత పరిషత్తు 'యూయెఫ్యూ' నెలకొల్పారు. ఈ సంకలనం నుంచి తరువాతి రచయితలు ఉత్తేజం పొంద సాగారు. అప్పటినుంచీ వివిధ శతాబ్దాలలో ఈ పరిషత్తు కార్యాచరణ కౌశలాన్ని మెరుగు పరిచే కృషి కొనసాగుతూ వస్తూంది.

220వ సంవత్సరం మొదలు భారతదేశంనుంచి వచ్చిన దండయాత్రల బృందాల ద్వారా సంక్రమించిన సాంస్కృతిక లక్షణాలను చైనా తన సంస్కృతిలో జీర్ణం చేసుకొనసాగింది. అయినా తన సంప్రదాయాన్ని సురక్షితం చేసుకొంటూ ఉండేది. రాజకీయ ఐకమత్యం తరుచు భగ్నం అవుతూ ఉండడం వలన, సాహితీ పరులు ఎప్పటి కప్పుడు తమ సంప్రదాయాలనైనా పదిలం చేసుకోవాలని పట్టుదల వహించేవారు. ఈ కృషి ఫలితంగా సాహిత్యంలో పాతదనం పాతుకు పోయింది. అధికార భాషా శైలికీ, ప్రజా భాషా శైలికీ మధ్య ఒక అగాధం నెలకొన్నది.

ఉత్తమ రచయితలు ప్రజల భాషనే ఉపయోగించడానికి గట్టి కృషి చేశారు.

చైనా సాహిత్యేతిహాసంలో స్వర్ణయుగంగా పేర్కొనదగిన కాలం క్రీ.శ. 600 నుంచి 900 వరకూ. ఈ కాలంలో వివిధ శైలులను సరి సమానంగా వాడుకోడానికి ప్రయత్నం జరిగింది. వేర్వేరు శైలులను రంజకంగా అనుసరించడానికి రచయితలకు తగినంత స్వాతంత్ర్యం ఉండేది. క్రీ.శ. 775 ప్రాంతంలో తూఫూ (Tufu) అనే మహాకవి తన రచనలలో రాజకీయ నైశిత్యం, సాంఘిక పరిజ్ఞానం, నైతిక గాంభీర్యం, ప్రతిభావంతమైన కవితాకాశలం ప్రదర్శించి లబ్ధి ప్రతిష్ఠ పొందాడు.

ఆ తరువాతి శతాబ్దాలలో సాహితీ నియమాలపైన వివాదాలు ఎక్కువయాయి. రచనలు సర్వసాధారణంగా అంతకు మునుపటి వారి రచనలకు అనుకరణలే అయ్యాయి. 1644 నుంచి 1912 వరకూ అంటే మన్చు (Manchu) దండయాత్రల కాలం నుంచి రచనలు ఎక్కువగా వెలువడ్డాయి. కాని, వాటిలో ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులు కొరవడ్డాయి. ప్రతిభ అతి విరళంగా కానవచ్చేది. సృజనాత్మక రచనలు అరుదయ్యాయి. ఇంత సుదీర్ఘ కాలంలో వెలువడిన ప్రథమ నవల శోణ మందిరంలో స్వప్నం (డ్రీం ఆఫ్ ది రెడ్ చేంబర్) అనే విషాదాంత కథ. దీనిని త్సావో చాన్ (Tso Chan) రచించాడు. ప్రపంచ నవలా సాహిత్యంలో పేర్కొనదగిన గొప్ప నవల ఇది. 1842 లో నల్లమందు యుద్ధాల తర్వాత, పాశ్చాత్య సాహిత్యాన్ని చైనా భాషలోకి అనువదించే కృషి ముమ్మరంగా ప్రారంభం అయింది.

19వ శతాబ్దం ద్వితీయార్థంలో డాక్టర్ సన్యాత్ సెన్ (Sanyat Sen) ప్రభృతులు నూతన భావాల స్వీకరణను, రచనా స్వేచ్ఛను ప్రబోధించ సాగారు. ఒక నూతన రాజకీయ వ్యవస్థ స్థాపన సాధ్యమనే విశ్వాసం కల్పించ గలిగారు. రచనా ప్రక్రియలు ఆధునికం కాజొచ్చాయి. జాతీయ భావాలు పరివ్యాప్తం కావడం ఈ యుగం ప్రధాన లక్షణం. 1919 మే 4న చైనాలోని షాన్ తున్గ్ (Shan Tung) రాష్ట్రాన్ని జపాన్ వారికి సంక్రమింపజేయాలని ఒక ఒడంబడిక జరిగే సరికి, చైనా ప్రజలు తమ దేశంలోని ఒక భాగాన్ని మరో దేశానికి దత్తం చేసే ఈ చర్యను తీవ్రంగా నిరసించారు. అప్పటికే జరిగిన జాతీయతా ప్రచారం ఈ నిరసన ఉద్యమానికి దోహదం చేసింది. జాతిని ఉత్తేజపరిచే రచనలు విరివిగా వెలువడ నారంభించాయి. జాతీయ భావ ప్రధానమైన రచనలకు కమ్యూనిస్ట్ రచనలు తోడయ్యాయి. ఈ రచనోద్యమం పట్ల యువ రచయితలు పలువురు ఆకర్షితు లయ్యారు. కమ్యూ

నిస్ట్ ఉద్యమం కూడా బలీయం కాజొచ్చింది. కార్మిక, కర్షక, సైనిక వర్గాలకు ఉపకరించే రచనలు చేయడమే సారస్వత ధ్యేయంగా ఉండాలని కమ్యూనిస్ట్ నాయకుడు మావో - త్సే - తుంగ్ (Mao Tse Tung) చేసిన నిర్దేశాన్ని అనుసరించే ఆధునిక సాహిత్యం రూపొంది జొచ్చింది. కార్మికులు, కర్షకులు, సైనికులు సుక్షేమంగా ఉండడమే జాతీయ జీవనానికి ఆలంబనం అనే విశ్వాసం బల పడింది. ఈ దశలో సాహిత్యాభివృద్ధికి ఆధునిక ముద్రణ సౌకర్యాలు కూడా దోహదం చేశాయి. ప్రభుత్వం కూడా, వివిధ ఉపభాషా ప్రాబల్యాల వలన గందర గోళంగా తయారైన భాషా వ్యవస్థను మార్చడానికి గట్టి చర్యలు తీసుకుని, భాషాసమ్మేళ్యం చాలావరకు సాధించ గలిగింది. ఉత్తమ గ్రంథాలను చైనా భాషలోకి పరివర్తనం చేయడం, ఉత్తమ చైనా రచనలను ఇతర భాషలలోకి అనువదించజేయడం, ప్రభుత్వ ప్రోద్బలంతో ఆరంభమైంది. చైనావారికే సరిగా అర్థంకాని ఉపభాషల వ్యవస్థతో ఇతర దేశాల వారికి గజిబిజి కలుగజేసిన చైనాసాహిత్యం వెనుకబట్టి, ఆధునిక చైనా సాహిత్యం విశ్వసాహితీ రంగంలో ప్రవేశించింది. వారి లిపిని వారే ఒక త్రోవకు తెచ్చుకొంటున్నారు.

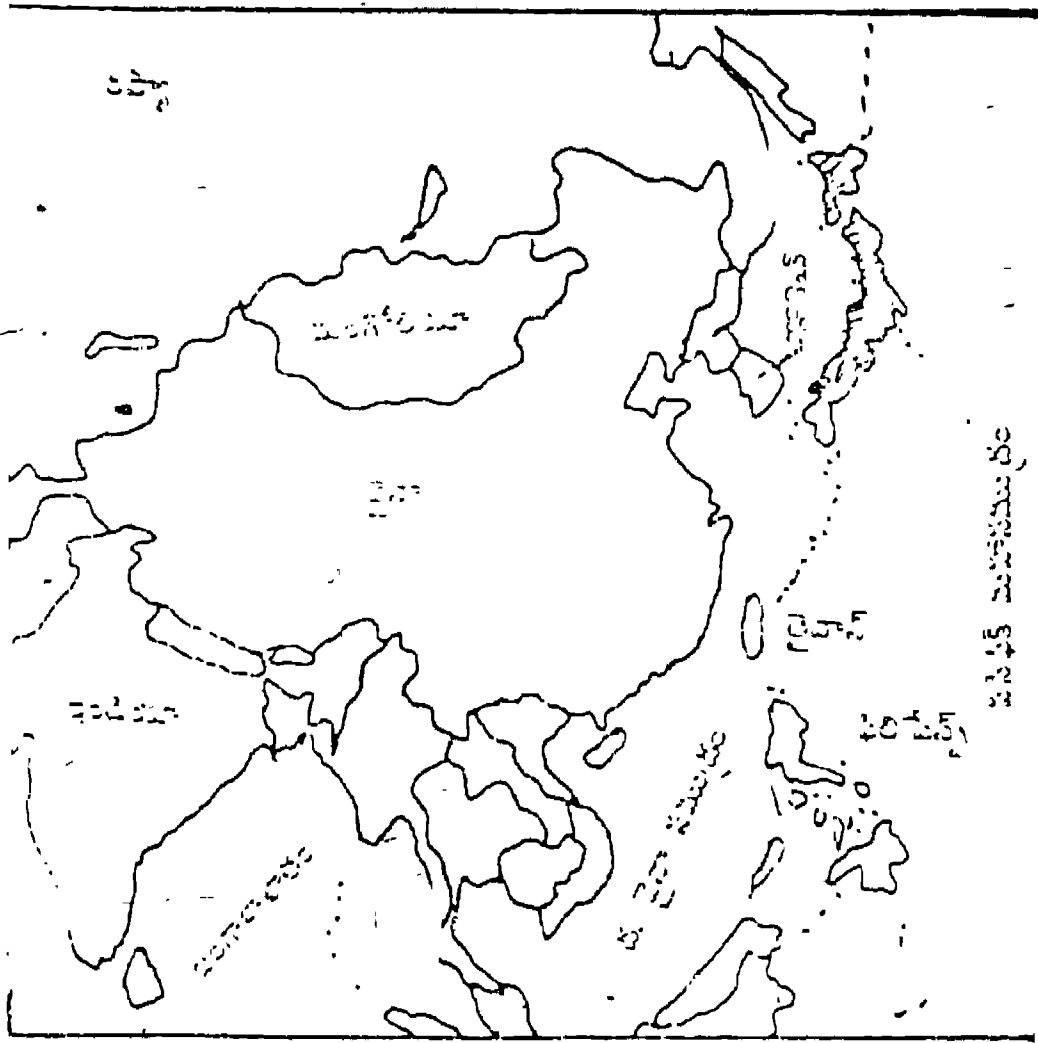
కృష్ణ

జపానీస్ భాష - సాహిత్యం

భాష : జపానీస్ భాషను (ర్యూక్యూస్లో ఉన్న వారితో సహా) జపాన్ దీవుల్లో 11 కోట్ల 50 లక్షలమంది జనం మాట్లాడు తున్నారు. వీరు గాక ప్రపంచంలోని పలు ప్రాంతాలకు వలస వెళ్లిన మరో 10 లక్షలమంది జపానీయులు కూడా ఈ భాష మాట్లాడే వారున్నారు.

జపానీస్ భాషలోనూ అనేక మాండలికాలు ఉన్నాయి. అందులో కొన్ని పరస్పరం బోధపడనివి కూడా ఉన్నాయి. జపాన్ నడిగడ్డ మీద ప్రధాన దీవిలోని మాండలికాలను 3,4 వర్గాలుగా విభజింపవచ్చును. అయితే ప్రధాన దీవిలోని మాండలికాలకూ, ర్యూక్యూస్ దీవుల్లోని మాండలికాలకూ మధ్య ఎక్కువ తేడా కనిపిస్తుంది. ఇటీవల భాషలో ఏకరూపతను సాధించే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. 1868 లోని 'మెయిజి రెస్టోరేషన్' ఉద్యమం వల్ల టోకియోలోని మాండలికం ఆధారంగా ప్రామాణిక లిఖిత భాష స్థిరపడడంతో అక్షరాస్యత, ప్రాథమిక విద్య తొందర తొందరగా వ్యాపించసాగాయి. ఇప్పుడు జపాన్ లోని పలు ప్రాంతాలవారు తమ మాండలికంతో పాటు ఈ భాషను కూడా మాట్లాడుతున్నారు. ఆధునిక ప్రచార సాధనాలవల్ల ఈ భాష అన్ని ప్రాంతాలలోకి చొచ్చుకొని

పోతూ, యువ తరాన్ని ఆకర్షిస్తుంది. దీనివల్ల వెనుకటి కన్న తొందరగా మాండలికాలు క్రమంగా అంతరించి పోతున్నాయి.

జపాన్

జపాన్ భాషకు ఇతర భాషలతో గల జన్య జనక సంబంధం విస్పష్టంగా తెలియదు. ఇది కొరియన్ భాషలకో, బహుశః ఆల్టాయిక్ (Altaic) భాషలకో సంబంధించి ఉండవచ్చు. జపాన్ భాష పుట్టు పూర్వోత్తరాలను గురించి రెండు ఊహలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. ఉత్తర క్యూషూ (Kyushu) లోని ఆసియా ఖండ వాసులు 2 వేల ఏళ్ల క్రితం యాయోయి సంస్కృతికి చెందిన మూల జపాన్ భాషకు రూపం ఇచ్చి ఉండవచ్చును. ఈ మూల భాష తర్వాతి కాలంలో ఇతర భాషలవల్ల మరుగునపడి ఉండవచ్చును. ఇంత కన్న బలమైన రెండవ ప్రతిపాదన- జపాన్ మూల భాష మాండలికాలు 5 వేల ఏళ్ల క్రితమే కొరియన్ భాషనుంచి పుట్టి, క్రమ క్రమంగా దేశీయమైన ఆ నాటి మాండలికాల్ని పారదోలి ఉండవచ్చును అని.

సంయుక్త పదాలతో కూడిన ఈ భాష క్రీ.శ. మొదటి శతాబ్దినాటికే రూపొందింది. 5వ శతాబ్దం నాటికి ఈ భాషకు చైనా భాషతో సన్నిహితమైన సంబంధం ఏర్పడి, చైనీయ భాషా పదాలు విరివిగా ఈ భాషలో ప్రవేశించాయి. కాని, కాల క్రమాన ఆ చైనీయ పదాల ధ్వనులు వికృతి పొందడం వల్ల, నేటి చైనా భాషలోని పదాలకూ, వాటికీ ఏ మాత్రం పోలిక కనిపించదు.

జపాన్ భాషలోని నామవాచకాలు వచనాన్ని అనుసరించి మార్పు చెందవు. విభక్తిని సూచించడానికి చివర

ప్రత్యయాలు చేర్చబడతాయి. తర తమ విభేదాలను సూచించే పదాలు ఈ భాషలో కనపడవు. వాక్య నిర్మాణంలో కర్మణి ప్రయోగమూ కనబడదు. సంబంధ వాచక సర్వనామాలు లేవు. జపాన్ భాషలో ప్రత్యేక సంఖ్యా వాచకాలు ఉన్నా, చైనీయ సంఖ్యావాచకాలకు కూడా వ్యాప్తి ఉంది. వాక్య రచనలో: 1. విశేషణం విశేష్యానికి ముందు ఉండడం; 2. క్రియాపదానికి ముందుగానే కర్మ ఉండడం, 3. వాక్యానికి చివరగా క్రియ రావడం కనపడుతుంది.

క్రీ.శ. 5 వ శతాబ్దం నుంచి జపాన్ భాషకు చైనీయ లిపిని వాడేవారు. కాని, చైనా భాష లాగ కాక జపాన్ భాష ప్రత్యయాత్మకం కావడం చేత, ఈ ప్రత్యయాలను సూచించడానికి చైనీయ లిపిలో వీలు లేకపోవడం చేత, 48 ధ్వనులతో కూడిన ఒక క్రొత్త వర్ణమాలను జపాన్ పండితులు రూపొందించారు. 'హిరగాణ', 'కటకణ' అనే రెండు పద్ధతులలో ఈ ధ్వనులు విభజింప బడుతున్నాయి. ఇందులో 'హిరగాణ' పద్ధతికి వ్యాప్తి ఎక్కువ. చైనీయ చిత్ర లిపులకు ప్రక్క ప్రత్యయాలను సూచించడానికి, ప్రత్యేక ధ్వనులను సూచించడానికి ఈ పద్ధతులు వాడబడు తున్నాయి.

సాహిత్యం : ఆదిమయుగం (7 వ శతాబ్దానికి పూర్వం) : 5 వ శతాబ్దంలో చైనా లిపి ప్రవేశపెట్ట బడేవరకూ జపాన్ భాషలో లిఖిత సాహిత్యంలేదు. అంత వరకూ కథలూ, గేయాలూ, ప్రార్థనలూ ఒక తరం నుంచి మరో తరానికి మౌఖికంగానే సంక్రమిస్తూ ఉండేవి. ఇవి గద్య ప్రాయంగా ఉండే పద్యాల రూపంలోనూ, వృత్త గంధులైన వచనాల రూపంలోనూ ఉండేవి. 5 వ, 6 వ శతాబ్దాలలో చైనా నాగరకత, బౌద్ధమతం జపాన్లో ప్రవేశించాయి. తత్ఫలితంగా జపాన్ సాహిత్యంలో క్రొత్త వికాసం కనపడింది.

'నారా' యుగం (710-794) : 710 లో జపాన్ రాజధాని 'నారా' నగరం. తరువాత 794 లో అది 'హాయియాన్ కో' (కోటో) కు మార్చబడింది. ఈ మధ్యకాలంలో జపాన్లో బౌద్ధమతం స్థిరపడింది. చైనా లోని కళాకారుల ప్రోత్సాహంతో వాస్తుశిల్పాది కళల్లో తొందర తొందరగా మార్పులు వచ్చాయి. వ్రాతలో కూడా కొంత మార్పు వచ్చి, 'కణ' విధానం ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చింది.

ఈ యుగంలోని సాహిత్యం చాలా వరకూ పద్య మయ మైనదే. మన్యోషూ అనేది ఈ యుగంలోని

అద్భుతమైన కవితల సంకలనం. జపాన్‌లోని సంకలిత గ్రంథాలన్నింటిలోనూ ఇది చాలా ప్రాచీనమైంది. ఇది 8 వ శతాబ్దంలో పూర్తిచేయబడి ఉండవచ్చును. ఇందులో సుమారు 450 మంది కవులు రచించిన 4,500 పద్యాలు ఉన్నాయి. (ఈకవుల్లో కకినామోటా-నా-హిటామర్, యమటె-నా-అకాహిటోకూడా ఉన్నారు.) చైనాలోని ఇలాటి సంకలిత గ్రంథాలను చూచే జపానీయులు దీనిని కూర్చి ఉంటారు. ఇందులోని పద్యాలలో అత్యధికమైనవి 'టంకా' (tanka) పద్యాలే. వాటిలో 31 అక్షరాలూ, 12 మొదలు 30 వరకూ పదాలూ ఉంటాయి. ఇవి ఆవేశపూరితమైన గీతాలు. కరుణ రసంతో కూడిన, తత్త్వదృష్టితో కూడిన, గీతాలూ కూడా ఇందులో ఉన్నాయి. ఇవి గాక ఈ గ్రంథాలలో 260 'చొకా' (choka) అనబడే దీర్ఘ కావ్యాలు కూడా ఉన్నాయి.

కొజో - కి, (712) నిహోన్-గీ లేక నిహోన్ షొకి (720) అనేవి జపాన్‌లోని పురాణ గాథల సేకరణలు. జపాన్ సాహిత్యంలో అన్ని కాలాల్లోనూ పురాణ గాథలు ఇతివృత్తంగా కనపడుతూనే ఉన్నా, ఈ రెండూ మాత్రం ఇప్పటికీ అధ్యయనం చేయబడుతూనే ఉన్నాయి; వీటిని గురించి చర్చలూ జరుగుతున్నాయి. మన దేశంలో పురాణ గాథల నుంచి ఎంతో సాహిత్యం పుట్టుకు వచ్చింది. కాని జపాన్‌లో ఈ పురాణ గాథల్ని రాజకీయ ప్రయోజనాలకే ఉపయోగించినట్టు కనబడుతుంది. ఈ రెండూ కూడా పాలకులకు మరింత అధికారాలను సంక్రమింప చేయడానికీ, ఆ యా కాలపు పాలకుల వంశవృక్షపు మూలాలను అన్వేషించడానికీ వ్రాయబడినట్టు కనపడుతుంది. అందుచేత వీటికి సాహిత్యంగా ప్రాధాన్యం తక్కువ. ప్రాచీన జపాన్ దేశపు భాషనూ, ప్రజాజీవితాన్నీ, పురాణ గాథలనూ తెలిసికోడానికి ఇవి చాలా ఉపయోగపడుతాయి.

మియకెనోఓమి కనటారి, ఇజుమోనోఓమి హిరో షిమా అనేవారు 733 లో కూర్చిన ఇజుయోహుడోకి అనేది జపాన్ దేశంలో సంతరించబడ్డ తొలి భూగోళ గ్రంథం.

హెయియాన్ యుగం (794-1192) : ఈ యుగంలో ఉదాత్తమైన జపాన్ సాహిత్యం అవతరించింది. 'నారా' యుగం నాటినుంచీ జపాన్‌లోని రాజకీయాధికారం చక్రవర్తి నుంచి తొలగించబడి, 'పుజివారా' కుటుంబం వారి అధీనంలోకి వచ్చింది. ఆ కుటుంబంలోని పెద్దయే నిజానికి దేశాన్ని పాలించేవాడు; ఆస్థానంలోని ఉన్నత పదవులన్నీ ఆ కుటుంబంలోని ఇతర సభ్యులకు చెందిఉండేవి.

ఈ యుగంలోని సాహిత్యం కూడా ఈ కుటుంబంలోని వారి సృష్టే! వారిలో చాలామంది స్త్రీలు అయి ఉండటం గమనింప దగింది. నాటి స్త్రీలు రాజకీయాల్లో కూడా జోక్యం కల్గించుకొనేవారు. ఈ కాలపు సాహిత్యం దానిని సృజించిన వారి లక్షణాలనే - అంటే, అతిమాత్రమైన లాలిత్యం, భోగాల పట్ల ఆసక్తి, నీతి ధర్మాల పట్ల ఉపేక్షాభావం - ప్రతిఫలిస్తోంది.

మినమోటో షిటాగా రచించిన ఉబ్యుబో మొనోగతరి జపానీస్ సాహిత్యంలోని తొలి దీర్ఘ నవల. కాని, తర్వాత 1010 నాటికి మురస కిషికిబు అనే ఆమె పూర్తిచేసిన గెన్జి మొనోగతరి తో పోల్చి చూస్తే, యీ తొలి నవల అపరిపక్వంగానూ, పేలవంగానూ కనపడుతుంది. జపానీస్ సాహిత్యం మొత్తంమీదే గెన్జికథ ఉత్తమోత్తమమైందని పలువురి అంచనా. బహుశః ప్రపంచంలో పుట్టిన మొట్టమొదటి నవల ఇదే! ఇది గెన్జి రాజకుమారుని, అతని పుత్రుల, మనుమల ప్రణయ జీవితాన్ని వర్ణిస్తోంది. ఇందులో హెయియాన్ రాజాస్థాన జీవితం కూడా చక్కగా చిత్రించబడింది. తర్వాతి జపానీస్ సాహిత్యం దీనివల్ల చాలా ప్రభావితమైంది.

టకెటారి మొనోగతరి, ఇసె మొనోగతరి అన్నవి ఈ కాలంలో రచించబడ్డ అసంఖ్యాకాలైన ఇతర గ్రంథాలలో ముఖ్యమైనవి. సీషోనగాన్ అనే ఆమె మురసకికి సమకాలికురాలు. ఆమె రచించిన గ్రంథం మకురనోసోషి (తలగడ తలపులు). ఇందులో రాచ దర్బారు జీవితానికి సంబంధించిన వ్యాసాలూ, రేఖా వృత్తాంతాలూ ఉన్నాయి. జపాన్ భాషలో 'జుహియట్సు' అనబడే వ్యాస ప్రక్రియకు ఇది ప్రథమోదాహరణం.

ప్రాచీనాధునిక కావ్యాలతో కూడిన కాకిన్సు అనే సంకలన గ్రంథం ఈ యుగంలోని నలుగురు మహాకవులచేత (కిలోట్సురయుకి, కిలోటో మొనారి, బచికోచినోమిట్సునె, మిబునోతడమినె) సంపాదితమైంది. దీనిలో వెయ్యి కావ్యాలున్నాయి. అందులో అయిదు దీర్ఘ కావ్యాలు, మిగిలిన వన్నీ 'టంకా' పద్యాలు గానే రచించబడ్డాయి. దీనికి ప్రధాన సంపాదకుడు ట్సురయుకి. ఈతని పీఠిక సాహిత్య విమర్శాత్మకాలైన వ్యాసాలకు ఒరవడిగా పరిగణించబడుతుంది. ఈ ట్సురయుకి టోసానిక్కి (935) అనే దినచర్య గ్రంథాన్ని కూడా వ్రాశాడు. ఇందులోని శైలి సరళంగానూ, హాస్యభరితంగానూ ఉంటూ, ఆ నాటి ఒక యాత్రికుని జీవితాన్ని వర్ణిస్తోంది. ఎంగిషీకి (905-27) అనే గ్రంథం రాచ కొల్వులలో అనుసరించబడే నియమాలనూ, కార్య కలాపాలనూ వివరిస్తోంది. ఇది చైనీస్ భాషలో వ్రాయబడింది.

కామకూరా యుగం (1192-1332) : క్రీ.శ. 12 వ శతాబ్దిలో జపాన్‌లో జరిగిన అంతర్యుద్ధాలలో మిన మోటోస్ వర్గం వారు విజయం పొందారు. అప్పుడే రాజధాని కామకూరాకు మార్చబడింది. అందుచేత ఈ యుగానికి ఈ పేరు వచ్చింది. రాజకీయంగా ఇది సైనిక యుగం. ఈ యుగంలో మతాసక్తి హెచ్చుగా ఉండడంవల్ల పలువురు మత విషయాలను గురించి వ్రాయ నారంభించారు. అప్పుడే చైనానుండి వచ్చిన 'జెన్' అనబడే బౌద్ధమత శాఖ ప్రచారంలోకి వచ్చింది. వ్యక్తిగత ధ్యానం వలన మనో వికాసం కలుగుతుందని ఇది బోధిస్తుంది. ఇది క్రమంగా వ్యాప్తి చెంది కళ లన్నింటిమీదా తన ప్రభావం ప్రసరించింది.

కామకూరా యుగంలోని వాఙ్మయాన్ని కథా కావ్యాలు, 'టంకా' కావ్యాలు, 'జుయిహిట్సు' అనబడే వ్యాసాలు, బౌద్ధ వ్యాసాలు, గీతాలు, చైనా భాషలోని రచనలు అనే వర్గాలుగా విభజించవచ్చును. ఈ కాలంలోనే దేశీయ విదేశీయ పద్ధతుల కలయికతో ఒక జాతీయ లేఖన విధానం ఏర్పడింది. దీని ఫలితంగా ప్రాచీన రచనల పట్లా, జాతీయ గ్రంథాలపట్లా ఆసక్తి పెరిగింది. పూర్వయుగం నాటి కథలు, సంకలిత గ్రంథాలు మొదలయిన వాటికి ప్రతులు తయారు చేయడం, వ్యాఖ్యానాలు వ్రాయడం ప్రారంభమైంది. ప్రాచీన గ్రంథ ప్రీతి 'షిన్టో' అధ్యయనాన్ని ప్రోత్సహించింది. మొత్తం మీద ఈ యుగంలోని వాఙ్మయంలో నీతికి స్థానం ఎక్కువ, ఉపజ్ఞ తక్కువ. ఆనాడు జరిగిన అనేక దురదృష్టకరమైన విషయాలను ప్రతి ఫలింపచేసే ఈ వాఙ్మయంలో కరుణరస భరితమైన వాతావరణం ఎక్కువగా కనపడుతుంది. అందుచేత బౌద్ధుల అభిప్రాయంలో ఇది 'మప్పో' (క్షీణ యుగం).

హేకెమొనో గటారి, జెనెవీ నీసు ఇకి అన్నవి ప్రత్యేక గ్రంథాలే అయినా, వాటిని కలిపి చదవడమే మంచిది. వీటిలో రెండవది మొదటి దాని రూపాంతరమని కొందరు విమర్శకులు అంటారు. మొత్తంమీద రెండూ ఒకదాని కొకటి అనుసరణాలని కాని, ఒకే మూలాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని వ్రాయబడ్డ రచన లని కాని చెప్పవచ్చు. హేకెమొనో గటారి రచయిత ఎవరో తెలియదు. కాని, అది ఈ కాలానికి సంబంధించిన యుద్ధకథల శాఖకు చెందిన రచనల్లో ప్రముఖమైంది. ఇందులో శబ్దసౌష్ఠ్యం కోసం, నాద విన్యాసం కోసం - చైనీస్ భాష నుంచి దిగుమతి అయిన శబ్దజాలం ఉపయోగించబడింది. 'బివా' అనబడే జంత్రవాద్యం వాయిస్తూ పాడబడుతూండడం చేత, తర్వాతి నాటకాల మీద దాని

ప్రభావం అధికంగా ప్రసరించింది. హమురోటోకి నాగా రచించిన హెఇచిమొనో గటారి, హాజెన్ మొనో గటారి, మిజుకగామి (జల ముకురము) అనేవి ఈ యుగంలో వచ్చిన చారిత్రక నవలలు.

'క్యోటో' రాజాస్థానంలో 'టంకా' పద్య రచన సాగుతూనే ఉండేది. 1235 నాటి హ్యోకునిన్ ఇష్టు (వందమంది కవుల గీతాలు) అనేది ఈ కాలానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే సంకలిత కావ్య సంపుటి. దీని సంకలన కర్త పుజివారా సదాయ్ (Fujiwara Sadaie) అనే ఆస్థాన పండితుడు. కామో అనే బౌద్ధ సన్న్యాసి హోజోకి (1212), ముమ్యోషో, షికిమొనోగటారి (కాలచతుష్టయ కథ) అనే గ్రంథాలను వ్రాశాడు. వాటిలో హోజోకి అన్నది రచయిత స్వానుభవాలను వెల్లడించే వ్యాస సంపుటి. టున్సిషో అనే గ్రంథాన్ని షిన్రాన్ షొనిన్ (1073-1262) శిష్యుడైన యూయెన్చో రచించినట్లు ప్రతీతి. దీనిలో ఒక భాగంలో షిన్రాన్ సిద్ధాంతాలూ, రెండోభాగంలో ఆ నాడు ప్రచారంలో ఉన్న వ్యతిరేక సిద్ధాంతాలమీద యూయెన్ విమర్శ ఉన్నాయి. నిచెర షొనిన్ 1260 ప్రాంతాన రిషో అన్ కొకురాన్ అనే జాతీయ కల్యాణాన్ని వివరించే వ్యాసం వ్రాశాడు. ఈ కాలంలోని చైనీస్ భాషలోని గ్రంథాలు అనేకం జెన్శాఖకు చెందిన బౌద్ధుల చేత రచింప బడ్డాయి. అవి అంత ఉత్తమ శ్రేణికి చెందినవి కావు. వీటిలో ఈశై, డోజెన్ అనే వారి గ్రంథాలు ప్రధానం అయినవి.

నంబొకుచో, మురోమాచి యుగాలు (1332-1603) : ఈ కాలంలో రాజ కుటుంబంలో రెండు పక్షాలు ఏర్పడ్డాయి. రెండు పక్షాలకూ సహాయులూ, అనుచరులూ ఉండేవారు. ఉత్తర, దక్షిణ ప్రభుత్వాలుగా 60 ఏళ్ల పాటు దేశంలో ద్వంద్వ ప్రభుత్వం కొన సాగింది. దీనికి 'నంబొకుచో' యుగ మని పేరు. మళ్ళీ చక్రవర్తి ఒక్కడే ఏర్పడి, 'క్యోటో' నగరం రాజధాని అయింది. ఈ యుగాన్ని 'అషికగా' యుగం అనికాని, రాజధాని స్థాపింపబడిన వీధి పేరును బట్టి 'మురోమాచి' యుగమని కాని వ్యవహరిస్తారు. ఈ యుగంలో చాలా కాలం (1573 వరకు) అంతర్యుద్ధాలతో గడచిపోయింది.

ఈ యుగంలో పురుషులకు ప్రాధాన్యం హెచ్చి, స్త్రీలకు గౌరవం తగ్గింది. ఈ యుగం ఉత్తర భాగాన్ని అంధకార యుగ మని అంటారు. పూర్వ భాగాన కొన్ని కళలు, చిత్రలేఖనం ఉచ్చస్థితిని అందుకొన్నాయి. 1392-1465 మధ్య కాలంలో 'నో' అనబడే గేయనాటిక సమగ్రతను సంతరించుకుంది. ఇది వినా ఈ

కాలపు జపాను వాఙ్మయం అంతా క్షీణస్థితిలో ఉన్నదన వచ్చును. అయితే తర్వాతి కాలంలోని శాంతివైభవాలకు దారితీసే బీజా లన్నీ ఈ కాలంలోనే అంతర్గతంగా ఉన్నాయంటారు కొందరు. ఈ కాలపు ప్రముఖ రచన లన్నీ రెండుగా ఏర్పడ్డ రాజ పక్షాల పోరాటాలను ఆధారంగా చేసుకొని వ్రాసినవే! వాటి అవగాహనకు ప్రాచీనమైన కైఫీయత్తులు మొదలైన వానిని పరిశీలించవలసి ఉంటుంది.

జిన్ఝోబోకి అనే గ్రంథం కిటబటక చికాపుజా (1329-54) చే గొ-మురకమి రాజ్యపాలన కాలంలో వ్రాయబడింది. ఇది దక్షిణ రాజపక్షంవారి అధికారాన్ని సమర్థిస్తుంది. గ్రంథకర్త యొక్క స్వీయ రాజకీయ, నైతిక భావాలను కూడా వెల్లడిస్తుంది. దీనిలో సాహిత్య గుణం తక్కువే కాని తర్వాతి వారిత్రకులపైన, రచయితలపైన దీని ప్రభావం అధికంగా కనబడుతుంది.

టైహీకీ (శాంతి వృత్తాంతము) అనే గ్రంథాన్ని కొజిమా అనే సన్న్యాసి వ్రాశాడని అంటారు. ఇతడు జపాన్, చైనా భాషలను కలిపి ఒక సరళ సుందరమైన కొత్తశైలికి అంకురార్పణ చేశాడు. ఇది 17 వ, 18 వ శతాబ్దాలలో వృద్ధి చెంది ఆధునిక శైలికి దారి తీసింది. ఇలా సరళ సుందరమైన శైలిలో రచించబడి, ప్రజామోదాన్ని పొందిన మరో గ్రంథం కెన్కో సన్న్యాసి రచించిన ట్సురెజురె గుషా. దీనిలో జీవితానికి సంబంధించిన 240 విభాగాలను గురించి 'జు ఇహిట్సు' వ్యాసాలలో వివరించబడింది.

క్రీ.శ. 14వ శతాబ్దిలో 'నో' గేయ నాటిక సమగ్రమైన రూప సౌష్ఠవాన్ని పొందింది. 'కగరు', 'బుగకు', 'డెంగకు', 'సరుగకు' అనే ప్రాచీన నృత్యాలతో కూడిన జపాన్ నాటకాలు ముఖ్యంగా మతానికి సంబంధించినవి. వీటి సమన్వయ రూపమే 'నో' నాటిక. ఇందులో స్వగతాలూ, సంభాషణలూ ఉంటాయి. ఇది మొదట మత ప్రధానంగానే ఉన్నా, క్రమంగా లౌకిక రూపకంగా రూపొందింది. కనామా (1333-1384), అతని కుమారుడు సీయమి (1363-1443) అనే వారి చేతుల్లో ఇది ఉదాత్త స్థాయిని అందుకొంది. ఈ గేయ నాటికలలో ఉపజ్ఞ అల్ప మని కొందరు నిరసించగా, మరికొందరు అందుకు విరుద్ధంగా జపానీయుల వాఙ్మయంలో ఇది అత్యుత్తమ ప్రక్రియ అంటారు. 'నో' లోని గేయాలను, లేక పదాలను 'యోకోకు' అంటారు. ఇవి పద్య, గద్య మిశ్రితాలై ఉంటాయి. మధ్య మధ్య ప్రాచీనాలైన 'టంకా' పద్యాలు కూడా చొప్పించబడతాయి. ఇంక

ఈ నాటికలను ప్రయోగించేటప్పుడు వివిధ ఆవేశాలను వ్యక్తీకరించడానికి సుమారు 15 రకాల ముఖాచ్ఛాదనాలు (masks) ఉపయోగిస్తారు. ప్రపంచ సాహిత్యంలో 'నో' ఒక కొత్త ప్రక్రియ. ఇందులో టకాసగో, ఓయిమట్సు, ననైవా, దోజోజి, టొసెన్ అనేవి ముఖ్యమైన రచనలు. గంభీరోదాత్తాలైన 'నో' నాటకాలకు మధ్య 'కోజెన్' అనే హాస్య రచన ప్రయోగించబడుతూ ఉంటుంది. ఇది వాడుకలో ఉండే చిన్న ప్రహసనం వంటిది. 'నో', 'కోజెన్' - అనే ఈ రెండు ప్రక్రియల నుంచే తరువాతి నాటకాలన్నీ పుట్టాయని చెప్పవచ్చు.

ఈడో యుగం (1603-1868) : 16 వ శతాబ్ది అంతానికి జపాన్ లోని అంతర్యుద్ధాలు ముగిసి పోయాయి. శక్తిమంతమైన ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. రాజధాని ఈడో (ఇదే 'టోక్యో' అయింది) కు మార్చ బడింది. ఈడో రాజకీయ కేంద్రమే కాక, సాంస్కృతిక కేంద్రం కూడా అయినందువల్ల దీనిని 'ఈడో' యుగం అంటారు. క్రీ.శ. 16 వ శతాబ్దిలో తొలిసారిగా జపాన్ కు పాశ్చాత్య దేశాలతో సంపర్కం ఏర్పడింది. క్రైస్తవ మతం అక్కడ వేగంగా వ్యాపించ నారంభించింది. కాని తర్వాత అణచి వేయబడింది. ఈ కాలంలో ప్రభుత్వ శాసనం వల్ల జపాన్ కు బయటి ప్రపంచంతో సంబంధం తెగిపోయింది. దీనివల్ల దేశీయమైన సాహిత్య రూపాలు వికాసాన్ని పొందిన మాట నిజమే కాని, వెలుపలి ప్రపంచ రచనల వల్ల ఇక్కడి సాహిత్యం ప్రభావితమయ్యే అవకాశం లేకపోయింది. అంటే ఈ యుగపు సాహిత్యం మీద పాశ్చాత్య ప్రభావం మృగ్యమనే చెప్పాలి.

అయితే ఈ యుగంలోనే జపాన్ లో విద్యా వ్యాప్తి బాగా జరిగింది. పాఠశాలలు స్థాపించబడ్డాయి. చైనా, జపాన్ గ్రంథాలకు ప్రతులను తయారుచేయడానికి సన్న్యాసులు నియమించబడ్డారు. గ్రంథాలు ముద్రింప బడి ప్రజకు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. అనేక చైనా పదాలు వచ్చి చేరి, జపాన్ భాష సుసంపన్నం అయింది. వ్యాకరణ విధానం సరళం చేయబడింది. గ్రాంథిక రచనా విధానానికి సమగ్ర రూపం ఏర్పడింది.

ఈ కాలంలో చైనా భాషా పాండిత్యం పట్ల అభిమానం జీవితం లోని అన్ని రంగాలనూ ప్రభావితం చేసింది. పుజివారాసీకా (1561-1619) చైనా ప్రాచీన గ్రంథాల పట్ల ఆదరాన్ని ప్రదర్శించి 'చూహ్సీ' శాఖకు చెందిన నూత్న కన్యూషియస్ తత్వాన్ని ప్రచారం చేశాడు. ఈ యుగంలో చరిత్ర, కల్పన, హాస్యరసం మిశ్రణంతో కూడిన పలు రకాల వాఙ్మయం వ్యాప్తిలోకి వచ్చింది. అందులో

విషాదాంత నాటకాలు, విషయలాలసను ప్రతిఫలించే నవలలు ముఖ్యమైనవి.

ఆ నాటి చైనా భాషా పండితులలో అరైహాకుసెకి (1657-1725) అగ్రేసరుడు. అతడు 1701 లో భూస్వాముల చరిత్రను వివరించే హున్ కన్పు అనే బృహద్గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. కైబరాఎక్సెన్ (1630-1714) అనే మరో పండితుడు నూరు గ్రంథాలను వ్రాశాడని ప్రతీతి. ఈ కాలపు ఇతర విద్వాంసులలో హయషిగజన్ (1583-1757), కినోషిటాజువాన్, కుమజువా బన్వన్, యమగాసోకో, ఇటిజిన్సె, ఒగ్యూసారై అనే వారు ముఖ్యులు.

ఒక వంక ఇలా చైనా భాషా సాహిత్యాల ప్రభావం కొనసాగుతూ ఉండగా, దానికి ప్రతిగా మరొక వంక జపానీస్ దేశీయ సారస్వతం కూడా అభివృద్ధి చెందింది. టాకుగావా మిట్సుకుని చే ప్రారంభింపబడ్డ డైనిహోన్ షె అనే జపానీసు దేశచరిత్ర ఈ శాఖకు చెందిన సాహిత్యంలో ముందుగా పేర్కొనదగింది. ఇది సరళం, ధారాళం అయిన చైనా భాషలో వ్రాయబడి, ఆ రకానికి చెందిన సాహిత్యంలో ప్రామాణికత్వాన్ని గడించు కుంది. కవి, చరిత్రకారుడు, భాషాతత్వవేత్త అయిన మెటురి నోరినాగా (1730-1801) కొజీ-కీ అనే పురాణ గాథల సంకలనానికి 49 సంపుటల్లో కొజికిడెన్ అనే వ్యాఖ్యానాన్ని వ్రాశాడు. రాయ్సన్యో (1780-1832) అనే రచయిత నిహోన్ గైషి అనే జపాన్ దేశచరిత్రను వ్రాశాడు. కమెనోమబుచి, హిరటా అట్సు టాంవే అనే వారు ఈ శాఖకు చెందిన ఇతర ప్రముఖ రచయితలు. ఈ ఉద్యమం జాతీయతను పెంపొందించి, 'మెయిజి' యుగంలోని పునరుద్ధరణకు దారి చూపింది.

జపాన్ దేశంలో బాగా ప్రచారం పొందిన రూపక విశేషం 'కబుకి'. ఇది క్రీ.శ. 16 వ శతాబ్దంలో రూపొందింది. దీని చారిత్రక పరిణామాన్ని మూడు దశలుగా విభజించవచ్చును: 'ఒన్నా కబుకి' (మహిళా రూపకం), 'వకషూ కబుకి' (యువక రూపకం), 'మరో కబుకి' (పురుష రూపకం). సాహిత్య దృష్టితో పరిశీలిస్తే 'కబుకి' రూపకానికి విశేషమైన ప్రాముఖ్యం ఉన్నట్టు కనపడదు. ఈ యుగానికి చెందిన గొప్ప నాటక కర్త చికమట్సు మొన్జియెమన్ (1653-1724). ఈతడు వ్రాసిన నాటకాలను చారిత్రకాలనీ, సంసార జీవితానికి సంబంధించిన వనీ రెండు వర్గాలుగా విభజించ వచ్చును. సాధారణంగా ఈ నాటకాలలో అయిదేసి అంకాలు ఉంటాయి. నాటక ప్రయోజనం ఆనందం కలిగించడమని ఈతని అభిప్రాయం. కొకు సైన్యక స్సెన్, సానెజుకిషిన్జూ, మెయి

డోనే హిక్యకు, హకటుకొజోరా నమినుకుర అనేవి ఈతని రూపకాల్లో ముఖ్యమైనవి. టకెడ ఇజుమొ (1691-1756), నమికి షోజో (1630-93), కవటక యొకు ఆమి (1816-93) అనే వారు ఈ కాలంలో ప్రసిద్ధి పొందిన ఇతర నాటక కర్తలు.

ఈ యుగంలో (31 అక్షరాల లున్న) 'టంకా' పద్యం కన్న చిన్నదైన 'హైకు' లేక 'హోక్కు' (Haiku) పద్యం ప్రచారంలోకి వచ్చింది. 'టంకా' లోని చివరి 14 అక్షరాలనూ విడిచి పెడితే 'హైకు' ఏర్పడుతుంది. ఈ 17 అక్షరాలు (syllables) 5,7,5 అక్షరాల పాదాలుగా అమర్చబడతాయి. ఋతువుల్నీ, పరాశ్రయభావాల్నీ వర్ణించడానికి ఇది బాగా ఉపయోగపడేది. జపాన్ కవుల సారస్వత గుణసంపద అంతా ఈ 'టంకా', 'హైకు' పద్యాలలోనే గోచరిస్తుంది. మట్సుఓబషో (1644-94), అతని శిష్యులూ 'హైకులను బాగా ప్రచారం చేశారు. ఎనోమొటొకాకకు, కగనోఛియో (1703-75) టనిగుచి బుసన్, కొబయషి ఇస్సా (1763-1828) అనే వారు ఈ శాఖకు చెందిన ఉత్తమ కవులు.

క్రీ.శ. 18వ శతాబ్దిలో కరైసెన్ ర్యూ (1718-90) అనే 'హైకు' కవి కొత్త కవితామార్గాన్ని రూపొందించాడు. దీనిని అతని పేరుతోనే 'సెన్ ర్యూ' అని వ్యవహరిస్తున్నారు. దీనిలో కూడా 17 అక్షరాలే ఉంటాయి. కాని ఇందులో ఋతువర్ణనకు ప్రాధాన్యం లేదు. మని షిసీ, మానవ జీవితాన్ని నిశితంగా పరిశీలించడం దీని ప్రత్యేకత.

ఈ యుగంలో నవల కొత్త రూపాన్ని సంతరించు కుంది. ఇహారా సైకాకు (1642-93) సమకాలీన జీవితాన్ని చిత్రించే నవలను ప్రవేశపెట్టాడు. ఇతని నవలలు విషయ సుఖాల్ని విరివిగా వర్ణిస్తాయి. అందుచేత ఇవి నీతిబాహ్యంగా ఉంటా యని మొన్న మొన్నటి వరకూ వీటిని గర్హించేవారు. అయితే ఇటీవల వానిలోని వాస్తవికత పలువురి నాకరిస్తుంది. ఘోడో కొరొనో సుజురి, కొషాకు ఇచ్చిడై బటోకో, కొషాకు ఇచ్చిడై బమ్మ, కొషాకు గొనిన్ బమ్మ అనేవి ఈ నవలాకారుని రచనలలో ప్రధానమైనవి.

జిపెనా ఇక్కు (1766-1831) అనే రచయిత హిజు కురిగె అనే అత్యంత ఆసక్తిదాయకమైన గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. ఇందులో టోకైడో మార్గంలో యజిరోబె, కిటహాచి అనే ఇద్దరు హాస్య పాత్రల యాత్రలు వర్ణించబడ్డాయి. షికిటెయొ శన్సా (1766-1822) సామాన్య జనుల వాస్తవ జీవితాన్ని వర్ణిస్తూ ఉకియోబురో, ఉకియో

డొక్టర్, ఘజూహాచికుశే, కొకోన్ హ్యుకునిన్ బకా అనే గ్రంథాలను వ్రాశాడు. క్యోకు పెయ్బకిన్ వ్రాసిన శృంగార రస పూరితా లయిన నవలలు చైనా ప్రాచీన నవలలను పోలి ఉంటాయి. వీటిలో యుమిబరిజుకి (1805), సీయూకి (1806), సబోమి హక్యెన్మ (1841), సుశ కోడెన్ ముఖ్యమైనవి. ఈతడు ఘహలచుఅన్ అనే చైనీస్ గ్రంథాన్ని కూడా అనువదించాడు.

ఆధునిక యుగం (1868 నుంచి) : దీనిని మెయిజి యుగం (1868-1912), టైషాషోవా యుగం అని రెండుగా విభజించవచ్చును.

మెయిజి యుగం : క్రీ.శ. 1868 లో రాజధాని 'క్యోటో' నుంచి ఈడోకు మార్చబడింది. అదే నేడు టోక్యో అని పిలవబడుతుంది. పరిశ్రమల్లోను, విద్యారాజకీయ రంగాల్లోనూ మార్పులు వచ్చాయి. యువతరంలోని నాయకులు ఆధునిక శాస్త్రవిజ్ఞానం, స్వాతంత్ర్యం, సర్వమానవ సమానత్వం, ప్రేమ, మానవత మొదలయిన వాటివల్ల ఆకర్షించబడ్డారు. సాహిత్యంలో పాశ్చాత్య ప్రభావం మొదట్లో ఏమంత కనపడలేదు. కొంత కాలం వరకూ వెనుకటి యుగంలోని గ్రంథాలకు అనుసరణలే వెలువడుతూ వచ్చాయి. అలాంటి వాటిలో జిప్సెన్నా - హిజకురిగెకు అనుకరణం అని చెప్ప దగిన సీయో హిచకురిగె అనే 15 సంపుటాల గ్రంథం పేర్కొన దగింది. దానిని కనజవారోబన్ (1829-94) రచించాడు.

19 వ శతాబ్దం చివరి పాదంలో ఇతర భాషా సాహిత్యాల పట్ల ఆసక్తి, ఆదరం పెరిగాయి. ఎన్నో అనువాదాలు రావడంతో రూసో, వోల్టేర్, మాన్ టిస్కూ, మిల్ మొదలయిన వారి గ్రంథాలు ఎందరినో ఆకర్షించాయి. జపాన్ రచయితలు కూడా సామాన్య ప్రజలకోసం రాజకీయ నవలలను వ్రాయ నారంభించారు. యానోఘ్యుమియో (1850-1931) రచించిన కైకొకుబిడన్ (1883) ఈ రకానికి చెందిన రచనల్లో ముఖ్యమైంది. ఫుకుజవాయుకిచి (1834-1901) పాశ్చాత్య నాగరకతా, సంస్కృతులను వివరిస్తూ చాలా గ్రంథాలను వ్రాశాడు.

అయితే 1885 నుండి జపానీయులు పాశ్చాత్య నాగరకతను గ్రుడ్డిగా అనుకరించడం మానివేశారు. తమ సంస్కృతిని గురించి తెలిసికోడానికి ప్రయత్నించారు. ఎన్నెన్నో ఫెనోలోసా అనే పాశ్చాత్యుడు దేశీయమైన లలిత కళల పునః పరిశీలనకు దారి చూపాడు. సారస్వత రంగంలో కడచిన యుగంలోని జపాన్ రచయితల గ్రంథాలపట్ల ఆసక్తి ప్రబలింది. నిజానికి ఈ కాలం రాబోయే నవ యుగానికి నాంది అని చెప్పాలి.

మెయిజి యుగ సాహిత్య చరిత్రలో ట్యుబేచి పోయో రచించిన పోసెట్సుషీన్సు ఇ అనే విమర్శ గ్రంథం చాలా ముఖ్యమైంది. అందులో నవలా రచనా విధానం, వ్యక్తి కరణ, శిల్పం మొదలయిన విశేషాలు చర్చించబడ్డాయి. సాహిత్యం శిల్ప ప్రధానమైందే కాని, నీతి ప్రధానమైంది కాదని ఈ గ్రంథం ప్రతిపాదిస్తూంది.

1890 నాటికి ట్యుబొచి నవలలను వ్రాయడం మాని, నాటకాలను వ్రాయ నారంభించాడు. ఆతని నాటకాలలో కిరిహిటోహా (1896), హిటోటోగిసుకాజోరకుగెట్సు (1898), మకినోకటా అనేవి పేర్కొనదగ్గవి. అతడు నాటకరంగంలో ఎన్నో సంస్కరణలను తీసికొని రావడమే కాకుండా 'కొబుకి' రూపకాలలోని లోపాలను ఎత్తి చూపి, వస్తువుకి, పాత్ర పోషణకు ప్రాధాన్యం కల్గిన క్రొత్త చారిత్రక రూపకాలను అవతరింపజేశాడు. ఈతని మీద షేక్స్పియర్ ప్రభావం పడినట్టు కనపడుతుంది. ట్యుబొచితో పాటు సాహిత్యంలో వాస్తవికతకు ప్రాముఖ్య మిచ్చినవారిలో ఫూటాబతుయ్-షిమెయ్ (1864-1908), యమడబియో (1868-1910), ఒజోకికోయో అనేవారిని కూడా పేర్కొనాలి. ఇందులో మొదటి ఇద్దరూ వ్యావహారిక భాషను వాడారు. ఒజోకి శృంగార ప్రధానమైన టజోటకన్, క్లొనికీయష అనే నవలలను వ్రాశాడు.

పిన్న వయస్సులోనే మరణించినా టలెకురబె అనే గొప్ప నవలను రచించిన హిగుచిఇచియో (1872-96) ఈ యుగంలోని ప్రముఖ రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందింది. 'టాకుటామిరొకా' (1868-1927) షిజెన్టుజిన్ సెయ్ అనే స్వీయ చరిత్రనీ, హొటోటోగిసు (1896) అనే నవలను వ్రాసింది.

ఈ యుగంలో ఆదర్శవాదానికి, కాల्పనికతకూ కూడా ప్రచారం లభించింది. ఆదర్శవాదుల్లో ముఖ్యుడు గొజునోటో (1892) అనే గ్రంథాన్ని రచించిన కోడ రోహన్ మోరిఒగై (1862-1922), కిటమురటోకొకు (1868-94), ఇజుమిక్యోకా అనేవారు కాల्పనికోద్యమానికి పట్టుకొమ్మలు.

మెయిజి యుగంలోని చివరిదశలో వాస్తవికతా వాదం బాగా బలపడింది. టాల్ స్టాయ్, ఇబ్సెన్, జోలా, మొపాసా మొదలైన వారి రచనల ప్రభావం ఇందుకు కొంత కారణం. అయితే జపాన్ లోని ఈ వాస్తవికతా వాదం సంఘజీవితంతో కాక వ్యక్తిగత మానవ జీవితంతో ఎక్కువ ముడిపడి ఉంటుంది. వాస్తవికతా వాదులు కళ కోసమే కళ అనే కాల्పనికోద్యమ ఆదర్శాన్ని విడిచి, జీవితాన్ని యథాతథంగా వర్ణింప నారంభించారు. వారి రచనలలో లైంగిక

జీవితం నిస్సంకోచంగా వర్ణించబడింది. ఈ వాదానికి షిమముర హోగెట్సు (1871-1919), హుసెగవటెనకి (1876) అనేవారి విమర్శలు చాలా బలాన్ని చేకూర్చాయి. కొసుగి టెన్గై (1865), కునికిట డొప్పా (1871-1908), షియజకిహోసన్ (1872), టయమెకటై (1871-1930) అనేవారు వాస్తవికతా వాదులలో ముఖ్యులు. షిమజకి అసంఖ్యాకంగా వ్రాసిన రచనలు జపాన్ సాహిత్యానికి పుష్టిని కలిగించాయి. హుకై (1906), హారు (1908), లై (1911) అనేవి అతని ముఖ్యమైన నవలలు. యోకే మెయ్ (తెల్లవారు జామున) అనే రెండు సంపుటాల్లో వెలువడిన అతని నవలను జపాను నవలా వాఙ్మయంలోనే అగ్రగణ్యమైందిగా పరిగణిస్తున్నారు. ఇందులో అతని రచనా శిల్పం పరాకాష్ఠ నందుకుంది. దీనిని సమకాలిక జపాన్ సామాజిక చరిత్ర అనవచ్చు. 'షిమజకిషిన్ టైషి' అనే పాశ్చాత్యకవితా పద్ధతిని కూడా ఈయన జపాన్ సాహిత్యంలో ప్రవేశపెట్టాడు.

మెయిజి యుగంలోని ఆఖరి దినాల్లో వాస్తవికతా వాదం బలాన్ని కోల్పోగా, అనేక క్రొత్త ఉద్యమాలు బయలుదేరాయి. ఈ ఉద్యమా లన్నీ జీవితంలో వచ్చిన క్రొత్త మలుపుల్ని గురించి పరిశీలింప నారంభించాయి.

ఇలా వాస్తవికతా వాదాన్ని ప్రతిఘటించిన వారిలో ప్రముఖుడు 'నట్సుమె, సోసేకి' (1867-1916). ఇతడు మయూహా లేక జైకైహా విశ్రాంత సంప్రదాయం (leisure school) అనే క్రొత్త ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించాడు. వాగహైవనకోడె అరు (నేను పిల్లని-1905), బొట్టన్ (1906), కుసుమకుర (1906), గుబిజిన్ (1907), న్నిరో (1908), మన్ (1910) మొదలైనవి ఈతని ముఖ్యమైన రచనలు. ఆధునిక రచయితల మీద ఈతని ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

టైషో షోవా యుగం : మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం కాలం నుంచి జపాన్ లో మత సంబంధమైన వాఙ్మయం మంచి ప్రచారంలోకి వచ్చింది. 'కగవాటా గొహికో' అనే క్రైస్తవ బోధకుడు సాహిత్యం ద్వారా మానవ ప్రేమను బోధించడానికి ప్రయత్నించాడు. అతడు షి సెన్ నోకొయె పె (1920), పైయోవోఇరుయోనో (1921) అనే ప్రశస్తమైన నవలలు వ్రాశాడు. ఈ శాఖలో కురటయొమోజో గొప్ప నాటకకర్త. ఘక్రైటు సానోడేషి (1917) అనేది ఆతని రచన లన్నిటిలోకి శ్రేష్ఠమైంది.

టనిజక్ జునిచిరో (1866), నగైకపూ (1879) ల నాయకత్వాన వెల్వడిన నవ కాలానికోద్యమం వాస్తవికతా వాదాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటించింది. కళకూ, మానవ

జీవితానికి సామరస్యాన్ని సాధించడమే వారి ప్రధానాశయం. టనిజకి రచించిన చిజిన్ నొఅయ్ అనే గ్రంథం అతని సాహిత్య తత్వాన్నీ, దృక్పథాన్నీ విశదీకరిస్తుంది. యోషీఇసము (1886), నగటా మికిహికో (1870), టమురాటోషికో (1884) అనేవారు ఈ శాఖకు చెందిన ఇతర ప్రసిద్ధ రచయితలు.

నవాదర్యవాదులు కూడా వాస్తవికతా వాదాన్ని ప్రతిఘటించినవారే! వారిలో ముషకోజి సనియట్సు (1885) రచించిన కొప్పుకుమానో (1918), యూజో (1920), యూసో (1926) అనేవి ప్రసిద్ధ గ్రంథాలు. ఇవి గాక ఇతడు చాలా నాటకాలు కూడా వ్రాశాడు. ఇతని పాత్రలు ప్రపంచంలోని అన్ని ప్రాంతాలవారు గ్రహించారు. అరిషి మాటకెయో (1878-1923) ఈ శాఖకు చెందిన మరో రచయిత.

ఈ కాలంలో నవ వాస్తవికతా వాదం కూడా ప్రచారంలోకి వచ్చింది. కికుచికన్, అకుటగావా రైనో సుకె, కుమెయసావో, సటొమిటాన్, షిగా నవోయా అనే వారు ఈ కోవకు చెందిన వారిలో ముఖ్యులు. వీరిలో కికుచి ఎక్కువ ప్రజాదరాన్ని పొందిన రచయిత. మొదట ఇతడు ఏకాంకికలు వ్రాశాడు. వాటిలో కీ సెకీ, చిచిక యెదుటో జూరోనో కొయ్ అనేవి ముఖ్యమైనవి. 1920 తర్వాత అతడు అందరికీ అర్థమయే శైలిలో పత్రికలలో నవలలు వ్రాయ నారంభించాడు. షిన్సుపుజిన్ (1920), సాన్కటెయ్ (1934), షోహై (1933) అనేవి మిక్కిలి ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చిన ఈతని నవలలు. 1923 తరువాత ఇతడు బున్గేషిన్జూ అనే సొంత మాస పత్రికను ఆరంభించి, దానికి అపారమైన ప్రసిద్ధిని చేకూర్చాడు.

అకుటగావా రైనోసుకె (1892-1927) ప్రశస్తా లైన కథానికలు రచించాడు. రషోమన్ (1915), హున (ముక్కు-1916) అనేవి ముఖ్యమైనవి.

టైషో యుగం చివరి భాగంలో సామాన్య ప్రజా సాహిత్యం బయలుదేరింది. ప్రచారం దీని ప్రధాన లక్ష్యం. అందుచేత దీనిలోని శైలి అసమగ్రంగా ఉంటుంది. కథా వస్తువులు కూడా వికృతంగా ఉంటాయి. ఆధునిక జపాన్ ఆలోచనా విధానం దీనిలో ప్రతిఫలిస్తుంది. కొబయాషి (1903-1933), హయాషిపుసో (1906), కిషిసన్జి (1899), టకెడారింటారో (1904), టొకునాగన వోషి (1899), హయామాయోషికి (1894), మెయిడకో కొయిచిరో (1888) మొదలయిన వారు ఈ తెగకు చెందిన కవులలో ముఖ్యులు.

టైపో యుగంలోని ఈ కడపటి కాలంలో 'షిన్సు న్కుకుహా' అనే ఒక కొత్త ఉద్యమం బయలు దేరింది. యొకోమిట్సు రీచి మొదలైనవారు దీనికి నాయకులు. దీని ప్రధాన లక్షణం: హృదయ భావాలను స్పష్టంగా వ్యక్తీకరించడం. యొకోమిట్సు వ్రాసిన ఈ జాతి గ్రంథాలలో క్తకై (యంత్రం) అనేది ముఖ్యమైంది. టంకా, హైకు, షిన్టెషి, సెన్యా, డాయో (బాల కవిత) అనే కవితా మార్గాలను ఈ కాలంలో అనుసరించారు. మెయిజి చక్రవర్తి (1852-1912), యోసనో హిరోషి (1873-1935), కుజోటకేకో మొదలయినవారు 'టంకా' కవిత్యంలోనూ, మసవోకాషికి (1866-1902), నట్సుమె సోసేకి (1867-1916), తకహమాకోషి (1874) ఓనోబుషి మొదలయినవారు 'హైకు' కవిత్యంలోనూ, కునికిటడప్పో (1871-1908) షియజకిటోసన్ (1872), కిటహరా హకుషూ, నూగుచియొనెజిరో మొదలయిన వారు షిన్టెషి కవిత్యంలోనూ, ఇవయాసజనమి (1870) బాల కవిత్యంలోనూ ప్రసిద్ధులు. కవటక మొకు ఆమి, పుకుచి ఓచి (1841-1906), ఒకమోటోకిడ్ (1873) యమమోటోయూజో (1887) కురట మెమోజో (1891) మొదలయినవారు ఆధునిక జపాన్ నాటక వాఙ్మయాన్ని పోషించారు. నో తోపాటు, 'షిమ్పా' (సాంఘిక జీవితాన్ని చిత్రించేది), 'షిన్గెకి', 'కబుకి' అనే రూపక భేదాలు కూడా ప్రచారం లోకి వచ్చాయి. 'ఈడో' యుగంలోని 'కబుకి' కాలక్రమేణ చాలా మార్పు చెందింది.

సామాన్య ప్రజలను ఆకర్షించే రక రకాల కథలు వచ్చాయి. టైపుబుంగకు, ట్సాజోకుబుంగకు అనేవి వాటి పేర్లు. అపరాధ పరిశోధనం, హాస్యం, సాంసారిక జీవనం మొదలయినవి వీనిలోని వస్తువులు. మొదట పీనిని ఉత్తమ సాహిత్యంగా పరిగణించకపోయినా, కికుబికాన్ మొదలయిన ఉత్తమ రచయితలు పీటికి ఉత్కర్షను కలిగించిన తర్వాత, ఇవి నేడు ఆదరించ బడుతున్నాయి. ఫ్రెండ్, ఇంగ్లీషు, జర్మన్, అమెరికన్, భాషలలోని గ్రంథాలెన్నో జపాన్ భాషలోకి అనువదించ బడ్డాయి. పాఠకుల సంఖ్య కూడా బాగా పెరిగింది.

1937 లో చైనా యుద్ధం ఆరంభమైన తర్వాత యుద్ధ సాహిత్యం విరివిగా వచ్చింది. హిన్ అషి హే రచించిన ట్యుచిటు హీజై (బురద-సైనికులు), ముగిటుహీజై (గోధుమలు-సైనికులు) మొదలయినవి అసాధారణమైన ప్రచారాన్ని పొందాయి.

1930 నుంచి జాతీయతా భావం పెంపొంది, 'షిన్కోషోసెట్సు' అనే కొత్త రకం నవల వృద్ధి చెందింది.

అత్యీయ భావాలనూ, ఆలోచనలనూ, చిత్రించడం ఈ నవల ప్రధాన లక్షణం. మానవుని దైనందిన జీవితంలోని సామాన్య సన్నివేశాలే ఇందులోని వస్తువులు.

ఇలా 1868 నుంచి అనేక పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రక్రియలు జపాన్ సాంప్రదాయిక సాహిత్యంలో కలిసి పోయాయి.

ద్యతీయ ప్రపంచ యుద్ధం అంతం అయ్యాక దేశంలో ప్రజాస్వామ్యం బలపడడంతో నూత్నమైన ఆవేశంతో శక్తి మంతమైన కవిత, నాటకం, కథ, 'నేను-నవల' ఆవిర్భవించాయి. ఈ వివరిది స్వీయచరిత్రాత్మకమైన నవల. దీనికి షిగా నవోయ రచనలు చక్కని ఉదాహరణలు. టాసిజాకిజున్ ఇషీరో, 1968 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ పురస్కారాన్ని పొందిన కవాబాటా, యూసునారీ, అబి కోబూ, ఓయె కెన్జాబురో జబురో శక్తిమంతమైన నవలలు వ్రాశారు. ఇవి ఇతర భాషలలోకి అనువదించ బడడమే కాక, పీటికి పాశ్చాత్య దేశాలలో మంచి ఆదరం లభించింది. అయితే అంతర్జాతీయంగా భ్యాతి నార్దించిన తొలి జపానీస్ రచయిత మిషిమా యుకీయో. ఈతడు జపానీస్ సాహిత్యానికి అంతర్జాతీయ పాఠకులను సంపాదించి పెట్టడంలో సమకాలీన రచయితలకు ఒరవడి పెట్టాడు.

డి.వెం., ప.మం.

జావానీజ్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇది నేటి ఇండోనేషియాలోని పెద్ద దీవులలో నాలుగోది అయిన జావాలో వ్యవహారంలో ఉన్న భాష. ఈ భాష మాట్లాడేవారు సుమారు 6 కోట్ల మంది దాకా ఉంటారు. జావానీజ్ 'ఆస్ట్రోనేషియన్' (మలయో పోలినేషియన్) భాషా కుటుంబానికి చెందిన భాష. ఆ కుటుంబ భాషలలో ఎక్కువ మంది జనం మాట్లాడే భాష ఇదే! ప్రాచీన కాలం నుంచి భారత దేశంతో జావాకు గల సన్నిహిత సంబంధమే ఇందుకు కారణం.

ఈ భాషలో 4 మాండలిక భేదాలు ఉన్నాయి. అవి: 1. సుంద-గిరిజనం మాట్లాడే భాష, 2. జావానీజ్, 3. మధుర, సుమనస్ మాండలికం (దీనిలో మలయా, సుంద భాషల పదాలు హెచ్చు. పదాంతాలు వింతగా ఉంటాయి.) 4. 'బాలీ' మాండలికం (ఇది జావానీజ్ మాండలికానికి చాలా దగ్గరగా ఉంటుంది). మాండలిక భేదాలే కాక ఈ భాషలో గౌరవ స్థాయిని సూచించే కొన్ని విలక్షణమైన శైలి భేదాలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిలో 'నోకో' (దైనిక వ్యవహారక శైలి - informal) కీ, 'క్రమ' (శిష్టశైలి - differential) కీ మధ్య ఎక్కువ అంతరం

కనిపిస్తుంది. ఈ రెండు శైలులనూ వాడడానికి వీలులేని సందర్భాలలో 'మధ్య' శైలిని ఉపయోగిస్తారు. విరళంగా వాడుకలో ఉన్న ఇతర శైలులు; 'క్రమ ఇంగిల్' (మరీ విశిష్టమైన) శైలి, 'భాషా కెదటాన్' (రాజప్రాసాద) శైలి మొదలయినవి.

'కవి' అనబడే జావానీజ్ భాషా భేదం ప్రాచీనమైన పవిత్ర భాష. దీనిలో సంస్కృత పదాల పాలు హెచ్చు. జావానీజ్ భాషా లిపి దేవ నాగర లిపిని పోలి ఉంటుంది. ఈ భాషకు మొదట లిపిని ఏర్పరిచిన వాడు అజిన యబయ అని ప్రతీతి.

సాహిత్యం : 'కవి' భాషలో క్రీస్తుశకం ఆరంభం నుంచీ సాహిత్యం కనిపిస్తుంది. దీనిలో ప్రపంచోత్పత్తిని గురించిన కథలు ఎక్కువ. వస్తువు సాధారణంగా పౌరాణికం గాని, నైతికం గాని అయి ఉంటుంది. పౌరాణిక వాఙ్మయంలో కాండ, పెషకమ్ లేదా సెజడా (చరిత్ర), బౌద్ధమత కథాప్రధానమైన మనెక్మాయ, వివాహ కవి (పరిణయకావ్యం), రామ కవి (జావానీజ్ రామాయణం), పరికెన్ప్రీత్ (పరీక్షిత్తు), ఇంద్రకీల పర్వతం మీద అర్జునుని తపస్సును గురించి వ్రాసిన మింటురగ అనే కావ్యం ముఖ్యంగా పేర్కొనదగ్గవి. 'అజినవ యబయ' కాలం వరకూ ఇలాంటి కావ్యాలే వచ్చాయి.

క్రీ.శ. 750 నుంచీ జావానీజ్ సాహిత్యం లిఖిత రూపంలో లభ్య మవుతుంది.

నీతి బోధక కావ్యాలలో నీతిశాస్త్ర కవి (13 వ శతాబ్ది), శ్రుతి, భారత యుద్ధం అనేవి ప్రధానమైనవి. ఈ చివరి కావ్యంలో అర్జునుడి పరాక్రమం, భారతకథ 712 పద్యాలలో వర్ణించబడ్డాయి. శాస్త్రమూనవమ్ అనే గ్రంథం సంస్కృతంలోని మనుధర్మ శాస్త్రానికి అనుకరణం. జావానీజ్ సాహిత్యంలో ఇలాంటి అనుకరణ కృతులు అనేకం ఉన్నాయి. శృంగార రస ప్రధానమైన కావ్యాలలో 'పణ్ణి' అనే సాహస కృత్యాలను వర్ణించే కావ్యం ముఖ్యమైంది. నాటకాలూ, తోలుతోనో, కొయ్యతోనో తయారైన బొమ్మలతో ప్రదర్శించే బొమ్మలాటలూ (వయంగ్) ఈ భాషలో ఎక్కువగా ప్రజాదరణ చూరగొన్నాయి.

జావానీజ్ సాహిత్యం మీద భారతీయ, మహమ్మదీయ సాహిత్యాల ప్రభావం అధికంగా కనిపిస్తుంది. అలాగే - మళ్లీ ఈ జావానీజ్ సాహిత్యం 'మలయ్', 'బాలి నీజ్' మొదలైన పరిసర సాహిత్యాల మీద తన ప్రభావం ఎక్కువగా చూపించింది. అయితే - ఇండోనేషియా రిపబ్లిక్ రాజ్యానికి 'భాషా ఇండోనేషియా' (సంస్కరించబడిన

మలయ్) అనే భాషను జాతీయ భాషగా నిర్ణయించడంతో జావానీజ్ భాషలో పుస్తక ప్రచురణ నిలిచిపోయింది.

డి.వెం.(బొ.శ్రీ.)

టిబెటన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : టిబెటిక్ (లేక బోడిక్) భాష సీన్ - టిబెటన్ భాషా కుటుంబంలో 'టిబెట్ - బర్మన్' వర్గానికి చెందిన భాష. టిబెట్లోను, భూటాన్లోను, నేపాల్లోను, సిక్కింలో సహా కొన్ని భారత దేశ ప్రాంతాలలోను ఈ భాషను మాట్లాడుతున్నారు. దీనిని సాధారణంగా నాలుగు మాండలిక వర్గాలుగా పండితులు విభజిస్తారు. దీనికి మధ్య దేశీయ, దక్షిణ, ఉత్తర, పశ్చిమ మాండలికాలని పేర్లు. ఇందులో ఉత్తర మాండలికం ఉత్తర టిబెట్లోనూ, పశ్చిమ మాండలికం పశ్చిమ టిబెట్లోనూ కనిపిస్తుంది. అత్యధికులు ఉపయోగించేది టిబెట్ రాజధానీ నగరం లాసా (Lhasa) లో మాట్లాడే మధ్య దేశీయ మాండలికం. దక్షిణాది మాండలికం ప్రధానంగా సిక్కిం, భూటాన్, నేపాల్లలో వాడుకలో ఉంది. పశ్చిమ మాండలికాల ఉచ్చారణ విధానం పురాతనమైన పద్ధతినే ఆశ్రయించి ఉంటూ ఎక్కువ మార్పుకు లోను కాలేదు.

పురాతన భారతీయ లిపి ఆధారంగా వెలసిన ఇప్పటి టిబెటన్ లిపి 9 వ శతాబ్దం నుంచి వాడుకలో ఉంది. ఈ లేఖనం 7 వ శతాబ్దం నాటి టిబెటన్ ఉచ్చారణను అనుసరించి ఉండడంవల్ల, ఇది నేడు ప్రామాణికత్వాన్ని సంతరించుకొన్న టిబెటన్ ఉచ్చారణను ప్రతిబింబించదు.

సాహిత్యం : టిబెట్లో గ్రంథరచనకు ఉపయోగించబడుతున్న భాష 8 వ శతాబ్దంలోనే స్థిరపడింది. 13 వ శతాబ్దం వరకూ సంస్కృతంలోను, ఇతర భారతీయ భాషల్లోను ఉన్న బౌద్ధ సారస్వతాన్ని టిబెటన్లోకి అనువాదం చేయడానికి టిబెట్ పాలకులు ప్రయత్నించారు. దీని ఫలితంగా 'కంజూర్' (అనూదితములైన ఉక్తులు), 'టెన్జూర్' (అనూదితములైన గ్రంథములు) అనే రెండు రకాల రచనలు వెలువడ్డాయి. వీనికి మూల సంస్కృత గ్రంథాలు నష్టమై పోవడంవల్ల, బౌద్ధమత జిజ్ఞాసువులకు ఈ అనువాద గ్రంథాలు అమూల్యమైన నిధానాలుగా ఉన్నాయి.

టిబెటన్ సాహిత్యం బౌద్ధ సంప్రదాయంతోనే వృద్ధి పొందింది. అక్కడ మతాలయ్యారే విద్యా కేంద్రాలు కావడం వల్ల టిబెటన్ భాష ప్రధానంగా మత సంబంధమైన భాష అనవచ్చును. ఇందులో మత సిద్ధాంతాలకు, మతాలయ నియమాలకు, గ్రంథవిమర్శకు, తర్కజ్యోతిషా

లకు, వైద్యానికి, శిల్పానికి, చిత్రలేఖనానికి సంబంధించిన గ్రంథాల సంఖ్య ఎక్కువ. టిబెటన్ సాధువుల, ఆచార్యుల జీవితాలకు, వారు రచించిన నీతి పద్యాలకు, గేయాలకు, రూపకాలకు ప్రచారం ఎక్కువ. జానపద గేయాలు, ఇతిహాసాలు (కేసర్ శాగా) కేవలం సామాన్య ప్రజకు సంబంధించినవి.

టిబెటన్ భాషలో మతంతో సంబంధంలేని లౌకిక సాహిత్యం చాలా తక్కువ. అరిమర్దన్ నుడైన గేసల్ రాజు అద్భుత చరిత్ర అలాంటి ఒక మహాకావ్యం. ఇది కాక కొన్ని ప్రాచీన చరిత్రలు (డిక్టాంగ్, హ్యూయంగ్ వంటివి) ఉన్నాయి. టిబెట్ లో బౌద్ధమతం ప్రవేశించక ముందు ఉన్న 'బాన్' మతానికి సంబంధించిన గ్రంథాలు ఏవీ నేడు కనపడవు. ఇతర దేశాల పండితులు టిబెట్ సాహిత్యాన్ని ఇంకా సమగ్రంగా అధ్యయనం చేసినట్టు లేదు. ఇంత వరకూ జానపద గేయాలు, కథలు, జీవిత చరిత్రలు మాత్రమే ఇతర భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి.

తారానాథ్, భూటాన్, జానుపాల్ వ్రాసిన చరిత్ర గ్రంథాలకు ఆంగ్లానువాదాలు లభిస్తున్నాయి. శాక్య పండితుడు (1092), భూటాన్ (1290), ట్సాంగ్ ఖాప (1357), పద్మకర్ప (1526) మొదలైన వారి రచనలు విదేశీయుల దృష్టిని ఆకర్షించినట్టు లేదు.

చీ.శే.రా., వ.మం.

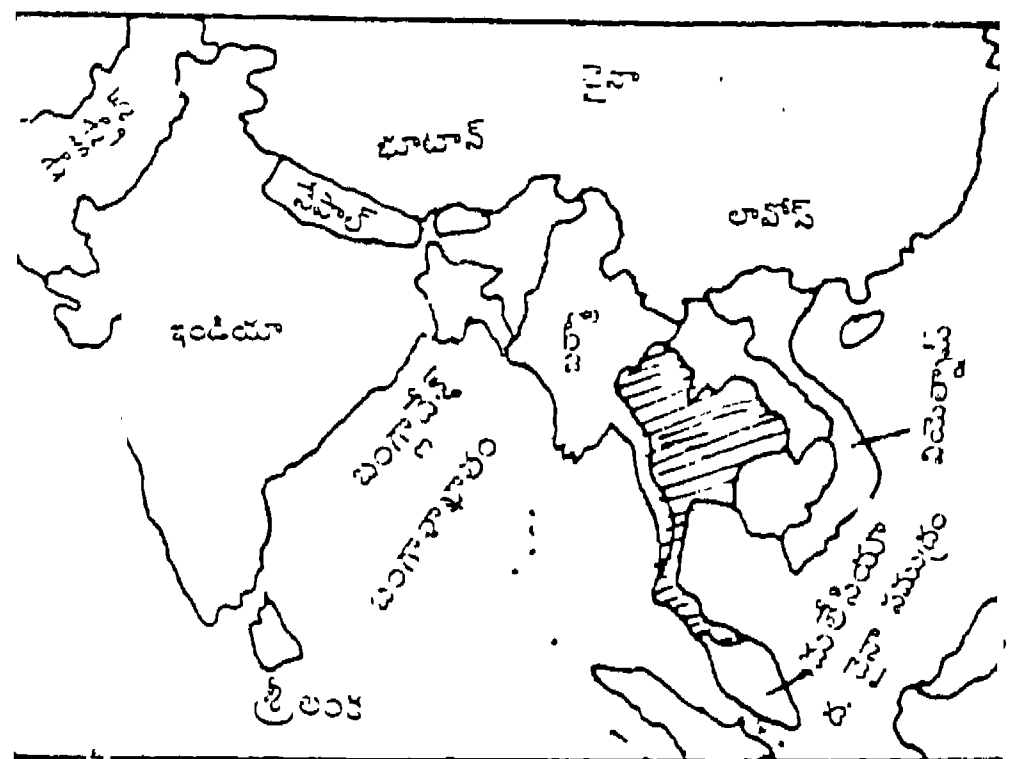
తాయ్ భాష - సాహిత్యం

భాష : తాయ్ లాండులో మాట్లాడే ఈ భాషను సయా మీస్ అని కూడా అంటారు. ఇది సీన్ - టిబెటన్ భాషాకుటుంబానికి చెందింది. ఈ కుటుంబంలోని మిగతా భాషల లాగే ఇది మౌలికంగా ఏకాక్షర పద రూపంగా ఉంటుంది. అయితే ఒకే పదం ఉచ్చారణలోని స్వరాన్ని (tone) బట్టి వేర్వేరు అర్థాల నిస్తుంది. ఇటువంటి స్వరాలు విస్పష్టమైనవి అయిదు ఉన్నాయి. అవి మధ్యమ, అనుదాత్త, పతత్, ఉదాత్త, ఉన్నమత్ (mid, low, tolling, high, rising) స్వరాలు. తాయ్ ఏకాక్షరాత్మకమైన దైనా, కొత్త అర్థాన్ని సూచించే పదాల నిర్మాణానికి వివిధ భావాలను వివరించే పదాలను కలిపి ఒక కొత్త సంయుక్త పదాన్ని - సమాసాన్ని - కూరుస్తారు. ఈ సంయుక్త పద నిర్మాణానికి సంస్కృతం కూడా కొంత వరకు ఉపయోగపడుతుంది.

చైనీయ పదాల లాగే ఇందులోని పదాలు వాక్యంలో తమ స్థానాన్ని బట్టి ఏ భాషా భాగమైనా కావచ్చు. కర్త, క్రియ, కర్మ అన్న వరుసలో వాక్య రచన జరుగుతుంది. నామవాచకాలకు లింగం, వచనం అన్న విభేదం సహజంగా

లేదు. కాని, అలాటి అవసరం కల్గినప్పుడు కొన్ని పదాలను చేర్చి ఆ అర్థాన్ని సాధిస్తారు. అలాగే క్రియలకు కూడా కాలాలను బట్టి మార్పులు రావు. చైనీయ భాషలో లాగానే, భూత భవిష్యత్ కాలాలను సూచించడానికి నిన్న, రేపు వంటి పదాలను క్రియకు చేర్చి ఆ అర్థాలను స్ఫురింపజేస్తారు.

బౌద్ధ మత ప్రభావం వల్ల తాయ్ భాషలోకి సంస్కృత, పాలీ పదాలు విరివిగా చేరాయి. ఇప్పటికీ వైజ్ఞానిక, తాత్త్విక, పారిభాషిక పదాలను సృష్టించు కోడానికి తాయ్ భాష సంస్కృతాన్నే చాలావరకు ఆశ్రయిస్తుంది.

తాయ్ లాండ్

భారత దేశపు బ్రాహ్మీ లిపిని అనుసరించి తాయ్ లిపి 13 వ శతాబ్దంలో నిర్మించబడింది. దీనిలో హల్లులను సూచించే గుర్తులు 42, స్వరాన్ని సూచించే సంజ్ఞలు 4 ఉన్నాయి. ఇవి గాక అచ్చులను సూచించే సంజ్ఞలు అనేకం ఉన్నాయి.

సాహిత్యం : తాయ్ సాహిత్యం రాజాస్థానాలలో వృద్ధి పొందింది. రాజులు వ్యక్తిగతంగా రచయితలకు పోషకులుగా ఉండడమే గాక, స్వయంగా సాహిత్యానికి పుష్టిని కూడా చేకూర్చారు. తాయ్ సాహిత్యం తొలి స్వతంత్ర తాయ్ రాజ్యంలో (13 వ శతాబ్దం నుంచి 14 వ శతాబ్దం మధ్య భాగం వరకు) 13 వ శతాబ్దంలో ఆరంభమైంది. అయితే ఇది శాసనాల రూపంలోనే నిలిచి ఉంది. ఈ శాసనాలు నాటి సమకాలీన జీవితాన్ని గురించి ఎంతో సమాచారాన్ని తెలియ జేస్తున్నాయి.

17 వ, 18 వ శతాబ్దాలు తాయ్ సారస్వతానికి స్వర్ణయుగం. ఈ కాలంలో కవిత్వం, నృత్య నాటకాలు, ఆఖ్యానాలు (prose narratives) బాగా అభివృద్ధి చెందాయి.

వీటిమీద కొంత హిందూ సారస్వత ప్రభావం కనపడు తుంది. అయితే 1767 లో పదభ్రష్టు డవడంతో కొంత కాలం లలిత కళల అభివృద్ధి కుంటుపడింది. కాని తిరిగి 19 వ శతాబ్దిలో పాలకుల ప్రోత్సాహంతో వచనంలో కథలు, నవలలు అభివృద్ధి చెంద నారంభించాయి.

ఇలా ప్రారంభక తామ సాహిత్యం సంస్కృత, పాళీ సారస్వతాల మీద ఆధారపడి రూపొందింది. ఆ నాటి కావ్యాలు కొన్ని లభ్యం అవుతున్నా, ఆ యా గ్రంథాలను రచించిన వారిని గురించి, వారి కాలాన్ని గురించి వివరాలు స్పష్టంగా తెలియడం లేదు. పూర్వ సారస్వతంలోని అత్యుత్తమ గ్రంథా లేవో నిర్ణయించడానికి 1914 లో ప్రభుత్వం ఒక సంస్థను స్థాపించింది. ఆ సంస్థ కొనసాగించిన పరిశోధనల ఫలితంగా ఈ గ్రంథాలు ఉత్తమోత్తమమైనవని నిర్ణయించ బడింది: 1. ఫలా, 2. ఫ సముత్త ఖేత్, 3. మహాచాత్ ఖంధట్, 4. ఖన్ ఛంగ్ ఖన్ ఘెన్ 5. ఇనావ్, 6. హ్యోఛాయ్ నాక్ రోప్, 7. సాంకోక్, 8. ఫ రాజపీథి శివ్ సంగ్ ద్యాన్.

వీటిలో మొదటిదైన 'ఫలా' గద్యకావ్యం. తామదేశంలోని ఒక రాజకుమారుని ప్రణయగాథనూ, చివరికి అతని మృతినీ లలితమైన శైలిలో ఈ కావ్యం వర్ణిస్తుంది. సముత్త ఖేత్ (సముద్ర ఘోష) అనే ధర్మపీరుని గాథ పైవానిలోని రెండో గ్రంథం. ఇది సంస్కృత చృందోరీతిని అనుసరించి వృత్తాలలో రచించబడింది. తామ దేశంలో ప్రచారంలో ఉన్న బౌద్ధ జాతక కథల్లోని పన్నెండు జాతక గాథ ఆధారంగా ఈ కావ్యం రచించబడింది. నారాయ్ అనే తామ రాజు ఆస్థానం లోని కవి ఒకడు దీనిని రచించినట్టు తెలియ వస్తుంది. కాని ఇది అసంపూర్ణంగా నిలిచిపోయింది. తర్వాత 19 వ శతాబ్దిలో ఒక రచయిత దీనిని పూరించాడు. ఇందులో అర్థాలంకారాల కన్న శబ్దాలంకారాలకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఈయబడింది.

మహాచాత్ ఖంధట్ (మహాచాత్ - మాహాజాతి) అనేది తామ సాహిత్యంలో ఒక విశిష్టమైన గ్రంథం. వెస్సంతర జాతకంలోని బుద్ధుని పూర్వజన్మ చరిత్ర ఇందు లోని కథావస్తువు. ఇందులో 13 కాండ లున్నాయి. పలువురు రచయితలు వివిధ కాలాలలో ఈ గ్రంథరచనలో పాల్గొన్నారు. అందులో ప్రతి ఒక్కడూ రచించిన దానినుంచి అత్యుత్తమ భాగాలను సేకరించి ఈ గ్రంథం సంకలితం చేయబడింది. ఇది వృత్తగంధి అయిన గద్య కావ్యం. మనః ప్రవృత్తులలోను, వయస్సులోను గల భేదాల విచక్షణ లేకుండా తామ ప్రజలను అందరినీ ఆకర్షించే

అత్యుత్తమ గ్రంథం ఇది. ఇందులోని కథావిషయాలు ఎందరో చిత్రకారుల చిత్రాలకు వస్తువులు అయ్యాయి.

ఖన్ ఛంగ్, ఖన్ ఘెన్ అనే ఇద్దరు యువకులు వాన్ థాంగ్ అనే యువతిని ప్రేమించడాన్ని, దాని పర్యవసానాన్ని చిత్రించే మహాకావ్యం ఖన్ ఛంగ్ ఖన్ ఘెన్. భావ సంఘర్షణలకు పాలయిన వాన్ థాంగ్ విషాద జీవితగాథ ఇందులో కరుణరస భరితంగా చిత్రింప బడింది. ఇది తాళగతికి చక్కగా కుదిరి, చెరి ఒక పదమూ అందుకుంటూ ఇద్దరు కలసి పాడడానికి అనువుగా రచించబడింది.

జావా దేశపు ప్రసిద్ధ పీరుడు పంజి. వానిని గురించి వ్యాప్తిలో ఉన్న గాథలలో ఒకటి కథావస్తువుగా తీసికొని ఇనావ్ రచించబడింది. తామ దేశంలోని అయోధ్య రాజ్యపు రాజకుమారికి ఆమె సఖు లిద్దరు ఇలాంటి రెండు కథలు చెప్పి, వాటిని గ్రంథస్థం చేశారని ప్రతీతి. కాని అందులో ఒకటి ఖిలమై పోయిందనీ, జీర్ణావస్థలో ఉన్న రెండవ దానిని తామ దేశపు ప్రభువు రెండవ రామరాజు (1809-24) నాటక ప్రదర్శనకు అనుకూలంగా పరివర్తన చేశారనీ అంటారు. ఇలా మార్పులు పొందిందే ఇప్పటి ఇనావ్.

తామ ప్రభువు వజ్రవ్యాధ (1910-25) చే హ్యోఛాయ్ నాక్ రోప్ అనే నాటకం రచించబడింది. 'పీరాత్మ' అని ఈ పేరుకు అర్థం. వజ్రవ్యాధ ప్రభువు బహుభాషా విశారదుడు. ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్ నాటకాలను అనుసరించి ఈతడు తామ భాషలో చాలా ఉత్తమ నాటకాలను వ్రాశాడు. అతని నాటకాలన్నింటిలోకి హ్యోఛాయ్ నాక్ రోప్ అత్యుత్తమమైంది. దేశ స్వాతంత్ర్యానికి తన సర్వస్వాన్నీ ఒడ్డిన ఒక పీరుని ఊహా చిత్రాన్ని ఈ నాటకం మధురమైన శైలిలో ప్రతిపాదిస్తుంది.

ప్రరాజ పీథిశివ్ సంగ్ ద్యాన్ (రాజాస్థానవిధి) అనే గ్రంథం 'మాలాలంకర్ణ ప్రభువు' (1868-1910) చే రచించ బడింది. రాజాస్థానంలో సంవత్సరం పొడుగునా ఆ యా మాసాలలో జరిగే ఉత్సవ కార్య కలాపాలను ఇది విశదీకరిస్తుంది. గ్రంథకర్త అకాలమరణం వల్ల ఇది అసమగ్రంగా నిలిచిపోయింది. సుబోధకమైన శైలిలో ఇది రచించబడింది. పై గ్రంథాలతో పాటు ఫ్ర అభయమణి, స్వస్తీర్జక్, రామకీయిన్ అనేవి కూడా పేర్కొనదగినవి. ఫ్ర అభయమణి సుందరన్ భూ అనే కవి రచించాడు. ఇందులో ప్రణయం, సాహసం, కుటిలతంత్రం మొదలయినవి ఉండడంచేత ఇది జన రంజకమైన కథ అయింది. ఇది ఒక కల్పితకథ.

స్వస్తిర్దక్షను కూడా సుందరన్ భూ రచించాడు. ఇది ఒక లఘుకావ్యం. మానవ శ్రేయః సాధనకు అవలంబించదగిన నైతిక విధానాన్ని ఈ కావ్యం బోధిస్తుంది. ఇద్దరు రాజపుత్రులకు ధర్మోపదేశం చేసే ఉద్దేశంతో ఇది రచించ బడినట్లు తెలుస్తోంది.

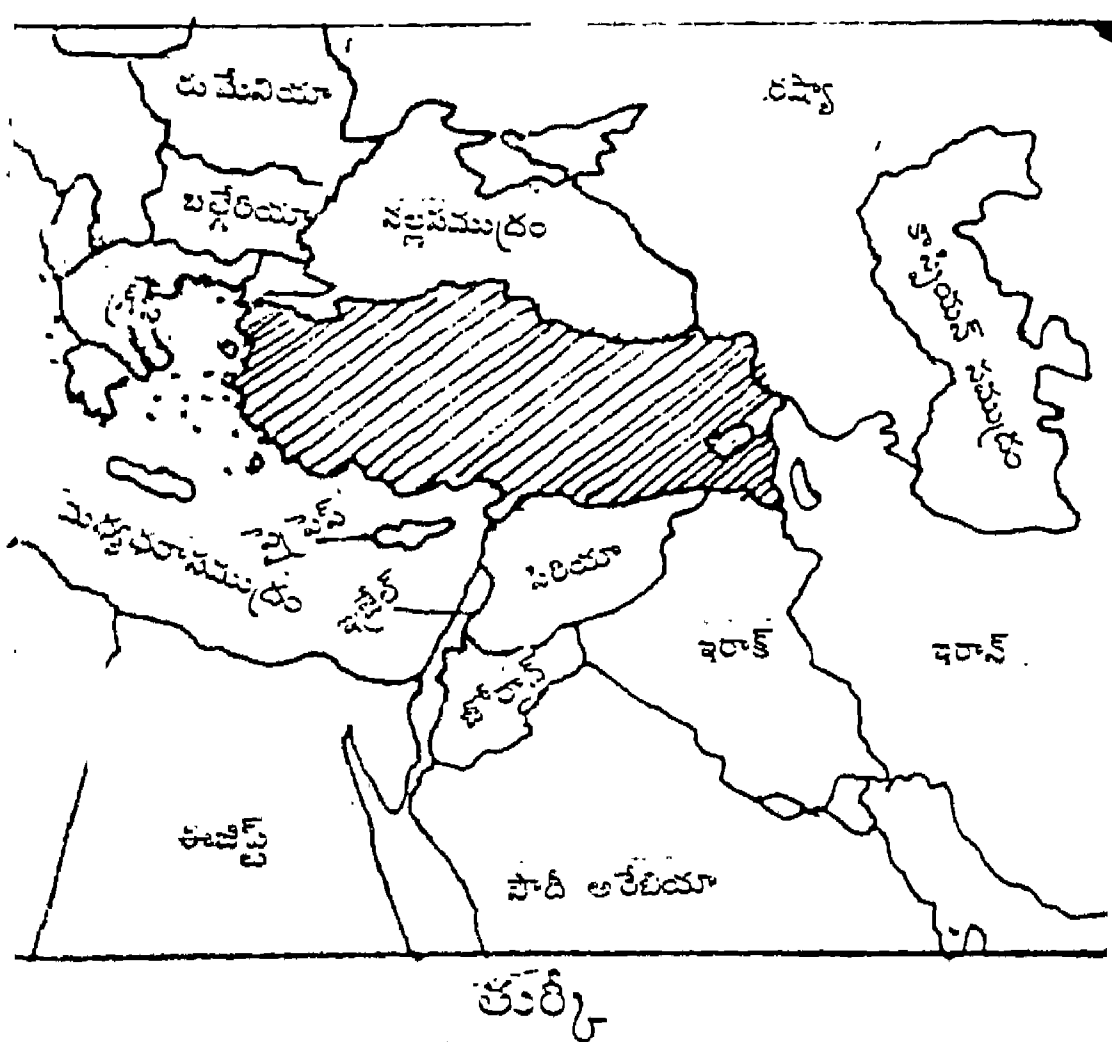
రామకీయన్ తాయ్ భాషలోని రామాయణం. సంస్కృతంలోని వాల్మీకి రామాయణానికి, దీనికి గల పోలికలు తక్కువ. కాని తమిళ, కాశ్మీర, బెంగాలీ, మలయా, జాపనీసు భాషలలోని రామాయణాలతో దీనికి ఎక్కువ పోలిక లున్నా యని అభిజ్ఞుల అభిప్రాయం.

ఆధునిక యుగంలో తాయ్ సాహిత్యం పాలకుల ఆదరణ వల్ల విస్తృతంగా వృద్ధి పొందుతుంది. విజ్ఞాన శాస్త్ర గంధాలు అనేకం నేడు రచించబడుతున్నాయి. ప్రపంచ సాహిత్యాలలోని ఉత్తమ గ్రంథాలెన్నో ఈ భాష లోకి అనువదించబడ్డాయి.

ఫి.ఆ.రా.(వ.మం.)

తుర్క్ భాష - సాహిత్యం

భాష : తుర్క్ భాష ఆల్టాయిక్ భాషా వర్గం లోని తుర్కిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందింది. ఈ భాషను తుర్క్, సైపెస్, (పూర్వపు) యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్ లలోనూ, దక్షిణ యూరప్ ప్రాంతంలో కొన్ని చోట్లా, మధ్య ప్రాచ్యంలోనూ మాట్లాడుతున్నారు.

ఆధునిక తుర్క్ భాష ఆటోమన్ తుర్క్ భాష నుంచి, ప్రాచీన ఆనటోలియన్ తుర్క్ భాష నుంచి ఏర్పడింది. 11 వ శతాబ్ది చివర 'సెల్జుక్' తుర్కులు ఆనటోలియాలో

ప్రవేశపెట్టినందువల్ల ఆ భాషను 'ప్రాచీన ఆనటోలియన్ తుర్క్ భాష' అంటున్నారు. ఆ నాడు ఆ విధంగా ప్రవేశ పెట్టబడిన ఆ తుర్క్ భాష క్రమంగా అనేక అరబిక్, ఫారసీ పదాలనూ, వ్యాకరణ రూపాలనూ కూడా తనలో కలుపుకొని పెంపొందింది. అరబిక్ లిపిని స్వీకరించింది. 1923 లో తుర్క్ ష్ రిపబ్లిక్ ఏర్పడిన తరువాత ఆ అరబిక్ లిపి స్థానంలో కొద్ది మార్పులతో లాటిన్ లిపిని (రోమన్) వాడడం ఆరంభం అయింది (1929). తుర్క్ ష్ ప్రభుత్వం భాషా సంస్కరణకు పూనుకొంది. ఆ ఉద్యమ ఫలితంగా పదజాలంలో స్వచ్ఛత ఏర్పడడం, ఒక నూతన సాహిత్య భాష ఆవిర్భవించడం జరిగింది.

వ్యాకరణ నిర్మాణంలోని భేదాలను బట్టి తుర్క్ భాషా వికాస చరిత్రను మూడు యుగాలుగా విభజించవచ్చును. 1. ప్రాచీన (ఆటోమన్) తుర్క్ ష్ (13 వ, 14 వ, 15 వ. శతా.), 2. మధ్య (ఆటోమన్) తుర్క్ ష్ (16 వ, 17 వ, 18 వ శతా.), 3. నూతన (ఆటోమన్) తుర్క్ ష్ (19 వ, 20 వ శతా.)

6 వ శతాబ్దిలోనే మధ్య ఆసియా ప్రాంతంలో తుర్క్ భాష మాట్లాడేవారు నివసిస్తున్నట్లు ఆ ప్రాంతంలో లభించిన కొన్ని శాసనాల వల్లా, చైనా దేశచరిత్రవల్లా స్పష్టం అవుతుంది. కాని, వారు ఆ తొలి నివాసాన్ని వదిలి ఇతర దేశాలను జయించి అక్కడ స్థిరనివాసాలు ఏర్పరచుకోవడంతో ఆ ప్రాంతాలలో కూడా వారి భాష వ్యాప్తి చెందింది. భారతదేశం వంటి కొన్ని దేశాలలో మాత్రం కాల క్రమేణ ఆ భాష అంతరించి పోయింది. కాని నేటికీ (పూర్వపు) యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్ లో అజర్ బైజాన్ మొదలుకొని ఆల్టాయ్ పర్వతాల వరకూ గల ప్రాంతాలలోనూ, చైనీస్ తుర్క్ స్థాన్ లోనూ తుర్క్ మాండలికాలు కొన్ని వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. అయితే ఈ నాటి తుర్క్ దేశంలో మాత్రమే సాహిత్య భాషగా ఈ భాష సంపూర్ణ వికాసం పొందింది.

ద్రావిడ భాషల లాగా ఇది సంయుక్త ధాతురూప పద భాష. దీనిలో సంయుక్తాక్షరాలు తక్కువ. కర్కశ ధ్వనులు లేకపోవడంవల్లా, అచ్చులలో సామరస్యం ఎక్కువగా ఉండడంవల్లా వీనులకు ఇంపైన భాషలలో ఒకటిగా ఇది పరిగణించబడుతుంది. వాక్య నిర్మాణంలో కూడా కొన్ని ద్రావిడ భాషలతో ఈ భాషకు పోలికలు కనిపిస్తున్నాయి. 'ఆమె మంచిది' అనే తెలుగు వాక్యం లాంటి క్రియా విరహితమైన వాక్యాలు తుర్క్ భాషలో కూడా కనిపిస్తాయి. ద్రావిడ భాషలో లాగానే ధాతురూపమే విధ్యర్థంలోకూడా వాడబడుతుంది.

సాహిత్యం : ఉత్తర మంగోలియాలోని 'ఓర్హన్' శాసనాలు, చైనా తుర్కిస్థాన్ లో లభించిన 'ఉయ్ గూర్' గ్రంథాలు మాత్రమే 'ఇస్లాం పూర్వయుగం' లో మనకు లభ్యం అవుతున్న ప్రాచీన తుర్కీ భాషా రచనలు! మహమ్మద్ కాష్గరి రచించిన నిఘంటువు (1073) కూడా తుర్కీ జానపద కవిత్వంలో నుంచి కొన్ని రచనలను ఉదాహరించింది. కుతల్ కుబిలిక్ (1069) అనే పరిపాలనా కళకు సంబంధించిన గ్రంథమే ఇస్లామిక్ యుగంలో మనకు లభిస్తున్న మొట్ట మొదటి ఉదాత్త రచన. ఇది 'అరబ్ - ఫారసీ' ఛందస్సులో వ్రాయబడింది.

అనంతర శతాబ్దాలలో తుర్కీ సాహిత్యం చగటే, అతేరి, ఆనటోలియన్ అనే మూడు మాండలికాలలో అభివృద్ధి చెందింది. తూర్పు తుర్కుల సాహిత్యభాష అయిన చగటే ముఖ్యంగా మధ్య ఆసియాలోనూ, 'గోల్డెన్ హార్ట్' (కివ్చెక్) ల చేతా వ్యవహరించబడేది. షెజర్ తుర్క్ (15 వ శతా.), బాబర్ నామా (16వ శతా.) అనేవి ఈ మాండలికంలో వ్రాయబడిన రెండు ఉదాత్త రచనలు. ఆధునికమైన ఉజ్బెక్ భాష ఈ మాండలికం నుంచే పుట్టింది. తూర్పు ఓగజ్ (పడమటి పర్షియా ఇరాక్, తూర్పు అనటోలియా) తుర్కుల సాహిత్య భాష అయిన అజరీకీ, ఆనటోలియన్ తుర్కీ భాషకూ ఎక్కువ భేదం లేదు. ఈ మాండలికంలో రచించిన ప్రధాన రచయితలలో మార్మిక కవి అయిన నెజిమి, సఫావిద్ వంశస్థాపకుడు షా ఇస్మాయిల్ (ఇతనికే మరోపేరు హుటై), 16 వ శతాబ్దిలోని గేయకవి పుజాలి అనే వారు ముఖ్యులు.

ఆటోమన్ లేక 'దక్షిణి' అని పిలువబడే ఆనటోలియన్ తుర్కీ భాష 13 వ శతాబ్దినుంచి ఆటోమన్ సామ్రాజ్యంలో విశేషంగా అభివృద్ధి చెందింది. 14 వ, 15 వ శతాబ్దాలలో హసిక్ పాషా, అహమెద్ సేహి, అహమెద్ పాష, నెకటి వంటి కవులు అరబ్ పర్షియన్ గణ విధానంలో తుర్కీ భాషను ఇముడ్చటానికి ప్రయత్నించి, ప్రాచీన ఫారసీ గ్రంథాలచేత ఉత్తేజితులై గేయాలు, ప్రేమ వృత్తాంతాలు వ్రాయసాగారు. ఈ ప్రారంభ యుగంలో చెప్పకోదగ్గ మహనీయులు: యూనస్ ఎమ్రే, సులేమాన్ చలెబి. ఎమ్రే గొప్ప మార్మిక కవి. ఆయన సాంప్రదాయికమైన అక్షరచ్ఛందస్సు లో రచనలు సాగించాడు. చలెబి కవే మహమ్మద్ ప్రవక్తను గురించి మొట్ట మొదటిసారి స్తుతి పద్యాలు రచించినవాడు.

16 వ శతాబ్దం నుంచి తుర్కీ కవులు ప్రాచీన ఫారసీ కవులను అనుకరించడం మానివేసి, వారి కవితా

కళను జీర్ణం చేసికొని తమ సహజ లక్షణాలను కూడా ప్రస్ఫుటం చేసే మౌలికమైన పద్య రచనా విధానాన్ని పెంపొందించుకొన్నారు. అలాంటి వారిలో బాకీ, తస్లిక లీయాహ్య, రూహీ, నెఫీ, సెయ్దుల్ ఇస్లామ్ యాహ్య, నాబీ, నెవీ, నెడీయ్, షేహ్ గాలిబ్ అనేవారు ముఖ్యులు. ఫారసీ ఛందో విధానాన్ని పూర్తిగా కైవసం చేసుకోవాలన్న తపన వల్ల తుర్కీభాష తన స్వాతంత్ర్యాన్ని కొంతవరకు కోల్పోవలసి వచ్చింది. పెక్కు అరబ్బీ, ఫారసీ పదాలనూ, వ్యాకరణ నియమాలనూ స్వీకరించవలసి వచ్చింది. దాని ఫలితంగా తుర్కీ సాహిత్యం అల్పసంఖ్యకులైన విద్యా వంతులకే పరిమితం కావడం సంభవించింది. ఈ ప్రాచీన యుగానికి చెందిన గద్య రచయితలలో హుకా సాదుద్దీన్, కాతిబ్ చలెబి (హజీ ఖలీఫా), పెసెపి, నయీమా అనే చరిత్రకారులూ, ఆలీ చలెబి అనే యాత్రా గ్రంథ రచయితా ముఖ్యులు. సాదుద్దీన్ చెపికి ఇంపైన, లలిత మైన శైలి ఉపయోగించాడు. తక్కినవారి శైలి ఆధికారిక ప్రత్యాలలో కనిపించే పింత రూపాలు పరిహరించి సరళంగా సాగింది. విద్యావంతుల సాహిత్యంతో పాటుగా జానపద వాఙ్మయం కూడా ఆ కాలంలో పెంపొందింది. ఆ జానపద కవులలో ప్రజా జీవితాన్ని గురించి ప్రాచీన అక్షర చ్ఛందస్సులో సరళ సుందరమైన భాషలో గేయాలు వ్రాసిన కరకవో గ్లాన్ (17 వ శతా.) ముఖ్యుడు.

19 వ శతాబ్ది మధ్యకాలం నుంచి రాజకీయ, విద్యా, పరిపాలనా రంగాలన్నింటిలోనూ పాశ్చాత్య పద్ధతిలో ప్రవేశపెట్టబడిన సంస్కరణలతో పాటు సాహిత్యంలో కూడా ఒక నూతన విధానం ఆరంభం అయింది. దీనిని పెంపొందించినవాడు షినాసి. అతని శిష్యులు నమిక్ కెమాల్, జియా పాషాలు దానిని మరింత పెంపొందించారు. అబ్దుల్ హక్ హామిద్, అతని సమకాలికులూ దానికి ఒక సమగ్రరూపం కలిగించారు. ఫ్రెంచ్ సాహిత్యప్రభావంతో నవల, నాటకం, వ్యాసం వంటి కొన్ని పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రక్రియలు వెలశాయి.

19 వ శతాబ్దం చివర హవిద్ జియా ఉసక్లిగిల్ అనే నవలా రచయిత, తెవ్ ఫిక్ ఫిక్రెట్ అనే కవి, మరి కొందరు మిత్రులు, సెర్వెట్ షిమ్ అనే పత్రిక ఆధారంగా ఒక క్రొత్త సాహిత్యోద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. వారి రచనా విధానం, జీవిత దృక్పథం ఆధునిక కవిత్వానికీ, సర్వజన సమన్వయ విధానానికీ దారి తీశాయి. కాని భాషా సహజ పరిణామ క్రమాన్ని వారు గుర్తించలేక పోయారు. హుసేన్ రహ్మా, అహమద్ హసిమ్ అనే వారు ఈ వర్గంవారి వింతశైలిని విడిచిపెట్టి, శక్తి

మంతమూ, వాస్తవికమూ అయిన శైలిలో ఇస్లాంబుల్ జీవితాన్ని వర్ణించారు. కవితా రంగంలో కూడా మహమ్మద్ ఎమిన్, రిజాటిల్ ఫిక్ అనేవారు సరళమైన తుర్కీ భాషలో అక్షరచ్ఛందస్సులో రచనలు వెలువరించ సాగారు. 1908 నాటి విప్లవం తరువాత యువ రచయితలు 'పెక్రి - అటి' అనే క్రొత్త సారస్వత శాఖను వెలయించారు. వారిలో ప్రతీకాత్మక కవి అహమ్మద్ హసిమ్ ప్రముఖుడు. ఈ కాలంలో యాహ్యా కెమాల్ ప్రభావం ప్రబలమై అటు తరువాతి తరాల మీద కూడా ప్రసరించింది. మహమ్మద్ అకిఫ్ స్వతంత్రుడైన కవిగా ప్రసిద్ధి చెందాడు.

'టర్కిష్ హోర్ట్' స్థాపన అనంతరం జెన్స్ కలెక్షన్ లో భాషను సరళం చేయడానికి ప్రయత్నాలు జరిగిన తరువాత రూపొంది పుష్టి సాధించిన జాతీయ వాఙ్మయానికి జియాగోక్ అల్ప్ నాయకత్వం వహించాడు. తుర్కీ జాతీయాశయాలకు జియా రూపకల్పన చేశాడు. తుర్కుల ప్రాచీన సంస్కృతి చరిత్రను గురించి పరిశోధనలు చేయడానికి తన దేశీయులను ఆయన ప్రోత్సహించాడు.

జాతికి పరీక్ష ఏర్పడిన కాలంలో రచయితలు, కవులు సర్వసాధారణమైన నూతనాదర్శంచేత ఉత్తేజితులయ్యారు. పూఅద్కోఫూ అనే పండితుడు తుర్కుల చరిత్ర, సంస్కృతులను గురించి తాను చేసిన పరిశోధన ఫలితాలను ప్రచురించాడు. కవులు, కథకులు, నవలా రచయితలు పాత వస్తువులను విడిచి దేశానికి, ప్రజలకూ, సన్నిహితంగా ఉండే నూతన వస్తువులను గ్రహించసాగారు. ఓమర్ సెయ్పుద్దీన్, యాకుబ్ కద్రి, ఖలిదె ఎడిబ్, రెఫిక్ హవిడ్, ఫలిహ్ రిఫ్కీ, రిశద్ నూరి అనేవారు ఈ యుగానికి చెందిన గొప్ప గద్య రచయితలు. ఫరుక్ నఫిజ్, నెసిఫ్ ఫజిల్ మొదలైనవారు అక్షర చ్ఛందస్సులో కవిత్వం వ్రాశారు. తరువాత నజిమ్ హిక్మెట్ ఛందోరహితమైన పద్యాన్ని ప్రవేశపెట్టాడు. అనేకులు ఆ పద్ధతిని అనుసరించారు.

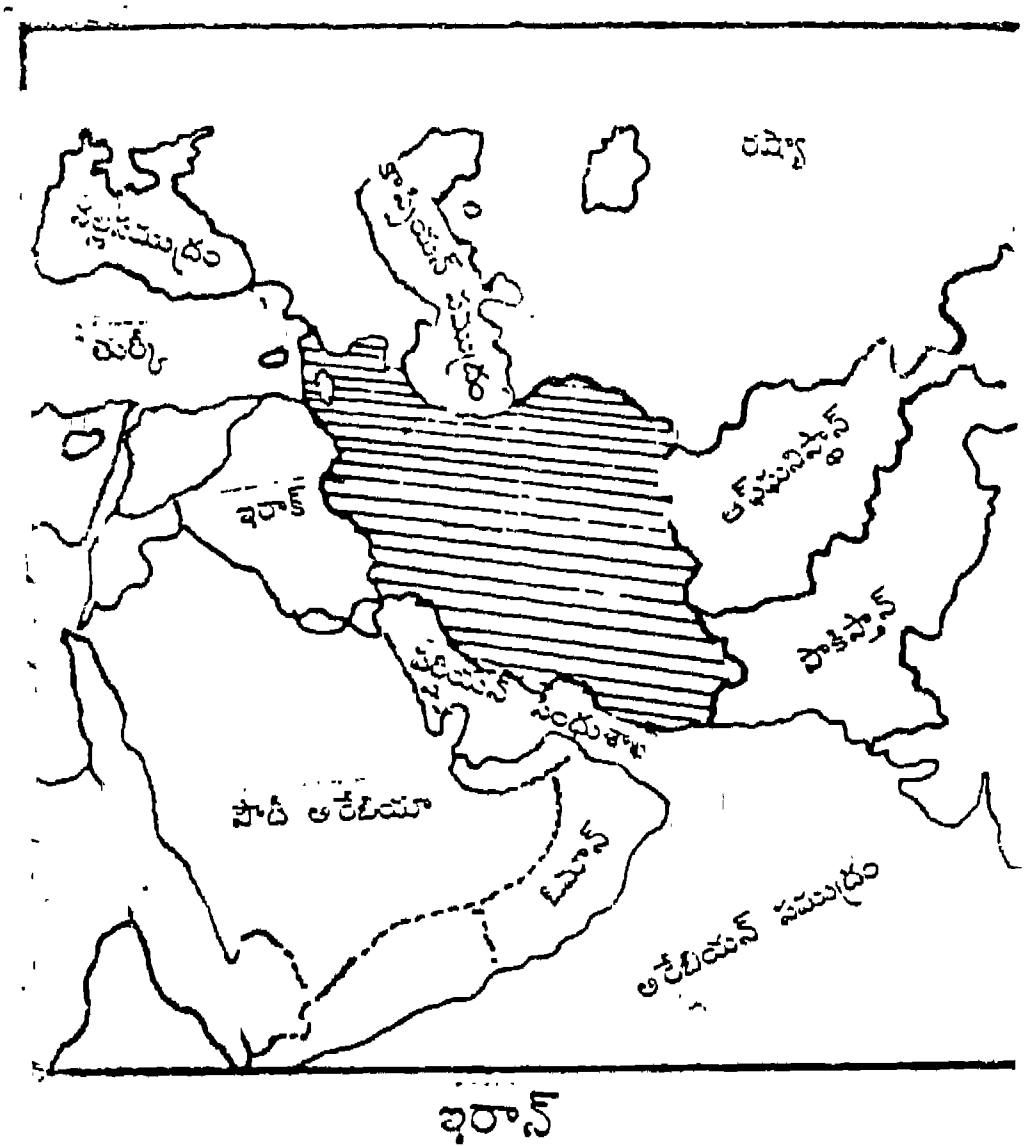
1930 నుంచి వెలువడిన తుర్కీసాహిత్యంలో మనస్తత్వం, ఆత్మాశ్రయత్వాన్ని ప్రకటించే కవిత్వం, సాంఘిక సమస్యలను ప్రతిబింబించే నవలలు, కథానికలు ప్రధాన స్థానం వహించాయి. కవులలో అహమ్మద్ హమ్మిటన్ని నార్, బర్తన్ వెలి, కహిడ్ సిడ్కి, ఫజిల్ హుస్సూ, కహిడ్ కూలెబి, నెకటి కుమలి అనేవారూ, గద్యరచయితలలో సబహద్దీన్ ఆలి, సయిద్ ఫెయిక్, సయెద్ అగావోగ్లు, బర్తన్ కెమారు అనేవారూ ముఖ్యంగా చెప్పుకోదగ్గవారు. వెనుకటి తరానికి చెందిన అబ్దుల్ హక్ సినపి హిసార్ 1940 ప్రాంతంలోనే తన అత్యుత్తమ రచనలు ప్రచురించాడు.

20 వ శతాబ్ది పూర్వార్థంలోని తుర్కీ సాహిత్య శైలికి, వికాసానికి అవి చక్కని ప్రతినిధులు.

డి.వెం.(బొ.శ్రీ.)

ఫార్సీ భాష - సాహిత్యం

భాష : పరియన్, లేక 'ఫార్సీ' అనబడే భాష ఇండో - ఇరేనియన్ భాషాకుటుంబంలోని ఇరేనియన్ శాఖకు చెందింది. ప్రస్తుతం ఇరాన్ లో ఇది అధికార భాష. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో కూడా ఈ భాష విరివిగా ప్రచారంలో ఉంది. అరబిక్ లిపిలో వ్రాయబడే నేటి ఫార్సీ భాష ఎన్నో అరబిక్ భాషా పదాలను కూడా తనలో లీనం చేసుకుంది.

దాదాపు క్రీ.పూ. 3 వ శతాబ్ది వరకూ వ్యవహారంలో ఉండిన ప్రాచీన ఫార్సీ భాషను గూర్చి క్యూనీయఫార్మ్ లిపిలో లభించిన అనేక శాసనాలు మనకు విశదం చేస్తున్నాయి. వాటిలోమిక్కిలి ప్రధానమైనవి: ఇరాన్ లోని 'బైసిట్ట్యాన్' (బెహిస్తూన్) వద్ద గల మొదటి డరైయస్ కాలం నాటి కట్టడాలలో లభించిన శాసనాలు. ఇవి చాలా భాగం త్రిభాషాత్మకాలు. ప్రాచీన ఫార్సీ, ఈలమైట్, అక్మేడియన్ భాషలు మూడూ ఆ శాసనాలలో వాడారు.

క్రీ.పూ. 3 వ శతాబ్ది మొదలు క్రీ.శ. 9 వ శతాబ్ది వరకూ వ్యవహారంలో ఉన్న మధ్య యుగీన ఫార్సీ భాష సాసానియన్ రాజుల కాలం నాటి అనేక సూత్ర రూపమైన రచనలలో మనకు కనిపిస్తుంది. ఈ గ్రంథాలు ఆరమాయిక్ లిపిలో ఉన్నాయి. జోరాస్ట్రీయన్, మేన కేయన్ మత సంప్రదాయాలను గూర్చి కూడా తెలిపే

వైవిధ్యంతో కూడిన సాహిత్యం ఈ మధ్యయుగ ఫార్సీ భాషలో కనిపిస్తుంది. సాసానియన్ రాజుల కాలంలోని ఈ మధ్యయుగ ఫార్సీ భాషకు అధికార నామం: 'పహ్లావీ'.

ప్రాచీన ఫార్సీ వ్యాకరణ రూపాలతో పోల్చి చూస్తే, ఆధునిక ఫార్సీ వ్యాకరణం అత్యంత సరళమైంది. వెనుకటి ఫార్సీ భాషలోని ప్రత్యయా లెన్నో ఆధునిక ఫార్సీ భాషలో లోపించాయి. ఆధునిక ఫార్సీలో విభక్తి ప్రత్యయాలను చేర్చే విధానం లేదు. నామవాచకం గాని, సర్వనామం గాని ముఖ్యకర్మ అనిగాని సూచించే ప్రత్యయాలు మాత్రమే కనిపిస్తాయి. సామ్యాన్ని సూచించేందుకు 'ఎజే' అనే అంత్యానుబంధం చేరుస్తారు. ఆ విధంగా నామవాచకానికి షష్ఠీ విభక్తి రూపం ఏర్పడుతుంది.

మధ్య ఫారసీ (పహ్లావీ) : అలెగ్జాండర్ సామ్రాజ్యం పతనమైన తరువాత పర్షియాను పార్థియన్లు పరిపాలించారు. ఇప్పుడు 'పహ్లావీ' అని వ్యవహరించబడుతున్న మాండలికానికి ఆ పేరు వారిని బట్టే ఏర్పడింది. కొన్ని గ్రంథాలలోను, శాసనాలలోను, నాణేలమీదా కనిపిస్తున్న భాష 'పహ్లావీ'యే అని విద్వాంసుల అభిప్రాయం. అదిలో 'ఫార్సీ' రాష్ట్రంలో వాడుకలో ఉన్న ప్రాచీన ఫార్సీ యొక్క పరిణామ దశలలో ఇది ఒకటి!

ఇస్లామిక్ ఫారసీ : క్రీ.శ.7 వ శతాబ్దంలో పర్షియా ఖలీఫాలకు వశం కావడం, అక్కడ ఇస్లాం మతం వ్యాపించడంతో అరబ్బీ భాష కూడా దిగుమతి కావడం తప్పనిసరి అయింది. ఫార్సీ రచయితలు అరబ్బీ పదాలను యథేచ్ఛగా తమ రచనలలో వాడుక చేయసాగారు. అయినా దైనందిన వ్యవహారాలు 'ఫార్సీ' లోనే సాగుతూ వచ్చాయి. ప్రజాసామాన్యం పాడుకునే గేయాలు కూడా ఆ భాషలోనే ఉండేవి. గద్యంలో కంటే పద్యంలో అరబిక్ పదాల వాడుక తక్కువగా ఉండేది. పరదేశీయుల పాలనకు లోబడిన కొన్ని ఇతర దేశాలలోని భాషల లాగ ఫార్సీ భాష విజేతల భాషలో లీనమై పోలేదు. అరబ్బీ నుంచి కొంత పదజాలాన్ని ఎరువుతెచ్చుకున్నా తన వ్యాకరణ మర్యాదలను తాను చెక్కు చెదరకుండా నిలుపుకో గలిగింది. అందుచేత - ఒక్కొక్కప్పుడు వాక్యంలోని పదాలన్నీ అరబ్బీ పదాలయినా, క్రియ, వాక్య నిర్మాణం ఆ వాక్యాన్ని ఫార్సీ వాక్యంగానే నిలిపి ఉంచుతున్నాయి.

పత్రికలలోను, నవలలలోను, ఉత్తరాలలోను నేడు వాడుకలో ఉన్న వ్యావహారిక 'ఫార్సీ' భాషలో ప్రాచీన ఫార్సీ లక్షణాలు, నేటి వ్యావహారిక భాషా లక్షణాలు, ఫ్రెంచ్, జర్మన్ మొదలైన పాశ్చాత్యభాషల పదజాలం కలగలిసి పోయి కనిపిస్తాయి. నేటి భాషకూ, 11 వ శతాబ్దం

నాటి రచయితల భాషకూ వాక్య నిర్మాణంలో ఎక్కువ తేడా కనిపించదు. అయితే - అనేక నూతన పదాలు ఫార్సీ భాషలో చేరడం, వెనుకటి మాటల కెన్నిటికో అర్థ విపరిణామం ఏర్పడడం జరిగింది.

ఆసియాలోని ఫార్సీ : మహమ్మద్ గజనీ సామ్రాజ్యంలో బుఖారా, సామర్ఖాండ్ అనే రెండు పెద్ద పట్టణాలుండేవి. అక్కడినుంచే ఇస్లాం మతం, పారసీక సంస్కృతి ఇటు భారతదేశానికి, అటు తుర్కీకి వ్యాపించాయి. క్రీ.శ. 1000 ప్రాంతంలో టర్కాయాన్ ప్రదేశాన్ని ముస్లిం ప్రభావానికి గురి అయ్యాయి. స్థానిక భాషలలో ప్రవేశించిన అపరిచిత పదాలను వారు ఫార్సీ ద్వారా వివరించవలసి వచ్చేది. మతాంతరీకరణ సందర్భంలో కూడా ఫార్సీ భాషనే వారు వాడుతూ వచ్చారు. ఆసియామైనర్ లోని ఆటోమన్ నాయకులు తమ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో ఫార్సీ భాషనే ఉపయోగించేవారు. తుర్కీభాష ఫార్సీ సాహిత్య గ్రంథాల అనువాదాలతోనే ఆరంభమైంది. తుర్కీ కవులు ఫార్సీనుంచి కొన్ని సుప్రసిద్ధ ఛందస్సులనూ, సాహిత్య ప్రక్రియలనూ మాత్రమే కాక, ఫార్సీ పదజాలాన్ని కూడా విశేషంగా గ్రహించారు. తత్ ఫలితంగానే నేటికీ గ్రాంథికమైన తుర్కీ భాషలో ఫార్సీ పాలు ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

సాహిత్యం : మొదటి డరైయస్ కాలం నుంచే ఫార్సీ సాహిత్య చిహ్నాలు కనిపిస్తున్నాయి. అతడు బెహిస్తూన్ కొండమీద, నాణేలమీద కిర్మన్షాలోను తన శాసనాలను ప్రాచీన ఫార్సీ భాషలోనే చెక్కించాడు. జోరాస్ట్రీయన్ మత గ్రంథాలలోని భాష కూడా ప్రాచీన ఫార్సీ భాషగానే పరిగణించబడుతుంది.

'అవెస్తా' అనే మాట ఫార్సీమత గ్రంథానికే కాక, అది వ్రాయబడిన మాండలిక భాషా భేదానికి కూడా పేరు. ఈ భాషకు సంస్కృతంతో సన్నిహితమైన సంబంధం ఉంది. ఇప్పుడు మనకు లభిస్తున్న అవెస్తా గ్రంథం వెనుక 21 సంపుటాలతో కూడి ఉండిన మూల గ్రంథంలో ఏకదేశం మాత్రమే! దీనిలో రెండు భాగాలు: 1. అవెస్తా మూలం, 2. 'ఖుర్దీ' అనబడే ప్రార్థనలు.

పహ్లావీ సాహిత్యం మత గ్రంథాలలో మాత్రమే నిలిచి ఉంది. వాటిలో దీన్ కర్ద్ర, మైన్యో-ఇ-ఖిరద్ అనేవి ప్రసిద్ధాలు. అనంతర ఫార్సీ రచనల పరిణామాన్ని గూర్చి పరిశీలించేటప్పుడు వీటికి ప్రత్యేకమైన ప్రాముఖ్యం ఉంది. యత్కారె జరిరాన్, ఇన్దార్-టే-ఖుస్రవీ, గవటాన్, కార్నామక్-ఎ అర్దేశర్ అనేవి కూడా ముఖ్యమైనవి!

ఫిరదౌసి రచించిన ఐతిహాసిక కావ్యానికి ఈ గ్రంథాలే ఆధారంగా ఉపయోగ పడ్డాయి.

అరబ్బుల విజయం అనంతరం : అరబ్ దండయాత్ర అనంతరం పహ్లావీ భాష స్థానాన్ని అరబ్బీ ఆక్రమించింది. ఇరాన్ లోని ప్రసిద్ధ శాస్త్రజ్ఞులూ, తత్వజ్ఞులూ అందరూ అరబ్బీ భాషలోనే రచనలు చేయడం మొదలుపెట్టారు. వారిలో తబరి, అవినెనా, బైజావి మొదలైనవారు ముఖ్యులు. పద్య కవిత్వంలో కూడా పాలకుల భాష అయిన అరబ్బీనుంచి 'ఖసీదా' గ్రహించబడింది. 'సమానిద్'లతో కళా, సారస్వతాలు పరిపుష్టా లయాయి. వారు కవులతోను, చరిత్ర రచయితలతోను 'గుండ్రని బల్ల' సమావేశాలు జరుపుతూ ఉండేవారు. అక్కడ ఆ రాజుల విజయావదానాలను గూర్చి కైవారాలు చేయబడుతూ ఉండేవి.

రూదకి అనే రచయిత ఈ 'సమానిద్' యుగానికి భూషణం వంటి వాడు. ఒక విధంగా ఫార్సీ భాషలో అతడు ఆదికవి. అతనితోనే ఇరాన్ రాజాస్థానకవిత్వం ఆరంభం అవుతుంది. ఈ కాలంలో వర్ధిల్లిన ఇంకో కవి దకికీ. షానామా అనే గ్రంథాన్ని ఈయనే మొదట ఆరంభించాడు.

గజ్నవీ వంశం వారు గజనీ నగరంలో కవుల, శాస్త్రజ్ఞుల సదస్సును పోషించేవారు. ఫార్సీ వాఙ్మయంలో దీని కెంతో ప్రసిద్ధి ఉంది. ఉన్ సూరి అంజరి, మనూచెహ్ ది, ఫర్రూఖి అనేవారు ఆ సదస్సుకు చెందిన ప్రముఖులే. వారిలో 'ఫిరదౌసి' అగ్రగణ్యుడు; అజరామరమైన తన షానామా ద్వారా ఇరాన్ కు ఆయన శాశ్వతమైన కీర్తి ప్రతిష్ఠలు కలిగించాడు.

మహమూద్ ఆస్థానాన్ని అలంకరించిన శాస్త్రజ్ఞులలోను, చారిత్రకులలోను అల్ బెరూనీ, అవినెన అత్యంత ముఖ్యులు. ఈ యుగంలో వ్యాప్తి పొందిన ఒక మత తత్వ సంప్రదాయానికి తాత్త్వికంగానూ, సాహిత్యపరంగానూ కూడా చాలా ప్రాముఖ్యం ఉంది.

సెల్జుక్ లు : వీరి కాలంలోని సుప్రసిద్ధ సారస్వతోపాసకులలో అయిన అబుల్ హసన్ ముఖ్యుడు. అతడు సాధారణంగా నిజాముల్ ముల్క్ అనే బిరుద్ నామంతో వ్యవహరింపబడుతూ ఉంటాడు. పరిపాలనా కళను గూర్చి అతడు నీయాసత్ నామా అనే గ్రంథం వ్రాశాడు.

సూఫీ మతానికి తాత్త్వికంగానే కాక, సాహిత్య దృష్ట్యా కూడా చాలా ప్రాధాన్యం ఉంది. ఏమంటే - ఫార్సీ సాహిత్యం అంతా ఈ సూఫీ తత్వంతో నిండి నిబిడికృతమై ఉంది.

సూఫీ ఉద్యమంలో చెప్పకోవలసిన మొదటి కవి అబూ సయీద్ అబుల్ ఖైర్. ఇతడు క్యాట్రెయన్ అనే పద్య రూపాన్ని పునరుద్ధరించి ప్రచారంలోకి తెచ్చాడు. ఖ్వాజా అబ్దుల్లా అన్నారీ ఈ క్యాట్రెయిన్ ల రచనలోను, 'మొనాజాకత్' (ప్రార్థనలు) రచనలోనూ సిద్ధహస్తుడు. సూఫీ కవులలో మరో సుప్రసిద్ధుడు సనాయీ. 'మన్నవీ' రూపాన్ని మొట్ట మొదట వాడినవాడు ఇతడే! హాదీకత్ - ఉల్ హకీక ఇతని ప్రసిద్ధమైన మన్నవీ.

ఈ కాలంలో వెలసిన సిద్ధాంతాలలో సూఫీ సిద్ధాంతంతో పాటు ఉమర్ ఖయామ్ ప్రచారం చేసిన నాస్తిక సిద్ధాంతాన్ని గురించి కూడా చెప్పకోవాలి. ఖయామ్ కవి మాత్రమే కాదు; జ్యోతిష్కుడు; గణకుడు; తత్వవేత్త కూడా. అతని రుబాయీలు ప్రపంచంలోని అన్ని భాషలలోకి అనువాదం పొంది విశేష ప్రశస్తి పొందాయి.

ఫార్సీ వాఙ్మయంలో పద్య రచనతో పోల్చి చూస్తే గద్య రచన చాలా తక్కువ. ప్రాచీన కాలంలో గద్యంలో వ్రాయబడిన శాస్త్ర గ్రంథాలలో జ భీర - ఏ - ఖ వారజంషాహీ ముఖ్యమైంది.

అల్ గజాలి అనే నీతితత్వవేత్తతో ఇస్లామిక్ సూఫీ తత్వంలో ఒక గొప్ప పరిణామ దశ ఆరంభమైంది. చాలా వరకు అతడు అరబ్బీ భాషలోనే వ్రాసినా, తన సుప్రసిద్ధమైన ఎహ్ డుల్ ఉతామ్ ఫిద్దీన్ ను కిమియా షాజత్ అనే పేరుతో ఫార్సీ భాషలో కూడా రచించాడు. అరూజి సమర్ఖండి రచించిన చహార్ మకాలా తాత్త్విక విషయాలతో కూడిన జీవిత చరిత్ర.

అన్వరి, భాకాని తమ జీవితాలలో అధికభాగాన్నే స్తోత్ర రచనలు చేయడంలో గడిపారు. పిపిధ కథల నుంచి గ్రహించబడిన సుప్రసిద్ధ ప్రేయసీ ప్రియుల వృత్తాంతాలతో శృంగార కవిత్వం రచించబడింది. ఇలాంటి రచనలకు (గంజా) నిజామీ నాయకుడు. ఖంస అనబడే ఇతడు రచించిన అయిదు మన్నవీలను తరువాతి కవులు అనేకులు అనుకరించారు.

సనాయీ తరువాత సూఫీ సంప్రదాయాన్ని కొనసాగించినవాడు, ఫరీద్ ఉద్దీన్ అత్తార్. అతని సుప్రసిద్ధ రచన మంతిఖ్-ఉల్-తైర్. అతడు తజ్ కిరత్ అల్ బొలియా అనే గద్య గ్రంథంలో ముస్లిం సన్న్యాసుల, వేదాంతుల జీవిత చరిత్రలనూ, ప్రవచనాలనూ సంకలనం చేసి ప్రకటించాడు.

'మూలానా-ఎ-రూమీ' అనే నామాంతరం గల జలాలుద్దీన్ శాస్త్రాలలో మంచి జ్ఞానం గడించిన తరువాత, సాహిత్య జీవితం ప్రారంభించాడు. మంగోలీ దండయాత్రలు

అతని రచనోత్సాహానికి ఎలాంటి అటంకాన్నీ కలిగించినట్టు కనిపించదు. ఇతని రచనలలో ఒకటి అయిన ఒక మన్నవీకి సూఫీ ప్రపంచం అంతటా పహ్లావీ భాషలో వ్రాసిన ఖురాన్ అనే ప్రసిద్ధి ఏర్పడింది.

సాదీ మహాకవి అన్ని రకాల పద్య కవితలూ చెప్పాడు. బోస్తాన్, గులిస్తాన్ అనే ఇతని రచనలు ఆధునిక భాష లన్నిటిలోకీ అనువదింప బడడమే ఇతని ప్రతిభకు తార్కాణం.

మంగోల్ లు కూడా శాస్త్రం, చరిత్రల విలువను బాగా గుర్తించారు. మంగోల్ ల రాకకు ముందు పేరెన్నిక కన్నవాడు నసీరుద్దీన్ అనే తత్వవేత్త. ఇతడు జ్యోతి ష్కుడూ, గణకుడూ కూడా. అక్లాకే-ఎ-నాసిరి అనే ఇతని ప్రసిద్ధ గ్రంథం దేశీయ ఫార్సీభాషలో రచించబడింది. ఇస్లామ్ వాఙ్మయంలో ఉన్న నీతి గ్రంథాలన్నిటిలో దీనికంటే ప్రశస్తమైన గ్రంథం మరొకటి లేదు. హలాగు కార్యదర్శి అయిన అతామలిక్ మంగోల్ ల చరిత్రను వివరంగా రచించాడు. ఈ గ్రంథానికే అటు తరువాత తారిఖ్-ఎ-జహాన్ గుషా అని ప్రసిద్ధి ఏర్పడింది.

ఏల్ఖానీ యుగంలో పద్యరచన చాలా తక్కువ. నిజామీని మిక్కిలి జయప్రదంగా అనుకరిస్తూ ఖాజా (కిర్మాన్ నివాసి) తనయుగంలోని కవులందరిలో అగ్రేసరు డయాడు. రఘ్నత్-ఉల్-అన్వార్ అనే నీతి కావ్యం అతడు వ్రాశాడు. దీనికి నిజామీ రచించిన ముఖ్సన్ ఉల్-అన్వార్ మేలుబంతి. ఏల్ఖాన్ యుగం చివరి సంవత్సరాలలో- అనగా, తైమూర్ లంగ్ పరియా మీదికి దండెత్తి రావడానికి ముందరి 50 సంవత్సరాలలో - సూఫీ సాహిత్యం గొప్ప అభ్యుదయం సాధించింది. మహమూద్ షబీస్తరీ రచించిన లమ్ ఆత్ ఆఫ్ ఇరాఖీ, గుల్నా ఎ-రాజ్ అనే తాత్త్విక కావ్యాలు రెండూ ఈ యుగం సాహిత్యంలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందిన కావ్యాలు.

ఫార్సీ మహాకవులలో చివరివాడు హఫీజ్. భావ నైశిత్యంలోను, భావనా సౌందర్యంలోను ఫార్సీకవులలో ఇతడు అగ్రగణ్యుడు. 'ఖసీదా'లూ, 'రుబాయాత్'లూ మాత్రమే కాక 'గజల్' లు కూడా ఇతడు వ్రాశాడు. 'గజల్'ల రచనవలననే ఇతనికి అధిక ప్రశస్తి వచ్చింది. 'షిరాజ్ కోకిల' గా ఇతడు ప్రసిద్ధు డయాడు.

తైమూరిడ్ యుగం : ఏల్ఖాన్ యుగంలో లాగానే తైమూరిడ్ యుగంలో కూడా విద్వాంసులు అనేకులు పలు చరిత్ర గ్రంథాలు వ్రాశారు. ఎందరో సంకలన కర్తలు సేకరించిన గ్రంథాలు ఎన్నో ఇప్పుడు లభిస్తున్నా, ఈ యుగంలో అగ్రశ్రేణికి చెందిన చారిత్రకుడు ఎవ్వడూ కనిపించదు. ఉన్నవారిలో హఫీద్ అబ్రూ చెప్పకోదగ్గవాడు. విశ్వ చరి

త్రను గురించి ఇతడు జుబ్దతుల్ తవారీఖ్ అనే ఉద్గ్రంథం రచించాడు. తైమూరిడ్ యుగంలో కొందరు కవులూ, తత్వచింతకులూ కూడా ఉన్నారు. జామీ రచనలు అనేకం గద్యంలో ఉన్నాయి. సాదీ గులిస్తాన్ ను మేలు బంతిగా గ్రహించి, బహరిస్తాన్ అనే ఉత్తమ గద్య గ్రంథం ఇతడు రచించాడు. నిజామీని అనుకరిస్తూ ఆ ఛందస్సులోనే ఇతడు 5 మన్నవీలు రచించాడు. సీల్లల్-అల్-జహబ్, సుబహ్-తుల్-అబ్రూద్ అనే మన్నవీలలో అతని ప్రతిభ విస్తృతంగా గోచరిస్తుంది. దౌలత్ షా రచించిన తజ్కీరత్-తుస్-భాఝ అనే ప్రసిద్ధ జీవిత చరిత్ర తైమూరిడ్ యుగం చివరి భాగంలో రచించబడింది. ఆధునిక ఫార్సీ సాహిత్యం : పర్షియా సాహిత్య చరిత్రలో సఫవిద్ యుగం (పునరుద్ధరణ యుగం)లో భారతదేశం తోనూ, యూరప్ దేశాలతోనూ ఫార్సీ భాషకు సంపర్కం ఎక్కువ కావడం, మతవిశ్వాసం పెంపొందడం ప్రధాన లక్షణాలు. పర్షియా జాతీయజీవితంలో ఇది పునరుద్ధరణ యుగంగా పరిగణించబడుతుంది. 19 వ శతాబ్ది సాహిత్యంలోనే మత భావాలు ఎక్కువగా ప్రతిఫలిస్తున్నాయి. సఫీవి-షా-అబ్బాస్ ఆ కాలంలోని ప్రతిభావంతులైన రచయితల నందరినీ ఆకరించి పోషించాడు. ఈ యుగంలోని సుప్రసిద్ధ కవులలో మొహ్సినెకాషిఫి, హతీఫ్, వహాయీ, ఫాఘానీ ముఖ్యులు. హతీఫ్ కవి తైమూర్ విజయాలను వర్ణిస్తూ వ్రాసిన తైమూర్ నామా ఫార్సీ కవిత్యానికి క్రొత్తజీవం పోసింది.

హిలాల్ అస్తరాబాది ఈ యుగానికి చెందిన సూఫీ కవి. సుప్రసిద్ధమైన అతని మన్నవీ షుల్-ఉ-ఖదా అని ప్రసిద్ధి చెందింది. షా ఇస్మాయిల్, షా అబ్బాస్ ల మధ్యకాలంలో ప్రతిభావంతులైన కొందరు కవులు జన్మించారు. సాం మీర్జా అనే రచయిత తుహ్-ఎ-సామి అనబడే కొన్ని జీవిత చరిత్రలను రచించాడు. 'అస్కందర్ మున్నీ' అనే రచయిత తారిఖ్ ఆలం-ఆరా-ఎ-అబ్బాసీ అనే పేర బహు వివరాలతో కూడిన ఒక చరిత్ర రచించాడు. ఇండియాలో : భారతదేశంలో మొగల్ ప్రభువుల కాలంలో - ముఖ్యంగా అక్బర్ చక్రవర్తి ఆస్థానంలో - ప్రతిభావంతులైన ఫార్సీ విద్వాంసులు ఎందరో ఫార్సీ ఉద్ గ్రంథాలను వెలయించారు. అలాంటి వారిలో పారసీక దేశీయుడు ఖోద్మీర్ అనే చారిత్రకుడు ఒకడు. బాబర్ కోరికమీద అతడు రవ్ జతుస్సా అనే చరిత్ర గ్రంథాన్ని భారతదేశం లోనే ఉండి రచించాడు. ఇతడు వ్రాసిన మరో ఉద్గ్రంథం హబీబ్ ఉన్ సీయర్. షర్ఫుద్దీన్ హుమయూన్ నామా అనే గ్రంథం వ్రాశాడు.

అక్బర్ చక్రవర్తి కవులను ఎక్కువగా ఆదరించాడు. ముష్ఫిఖి (బుఖారా) అనే గేయ కవిని, 'హుసేన్ సవాయీ' (మషాద్) అనే మన్నవీ రచయితను అక్బర్ పోషించాడు. అక్బర్ కొలువులోని ప్రధానకవి ఉర్దీ (షిరావాసి) బహు గ్రంథకర్త అయిన 'హైజీ' నిజామీ శైలిని అనుసరిస్తూ మన మహాభారతంలోని నల దమయంతుల కథను ఫార్సీ భాషలో రచించాడు.

జుహూరీ (టెహరాన్ వాసి) సాకీనామా అనే మన్నవీ వ్రాశాడు. ఇతణ్ణి అనుకరిస్తూ హఫీజ్ అలాంటిదే మరో మన్నవీ రచించాడు. జామీ తరువాత వచ్చిన కవులలో తబ్రిజీ కుటుంబానికి చెందిన 'సాయెబ్' (ఇస్ఫహాన్ వాసి) మిక్కిలి సమర్థుడైన కవిగా పరిగణించ బడుతున్నాడు. అతడు భారతదేశంలో షాజహాన్ కొలువులో కొంత కాలం గడిపాడు. అతని పద్యసంకలనం (దివాన్)లో - అనేక 'గజల్'లు, క్వాటెయన్లు, పలువురు పోషకుల స్తుతులు, కొన్ని తుర్కిష్ గజల్లు ఉన్నాయి.

సఫవిద్ యుగం తరువాత కూడా కొన్ని పాత కవితా ప్రక్రియలు ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉన్నా, పాశ్చాత్య సంపర్కం, నూతన ప్రభావాలూ కొంత పరివర్తనం కలిగించాయి. ప్రాచీన సంప్రదాయానికి చెందిన ఈ కాలపు ప్రసిద్ధ ఫార్సీ కవులలో ముఖ్యుడు షేక్ ఆలీ హజీన్ (18 వ శతా.). ఇతడు తన కాలంలోని కవులను, పండితులను గురించి తజ్ కీరతుల్ - ఉ ఆసరన్ అనే గ్రంథం రచించాడు.

19 వ శతాబ్దిలో ఇరాన్ లో జన్మించిన కవులలో హబిబుల్లా ఖా ఆనీ మిక్కిలి ప్రతిభావంతుడు. ప్రాచీన యుగంలోని మహాకవుల రచనలలోని కొన్ని ఉదాత్త కవితా లక్షణాలు ఇతని కవిత్వంలో లోపించినప్పటికీ, ఇతని హేళన లలోను, స్తుతులలోను మహాకవిత్వ లక్షణాలు కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి. గొప్పకవి, గేయకారుడు అయిన రజాఖాన్ లాలాబక్షి మజ్రూ-ఉల్-పునహ, రియాజుల్ అరిఫీన్ అనే రెండు ఉత్తమ గ్రంథాలు రచించి సాహిత్యానికి ఇంతంత అనరాని వన్నె చేకూర్చాడు.

దీర్ఘ విలాప కావ్యాల నుంచి పరిణమించిన 'తాజియా'లు ఆధునిక కాలంలోనే వృద్ధి పొందాయి. 19 వ శతాబ్దిలో బాబ్ వాదం వచ్చింది. దీనికి చారిత్రక మైన విలువే ఎక్కువ అయినా, సాహిత్య ప్రాధాన్యం కూడా లేకపోలేదు. బాబ్ అనేక గ్రంథాలు రచించాడు. వాటిలో మిక్కిలి ముఖ్యమైంది బయాన్. హజీ-జైనుల్-ఏ-ఆబిదీన్ తన పర్యటనలను గురించి వర్ణిస్తూ సీయహత్-నామా-ఏ-ఇబ్రహీమ్ అనే గ్రంథం మనోహరమైన శైలిలో రచించాడు.

పాశ్చాత్య కళా విజ్ఞానాల ప్రభావం చేత ఆధునిక కవిత్వంలో గొప్ప పరివర్తనం ఏర్పడింది. నవ్య కవులు నూతన వస్తువులను గ్రహించి కవితా రంగాన్ని విస్తృతం చేశారు. ఈ నూతనోద్యమం ఫార్సీ కవిత్వానికి కృతక సంప్రదాయ శృంఖలాల నుంచి విముక్తి కలిగించింది. ఆధునిక ఫార్సీ కవిత్వం ప్రధాన లక్షణాలను ఈ క్రింది విధంగా సంగ్రహించవచ్చును:

1. కృతకం, ఆలంకారికం అయిన శైలికి స్వస్తి చెప్పబడింది. 2. మానవ జీవితానికి సంబంధించిన సర్వ రంగాలనుంచి వినూతన వస్తువులు గ్రహించడం ఆరంభమైంది. 3. కాయక శృంగార వర్ణనతో కూడిన కావ్యాల సంఖ్య తగ్గింది.

ఆధునిక కవిత్వంలో కొన్ని లోపాలు కూడా లేకపోలేదు. పెక్కు కావ్యాలలోని రచన కవితాశక్తి లోపించి ఛందోబద్ధమైన వచనం లాగ కనిపిస్తోంది. ఉదా: షారిదా రచించిన అవ్ దార్. కొన్ని కావ్యాలు జనసమూహాలకు డెమోస్టనీస్ ఇచ్చిన ఆవేశపూరితమైన ఉపన్యాసాలలాగ ఉంటాయి. ఉదా. అఖ్ గరువతన్ ఫరోష్.

ఆధునిక యుగంలోని రాజనీతి, దేశభక్తి ప్రధానాలైన కావ్యాలలో కూడా శృంగారం (ప్రేమ), వీరం, కరుణ మొదలైన రసాలు గోచరిస్తున్నాయి. ఈరజ్ మీర్జా రచించిన మోదర్, బిల్వ-ఎ-మోదర్ అనే రెండు కావ్యాలూ ఇందుకు నిదర్శనం.

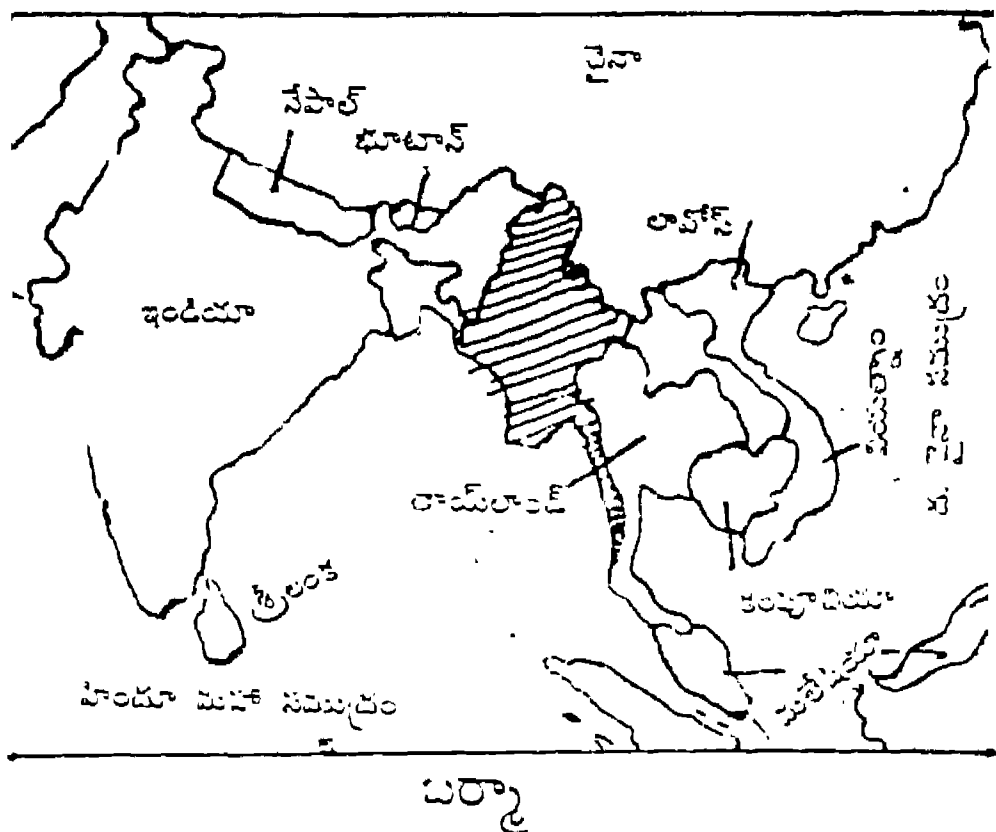
కొన్ని కావ్యాలు వైదుషీ చమత్కారాలతో నిండి ఉంటాయి. ఇందుకు పూరల్ వ్రాసిన మా హెబె మెహర్ చక్కని ఉదాహరణ. ఇరాన్ లోని ఆధునిక ఫార్సీ కవయిత్రులలో పర్వీన్-ఎ-తెసామీ సుప్రసిద్ధురాలు.

ఆధునిక పరియా ఆస్థానకవి బహుమషాది. మహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ వహబ్ ఖజ్వీనీ, రజాజాదానీ షహాఫక్ సయీద్ నఫీసీ నేటి ఉత్తమ ఫార్సీ వచన రచయితలు.

రషీద్.(బా.శ్రీ.)

బర్మీస్ భాష - సాహిత్యం

భాష : బర్మీస్ భాష, దానికి సన్నిహిత సంబంధ మున్న లోలో మాండలికాలూ, బర్మా, దాని పరిసర దేశాల్లో వినబడే కచినిష్, కుకిష్ భాషలూ సీనా-టిబెటన్ భాషాకుటుంబానికి చెందిన టిబెటన్-బర్మన్ వర్గానికి సంబంధించినవి. ఇందులో అరకానీజ్, దాను, ఇంథా అల్పి, లాషీ, మారు మొదలయిన మాండలికాలు ఉన్నాయి. ఆధునిక ప్రామాణిక బర్మీస్ భాష పురాతన బర్మీస్ లో పోల్చి చూస్తే మిగతా మాండలికాల కన్న ఎక్కువ మార్పు చెందింది.

బర్మీస్ పదాలు చాలావరకు ఏకాక్షరాత్మకాలు. బర్మీస్ స్వరప్రధానమైన భాష- అంటే ఒకే పదానికి స్వరాన్ని బట్టి అర్థాలు మారుతూ యన్నమాట.

11 వ శతాబ్దం మధ్యకాలం నుంచి బర్మీస్ లిఖిత రూపంలో మనకు లభ్యం అవుతుంది. భారతీయ భాష అయిన పాళీ బర్మీయులకు పవిత్రమైన భాష అవడంచేత తమ భాషకు పాళీ లిపినే కొద్ది మార్పులతో వారు స్వీకరించారు.

సాహిత్యం : అతి ప్రాచీనమైన బర్మా సాహిత్యం శిలా శాసనాల్లోనే కనిపిస్తుంది. మిక్కిలి పురాతనమైన శాసనం 1113 నాటి 'మెయిజెయి' లేక మయిన్కాబాకు, బయోక్ - క్వి. ఈ శాసనాలు సాధారణంగా వ్యక్తుల పేర అంకితం చేయబడ్డ సాంప్రదాయక చిహ్నాలు.

15 వ శతాబ్ది మధ్య భాగం నుంచి సృజనాత్మకమైన బర్మీస్ సాహిత్యం కనపడుతుంది. ఇది ప్రధానంగా తాటాకుల మీద గంటంతో వ్రాయబడేది. ఈ సాహిత్యానికి 19 వ శతాబ్దం వరకూ బౌద్ధ చక్రవర్తులే పోషకులు. గ్రంథకర్తలు బౌద్ధ సన్యాసులు. బౌద్ధ మతంలో శిక్షితులయి ఆస్థానానికి చెందినవారూ, కవయిత్రులూ కూడా కొందరు ఉన్నారు. ఆ రచనలలో కొన్ని పద్య కావ్యాలుగా వ్రాసిన బౌద్ధ జాతక కథలు (పోయీ), కొన్ని బౌద్ధ మత గ్రంథాలు ఆధారంగా వ్రాసిన పద్య నీతి కథలు, కొన్ని స్తుతి పద్యాలు (మూగన్), కొన్ని చారిత్రక పదాలు (ఎగియన్), కొన్ని ప్రకృతి ప్రేమ గేయాలు (యదు), కొన్ని టే-దత్, దాన్-చో, లే-చో, ద్వే-చో, బా-లే అనబడే చిన్న చిన్న గేయాలు. ఇవి గాక కొన్ని లేఖలూ (మియిట్టన్జా), కొన్ని ఆస్థానంలో ప్రదర్శనకు యోగ్యంగా ఉండే రూపకాలూ, కొన్ని ప్రాచీన రంగస్థల నాటకాలూ

(ప్యా-జప్) కూడా ఉన్నాయి. అందులో 50 కి పైగా పద్య రచనలతో కూడినవి. బౌద్ధ ధర్మాసక్తి, ఆస్థానోచితమైన భాషా మాధుర్యాలు వీటి ప్రత్యేక లక్షణాలు.

ఈ యుగంలో పద్య కావ్యాలు విరివిగా వ్రాయబడ్డాయి, వచనం ఉపేక్షించబడలేదు. అందులో చాలాభాగం పాళీ భాషలోని జాతక కథలకూ, బర్మీయ పూర్వ చరిత్రలకూ అనువాదాలు. చిన్న చిన్న వాక్యాలతో, శిథిల బంధం కల వాక్యభాగాలతో, నిరంకుశాలైన పిరామ చిహ్నాలతో ఈ వచన రచన సాగింది.

1870 లో దిగువ బర్మాలో ముద్రణాలయాలు స్థాపించబడడంతో సాహిత్య చరిత్ర ఒక పెద్దమలుపు తిరిగింది. 1875 నుంచి వెనుకటి పద్య గ్రంథాల స్థానాన్ని నవలలు, కథానికలు ఆక్రమించాయి. 1920 లో రంగూన్ విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించబడింది. అప్పటినుంచి కొత్తతరం రచయితలు పద్యం, కథ, వ్యాసం మొదలయిన ప్రక్రియలతో ఆధునిక బర్మా వాఙ్మయాన్ని సుసంపన్నం చేశారు. అనువాదాలు, అనుసరణల ద్వారా ఇతర దేశాల సాహిత్యం బర్మీయులకు అందుబాటులోకి వచ్చింది. 1948 లో బర్మా యూనియన్ స్థాపించబడడంతో జాతీయసంస్కృతి పట్ల అభిమానం, ప్రత్యేక శ్రద్ధ వ్యక్తం అయ్యాయి. అధికార భాషగానూ, బోధనా భాషగానూ ఇంగ్లీషుకు బదులుగా బర్మీస్ భాషనే వాడనారంభించారు. ప్రభుత్వం కూడా భాషాభివృద్ధికి ప్రోత్సాహాన్నిస్తూ, ఉత్తమ శ్రేణికి చెందిన బర్మీస్ నవలలకు బహుమతుల నీయ నారం భించింది.

డి.వెం. (వ.సుం.)

భారత దేశపు భాషలు-సాహిత్యాలు

భాషలు : 1981 వ సంవత్సరపు జనాభా లెక్కల ప్రకారం భారతదేశపు జనాభా 84,39,30,861. సుమారు 1,652 భాషలు భారతదేశంలో వ్యవహారంలో ఉన్నా, లిపి, సాహిత్యం ఏర్పడిన భాషల సంఖ్య అతి స్వల్పమే!

సాహిత్యాలు : భారతదేశ సంవిధాన సభ మన రాజ్యాంగం లోని 8వ షెడ్యూల్లో 18 భాషలను మాత్రమే జాతీయ భాషలుగా గుర్తించి నమోదు చేసింది. అవి: 1. అస్సామీ, 2. ఉర్దూ, 3. ఒరియా, 4. కన్నడం, 5. కాశ్మీరీ, 6. కొంకణి, 7. గుజరాతీ, 8. తమిళం, 9. తెలుగు, 10. నేపాలీ, 11. పంజాబీ, 12. బెంగాలీ, 13. మణిపురీ, 14. మరాఠీ, 15. మలయాళం, 16. సంస్కృతం, 17. సింధీ, 18. హిందీ ఈ భాషా వ్యవహారాల సంఖ్యను, ఈ క్రింది పట్టిక తెలుపుతుంది.

1.	అస్సామీ	89,58,977
2.	ఉర్దూ	3,53,23,282
3.	ఒరియా	2,28,81,053
4.	కన్నడం	2,68,87,837
5.	కాశ్మీరీ	31,74,684
6.	కొంకణి	15,22,684
7.	గుజరాతీ	3,31,89,039
8.	తమిళం	4,47,30,389
9.	తెలుగు	5,42,26,227
10.	నేపాలీ	12,86,824
11.	పంజాబీ	1,85,88,400
12.	బెంగాలీ	5,15,03,085
13.	మణిపురి	-
14.	మరాఠీ	4,96,24,847
15.	మలయాళం	2,59,52,966
16.	సంస్కృతం	2,946
17.	సింధీ	19,46,278
18.	హిందీ	26,41,89,057

వీటిలో సంస్కృతం, ఉర్దూ, సింధీభాషలు ఏ ఒక్క ప్రాంతంలోనూ వ్యవహారభాషగా లేకపోయినా, సంస్కృతం సాంస్కృతిక భాషకావడంవల్లనూ, ఉర్దూ, సింధీ భాషల వ్యవహారాలు మనదేశంలో ఉంటూ సాహిత్యసృష్టి చేస్తూ ఉండడంవల్లనూ వీటిని కూడా భారతీయ భాషల్లో చేర్చారు.

1954 లో ఏర్పాటు చేసిన సాహిత్య అకాడమీ మొత్తం 22 భారతీయ సాహిత్య భాషల్ని గుర్తించింది. రాజ్యాంగంలో లేని ఇంగ్లీషు, డోగ్రీ, మైథిలీ, రాజస్థానీ భాషలు కూడా వీటిలో చేరాయి.

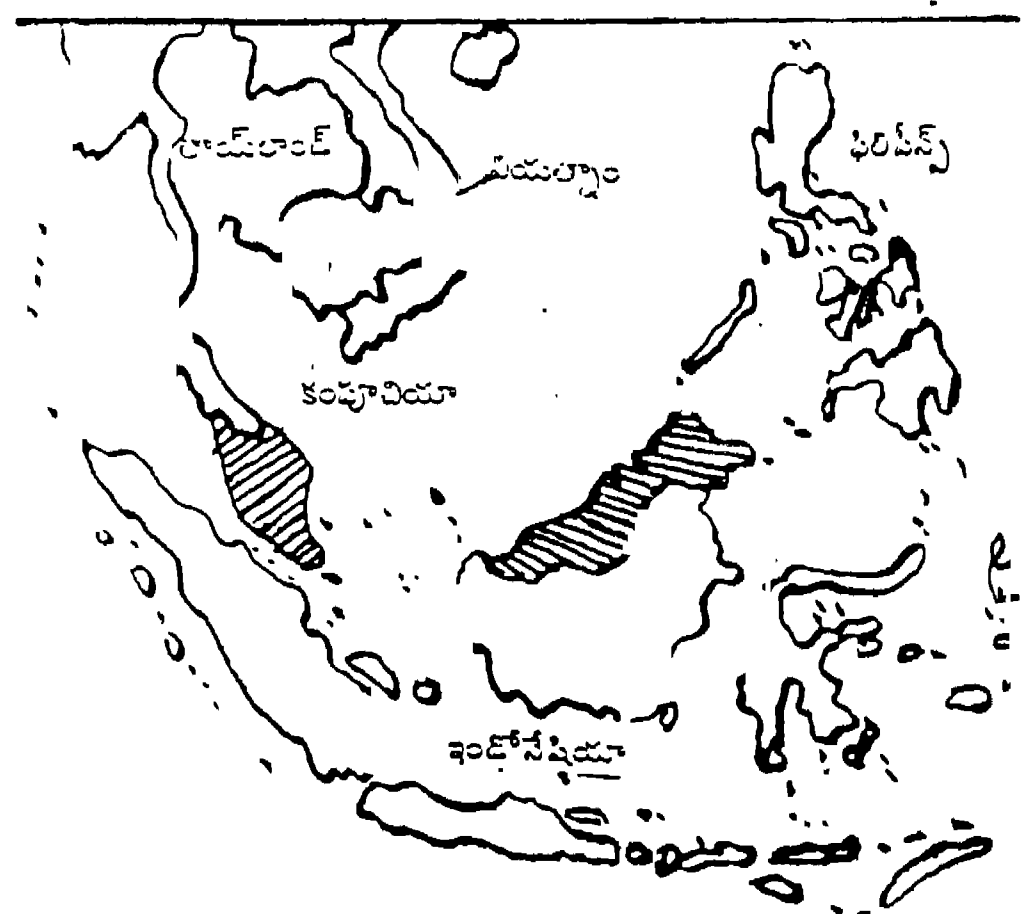
భారత దేశపు ప్రభుత్వ భాషలు రెండింటిలో ఒకటిగా గుర్తించబడిన ఇంగ్లీషు భాషా పఠన పాఠనాలు స్వాతంత్ర్యానంతరం కూడా కొనసాగుతూ ఉండడం వల్లా, ఇంగ్లీషులో సాహిత్య సృష్టి కూడా జరుగుతూ ఉండడంవల్లా అది కూడా భారతీయ సాహిత్య భాషగా గుర్తింపబడింది. జమ్ము, కాశ్మీర్ రాష్ట్రంలో కాశ్మీరీతో పాటు డోగ్రీ భాషలో కూడా సాహిత్య సృష్టి జరుగుతూ ఉండడం వల్ల డోగ్రీని కూడా ఒక సాహిత్య భాషగా గుర్తింపవలసి వచ్చింది. కొంకణి బొంబాయి రాష్ట్రంలో మరాఠీతో పాటుగా వృద్ధి పొందుతున్న మరొక సాహిత్య భాష. నేపాలీ భాష నేపాలీ దేశపు భాషే అయినా సింధీల లాగే నేపాలీలు కూడా మన దేశంలో స్థిరపడి తమ భాషలో సాహిత్యాన్ని పెంపొందించుకుంటూ ఉండడంవల్ల దానిని కూడా ప్రత్యేక భారతీయ సాహిత్య

భాషలుగా సాహిత్య అకాడమీ గుర్తించింది. పై 22 భాషలలోనూ సృష్టి అవుతున్న సాహిత్యాలను కలిపి భారతీయ సాహిత్యంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. (ఆ యా సాహిత్యాలను గూర్చిన వివరాలకు మా. భారత భారతీ సంపుటం).

చంద్ర

మలయ్ భాష - సాహిత్యం

భాష : 'ఆస్ట్రోనేషియన్' (మలయో-పోలినేషియన్) భాషా కుటుంబంలో ఇండోనేషియన్ శాఖకు చెందిన ఒక భాష. ఈ భాష మాట్లాడే వారు 1 కోటి 30 లక్షల మంది పై విలుకు ఉన్నారు. మలయా ద్వీపకల్పంలోనే కాకుండా సుమత్రా, బోర్నియోలలోనూ, మరికొన్ని ఆ ప్రాంతంలోని చిన్న చిన్న దీవులలోనూ కూడా ఈ భాష మాట్లాడేవారు ఉన్నారు. మలేషియా, ఇండోనేషియా లలో రెండవ భాషగా పిస్తూతంగా ఈ భాష వాడుకలో ఉంది. సుమత్రాలో మాట్లాడే మినాంగ్ కబౌ, కెరిన్జీ, రెజాంగ్ వంటి ఇతర భాషలతో మలయ్ భాషకు సన్నిహితమైన సంబంధం ఉంది. బోర్నియో, జావాలలోని ఇతర ఆస్ట్రోనేషియన్ భాషలతోనూ, వియత్నాంలో మాట్లాడే వామ్ భాషతోనూ కూడా దీనికి ఎంతో కొంత సంబంధం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

మలేషియా

మలయ్ భాషలోని వివిధ మాండలికాలలో మిక్కిలి ప్రధానమైంది దక్షిణ మలయా ద్వీపకల్పంలో మాట్లాడే మాండలికం. ప్రామాణిక మలయ్ భాషకూ, ఇండోనేషియా రిపబ్లిక్‌లోని అధికార భాష అయిన 'భాషా

ఇండోనేషియా'కూ కూడా అదే ఆధారం! బజారు మలయ్ (మెలయు పసార్) అనే మాండలికాన్ని తూర్పు ఇండియా ద్వీపకల్పంలో అనుబంధ భాషగా విస్తృతంగా వాడుతున్నారు. ఇండోనేషియాలోని డచ్ వారు మాట్లాడే మలయ్ భాషకు ఇదే ఆధారం. మలేషియాలోని చైనీయ వర్తక బృందాలు మాట్లాడే బజారు మలయ్ మాండలిక ప్రభేదాన్ని బాబా మలయ్ అంటారు. మలయ్ భాషతో సన్నిహిత సంబంధం గల భాషలలో లేక మాండలికాలలో ఇబన్ (సీదయాక్), బ్రూనైమలయ్, సాంబాస్ మలయ్, కుటై మలయ్, బంజారీస్ అనేవి బోర్నియోలో వాడుకలో ఉన్నాయి.

మలయ్ భాషా వ్యాకరణంలో ప్రత్యయాల వాడుక, మాటల ద్వీరుక్తి ప్రముఖంగా కవిపిస్తాయి. ఉదాహరణకు 'డీబెలి' అంటే కొనబడింది అనీ, 'మెంబెలి' అంటే 'కొను' అనీ అర్థం వస్తుంది. అలాగే 'మౌ-కోరుట' అనే ధాతువు నుంచి ఏర్పడే 'కెమావన్' అనే మాటకు కోరిక అని అర్థం. ఈ భాషలో బహువచనాన్ని సూచించడానికి ద్వీరుక్తి వాడతారు. 'రుమహ్' అంటే ఇల్లు; 'రుమహ్ - రుమహ్' అంటే ఇళ్లు.

ఆధునిక కాలంలో మలయా భాషను లాటిన్ వర్ణ మాలతో స్వల్పమైన తేడాలు గల రెండు విభిన్న లిపులలో వ్రాస్తున్నారు. వాటిలో ఒకటి ఇండోనేషియా లోనూ, మరొకటి మలేషియాలోనూ వాడుకలో ఉన్నాయి. జాపీ అనబడే ఒక రకపు అరబ్బీ లిపిని కూడా మలయాలోనూ, సుమత్రాలోని కొన్ని ప్రాంతాలలోనూ వాడుతున్నారు. మలయ్ భాషలో లభించిన తొలి లిఖిత ఆధారాలు 7 వ శతాబ్ది చివరి భాగానికి చెందిన కొన్ని సుమత్రన్ శాసనాలు. అవి దక్షిణ భారత దేశానికి చెందిన పల్లవ లిపిలో ఉన్నాయి.

మలయ్ భాషలో పద సంపద ఎక్కువ. క్రీస్తుశకం ఆరంభ కాలం నుంచీ సంస్కృత భాష ప్రభావం, 14 వ శతాబ్దం నుంచీ అరబ్బీ భాష ప్రభావం ఈ భాషమీద కవిపిస్తాయి. అనంతర కాలంలో ఇంగ్లీష్, డచ్ మొదలైన పాశ్చాత్య భాషలనుంచీ, తమిళం, హిందూస్థానీ మొదలైన భారతీయ భాషలనుంచీ, చైనీస్, జావానీజ్ భాషల నుంచీ కూడా పదజాలం ఎక్కువగా ఈ భాషలో ప్రవేశించింది.

సాహిత్యం : చరిత్రలు, పల్లె పాటలు (పాస్టామ్) మినహాయిస్తే ఇంచుమించు మలయా సాహిత్య మంతా అనువాద ప్రాయమే అని చెప్పాలి. హిందూ యుగంలో (400-1400) వెలువడిన సాహిత్యం ఏదీ నేడు లభిం

చడం లేదు. రామాయణ, మహాభారతాలు, జావానీజ్ కథాచక్రం మలయాలోని గొప్ప విద్యాకేంద్రం అయిన మలక్కాలో 1450 ప్రాంతంలో పెర్-అరబిక్ లిపిలో రచించబడ్డాయి. మలయాదేశం ముస్లిం మతాన్నే అవలంబించినా, భారతీయ శృంగార కథలనూ, హిందువుల పురాణ కథలనూ, పారశీకుల ఇతిహాసాలనూ, అరబ్బీ కథలనూ ఎక్కువగా ఆదరించింది. 'శుభాంతమైంది అంతా శుభమే' అని ఒక కథ. ఇంకో కథ ఓల్డెర్ జడిగ్ నుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్నది. పారశీ భాషనుంచి అలెగ్జాండర్ కథ, శుక కథలు, అమీరీ హంజా కథలు అనువదించబడ్డాయి. బిడ్ మీది కథలకూ, భక్తియార్ కథాచక్రానికి అనేక పాఠాంతరా లున్నాయి. నూరు ప్రశ్నల గ్రంథం మలయాకు పారశీ భాషనుంచి వచ్చిందే! యూరప్ ఖండంలోని ఇస్లాం మతానికి సంబంధించి తెలిసిన మొదటి ఉదంతం ఇదే అని భావిస్తున్నారు. 15వ శతాబ్దం నుంచి ఎలాంటి సాంకేతిక పదాల సహాయం లేకుండానే మలయ్ రచయితలు ఇస్లాం మత విశ్వాసాలనూ, న్యాయాన్నీ, తత్వాన్నీ ప్రపంచించడం వారి రచనా కౌశలాన్నీ, బుద్ధి సంపదనూ స్పష్టం చేస్తోంది. ప్రాచీన సింగపురం, మలక్కాలచరిత్ర (మలయా కథావళి), అటు తరువాత వచ్చిన పెడహ్ కథావళి, మిన మెలయు, రాజా అలిహజి వ్రాసిన తుహఫుల్, అల్-సీ పీస్ లాంటి చరిత్రల కన్నింటికీ ఒజ్జబంతి అని చెప్పాలి. అరబ్, భారతీయ వంశానికి చెందిన మున్నీ అబ్దుల్లా (1796-1854) మలయ్ భాషలో మొట్టమొదటి స్వీయ చరిత్ర రచించాడు. అదే కాక ఆయన మలయా తూర్పు తీరపు యాత్రాస్థల వివరాలు, మక్కా తీర్థయాత్ర అనే గ్రంథాలను కూడా వ్రాశాడు.

20 వ శతాబ్దంలో ప్రధానంగా పాఠ్య పుస్తకాలూ, ఈజిప్టు మూలాలను అనుసరించి రచించిన కథాపుస్తకాలే ఎక్కువగా వెలువడ్డాయి.

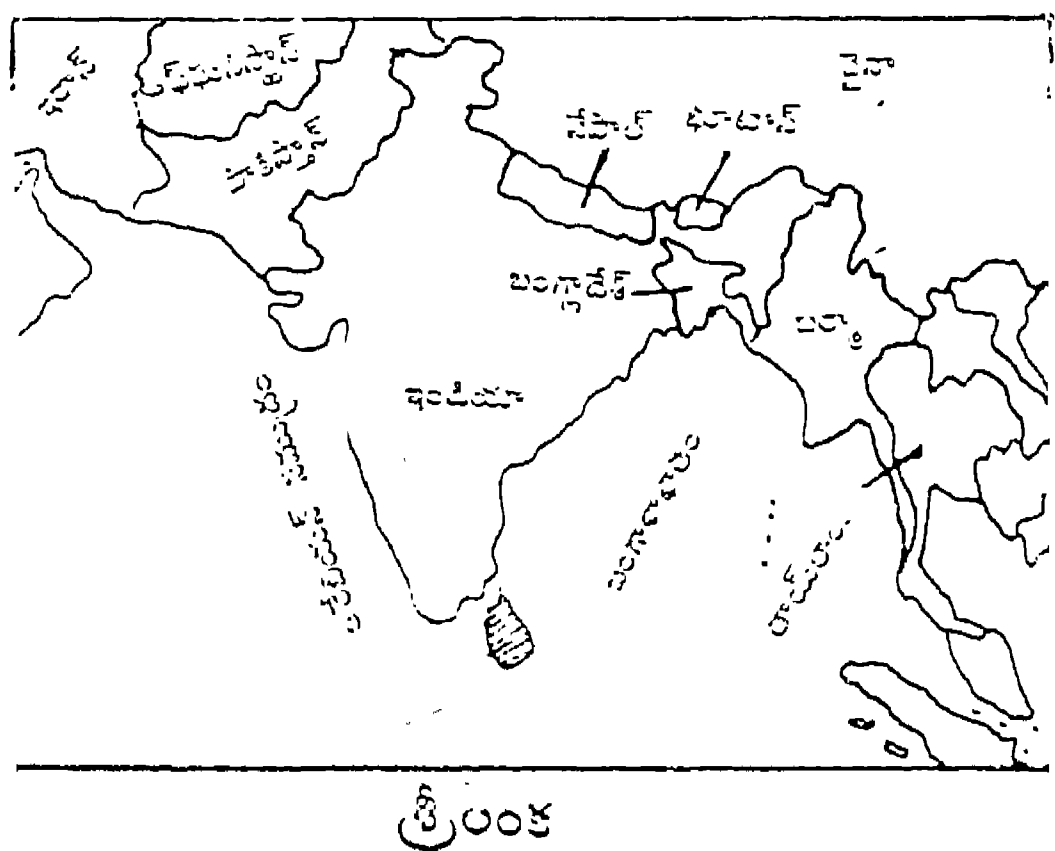
ది.వెం.(బా.శ్రీ.)

సింహళీ భాష-సాహిత్యం

భాష : సింహళీ భాష ఇండో-యూరోపియన్ భాషా కుటుంబంలోని పాళీభాష నుంచి పుట్టింది. సింహళీ భాషలో అక్క డక్కడ కొన్ని మాండలికాలు వ్యాప్తిలో ఉన్నాయి. అయినా - వీటిలో ఎక్కువ సాన్నిహిత్యం కవిపిస్తోంది. సింహళీ లిపి కూడా బ్రాహ్మీలిపి నుంచే పుట్టింది.

సాహిత్యం : క్రీ.పూ.3వ శతాబ్దం నాటికే సింహళంలో

వాఙ్మయం సృష్టింపబడింది అనడానికి ఆధారాలున్నాయి. అయితే - ఆ సాహిత్యంలో లభిస్తున్న ఆదిమ రచన సీగిరియా దుర్గంలోని దర్బణకుడ్యం మీద చెక్కబడ్డ నీగిరియా గ్రప్పీతి అనే గీతి సముదాయం మాత్రమే! పీటిలో మొదటి గీతం 5వ శతాబ్దంలో వ్రాయబడి ఉండవచ్చును. 10 వ శతాబ్దానికి చెందిన సీయబస్టకర్, సీఖవల్లా అనేవి ఇప్పటికీ లభిస్తున్న సింహళీ గ్రంథాలలో అత్యంత ప్రాచీనమైనవి. పీటిలో మొదటిది అలంకార శాస్త్రగ్రంథం. రెండోది బౌద్ధ సన్న్యాసుల జీవిత నియమాలను తెలిపే మతగ్రంథం.

క్రీ.శ. 12 వ శతాబ్దం చివర గురళుగోమి వ్రాసిన అమవతుర, ధర్మప్రదీపికావ అనే గద్య గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి. తరువాత క్రీ.శ.13వశతాబ్దంలో వాటి ననుసరించి అనేక ఇతర గద్య గ్రంథాలు వ్రాశారు. వాటిలో బుత్తరణ, సద్ధర్మ రత్నావలియ, పూజావలియ, తూపవంశ అనేవి ముఖ్యంగా చెప్పుకోదగ్గవి.

సింహళీ వాఙ్మయంలో మొదటి కథా కావ్యాలు కూడా క్రీ.శ. 12 వ, 13 వ శతాబ్దాలలోనే వెలువడ్డాయి. మువదేవ దావత, సన దావత, కవశిళమిణ అనేవి వాటిలో ముఖ్యమైనవి. తరువాత పలువురు కవులు బౌద్ధవస్తువులను గ్రహించి కావ్యాలు వ్రాశారు. క్రీ.శ. 14 వ శతాబ్దం చివరి పాదం నుంచి సందేశ కావ్యాలు వెలువడ్డాయి. క్రీ.శ. 15 వ శతాబ్దంలో కథాకావ్యాలతో పాటు అనేక సందేశ కావ్యాలు కూడా రచించబడ్డాయి. వాటిలో రాహులుని కావ్యశేఖరం, వాత్తావె వ్రాసిన గుట్టల కావ్యం ప్రధానమైనవి.

తరువాతి 3 శతాబ్దాల కాలంలోనూ పాశ్చాత్యుల దండయాత్రల వల్లనూ, ఆంతరంగిక కల్లోలాల వల్లనూ

సింహళీ సాహిత్యం చాలా వరకు వెనుక బడింది. ఈ అంధకార యుగంలో అక్కడక్కడ నక్షత్రాల్లాగ మెరసి కొంతైనా వెలుగు నందించిన వారు అలగివయన్న మొహత్తాల, వాళివిత సరణాంకర అనే బౌద్ధ రచయితలు.

19 వ శతాబ్దం తరువాత సింహళీ రచయితలపై పాశ్చాత్య వాఙ్మయ ప్రభావం కనిపిస్తోంది. 20 వ శతాబ్దంలో అవతరించిన నవలల మీద ఆ ప్రభావం మరింత ఎక్కువగా గోచరిస్తోంది. పద్య కావ్యాల రూప స్వభావాలలో కూడా మిక్కిలి మార్పు వచ్చింది. ఇతిహాసాలు మొదలైన పాత ప్రక్రియలు మాని, సింహళీ కవులు భావగేయాలు వ్రాయటం మొదలు పెట్టారు. అనేక శతాబ్దాలనుంచి జానపద రూపకమైన నాడగం జనుల సాంఘిక, సాంస్కృతిక జీవితం మీద ఎంతో కొంత ప్రభావాన్ని చూపిస్తున్నమాట యథార్థమే! అయినా, సింహళీ సాహిత్యంలో రూపక రచన ఇంకా బాల్యావస్థలోనే ఉందని చెప్పక తప్పదు. అయితే ఇటీవల వ్రాయబడ్డ రూపకాలమీద పాశ్చాత్య రూపక ప్రక్రియా ప్రభావం బాగా కనబడుతున్నది.

ది.వెం. (చి.వెం.)

సిరియాక్ భాష-సాహిత్యం

భాష : సిరియాక్ భాష ఉత్తర, మధ్య, లేక వాయవ్య శాఖకు చెందిన సెమిటిక్ భాష. 3 వ శతాబ్దం నుంచి 7 వ శతాబ్దం వరకు ఈ భాష క్రైస్తవ సాహిత్యానికి, ప్రార్థనలకూ ముఖ్యమైంది. తుర్కీ ఆగ్నేయ భాగంలో ఉన్న ఎడెస్సా (ప్రస్తుతం దీని పేరు ఉర్బా)లోని తూర్పు అరమాయిక్ మాండలికం నుంచి ఈ భాష ఏర్పడింది. 2 వ శతాబ్దంతంలో మధ్య ప్రాచ్యంలో క్రైస్తవ మతానికి ముఖ్యమైన కేంద్రాలలో ఒకటి ఎడెస్సా.

సిరియాక్ భాషలో 1 వ శతాబ్దం నుంచి శాసనాలు కనిపిస్తున్నాయి. శిలా శాసనాలు కాకుండా ఇతర లిఖిత పత్రాలు 243 వ సంవత్సరం నుంచి లభ్యం అవుతున్నాయి.

సిరియాక్ మాట్లాడే క్రైస్తవులు, కొన్ని మత పరమైన కారణాల వలన 5 వ శతాబ్దంలో తూర్పు సిరియన్లు, పశ్చిమ సిరియన్లు అని రెండు వర్గాలుగా చీలిపోయారు. అప్పుడు తూర్పు సిరియన్లు ఎడెస్సానుంచి బహిష్కరింపబడి పర్షియాలో స్థిరపడ్డారు. ఈ చీలిక తరువాత ఈ రెండు వర్గాలవారూ భిన్నమైన మాండలికాలను అభివృద్ధి చేసుకున్నారు. ఈ రెండింటికీ అచ్చుల ఉచ్చారణలోనూ, వ్రాతలోనూ, వ్రాతలో అచ్చులను సూచించే పద్ధతిలోనూ ప్రధాన భేదాలు ఉన్నాయి.

సిరియాక్ లిపి : సిరియన్ క్రైస్తవులు 1 వ శతాబ్దం నుంచి 14 వ శతాబ్దం దాకా ఆరమాయిక్ లిపి నుంచి పరిణమించిన ఒక సెమిటిక్ వర్ణమాలను లేఖనంలో ఉపయోగించేవారు. ఆ వర్ణమాలలో 22 వర్ణాలు ఉంటాయి. అవన్నీ హల్లులే. ఈ లిపి కుడి నుంచి ఎడమకు, ఒక్కొక్కప్పుడు నిలువుగాను కూడా వ్రాయబడుతుంది. హల్లులకు పై భాగంలోను, దిగువ భాగంలోను గుర్తించే కొన్ని రేఖల వలన అచ్చులు సూచించబడతాయి. ఈ విధంగా అచ్చులను గుర్తించే పద్ధతి 600-1000 మధ్య రూపొందింది. ఇలా అచ్చులను సూచించడానికి వివిధ విధానాలు అనుసరించేవారు. కొన్ని ఆరబిక్ విధానాన్ని పాటించగా మరి కొన్నిటిలో గీతకు పైనో క్రిందో గ్రీక్ వర్ణాలతో అచ్చులను సూచించేవారు.

సిరియాక్ లిపిలో అనేక భేదాలున్నాయి. వాటిలో ముఖ్యమైంది: ఎస్ట్రాంగెలా లేక ఎస్ట్రాంగెలో. ఇదే 500 వ సంవత్సరం దాకా పూర్తిగా వాడుకలో ఉంది. ఈఫిసస్ కౌన్సిల్ (431) లో సిరియన్ చర్చి రెండుగా చీలి పోవడంతో సిరియాక్ భాషలోను, లిపిలోను కూడా రెండు రూపాలు ఏర్పడ్డాయి పశ్చిమ ప్రాంతరూపం, తూర్పు ప్రాంతరూపం అని. 7వశతాబ్ది అనంతరం ముస్లిమ్ల, ఆరబ్ల హయాంలో పశ్చిమ ప్రాంతరూపం ఇంచుమించు అంతరించింది. అయితే చెదురుమదురుగా కొన్ని సిరియన్ క్రైస్తవ సమాజాలు నిలిచి ఉండడం, వారు సిరియాక్ లిపినే వాడుతూ ఉండడం జరిగింది. పాలస్తీనా సిరియన్లనబడే నెలైకైట్ శాఖ తాలూకు పత్రాలు 14 వ శతాబ్దినాటి నుంచి లభిస్తున్నాయి. తూర్పు ప్రాంతపు, లేక నెస్టోరియన్ లిపి మధ్యాసియాలోను, సైబీరియాలోను 13వ, 14వ శతాబ్దాల వరకు నిలిచి

ఉన్నట్లు దక్షిణ సైబీరియాలోని సమాధి ఫలకాలమీది వ్రాతలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. అతి ప్రాచీన సిరియాక్ శాసనం క్రీ.శ. 50 వ సంవత్సరం నాటిది.

సాహిత్యం : ఎడెస్సా చుట్టుప్రక్కల 1 వ శతాబ్దం నుంచి మధ్యయుగం వరకూ ప్రచారంలో ఉన్న తూర్పు ఆరమాయిక్-సెమిటిక్ భాష అయిన సిరియాక్ భాషలో వ్రాసిన సాహిత్యాన్ని సిరియాక్ సాహిత్యం అంటారు. 2 వ శతాబ్దం నుంచి క్రైస్తవ మతం ప్రబలంగా ఉన్న ప్రాచ్య దేశాలలో వైజ్ఞానిక కేంద్రంగా ఎడెస్సా గుర్తింపబడింది. 14 వ శతాబ్దంలో ఆరబ్బీ భాష సిరియాక్ భాషని తుడిచి పెట్టే వరకూ సిరియాక్ సాహిత్యం వెలువడుతూనే ఉంది. సెమెటిక్ పండితులకు ఈ సాహిత్యం ఆవశ్యకత ఎంతో ఉంది. సిరియన్ క్రైస్తవమతం అధ్యయనానికి ఇది అతిముఖ్యం. గ్రీక్ క్రైస్తవ గ్రంథాలు ఈ సాహిత్యంలో భద్రపరచబడ్డాయి. ప్రాచీన గ్రీక్ పాండిత్యానికి, ఇస్లామిక్ ప్రపంచానికి మధ్య ఈ సాహిత్యం కీలకమైన పాత్ర నిర్వహించింది. సిరియాక్ భాష పొందిన ప్రాముఖ్యానికి కారణం బైబిల్ నుంచి అనువాదాలు, పాటలు, పద్యాలు, గ్రీక్ నుంచి అనువాదాలు, బైబిల్ మీద వ్యాఖ్యానాలు, చారిత్రక గ్రంథాలు, సత్పురుషుల జీవిత సంగ్రహాలు, తత్వ శాస్త్రం, వ్యాకరణం, వైద్యం, విజ్ఞాన శాస్త్రం మొదలైనవి ఈ భాషలో లభ్యం కావడమే.

4 వ శతాబ్దంలో నివసించిన సెయింట్ ఎఫ్రెయ్ సైరస్ రచనలు ఈ సాహిత్యంలో మొట్టమొదటివి. తరువాత వచ్చిన రచయిత లెవరూ ఈ రచనలను అధిగమించలేక పోయారు. ఆయన పద్య రచనలో రెండు పద్ధతులు వాడారు. వాటిలో ఒకటి : వాడుక భాషను మహాకావ్యాలలో పద్యరచనకు ఉపయోగించడం. రెండు: బృందగానాలకు ఉపయోగించే రచనలు చేయడం. తూర్పు సిరియన్లలో ప్రసిద్ధి పొందిన నర్సే (503 ప్రాంతంలో చనిపోయాడు) తూర్పు క్రైస్తవ శాఖకు చెందిన వాడు. ఆయన పద్యాలలోని సాగను, శైలిలోని సౌందర్యం వల్ల ఆయనను "హార్ప్ ఆఫ్ ది హోలీ స్పిరిట్" అనేవారు. మొదటి మైకేల్ రచించిన విస్తృతమైన సిరియాక్ చారిత్రక గ్రంథాలు మిక్కిలి ప్రధానమైనవి. ఈ 21 గ్రంథాలలోను చర్చికి, లౌకిక విషయాలకు సంబంధించిన చరిత్ర (1195 వరకు) ప్రస్తావించబడింది. ఇప్పుడు లభ్యం కాని అనేక పుస్తకాలు, పత్రాలు ఇందులో పొందుపరచబడడం వలన, చరిత్రకు సంబంధించిన ఎన్నో ఆధారాలు ఇందులో ఉండడం వలన దీని విలువ అమోఘం.

గ్రీక్ క్రైస్తవ రచనలను సిరియాక్ భాషలో వెలువరించడం ద్వారా సిరియన్లు తమ సాహిత్య కృషి మొదలు పెట్టారు. ఈ విధంగా అనువదించిన గ్రీక్-సిరియన్ సాహిత్యం మూలభాషలో లభ్యం కాని గ్రీక్ క్రైస్తవ సాహిత్యానికి ముఖ్యమైన ఆధారం అయింది. అరిస్టాటిల్ మొదలైన ప్రాచీన గ్రీక్ తత్వవేత్తల రచనలలో చాలావరకు సిరియాక్ భాషలోకి అనువదించారు. ఇదే విధంగా వైద్య, వైజ్ఞానిక రచనలను గ్రీక్ నుంచి సిరియాక్ భాషలోకి అనువదించారు. ఈ అనువాదాలు ఇస్లామిక్ నాగరకత పెరగడానికి విశేషంగా దోహదం చేశాయి. ఎందుకంటే సిరియాక్ నుంచి అరబ్బీ భాషలోకి అనువదించడం గ్రీక్ నుంచి అరబ్బీభాషలోకి నేరుగా అనువదించడం కంటే తేలిక. ఉదాహరణకు గాలెన్ గ్రంథాలలో 130 సిరియాక్ నుంచి అరబ్బీలోకి అనువదించబడగా, గ్రీక్ నుంచి అరబ్బీలోకి నేరుగా అనువదించబడినవి 9 మాత్రమే. ఇందువలన గ్రీక్ సంస్కృతికి సంబంధించిన అనేక గ్రంథాలు సిరియాక్ భాష ద్వారా మహమ్మదీయ ప్రపంచం మీద విశేష ప్రభావాన్ని ప్రసరించాయి.

ఇ.నా.(బొ.శ్రీ.)

హీబ్రూ భాష-సాహిత్యం

భాష : బైబిల్ రచనా కాలం నాటికి పాలస్తీనాలో జీవిస్తూ ఉండిన యూదుల మాతృ భాష ఇది. ప్రపంచంలో సజీవంగా ఉన్న ప్రాచీన తమ భాషలలో ఇది ఒకటి. క్రీ.పూ. 2,000 సంవత్సరాలనాటినుంచి ఈ భాష వాడుకలో ఉన్నట్లు క్రీ.పూ. 1350 నాటి 'ఎల్ అమర్నా' ఫలకాల వల్ల తెలుస్తోంది. సెమెటిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన కెనానిటిష్ శాఖ తాలూకు ఒక మాండలికం హీబ్రూ భాష. ఇటీవల ఈ భాష పునరుద్ధరింపబడి ఇజ్రేల్ రాజ్యానికి అధికార భాషగా గ్రహించబడింది.

మన ఆర్య, ద్రావిడ భాషల కంటే సెమెటిక్ భాషలు విలక్షణ మైనవి. ఈ భాషలలో శబ్దాల ప్రాతిపదికలలో అచ్చులు కనిపించవు. ఉచ్చారణలో మాత్రమే అవి వినిపిస్తాయి. ఉచ్చారణలో హీబ్రూ భాష అరబిక్, ఆరమాయిక్ భాషలకు మధ్యస్థంగా ఉంటుంది. అరబిక్లో నేటికీ నిలిచి ఉన్న కొన్ని సెమెటిక్ భాషా మూలధ్వనులు ఈ భాషలో లోపించాయి. కథా కథనానికి, కవిత్వానికి ఇది చాలా అనుకూలమైన భాష. కాని, ఈ భాషలో విశేషణాలూ, క్రియా విశేషణాలూ లేక పోవడంవల్ల భావ ప్రకటనలో కొంత క్లేశం ఉంది. ఆధునిక రచయితలు ఈ లోపాన్ని సవరించడానికి పూనుకొని కొత్త మాటలను కల్పించు

కోడమో, ఇతర భాషల నుంచి ఎరువు తెచ్చుకోడమో చేస్తున్నారు.

సాహిత్యం : హీబ్రూ సాహిత్యంలో ప్రధానంగా చెప్పుకోదగిన ఉద్ గ్రంథం బైబిల్. ప్రపంచంలో బైబిల్కు వచ్చినంత ప్రచారం ఏ గ్రంథానికి రాలేదు.

ప్రాచీన కాలంలో హీబ్రూ భాషీయులు తమ రచనలను లిఖిత రూపంలో భద్రపరిచేవారు కారు. తండ్రి నుంచి పుత్రునికి, గురువునుంచి శిష్యునికి ఆ నాటి సాహిత్యం పరంపరగా సంక్రమిస్తూ వచ్చింది. బైబిల్ లోని 'ఒల్డ్ టెస్టమెంట్'లో ఆ నాటి సంగతులు కొన్ని పేర్కొనబడ్డాయి. కాలువలూ, బావులూ చాలా అపురూపం అయిన ఆ రోజులలో వారు నీటి ఎద్దడి అనుభవించారు. సృష్టి, జ్ఞానఫలం, తన సోదరుణ్ణి చంపిన కెయిన్, నోవా, బేబెల్ గోపురం మొదలైన వాటికి సంబంధించిన గాథలు ప్రాచీన కాలపు జానపద సాహిత్యానికి చెందినవై ఉండవచ్చును. హీబ్రూ సాహిత్యంలో పెంటాట్యుక్ అనే ప్రాచీన తమ గ్రంథం మోజెస్ వ్రాశాడని ఒకవాదం. క్రీ.పూ. 440 కి చెందిన ఎజ్రా, నెహెమియా మొదలైన వారు దీనికి సంపాదకులు. తనకు పూర్వులైన ప్రవక్తల పాఠోపదేశాలను ఒకచోట చేర్చి దేశానికి ఐక్యాన్ని, జాతీయతనీ సమకూర్చేందుకు మోజెస్ ప్రయత్నించాడు. ఆ ప్రయత్నానికి ఫలితంగా వెలసిన పెంటాట్యుక్ యూదుల దర్శనగ్రంథం, న్యాయశాస్త్రం, శ్రుతి, స్మృతి కూడా! ఇది శాస్త్రీయగ్రంథం అయినా దీనిలో ఉపమానం మొదలైన అలంకారాలు విరివిగా వాడబడ్డాయి.

క్రీ.పూ. 1100 ప్రాంతం నుంచి విదేశీయులతో యుద్ధాలు చెలరేగి యూదుల సంస్కృతిని కొంత కలవరపరిచాయి. తరువాతి కాలంలో డేవిడ్ గానంచేసిన భక్తిరస భరితమైన గీతాలలో కనిపించే సౌందర్యం, సౌకుమార్యం, ఉదాత్త భావాలూ నిరుపమానాలు. క్రీ.పూ. 7 వ, 8 వ శతాబ్దాలలో వచ్చిన అమోస్, హోసీయా, ఇసాఇయా, జెఫానియా, నాహుం, హబక్కుక్, జెరెమియ, ఎజెకీల్ల రచనలలో సాహిత్య కల్పనా, వర్ణనా శక్తి అధికంగా కనిపిస్తాయి.

యూదుల ప్రాచీన ధర్మగ్రంథం తొల్మిద్ అనేక కథలూ, గీతాలూ, ప్రవచనాలూ ఇందులో ఉన్నాయి. క్రీ.పూ. 2 వ శతాబ్దంలో దీనిని ఆపోక్రిఫల్ అనే పేరుతో గ్రీక్ భాషలోకి అనువదించారు. ఈ కాలానికి చెందిన ఎనోక్ రచనలో స్వర్గ, నరకాలు విశదంగా చిత్రించబడ్డాయి.

ఎజ్రాతో వ్యాఖ్యాతల యుగం ఆరంభమైంది. విధుల మీద వ్యాఖ్యానాలు వ్రాసిన వారిని హలాకోద్ లనీ ఆచార సంబంధమైన సాహిత్యాన్ని రచించిన వారిని హగ్గడోద్ లని అనేవారు. మొకిల్తా, సిఫా, సిఫేహ్ అని మూడు విధాల భాష్యాలు వెలువడిన కాలం అది. దీనితో మత ప్రచారకులైన రబ్బీలు వచ్చారు. 135 లో రాజకీయ కల్లోలాలవల్ల యూదు విద్వాంసులు చాలా మంది బాబిలో నియామొదలైన దేశాలకు పారి పోయారు. అప్పటినుంచీ క్రమంగా యూదులు స్వదేశాన్ని పూర్తిగా వదిలిపోవలసి రావడంచేత సాహిత్య సృష్టి సన్నగిల్లి, నశించింది. ఎడారి వాసులైన యూదుల సాహిత్య జగత్తు ఒక ఎడారిగా మారింది. ఎడారిలో జోజెబెన్ జోజె 7 వ శతాబ్దిలో చక్కని కవిత్వం చెప్పాడు. కాని, పాలస్తీనాలో 640 లో జన్మించిన జూనాఈ అనే కవి ఆదికవిగా పరిగణించ బడుతున్నాడు. ఇతణ్ణి అనుసరించి చమత్కారయుతంగా కవిత్వం చెప్పిన వారిలో ఎలిజేర్ బేబీ కలీర్ అనే ప్రతిభాశాలి ముఖ్యుడు.

అరబ్బుల ప్రభావంతో హీబ్రూ సాహిత్యంలో సాడియా బెన్ జోసెఫ్ కవిత్వంతో స్వర్ణయుగం ఆరంభమైంది. బహుముఖమైన ప్రతిభతో తన 21 వ ఏట మొదటి కోశాన్ని ఇతడు రచించాడు. ప్రార్థనలతో కూడిన *సిద్దూర్* ఇతని ప్రధానగ్రంథం. హీబ్రూ వ్యాకర్తలలో ఇతడు ప్రప్రథముడు. ఇతడు వ్రాసిన *విశ్వాసాలూ - సిద్ధాంతాలూ* (ఎము నోద్ లేడేబ్) అనే గ్రంథం ఇతనికి పేరు ప్రతిష్ఠలను చేకూర్చింది. దీనితో యూదుల దార్శనిక మీమాంస విదేశ ప్రాభవం నుంచి విముక్తి పొందింది.

అరబ్బుల ఆధీనంలోకి పోయిన యూదులు 10 వ శతాబ్దం నుంచీ కావ్యాలను మాతృభాషలోనూ, వైజ్ఞానిక రచనలను అరబ్ భాషలోనూ వ్రాయడం మొదలుపెట్టారు. యూరప్ లోని వివిధ దేశాలకు వలస పోయిన యూదులు ఆ యా భాషలవారితో కలసి పోయినా, తమ మతగ్రంథాలమీద హీబ్రూభాషలో వ్యాఖ్యానాలను వ్రాయడం మాత్రం మానలేదు. వీరిలో 10 వ శతాబ్దిలో రజేనూజెర్, 11 వ శతాబ్దిలో రబ్బీషేలోమాయిషాకే ముఖ్యులు. ముఖ్యంగా, హీబ్రూ సాహిత్యంలో స్వర్ణయుగం స్పెయిన్ లో కనిపిస్తుంది.

. సాడియా శిష్యుడైన డునాష్ బెన్ లబరాట్ (920-970) మొదటి సారిగా మాత్రాచ్ఛందస్సును వాడుక చేసినా, ఈ యుగంలో నిజమైన మొదటి కవి సాముయేల్ ఇబన్ నగిలాహ (1033-55). సుందరమూ, ధారావాహికమూ అయిన శైలిలో భక్తిగీతాలను

బెన్ ధిలిం అనే పేర ఇతడు ప్రచురించాడు. *బెన్ మిష్లే*, *బెన్ కోహెలెద్* ఇతని ఇతర రచనలు.

సాలమన్ ఇబ్న్ గబిరోల్ (1020-52) గొప్ప నిరాశావాది అయినా, మధురమైన కవిత్వం చెప్పగలిగాడు. వేదనా, కరుణలతో నిండిన గంభీరమైన కవిత్వం ఇతనిది. మిబ్బహర్ హాపేనీ నింతో ఇంకొక ప్రఖ్యాత కవి. మాధుర్య ప్రసాద గుణాలతో కూడిన కవిత్వం కూడా ఈ హాపేనీ చెప్పాడు. పాఠకులను మంత్రముగ్ధులను చేసి సమ్మోహపరిచే శైలిలో ప్రేమ, పెళ్లి, జనన మరణాలు, ప్రార్థన మొదలైన సన్నివేశాలన్నిటిలోనూ ఉపకరించే కవిత్వం చెప్పడమే కాకుండా, పవిత్రగిరి అయిన జియన్ మీద అనేక కరుణ రస భరితాలైన గాథలు అల్లినవాడు కావడం చేత ఇతడు 'జియన్ గిరి గాయకుడు' గా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

అబ్రహం ఇబ్న్ ఎజ్రా (1092-1167) సర్వతోముఖమైన పాండిత్యం గలవాడు. గంభీరత గాని, మాధుర్యం గాని కవిత్వంలో అంతగా ప్రదర్శింపలేక పోయినా, భాష మీద పూర్తి అధికారం సాధించి హీబ్రూ భాషలో రచనలు చేసిన స్పెయిన్ దేశపు యూదులలో ఇతడు ప్రముఖుడయ్యాడు.

మహా మేధావి, గొప్ప విద్వాంసుడు, తార్కిక శిరోమణి అయిన మోజెస్ బెల్ మైమోన్ మైమొనైడ్స్ తాల్ముడ్ కు ఒక వ్యవస్థ కల్పించి, యూదుల దార్శనిక మీమాంసకూ, అరిస్టాటిల్ దర్శనానికి మధ్య భేదం లేదని సిద్ధాంతీకరించాడు. ఇతడు రచించిన *పథ ప్రదర్శకం* అనే గ్రంథాన్ని ఈయన కాలంలోనే హీబ్రూ భాషలోకి అనువదించారు.

యుదాబెన్ సాలమన్ అల్ హరీజీ (1155-1225) ఈ స్వర్ణయుగంలోని చివరి మహాకవి. వ్యంగ్య ప్రధానమైన *మక్బరల్ తహకీమోనీ* లో మాధుర్య గుణాన్ని ఇతడు విశిష్టంగా చూపించాడు. ఆనందాన్ని గురించి *సేఫెర్ శ ఆశు ఇం* అనే గద్య గ్రంథాన్ని రచించిన జోసెఫ్ ఇబన్ జబారా (1150) ఈ కాలానికి చెందినవాడే.

ఇటలీకి వలస వచ్చిన యూదులలో పేరెన్నిక కన్న గ్రంథకర్తలు చాలా కొద్దిమంది. ఇమానుయేల్ బెన్ సాలమన్ హోరోమీ (1265-1330) రచించిన స్వర్ణ నరకాలను గూర్చిన కావ్యం *హోథోఫెట్ బోహ్ ఎడెన్* ధాంతు కవికి మార్గదర్శకం అయింది. ఇతని కావ్యాలలో అశ్లీలం కొంత కనిపిస్తుంది. ఈ కాలంలోనే రహస్యవాద కవులు ఎక్కువ అయ్యారు. వీరిలో మోజెస్ రెలియోన్,

పుట్టుగ్రుడ్డి అయిన ఐజెక్ ముఖ్యులు. చాలా మంది మధుపానం మీద కవిత్వం చెప్పారు.

14 వ శతాబ్దం తరువాత యూదుల మీద యూరప్ ఖండవాసులు కత్తిదూసి వెంటాడడంతో వీరికి ఆపత్కాలం వచ్చింది. మోజెస్ జాకూబ్ (1625-97) హీబ్రూ భాషలో మొదటి నాటకం వ్రాశాడు. ఆధునిక యుగం మోజెస్ హోయింటుజ్జాట్ (1707-47)తో ఆరంభం అవుతుంది. ఇతడు కృతక శైలిని వదిలి, తన 17 వ ఏట ఒక అలంకార గ్రంథాన్నే కాక మరి 30 గ్రంథాలు వ్రాశాడు. ము అసె శిశోన్, మిగ్దాల్ ఓజ్, లయే శరింధేహిల్లాహ్ అనే 3 నాటకాలలో విశిష్టమైన భావుకత కవిపిస్తూంది. ఈయన శిష్యుడైన డేవిడ్ ఫ్రాంకో మెండిజ్ కూడా జేముల్ అధాలియాహ్ అనే నాటకం వ్రాశాడు. 18 వ శతాబ్దంలో మెండెల్స్ సోన్ మొదలగువారు మి అస్సీం అనే పత్రిక నడుపసాగారు. యూదుల లౌకిక, సాంస్కృతిక దృక్పథాలను ప్రచారం చేసే ఈ పత్రికవల్ల ఇతర దేశాలలో ఉన్న యూదులలో నూతన చైతన్యం కలిగింది.

19 వ శతాబ్దంలో పేరెన్నిక గన్న ప్రతిభాశాలి అయిన కవి జూడాహ్ లోయెబ్ గార్డన్ (1830-92). ఈ కాలంలోనే అబ్రహం మాపూ (1808-67) నవలా రచన ప్రారంభించాడు. ఈ శతాబ్ద మధ్య కాలంలో కథానికలు కూడా వెలువడసాగాయి. రాష్ట్రీయ భావన, ఆశయాలు

యూదులను కలవర పరిచిన కాలంలో హీబ్రూ వాఙ్మయం అనేక విధాలుగా అభివృద్ధి చెందసాగింది. 1896 లో హోయోం అనే దినపత్రిక ఆరంభించబడింది.

'ఐజెక్'లో యెబ్ పెరెజ్, (1851-1915) కవి, కథ కుడు కూడా! సమ్మోహకమైన శైలిలో పాఠకులను ముగ్ధుల్ని చేయగల ఇతని రచనలలో కనిపించే సౌందర్యం, ప్రేరణ, భావుకత, అనుభూతి విశిష్టమైనవి. కథకులలో రూబెన్ బ్రెయిన్ (1862-1939) ప్రముఖుడు. ఆధునిక కవులలో హోయిం నహ్మన్ చియాలిక్ (1872-1934) జాతీయ గీతాలను పాడిన ముఖ్యుడు.

20 వ శతాబ్దంలో అనేక రచయితలు వచ్చారు. ప్రాచీన మార్గాన్ని నవ్యదృక్పథంతో సమన్వయం చేసిన వారు కొందరున్నారు. జోసెఫ్ క్లాస్సెర్, జోషువా థాన్, బెర్రిచెల్స్ మొదలగువారు ఇలాంటి కృషి చేశారు. మాధుర్య, సౌకుమార్యాలతో భావుకుడైన సాల్ చెర్ని హోఫ్ఫీ (1873-1944) ప్రకృతిని, జాతీయతనూ తన కవితా శక్తితో మేళవించాడు. ఈయన ప్రభావం ఇప్పటికీ తగ్గలేదు. ఆబిగ్డోర్ హోమైరే సమకాలిక జీవితాన్ని తన కవిత్వంలోనూ, కథలలోనూ చిత్రించాడు.

హీబ్రూ సాహిత్యం నేడు ఇజ్రేల్ దేశంలో సర్వతో ముఖంగా అభివృద్ధి పొందుతుంది. జోల్ కింహీ, ఎబర్ హడనీ, జూడాయారీ మొదలగువారు నూతనోత్సాహంతో సాహిత్యసేవ చేస్తున్నారు. పో.సు.శా.(బొ.శ్రీ.)

యూరప్ ఖండ సాహిత్యాలు

ఆంగ్లో-నార్మన్ సాహిత్యం

ఈ సాహిత్యాన్నే నార్మన్-ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం అనీ, ఆంగ్లో-ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం అనీ కూడా అంటారు. మధ్య యుగంలో ఇంగ్లండులో వెలువడిన ఫ్రెంచ్ భాషా సాహిత్యానికే ఈ మూడు పేర్లు. ఎడ్వర్డ్ ది కన్ ఫెసర్ కాలంలోనే ఫ్రెంచ్ భాషను ఇంగ్లండులో ప్రవేశపెట్టినప్పటికీ, నిజంగా దాని చరిత్ర 1066 లో నార్మన్ విజయం తో ప్రారంభమైంది. ఆ సంవత్సరంలో న్యాయశాస్త్రంలో, చర్చిలలో, పాఠశాలలలో, విశ్వవిద్యాలయాలలో, వర్తక వ్యాపారాలలో ఈ భాషే వాడుకభాష అయింది. ధనిక వర్గాలవారు ఈ ఆంగ్లో-నార్మన్ ను నేర్చుకున్నారు. విస్తృతంగా వాడుకలోకి వచ్చినకొద్దీ అది అపభ్రంశం అయిపోయింది. దీనిని వేల్స్, ఐర్లండ్ లలోనూ, స్కాట్లండ్ లో కొంతభాగంలోనూ

ప్రవేశపెట్టారు. ఇది ఆ యా దేశాలు స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడే ముందే జరిగింది. ఇందులో సాహిత్య పరమైన మొదటి గ్రంథం మొదటి హెన్రీ రాజు కాలంలోనూ, ఆఖరిది నాల్గవ హెన్రీ కాలంలోనూ వెలువడ్డాయి. నూరు సంవత్సరాల యుద్ధం వలన ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్స్ దేశాల మధ్య ఏర్పడిన వివాదాల వలన ఆంగ్లభాష వాడకం ఇంగ్లండ్ లో పెరిగింది. అయినప్పటికీ, ఫ్రెంచ్ ని పార్లమెంటులోనూ, న్యాయశాస్త్రంలోనూ ఎక్కువగా వాడేవారు. ఈ రెండింటిలో ఫ్రెంచ్ ఇప్పటికీ కొంత వరకు నిలచి ఉంది.

మొట్టమొదట వెలువడిన ఆంగ్లో-నార్మన్ పుస్తకాలు కొద్ది తేడాలతో ఫ్రెంచ్ భాషా గ్రంథాల మాదిరిగానే ఉండేవి. అయితే ఫ్రెంచ్ గేయ కావ్యం లాంటిది అంత

కుపూర్వం ఇంగ్లండ్ లో లేదు. ఉదాహరణకు ప్రసిద్ధి గాంచిన రోలండ్ గీతం ఒకే ఒక వ్రాత ప్రతి దొరికింది. ఇది ఆంగ్లో-నార్మన్ లో ఉంది. యూరప్ ఖండంలో వెలువడిన ఫ్రెంచ్ సాహిత్యానికి, ఇంగ్లండ్ లో వెలువడిన ఆంగ్లో-నార్మన్ సాహిత్యానికి ముఖ్యమైన భేదం ఏమంటే 1215 లో జరిగిన 4 వ లాటరన్ కౌన్సిల్ సమావేశ ఫలితంగా సిద్ధాంతపరమైన, భక్తి సంబంధమైన సాహిత్యం ఫ్రాన్స్ లో కంటే ఇంగ్లండ్ లో ఎక్కువగా వచ్చింది. కొత్త సాహిత్య ప్రక్రియల అభివృద్ధిలో మిగతా యూరపియన్ దేశాలకంటే ఇంగ్లండుదే ముందంజగా ఉండేదని దీనివలన తెలుస్తోంది. నార్మండ్ లోనూ, మిగతా యూరప్ లోనూ చరిత్రరచన ప్రజాదరణ పొందింది. నార్మన్ విజయం తర్వాత ముఖ్యమైన వ్రాతలలోనూ, చరిత్రలలోనూ ఇంగ్లీషు బదులు లాటిన్ వాడినప్పటికీ, ఆంగ్లో నార్మన్ లో రెండింటికీ ఉదాహరణలు లభిస్తాయి. మతసంస్థలవారు సత్పురుషుల జీవిత చరిత్రలను, ధనిక వర్గంవారు తమ పూర్వీకులను గురించిన ఊహకల్పిత గాథలను వ్రాయించారు. ఈ విధంగా విభిన్న సాంఘిక, రాజకీయ కారణాలవలన ఆంగ్లో-నార్మన్ సాహిత్యం ఫ్రెంచ్ సాహిత్యానికి కేవలం అనుకరణ కాలేదు.

అతి ప్రాచీనమైన ఆంగ్లో-నార్మన్ గద్యరచన రాజుల పుస్తకం (*The Book of kings*) 12 వ శతాబ్దంలో ఇంగ్లండ్ లో వ్రాయబడింది. సాలమన్ సామెతలను శామ్సన్ డినాన్ ట్విల్ అనువదించి, దానిమీద వ్యాఖ్యానం వ్రాశాడు. 13 వ శతాబ్దంలో రాబర్ట్ బెంథమ్ సందే గాస్పెల్స్ వ్రాశాడు. ఈ శతాబ్దంలోనే ఆంగ్లోనార్మన్ లో భవిష్యపురాణాలు (apocalypse) రచించబడ్డాయి. వీటిలో అందమైన చిత్రాలు కూడా ఉన్నాయి. 14 వ శతాబ్దంలో ఆంగ్లో-నార్మన్ బైబిల్ ప్రారంభించారు. కాని అది పూర్తి కాలేదు. సత్పురుషుల గాథలు ఆంగ్లోనార్మన్ లో ప్రసిద్ధి పొందాయి. బెనిడ్జిట్ వ్రాసిన సెయింట్ బెండన్ యాత్ర ఫ్రెంచ్ లో అతి ప్రాచీనమైంది. ఇది 8 అక్షరాల పాదాలలో వ్రాసిన ఒక ద్విపద కావ్యం. సత్పురుషుల చరిత్రలు ప్రామాణికంగా వ్రాసిన వారిలో వేస్ మొదటి వాడు. 15 వ శతాబ్దంలో ఆంగ్లో-నార్మన్ రచయితలు చాలామంది ఆయనను అనుసరించారు.

ఫ్రెంచ్ లో అత్యంత ప్రాచీనమైన నాటకం ఆంగ్లో-నార్మన్ లోనే రచింపబడింది. 1215 న సమావేశమైన 4 వ లాటరన్ కౌన్సిల్ ప్రభావం వలన అనేక ప్రబోధాత్మక రచనలు వచ్చాయి. వాటిలో అత్యంత ప్రాచీనమైందీ, ఆకర్షణీయమైందీ పవిత్ర క్రైస్తవ ప్రార్థనా మందిర దర్శ

ణము. దీనిని అబింగ్డన్ కు చెందిన సెయింట్ ఎడ్మండ్ వ్రాశాడు. 13 వ, 14 వ శతాబ్దాలలో వ్యవసాయ శాస్త్రం, న్యాయ శాస్త్రం, వైద్య శాస్త్రం, వ్యాకరణం, విజ్ఞాన శాస్త్రాలవంటి సాంకేతిక విషయాలపై లెక్కలేనన్ని గ్రంథాలు ఈ భాషలో వెలువడ్డాయి. వేట, చదరంగం, డేగలవేట మొదలైన వాటిపై కూడా పుస్తకాలు వచ్చాయి. 13 వ, 14 వ, 15 వ శతాబ్దాలలో ప్రచురింపబడిన వర్ణక్రమాల పుస్తకాల ద్వారా యూరప్ లోని ఫ్రెంచ్ కీ, ఆంగ్లో-నార్మన్ భాషకీ గల తారతమ్యాలు తెలుస్తాయి.

ప్రణయ గాథలు : ఆంగ్లో-నార్మన్ సాహిత్యంలో అనేక ప్రణయ గాథలు (romances) వెలిశాయి. 12 వ శతాబ్దంలో థామస్ అనే వ్యక్తి ట్రీస్టన్ గాథ వ్రాశాడు. ఇది అనేక ప్రాంతాలలో వ్యాపించి శకలాలుగా మిగిలి ఉంది. అనేక యూరపియన్ భాషలలో వెలువడిన ట్రీస్టన్-ఇసోల్డ్ ల కథకు ఇది మూలం. వాల్డెఫ్ అనే పుస్తకంలో ఈస్ట్ ఆంగ్లియాకు చెందిన ఒక కల్పితమైన రాజును, ఆయన కుమారులను గురించిన ప్రస్తావన ప్రతిభా వంతంగా చేయబడింది. 12 వ శతాబ్దంలో ఘన కార్యాలు చాటి చెప్పే పాట (chanson de geste) మాదిరిగా కొన్ని ప్రణయ గీతాలు రచింపబడ్డాయి. ఉదాహరణ-మాస్టర్ థామస్ రచించిన హోర్న్ (Horn). అదే పేరు గల ఇంకో వ్యక్తి అలెగ్జాండర్ ప్రణయ గాథను స్వయంగా వ్రాశాడు. మధ్యయుగపు ఇంగ్లీష్ భాషలో వచ్చిన అలెగ్జాండర్ రాజుకీ ఇది మూలం. 13 వ శతాబ్దంలో రాజాస్థానానికి సంబంధించిన వేరొక విధమైన ప్రణయగాథలు వెలువడ్డాయి.

గేయ, హాస్య కావ్యాలు : మొదటి ఫ్రెంచి కవయిత్రి మరీడి ఫ్రాన్స్ ఇంగ్లీష్ కథలు ఆధారంగా హాస్య కావ్యాలు వ్రాసింది. ఆమె 12 గేయకావ్యాలు కూడా వ్రాసింది. ఇవి 8 అక్షరాలతో కూడిన అంత్య ప్రాస గల ద్విపద పద్యాలు. వీటికి మూలం బ్రెటన్ గేయా లని ఆమె చెప్పింది. ఈ గేయ కావ్యాలలో వాస్తవికతకూ, కల్పిత కథకూ రెంటికీ సంబంధించిన అంశాలు ఉన్నాయి. సమకాలీన జీవితం, ప్రేమ సమస్యల విశ్లేషణను ఈమె నేర్పుతో చేసింది.

రాజకీయ, చారిత్రక గ్రంథాలు : ఆంగ్లో-నార్మన్ గేయాలు సంఖ్యలో తక్కువ. రూపకల్పనలో మౌలికత కనిపించదు. కాని రాజకీయ విషయాలపై అనేక వ్యంగ్య

రచనలు, పాటలు వచ్చాయి. పీటర్ లాంగ్టాప్ వ్రాసిన క్రానికల్ లో రాజకీయపరమైన పాట లున్నాయి. ఇది బ్రిటిష్ వారి సంపూర్ణ చరిత్ర. నిఖోలస్ ట్రెవెట్ యూరప్ చరిత్ర గద్యరూపంలో వ్రాశాడు. దీని నుంచే ఛాసర్ తన మూన్ ఆఫ్ లాజ్ టేల్ ను తీసుకున్నాడు. వీటికి ముందే (సుమారు 1140) జెఫ్రీ గైమార్ వ్రాసిన ఆంగ్లో-నార్మన్ కవిత, ఆంగ్లేయుల కథ వెలువడింది. ఇది ఫ్రెంచ్ లో మొట్టమొదటి చరిత్ర. మొదటి పెంబ్రోక్ ప్రభువు, నల్లని రాకుమారుడు అయిన మొదటి ఎడ్వర్డ్ జీవిత చరిత్రలు ఇంగ్లీషు ప్రభువులకోసం విదేశీయులు వ్రాశారు. అధికారపత్రాలు తరచుగా ఆంగ్లో-నార్మన్ లోనే కనిపిస్తాయి. మొదటి ఎడ్వర్డు మొదలు ఎనిమిదవ హెన్రీ వరకు అనధికార నివేదికలు మొదలైన వన్నీ ఆంగ్లో-నార్మన్ లోనే ఉన్నాయి. 14 వ శతాబ్దం చివర పార్లమెంటులో ఫ్రెంచ్ లో పాటు పార్లమెంటులో ఇంగ్లీషు కూడా వాడుకలోకి వచ్చింది.

ప్రాకృతిక చరిత్ర, విజ్ఞానశాస్త్రం : ఆంగ్లో నార్మన్ భాషలోని తొలి రచయితలలో ఒకడైన ఫిలిప్పీ డి తావోన్ లేక థాన్ వ్రాసిన ది కంప్యూటన్ మొట్టమొదటి ఫ్రెంచ్ జంతుశాస్త్రగ్రంథం (bestiary). అనర్హమణులను గురించి కూడా ఆయన వ్రాశాడు. సైమండ్ డి. ప్రిమ్ తన రోమన్ డి ఫిలాసఫీ అనే గ్రంథాన్ని తత్వశాస్త్రవేత్త అయిన బోతియస్ రచనలను ఆధారంగా చేసికొని రచించాడు.

ఇ.నా.

ఆర్మీనియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇండో-యూరోపియన్ భాషలలో పశ్చిమ భాషా వర్గానికి చెందిన ఒక ప్రత్యేక శాఖ, ఇటీవలి వరకూ సోవియెట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్ గా ఉన్న ఆర్మీనియన్ రిపబ్లిక్ లోనే కాక, తుర్కీలోని ఆర్మీనియన్లకు కూడా ఇది మాతృభాష. సోవియెట్ యూనియన్ లోని కొన్ని ఇతర ప్రాంతాలలో కూడా ఈ భాష మాట్లాడబడుతుంది. ఆర్మీనియా నుంచి వలస పోయిన కాందిశీకులు తమతోపాటు ఆసియా మైనరుకూ, మధ్య ప్రాచ్యానికి, అక్కడనుంచి రుమేనియా, పోలండ్, ఫ్రాన్స్ వంటి యూరప్ యన్ దేశాలకూ, అమెరికాకూ కూడా ఈ భాషను తీసికొని పోయారు.

క్రీ.పూ. 2 వ సహస్రాబ్దంలోనే ఉత్తర బాల్కన్ ప్రాంతాల నుంచి దండెత్తి వచ్చిన బాల్కన్లు కాకేషియన్ పర్వతాలకు ఆవలనున్న ప్రాంతాలలో ఈ భాషను మొదట ప్రవేశ పెట్టారు. ఆ విధంగా దండెత్తి వచ్చిన బాల్కన్లు 'వాన్' సరస్సు తీర ప్రాంతాలను ఆక్రమించుకొన్నారు.

క్రీ.పూ. 7 వ శతాబ్ది ప్రాంతానికి స్థానిక భాషలను త్రోసిరా జని ఈ ఆర్మీనియన్ భాష అక్కడి ప్రజలందరికీ వాడుక భాష అయింది.

క్రీ.పూ. 4 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో 38 వర్షాలతో కూడిన ఒక లిపి ఈ భాషకు ఏర్పాటైంది. సాంప్రదాయిక గాథల ననుసరించి బిషప్ సెంట్ మెస్రోబ్ (St. Mesrob) ఆ లిపిని కల్పించాడు. ఆ లిపినే నేటికీ ప్రపంచ మంతటా ఉన్న ఆర్మీనియన్లందరూ వాడుతున్నారు. ఆర్మీనియన్ సాంస్కృతిక చరిత్రలో స్వర్ణయుగ మని చెప్పదగిన క్రీ.శ. 5వ శతాబ్దంలో రూపొందిన లిఖిత ప్రామాణిక భాష "గ్రబర్"కు 'వాన్' సరోవర తీరంలో మాట్లాడే 'తారాన్' (Tarawn) మాండలికం ఆధారమని చెబుతున్నారు. 5వ, 8వ శతాబ్దాల మధ్య కాలంలో సాహిత్య భాష ఏకరూపంగా ఉండేది. కాని, 9వ శతాబ్దం నాటికి ప్రజల వాడుకలో ఉన్న మాండలికాల ప్రభావం లిఖితభాష అయిన 'గ్రబర్' మీద ఎక్కువగా కనిపింప సాగింది. 'గ్రబర్' అనబడే ఈ ప్రామాణిక భాషా పరిణామంలో మధ్యస్థ దశ 12 వ, 13 వ శతాబ్దాల నాటి 'సిలీషియా' లోని ఆర్మీనియన్ రాజ్య ఆస్థానభాషలో మనకు కనిపిస్తుంది. 19 వ శతాబ్ది మధ్యభాగం వరకూ ఎంతో కొంత సాంకర్యం చెందిన 'గ్రబర్' భాషే ఆర్మీనియన్ లిఖిత భాషగా ప్రయోగించబడుతూ వచ్చింది.

19 వ శతాబ్దంలో ఆర్మీనియన్ జాతీయ వాదులు ప్రజలలో జాతీయ చైతన్యాన్ని పురికొల్పడానికి పూనుకొన్నారు. జాతి పునరుజ్జీవనోద్యమం ఆరంభం అయి, నాటి ప్రజల వ్యావహారిక భాషకు సన్నిహితంగా ఉండే క్రొత్త సాహిత్యభాష వెలిసింది. దీనికి రెండు రూపాలు ఉన్నాయి తూర్పు ఆర్మీనియన్ భాష, పశ్చిమ ఆర్మీనియన్ భాష. ఆరారాత్ లోయ, యెరెవాన్ నగరం ప్రాంతాలలోని వాడుకభాష ఆధారంగా రూపొందిన తూర్పు ఆర్మీనియన్ సాహిత్య భాషే ప్రస్తుతం ఆర్మీనియన్ రిపబ్లిక్ లో అధికార భాషగా ఉంది. ఇస్టాన్బుల్ (Istanbul) మాండలికం ఆధారంగా వెలసిన సాహిత్య భాష పశ్చిమ ఆర్మీనియన్ భాష. ఈ రెండు భాషలకూ మధ్య భేదం అత్యల్పం; పరస్పర అవగాహనకు అది ప్రతిబంధం కలిగించేది కాదు. ఈ సాహిత్య భాషలు గాక అనేక మాండలికాలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిలో కొన్ని పరస్పర దురవగాహాలు.

19 వ శతాబ్దిలో కొందరు పరిశోధకులు ఆర్మీనియన్ భాషను ఇరానియన్ భాషకు చెందిన ఒక మాండలికంగా భావించారు గాని, అనంతరం జరిగిన పరిశోధనల వలన ఇది ఇండోయూరప్ యన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన

ఒక స్వతంత్రమైన భాష అని స్పష్టమైంది. ప్రాచీన ఆర్మీనియన్ భాష అనేక విషయాలలో గ్రీక్ భాషకు సన్నిహితంగా కనిపించగా, ఆధునిక ఆర్మీనియన్ భాష తుర్కిష్ భాషకు చేరువగా కనిపిస్తుంది. లిఖితభాషలోని పదజాలం పూర్తిగా ఆర్మీనియన్ దేశ్య పదానికి చెందినదే. అది ఇంచుమించు పూర్తిగా గ్రెగర్ భాషమీదనే ఆధారపడింది. పరిసర భాషలనుంచి గ్రహించిన పదజాలం అత్యల్పం. సంస్కృతంలోని 'గా' శబ్దం ఆర్మీనియన్ భాషలో 'కె' అనీ, దశ శబ్దం 'తశ్' అనీ మార్పు చెందాయి. సంఖ్యావాచకాలలో కొన్ని గుర్తించడానికి వీలులేనంతగా మారిపోయాయి. 'ద్వి', 'త్రి' శబ్దాలు ఈ భాషలో 'ఎరుకు', 'ఎరేఖ్' అని మార్పు పొందటానికి కారణాలు తెలియడం లేదు.

సాహిత్యం : క్రీస్తుశకం ఆరంభానికి ముందే ఆర్మీనియన్ భాషలో క్రైస్తవేతర మతాలకు చెందిన మౌఖిక సాహిత్యం ఉండే దని భావిస్తున్నారు. క్రీ.శ. 400 ప్రాంతంలో ఈ దేశంలో క్రైస్తవ మతం వ్యాపించినపుడు మతోన్మాదులైన క్రైస్తవచార్యులు ఆ ప్రాచీన సాహిత్యాన్ని నాశనం చేశారు. 5 వ శతాబ్దానికి చెందిన ఒక రచయిత ఒక ప్రాచీన గ్రంథంలోని దని ఉదాహరించిన 20 పంక్తుల భాగం మాత్రమే ఆ ప్రాచీన సాహిత్యంలో నేడు మిగిలి ఉంది. 5 వ శతాబ్ది నుంచి క్రైస్తవ ప్రచారకుల కృషి వల్ల గ్రీక్, సిరియాక్ భాషలనుంచి మతవాఙ్మయం విస్తృతంగా ఆర్మీనియన్ భాషలోకి అనువదించబడింది. ఆర్మీనియన్ క్రైస్తవశాఖలో ప్రార్థనాదికా లన్నీ ఆర్మీనియన్ భాషలోనే రచిస్తూ, అక్కడి మతచార్యులు ఆ భాషను పవిత్రభాషగా గుర్తించారు. 5 వ శతాబ్దంలో వాడుకలోకి వచ్చిన గ్రెగర్ భాషే ప్రామాణిక భాషగా ఆదరించబడింది.

10 వ, 11 వ శతాబ్దాలలో ఆర్మీనియన్ సాహిత్యం, ఇతర లలిత కళలు, వాస్తుశాస్త్రం స్వతంత్రంగా పెంపొందింది. 10 వ శతాబ్దం నాటి సెంట్ గ్రెగరి నరేకట్టి మొట్టమొదటి ఆర్మీనియన్ మహాకవి. ఆయన రచించిన తాత్త్విక పద్యాలూ, కీర్తనలూ, సాంగ్ ఆఫ్ సాంగ్స్ మీద ఆయన వ్రాసిన వ్యాఖ్యానం ప్రసిద్ధి పొందాయి. 4 వ శతాబ్దం ఆరంభంలో బిషప్ ఉట్టనీస్ ఆర్మీనియా దేశ చరిత్రనూ, జార్జియన్లకూ, ఆర్మీనియన్లకూ మధ్య సంభవించిన మత వివాద చరిత్రనూ రచించాడు. 11 వ శతాబ్ది ఆరంభంలోనే బాగ్రాటిడ్ రాజ్యపతనానికి (1045) సంబంధించిన ఆర్మీనియన్ చరిత్రను ఆరిస్టాకిస్ లస్టివెర్ట్టి వ్రాశాడు.

1385 లో తైమూర్ దండయాత్ర అనంతరం చాలా కాలం ఆర్మీనియాలో సాంస్కృతిక, సాహిత్య రంగాలలో స్తబ్ధత ఆవహించింది. 17 వ శతాబ్దంలో ఆర్మీనియన్ సాహిత్యంలో తిరిగి నూతన చైతన్యం కనిపించింది. పాశ్చాత్య విద్వాంసులతోనూ, లాటిన్ రచనలతోనూ వారికి అనుబంధం ఏర్పడింది. ఆస్కాన్ ఆఫ్ ఎరెవాన్ (జ.1614), డొమినికన్ పిరండెల్లిల సహకారంతో 1666 లో ఆమ్ స్టెర్డామ్ లో మొదటి ఆర్మీనియన్ బైబిల్ ముద్రితం అయింది. నహపెట్ కుచెక్ (16 వ శతా.) ఒక ప్రముఖ ఆర్మీనియన్ కవి. కాయక శృంగారాన్ని గూర్చి ఆయన ప్రధానంగా గానం చేశాడు.

18 వ శతాబ్దంలో ఆర్మీనియాలో సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనం ఆరంభం అయింది. 19 వ శతాబ్ది మధ్య భాగానికి ఆధునిక ఆర్మీనియన్ సాహిత్యం వెలసేందుకు పూర్వరంగం సిద్ధం అయింది. సాహిత్యభాష విషయంలోనూ, సముచిత సాహిత్య ప్రక్రియల విషయంలోనూ సంప్రదాయవాదులకూ, సంస్కరణవాదులకూ మధ్య తీవ్రమైన వాదోపవాదాలు ప్రారంభం అయ్యాయి. చివరికి సంస్కరణ వాదులే విజయం సాధించారు. ఆ నాటి ఆర్మీనియన్ సాహిత్యం యూరప్ ఖండ సాహిత్యాలనుంచి విశేషంగా ఉత్తేజం పొందింది. పశ్చిమ ఆర్మీనియన్ రచయితలలో హకోబ్ పరోనియన్, ఎర్వండ్ ఓటియన్లు వ్యంగ్య పరిహాస నవలలు వ్రాసిన ప్రముఖ రచయితలు. గ్రిగోర్ జోరాబ్ వాస్తవికతా దృష్టి గల చిన్న కథలు వ్రాశాడు.

పశ్చిమ ఆర్మీనియన్ భాషలో ఎక్కువ పుష్టి పొంది ఉండని నవల రష్యన్ ఆర్మీనియన్ భాషలో నైతిక, సాంఘిక, రాజకీయ భావాల ప్రకటనకు ప్రబలమైన సాధనం అయింది. ఆధునిక ఆర్మీనియన్ సాహిత్య పితామహుడుగా పరిగణించబడుతున్న ఖచాటుర్ అబోవీన్ ఆర్మీనియా గాయాలు (1841) రచించాడు. ఆర్మీనియన్ నవలా రచయితలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధుడు అకోబ్ మెలిక్-అకోబియన్ (రఫీ). తూర్పు ఆర్మీనియన్ కవులలో హోవానీస్ కుమానియన్ భావగీతాలూ, కథాకావ్యాలు వ్రాశాడు. ఆర్మీనియన్ నాటకకర్తలలో ప్రసిద్ధుడు గేబ్రియల్ సుండు కియాన్. ఆయన వ్రాసిన హాస్యరూపకాలు (హులాబలు, పెపో, ది బ్రోకెన్ హెర్ట్) ఆ నాడు ట్బిలిసిలోని ఆర్మీనియన్ సమాజాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నాయి.

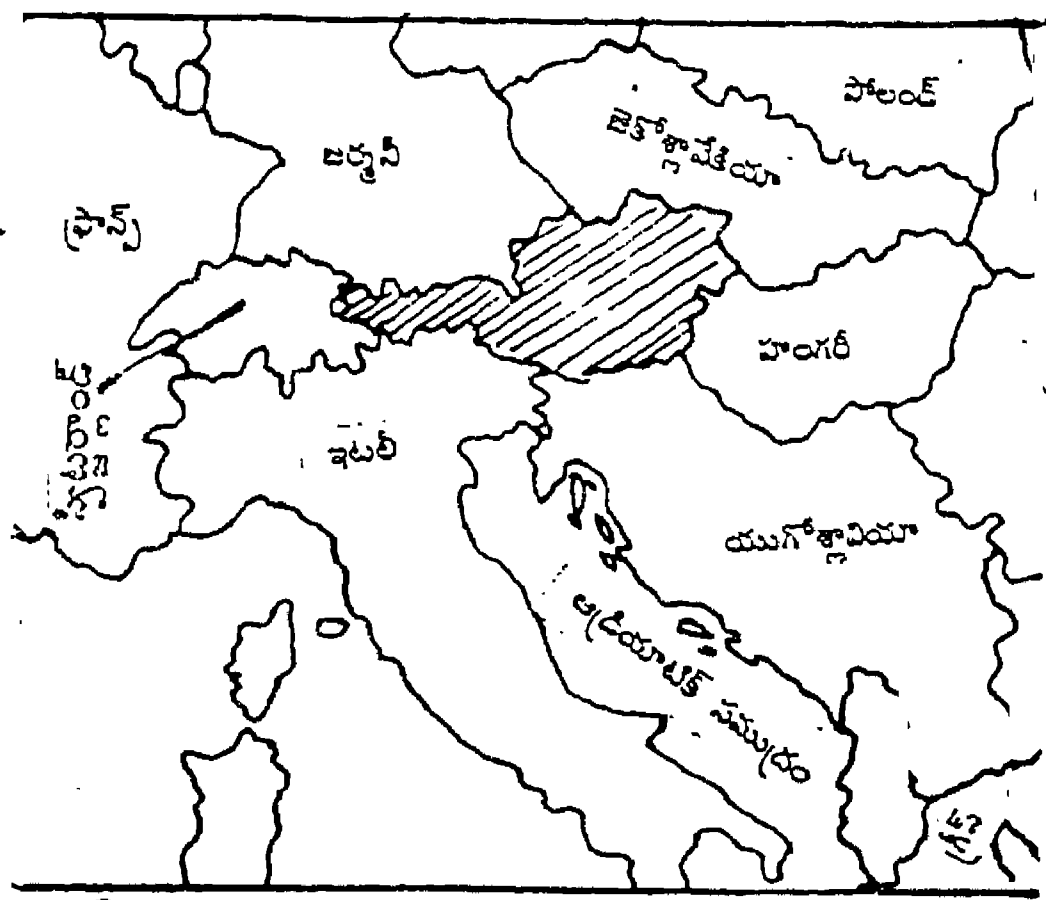
20 వ శతాబ్ది ప్రథమ పాదంలో 'దారుణ హత్యా కాండ' కొనసాగిన అనంతరం ఇస్టాన్బుల్ నగరం ఆర్మీనియన్ సాహిత్య ప్రధాన కేంద్రం అనే ప్రతి

పత్తిని కోల్పోయింది. తిరిగి సాహిత్యంలో క్షీణదశ ఆరంభం అయింది. ఆర్మీనియన్ రచయితలు చెల్లాచెదరై పారిస్, బీరట్, బోస్టన్ నగరాలనుంచి రచనలు ప్రకటించ సాగారు. కొందరు తుర్కీష్ ఆర్మీనియన్లు తూర్పు ఆర్మీనియాకు పారిపోయి, 1936 లో ఆర్మీనియన్ సోవియెట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్ ఏర్పడిన తరువాత కొంతవరకు రచనా స్వాతంత్ర్యాన్ని పొందారు.

బొ.శ్రీ.

ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యం

ఇది జర్మన్ సాహిత్యంలో ఏక దేశంగా పరిగణించబడుతుంది. కాని, నిజానికి ఒకే భాషలో వ్రాయబడినప్పటికీ జర్మన్, ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యాల మధ్య అనేక విషయాలలో భేదం కనిపిస్తుంది. జర్మన్ భాషలో వ్రాయబడిన ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యాన్ని గురించి మాత్రమే కాక జెకోస్లోవేకియా, హంగరీ, రుమేనియా, యుగోస్లావియా లోని జర్మన్ భాష మాట్లాడే ప్రజలు సృష్టించిన ప్రత్యేక సాహిత్యాలను గురించి కూడా విడిగా తెలుసుకోవలసి ఉంది.

ఆస్ట్రీయా

మధ్యయుగాంతం వరకూ జర్మన్, ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యాలు ఏకరూపంగానే ఉన్నాయి. ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యంలో వెలసిన తొలి రచనలు రాజాస్థానాలలో చెప్పిన పద్యాల రూపంలోను, 'మన్నేసింగర్స్' (12 వ, 13 వ, 14 వ శతాబ్దాలలోని జర్మన్ గాయక కవులు) పాడిన గీతాల రూపంలోనూ, నిబెలుంగెన్ లీడ్ (1200 ప్రాంతం) అనే అజ్ఞాత కర్తృకమైన గ్రంథం రూపంలోనూ మనకు లభ్యం అవుతుంది. వీటిలో ట్యూటానిక్ ప్రాచీన గాథలూ, ఆస్ట్రీయన్ రాజాస్థానాలలోని వాస్తవిక

సన్నివేశాలూ కలగలసిపోయి మనకు కనిపిస్తాయి. 1400 ప్రాంతంలో యోహానీస్ పాన్ టెప్ల (మరణం: 1414 - మరోపేరు ఫాన్ సాజ్) ఇటాలియన్ పునరుజ్జీవనోద్యమ భావాలనూ, మానవతా వాదాన్ని ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యంలో ప్రవేశపెట్టాడు. ఆయన రచన డెర్ అకెర్మన్ జాన్ బోవెన్. దీని తరువాత 16 వ శతాబ్దిలో వెలసిన కొన్ని మతసంబంధమైన నాటకాలూ, 18 వ శతాబ్దిలో జోసెఫ్ శ్చానిట్స్కీ వ్రాసిన కొన్ని జానపద రూపకాలూ తప్ప ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యంలో చెప్పకోదగినంత కృషి జరుగలేదు.

19 వ శతాబ్దం ఆరంభంలో నెపోలియన్ పతనం చెంది, వియెన్నా ఒక ప్రపంచ రాజధానిగా ప్రసిద్ధి చెందే వరకూ ఆస్ట్రీయాలో ఉజ్జ్వల సాహిత్యం వెలువడడం జరగలేదు. 1804 లో హోలీ రోమన్ సామ్రాజ్యం నుంచి ఆస్ట్రీయా విడివడివప్పటినుంచి ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యం తిరిగి సంపన్నం కాసాగింది. వియెన్నా, ప్రాగ్ నగరాలు దీనికి ప్రధాన కేంద్రాలయాయి. 19 వ శతాబ్దికి చెందిన 'బీడెర్ మైయర్' వర్గ రచయితల రచనలలో ఫ్రాంజ్ గ్రీల్ పార్జర్ (1791-1872) వ్రాసిన చారిత్రక నాటకాలూ, నికొలాస్ లినా వ్రాసిన పద్యాలూ, అడాల్ఫ్ స్టిఫర్ (1805-88) వ్రాసిన బొహీమియన్ కథలూ ప్రధానంగా చెప్పకోదగ్గవి. ఈ రచయితలు సుప్రసిద్ధ జర్మన్ కవి 'గోయ్థే' సంప్రదాయాన్ని అనుసరించారు. గ్రీల్ పార్జర్ వ్రాసిన ఐన్ బ్రూడల్ డ్విన్ ఇమ్ హౌబుస్ హబ్బర్, ఫామిలీ ఫ్యూడ్ ఇమ్ హబ్బర్, లిబుస్సా అనే నాటకాలూ, స్టిఫర్ వ్రాసిన డెర్ నాజ్ సోమర్, లేట్ సమ్మర్, స్టూడియెన్, విట్కో వంటి నవలలూ, కథలూ చదివితే ఈ అంశం స్పష్టపడుతుంది. గ్రీల్ పార్జర్ తన రచనలలో యూరప్ లోని రెండు శతాబ్దాల నాగరకతను సంగ్రహించాడని చెబుతారు. ఫెర్డినాండ్ రైమండ్ (1790-1836) వ్రాసిన జానపద రూపకాలూ, యోహాన్ నెస్టోయ్ (1802-62) వ్రాసిన ప్రహసనాలూ, లికొలాస్ లినా (1802-56) వ్రాసిన గేయాలూ విశేష ప్రశస్తి పొందాయి. యోహాన్ నెస్టోయ్, వియెన్నాలోని 'అరిస్టోఫనీజ్' గా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

ఆస్ట్రీయా నాటక రంగం మిక్కిలి ప్రాచీన మైందని వారు చెప్పకొంటారు. 'వియెన్నాబర్గ్ థియేటర్' (స్థా. 1741) 19 వ శతాబ్దిలో ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందింది.

19 వ శతాబ్దం ఉత్తరార్ధంలో ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యంలో వాస్తవికతా వాద ప్రభావం ఎక్కువ కాసాగింది. ముఖ్యంగా మరీ ఫాన్ విబ్నెర్-ఎషన్ బాగ్ (1830-1916),

ఫెర్డినాండ్ ఫాన్ సార్ (1833-1906), పీటర్ రోసెగర్ (1843-1918), లుడ్విగ్ అంజెన్ గ్రుబర్ (1839-89), ఎర్నెస్ట్ ఫాన్ విల్హెల్మ్ బ్రూఖ్ (1845-1909) ల రచనలలో ఈ ప్రభావం మరింత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. వీరిలో చాలామంది గ్రామీణ కథలూ, స్థానిక నవలలూ (హైమెట్రోమన్) వ్రాశారు. ముఖ్యంగా అంజెన్ గ్రుబర్ ఆ నాటి సాంఘిక, రాజకీయ సమస్యలను తన రచనలలో చిత్రించాడు. విల్హెల్మ్ బ్రూక్ దేశభక్తి ప్రబోధకాలైన నాటకాలు వ్రాశాడు. వియెన్నా లో 'ఇంప్రెషనిజ్మ్'కు మార్గదర్శకుడు 'సార్' కాగా, ఆ వాదాన్ని తారస్థాయికి తీసికొనిపోయిన వారు ఆర్థర్ ష్చిట్జ్లర్ (1862-1931), హ్యూగో ఫాన్ హాఫ్మన్ స్టాల్ (1874-1929) లు. ష్చిట్జ్లర్ మనస్తత్వ విశ్లేషణాత్మక నాటకాలకూ, కథలకూ అంకురార్పణ చేశాడు. హాఫ్మన్ స్టాల్ 20 వ శతాబ్ది ప్రారంభ కాలంనాటి ఆస్ట్రియన్ జీవిత సంవేదనను తన కవిత్యంలోనూ, రూపకాలలోనూ స్ఫుటంగా ప్రదర్శించాడు. రిచర్డ్ బీర్ హాఫ్మన్ (1866-1945), లియోపాల్డ్ ఆండ్రీయన్ (జ. 1875) లు కూడా ఆ నాటి ప్రముఖ రచయితలలో పేర్కొనదగ్గవారు. ష్చిట్జ్లర్ వ్రాసిన కథలూ, నాటకాలూ, ఫ్రెంచ్ సాహిత్య ధోరణులను పరిచయం చేస్తూ విశేష మానవతా దృష్టిని ప్రదర్శించాయి. బీర్ హాఫ్మన్ వ్రాసిన జాకోబ్స్ డ్రీమ్స్, యంగ్ డేవిడ్ అనే పద్య రూపకాలు ఉదాత్తమైన రచనలు. హాఫ్మన్ స్టాల్ రచనలలో జెడిట్టే (కవిత), డెల్ అండ్ ది ఫూల్, లిటిల్ థియేటర్ ఆఫ్ ది వరల్డ్, ఆండ్రీయాస్, ది టవర్ ప్రధానమైనవి.

రాబర్ట్ మ్యూసిల్ నవలా రచనలో క్రొత్త ప్రయోగాలు చేశాడు. జార్జ్ ట్రాక్ట్ 'ఇంప్రెషనిజ్మ్' రచయితలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధుడు. జర్మన్ సాహిత్యానికి మార్గ నిర్దేశం చేసిన ప్రముఖ ఆస్ట్రియన్ రచయితలలో చెప్పకోవలసిన వారు: హెర్మన్ బ్రోహ్ అనే నవలా రచయిత, కార్ల్ క్రాస్ అనే వ్యంగ్య వ్యాస రచయిత, స్టీఫాన్ ట్విగ్, వాల్టర్ ఫాన్ మోలో.

ప్రాగ్ నగరం నుంచి వచ్చిన ఇద్దరు ప్రముఖ రచయితలలో ఒకరు: రెయ్నర్ మరియు రిల్కె (1875-1926), రెండవవాడు: ఫ్రాంజ్ కాఫ్కా (1883-1924). రిల్కె ప్రముఖ గేయకవి; వచన రచనలో కూడా సిద్ధహస్తుడు. కాఫ్కా వ్రాసిన కథలూ, నవలలూ అసంపూర్ణాలు అయినా భావోన్నత్యానికి, దృష్టి వైశాల్యానికి ప్రసిద్ధి కెక్కాయి. అతని రచనలలో ది కాసిల్, ది ట్రయల్ ముఖ్యమైనవి.

ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామం సందర్భంలో ప్రాగ్ నగరానికి వలస వచ్చి ప్రసిద్ధి పొందిన రచయితలలో ఫ్రాంజ్ కాఫ్కా కాక మాక్స్ బ్రాడ్, ఫ్రాంజ్ వెర్నెల్ (1890-1945) లు కూడా సుప్రసిద్ధులు. ఫ్రాంజ్ వెర్నెల్ పెక్కు నవలలు, రూపకాలు, పద్య కావ్యాలు వ్రాశాడు. వీటిలో యుద్ధ పరాజుభత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. హైమిట్ ఫాన్ జోడెడెర్ ఆలెగ్జాండర్ లెర్నెట్-హోలెనియా, రాబర్ట్ మ్యూసిల్ లు తమ నవలలలో ఆస్ట్రియా దేశపు పూర్వవైభవాన్ని వర్ణించారు. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం ఇంగెబోర్డ్ బాఖ్ మన్, రుమేనియా దేశంలో పుట్టిన పాల్ సెతాన్ కవి, హెర్బర్ట్ ఐసెన్ రైఖ్ ఆస్ట్రియన్ సాహిత్యానికి ప్రముఖ ప్రతినిధులు. 1960-70 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో 'వీనర్ గ్రుప్పె' అనే రచయితల వర్గం ఏర్పడింది. దానిలో ఫ్రెడ్రిఖ్ అచ్ లైట్నర్, హాన్స్ కార్ల్ ఆర్ట్స్ మన్, గెర్హార్డ్ రూయ్, ఆస్వాల్డ్ వీనర్, వోల్ఫ్ గాంగ్ జౌవర్ థామస్ బెర్నెహార్ట్, పీటర్ హోండ్కేలు సుప్రసిద్ధులు. వీరందరూ నవలా నాటకరంగాలలో సువిఖ్యాతులయినవారు.

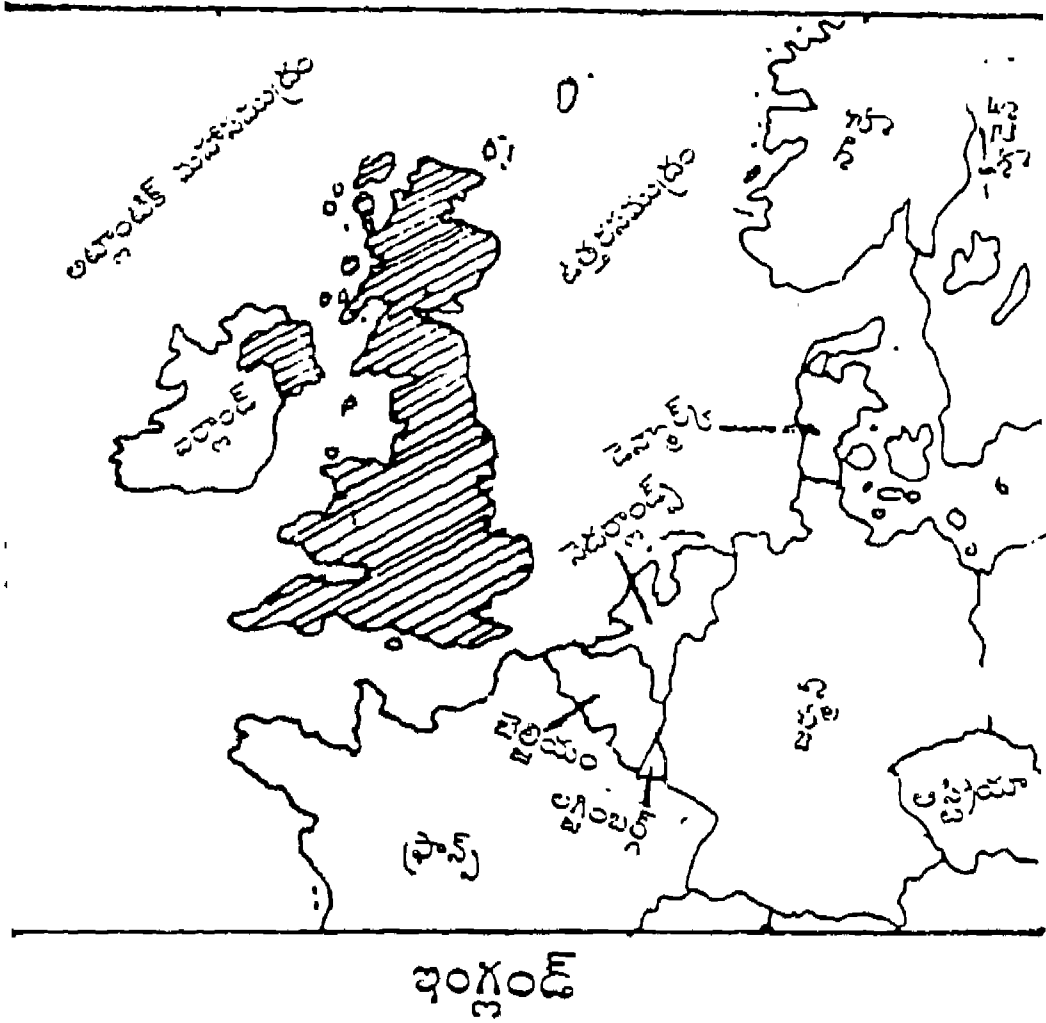
బొ.శ్రీ.

ఇంగ్లీష్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇంగ్లీష్ భాష ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన ట్యూటానిక్ భాషా సముదాయంలో వెస్ట్ జర్మానిక్ శాఖకు సంబంధించింది. ఆంగ్లో, శాక్సన్స్ అనే జర్మానిక్ జాతి ప్రజలు 5 వ శతాబ్దంలో ఉత్తర యూరప్ ప్రాంతం నుంచి వచ్చి బ్రిటీష్ దీవులను ఆక్రమించుకొని అక్కడ స్థిరపడ్డారు. వారి భాష 'ఆంగ్లో శాక్సన్'. ఇంగ్లీష్ భాష యొక్క ప్రాచీన తమ స్వరూపం కనుక దానిని 'ఓల్డ్ ఇంగ్లీష్' అని కూడా అంటారు. 11 వ శతాబ్దిలో నార్మన్ ఫ్రెంచ్ దేశస్థులు బ్రిటన్ దేశాన్ని ఆక్రమించుకున్న తరువాత నార్మన్-ఫ్రెంచ్ భాషతో సంపర్కంవల్ల ఆంగ్లో-శాక్సన్ భాష పెక్కు మార్పులకు లోనై క్రమంగా ఈ నాటి ఇంగ్లీష్ భాషగా రూపొందింది.

సాహిత్యం : ఇంగ్లీష్ సాహిత్యానికి ఉన్న ప్రాచుర్యం ఈ నాటి జీవద్భాషలలో మరే ఇతర భాషా సాహిత్యానికి లేదు. ప్రక్రియా వైవిధ్యంలో కూడా ఇదే మొదట పేర్కొన దగింది. కొన్ని చారిత్రక, సాంస్కృతిక కారణాల వల్ల ఇంగ్లీష్ భాష ప్రపంచం అంతటా వ్యాపించింది. ఈ నాడు అంతర్జాతీయ రంగంలో పరస్పర భావ ప్రకటనకు ఈ భాష ఒక ప్రధాన సాధనం అయింది. ఈ భాషలో కావ్య నాటకాది కాల্পనిక రచనలు ఒక్క ఇంగ్లండ్

దేశంలోనే కాక దూరప్రాంతాలలో ఉన్న ఇతర దేశాలలో కూడా బహుళంగా ప్రచారంలో ఉన్నాయి.

ఆంగ్లో-సాక్షన్ భాషలో రచించబడ్డ కావ్యాలలో నశించిపోయినవి పోగా, ఇప్పటికీ లభించిన వాటిలో బేయోల్ఫుల్ఫ్ అనే వీరగాథాకావ్యం అతి ముఖ్యమైంది. లోక కంటకులైన గ్రెండెల్ వంటి రాక్షసులను ఎదిరించి హతమార్చిన బేయోల్ఫుల్ఫ్ అనే వీరపురుషుని విజయగాథలు ఈ కావ్యంలో అత్యుత్సాహంతో వర్ణించబడ్డాయి. 8 వ శతాబ్దంలో ఒక అజ్ఞాత కవి ఆ నాడు ప్రచారంలో ఉన్న కొన్ని వీర గీతాలను సేకరించి ఈ ఇతిహాస కావ్యంతో జోడించినట్లు భావిస్తున్నారు. ఆ నాటి ప్రజల వినోద విహారాలు, బలపరాక్రమాలు క్లౌషభూయిష్టమైన వారి సాహసిక జీవితం వాటిలో చక్కగా చిత్రింపబడ్డాయి. ఇవి కాక ది వాండరర్, ది సీ ఫేరర్ వంటి విషాద గీతకలు మరికొన్ని లభించాయి. తన కాశ్రయం ఇచ్చి పోషించిన యజమానుడు చనిపోగా బ్రతుకు తెరువుకోసం సముద్రం దాటి దూర తీరాలకు పోవలసి వచ్చిన ఒక నిర్భాగ్యుడు తన పూర్వపు సుఖ స్థితిని, ప్రకృత దీనావస్థను తలుచుకొని మానవ జీవితపు అనిశ్చిత స్థితిని గూర్చి చేసిన వ్యాఖ్యానం ది వాండరర్ అనే గీతంలో చాలా సహజంగా వర్ణించబడింది. ప్రతి కాలమైన ప్రకృతి శక్తులను, బలవంతులైన శత్రువులను నిరంతరం ప్రతిఘటిస్తూ జీవితయాత్ర కొనసాగించిన ఆ నాటి ప్రజల నిరాశామయ మానసిక దృక్పథం ఈ కావ్యాలన్నిటిలోనూ గోచరిస్తుంది.

ఆంగ్లో-సాక్షన్ భాషలో కాడ్మన్, క్విన్పుల్ఫ్ అనే క్రైస్తవ కవులు వ్రాసిన చక్కని కావ్యాలు కొన్ని లభించాయి. యార్క్ షైర్ లోని విట్టి క్రైస్తవ మఠంలో గుఱ్ఱాల కాపరి అయిన కాడ్మన్ పండుగ రోజులలో మఠంలోని వారందరూ ఒకచోట చేరి ప్రార్థన గీతాలు రచించి పాడుతూ ఉంటే వాటిలో తనకు ఆసక్తి లేనందున తలవంచుకుని వెళ్లిపోతూ ఉండేవాడు. ఇలా ఉండగా ఒక రోజు రాత్రి అతడు గుఱ్ఱాల శాలలో నిద్రపోతూ ఉండగా ఒక దేవదూత ప్రత్యక్షమై 'పాడ' మని ఆదేశించాడు. 'ఏం పాడను?' అని కాడ్మన్ ప్రశ్నించాడు. 'సృష్టి ప్రారంభాన్ని గురించి పాడు' అని దేవదూత బదులు పలికాడు. అప్పుడు కాడ్మన్ నిద్ర మేల్కొని తనకు అప్రయత్నంగానే కవితా శక్తి అలవడిందని గ్రహించాడు. దేవదూత ఆజ్ఞను అనుసరించి సృష్టిని గురించి ఒక కావ్యం వ్రాశాడు. ఇదే విధంగా భోగలాలసుడై విలాసమయ జీవితం గడుపుతూ ఉన్న క్విన్పుల్ఫ్ కూడా తనకు ఒక రోజున క్రీస్తు సిలువ సాక్షాత్కరించడం చేతనే తన దృష్టి, కవిత్యం ఆధ్యాత్మిక మార్గం వైపు మరలిన ఉదంతాన్ని తన డ్రీమ్ ఆఫ్ ది రూడ్ అనే కావ్యంలో చెప్పకొన్నాడు. ఇంగ్లీష్ కవిత్వానికి ప్రధాన లక్షణం అయిన అంత్యప్రాస నియమం అప్పటికింకా ఏర్పడలేదు. అయితే ఆంగ్లో-సాక్షన్ కావ్యాలలో అంత్యప్రాస లేని లోటును అనుప్రాస అలంకారం తీర్చి, ఆ నాటి కవిత్వానికి శ్రావ్యతను సమకూర్చింది.

కవిత్యం పుట్టిన కొంత కాలానికి ఈ భాషలో వచన వాఙ్మయం వెలసింది. 9 వ శతాబ్దంలో ఆల్ఫ్రెడ్ రాజు వచన రచనను ప్రోత్సహించాడు. పండితులకు మాత్రమే పరిచితమైన లాటిన్ భాషలోని మత గ్రంథాలను సామాన్య జనులకు కూడా అర్థమయే విధంగా స్వయంగా ఆంగ్లో-సాక్షన్ భాషలోకి అనువదించి, ఇతరులచే అనువదించేసి దేశానికి, భాషకూ ఆయన మహోపకారం చేశాడు. అతని ఆదరణలో ఆంగ్లో-సాక్షన్ క్రానికల్ ఆ నాటి జాతీయ చరిత్రగా రూపొందడమే కాకుండా వచన శైలికి కూడా ప్రామాణికం అయింది. ఆల్ఫ్రెడ్, పుల్ఫ్ స్ట్రాన్ అనే క్రైస్తవ మతాచార్యులు కొన్ని వచన గ్రంథాలు రచించారు. ఆల్ఫ్రెడ్ వచనశైలి కవిత్వానికి మిక్కిలి సన్నిహితమై శైలి రమణీయతకు పేరు పొందింది.

11 వ శతాబ్దంలో నార్మన్ దండయాత్ర జరిగిన నాటినుంచి ఇంగ్లండ్ దేశంలో ఫ్రెంచ్ భాషకు అమితమైన ప్రాధాన్యం ఏర్పడడంతో ఇంగ్లీష్ భాష వెనుకబడింది. ఫలితంగా దాదాపు 150 ఏళ్ల పాటు ఇంగ్లీష్ భాషలో కావ్య రచన మందగించింది. సాహిత్య సృష్టి కొరవ

డిన ఈ కాలంలో ఇంగ్లీష్ భాష నార్మన్-ఫ్రెంచ్ భాష ప్రభావంతో కొన్ని మార్పులకు లోనై నూతన వికాసం పొందింది. 15 వ శతాబ్ది చివరి వరకూ ఉన్న అది 'మిడిల్-ఇంగ్లీష్' (మాధ్యమిక ఇంగ్లీష్) అనే పేరుతో వ్యవహరించబడుతూంది.

ఈ కాలంలో వెలువడిన గ్రంథాలలో బ్రుట్ బర్న్స్ లమ్, కర్నర్ మండీ అనే పద్యకావ్యాలూ, ఆంక్రన్ రింట్స్, అయన్ బైట్ ఆఫ్ ఇన్ విట్ అనే వచన రచనలు చెప్పుకోదగ్గవి. 13 వ శతాబ్దినాటి రచించబడ్డ ది బెల్ అండ్ ది నైటింగేల్ అనే సంవాద కావ్యంలో అప్పటి వరకూ బహుళప్రచారంలో ఉన్న అనుప్రాసకు మారుగా ఫ్రెంచ్ పద్ధతిని అనుసరించి అంత్యప్రాస నియమం పాటించబడడం ఒక విశేషం. 14 వ శతాబ్దినాటి పెర్ట్ క్లెన్ నెస్, పేషన్స్, సర్ గావెయ్స్ అండ్ ది గ్రీన్ నైట్ అనే నాలుగు పద్యకావ్యాలతో కూడిన వ్రాతప్రతి ఒకటి లభించింది. కవి పేరు తెలియలేదు. కాని కావ్యాలలో వాడిన మాండలిక ప్రయోగాలను బట్టి అతడు వెస్ట్ మిడ్ లాండ్ ప్రాంతీయుడని ఊహించ వచ్చును. పెర్ట్ కరుణ రసప్రధానమైన ఒక కమనీయ కావ్యం. స్వప్నంలో కవికి పసితనంలోనే చనిపోయిన తన చిన్నారి బిడ్డ మార్గరేట్ నదికి ఆవలి ఒడ్డున కనిపిస్తుంది. పితృసహజమైన మమకారంతో అతడు కొమార్తెను కలుసుకోడానికి వేగంగా నదిని ఈదుతూ ఉండగా స్వప్నం చెదరిపోతుంది. తన బిడ్డ ఆత్మ అమరత్వం పొందింది కదా అని సమాధానం చెప్పుకుని కవి ఊరట చెందుతాడు. సర్ గావెయ్స్ అనే కావ్యం వీరపురుషుల సాహసకృత్యాలను, విలాసినుల జాణతనాన్ని, వారి ప్రణయజీవితాన్ని సరసంగానూ, మధురంగానూ కీర్తించే 'రోమాన్స్' అనే కావ్య శాఖకు చెందినది. దానిలో ప్రకృతి శోభ, సమకాలీన ప్రజాజీవితం చాలా సాగసుగా వర్ణించబడ్డాయి. విక్లిఫ్ తన అనుచరుల సహకారంతో బైబిల్ అనబడే క్రైస్తవ మత గ్రంథాన్ని తొలిసారిగా సమగ్రంగా ఇంగ్లీష్ భాషలోకి అనువదించాడు.

ఒక నిశ్చిత రూపం లేని భాషను సంస్కరించి మహాకావ్య రచనకు అనుకూలమైన సాధనంగా మలచి, సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనోద్యమం ద్వారా యూరపియన్ భాషలలో నెలకొన్న సత్యప్రదాయాలను స్వీకరించి, రసవంతమైన కావ్యాలతో ఇంగ్లీష్ భాషకు క్రొత్త అలంకారాలు కల్పించిన గౌరవం చాసర్ మహాకవికి దక్కింది. ఇంగ్లీష్ భాషలో రసాలంకార పరిపుష్టంగా కృతులు రచించిన కవులలో అతడే మొదటివాడు. ఇటాలియన్, ఫ్రెంచ్ సాహిత్య రీతులను ఆకళించుకొని అతడు మొదట ది బుక్ ఆఫ్

ది డచ్చెస్, ది హావుస్ ఆఫ్ ఫేమ్, ట్రాయిలస్ అండ్ క్రేసీడ్ అనే కావ్యాలు వ్రాశాడు. కాని చాసర్ ప్రతిభ చక్కగా విప్పారి పరిమళించింది కాంటర్బరీ బేల్స్ అనే కథాకావ్యంలోనే. లండన్ నగరం నుంచి కాంటర్బరీ పట్టణంలోని క్రైస్తవ దేవాలయానికి ప్రయాణిస్తున్న యాత్రికులు మార్గ మధ్యంలో కాలక్షేపానికి చెప్పుకొన్నట్లు కల్పించబడిన కథలు అవి. లోకజ్ఞుడైన చాసర్ కావ్యరంభంలో వివిధ యాత్రికుల రూపు రేఖలనూ, స్వభావ వైవిధ్యాన్నీ, హావ భావాలను మిక్కిలి మనోజ్ఞంగా చిత్రించాడు. సైనికుడుగా, రాజాస్థానోద్యోగిగా, రాజదూతగా ఆయన తరచు దేశాటనం చేసి గడించిన అనుభవమంతా సార్థకమయ్యేట్లు ఆ నాటి సమాజంలోని వివిధ వర్గాలకు చెందిన వ్యక్తుల ఆచార వ్యవహారాలను, లోటుపాట్లను కాంటర్బరీ బేల్స్ కావ్యంలో అవకాశం లభించినప్పుడల్లా అతిసహజంగా వర్ణించాడు. మతం పేరిట ఆ నాడు అమాయకులైన ప్రజలను వంచించే దుర్మీతి పరులైన మతాచార్యుల పాత్రలను ఆయన వర్ణించే ధోరణిలోనే సన్నని మందలింపు కూడా అంతర్లీనమై ఉంటుంది. సరసమైన వ్యంగ్య హాస్యం ఈ కావ్యానికి జీవం.

చాసర్ సమకాలికులలో అతనితో సాటి రాగల కవులెవరూ లేరు. జాన్ గవర్, విలియమ్ లాంగ్లాండ్ వంటి కవులు తమ కృతులలో ఆ నాటి సమాజంలోని దురాచారాలను తీవ్రంగా విమర్శించారు. కాని వారిలో కావ్యగుణం లోపించింది. ది ట్రావెల్స్ ఆఫ్ మాండెవిల్ అనే అనువాద గ్రంథం ఆ నాటి వచన రచనలలో చెప్పుకోదగ్గది.

'మహాజనో యేన గతః స పంథాః' అనే సూక్తిని అనుసరించి 'చాసర్' తరువాత 100 ఏళ్ల పాటు అతడు చూపిన త్రోవనే ఆశ్రయించి పలువురు కావ్య రచనకు ఉద్యమించారు. కాని వారి ప్రయత్నాలు పూర్తిగా ఫలించలేదు. అతణ్ణి అనుసరించి కవిత్వం చెప్పిన వారిలో జాన్ విడ్ గేట్, విలియమ్ డన్బార్ ముఖ్యులు. మార్గకవిత మందగించిన ఆ శతాబ్దంలో దేశీ కవితా శాఖకు చెందిన జానపద గీతాలకు అమితంగా ప్రజాధరణ లభించింది. ఆ గీతాలలో చేవీ చేస్, సర్ పాట్రీక్ స్పెన్స్ చాలా ప్రసిద్ధి పొందాయి. 15 వ శతాబ్ది నాటి ఆర్థర్ రాజును గూర్చిన చిత్ర విచిత్రమైన కల్పనా కథలను సేకరించి సర్ జాన్ మెలోరీ అనే కవి, మోర్ట్ డీ ఆర్థర్ అనే ప్రసిద్ధ వచన కథాకావ్యం రచించాడు. విలియమ్ కాక్ స్టన్ ప్రథమ ముద్రణ యంత్రం నెలకొల్పి దేశభాషలో పుస్తకాలు ముద్రించి సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనానికి అసా

ధారణమైన సేవ చేశాడు. విలియమ్ కిండేల్, మైల్స్ కవర్డేల్ అనేవారు బైబిల్ మతగ్రంథాన్ని తిరిగి ఇంగ్లీష్ భాషలోకి రమణీయమైన శైలిలో అనువదించి మతంతో పాటు భాషకు కూడా సేవ చేశారు. అదే సమయంలో సర్టామస్ మోర్ యుటోపియా అనే వచనగ్రంథంలో ఆదర్శ సమాజ స్వరూపాన్ని చిత్రించాడు. తరువాత కొంత కాలానికి 16 వ శతాబ్ది ఆరంభంలో సర్ టామస్ వైట్, ఏర్ల్ ఆఫ్ సర్రే అనే కవులు ఇటాలియన్ ఛందో రీతులను అనుసరించి ఇటాలియన్ ప్రణయ కవిత్వాన్ని ఇంగ్లీష్ భాషలోకి అనువదించి గేయ కవితా వికాసానికి అనుకూల వాతావరణం కల్పించారు. వారి గీతాలే ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో ఉదయించిన కాల్పనికోద్యమానికి తొలి కిరణాలని చెప్పవచ్చు.

విద్యా గంధంలేని పామర జనులకు గూడా తమ పౌరాణిక గాథలను, మత సిద్ధాంతాలను సుబోధం చేయాలనే ఉదారాశయంతో క్రైస్తవ మతగురువులు ప్రధానమైన పర్వదినాలలో దేవాలయాలలో మతసంబంధమైన రూపక ప్రదర్శనలను ఏర్పరచేవారు. వాటిలో ముఖ్యంగా బైబిల్ లోని కథలు, సిద్ధపురుషుల లీలలు ప్రదర్శింపబడుతూ ఉండేవి. అలాగే కవిత్వం అద్భుత సంఘటనలను చిత్రించే రూపకాలు కనుక, వాటిని 'మిస్టరీస్' అనీ, 'మిరకిల్ ప్లేస్' అనీ పిలిచేవారు. ప్రేక్షకుల మనోరంజనకై నడుమ నడుమ ప్రధాన కథతో ఎట్టి సంబంధమూ లేని హాస్య సన్నివేశాలు కూడా అప్పు డప్పుడు చేర్చబడుతూ ఉండేవి. క్రమంగా ఈ ప్రదర్శనలు దేవాలయాంతర్భాగం నుంచి దాని ప్రాంగణంలోకి, తరువాత అక్కడ నుంచి నడిపీ థిలోకి మారాయి. కొన్నాళ్ళకు 'మొరాలిటీ ప్లేస్' అనే క్రొత్త రకం నాటకాలు వెలిశాయి. వాటిలో పుణ్యం, పాపం, శాస్త్రం, సంయమనం మొదలైన గుణాలే పాత్రల రూపంలో కల్పింపబడి, ధర్మప్రబోధం చేస్తాయి. ఇలాంటి నాటకాలలో ఎవిరియాన్ మిక్కిలి ప్రశస్తమైంది. వాటితో పాటు వ్యంగ్య విమర్శతో కూడిన 'ఇంటర్లూడ్స్' అనే నాటికలు కూడా ప్రదర్శించబడేవి. ఇలాంటి రచనలలో జాన్ హేవుడ్ రచించిన ఫోర్ పీస్ చెప్పకోదగింది. రాను రాను ఈ ప్రదర్శనలకు మతంతో ప్రమేయం పోయి ప్రజలకు వినోదం చేకూర్చడమే లక్ష్యమైంది. ఇంగ్లీష్ భాషలో నాటక వాఙ్మయ వికాసం ఈ విధంగా మత ఆలయాల ధర్మ ప్రబోధ కార్యక్రమం నుంచి ఏర్పడింది. 16 వ శతాబ్దినాటికి ఈ స్థితి పూర్తిగా మారిపోయింది. అప్పుడు గ్రీక్, లాటిన్ నాటక సంప్రదాయ వేత్తలైన రచయితలు ఈ సాహిత్య ప్రక్రియను చేపట్టి, దీనిని సర్వాంగ

సుందరంగా దిద్ది తీరారు. క్రమబద్ధమైన రూపకాలలో నికలస్ ఉడల్ రచించిన రాయిస్టర్ డాయిస్టర్ అనే సుఖాంత నాటకం, థామస్ శాక్స్పీల్, థామస్ నార్టన్ అనే రచయిత లిరువురూ కలసి వ్రాసిన గార్బోడక్ అనే విషాదాంత నాటకం మొట్టమొదటివి. ఆ కాలంలో ఈ నాటకాలు అమితంగా ప్రజాభిమానాన్ని చూరగొన్నవి. ఆ అభిమానమే 16 వ శతాబ్దిలో ఆంగ్లభాషలో జగత్ప్రసిద్ధమైన గొప్ప నాటకాల అవతరణకు హేతుభూతమైంది.

మొదటి ఎలిజబెత్ రాణి పరిపాలనకాలం 16వ శతాబ్ది ఉత్తరార్థం ఇంగ్లీష్ సాహిత్య చరిత్రలో స్వర్ణయుగ మని ప్రశస్తి కెక్కింది. ఇంగ్లండ్ దేశంలో అప్పుడు నూతన చైతన్యం వెల్లివిరిసింది. ఇంగ్లీష్ ప్రజలు బహు రంగాలలో ఘనవిజయం సాధించి భావోత్తేజితు లయ్యారు. దేశంలో జాతీయత క్రొత్త చిగుళ్లు తొడిగింది. ప్రజల ఆనందోత్సాహాలు ఆ నాటి సాహిత్య క్షేత్రంలో కూడా ప్రతిధ్వనించాయి. రసజ్ఞ జన మనో మోహనంగా బహుకావ్య నాటకాలను సృష్టించిన మహాకవులనేకులు ఆ యుగంలో ఒక్కచోట సమకూడటం ఒక విశేషం. యూరప్ ఖండంలో పొడచూపిన సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనోద్యమ ప్రభావం ఆ నాటి ఇంగ్లీష్ సాహిత్యానికి ఎనలేని గాంభీర్య మాధుర్యాలను సమకూర్చింది.

కాల్పనిక కవిత్వపు తీరు తెన్నులను చక్కగా గ్రహించి ఎడ్మండ్ స్పెన్సర్ సౌందర్య బంధురాలైన కావ్య ప్రసూనాలతో నాటి సాహిత్య ప్రపంచాన్ని సురభిళం కావించాడు. లలిత కోమల కాంత పదావళితో అపూర్వ సుందరశబ్ద చిత్రాలను సృష్టించి, పాఠకులను రసానంద పరవశులను కావించి, సుఖదోలికలలో ఊయెల లూగించడంలో అతనికి అతడే సాటి. స్పెన్సర్ కవి ప్రతిభ ది షెవర్స్ కాలండర్, యామోరెట్టో, ఎపిథలేమియమ్ వంటి లఘు కావ్యాలలో కూడా గోచరిస్తుంది. కాని ఆయన కీర్తి సాధానికి మూలస్తంభమైంది ది ఫెయిర్ క్వీన్ అనే కావ్యం. ఇంగ్లీష్ జాతి ఆ నాడనుభవించిన విజయోత్సవ సంరంభం ఈ కావ్యాన్ని కాంతిమంతం చేసింది. స్పెన్సర్ కవి పలుకులకు అచ్చిన అతులిత మాధురీ మహిమకు ముగ్ధులై తర తరాల కవులు ఆయన శబ్దచిత్ర కల్పనాన్నీ, శయ్యా సౌభాగ్యన్నీ తమ కృతులలో అనుకరించడానికి ప్రయత్నించడం చేత ఆయనకు "కవీనాం కవిః" అనే బిరుదం సార్థక మైంది.

కాల్పనిక కవిత్వానికి మూలాధారమైన శృంగార రసం ఆ నాటి కృతులలో "ఎందెందు వెదకి చూచిన అందందె" సాక్షాత్కరిస్తుంది. ఆ నాటి కవులలో డేనియల్, డ్రేటన్,

కాంపియన్ ముఖ్యులు. ఇటాలియన్ భాషనుంచి గ్రహించబడిన 'సానెట్' అనే 14 పంక్తుల పద్యం ఈ ప్రణయ కవితా రచనకు ప్రధాన సాధనం అయింది. స్పెన్సర్ కవికి అప్తమిత్రుడైన సర్ ఫిలిప్ సిడ్నీ అలాంటి పద్యా లతో ఆన్సెఫెల్ అండ్ స్టెల్లా అనే కావ్యం వ్రాశాడు. అతడే ది ఆర్కేడియా అనే సుదీర్ఘ వచన కథను, ది అపాలజి ఫర్ పొయెట్రీ అనే పిమర్శ గ్రంథాన్ని కూడా రచించాడు. ఇంగ్లీష్ భాషలో కావ్యప్రయోజనాన్ని చర్చించే సాహిత్యశాస్త్ర గ్రంథాలలో సిడ్నీ పుస్తకానికి ప్రముఖ స్థానం ఉంది.

ఈ యుగంలో నాటక వాఙ్మయశాఖ చిగిర్చి విరియ పూసింది. మొదట కొంతకాలం పండితకవులు గ్రీక్ నాటక సంప్రదాయాలను అనుసరించి నాటక రచనకు ఉపక్రమించారు. కాని గ్రీక్ లక్షణశాస్త్రాల నియమాలు ప్రాచీన కాలనాటి గ్రీక్ రంగస్థలానికి అనువైనవే అయినా, ఇంగ్లీష్ నాటకాలలో అవి ఎంతో అసహజంగా ఉండడం చేత ప్రజామోదాన్ని పొందలేక పోయాయి. అందుచేత అప్పటినుంచి ఇంగ్లీష్ భాషలో కరుణ, హాస్యరసాల మేళనంతో స్థల, కాల, వస్తువుల పట్ల సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యంతో కూడిన దేశీయ నాటక సంప్రదాయం ఏర్పడింది.

ఆ నాటి ప్రజల ప్రధాన వినోదాలలో నాటక ప్రదర్శనం ఒకటి కావడం వల్ల నాటక రచనకు విరివిగా ప్రోత్సాహం లభించింది. జాన్ లిలీ, థామస్ కిడ్, జార్జ్ టీల్, థామస్ లాడ్జ్, రాబర్ట్ గ్రీన్, థామస్ నాష్ ప్రభృతులు చక్కని నాటకాలు వ్రాశారు. క్రిష్టఫర్ మార్లో నాటకం అతని మహోజ్వల భావనా పటిమ చేత భాసింది. టాంబరేన్, డా. ఫాస్టస్, ది జ్యూ ఆఫ్ మాల్టా, ఎడ్వర్డ్ ది సెకండ్ అనే నాటకాలు నాలుగు మార్లో ప్రతిభకు నిదర్శనాలు. అతడే హీరో అండ్ లియాండర్ అనే చక్కని కావ్యం కూడా వ్రాశాడు.

ఆ నాటి నాటక కర్తలలో మహోన్నత శిఖర సదృశుడై నిలిచిన జగద్విఖ్యాత ప్రతిభాశాలి విలియమ్ షేక్స్పియర్. నాటక వాఙ్మయంలోని వివిధ శాఖలలో ఆయన స్పృశింపని దేదీ లేదు. అతడు 37 నాటకాలు రచించాడు. వాటిలో ఏ మిడ్ సమ్మర్ నైట్స్ డ్రీమ్, ది మర్చెంట్ ఆఫ్ వెనీస్, మచ్ ఎడో ఎజౌట్ నథింగ్, యాజ్ యూ లైక్ ఇట్, ట్యూల్స్ నైట్ అనే సుఖాంత నాటకాలూ, రిచర్డ్ ది సెకండ్, హెనరీ ది ఫోర్త్, హెనరీ ది ఫిఫ్త్ అనే బ్రిటిష్ చారిత్రక నాటకాలూ, జూలియస్ సీజర్, ఆంటోనీ అండ్ క్లీయోపాత్రా అనే రోమన్

చారిత్రక నాటకాలూ, రోమియో అండ్ జూలియట్, హామెట్, ఒథెల్లో, మెక్బెత్, కింగ్ లియర్ అనే విషాదాంత నాటకాలూ, సింబలీన్, ది వింటర్స్ టేల్, ది టెంపెస్ట్ అనే కాల్పనిక నాటకాలూ సుప్రసిద్ధ మైనవి. అతని నాటకాలకు మహోజ్వలమైన భావనా, ప్రజ్ఞా విలసి తమైన పాత్ర నిర్మాణం, శ్రవః పేయమైన శబ్ద సందానం, విశ్వజనీన మైన ధార్మిక పరిజ్ఞానం నిరుపమాన రమణీయతను ఆపాదించాయి.

వినోద మొక్కుటే కాక ధర్మ ప్రతిపాదన కూడా నాటక రచన ధ్యేయం కావాలని విశ్వసించి, తదనుగుణంగా నాటకాలను రచించినవాడు బెన్ జాన్సన్. కాల్పనిక కథలను కాక నాటి వాస్తవిక ప్రజా జీవితాన్ని అతడు తన సుఖాంత నాటకాలకు కథావస్తువుగా గ్రహించాడు. అతని నాటకాలలో ఎవిరి మాన్ ఇన్ హిజ్ హ్యూమర్, ది ఆల్కెమిస్ట్, వాల్వోన్ అనేవి ముఖ్యమైనవి. వైట్ డెవిల్, ది డచెస్ ఆఫ్ మల్చీ అనే విషాదాంత నాటకాలు వ్రాసిన జాన్ వెబ్స్టర్ నాటక రచనలో ఆరితేరిన వాడే కాని, భయానక బీభత్స సన్నివేశాలను మితిమీరి కల్పించాడు. ది బ్రోకెన్ హోర్ట్ అనే నాటకంలో జాన్ ఫోర్డ్ కరుణ రసాన్ని చక్కగా పోషించాడు. ఫ్రాన్సిస్ బోమంట్, జాన్ ఫ్లేచర్ అనే కవు లిరువురూ కలసి వ్రాసిన ఫిల్టెస్టర్, ది మెయిడ్స్ ట్రాజెడీ వంటి నాటకాలకు అమితమైన ప్రజాదరణం లభించింది. ఫిలిప్ మ్యాసింజర్ వ్రాసిన ఏ న్యూ వే టు పే ఒల్డ్ డెబ్త్ అనే నాటకం సరస హాస్యంతో ప్రేక్షకులకు చక్కలిగింతలు పెట్టింది.

అప్పుడే ఫ్రాన్సిస్ బేకన్ అనే రచయిత ఇంగ్లీష్ లో 'ఎసేస్' (వ్యాసము) అనే నూతన సాహిత్య ప్రక్రియను ప్రవేశ పెట్టాడు. మాంటిన్ అనే ఫ్రెంచ్ రచయిత స్వీయకథాత్మకమైన తన సంగ్రహ వచన రచనకు ఆ పేరును మొదటిసారి ఉపయోగించాడు. ఫ్రాన్సిస్ బేకన్ సార్వకాలీన మైన గుణాదర్శాలను గూర్చి పెక్కు వ్యాసాలు రచించి, ఆ ప్రక్రియను తీర్చిదిద్దాడు. కాంటర్బరీ క్రైస్తవాలయాధిపతి అయిన టామస్ క్రాన్మర్ కూర్చిన ది ఫిఫ్త్ ప్రేయర్ బుక్ అనే ప్రార్థన గ్రంథంలోని వచన శైలి గాంభీర్య సౌకుమార్యాలతో రాణించింది. ఆనాటి వచన గ్రంథాలకు మకుటాయమానమైంది - ది ఆథర్లెజ్ వెరన్ అనే బైబిల్ గ్రంథానువాదం. ఆ గ్రంథంలోని వచనం ప్రసాద మాధుర్యాది గుణాలతో కూడి, ఇంగ్లీష్ భాషకు అనేక శబ్ద చిత్రాలను, నుడికారాలను అందించి, నాటినుండీ భాషపై తన పలుకుబడిని నిరాఘాటంగా సాగించుకుంటూనే ఉంది.

17 వ శతాబ్ది మొదట కవిత్వ రచనలో ఒక విలక్షణ మార్గాన్ని అనుసరించి ఆధ్యాత్మికేతివృత్తాలపై కొందరు కవులనేక పద్యాలను, గీతాలను రచించారు. వారి కవిత్వానికి 'తాత్త్విక మార్గం' (The Metaphysical school) అనే పేరేర్పడింది. నిజాని కది పూర్వయుగంలో విజృంభించిన కాల్పనికోద్యమంపై జరిగిన ఒక తిరుగుబాటుని చెప్పవచ్చు. కేవలం సుందర మైన భావనా స్ఫూర్తికి మారుగా తార్కిక దృష్టి, ప్రఖ్యాతమైన, చమత్కార రమ్యమైన కవి సమయాలకు బదులుగా కల్పనావైచిత్రితో గూడిన సాదృశ్యాలు ప్రయుక్త మయ్యాయి. కవితలో సహజ మార్గం లోపించడంచేత కవిత్వం కవుల విస్తృత వైదుష్యానికి సూచన మాత్రంగా పరిణమించింది. ఈ నూతన రీతికి మార్గదర్శి జాన్ డన్ అనే ప్రసిద్ధ క్లెస్టవ మతబోధకుడు. డన్ చూపిన త్రోవ ననుసరించి తాత్త్విక కవిత్వం రచించిన వారిలో జార్జ్ హార్బర్ట్ హెన్రీవాన్, రిచర్డ్ క్రాషా, ఏబ్రహమ్ కాలే అనే కవులు ముఖ్యులు. ఆ కాలంలో తాత్త్విక మార్గపు వింత పోకడల జోలికి పోక సాంప్రదాయక ధోరణిలో కవిత్వం చెప్పిన వారు కొందరున్నారు. వారిలో రాబర్ట్ హెరిక్, ఆండ్రూ మార్వెల్, ఎడ్మండ్ వాలర్, రిచర్డ్ లవ్లేస్, శామ్యుయల్ బట్లర్ ప్రభృతులు కొన్ని సాగసైన కావ్యాలను వ్రాశారు.

అప్పటి కవులలో అగ్రగణ్యుడు జాన్ మిల్టన్. అద్వితీయమైన ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులతో అతడు ఇంగ్లీష్ భాషలోని పద్య కావ్యాలలో కెల్లా శిరోరత్న మనదగిన పారడైజ్ లాస్ట్ అనే మహాకావ్యాన్ని రచించి, పిశ్వపిఖ్యాతిని గడించాడు. మిల్టన్ రచించిన లెల్ గో, ఇల్ పెన్సెరోస్ అనే పద్య కావ్యాలూ, కోమస్ అనే రూపకమూ, లిసిడాన్ అనే విషాద గీతమూ అతని ఆమెయ ప్రతిభకు నిదర్శనాలు. అత్య కాలంలో ఆయన పారడైజ్ రీగెయిన్డ్ అనే కావ్యాన్నీ, శామ్సున్ ఎగొన్జిస్టిన్ అనే రూపకాన్నీ రచించాడు. ఎన్నో వచన రచనలను కూడా చేశాడు. వాటిలో వాక్స్వాతంత్ర్యాన్ని బలపరచే ఏరియో పెజీటికా అనే గ్రంథం అతి ప్రసిద్ధ మైంది.

జాన్ డ్రెడన్ అనే కవి అధిక్షేప కావ్య కర్తగా ప్రసిద్ధు డయాడు. యబ్బలమ్ అండ్ అకిటఫెల్, ది మెడల్, మెక్ ఫ్లెక్స్ అనే కావ్యాలలో ఆ నాటి కలుషిత రాజకీయ వాతావరణాన్ని, వ్యక్తుల దుర్నీతిని వ్యంగ్యంగా ఆయన విమర్శించారు. ఆయన కవితా నైపుణ్యం అలెగ్జాండర్స్ ఫీస్ట్, ది హైండ్ అండ్ ది పొంథర్ వంటి కావ్యాలలో కూడా కనిపిస్తుంది. డ్రెడన్ కావ్య రచనకు 'హిరోయిక్ కపెట్' అనే ద్విపదను

అత్యంత నైపుణ్యంతో ఉపయోగించి, ఇతర కవులకు మార్గదర్శకు డయాడు. పూర్వ కవుల కృతులనుండి 'ఫేబుల్స్' అనే నీతి కథల ననువదిస్తూ అనువృత్త కావ్యానికి వ్రాసిన పీఠికలో ఆయన సాహిత్యశాస్త్ర సిద్ధాంతాలను అతి దక్షతతో విమర్శించాడు. కావ్యనాటక లక్షణాలను చర్చిస్తూ, ప్రసన్న సరళ వచన శైలిని నూతనంగా నెలకొల్పుతూ అతడు ఉభయ తారకంగా కొన్ని సారస్వత వ్యాసాలను కూడా ప్రకటించాడు. ఆ నాటి నాటక కర్తలలో కూడా అతనికి ప్రముఖస్థానం ఉంది. ప్రేయసి క్లియోపాత్ర కోసం తన సర్వస్వాన్ని కోల్పోయిన మార్క్ ఆంటోనీ విషాద కథను ఆయన ఆల్ ఫర్ లవ్ అనే నాటకంలో అతి రమ్యంగా చిత్రించాడు.

ఆ కాలపు నాటకాలలో ఎక్కువ భాగం సుఖాంత కథలతో కూడినవే. అపి కథా సంపిధాన కౌశలానికి పేరు పడ్డవి. కాని నైతిక స్పృహ లేకపోవడం వాటిలో లోపం. అప్పటి నాటక కర్తలలో ఓట్స్, ఎథెరిజ్ విచర్లీ, కాంగ్రీవ్, ఫార్క్ హోర్ అనే వారు ముఖ్యులు. కాంగ్రీవ్ వ్రాసిన లవ్ ఫర్ లవ్, ది వే ఆఫ్ ది వరల్డ్ అనే నాటకాలు సుప్రసిద్ధ మైనవి.

అప్పటి వచన రచనలలో కనిపించే వైవిధ్యం గమనింప దగింది. విస్తృత వైదుష్య సూచకమైన గంభీరశైలిలో రాబర్ట్ బర్టన్ ది ఎనాటమీ ఆఫ్ మెలాంకలి అనే గ్రంథాన్ని, కవిత్వానికి ఎనవచ్చే రమణీయశైలిలో సర్ థామస్ బ్రౌన్ రిలిజియో మెడిచీ, హైడియోటేఫీయా అనే గ్రంథాలను, లలితమైన ఆలంకారిక శైలిలో జెరెమీ టెయిలర్ హోలీ లివింగ్, హోలీ డయింగ్ అనే ధార్మిక గ్రంథాలను, సరళ సుందరమైన శైలిలో డ్రెడన్ విమర్శక వ్యాసాలను, ప్రాసంగిక ధోరణిలో ఐజాక్ వాల్టన్ ది కంప్లీట్ ఆంగ్లర్ అనే గ్రంథాన్నీ, నిత్య వ్యవహారంలో ఉన్న భాషలో శామ్యుయల్ పెప్స్ డైరీ వ్రాశారు. అప్పటి వచన రచయితలలో ప్రత్యేకంగా పేర్కొనతగినవాడు జాన్ బన్యన్. ఎక్కువగా చదువుకోకపోయినా, బైబిల్ గ్రంథాన్ని నిత్యం పారాయణ చేయడంచేత సంక్రమించిన రచనా పాటవంతో అతడు ది పీల్గిమ్స్ ప్రోగ్రెస్ అనే నిగూఢార్థ రచనను అతి హృద్యంగా వెలయించాడు. పాపసంకులమైన పతిత స్థితి నుంచి పరమేశ్వర సన్నిధానానికి మానవుడు చేసే జీవితయాత్రలో అతనికి మార్గమధ్యంలో తటస్థించే వివిధానుభవాలను అతడే గ్రంథంలో చాలా సాగసుగా వర్ణించటంవల్ల అది అమితంగా ప్రజాదరణ పొందింది.

క్రమంగా ప్రజలకు రాజకీయ, సాంఘిక రంగాలలో అప్పుడు ప్రబలిన నీతి హీనమైన విశృంఖల వర్తనపై

విరక్తి పుట్టింది. 18 వ శతాబ్దిలో నవ్యవాద సంప్రదాయం (The Neo classical school) నెలకొనడానికి అది పరోక్ష కారణం అయింది. నాటి కవులకు ప్రాచీన లాటిన్ కవిత్వ రీతులపై అనురక్తి ఏర్పడింది. కవిత్వంలో భావన కంటే బుద్ధికి ప్రాముఖ్యం హెచ్చయింది. ఫలితంగా వ్యంగ్య కావ్యాలూ, ప్రబోధాత్మక కావ్యాలూ ఎక్కువగా ఉద్భవించాయి. నాటి కవులు కమనీయ ప్రకృతి దృశ్యాలను విస్మరించి, నాగరక జీవితపు తళుకు బెళుకులను తమ కవితా వస్తువుగా చేసికొన్నారు. కవిత్వానికి సహజాలంకారమైన లాలిత్యం లోపించడంచేత కొంత కృత్రిమత్వం పొడచూపింది.

ఈ వర్గానికి చెందిన కవులలో ముఖ్యుడు అలెగ్జాండర్ పోప్. అతని కావ్యాలలో నవ్య సంప్రదాయవాద కవితలోని గుణ దోషా లన్నీ కన్పిస్తాయి. అతడు తన కవిత్వ సిద్ధాంతాలను ఎస్సే ఆన్ క్రిటిసిజమ్ అనే కావ్యంలోనూ, సాంఘిక విశ్వాసాలను ఎస్సే ఆన్ మాన్ అనే కావ్యంలోనూ విపులంగా వివరించాడు. గ్రీక్ భాషలో హోమర్ మహాకవి రచించిన ఇలియడ్ అనే ప్రసిద్ధ కావ్యానికి ఆయన ఒక స్వతంత్రానువాదం వెలయించాడు. ది రేప్ ఆఫ్ ది లాక్ అనే వ్యంగ్య కావ్యంలో నాటి నాగరిక సమాజంలో ఉన్నత వర్గానికి చెందిన వ్యక్తుల నిరర్థక విలాసమయ జీవితాన్ని అతి సుకుమారంగా పరిహసించాడు. పరిహాస రసికత్వానికి అతడు పెట్టింది పేరు. ఇక డన్సియడ్ అనే అధిక్షేప కావ్యం ప్రత్యేకంగా అతని విరోధులను తూర్పార పట్టేందుకే పుట్టింది. అతని కవిత్వానికి ప్రాణం ఛలోక్తి. అతని పద్య పంక్తులు పెక్కు సామెతలై నిత్య వ్యవహారంలో చేరిపోయాయి.

ఎడ్వర్డ్ యంగ్, మాథ్యూ ప్రయర్, జాన్ గే ప్రభృతులు పోప్ పెట్టిన ఒరవడి ననుసరించి తమ కృతులలో నవ్య సంప్రదాయ వాదాన్ని నిలువబెట్టారు. జేమ్స్ థామ్సన్ అనే కవి ఋతువర్ణనాత్మకమైన సీజన్స్ అనే కావ్యంలో కొంత వరకు మధురభావనా ప్రధానమైన కాల্পనిక కవితా పద్ధతి ననుసరించాడు. మొత్తం మీద అప్పటి సాహితీపరుల భావ ప్రకటనకు కవితకంటే వచనమే అనుకూల సాధనం కావడంవల్ల ఆ యుగంలో ప్రశస్తమైన వచనగ్రంథాలు అనేకం వెలశాయి. డేనియల్ డీఫో వ్రాసిన రాబిన్సన్ క్రూసో కథ కల్పితమే అయినా, యథార్థగాథ అని నాటి పఠితలను భ్రమింపజేసి, అమితమైన ప్రజాదరణ పొంది, ఆ తరువాత బాల వాఙ్మయంలో సుస్థిర స్థానాన్ని ఆక్రమించుకొంది. జొనాథన్ స్విఫ్ట్ సరళమూ, సుబోధమూ అయిన సంవాదశైలిలో వచన రచన కావించి చాలా పేరు

పొందాడు. వ్యంగ్య విమర్శలో ఆయన నిశ్చయంగా అద్వితీయు డని చెప్పవచ్చు. సాహిత్య ప్రపంచంలోని ప్రాచీనాధునాతన మార్గాల మధ్య సంఘర్షణను ది బ్యూటీల్ ఆఫ్ ది బుక్స్ అనే పుస్తకంలోను, క్రైస్తవ మతంలోని వివిధ శాఖలమధ్య చెలరేగుతున్న అంతః కలహాన్ని ది థేల్ ఆఫ్ ఏ టుబ్ అనే పుస్తకంలోను ఆయన విమర్శించాడు. అతనికి మానవ జాతిమీద కలిగిన విరక్తి అంతా కరడుగట్టి గలివర్న్ ట్రావెల్స్ అనే అధిక్షేప వచన కథా కావ్యరూపం తాల్చింది. ఆ కథలో నాటి మానవ సమాజంలోని పెక్కు లోపాలను స్విఫ్ట్ నిశితంగా ఖండించాడు.

పత్రికల ద్వారా వ్యాస రచనకు ఆ కాలంలో చాలా ప్రోత్సాహం లభించింది. రిచర్డ్ స్టీల్, జోసెఫ్ అడిసన్ అనే రచయిత లిరువురు చేరి మొదట ది టూట్లర్ అనే పత్రికలోను, తరువాత ది స్ట్రెక్టర్ అనే పత్రికలోను సమకాలిక సమస్యలను సౌమ్యంగానూ, మృదుహాస్య పూరితమైన రసవంతమైనశైలిలోనూ చర్చిస్తూ అనేక వ్యాసాలు ధారావాహికంగా ప్రకటించి, వచన వాఙ్మయాన్ని సంపన్నం చేశారు. ఆ వ్యాస పరంపరలో సృజింపబడ్డ ఐజాక్ బికర్ స్టాఫ్, సర్ రోజర్ డీ కవర్లీ వంటి పాత్రలకు సాహిత్య ప్రపంచంలో అమరత్వం సిద్ధించింది.

అపార పాండితీ విభవం చేతా, మహత్తరమైన వ్యక్తిత్వం చేతా నాటి విద్వజ్జన మండలికి అధినేతగా నిలిచి ఇంగ్లీష్ భాషకు ప్రామాణిక నిఘంటువును కూర్చి, వాగ నుశాసనుడు (Dictator of the English language) అని పేరు పడసిన మహనీయుడు డాక్టర్ జాన్సన్. అతడు భాషకు తొలి నిఘంటువును బహు ప్రయాసల కోర్చి సంకలనం చేయటమే గాక, ది రాంబ్లర్, ది ఐడల్ అనే ధార్మిక వ్యాసావళిని లండన్, ది వానిటీ ఆఫ్ హ్యూమన్ విషెస్ వంటి పద్య కావ్యాలను, ఐరీష్ అనే నాటకాన్ని, రాసెలాస్ అనే వచన కథను రచించాడు. షేక్స్పియర్ నాటక సంపుటికి ఆయన రచించిన విపుల పీఠికా, లైవ్ ఆఫ్ ది పొయెట్స్ అనే బృహద్ గ్రంథమూ సాహిత్య విమర్శలో జాన్సన్ ప్రదర్శించిన అసామాన్య ప్రతిభకు చక్కని ఉదాహరణాలు. అంతే గాక సమకాలీన సాహితీ కులపతిగా రచయితలను చేరదీసి వారిని అనేక విధాలుగా ప్రోత్సహిస్తూ, తా నాడిన మాటలెల్ల సాహిత్యమూ, తన అభిప్రాయమే విద్వ జ్ఞులకు పరమ ప్రమాణమూ అనిపించుకొని పరోక్షంగా కూడా సాహిత్యానికి అద్వితీయమైన సేవ చేశాడు. జాన్సన్ వ్యక్తిత్వాన్ని కళ్లకు కట్టినట్లు చిత్రిస్తూ అతని మిత్రుడు జేమ్స్

బాస్వెల్ లైఫ్ ఆఫ్ శామ్యుయల్ జాన్సన్ అనే జీవిత చరిత్రను ప్రకటించి జీవిత కథా వాఙ్మయంలో దానికి సాటి రాగల గ్రంథం మరోటి విశ్వ సాహిత్యంలోనే లేదనే ప్రఖ్యాతి గడించారు.

ఇంగ్లీష్ భాషలో “నావెల్” అనే సువిస్తృత కథా రూపకమైన నూతన సాహిత్య ప్రక్రియ 18 వ శతాబ్దిలో ఏర్పడింది. నవలా రచనకు ఆద్యుడైన రిచర్డ్సన్ పమేలా, క్లారిస్సా అనే నవలలలో మానినీ హృదయ నైర్మల్యాన్ని చిత్రించడానికి ప్రయత్నించాడు. ఫీల్డింగ్ నిత్యజీవితానికి సన్నిహితమైన కథలతో జోసెఫ్ ఆండ్రూస్, టామ్ జోన్స్ అనే నవలలు వ్రాశాడు. స్మాలెట్ రచించిన రోడరిక్ రాండమ్ మొదలైన నవలలు వాస్తవికతకు పేరు పొందాయి. లారెన్స్ స్టెర్న్ వ్రాసిన ట్రెస్క్లమ్ షాండీ, ఏ సెంటిమెంటల్ జర్నీ అనే నవలలు ఆ నాడు విశేషంగా ప్రజాదరణ పొందాయి.

నాటి రచయితలలో సర్వతోముఖమైన ప్రజ్ఞ కల వాడు ఆలివర్ గోల్డ్స్మిత్. అతడు తన కావ్యాలతో జాన్సన్ వంటి విమర్శక సార్వభౌముణ్ణి కూడా మెప్పించ గలిగాడు. గోల్డ్స్మిత్ ది ట్రావెలర్, ది డెజర్టెడ్ విలేజ్ అనే చక్కని పద్య కావ్యాలను, షీ స్టూప్ టు కాంకర్ వంటి హాస్య నాటకాలను వ్రాశాడు. ఆయన రచించిన ది వికార్ ఆఫ్ వేక్ఫీల్డ్ అనే నవల అత్యుత్తమ శ్రేణికి చెందింది. ది సిటీజన్ ఆఫ్ ది వరల్డ్ అనే వ్యాస మాలికలో సరస హాస్యంతో సమకాలీన సమాజపు మేలు కీళ్ళను విమర్శించాడు గోల్డ్స్మిత్.

ఎడ్మండ్ బర్క్ అనే రాజకీయవేత్త చేసిన గంభీరోపన్యాసాలు కావ్య గుణ సముపేతాలు కావడం చేత సాహిత్య గౌరవం పొందగలిగాయి. ఆ విధంగానే ఎడ్వర్డ్ గిబ్బన్ రసాలంకార శోభితమైన శైలిలో రచించిన ది డిక్టేన్ అండ్ ఫాల్ ఆఫ్ ది రోమన్ ఎంపైర్ అనే చరిత్ర గ్రంథం కూడా సాహిత్యప్రతిష్ఠ నందుకుంది. అదే సమయంలో లేఖా సాహిత్యం కూడా వెలసింది. హారేస్ వాల్పోల్, లార్డ్ చెస్టర్ఫీల్డ్ ప్రభుత్వము వ్రాసిన లేఖలు గ్రంథరూపం తాల్చాయి. లేఖా రచనలో కూడా సిద్ధహస్తుడైన డాక్టర్ జాన్సన్ వాడి తూపులవంటి పలుకులతో ప్రయోజనం మాలిన చెస్టర్ఫీల్డ్ స్నేహ సహకారాలను నిరాకరిస్తూ వ్రాసిన ఉత్తరం లేఖా సాహిత్యమాలలో మణి పూస వంటిది. ఆ కాలంలోనే షెరిడన్ అనే నాటక కర్త చతురోక్తులతో అప్పుడప్పుడూ శ్రుతిమీరిన హాస్యంతో ది రైవల్స్, ది స్కూల్ ఫర్ స్కాండల్ వంటి సుఖాంత

నాటకాలను వ్రాసి ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. లేని పాండిత్యాన్ని ప్రదర్శింపగోరి, అర్థం తెలియని మాటలను అసందర్భంగా వాడి నలుగురిలో నగుబాటు పాలయే వ్యక్తులను ఆయన ‘మిసెస్ మేలప్రాప్’ అనే పాత్ర రూపాన గేలిచేశాడు.

కాలం గడచినకొద్దీ కవులకు నవ్య సంప్రదాయ వాదం మీది వ్యామోహం అంతరింపగా, వారిదృష్టి తిరిగి ధ్యేయకవిత మీదికి మరలింది. కవులు పూర్వ కావ్యాలను అనుకరించడం మాని స్వయంగా ప్రకృతితో సాన్నిహిత్యం అనుభవించి, తమ వ్యక్తిగత ప్రతిభను స్వేచ్ఛగా వెల్లడించాలని యంగ్ అనే రచయిత హెచ్చరించాడు. క్రమంగా వారు నాగరక జన వినోద విలాసాలను వర్ణించడం మాని, ప్రకృతి శోభనూ, గ్రామీణుల నిరాడంబర జీవితాన్నీ కావ్య వస్తువులుగా గ్రహించారు. కవిత్య రచనకు ప్రత్యేకంగా ఏర్పడిన కావ్యభాష అసహజమైన దని భావించి వారు స్వేచ్ఛగా సరళ మధురమైన సామాన్య పదజాలాన్ని గ్రహింప నారంభించారు. ఇలా కవితలో నవ్యతను ఆరాధించిన వారిని 19 వ శతాబ్ది ఆరంభంలో విజృంభించిన కాల्పనిక సాహిత్య పునరుజ్జీవనోద్యమానికి (The Romantic Revival) వైతాళికుల వంటి వారని చెప్పవచ్చు.

ఆ వైతాళికులలో థామస్ గ్రే, కాలిన్స్, కూపర్, బర్న్స్, బ్లేక్, అనే కవులు ముఖ్యులు. థామస్ గ్రే రచించిన రిటెన్ ఇన్ ఏ కంట్రీ చర్చియార్డ్ మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైంది. ఓడ్లు ఈవినింగ్ అనే గీతంలో కాలిన్స్ సంధ్యాకాల ప్రశాంత శోభను సుందరంగా చిత్రించాడు. శైశవంలోనే మాతృ వియోగం పాలైన కూపర్ అనే కవికి హఠాత్తుగా తల్లి చిత్రపటం లభింపగా, ఆనంద విషాద తరంగాలలో ఊగి పోతూ అతడు రచించిన గీతం అత్యుజ్వల భావనతో దీపించింది. సుఖ దుఃఖాలను గూర్చి, ప్రణయాన్ని గూర్చి, దేశభక్తిని గూర్చి రాబర్ట్ బర్న్స్ అనే స్కాటిష్ కవి పెక్కు రసవంతమైన గీతాలను వ్రాశాడు. విలియమ్ బ్లేక్ తాత్త్విక దృష్టితో కూడిన కవిత్య రచనలో తన విశిష్టతను చూపాడు. సాంగ్స్ ఆఫ్ ఇన్నోసెన్స్, సాంగ్స్ ఆఫ్ ఎక్స్ పీరియన్స్ వంటి గీతావళిలో అతని ఆధ్యాత్మిక విశ్వాసాలూ, రహస్యవాద ప్రియత్వమూ, శైలీ రామణీయకతా గోచరిస్తాయి. బ్లేక్ గీతాలు అతని భావజగత్తునుంచి అప్రయత్నంగా జారి పడిన ఆణిముత్యాలే గాని, అతడు కావాలని సంకల్పించి వ్రాసిన రచనలు కావు. ఈ కవులందరూ ధ్యేయ కవితా శాఖా పునర్వికాసానికి దోహదం చేశారు.

అప్పుడే బిషప్ పెర్సీ నెసర్ల సుందరాలైన ప్రాచీన జానపద గీతాలను సేకరించి ప్రకటించాడు. ఆ కోవకు చెందిన గీతాలను మెక్ఫర్సన్ తానే రచించి 'ఓసియన్' అనే పూర్వకవి రచనలుగా మిథ్యా కథను కల్పించి వాటిని ప్రకటించాడు. అలాగే చాటర్టన్ రౌలీ గీతాలను వ్రాశాడు. నాటి పాఠకుల అభిరుచిని నవ్య సంప్రదాయవాదం నుంచి కాల्పనిక కవిత్వం మీదికి మరల్చడానికి ఈ గేయ సముదాయం కూడా అనుకూలించింది. 18 వ శతాబ్దంలో యూరప్ ఖండంలో ఉద్భవించిన మానవతా వాదం సంప్రదాయ శృంఖలా విముక్తమైన స్వేచ్ఛాపూర్ణ సాహిత్యవతరణానికి పరోక్షంగా ప్రేరక మైంది. 18 వ శతాబ్దం ముగిసే నాటికి తిరిగి కాల्పనిక కవిత్వం సర్వ రసజ్ఞ లోక మోహనంగా వికసించి పరిమళింప నారంభించింది.

వర్డ్స్వర్త్, కోల్రిడ్జ్ అనే కవులెరువురూ కాల्పనిక సాహిత్య పునరుజ్జీవనోద్యమానికి నాయకత్వం వహించారు. వారు కథావస్తువులో, భాషలో, శిల్ప విన్యాసంలో నూతనత్వం ప్రదర్శించే గీతాలను 1798 లో బ్యాలడ్స్ అనే పేరుతో పుస్తక రూపాన ప్రకటించారు. నాటి విమర్శకులు కొందరు ఈ నవ్య కవిత్వాన్ని ఈసడించినా, క్రమంగా పాఠకులు దానిలో ప్రకటించబడిన నెసర్ల మాధుర్యానికి వశంవదులైనారు.

వర్డ్స్ వర్త్ ప్రకృతి సౌందర్య దర్శనంతో కలిగిన ఆహ్లాదాన్ని వెల్లడిస్తూ ఆత్మాశ్రయ గీతాలను, మైకేల్ వంటి కథా కావ్యాలను, తన ఆధ్యాత్మిక విశ్వాసాలకు వ్యాఖ్యానప్రాయమైన టింటర్స్ ఎబ్బీలెన్స్, ది ఇమోర్టాలిటీ ఓడ్ వంటి ప్రశస్త కావ్యాలను పెక్కింటిని రచించాడు. అతని కవిత్వంలో అనితర సాధ్యమైన అర్థ గౌరవం కనిపిస్తుంది.

ఆయన మిత్రుడు కోల్రిడ్జ్ జన్మతః జిజ్ఞాసువు. జర్మన్ తత్వశాస్త్రాన్ని కూలంకషంగా తరచి చూసిన మేధావి. విషాదావృతమైన జీవిత భారాన్ని మోస్తూ ఆత్మవేదననే మధురకవితగా అతడు మార్చివేశాడు. క్రిస్టబెల్, కుబ్లా ఖాన్ వంటి కాల्పనిక కావ్యాలూ, ది నైటింగేల్, డిజెక్టన్ ఓడ్ వంటి తాత్త్విక స్వీయ కథాత్మక గీతాలూ కోల్రిడ్జ్ కవితా శక్తికి చక్కని ఉదాహరణలు. సాహిత్య విమర్శకులలో కూడా అతనికి ప్రముఖ స్థానం ఉంది. షేక్స్పియర్ నాటకాలకు ఆయన చేసిన వ్యాఖ్యానం ప్రశస్తమైంది. కోల్రిడ్జ్ వ్రాసిన బయోగ్రాఫీయూ లిటరేరియా కాల्పనిక కవిత్వ శాఖకు లక్షణ గ్రంథం వంటిదని చెప్పవచ్చు.

వర్డ్స్వర్త్ సమకాలికులలో రాబర్ట్ సౌదే, వాల్టర్ శావేజ్ లాండర్, థామస్ కాంబెల్, థామస్ మోర్ ప్రభుత్తులు కొన్ని చక్కని ఖండ కావ్యాలు వ్రాశారు. సౌదే రచనలలో ది ఇంచ్ కేప్ రాక్, బ్యాటల్ ఆఫ్ బ్లెనీమ్, ది స్కాలర్ అనే పద్యకృతులూ, నెల్సన్ జీవిత చరిత్రం అనే వచన గ్రంథం ప్రసిద్ధమైనవి. లాండర్ ఇమాజినరీ కాన్స్ట్రేషన్ అనే వచనగ్రంథంలో సుప్రసిద్ధ చారిత్రక వ్యక్తుల నడుమ కల్పిత సంభాషణలను అతి చమత్కారంగా ఊహించి వ్రాశాడు. కాంబెల్ లార్డ్ అలిన్స్ డాటర్, హోహైన్ లిన్డెన్, ది బాటల్ ఆఫ్ ది బ్లాక్ వంటి రమ్యమైన కృతులు రచించాడు. థామస్ మోర్ లాల్లా రూఖ్ అనే కాల्పనిక కావ్యంలో అక్బర్, సలీమ్, నూర్మహల్, జౌరంగజీబ్ మొదలైన మొగల్ రాజ వంశీయులను గురించిన గాథలను వర్ణించాడు. ఐరిష్ మెలోడీస్ అనే పేరుతో అతడు కొన్ని రసవంతమైన గీతాలు ప్రకటించాడు.

నాటి కవులలో దేశభక్తిని ఉద్దీపింపజేసే వీరగాథా కావ్య రచనకు సర్ వాల్టర్ స్కాట్ ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. ది లే ఆఫ్ ది లాస్ట్ మిన్ స్ట్రెయిల్, మార్మియన్, ది లేడ్ ఆఫ్ ది లేక్ వంటి కథాకావ్యాలలో ఇతడు పూర్వచారిత్రక గాథలను కావ్యోచితమైన మార్పులతో అభి వర్ణించాడు. కొంత కాలానికి ఆయన దృష్టి నవలా రచన మీదికి మరలింది. చారిత్రక నవలారచనకు మార్గదర్శకుడై, వేవర్, గ్రెమానెరింగ్, రాబ్ రాయ్, ది హోర్ ఆఫ్ మిడ్నైట్ యన్, ది బ్రెడ్ ఆఫ్ లామర్ మూర్, ఐ వాన్ హో, కెనిల్ వర్త్, క్వెంటిన్ డవార్త్, ది టూలిస్మన్ వంటి సుప్రసిద్ధ నవలా పరంపరతో పాఠకుల అభిమానాలను ఆయన మారగొన్నాడు. స్కాట్ జీవిత చరిత్రను ఆయన అల్లుడు జాన్ లాక్ హార్ట్ వ్రాశాడు. జీవితచరిత్ర వాఙ్మయంలో అది చాలా ప్రశస్తి కెక్కింది. అప్పుడే జేన్ ఆస్టిన్ అనే రచయిత్రి అమితమైన ప్రజాదరణం పొందిన సెన్స్ అండ్ సెన్సిబిలిటీ, ప్రైడ్ అండ్ ప్రీజుడిస్, మ్యాన్ ఫీల్డ్ పార్క్ అనే చక్కని నవలలను వ్రాసింది. ఆమె విచిత్ర కల్పనల జోలికి పోక, తనకు సుపరిచితమైన వాతావరణంలో, తన వర్గానికి చెందిన స్త్రీ పురుషుల మనస్తత్వాన్ని వారి వినోద విహారాలను, కుటుంబ సమన్వయం హాస్యంతో అతి సహజంగా చిత్రించింది.

తరువాతి తరంలో బైరన్, షెల్లీ, కీట్స్ అనే యువ కవుల కృతులలో కాల्పనిక కవిత్వం కొత్త సాగసులు సంతరించుకుంది. ఫ్రెంచ్ విప్లవ జ్వాలలు చల్లారిన

తరువాత యూరప్ ఖండాన్ని ఆవరించిన నిరాశామయ వాతావరణం బైరన్ కావ్యాలలో స్పష్టంగా ప్రతిబింబించింది. అతని హృదయంలో రేకెత్తిన ఆధ్యాత్మిక సంఘర్షణ చైల్డ్ హెరాల్డ్స్, పిల్గ్రిమేజ్, డాన్ జువాన్ వంటి కావ్యాలలోను, మాన్సోన్, కెయిన్ అనే నాటకాలలోను ప్రతిఫలించింది. తన కావ్యాలలో తప్పలు చూపిన విమర్శకులను ఇంగ్లీష్ బార్న్ అండ్ స్కాచ్ రెవ్యూయర్స్ అనే అధికైప కావ్యంలో నిర్దాక్షిణ్యంగా అతడు ఖండించాడు.

ఆ నిరాశామయ వాతావరణంలో విప్లవమే సుస్థిర వ్యవస్థకు ప్రాతిపదిక అవుతుందనీ, మానవులకు మహోజ్వల భవితవ్యం ఉందనీ ఎలుగెత్తి చాటిన ఆదర్శవాది షెల్లీ. 'లిరిక్' అనే ఆత్మాశ్రయ భావ గీతికా రచనలో నిశ్చయంగా అతడు అద్వితీయుడు. ది స్కెలాక్స్, ది క్లాడ్, ది సెన్సిటివ్ ప్లాంట్, ఓడ్ టు దోవెస్ విండ్, ఏ లామెంట్ వంటి గీతాలు కలిగించే రసస్ఫూర్తి దీనికి నిదర్శనం. మానవుడి మంచితనంపై అతనికి గల ప్రగాఢ విశ్వాసం ది రివోల్ట్రీ ఆఫ్ ఇస్లామ్ అనే పద్యకావ్యంలోను, ప్రామీథియస్ అన్ బౌండ్ అనే గేయ రూపకంలోను ప్రకటితం అయ్యాయి. కీట్స్ మరణించినప్పటికీ అతడు ఆడోనిస్ అనే చిరస్మరణీయమైన విలాపగీతాన్ని వ్రాశాడు. డి ఫెన్స్ ఆఫ్ పాయిట్రీ అనే విమర్శక వ్యాసంలో అతడు కావ్య ప్రయోజనాన్ని గూర్చిన తన సిద్ధాంతాలను సహేతుకంగా వివరించాడు.

'సత్యమే సౌందర్యం, సౌందర్యమే సత్యం' అని మనసారా నమ్మి, జీవితంలో వలెనే కవిత్వంలోనూ సౌందర్యాన్ని ఆరాధించిన మధుర హృదయుడు జాన్ కీట్స్. ది ఈవ్ ఆఫ్ సెయింట్ ఆగ్నీస్, ఇసాబెల్లా వంటి సుందర కథా కావ్యాలను, టు ఆటమ్, టు ఏ నైటింగేల్, ఆన్ ఏ గ్రీసియన్ అర్బర్, టు మెలాంకలి వంటి రమణీయ భావగీతాలను కీట్స్ రచించి చిరకీర్తిని ఆర్జించాడు.

19 వ శతాబ్దిలో రాజకీయ చర్యలతో పాటు సాహిత్య సమాలోచనం కూడా చేసే ఎడింబరో రెవ్యూ, క్లార్క్ రెవ్యూ, బ్లాక్ ఫుడ్స్ మ్యాగజైన్, లండన్ మ్యాగజైన్ వంటి పత్రికలు వెలశాయి. వీటిలో స్కాట్లండ్ నుంచి వెలువడిన మొదటి మూడు పత్రికలూ కాల্পనిక కవిత్వాన్నీ, వర్డ్స్ వర్త్ ప్రభుత్వాలనూ నిశితంగా విమర్శించి చివరకు వ్యక్తి దూషణలోకి కూడా దిగాయి. అప్పటి వచన రచయితలలో థామస్ డీ క్విన్సీ, చార్లెస్ లాంబ్, విలియమ్ హాజ్లిట్, లే హంట్ అనే వారు ముఖ్యులు. వారు కూడా పత్రికలలో

వ్యాసరచన కావించారు. ఆలంకారికమైన శైలి డీ క్విన్సీ వ్యాసాల ప్రధాన గుణం. అతని రచనలలో కన్సెషన్స్ ఆఫ్ యాన్ ఇంగ్లీష్ ఓపీయమ్ ఈటర్ అనే స్వీయచరిత్ర అతి రమ్యమైంది. ఆత్మాశ్రయ వ్యాస (familiar essay) రచనకు చక్కని రాచబాట వేసిన వాడు చార్లెస్ లాంబ్. మృదు హాస్య పూరితమైన సరళశైలిలో అతడు 'ఈలియా' అనే మారుపేరుతో పెక్కు వ్యాసాలను రచించాడు. షేక్స్పియర్ నాటకాల ప్రదర్శనలో రంగస్థలాభినయంలోని ఔచిత్యాన్ని గూర్చి చర్చిస్తూ ఆయన వ్రాసిన సాహిత్య విమర్శవ్యాసం అతి ముఖ్యమైంది. కావ్య నాటకాలను గూర్చి విలియమ్ హాజ్లిట్ ప్రతిభా పూర్ణమైన విమర్శక వ్యాసాలను ప్రకటించి 'విమర్శకుల విమర్శకు'డని పేరు గడించాడు. నాటి విమర్శకులలో కాల্পనిక కవిత్వాన్ని సమర్థించి, వ్యాఖ్యానించినవాడు కీట్స్ కపి మిత్రుడు లే హంట్. థామస్ లవ్ పీకాక్ అనే నవలా రచయిత హెడ్లాంగ్ హోల్, నైట్ మేర్ ఆబీ, క్రోచెట్ కాసిల్ వంటి నవలలలో నాటి సమాజాన్ని వ్యంగ్య ధోరణిలో విమర్శించాడు. ఆ నవలలలో ఆయన నడుమ నడుమ చక్కని భావగీతాలను సమకూర్చాడు.

విక్టోరియన్ యుగం : 1832 నుండి 19 వ శతాబ్దిలో శేషించిన కాలం విక్టోరియన్ యుగమని వ్యవహరించబడుతున్నది. విక్టోరియా రాణి పరిపాలనా కాలంలో ఇంగ్లండ్ దేశంలో రాజకీయంగా శాంతి సౌభాగ్యాలు వర్ధిల్లాయి. కాని, అప్పుడు సాంఘిక, ధార్మిక, వైజ్ఞానిక రంగాలలో తీవ్రమైన సంచలనం కలిగింది. డార్విన్ అనే శాస్త్రజ్ఞుడు పరిణామ సిద్ధాంతాన్ని ప్రకటించాడు. బైబిల్ లోని విశ్వసృష్టి వృత్తాంతాన్ని అది మూలచ్ఛేదం కావించడంవల్ల ప్రకృతి శాస్త్రాలకూ, మత సిద్ధాంతాలకూ మధ్య సంఘర్షణ ఏర్పడింది. హెర్బర్ట్ స్పెన్సర్, థామస్ హగ్జీలి వంటి మేధావులు విజ్ఞాన శాస్త్రాన్ని సమర్థించారు. కొందరు ఈ పరస్పర విరుద్ధ సూత్రాలను సమన్వయం చేడానికి ప్రయత్నించారు. యంత్రాల ఆవిష్కరణద్వారా పారిశ్రామికాభ్యుదయం కలిగింది. అందువల్ల సాంఘికంగా మరికొన్ని క్రొత్త సమస్యలు బయలుదేరాయి. వైజ్ఞానిక రంగంలో ప్రకృతిశాస్త్ర ప్రాధాన్యమూ, రాజకీయంగా ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంత వికాసమూ, మత విశ్వాసాలలో అనిశ్చిత స్థితి అప్పటి యుగ లక్షణాలని చెప్పవచ్చు. ప్రజలు తౌకికమైన భోగలాభాలనే పరమార్థంగా ఎంచి, చిత్తవిస్మృతి కలిగించే కళలను విస్మరించి అనాగరకు లవుతున్నారని

కొందరు సంఘసంస్కర్తలు వారికి సాంస్కృతిక స్ఫూర్తి కలిగించే ప్రబోధాలు చేశారు. ఆ నాటి సాహిత్యంలో ఈ సంస్కరణాభిలాష, భావ సంచలనం స్పష్టంగా గోచరిస్తాయి.

నాటి కవులలో అగ్రగణ్యుడైన ఆల్ఫ్రెడ్ టెన్నిసన్ కావ్యాలలో అప్పటి జిజ్ఞాసువుల సందిగ్ధావస్థ సర్వత్ర తొంగి చూస్తూంది. పదలాలిత్యానికి ఆయన ప్రత్యేకంగా పేరు పొందాడు. ఆర్థర్ రాజును గూర్చిన ప్రాచీన గాథలను కథావస్తువుగా స్వీకరించి తన అసమాన శిల్ప ప్రౌఢి చేత ఆ నాటి మనోజ్ఞ వాతావరణాన్ని కళ్లకు కట్టేలా వర్ణిస్తూ *ది ఇడిల్స్ ఆఫ్ ది కింగ్* అనే కావ్యాన్ని రూపొందించాడు. ఒక మిత్రుడి స్మృతి చిహ్నంగా రచించిన *ఇన్ మెమోరియమ్* అనే కావ్యంలో టెన్నిసన్ ఆధ్యాత్మిక వేదన వర్ణింపబడింది. ఆయన లఘుకావ్యాలన్నీ చక్కగా మలచబడ్డ కళాఖండాలు. ఇక అల్పాక్షరాలతో అనల్పార్థరచన కావించిన ప్రతిభాశాలి రాబర్ట్ బ్రౌనింగ్. అతడాదర్శవాది. ప్రేమ దివ్యమైనదనీ, అదే మానవుడికి ఆత్మవికాసం కలిగించి స్వర్గద్వారం దగ్గరకు చేర్చగలదనీ ఆయన తన కావ్యాలలో చాటి చెప్పాడు. అతని రచనల్లో *పిప్రాపాసెన్* వంటి రూపకాలూ, *ఆండ్రీయా డెల్ సార్టో*, *ఆబ్ వాగర్*, *రబ్బీ బెన్ ఎజా* మొదలైన ఖండ కావ్యాలూ, *హోమ్ థాట్స్* ఫ్రమ్ *ఎబ్రాడ్* వంటి రసవంతమైన ఆత్మాశ్రయ గీతాలూ ఉన్నాయి. తన తోటి ప్రజలు 'కలడు కలండనెడివాడు కలడో లేడో' అని సందేహిస్తూ ఉండగా 'దేవుడు స్వర్గమునం దున్నాడు. ప్రపంచమునం దంతయు సవ్యముగా ఉన్నది' అని ఘంటాపథంగా చెప్పగలిగిన ద్రష్ట అతడు. అతని సతి ఎలిజబెత్ బ్యారెట్ బ్రౌనింగ్ కూడా కవిత్వరచనా శక్తి కలిగి *క్రై ఆఫ్ ది చిల్డ్రన్*, *ఆరోరా లే* వంటి కరుణరసాత్మక కావ్యాలను రచించింది.

మాథ్యూ ఆర్నాల్డ్ తన సమకాలికుల మానసిక వ్యథను *ది స్కాలర్ జిప్సీ*, *థిర్స్*, *రగ్లీ చాపెల్* వంటి కావ్యాలలో చక్కగా చిత్రించాడు. అతని రచనలలో *సాహరాబ్ అండ్ రుస్తుం* అనే కథాకావ్యం మెరపే అనే విషాదాంత నాటకం చెప్పకోతగినవి. సాహిత్య విమర్శకులలో అతనికి ప్రధానస్థానం ఉంది. కవిత్వ ప్రయోజనం గురించి, సాహిత్యవిమర్శ యొక్క ఆవశ్యకతను గురించి వర్డ్స్ వర్త్ ప్రభువుల కవితాశిల్పం గురించి ఆయన ప్రామాణికమైన విమర్శ వ్యాసాలను ప్రకటించి సాహిత్యానికి మహాపకారం చేశాడు. ఆర్నాల్డ్ కవికి సన్నిహిత మిత్రుడైన ఆర్థర్ హ్యూక్స్

కృతులలో కూడా అప్పటి విద్యావంతుల మనస్తత్వం ప్రతిబింబిస్తుంది. అప్పడే ఎడ్వర్డ్ ఫిట్స్ జెరాల్డ్ పార్సీభాషనుండి ఉమర్ ఖయ్యామ్ *రుబాయాత్* గీతావళికి చేసిన స్వేచ్ఛానువాదానికి బహుళ జనాదరణ లభించింది. సనాతన మత విశ్వాసాలు చెదరి భౌతికవాదం ప్రబలడం వల్ల మానవ సమాజానికి కలిగే అనర్థాలను జేమ్స్ థామ్సన్ అనే కవి *డూమ్ ఆఫ్ ఏ సిటీ, ది సిటీ ఆఫ్ డ్రెడ్ ఫుల్ నైట్* అనే కావ్యాలలో సూచించాడు.

నాటి వచన రచయితలలో కార్లెల్, రస్కిన్, న్యూమన్, మెకాలే వంటి ప్రతిభావంతులున్నారు. నాటి సమాజంలోని లోపాలను తీవ్రంగా విమర్శించి, ప్రజలదృష్టిని సంస్కృతిమీదికి మరలించి, వారిని ఆదర్శ సమాజ నిర్మాణానికి ప్రోత్సహించడమే లక్ష్యంగా కార్లెల్, రస్కిన్ పెక్కు గ్రంథాలు రచించారు. కార్లెల్ రచనలలో *స్టార్ రిస్టార్*, *ఫ్రెంచ్ రివల్యూషన్*, *హోరోస్ అండ్ హోరోస్ రిప్* అనే గ్రంథాలూ, రస్కిన్ రచనలలో *సెసేమ్ అండ్ లిలీస్*, *అన్ టూ ది లాస్ట్*, *క్రౌన్ ఆఫ్ వైల్డ్ అలివ్* అనే గ్రంథాలూ ప్రసిద్ధమైనవి. ఆదర్శ విశ్వవిద్యాలయ లక్షణాలను కార్డినల్ న్యూమన్ *ది ఐడియా ఆఫ్ ఏ యూనివర్సిటీ* అనే గ్రంథంలో సమర్థంగా వివరించాడు. తమోవృత పథంలో దారిచూపు మని తేజోమయుడైన ఈశ్వరుణ్ణి వేడుతూ అతడు రచించిన *లీడ్ కైండ్ లైట్* అనే ప్రార్థనగీతం విశ్వ విఖ్యాతమైంది. జాన్ స్టువర్ట్ మిల్ స్వీయచరిత్రా, స్వాతంత్ర్యాన్ని గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసం, మెకాలే రచించిన ఇంగ్లీష్ దేశచరిత్ర చారిత్రక రచనలై నప్పటికీ, శైలి రామణీయకం వలన సాహిత్య గౌరవం గడించుకొన్నవి.

సమాజ స్వరూపాన్ని వాస్తవికంగా చిత్రించడానికి, పరిసరాల ప్రభావంవల్ల వ్యక్తుల గుణ శీలాలలో ఏర్పడే పరిణామాలను విపులంగా ప్రదర్శించడానికి, వేనవేల పాఠకులకు మనోరంజనం కలిగించడానికి నవల అప్పుడు మిక్కిలి అనుకూల సాధన మైంది. సంఘసంస్కరణోద్యమ ప్రచారానికి కూడా అది చాలా తోడ్పడింది. కథన శిల్పంలో ఆరితేరిన నవలా రచయితలు ఆ నాడు అనేకులు వెలశారు. వారిలో ముఖ్యుడు చార్లెస్ డికెన్స్. జీవకళతో రాణించే పాత్రలను సృష్టించడంలోను, వర్ణన నైపుణ్యంలోను, కరుణ హాస్యాది రసపోషణంలోను అతని ప్రతిభ అపూర్వమైంది. అతని నవలలలో *పిక్వీక్ పేపర్స్*, *నికలస్ నికెల్స్*, *మార్టిన్ చూజిల్విత్*, *డేవిడ్ కాపర్ ఫీల్డ్*, *ఆలివర్ ట్విస్ట్*, *ఏ బేల్ ఆఫ్ టూ సిటీస్*, *గ్రేట్ ఎక్స్ పెక్టేషన్స్* వంటి

ప్రసిద్ధ రచన లనేకం ఉన్నాయి. భావోద్వేగ ప్రదర్శనంలో అతడు మితిమీరి వర్తిస్తూంటాడు. తన నవలలలో ఆయన సమకాలీన సాంఘిక వ్యవస్థలో నిరాశ్రితులై పోయిన దీన దరిద్ర ప్రజలపై పాఠకులకు సానుభూతిని కలిగించి, వారి స్థితిగతులను చక్కపరిచేందుకు యత్నించాడు. ఇంగ్లీష్ నవలాకర్తలలో అతడే సర్వశ్రేష్ఠుడని స్టీఫెన్ లీకాక్, సోమర్సెట్ మామ్ వంటి సాహితీపరుల నిశ్చితాభిప్రాయం.

డికెన్స్ తన నవలలలో సామాన్య ప్రజల జీవితాన్నే ప్రధానంగా చిత్రిస్తే, అప్పటి ఉన్నత వర్గపు వ్యక్తుల విలాసమయ ప్రవర్తనను వర్ణించినవాడు థాకరే. కథను వాస్తవికంగా నిర్వహిస్తూ, పరోక్షంగా సాంఘిక దురాచారాలను విమర్శించడం అతని లక్ష్యం. థాకరే నవలలలో వానిటో ఫెయిర్, హెనీ ఎస్ట్రండ్, పెండెనిస్ ముఖ్యమైనవి. అప్పుడే జార్జ్ ఇలియట్ అనే కలంపేరుతో మేరీ ఆన్ ఇవాన్స్ అనే రచయిత్రి ఆడమ్ బీడ్, ది మిల్ ఆన్ ది ఫ్లాస్, సైలాస్ మార్నర్, మిడిల్ మార్చ్ అనే నవలలలో నైతిక సంఘర్షణనూ, విషాద భావోద్వేగాన్నీ మిక్కిలి నేర్పుతో చిత్రించింది. జార్జ్ మెరెడిత్ సుకుమార హాస్య వ్యంగ్య ధోరణిలో ది ఆర్డయల్ ఆఫ్ రిచర్డ్ ఫెవెరల్, ది ఈగోయిస్ట్ వంటి చక్కని నవలలు వ్రాశాడు. అప్పుడు కోకొల్లలుగా వెలువడిన నవలలలో విలియమ్ విక్రీ కాలిన్స్ వ్రాసిన ది యుమన్ ఇన్ వైట్, షార్లెట్ బ్రాంట్ వ్రాసిన జేన్ ఐర్, ఎమిలీ బ్రాంట్ వ్రాసిన వదరింగ్ హైట్స్, చార్లెస్ కింగ్లీ వ్రాసిన హెరెడ్జర్ ది వేక్, ఆంటోనీ ట్రలోప్ వ్రాసిన బార్బెస్టర్ టవర్స్, చార్లెస్ రీడ్ వ్రాసిన ది క్లాయిస్టర్ అండ్ ది హోర్ట్, టామస్ హ్యూస్ వ్రాసిన టామ్ బ్రౌన్ స్కూల్ డేస్, బ్లాక్ మూర్ వ్రాసిన లార్డాడూన్, మిసెస్ గాస్కెల్ వ్రాసిన క్రాన్ఫీల్డ్ ప్రఖ్యాతమైనవి. ఇతరుల వలె రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్ తన నవలలలో నాటి వాస్తవిక జీవిత చిత్రణానికి యత్నింపక, విచిత్ర కల్పనా కథలతో ట్రెజర్ ఐలెండ్, డాక్టర్ జెకిల్ అండ్ మిస్టర్ హైడ్ మొదలైన వినోద దాయకాలైన నవలలను వ్రాశాడు. ఆయన వ్యాసాలు ప్రసన్న మధురశైలికి, భావగాంభీర్యానికి పేరు పడ్డవి.

సాంఘిక జీవితంలో కళల కీయతగిన ప్రాధాన్యాన్ని గురించి జాన్ రస్కిన్ చేసిన ప్రబోధానికి ఫలితంగా పీ రాఫేలైట్ (Pre-Raphaelite) సాహిత్యోద్యమం వెలసింది. హోల్మన్ హంట్, మిల్లయస్, డి.జి. రోసెటీ అనే

యువ చిత్రకారులు ఈ నూతనోద్యమానికి నాయకత్వం వహించారు. నవ జీవనానికి సౌందర్యమే సాధనమనీ, సౌందర్య లాంఛితాలైన కళలే సమాజ వికాసానికి తోడ్పడగలవనీ వారు భావించారు. పీ రాఫేలైట్ కవులలో డి.జి. రోసెటీ, విలియమ్ మారిస్, స్విన్ బర్న్ ముఖ్యులు. రహస్యవాద ప్రియత్వం, సంకేతాల మీద అభిమానం, రస స్ఫోరకమైన సుందరశబ్ద చిత్ర (imagery) కల్పనా వీరి కావ్యాలలోని విశిష్ట లక్షణాలు. రోసెటీ వ్రాసిన ది బ్లెస్సెడ్ డామోజల్ అనే ఖండకావ్యం, మారిస్ రచించిన ది ఎర్త్ పార్డైజ్ అనే కాల్పనిక కథాకావ్యం, స్విన్ బర్న్ వ్రాసిన అటలాంటా ఇన్ కాలిడన్ అనే రూపకం మిక్కిలి రసవంతం అయినవి. డి.జి. రోసెటీ సోదరి క్రిస్టినా రోసెటీ మై హోర్ ఈజ్ లైక్ ఏ సింగింగ్ బిర్డ్ వంటి మనోహర భావగీతాలు రచించింది. కోవెంట్రీ పాట్మోర్ వ్రాసిన ది ఏంజెల్ ఇన్ ది పశ్చాత్ అనే కావ్యం రమణీయ భావనతో శోభించింది.

మొత్తం మీద విక్టోరియన్ యుగంలో రచయితలు వినోదం కలిగించడంతో పాటు సంఘసంస్కరణ కూడా సాహిత్యాశయం కావాలని నమ్మి, ఎక్కువగా ప్రయోజనాత్మక రచనలనే సృష్టించారు. అందుకు విరుద్ధంగా 19 వ శతాబ్ది చివర 'కళ కొరకే కళ' అనే సౌందర్య ప్రధానవాదం (aesthetic movement) తల ఎత్తింది. సాహిత్యానికి, తదితర కళలకూ శిల్ప సౌందర్యమే పరమావధి అనీ, ధర్మ ప్రబోధంతో వాటికి నిమిత్తం లేదనీ వారి మతం. వాల్టర్ పేటర్ రచించిన ది రిసెసాన్స్ అనే వ్యాసంలో ఈ సిద్ధాంతం ప్రతిపాదించబడింది. ఆయన వచనశైలి మిక్కిలి రమ్యమైంది. ఈ వాదాన్ని సమర్థించిన రచయితలలో ముఖ్యుడు ఆస్కార్ వైల్డ్. అతని వ్యాసావళి, ది పిక్చర్ ఆఫ్ డోరియన్ గ్రే అనే నవల, ది ఇంప్రార్బెన్స్ ఆఫ్ బీయింగ్ ఎర్లైస్ట్, లేడీ విండర్మియర్ ఫాన్ అనే హాస్య నాటకాలు ప్రసిద్ధమైనవి. అతని రచనలలో మెరుపుతీగెల వంటి చతురోక్తులు అడు గడుగునా గోచరిస్తాయి.

మానవ సమాజంలో కథలు అనాదిగా ప్రచారంలో ఉన్నవి. కాని ఒక పాత్ర మనః ప్రవృత్తిలో, రస స్ఫోరకమైన ఒక సన్నివేశాన్నో కేంద్రంగా చేసికొని, దాని కనుకూలమైన వాతావరణం సృష్టించి పాఠకులకు ఆహ్లాదం కలిగించే చిన్నకథ (short story) యొక్క శిల్ప స్వరూపం 19 వ శతాబ్దిలోనే ఏర్పడింది. డికెన్స్, స్టీవెన్సన్, ఆస్కార్ వైల్డ్ ప్రభుత్తులు నవలలతో పాటు చిన్న

కథలు కూడా వ్రాశారు. కథానికా రచనలో అసమాన నైపుణ్యం ప్రదర్శించిన రచయిత రుద్వార్డ్ కిప్లింగ్. అతడు భారతదేశంలో కొంతకాలం పత్రికా రచయితగా ఉండి అచ్చటి ప్రజాజీవితాన్ని పెక్కుకథలలో చిత్రించాడు. అతని నవలలలో కీమ్ ప్రసిద్ధమైంది.

ఆధునిక యుగం : 19 వ శతాబ్ది చివర ఫ్రాన్సిస్ టామ్సన్ అనే కవి ది హౌండ్ ఆఫ్ హెవెన్ అనే భక్తి రస ప్రధాన కావ్యాన్ని రచించాడు. మానవుడు విస్మరించినా విడువక అతనిని వెంటాడే పరమేశ్వరుడి కరుణా పరత్వం ఇందులో చక్కగా వర్ణింపబడింది. గెరార్డ్ మాన్లీ హాప్కిన్స్ కావ్యాలు ఆధ్యాత్మిక భావబంధురాలై శిల్పచమత్కృతికి కూడా పేరెన్నిక కన్నవి. రాబర్ట్ బ్రిడ్జెస్ కవితకు సుకుమార మధుర భావన వన్నె తెచ్చింది. అతని కృతులలో ది టెన్టమెంట్ ఆఫ్ బ్యూటీ సర్వాంగ సుందరమైంది.

ఎరివాన్, ది వే ఆఫ్ ఆల్ ఫ్లేష్ అనే నవల లలో విప్లవాత్మక భావాలను జోడించి శామ్యుల్ బట్లర్ విక్టోరియన్ యుగపు విశ్వాసాలపై దాడిచేసి 20 వ శతాబ్ది రచయితలకు మార్గదర్శకు డయాడు. ఇంగ్లీష్ నవలా రచయితలలో టామస్ హార్డికి విశిష్టస్థానం ఉంది. ప్రతికూల శక్తుల నడుమ నిరంతరం కెరటాల వలె చెల రేగే కష్టపరంపరను ఎదుర్కొంటూ బ్రతుకు బరువు మోసే మానవుల విషాదస్థితిని హార్డి ది రిటర్న్ ఆఫ్ ది నేటివ్, ది మేయర్ ఆఫ్ క్వాస్టర్ బ్రిడ్జ్, టెన్ట్ ఆఫ్ ది డాబర్వోల్, జూడ్ ది అబ్స్క్యూర్ వంటి నవలలలో అతి సమర్థతతో వర్ణించాడు. హార్డి నవలల విశిష్టతకు కారణమైన తాత్త్విక దృష్టి అతని గీతాలలోను, ది డైనాస్ట్ అనే నాటకంలోను ప్రతిబింబిస్తుంది.

20 వ శతాబ్దిలో ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో తిరిగి పూర్వసంప్రదాయాలపై విముఖత్వం ప్రబలింది. రాజకీయ పరిణామాలూ, వైజ్ఞానిక రంగంలో పరిశోధన ఫలితంగా ఏర్పడిన క్రొత్త సిద్ధాంతాలూ రచయితలమీద తమ ప్రభావం చూపాయి. ముఖ్యంగా యూరపియన్ సాహిత్యంలో వెలసిన వాస్తవికతావాదం (Realism), ఫ్రాయిడ్ అనే మనస్తత్వ శాస్త్రజ్ఞుడు ప్రకటించిన మనోవిశ్లేషణ (Psycho-analysis) శాస్త్ర సిద్ధాంతాలూ, 'ఫేబియన్' సామ్యవాదం, నీషే, బెర్గ్సన్, జాన్-పాల్ సార్త్ వంటి తత్త్వజ్ఞుల రచనలూ సాహిత్యంలో క్రొత్త పోకడలకు హేతువు లయాయి.

ఈ శతాబ్ది కవులలో ఏ.ఈ. హౌస్మన్ ఏషియా పైర్లాడ్, లాన్స్ పోయెమ్స్ అనే సంపుటలలో కొన్ని చక్కని గీతాలను ప్రకటించాడు. అనలంకృత సుందరాలైన అతని గీతాలు నిరాశామయ వాతావరణంలో చిత్తస్థైర్యాన్ని ప్రబోధించాయి. డబ్ల్యూ. బీ. యాట్స్, వాల్టర్ డి లా మేర్ అనే కవులు కాల्పనిక సాహిత్యంలోని కమనీయ ఘట్టాలను క్రొత్త ధోరణిలో వర్ణించారు. మంచి చెడు లకు, మానవుడి పాపకర్మకు, దేవకారుణ్యానికి, నడుమ ఏర్పడే సంఘర్షణను అతి దక్షతతో జాన్ మేస్ ఫీల్డ్ ది విడ్ ఆఫ్ బై స్క్రీట్, ది ఎవర్ లాస్టింగ్ మెరీ వంటి కావ్యాలలో వర్ణించాడు. 1914 లో ప్రారంభమైన ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామం యువజనులలో కలిగించిన చిత్తసంక్షోభమంతా రూపర్ట్ బ్రూక్, సీడ్ ఫ్రీడ్ సెసూన్, విల్ఫ్రెడ్ ఓవెన్, రాబర్ట్ గ్రేవ్స్ అనే కవుల కృతులలో హృదయ విదారకంగా వర్ణింపబడింది.

కాల्పనిక కవిత్వంలోని మధుర కోమల పదావళి నిర్జీవమై పోయి వర్తమాన ప్రజల మానసిక స్థితిని వర్ణించడానికి అనుకూలంగా లేదని దానిని తిరస్కరించి, నిత్య వ్యవహారంలో ఉన్న పదాలతో నవ భావ ప్రకటనకు అనువైన శబ్ద చిత్రాలను సృష్టించే లక్ష్యంతో సంకేత ప్రధానవాదం (Imagist movement) ఉద్భవించింది. 1912 నుండి ఇంగ్లీష్ కవిత్వంలో ఈ వాదానికి ప్రాధాన్య మేర్పడింది. నాటినుండి కవులు వర్ణన వస్తు వెలాటిదైనా వర్ణన శిల్పంలో నవ్యత కోసం కృషిచేశారు. ఈ వర్గానికి చెందిన కవులలో అగ్ర గణ్యుడు టి.ఎస్. ఇలియట్. అతడు జన్మతః అమెరికా దేశస్థుడైనా ఇంగ్లండ్ లో స్థిరపడ్డాడు. అతడు వ్రాసిన ది వేస్ట్ లాండ్ అనే కావ్యం నవ్య కవిత్వావతరణకు నాందీ గీతమైంది. ఆయన మర్డర్ ఇన్ ది కేథెడ్రల్, ది ఫామిలీ రీ యూనియన్ వంటి రూపకాలను, ది సేకెడ్ వుడ్ అనే సాహిత్య విమర్శక వ్యాసాలను కూడా వ్రాశాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసిన తరువాత మానవాళిలో వ్యాపించిన నైరాశ్య భావాన్ని ఇలియట్ తన రచనలో నిరుపమాన ప్రతిభతో చిత్రించాడు. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం ప్రబలిన నైరాశ్య వాతావరణంతో పాటు క్రైస్తవ ధర్మ విశ్వాసం ప్రేరణగా ఇలియట్ ఫోర్ క్వార్టెట్స్ అనే కావ్యాన్ని వ్రాసి సంచలనం కలిగించాడు. అనంతర కవులలో సిసిల్ డే, లూయీస్, డబ్ల్యూ.ఎచ్. ఆడెన్, లూయీ మెక్స్ లీస్, స్టీఫెన్ స్పెండర్ రసవంతమైన కృతులను రచించి గౌరవస్థానం అందుకొన్నారు. ఇలి

యట్, ఆడెన్ల తరువాత విభిన్న ప్రక్రియలలో ఉద్యమ కవిత్వం బయల్పడింది. దానికి డైలన్ టామస్, ఫిలిప్ లార్కిన్ టామ్గన్, టెడ్ హ్యూస్ ప్రభుత్వం ఉత్తేజం అందించారు. నవ కాలానిక వాదిగా డైలన్ టామస్ ఫెర్న్ హిల్, పోయమ్ ఇన్ అక్టోబర్, ది ఫోర్ దబ్బీ తూ ది గ్రీన్ పూ డ్రైవ్ ది ప్లవర్ మొదలైన కవితలు వ్రాసి ప్రసిద్ధి చెందాడు. ఫిలిప్ లార్కిన్ చర్చ్ గోయింగ్, విట్సన్ వెడ్డింగ్స్ వంటి కవితలతో ఖండకావ్య ప్రక్రియకు కొత్తప్రాణం పోశాడు. టెడ్ హ్యూస్ మానవ జీవితానికి, బాహ్య ప్రకృతిలో ప్రస్ఫుటించే జంతుజాల ప్రవృత్తులకూ గల సంబంధ సామ్యాలను తన కవితలలో చిత్రీకరించాడు. మొత్తంమీద అధునాతన కవిత్వ సమాజ రీతుల వెనుక గోచరించే స్పందనలు మూడు : సమాజ వ్యవస్థలో తల ఎత్తిన యాంత్రికతా, నిష్పందతల పట్ల తిరుగుబాటు, కేవలం భావావేశపరమై వాస్తవికతకు దూరమైన రచనల పట్ల వైముఖ్యం, మానవానుభవ పరిధుల్ని కూలంకషంగా పరిశోధించాలన్న ఆకాంక్ష, శిల్పప్రాధాన్యం, వ్యంగ్య భాషణా, ధ్వని స్ఫూర్తి, శైలి చమత్కృతీ, నిశితమూ సంక్షిప్తమూ అయిన రచనా వ్యాసంగమూ ఈ నాటి కవిత్వపు లక్షణాలు.

ఈ శతాబ్ది మొదట జోసెఫ్ కాన్రడ్ అనే రచయిత సముద్ర యానానికి సంబంధించిన సంఘటనలను అతి వాస్తవికంగా వర్ణిస్తూ ది నిగర్ ఆఫ్ ది నార్మిసన్, లార్డ్ జిమ్, టైఫూన్ వంటి నవలలను ప్రకటించాడు. ది ప్లిస్టర్ ఆఫ్ మిస్టర్ పాలీ, టోనో-బంగే మొదలైన నవలలలో హెచ్.జీ.వెల్స్ సంఘసంస్కరణాభిలాష ప్రతి ఫలించింది. మధ్య తరగతి ప్రజల స్థితిగతులను వాస్తవికంగా వర్ణించిన ఆర్నాల్డ్ బెన్నెట్ నవలలలో ది ఓల్డ్ వైఫ్ టేల్ మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైంది. ఉన్నత వర్గానికి చెందిన వ్యక్తులలో మూడు తరాల నడుమ కలిగిన పరిణామాలను అతి మనోజ్ఞంగా చిత్రిస్తూ జాన్ గాల్స్ వర్థ్ ది ఫార్మెట్ శాగా అనే పేరుతో నవలా పరంపరను ప్రకటించాడు. మనస్తత్వశాస్త్ర సూత్రాలను అనుసరించి చైతన్య ప్రవంతి (stream of consciousness) శిల్పంతో జేమ్స్ జాయ్స్ యులిసిస్, ఫినెగన్ వేక్ అనే నవలలను, వర్జీనియా వూల్ఫ్ అనే రచయిత్రి మి సెస్ డాలోవే వంటి కథను వ్రాశారు. డి.హెచ్.లారెన్స్ సన్స్ అండ్ లవర్స్, ది రెయిన్ బో, లేడీ చాట్లర్లీస్ లవర్ వంటి నవలలలో శృంగారాన్ని విశృంఖలంగా వర్ణించి, సాహిత్య ప్రపంచాన్ని కల్లోలీతం కావించాడు. భావోద్వేగానికి, వివేకానికి నడుమ చెలరేగే

సంఘర్షణను చిత్రించడంలో అద్వితీయుడు ఆల్డస్ హక్స్లీ. ఆంటీక్ హా, పాయింట్ కౌంటర్ పాయింట్, ఏ బ్రేవ్ న్యూ వరల్డ్, ది ఏప్ అండ్ ది ఎసెన్స్ వంటి వ్యంగ్య నవలలలో అతడు సమాజంలో కన్పించే లోపాలను నిశితంగా విమర్శించాడు. సోమర్సెట్ మామ్ వ్రాసిన ది మూన్ అండ్ సిక్స్ పెన్స్, ఆఫ్ హ్యూమన్ బాండేజ్, కేక్స్ అండ్ ఏల్, ది రేజర్స్ ఎడ్జ్ వంటి నవలలు అమితంగా ప్రజాదరణ పొందాయి. షెప్పీ, ది లెటర్ మొదలైన నాటకాలను, రెయిన్, హిజ్ ఎక్స్ లెన్సీ, మిస్ రోనో-ఆల్ వంటి రసవంతమైన చిన్న కథలను పెక్కింటిని ఆయన రచించాడు. నవలలలో నైతిక సంఘర్షణను సరసంగా ప్రదర్శించడంలో గ్రహామ్ గ్రీన్ అనే రచయిత ప్రతిభ గోచరిస్తుంది. కథానికా రచనలో కాథరీన్ మాన్స్ ఫీల్డ్ అనే రచయిత్రి ప్రత్యేకత గడించింది. వెల్స్, గాల్స్ వర్థ్, హక్స్లీ ప్రభుత్వం నవలలతో పాటు చక్కని చిన్న కథలను కూడా ప్రకటించారు. ఇ. ఎమ్. ఫార్స్టర్ హోవర్స్ ఎండ్, ఏ పాసేజ్ టు ఇండియా, ఎల్.పి. హార్ట్లీ ది షింప్ అండ్ ది ఆనిమోన్, జోయిస్ కేరీ ది హార్సెస్ మూత్, పాల్ స్కాట్ ది రాజ్ క్లౌరెట్ వంటి నవలలను వ్రాసి పేరెన్నికగన్నారు.

ఈ శతాబ్ది నాటకకర్తలలో అగ్రగణ్యుడు జార్జ్ బెర్నార్డ్ షా. అతడు తన సాంఘిక సిద్ధాంతాలను ప్రచారం చేయడానికి నాటకాన్ని ఒక సాధనంగా చేసికొని మ్యాన్ అండ్ సూపర్ మ్యాన్, పిగ్మాలియన్, మి సెస్ వారెన్స్ ప్రొఫెషన్, సీజర్ అండ్ కియోపాత్రా, ఆండ్రోకిస్ అండ్ ది లయన్, హార్ట్ బ్రేక్ హౌస్, సెయింట్ జోన్, బాక్ టు మెథూ సెలా వంటి మనోజ్ఞ నాటకాలను సృష్టించాడు. అతని కుశాగ్రబుద్ధి, వాక్చమత్కృతీ, ధర్మప్రబోధ తత్పరతా వాటిలో సర్వత్రా కనిపిస్తుంది. సాంఘిక ప్రయోజనమే ప్రధాన లక్ష్యంగా గాల్స్ వర్థ్ కూడా ది సీల్వర్ బాక్స్, స్ట్రైఫ్, జస్టిస్ వంటి ప్రశస్త నాటకాలను రచించాడు. నాటకాలలో సాంఘిక సమస్యలను చిత్రించడంలో ఏ ఒక వైపు మొగ్గు చూపక నిగ్రహంతో ఉభయ పక్షాల లోపాలనూ ప్రదర్శించి, నాటకీయ తాట స్థానికీ (dramatic objectivity) విమర్శకుల మన్ననల నందుకున్నాడు. జేమ్స్ బ్యారీ పీటర్ ప్యాన్, ది ఎడ్మిరల్ బుల్ క్రెటన్ వంటి రసవంతమైన నాటకాలను వ్రాశాడు. నోయెల్ కవార్డ్ హాస్యరస ప్రధానమైన నాటక రచనకు ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఐరిష్ జాతీయ నాటకశాలా స్థాపనోద్యమ ఫలితంగా యాట్స్, జాన్ మిలింగ్స్ సింజ్, జార్జ్

మూర్, జార్జ్ రసెల్, లార్డ్ డన్నెనీ, సీన్ ఓ కేసీ ప్రభువులు అనేక నాటకాలను వ్రాశారు. కాల గమనాన్ని గూర్చి ప్రయోగాత్మక నాటకాను రచించిన జే.బీ. ప్రీస్ట్లీ తన రచనలలో వర్తమాన సమాజస్థితిని చాలా సాగసుగా ప్రతిఫలింపచేశాడు. వాల్ గియల్ గుడ్, లూయీ మెక్స్వీస్ శ్రవ్యనాటికా రచనలో నూతన ప్రయోగాలను చేసి ప్రతిష్ఠ గడించారు. కవితా నాటక ప్రక్రియను టి.ఎస్. ఇలియట్ తన మర్డర్ ఇన్ ది కేథ్డ్రల్, ఫామిలీ రీయూనియన్, ది కాక్టెయిల్ పార్టీ మొదలైన నాటకాల్లో పునరుద్ధరించాడు. క్రిస్టఫర్ పై ది లేడీ ఇన్ నాట్ ఫర్ బర్లింగ్, వీనస్ అబ్యూర్డ్, ఫస్ట్ బార్న్, క్లర్ మాంటిల్ మున్నగు కృతులలో దానికి దోహదం చేశారు. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామం తరువాత 'థియేటర్ ఆఫ్ ది అబ్సర్డ్' అనే నూతన నాటకోద్యమాన్ని, జాన్ ఆఫ్ బోర్న్, లుక్ బాక్ ఇన్ ఆంగర్, లూథర్ మొదలైన రచనలనూ, హరోల్డ్ పింటరే ది రూమ్, ది బర్త్ డే పార్టీ, ది కేర్ లేకర్ లాంటి ప్రయోగాల్లోనూ, వెస్కర్ కిచెన్ టైలజీ లాంటి రూపకాల్లోనూ బలపరచారు. సామ్యాయల్ బెకెట్ వెయిటింగ్ ఫర్ గోజో, ఎండ్ గేమ్ వంటి సుప్రసిద్ధ రూపకాలతో ఆంగ్లనాటక రంగంలో సంచలనం తీసుకు వచ్చాడు.

మొదటినుండి వ్యాసరచనకు వార్తాపత్రికలు ప్రోత్సాహం ఇచ్చాయి. ఈ శతాబ్దిలో కూడా పత్రికలలో ఉత్తమ స్థాయికి చేరిన వ్యాసాలు అసంఖ్యాకంగా ప్రకటితమైనాయి. ఆత్మాశ్రయ వ్యాసరచనలో చార్లెస్ లాంబ్ చూపిన త్రోవ ననుసరించి చెస్టర్న్, హిలేర్ బెలాక్, ఏ.జీ.గార్డెనర్, రాబర్ట్ లిండ్, ఈ.వీ. లూకాస్, మాక్స్ బియర్బమ్, జే.బీ.ప్రీస్ట్లీ ప్రభువులు ఆహ్లాద కరమైన వ్యాసావళిని రచించారు. డబ్ల్యూ.ఎచ్. హడ్సన్ ప్రకృతి వర్ణనాత్మక రచనలు ప్రసిద్ధమైనవి. జీవిత చరిత్ర రచనలో లిట్టన్ స్ట్రెచీ ఎమినెంట్ విక్టోరియన్స్ అనే పుస్తకంలో కొత్తదారి త్రొక్కాడు. టి.ఈ. లారెన్స్, విన్స్టన్ చర్చిల్ ప్రభువుల చారిత్రక గ్రంథాలకు కూడా సాహిత్య గౌరవం సిద్ధించింది. ఇక సాహిత్య విమర్శకు పేరొందిన ప్రముఖులు సెయింట్ బరీ, ఆలివర్ ఎల్టన్, వాల్టర్ ర్యాలే, ఏ.సీ.బ్రాడ్లీ, క్విల్లర్ కూచ్, డబ్ల్యూ. పీ కార్, గిల్బర్ట్ మరీ, హెర్బర్ట్, గ్రియర్సన్, ఐ.ఏ.రిచర్డ్స్, టిల్కర్ట్ డేవిడ్ డైనిస్, హెలెస్ డాబీ షైర్ మున్నగువారు పలువురు ఉన్నారు. ఎఫ్. ఆర్. లీవిస్, విల్సన్ నైట్, విలియమ్ ఎంపెసన్, రేమండ్ విలియమ్స్ మున్నగు ప్రఖ్యాత విమ

ర్శకులు సాహిత్య సమీక్షకు కొంగ్రొత్త ఉత్తేజాన్ని కలిగించారు.

ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామంలో అణ్వస్త్రాలు ఉపయోగింప బడినప్పటినుండి ఏ క్షణమైనా విశ్వశాంతి విచ్చిన్నమై, మానవజాతి నామరూపాలు లేకుండా నశించిపోయే ప్రమాదం ఏర్పడింది. ఈ అనిశ్చిత స్థితి మూలాన పూర్వ విశ్వాసాలూ, సాంఘిక సూత్రాలూ కొంతకు కొంత చెదిరాయి. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ముగిసిన తరువాత, 1950 నుండి సమాజంలోని ఈ సందిగ్ధావస్థను తమ రచనలలో సూటిగా వెల్లడించేందుకు కుపిత యువజనులు (Angry Youngmen) అనే నూత్నవాద రచయితలు ఆవిర్భవించారు. వారికి వర్తమానమే ప్రధానం కాని, భూత భవిష్యత్తులతో ప్రమేయం లేదు. వ్యక్తులలో, సంస్థలలో వారు వంచనను ఏ మాత్రం సహింపరు. కపట నటనను నిర్దాక్షిణ్యంగా ఖండిస్తూ నేటి సమాజపు సత్య స్వరూపాన్ని వారు తమ గీతాలలోను, నవలలలోను చిత్రించడానికి ప్రయత్నించారు. ఈ వర్గపు రచయితలలో జాన్ వెయిన్ వ్రాసిన హరీ ఆన్ డౌన్, కింగ్లీ, ఏమిస్ వ్రాసిన లకీ జిమ్ అనే నవలలు విజయవంతమైనాయి. అలాగే ఆంగస్ విల్సన్ ఆంగ్లో-సాక్సన్ ఆటోట్యూడ్స్, ది మిడిల్ ఏజ్ ఆఫ్ మి సెన్స్ ఇలియట్, ఓల్డ్ మెన్ ఎట్ ది జూ వంటి నవలలను వ్రాసి పేరుగాంచాడు. విలియమ్ గోల్డింగ్ మానవ చేతనలో ప్రవృత్తిలో అంతర్నితం అయిన దౌష్ట్యాన్ని, క్రూరప్రకృతిని ప్రకటించే నవలలను వ్రాసి విఖ్యాతి గడించాడు. వాటిలో లార్డ్ ఆఫ్ ది ఫ్లైస్, ది స్పైర్, ఫ్రీ ఫాల్, పింఛర్ మూర్టిన్, పిరమిడ్ అనే కృతులు ప్రధానమైనవి. ఆధునాతన 'గోథిక్' సరళిలో ఐరిస్ మార్చాక్ ది సాంగ్ కాసిల్, ది బెల్, ఏ సెవెర్డ్ హెడ్, ది ఇటాలియన్ గర్ల్ వంటి నవలలను అందించిన ప్రముఖ రచయిత్రి.

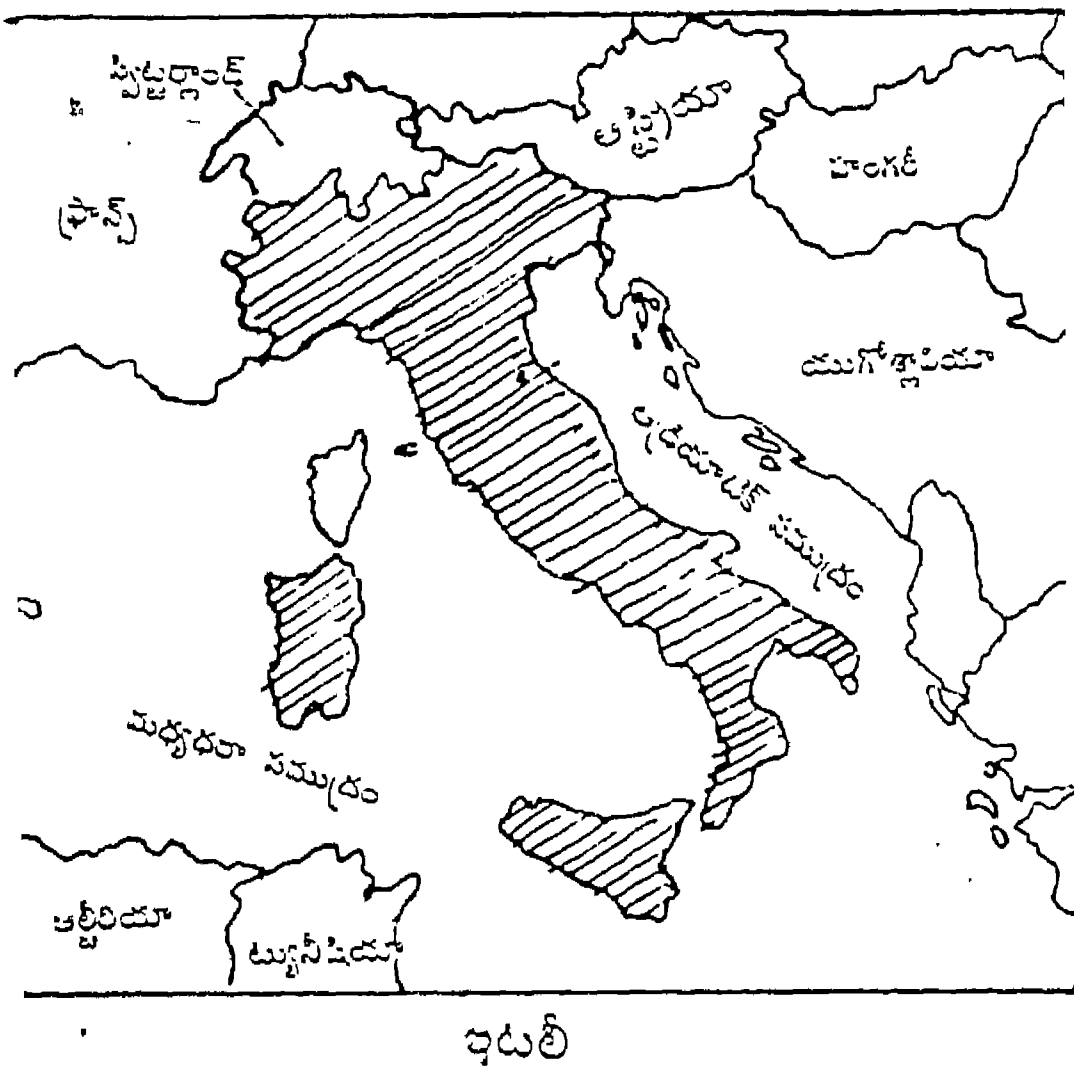
ఇంగ్లీష్ సాహిత్యం ఈ విధంగా సమాజంలోని భావ పరిణామాలను రమ్యంగా ప్రతిఫలింపచేస్తూ, జాతీయ జీవితానికి రసవద్ వ్యాఖ్యానమై పఠితలకు ఆత్మవికాసాన్ని కలిగిస్తూ నిత్యాభ్యుదయ మార్గంలో సాగిపోతున్నది. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య విస్తరణతో పాటు ఆంగ్లభాష ప్రపంచ వ్యాప్తి గాంచిన ఫలితంగా ఎన్నో కొత్త సాహిత్యాలు ప్రాదేశికంగా ఉద్భవించి గత అర్థ శతాబ్దిలో వర్తమానమైనాయి. ఆస్ట్రేలియాలో పాట్రీక్ వైట్, రాండాల్స్ స్ట్రా, ఎ.డి. హోప్, జోడిల్ రైట్, కెనడాలో ఇ.జె. ప్రాట్, మార్గరెట్ ఆట్ వుడ్; న్యూజిలాండ్ లో ఆలెస్ కర్నో;

కరిబియన్ దీవులలో జార్జ్ లామింగ్, వి.ఎస్. నయిపాల్, విల్సన్ హరీస్, ఎడ్వర్డ్ బ్రాథ్ వైట్, డెరెక్ వాల్కాట్; నైజీరియాలో చినువా అచిబి, వోలె సోయింకే, జె.పి. క్లార్క్; భారతదేశంలో ముల్కరాజ్ ఆనంద్, ఆర్.కె. నారాయణ్, రాజారావ్, నిసిం ఇజికియల్, ఎ.కె. రామానుజం ప్రభృతులు తమ రచనలతో ఇంగ్లీష్ సాహిత్యాన్ని వికసించేసి, 'కామన్వెల్త్ సాహిత్యం' అనే నూత్న సాహిత్యాన్ని సృష్టించారు.

అ.రా.కృ. (డి.వి.కె.రా.)

ఇటాలియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇటలీదేశంలో అతి ప్రాచీనమైన కాలంలో వాడుకలో ఉన్న లాటిన్ భాషనుండి ఏర్పడిన భాషలలో ఇటాలియన్ ఒకటి. ఈ భాషలో కాల, పురుష, విభక్తి ప్రత్యయాలలో రూపాంతరాన్ని చెందే శబ్దాలతో పాటు అవ్యయాలు కూడా ఉన్నాయి. ఇటాలియన్ భాష శ్రావ్యంగా ఉంటూ,

సంగీతకళకు అనుకూలంగా ఉండడంవల్ల ఇది ఎందరో విదేశీయుల్ని ఆకర్షించగలిగింది. 1200 ప్రాంతంనుంచి ఇటాలియన్ భాషలో రచింపబడ్డ గ్రంథాలు దొరుకుతున్నాయి. 13 వ శతాబ్దంలో వివిధ ప్రాంతాలలో వివిధ మాండలిక భాషలు వాడుకలో ఉండేవి. ఉత్తర భాగపు ప్రజలు మాట్లాడే ఇటాలియన్ దక్షిణ దేశం వాళ్లకు పరాయిగా వినిపించేది. దేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల వారికీ సులభంగా అర్థమయే భాషను రూపొందించడానికి చేసిన వివిధ ప్రయత్నాలు డాంటీ రచనల్లో ఫలించాయి.

సాహిత్యం : 12 వ శతాబ్దంనుంచి 14 వ శతాబ్దం వరకూ ఇటలీలోని సాహిత్యానికి ప్రేరణ కలిగించినది ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం. ఈ కాలంలో ఫ్రెంచ్ పద్య గద్య రూపమైన సాహస కథలు ఇటలీలో ప్రచారంలో ఉండేవి. 13 వ శతాబ్దానికి ఫ్రాంకో-ఇటాలియన్ సాహిత్యం అభివృద్ధి చెందింది. నాటి రచయితలకు ఉత్తేజకాలు ప్రధానంగా ఫ్రెంచి కథలే! వారి భాష కూడా ఫ్రెంచి భాషే! అయితే రచయితలు తమ రచనలలో తమకు తెలియకుండానే తమ మాండలికాన్ని ప్రవేశపెట్టేవారు. హోలీ రోమన్ చక్రవర్తి 2 వ ఫ్రెడరిక్ సిసిలియన్ రాజ్యాన్ని 1208 నుంచి 1250 వరకూ పరిపాలించాడు. ఆయన ఆస్థానంలోని సాంస్కృతిక వాతావరణపు ప్రేరణతో ప్రొవెన్సాల్ (Provençal) రూపాలూ, ఇతివృత్తాలూ ఆధారంగా గేయకవిత రచించబడింది. ఈ కాలపు 'సిసిలియన్' కవులకు కవిత్వమన్నది జీవితంలోని బరువునూ, బాధనూ, మరచిపోవడాని కొక సాధనం. ఫ్రెంచ్ ప్రొవెన్స్ (provençe) లోని రాజకీయ కవితకు వారు ప్రాముఖ్యతనివ్వక, అక్కడి ప్రణయ కవిత్వాన్నే వీరు అనుకరించారు. ఈ కాలపు కవుల్లో గయాకొమోడా లెన్టీనియో (Giacomoda lentinio) 'సానెట్' అనే 14 పంక్తుల విలక్షణమైన ఛందస్సును సృష్టించిన వారిలో ఒకడుగా పేర్కొనబడుతున్నాడు. ఈతని రచనలూ, గయాకొమో పగ్లీస్ (Giocomo pugliese) రచనలూ ఆకర్షకంగానూ, శక్తిమంతంగానూ ఉంటాయి.

2 వ ఫ్రెడరిక్ మరణానంతరం టస్కనీ సాహిత్య కేంద్రం అయింది. టస్కన్ కవులు నిర్జీవమైన, గతానుగతికంగా వచ్చే సంప్రదాయానికి దాస్యం చేసే ప్రణయ కవిత్వం వ్రాశారు. కాని వారు రాజకీయ వస్తువును గ్రహించడంలో ఎక్కువ స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రదర్శించారు. బ్రునెట్టో లాటినీ వ్రాసిన టీసోరెటో వంటి నైతిక విలువలను అన్యోపదేశంగా బోధించే దీర్ఘమైన కావ్యాలు కూడా ఈ కాలంలోనే వెలువడ్డాయి. 13 వ శతాబ్దం మధ్యలో టస్కనీలో ప్రణయవాద, రహస్య వాదాల కలయికతో కూడిన కవిత్వానికి దారితీసిన వారిలో గుయిటోనే ద ఆరెజ్జ (Guittone d ' Arezzo 1225-1293) ముఖ్యుడు. ఈలోగా ప్రణయకవిత్వం ఒక కొత్త మలుపు తిరిగింది. చిత్తశుద్ధి, ఉదాత్తమైన దృక్పథం ఈ కవితలో కనిపించింది. ఈ కవులది 'నావోశైలి'; 'మధురమైన నవీన శైలి'. ఈ మధురశైలిని అనుసరించిన వారిలో గుయిదో గుయిని జెల్లి (1240-76) గ్వీతో, కల్వకాంటి (1260-1300), డీనోపెస్కో బార్బి, సీనోద పిస్తోయియా (1270-1336)

మొదలయిన వారు ఉన్నారు. గుయిదో గుయిని జెల్లీ రచించిన మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన కావ్యం 'ప్రేమకు సదా సుకుమార హృదయమే ఆశ్రయం' అనే పంక్తితో ప్రారంభం అవుతుంది. దీనిలో స్త్రీ ప్రేమకూ, దైవప్రేమకూ గల సంబంధం ఎలాంటి దనే ప్రశ్న చర్చించబడింది. కాల్వకాంటీ ఉదాత్తమైన శైలిని సాధించిన గేయకవి. ఇతని కావ్యాలలో ఎక్కువభాగం విషాదాంతాలే! ఇతడు గుయిని జెల్లీ కవిత్వాన్ని ఎంతో మెచ్చుకున్నా, 'ప్రేమ ఉదాత్త మానసికస్థితికి కారణమవుతుంది' అని అనడు. డాంటీ కావలకాంటీని ఎంతో అభిమానించినా, ప్రేమ తత్వాన్ని గురించి అతని అభిప్రాయాలకు గుయిని జెల్లీ అభిప్రాయాలతో ఎక్కువ సామ్యం కనిపిస్తుంది. ఈ 'నావోశైలి'లో కవుల భాష వెనుకటి టస్కన్ కవుల భాషకన్న ఎక్కువ పదును తేరింది. స్థానిక లక్షణాలను పరిహరించి, ఇటలీకి ఒక ప్రామాణికమైన సాహిత్య భాషను పీరు సృష్టించారు.

ఉదాత్తమైన ప్రణయకవిత్వానికి భిన్నంగా కనిపించే హాస్య కవితలో కావాలని అసంస్కృతంగా ఉన్న వాడుక భాషను ప్రయోగిస్తారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ భాష అశ్లీలంగా కూడా ఉంటుంది. అయితే ఈ హాస్య కవులందరూ సంస్కారం ఉన్నవారే! వారు తరచుగా ఉపయోగించే పద్యం 'సానెట్'. వారిలో సెక్కో అంగియోలీయారీ ప్రసిద్ధుడు, బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతుడు. ఇతడు ప్రణయ కవిత్వంలో ఎంతో ఒడుపుగా 'నావోశైలి' కవులను అవహేళన చేస్తాడు. అయితే ఈ కవులలో పెత్రో దీ ఫయిటినెల్లీ రాజకీయాలలో తనకు గల తీవ్రమైన ఆసక్తి వల్ల శక్తిమంతమైన అధికైప కవితను వ్రాశాడు.

సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ ఆఫ్ అసిసీ కాంట్రీకొది ఫ్రాతే సోలి (సూర్య గీతం) అనే రమణీయమైన కవిత వ్రాశాడు. అది లయాత్మకమైన వచనంలో వ్రాయబడింది. ఈ వచన గీతం భగవంతుణ్ణి ఆయన సృష్టిలోని సమస్త వస్తుజాలం ద్వారా కీర్తిస్తుంది.

సాహిత్య పరంగా వచనం కూడా 13 వ శతాబ్దంలోనే ప్రారంభం అయింది. నాటి ఇటాలియన్ వచన గ్రంథాలలో ఎక్కువ భాగం ఫ్రెంచ్ నుంచి, లాటిన్ నుంచి చేసిన అనువాదాలే! ఈ వచనంలోని శైలి లాటిన్ వాక్య నిర్మాణ ప్రభావానికి లోనయింది. ఇటాలియన్ గద్యశైలికి ఆద్యుడు గుయిదో ఫాబా. ఫాబాను అనుకరించిన గుయిటోనే దారెజ్జో శైలి ఆడంబరంగా ఉంటుంది. దీనికి భిన్నంగా రిస్టోరోదారెజ్జో శైలి విస్పష్టంగాను, సూటిగాను ఉంటుంది. 13 వ శతాబ్దపు వచనం డాంటీ

లావిటా నౌవాలో పరాకాష్ఠను పొందిందని చెప్పాలి. ఇతని వచనంలో సరళత, మాధుర్యం, కవితాశక్తి కనిపిస్తాయి.

డాంటే అలిగేరి (1265-1321) ఈ కాలానికి చెందిన మహాకవి. ఇతని కవిత నేటికీ యూరప్ ఖండం అంతటికీ శిరోధార్యంగా ఉంది. ఇతడు రచించిన లదివినినా కొమెడియా (Ladivina commedia: The divine Comedy: 1310-21) ఒక అసాధారణమైన కావ్యం. మనసారా ప్రేమించిన స్త్రీ మరణానంతరం ఆధిభౌతిక, ఆధ్యాత్మిక సంస్కారాన్ని అనుభవించి, స్వర్గసీమల్లో ఆమెను కలసికొనగోరిన కవియొక్క ప్రణయగాథ ఇందులోని ఇతివృత్తం. ఈ కావ్యం నరకం అంతరిక్షం, స్వర్గం అని మూడు భాగాలుగా విభజింపబడింది. ఈ మూడు లోకాల గుండా కవి ప్రయాణం చేస్తాడు. అతడు నరకంలో ప్రవేశించి ఆ బాధలను చూశాడు; అనుభవించాడు. అంతరిక్షంలో ఆత్మసంస్కృతిని పొందాడు. తర్వాత స్వర్గానికి వెళ్లాడు. క్షణికంగా మెరిసిన దైవసాక్షాత్కారం ఈ కావ్యానికి పరాకాష్ఠ సన్నివేశం. ఈ ప్రయాణంలో అతనికి సాయపడ్డది 'వర్జిల్' అన్న రోమన్ కవి, 'బియాట్రీస్' అనే ఆమె. ఈ ఇర్వూరూ మానవుని వివేచనాత్మకమైన ఆలోచనకూ, మతపరమైన విశ్వాసానికి ప్రతీకలుగా గ్రహింపబడ్డారు. సకల సాహిత్య ప్రవృత్తులనూ ఒకే చోట సమావేశ పరచగల ఈ కావ్యం నానార్థ సమన్వితమూ, వివిధ రస విశిష్టమూ, గుణాలంకార సహితమూ, భావ చిత్ర పోషకమూ, ధ్వని ప్రధానమూ అయింది.

డాంటీ ఈ మహాకావ్యాన్నే కాక 'వాడుకభాషలోని ఉదాత్తత' అనే గ్రంథం కూడా వ్రాశాడు. ఇది ఇటాలియన్ సాహిత్యభాషను గురించి చర్చించిన తొలి విమర్శక గ్రంథం. 1313 లో మోనార్కియా (Monarchia: On the Monarchy) అన్నదానిలో డాంటీ రాజకీయాలకు సంబంధించిన తన అభిప్రాయాలను వివరిస్తూ, మతాధికారి 'పోప్' కూ, రాజ్యాధికారి చక్రవర్తికి మధ్య పోత్తూ, అవగాహనా అవసరం అంటాడు.

14 వ శతాబ్దపు మరొక ప్రముఖ కవి ఫ్రాన్సెస్కో పెట్రార్కా (1304-74). రాజకీయాలకు సంబంధించిన ఈతని అభిప్రాయాలన్నీ డాంటీ అభిప్రాయాల కన్న వాస్తవిక పరిధిలో ఉంటాయి. అతడు 14 పంక్తులు గల 'సానెట్' అనే పద్యరూపాన్ని విస్తృతవ్యాప్తిలోకి తెచ్చాడు. దానిలో 'లౌరా' అన్న స్త్రీమీద తనకున్న ప్రేమను అతిలోక సుందరంగా గానం చేశాడు. అతని జీవితకాలంలోనే అతని ప్రభావం సమకాలిక రచయితల మీద విస్తారంగా పడింది. తర్వాత మూడు శతాబ్దా

లవరకూ ఇటలీ, స్పెయిన్, ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లండ్ దేశాల సాహిత్యా లన్నీ ఇతని ప్రభావానికి లోనయాయి. ఇతని అనుయాయు లందరూ ఇతనిని అనుకరించడమే కాక, ఇతడు ప్రదర్శించిన సాహిత్యక్రమశిక్షణనూ, సానెట్తో సహా ఇతని సాహిత్య రూపాలనూ మనస్ఫూర్తిగా అంగీకరించారు. యూరపియన్ సాహిత్య పునరుజ్జీవనంలో ఈ లక్షణాలు అంతర్భాగం అయాయి.

14 వ శతాబ్దంలోని మూడో ప్రముఖ రచయిత బొకాచియో (1313-75). ఇతని రచన లన్నీ పూర్తిగా సాహిత్యపరమైనవే! ఇతని రచనలలో ముఖ్యమైనది డె కామెరన్ (1348-53). ఇది నూరు కథల సంపుటం. ఇది సమకాలీన పౌరజీవితాన్ని చిత్రిస్తూ, దానిలోని లలిత లలితమైన హాస్యం నుంచి, ప్రగాఢమైన విషాదం వరకూ ప్రదర్శిస్తుంది. సాంప్రదాయక ఇటాలియన్ వచన రచనా శైలికి ఇది ఉత్తమ ఉదాహరణగా గ్రహింపదగింది. యూరపియన్ పునరుజ్జీవన సాహిత్యం మీద దీని ప్రభావం అనల్పమైంది.

యథార్థానుభూతి ఆధారంగా మనోవైజ్ఞానిక విశ్లేషణకు పూనుకొనిన పెట్రార్కా, బొకాచియో, డాంటీలు 14 వ శతాబ్దంలోని మహా సాహిత్య స్త్రోవలు. వీరి అనుయాయులలో ఫాజియో డెగ్లీ, ఉబెర్తి (1300-67), ఫ్రాన్సెస్కో స్టాబిలీ మొదలైనవారు ప్రముఖులు.

1453 లో 'కాన్స్టాంట్నోపుల్' తుర్కుల చేతిలో పడగానే, అక్కడ ఉన్న గ్రీకులు తమ తమ వ్రాత ప్రతులనూ, పూర్వ గ్రంథాలనూ తీసికొని వలస పోయారు. వారిలో కొందరు ఇటలీ వచ్చారు. అక్కడ గ్రీక్ సాహిత్యం ప్రచారంలోకి రావడంతో సాహిత్యంలోనూ, లలిత కళలలోనూ నవోదయం, భావనాశక్తి, ధీ ప్రచోదనం కనిపించాయి. మానవుడన్నా, జీవితమన్నా దృక్పథం మారిపోయింది. రాజకీయ, నీతి శాస్త్రాలలో ఆధునిక సూత్రాలు ప్రతిపాదింపబడ్డాయి. ఈ నవ్య దృక్పథం ఏర్పడడానికి దారితీసినవారిలో లొరెంజో ది మెదిచి (1449-92) ఒకడు. ఫ్లోరెన్స్ లోని ఇతని ఆస్థానంలో లాగే నేపిల్స్, మిలాన్ ఆస్థానాలలోనూ, రోమ్ లోని పోప్ ఆస్థానంలోనూ ఆనాటి విద్వాంసులను పోషించారు. 15 వ శతాబ్దంలోని నవీన సంస్కృతికి సంబంధించిన మానవతావాదం మానవుణ్ణి గురించిన మధ్యయుగం నాటి అభిప్రాయాలను మార్చివేసింది. మానవుడే విశ్వానికి కేంద్రబిందు వనీ, అతని ఆత్మశక్తి భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక లోకాలను అనుసంధాన పరుస్తుందనీ అతణ్ణి కీర్తించింది. ఈ కొత్త భావాలన్నీ ప్లేటో రచనలపట్ల ఆసక్తికి ఫలి

తంగా వచ్చాయి. గయాన్సోజో మానెత్తి, పికోదెల్లా మిరాందోలా అనే వారు ప్లేటో రచనలను కూలంకషంగా పరిశీలించే తమ రచనలు చేశారు. 15 వ శతాబ్దం పూర్వార్థంలో లాటిన్, గ్రీక్ భాషలపట్ల గల అభిమానంవల్ల దేశీయ భాష అయిన ఇటాలియన్ పట్ల ఈసడింపు భావం ఉండేది. కాని, ఈ శతాబ్దపు ఉత్తరార్థంలో ఇటాలియన్ భాష లాటిన్ భాషను గద్దెనుంచి దింపివేసింది.

నికోలో మాకియవల్లి రచనలు ఈ పునరుజ్జీవన యుగంలోని మౌలికమైన ఆలోచనాధోరణిని ప్రతిబింబిస్తాయి. అతణ్ణి నూత్న రాజకీయ శాస్త్రానికి పితామహుడు అంటారు. ఇందులో రాజకీయం నీతిశాస్త్రం నుంచి విడివడింది. అతని సుప్రసిద్ధ గ్రంథం రాకుమారుడు 1513 లో రచింపబడింది. ఇతని గ్రంథం యూరప్ లోని రాజులను రెండు శతాబ్దాలపాటు నియంతలుగా చేయడానికి ఉపయోగపడింది. మాకియవల్లికి సాహిత్యచరిత్రలో కూడా స్థానం ఉంది. అతడు వ్రాసిన లామండ్రగోలా (1518) చాలా ప్రసిద్ధమైన రూపకం.

ఈ కాలంలో లుదోవికో అరియోస్టా (1474-1532) రచించిన ఓర్లాండో ఫూరియాసో అనే కావ్యంలో అత్యంత రమణీయమైన సంప్రదాయ అభిరుచి కనపడుతుంది. ఇది 1516 లో మొదటి సారిగా ప్రచురించబడింది. తర్వాత రెండు శతాబ్దాల వరకూ దీని అనుకరణలు రావడమే కాకుండా, యూరప్ దేశాల పునరుజ్జీవన సాహిత్యంమీద దీని ప్రభావం ఎంతగానో కనిపించింది.

తార్కాతో తాసో (1544-95) ఇటాలియన్ పునరుజ్జీవన కాలానికి చెందిన మహాకవులలో చివరివాడు. ఇతడు వ్రాసిన జెరూసెలామే లిబరతా అనే కావ్యంలో కొత్త ప్రాత సంప్రదాయాల సమన్వయం కనపడుతుంది. ఇతడు వ్రాసిన అమింతా ('L' Aminta: 1573) జానపద జీవితాన్ని ఆదర్శప్రాయంగా చూపే రూపకం.

నాటక రంగాన్ని పునరుద్ధరించిన వారిలో త్రిసిన్, జిరాల్డి మొదలైనవారు ఉన్నారు. గ్రీక్ నాటక శిల్పాన్ని అనుసరించి త్రిసిన్ రచించిన సోఫోనిస్బా (Sofonisba) ను తొలి ఇటాలియన్ విషాదాంత నాటకమని చెప్పవచ్చును. ఈ శతాబ్దపు మధ్యకాలంలో జిరాల్డి గ్రీక్ నాటకాల అనుకరణను ప్రతిఘటించి, రోమన్ విషాదనాటకకర్త సెనికా (Seneca) ను ఒరవడిగా పెట్టుకొని 1541-49 మధ్య తొమ్మిది రూపకాల్నూ వ్రాశాడు. యూరపియన్ నాటకాలు - ముఖ్యంగా ఎలిజబెత్ యుగంలోని నాటకాలు - ఇతని రూపకాల ప్రభావానికి లోనయాయి.

లాటిన్ ప్రహసనాలను (comedies) నమూనాగా చేసికొన్న ఇటాలియన్ సుఖాంత రూపకాలలో (comedies) విషాదాంత నాటకాలలో కన్న మంచి శిల్పం కనపడుతుంది. అవి సమకాలీన జీవితాన్ని కూడా ప్రతిఫలిస్తూ, ఆధునిక నాటకాల ఆరంభాన్ని సూచిస్తున్నాయి. అరియోస్తో, మాకియవెల్లి ల తో పాటు పిత్రో అరెతినో, గియోర్దనో బ్రూనో (1548-1600) లు కూడా మంచి రూపకాలను వ్రాశారు. బ్రూనో ఇటాలియన్ తాత్త్వికుడు కూడా! ఇతడు కొవ్వొత్తులు చేసేవాడు (1582) అనే రూపకం వ్రాశాడు.

కథానికా సాహిత్యం కూడా ఈ కాలంలో విరివిగానే వచ్చింది. నిత్య జీవితంలోని సమస్యలను ఆధారంగా చేసికొని బొండెల్లో (1485-1561) నవలలను రచించాడు. ఇటాలియన్ భాషలో ఈ కాలపు రచయితలు ఉపయోగించిన 'నవల్లా' శబ్దమే ఆంగ్లంలో 'నావెల్', తెలుగులో 'నవల' అయింది. ఈ శతాబ్దంలో రచించ బడ్డ ఇటాలియన్ నవలలలో నుంచే షేక్స్పీయరు మొదలయిన వారు తమ నాటకాలకు ఇతివృత్తాలను ఎన్నుకున్నారు.

17 వ శతాబ్దంలో సాహిత్యప్రవృత్తి కాస్త కుంటు పడింది. రచనలలో రసప్రాశస్త్యం తక్కువై సారహీనమైన వస్తువూ, ఆడంబరమైన ఆకృతి చోటు చేసుకున్నాయి. ఈ శతాబ్దంలో వైజ్ఞానిక ఆలోచనాధారకు కేథలిక్ చర్చ అడ్డు రావడం కూడా నీరస రచనలు రావడానికి కారణమైంది. జ్యామ్ బట్టిస్తా మారినో ఈ కాలపు రచనలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాడు. అతడు లైర్ (1608-14), లా సాంపాగ్నా (1620) అనే గేయ కవితలు, అడోనీ (1623) అనే దీర్ఘ పౌరాణిక నాటకం వ్రాశాడు. అతనికి ప్రేరణ అంతా 16 వ శతాబ్దమే. కాని ఆ కాలంలోని కవులలో లాగే క్రొత్తదనంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించడమే అతని లక్ష్యం. అతని రచన శిల్ప ప్రధానమైంది. ఈ శతాబ్దంలోని కవులెందరో ఇతనివల్ల ప్రభావితమయ్యారు; మరి ఎందరో ఇతనిని అనుకరించారు.

ఈ శతాబ్దంలోని వచన రచనలలో త్రైయానో బొకాలినీ వ్రాసిన అధికైప రచనలూ, గిరోలా మోబ్రూసోనీ నవలలూ ముఖ్యమైనవి. గెలీలియో కూడా ఈ కాలపువాడే. ఇతడు ప్రధానంగా శాస్త్రజ్ఞుడే అయినా, విస్పష్టమైన, శక్తిమంతమైన తన వచనశైలివల్ల ఇటాలియన్ సాహిత్య చరిత్రలో ఒక విశిష్ట స్థానాన్ని సంపాదించుకున్నాడు.

మారినో రచనల సంగతి ఎలా ఉన్నా అతని ప్రభావం మంచిది కాదన్న అభిప్రాయం బలపడి, ఆడంబరమైన శైలినుంచి సాహిత్యాన్ని విడిపించడానికి ప్రయత్నించిన

వారిలో కార్లో మరియా మజ్జీ (1630-99), గ్రవినా (1664-1718), క్రెసింబెనీ (1663-1728) ముఖ్యులు. గయాంబత్తిస్తా వికో, లుడోవికో అంటోనియో మురటోరీ మొదలైన వారి రచనలలో ఇటలీలో చారిత్రక చైతన్యం మేల్కొనడం కనపడుతుంది. వికో తన 'నవీన విజ్ఞానం' (1728-44) అనే రచనలో మానవజాతి ప్రగతికి సూత్రాలను అన్వేషిస్తూ, మానవుని మనస్తత్వ పరిశీలన నుంచి నాగరకతలు పుట్టడానికి, పెరగడానికి, పతనం కావడానికి మౌలికంగా ఉన్న సూత్రాలను కనుగొన ప్రయత్నించాడు. గ్రవినా, వికో, మఫాయి, మురటోరీ మొదలయిన వారందరూ సంప్రదాయ రచనలను అనుకరించాలని చెబుతూనే, అంధాను కరణం పనికిరాదని హెచ్చరిస్తూ, తర్వాత వచ్చిన సాహిత్య విమర్శ ధోరణులకు నాందీ వాక్యాన్ని పలికారు.

ఇటాలియన్ నాటకంలో మార్పులు రావడం ఈ శతాబ్ది ఆరంభంలోనే ప్రారంభమయింది. 1726-47 మధ్య అంటోనియో కొంటీ నాలుగు విషాదాంత నాటకాలు వ్రాశాడు. ఇతనికి షేక్స్పీయరు అభిమాన రూపక రచయిత. 1782 లో సౌల్ నాటకకర్త విట్టోరియో ఆల్ఫియేరీ (1749-1803) రావడంతో నిజమైన విషాదాంత నాటకం ఆవిర్భవించింది. తర్వాతి రచనలను ఇతని రచన లెంతగానో ప్రభావితం చేశాయి. కార్లో గోల్డోనీ (1707-93) లాగే ఈతడు కూడా స్వీయచరిత్రను వ్రాసుకున్నాడు. యూరప్ లోని ఇతర దేశాలతో పోల్చదగ్గ రూపకాల సృష్టికి ఇతడు చేసిన కృషి ఇందులో వివరించబడింది. గోల్డోనీ హాస్యరూపకాన్ని సంస్కరించాడు. పట్టి మోటు హాస్యంతో, అశ్లీలాలతో, వైవిధ్యంలేని పాత్రలతో ఉన్న తక్కువస్థాయి ప్రహసనాల స్వరూపాన్ని మార్చి వేశాడు. అతడు పాత్రలను విస్పష్టంగా తీర్చిదిద్దాడు. వెనీసు నగరపు వాతావరణాన్ని చురుకైన హాస్యంతో అద్భుతంగా చిత్రించాడు.

ఈ శతాబ్దంలోని సాహిత్య పునర్వికాసానికి ప్రతీకగా నిలిచేవాడు పరినీ. ఇంగ్లాండ్ కు అలెగ్జాండర్ పోప్ ఎలాంటి వాడో ఇటలీకి పరినీ అలాంటివాడు. ఇతని అనాడు అన్న అధికైపకావ్యంలోనూ, ఓడ్స్ (Odes) లోనూ ఉత్తమ నైతిక విలువలు, సమాజ సంస్కరణ పట్ల అభిలాష వ్యక్తమవుతాయి. గాస్పరో గోజీ (1713-86) కూడా ఇలాంటి ఆశయాలతోనే అధికైప కావ్యాలను వ్రాశాడు. కాని ఈతని అధికైపం అంత ఘాటుగా ఉండదు.

ఈ శతాబ్దంతాన ఫ్రాన్స్ లో యుద్ధాలు వచ్చి, సాహిత్యాన్ని కొంత కలవర పరచాయి. 19 వ శతాబ్దంలో దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాలను ఏకం చేయడానికి పలువురు

ప్రయత్నించారు. ఈ ఉద్యమ ప్రభావంతో మళ్లా కొత్త సాహిత్యం తల ఎత్తింది. ఈ పోరాటపు తొలి రోజులలోని రచయితలలో ఉగో ఫోస్కాలోను ముందుగా పేర్కొనాలి. అతడు ఉద్రేకాన్నీ, శిల్పాన్నీ, సంప్రదాయ రచనలలో లాగ మేళవించడంలో ఎంతోనేర్పరి. ఇతని దీ సెపోలరీ (1807) అనే 300 పంక్తులకు మించని రచనలో మహాపురుషుల సమాధులను ఎంతో ఆవేశంతో వర్ణిస్తూ, అట్టివారి వారసత్వానికి అర్హులమని నిరూపించు కోవా లని సమకాలీనులను ప్రబోధించాడు. ఈ కావ్యం జాతీయ పునరుజ్జీవనానికి ఎంతో దోహదం చేసింది.

ఇటలీకి విముక్తిని సాధించి పెడతానన్న ఫ్రాన్స్ దేశం ఇటాలియన్లను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణగద్రొక్కింది. నెపోలియన్ ఆధిపత్యం కొనసాగిన కాలంలో సంప్రదాయ సాహిత్యానికి కొంత గౌరవం ఉండేది కాని, నెపోలియన్ పతనంతో సంప్రదాయ సాహిత్యంపట్ల అనాదరణ ఏర్పడింది. 1816-18 మధ్య కాలానికి సాహిత్యానికి అనుకూలంగా ఒక పెద్ద ఉద్యమం ఆరంభమయింది. మిలాన్ నుంచి కాల్యునికోద్యమపత్రిక ఒకటి ప్రకటింప బడేది. దీనిలో జియోవానీ బెర్నెత్, సిల్వీయో పెల్లికో మొదలైన ప్రముఖ ఇటాలియన్ రచయితలు కాల్యునికోద్యమాన్ని సమర్థిస్తూ రచనలు చేసేవారు. అయితే ఇటాలియన్ కాల్యునిక చైతన్యం అలెస్సాండ్రో మంజోనీ రచనలలో అద్భుతంగా ఆవిష్కరింప బడింది. ఆయిప్రామెన్సీ స్టోనీ (1825-27) అనే నవల ఇతని ప్రధానమైన రచన. అది ఇరువురు జానపదుల ప్రణయగాథ. వారి వివాహానికి ఒక జమిందారు అడ్డుపడతాడు. యుద్ధం, విప్లవం, ప్లేగు మొదలైన విపత్తులనుంచి ఎలాగో బయటపడి ఈ ప్రేమికులు కలుసుకుంటారు. ఇది ఇటాలియన్లోనే గాక ప్రపంచభాషలలోనే గొప్ప నవలగా పరిగణింపబడుతుంది. మంజోనీ కవిగానూ, విషాదాంత నాటక కర్తగానూ కూడా సుప్రసిద్ధుడు. ఈ కాలంలోని రచయిత లందరూ దేశభక్తి పూరితమైన రచనలనూ, అనేక నవలలనూ వ్రాశారు. ఉత్తమమైన గేయకవిత కూడా ఈ కాలంలో వెలువడింది. జియుసెప్పీ జియుస్టీ రచించిన అధిక్షేప కావ్యాలను కూడా ప్రజలు బాగా అభిమానించారు.

1870 నాటికి స్వాతంత్ర్యం లభించగా, అంతకు ముందు ఉన్న సాహిత్య లక్ష్యాలూ, భావాలూ, మార్గాలూ మారడం తప్పనిసరి అయింది. ఇటాలియన్ వాస్తవికతా వాదానికి జియోవన్నీ వెర్గా రచనలు మంచి ఉదాహరణలు. అయి మాలవోగ్లియా (1881), మాస్ట్రాడాన్ జెసూఆల్టో (1889) అనే వారి నవలలు ఈ శతాబ్దం తొలిభాగంలోని

సిసిలీ దుస్థితిని హృదయ విదారకంగా వర్ణిస్తాయి. ఈతనిని అనుకరించిన వారిలో లుయిగీ కాపువానా, ఫెడెరికో ది రొబెర్టో ముఖ్యులు. జీవిత వాస్తవికత తమ రచనలలో ప్రతిబింబించడానికి తమ చుట్టూ ఉన్న జీవితాన్నే వారు వస్తువుగా తీసుకున్నారు. దీనివల్ల 'ప్రాంతీయ నవల' అనే సంప్రదాయం కొత్తగా ఏర్పడింది. పావోలో ఫెరారి (1822-89), జియుసెప్టెజియా కోజె (1847-1909), రోబెర్తో బ్రాకో (1822-89) సామాజిక సమస్యలను చిత్రిస్తూ వ్యాఖ్యానించే నాటకాలను రచించి ఇటాలియన్ నాటక రచనకు తిరిగి జీవంపోశారు.

20 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో అంతర్జాతీయతా దృష్టి స్థానంలో తీవ్రమైన జాతీయత, సమాజ ప్రాధాన్యం స్థానంలో వ్యక్తిపూజ ప్రాముఖ్యం వహించాయి. ఈ కొత్త ధోరణికి గబ్రియెలే డానంజియో ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాడు. ఇతని ప్రభావం ఇటాలో స్వేవో (1861-1928), ఊగో ఓజెత్తి (1871), బ్రూనోసీ కొగ్నానీ (1879), అంతోనియో బార్బనే (1882) ల మీద బాగా కనపడుతుంది. వీరందరూ నియంతృత్వాన్ని బలపరిచిన రచయితలే!

డానంజియో కి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి లభించినా ఇటాలియన్ సంస్కృతిని వ్యవస్థీకరించడానికి, ఆలోచనా ధారను ఆధునికీకరించడానికి తోడ్పడింది బెనెజెత్తో క్రోచె. ఇతడు ప్రధానంగా సాహిత్య విమర్శకుడు. సౌందర్య తత్వాన్ని అన్వేషించినవాడు. సామాజిక ఆర్థిక స్థితి గతుల నేపథ్యంతో నిమిత్తం లేని ఒక స్వతంత్ర సాహిత్య వివేచనా మార్గాన్ని అతడు సృష్టించాడు. అయితే ఇది 'స్వచ్ఛమైన కళ'ను విశ్వసించినవారి చేతులలో విపరీత వ్యాఖ్యకు గురి అయింది.

క్రోచె ఒక వంక సౌందర్య మీమాంసలో నిమగ్నమై ఉండగా రెండు ప్రధాన సాహిత్య ధోరణులు ఆవిర్భవించాయి. 1. క్రెప్యూస్కో లారిస్కో: ఇది గతకాలం నాటి మధురానుభూతులను వ్యక్తీకరించడానికి వాడుక భాషా శైలిని ఉపయోగిస్తుంది. సెర్బియో కొరజ్జేని ఈ ధోరణికి చెందినవాడు. ఇతని రచనలలో కల్పన, భావన, ధ్వని ప్రధానమైనవి. 2. ఫ్యూచిరిస్కో: దీనికి నాయకుడు పిలిప్పోతో మసోమారినెత్తి. ఈ ధోరణికి చెందిన కవులకు సాంప్రదాయక కళ అంటే అసహ్యం. వారు భావ వ్యక్తీకరణలో పరిపూర్ణ స్వేచ్ఛను కోరుతారు. కార్యజూరత్వం, ధీరత్వం, వేగం, శబ్దాల వాడుకలో స్వేచ్ఛ అవసరం అంటూ వాటి ద్వారానే కళ ఆవిష్కృతం కాగలదని ఈ ఫ్యూచరిస్టులు వాదిస్తారు. ఈ కాలంలోనే క్యూబిస్ట్,

డాడాయిస్ట్, అధివాస్తవిక ఉద్యమాలు కూడా ఇటాలియన్ సాహిత్యంలో వచ్చాయి.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధం పూర్తి అయిన తరువాత ఆ ఆరాజకం నుంచి కాస్త తేరుకోవాలనుకునే సరికి ఇటలీలో ఫాసిస్ట్ ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ఆ నియంతృత్వానికి అనుగుణంగానే సాహిత్యం క్రమబద్ధంగా ఉండాలనే సాంప్రదాయక మార్గం తిరిగి తల ఎత్తింది. ఫాసిస్ట్ నియంతృత్వంలో స్వేచ్ఛతో కూడిన భావ వ్యక్తీకరణకు అవకాశం లేకపోవడం వల్ల ఆ రోజులలో ఏమి వ్రాయాలనే దానికన్న ఎలా వ్రాయా లనేది ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం వహించింది. అయితే ఈ కాలంలోనే రికార్డో, బషేలి వంటి మంచి కథకులు, నోబెల్ పురస్కారాన్ని అందుకొన్న గ్రాజియా దెలెద్దా వంటి నవలా రచయితలు వచ్చారు.

నాటక కర్తలలో ల్యూగీ పిరాండెలో అద్వితీయుడు. ఉన్నాదిని అయిన భార్యతో జీవయాత్ర గడిపిన ఇతని నాటకాలలో సాంఘిక సమస్యలు ఉత్తమ కళా దృష్టితో చిత్రించబడ్డాయి. 1934 లో ఇతనికి నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం పూర్తి అయేసరికి పరిస్థితులు మారాయి. ఇదివరకు ఎన్నడూ ఉపయోగించని వస్తువు లెన్నో రచయితలకు సమాజంలో కనపడ్డాయి. కార్లో లెవి వ్రాసిన క్రీస్తు ఎబోలి దగ్గర ఆగాడు అనే నవల (1945) లోనూ, రొక్కో స్కాటెల్లారో వ్రాసిన ఫ్రాన్సిస్కో జోవిన్ అనే నవలలోనూ ఆ నాటి దక్షిణ ప్రాంతంలోని సమాజపు ఆర్థిక స్థితి గతులు, నైతిక సమస్యలు ప్రతిబింబించాయి.

క్రమ క్రమంగా ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల నుంచి కొత్త కొత్త ఆలోచనలూ, దృక్పథాలూ ముసురుకుంటూ రావడంతో మేధావులు వాటిని గురించి చర్చించడంలో నిమగ్నులై వాస్తవ జీవిత సమస్యల పట్ల అనాసక్తి ప్రదర్శించారు. డిన్ బుజాటీ 1958 లో రచించిన '60 కథలు' కాఫ్కా ప్రభావాన్నీ, కార్లో ఎమీలియో గడ్డా ఉపయోగించిన శబ్దవైచిత్రినీ, శ్లేషనూ, జేమ్స్ జాయిస్ ప్రభావాన్నీ సూచిస్తాయి. 1966 నాటి మొరావియ రచన అబద్ధం ఒక నవలా రచయిత తన రచనను గురించి చేసిన రచన. అందుకే ఎదోఅర్థా సంగమనేతి, ఇలియోపాగ్లియారాని వంటి కవులు ప్రజలకు అర్థం కాకుండా పోయారు.

అయితే ఆత్మావలోకనం గాని, తీవ్ర ఆదర్శవాద ధోరణి గాని ఎక్కువగా కనిపించని నవలా రచయితలు

పారిశ్రామికమైన పెట్టుబడి వ్యవస్థలోని అస్తవ్యస్తతను విజయ వంతంగా చిత్రించ గలిగారు. బట్టోయిరో బట్టోయిరి, లూసియోమాస్ట్రనార్డి మొదలైనవారు ఈ తరహా రచనలు చేశారు. మొరేపియా, కాల్వినో, ఉమ్బెర్టో ఎకోల రచనలు అనేక భాషలలోకి అనువదించబడి విదేశీయులను ఎక్కువగా ఆకర్షించాయి. కాల్వినో వ్రాసిన ఇటాలియన్ జానపద గాథలు (1980), ఎకో వ్రాసిన ఆ గులాబీ పేరు (1983) అధిక ప్రజాదరణను మార్గగొన్నాయి.

పో.సు.శా. (వ.మం.)

ఈలమైట్ భాష

భాష : ఇరాన్ కు నైర్వతి దిశగా ఇంచుమించుగా నేటి ఖుజిస్థాన్ ప్రాంతంలో ఉండిన ఈలమ్ దేశానికి 'సూసియాన్' అని మరో పేరు. దీని ముఖ్యపట్టణం సూసా అవడంచేత ఆపేరు వచ్చి ఉంటుంది. ఈ దేశం మెస పటేమియన్ మైదానం నుంచి ఇరానియన్ పీఠభూమి వరకూ వ్యాపించి ఉండడంవల్ల ఈలమ్ కు సంస్కృతి పరంగా మెసపటేమియాతో సంబంధం ఉన్నట్టు కనపడుతుంది. క్రీ.పూ. 3800 నుంచి క్రీ.పూ. 300 వరకు ఈ దేశం ప్రత్యేక సంస్కృతితో వర్ధిల్లింది. ఈలమ్ దేశచరిత్రలోని మూడు యుగాలకు చెందిన వ్రాతలు లభిస్తున్నాయి. మొదటి యుగం క్రీ.పూ. 2,500 ప్రాంతాన ఆరంభం అవుతుంది. క్రీ.పూ. 16 వ శతాబ్దం నుంచి 8 వ శతాబ్దం వరకు రెండో యుగం. ఈ యుగంలో బాణాగ్రలిపి (cuneiform) ఉపయోగించబడేది. ఈ యుగంలోని భాషను 'ప్రాచీన ఈలమైట్' అంటారు. క్రీ.పూ. 6 వ శతాబ్దం నుంచి 4 వ శతాబ్దం వరకూ పర్షియా దేశపు 'అఖామినిడ్' రాజులు పాలించిన కాలపు శాసనాలలో అక్కాడియన్, పురాతన పర్షియన్ భాషలతో పాటు ఈలమైట్ భాషను కూడా వాడేవారు. ఈ తుది యుగంలోని ఈలమైట్ కు వాడిన లిపి కూడా బాణాగ్రలిపే. దీనిని 'నవీన ఈలమైట్' అంటారు. ఈ మూడు యుగాల్లోని శాసనాలనూ పూర్తిగా పరిశోధకులు చదువలేకపోతున్నా, ఈ భాషలోని కొన్ని వ్యాకరణాంశాలను గుర్తించగలిగారు. బహువచనం ఏర్పడడానికి చేర్చే ప్రత్యయాన్నీ, సర్వనామాల్నీ, క్రియాపదాలకు చివరవచ్చే ప్రత్యయాలనూ గురించి కొంత తెలియవస్తోంది.

దీనికి జనక భాష కాని, దీనినుంచి జన్యమైన భాషలు కాని ఏమీ కనిపించడంలేదు. ఈ భాషలోని సాహిత్యాన్ని గురించి కూడా మనకు ఏమీ తెలియలేదు.

చీ.శే.రా., (వ.మం.)

ఎస్టోనియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : 800 దీవులూ, ప్రధాన భూభాగమూ కలిసిన ఎస్టోనియా పూర్వపు సోవియట్ రష్యాలోని ఒక రిపబ్లిక్ రాజ్యం. దీనికి ఉత్తరాన ఫిన్ లాండ్ అఖాతమూ, తూర్పున రష్యన్ ఎస్.ఎఫ్.ఎస్.ఆర్ (S.F.S.R), దక్షిణాన లాట్వియా, పశ్చిమాన బాల్టిక్ (Baltic) సముద్రమూ ఉన్నాయి. ఈ రాజ్యంలోనూ, చుట్టుప్రక్కలా ఎస్టోనియన్ భాషను మాట్లాడుతారు. ఇది యూరలిక్ భాషా కుటుంబంలోని ఫిన్నో-యుగ్రిక్ శాఖకు చెందిన భాష. ఈ భాషలో ఉత్తరాది మాండలిక మొకటి, దక్షిణాది మాండలిక మొకటి ఉన్నాయి. అందులో ఉత్తరాది మాండలికమే సాహిత్య భాషగా రూపొందింది. కాస్త గణింపదగ్గ ఎస్టోనియన్ రచనలు 16 వ శతాబ్దం నుంచే కనపడుతున్నాయి. కుల్లామా-ప్రార్థనలు (Kullamaa prayers) 1520 ప్రాంతం నాటివి.

ఎస్టోనియన్ భాష ఫిన్నో-యుగ్రిక్ భాషల్లో బాల్టిక్-ఫిన్నిక్ వర్గానికి చెందిన భాష అవడం వల్ల, ఇది ఫిన్నిష్, వోటిక్, లివోనియన్, ఇన్ గ్రియన్, కారెలియన్, వెప్స్ భాషలతో సన్నిహిత సంబంధాన్ని కలిగి ఉంది.

ఈ భాషమీద ఇండో-ఆర్యన్ భాషాకుటుంబానికి చెందిన లితునియన్, స్లావిక్ భాషల ప్రభావం కూడా కనపడుతుంది. ఆ రెండు భాషల్లోని నిత్య వ్యవహారానికి చెందిన పదాలు ఎన్నో ఎస్టోనియన్ భాషలో కనపడుతున్నాయి. ఈ భాష లేఖనానికి రోమన్ లిపికి దగ్గరగా ఉన్న 23 అక్షరాలు గల లిపిని వాడుతున్నారు.

సాహిత్యం : ఎస్టోనియన్ భాషలోని తొలి లిఖిత వాఙ్మయం మీద జర్మన్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనపడుతుంది. ఈ భాషలోని తొలిగ్రంథం లూతరిన్ ప్రశ్నోత్తరాలు (1535). న్యూ టెస్టమెంట్ దక్షిణ ఎస్టోనియన్ మాండలికంలోకి 1686 లోనూ, ఉత్తర ఎస్టోనియన్ మాండలికంలోకి 1715 లోనూ అనువదించబడింది. ఇలా 19 వ శతాబ్దం ప్రారంభం వరకూ మత సంబంధమైన గ్రంథాలే ఎస్టోనియన్ సాహిత్యంలో ప్రధానంగా కనిపిస్తాయి.

అయితే, ఎస్టోనియన్ సాహిత్యంలో 14 వ శతాబ్దం నుంచి 17 వ శతాబ్దం వరకూ జానపద సాహిత్యం విరివిగా వర్ధిల్లింది. ఫిన్నిష్ పురాణాలలోని వస్తువులే మార్పులతో ఇందులో కనిపించినా, ఫిన్నిష్ జానపద గేయాలకన్న ఎస్టోనియన్ గేయాలే మధుర తరంగా ఉంటాయి. లెక్కలేనన్ని పుటల జానపద గేయాలు 'టార్టు' లోని జాతీయ పురాతన వస్తుశాలలో భద్రపరచబడి ఉన్నాయట!

ఈ జానపద సాహిత్య ప్రభావం వల్లనే ఎస్టోనియన్ సాహిత్యంలో గేయ కవిత ప్రధాన శాఖగా నిలిచిపోయింది.

ఈ భాషలో లౌకిక కావ్యరచనను ఆరంభించిన వాడు క్రిష్టియన్ జాక్ పీటర్సన్. ప్రాచీన గ్రీక్, లాటిన్ ఖండ కావ్యాలను అనుకరిస్తూ అతడు కొన్ని ఖండకావ్యాలను కూడా వ్రాశాడు. ఇతణ్ణి ఒరవడిగా పెట్టుకొని ఫ్రెడెరిక్ రీనోల్డ్ క్రూజ్వాల్డ్ (1803-82) అనే ప్రముఖ రచయిత కొన్ని ఖండకావ్యాలను వ్రాయడమే గాక, జానపద గేయాల్లో అప్రసిద్ధంగా ఉన్న ఎస్టోనియన్ జాతీయగాథ నొకదానిని ఉద్ధరించి కలెవి పోగ్ (1857-61) అనే గొప్ప ఇతిహాసంగా రచించాడు. ఇది కొద్దికాలం తర్వాత వచ్చిన ఎస్టోనియన్ కాల্পనిక జాతీయ ఉద్యమాన్ని బాగా ప్రభావితం చేసింది. ఇలా సాహిత్య భాషగా రూపొందుతూన్న ఎస్టోనియన్ కు సమగ్రతను చేకూర్చి దానికి యోహాన్ వాల్డ్ మర్జాక్సన్ (1819-90) పేర్కొప్పోస్ట్మీన్ అనే తొలి ఎస్టోనియన్ పత్రికను ఆరంభించాడు. ఈ సంపాదకుని కొమార్తె లిడియా కోయ్ దూలా (1843-86) మంచి గేయ రచయిత్రిగా ప్రసిద్ధి కెక్కింది. ఈమెతో పాటు అన్నా హోవా కూడా ప్రజాదరణ పొందిన - దేశభక్తితో కూడిన - కాల্পనికోద్యమ రచనలను చేశాడు. ఈ భాషలోని తొలి నవలా కారుడు యూహాన్ సోమర్. ఈతడు వ్రాసిన లూయీ గేలాస్ 1843 లో వెలువడింది. ఎడ్వర్డ్ బోర్న్ హోహి వ్రాసిన తసూజా (1880) ఈ భాషలోని తొలి చరిత్రాత్మక నవల. యాకబ్ ఫార్న్ రచించిన ఓమూటూబా, ఓమూలూబా (సొంతఇల్లు, సొంత యజమాని) వాస్తవికతా శైలికి సన్నిహితంగా ఉంది. ఈ వాస్తవికత అటు తర్వాత యూహాన్ లీవ్ రచనల్లో మరింత అభివృద్ధి నొందింది.

లీవ్ రచనల్లో వ్యక్తమైన వాస్తవికత 1890 నుండి 1906 వరకూ ఎస్టోనియన్ సాహిత్యాన్ని ప్రభావితం చేసింది. తర్వాత గుస్టావ్ సూట్స్ నాయకత్వాన యువ ఎస్టోనియా రచయితలు ప్రారంభించిన అభినవ కాల্পనికోద్యమం దానిమీద తిరుగుబాటుగా వచ్చింది. వాళ్లు "కావాలి మరింత యూరపియన్ సంస్కృతి! ఎస్టోనియన్లుగానే ఉందాం. అయినా మనం యూరపియన్లం" అనే నినాదాన్ని ఇచ్చారు. సూట్స్, అతని అనుచరులూ ఈ నినాదం ద్వారా 'ఆకృతి' కి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యతనివ్వాలని కోరారు. భాషా, భావనా ఉదాత్తరీతిలో ఉండాలన్న వీరి పట్టుదల వల్ల సామాన్యప్రజల్లో వీరికి ఖ్యాతి రాలేదు. 1917 విప్లవం తర్వాత 'సియారు బృందం' (Siaru group) ప్రాముఖ్యంలోకి వచ్చింది ('సియారు'

ఫిన్నో - యుగ్రియన్ పురాణగాథలలో ఒక పక్షి). వీరూ అభినవ కాలానిక వాడులే కాని, సూట్సు ఆకృతి కిచ్చిన ప్రాముఖ్యాన్ని వీరు అంగీకరించలేదు. వీరు భావోద్రేక తీవ్రతకు ఉదాహరణలుగా హెనిక్ విస్నెనపూ, మేరీ అండర్ల రచనలను పేర్కొన వచ్చును. వీరి రచన లలో ఎస్టోనియన్ గేయకవిత్వం మంచి శక్తిమంతంగా రూపొందింది. తిరిగి 1930 నాటికి వాస్తవికత పునరుద్ధరింప బడింది. కవిత్వం జీవితానికి దగ్గరగా వచ్చింది. అయితే ఈ పునరుద్ధరణవల్ల ఆవిర్భవించిన మంచి కవిత్వ మంతా యూహన్ షూట్జ్ వర్ణించిన నగర జీవితానికి సంబంధించింది మాత్రమే! తర్వాత వెలుగులోకి వచ్చిన 'అర్బుజాడ్' బృందం సాహిత్యంలోని మేధాశక్తికి, సౌందర్యానికి ప్రముఖ స్థానాన్నిచ్చింది. బెట్టీ అల్వర్, హెయిటీ తల్విక్, ఉకు మాసింగ్, బెర్నార్డ్ కాంగ్రా ఈ బృందానికి చెందిన అగ్రశ్రేణి కవులు. బెట్టీ అల్వర్ ప్రతీకా రూపమైన చిత్రాలను ఎంతో గడుసుగా ఉపయోగించాడు. కోహ్టు పావ్, (డూమ్స్డే 1937) అనే రచనలో హెయిటీ తల్విక్ రాబోయే ప్రపంచ ప్రళయాన్ని గూర్చి జోస్యం చెప్పాడు. ఉకుమాసింగ్ మతసంబంధమైన మార్మిక కవిత్వాన్ని వ్రాశాడు. బెర్నార్డ్ కాంగ్రా తర్వాతి కాలంలో ప్రవాసంలో ఉన్న ప్రముఖ గేయకవి.

ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత సగానికి పైగా ఎస్టోనియన్ రచయితలు దేశాన్ని విడిచి ప్రవాసంలోకి వెళ్లిపోయారు. వారి కవిత్వం కాంగ్రా కవితలో లాగ నిస్పృహ, నిరాశల్ని, విస్నెనపూ కవితలో లాగ స్వదేశానికి ఎప్పుడు వస్తామా అనే తహతహనూ ప్రతిబింబించింది. క్రమంగా వ్యంగ్యధోరణిలో కవిత్వం వ్రాసే క్రొత్తతరం వచ్చింది. వీరిలో కల్ జూ లెపిక్, అర్నోవిహాలమ్, ఇవార్ గ్రన్థల్ పేర్కొన దగ్గవారు. స్టాలిన్ తాలూకు సామ్యవాద వాస్తవికత ప్రబలంగా ఉన్న రోజుల్లో కవిత్వం ఎక్కువగా వెలువడ లేదు. కాని 1960 ప్రాంతాన పాశ్చాత్య రీతులను ఉపయోగించే యాన్ క్రాస్, ఎలెన్ నిట్, ఏన్ కాలెప్, మాట్స్ ట్రాట్ వంటి క్రొత్త కవులు బయలుదేరారు.

ఎస్టోనియన్ వచన రచన కూడా యూరప్ లోని ఉద్యమాల ప్రభావానికి లోనయింది. ఈ శతాబ్దం ఆరంభం లోని వాస్తవికతా దృక్పథం లీవ్ వ్రాసిన పది కథలు (1893) లోని సామాజిక స్థితిగతుల చిత్రణలో కనిపిస్తుంది. అలాగే ఎర్నెస్ట్ పీటర్సన్ బోయిల్స్ (కురుపులు: 1899-1901) లో సామాజిక న్యాయం కొరవడడాన్ని విమర్శిస్తాడు. ఎడ్వర్డ్ వైల్డ్ తన రచనల్లో భూస్వామ్య

విధానాన్ని నిరసించాడు. సూట్స్ నాయకత్వంలోని అభినవ కాలానికోద్యమానికి చెందిన ఫ్రెడిబెర్ట్ టుగ్గస్ 'ఇంప్రెషనిజమ్' నూ, 'ప్రతీకవాదాన్ని' ఎస్టోనియన్ సాహిత్యంలో ప్రవేశపెట్టాడు. 1917 విప్లవం తర్వాత 'సియారు' వర్గానికి చెందిన వారిలో ఆగస్ట్ గైలిట్ ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. వాస్తవిక వాదులుగా మారిన అభినవ కాలానిక వాదులలో అన్ టన్ టయ్ సారె (సత్యము-హక్కు 1926-33) అనే నైతిక మనస్తత్వాత్మక చరిత్రను వ్రాయగా, ఆల్బర్ట్ కివికాస్ వ్రాసిన నిమెడ్ మార్క్స్ ట్రహవ్ లీ (నాపరాతి ఫలకంమీది పేర్లు) కి విమోచనోద్యమ సంగ్రామం ఇతివృత్త మైంది.

ప్రవాసాన్ని అనుభవించిన నవలా కారులకు వారి ప్రవాసమే రచనా ప్రేరణ కలిగించింది. వారికి యుద్ధ కాలం నాటి అనుభవాలు, క్రొత్త పరిసరాలకు అలవాటుపడడం అనేవి ముఖ్యమైన వస్తువులు అయ్యాయి. రిస్తికివి, పెడ్రో కృస్టెన్, కార్ల్ రూమర్ మొదలయినవారు ఇలా ప్రవాసంలో ఉండి రచనలు చేసిన రచయితలు. నూతన రచయితలలో విమర్శకుడు, వ్యాసకర్త, నాటక రచయిత, అర్నోమాగీ, నవలా రచయితలు ఇల్ మార్తాల్వే, ఇల్ మార్యాక్స్, హెల్గా నౌ, ఎలిన్ టూనా (Elintoona) ముఖ్యులు. ఈ కడపటి ముగ్గురిలోనూ అంతర్జాతీయ దృక్పథం బాగా కనిపిస్తుంది. ద్వితీయ యుద్ధానంతర సాహిత్యంలో కవితలో లాగే నవలలో కూడా ప్రమాణాలు పడి పోయినట్టు కనపడుతుంది. అయితే క్రమంగా యువ నవలాకారులు - ఆర్నోవాల్ టన్, ఎన్ విటిమా, మాతీఉన్ట్ వంటివారు సామ్యవాద సమస్యలను పరిశీలిస్తూ నూతనశైలిలో ప్రయోగాలు సాగించారు.

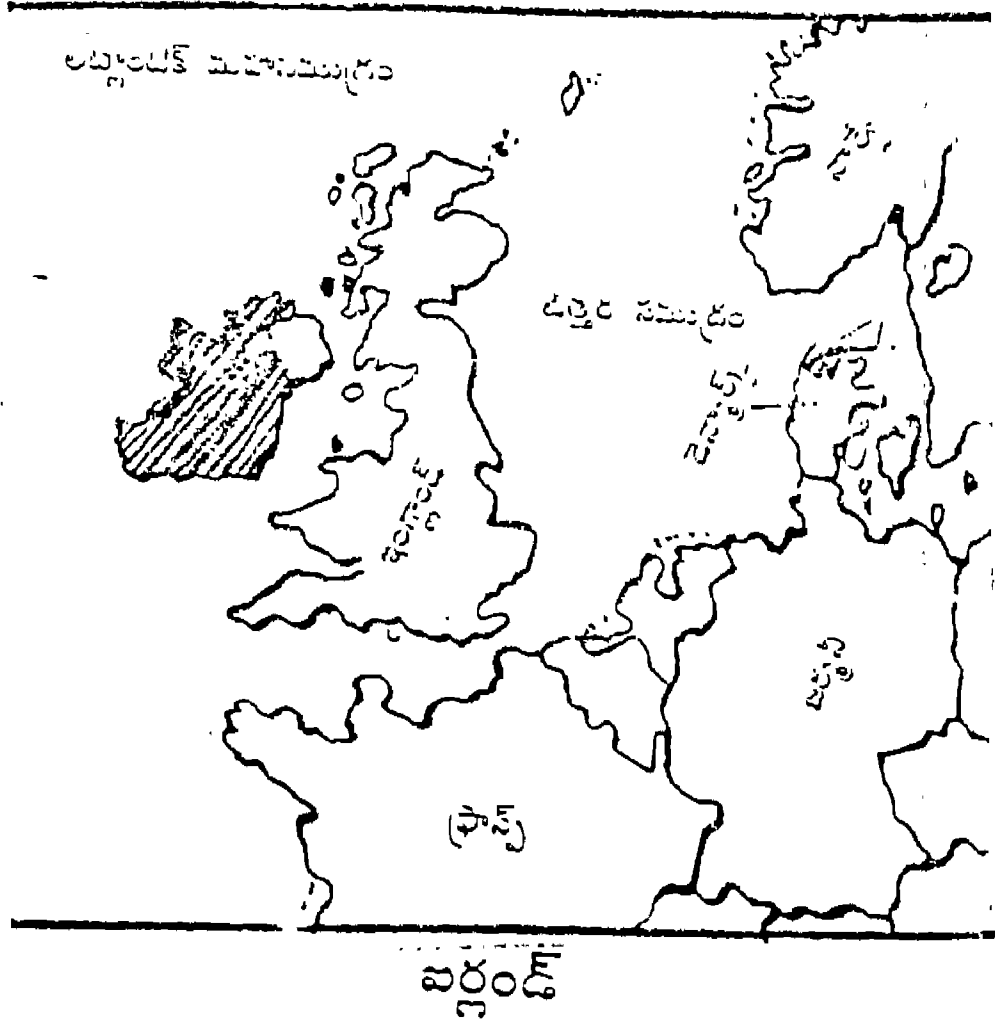
నాటక రచయితలు తక్కువే కాని వారిలో ఇద్దరు ప్రముఖంగా కనపడతారు. ఆగస్ట్ కిట్స్ బర్గ్ సుఖాంత నాటకాలను, ఉదాత్తమైన నాటకాలను కూడా వ్రాశాడు. హ్యూ గొరాడ్స్కే నాటకాలు వాస్తవికంగానూ, ప్రతీకాత్మకంగానూ ఉంటూ సామాజిక స్థితిగతుల్ని వ్యంగ్యంగా విమర్శిస్తాయి.

ది.వెం. (వ.మం.)

ఐరిష్ భాష - సాహిత్యం

భాష : దీనినే 'గైలిక్' భాష అని కూడా అంటారు. ఇది ఐర్లాండులో మాట్లాడుతూన్న కెల్టిక్ భాషాకుటుంబానికి చెందిన ఒక భాష. లిఖిత రూపంలో ఈ భాష ఓఘమ్ శాసనాల్లో 5 వ శతాబ్దంలో కనపడుతుంది. తర్వాత కొద్ది కాలానికి లాటిన్ వర్ణమాలను వాడడం ప్రారంభమయింది.

సాహిత్యం : ఐరిష్ సాహిత్యం రెండు విధాలుగా కనపడుతుంది. ఒకటి దేశీయ భాష అయిన ఐరిష్ లేక గైలిక్ భాషలోది; రెండోది పాలకులైన ఆంగ్లేయుల భాషలోని సాహిత్యం. ఈ రెండో దానిని ఆంగ్లో-ఐరిష్ సాహిత్యం అని తరచుగా వ్యవహరిస్తూంటారు.

లిఖితమైన ఐరిష్ లేక గైలిక్ సాహిత్యం క్రీ.శ. 6 వ శతాబ్దం నుంచి కనిపిస్తుంది. ప్రాచీన సాహిత్యం స్తుతి, అధికైపరూపాల్లో ఉంది. ఇందులో డల్టాన్ ఫర్ గెయిల్ రచించాడని చెప్పబడుతున్న యూలజ్ ఆఫ్ సెంట్ కొలంబా (597) మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైంది. 8 వ శతాబ్దం నుంచి ఉత్తమ శ్రేణికి చెందిన ప్రకృతికవిత్వం రచింపబడింది. అయితే ఈ కావ్యాలను వ్రాసిన కవులు అజ్ఞాతంగానే ఉండిపోయారు. తర్వాత వచనంలో వీర గాథలు కూడా వచ్చాయి. 'చు-చూలైన్' లేక 'అల్పర్ చక్రం', 'ఫిన్' లేక 'ఫినియన్ చక్రం', 'పౌరాణిక చారిత్రక చక్రం' అని మూడు చక్రాలుగా వీటిని విభజించవచ్చు. వీటిలో రూప సౌందర్యం కనపడదు. కాని భావనా పటిమ, ఆశయ వైవిధ్యం గోచరిస్తాయి. ప్రేమా, సాహస వీర కృత్యాలూ ఇందులోని ప్రధాన వస్తువులు. యూయిస్టు, కుమారుల ప్రవాసం, బిక్రూయ్, విందు, చూచా లెయిన్, రోగశయ్య, బ్రాన్, సాహసం మొదలైనవి ఇందులో ముఖ్యమైనవి. *ది వోయోజ్ ఆఫ్ మాయెల్ డూయిన్* (11 వ శతాబ్దం), *ది విజన్ ఆఫ్ యాడమ్మన్* అనేవి మధ్య యుగం సాహిత్యాన్ని బాగా ప్రభావితం చేశాయి. 950 నుంచి 1250 వరకు నడచిన మధ్య ఐరిష్ యుగంలో

చరిత్ర, వంశ వృక్షాలు వంటివి కూడా పద్య రూపంలో వ్రాయబడ్డాయి. నార్మన్ సంస్కృతి వ్యాపించి నప్పటి నుంచి ఐర్లాండ్ సాహిత్యంలో శృంగారం కూడా చోటు చేసుకుంది.

13 వ శతాబ్దం నుంచి 'ఫినియన్ చక్రం' ప్రాముఖ్యంలోకి వచ్చింది. మొదట *కొలొక్వీ ఆఫ్ ఏని షెన్స్* ఆధారంగా కొన్ని గ్రంథాలు బయలుదేరాయి. తర్వాత పదరూపంలో వీర కావ్యాలు వచ్చాయి. ఈ కాలానికి చెందిన 30 వేల పంక్తుల పదకవిత్వం నేటికీ నిల్చి ఉంది. తర్వాత పరిస్థితులు మారగా 'క్రొత్త కావ్య వైఖరులు' (Schools of Bardic Poetry) బయలుదేరి అభివృద్ధి చెందాయి.

17 వ శతాబ్దంలో జెఫ్రీ కీటింగ్, మైఖేల్ ఓక్లెర్ అనే చరిత్ర రచయితల రచనలు ప్రసిద్ధం అయ్యాయి. ఈ కాలంలో ఆధ్యాత్మిక వస్తువుతో అనేక గ్రంథాలు రచింపబడ్డాయి. వాటిని వెయిన్, పారిస్ నగరాలలో ప్రచురించారు. ఈ కాలంలోనే కవిత్వం పద్యరూపం నుంచి గేయరూపం లోకి మార్పుచెందింది. 17 వ, 18 వ శతాబ్దాలలోని కవులలో ఓథగన్ రైథిల్లి, యోఫున్ రౌడ్ ఓసుయెల్లభమ్ అనే వారిని ముఖ్యంగా పేర్కొనాలి. రాఫ్టరీతో (1835) ఐరిష్ సాహిత్యంలో క్షీణదశ ఆరంభమయింది. 19 వ శతాబ్దంలో ఈ భాష క్రమక్రమంగా సన్నగిల్లింది.

కాని 19 వ శతాబ్దం చివరా, 20 వ శతాబ్దం ప్రారంభం లోనూ మళ్ళీ ఐరిష్ సాహిత్యం వికాసాన్ని పొందింది. ఆ నాటి రాజకీయ జాతీయోద్యమం (political nationalism), దేశీయమైన గైలిక్ సాహిత్యం వారసత్వం పట్ల మొలకెత్తిన అభిమానం ఈ సాహిత్య వికాసానికి తోడ్పడ్డాయి. 1880 లో స్టాండిష్ ఓగ్రాడీ *ఐర్లాండ్ చరిత్రనూ*, 1889 లో డగ్లస్ హైడ్ *ఐర్లాండ్ సాహిత్య చరిత్రనూ* వ్రాశారు. ఐరిష్ భాషనూ, సంస్కృతిని పునరుద్ధరించడానికి 1893 లో 'గైలిక్ లీగ్' స్థాపించబడింది. ఇవన్నీ ఐర్లాండ్ సాహిత్యంలో పునరుజ్జీవనానికి ప్రేరణ నిచ్చాయి. ఐర్లాండ్ సాంస్కృతిక వారసత్వాన్నీ, ఐర్లాండ్ జాతీయ సంగీతాన్నీ, గైలిక్ కవిత్వం లోని మార్మికత్వాన్నీ (mysticism) జ్ఞప్తికి తెస్తూ తొలి రోజులలోని రచయితలు సుసంపన్నమైన, ఉద్రేక పూరితమైన పద్యరచనలు చేశారు.

ఈ పునరుజ్జీవనం వల్ల గైలిక్ లో కొంత ఆధునిక సాహిత్యం వచ్చింది. కానన్ షేటర్ ఓలియర్ బాల్యం నుంచి ఐరిష్ మాట్లాడేవాడు. ఎన్నో అనుసరణల్నీ, అనువాదాల్నీ వ్రాశాడు. అందుచేత ఇతని రచనలలో ఉపజ్ఞ

అంతగా గోచరించకపోయినా, జాతీయపద ప్రయోగమూ, పరిణతమైన శైలి కనపడతాయి. ఈ రచనలలో జానపద కథను ఆధారంగా చేసుకొని రచించిన సిడ్నా (1904), మైత్రిన్ ఆర్ క్రియోష్ట్ (1914) అనే అనువాదమూ, మోస్లీఫ్ ఫీన్ (1915) అనే స్వీయ చరిత్రా ప్రత్యేకంగా పేర్కొనదగ్గవి. ఇతడు కొన్ని మంచి కథానికలూ, నాటకాలూ కూడా వ్రాశాడు. పాడ్రెయిక్ ఓ కొనైర్, పాడ్రెయిక్ ఓ సియోక్ ప్రధా, సీమన్ ఓ గ్రియన్నా అనే వారు ఈ కాలంలో పేర్కొనదగ్గ ఇతర రచయితలు. థామస్ ఓ క్రియోమ్ హతెయిన్ వ్రాసిన యూన్టాయి లీనోక్ (1929) అనే గ్రంథం బాగా ప్రసిద్ధి కెక్కింది. అది రైతూ, జాలరీ అయిన ఒక వ్యక్తి స్వీయచరిత్ర. దీనినే రాబిన్ ఫ్లవర్ 1934 లో ఇంగ్లీష్ లోకి అనువదించాడు. ఫిషేబ్లియైన్ ఆగ్ఫాస్ (1933) అనేది మరో స్వీయచరిత్ర. దీనిని యూయిరిస్ ఓసు యెల్లి బైన్ వ్రాశాడు. ఇది కూడా ఇంగ్లీష్ లోకి అనువదించబడి, జనాదరణ పొందింది.

1935 లో జానపద సాహిత్యాన్ని సంరక్షించడానికి ఒక ప్రత్యేక సంఘం నియమింపబడింది. ఈ సంఘంవారు అనేక జానపద రచనలను సేకరించారు. వాటి కోసమే ప్రత్యేకంగా ఒక పత్రిక కూడా ఏర్పాటైంది.

ఆంగ్లో-ఐరిష్ సాహిత్యం కూడా ఒక విధంగా ఐరిష్ సాహిత్యమే! ఈ సాహిత్య పునరుజ్జీవనానికి విలియం బట్లర్ యాట్స్ మూలపురుషుడు. మొట్ట మొదటి ఐరిష్ జాతీయ నాటకరంగస్థలం 'అబీ థియేటర్' స్థాపించడానికి అతడు చేయూత ఇచ్చినా, దానికోసం అతడు వ్రాసిన నాటకాలు పరిమితంగానే ఉన్నాయి. అవి కూడా చదువుకొని ఆనందించ దగినవే కాని, ప్రదర్శనకు అంత అనుకూలంగా లేవు. 'అబీ థియేటర్' కార్యకలాపాలలో అతనికి ఎక్కువగా తోడ్పడింది లేడీ గ్రిగరీ. దీని నిర్వహణలో ఆమె ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకుంది. ప్రత్యేకంగా ఈ రంగస్థలంకోసం రైతు జీవితాలకు సంబంధించిన కొన్ని నాటకాలు కూడా వ్రాసింది. 1898 లో స్థాపించబడిన ఐరిష్ సాహిత్యక రంగస్థలం (Irish Literary Theatre) కూడా రైతుల జీవితాన్ని చిత్రించే నాటకాలనే ప్రదర్శించేది. ఈ ఉద్యమానికి చెందిన రూపక రచయితలలో జాన్ మిల్లింగ్టన్ సింజ్ అద్వితీయుడు. అతడు రైతుల వ్యవహారభాషలో ఎంతో శక్తిమంతమైన శైలిని సాధించి, రమణీయమైన నాటకాలు వ్రాశాడు. తర్వాత ఈ రంగస్థలం వాస్తవికతవైపు - జానపదుల వాస్తవికతవైపు - మొగ్గింది. ది లాస్ట్ లీడర్ (1918)

అనే రాజకీయ నాటకాన్నీ, ది వైబ్ హెడెడ్ బోయ్ (1916) అనే ప్రహసనాన్నీ రచించిన లెనాక్స్ రాబిన్సన్; ది బ్రయర్ గాప్ (1917) ను రచించిన టి.సి.ముర్రే ఆ తొలికాలంలోని వాస్తవికతా వాదుల వర్గంవారే! ఈ రైతు జీవితపు వాస్తవికతకు విరుద్ధంగా డబ్లిన్ (Dublin) లోని మురికివాడల్ని గురించి సీన్ ఓకాసీ దిషాడ్ ఆఫ్ ఎ గన్ మన్ (1923), జూనో అండ్ ది వీకాక్ (1924), ది ప్లో అండ్ ది స్టార్ (1926) అనే మూడు గొప్ప నాటకాలు వ్రాశాడు.

కవిత్వంలో యాట్స్ తో పాటు జార్జ్ రస్సెల్ ను కూడా పేర్కొనాలి. ఇతడు ఆధ్యాత్మికవాది (mystic), దేశభక్తుడు, వ్యావసాయక సంస్కర్త. ఇతని రచనలన్నీ ఎంతో లోతైనవి; విలువైనవి. పాడ్రెయిక్ కొలం, ఆస్టిన్ క్లార్క్, జె.ఆర్.హిగ్గిన్స్ మొదలైనవారు యాట్స్ ప్రభుత్వ లకు యువక సమకాలికులు. పాట్రీక్ హెన్రీ పియర్స్, టామస్ మాక్డనాఫ్ జోసెఫ్ ఫ్లంకెట్ అనే వారు ఐరిష్ ప్రజాస్వామిక ఉద్యమానికి సంబంధించిన కవులు. ఈస్టర్ తిరుగుబాటుతో సంబంధ ముందని 1916 లో వీరు ఉరితీయబడ్డారు.

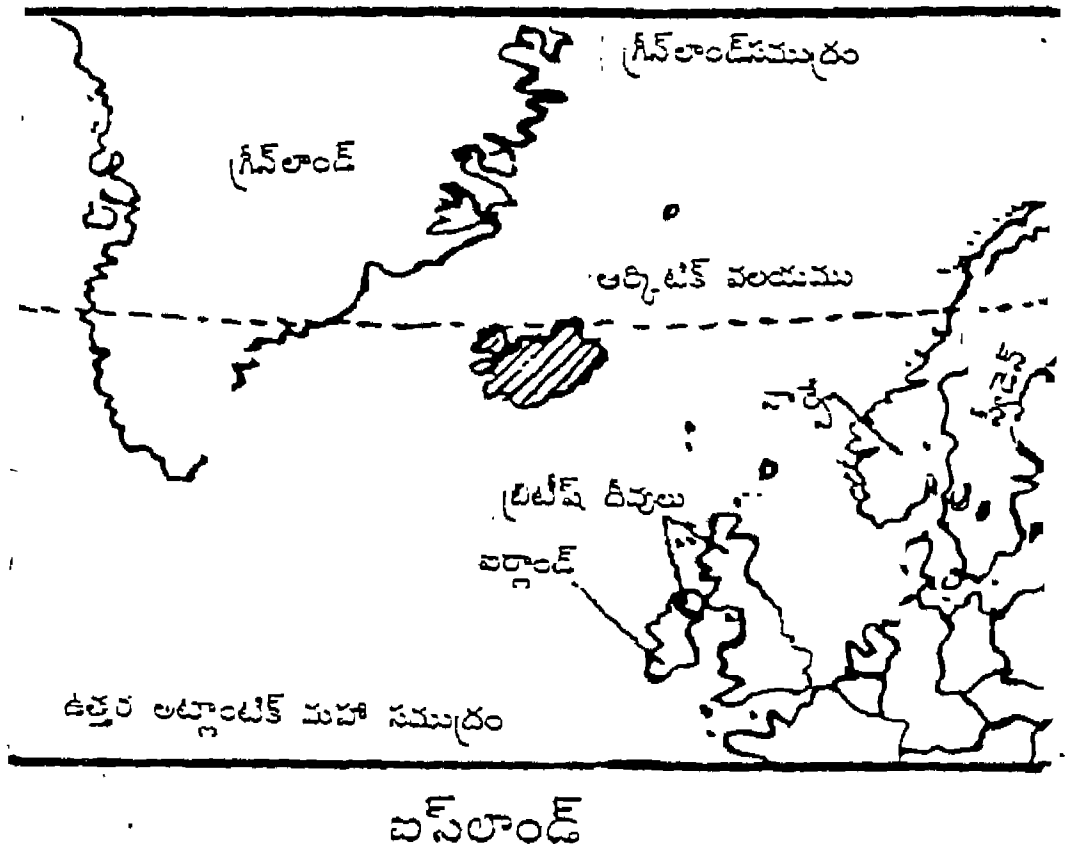
ఈ పునరుజ్జీవన కాలంలో కథాసాహిత్యం కూడా వచ్చింది. ఎమిలీ లాలెస్, స్టాండిమ్ జేమ్ ఓ గ్రేడీ చారిత్రక కథలు వ్రాశారు. జేమ్స్ స్టీఫెన్స్ కూడా కథలూ, కవితలూ వ్రాశాడు.

డి.వెం. (వ.మం.)

ఐస్లాండ్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఐస్లాండ్ భాష 'ఇన్ స్లెన్ స్కె' పశ్చిమ స్కాండినేవియన్ భాషా వర్గానికి చెందింది. క్రీ.శ. 9 వ శతాబ్దంలో ఐస్లాండ్ నార్వీజియన్ లచేత ఆక్రమించ బడింది. అప్పటికి స్కాండినేవియా, ఉత్తర జర్మనీ, ఇంగ్లండు తూర్పుభాగం మొదలైన చోట్ల ఒకే భాష మాట్లాడుతూ ఉండేవారు. అయితే 11 వ శతాబ్దం మధ్యకాలానికి స్కాండినేవియా స్వతంత్రంగా పరిణామం చెందటం ప్రారంభించింది. ఆ తరువాత ఐస్లాండ్, డేనిష్, నార్వీజియన్ అనే మూడు ప్రత్యేక భాషలు ఏర్పడ్డాయి. రూనిక్ శాసనాలలోను, ప్రాత ఎడ్డాలోను, ప్రాత స్కాల్డిక్ కావ్యాలలోను మూల స్కాండినేవియన్ భాష కనిపిస్తోంది. స్కాండినేవియన్ భాష ఆంగ్లభాషతో సన్నిహిత సంబంధం కలిగి ఉండడమే కాక, దానిమీద అపారమైన ప్రభావాన్ని కూడా చూపించింది. నిత్యోపయోగంలో ఉండే అనేక ముఖ్య పదాలు ఇంగ్లీష్, ఐస్లాండ్ భాషల్లో సమానంగా ఉన్నాయి. 12 వ శతాబ్దానికి

ఐస్లాండులో లేఖనం సర్వసాధారణమై పోయింది. ఆ నాటికి యూరపు ఖండంలోని ఇతర దేశాలన్నీ అన్ని విధాలైన రచనలకూ లాటిన్ భాషనే వాడుతూంటే ఐస్లాండు వాసులు మాత్రం తమ దేశభాషనే వాడేవారు.

రూనిక్ వర్ణ సమామ్నాయంలో 16 అక్షరాలు మాత్రమే ఉండడం వల్ల వాళ్లు క్రమేణ లాటిన్ వర్ణాలను ఎరువు తెచ్చుకున్నారు. ఐస్లాండ్ కి పదాలన్నింటోనూ ఊనిక మొదటి అక్షరం మీదనే ఉంటుంది. ఐస్లాండ్ కి భాషలో పరభాషా పదాలు చాలా తక్కువ. పర భాషా సంపర్కం తక్కువ కావడం వల్ల యూరపియన్ భాషల్లో మిక్కిలి స్వచ్ఛమైన భాషగా దానిని పరిగణిస్తున్నారు. ఈ భాషలో పారిభాషిక పదాలూ, భావార్థక పదాలూ ఐస్లాండ్ కి ధాతురూపాల నుంచే నిర్మించారు.

సాహిత్యం : నార్వేలో ఏర్పడ్డ అంతఃకలహాల మూలాన 11 వ శతాబ్దంలో అక్కడి విద్వాంసులూ, కవులూ అనేకమంది ఐస్లాండ్ కు వలసవెళ్లారు. అందువల్ల ప్రాచీన నార్సు వాఙ్మయ మంతా అక్కడనే వ్రాశారు. ఈ సాహిత్యాన్ని ఎడ్డాస్, స్కాల్డిక్ కవిత, శాగాస్ అని మూడు ప్రధాన భాగాలుగా విభజించవచ్చు. 'ఎడ్డాస్' అనేవి పద్య గద్యాత్మకాలైన సంకలనాలు. అవి ప్రాచీన ట్యూటానిక్ మతానికి సంబంధించిన దేవతలను గూర్చి, వీరులను గూర్చి వివరిస్తాయి. 'శాగా' అనేవి ప్రాచీన స్కాండినేవియా, ఐస్లాండ్ వీరుల యొక్క చరిత్రలు. చరిత్ర రచనలో కూడా ఐస్లాండ్ వాసులు అపారమైన కృషి చేశారు. అరిపోర్గిల్ సన్ 1120 వ సంవత్సరం వరకూ సాగిన ఐస్లాండ్ చరిత్ర (ఐస్లాండిన్ గాబుక్స్) ను సంగ్రహంగా వ్రాశాడు, లాండ్ నామ బుక్ లో ఐస్

లాండ్ ద్వీపంలో తొలుత స్థిరపడిన వాళ్ల చరిత్ర ఉంది. కార్ల్ జాన్సన్ 'స్వరి రాజు' పరిపాలన కాలపు చరిత్రను వ్రాశాడు. ఐస్లాండ్ చారిత్రకు లందరిలో స్నోరిస్పర్లు సన్ ముఖ్యుడు. అతని హైమ్ స్ప్రింగ్లా సుప్రసిద్ధమైంది. స్నోరికి సన్నిహిత బంధువు స్పర్లా పోరోర్సన్ అతని తరువాత చెప్పకో దగ్గవాడు.

1260 వ సంవత్సర ప్రాంతంలో అజాత నామధేయుడైన ఒక నార్విజియన్ కవి వ్రాసిన కోసన్సు స్కజ్లు అనే గ్రంథంలో తండ్రి పుత్రుల సంవాద రూపంలో అనేక నీతి విషయాలు వివరించబడ్డాయి. 1030 ప్రాంతంలో ఒలావ్ రాజు మరణించిన తరువాత మత ప్రాధాన్యం గల గ్రంథాలు వచ్చాయి. ఐనారీ స్కూలాసన్ వ్రాసిన జైసీ (సూర్యకిరణం) అనే గ్రంథం, సోలార్ జ్లు, డ్రామ్ కోడ్ అనే గ్రంథాలూ, ఐస్టీన్ అస్గ్రీమ్ సన్ వ్రాసిన లీజ్లా అనే గ్రంథమూ వీటిలో ముఖ్యమైనవి.

14 వ, 15 వ శతాబ్దాలలో ఐస్లాండ్ లో స్వతంత్ర కావ్యా లేవీ పుట్టలేదు. ఆ కాలంలో విద్వాంసులు చాలామంది ప్రధానంగా పూర్వకపుల గ్రంథాలను చూచి వ్రాయటంలోను, అనువాద రచనలు చేయడంలోనూ నిమగ్నులయ్యారు. వీరుల సాహస కథలు, పౌరాణిక వీరగాథలు ప్రజాదరణ పొందాయి. ఇదే కాలంలో 'రీమర్' అనే దీర్ఘ కథా కావ్యాలు వ్రాయడం ఆరంభమైంది. 1350 నుండి 1600 దాకా వ్రాసిన సుమారు 80 రీమర్ కావ్యాలు ఇప్పుడు లభిస్తున్నాయి. ఈ రచనా ప్రక్రియ 19 వ శతాబ్దం చివరి వరకూ ప్రజాదరణ పొందుతూనే వచ్చింది. ప్రాచీన రాజాస్థాన కవిత్వం పట్ల ఇంకా ప్రజలకు ఆదరణ ఉన్న దనడానికి లోప్టరు గుట్టరమ్ సన్ వ్రాసిన హీట్టల్ కీల్ అనే గ్రంథం నిదర్శనం (1432). 15 వ శతాబ్దంలో స్కల్డుస్పీన్ వ్రాసిన హీమ్ సాసోమి అనే సాంఘిక హేళన కావ్యం కూడా పేర్కొనదగింది.

16 వ శతాబ్దంలో జరిగిన సంస్కరణోద్యమం వల్ల ఐస్లాండ్ సాహిత్యానికి కొంత ప్రోత్సాహం లభించింది. మతాలయాల ప్రధానంగా భక్తిమత ప్రధానాలైన గ్రంథాలను ముద్రించడం ప్రారంభించాయి. ఓడ్డర్ గాట్ స్కాల్క్సన్ 1540 లో న్యూ ట్రెస్సెమెంట్ ను ఐస్లాండ్ కి భాషలోకి అనువదించాడు. ఆ భాషలో ముద్రింపబడ్డ మొదటి గ్రంథం ఇదే. గ్యోబ్రాండర్ పార్లాక్ సన్ 1584 లో మొత్తం బైబిల్ ను అనువదించడమే కాక 1612 లో విన్నబుక్ అనే మతవస్తువుతో కూడిన కావ్యాల సంపుటిని కూడా ప్రచురించాడు.

17 వ శతాబ్దం మతాభినివేశానికి, విద్వత్తుకూ ప్రసిద్ధి చెందింది. ఈ కాలంలో ఆర్మిమాగ్నాస్సన్ సేకరించిన నార్సభాషా లిఖిత గ్రంథాలూ, హాల్గ్రిమత్ పీటర్సన్ వ్రాసిన గేయాలూ మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందాయి. తరువాత చెప్పుకోతగినవాడు స్టీఫెన్ ఓలాఫ్సన్. జాన్మాగ్నాస్సన్ వ్రాసిన *పిస్టార్శాగా*, జాన్ ఓలాఫ్సన్ (1593-1679) వ్రాసిన *ఐఫీ శాగా* ఈ కాలంలో వెలసిన చెప్పుకోతగ్గ ప్రముఖ గ్రంథాలు.

18 వ శతాబ్దంలోని రచయితలలో ఎగర్ట్ ఓలాఫ్ సన్ మగ్నస్, స్టీఫెన్సన్ అనే వారు ప్రముఖులు. ఈ శతాబ్దంలోనే ఝూరప్ ఖండంలోని అనేక ఉదాత్త గ్రంథాలు ఐస్లాండ్ భాషలోకి అనువదించబడ్డాయి. జాన్ పొర్లాక్సన్, బెనెడిక్ట్ గ్రోండల్, స్విన్బ్జోర్న్ ఎగిల్సన్ అనేవారు సుప్రసిద్ధ అనువాదకులు. జాన్ ఎస్పొలిన్ వ్రాసిన *ఐస్లాండ్స్ ఆర్కైయెకూర్* ఆ దేశపు ఉత్తమ చరిత్ర గ్రంథాలలో చివరిది.

19 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో 18 వ శతాబ్దంలోని భావాల మీద తిరుగుబాటు గోచరించింది. గేయ కవిత, ప్రకృతి కవిత ఆవిర్భవించాయి. ఈ నూతనోద్యమానికి *ప్లోర్నిర్* (1835) అనే పత్రిక ప్రోత్సాహ మిచ్చింది. దీనికి వెన్నెముకగా బిజార్ని, థోరారెన్సెస్, జానాస్ హాల్ గ్రిమ్సెస్ అనే భావకవులు ప్రముఖంగా కృషిచేశారు. ప్రముఖులైన ఇతర కవులలో గ్రిమర్థార్, స్టైయిన్సన్, మాథియాస్ బ్రాఖుమ్సన్ అనే రచయితలు సుప్రసిద్ధులయ్యారు. సిగెరోబైయో ఫ్లోరో, హజాల్మార్ జాన్సన్ అనే వేరొక వర్గానికి చెందిన కవులు కర్షక కవులుగా ప్రసిద్ధులయ్యారు. వారు రైమర్ కావ్యరచనలో నేర్పు ప్రదర్శించారు. 1880 తరువాత సాహిత్యంలో కాల్పనికతను త్రోసిరాజని వాస్తవికత చోటు చేసుకుంది. ఈ విధానాన్ని పాటించి పేరు గడించినవాడు హన్నిస్ హాఫ్స్టేయిన్. *వెర్లోని*, *హెయిమ్ డాలర్* అనే పత్రికలు ఈ నూతన సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారం చేశాయి. కాని దీనిని అనేకమంది సరిగా అర్థం చేసుకోలేకపోయారు. తత్ఫలితంగా నూతన కాల్పనికోద్యమం బయలుదేరింది. యైనార్బెనెడి డిక్టన్ దీనికి నాయకుడు. బెనెడిక్ట్ జాన్సన్ ఆధ్వర్యంలో సాగిన పిన్నేజార్నీస్లా ఉద్యమం (1846-1893) యువ రచయితలకు మంచి శిక్షణనూ, అనుభవాన్నీ అందజేసింది. ఈ కాలపు కవులలోని ఆత్మాశ్రయ కవితా విజృంభణానికి స్టీఫెన్ సిగెరోస్సన్, డీలియో స్టీఫెన్సన్లు ప్రతినిధులు. స్టీఫెన్ స్టీఫెన్సన్ అనే ఐస్లాండ్ క్ కెనడియన్ కవిని కూడా ఇక్కడ ప్రముఖంగా పేర్కొనాలి.

1800 నుంచి ఐస్లాండ్ క్ భాషలో గద్యం కూడా పద్యం అడుగుజాడల్లో నడిచింది. కాల్పనిక వాదుల్లో జాన్థోరోడ్సన్, వాస్తవిక వాదుల్లో జెస్టర్ పాల్సన్, పార్జిల్స్ గల్లాండి అనే వారూ, యైనార్ క్వారన్, గ్యోముం దర్ ఫ్రియోజాన్సన్, జాన్క్వాస్టి, గ్యోముండుర్ హంబన్, గున్నార్ గున్నార్సన్, క్రిష్టమస్ గ్యోముండ్సన్ అనేవారూ ఆదర్శ జాతీయవాదులుగా పేరెన్నిక గన్నారు. హాల్డోర్ లాక్సెన్స్ గొప్ప ప్రతిభావంతుడు. ఆయన అనేక నవలలు, నాటకాలు వ్రాశాడు. 1955 లో ఆయన నోబెల్ బహుమానాన్ని అందుకున్నాడు. అథియాస్ జోఖిమ్సన్, ఇనడ్రియోయ్ యైనార్సన్, జోహన్ సిగుర్ జాన్సన్, గ్యోముండుర్ కంబన్ అనేవారు నాటక కర్తలలో ప్రముఖులు.

ది.వెం.(చిం.వెం.)

కామన్ వెల్త్ సాహిత్యం

బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య విస్తరణ ఫలితంగా ఇంగ్లీష్ భాష ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అధికార భాషగా, వ్యావ హారిక భాషగా, అనుసంధాన భాషగా అనేక దేశాలలో వ్యవహరింపబడ సాగింది. తత్ఫలితంగా విభిన్న సంస్కృతులు గల అమెరికా, ఆఫ్రికా, ఆసియా ఖండాలలో ఇంగ్లీష్లో సాహిత్య సృష్టి జరిగింది. ఈ వివిధ జాతీయ సాహిత్యాల ప్రాంతీయత, భావకత, శిల్ప వైఖరి వేరైనప్పటికీ ఈ సాహిత్యాలన్నీ ఇంగ్లీష్ భాషలోనే వ్రాయబడడంవల్ల వాటిని ఏకసూత్రంలో అన్వయించి తులనాత్మక దృష్టితో 'కామన్ వెల్త్ సాహిత్యం' అనే పేర పరిశీలించడం జరుగుతుంది.

కామన్ వెల్త్ సాహిత్యాన్ని నాలుగు శాఖలుగా విభజింపవచ్చును. బ్రిటిష్ ప్రజల సంతతితో కూడిన ఆస్ట్రేలియా, కెనడా, న్యూజిలాండ్, దక్షిణాఫ్రికాలో జరిగిన రచనా వ్యాసంగం ఒకటి. రెండోది ఇండియా, పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్, శ్రీలంక, మలేషియా, సింగపూర్ దేశాలలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యం నెలకొన్న కారణంగా ఉత్పన్నమై వికాసం పొందిన సాహిత్యం. మూడోది ఇంగ్లీష్ భాష మాతృభాషగా వాడబడుతున్న వెస్టిండీస్-కరిబియన్ ద్వీప సముదాయాలలో కొనసాగిన వాఙ్మయం. నాలుగోది ఆఫ్రికా దేశాలలో రెండవ భాషగా, అనుసంధాన భాషగా, అధికార భాషగా ప్రచారం పొందిన ఇంగ్లీష్లో వెలువడిన సాహిత్యం.

మరొక విధంగా వర్గీకరిస్తే కామన్ వెల్త్ సాహిత్యంలో రెండే శాఖలు. ఒకటి: ఇంగ్లీష్ మాతృభాషగా సంక్రమించిన తెల్లజాతి ప్రజల అధినివేశాలైన కెనడా, న్యూజిలాండ్, ఆస్ట్రేలియాదేశాలలో ఉద్భవించిన సాహిత్య సముదాయం. రెండు: వెనుక ఇంగ్లీష్ వారి పాలనలో ఉన్న అశ్వేతజాతుల,

మిశ్రమజాతుల దేశాలైన ఆఫ్రికా, ఆసియా, కరిబియన్ ప్రాంతాలలో వారు క్రొత్తగా నేర్చుకొన్న ఇంగ్లీష్ భాషలో అభివ్యక్తి పొందిన సాహిత్య సంచయం.

మొత్తం మీద ఈ ప్రపంచ ఇంగ్లీష్ సాహిత్యం భావుకతలోను, పుష్పన్నతలోను, జీవన చిత్రణలోను వైవిధ్యమూ, వ్యక్తిత్వమూ పుంజుకొని భాషాపరంగానూ, సాహిత్య పరిణామ ప్రక్రియ లోను భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని ప్రకటిస్తూంది. తులనాత్మక అధ్యయనానికి చక్కని రంగం కామన్ వెల్త్ సాహిత్యం. అంతేకాక ఈనాడు ఇంగ్లీష్ భాషలో వెలువడుతున్న రచనలలో మేలైనవి బ్రిటన్ నుంచి గాక ఇతర దేశాలనుంచే ఎక్కువగా వస్తున్నాయి. పాట్రీక్ వైట్, ఏ.డి. హోప్, జూడిత్ రైట్ (ఆస్ట్రేలియా), కేత రిన్ మాన్స్ ఫీల్డ్, ఆలన్ కర్మో (న్యూజిలాండ్), ఈ. జె. ప్రాట్, మార్లే కాల్లావోన్, హ్యూమా క్లెనాన్ (కెనడా), జార్జ్ లామింగ్, ఎడ్వర్డ్ బ్రాత్ వైట్, విల్సన్ హారిస్, వి. ఎస్. నైపాల్ (కరిబియన్ దీవులు), ఓలె, సోయింకా, చినువా అచిబి, కిస్టఫర్ బకింగ్జో, ఎన్ గుగీ (ఆఫ్రికా), ఆర్.కే. నారాయణ్, రాజారావు, ముల్కరాజ్ ఆనంద్, శ్రీ అరబిందో, నిసీమ్ ఇజికియల్ (ఇండియా) మొదలైనవారు ఈ నాటి ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో ప్రముఖస్థానం వహించి ఉన్నారు. కామన్ వెల్త్ సాహిత్యంలో వేరు వేరు దేశాలలో వర్ధిల్లిన సాహిత్యాలను గురించి ఆయా దేశ సాహిత్యాలను గూర్చిన వ్యాసాలలో వివరించబడింది.

డి.వి.కె.రా.

కెల్లిక్ భాషలు - సాహిత్యం

భాషలు : ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబం లోని ఒక వర్గం కెల్లిక్ భాషలు. భాషా తత్వవేత్తలు ఇవి ఇటాలిక్ వర్గానికి, ట్యూటానిక్ వర్గానికి మధ్యస్థమైనవని అభిప్రాయ పడుతున్నారు. రోమన్ నాటికీ, అంతకు పూర్వం ఈ భాషలు పశ్చిమ యూరప్ లో ఎక్కువ ప్రాంతంలో ప్రచారంలో ఉండేవి. వీటిని ప్రస్తుతం బ్రిటిష్ దీవుల్లోనే ప్రధానంగా మాట్లాడుతున్నారు. కెల్లిక్ భాషలను భౌగోళికంగాను, కాలక్రమానుసారంగాను ప్రధాన భూభాగంలోని కెల్లిక్ భాషలు, పరిసరద్వీపాలలోని కెల్లిక్ భాషలు అని రెండు వర్గాలుగా విభజించవచ్చును. ప్రధాన భూభాగం లోని కెల్లిక్ భాషనే 'గ్యాలిష్' అంటారు. ఈ భాష శాసనాలను బట్టి, సంప్రదాయాలను బట్టి స్వల్పంగా మాత్రమే తెలియ వస్తూంది. ఇక పరిసర ద్వీపాలలోని కెల్లిక్ భాష ఆధునిక కెల్లిక్ భాషలకు మూలభాష. దీని మాండలికాలు గొయిథెలిక్, బ్రెతోనిక్ లు. గొయిథెలిక్ లో అంతర్భాగాలు ఐరిష్, మాంక్స్, స్కాటిష్, గేలిష్ భాషలు.

బ్రెతోనిక్ సముదాయంలో చేరినవి వెల్ష్, బ్రెటాన్, కోర్నిష్ భాషలు. వీటిలో బ్రెటాన్, ఐరిష్, వెల్ష్, స్కాటిష్ భాషలకు మాత్రమే సాహిత్యాలు ఉన్నాయి.

ప్రధాన భూభాగంలోని కెల్లిక్ భాషలు దక్షిణాన గాల్ నుండి ఐబీరియా వరకూ గల ప్రాంతాలలోనూ, తూర్పున గలేషియా లోనూ సుమారు క్రీ.పూ. 5 వ శతాబ్దం నుంచి 5 వ శతాబ్దం వరకూ వాడుకలో ఉండేవి. వీటికి సంబంధించిన భోగట్టా గ్రీక్, రోమన్ రచయితలు తమ రచనలలో పేర్కొన్న కొన్ని నామాలకే పరిమితం కావడంచేత, ఈ భాషలలోని సాహిత్యాన్ని గూర్చి మనకు ఎక్కువగా తెలియదు. పరిసర ద్వీపాలలోని కెల్లిక్ భాషలు ఐరిష్, బ్రిటిష్ భాషావర్గాలు కాలక్రమేణా పడిపోయాయి. సుమారు 5 వ శతాబ్దం వరకూ ఐర్లండ్ లో ఐరిష్ భాష వాడుకలో ఉండేది. స్కాటిష్, గేలిక్ మాంక్స్ భాషలు ఈ ఐరిష్ భాషావర్గానికి చెందినవే. ఐర్లండ్ దేశీయులు స్కాట్ లాండు, మాన్ దీవులలో వలసరాజ్యాలు స్థాపించడంతో అక్కడ ఇవి వృద్ధిచెందాయి. గ్రేట్ బ్రిటన్, మాన్ దీవులకు చెందిన బ్రిటిష్ భాషలకు మాతృకలు కెల్లిక్ భాషలే! స్కాట్ లాండ్, మాన్ దీవులలోని బ్రిటిష్ మాండలికాల స్థానే ఐరిష్ భాష వాడుకలోకి వచ్చింది. అయితే దక్షిణాన మాత్రం ఇటీవలి వరకూ వెల్ష్, కోర్నిష్ భాషలు నిలచే ఉన్నాయి. 5 వ, 6 వ శతాబ్దాల నాటికి వలసరాజ్య స్థాపన కారణంగా బ్రిటిష్ భాషలలో ఒకటి అయిన బ్రెటాన్ భాష ఫ్రాన్స్ లోని బ్రిటనీకి కొనిపోబడింది.

కెల్లిక్ భాషలను గూర్చి జరిగిన పరిశోధన వల్ల మూల కెల్లిక్ భాష పరిసర ద్వీపాలలోని కెల్లిక్ భాషలకూ, యూరప్ ప్రధాన భూభాగంలోని కెల్లిక్ భాషలకూ మాతృ భాష అని నిరూపితమైంది. ప్రాచీన ఐరిష్ భాష అతి ప్రాచీనమైన కెల్లిక్ భాష. దీనిలో అతి ప్రాచీన రచనలు లభిస్తున్నాయి. భాషా నిర్మాణంలో ఆ భాష మూల కెల్లిక్ భాషకు మిక్కిలి చేరువగా ఉంది.

అచ్, హల్ వ్యవస్థలోనూ, విశేషణ, విశేష్య నిర్మాణం లోనూ మూల కెల్లిక్ భాష తన మాతృక అయిన ఇండో-యూరపియన్ భాషా లక్షణాలను నిలుపుకొన్నట్లు స్పష్టం అవుతుంది. పరిసర ద్వీపాలలోని కెల్లిక్ భాషలలో క్రియ ఇండో-యూరపియన్ భాషలలో ఉన్నట్లు వాక్యంతంలో కాక ఆధునిక కెల్లిక్ మాండలికాలలో ఉన్నట్లు వాక్యం ఆదిలోకి మారడం ప్రారంభం అయింది. మూల కెల్లిక్ భాష మాట్లాడే ప్రజలు బహుశః మధ్య యూరప్ సమీపంలో నివసిస్తూ ఉండి ఉండవచ్చు.

ఆధునిక కెల్లిక్ భాషలన్నీ పరిసర ద్వీపాలలోని కెల్లిక్ భాషనుంచే పరిణమించాయి. వాటిని గూర్చి మాత్రమే మనకు పూర్తిగా తెలియవస్తూంది. ఇతర ఇండో-యూర పియన్ భాషలలో అరుదుగా కనిపించే లక్షణాలెన్నో ఆధునిక కెల్లిక్ భాషలలో కనిపిస్తూ ఉండడానికి కారణం బహుశః సుమారు క్రీ.పూ 500 ప్రాంతంలో జరిగిన కెల్లిక్ ఆక్రమణ అనంతరం కూడా బ్రిటన్ లో కెల్లిక్ కంటే భిన్నమైన మరొక భాష వాడుకలో ఉండడం కావచ్చును.

ఆధునిక ఐరిష్ భాషలైన ఐరిష్, స్కాటిష్, గేలిక్, నూంక్స్ లలో ఐరిష్ భాషకే సుదీర్ఘ సాహిత్య చరిత్ర ఉంది. ఓఘమ్ శాసనాల (300-500) నాటి నుంచి లాటిన్ వర్ణమాల ఐర్లాండ్ లో ప్రవేశ పెట్టబడింది. వెను వెంటనే అంతవరకూ మౌఖికంగా వస్తున్న సాహిత్యాన్ని లిపి బద్ధం చేశారు. 6 వ శతాబ్దం నుంచి 9 శతాబ్దం దాకా సాగిన ఈ కాలం ప్రాచీన ఐరిష్ యుగం. మధ్య ఐరిష్ యుగ ప్రారంభంలో భాషలో స్వచ్ఛత నశించి జానపద ధోరణులు ఆరంభం అయ్యాయి. కాని ఆంగ్లోనార్మన్ల దాడి బహుశః ఐరిష్ పండితులను తిరిగి వాళ్ల భాషను ప్రమాణీకరించుకోడానికి ప్రేరేపించి ఉండ వచ్చును. 12 వ శతాబ్దంలో జరిగిన పునః ప్రమాణీకరణే ఆధునిక ఐరిష్ యుగానికి నాంది పలికింది. 17 వ శతాబ్దంలో ఆంగ్లాధిపత్యం ఐర్లాండ్ లో స్థిరపడడంతో, ఇంగ్లీష్ ప్రధానమైన వాడుక భాషగా మారింది. దానితో ఐరిష్ ప్రాబల్యం తొలగింది. నేడు ఐరిష్ భాషను మాతృభాషగా మాట్లాడేవారు 50,000 మంది కంటే ఎక్కువ లేరు. అయితే సుమారు 3 లక్షలమంది దాకా ఐరిష్ భాషను అర్థం చేసుకునే స్థితిలో ఉన్నారు.

17 వ శతాబ్దం వరకూ స్కాట్లాండ్ లో కూడా ఆధునిక ఐరిష్ భాషే సాహిత్య భాషగా ఉండేది. ఆ తరువాతనే స్కాటిష్ కవులు తమ మాండలికాలలో వ్రాయడం మొదలు పెట్టారు. స్కాటిష్ గేలిక్ భాషకు, ఇంగ్లీష్ భాష తాకిడి తగిలింది. అయినా స్కాటిష్ గేలిక్ మాతృభాషగా మాట్లాడేవారు సుమారు 80,000 లకు పైగా ఉన్నారు.

మాంక్స్ భాష మాన్ దీవిలో 1610 లో మొదటి సారి లిఖితరూపం పొందింది. 18 వ శతాబ్దం నాటికి ఆ ద్వీప వాసులు కూడా కొద్దిమంది ఇంగ్లీష్ ను అర్థం చేసుకునే స్థాయికి వచ్చారు. 19 వ శతాబ్దానికి మాంక్స్ ను మాట్లాడే వారి సంఖ్య గణనీయంగా పడిపోయింది. ఈ శతాబ్దంలోని తొలి దశాబ్దాల నాటికే ఈ భాష వాడుక పూర్తిగా అంతరించింది.

ఐరిష్ సన్న్యాసులు ఇంగ్లీషు వారికి మాండలికాలను లిపిబద్ధం చేయడం నేర్పే నాటికి బ్రిటిష్ మాండలికాలు ఒకదాని కొకటి సన్నిహితంగా ఉండేవి. కాని, ఆ తరువాత వాటి అంతరం పెరుగసాగింది. 8 వ శతాబ్దం నుంచి 12 వ శతాబ్దం దాకా వెల్స్ భాషలో లిఖిత రచనలు అతి స్వల్పంగా మాత్రమే లభిస్తున్నాయి. కాని 12 వ శతాబ్దం నుంచి కవితా రూపంలో వెల్స్ గ్రంథస్థం అవుతూ వచ్చింది. ఆధునిక వెల్స్ భాష 1588 లో వెలువడిన వెల్స్ బైబిల్ ద్వారా ప్రమాణీకరించబడింది. వెల్స్ లో క్రమంగా ఇంగ్లీష్ వ్యాప్తి చెంద సాగింది. అయినప్పటికీ 18 వ శతాబ్దంలో సాగిన అల్ప సంఖ్యాకుల భాషల పరిరక్షణోద్యమ ఫలితంగా ప్రతి ఇంటా వెల్స్ బైబిల్, ఇతర వెల్స్ మతగ్రంథాలూ ఉండేట్టు చూసి వెల్స్ భాష క్షీణించకుండా అరికట్ట గలిగారు. పారిశ్రామిక విప్లవంతో వెల్స్ గనులలోను, పరిశ్రమలలోను ఇంగ్లీష్ భాష మాట్లాడే శ్రామికులు రావడంతో వెల్స్ భాష తిరిగి దెబ్బతింది. 1901 లో సగం మంది వెల్స్ భాష మాట్లాడే వారుండగా, 1961 నాటికి ఆ సంఖ్య నాలుగో వంతుకు పడిపోయింది. ఇటీవలి ప్రయత్నాల వల్ల పాఠశాలలలో దీని వాడుక ఎక్కువ అయింది.

బ్రెటాన్ భాషలో 15 వ శతాబ్దం దాకా ఎలాంటి సాహిత్య గ్రంథాలూ లభించడం లేదు. నాటినుంచి ఈ భాషా మాండలికాలు పరస్పరం దురవగాహం కాసాగాయి. 15 వ శతాబ్దంలోని తొలి దశాబ్దాలలో బ్రెటాన్ భాషలోని నాలుగు మాండలికాలను ప్రమాణీకరించే ప్రయత్నం జరిగింది. అయితే ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వ విధానాల వలన బ్రెటాన్ భాషల బోధనను పాఠశాలల నుంచి తొలగించారు. అయినా ఇంకా కొద్దిమంది విద్యార్థులు మాత్రం బ్రెటాన్ భాషను నేర్చుకుంటున్నారు.

బ్రెటాన్ భాషలో లాగానే కోర్నిష్ సాహిత్య గ్రంథాలు కూడా 15 వ శతాబ్దం నుంచే కనిపిస్తున్నాయి. 18 వ శతాబ్దం ప్రారంభానికి కోర్నిష్ అక్కడక్కడ చెల్లాచెదురుగా మాట్లాడబడుతున్నప్పటికీ, ఆ శతాబ్దం అంతం నాటికి ఆ మాత్రం కూడా లేకుండా ఆ భాష పూర్తిగా అంతరించి పోయింది.

సాహిత్యం : గేలిక్ భాషలోనూ, దానినుంచి ఉత్పన్నమైన స్కాటిష్ గేలిక్, మాంక్స్, వెల్స్, బ్రెటాన్, కోర్నిష్ భాషలలోనూ వెలువడిన సాహిత్యాన్ని కెల్లిక్ సాహిత్యం అంటారు. ఈ అన్ని సాహిత్యాలకూ కెల్టిక్ సాహిత్యమే మూలాధారం. క్రీస్తుకు ముందు కాలంలో

ఈ కెల్విక్ లో 'డ్రూయిడ్'లు అనే విద్యుత్ పురోహిత వర్గం ఒకటి ఉండేది. ఆ డ్రూయిడ్ లో 'ద్రష్టలు' (vates), గాయకులు (bards) అనే రెండు తెగలవారుండేవారు. ప్రతి తెగకు కొన్ని నిర్దిష్టమైన ధర్మాలుండేవి. క్రొత్త రచయితలకు శిక్షణ ఇచ్చే పాఠశాలలను కూడా డ్రూయిడ్ లు నడిపేవారు. అయితే అప్పటికింకా వారికి ఒక లిపి గాని, రచనలను గ్రంథస్థం చేసే ఆచారం గాని ఏర్పడలేదు. కేవలం మౌఖికంగానే తమ రచనలను వారు ప్రచారం చేసుకుంటూ ఉండేవారు. 'గాయకులు' స్తోత్ర గీతాలూ, తద్విరుద్ధాలైన దూషణగీతాలూ గానం చేసేవారు. ఈ గీతాల వల్ల ఆ యావ్యక్షులకు కీర్తి, అపకీర్తులు కలగడం సంగతి అలా ఉండగా వీరోచిత కృత్యాలను సాధించే శక్తిని కూడా ఈ గీతాలు వారికి సమకూరుస్తాయని గాయకులు విశ్వసించేవారు. ధనిక వర్గం వారికి డ్రూయిడ్ లూ, గాయకులూ ఎంత అవసరమో వీరికి వారూ అంత అవసరమే!

ఐర్లాండ్ ఎన్నడూ రోమన్ సామ్రాజ్యంలో భాగం కాలేదు. అందుచేత బ్రిటన్ లోని స్కాట్లండ్, వేల్స్, కార్న్ వాల్ లలో కంటే ఐర్లాండ్ లో కెల్విక్ సంస్కృతి ఎక్కువగా నిలిచి ఉంది. ఆంగ్లోసాక్సన్ల దాడికి కూడా ఐర్లాండ్ గురికాలేదు. ఐర్లాండ్ కూడా క్రైస్తవ మతాన్ని స్వీకరించిన మాట, క్రైస్తవేతర దేవతల నారాధించే డ్రూయిడ్ల వర్గం అక్కడ అంతరించి పోయిన మాట నిజమే అయినా, 'ఫిలిడ్'లు (ద్రష్టలు) అనబడే డ్రూయిడ్ల సంతతినారు కెల్విక్ సంస్కృతిని తరువాత కూడా అక్కడ పోషించారు. తమ పూర్వికుల భవిష్యత్ కథన శక్తులు కొన్ని 'ఫిలిడ్'లకు కూడా ఉండేవి. తమ మౌఖిక సంప్రదాయాలను తరతరాలకు అందచేసే ఒక విద్యద్ వర్గంగా వారు ఉండేవారు. జ్ఞాపకం ఉండేందుకు వీలుగా ఛందోబద్ధంగా వారు రచించిన వంశవృక్షాలు, శాసనాలు కొన్ని లభిస్తున్నాయి. క్రైస్తవ సంస్కృతి, క్రైస్తవ విద్వాంసులు భిన్నదృక్పథానికి చెందిన వారైనా వారు ఇతర దేశాలలో కంటే ఐర్లాండ్ లో స్థానిక సంస్కృతి పట్ల ఎక్కువ సహనం ప్రదర్శించారు. అంతే కాదు; ఐర్లాండ్ లో మొదటిసారిగా లేఖన ప్రక్రియను వారే ప్రవేశపెట్టారు. ఐరిష్ వారు స్వయంగానే అయితే మరి ఎన్నో తరాల తరువాత గాని ఆ కార్యాన్ని సాధించి ఉండగలిగేవారు కాదు. లేఖన ప్రక్రియ వలన ఐర్లాండ్ లో లౌకికంగాను, మతపరంగాను కూడా సంస్కృతి చక్కగా వికసించే అవకాశం ఏర్పడింది. త్వరలోనే యూరప్ అంతటా ఐరిష్ జాతీయులు క్రైస్తవ మత మిషనరీలుగా ప్రసిద్ధి పొందారు.

అయితే 9 వ శతాబ్దంలో వైకింగ్ దండయాత్రల ఫలితంగా ప్రాచీన మరవ్యవస్థ అంతరించడం, ఎందరో ఐరిష్ విద్వాంసులు తమ లిఖిత గ్రంథసంచయాలతో సహా దేశం నుంచి పలాయితులు కావడం జరిగింది. దానితో యూరప్ లో ఐరిష్ జాతీయులు 'విద్వాంసులు' అనే ప్రసిద్ధి ఏర్పడింది. వైకింగ్లను ఆ దేశం నుంచి తరిమి వేసిన తరువాత సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనం ఏర్పడింది. లాటిన్ పాండిత్యం స్థానే గేలిక్ పాండిత్యానికే గౌరవం ఏర్పడింది. అందుచేత ఆంగ్లోనార్మన్ దండయాత్ర సాంఘికంగా కొంత సంక్షోభం కలిగించినా, 12 వ శతాబ్ది నాటి పునరుజ్జీవనోద్యమం ఐర్లాండ్ కు ఎక్కువగా లాభం కలిగించింది.

మత విద్వాంసులు అంతవరకు ప్రధానంగా మౌఖికంగానే ఉంటూ వచ్చిన తమ సంప్రదాయాలను గ్రంథస్థం చేయడం మొదలుపెట్టారు. ది బుక్ ఆఫ్ ది డ్రన్ కౌ, ది బుక్ ఆఫ్ ది లైన్ స్టర్ (రెండూ 12 వ శతాబ్ది నాటివే) వారు సాధించిన విజయాలకు నిదర్శనాలు. ఈ రెండు గ్రంథాలతో పాటు 16 వ శతాబ్దినాటి బుక్ ఆఫ్ ది డీన్ ఆఫ్ లిస్సార్ వైవిధ్యంతో కూడిన, విస్తృతమైన ప్రాచీన సాహిత్యాన్ని మనకు పరిచయం చేస్తూంది. స్కాటిష్, గేలిక్ కవుల రచనలతో కూడిన ఈ గ్రంథం మధ్యయుగాలలో గేలిక్, స్కాట్ లు కూడా ఐరిష్ సంస్కృతిని ఆదరించినట్లు నిరూపిస్తూంది. ఈ గ్రంథాలలోని కథలలో 'అల్స్టర్' (ఐర్లాండ్ లోని ఒక రాష్ట్రం) కథలు, పౌరాణిక కథలు, చారిత్రక కథలు, ఫిలియన్ (విప్లవాత్మక) కథలు అని పలు తెరగుల కథలు కనిపిస్తాయి. 'అల్స్టర్' కథలలో సుప్రసిద్ధమైన కథ ది కేబిల్ రెయిడ్ ఆఫ్ కూలీ. మెడ్చ్ రాణి ఆధిపత్యం క్రింద కన్నాట్ రాష్ట్రప్రజలు కోంకోబార్ రాజు ఆధిపత్యం వహించిన అల్స్టర్ రాష్ట్రప్రజలతో చేసిన పోరాటం ఈ కథలో అభివర్ణించబడింది. కోంకోబార్ రాజుకు సాయం చేసిన క్యూచులాయిన్ ఐరిష్ వీరులలో అగ్రగణ్యుడు. 'మాబినోగియన్' అనబడే 11 వెల్స్ కథలలో ప్రాచీన లక్షణాలు కనిపిస్తున్నా ఐరిష్ కథలకంటే అవి అర్వాచీనాలు. ది నైట్ బుక్ ఆఫ్ రి డెర్క్, ది రెడ్ బుక్ ఆఫ్ హెర్ గెస్ట్ (రెండూ 14 వ శతాబ్ది నాటివే) వంటి అర్వాచీన లిఖిత గ్రంథాలలోవి ఆ కథలు. వాటిలో సుప్రసిద్ధమైన కథ. మాబినోగి నాలుగు శాఖలు (11 వ శతాబ్ది). దీనిలోని కథాకథనశైలి కల్క్వీచ్ అండ్ ఓల్ వేన్ (1100) అనే కథలో కంటే కూడా పరిణతి చెందింది. దీనిలో జానపద కథల లక్షణాలు స్ఫుటంగా

కనిపిస్తున్నాయి. ఆ తరువాతి కథలలో 'ఆర్థర్ రాజు' దర్శనమిస్తాడు. చరిత్ర రచయిత జియోఫ్రే ఆఫ్ మన్ మౌత్ వ్రాసిన కీప్టోరి యారీగన్ బ్రెటానియే (1136) ద్వారా మొదటి సారిగా ఆర్థర్ రాజు కథలు, కెల్టిక్ నానుడులూ యూరప్ సాహిత్యానికి పరిచయం అయ్యాయి. నార్మన్ లతో పాటు బ్రిటన్ ప్రవేశించిన ఒక 'బ్రెటాన్' కుటుంబానికి చెందినవాడు జియోఫ్రే. ఆ రోజులలో బ్రెటాన్లు మంచి కథకులుగా ప్రసిద్ధి పొందారు. అందు చేత కెల్టిక్ గాథలకు బ్రిటనీ రాష్ట్రం మరొక ఆలంబనం అయింది. దురదృష్ట వశాత్తు విస్పష్టమైన మధ్యయుగ కెల్టిక్ లక్షణాలు గల వచనం గాని, కవిత్యంగాని బ్రెటాన్, కోర్నిష్ భాషలలో ఎక్కువగా మనకు లభించలేదు. బ్రెటాన్లో రాజకీయ జోస్యానికి సంబంధించిన ఆర్థర్, గుయంగ్లాఫ్ల సంవాదం అనే ఒక రచన మాత్రమే 1450 నాటి నుంచి వ్రాత ప్రతులలో లభిస్తుంది.

చెదురు మదురుగా ఏవో కొన్ని పద్యాలు తప్ప ప్రాచీన బ్రెటాన్ సాహిత్యంలో వేరేదీ లభించడం లేదు. బ్రెటాన్ భాషలో లిఖితగ్రంథాలు చాలా వరకు 16 వ శతాబ్ది నుంచే కనిపిస్తున్నాయి. వాటిలో చాలా భాగం అనుసరణలు. మతసంబంధమైన పద్యాలు, మతసంబంధమైన పద్యనాటకాలు అని రెండు వర్గాలుగా వాటిని విభజించవచ్చును. మొదటి వర్గంలోని సుదీర్ఘమైన కావ్యం మృత్యు దర్పణం. రెండో వర్గంలో పేర్కొన దగినవి: సెంట్ నాన్, సెంట్ గ్వెనోల్, సెంట్ బార్బరాల జీవితాలను చిత్రించే మూడు పద్య రూపకాలు. సెంట్ కేతరిన్ జీవితం (ప్రచురణ 1576) అనువాదం అయినా అదే పటిష్ఠమైన తొలి వచన రచన.

మధ్యయుగ కార్నిష్ భాషలో లభించిన తొలి సాహిత్య రచన 1400 నాటి ఒక రూపకం. ఒక యువతి గుణగణాలను కీర్తించి, ఆమెను భార్యగా స్వీకరించడం దీని ఇతివృత్తం. 15 వ శతాబ్దంలో ఒక సుదీర్ఘకావ్యం మన ప్రభుని కామం. మూడు భాగాల నాటకం ది ఆర్డినేలియా, మెరియా సెక్ జీవితం (1504) వెలువడ్డాయి. కోర్నిష్ భాష క్షీణంప సాగిన సమయంలో వెలువడిన ఒకే ఒక ఆధునిక రచన ప్రపంచ స్పృష్టి (1611). ఐర్లండ్, స్కాట్లాండ్, వేల్స్ లలోని కెల్ట్ల ప్రధాన లక్షణమైన 'గాయక సంప్రదాయం' (bardic order) కార్న్వాల్ లోను, బ్రిటనీ లోను నిలద్రొక్కుకోలేక పోయిందనడం స్పష్టం.

గేలిక్, స్కాటిష్ గేలిక్, వెల్స్ 'గాయకులు' తమ పూర్వుకులనుంచి వారసత్వంగా తమకు సంక్రమించిన

'స్తోత్రపాఠ' రచనా సంప్రదాయాన్ని కొనసాగించారు. నిజానికి అదే వారి ప్రధాన సాహిత్య ప్రక్రియ అయింది. పలు తెరగుల పాఠశాలలలో వారు శిక్షణ పొందుతూ వచ్చారు. వారి కావ్యాలలో వస్తువు ఎక్కువగా సంప్రదాయానుసారి అయి ఉండడంలోనూ, సంకీర్ణమైనవారి 'కచ్చితపు' ఛందస్సులలోనూ (ఐరిష్ లో 'డాన్ డిరీచ్' ఛందస్సు, వెల్స్ లో 'కానుకేత్' ఛందస్సు), వారి అలంకార విన్యాసంలోనూ ఆ శిక్షణ ప్రభావం కనిపించింది.

ఐర్లండ్ లోని కవులలో 'ఓడేలిస్' వంటి గాయక కుటుంబాలనుంచి వచ్చిన వారే ఎక్కువగా కనిపిస్తారు. తమను పోషించే ప్రభువుల ప్రశంసలకే వారు తమ రచనలను పరిమితం చేసుకున్నారు. ఛందస్సుల క్లిష్టతను, అలంకారాల బాహుళ్యాన్ని వారు ఆదరించారు. సాంప్రదాయక సాహిత్యంలో చారిత్రక వంశవృక్షాత్మక రచనలలో వారు ప్రత్యేక నైపుణ్యాన్ని సాధించారు. అయితే దేశంలో ప్రభువుల వ్యవస్థ అంతరించి వారి అండదండలు లోపించడంతో గాయక కవుల బృందాలు చెల్లాచెదరై పోయాయి. కఠినమైన 'డాన్ డిరీచ్' ఛందస్సు స్థానే అమ్ హ్రాన్ వంటి సరళమైన గేయచ్ఛందస్సులు వాడుకలోకి వచ్చాయి.

వెల్స్ భాషలో కవిత్యం 6 వ శతాబ్ది తొలి పాదం నాటి గాయక కవులతో-ముఖ్యంగా 'తాలీసిన్', 'అనీరిన్' లతో ఆరంభమైంది. 12 వ, 13 వ శతాబ్దాలలో రాజాస్థాన కవుల 'బెడ్లె' పద్యాలతోనూ, ధనిక భూస్వామి వర్గాల ఆశ్రితులైన కవుల 'సైడ్ డా' పద్యాలతోనూ కవిత్యం పునరుజ్జీవిత మైంది. క్రమంగా ధనిక భూస్వామి వర్గాలమీద ఆంగ్ల ప్రభావం పడడంతో వారి ఆశ్రితులైన కవుల హోదా, కవితా స్థాయి పడిపోయాయి. 'బెడ్లె' పద్యాల ప్రాధాన్యం పోయి 'సైడ్ డా' పద్యాలది పైచేయి అయింది. దీనికి కారణం కొంతవరకు డాఫిడ్ ఆఫ్ గ్వలిమ్ అనే మహా ప్రతిభా వంతుడైన కవి. అయితే వెల్స్ కవిత్యంలో 1535 మొదలు 1935 వరకు స్వర్ణయుగం అని చెప్పాలి. 'కానూకేత్' ఛందస్సులకు, 'సైడ్ డా' ప్రక్రియకు ప్రజాదరణ తగ్గి స్వేచ్ఛా ఛందస్సులు ప్రచారంలోకి వచ్చినా, అటు తరువాత కూడా ఆ పాత ఛందస్సుల వాడుక కొనసాగింది.

అచ్చు యంత్రం, సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనం, సంస్కరణోద్యమాల ప్రభావం ఒక్క వెల్స్ లో తప్ప మరెక్కడా కెల్టిక్ సంస్కృతి మీద ఎలాంటి ప్రభావమూ చూపలేక పోయాయి. వెల్స్ లో మానవతావాద ప్రభావం, బైబిల్ వెల్స్ అనువాదపు ప్రభావం ప్రగాఢంగా కనిపించాయి. 18 వ శతాబ్దంలో మెథడిస్ట్ పునర్వికాసంతో వెల్స్ దేశస్థులు,

ప్రాటెస్టెంట్ మతం వైపు మొగ్గురు. మొదటి సారిగా అక్షరాస్యులైన ఆ దేశస్థులలో ప్రార్థనగీత (Hymns) రచనలో ఆరితేరిన విలియమ్ విలియమ్స్ (1717-91) ఉద్భవించాడు.

ఐర్లాండ్, స్కాట్లాండ్, బ్రిటనీలలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో మధ్యయుగ లక్షణాలు ఇంకా చెదురు మదురుగా నిలిచి ఉన్నాయి. ఇతర దేశాలలో అవి పూర్తిగా అంతరించి పోయాయి. అందుకే ఐర్లాండ్ మొదలయిన దేశాలలో 20 వ శతాబ్దం వరకు కూడా జానపద సాహిత్యం సుసంపన్నంగా ఉంటూ వచ్చింది.

స్థానిక జాతీయ పాలన లోపించడం వల్ల, మాతృభాష కాకుండా ఇతర భాషలను బోధించే విద్యా విధానం కొనసాగడం వల్ల కెల్టిక్ భాషలలో ఆధునిక జీవితావసరాలను తీర్చగల వచనరచన, నవల వంటి ఆధునిక సాహిత్య ప్రక్రియలు ఆలస్యంగా ఆరంభం అయ్యాయి. కెల్టిక్ భాషలు క్షీణించడంతో ఆ భాషలను మాట్లాడే ప్రజలు ద్విభాషా భాషలు కావలసి వచ్చింది. రచయితలు కూడా మాతృభాషను అనాదరించి ఆ రెండవ భాషనే సాహిత్య భాషగా చేపట్టడంవల్ల 'ఆంగ్లో-ఐరిష్', 'ఆంగ్లో - స్కాటిష్', 'ఆంగ్లోవెల్ష్', 'ప్రాంక్ - బ్రెటాన్' సాహిత్యాలకు పుష్టి చేకూరింది. అయినా - వివిధ భాషా పునరుద్ధరణ ఉద్యమాలవల్ల ఐరిష్, గేలిక్, వెల్ష్, బ్రెటాన్ భాషలను శక్తిమంతంగా వాడుతూ, చెప్పుకోదగ్గ నవలలు, చిన్న కథలు, నాటకాలు, ఆధునిక కవిత రచించిన కొందరు కవులు వెలుగులోకి వచ్చారు.

బొ.శ్రీ., చిం.వెం.

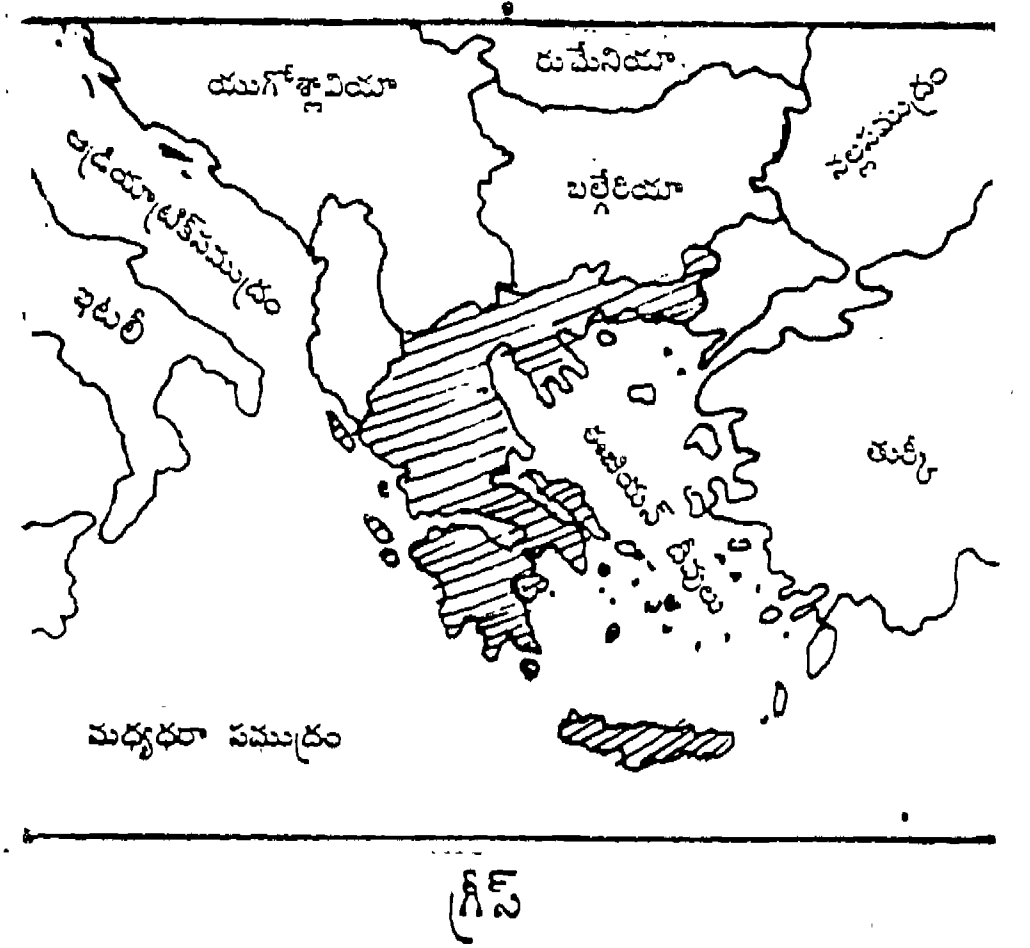
గ్రీక్ భాష - సాహిత్యం

భాష : గ్రీక్ నేడు ప్రధానంగా గ్రీస్ దేశంలో భాషింపబడే ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన ఒక భాష. ఆ కుటుంబానికి చెందిన అత్యంత ప్రాచీనమైన భాషలలో ఇది ఒకటి. ఈ భాషకు క్రీ.పూ. 14 వ శతాబ్దం మొదలు దాదాపు 3,400 సంవత్సరాల చరిత్ర ఉంది.

ఈ నాడు గ్రీస్ దేశంలో వాడుకలో ఉన్న లిఖిత, వ్యాహిత భాషా రూపాలు నాలుగు దశలలో క్రమపరిణామం చెందుతూ వచ్చాయి. మొదటిదశ ప్రాచీన గ్రీక్ భాష. ఇది 'మైసినియన్ గ్రీక్' (క్రీ.పూ. 14 వ శతా. మొదలు క్రీ.పూ. 12 వ శతా. వరకు), 'క్లాసికల్ గ్రీక్' (క్రీ.పూ. 8 వ శతా. మొదలు క్రీ.పూ. 4 వ శతా. వరకు) అని రెండు భాగాలు. మొదటి

విభాగం 'లీనియర్-బి' అనే అక్షర లిపిలో వ్రాయబడింది. రెండవభాగం లిపి ఏర్పడిన తరువాతి దశ.

ప్రాచీన గ్రీక్ దశ తరువాతి రెండవదశ హెలెనిస్టిక్ గ్రీక్, లేక 'కాయిన్' (క్రీ.పూ. 4 వ శతా.

మొదలు క్రీ.శ. 4 వ శతా. వరకు). మూడవ దశ 'బైజాంటైన్ గ్రీక్' (5 వ శతా. మొదలు 15 వ శతా. వరకు). ఈ రెండు దశలకు సంబంధించిన సాహిత్య గ్రంథాలు కొంతవరకు లభించాయి. నాల్గవదశ: 'ఆధునిక గ్రీక్' (15 వ శతా. మొదలు నేటి వరకు). ఆధునిక దశలో కొద్ది తేడాలతో లిఖిత, వ్యాహిత శైలులు రెండూ ఏకరూపంగానే ఉంటాయి. చాలా ఇతర భాషలలో వలెనే ఆధునిక గ్రీక్లోను అనేక మాండలికాలు ఉన్నాయి. 'అయోనిక్-ఆటిక్' మాండలిక భాష హెలెనిస్టిక్ దశలో అధిక ప్రాబల్యం సంపాదించేవరకూ దేశంలో మాండలికాలు అసంఖ్యాకంగా ఉండేవి. వాటిని 'పశ్చిమ సముదాయం', 'ఈయోలిక్ సముదాయం', 'అయోనిక్-ఆటిక్ సముదాయం', 'ఆరెడ్ స్పెషియల్ సముదాయం' అని వర్గీకరింప వచ్చును. గ్రీస్ దేశ చరిత్రలో డారియన్ దాడులు, వాటి ఫలితంగా క్రీ.పూ. 8 వ శతాబ్దంలో ఏర్పడిన వలస రాజ్య స్థాపన అనే రెండు ప్రధాన సంఘటనలు గ్రీక్ భాషా మాండలికాలు పలు విధాలుగా పరిణమించడానికి హేతువులు అయ్యాయి. మాండలికాలుగా ఉన్న కాలంలోనే గ్రీక్ సాహిత్యం బాగా అభివృద్ధి పొందింది. ఉదాహరణకు హోమర్ వ్రాసిన సుప్రసిద్ధ గ్రీక్ కావ్యంలో ఈయోలిక్, అయోనిక్ మాండలిక భాషా లక్షణాలు కనిపిస్తాయి. 'కోరస్'లు అనే భావ గీతాలు డోరిక్ సంప్రదాయానికి చెందినవి. హెరోడోటస్, హిపోక్రటీస్లు వ్రాసిన సుప్ర

సిద్ధ గద్య రచనలు ఈయెలిక్ మాండలికంలో ఉన్నాయి. తూసిడిడీస్, ప్లేటోలు ఆటిక్ మాండలికంలో వ్రాశారు.

చాలావరకు ఏకరూపత సాధించిన గ్రీక్ వ్యాఖ్యాత భాష క్రీ.పూ. 4 వ శతాబ్దంలో అలెగ్జాండర్ సామ్రాజ్య స్థాపన కాలంలో ఏర్పడింది. దానిని 'కాయిన్' (సామాన్య భాష) అనీ, 'హెలెనిస్టిక్ గ్రీక్' అనీ అంటారు. ఈ భాష అంతకు ముందు వివిధ మాండలికాలుగా విడిపోయి ఉన్న భాషల నన్నింటినీ ఏకీకరించి, క్లిష్టమైన గ్రీక్ వ్యాకరణాన్ని సరళీకరించి కొంత మేలు చేసినమాట నిజమే అయినా, ఆటిసిస్ట్లు అనబడే ఛాందస వాదులకు అది రుచించలేదు. ప్లేటో, డెమోస్తనీస్లు వాడిన భాషతో అది విభేదిస్తుంది గనుక కాయిన్ 'అపరిశుద్ధమైన' భాష అని దానిని వారు నిరసించారు. రచనలలో 'కాయిన్'ను గాక ప్రాచీన భాషనే వాడుక చేయాలని వారు వాదించారు. వారిది పలుకుబడి గల వర్గం కావడంవల్ల వారి వాదం కొనసాగి, 'బైజాంటైన్ గ్రీక్' అనే పేరుతో ప్రాచీన భాషే గ్రాంథిక భాషగా ఆటిక్ సంప్రదాయంలో కొనసాగుతూ వచ్చింది. అయితే దానితో పాటు వ్యాఖ్యాతభాష అయిన 'కాయిన్' కూడా అధిక అభివృద్ధి సాధించడంతో ఆయిక్, కాయిన్ భాషలమధ్య అఖాతం క్రమంగా పెరుగుతూ వచ్చింది.

నేటి గ్రీక్ వాడుక భాష మూడు రకాలుగా ఉంది. మొదటి దానిలో స్థానిక మాండలికాలు - పెలోపొనీషియన్, ఉత్తరయూరోపియాలో మాట్లాడే ఉత్తరమాండలికాలు మొదలైనవి చేరి ఉంటాయి. రెండవ రకం 'డెమాటిక్'. ఈ వాడుక భాషా రూపాన్ని అన్ని నగరాలలోనూ మాట్లాడతారు. ఇంచుమించు గ్రీక్ లందరికీ ఇది అర్థం అవుతుంది. మూడవ రకం 'కతరెపుస్'. ఆటిసిస్ట్లు మాట్లాడే 'పరిశుద్ధ' గ్రాంథికభాష ఇది. ఇప్పటికీ సాహిత్య భాషగాను, పరిపాలన భాషగాను, సాంకేతిక ప్రచురణల, వార్తా పత్రికల, కరపత్రాల భాషగాను ఇది ప్రచారంలో ఉంది. విద్యావిధానంలో ప్రాథమిక విద్య తరువాత ఈ భాషనే బోధనా మాధ్యమంగా వాడుతున్నారు. అయితే కవిత్వానికీ, ప్రస్తుత శతాబ్దంలో కాల্পనిక సాహిత్యానికీ డెమోటిక్ భాష వాడబడుతుంది.

మధ్య మధ్య కొద్దికొద్ది సరళీకరణలు ప్రవేశపెట్టబడినా గ్రీక్ వ్యాకరణం తరతరాల నుంచి ఎక్కువ మార్పు లేకుండానే కొనసాగుతూ వచ్చింది. ప్రాచీన గ్రీక్లో ఏక, ద్వి, బహు వచనాలు ఉండగా కాలక్రమేణ ద్వివచనం అంతరించిపోయింది. నామవాచకాలకు శబ్దాలను బట్టి ఏర్పడే స్త్రీ, పుం, నపుంసక లింగాల

విభాగం నేటికీ నిలిచి ఉంది. లింగ, వచన, విభక్తులలో విశేషణాలకు మన సంస్కృతంలో లాగ విశేష్యాలతో సామ్యం ఉండాలి.

గ్రీక్ భాషలో సుసంపన్నమైన పదజాలం, సూక్ష్మమైన వాక్యరచనా విధానం ఉన్నాయి. గ్రీక్ ద్విపకల్పంలోను, అనేక 'ఈజీయన్' దీవులలోను, ఆనటోలియా పశ్చిమ ప్రాంతంలోను ఈ నాడు గ్రీక్ భాష వ్యవహారంలో ఉంది.

లిపి : గ్రీక్ లిపి క్రీ.పూ. 1000 ప్రాంతంలోనే ఏర్పడింది. ఆధునిక యూరపియన్ వర్ణమాల లన్నీ ప్రత్యక్షం గానో, పరోక్షం గానో ఉత్తరసెమిటిక్ లిపినుంచే ఫోనీషియన్ల లిపి ద్వారా ఉత్పన్నం అయ్యాయి. 'సెమిటిక్-భిన్న' భాష అయిన గ్రీక్ భాషలోని అన్ని ధ్వనులనూ ప్రస్ఫుటంగా నిరూపించేందుకు వీలుగా గ్రీక్ లిపిలో ఎన్నో కొత్తవర్ణాలు చేర్చడం, కొన్ని వర్ణాలను మార్చడమో, పరిహరించడమో చేయడం జరిగింది. ముఖ్యంగా సెమెటిక్ వర్ణమాలలో హల్లులను సూచించే కొన్ని గుర్తులు గ్రీక్ వర్ణమాలలో అచ్చులను సూచిస్తాయి. సెమెటిక్ హల్లులను సూచించే అలీఫ్, హే, యెద్, అయిన్, వావ్, అనే గుర్తులు గ్రీక్ వర్ణమాలలో ఆల్ఫా, ఎప్పిలాన్, అయోటా, ఓమిక్రాన్, ఉప్పిలాన్లుగా మారి, ఏ (a), ఇ (e), ఐ (i), ఒ (o), యు (u) లను సూచింపసాగాయి.

సాహిత్యం : భారతీయ సాహిత్యాలకు సంస్కృతం లాగ యూరప్ ఖండంలోని వివిధ సాహిత్యాలలో ప్రాణ భూతమై అంతర్యామిగా గ్రీకు సంస్కృతి, సాహిత్యం వ్యాపించి ఉన్నాయి. ఆదర్శప్రాయమైన స్థితికి దేశాన్ని తీసికొని పోదలచినట్లైతే కోటీశ్వరులు గ్రీక్ సాహిత్యంలో పారంగతులు కావాలనో, కోటీశ్వరులే గ్రీక్ భాషను బోధించే ఆచార్యులు కావాలనీ బెర్నార్డ్ షా అన్నాడు.

క్రీ.పూ. 323 వరకు గ్రీక్ సాహిత్యంలో వీరగాథలు, ప్రజాస్వామ్యంతో కూడిన నగర రాజ్యాలు, అత్యుత్తమ రూపకాలు, వివిధ రంగాలలో విజ్ఞానం, దార్శనిక వివేచన వర్ధిల్లాయి. అది గ్రీక్ సాహిత్యచరిత్రలో స్వర్ణయుగం. నాటి సాహిత్య నిర్మాతలు ఆసియా నుంచి వచ్చి, మినోస్ నగరంలో కొంత కాలం ఉండి కాలక్రమేణ గ్రీక్ దేశం చేరిన వారు. క్రీ.పూ. 8 వ శతాబ్దంలో పొరుగు వారైన ఫోయెనీషియన్ల నుంచి హీబ్రూలిపిని గ్రహించి 5 వ శతాబ్దంలో గ్రంథాలను లిఖిత రూపంలో నిబద్ధం చేశారు.

వీరకావ్యం ఐతిహాసిక, పౌరాణిక సంప్రదాయాల కలయిక. మొదటి కావ్యం క్రీ.పూ. 10 వ శతాబ్దంలో అంధ కవి హోమర్ చేత సంకలితం చేయబడిందని కొందరూ, రచితమైందని కొందరూ అంటున్నారు. ట్రాయ్ నగరం ముఖ్యపట్టణంగా ఉన్న ఈలియం అనే ఒక ఆసియా దేశంతో పదేళ్లపాటు యుద్ధం చేసి గ్రీకులు వారిని జయించిన గాథను వర్ణించే *ఇలియడ్* అనే వీరకావ్యం హోమర్ వ్రాశాడు. వర్జిల్, మిల్టన్ మొదలైనవా రనేకులు ఈ కావ్యాన్ని అనుకరించారు. 10 వ సంవత్సరంలో జరిగిన యుద్ధాన్ని మాత్రమే హోమర్ ఇతివృత్తంగా స్వీకరించాడు. ఆదర్శవీరులైన ఎకిలీస్, హెక్టర్ మొదలైన పాత్రల చిత్రణ ఎంతో అద్భుతంగా, రసవంతంగా సాగింది. యుద్ధవర్ణన, పైనిక విన్యాసం కళ్లకు కట్టినట్లు చేయబడ్డాయి. భావన, కవితా ధార, భావ చిత్రాలు, శబ్దార్థ సంసర్గం అతిలోక సుందరంగా ఈ మహాకావ్యంలో భాసిస్తుంది. చైతన్యవంతము, ఉదాత్తమూ అయిన కావ్యం ఇది. యుద్ధానంతరం తుపానులకు గురి అయి దారి తప్పి స్వగృహాన్ని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరిన యూలిసిస్ కథను, అతని అనుయాయుల కథలను, ఒడిస్సీ అనే మరో కావ్యంలో హోమర్ రచించాడు. హోమర్ వీధులవెంట పాడుకుంటూ తిరిగిన ఈ గాథలను తరువాతి తరాల వారు సేకరించి గ్రంథస్థం చేశారు. కొన్ని స్థలాలలో అర్వాచీనుల రచనలు మధ్యమధ్య చొప్పించబడ్డాయి. దార్శనికుడు, సమీక్షకుడు అయిన ప్లేటో వీటి నన్నిటినీ పరిశీలించి, శోధించి సరి అయిన హోమర్ కావ్యాలను పరిష్కరించి ప్రజలకు అందించాడు.

తరువాత హోమర్ కావ్యాలకు ఎన్నో అనుకరణలు బయలుదేరాయి. దేవతలను ఉద్దేశించిన సూక్తాలు 8 వ శతాబ్దంలో వెలువడ్డాయి. హెసియోడ్ సామాన్యలు ఉపయోగించే లౌకికభాషలో నీతిపరమైన ఖండకావ్యాలు వ్రాసి వాటిలో వారి భావాలను, ఆశయాలను చిత్రించాడు. *తియోగోనీ* అనే గ్రంథంలో అతడు గ్రీకుల పౌరాణిక విశ్వాసాలను వివేచించాడు.

గ్రీక్ దేశంలోని ఇయోన్ ప్రాంతంలో వాడే భాషనే చాలావరకు హోమర్ ఉపయోగించాడు. ఈ ఇయోన్ ప్రాంతీయులతోనే భారతీయులకు సంబంధం ఏర్పడటం వలన వారు గ్రీకులందరిని యవనులు అని వ్యవహరించారు. ఈ యవన భాషను హెసియోడ్ వదలినా, యవనరాష్ట్ర వాసులే దార్శనిక వివేచనలను క్రీ.పూ. 6 వ శతాబ్దంలో ఛందోరూపంలో వ్రాయడం మొదలుపెట్టారు. ఇదే కాలంలో ఆర్చిక్ సంప్రదాయం తలఎత్తింది.

క్రమ క్రమంగా క్రీ.పూ. 5 వ శతాబ్దం నాటికి ప్రజాస్వామ్యం, వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యం అభివృద్ధి చెందాయి. గేయకవిత విజృంభించింది. లైర్ అనే వాద్యంతో ఈ గీతాలను పాడేవారు గనుక వీటిని 'లిరిక్' పద్యాలు అన్నారు. శోకం, పిరహం వీటిలోని ప్రధాన విషయాలు. టీర్టెయుస్, సాలోన్, తియొగ్నిస్ల గేయాలు మనకు లభిస్తున్నాయి. ఈ గీతాలు రాజకీయ విషయాలను ఆధారంగా స్వీకరించినట్టివి. అక్కిలోకుస్ క్రీ.పూ. 7 వ శతాబ్దంలో ఇయాంబిక్ ఛందస్సులో తన భగ్నప్రేమను గురించి గానం చేశాడు.

గ్రీకుల గేయ కవిత్వంలో గాన లక్షణం ప్రధానమైంది. సరళం, సుగమం అయిన భాషతో, సహజమైన శబ్దయోజనతో సామాన్య మానవుల హర్ష పిషాదాలను, సంయోగ వియోగాలను, రాగ క్రోధాలను చిత్రించిన ఈ గేయాలు నేటికీ సజీవంగానే కనిపిస్తున్నాయి. వీటిని బహు జనామోదకరంగా మలచిన అల్కేయుస్, శాఫో (క్రీ.పూ. 650) ల గీతాలలో భావుకత, శబ్ద లాలిత్యం ఎక్కువగా ఉంటాయి. కవయిత్రి శాఫో చెప్పిన శృంగార గీతాలలో ఆధ్యాత్మిక ప్రేరణ, సుఖం, ఆవేశం కనిపిస్తాయి. సరళం, స్పష్టం, పరిష్కృతం అయిన శైలిలో సహజ భావ స్రవంతికి చక్కని రూప నిష్పాదన చేసిన శాఫో చిరస్మరణీయ.

బృంద గానరూపం అయిన 'కోరస్' డొరియన్ మాండలిక భాషలో మొదట వికసించింది. దేవపూజ, వివాహం, నృత్యం మొదలైన సన్నివేశాలలో బృందగానం చేసేవారు. ఈ కోరస్ ను రచించిన మొదటి కవి అల్కమన్. క్రీ.పూ. 6 వ శతాబ్దం నాటి విజయానికి సంబంధించిన సన్నివేశాలలో బృందగీతి (కోరస్) వినిపించసాగింది. ఈ గీతిని వికసింపచేసిన వారిలో ఇలికస్, పిండార్ (క్రీ.పూ. 518-422) లు ముఖ్యులు. ఒలింపిక్ నగరంలో జరిగిన పోటీల సందర్భంలో పిండార్ రచించిన గేయాలు పాడేవారు. ఇతని ఉపమాలంకారాలూ, కల్పనలూ అసాధారణమైనవి. ఇతని అనుయాయులలో సిమోనిడెస్, బాక్సిలిడెస్ లు ముఖ్యులు.

సహృదయుల నందరిని ప్రతి శతాబ్దంలోను ముగ్ధులను చేసినవి గ్రీక్ నాటకాలు. క్రీ.పూ. 5 వ, 4 వ శతాబ్దాలలో ఏథెన్స్ నగరం సాహిత్య, సాంస్కృతిక కేంద్రం అయింది. డయోనీసియస్ అనే దేవుడి ఉత్సవాలలో ప్రారంభం అయిన నాటకాలు క్రీ.పూ. 5 వ శతాబ్దంలో వారికోత్సవాలలో ప్రధానస్థానం ఆక్రమించాయి. బృందగీతం పాడే వేళ ఒక నటుణ్ణి ఉపయోగించి

సంవాదంతో తెస్పిస్ రూపక జగత్తుకు దారి చూపాడని సంప్రదాయం. మనకు నేడు లభించే మొదటి నాటకాలు విషాదాంతాలు. వీటిని రచించిన వారిలో ప్రథముడు ఈస్కలస్ (క్రీ.పూ. 525-455). ఇతడు ప్రాచీన, పౌరాణిక ఇతివృత్తాలను ఆధారంగా స్వీకరించాడు. సమకాలిక సమస్యలను పెర్సియస్ అనే నాటకంలో చిత్రించాడు. ఆగమెమ్నాన్, ప్రొమేతియస్ అనే రూపకాలు ఇతని రచనలలో సుప్రసిద్ధమైనవి. ఈ నాటకాలలో ఇతడు రెండవ నటుణ్ణి చేర్చి నాటకీయ వాదానికి ప్రాధాన్యం ఇచ్చాడు. ఉదాత్త గేయాలు, అద్వితీయమైన భావన, గొప్ప కవిత్వం కల ఈ నాటకాలతో గ్రీకుల చరిత్ర ముందంజ వేసింది.

విషాదాంత నాటకాలకు పరినిష్పన్న రూపం కల్పించిన సోఫోక్లీస్ (క్రీ.పూ. 497-405) రచనలలో ఈడిపస్, ఏంటిగోనీ, ఫిలోక్లెటిస్, ఎలెక్ట్రా ముఖ్యమైనవి. ఇతడు బృందగీతిని అదుపులో ఉంచి నాటక వస్తువులను ప్రధానం చేసి అంతర్యథను పాత్ర పోషణకు పునాదిగా చేశాడు. మానవ ప్రకృతిని సమగ్రంగా పరిశీలించి మూడవ నటుడికి కూడా స్థానం కల్పించాడు. కథా వస్తువులో ఏకత, అసాధారణ గ్రథనశక్తి, నాటక కళ సాధించాడు. గంభీరమైన ఆశయాలతో నైతిక దృష్టితో నాటకం రూపొందింది.

మూడవ నాటకకర్త యూరిపిడీస్ (క్రీ.పూ. 485-406) మొదట పూర్వనాటక కర్తలను అనుసరించినా క్రమంగా నూతన మార్గం అవలంబించాడు. వర్తమాన కాలంలోని సమస్యలను మనో వైజ్ఞానిక దృష్టితో పరిశీలించి తన నాటకాలలో చిత్రించాడు. వ్యక్తుల మధ్య కనిపించే పరస్పర సంఘర్షణ ప్రధాన ఇతివృత్తం కావడంచేత ఈ నాటకాలలో భావావేగం, వాస్తవికతా దృష్టి, కవితాశక్తి కనిపిస్తాయి. మీడియా ఆల్బెస్టిస్, హిపోలిటా మొదలైన విషాదాంత నాటకాలు ముఖ్యమైనవి. ఇతడు కొన్ని సుఖాంత నాటకాలు కూడా రచించాడు. బృంద గీతిని మన సంస్కృత నాటకాలలోని విష్కంభం స్థాయికి తీసికొచ్చి వ్యంగ్య ధోరణితో కూడిన నవ్య రూపకాన్ని రూపొందించిన యూరిపిడీస్ మహా ప్రతిభాశాలి. వినోద కరమైన సంవాదం, కరుణరసం, యథార్థ వస్తుతత్వం, భావ విశృంఖలత ఈయన రూపకాలలో కనిపిస్తాయి.

సుఖాంతమైన నాటకాలలో మిత్రులను, సమకాలికులను వ్యాజస్తుతి, నిందలతో చిత్రించి మేఘం, కప్పలు, పక్షులు మొదలైన పేర్లు గల రూపకాలు రచించినవాడు అరిస్టోఫెసీజ్ (క్రీ.పూ. 450). పురాణరూపకాన్ని వదలి

ఆధునిక సుఖాంత నాటకాన్ని రచించిన మేధావి మినాండర్ (క్రీ.పూ. 342-291). కరుణ, యథార్థత, రాగాత్మకత అనే భావాలతో నిండిన మధ్యస్థుడు, సామోస్ రాష్ట్రపు పీల్ల మొదలైన నాటకాలలో ఇతడు సమకాలిక సమాజంలో ఉన్న అశాంతిని, అస్థిరతను చిత్రించాడు. ఆధునిక గ్రీక్ నాటకం మినాండర్ తోనే ప్రారంభం అయింది.

గద్యరచనలో ప్రప్రథముడు ప్లేటో. ఆధ్యాత్మిక, దార్శనిక మీమాంసలో నిమగ్నుడైనా ప్లేటో (క్రీ.పూ. 427-347) ఈ విషయాలను సంవాద రూపంలో రచించాడు. ఈ సంవాదాలలో నాటకశైలీ, హాస్యరసం, సుశ్లిష్ట పదబంధం, శబ్దార్థయోజనా, శబ్ద లాలిత్య మాధుర్యాలు, భావ గంభీరత, భావనా పటిమ, అసాధారణ కవితా శక్తి, సాకుమార్యం ఉండడంచేత ఇవి సాహిత్య జగత్తులో ఉత్తమోత్తమ కృతులుగా పరిగణింపబడుతున్నాయి. వక్తృత్వాన్ని ఆదరించి శ్రోతల హృదయాలను స్పందింప చేసే గద్యరచనలను ఇచ్చిన వారిలో సోక్రటీస్ (క్రీ.పూ. 436-338), డెమోస్టెనీస్ (క్రీ.పూ. 384-322) లు ముఖ్యులు.

చరిత్రను కవితా దృష్టితో రచించిన వారిలో హెరోడోటస్ (క్రీ.పూ. 485-425), థ్యూసిడెడిస్ (క్రీ.పూ. 460-400) లు ముఖ్యులు. ఉత్తమ వైజ్ఞానిక దృష్టితో కార్య కారణ సంబంధాన్ని గుర్తించుకుని చరిత్రకు సంబంధించిన దార్శనిక వాదాన్ని పోషిస్తూ పెలోపనీషియా యుద్ధాలను చిత్రించినవాడు తూసిడిడిస్. చరిత్రకారులలో జెనోఫోన్, ఎఫోరస్, తియోపాంపస్ లు కూడా గణనీయులు.

వైజ్ఞానిక విషయాలకు కూడా క్రీ.పూ. 6 వ శతాబ్దంలో వచనం ఉపయోగించ బడింది. హిపోక్రిటస్ చికిత్సా శాస్త్రం రచించాడు. దార్శనిక, వైజ్ఞానిక, సాహిత్య విషయాలను గురించి అనేక గ్రంథాలు రచించిన అరిస్టాటిల్ (క్రీ.పూ. 384-322) సర్వతోముఖ పాండిత్యం కలవాడు. ఈయన ప్లేటో శిష్యుడు. ఏ శాస్త్రం తీసుకున్నా దాని మీద నేటిదాకా అరిస్టాటిల్ ప్రభావం కనిపిస్తోంది. ఈయన వద్ద విద్య అభ్యసించినవాడే ప్రపంచ విజేత అలెగ్జాండర్.

క్రీ.పూ. 322 నుంచి హెలెనిక్ యుగం ఆరంభం అయింది. ఈజిప్టులోని అలెగ్జాండ్రీయా నగరం గ్రీక్ల సాహిత్యానికి, విజ్ఞానానికి కేంద్రం అయింది. ముక్తకాల వంటి ఖండకృతులు బయలుదేరాయి. కాలిమేకస్ (క్రీ.పూ. 310-240) భావుకతతో కూడిన ఖండ కావ్యాలు, గేయాలు రచించాడు. అపోలోనియస్ (క్రీ.పూ. 295-215) ప్రాచీనశైలిలో ఆర్గోనాటిక అనే మహాకావ్యం వ్రాశాడు.

తియోప్రాప్టస్ (క్రి.పూ.300) మరి ఒక కవి. ఇదే కాలంలో వివిధ శాఖలలోని విషయాలను వచనరూపంగా వ్రాయడం ప్రారంభమైంది. కాని ప్రాచీన ఉన్నతి క్షీణించింది. రోమక సామ్రాజ్య కాలంలో గ్రీక్ల సంస్కృతి కొంత తగ్గుదల చూపించింది. కాని ఆనాటి రచయితలలో లూసియస్ (క్రి.శ. 120-180), ప్లూటార్క్ (క్రి.శ. 46-127)లు పరిగణనీయులు. రోమన్ రిపబ్లిక్ అంతరించే వరకూ ఇలా క్షీణదశలో ఉండి చివరికి ప్రాచ్య రోమక రాజ్యం అనబడే బైజాంటైన్ సామ్రాజ్య కాలంలో ఆ ప్రభువుల ఆదరణతో గ్రీక్ సాహిత్యం తిరిగి కొంత ఉచ్చస్థితిని పొందగలిగింది. కాని ఆ నాడు వెలువడిన గ్రీక్ సాహిత్యంలో రోమన్ సంస్కృతి ప్రభావం అడు గడుగునా కనిపించడమే కాక గ్రీక్ భాషకు కూడా కృతక రూపం సిద్ధించింది. ఆ నాటి రచయితలలో యూసీబియస్, బేసిల్, గ్రెగరీ, సెయింట్ క్రైస్తన్, డమాస్కుస్ నగర వాసియైన జాన్లు ప్రముఖులు. క్రైస్తవ మతచరిత్ర, దైవవిజ్ఞానం, భౌతికశాస్త్రం మొదలైన వాటిని గురించి అనేక గ్రంథాలు ఆ యుగంలో వెలశాయి. వ్యావహారిక గ్రీక్ భాషలో కూడా ఆ నాడు కొన్ని కావ్యాలు రచించబడ్డాయి. మైకేల్ గ్లెకస్, తియోడోరస్, ఫ్రోడ్రోమస్ మొదలైనవారు ఇలాంటి రచనా విధానంలో పేరు మోసినవారు.

1261 వ సంవత్సరంలో బైజాంటైన్ సామ్రాజ్యం అంతరించి భిన్న భిన్న రాజ్యాలుగా చీలిపోయినా, ఈ వివిధ రాజ్యాలలోను గ్రీక్ సాహిత్యం పోషించబడుతూనే వచ్చింది. కాని, 1453 లో కాన్స్టాంటినోపిల్ నగరాన్ని తుర్కులు వశపరుచుకోడంతో ఈ రాజ్యాలన్నీ తుర్క్ సామ్రాజ్యంలో అంతర్భాగమై గ్రీక్ పండితులకు నిలువనీడ దొరకక పోవడంవల్ల వారిలో చాలామంది యూరప్ లోని వివిధ దేశాలకు వలస పోవలసి వచ్చింది. వారితో పాటు గ్రీక్ సంస్కృతి, సాహిత్యాలు యూరప్ అంతటా వ్యాపించాయి. కాని, అది వరకే లాటిన్ భాషా సాహిత్యాలు యూరప్ దేశాన్నిటిలోను వ్యాపించి ఉండడంవల్లను, లాటిన్ భాషకు క్రైస్తవ మత సంబంధమైన పవిత్రత సంక్రమించడం వల్లను లాటిన్ భాషను త్రోసి రాజుని గ్రీక్ భాష అంతగా ముందడుగు వేయలేక పోయింది. అయినా విజ్ఞాన శాస్త్రీయ విషయాలలో గ్రీక్ భాషకే ఎక్కువ ఆదరణ చేకూరింది. అయితే క్రిట్, గ్రీస్ దేశాలలో తప్ప మిగిలిన యూరప్ యన్ దేశాలలో గ్రీక్ సాహిత్యం అని చెప్పకోదగింది ఏదీ ఆ నాడు వెలువడలేదు.

దాస్యంలో చిక్కుకున్న గ్రీస్ దేశంలో కన్నా మిన్నగా క్రిట్ ద్వీపంలో గ్రీక్ సాహిత్యం పలు రీతులుగా వికాసం పొందగలిగింది. అక్కడి రచయితలలో స్టెఫానోస్ సాప్లికెస్, విజంచెస్ కొర్నరస్ అనే పద్య కవులూ, జార్జియస్ పోరాజిస్ అనే రూపక రచయితా ప్రముఖులు. కాని ఇంతలో 17 వ శతాబ్దంలో క్రిట్ ద్వీపం కూడా తుర్కుల హస్తగతమైంది. ఈ విధంగా గ్రీక్ మాతృభాషగా ఉన్న గ్రీస్, క్రిట్లు రెండూ దాస్యంలో మునిగిపోవడంతో మళ్ళీ 1830 లో గ్రీస్ దేశం స్వతంత్రం అయేవరకూ గ్రీక్ సాహిత్యం పరతంత్రులైన ప్రజల ఆశ్రయంలో జీవించ వలసి వచ్చింది. అందువలన సామాన్య ప్రజానీకం మాట్లాడే వ్యావహారిక భాషనే కావ్యాలలో కూడా వాడాలి అనే వాదానికి బలం చేకూరింది. అయితే దానిని ప్రతిఘటించి నవారు కూడా లేకపోలేదు. ఈ ఉభయుల వాదాలకూ సమన్వయం చేకూర్చి ఒక నూతన శైలిని ఆవిష్కరించినవాడు అడ్మాంటియస్ కోరెస్ (1748-1833). ఆధునిక గ్రీక్ సాహిత్యానికి ఇతడే మూలపురుషుడు అని చెప్పవచ్చును. ఇతనిని ఆదర్శంగా గ్రహించి రచయితలనేకులు కావ్యాలు వ్రాశారు. దేశదాస్యం తొలగించడమే వారి ఏకైక లక్ష్యం కావడం వల్ల వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలను విప్లవ భావ వ్యాప్తికే వారు వినియోగించారు. 19 వ శతాబ్దంలో గ్రీక్ రచయితలు ఆధునిక సాహిత్య ప్రక్రియలు అనేకం అవలంబించారు. మనస్తత్వ విశ్లేషణాత్మకమైన నవలలు రచించడంలో సిద్ధ హస్తుడైన జార్డ్ ఎస్. విజేనస్ (1849-96), సహజవాదాన్ని అవలంబించిన మెక్సకేస్ (1868-1910) లు ఇట్టి రచయితలలో ప్రముఖులు. ఆధునిక గ్రీక్ రచయితలలో సుప్రసిద్ధుడు కోస్టెస్ ఫలామస్ (1859-1942). ఇతని రచనలు భావ గంభీరతకూ, సరళమైన శైలికీ పేరు పొందాయి.

19 వ శతాబ్దం చివర గ్రీస్ దేశంలో సంభవించిన సాంఘిక, ఆర్థిక పరిణామాల ప్రభావం గ్రీక్ సాహిత్యంలో ప్రతిఫలింపసాగింది. 'నగర నవల' అనే నూతన సాహిత్య ప్రక్రియను గ్రీక్ సాహిత్యంలో ప్రవేశపెట్టిన వారు ఇయోనీస్ ప్సిచారిస్, గ్రెగోరియోస్ జనోపొలోస్ లు. వారి మార్గాన్ని అనుసరించినవారు కోన్ స్టాంటినోస్ క్రిస్టోమనోస్ (1867-1911), కోస్టాస్ చాట్జోపొలోస్ (1871-1920). ఈ చివరి రచయిత గ్రీకులకు మొట్టమొదటి సాంకేతిక నవల అయిన థీనోపోరో (ఆకు రాలుకాలం-1917) సమకూర్చాడు.

మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామం ముగిసిన తరువాత యువ రచయితల బృందం ఒకటి 1930 నాటి రచయిత

లకు మార్గం సుగమం చేసింది. అప్పటికి గ్రీక్ వచనానికి పరిణతి చేకూరింది. గ్రీక్ భాషలో మొట్టమొదటి సారిగా ప్రయోజనంతో కూడిన మంచి నవలలు వెలశాయి. శ్వాటిస్ మైరివిలిస్ (1892-1969) వార్ట్టాయాలజి (యుద్ధానికి సంబంధించిన మూడు నాటకాలు) వ్రాశాడు. తరువాత ఆయన మౌలికమైన చిన్నకథలు కూడా రచించాడు. ఇలియాస్ వెనెజిస్ (1904-) తుర్కుల వద్ద ఖైదీగా గడిచిన తన జీవిత చరిత్ర నౌమెర్-31328 (1922-23) తో పాఠకుల దృష్టి నాకరించాడు. 1930-40 మధ్య విశేష ప్రశస్తి పొందిన రచయితలలో ఒకడు కోస్మాస్ పోలిటిస్ (1888). అతడు రచించిన ఇర్టోకా (1938) ఒక బాలుర బృందం యొక్క చర్యలను, ప్రతిచర్యలను వర్ణించే గ్రంథం. ఈ గ్రంథంలోను, అటు పిమ్మట వ్రాసిన నవలలలోను ఇతడు కథాకథనంలో అందే వేసిన చేయి అని నిరూపించు కున్నాడు. జార్జియోస్ తియోటోకాస్ (1905-66) వ్రాసిన పెద్ద నవల ఆర్గో (1936), చిన్నకథలు, వ్యాసాలూ, యాత్రాగ్రంథాలూ, రూపకాలూ అతని బహుముఖ రచనా దక్షతకు నిదర్శనాలు.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ముగిసిన తరువాత యువతరం రచయితలకు యుద్ధానికి ముందున్న తరం రచయితలే కవిత్వ రచనలోనూ, వచన రచనలోనూ కూడా మార్గ దర్శకులు అయ్యారు. నికోస్ కజాన్జాకిస్ వయోవృద్ధుడైన తరువాత కూడా అనేక రూపకాలూ, యాత్రాగ్రంథాలూ, తాత్విక విమర్శక వ్యాసాలూ మాత్రమే కాక అంతర్జాతీయ విఖ్యాతి పొందిన నవలలు కూడా రచించి యువ తరానికి మార్గదర్శకుడు అయ్యాడు. కజాన్జాకిస్ ఆధునిక గ్రీక్ వచన సాహిత్యానికి చేసిన సేవ నిరుపమానమైంది.

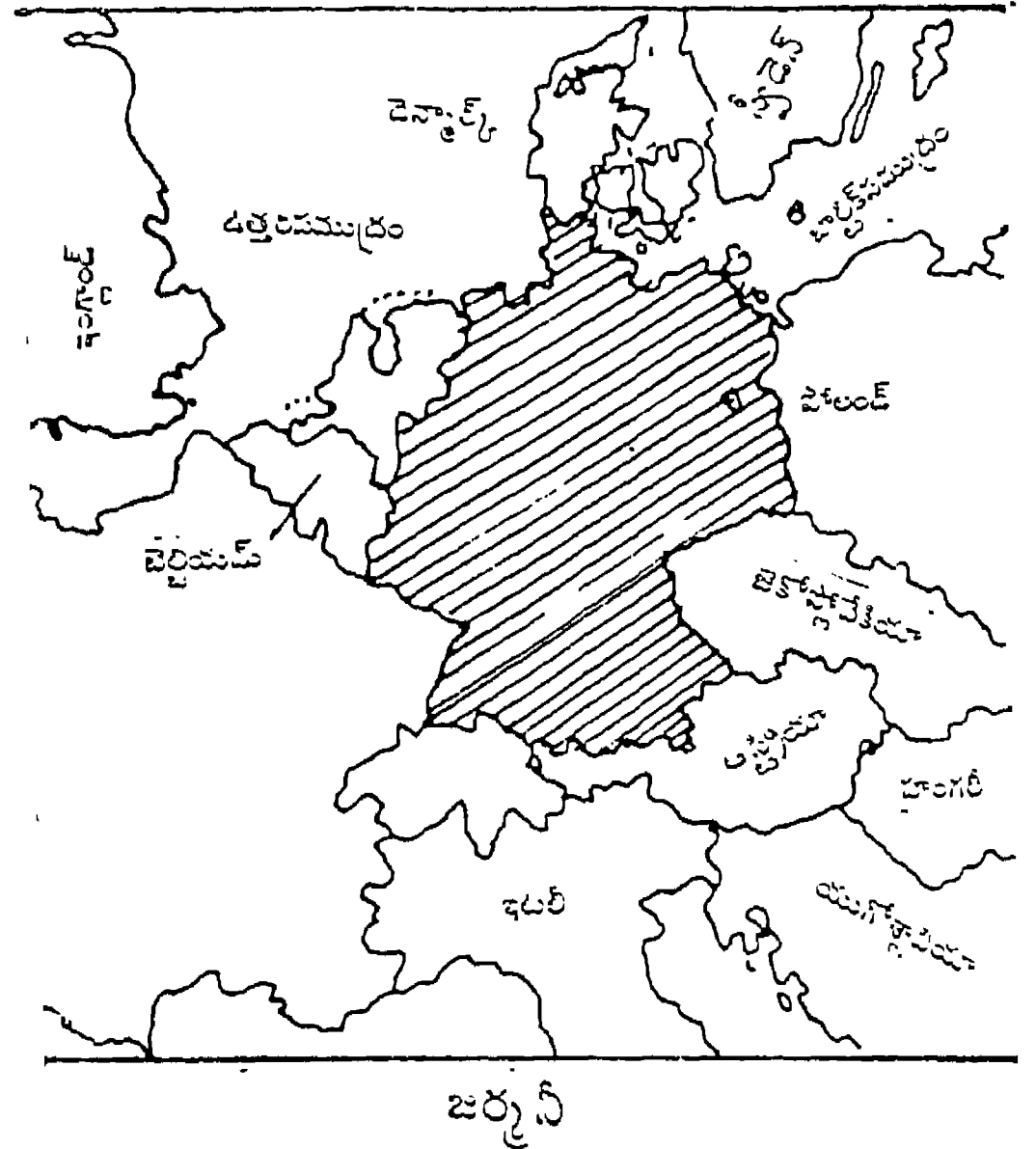
రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం దురంతాలను 1940 ప్రాంతం నాటి అంతర్యుద్ధం నాటి దారుణానుభవాలను చూసిన యువతరం రచయితలు 1960 నాటికి ఒక విమాత్స కంఠం సంతరించుకున్నారు. వాసిలిస్, వాసిలికోస్, రోడిస్, ప్రావెలెంజియోస్, నికోస్ కజ్డగ్గిస్, కోస్మాస్ ట్యాక్సిస్ వచనరచనలోను, భావుకతలోను ఔచ్యుకొనదగినవారు. చిన్నకథల రచయితలలో రెనోస్ అపోస్తోలైడిస్, స్పెరోస్ ప్లాస్కొవెటిస్లు సిద్ధహస్తులు!

పో.సు.శా.(బొ.శ్రీ.)

జర్మన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : జర్మన్, లేదా 'డాయిచ్' భాష ఇటీవలి వరకూ రెండుగా విడిపోయి ఉన్న తూర్పు, పశ్చిమ జర్మనీలలోనే కాక, ఆస్ట్రీయాలో కూడా అధికార భాష.

స్విట్జర్లాండ్ లోని 4 అధికార భాషలలో ఇది ఒకటి. ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబంలోని పశ్చిమ జర్మానిక్ భాషా వర్గానికి చెందిన జర్మన్ భాషలో హైజర్మన్, లోజర్మన్ అని రెండు భేదాలు ఉన్నాయి. దక్షిణాది పీఠభూములలో మాట్లాడే హైజర్మన్ భాషే ఆధికారిక లిఖిత భాషగా గ్రహించబడింది.

ప్రాచీన హై జర్మన్ భాషా మాండలికాలు అనేకం (1100 దాకా) దక్షిణాది పీఠభూములలో వ్యవహారంలో ఉండేవి. అప్పటికి వాటికి ఒక ప్రామాణిక సాహిత్య భాష ఏర్పడలేదు. మధ్య యుగంలో (1100 తరువాత) ఎగువ హైజర్మన్ మాండలికాలు (అలిమానిక్, బవేరియన్) ఆధారంగా ఒక ప్రామాణిక భాష రూపొంద సాగింది. నిబెలుంగెన్ లీడ్ అనే గ్రంథంతో సహా విస్తృత మైన సాహిత్యం మధ్య జర్మన్ భాషలో వెలువడింది.

ఆధునిక హై జర్మన్ ప్రామాణికభాష మధ్యయుగ హైజర్మన్ మాండలికాలనుంచి, జర్మనీలోని మధ్య, దక్షిణ పీఠభూములలోను, ఆస్ట్రీయా, స్విట్జర్లాండ్ లో మాట్లాడే మాండలికాలనుంచి రూపొందింది. లో జర్మన్ మాట్లాడే ప్రాంతంలో కూడా పరిపాలన భాషగాను, సాహిత్య భాషగాను ఇదే వాడుకలో ఉంది. మాట్లాడేవారి సంఖ్యనుబట్టి చూస్తే ప్రపంచ భాషలలో ప్రామాణిక హై జర్మన్ భాషది ఆరవ స్థానం. మొదటి అయిదు: చైనీయభాష, ఇంగ్లీష్, హిందీ-ఉర్దూ, శ్పానిష్, రష్యన్. 16 వ శతాబ్దంలో మార్టిన్ లూథర్ బైబిల్ కి చేసిన

జర్మన్ అనువాదంలో వాడిన భాష ఆధారంగా ఆధునిక ప్రామాణిక జర్మన్ భాష రూపొందింది. లో జర్మన్ (ప్లాట్ డాయిట్స్, లేక నైడర్ డాయిట్స్) భాష ఉత్తర జర్మనీలోని పల్లపు భూములలో ప్రజలు మాట్లాడే భాష. ఇది ప్రాచీన శాక్సన్ భాషనుంచి, హాన్సియాటిక్ లీగ్ పౌరులు మాట్లాడే లోజర్మన్ జర్మన్ భాషనుంచి ఏర్పడింది. స్కాండినేవియన్ భాషలు ఈ భాషనుంచి ఎన్నో పదాలను గ్రహించాయి. కాని లీగ్ ప్రభ అంతరించడంతో లో జర్మన్ భాష ప్రాధాన్యం కూడా తగ్గిపోయింది. లో జర్మన్ మాండలికాలు ఎన్నో ఇప్పటికీ ఉత్తర జర్మనీ ప్రజల ఇళ్లలో వాడుకలో ఉన్నా, స్వల్పంగా సాహిత్యం కూడా ఆ భాషలో వెలువడినా, పరిపాలనలోను, సాహిత్యంలోను వాడదగిన ప్రామాణిక భాష ఏదీ అక్కడ రూపొందలేదు.

భాషా ధ్వనుల విషయంలో ముఖ్యంగా హల్లుల విషయంలో హై జర్మన్, లో జర్మన్ భాషల మధ్య భేదం కనిపిస్తుంది. జర్మన్ భాష సంస్కృతం లాగ పదాల చివర ప్రత్యయాలు చేరే భాష. దీనిలో ప్రథమా, ద్వితీయా, చతుర్థీ, షష్ఠీ అనే 4 విభక్తులు మాత్రమే ఉన్నాయి. క్రియలలో సంస్కృతంలో లాగ అనేక వికరణలు ఉన్నాయి. సంస్కృతంలో లాగే వస్తు స్వరూపంతో సంబంధం లేకుండా కేవలం వ్యాకరణ నిర్దిష్టాలయిన స్త్రీ, పుం, నపుంసక లింగాలు ఈ భాషలో కనిపిస్తాయి. పదం ముందు ఉపసర్గల వంటివి చేర్చి కొత్త పదాలను సృష్టించేందుకూ, వేరు వేరు పదాలను కలిపి సమాసాలను రూపొందించేందుకూ ఈ భాషలో అవకాశం ఉంది. వెనుకటి రోజులలో ఈ భాష వ్రాయడానికి గోథిక్ లిపి వాడుకలో ఉన్నా, నేడు రోమన్ లిపినే వాడుతున్నారు.

సాహిత్యం : జర్మనీ, ఆస్ట్రియాలలోను, స్విట్జర్లండ్లో జర్మన్ భాష మాట్లాడే ప్రాంతంలోనూ వెలసిన సాహిత్యం అంతా జర్మన్ సాహిత్యమే (ఆస్ట్రియన్-జర్మన్ సాహిత్య విశేషాలకు చూ. ఆస్ట్రియన్ సాహిత్యం).

జర్మన్ సాహిత్యం ఆది నుంచి ఫ్రాన్స్ వంటి విదేశీ సాహిత్యాల ప్రభావాన్ని తనలో జీర్ణం చేసుకోడానికి ఎక్కువగా ప్రయత్నించినందువల్ల నిజమైన స్వతంత్ర జర్మన్ సాహిత్య సంప్రదాయం 18 వ శతాబ్ది చివరి దాకా ఏర్పడలేదు.

అనేక శతాబ్దాలపాటు జర్మనీ మత సంఘర్షణలకు నిలయం అయింది. చాలా ఆలస్యంగా గాని రాజ

కీయంగా జర్మనీ ఏకదేశం కావడం జరుగలేదు. చిన్న చిన్న జర్మన్ రాజ్యాల దుర్బల సమాఖ్యలో సాంస్కృతిక కేంద్రంగా ఉపయోగపడే ఒక ప్రధాన నగరం ఏదీ లేదు. అయితే - ఏక జాతిగా ఏర్పడే అవకాశం లోపించడం ఒక విధంగా జర్మనీకి మేలే చేసిందనవచ్చును. వివిధ స్థానిక కేంద్రాలలో జర్మన్ సాహిత్యం వృద్ధి పొందడం వల్ల జర్మన్ సంస్కృతిలో వైవిధ్యం ఏర్పడి, నిర్దిష్టమైన ఏకరూపత ఏర్పడకుండా అది నిరోధించింది.

యూరప్ ఖండంలోని ఆదిమ జర్మన్ తెగల లిఖిత గ్రంథాలు క్రీ.శ. 700 వ సంవత్సరం నుంచి కనిపిస్తున్నాయి. అంతకు ముందు కూడా మౌఖిక సాహిత్య సంప్రదాయం కొనసాగి ఉంటుం దనడానికి ఆధారాలు ఉన్నాయి. ఆ సంప్రదాయానికి చెందినదే వీరులను ప్రశంసించే గీతాలతోనూ, క్రైస్తవేతర మత ప్రార్థనాగీతాలతోనూ, సమర గీతాలతోనూ కూడిన హెల్మెన్ లీడర్. క్రైస్తవ బోధనలను జర్మన్లకు అందజేయడం కోసం మతోద్యోగులు లాటిన్ నుంచి జర్మన్లోకి అనువదించిన గ్రంథాల వంటి చెప్పకోదగిన సాహిత్యగ్రంథాలు కొన్ని 9 వ శతాబ్దంలో వెలశాయి.

మధ్య హైజర్మన్ యుగం : 1050 నుంచి స్థానిక సాహిత్య పునరుజ్జీవనం ప్రారంభమైంది. ఈ కాలం నాటి ఒక ప్రధాన సాహిత్య ప్రక్రియ 'మధ్యయుగ ఆస్థాన పురాణం' (medieval court epic). ఈ రకం రచనలలో సాంప్రదాయిక గాథలు, రాజ కుటుంబ ప్రణయగాథలు, వీర సామంత ప్రభువుల మధ్య జరిగిన సమరాలు వర్ణించబడ్డాయి. జర్మన్ ఆస్థాన పురాణానికి గౌరవం తెచ్చిన కవులు ముగ్గురు: హార్ట్మన్ ఫాన్ ఆ, వోల్ఫ్ ఫామ్ ఫాన్ ఎషెన్బాచ్, గాట్ఫ్రీడ్ ఫాన్ స్ట్రాస్బర్గ్. ఈ కాలంనాటి మరో ప్రధాన సాహిత్యప్రక్రియ 'మిన్నెసాంగ్' (ప్రణయ గీతం). దీనిలో కవి ఆస్థాన మర్యాదలను పాటిస్తూ తన ప్రేయసి పట్ల తన ఆరాధనా భావాన్ని ప్రకటిస్తాడు. 'మిన్నె గాయకుల' లో సుప్రసిద్ధుడు వాలెర్ ఫాన్ డెర్ వోగెల్ వైడ్.

1450 ప్రాంతం నుంచి ఒక నూతన దృష్టి ఏర్పడి సాహిత్యం మానవతావాదం వైపు మొగ్గు చూపింది. వ్యంగ్య పరిహాస ధోరణితోనూ, నీతిబోధక ధోరణితోనూ కూడిన ఈ నూతన సాహిత్యానికి మంచి ఉదాహరణగా గ్రహింపదగిన గ్రంథం: సెబాస్టియన్ బ్రాంట్ వ్రాసిన డస్ నరెన్ షీఫ్ (1494-మూర్ఖుల ఓడ). ఆ యుగపు దుర్లక్షణాలన్నిటినీ అది పరిహసించింది.

జర్మన్ సాహిత్యంలో అతి ప్రాచీన కాలపు రచనలలో డాన్ హిల్ట్రీ (బ్రాండ్స్) లీడ్ ఒకటి. తండ్రి కొడుకుల మధ్య యుద్ధం దీనిలో ఇతివృత్తం. వీర గాథలను వర్ణించే పద వాఙ్మయం (ballads) ప్రచారంలో ఉన్నకాలంలోనే జర్మన్ సాహిత్యంలో మధ్యయుగ చాళయలు కనిపించాయి. 13 వ శతాబ్దం ఆరంభంలో ఐతిహాసిక కావ్యం నిబులుంగెన్ లీడ్ వచ్చింది. తొలి అధ్యాయంలో హాగెన్, సీగ్ ఫ్రాడ్ల విరోధం, తరువాత హాగెన్, క్రిం హీల్ట్ల విరోధం గోచరించే ఈ వీరకావ్యంలో ప్రేమ, స్వామిభక్తి, వీర ధర్మం ఉదాత్తంగా పోషించబడ్డాయి. హామెన్ స్ట్రాఫెన్ కాలంలో ఉన్న హార్ట్మన్, వోల్ఫ్రిం ఫాన్ ఎషెన్బ్రాహ్, గోట్ ఫ్రీడ్ ఫాన్ శ్వాస్బుర్గలు ఇలాంటి కావ్యాలను వ్రాయ సాగారు. నిరంతరం అన్యతంతో పోరాడి చివరకు విజయం సాధించిన పార్జివాల్ జీవిత కథను వోల్ఫ్రిం వ్రాశాడు. ట్రిస్టన్, ఇసాల్ట్ల ప్రణయగాథను గోట్ ఫ్రీడ్ వర్ణించాడు.

ఈ కాలంలోనే 'మిన్నె గాయకులు' అనబడే ప్రణయ కావ్య రచయితలు బయలుదేరారు. వీరిలో వాల్టర్ ఫాన్ డెర్ వోగెల్ వైడ్ ముఖ్యుడు. ఆస్ట్రియా వాసి అయిన రైన్మర్ ఫాన్ హాగెనే అనే కవికి తాను శిష్యుణ్ణి అని అతడు చెప్పుకున్నాడు. పోప్కు వ్యతిరేకంగా, రాజుకు అనుకూలంగా హృదయంగమమైన కవిత్వం వాల్టర్ రచించాడు. మధ్యయుగంలోని ఒక ప్రసిద్ధగాయకుడు టాన్ హోసల్. ఇతణ్ణి గురించి ఎన్నో గాథలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి.

15 వ శతాబ్దంలో జానపద వాఙ్మయం చాలా వచ్చింది. మధురమైన గేయాలలో హర్ష విషాదాలు, జీవన మరణాలు, మిత్రత్వ శత్రుత్వాలు దానిలో వర్ణించబడ్డాయి. పాహస కార్యాలు, సంయోగ వియోగానుభూతులు, ఋతు వ్యాపారాలు కళ్లకు కట్టినట్లు వర్ణించబడ్డాయి. ఇవి గోట్ ఫ్రీడ్ బెగుస్ట్ బైర్గర్ రచించిన లెయెనారె (1774) అనే కావ్యానికి ఆధారం అయ్యాయి.

16 వ శతాబ్దంలో ఈ ధోరణిని అనుసరించిన 'మైస్టర్ గాయకులు' అనే గాయక కవులు వచ్చారు. వీరిలో హన్స్ సాక్స్ (1494-1576) 40,000 గీతాలు వ్రాశాడు. ఫ్లాస్ట్ నాబ్జ్ నీలె అనే హాస్యనాటకం కూడా ఇతడు వ్రాశాడు. ఇతని సమకాలికుడు మార్టిన్ లూథర్ కృషివలన జర్మనీ ప్రొటెస్టెంట్ చర్చ్ క్రిందికి వచ్చింది. రాష్ట్రీయత ఆవిర్భవించింది. 'పునర్వికాస' యుగం అవతరించి జర్మన్ సాహిత్యంలో సర్వతోముఖ వికాసం ఏర్పడడానికి దోహదం చేసింది.

ఈ నూతన చైతన్యం ఫలితంగా వచ్చిన మానవతా వాద ఉద్యమానికి యోహానీస్ రాయ్కెన్, డెసిడెరియస్ ఎరాస్మస్, ఉలిఖ్ ఫాన్ హుట్టెన్లు నాయకులు. ఈ కాలంలో ప్రాచీన గ్రీక్, లాటిన్ సాహిత్య సంస్కృతులు పునరుద్ధరించబడ్డాయి. భావన విశృంఖలం అయింది. సమకాలిక వ్యావహారిక భాషలో కావ్యాలు వ్రాయడం ఆరంభించిన వారిలో మొదటి వాడు సెబాస్టియన్ బ్రాంట్.

అటు తరువాత కూడా జర్మనీలో రచయితలు లాటిన్, గ్రీక్ భాషలను వదలిపెట్టలేదు. చాలామంది రచయితలు లాటిన్లోనే వ్రాయసాగారు. 1617 లో మార్టిన్ ఓసిట్స్ మాతృభాషలోనే వ్రాయాలని ఆందోళన లేవదీసినప్పుడు జరిగిన వాదోపవాదాలన్నీ లాటిన్ భాష లోనే జరిగాయి. ఓసిట్స్ ఒక ఖండకావ్య సంపుటాన్ని, జర్మన్ కవిత్వం మీద విమర్శక గ్రంథాన్ని జర్మన్ భాషలో వ్రాసి ప్రచురించాడు. కాని, 1618 నుంచి సాగిన '30 సంవత్సరాల యుద్ధం' వలన మాతృభాషా కవిత్వోద్యమానికి అవరోధాలు ఏర్పడ్డాయి. 17 వ శతాబ్దంలో గ్రిమ్మెల్షాజన్ వ్రాసిన సీంప్లిసిసియస్ అనే ఒకే ఒక ఉత్తమగ్రంథం ప్రచురించబడింది. ముక్కలు ముక్కలుగా విడిపోయి ఉన్న జర్మనీ దేశంలో ఫ్రెంచ్ భాషను పాలకులు ఆదరింపసాగారు. 18 వ శతాబ్దంలో లీప్సిగ్ నగరం సాహిత్యకేంద్రం అయింది.

జర్మన్ సాహిత్య ప్రాదుర్భావం : యోహాన్ క్రిస్టోఫ్ గోట్షెడ్ (1700-1766) తో 18 వ శతాబ్దంలో ఆధునిక జర్మన్ సాహిత్యానికి అంకురార్పణ జరిగింది. ఇతడు ఫ్రెంచ్ రచనలను అనుకరించడాన్ని ప్రోత్సహించాడు. సాహిత్యంలో శైలిని, రూపాన్ని ప్రధానంగా ఆదరించి, నియమబద్ధమైన రచనను ప్రచారంలోకి తెచ్చాడు. విషాదాంత నాటకాలలో హాస్య సన్నివేశాలు చేర్చాడు. తర్కపూర్ణం అయిన బౌద్ధికతకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చిన ఇతని రచనల ప్రభావం తరువాతి జర్మన్ సాహిత్యం మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఇతని సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిఘటించి భావనా వ్యాపారానికి, భావుకతకూ ప్రాముఖ్యం ఇచ్చినవాడు గొట్టిలీబ్ క్లోక్ స్టాక్ (1724-1803). ఇతని ఐతిహాసిక మహాకావ్యం: మెసియా. దీనిలో అవిరళమైన ఆవేగం, భావన కనిపిస్తాయి.

కవితా స్రవంతిని స్వేచ్ఛగా ఉంచ ప్రయత్నించిన 18 వ శతాబ్ది మధ్యకాలంలో వింకెల్మన్ మొదలైన వారి కృషివల్ల గ్రీక్ సాహిత్యానికి, షేక్స్పియర్ రచనలకూ జర్మనీలో ప్రచారం ఏర్పడింది. కావ్యకళలో భావనా

వ్యాపారం తిరిగి ప్రధానం అయింది. ఈ మార్గంలో రచనలు చేసిన వారిలో రెస్సింగ్ ఒకడు. హంబుర్గ్ షైడెముట్జర్ (1769) అనే గ్రంథంలో జర్మన్ నాటక రంగాన్ని ఇతడు సమీక్షించాడు. 1766 లో ఇతడు లయోకూన్ అనే ఒక ఉత్తమ సాందర్య మీమాంసా గ్రంథం రచించాడు. ఆ తరువాత గొయ్టే, షిల్లర్ల కావ్యసృష్టికి ఇది తోడ్పడింది. మిస్ సారా సాంప్సన్ (1755), మినాఫన్ బార్న్ హెల్మ్ (1767), ఎమిలియా గలోట్ (1772), నాథాన్ డెర్వైజ్ (1779) అనే నాటకాలు కూడా వ్రాశాడు. ఈ విధంగా జర్మన్ సాహిత్యంలో ఇతడు ఆధునిక యుగ ప్రవర్తకు డయాడు.

మానవ వ్యక్తిత్వం, కల్పన, భావుకత, సంచారిభావ జనితమైన అనుభూతులు గల కవిత్వం 18 వ శతాబ్దం చివర ఉద్భవించడంతో జర్మన్ సాహిత్య రంగంలో 'స్టూర్మ్ ఉండ్ డ్రాంగ్' అనే ఉద్యమాన్ని హెర్డర్ ప్రారంభించాడు. బుద్ధికి ప్రాధాన్యం ఇచ్చిన యాంత్రిక దృక్పథాన్ని త్రోసిరా జని ఇతడు జానపద గీతాల వైపుకి రచయితల దృష్టిని మరల్చాడు. ఇతని పర్యవేక్షణలో అనేక విదేశ సాహిత్య గ్రంథాలు జర్మన్ భాషలోకి అనువదించబడ్డాయి.

మహాకవి గొయ్టే : జర్మన్ సాహిత్యాకాశంలో దేదీప్యమైన సూర్యుడిలాగ ప్రకాశించినవాడు యోహాన్ వుల్ఫ్ గాంగ్ గొయ్టే. సాత్విక భావాలకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చి స్టైన్, షేక్స్పియర్ మొదలైన వారి రచనలనూ, గోథిక్ కళనూ అవగాహనం చేసుకుని, తార్కిక బుద్ధి కన్న ప్రతిభే మిన్న అని గ్రహించి, ఇతడు కవిత్వ రచనకు పూనుకున్నాడు. గోయెట్స్ ఫాన్ బెర్లిషింగెన్ అనే నాటకాన్ని నవ్యభావనాశక్తి ప్రదర్శిస్తూ ఇతడు రచించాడు. ఆ తరువాత మధ్యయుగంనాటి పాస్టికల్ ఇతణ్ణి ఆకర్షించింది. ప్రాపంచిక భోగాలు కోరి పెనుభూతంగా మారిన మెఫిస్టో ఫెలీస్ కు తన ఆత్మను విక్రయించుకొన్న 'పాస్ట్' చివరికి నరకానికి కొనిపోబడ్డా డని వెనుకటి కథ. కాని, గొయ్టే దృష్టిలో 'పాస్ట్' ఆశయం ఆత్మతుష్టి. ఈ తుష్టిని సమకూర్చే పక్షంలో ఎలాంటి పెనుభూతాని కైనా అతడు దాసుడు అవుతాడు. ఈ నాటకం పూర్వభాగంలో అద్భుతమైన కవిత్వం, కల్పన, భావన కనిపిస్తాయి. రెండవభాగం వ్రాయడానికి సుమారు 30 ఏళ్ల కాలం పట్టింది. ఈ లోగా ఒక భగ్న ప్రేమికుడి ఆత్మహత్యను గూర్చి తెలిపే వెర్టెర్స్ లెయిడెన్ అనే నవల ఒకటి గొయ్టే రచించాడు. ఆ తరువాత క్లౌవిగ్, పగ్నంట్ అనే నాటకాలు, వ్హిల్మ్ మైస్టర్ అనే నవల, అనేక గేయాలు వ్రాసి, జర్మన్ సాహిత్యాన్నే కాక

యూరప్ సాహిత్యం అంతటినీ కూడా తన మార్గం వైపు మళ్లించుకోగలిగాడు. డిష్టుంగ్ ఉండ్ వర్హిట్ (కవిత్వం - సత్యం) అనే పేరుతో ఒక ఆత్మ కథ కూడా గొయ్టే వ్రాశాడు.

గొయ్టేకు సమకాలికుడైన షిల్లర్ (1759-1805) డీబర్ (దొంగలు) అనే నాటకంలో సాంప్రదాయకంగా వస్తున్న సాంఘిక మర్యాదలను విమర్శించాడు. ఇతడు రచించిన ఫీసోక్ అనే నాటకం ప్రజాదరణ పొందలేదు. కబలే ఉండ్ వీబే (కుట్ర - ప్రేమ) అనే నాటకంలో ఇతని సొంత అనుభవాలూ, పాత్రపోషణలో వాస్తవికతా, ఆవేగం ఉన్నాయి. డాన్ కార్లోస్ అనే పద్యనాటికలో కూడా ఇతని జీవితానుభవాలు కొన్ని కనిపిస్తాయి. 30 ఏళ్ల యుద్ధ చరిత్రను వాలెన్ స్టైన్, డీజింగ్ ఫన్ ఫన్ ఆరియన్, వ్హిల్మ్ బేల్ అనే ఉత్తమనాటకాలుగా షిల్లర్ వ్రాశాడు. అనేక గేయాలు కూడా ఇతడు రచించాడు. ఆ గేయాలలో ఉన్న కల్పన, భావన, శబ్ద సంయోజన, సాందర్యం, లయ అద్వితీయాలు.

హౌల్డెర్లిన్ (1770-1843) కవిత్వంలో నవ్య భావుకత కనిపిస్తుంది. ఉన్నాద స్థితికి చేరువగా ఉన్న కాలంలో ఇతడు వ్రాసిన గేయాలు హృదయాన్ని స్పందింపజేసేవి. మానవాతీతమైన పాత్రలతో కథలు అల్లినవాడు హాఫ్మన్ (1776-1822). యక్ష, కిన్నరుల గాథలు రచించిన టీక్ (1773-1853) కొన్ని నాటకాలు కూడా వ్రాశాడు. ఇదే సమయంలో ప్లేగెల్ సోదరులు నవ్య యుగ సాహిత్యాన్నీ, నాటక సాహిత్యాన్నీ సమీక్షిస్తూ ఉత్తమ వ్యాసాలు వ్రాశారు. బ్రెంటానో (1778-1842) కథలు అటు తరువాత రచయితలకు ఇతివృత్తాలను సమకూర్చాయి. రిక్టర్ (1763-1825) రచనలలో ఛాయావాదం, రహస్యవాదం గోచరిస్తాయి. నోవాలిస్ (1772-1901) పద్యాలలోని రహస్యవాదం, ప్రతీకావాదం శబ్దాలాఠిత్యంతో మిక్కిలి ఆస్వాద్యాలుగా సాగాయి. మధ్యేమార్గం అవలంబించి అతిలోక భావనను గాని, వాస్తవికతను కాని గ్రహించకుండా చక్కని పద్యాలు చెప్పినవాడు యూసెఫ్ ఫన్ ఐచెన్డోర్ఫ్ (1788-1857). ఈ యుగంలో వెలసిన ఉత్తమ నాటకకర్త హైనిఖ్ వాన్ క్లెస్ట్ (1777-1811). నిరాశాపూరితాలైన ఇతని నాటకాలలో ఫ్రీన్ ఫ్రీడిష్ ఫన్ హోంబుర్గ్ శ్రేష్ఠమైంది.

12 వ శతాబ్దంలో జర్మన్ సాహిత్యంలో మంచి నవలలు రాలేదు. 'రోమాంటిసిజమ్' (కాల్పనిక వాదం) యుగం అంతరించగానే 'రూపవాదులు' (formalists) తిరిగి విజృంభించారు. ఆత్మానుభూతి, వ్యక్తిగతమైన

ఊహలు, పదలాలిత్యం వెనుకబట్టాయి. ఈ కొత్తకవిత్వా ప్రస్థానంలో అగ్రగణ్యుడు హైనిఖ్ హైన్ (1793 - 1856). ఆత్మవిమర్శ, సంఘ పరామర్శ, ఆత్మావహేళనం, వ్యాజోక్తి ఎక్కువగా ఇతని రచనలలో కనిపిస్తాయి. 'గీతావళి'లో కొంతవరకు ఇతడు వెనుకటి మార్గాన్నే అనుసరించినా, 'ఉత్తర సముద్రం' అనే ఖండకావ్య సంఘటిలో స్వచ్ఛమైన భావావేశం, ఉద్రేకం వ్యక్తం అయ్యాయి. 1831 నుంచి ఇతడు పారిస్ లో ప్రవాసిగా ఉండి అట్టాట్రోల్, డామ్ బ్ లండ్ అనే ఖండకావ్యాలు ప్రచురించాడు. ఇతని చేతులలో వచన రచన లలితకళగా పరిణమించింది.

అన్నెట్టెఫన్ డ్రాస్టెహుయెల్స్ ఫ్ (1797-1848), మొయెరికె (1804-75) ల కావ్యాలలో భావన, ప్రకృతివర్ణన ప్రాధాన్యం వహించాయి. నికొలాస్ లెనా (1802-1850), ఔగుస్ట్ ఫన్ ప్లాటెన్ (1796-1835) ల కావ్యాలలో రూప సృష్టి ఉత్తమ స్థాయికి చేందింది. వస్తు తంత్రాత్మకమైన గేయరచన చేసినవాడు రిచర్డ్ డేమెల్ (1863-1920). స్టెఫెన్ గెయెయోర్గె (1868-1933) రచనలలో కల్పన, ఆధ్యాత్మికత గోచరిస్తాయి. దైన్యం, ఆశ్చర్యం, ఉత్కంఠ ఇతని రచనలలో ప్రముఖంగా కనిపిస్తాయి. రైనర్-రిల్కె (1875-1926) అనే ప్రేగ్ నగరపు కవికి సంపూర్ణంగా భాష వశమై భావానుగుణంగా నడిచింది. డుయి నెసె ఎలెగేన్ అనే కావ్య సందోహంలో ఇతని ప్రతిభ విదితం అవుతుంది. ఇతని మృత్యు గీతాలలో డీసానెటె, అన్ ఓర్బియున్ ప్రశస్తమైనవి. హ్యూగోఫన్ హోఫ్ మన్ స్టాల్ (1874-1929) నాటక రచయితగా పేరు గడించాడు. ప్రతీకావాదాన్ని ఆశ్రయించి, ఉత్కంఠనూ, అస్తిత్వవాద దృష్టిని ప్రదర్శించే కావ్యాలు వ్రాసిన వారిలో ట్రాక్ట్ (1887-1914) ముఖ్యుడు. నేటి అభివ్యక్తి వాదులలో వెర్నెల్ (1890-1945), ఓస్కార్ య లోయెర్కె (1884-1941), పైన్ హెబెర్ (1892-1945) ఎన్నదగినవారు. నవ్యమార్గాన్ని అవలంబిస్తున్న వారిలో హోల్టాసెన్ (జ. 1913) ఒకడు. నాటక రంగంలో హోప్ట్ మన్, వెడెకిండ్ మొదలైనవారి కృషి మీద ఇబ్సెన్ ప్రభావం కనిపిస్తుంది.

19 వ శతాబ్దంలో దార్శనిక జగత్తునీ, సాంఘిక సమస్యలనూ పూర్తిగా మథించి నూతన దృక్పథాన్ని ఆవిష్కరించిన కాంట్, ఫిక్టె షెల్లింగ్, హెగెల్, పోఫెన్ హౌవర్, నీటే వంటి జగత్ ప్రసిద్ధ దార్శనికులు జర్మన్ రచయితలే! వీరందరూ సౌందర్య మీమాంసా జగత్తును సుప్రతిష్ఠితం చేయదలచినవారు కూడా. మార్క్స్

కూడా ఆ శతాబ్దంలో జర్మనీలో ఆవిర్భవించిన రచయితే! వీరందరి ప్రభావం 20 వ శతాబ్దంలోని ఆర్థిక, రాజకీయ, నైతిక, సాంఘిక రంగాలమీద విస్తృతంగా కనిపిస్తోంది.

నేటి విఖ్యాత రచయిత థామస్ మన్ (1875-1955) రచించిన అత్యుత్తమ నవల డీ బుడ్డెన్ (బూక్స్. మధ్య తరగతికి చెందిన ఒక వాణిజ్య కుటుంబాన్నీ, ఆ కుటుంబంలో పుట్టిన ఒక కళాకారుడి జీవితాన్నీ దీనిలో అతడు వర్ణించాడు. డెర్ టౌడ్ ఇన్ ఫెన్ డిగ్ లో సంప్రదాయ విచ్ఛేదం వల్ల కలిగే ఫలితాలను వివరించాడు. క్షీణదశను చిత్రించే నవలలలో బిల్లింగ్స్ రోమాన్, డెరెట్స్ బెరెబెర్ ముఖ్యమైనవి.

ఓటమి, నిరాశ ప్రధాన ఇతివృత్తంగా గల ఫ్రాంజ్ కాఫ్కా (1883-1924) నవలలలో డెర్ పోలెజ్, డాన్ ప్లోస్ ప్రధానాలు. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్య కాలంలో స్టిఫాన్ ట్విట్స్కీ (1881-1942) వ్రాసిన డెర్ స్ట్రైట్ ఉండెన్ సెర్గె యెస్టెన్ గ్రీషా ఉత్తమమైంది. ఎరిఖ్ మరియా రిమార్క్ (1898), హెర్మన్ హెస్ (1877-1962), ముసిల్ (1880-1942) మొదలైన ఎందరో ఇతర నవలా రచయితలు కూడా జగత్ ప్రసిద్ధులయ్యారు. చారిత్రక నవలలు వ్రాసిన వెర్నెర్ బెర్గెన్ గువెన్ (జ.1892) సునిశితమైన మేధతో యధార్థ పరిస్థితులను చిత్రించాడు. ఆధునిక కవులలో హన్స్ ఎగోన్ హూల్ట్ హుసెన్ నేటికీ జర్మన్ కవిత సజీవంగా ఉందని చాటుతున్నాడు.

నాజీల పాలనలో జర్మన్ సాహిత్యం : నాజీల హయాములో ఆధునిక జర్మన్ సాహిత్యం అనేక అంక్షలకు గురి అయింది. 1933 తరువాత ప్రముఖ జర్మన్ రచయిత లెందరో దేశం వదిలిపోయి పదేశాలలో తలదాచుకోవలసి వచ్చింది. వారిలో చాలామంది యుద్ధానంతరం కూడా జర్మనీ తిరిగి రాలేక పోయారు. 1945 లో యుద్ధం ముగిసే నాటికి జర్మనీలో సాంస్కృతిక శూన్యత వ్యాపించి ఉంది. ఫ్రాంజ్ కాఫ్కా, బ్రెట్ ట్ట్ బ్రెట్ లు ప్రవాసంలోనే తమ ఉత్తమ రచనలు వెలువరించారు. బ్రెట్ ప్రతిపాదించిన 'ఎపిక్ థియేటర్' (పౌరాణిక రంగస్థలం) వాదాన్ని స్విస్ నాటక రచయితలు ఫ్రీడిఖ్ డురెన్ మాట్, మాన్స్ ఫ్రీషలు అనుసరించారు.

యుద్ధానంతరం జర్మన్ సాహిత్యం : యుద్ధానంతరం జర్మన్ సాహిత్యంలో శైలిలోనూ, భావనా ధోరణుల

లోనూ వైవిధ్యం కనిపించింది. పశ్చిమ జర్మనీలో '47గురు రచయితలవర్గం' వారు సాహిత్య రంగంలో నాయకత్వం వహించారు. ఆ వర్గానికి చెందిన వారే హైన్రిచ్ బోల్, గ్యుంటెర్ గ్రాస్, పీటర్ హండ్కె, ఊవే జాన్సన్ అనే నవలా రచయితలు. రహస్య వాది రచయిత ఆర్నోష్టిడ్ (1914 -) భాష విషయంలో నూతన ప్రయోగాలు చేస్తున్నాడు. పీటర్ వైస్ రాజకీయ దమన విధానాన్ని నిరసిస్తూ ప్రజలందరికీ అర్థం అయే సామాన్య భాషలో నాటకాలూ, నవలలూ వ్రాస్తున్నాడు.

పో.సు.శా.(బొ.శ్రీ.)

జార్జియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : రష్యాలోని జార్జియా రాష్ట్ర ప్రజలచే వ్యవహరింపబడుతున్న జార్జియన్ భాష పూర్వపు సోవియెట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్ లో అధికార భాష. ఇది తూర్పు జార్జియన్, పశ్చిమ జార్జియన్ అనే రెండు ప్రముఖ శాఖలుగా విస్తరించి, వివిధ మాండలిక రూపాలతో ప్రచారంలో ఉంది. అజెర్ బైజాన్, ఉత్తర తుర్కీల లోనూ, ఇరాన్ లోని ఇస్ఫహాన్ రాష్ట్రంలోని 14 గ్రామాలలోనూ కూడా ఈ భాష వ్యవహారంలో ఉంది. బైజాన్టియమ్, పర్షియా భాషలనుండి కొన్ని లక్షణాలను గ్రహించిన జార్జియన్ దక్షిణభాష కాకేషియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందింది. ఈ భాషా సాహిత్యం 5 వ శతాబ్దంలో శాసన రూపంలో తొలుతగా లభిస్తుంది. ప్రాచీన జార్జియన్ యుగానికి చెందిన (5 వ, 11 వ శతాబ్దాల మధ్యకాలం) అనేక రచనలు లభిస్తున్నాయి. ఆర్మీనియన్ నుంచి అనువదించిన బైబిల్ వాటిలో ఒకటి. 12 వ శతాబ్దంలో తూర్పు జార్జియన్ మాండలికం ఆధారంగా నవ్య జార్జియన్ సాహిత్య భాషను రూపొందించారు. 19 వ శతాబ్దం మధ్యభాగానికి అది పరిణత రూపాన్ని సంతరించుకొంది. అప్పటివరకూ ప్రాచీన జార్జియన్ భాషనే మతావసరాలకు ఉపయోగించేవారు. ప్రాచీన జార్జియన్ లో 5 అచ్చులు, 30 హల్లులు ఉంటే, నవీన భాషలో 5 అచ్చులు 28 హల్లులు మాత్రమే ఉన్నాయి. దీనిలోని భాషా భాగాలు ఇండో-యూరపియన్ భాషలలో లాగే ఉన్నాయి.

జార్జియన్ భాషకు రెండు రకాల వర్ణమాలలను ఉపయోగించారు. ఖుట్సురి అందులో మొదటిది. అది ప్రస్తుతం వాడుకలో లేదు. రెండవది మ్లేద్రులి. అచ్చులోను, వ్రాతలోను కూడా దీనినే వాడుతున్నారు. రెండింటినీ ఎడమనుంచి కుడికి వ్రాస్తారు. ఈ వ్రాతను మెస్రోబ్ కనిపెట్టాడని ఒక వాదం ఉంది. మరొక వాదం ప్రకారం మొదటి జార్జియన్ రాజు పర్సివాజ్ 3

వ శతాబ్దంలో మ్లేద్రులికి వర్ణ సమామ్నాయం రూపొందించాడు. అయితే ఈ రెండు శాఖలకు గల సంబంధం స్పష్టంగా తెలియటం లేదు. బహుశః రెండు శాఖల వర్ణమాలలూ గ్రీక్ ప్రభావంతో అరమాయిక్ అక్షరాల నుంచి పుట్టి ఉండవచ్చును. మ్లేద్రులి రెండింటిలోను ప్రాచీన మయింది.

సాహిత్యం : 4 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో సెయింట్ నైన్ (Nino) పాలనలో జార్జియన్లు క్రైస్తవ మతం స్వీకరించారు. ఆ నాటినుంచే వాళ్ల సాహిత్యచరిత్ర కూడా ప్రారంభమైంది. క్రైస్తవ మత గ్రంథాలను దేశభాషలో ప్రచారం చేయడానికి వారికి అక్షరమాలను కనిపెట్టవలసి వచ్చింది. 5 వ శతాబ్దంలో ఆర్మీనియన్ నుంచి బైబిల్ ను అనువదించారు. ప్రాచీన గ్రీక్ సన్న్యాసుల రచనలతో పాటు వారి మత సిద్ధాంతాలూ, సంకీర్తనలూ, స్తోత్రాలూ కూడా అనువదించు కున్నారు.

జార్జియన్ భాషలో స్వతంత్ర సాహిత్యం సన్న్యాసుల జీవిత చిత్రణతో ఆరంభమైంది. సెంట్ షూనిక్ జీవితం ఇందుకు నిదర్శనం. దీనిలోని శైలి మిక్కిలి హృద్యంగా ఉంటుంది. ఈ కాలంలోనే జార్జియా క్రైస్తవ మతాన్ని స్వీకరించిన వృత్తాంతాన్నీ, వక్తాంగ్ గోర్గతాల్ ప్రభువు చేసిన సాహస కృత్యాలనూ వర్ణించే చరిత్ర గ్రంథాలు కూడా కొన్ని రచింపబడ్డాయి. మొట్టమొదట బౌద్ధగాథకు క్రైస్తవమత తత్వాన్ని ఆపాదించినవారు జార్జియన్లే.

తరువాతి యుగంలో ఇతిహాసాలూ, కావ్యాలూ వెలువడ్డాయి. వాటిలో ముఖ్యమైంది మోసెస్ వ్రాసిన అమిరాన్-డరిజానియాని (12 వ శతా.), షోటారుస్తవేలి వ్రాసిన వేప్ఖిన్-త్క్సాని (పులితోలు కప్పకొన్న మానవుడు) అనే కావ్యంతో వీరకావ్య రచనలో స్వర్ణ యుగం ఆరంభమైంది. ఇది టమార్ రాణికి అంకితం చేయబడింది. మంగోలుల దండయాత్రలు ముగిసిన తరువాత 17 వ, 18 వ శతాబ్దాలలో సాహిత్యం తిరిగి వికాసం పొందింది. మొదటి టేమరజ్, అర్చిల్, డేవిడ్ గురమిష్విలి అనేవారు ఈ కాలపు ప్రముఖ రచయితలు. అలెగ్జాండర్ చవచవడ్జె, నికొలస్ బరతష్విలి అనే కవులు కాలానికోద్యమానికి నాయకులు. 19 వ శతాబ్దంలో ఈలియా చవచవడ్జె, ఆకాకిట్సెరెటెలి అనేవారు చారిత్రక వస్తువును తీసికొని కావ్యాలూ, గేయాలూ వ్రాసి ప్రజలలో జాతీయ భావం రగిల్చారు. ఇంతే కాక జార్జియన్ సాహిత్యంలో జానపద గేయాలూ, పద్యాలూ విస్తారంగా ఉన్నాయి.

జార్జియన్ సారస్వతంలో నాటకాలు కూడా అభివృద్ధి చెందాయి అనడానికి రెండవ ఎరిక్లే (1762-98) కాలంలో టిఫ్లిన్ లో ఒక ఆస్థాన నాటకశాల ఉండడమే తార్కాణం. రష్యన్ ఆక్రమణవల్ల కొంతకాలం ఆ సారస్వతం వెనుకపడింది. కాని 1850 లో జియోర్జి ఎరిష్టవి జాతీయ నాటకశాల స్థాపించడంతో అది తిరిగి అభివృద్ధి చెందడం ఆరంభమయింది. 1952 లో జార్జియాలో 27 నాటకశాలల్లో దేశీయ, విదేశీయ నాటకాలు ప్రదర్శించేవారట!

ఆధునిక కాలంలో వచనవాఙ్మయం, నవలలు వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి. సుల్జాన్ సబా అర్దీలియాని (1658-1725) ది బుక్ ఆఫ్ విజ్డమ్ అండ్ వైస్ అనే సుప్రసిద్ధ నీతికథా గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. 18 వ శతాబ్దంలో వఖుష్టే రాకుమారుడు జార్జియా చారిత్రక, భౌగోళిక పరిస్థితులను వర్ణించే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. అయోన్, సాలమన్, డాడ్స్వీలి అనేవారు హేళన కావ్యాలకు, పత్రికారచనకు పునాదులు వేశారు. ఈలియా చవచవడ్జే చేతిలో సాంఘిక నవలకు సమగ్రత సిద్ధించింది. దు యు కాలి దిస్ ఏ మాన్ (Do you call this a man-1963) అనేది అతని ప్రసిద్ధ నవల. అలెగ్జాండర్ ఖజ్బెగి, డేనియల్ చొంకడ్జే, నైచెలి మొదలైనవారు ప్రముఖ నవలా రచయితలు. ఈ నవలకారులు ఉత్తమస్వజన సాహిత్యాన్ని సృష్టిస్తూ జార్జియన్ భాషకు కీర్తిని తెస్తున్నారు.

చిం.వెం.

జెకోస్లావక్ భాష - సాహిత్యం

భాష : 'జెకోస్లావక్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్' అనబడే దేశం యూరప్ ఖండం నడిబొడ్డున ఉంది. దీనికి సముద్ర తీరం లేదు. దీని విస్తీర్ణం 49,375 చదరపు మైళ్లు (1,27,881 చదరపు కిలోమీటర్లు). రాజధాని ప్రేగ్ నగరం. దీనికి దక్షిణాన ఆస్ట్రియా హంగరీ దేశాలు, తూర్పున యూక్రేన్, ఈశాన్యదిశలో పోలెండ్, వాయవ్య దిశలో తూర్పు జర్మనీ, పశ్చిమదిశలో పశ్చిమ జర్మనీ దేశాలు ఉన్నాయి. 1984 జనాభా లెక్కల ప్రకారం ఈ దేశం జనాభా 1,54,66,000. 1918 లో ఈ దేశం స్వతంత్ర రాజ్యంగా అవతరించింది.

ఇండో-యూరపియన్ కుటుంబంలోని స్లోవానిక్ శాఖ లోని పశ్చిమ వర్గానికి చెందింది జెక్ భాష. ఈ భాష నేటికీ ప్రత్యయాత్మకతను కోల్పోకుండా వ్యవహారంలో నిలచి ఉంది. ఈ భాషలో మూడు లింగాలూ, ఏడు విభక్తులూ ఉన్నాయి. భూత, భవిష్యద్, వర్తమాన కాలాలలో

సమాపక, అసమాపక క్రియా రూపాలు రెండే ఉంటాయి. కొన్ని మాండలికాలలో ఉన్న ద్వివచనం కాలక్రమేణా లోపించింది. ఈ భాషను రోమన్ లిపిలోనే వ్రాస్తారు. వాక్య నిర్మాణం ప్రాచీనార్యభాషా పద్ధతికి చెందిందే!

సాహిత్యం : 9 వ శతాబ్దిలో ఆ నాటి ఫ్రాంకిష్ (జర్మన్) ప్రభావాన్ని తిప్పి కొట్టడానికి సెయింట్ సిరిల్, మెథోడియన్లు 'ప్రాచీన చర్చ్ స్లోవానిక్' అనే భాషను రూపొందించి ప్రచారం చేశారు. మత విషయికమైన గేయాలూ, ప్రార్థనా గీతాలూ, ప్రాచీన గాథలూ, యమకంతో కూడిన ఒక విధమైన గీతికలూ వంటివి 13 వ శతాబ్దిలో ప్రజలలో ప్రచారంలో ఉండే వని భావించడానికి అవకాశాలు ఉన్నాయి. కాని, ఆ తరువాత సాహిత్య భాషగా స్లోవానిక్ భాష స్థానాన్ని లాటిన్ భాష ఆక్రమించి, 18 వ శతాబ్ది వరకూ అదే కొనసాగడం సంభవించింది. కాని ఆ తాకిడిని తట్టుకుని జెక్ భాష స్వతంత్రంగా నిలబడగలిగింది. ముఖ్యంగా కర్షక జీవితాన్ని జెక్ సాహిత్యం చిత్రించింది.

14 వ శతాబ్దం నుంచి జెక్ భాషలో సాహిత్యం ఉందనడానికి నిదర్శనాలు కనపడుతున్నాయి. ఆ శతాబ్దంలో జెక్ ప్రజలకు పశ్చిమ యూరప్ లో కలిగిన సాహిత్యం వలన ఆ భాషలో చెప్పకోదగినంత అభివృద్ధి కలిగింది. మహాకావ్యాలూ, పురాణాలూ, రూపకాలూ, చారిత్రక కావ్యాలూ, మతపరమైన నీతిబోధకమైన గ్రంథాలూ వెలువడ్డాయి. 1350 నుంచే ఈ భాషలో లాటిన్ రచనా రీతులు చోటు చేసుకున్నాయి. గద్య సాహిత్యం బాగా వృద్ధి పొందింది. సాధువుల జీవిత కథలు, 'వృత్తాంతాలు' (chronicles) తో ప్రారంభం అయి మధ్యకాలంలో ప్రజా జీవనాన్ని ప్రతిబింబించే కథా సాహిత్యం కూడా ప్రజాదరణ పొందింది. ఆ శతాబ్ది చివర రాచరికానికి వ్యతిరేకంగా సాగిన బొహిమియన్ ఉద్యమాన్ని బలపరుస్తూ స్మిల్ ఫ్లాస్కా రచించిన నోవారాడా (Novarada - The new council) వంటి రాజకీయ రచనలు వెలువడ్డాయి.

ఆ శతాబ్ది అంతంలో జెక్ సాహిత్యం లౌకికం, ధార్మికం అని రెండు శాఖలుగా ఏర్పడింది. లౌకిక సాహిత్యంలో గద్య సాహిత్యం ఎక్కువగా ప్రజలకు సన్నిహితం అయింది. 15 వ శతాబ్దంలో జాన్ హస్ ప్రారంభించిన హుసైట్ ఉద్యమం మత సంస్కరణకు దోహదం చేసి రెండు శతాబ్దాల పాటు పశ్చిమ యూరప్ ప్రభావం నుంచి జెక్ ప్రొటెస్టెంట్ లను కాపాడింది.

జెక్ సాహిత్యానికి జాన్ హస్ నూతనరూపం కల్పించాడు. జాతీయభాషలో పటిష్ఠమైన ఉపన్యాసాలు రచించి జెక్ లేఖన విధానానికి ఒక ప్రామాణిక గ్రంథం సమకూర్చాడు. అతని అనుయాయులలో ఒకడైన పీటర్ చల్ సికి రచించిన గ్రంథాలు విప్లవాత్మక, సామ్యవాద భావాలతో నిండి 'బొహీమియన్ సాభ్రాత సంఘం' వంటి సంస్థల ప్రాచుర్యవానికి దారి తీశాయి. ఫ్రెంచ్ భాషకు రూసో, రష్యన్ భాషకు టాల్ స్టాయ్ ఎలాంటివారో జెక్ సాహిత్యానికి చల్ సికి అలాంటివాడని ప్రసిద్ధి. అతని రచనలు 'మొరేవియస్ చర్చ్'ని అనుసరించి ఏర్పడిన 'బొహీమియన్ బ్రదరెన్' ద్వారా జెక్ జాతీయ సాహిత్య వికాసానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి.

16 వ శతాబ్దం నాటి జెక్ సాహిత్యం ముఖ్యంగా నీతి బోధనకు, వైదుష్య ప్రకటనకు పూనుకుంది. ఆ పునరుజ్జీవన యుగంలో పశ్చిమ యూరప్ నుంచి వచ్చిన మానవతా వాదం జెక్ సాహిత్యాన్ని ప్రభావితం చేసింది. ఆ కాలంలో 'యాత్రా దర్శినులు' బాగా ప్రజాదరణ పొందాయి. ఫ్రేలిస్ బైబిల్ అని పేరు గాంచిన బైబిల్ కి జెక్ భాషానువాదం ఆ యుగపు సాహిత్యంలో పేర్కొనదగిన రచన. అది ఆ నాటి జెక్ సాహిత్య భాషకు ప్రామాణికం అయి ఒజ్జబంతి అయింది. ఈ బైబిల్ ను అనువదించిన జాన్ బ్లహస్లాల్ ఆ నాటి రచయితలలో ప్రముఖులు.

1620 లో హబ్స్ బర్గ్ లు హుస్సెట్ బొహీమియాను జయించడంతో దేశంలో రాజకీయ కల్లోలం చెలరేగింది. ప్రొటెస్టెంట్ ల పాలన అంతరించి కేతరిన్ హబ్స్ బర్గ్ ల పాలన రావడంతో అంతకు ముందు 2 శతాబ్దాల నుంచి ప్రగతి పథంలో ఉన్న జెక్ సాహిత్యానికి గ్రహణం పట్టింది. కొందరు పండితులు దేశం వదలి వలస వెళ్లిపోయారు. అలా ప్రవాసం పాలయిన పండితుల నోళ్లలో జెక్ సాహిత్యం తల దాచుకోవలసి వచ్చింది. ప్రవాసంలో ఉండి జెక్ భాషా సేవ చేసిన వారిలో జాన్ అమోస్ కామెన్ స్కీ ప్రముఖుడు. విద్యా విధానాన్నీ, దివ్య జీవనాన్నీ వివరిస్తూ అతడు చేసిన రచనలు యూరప్ ఖండం అంతటా పేరు పొందాయి. అతని రచన లాబిరింత్ స్వేటా ఎరాజ్ (నెడ్) (1631) గద్య సాహిత్యానికి శిరోభూషణంగా భావించబడుతూంది. కాని 18 వ శతాబ్ది అంతానికి ఆస్ట్రియన్ ప్రభుత్వం చేసిన శాసనాల ఫలితంగా జెక్ భాష సాహిత్య భాషగా ఉపయోగపడడం నిలిచిపోయింది.

ఆస్ట్రియన్ ల నిరంకుశ చర్యలే జెక్ జాతీయులలో భాషాభిమానాన్ని రేకెత్తించి జెక్ సాహిత్య పునరుద్ధరణకు

కారణం అయ్యాయి. ఆ ఉద్యమంలో ముఖ్యపాత్రధారి జోసెఫ్ డోబ్రోవ్ స్కీ. అతడు జెక్ సాహిత్య భాషను పునరుద్ధరించి మార్గదర్శకుడయ్యాడు. అతడు గొప్ప భాషా తత్వవేత్త; చారిత్రకుడు; ప్రముఖ రచయిత. ఆ నాటి సాంఘిక రాజకీయ పరిణామాలు ఒక క్రొత్త తరం పాఠకులను సమాయత్తం చేశాయి. డోబ్రోవ్ స్కీ ప్రోత్సాహ ఫలితంగా రచనలు చేసిన ఆంటోవిన్ జొరా శ్లావ్ ఫ్రెచ్ మేజర్ జెక్ సాహిత్యంలో ప్రథమ మహాకవి అయ్యాడు.

అటు తరువాత 19 వ శతాబ్దంలో జెక్ సాహిత్యం కాలానికోద్యమం ప్రభావానికి లోనయింది. ప్రముఖ రచయితలు ఎందరో వివిధ రచనా ప్రక్రియలు చేపట్టారు. వారిలో జోసెఫ్ జెంగ్ మన్ (1773-1847) జాన్ మిల్టన్ వ్రాసిన పేరడైజ్ లాస్టుకు చేసిన అనువాదం (1811), 'జెక్-జర్మన్ మహా నిఘంటువు' (1835-39) ఆ ఉద్యమానికి దోహదం చేశాయి. అలాగే ఫ్రాంటిస్క్ పాలెస్కీ (1798-1876) తాత్త్విక గ్రంథరచయితగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. వాక్లావ్ హంకా అనే కవి మధ్య యుగాలలో రచించిన కవితల లిఖిత ప్రతులు కూడా పునరుద్ధరింపబడి పాఠకుల ఉత్సాహాన్ని ఇనుమడింప చేశాయి. అంత ప్రముఖులు కాకపోయినా మరికొందరు కవులు కూడా తమ రచనలతో జెక్ సాహిత్య సంప్రదాయాన్ని కొనసాగించగలిగారు. పద్యకావ్య రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందిన జోసెఫ్ కటెషన్ టైల్ జెక్ జాతీయ రచయిత. రూపక రచయితలలో వెన్సిస్లావ్ జరచెక్ (1828-1931) ప్రసిద్ధుడు. జాలియస్ జెయ్యర్ (1841-1901) పద్యకావ్య రచయితగానే కాక నవలా రచయితగా కూడా ప్రసిద్ధి పొందినవాడు.

మిగతా యూరప్ ఖండంలో లాగే జెక్ సాహిత్యంలో కూడా రొమాంటిక్ ఉద్యమం విజృంభించింది. జెక్ కవులలో సర్వ శ్రేష్ఠుడుగా భావింపబడే కారెల్ హైనెక్ మాచా వారికి నాయకుడు. 19 వ శతాబ్ది మధ్య కాలంలో ఈ రొమాంటిక్ ఉద్యమానికి ప్రతిఘటన ఏర్పడింది. రాజకీయ రచయిత కారెల్ హల్విస్ జోరోవ్ స్కీ, నవలారచయిత బోజేన నెయ్ కోవా - ఈ ఇద్దరూ దైనందిన సంఘటనలు ఇతివృత్తంగా స్వీకరించి ప్రాచీన సాహిత్య ధోరణి నుంచి జెక్ సాహిత్యాన్ని మరలించి క్రొత్త పుంతలు తొక్కించారు. మాచా రచించిన పురాణకావ్యం మూజ్ (Maj) పేరు మీదుగా ఏర్పడిన మూజ్ వర్గీయులు యూరప్ యన్ సాహిత్యం చేత ప్రభావితమైన నూతన జెక్ సాహిత్యసృష్టికి అంకురార్పణ

చేశారు. కెరాలినా స్వెట్లా అనే నవలా రచయిత, విటెజ్జిశ్లావ్ అనే కవి వారిలో ప్రముఖులు. ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ సాహిత్యాలనుంచి దిగుమతి అయిన అనేక అనువాద గ్రంథాలు 'జెక్ సాహిత్య చేతనను పశ్చిమయూరప్ ఖండ సాహిత్య చేతనకు సన్నిహితం చేయడానికి తోడ్పడ్డాయి. కాని కొన్ని చారిత్రక నవలలు దేశీ యేతివృత్తాల పట్ల కూడా పరితల ఆసక్తిని పెంపొందించాయి. ఓటకార్ బ్రెజీనా, పీటర్ బెజ్ రుక్ వంటి కవులు నూతన మార్గంలో ముక్త చృందస్సులలో కవితలు వెలయించారు. జెక్ సాహిత్యంలో వాస్తవికతా వాదాన్ని ప్రవేశపెట్టిన వారిలో జాన్ స్వేతప్లక్ మచ్చెర్ (1864) ప్రముఖుడు. అయితే 20 వ శతాబ్ది ఆరంభం నుంచి వాస్తవికతా వాదానికి ఆదరణ సన్న గిల్లింది. దానికి బదులుగా ఇంద్రియాతీత విషయాలు ఇతివృత్తంగా తీసుకొని చేసే రచనలు ఎక్కువగా వెలువడ సాగాయి. ఇలాంటి రచయితలలో ఒటాకర్ థీర్ (1881-1917), సిట్టర్ డైక్ మొదలైనవారు ప్రముఖులు. ఆధునిక నవలా రచయితలలో అన్నా మేరియా టిల్లోవా, కేరల్ శ్లావక్ వంటి వారు అగ్రేసరులు.

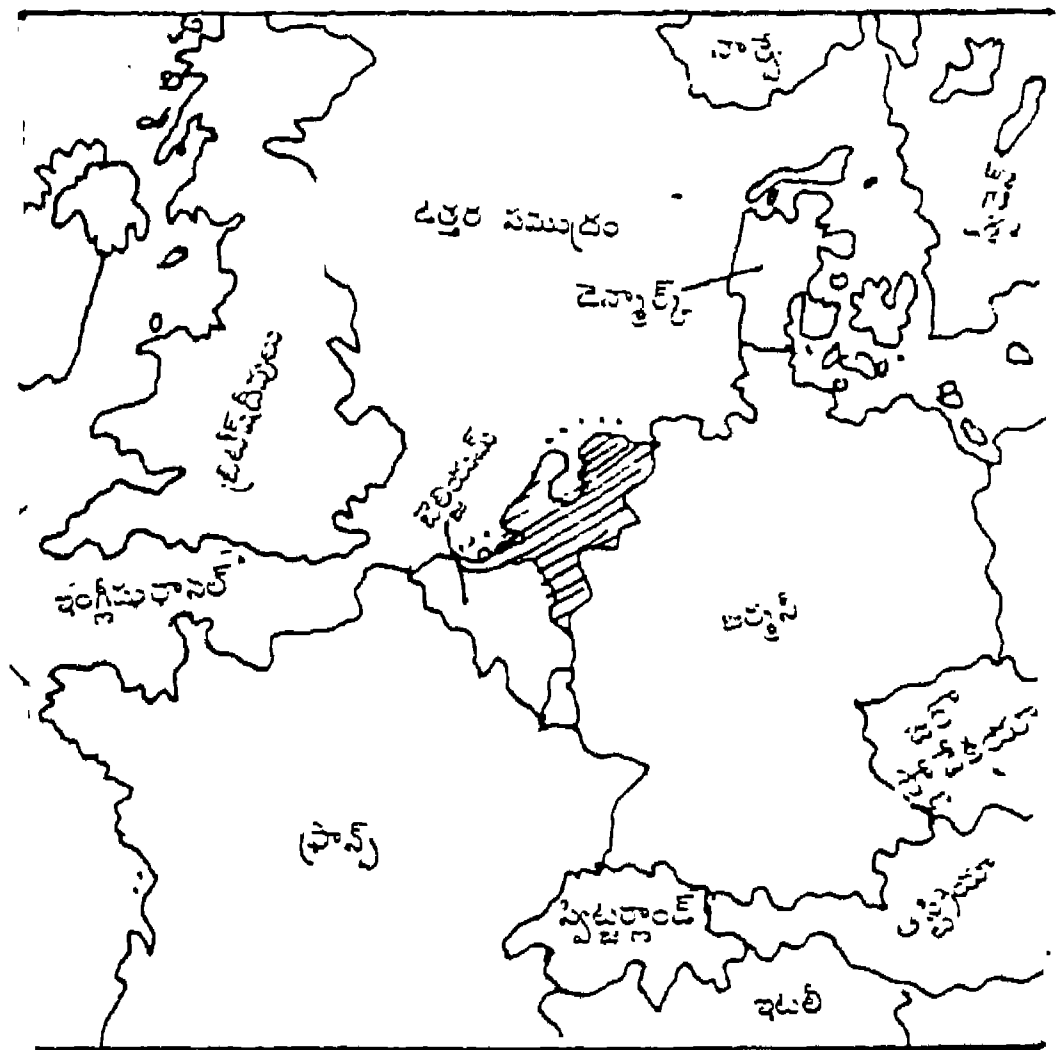
1918 లో జెకోస్లోవేకియా స్వతంత్ర రాజ్యం అయింది. దానితో జెక్ సాహిత్యం నూడు పువ్వులు, ఆరు కాయలుగా వర్ధిల్లసాగింది. గద్యసాహిత్యంలో ఉన్నత శిఖరాలు అందుకొన్న రచయితలు కార్ల్ చాపెక్, బ్లాడిస్లావ్ వంకూరా ప్రభృతులు. చాపెక్, ఫ్రాంటిసేక్ తాంగర్లు జెక్ రూపకాలకు కూడా స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి కల్పించారు. జెకోస్లోవ్ హసేక్ రచించిన *ది గుడ్ సోల్జర్ ష్వెజ్* (1920-23) అనే నవలా, 1930 నాటి దాని ఇంగ్లీష్ అనువాదం ఇప్పటికీ బహుళ ప్రచారంలో ఉండి పాఠకులను విశేషంగా ఆలరిస్తూనే ఉన్నాయి. 1918-45 మధ్యకాలంలో జెక్ గేయ కవిత బాగా శక్తి పుంజుకుని ఉదాత్త స్థాయిని అందుకొన్నది.

ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామం అనంతరం కమ్యూనిస్ట్ పాలన ఏర్పడి జెకోస్లోవేకియాలో స్వేచ్ఛా సాహిత్య ప్రవృత్తి అణగద్రొక్కుబడింది. సంఘ సత్యతను చాటే కవితలు మాత్రం అనుమతింపబడ్డాయి. వాటిలో కవిత్యం క్షీణింపసాగింది. 1970 ప్రాంతంలో మాత్రం కొంత సజీవ సాహిత్యం తల ఎత్తింది. లాడిస్లావ్ మ్నాచ్కో రచించిన 'ది టేస్ట్ ఆఫ్ పవర్' చెప్పకోదగిన రచన. దాని ఇంగ్లీష్ అనువాదం కూడా 1967 లో వెలువడింది. అనంతర కవులలో మిలాన్ కుందేరా, వ్లాడిమిర్ పారల్, జిరిమెడెక్లు ప్రసిద్ధులు.

జె.మా.ప్ర.

డచ్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబంలో జర్మానిక్ వర్గంలోని పశ్చిమ శాఖకు చెందింది డచ్ భాష. నెదర్లాండ్స్కు వచ్చిన తొలిజాతులలో ఫ్రీజియన్లు మాత్రమే అక్కడ స్థిరపడ్డారు. 8 వ శతాబ్దం

నెదర్లాండ్స్

నుంచి వారు ప్రత్యేక భాషా సాహిత్యాలను రూపొందించుకున్నారు. శాక్సన్లు, ఫ్రాన్స్ దేశీయులు 3 వ, 9 వ శతాబ్దాల మధ్య కాలంలో నెదర్లాండ్స్లోని కొన్ని భాగాలలో వలస రాజ్యాలను స్థాపించుకున్నారు. అందుచేత దక్షిణాన ఫ్రాన్స్ సంస్కృతి, మిగిలిన ప్రదేశాల్లో శాక్సన్, ఫ్రాన్స్ మిశ్రమ భాషా సంస్కృతి నెలకొన్నాయి. నాగరకులైన ఫ్రాన్స్ దేశీయుల ఆధిపత్యంలో దక్షిణ నెదర్లాండ్ ఉత్తర నెదర్లాండ్ కంటే ముందుగానే సాహిత్యభాషను సృష్టించుకోగలిగింది. ప్రాచ్య, మధ్య, పశ్చిమ ప్రాంతాల మాండలికాలలో ఉన్న అంతరం వల్ల అక్కడ అభివృద్ధి అంత వేగంగా జరుగలేదు. మధ్యయుగ ప్రారంభంలో విద్వాంసులు మొదట 'లాటిన్' భాషను, తరువాత ఫ్రెంచ్ భాషను అభిమానించడంతో దేశీయ భాష గాఢలుగా, జానపదుల పాటలుగా మాత్రమే మిగిలి అక్షరబద్ధం కాకుండా పోయింది. 10 వ శతాబ్దం నాటి వాక్ టెన్డాంక్ స్పామ్ ఫ్రాగ్మెంట్స్ అనే గ్రంథాన్నే ప్రాచీన డచ్ భాషకు తొలి ఉదాహరణగా గ్రహించవచ్చు. డచ్ భాష హోలండ్లో అధికభాగంలోను, ఉత్తర ఫ్రాన్స్లోని కొన్ని జిల్లాలలోను ప్రజలకు మాతృభాషగా ఉంది. అఫ్రికాలో బోయర్లు మాట్లాడే 'ఆఫ్రికాన్స్' భాష కూడా

ఈ డచ్ నుంచే పుట్టింది. ఇది చాలావరకు డచ్ తో సాన్నిహిత్యం కలిగి ఉంది. మొదట డచ్ భాషలో ఒక మాండలికమైన ఫ్లెమింగ్ 1200 ప్రాంతంలో స్వతంత్ర భాషగా రూపొంది స్వయంప్రతిపత్తిని ఆర్జించుకుంది.

ప్రాచీన కాలంలో రైన్ నదీ పరిసర ప్రాంతాలలో వాడుకలో ఉన్న జర్మానిక్ భాషా మాండలికాలు కొన్ని క్రమంగా కలసిపోయి సామాన్య భాషగా రూపుదిద్దుకొన్నాయనీ, అదే ప్రాచీన డచ్ భాష అనీ భాషా తత్వవేత్తల అభిప్రాయం. ఈ ప్రాచీన భాషలో ఎలాంటి సారస్వతం లభించడం లేదు. ఈ ప్రాచీన డచ్ భాష కాలక్రమేణ వికృతించింది, 1100 నాటికి మధ్యయుగపు డచ్ భాషగా పరిణమించింది. 16 వ శతాబ్దం దాకా ఈ భాష వ్యాప్తిలో ఉంది. కాని ఆ శతాబ్దంలో యూరప్ లో జరిగిన రాజకీయ విపర్యయాల ప్రభావంతో ఫ్లాండర్స్ రాష్ట్రవాసులు అనేకమంది నెదర్లాండ్ కు వలస వచ్చారు. ఈ రెండు సంస్కృతుల సమ్మేళనం వల్ల నేటి నవ్య డచ్ భాష రూపొందింది. వ్యావహారిక రూపంలో డచ్ భాషకు నెదర్లాండ్ లో మాండలికాలు ఉన్నప్పటికీ వీటి కన్నిటికీ సాహిత్యభాష మాత్రం ఒక్కటే! అందు చేతనే గ్రాంథికభాషకూ, వ్యావహారిక భాషకూ భేదం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. మిగతా పశ్చిమ యూరప్ యన్ భాషలలాగే డచ్ భాషను కూడా రోమన్ లిపిలోనే వ్రాస్తున్నారు.

సాహిత్యం : డచ్ సాహిత్యానికి మొట్టమొదట రూపు దిద్దిన వారు డచ్ జమీందారులు. 12 వ శతాబ్దంలో అక్కడక్కడ కొందరు శ్రీమంతులు ఉబుసుపోక కోసం తమ మాతృభాషలో గ్రంథరచన చేయడానికి పూను కోడంతో ఈ సాహిత్యంలో తొలిరచనలు వెలువడ్డాయి. ఆ కాలంలో విద్యావంతులు లాటిన్ భాషనే ఆదరించి, దేశీయ భాషలను నిరసిస్తూ ఉండడం వల్ల తొలి రచనలకు ఎక్కువ వ్యాప్తి చేకూరలేదు. అట్టి దేశీయ భాషా రచనలలో 12 వ శతాబ్దంలో హెయన్ రిక్ వాన్ వెల్లిక అనే సంపన్నుడు వ్రాసిన రచనలే మనకు లభించినంతలో తొలిరచనలు! ఈయన లాటిన్ భాషనుండి సెయింట్ సెర్వేషియస్ జీవిత గాథను అనువదించడమే కాక, కొన్ని ఫ్రెంచ్ గ్రంథాలను కూడా అనువదించాడు. ఇతని శృంగార గీతాలు కొన్ని భావ సౌకుమార్యానికి ప్రశంస లంది, యూరప్ లోని వివిధ భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి. ఇతని రచనలన్నీ మతాశయాలకు అనుగుణంగానే సాగాయి. ఇతనిని అనుసరించి అనంతర కవులు కొందరు మధ్య యుగపు డచ్ భాషలో కొన్ని కావ్యాలు వ్రాశారు.

13 వ, 14 వ శతాబ్దాలలో డచ్ భాషలో వచ్చిన పుస్తకాల మీద ఫ్రెంచ్ భాషా ప్రభావం బాగా కనిపిస్తుంది. ఈ శతాబ్దాలలో సాంఘిక జీవనంలో వచ్చిన మార్పులను జాకోబ్ వాన్ మేర్లంట్ రచనలు విశదం చేస్తున్నాయి. తరువాత చాలాకాలం వరకూ డచ్ భాషలో నిలచి ఉన్న 'ఆత్మ ప్రబోధక' సాహిత్యానికి ప్రాతిపదికలు మేర్లంట్ రచనలలోనే కనిపిస్తాయి. మధ్యయుగాలలో మార్మిక కవిత్వం విస్తృతంగా ఆదరించ బడింది. ఇది పద్యరూపంగానూ, గద్యరూపంగానూ కూడా మంచి ప్రచారం సాధించింది. ఈ విధానంలో హాడెవిచ్ (Hadewijch) అనే కవయిత్రి విఖ్యాతి గడించింది. ఈమె రచనలు అనంతర కవులపై గొప్ప ప్రభావాన్ని చూపాయి. అలాంటి వారిలో ప్రముఖుడు జాన్ వాన్ రైస్ బ్రౌయెక్. ఇతడు జర్మన్ మార్మిక కవితా నిపుణుడైన మీస్టర్ ఈకెహార్ట్ శిష్యుడు. ఇతడు అనేక రచనలు చేశాడు. సామాన్య మానవుణ్ణి ప్రబోధించేందుకు తేలికభాషలో బైబిల్ కథలు, గాథలు, ఉపకథలూ ఇతడు వ్రాశాడు. 14 వ శతాబ్దంలో వెలువడ్డ అఫీషియమ్ స్టెల్లా అనే లాటిన్ భాషా నాటకమే డచ్ నాటకాల్లో మొదటిది అని భావిస్తున్నారు. 15 వ శతాబ్దంలో నాటక రచనలో నాటి వ్యాపారవేత్తలైన జమీందారులు చెప్పకోదగ్గవారు. వారు మధ్యయుగ చరిత్రను ప్రతిబింబిస్తూ అనేక నాటకాలు రచించారు.

16 వ శతాబ్దంలో యూరప్ లో జరిగిన సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనం ఇటలీ నుంచి ఫ్రాన్స్ ద్వారా నెదర్లాండ్ చేరుకుంది. ల్యూకాస్ డి హీరె మత కల్లోలం వల్ల దక్షిణాది కేథలిక్ ప్రాంతం నుంచి పారిపోయి, ఉత్తరానికి చేరుకొన్నాడు. ఇలాంటి వారి రచనలలో మార్పు స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఈ రోజులలో వచ్చిన పద్యా లలోను, దేశీయభాషా రచనలలోను, డచ్ వ్యాకరణాది వివిధ ప్రక్రియలలోను అవ్యవస్థ, అస్తిమితత స్పష్టంగా గోచరిస్తున్నాయి. కళా కారుడు, కవి అయిన కార్ ల్ వాన్ మాండెర్ డచ్ లో ఉత్తమ గద్యానికి ఒరవడి పెట్టాడు. ఒక శతాబ్దం దాకా ఈ గద్యం యూరప్ లో మంచిపేరు పొందింది. తరువాత కూర్నెహార్డ్, అతని అనుయాయులు బైబిల్ ను డచ్ భాషలోకి అనువదించి (1637) ప్రామాణిక డచ్ గద్యానికి పునాదులు వేశారు.

15 వ శతాబ్దంలో దేశాన్ని బర్గండ్ రాజులు జయించడంతో డచ్ సారస్వతానికి ఆదరణ సన్నగిల్లింది. పునరుజ్జీవన యుగంలో యూరప్ లో పాటు హోలండ్ లో కూడా మార్పులు వచ్చాయి. అయినా డచ్ సారస్వతంలో మాత్రం సంపూర్ణాభివృద్ధి కనిపించలేదు.

అందుకు కారణం ఉత్తమశ్రేణి రచయితలు పేరు ప్రఖ్యాతుల కోసం లాటిన్ భాషను ఆశ్రయించడమే. 17 వ శతాబ్దం దాకా డచ్ సాహిత్యం ఒక మారుమూల అణగి ఉండిపోయింది.

నెదర్లాండ్ లో 80 ఏళ్ళ పాటు యుద్ధం (1568-1648) సాగింది. ఆ యుద్ధకాలంలోనూ, అటు తరువాత స్పెయిన్ అధీనంలోని దక్షిణ నెదర్లాండ్ సైన్యం నుంచి ఎందరో కళాకారులూ, మేధావులూ, పెట్టుబడిదారులూ పారిపోయి హాలండ్ చేరుకున్నారు. ఇది హాలండ్ లో స్వర్ణయుగానికి నాంది పలికింది. ఈ యుగ రచయితలలో ప్రథముడు, ప్రముఖుడు స్పీఘెల్. ప్రాత క్రొత్త సంప్రదాయాల మేలు కలయికతో పండిత పామర రంజకంగా ఇతడు రచనలు చేశాడు. ఇతని న్యూ జార్లేడ్ కెన్స్ (నూతన వర్ణగీతాలు), లీడెన్ ఆఫై వాడెర్ ఆక్స్ (ప్రార్థన గీతాలు) మధ్య యుగ సంప్రదాయాలను, పునర్వికాస శైలిలో ప్రతిధ్వనింప జేశాయి. 1584 లో ఇతడు కూర్చిన 'డచ్ సాహిత్యం పై సంవాదం' అనే గ్రంథం హెర్ట్ స్పీఘెల్ తాత్త్విక లక్షణాలను సంతరించుకొన్న మొట్టమొదటి ఉత్తమరచన. అనంతర కాలపు రచనలలో మానవతా వాదం డచ్ సాహిత్యంలో చోటు చేసుకుంది. డేనియల్ హియిన్ సియుస్ ఈ రకం రచయితలలో ప్రముఖుడు. కవి, నాటక రచయిత, కళాకారుడు, గెర్ బ్రాండ్ ఆడ్రియేన్ ఘాన్ బ్రెడెర్ అనే డచ్ రచయిత తన రచనా సామగ్రిని సామాన్య మానవుని జీవితం నుంచి ఎన్నుకునేవాడు. భావ వ్యక్తికరణకు జానపదగేయ రూపం, ప్రహసనం, సుఖాంత నాటకాలు ఎన్నుకొని చక్కని రచనలు చేశాడు.

17 వ శతాబ్దం తొలి పాదంలో పీటర్ కార్నిలిఘస్ హూఫ్ట్ (1581-1647), గెర్బ్రాండ్ ఆడ్రియేన్ ఘాన్ బ్రెడెర్ అనే ఇద్దరు రచయితలు దేశభాషోద్ధరణకు దీక్ష పూని సుమధురమైన శైలిలో గేయాలనూ, నాటకాలనూ వెలువరించారు. శైలి సాభాగ్యంలో వారికి సాటి వచ్చే డచ్ రచయితలు మరెవ్వరూ లేరని తద్జ్జల అభిప్రాయం. వీరిని అనుసరించి ఆ శతాబ్దం ప్రథమ పాదాంతంలో పేరు పొందిన రచయిత జూస్ట్ వన్ డిన్ వాండెల్ (1587-1679). ఇతడు డచ్ కవి సార్వభౌముడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. పద్యకావ్యాలూ, గేయాలూ, నాటకాలూ, అధిక్షేపకావ్యాలూ అనేకం ఇతడు రచించాడు. ఇతని కవితా ప్రాగల్భ్యం నాటకాలలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది. అన్నిట్లోనూ లూసిఫర్ ఉత్తమోత్తమం అయింది.

భగవంతుణ్ణి ధిక్కరించి తిరుగుబాటు చేసి, విఫలమైన దేవగణాల గాథను చిత్రించిన విషాదాంత నాటకం ఇది. నేటికీ డచ్ నాటకరంగం మీద ఈ నాటకం ప్రముఖ స్థానం వహిస్తోంది. వాండెల్ కవితాశైలి అలంకారభరితం అయినప్పటికీ పదాడంబరం లేని లాలి త్యానికి పేరెన్నిక కన్నది. ఎందరో డచ్ రచయితలు అతనిని అనుకరించడానికి ప్రయత్నించారు. కాని వారిలో ఎవ్వరూ కృతకృత్యులు కాలేదు. ఈ రోజులలోనే ఎందరో రచయితలు భక్తిభావంతో మత సంబంధమైన పద్య కవితాన్ని వెలువరించారు.

వాండెల్ తరువాత కొంత కాలందాకా డచ్ సాహిత్యంలో గొప్ప పేరు ప్రతిష్ఠలు పొందిన కవులు లేరు. 18 వ శతాబ్దంలో సృజనాత్మక రచయితల కన్నా అనువాదకులే ప్రబలంగా కనిపిస్తున్నారు. ఈ శతాబ్దంలో వచ్చిన రచనలలో పేరు ప్రఖ్యాతులు పొందిన ఇతర రచయితల గ్రంథాలకు నీరస అనుకరణే ఎక్కువ. కాని, ఈ యుగంలో విమర్శనాత్మక రచనకూ, అధిక్షేపకావ్య రచనకూ కొంత పుష్టి చేకూరింది. రచనా విధానంలో కూడా సుదీర్ఘ ప్రసంగాలు, అనవసర పదాడంబరం చోటు చేసుకున్నాయి. కవయిత్రి, వ్యాసరచయిత్రి అయిన బెట్టె వుల్ఫ్, ఆగ్నేడెకెన్ కలసి డె హీస్టర్ వాన్ మెజు ఫ్రౌసారా బర్గి హోర్ట్ (సారాబర్గిహోర్ట్ కన్యాచరిత్ర) అనే నవల వ్రాశారు. ఇది సునిశితమైన హాస్యానికి, వాస్తవిక చిత్రణకీ పేరుపొందింది. ఈ శతాబ్దాంతానికి చాలా మంది కవులు నూతన సాంప్రదాయక వాదానికి ఎదురు తిరిగారు. 1830 ప్రాంతంలో సారస్వతిక పునరుద్ధరణకు అంకురార్పణ జరిగింది.

19 వ శతాబ్దంలో వచ్చిన జేకబ్ గీల్ వ్యాసాలు భాషాతత్త్వశాస్త్రాల విమర్శ విధానంలో డచ్ సారస్వతానికి ఒక నూతన ప్రమాణాన్ని నెలకొల్పాయి. హాస్యరస మొలికించే అధిక్షేప రచనలకు పేరు పొందినవాడు 'ముల్తాతులీ' అనే కలం పేరుతో వ్రాసిన ఎడ్వర్ట్ డావెస్ డెక్కర్. డచ్ ఈస్ట్ ఇండిస్ లో చేస్తున్న దారుణ కృత్యాలను సునిశిత హాస్యధోరణిలో ఇతడు విమర్శించాడు. ఇతని సమకాలికులైన పట్ జీటర్ (1808 - 1875), బుస్కెన్ హూట్ అనేవారు ది గైడ్ (మార్గదర్శి) అనే సారస్వత మాసపత్రికను స్థాపించి, ఆ యుగంలో వచ్చిన గ్రంథాలను, రస వివేచన దృష్టితో విమర్శించి భాషా సేవ చేశారు. ఈ విమర్శకులు చూపిన మార్గాన్ని అనుసరించిన యువకులు తరువాత 1880 ప్రాంతంలో

ఆరంభమైన పునరుజ్జీవనోద్యమానికి నాయకులయ్యారు. వీరిలో విల్లెమ్ క్లాస్ (1859-1938), ఆల్ బర్ట్ వెర్వే (1865-1937) మొదలైనవారు ప్రముఖులు. వీరు నవీగెడ్ (నవ మార్గదర్శి) అనే మాస పత్రికను స్థాపించి దాని ద్వారా ఒక నూతన సంప్రదాయాన్ని ప్రచారంలోకి తెచ్చారు. కావ్య పరమోద్దేశం రసానుభూతి మాత్రమే అన్నది వీరి సిద్ధాంతం. తమ శైలికి వీరు 'వర్డ్ ఆర్ట్' (పదాత్మక కళ) అని పేరుపెట్టుకున్నారు. పదానికి భావాన్ని స్పష్టంగా చెప్పే సామర్థ్యం ఉండాలనీ, అలాంటి సరి అయిన పదం లేకుంటే మరో క్రొత్త పదాన్ని కల్పించుకోవాలనీ వీరు వాదించారు. వీరు అనేక క్రొత్తపదాలను సృష్టించి వాడుకలోకి తెచ్చారు. అందువల్ల భాషలో కొంత కృతకత్వం ఏర్పడినమాట నిజమే అయినా ఈ రచయితల కృషివల్ల డచ్ భాషా సారస్వతాలు పరిపుష్టం అయ్యాయి.

1880 తరువాత డచ్ సారస్వత రంగంలో వివిధ వాదాలు తలెత్తాయి. ఒక దశాబ్దంలో వ్యాప్తిపొందిన కవితా సంప్రదాయం మరు దశాబ్దానికే అంతరించి, దాని స్థానంలో మరో సంప్రదాయం చోటుచేసుకో సాగింది. అంతే కాక ఏక కాలంలో వివిధ వాదాలు వ్యాప్తి చెంది సాహిత్య క్షేత్రంలో అరాజకత ఏర్పడింది. అయితే కాలం గడచిన కొద్దీ ఈ విభిన్న వాదాల లోని వైరుధ్యం సమసిపోయి, అన్నీ సారస్వత వికాసానికి సంపూర్ణ దోహదకారులే అన్న భావం ఏర్పడింది.

నవ్య కవులలో మిగిలిన దేశాలలో లాగే డచ్ దేశంలో కూడా ఒక ప్రత్యేక లక్షణం కనిపించింది. పరిసరాల మీద కలిగిన అసంతృప్తి వీరి రచనలలో అడుగుగునా గోచరించింది.

1932 లో మెన్నోటేర్బూల్, ఎడ్గార్డు పెర్రాన్ మొదలైన సాహిత్యోద్యమ కారులు ఫోరమ్ అనే సాహితీ పత్రికను స్థాపించి దానిలో ఉత్తమ రచనలు ప్రచురించారు. నాజీల దురాక్రమణతో డచ్ సాహిత్య ప్రగతి కొంత కుంటుబడింది. యుద్ధానంతరం వచ్చిన నవలలు నాజీల అక్రమణ అనుభవాలను అనేక రీతులుగా వర్ణించాయి.

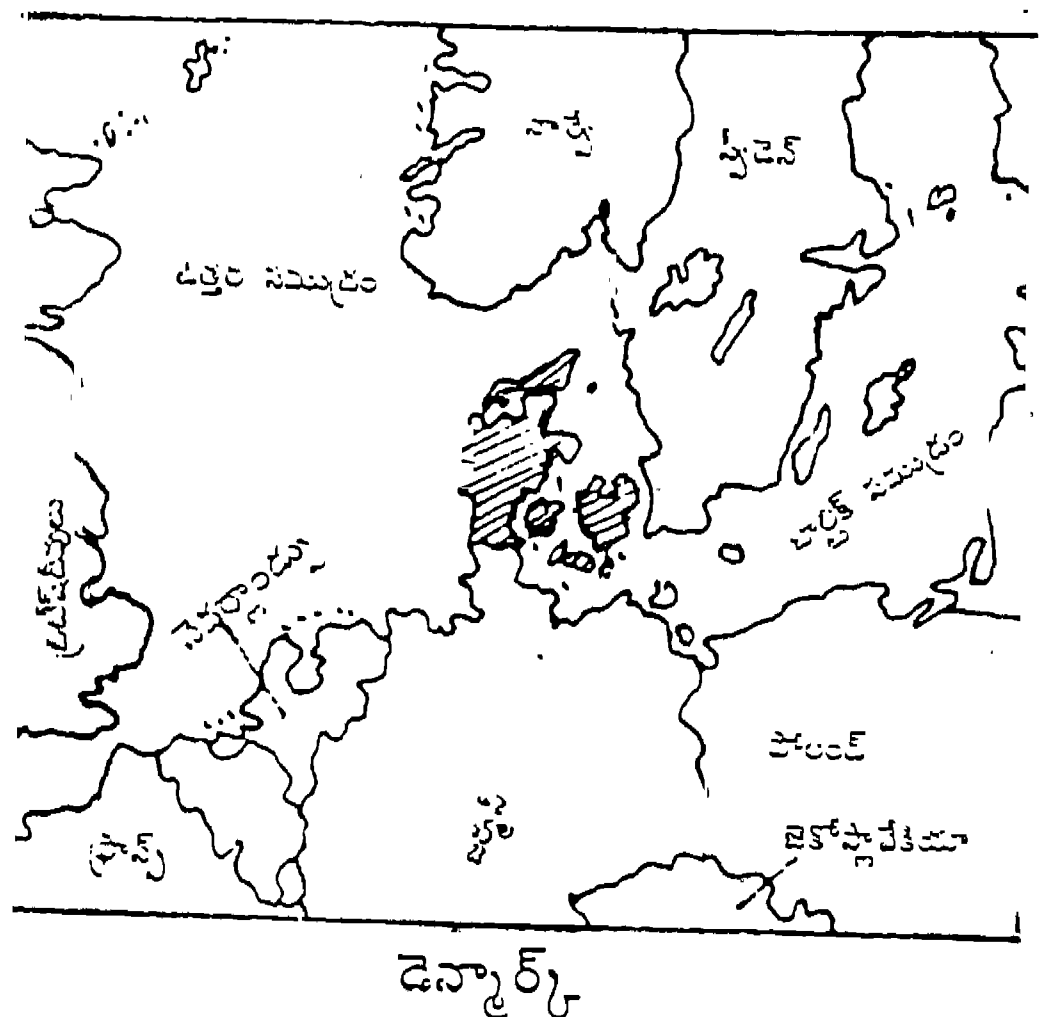
డచ్ సాహిత్యం ప్రాచీనకాలం నుంచి వివిధ సాంస్కృతిక సాహిత్యరంగాలలో పరిణతి సాధిస్తూ వచ్చింది. మధ్యయుగంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్యపు ప్రభావానికి, వాండెల్ కాలంలో గ్రీక్, లాటిన్ సాహిత్యాల ప్రభావానికి అది లోనయింది. 1860 నుంచి, డచ్ దేశానికి ప్రపంచంలోని వివిధ దూర దేశాలతో సాన్నిహిత్యం

ఏర్పడింది. ఆ వివిధ సంస్కృతులలోని ఉత్తమ అంశాలను స్వీకరించి, జీర్ణించుకొని డచ్ సాహిత్యం పరిపుష్టం అవుతూ వచ్చింది. 20 వ శతాబ్దంలోని తొలి దశాబ్దాలలో నెస్సియో (జె.హెచ్.ఎఫ్. గ్రోమ్లోకు కలంపేరు), నవీన కాలానికతావాది ఆర్థర్ వాన్ షెండెల్, నిరాశావాది జె.జె. స్లామర్ హోప్లు డచ్ సాహిత్యాన్ని మరింత ముందుకు తీసికొని పోయారు. ఈ కాలంలో ప్రముఖ డచ్ కవులు జాన్ హెనిక్ లియోపోల్డ్, ఏ. రోలండ్ హోల్ట్స్, హెనిక్ మార్స్మన్, జె.సి. బ్లామ్, మార్టిన్స్ నియోప్లు. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్యకాలంలో మెన్నోటేర్ బ్రాక్, ఎడ్గార్డు పెర్రాన్లు తమ విమర్శక వ్యాసాల ద్వారా ప్రసిద్ధి పొందారు. ఈ శతాబ్ది మధ్య భాగంలో డచ్ సాహిత్య రంగంలో అత్యంత ప్రముఖులుగా ఉన్నవారు. సైమన్ వెస్ట్ డిజ్క్ అనే ప్రముఖ నవలా రచయిత, గెరిట్ ఆక్టేబెర్క్ అనే మౌలిక కవి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతర కాలంలో గంభీరమైన రచయిత విలెమ్ ఫ్రెడెరిక్ హెర్మన్స్, అరాజకతావాది హేరీయు లిష్, అంతర్దృష్టి గల జెరార్డ్ రవే చెప్పకోదగిన వచన రచయితలు. కవులలో లూసె బెర్ట్ (ఎల్.ఎ. స్వాన్స్ విజ్క్కు కలంపేరు), గెరిట్ కవ్వెనార్, రుట్ గెర్ కోస్లాండ్, జె. బెర్నెలెఫ్ మొదలైన వారు ప్రధానులు.

జె.ఇ.షాప్. (చిం.వెం)

డేనిష్ భాష - సాహిత్యం

భాష : డెన్మార్క్ దేశంలో ప్రస్తుతం అధికార భాషగా ఉన్న డేనిష్ (డాన్స్)భాష ఉత్తర జర్మానిక్ భాషా వర్గంలోని తూర్పు స్కాండినేవీయన్ శాఖకు చెందింది. తనకు సన్నిహితమైన ఇతర

స్కాండినేవియన్ భాషల నుంచి సుమారు క్రీ.శ. 1000 ప్రాంతంలో డేనిష్ భాష వేరు కావడం ఆరంభమైంది. అతి ప్రాచీనమైన రూనిక్ లిపిలో చెక్కిన శాసనాలు సుమారు 250-800 మధ్య కాలానికి చెందినవి జట్లండ్ నుంచి దక్షిణ స్వీడన్ దాకా కనిపిస్తున్నాయి. లభించినంతలో అత్యంత ప్రాచీనమైన వ్రాతప్రతి 13 వ శతాబ్దం నాటిది.

మూల స్కాండినేవియన్ భాషతో పోల్చితే డేనిష్ భాష చాలా ఎక్కువ మార్పు చెందినట్లు స్పష్టం అవుతుంది. మధ్య యుగాలలో అది విభక్తి వ్యవస్థను పూర్తిగా కోల్పోయింది. హాన్సియాటిక్ లీగ్ వర్తకులతోడి సంబంధం వల్ల ఎన్నో 'లో'జర్మన్ పదాలూ, ఉపసర్గలూ, ప్రత్యయాలూ డేనిష్ భాషలో ప్రవేశించాయి. ఆధునిక డేనిష్ భాషలో రెండే విభక్తులు: ప్రథమా, చతుర్థి; రెండే లింగాలు: సామాన్యలింగం, నపుంసక లింగం. డేనిష్ భాషలో ఒకప్పుడు ఒక స్వర భేదంగా మాత్రమే ఉన్న ఒక ధ్వని ప్రస్తుతం 'కంఠ్యస్థిరం' (glottal stop)గా పరిణమించింది.

స్కాండినేవియామీదా, ఐస్లాండ్మీదా రాజకీయంగా డెన్మార్క్ దేశం అధికారం చలాయించడంవల్ల డేనిష్ భాష ప్రభావం స్వీడిష్, ఐస్లాండ్స్ భాషలమీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. సంస్కరణోద్యమం మొదలు 19 వ శతాబ్దం వరకూ డేనిష్ భాష నార్వేలో అధికార భాషగా ఉండేది.

సాహిత్యం : డేనిష్ సాహిత్యానికి తొలి సాక్ష్యాలు 800-1100 మధ్య కాలం నాటి రూనిక్ లిపిలో కనిపించే శాసనాలలో లభిస్తున్నాయి. 12 వ శతాబ్దంలో దేశంలో క్రైస్తవమతం ప్రచారం కావడంతో లాటిన్ భాషా ప్రాచుర్యం పెరిగి, అదే ప్రధాన సాహిత్య భాషగా ఏర్పడి, 1536 నాటి ప్రాటెస్టెంట్ సంస్కరణోద్యమం వరకూ అలాగే కొనసాగింది. తరువాత మాతృభాషలోనే సాహిత్యం వెలువడాలనే ఉద్యమం 16 వ శతాబ్దంలో ఆరంభమైంది. యూరపియన్ సాహిత్య పునరుజ్జీవనోద్యమం 17 వ శతాబ్దం నాటికి గాని డెన్మార్క్ కు వ్యాపించలేదు. ఆ ఉద్యమ ఫలితంగా శిష్టసాహిత్య రూపాలనే ఆదరించడం, శాస్త్రపరిశోధన, పాండిత్యం పెంపొందడం జరిగింది. పుట్టుకచేత నార్వీజియన్ లైన లుడ్విగ్ బోల్ బెర్గ్, యోహాన్ హెర్మన్ వెసెల్ అనే సుప్రసిద్ధ రచయితల ప్రభావంవల్ల 18 వ శతాబ్దంలో ఆధునిక డేనిష్ సాహిత్య సృష్టికి అంకురార్పణ జరిగింది. 19 వ శతాబ్ది

నాటి కాల్యునికోద్యమానికి ఆడమ్ ఓహ్లాన్ ప్లేగర్ నాయకత్వం వహించాడు. 1870 ప్రాంతంలో జార్జ్ బ్రాండిస్ 'ప్రకృతి సిద్ధవాదం' (Naturalism) ప్రారంభించాడు. ఈ వాదం ప్రభావం ఆగస్ట్ స్ట్రిండ్ బెర్గ్, హెనిక్ ఇబ్సెన్ మొదలైన స్కాండినేవియన్ రచయితలమీద కూడా కనిపించింది.

13 వ శతాబ్దానికి ముందు డేనిష్ భాషకు రూనిక్ లిపిని వాడేవారు. 1300 నుంచి లాటిన్ లిపి వాడుకలోకి వచ్చింది. ఆ లిపిలో మొట్టమొదట న్యాయశాస్త్రగ్రంథాలు మూడు వెలువడ్డాయి. ఈ మూడూ వేరువేరు మాండలిక భాషలలో ఉండడం వల్ల అప్పటికి ఇంకా ఒక జాతీయ సాహిత్యభాష రూపొందలేదని భావించవచ్చును. క్రైస్తవ మత స్వీకరణ (1200) తోనే డెన్మార్క్ కి పశ్చిమ యూరపియన్ సాహిత్యంతో పరిచయం లభించింది. యూరప్ లోని ప్రజానీకంలో సర్వ సామాన్యంగా వ్యాపించి ఉన్న కొన్ని పౌరాణిక గాథలు లాటిన్ నుంచి 14 వ శతాబ్దంలో డేనిష్ భాషలోకి అనువదించబడ్డాయి. ఈ యుగంలో వెలువడిన సాహిత్యంలో జానపద గేయ సంకలనాలదే ప్రథమస్థానం. ఆండర్స్ సోరెన్సన్ లేడెర్ 1881 లో 100 జానపద గేయాలతో ఒక సంకలనం కూర్చాడు.

16 వ శతాబ్దంలో డేనిష్ సాహిత్యంలో మానవతా వాదం ప్రాబల్యం వహించింది. దీనిని అవలంబించిన రచయితలలో క్రిస్టియర్ల్ పీడార్ సేన్ (1554) సుప్రసిద్ధుడు. ఇతడే మొదటిసారిగా బైబిల్ ను పూర్తిగా డేనిష్ భాషలోకి అనువదించాడు. ఈ శతాబ్దంలో వచ్చిన తొక్కిక సాహిత్యంలో హెమ్మర్ పీగర్ (1555) వ్రాసిన జర్మన్ కావ్యానువాదం ఒకటి పరిగణించదగింది. పునరుజ్జీవనోద్యమ కాలంలో తక్కిన ఇతర యూరపియన్ సాహిత్యాలతో పాటు డేనిష్ సాహిత్యంలోనూ నూతన చైతన్యం గోచరించింది. ఆనాటి కవులలో థామస్ కింగ్ (1634-1703) అనే ప్రార్థనాగీత రచయిత ప్రముఖుడు. గద్య గ్రంథాలలో కూడా అనేక ప్రముఖ రచనలు ఆనాడు వెలువడ్డాయి. భాషాశాస్త్రంలోను, భాషాచరిత్రలోను కృషిచేసిన ఓల్ వరన్, హెని పొంట్ ప్రిడాన్, పీడర్ సైన్ లు ప్రత్యేకంగా పేర్కొనదగినవారు. ఆ యుగంలో జన్మించిన రచయిత్రులలో లియోనారా క్రిస్టినాపుల్ ఫెల్ట్, బ్రిజిటీ తోట్ లు ప్రసిద్ధి పొందారు. వీరిలో మొదటి ఆమె తన 20 ఏళ్ల జైలు జీవితాన్ని గురించి రాళ్లు కరిగే రీతిగా వర్ణించింది. రెండవ ఆమె 'సెనెకా' లాటిన్ రచనలను డేనిష్ భాషలోకి అనువదించింది.

18 వ శతాబ్ది పూర్వార్థంలో జన్మించిన కవులలో లడ్విక్ హోల్ బెర్గ్ (1684-1754) ప్రముఖుడు. ఇతడు డేనిష్ సాహిత్య పితామహుడుగా ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. అనేక ప్రహసనాలను, 34 సుఖాంత నాటకాలను, పెక్కు నవలలను రచించి ఇతడు డేనిష్ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేశాడు. ఇతని తరువాత ఆయుగంలో పేర్కొనదగినవాడు క్లోప్ స్టాక్. జర్మన్ సాహిత్యంలోని మేలిగుణా లన్నిటినీ డేనిష్ సాహిత్యానికి అలవరచడానికి ఇతడు ఎంతో కృషి చేశాడు.

1801-1864 మధ్య కాలం డేనిష్ సాహిత్య చరిత్రలో స్వర్ణయుగం. క్రైస్తవమత నిష్ఠ, జాతీయతా భావం, మానవ ప్రేమ - ఈ మూడూ కాల्పనిక వాదంతో సమ్మిళితాలై డేనిష్ సాహిత్యాన్ని ఉచ్చ స్థితికి కొనిపోయిన కాలం అది. ఆడెమ్ ఓక్లేమ్, ప్లేగర్ నికొలాయ్ ఫ్రెడెరిక్, సెవెరిన్ గ్రండ్విగ్ అనే మహాకవులు ఆ కాలంలో తక్కిన రచయితలకు మార్గదర్శకు లయారు. వివిధ రచనా ప్రక్రియలలో డేనిష్ సారస్వతంలో నూతన మార్గాలను ప్రదర్శించిన ధీశాలి ఓక్లేమ్ ప్లేగర్. జాతీయ భావనను పరిపుష్టం చేయడానికి తన రచనల ద్వారా నిరంతరం కృషి చేసి సఫలీకృతుడైనవాడు గ్రండ్విగ్. ఆ యుగంలోనే నవ్యవాస్తవికతా వాదానికి కూడా డెన్మార్క్లో ప్రాపకం లభించింది. దీనిని అవలంబించిన రచయితలలో పాల్ మార్టిన్ మెల్లర్, జూట్ స్టీన్, స్టీన్ వెన్ బ్లిచర్ అనే నవలా రచయితలు, థాన్ సీన్ జిల్లెకుబర్గ్ ఎ హరెన్ స్వర్డ్ అనే కథానికా రచయిత ముఖ్యంగా పేర్కొనదగినవారు. ఆ నాడు ఆవిర్భవించిన నాటక రచయితలలో యోహాన్ లడ్విక్ హైబర్గ్ ప్రత్యేకంగా ప్రశంసనీయుడు. అతడు రచించిన ఎల్వర్ హలాజ్ (దేవ శిఖరి), సివ్ సోవర్బర్గ్ అనే రూపకాలు అత్యుత్తమ మైనవిగా ప్రశంసించ బడ్డాయి. పై రచయితల కన్న విలక్షణత కలిగి, డేనిష్ సాహిత్యంలో ప్రముఖస్థానం ఆక్రమించినవాడు హాన్స్ ఆండర్సన్ (1805-1875). కల్పనా సాహిత్యంలో ఇతనికి గల స్థానం నిరుపమానం. నవ్య సంప్రదాయాలను అనుసరించిన వారిలో జార్డ్ బ్రాండిస్ (1842-1927) ప్రముఖుడు. విమర్శకుడుగా కూడా ఇతడు సుప్రసిద్ధుడు. తరువాతి రచయితల కెందరికో ఇతడు మార్గదర్శకుడు అయ్యాడు. ప్రథమప్రపంచ సంగ్రామానంతరం నవలా రచనకు డెన్మార్క్లో విశేష ఆదరణ లభించింది. నాటి నవలా రచయితలలో టామ్ క్రిస్టెన్సన్ సువిఖ్యాతుడు. గేయ కవులలో హాఫ్మన్స్,

హాసెన్లు, రూపక రచయితలలో నాథన్ సెక్, కేరల్ గండ్రప్లు పరిగణనీయులు.

చీ.శే.రా.(బా.శ్రీ.)

నార్వేజియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : నార్వేజియన్ భాష పశ్చిమ స్కాండినేవియన్ శాఖకు చెందిన ఉత్తర జర్మానిక్ భాష. ఇది ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందింది. నార్వే ప్రజలకు ఇది మాతృభాష. దీని మొదటి రూపం 'నార్న్'. తరువాత డేన్ నార్వేజియన్, నూతన నార్వేజియన్ అనే రెండు భిన్నరూపాలలో ఇది ప్రచారంలోకి వచ్చింది. కాలక్రమేణ, ఇది అనేక వికృతులు పొంది సాహిత్య విలువలు కోల్పోయి మాండలికాలుగా చీలిపోయింది. 19 వ శతాబ్దం దాకా డేన్-నార్వేజియన్ ఆధిపత్యాన్ని చలాయించింది. సాహిత్యం కూడా ఈ భాషలోనే అభివృద్ధి చెందింది. ఇది డేనిష్-నార్వేజియన్ భాషల కలయిక వల్ల ఏర్పడ్డ ఒక మిశ్రభాష కావడంతో అందరి మన్ననలూ పొందలేకపోయింది. 1887 లో నార్వేలో విద్యావిధాన మంతా డేన్-నార్వేజియన్లోనే జరగాలని ప్రభుత్వం ఒక శాసనం చేసింది. ఇది నార్వే ప్రజలకు సమ్మతం కాలేదు. నార్వేజియన్ పై డేనిష్ భాషా ప్రభావాన్ని నిరసిస్తూ నార్వేకి ఒక జాతీయభాష కావాలనే ఆందోళన చెలరేగింది. దీనికి మూలపురుషుడు ఐవార్ అసిన్.

ఇతడు నార్వేజియన్ మాండలికాలలోని ఉత్తమ లక్షణాల నన్నిటినీ సంపుటికరించి 'లాన్స్ మాల్' అనే ఒక జాతీయ భాషను రూపొందించాడు. పత్రికా రచయితలూ, వైజ్ఞానికులూ ఈ భాషను ఆదరించడంతో డేన్-నార్వేజియన్తో సమానమైన ప్రతిపత్తి దీనికి లభించింది. క్రమంగా నార్వే అంతటా డేనిష్ భాషా ప్రభావం పూర్తిగా తొలగిపోవడంతో లాన్స్ మాల్ భాష ప్రభుత్వాదరణ పొంది, ప్రధానభాష అయింది.

సాహిత్యం : ప్రాచీన నార్వే భాషలో 14 వ శతాబ్దం దాకా కొన్ని వీర గాథలు మాత్రమే గేయరూపంలో వెలువడ్డాయి. 14 వ శతాబ్దం తరువాత నార్వే పండితులు డేనిష్ సారస్వతాన్ని ఆదరించడంతో రచనలన్నీ డేనిష్ భాషలోనే వెలువడసాగాయి. అయితే డెన్మార్క్లోని డేనిష్ రచనల కంటే ఈ రచనలలో ఒక విశిష్టత ఉంది. 1814 లో ప్రబలిన నార్వే జాతీయోద్యమ ప్రభావం సాహిత్యంలో ప్రతిఫలించింది. ఆ నాటి రచయితలలో హెనిక్ యాన్కర్ జెర్రెగార్డ్ (1792-1842),

మోరీస్ క్రిష్టఫర్ హౌసన్ (1794-1842), కానాట్ నికొలాయ్ స్వాక్ (1794-1860) అనేవారు ప్రముఖులు. వీరిలో మొదటి రచయిత రచించిన *సోనేర్ ఆఫ్ నార్వే* (నార్వే బిడ్డలు) అనే గీతం 1870 దాకా నార్వే దేశంలో జాతీయ గీతంగా ఉండేది. పైవారికన్న ఎక్కువ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు పొందినవాడు హెనిక్ వెర్గ్లాండ్ (1808-45). కొద్ది కాలమే జీవించినా ఇతడు తన బహుముఖప్రజ్ఞతో మహాకవిగా కీర్తి పొందాడు. ఈ కాలంలోనే నార్వేజియన్ జానపద గాథలను సంకలనం చేయడం జరిగింది. ఈ సంకలన కార్యక్రమంలో పీటర్ క్రిస్టెన్ యస్ జోరాన్ సెన్ (1812-85), జోర్జెన్ ఓ (1813-82) అనేవారు ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. జానపద గేయాలను సంకలనం చేసి మాగ్నన్ బ్రోస్ట్ లాండ్స్టేడ్ (1802-80) నార్వేజియన్ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేశాడు. క్రమేణ నార్వేజియన్లో జాతీయతా భావం పెంపొందసాగింది. పీటర్ యాండ్రెస్ మంచీ (1810-63) మొట్ట మొదటి సారి నార్వే జాతీయ చరిత్రను లాన్స్ మాల్ భాషలో వ్రాసి అటు జాతీయోద్యమానికి, ఇటు సాహిత్యానికి కూడా అసమానమైన సేవ చేశాడు. క్రమంగా నార్వేలో కాలానికోద్యమం విస్తరిల్లి రూపక రచనలో అది ప్రధాన పాత్ర వహించింది. బోర్సన్, ఇబ్సెన్లు ఈ ఉద్యమానికి మూల స్తంభాలు. వీరితో సరిసమానంగా చెప్పకోదగ్గ మరొక మహాకవి హాన్సన్ (జ.1859). ఇతడు రచించిన 'అకలి' అనే రచన నార్వేజియన్ సాహిత్యంలో ఒక నూతన రచనా ప్రక్రియకు దారి తీసింది.

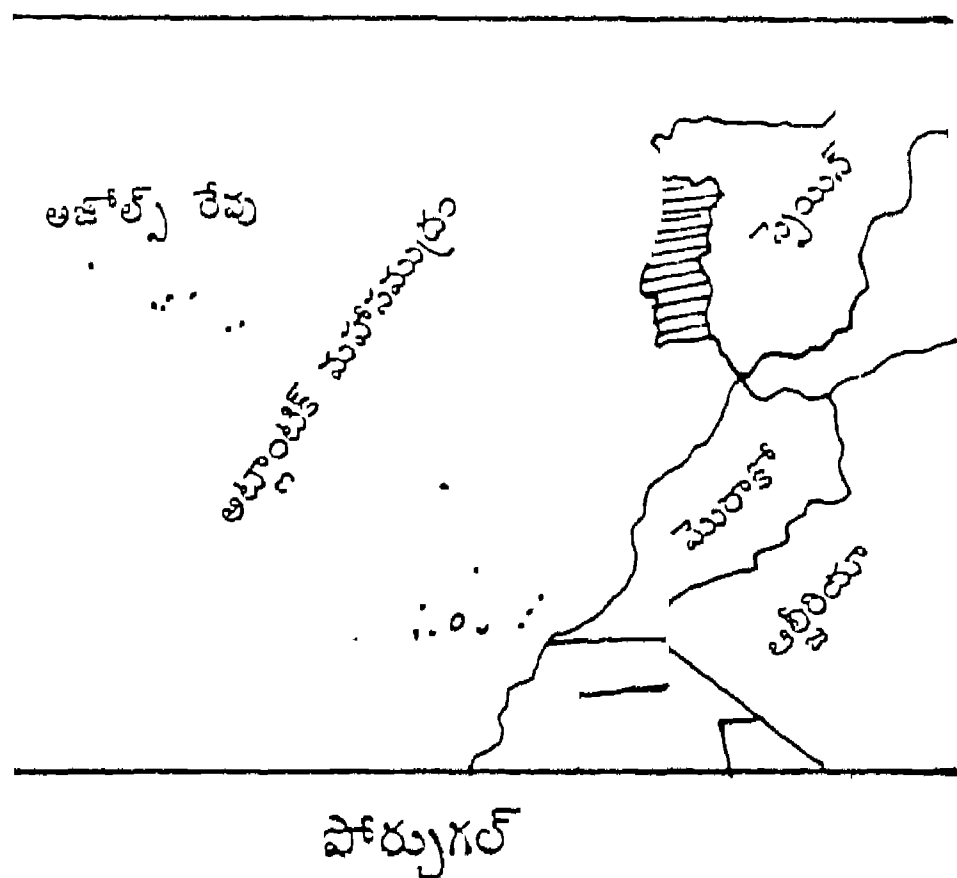
20 వ శతాబ్దం తొలి దశకంలో సాహిత్యరంగ ప్రవేశం చేసి రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ఆఖరుదాకా నార్వేజియన్ ప్రజలను విశేషంగా ఆకర్షించిన ప్రధాన రచయితలలో సిగ్గెడ్ ఉండెసెట్, ఓలాఫ్ డూన్ ముఖ్యులు. డూన్ వ్రాసిన నవలలు యూరప్ అంతటా ప్రచారం పొందాయి. అతని నవలలను కొన్నింటిని రూపకాలుగా తిరిగి వ్రాయడం కూడా జరిగింది. ఇక విప్లవ భావాలను వెదజల్లడానికి కవితను ఒక సాధనంగా తీసికొన్నవాడు ఆర్నల్ఫ్ ఓవర్లాండ్. మానవుని పురోగమనానికి ఆటంక అని భావించిన మత సంప్రదాయాలను ఆయన నిశితంగా విమర్శించాడు. క్రైస్తవ మతం దశమగ్రహం అని ఆయన ఒక నవల వ్రాశాడు. ఆ నవల అశ్లీలంగా ఉందని అతని మీద నేరం ఆరోపించి ప్రభుత్వం అతనిని న్యాయస్థానం ముందు నిలిపింది. అయినా అతని రచనలు మాత్రం జనాకర్షణను కోల్పోలేదు. సమాజంలోని దోషాలను ఎత్తి చూపడంలో ఇతనికి తోడైన మరో నవ్య రచయిత

హెల్గే క్రాగ్. పాశ్చాత్య సాహిత్యంలో నార్వేజియన్కు ఉన్నతస్థానం కల్పించిన హెనిక్ ఇబ్సెన్ అనుయాయు ఈ క్రాగ్. ఇబ్సెన్ సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి రూపక రచనలో అందెవేసిన చేయిగా ఇతడు పేరు తెచ్చుకున్నాడు. పై రచయితల ఉత్తమాభిరుచులను పుణికిపుచ్చుకొన్న మరోమంచి రచయిత సిగ్గర్డ్ హోయర్. ఇతడు నవలా రచయిత. ఆధునిక సాంఘిక జీవితాన్నీ, దానిలోని వైరుధ్యాన్నీ చక్కగా ప్రదర్శించడంలో ఇతడు కృత కృత్యుడయ్యాడు. నార్వే దేశాన్ని జర్మన్ నాజీలు ఆక్రమించిన రోజులలో ఆ దేశం పడిన అవస్థలను ఇతడు 'కారుచీకటి ముసురుకొన్న ఇల్లు' అనే నవలలో రమ్యంగా చిత్రించాడు. ఆ నవల యూరప్ ఖండ మంతటా గొప్ప ప్రచారం పొందింది. విస్తృతిలోను, జనసంఖ్యలోను నార్వే చాలా చిన్నది. అయినా ఇబ్సెన్, జోర్సన్ వంటి మహా రచయితలకు జన్మ నిచ్చి విశ్వ సాహిత్య చరిత్రలో ఉన్నత స్థానాన్ని పొందింది నార్వే!

చీ.శే.రా.(చి.వెం.)

పోర్చుగీసు భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇండో-యూరపియన్ భాషాకుటుంబంలో లాటిన్ నుంచి జనించిన భాషలలో పోర్చుగీస్ ఒకటి. పోర్చుగల్ లోనూ, దక్షిణ అమెరికాలోని బ్రెజిల్ దేశంలోనూ ఇది దేశీయుల మాతృభాషగా ఉంది. ఆఫ్రికాలోని అంగోలా వంటి కొన్ని పోర్చుగీస్ వలస రాజ్యాలలో అక్కడి ఆఫ్రికన్లకు కూడా ఇది మాతృభాషగా పరిణమించింది. ఈ భాష లాటిన్ నుంచి పుట్టినా, ఇందులోని అచ్చులలో ఒక ప్రత్యేకత కనిపిస్తుంది. లాటిన్లో శుద్ధ అచ్చులుగా ఉన్న ధ్వనులు కొన్ని పోర్చుగీస్లో సానునాసికాలుగా ఉచ్చరించ బడుతున్నాయి.

లిస్బన్ ప్రాంతంలోని మాండలికం ఆధారంగా ప్రామాణిక పోర్చుగీస్ భాష రూపొందించబడింది. పోర్చుగల్ దేశంలో మాండలికభేదాలు ఎక్కువగా లేకపోయినా, బ్రెజీలియన్ పోర్చుగీస్ యూరపియన్ పోర్చుగీస్ భాషతో చాలా విషయాల్లో భేదిస్తుంది. ఈ మార్పులు ఉచ్చారణలోనూ, క్రియారూపాలలోనూ, వాక్య నిర్మాణవైఖరిలోనూ కూడా కనపడతాయి. ఉదాహరణకు వాక్యంలో కర్మగా ఉండే సర్వనామాలు శ్పానిష్ భాషలో లాగ బ్రెజీలియన్ పోర్చుగీస్లో క్రియకు పూర్వమే వస్తాయి, కాని ప్రామాణిక పోర్చుగీస్లో ఇవి క్రియ తర్వాత వస్తాయి. పోర్చుగీస్లో నాలుగు ప్రధాన మాండలికాలు ఉన్నా, అవి పరస్పరం అవగాహనకు అటంకంగా ఉండవు. పోర్చుగీస్ భాష రోమన్లిపిలోనే వ్రాయబడుతుంది. కాని, ఇందులో 'కె, డబ్ల్యు, వై' అనే అక్షరాలు మాత్రం లేవు. పదాలలోని వర్ణక్రమానికీ, ఉచ్చారణకూ పొడచూపిన వ్యత్యాసాలను తొలగించడానికి, 1943 లో పోర్చుగల్, బ్రెజిల్ ప్రభుత్వాలు చర్చలు జరిపి ఒక అంగీకారానికి వచ్చాయి. దానిని అనుసరించి వర్ణక్రమానికీ, ఉచ్చారణకూ ఇప్పుడు ఒక సుస్థిర సంబంధం ఏర్పడింది.

సాహిత్యం : పోర్చుగీస్ సాహిత్యం మొట్టమొదట 12 వ శతాబ్దంలో రూపొందింది. ఆ నాటి కవులు ఫ్రెంచ్ రచయితల శృంగార గీతాలను ఆధారంగా చేసికొని పద్యాలు వ్రాశారు. 14 వ శతాబ్దం మధ్య కాలానికి వీరికి స్పెయిన్ కవులు ఆదర్శప్రాయులయ్యారు. ఒక ఐతిహాసిక సంప్రదాయం కాని, సుప్రసిద్ధ ప్రాచీన కావ్యం కాని లేని పోర్చుగీస్ రచయితలు వీర గాథలను చిత్రించే జానపద (బేలడ్) గాథలను సృష్టించి, విస్తరింపజేశారు. గార్చియాదరె సెందె (1470-1536) చరిత్రను వచనముగా రచించుటేకాక, కన్రీయో నెరొ గెరాల అనే గేయ సంకలనాన్ని కూడా ప్రకటించాడు. భావుకతతో కూడిన మధుర గేయాలూ, వ్యాజస్తతి, వ్యాజనిందాత్మకాలైన పద్యాలూ కొన్ని ఇందులో ఉన్నాయి. 'డోనాఇనెస్ ద కాస్త్రో' మరణం మీద 'గర్చియా' రచించిన గీతాలు కూడా ఇందులో ఉన్నాయి. వీటిలో ప్రధానంగా యథార్థత, కరుణరసం, భావన కనిపిస్తాయి. 'కాటలాన్' ప్రాంతపు భాషలో ఔజియస్ మార్చ్ (1397-1458) వ్రాసిన గీతాలు 'చారణ' వాఙ్మయంలో చివరివి. ఇటాలియన్ సాహిత్య సంప్రదాయాన్ని బాగా అవగాహన చేసికొని, ఫలప్రదమైన సమన్వయాన్ని సాధించిన వారిలో

ఇతడే ప్రథముడు. భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక శృంగారాల ఘర్షణ ఇతని ఇతివృత్తం.

నాటక రంగంలో గిల్విసెంతె (1465-1539) మొదట గ్రామజీవితాన్ని వస్తువుగా స్వీకరించినా, తన వ్యక్తిత్వాన్ని మరుగు పరచుకోలేదు. జీవితంలో తాను గమనించిన కర్నకులనూ, దైన్యస్థితిలో ఉన్న పెద్ద మనుష్యులనూ, కుటీల న్యాయాధిపతులనూ, ధనాశ గల మత గురువులనూ ఇతడు చిత్రించాడు. ఈ విభిన్న వర్గాల వారిని ఒకేచోట చేర్చిన నాటకంలో ఏకతను సాధించడానికి ఇతని కవితాశక్తి తోడ్పడింది. పాత్రల ప్రవృత్తి గేయ వాతావరణంలో సుప్రతిష్ఠితమైంది. సంఘంలో వెనుకబడినవారి జీవితాన్ని చిత్రించడానికి మాతృభాషను, ఇతరత్రా శ్పానిష్ భాషను ఇతడు ఉపయోగించాడు. ఇతని ప్రధాన రచన మృత్యునృత్యము, శీత కాలము యొక్క విజయము, దొందువర్లోస్, అమాదిస్ దగ్గాలా అనేవి కూడా ఇతడు వ్రాసిన 44 నాటకాలలో చెప్పుకోదగ్గవి.

15 వ శతాబ్దంనాటి 'ఫెర్నావోలోపెస్' గొప్ప చరిత్రకారుడు. ఆ నాటి సంక్లిష్ట సంఘటనలను వర్ణించడంలో అతడు అద్వితీయుడు. అతని తరువాత అతని అనుయాయుల రచనలకు 16 వ శతాబ్దంలో క్రొత్త దేశాలనూ, క్రొత్త సముద్ర మార్గాలనూ కనుగొన్న పోర్చుగీసుల సాహస సముద్ర యానాలూ, ఖండాంతరాలలో వారి విజృంభణా మంచి వస్తువులయ్యాయి. వారి రచనలు తరువాతి రచయితలకు గొప్ప ప్రేరణను కలిగించాయి. పునరుజ్జీవన యుగ వాతావరణం పోర్చుగీస్వారి సాహస గాథలకు మంచి నేపథ్యాన్ని చేకూర్చింది. క్రొత్త రూపాలతో, క్రొత్తచందస్సులతో పోర్చుగీస్ సాహిత్యంలో స్వర్ణయుగం ఆరంభమయింది. ఈ యుగంలో దార్శనిక విషయాలను లలితంగా, మధురంగా గానం చేసిన వారిలో లుయిస్ కమోయెస్ (1524-80) ముఖ్యుడు. ఇతడు ఒన్లుసియదన్ అనే ఐతిహాసిక మహాకావ్యాన్ని వ్రాశాడు. భగ్నప్రేమికుడై, గోవా మొదలైన స్థలాలలో విఫల సైనిక జీవితం గడపి, నిష్కామజీవనం గడపిన ఇతని గేయాలు ఎప్పుడో 16 వ శతాబ్దంలో రచింపబడ్డాయేనీటికి సజీవంగానే నిలిచి ఉన్నాయి. తన వ్యక్తిగత జీవితాన్ని కాక, మానవ సహజప్రవృత్తులనూ, ఆశయాలనూ, అతీంద్రియ సౌందర్యాన్ని ఇతడు చిత్రించాడు. ఖండకావ్యాలలో ఇతని బాబెల్ ఎసియాలో శ్రేష్ఠమైంది. ఇతని ఒన్లుసియదన్ లోని ఇతివృత్తం వాస్కోడిగామా భారతదేశానికి, తూర్పు ఇండియా దీవులకూ రావడం. వర్జిల్ను

ఆదర్శంగా తీసికొని, చరిత్రను మహాకావ్యంగా దిద్దిన వారిలో ఇతడు ఒకడు. సునిశిత పరిశీలన, జ్ఞాపకశక్తి ఇతని భావ చిత్రాలకు జీవం పోశాయి.

1500 లో బ్రెజిల్ ను కనుగొన్న 50 సంవత్సరాల తరువాత పోర్చుగీస్ వారు తీర ప్రాంతాన స్థిరపడి, క్రమంగా దక్షిణ అమెరికా వలస రాజ్యాన్ని విస్తరింపజేసుకున్నారు. 1578 లో పోర్చుగల్ రాజు సిబాస్టియన్ యుద్ధంలో మరణించిన తరువాత 1640 వరకూ పోర్చుగల్ స్పెయిన్ లో ఒక భాగం అయిపోయింది. ఇది పోర్చుగీస్ సాహిత్యానికి కాస్త గడ్డుకాలమే. అయినా శ్వానిష్ ప్రభావం వల్ల దేశీయ సాహిత్యం మరీ దెబ్బతినిపోలేదు. బ్రెజిల్ లో పోర్చుగీస్ వారు లోపలికి చొచ్చుకొనిపోయి తమ రాజ్యాన్ని విస్తరించుకున్నారు. అంటానియో వైయిరా గొప్ప వక్తా, రచయితా కూడా. అతడు పోర్చుగీస్ ప్రభావం నుంచి జారిపోకుండా బ్రెజిల్ ఏకత్వాన్ని కాపాడాడు. పోర్చుగల్ దేశంలో నిసర్గ గ్రామీణ జీవితాన్ని చిత్రించే కవిత్వం (Pastoral poetry) అద్భుతంగా పోషింపబడింది. మత నైతిక సంబంధమైన సంభాషణాత్మక రచనలలో ఉదాత్తమైన శైలి సాధింపబడింది.

18 వ శతాబ్దంలో పోర్చుగీస్ సాహిత్యం ఫ్రెంచ్ సాహిత్య తాత్త్విక భావాలకు లోనయింది. నవీన సంప్రదాయ నవ్యధోరణి (New Classicism) కేవలం నామమాత్రమే! నిజమైన సంప్రదాయవాదం లోని పటిమ మరుగున పడింది. రచనలలో నియమావళికి ప్రాముఖ్యం ఎక్కువ అయింది. 18 వ శతాబ్దం చివరి భాగంలో కవి వ్యక్తిగతమైన గొంతు తిరిగి వినబడసాగింది. దీనివల్ల గేయకవితలో క్రొత్తశైలి, ధోరణి కనిపించ నారంభించాయి. బ్రెజిల్ లో పుట్టిన ఆంటోనియోజోస్ ద సిల్వా రచనలతో రంగస్థలం కూడా క్రొత్త ఊపిరి పోసుకుంది. విపరీతమైన ప్రజాదరణకు పాత్రమైన అతని సామాజిక, విమర్శనాత్మక రూపకాలు మతగురువుల అసహనానికి, కోపానికి గురి అయి అతణ్ణి (ఇంక్విజిషన్) విచారణ కు గురి చేశాయి.

కేవలం నియమ ప్రధానమైన కావ్య రచనను ఆశించిన కాలంలో కూడా భావుకత, కల్పనలో స్వేచ్ఛ, ఆవేగం, ఇంద్రియానుభూతి లేకపోలేదు. కవి, నాటకకర్త అయిన ఆల్మై దాగారేత్ (1799-1854) ప్రాచీన జానపద గేయాలను పునరుద్ధరించాడు. ఇతని సిద్ధాంతాలను ఎదుర్కొన్న నియమవాది అంతెరో దక్వెంతాత్ (1842-91) ఒక దార్శనిక కవి. తత్వాన్వేషణ కోసం ఇతడు చేసిన

ప్రయత్నాలు 150 సానెట్లలో చిత్రింప బడ్డాయి. దార్శనిక దృక్పథం ఉన్నప్పటికీ వీటిలో కవిత, భావన, మాధుర్యం నిరుపమానంగా ఉంటాయి. ఇతడు ఆత్మానుభూతిని ఉదాత్త భాషలో ప్రకటించాడు.

19 వ శతాబ్దంలో వచ్చిన రాజకీయమైన మార్పులతో కాల्పనిక వాదానికి ఆశ్రయం ఏర్పడింది. స్వతంత్ర ఆలోచనా ధోరణి, క్రొత్తమార్గాలకోసం అన్వేషణ, సాంస్కృతిక పునరుద్ధరణ (revival) ఈ యుగం లక్షణాలు. రూపకం, నవల అభివృద్ధి చెందాయి. కవిత్వం అంతర్ముఖమై సామాజిక సమస్యలను గురించి ఆలోచించ నారంభించింది. 1870 లో యువ తరపు రచయితలు పోర్చుగల్ ను ఆధునికీకరించడానికి చేయూత ఇచ్చారు. కవితలోనూ, నవలలోనూ వాస్తవికతను పోషించాలనే విమర్శాత్మకమైన దృక్పథాన్ని వీరు సాహిత్యంలో ప్రవేశపెట్టారు. వారిలో ఎకాద క్వెరోస్ (1845-1900) ఒకడు. సంఘాన్నీ, మతాన్నీ విమర్శిస్తూ హేళన చేసిన ఇతని నవలలలో ప్రకృతి పట్ల ఎక్కువగా ఆసక్తి కనపడుతుంది.

20 వ శతాబ్దంలో ఆధునికత, ప్రయోగశీలం పోర్చుగీస్ సాహిత్యానికి ఒక క్రొత్త దృక్పథాన్ని చేకూర్చాయి. ప్రతీకవాదాన్ని ఆశ్రయించి యూజెనియో ద కాస్ట్రో (1869-1944) కవిత చెప్పాడు. ఈ ప్రతీక వాద కవులలో కేమిలో పెస్సోన్టా (1867-1926) అగ్ర గణ్యుడు. ఈ వర్గానికి చెందినవాడే ఫెర్నాండ్స్ పెస్సోవా (1888-1935). గ్రామీణ దృష్టి, భావ వివశత, బౌద్ధిక దృక్పథం ప్రకటించే కవితను చెప్పిన పెస్సోవా ఈ మూడింటికీ సరిపోయే మూడు మారుపేర్లతో తన పద్యాలను ప్రచురించాడు. రూప యోజనలోనూ, శబ్ద గ్రథనంలోనూ ఈతని కావ్యాలు శ్రేష్ఠమైనవి.

ఆత్మపరిశీలన, ఆధ్యాత్మికానుభూతులపై మమత కల మిగువెల్ తోర్గా (1907) చక్కని ఖండ కావ్యాలూ, కథలూ వ్రాశాడు.

1822 లో పోర్చుగల్ నుండి బ్రెజిల్ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకుంది. అప్పటి నుంచీ బ్రెజిల్ ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని సృష్టిస్తూ, 20 వ శతాబ్దంలో ఉత్తేజాన్ని కలిగించే ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని రూపొందించింది. 1974 లో స్వతంత్రమైన ఆఫ్రికన్ దేశాలలోని పోర్చుగీస్ భాషలో కూడా అద్భుతమైన ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వంతో రచనలు వెలువడుతున్నాయి.

పో.సు.శా. (వ.మం.)

పోలిష్ భాష - సాహిత్యం

భాష : పోలిష్ భాష ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబంలోని స్లావోనిక్ వర్గానికి సంబంధించింది. యూరప్ ఖండంలోని పోలెండ్ దేశంలోనే కాక, పోలెండ్ వాసులు వలస పోయిన అమెరికా, ఫ్రాన్స్ లలో కూడా ఈ భాష మాట్లాడేవారు ఉన్నారు. ఈ భాషలో ఏడు మాండలికాలున్నాయి. ఇవి అన్నీ గ్రాంథికభాషకు సన్నిహితంగానే ఉన్నాయి.

పోలండ్

ఈ భాషకు లాటిన్ లిపినే వాడుతున్నారు. కాని, పోలిష్ భాషలో మాత్రమే వినబడే కొన్ని ప్రత్యేక ధ్వనులను సూచించడానికి కొన్ని కొత్త అక్షరాలు దానిలో చేర్చబడ్డాయి.

సాహిత్యం : 10 వ శతాబ్దం నాటికే పోలిష్ భాష రూపొంది పోలండ్ దేశానికి ఒక ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి ఏర్పడింది. అయినా ఆ దేశ భాషలో గ్రంథరచన మాత్రం మధ్యయుగం చివరి వరకూ జరుగలేదు. ఆ నాటి పోలండ్ వాసులకు లాటిన్ భాషపట్ల గల ఆదరమే దానికి కారణం. 10 వ శతాబ్దం నుంచి 15 వ శతాబ్దం చివరి వరకూ పోలండ్ లో లాటిన్ సాహిత్యానికే ఆదరణ లభించింది. 14 వ శతాబ్దం వరకూ రచింపబడ్డ గ్రంథాలన్నీ క్రైస్తవమత సంబంధమైనవే. అవన్నీ లాటిన్ లోనే రచింపబడ్డాయి. 15 వ శతాబ్దంలో పోలండ్ జాతీయ సంప్రదాయాన్ని గురించి, అనేక ఇతర తాకిక సమస్యలను గురించి గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి, అవీ లాటిన్ లోనే రచింపబడ్డాయి.

అంత విరివిగా కాకపోయినా, పోలిష్ భాషలో కూడా కొన్ని రచనలు ఆనాడు సాగుతూ ఉండే వనీ, వానికి సామాన్య ప్రజలలో వ్యాప్తి ఉండేదనీ, కొన్ని పరిశోధనల వల్ల తెలుస్తోంది. అధిక వ్యాప్తి గల మేరీ మాతను స్తుతించే బెగ్జెరికా అనే పోలిష్ గీతాన్ని సెయింట్ అదల్ బర్ట్ 10 వ శతాబ్దంలోనే రచించాడని కొందరి వాదం. ఇది యథార్థమే కావచ్చు. అయినా దీనికి సారస్వత ప్రశస్తి మాత్రం రాలేదు. ప్రాచీన పోలిష్ కవిత్వ ఒకటి 13 వ శతాబ్దంలోనే రచింపబడినా 1407 నాటి దాని లిఖిత ప్రతి మాత్రమే లభించింది.

16 వ శతాబ్దం ఆరంభంలో పోలండ్ లో వచ్చిన ఆర్థిక, సాంఘిక రాజకీయ విప్లవాల వల్ల సాహితీ సంస్కృతులలో గొప్పమార్పులు వచ్చాయి. దేశీయ ఐశ్వర్యాభివృద్ధి కోసం సంస్కరణలను తీసికొని వచ్చేందుకు ఆ నాడు ఆరంభింపబడ్డ రాజకీయ ఉద్యమం వలన పత్రికా రచన బాగా అభివృద్ధి చెందింది. ఈ శతాబ్దం మొదటి అర్థభాగంలో కొందరు జమీందారులు, కొందరు ముద్రాపకులు పోలిష్ సాహిత్యపోషణకు నడుం కట్టారు. లాటిన్ భాషను త్రోసిరాజని పోలిష్ భాషలోనే రచనను సాగించిన బెర్నాట్ ఇతర పోలిష్ రచయితలకు మార్గదర్శకుడయ్యాడు.

16 వ శతాబ్దం నుంచి 17 వ శతాబ్దం మధ్య వరకూ పోలిష్ సాహిత్యానికి స్వర్ణయుగం. ఇటాలియన్ పునరుజ్జీవనోద్యమ ప్రభావం వల్లా, ఇతర దేశాలతో ఏర్పడ్డ సన్నిహిత సంప్రకాలవల్లా, దేశంలోని శాంతి స్థిరత్వాల వల్లా, ఈ కాలంలో వైవిధ్యంతోనూ, ఆత్మ విశ్వాసంతోనూ పోలిష్ సాహిత్యం వర్ధిల్లింది. మికోలజ్ రెజ్ స్వయం వ్యక్తిత్వ మున్న తొలి పోలిష్ రచయిత. 1543 లోని ఈతని పద్య వాగ్వాదం నూతన యుగారంభాన్ని సూచిస్తోంది. జాన్ కొచనోవిస్కీ ఆతని సమకాలికుడే. ఇతడు పునరుజ్జీవనోద్యమ సంప్రదాయంలో తొలినాళ్లలో వచ్చిన ప్రముఖ కవి. ఈ కాలంలో విషయవైవిధ్యంతో అనేక పద్య గద్య రచనలు వెలువడ్డాయి. ఈ కాలంలోని రచయితలలో నికోలస్, సెన్, షార్జిన్ స్కీ, సెబాష్టియన్ క్లోనోవిజ్, సైమన్ సెమనోవిజ్ అనే పద్య కావ్య రచయితలూ, స్టెనిష్లాన్ జర్జచస్కీ, లూకాస్ గార్నిక్, పీటర్ స్కర్లా అనే వచన కావ్య రచయితలూ ప్రముఖులు.

17 వ శతాబ్దం మధ్యనుంచి 18 వ శతాబ్దం ఆరంభం వరకూ గల కాలాన్ని పోలిష్ సాహిత్య చరిత్రలో 'బరోక్' యుగం అంటారు. స్వచ్ఛందం, విశృంఖలం అయిన కథా శైలికి 'బరోక్' అని పేరు. ఆ

సంప్రదాయాన్ని ఈ యుగంలోని రచయితలు విరివిగా ఆదరించడంవల్ల ఈ యుగానికి ఆ పేరు వచ్చింది. అతి శయోక్తి వంటి అలంకారాలతో కూడిన సాహితీ ప్రక్రియలు అనేకం ఈ యుగంలో వెలువడ్డాయి. ఈ యుగంలో ఉదాత్త గ్రంథాలను రచించినవారు కూడా కొందరు లేక పోలేదు. అట్టివారిలో వాస్కోపోటోక్సి సుప్రసిద్ధుడు. 1681 లో తుర్కీపై పోలండ్ పోరాటాన్ని సాగించి, సాధించిన విజయాన్ని చిత్రిస్తూ ఇతడు ఒక ఐతిహాసిక గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. గేయకవి అయిన ఆండ్రూ మార్ష్టిన్ ఐతిహాసికుడైన వెస్పాసియన్ కొచవస్కీ, హాస్య కావ్యాలను రచించిన క్రిష్టఫర్ ఓపలన్ స్కీ ఈ కాలపు ప్రముఖ రచయితలు.

18 వ శతాబ్దం నుంచి 19 వ శతాబ్దం వరకూ నీతి బోధక కావ్యాల రచన విరివిగా సాగింది. ఇట్టి రచనలు చేసిన వారిలో ఇగ్నేషియస్ క్రాసిస్కీ సుప్రసిద్ధుడు. హాస్యరసాన్ని సాధనంగా చేసుకుని ఇతని రచనలు చక్కని నీతిని ప్రబోధిస్తాయి. కవితా ప్రతిభలో కొన్ని అంశాలతో ఇతనికి దీర్ఘమైన త్రైబైకే ఇతని సమకాలికుడు. కజేతన్ వజీరస్కీ, ఫ్రాన్సిస్ కర్పిన్ స్కీ, ఫ్రాంసిస్ నియాజ్జెలు కూడా ఆ కాలంలోని ఉత్తమ రచయితలు. ఆనాటి గద్య కావ్య రచయితలలో ఏడం నరుషెవిస్కీ, స్తవిష్లా ష్టేషిన్, హుగో కొల్లెంతాజ్ లు సుప్రసిద్ధులు. మధ్య యుగంనాటి పోలండ్ దేశచరిత్రను మధురమైన శైలిలో ఇంపుగా చిత్రించిన వాడు నరుషెవిస్కీ. ష్టేషిన్ సామాజిక రాజకీయ సంస్కరణల్ని ప్రోత్సహించే ఉద్దేశంతో కొన్ని గ్రంథాలను వ్రాసి, ప్రజల అభిమానానికి పాత్రుడయ్యాడు. తాత్త్విక గ్రంథ రచయితగా కొల్లెంతాజ్ పేరు పొందాడు.

ఈ యుగంలోనే రూపక రచన కూడా ఆరంభం అయింది. ఫ్రెంచ్ రూపక రచయితలను, ముఖ్యంగా మోలియర్ ను అనుకరిస్తూ చాలామంది రచయితలు రూపకాలు వ్రాయ నారంభించారు. కొన్ని స్వతంత్ర రచనలూ వచ్చాయి. అలాంటి రచయితలలో వాస్లా రజవిస్కీ ప్రథముడని చెప్పాలి. పోలిష్ చరిత్రలోని కొన్ని ఘట్టాలను కథా వస్తువులుగా తీసికొని ఇతడు విషాదాంత నాటకాలు వ్రాశాడు. కాని పోలిష్ రూపక వికాసానికి దోహదం చేసినవారిలో వజేనక్ బొగుస్లావిస్కీ, ఫ్రాన్సిస్ జొబిలస్కీలను ముఖ్యంగా పేర్కొనాలి. బొగుస్లావిస్కీ కేవలం రూపక రచయిత మాత్రమే కాదు. నాటకాలు ప్రదర్శించడానికి యోగ్యమైన ఒక చక్కని నాటకశాలను వార్సా నగరంలో 1765 లో అతడు కట్టించాడు.

తన నాటకాలనే కాకుండా, ఇతర రచయితల ఉత్తమ నాటకాలను కూడా దానిలో ప్రదర్శించడానికి అతడు ప్రోత్సహించేవాడు. అలాంటి ప్రోత్సాహం వల్లనే జొబిలస్కీ ఉత్తమ రూపకాలను రచించగలిగాడు. ఫీర్సిక్ వజలోటక్ (పోగ్గాని పెండ్లి ప్రయత్నం) ఇతని ఉత్తమోత్తమ రచన. ఈ కాలంలోనే పోప్రియట్ పోసలా (ప్రతినిధి పునరాగమనం) అన్న సుఖాంత నాటకాన్ని రచించిన జూలియన్ ఉరిసిన నియమశివిజ్ అనే రచయిత కూడా ప్రసిద్ధుడే! ఇతడు స్త్రీవీహీనరియానీ (ఐతిహాసిక గేయాలు) అనే ఒక గేయ కావ్యాన్ని కూడా రచించాడు. దానిలోని గేయాలు నేటికీ అత్యుత్సాహంతో గానం చేయబడుతున్నాయి.

19 వ శతాబ్దంలో 1863 వరకూ కాల্পనిక కవి తాయుగం అనవచ్చు. 'విల్నా' విశ్వవిద్యాలయం ఆ నాడు పోలిష్ సాహిత్య ప్రధాన కేంద్రంగా ఉండేది. మహాకవి మిక్కివిజ్ అక్కడే చదువుకున్నాడు. వార్సాలో కూడా వెనుకటి లాగే పోలిష్ సాహిత్యానికి ప్రోత్సాహం లభించేది. ఈ కాలంలో పోలండ్ రష్యన్ సామ్రాజ్యంలో ఒక భాగంగా ఉండేది. దేశ స్వాతంత్ర్యానికి కృషిచేయడం నాటి పోలిష్ రచయితల ప్రధాన లక్ష్యం. స్వాతంత్ర్యభావాన్ని ప్రజలలో వ్యాపింప చేయడానికి సాహిత్యాన్ని ఒక సాధనంగా వారు భావించారు. దీనికి కాల্পనికవాదం బాగా ఉపయోగపడింది. అలాంటి రచయితలకు కశిమీర్ బ్రోజిన్ స్కీ మార్గదర్శి. పీడిత పోలిష్ ప్రజల ఆకాంక్షలను ఇతడు తన గ్రంథాలలో చిత్రించ గలిగాడు. మిక్కివిజ్, స్లోవస్కీ, క్రాసిన్ స్కీ వంటి మహాకవులు అతని మార్గంలోనే నడచి కాల্পనిక కవిత్వానికి ప్రాశస్త్యాన్ని చేకూర్చారు. వారిలో స్లోవస్కీ షేక్స్పియర్ ను ఆదర్శంగా పెట్టుకొని గొప్ప రచనలు చేశాడు. పైముగ్గురి అంతటి ప్రతిభావంతులు కాకపోయినా, ఆన్టోనీమాల్ జీవిస్కీ, సూయెన్ గోషిన్ స్కీ, జోసెఫ్ బోదన్ జలేస్కీల రచనలు కూడా ప్రసిద్ధమైనవే! ఆ కాలపు నవలా రచయితలలో హెన్రీ రజవిస్కీ ప్రముఖుడు. చారిత్రక నవలా రచయితలుగా క్రాస్విస్కీ, జిగ్మంట్ కాశ్కోవిస్కీ, జిగ్మంట్ మిల్కోవిస్కీ అనేవారు ప్రసిద్ధులు. ఈ కాలపనిక కవుల రచనల వల్ల క్రమంగా దేశంలో స్వాతంత్ర్య కాంక్ష తీవ్రరూపం దాల్చి, 1863 లో తిరుగుబాటుగా పర్యవసించింది. కాని 'జార్ ప్రభుత్వం' దీన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేసింది.

1863 నాటి తిరుగుబాటు విఫలం కావడంతో, కాలపనిక స్వప్నాలు కూడా కరగిపోయాయి. రచయితలు వాస్తవిక పరిస్థితులను అవగాహన చేసికొనారంభించారు.

రచయితలు విశ్వంఖల భావావేశానికి ఆలంబనం అయిన కాలానికతా వాదాన్ని విడిచి పెట్టి, వాస్తవికతా వాదాన్ని ఆశ్రయించారు. ఈ వాదాన్ని ఆశ్రయించిన వారిలో ఏడమ్ అస్సిక్, మేరీ కోనోప్పికా మొదలయిన గేయ కవులు ఉన్నారు, నవలలే ఎక్కువ ఆదరణను పొందాయి. ఆ కాలపు రచయిత హెన్రీక్ శీన్ కీవిజ్ రచించిన కోవాడిన్ అనే గ్రంథం అనేక ప్రపంచ భాషలలోకి అనువదించబడి, ప్రపంచఖ్యాతిని ఆర్జించింది. బొలెస్లా ప్రూన్, ఎ లిజా ఓర్జెస్ జకోవా రచించిన నవలలు కూడా ఈ కాలానికి చెందినవే.

19 వ శతాబ్దం చివరి భాగాన యువకవి వర్గం ఒకటి పోలండ్లో బయలుదేరి, 'కళ కోసమే కళ' అనే వాదాన్ని లేవదీసింది. అప్పటి నుంచి మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలం వరకూ పోలిష్ సాహిత్యంలో ఈ వాదమే ప్రాముఖ్యం వహించింది. ఈ వాదానికి బలాన్ని చేకూర్చిన రచయితలలో కాజిమీర్ జీ తత్మేజర్, జీవన్ ప్రజస్మి స్కీ, స్టాన్ స్లావిస్పెయాన్ స్కీ, జాస్కస్ ప్రోవిజ్, లియోపాల్డ్ స్టాఫ్ పేర్కొనదగిన వారు. వీరిలో విస్పియాన్ స్కీ ఈ యుగంలోని రూపక రచయితలలో అగ్రగణ్యుడు.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధం ముగిశాక పోలెండ్కు స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించింది. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్య కాలంలో (1919-39) పోలిష్ సాహిత్యంలో వైవిధ్యంతో కూడిన అభివృద్ధి కనిపించింది. ఈ కాలపు రచయితలు ఆ నాటి యూరప్లోని భవిష్యత్వాదాన్ని, అభివృద్ధివాదాన్ని అభిమానించారు. మనస్తత్వాన్ని నిరూపించే నవలలకు బాగా ఆదరణ లభించింది. ఆ తరహాకు చెందిన నవలా రచయితలలో వ్లాడిస్లావ్ స్టానిస్లావ్ రెయ్ మాంట్ ప్రముఖుడు. ఇతని నవలలలో జోమియా ఓ బికనా, చ్లోపి (రైతు) అత్యుత్తమాలు. 1924 లో ఇతనికి నోబెల్ బహుమానం లభించింది. ఈ కాలంలో గేయకవిత్వం కూడా ప్రాముఖ్యంలోకి వచ్చింది. బ్రొమి విస్కీ, అతని అనుయాయులు గేయ కవిత్వంలో కొత్త రీతుల్ని ప్రవేశపెట్టారు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో దేశం స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోవడంతో, దేశభక్తి గేయాలు విరివిగా రచించబడ్డాయి. యుద్ధానంతరం సామ్యవాద ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ఆ నాటి నుంచి వర్గరహిత సమాజ నిర్మాణాన్ని ధ్యేయంగా ఉంచుకొన్న రచనలే విరివిగా వెలువడుతున్నాయి.

మ.మ.మ. (వ.మ.)

ప్రోవెన్కాల్ భాష - సాహిత్యం

భాష : దక్షిణ ఫ్రాన్స్ లో ఓసిట్టాన్ మాట్లాడే ప్రాంతాల

లోను, కొంతకాలం ఇటలీ, స్పెయిన్ ప్రాంతాలలోను గ్రంథరచనకు ఉపయోగించిన భాషను ప్రోవెన్కాల్ భాష అంటారు. ఈ భాషా సాహిత్యం ముఖ్యంగా మూడు యుగాలకు సంబంధించింది; మొదటిది 11-15 శతాబ్దాల మధ్య కాలంలో గ్రాంథిక ప్రోవెన్కాల్ భాష సర్వత్ర ఉపయోగించబడ్డ యుగం; రెండవది 16-18 శతాబ్దాల మధ్యకాలంలో గ్రాంథికభాష మాండలిక భాషలుగా వికేంద్రీకరింపబడ్డ యుగం; మూడవది 19-20 శతాబ్దాల కాలంలో పాక్షికంగా గ్రాంథికభాష పునరుద్ధరింపబడ్డ యుగం.

మొదటి యుగం : లభ్యమైన ప్రోవెన్కాల్ కవిత్వంలో 10 వ శతాబ్దానికి చెందిన వాటికన్ వ్రాతప్రతిలోని ఒక చరణం అతి ప్రాచీనమైంది. 11 వ శతాబ్దం చివరి భాగంలో ఏక్విటైన్ డ్యూక్ 9 వ విలియమ్ రచించిన పద్యాలు కనిపిస్తాయి. ఇవి పాడుకోడానికి నిర్దేశించబడినవి. ఈ గీతాలు చాలావరకు ప్రేమగీతాలు. గత కాలంలో తాను చిలిపిగా ప్రవర్తించడం పట్ల తన విచారం, తన దేశాన్ని, కుమారుణ్ణి విడిచిపోవాలనే భయం ఈ గీతాలలో వ్యక్తీకరించ బడ్డాయి. ప్రోవెన్కాల్ ప్రేమ గీతాలు దక్షిణఫ్రాన్స్ లోని ఫ్యూడల్ వ్యవస్థకు సంబంధించిన సాంఘిక పరిస్థితులను చిత్రించాయి. ప్రాంతీయ ప్రభువులు తమ కొమార్తెల వివాహాలను రాజకీయ అవసరాలకోసం జరిపించేవారు. ఆస్థానంలోని కవులను వారు ఆకర్షించేవారు; వారి ప్రేమగీతాల రచనకు ప్రేరణ కలిగించేవారు. ఈ కవులు సాంఘికంగా తక్కువ స్థాయికి చెందినవారు కావడం వల్ల తమ ప్రేమ గీతాలను చాలా జాగ్రత్త అయిన శైలిలో రచించేవారు. ఇటువంటి 'ఆస్థాన ప్రేమ' ఈ సాహిత్యంలో ఒక సంప్రదాయంగా మారింది.

ఈ భాషలో కవిత్వం సర్కసులో మృగాలచేత ఆటలాడిస్తూ, మధ్య మధ్యలో పాటలు పాడి వినోదం కలిగించే 'జోగ్లారు' లతో ప్రారంభమైంది. వారిలో కవిత్వం తెలిసినవారు క్రమేణా ట్రూబాడోర్స్ గా కవిత్వ ఆవిర్భావానికి కృషిచేశారు. 9 వ విలియమ్ ఈ ట్రూబాడోర్స్ లో చెప్పుకోతగ్గ కవి. 12 వ శతాబ్దారంభంలో కెర్కమాన్ జానపద గీతాలు ఎన్నో రచించాడు. ఆయన శిష్యుడు మార్కాబ్రన్ తన కాలపు చరిత్రను కథావస్తువుగా స్వీకరించి 40 జానపద గీతాలను రచించాడు. విప్రలంభ శృంగారాన్ని ఉదాత్తంగా వర్ణించిన జోఫ్రె రుడెల్ కూడా లబ్ధ ప్రతిష్ఠుడైన కవి. బర్నార్డ్ డి వెన్వడోర్, బెర్నాన్ డి బోర్న్, అర్నాట్ డేనియల్ ప్రఖ్యాతి వహించిన ట్రూబాడోర్ కవులు.

13 వ, 14 వ శతాబ్దాలలో 'మిడి' లోని ధన వంతుల ఆర్థిక పరిస్థితి కుంటుపడడం వల్ల, పోషకులు లేక ట్రూబడోర్ కపిత్వం అంతరించింది. ఈ కాలంలో కపిత్వం తగ్గి బోధనకు, విజ్ఞానానికి అనువైన రచనలే సృష్టించ బడ్డాయి. ప్రోవెన్కాల్ సాహిత్యంలో చాన్సో దిగిస్టె (ఒకే రైమ్ పరిమితమైన నిడివి లేకుండా సాగే పద్యమాలిక) అనే రకపు గ్రంథాలు కనిపిస్తాయి.

చార్లెస్ మార్టెల్ సాహస కృత్యాలను పదివేల పాదాలలో వర్ణించిన గిర్బార్ట్ డి రూసిలాన్ అనే గ్రంథం పేర్కొనతగింది. రచయిత గిల్బెర్ట్ డి టుడేలా సాహస గాథలు ఇతివృత్తంగా గల కావ్యాలలో మూడు మాత్రం లభిస్తున్నాయి: జౌఫ్రె, బ్లాన్సిన్ డి కార్నోల్లా, గిల్బెర్ట్ డి లా బారా. సాహసగాథలు, సమకాలీన గాథలు ఇట్టి నవలలకు ఇతివృత్తాలు. ఆర్నెట్ డి కార్కాసిన్ రచించిన నోవాస్ డిల్ పాప్ గ్రేతో తన యజమాని శృంగార వ్యవహారాలలో సాయపడుతూ ఒక మాట్లాడే చిలుక ప్రధాన భూమిక వహిస్తుంది.

నీతిబోధక, మతసంబంధమైన రచనలలో బీటియన్ అనే గ్రంథం ముఖ్యమైంది. ఇది డయోనీసియస్ కేటో రచించిన డిప్టీ షోడి మోరిబన్కి అనువాదం. 'మిడి' లోని నాటక రచన మతసంబంధమైన అద్భుత క్రియలకు సంబంధించింది. 'సైంట్ ఏగ్నెస్ అద్భుతరహస్యం' అనే నాటకం అతిప్రాచీనమైంది. మొదటి యుగంలో వచన రచనలు చాలా తక్కువ. 12 వ శతాబ్దంలో సెయింట్ జాన్ ప్రవచనం అనువదించబడింది. ట్రూబాడోర్ రేమన్, విడాల్ డి బెసాలు రచించిన లాస్ రేజోస్ డి ట్రొబార్ అనే వ్యాకరణ శాస్త్ర గ్రంథం ముఖ్యమైంది. రాజకీయ కారణాలవల్ల ప్రోవెన్కాల్ సాహిత్యం క్షీణించి వచనరచన అభివృద్ధికి విఘాతం కలిగించింది.

రెండవ యుగం : 15 వ శతాబ్దంలో ప్రోవెన్కాల్ సాహిత్యం దాదాపు అంతరించి పోయింది. ఫ్రెంచ్ భాషా సాహిత్యానికే ప్రోత్సాహం లభించింది. కాని నీతిబోధకమైన రచనలు ప్రోవెన్కాల్ సాహిత్యంలో ప్రచురించబడేవి. 16 వ శతాబ్దంలో ప్రోవెన్కాల్ సాహిత్యాన్ని పునరుద్ధరించడానికి గట్టి ప్రయత్నాలు మళ్ళీ మొదలయ్యాయి. ఎపిలాగ్స్ (ఉపసంహారం) అనే గణనీయమైన రచన చేసిన గాస్కాన్ పేడి గేరోస్ తన మాండలి కాన్ని సాహిత్య స్థాయికి తగినట్లు పోషించాడు. డేవిడ్ గీతాలకు (Psalms of David) అనువాదం, గాస్కాన్ కవితలూ ప్రోవెన్కాల్ భాషను దక్షిణఫ్రాన్స్ లో కవిత్వ భాషగా పునరుద్ధరించాయి. గాస్కనీ (Gascony) లో

ఒక ప్రముఖమైన 'పేడి గారోస్' (Peyde Garrous) అనే కవిత్వోద్యమం ప్రారంభమైంది. ఈ కవులలో 4 వ హెన్రీపై జైనిలోమె గాస్కాన్ (1610) అనే గ్రంథాన్ని రచించిన గుయిలోమె ముఖ్యుడు. పియర్ గుడెలిన్ కూడా పేర్కొనతగ్గ కవి. ముఖ్యంగా ప్రహసనాలు రచించిన బ్రూయెస్, ఓపెరాడి ఫ్రాన్సిగ్నన్ (1677) రచించిన నికొలాస్ ఫిజెస్ నాటక కర్తలలో ప్రముఖులు.

టులాస్ కవులు చాలామంది గుడెలిన్ ని అనుసరించిన వారు. ప్రాచీన సాహిత్య రీతుల పునరుద్ధరణకు కూడా గుడెలిన్ ప్రభావం ముఖ్య కారణం. ఈ కవులు లాటిన్ నుంచి అనువాదం చేయడమే కాక, రోమన్ కవులపై వ్యంగ్య కవిత్వం (మోన్టెక్) కూడా రచించారు. మిరమాన్టో (1684) అనే జానపద కావ్యాన్ని ఆకొర్టేటే ఈనాటికీ పాఠకులకు రసానందాన్ని కలిగించే విధంగా ఆకర్షణీయమైన శైలితో, నిజాయితీతో కూడిన భావనా స్ఫూర్తితో రచించారు.

18 వ శతాబ్దంలో మతాచార్యులు సాహిత్య సృష్టికి ఎక్కువగా దోహదం చేశారు. జె.బి.ఫావ్రె ది సెర్మన్ డి మూసు స్టీన్రీ అనే ఉత్తమ బోధనా గ్రంథాన్ని రచించారు. లయాన్స్ కి చెందిన టుసైంట్ గ్రోస్ మంచి ప్రతిభ గల కవి. కాని ఇతని ప్రతిభ తాత్కాలికమైన రచనలకు ఎక్కువగా వెచ్చించడం జరిగింది. సిప్రియన్ డెస్ పోరిన్స్ 'గాస్కనీ' కవులందరిలోకి ప్రఖ్యాతి కెక్కిన కవి.

మూడవ యుగం : ఫ్రెంచ్ విప్లవం తరువాత ఎఫ్.జె.రె నోవర్ట్ వంటి రచయితలు మధ్య కాలపు ఉత్తమ సాహిత్య సంప్రదాయాలపై అభిరుచిని కనపరచారు. కవులు సంఘటితులై, తమ కవితలను సంకలనాలుగా ప్రచురించసాగారు. 'ప్రోవెన్కాల్ కవితా మాల', 'టొమ్మిది మంది ట్రూబాడోర్ కవులు' అనే కవితా సంకలనాలను ప్రచురించారు. ఈ కవితలు ముఖ్యంగా పండితులను ఆకర్షించగలిగాయి. బోర్డోకి చెందిన జీన్ వేర్దీ బహుళ ప్రచారం పొందిన వ్యంగ్యాత్మక హాస్యరచనలు చేశారు. రుమనీల్, ఫ్రెడరిక్ మిస్ట్యూల్ ప్రోవెన్కాల్ జాతీయ భావనకు ప్రోత్సాహం కల్పించారు. మంచి నిజాయితీతో, తౌకిక బుద్ధితో రుమనీల్ ఉత్సాహభరితమైన కవితారచన, వచనరచన చేశారు. మిస్ట్యూల్ కలెన్డా అనే సుదీర్ఘ కావ్యాన్ని రచించారు. ఆ కావ్యం ఆ నాటి రచనలలో తలమానికంగా నిలిచింది. ఎవిగ్నాన్ దగ్గర రుమనీల్, మిస్ట్యూల్, థియెడోర్ జౌబనేల్, ఆల్ఫ్రెడ్ బెర్నార్డ్ వంటి కవులు సమావేశమై ప్రోవెన్కాల్ సాహిత్యాన్ని

అభివృద్ధి పరచే ఉద్దేశ్యంతో ఫెలిబ్రిజ్ అనే ఒక సంఘాన్ని స్థాపించారు. వీరిలో మిస్ట్రాల్ 1904 లో నోబెల్ పురస్కారాన్ని పొందాడు. ఆయన ప్రోత్సాహంతో ఎందరో కవులు ఓసిట్టాన్ భాష మాట్లాడే ప్రాంతాలలో ప్రశంస నీయమైన రచనలు చేశారు.

20 వ శతాబ్దం పూర్వార్థంలో మార్సెల్ కి చెందిన వెలేరె బర్నార్డ్, ఎస్టియోకి చెందిన మారియస్ ఆండ్రె, లోగోట్ ఓసిటాన్ (1903) రచించిన ఏన్టోనిన్ పెర్చోస్ నుంచి సాహిత్యకృషి చేశారు. పెరెనీస్ కి చెందిన కేమెలా జానపద కావ్యాలను రచించాడు. ఇదే కాలంలో రోన్ కి చెందిన జోసెఫ్ డార్బీ లా బెస్టెయోడి వెకారెస్ అనే ఇతిహాస ధోరణిలో నడచిన కథా సంకలనాన్నీ, కొన్ని కవితలను రచించాడు. ఫాల్కో డి బోర్నె సెల్లి, మారియస్ జోనో గ్రాంథికభాషను తమ రచనలలో పునరుద్ధరించారు. 19 వ శతాబ్దం చివరి భాగంలోని ప్రముఖ ప్రోవెన్సాల్ రచయితలలో ఆర్. రూకె, రచయిత్రి మార్సెల్ డ్రూటెల్ (Marcelle Drutel) పేర్కొనతగినవారు. నేడు సంప్రదాయ పద్ధతికి, అధునాతన పద్ధతికి చెందిన ఇరువర్గాల రచయితలూ ఉన్నారు. తమ శక్తి కొలది వారు సాహిత్య సృష్టి చేస్తూనే ఉన్నారు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

ఫిన్నిష్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఫిన్లాండులో మాట్లాడబడే ఫిన్నిష్ భాష యూలిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన ఫిన్నో-యుగ్రిక్ శాఖకు చెందింది. 19 వ శతాబ్దారంభంలో దేశీయమైన ఫిన్నిష్ భాషకు తగినంత గౌరవస్థానం ఉండేది కాదు. విద్యాబోధనకు, పరిపాలనా వ్యవహారాలకు, సాహిత్యానికి స్వీడిష్ భాష ఉపయోగించబడేది. 1835 లో ఫిన్నిష్ జానపద గాథలపై ఆధారపడిన కలెవల అనే ఇతిహాస కావ్యం ప్రచురించబడింది. ఫిన్నిష్ జాతీయ భావనకు ఆ కావ్యం ఉద్దీపన కలిగించింది. తరువాతి శతాబ్దంలో ఫిన్నిష్ భాష విద్యారంగంలోను, పరిపాలనా రంగంలోను ప్రాముఖ్యం పొందసాగింది. 1863 లో అధికార భాషా స్థాయిని సంపాదించుకోగలిగింది. ఈ భాషలోని పదజాలం జర్మన్, రష్యన్ వంటి యూరప్ యన్ భాషలనుంచి గ్రహించబడింది. 16 వ శతాబ్దంలో ఫిన్నిష్ భాషలోకి న్యూటెన్ మెంట్ ను అనువాదంచేసి ప్రచురించడంతో ఫిన్నిష్ భాషలో లిఖిత సాహిత్యం ప్రారంభమైంది.

సాహిత్యం : ఫిన్నిష్, స్వీడిష్, లాటిన్ భాషలలో జరిగిన సాహిత్య కృషిని ఫిన్నిష్ సాహిత్యంగా పరిగణించవచ్చును. ప్రాచీన కాలంలో కవిత్వం మౌఖికంగా ప్రచారంలో ఉండేది. 19 వ శతాబ్దంలో లిఖిత రూపాన్ని దాల్చింది. 12 వ శతాబ్దం అర్థభాగం నుంచి ఫిన్లాండ్ స్వీడన్ పరిపాలనలో ఉండేది. అందువల్ల పై వర్గాల ప్రజలు స్వీడిష్ భాషనే ఎక్కువగా ఉపయోగించేవారు. 19 వ శతాబ్దంలో ఫిన్నిష్ భాషను సాంస్కృతిక మాధ్యమంగా తీర్చిదిద్దడానికి గట్టి ప్రయత్నాలు ప్రారంభమయ్యాయి.

కవిత్వం : ఫిన్నిష్ భాషలోని జానపద కవిత్వంలో ఎన్నో కవితా రూపాలు కనిపిస్తాయి. ఆ కవిత్వంలోని ఛందస్సు, సరళమైన భాష జానపదులు హాయిగా పాడుకోడానికి వీలుగా ఉంటుంది. ఈ కవిత్వంలో ప్రముఖరూపాలు: సుదీర్ఘ ఇతిహాస కావ్యాలు, చిన్న గీతకలు. జానపద కావ్యాలకు వీరుల సాహస కృత్యాలు ఇతివృత్తాలు. శాంపో సాహసగాథ, కులేర్వో విషాదగాథ, కలెవల ఇతిహాస కావ్యంలోని సాహసగాథలు ఈ జానపద సాహిత్యంలోని ప్రముఖ గాథలు. స్త్రీలు, దైనిక సమస్యలు, ప్రేమ చిన్నగీతకలకు కవితా వస్తువులు. ఆత్మ ఏకాకితనం, దట్టమైన అడవులు, అందమైన సరోవరాలు, జానపద జీవనం ఈ గీతకలలో చిత్రిత మయ్యాయి. 18 వ శతాబ్దం ఉత్తరార్థంలో జానపద కావ్యసంకలనం ముమ్మరంగా సాగింది. 1847 లో కలెవలకు తుదిరూపాన్ని ఎలియాస్ లోన్రాట్ అనే ప్రఖ్యాత సంకలన కర్త కల్పించాడు. లోన్రాట్ కాంటిలేటార్ అనే కవితా సంకలనాన్ని కూడా ప్రచురించాడు. ఫిన్నిష్ సాహిత్యాన్ని కలెవల, కాంటిలేటార్ లు అమితంగా ప్రభావితం చేశాయి.

స్వీడిష్ భాషలోని ఫిన్నిష్ సాహిత్యం : ఫిన్లాండులో స్వీడిష్ సాహిత్యం 19 వ శతాబ్దంలోనే అభివృద్ధి చెందింది. ఫిన్నిష్ ప్రజలు, వారి దేశ నైసర్గిక పరిస్థితులు జోహాన్ లుడ్విగ్ రూనెబెర్గ్ రచనలలో మొదటగా ప్రతిబింబింపసాగాయి. ఆయన జాతీయ కవిగా పరిగణించబడ్డాడు. జకారియస్ టాపేలియస్ స్కాట్ పద్ధతిలో ఫాల్స్కార్త్ బెరాట్ బెల్గర్, రాజుగారి ఉంగరం, శత్రువైద్యుని కథలు, కవితలు, పిల్లల కథలు రచించాడు. 19 వ శతాబ్దం చివరి భాగంలో ఫిన్నిష్ సాహిత్యం నుంచి ఫిన్నో-స్వీడిష్ దూరం కాసాగింది. 20 వ శతాబ్దంలో

'దగ్గివర్ణ' అనే కవుల ఉద్యమం ప్రారంభమయింది. వీరు విశ్లేషణశక్తితో, హేతుబద్ధంగా కవిత్వ సృష్టి చేశారు. వీరిలో రూనర్ షిల్డ్ ప్రముఖుడు. ఈయన నాటకాలు నైతిక కళాత్మక సమస్యలను నిశితంగా పరిశీలించాయి. ఆర్విద్ మోర్నె, బెర్టెల్ గ్రెగెన్ బెర్గ్ చెప్పకో దగ్గ కవులు.

ఫిన్నీ-స్వీడిష్ సాహిత్యం రెండవ దశలో ఆధునిక కవిత్వం ఆవిర్భవించింది. ఈ ఆవిర్భావానికి ఈడిత్ సోడర్గ్రాన్ కారకురాలు. ఈమె దార్శనిక, స్వాప్నిక సంబంధమైన కవితలను వెలువరించింది. ఈమె తరువాత ఎల్మార్ డిక్టోనియస్ రాజకీయ ప్రభావంతో చెవులకు కటువుగా ఉండే పదజాలంతో కవితలు రచించింది. సగంలో విరచబడడం వంటి నూతన శిల్పంతో గున్నార్ జోర్లింగు, ఆత్మగతమైన ప్రకృతి కవిత్వాన్ని రచించిన రబ్బె ఎన్నెల్ ఈ ఆధునిక కవులలో ముఖ్యులు. 1960 ప్రాంతాలలో వ్యక్తినిష్ఠమైన, సాందర్యాత్మకమైన సాహిత్యసృష్టికి వ్యతిరేక ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. సాంఘిక దృష్టి, విమర్శనాత్మక చర్చ అత్యవశ్యకమని వీరు భావించసాగారు. సామాజిక స్పృహ కలిగిన రచయితలలో లార్స్ హుల్డెన్, క్లాస్ ఏన్డర్సన్ ముఖ్యులు. 20 వ శతాబ్దపు వచన రచయితలలో టిటో కాలియండర్, నాటకకర్తలలో వాలెన్టిన్ కోరెల్ ముఖ్యులు.

ఫిన్నిష్ సాహిత్యం : ఫిన్లాండులో మొదటి లూథరన్ బిషప్, మత సంస్కర్త అయిన మైకేల్ అగ్రికోలా ఫిన్నిష్ సాహిత్యానికి ప్రారంభకులు. ఈయన 1548 లో న్యూబెర్న్ మొంటు ఫిన్నిష్ అనువాదాన్ని ప్రచురించాడు. బైబిల్ సంపూర్ణ అనువాదం 1642 లో ప్రచురించబడింది. నిజమైన ఫిన్నిష్ సాహిత్యం అలెక్సిస్ కివితో ప్రారంభమైంది. ఆయన రచించిన సూయ సేమన్ వెల్ జెస్టా (1870), ఏడుగురు సోదరులు (1929) మొదటి ఫిన్నిష్ నవలలు. ఈ నవలలు హాస్యంతో కూడిన వాస్తవిక శైలితో, ఫిన్నిష్ ప్రజల జీవితాన్ని కథావస్తువుగా స్వీకరించి ఫిన్నిష్ సాహిత్యానికి ఒక ఒరవడిని ఏర్పరచాయి.

1872 లో కార్ల్ బెర్గ్ బోమ్ ఫిన్నిష్ జాతీయ నాటక రంగాన్ని స్థాపించాడు. నార్వే, ఫ్రెంచ్ నాటకకర్తల ప్రభావం వల్ల ఫిన్నిష్ నాటకాలలో వాస్తవికతను, సాంఘిక విమర్శను కొత్త రచయితలు ప్రవేశపెట్టారు. మిన్నా కాంథ్ అనే ప్రతిభావంతురాలైన నాటకకర్త్రి, కవితాత్మకమైన ప్రకృతి సంబంధమైన నవలలు రచించిన జుహాని ఆహో

(Juhani Aho), ఇస్తాన్ మా (పితృభూమి-1893) అనే నవలతో ప్రఖ్యాతి చెందిన ఆర్విద్ యార్నె ఫ్లేట్ ఫిన్నిష్ సాహిత్యంతో కొత్త పుంతలు తొక్కారు.

19 వ శతాబ్దం చివరి భాగంలో ట్యూవో పక్కాలా రచించిన పనివారి గాథలు ఉత్తమ గ్రంథాల కోవలో చేర్చదగినవి. జోహానెస్ లిన్నాన్ కోస్కి రచించిన ఎల్జు పువ్వు పాట (1920) లో ఫిన్లాండ్ డాన్ జువాన్ శృంగార కృత్యాలు వర్ణించబడ్డాయి. ఐనో కల్లాస్ అనే రచయిత్రి రైగిన్ పవ్వి (1926), తోడేలు-పెల్లికూతురు (1930) వంటి నవలా గీతాలలో అక్రమ లైంగిక సంబంధాలను విమర్శించింది. జానపద జీవనాన్ని వ్యంగ్య త్మకంగా విమర్శించిన జోయెల్ లెహ్టోనెన్ రచనలు, పుట్కీ నోట్కీ, హెన్ కియన్ బైస్టే (ఆత్మ సంఘరణ 1933) లు ప్రశంసనీయమైనవి. మార్సెల్ ప్రూస్ట్, జేమ్స్ జాయ్స్ వంటి వారిచే ప్రభావితమైన వోల్టెర్ కిల్పి అలస్తాలోన్ సలిస్సా (1933) అనే నవలలో స్వగతాలూ, ఆరుగంటలలో జరిగిన సంఘటనలను 900 పుటలకు విస్తరించడం వంటి ప్రయోగాత్మక రచనకు పూనుకున్నాడు. 1939 లో నోబెల్ పురస్కార గ్రహీత ఎఫ్.ఇ. సెల్లెన్ పా జీవితాన్ని జీవశాస్త్ర దృష్టితో పరిశీలించాడు. మానవ జీవితానికి పరిసరాలకూ ఉన్న సంబంధాన్ని ఆయన ప్రతిభావంతంగా మీక్ హెరి బేజ్ (1938), ది మైడ్ సిల్జా (1933) వంటి నవలలలో ప్రదర్శించాడు. ఈ కాలంలోని కవులలో ఆలోచనా పరుడు, నిరాశావాది, పండితుడు అయిన వైక్కో ఏన్టెరో ప్రత్యేకంగా పేర్కొనతగినవాడు.

1920 ప్రాంతాలలో 'టులెన్ కంటజిట్' (ది పిటీల వారు) అనే కవుల సమూహం అవతరించింది. 'యూరప్ కు కిటికీలు తెరవండి' అని వారి నినాదం. వీరు ఫిన్లాండు పాఠకులకు వచన కవితలనూ నాగరక కాల্পనిక కవిత్వాన్నీ పరిచయం చేశారు. వీరి కవిత్వాశయాలు కఠినమైనవి అనే కవయిత్రి రచనలలో కనిపిస్తాయి. ఆమె మొదట శారీరక సుఖాలను కీర్తించింది. తరువాత సామాజిక విమర్శను, సోషలిజాన్ని అభిమానించింది. ఒలాపి పావాలెనెన్ అనే మేధావంతుడైన వ్యాస రచయిత హిట్లర్ హయాంలోని జర్మనీని విమర్శిస్తూ సిస్కా యిక్కిన్ పు హేలు (విషాదకర స్వగతం: 1946) అనే వ్యాస సంపుటిని ప్రచురించాడు. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్య కాలంలో ఊనో కైలాస్, కార్ల్ సార్కియా అనే కవులు ముఖ్యులు. వీరు సంప్రదాయ ఛందోరీతులను, వెనుకటి కవిత్వ లక్షణాలను తిరిగి ప్రవేశపెట్టారు. ఊనో 'నిద్ర-మరణం' అనే కావ్యంలో స్థిరమైన నైతిక

నియమావళిని సమర్థించారు. పెన్సి హాన్ పా, టాయిహో పెక్కానెన్ ఈ కాలంలో ప్రసిద్ధి కెక్కిన వచన రచయితలు. తన కథలలో హాన్ పా బీద ప్రజల జీవితాలను పరిశీలించి, మంచి శైలితో వ్యంగ్య ధోరణిలో వారిని చిత్రించారు. పెక్కానెన్ పారిశ్రామిక కార్మికులను ప్రతిభావంతంగా చిత్రించారు. *లవ్ సూబెని* (నా బాల్యం: 1953) అనే ఆయన ఆత్మకథ పారిశ్రామిక జీవనాన్ని చిత్రించిన బృహద్రచన.

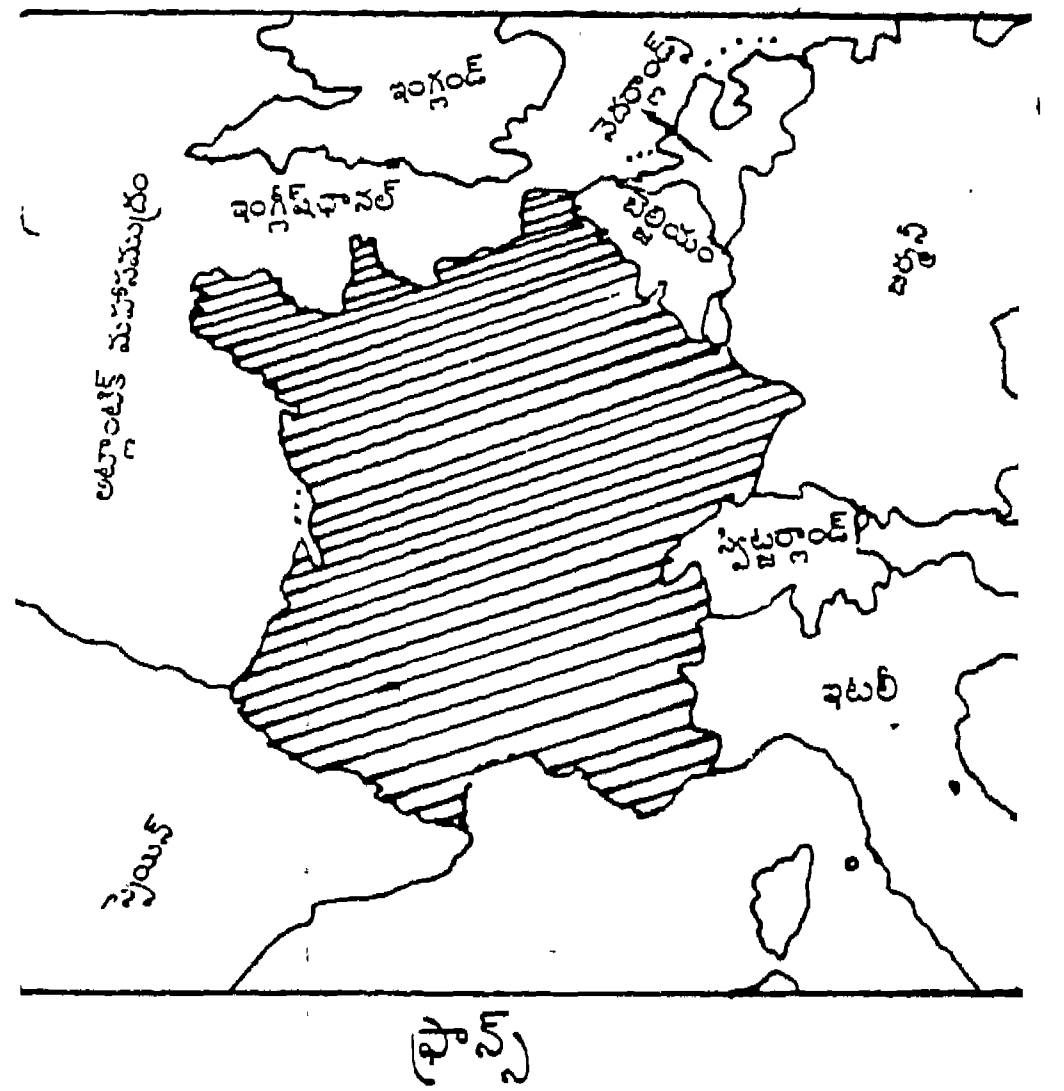
ఆకర్షణీయమైన కల్పనికత, మానసిక చిత్రణ, నిశితమైన సాంఘిక విమర్శ ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామం తరువాతి సాహిత్యంలో ప్రముఖమైన ధోరణులు. వామపక్ష ధోరణులు హాన్ పా రచనలలోను, హెల్లా వ్యవోలిజోకి నాటకాలలోను మనకు కనిపిస్తాయి. ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత యువకవులు స్వేచ్ఛాచ్ఛందస్సును, ప్రతీకాత్మకతను, ఆధునికతను కవిత్వంలో ప్రవేశపెట్టారు. వీరిలో పావో హావికో కవిత్వాన్ని, వచన రచనలను, విచిత్ర నాటికలను రచించాడు. ఈయన రాజకీయ, మత సంబంధమైన సమస్యలను పట్టించుకోకుండా, రసాత్మక కావ్యసృజన చేశాడు. 1950 ప్రాంతాలలో హెల్వి జువోనెన్, ఈవా - లీసా మేనర్, టువోమాస్ అన్వానా ఆధునిక రీతులలో కవిత్వరచన చేశారు. వచన రచనలలో కూడా ఇటువంటి ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. నవలలలో వస్తుగతమైన, అతిశయోక్తులు లేని శైలి ఐలా పెన్నానెన్, ఈవా జోయెన్ పెల్టో మొదలగువారి నవలలలో కనిపిస్తుంది. ఏన్టి హైరి (Antti Hyry) రచించిన *కెవాట్టా జూ సిక్స్* (Spring and Autumn), *అలకౌలు* (Alakoulu: 1965) వంటి నవలలలో చక్కని వచనశైలి కనిపిస్తుంది. చార్లీ చాప్లిన్ వ్యంగ్య ధోరణిలో వైజోమెరి 'మనీలా తాడు' (1951) వంటి యుద్ధ నవలు రచించాడు. సంప్రదాయబద్ధమైన కథాకథన విధానాలను వైవోలిన్నా టున్యెమెటాన్ *సోబీలాస్* (అజ్ఞాత సైనికుడు : 1954) అనే నవలలలో ప్రయోగించాడు.

1960 ప్రాంతాల నుంచి చాలా మంది కవులు అరమరిక లేని, సంభాషణాత్మకమైన శైలిని ప్రయోగిస్తూ సాంఘిక, రాజకీయ సమస్యలపై కచ్చితమైన అభిప్రాయాలను వెలువరించసాగారు. పెంటి సారికోస్కి మేట్టి రోస్సి ఈ వర్గం కవులలో ప్రముఖులు. ఈ కాలంలో రచించబడిన నాటకాలలో ఆర్చోసాలో, ఫిన్లాండులో ఫాసిస్ట్ ఉద్యమంపై రచించిన *లాపువ్లా సోసేరా* ప్రత్యేకంగా చెప్పకోదగ్గవి.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

ఫ్రెంచ్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఫ్రెంచ్, లేక ఫ్రాన్సాయిస్ భాష ఫ్రాన్స్, బెల్జియమ్, స్విట్జర్లాండ్లలో వ్యవహారంలో ఉన్న ఒక 'రోమాన్స్' భాష (800 వ సంవత్సరం తరువాత లాటిన్ భాషనుంచి నిష్పన్నా లయిన భాషలను 'రోమాన్స్' భాష లంటారు). కెనడాలో-ముఖ్యంగా 'క్వెబెక్'లోనూ, న్యూ ఇంగ్లండ్ ఉత్తర ప్రాంతంలోనూ ఇంకా, గతంలో గాని ప్రస్తుతం గాని ఫ్రెంచ్ సామ్రాజ్యంలో చేరి ఉన్న పుదుచ్చేరి వంటి ప్రాంతాలలోనూ కూడా ఫ్రెంచ్ భాష మాట్లాడేవారు. 25 పైచిలుకు దేశాలలో ఇది అధికార భాషగా ఉంది. ఫ్రెంచ్ భాషలో లిఖిత ఆధారాలు 842 నాటి 'క్లౌస్ బర్గ్' ప్రతిజ్ఞల నుంచి లభిస్తున్నాయి.

పారిస్ నగర పరిసరాలలోని భాష ఆధారంగా 'ఫ్రాన్సియెన్ ఫ్రెంచ్' అనబడే ప్రామాణిక భాష రూపొందింది. 16 వ శతాబ్దం మధ్యభాగం నుంచి ఇదే అధికారికమైన ప్రామాణిక భాషగా ఉంటూ వచ్చింది. ఈ ఫ్రాన్సియెన్ భాష ఉత్తర, మధ్య ఫ్రాన్స్ దేశంలో మాట్లాడే మాండలికాలను చాలా వరకు త్రోసిరా జింది. దీనివలన దక్షిణఫ్రాన్స్ లోని ఆక్సెటాన్ భాష వాడుక కూడా చాలా వరకు తగ్గింది. ఆక్సెటాన్ భాషలో ప్రధాన మాండలికమైన ప్రోవెన్కాల్ భాష (చూ.) మధ్యయుగంలో సాహిత్య భాషగా విస్తృతంగా వాడుకలో ఉంది. ఫ్రెంచ్ భాషలోని ఇతర మాండలికాలు కేవలం విద్యాగంధం లేని గ్రామీణుల వ్యవహారంలో మాత్రమే నిలచి ఉన్నాయి. అయితే- ఉత్తర ఫ్రాన్స్ లోని పికార్డ్ వాలూన్ మాండలికం,

పశ్చిమఫ్రాన్స్ లోని నార్మన్ మాండలికం మధ్యయుగంలో 'ఫ్రాన్సియెస్' భాషతో తీవ్రంగా పోటీపడ్డాయి. వాలూన్ భాష(చూ.) ఈ నాటికీ బెల్జియమ్ లో వ్యవహారంలో ఉంది. ఫ్రెంచ్ భాషలోని ఇతర మాండలికాలు: ఆర్లొయనాయిస్, బోర్బనాయిస్, చాంపెనాయిస్, లోరేన్, బర్గిగ్నాన్, ఫ్రాంక్ కోమ్టాయిస్, గాలో, అంగెవిన్, మేన్, పోయిటేవిన్, సెయింట్ నియాయిస్, అంగమోయిస్.

లాటిన్ భాషా పదాలు ఇతర రోమాన్స్ భాషలలో కంటే ఫ్రెంచ్ లో విశేషంగా మార్పులు పొందాయి. ఉదాహరణకు-

లాటిన్	శ్చానిష్	ఫ్రెంచ్
సెకూరమ్	సెగురో	సర్
వోసెమ్	వోజ్	వా

ఇతర రోమాన్స్ భాషలలో లాగే ఫ్రెంచ్ భాషలో కూడా వ్యాకరణం లాటిన్ లో కంటే బాగా సరళం చేయబడింది. నామ విభక్తులు పూర్తిగా అంతరించాయి. బహువచన ప్రత్యయం ('s', - 'es') వ్రాసేటప్పుడు వర్ణక్రమంలో నిలిచి ఉన్నా, ఉచ్చారణలో లుప్తం అయింది. స్త్రీ, పుం లింగ భేదాన్ని నామవాచకంలో వచ్చే మార్పువల్ల కాకుండా దాని ముందు ఉండే 'ఆర్టికిల్' ద్వారా గాని, విశేషణం ద్వారా గాని సూచిస్తారు. వ్యావహారిక ఫ్రెంచ్ భాషలో బహువచనంలో కూడా అదే విధంగా గుర్తించబడుతుంది. క్రియలకు మూడు పురుషులలో ఏకవచన బహువచన రూపాలు వ్రాతలో వేర్వేరుగా కనిపిస్తున్నా, వాగ్ వ్యవహారంలో చాలా రూపాలు ఒకే విధంగా ఉచ్చరించబడుతున్నాయి. ఫ్రెంచ్ క్రియకు కాలాలనూ, కర్మణి ప్రయోగాన్నీ, ఆత్మనే పద అర్థాన్నీ సూచించే అనేక రూపాలు ఉన్నాయి.

రోమన్ సామ్రాజ్యంలో 'గాల్' అనే మరో పేరుగల ఫ్రెంచ్ సీమలో వ్యాపించిన 'టాటిన్' అనే అపభ్రంశ భాష కాలక్రమేణ వికృతి చెంది, 9 వ శతాబ్దం నాటికి ప్రాచీన ఫ్రెంచ్ భాషగా రూపొందింది. ఈ ప్రాచీన భాష పలు మార్పులు చెంది మధ్య యుగపు ఫ్రెంచ్ గా పరిణమించింది. 17 వ శతాబ్దం నాటికి దీనిలోని వివిధ మాండలికాలకు సన్నిహితత్వం ఏర్పడి, ఆధునిక ఫ్రెంచ్ భాష అవతరించింది.

ఆఫ్రికాలోని ఫ్రెంచ్ వలస రాజ్యాలలో పరిణతి చెందిన మాతృభాషలు లేని ఆఫ్రికన్ తెగలకు ఫ్రెంచ్ భాషే వ్యవహార భాష అయింది. ఫ్రెంచ్ భాషలోని పదజాలంలో ఎక్కువ భాగం 'లాటిన్' నుంచి వచ్చిందే అయినా గ్రీక్, అరబిక్, ఇంగ్లీష్, స్కాండినేవియన్, ఇటాలియన్

భాషా పదాలు కూడా అనేకం దీనిలో వచ్చి చేరాయి. ఈ భాష రోమన్ లిపిలో వ్రాయబడుతుంది.

సాహిత్యం : ఫ్రాన్స్ లోను, ఫ్రెంచ్ భాష వ్యవహారంలో ఉన్న ఇతర ప్రాంతాలలోను వెలువడిన సాహిత్యం ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం. పశ్చిమ యూరప్ ను రోమన్లు ఆక్రమించడంతో అపభ్రంశ లాటిన్ భాషనుంచి పరిణమించిన 5 ప్రధాన రోమాన్స్ భాషలలో ఫ్రెంచ్ ఒకటి. నార్మన్లు 1066 లో బ్రిటన్ ను జయించిన తరువాత అక్కడ ప్రభుత్వ భాష అయిన ఫ్రెంచ్ భాషలోని ఆంగ్లో-నార్మన్ మాండలికంలో వెలసిన సాహిత్యాన్ని గురించి, కెనడా మొదలైన ఇతర దేశాలలో వర్ధిల్లిన ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాలను గురించి ప్రత్యేక వ్యాసాలలో వివరించబడింది.

ఆధునిక యూరపియన్ సాహిత్యాలలో ఇంగ్లీషు సాహిత్యం తరువాత ప్రముఖస్థానం వహించింది ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం. మధ్యయుగం మొదలుకొని నేటివరకూ అవి చ్చిన్నంగా పలు రీతులుగా వికాసం పొందుతూ వచ్చి, అనేక సాహిత్య ప్రక్రియలలో తక్కిన యూరపియన్ భాషా సాహిత్యాలకు మార్గదర్శకం అయి, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందింది. సౌందర్యారాధనలో ఫ్రెంచ్ ప్రజలు పరాకాష్ఠ పొందినవారు. ఈ సౌందర్య పిపాసే వారి సాహిత్యంలోనూ ప్రతిఫలిస్తోంది.

ప్రాచీన ఫ్రెంచ్ భాష అని గుర్తింపదగిన భాషలో కనిపిస్తున్న తొలి రచన 'శ్చాస్ బర్గ్ ప్రతిజ్ఞ' (అనువాదం-842). 1100 కు పూర్వం మతసంబంధమైనవే మరికొన్ని గ్రంథాలు లభిస్తున్నాయి. అందుచేత ఫ్రెంచ్ సాహిత్య మూలాలు స్పష్టంగా గుర్తించడం కష్టం. 12 వ శతాబ్దం తరువాత వెలసిన కొన్ని గ్రంథాలు- ముఖ్యంగా కొన్ని చారిత్రక రచనలు లభిస్తున్నాయి. వీటిలో మొదటిది షేన్స్ డ్ రోలండ్ ఈ గ్రంథానికి 1100 ప్రాంతంలో ఇంగ్లండ్ లో కాపీచేయబడిన ఒక లిఖిత ప్రతి లభించింది. 13 వ శతాబ్దం దాకా ఫ్రెంచ్ సాహిత్య వ్యాసంగం నార్మన్లు జయించిన ఇంగ్లండ్ లోనే ఎక్కువగా కనిపిస్తోంది. కాని 13 వ, 14 వ శతాబ్దాలలో ఫ్రాన్స్ దేశంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం అభివృద్ధి కాసాగింది.

షేన్స్ డ్ రోలండ్ అనే ఐతిహాసిక రచన ప్రశస్త మైంది. ఈ నాటికీ ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలోని ఐతిహాసిక రచన లన్నిటిలోనూ శైలి, కథాసంవిధానాలలో ఇదే సర్వోత్తమంగా భావించబడుతుంది. ఇది అజ్ఞాత కర్తృకం. ఫ్రెంచ్ జాతీయ వీరుడు షేర్లమేన్ కాలంలో క్రైస్తవమత సంరక్షణార్థమై ముస్లిములతో పోరాడి మరణించిన ఒక

వీరుని చరిత్ర ఈ ఇతిహాసానికి కథావస్తువు. తరువాతి కాలంలో ఈ గ్రంథంలోని ఛందోరీతినే అనుసరిస్తూ చారిత్రక కథలను వస్తువులుగా గ్రహించి అనేకులు గ్రంథాలు రచించారు. కాని, వాటిలో దేనికి రోలాండ్ గీతానికి వచ్చినంత ప్రసిద్ధి రాలేదు.

12 వ శతాబ్ది పూర్వార్థం వరకూ ఇలాంటి రచనలు విరివిగా వచ్చాయి. ఆ తరువాత ఇంగ్లండ్ మొదలైన ఇతర దేశాలలోని ప్రాచీన వీరుల సాహసకృత్యాలను కథావస్తువులుగా గ్రహించడం ఫ్రెంచ్ కవులకు ఆచారం అయింది. దీనితో పాటు కావ్యం వలన సాధింప బూనే లక్ష్యంలో కూడా మార్పు కనిపించింది. వెనుకటి ఐతిహాసిక కావ్యాలకు క్రైస్తవ మత రక్షణ ప్రధాన లక్ష్యం కాగా, అనంతర కావ్యాలలో ప్రేమారాధనకు ప్రాముఖ్యం ఏర్పడింది. ఈ రకం కావ్యాలలో పూర్తిగా కృతకృత్యమైన కవి క్రీటిన్ డిట్రాయీ. కథ అల్లడంలోనూ, పాత్రపోషణలోనూ ఇతని కౌశలం అద్వితీయం. ఇతడు చిత్రించిన నాయికా, నాయకుల ప్రవర్తనలను ఆదర్శంగా గ్రహించి తమ నిజ జీవితాలలో అనుకరించడానికి మధ్య యుగాలలోని ఫ్రెంచ్ దేశపు ఉన్నత వంశీయులు ప్రయత్నించేవారు.

దాదాపు 60 ఏళ్ల పాటు ఈ విధంగా ప్రేమారాధనకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చే వీరగాథా రచన పద్యరూపంలో విరివిగా సాగింది. తరువాత ఇలాంటి కథావస్తువుతోనే గద్యరూపంలో కొన్ని కృతులు వెలువడ్డాయి. ఆదిలో ఈ గద్య రచనలకు కూడా పద్య రచనలతో సమానంగా ప్రశస్తి లభించినా, క్రమేణ ఇలాంటి రచనలకు ప్రజాదరణ సన్నగిల్లసాగింది.

ఆ కాలంలో ఇలాంటి ఐతిహాసిక కావ్యాలే కాక, కొన్ని స్వతంత్ర కావ్యాలు కూడా వచ్చాయి. వాటిలో సుప్రసిద్ధమైంది రోమాన్ డి రేనా. ఇది వివిధ కవుల రచనలతో కూడిన ఒక ఖండకావ్య సంపుటి. ఈ ఖండ కావ్యాలలో జంతువులను పాత్రలుగా గ్రహించి వాటి ద్వారా మానవులలోని లోటు పాటులను విమర్శించడం జరిగింది.

13 వ శతాబ్దంలోనే గేయకవిత్వానికి కూడా కొంత పుష్టి చేకూరింది. అయినా 15 వ శతాబ్ది నాటికి విల్లన్ కవి వలన గాని దీనికి బాగా ప్రశస్తి చేకూరలేదు. గేయాలలో సహజమైన క్లిష్ట చృందో గతులను కూర్చడంలో మాత్రమే కాక, ఆ గేయాలలో తన జీవితానుభవాలను ధ్వనింప జేయడంలోనూ ఇతడు అందె వేసిన చేయి. ఆ మధ్యయుగ కాలంలోనే రూపక రచన కూడా కొంత

వరకు కొనసాగింది. కాని, ఈ ప్రక్రియను చేబట్టిన కవులు రెండు విధాలుగా ఉండేవారు. కొందరు మతవిషయిక ధర్మబోధనకే మత రచనలను సాధనాలుగా గ్రహింపగా, మరి కొందరు ఐహిక మానసికానుభూతుల చిత్రణే తమ లక్ష్యంగా గ్రహించారు. మొదటి వర్గానికి చెందిన వారిలో ఆర్నూల్ గ్రీబాస్ (15 వ శతా.) ప్రముఖుడు. రెండవ వర్గంవారిలో ఆడమ్ డిలాహేలీ (13 వ శతా.) గణింపదగిన వాడు. రెండవ వర్గం వారి నాటకాలు సరళ శైలిలో ఉండి మనోరంజకాలై ప్రజాదరణ పొందగలిగాయి.

రూపకాలతో పాటుగా నీతిబోధక కావ్యాలూ, ప్రహసనాలూ కూడా కొన్ని మధ్యయుగంలో కొంతవరకు వ్యాప్తి పొందాయి. కాని, ఆ యుగంలో వెలువడిన ఇతర రచన లన్నిటికంటే విలక్షణమూ, ప్రాశస్త్యంలో దేనికి తీసిపోనిదీ రోమాన్ డి రోజా అనే గ్రంథం. ఇది రెండు ఖండాలు. మొదటి ఖండం రచయిత గిలోమీ డి లారీ (13 వ శతా.). రెండవ దానికి కర్త జీన్ డి మోన్ (13 వ శతా.). ఈ కావ్యం ప్రేమరస ప్రధానం. కాని, అందందు హాస్యం కూడా తొణికిసలాడుతూ ఉంటుంది.

ఈ విధంగా - మధ్యయుగంలోనే ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలకు అంకురార్పణ జరిగినప్పటికీ వాటి సంపూర్ణ వికాసానికి దోహదం చేసింది మాత్రం యూరప్ లోని పునరుజ్జీవన యుగమే.

ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో 16 వ శతాబ్దంలో పునరుజ్జీవన యుగం ప్రారంభమైంది. ఈ నూతన యుగానికి వైతాళి కుడు క్లెమెంట్ మరో పండిత కుటుంబంలో జన్మించిన ఈ మహాకవి ఫ్రెంచ్ భాషకు ఒక క్రొత్త శైలిని ప్రసాదించాడు. ఇతని మార్గాన్ని అనుసరించి విక్టర్ బోడ్, మారిస్ సిన్ మొదలైన ప్రముఖ రచయితలు కావ్యరచన సాగించారు. కాని ఆ శతాబ్ది ప్రథమ పాదాంతాన పియరీ డి రోన్ సార్డ్ అనే ఒక మహాకవి ఉదయించి, రచనా రీతిలో ఇంకొక వినూత్న సంప్రదాయం స్థాపించాడు. మరి కొందరు ఉత్తమ రచయితల సాయంతో ఇతడు స్లేడ్ అనే ఒక ఉత్తమ సంకలిత గ్రంథం తయారుచేశాడు. యూరప్ సంస్కృతికి ఆలంబనా లయిన గ్రీక్, లాటిన్ సాహిత్యాల స్థాయికి ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాన్ని తీసికొని రావడం కోసం ఆ ప్రాచీన భాషల నుంచి అనేక పదాలను గ్రహించి, ఫ్రెంచ్ రచనా సంవిధానంలో వాటికి స్థానం కల్పించి, ఫ్రెంచ్ భాషా సాహిత్యాలకు పుష్టి చేకూర్చడమే తన సంకలన గ్రంథ ప్రధాన లక్ష్యమని అతడు ప్రకటించాడు. ఇతడూ, ఇతని మిత్రులూ ఆ ప్రయత్నంలో కొంత వరకు సఫలత పొందినప్పటికీ

వారి ఉద్యమాన్ని విమర్శించి, ఖండించిన విద్వాంసులు కూడా ఆనాడు కొందరు లేకపోలేదు. అయినా ఈ గ్రంథం పలువురు రచయితల దృష్టిని ఆకర్షించి వారి ఆదరణకు, అనుసరణకు పాత్రం అయింది. ఈ మహా కృషిలో రోన్ సార్డ్ కు సాయపడినవారిలో ప్రముఖుడు డూ బెల్లే. ఫ్రెంచ్ భాషా సంస్కరణను సమర్థిస్తూ ఇతడు డి ఫెన్స్ ఎట్ ఇలస్ట్రేషన్ డి లా ల్యంగ్వే ఫ్రాన్సాయిస్ అనే గ్రంథం ప్రకటించడమే కాక, ఆ నూతన శైలిలో కొన్ని గ్రంథాలు కూడా రచించాడు. 'సానెట్', 'ఓడ్' ఇతని అభిమాన ఛందస్సులు. ఇతడు వ్రాసిన గ్రంథాలలో ఆంటీ క్విట్స్ డి రోమ్ (రోమ్ నగర ప్రాచీన విషయాలు) అనే గ్రంథం ఉత్తమమైంది. ఇతని గేయాలు అనేకం అత్యుత్తమ శ్రేణికి చెందినవిగా నేటికీ పరిగణించబడుతున్నాయి. 16 వ శతాబ్దంలోని తరువాతి రచయిత లందరూ ఈ మార్గాన్నే అనుసరించి, తమ తమ సామర్థ్యాల కనుగుణంగా దానికి విశేష పుష్టి చేశారు. ఆ శతాబ్దం చరమ భాగంలో జీవించిన మల్ హెర్బి ఈ విషయంలో ప్రత్యేకంగా పేర్కొనదగ్గ వాడు. శైలిలో పద గాంభీర్యం కన్న అర్థ గాంభీర్యానికే ఇతడు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చాడు. ఇతని ప్రసిద్ధ రచనలు: కామెంటైల్ సర్ డెన్ పోర్ట్, కన్ సోలేషన్ డి మాన్ స్యుయర్ డూ పిరియర్. వీటిలో మొదటిది: ఒక లక్షణ గ్రంథం. భాషా విషయంలోనూ, ఛందో విషయంలోనూ ఆదరించదగ్గ సంస్కరణలు దానిలో చర్చించబడి, సమర్థించబడ్డాయి. రెండో గ్రంథం ఆ లక్షణాలకు లక్ష్య గ్రంథంగా చెప్పదగింది.

ఈ శతాబ్దంలోనే జీవించిన కొందరు తాత్త్వికగ్రంథ రచయితలను గురించి ఇక్కడ ముచ్చటించాలి. వీరిలో కొందరి గ్రంథాలు సాహిత్యం దృష్ట్యా అంతగా ప్రశంస నీయాలు కాకపోయినా, రబేలే, కేల్విన్, మాంటెయిన్ అనేవారు తాత్త్వికులుగానే కాక కవులుగా కూడా పేరు పొందారు. రబేల్ రచించిన గర్లాంటువా ఎట్ పంటా గ్రుయెల్ ఒక నవలగా పరిగణింప దగింది. శైలీ, కథా సంవిధానాలలోనూ, హాస్యరస పోషణలోనూ దీనికి సాటి రాగల ఫ్రెంచ్ రచనలు అత్యల్పం అని ఫ్రెంచ్ విమర్శకుల నిర్ణయం. ఆ శతాబ్దాన్ని ఉద్రూత లూగించిన నూతనాదర్శాలకూ, వినూతన భావాలకూ అది ప్రతిబింబం. మైకేల్ డీ మాంటెయిన్ రచించిన వ్యాసాలు ఆత్మాశ్రయాలు. తన జీవితానుభవాలనే సవిమర్శన దృష్టితో పరిశీలించి, మానవ జీవితంలోని లోతు పాతులను అవగాహన చేసుకోడానికి రచయిత ఈ గ్రంథంలో ప్రయత్నించాడు. అంతే కాక,

అందుకు తగిన ఉదాత్త శైలిని ప్రదర్శించి ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో ఆ రచనకు చిరస్థాయి అయిన స్థానం కల్పించాడు.

క్రైస్తవ మతంలో ప్రొటెస్టెంట్ సిద్ధాంతాలకు తన వాద చాతురి చేత బలం చేకూర్చినవాడు కేల్విన్. 'క్రైస్తవ మత సువ్యవస్థాపన' అనే అర్థం వచ్చే పేరుతో వెలువడిన ఇతని గ్రంథం తాత్త్వికులకే కాకుండా సాహిత్య ప్రేమిలకు కూడా ఆదరణీయం అయింది. అల్పాక్షరాలలో అనల్పార్థాన్ని ప్రకటించడంలో ఇతడు ప్రవీణుడు. రబేలే, కాల్విన్లు ఇద్దరూ ఫ్రెంచ్ గద్య రచనా రీతికి మంచి పుష్టి చేశారు. వారి కృషిని ముందుకు కొనసాగించి గద్య రచనకు ప్రముఖ స్థానం కల్పించినవాడు అమి యోట్. ప్లాటార్క్ గ్రీక్ భాషలో రచించిన జీవితగాథలను ఇతడు ఫ్రెంచ్ లోకి అనువదించి, ఆ అనువాదానికి కూడా మూలంతో సమానమైన ప్రతిపత్తి కల్పించాడు. రూపక రచనకు కూడా ఈ శతాబ్దంలో కొంత వ్యాప్తి చేశారిన మాట నిజమే అయినా, ప్రశంసనీయమైన రూపకం ఏదీ ఆ నాడు వెలువడలేదు.

ఫ్రెంచ్ అకాడమీ స్థాపన : 17 వ శతాబ్దంలో వెనుకటి శతాబ్దిలోని కవితా రీతులనే అవలంబిస్తూ వాటికి అంతకు ముందు కన్న ఎక్కువ పరిపుష్టిని చేశారడమే రచయితలు తమ లక్ష్యంగా గ్రహించారు. ఈ లక్ష్య సాధనకు రెండు సంఘటనలు ఎక్కువగా సహకరించాయి. వాటిలో మొదట చెప్పదగింది: ఫ్రెంచ్ అకాడమీ సంస్థాపన. రెండోది: రాజాదరణ. 1634 లో ఫ్రెంచ్ అకాడమీని స్థాపించడంతో పునరుజ్జీవనోద్యమానికి అధికార బలం లభించింది. ఆ ఉద్యమ మూలపురుషులు నిర్ణయించిన కావ్య లక్షణాలు ఉల్లంఘించ రానివై రచయితల కందరికీ ప్రమాణాలు అయ్యాయి. కావ్యాలను పరిశీలించి ఉత్తమత్వాధమత్వాలను నిర్ణయించే అధికారం అకాడమీ సభ్యులైన 40 మంది పెద్దలకూ చేకూరింది. దీనికి తోడు ఆ నాడు ఫ్రాన్స్ ను పాలిస్తున్న 14 వ లూయీ జాతీయ జీవితంలో ఏకత్వాన్ని సాధించడానికి సాహిత్యాన్ని ఒక సాధనంగా గుర్తించి దానిని పోషించాడు. ఆ నాడు రాజాదరణ వల్ల వెలుగులోకి వచ్చిన రచనలలో ముఖ్యంగా చెప్పుకోవలసినవి రూపకాలు. ఆ శతాబ్ది తొలి పాదంలోనే దాదాపు 100 రూపకాలు వెలువడినట్టు తెలుస్తోంది. ఆ రూపక రచయితలలో పియరీ కార్నియెల్, జీన్ రేసిన్, మోలియర్ అనేవారు ప్రధానులు. నవ్యరూపక రచనా విధానానికి దారి చూపి

చినవాడు కార్నియెల్. అతని దుఃఖాంత నాటకాలలో సిడ్స్ సుఖాంత నాటకాలలో మెన్ బోర్ అనంతర రూపక రచయితలకు ఒరవడి పెట్టాయి. దుఃఖాంత నాటక రచనా రీతిని విశిష్టస్థాయికి కొనిపోయి, గ్రీక్ దుఃఖాంత నాటకాలతో సమానమైన స్థానం దానికి కల్పించినవాడు రేసిన్. మోలియర్ తన హాస్యరస ప్రధానాలైన రూపకాల ద్వారా జగద్విఖ్యాతి నార్జించాడు. చమత్కార భరితమైన సంభాషణలకు ఇతని రచనలు నిధానాలు. గద్య రచనలో ఆ శతాబ్దిలో కొంత ప్రౌఢత చేకూరింది. ఆ నాటి గద్య రచయితలలో జీన్ డి లా ఫాంటెయిన్ ప్రధానంగా పేర్కొనదగినవాడు. ఇతడు 12 సంపుటలుగా ప్రకటించిన కల్పనా కథలు శైలి విషయంలోనే కాక, రసపోషణకూ, కథాసంవిధాన నైపుణికి కూడా ప్రసిద్ధి పొందాయి.

తాత్త్వికులుగా సుప్రసిద్ధులైన డేకార్ట్, పాస్కల్ లు కూడా తాత్త్విక విషయాలను వివరిస్తూ గద్యరూపంగా తాము రచించిన గ్రంథాల వల్ల ఆ నాటి గద్యరచనకు ప్రాశస్త్యం చేకూర్చారు. ఈ శతాబ్దం వాడే అయిన బోయిలో లాక్షణికుడుగానూ, కవి గానూ కూడా ప్రసిద్ధి పొందడమే కాక, తరువాతి శతాబ్దాల రచయితల కందరికీ ప్రామాణికుడు అయ్యాడు. ఇతడు వ్రాసిన *ఆర్ట్ పొయెటిక్* ('కావ్య కళ') అనే లక్షణ గ్రంథంలో అకాడమీ చేత ఉత్తమ కావ్య లక్షణాలుగా పరిగణింపబడిన లక్షణాలన్నీ సంక్షిప్తంగా వివరించబడ్డాయి. కళ లక్ష్యం, ప్రకటనా రీతి, రస వివేచన మొదలైన వాటిని గురించి ఇతడు ప్రకటించిన అభిప్రాయాలు 18 వ శతాబ్దం చివరి దాకా ఫ్రెంచ్ రచయితలకు మార్గనిర్దేశం చేశాయి. ఇతడు బాగా అభిమానించిన 'అలెగ్జాండ్రీయన్' ఛందస్సు తరువాతి రచయితల కందరికీ అనుసరణీయం అయింది. ఇది పాదానికి 12 అక్షరాలతో కూడిన మనోహరమైన ఛందస్సు. 17 వ శతాబ్దం ఆఖరికి ఫ్రెంచ్ భాషలోని వాక్యరచనలో క్రొంగొత్త మార్పులు వచ్చాయి. వాక్యానికి నిర్దుష్టత, సంక్షిప్తత సిద్ధించాయి. ఈ మార్పుకి కారణం అయిన గద్య రచయితలలో ప్రధానులు: లా బ్రుయిరీ, లా రాకీ పోకార్డ్, సెయింట్ సైమన్.

18వ శతాబ్దం : ఫ్రెంచ్ సాహిత్య చరిత్రలో 18 వ శతాబ్దాన్ని 'హేతువాద యుగం' అనవచ్చును. జీవితంలోని విలువల నన్నిటినీ హేతువాద దృష్టితో విమర్శించి, సరి కావని తోచిన వాటిని పరిహరించడమే తమ లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్న విప్లవ వాదాలు చెలరేగిన కాలం

ఇది. ఆస్తికత, మత విశ్వాసం, పరంపరాగత మైన ఆర్థిక వ్యవస్థ, ఆస్తి హక్కులు మొదలైన వన్నీ ఈ నూతన భావనల ధాటికి తట్టుకోలేక తీవ్రంగా పరివర్తన పొందాయి. ఇతర దేశాలనుంచి - ముఖ్యంగా ఇంగ్లండ్ నుంచి - వైజ్ఞానికంగాను, రాజకీయంగాను నూతన భావాలు ఫ్రాన్స్ కు రావడం మొదలు పెట్టాయి. ఆ భావ విప్లవం ఆ నాటి రచనలలో ప్రతిఫలించింది. ఇలాంటి నూతన సాహిత్యానికి ప్రోత్సాహం కల్పించినవాడు పెయరీ బెయిలీ. ఆ నాటి ఫ్రెంచ్ ప్రజలు నైతికం గానూ, మతదృష్టి లోనూ పవిత్రంగా భావించిన అనేక అభిప్రాయాలను ఇతడు ఖండించాడు. అయితే ఇలాంటి తీవ్ర భావాల ప్రకటనకు సాహిత్యాన్ని ఒక సాధనంగా గ్రహించి ప్రజానీకపు దృష్టిని ఆకర్షించిన ప్రముఖ రచయిత వాల్టేర్. తమ రచనలతో ఇతని ఉద్యమానికి అండగా నిలిచిన వారిలో ముఖ్యులు: రూసో, మాంటెస్కూ, డెనిస్ డిడెరో, లె సాగీ, మేరీవాలు. 18 వ శతాబ్దంలో దాదాపు 80 సంవత్సరాలు జీవించిన వాల్టేర్ వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియల ద్వారా మానవులలో సమానతా భావాన్ని రేకెత్తించడానికి కృషిచేశాడు. అతని ప్రజ్ఞ సర్వతోముఖ మైంది. వేల కొద్దీ లేఖలూ, వందల కొద్దీ కరపత్రాలూ, అనేక రచనలూ, పలు కథానికలూ, గద్య పద్యాత్మకా లయిన వ్యంగ్య రచనలూ, రూపకాలూ అతని లేఖని నుంచి వెలువడ్డాయి. ఆ రచన లన్నింటిలోను ఒక ప్రత్యేకత కనిపించేది. అన్నిటిలోనూ మానవ శ్రేయోభిలాషయే అనుస్యూతంగా గోచరించేది. సునిశితమైన హాస్యం ఒలికిస్తూ, ధారాళమైన శైలిలో కన్నులకు కట్టినట్టు పాత్రలను సృష్టి చేయడంలోనూ, సన్నివేశాలను రూపొందించడంలోను ఇతడు సిద్ధ హస్తుడు. మాంటెస్కూ రాజనీతి వేత్తగానేకాక, సరళ గద్య రచయితగా కూడా సుప్రసిద్ధుడు. లె సాగీ నవలా రచనలో కొత్త రీతులను చేబట్టాడు. మేరీవా కూడా నవలా రచయితే. ఇతని నవలలలో మానవ మానసిక సంఘర్షణకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది. నవలా రచనకు ఉత్తమ స్థాయిని చేకూర్చిన వాడు యాలీ ప్రవోస్ట్. డెనిస్ డిడెరో ఒక వైజ్ఞానిక భావుకుడు. సృష్టి పరిణామ రహస్యాలను తన భావనాబలం చేత సాహితీ రూపంలో ప్రకటించడానికి ఇతడు పూనుకున్నాడు. జీన్ డీ రాండ్ ద లెంబర్డ్ అనే మరో పండితునితో కలిసి కృషి చేసి ఇతడు ఫ్రెంచ్ భాషలో తొలి విజ్ఞాన సర్వస్వాన్ని రూపొందించాడు. ఆ నాటి విప్లవ భావాలకు ఒక సిద్ధాంత రూపాన్ని చేకూర్చిన వాడు రూసో. ఈ మహా రచయితలూ, వారి అనుచరులూ ఫ్రెంచ్ సాహిత్య

రంగంలో చేసిన కృషివల్ల ప్రజలలో నూతన భావాలు వెల్లివిరిసి చివరికి ఆ శతాబ్ది చరమ భాగంలో ఫ్రెంచ్ విప్లవం రావడానికి దారితీశాయి.

19 వ శతాబ్దం : 19 వ శతాబ్దం నుంచి ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో ఆధునిక యుగం ఆరంభమైంది. ఈ యుగానికి స్టేస్ ది, షెటోబ్రా వైతాళికులుగా పరిగణింపదగినవారు. స్టేస్ ది నవలా రచనలో నూతన మార్గాలను ప్రవేశపెట్టి, కథాభావనను అత్యుత్తమస్థాయికి తీసికొని పోవడానికి ప్రయత్నించింది. ఆమె అనంతరం జీవించిన షెటోబ్రా కాల্পనిక వాద వికాసానికి తోడ్పడ్డాడు. ఈ శతాబ్దంలో గేయకవిత్వం పునరుజ్జీవితమై, వెనుకటి కంటే ఎక్కువగా ప్రశస్తి పొందింది. ఈ 19 వ శతాబ్దంలో కవితా సామ్రాజ్యాన్ని పాలించిన రచయితలలో లా మార్టిన్, ఆల్ ఫ్రెడ్ మసెట్, డీవీనీ, హ్యూగోలు ప్రముఖులు. భగ్నప్రేమను చిత్రిస్తూ ఉత్తమ కావ్యాలు వ్రాసిన వాడు లా మార్టిన్. మసెట్ వ్యంగ్య కవిత్వానికి, చమత్కారంతో కూడిన ధారాళమైన శైలికి, కథాకథననైపుణికి పేరు పొందాడు. మానవ భావనల లోతులను అభివ్యక్తం చేయడానికి సాహిత్యాన్ని ఒక సాధనంగా గ్రహించిన వాడు ఆల్ ఫ్రెడ్ డీవీనీ. ఇతడు వ్రాసిన ఒక్కొక్క రచనలో ఒక్కొక్క భావం ప్రాముఖ్యం వహించింది. వస్తువుకీ, సన్నివేశానికీ అనుగుణమైన శైలిని సమకూర్చుకోవడంలో ఇతడు దిట్ట. అన్ని రంగాలలోనూ పై రచయిత లందరినీ అతిశయించి విశ్వ సాహిత్యక్షేత్రంలో చిరస్థాయి అయినవాడు విక్టర్ హ్యూగో. తన జీవిత కాలంలో దాదాపు 60 సంవత్సరాలు ఇతడు సాహిత్య సేవలో గడిపాడు. సాహిత్య శాఖలలో దాదాపు అన్నిటిలోనూ మనోరంజకా లయిన క్రొత్త పోకడలకు ఇతడు మార్గదర్శకుడయ్యాడు. ఈ ప్రముఖ కవుల తరువాత లెక్కకు రాదగిన వారిలో పద్యకావ్య రచయితలైన థియోఫెల్ గౌతియర్, చార్లెస్ బోడలైర్ ప్రధానులు. 19 వ శతాబ్దం ఉత్తరార్ధంలో 'ప్రతీక వాదం' (Symbolism) అనే ఒకనూతన కవితా వాదం బయలుదేరింది. కొన్ని సంకేతాల మరుగున మూలార్థాన్ని మరుగుపరచి చిత్రించడం ఈ వాదాన్ని అనుసరించేవారికి అభిమాన విషయం. ఇలాంటి కవులలో వెరైన్, మల్గోరీ, రింబా ముఖ్యులు. ఈ కాలపు నవలా రచయితలలో విక్టర్ హ్యూగో తరువాత చెప్పకోదగ్గవారు 'స్టేన్ డాల్' అనే నామాంతరం గల హెన్రీ బెయిల్, ఓనోర్ డి బాల్జాక్, ఫాబర్, అలెగ్జాండర్ డ్యూమాస్, గి డి మాపాసాలు. ఈ శతాబ్దం చివరిభాగంలో

జన్మించిన ఒక ప్రముఖ నవలా రచయిత ఎమిలీ జోలా. సమకాలిక జీవితాన్ని వివరంగా చిత్రించి, దాని లోని లోటు పాటులను ఎత్తిచూపడంలో ఇతడు నేర్పరి. రూపక రచన కూడా ఈ శతాబ్దంలో పరిపుష్టి పొందింది. హ్యూగో, డ్యూమాస్ లు రూపక రచయితలుగా కూడా ప్రసిద్ధిపొందారు.

20 వ శతాబ్దం : ఈ శతాబ్దంలో ఫ్రెంచ్ నవల క్రొంగ్రొత్త ఆభరణాలు సంతరించుకుంది. ఈ శతాబ్ది రచయితలు కథా కథన రీతిలో ఒక నూతన విధానాన్ని అవలంబించారు. వారిలో మొదటివాడు ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్. 19 వ శతాబ్దం ఆఖరిపాదం నుంచి ఇతని రచనలు ఆరంభం కావడం వలన ఇతణ్ణి 19 వ, 20 వ శతాబ్దాలు రెండింటికీ చెందిన రచయితగా పరిగణించాలి. ఆత్మ పరిశీలన ప్రధాన లక్ష్యంగా కావ్య రచన చేయడానికి ఈ శతాబ్దంలో కొందరు ప్రయత్నించారు. అలాంటి రచనల్లో పరిణతి సాధించిన వాడు మార్సెల్ ప్రూస్ట్. ఇతనితో పాటుగా పేర్కొనదగిన మరొక ప్రముఖ రచయిత ఆండ్రీ జీడ్. అక్రమ లైంగిక సంబంధాలను ఇతివృత్తంగా స్వీకరించడం కళాదృష్టిలో సమర్థనీయమూ అనే ప్రశ్న తల ఎత్తడానికి ఇతని రచనలు కారణం అయ్యాయి. ఆ ప్రశ్న విషయంలో భిన్నాభిప్రాయాలు ఉండే అవకాశం ఉన్నా, వస్తుచిత్రణలోను, పాత్రపోషణలోను, కథా సంవిధాన చాతుర్యంలోనూ ఇతడు ప్రదర్శించిన ప్రతిభ ఇతనికి ప్రముఖ రచయితగా ప్రశస్తి చేకూర్చింది. నవలా రచనలో ఈ కాలంలో అవలంబించబడిన నూతన మార్గానికి ఫలితంగా 'ఆవృత్తి నవల' (Cycle Novel) అనే ప్రక్రియ రూపొందింది. ఈ ప్రక్రియకు సృష్టికర్త రోమ్యూ రోలా. ఇతడు రచించిన జీన్ క్లెస్ఫర్ అలాంటి నవలలలో మొదటిది. ఒక వ్యక్తి జీవిత గాథను వస్తువుగా గ్రహించి, దానిలోని విలక్షణమైన సంఘటనల నన్నింటినీ మణులతో హారం గుచ్చినట్టు కూర్చి కథైక్యం చెడకుండా రచించడం ఈ పద్ధతి నవల ప్రత్యేకత. జూలిస్ రోమేస్ అనే రచయిత కూడా ఈ విధానాన్ని అవలంబించి దానికి ప్రాశస్త్యం చేకూర్చాడు. రోజర్ మార్టిన్ డూగార్డ్ వ్రాసిన తిబాల్డ్ అనే 'ఆవృత్తి నవలకు' 1937 లో సాహిత్య రంగంలో నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

పద్యకవిత్వంలో కూడా 20 వ శతాబ్దంలో క్రొత్త పుంతలు తొక్కడం జరిగింది. సాంకేతిక వాదం మొదలు అధివాస్తవికతా వాదం వరకూ వచ్చిన వివిధ కవితా వాదాలకు ఈ యుగం ఫ్రెంచ్ కవిత్వంలో వ్యాప్తి

లభించింది. కాల పురుషుడి పరీక్షకు వీటిలో ఎంత భాగం నిలువ గలదో ఈ నా డెవ్వరూ ఊహించి జోస్యం చెప్పలేరు. కాని, ఈ కాలంలో పద్యకావ్య రచయితలలో పాల్ వెవిరీని స్మరించకుండా ఉండడం సాధ్యంకాదు. ఆలంకారికమూ, సరళమూ అయిన శైలిలో తాత్త్విక విషయాలను వివరించే శక్తి ఈయన రచనలలో ప్రధానంగా కనిపిస్తుంది.

రూపక రచనకు కూడా ఎక్కువ ఆదరణ ఈ యుగంలో లభించింది. సాంప్రదాయక రూపక లక్షణాలకు స్వస్తిచెప్పి కొత్త పోకడలను ప్రదర్శించిన రూపకాలెన్నో వచ్చాయి. కాని, మేటర్లింక్ రచించిన నాటకాలకే కొన్నిటికి ప్రశస్తి వచ్చింది. అలౌకిక విషయాలను వస్తువుగా గ్రహించి రూపకాలు రచించిన పాల్ క్లాడెల్ కూడా ఈ సందర్భంలో స్మరింపదగినవాడు.

నవ్య వైజ్ఞానికావిష్కరణలూ, నవ్య రాజకీయ భావాలూ, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం మీద తమ ప్రభావాన్ని కనుపరచాయి. దీనికి తోడు రెండవ ప్రపంచ మహాయుద్ధం ఫ్రాన్స్ దేశాన్ని సంక్లుభితం చేసింది. వీటన్నింటి ఫలితంగా మత, నైతిక రంగాలలో అవిశ్వాసం ప్రబలి, పలువురు రచయితల రచనలలో నాస్తిక భావాలు ప్రతిఫలించాయి. దీనిని ఎదుర్కొని పూర్వ సాంప్రదాయక విశ్వాసాలను పునరుజ్జీవింప చేయడానికి పాల్ క్లాడెల్ వంటి సాంప్రదాయక కవులు కొంత కృషి చేశారు. ఈ విరుద్ధ భావాలు రెండింటికీ సమన్వయం సాధిస్తూ ఒక నూతన తాత్త్విక సందేశం ఇచ్చిన వాడు హెన్రీ బెర్గెస్. ఇతని గ్రంథాలు తాత్త్విక రచనలే అయినా కావ్యాలుగా పరిగణించదగినవి. నవ్య రచయితల కెందరికో ఈ గ్రంథాలు మార్గదర్శకాలు అయ్యాయి.

అధివాస్తవికత-అస్తిత్వవాదం : ఆండ్రీ బ్రెటన్ (1896-1966) నాయకత్వాన అధివాస్తవికతా వాదులు (Surrealists) కొంతకాలం ఫ్రెంచ్ సాహిత్య రంగంలో ప్రాధాన్యం వహించారు. 1932 నాటికి ఈ ఉద్యమం బాగా బలం పుంజుకుంది. ఆ ఏడాదే బ్రెటన్ తన *లేహా సెన్ కమ్యూనికేంట్స్* అనే రచన ప్రచురించాడు. సాహిత్యానికి, కళాసృష్టికీ ఉత్తేజనం కలిగించేవి మన స్వప్నాలు అని దీనిలో ఆయన ప్రతిపాదించాడు. బ్రెటన్ వ్రాసిన కావ్యం *లేమర్ ఫే* (1937) లో కామం (వాంఛ) నుంచి, మన అంతశ్చేతనంలో దాగి ఉన్న గుప్త శక్తుల నుంచి మనకు విముక్తి చేకూర్చగలిగింది 'ప్రేమ' ఒక్కటే అని ఆయన చాటాడు. అధివాస్తవికతా వాదులలోని

రాజకీయ విభేదాల వల్ల అనతికాలంలోనే ఆ ఉద్యమం అంతరించి పోయింది. అయినా భౌతికమైన, మానసికమైన స్వేచ్ఛకు సంబంధించిన భావాలు మాత్రం ఫ్రెంచ్ సాహిత్య రంగంలో స్థిరపడ్డాయి. 20 వ శతాబ్ది పూర్వార్థంలో ఫ్రాన్స్ లో వెలసిన ప్రముఖ అధివాస్తవిక కవులు పాల్ ఎలూవర్డ్ (1895-1952), లూయీ ఆరగాన్, బెంజమిన్ పెరెట్ (1899-1959), రాబర్ట్ డెస్సోస్ (1900-1945), రెనేచార్. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం ఫ్రెంచ్ సాహిత్య రంగంలో జీన్ అనోలిల్, యూజినీ ఇయోనెస్కో, శామ్యుయెల్ బెకెట్, జీన్ గెనెట్లు ఎక్కువ ప్రభావం కనపరచారు.

అధివాస్తవికతా వాదం తరువాత ఫ్రెంచ్ సాహిత్య రంగాన్ని ప్రభావితం చేసింది 'అస్తిత్వ వాదం' (Existentialism). అధివాస్తవికతా వాద ప్రభావం ముఖ్యంగా కవిత్వం మీద, చిత్రకళ మీద మాత్రమే కనిపించగా, అస్తిత్వ వాదం తత్వశాస్త్రాన్నీ, నైతిక రంగాన్నీ, నాటక రంగాన్నీ, నవలనూ ఎక్కువగా ప్రభావితం చేసింది. జ్యూల్ పాల్ సాత్రే ఈ ఉద్యమానికి వెన్నెముక వంటివాడు. లా నాసియా (1938) అనే ఇతని నవల సుప్రసిద్ధమైంది. ఈ వాదానికి చెందిన రచయితలలో మరో ప్రముఖుడు ఆల్బర్ట్ కమూ (1913-1960). ఇతడు వ్రాసిన నవలలలో 'బహిర్వర్తి' (The outsider) జగద్విఖ్యాతి పొందింది. ఇతడు సార్త్రి అనుయాయుడు. అయినా, తాత్త్వికంగా అనేక విషయాలలో ఆయనతో విభేదించాడు. సార్త్రి కంటే ముందే ఇతనికి సాహిత్య రంగంలో నోబెల్ బహుమతి లభించింది. అటు తరువాత సార్త్రి నోబెల్ బహుమతిని నిరాకరించాడు.

సార్త్రి, కమూ లు ఇద్దరూ ఋణపడిఉన్న రచయిత మాల్రో (Malraux). భావాలను ఆలోచన స్థాయికి పరిమితం చేయక జీవితంలో ప్రత్యక్షంగా జీవించాలనీ, 'నిబద్ధత' అవసరమనీ మొట్టమొదట ప్రకటించిన వాడు మాల్రో. మాల్రో వ్రాసిన గొప్ప నవలలు లా కండిషన్ హ్యుమేన్ (1933), ఎస్ పాయిర్ (1937). కళ-మానవతావాదం అనే అంశానికి సంబంధించి ఆయన వ్రాసిన పలు సంపుటలూ, ఆంటీ మెమోయిర్స్ (1967) 20 వ శతాబ్ది సాధించిన ఉత్తమ సాహితీ విజయాలుగా భావించబడు తున్నాయి.

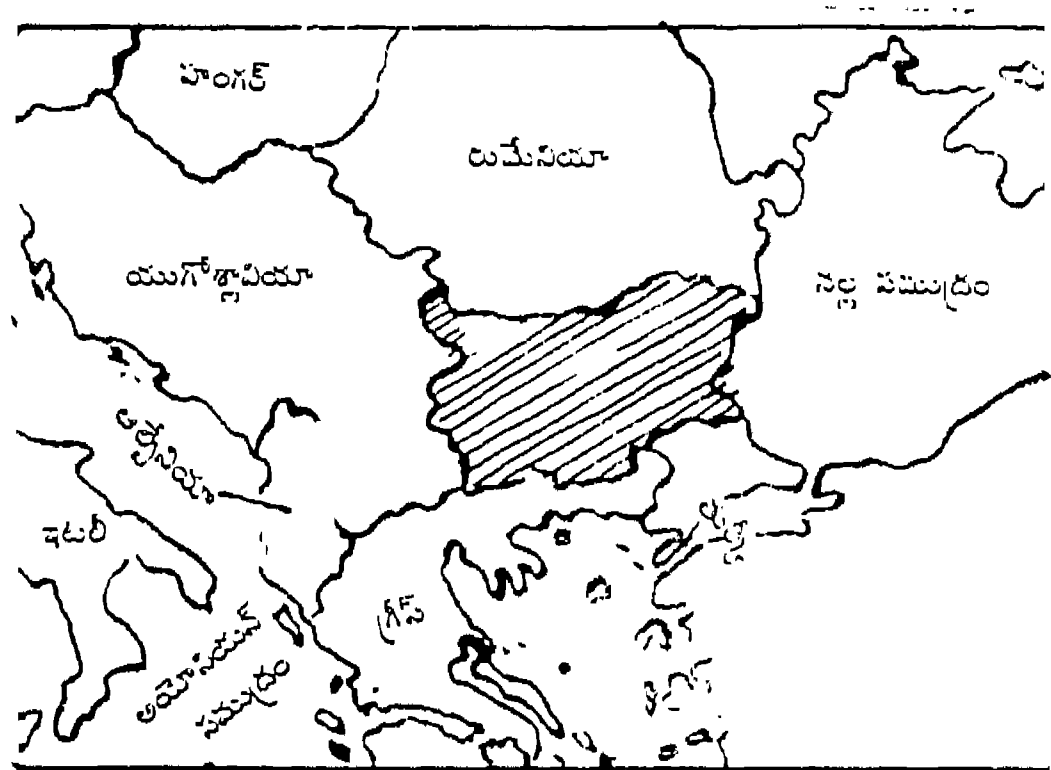
1960 తరువాత ఫ్రాన్స్ లో ఒక కొత్తతరం నవలా రచయితలు వచ్చారు. రాజకీయాలు, మనస్తత్వ విశ్లేషణ, పాత్రచిత్రణ, కల్పిత విచిత్ర సన్నివేశాలు మొదలైన వాటిని గూర్చిన భ్రాంతి వీరికి తొలగిపోయింది. చిక్కు

ప్రశ్నలుగా, ప్రహేళికలుగా కనిపించే నవలలు వ్రాయడానికి వీరు పూనుకున్నారు. కాని, వారు ఎంత కళాకౌశలం గలవారైనా, ప్రగాఢత, మానవతా దృష్టి వారిలో మృగ్యాలని వారి రచనలు విశదం చేశాయి.

చీ.శే.రా.(బా.శ్రీ.)

బల్గేరియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : 'సిరిలిక్' లిపిలో వ్రాయబడే ఒక దక్షిణ శ్లావిక్ భాష. బల్గేరియాలోనూ, గ్రీస్, రుమేనియా, మోల్డవియాన్ సోవియట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్, యూక్రేనియన్ సోవియట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్కులలోని కొన్ని ప్రాంతాలలోనూ ఈ భాష వాడుకలో ఉంది. బల్గేరియన్ భాష మాసిడోనియన్ భాషలతో చాలా విషయాలలో విభేదిస్తుంది. నామ విభక్తులు ఇంచుమించు పూర్తిగా లోపించడం, ఇతర భాషా కుటుంబాలకు చెందిన బాల్కన్ భాషల వ్యాకరణ లక్షణాలను కొన్నిటిని అలవరచుకోడం ఈ భాషలో కనిపిస్తుంది. ఉదాహరణకు ఈ భాషలో నిర్దేశక విశేషణం (definite article) 'The' నామవాచకానికి ముందు గాక తరువాత వస్తుంది. (ఉదా. mase-table; masata - the table., ఆల్బేనియన్, రుమేనియన్ భాషలనుంచి ఈ లక్షణాన్ని బల్గేరియన్ భాష గ్రహించింది.

బల్గేరియా

బల్గేరియన్ భాషా చరిత్రను మూడు దశలుగా విభజిస్తారు: 1. ప్రాచీన బల్గేరియన్ (9 వ శతాబ్దం మొదలు 11 వ శతాబ్దం వరకు), 2. మధ్య బల్గేరియన్ (12 వ శతాబ్దం మొదలు 16 వ శతాబ్దం వరకు), 3. ఆధునిక బల్గేరియన్ (16 వ శతాబ్దం మొదలు నేటి వరకు).

10 వ, 11 వ శతాబ్దాలనాటి మాసిడోనియన్ బానిసల భాష ప్రాచీన బల్గేరియన్ భాష! ఇదే మొట్టమొదటి శ్లావిక్ సాహిత్య భాష. ఎస్.ఎస్. సిరిల్, మెతోడియస్ అనే శ్లావిక్ మిషనరీల శిష్యుడైన సెయింట్ క్లెమెంట్ అనే మతోద్యోగి మెరోవియా నుంచి తరిమివేయబడి, బల్గేరియాలోని మాసిడోనియా ప్రాంతంలో తలదాచుకొనిన నాటినుంచి ఈ భాష అభివృద్ధి చెందసాగింది. మధ్య బల్గేరియన్ భాషా దశలో నామ విభక్తులు అంతరించడం వంటి అనేక భాషా పరిణామాలు సంభవించాయి. బల్గేరియా బైజాంటైన్ సామ్రాజ్యంలో భాగమై దాస్యానికి గురి అయిన నాటినుంచే ఇట్టి మార్పులకు ఎక్కువ అవకాశం కలిగింది.

విపుల ప్రచారం పొందిన 16 వ శతాబ్దం నాటి పంచాంగాల (almanacs) లోని భాష నుంచి ఆధునిక బల్గేరియన్ లిఖిత భాష పరిణమించింది. 19 వ శతాబ్దం దాకా ఈ భాషకు ఒక స్థిరరూపం ఏర్పడలేదు. ఈ భాషలో పదజాలం చాలా వరకు రష్యన్ నుంచి, చర్చ్ శ్లావోనిక్ భాషల నుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్నదే! అయితే ప్రథమ, ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామాల మధ్య కాలంలో ఈ భాషలో అన్య భాషలనుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్న పదాలను వాడడం మానివేసి, వాటి స్థానే బల్గేరియన్ దేశీయ పదాలనే వాడుక చేయాలనే ఉద్యమం చెలరేగింది.

సాహిత్యం : బల్గేరియన్ భాషలో వెలువడిన సాహిత్యాన్ని బల్గేరియన్ సాహిత్యం అంటారు. 864 లో మొదటి ఖాన్ (జార్) బోరిస్ తూర్పు ఆర్థడాక్స్ క్రిస్టియన్ మతం స్వీకరించడంతోను, శ్లావ్ లు క్రైస్తవమత స్వీకారం చేయడంతోను ప్రాచీన బల్గేరియన్ సాహిత్యం ఆరంభం అయింది. సిరిల్, మెతోడియస్ ల శిష్యులు 'మొదటి శ్లావిక్ లిటరరీ స్కూలు' స్థాపించారు (893-971). సెయింట్ క్లెమెంట్ మొదటి శ్లావిక్ విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించాడు. తొలి రచనలలో జాన్ ది ఎక్సార్క్ రచించిన *షెస్టోద్ నెవ్* (సృష్టి జరిగిన 6 రోజులు), జార్ సిమియన్ వ్రాసిన *సియోనోవ్ స్టోర్మిక్* (సిమియన్ రచనల సంకలనం) మున్నగు వానిని పేర్కొనవచ్చును. ఈ ప్రాచీన శ్లావిక్ రచనలలో చాలా వరకు గ్రీక్ రచనలకు అనువాదాలు. తమ భాషను సుసంపన్నం చేసికొని బైజాంటైన్ భావధారలోని సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన అంశాలను కూడా ప్రకటించగల పటిమను తమ భాషకు కలిగించా లనే ఆ తొలి రచయితల ప్రగాఢ వాంఛ ఆ రచనలలో అభివ్యక్తం అవుతుంది.

13 వ, 14 వ శతాబ్దాలలోని మధ్య బల్గేరియన్ సాహిత్యయుగం (రజత యుగం) లో వెలువడిన వాటికన్ మనా సెన్ క్రానికల్ (1345), జార్ ఇవాన్ అలెగ్జాండర్ గాస్టెల్ (1356) లలో లేఖనం, బైండింగ్ మొదలైన గ్రంథ బాహ్య లక్షణాలను అకర్షకంగా తయారు చేసేందుకు మాత్రమే ఎక్కువగా కృషి జరిగింది. వస్తువు విషయంలో బైజాంటైన్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపించింది. గ్రీక్ అనువాదాలు బల్గేరియన్ భాషను, సాహిత్యాన్ని సంపన్నం చేశాయి. తొక్కిక, చారిత్రక వస్తువుల పట్ల ఉండే అభిరుచిని త్రోసిరాజని 14 వ శతాబ్ది చివరి భాగంలో ఆంతరమైన వెలుగును అన్వేషించే మార్మిక సిద్ధాంతాలు ప్రాచుర్యం వహించాయి. ఈ సిద్ధాంతాలే తియోడోసియస్ ఆఫ్ కర్నోవో, ఆయన సుప్రసిద్ధ శిష్యుడు పేట్రీయార్క్ ఎవన్ టిమి ల రచనలలో ప్రతిధ్వనించాయి. టర్నోవో సాహిత్య సంప్రదాయం ప్రాచీన చర్చ్ శ్లావోనిక్ సంప్రదాయాన్ని ప్రమాణీకరించడానికి ప్రయత్నించింది. దానిలో పై ఇరువురు ప్రముఖపాత్ర వహించారు. వ్రాత ప్రతులను ఈ యుగంలో శ్రద్ధగా భద్ర పరచారు. 10 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలోనే బల్గేరియన్ భాషలో నీతిని ఉపదేశించే చిన్నకథలు వెలశాయి. మైఖేల్ ది వారియర్ కథలు', టియోఫానా ది ఇన్ కేసర్ వంటి కథలు ఆ కోవకు చెందినవే. ప్రాచీన మధ్య యుగాలలో బల్గేరియన్ భాషలో మత సంబంధమైన రచనలే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం వహించాయి.

ఆధునిక బల్గేరియన్ సాహిత్యం 19 వ శతాబ్దం నడిమి భాగం నుంచి ఆరంభమైంది. జాతీయ చైతన్యం ఏర్పడడం, నోవో బల్గార్ స్కీ (ఆధునిక బల్గేరియన్ సాహిత్య భాష) రూపొందడం దీనికి తోడ్పడ్డాయి. ఈ ఉద్యమంలోని ప్రధాన నాయకులు: బిషప్ సోఫ్రోనీ, నియోఫిట్ రిల్ స్కీ, వై. వైనెలిన్, వి. ఆప్రిలోవ్, ఐ. బోగోపోవ్. వీరిలో మొదటి వ్యక్తి సోఫ్రోనీ వ్రాసిన నెడెల్నిక్ (ఆదివారం పుస్తకం 1806) బల్గేరియన్ భాషలో అచ్చయిన మొట్ట మొదటి పుస్తకం. నియోఫిట్ రిల్ స్కీ వ్యాకరణ శాస్త్రవేత్త. 1835 లో మొట్ట మొదటి ఆధునిక బల్గేరియన్ స్కూలును స్థాపించినవాడు. ఎన్. జెరోవ్ బల్గేరియన్ భాషలో వచ్చిన మొట్టమొదటి పెద్ద నిఘంటువును సంకలనం చేశాడు. వుడ్రజ్ దాన్ అనబడే బల్గేరియన్ జాతీయ పునరుజ్జీవ నోద్యమానికి మూల పురుషుడు 'ఫాదర్ పైసీ ఆఫ్ చిలాందారి'. ఆయన రచన ఇస్టోరియా శ్లావ్యానో బుల్గార్స్కా (1762 - శ్లావోబల్గేరియన్ చరిత్ర) బల్గేరియన్ లలో ఆత్మగౌర

వాన్ని పెంపొందించి, మొదటి తరం ఆధునిక బల్గేరియన్ రచయితలు ఆవిర్భవించడానికి దారితీసింది.

1878 లో జరిగిన బల్గేరియన్ విముక్తి సాహిత్యం అభివృద్ధి చెందడానికి అనువైన వాతావరణాన్ని సమకూర్చింది. దాస్య, విముక్త దశల మధ్య అనుసంధానం కలిగించిన ఏకైక మహారచయిత ఇవాన్ వజోవ్. 1870, 1921 సం.ల మధ్యకాలంలో వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలలో ఆయన వెలువరించిన అసంఖ్యాకమైన రచనలు బల్గేరియా దేశపు భూత, వర్తమాన పరిస్థితులను ప్రతిబింబించాయి. జాతీయ కవిగా అతడు ప్రశంసలు పొందాడు. 'విస్మృత వీరుల పురాణం' (1881-84) బల్గేరియన్ స్వాతంత్ర్య వీరులకు అమరత్వం చేకూర్చింది. చికోవిట్జ్ (1895 - uncles) అనే చిన్న నవల తుర్కుల పాలన కాలంలో బల్గేరియాదేశంలో ప్రముఖులైన కొందరి సజీవ పదచిత్రాలతో కూడింది. బల్గేరియా దేశపు జాతీయ నవల పాడ్ ఇగోబో (1893 - under the yoke) తుర్కులతో బల్గేరియన్ లకు జరిగిన సంఘర్షణను కన్నులకు కట్టినట్లు చిత్రించింది. ఈ నవలలో వజోవ్ కథా కథన నైపుణి పరాకోటి నందుకుంది. వజోవ్ చిన్న కథలూ, యాత్రా గ్రంథాలూ కూడా మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందాయి. ఆయన వ్రాసిన కొన్ని నాటకాలను 1907 లో స్థాపించబడిన సోఫియా నేషనల్ థియేటర్ వారు ప్రదర్శించారు.

వజోవ్ తో సరిపోల్చదగిన భావనాశక్తి, సమన్వయ నైపుణి లోపించినా, కోన్ శ్టాంటిన్ వెల్చ్ కోవ్ కూడా వజోవ్ లక్ష్యాల సాధన కోసమే రచనలు చేసినవాడు. కాన్ స్టాంట్ నోపుల్ ఇటలీల సందర్శనం వల్ల ఉత్తేజనం పొంది అతడు రచించిన 'సానెట్' లలో అతని కవితాశక్తి ప్రస్ఫుటం అవుతుంది.

స్వతంత్ర బల్గేరియా రాజ్యంలోని రచయితలు సమకాలీన సంఘంలోని లోపాలను ఎత్తి చూపారు. పిట్టకథల ద్వారా, వ్యంగ్య పరిహాస రచనల ద్వారా, సూక్తుల ద్వారా ఎస్. మిహాయ్ లోవ్ స్కీ ప్రజాజీవితంలోని దుష్ప్రవర్తనను తీవ్రంగా విమర్శించాడు.

1890 తరువాత యువతరం రచయితలు వెనుకటి తరం వారి ప్రాంతీయాభిమానాన్నీ, సాంఘిక రాజకీయ సమస్యల పట్ల వారు మొగ్గు చూపడాన్నీ నిరసించారు. సాహిత్యంలో 'సౌందర్య చేతన' ప్రాధాన్యాన్ని మొట్ట మొదటి సారి నొక్కి చెప్పిన బల్గేరియన్ విమర్శకుడు క్రుష్ట్యో కుష్టేవ్. పెంచో శ్లావెకో బల్గేరియన్ కవిత్వంలో కాల्పనిక సంప్రదాయ దృక్పథాన్ని విశాలతరం చేసి ఒక సంకీర్ణమైన కవిత్వభాషను రూపొందించడానికి తోడ్పడ్డాడు.

నీట్జే ప్రభావంతో ఆధ్యాత్మిక సాధన ప్రాధాన్యాన్ని చాటుతూ ఎపిచెస్ట్రీ పెన్సీ (epic songs - 1896-98) అనే గ్రంథంలో ఆయన డాంటే, చీతోవెన్, షెల్లీ, లియోపాల్డ్ ల ప్రతిభను కీర్తించాడు. అసంపూర్ణంగా వదలిన ఆయన ఉద్గ్రంథం కుర్వావా పెశన్ (Song of Blood, 1913). ఇది బల్గేరియా చరిత్రకు సంబంధించిన మహాకావ్యం.

20 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో పాశ్చాత్య కవిత్వంలో సింబాలిస్ట్ ఉద్యమం (ప్రతీక వాదోద్యమం) వచ్చింది. ఈ రకపు రచనలలో కిరీల్ క్రిష్టోవ్ వ్రాసిన హిమ్ని నాజూరాట చెప్పకోదగింది. 'మిసూల్' వర్గానికి చెందిన పి. ఎవరోవ్ బల్గేరియన్ కవిత్వభాషను మృదుమధురంగానూ, భావోద్వేగకంగానూ చేయడానికి విశేషమైన కృషి చేశాడు. ఈ ఎవరోవ్ కవితా ప్రతిధ్వనులు డింఛో డిబెల్వనోవ్ వ్రాసిన మధురమైన శృంగార గీతాలలో మనకు వినిపిస్తాయి. డిబెల్వనోవ్ మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామంలో మరణించాడు.

అంతలో వాస్తవికతా వాద సంప్రదాయం తల ఎత్తి ఆంటన్ స్ట్రాసినిరోవ్, జి. స్ట్రామిష్టోవ్ ల రచనలలో స్ఫుటంగా అభివ్యక్తమైంది. స్ట్రాసినిరోవ్ రచనలలో 'కొచెలోవో కలహం' (1895) అనే చిన్నకథా, ఎసెన్సి డే (1902 - Autumn Days), వామ్ ఫీర్ (1902), స్వీకూర్వా (1906) వంటి నవలలు సుప్రసిద్ధాలు.

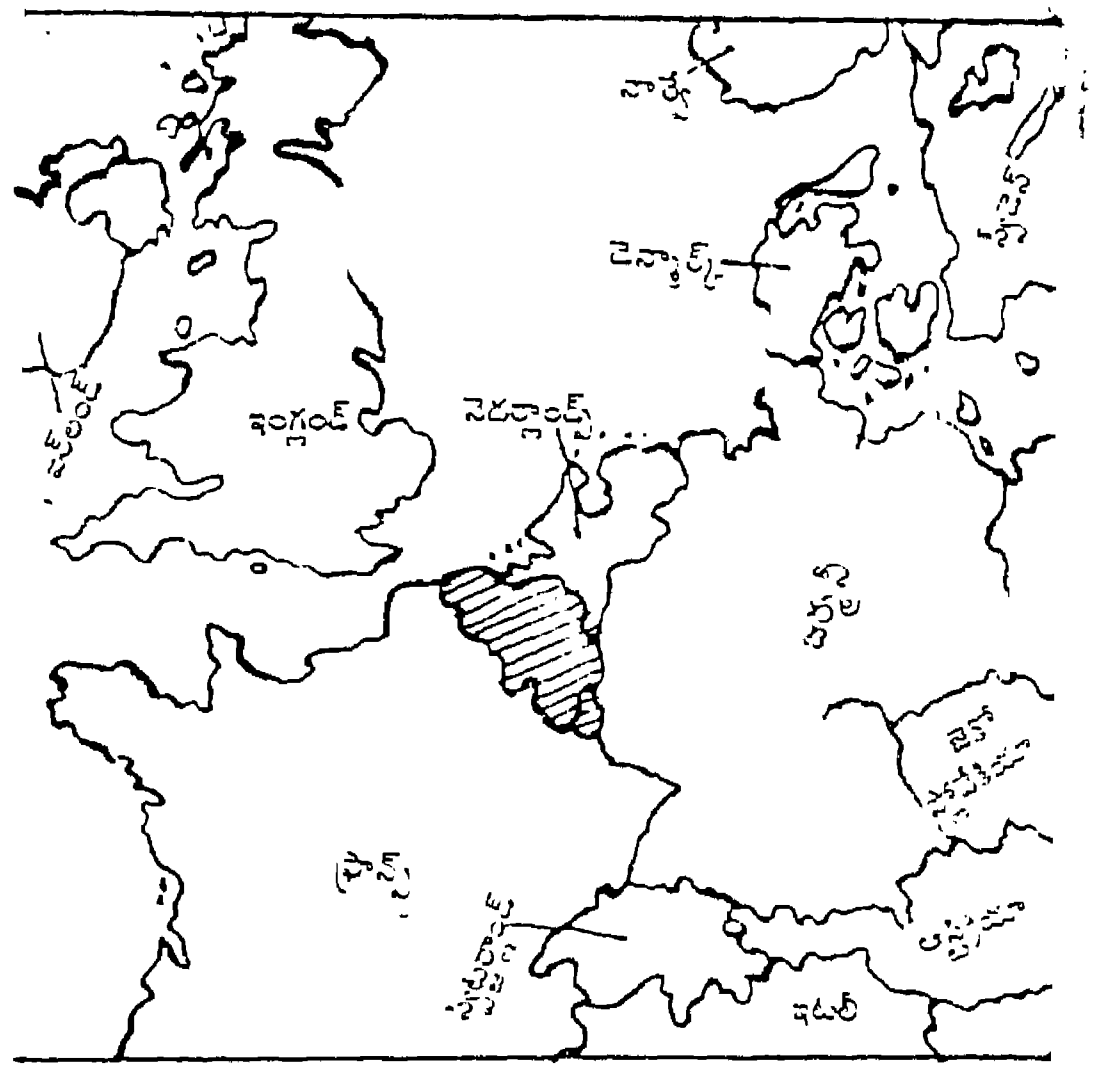
ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం వచ్చిన వామపక్ష రచయితలలో జియోమిలేవ్, క్రిష్టోస్మిర్నెస్కీ, నికోలా వాప్స్టోర్ మొదలైన వారు ప్రముఖులు. రెండు ప్రపంచ సంగ్రామాల మధ్యకాలంలో ఎలెన్ పెలెన్ గొప్ప బల్గేరియన్ వచన రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

1944లో కమ్యూనిస్ట్ ప్రభుత్వం ఏర్పడిన తరువాత 'సోషలిస్ట్ రియలిజమ్'ను ప్రతిపాదించే రచనలకే ప్రోత్సాహం లభించింది. ఏకప్రయోజన సిద్ధికోసం వ్రాసిన ఈ రచనలలో ప్రతిభను మదింపు వేయడం కష్టం. అయినా డి. డిమోవ్, డి టాలెవ్ లు వ్రాసిన నవలలు బహుజనామోదం పొందాయి. ముఖ్యంగా టాలెవ్ 19 వ శతాబ్దినాటి మాసిడోనియాను గురించి వ్రాసిన గ్రంథం విశేష ప్రశస్తి పొందింది.

బొ.శ్రీ.

బెల్జియన్ సాహిత్యం

బెల్జియంలోని ప్రజలలో ఫ్లెమిష్ భాషీయు లైనవారిని ఫెమింగ్ లు అనీ, ఫ్రెంచ్ భాషీయులైన వారిని వలూన్ లు

బెల్జియం

అనీ వ్యవహరిస్తారు. వీరిద్దరూ తమ స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని అన్ని విషయాలలోనూ కాపాడుకుంటారు. అందుకే బెల్జియంలో ఫ్లెమిష్, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాలు వేర్వేరుగా వికసించాయి. బెల్జియం భౌగోళిక స్థితిని బట్టి, బెల్జియన్ రచయితలు ఇంగ్లీష్, జర్మన్ భాషా సాహిత్యాల ప్రభావానికి, ప్రధానంగా ఫ్రెంచ్ భాషా సాహిత్యాల ప్రభావానికి గురి కావడం సంభవించింది. అయినప్పటికీ బెల్జియన్ సాహిత్యంలో మౌలికత పుష్కలంగా ఉంది. బెల్జియన్ సాహిత్యాన్ని గూర్చి ప్రత్యేకంగా చెప్పవలసి వస్తే 1830 నుంచే ప్రారంభిస్తారు. 1830 విప్లవం తరువాతే బెల్జియం స్వతంత్ర రాజ్యంగా అవతరించింది.

బెల్జియన్ ఫ్లెమిష్ సాహిత్యం : ఫ్రెంచ్ అధికార భాషగా ఉన్నా, ఫ్లెమిష్ భాషలోనే ప్రప్రథమంగా బెల్జియం దేశ సాహిత్యం ఆవిర్భవించిందని చెప్పాలి. విదేశ నిరంకుశత్వాన్ని ఫ్లెమింగ్ లు ఎదిర్చిన ఘట్టాలను ఇతివృత్తంగా తీసుకుని హెండిక్ కన్వన్ (1812-1883) పెక్కు చరిత్రాత్మక నవలలను ఎంతో ప్రబోధాత్మకంగా రచించాడు. ఫ్లెమిష్ సాహిత్యం మొదటినుండీ కాల্পనికతను ఆదరించడం మూలాన ఆ లక్షణాలు ప్రధానంగా నిలచి పోయాయి. గ్రామీణ జీవితం పట్ల, సామాన్యుల పట్ల, రైతులపట్ల ఆసక్తి ఈ సాహిత్యంలో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. సాంఘిక, మానసిక ప్రవృత్తులను వర్ణిస్తూ తద్వారా విశ్వజనీనతను సాధించడానికి ఈ సాహిత్యం ప్రయత్నించింది.

ఫ్లెమిష్ సాహిత్యంలో ప్రథమంగా చెప్పకోదగిన ప్రముఖ కవి గ్వీడ్ గెజెల్ (1830-1899). ఈయన ఫ్లెమిష్ కవిత్వాన్ని సమున్నత స్థితికి తీసుకుపోయాడు. భాషా సౌందర్యం, సౌకుమార్యం తన కవిత్వంలో ప్రదర్శించి ఫ్లెమిష్ భాషను సంపన్నం చేశాడు. పశ్చిమ ఫ్లెమిష్ మాండలికాన్ని కవిత్వంలో ప్రవేశపెట్టాడు. తరువాతి కాలానిక కవులు జర్మన్ భాషా ప్రభావానికి బాగా లోనయారు.

19 వ శతాబ్దపు చివరలో ఫ్లెమిష్, డచ్ సాహిత్యాలకు దృఢమైన అనుబంధం ఏర్పడింది. దీనితో ఫ్లెమిష్ సాహిత్యం మీద డచ్ సాహిత్యం చెరగని ముద్ర వేసింది. దీనివలన ఫ్లెమిష్ రచయితలు యూరప్ సంస్కృతికి మరి దగ్గర అయారు. వీరంతా వాన్ ను ఎన్ స్ట్రాక్ట్ (ఇవాళ-రేపు) అనే సాహిత్య పత్రిక ద్వారా సాన్నిహిత్యం ఏర్పరచుకున్నారు. తమ వ్యక్తిగత భావాలను వ్యక్తిగతమైన పద్ధతిలో వ్యక్తం చేయడం వీరి సాహిత్య ధ్యేయం. స్టిగన్ స్ట్రుగ్వెల్, ఫ్రాంక్ లాట్యూర్ (1871-1969), కారెల్ వాన్ వస్టిళినె (1879-1929) ఈ ఉద్యమానికి ముఖ్య నాయకులు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత ఫ్లెమిష్ రచయితలలో పెక్కుమంది సాంఘిక రాజకీయ సమస్యలమీద తమ దృష్టిని కేంద్రీకరించారు. భాషను అధునాతనం చేయడానికి చాలా కృషి చేశారు. పాల్ వాన్ బస్టెజన్ (1896-1928) తన కవిత్వంలో “డాడావాదం”, “వ్యక్తికరణవాదం” (Expressionism) వంటి వాటితో ప్రయోగాలు చేశాడు. అయితే ఇలాంటి తిరుగుబాటు ధోరణులు ఫ్లెమిష్ సాహిత్యాన్ని పెద్దగా ప్రభావితం చేయలేదనే చెప్పాలి. ఈ కాలంలో నవల మాత్రం రైతులు, మధ్యతరగతి జనులు మొదలైనవారి జీవితాలను చిత్రిస్తూ ప్రజల ఆదరాన్ని చూరగొన్నది. ఫెలిక్స్ టిమ్మెర్మాన్స్ (1886-1947) ఈ కోవకు చెందిన నవలా రచయిత. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్య కాలంలోనూ, గత కొన్ని సంవత్సరాల్లోనూ జిరార్డ్ వాల్ షాప్ ని మినహాయస్తే ఫ్లెమిష్ సాహిత్య మంతా డచ్ సాహిత్యానికి మరి సన్నిహితమైందని చెప్పవచ్చు.

బెల్జియన్ ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం : బెల్జియన్ ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం 1868 లో ప్రారంభమైనట్లు భావిస్తారు. ఛార్లెస్ డి కోస్టర్ (Charles de Coster) రచించిన లా లెజెండ్ ది ఉలెన్ స్ప్రీగల్ అనే వచనకావ్యాన్ని ఈ సాహిత్యానికి గాందిగా పరిగణిస్తారు. దీన్ని జాతీయ మహాకావ్యంగా

గౌరవిస్తారు. దీని శైలి గంభీరమైంది. 1880 తరువాతే ఫ్రెంచ్ భాష బెల్జియన్ సాహిత్యమీద అధికారాన్ని సంపాదించిందని చెప్పవచ్చు. అర్థికంగా వికాసం చెందడంతో సంఘంలో ఇంతకు ముందెన్నడూ లేనంతగా విద్యా సంస్కారాలు పెరిగాయి. దీనితో సాహిత్యం మొదలైన విషయాలపై ఆసక్తి పెరిగింది. విద్యాలయాలలో ఫ్రెంచ్ బోధనాభాషగా ఉండటం మూలాన అధికంగా ఆదరం లభించడంతో ఆ భాష ప్రభావం పెరిగింది. మధ్యతరగతి వారు సాహిత్య వ్యాసంగంలో ఎక్కువగా పాల్గొనడంతో ఫ్రెంచ్ ప్రాబల్యం ఎక్కువైంది. మాక్స్ వాలర్ (1860-1889) లా యూనె బెల్జిక్ (La jeune Belgique) అనే సాహిత్య పత్రికను స్థాపించాడు. 1881 నుండి ఈ పత్రిక బెల్జియన్ సాహిత్యంలో ఫ్రెంచ్ ప్రగతికి దోహదం చేసింది. ఆక్టేవ్ పిర్మెజ్, ఇవాన్ గిల్కిన్, ఆల్బెర్ట్ గిరో, ఎమిలీ ఫెర్హిరెన్ మొదలైన రచయితలు ఈ ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాభివృద్ధి ఉద్యమంలో ముఖ్యులు. కామిలే లెమనియర్ (1844-1913) నవలా రచయితగా గొప్ప శైలిని ప్రదర్శించి ప్రసిద్ధుడయ్యాడు.

మోరిస్ మాటర్లింక్ ప్రతీకావాది అయిన కవి. లబ్ధప్రతిష్ఠుడైన నాటకకర్త కూడా! పశ్చిమదేశ నాటక రంగం మీద ఆయన ప్రభావం గాఢంగా కనిపిస్తుంది. లా పీన్యెన్ మలేని, లాసూబ్లా (The Blue Bird) మొదలైనవి ఆయన రచించిన ప్రసిద్ధ నాటకాలు. 1911 లో ఆయనకు నోబెల్ బహుమతి లభించింది. హబర్ట్ క్రేన్స్, ఎడ్మండ్ గ్లెసెనర్ మొదలైనవారు ప్రాంతీయ విషయాలను ఆధారంగా తీసికొని నవలలను రచించారు. నవలలకంటే, నాటకాలకంటే బెల్జియన్ ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో కవిత్వానికే ఎక్కువ ఆదరం లభించింది.

బెల్జియన్ సాహిత్యంలో సంప్రదాయ పరమైన ధార్మిక వస్తువుతో పాటు సాంఘిక విషయాలను గూర్చిన వాదోపవాదాలు, తీవ్ర చింతన కూడా సాగుతూనే వచ్చాయి. దీని మీద ఫ్రెంచ్ సాహిత్య ప్రభావం ఎక్కువ. క్రమేపీ బెల్జియన్ ఫ్రెంచ్ రచయితలు ప్రధాన ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో భాగంగా పరిణమించినా, ఫ్రాన్స్ దేశ సాహిత్యంలోని మార్పులను పూర్తిగా అనుకరిస్తూ పోయినా, కొంతవరకు తమ ప్రత్యేకతను కూడా నిలబెట్టుకునే ప్రయత్నం చేశారు.

క్షణయుగపు బెల్జియన్ ఫ్రెంచ్ కవిత్వం ఆవేదన, అకాంక్ష, నిరాశ మొదలైన వాటితో నిండిపోయింది. జార్జిస్ రోడెన్ బాక్ కవిత్వంలో ఈ విషయం స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. ఎమిల్ వెర్హారెన్ కవిత్వంలోనూ కొద్ది మార్పులతో ఈ లక్షణం కనిపిస్తుంది. ఛార్లెస్ స్లెస్

నియర్ విమర్శకుడుగా, జార్జెస్ సెమనాన్ ప్రతిభావంతుడైన డిటెక్టివ్ నవలా రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందారు.

మేరీ గెవెర్స్, మాడ్ ఫ్రెరె, ఫ్రాన్సిస్ వాల్డర్ (Francis Walder) చెప్పకోదగ్గ నవలా రచయితలు. ఫెర్నాండ్ క్రామెలింక్, మికెల్ ది గిల్డ్రోడ్ నాటక రచనలో పేరు మోసినవారు.

శ్రీ.ల.

బ్రెటాన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఫ్రెంచ్ భూభాగమైన బ్రిటనీలో పశ్చిమ ప్రాంతంలోనూ, తీరప్రాంతంలోనూ సుమారు పదిలక్షల మంది బ్రెటాన్ భాషను మాట్లాడుతారు. ఇది కెల్టిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందింది (చూ. కెల్టిక్ భాషలు). దీన్ని పాఠశాలలో ప్రవేశపెట్టడానికి ప్రభుత్వం అనుమతించలేదు. క్రీ.శ 5 వ, 6 వ శతాబ్దాలలో బ్రిటన్ నుంచి వలస వచ్చినవారు ఈ భాషను బ్రిటనీకి తమతో తీసుకొని వచ్చారు. అందుకే దీనికి వెల్స్, కోర్నిష్ భాషలతో సామ్యం ఉంది. బ్రిటనీలోని కొన్ని స్థలాల పేర్లను పరిశీలిస్తే ఇది మరి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. స్థలాల పేర్లను మినహాయిస్తే ప్రాచీన బ్రెటాన్ భాషను గూర్చి మనకు తెలిసింది చాలా తక్కువ.

సాహిత్యం : 14వ శతాబ్దానికి చెందిన ఒక వ్రాతప్రతిలో బ్రెటాన్ సాహిత్యానికి సంబంధించిందిగా భావింపబడే ప్రేమగీతం ఒకటి లభ్యమైంది. అయితే ఈ భాషలో పరిణతమైన పద్య రచన ఉండేదనీ, ఆర్థర్ గాథలను ప్రచారం చేయడంలో ఈ భాష ప్రముఖపాత్ర వహించిందనీ మనకు నిశ్చయంగా తెలిసినా, ఆ కాలంనాటి వ్రాతప్రతు లేవీ లభించలేదు. 10 వ శతాబ్దం నుంచి బ్రిటనీ ఫ్రెంచ్, ఆంగ్లో-నార్మన్ ప్రభువుల ప్రభావానికి లోనైనందువల్ల బ్రెటాన్ భాష క్షీణించి మధ్యయుగాంతం వాటికి కేవలం పల్లెవారి భాషగా మిగిలి పోయింది. జీన్ లాగడ్యూక్ రచించిన *తేథలికన్* అనే బ్రెటాన్-లాటిన్-ఫ్రెంచ్ నిఘంటువు 1499 లో ముద్రితమైంది. ఇదే బ్రెటాన్ భాషకు సంబంధించినంత వరకు అతి పురాతనమైన ముద్రిత గ్రంథం. ఫ్రెంచ్ భాష అధికారంలో ఉండడం మూలాన ఆ భాషా ప్రభావం బ్రెటాన్ మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. నిజానికి మొదటి దశలో బ్రెటాన్ సాహిత్య మంతా ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాన్ని అనుకరించడమో, అనువదించడమో చేసేది. *ది అవర్స్* (గంటలు-1486), *ది మిర్రర్ ఆఫ్ డెత్* (మృత్యుదర్శనం-1519) అనే గ్రంథాలు ఇట్లాంటివే! ఇవి మతపర మైనవి కూడా!

క్రీస్తు జీవితాన్నీ, ఆ మతానికి చెందిన సాధు జనులనూ, మహాత్ములనూ ఆధారంగా తీసుకొని వ్రాసిన “మిస్టరీ” లేదా “మిరకిల్” నాటకాలే 19 వ శతాబ్దపు సాహిత్యంలో ఎక్కువ! బ్రెటాన్ నాటకాలకు ప్రజాదరణ హెచ్చు. మరే ఇతర కెల్టిక్ భాషలోని నాటకాలకూ ఇంత ఆదరం లభించలేదు.

బ్రెటాన్ కవిత్వాన్ని గ్వెర్రియూ, సోనియూ అని రెండు విధాలుగా విభజిస్తారు. మొదటి విభాగంలో విషాదాత్మక వీరగాథలను చేరుస్తారు. ఇవి చాలా నాటకీయంగా ఉంటాయి. రెండవ విభాగంలో ప్రేమగీతాలూ, అధికైప రచనలూ, నావికుల పాటలూ, పద కవితలూ ఉంటాయి. బ్రెటాన్ జానపదుల కథలు, గాథలు అతి పురాతన లక్షణాలతో కూడి ఉండడం వల్ల పరిశోధక దృష్ట్యా చాలా విలువైనవి.

ప్రాస్పర్ ప్రోక్స్, ఆగస్ట్ బ్రిజోక్స్ 19 వ శతాబ్దానికి చెందిన ఇద్దరు ప్రముఖ కవులు. గత శతాబ్దంలో వెల్స్ భాషీయులు తమ భాషకై చేస్తున్న కృషి బ్రెటాన్ భాషా సాహిత్యాల పునరుజ్జీవనానికి ఉత్సాహాన్నీ, ఉత్తేజాన్నీ కలిగించింది. జె.యం. యఫ్. లి గొనెదిక్ (1775-1895) ఈ భాషకు నిర్దిష్టమైన ఆక్షర విన్యాసాన్నీ, వ్యాకరణాన్నీ, సంస్కరించిన పదజాలాన్నీ నిర్ధారణ చేశారు. ప్రామాణికమైన బ్రెటాన్ భాషలో ప్రప్రథమంగా *బైబిల్* ను కూడా ఆయనే అనువదించినాడు.

1839 లో విల్మర్క్ పండితుడు (1835-1895) ప్రాచీన బ్రెటాన్ జానపదుల వీరగాథలు అంటూ కొన్ని గాథలను కూర్చి *బర్జ్ బైజ్* అనే సంకలన గ్రంథం ప్రకటించాడు. దీనికి జనాదరణం- విశేషంగా బ్రిటన్ లో లభించింది. ఇవన్నీ పూర్వగాథలు కావనీ, వానిలో చాలా భాగం విల్మర్క్ స్వయంగా కల్పించినవనీ తరువాత తెలిసింది. అయినప్పటికీ, జానపద సాహిత్యం అధ్యయనానికి విల్మర్క్ పుస్తకం గొప్ప ప్రోత్సాహాన్నీ కల్పించిందని చెప్పాలి. 1868-1890 మధ్యకాలంలో బ్రెటాన్ వీరగాథలనూ, పాటలనూ, కథలనూ సంపాదించి, ఏడు సంపుటాలుగా లూజెల్ ప్రకటించాడు.

20 వ శతాబ్దంలో బ్రెటాన్ భాషా సాహిత్యాలపై ఆసక్తి పెరిగింది. వెల్స్ వారు తమ భాష విషయంలో చేస్తున్న ప్రయత్నాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని, 1901 లో బ్రిటనీలో ‘గోర్నజ్’ అనే సంస్థను స్థాపించటం దీనికి కారణం కావచ్చు. తత్ఫలితంగా కెల్టిక్ దేశభక్తి గీతాలు విరివిగా రచింపబడ్డాయి. కలోక్ (1888-1917) తన భక్తిగీతాలను *మోకర్లిల్లి* అనే గ్రంథంగా ప్రచురించి విశేష

భ్యాతిని అర్జించాడు. తంగి మలే మంచె (1875-1953) రచించిన గూరువాన్ విచిత్ర యోధుడు అనే గ్రంథాన్ని బైటాన్ సాహిత్యంలో అత్యుత్తమ గ్రంథంగా పరిగణిస్తారు.

1925 లో 'నైర్గతి' (Gwalarn) అనే సాహిత్య పత్రిక ప్రారంభించబడింది. 1946 నుంచి దీన్నే 'ఇంథం' (Alliamn) అనే పేరుతో ప్రచురిస్తున్నారు. బ్రిటన్ జానపదుల భాషకు గౌరవ ప్రతిపత్తులను కల్పించడం దీని ప్రధానాశయం. తత్ఫలితంగా బైటాన్ భాష ప్రాంతీయ, ప్రాదేశిక విషయాలకే పరిమితం కాకుండా పరిపిగా ఉపయోగించటం జరిగింది. వచనం, పద్యరచన బాగా పిస్తరించాయి. ఐరిష్, వెల్ష్ భాషలనుంచి పెద్ద ఎత్తున అనువాదాలను ప్రచురించడం జరిగింది. ఐర్లండ్ కు చెందిన పీరగాథలను, కథలను అనువదించిన వారిలో ఐర్లండ్ లో స్థిరపడ్డ రోఫర్ట్ హేమన్ (1900-) ముఖ్యుడు. కథా రచనలోనూ, నవలా రచనలోనూ జాకెజ్ రియూ, యూనెన్ డ్రెజెన్ చెప్పుకోదగినవారు. మలేమంచె, రోఫర్ట్ హేమన్లు నాటకరంగంలో నూతన ప్రక్రియలను ప్రవేశపెట్టారు.

ఆధికారికమైన సహాయ సహకారాలేపీ లేకపోయినా బైటాన్ సాహిత్యం ప్రవర్ధమానం కావడం విశేషం!

శ్రీ.ల.

యిడ్డిష్ భాష - సాహిత్యం

భాష : 'యిడ్డిష్' పదం యూడిష్ (Judisch) అనే జర్మన్ భాషా పదం నుంచి ఏర్పడింది. యూడిష్, జూయిష్ పదాలు సమానార్థకాలు. 'యూదులకు చెందింది' అని అర్థం. తూర్పు యూరప్ దేశాలలో నివసించే యూదులు యిడ్డిష్ భాషను మాట్లాడుతారు. మధ్య యుగీన జర్మన్ భాష నుంచి పుట్టినా హీబ్రూ భాషా పదజాలం ఎక్కువగా ఉన్న భాష యిడ్డిష్. కాల క్రమేణ యూదులు ప్రపంచం అంతటా వ్యాపించడం వలన వివిధ దేశాల పదజాలాన్ని ఈ భాష సంతరించుకొంది. యిడ్డిష్ భాషకు హీబ్రూ లిపినే ఉపయోగిస్తారు. విద్యాధికులైన యూదులు హీబ్రూనే వాడేవారు. సాహిత్య వ్యాసంగాలకు యిడ్డిష్ భాషను వాడడానికి పెద్దగా ఇష్టపడేవారు కారు. అందుకే యిడ్డిష్ భాషా సాహిత్యం 19 వ శతాబ్ది మధ్యభాగం వరకూ అంతగా జలం పుంజుకోలేదు.

జర్మన్ భాషలో ఒక మాండలికంగా ప్రారంభమైన యిడ్డిష్ క్రమంగా స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని పొందింది. 14 వ శతాబ్ది నాటికే ఈ భాష రూపొందినట్లు ఆధారాలున్నాయి. ఆధునిక యిడ్డిష్ భాష మాత్రం 1750 నాటికి రూపం దాల్చినట్లు భావింపవచ్చు. రష్యా, పోలండ్, బోహీమియా మొదలైన తూర్పు యూరప్ దేశాలలో

జర్మన్ యూదులు అవాసాలను ఏర్పరచుకోవడం, జర్మనీలో ఉన్న యూదులతో సన్నిహిత సంబంధాలను కలిగి ఉండడం మూలాన యిడ్డిష్ భాషలో 18 శతాబ్దం పదజాలం స్లావిక్ భాషలనుంచి వచ్చి వేరింది. ఇది హీబ్రూ, ఆరమైక్ పదజాలం కంటే 6 శతాబ్దం ఎక్కువ. దాదాపు 66 శతాబ్దం పదజాలం జర్మన్ భాషనుంచి రూపొందినా, యిడ్డిష్ కీ, జర్మన్ భాషకీ వర్ణ పిన్యాసంలోనూ, వాక్యరచనలోనూ, ఉచ్చారణలోనూ పోలికలు చాలా తక్కువ. అందుకే యిడ్డిష్ ని జర్మన్ భాషకు అవభంశంగా భాపించడాన్ని ఒప్పుకోరు. యిడ్డిష్ భాషకు 'లితూనియన్', 'యూక్రేనియన్', 'పోలిష్' అనే మూడు మాండలికాలు ఉన్నా వాటిలో కనిపించే వ్యత్యాసాలు అమ్మలలో ఉన్న స్వల్పభేదాల నాశయించినవే! ప్రామాణికమై, సాహిత్య పరమైన ఈ యిడ్డిష్ భాష ఈ మూడు మాండలికాల ఉదాత్త లక్షణాలను సమీకరించుకుంది. ఈ భాషలో దాదాపు 90,000 పదాలున్నాయి. 60,000 లోక్లక్షలూ, జాతీయాలూ ఉన్నాయి. ధర్మగ్రంథాలైన బైబిల్, తాల్ముడ్లు పీటికి ప్రధానమైన ఆకరాలు. యిడ్డిష్ లో శబ్ద లాఘవం ఎక్కువ. అనేక భాషల నుంచి పదాలను గ్రహించి మిశ్ర పదబంధాలను పరిపిగా వాడుకచేస్తారు.

సాహిత్యం : 1920 నుంచి యిడ్డిష్ భాషలో కవిత్వమూ, నవలా రచనే కాకుండా తత్వశాస్త్రం, పిజ్జానశాస్త్రం, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మొదలైనవానికి సంబంధించిన గ్రంథాలు కూడా పెద్దసంఖ్యలో రచింపబడ్డాయి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో నాజీల దురాగతాలకు జరి అయిన 60 లక్షలమంది యూదులలో 40 లక్షలమంది యిడ్డిష్ భాషీయులు. ఇలాంటి మహోపద్రవా లన్నింటినీ ఎదుర్కొని నిలిచి యూదు లందరినీ సంఘటితపరచే భాషగా యిడ్డిష్ భాషకు ప్రాధాన్యం ఉంది.

12 వ, 13 వ శతాబ్దాలలో యిడ్డిష్ లో గ్రంథరచన మొదలైంది. ప్రారంభ దశలోని రచన లన్నీ మత విషయాలనో, ప్రార్థనా పద్ధతులనో వివరించడానికి ఉద్దేశించబడినవే! బైబిల్ అనువాదాలు, ప్రార్థనాగ్రంథాలు, మతపరమైన గీతాలు మొదలైనవి ఈ కోవకు చెందినవి. తదితరమైన లౌకిక రచనలు జర్మన్, ఇటాలియన్ భాషలనుంచి కొద్ది మార్పులతో యిడ్డిష్ లోకి చేర్చు కున్నవే. వీటిలో చాలా భాగం వీరోచిత శృంగార గాథలే. ఎలియా లెవిటా అనే పేరుతో ప్రసిద్ధుడైన ఎలియా బేకుర్ (1469-1549) బొహ్-బుక్ అనే కావ్యాన్ని 1507 లో రచించాడు. 1541 నాటికి కాని ఇది ముద్రింపబడ

లేదు. దీన్నే యిడ్డిష్ లో మొదటి కావ్యంగా పరిగణిస్తారు. పారిస్ ఉన్ వియనె అనే మరోకావ్యాన్ని కూడా లెపిటా వ్రాశాడు. అది 1595 లో ముద్రించబడింది. కాని అంతగా ప్రసిద్ధం కాలేదు. ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో చాసర్ కవికి ఉన్న ప్రాధాన్యం యిడ్డిష్ సాహిత్యంలో లెపిటాకి ఉన్నట్లు భావిస్తారు. 1544 లో ఒక అజ్ఞాత రచయిత సామ్మ్యుల్ బుక్ అనే గ్రంథం బైబిల్ లోని బుక్ ఆఫ్ సామ్మ్యుల్ ఆధారంగా వ్రాసి ప్రచురించాడు.

30 సంవత్సరాల యుద్ధ కాలం (1618-1648) లో యూదులు జర్మనీలో ఎన్నో అగవాట్లకు గురి అయి దేశాన్ని పిడిచి భారీసంఖ్యలో పోలండ్ కు వలసపోయారు. యిడ్డిష్ లో మతేతరమైన లౌకిక రచనకు 18 వ శతాబ్దం మధ్యభాగం దాకా అవకాశం లేకుండా పోయింది. 1608 లో యూకోబ్ బెన్ ఇసాక్ ఆష్కెనాజీ వ్రాసిన జెనో ఉరేనో అనే పుస్తకం ప్రకటించ బడింది. ఇది బైబిల్ లోని పెంటాట్యూక్ (మొదటి ఐదు పుస్తకాలు) కి వివరణాత్మకమైంది. యూదు మతపరమైన ప్రధాన వ్యాఖ్యానాలు ఇందులో చేర్చ బడ్డాయి. దీనిలో వాడబడిన భాష ఆధునిక యిడ్డిష్ కి చేరువగా ఉంటుంది. 20 వ శతాబ్దం ప్రారంభం వరకూ ఈ పుస్తకాన్ని స్త్రీలు సబాత్ (ఆదివారం) నాడు పఠించడం ఆనవాయితీగా ఉండేది.

17 వ శతాబ్దంలో నీతి గ్రంథాలు, చరిత్రలు, భాషా బోధినులు, గీతాలు, స్మారక కావ్యాలు మొదలైనవి యిడ్డిష్ భాషలో అవతరించాయి. ఈ కాలంలోనే (1676-1679) బైబిల్ కి రెండు అనువాదాలు కూడా ప్రచురింపబడ్డాయి. భారతదేశంలోని కొచ్చిన్ ప్రాంతంలో ఉన్న యూదులను గూర్చి 1675 లో యిడ్డిష్ భాషలో ఒక గ్రంథం వ్రాయబడింది. 'గ్లికెల్ స్మృతులు' కూడా ఈ కాలంలోనే రచించబడింది. గ్లికెల్ తన కుటుంబం లోని బాల బాలికల కోసమే ప్రధానంగా వ్రాసిన ఈ పుస్తకం ఇంగ్లీష్, జర్మన్ భాషలలోకి అనువదించబడి గొప్ప గ్రంథంగా ప్రశంసించబడింది. 1686 లోనే ఆమ్స్టర్ డామ్ నగరంలో 'కురంటీన్' అనే యిడ్డిష్ భాషా పత్రికను ప్రారంభించారు. ప్రతి మంగళవారం, శుక్రవారం ఈ పత్రిక ప్రకటింపబడేది.

18 వ శతాబ్దంలో యిడ్డిష్ భాష పూర్తిగా వెనుక బడింది. మోజెస్ మండెల్ సోన్ (1729-1786), ఆయన అనుయాయులు ప్రారంభించిన పిముక్తి ఉద్యమం దీనికి కారణం అనవచ్చు. పురోగాముల మనుకున్న యూదులు యిడ్డిష్ కి బదులుగా జర్మన్ భాషను వాడడం ప్రారం

భించారు. కాని, యిడ్డిష్ భాషకు వ్యతిరేకంగా అలా ఉద్యమం సాగినా, ప్రజలు మాత్రం ఆ భాషనే అడ రిస్తూ వచ్చారు. 18 వ శతాబ్దం నాటికి ప్రపంచంలో వివిధ దేశాలలో నివసించే యూదులందరూ యిడ్డిష్ ను తమ భాషగా స్వీకరించారు. జర్మనీలోనే కాక ఇటలీ, స్విట్జర్లాండ్, పోలండ్, బొహీమియా, హంగరీ, రష్యా, రుమేనియా, లిథునియా, పోలండ్, ఆస్ట్రియా- హంగరీ దేశాలలో కూడా యిడ్డిష్ లో గ్రంథరచన జరిగింది. ఇసాక్ అబ్రహం యూకెల్ ప్రప్రథమంగా యిడ్డిష్ లో నాటకరచన చేశాడు.

19 వ శతాబ్దంలో యిడ్డిష్ భాష బాగా పిస్తరింది. ఇసాయెల్ ఆక్సెన్ 30 గ్రంథాలు రచించాడు. ఆధునిక యిడ్డిష్ భాషను ఉపయోగిస్తూ సోలమన్ ఎటింగర్ (1800-1865) సెర్క్విలి అనే నాటకం వ్రాశాడు. ఈ కాలంలోనే ఇసాక్ మెయర్ డిక్ (1814-1893) 400 కథలనూ, నవలకలనూ రచించాడు.

1864 లో ఆబ్రహామ్ ష్ (1836-1917) మెండెలి మోయ్ కర్ స్కోరిమ్ అనే మారుపేరుతో డస్ కెస్ మెనెల అనే కథను ధారావాహికంగా ప్రచురించాడు. దీక్షియాషే, ఫీష్కెడర్ క్రుమెర్ అనే పుస్తకాలను కూడా ఆయన రచించాడు. మెండెలి రచన చాలా సాగసైంది. యిడ్డిష్ భాషకు ఈయన రచనల వల్ల అత్యున్నత స్థానం ప్రాప్తించింది. ఇప్పటికీ యిడ్డిష్ భాషలో ఈయన శైలిని గొప్పగా భావిస్తారు. మెండెలి సమకాలికుడైన ఇసాక్ యోయెల్ లీనియెట్ స్కీ డన్ పోయ్ లిషె యింగిల్ అనే పుస్తకం వ్రాశాడు. అయితే - యూదుల జీవిత విధానాన్ని పిమర్శించి నందున ఇది పివాదాస్పదమైంది.

షోలెమ్ అలైకెమ్ (1859-1916) ప్రసన్నమైన హాస్య రచయిత. ఆధునిక సాహిత్యంలో ఈయనకు ఎవరూ సరి లేరని అనిపించుకున్నారు. ఈయనను యూదు మార్క్ ట్వెన్ గా అభివర్ణిస్తారు. సున్నితమైన హాస్యంతో వ్యంగ్యంగా ఈయన యూదు జీవనాన్ని చిత్రించాడు. మెండెలి కటువుగా పిమర్శిస్తే, అలైకెమ్ సుకుమారంగా మందలిస్తాడు. ఈయన వ్రాసిన టెవ్యాడెర్ మిల్కి గర్ సుప్రసిద్ధమైంది. దీనిలో ఆశాభావం పిస్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

ఐలైబుష్ పెరెట్స్ (1851-1915) యిడ్డిష్ సాహిత్యానికి పితౄలమైన దృక్పథాన్ని కల్పించాడు. యూదు జీవితాన్ని సమగ్రంగా మననం చేసే లక్షణం ఈయన రచనలలో కన్పిస్తుంది. కాసిడెష్, ఫోక్స్ ట్రిమ్ లికె గెష్టికెన్ ఈయన ఉత్తమ రచనలు. బైన్ ట్ ఆఫ్ ఆల్టెన్

మార్క్ అనే నాటకాన్ని కూడా వ్రాశాడు. అన్ని సాహిత్య ప్రక్రియలలోనూ అందే వేసినచేయి. ఆధునిక యిడ్డిష్ సాహిత్యంలో ఈయన స్థానం అత్యున్నతమైంది.

అమెరికాలో యిడ్డిష్ భాషకు మంచి ప్రాపకం లభించింది. 1876 లో రుమేనియాలో యాసీ నగరంలో అబ్రహం గోల్డ్ ఫాడెన్ స్థాపించిన యిడ్డిష్ నాటకరంగాన్ని యాకోబ్ గోర్డిన్ సంస్కరించారు. జుయిష్ డెయిలీ ఫార్వర్డ్ పత్రికా సంపాదకుడైన అబ్రహామ్ కహన్, మారిస్ రోజెస్ ఫెల్డ్ వంటి కవులు, లియోన్ క్రాబ్రిక్ వంటి నవలా రచయితలు, నాటకకర్తలు, యాకోబ్ ఆడ్లర్ వంటి నటులు యిడ్డిష్ సంస్కృతిని విస్తారంగా ప్రచారం చేశారు.

యూరప్ లో నిరాశ్రయులైన యూదులు న్యూయార్క్, ఫెలడెల్ఫియా, చికాగో నగరాలలో యిడ్డిష్ కేంద్రాలను స్థాపించారు. యూరప్ లో ఒడెసా, వార్సా, కీవ్ నగరాలలో కూడా యిడ్డిష్ కేంద్రాలు ఉన్నాయి.

ఇస్రాయిల్ సింగర్, అబ్రహం రైసెన్, జాల్మాన్ శ్వావర్ వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలలో పేరు పొందిన రచనలు చేశారు. షోలెమ్ ఆస్కె గాడ్ ఆఫ్ రివెంజ్ అనే నాటకంతోనూ, ది నజరిని, ది అపోజల్, మేరీ అనే మూడు నవలలతోనూ పెద్ద వివాదాన్ని రేకెత్తించాడు.

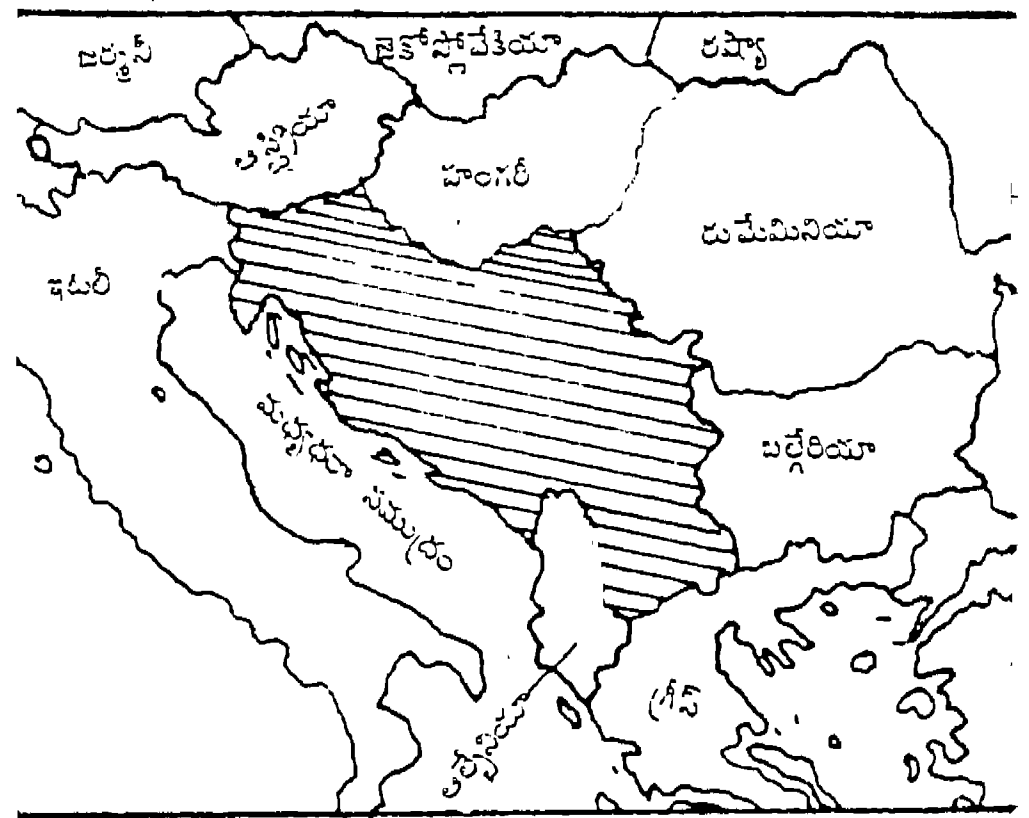
యిడ్డిష్ భాషలో వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలు పరిపూర్ణంగా వికసించాయి. ప్రపంచంలో ఎన్నో దేశాలలో ఉన్న యూదులు ఈ భాషలో సాహిత్యాన్ని సృష్టిస్తున్నారు. సాంఘిక న్యాయం యిడ్డిష్ సాహిత్యంలో ప్రధాన విషయంగా కనిపిస్తుంది.

1938 నాటికే 400 యిడ్డిష్ వార్తాపత్రికలు ప్రపంచం నలుమూలలా ప్రచలితం అవుతూ ఉండేవి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత కాస్త మందగించినా, యూదులు ఏ దేశంలో స్థిరపడ్డా తమ సంస్కృతిని, భాషను నిలబెట్టుకునే ప్రయత్నం చేశారు. యిడ్డిష్ భాషలోనే ఇసాక్ బషెవిస్ సింగర్ సాటన్ ఇన్ గొరే (Satan in Goray 1955), ది ఫామిలీ మొస్కాట్ (1950), ది స్లేవ్ (1962), ది మేనర్ (1967) అనే గ్రంథాలు రచించాడు. ఆయనకు నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

శ్రీ.ల.

యుగోస్లావ్ భాషలు - సాహిత్యాలు

భాష : యుగోస్లావియాలో 3 అధికార భాష లున్నాయి: సెర్బ్-క్రోవషన్, స్లోవీన్, మాసిడోనియన్. ఈ మూడూ శ్లావోనిక్ భాషావర్గంలో దక్షిణ శాఖకు చెందినవి.

యుగోస్లావియా

సెర్బ్ - క్రోవషన్ : ఇది యుగోస్లావియాలో ముఖ్యమైన భాష. దీనిని $1\frac{1}{2}$ కోట్లమంది మాట్లాడుతారు. ఇది సెర్బియా, మాంటీనీగ్రో, బోస్నియా హెర్జెగోవినా, క్రోవషియా గణరాజ్యాలలో చాలామందికి మాతృభాష. మిగిలిన రెండు గణరాజ్యాలలో - అనగా స్లోవేనియా, మాసిడోనియాలో ఇది ముఖ్యమైన రెండవభాష.

సెర్బ్ లూ, క్రోవషి లూ తమ తమ మాండలిక భాషలలో గల స్వల్పమైన తేడాలను పెద్దవిగా చేసి తమవి రెండు స్వతంత్ర భాషలనే వాదాన్ని లేవ దీశారు. కాని ఇవి రెండూ భిన్న భాషలు కావు. కొన్ని మాటలలో మాత్రమే తేడా లున్న రెండు మాండలికాలు. క్రోవషి లు రోమన్ (లాటిన్) లిపిని, సెర్బ్ లు సిరిలిక్ (Cyrillitic) లిపిని వాడుతారు.

ఈ భాషలో 3 ముఖ్యమైన మాండలికాలు లున్నాయి. ప్లోకవిస్కి, చకవిస్కి, కైకవిస్కి. వీటి పేర్లు ఆయా ప్రాంతాలలో "ఏమిటి?" అనే పదానికి వాడేమాటలను బట్టి నిర్ణయించబడ్డాయి. చకవిస్కిలో 'చ' అంటే ఏమిటి అని అర్థం. దీన్ని ఇస్త్రియా, దాల్మేషన్ ద్వీపాలలోను, తీర ప్రాంతాలలోను వాడుతారు. ఇందులో 'dj' అనే ధ్వనిని j (య) గా ఉచ్చరిస్తారు. ఒక మాటలో ఉన్న 'మ్' ధ్వనికి బదులు 'న్' ధ్వనిని వాడుతారు (Rukon, Rukom). j బదులు lj (ల్య) - (ljubav, jubav) వాడుతారు. కైకవిస్కిలో 'కా' అనగా 'ఏమిటి?' అని అర్థం. దీనిని ఉత్తర క్రోవషిలో మాట్లాడుతారు. దీనిలో స,జ (c, dj) ధ్వనులను చ,జే (č dž) ధ్వనులుగా పలుకుతారు. చివర 'ల' కార ధ్వనిని పాతపద్ధతిలో వాడుతారు. 'ఉ'తో మొదలయ్యే

మాటలకు ముందు 'వ' కారాన్ని చేరుస్తారు (Vulica, Ulica). మూడవ మాండలికమైన ప్లోకవిస్కీలో 'ప్లో' అంటే 'ఏమిటి' అని అర్థం. దీనిని సెర్బోక్రోవషియాలోని మిగతా ప్రాంతాలలో వాడుతారు. యుగోస్లావియాలో నాలుగింట మూడు వంతులు ఈ మాండలికాన్నే మాట్లాడుతారు. సెర్బ్ లందరూ, క్రోవషియాలో చాలామంది ఈ భాషనే వాడుతారు. దీనిలో విలువైన పదజాలం ఉంది. 5 అచ్చులు, 25 హల్లులు, 4 పద్ధతులలో ఊనికలూ (accentuations) ఉన్నాయి. జన బాహుళ్యం వాడే భాషకీ, సాహిత్యంలో వాడేభాషకీ ఎక్కువ భేదం లేదు. 9 వ శతాబ్దంలో శ్లావ్ ధర్మదూతలైన సెయింట్ సిరిల్, సెయింట్ మెథోడియస్ లు పురాతన చర్చి శ్లావోనిక్ భాషను సాహిత్య భాషగా వాడారు. ఇది బాల్కన్ దేశాలలో స్థిరపడిన శ్లావ్ జాతివారికి సాహిత్య భాష అయింది. క్రోవషీలు 13 వ శతాబ్దంలో తమ భాషను గ్లగోలిటిక్ లిపిలో వ్రాసేవారు. 14 వ శతాబ్దంలోని రోమన్ అక్షరాలు వాడేవారు. అయితే సెర్బ్ లూ, మాసిడోనియాన్ లూ తమ మతపర మైన, తాకికమైన సాహిత్యాలలో కూడా 'పురాతన చర్చి శ్లావోనిక్'నే వాడుతూ వచ్చారు. మధ్యయుగాలు అంత మయ్యే వరకు సెర్బ్ లు 'సెర్బ్ - శ్లావోనిక్' అనే భాషను వాడేవారు. వ్రాత ప్రతులను తయారు చేయడంలో వాడుకభాషలోని చాలా అంశాలు చొరబడడం వలన ఆ విధంగా ఏర్పడిన సంకరభాషకు ఈ పేరు వచ్చింది. 18 వ శతాబ్దంలో హోబ్స్ బర్గ్ రాజ్యాలలో నివసించే సెర్బ్ లు తమ చర్చి పుస్తకాలను రష్యాలో వాడుతున్న 'పురాతన చర్చి శ్లావోనిక్' భాషలో అచ్చువేయించుకునేవారు. ఈ భాషతో తాము వాడుతున్న భాషలోని అంశాలు జతపరచి సెర్బ్ లు తమ సాహిత్య భాషను రూపొందించుకున్నారు. ఇదే సెర్బ్-శ్లావోనిక్ భాష.

ఈ భాషను 18 వ శతాబ్దంతం నుంచి 19 వ శతాబ్దం మధ్య వరకు వాడుతూ వచ్చారు. తరువాత వుక్ స్టెఫానోవిక్ కరిజిక్ అనే ఆయన సెర్బోక్రోవషిన్ భాషను సంస్కరించాడు. ఈ సంస్కరణలలో ముఖ్యమైనవి: వాడుకభాషను సాహిత్యభాషగా వాడడం, ఉచ్చారణకు దగ్గరగా ఉండే వర్ణక్రమం, లిపిలో తగిన మార్పులు. అయితే ఈ సంస్కరణలకు ప్రాచీన మతావలంబకులు అభ్యంతరం తెలిపారు. 1850 లో వియన్నాలో జరిగిన సమావేశంలో ప్లోకవిస్కీ మాండలిక భాషను సాహిత్య భాషగా అంగీకరించారు. 'కరిజిక్' 30 శబ్దాలకు 30 అక్షరాలను సూచించి వ్రాతలో ఇమిడిక సాధించాడు.

ఇదే విధంగా 'గ్య' అనే ఆయన క్రోవషీలు వాడుతున్న రోమన్ లిపిని సంస్కరించి కొన్ని కొత్త అక్షరాలను చేర్చి ఆ లిపిని మెరుగుపరిచాడు. 1899 లో ధ్వని విధేయమైన వర్ణక్రమాన్ని క్రోవషీలు రూపొందించుకున్నారు.

స్లోవీన్ : ఇది కూడా దక్షిణ శ్లావిక్ భాషలలో ఒకటి. 15 లక్షలమంది ఈ భాషను మాట్లాడుతారు. యుగోస్లావియా వాయవ్య ప్రాంతంలో ఉన్న స్లోవేనియా రిపబ్లిక్ లోను, ఆస్ట్రియా, ఇటలీ పరిసర ప్రాంతాలలోను ఈ భాషను వ్యవహరిస్తారు. ఈ భాషలో నామవాచకాలలోను, క్రియలలోను ద్వివచనం వాడుకలో ఉంది. ఈ భాషలో మాండలిక భేదాలు చాలా ఎక్కువ. 46 మాండలిక భేదాలు ఉన్నట్లు అంచనా! 16 వ శతాబ్దంలో ప్రియోజ్ ట్రుబార్ తన రచనలలో మధ్యప్రాంతమైన గొరెన్ స్కోలో వాడే భాషను ఉపయోగించి సాహిత్య భాషకు రూపకల్పన చేశాడు. ఆడంబౌహరిస్ 1584 లో వ్రాసిన వ్యాకరణం వలన ఈ భాషకు మొదటిసారిగా వర్ణక్రమం స్థిరపడింది. 19 వ శతాబ్దం మధ్యవరకు ఈ వర్ణక్రమాన్నే ఉపయోగించేవారు. 1808 లో కోపితార్ అనే భాషాశాస్త్రవేత్త 'స్లోవీన్'ను దక్షిణ శ్లావోనిక్ భాషావర్గానికి చెందిన మరొక భాషగా గుర్తించాడు. ఇది తమకు తూర్పున ఉన్న సెర్బోక్రోవషిన్ భాషనుంచి 7 వ, 9 వ శతాబ్దాల మధ్య కాలంలో విడిపోయి వేరే భాషగా రూపొందింది.

మాసిడోనియన్ : యుగోస్లావియాలోని ఇతర భాషల వలె ఇది కూడా దక్షిణ శ్లావిక్ భాషా వర్గానికి చెందిన భాష. బల్గేరియన్ భాషకు ఇది దగ్గరగా ఉంటుంది. బల్గేరియా, గ్రీస్ వంటి పరిసర ప్రాంతాలలో కూడా ఈ భాష మాట్లాడుతారు. దీనిలో మూడు మాండలిక భాషా సముదాయాలు ఉన్నాయి. ఉత్తరాది మాండలికాలు (ఇవి సెర్బియన్ కు దగ్గరగా ఉంటాయి); తూర్పు మాండలికాలు (ఇవి బల్గేరియన్ కు దగ్గరగా ఉంటాయి); పశ్చిమ మాండలికాలు. ఈ మూడవ వర్గం మాండలికాన్నే ఎక్కువగా వాడుతారు. నేటి ప్రామాణిక భాషకు ఇదే మూలం. సాహిత్యభాష రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత గాని అభివృద్ధి చెందలేదు. 1950 లో ప్రచురించిన 'మాసిడోనియన్ లేఖన విధానం' దీనికి దోహదమైంది. దీనిలో సిరిలిక్ వర్ణమాలకు చెందిన 31 అక్షరాలు ఉన్నాయి.

సాహిత్యాలు : సెర్బ్ లు, క్రోవషీలు, శ్లావియన్ లు, మాసిడోనియన్ లు కలిసి సృష్టించిన సాహిత్యాన్ని యుగో

స్లావ్ సాహిత్యం అంటారు. మొదట యుగోస్లావ్ లందరికీ ఒకే సాహిత్యం ఉండేది. అయితే 18 వ శతాబ్దం చివర అంకురించిన జాతీయ చైతన్యం వలన యుగోస్లావియాలోని ప్రతి ఒక్క జాతి తన సాహిత్యాన్ని తనే స్వతంత్రంగా రూపొందించుకో సాగింది. ఈ భిన్న భిన్న సాహిత్యాలకు తమ తమ ప్రత్యేక లక్షణాలు ఉన్నప్పటికీ, అన్నిటిలోను ఎన్నో సామాన్య లక్షణాలు కూడా కనిపిస్తాయి.

సెర్బ్-క్రోవషన్ సాహిత్యం : 9 వ శతాబ్దంలో దక్షిణ ప్రాంతంలో నివసించే స్లావ్ జాతివారు క్రైస్తవ మతాన్ని స్వీకరించడంతో మతపరమైన సాహిత్య రచన ప్రారంభమైంది. సెయింట్ సిరిల్, సెయింట్ మెథోడియస్ అనే ప్రచారకులు చర్చికి సంబంధించిన పుస్తకాలను సలోనికా పట్టణ పరిసరాలలో వాడే భాషలోకి అనువదించారు. ఈ ప్రచారకుల శిష్యులు ఇలాంటి రచనలనే మాసిడోనియాలోని ఓక్రిడ్ భాషలో రచించారు. 1168 లో 'నెమన్యా' మధ్యయుగపు సెర్బియా రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. 15 వ శతాబ్దపు మధ్యభాగం వరకూ ఈ రాజ్యం నిలచి ఉంది. ఈ కాలంలో యుగోస్లావియాలో విలువైన సాహిత్యం వెలువడింది. గ్రీక్ చర్చి పుస్తకాల అనువాదాలతో ప్రారంభమై క్రమంగా మౌలికమైన తౌకిక సాహిత్య సృష్టి జరిగింది. రాజులు, మతగురువుల జీవిత చరిత్రలు వెలశాయి. 'డానిలో' (14 వ శతాబ్ది) అనే మతగురువు ఇలాంటి రచనలు చేసిన వారిలో ముఖ్యుడు. యుగోస్లావియాలో కవిత్వం వ్రాసిన మొట్టమొదటి మహిళ ఎఫిమియా. ఆమె వ్రాసిన 'లాజర్ యువరాజు ప్రశంస' సెబ్రియన్ కవిత్వంలో అత్యుత్తమమైంది. 1459 లో తురుష్కులు ఈ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించి, 350 సంవత్సరాల పాటు దానిని తమ వలస రాజ్యంగా పాలించడంతో సెర్బియన్ సాహిత్యపు అభివృద్ధి కుంటుపడింది.

అయితే తురుష్కుల ప్రభావం అంతగా లేని డాల్మే దీవులలోను, తీర ప్రాంతాలలోను ఇటలీ దేశపు పునరుజ్జీవనోద్యమ ప్రభావం కనిపించింది. అందువలన 15 వ శతాబ్దం చివర యుగోస్లావ్ సాహిత్యంలో ప్రాంతీయ ధోరణులు పొడచూపాయి. 'రనూసా' గణరాజ్యం మీద కూడా పునరుజ్జీవన ప్రభావం విశేషంగా కనిపించింది. మహాకావ్యాలు, నాటకాలు, ప్రేమగీతాలు, నవలలు వంటి కొత్తప్రక్రియలు వెలశాయి. వాటిలో కూడా మతపరమైన విషయాలు కొనసాగినప్పటికీ దేశభక్తికి, శృంగారానికి

సంబంధించిన ఇతివృత్తాలు కూడా కనిపిస్తాయి. షిషికో మెంచటిక్, జోర్డిజిక్లు పెట్రార్క్ అనే ఇటలీ కవిని అనుకరించి కొన్ని అసహజ ధోరణులు ప్రదర్శించారు. వీరి తరువాత ప్రజ్ఞావంతులైన రంజీనా, జ్లాటరిక్ హెక్టో రోవిక్లుచిక్, మరులిక్ కవులు విశేషమైన కృషిచేశారు. కొత్త పోకడలు, బాణీలు ఆరంభించారు. ముఖ్యంగా మార్కోమరులిక్ బైబిల్లోని కథల ఆధారంగా రచించిన మహాకావ్యాలలో స్వదేశీయులను తురుష్కులమీద తిరుగుబాటు చేసేందుకు ప్రబోధించాడు. లాటిన్ భాషలో సుఖాంత నాటకాలు వ్రాసిన ప్లాటస్ను అనుకరిస్తూ మరీన్ డిజిక్ కొన్ని నాటకాలు వ్రాశాడు. రగూసా గణరాజ్యపు సాహిత్యంలో, స్వర్ణయుగం అనదగిన 17 వ శతాబ్దంలో వచ్చిన చెప్పకోదగ్గ కావ్యాలలో ఒకటి ఐవన్ గుండులిచ్ వ్రాసిన ఉస్మాన్. దీనిలో తురుష్కులపై పోలిష్ జాతివారి విజయం వర్ణిస్తూ శ్లావిక్ జాతివారిలో సమైక్యం ఆవశ్యకతను గురించిన ప్రబోధం ఉంది. ఆ కాలంలో వెలసిన మరొక ముఖ్యమైన కవి ఇగ్నియత్ జురైవిచ్. 18 వ శతాబ్దపు చివరి భాగంలో హేతువాదియైన డోనిటైఓ బ్రాడోవిచ్ సెర్బియన్ సాహిత్యాన్ని ఆధునికీకరించాడు. ఈయన సెర్బియన్ భాషలో జాతీయ సాహిత్య స్రష్ట. కొద్ది దశాబ్దాలలో సెర్బ్ జాతికి చెందిన 'కరజిక్', క్రోవష్ జాతికి చెందిన 'గయ్'లు పైన చెప్పిన ప్రకారం భాషా సంస్కరణలు చేసి సెర్బ్, క్రోవష్ భాషలను విలీనం చేసి, సమైక్య సాహిత్యం వచ్చేందుకు కారకు లయారు. 1830 వ సంవత్సరం ప్రాంతంలో వాడుక భాషను సాహిత్యరచనకు అంగీకరించడం, ప్లోమాండలికాన్ని ఉపయోగించడం, ధ్వని విధేయమైన వర్ణ క్రమం ప్రారంభించడం జరిగాయి. ఈ కాలంలో క్రోవష్ మజరంచి రచించిన 'స్మయిల్ ఆగా మరణం' గొప్ప పద్యకావ్యం. మాంటీనీగ్రీన్ న్యెగోష్ 'పర్వత పుష్పమాల' అనే పద్యనాటకం వ్రాశాడు. ఇది మంచి చెడ్డల మధ్య జరిగే సంఘర్షణను చిత్రించిన రమ్యమైన రచన. ఈయన ఈ ప్రాంతపు షేక్స్పియర్గా ప్రసిద్ధి కెక్కాడు.

19 వ శతాబ్దంలో కాల్యునికోద్యమం వ్యాపించింది. అదే సమయంలో యుగోస్లావియాలో జాతీయ సాహిత్యాలు వృద్ధి చెందాయి. గేయకవిత్వం బాగా ప్రచారంలోకి వచ్చింది. క్రోవషియాలో పీటర్ ప్రిరాడావిచ్ దేశభక్తి గీతాలు వ్రాశాడు. సీమా మిలుటినోవిచ్ సరైలియా 'సెర్బియా మహిళ' అనే మహాకావ్యంలో తురుష్కులపై జరిగిన మొదటి తిరుగుబాటును గురించి ప్రస్తావించాడు. రాడిచె విచ్, వోయిస్లావ్ ఇలిచ్ వంటి గేయ కవులు సెర్బియాలో

రచనలు చేశారు. మార్కోమిలయనోవ్ ఈ కాలంలో ప్రసిద్ధి గాంచిన గద్య రచయిత. మాసిడోనియన్ భాషలో కూడా మంచి రచనలు వచ్చాయి. జోవకిమ్ క్రవో వ్ స్కీ జానపద గీతాలను సేకరించాడు. కాన్స్టంటీన్ మిలడినోవ్ ఈభాషలో కాల्పనిక పద్ధతి అవలంబించిన మొదటి కవి. పోపోవిచ్ మధ్యతరగతి జీవితానికి సంబంధించిన కథా వస్తువులతో వాస్తవికమైన వ్యంగ్య పరిహాస (satirical) నాటకాలు వ్రాశాడు. క్రోవష్ జాతివాదైన ఆగస్ట్ షెనోవ్ కాల्పనికోద్యమాల నుంచి వాస్తవికతా దృష్టివైపు మారుతున్న సంధి సమయాన్ని చిత్రించాడు.

సాహిత్యంలో వాస్తవికతకు ప్రధాన స్థానం కలిగిన కాలంలో గద్య రచనకు ప్రాముఖ్యం వచ్చింది. క్రోవష్లు నవలా రచనలో పేరు పొందారు. వారిలో కుమిచిచ్, కొవాచిచ్, కొజారక్లు ముఖ్యులు. సెర్బ్ జాతివారు చిన్నకథలు వ్రాయడంలో ఆసక్తి చూపారు. జకోవ్ ఇగ్లాటోవిచ్, లాజా లాజరెవిచ్, మిలోవాన్ గ్రిసిచ్, రాంకో విచ్, సివో మాటాపుల్య కథా రచయితలలో సుప్రసిద్ధులు. నాటక రచయితలుగా లాజాకోటిచ్, ఇవో వోన్యోవిచ్ రాణించారు. వోన్యోవిచ్ ప్రతీక వాదాన్ని బలపరుస్తూ పద్యాలు, నవలలూ కూడా వ్రాశాడు.

20 వ శతాబ్దపు తొలిదశలో నవలా రచన క్షీణించింది. బోరిసావ్ స్టాంకోవిచ్ మనస్తత్వ విశ్లేషణతో కూడిన నెచ్చిస్ట్రాక్ అనే నవల వ్రాశాడు. ఇసిడోవా సెకులిచ్ వ్యాసరచన చేశాడు. ఆంటన్ గస్తవ్ మెటోస్ విమర్శలో ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. దేశభక్తి ప్రేరణతో కూడా కవులు స్వచ్ఛమైన, మనోహరమైన రచనలు చేశారు. ఒక్కొక్కప్పుడు యుగోస్లావియాలో రచయితలు పశ్చిమ యూరప్ లోని, అమెరికాలోని కవిత్వధోరణుల వలన కూడా ప్రభావితులయ్యారు.

క్రోవష్ జాతివారైన విడిడిష్ ఉయ్విచ్, వి. నాజర్లు అతిశయోక్తివాదం (Expressionism) వలన ప్రభావితులై అంతర్గత స్వగతాలను (inner monologues) తమ కవిత్వంలో వాడారు. సెర్బ్ జాతివారైన యోవన్ దుచిక్, పెట్రోవిచ్-డిస్, స్రన్యాన్స్కీలు కవిత్వాన్ని ఉన్నత శిఖరాలకు తీసుకువెళ్లారు. యుద్ధకాలపు బాధలను గోరన్ కోవచిక్ హృదయ విదారకంగా చూపించాడు. ప్రస్తుత కాలంలో చెప్పకోదగిన కవులు కాస్టెలాన్, పోపా, ఐవన్ లాలిచ్, మిహాలిచ్లు. నాటకరచనలో ఈ శతాబ్దంలో తగినంత ఉత్సాహం కనపడదు. యుగోస్లావియా అంతటా ముఖ్యరచయితగా చెప్పకోదగిన మిరోస్లావ్ క్రెజా 'క్రోవష్' జాతివాడు. సెర్బ్ జాతివాడైన నుషిక్ చమ

త్కారమైన సుఖాంత నాటకాలు వ్రాశాడు. బ్రానిమిర్ కోసిక్ రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్యకాలంలో నవలను పునరుద్ధరించాడు. బోస్నియా ప్రాంతపు జీవితాన్ని ఇవో ఆండ్రోవి కథలలో చిత్రించాడు. ఈయనకు 1961 లో నోబెల్ బహుమతి లభించడంతో యుగోస్లావియా సాహిత్యంలో నవల ఉచ్చస్థాయికి పెరిగి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని ఆర్జించింది. ఒక ప్రక్రియగా గత 40 సంవత్సరాలలో నవల పరిపక్వం చెందింది.

స్లోవీన్ సాహిత్యం : స్లోవీన్ సాహిత్య చరిత్రను 5 యుగాలుగా విభజించవచ్చును. 1. మౌఖిక కవిత్వ యుగం. అచ్చు యంత్రాలు వచ్చి సాహిత్యాన్ని అచ్చువేసే కాలం వరకూ ఈ యుగం కొనసాగింది. 2. 8 వ శతాబ్దంలో ఫ్రాంక్ జాతివారు స్లోవీన్ ప్రాంతాలను ఆక్రమించుకొన్న నాటి నుంచి 1550 లో ఈ భాషలో మొదటి అచ్చు పుస్తకం వెలువడేవరకూ సాగిన యుగం. ఈ యుగంలో మత న్యాయశాస్త్ర సంబంధమైన పుస్తకాలు అడపా దడపా వెలువడుతూ వచ్చాయి. 3. 1550 నుంచి 1768 వరకూ ఉన్న కాలంలో పౌటె స్టెంట్, కాథలిక్ మతాలకు సంబంధించిన పుస్తకాలు ప్రచురించారు. ఇదే కాలంలో మొదటి సారిగా దేశభక్తి కవిత్వ ధోరణులు కనబడ్డాయి. 4. 1768 నుంచి 1830 వరకు సాగిన యుగం లో స్లోవీన్ భాషను సాహిత్యానికి అనువైనట్లుగా తీర్చిదిద్దారు. ఈ కాలంలోనే లాకిస్ స్వయాలమీద కూడా కవిత్వం వెలువడింది. 5. 1830 నుంచి నేటివరకు. యూరప్ లో వ్యాపించిన కాల्పనికోద్యమాన్ని స్లోవీన్ లో తగిన మార్పులతో అనుసరించారు. ఫ్రాన్స్ ప్రిషెరెన్ తన కవిత్వంతో ప్రజలను ఉత్తేజపరిచాడు. రెండవ దశలో వాస్తవికత, సహజత్వం (naturalism) వాడుక లోకి వచ్చాయి. ఈ విధమైన రచనలు చేసిన వారిలో మార్కోవిచ్, ఫ్రాన్ లెవ్ స్టిక్లు అగ్రగణ్యులు. మూడవ దశలో ఆధునికత, ప్రతీకవాదం ప్రత్యేకమైన విషయాలు. నాల్గవ దశలో అతిశయోక్తివాదం (Expressionism) తల ఎత్తింది. అయిదవ దశలో సాంఘిక విమర్శకు, సామాజిక వాస్తవికతకు ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది. ఆరవ దశలో ఆధునిక స్లోవీన్ సాహిత్యం మిగతా యుగోస్లావ్, యూరపియన్ సాహిత్యాలతో సరిసమానమైన ప్రతిపత్తిని సంతరించుకుంది. ఈ సాహిత్యంలో గేయరచన, జానపద గేయాలు, మహా కావ్యాలు చెప్పకోదగినవి. ఐవన్ ప్రియటె, ఫ్రాంక్ కిడ్రిచ్లు గొప్ప సాహిత్య విమర్శకులుగా పేరు పొందారు. ఐవన్ కంకర్

నవలలు, నాటకాలు వ్రాశాడు. స్లోవీన్ సాహిత్యానికి ప్రారంభ దశలో ఆ నాడు ఆ ప్రాంతాన్ని పాలిస్తున్న జర్మన్ల వలన ఎన్నో అడ్డంకులు ఏర్పడ్డాయి. 16 వ శతాబ్దం నుంచి క్రమంగా ఈ సాహిత్యం వృద్ధి చెందింది.

మాసిడోనియన్ సాహిత్యం : 9 వ శతాబ్దం నుంచి 19 వ శతాబ్దం వరకు స్లోవోనిక్ భాషలో మాసిడోనియన్ సాహిత్యం వెలువడింది. దీనిని మాసిడోనియన్లే కాక బల్గేరియన్లు కూడా తమ జాతీయ సంపదగా భావిస్తారు. ఈ భాషలో ప్రిలెప్-బ్రెటోలా మాండలికాన్ని సాహిత్య భాషగా గుర్తించారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు, దాని తరువాత ఈ భాషలో వచ్చిన ఇద్దరు ప్రముఖ కవులు: కోచోరాసిన్, కోలెనెడెల్ కొవోస్కి. వీరిలో మొదటి వాడు యుగోస్లావియాకు, రెండవవాడు బల్గేరియాకు చెందినవారు. 1944 లో మాసిడోనియాలో దీనిని అధికార భాషగా గుర్తించారు. అప్పటినుంచి చైతన్య వంతమైన, ఆకర్షకమైన సాహిత్యం ఈ భాషలో రచింపబడుతుంది. కవిత్వంలో ముఖ్యంగా విశేషమైన కృషి జరిగింది. బ్లేజ్ కొనెస్కి గొప్ప కవి. శ్లావో యానెవ్ స్కి, ఆకోషాపోవ్ లు గేయకవులు. నవల రచయితలలో బ్లాడో మలెస్కి, కోలె చెషూలే, ఐవోన్ బోస్కోవ్ స్కి, డిమిట్రీ సాలెవ్ లు ముఖ్యులు.

యుగోస్లావ్ సాహిత్యాన్ని సింహావలోకనం చేసిన పుడు మనకు గోచరించేది దానిలోని విశిష్టమైన జానపద కవిత్వం. శతాబ్దాల తరబడి తురుష్కుల పాలనలోను, జర్మన్ల పాలనలోను ఉన్న ఈ దేశపు వివిధ ప్రాంతాలలో భాషా సాహిత్యాల అభివృద్ధి స్తంభించిపోయింది. అందుచేత ఆ రోజుల్లో మౌఖికంగా ప్రచారం అవుతూ వచ్చిన జానపద కవిత్వమే యుగోస్లావ్ జాతు లన్నిటినీ ఉద్వేగపరిచింది. జానపద కవిత్వం వారి దైనందిన జీవితంలో చాలా కాలంనుంచి ముఖ్యభాగం అయింది. పర పాలనలో సాహిత్యాన్ని గ్రంథస్థం చేసే సదుపాయాలు లేనందువల్ల జానపద కవిత్వమే సజీవమైన సాహిత్యంగా రాణించింది. జానపద గేయాలు యుగోస్లావియా లోని అన్ని జాతుల వారిలోను కనిపిస్తాయి. సెర్బ్ ల, క్రోవ్ ష్ ల సాహిత్యాలలో జానపద మహాకావ్యాలు ఉన్నాయి. సెర్బియాలో ఎక్కువ ప్రచారంలో ఉన్న ఒక జానపద మహా కావ్యంలో 14 వ శతాబ్దంలో జరిగిన కొసోవా యుద్ధం వర్ణించబడింది. ఉన్నత ఆదర్శాల కోసం ఆత్మత్యాగం చేయవలసిన ఆవశ్యకత, నైతిక

వర్తన, పశుబలం మీద చివరికి ధర్మం విజయం సాధించడం ఈ కావ్యంలో ముచ్చటించబడ్డాయి. జానపద సాహిత్యం గానయోగ్యం కావడం వలన తర తరాలుగా సజీవంగా నిలచి ఉంది. వాటిని గానంచేసే పద్ధతి యుగోస్లావియా జాతీయ శీలాన్ని మలిచింది. దానివలన శౌర్య సంప్రదాయం ఏర్పడింది. ఈ భాషలో ఎన్నో కావ్యాలు వచ్చాయి. అంధుడైన ఫిలిప్ విష్ణహిక్ ఇలాంటి కావ్యాలు వ్రాసిన వారిలో ముఖ్యమైనవాడు.

యుగోస్లావియాలో కాల্পనికోద్యమం ప్రబలినపుడు జానపద సాహిత్యం మరింత ప్రాముఖ్యం పొందింది. సెర్బ్-క్రోవోషియన్ సాహిత్య భాషను తీర్చి దిద్దిన కారజిక్ (19 వ శతాబ్దం) సెర్బ్ జాతికి సంబంధించిన జానపద గీతాలు, గాథలు, సామెతలు సేకరించి 4 సంపుటలుగా ప్రకటించాడు. వీటి ప్రభావం విశిష్టమైంది. అనేక ఇతర యూరప్ యన్ భాషలలోకి వీటిని అనువదించారు. గెటే వంటి సుప్రసిద్ధ కవుల ప్రశంసలను కూడా ఇవి పొందాయి. పర పాలనలో పీడించబడుతున్న సమయంలో యుగోస్లావ్ జాతిని ఉత్తేజ పరచడానికి, ఆ జాతి సాహిత్యాన్నీ, సంస్కృతినీ, చరిత్రనూ సజీవంగా నిలిపి ఉంచడానికి ఈ జానపద సాహిత్యమే తోడ్పడింది. అందువల్లనే ఇది యుగోస్లావ్ సాహిత్యానికి గొప్ప గర్వకారణం.

ఇ.నా.

యూక్రేనియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇటీవలి వరకూ 'యూక్రేనియన్ సోవియట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్' అనబడుతూ వచ్చిన యూక్రేన్ దేశం పూర్వపు సోవియట్ రష్యాలో నైర్వతి దిశలో ఉంది. దీనికి దక్షిణాన రుమేనియా, నైర్వతిదిశను హంగరీ, పశ్చిమాన జెకోస్లోవేకియా, పోలండ్ లూ, ఉత్తరాన, తూర్పున మిగిలిన పూర్వపు సోవియట్ యూనియన్ భాగాలూ ఉన్నాయి.

యూక్రేనియన్ భాషనే రుతేనియన్ భాష అని కూడా అంటారు. ఇది ఒక తూర్పు స్లోవిక్ భాషగా యూక్రేన్ లోను, సోవియట్ యూనియన్ లోని కొన్ని కమ్యూనిటీలలోను, పోలండ్, జెకోస్లోవేకియాలలో కొన్ని భాగాలలోను వ్యవహరించబడుతుంది. రష్యన్, బైలో రష్యన్ భాషలతో ఈ భాషకు చాలా దగ్గర సంబంధం ఉంది. నిజానికి 12 వ, 13 వ శతాబ్దాల వరకు ఈ యూక్రేనియన్ భాష వాటినుండి వేరుపడి స్వతంత్ర భాషగా రూపొందలేదు. ఈ భాషను వ్రాయడానికి సిరిలిక్ వర్ణమాల ఉపయోగించ బడుతుంది.

13 వ శతాబ్దంలో కీవన్ రూస్ పతనానంతరం యూక్రేనియన్ ఒక పిస్త్యమైన మాండలిక భాషగా ఏర్పడింది. అయితే 18 వ శతాబ్ది అంతానికి కానీ ఆధునిక యూక్రేనియన్ సాహిత్య భాష ఆపిర్బించ లేదు. ఈ భాషలో పోలిష్ భాషనుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్న పదాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. కానీ చర్చ్ స్లోవానిక్ భాష నుంచి రష్యన్ భాష గ్రహించిన పదజాలం కంటే చాలా తక్కువ పదజాలాన్నే యూక్రేనియన్ భాష గ్రహించింది.

సాహిత్యం : యూక్రేనియన్ భాషలో కనిపించే అత్యంత ప్రాచీన రచనలు కీవన్ రూస్ రచనలు. ఇవి 11 వ, 13 వ శతాబ్దాల మధ్య కాలానికి చెందినవి. పీటిని రష్యన్లు, బైలోరష్యన్లు కూడా తమ ప్రాచీన సాహిత్య సంపదగా భావిస్తారు. 13 వ శతాబ్దంలో జరిగిన మంగోలుల దండయాత్రకు ఫలితంగా క్షీణించిన యూక్రేనియన్ సాహిత్యం 16 వ శతాబ్దిలో కానీ తిరిగి పునరుజ్జీవితం కాలేదు. 19 వ శతాబ్దం ప్రారంభం నుంచి సాహిత్య భాషగా ఈ భాష రూపొంది పిస్త్యతమైన గ్రంథరచన కొనసాగింది.

19 వ శతాబ్దంలోని యూక్రేనియన్ సాహిత్యం యూక్రేనియన్ లలో జాతీయ చైతన్యం ఎంత శీఘ్రంగా అభివృద్ధి చెందిందో సూచిస్తుంది. ఆరంభంలో యూక్రేనియన్ రచయితల దృష్టి తమ ప్రజలలో జాతీయ చైతన్యాన్ని రేకెత్తించడానికి, వారిలో ఒక అవ్యాహత, వారిత్రక భావన కలిగించడానికి పూనుకుంది. 19 వ శతాబ్దంలోని యూక్రేనియన్ సాహిత్యం అంతా అధికారికంగానూ, అనాధికారికంగానూ కూడా రష్యన్ల వైముఖ్యానికి గురి అయింది. 1863 లోను, 1871 లోను యూక్రేనియన్ గ్రంథాలన్నీ నిషేధించబడ్డాయి. 1905 వరకు రష్యన్ సైన్స్ అకాడమీ యూక్రేనియన్ భాషను ఒక ప్రత్యేక భాషగానే గుర్తించలేదు.

వర్జిల్ రచించిన ఈనిడ్ అనే కృతికి వికృతానుసరణ అయిన ఈనిడా (1798) అనే రచన చేసిన ఇవాన్ కోట్ల్యారెవ్ స్కీ ఆధునిక యూక్రేనియన్ సాహిత్యానికి పితామహుని పంటివాడు. తరువాతి యూక్రేనియన్ రచయితలమీద ఆయన రచించిన కృతి ప్రభావం అమితంగా (ఒక్కొక్కప్పుడు అవాంఛనీయంగా కూడా) కనిపిస్తుంది. ప్రామాణికమైన గద్యసాహిత్యం మాత్రం హీ హోరీ క్విట్ కా ఓస్నీన్యానెన్కో వ్రాసిన మరుస్యా (1834) అనే నవలతోనే ప్రారంభం అయింది. అతని

మరొక నవలిక కోస్టోటోవ్ స్కీ విద్యా (1837) గోగోల్ నవలలను గుర్తుతెచ్చే ఉత్తమ నవలిక.

1830 ప్రాంతంలో యూక్రేనియన్ కాలూని కోద్య మానికి భార్కోవ్ నగరం కేంద్రం అయింది. ఈ ఉద్యమంలో ఇజ్మాయిల్ సెస్ నెవ్ స్కీ, లెవ్ కో జోరో వికోవ్ స్కీ, ఏ. మెట్లీన్ స్కీ, మైకోలా కోస్టోమరోవ్ లు ప్రముఖులు. పశ్చిమ యూక్రేన్ లో కాలూనికోద్యమానికి 'రుతేనియన్ త్రయం' అనబడే ముగ్గురు రచయితలను ప్రధాన ప్రతినిధులుగా పేర్కొనాలి. వారు: మార్కియన్ షాన్ పిచ్, యాకోవ్ హోలోవట్ స్కీ, ఇవాన్ వాహిల్ పిచ్. కీవ్ నగరంలోని రొమాంటిక్ కవుల రచనలలో కాలూనికోద్యమం ఉచ్చస్థాయి నందుకొన్నది. కాస్టోమరోవ్ వ్రాసిన బుక్స్ ఆఫ్ జెనెసిస్ ఆఫ్ ది యూక్రేనియన్ పీపుల్ అనే రచన వారి సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిఫలిస్తుంది.

19 వ శతాబ్దికి చెందిన తారాస్ షెవ్ చెంకో ఆ నాటి కాలూనిక కవులలో విశిష్టుడు. అతడు తొలి దినాలలో వ్రాసిన కవిత్యం కాలూనిక భావాలను వ్యక్తీకరించినా, అనంతరం అది యూక్రేనియన్ చరిత్రను గంభీరంగా ప్రకటించ సాగింది. ముఖ్యంగా అతని సుదీర్ఘ కావ్యం హైడామాతీ (1841) ఇందుకు చక్కని ఉదాహరణ. అనంతరం అతడు రష్యా యూక్రేన్ ను అణచివేయడానికి సంబంధించిన ఇతివృత్తాలను తీసుకుని అనేక వ్యంగ్య రచనలు చేశాడు. ఉదా. సోన్ (స్వప్నం), కావ్ కజ్ (కకాసస్), పోస్లానీ మొదలైనవి. ప్రవాసం నుంచి 1857 లో విముక్తిపొందిన తరువాత అతడు రచించిన కవిత విశాలతరమైన ఇతి వృత్తాలను గ్రహించింది. షెవ్ చెంకో తరువాత కాలూనిక రచయితలలో ముఖ్యుడు కవి, గద్యరచయిత, అనువాదకుడు, చరిత్రకారుడు అయిన పంటెలిమాన్ హులిష్. చోర్వాడా అతని ప్రసిద్ధ గద్య కృతి.

యూక్రేనియన్ సాహిత్యంలో వాస్తవికతావాదం మార్కోవోవ్ చోప్ వ్రాసిన రోద్నివో పోవిడన్నియా (1857) తో ప్రారంభం అయింది. ఇతడు చాలా కాలం గ్రామీణ జీవన చిత్రణ చేసే చౌకబారు ప్రజాదరణ రచనలతో గడిపాడు. ఆనతోలి స్విడ్నిట్ స్కీ వ్రాసిన ల్యుబోరట్ స్కీ అనే రచన శిల్పానికి గొప్ప ఉదాహరణ. కానీ 1862 లోనే దానిని రచించినా, 1898 వరకు అది ప్రచురింపబడక పోవడం వలన యూక్రేనియన్ వాస్తవికతా వాదం మీద ఎలాంటి ప్రభావాన్నీ ఆ గ్రంథం చూపించలేకపోయింది. ఇవాన్ నెచూచ్ లెవ్ స్కీ సాహిత్యరంగం విస్తృతమైంది, ఇతివృత్త వైవిధ్యం కలగి

కైదాషే వాసిజ్జా (1879) లో గ్రామీణ జీవనం చిత్రంప బడగా, ఖ్లాలో (1908) లో యూక్రేనియన్ మేధావి వర్గం వర్ణించబడింది. ఏనాస్ మిర్నీ యూక్రేనియన్ వాస్తవికతా వాదానికి ప్రధాన ప్రతినిధి. తన సోదరుడైన ఇవాన్ రుడ్చెంకోతో కలిసి అతడు రచించిన ఖిబా రెవల్టర్లి యూక్రేనియన్ పోల్స్ (1880) అనే కృతిలో అతడు చిత్రించిన సాంఘిక అన్యాయం, సంఘనిరసన భావాలూ, అలాగే పావియా (The whore) లో అతడు చిత్రించిన భావాలూ, మనోవైజ్ఞానిక రచనలో క్రొత్తసాగసులు సాధించాయి. మహా ప్రతిభావంతుడైన ఇవాన్ ఫ్రాంకో అనే రచయిత గలీషియాలోని బోరి స్లోవ్ నూనె పరిశ్రమలను వర్ణిస్తూ వ్రాసిన నవలలు ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత ఎమిలీ జోలా పద్ధతిలో అత్యంత సహజంగా మనోహర మైన శైలిలో సాగాయి. ఫ్రాంకో రచించిన మై సే, పాన్ స్కీర్సుర్నీ, ఇవాన్ విషెన్ స్కీ అనే దీర్ఘకవితలలో అతని కవితాశక్తి పరాకోటి నందుకున్నది.

ఆ శతాబ్దం చివర లెస్యా యూక్రేనియన్, మైఖే యలో కోట్సియూబిన్ స్కీ, వాసిల్ స్టెఫానిస్కోల వంటి ప్రసిద్ధ కాల्పనిక కవు లెందరో ఆవిర్భవించారు.

20 వ శతాబ్దం మొదటి మూడు దశాబ్దాలు యూక్రేనియన్ సాహిత్య చరిత్రలో పునరుజ్జీవన యుగం. త్వర త్వరగా రంగులు మారుస్తూ తరచు ఒక దానితో ఒకటి పోటీ పడుతూ అనేక సాహిత్యోద్యమాలు ఒకదాని వెంట ఒకటి యూక్రేనియన్ సాహిత్యంలో వచ్చాయి. వోలోడి మిర్, విన్నిచెంకో రచనల ప్రధాన లక్షణం క్షీణదశ లోని వాస్తవికతా వాదం. పావ్లోటిచీనా ప్రతీకవాద కవులలో అగ్రేసరుడు. ఆ వాదానికి చెందిన మరి ముగ్గురు కవులు: డీ. జహూల్, పి. టెరెష్ చెంకో, ఓ. స్లిసరెంకోలు. నవ్య సంప్రదాయవాదం (Neo classicism) లో వచ్చిన ప్రముఖకవులు: మైకోలాజెరోవ్, మాస్కిమ్ రిల్ స్కీ, మిఖాయిలో డైఖ్మారా. భవిష్యద్వాదానికి (futurism) చెందిన కవులు: ఎమ్. సెమెన్కో, మైకోలా బజాంగ్ గిలు. ఈ రెండవ కవి 20 వ శతాబ్దంలో వెలసిన యూక్రేనియన్ మహాకవిగా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

రష్యా విప్లవం అనంతరం 1917-1932 వరకు సాగిన సాపేక్ష స్వాతంత్ర్య యుగంలో చాలామంది ప్రతిభా వంతులైన కవులు ఉద్భవించారు. మైకోలాఖ్విలోవీ చేసిన గద్యరచనలలో విప్లవాత్మక జాతీయ కాల्పనిక లక్షణాలు కనిపిస్తాయి. హిహోరీ కోసింకా వచన రచనలు అతి శయోక్తి వాదానికి (Impressionism) చెందినవి. వై. యానోవ్ స్కీ వ్రాసిన కథలు, నవలలు నిస్సంకోచంగా

కాల्పనిక వాదానికి చెందినవి. వి. పిడ్మోహిల్నీ వాస్తవి కతావాద సిద్ధాంతాలకు కట్టుబడిన రచయిత. ఇతర ప్రముఖ రచయితలలో చెప్పకోదగినవారు నవలారచయిత, చలనచిత్రనిర్మాత అలెక్సాండర్ డోవ్డెన్కో, నవలా రచ యితలు బోరిస్, ఆంటోనెన్కో డబిదోవిచ్, ఓలోడిమెర్ జైట్ స్కీ, మిఖాయిలో ఇవ్చెన్కో, వోలెస్డాస్విట్నీలు, కవి అయిన మైక్యోహాన్ సేన్, హాస్యరచయిత ఓస్టాప్ వైస్లియాలు. మైకోలా కులిష్ ప్రఖ్యాత నాటకకర్త.

1932 లో సోషలిస్ట్ వాస్తవికతను ఆదరణీయ సాహిత్యశైలిగా కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ విధించింది. ఈ ప్రభుత్వ విధేయ రచయితలకు చక్కని ఉదాహరణలు ఓలెక్సాండర్ హోర్నిచుప్ అనే నాటకకర్త, మిఖాయిలో స్టెల్ మార్క్ అనే నవలా రచయిత.

స్టాలిన్ తరువాతి యుగంలో వచ్చిన క్రొత్త తరం రచయితలు సోషలిస్ట్ వాస్తవికతతో కూడిన నీరస రచనలు చేయడానికి నిరాకరించారు. '7వ దశాబ్ది రచ యితలలో' చెప్పకోవలసినవారు లినాకోస్టెన్కో, వాసిల్ సిమోనెన్కో, వి. కోరోటిచ్ ఇవాన్ డ్రాచ్, ఎమ్. విన్ హ్రానోవ్ స్కీ, వి. హోలోబోరోరాడ్కా, ఎల్. కాలెనెట్స్. తరువాతి దశాబ్ది (1971-80) లో సాగిన ప్రభుత్వ దమన విధానం వల్ల చాలామంది రచయితల గొంతులు మూగపోవడమో, లేక సాంఘిక వాస్తవికతా వాదాన్ని గానం చేయడానికి సిద్ధపడడమో జరిగింది.

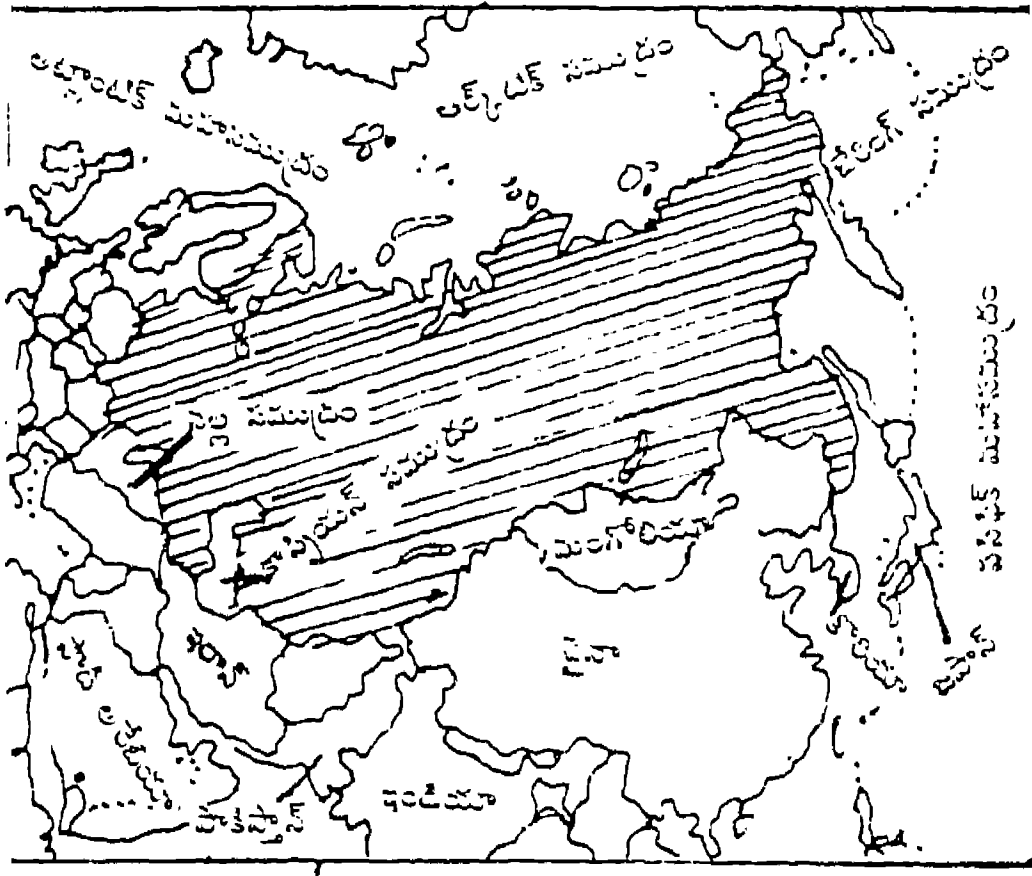
జె.సూ.ప్ర.

రష్యన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఇటీవలి వరకూ 'యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్' (యుని యన్ ఆఫ్ సోవియెట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్స్) అనే పేరుతో సుప్రసిద్ధమైన ఒక అగ్ర ప్రపంచ రాజ్యంలోని రష్యా అన బడే ప్రధానమైన రాష్ట్రంలో ప్రధానభాషగాను, మొత్తం 'యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్' అంతటా సాంస్కృతిక భాషగానూ రష్యన్ భాష ప్రచారంలో ఉంది. ఈ భాష ఇండో యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన ఒక తూర్పు శ్లావిక్ భాష. 'యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్' లోని రష్యేతర రాష్ట్రాలలో కూడా అది రెండవ భాషగా వాడుకలో ఉంది. తూర్పు యూరప్ లో సోవియెట్ల ప్రభావం క్రింద ఉన్న దేశాలలో ముఖ్యంగా స్థానిక భాషలు శ్లావిక్ భాషలై ఉన్న రాష్ట్రాలలో కూడా విరివిగా రష్యన్ భాష బోధింపబడుతూంది.

రష్యన్ భాషలోని మాండలికాలను ప్రధానంగా మూడు వర్గాలుగా గుర్తించారు: ఉత్తర మాండలికాలు, దక్షిణ మాండలికాలు, మధ్యస్థ మాండలికాలు అని. ఉత్తర మాండలికాలు లెనిన్ గ్రాడ్ మొదలు సైబీరియా వరకూ వ్యాపించి

ఉన్నాయి. దక్షిణ మాండలికాలు మధ్య రష్యలో ఎక్కువ భాగంలోనూ, దక్షిణ రష్యలోనూ వ్యవహారంలో

రష్యా

ఉన్నాయి. మధ్యస్థ మాండలికాలు ఉత్తర, దక్షిణ మాండలికాలకు మధ్యభాగంలో వాడుకలో ఉన్నాయి. ఆధునిక రష్యన్ సాహిత్య భాష మాస్కో మాండలికాన్ని ఆధారంగా చేసికొని ఏర్పాటు చేయబడింది. మాస్కో నగరం ఆదిలో ఉత్తరమాండలిక భాషలను మాట్లాడే ప్రాంతంలో ఉండేది. కాని ఉత్తర, దక్షిణ మాండలికాల అన్యోన్య ప్రభావం వల్ల ఒక కొత్త మధ్యస్థ మాండలికం భాషా వర్గం ఏర్పడగా, మాస్కోనగరం ఆ మధ్యస్థమాండలిక ప్రాంతంలో అంతర్భాగం అయింది. ఈ మాండలికంలోని హల్లుల పద్ధతి ఉత్తర మాండలికాలను అచ్చుల పద్ధతి దక్షిణ మాండలికాలను పోలి ఉంటుంది.

రష్యన్ భాష గాని, యూక్రేనియన్, బెలో రష్యన్ వంటి ఇతర తూర్పు స్లావిక్ భాషలు గాని 13 వ, 16 వ శతాబ్దాల మధ్యకాలంలో శతాబ్ది వేరు వేరుగా గుర్తించడానికి పీలైన విశిష్ట లక్షణాలతో కూడి ఉండేవి కావు. అంతకుముందు ఉమ్మడిగా వాడుకలో ఉన్న తూర్పు స్లావిక్ భాషనే ప్రాచీన రష్యన్ భాష అని నేడు వ్యవహరిస్తున్నారు.

రష్యన్ భాష మీద క్రైస్తవ చర్చ ఉపయోగించే స్లావానిక్ భాష ప్రభావం చాలా బలంగా కనిపిస్తుంది. 18 వ శతాబ్దముంచి, అనగా మొదటి పీటర్ ది గ్రేట్ జార్ పరిపాలిస్తున్న కాలం నుంచి పాశ్చాత్యీకరణ ఆరంభమైన తరువాత పశ్చిమ యూరప్ భాషల ప్రభావం రష్యన్ భాష మీద ఎక్కువగా పడింది. ఆ భాషల నుంచి అనేక పదాలను రష్యన్ భాష స్వీకరించింది. 19 వ

శతాబ్దం నాటి కవి అలెక్సాండర్ పుష్కిన్ రచనల ప్రభావం రష్యన్ భాష తాలూకు అనంతర పరిణామం మీద విస్తృతంగా కనిపిస్తుంది. వ్యావహారిక శైలిని, చర్చ శ్లావోనిక్ శైలులనూ కలగలుపు చేసి రూపొందించుకొన్న విలక్షణమైన ఆయన శైలి సాహిత్య ప్రయోజనాలకు ఏ శైలి ప్రశస్తమైనది అనే వివాదానికి భరతవాక్యం పలికింది.

ఆధునిక రష్యన్ భాషలో ఆరు విభక్తులను (ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ, చతుర్థి, షష్ఠీ, సప్తమీ) వాడుతున్నారు. ఏకవచన, బహువచనాలలోనూ, విశేషణాలలోనూ కూడా ఈ విభక్తులు కనిపిస్తాయి. క్రియలలో సమాపక క్రియలు, అసమాపక క్రియలు ఉన్నాయి. రష్యన్ భాషా ధ్వనులలో ఊష్ణ హల్లులూ, సంయుక్తాక్షరాలూ, తాలప్యీకృతమైన హల్లులూ ఎక్కువ. నాలుక కొసను కఠిన తాలువు వైపు కదుపుతూ ఉచ్చరించే హల్లులను తాలప్యీకృతమైన హల్లులు అంటారు. వాటి ఉచ్చారణలో చివర ఒక 'య్' వినిపిస్తుంది. తరచు వీటిని సరళ హల్లులు అని కూడా అంటారు. ప్రాచీన స్లావిక్ భాష అవశేషాలు అయిన 'ఇ', 'ఉ' అనే స్వరాలు రష్యన్ భాషలో దుర్బల పరిసరాలలో లోపిస్తాయి.

సాహిత్యం : 10 వ శతాబ్ది చివరి భాగంలో 'కీవన్ రూస్' లో క్రైస్తవ మత ప్రవేశంతో రష్యన్ భాషలో తొలి లిఖిత గ్రంథాలు ఆరంభం అయ్యాయి. ప్రాచీన రష్యన్, లేదా కీవన్ యుగంలో వెలువడిన మొదటి ప్రముఖ గ్రంథం బిషప్ ఇలారియన్ రచించిన 'డిస్కార్స్ ఆన్ లా అండ్ గ్రేస్' ('నియమము-అనుగ్రహము-ఒక వ్యాసము' 11 వ శతాబ్ది మధ్య భాగం). కొంత వరకూ మతసంబంధమైన వాసన ఉన్నా మొట్ట మొదటి లౌకిక గ్రంథం అని పేర్కొనదగిన రచన వ్లాడిమిర్ మొనోమాఖ్ రాకుమారుడు రచించిన *ఇన్స్ట్రక్షన్* (ప్రబోధం 1117).

మధ్య యుగ రష్యన్ సాహిత్యంలో వెలసిన మొట్ట మొదటి ప్రముఖ రచన *ది లే ఆఫ్ ఇగోర్స్ హోస్ట్* (1185-87; 'ఇగోర్ ఉద్యమగీతం'). ఈ గ్రంథం 18 వ శతాబ్ది చివర వెలుగులోకి రావడం వలనో, 12 వ శతాబ్ది నుంచి దీనితో సరిపోల్చదగిన శక్తిమంతమైన రచన మరెవరికీ లభించక పోవడం వలననో ఈ గ్రంథ ప్రామాణికతను గూర్చి విద్వాంసులలో అనేక వాదోపవాదాలు చెలరేగాయి. 13 వ శతాబ్ది మధ్య భాగంలో మంగోలుల దండయాత్రలో 'కీవన్ రూస్' పరాజితమైంది. 15 వ, 16 వ శతాబ్దాలలో మాస్కో తిరిగి తల ఎత్తే వరకూ రష్యన్ జాతీయ సాహిత్య

పునరుద్ధరణ సూచనలు కనిపించలేదు. ఈ కాలంలో వెలువడిన సాహిత్యంలో చాలా భాగం విద్వాంసులకూ, ముఖ్యంగా చరిత్ర రచయితలకూ మాత్రమే ఆసక్తి కలిగించేది. నిజమైన మానవత్వపు విలువలతో వెలువడిన మొదటి ప్రముఖ సాహిత్య గ్రంథం 17 వ శతాబ్దం చివర ఆర్చీ ప్రీస్ట్ అవ్వకుం పెట్రోవిచ్ రచించిన స్వీయ చరిత్ర. అనంతరం ఒక శతాబ్దం తరువాత గాని మైఖేల్ లోమ నోసోవ్, గ్రెగొరెర్జావిన్లు రచించిన ఓడ్ పద్యాలతోనూ, అలెక్సాండర్ రాడిష్ చేవ్, నికొలాయ్ కరంజిన్లు వచనంలో వ్రాసిన వృత్తాంత గ్రంథాలతోనూ గాని నిజమైన దేశీయ సాహిత్యం వెలువడడం జరుగలేదు. నికొలాయ్ కరంజిన్ రచించిన ఆవేశపూరితమైన కథ *పూర్లిసా* (1792) విశేష ప్రసిద్ధి పొందింది.

రష్యాలో సెన్సార్ షిప్, ప్రభుత్వ దమన నీతి ఎక్కువగా ఉన్నప్పటికీ 19 వ శతాబ్దంలో రష్యన్ భాషలో ప్రపంచం దృష్టిని ఆకర్షించగల ప్రశస్తమైన సాహిత్యం వెలువడింది. రష్యన్ సాహిత్య చరిత్రలోని ఈ స్వర్ణయుగం అలెక్సాండర్ పుష్కిన్ రచనలతో ఆరంభం అయింది. పుష్కిన్ రచించిన *యెవ్ జెనీ ఓనేజిన్* (1833) అనే పద్యరూపంలో వ్రాసిన నవలలో ఆయన బహుముఖమైన ప్రజ్ఞా, మధురమైన శబ్దసంయోజన, సరళత, మౌలికత వ్యక్తం అవుతాయి. ఇక ఆయన రచించిన భావ గీతాలు సాటిలేనివి; శాశ్వతంగా నిలువజాలినవి. ఆయన రచనలు అటు తరువాతి రష్యన్ సాహిత్య పరిణామాలకు అద్భుతమైన ఉత్తేజం కలిగించాయి. అయితే ఆయన వచన రచనలు మాత్రం ఆయనకు కొద్దిగా అర్పించిన మైఖేల్ లెర్మాంటోవ్ రచించిన *ఏ హీరో ఆఫ్ అవర్ టైమ్* ('మన సమకాలీన వీరుడు; 1839-40') అనే గ్రంథం చూపించినంత ప్రభావం అనంతర రచయితల మీద ప్రసరించలేక పోయాయి. 1840 తరువాత వచన రచనే - అందులోనూ ముఖ్యంగా నవలే సర్వసాధారణమైన భావ ప్రకటన మాధ్యమం అయింది. మొట్టమొదటి ప్రముఖ వచన రచయిత నికొలాయ్ గోగోల్ అద్భుతమైన హాస్యంతో కవిత్వం వంటి వచనం వ్రాసే ఒడుపు ప్రదర్శిస్తూ *ది గవర్నమెంట్ ఇన్స్పెక్టర్* (1836) అనే హాస్య రంగస్థల రూపకం, *డెడ్ సోల్స్* (మరణించిన ఆత్మలు; 1842) అనే నవల వంటి ఉద్గ్రంథాలను ఆయన రచించాడు. మొట్టమొదటి ప్రముఖ నవలా రచయిత ఇవాన్ తుర్జెనెవ్, *ఫౌర్త్ మెన్ స్కెచెస్* (1852) అనే నవలతో ఆయన ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చాడు. ఆ

నవలలో ఆయన 'సెర్ప్'ల (బానిసల) స్థితిగతులను చక్కగా చిత్రించాడు. అయితే ఈనాడు ఆయన కీర్తికి ప్రధానమైన ఆలంబనాలు 'బుద్ధిజీవుల' ఆవిర్భావాన్ని చిత్రించిన ఆయన చిన్న నవలలు. అవి: 1. *యూడిన్*, (1856); *ఆన్ ది ఈవ్* (1860); *ఫాదర్స్ అండ్ సన్స్* (1862). ఫియడోర్ డోస్టాయేవ్ స్కీ, లియో టాల్స్టాయ్లు ఈనాడు ప్రథమ శ్రేణికి చెందిన రష్యన్ నవలా రచయితలుగా గుర్తింపు పొందారు. డాస్టాయేవ్ స్కీ 1840-50 లలోనే రచన ప్రారంభించినా, సైబీరియాలో ఆయన ప్రవాస జీవితం వల్ల ఆయన రచనా జీవితం కొంత ఆలస్యంగా ప్రారంభమైంది. 1860-70 దశాబ్దం చివర గాని ఆయన మనస్తత్వ విచారణ పూర్వకమైన ప్రముఖ నవలలు *క్రైమ్ అండ్ పనిష్ మెంట్* (నేరము-శిక్ష-1866), *ది ఇడియెట్* (మూర్ఖుడు, 1868-69), *ది డెవిల్స్* (దయ్యలు, 1871-72), ఆయన అసంపూర్ణ రచన *ది బ్రదర్స్ కారమజోవ్* (1879-80) లు వెలువడటం జరుగలేదు. నవలా రచయితగా టాల్స్టాయ్ ప్రశస్తికి ప్రధాన ప్రాతిపదిక అయిన రచనలు: *వార్ అండ్ పీస్* (యుద్ధము-శాంతి, 1865-69), *నెపోలియన్ రష్యా మీద చేసిన దండయాత్రను వర్ణించే ఒక చారిత్రక నవల*, *తీవ్రోద్యేగాన్నీ*, ఆత్మహత్యనూ చిత్రించిన *అన్నా కారెనినా* (1875-77). రష్యన్ నవలా రచయితలలో గణనీయులైన ఇతరులు: ఇవాన్ గోంచెరోవ్, మైఖేల్ సాల్టికోవ్లు. 19 వ శతాబ్దం చివర ఆంటన్ చెకోవ్ హాస్య కరుణ రసాల సమ్మేళనంతో రచించిన చిన్న కథలు జీవిత నిర్ధకత్వాన్ని చాటాయి. మాక్సిమ్ గోర్కీ కార్మిక వర్గం పట్ల సానుభూతి గల రచయిత. విప్లవాత్మక పరిణామాలు కావాలని చాటి, ఆయన కమ్యూనిస్టులకు అభిమాన రచయిత అయ్యాడు.

20 వ శతాబ్దం రష్యన్ కవిత్వం నూతన పునరుజ్జీవనంతో ఆరంభం అయింది. అలెక్సాండర్ బ్లాక్ గొప్ప కవిగా రాణించాడు. 1917 విప్లవం అనంతరం ఎక్కువ కాలం నిలువకపోయినా ఒక శక్తిమంతమైన సాహిత్య శకం ఆరంభం అయింది. వ్లాడిమీర్ మైకోవ్ స్కీ కావ్యాలూ, ఓసిప్ మాండెల్ స్టామ్, బోరిస్ పాస్టర్ నాకీల రచనలు ఈ కాలంలో ముఖ్యంగా చెప్పుకోదగినవి. పాస్టర్ నాక్ *డాక్టర్ జివాగో* (1957) అనే నవలను రచించి పాశ్చాత్య దేశాలలో విశేష ప్రశస్తి పొందాడు. ఈ కాలంలో వచన రచన కూడా పరిపుష్టమైంది. గాని ప్రభుత్వం 1932 లో రష్యన్ సాహిత్యంలో సోషలిస్ట్ రియలిజమ్ ప్రతిఫలించాలని శాసించడంతో రచనలలో

పటుత్వం దిగజార సాగింది. ఈ కాలంలో చెప్పుకోదగిన కొద్ది రచనలలో ఒకటి మైఖేల్ పోలోఖోవ్ రచించిన అండ్ క్వయెట్ ఫ్లోస్ ది డాన్ (1934), దానికి ఉపాంగంగా వెలువడిన మరొక రచన. 1953 లో స్టాలిన్ మరణించిన తరువాత కొద్దికాలం రష్యన్ సాహిత్యంలో కొంత వికాసం కనిపించినా, తిరిగి ప్రభుత్వ దమన నీతి పెచ్చు పెరగడంతో అసమ్మతి సాహిత్యం తల ఎత్తింది. అలెగ్జాండర్ సోల్జెనిస్టిన్ (చూ.) కి 1970 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి లభించింది. అసమ్మతి రచయితలలో ఆయన అగ్రసరుడు. ఆయన ప్రధానమైన నవల లన్నిటి పఠన పాఠనాలను సోవియెట్ యూనియన్ లో నిషేధించారు. మొత్తం మీద 1917 తరువాత రష్యన్ సాహిత్యంలో వెలువడిన మిక్కిలి శక్తి మంతమైన, మిక్కిలి మౌలికమైన రచనలను సోవియెట్ ప్రభుత్వాన్ని వ్యతిరేకించిన, సోవియెట్ ప్రభుత్వంచే చిత్ర హింసకు గురి అయిన రచయితలే రచించారు. రష్యాలో అధిక సంఖ్యాక ప్రజల, తాత్కాలిక రాజకీయ, సామాజిక అవసరాలను తీర్చే సాహిత్యం పుష్కలంగానే వెలువడు తుంది. చెదురు మదురుగా విశిష్ట ప్రతిభను ప్రకటించే రచనలు కూడా వెలువడుతున్నాయి.

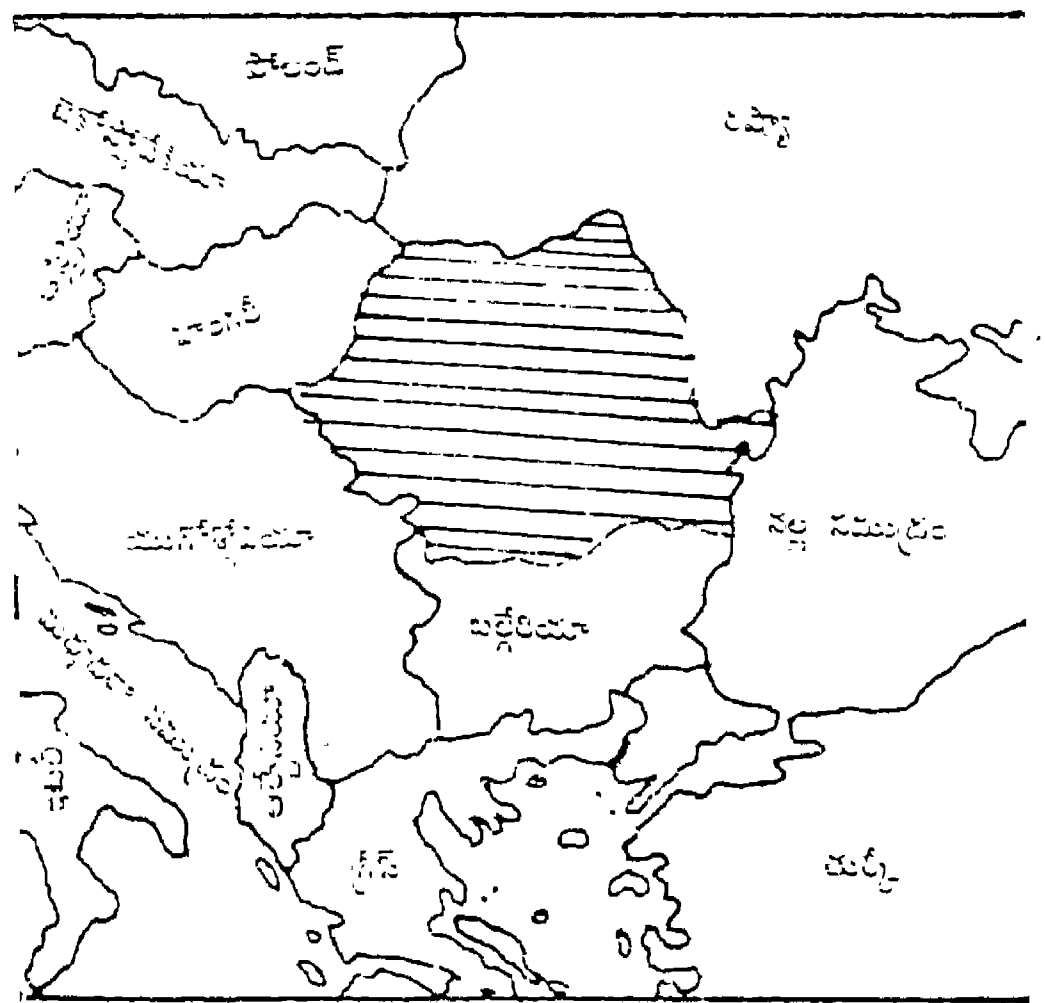
బొ.శ్రీ.

రుమేనియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : రుమేనియన్ భాషను సుమారు 2 కోట్ల మంది మాట్లాడుతున్నారు. ఇది రోమాన్స్ భాషలలో (అనగా లాటిన్ నుంచి పరిణమించిన భాషలలో) ఒకటి. 2 వ శతాబ్దంలో రోమన్ సైనికులు, వలసదారులు తమతో పాటు తమ లాటిన్ భాషను ప్రాచీన డాచియా (Dacia) ప్రాంతానికి తీసుకు పోయారు. అక్కడ సామాన్య ప్రజల నోళ్లలో పడి ఆ లాటిన్ భాష క్రమంగా తూర్పు రోమాన్స్ భాషగా పరిణమించింది. ఈ భాష మిగతా పశ్చిమ దేశాలలోని రోమాన్స్ భాషలనుంచి విడిపోయింది. ఇలా విడిపోవడానికి కారణం 6 వ శతాబ్దంలో ఈ ప్రదేశం మీద జరిగిన స్లావిక్ జాతివారి దండయాత్రలు.

రుమేనియన్ భాషలో నాలుగు మాండలికాలు ఉన్నాయి. వీటిలో ముఖ్యమైనది 'డాచ్-రుమేనియన్'. ఇది వలేచియా ప్రాంతంలో మాట్లాడుతారు. రుమేనియాకు రాజధాని అయిన బుఖారెస్ట్ నగరం ఈ ప్రాంతంలోనే ఉంది. ఈ ప్రాంతీయభాషే ఈ దేశపు ప్రామాణిక భాష అయింది. రెండవ మాండలికం 'మేసిడ్-రుమేనియన్'. దీనిని గ్రీస్, యుగోస్లావియా, ఆల్బేనియా,

బల్గేరియా దేశాలలో మాట్లాడుతారు. మూడవ మాండలికం 'మెగ్లెన్-రుమేనియన్'. ఇది గ్రీస్ దేశపు ఉత్తర ప్రాంతంలో వాడుతారు. నాలుగవ మాండలికం 'ఇస్టో-రుమేనియన్'. దీనిని యుగోస్లావియాలోని ఇస్ట్రీయన్ ద్వీపకల్పంలో మాట్లాడుతారు. అయితే, వీటిలో మూడవ, నాలుగవ మాండలికాలు చాలా వరకు అంతరించి పోయాయి.

రుమేనియా

రుమేనియన్ భాషలో లభ్యమైన మొట్టమొదటి లిఖిత పత్రం 1521 లో వ్రాసిన ఒక లేఖ. ఇది సిరిలిక్ లిపిలో ఉంది. రుమేనియన్ భాషకు 19 వ శతాబ్దం దాకా ఈ లిపినే వాడేవారు. మత సంబంధమైన పుస్తకాలు ఇప్పటికీ ఈ లిపిలోనే వ్రాస్తున్నారు. 19 వ శతాబ్దిలో సిరిలిక్ లిపి స్థానే రోమన్ లిపిని వాడడం మొదలుపెట్టారు. వర్ణక్రమంలో ఆధికారికంగా ఎన్నో సంస్కరణలు వచ్చాయి. చివరి సారిగా 1967 లో ఈ సంస్కరణలు జరిగాయి. వీటివలన వ్రాసే భాషకూ, మాట్లాడే భాషకూ సన్నిహితత్వం ఏర్పడింది.

రుమేనియన్ భాషలో పదజాలం చాలా వరకు లాటిన్ భాష నుంచి వచ్చింది. ఈ భాష మిగతా రోమాన్స్ భాషల నుంచి విడిపోవడం వలన ఈ భాషలో తదితర భాషలనుంచి ఎక్కువగా పదాలు ప్రవేశించాయి. వీటిలో ముఖ్యంగా శ్లావిక్ పదాలు, కొన్ని తుర్కిష్, హంగేరియన్, ఆల్బేనియన్ మాటలు ఉన్నాయి. ఇప్పుడు రుమేనియన్ భాషలో 40 శాతం శ్లావిక్ మాటలు ఉన్నాయని అంచనా! సాధారణంగా ఎక్కువ వాడుకలో ఉన్న పదాలలో 83 శాతం లాటిన్, 12 శాతం శ్లావిక్, 5 శాతం ఇతర భాషలకు చెందినవి.

దీని వ్యాకరణం మిగతా రోమాన్స్ భాషల కన్న క్లిష్టమైంది. ఇందులో నామవాచకానికి మూడు లింగాలు ఉంటాయి. అయితే నపుంసక లింగానికి చెందిన నామవాచకాలు ఏకవచనంలో పుంలింగతుల్యంగానూ, బహువచనంలో స్త్రీలింగతుల్యంగానూ ఉంటాయి. నామవాచకాలకు కర్తను, కర్మను సూచించే రెండు విభక్తులు మాత్రమే ఉన్నాయి. సర్వనామా లన్నింటికీ పరోక్ష కర్మను తెలిపే ప్రత్యేకమైన రూపాలు ఉన్నాయి. భవిష్యత్ కాలాన్ని సూచించేందుకు సహాయక (auxiliary) క్రియలను వాడుతారు.

వ్యాకరణ రీత్యా రుమేనియన్ భాష తనకు మూల భాష అయిన లాటిన్ భాషకు దగ్గరగా ఉంటుంది. శ్లావిక్ భాషల ప్రభావం పదజాలంలో మాత్రమే విశేషంగా కనబడుతుంది.

సాహిత్యం : రుమేనియన్ సాహిత్యం గత 4 శతాబ్దాలలో బాగా అభివృద్ధి చెందింది. 16 వ శతాబ్దంలో క్రైస్తవ మతానికి సంబంధించిన పుస్తకాల అనువాదాలు, ప్రార్థనలు, వ్యాఖ్యలు వెలువడ్డాయి. ముఖ్యంగా కోర్ సెయ్ ఈ విధమైన గ్రంథాలు ప్రచురించాడు. లౌకిక సాహిత్యానికి కూడా అదే సమయంలో అవకాశం లభించింది. దీనికి కారణం అప్పుడు యూరప్ లో ప్రబలిన పునరుజ్జీవన ఉద్యమం. గ్రీక్, శ్లావిక్, బైజాంటైన్, పుస్తకాల అనువాదాలు అనేకం వెలువడ్డాయి. 'వెయ్యి ఒక్క రాత్రులు', 'ఈసప్ నీతికథలు' అలాంటివి.

17 వ శతాబ్దంలో కూడా మతపరమైన పుస్తకాల ప్రచురణ కొనసాగింది. ఈ కార్యక్రమానికి ట్రాన్సిల్వేనియా, వలేచియా, మోల్డేవియా రాష్ట్రాలలో నెలకొని ఉన్న మతాలు తోడ్పడ్డాయి. ఈ మతాలు మత దైవ సంబంధిత విషయాలకు ముఖ్యమైన కేంద్రాలు. డోసోఫ్ తెయి అనే గొప్ప పండితుడు మొదటి సారిగా 1673 లో రుమేనియన్ భాషలో పద్యాలు వ్రాశాడు. ఈయన మహనీయుల జీవిత గాథలు వ్రాశాడు. రుమేనియన్ జాతీయాలను వాడి, గద్యరచనలో సరళమైన శైలిని ఈయన ప్రోత్సహించాడు. 1688 లో బైబిల్ అనువదించడంలో మతసాహిత్యం పరాకాష్ఠ చెందింది. ఈ అనువాదం తర్వాత వచ్చిన అనువాదాలకు మూల మైంది. మిరోన్ కోస్టిన్ తన దేశచరిత్ర ఆధారంగా ఒక పద్యకావ్యం రచించాడు.

18 వ శతాబ్దంలో మోల్డేవియాలోని రడాతీ నూతన సాంస్కృతిక కేంద్రంగా పేరు పొందింది. ప్రాచీన గ్రీక్ కవి అనాక్రియోస్ సంప్రదాయాన్ని అనుసరిస్తూ అలేచు

వకరెసు గేయకవిత్వం, ప్రేమగీతాలు వ్రాశాడు. ఆయన తండ్రి అయినచిత మొదటి సారిగా రుమేనియన్ వ్యాకరణం వ్రాశాడు. ఆయన కుమారుడు ఇయన్సు పద్యకావ్యాలు వ్రాశాడు. గేయకవిత్వ సంప్రదాయాన్ని వలేచియాలో మములేను పోషించాడు.

19 వ శతాబ్దంలో ట్రాన్సిల్వేనియా రాష్ట్రంలో శామ్బూల్ మిచు నాయకత్వంలో లాటిన్ ఉద్యమం ప్రారంభమై ఇతర ప్రాంతాలకు ప్రాకింది. రుమేనియన్ భాష లాటిన్ భాషనుంచి పుట్టిన విషయాన్నీ, ఆ రెండు భాషలకూ గల దగ్గర సంబంధాన్నీ ప్రచారం చెయ్యడమే ఈ ఉద్యమం ముఖ్యోద్దేశం. 1821 లో వలేచియా రాష్ట్రంలో జరిగిన తిరుగుబాటు ఉద్యమం ప్రజలలో నూతన చైతన్యం కలిగించింది. ఈ శతాబ్దంలో యూరప్ లోని ఇతర దేశాల వలె రుమేనియాలో కూడా కాల్యనికోద్యమం వ్యాపించింది. ఎలియడ్ రదులెస్కు అనే మహనీయుడు రుమేనియన్ భాషలో మొదటి వార్తా పత్రికనూ, సంగీత సభనూ స్థాపించాడు. ఆయన రుమేనియన్, ఇటాలియన్ భాషలలో కవిత్వం వ్రాశాడు. చరిత్ర ఇతివృత్తంగా గల చిన్నకథలు మొట్ట మొదట ఆయనే వ్రాశాడు. కాల్యనిక ఉద్యమానికి వన్నె తెచ్చిన మరొక రచయిత గ్రీగోర్ అలెగ్జాండ్రెస్కు. ఫ్రెంచ్ రచయితల వలన ప్రభావితుడై, ఈయన అనేక నీతికథలను, ఎత్తిపాడుపు కావ్యాలను వ్రాశాడు. మిహెయిల్ కొగల్నిసేను డాచియా లిటరార అనే సాహిత్యపత్రికకు సంపాదకుడుగా ఉండి సాహిత్యంలో సాంప్రదాయక ధోరణులను ప్రారంభించాడు. అలేసురుస్కో బైబిల్ ను స్ఫురింపచేసే కంటేరియా రోమనియై అనే కావ్యం రచించాడు.

19 వ శతాబ్దపు రెండవ భాగంలో ప్రముఖులైన రచయితలు వాసిల్ అలెగ్జాండ్రె, మిహెయిల్ ఎమినెస్కు. వీరిలో మొదటివాడు పద్య, గద్య కావ్యాలను, నాటకాలను వ్రాయడమే కాకుండా జానపద గీతాలలో దాగిఉన్న సాగసులను వెలికి తీశాడు. ఈయన పద్య కావ్యాలలో డోయిన్ సిలా క్రిమియోర్, గద్య రచనలలో ఎబాఖే ఫ్రమ్ ఫ్లారెస్కు నాటకాలలో బలిడియు, డిస్సాట్ వోడ చెప్పకో దగ్గవి. ఎమినెస్కును రుమేనియన్ సాహిత్యానికి తండ్రిగా భావించడం కద్దు. ఆయన ఆధునిక కవిత్వాన్ని సృష్టించారు. 60 పద్య కావ్యాలు వ్రాశాడు. హిందూ తాత్త్విక చింతనచేత, కాంట్, పోపెన్ హౌవర్ల వంటి జర్మన్ తత్త్వ వేత్తలచేత ప్రభావితుడై గేయకవిత్వం సాగించారు. చిన్న కథలు, రాజకీయ తాత్త్విక విషయాలమీద ఎన్నో వ్యాసాలు రచించాడు.

టిటూ మెయెరెస్కు అనే రచయిత 'జునిమియా' అనే సాహిత్య సమితిని 1863 లో స్థాపించి, 'కళ కోసమే కళ' అనే వాదాన్ని బలపరచాడు. కథా రూపానికి వస్తువు కంటే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇవ్వడాన్ని వ్యతిరేకించాడు. టాన్ లుకా కరగెయిల్ సాంఘిక ఇతివృత్తాలతో సుఖాంత నాటకాలకు నాంది పలికాడు. కాళరాత్రి, పోయిన ఉత్తరం ఈయన ప్రసిద్ధ నాటకాలు. బార్బు స్టైఫెనెస్కు చరిత్రాత్మక, జాతీయ నాటకాలు వ్రాశాడు. మోజెన్ గేస్టర్ రుమేనియన్ జానపద సాహిత్యంలో పరిశోధన చేసినవారిలో మొదటివాడు. ఇయెన్ మినులెస్కు, జార్జ్ బకోవియాలు తమ కవిత్వంలో ప్రతీకవాదాన్ని విశేషంగా అనుసరించారు. లోవినెస్కు, డేవిడెస్కులు అతిశయోక్తి వాదాన్ని బలపరిచారు. ముఖ్యంగా డేవిడెస్కు రచించిన కం టెకుల్ ఓముల్ని (The song of Man - మానవుని గీతం) ప్రపంచ చరిత్రను సమీక్షించిన మహాకావ్యం.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత గేయ కవిత్వంతో నవల పోటీ పడింది. లివియురెబ్రోను రుమేనియన్ నవలను తీర్చిదిద్దాడు. రైతులకు భూమి ఆవశ్యకతను గురించి, వారికి స్వాతంత్ర్యవసరాన్ని గురించి బోధిస్తూ ఈయన నవలలు వ్రాశాడు. ట్రాన్సిల్వేనియా రాష్ట్రంలో 1907 లో జరిగిన రైతుల పోరాటాన్ని ఇతివృత్తంగా తీసుకుని రస్కోలా అనే నవలను 1937 లో రచించాడు. ఈ యుద్ధంలో తన స్వదేశం నిర్వహించిన విశిష్ట పాత్రను దృష్టిలో పెట్టుకుని ఉరితీయబడిన వారి అడవి అనే సుప్రసిద్ధ నవల వ్రాశాడు. సీజర్ పెట్రెస్కు ముసురు కుంటున్న ముబ్బులు అనే నవల, పిల్లల సాహిత్యం వ్రాశాడు. అయెనెల్ థియోడోరెను మూల పురుషుల జీవితపంథా అదృశ్యం కావడాన్ని గురించి, విక్టర్ పాపా గ్రామీణవిషయాల మీద, జామ్ ఫిరెస్కు బుఖారెస్ట్ శివార్ల మీద నవలలు వ్రాశారు. మిహెయిల్ సదోవెను వాస్తవిక రచనలలోను, బ్రటిస్కు వయెనెస్టి రైతులకు సంఘంలో గల స్థానాన్ని చిత్రించడంలోను ప్రసిద్ధి చెందారు. వీరిద్దరు గద్య రచనలను పెంపొందించారు. నికొలెయ్ ఇయోర్గా నాటకాలు, కవిత్వం, విమర్శ వ్రాశాడు. ఈయన ఒక సాహితీ పత్రికను స్థాపించాడు. రుమేనియన్ సంస్కృతిలో పల్లెలకు గల విశిష్టస్థానం ఈయన కథావస్తువు. ఆధునిక రుమేనియన్ సాహిత్యంలో గేయ కవిత్వానికి గౌరవప్రదమైన స్థానం ఉంది. ఇందులో విభిన్న రీతులు చూడవచ్చు. నిచిఫోర్ క్రానిచ్ గేయాలలో సాంప్రదాయిక, మతవిషయిక ధోరణులు, ఇయోన్ పిలాట్ రచనలలో ఫ్రెంచ్, జర్మన్ గేయాల ప్రభావం గోచరిస్తాయి. గేయ

కవిత్వంలో ట్యూడర్ ఆర్గేజీ ముఖ్యుడు. నవలారచయితగా, విమర్శకుడుగా, పత్రికా రచయితగా, కరపత్ర రచయితగా, తత్వశాస్త్రవేత్తగా కూడా ఈయన విఖ్యాతి పొందారు. ఈయన పద్య కావ్యాలలో తగిన మాటలు (Suitable Words), మూస పూలు (Mold Flowers), సాయం కవితలు (Evening Verses) అతి ముఖ్యమైనవి. సాహిత్య భాషను సంస్కరించి ఈయన మెరుగు పెట్టాడు.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత చెప్పకోతగిన రచయితలలో జియోబోగ్జా సాంఘిక వాస్తవిక ఉద్యమం మీద, మిహెయిల్ బెన్యూబ్ యుద్ధానంతరం తనదేశం సాధించిన విజయాలను గురించి, యూజీన్ జెబెలెను సమకాలీన సంఘటనల, విషయాల ఆక్షేపణలతోను రచనలు చేశారు. కవులలో మరియా బనూస్ శాంతి కోసం జరిపే పోరాటాన్ని గురించి, మిరోన్ పరశ్చివెస్కు జానపద ఇతివృత్తాలమీద, మార్సెల్ బ్రస్లావ్ వివిధ కథావస్తువులమీద పద్యాలు వ్రాశారు. నాటక కర్తలలో అపురెల్ బరంగా సమకాలీన జీవితాన్నీ, హొరియా లోవిన్స్కు వివేకవంతుల మారుతున్న వైఖరులనూ, 'డేవిడోగ్లు' గనులు కర్మాగారాలనూ కథావస్తువులుగా గ్రహించారు. అంతరించిన యుగంలో పల్లెజీవితం గురించి జహారియా స్టాంచూ, ఫాసిజాన్ని విమర్శిస్తూ ఎసిబియు కామిలార్ నవలలు వ్రాశారు. వ్యాసరచన, విమర్శలలో కలివెస్కు, మిహెయ్ రలియా, ట్యూడర్ వియాన్ ముఖ్యులు. సిల్వియన్ అయెనిఫెస్కు డుమిట్రు మిచు రుమేనియన్ భాషలో నవలలమీద విమర్శన గ్రంథాలు వ్రాశారు.

రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్యకాలం రుమేనియన్ సాహిత్యచరిత్రలో ఒక మరపురాని ఘట్టం. ఈ కాలంలో అన్ని సాహిత్య ప్రక్రియలలో విశేషమైన కృషి చేసి, తమ సాహిత్యానికి మెరుగులు దిద్దిన రచయితలు చాలా మంది ఉన్నారు. రుమేనియన్ సాహిత్యానికి విదేశాలలో ఎక్కువ ప్రచారం లేకపోయినప్పటికీ, రుమేనియన్ భాష మాట్లాడేవారి సంఖ్య తక్కువైనప్పటికీ పాశ్చాత్య సాహిత్యాలలో దేనికి ఈ సాహిత్యం తీసిపోదు.

ఇంకొక విషయం: రుమేనియాకు చెందిన మేధావులు పశ్చిమయూరప్ లోని అన్ని ముఖ్య సాంస్కృతిక ఉద్యమాలలోనూ పాల్గొన్నారు. కొన్ని ఉద్యమాలకు వారు నాయకులు, స్థాపకులు కూడా! వీరిలో చెప్పదగిన వారు: ట్రెస్టన్ జారా, మార్సెల్ జాంకో. వీరిద్దరూ 1916 లో జారిఖ్ లో 'డాడాయిజమ్' ప్రారంభించారు. రుమేనియాకు చెందిన రచయితలలో తమ మాతృభాషలోగాక ఫ్రెంచ్ భాషలో వ్రాసి ప్రపంచఖ్యాతి

గడించిన వారిలో బ్రెస్టన్ జారా, యూజీన్ ఆయె నెస్కో, ఇ.యమ్. కొరన్ ప్రముఖులు. ఇతరదేశాలకు వలస వెళ్ళి అక్కడ తమరచనలు చేస్తున్న రుమేనియన్ రచయితలలో మిర్సియా ఎలియడ్, వింటి లాహోరియా, పెట్రో దుమిట్రీయు, వర్జిల్ ఇయెరుంకా, తోమా పావెల్ ప్రసిద్ధులు.

ఇ.నా.

లట్వియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ప్రధానంగా లట్వియా దేశంలో మాట్లాడబడే ఒక తూర్పు బాల్టిక్ భాష. లట్వియాకు ఇటీవలి వరకూ అధికార నామం 'లట్వియన్ సోవియట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్'. ఇది యూరప్ లోని రష్యా భూభాగంలో వాయవ్య దిశగా బాల్టిక్ సముద్ర తీరంలో ఉన్న దేశం. 1918 నుంచి 1940 వరకు స్వతంత్రంగా ఉన్న ఈ దేశం జనాభా సుమారు 22 లక్షలు. వైశాల్యం 25,395 చ.మై. రాజధాని 'రీగా'. లట్వియా భాషనే 'లెట్టిష్' అని కూడా అంటారు.

ఆ భాషలో దొరుకుతున్న అత్యంత ప్రాచీన గ్రంథాలు ఒక కేథలిక్ 'ప్రాథమిక మత సూత్రగ్రంథం', ఒక లూథరన్ 'ప్రాథమిక మత సూత్ర గ్రంథం'. రెండూ గోతిక్ లిపిలోనే ఉన్నాయి. ఇవి సుమారు 16 వ శతాబ్ది నాటివి. ఈ భాషకు మొట్టమొదటి వ్యాకరణ గ్రంథం 18 వ శతాబ్దంలో వెలువడింది. 19 వ శతాబ్దం చివరకు సాహిత్య భాష పరిపూర్ణంగా అభివృద్ధి చెందింది. 1922 లో ఈ భాషను వ్రాయడానికి కొన్ని మార్పులతో లాటిన్ వర్ణమాలను ఆమోదించారు.

లట్వియన్ భాషలో మూడు మాండలిక భాషా వర్గాలు ఉన్నాయి: 1. తూర్పు లేదా ఎగువ లట్వియన్ మాండలికం, 2. పశ్చిమ లట్వియన్ మాండలికం, 3. కేంద్ర లట్వియన్ మాండలికం. ఈ మూడింటిలోను చివరిది మరింత సంప్రదాయానుగుణ మైంది. అదే ఆధునిక లట్వియన్ సాహిత్య భాషకు ఆధారం అయింది.

లితువేనియన్ భాషతో చాలా దగ్గర సంబంధం ఉన్నా, లట్వియన్ భాష అనేక విషయాలలో అంత కంటే భావప్రకటనకు ఎక్కువ అనుకూలమైంది. ఉదాహరణకు మాటల చివరి అక్షరాల మీది అచ్చులను లోపింప చేసే లక్షణం లట్వియన్ భాషలో మరింత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఫిన్నిష్ భాష ప్రభావం వల్ల పదంలో మొదటి అక్షరం మీదే నియతంగా ఊనిక నిలచి ఉంటుంది.

సాహిత్యం : లట్వియా దేశం 13 వ శతాబ్దంలో స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోయినందు వల్ల జానపద కవిత్వ దశ నుంచి లట్వియన్ సాహిత్యం సహజంగా పరిణామం చెందడానికి అంతరాయం ఏర్పడింది. లట్వియన్ సాహిత్య చరిత్రలో ఎక్కువభాగం ఈ అనుబంధాన్ని తిరిగి నెలకొల్పుకొనడం కోసం జరిగిన ప్రయత్నమే. జర్మన్ మతాధికారుల ప్రోత్సాహంతో లిఖితసాహిత్యం చాలా ఆలస్యంగా ఆరంభ మైంది. లట్వియన్ భాషలో తొలిక సాహిత్యం 18 వ శతాబ్దంలో జి.ఎఫ్. స్టెండర్ రచనలతో ఆరంభమైంది. 'వికాస యుగం' (Enlightenment) ఆవేశంతో ఆయన గ్రామీణ జీవన మనోహర దృశ్యా లతో కూడిన నీతి కథలు రచించాడు. ఆత్మాతిశయంతో ఆయన తన చిన్న చిన్న పాటలతో జానపదగీతాలను అణచివేయాలని చూశాడు. ఆయన చేసిన ఆ ప్రయత్నం వల్లనే 4 లక్షల ప్రచురితమైన జానపద గీతాలు, సుమారు 10 లక్షలు రికార్డు చేయబడి ఇంకా ప్రచురితం కాని జానపదగీతాలు లట్వియన్ సాహిత్యంలో ఎంత ప్రముఖ స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తున్నాయో అర్థం అవుతుంది. 17 వ శతాబ్దం నాటికే ఫ్యూరెక్ సెరస్ జి. మాన్ సెలియస్ లు శత్రుత్వంతో కాకుండా ప్రేమభావంతో జానపద సాహిత్య ప్రభావాన్ని ఎదిరించారు. ఫ్యూరెక్ సెరస్ ఆవేశపరుడైన కవి. నూతన ఛందోరీతులను, అనుప్రాసలను ప్రవేశ పెడుతూ లట్వియన్ జానపద గీతాలనుంచి శైలికి సంబంధించిన కొన్ని లక్షణాలను కూడా ఆయన గ్రహించాడు. ఇక మాన్ సెలియస్ లట్వియన్ వచన రచనకు పితామహు డనదగిన వాడు.

19 వ శతాబ్ది మధ్య భాగంలో ఏర్పడిన 'జాతీయ చైతన్యం' ఏర్పడిన కాలంలో లట్వియన్ లు సాహిత్య రంగంలో తమ స్వాతంత్ర్యాన్ని స్థాపించుకున్నారు. జె. అలునాన్స్ వ్రాసిన *డ్జిన్ మియాస్* (1856) అనే పద్యకావ్యం ఆధునిక లట్వియన్ భావకవిత్వకు నాంది పలికింది. జాసెక్లిస్ వ్రాసిన భావగీతాలలోను, ఏ. పంపర్స్ వ్రాసిన మహాకావ్యం *లాక్ స్లీసిన్* (1888-భల్లూక హంతకుడు) లోను జానపదకవిత్వం నుంచి వారు ఉత్తేజన పొందడం కనిపిస్తుంది. మొదటి ప్రసిద్ధ నవల *మెర్క్యులైకే* (1879 - భూమి సర్వేయర్ల కాలం) కాజెటిస్ చే రచితమైంది. దానిలో లట్వియన్ రైతుల జీవితం స్వాభావికంగా చిత్రించబడింది. ఆధునిక లట్వియన్ నాటకాలు, కథానికలు ఆర్. బ్లామానిస్ తో ప్రారంభం అయ్యాయి.

1890-1900 మధ్య కాలంలో వచ్చిన 'నూతన ఉద్యమం' వాస్తవికతా వాదాన్ని బలపరచింది. కాని ఆ కాలంలో వచ్చిన ప్రముఖ కవి రైనిస్ సమకాలీన సమస్యలను చిత్రించడంలో జానపద కవిత్వంలోని చిత్తరువులతో ప్రతీక వాదాన్ని ఎక్కువగా ఉపయోగించాడు. అతని భార్య అస్పాజియా. ఆమె స్త్రీల హక్కులకోసం పోరాటం కొనసాగించింది. కాని ఆమె చివరి రచనలో కాల्పనిక ధోరణులు ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. జె. పోరుక్స్ నూతన కాల्పనిక వాదాన్ని ప్రవేశపెట్టగా తరువాతి దశాబ్దంలో 'క్షీణతా వాదులు' లేక 'ప్రతీక వాదులు' కళ కోసమే కళ అనే సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారం చేశారు.

1905 లో లట్వీయాలో రష్యన్ సామ్రాజ్యవాదం నుంచి స్థానిక జర్మన్ భామందుల నుంచి విముక్తి పొందేందుకు సాగిన విప్లవం ఆ ప్రజలకు గొప్ప ఆవేశభరిత మైన అనుభవం. ఆ రోజులలో భావకవితది పైచేయి కాసాగింది. కార్లిస్ స్కాల్బే అనే గొప్పకవి వ్రాసిన పద్యాలలోను, కల్పనా కథల లోను జానపద కవిత్వంలోని నైతిక జగత్తు క్రొత్త అవతారం ఎత్తింది. 1918 లో లట్వీయా స్వతంత్రం అయిన తరువాత ఒక క్రొత్త తరం రచయితలు ఆవిర్భవించారు. జె. అఖురాటెర్స్ నీట్సెల ధోరణిలో సౌందర్య ధ్యేయాలు గల సాహసిక వీరులను చిత్రించాడు. ఆయన భావ గీతాలు శక్తి మంతమైనవే గాని కల్పితాలు. ఫ్రెంచ్, రష్యన్ ప్రాకృతిక వాదులనుంచి ఉత్తేజం పొందిన ఏ. యూపిటెస్ కార్మిక వర్గంలోని వారిని ఆదర్శ నాయకులుగా చిత్రించాడు. ఇ. విర్జా సాంప్రదాయిక రూపాలతో కూడిన భావ గీతాలు రచించాడు. స్ట్రామేని (1933) అనే అతడు తన వచన కవితలో పాట్రీయార్క్ ఫారమ్స్ టైడ్స్ను ప్రశంసించాడు. జె. జాన్ శుద్రబిన్స్ ప్రముఖ రచన అయిన ఐజా, అట్ బల్, జోమా అనే భాగత్రయంతో కూడిన నవలలో ఆవేశ ప్రవృత్తి అదుపులో ఉంటుంది. మొదటి ప్రపంచ

యాండెజ్స్ ఎంగ్లెటిస్, వెరోనికా స్త్రీలట్టే ల కవితలలో విజయవంతంగా సాధించబడింది.

20 వ శతాబ్దంలో ఒక ఏకీకృతమైన ప్రపంచ దృష్టిని సాధించడం లట్వీయన్ రచయితలకు దుష్కరం అయింది. అందుచేత వారు మనస్తాత్త్విక అంశాలవైపు తమ దృష్టిని మళ్లించారు. ఎం. బెండ్రూపే వ్రాసిన కథలు ఫ్రాయిడ్ ప్రభావాన్ని సూచిస్తాయి. అలాగే ఇ. ఆడమ్సన్స్ ఆధునిక మానవుని నరాల వ్యాధులను చిత్రించాడు. ఆంస్లేవ్స్ ఎంగ్లెటిస్ ఒక్కొక్కసారి ఒక్కొక్క మానవ లక్షణాన్ని తీసుకుని దానిని అతిశయించి, వక్రీకరించి ప్రదర్శించడంలో ఉత్సాహం చూపించాడు. అత్యుత్తమ ఆధునిక లట్వీయన్ నాటకకర్త ఎమ్. జివర్ట్స్ తన వారా (1944) అనే చరిత్రాత్మక విషాదాంత నాటకంలో లాగే సుదీర్ఘమైన స్వగతంతో ముగిసే ఒక ఏకాంక నాటిక రచించాడు.

అప్పటికి ఎందరో కవులు ఇంకా జానపద గీతాల వలన ప్రభావితులు కావడం, ఉత్తేజితులు కావడం జరుగుతూనే ఉంది. అయితే ఏ. కాక్స్ వచన కవితలో అతిశయోక్తులతో నగర పరిసరాల వాతావరణాన్ని వర్ణించే ఒక నూతన సంప్రదాయాన్ని సృష్టించాడు. అతని ప్రముఖ రచన మూజిబాస్ స్క్వాల్ (1938) అనే జానపద గేయ కథాచక్రం ప్రథమప్రపంచ సంగ్రామం నాటి లట్వీయన్ పదాతి సైన్యాన్ని గూర్చి వ్రాసింది. అతని ప్రభావం రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత పశ్చిమ దేశాలకు వలస పోయిన ఒక క్రొత్త తరం కవుల మీద స్పష్టంగా కనిపించింది.

వెల్డా స్పిక్సీర్ కవిత్వంలో అధివాస్తవిక లక్షణాలు కనిపిస్తూ ప్రాచీన లట్వీయన్ మంత్రాలను ఆ పద్యాలు జ్ఞాపకం చేస్తాయి. ఎల్. టామ్స్ జిసాలిమ్స్ కవిత్వం మీద ఏ. కాక్ భావనాత్మక కవిత (Imaginism) ప్రభావం, పెద్ద పెద్ద అమెరికన్ నగరాలలో పొందిన అనుభవాల ప్రభావం కలగలసి కనిపిస్తాయి. కాక్ కవిత

చిత్రించాడు. పశ్చిమ ప్రాంతంలో ఇల్లే స్కిప్స్ అస్త్రీత్వ వాదం నుంచి ప్రగాఢమైన ప్రతీక వాదం వైపు వివిధ స్థాయిలలో ఎలా మార్పు చెందిందీ ఆమె రచించిన *నీపోలిటాన్ జీమ్స్* (1971) అనే నవలలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

బొ.శ్రీ.

లాటిన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : లాటిన్ భాష (లింగ్వా లాటినా) ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబం లోని ఇటాలిక్ భాషా వర్గానికి చెందింది. ఆధునిక రోమాన్స్ భాషలకు ఇది మూలభాష. మొదట టైబర్ నది దిగువ తీర భూములలో చిన్న చిన్న ప్రజా సముదాయాల వ్యవహారంలో మాత్రమే ఉండిన లాటిన్ భాష రోమన్ల రాజకీయ బలం విస్తరించడంతో మొదట ఇటలీ అంతటా, తరువాత పశ్చిమ, దక్షిణ, యూరప్ ప్రాంతాలలోను, ఆఫ్రికాఖండంలో మధ్యధరాతీర ప్రాంతాలలోను వ్యాప్తి చెందింది. ఆధునిక రోమాన్స్ భాషలు రోమన్ సామ్రాజ్యంలోని వివిధ భాగాలలో వాడుకలో ఉంటూ వచ్చిన వివిధ లాటిన్ మాండలికాల నుంచి పరిణమించాయి. మధ్య యుగాలలోను, అటు తరువాత ఇటీవలివరకూ పాశ్చాత్య దేశాలన్నిటిలోను వైదుష్య, సాహిత్య రంగాలలో లాటిన్ భాష వాడబడుతూ వచ్చింది. 20 వ శతాబ్దం ఉత్తరార్ధం వరకూ కూడా రోమన్ కేథలిక్ చర్చిలో మత కర్మ కాండలలో లాటిన్ భాష వాడుకలో ఉండేది.

లాటిన్ భాషలో మనకు లభించిన అత్యంత ప్రాచీన రచన క్రీ.పూ. 6 వ శతాబ్దం నాటిది. అది నాలుగు మాటలతో కూడిన దుస్తులకు పెట్టుకునే పిన్ మీద చెక్కిన ఒక శాసనం. ఈ మాటలలో ఊనిక (stress) లేని అక్షరాలలో పూర్తి అచ్చులను వ్రాసే సంప్రదాయం కనిపిస్తుంది. అనంతర లాటిన్ రచనలలో అచ్చుల వాడుక తగ్గింది.

లాటిన్ భాషా చరిత్రలో పౌరాణిక (classical) యుగంలో ప్రథమ, సంబోధన ప్రథమ, ద్వితీయ, చతుర్థి, పంచమీ, షష్ఠీ అనే ఆరు విభక్తులు ఉండేవి. ఇకారాంత శబ్దాలు, హలంత శబ్దాలు తప్ప ఇండో యూరపియన్ భాష లోని ఇతర శబ్ద వర్గాలన్నీ లాటిన్ భాషలో యథాతథంగా గ్రహించబడ్డాయి.

పౌరాణిక యుగంలో కనీసం మూడు రకాల లాటిన్ భాష వాడుకలో ఉండేది; పౌరాణిక లిఖిత భాష, పౌరాణిక వక్తృత్వ భాష, సామాన్యజనం మాట్లాడుకునే సాధారణ

వ్యావహారికభాష. వ్యావహారిక లాటిన్ భాష కాలక్రమేణ పరిణామం చెందుతూ వచ్చింది. వ్యాకరణ నియమాల విషయంలోను, ఉచ్చారణలోను, పదజాలంలోను పౌరాణిక భాషకు ఇది ఎక్కువెక్కువగా దూరం అవుతూ వచ్చింది. పౌరాణిక యుగంలోను, దాని వెనువెంట వచ్చిన యుగంలోను అనేక శాసనాలలో వాడిన భాష లాటిన్ వ్యవహార భాషకు ప్రధానమైన ఆధారం అయింది. కాని, 3 వ శతాబ్దం తరువాత గ్రామ్య లాటిన్ అనబడే ప్రజాశైలిలో అనేక రచనలు వచ్చాయి. అయితే 4 వ శతాబ్ది చివరా, 5 వ శతాబ్ది మొదట సెయింట్ జెరోమ్, సెయింట్ ఆగస్టీన్లు వ్రాసిన రచనలు మాత్రం ఉదాత్తమైన సాహిత్య భాషలో రచింపబడ్డాయి.

గ్రీస్ దేశస్థులు ట్రాయ్ నగరాన్ని ధ్వంసం చేసిన తరువాత ఆ నగరంలోని రాజకుటుంబ సభ్యులు నూతన స్థావరాలను వెతుక్కుంటూ ఈనియస్ నాయకత్వం క్రింద ఇటలీకి వచ్చారని ఒక సాంప్రదాయక గాథ. వారి వ్యవహారభాష లాటిన్. లాటిన్ భాష మాట్లాడేవారు గ్రీకుల నుంచి గ్రహించిన లిపినే పశ్చిమ యూరప్ వాసులు కొద్ది మార్పులతో స్వీకరించి, దానికి రోమక లిపి అని పేరు పెట్టారు. ఇంగ్లీష్ లిపిలో కనిపించే 'జే, యూ'. అనే అక్షరాలు రెండు మాత్రమే ఆ లిపిలో లేవు.

సాహిత్యం : ప్రాచీనతను లాటిన్ రచనలలో ప్రకృతివీ, దేవతలనూ ఉద్దేశించి వ్రాసిన గీతాలు, సూక్తాలు, ప్రార్థనలు ప్రధానమైనవి. న్యాయ విచారణకు సంబంధించిన 'ద్వాదశ పత్రాలు' మనకు లభించిన అతి ప్రాచీన రచనలు. క్రీ.పూ. ప్రథమ శతాబ్దానికి చెందిన సిసిరో రచనలు, ఉన్యాసాలు సాహిత్యస్థాయిని అందుకొన్నవి. వీటిలో ప్రాచీన సాహిత్య సంప్రదాయాలు కూడా ఉల్లేఖించ బడ్డాయి. సిసిరోకి ముందు లివియస్ ఆండ్రోనికస్ (క్రీ.పూ. 284 - 204) హోమర్ కావ్యాలను గ్రీక్ భాషనుంచి లాటిన్ లోకి అనువదించాడు. ఇతడూ, నెవియస్ (క్రీ.పూ 270 - 199) గ్రీక్ నాటకాలను కూడా అనువదించినట్లు తెలుస్తుంది. క్వింటుస్ ఎన్నియుస్ (క్రీ.పూ. 239 - 169) లాటిన్ సాహిత్యానికి జనకుడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. 19 సర్గలలో 600 పద్యాలతో ఇతడు ఒక వీరకావ్యం రచించాడు. ఇతని బంధువైన పశూలియస్ (క్రీ.పూ. 220 - 130) కొన్ని నాటకాలు వ్రాశాడు. ఒక గణతంత్ర రాజ్యంగా ఉన్న ఇటలీ రాజ్యం ఆ రోజులలో ఆఫ్రికాలో చాలా చోట్ల స్థావరాలు ఏర్పరచుకుంది. ఆ స్థావరాలనుంచి ఖైదీగా

తీసుకొని రాబడిన తెరింటియస్ (క్రి.పూ.195-156) లాటిన్ సాహిత్యంలో నాటకానికి విశిష్ట స్థానం కల్పించి యూరప్ ఖండంలోని నాటక వాఙ్మయానికి నాంది పలికాడు. ఇతడు రచించిన 6 సుఖాంత నాటకాలు నేడు ఉపలబ్ధం అవుతున్నాయి. ఈ రూపక స్రవంతికి రెండవ ఆశ్రయం ప్లాటస్ (క్రి.పూ.220-184).

గ్రీక్ల ఖండకావ్య శైలిని అనుకరించిన లాటిన్ కవులలో కేతులుస్ (క్రి.పూ.84-54), వలెరియస్, ఏదితోస్, లిసినిస్లు పేర్కొనదగ్గవారు. చక్షురింద్రియ గ్రాహ్య లయిన చిత్రాలతో వాటిని నింపినవాడు లేవియస్. వ్యక్తిగతమైన గంభీరానుభూతులతో గేయ కవితను సృష్టించి యువతీ యువకుల హృదయాలను స్పందింపజేసినవాడు కేతులస్.

ఆధ్యాత్మికతను త్రోసిపుచ్చి నైరాత్మ్యవాదం అయిన భౌతిక వాదాన్ని ఇతివృత్తంగా గ్రహించి, లుక్రేషియస్ (క్రి.పూ.94-54) అనే దార్శనిక కవి రేరుం నాతుర అనే మహాకావ్యం రచించాడు. దార్శనిక దృష్టిని కపితా స్రవంతితో మేళవించిన ఈ కావ్యంలో రస సౌందర్యాలు మూర్తీభవించాయి. గద్య రచనలో కాథో (క్రి.పూ.234-149), వారో (క్రి.పూ.116-27), సిసిరో (క్రి.పూ.106-43), జూలియస్ సీజర్ (క్రి.పూ.100-44) ప్రభృతులు ఒక విశిష్టశైలిని రూపొందించి తరువాతి రచయితలకు మార్గదర్శకులయ్యారు.

క్రి.పూ. మొదటి శతాబ్దంలో విచ్చిన్నశక్తులు తల ఎత్తి అంతర్యుద్ధానికి దారి తీశాయి. దానిలో విజయం సాధించిన అగస్తస్ సీజర్ కాలంలో మహాకవి వర్జిల్ (క్రి.పూ.70 - 19) వర్ణిల్లాడు. గ్రీక్లకు ఇతిహాస రూపంలో ఒక మహా కావ్యాన్ని ఇచ్చిన హోమర్ తో సరితూగ గల వర్జిల్ ఈనియద్ అనే ఒక ఇతిహాస మహాకావ్యాన్ని లాటిన్ భాషలో రచించాడు. ఈనియస్ ఇటలీ చేరుకున్న గాథ దీనిలో ఇతివృత్తం. రూప నిష్పాదన, భావచిత్రణ, గుణాలంకార వైచిత్ర్య, సుశిష్టమైన శైలి, పాత్రపోషణ మొదలైన అంశాలలో ఈ కావ్యానికి సోటి రాగల కావ్యం ఇంతవరకు వెలువడలేదు.

అగస్తస్ కాలం లాటిన్ వాఙ్మయ చరిత్రలో స్వర్ణ యుగం. వర్జిల్, హోరేస్, ప్రావెర్టియస్, ఓవిద్ మొదలైన మహాకవులు ఈ యుగానికి చెందినవారే. వ్యంగ్య ధోరణిలో ఆ నాటి పరిస్థితులను అవహేళన చేస్తూ పద్యాలు రచించినవాడు హోరేస్ (క్రి.పూ.65-8). ప్రసన్న గంభీర శైలితో 'ఓడ్స్' లు అనబడే ఖండ కావ్యాలను, గేయాలను, సమీక్షా సిద్ధాంతాలను, లేఖలను ఇతడు

రచించాడు. మృత మిత్రులను ఉద్దేశించి 'ఎలిజీ' అనబడే స్మృతి గీతాలను రచించిన వారిలో ముఖ్యులు: ప్రావెర్టియస్ (క్రి.పూ.47-15), తివుల్లస్ (క్రి.పూ.55-16), ఐవిద్ (క్రి.పూ.43-18)లు. మధురంగా అవిచ్చిన్నమైన కావ్య ధారతో సాగే ప్రావెర్టియస్ గేయాలు మనోహరాలు. ఇలాంటి గేయాలతో పాటు పౌరాణిక గాథలను, సంప్రదాయాలను ఒక్కచోట చేర్చి మెటామర్ఫోసిస్ అనే కావ్యం కూర్చిన ఓవిద్ రచనలో మృదులమైనభావన, సుకుమారమైన పాత్రపోషణ, హృదయగ్రాహి అయిన ప్రణయ కళ కనిపిస్తాయి. ఈ కాలంలోనే ఇతిహాసాన్ని గద్యరూపంలో చిత్రించిన లివీ (క్రి.పూ.59 - క్రీ.శ.17) కపితా దృష్టితో చరిత్రను అవగతం చేసికొన్నాడు.

క్రి.శ. 14 నుంచి 117 వరకు గల కాలం లాటిన్ వాఙ్మయ చరిత్రలో రజత యుగంగా పరిగణించ బడు తూంది. గద్యరచన ఉత్తమ స్థాయిని అందుకొన్నది. తాసితుస్ (55-118), సుయతోనియస్ (75-160) అనే ఐతిహాసిక ప్రముఖులు పిపిథ సమస్యలను చక్కగా పిల్లే పించి చరిత్రను వైజ్ఞానిక దృష్టితో పరిశీలించారు. ప్లినీ ప్రాచీన సంప్రదాయ మర్యాదలను పాటిస్తూ చరిత్ర రచనలను చేసినవాడు.

వ్యాజస్తుతిరూపంలో నిందాత్మకమైన వ్యంగ్య సాహిత్యం ఈ రజత యుగంలో విజృంభించింది. సమకాలిక సమాజాన్ని విమర్శిస్తూ ఈ ధోరణిలో వెర్గియస్ ప్లాకుస్ (34 - 62) ఆరు పద్యాలు వ్రాశాడు. ఇతని కన్న తీవ్రమైన ధోరణిని అవలంబించి ఇలాంటి పద్యాలు రచించిన జువెనల్ (55-130) యూరప్ ఖండ భాషలలోని సాహిత్యాన్ని పూర్తిగా తీర్చిదిద్దగలిగాడు. సాంఘిక పరిస్థితులలో భాసించే అపనీతిని ఇతడు ఏ మాత్రం వదలిపెట్టలేదు.

సాహిత్యంలోని భావ, రూపాలలో రూప సంబంధమైన లక్షణాలను నిర్వచించి శైలినే ప్రధానంగా గ్రహించి సాహిత్య సమీక్షా శాస్త్రంలో కొత్త దృక్పథాన్ని ప్రవేశ పెట్టిన విమర్శకుడు క్వింటిలియస్ (35-100). రీతి, గుణ, దోష, అలంకార సిద్ధాంతాలను, వక్రత్వ సిద్ధాంతాలను వివేచించి ఇతడు సమీక్షకులకు ప్రామాణికుడు అయ్యాడు.

వక్రత్వం ఎక్కువగాను, కవిత్యం తక్కువగాను ఉందని క్వింటిలియస్ చేత విమర్శించబడిన అన్నెయుస్ లుకానుస్ (39 - 65) పాంపేయీ మీద ఒక ఇతిహాస కావ్యం వ్రాశాడు. అన్నెయుస్ సెనెకా (క్రి.పూ. 4 - క్రీ.శ. 65) ఆచారంతో

సాహిత్యాన్ని సమన్వయపరచి విషాదాంత నాటకాలు రచించి తన తరువాతి వారికి మార్గదర్శకుడు అయ్యాడు.

రోమ్ నగరంలోని ప్రమాదాలను, కాముకులను, జీవితాన్ని వ్యంగ్య చిత్రాలతో ప్రదర్శించినవాడు పెత్రో నియస్. అపులియస్ ఆ నాటి ధార్మిక సాంస్కృతిక హైన్యాన్ని హిరణ్య గర్దభం అనే గద్యరూపమైన ఒక కథలో చిత్రించాడు. ఈ గ్రంథంలోని 'సైకి', 'క్యూపిడ్' ల (రతి, మన్మథుల) కథ తరువాతి శతాబ్దాలలో అనేక కవులను ఆకర్షించింది.

రెండవ శతాబ్దం నుంచీ లాటిన్ వాఙ్మయం క్రైస్తవుల హస్తగతం అయింది. ఆ విధంగా వెలసిన వాఙ్మయంలో కనిపించే మొదటి గద్య రచన తెత్తులియస్ (160-220) వ్రాసిన అపోలో బేతికస్. క్రైస్తవధర్మ ప్రతిపాదక మైన ఈ గ్రంథంలో ఓజోవంతమైన శైలి, వ్యంగ్య వైభవం, అలంకార బాహుళ్యం కనిపిస్తున్నాయి. 3 వ శతాబ్దంలో మిసుసియుస్ ఫెలిక్స్ సంవాద రూపంలో అక్టేవియస్ అనే గ్రంథాన్ని అత్యాకర్షకమైన శైలిలో రచించాడు. దానిలో ఆయన క్రైస్తవ ధర్మాన్ని సమర్థించాడు. అర్నోబియస్ (303), లక్టాంటియస్ (250-310)లు ఇదే ధోరణిని అనుసరించారు. సెంట్ జెరోమ్ (345-420), సెంట్ అగస్టిన్ (354-420) లు ప్రఖ్యాత రచయితలు. 4 వ శతాబ్దం నుంచీ లాటిన్ వాఙ్మయంలో అగస్టిన్ యుగం ఆరంభ మైంది. జెరోమ్, అంబ్రోస్ (340-379), పౌలి నుస్ (353-431) లు హృదయాన్ని ఆహరించుకోగల కవిత్వం చెప్పారు. దోనాతుస్, మర్తియానుస్ కపెల్లా ప్రభృతులు మార్మిక ప్రవచనాలు చేశారు. మధ్యయుగంలో జరిగిన ఆధ్యాత్మిక, దార్శనిక తత్వ వివేచనలకు ఆధార గ్రంథాలు అగస్టిన్ యుగంలోనే వెలువడ్డాయి. బైబిల్ను మొదట లాటిన్లోకి అనువదించిన వాడు జెరోమ్. 'దేవ నగరం' అనే పేరు గల అత్యుత్తమ దార్శనిక, ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాన్ని అగస్టిన్ రచించాడు.

అంతకు ముందున్న ఆధ్యాత్మిక, దార్శనిక వివేచనలను క్రైస్తవ ధర్మంతో సమన్వయించ దలచిన వారి యత్నాల ద్వారా సాహిత్య రంగంలో కొన్ని కొత్త పోకడలు ఆరంభం అయ్యాయి. వీరిలో బోయేతియస్ (480 - 525), కసియెదారుస్ (480 - 570), సెంట్ బెనడిక్ట్ (480 - 547), గ్రెగరీ (540 - 604) ముఖ్యులు. వీరిలో మొదటి ఇరువురు ప్రాచీన గ్రీక్, రోమక సంప్రదాయ సంపదను కాపాడారు. రెండవ వాడు అరిస్టాటిల్ రచనలను ప్రచారంలోకి తెచ్చాడు. బెనడిక్ట్ కృషివలన క్రైస్తవమతాలు విద్యాపీఠాలుగా పరి

ణమించ సాగాయి. సెంట్ ఇసిదోర్ (570 - 636) ఎతిమలోగే అనే పేరుగల విశ్వకోశం రచించాడు. సెడూలియస్ క్రైస్తవ ధర్మ సంబంధమైన కవిత్వం చెప్పాడు. కావ్యకళలో నిష్ణాతుడైన ఫోర్ట్నాతాస్ (535 - 600) మధురమైన గేయ కవిత్వం చెప్పాడు. కొలుంబానుస్ (543 - 615), బీడ్ (673 - 735) మొదలైనవారు ఈ సరళిలో గొప్పగ్రంథాలు వ్రాశారు. మతం ఆధారంగా చేసుకొని కవిత్వం చెప్పిన వారిలో అల్క్యుయిన్ (755 - 804), థియెడుల్ఫ్, పాల్, అంగిల్బర్త్, ఐన్ హార్డ్, లుపస్ శర్వతుస్, మౌరుస్ మొదలైనవారు ముఖ్యులు. ప్రకృతి సౌందర్యం చూసి ముగ్ధుడై గానం చేసిన కవి స్ట్రాబో. ప్రోత్సాహ అనే కవయిత్రి సాహిత్యానురాగిణి.

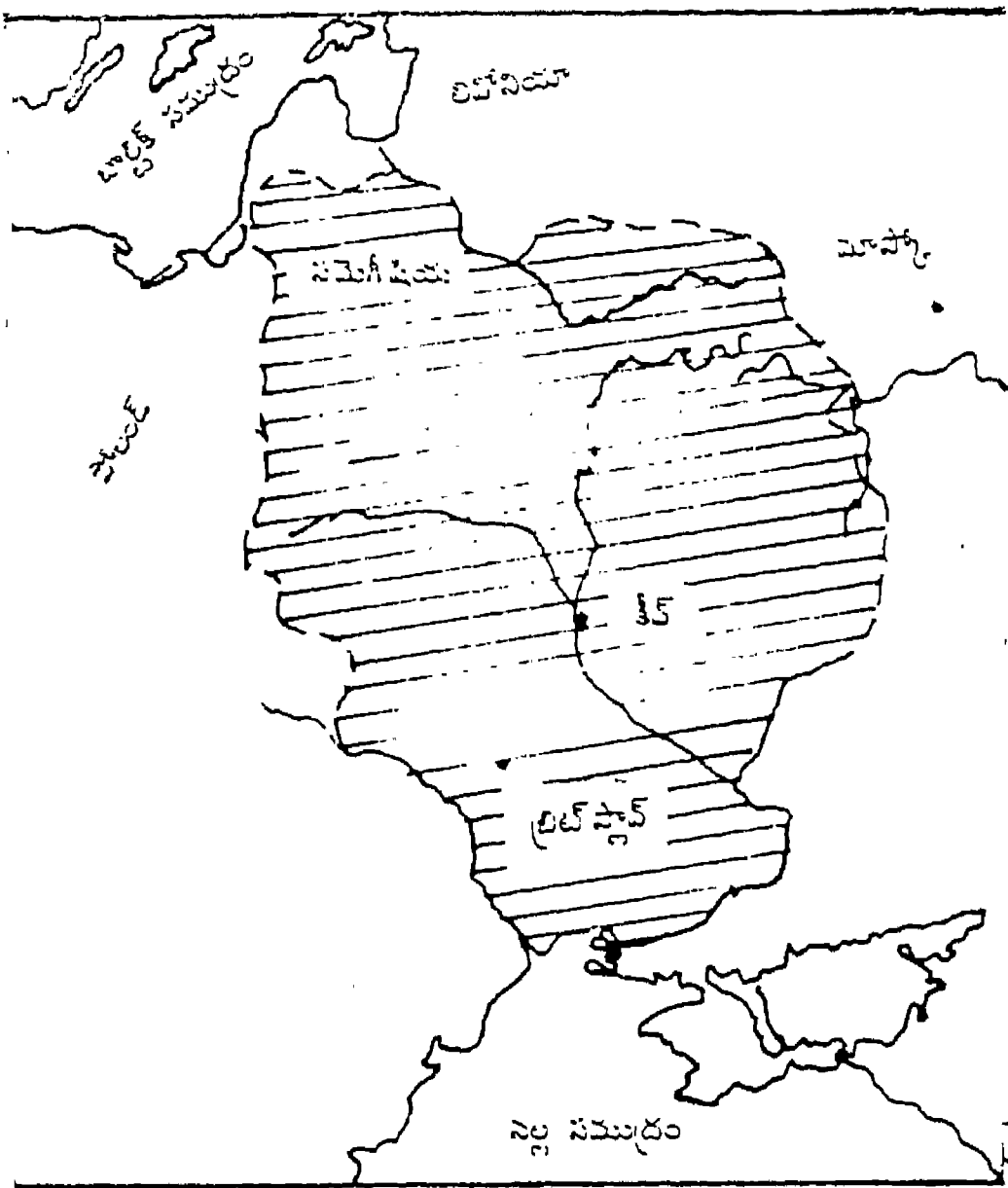
11 వ శతాబ్దంలో వ్యవహార భాషలుగా ఉన్న ప్రాకృతాలు క్రమంగా సాహిత్య భాషలుగా కూడా పరిణమించాయి. కాని 18వ శతాబ్దంలో కూడా యూరప్ ఖండవాసులు లాటిన్ భాషనే తమ సాంస్కృతిక భాషగా పరిగణిస్తూ ఉండేవారు. 11 వ శతాబ్దంలో విశ్వవిద్యాలయాలు వెలశాయి. వీటిలో గ్రీక్, లాటిన్ భాషలకు అధిక ప్రాధాన్యం ఈయబడింది. అన్సెలం, అబెలార్డ్ (1079 - 1142), శాలిస్బరీకి చెందిన జాన్ (1115 - 1180) మొదలైనవారు లాటిన్ భాషలోనే వ్రాసేవారు. 13 వ శతాబ్దంలో సుమ్మా తియోలాజికా అనే మహోత్కృష్టమైన గ్రంథం వ్రాసిన సెంట్ థామస్ అక్విన్స్ ఛాయావాదానికి సన్నిహితంగా దానిని రచించాడు. డాంటే (1265 - 1321) కొన్ని ఖండకావ్యాలను లాటిన్లో రచించాడు. థామస్ అకెంపిస్ (1380 - 1471) రచించిన ఇమితా తియో క్రీస్టి అనే గ్రంథం కవితా భావనలోను, దార్శనిక సిద్ధాంత వివేచనలోను, ఆత్మానుభూతి ప్రదర్శనలోను బైబిల్ను కూడా అతిశయించింది అనడం అతిశయోక్తి కాదు. 14 వ శతాబ్దంలో పెట్రార్కా (1304-1374) కొన్ని ఖండకావ్యాలు, గద్యరచనలు సిసిరో శైలిలో లాటిన్ భాషలో రచించాడు.

తరువాతి శతాబ్దంలో అనేకులు లాటిన్ భాషలోనే వ్రాయసాగారు. 17 వ శతాబ్దంలో న్యూటన్ తన భౌతిక శాస్త్రాన్ని లాటిన్ భాషలోనే వ్రాశాడు. 19 వ శతాబ్దం తరువాత లాటిన్ భాషలో చెప్పకోదగిన రచనలు ఏవీ రాలేదు. కాని నేటికీ లాటిన్ భాషకు ఒక గౌరవమైన స్థానం ఉంది. యూరప్ ఖండ వాసులు గ్రీక్, లాటిన్ భాషలను వదలుకుంటే వారి సంస్కృతి నిర్జీవం కాగలదు.

పో.సు.శా.(బొ.శ్రీ.)

లితువేనియన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : లట్వియన్ భాషతో మిక్కిలి సన్నిహితమైన సంబంధం గల తూర్పు బాల్టిక్ భాష. పూర్వపు సోవియట్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లిక్ లలో ఒకటి అయిన లితువేనియన్ రిపబ్లిక్ లో ముఖ్యంగా ఈ భాష వ్యవహారంలో ఉంది. 1918 నుంచి అక్కడ ఇది అధికారభాషగా ఉంది. నేటికీ వ్యవహారంలో నిలచి ఉన్న మిక్కిలి ప్రాచీనమైన 'ఇండో - యూరపియన్' భాష ఇది.

లితువేనియా

16 వ శతాబ్దం నుంచి ఈ భాష సాహిత్యభాషగా ఉన్నట్లు ఆధారాలు కనిపిస్తున్నాయి. లభించినంతలో అత్యంత ప్రాచీనమైన రచన 1525 నాటి 'ప్రభు ప్రార్థన' (Lord's Prayer) అనే గ్రంథానికి లితువేనియన్ అనువాదం. ఆ గ్రంథంలోని భాష ప్రత్యేకంగా మత గ్రంథాల రచనకే ఉపయోగించే విలక్షణమైన భాష. దానికి, ఆధునిక లితువేనియన్ భాషకూ ఎన్నో విషయాలలో భేదాలు కనిపిస్తాయి. ఆధునిక లితువేనియన్ సాహిత్య భాషలో కంటే ఆ నాటి భాషలో కొన్ని వ్యాకరణ రూపాలు మరింత దీర్ఘంగా ఉండేవి. ఆధునిక భాషలో కంటే దానిలో మరి రెండు విభక్తులు అదనంగా వాడుకలో ఉండేవి. పదజాలం లోను, వాక్య నిర్మాణం లోను శ్లావిక్ భాషల ప్రభావం దానిమీద ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. పదాలమీది ఊనిక విషయంలో కూడా

ఆధునిక భాషకంటే అది భిన్నమైంది. ఆ వెనుకటి భాషా లక్షణాలు 17 వ శతాబ్ది మధ్యభాగం వరకూ అలాగే కొనసాగాయి.

19 వ శతాబ్దంలో లితువేనియన్ సాహిత్య భాషలో మూడు మాండలికాలు వాడుకలో ఉండేవి. బాల్టిక్ సముద్ర తీర ప్రాంతంలో దిగువ లితువేనియన్ మాండలికం, తూర్పు భాగంలో ఎగువ లితువేనియన్ కవితా భాష, పశ్చిమ భాగంలో ఎగువ లితువేనియన్ మాండలికం (ఇది తూర్పు ప్రవ్యోను ఆనుకుని ఉన్న ప్రాంతంలోనే ప్రధానంగా వాడబడేది) వాడుకలో ఉండేవి. 32 వర్ణాలతో కూడిన లాటిన్ వర్ణమాల ఉపయోగించి వ్రాసే ఆధునిక ప్రామాణిక సాహిత్య భాషకు ఆధారం పశ్చిమ ఎగువ లితువేనియన్ మాండలికం. ఈ భాషలో రచనకు జోనాస్ జాబ్లోన్ స్కిస్ (1861-1930) మూల పురుషుడు.

బాల్టిక్ భాష లన్నిటి లాగానే ఈ లితువేనియన్ భాష కూడా అత్యంత ప్రాచీన మైన మూల ఇండో-యూరపియన్ భాషకు సంబంధించిన ప్రాచీన లక్షణాలను ఎన్నింటినో తనలో నిలుపుకుంది. అలాంటి లక్షణాలలో నామవాచకాలలోను, క్రియలలోను ద్వివచనాన్ని వాడుతూ ఉండడం ఒకటి. పాత లితువేనియన్ భాషలో సప్తమీ బహువచన ప్రత్యయం మూల ఇండో-యూరపియన్ భాషలో లాగానే ' - సు'.

సాహిత్యం : 14 వ, 15 వ శతాబ్దాలలో బాల్టిక్ సముద్రం నుంచి నల్లసముద్రం వరకూ వ్యాపించి ఉన్న 'ది గ్రాండ్ ప్రిన్సిపాలిటీ ఆఫ్ లితువేనియా'లో మొదట బైలో రష్యన్, తరువాత లాటిన్ అధికారభాషలుగా ఉండేవి. 16 వ శతాబ్దంలో తాత్కాలికంగా ప్రాటెస్టెంట్ మతం వ్యాపించడంతో, అటు తరువాత వచ్చిన 'ప్రతి సంస్కరణ' ఉద్యమం మత గ్రంథాలను దేశీయ భాషలో వ్రాయడానికి దారి తీసింది.

తెలిసినంతలో మొట్టమొదట అచ్చయిన లితువేనియన్ గ్రంథం ఎమ్.మాజ్విడాస్ రచించిన 'ప్రాథమిక మతసూత్రగ్రంథం' (Catechism-1547). అటు తరువాత జె.బ్రిట్ కునాస్ లేక జె. బ్రెట్ కే రచించిన మతసంబంధమైన గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి. 1701 లో న్యూ టెస్టమెంట్ (నూతన నిబంధన) ప్రచురించబడింది. 1727 నాటికి మొత్తం మత గ్రంథాలన్నీ వెలువడ్డాయి. 18 వ శతాబ్దం వరకూ లితువేనియన్ రచనలు చాలావరకూ మతసంబంధ మైనవిగానే ఉండేవి. ఇందుకు భిన్నంగా వెలువడిన మొట్ట మొదటి చెప్పకోదగిన గ్రంథం: కె.

సిడ్వీడాస్ సంకలనం చేసిన *డీక్షనరీయం ట్రీయలింగువారం* (1629) అనే లితువేనియన్ నిఘంటువు.

18 వ శతాబ్దంలో వ్యాకరణాలు, నిఘంటువులు, జానపద గీతాల తొలి సంకలనాలు వంటి లౌకిక సాహిత్యం ఎక్కువగా వెలువడింది. ఆ కాలంలో వెలువడిన చెప్పకోదగిన గ్రంథం *మెటాయ్* (4 ఋతువులు-1818) అనే క్రిస్టిజోనాస్ డానలెయ్స్ వ్రాసిన పద్యకావ్యం. అది షట్పదులలో విరచితమైంది. జర్మన్ ప్రభావాన్ని ప్రకటిస్తూంది. ఏడాది పొడుగునా లితువేనియాలో కనిపించే గ్రామీణ జీవనాన్ని చిత్రించే మనోహరమైన కావ్యం అది.

19 వ శతాబ్దం పూర్వార్థంలో ఒక నూతన లితువేనియన్ సాహిత్యభాషను రూపొందించడానికి, తమ దేశ ప్రాచీన చరిత్ర పట్ల ఎక్కువ ఆసక్తిని ప్రదర్శించే ఒక క్రొత్త కాల्పనిక దృష్టిని ప్రోత్సహించడానికి ఒక ఉద్యమం ఆరంభమైంది. ఆ నాటి సాహిత్యంలో, ముఖ్యంగా సిమనాస్ స్టానిషియస్, డయోనైజాస్ పోస్కాల కవిత్వంలో ఫ్రెంచ్ విప్లవ పరిణామ రూపంగా పాశ్చాత్య ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపించింది. లితువేనియన్ రచనలను లాటిన్ వర్ణాలతో ముద్రించడాన్ని రష్యా ప్రభుత్వం నిషేధించినా, మత, విద్యాసంబంధ గ్రంథ రచయితగా సుప్రసిద్ధుడైన బిషప్ ఎమ్. వలెనియస్, యోనిక్ సియూ సిలెలిస్ (1858-59), 'యానిక్‌సియా అడవి' అనే మహాకావ్యం రచించిన కవి బిషప్. ఏ. బారనాస్కాస్ లు పునరుజ్జీవనోద్యమాన్ని కొనసాగించారు. ఆ నాటి లితువేనియన్ సాహిత్యం రష్యా ప్రభుత్వపు రాజకీయ అధికారాన్ని, పోలండ్ దేశపు సాంస్కృతిక ప్రభావాన్నీ ధిక్కరించేందుకు లితువేనియన్ ప్రజలను ప్రోత్సహించింది.

1883 లో జోనాస్ బసనవిషియస్ స్థాపించి 'లితువేనియన్ మైనర్'లో అచ్చువేయించిన *ఆస్ట్రా* (ఉషస్సు) అనే మొట్టమొదటి లితువేనియన్ పత్రిక పేరుతోనే ఆ తరువాతి తరం సాహిత్యం ప్రసిద్ధి మైంది. ప్రముఖ ప్రచారకవి, కథానిక రచయిత విన్‌కాస్ కుద్రిక వ్రాసిన పద్యాలలో ఒకటి స్వతంత్ర లితువేనియా దేశానికి జాతీయ గీతం అయింది. లితువేనియన్ కవులలో సుప్రసిద్ధుడు జె. మాసియలిస్ (మారుపేరు మైరోనిస్) నాటక కవిగాను, భావకవిగాను కూడా సుప్రసిద్ధుడు. ఆయనను 'లితువేనియన్ పునరుజ్జీవనోద్యమ కవి-ప్రవక్త' అనేవారు. ఇతర ప్రముఖ రచయితలలో పేర్కొనదగ్గవారు: తత్వవేత్త, కవి, నాటకరచయిత అయిన వి. స్టోరాస్టా, ప్రశస్త కథానిక రచయిత అయిన జె. విలియనాస్, సాహిత్య విమర్శకు డైన జె. ట్యూమాస్ (వైజ్‌గాంటాస్).

1918 లో లితువేనియా తిరిగి తన స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకుంది. జాతీయ సంస్కృతిని పెంపొందించుకునేందుకూ, సాహిత్యంలో మరింత ఆలంకారికతను సాధించేందుకూ రచయితలు తిరిగి కృషి చేయసాగారు. వి.క్రీవ్ మికెవీషియస్ (నవలా రచయిత, నాటక కర్త) లితువేనియన్ రచయిత లందరిలోకి ప్రముఖు డని కొందరి భావన. జె.బాల్‌ట్రు సాయిటిస్ భావకవిగా విఖ్యాతి చెందాడు. ఇతర ప్రముఖ రచయితలు ఆధునిక లితువేనియన్ కాల्పనికోద్యమ నాయకుడైన వి. మైకోలాయిటిస్ ప్యూటినాస్, కవులు, నాటకకర్తలు అయిన బి. స్రువోగా, కె. బింకిస్ లు, నవలారచయిత, కథానిక రచయిత అయిన ఐ. సీనియస్.

1940 లోను, 1944 లోను సోవియట్ యూనియన్ లితువేనియాను ఆక్రమించినప్పుడు లితువేనియన్ రచయితలు కమ్యూనిస్ట్ భావ ధోరణిలో రచనలు చేయాలని నిర్బంధింపబడ్డారు. పశ్చిమ భాగంలో రచనలు చేస్తున్న సుమారు 100 మంది రచయితలు జాతీయ సాహిత్యాన్ని పెంపొందించడానికి ప్రయత్నించారు. ఏ. నైకానిలియూనాస్ తాత్త్విక కవితద్వారాను, జె. యేకాస్ గ్రామీణ దృశ్య వర్ణనల ద్వారాను, ఎమ్. కాటిలిస్కిస్ తన నవలల ద్వారాను నూతన భావ ప్రకటన పద్ధతులను ప్రవేశ పెట్టడంలో కృతకృత్యులయ్యారు.

బొ.శ్రీ.

వాలూన్ భాష-సాహిత్యం

భాష : ఆధునిక బెల్జియమ్ లోని రాష్ట్రాలైన హయనాత్ (Hainaut), లీజ్ (Liege), నామర్ (Namur), లగ్జెంబర్గ్, దక్షిణ బ్రాబంట్ ప్రాంతాలను పూర్వం 'వాలూనియా' అనేవారు. ఈ ప్రాంతాలలో పూర్వం వ్యవహారంలో ఉన్న భాష 'వాలూన్'. ప్రస్తుతం లీజ్ (Liege) ప్రాంతంలో తప్ప మిగిలిన ప్రాంతాలలో ఈ భాష అంతగా కనిపించడంలేదు. హయనాత్ (Hainaut) లో రచింపబడినట్లు ఊహిస్తున్న 'అకాస్సిన్' (Aucassin), నికోలిట్టే (Nicolette) లలో ఈ వాలూన్ భాషా చిహ్నాలు కనిపిస్తున్నప్పటికీ చాలా కాలం ఈ భాషను ప్రత్యేకంగా పవిత్రమత గ్రంథాల రచనకే వాడుతూ వచ్చారు. క్రానిక్ డీ ఫ్లోరిఫ్ (Chronique de florefie) వంటి 14 వ, 15 వ శతాబ్దాల కైఫీయత్‌లలో ఈ భాష వాడబడింది. ఈ భాషలో మొదటి నాటకమైన *మొరాలిట్* (1623) 17 వ శతాబ్దంలో వెలువడింది. దీనితో ఈ భాష కొక పునరుజ్జీవనం సిద్ధించింది. 18 వ శతాబ్దంలో ఈ భాషను పాటలకూ, వ్యాఖ్యానాలకూ, వర్తమాన సంఘటన

లను చిత్రించే రచనలకూ, ప్రసిద్ధమైన హాస్య రచనలకూ కూడా వినియోగించడం జరిగింది. 19 వ శతాబ్దం లోని 'ఉద్వేగ వాదులు' ఈ భాషావ్యాప్తికి బాగా తోడ్పడ్డారు.

ఇటీవలి కాలంలో భాషా పరమైన పోరాటాలు చెలరేగి బెల్జియంలోని 'వాలూన్' ప్రజలు కొంతవరకు సంఘటితమయ్యారు. డచ్ భాషను పోలిన ఫ్లెమిష్ భాష వ్యవహారంలో ఉన్న ప్రాంతమనీ, ఫ్రెంచ్ భాష వ్యవహారంలో ఉన్న ప్రాంతమనీ బెల్జియం దేశాన్ని రెండు సమాన భాగాలుగా విభజించారు. 1830 విప్లవం తరువాత బెల్జియం స్వతంత్ర దేశ మైనప్పుడు విప్లవ నాయకుల భాష ఫ్రెంచ్ కాబట్టి ఫ్రెంచ్ ని అధికార భాషగా అంగీకరించడం జరిగింది. తరువాత ఫ్లెమిష్ కూడా ఫ్రెంచ్ తో సమాన స్థాయిలో ఉండాలని ప్రజలు రాజకీయ పార్టీలమీద ఒత్తిడి తెచ్చారు. కాల క్రమేణ వారు తమ లక్ష్యాలను సాధించుకొన్నారు. పార్లమెంటరీ చర్యలనుంచి నాణేలమీది వ్రాతల వరకూ దేశ వ్యవహారాలన్నిటిలోనూ ఫ్లెమిష్ కు ఫ్రెంచ్ తో సమానమైన స్థానం లభించింది. ఘెంట్ (Ghent) విశ్వవిద్యాలయంలోని కోర్సులలో ఫ్లెమిష్ భాష వాడటం ప్రారంభమైంది. సైన్యంలో ఈ భాషావ్యవహారాలకు ప్రత్యేక దళాలు ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. న్యాయ వ్యవహారాలలో రెండు భాషలకూ స్థానం లభించింది. ప్రాథమిక, మాధ్యమిక పాఠశాలల బోధనలో పిల్లల మాతృభాషకు స్థానం లభించింది.

సాహిత్యం : వాలూన్ సాహిత్య చరిత్ర 9 వ శతాబ్దం నుంచే ప్రారంభమైంది. అయితే కాంటిలేన్ డీ సెయింట్ యులాలీ (Contilene de Sainte Eulalie) (C. 900) అనే గ్రంథాన్ని మినహాయితే వాలూన్ సాహిత్యం 12 వ శతాబ్దం నుంచీ మాత్రమే కనిపిస్తుంది. ఈ శతాబ్దంలోనూ, దీని తరువాత మరి మూడు శతాబ్దాలలోనూ వచ్చిన వాలూన్ సాహిత్యంలో కైఫీయత్లు, మతపరమైన రచనలు, నాటకాలు ప్రముఖంగా కనిపిస్తాయి.

17 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో వాలూనియా ప్రజలలో యుఖ్యంగా లీజ్ జిల్లా ప్రజలలో సాహిత్య సృష్టికి తమ మాండలికం అనుకూలమైనదనే భావం పెరిగింది. అప్పటి నుంచీ రచనల సంఖ్య ఎక్కువయింది. ప్రజల జీవనాన్నీ, స్థానిక చరిత్రనూ వర్ణించే కావ్యాలకు ప్రజాదరణ లభించింది. ఓడ్ (1620), సోనెట్ (1622), మొరాలిట్ (1623) అనే మూడు రచనలూ 17 వ శతాబ్దంలో లీజ్ మాండలికంలో వచ్చిన ప్రధాన గ్రంథాలు. వీటిని

జీన్ హూస్ట్ (Jean Heoust) 1921 లో ప్రచురించాడు. 17 వ, 18 వ శతాబ్దాలలో ఈ భాషలో సాహిత్యసృష్టి బాగా పెరిగింది. ఈ శతాబ్దాలలో మొత్తం మీద 50 గేయకావ్యాలు వెలువడ్డాయి. వీటిలో విదేశీ సైనికుల వలన జరిగిన దారుణాలను గురించిన రైతుల ఫిర్యాదులు, ఆ నాటి జీవితానికి సంబంధించిన సమస్యలమీద చర్చలు, స్త్రీలకు అవమానకరంగా ఉండే వ్యంగ్య రచనలు, రాజకీయమైన విమర్శలు, మతపరమైన వివాదాలను గురించిన కరపత్రాలు ఉన్నాయి. 1789 లో వచ్చిన విప్లవమూ, దానివలన కలిగిన ఇబ్బందులూ ఎందరో లీజ్ దేశ భక్తులకు ప్రేరణ కల్పించాయి. ఆ విధంగా ప్రేరితులయినవారు ప్రజాదరణ పాత్రమయిన వ్యంగ్య రచనలను కూర్చారు. వీటిలో 250 రచనలను ఆల్బిన్ బాతే సంకలనం చేశాడు. అయితే జె.జె. వెలెజ్ వ్రాసిన 'ది ప్రప్రెస్' తప్ప మిగిలిన వన్నీ ప్రస్తుతం మరుగున పడిపోయాయి.

19 వ శతాబ్దంలో కవుల, మాండలిక రచయితల సంఖ్య బాగా పెరిగింది. అయితే ఈ శతాబ్ది మొదటి అర్థభాగంలో గుర్తుంచుకోదగ్గ రచనలు కొన్నే ఉన్నాయి. వీటిలో ఛార్లెస్ నికొలస్ సిమెలస్ వ్రాసిన లికోప రియె (1822), హెచ్.జె.ఫోరిర్ వ్రాసిన లిక్తాపి మానెడ్ (1830), సి.హెచ్.డ్యూ వివీర్ వ్రాసిన లిపాంటలోన్ ట్రావె (1839), జాస్ లామయె వ్రాసిన లి బర్గోయ్ అనే రచనలు చాలా ముఖ్యమైనవి. ఈ రచనలలో లికోపరియె అనేది సెయింట్ లాంబర్ట్ ప్రధాన చర్చికి చెందిన ప్రాచీన క్లాక్-టవర్ నూ, లీజ్ చరిత్రలోని మహత్తర సన్నివేశాలనూ చిత్రిస్తుంది. లి బర్గోయె అనే రచన వాలూన్ ప్రజలలో ఇప్పటికీ మంచి ఆదరణ పొందుతుంది. వాలూన్ సాహిత్య రంగంలో ఈ శతాబ్దంలో జరిగిన ప్రముఖ సంఘటన. 'సాసైటీ లిటరేచర్ వాలూన్' ఏర్పాటు కావడం ఈ సాసైటీ 1856 లో లీజ్ లో ఏర్పాటుయింది. ఇది నిజమైన ప్రాంతీయ విద్యుత్ పరిషత్తుగా రూపొందింది. వాలూన్ భాషా సాహిత్యాలమీద దాని ప్రభావం గణనీయమైంది. ఈ సంస్థ ఏర్పడినప్పటినుంచీ వాలూన్ సాహిత్యంలోని పద్యాల, నాటకాల సంఖ్య బాగా పెరిగింది. అంతే కాకుండా ప్రసిద్ధ విదేశీ రచయితల రచనలను వాలూన్ భాషలోకి అనువదించుకోడం కూడా చురుకుగా సాగుతూంది. మరొక విశేషం: ఈ సాసైటీ మేధావులనూ, పండితులనూ, రచయితలనూ, జానపద కళాకారులనూ అందరినీ ఒకే వేదిక మీదికి చేర్చింది. ఇది ఒక రకమైన రాష్ట్రీయ అకాడమీగా రూపొందింది. ఈ

సాస్సెటీ ప్రతి సంవత్సరం సాహిత్య పోటీలను ఏర్పాటు చేసింది. బులెటిన్లనూ, వార్షిక సంచికలనూ ప్రచురిస్తూ వచ్చింది.

ఈ సాస్సెటీ 1857 లో ఆండ్రె డెల్చెఫ్ వ్రాసిన లిగా లంట్ డిల్ సద్వెంట్ అనే నాటకానికి బహుమతి ఇచ్చింది. 1884 లో ఎడ్వర్డ్ రియొచాంప్స్ వ్రాసిన టీటాఎల్ పెర్క్వి అనే నాటకానికి కూడా ఈ సాస్సెటీ బహుమతి లభించింది. ఈ నాటకం ప్రదర్శించిన ప్రశంసనీయమైన పద్ధతి అద్భుతమైన వాలూన్ సాహిత్యాభివృద్ధిని సూచిస్తుంది.

20 వ శతాబ్దంలో వాలూన్ సాహిత్యం బాగా అభివృద్ధి చెంది కొత్త పుంతలు తొక్కింది. పండితులు సైతం తమ రచనలలో మాండలికాలను వాడుక చేయడం ప్రారంభమైంది. అనేకమంది మాండలిక భాషల అధ్యయనాన్ని చేపట్టడం ఈ శతాబ్దంలో చెప్పకోదగ్గ విషయం.

అయితే ప్రతిచోటా వ్యావహారిక మాండలికాన్ని ఫ్రెంచ్ తోసి రాజంటూ ఉండడం కనిపిస్తుంది. మాండలికాన్ని ముఖ్యంగా ఫ్రెంచ్ సరిహద్దుల నానుకుని ఉన్న హాయ్నాత్ (Hainaut) జిల్లాలో గ్రామ్యంగా పరిగణించడం జరిగింది. అయితే ప్రామాణిక మాండలికాన్ని మునుపెన్నడూ కనిపించనంత విరివిగా ఉపయోగించడం జరుగుతుంది. దాదాపు అన్ని గ్రామాలలోనూ నాటక సమాజాలు వాలూన్ నాటకాలను ప్రదర్శిస్తున్నాయి. బాగా ముఖ్యమైన కేంద్రాలలో రచయిత లందరూ సమాజాలను ఏర్పరుచుకొన్నారు. ఈ సమాజాలు మంచి రచయితలకు బహుమతు లందించడంతో పాటు కరపత్రాలనూ, పత్రికలనూ కూడా ప్రచురిస్తున్నాయి.

పద్యాకర్

వెల్స్ భాష - సాహిత్యం

భాష : వెల్స్ భాష కెల్టిక్ భాషలలో బ్రిథోనిక్ భాషా వర్గానికి చెందిన భాష. వేల్స్ లో ఈ భాష మాట్లాడుతారు. 1961 లో ఈ భాషా వ్యవహారాల సంఖ్య దాదాపు 7,48,000. వీరిలో చాలామంది వెల్స్, ఇంగ్లీష్ భాషలు రెండూ మాట్లాడుతారు. ఇంగ్లీష్ భాష మాదిరిగానే ఆధునిక వెల్స్ భాష అంత్యప్రత్యయాలను తక్కువగా వాడుతుంది. 6 వ శతాబ్దం నుంచి వెల్స్ భాషకు సంపన్నమైన సాహిత్యం ఉంది. ఈ భాషలో అనేకమైన స్థానిక మాండలిక భేదాలు కనిపిస్తాయి. అయితే వెల్స్ రాజవంశంలో హెన్రీ ట్యూడర్ (హెన్రీ VII) 1485 లో బ్రిటీష్ సింహాసనాన్ని అధిష్టించడంతో ఈ

మాండలికాలు క్రమంగా అంతరిస్తూ వచ్చాయి. ప్రస్తుతం కొద్దమంది మాత్రమే వెల్స్ భాషను మాట్లాడేవారు.

సాహిత్యం : వెల్స్ సాహిత్యానికి 6 వ శతాబ్దం నుంచి సుసంపన్నమైన, ఎడతెగని చరిత్ర ఉంది.

వెల్స్ సాహిత్య చరిత్రను 3 యుగాలుగా విభజించవచ్చును. ఈ మూడింటిలో ప్రధానంగా గాయక కవుల యుగం (bards) మొదటిది. వీరి ప్రశస్తి కావ్యాలలో ఛందస్సు, అంత్యప్రాసలు కచ్చితంగా పాటించబడ్డాయి. తరువాత మధ్య యుగాల చివరి దశలో కావ్యభాషలో శైలి ప్రాధాన్యం తగ్గిపోతూ వచ్చింది. అంతే కాకుండా వివిధ విషయాలను కావ్య వస్తువులుగా గ్రహించడం ఆరంభమైంది. మధ్యయుగం నాటి గద్యలో ప్రధానంగా కథలు, న్యాయశాస్త్ర గ్రంథాలు చెప్పకోదగ్గవి. రెండో యుగంలో అంటే మధ్య యుగానికి, ఆధునిక కాలానికి మధ్యకాలంలో వెల్స్ ధనిక వర్గంవారు ఇంగ్లాండ్ కు తరలిపోవడం వల్ల మొదట వెల్స్ సంస్కృతి కొంత బలహీనపడింది. అయితే అదే కాలంలో బైబిల్ ను, బుక్ ఆఫ్ కామన్ ప్రేయర్ ను వెల్స్ భాషలోకి అనువదించడం వల్ల వెల్స్ గద్యానికి కొంత గౌరవం, ఉత్తేజం కలిగాయి. పునరుజ్జీవనోద్యమ ధోరణులుగా సాంప్రదాయిక పద్యరచన పునరుద్ధరణకు తోడ్పడ్డాయి. అంతే కాకుండా, 18 వ శతాబ్దంలో ఛందో రహిత (వచన) పద్యం అభివృద్ధి చెందింది. దీనిని సంకీర్తనలలోనూ, జానపద వీరగాథలలోనూ వాడేవారు. మూడో యుగమైన ఆధునిక, సమకాలీన వెల్స్ సాహిత్య యుగం 19 వ శతాబ్దం ఉత్తరభాగంలో వెల్స్ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపనతో ఆరంభమైందని చెప్పవచ్చును. ఈ నాడు వెల్స్ సాహిత్యం దాదాపు అన్ని ఆధునిక పాశ్చాత్య ప్రక్రియలతోను, శైలులతోను సుసంపన్నమై పురోగమిస్తుంది.

వెల్స్ సాహిత్య పునరుజ్జీవనం : 18 వ శతాబ్దంలో వేల్స్ లోను, ఇంగ్లాండ్ లోను వెల్స్ భాష పట్ల, వేల్స్ కు చెందిన ప్రాచీన గాయక కవితా ప్రక్రియల పట్ల వ్యక్తమైన ఆసక్తినీ, ప్రేరణనూ 'వెల్స్ సాహిత్య పునరుజ్జీవనం' అంటారు. ఇది ఒక ఉద్యమంగా రూపొందింది. లీవిస్ (Levis), రిచర్డ్, విలియమ్ మోరి వంటి వారు ఈ ఉద్యమాన్ని కొనసాగించారు. ప్రాచీన గ్రంథాలను సేకరించి, కాపాడుకొంటూ వచ్చిన వెల్స్ పండితులు ప్రాచీన వెల్స్ గాయక కవులు వాడిన సివిడ్ (cyvydd), ఆడ్ల వంటి కచ్చితమైన ఛందో రూపాలను వాడవల

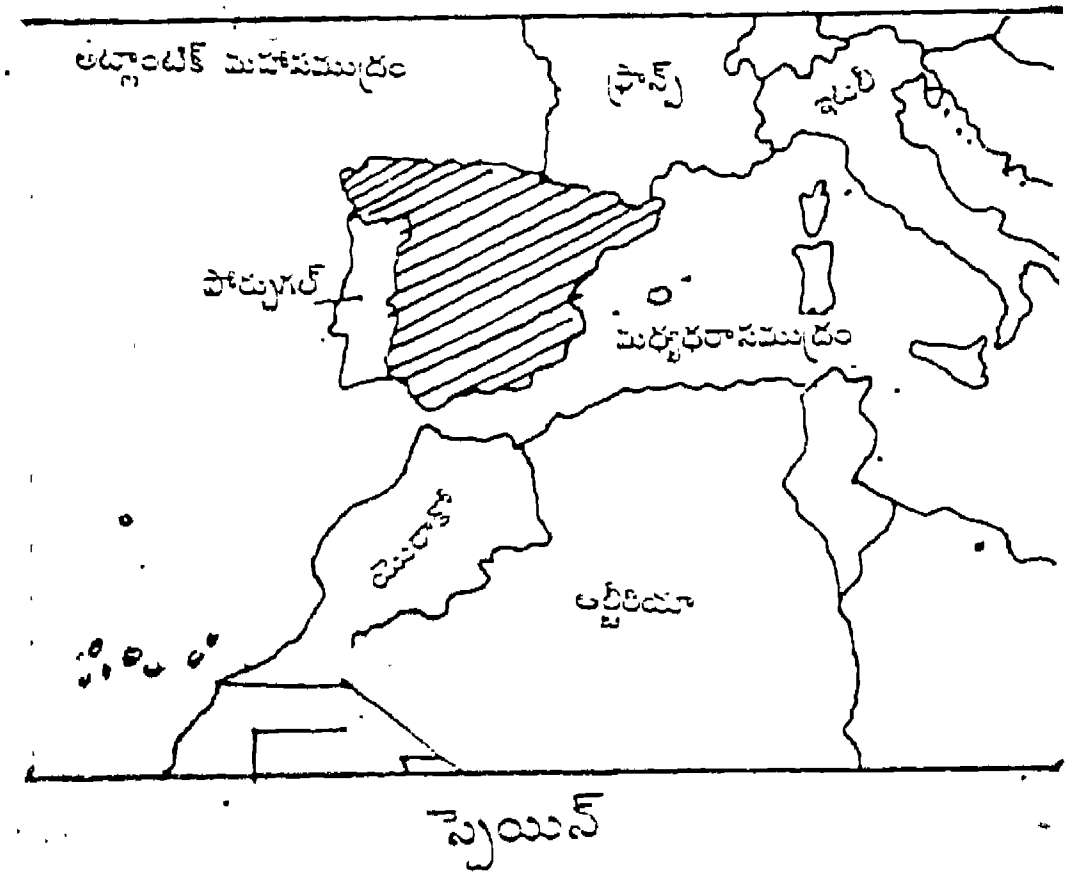
సిందిగా సమకాలీన కవులను ప్రోత్సహించారు. ఇతర పండితులు కూడా ప్రాచీన కవుల వ్రాత ప్రతులను సేకరించి, వాటికి ప్రతులు తయారు చేశారు. ఈ ప్రతులు తరువాత ఏర్పడ్డ పండిత పరిశోధనకు ఆధార గ్రంథాలుగా రూపొందాయి. మధ్యయుగాలనాటి కవుల తరువాత ఛందోబద్ధమైన పద్యరీతిలో కావ్యరచన చేసిన గొరొన్సి ఓవెన్ నవ్య సంప్రదాయ కవిత్వానికి మార్గదర్శకు డయాడు. లండన్ లో వెల్ సాహితీ అధ్యయనాలకు వెల్ వారు స్థాపించుకున్న కేంద్రం 'క్రిమోడోరియన్ సొసైటీ'. అలాంటి ఇతర సమాజాలు 'గ్విన్ డిఖియన్' వంటి వాటితో కలిసి స్థానిక కవి పండిత సమ్మేళనాలను, పోటీలను ఆసొసైటీ ప్రోత్సహించసాగింది. ఫలితంగా 19 వ శతాబ్దం తొలిభాగంలో కవుల మధ్య వార్షికపోటీ పునరుద్ధరింప బడింది.

ఈ పునరుజ్జీవనం ఫలితంగా ప్రజాదరణ చూరగొన్న రచనలతో పాటు పాండిత్య ప్రకర్షతో కూడిన రచనలు కూడా అసంఖ్యాకంగా వచ్చాయి. ఈ పునరుజ్జీవన ఫలితంగానే ఛందోబద్ధం కాని మతపరమైన రచనలు, గేయరూపమైన సంకీర్తనలు, కింగానెడ్ (స్వరకల్పన, అనుప్రాస, అంతర్గత లయలతో కూడిన ప్రక్రియ) ను ఉపయోగించే జనరంజకమైన వీరగాథలు, చారిత్రక కథలు, బైబిల్, వెల్ పురాణ గాథలు, కల్పిత గాథలు ఎన్నో వచ్చాయి.

19 వ శతాబ్దం నాటికి దాదాపు వేల్స్ లోని కళ లన్నిటిమీద ఇంగ్లాండు ప్రభావం బాగా ప్రబలమైంది. పునరుజ్జీవనం కనుమరుగయింది. 19 వ శతాబ్దం చివరలో మొదటి పునరుజ్జీవనం పునాది మీద కొత్తగా ఏర్పడ్డ వేల్ విశ్వ విద్యాలయంలో రెండవ పునరుజ్జీవనం ఆరంభమైంది. ప్రాచీన గ్రంథాల అధ్యయనానికి సునిశితమైన పాండిత్యాన్ని అనువర్తింపచేయడం జరిగింది. ఈ పునరుజ్జీవనం వల్ల కొంతమంది కవులు ఉత్తేజితులయ్యారు. గతకాల వైభవాన్నీ, వెల్ భాష మనుగడకు సంబంధించిన ఆసక్తినీ ప్రతిబింబించే ప్రయోగాత్మక పద్య రచనలు వచ్చాయి.

శ్వానిష్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఒకప్పుడు ఇటలీలో వాడుకలో ఉండిన ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన లాటిన్ భాషనుంచి ఉత్పన్నమైన 4 రోమాన్స్ భాషలలో శ్వానిష్ (ఎస్పనోల్) భాష ఒకటి. తక్కిన మూడు రోమాన్స్ భాషలు: ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్, పోర్చుగీస్.

సెయిన్, ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలు, ఆఫ్రికాలలో ఈ నాడు శ్వానిష్ భాష మాట్లాడేవారు సుమారు 25 కోట్లమంది ఉన్నారు. లాటిన్ గ్రంథాలకు టీకల రూపంలో వ్రాయబడిన అత్యంత ప్రాచీనమైన శ్వానిష్ రచనలు 10 వ శతాబ్దం నుంచి కనిపిస్తున్నాయి. శ్వానిష్ సాహిత్యంలో తొలి రచన అని చెప్పదగిన గ్రంథం 1150 ప్రాంతంలో వెలువడింది.

శ్వానిష్ భాషనే - ముఖ్యంగా లాటిన్ అమెరికాలో - 'కాస్టిలియన్' అని కూడా అంటారు. 'కాస్టిలియన్' మాండలికం నుంచే నేటి ప్రామాణిక శ్వానిష్ భాష ఏర్పడింది. 9 వ శతాబ్దం ప్రాంతంలో బుర్గోస్ నగర ప్రాంతంలోనూ, ఉత్తర, మధ్య సెయిన్ (ప్రాచీన కాస్టిల్) ప్రాంతంలోనూ ఈ 'కాస్టిలియన్' మాండలికం వాడుకలో ఉండేది. మూర్ల నుంచి సెయిన్ తిరిగి జయింపబడిన తరువాత 11 వ శతాబ్దంలో ఈ మాండలికం దక్షిణానికి కూడా వ్యాపించి, మధ్య సెయిన్ (నూతన కాస్టిల్) లో మాడ్రిడ్, టోవిడో నగర ప్రాంతాలలో కూడా వాడుకలోకి వచ్చింది. 15 వ శతాబ్దం చివరి భాగంలో కాస్టిల్, లియోన్ రాజ్యాలు ఆరగాన్ రాజ్యంతో విలీనం కావడంతో కాస్టిలియన్ మాండలికం సెయిన్ దేశం అంతటికీ అధికార భాష అయింది.

ఆరగాన్, నవగ్రీ, లియోన్, ఆస్ట్రీయాస్, సాంఠాగో డర్ మాండలికాల వాడుక క్రమంగా తగ్గుతూ వచ్చి, సముద్రం వద్ద కొన్ని గ్రామీణ ప్రాంతాలలో మాత్రమే అవి నిలిచి ఉన్నాయి. సెయిన్ లో వాయవ్య భాగంలో మాట్లాడే గాలీషియన్ అనే పోర్చుగీస్ మాండలికం వాడుక కూడా క్రమంగా తగ్గిపోతూంది.

12 వ శతాబ్దికి ముందు అరబ్బులు ఆక్రమించిన స్పెయిన్ భూభాగంలో వాడుకలో ఉండిన శానిష్ మాండలికాన్ని మొజరాబిక్ అంటారు. ఇది నేటి శానిష్ భాషకు ప్రాచీన రూపం. దీనిలో అరబిక్ పదాల వాడుక ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఈ భాష ముఖ్యంగా నేడు అరబిక్, హిబ్రూ గీతాలలో కనిపించే 'ఖర్జా'లు అనబడే 'పల్లవి' పంక్తులలో నిలిచి ఉంది.

ఐబీరియన్ ద్వీపకల్పం (స్పెయిన్, పోర్చుగల్) బయట బ్రెజిల్ మినహా ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలోని అన్ని ప్రాంతాలలోను, ఫిలిప్పీన్స్ లోను నేడు శానిష్ భాష వాడుకలో ఉంది. బ్రెజిల్ లో మాత్రం శానిష్ కు సోదరీ భాష అయిన పోర్చుగీస్ మాట్లాడుతారు. లాటిన్ అమెరికాలో మాట్లాడే శానిష్ భాషలో అనేక మాండలిక భేదాలు ఉన్నాయి. అన్నీ 'కాస్టీలియన్' నుంచి ఉత్పన్నమై నవే అయినా ఉచ్చారణలో యూరపియన్ శానిష్ భాష కంటే పలు విషయాలలో అవి భిన్నంగా ఉంటాయి.

లాటిన్ భాషలోని విభక్తి వ్యవస్థ శానిష్ భాషలో పూర్తిగా లోపించింది. సర్వనామాలలో కర్త, కర్మలకు మాత్రమే విభక్తి ప్రత్యయాలు చేరుతాయి. నామవాచకాలకు పుంలింగ స్త్రీలింగ ప్రత్యయాలు చేరుతాయి. ఏకవచన రూపానికి - 's' లేక - 'es' చేర్చడంవల్ల బహువచనరూపం ఏర్పడుతుంది. నామవాచకాలను అనుసరించి విశేషణాలకు ప్రత్యయాలు చేరుతాయి. క్రియారూపాలు ఏర్పడే వ్యవస్థ సంక్లిష్టం అయినా, నియత మైంది.

సాహిత్యం : స్పెయిన్ దేశపు ప్రజలు అరబ్బులతో జరిపిన యుద్ధాలకు ఫలితంగా శానిష్ సాహిత్యం ప్రారంభమైంది. ఆయుద్ధాలలో శానిష్ యోధులు ప్రదర్శించిన ధైర్య సాహసాలను ప్రశంసించే గీతాలు మొదట బయలుదేరాయి. 1140 ప్రాంతంలో రచింప బడిన పొయిమా (కాంతార్) దమియోసిద్ లభించినంతలో శానిష్ భాషలో వెలసిన మొట్టమొదటి ఇతిహాస కావ్యం. 40 ఏళ్లకు ముందు వాస్తవంగా జరిగిన ఒక సైనికుని వీరగాథ ఆ కావ్యంలో ఇతివృత్తం. 13 వ శతాబ్దంలో లావిదాద సాంతా మారియా ఈగిప్పియాకా అనే కావ్యం వచ్చింది. గొంజాలొద బర్నియో (1198-1265) అనేక పుణ్యపురుషుల జీవిత గాథలు రచించాడు. యూనాన్ రెంజోజో 1250 ప్రాంతంలో విబోద అవిజాంద్రే అనే కావ్యంలో నైసర్గిక సౌందర్యాన్నీ, పార్థివ సంపదనూ వర్ణించాడు.

6 వ ఆల్ఫోన్సో (1226-1357) కాలంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్యప్రభావం నుంచి విముక్తి పొందిన స్పెయిన్

కవులు గేయకవిత్వం వ్రాయడం మొదలు పెట్టారు. ఈ కవులను 'తోవాదోర్'లు అంటారు. పెడ్రోఅమిగో దనెవిల్లా, మొదదిసాంకో, ఐరాస్ నూనెజ్ రసాంతియాగో అనే వారు ఈ విధమైన సంచార గాయక కవులలో ప్రధానమైనవారు. ఈ కాలంలో వెలువడిన గద్య రచనలలో కథలు, కథానికలు కూడా ఉన్నాయి. దాన్ యువాన్ మాన్యుయెల్ (1282-1339) కాస్టిల్ నగర కథా సంపుటిని ఎల్ కోందేల్ కానోర్ అనే పేరుతో ప్రకటించాడు. ఈ కథలకు మన పంచతంత్రమే మూలం. క్లియెంట్ పానెజ్ (1379-1426) నీతి బోధించే కథలు కూర్చాడు. వీర రసాత్మకమైన నవలలలో మొదటిది ఎల్ విబోదేల్ కాబా లేరీజిఫార్. యువాన్ రోద్రిగెజ్ దలాకామార్ రచించిన ఎల్ సియోక్వోలి బ్రౌద అమోర్ (1440) ఈ తెగకు చెందిందే.

15 వ శతాబ్దంలో వచ్చిన ప్రభుత్వాన్ని విమర్శించే వ్యంగ్య రచనలలో కోప్లాజ్ దేల్ ఫ్రోలిన్సి యాల్ (1670), కోప్లాజ్ దయింగో రేవిల్ ముఖ్యమైనవి.

యువాన్ రుయిజ్ (1350) స్పెయిన్ దేశపు ప్రథమ మహాకవి. ఇతడు స్వీయకథ ద్వారా ఇంద్రియ సుఖాలకు లోను కాకూడదని హెచ్చరింపదలచి ఎల్ విబోదబుయోన్ అమోర్ అనే కావ్యం వ్రాశాడు. వాస్తవికత, పశ్చాత్తాపం, పాత్రపోషణ గల ఈ కావ్యంలో అనేక మధురగేయాలు లున్నాయి. అల్ఫోన్సో అల్వారెజ్ దవిల్లా సందిన్ (1345-1425) రచనలలో స్తుతి, విమర్శ అధికంగా కనిపిస్తాయి. డోన్ ఇనిగోలో పెజ్ దమెందో జా కృతులలో ప్రాచీన కావ్యశైలితో ఇటాలియన్ సాహిత్య ప్రభావం సమన్వితం అయింది. స్త్రీల చపలత, ధూర్తత, పచ్చి శృంగారం వర్ణించిన కవి అల్ఫోన్సో మార్తినెజ్ ద తోరెదో (1398-1470). వీర గాథలను, సమకాలిక చరిత్రను చిత్రించినవాడు ఫర్నాచ్ పెరెజ్ దగుజర్మన్ (1376-1460).

15 వ, 16 వ శతాబ్దాలలో మానవతా వాదం రచయితలను ఆకర్షించింది. ఈ యుగంలో స్పెయిన్ దేశం ఉత్తమ నాటకాలను సృష్టించగలిగింది. ఫెర్నాండ్ దో జస్ (1465-1541) 14 అంకాలు గల లా సెలెస్టినా అనే నాటకం వ్రాశాడు. పాత్రల స్వభావాలు ఆధారంగా చేసుకుని సన్నివేశాలు రూపొందినట్లు చిత్రించే నవ్య నాటకాలకు ఇది మార్గదర్శకం అయింది.

ఈ కాలంలో ఇటలీలో బహుళ ప్రచారంలో ఉన్న సిద్ధాంతాలను అనుసరించి యువాన్ దెన్ ఎన్సినా (1469-1529) కొన్ని నాటకాలు వ్రాశాడు. సుందరం,

యథార్థం అయిన దృశ్యాలతో హాస్యమయ రూపకాలను బార్టోలో మెదతొరెస్ నా హోరో రచించాడు. సంవాదం, భావం, శృంగారం, వినోదం ఎక్కువగా కనిపించే రూపకాలు వ్రాసినవాడు గిల్ విసెంతే (1465-1539). కొందరు నాటక కర్తలు ప్రాచీన గ్రీక్ నాటకాలలోని ఇతివృత్తాలను నవీన దృక్పథంతో చిత్రించారు. ఇలాంటి నాటకాలలో ఫీలోమెనా (1564), నీజేలారి ఆ దా (1577) ముఖ్యమైనవి. సెనెకా ప్రభావంతో హత్యా కాండలతో నిండిన నాటకాలు కూడా అప్పుడు రాసాగాయి. నీగ్రోపాత్రలను రంగస్థలంమీద ప్రవేశపెట్టిన లోపెదర్ యెదో రచనలలో ఆర్థెవిందా ముఖ్యమైంది. ఈ యుగంలో వెలసిన ఉత్తమ నాటకకర్త లావెద లేగా. స్థానికమైన ఇతివృత్తం తీసుకొని పలువిధాలైన పాత్రలతో, సజీవమైన శైలిలో దేశ ప్రేమను, వీరస్త్రీల మనోవైజ్ఞానిక విశేషాలను ఇతడు ప్రదర్శించాడు. 'ఆత్మయాత్ర', 'మిథ్యాసత్యం', 'సేవిల్ నక్షత్రం', 'ఎల్ అల్కార్లేద జాలామీ' ఇతడు రచించిన నాటకాలలో శ్రేష్ఠమైనవి. వీటిలో కథావస్తువు, పాత్రలు సమప్రాధాన్యం కలవి. తిర్యోదమాలీనా రచనలలో 'గృహాన్ని శాసించే స్త్రీ', 'రాజప్రాసాదంలో లజ్జావతి' అనేవి ముఖ్యమైనవి. వీటిలో ఆచార సంప్రదాయాల ప్రాధాన్యం చిత్రించబడింది. మెక్సికోలో జన్మించిన యువాన్ రుయిజ్ ద అలార్కొన్ ఈమెందోజా (1581-1639) 'సందిగ్ధ సత్యం', 'చిత్ర చయం', 'పతి పరీక్ష' మొదలైన 21 నాటకాలు వ్రాశాడు.

16 వ శతాబ్దంలో ఇటలీ దేశ సాహిత్య ప్రభావం స్పెయిన్ కవుల మీద ఎక్కువగా కనిపించినా, క్రిస్టోబల్ దకాస్తిల్లేజో (1490-1550) మొదలైనవారి కవిత్వంలో శబ్దాల కూర్పులోను, భావనలోను జాతీయతా ముద్ర పోలేదు. ఇటలీ వారి శైలిని అనుకరించిన జువాన్ జొస్కాన్ ద అల్మోగలేర్ (1495-1542) గేయ కవిత్వాన్ని ప్రచారంలోకి తెచ్చిన గర్సీలా సోదలాలేగా ప్రభుత్వం సౌందర్యాన్ని, భావుకతనూ కరుణరసంతో నింపి వేశారు. వీరరస ప్రధానమైన 'ఓడ్' అనే ఖండకావ్య ప్రక్రియను పరాకోటికి తీసికొని పోయినవాడు ఫెర్నాండ్ దవెరేరా. రోడ్రిగోకారో (1573-1645), లుఫర్నియో (1559-1613), బర్టోలోయే (1561-1631)లు 'సానెట్' అనే ఖండకావ్య ప్రక్రియను ఉచ్చదశకు తీసికొనిపోయి శానిష్ కవితా స్రవంతిని సజీవం చేశారు.

స్థానిక పరిస్థితులను దృష్టిలో ఉంచుకొన్న విమర్శలు, గద్యరచనలు ఈ కాలంలో వెలువడ్డాయి. శక్తి మంతమైన శైలిలో సెంట్ ఇగ్నాటియస్ (1491-1556)

వ్రాసిన గద్యకృతులను అనుకరించిన వారిలో బర్నార్డినో (1482-1545), జువాన్ ద ఆవిలా (1500-1569) ముఖ్యులు. లుఇస్ దగ్రానాదా అనేక లాటిన్ రచనలను శానిష్ భాషలోకి అనువదించాడు. వీరితో ఆరంభమైన రహస్యవాదం నాన్ పెత్రోద ఆల్కంతారా (1499-1562) చేతిలో ప్రేమతో సమన్వయం పొందింది. సాంతా తెరేనా రచనలలో ఈ రహస్యవాదం పరాకాష్ఠ పొందింది. ఇతిహాసాలు కూడా ఈ యుగంలోనే చాలా వచ్చాయి. చరిత్రాత్మక సన్నివేశాలు ఆధారంగా చేసికొని కొందరు వీరకావ్యాలు వ్రాశారు. జువాన్ మార్తోరెజ్ (1490) కథా సాహిత్యానికి నాంది పలికినవాడు. 1554 లో వ్రాయబడిన లాజారిలో దతోర్మేస్ అనే కథ తరువాతి కాలంలో బహుజనాదరణ పొందింది. అయితే ఈ కథా రచయిత ఎవరో తెలియదు. యూరప్ సాహిత్య జగత్తును తన వశం చేసుకొన్న మిగువెల్ ద సర్వాంతిస్ అద్వితీయ ప్రతిభాశాలి. ఇతడు రచించిన డాన్ క్విక్సోట్ నేటికీ పాఠకులను ఆకర్షిస్తూనే ఉంది. ఈ నవల తోనే యూరప్ లోని భాషలలో ఆధునిక నవలల యుగం ఆరంభమైంది.

16 వ శతాబ్దంలో స్పెయిన్ సాహిత్యంలో 'బరోక్' అనే నూతనశైలి ఆరంభమైంది. జోజెదవార్తి వియెల్సో (1560-1638), లుయిస్ దగాంగోరా ఇ ఆర్గోతే మొదలైనవారు ఈ శైలిలో ఆరితేరినవారు. ఇదే శైలిలో నాటకాలు వ్రాసిన వారిలో లుయిస్ వాలెస్ దగేవారా ముఖ్యుడు. మహా మేధావి, గొప్ప నాటకకర్త అయిన కార్టెరోస్ కూడా ఈ యుగం వాడే! అద్భుతమైన సంవాదాలు, శబ్దచిత్రం, సంగీతం కలిగి ధ్వని ప్రధానమైన ఇతని నాటకాలు నేటికీ సజీవాలుగా నిలచి ఉన్నాయి.

18 వ శతాబ్దంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్య ప్రభావంతో 'బరోక్' శైలి వెనుక బట్టింది. సమీక్ష, తార్కిక బుద్ధి, వివేచనా పటిమ సాహిత్యంలో ప్రవేశించాయి. డాన్ ఫెలిక్స్ మరియా సమానియేగో (1745-1801) దేశీయ సామగ్రిని ఆధారంగా చేసికొని ఫాబులాజ్ మోరాలెజ్ రచించాడు. కథలు, గద్య రచనలు, కావ్యాలు, నాటకాలు పూర్తిగా విజృంభించిన ఈ సాహిత్యంలో భావరూప సంయోజనం, శబ్దగౌరవం, లాక్షణిక సమ్మతి ఉన్నాయి. భావోద్రేకం, ఆవేశం మొదలైనవి సమీక్షకుల సిద్ధాంతాలలో ప్రధాన స్థానం పొందినా సాహిత్య ధారలో వీటికి ప్రాముఖ్యం కన్పించకుండా చేసిన రచయితలు 18 వ, 19 వ శతాబ్దాలలో ఉన్నారు. కాని, 1834 నుంచి 10 సంవత్సరాల కాలంలో నాటక రంగంలో భావనా

పటిమ, సంచారి భావ వైశిష్ట్యం కనిపించాయి. కొంత బీభత్స రస ప్రదర్శన కూడా లేకపోలేదు. బహుజనామోదం పొందిన నాటక కర్తలలో ఫ్రాన్సిస్కో మార్తి నెజ్దలా రోజా (1787-1872), మరియున్ బోజెదలారా మొదలైనవారు ఉన్నారు.

సాందర్యోపేతం, స్వాభావికం అయిన గేయ కవిత జోజెద్ ఎస్ట్రెన్యెదా కావ్యాలలో ఆవిర్భవించింది. ఆదర్శ ప్రణయాన్ని చిత్రించిన కవి గున్తావో అదుల్ఫోలేకర్. స్కాట్ రచించిన నవలల ప్రభావంతో ఆధునిక నవలలు వ్రాసిన వారిలో తెలెస్కోరో (1799-1835), పత్రీసియో (1807-1878), యుజెనియో (1815-1872) ముఖ్యులు. కాని, 19 వ శతాబ్దంలో వాస్తవికతా వాదం సాహిత్యంలో ప్రవేశించింది. జోజె మరియుద పెరేదా, బెనితో పెరెజ్ గల్దోస్ లు ఈ మార్గంలో పేరెన్నిక కన్నవారు.

1898 లో రాజకీయ రంగాన్ని ఆవేశించిన కల్లోలా లతో సాహిత్యరంగం పూర్తిగా మారిపోసాగింది. రాజకీయ సామాజిక సమస్యలు ఇతివృత్తాలు అయ్యాయి. పియో బరోజా, ఐన్సెంటె బ్లాస్కో ఇటానెజ్ (1867-1928), రామోస్ పెరోజ్ ద అయాలా (1880) మొదలైన ఆధునికుల చేతులలో జీవితానికి సన్నిహితంగా సాహిత్య ధార ప్రవహించ సాగింది. గేయకవిత్వంలో ఆంతోనియో మాకాండ్ (1875) మార్గదర్శకుడు అయ్యాడు.

20 వ శతాబ్దంలో రెండు ప్రపంచ సంగ్రామాలే కాక, స్పెయిన్ లో అంతర్యుద్ధం కూడా రావడంచేత శ్పానిష్ సాహిత్యం స్పెయిన్ లోనే కాక, దక్షిణ అమెరికా, ఆర్జెంటీనా, క్యూబా, వెనిజుల, చిలీ, పెరూ, మెక్సికో దేశాలలో కూడా బాగా విజృంభించింది.

స్పెయిన్ లో అంతర్యుద్ధం (1936-39) వల్ల ప్రతి భావంతులైన శ్పానిష్ రచయిత లెందరో ఇతర దేశాలకు వలసపోవలసి రావడంతో శ్పానిష్ సాహిత్య ప్రపంతికి అంతరాయం ఏర్పడింది. దారుణమైన యుద్ధానుభవాలూ, యుద్ధంవల్ల సాంస్కృతికంగానూ, ఆర్థికంగానూ కలిగిన ఫలితాలూ శ్పానిష్ సాహిత్యంలో తీవ్రమైన వాస్తవికతా వాదానికి దారితీశాయి. తత్ ఫలితంగానే కామిలోజుస్ సెలా ప్రారంభించిన ట్రిమెండిస్కో (ప్రాకృతికవాదం, అస్త్రీత్వవాద దృక్పథాలతో కూడింది) సంప్రదాయం కార్మెన్ మార్టిన్ గైతే, ఎలీనా క్విరోగాల వంటి నవలా రచయితలలోని తీవ్ర సంఘసత్య దృక్పథంతో అభివ్యక్తమైంది. వాక్య నిర్మాణం, కథా కథనం, సాహిత్య భాషా స్వరూపం మొదలైనవాటిలో 1960 తరువాతి దశాబ్దంలో అనేక ప్రయోగాలు జరిగాయి. అంతకు ముందు సంఘసత్యదృక్పథాన్ని

అనుసరించిన యువాన్ గోయితిపోలో, జోస్ మరియాగిరో నెలా మొదలైన వారి రచనలలో ఇవి కనిపించాయి. ఆంతోనియో బ్యురో వాలెజో వ్రాసిన నాటకంలోనూ, 'అసందర్భ' (Absurdism) సిద్ధాంత ప్రవక్త ఫెర్నాండ్ ఆరబాల్ రూపకాలలోనూ ఆకృతిలోనూ, శిల్పంలోనూ నూతన ప్రయోగాలకు చాలా ప్రాధాన్యం కనిపించింది. అయితే - ఆల్ఫోన్సో సాస్ట్రే తన రచనలలో సాంఘిక సమస్యలపట్ల మరింత ప్రత్యక్ష సంబంధాన్నీ, నిబద్ధతనూ ప్రదర్శించాడు.

అంతర్యుద్ధం తరువాత భావకవిత (Lyric poetry) లో వెనుకటి 'మోడర్నిస్ట్ లూ', 1927 తరం రచయితలూ పాటించిన సంక్లిష్టత తొలగిపోయి, ఆకృతి విషయంలోనూ, భావ స్పష్టత విషయంలోనూ ఎక్కువ సరళత, సాంఘిక భావన కనిపించింది. ఈ ధోరణి గేబ్రీయా సెలయా, బ్లాస్ ద ఓటెరో, క్లడియారోడిగ్వెజ్ వంటి కవులలో బాగా అభివ్యక్తం అయింది.

పో.సు.శా.(బొ.శ్రీ.)

స్కాండినేవియన్ భాషలు - సాహిత్యాలు
భాషలు : డెన్మార్క్, ఫేరో దీవులు, ఐస్లాండ్, నార్వే, స్వీడన్ వాసులు ఉపయోగించే భాష లన్నింటినీ కలిపి 'స్కాండినేవియన్' భాషలు అంటారు. ఇవి జెర్మానిక్ భాషా శాఖకు సంబంధించిన ఉత్తర జెర్మానిక్ భాషా వర్గానికి చెందినది. డేనిష్, స్వీడిష్, నార్వేజియన్ (డేన్ నార్వేజియన్, న్యూ నార్వేజియన్ రూపాలు), ఐస్లాండిక్, ఫేరోయీస్ భాషలు ప్రధానమైన ఆధునిక ప్రామాణిక స్కాండినేవియన్ భాషలు. వీటిలో డేనిష్, స్వీడిష్ భాషలను ప్రాచ్య స్కాండినేవియన్ భాష లని, నార్వేజియన్, ఐస్లాండిక్, ఫేరోయీస్ భాషలను పశ్చిమ స్కాండినేవియన్ భాషలని రెండు వర్గాలుగా వ్యవహరిస్తారు. 11 వ శతాబ్దం చివర సాధారణ స్కాండినేవియన్ భాష తాలూకు వివిధ మాండలికాల నుంచి ఈ భాషలు పుట్టాయి.

ఐస్లాండిక్, ఫేరోయీస్ భాషలు పాత 'నార్స్'లోని అనేక పదాలను, వ్యాకరణ ప్రక్రియలను నిలుపుకున్నాయి. ఈ రెండుభాషలలోను కనిపించే ప్రాచీన స్కాండినేవియన్ భాషా లక్షణాల వలన ఇతర స్కాండినేవియన్ భాషా వ్యవహారాలకు ఇవి సులభంగా బోధపడవు. నార్వే, స్వీడన్, డెన్మార్క్ నివాసులు ఎవరి భాషలో వారు మాట్లాడినా ఒకరి భాష మరొకరికి కొంతవరకు అర్థం అవుతుంది. ఈ భాషలలోని అనేక పదాలు, వ్యాకరణ ప్రక్రియలు చాలా వరకు ఏక రూపంగా ఉండడం, 600-1050 మధ్య

సాధారణ స్కాండినేవియన్ భాష ఎన్నెన్నో మార్పులకు గురి అయినా, ఆ మార్పులు ఈ భాషలలో కూడా దరిదాపు ఒకే రీతిలో జరగడం ఇందుకు ప్రధాన కారణాలు.

సాహిత్యాలు : స్కాండినేవియన్ సాహిత్యం మధ్య యుగాలలో ఉద్భవించింది. 200-800 మధ్య లభించిన రూనిక్ శాసనాలు ఈ భాషల తాలూకు ప్రాథమిక రచనలుగా పేర్కొనవచ్చును. నార్వేజియన్, ఐస్లాండ్స్ భాషలలో మొదట వీర గాథలు, పురాణాలు, మహాపురుషుల ప్రశస్తులు, దైవ ప్రార్థనలు మొదలైన పద్య రచనలు వెలశాయి. 12 వ, 13 వ శతాబ్దాలలో వచ్చిన ప్రముఖ గ్రంథాలలో డెన్మార్క్ రచయిత శాన్సో గ్రామేటికస్ వ్రాసిన *గెస్టాడానోరమ్* (1185-1222 మధ్య; 'డెన్మార్క్ ప్రజలకృత్యాలు') స్కాండినేవియన్ సాహిత్యాలకు ఒక నిధానం వంటిది. ఈ రచన డెన్మార్క్కు మరింత ప్రాతినిధ్యం వహిస్తోంది. యూఫేమియా *విసోర్నా* (యూఫేమియా గీతాలు) 1303-1312 మధ్య స్వీడిష్ భాషలో వెలువడిన ఒక వీరగాథా కావ్యం. 1397 లో నార్వే, డెన్మార్క్లు రాజకీయంగా ఏకమయ్యాయి. తరువాత కొద్ది శతాబ్దాల పాటు డేనిష్ భాషే రెండు దేశాలకూ సాహిత్య భాషగా కొనసాగింది.

స్కాండినేవియన్ సాహిత్య లన్నిటిమీద లూథరన్ సంస్కరణోద్యమ ప్రభావం ప్రబలంగా కనిపిస్తోంది. 16 వ శతాబ్ది మధ్యకాలంలో స్వీడిష్, డేనిష్, ఐస్లాండ్స్ భాషలలోకి *బైబిల్* అనువదించబడింది. అంతే కాక సంస్కరణోద్యమాన్ని దూషిస్తూ, భూషిస్తూ చక్కని రచనలు అనేకం వెలువడ్డాయి. తొలి లూథరన్ ప్రార్థన గీతాలు, ప్రబోధ గీతాలు కూడా వెలశాయి. 17 వ శతాబ్ది నాటి డేనిష్ జాతీయుడైన తామస్ కింగ్ వ్రాసిన భావ గీతాలూ, సంకీర్తనలూ, స్వీడిష్ జాతీయుడు జార్జ్ స్ట్రీర్ హీల్మ్ వ్రాసిన కావ్యాలూ, ముఖ్యంగా *హెర్క్యుటీస్* (1658) అనే దృవీకావ్యం యూరప్ ఖండంలో ఇతరదేశాలలో వెలసిన 'నవ్య సంప్రదాయ వాదాన్ని' (Neo-classicism) కొంత ఆలస్యంగా అయినా స్కాండినేవియాలో ప్రవేశ పెట్టాయి.

నార్వే జాతీయుడు లుడ్వింగ్ హోల్ బెర్గ్ సుఖాంత నాటకాలతో డెన్మార్క్లోను, ఓలోఫ్ పాన్ డాలిన్ నడిపిన పత్రిక *దెన్ శ్వాన్ స్కా ఆర్గస్* (1732-34)తో స్వీడన్లోను పునర్వికాసయుగం చివరుతొడిగింది. డాలిన్ నడిపిన పత్రిక *ఫ్రెంచ్*, ఇంగ్లీష్ భావాలను, సాహిత్య

రూపాలను స్వీడన్లో వ్యాపింపచేయడంలో ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించింది.

18 వ శతాబ్దం చివరనూ, 19 వ శతాబ్ది ఆరంభంలోనూ స్కాండినేవియాలో ప్రారంభమైన కాల్పనికోద్యమం కొంత వరకు 18 వ శతాబ్దినాటి బ్రిటిష్ రచనలనుంచి - ముఖ్యంగా ఓసీయన్ పేర జేమ్స్ మేక్ పెర్సన్ వ్రాసిన పద్యాలనుంచి, తామస్ గ్రే, ఎడ్వర్డ్ యంగ్ల పద్యాలనుంచి, ఎక్కువగా జర్మన్ రచయితలైన గేతే, ష్చిల్లర్, హెల్టెర్ బెర్గ్ జానపద సంప్రదాయం 'జేనా' తాత్త్విక సంప్రదాయం మొదలైన వాటి నుంచి ఉత్తేజం పొందింది. 1807 లో కోపెన్ హేగెన్ మీద జరిగిన దాడి, ఫిన్లాండ్ను రష్యన్లు ఆక్రమించుకోడం మొదలైన అవమానకరమైన రాజకీయ సంఘటనల వలన డెన్మార్క్, స్వీడన్లు తమ అస్పష్టమైన ప్రాచీన వైభవాన్ని స్మరిస్తూ జాతీయ భావంతో కూడిన కాల్పనికతను అలవరచుకొన్నాయి. డేనిష్ రచయితలు జోహానీస్, ఎవాల్డ్, ఆడమ్, వయ్ హ్లాన్ స్లాగర్లు పురాణ కల్పిత గాథలను ఇతివృత్తాలుగా గ్రహించారు. స్వీడన్లో ఇలాంటి ప్రవృత్తిని ప్రదర్శించిన వారు ఇస్ య్యాస్ టెగ్నెర్, ఎరిక్ గుస్టాఫ్ గైజర్లు. తాత్త్విక, కాల్పనిక రచనలు చేసినవారిలో ప్రధానులు పెర్డేనియల్ ఆటెర్బామ్, ఎరిక్ జోహాన్ స్టాగ్నెనియస్లు. 1809 లో ఫిన్లాండ్ రష్యా దేశానికి దత్తం అయిన తరువాత స్వీడిష్ భాషే చాలా రోజులు అక్కడ సాహిత్య భాషగా కొనసాగింది. ఆ కాలంనాటి ఇద్దరు ప్రముఖ ఫిన్నో-స్వీడిష్ రచయితలు: జోహాన్ లుడ్విగ్ రూన్ బెర్గ్ అనే కవి, విద్వద్ రచయిత జఖారియస్ టోపీలియస్.

19 వ శతాబ్ది తొలి భాగంలో ఐస్లాండ్లో సంభవించిన భాషా, సాహిత్య పునరుజ్జీవనంలో కాల్పనికోద్యమం కీలకమైన పాత్రను నిర్వహించింది. ఆ ఉద్యమ ప్రధాన ప్రతినిధి జార్నిరెన్ సెన్. ఇతడు ఆ శతాబ్దంలో తరువాత వచ్చిన భావ కవిత్వానికి వరవడి అనతగిన దేశభక్తి కవిత్వం సృష్టించాడు.

1814 లో డెన్మార్క్ నార్వేను స్వీడన్కు ధారా దత్తం చేసిన తరువాత హెనిక్ వెర్జిలాండ్ మొదలైన ప్రముఖ నార్వేజియన్ రచయితలు తమ సాహిత్యంలో కనిపించే డేనిష్ భాషా లక్షణాలను పూర్తిగా తొలగించి స్వతంత్ర సాహిత్య సంస్కృతుల అభివృద్ధికి పూనుకున్నారు. నార్వేలో జాతీయ కాల్పనిక వాదం ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహిస్తున్నప్పుడు ఇవాన్ ఆసెన్ అనే రచయిత నూతన సాహిత్య భాషను సృష్టించడానికి ఒక ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించాడు. ప్రాచీన నార్స్ భాషతో సన్నిహిత సంబంధాలు

గల గ్రామీణ మాండలికాలను ఆధారంగా చేసికొని ఒక నూతన సాహిత్యభాష రూపొందించబడింది. చాలా మంది నార్వేజియన్ రచయితలు వీరోచితమైన తమ గత చరిత్ర వలన, నూతన ఉద్యమం వలన ఉత్తేజితులయ్యారు.

19 వ శతాబ్దం చివర డేనిష్ విమర్శకుడు జార్జ్ బ్రాండ్ డిస్ కాల్యునిక భావాలకు స్వస్తి చెప్పి, సంఘ స్వచ్ఛతను ప్రతిబింబించే ఆధునిక సాహిత్యోద్యమానికి అంకురార్పణ చేశారు. అతని సమకాలికుడు, కవి, నవలారచయిత జన్స్ హీటర్ జాకుబ్ సన్, నార్వేజియన్ రచయితలు బ్లోర్న్ జెర్న్ బ్లోర్న్ సన్, హెన్రిక్, ఇబ్సెన్, స్వీడిష్ నాటకరచయిత ఆగస్ట్ స్ట్రిండ్ బెర్గ్ లు అతని వాదాన్ని అనుసరించారు. తొలుత వారు చారిత్రక వస్తువులచేత ఆకర్షితులయినా తరువాత బ్రాండ్ డిస్ ప్రేరణతో ఆధునిక రచనలు చేయసాగారు. ఇబ్సెన్ వ్రాసిన ప్రసిద్ధ రూపకాలు సాంప్రదాయిక నీతి విధానాల కపట నాటకాన్ని బట్టబయలుచేశాయి. స్ట్రిండ్ బెర్గ్ రచన కూడా ఇదే ధోరణి నవలంబిస్తూ వాస్తవికత నుంచి సింబాలిజమ్, ఎక్స్ ప్రెషనిజమ్ ల వైపు పురోగమించింది. ఇబ్సెన్, స్ట్రిండ్ బెర్గ్ ల ఇద్దరి రచనలకు తమ దేశంలో ప్రతిఘటన ఎదురై, వారు విదేశాలలో రచనలు చేయవలసి వచ్చింది. చివరి రోజులలో స్వదేశంలో వారికి గుర్తింపు వచ్చింది. 1890 లో సంఘ స్వచ్ఛతా సిద్ధాంతానికి ప్రతిఘటన ఎదురయింది. డేనిష్ రచయిత జోహానిస్ జోర్గెన్ సన్ కవిత్వంలో నూతన కాల్యునిక వాదాన్ని లేవదీసి మత విశ్వాసాలను ఆదరించడం తిరిగి ప్రారంభమైంది. నార్వేజియన్ రచయిత క్లుట్ హంసన్ వ్యక్తి స్వయానుభూతుల ప్రాధాన్యాన్ని పరిహసించాడు. ఆయన సమకాలికులైన స్వీడిష్ రచయితలు వెర్నర్ ఫామ్, హైడెన్ స్ట్రమ్, శాల్మలాగెర్లోఫ్ లు పురాణ గాథలను, కల్పిత కథలను తిరిగి ఆదరించారు.

20 వ శతాబ్ద ప్రథమార్థంలో డెన్మార్క్ జాతీయులైన హెన్రిక్ పోన్టోప్పిడన్, ఇసాక్ డినేసన్, స్వీడెన్ జాతీయుడు హ్లార్ బెర్గ్ మన్, నార్వేదేశీయుడు సిగ్గిడ్ ఉండ్రెట్ మొదలైనవారు ప్రసిద్ధకవులు. ఈ యుగంలో శ్రామిక వర్గంలోనుంచి శక్తిమంతులైన రచయితలు అనేకులు వచ్చారు. డేనిష్ జాతీయులు మార్టిన్ ఆండర్సన్ నెక్స్, స్వీడెన్ జాతీయులు ఐవిండ్ జాన్సన్, హోరీ మార్టిన్ సన్ (1974 సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి సంయుక్తగ్రహీతలు), విల్ హెల్మ్ మెంబెర్గ్, నార్వే జాతీయులు అక్సెక్ సేండేమోస్, క్రిస్టోఫర్ ఉప్ డా, అస్కార్ బ్రాటిన్ మొదలైన వారందరూ తమ జీవితాల ప్రారంభ దశలో ఎన్నో

ఢక్కామొక్కిలు తిన్నవారే! ఫిన్లో-స్వీడిష్ రచయితలు ఎడిత్ సోడర్ గ్రాన్, గున్నార్ బ్లోరింగ్, స్వీడెన్ రచయితలు గున్నార్ ఎకెలాఫ్, బిర్జెర్ సోబర్గ్, పార్లాగెర్క్విస్ట్ (నవలలు, నాటకాలు వ్రాశాడు), డెన్మార్క్ దేశీయుడు ఎమిల్ బొన్నెలిక్, గుస్టాఫ్ మంట్ - పీటర్ సన్, నార్వే రచయిత కోల్ప్ జాకాబ్ సెన్ లు పద్య రచనలో ఆధునికతను ప్రవేశపెట్టిన ప్రముఖ కవులు.

ప్రథమ, ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామాలు నాటక కర్తల దృష్టిని నైతిక వర్తన, అస్తిత్వ సమస్యలు మొదలైనవాటి మీద కేంద్రీకరింపజేశాయి. ఇలాంటి రచనలలో డెన్మార్క్ కు చెందిన కాజ్ ముంక్ జెల్డ్ ఎబెల్, నార్వే కు చెందిన నార్డల్ గ్రీగ్ లు సృష్టించిన నాటకాలు ప్రముఖమైనవి. స్వీడెన్ కు చెందిన స్టిగ్ డాగెర్ మన్, ఫేరోయీస్ రచయిత హెవోయిన్ బ్రూ, 1955 నోబెల్ సాహిత్యబహుమతి గ్రహీత అయిన ఐస్లాండ్ రచయిత హల్ డోర్లాక్స్ నేస్ లు తమ నవలలలో కూడా ఈ సమస్యలను చర్చించారు.

సుమారు 1960 నుంచి 1978 దాకా వచ్చిన స్కాండినేవియన్ సాహిత్యం ప్రధానంగా సాంఘిక, రాజకీయ నిరసనను వ్యక్తీకరించడానికే అంకితమైంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పట్ల అసంతృప్తి, తృతీయ ప్రపంచ దేశాలలో కాన వస్తున్న దుర్భర దారిద్ర్యం పట్ల ఆందోళన, వియట్నాం యుద్ధంపట్ల వైముఖ్యం రచయితలలో డాక్యుమెంటరీల ద్వారాను, రాజకీయనిబద్ధతతో కూడిన రచనల ద్వారాను ప్రజలలో జాగృతి కలిగించడం అవసరమనే విశ్వాసాన్ని బలపరిచాయి. అయితే 1880 తరువాత భావనాత్మక సాహిత్యం తిరిగి తల ఎత్త సాగింది. ఈ నాటి స్కాండినేవియన్ సాహిత్యంలో ప్రముఖులైన శ్వన్ లిండ్ క్విస్ట్, క్లాస్ రిష్ బెర్గ్, టోవ్ జాన్ సన్, స్టెన్ బ్జార్న్ బి, జాకోబ్ సెన్ లు వర్తమాన సమాజం పట్ల మరింత తాత్త్విక దృష్టిని ప్రదర్శిస్తున్నారు. పుక్కిటి పురాణ గాథలలో తిరిగి ఆసక్తి, శైలిలోను, శిల్పంలోను నూతన ప్రయోగాల పట్ల అనురక్తి ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి. (చూ. స్వీడిష్ సాహిత్యం - పుట 162.)

చిం.వెం.

స్కాటిష్ భాషలు - సాహిత్యం

స్కాటిష్, గేలిక్, లోలాండ్ స్కాటిష్ (లల్లాన్స్), ప్రామాణికమైన ఇంగ్లీష్, స్కాటిష్ ఇంగ్లీష్ సాంకర్యవలన ఏర్పడిన వివిధభాషలు స్కాటిష్ భాషలు. ఈ భాషలలో వెలువడే సాహిత్యాన్ని స్కాటిష్ సాహిత్యం అంటారు.

స్కాటిష్ సాహిత్యంలో అత్యంత ప్రాచీన రచనలు 14 వ శతాబ్దం ఉత్తరార్థం నుంచి లభిస్తున్నాయి. జాన్ బార్బర్ వ్రాసిన *ది బ్రూస్* (1376), ఇతర తొలి స్కాటిష్ పద్య కావ్యాలు రెండు ప్రధాన సంప్రదాయాలను సూచిస్తున్నాయి: 1. చరిత్ర గ్రంథాలను రచించడం, యోగుల సూక్తులను ఎనిమిదేసి అక్షరాలు కలిగి అంత్య ప్రాస పాటించే ద్విపదలలో కూర్చడం. 2. సాహస గాథలను, కల్పిత కథలను అనుప్రాసతోను, అంత్యప్రాసతోను కూడిన పద్యాలలో రచించడం.

ఆ తరువాత వచ్చిన కాలం (1425 - 1550) స్కాటిష్ సాహిత్య చరిత్రలో స్వర్ణయుగం. మేకరిస్ (స్పష్టికర్తలు) గా ప్రసిద్ధులైన ఒక కవుల బృందం ఈ కాలంలో స్కాటిష్ సాహిత్యంలో ఘన విజయాలు సాధించింది. వారిలో రాబర్ట్ హెన్రీసన్, విలియం డంబార్గ్, గావెన్ డగ్లస్, సర్ డేనిడ్ లిండే మొదలైన వారు ఇంగ్లీష్ కవి చాసర్ వలన ఎక్కువగా ప్రభావితమయ్యారు. కాని వారి ఆస్థాన సాహస గాథలూ, స్వాప్నిక దృష్టి కావ్యాలూ, విలక్షణమైన ఆలంకారిక ప్రయోగాలతో కూడి ఉంటాయి. వారి కావ్యాలలోని గంభీరశైలి అతిశయోక్తులతో కూడినదని, కృతకమైనదని భావింపబడింది. అయినా దేశీయమైన స్కాటిష్ భాషను సాహిత్య భాషగా మలచడంలోను, వ్యంగ్య పరిహాస ధోరణులను, కల్పనలను కవితా మయంగా ప్రకటించడంలోను వారు కృతకృత్యమయ్యారు. ఆ విధంగా వారి రచనలు స్కాటిష్ జాతీయ సాహిత్యానికి ప్రధాన ప్రాతిపదికలు అయ్యాయి.

ఈ యుగంలో స్కాటిష్ వచన రచన కూడా గణనీయమైన ప్రగతిని సాధించింది. ముఖ్యంగా 1450-1630 వరకు ఈ ప్రగతి కనిపించింది. 1480 ప్రాంతంలో ప్రముఖ రచయిత జాన్ ఐర్లాండ్ మొట్ట మొదటి మౌలికమైన మతగ్రంథం వచనంలో రచించాడు. 15 వ శతాబ్దంలో స్వేచ్ఛగా మలచడానికి వీలులేకుండా పరిమిత శక్తి కలిగి ఉన్న స్కాటిష్ భాష జాన్ బెలెండెన్, జాన్ రెస్లీ మున్నగు వారి చారిత్రక రచనలలో సరళంగాను, లాటిన్ పద విరహితంగాను రూపొందింది. ముఖ్యంగా జాన్ నాక్స్ వ్రాసిన *హిస్టరీ ఆఫ్ ది రిఫర్మేషన్ ఆఫ్ స్కాట్లాండ్* (1567) లో ఇట్టి మనోహరమైన భాష కనిపిస్తుంది. *కంప్లెయింట్ ఆఫ్ స్కాట్లాండ్* (1548-49) ఒక నిరుపమానమైన రచన. స్కాటిష్ దేశభక్తిని ప్రకటించడమే గాక ఆ గ్రంథం స్కాటిష్ వచన రచనలో అనేక నూతన ప్రయోగాలను చేసింది.

1603 లో స్కాట్లాండ్, ఇంగ్లాండ్ దేశాలు ఏక

ప్రభుత్వం క్రిందికి రావడంతో స్కాటిష్ రచనలమీద ఇంగ్లీష్ ప్రభావం ఎక్కువ అయింది. స్కాట్లాండ్ ప్రభుత్వ ఆస్థానం ఇంగ్లాండ్ కు తరలించ బడడంతో స్కాటిష్ రచయితలకు ప్రభుత్వ ఆదరణ దూరమైంది. విశ్రాంతి ఎక్కువ గల ధనిక వర్గం లోపించడంవల్ల రచయితలకు లౌకిక సాహిత్యాన్ని పోషించాలంటే ప్రభుత్వ ఆదరణ తప్పనిసరి అయింది. అయితే స్కాటిష్ కవిత్వం మాత్రం సజీవంగానే కొనసాగింది. రాబర్ట్ సెంపిల్ వ్రాసిన *లైఫ్ అండ్ డెత్ ఆఫ్ హాబి సీమ్సన్* అనే కావ్యం ఇందుకు నిదర్శనం. అలాంటి కావ్యాలు గ్రామీణ ప్రశాంత జీవనాన్ని చిత్రిస్తూ లలితమైన హాస్యంతో ప్రజల మనస్సులను చూరగొన్నాయి.

18 వ శతాబ్ది తొలి భాగంలో ఇంగ్లాండ్, స్కాట్లాండ్ల విలీనానికి విరుద్ధంగా సాంస్కృతిక ప్రతిఘటన వ్యక్తం అయింది. ఈ ప్రతిఘటన అనేక కావ్య సంకలనాలలో అభివ్యక్తమైంది. అయితే జేమ్స్ వాట్సన్ వ్రాసిన *ఛాయిస్ కల్లెక్టన్ ఆఫ్ కామిక్ అండ్ సీరియస్ స్కాట్స్ పోయెమ్స్* (1706), ఎలాన్ రామ్సే వ్రాసిన *ఎవర్ గ్రీన్* (1724) వంటి కావ్యాలు స్కాటిష్ సాహిత్య భాషలో అంతవరకు సాధించిన అభివృద్ధిని ప్రకటిస్తూనే స్కాట్లాండ్ రాజకీయ వ్యక్తిత్వం మీద, స్కాటిష్ భాషమీద ఇంగ్లీష్ ప్రభావానికి ఉదాహరణలు అయ్యాయి. ఈ ప్రక్రియకు తుది ఫలితంగా ప్రముఖ స్కాటిష్ కవులు రాబర్ట్ బర్న్స్, రాబర్ట్ ఫెర్గ్యూసన్ వంటివారు తమ కావ్యాలను ప్రధానంగా ఇంగ్లీష్ లోనే వ్రాస్తూ ఉండడం, తద్వారా క్రమంగా క్షీణిస్తున్న స్కాటిష్ సాహిత్య సంప్రదాయానికి కాకుండా ఇంగ్లీష్ సాహిత్యానికే పోషణ చేకూరుస్తూ ఉండడం జరిగింది.

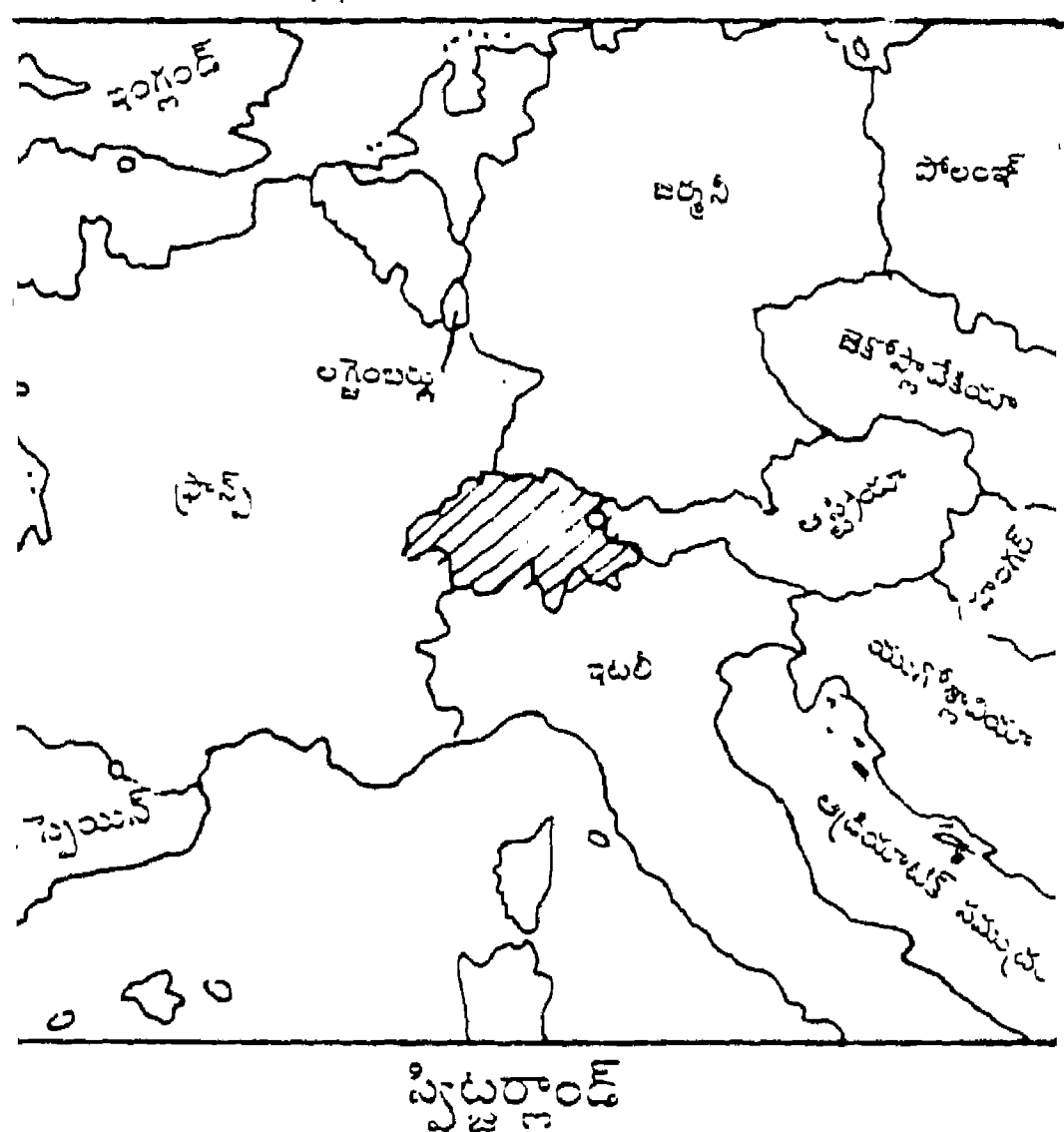
చిం.వెం.(బొ.శ్రీ.)

స్విస్ సాహిత్యం

సాహిత్యం : నిజానికి స్విట్జర్లాండ్ దేశంలో మాట్లాడబడే రోమాన్ అనబడే రేటో రొమానిక్ భాషలో వెలువడిన సాహిత్యాన్నే 'స్విస్' సాహిత్యం అనవలసి ఉంటుంది. కాని స్విస్ జాతీయులు ఆ దేశంలో వ్యవహారంలో ఉన్న జర్మన్, ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ భాషలలో దేనిలో వ్రాసిన సాహిత్యమైనా స్విస్ సాహిత్యం అనే వ్యవహారించ బడుతుంది. మరొక సంగతి కూడా ఇక్కడ గుర్తుంచుకోవాలి. స్విస్ సాహిత్యంలో వెలసిన తొలి రచనలు లాటిన్ భాషలో వెలసినవి.

అయితే ఈ వ్యాసంలో ప్రధానంగా రోమాన్ భాషలోను, ఇతర 'స్విస్' మాండలికాలలోను వచ్చిన సాహిత్యాలను

గురించి మాత్రమే వివరించబడుతూంది. స్వీట్జర్లాండ్లోని లాటిన్, జర్మన్, ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ సాహిత్యాలను గూర్చి తెలుసుకోవాలంటే ఆ యా సాహిత్యాల మీద వ్యాసాలు చూడాలి.

రోమాన్ సాహిత్యం ఆదిలో మత సంబంధమైన రూపంలో మధ్య యుగాలలో ఆరంభం అయింది. సంస్కరణోద్యమం దానికి ప్రాణం పోసింది. 1560 లో న్యూట్యెస్టమెంట్ కి రోమాన్ భాషలో చక్కని అనువాదం ప్రకటితమైంది. 1679 లో జె.ఏ. వుల్ఫియస్, జె. డోర్టా బైబిల్ ను పూర్తిగా అనువదించారు. ఇవి గాక మతాలకూ, రాజకీయాలకూ సంబంధించిన వివిధ గీతాలు ప్రజాదరణ పొందాయి. రోమాన్ సాహిత్యం ప్రాంతీయ స్వభావం గలది. అయినా సంకలనకర్త కాస్పార్ డెకర్ టిన్స్, కవులైన పీడర్ లాన్సెల్ (Lonsel), జాన్ గైడన్, ఆర్టర్, కాప్లిష్లు, గద్యరచయిత జియాచెన్ మైకేల్ లే ఈ 20 వ శతాబ్దిలో విస్తృత విఖ్యాతి ఆర్జించుకున్నారు.

వివిధ స్వీస్ మాండలికాలలో కూడా సాహిత్యం వెలసినా దానికి అంత ప్రఖ్యాతి రాలేదు. టిసిన్లో మాండలిక సాహిత్యం ఎంతో శ్రద్ధగా రచింపబడినా దానికి ఎక్కువ పరిగణన రాలేదు. ఫ్రెంచ్ మాట్లాడే భాగంలోని ప్రాంతీయ మాండలికాలు క్రమంగా క్షీణిస్తున్నాయి. అక్కడి మాండలిక సాహిత్యంలో ప్రధానమైనవి గత కాలానికి చెందిన 1602 నాటి 'ఎస్కరేడ్' విజయాన్ని వర్ణిస్తూ వ్రాసిన జెనీవన్ బాలెడ్ లు మొదలైనవి.

జర్మన్ మాట్లాడే భాగంలో మాండలిక భాషా సాహిత్యం బాగా వృద్ధి పొందుతూంది. దీనికి ప్రధాన కారణం అక్కడి ప్రజలు తమ విద్య, అంతస్తు మొదలైన పట్టింపులు లేకుండా నిత్యావసరాలకు తమ మాండలికాన్నే వాడుతూ ఉండడం. ఇక్కడి ప్రసిద్ధ కవులలో కొందరు హై జర్మన్ భాషలోనూ, తమ మాండలికంలోనూ కూడా రచనలు చేస్తారు. అడాల్ఫ్ ఫ్రే తన మాండలికం అయిన ఆర్గోలో ఒక కవితా సంపుటం ప్రచురించాడు (1891). 'ష్వీజ్' అనే మాండలికంలో మీన్రాడ్ లీనెర్డ్ అనేక కావ్యాలు వ్రాశాడు. 'బెర్నిస్' మాండలికంలో 20 వ శతాబ్ది రచయితలైన రూడోల్ఫ్ వాంట్టావెర్, సైమన్ గ్యుల్లర్లు శక్తిమంతమైన నవలలు వ్రాశారు. జోసెఫ్ రైన్హోల్డ్ 'సోలోతుర్న్' మాండలికంలో రచనలు చేశాడు.

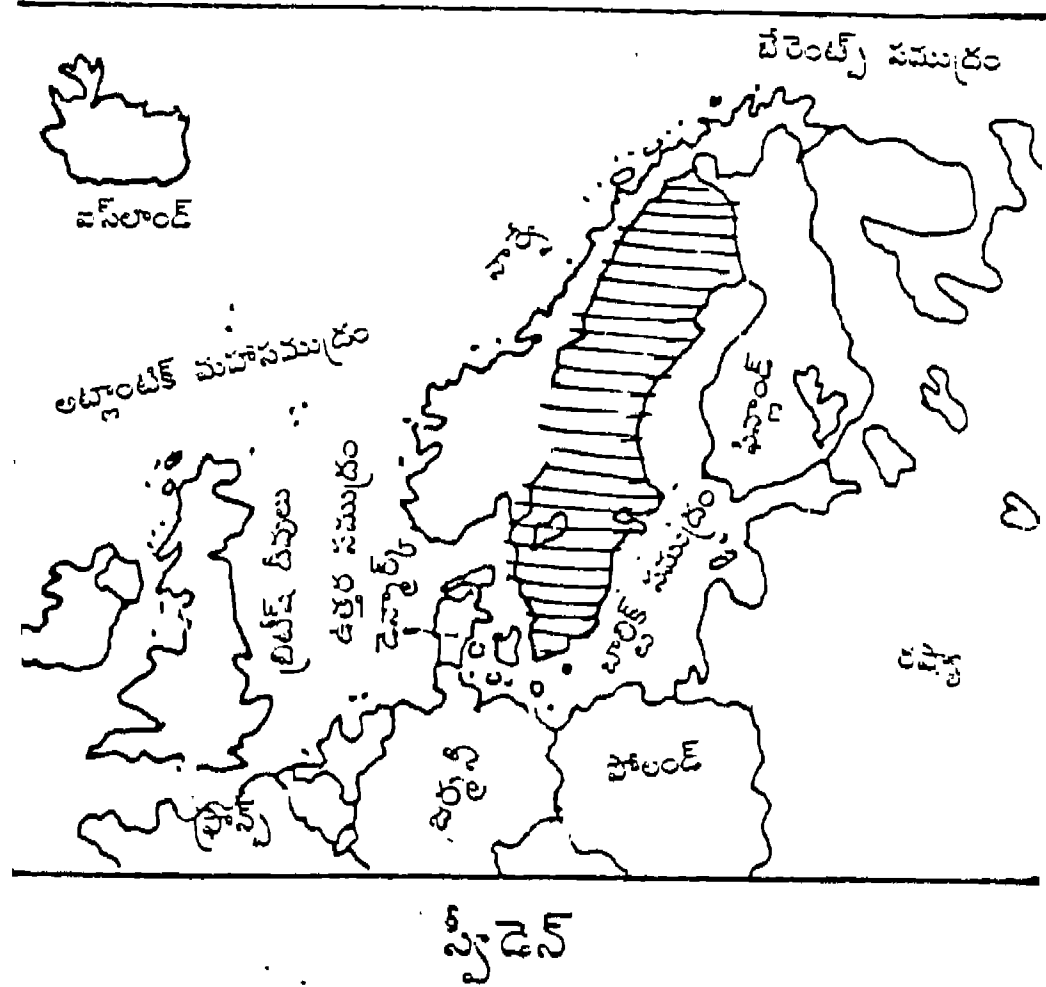
ఇక - సాధారణంగా ఫ్రెంచ్ లోన్, జర్మన్ లోన్ వ్రాసే స్వీస్ రచయితలు అనేకులు జగద్విఖ్యాతి పొందినవారన్నారు. జోహాన్ వైస్ వ్రాసిన ఫామిలీరాబిన్సన్, జోహనాస్ట్రీ వ్రాసిన మైడీ అంతర్జాతీయ విఖ్యాతి పొందాయి. 19 వ శతాబ్ది నవలా రచయితలలో జెరిమియాస్ గాట్ హెల్ఫ్, గాట్ ఫ్రీడ్ టెల్లర్ లు ప్రముఖ నవలా రచయితలు. కాన్ రాడ్ మేయర్ ఇతర దేశాల చరిత్రలను ఇతివృత్తంగా తీసుకుని పురాణ కావ్యాలు రచించాడు. జాకబ్ బర్క్ హార్ట్ ఇటాలియన్ పునరుజ్జీవ నోద్యమానికి చెప్పిన స్వతంత్రమైన వివరణ నేటికీ ప్రశంస లందుకుంటూంది. 20 వ శతాబ్ది స్వీస్ రచయితలలో ఫ్రెడ్రిక్ డ్యురెన్ మట్, మాక్స్ ఫ్రీశ్చలు జర్మన్ భాషలో గొప్ప నాటకాలు వ్రాశారు.

သော.စုံ.

స్వీడిష్ భాష-సాహిత్యం

భాష : యూరప్ ఖండంలోని 4 వ పెద్ద దేశం అయిన స్వీడన్ లో మాట్లాడే భాష ఇది. స్కాండినేవియా ద్వీపకల్పంలో ఉన్న 'స్వీడన్' వైశాల్యం 4,49,964 చ.కి.మీ.లు. రాజధాని నగరం స్టాక్ హోం. 1984 లెక్కల ప్రకారం జనాభా 83,32,000.

స్వీడిష్ భాష స్వీడన్ లో జాతీయ భాష కావడమే కాకుండా ఫిన్ లాండ్ లో కూడా ఫిన్నిష్ తో పాటు రెండవ అధికార భాషగా ఉంది. ఉత్తర జర్మనీక్ భాషా కుటుంబంలోని తూర్పు స్కాండినేవియన్ భాషా వర్గానికి చెందింది స్వీడిష్ భాష. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామ కాలం వరకూ స్వీడిష్ భాషను ఎస్టోనియా, లట్వియా లలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో కూడా మాట్లాడుతూ ఉండేవారు.

స్వీడన్

స్కాండినేవియన్ భాషా వర్గంతో కలసి ఉన్న 600-1050 కాలంలోనూ, తరువాత 1225 వరకూ స్వీడిష్ భాషా చరిత్ర అసంఖ్యాకాలైన రూనిక్ శాసనాల వలననే ప్రధానంగా మనకు తెలియ వస్తూంది. 14 వ, 15 వ శతాబ్దాలలో ఈ భాషలో - ముఖ్యంగా ఉచ్చారణలో-మౌలికమైన మార్పులు వచ్చాయి. 1526 నుంచే ఆధునిక స్వీడిష్ భాషా చరిత్ర ఆరంభం అవుతుంది. ఆ ఏడాది న్యూ బ్లెస్సెమెంట్ కి స్వీడిష్ భాషానువాదం ఒకటి మొదటి సారి ముద్రించబడింది. 17 వ శతాబ్దంలో హోహోం, లేక్ మాలార్ పరిసరాలలో మాట్లాడే 'స్వియా' మాండలికాలు ఆధారంగా ప్రామాణిక స్వీడిష్ భాష రూపొంద సాగింది. గోటా మాండలికాల నుంచి కూడా కొన్ని లక్షణాలను ఈ ప్రామాణిక భాష గ్రహించింది. 1786 లో స్థాపించబడిన స్వీడిష్ అకాడమీ 1836 లో ఒక స్వీడిష్ వ్యాకరణాన్ని ప్రచురించింది. తరువాత ఒక నిఘంటువును సంకలనం చేయడానికి కూడా పూనుకుంది.

ఇతర స్కాండినేవియన్ భాషలలో లాగే స్వీడిష్ భాషలో కూడా విర్రేశక సర్వనామం (definite article- 'the') నామవాచకాలకు ముందు కాకుండా తరువాత వాడబడుతుంది. ప్రామాణిక స్వీడిష్ భాషలో విభక్తుల ననుసరించి నామవాచకాలలో ఎలాంటి మార్పు కనిపించదు. ఒక్క షష్ఠీ విభక్తిలో మాత్రం నామవాచకానికి ఇంగ్లీష్ లో లాగా 's' చేరుతుంది. ఈ భాషలో నపుంసక లింగం, సాధారణ లింగం అని రెండే లింగాలు ఉంటాయి. అయితే చాలా మాండలికాలలో ఇప్పటికీ స్త్రీ, పుం, నపుంసక లింగాల మధ్య భేదాలు కనిపిస్తున్నాయి. స్వీడిష్

భాష ఉచ్చారణలో స్వర భేదాలు పాటిస్తారు. ఇంగ్లీష్ వారు అందుకే ఈ భాషను గాన సహితమైన లయ్యాత్మక భాషగా అభివర్ణిస్తూ ఉంటారు. స్వీడిష్ పదజాలంలో ఇతర భాషలనుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్న పదాలు చాలా ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా దిగువ జర్మన్, ఎగువ జర్మన్ భాషలనుంచి, ఇటీవల కాలంలో ఫ్రెంచ్, ఇంగ్లీష్ భాషల నుంచి ఎన్నో పదాలను స్వీడిష్ భాష స్వీకరించింది.

సాహిత్యం : 13 వ శతాబ్దం నుంచే స్వతంత్ర స్వీడిష్ సాహిత్యం కనిపిస్తోంది. అంతకు ముందు స్కాండినేవియా అంతటా మాట్లాడబడే నార్స్ భాషకు చెందిన ఒక మాండలికంగానే ప్రాచీన స్వీడిష్ భాష పరిగణింపబడేది. 11 వ శతాబ్దం నుంచి ఈ దేశంలో కేథలిక్ క్రిస్టియన్ మతం క్రమంగా వృద్ధి పొందుతూ రావడంతో మధ్యయుగంలో స్వీడిష్ సాహిత్యాభివృద్ధి కుంటుపడింది. అంటే 12 రోజులలో 'లాటిన్' సాహిత్య భాషగా అధికారం చలాయించే దన్నమాట.

16 వ శతాబ్దంలో స్వీడన్ ప్రొటెస్టెంట్ సంస్కరణోద్యమాన్ని పూర్తిగా అనుసరించడంతో స్వతంత్ర స్వీడిష్ సాహిత్యం అభివృద్ధి చెందసాగింది. తరువాతి శతాబ్దాలలో ఆ యా కాలాల యూరపియన్ సాహిత్యాలలో వచ్చిన ఫాషన్ లన్నీ స్వీడిష్ సాహిత్యంలోను వెలశాయి. అయితే మధ్య మధ్య స్వీడిష్ స్వతంత్ర సృజనాత్మక ప్రతిభ అభివృద్ధి కాకపోలేదు. స్వీడన్ చాలా కాలం కవిత్వానికి, పురాణేతర సాహిత్యానికి ప్రసిద్ధి పొందింది. 19 వ శతాబ్ది చివర నుంచి మాత్రమే ఈ దేశంలో ప్రముఖ నవలా రచయితలు, నాటక కర్తలు వెలశారు.

18 వ శతాబ్దంలో స్వీడిష్ సాహిత్యం మీద ఫ్రెంచ్ ప్రభావం, 3 వ గుస్టావ్ సంస్థానపు ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపించాయి. ఓలాఫ్ వాన్ వలిన్ రచనలలో 18 వ శతాబ్దం నాటి హేతువాద ధోరణులు ప్రతిఫలిస్తాయి. తామస్ తోరిల్ట్ తన రచనలలో జే.జే.రూనో యొక్క ఆదర్శ వాదాన్ని ఆవేశంతో సమర్థించాడు. గుస్టావ్ ఆస్టానంలోని ప్రముఖ సాహితీవేత్త కార్ల్ మైకేల్ బెల్ మన్. ఆయన కవి, గొప్ప నేర్పు గల వాగ్గేయకారుడు. ప్రముఖ ప్రాకృతిక వాది అయిన లినేయస్ గద్యరచయితలలో సిద్ధహస్తుడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. 18 వ శతాబ్దం నాటి మరొక మహా రచయిత ఇమాన్యువల్ స్వీడెన్ బోర్గ్. ఈయన రచనలలో భౌతిక, ప్రాకృతిక శాస్త్రాల ప్రభావమే కాకుండా మతం, తత్వశాస్త్రం కూడా కనిపిస్తాయి.

19 వ శతాబ్ది పూర్వార్థంలో స్వీడిష్ సాహిత్యంలో కాలానికోద్యమ ధోరణులు కనిపించాయి. ఆ యుగం ప్రధాన లక్షణాలలో ఒకటి గత వైభవం పట్ల, సంప్రదాయాల పట్ల ఎక్కువ ఆసక్తి వ్యక్తం కావడం. ఇసయ్యాస్ టెగ్నర్ ప్రాచీన సంప్రదాయాన్నే కాక ప్లేటో ఆదర్శ వాదాన్ని కూడా సమర్థించాడు. ఆ శతాబ్ది చివరి భాగంలో విక్టర్ రిడ్బర్గ్ అనే రచయిత టెగ్నర్ సమర్థించిన ఆదర్శవాదానికి మరికొన్ని మెరుగులు దిద్ది పిరిశ్రామిక సంస్కృతి వలన ఉత్పన్నమైన సమస్యలను ఎదుర్కోడానికి ప్రయత్నించాడు.

19 వ శతాబ్దం చివరి భాగంలో నాటక కర్త, నవలా రచయిత, కవి, చిత్రకారుడు అయిన ఆగస్ట్ స్ట్రిండ్ బెర్గ్ స్వీడిష్ సాహిత్యంలో విప్లవాత్మకమైన పరిణామాలు తెచ్చాడు. స్వీడిష్ రచయితలలో సర్వ శ్రేష్ఠుడుగా ఆయన ఇప్పుడు పరిగణింప బడుతున్నాడు. స్వీడిష్ కథలకు కాలానిక వ్యాఖ్యల రూపంలో సెల్మా లాగర్లోఫ్ రచించిన గ్రంథం స్ట్రిండ్ బెర్గ్ ప్రాకృతిక వాదానికి ఒక రకమైన ప్రతిఘటనగా గ్రహించబడుతుంది. 1909 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి గ్రహించిన తొలి స్వీడిష్ రచయిత్రి ఆమె. గుస్టాఫ్ ప్రోడింగ్ మరొక గొప్ప భావ కవి. అతడు తరచు తాను జన్మించిన 'వార్మలండ్'ను గురించి వ్రాసేవాడు. వెర్నర్ ఫాన్ హైడెన్ స్టామ్, ఎరిక్ ఆక్సెల్ కార్ల్ ఫెల్ట్ లు కూడా నవీన కాలానిక ఉద్యమానికి చేందినవారు. వీరిరువురు కూడా సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకున్నవారు.

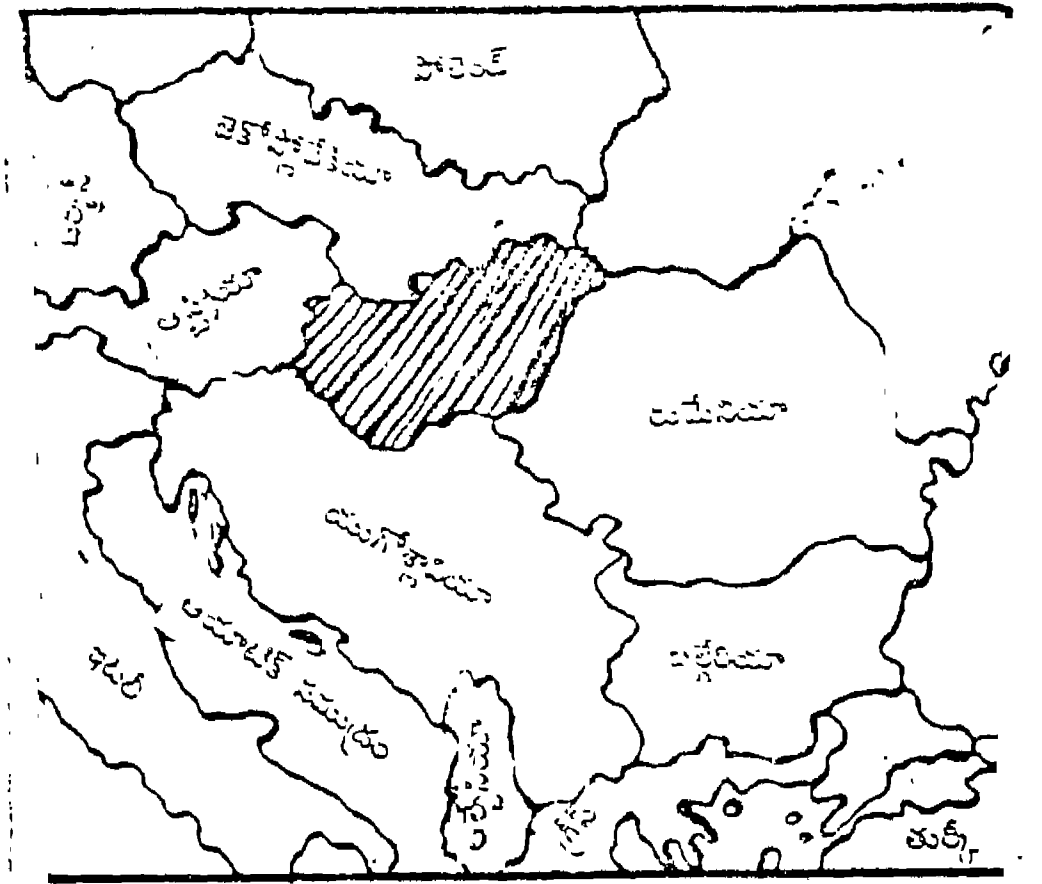
వెనకటి తరాలలో వలెనే 20 వ శతాబ్దంలో కూడా భావ కవితా రంగంలోనే ఉత్కృష్టమైన స్వీడిష్ సాహిత్యం వెలసింది. గున్నార్ ఎకెలోఫ్, ఎరిక్ లిండెర్ గ్రెన్ లు ఆ నాటి కవులలో చెప్పుకోదగినవారు. 1930-40 మధ్య కాలంలో 'యువకవి పంచకం' అనే కవి బృందం చక్కని శబ్దార్థాలంకారాలతోను, ప్రకృతి వర్ణనలతోను కూడిన కవిత్వం చెప్పారు. 20 వ శతాబ్దంలో స్వీడెన్ దేశానికి బయట కూడా విఖ్యాతిని ఆర్జించిన రచయితలలో ముఖ్యులు: 1951 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి నందుకున్న పార్లాగర్క్విస్ట్, విల్ హెల్మ్ మోబెర్గ్, 1964 లో 'మార్కింగ్స్' ప్రచురించబడిన తరువాత డాగ్ హోమర్స్ జోల్డ్. స్వీడెన్ లో విశేషప్రజాదరణ పొందుతున్న స్వీడెన్ దేశానికి బయట పేరు ప్రఖ్యాతులు లేని ఈ నాటి ప్రముఖ స్వీడిష్ రచయితలు: ఐవిండ్ జాన్సన్, ఇవార్లో జోహాన్సన్, జాన్ ఫిడెగార్డ్, పెర్ ఒలోఫ్ సుండేమన్, హారి మార్టిన్సన్ లు. ఈ

మార్టిన్సన్ నవలా రచయిత, యువకవి పంచకంలో ఒకడు. (చూ. స్కాండినేవియన్ భాషలు-పుట 158)

బొ.శ్రీ.

హంగేరియన్ భాష-సాహిత్యం

భాష : యూరలిక్ భాషా కుటుంబం లోని ఫిన్లో-యూగ్రిక్ శాఖకు చెందిన ఈ భాష హంగరీలోనే కాక జెకొస్లావేకియా, రుమేనియా, యుగోస్లావియాలో కూడా

హంగరీ

మాట్లాడబడుతుంది. ఈ భాషలో ధ్వన్యనుకరణ పదాలు కాక, తక్కిన పదాలలో సంయుక్తాక్షరాలు పదారంభంలో కనిపించవు. అచ్చులు కొన్ని ఉపసర్గల లాగా వ్యవహరించడం, విభక్తి ప్రత్యయాలు పదానికి చివర చేరడం, ఈ భాషలో కనిపిస్తాయి. ఇరానియన్, తుర్కీ, కాకాసియన్, స్లావిక్, లాటిన్, జర్మన్ భాషలనుంచి ఈ భాష పదాలను స్వీకరించింది. కాని, దీనిలోని ఉచ్చారణ విధానం, వ్యాకరణం యూరలిక్ పద్ధతినే అనుసరిస్తుంది. ఈ భాష తొలుత పాత కాలపు తుర్కీరూసీ లిపిలో వ్రాయబడుతూ ఉండేది. క్రీ.శ. 1000 నుంచి రోమన్ లిపి వాడుకలోకి వచ్చింది.

సాహిత్యం : ఈ భాషలో 15 వ శతాబ్దం వరకూ లిఖిత రూపంలో సాహిత్యం లేదనే చెప్పాలి. అంత వరకూ హంగరీ దేశంలో లాటిన్ భాషలోనే గ్రంథరచన సాగుతూ వచ్చింది. అందులోనూ మతగ్రంథాలే ఎక్కువగా ఉండేవి. దేశభాషలో ఏ కొద్దిగానో రచన లున్నా, పండిత లోకంలో వాటికి వ్యాప్తి ఉండేది కాదు.

యూరపియన్ సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవన యుగంలో మానవతా వాదం యూరప్ అంతటా వ్యాపించినా,

హంగరీ దేశానికి ఆలస్యంగా గాని అది వ్యాపించ లేదు. మానవతా వాదాన్ని ఆలంబనంగా చేసికొని వెలసిన కవితారీతిని జాన్ వైటిజ్ ప్రోత్సహించాడు. ఇతడు మొదట 'నజివారన్' మత పీఠంలో ఆచార్యుడుగా ఉండి, క్రమంగా దేశానికి అంతటికీ ముఖ్యమతాచార్యుడు అయ్యాడు. ఈ కాలంలో హంగరీని పరిపాలిస్తున్న ముత్తయస్ రాజు (1458-1490) కి ఇతడు ఆంతరంగికుడుగా ఉండి, సాహితీపోషణ పట్ల అతనికి ఆసక్తిని కలిగించాడు.

సుప్రసిద్ధులైన తాత్త్వికులకు, పండితులకు, ఐతిహాసికులకు ఆ రాజు తన ఆస్థానంలో ఆశ్రయం ఇచ్చేవాడు. అతడు హంగేరియన్ కవులకే కాక, ఇతర యూరప్ యన్ దేశాల కవులకు కూడా తన ఆస్థానంలో స్థానం ఇచ్చి ప్రోత్సహించాడు. కాని ఈ రాజు కాలంలో హంగేరియన్ భాషలో ఉత్తమ రచనలు వెలువడలేదు. లాటిన్ లో మాత్రం కొన్ని ఉదాత్త రచనలు వెలువడ్డాయి. అయినా ఈ కాలంలో ఒక సత్ఫలితం కలుగక పోలేదు. సమాజంలోని క్రింది వర్గాలలో బాగా విద్యావ్యాప్తి జరిగింది; దేశభాషపట్ల ఆసక్తి, దేశ భాషలోని రచనల పట్ల ఆదరమూ కలిగాయి. ఇలా ప్రజలలో కలిగిన భావ పరివర్తనమే చివరకు 16 వ శతాబ్దంలోని సంస్కరణ యుగానికి దారి తీసింది. సంస్కరణోద్యమంలో ముఖ్య పాత్ర వహించినవారు ప్రొటెస్టెంట్ లు. వారు సామాన్య ప్రజలలో తమ వాదాన్ని వ్యాపింప చేయడానికి దేశభాషను సాధనంగా గ్రహించారు. అనేక ప్రార్థనా గీతాలను లాటిన్ నుంచి హంగేరియన్ భాషలోకి అనువదించారు. హంగేరియన్ భాషాభివృద్ధికి ఎంతగానో తోడ్పడిన ఏకైక గ్రంథం 1590 లో గ్స్పర్కర్ ల్కి అనువదించిన బైబిల్. ఈ కాలంలో జానపద కవిత్వం కూడా వికాసాన్ని పొందింది. ఈ కవితా శాఖలో 'విరాజీనేకక్' (పుష్ప గీతిక) అనబడే సాహిత్య ప్రక్రియ విరివిగా వ్యాప్తి చెందింది. ప్రేమికుడు తన ప్రణయమూర్తిని ఒక పుష్పంగా భావించి సంబోధించడం ఈ గీతాల్లో కనపడడంచేత ఈ కవితా ప్రక్రియకు ఈ పేరు వచ్చింది. ఈ గీతాలు అశ్లీలంగా ఉన్నా యని పండితులు ఎంత నిరసించినా, వాటి వ్యాప్తి మాత్రం తగ్గలేదు. ప్రాచీన చారిత్రక వ్యక్తులైన సాలమన్ మొదలైన వారికి సంబంధించిన ఐతిహాసిక కావ్యాలు కూడా ఈ యుగంలో హంగేరియన్ భాషలో రచింపబడ్డాయి. ఈ కాలపు రచయితలలో పీటర్ సెలిమన్ డి ఇలోస్వా, సెబాస్టియన్ టినోదీ అనే ఇద్దరు ఐతిహాసిక కావ్య రచయితలూ, వేలంబియన్ బలస్సా అనే గేయకవి

ముఖ్యులు. బలస్సా హంగేరియన్ సాహిత్యంలోని ప్రథమ గేయకవి. 19 వ శతాబ్దం అంతం వరకూ ఇతని గేయాలకు ప్రజానీకంలో విశేషమైన ఆదరణ ఉండేది. ఈతని గేయాలను అనుకరిస్తూ ఎన్నో రచనలు వెలువడ్డాయి.

17 వ శతాబ్దంలో దేశంలో ఉన్న రాజకీయ పరిస్థితుల వల్ల సాహిత్యానికి విశేషపోషణ లభించలేదు. కాని ఆ కాలంలో స్వీయ చరిత్రలు అనేకం వెలువడ్డాయి. సుప్రసిద్ధ హంగేరియన్ తత్త్వవేత్త జాన్ శెరీడి అపాజా ఈ శతాబ్దివాడే! దేశ భవిష్యత్తును తీర్చి దిద్దగలవారు ఉపాధ్యాయులే కాని సైనికులు కారని ఇతడు బోధించాడు. ఈ యుగంలోని పద్యకవితకు పట్టుగొమ్మ స్టీఫెన్ గయోన్ గ్యోసి. సరళమైన ఇతని శైలి, కథా సంవిధాన నైపుణ్యం ప్రశంసాపాత్రాలు.

హంగరీలో 18 వ శతాబ్దంలో కాల्పనిక వాద కవిత్వానికి అంకురార్పణ జరిగింది. ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాన్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకొని బెస్సెనీ అనే కవి, అతని మిత్రులూ కొన్ని కావ్యాలను వ్రాశారు. కాని ఇవేవీ ఉత్తమ స్థాయికి చెందినవి కావని అభిజ్ఞుల అభిప్రాయం. బెస్సెనీ వర్గానికి చెందని కొందరు రచయితలు మాత్రం ఈ విషయంలో విజయాన్ని సాధించారు. వారిలో దుజోనిక్స్, గ్వడానాయ్, షజేకా అనేవారు ముఖ్యులు. జర్మన్ కవితా సంప్రదాయాన్ని అనుకరించిన ఫ్రాన్సిస్ కాజింసీ స్వతంత్ర గ్రంథాలను కొన్నింటిని వ్రాయడమే కాక, షేక్స్పియర్, మోలియర్ మొదలైనవారి రచనలను హంగేరియన్ భాషలోకి అనువదించాడు. ఆ యుగం గేయ కవులలో ఫ్రాన్సిస్ కోల్చీ, జాన్ బక్సాన్స్కి పేర్కొనదగినవారు. వీరిలో కోల్చీ హంగేరియన్ జాతీయ గీతం వ్రాశాడు.

19 వ శతాబ్దంలోని ఉత్తమ రచయితలలో జోసెఫ్ కటోనా (1791-1830) ను మొదట పేర్కొనాలి. అతడు రచించిన బేంక్ బేన్ అనేది హంగేరియన్ రంగస్థలానికి చెందిన మొదటి ఉత్తమ రూపకం. షేక్స్పియర్ ను అనుకరిస్తూ ఈ శతాబ్దంలో చాలామంది నాటకాలు వ్రాశారు. ఈ యుగంలోని కాల्పనిక కావ్య రచయితలలో చార్లెస్ కిస్ ఫలూది, మైకేల్ వరోస్మర్తి ముఖ్యులు.

1830 లో హంగేరియన్ సాహిత్య అకాడమీ స్థాపించబడింది. 1840-50 ప్రాంతాలకు కాల्పనిక వాదం వెనుకబట్టి, వాస్తవికతావాదం పొడసూప నారంభించింది. ఈ కాలంలోనే హంగేరియన్ భాషలో ఇద్దరు మహాకవులు

వెలుగు లోకి వచ్చారు. సాండర్ ఫెటోఫీ (1823-49) క్రొత్త మార్గాన్ని అన్వేషిస్తూ, శక్తిమంతమైన, ఉద్రేకపూరితమైన కవిత్వం వ్రాశాడు. ఇతని కవితలలో విప్లవాత్మకమైన తపన తేలిక భాషలో సూటిగా ప్రకటింపబడింది. జానస్ అరానీ (1817-1882) ఫెటోఫీకి మిత్రుడు. అతడూ ప్రజారంజకమైన కవితలను వ్రాశాడు. కాని, తన కవితలో తాదాత్మ్యం చెందకుండా, అతడు వస్తువుకు దూరంగా ఉండేవాడు. ఇమ్రీ మడక్ (1823-64) ఆజ్ఎంబర్ ట్రాజిడియాజా (మానవుని విషాద గాథ) అనే మత తాత్త్విక, రూపకాత్మక కవిత వ్రాశాడు.

19 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలోనే నవల ఒక సాహిత్య ప్రక్రియగా స్థిరపడింది. అయినా వాస్తవికతా వాదం స్థిరపడిన తరువాతనే జోసెఫ్ యోట్వోజ్ (1813-71) రాజకీయ నవలతోనే ఉదాత్తమైన నవలలు రావడం ఆరంభమైంది. జిగ్మండ్ కెమీనీ (1814-75) నైరాశ్యంతో కూడిన మనస్తాత్త్విక విషాదాంత నవలలు వ్రాశాడు. మోర్జొకాయ్ (1825-1904) నవలలలో శిల్పం తక్కువ అయినా, కల్పనిక వాతావరణంతో కూడిన ప్రజారంజకమైన రచనలు అతనివి. కాల్ మన్ మిక్స్జాత్ (1847-1910) వ్యంగ్యంతో కూడిన కథలలోనూ, నవలలలోనూ హంగేరియన్ సమాజంలోని వివిధ వర్గాల పరస్పర సంబంధాలనూ ఆ యా వర్గాలమధ్య గల వైరుధ్యాన్నీ చిత్రించాడు.

20 వ శతాబ్దం ఆరంభంలో హంగేరియన్ సాహిత్యం ఒక్కసారిగా అపూర్వమైన వికాసం పొందింది. ప్రతీకాత్మక కవిత వ్రాసిన ఎన్డ్రే ఆడీ (1877-1919) మహాకవిత్వం ఇది ప్రారంభమైంది. అతడు అద్భుతమైన గేయకవి. అతనిది అనితర సాధ్యమైన శైలి. అతడు విప్లవవాది. తన్నూ, తన చుట్టూ ఉన్న లోకాన్నీ నిశితంగా, నిర్మోహమాటంగా పరిశీలించడంలో కడు నేర్పరి. ఆడీ కవితలోని భాష అందరికీ అందు బాటులో ఉండి ఉంటే అతని ప్రభావం అంతర్జాతీయంగా ఇంకా ఎక్కువగా ఉండేది. న్యూగల్ (పడమర) అనే వామపక్ష సాహిత్య పత్రిక ఆ రోజులలో ఎంతో శక్తిమంతమైంది. ఈ పత్రికతో సంబంధ మున్న రచయిత లందరికీ ఆడీ నాయకుడు.

ఆడీకి కొంచెం తరువాత నలుగురు మంచి కవులు వచ్చారు. మిహాలే బేబిట్స్ (1883-1949) గొప్ప మేధావి, మానవతావాది. డెజ్సోకోస్టాలన్యీ (1885-1936) హంగేరియన్ కవులలో సుప్రసిద్ధుడైన ఇంప్రెషనిస్ట్ కవి. ఆర్పద్టుత్ (1886-1928) విలక్షణమైన వ్యక్తిత్వం ఉన్న ఒక విషాద గేయ కవి. గయూల జూహస్ (1883-1937) హంగేరియన్ సంప్రదాయంతో అనుబంధం ఉన్న ఇంప్రెషనిస్ట్ కవి. 'న్యూగల్' వర్గానికి చెందిన వచన రచయితలలో జిగ్మండ్ మోరి (1879-1942) ప్రముఖుడు. ఇతని వాస్తవిక కథలలోనూ, నవలలలోనూ హృదయానికి హత్తుకొనే పాత్రచిత్రణ, బహుముఖమైన సామాజిక వస్తు స్వీకరణ కనిపిస్తాయి. ఫ్రీగీస్ కరింతి (1887-1938) వ్యంగ్య ధోరణిలో శక్తిమంతమైన కథలు వ్రాశాడు.

రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలకు మధ్య కాలంలో వచ్చిన రచయితలలో అధిక సంఖ్యాకులు సోషలిస్టులు, వారికి సన్నిహితులు. గయాలా ఇల్యస్ (1902-) రాడికల్ కర్షక రచయితగా ప్రారంభించి, హంగేరియన్ కవితకు ఆచార్య పీఠాన్ని అధిష్టించాడు. అత్తిలా జోసెఫ్ (1905-37) శ్రామిక వర్గపు రచయిత. ఈతని కవితలో ఉద్రేకానికి, హేతువాదాత్మక ఆలోచనా ధోరణికి మధ్య సంఘర్షణ కనిపిస్తుంది. మిక్లోస్ రాడ్నోటీ (1909-44) తన జీవితం చివరి కాలంలో నాజీలచేతికి చిక్కి రాజకీయ ఖైదీగా ఉన్నప్పుడు కొన్ని కరుణ రసాత్మక కవితలు వ్రాశాడు. లాస్లో నెమెత్ (1901-76) మనస్తత్వ విశ్లేషణాత్మక నవలలు వ్రాశాడు. ఇతడు తత్వవేత్త కూడా. టిబార్ డెరీ (1894-1977) ఇతరులను బాగా ప్రభావితం చేసిన సోషలిస్ట్ రచయిత. ఇతని సంప్రదాయ విరుద్ధమైన అభిప్రాయాలవల్ల రెండో ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత ఇతడు చిక్కులలో పడ్డాడు. అటు తర్వాత 1956 నాటి విప్లవంలో ఈతని ప్రముఖ పాత్రకు ఇదే కారణం అయింది. ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం వచ్చిన కవులలో జానస్ పిలిన్ స్కీ (1921-81), లాస్జో నాగే (1925-78) పేర్కొందగినవారు.

ఆఫ్రికాఖండ భాషలు - నాహిత్యాలు

ఆఫ్రికన్ భాషలు

ఆఫ్రికా ఖండంలో ప్రాచీన కాలంనుంచీ నివసిస్తున్న జాతులు మాట్లాడే భాషలను పండితులు 1. సెమెటిక్, 2. హెమెటిక్, 3. నీగ్రో, 4. పిగ్మీ-బుష్మన్ అనే నాలుగు కుటుంబాలుగా మొదట వర్గీకరించారు. కాని నీగ్రో కుటుంబానికి చెందిన వని భావింపబడే భాషలను సునిశితంగా పరిశీలించిన మరి కొందరు పండితులు అవి ఒకే కుటుంబానికి చెందనేర వని గుర్తించి సూడానిక్, బంటూ అనే రెండు కుటుంబాలకు చెందినవిగా వాటిని వేరుచేయవచ్చు నని ప్రకటించారు. అందుచేత ఇప్పుడు ఆఫ్రికన్ భాషలను 5 వర్గాలుగా (సెమెటిక్, హెమెటిక్, సూడానిక్, బంటూ, పిగ్మీ-బుష్మన్) విభజించవచ్చు నని పండితు లందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరిస్తున్నారు. వీటిలో సెమెటిక్, హెమెటిక్ భాషలను గురించి వేరొక చోట తెలుపబడింది (చూ.ప్రపంచభాషలు పుట 4)

సూడానిక్ భాషలు : అట్లాంటిక్ సముద్ర తీరం మొదలుకొని అబిసీనియా పశ్చిమ పర్వత సానువుల వరకు గల విశాల ప్రదేశంలో ఈ వర్గపు భాషలు మాట్లాడేవారు నివసిస్తున్నారు. తూర్పు, ఉత్తర ఆఫ్రికా ప్రాంతాలలో చెదురు మదురుగా కొన్ని మండలాలలో ఈ వర్గపు భాషలు మాట్లాడబడుతున్నాయి. ఈ వర్గానికి చెందిన వివిధ భాషల మధ్య పైకి అంతగా సామ్యం గోచరించక పోయినా శాస్త్రీయ దృష్టితో పరిశీలించి నపుడు వీటికి గల సన్నిహిత సంబంధం ద్యోతకం కాకమానదు. ఈ భాషలు విడివిడిన తరువాత వాటిని మాట్లాడేవారు చెదరిపోయి సుదూరప్రాంతాలకు పోయినందున పదాల రూపంలోనే కాలక్రమేణ మార్పులు వచ్చాయి. ఇతర వర్గపు భాషలతో తరచు ఏర్పడిన సంపర్కం కూడా ఇలాంటి మార్పునకు కొంతవరకు కారణం అయింది.

ఈ భాషలు మాట్లాడే ప్రదేశాలను ఆ యా భాగా లలోని భాషల సన్నిహితత్వాన్ని బట్టి ప్రాచ్య, మధ్యమ, పశ్చిమ ప్రాంతాలుగా విభజింపవచ్చును. ప్రాచ్య భాషలలో ప్రముఖమైంది షీలుక్. దీనిలో అనేక ఉపభాషలున్నాయి. దింకా, నువర్, బురున్, నూబా అనేవి వాటిలో పరి గణింపదగినవి. మధ్యమ భాషలు వేరు వేరు పేర్లతో

కాక ఉపవర్గాలుగా విభజింపబడి, 1. నైల్ కాంగో, 2. ఉబాంగీ, 3. షరీవడాయి, 4. షరీ, 5. నైగర్-షాడ్, 6. నైగర్ కామెరూన్ అనే పేర్లతో పిలువబడుతున్నాయి. ఇందులో ప్రతి ఉపవర్గంలోను కొన్ని వేరు వేరు భాషలు కలసి ఉంటాయి. ఈ విభజనను చేసినవాడు డెలాషాసీ అనే భాషాతత్వవేత్త. ఈ భాషలు తూర్పు రేఖాంశం 10 డిగ్రీలనుంచి 30 డిగ్రీల వరకు గల ప్రాంతంలో మాట్లాడబడుతున్నాయి. అయినా ఈ ఉపవర్గాల భాష లను గురించిన సమగ్ర పరిశోధన ఇంకా జరుగలేదనే చెప్పాలి. పశ్చిమ ప్రాంత భాషలను గురించి మాత్రం పూర్తి పరిశోధన జరిగి ఉండడంవల్ల వాటిని ఈక్రింది ఉపవర్గాలుగా విభజించడానికి వీలైంది.

1. క్వా భాషలు : ఇవి నైగర్ నది దిగువ భాగపు పరిస రాలలోను, లైబీరియాలోని సెయింట్ పాల్ నదీ తీర భూములలోను మాట్లాడబడుతున్నాయి. ఈ భాషలలో మూల ధాతువులలో ఒక వ్యంజనమూ, ఒక స్వరమూ మాత్రమే ఉంటాయి.

2. బెన్వీక్రాస్ నదీ భాషలు : ఈ భాషలమీద బంటూ కుటుంబ భాషల ప్రభావం కొంత కని పిస్తుంది. ఈ భాషలలో మూల ధాతువులు హలంతాలు.

3. మధ్య టోగో భాషలు : ఈ భాషలు మాట్లాడేవారు చాలా స్వల్పసంఖ్యలో మాత్రమే ఉన్నారు. ఉత్తర అక్షాంశ రేఖ 7 డిగ్రీలనుంచి 8 డిగ్రీల వరకు గల పరిమిత ప్రదేశంలో వీరు నివసిస్తున్నారు. కాని కాలక్రమేణ వీరి సంఖ్య క్షీణిస్తోంది. వీటి మూల ధాతువులలో ఒక హల్లు ఒక అచ్చు మాత్రమే కలిసి ఉంటాయి. ప్రత్యయాలు, ఉపసర్గలు ఈ భాషలలో ఉన్నాయి.

4. గూర్ భాషలు : ఐవరీ కోస్ట్, గోల్డ్ కోస్ట్ ఉత్తర ప్రాంతాలలో ఈ భాషలు మాట్లాడుతున్నారు. వీటిలో కొన్నిటిలో ఉపసర్గలు, ప్రత్యయాలు వాడబడుతున్నాయి.

5. పశ్చిమ అట్లాంటిక్ భాషలు : సెనెగల్ నుంచి అట్లాంటిక్ వరకు గల ప్రాంతంలో ఈ భాషలు మాట్లా డుతున్నారు. వీటిలో ప్రాచ్యవర్గంలో తెమనే, బులామ్, లింబా, కిస్సీ, గోలా, అజుక్రు అనే భాషలూ, పశ్చిమ వర్గంలో ద్యోలా, బోలా, సరర్, పిపెల్, కన్యప్, బయ్ ఫదా, పజాడీ, బన్యన్, నాలూ, బులండా, కోన్యాగీ,

బిజోగో, వులఫ్, సిరేర్ అనే భాషలూ ఉన్నాయి. వీటిలో ధాతువులు ఏకాక్షరాలు.

6. మాండింగో భాషలు : పశ్చిమ సూడాన్లో ఇవి మాట్లాడబడుతున్నాయి. 10 అనే సంఖ్యకు ఈ భాషలలో వాడే పదాన్ని అనుసరించి ఈ భాషలు మాడీటన్, మాండీఫూ అనే రెండువర్గాలుగా విభజించబడ్డాయి. మొదటి వర్గంలో బంబర, సోనింకే, మాలింకే, ద్యూలా అనే భాషలూ, రెండో వర్గంలో మెండీ, కపెల్లే, గబందే, గబుందీ, తోమా, మానో, జియోజలోంకా అనేవి పరిగణించదగినవి. రెండోవర్గంలో చివరిదైన జలోంకా ఫ్రెంచ్ గినిలో విస్తృతంగా మాట్లాడ బడుతుంది. ఆ వర్గంలో తక్కినవి సియెర్రా, లియోనీ, లైబీరియా దేశాలలో మాట్లాడబడు తున్నాయి. ఈ భాషలలో రెండు అక్షరాల పదాలు ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. ఉపసర్గలు లేవనే చెప్పాలి.

7. బంటూ భాషలు : ఆఫ్రికా ఖండం దక్షిణ భాగంలో విస్తృతంగా ఈభాషలు వాడుకలో ఉన్నాయి. ఉపసర్గలు చేర్చి కొత్త పదాలు నిర్మించడం ఈ భాషలలో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఉపసర్గల వలన బహువచనరూపాలు ఏర్పడే ప్రక్రియ ఈ భాషలలో ఉంది. హేంబర్గర్ అనే భాషాతత్వవేత్త ఈ వర్గపు భాషలను ఈ క్రింది ఉపవర్గాలుగా విభజించారు. ఆయా ఉపవర్గాల ప్రక్కనే వాటిలోని ప్రముఖ భాషల పేర్లు సూచింపబడ్డాయి:

1. గండా భాషలు: గండా, న్యోరో, కేరేవి. 2. రువండా భాషలు: రువండా, రుండి. 3. కిలిమాంజిరో భాషలు: కికుయూ, కంబా, జగ్గా, మోషీ, సిహో. 4. ఉత్తర, ప్రాక్ తీర భాషలు: తవేతా-తయితా, చస్సూ, పాకోమో, నికా, శంబల, బూందీ, జిగులా, స్వాహిలీ, కామోరే, జరామో, కామీ, మాతుంబి. 5. తూర్పు ఆఫ్రికా భాషలు: న్యాంవిజి, న్యాతురూ, గోగో, హేహే, పోగోరో, కగురూ, కొండే, యావ్, న్యాంజా, సేనే, తేతీ, కిలిమానే. 6. ఆగ్నేయ ఆఫ్రికా భాషలు: మకువా, రొంగా, గ్వంబా, చోపీ, వెందా, సోతో, కోలోలో, చ్వనా. 7. జూలూ భాషలు: గ్జోసా, లేకకాఫిర్, జూలూ, తేబేలే, న్గోనీ. 8. (అ) మధ్యమ మండల భాషలు: తబనా, బెంబా, మంబ్వే, బిస్సాలాలా-లంబా, సెంగా, తోంగా, సుబియా. (ఆ) పశ్చిమ భాషలు: హేరేరో, నదోగా క్వనియామా, న్యానికా, మబుందా, లూయీ, ఉంబుండు, కింబుండు, లుండా, లూబా. 9. కాంగో భాషలు: కాంగో, కనియోకా, కుచూ, కేలే, లోలో, సుకుండు. 10. వాయవ్య భాషలు: బంగీ, తేకే, కలయ్, గలోవా,

దూమా, బెంగా, నోహో, బసా, ద్యాలా, బూబే, క్వీర్, ఇసూబూ.

కాని ఈ విభజన సరి అయినదని నిర్ధారణ కాలేదు. శాస్త్రజ్ఞులనేకులు ఇంకా ఈ భాషలమీద పరిశోధన సాగిస్తూనే ఉన్నారు.

పిగ్మీ-బుష్మన్ భాషలు : వీటినే సంక్షిప్తంగా బుష్మన్ భాషలు అని కూడా వ్యవహరిస్తారు. ధ్వని సామ్యాలను బట్టి ఈ భాషలు దక్షిణ, మధ్యమ, ఉత్తర భాషలుగా మూడు వర్గాలుగా విభజింపబడ్డాయి. మకర రేఖకు దక్షిణాన గల దేశాలలో మధ్య భాగంలోను, పశ్చిమ ప్రాంతంలోను మాట్లాడే భాషలు దక్షిణ వర్గపు భాషలు. ఈ వర్గపు భాషలలో ముఖ్యమైంది 'ఖం' అనే భాష. కేప్ రాష్ట్రంలో వాయవ్య ప్రాంతంలో ఇది విస్తృతంగా వ్యాపించి ఉంది. కలహరీ ఎడారిలో మధ్య ఉత్తర భాగాలలో నివసించేవారు మాట్లాడే భాషలు మధ్యమ వర్గపు భాషలు. నైరృతి ఆఫ్రికాలోను, అంగోలాలోను మాట్లాడే భాషలు ఉత్తర వర్గపు భాషలు. మధ్యమ వర్గ భాషలలో హిచ్వారా, నారమ్ అనే భాషలు ముఖ్యమైనవి. వీటిలో మొదటిది దక్షిణ రోడీషియాలోని టాటి జిల్లాలోను, రెండోది బైకూనాలాండ్ నైరృతి సరిహద్దులోను మాట్లాడుతున్నారు. ఉత్తర వర్గపు భాషలలో అవెన్, కుంగ్, హైక్సా అనేవి ప్రముఖమైనవి.

ఈ బుష్మన్ భాషలతో కొంతవరకు సన్నిహితమైనవి హోటెన్టాట్ భాషలు. ఈ భాషలపై హెమెటిక్ భాషల ప్రభావం కొంతవరకు ఉందనడం నిర్వివాదమే అయినా హోటెన్టాట్ భాషలకు బుష్మన్ భాషలతో ఒక విధమైన ప్రత్యేక సంబంధం ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నందు వల్ల వీటిని కూడా బుష్మన్ భాషలలోని ఒక వర్గంగానే శాస్త్రజ్ఞులు పరిగణిస్తున్నారు. నైరృతి ఆఫ్రికాలో కొందరు మాట్లాడే 'నామా' అనే భాష హోటెన్టాట్ వర్గంలో ప్రముఖమైంది.

బుష్మన్ భాషలలో కుంగ్, నామా అనే వాటిని గురించి మాత్రమే కొంత పరిశోధన జరిగింది. వీటిలో అంగిటితో పలికే హల్లులు ఎక్కువ. 'వ', 'ఫ' అనే అక్షరాలు కనిపించవు. మూలాచ్చులే కాక ద్విస్వర ధ్వనులు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. చీనా భాషలో ఉన్నట్లు ధ్వనిస్థాయి (స్వరం-tone) భేదాన్ని బట్టి ఒకే పదానికి వేరు వేరు అర్థాలు ఉండడం కూడా కద్దు. మూడు వరకు మాత్రమే సంఖ్యావాచకాలు ఉన్నాయి. ఈ భాషలలో పదజాలం చాలా పరిమితం.

స్ట్రక్ అనే భాషాతత్వవేత్త ఆఫ్రికన్ భాషల సంఖ్యను ఆయా కుటుంబాలను అనుసరించి ఇలా పరిగణించాడు: సెమిటిక్-10, హెమెటిక్-47, సూడానిక్-264, బంటూ-182. మొత్తం 503. చెప్పకోడానికి ఇన్ని భాషలు ఉన్నా, పదిలక్షల జనాభామించి మాట్లాడే భాషలు 12 కంటే ఎక్కువ లేవు.

ఈ ఖండంలో భాషా వైవిధ్యం ఎక్కువగా ఉండడం వల్ల వివిధ భాషా వ్యవహారాల పరస్పర వ్యవహారం కోసం కొన్ని సామాన్యభాషలు ('లింగ్వా ఫ్రాంకా' లు) కూడా ఉద్భవించాయి. ఉదాహరణకు తూర్పు ఆఫ్రికాలో స్వాహిలి, కాంగో నదీ పరీవాహ ప్రాంతంలో లింగాలా, మధ్య ఆఫ్రికా రిపబ్లిక్ లో సాంగో, సూడాన్ లో అరబిక్ భాషలు ఇలా సామాన్య భాషలుగా వాడబడుతున్నాయి. ఇవి కాక చారిత్రక కారణాల వల్ల ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్ భాషలు, వాటి ప్రాదేశిక రూపాంతరాలైన సంకర భాషలు ('పిడ్జిన్' భాషలు) అంతటా ప్రచారంలో ఉన్నాయి. ఆంగ్లోఫోన్, ఫ్రాంకోఫోన్ ప్రాంతాలలో ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్ భాషలలో గణనీయమైన ఆఫ్రికన్ సాహిత్య వ్యాసంగం కూడా జరుగుతుంది.

చీ.శే.రా.(డి.వి.కె.రా.)

ఆఫ్రికా సాహిత్యాలు

దిగువ సహారా ప్రాంతంలో అనూచానంగా వస్తున్న ఎన్నో మౌఖిక జానపద రీతులు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. పొడుపు కథలతో, సంక్షిప్త ప్రతీకలతో నిండిన సోమాలీ గీతాలూ, సుదీర్ఘమైన జూలూ ప్రశస్తి కీర్తనలూ, కాంబా కథకులు పిల్లలకు చెప్పే కెన్యా గాథలూ, ఈ పరంపరకు చెందినవి. వచనం కంటే కవిత్వానికే ఎక్కువ ప్రజాదరణ ఉండటం ఒక విశేషం. 'ప్రశస్తి కావ్యాలు' రాజుల పోషణలోనూ, సంచార గాయకుల నిర్వహణలోనూ సాహిత్య ప్రక్రియలుగా ఎంతో వికాసం చెందాయి. పశ్చిమ ఆఫ్రికా దేవతా మూర్తుల సుద్దేశించి వెలువడ్డ మతపరమైన గేయాలూ, ముక్త కవితలూ పురోహితుల పూజా విధానంలో చోటు చేసుకున్నాయి. అంత్యేష్టి కవిత్యంలో ప్రాచీనుల ప్రాభవాన్ని కీర్తించే పద్ధతి దక్షిణ ఘనాలోని ఆకన్ స్త్రీల సంప్రదాయం. ప్రేమ గీతాలూ, పశుపక్ష్యాదులను అభివర్ణించే చిత్ర గీతాలూ, వివాహాలూ, క్రిడలూ, వినోదాలూ, ప్రాసంగిక విషయాలూ ఆధారంగా గానం చేసిన కవితలూ సామూహిక జీవితంలో ఒక భాగం అయిపోయాయి. ఎన్నికల తరుణంలో ప్రచార సాధనంగానో, రాజకీయ వ్యాఖ్యానం కోసమో బయల్పడిన గేయాలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవి గాక

శిశు సాహిత్యం, కాంగోలో ప్రచారంలో ఉన్న వీరగాథా కావ్యాలూ కూడా ఈ మౌఖిక సంప్రదాయానికి చెందినవే! వచన సాహిత్యం ముఖ్యంగా కథాసంవిధానానికి చెందింది. కథలూ, గాథలూ, చారిత్రక, ఐతిహాసిక, పౌరాణిక అంశాలకు చెందిన కల్పనలూ వచనంలో కొనసాగాయి. సామెతలూ, జాతీయాలూ, నుడికారాలూ, పొడుపు కథలూ, బిరుదు నామాలూ ఇందులో విశేషంగా గోచరిస్తాయి. వక్రత్వం కూడా విశేష కళగా రూపొందిన సాహిత్య ప్రక్రియ. పశ్చిమ ఆఫ్రికాలో భాషా నిరపేక్షమైన సాహిత్య సంప్రదాయం నృత్య గాన ప్రధానంగా బహుళ ప్రచారంలో ఉన్న నాటక విశేషం. ఈ 'మాస్క్ డ్రేమ్' కాక, వాద్యాలతో ముఖ్యంగా మృదంగ విన్యాస రూపంలో ఉన్న రూపక రచన కూడా మధ్య పశ్చిమ ఆఫ్రికా దేశాల్లో ప్రచారంలో ఉంది. ఈ విధంగా గ్రంథస్థం కాని మౌఖిక సాహిత్యం ఆఫ్రికా ఖండంలో బహుధా కానవస్తుంది.

ఆఫ్రికన్-ఇంగ్లీషు రచనలు : ఇంగ్లీష్ లో రచనలు చేసిన మొదటి ఆఫ్రికన్లు ఫిలిప్ వీట్ లీ (1773), ఎక్వీయానో (1789). 19 వ శతాబ్దంలో ఇంగ్లీష్ లో రచనా వ్యాసంగం ముఖ్యంగా నివేదికలకూ, ప్రాదేశిక వర్ణనలకూ పరిమితమైంది. 1911 లో ఘనాలో వెలువడ్డ ఇతియోపియా అన్ బేరిక్ అనే నవలలో ప్రస్ఫుటంగా ఆఫ్రికా వ్యక్తిత్వం, ఆ ఖండపు జనజీవనం, వలస విధానంతో పాటు బయల్పడిన సామాజిక, సాంస్కృతిక సంఘర్షణ ప్రతిబింబించాయి. అయితే 1941 లో ఇ.ఇ. ఒబెంగ్ వ్రాసిన ఎయ్ బీన్ పెన్స్ అనే రచన ఆఫ్రికాలో వెలువడ్డ మొదటి నవలగా పేర్కొనవచ్చును. మరికొంత విస్తృతమైన దృక్పథంతో చూస్తే, 1883 లో ఆలివ్ షెనర్ వ్రాసిన ది స్టోరీ ఆఫ్ ఆన్ ఆఫ్రికన్ ఫామ్ ను ఆఫ్రికాలోని ప్రథమ సృజనాత్మక రచనగా పరిగణింపవచ్చును.

బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య విస్తరణలో ఆఫ్రికా ఖండంలో నెలకొని ఉన్న సంస్కృతి సంప్రదాయాలకు విఘాతం కలిగింది. స్థానిక ప్రాబల్యం గల సాంఘిక వ్యవస్థలూ, మర్యాదలూ క్రమేపీ అంతరించి పాశ్చాత్య భావనా ప్రక్రియలూ, జీవన విధానాలూ చోటు చేసుకున్నాయి. భౌతికవాదం, వైజ్ఞానిక చింత, వ్యక్తిత్వ ప్రాముఖ్యమూ, పట్టణ నాగరకతా, ఆర్థికపాధి సంవిధానం మొదలైనవిలువలు సమాజంలో మౌలికమైన మార్పులను ప్రేరేపించాయి. 1950-60 మధ్య కాలంలో స్వాతంత్ర్య

సముపార్జనతో పాటు ఆఫ్రికా జాతీయ పునర్నవోద్యమం ఆరంభమై, రాజకీయ సాంస్కృతిక స్పృహ వ్యాపించి "నెగ్రిట్యూడ్" సిద్ధాంతంగా పర్యవసించింది. పాశ్చాత్య ప్రేక్షక రచయితలు చిత్రీకరించిన చీకటి ఖండపు చూపు తిరస్కృతమైంది. వైభవోపేతమైన చరిత్ర, సంస్కృతి, సమాజ వ్యవస్థ కల ఉదాత్త నాగరకతకు ఆలవాలమైన ఆఫ్రికాను ప్రపంచ భవితవ్యానికి పునాదిగా ఆఫ్రికన్ నాయకులూ, మేధావులూ, రచయితలూ గుర్తించారు. ఇంగ్లీష్ పాలకులు అనుసరించిన జాతి విచక్షణా, ఫ్రెంచ్ పాలకులు అవలంబించిన జాతి విలీనతా - ఈ రెండు సిద్ధాంతాలనూ తిరస్కరించి విశాల ఆఫ్రికా తత్త్వాలను ప్రతిపాదించే రచనలు అనేకం వెలువడ్డాయి. ఈ భావ సంచలనంలో నిరసన, తిరస్కారం, ఆభిజాత్య దురహంకారం మొదలైన నిషేధాత్మక విలువలను అధిగమించి కళాదృష్టితో సామరస్య భావంతో, వాస్తవిక శైలిలో జాతి నవ చైతన్యాన్ని ప్రతిబింబించే సాహిత్యమే సార్థకమైనదిగా సెంగోర్, సోయింకా, అచిబీ మొదలైన రచయితలు రూపొందించారు. ఆఫ్రికా జానపద సంప్రదాయాన్ని ఆధునిక మార్గ సాహిత్య సంవిధానానికి సమన్వయించి నైజీరియాలోను, ఘనాలోను, కెన్యాలోను, ఉగాండాలోను సజీవమైన, సంచలనాత్మకమైన కావ్యాలను ఇంగ్లీష్లో రచించి విశ్వ ఆంగ్ల సాహిత్యానికి ప్రాణం పోస్తున్నారు - ఈ నాటి ఆఫ్రికా రచయితలు.

1952 లో నైజీరియా రచయిత ఆమోస్ టుటువోలా యోరుబా జానపద గాథాపద్ధతిలో *ది పామ్ వైన్ డ్రంకర్* అనే ఒక వినూతనమైన నవలను ప్రచురించాడు. ఒనిష్టాతో ఆరంభమైన ప్రజారంజకశైలిలో సిప్రియన్ ఎక్వెన్నీ పట్టణాల్లో ప్రతిబింబించే కష్ట సుఖాలను ఎదుర్కొనే విభిన్న ప్రవృత్తులు గల వ్యక్తుల జీవన సమరాలను అభివర్ణిస్తూ 1953 లో *వీపుల్ ఆఫ్ ది సిటీ* తో ప్రారంభించి ఆ తర్వాత *బిగ్బానాసా*, *ఇస్కా* అనే నవలా పరంపరను ప్రకటించాడు. గాబ్రియల్ ఒకారా, ఎన్క్వాలో మొదలైన రచయితలు ఆఫ్రికా పట్ల న్యూనతా భావాన్ని తొలగదోస్తూ, ప్రాత క్రొత్తల కలయికను ప్రోత్సహించే రచనలను సృష్టించారు.

అయితే ఇంగ్లీష్లో కొనసాగిన ఆఫ్రికన్ రచనలకు మూలప్రేరణ విదేశాలలో, విశేషించి ఇంగ్లండ్లో విద్యాభ్యాసం చేసిన యువతరపు సాహిత్యకారుల ద్వారా లభించింది. ఇలియట్, యాట్స్, ఎజ్రా పౌండ్, ఆడెన్, విట్ మన్ ప్రభృతుల కావ్యాదర్శాలను అవలంబించి, ఆఫ్రికా-నైజీరియా జన జీవనాన్ని సమీక్ష చేసే

రచనలను వీరు రూపొందించారు. వీరిలో నైజీరియాకు చెందిన అచిబి, ఆలూకో, మునోన్వే, అమాదీ, సోయింకా, కెన్యాకు చెందిన ఎన్ గుజా, ఘనాకు చెందిన ఆర్ మా, స్లోరాన్యాపాలు ప్రముఖ నవలాకారులు. అచిబి ఇబో తెగకు సంబంధించిన యుగసంధి స్వభావాన్ని ఇతివృత్తంగా గ్రహించి వ్రాసిన *థింగ్స్ ఫాల్ అప్వార్డ్*, *నో లాంగర్ వాట్ ఈస్*, *ఆర్ ఆఫ్ గాడ్*, *ఏ మూన్ ఆఫ్ ది వీపుల్* అవగాహన, సానుభూతి, విమర్శన, కళాసమగ్రత మేళవించి వ్రాసిన ఉత్కృష్ట కృతులు. ఒకారో *ది వాయిస్*, సోయింకా *ది ఇంటర్ పెటర్స్*, ఎన్ గుగీ *ఏ గ్రెయిన్ ఆఫ్ వీట్*, ఆర్మా *ది బ్యూటీఫుల్ వన్స్ ఆర్ నాట్ యెట్ బార్న్* అనే రచనలు ఆధునిక ఆఫ్రికన్ సమాజాల్లో తల ఎత్తిన సంఘర్షణలూ, వైరుధ్యాలూ, అపధోరణులూ కథావస్తువులుగా రచించిన ప్రసిద్ధ నవలలు. స్లోరాన్యా, బుచ్చీ ఎమిచెట్టీ మొదలైన రచయిత్రులు తమ నవలలలో ఆఫ్రికా నవ సమాజంలో మహిళాలోకం ఎదుర్కొనే సమస్యలను నిశితమైన మనోవైజ్ఞానిక దృష్టితో పరిశీలించి, సానుభూతితో చిత్రించారు.

'నెగ్రిట్యూర్' ఉద్యమం ఆఫ్రికాలో కవిత్వానికి, నాటక రచనకు పుష్టినిచ్చింది. పురాణ గాథలూ, జానపద శైలులూ, జాతి చేతనా ప్రతిబింబిస్తూ ప్రతీకలనూ, సంకేతాలనూ, సంగీత నృత్య ప్రక్రియలనూ అనుసంధించి, స్పందనతో కూడిన కావ్యసృష్టి ఆఫ్రికా ఇంగ్లీష్ రచనలలో జరిగింది. బ్రూ, ఆవునూర్ (ఘనా); బార్ట్ విలియమ్స్ (సియేరా లియోన్) మొదలైన కవులు నిరసన, ధిక్కారం విప్లవం, ప్రతిక్రియ మొదలైన తీవ్ర భావ సంక్షోభాన్ని ప్రదర్శిస్తే, ఒకిగ్బో అనే నైజీరియా కవి, రుబిడారీ అనే టాండ్నియా కవి తమ దేశ, జాతుల చారిత్రక అంతశ్చేతన ఆలంబనగా కాల्పనిక కావ్యాలను అందించారు. జీన్ పెపర్క్లార్క్, వోలే సోయింకా, అమా ఆటా ఆయిడూ ప్రభృతులు మహత్తరమైన నాటకాలను వ్రాశారు. వోలే సోయింకాకు 1986 లో నోబెల్ బహుమతి రావడంతో ఆఫ్రికా ఇంగ్లీష్ సాహిత్య కృషికి యోగ్యమైన పరిగణన విశ్వవ్యాప్తంగా లభించింది. *ది లయన్ అండ్ ది జ్యాయెల్*, *ది రోడ్*, *కోంగీస్ హౌర్స్* మొదలైన అనేక రూపకాలను వ్రాసిన మహా మనీషి సోయింకా.

ఆఫ్రికా ఖండపు ఇంగ్లీష్ రచనలలో దక్షిణ ఆఫ్రికాకు విశిష్ట స్థానం ఉంది. శ్వేత జాతుల వలసగా రూపొందిన ఈ దేశం జాతి దురహంకారానికి, వర్ణ విచక్షణకు రాజకీయ దమన నీతికి, పరపీడన పరాయణత్వానికి మారుపేరుగా నిలిచింది. అయితే అందులో ఉద్భవించిన సాహిత్యం

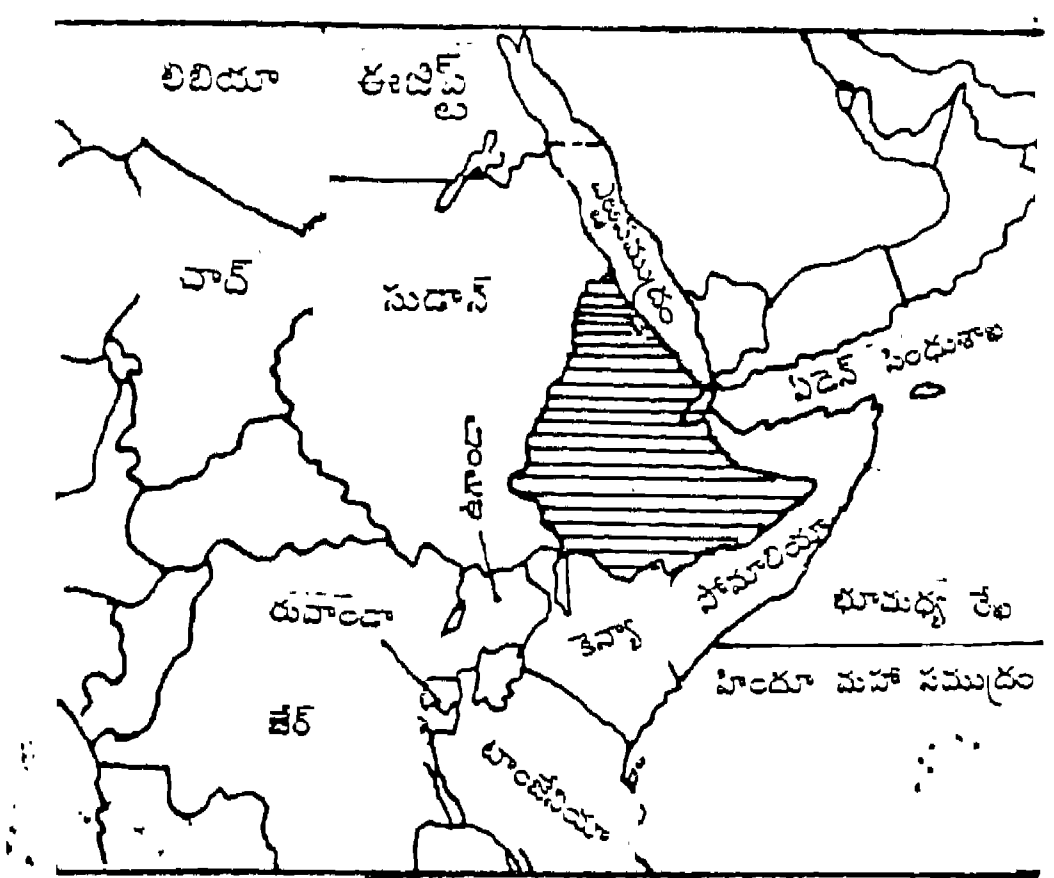
మానవతా భావస్ఫూర్కమైంది. 19 వ శతాబ్దంలో బ్రిటిష్, డచ్ వలస వాసుల నిర్వాసిత చేతనను ప్రతిబింబించే కవితలు టామస్ ప్రింగిల్ మున్నగువారు వ్రాయగా, ఆలివ్ ప్రైనర్ తన ఆత్మకథా రూపమైన నవలలో రెండు భిన్న నైసర్గిక వాతావరణాల మధ్య చిక్కుకున్న వ్యక్తుల, కుటుంబాల, సమాజాల అనుభవాలను వాస్తవానికి చేరువగా చిత్రించింది. తరువాత రాయ్ కాంప్బెల్ ది ఫేమింగ్ బ్రెన్లోను, గయ్ బట్లర్, డేవిడ్ రైట్, ఎస్.టి. ప్రిన్స్, సిడ్నీ క్లాట్స్, విలియం ప్లోమర్ మొదలైన ప్రతిభావంతులు తమ కవితలలోనూ మానవత్వపు విలువలనూ, ఉదారవాదాన్నీ ప్రతిపాదించారు. లారెన్స్ వాన్ డెర్ పోస్ట్ ఇన్ ఏ ప్రావిన్స్ అనే నవలలో వర్ణించిన సామాజిక స్థితిని విస్తృతపరచి ఆలన్ పీటర్ క్రై ది బిలవెడ్ కంట్రి అనే హృదయ విదారకమైన నవలలో శ్వేతాశ్వేత సాహార్యాన్ని నవజీవన ప్రణాళికగా, ధర్మం భూమికగా, మానవత్వం ప్రేరణగా ప్రతిపాదించాడు. ఆ శ్వేత రచయితలలో ప్రముఖులు పీటర్ ఆబ్రహామ్స్ (టెల్ ఫీడమ్), ఇజికియెల్ (డౌన్ సెకండ్ ఆవెన్యూ), ఆత్మకథా ప్రక్రియలో దక్షిణ ఆఫ్రికా సమాజ స్వభావాన్ని ప్రదర్శించి నల్లవారి మానవ హక్కులను పునురుద్ధాపించారు. మొత్తంమీద ఆధికారిక రాజకీయ సిద్ధాంతాలకూ, లక్ష్యాలకూ సమన్వయం చేసి దక్షిణఆఫ్రికా సాహిత్యం వర్ణవిచక్షణా దూరమైన నవ మానవతాదర్శానికి ప్రోద్బలం చేకూరుస్తున్న దని గమనించవచ్చును. ఆఫ్రికా ఖండం యూరప్ ఖండరాజ్యాల వలసలుగా చీలిపోయి స్వాతంత్ర్య సిద్ధికి పూర్వం ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్, పోర్చుగీస్, శ్పానిష్, బెల్జియన్ మొదలైన భాషలకు స్థావరమైంది. ఇంగ్లీషు తరువాత సమాన ప్రాముఖ్యం గల ఫ్రెంచ్ ఆఫ్రికా సాహిత్యానికి మాధ్యమం అయింది. నిజానికి ప్రగతిశీలమైన, సంచలనాత్మకమైన సాహిత్య ప్రక్రియలు ఫ్రెంచ్ భాష మాట్లాడే ఆఫ్రికా దేశాలలోనే ప్రప్రథమంగా ఉద్భవించాయి. ఆఫ్రికా సాహిత్యానికి మూలస్తంభం లాంటి లియోపాల్డ్ సింగోర్ ఫ్రెంచ్ భాషలో మహాకవిగా పరిగణింప బడుతున్నాడు. జాక్వెన్ రబేమనాంజరా, బిరా గోడియోప్, జీన్ జోసెఫ్ రబేయారివేలో, ఊటామ్ స్నీ మొదలైన ప్రతిభావంతులైన కవులు ఆఫ్రికా ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో చిరస్థాయిగా నిలుస్తారు. నవలా రచయితలలో ప్రముఖులు ఒయోనో (ది హౌస్ బాయ్, ది ఓల్డ్ మాన్ ఆండ్ ది మెడల్), కామెరాలేయ్ (ది డార్క్ బెల్ట్, ది రేడియన్స్ ఆఫ్ ది కింగ్) మోంగో బేటి (మిషన్ టు కాలా, కింగ్ లాజరస్), సెంబేనె ఉస్మానె (ది బ్లౌక్

డాకర్, గాడ్స్ బిట్స్ ఆఫ్ వుడ్), ఆంబో ఊలోగ్వమ్ (బౌండ్ టు పవర్, ది లాస్ట్ ఆఫ్ ది జ్జస్). ఆధునిక విశ్వ సాహిత్యాకాశంలో వీరు ఉజ్వల తారలు.

డి.వి.కె.రా.

ఇతియోపియాన్ సాహిత్యం

ఇతియోపియాలోని ప్రాచీన భాష గీజ్ (Geez) లో గాని, ఆధునిక అధికారభాష అయిన అంహారిక్ లో గాని వెలువడిన సాహిత్యాన్ని ఇతియోపియాన్ సాహిత్యం అంటారు.

ఇతియోపియా

ఆధికారికంగా సోషలిస్ట్ ఇతియోపియా అని వ్యవహరింప బడే ఈ దేశం ఆఫ్రికా ఖండంలోని తూర్పు భాగాన ఉన్న కొమ్ము భాగంలో ఎఱ్ఱసముద్రాన్ని ఆనుకొని ఉంది. ఈ దేశం విస్తీర్ణం 12,23,000 చ.కి.మీ.లు. రాజధాని నగరం అడిస్ అబాబా. ఎఱ్ఱసముద్రంలోని సుమారు 150 దీవులు కూడా ఈ ఇతియోపియాకు చెందినవే. 1984 జనాభా లెక్కల ప్రకారం ఈ దేశం జనాభా 3 కోట్ల 40 లక్షలు. జనాభా దృష్ట్యా ఆఫ్రికాలోని పెద్ద దేశాలలో ఇది మూడవది.

గీజ్ సాహిత్యం : గీజ్ భాషలో మనకు లభిస్తున్న అత్యంత ప్రాచీన రచనలు గ్రీక్ భాషనుంచి అనువదింపబడిన మత గ్రంథాలు. ఆ అనువాదాలలోని శైలి మీదా, వాక్య నిర్మాణంమీదా ఆ గ్రీక్ గ్రంథాల ప్రభావం ఉండి ఉండవచ్చును. 7 వ శతాబ్దం మొదలు 13 వ శతాబ్దం వరకూ దేశంలో రాజకీయ అస్థిరత వ్యాపించి ఉండడంతో ఆ కాలంలో చెప్పుకోదగినంత సాహిత్య వ్యాసంగం జరుగలేదు. కాని, 1270 లో సోలోమోనిడ్ వంశం తిరిగి అధికారంలోకి రావడంతో గీజ్ సాహిత్యచరిత్రలో ఉత్తేజ

కరమైన క్రొత్త యుగం ప్రారంభమైంది. ఈ యుగంలోను అనువాదాలదే పైచేయి. అయితే ఆ అనువాదాలు గ్రీక్ నుంచి గాక అరబిక్ నుంచి చేయబడ్డాయి. తరచు ఆ అరబిక్ గ్రంథాలకు మూలాలు కోప్టిక్, సిరియాక్, గ్రీక్ గ్రంథాలు అయి ఉండేవి. ఇతివృత్తం చాలావరకు భగవచ్చాస్త్రానికి, మత సమస్యలకూ సంబంధించి ఉండేది. ఈ యుగం ఆరంభంలో వచ్చిన ఒక చెప్పకోదగిన రచన *తేబా నెగ్బాస్* (మహారాజుల వైభవం). ఇది కట్టు కథలతో కూడిన చరిత్ర, అన్యాయదేశం అపౌరుషేయ రచనలు ఈ మూడింటి మిశ్రమం. షేబారాణి సాల మన్ రాజును సందర్శించడం, ఆమెకు మెనెలిక్ అనే కుమారుడు జన్మించడం, అతడు ఇతియోపియన్ రాజ వంశాన్ని స్థాపించడం దీనిలోని ప్రధానకథ.

అబ్బా సాలమా అనే ఒక ఈజిప్ట్ రాజు పురుషుడు 1350 లో ఇతియోపియా నివాసి అయి, *బైబిల్* గ్రంథ సవరణకు కారణభూతుడు కావడమే కాక, ఇతియోపియాలోని మతవిశ్వాసుల ఆదరం పొందిన ఎన్నో గ్రంథాలను గీజ్ భాషలోకి స్వయంగా అనువదించడమో, పరులచేత అనువదింప జేయడమో చేశాడు. ఆవేశ పూరితమైన *వెడేస్ మరియమ్* ప్రార్థనా గీతాల పుస్తకాలకు అనుబంధంగా చేర్చబడి, ఇంచుమించు పవిత్రగ్రంథ ప్రతిపత్తిని పొందింది. తరువాత కొద్ది కాలానికి 15 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో ఇతియోపియాకు 'సంరక్షక యోగి' అయిన సెయింట్ జార్జ్ తో సహా వివిధ యోగుల, ఆత్మత్యాగుల జీవిత చరిత్రలు రచించబడ్డాయి. ఇదే కాలంలో యోగుల జీవిత చరిత్రలతో కూడిన అరబిక్ *సినాక్రేరియమ్* నుంచి రోజుకి ఒకటో రెండో చరిత్రల చొప్పున అనువాదాలు వెలువడ్డాయి.

15 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో అనేక మత గ్రంథాల అనువాదాలు వెలువడి వాటి ప్రభావం వల్ల రెండు స్వతంత్ర రచనలు వచ్చాయి. మొదటి *తెవోడోస్* (తియోడోర్) పాలనకాలం (1411-14) లో వెలువడిన *ఫెక్కారే ఇయాసుస్* (జీసస్ స్వరూప వివరణ) అనే గ్రంథం వాటిలో మొదటిది. రెండవది: *స్వర్గ మర్త్య లోకాల రహస్యం*! దీనిలో మైకేల్ కీ, శనికీ మధ్య జరిగిన యుద్ధం రసవంతంగా వర్ణించబడింది. ఇదే కాలంలో వచ్చిన మరొక స్వతంత్ర గ్రంథం భగవద్గూఢాను ఖండిస్తూ జియోర్గిస్ సాగ్లా రచించిన *రహస్య గ్రంథం. డెగ్లవా, మవాసీట్, మెరాఫ్* అనబడే బృహత్ ప్రార్థన గ్రంథాలు కూడా బహుశః ఈ కాలానికి చెందినవే! మార్క్ (సాదృశ్యం) అనబడే మరొక రకం మత

సంబంధమైన కవిత్వం కూడా 15 వ శతాబ్దంలోనే మొట్ట మొదటి సారి ఆరంభం అయింది. సాధారణంగా దీనిలో అంత్యానుప్రాస, అయిదేసి పాదాలు గల 50 పద్యాలు ఉంటాయి. ప్రతిపద్యం సంబోధితుడైన యోగియొక్క భౌతిక, నైతిక గుణాలలో దేనినో ఒక దానిని ఉద్దేశిస్తుంది. ఈ స్వర్ణయుగంలో వచ్చిన మత సాహిత్యానికి తుది ఉదాహరణగా 1441-42 లో అరబిక్ నుంచి అనువదించబడిన *మేరీ మహిమలు* అనే గ్రంథాన్ని పేర్కొనవచ్చును. ఇది అమిత ప్రజాదరణ పొందింది; దీనికి అనేక పాఠాంతరాలు వెలశాయి.

1527-43 మధ్య జరిగిన ముస్లిం దండయాత్రలో ఇతియోపియన్ సాహిత్య వ్యాసంగం మళ్ళీ స్తంభించిపోయింది. అనేక లిఖిత ప్రతులు నాశనం చేయబడ్డాయి. బలాత్కారంగా ఇస్లాం మతంలో చేర్చుకోడం విస్తృతంగా కొనసాగింది. అటు తరువాత ముస్లిం దాడిని త్రిప్పికొట్టడం జరిగినా, దేశం మాత్రం తిరిగి యథాపూర్వ స్థితికి రాలేదు. క్రైస్తవ మతం లోకి మార్చబడిన ఒక ముస్లిం వర్తకుడు టెబర్ లిబనోస్ మఠంలో ఒక మతోద్యోగిగా ఉండి *యాంకా సా అమీన్* (విశ్వాస ద్వారం) అనే గ్రంథం వ్రాసి, మతం వదలినవారు పశ్చాత్తప్తులై తిరిగి వెనుకటి మతంలో చేరడాన్ని దానిలో సమర్థించాడు. ఇంకా ఇలాంటి అనేక గ్రంథాలు వెలువడి క్రైస్తవ మతంలో 'క్రీస్తు మానవ మాత్రుడే' అని వాదించే 'మోనో ఫైసైట్' శాఖను సమర్థించాయి. ఇంతలో రోమన్ కేథలిక్ మతప్రచారకులు ఇతియోపియాలో ప్రవేశించడంతో ఇతియోపియన్ చర్చీకి మరింత ప్రమాదం ఏర్పడింది.

ఇతియోపియాలో పురాతన భాష అయిన గీజ్ ప్రభావం అప్పటికే సన్నగిల్లుతూ కొద్దిమందికి మాత్రమే తెలిసిన మత సంబంధమైన భాషగా పరిణమింప సాగింది.

16 వ శతాబ్దంలో ఇతియోపియాలోని ప్రధాన వ్యావహారిక భాష అయిన అంహారిక్ ను సాహిత్య ప్రయోజనాలకోసం వాడడం ప్రారంభం అయింది. రాజుల కైఫీయత్ లలో కూడా అంహారిక్ పదాల వాడుక ఎక్కువయింది. అయినా 1600 లో సాలిక్ ఆఫ్ డెబర్ లిబనోస్ అనువదించిన *హబీ* అనే మతసంబంధమైన ఒక బృహద్ విజ్ఞాన సర్వస్వం, ఈజిప్ట్ పై అరబ్ ల జైత్రయాత్రను వర్ణిస్తూ నికియూ బిషప్ వ్రాసిన *జోహానీస్ మడబ్బార్ చరిత్ర* (దీని అరబ్ మూలం వినష్టమై పోయింది. ఇది చాలా అమూల్యమైన గ్రంథం), పౌర న్యాయ శాసనాలను సంకలితం చేసి కూర్చిన *ఫెతానె గ్బాస్* (రాజుల న్యాయశాస్త్రం) వంటి గొప్ప గ్రంథాలు

గీజ్ భాషలో వెలువడ్డాయి. ముఖ్యంగా గోండాల్ నగరంలో గీజ్ కవిత 18 వ శతాబ్దంలో బాగా వర్ధిల్లింది. నాటినుంచి అనేక క్రైస్తవ మతాలలో గీజ్ కవిత రచన కొనసాగుతూ వచ్చింది. అలాకా తాయే వ్రాసిన కొన్ని గీజ్ భాషా పద్యాలు అస్మేరా నగరంలో 1921 లో ప్రకటించ బడ్డాయి. హిరూయి వాల్టే సెలాసీ సంకలనం చేసిన ఒక కవితా సంకలనం 1926 లో అడిస్ అబాబాలో వెలువడింది.

ముఖ్యంగా తానా సరస్సుకి ఉత్తర ప్రాంతాలలో నివసించే ఫలాషాలు అనబడే యూదుజాతీయులు నేటికీ గీజ్ భాషనే తమ పవిత్ర భాషగా ఉపయోగిస్తున్నారు. బుక్ ఆఫ్ జూబిలీస్ తో సహా ఓల్డ్ టెస్టమెంట్ మాత్రమే కాక ఫలాషాలకే ప్రత్యేకమైన తేజాజా సాంబల్ (సబ్బల్ శాసనం) వంటి మరికొన్ని పుస్తకాలు కూడా గీజ్ భాషలో వచ్చాయి. పై పుస్తకపు కాలం నిర్ధారణగా తెలియదు. బహుశః ఇది 14 వ శతాబ్దంలో అరబిక్ భాష నుంచి అనువదించుకున్న గ్రంథం కావచ్చును. ఓల్డ్ లెస్టా 1951 లో ఫలాషా ఆంతాలజీ అనే కవితా సంకలనం ప్రచురించాడు.

అంహారిక్ సాహిత్యం : మనకు తెలిసినంతలో అత్యంత ప్రాచీనమైన అంహారిక్ రచనలు అమ్డాబ్స్ యాన్ (1314-44) విజయాన్ని కీర్తించే గేయాలు. 16 వ శతాబ్దం నుంచి ఈ భాషలో మతగ్రంథాలు వెలువడ్డాయి. 19 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో కెయిరోలో బైబిల్ అనువాదం వెలువడింది. అయితే దానిలోని అంహారిక్ భాషా లక్షణాలను బట్టి చూస్తే అది ఇతియోపియన్ జాతీయులు చేసిన అనువాదంగా తోచదు. ఈ అనువాదం నుంచే మిషనరీ సంఘాలు అంహారిక్ భాష అంతగా తెలియకుండానే తమ తమ పాఠాలు, నవరణలు చేసుకున్నాయి. అంతకంటే న్యూ టెస్టమెంట్ కి మరింత విద్వదనువాదం అడిస్ అబాబాలో 1955 లో వచ్చింది. ఆ తరువాత 1961 లో ఓల్డ్ టెస్టమెంట్ కు కూడా అంహారిక్ అనువాదం వెలువడింది. పూర్తిగా అంహారిక్ భాషలోనే ఉన్న తొలి ఆధికారిక కైఫీయత్ లు రెండవ తెవోడ్రోస్ (1855-68) కాలం నుంచి కనిపిస్తున్నాయి. జాన్ బన్యన్ వ్రాసిన పీల్ గ్రీమ్స్ ప్రోగ్రెస్ అనే గ్రంథానికి అంహారిక్ అనువాదం 1892 లో వెలువడింది. దానితో అంహారిక్ భాషలో అన్యూపదేశాత్మకమైన నవల' (allegorical novel) అనే ఒక కొత్త సాహిత్య ప్రక్రియ అవతరించింది. దీనిలో కొంత భాగం మత దృష్టితో కూడిన కవిత కూడా ఉంటుంది. ఇలా వెలసిన తొలి రచన ఆఫెవోర్క్ గాబర్ ఐసస్ వ్రాసిన లిబ్ వాలడ్

తారిక్ (భావనాత్మక కథ 1908). రాస్ తపారీ రాజప్రతినిధిగా ఉన్న కాలంలో (1916-20 తరువాత ఈయనే మొదటి హైలీ సెలాసీ చక్రవర్తి అయ్యాడు) హిరూయ్ వాల్టే సెలాసీ (మృతి 1938) అంహారిక్ రచయితలలో సుపీ ఖ్యాతు డయాడు. వడజ్ లెబ్బే (నా హృదయమే నా మిత్రుడు) అనే ఇతని అన్యూపదేశ రచన విశేష ప్రసిద్ధి పొందింది.

1936-41 మధ్య ఇటలీ ఇతియోపియాను ఆక్రమించుకోడం, తిరిగి ఇతియోపియా స్వాతంత్ర్యం పొందడం జరిగిన తరువాత అంహారిక్ సాహిత్యానికి అద్భుతమైన ప్రోత్సాహం లభించింది. చక్రవర్తి రచయితలను వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలలో ముఖ్యంగా నైతిక, దేశభక్తి రంగాలలో ఉత్తమ సాహిత్యం సృజించమని ప్రోత్సహించాడు. అనంతరం వచ్చిన రచయితలలో సుప్రసిద్ధులు; మాకోనెన్, ఎండాల్ కాచు (అన్యూపదేశాత్మక నవలలు, నాటకాలు), కబేడే మైకేల్ (కవిత, నాటకాలు, చరిత్ర, జీవితచరిత్ర), టెక్స్ టోడెక్ మకూరియా (చారిత్రక రచనలు).

బొ.శ్రీ.

ఈజిప్షన్ భాష - సాహిత్యం

భాష : ఈజిప్షన్ ప్రాచీనమైన ఒక విస్తృత భాష. దాదాపు క్రీ.పూ. 4000 నుండి క్రీ.పూ. 3000 వరకు ఈజిప్టులో వర్ధిల్లిన ఒక నాగరకతకు ఈ భాష ఆలంబనంగా ఉండేది. క్రీ.పూ. 3000 ప్రాంతాన ఈ భాషకు చిత్ర లిపి ఒకటి రూపొందింది. అప్పటినుంచి ఈ భాష వ్యవహారంలో ఉన్నంత కాలమూ కొన్ని శాసనాలూ, పత్రాలూ, గ్రంథాలూ ఆ లిపిలో వెలువడ్డాయి. పురాతత్వ శాస్త్రజ్ఞులు ఎంతో కృషి చేసి, వాటిలో లభ్యమైన వాటిని పరించి వాటిలోని విషయాలను ప్రకటించడంవల్ల, ఈజిప్షన్ భాషా సాహిత్యాల పరిణామం రేఖా మాత్రంగా అయినా చిత్రించడానికి అవకాశం కలుగుతూంది.

భాషా తత్వశాస్త్రజ్ఞులకు పరిచితాలైన వివిధ భాషా కుటుంబాలలో దేనికి ఈజిప్షన్ భాషతో సంబంధం ఉన్నట్టు కనపడదు. కొందరు పండితులు మాత్రం సెమెటిక్ భాషా కుటుంబంతో దీనికి ప్రత్యేక సంబంధం ఉండి ఉండవచ్చు నని ఊహిస్తున్నారు. కాని, అది ఇంకా ఊహగానే నిలిచి ఉంది.

క్రీ.పూ. 2400 కు పూర్వం ఈ భాషలో సాహిత్యం అనేది చెప్పదగింది ఏదీ వెలువడినట్టు లేదు. ఆ కాలానికి చెందిన వని భావించడానికి అవకాశమున్న వ్రాతలలో కొన్ని మంత్ర తంత్రాలూ, ఆచార విధులూ మాత్రమే

కనపడుతున్నాయి. క్రీ.పూ. 2400 నుండి క్రీ.పూ.1500 వరకూ గల కాలం ఈ భాషా వికాస చరిత్రలో మధ్యమ యుగం. ఈ యుగంలో భాషకు కొంత ప్రాధత్య చేకూరింది. దేశ చరిత్రలు మొదలయినవి కొన్ని రచింపబడ్డాయి.

సాహిత్యం : క్రీ.పూ. 1500 మొదలుకొని క్రీ.పూ. 700 వరకూ గల కాలము ఈజిప్షన్ సాహిత్య చరిత్రలో స్వర్ణయుగం. వివిధ రచనా ప్రక్రియలలో ఆ యుగపు రచయితలు కృషి చేశారు. కాని ప్రపంచ చరిత్రలో ప్రథమ నాగరక జాతిగా పరిగణింపబడే ఈజిప్షన్ సాహిత్యంలో జతిహాసిక కావ్యానికి కాని, రూపకానికి కాని స్థానం కనపడకపోవడం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తుంది.

రచనా రీతిని బట్టి ఇతిహాసంగా పరిగణించడానికి వీలు లేకపోయినా అలాంటి లక్షణాలు కొన్ని ఉన్న గ్రంథం ఒకటి ఆసాహిత్యంలో లభిస్తుంది. ఆ దేశాన్ని ఏలిన రెండవ రామసిజ్ చక్రవర్తి హిటైట్ రాజ సముదాయాన్ని కదీశానది దగ్గర యుద్ధరంగంలో జయించిన గాథ ఇందులో వర్ణించబడింది. రాజ ప్రశస్తిగా మాత్రమే భావించదగిన ఈ రచనకు ఆ దేశంలో ఎంతో ఆదరం ఉండేది.

రూపకాలు సువ్యవస్థిత రూపాన ఆ సాహిత్యంలో రూపొందక పోయినా, దేవలోక విశేషాలను సంభాషణ రూపాన ప్రజానీకానికి వెల్లడించే రచనలు కొన్ని ఉండేవి. ఉత్సవ సమయాలలో ఇవి ప్రదర్శింపబడేవి. గేయ కవిత్వానికి మాత్రం ఆ సాహిత్యంలో ప్రముఖ స్థానం లభించింది. ఈ గేయాలలో అధిక భాగం రాజులనూ, వారి వైభవాలనూ వర్ణించడానికి వినియోగింపబడ్డాయి. ప్రేమ, విరహం మొదలయిన శృంగార విషయక గేయాలు కూడా కొన్ని కనపడుతున్నాయి. వీనిలో అన్నింటి కన్న హృదయంగమ మైంది మృత్యువును వర్ణించే ఒక గేయం.

ఈజిప్షన్ సాహిత్యంలో గేయం తర్వాత పేర్కొనదగ్గది కథానిక. బృహత్కథ, అరేబియన్ నైట్స్ వంటి కథా మాలికలు ఆసాహిత్యంలో ఉన్నట్లు కొందరి అభిప్రాయం. ఇప్పుడు లభించే కథానికలలో కొన్ని ఏదో ఒక పెద్ద కథలోని అంతర్భాగంగా ఉన్నట్లు కనపడడమే ఈ ఊహకు కారణం.

ప్రజాభిమానానికి పాత్రమై నిలచి ఉన్న కథలలో ఖూఫూ (షియాప్స్ రాజు - మాంత్రికులు) అనేదానిలో ముప్రసిద్ధులైన పురాతన రాజులకు సంబంధించిన ఘటనా పరింపర వర్ణించబడింది. భగ్ననాక - నావికుడు ఒక దీవికి కొట్టుకొని పోయిన నావికుణ్ణి ఒక రాకాసి సర్పం

ఆదరించిన అన్న దమ్ముల కథ. ధర్మానికి, అధర్మానికి మధ్య ఘర్షణ దీని ఇతివృత్తం. పురాణ గాథల్లోని జిసిరిస్ అనే పాతాళ లోకపు దేవతతో దీనికి సంబంధం ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. హోరస్, సేథ్ ల ఘర్షణ లో దేవతలు అర్ధ విదూషక పాత్రలను నిర్వహిస్తారు. అయితే ఇతర కథలలో ఇలాంటి అలౌకికమైన అంశాలు గోచరించవు. మాటకారి కర్నకుడు కథలో వాక్పాత్యం వల్ల, తెలివి వల్ల ఒక గ్రామీణునికి న్యాయం లభిస్తుంది. సినిమా హే కథలో దేశభ్రష్టుడైన రాజు కమాభిక్ష పొంది, స్వగృహానికి తిరిగి వస్తాడు. వీనామన్ కథ ఫోనీషియాకు కలప కొనడానికి పంపబడ్డ ఒక దూత సాహస యాత్రలను వర్ణిస్తుంది.

సామెతలూ, సందేశాలూ ప్రబోధక సాహిత్య శాఖకు చెందుతాయి. ప్లాహోటెప్ అమెనెమోప్ ల సుభాషితాలు ఈ శాఖకు చెందినవే! అవి సాధారణంగా తండ్రి కుమారునికి, రాజు తన వారసునికి చేసే హితబోధలను పోలి ఉంటాయి.

ఈజిప్షన్ భాష క్రీ.పూ. 700 తరువాత అంహారిక్ మొదలైన భాషల ప్రభావానికి లోనయింది. లిపిలోనూ మార్పు వచ్చింది. ఇలా పరిణమించిన భాషకు 'డెమోటిక్' అనే పేరు ఏర్పడింది. ఈ భాషలో సాహిత్యం ఏమీ వెలువడలేదు. క్రీ.పూ. 300 తర్వాత ఈ డెమోటిక్ సైతం గ్రీక్ భాషా ప్రభావానికి లోనై, చాలా వికృతిని చెంది, కోష్టిక్ భాషగా పరిణమించింది. కాని, ఈ కోష్టిక్ భాషకు, వెనుకటి ఈజిప్షన్ భాషతో గల సంబంధం నామ మాత్రమే! ఈ కోష్టిక్ భాష కోష్టిక్ క్రైస్తవులకు ప్రార్థనా భాషగానే నేడు నిలచి ఉంది. ఈ నాడు ఈజిప్టు అంతటా అరబ్బీ భాషే వ్యవహారంలో ఉంది.

చీ.శే.రా.(వ.మం.)

కోష్టిక్ భాష-సాహిత్యం

భాష : హెమెటో సెమిటిక్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన కోష్టిక్ భాష పురాతన ఈజిప్షయన్ భాష నుంచి పరిణమించింది. కోష్టిక్ అనే మాట కుబ్బ (ఈజిప్టు దేశీయుడు) అనే అరబ్ భాషా పదం నుంచి పుట్టింది. 3 వ శతాబ్దం నుంచి 640 దాకా క్రైస్తవులైన ఈజిప్టు వాసులు కోష్టిక్ భాషనే వాడేవారు. 640 లో జరిగిన ముస్లిం దురాక్రమణతో పాటు అరబ్ భాష కూడా ఈజిప్టులో ప్రవేశించి, కోష్టిక్ భాషను తొలగించింది. 15 వ శతాబ్దం దాకా కోష్టిక్ భాష అక్కడక్కడ వాడబడుతూ వచ్చినా, 17 వ శతాబ్దం నాటికి అది పూర్తిగా అదృశ్యమై పోయింది (చూ. ఈజిప్షన్ భాష).

పురాతన ఈజిప్షన్ భాషనుంచి 8 వర్ణాలను గ్రీక్ వర్ణమాలకు చేర్చి ఆ విధంగా సిద్ధమైన వర్ణమాలనే కోప్టిక్ భాష వ్రాయడానికి ఉపయోగించేవారు. దీనిలో గ్రీక్ భాషలో లేని కొన్ని విశిష్ట ఈజిప్షన్ ధ్వనులను కూడా లిపి బద్ధం చేయడం సాధ్యమైంది. మత పరంగా కొన్ని గ్రీక్ పదాలు పురాతన ఈజిప్షన్ పదాలను వ్యవహారం నుంచి తొలగించాయి. కోప్టిక్ భాషలో 6 ప్రధానమైన మాండలికాలు ఉన్నాయి. ఎక్కువగా ఉచ్చారణ భేదం వల్లనే ఈ మాండలికాలు ఏర్పడ్డాయి. వీటిలో 4 ఈజిప్టు ఎగువ భాగానికి, తక్కిన రెండూ ఈజిప్టు దిగువ భాగానికి చెందినవి. పయ్యూమ్, అస్యూటిక్, ఆఫ్ఘీమిక్, సహిదిక్ అనే నాలుగు మాండలికాలు ఈజిప్టులోని ఎగువ భాగానికి చెందినవి. నైల్ నదీ పశ్చిమ తీరంలో బహుళంగా వ్యవహారంలో ఉన్న పయ్యూమిక్ 8 వ శతాబ్దం వరకూ వాడుకలో ఉంది. 4 వ శతాబ్దంలో అస్యూటిక్ విరివిగా ప్రచారంలో ఉంది. యోహాన్ సువార్త, అపోస్తలుల కార్యాలు, దైవప్రేరిత జ్ఞానానికి చెందిన ప్రతులు ఈ మాండలికంలోనే వ్రాయబడ్డాయి. అస్యూటిక్ మాండలికాన్ని సబ్-ఆఫ్ఘీమ్ అని కూడా అంటారు. ఆఫ్ఘీమ్ మాండలికాన్ని ఆఫ్ఘీమ్ నగరం ప్రాంతంలో మాట్లాడే వారు. సహిదిక్ అనే మాండలికం తీబీబ్ ప్రాంతంలో మాట్లాడబడేది. అదే ఈజిప్టు ఎగువ భాగాని కంటటికి ప్రామాణికమైన కోప్టిక్ గా స్థిరపడింది. తక్కిన మాండలికాలలో కంటే సహిదిక్ లోనే ప్రాచీన లిఖిత ప్రతులు ఎక్కువగా లభించాయి.

ఈజిప్టు దిగువ భాగానికి చెందిన మాండలికాలు బాష్మోరిక్, బొహైరిక్. ఏవో కొన్ని టీకలు, టిప్పణులు మినహాయస్తే బాష్మోరిక్ లో చెప్పకోదగిన సాహిత్యం లేదు. అలెగ్జాండ్రీయా, మెంఫీస్ నగరాలు ఉన్న ఈజిప్టులోని పశ్చిమ భాగం అంతటా బొహైరిక్ మాండలికం వ్యాపించి ఉండేది. కోప్టిక్ క్రైస్తవులు తమ మత ప్రయోజనాలకు బొహైరిక్ నే వాడుకునేవారు. 14 వ శతాబ్దం వరకూ ఈమాండలికంలో గ్రంథరచన కొనసాగినట్లు నిదర్శనాలు ఉన్నాయి.

సాహిత్యం : కోప్టిక్ సాహిత్యం యావత్తు మతపరమైనదే అని చెప్పవచ్చును. 2 వ శతాబ్దం నుంచి 5,6 వందల ఏళ్లపాటు కోప్టిక్ భాష, సాహిత్యం పటిష్ఠంగా వర్ధిల్లి, ఆ తరువాత క్రమంగా క్షీణించాయి. గ్రీక్ భాష నుంచి చేసిన అనువాదాలే కాక, గ్రీక్ ఫాదిరీలు కోప్టిక్ భాషలో స్వతంత్రంగా రచించిన గ్రంథాలూ, క్రైస్తవ

చర్చికి చెందిన గోష్టిసిజం (Gnosticism), మానికీజిజం (Manichaeism) వంటి తాత్త్విక మార్గాలకు సంబంధించిన గ్రంథాలు కోప్టిక్ భాషలో విస్తారంగా కనిపిస్తాయి. 'ఎడారి ఫాదిరీ'లలో మొదటివాడైన సెయింట్ ఆంతోనీ కోప్టిక్ భాషలో స్వతంత్ర గ్రంథరచన చేశాడు. ఆయన గ్రంథాలే ఈ భాషలో అతి ప్రాచీనమైనవి. 3 వ, 4 వ శతాబ్దాలలో కొందరు క్రైస్తవ తాత్త్వికులు, సన్యాసులు కోప్టిక్ భాషలో గ్రంథరచన చేశారు. వీరిలో సెయింట్ ఫాకోమియస్ ముఖ్యుడు. ఆయన వ్రాసిన మత జీవన పద్ధతి కోప్టిక్ భాషలోనే ఇప్పటికీ లభ్యం అవుతున్నది. అలెగ్జాండ్రీయా ప్రధాన మతగురువైన సెయింట్ అథేనియస్ మత ప్రచార గ్రంథాలను కోప్టిక్ భాషలోను, గ్రీక్ భాషలోను కూడా వ్రాశాడు. మకేరియస్, సెయింట్ సెరాపియమ్ మొదలైనవారు కూడా కోప్టిక్ భాషలో గ్రంథరచన చేశారు. అయితే కోప్టిక్ రచయిత లందరిలోకీ షెనూట్ మిక్కిలి ప్రసిద్ధుడు. ఈయన 4 వ, 5 వ శతాబ్దాల మధ్యకాలంలో ఈజిప్టు ఉత్తర భాగంలో అంటైప్ కి సమీపంగా ఉన్న శ్వేత మరానికి చెందిన సన్యాసి. లేఖలు, వ్యాఖ్యానాలు, ప్రబోధగ్రంథాలు విస్తారంగా వ్రాసి ఈయన కోప్టిక్ భాషకు సాహిత్య గౌరవాన్ని సమకూర్చాడు. ఈయన రచనలను సాహిత్య లోకంలో చిరస్థాయిగా నిలిచి ఉండగల గ్రంథాలుగా పరిగణిస్తారు. షెనూట్ గ్రంథాల తరువాత పేర్కొనదగినవి 7 వ, 8 వ శతాబ్దాలలో వ్రాయబడిన క్రైస్తవ భక్తి గీతాలు. ముస్లింల కిరాతక కృత్యాలను తట్టుకోడానికి తోడ్పడే ఈ భక్తి గీతాలలో తీవ్రమైన శక్తి, ఉద్వేగమూ కనిపిస్తాయి.

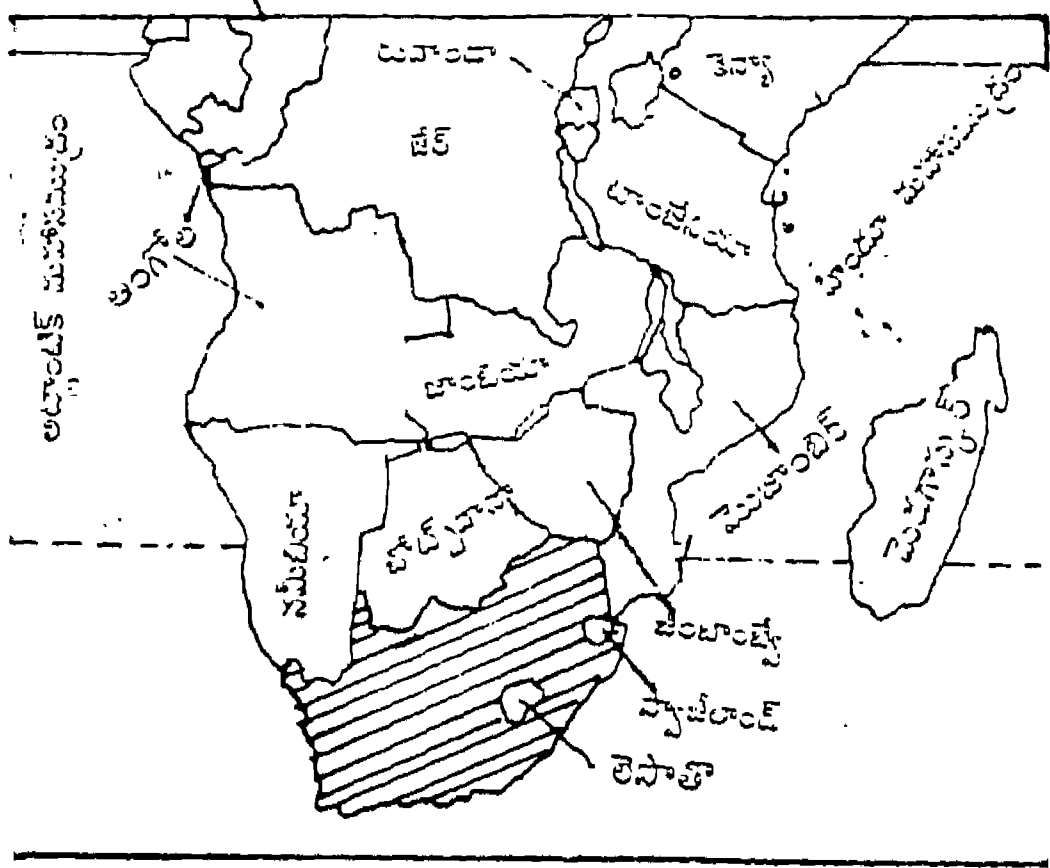
శ్రీ.ల.

దక్షిణ ఆఫ్రికా సాహిత్యం

ఆఫ్రికా ఖండంలో పూర్తిగా దక్షిణ దిక్కున ఉన్న ప్రాంతం దక్షిణ ఆఫ్రికాగా వ్యవహరించబడుతుంది. ఈ దేశానికి ఉత్తరాన బోట్స్వానా, రోడీసియాలు, తూర్పున మొజాంబిక్, స్వాజీలాండ్లు, దక్షిణాన, పడమరా హిందూ మహాసముద్రం ఎల్లలు. ఈ దేశం తెల్లవారి ఆధిపత్యంలోనే ఉంది. అధిక సంఖ్యాకులైన నల్ల జాతి ప్రజలు తమ దేశాన్ని తామే పరిపాలించుకోవాలని ఎంతో కాలంగా ఉద్యమాలు నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ ప్రజల నాయకుడు నెల్సన్ మండేలా ఇటీవలే నిర్భంధంలో నుంచి బయటికి వచ్చాడు.

దక్షిణ ఆఫ్రికాకు చెందిన సాహిత్యం ఆంగ్లంలోను, ఆఫ్రికాన్స్ (దక్షిణ ఆఫ్రికాలో అధికార భాషగా స్థానాన్ని

సంపాదించిన డచ్ భాషకి రూపాంతరం)లోను, ఆఫ్రికాకు చెందిన మూలభాషలలోను కనిపిస్తుంది. డచ్ భాషనుంచి విడివడ్డాక, మొదటి స్వతంత్ర రచన ఆఫ్రికాన్స్ లో 1750 ప్రాంతంలో ప్రారంభమయింది. ఆఫ్రికాన్స్ సాహిత్యం మొదట్లో కవిత్య రూపంలోనే ప్రముఖంగా కనిపించడం గమనించదగిన విషయం. స్థానిక సంప్రదాయాలపై ఆధార పడి కవిత్య సృష్టి చేసిన వారిలో యూజిన్ మారియాస్ (1871-1936) ప్రముఖుడు. ఈయన ప్రచురించిన ఒకే ఒక కవితా సంగ్రహంలో 'చలి రాత్రి' ముఖ్యమైన ఖండిక. ఈయన పశు, పక్షి, కీటకాలను నిశితంగా పరిశీలించిన వ్యక్తి. చీమల ఆత్మ (1934) అనే వచన రచన కూడా ఆయన చేశారు. లూయిస్ లియోపాల్డ్ (1880-1947) తన తరానికి చెందిన వారిలో అత్యంత ప్రతిభావంతుడు. రాజకీయవేత్తగా, పత్రికా రచయితగా, వైద్యుడుగా, నవలా రచయితగా, నాటక కర్తగా, వృక్షశాస్త్రజ్ఞునిగా ఆయన బహుముఖ ప్రజ్ఞను ప్రదర్శించాడు. ఆయన కవిగా కంటే నవలా రచయితగా ఎక్కువ ప్రసిద్ధుడు. కట్టబడిన నాగు లో యుద్ధాలపై ఇతని విముఖత్వం, ప్రకృతిపట్ల అభిమానం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి.

ద. ఆఫ్రికా

సి.ఎమ్. వాన్ డెన్ హీవర్ (1909-57) బ్రిటిష్ వారి ఖైదీల క్యాంపులో జన్మించిన ఒకే ఒక ఆఫ్రికన్ రచయిత. ఈయన రచనలలో నవలలే ప్రముఖ స్థానాన్ని అలంకరిస్తున్నాయి. ఆలస్యంగా అందినవండు (1939), పంటపొలం (1935) ఈయన రచనలలో ముఖ్యమైనవి. మానసిక విశ్లేషణ ఇతని రచనలలో బలంగా లేకపోయినా, వ్యవసాయ రంగంలోని అపజయాల వల్ల పల్లెసీమలను వదిలి పట్టణాలలోని దోపిడీ వ్యవస్థ విధానానికి తల

ఒగ్గే కర్నకుల జీవితాలను ఈయన హృదయంగమంగా చిత్రించాడు.

ఎన్.పి. వాన్ విక్ లూవ్ (1906) ఈ నాటి రచయితలలో ప్రముఖుడు. ఈయన రచనలలో జెర్మానికన్ (1946) అనే నాటకం, ఓ చపల చిత్తా! అనే పద్య రచన పేర్కొనదగినవి. ఉయిస్ క్రిగ్ (1910) ఫ్రెంచ్, శ్వానిష్, పోర్చుగీస్ సాహిత్యాల నుంచి ఆఫ్రికాన్స్ లోకి ఎన్నో అనువాదాలు చేశాడు. ఈయన స్వతంత్ర రచనలలో కూడా ఈ సాహిత్యాల ప్రభావం ప్రముఖంగా కనిపిస్తుంది. అయితే ఆ ప్రభావాన్ని తన దేశ వాతావరణానికి అనుకూలంగా ఆయన మార్చుకోగలిగారు. 'పొలం ద్వారం' అనే కవితలో శాంతిప్రియత్వం, మనిషిని మనిషి దోచుకునే వ్యవస్థపై ఆగ్రహం కనిపిస్తాయి. మంచికి తన మనసులో ద్వారాలను తెరుస్తా నని ఈ కవితలో ఈయన ప్రకటించాడు.

ఎలిజబెత్ ఐబర్స్ (1915) దక్షిణ ఆఫ్రికాలోని ప్రముఖ రచయిత్రి. ఈమె రచనలపై అమెరికన్ కవయిత్రి ఎమిలీ డికిన్సన్ ప్రభావం ఎక్కువ. మాతృత్వం, స్త్రీత్వం, ఏకాంతత్వం ఈమె కవితా వస్తువులు. నిశ్శబ్ద సాహసం (1948) ఆమె ఆంగ్లానువాదంతో ప్రచురించిన కవితా సంకలనం.

ఇన్ గ్రిడ్ యోన్సర్ (1933-1965) తన ముప్పైరెండో సంవత్సరంలో ఆత్మహత్య చేసుకోడం సాహిత్యరంగంలో సంచలనాన్ని కలిగించింది. ఈమె కవిత్వాన్ని అమెరికన్ కవయిత్రి సిల్వీయా ప్లాథ్ కవిత్వంతో పోల్చడం ఉచితం. ఈమె కవిత్వం మానసిక వ్యధకి సున్నితమైన సూచిక; మానవుని పుట్టుకకు, హింసా ప్రవృత్తికి ఉన్న అవిభాజ్య సంబంధానికి ప్రతీక. 1968 లో ప్రచురించబడ్డ కవితా సంకలనం ఆమెకు మంచిపేరు తెచ్చిపెట్టింది. దక్షిణ ఆఫ్రికాలోని పరిస్థితులకు దర్పణం పట్టింది.

దక్షిణ ఆఫ్రికా సాహిత్యంలో నల్లజాతివారి నీగ్రో తనం ప్రధానాంశం. ఆఫ్రికన్ సాహిత్యంలో ఉన్నత స్థానాన్ని వహించి, నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్న వోలే సోయింక అన్నట్టు 'పులులు తమ పులి లక్షణాన్ని ప్రకటించవలసిన అనవసరంలేదు'. నల్లజాతివారు తమ జాతి తత్వాన్ని సాహిత్యంలో ప్రకటించడం ఆఫ్రికా సాహిత్య ప్రస్థానంలో ఒక ముఖ్యమైన దశ. దక్షిణ ఆఫ్రికా సాహిత్యంలో ఈ అంశం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది.

ఐమి సెజైర్ (1913) తన కవిత్వంలో ఈ నీగ్రోజాతి తత్వాన్ని అధివాస్తవిక ధోరణిలో వ్యక్తం చేశాడు. ఈ

తత్త్వం ఆత్మకు సంబంధించిన ఒక అవస్థ అని ఆయన భావించాడు. 'నా జన్మభూమికి పునరాగమనం' అనే ప్రసిద్ధమైన కవితలో 'నన్ను అర్థం చేసుకోలేని వ్యక్తి పులి గాండ్రంపును కూడా అర్థం చేసుకోలేడు' అని తన జాతి ఆవేదనను ఆగ్రహంతో ప్రకటించాడు.

లెపాల్ట్ సెడార్ సెంఘార్ (1906) కవిత్వంలో కూడా నీగ్రోజాతి ఆవేదన, ఆత్మాభిమానం ప్రధానమైన అంశాలు. ఈయన సెనెగల్ కి అధ్యక్షుడుగా పనిచేసిన కవి. మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతాలపై ఈయనకు గౌరవం ఉన్నా, అవి యథాతథంగా ఆర్థికంగా వెనుకబడ్డ ఆఫ్రికన్ దేశాలకు తగవు అని భావించి, ఐక్య ఆఫ్రికా సంఘటనకై కలలు కన్న స్వాప్నికుడు. నల్లజాతి ఒక మహత్తర శక్తిగా సంఘటితం కావాలని సెంఘార్ విశ్వసించాడు. సెంఘార్ సమైక్యతా వాది; విశ్వ సమైక్యతను ఆకాంక్షించిన ఆదర్శ కవి. రాజకీయవేత్తగా, కవిగా తన బాధ్యతలను సమన్వయ పరచుకోడానికి ఆయన ప్రయత్నించాడు. నీడలలో గీతాలు (1945), గద్యం-పద్యం ఈయన రచనలలో గణనీయ మైనవి.

ఆంగ్లంలో రచనలు చేసి, అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని సంపాదించిన దక్షిణ ఆఫ్రికా రచయితలు చాలామంది తమ దేశం నుంచి నిష్క్రమించినవారే! వీరిలో రాయ్ కాంప్ బెల్, విలియమ్ ఫ్లోమర్ ముఖ్యులు.

రాయ్ కాంప్ బెల్ (1901-57) దక్షిణ ఆఫ్రికాలో ఎక్కువ కాలం ఉండక పోయినా, తన ఉత్తమ కవిత్వాన్ని, రచనలను దక్షిణ ఆఫ్రికన్ ఇతివృత్తంతోనే రచించాడు. ఫ్లోమర్ తో కలిసి 1926 లో కొరడా దెబ్బ అనే పత్రికను స్థాపించి సమాజంలోని ప్రతీప శక్తులను అధిక్షేపించాడు. ఆధునిక సాంకేతిక విజ్ఞానం చూనవుడి వ్యక్తిత్వాన్ని మరుగు పరచడాన్ని ఆయన వ్యంగ్య ధోరణిలో విమర్శించాడు.

విలియమ్ ఫ్లోమర్ (1903) నవలా రచయితగా, కవిగా ప్రసిద్ధి చెందాడు. మానవతా దృక్పథం ఆయన రచనలలో ముఖ్యాంశం. దీనితో పాటు విశిష్టమైన సత్యాలను ప్రదర్శించడం ఆయనకు ఇష్టం. హాస్యధోరణి, వ్యక్తిగత భావచిత్రణ ఆయన కవిత్వాన్ని ఆకర్షణీయమైన రచనగా తీర్చిదిద్దాయి. కవితా సంకలనం (1960) ఆయన శబ్దప్రయోగ నైపుణ్యాన్ని, కవితా శిల్పాన్ని పుష్కలంగా ప్రదర్శిస్తుంది. నల్లజాతి వ్యక్తి యథార్థ స్వరూపాన్ని దర్శించిన కొద్దిమంది రచయితలలో ఈయన ముఖ్యుడు. టర్బోల్ట్ వుల్ఫ్ (1925) మ్యూజియమ్ పీ సెన్ (1952) అనే నవలలో ఆధునిక కాలంలో ఇముడలేని వ్యక్తులను

ఆయన చిత్రించాడు. ఆధునిక కాలంలో మరుగవుతున్న సాంప్రదాయక వ్యక్తిగత పిలువలను ఆయన పీటీలో చిత్రించాడు.

వార్న్స్ మేజ్ (1912) దక్షిణ ఆఫ్రికా సాహిత్యంలో ఒకే ఒక సామాజిక నవలా రచయిత. మార్క్సిస్టు రచయితగా ప్రారంభించి మార్క్సిస్టు పిథానంలో లోపాలను గ్రహించి, చివరకి మత సంబంధ భావాలకు లోనయి, వ్యక్తిగతమైన కాల्పనిక భావుకుడుగా మారిన కవి ఈయన. దశల వారీ కవిత, మేధపై దాడి అనే సంకలనాలు ప్రసిద్ధి చెందాయి.

డోరిస్ లెసింగ్ (1919) రొడిసియాలో జన్మించి, అక్కడి జీవితాన్ని సహృదయతతో అర్థం చేసుకున్న శ్వేతజాతి రచయిత్రి. పచ్చగడ్డి పాడుతోంది (1950) లో ఒక శ్వేతజాతి దంపతులు వారి నీగ్రో సేవకుని గురించి మానవతా దృష్టిలో ప్రవర్తించడాన్ని ఆమె చిత్రించింది. స్థానిక భాషలో శాశ్వత సత్యాలను వ్యక్తం చేయడానికి ఆమె ప్రయత్నించింది.

ఈ సాహిత్యంలో నవలా రచన నిజానికి 19 వ శతాబ్దం లోనే ప్రారంభమైంది. ఆలివ్ ప్రైసర్ (1858-1920) 1883 లో దక్షిణ ఆఫ్రికా ఫార్మ్ కథ అనే రచనతో మొదటి నవల ప్రారంభించారు. ఎమిలీ బ్రాంటీ వ్రాసిన వుదరింగ్ హైట్స్ ఈ రచనను ప్రభావితం చేసింది. సామాజిక బోధన నవలలోని కథకంటే ఈమెకు ఎక్కువ ముఖ్యం. ఆకర్షణీయమైన వర్ణనలు ఈమె రచనా శక్తిని వెల్లడిస్తాయి.

సారా గర్బూడ్ మిలెన్ (1889) వర్తమాన చరిత్రను సహృదయతతో నైపుణ్యంతో చిత్రించింది. నల్ల జాతి (colored) ప్రజల జీవితాల సమస్యలను నల్లటి నది (1919) వంటి నవలలలో హృదయంగమంగా చిత్రించింది.

ఎచ్.సి. బోస్మన్ (1905-51) ఈ శతాబ్ది పూర్వార్థానికి చెందిన నవలా రచయితలలో అత్యంత ప్రసిద్ధుడు. మా ఫెకింగ్ రోడ్ (1947) లోని ఆయన కథానికలు ఆఫ్రికన్ సమాజంలోని ఏకాకి జీవితానికి దర్పణం పట్టాయి. తన జైలు జీవితాన్ని చల్లని రాతి పాత్ర (1948) లో ఆయన విశదీకరించాడు.

ఆలెన్ పాటెన్ (1903) శ్వేతజాతి రచయిత అయినా తాను రచించిన ప్రియమైన దేశమా, శోకించు! (1948) లో దక్షిణ ఆఫ్రికాలోని జాతి సంబంధ సంఘర్షణను మానవతా దృక్పథంతో ప్రదర్శించాడు.

ఈ శతాబ్దంలో దక్షిణ ఆఫ్రికాలో కవిత్వం తగు స్థాయిలో సృష్టించబడుతూనే ఉంది.

గయ్ బట్లర్ (1918) తన దేశీయ విజ్ఞానాన్ని, యూరప్ ఖండ జ్ఞానాన్ని సమన్వయదృష్టితో తన కవిత్వంలో ప్రదర్శించారు. దక్షిణ ఆఫ్రికా అనుభవాలను యూరప్ పద్ధతిలోను, యూరప్ దేశాలను ముఖ్యంగా ఇటలీని దక్షిణ ఆఫ్రికా దృష్టితోను తన రచనలలో చిత్రించాడు. యూరప్ కు అవరిచితుడు (1952) అనే ఈయన రచనలో ఈ చిత్రణ కనిపిస్తుంది. ఎంతో అందంగా, మర్మగర్భంగా ఆలోచనా భరితంగా ఈయన శైలి కొనసాగుతుంది.

ఎలెక్స్ లె గూమ్ (1925) తన రచనలో అధునాతన ఆఫ్రికాను గురించిన గాథలు చిత్రించాడు. రాతి పూట షికారు (1962) అనే రచనలో శ్వేతజాతీయుడికి ఎదురు చెప్పినందుకు ఉద్యోగం పోగొట్టుకున్న మైకేల్ ఎడోనిస్ కథను అతి వాస్తవికంగా ఈయన చిత్రించాడు. ఈయనపై డాస్టాయ్ వ్ స్కీ ప్రభావం ఎక్కువ.

ఎజెకియల్ మఫాలె (Ezekiel Mphahlele; 1919) బంటూ విద్యా చట్టాన్ని ఎదిరించడంవల్ల, తన దేశంలో ఉపాధ్యాయవృత్తి చేపట్టడానికి ఆయనకు పీలులేక పోయింది. దక్షిణ ఆఫ్రికాలోని రాజకీయ, సాంఘిక పరిస్థితుల వలన సృజనాత్మక రచనలకు అవకాశం తక్కువ. అందరూ ప్రభుత్వానికి, ప్రజలకూ మధ్య కొనసాగుతున్న పోరాటపు రొంపిలోకి దిగజారడం తప్పని సరి అని ఆయన తన ఆవేదనను వ్యక్తం చేశాడు. రెండవ రోడ్డుగుండా (1959) లో నీగ్రోవారి నివాస స్థానాలలోని పరిస్థితులను హృదయ విదారకంగా ఆయన చిత్రించాడు.

దక్షిణ ఆఫ్రికాలోని సాహిత్యం అన్ని రంగాలలోను ఆ దేశపు సామాజిక చైతన్యాన్ని, నల్లజాతి వారి స్వాతంత్ర్య కాంక్షను, వారి దయనీయ జీవితాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ఎస్.ఎస్.ప్ర.

స్వాహిలీ భాష - సాహిత్యం

భాష : తూర్పు ఆఫ్రికా, ఆఫ్రికా ద్వీపాలలో ప్రముఖంగా బంటూ ప్రజలు ఉపయోగించే భాషను స్వాహిలీభాష అంటారు. ఈ భాష లామూ ద్వీపం నుంచి ఉత్తరాన కీన్యా వరకు, దక్షిణాన టాంజేనియా సరిహద్దు వరకు వ్యవహారంలో ఉంది. నైజర్-కాంగో భాషాకుటుంబంలోని బెన్షూ-కాంగో విభాగానికి ఈ భాష సంబంధించినది. టాంజేనియా, కీన్యా జైర్, ఉగాండా దేశాలలో ఈ భాష అధికార భాష. రమారమి 3, 4 కోట్లమంది ప్రజలు ఈ భాషను మాట్లాడు తున్నారు. స్వాహిలీ ప్రజలు ముఖ్యంగా యెమెక్, ఓమన్ నుంచి తరలి వచ్చిన అరబ్బీ ప్రజల సంత

తివారు. అందువల్ల, వారి భాషపై అరబ్బీ భాష ఎక్కువ. 25 శాతం పదాలు అరబ్బీ నుంచి ఈ భాషలో మూడు ప్రధాన మాండలికాలు అవి టాంజేనియాలోను, జాంజిబార్లోను ఉన్న 'కియుంగుజా' మొంబాసా, కీన్యాలో ఉన్న 'కిమ్విటా', లామూ ద్వీపంలో వాడుక 'కియాము'. కియుంగుజా మాండలికం స్వాహిలీ భాషగాను, కియాము మాండలికం కవిత్వ కిమ్విటా మాండలికం గద్య భాషగాను ప్రావహించాయి.

సాహిత్యం : ప్రాచీన స్వాహిలీ సాహిత్యంపై మత సంబంధ కావ్యాల ప్రభావం ప్రస్ఫుటంగా స్పృశిస్తుంది. మతబోధ, ఉపదేశం ఈ గ్రంథాల మహమ్మద్ ప్రవక్త జీవిత విశేషాలు ఈ కావ్యాల వృత్తాలు. అయిదరూస్ అనే స్వాహిలీ కవి మూలం నుంచి 1652 లో అనువాదం చేసిన మీజియా అనే గ్రంథం స్వాహిలీ భాషలో మొదటి వ్రాతప్రతి. 17 వ శతాబ్దంలోనే లిం పూమో స్వాహిలీ భాషలో మొదటి స్వతంత్ర చేశాడు. ప్రాచీన స్వాహిలీ సాహిత్యంలో ఉల్ తంబూకా (1728) అనే కావ్యం ప్రముఖమైంది. కావ్యం సుల్తాన్ లైతిసభాని కోసం రచించబడింది. పేరు గ్రంథస్థం కాలేదు. బకారిలో మొహమ్మద్ ఆల్ బుకర్ బిన్ ఉమన్ ఉతేండివా లియోంగో (1913) అనే ఇతిహాస కావ్యాన్ని రచించాడు. 18 బ్దంలో బ్యానామ్యేన్గో రచించిన హెర్లాక్ యోస్ ఇ ప్రసిద్ధి చెందిన కావ్యం. 19 వ శతాబ్దంలో మొ తూర్పు ఆఫ్రికాకు సంస్కృతి కేంద్రంగా విల ఇక్కడ మయూకా అనే కవి అత్యంత భావుక రాజకీయ అధిక్షేపణతో కవిత్వ సృష్టి చేశాడు. స్వాహిలీ సాహిత్యం మౌఖిక సంప్రదాయం ద్వారా తరాలుగా పరిరక్షించబడింది.

20 వ శతాబ్దంలో టాంజేనియాలోను, కీన్యా ఉగాండాలోను స్వాహిలీ సాహిత్యం నవలా రంగం నాటక రంగంలోను బహుముఖంగా వృద్ధి చెందుతూ షాబాన్ రాబర్ట్ (1909-1962) స్వాహిలీ రంగంలో సుప్రసిద్ధుడు. ఆయన టాంగా (టాంగాన్వీ జన్మించి స్వాహిలీ శబ్దాలపై అధ్యతీయమైన అధిక సంపాదించాడు. నవలలు, వ్యాసాలు, కావ్యాలు, చరిత్ర అన్ని రంగాలలోను ఆయన ప్రశంసనీయ

కృషి చేశారు. రంగి జేటు (మా రంగులు), కీస్సా హిల్ (స్వాహితీ) ఆయన కవితలలో చిర స్మరణీయమైనవి. రంగు విశ్వజనీనమైనదనీ, తన భాష తన కత్యంత ప్రీతిపాత్రమైందనీ ఈ కవితలలో ఆయన వెల్లడించారు.

మటియాసి మ్యామ్బాలా (1909-69) టాంజేనియాకు చెందిన ప్రసిద్ధ కవి. ఆయన రచించిన యుటెంజివా ఎంజెలి టకాటిటు (Epic of the holy Gospel) మత సంబంధ గ్రంథాలలో ముఖ్యమైంది.

గ్రేస్ ఓ గోట్ కి కథానికా రచయిత్రిగా, నవలా రచయిత్రిగా ప్రముఖ స్థానం ఉంది. ఉరుము లేని భూమి (1968), మరో ఆవిడ (1976), బాష్ప ద్వీపం (1980) ఆమె రచించిన నవలలలో ముఖ్యమైనవి. వ్యంగ్య ధోరణి, అధిక్షేపణ ఆమె నవలలలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. కొన్ని కథలు స్థానిక గాథలపై ఆధారపడినవి.

న్యూగి వాథియోంగో (1938) నవలా రచయితగా సుప్రసిద్ధుడు. ఏడవకు బిడ్డా! (1964), మధ్య నున్న నది (1965), గోధుమ గింజలు (1967) ఆయన నవలలలో ముఖ్యమైనవి. వలస కాలం నుంచి క్రైస్తవ మిషనరీల రాకవరకు కీన్యాచరిత్రను తన నవలలలో ఆయన చిత్రించాడు. నది రెండు గట్లను ఆఫ్రికా నాగరకతకు, పాశ్చాత్య నాగరకతకు ప్రతీకలుగా మధ్య నున్న నదిలో ప్రయోగించి, వాటి మధ్య సాగుతున్న సంఘర్షణను ఆయన ప్రతిభావంతంగా చిత్రించాడు. రక్తపు రేకులు (1977) లో కూడా ఈ సంఘర్షణే ఇతివృత్తం. ఈయన కథాకథన విధానం కూడా ప్రత్యేకంగా పేర్కొనదగింది. కాలాన్ని ఆయన యధేచ్ఛగా ముందు, వెనుకలకు మార్చి ఒక వినూత్న ప్రయోగాన్ని చేశాడు.

గ్రేస్ ఓ గోట్ రచించిన వాగ్దత్త భూమి (1986), ఒకెల్లో ఒకిలి రచించిన వ్యభిచారిణి (1968), గేబ్రియల్ రుహుంబిక రచించిన స్వాతంత్ర్యంలో ఒక గ్రామం (1969) ఈ సాహిత్యంలో పేర్కొనదగిన నవలలు. కాని ఇటీవల జనాకరకమైన నవలలు ఎక్కువగా వస్తున్నాయి. ఇవి నగరాలలోని యువతీ యువకుల అభిరుచులకు అనుగుణంగా రూపొందు తున్నాయి. వీటిలో సాహితీ విలువలు తగ్గిపోవడం ఆశ్చర్యకరం కాదు. చార్లస్ మంగూవా రచించిన ఆమె కొడుకు (1971), మేజా మ్యాంగీ రచించిన బొద్దొంక నాట్యం (1979) ముఖ్యమైనవి.

కీన్యాకు చెందిన లియోనార్డ్ కిబేరా రచించిన చీకట్లో గొంతులు (1970) అనే నవల, ఉగాండాకు

చెందిన బోనీ లుబేగా రచించిన మండే పొద (1970), బహిష్కృతులు (1971), అదే దేశానికి చెందిన ఎనెరికో సెరుమా రచించిన అనుభవం (1970) అనే నవలలు ఆ దేశాల సామాజిక పరిస్థితులకు అద్దం పట్టాయి.

ఇవే కాక యూఫ్రేజ్ కజిలహాబి రచించిన రోజూ మిస్ట్రీకా (1971), కీచ్వామాజి (1974) అనే నవలలు, మార్తా మాంవాంగి రచించిన హున్నా హోటాయా (1975) స్వాహితీ భాషలోని చెప్పకోదగ్గ నవలలు. ఇస్మీల్ ఆర్ మ్చిసె రచించిన రక్తం మా భూమి (1974) లో 1950 వ సంవత్సరం నాటి 'మేరు' ప్రజల విషాద మయ అనుభవాలు చిత్రిత మయాయి.

నాటక రంగంలో రాబర్ట్ సెరుమాగా, జాన్ రుగాండా ప్రసిద్ధి కెక్కారు. వీ రిద్దరూ ఉగాండా దేశస్థులు. సెరుమాగా కంపాలాలో నాటక సంఘాన్ని స్థాపించి రెంగి మోయ్ అనే అతి ఉత్తేజ పూరితమైన నాటకాన్ని రచించి, ప్రదర్శింప చేశాడు. ఆఫ్రికా గాథలలో ప్రముఖమైన కవలల గాథ ఒకటి ఈ నాటకంలో ఇతివృత్తం. ఒక నాటకం (1968), ఏనుగులు (1972) అనేవి ఆయన వ్రాసిన ఇతర నాటకాలు.

జాన్ రుగాండా ది బెండర్స్ (1973) కంపాలాలో ఉన్నప్పడే రచించాడు. నైరోబీకి వెళ్లాక వరదలు (1980) అనే నాటకాన్ని రచించాడు.

ఇబ్రహీమ్ హుసేన్ ఈ శతాబ్ది ఆరంభంలో 'మాజి వూజి' తిరుగుబాటు ఇతివృత్తంగా కంజీ కట్లే (1969) అనే నాటకాన్ని రచించాడు. వకాతి ఉకాల్ (1970), మాషెటాని (1971), ఆలికోన (1973) వంటి నాటకాలను కూడా ఆయన రచించాడు.

పసీనా మహమ్మద్ రచించిన నాటకాలలో హైటా (నేరము - 1972), తంబుయేని హోకిజేవి (మా హక్కులను గుర్తించండి - 1973) అనేవి ముఖ్యమైనవి. ఏ సంఘాని కైనా, రాజకీయ వ్యవస్థ కైనా వర్తించే విధంగా ప్రతిపక్షాలను అణగద్రొక్కే రాజకీయ విధానాన్ని ఆయన శక్తిమంతంగా ప్రదర్శించాడు; నిశితంగా విమర్శించాడు.

కీన్యాలో నేషనల్ నాటక సంఘం, రేడియో, టీవీ నాటక రంగానికి ప్రోత్సాహం ఇచ్చాయి. ఫ్రాన్సిస్ డి ఇమ్బూగా, న్యూగివా థియోన్గో నాటక రంగానికి గణనీయమైన కృషి చేశారు. ఇమ్బూగా నాటకాలలో అదృష్టపు ముద్దులు (1972), నగరంలో మోసం (1976), నిశ్శబ్దపు క్రీడ (1979) ముఖ్యమైనవి. న్యూగి నల్లటి ఋషి అనే నాటకాన్ని ఆఫ్రికాలోని జాతులను ఉద్దేశించి రచించాడు.

ఉత్తర అమెరికా సాహిత్యాలు

అమెరికన్ సాహిత్యం

యూరప్ ఖండంలోనూ, ఇంగ్లాండ్ లోనూ 16 వ శతాబ్దంలో సంభవించిన రాజకీయ, మత, సామాజిక, ఆర్థిక సంక్షోభాల వల్ల అక్కడి ప్రజలు ఎక్కువగా అమెరికాకు వలస వెళ్లి, అక్కడే స్థిర నివాసాలు ఏర్పరచు కోడం మొదలు పెట్టారు. క్రమంగా అట్లాంటిక్ ఫసిఫిక్ సాగరాల మధ్య ఉన్న ఉత్తర అమెరికా ఖండంలోని దక్షిణ భాగం అంతా ఒక గొప్ప రాజ్యంగా ఏర్పడి, నేడు ప్రపంచంలో ఒక అగ్రరాజ్యంగా పరిణామం చెందింది. ఈ సువిశాల రాజ్యంలో వెలసిన సాహిత్యాన్నే 'అమెరికన్ సాహిత్యం' అంటారు. రాజకీయ, మత స్వాతంత్ర్యాల కోసం, ఆర్థికాభ్యున్నతికోసం, ఈ రాజ్యం మరో వినూత్న ప్రపంచానికి మహా ప్రస్థానం సాగించి, ఈ నాడు చారిత్రక చేతనలో మానవాదరూపాలకు ఒక ప్రతీకగా, ఒక స్వప్నసీమగా రూపొందింది. మానవుల భవితవ్యానికి ఒక సంకేతంగా పరిగణించ బడుతూన్న ఈ నూతన సభ్యత వలన ఒక విశిష్ట వ్యక్తిత్వాన్ని సంపాదించు కొని, అమెరికన్ సాహిత్యం ఆశ్చర్యకరమైన వికాసాన్ని సాధించింది.

పాశ్చాత్యుల ఆక్రమణకు పూర్వం అమెరిండియన్ల పురాణగాథలూ, విశ్వోత్పత్తిగాథలూ, జానపద గీతాలూ, మతకర్మకాండకు సంబంధించిన మౌఖిక సాహిత్యం అమెరికాలో వ్యాపించి ఉండేది. యూరప్ వాసుల కాలృనిక రచనలతో అంతర్ధానమైన అట్లాంటిక్, ఎల్ డోరాడో, హీబ్రాసిల్, పొమోనా మొదలైన స్వాప్నిక సీమలకు ప్రతీకగా అమెరికాను భావించడం వలన అనేక ఆదర్శ రాజ్య వర్ణనలు, సాహస యాత్రల గాథలు తొలిరోజులలో వెలశాయి. 16 వ, 17 వ శతాబ్దాలలోని నూతన ఖండాన్వేషకుల ఆవిష్కరణలను పొందుపరుస్తూ కొంత వాస్తవం, కొంత కల్పన మిళితం చేస్తూ కొన్ని రచనలు వచ్చాయి. కొత్త వలసలను ప్రోత్సహించడానికి ఉద్దేశించిన ప్రాదేశిక, భౌగోళిక నివేదికలూ, అపురూపమైన ప్రకృతి సౌందర్యాన్నీ, చిత్ర విచిత్రానుభూతులనూ చిత్రించే రచనలూ కొన్ని వచ్చాయి. మత పరమైన వివాదాలకు సంబంధించిన రచనలూ కొన్ని వెలువడ్డాయి. ఇది అమెరికన్ సాహిత్య వికాసంలో ప్రారంభ దశ.

సాహిత్య గౌరవం అంతగా పొందకపోయినా, చారిత్రకంగా పరిగణనలోనికి తీసికోవలసిన దశ ఇది.

కొలంబస్ అమెరికాను కనుగొనడానికి ముందు అక్కడ ఉన్న సాహిత్యాన్నీ, రెడ్ ఇండియన్ల సాహిత్యాన్నీ వదలి పెట్టి, అనంతరం వెలువడిన అమెరికన్ సాహిత్యాన్ని ఈ క్రింది నాలుగు దశలలో అధ్యయనం చేయవచ్చును.

1. వలసయుగం, లేక ప్యూరిటన్ యుగం, లేక జాతీయయుగం (16 వ శతాబ్ది మొదలు 19 వ శతాబ్ది ప్రథమపాదం వరకు), 2. కాలృనికయుగం, లేక అంతర్యుద్ధ దశ (1830-1860), 3. వాస్తవికతా యుగం - అంతర్యుద్ధం మొదలు మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామ కాలం వరకు (1860-1918), 4. ఆధునిక యుగం (1918).

రాజకీయ దమన నీతికి, మత విచక్షణకు, నైతిక పతనానికి, రాక్షస ప్రవృత్తులకు, యుద్ధ మనస్తత్వానికి, అరాజక పరిస్థితికి ఆలవాలం అయిన యూరప్ సభ్యతకు ప్రత్యామ్నాయంగా ఆదర్శప్రాయమైన మానవ జీవన వ్యవస్థాపనకు అనుకూలమైన సారవంతమైన అపార భూభాగమూ, ప్రకృతిసంపదా, సహజ ధార్మికతా ఉన్న అద్భుతక్షేత్రంగా ప్రవాసులుగా వచ్చిన పాశ్చాత్యులకు అమెరికా కనిపించింది. అందుచేత సంకల్పబలంతో, మేధా శక్తితో, దృఢమైన అధ్యవసాయంతో వారు సాగించిన సామూహిక కృషి వలన ఏర్పడిన వినూత్న చైతన్యం నూతన సాహిత్యానికి గొప్ప ప్రోద్బలం అయింది. ఆ తొలి స్వప్నాల జయాపజయాల సంఘర్షణే నాటినుంచి నేటివరకూ అమెరికన్ సాహిత్యానికి మూలప్రేరణగా ఉంటూ వచ్చింది.

అమెరికన్ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామానికి ముందు ఆ దేశంలో న్యూ ఇంగ్లాండ్, మధ్య అట్లాంటిక్, దక్షిణ ప్రాంతం మాత్రమే ఉండేవి. న్యూ ఇంగ్లాండ్ రాష్ట్రంలో ప్యూరిటన్ మత సంస్థ ప్రాబల్యం ఎక్కువ. ఆ మతం దృష్టిలో ధార్మిక చింతన, దైవానుగ్రహ నిరతి ముఖ్యమైనవి; మానవుడు తన ప్రథమ పాతకం కారణంగా పతనావస్థ పొంది, భగవత్ ప్రపత్తి చేత మాత్రమే తిరిగి ఉద్ధరింప బడడానికి యోగ్యుడవుతాడు. ఎన్నిక అయిన పుణ్య పురుషుల ద్వారా మాత్రమే

భగవదనుగ్రహం లభ్యమవుతుంది. సామాన్యులు నైతిక ప్రవర్తనను అనుసరించి లోక వ్యవహారాలలో పాల్గొనడం ద్వారా ఫలసిద్ధి పొందుతారు. దివ్య రహస్యాలను గుర్తించి వాటిని అనుసరించడానికి ప్రయత్నిస్తూ బాహ్య ప్రకృతిలో కనిపించే సాంకేతిక ప్రక్రియలను, గూఢార్థం గల అద్భుతాలను, వింతలను బట్టి తమ నడవడికను సరిదిద్దుకోడం మానవుల కర్తవ్యం. పాప స్వభావంతో కూడిన మానవ ప్రకృతికి ధర్మ మార్గావలంబనమే విమోచన సాధనం. ఇట్టి ఆలోచనలతో కూడిన ప్యూరిటన్ సమాజంలో సచ్చిలం, ఋజు ప్రవర్తన, క్రమశిక్షణ, అంతరాత్మ ప్రేరణ ముఖ్యమైన అంశాలు. ఇలాంటి సమాజంలో ఆవిర్భవించిన సాహిత్యంలోని విలువలు నైతిక, ధార్మిక లక్షణం గలవి. అటు తరువాత అమెరికన్ సాహిత్యంలో వెలువడిన ఉత్కృష్ట రచనల కన్నిటికీ ప్యూరిటన్ సంస్కృతే ప్రాతిపదిక అయింది.

దివ్యత్వ ప్రాతిపదిక మీద వెలసిన మానవ వ్యవస్థ న్యూ ఇంగ్లండ్ రాష్ట్రాలకు ధ్యేయం కాగా, దక్షిణ రాష్ట్రాలలో ప్రజలకు ప్రకృతి ధర్మప్రధానమైన సమాజ ప్రణాళిక ఆదర్శప్రాయమైంది. అయితే ఈ రాష్ట్రాలలో 'ప్లాంటేషన్ ఆర్థికవిధానాన్ని' నిర్వహించడానికి బానిసత్వ పద్ధతి అవసరమై అనంతర కాలంలో క్లిష్టమైన పరిణామాలకు అది దారితీసింది. మధ్య అట్లాంటిక్ రాష్ట్రాలలో ఉత్తర, దక్షిణ సంస్కృతులు అనే రెండు భిన్న ధ్రువాలకు మధ్య స్థమైన మానవీయతా దృక్పథం ప్రాముఖ్యం వహించింది. ఈ మూడు విభిన్న సంప్రదాయాలమధ్యనూ సామరస్యం కుదిర్చి, వ్యక్తి స్వేచ్ఛను, సామాజిక స్పృహను, ఆర్థిక సౌష్ఠ్యాన్ని చేకూర్చే ప్రోత్సాహక శక్తిగా పనిచేసి ఈ విశాల భూభాగపు సరిహద్దుప్రాంతం (ఫ్రాంటియర్) అమెరికా చారిత్రక వికాసానికి ఎక్కువగా తోడ్పడింది. ఈ వైవిధ్యాల కలయికవల్ల ఏర్పడిన పరిణామాలనే అటు తరువాత వచ్చిన అమెరికన్ సాహిత్యం ప్రతిబింబించింది.

వలస యుగంలో వెలువడిన ధార్మిక, లౌకిక సారస్వతాలకు 'ది అమెరికన్ డ్రీమ్' అనబడే భావన మూలాధారమైంది. ఈ యుగంలో జీన్ కాటన్, రోజర్ విలియమ్స్, నథేనియల్ వార్డ్, ఇంక్రిజ్ మాథర్, కాటన్ మాథర్లు ధార్మిక గ్రంథాలనూ; జాన్ స్మిత్, విలియమ్ బ్రాడ్ ఫర్డ్, జాన్ విన్ట్రప్ చారిత్రక గ్రంథాలను వెలువరించారు. ఇవి కాక సాహసయాత్రలు, నైసర్గిక స్థితి నివేదికలు, బందీల కథలు, ఆత్మకథలు, జానపద గాథలు, ఆదిమవాసుల అభివర్ణనలు, ప్రవాసగాథలు ఎన్నో ఈ యుగంలో వెలువడ్డాయి. అమెరికన్ సాహిత్యంలో

తొలి కవయిత్రి ఆన్ బ్రాడ్ స్ట్రీట్. ది టెన్ట్ మ్యూజ్, లేట్లీ స్ప్రింగ్ అప్ ఇన్ అమెరికా అనే ఈమె కవితా సంకలనం 1650 లో వెలువడింది. 1662 లో వెలువడిన మైకెల్ విజిల్స్ వర్త్ రచించిన డే ఆఫ్ డూమ్ అనే నీతిగ్రంథం ఉపదేశాత్మకమైన ప్యూరిటన్ ధర్మ నిరూపక రచన. ఎడ్వర్డ్ టెయిలర్ ఇంగ్లీష్ తాత్త్విక కవుల ధోరణిలో ఎన్నో దైవభక్తి పూరితమైన కవితలను భగవదంకితంగా వ్రాశాడు.

బెంజీమన్ ఫ్రాంక్లిన్, జోనథన్ ఎడ్వర్డ్స్ లు వరుసగా లౌకిక ధార్మిక సాహిత్య సంప్రదాయాలను పెంపొందించి వచన రచనకు సాహిత్య గౌరవం చేకూర్చారు. వైజ్ఞానిక జాగృతి ఆధారంగా ఎన్నో ఆవిష్కరణలు చేసిన ఫ్రాంక్లిన్ ఆత్మకథ ఆ యుగ చైతన్యానికి అద్దం పట్టే రచన. దారిద్ర్యంలో జన్మించి స్వశక్తిచేత, స్వయంకృషిచేత శ్రీమంతుడైన మహామనీషిగా ఆదర్శవ్యక్తిగా అమెరికన్ సభ్యతకు ఒక ప్రతీకగా ఫ్రాంక్లిన్ ప్రసిద్ధి పొందాడు. పత్రికా సంపాదకుడుగా, ముద్రాపకుడుగా, విద్యావేత్తగా, శాస్త్రజ్ఞుడుగా, రాజకీయ కార్య ధురంధరుడుగా, బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలిగా రాణించిన ఫ్రాంక్లిన్ సామాన్య పాఠకులకు అందుబాటులో ఉండే సరళమైన శైలిలో ఎన్నో వ్యాసాలూ, సూక్తులూ, అధిక్షేప రచనలూ రచించి 'ప్రజాతాత్త్వికుడు' గా ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఫ్రాంక్లిన్ లౌకిక దృష్టికి విరుద్ధంగా ధార్మికావేశంతో కూడిన రచయిత జోనాథన్ ఎడ్వర్డ్స్. ప్యూరిటన్ మతసంస్కర్తగా, నీతిబోధకుడుగా, పాఠమార్థిక చింతకుడుగా, ప్రకృతి పరిశీలకుడుగా, జిజ్ఞాసువుగా, అనేక కవితలు, స్రసంగాలు, హితబోధలు వ్రాసి ఆయన సుప్రసిద్ధుడయ్యాడు. సిస్టర్ ఇన్ ది హోండ్స్ ఆఫ్ ఆన్ ఆంగ్రి గాడ్ అనే రచనలో ఎడ్వర్డ్స్ వ్యక్తి స్వేచ్ఛకూ, భగవద్విర్ణయానికి మధ్య స్థూలంగా వైరుధ్యాన్ని పరిష్కారం చేసి, ప్యూరిటన్ ధర్మాన్ని బోధిస్తూ పాప పంకిలుడైన మానవునికి భగవంతుడే ఆపదుద్ధారకుడు అని నిర్దేశించాడు. అమెరికన్ విచార ధారలో లౌకిక దృష్టికి ఆశావాదానికి ఫ్రాంక్లిన్ ప్రతినిధి అయితే, ధార్మిక దృష్టికి, నైతిక వాస్తవిక వాదానికి ఎడ్వర్డ్స్ ప్రాతినిధ్యం వహించాడు.

1638-1776 మధ్యకాలంలో పత్రికా రచన ముమ్మరంగా కొనసాగింది. పోప్, ఆడిసన్ మొదలైన ఇంగ్లీష్ రచయితలను అనుకరిస్తూ అమెరికాలో అనేక రచనలు వచ్చాయి. రాజకీయ విషయాల మీద సిద్ధాంత పరమైన చర్చలూ, వాద ప్రతివాదాలూ, బహుళంగా వచ్చి వచన రచనా ప్రక్రియకు విశేషంగా దోహదం చేశాయి. ఈ

రచనలలో యూరప్ కంటే విలక్షణమైన ఒక స్వతంత్ర అమెరికన్ కంఠస్వరం వినిపించింది. అమెరికన్ విప్లవం కాలంలో ప్రజలలో జాతీయ భావాన్ని, వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యాన్ని, అభ్యుదయ నిరతిని ప్రోత్సహించే అనేక రాజకీయ రచనలు వెలువడ్డాయి. ముఖ్యంగా టాయ్స్ పెయిన్ మానవ హక్కులను సమర్థిస్తూ విప్లవ శంఖారావం పూరించాడు. టాయ్స్ జఫర్సన్, జాన్ ఆడమ్స్, జేమ్స్ మాడిసన్ సైద్ధాంతిక వ్యాస పరంపరలో అమెరికన్ సంవిధానం పూర్వాపరాలను చర్చించి, లాక్, రూసో మొదలైన వారి వలన ఉత్తేజితులై ప్రజాస్వామ్య వాదాన్ని, తదనుగుణమైన రాజ్యాంగ సంవిధానాన్ని నిర్వచిస్తూ ఉదాత్తమైన రచనలు చేశారు. అమెరికన్ స్వాతంత్ర్యోద్యమం తరువాత విశ్వ వ్యాప్తంగా బయలుదేరిన విప్లవ స్వాతంత్ర్యోద్యమాలకు ఈ రచనలు ప్రోత్సాహం చేకూర్చాయి.

1780 ప్రాంతంలో ఫిలిప్ ఫ్రెనో, టిమతి డ్వెట్, జోయెల్ బార్లోల కవితలు జాతీయచేతనకు ఉద్దీపకాలయాయి. దేశభక్తి కవిత్యంతోపాటు అమెరికాను భావి ప్రపంచపు ప్రతీకగా, ఆశాజ్యోతిగా వర్ణించే కావ్యాలు కూడా వెలువడ్డాయి. 'ప్రాత యూరపియన్ భావాల నుండి బయటపడి స్వానుభవైక నిరతి వృద్ధి చెంది ఒక నూతన సభ్యతను, సాహిత్యాన్ని సృష్టించాలి' అనే నినాదం బలపడింది. దీనితో పాటు జెఫర్సన్ ప్రతిపాదించిన కృషి వ్యవస్థాయోజనకు, హామిల్టన్ ధ్యేయాలకూ మధ్య మౌలికమైన విభేదాలు ఏర్పడి నిరంతర సంఘర్షణకు దారితీశాయి. అమెరికా దేశపు రెండవ అధ్యక్షుడు జాన్ ఆడమ్స్ జాతీయోద్యమంలో రాజకీయాలకు, యుద్ధ వ్యూహరచనకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చి స్వాతంత్ర్యానంతరం వచ్చే తరాల వారికి కవిత్యం, చిత్రకళ, సంగీతం మొదలైన కళలకు అనుకూలమైన పరిస్థితులు కల్పించడం తన ధ్యేయంగా పేర్కొన్నాడు. ప్రారంభదశలో అమెరికాలో సృజన శక్తి లలిత కళల వైపు కాకుండా ఉపయోగ కరమైన వస్తువులను సృజించడం వైపు మొగ్గు చూపింది. ఈ దశలో రచనా వ్యాసంగానికి కూడా ప్రయోజనం, ఉపయోగం లక్ష్య లయాయి. జెఫర్సన్ అన్నట్లు ఆ నాటికి వాఙ్మయానికి ఇంకా వృత్తి గౌరవం లభించలేదు. సిడ్నీ స్మిత్ 1820 లో ఎడింబర్గ్ రెవ్యూ లో వ్యాసం వ్రాస్తూ "ఈ భూగోళంలో అమెరికన్ గ్రంథాన్ని చదివేది ఎవరు?" అని వెక్కిరించాడు.

స్వాతంత్ర్యానంతరం వాషింగ్టన్ ఇర్వింగ్ గతంలో అమెరికాలో నెలకొన్న బ్రిటిష్, యూరపియన్, అమెరికన్ అనుభూతులను, జానపద స్మృతులను మేళవించి

యాత్రా కథలను, కల్పనా కథలను రచించి ప్రజలను రంజింప చేశాడు. ఆయన రచించిన రిచ్ వాన్ వింకీల్, స్టీవీ హోలో అనే అద్భుత రసప్రధానమైన కథలు విశేష ప్రసిద్ధి పొందాయి. సీమా ప్రాంతపు స్వేచ్ఛా జీవనాన్ని, సాహసీకతను, స్వాభావికతను చిత్రిస్తూ జేమ్స్ ఫెనిమోర్ కూపర్ ది డియర్ నీయర్, ది పెయిర్ వంటి అనేక నవలలను సర్ వాల్టర్ స్కాట్ ఒర వడిలో రచించాడు. ఆయన సృష్టించిన పాత్ర 'నాటీ బంపో' సరళత, ధైర్యం, సాశీల్యం, ఔదార్యం మూర్తి భవించిన నాయక పాత్రగా పాఠకుల మనోవీధులలో నిలిచి పోయింది. ఆరణ్యక జీవనంలోని సహజత్వాన్ని సమర్థిస్తూ కూపర్ పట్టణ నాగరకతలో కనిపించే కృత కత్వాన్ని, కపటత్వాన్ని కటువుగా విమర్శించాడు. జాన్ పిండిల్టన్ కెన్నెడీ, జేమ్స్ హోల్, విలియమ్ గిల్మర్ సిమ్మీ, ఆగస్టన్ లాంగ్ స్టీట్ ప్రభుత్వం గత చరిత్రకు సంబంధించిన రొమాన్సులను, ప్రాదేశిక అనుభవాలను అభివర్ణిస్తూ రచనలు చేశారు. అమెరికాలో మొదటి నవల అయిన విలియం హిల్ బ్రౌన్ వ్రాసిన ది పవర్ ఆఫ్ సింపలి కొంత వరకు సామాజిక స్పృహను ప్రతిబింబిస్తూ మరొక నూతన రచనా ధోరణికి దారి తీసింది.

ఎక్కువ ప్రజాదరణ లభించిన కవి హెన్రీ వర్డ్స్వర్త్ లాంగ్ ఫెలో. రెడ్ ఇండియన్ల జానపద ఇతి వృత్తాలను తీసికొని సాంగ్ ఆఫ్ హయావదా మొదలైన కావ్యాలను ఆయన రచించాడు. ధీరోదాత్త లక్షణాలను ప్రతిపాదిస్తూ, ఆశాభావాన్ని బలపరుస్తూ ఉపదేశాత్మక సందేశాలను ఆయన అందించాడు. కుటుంబం, పాఠశాల, ప్రార్థనా మందిరం - ఈయన దృష్టిలో ఈ మూడే సంఘ జీవనానికి పునాదులు. ఈ మూడింటి చుట్టూ ఆయన కవిత్యం పరిభ్రమించింది. ఇంగ్లాండ్ దేశపు ప్రకృతి కవి అయిన వర్డ్స్వర్త్ను ఆదర్శంగా గ్రహించి అమెరికాలోని ప్రకృతి రామణీయకాన్ని, తన తాత్త్విక భావనలను పొందు పరుస్తూ టు ఏ వాటర్ ఫోల్, ది ఫ్రీంజీడ్ జెంటియెల్, డానట్స్ స్పీస్ అనే కవితలను విలియం కల్లెన్ బ్రెయంట్ వ్రాయగా, రాబర్ట్ బర్న్స్ ప్రభావంతో జాన్ గ్రీన్ లీస్ విటియర్ సందేశాత్మకంగా దేశీయ శైలిలో రచనలు చేశాడు. ఈ విధంగా అమెరికన్ సాహిత్య చరిత్రలో కాల్పనికోద్యమానికి అంకురార్పణ జరిగింది.

ఫిలడెల్ఫియా, న్యూయార్క్ నగరాలలో పాత్రికేయ వృత్తితో జీవితం గడుపుతున్న ఎడ్గార్ ఆల్న్ పో మొట్టమొదటి నిజమైన అమెరికన్ సాహితీవేత్త అని చెప్పవచ్చును. గోథిక్, రొమాంటిక్ సంప్రదాయాలను

రెంటిని మేళవించి ఎన్నో కథలను, కవితలను 'పో' రచించాడు; విమర్శలను వ్రాశాడు. యురేకా అనే వైజ్ఞానిక, తాత్త్విక పరిశీలన గ్రంథం వెలువరించాడు. ప్రతిభా, వ్యుత్పత్తి, కళా కౌశలం అత్యున్నత స్థాయిలో సమ్మేళనం చెందిన 'పో' అమెరికన్ సాహిత్యంలోని అన్ని ప్రక్రియలకూ ఆధునిక భావనలో మార్గదర్శకు డయాడు. బోదలేర్ మొదలైన ఫ్రెంచ్ కవుల ప్రశంసలు అందుకున్న తరువాత ఎంతో కాలానికి కాని ఆయన అమెరికాలో తగినంత గుర్తింపు పొందలేదు. ఇలా ఫెల్, ఆన బెల్లీ, ది రేవెన్ అనే కవితలలోను, ది ఫాల్ ఆఫ్ ది హౌస్ ఆఫ్ అషర్, మెయిల్ స్ట్రీమ్, మర్డర్స్ ఇన్ ది రూమోర్ మొదలైన అద్భుతమైన, అపరాధ పరిశోధక, మనోవైజ్ఞానిక కథానికలలోను ది ఫీలాసఫీ ఆఫ్ కాంపోజిషన్ వంటి వ్యాసాల్లోను 'పో' తనదైన ఒక స్వతంత్ర మార్గాన్ని ఏర్పరచుకున్నాడు. కథా కథనానికి ప్రాణం 'ఉత్కంఠ' అనీ, కావ్యానికి సౌందర్య భావన స్థాయి భావం అనీ, ఖండ కావ్యమే ఎక్కువ ప్రభావశాలి అయిన కవితా ప్రక్రియ అనీ, సాహిత్యంలో ఉపదేశం కంటే రమ్యతే ప్రధానమనీ సిద్ధాంతీకరించి తన తరువాతి తరాల రచయితలను 'పో' ప్రభావితం చేశాడు. ఎన్నో సంఘర్షణలకు, నిరాశా నిస్పృహలకు, వ్యక్తిత్వంలోని వైరుధ్యాలకు కళాసృష్టిని సమన్వయ సాధనంగా ఎంచుకున్న విచిత్ర స్వభావం గల రచయిత 'పో'. "పొయట్రీకి నిర్వచనం పో" అనేది ఒక నానుడి అయింది.

19 వ శతాబ్దపు పూర్వార్థం అమెరికన్ సాహిత్యానికి స్వర్ణయుగం. ఈ కాలంలో న్యూ ఇంగ్లండ్లో హార్వర్డ్, బోస్టన్, కాంకార్డ్ ప్రాంతం కేంద్రాలుగా సాహిత్య పునర్వికాసోద్యమం సాగింది. ఈ ఉద్యమానికి ప్రధాన ప్రేరణలు వారసత్వంగా వచ్చిన ప్యూరిటన్ ధార్మిక భావం, జర్మన్ తాత్త్వికుల ఆదర్శవాదం, యూరపియన్ హేతువాదం, బ్రిటిష్ కాలనీకోద్యమం, ఫ్రెంచ్ సామాజిక భావన, ప్రాచ్య దేశాల పారమార్థిక చింతన. ఈ భావ విప్లవం మూడు ప్రస్థానాలుగా సాగింది. మనిషి వ్యక్తిత్వానికి పుష్టి చేకూర్చి ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలు అందుకు నేట్లు చేయాలనే "ట్రాన్సెండెంటలిజమ్" ఒకటి. రెండవది మానవుడి పరిసరాలను, వ్యవస్థను మెరుగు పరచాలి అనే సంస్కరణోద్యమం. మూడవది: నాగరకతా, మర్యాదలను, సనాతన సంప్రదాయాలను బలపరచాలి అనే 'భద్రజన సంస్కృతి' ఉద్యమం.

1830 - 60 మధ్య కాలంలో ప్రముఖ రచయిత లందరి దృష్టి సంఘ సంస్కరణ వైపు మళ్లింది. చరిత్ర

గతిలో విపర్యస్తం అయిన అమెరికన్ ఆదర్శాలకు, ఆ నాటి వాస్తవాలకు మధ్య ఏర్పడిన అంతరాన్ని అంత మొందించి వ్యక్తి స్వేచ్ఛను, మానవాభ్యుదయాన్ని ప్రోత్సహించే మార్పులు అవసరమని వారు పునరుద్ఘాటించారు. మతాతీతమూ, లౌకికమూ, సార్వత్రికమూ అయిన విద్యా వ్యవస్థను రూపొందించడం, జైల్లో పరిస్థితులను మెరుగు పరచడం, బాల శ్రామికపద్ధతి నిర్మూలించడం, బానిస తనాన్ని రూపుమాపడం అనే లక్ష్యాలు సాధించడంకోసం ముమ్మరంగా ప్రచారం సాగింది. 'బ్రూక్ ఫామ్', 'ఫ్రూట్ లాండ్' మొదలైన ఆదర్శ సమాజ ప్రణాళికలు వివిధ ప్రాంతాలలో వెలశాయి. నీగ్రో విమోచనోద్యమ కాలంలో వచ్చిన ప్రసిద్ధ నవల హారియట్ బీచర్ స్టవ్ వ్రాసిన అంకుల్ టామ్స్ కాబిన్.

మార్గరెట్ ఫుల్లర్, విల్లెరీ చానింగ్, బ్రాన్సన్ ఆల్కాట్ మొదలైన మేధావులు 'ట్రాన్సెండెంటలిజం' అనబడే ఆధ్యాత్మికోద్యమానికి నాయకత్వం వహించారు. ఆ ఉద్యమమే క్రమేణా ఆ నాటి సాహిత్య పునరుజ్జీవ నోద్యమానికి అంకురార్పణ చేసింది. దానికి ప్రముఖ ప్రతినిధి రాల్ఫ్ వాల్డ్స్ ఎమర్సన్. తన ఉపన్యాసాలతోను, సాహిత్య చర్చలతోను తోటి రచయితలను ఆయన ఉత్తేజితులను చేశాడు. నేచర్ అనే వ్యాసంలో బాహ్య ప్రకృతి వెనుక అంతర్యామిగా ఒక దివ్యచేతన ఉంటుందని, భౌతిక ప్రక్రియల కన్నిటికీ అదే చోదకశక్తి అని, పరిణామశీలమైన జగత్తునకు, కాలగతికి అదే ఆధారమని, దానిని అవగాహన చేసికొని తదనుగుణంగా తన స్వభావాన్ని చక్కదిద్దుకోడమే మానవ జీవితానికి ధ్యేయం కావా లని ఆయన ప్రతిపాదించాడు. దైవీ భూతమైన సృష్టిలో ద్వంద్వాలు, వైరుధ్యాలు ఆభాసా మాత్రాలే అని, భిన్న తత్త్వాలకు ఏకత్వాన్ని ఆపాదించే విశ్వ చైతన్యమే వాస్తవమైనదని, సృష్టి సర్వస్వం ఒక అవిభాజ్యమైన సత్యమని, మానవుడు దైవశక్తి సంపన్నుడని ఎమర్సన్ వక్కాణించాడు. మృత్యుణం (మట్టి కణం) మొదలు తారాపథం వరకు ఒకే విశ్వాత్మ వ్యాపించి ఉన్న ఈ సృష్టి నైజాన్ని కేవలం హేతువాద దృష్టితో గాక అంతరంగంతో అవగాహన చేసుకోవాలని ఆయన వాదించాడు. జగత్తులో నిరంతరం ప్రకాశించే దివ్యరశ్మి కనుమరు గయినపుడే అంధకారం ప్రబలినట్లు తోచినా, అది మూలతత్త్వం కాదని, పాప పుణ్యాల సాపేక్షత కూడా అలాంటిదే అని నిరూపిస్తూ, మానవ ప్రకృతి సహజంగా సుగుణసంపన్నమే కాని పాపపంకిలం కాదని ఎమర్సన్ భావించాడు. 1837 లో వెలువరించిన ది అమెరికన్

స్కాలర్ అనే తన ఉపన్యాసంలో ఎమర్సన్ అమెరికన్ సాహిత్య స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించాడు. అమెరికన్ రచయితలు యూరపియన్ భావ దాస్యాన్ని విడనాడి తమ దేశంలోని బౌద్ధిక, సామాజిక పరిస్థితులను ప్రతిబింబించే స్వతంత్ర కావ్యాలను వ్రాయాలని, మానవుని ఆదర్శాలను, ఆకాంక్షలను పెంపొందించే సాహిత్యాన్ని సృజించాలని ఆయన ఉద్బోధించాడు. సెల్స్ రిలయన్స్, ఎక్స్ పీరియన్స్, ది ఓవర్ సోల్ మొదలైన వ్యాసాలలో ఎమర్సన్ ఆధ్యాత్మికతను ప్రతిపాదించి, సమకాలీన సమాజానికి ఉద్దీపన కలిగించి, ఆశాభావాన్ని బలపరచాడు. అమెరికన్ సాహిత్యానికి ఎమర్సన్ కృతులు సింహద్వారం వంటివి. ఆయన ప్రభావంతో హెన్రీ డేవిడ్ థోరో వాల్డెన్ అనే ఒక ఉద్గ్రంథం రచించాడు. అంతకు ముందు ఆయన వ్రాసిన సీవిల్ డిజొబీడియన్స్ అనే వ్యాసం గాంధీ మహాత్ముని సహాయ నిరాకరణోద్యమానికి ప్రేరణ కలిగించింది. వాల్ట్ విట్మన్ లీవ్స్ ఆఫ్ గ్రాస్ అనే విప్లవాత్మక కావ్యాన్ని 1855 లో ప్రకటించి అమెరికన్ కవిత్వానికి క్రొత్త జీవం పోశాడు. మానవ జీవిత లక్ష్యాన్ని దర్శించి విశ్వదర్శనం చేసిన విట్మన్ కవిగాను, ద్రష్టగాను, మహా మానవుడుగాను జగత్ ప్రసిద్ధి పొందాడు.

ఎమర్సన్ ప్రతిపాదించిన ఆధ్యాత్మిక ఆదర్శ వాదాన్ని నిరాకరించి పాప ప్రవృత్తి మానవ స్వభావంలో జీర్ణించి ఉన్న ప్రేరణ అని, మంచి చెడుల పోరాటం ఊహా కల్పితం కాదని, అది ప్రకృతి సిద్ధమైనదేనని, ఆదర్శ మహా మానవ సిద్ధాంతం అహంకారాన్ని ప్రోత్సహించి దైవశక్తిని ధిక్కరించి అవగుణాలను రెచ్చగొట్టే ప్రమాదం ఉందని పూర్వపక్షం చేసిన వారిలో ముఖ్యులు హాథార్న్, మెల్విల్లు. ది స్కాల్లెట్ లెటర్, ది హౌస్ ఆఫ్ ది సెవెన్ గేబిల్స్ అనే నవలలలోను ప్యూరిటన్ సంస్కృతికి, చరిత్రకు సంబంధించిన అనేక కథానికలలోను పాప ప్రవృత్తులను విశ్లేషించి హాథార్న్ నైతిక వాస్తవికతను ప్రతిపాదించాడు. హెర్మన్ నెర్విల్ మొబీడిక్ లోనూ, గూడ్బాయ్ సహితమైన వివిధ కథానికలలోనూ పాప పుణ్యాల సంఘర్షణలను, భ్రమచేత కల్పించబడిన మానవ విషాదాలను చిత్రించి విట్మన్ తో పాటుగా అమెరికన్ సాహిత్యానికి మరొక మూల పురుషుడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఈ యుగంలోనే జన్మించి, తాను జీవించి ఉన్న కాలంలో గుర్తింప బడక పోయినా భావుకత, ఆత్మపరిశీలన, శిల్పవైచిత్రీ కారణంగా అనంతర కాలంలో ప్రసిద్ధి పొందిన గొప్ప కవయిత్రి ఎమిలీ డికిన్సన్. ఈ విధంగా అమెరికన్ సాహిత్యంలో ఎమర్సన్ సంప్రదాయం ఓజోగుణ భరితమై అశావాదాన్ని

రేకెత్తింపగా, హాథార్న్ సంప్రదాయం రజస్తమో గుణాల వలన ఉత్పన్నమయ్యే అనర్థాలను ప్రకటిస్తూ వాస్తవికత వాదాన్ని ప్రతిపాదించింది. ఈ రెండు విభిన్న ధ్రువాల్లా అటు తరువాత వచ్చిన సృజనాత్మక రచనలకు గీటురాళ్లు అయ్యాయి.

నిర్దిష్టమైన పరిణామ క్రమమూ, చారిత్రక దృష్టి కలిగి సమగ్రమైన యూరప్ సంస్కృతిని లక్ష్యంగా గ్రహించి వ్యక్తి వికాసాన్ని పెంపొందించే సభ్యతా సంస్కారాలు, పరంపరాగత సామాజిక మర్యాదలు శిష్టసమాజానికి ఆధారా లనీ, సాహిత్యకారులు వాటిని ప్రోత్సహించే రచనలను చేయాలనీ జె.ఆర్. లోవెల్, ఆలివర్ వెండెల్ హోమ్స్ వంటి వ్యాసకర్తలు, విమర్శకులు ప్రతిపాదించారు. ఎమర్సన్ ఆదర్శవాదానికి, హాథార్న్ నైతిక వాదానికి సమన్వయం చేకూర్చే మధ్యే మార్గం ఇది. ఈ మార్గమే మున్ముందు అమెరికన్ ఆలోచనా ధోరణిలో బలమైన సంప్రదాయంగా రూపొందింది.

అధినివేశ యుగం మొదలు 19 వ శతాబ్దం వరకూ సాగిన అమెరికన్ చరిత్రలో స్వాతంత్ర్య విప్లవం తరువాత ఏర్పడిన విషమ పరిస్థితులలో దాస్య విమోచనోద్యమం ఒక బాహ్యకారణంగా ఆరంభమైన అంతర్యుద్ధం మిక్కిలి విషాదకరమైన సంఘటన. అంతర్యుద్ధానికి నిజమైన కారణం సైద్ధాంతిక విభేదాలు. వాటికి తోడు ఉత్తర, దక్షిణ ప్రాంతాల మధ్య రాజకీయ స్పర్ధ, రాజ్య విస్తరణ కాంక్ష, ఆర్థికవ్యవస్థల తారతమ్యం, జీవన సరళులలో భిన్నత్వం కాలక్రమేణ తీవ్రస్థాయికి చేరాయి. ఈ సంఘర్షణకు బానిసత్వ నిర్మూలన ప్రకటన అవ్యవహిత హేతువు అయింది. ఉత్తర రాష్ట్రాలలో హోరెస్ గ్రీలీ, దక్షిణ రాష్ట్రాలలో జాన్ కాల్హూన్ భిన్న దృక్పథాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించి వాద ప్రతివాదాలు కొనసాగించగా అబ్రహం లింకన్ అధ్యక్షుడుగా ఉన్న కాలంలో ఈ సంక్షోభం షరాకాష్ట నందుకొని, అంతర్యుద్ధంగా పర్యవ సించింది. విట్మన్, థోరో, మెల్విల్, సిడ్నీ లేనియర్ మొదలైన రచయిత లందరూ ఈ ఉత్పాతానికి ప్రతిస్పందించారు. ఈ పోరాటంలో వేరుపడి పోయిన దక్షిణ రాష్ట్ర సమాఖ్య ఓడిపోయి సంయుక్త వ్యవస్థే గెలు పొందినా, ఉత్తర దక్షిణ ప్రాంతాల మధ్య వైషమ్యాలు మాత్రం చారిత్రక అవశేషాలుగా మిగిలి పోయాయి. అమెరికా దేశం అట్లాంటిక్, పసిఫిక్ మహా సముద్రాలమధ్య ఉన్న భూఖండం అంతట విస్తరించి నగరాలు, పరిశ్రమలు, ప్రకృతి వనరులు, సంచార సాధనాలు పెరిగి, సంపన్న దేశంగా రూపొంద నారంభించింది.

అంతర్యుద్ధం తరువాతి కాలంలో ప్రజల రాజకీయ జీవనంలో కుసంస్కారం, అవినీతి, నైతిక పతనం, ఆధికార దుర్వినియోగం మొదలైన దుష్టదోరణులు పెచ్చరిల్లాయి. ఇంద్రియ సంతృప్తి, ధన సముపార్జనా నిరతి, భౌతిక సౌఖ్యాన్వేషణ ఎక్కువ అయి, సమాజంలో ఆదర్శవాదం వెనుకబట్టి, యథార్థ, ఉపయోగితా వాదాలు ప్రధాన ప్రేరణలు అయ్యాయి. అందుకే అమెరికా చరిత్రలో ఈ యుగం "కాకిబంగారు యుగం" (Gilded age) గా అభివర్ణితమైంది. ఈ పరిస్థితులలో రచయితలు సంఘాన్ని విమర్శనాత్మకంగాను, వ్యంగ్యపూర్వకంగాను చిత్రీకరింప నారంభించారు. ఈ తరం సాహిత్యం గతాన్ని కాక వర్తమానాన్ని, ఆదర్శాలను గాక యథార్థాలను, కాల्పనిక తను గాక ఐతిహ్యాన్ని ప్రాతిపదికలుగా గ్రహించింది. ఈ విధంగా వాస్తవికతోద్యమం ఆరంభమైంది.

వాస్తవికతా వాదం వస్తు స్వరూపాన్ని, మానవ స్వభావాన్ని, సమాజనైజాన్నీ యథాతథంగా చిత్రించే సాహిత్య ప్రక్రియ. అది రియలిజమ్, నేచురలిజమ్, ఎక్స్ ప్రెషనిజమ్ అనే మూడు పాయలుగా అవిష్కృతమైంది. పశ్చిమ సరిహద్దు ప్రాంతంలో బ్రెట్ హార్ట్, దక్షిణాన సిడ్నీ లెనియర్, ఎల్లెన్ గ్లాస్కోలు, ఉత్తరాన జోయెల్ హారిస్, కిల్ వాల్టన్లు మొదలైనవారు తమ తమ ప్రాంతీయ వాస్తవికతలను చిత్రిస్తూ కథా రచన చేశారు. విలియమ్ రోన్ హవెల్స్ ప్రెయరీ ప్రాంతపు మధ్య అమెరికాలోని చిన్న పట్టణాలలో కనిపించే మధ్య తరగతి వ్యాపారస్థుల సమాజాన్నీ, కుటుంబవ్యవస్థనూ ఆధారంగా చేసుకుని *ది రైజ్ ఆఫ్ సైలాన్ లావ్ హోం*, *దెయిర్ వెడ్డింగ్ జర్నీ* మొదలైన నవలలు రచించాడు. మార్క్ ట్వెయిన్ సరిహద్దు ప్రాంత నాగరకతను ఇతివృత్తంగా గ్రహించి మిసిసిప్పీ నదీ పరివాహ ప్రాంతపు జనజీవనాన్ని అభివర్ణిస్తూ *హాకిల్ బెర్రీ ఫీన్* వంటి నవలలను సృష్టించి, అమెరికన్ సాహిత్యంలో హాస్యరచనా పితామహుడయ్యాడు. రాను రాను మార్క్ ట్వెయిన్ కు హాస్యం మొగం మొత్తింది. సామాజిక నిర్వేదం, పరుషమైన విమర్శ స్ఫురించే *ది మిస్టేరియస్ స్ట్రేంజర్* వంటి కోపపూరిత రచనలు వెలువడ నారంభించాయి. రచనాశైలిలోను, పాత్రచిత్రణలోను, కథాసంవిధానంలోను దేశీ పద్ధతిని ప్రతిబింబించిన *హాకిల్ బెర్రీ ఫీన్* నాగరక సంస్కృతిలోని కపటత్వానికి భిన్నమైన సహజత్వాన్ని, సారళ్యాన్ని ప్రకటించి అమెరికన్ నవలా సాహిత్యంలో మౌలికమైన విలువ గల రచన అయింది. పసిఫిక్ తీరం వరకు అమెరికా విస్తృతి చెందిన ఈ యుగంలో ఇ.డబ్ల్యు. హో, జోసెఫ్ కర్క్లాంగ్,

ఎడ్వర్డ్ విగిల్ స్టన్, హామ్లిన్ గార్లండ్ ప్రభుత్వము మురికి వాడలను, మారుమూల క్షేత్రాలను మోటు మనుష్యులతో నిండిన సరిహద్దు బస్టీలను అభివర్ణించి సమాజాన్ని నిశితంగా విమర్శించారు. నాగరకతా లక్షణాలు లోపించిన అమెరికాకు, ప్రాచీన నాగరికతతో విలసిల్లే యూరప్ కు మధ్య ఉన్న వ్యత్యాసాలను గుర్తిస్తూ, చారిత్రక స్పృహ లోపించిన అమెరికాలో నిజమైన కళాసృష్టికి తగిన ప్రోత్సాహం లభించదని భావించి, హెన్రీ జేమ్స్ నూతనానుభవాలను అన్వేషిస్తూ ఇంగ్లండ్ కు, యూరప్ కు తరలి వెళ్లాడు. అనంతరం ఆయన అంతర్జాతీయ నవలా ప్రక్రియను ప్రారంభించి *ది పోర్ట్ లెయిట్ ఆఫ్ ఏ లేడీ*, *ది అంబాసడర్స్* వంటి కళాత్మకమైన సుప్రసిద్ధ రచనలు చేశాడు. నవలా రచనను ఒక శిల్పంగా రూపొందించి 'దృష్టి కోణం', 'చైతన్య కేంద్రం', 'భావనోన్మీలన' వంటి కథాకథన సూత్రాలను స్థాపించి, అటు తరువాత వచ్చిన నవలా రచయితలను ప్రభావితం చేశాడు.

19 వ శతాబ్దపు ఉత్తరార్థంలో అమెరికాలోని విలువలను ప్రశ్నిస్తూ హెన్రీ జార్జ్, ఎడ్వర్డ్ బెల్లమీ, లెస్టర్ ఫ్రాంక్ వార్ట్, ఫెడరిక్ జాక్సన్ టర్నర్, థోర్మన్ వెబ్లెన్ మొదలైన మేధావులు సామాజిక, చారిత్రక గ్రంథాలను వ్రాసి అభ్యుదయ భావాలను ప్రకటించారు. విలియమ్ జేమ్స్ మనో విజ్ఞానాన్ని, జాన్ డ్యూయీ ప్రయోజనవాదాన్ని, హెన్రీ ఆడమ్స్ ఆధునిక చారిత్రక దృష్టిని తమ రచనలలో అభివ్యక్తం చేశారు. 19 వ, 20 వ శతాబ్దాల సంధి కాలంలో సంభవించిన ఈ విస్తృతమైన భావ విప్లవానికి అనుగుణంగా స్టీఫెన్ క్రాన్ (*ది రెడ్ బ్యాడ్స్ ఆఫ్ కరేజీ*), థియోడోర్ డ్రైజర్ (*స్వీస్ ర్ కేరీ*), జాక్ లండన్ (*ది ఐరన్ హీర్*), అప్టన్ సింక్లెర్ (*ది జంగిల్*) వంటి వారు సామాజిక స్పృహ గల చక్కని నవలలను వెలువరించి డార్విన్, మార్క్స్ సిద్ధాంతాలు ఆధారంగా 'నేచురలిజమ్' ఉద్యమాన్ని బలపరిచారు.

20 వ శతాబ్దంలో మొదటి దశాబ్దం చివరకు అమెరికన్ దృక్పథంలోను భావనాధోరణిలోను, వ్యక్తిత్వంలోను వచ్చిన మార్పులను సూచించిన నవలలు: హెన్రీ ఆడమ్స్ స్వీయ గాథ *ది ఎడ్యుకేషన్ ఆఫ్ హెన్రీ ఆడమ్స్*, థియోడోర్ డ్రైజర్ వ్రాసిన *ఆన్ అమెరికన్ ట్రాజెడీ*.

డార్విన్ ప్రతిపాదించిన జీవ పరిణామవాదం ఛాయలలో అమెరికన్ ఆదర్శాలను ఒక వంక పునరుద్ఘాటిస్తూ మరొక వంక నైరాశ్యం ప్రకటిస్తూ విలియం వాన్ మూడీ, ఎడ్విన్ ఆర్లింటన్ రాబిన్సన్ అనే కవులు చక్కని కవితలు ప్రచురించారు. ఎజ్రా పౌండ్, హారియెట్ మనోల

నాయకత్వం క్రింద నవ్య కవిత్వోద్యమం బయలు దేరింది. 'పోయెట్రి' లాంటి చిన్న సైజు పత్రికలు అందుకు దోహదం చేశాయి. కార్ల్ శాండ్బర్గ్, వాచెల్ లిండ్ సే, ఎడ్గాల్ లీమాస్టర్స్, ఎమీ లోవెల్ మొదలైన కవుల రచనలు వివిధ కావ్య ప్రక్రియలలో సాగి కవిత్వానికి దేశంలో అనుకూల వాతావరణం కల్పించాయి. ఈ లోగా జీవ భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రాల వలన ఆరంభమైన భావ విప్లవం ఫ్రాయిడ్ ప్రతిపాదించిన మనోవైజ్ఞానిక సిద్ధాంతాలతో పరాకాష్ఠ పొందింది.

జీవన పరిణామంలో డార్విన్, సమాజ వ్యవస్థలో మార్క్స్ ల ప్రభావంతో అమెరికన్ సాంప్రదాయిక లౌకిక దృష్టి పెద్ద మలుపు తిరిగింది. పారిశ్రామిక ప్రగతి, పట్టణాల పెరుగుదల, సామాజిక స్తబ్ధత- వీటి వలన ఏర్పడిన వాతావరణంలో వ్యక్తి స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్యం మొదలైన వెనుకటి ఆదర్శాలు కనుమరుగై, మానవ ప్రవర్తనను నిర్దేశించే నైతిక ప్రమాణాలు మారిపో సాగాయి. ఫ్రాయిడ్ ప్రతిపాదించిన మనో వైజ్ఞానిక సూత్రాల వలన స్థూలచేతనకూ, సూక్ష్మచేతనకూ మధ్య సాగే సంఘర్షణలే మానవ స్వభావాన్నీ, ప్రవృత్తినీ ప్రభావితం చేస్తాయని స్పష్టం అయింది. బాహ్యంతర చేతనల మధ్య వైమనస్యం సామాజిక దమనం వలన వృద్ధి చెంది వ్యక్తిని పెడమార్గాలకు మళ్లించడం జరుగుతుంది. అయితే అంతశ్చేతన బహిర్గతం కావడానికి సృజనాత్మకశక్తి తోడ్పడుతుంది. అంతర్గతం అయిన మానసిక చర్యలను అభివ్యక్తం చేయడానికి 'చైతన్య స్రవంతి', 'స్మృతి పరావర్తనం', 'అసౌష్ఠ్య కథా కథనం' వంటి నూతన ప్రక్రియలు, ప్రయోగాత్మక శిల్పాలు వాడుకలోకి వచ్చి కవిత్వంలోను, నవలా రచనలోను, నాటక రచనలోను ఆధునిక సాహిత్యంలో ఒక కొత్త దనం కనిపించింది. అంతర్ముఖమైన వాస్తవికతా వాదం సమాజ పరిస్థితుల చిత్రణకు, పాత్రల మనో విశ్లేషణకు ఒక అనుసంధానం కలిపించింది. దృక్పథాలలోనూ, సిద్ధాంతాలలోనూ సంభవించిన ఈ మార్పులతో పాటు సంఘంలో సంచలనం కలిగించిన ప్రధాన సంఘటనలు: మొదట ప్రపంచయుద్ధం, దానిననుసరించి వచ్చిన ఆర్థిక మాంద్యం. వీటివలన కలిగిన తమ నిజమైన అనుభూతులను ప్రతిబింబిస్తూ ఆ నాటి యువతరం రచయితలు సాహిత్య సృష్టి చేశారు. యుద్ధానంతర కాలంలో ఆదర్శాల పేరిట జరిగే అత్యాచారాలను, హింసా ప్రవృత్తిని, కపట రాజకీయాలను, వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యాన్ని భంగపరచే ప్రతీప శక్తులను ఆనాటి రచనలు తీవ్రంగా విమర్శించాయి. రష్యా విప్లవం పట్ల సానుభూతి ప్రదర్శించిన కొన్ని వామ

పక్షోద్యమాలు కూడా ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. విలువల పతనం, భావాభివ్యక్తి లోపం ప్రతిబింబించే రచనలు నిరాశను, నిస్పృహను, ఉదాసీనతను, విశృంఖలత్వాన్ని ప్రదర్శించాయి. మొత్తం మీద అమెరికన్ సాహిత్యంలో 1920-30 మధ్య కాలంలో రెండవ 'పునరుజ్జీవనం' సంభవించిందని చెప్పవచ్చును.

కవిత్వరంగంలో ఎమీ లోవెల్ ప్రచారం చేసిన 'బింబ వాదం' (ఇమేజిజిమ్), ఫ్రెంచ్ కవులనుంచి సంక్రమించిన 'ప్రతీక వాదం' (సింబాలిజం) మొదలైన ప్రయోగాల ప్రేరణతో యుద్ధానంతర కాల నిర్వేదాన్ని, పతితావస్థని, జడత్వాన్ని చిత్రిస్తూ టి.ఎస్. ఇలియట్ రచించిన *ది వేస్ట్ లాండ్* ఆధునిక కవిత్వానికి నాంది పలికింది. 'కవుల కవి' అయిన ఎజ్రా పౌండ్ నవీకరణోద్యమానికి సారథ్యం వహించాడు. రాబర్ట్ ఫ్రాస్ట్ సాంప్రదాయిక రీతులలోనే రచన సాగించినా, అతని కావ్యాలలో ఆధునిక భావాభివ్యక్తి కనిపిస్తుంది. విలియం కార్లోస్ విలియమ్స్, తన *పేటర్స్* కావ్యంలోను, హార్ట్ కేన్ *ది బ్రిడ్జ్* అనే కావ్యంలోనూ అమెరికన్ చారిత్రక వైయక్తిక భావ సంఘర్షణను చిత్రించారు. ఇ.ఇ. కమింగ్స్ కవిత్వ శైలిలో విచిత్ర ప్రయోగాలూ, చమత్కార ప్రక్రియలూ సాధించాడు. ఆలన్ టీట్, రాబర్ట్ పెన్ వారెన్ మొదలైన దక్షిణ ప్రాంతపు కవులు దాక్షిణాత్య సంస్కృతి పూర్వాపరాలను విశ్లేషిస్తూ రచనలు చేశారు. వాలెస్ స్టీవెన్స్ వాస్తవికతకూ, కాల्పనికతకూ మధ్య వారధి కట్టడానికి ప్రయత్నించి సంకేత ప్రధానమైన కవితలను రచించాడు. ఈ విభిన్న కవితారూపాల కలయికతో అమెరికన్ కవిత్వానికి ఒక విలక్షణమూ, విశిష్టమూ అయిన వ్యక్తిత్వం సిద్ధించింది.

నవలా సాహిత్యం, కథానికా సాహిత్యం కూడా ఈ కాలంలో సర్వతోముఖ వికాసం చెందాయి. షెర్వుడ్ ఆండర్సన్ వ్రాసిన *వైన్ బర్గ్ బహాయో* లో చిన్న పట్టణాలలోని మధ్యతరగతి ప్రజల సుఖదుఃఖాలు సానుభూతితో చిత్రించబడ్డాయి. సింక్లెర్ లూయిస్ వ్రాసిన *బాబిల్* మొదలైన నవలలు ఈ కోవకు చెందినవే! వృత్తిపరమైన సమస్యలలో చిక్కుకొని, సమాజపు సానుభూతిని పోగొట్టుకొని భౌతిక విజయాలకోసం ప్రాకులాడే పాత్రలను ఆయన సృష్టించాడు. ఆయన రచనలలో సామాజిక ఏమర్శతోపాటు చురుక్కుమనిపించే వ్యంగ్యం, హాస్యమూ కూడా ద్యోతకమవుతాయి. పాత్రికేయుడుగా, వ్యాస కర్తగా ప్రసిద్ధి పొందిన హెచ్.ఎల్. మేంకెన్ అమెరికా జీవన విధానాన్ని అధిక్షేపిస్తూ, సృజనాత్మక లక్ష్యాలవైపు యువతరం దృష్టిని ఆకర్షించాడు.

యూరప్ లో జరిగిన యుద్ధ కార్యకలాపాలలో పాల్గొని ప్రవాస జీవితం అనుభవించిన యువ రచయితలను పారిస్ లో గెర్బ్యూడ్ స్టీల్ ప్రారంభించిన సాహిత్య శిల్పం ఆకరించింది. అలా ఆకరితులైనవారిలో ప్రసిద్ధులు: ఎఫ్. స్కాట్ ఫిడ్ జెరాల్డ్, ఎర్నెస్ట్ హెమింగ్ వే, జాన్ డోస్ పాసోస్ మొదలైనవారు. వారిని 'తప్పిపోయిన తరం' (Lost Generation) అని ప్రజలు వ్యవహరింపసాగారు. 1920-30 మధ్య కాలంలో ఉద్భవించిన జాజ్ సంస్కృతికి ప్రతినిధి అయిన ఫిడ్జెరాల్డ్ *ది గ్రేట్ గాల్స్ బి* అనే ప్రతిభావంతమైన నవలను వ్రాసి, అమెరికాలో వ్యాపించి ఉన్న స్వేయాదర్శపు వైఫల్యాన్ని చిత్రించాడు. ఆ నవలలోని నాయక పాత్ర ద్వారా ధనప్రాభవా కాంక్షల వల్ల కలిగే అనర్థాలను ఆయన చిత్రించాడు. జాన్ డోస్ పాసోస్ తన *అమెరికా ట్రైయాలజీ* లో పెట్టుబడిదారీ విధానం వల్ల కలిగే ఆర్థికశోషణను, పరపీడన దృష్టిని చిత్రించాడు. సంచార మాధ్యమాల సాంకేతిక ప్రక్రియలను అవలంబించి నవలా రచనలో సమాజ స్పృహకు స్థానం కల్పించాడు. హెమింగ్ వే *ది సన్ ఆల్స్ రైజెస్, ఏ ఫేర్ వెల్ టు ఆమ్స్* మొదలైన యుద్ధకాలపు నవలలను వ్రాసి ఆనాటి నైరాశ్య భావాన్నీ, విషాద సంఘటనలనూ నిర్దాక్షిణ్యంగా అభివర్ణించాడు. విలియం ఫాక్సర్ అమెరికా దక్షిణ ప్రాంతపు సభ్యతలో సంభవించిన పతనావస్థను, శ్వేత శ్వేతేతర జాతుల సంఘర్షణలో నిర్వీర్యమైన సాంఘిక వ్యవస్థను ఎంతో అవగాహనతో పరిశీలించి చైతన్య స్రవంతి ప్రక్రియలో *ది సౌండ్ అండ్ ది ఫ్యూరీ* మొదలైన ప్రాదేశిక యోక్తాఫటాఫా నవలలో స్పృహంగా ప్రతిబింబింపజేశాడు. జాన్ స్టెయిన్ బెక్ *ది గ్రేప్స్ ఆఫ్ రాత్* అనే తన సుప్రసిద్ధమైన నవలలో అమెరికాలో నిర్వాసితులు అయిన కరక కార్మిక వర్గాల దీనావస్థను వర్ణించాడు. థామస్ వుల్ఫ్ *లుక్ హోంవర్డ్ ఏంజెల్!* మొదలైన నవలలలో ఫ్రాయ్డ్, ఆడ్లర్, యుంగ్ వంటి మనో వైజ్ఞానికుల సిద్ధాంతాన్ననుసరించి మానసిక సంఘర్షణలను చిత్రించి వానిలో అమెరికన్ దాక్షిణాత్య సంస్కృతిని వర్ణించాడు. సింక్లెర్ లూయీస్, హెమింగ్ వే, ఫాక్సర్, స్టెయిన్ బెక్ లు సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి సంపాదించి అమెరికన్ నవలా సాహిత్యానికి ప్రఖ్యాతి చేకూర్చారు. గత చరిత్రను ఇతివృత్తంగా గ్రహించి ధైర్యసాహసాలు, శీల సంపద గల మహిళల నైజాన్ని చిత్రిస్తూ కొందరు రచయిత్రులు కూడా నవలలు వ్రాశారు. వీరిలో ఈడిత్ వార్టన్, విల్లాకాథర్ (*డెల్ కమ్మ టు ది ఆర్చబిషప్*) ముఖ్యంగా పేర్కొనదగినవారు. 'ఉప యుక్తగతం',

'సజీవ వర్తమానం' అనే దృక్పథాలతో అమెరికన్ సాహితీ వికాసం కొనసాగింది.

ఈ కాలంలోనే మొట్ట మొదటిసారిగా గణనీయమైన నాటక సాహిత్యం కూడా ఆవిర్భవించింది. వాషింగ్టన్ స్క్వేర్ ప్లేయర్స్, గ్రీన్ విచ్ విలేజ్, బ్రాడ్ వే వంటి నాటక సంఘాల యాజమాన్యం క్రింద జార్జ్ క్రాన్ కుక్, మేక్ గోవన్, సూసన్ గ్లాస్పెల్ మొదలైన కళాకారుల తోడ్పాటుతో వ్యాపారదృష్టిలేని ఔత్సాహిక, ప్రయోగాత్మక నాటకాలకు ప్రోత్సాహం లభించింది. ఇబ్సెన్, స్ట్రెండ్ బెర్గ్, కైసర్, హాప్ట్ మన్ వంటి యూరపియన్ నాటక రచయితల ప్రభావంతో సామాజిక, మనోవైజ్ఞానిక రచనలను పూర్తిగా అవగాహన చేసుకుని నిషే, షోపెన్ హోవర్, ఫ్రాయ్డ్, యూంగ్ ల సిద్ధాంతాల వలన ప్రబోధితుడై యూజీన్ ఓ నీల్ 1918 నుండి నిర్విరామంగా కృషిచేసి సృష్టించిన నాటక పరంపర అమెరికాలో స్వతంత్ర నాటక సంప్రదాయానికి పుష్టి చేకూర్చింది. విధి వంచితులైన వ్యక్తుల విషాద పూరితమైన జీవితాలతో పెనవేసుకున్న సంఘర్షణలను, దుఃఖ పరిణామాలను చిత్రిస్తూ ఆధునిక మానవుడు ఎదుర్కొనే బాహ్యంతర వైక్లబ్యాలను ప్రదర్శిస్తూ ఓ నీల్ ప్రదర్శన యోగ్యమైన చక్కని నాటకాలను రచించాడు. 'ఎక్స్ పెషనిజం' లేక అభివ్యక్తి కరణ పద్ధతిలో *ఎంపరర్ జోన్స్*, *ది హెయర్ ఏప్*, *ది సైడ్ అండ్ ది ఎల్వ్*, *ది వార్నింగ్ బికమ్ ఎల్వెక్ట్రా*, *ది స్ట్రెంజ్ ఇంటర్లూడ్* అనే ప్రఖ్యాత విషాద నాటకాలను రంగస్థలానికి ఆయన అందించాడు. మాక్స్ వెల్ ఆండర్సన్ కావ్య నాటకాలను (*వింటర్ సెట్*), ఫిలిప్ లూరీ వ్యంగ్యాత్మక నాటకాలను (*ది హోటల్ యూని వర్స్*) వ్రాసి అమెరికన్ నాటక సంప్రదాయానికి పుష్టిని చేకూర్చారు. ఆర్థిక మాంద్యం తెచ్చిపెట్టిన సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు ప్రెసిడెంట్ రూజ్ వెల్ట్ ప్రతిపాదించిన 'న్యూ డీల్' యుగంలో సామాజిక స్పృహను, సామ్య వాద సూత్రాలను పాటిస్తూ క్లిఫర్డ్ ఓడెట్స్ డెడెట్స్ (*వెయిటింగ్ ఫర్ లెఫ్ట్*), విలియమ్ హెల్మన్ (*ది చిల్డ్రన్స్ అవర్*) విలియమ్ సారోయన్ (*ది బ్యూటీఫుల్ వీపుల్*) మొదలైనవారు చక్కని నాటకాలు ప్రకటించారు. నీగ్రో జానపద జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే *మిస్టర్ రాబర్ట్స్*, *ఇన్ ఆబ్రహమ్ బోజమ్* మొదలైన కల్పనాత్మక రూపకాలు కూడా ఈ కాలంలో ప్రదర్శించ బడ్డాయి.

హెమింగ్ వే *ఫర్ హూం ది బెల్ బోల్స్*, ఫాక్సర్ *లెట్ ఇన్ ఆగ్స్ట్*, నీగ్రో రచయిత రిచర్డ్ రైట్ *నేటివ్ సన్* అనే నవలలలో కూడా సమకాలీన స్పందన

ద్యోతకమైంది. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామం నాటికి అమెరికా చారిత్రకంగానూ, రాజకీయంగానూ, సామాజికంగానూ కూడా ఒక నూతన యుగంలో అడుగు పెట్టుతున్నట్లుగా ఉంది. అంతర్జాతీయ వ్యవహారాలలో జోక్యం కలిగించుకోడం, వ్యక్తివాదాన్ని వదిలి శ్రేయో సంఘ దృక్పథాన్ని అవలంబించడం, వైజ్ఞానిక సాంకేతిక ప్రగతిలో నవ్య సమాజ ధోరణిని ప్రకటించడం ఈ యుగ ప్రధాన లక్షణాలు. తదనుగుణంగా సాహిత్యంలో కూడా మార్పు వచ్చింది. రెండో ప్రపంచయుద్ధం తరువాత అమెరికాలో తరాల అంతరాలు పెరగడం, ప్రజాబాహుళ్య సంచార సాధనాలకు ప్రాచుర్యం హెచ్చడం, సాంకేతిక విప్లవం, రోదసీ విజ్ఞాన వ్యాప్తి, అల్పజాతి వర్గాల జాగృతి, మానవ సంబంధాలలో నైతిక పరివర్తనం, వియెట్నాం సైనిక చర్యల వైఫల్యం వలన కలిగిన సామూహిక పాపభీతి, అణుయుద్ధ సంభావన వల్ల కలిగిన ఆందోళన, కళారీతులలో విశృంఖలత, మొదలైన వాని వలన భావ విప్లవం ఏర్పడింది. ప్రకృతి పరిసరాలకు అనువైన స్వాభావిక జీవన శైలి సాధించడానికి 'ప్రత్యామ్నాయ సమాజం' ఒక్కటే మార్గమని కొన్ని ఉద్యమాలు ప్రకటించాయి. అవి సాహిత్య రంగాన్ని కూడా ప్రభావితం చేశాయి. ప్రధాన సాహిత్య స్రవంతికి సమాంతరంగా రెడ్ ఇండియన్, ఆఫ్రో అమెరికన్, యూదుజాతుల మైనారిటీ సాహిత్యాలు కూడా బలం పుంజుకోసాగాయి. దక్షిణ రాష్ట్రాలలో నూతనోత్తేజంతో విశిష్టవాఙ్మయం వెలసింది.

హెమింగ్ వే ది ఓల్డ్ మాన్ అండ్ ది సీ, ఫాక్సర్ ది బేర్, ఫ్రాప్స్ కిట్ హోక్, ఓనల్ ది ఐస్ మాన్ కమెల్, ఏ లాంగ్ డేస్ జర్నీ ఇన్ టు ది నైట్ వంటి సుప్రసిద్ధ రచనలు వెలువడ్డాయి. అయినా 1940-90 మధ్యకాలంలో నవ రచయితల ప్రాబల్యమే ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. దక్షిణ రాష్ట్రాలలో వెలసిన కృతులలో రాబర్ట్ పిన్ వారెన్ వ్రాసిన ఆల్ ది కింగ్స్ మెన్, డెల్టా రచయిత్రులుగా ప్రసిద్ధి చెందిన కాతరైన్ ఆన్ ఫోర్టర్, యూడోరా వెల్టీ, కార్సన్ నూ కలర్స్, ఫ్లానె రీ ఓ కానర్ వంటివారు రచించిన నవలికలు, కథానికలు, టెన్నెసీ విలియమ్స్ వ్రాసిన ది గ్లాస్ మెనేజర్, ఏ స్ట్రీట్ కార్ నేమ్ డిజైర్ వంటి నాటకాలు ముఖ్యమైనవి. పశ్చిమ రాష్ట్రాలలో బీట్ కవులూ, హెన్రీ మిల్లర్ వంటి నవలాకారులూ ప్రసిద్ధి కెక్కారు. నార్మన్ మెయిల్స్ ది నేకెడ్ అండ్ ది డెడ్ జోసెఫ్ హెల్లర్ కాన్-22

వంటి యుద్ధ గాథలను రచించారు. రాల్ఫ్ ఎలిసన్ ఇన్విజిబుల్ మాన్, జేమ్స్ బార్డ్విన్ నోబెల్ ఇట్ ఆన్ ది మౌంటెన్ (1953) వంటి నీగ్రో రచనలు కూడా వెలువడ్డాయి. జాన్ అప్ డైక్, సాలింజర్, కుర్ట్ వానెగట్, కార్ల్ జోయిస్ ఓట్స్, జాన్ బార్ట్ మొదలైన వారు నవలా సాహిత్యంలో వైవిధ్యం సాధించారు. సాల్ బెల్లో ఎడ్రెంచర్ ఆఫ్ ఆగ్మార్ట్, హెర్జోగ్, హుందోల్ట్ గిట్స్ వంటి నవలలలో యూదు జీవితాన్ని, నగర సభ్యతను సామ్యంగా గ్రహించి మానవ పరిస్థితులను, వ్యవస్థలను పరిశీలించారు. బెర్నార్డ్ మాలముడ్ ది అసీస్టెంట్, న్యూ లైఫ్, గాడ్స్ గ్రేస్, వంటి అస్తిత్వవాదాన్ని ప్రకటించే రచనలు చేసి యూదు సాహిత్యాన్ని పెంపొందించాడు. సాల్ బెల్లోకు నోబెల్ బహుమతి లభించడంతో యూదు సాహిత్యపు గౌరవ ప్రతిష్ఠలు పెరిగాయి.

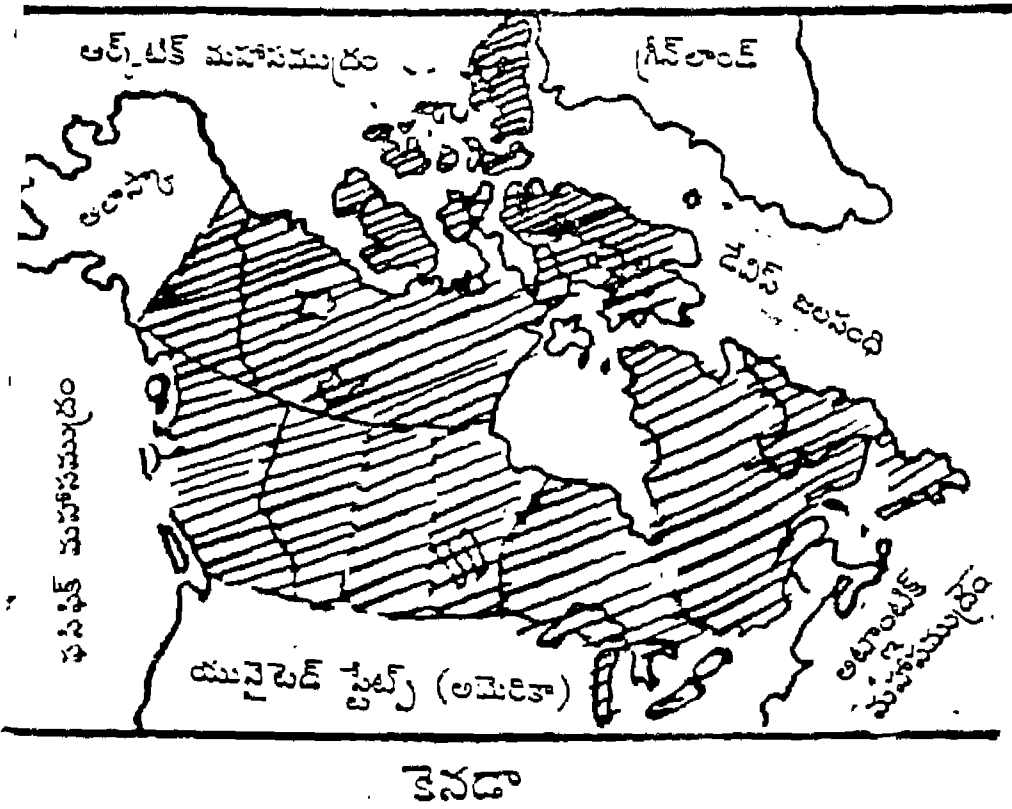
ఆధునిక కాలంలో టెన్నెసీ విలియమ్స్ మనో విశ్లేషణకు, ఆర్థర్ మిల్లర్ (ది డెత్ ఆఫ్ ఏ సేల్స్ మన్, ది కూసిబుల్, ఆఫ్ ది ఫాల్) సాంఘిక చింతనకు చెందిన నాటకాలు వ్రాశారు. 'అబ్సర్డ్ థియేటర్' ఉద్యమ ప్రభావంతో ఎడ్వర్డ్ ఆల్బీ (హూయీస్ ఎఫ్ యిడ్ ఆఫ్ వర్తనియా ఫుల్స్), జాన్ గెల్బర్ట్ (ది కనెక్షన్), తెరాయ్ జోన్స్ ది స్లేవ్ షిప్ అనే నాటకాలు రచించారు. సిల్వియా ప్లాట్, ఆలన్ గిన్నబర్గ్, రెవర్టోవ్, బెర్రీమన్, రాబర్ట్ వెల్, జేమ్స్ డిక్సీ మొదలైన కవులు ఆధునిక కవిత్వ వికాసానికి ఎక్కువగా తోడ్పడ్డారు.

ఆధునిక కాలంలో సాహిత్య విమర్శ మిక్కిలి ప్రభావశాలి అయిన ప్రక్రియగా రూపొందింది. జాన్ కోరాన్ సమ్, క్లియాన్ బ్రూక్స్, లెస్లీ అయివర్ వింటర్స్, హోరోల్డ్ బ్లూమ్, ఛార్ల్స్ జల్సన్, సూసన్ సోన్టాగ్ లెస్లీ ఫిడ్లర్, లియోనల్ ట్రీవింగ్ మొదలైన విమర్శకులు 'న్యూ క్రిటిసిజం', 'చికాగో స్కూల్', 'డికన్స్ట్రక్షనిజమ్', 'సిమియోటిక్స్' వంటి అనేక నూతన సమీక్షా పద్ధతులను అవిష్కరించారు.

ఈ విధంగా చారిత్రక విహంగ దృష్టితో అవలోకించి చూస్తే దాదాపు మూడు శతాబ్దాల కాలంలో ఇంగ్లీషు సాహిత్యానికి ఒక ఉపశాఖగా ఆవిర్భవించిన అమెరికన్ సాహిత్యం నైసర్గిక, చారిత్రక, మానవీయ ప్రేరణల వలన స్వతంత్రంగా పరిపుష్టమై, స్వకీయమైన ముద్ర సాధించి, విశ్వసాహిత్యంలో ఒక ప్రముఖ స్థానం సంపాదించుకుంది.

కెనడా సాహిత్యం

ఉత్తర అమెరికా ఖండంలోని కెనడా దేశంలో ఆ దేశపు రచయితలు సృష్టించిన ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాలను రెంటినీ కలిపి కెనడా సాహిత్యం అంటారు. ద్వి భాషా రాజ్యం అయిన కెనడాలో ఈ రెండు సాహిత్యాలూ ప్రక్కప్రక్కనే అభివృద్ధి చెందాయి. ఈరెండింటి వికాస పరిణామాలలోనూ కొన్ని సామ్యాలు కనిపిస్తాయి. రెండు భాషలలోనూ తొలి రచనలు మొదట ఆ ఖండాన్ని అన్వేషిస్తూ వలస వచ్చిన వారు చేసినవే! అలాంటి వారిలో పేర్కొనదగ్గవారు: శామ్యుయెల్ డి చాంప్లేన్ (1577-1635), పియరె ఎస్త్రిట్ రాడిసన్ (1636-1710), హెన్రీ కెల్వీ (1670-1730), శామ్యుయెల్ హీర్మ (1745-1792), ఇద్దరు అలెగ్జాండర్ హెన్రీలు (1739-1829?, --1814), అలెగ్జాండర్ మెకెంజీ (1764-1820), సైమన్ ఫ్రేజర్ (1776-1862), డేవిడ్ థాంప్సన్ (1770-1857).

18 వ శతాబ్ది చివర భాగంలోను, 19 వ శతాబ్ది ఆరంభంలోను కెనడా దేశీయులు స్వతంత్ర రచనలు చేయడం ప్రారంభించారు. మాంట్రీల్ నగరంలో గజెట్ లిటరేర్, హాలిఫాక్స్ రేవుపట్టణంలో నోవా స్కాషియన్ అనే పత్రికలు ప్రారంభం కావడం ఇందుకు దోహదం చేసింది. రెండు భాషలలోనూ తొలి కావ్యాలూ, నవలలూ 1820-30 మధ్య వెలువడ సాగాయి.

రెండు భాషలలోనూ ప్రయత్న పూర్వకంగా ప్రత్యేకమైన జాతీయ సాహిత్యం 19 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్థంలో ప్రారంభమైంది. ఆ నాటి కెనడా సాహిత్యంలో కాల్పనికత, పురా వైభవ స్మృతి (nostalgia) ప్రముఖంగా కనిపించేవి. మరింత విమర్శక దృష్టి, వాస్తవికత, శిల్ప పరిణతి కెనడా సాహిత్యంలో 20 వ శతాబ్ది

తొలి 4 దశాబ్దాలలోను అభివృద్ధి అయ్యాయి. రెండు భాషలలోనూ ప్రపంచ దృష్టిని ఆకర్షించ గల ఉదాత్త రచనలు మాత్రం రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామం అనంతరమే వెలువడ్డాయి.

కెనడాలోని ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాల మధ్య ప్రస్ఫుటంగా కనిపించే మరి కొన్ని సామ్యాలు కూడా ఉన్నాయి. రెండింటిలోనూ కవిత్వమే ప్రముఖ స్థానం వహించింది. గద్య రూపంలో వ్రాసిన చరిత్ర మాత్రమే దానితో పోటీ పడ గలిగింది. 20 వ శతాబ్ది కొంత గడిచే వరకూ కూడా నవల బాగా వెనుక పడింది. 20 వ శతాబ్ది సగపడే వరకూ నాటక రచన ఇంచుమించు మృగ్యం అనే చెప్పాలి. ఇక స్వతంత్ర తాత్త్విక రచనలు అసలే వెలువడలేదు. విడి సాహిత్య రూపాల ఉద్దేశ్యంలోనూ, దిశలోనూ కూడా ఉభయ సాహిత్యాల మధ్య సామ్యం కనిపిస్తుంది. ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచ్ భాషలు రెండింటిలోని కవిత్వం లోనూ ఇటీవలి వరకూ కెనడా దేశంలో అద్భుతమైన ప్రకృతి వర్ణనే ప్రాధాన్యం వహిస్తూ వచ్చింది. 19 వ శతాబ్దిలో రెండు భాషలలోనూ వెలువడిన నవలలు ఇంచుమించు అన్నీ చారిత్రక సాహస గాథలే (Romances). 20 వ శతాబ్ది ఆరంభంలో స్థానిక గ్రామీణ జీవన చిత్రణం ప్రాధాన్యం వహించింది. 1920 నుంచి వాస్తవికత, వ్యంగ్య పరిహాసం, సమకాలీన జీవిత సాంకేతిక చిత్రణల వైపు నవల పురోగమించింది.

రెండు భాషలలో వెలువడిన కెనడా సాహిత్యంలోను జాతీయతా ముద్ర కోసం అన్వేషించడం ప్రధాన భాగం అయింది. ముఖ్యంగా ఫ్రెంచ్ వారు ఇంగ్లీషు మాట్లాడే ఉత్తర అమెరికాలో అల్ప సంఖ్యాకులైనందు వల్ల తమ ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వాన్ని నిరూపించుకోడం అవసరమైంది. ఫ్రాన్సా యిస్ జేవియర్ గార్నో (1809-1866), బెంజమిన్ సుల్జె (1841-1923), థామస్ చాపాయిస్ (1858-1946), వియెనెల్ అడాల్ఫ్ గ్రౌల్క్స్ (1878-1967) వంటి కెనడాలోని ఫ్రెంచ్ చరిత్ర రచయితలు తమ ప్రజలలో తమ వారసత్వం పట్ల గర్వ భావాన్నీ, దాన్ని సంరక్షించుకునేందుకు దృఢ సంకల్పాన్నీ కలిగించడానికే తమ రచనలను ప్రధానంగా ఉద్దేశించారు. వారి నవలా రచయితలు ఎలాంటి సంకోచం లేకుండా అమెరికన్ ప్రభావాలను నిరోధించాలనీ, తమ సంప్రదాయాన్ని పరిరక్షించుకోవాలనీ ప్రజలను ప్రబోధించారు.

కెనడాలోని ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో వారి జాతీయాభిమానం మరింత విస్తృతంగానూ, మరింత నాజూకుగానూ అభివృద్ధి అయింది. డజనుల కొద్దీ వారి నవల

లలో కెనడా ప్రకృతి సౌందర్యం, స్థానిక వ్యావసాయక క్షేత్రాలలోనూ, బెస్తపల్లెలలోనూ కనిపించే వాస్తవిక జీవిత స్వరూపం అభివర్ణించబడ్డాయి. చార్లెస్ జి.డి. రాబర్ట్ (1858-1918) వంటి జాతీయ కవుల దేశభక్తి గీతాలలో వారి జాతీయాభిమానం వెల్లివిరుస్తూంది.

కెనడాలో ఇంగ్లీష్ సాహిత్యం : అమెరికా ఖండంలోని కెనడా దేశంలో స్థిర నివాస మేర్పరచుకొన్న ఇంగ్లీష్ వారు అక్కడ సృష్టించిన ఇంగ్లీష్ సాహిత్యాన్ని కెనడా ఇంగ్లీష్ సాహిత్యం అని వ్యవహరిస్తున్నారు. ఆదిలో ఆది ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలోని బహు శాఖలలో ఒకటిగానే ఆరంభమై క్రమేపీ స్వయం వ్యక్తిత్వం సముపార్జించిందని చెప్పవచ్చును. కెనడాలో వివిధ రాష్ట్రాల వ్యవస్థాపనకు ముందు వెలువడిన పుస్తకాలలో రచయితలు కెనడా దేశ విశిష్టతను గురించి వ్రాయక, తాము వీడివచ్చిన మాతృదేశం ఇంగ్లండు మీదనే ఎక్కువ మమకారాన్ని ప్రకటించారు. ఇలాంటి రచనలకు సుసానా మూడి స్వీయచరిత్ర చక్కని ఉదాహరణ. నాటి రచనలలో - ముఖ్యంగా థామస్ హాల్ బర్ట్ వ్రాసిన *ది క్లాక్ మేకర్* అనే హాస్య కథలలో కథానాయకుడైన శామ్ స్లిక్ మాటలూ, చేతలూ పాఠకులకు వినోదం కలిగించాయి. చార్లెస్ హెవీ సేజ్ పద్య నాటకాలకు కొంత కాలం చాలా ప్రజాదరణ లభించింది. కెనడా దేశంలో వెలువడ్డ ప్రథమ సాహిత్య పత్రిక *ది లిటరరీ గార్లెండ్* 1838 మొదలు 1951 వరకు మాంట్రీయల్ నుంచి ప్రకటించబడింది.

1867 లో రాష్ట్ర వ్యవస్థాపన జరిగిన తరువాత క్రొత్త నగరాలు, విశ్వ విద్యాలయాలు స్థాపించబడడంతో సాహిత్య రంగంలో కూడా నూతన చైతన్యం వెల్లివిరిసింది. కవులు అనేకులు 19 వ శతాబ్ది చివర తమ మధుర గీతాలాపాలతో కెనడా ఇంగ్లీష్ సాహిత్యాన్ని రస సంపన్నం చేశారు. వారందరూ కెనడా ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని అభివర్ణించి ఆరాధించారు. ఇంగ్లీష్ సాహిత్య క్షేత్రంలో ఉదయించిన కాల్యనికోద్యమ ప్రభావం కెనడా ఇంగ్లీష్ కవిత్వంలో కూడా స్పష్టంగా కనిపించింది. నాటి కవులలో ఇజాబెలా, వాలెన్సీ, క్రాఫర్డ్, చార్లెస్ రాబర్ట్స్, ఆర్చిబాల్డ్ లాంఘ్ మన్, డంకన్ కాంబెల్ స్కాట్, బ్లైస్ కార్మన్ వైవిధ్యంతో కూడిన మనోహరమైన కవిత్వలు రచించారు. ఇక 20 వ శతాబ్దిలో కూడా పాలీన్ జాన్సన్, విల్ ఫ్రెడ్ కాంబెల్, జాన్ మెక్ క్రే వంటి కవులు ధ్యేయ కవితా మార్గాన్ని అనుసరించారు. రాబర్ట్ సర్వీస్ కావ్యాలలో ద్రుతగతి స్ఫోరకమైన నూతన గేయ ఫణితి

గోచరిస్తుంది.

వకౌష్టా, ది కెనెడియన్ బ్రదర్స్ అనే చారిత్రక నవలలతో జాన్ రిచర్డ్సన్ 1840 ప్రాంతంలోనే నవల రచనకు మార్గదర్శకు డయాడు. కాని వాస్తవానికి కెనడా ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో నవల రచన 20 వ శతాబ్ది లోనే ఫలప్రద మైంది. అక్కడ అటవీప్రాంతాల సీమా సమాజం లోని ప్రజల స్థితి గతులను చిత్రిస్తూ రాల్ఫ్ కానర్ దాదాపు 40 నవలలు వ్రాశాడు. స్టీఫెన్ లీకాక్ అనే ప్రసిద్ధ హాస్యరచయిత *లిటరరీ లాస్సెస్, నాన్ సెన్స్ నావెల్స్, సన్ షైన్ స్కెచ్స్* వంటి వ్యంగ్య హాస్య రచన లతో అంతర్జాతీయ ప్రఖ్యాతి పొందాడు. విలియం కర్టీ, సర్ గిల్బర్ట్ పార్కర్, ఎల్.ఎమ్.మాంట్ గామరీ, మార్షల్ సాండర్స్, ఎర్నెస్టీ థామ్సన్, సీటన్ ప్రభృతులు చక్కని కథలను, నవలలను సృష్టించారు.

మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామం ముగిసిన తరువాత కెనడా-ఇంగ్లీష్ సాహిత్యం అతి వేగంగా విస్తరించింది. కవిత్వ రచనను ప్రోత్సహించే లఘు పత్రికలు వెలశాయి. నవలలు విరివిగా బయలుదేరాయి. ఈ.జె.ప్రాట్ కొన్ని వీరగాథా కావ్యాలను, రచనవంతమైన భావగీతాలను రచించాడు. ఏ.ఎమ్. క్లెయిన్, ఎఫ్. ఆర్. స్కాట్, ఏ.జె.ఎమ్. స్మిత్, లీయో కెనెడి, ఎల్.ఏ.న్యూకే, పీ.కె. పేచ్ వంటి యువ కవులు సాంఘిక సమస్యలను చిత్రిస్తూ రచనా విధానంలో నవ్యతను ప్రకటించే కావ్యాలు వ్రాశారు. డొరేతి, లైపేస్ ఆన్ మార్పిట్, ఆడ్రే బ్రౌన్ అనే కవయిత్రులు సుకుమార భావ చిత్రణ లోను, ఎర్ల్ బిర్నే కథన శిల్పం లోను నైపుణ్యం ప్రదర్శించారు.

మేజో డీలా రోషే అనే రచయిత్రి అంటార్క్యో రాష్ట్రంలో స్థిరపడిన ఒక కుటుంబపు చరిత్రను వరుసగా కొన్ని నవలలలో చిత్రించింది. ఈ నవలలు చాలా ప్రసిద్ధి పొందాయి. కెనడాలోని పంట పొలాలలో కర్రకుల జీవితం ఫ్రెడరిక్ గ్రోవ్ నవలలలోను, నోవా స్కోషియా రాష్ట్రంలోని ప్రజాజీవితం టామస్ రడ్డాల్ నవలలలోనూ చక్కగా చిత్రించబడ్డాయి. అలాగే డబ్ల్యు.ఓ. మిచల్ కథలలో సాస్కచివాన్ ప్రాంత దృశ్యాలు కనిపిస్తాయి. శ్వేతజాతివారికి నీగ్రోలకు మధ్య గల అంతరాన్ని, ఆ రెండు జాతుల మధ్యా సంఘర్షణనూ నీగ్యో థాలెన్ గ్రాహమ్ వ్రాసిన *ఎర్త్ అండ్ హై హెవెన్* అనే నవల మిక్కిలి అవగాహనతో చిత్రించింది. కెనడా నాగరక జీవితం మోర్లే కాలఫున్ రచించిన *ది లౌడ్ అండ్ ది లాస్ట్* అనే నవలలో అభి వర్ణితమైంది. నేటి నవల రచయితలలో క్యూమెక్లెన్ అగ్రగణ్యుడు. *బరోమీటర్*

రెజింగ్, టు సాలిట్యూడ్స్ అనే నవలలలో అత డక్కడి సాంఘిక పరిస్థితులను అతి వాస్తవికంగా చిత్రించాడు. మార్గరేట్ లారెన్స్ వ్రాసిన జైస్ ఆఫ్ గాడ్ లో ప్రయరీ పట్టణ ప్రజల జీవితాన్నీ, మార్గరేట్ ఆటివుడ్ సర్ఫేసింగ్, సర్వైవల్ మొదలైన నవలలలో మహిళా జాగృతికి సంబంధించిన సమస్యలను, మార్టెకాయ్ రిక్టర్ ది అప్రంటిస్షిప్ ఆఫ్ డడ్లీ క్రోవిట్, ది ఇన్కంపే రబుల్ అటాక్ అనే వ్యంగ్య గర్భిత హాస్య నవలలలో యూదు సమాజపు వైరుధ్యాలను, బ్రియాన్ మోన్ ది ఓన్లీ పేషన్ ఆఫ్ జూడిత్ హోరే, ది లక్ ఆఫ్ జింజర్ కాఫీ అనే రచనలలో నిర్వాసితుల సందిగ్ధ పరిస్థితులను విపులంగా చర్చించారు.

నాటకోత్సవాలు, కెనడా బ్రాడ్కాస్టింగ్ కార్పొరేషన్ కార్యక్రమాలు, నాటక రచనకు మంచి ప్రోత్సాహ మిచ్చాయి. రాబర్ట్సన్ డేవిస్ రంగస్థల ప్రదర్శనకు తగిన చక్కని వ్యంగ్య హాస్య నాటకాలు వ్రాశారు. మిస్టర్ సింక్లేయర్, జోసెఫ్ స్కల్ రేడియో నాటక రచనలో సిద్ధహస్తులు. ఈ.కె.బ్రౌన్, సి.ఎఫ్ క్లింక్, లార్న్ పియర్స్, డబ్యూ.ఇ. కాలిన్స్, డట్టేపుడ్ కాక్ ప్రభృతులు అత్యుత్తమ స్థాయికి చేరిన సాహిత్య విమర్శకులు. కెనడా ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో కావ్య సమీక్షా శాస్త్రం బాగా అభివృద్ధి చెందింది. ఈ రంగంలో బాగా పేరు సంపాదించిన విమర్శకులు నాట్రప్ ఫ్రై (అనాటమీ ఆఫ్ క్రిటిసిజమ్), మార్షల్ మాన్లుహార్స్ ది మెకానికల్ బ్రెయిన్, గూటికబో గెలాక్సీ అనే గ్రంథాలను వెలువరించారు.

వ్యాస ప్రక్రియ స్టీఫెన్ లీకాక్ వంటి వారి కృషితో క్రొత్త మలుపులు తిరిగింది. ఈ విధంగా కెనడా ఇంగ్లీష్ రచయితలు తమ సాహిత్యంలో కెనడా ప్రత్యేకతను ప్రతి ఫలింప చేయాలని పట్టుదలతో కృషిచేస్తున్నారు.

కెనడాలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం : కెనడా దేశానికి వలస పోయిన ఫ్రెంచ్ ప్రజలలో వర్ధిల్లిన ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాన్నే కెనడా ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం అని వ్యవహరిస్తున్నారు. గార్నో (1809-66) ఈ సంప్రదాయంలో తొలి రచయిత. హిస్టోరీ డి కెనడా అనే పేరుతో అత డొక దేశచరిత్రను వ్రాశాడు. ఫిలిప్ డి గాస్కి (1786-1871) అనే రచయిత లే ఎనిషియన్ కెనడియన్స్ (కెనడా నిర్మాతలు-1863) అనే ఒక నవల వ్రాసి ఆ సాహిత్యంలో నవలా రచనకు అంకురార్పణ చేశాడు. ఇది మొట్టమొదటి నవల కావడమే కాక ఉత్తమ నవలగా కూడా పేరు పొందింది. లూయీ ఫ్రెంచుట్ (1839-1902) అనే రచయిత తన కావ్యాల ద్వారా ఫ్రాన్స్ దేశంలో కూడా ఉత్తమ కవిగా పేరుపొందాడు. విక్టర్ హ్యూగో ప్రభావం ఇతనిమీద ఎక్కువగా కనిపిస్తోంది. కెనడా ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలోని గేయరచనలో అతనికి సమానులు అరుదు. కెనడా ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలోని ఆధునిక యుగం చార్లెస్ గిల్ (1871-1918) అనే రచయితతో ఆరంభమైనట్లు భావింపవచ్చును. క్లాస్సిసిటీ అనే పేరుతో ఇతడు రచించిన పద్యకావ్యం పద్యరచనలోనే కాక భావప్రకటనలో కూడా ఒక నూతన మార్గాన్ని అనుసరించింది. 19 వ శతాబ్ది చివర లాజూ నెల్లిగాన్, మోరిన్, చోపిన్, బ్లాంకిలా మెంటీల్ అనే ప్రముఖ రచయితలు వెలశారు. 20 వ శతాబ్దంలో నవలా రచనకు విస్తృతంగా ఆదరణ లభించింది. హీమాన్ అనే రచయిత వ్రాసిన మేరియా చాప్ డీలీన్ అనే గ్రంథం ఒక నూతన భావ విప్లవానికి దోహదకారి అయింది. గేబ్రియల్ రాయ్ ది టీన్ ఫూట్, ది కాషియర్ మొదలైన నవలలలో సమాజంలో సామాన్య మానవుని మనఃప్రవృత్తులకు అద్దం పట్టిన ప్రతిభావంతురాలైన రచయిత్రి.

డి.వి.కె.రా.(బొ.శ్రీ.,అ.రా.కృ.)

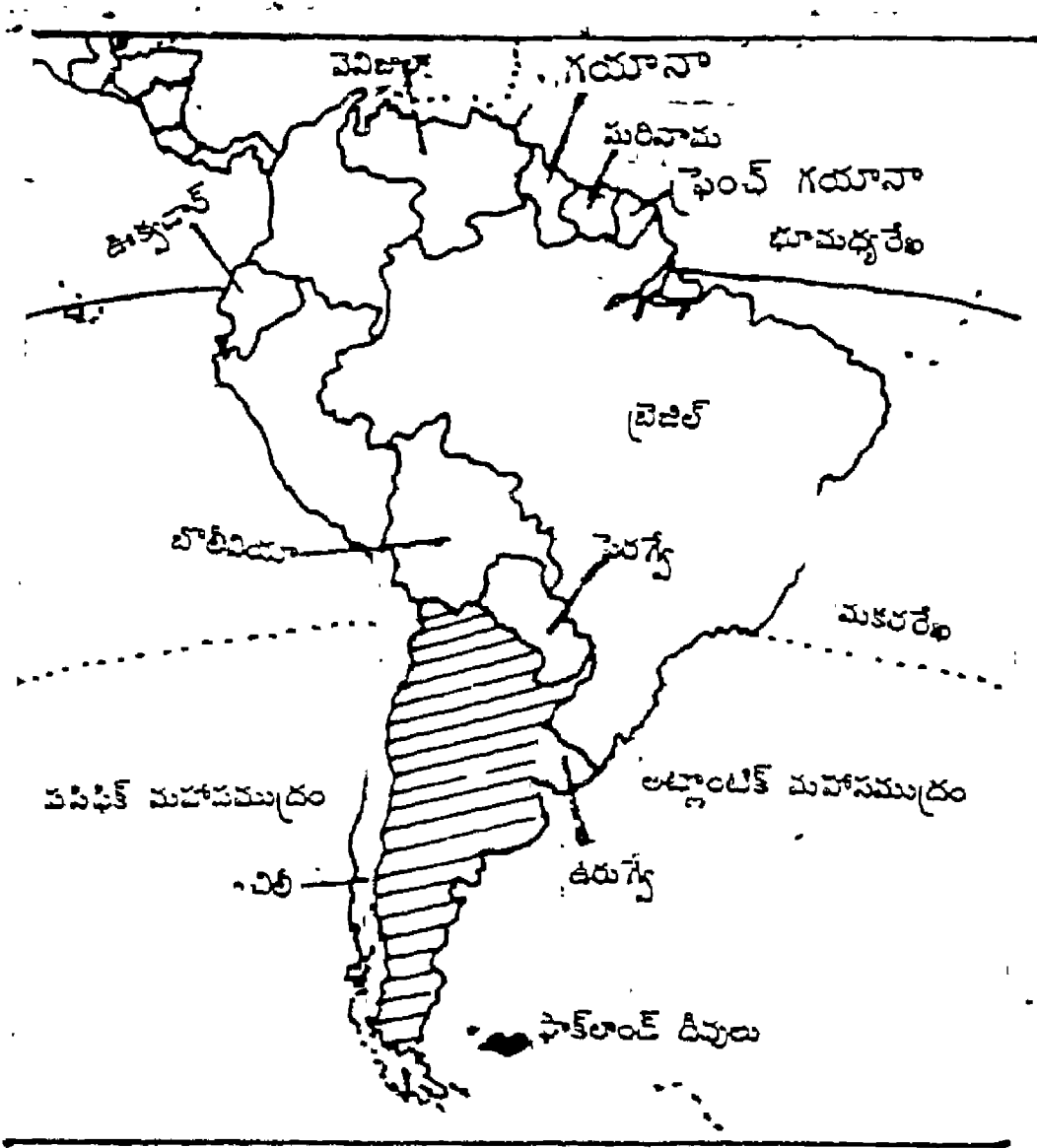
దక్షిణ అమెరికా సాహిత్యాలు

ఆర్జంటీనా సాహిత్యం

ఆర్జంటీనాలో ప్రజలు మాట్లాడే భాష స్పానిష్ భాష. ఈ దేశం స్పానిష్ వలస రాజ్యంగా ఉన్నప్పుడే ఇక్కడ మొదటి విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించబడింది; తొలి ముద్రణ యంత్రాలు దిగుమతి అయ్యాయి. నిజానికి ఆ నాడే ఆర్జంటీనా స్వతంత్ర సాంస్కృతిక జీవితానికి అంకురా

ర్పణ జరిగింది. అయినా 1810 నాటి విప్లవోద్యమం వల్ల దేశం స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి పొంది, ఒక ప్రత్యేక జాతిగా ఏర్పడిన తరువాత గాని ఆ సంస్కృతికి ఒక విస్తృత రూపం ఏర్పడలేదు. ఆ నాటి నుంచి ఆర్జంటీనాలో వెలసిన స్పానిష్ సాహిత్యం ఆర్జంటీనా ప్రత్యేక జాతీయ లక్షణాలతో కూడి ఉండడం చేత స్పానిష్ సాహిత్యంలో

ఒక భాగంగా కాక, ప్రత్యేకమైన ఆర్జెంటీనా సాహిత్యంగా వ్యవహరించ బడుతుంది.

ఆర్జెంటీనా

ఫ్రెంచ్ విప్లవ భావాలతో ఉత్తేజితులైన ఆర్జెంటీనా మేధావి వర్గానికి ఆర్జెంటీనా విప్లవం ఎంతో ఋణపడి ఉంది. మొదటి విప్లవకూటానికి కార్యదర్శి అయిన మారియానో మోవెనో (1779-1811) మహా మేధావి. విప్లవసేనల సేనాని మాన్యువల్ చెల్ గ్రానో (1770-1839) ఒక గణిత శాస్త్ర పాఠశాలను స్థాపించాడు. ఆయన మారెనోతోను, ఇతరులతోను కలసి, ఆ వలస రాజ్యంలో ప్రబలంగా ఉన్న మతవిద్యా శిక్షణను ఎదిరించి ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రాల బోధన ద్వారాను, ఆర్థిక రంగంలో మరింత ఉదార విధానాలు అవలంబించడం ద్వారాను ఆర్జెంటీనా దేశాన్ని ఆధునికీ కరించాలని ప్రయత్నించారు. స్వాతంత్ర్య సంగ్రామానంతరం (1826-27) అధ్యక్షుడుగా ఉండిన బెర్నార్డినో రివడేవియా యూనివర్సిటీ స్థాపించి దాకా ఉచిత విద్యా బోధనను ప్రవేశపెట్టి ఆర్జెంటీనా సాంస్కృతికోద్యమానికి గొప్ప దోహదం చేశాడు. కాని ఆయన ప్రయత్నాలు ఫలోన్ముఖం కాకమునుపే దేశంలో మళ్ళీ కల్లోల పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. అయినా ప్రతిభా శాలులైన కొందరు యువకులు తమ విశిష్ట శక్తులను ప్రదర్శింప సాగారు. 1832 నుంచి 1852 వరకు సుదీర్ఘకాలం కొనసాగిన యువాన్ మాన్యువల్ ద రోసాస్ నియంతృత్వ పాలనలో ఒక క్రొత్త తరం మేధావులు వెలశారు. అయితే రోసాస్ నియంతృత్వ పాలనలో

ఇంచుమించు ఈ మేధావు లందరూ విదేశాలకు వలస పోవలసి వచ్చింది. అలాంటి వారిలో ప్రధానుడు ఎస్టిబాన్ ఎక్వెరెరియా (1805-1851). తన 20 వ ఏట అతడు సార్బాన్ లో విద్యాభ్యాసం చేయడానికి పారిస్ వెళ్లాడు. అక్కడనుంచి బ్యూనస్ ఐర్స్ కి తిరిగి వచ్చిన తరువాత అతడు 1837 లో 'మే సాస్టెటీ' స్థాపించాడు. లాకాటివా అనే ఒక సుదీర్ఘమైన ప్రణయ గీతం అతడు వ్రాశాడు. రోసాస్ నియంత తాలూకు సైనికుల చేతులలో దారుణ హింసకు గురిఅయి, చివరకు హత్య కావించబడిన ఒక యువకుని యథార్థ గాథను చిత్రిస్తూ అతడు వ్రాసిన ఎల్ మాటెడెరో శక్తిమంతమైన నవల.

'మే సాస్టెటీ'లో మరొక ప్రముఖ సభ్యుడు న్యాయ సిద్ధాంత వేత్త అయిన బొటిస్టా ఆల్బెర్టి (1810- 1884) తన జీవిత కాలంలో ఎక్కువ భాగం ఆయన పరిసరాల లోని దక్షిణ అమెరికన్ దేశాలలో గడిపాడు. రోసాస్ నియంత పతనం చెందిన తరువాత ఆల్బెర్టి బేసెన్ యి ఫుంటోస్ డి ప్లాట్టా డ పర లా కాన్స్టిట్యూషన్ డి లా నేషన్ ఆర్జెంటీనా అనే రాజ్యాంగ ప్రాథమిక సూత్రాలకు సంబంధించిన ఒక గ్రంథం వ్రాశాడు. దానిలో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల రాజ్యాంగాన్ని ఆర్జెంటీనా ప్రజల ఛాదస్తాలకు అనుగుణంగా సవరించి తమ దేశపు రాజ్యాంగ శాసనానికి ఒక ప్రాతిపదికను తయారు చేశాడు. అనంతరం 1853 లో ఆర్జెంటీనా రాజ్యాంగ శాసనం రూపొందించేటప్పుడు కొద్ది మార్పులతో దానినే స్వీకరించడం జరిగింది. రెండు అమెరికా ఖండాలలోను న్యాయశాస్త్ర ప్రాతిపదికల నిర్మాతలలో ఒకడుగా ఆల్బెర్టి ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఎల్ క్రిమెన్ డిలాగెరా (The Crime of the war- యుద్ధాపరాధం) అనే పేరుతో ఆయన వ్రాసిన గ్రంథం ఈ నాటికీ ప్రామాణికమైన రచనగా భావించబడుతుంది.

డొమింగో ఫొస్టిన్ సార్మియెంటో (1811-1888) ఆర్జెంటీనా సాంస్కృతిక జీవిత రంగంలో అత్యంత ప్రముఖ వ్యక్తి. రోసాస్ నియంతను ఎదిరించినవారిలో ఆయన కూడా ఒకడు. అతి సామాన్యమైన స్థితినుంచి ఆ కాలం నాటి మహా విద్వాంసులలో ఒకడుగా ఆయన ఎదిగాడు. రోసాస్ నియంత పతనానంతరం ఆయనను వాషింగ్టన్ లో ఆర్జెంటీనా రాయబారిగా నియమించారు. అమెరికన్ సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని జీవిత విధానం పట్ల అత్యంత గౌరవాభిమానాలు ఆయనకు ఏర్పడ్డాయి. అప్పటికే (1845) ఆయన ఫాకండ్ (నియంతలపాలనలో ఆర్జెంటీన్ రిపబ్లిక్ లో జీవన సరళి) అనే ఉద్

గ్రంథం వ్రాశాడు. దానిలో పరమ కిరాతకు డైన స్థానిక సేనాని 'యునాన్ ఫాకండ్ క్వీరోగా' పాత్రను ఆయన చిత్రించాడు. ఆ పుస్తకానికి మరో పేరు *నాగరకతా? కిరాతకత్వమా?* 1868 లో సార్మియెంటోను వాషింగ్టన్ నుంచి రప్పించి ఆర్జెంటీనాకు అధ్యక్షుణ్ణి చేశారు. తన హయాంలో ఆయన దేశం అంతటా పాఠశాలలు నెలకొల్పి 19 వ శతాబ్దం ఆఖరుకి ఆర్జెంటీనాలో నిరక్షరాస్యతను పూర్తిగా రూపు మాప గలిగాడు.

ఆర్జెంటీనా సాంస్కృతిక రంగంలో మరో మహనీయుడు: జోస్ హెర్నాండెజ్ (1834-1886). ఆయన మార్టిన్ ఫీరో (Martin fierro) అనే ఒక మహా కావ్యం వ్రాశాడు. గ్రీక్ జాతిని అర్థం చేసుకోవాలంటే హోమర్ గ్రంథాలు చదవడం ఎంత అవసరమో ఆర్జెంటీనా సాంస్కృతిక వ్యక్తిత్వాన్ని అర్థం చేసుకోడానికి ఈ మహాకావ్యం చదవడం అంత ముఖ్యం. 'గౌచో' (పంపా) లు అనబడే పశుపాలకుల మధ్య హెర్నాండెజ్ పెరిగాడు. వారి ఆభ్యుదయానికే ఆయన జీవితం ధారపోశాడు.

మార్టిన్ ఫీరో అనే నిజాయితీపరుడైన, వెలివేయబడిన ఒక గౌచో (పశువుల కాపరి-రైతు) ఎదుర్కోవలసి వచ్చిన దురదృష్టాలను వర్ణిస్తూ హెర్నాండెజ్ ఆర్జెంటీనాలో ఆ నాడు ఒక గ్రామీణ కార్మికుడు తాను సాగుచేసే భూమి మీద తనకు ఎలాంటి హక్కు లేక, నగరం నుంచి వచ్చిన దురాక్రమణదారుల చేతిలో ఎలా బాధలు పడేవాడో కళ్లకు కట్టినట్లు వర్ణించాడు. ఆ సంఘంలో కవి సంఘ న్యాయ పరిధులను అధిగమించి విశ్వజనీనంగా వివేకం, న్యాయం అనాదిగా ఎదుర్కొనవలసి వస్తున్న సంఘరణలను గూర్చి అతి ఆవేశంతో గానం చేశాడు. మార్టిన్ ఫీరో ఆర్జెంటీనా దేశస్థులకు జాతీయ ఖైబిల్ అయింది. దానిలో ఓదార్పు, మనోదార్ధ్యం, ప్రబోధం వారికి లభించాయి.

లియోపాల్డ్ లూగోసిస్ (1874-1938) తో ఆర్జెంటీనా సాహిత్య చరిత్రలో ఒక నూతన శకం ఆరంభమైంది. మోడర్నిస్మీ అనే పేరుతో ఆరంభమైన సాహిత్యోద్యమ నాయకులలో ఆయన ఒకడు. ఈ ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించిన వాడు నికరాగ్వా దేశపు కవి రూబెన్ డేరియో. గ్రీక్ సాహిత్యం కూడా బాగా అధ్యయనం చేసిన లూగోసిస్ ప్రభావం ఆధునిక ఆర్జెంటీనా సాహిత్యం మీద అత్యధికంగా కనిపిస్తుంది. ఆయనకు బలమైన విరోధులూ ఉన్నారు; ఆరాధించే అనుయాయులూ ఉన్నారు.

మోడర్నిస్మీ ఉద్యమం నుంచి విడిపోయిన రచయితలలో కూడా కొందరు ప్రముఖులు ఉన్నారు. వారిలో

రికార్డో గైరాల్డిస్ (1880-1927) ఒకడు. ఆయన రచించిన నవల *డాన్ సెగుండో సోంబ్రాలో 'గౌచో'* జీవితం గడుపుతూ ఒకబాలుడు పరిణతి సాధించడం వర్ణించబడుతుంది. జార్జ్ లూయిస్ బోర్జీస్ మరి ఒకడు. ఆయన అనేక పద్య కావ్యాలూ, గద్య కావ్యాలూ వ్రాసి, 20 వ శతాబ్దిలో అత్యంత ప్రముఖుడైన ఆర్జెంటీనా రచయితగా విఖ్యాతి పొందాడు. ఆయన రచనలలో *ఫిక్కియోనీస్* వంటి ఉద్గ్రంథాలు పేర్కొనదగినవి. లియో పాల్డ్ మారెచల్ కవిగానే ఎక్కువ ప్రసిద్ధుడైనా ఆయన జాయిస్ (James Joyce) పద్ధతిలో నగరజీవితాన్ని వర్ణిస్తూ వ్రాసిన నవల *ఎడాన్ బ్యూనస్ ఆయర్స్* చాలా గొప్ప నవల. జాలియో కార్టజార్ వంటి క్రొత్తతరం రచయితల మీద ఆయన ప్రభావం చాలా ఎక్కువగా పడింది. కార్టజార్ వ్రాసిన తాత్త్విక రచన *హోఫ్ స్కాచ్* వల్ల 1960-70 దశాబ్దిలోని ప్రముఖ రచయితలలో ఆయన ఒకడు అయ్యాడు.

నాటక రచన : ఆర్జెంటీనాలో ప్రసిద్ధి పొందిన తొలి నాటక రచయితలు గ్రెగోరియో డీ లా పెరీర్ (1867-1913), రాబెర్ట్ పెయిరో (1867-1928) లు. అయితే, అందరిలోను ప్రముఖ నాటక రచయిత ప్లోరెన్సియో సాంచెజ్ (1873-1909). ఈయన ఉరుగ్వే దేశం వాడైన బ్యూనస్ ఆయర్స్ నగరంలో స్థిరపడి రచనలు చేశాడు. ఆయన వ్రాసిన నాటకాలు ఆర్జెంటీనాలో కార్మికవర్గం, పెటే బూర్జువా వర్గాల జీవితాలను చిత్రిస్తూ ప్రపంచ ప్రసిద్ధమైన గొప్ప నాటకాల స్థాయిని అందుకున్నాయి.

ఆగస్టిన్ కుజ్జానీ, ఓస్వాల్డ్ డ్రాగున్, ఓమర్ డెల్ కార్ల్లో వంటి నాటక రచయితల నాటకాలు కూడా ప్రదర్శించ బడుతున్నా, వారెవరూ 'సాంచెజ్' స్థాయిని అందుకున్నవారు కారు.

ఆర్జెంటీనా సాహిత్యం శ్వానిష్ భాషలోనే వెలువడుతున్నా విశిష్ట జాతీయ లక్షణాలను ప్రదర్శిస్తూ అది శ్వానిష్ సాహిత్యం కన్న విలక్షణమైన ప్రత్యేక సాహిత్యంగా గుర్తింపు పొందింది.

బొ.శ్రీ.

కరీబియన్ సాహిత్యం

కరీబియన్ సముద్ర ద్వీప సముదాయంలో వెలువడిన రచనలు ముఖ్యంగా ఇంగ్లీష్ వారి వలసపాలనలో సంక్రమించిన అనుభూతుల ప్రేరణతో రచింపబడ్డాయి. భూస్వామ్య విధానం, చెరకు పంట, చక్కర ఉత్పత్తి ఆధారంగా గల వాణిజ్య వ్యవస్థ అనే సాధనంతో సాగిన

శ్వేతజాతుల సంస్కృతి ఆదిమ జాతుల నిర్మూలనానికి, ఆఫ్రికా జాతుల బానిసత్వానికి, ఆసియా వాసుల శ్రామిక ప్రవాసానికి, తత్ఫలితంగా సంకీర్ణ సమాజపు అంతర్గత వైరుధ్యాలకు, సంఘర్షణలకు దారితీసింది. ఈ చారిత్రక వైవిధ్యంలోను, భిన్నత్వంలోను ఏకత్వాన్ని ప్రతిపాదించే అంతస్సూత్రాన్ని అన్వేషించే మనస్తత్వం, భావుకత, విచికిత్స కరీబియన్ సాహిత్యానికి ఆలంబనాలు అయ్యాయి. 18వ శతాబ్దంలో అనుకరణతో ఆరంభమై, 19వ శతాబ్దంలో కాల్పనికోద్యమ చ్చాయలో పెరిగిన కరీబియన్ దీవులలోని ఇంగ్లీష్ రచనా ప్రక్రియలో స్థానిక విశిష్ట సంస్కృతిలక్షణాలు ప్రస్ఫుటంగా అభివ్యక్తి పొందలేక పోయాయి.

19 వ శతాబ్దం మధ్యకాలంలో బానిసత్వ వ్యవస్థ రద్దయిన తరువాత స్వతంత్రమైన ఆలోచనా ధోరణి ఏర్పడి ప్రాదేశిక, స్థానిక లక్షణాలతో కూడిన కవితలు, కథలు, గాథలు వెలువడసాగాయి. దేశీయ జానపద కల్పనలతో పాటు మాండలిక భాషల లోని నుడికారాలు, ప్రయోగాలు ఇంగ్లీష్ భాషలో ప్రవేశించి దానికి నూతన ధ్యేయాన్ని, భావనా పటుత్వాన్ని చేకూర్చాయి. 1930 నాటికి రాజకీయ చైతన్యం, బౌద్ధిక జాగృతి, సామాజిక స్పృహ, సాంస్కృతిక స్పందన మిళితమై ఒక సాహిత్యోద్యమం ఆరంభమైంది. ట్రీనిడాడ్, జమైకా, బార్బడోస్, గయానా ప్రాంతాలలో నెలకొన్న లఘు పత్రికలు ఈ ఉద్యమానికి దోహదం చేశాయి. అశ్వేత జాతుల నవ వైతాళికులుగా బడుగు వర్గాల ప్రతినిధులుగా విప్లవ శంఖారావం పూరిస్తూ రచయితలు రచనలు చేయసాగారు. బిమ్, ఫోకస్, క్రెయోలెస్ మొదలైన సాహిత్య పత్రికలు ఈ క్రొత్త తరపు కవులకు, కథకులకు, వ్యాస కర్తలకు వేదికలు అయ్యాయి.

సి.ఎల్.ఆర్. జేమ్స్, ఎడ్గార్ మిట్టెల్ హోల్జర్, మార్క్స్ గార్వే మొదలైన రచయితలు విశిష్టమైన కరీబియన్ సాహిత్య సృష్టికి పునాదులు వేశారు. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామం తరువాత రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక విద్యా రంగాలలో కలిగిన మార్పుల వలన సాహిత్య వ్యాసంగానికి క్రొత్త స్ఫూర్తి ఏర్పడింది. జార్జ్ లామింగ్ వ్రాసిన ఇన్ ది కాసిల్ ఆఫ్ మెస్కిన్, ది ఎమిగ్రెంట్స్, సీసన్ ఆఫ్ ఎడ్యుచర్, ప్లేజర్స్ ఆఫ్ ఎక్స్ పోల్ వంటి రచనలలో నల్లజాతి వారి చారిత్రక ప్రవాసం, దాస్య వ్యవస్థలో వా రనుభవించిన న్యూనత, శోషణ, దారిద్ర్యం, దైన్యం ఒకవైపున, మరోవైపున ఆ సమాజంలో తొంగి చూసే జీవకళ, భావుకత,

స్వాప్నికత, జానపదకళావైభవం ప్రతిఫలించాయి. సామ్ సెల్వన్ రచించిన ఏ బ్రెటర్ సన్, ది లోనీ లండనర్స్, టర్న్ ఎగెన్ టైగర్ మొదలైన నవలలలో కరీబియన్ సమాజంలో ఇండియా, ఆఫ్రికా, యూరపియన్ జాతుల మిశ్రమ సభ్యతా వ్యవస్థలతోను, వ్యక్తులతోను గల సంబంధ బాంధవ్యాలు, సంఘర్షణలు చిత్రించబడ్డాయి. వి.ఎస్. నయిపాల్ ప్రవాస భారతీయ సమాజంలో తనకు గలిగిన అనుభవాలను హాస్యం, వ్యంగ్యం, వేదనా, విషాదం కలబోసి ది మిస్ట్రీక్ మాస్టర్, ఏ హౌస్ ఫర్ మిస్టర్ బిశ్వాస్, ది మిమిక్ మెన్ మొదలయిన నవలలలో అత్యంత ప్రతిభావంతంగా చిత్రించాడు. నీగ్రో జీవనాన్ని ఇదే విధమైన సామాజిక స్పృహతో బ్రదర్ మాన్, ది హిల్స్ వర్ జూయ్ ఫుల్ టుగెదర్ అనే నవలలో రోజెర్ మాయిస్ వ్యక్తం చేశాడు. పిల్సన్ హారిస్ పాలెస్ ఆఫ్ ది బీకాక్, ది నీకెట్ లాడర్ మొదలైన నవలలలో ప్రకృతికి, సభ్యతకు గల నిగూఢ సామరస్యం ప్రాతిపదికగా భూత భవిష్యద్ వర్తమాన కాలాలు సంగమించే ఆధ్యాత్మిక నేపథ్యాన్ని భావనచేసి మానవుని వైశిష్ట్యాన్ని నిరూపించాడు. ఎడ్వర్డ్ బ్రాత్లెట్ రైట్స్ ఆఫ్ పాసేజ్, ఐలెండ్స్ అనే కావ్యాలలో కరీబియన్ సంస్కృతికి చిహ్నమైన కాలిఫోర్ని సంగీతపు ఛాయలను, మిశ్రమ ఇంగ్లీష్ భాషలోని నుడికారాలను ప్రయోగిస్తూ ఆ శ్వేత జాతుల ఆక్రందనలను, అభిలాషలను అభివర్ణించాడు. డెరెక్ వాల్కాట్ రూయిన్స్ ఆఫ్ ఏ గ్రేట్ హౌస్, ఏ కేర్ఫీ ఫాషన్, ఏ లెటర్ ఫ్రమ్ బ్రూక్లిన్ మొదలైన కవితలలో కరీబియన్ మానవుని అంతరంగంలో చెలరేగే సంక్షోభాన్ని, భావోన్మీలనాన్ని సానుభూతితో పరిశీలించి చారిత్రక స్మృతులకు, వర్తమాన స్థితిగతులకు మధ్య వారధిగా నిలువ గల ఆధునిక కావ్య భాషను రూపొందించాడు. ఎరోల్ జాన్ ఏ మూన్ ఆన్ ది రెయిన్ బో షాల్ అనే నాటకంలో కరీబియన్ మిశ్రమ సమాజంలోని జీవన ధోరణులకు వాస్తవమైన ప్రతిబింబాన్ని అందజేశారు. ఈ విధంగా కరీబియన్ రచనలు అసమానమైన జీవశక్తితో, భావనా సంపదతో, శిల్ప వైశిష్ట్యంతో అలరారుతూ ఇంగ్లీష్ కామన్ వెల్త్ సాహిత్యంలో ప్రముఖ స్థానం వహిస్తున్నాయి.

డి.వి.కె.రా.

లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యం

పశ్చిమార్ధ గోళంలోని దక్షిణమెరికాలో శ్పానిష్ భాష మాట్లాడే వివిధ దేశాలలోనూ, పోర్చుగీస్ భాష మాట్లాడే బ్రెజిల్ దేశంలోనూ ఉత్పన్నమైన సాహిత్యాన్ని అంతటినీ కలిపి 'లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యం' అంటున్నారు.

శ్చానిష్ విజేతలకు దక్షిణ అమెరికాలో ఎదురైన ఎట్ట ఇండియన్ జాతీయుల రచనలు కూడా లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యంలో భాగంగానే పరిగణించ బడుతున్నాయి.

లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యంలోని తొలి రచనలలో సైనికుల రిపోర్టులూ, నూతన ఖండం ఆవిష్కరణలోను, విజయంలోను, వలస రాజ్య స్థాపనలోను పాల్గొన్న చారిత్ర కుల రచనలూ ముఖ్యమైనవి. అలాంటి ప్రత్యక్ష కథనాలలో ప్రముఖ మైనవి: హెర్నాన్ కార్టీస్, బెర్నల్ డియాజ్, డెల్ కాస్టిలోల మెక్సికో విజయాన్ని గురించిన విస్పష్టమైన, మనో హరమైన వర్ణనలు. పునరుజ్జీవనోద్యమానికి ప్రతిధ్వనిగా శ్చానిష్ సైనికు లెందరో తమ వీర కృత్యాలనూ, సాహస యాత్రలనూ వర్ణిస్తూ మహా కావ్యాలు వ్రాశారు. ఈ రకం కావ్యాలలో తలమానికమైంది: ఆలోన్సో డి ఎర్సిలా-ఇ-జూనిగా వ్రాసిన లా అరౌకానా (1569-89). శ్చానిష్ వారికీ, చిలీ దేశంలోని అరౌకానియన్ ఇండియన్లకూ మధ్య జరిగిన యుద్ధాన్ని కన్నులకు కట్టినట్లు వర్ణించే ఒక మనోహరమైన చారిత్రక కావ్యం ఇది.

బ్రెజిల్ దేశంలో పోర్చుగీస్ వారు వలస రాజ్యం స్థాపించుకునే సందర్భంలో వెలువడిన సాహిత్యం ఇందుకు భిన్న మైంది. పోర్చుగీస్ ఖండాన్వేషకులూ, మిషనరీలూ, తాము క్రొత్తగా కనుగొన్న భూభాగపు సౌందర్యాన్నీ, విశిష్ట గుణాలనూ ప్రశంసిస్తూ గ్రంథాలు వ్రాశారు.

16 వ 17 వ, శతాబ్దాలలో లాటిన్ అమెరికా లోని వలస రాజ్యాలకు కొంచెం నిలకడ ఏర్పడిన తరువాత యూరప్ లోని తమ స్వదేశాలలో తల ఎత్తిన సాహిత్య ధోరణుల కన్నిటికీ ప్రతిరూపాలు లాటిన్ అమెరికాలో కూడా కనుపించసాగాయి. మహాకావ్యాన్ని అణగ ద్రొక్కి హేళన కావ్యం (satire), భావ కవిత ప్రాధాన్యంలోకి వచ్చాయి. లాటిన్ అమెరికాలో వచ్చిన భావకవిత్వంలో స్వతంత్రమైన ఆవేశం లోపించి శ్చానిష్ ఆర్భాటపు కవి లూయీ డి గంగోరా ఇ. ఆర్గోటేకు అనుకరణలే ఎక్కువగా వెలువడ సాగాయి. అయితే మెక్సికన్ క్రైస్తవ సన్న్యాసిని సోర్జువానా ఐనిష్ డీ లా క్రజ్ వంటివారు రచించిన కొన్ని కావ్యాలు సరళంగా, మతసంబంధి, లౌకిక ప్రేమలను ప్రతిపాదిస్తూ నిజమైన సాహితీ ప్రతిభను ప్రదర్శించినవి లేకపోలేదు. 18 వ శతాబ్దంలో ఫ్రెంచ్ విప్లవ కాలం నాటి ఆచారాలు, సాహిత్యం, భావ ధోరణులు లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యం మీద ఎక్కువ ప్రభావాన్ని కనపరచాయి. లాటిన్ అమెరికన్ విప్లవాత్మక యుద్ధాల (1808-24) లో వెల్లివిరిసిన ఆవేశం జూస్ జోక్విన్ ఓల్మెడో, జోస్ మరియా హెరెడియా

వంటి వారి దేశభక్త్యాత్మకమైన 'ఓడ్' పద్యాలలోను, వీరకావ్యాలలోను వ్యక్తమైంది.

19 వ శతాబ్ది మధ్యభాగం నాటికి కాల్పనికోద్యమం లాటిన్ అమెరికన్ రిపబ్లిక్ లన్నింటికీ వ్యాపించింది. ఇక్కడి కాల్పనిక కవులు తమ ఇతివృత్తాల కోసం స్థానిక ప్రకృతి దృశ్యాలవైపు, నమూనాలవైపు తమ దృష్టిని మళ్లించారు. ఉదాహరణకు ఆ దేశంలోని ఎట్టఇండియన్లు, వారి పూర్వుకులు, 'పంపా'లు అనబడే గడ్డి బీడులలోని పశువుల కాపరులు (దక్షిణాది మైదానాలలో గుట్టం ఎక్కి పశువులను కాసేవారు), బ్రెజిల్ ఈశాన్య భాగంలోని 'సెర్వానిజో' అనబడే వారు లాటిన్ అమెరికన్ కాల్పనిక కవులకు చక్కని ఇతివృత్తం సమకూర్చారు. అనంతరపు లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యంలో కూడా ఈ ఇతివృత్తాలు కొనసాగి, ప్లేట్ నదీ ప్రాంతపు గౌచో సాహిత్యం, బ్రెజిల్ లోని ఇండియానిస్టా నవల వంటి విలక్షణమైన లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యప్రక్రియలకు దోహదం చేశాయి. ఆవిధంగా రూపొందిన మరొక స్థానిక సాహిత్య ప్రక్రియ 'క్వాస్టమ్ బ్రిస్మో'. సమకాలీన ప్రజా జీవనంలో కనిపించే ఆచారాలను, అలవాట్లను వాస్తవిక పద్ధతిలో చిత్రించే సాహిత్య ప్రక్రియ ఇది. 'క్వాస్టమ్ బ్రిస్మో' అనే ఈ సాహిత్య ప్రక్రియే అనంతర కాలంలో ప్రకృతి చిత్రణకు బదులు సాంఘిక సమస్యలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చే వాస్తవిక నవలగా రూపొందింది.

1880 ప్రాంతంలో లాటిన్ అమెరికాలోని చాలా ప్రాంతాలలో జీవితం విషయంలోను, సాహిత్యం విషయంలోను ఒక నూతన చైతన్యం అభివ్యక్తమై 'ఆధునిక తోద్యమం' అనే ఒక క్రొత్త సాహిత్యోద్యమానికి దారితీసింది. నికరాగ్వా కవి రూవెన్ డరియో నాయకత్వం క్రింద ఈ ఉద్యమం తారాస్థాయిని అందుకొని 'కళ కళ కోసమే' అనే సిద్ధాంతాన్నీ, సౌందర్యాన్నీ, వైచిత్ర్యాన్నీ, సంస్కారాన్నీ ఆరాధించే సిద్ధాంతాన్నీ ప్రచారం చేసింది.

1910-20 నాటి మెక్సికన్ విప్లవపు దారుణమైన అనుభవాలు లాటిన్ అమెరికన్ రచయితలలో ప్రగాఢమైన సాంఘిక చైతన్యాన్ని మేలుకొలిపాయి. 'ఆధునికతా వాదు'ల పలాయన సాహిత్యాన్ని నిరసించి ఎట్ట ఇండియన్లు, నీగ్రోలు, మెస్టిజో (Mestizo) రైతులు, నగరాలలోని కార్మికులు వంటి సామాన్య ప్రజల దుస్థితిని, అవమానాలను వర్ణిస్తూ వారు కాల్పనిక సాహిత్యం సృష్టింప సాగారు. ఈ రకం రచనలలో మరియానో అజువెల రచించిన లాస్ డి అబాజో (1915),

జార్జ్ ఇకాజా వ్రాసిన *హువాసి ఫుంగ్* (1934) లు పేర్కొనదగినవి. కవిత్వంలో సీజర్ వాలెజ్, పాబ్లో నెరుదా అటు తరువాతి ప్రగతి వాది కవులు సాంఘిక, రాజకీయ ఇతివృత్తాలు స్వీకరించి, సాహసోపేతమైన నూతన అలంకారాలతోను, ఛందోరూపాలతోనూ పద్యాలు వ్రాశారు. నాటక రంగంలో ముఖ్యంగా మెక్స్ కో, బ్రెజిల్ లలో 1920-40 మధ్యకాలంలో అతి శయోక్తివాదం (Expressionism) మొదలు 'అసంగత నాటకం' (Theatre of the Absurd) వరకు వచ్చిన వివిధ ఉద్యమాల ప్రభావంతో నూతన ప్రయోగాలు జరిగాయి.

20 వ శతాబ్దం ఉత్తరార్ధంలో లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యం ఇతివృత్తాలలోను, సంకేతాలలోను మరింత

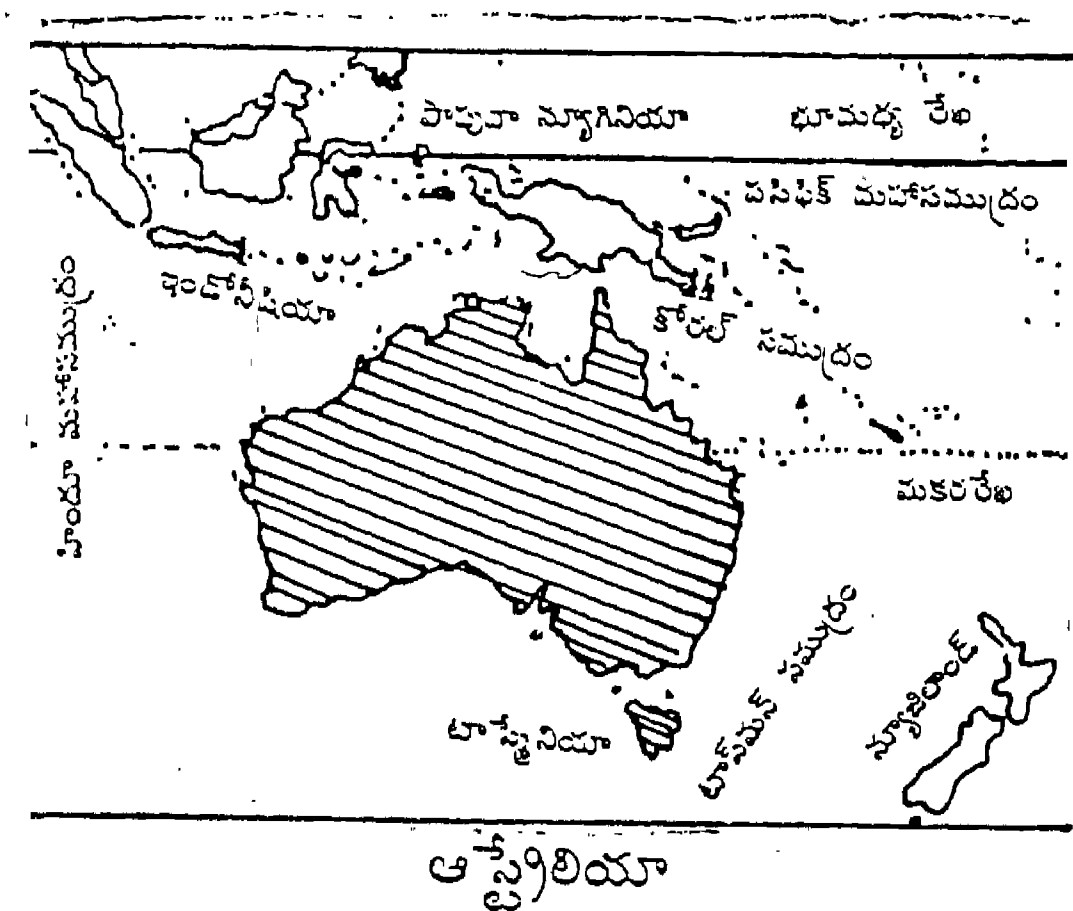
విశ్వజనీన దృష్టిని అలవరచుకొని, పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రధాన స్రవంతిలో విలీనం అయింది. ఆధునిక మానవుడు ఒంటరితనం, తననుండి తనను వేరుచేసే శక్తులు, అస్తిత్వ సంబంధమైన నిరాశ, దౌష్ట్యం మొదలైన వాటికి బలి అవుతున్న సమస్యకు సంబంధించిన తాత్త్వికాన్వేషణకు ఈ సాహిత్యం ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చింది. దీనిలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపించిన మరొక లక్షణం మానసిక విశ్లేషణ, వాస్తవ, కల్పనా, స్వాప్నిక సత్యాల మధ్య సంఘర్షణ. జోర్జ్ లూయీ బోర్జె, ఎదువార్డ్ మలేయా, జూలియో కార్టాజా, గేబ్రియల్ గార్షియా మార్కెజ్ వంటి నేటి ప్రముఖ నవలా రచయితలలో ఈ లక్షణాలు మరీ ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి.

బొ.శ్రీ.

ఆస్ట్రేలియా సాహిత్యాలు

ఆస్ట్రేలియన్ సాహిత్యం

1788 లో ఇంగ్లీషు వారు ఆస్ట్రేలియాలో స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకోక ముందు అక్కడి ఆదిమ వాసుల సంస్కృతిలో విస్తృతమైన మౌఖిక సాహిత్యం నెలకొని

ఉండేది. గీత, గానాలతో సనాతన స్వప్నయుగం నాటి వీరులను స్తుతించే గాథలు కొరబోరీ నృత్యాలకు, సాంప్రదాయిక క్రతుసంస్కారాలకు అనుబంధంగా ఉంటూ ఉండేవి. జానపదకవితలు, ఇతిహాసాలు, పౌరాణిక గాథలు పరిసరాల ప్రకృతిని, జంతు పక్షి జాలాన్ని, సృష్టి గాథలను

ఇతివృత్తాలుగా చేసికొని శ్రవ్య సాహిత్య సంప్రదాయంలో అనేకం వెలశాయి. సామూహిక చైతన్యంలో నిలిచిపోయిన ఈ సాహిత్య వారసత్వం ఈ నాటికీ ఆస్ట్రేలియన్ రచయితలకు ఉద్దీపనంగా ఉంది. ఆస్ట్రేలియా సాహిత్యానికి, భౌగోళిక పరిస్థితులకూ అప్పుడు విశిష్టమైన సంబంధం ఉంది. ఒక బృహద్దీపం అని వర్ణించదగిన ఈ ఖండంలో తీర ప్రాంతాలను మినహాయితే తక్కిన భూ భాగం అంతా శూన్య మరుభూమి గాను, పొదలు, తుప్పలు, చిట్టడపులు నిండిన రాకాసి నేల గాను దర్శన మిస్తుంది. ఈ ఖండానికి వలస వచ్చిన మొదటి తరాల వారు జీవిత శిక్ష విధింపబడి ద్వీపాంతర వాసానికి పంపబడిన నేరస్తులు. ఆ తరువాత వచ్చిన వారు భూమ్యాక్రమణ దారులు, ప్రభుత్వాధికారులు, మధ్య తరగతి వృత్తిపరులు. ఇంగ్లండ్ నుంచి, యూరప్ దేశాల నుంచి వ్యాపారం కోసం, ధనార్జన కోసం అదృష్టాన్ని వెదుక్కుంటూ వచ్చినవారు కొందరు. అనంతర కాలంలో బంగారపు రంది పెల్లుబికిన తరువాత వచ్చిన నవ ధనికవర్గం, పారిశ్రామిక విప్లవ ఫలితంగా వెలసిన పెట్టుబడిదారులు దేశ సహజ సంపదలను, ఉపలబ్ధులను కొల్లగొట్టడానికి పూనుకున్నారు. కాల క్రమేణ ఈ విభిన్న వర్గాల మధ్య సంఘర్షణలు బయలుదేరి భావ సంచలనం చెలరేగడంతో ఆ యుగసంధిలో సాహిత్య సృష్టికి నిజమైన స్పందన ఏర్పడింది.

ఆస్ట్రేలియా లోని ఇంగ్లీషు సాహిత్య వికాస చరిత్రను 3 యుగాలుగా అధ్యయనం చేయవచ్చును. 1788-1880 మధ్య కాలంలో ప్రకృతి వర్ణనలు, నివేదికలు, వ్యవహార పత్రాలు బహుళంగా వెలువడ్డాయి. వీటికి చారిత్రక ప్రాముఖ్యమే గాని సాహిత్య గౌరవం అంతగా లేదు. 1880-1940 మధ్య కాలంలో వెలువడిన రచనలలో కొన్ని ఆ నాటి విక్టోరియన్ రొమాంటిక్ సంప్రదాయాలను అనుసరించి రచింపబడినవి; మరి కొన్ని ఆస్ట్రేలియా లోనే చిగురించిన విశిష్ట భావుకతను ప్రతిబింబించేవి. 1940 మొదలు నేటివరకు - వలసలు, నగరాలు, పరిశ్రమలు విస్తరించిన ఆధునిక యుగ ధర్మాన్ని విశ్లేషించి చిత్రించే విభిన్న సాహిత్య రీతులు ఉత్పన్నమైన మూడవ యుగం. 1973 లో ఆస్ట్రేలియన్ రచయిత పాట్రిక్ వైట్ కు నోబెల్ బహుమతి లభించడంతో ఆస్ట్రేలియన్ సాహిత్యం విశ్వ పరిగణన సంపాదించుకుంది.

మొదటి నూరు సంవత్సరాల కాలంలో అధినివేశ స్థిరీకరణ ప్రక్రియకు సహజమైన జీవితానుభవాలు, సమస్యలు ఆస్ట్రేలియన్ సాహిత్యంలో ప్రాధాన్యం వహించాయి. సీమాంత విస్తరణ, నగర నిర్మాణం, ప్రకృతి వనరుల సాధన, నవ సమాజ పరికల్పన - ఇవి వలస నాగరకత ప్రధాన లక్షణాలు. ఆస్ట్రేలియాకు వలస వచ్చిన తొలి తరాల వారు చిన్న చిన్న నేరాలకు కూడా ప్రవాస శిక్ష విధించబడ్డ నేరస్తులు. వారి అనుభవంలో ఆస్ట్రేలియా ఒక విశాలమైన కారాగారం. ఇదే ప్రతీక జాతి అంతశ్చేతనలో గాఢంగా ముద్రితమై, ఆ తరువాతి కాలంలో వెలువడిన రచనలలో కూడా స్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. నేరస్తులతో పాటుగా వచ్చిన అధికారులు, ఆ తరువాత దిగిన వలస జనులు జీవిత యాత్రలో ప్రాథమిక కార్యకలాపాలలోనే నిమగ్నులై ఉండేవారు. రచనా వ్యాసంగానికి వారికి సమయమే లభించేదికాదు.

రెండవ అర్థ శతాబ్దిలో జ్ఞాపికలు, డైరీలు, స్వీయ కథలు, ప్రకృతి వర్ణనలు, చెరసాలలలోను, బంగారం గనులలోను పొందిన అనుభవాలు, ఋతుచక్ర పరిభ్రమణంలో ఎదురయ్యే ఎద్దదులు, వెల్లువలు, దావాగ్ని ప్రకోపాలు, చిత్ర విచిత్ర జంతుజాలాల, వృక్ష సంతతుల దృశ్యాలు అపార భూఖండపు శూన్యత, ఒంటరితనం, మరీచికా ప్రహేళికలు-ఇవి ఆ నాడు రచనా సామగ్రిగా రూపొందాయి. హెన్రీ కింగ్స్లీ వ్రాసిన *ది రిఫ్లెక్స్ ఆఫ్ జెఫ్రీ హమ్లిన్* (1859) లోను, *ది హిల్సార్స్ అండ్ ది బర్న్స్* (1865) అనే నవలలోను వలస వచ్చిన ఆంగ్లేయ కుటుంబాలు ఈ క్రొత్త ప్రపంచంలో ఏ విధంగా మనుగడ సాగించిందీ వర్ణించబడింది. అపరాధి జన జీవనం చిత్రించిన మార్క్స్ క్లార్క్ వ్రాసిన *నవల ఫర్ ది టెర్స్ ఆఫ్ హిస్ నేచురల్ లైఫ్* (1876) శిక్షాస్మృతిలోని అమానుషత్వాన్ని, జైలు అధికారుల దురాగతాలను, వలస పాలనలోని దుష్టధోరణులను నిశితంగా ఖండించిన ప్రశస్త రచన. రోల్ఫ్ బోల్లర్ వుడ్ వ్రాసిన *రాబర్ట్ అండర్ ఆమ్స్* (1888), *ది మైనర్స్ రైట్* (1890) అనే నవలలలో బంగారం కోసం ఆ రోజులలో జరిగిన అన్వేషణను గురించి, లోభాగపు అడవులలో కొనసాగిన సాహస జీవితాలను గురించి వర్ణించబడింది. కథాకథన చాతుర్యం, సన్నివేశ కల్పనలో నైపుణి, వాతావరణ చిత్రీకరణ ఆ కాలపు నవలలలో ముఖ్యంశాలు.

వచన రచనలలో జరిగినంత కృషి, వ్యక్తమైనంత ఆత్మవిశ్వాసం కవిత్వ రంగంలో కనిపించలేదు. ఇంగ్లీష్ రొమాంటిక్ కవుల అడుగు జాడలలో ప్రకృతివర్ణన, ధ్యానాత్మక భావుకతతో కూడిన కవితలు ఆస్ట్రేలియాకు అనువర్తింపజేసి రచింపబడ్డాయి. ఆడమ్ లిండ్రీ గోర్డన్ ఆస్ట్రేలియాలోనే ఉద్భవించిన జానపద ధోరణిలో *బుష్ బాలెడ్స్ అండ్ గేలపింగ్ రైమ్స్* (1870) లో ఆశ్విక సమాజపు సాహస కార్యాలకు దీటుగా లయబద్ధమైన గేయాలు రచించాడు.

19 వ శతాబ్దపు చివరి 20 సంవత్సరాల కాలంలో జాతీయతాభావం పెంపొంది, అప్పటికి వేరు వేరు రాష్ట్రాలుగా ఉన్న వలసలు ఒకే సమాఖ్యగా రూపొందే ఉద్యమం బలపడింది. హెన్రీ లాసన్, స్టీల్ రద్ వ్రాసిన కథానికలలో జాత్యభిమానం, గ్రామీణ జీవనపు పిలువలూ, చిన్నభూమి కమతదార్ల పాట్లూ ఇతివృత్తాలుగా కానవస్తాయి. ఫ్రైస్ వారుంగ్ వ్రాసిన నాలుగు సంపుటాల కథలలో నేరస్తులుగా శిక్ష విధించ బడి ఇంగ్లండ్ నుంచి వెలివేయబడిన ప్రవాసీతుల ఇక్కట్లు, సంక్షోభాలు కథావస్తువులుగా రూపొందాయి. 1880 నాటి గ్రామీణ జీవనానికి జోసెఫ్ ఫర్ ఫీ రచించిన నవల *సచ్ ఈస్ లైఫ్* అద్దం పట్టింది. వలస స్టేషన్లలో జీవిత వైఖరులు, గొడ్ల సవారీల సల్లాపాలు, దేశభక్తి భావాలూ, ఆధ్యాత్మిక విషయాలు, మానవ అస్తిత్వ భవితవ్యాలను గూర్చిన చర్చలూ ఈ ప్రసిద్ధ నవలలో నిక్షిప్తమయ్యాయి. (బాలెడ్లు) లాసన్, బాంజో పాటర్సన్ అనే కవులు జానపద గీతాలను ఎన్నింటినో రూపొందించారు.

1901 లో ఏర్పడిన రాష్ట్ర సమాఖ్య ఆస్ట్రేలియా చరిత్రలో ఒక మైలురాయి. సాహిత్యంలో జాతీయ

భావన వచనంలోను, కవితలోను మరింత బలీయంగా గోచరించింది. అయితే దానితో పాటు ఆస్ట్రేలియన్ పరిస్థితులలో జీవన సంశ్లిష్టతను గుర్తించి, సామాన్య జనుల కష్టాలవైపు, సంఘ సంస్కరణ ఆవశ్యకత వైపు దృష్టి మళ్ళింది. కాథరిన్ సుసానా ప్రిచర్డ్ 40 ఏళ్ల కాలంలో వ్రాసిన నవలా సముదాయంలో పట్టణాలలోని కార్మికుల స్థితిగతులు ప్రతిబింబించాయి. లూయీ స్టోన్, ఎడ్వర్డ్ డైసన్, కైలీ టినెంట్ అనే వారు కూడా ఈ వర్గపు రచయితలలో ప్రముఖులు. ఆదిమ వాసులకూ, తెలజాతి వారికీ మధ్య గల సంబంధాలను ఈనియాస్ గన్, క్వేవియర్ హెర్బర్ట్, కాథరిన్ ప్రిచర్డ్లు పరిశీలించారు. చారిత్రక స్పృహ, వలస కాలపు స్థితిగతులూ ఇతివృత్తాలుగా స్వీకరించిన రచయితలు మైల్స్ ఫ్రాంక్లిన్, ఎలియనోర్ జార్క్. నవలలూ, కథానికలూ, సమీక్షలూ వ్రాసి వాన్స్ పామర్ పేరు పొందాడు. హెనీ హండెల్ రిచర్డ్సన్ అనే పేరుతో రచనలు చేసిన రచయిత్రి ఎతిల్ వ్లారెన్స్. లిండీసే రాబర్ట్సన్ స్వీయానుభవ ప్రేరణతో 1917-29 మధ్య తన తండ్రి జీవితం కేంద్రంగా ది ఫార్బ్యూన్ ఆఫ్ రిచర్డ్ మహోనీ అనే నవలా త్రయాన్ని వ్రాసి, ప్రవాస జీవనాన్ని, బంగారు గనులలో పనిచేసే వారి స్థితిగతులనూ, పాత్రల మనో వైఖరులనూ అద్భుతంగా వాస్తవికతకు చేరువగా చిత్రించింది. కవిత్య రచన కూడా వైవిధ్యమూ, నిశిత పరిశీలనూ, అభివ్యక్తిరమ్యతా సంతరించుకుంది. జాన్ షా నీల్సన్ లలిత మధురమైన గీతాలను, విక్టర్ డాలీ కాల্পనికతతో పాటు వ్యంగ్య హాస్యాలను పొందుపరచిన కవితలను, సి.జె. డెనిస్ జానపద గేయాలను, క్రిష్టఫర్ బ్రెన్నన్ యూరపియన్ సంప్రదాయంలో ప్రతీకాత్మక కావ్యాలను, కెన్నెత్ స్లెసోర్ విశిష్టమైన నాటకీయ ముక్తకాలను వ్రాసి ఆస్ట్రేలియన్ కవితా రంగానికి ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వాన్ని కల్పించారు.

ఆధునిక యుగం రెండవ ప్రపంచయుద్ధకాలంలో మొదటి, రెండవ తరాలలో బహుముఖంగా వికాసం చెందింది. సాహిత్య పత్రికలు విస్తృతంగా బయల్పడి, పాఠకుల సంఖ్య వృద్ధి చెందింది. వాస్తవిక దైనందిన స్వభావాలను వర్ణించడం కొనసాగినా, ఆస్ట్రేలియన్ రచయితల దృక్పథం 1950 తరువాత రాను రాను అంతర్ముఖత్వం, గవేషణాశీలం అలవరుచుకుంది. ఈ భావ విప్లవానికి 1973 లో నోబెల్ బహుమతిని గెలుచుకున్న పాట్రిక్ వైట్ రచనలు పరాకాష్ఠ పొందాయి. ది ట్రీ ఆఫ్ మాన్ (1955), హోస్ (1957), రైడర్స్ ఇన్ ది చారియట్ (1961), ది సాలిక్ మండలా (1966), ది వివిస్టెక్టర్

(1970), ఐ ఆఫ్ ది స్టార్స్ (1973), ఏ ఫ్రీంజ్ ఆఫ్ వీవ్ (1976), ది ట్యుబర్ట్ ఎఫెయిర్ (1979) అనే నవలలలో పాట్రిక్ వైట్ మానవ జీవితంలోని వివిధ సంఘర్షణలను, మానవ సంబంధాలను, పాపపుణ్యాలు ఆంతర్యాలనూ, అస్తిత్వవాద జిజ్ఞాసను అత్యంత అవగాహనతోను, శక్తిమంతమైన కథా శైలిలోను, పాత్ర చిత్రణద్వారానూ, కళాసంవిధాన నైపుణ్యంతోను అభివ్యక్తం చేశాడు. ఆస్ట్రేలియాకు వలసవచ్చిన ఈ తరపు కుటుంబాల సమస్యలను మార్టిడ్ బోయెడ్ పిశ్వాస సందేహాల ద్వధీభావంతో లూసిండా బ్రేఫోర్డ్ (1946), ఏ డి ఫీకల్ యంగ్ మాన్, వెన్ బ్లాక్ బర్న్ సింగ్ (1962) మొదలైన నవలలలో పరిశీలించాడు. రేండల్స్ టు ది బలాండ్ (1958), ది మెరీ గోరౌండ్ ఇన్ ది నీ (1965) అనే నవలలలోను, టామస్ కీనెలీ, హాల్ ఫోర్టర్ కస్టినాస్టైడ్ ప్రభృతులు తమ రచనలలోను నవ్యనవలా సాహిత్యాలను పెంపొందించారు.

ప్రకృతి వర్ణన కవిత్య వస్తువుగా కొనసాగడమే కాక మనోవిశ్లేషణ, ఆంతరిక చింతన, బింబ ప్రతీకా సంవిధానం మొదలైన ప్రక్రియలతో అనేక కవితా రీతులు బయలు దేరాయి. ఏ.డి. హోప్, జీడిత్ రైట్, జేమ్స్ మెకాలే, డగ్లస్ స్టవర్ట్, రాబర్ట్ డి. ఫిట్జ్ జెరాలడ్ మొదలైన కవులు ఆధునిక యుగంలో ప్రసిద్ధి చెందారు. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తరువాత డగ్లస్ స్టవర్ట్ నెజెక్లెర్ (1943), రేలోలర్ సమ్మర్ ఆఫ్ ది సెవెన్ టీన్స్ డాల్ (1953), ఆలన్ సేమూర్ ఒన్ డే ఆఫ్ ది యియర్ (1961), పాట్రిక్ వైట్ హోమ్ ఫూనరల్ (1965) అనే నాటకాలను రచించి, ప్రదర్శించి నాటక సంప్రదాయాన్ని పటిష్ఠం చేశారు.

ఆత్మవిమర్శన, భావుకత, కాల্পనికత, శిల్పనైపుణి అలవరచుకొని ఆస్ట్రేలియా సాహిత్యం కామన్ వెల్త్ సాహిత్యంలో ప్రముఖస్థానం వహించి ముందంజ వేస్తున్నది. డి.వి.కె.రా.

న్యూజిలాండ్ సాహిత్యం

భౌగోళికమైన ఉనికి వల్లను, చారిత్రక కారణాల వల్లను న్యూజిలాండ్ ఒకవైపున ఆస్ట్రేలియా వంకకును, మరొకవైపున ఇంగ్లండు వంకకును తన దృష్టిని ప్రసరింపవలసి వచ్చింది. ఆస్ట్రేలియాతో పోల్చిచూస్తే న్యూజిలాండ్ ప్రాకృతికంగా మరింత సుందరమైన, నివాస యోగ్యమైన దేశం. తమ దేశం చక్కని శాద్వలాలతో, సాగరోన్నీలితమైన తీరాలతో రమ్యమైన స్వప్నసీమ అనే భావన న్యూజిలాండ్ జాతీయుల అంతశ్చేతనలో ప్రగాఢంగా ముద్రితమై

కేథరిన్ మాన్స్ ఫీల్డ్ ప్రతిభాశాలిని అయిన రచ
యిత్రి. బ్లైస్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్, ఎబ్ ది బే, ది

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలోను, తదనంతరము బహుముఖమైన వికాసం అన్ని రంగాలలోను కనిపించింది. విశేషించి కథానికా ప్రక్రియలో రోడెరిక్ ఫిన్లేసన్, మారిస్ దుగ్గన్, ఓయీ, మిడిల్టన్, ఫిలిప్ విల్సన్ కథకులుగా ప్రసిద్ధి పొందారు. కవి, నాటక రచయిత అయిన జేమ్స్ కే. బాక్సర్ చరిత్ర రచయిత, కవి అయిన కీత్ సింక్లేర్ ఈ కాలపు సాహిత్యానికి సారథు లయారు. నవలా రచయితలలో డాన్ డేవిన్ (నో రెమిటెన్స్-1959), డేవిడ్ బాలెండ్ టైన్ (ది కనింగ్ హామ్స్-1949), సిల్వీయా ఆప్టన్ వార్నర్ (స్పిన్ స్టర్ - 1958; గ్రీన్ స్టోన్-1966), ఇయన్ క్రాస్ (ది గాడ్ బాయ్-1957; ఆఫ్టర్ ఆన్జాక్ డే - 1961), జీనెట్ ఫ్రేం (ఫే సెన్ ఇన్ ది వాటర్-1961, ఏ స్టేట్ ఆఫ్ సీ-1966, ది రెయిన్ బర్న్-1968, ది బోల్స్ డూ క్రై-1957), మారిష్ షాడ్ బోల్ట్ (అమాంగ్ ది సిండర్స్-1965, స్క్రింజర్స్ అండ్ జర్నీస్-1972), మారిస్ గీ (ఏ స్పెషల్ ఫ్లవర్-1965, ఇన్ మై ఫాదర్స్ డెన్-1972) సుప్రసిద్ధులయారు. ఆలన్ కర్నో వ్రాసిన ది ఆక్స్ అనే చరిత్రాత్మక నాటకం ప్రతిభావంతమైన రచన. మొత్తం మీద న్యూజిలాండ్ సాహిత్యం ప్రవర్ధమానం అవుతూ కామన్ వెల్త్ సాహిత్యంలో యథోచితమైన స్థానాన్ని సంపాదించుకుంటూంది. డి.వి.కె.రా.

సింహావలోకనం

‘విహంగావలోకన’ పద్ధతిలో వివిధ ప్రపంచ సారస్వతాల చరిత్రలను స్థూలంగా పరిశీలన చేసిన తరువాత వీటిలో కొన్ని సమాన ధర్మాలను కొంత వరకు గుర్తించవచ్చును.

ప్రపంచంలో ఇంచుమించు అన్ని సాహిత్యాలూ వచన రూపంలో కాకుండా గేయ రూపంగానే ఆరంభం అయినట్టు కనిపిస్తుంది. అత్యంత ప్రాచీనమైన మన వేదాలు ఉదాత్తానుదాత్త స్వరీత స్వర భేదాలతో గేయరూపంగానే ఆవిర్భూతం అయ్యాయి.

కథలు, గాథలతో ఆరంభమైన పాశ్చాత్య సాహిత్యాలలో కూడా ఆరంభంలో ఆ కథ లన్నీ గేయరూపంలోనే ఉండేవి. తేలికగా గుర్తించుకోడానికి వీలుగా తిరిగి తిరిగి వచ్చే పదాలూ, పదబంధాలూ, లయాత్మకమైన నడక, అనుప్రాసలూ వాటిలో ఉండేవి. ఎపిక్ ఆఫ్ గిల్గమేష్ (సుమారు క్రీ.పూ. 2,000) అనే బాబిలోనియన్ ప్రాచీనగాథ పద్యరూపంలోనే వెలువడింది. ప్రాచీన కాలంలో మధ్య ప్రాచ్య భాషలలోని ది వార్ ఆఫ్ ది గాడ్స్, ది స్టోరీ ఆఫ్ అదామ (ఈ రెండూ బాబిలోనియన్ గాథలు), ది హెవెలీ బౌ, ది కింగ్ హలా ఫర్గాట్ (ఈ రెండూ కాననైట్ గాథలు) మొదలైన గాథ లన్నీ పద్యరూపంలోనే వెలశాయి. ఇవి క్రీ.పూ. రెండవ సహస్రాబ్దంలో క్యూనియఫారమ్ లిపిలో మట్టి ఇటుకల మీద చెక్కబడ్డాయి.

ప్రాచీన సారస్వతాలన్నీ ఆదిలో కొంతకాలం మౌఖికంగానే ఒక తరం నుంచి మరొక తరానికి సంక్రమిస్తూ వచ్చి అనంతర కాలంలో లిపి బద్ధం చేయబడ్డాయి.

శృంగారం, గ్రామీణ జీవన మధుర సన్నివేశాలూ, వేరు వేరు తండాల వారి మధ్య సాగిన యుద్ధాలూ, ప్రకృతి వర్ణనలూ మొదలైనవి ఆ నాటి సాహిత్యాలకు ప్రధానమైన ఇతివృత్తాలుగా ఉండేవి. నీతిబోధనలూ, నీతి కథలూ, ప్రకృతి రహస్యాలను ఆవిష్కరించే రచనలూ కూడా ఇంచుమించు అన్ని సాహిత్యాలలోనూ కనిపిస్తాయి.

ఒక సంస్కృతిలో విస్తృతరూపంలో సారస్వతం ఏర్పడే నాటికే ఆ సమాజంలోని సభ్యులందరిలోనూ సాధారణమైన ‘అనుభూతి రూపాలు’ (archetypes) ఏర్పడి ఉంటాయి. మతం వల్ల, పుక్కిటి పురాణాలవల్ల కొన్ని ప్రతీకలు ఏర్పడుతాయి. ప్రపంచంలోని సర్వ ఉద్గ్రంథాలూ

సార్వజనీనమైన ఈ మానవ అనుభూతులకే రూపకల్పన చేశాయి. అయితే సాహిత్యం అంతా కొన్ని మౌలిక అనుభూతుల, ప్రేరణల పునశ్చరణ రూపమే అని భావించరాదు. తొలి మానవుని అనుభూతులను ప్రకటించిన వేదాలూ, కన్యూషియస్ రచనలూ, ఎపిక్ ఆఫ్ గిల్గమేష్ లేదా సోఫోక్లిస్ రచించిన ఈడిపస్ ది కింగ్ వంటి ఆ తొలి రచనలే అనంతరకాలంలో తిరిగి తిరిగి పునశ్చరితం కావడం లేదు. సాహిత్యానికి ఇతివృత్తం అయిన మానవుని అనుభూతి మిక్కిలి విస్తృతమైంది. సారస్వత ప్రారంభ కాలంలోని కట్టుకథలూ, పుక్కిటి పురాణాలూ, జానపద గాథలూ, వాటిలోని సంవిధానాలూ, సన్నివేశాలూ, ఆలంకారిక విన్యాసం తరువాతి రచనలకు ఉత్తేజాన్ని కలిగిస్తూ వచ్చాయి. మానవ పరంపర ఒక అవిచ్ఛిన్నమైన వాహిని వంటిది. ఒకే జీవశాస్త్రీయ తత్త్వంలో మానవు లందరూ సమాన భాగస్వాములుగా ఉన్నారు. నగరాలు వృద్ధి చెందిన తరువాత వెలసిన వివిధ నాగరకతలలో కూడా సమాన ధర్మం కనిపిస్తుంది. ప్రముఖ మనశ్శాస్త్ర వేత్త యూంగ్ కల్పించిన పదబంధం ‘కల్లెక్టివ్ అన్ కాన్సస్’ (సామూహిక అజ్ఞాత చేతన) కు నిజమైన అర్థం ‘మానవజాతి ఏ ప్రాంతంలో ఉన్నా ఒకే సాధారణ అనుభూతిలో పాలుపంచుకుంటుంది’ అని! ‘ప్రేమ’, ‘మృత్యువు’ లాంటివి సర్వమానవులకూ ఏక రూపమే! దక్షిణాఫ్రికాలోని బుష్మన్ కాని, ఫ్రెంచ్ సర్రియలిస్ట్ గాని వాటికి ఒకే విధంగా ప్రతిస్పందిస్తాడు. అందుచేత వివిధ సారస్వతాలలోని ఇతివృత్తాలలో పైకి అంతులేని వైవిధ్యం కనిపించినా, వాటి అన్నిటినీ వెనుకా అంతర్నిహితంగా ఒకే సాధారణ మానవ జీవనానుభూతి ధ్వనిస్తూ ఉంటుంది.

కొన్ని సాహిత్యాలలో ముఖ్యంగా చైనీస్, ప్రాచీన నార్స్, ప్రాచీన ఐరిష్ వంటి భాషా సాహిత్యాలలో రోజూ మాట్లాడుకునే వ్యావహారిక భాషకీ, సాహిత్యంలో వినియోగించే భాషకీ మధ్య చాలా భేదం కనిపిస్తుంది. దీని వలన సాహిత్య పఠనం ఒక విశిష్టమైన అనుభూతి అవుతుంది. పాశ్చాత్య సాహిత్య సంప్రదాయంలో కూడా ఇటీవలి కాలంలోనే సాహిత్య సృష్టికి శిష్ట వ్యావహారిక భాషను వాడుక చేయడం ఆరంభం అయింది. ఎలిజబెత్ కాలంలోని పౌరులు షేక్స్పియర్ వాడిన సాహిత్య

భాషను మాట్లాడేవారు కారు. అలాగే 18 వ శతాబ్దంలో శామ్యుయెల్ జాన్సన్, ఎడ్వర్డ్ గిబ్బన్ల వచన శైలి ఆ నాటి సాధారణ ప్రజలు మాట్లాడుతూ వచ్చిన వ్యవహార భాషకు అద్దం పట్టదు. ఇంగ్లీష్ లో విద్యావంతుడైన సాధారణ పౌరుడు మాట్లాడే వ్యావహారిక భాషలో సాహిత్య రచన చేసిన మొట్టమొదటి రచయిత డేనియల్ డీఫో (1660-1731). చిత్రంగా ఆ నాడు ఆయన రచించిన వ్యావహారిక శైలి నేటికీ ఏమంత మార్పు చెందలేదు. 19 వ శతాబ్దంలో థామస్ డీక్వెన్సీ లేదా వాల్టర్ షేటర్ వంటి రచయితలు రచించిన గంభీర వచన రచనల కంటే డీఫో రచించిన రాబిన్సన్ క్రూసో ఈనాడు మరింత సమకాలీనమైన రచనగా మనకు కనిపిస్తుంది. అందుచేత ప్రపంచ సాహిత్యాలన్నిటిలోనూ ఇంచుమించు స్థిరంగా ఉండే సాహిత్య భాషకూ, దినదినం మారూతూ ఉండే వ్యవహార భాషకూ మధ్య ఎంతో కొంత అంతరం కనిపిస్తూనే వచ్చింది.

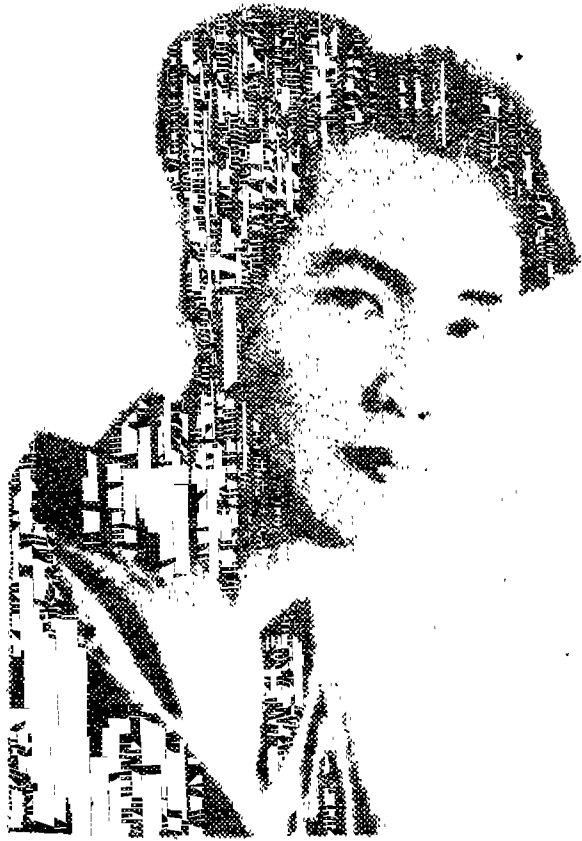
మధ్య యుగాలలో శిష్ట సాహిత్యం చాలా భాషలలో రాజాశ్రయంలో వృద్ధి పొందినట్లు కనిపిస్తుంది. ఆ కాలంలో సామాన్య జానపద సాహిత్యానికి, శిష్ట సాహిత్యానికి మధ్య అంతరం ఎక్కువ అయింది. సాహిత్యం లిపి బద్ధం అయిన తరువాత రాజాశ్రయంలో వర్ధిల్లిన శిష్ట సాహిత్యాలకు ప్రాబల్యం ఎక్కువ అయింది. జానపద సాహిత్యంలోని ఇతివృత్తాలను శిష్ట సాహిత్యం స్వీకరించడం జరిగినా శిష్టసాహిత్య ఇతివృత్తాలు జానపద సాహిత్యంలో చోటుచేసికోవడం ఎక్కువగా కనిపించదు.

ఆధునిక కాలంలో సామాన్య ప్రజల ఆదరణ పొందే సాహిత్యానికి ప్రాధాన్యం ఎక్కువ అవుతుంది. అయితే ప్రాచీన కాలంలో ప్రజల మన్ననలు పొందిన జానపద సాహిత్యానికి, ఆధునిక కాలంలోని 'ప్రజాదరణ' సాహిత్యానికి ఎలాంటి పోలికలూ లేవు. నేటి ప్రజాదరణ సాహిత్యం సంఘంలో విద్యావంతులైన వారికోసమో, సినిమా, టెలివిజన్ వంటి వినోద సాధనాలకోసమో వ్రాయబడడం జరుగుతుంది. నేటి 'ప్రజాదరణ' సాహిత్యం నిజంగా ప్రజలనుంచి, జానపదులనుంచి రావడం లేదు. వారు కేవలం ఈ సాహిత్యానికి శ్రోతలూ, ప్రేక్షకులూ, పఠితలూ మాత్రమే!

ప్రాచ్య సాహిత్యాల మీద పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రక్రియల ప్రభావం ఆధునిక కాలంలో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. పాశ్చాత్యుల నవల, కథానిక, నాటిక, ఖండకావ్యం మొదలైన సాహిత్య ప్రక్రియలన్నీ ప్రాచ్య సాహిత్యాలలో కూడా నేడు విశేష ప్రజాదరణ పొందుతున్నాయి. బహుశః యాంత్రిక నాగరకత పాశ్చాత్యుల నుంచి ప్రాచ్య దేశాలకు సంక్రమించడం కొంత వరకు ఇందుకు కారణం కావచ్చును.

ఏమైనా వివిధ ప్రపంచ దేశ సాహిత్యాల మధ్య సమగ్ర మైన తులనాత్మక పరిశీలన జరిగితే తప్ప ఇతివృత్తాలూ, శైలులూ, అలంకార విన్యాసాలూ, కావ్య ప్రక్రియలూ మొదలైన వాటిలో ప్రపంచ సారస్వతాలలో కనిపించే సామ్య వైషమ్యాలను విస్పష్టంగా అవగాహన చేసుకోడం సాధ్యం కాజాలదు. బొ.శ్రీ.

అకుటగావా, రైన్‌సుకే (1892-1927) : సుప్రసిద్ధ జపనీస్ కథకుడు, నాటక రచయిత, కవి, స్వతంత్రమైన రచనాశైలి కలవాడు.

1892 మార్చి 1 వ తేదీన టోక్యో నగరంలో జన్మించిన అకుటగావా బాల్యంలో ఎప్పుడూ రోగిష్టిగా ఉండేవాడు. అయినా పాఠశాలలో అగ్రశ్రేణిలో ఉండేవాడు.

విస్తృతంగా గ్రంథ పఠనం చేసేవాడు. టోక్యో ఇంపీరియల్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్ల సాహిత్యాన్ని అభ్యసిస్తున్న రోజులలోనే (1913-1916) అకుటగావా రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభమైంది.

1915 లో అతని కథానిక రషోమా ప్రచురింపబడడం ఆనాటి సుప్రసిద్ధ నవలా రచయిత నట్సుమే సోసేకితో అతని పరిచయానికి దారితీసింది. సోసేకి ప్రోత్సాహంతోనే 12 వ, 13 వ శతాబ్దాలనాటి జపనీస్ కథలను ఆధునిక మనస్తత్వశాస్త్ర దృష్టితో మౌలికమైన శైలిలో అతడు తిరిగి చెప్పడం ప్రారంభించాడు. చైనా సాహిత్యం నుంచి, జపాన్ లోని 16 వ శతాబ్దంనాటి నాగసాకీ లోని క్రైస్తవ సమాజం నుంచి, 19 వ శతాబ్దంలో జపాన్ కు యూరప్ దేశీయులతో ఏర్పడిన సంపర్కం నుంచి విస్తృతంగా అతడు తన ఇతివృత్తాలను ఎంచుకున్నాడు. అతని కథానికలు అనేకం ఆవేశభరితమై, బీభత్సరస పూరితమైన ఇతివృత్తాలతో ఆకర్షకంగా నడుస్తాయి.

1922 లో అకుటగావా ఆత్మకథారూపమైన రచనలకు పూనుకున్నాడు. ఆధునిక జీవితాన్ని గూర్చి అకుటగావా వ్రాసిన రచనలలో వెనుకటి కథలు తిరిగి చెప్పినపుడు కనిపించి నంతటి ప్రతిభ కనిపించదు. అందుకే అవి అంతగా ప్రజాదరణ పొందలేదు. అకుటగావా రచించిన చిట్టచివరి ప్రముఖ రచన కప్ప (1927). ఇది అతని జీవితావసాన దశలోని నిరాశా నిస్పృహలను ప్రతిబింబిస్తుంది. అతని ఆత్మహత్య సాహిత్య జగత్తును ఆశ్చర్య చకితులను చేసింది. బహుశః ఏ జపనీస్ రచయిత రచనలూ అకుటగావా రచనలంత ఎక్కువగా

ఇతర భాషలలోకి అనువదింపబడలేదు. అతని కథలలో కొన్ని చలన చిత్రాలుగా కూడా వచ్చాయి. సుప్రసిద్ధ చలన చిత్రం రషోమా (1951)కు 'కురోసవా అకిర' దర్శకత్వం వహించాడు. రషోమా అనే కథే కాక యాబు నో నాకా (1921; తోటలో, 1952) అనే కథ కూడా ఈ చలన చిత్రానికి ఆధారం అయింది.

వ.మం.

అజుయేలా, మరీయాన్ (1873-1972) : మెక్సికో నవలారచయిత. మెక్సికో విప్లవం ఇతి వృత్తంగా నవలా పరంపరను రచించాడు. వైద్యవిద్యార్థిగా, స్థానిక రాజకీయనేతగా, సైనికోద్యోగిగా 1911-15 మధ్య బయల్దేరిన ఉద్యమ సంచలనాన్ని, హింసా కాండనూ ప్రత్యక్షంగా చూచి, యూరపియన్ వాస్తవికతా వాద ప్రభావం తోనూ, వ్యష్టివాద దృక్పథంతోనూ సామూహిక ప్రజాచైతన్యాన్ని ఆయన చిత్రీకరించాడు. నిర్వీర్యమైన ఆదర్శవాదాన్ని తిరస్కరించి, అనుభవైక సాధ్యమైన జీవన సత్యాలను ఆయన ఆవిష్కరించాడు. సమష్టి జీవితంలో సంభవించే మార్పులకూ, ప్రభావాలకూ లోనై వ్యక్తి పొందే చిత్తవృత్తిని, శీలపరివర్తననూ ఆయన అభివర్ణించాడు.

ఆంధ్రేస్ పెర్రీస్ మదరిస్తా (1911) అనే నవలలో పాత్రికేయుడుగా విఫల మనోరథుడైన అధీర నాయకుడు విచిత్ర పరిస్థితులలో మదరిస్తాలలో కలసిపోయి ప్రజానాయకుడుగా ఆదరాభిమానాలు చూరగొన్న తీరు వర్ణితమైంది. మధ్య తరగతి ప్రజలు గాక, రైతు విప్లవకారులు ప్రధాన ఆలంబనంగా వెలువడ్డ ఇతని ప్రసిద్ధమైన నవల హూస్ డి అబాజో (1915-16). లోస్ కనీక్స్, లాస్ మోస్కాస్ (1918), మాలా హెర్బా (1909), మార్సెలా (1932) మెక్సికో సాహిత్యంలో పేరెన్నిక గన్న నవలలు. లా మాల్ హోరా (1923) అనే దీర్ఘ కథానికలో సమాజపు క్రీనీడలలో జీవనయాత్ర సాగించే ఒకానొక వనిత సజ్జనుల సహాయం లభించి కూడా విధి లీలలకు ఎరగాక తప్పని విషాదోదంతం వర్ణింపబడింది. 1938 లో విప్లవానంతర తరంలో మెక్సికో నగరాన్ని ఆవరించిన కలుషిత వాతావరణాన్ని, అవినీతిని, భ్రష్టాచారాన్ని అజుయేలా నిర్మోహమాటంగా విమర్శించాడు. ఆ తరువాత నిర్వేదగ్రస్తుడై సృజనశక్తి కుంటువడి, కేవలం కోపావేశ భూయిష్టమైన రచనలు అనేకం చేశాడు.

డి.వి.కె.రా.

అజోరిన్ (1874-1967) : శ్వానిష్ విద్వాంసుడు, సాహిత్య విమర్శకుడు. 20 వ శతాబ్ది ఆరంభంలో శ్వానిష్ జీవితానికి, సాహిత్యానికి నూతన చైతన్యం కలిగిం

చడానికి అవిశ్రాంతంగా కృషి చేసిన మహారచయితలలో ఒకడు. ఆ రచయితల తరం 'జనరేషన్ ఆఫ్ 1898' నాటి తరంగా ప్రసిద్ధి పొందింది.

అజోరిన్ ఈ కవి కలంపేరు. అసలు పేరు జోస్ మార్తినెజ్ రూయిజ్.

ప్రముఖ శైలితోను, సాహిత్య విమర్శలో స్వయంగా సాధించిన నూతన నియమాలతోను అజోరిన్ రచనలు చేసి, 19 వ శతాబ్దంలో రచయిత స్వచ్ఛకు ప్రతిబంధకంగా ఉన్న లక్షణశాస్త్ర ఆదేశాలను త్రోసిపుచ్చాడు.

అజోరిన్ గ్రనెడా, వలెన్సియా, సాలమాంకాలలో న్యాయశాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. తరువాత తన మాట తీరుకు, ఆలోచనా ధోరణికి దగ్గరగా ఉండే పాత్రికేయుడు కావాలనే ఉద్దేశ్యంతో మాడ్రిడ్ వెళ్లాడు. అక్కడ ఒక నవలాత్రయాన్ని ఆయన రచించాడు. అవి: లా వల్యున్ టెడ్ (1902), ఆంటోనియో అజోరిన్ (1902), లాస్ కన్సెషన్స్ డి అన్ పెక్వీనో ఫిలోసోఫో (1904). వీటిని సాంప్రదాయక నవలా పద్ధతికి భిన్నంగా, సంభాషణల రూపంలో ఆయన వ్రాశాడు. ఈ నవలాత్రయం 'జనరేషన్ ఆఫ్ 1898' ని ముందుకు నడిపించాయి. అపూర్వమైన దేశభక్తి గల అజోరిన్ విలువలు తారుమారయిన శ్వానిష్ సంప్రదాయాన్ని తిరిగి ఉచ్చస్థితికి తీసుకురావాలని నిరంతరం కృషి చేశాడు. ఎల్ ఆల్బా కేసెలానా (1900), లా రూటా డి డాన్ క్వీజోట్ (1905), ఉనాహోరా డి ఎస్పానా (1560-1590) అనే గ్రంథాలలో శ్వానిష్ జీవన పరమార్థాన్ని తిరిగి సాధించయత్నించాడు. పాఠకుణ్ణి ఇతని రచనలో అంతర్లీనంగా ఉన్న వ్యంగ్య శక్తి మిక్కిలి ప్రభావితం చేస్తుంది. అజోరిన్ సాహిత్య విమర్శలు ఆల్ ముర్జిన్ డి లాస్ క్లాసికోస్ (1915) వంటివి శ్వానిష్ సాహిత్య గ్రంథాలను చదివించటానికి, ఆ సాహిత్యం సామాన్యజనానికి అందుబాటులోనికి రావటానికి నవ్య మార్గాలను సృజించి సాహిత్యాభిరుచిని పెంపొందించాయి.

ప్రపంచ సాహిత్యంలో చోటుచేసుకుంటున్న నూతన ఆలోచనా రీతులను శ్వానిష్ పాఠకులకు తెలియ పరచటానికి, వారిని జాగృతులను చేయటానికి అజోరిన్ రెవిస్టా డి ఆక్రీడెంటె (Magazine of the West) అనే పత్రికను 1923 నుండి 1936 వరకు నడిపాడు. స్పెయిన్ అంతర్వర్ధ సమయంలో అతడు లా నేషియోన్ అనే అర్జెంటీనా పత్రికకు వ్యాసాలు వ్రాస్తూ పారిస్ నగరంలో గడిపాడు. తిరిగి 1949 లో మాడ్రిడ్ లో కాలు మోపాడు. అజోరిన్ అస్తమయం తరువాత మనోవార్లో ఆయన గ్రంథాలయాన్ని ఒక మ్యూజియమ్ లో ప్రదర్శించే ఏర్పాటు చేశారు.

చిం.వెం.

అనువిల్, జాన్ (1910-1987) : అంతర్జాతీయ విఖ్యాతి గడించిన ఫ్రెంచ్ నాటకకర్త. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత ఫ్రెంచ్ నాటకరంగం మీద బలమైన ప్రభావం చూపించిన రచయిత. ఈయన నాటకాలు సందేశాత్మకాలు. రంగస్థలం అంటే ఈయన కున్న ప్రీతినీ, నటులన్నా, గృహిణులన్నా, ఉంపుడుగత్తెలన్నా, విశ్వ విద్యాలయ పండిత భిషక్కులన్నా, ప్రభుత్వోద్యోగులన్నా ఆయన కుండే ఏవగింపునీ ఈయన నాటకాలు ప్రకటిస్తాయి. అనువిల్ నాటకాలలో తరచు కనిపించే విశిష్ట లక్షణాలు అంతర్జాతీయత, పూర్వకథా కథనాలు, భావి కథా సూచనలు, పాత్రల మార్పిడి మొదలైనవి.

తన నాటకాలను బట్టి తన జీవిత విశేషాలను గుర్తించడానికి వీలులేకుండా అనువిల్ జాగ్రత్తపడ్డాడు. న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించి కొద్దికాలం పాటు ఎడ్వర్డెజ్ మెంట్ రంగంలో ఈయన పనిచేశాడు. తన 18 వ ఏట జీన్ జిరాదో (Jean Giraudoux) రచించిన నీగ్రోఫీడ్ అనే నాటకం చూసి, రంగస్థలంలోచితమైన, కవితామయమైన భాష ఎలా ఉండాలో ఆయన గుర్తించాడు. అదే అటు తరువాత ఆయన జీవిత మార్గాన్ని నిర్దేశించింది. కొద్దికాలం పాటు నటుడూ, దర్శకుడూ అయిన

లూయీ జౌవెట్ వద్ద ఆయన కార్యదర్శిగా పని చేశాడు.

అనువిల్ రచించిన మొదటి నాటకం లా హెర్మిన్ (1932 లో ప్రదర్శితం). తరువాత 1937లో లా వాయె జర్ శాన్ బాగేజ్ ('అగేజీ లేని ప్రయాణికుడు'), 1938 లో లా సేవేజ్ అనే నాటకాలు రచించడంతో అనువిల్ సుప్రసిద్ధుడయ్యాడు.

'స్వాభావిక వాదాన్నీ' (Naturalism), 'యథార్థ వాదాన్నీ' (Realism) త్రోసిరాజని అనువిల్ 'నటనా వాదాన్నీ' (Theatricalism) ఆదరించాడు. భావనకూ, కవితకూ రంగస్థలం మీద తిరిగి పట్టం గట్టాడు.

లా ఇన్స్టిట్యూట్ డి చాట్ ('చంద్రుని చుట్టూ వలయం' 1947) అనే నాటకంతో అనువిల్ రచనలు మరింత గాంభీర్యాన్ని సంతరించుకున్నాయి. 1950-60 మధ్య అనువిల్ రచించిన నాటకాలలో రాజకీయ వైతన్యం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. పవర్ బిట్టోస్, డి లె డినెర్ డి టెటెస్ (1956) ఇందుకు చక్కని ఉదాహరణ. 1968-70 మధ్య 'అసంగతవాది' (Absurdist) నాటక రచయితలైన యూజీన్ ఇయెనెస్కో, శామ్యుయెల్ బెకెట్లతో పోల్చిచూస్తే అనువిల్ నాటకాలు పాతబడిపోయినట్లు కనిపిస్తాయి. 1968 లో ఆయన రచించిన లె బొలంగెర్, ల బొలంగెరె ఎత్ లె పెతిత్ మిత్రోన్ (ది బేకర్, ది బేకర్స్ వైఫ్ అండ్ ది బేకర్స్ బోయ్) అనే నాటకానికి ప్రజలు ఏమంత ఉత్సాహంగా ప్రతిస్పందించలేదు. అయితే ఆ తరువాతి దశాబ్దిలో ఆయన రచించిన చెర్ ఆండోయ్ నె; డి లామార్ రతే (1969; ది లవ్ దట్ ఫెయిల్డ్ - 1971), లెస్ పాయిసన్స్ రోజెస్; డి, మున్ పెరె, చె హెరోస్ (గోల్డ్ ఫీష్ - 1970), నె రెవిలిజ్ పస్ మదామ్ (డూ నాట్ అవేకెన్ ది లేడీ - 1970) లె డైరెక్టర్ డి లా పేరా (1972), లారెస్టేషన్ (ది అరెస్ట్ - 1975), లె సెనేరియో (1976), వైవ్ హెనీ -IV (1977), ల చులొటే (ది ట్రాసర్స్ - 1978) మొదలైన నాటకాలు అద్భుతమైన జనరంజక శక్తి గల నాటక రచయితగా అనువిల్ స్థానాన్ని సుస్థిరం చేశాయి.

ఇ.నా.

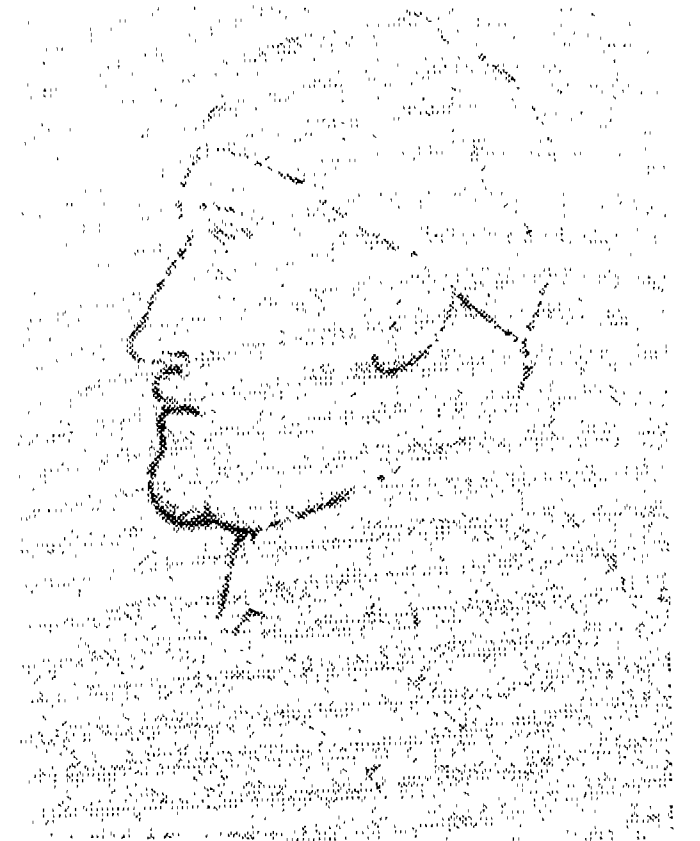
అపోలెనియ, జిలోమె (1880-1918) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ కవి. 20 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్య కళారంగాలలోని అన్ని అభ్యుదయోద్యమాలలోను పాల్గొన్నవాడు. ఈయన తల్లి పోలండ్కి, తండ్రి

ఇటలీకి చెందినవారు. తన పుట్టుపూర్వోత్తరాలను ఈయన రహస్యంగా ఉంచేవాడు. తండ్రి ఈయనను గురించి పట్టించుకోలేదు. 20 వ ఏట పారిస్ వెళ్ళి విచ్చలవిడిగా తిరిగాడు. 1901 లో జర్మనీలో కొద్ది నెలలు గడపినప్పుడు ఈయనమీద ఆ వాతావరణం ప్రగాఢ మైన ప్రభావం కలిగించి, కవిగా రాణించేట్టు చేసింది. రైన్లాండ్ అందానికి ముగ్ధుడై, తర్వాత అక్కడి అడవులను, గాఢలను తన కవిత్వంలో అభివర్ణించాడు. అంతకన్న ముఖ్యమైన విషయం ఆనీ ప్లేడెన్ అనే బ్రిటిష్ వనితను ప్రేమించి, లండన్ వరకు ఆమెను వెంటాడాడు. ఆ ప్రేమ ఫలించలేదు. ఈ ఉదంతాన్ని ప్లాన్ సోన్ దు మూల్-ఎయిమ్ అనే సుప్రసిద్ధ కావ్యంగా రూపొందించాడు.

పారిస్ తిరిగి వచ్చిన తరువాత, సాహితీవేత్తలు తరచు వెళ్లే కాఫీ హోటళ్లలో ఆయన రచయితగా పేరు సంపాదించాడు. తన తరం ముఖ్య రచయితలను కలిసి, వారితో స్నేహం చేశాడు. 1903 లో ఒక సాహిత్య పత్రికను నడపడానికి సాహసించాడు. ఆయనకు యువ చిత్రకారులతో కూడా మైత్రి ఏర్పడింది.

వారందరూ తర్వాత సుప్రసిద్ధ చిత్రకారులయ్యారు. ఉదాహరణకు ఆండ్రీ డిరై, రావుల్ డఫీ, పాబ్లో పికాసో ఆయన స్నేహితులు. తన సమకాలీనులకు హెన్రీ రూసో చిత్రాలను, నీగ్రో శిల్పాలను పరిచయం చేశాడు. పికాసోతో చేతులు కలిపి, క్యూబిస్ట్ కళాసృష్టికి సంబంధించిన సూత్రాలను సాహిత్యంలో పాటించడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. 1913 లో క్యూబిస్టు చిత్రకారులపై ఒక పుస్తకం వ్రాశాడు.

ఆయన తొలి సంపుటం, లాయెషాంటిర్ ఫూరిసాన్ (1909) మెర్లిన్ అనే మాంత్రికుడు, వివియన్ అనే అప్పరసల మధ్య కవిత్వ ధోరణిలో నడచిన వింతైన సంభాషణ. మరుసటి సంవత్సరంలో ఒక కథల సంపుటి వెలువడింది. తర్వాత నాలుగు పంక్తుల పద్యాల గ్రంథం లాబెస్టియేర్ వ్రాశాడు. కాని, 1913 లో వ్రాసిన ఆల్ కూల్స్ అతని కావ్యాలలో చాలా ముఖ్యమైనది. ఈ

పద్యాలలో ఆయన గడచిన జీవితానుభూతులన్నీ తిరిగి మననం చేసుకుంటాడు.

1914 లో ఆయన సైన్యంలో చేరాడు. 1916 లో తలమీద గాయం తగలడం వలన పారిస్ తిరిగి వచ్చాడు. తన అనుభవాన్ని పురస్కరించుకుని లా పొయెట్ అసా సీన్ అనే ప్రతికాత్మకమైన కథను వ్రాశాడు. 1918 లో వెలువడిన కాలిగ్రామ్స్ అనే పద్యాల సంపుటి యుద్ధానికి సంబంధించిన దృశ్యాలతోను, నూతన ప్రేమగాథలతోను నిండి ఉంది. యుద్ధంలో తగిలిన గాయాల వలన నీ' సంచి, చివరకు శ్వానిష్ ఇన్ ఫ్లుయెంజా వలన ఆయన మరణించాడు.

1917 లో ఆయన నాటకం లెన్ మెల్స్ డి బైరేసియన్ ను ప్రదర్శించారు. దానిని ఆయన అధివాస్తవికత అని వర్ణించాడు. ఈ పదం వాడడం అదే మొదటిసారి.

తన కవిత్వంలో ఈయన అనేక సాహసమైన సాంకేతిక ప్రయోగాలు చేశాడు. కాలిగ్రామ్స్ అనే ఈయన పద్యాలు రంగవల్లులు (designs) గా కూడా కనిపించేవి! పద్యాలలో అక్షరాలను పంక్తులను నైపుణ్యంతో రంగవల్లుల ఆకారంలో ఏర్పాటు చేయడం వలన రెండు రకాలైన భావం ఏర్పడుతుంది. ప్రచారంలో లేని విధంగా మాటలను పొందుపరచడం వలన ఆయన ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించాడు. దీనివలన ఆయనను అధివాస్తవికత (Surrealism) కు వైతాళికుడు అనవచ్చును. అయితే, అప్పు డప్పుడు ఆయన తన అధునాతన సూత్రాలను మరచిపోయి, తన బాధలను, తన మధురానుభూతులను మిక్కిలి సాగసైన గేయాలలో మధురంగా గానం చేశాడు.

ఇ.నా.

అమాదో, జోర్జ్ (1912--): బ్రెజిల్ దేశపు నవలా రచయిత. దక్షిణ బాహియా రాష్ట్రంలో జన్మించి కోకో తోటల వాతావరణంలో పెరిగి అక్కడి గ్రామీణ, కార్మిక జన జీవనాన్ని యథాతథంగా చిత్రణ చేశాడు. వామపక్ష సభ్యుడుగా కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాల ప్రాతిపదికపై అనేక రచనలు చేశాడు. ఫలితంగా ఎన్నో సార్లు కారాగార శిక్ష అనుభవించి దేశాంతర ప్రవాసంలో కొన్నాళ్లు గడిపాడు. కోకో (1933), సువోర్ (1934), టెర్రాస్ దో సెమ్ ఫీన్ (1942) అనే నవలలలో మార్క్సిస్ట్ దృక్పథంలో సామాజిక జాగృతిని చిత్రించాడు. సిద్ధాంత పరమైన రాజకీయాలతో విరక్తి చెంది, 1957 తరువాత బ్రెజిల్ లోని సామాన్య జన జీవనాన్ని వినోదాత్మకంగా ప్రదర్శించే రచనలకు ఉపక్రమించాడు.

గ్రాబియేలా, క్రావో ఎ కెనేలా (1958), ఓన్ వెల్బ్రోన్ మరీన్ హేయ్ రోన్ (1962) మొదలైన నవలలు వ్రాసి కొత్త శైలిని అవలంబించాడు. ఈయన రచనలు ఇంగ్లండ్, అమెరికా, రష్యాలలో బహుళ జనాదరణ పొందాయి.

డి.వి.కె.రా.

అమిచిస్, ఎడ్మాండ్ డి (1846-1908) : సుప్రసిద్ధ ఇటాలియన్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత, కవి. కొన్ని యాత్రా గ్రంథాలను, బాలురకు పనికి వచ్చే కొన్ని కథానికలను కూడా ఆయన రచించారు.

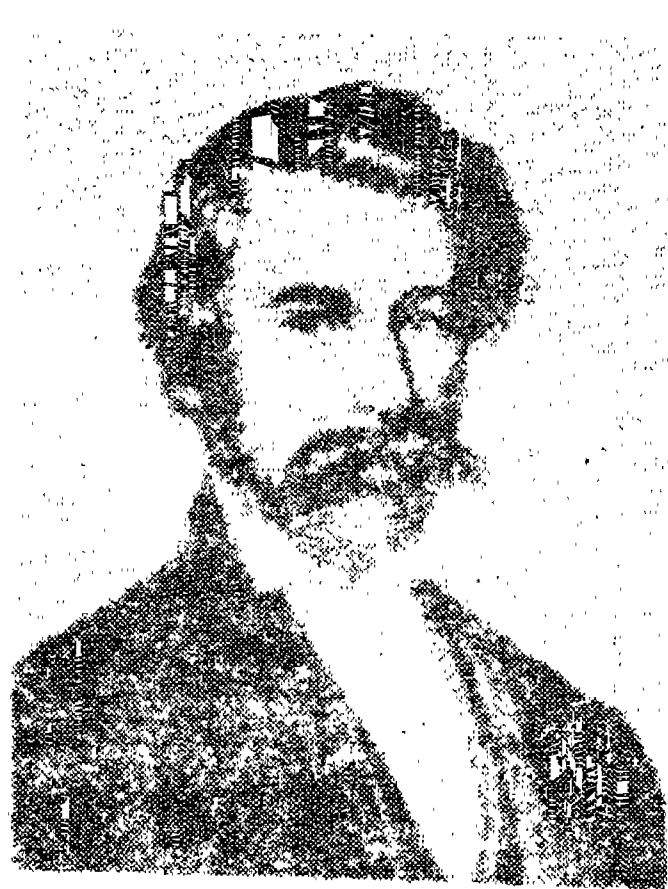
మొడెనాలోని సైనిక శిక్షణ సంస్థలో విద్యాభ్యాసం పూర్తిచేసుకుని సైన్యంలో ఆయన చేరారు. సైనిక ప్రతిక కోసం సైనిక జీవితానికి సంబంధించిన రేఖాచిత్రాలవంటి రచనలు ఆయన చేశారు. లిటాలియా మిలిటారె అనే ఆ సైనిక ప్రతికకు 1867 లో ఆయన సంపాదకులుగా కూడా ఉన్నారు. 1868 లో లావీటా మిలిటారె (ఇటలీలో సైనిక జీవితం - 1982) అనే ఆయన కథల సంపుటం వెలువడింది. 1872 లో నొవెల్లె (చిన్న కథలు) అనే మరొక కథా సంకలనం ప్రచురిత మయింది. ఈ రెండవ సంకలనం ఆయన ఉత్తమ రచన అని ఆయన విమర్శకులు భావిస్తున్నారు. పొయిజో అనే కావ్య సంకలనం 1880 లో ప్రచురించబడి, ఆయనను కవిగా లోకానికి పరిచయం చేసింది. దీనితో పాటు నవలలు, యాత్రా సాహిత్యం, వ్యాసాలు కూడా అమిచిస్ ప్రచురించారు. 1886 లో ప్రచురితమైన కువోరె అనే పిల్లలకు సంబంధించిన నవల ఉద్వేగపూరిత మైంది. ఆర్థో భావనా భరిత మైంది. ఈ గాథకు 1876 లో మొదటి ఆంగ్లానువాదం ప్రచురించబడింది. కాని, 1860 లో వసిపీల్లవాడి మనస్సు అనే పేరుతో పిల్లవాడి డెయిరీ రూపంలో సాగిన గాథ ఉత్తమ రచన. ఈ గాథ 25 పైగా భాషలలోకి అనువదించబడింది. ఎందరో చదువరుల హృదయాలను ఆకట్టుకోగలిగింది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

అరానీ, జానోస్ (1817-82) : ప్రముఖ హంగేరియన్ గేయకవి. నిరుపేద రైతు కుటుంబంలో జన్మించి, డెబ్రెసెన్ లో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. మధ్యలో చదువు మానివేసి కొద్ది కాలం ఒక సంచార గాయక వర్గంతో కలిసి తిరిగాడు. 1847 లో బహుళ ప్రజాదరణ పొందిన తొల్లీ అనే అతని గేయకావ్యం వెలువడడంతో సాహిత్య రంగంలో సుస్థిరమైన స్థానం ఈయన సాధించాడు. ఆ గేయకావ్యంలోని ఇతివృత్తం తొల్లీ అనే ఒక జానపద

వీరుని జీవిత చరిత్ర. ఆ కథలోని ఘట్టాలను తీసుకునే మరి రెండు కావ్యాలను కూడా అరానీ వ్రాశాడు. శాండోర్ పెటోఫీ అనే ఆయన తొల్లి కావ్యాన్ని ప్రశంసిస్తూ ఒక పద్యం వ్రాశాడు. అరానీకి జీవితాంతం ఆయన మిత్రుడుగా ఉన్నాడు.

1848 లో అరానీ హంగేరియన్ విప్లవంలో పాల్గొని కొదికాలం పాటు రైతుల కోసం ప్రభుత్వం నడిపిన ఒక

పత్రికకు సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు. విప్లవం విఫలం కావడంతో ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చే పట్టాడు. 1858 లో హంగేరియన్ అకాడమీకి సభ్యుడుగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. తరువాత మకాం నాగేకోరోస్ నుంచి పెస్ట్కి మార్చాడు. అక్కడ

ఒక సాహిత్య పత్రికకు సంపాదకుడుగా ఉంటూ, అకాడమీకి సెక్రటరీగాను, తరువాత 1870 లో సెక్రటరీ జనరల్ గాను ఎన్నికయ్యాడు.

తొల్లి అనే మహాకావ్యం మూడు భాగాలుగా వెలువడింది. 1. తొల్లి (1847), 2. తొల్లి స్టేరల్, (1848-49, తొల్లిప్రేమ), 3. తొల్లి ఎస్టెపి (1854, తొల్లి జీవిత సాయంతనం) . తొల్లి గొప్ప శరీర దార్ధ్యం గల యువకుడు. 16 వ శతాబ్దంలో పీటర్ ఇలోస్వాయ్ సెలిమ్స్ రచించిన పద్యరూపమైన చరిత్ర గ్రంథంనుంచి ఆ పాత్రను ఆయన గ్రహించాడు.

బోలాండ్ ఇస్టోక్ (1850 - Stephen the Fool) అనే మరో మహాకావ్యం హాస్య, కరుణ రస సంభరితం. హంగేరియన్ చరిత్ర పూర్వయుగానికి సంబంధించిన పూర్ణాలను గూర్చిన మూడు భాగాలు గల ఒక మహాకావ్యాన్ని వ్రాయడానికి అరానీ పూనుకున్నాడు. కాని, దానిలో గుడా హాలాలా (గుడా రాజు మరణం) అనే మొదటి భాగాన్ని మాత్రమే 1864 లో ఆయన ప్రకటించాడు. మరణానికి ముందు అరానీ వ్రాసిన వోస్టేకే అనే మధురమైన గీతాలు జీవితంలో ఆయన వైఫల్యాన్నీ, ఒంటరితనాన్నీ చాటుతున్నాయి.

1882 అక్టోబరు 22 న బుడాపెస్ట్ లో అరానీ మరణించాడు.

బొ.శ్రీ.

అరియొస్తో, లుదోవిక్ (1474-1533) : ప్రముఖ ఇటాలియన్ కవి. ఇటాలియన్ పునరుజ్జీవనోద్యమం నాటి కళా రీతులకు, తాత్త్విక ధోరణులకు దర్పణం పట్టిన ఆర్లాండ్ ఫ్యూరియోసో అనే మహా కావ్య రచయిత. నాటక రచయితగా కూడా సుప్రసిద్ధుడు.

టిబుల్లస్, హోరేస్ వంటి రోమన్ కవులచేత ఉత్తేజితుడై అరియొస్తో లాటిన్ లో కూడా కొన్ని కావ్యాలు రచించాడు. అయితే అవి అరియొస్తోకు సమకాలికుడైన విద్యత్కవి పీట్రో బెంబో రచనలంత శిల్ప సౌందర్యం కలవి కావు. 1505 నుంచే అరియొస్తో ఆర్లాండ్ ఫ్యూరియోసో అనే కావ్య రచన ప్రారంభించాడు. తన జీవిత కాల మంతా దానిని తిరిగి తిరిగి సవరిస్తూ, మెరుగులు పెడుతూ వచ్చాడు. మొదటి సారి అది వెనిస్ లో 1516 లో ముద్రిత మైంది. 'బట్టావారిమా' అనే ఎనిమిది పాదాలు గల ఛందస్సులో 40 అధ్యాయాలలో ఈ కావ్యం రచించబడింది. రెండవ ముద్రణలోను, మూడవ ముద్రణలోను బెంబో ప్రభావం అరియొస్తో మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తోంది. ఆర్లాండ్ ఫ్యూరియోసో అనే కావ్యానికి ఆర్లాండ్ (రోలాండ్ కి ఇటాలియన్ వికృతి ఆర్లాండ్) నాయకుడు. ఈ కావ్యంలో ప్రధానంగా ఆంజలిక పట్ల ఆర్లాండ్ కు గల ప్రగాఢమైన ప్రేమ, క్రైస్తవులకు 'పాగన్'లకు మధ్య పారిస్ సమీపంలో జరిగిన యుద్ధం, ఉపనాయికా నాయకులైన రుగ్గిరో, బ్రాడమెంటేల ప్రణయగాథ వర్ణించబడ్డాయి.

1517-25 మధ్య కాలంలో అరియొస్తో 7 వ్యంగ్య పరిహాస కావ్యాలు రచించాడు. వీటిలో మతసంస్థలలోని అవినీతిని వ్యంగ్యంగా ఆయన విమర్శించాడు.

1525 నాటికి అరియొస్తో తగినంత డబ్బు కూడ బెట్టుకుని ఫెరారాకు తిరిగి వచ్చి, చుట్టూ తోట ఉన్న ఒక చిన్న ఇల్లు కొనుక్కుని అక్కడ స్థిరపడ్డాడు. బహుశా 1528-30 మధ్య ఎలెస్సాండా బెలూచీని ఆయన వివాహమాడి ఉండవచ్చును. ఆర్లాండ్ ఫ్యూరియోసో మూడవ ముద్రణ 1532 లో వెలువడింది. దానిలో అధ్యాయాల సంఖ్య 46 కు పెరిగింది. ఆ ముద్రణ వెలువడిన కొద్ది మాసాలకే 1533 జూలై 6 న ఫెరారీలోనే అరియొస్తో తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

అరెటినో, పియట్రో (1492-1556) : యూరప్ అంతటా ప్రఖ్యాతి పొందిన ఇటాలియన్ కవి, వచన రచయిత, నాటకకర్త. 1492 ఏప్రిల్ 20 న ఇటలీలోని ఎరెజోలో అరెటినో జన్మించాడు. అతని

తండ్రి వృత్తి పాదరక్షల తయారీ. పుట్టుకతో బీదవాడైనా శ్రమపడి పెరుగియాలో సాహిత్యం శ్రద్ధగా చదివి,

1512 ప్రాంతం వరకు చిత్రకళ కూడా అభ్యసించాడు. అవినీతికరమైన ఒక సానెట్ రచించినందుకు బలాత్కారంగా దేశబహిష్కారం అనుభవించవలసి వచ్చిందని ఒక కథ. అలా కాకుండా ఒక పవిత్ర చిత్రానికి రహస్యంగా ఒక ఐహిక భోగసంబంధ

మైన అంశాన్ని జోడించినందుకు దేశ బహిష్కారం అనుభవించవలసి వచ్చిందని మరి కొందరు. తర్వాతి జీవితంలో అతనికి పేరు రావడంతో ఇలాంటి కట్టుకథలే మరికొన్ని వెలశాయి. 1516 ప్రాంతంలో ఇతడు రోమ్ వెళ్లి అగస్టీనో ఛిగా అనే బ్యాంకరు వద్ద కొలువులో చేరాడు. కొద్ది సంవత్సరాలు కాగానే అప్పటి 'పోప్' అయిన లియోగై సేవలో కుదురు కొన్నాడు. అప్పటికే అతనికి కవిగా పేరు వచ్చింది. 1512 లో పోప్ మరణానంతరం అతని జీవితం కొంతవరకు చిక్కుల పాలయింది. తనకు ఆశ్రయదాత అయిన కార్డినల్-డి-మెడిసి పోప్ పదవికి పోటీ చేయగా అతని పక్షాన ప్రచారం కోసం వ్యంగ్య పదచిత్రాలు తయారు చేసి అందించాడు. పలుచని చెక్కముక్కల మీద వ్యంగ్య కవితలు వ్రాసి పాస్కినో అనబడే వికృతమైన విగ్రహానికి అతికించేవారు. కాని, 'కార్డినల్స్ బృందం' ఆడ్రీయన్ VI ను పోపుగా ఎన్నుకొంది. అయినా తన హేళన కవితల వల్ల అరిటెనోకు పేరు వచ్చింది. అతడు తెలివిగా రోము నుంచి పారిపోయి, క్లెమెంట్ VII ఎన్నిక అయే వరకూ తిరిగి రాలేదు. తరువాత అతని రచనలలో సర్వశ్రేష్ఠమైన కామెడీ అనదగిన లా కార్తజీయానా వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. బహుశః దాని రచనా ప్రణాళిక 1525 లో సిద్ధం అయి ఉండవచ్చు. అదే సంవత్సరంలో మార్క్ ఎంటోనియో గిబెర్టీ కి విరోధి ఒకడు తనను ఎదిరించి అయిదారు చోట్ల గాయాలు చేయడంతో కుడి చేయి పూర్తిగా పనికి రాకుండా పోయింది. దానితో అతని జీవితం దాదాపు ముగిసిందనే చెప్పాలి.

1527 లో తిరిగి రోమ్ వదలిపెట్టి గియోవన్ని

డెల్లీ బందేనీరే ను కలసి వెనీస్ నగరం చేరుకొన్నాడు. అక్కడ సాన్సావినో, టిటియాన్ లతో కలిసి మారుమూల ప్రాంతాల్లో నివసించేవాడు. అయినా అప్పుడు అతని జీవితం భోగాలకూ విజయాలకూ నిలయం అయింది. అక్కడ గ్రాండ్ కెనాల్ అనే ఒక భవంతిలో ఉంటూ తన తర్వాతి రచనలలో చాలా భాగం కూర్చాడు. తనకు అనుకూలంగా ఉన్న ఎరిటైన్స్-అనగా పెక్కురు భార్యలతో- విలాస జీవనం గడిపాడు. వారిలో కెటరినా, సాండెల్లా, ఏరినా, రిక్సియాలు అంటే అతనికి మరీ ఇష్టంగా ఉండేది. 1538 లో నేరా రోపణపై అతడు దేశబహిష్కారానికి గురి కాబోయి, కొద్దిలో తప్పించుకొన్నాడు. తర్వాత చివరి సారిగా రోమ్ కు వెళ్లగా, పోప్ జూలియస్ III అతనిని సాదరంగా ఆహ్వానించి కొంత పింఛను కూడా మంజూరు చేశాడు. 1556 అక్టోబరు 21 న ఎరెటికో చనిపోగా, అతని కళేబరాన్ని వెనీస్ లోని 'సాన్ లుండా' చర్చిలో ఖననం చేశారు.

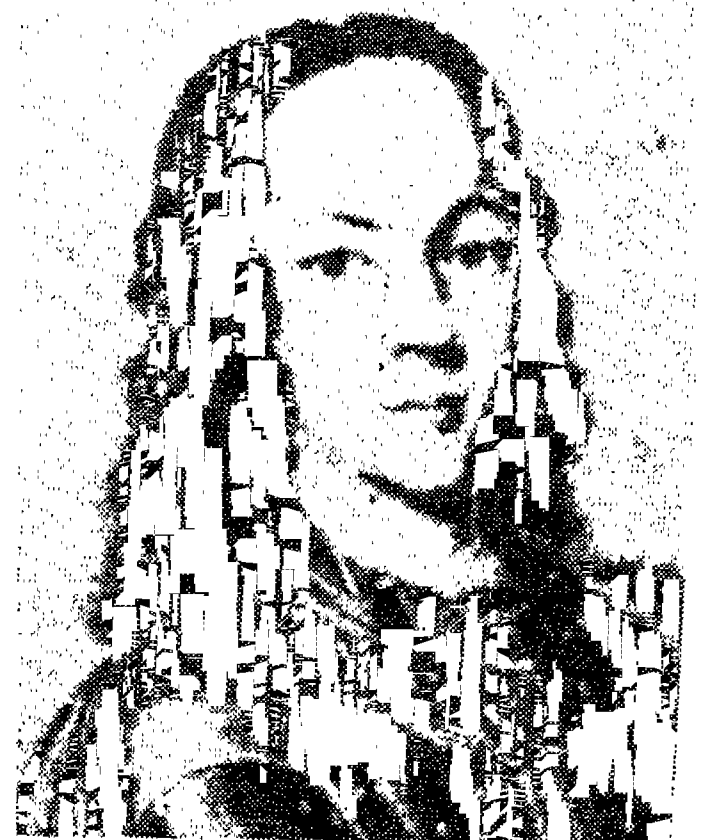
అరెటికో రచనలు అతని సమయస్ఫూర్తిని, దృఢనిశ్చయాన్ని తెలియజేస్తాయి. 16 వ శతాబ్ది ఇటాలియన్ లలో అతనిని "మూర్తిభవించిన ఉత్సాహం" గా పరిగణించేవారు. ప్రక్రియా వైవిధ్యం ప్రదర్శించిన రచయితగా అరిటెనో ప్రసిద్ధి పొందాడు.

జె.మూ.ప్ర.

అలెక్సీస్, విలిబాల్డ్ (1798-1871) : ప్రముఖ జర్మన్ చారిత్రక నవలా రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు, బహుగ్రంథకర్త, బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి. 'అలెక్సీస్ విలిబాల్డ్' ఇతని కలంపేరు. (అసలుపేరు: జార్జ్ విల్ హెల్మ్ హైనిఖ్ హేరింగ్.)

1798 జూన్ 29 న బ్రెస్లోవ్ లో ఈయన జన్మించాడు. తండ్రి హేరింగ్; ఫ్రెంచ్ శరణార్థి కుటుంబానికి చెందినవాడు.

అలెక్సీస్ 1815 నాటి ఉద్యమంలో బెర్లిన్ లో స్వచ్ఛంద సేవకుడుగా పనిచేశాడు. తరువాత బెర్లిన్,

బెసోల్ విశ్వ విద్యాలయాలలో న్యాయశాస్త్రం అధ్యయనం చేశాడు. కాని తన తొలి రచన *వాలడ్ మోర్* (1824) విజయవంతం కావడంతో న్యాయవాదవృత్తికి స్వస్తి చెప్పి రచయితగా బెర్లిన్ లో స్థిరపడ్డాడు. *వాలడ్ మోర్ ఇంగ్లీష్ లో సర్ వాల్టర్ స్కాట్ వ్రాసిన నవలలకు పేరడీ*. "సర్ వాల్టర్ స్కాట్ ఇంగ్లీష్ నవలకు ఇది స్వేచ్ఛానువాదం" అని ప్రచురించి, పాఠకులను ఆయన తమాషా చేశాడు. రచయితగా అలెక్సిస్ కీర్తికి ఆ జోక్ కొంతవరకు భంగం కలిగించినా, తిరిగి 1827 లో స్వతంత్రంగా రచించిన *స్క్లాన్ అవలాన్* విషయంలో కూడా అదే పొరపాటును తిరిగి ఆయన చేశాడు. ప్రధానంగా బెర్లిన్ లోనే ఉంటూ *బెర్లిన్ ర్ కాన్ వర్ సేషన్స్ బ్లాట్* అనే పత్రికకు సంపాదకత్వం నిర్వహిస్తూ, వివిధ సాహిత్య పత్రికలకు వ్యాసాలు, సమీక్షలు రచిస్తూ జీవించాడు. తరువాత అలెక్సిస్ యూరప్ ఖండం అంతటా విరివిగా పర్యటించి వచ్చాడు. ఆ పర్యటనానుభవాలనే *హెర్బ్ స్ట్రే సేడర్ స్కాండినేవియన్* (1828 శిశిర ఋతువులో స్కాండినేవియా యాత్ర) వంటి అనేక యాత్రా గ్రంథాలుగా రచించాడు.

అలెక్సిస్ నవలలే కాక, కొన్ని కావ్యాలు, కథానికలు కూడా రచించాడు. ఈయన కథానికల మీద టీక్ (Tieck) ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

ఫెడరిఖ్ ది గ్రేట్ కాలానికి చెందిన చారిత్రక నవల *కబాలిస్* (1832) తో ఈయన దేశభక్తిపూరితమైన చారిత్రక నవలా రంగంలో అడుగుపెట్టాడు. ఈ నవల ఈయనకు సర్ వాల్టర్ స్కాట్ అంతటి పేరు తెచ్చిపెట్టింది. ఉత్తమ పురుషులలో వ్రాయబడిన ఈ నవల నిర్మాణంలో బిగువు లోపించడం, కాల्పనిక దృష్టి వలన కొన్ని తప్పులు దొర్లడం జరిగింది. 1840 నుంచి ఈయన అనేక నవలలు ప్రచురిస్తూ వచ్చాడు. బ్రాండెన్ బర్గ్ లోని ప్రకృతి రామణీయకాన్ని లోకానికి చాటి చెప్పిన తొలి జర్మన్ రచయిత అలెక్సిస్. ఈయన నవలలలో పేర్కొనదగినవి: *డెర్ రోలండ్ ఫాన్ బెర్లిన్* (1840), *డెర్ ఫాల్ వోల్టెమార్* (1842), *డీ హోసెన్ డెన్ హెర్న్ ఫాన్ బ్రెడో* (1846-48). అలెక్సిస్ 1842 లో జూలియస్ ఎడ్వర్డ్ టాట్ జిగ్ (1780-1849) తో కలసి *డెర్ నెవే పీటవల్* అనే సుప్రసిద్ధ కోర్టు దావా కథల సంకలనానికి సంపాదకత్వం వహించాడు. వివిధ దేశాలకూ, కాలాలకూ సంబంధించిన నేరాల వెనుక గాఢలను వివరించే ఈ రచనా ప్రక్రియ విశేష ప్రజాదరణ పొందింది.

1856 లో పక్షవాతం వచ్చి తురింజియా లోని ఆరమ్ స్టాట్ కు తరలి వెళ్లి చాలా కాలం ఆనారోగ్యంతో బాధపడి చివరకు 1871 డిసెంబరు 16 వ తేదీన అక్కడే ఆయన మరణించాడు.

పద్మాకర్

అలెహంద్రే, విస్సెన్టీ (1898-1984) : ప్రముఖ శ్వానిష్ కవి. 1977 లో ఇతనికి సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది.

ఒక రైల్వే ఇంజనీరు కుమారుడైన అలెహంద్రే న్యాయ శాస్త్రం చదివి కొంతకాలం న్యాయశాస్త్రాధ్యాపకుడుగా పని చేశాడు. 1925 లో తీవ్రంగా జబ్బుపడి, కోలుకొనే రోజుల్లో కవిత్వం వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. '1927 తరం' అనే సాహిత్యోద్యమంలో ప్రముఖ సభ్యుడయ్యాడు. ఇతడి మొట్టమొదటి బృహత్కావ్యం *ప్రణయనాశం* (La Destruction el amor: 1935) జాతీయ సాహిత్య పురస్కారానికి పాత్రమైంది. దీనిలోని వస్తువు భౌతిక విశ్వంతో మానవుని తాదాత్మ్యం. *స్వర్గచ్ఛాయ* (Sombra del paraiso: 1944) లో కూడా ఇదే వస్తువు. *హృదయ చరిత్ర* (1954) లోను *విశాల క్షేత్రంలో* (Vasto domini: 1962) లోను మానవజీవితం మరింత ప్రాధాన్యం వహిస్తుంది. కాలం, మృత్యువు, మానవుని ఏకాకితనం - ఇవే వీటిలోని వస్తువు. *ముగింపు గీతాలు* (Poemas de La consumacion: 1963), *లోచూపు సంభాషణలు* (Dialogos de conocimiento: 1974) మొదలైన ఇతని తుది రచనలలో మృత్యువు, జ్ఞానము, అనుభవము మొదలైన వాటిని గూర్చిన తాత్త్విక జిజ్ఞాస కనిపిస్తుంది. *కలయికలు* (Los encuentros: 1958) అనే వచన రచనలో సమకాలీన రచయితలను గూర్చిన శబ్ద చిత్రాలున్నాయి.

ముక్త చృందస్సులో అందె వేసిన చేయి అయిన అలెహంద్రేపై అధివాస్తవికతా ధోరణుల ప్రభావం గాఢంగా పడింది. *స్పెయిన్ అంతర్యుద్ధ సమయంలో* (1936-1944) ఇతని రచనలు నిషేధానికి గురి అయినా, 1949 లో ఇతడు శ్వానిష్ రాయల్ అకాడమీకి ఎన్నికయ్యాడు.

చ.తి.

ఆంజ్యోలియెరి, చెక్కో (1260-1312) : ఇటాలియన్ భాషలో హాస్య కవితా రచనకు ఆది కవిగా ప్రసిద్ధుడు. మిలిటరీలో కొన్నాళ్లు పనిచేశాడు. దేశం నుంచి బహిష్కృతుడై, న్యాయవ్యవస్థతో కొన్ని ఇబ్బందులు ఎదుర్కొన్నాడు. కొందరు స్త్రీలతో ప్రేమ కలాపాలు సాగించాడు. జూద మన్నా, మద్య మన్నా ఎక్కువ

ఇష్టం. ఆంజ్యోలియెరి చెక్కో జీవితాన్ని గురించి మనకు తెలిసిన విశేషాలు ఇంత మాత్రమే!

నిస్సందేహంగా ఆంజ్యోలియెరి కి కొంచెం కోపం ఎక్కువ! తల్లి దండ్రులపైన, భార్యపైన, ప్రియురాలిపైన, సమకాలీన కవులైన దాంతే, గ్వీడో కాల్వకాంటి (Guido Cavalcanti) వంటి వారిపైన తన ఆగ్రహాన్ని ఆయన ప్రదర్శించాడు. ఆయన స్వీకరించిన ఇతివృత్తాలపైన, అనుసరించిన పంథాపైన మధ్యయుగానికి చెందిన గొలియర్డ్ సంప్రదాయపు ప్రభావం ఎక్కువ అని కొందరు విమర్శకులు భావించారు. ఈ సంప్రదాయంలో కవులు అధిక్షేపణ ధోరణిలో మోతాదుకు మించిన నిందతో పద్యరచన చేస్తారు. ఆంజ్యోలియెరి కవిత్వంలోని ఈ ధోరణికి ఆయన వ్యక్తిత్వంలోని లోపాలు కారణం కాదు; ఆయన అనుసరించిన సంప్రదాయం దీనికి ముఖ్యకారణం. అయినప్పటికీ, కవితాచాతుర్యం, భాషా పటిమ, జీవితంలోని అసంగతమైన విపరీతాలను గురించిన అవగాహన ఆయన కవిత్వానికి ఒక వినూత్న పౌందర్యాన్ని ఆపాదించాయి.

ఆంజ్యోలియెరి కవితా సంకలనాలు *సానెట్ బెల్లెషి ఎరియెల్టెస్సి* డై *ప్రిమిడ్యుసికొలి* (మొదటి రెండు దశాబ్దాల హాస్య, వాస్తవిక కవితలు-1920), *ఇల్ సాన్టోనీ* (కవితా సంకలనం - 1946) అనేవి వెలువడ్డాయి. వీటిలో రెండవ సంకలనంలో 150 సానెట్లు ఉన్నాయి. 1970 లో టోమస్ చబ్ అనువదించిన *ది సానెట్స్ ఆఫ్ ఎ హేండ్ సమ్ అండ్ వెల్ మేనర్ రోగ్* (అందమైన, మర్యాదస్థుడైన ఒక దగుల్బాజీ గీతాలు) అనే సంకలనం ఇంగ్లీషులో ప్రచురించబడింది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

ఆండర్సన్, షేర్వుడ్ (1876-1941) : అమెరికన్ కథానికా రచయిత. అమెరికా మధ్య రాష్ట్రాలలోని చిన్న పట్టణాలలో జీవన యాత్ర సాగించే మధ్య తరగతి సామాన్య పౌరుల అనుభవాలనూ, మనః ప్రవృత్తులనూ విశ్లేషిస్తూ *వెన్స్ బర్గ్ ఒహియో* (1919) అనే కథా సంపుటిని ఆయన వెలువరించాడు.

ఒక రంగుల కార్ఖానాలోనూ, ఒక ప్రకటనల కంపెనీలోనూ, ఒక చిల్లర వ్యాపార సంస్థలోనూ ఉద్యోగాలు చేసి, నాగరక పారిశ్రామిక వాణిజ్య వ్యవస్థలో వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయి విసిగి వేసారిన సగటు జీవుల పలాయన ప్రవృత్తిని, నైరాశ్యాన్ని ప్రతిబింబించే సన్నివేశాలు ఆండర్సన్ కథలకు ముఖ్య ప్రేరణలు. సందేహాలూ, ఆందోళనలూ, క్లిష్ట సమస్యలూ సృష్టించిన విష వలయా

లలో చిక్కుకొని స్వేచ్ఛాభిముఖంగా మహా ప్రస్థానం చేసే విండీ మాక్ఫర్సన్ లాంటి విచిత్ర పాత్రలను ఆయన సృష్టించాడు. సమాజం విధించే నిషేధాలకు, దమన ప్రక్రియలకు లోనై భావవ్యక్తికరణ సామర్థ్యం కోల్పోయిన మూగ మనసులలోని అణగారిన కోరికలనూ, అంతశ్చేతనంలో చెలరేగే కలవరాలనూ ఫ్రాయిడ్ ఆవిష్కరించిన మనోవైజ్ఞానిక సిద్ధాంతాలకు అనుగుణంగా చిత్రీకరించడంలో ఆండర్సన్ సిద్ధహస్తుడు.

మానవుడి ఆంతర్యంలో అణగి ఉన్న చీకటి కోణాలను అకస్మాత్తుగా, అసంకల్ప ప్రతీకార చర్యగా దీప్తిమంతం చేసే కాంతి పుంజాలను ప్రసరిస్తూ అజ్ఞాత దిగంతాలను అన్వేషించే భావుకుడు ఆండర్సన్. సహజ సారళ్యాన్ని, ధారాళ మనోభావ ప్రకటననూ కోల్పోయి, హింసకూ, పరపీడన పరాయణత్వానికీ, దుష్కృత్యాలకూ పాల్పడి 'విరోధి మానవులు' గా పర్యవసించే ప్రమాదాన్ని ఆండర్సన్ తన కథలలో మన దృష్టికి తెస్తాడు. యాంత్రికతకూ, సామాజిక శోషణకూ ప్రత్యామ్నాయంగా స్వాభావికతనూ, స్వచ్ఛందతనూ, సహృదయతనూ మానవ సంబంధాలకు ప్రాతిపదికగా ఆయన నిర్దేశిస్తాడు.

పాత్ర చిత్రణలో, సన్నివేశ కల్పనలో, సంభాషణా శైలిలో, కథా సంవిధానంలో, రచనా శిల్పంలో ప్రజావాణికి, జీవన వాస్తవికతకూ చేరువైన ప్రక్రియలను ప్రయోగించి *ఫూర్ వైట్* (1920), *డార్క్ ల్యాఫర్* (1925) మొదలైన నవలలను గూడా ఆండర్సన్ వ్రాశాడు. *హెమింగ్వే*, *డోస్*, *పాసోస్*, *ఫాక్సర్* మొదలైన ప్రఖ్యాత నవలా రచయితలు ఆయన అడుగు జాడలలో నడచి అత్యున్నత స్థాయిని అందుకున్నారు.

డి.వి.కె.రా.

ఆండర్సన్, హాన్స్ క్రిస్టియన్ (1805-75) : ప్రముఖ డేనిష్ రచయిత; దివ్య లోకాల కథలు వ్రాయడంలో అసదృశ ప్రతిభ ప్రదర్శించిన రచయిత. విశ్వవ్యాప్తంగా ఈయన కథలు ప్రసిద్ధి పొందాయి. రూపక రచనతో పాటు నవలలు, కవిత్వం, యాత్రా వృత్తాంతాలూ రచించాడు. స్వీయ చరిత్రాత్మకమైన రచనలు ఎన్నో చేశాడు. *డెన్మార్క్ దాటి* ఈ రచనలు పరిచితం కాకపోయినా ఈయన రచించిన దేవలోక వృక్షుల కథలు మాత్రం ఎన్నో సార్లు ఇతర భాషలలోకి అనువాదం పొందాయి. వివిధ భాషలలోకి పదే పదే తర్జుమా పొందిన కథ లివి.

ఆండర్సన్ జన్మించింది ఒక మురికివాడలో. ఘనీభవించిన ఆ నాటి వర్గవ్యవస్థలో తన ఉనికిని నిలబెట్టుకోడం

కోసం ఆయన సంకులమైన పోరాటం సాగింపవలసి వచ్చింది. ఆయనను మొట్టమొదట ఆదుకొని విశేష సహాయం చేసినవ్యక్తి జోనాస్ కాలిన్. కోపన్ హాగన్ లోని రాయల్ థియేటర్ డైరెక్టర్లలో ఆయన ఒకరు. నటుడుగా రాణిద్దా మన్న ఉత్సాహంతో, కొండంత ఆశతో ఆండెర్సెన్ ఆయనను ఆశ్రయించాడు. కాని ఆ ఆశ అడియాస అయింది. విరాళాలు సేకరించి, కాలిన్ ఇతడిని స్కూలుకు పంపించాడు. కాని ఆ పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయుడు మంచివాడు కానందువల్ల ఆండెర్సెన్ పాఠశాల చదువులో ఆశాభంగం చెందినా, 1828 లో కోపెన్ హాగన్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరడానికి తద్వారా అవకాశం లభించింది.

ఆ మరుసటి సంవత్సరం సాహిత్యంలో ఆయనకు పేరు తెచ్చిన మొదటి పుస్తకం ప్రకటించబడింది. 1828, 29 లలో హోల్ మన్ కాలువ నుంచి అమేగర్ ద్వీపం తూర్పు తీరానికి నడక అనేది ఆ రచన. జర్మన్ రచయిత ఇ.టి.ఎ. హోఫ్ మన్ ధోరణిలో సాగిన ఆ రచన అద్భుత సన్నివేశాత్మకం. ఆ రచన ద్వారా ఆయనకు గొప్ప గుర్తింపు వచ్చింది. ఆ రచన చెప్పకోదగి నంత విజయం సాధించింది. ఆ తరువాత ఆండెర్సెన్ నాటక రచనకు పూనుకొన్నాడు. రెండు సార్లు ఆయనకు అపజయం ఎదురైనా ది ములేతన్ (1840) అనే రచనతో మంచి పేరు వచ్చింది. బానిసత్వపు దుర్మార్గాన్ని గురించిన రచన ఇది. అయితే రంగస్థలం ఆయనకు అనుకూలక్షేత్రం కాలేకపోయింది. చాలా కాలం వరకూ ప్రధానంగా ఆయన నవలా రచయితగానే గుర్తింపు పొందాడు. ఆయన రచించిన చాలా నవలలు స్వీయగాఢాత్మకాలే! 1837 నుంచి 45 వరకూ ఆయన రచించిన మూడు నవలలు ప్రసిద్ధి పొందాయి. ఇవి కొన్ని ఇంగ్లీషులోకి కూడా అనువాదం పొందాయి. 'విదేశ యాత్రా పర్యటనానుభవాలు కూడా ఆయన చాలా ప్రకటించాడు. ఆ తర్వాత ఆయన దేవదూతల అద్భుత తేలివృత్తాంతాల కథలు వ్రాశాడు. 1835 నాటికే ఈ అద్భుత గాథలు ప్రకటించినా, తర్వాత 8 సంవత్సరాలకు గాని వాటికి విశేషమైన పేరు ప్రఖ్యాతులు రాలేదు.

ఈ కథలు జానపద గాథా సన్నివేశాత్మకంగా పైకి కనిపించినప్పటికీ, నైతిక వాస్తవికతను చిత్రించేవే కాని, కేవలం ఊహాగానాత్మకమైనవి కావు. ఈయన ఈ ప్రక్రియకు బాగా వ్యాప్తి కలిగించాడు (1858-72). 1843, 1847, 1852 లలో వీటి పునర్ముద్రణలు వెలువడ్డాయి. కొన్ని కథలు సౌందర్యం, మంచితనం

అంతిమ విజయం పొందడం గురించి (ఉదా. మంచు రాణి) వ్రాయబడినా, చాలావరకు నిరాశోపహతంగానూ, విచారకరమైన ముగింపులతోనూ ఈ కథ లుంటాయి. ఇలా కనిపించే కథ లన్నిటిలోనూ స్వీయజీవిత చ్చాయలు కనిపిస్తాయి. జీవితంలో ఆశ, ఉత్సాహం లేకపోవడమే కాక, వ్యక్తిగత జీవితంలో ఆయన చాలా బాధ లనుభవించాడు. ఆండెర్సెన్ వివాహ మాడలేదు. కాని ప్రేమ వ్యవహారాలలో మాత్రం చిక్కుకున్నాడు. స్వీడిష్ వనిత జెన్నలిండ్ ఇటువంటి వారిలో ఒకరు.

ఆయన వ్రాసిన ఏ రచననూ చించి పారేయలేదు కాబట్టి ఆయన డైరీలు, వేల కొలది ఉత్తరాలతో పాటు సాహిత్య రచన లన్నీ ముందు తరాల వారికి లభిస్తున్నాయి. వీటివలన ఆయన చాలా ఆశాపరుడు, గర్విష్ఠ, నరాల ఉద్రిక్తత కలవాడు, అహంభావి, సుకుమార మనస్కుడు, కుశాగ్రబుద్ధి అని తెలుస్తోంది. ఈయన పరిసరాల పరిశీలనాశక్తి అమోఘం.

మంజుశ్రీ

ఆంధ్రోచి, ఇవో (1892-1975) : శ్లావిక్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత. 1961 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత.

జాగ్రెబ్, వియెన్నాలలో విద్యాభ్యాసం చేసే రోజులలోనే ఇతడు పద్య, గద్య రచయితగా గుర్తింపు పొందాడు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధకాలంలో అప్పటి ఆస్ట్రో-హంగేరియన్ ప్రభుత్వం రాజకీయ కార్యకలాపాలకై ఈయనను నిర్బంధించింది. కారాగారవాస సమయంలో (1918) ఇతడు రచించిన ఎక్స్ పోంట్ (Exponto) అనే జైలు అనుభవాలతో కూడిన వచన గేయకావ్యం ఈయనకు మంచిపేరు తెచ్చింది. 1920 నుండి కథానికా, నవలా రచయితగా ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. యుద్ధానంతరం స్వతంత్ర ప్రభుత్వోద్యోగిగా రోం, బుఖారెస్ట్, బెర్లిన్, మాడ్రిడ్, జెనీవా నగరాలు దర్శించాడు. ఈ పర్యటనల అనుభవాలన్నీ ఇతని రచనలలో చోటుచేసుకున్నా, ప్రధానంగా ఇతని జన్మస్థలమైన బొసోనియా

రాష్ట్రమే ఈయన కథలకు రంగస్థలం. ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధసమయంలో కూడా ఇతడు గృహ నిర్బంధానికి లోనయ్యాడు. ఆ సమయాన్నంతా ఇతడు సాహిత్య రచనకు వినియోగించాడు. బోసోనియా యాత్రలు గా ప్రసిద్ధమైన *బోస్నియా కథ, డ్రీనా నది వంతెన, దళిత వనిత* అనే మూడు నవలలలో బోసోనియా ప్రజల ఆశలు, ఆకాంక్షలు, నష్టాలు, కార్యణ్యాలు అన్నీ అత్యంత హృదయస్పర్శిగా చిత్రించ బడ్డాయి. అందుకే నోబెల్ ప్రశస్తిలో 'తన దేశ చరిత్రను, దేశీయ జీవన గతులను మహా కావ్య ధాటిలో నిబద్ధం చేశా' డని ఈయనను ప్రశంసించారు. భవిష్యత్తును గూర్చిన భయం, ఉదాత్త రచనల ద్వారా సంకటాల నధిగమించగల మనే ఆశాభావం ఈయన రచనలలో కనిపిస్తాయి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం ఈయన పార్లమెంటు సభ్యు డయ్యాడు. రచయితల సంఘం, ప్రచురణ కర్తల సమాఖ్యల నుండి పారితోషికాలు కూడా పొందాడు.

చ.తి.

ఆకెన్నెడ్, మార్క్ (1721-70) : ఆంగ్లకవి, ప్రముఖ వైద్యుడు. టైన్ నదీ తీరాన ఉన్న న్యూకేజిల్లో

1721, నవంబర్ 9 న మార్క్ ఆకెన్నెడ్ జన్మించాడు. అతని తండ్రిది కసాయివృత్తి. 7 సంవత్సరాల వయస్సులో అతని కాలు ఒకటి శాశ్వతంగా దెబ్బ తింది. ఆకెన్నెడ్ చిన్నప్పటి నుంచి బాలమేధావిగా గుర్తింపు

పొందాడు. మొదట మత బోధకుడు కావాలని న్యూకేజిల్ స్కూలులో చేరాడు. 16 ఏళ్ళ వయస్సులోనే (1737) పత్రికలలో అతని కవితలు అచ్చు అవుతూ ఉండేవి. వాటిలో ముఖ్యమైనది *వర్బ్యుజిసో* (1737). ఈ పద్యాలు పఠితలకు స్పెన్సర్ పద్యాలను గుర్తుకు తెచ్చేవి. 1739 లో కొందరు స్నేహితుల ధన సహాయంతో ధార్మిక విద్యను అభ్యసించడానికి ఎడింబరో వెళ్ళాడు. కాని, అక్కడ మనస్సు మార్చుకొని వైద్య విద్యను అభ్యసించాడు. తన స్నేహితుల సామ్మును తిరిగి వారికి ఇచ్చి వేశాడు. విద్యను చురుకుగా అధ్య

యనం చేసి అతి త్వరలో తన 20 వ యేట న్యూకేజిల్లో వైద్యవృత్తి చేపట్టాడు. 1743 లో లండన్ చేరి ఫిజీషియన్ గా స్థిరపడి బాగా ధనం సంపాదించాడు.

1744 లోనే తన ప్రధాన కవిత *ది ప్లెజర్స్ ఆఫ్ ఐమాజినేషన్* ప్రచురించాడు. అది ముక్తచ్ఛందస్సులో మూడు అధ్యాయాలు గల రెండు వేల పంక్తుల పద్య కావ్యం. తన 17 వ యేట ప్రారంభించి, 23 వ ఏట దానిని ముగించాడు. అప్పటి కతడు పరిణత మనస్కుడు కాకపోవడంచేత *ఎడిసన్*, *షాప్ట్స్ బరీల* అభిప్రాయాలను ఇతడు ఎరువు తెచ్చుకొన్నట్టు ఈ కవితలో కనిపిస్తుంది. *డాడ్స్లీ* (Dodsly) అనే ప్రచురణకర్త ఈ కవితకై ఆకెన్నెడ్ కు 120 పౌనుల మొత్తాన్ని ముట్టచెప్పాడు. పైగా 23 ఏళ్ళకే కవిగా మంచి ప్రసిద్ధి కూడా వచ్చింది. 1744 లో *లెయ్డిన్* నగరం (Leyden) వెళ్లి కొద్ది మాసాలలోనే డాక్టరు పట్టా పొందాడు. *నార్తాంప్టన్* లో వైద్యుడుగా స్థిరపడాలని వ్యర్థ ప్రయత్నం చేసి, మళ్ళీ లండన్ తిరిగి వచ్చాడు. 1744 లో అతని *ఎపిసిల్ టు క్యూరియో* వెలువడింది. తర్వాత కొన్ని *ఓడ్* ల సంకలనం ప్రచురింపబడింది. కాని నడి వయస్సులోనే అతని కవితా జీవనం ముగిసిపోయింది. తన తీవ్రధోరణి కారణంగా, వృత్తిలో రాణించినా కవిగా అతడు అంతగా రాణించ లేకపోయాడు. అతని కవిత్వం విద్వాంసులను తప్ప సామాన్య పాఠకులను ఆకట్టుకోలేకపోయింది. వైద్యవృత్తికి సంబంధించిన కొన్ని గ్రంథాలు కూడా అతడు రచించాడు.

1753 లో కేంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీ నుంచి ఎం.డి (M.D.) పట్టా పొంది రాయల్ సొసైటీ ఫెలో గా ఎన్నుకోబడ్డాడు. 1754 లో కాలేజ్ ఆఫ్ ఫిజీషియన్స్ (College of Physicians) కు ఫెలో గా ఎన్నిక అయ్యాడు. తర్వాత *గుల్ స్టోనియన్ క్రునియన్ లెక్చరర్* గా కూడా పని చేశాడు. 1757 లో తన *ప్లెజర్స్ ఆఫ్ ఐమాజినేషన్* గ్రంథాన్ని సంస్కరించి రెండవ ముద్రణ వెలువరించాడు. అందులో కొన్ని పంక్తులు తర్వాతి కాలంలో *వర్డ్స్ వర్డ్* కు ప్రేరకాలు అయ్యాయి. దానికి కవిత్వ పరంగా కంటె రాజకీయ, నైతిక, సాంఘిక పరంగా ఎక్కువ విలువను ఇస్తారు. 1759 లో అతడు *సెయింట్ థామస్, క్రైస్ట్ హాస్పిటల్* కు చీఫ్ ఫిజీషియన్ అయి, 1761 లో మహారాణికి వైద్య సలహాదారుగా నియమింపబడ్డాడు. 50 ఏళ్ళలోపునే 1770 లో అతడు విష జ్వరంతో మరణించాడు. అతనిని లోకం కవితా గంధ శూన్యడైన

కవి (Impoetic poet) గా గుర్తించింది. అతని హీమ్ టు ది నైయాడ్స్ మంచి రచన. పెర్సిగ్రిన్ పికిల్ అనే కృతిలో 44 వ అధ్యాయంలోని స్మాలెట్ అనే డాక్టరు పాత్రలో ఆయన ఆత్మకథ కొంత కనిపిస్తుంది.

చి.వెం.

ఆక్సకోవ్, సెర్జెయ్ టిమోఫ్యేవిచ్ (1791-1859) : ప్రముఖ రష్యన్ నవలా రచయిత. జమీందారీ కుటుంబంలో పుట్టిన ఆక్సకోవ్ సాంప్రదాయక విద్య నభ్యసించి కొంత కాలం న్యాయశాఖలో అనువాదకుడుగా పనిచేశాడు. 1812 లో యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. 1839 లో వారసత్వంగా పెద్ద ఆస్తి లభించడంతో ఉద్యోగం మానివేసి, కవులను, కళాకారులను చేరదీసి వారితో కాలక్షేపం చేస్తూండే వాడు. మొదట్లో బాయ్లో (Boileau), మోలియర్ (Moliere)ల అనువాదాలూ, పాతకాలపు అభిరుచులు ప్రకటించే కవిత్వాలూ, నాటకరంగ సంబంధమైన వ్యాసాలూ వ్రాసేవాడు. వీటివల్ల ఇతడి కేమీ గుర్తింపు రాలేదు. ఇంతలో ఇతని కుమారులు కాన్స్టాన్టీన్ (Konstantin), ఇవాన్ (Ivan)లు స్లావోఫ్ ఉద్యమంలో ప్రముఖ కవులుగా, నాటక కర్తలుగా ప్రసిద్ధులయ్యారు. కొడుకుల నుండి లభించిన స్ఫూర్తితో ఇతడు శ్లావ్ నవచైతన్య స్రవంతిలో చేరి నవలా రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. నికోలాయ్ గోగోల్ (Nikolay Gogol) కు సన్నిహితుడైన ఆక్సకోవ్ మీద గోగోల్ ప్రభావం గాఢంగా ఉంది. మంచు తుఫాను (Binan - 1834), ఒక రష్యన్ కుటుంబ గాథ, (Semexnaya khronice - 1856) గత స్మృతులు (Vospominani: 1856) మొదలైన ఇతడి రచన లన్నిటిలోను తన చిన్ననాటి, తన తండ్రి తాతలనాటి రష్యన్ గ్రామీణ జీవితాన్ని, వాస్తవిక గాథలను, అనుభవాలను కల్పనతో జోడించి నవలలుగా రూపొందించాడు. సరళమైన భాష, వాస్తవికతా స్ఫూర్తి, సన్నివేశ సూక్ష్మాంశ స్మరణ, నిశితమైన ఆత్మ విమర్శ, కథా కథనంతో తాటస్థ్యం అనే గుణాల వల్ల ఇతడి నవలలు జనాదరణ పొందాయి. రష్యన్ నవలా రంగంలో ఈ ధోరణికి ఇతడే ఆద్యుడు. గోగోల్ స్మృతులు లో గోగోల్ సంక్షిప్త వ్యక్తిత్వాన్ని చక్కగా చిత్రించాడు. వేట, చేపలు పట్టటం, సీతాకోకచిలుకలను పెంచటం మొదలైన వినోద వ్యాపకాలను గురించి కూడా ఆక్సకోవ్ ఆసక్తికరమైన రచనలు చేశాడు.

చ.తి.

ఆఖ్మతోవా, ఆనా (1889-1966) : రష్యన్ కవయిత్రి. ఇది ఈమె కలంపేరు. అసలు పేరు అన్నా

ఆండ్రెయెన్నా గోరెన్కో. ఈమె మరణానంతరం రష్యన్ కవయిత్రులలో తలమానికంగా గుర్తింపబడింది.

ఈమె 11 వ ఏటనే కవిత్వం వ్రాయడం ప్రారంభించింది. 20 వ ఏట 'పరాకాష్ఠా వాది' కవుల

సంఘంలో సభ్యురాలైంది.

ఆ సమా

జపు ప్రముఖుడైన

నికోలాయ్ గుమిల్యా

వ్ ను వివాహమా

డింది. కాని త్వర

లోనే అతనికి విడా

కులిచ్చింది. పరా

కాష్ఠా వాదులు

సాహిత్యంలో గూఢ

వాదం, అస్పష్టత,

సాంకేతికత, కృత్రి

మత్వాలను నిరసించి సౌందర్యం, స్పష్టత, సమగ్రత,

సారళ్యం అనే గుణాలను అభిమానించేవారు. ఆనా

కవిత్వంలో ఈ గుణాలు పుష్కలంగా ఉండేవి. ఈమె

కవితలలో ప్రధాన వస్తువు ప్రణయం. అందులోనూ

భగ్నప్రేమ ఈమెకు ఇష్టం. రచనలోని ఆత్మీయత, స్పష్టత,

కళాత్మకతల వల్ల సాధారణీకరణాన్ని ఈమె సాధించ

గలిగేది. తొలి కవితా సంకలనాలైన సంజవేళ

(1912), జపమాలతోనే (1914) ఈమె ప్రఖ్యాతు

రాలైంది. తరువాత ప్రణయానికి తోడు సామాజిక

చైతన్యం, దేశభక్తి, మత విషయాలు కూడా ఆమె

కవిత్వంలో చోటుచేసుకున్నాయి. ఆధికారిక సోవియెట్

విమర్శకులు మాత్రం ఈమెను బూర్జువా కవయిత్రిగానే

పరిగణించేవారు. దేవుడు, ప్రణయం కవితా వస్తువులుగా

ఉన్నందున ఈమెను 'అర్థ సన్యాసిని, అర్థ వేశ్య' అని

ఆక్షేపించేవారు. కొంత కాలం ఈమె సోవియెట్ రచ

యితల సంఘం నుంచి వెలివేయబడింది. దానికి తోడు

1921 లో ఈమె మాజీ భర్త నికోలాయ్ సోవియెట్

వ్యతిరేక కుట్రలో పాల్గొన్నాడన్న అభియోగంపై మరణ

శిక్షకు గురికావటంతో ఈమె పరిస్థితి మరింత క్లిష్టమైంది.

ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభ మయ్యేవరకు ఈమె

కలం మౌనం వహించవలసివచ్చింది. యుద్ధ సమయంలో

దేశభక్తి, యుద్ధప్రచారంతో కూడిన రచనలతో మళ్ళీ

ఈమె వెలుగులోకి వచ్చింది. యుద్ధానంతరం శ్వాలిన్

నిరంకుశత్వంలో ప్రజలనుభవించిన యాతనలను గురించి

శోక గీతం రచించినందున తిరిగి అజ్ఞాతవాసంలోకి పోవలసివచ్చింది. 1950 ప్రాంతాలలో రాజకీయ నేరాలకై సైబీరియాలో ప్రవాసశిక్ష విధించబడిన తన కుమారుని కాపాడుకొనేందుకై ఈమె తిరిగి శ్చాలిన్ ను స్తోత్రగానం చెయ్యటం ప్రారంభించింది. 'శ్చాలిన్ ఎక్కడనో అక్కడనే స్వాతంత్ర్యం, శాంతి, విశ్వవైభవం' అని కూడా ఆమె వ్రాసింది. కాని ఆమెకు గల 'అర్థ సన్యాసిని, అర్థ వేశ్య' అన్న బిరుదుమాత్రం ఆమెను వదలలేదు. శ్చాలిన్ మరణానంతరమే ఆమె మళ్ళీ వెలుగులోకి రాగలిగింది. నాయక రహిత కావ్యం అనే అత్యుత్తమకావ్యం ఈమె 1940-1962 ల మధ్య వ్రాసినా, 1976 వరకూ ప్రకటితం కాలేదు. ఇది 20 వ శతాబ్దపు ఉత్తమ కావ్యాలలో ఒకటిగా పరిగణింప బడుతుంది. దీనిలో ఒక యువకవి ఆత్మహత్య ఇతివృత్తం. ఆత్మకథ, కల్పన సమపాళ్లుగా మిశ్రితమైన ఈ కావ్యంలో ఆనా సాహిత్య సిద్ధాంతాలూ, ఆశయాలూ, లక్ష్యాలూ ప్రకటితమైనవి. జీవిత చరమదశలో ఇటలీనుండి ఒక అంతర్జాతీయ పుర స్కారం, ఆక్స్ ఫర్డ్ గౌరవ డాక్టరేట్ ఈమెకు లభించాయి. చనిపోయేనాటికి ఈమెకు సమకాలీన సర్వోత్తమ రష్యన్ కవయిత్రిగా గుర్తింపు కలిగింది. మరణానంతరమే ఈమె రచనలు ఇతర భాషలలోకి అనువదించబడి ఈమెకు ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి లభించింది. రవీంద్రనాథ టాగూర్ రచనలను కొన్నింటిని రష్యన్ భాషలోకి అనువదించటంతో ఈమె భారతీయులకు సన్నిహితురాలైంది.

చ.తి.

ఆగస్టినీ, డెల్ మిరా (1886-1914) : దక్షణ అమెరికాలోని 'ఉరుగ్వే' దేశపు ప్రఖ్యాత కవయిత్రి. 'యోడర్నిస్టా' అనబడే ఆధునికీకరణోద్యమానికి మార్గ నిర్దేశం చేసి, కామోద్దీపకమైన శృంగారాన్ని ప్రేరణగా స్వీకరించి సమకాలీన సాహిత్యంలో సంచలనం సృష్టించిన రచయిత్రి. వియోగ సంయోగావస్థలలో ప్రేమికుల లైంగిక మనో వ్యాపారాలను బాహటంగాను, నిర్మోహ మాటంగాను ఈమె చిత్రించింది. ఎల్ లిబ్రో బ్లాంకో (1917), కాంటోస్ డి లా మన్యానా (1910), లోస్ కాలికెస్ వాసియోస్ (1913) ఈమె కవితా సంపుటాలు. భర్తతో విడిపోయి చివరకు ఆతని చేతనే హత్య గావింపబడింది ఆగస్టినీ.

డి.వి.కె.రా.

ఆగ్నోన్, షూయెల్ యూసెఫ్ (1888-1970): ప్రముఖ ఆధునిక హీబ్రూ కథానికా రచయిత. ఆగ్నోన్ షూయెల్ యూసెఫ్ ఇతని కలం పేరు. ఇతని అసలు పేరు

శామ్యూల్ జోసెఫ్ జాజ్జెక్స్. 1966 లో నెల్లీ సాక్స్ తో కలసి ఈతడు సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్నాడు.

వ్యాపారులు, మత గురువులు, పండితులు జన్మించిన ఒక పోలిష్ యూదు కుటుంబంలో ఆగ్నోన్ జన్మించాడు. 1903-06 మధ్య అతడు సొంత పేరుతోనూ, అనేక కలం పేర్లతోనూ యిడ్డిష్ (Yiddish) లోనూ, హీబ్రూభాషలోనూ రచనలు చేయ నారంభించాడు.

1907 లో అతడు పాలస్తీనాలో స్థిర పడిన తరువాత ఆగ్నోన్ అన్న పేరుతో రచనలు చేయ నారంభించాడు. నాటకీయమైన, దర్శనాత్మకమైన, శిల్ప మనోహరములైన తన రచనలలో బైబిలు భాషను ఆయన ఉపయోగించాడు.

పాలస్తీనా వాతావరణంతో కూడిన అతని తొలికథ అగునాట్ (1908 - తృజింపబడ్డ భార్యలు) ఆతనిని మొదటి సారి సాహిత్యలోకానికి పరిచయం చేసింది. అతని తొలి పెద్ద నవల హుఖ్ నాసత్ కాల (రెండు భాగాలు: 1919). ఆ నవలలోని నాయకుడు రెబ్ యుడెల్ హసిద్. ఆస్ట్రో హంగేరియన్ సామ్రాజ్యాలలో యూదులు నివసించే బస్టిలలో దేశ ద్రిమ్మరిగా తిరిగే ఒక యూదునికి ఇతడు ప్రతీక. అతని రెండవ నవల ఓరియా నటా లలూన్ (1938 ఆ రాత్రికి ఒక అతిథి) లో ప్రథమ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం యూరపియన్ యూదుల లౌకిక, నైతిక పతనం వర్ణింపబడింది. 1950 లో దీనికి బియాలిక్ బహుమతి లభించింది. ఆతని మూడవ, బహుశః అత్యుత్తమమైన - నవల త్మల్ షిల్షమ్ (1945; మొన్నటి దినం). నూతన మానసిక, నైతిక వాతావరణాన్ని వంట పట్టించుకోడంలో పాశ్చాత్య ప్రభావానికి లోనవుతూన్న ఒక యూదుని సమస్యలనూ, విముక్తిని సాధించిన ఇజ్రాయిల్ సమస్యనూ ఈ నవల చర్చిస్తుంది. ఇది ఆతని తొలి రచనలలో లాగ వాస్తవికమైన కథ కాదు; ప్రతీకాత్మకమైన ఆత్మకథా కాదు. అయినా ఇందులో ఆగ్నోన్ వాస్తవిక, ఆధ్యాత్మిక జీవితానుభవాల రూపం బోధపడుతుంది.

ఆగ్నోన్ వ్రాతప్రతులను, అచ్చు ప్రతులను చూస్తే ఆతని ప్రతి రచన తిరిగి తిరిగి దిద్దినట్లు, మార్చి వ్రాసినట్లు తెలుస్తుంది. అందుకే ఆతని సంపూర్ణ రచనలు - ఒకటి 11 భాగాలుగానూ, మరొకటి 8 భాగాలుగానూ ప్రకటింపబడి, వేర్వేరు పాఠాలతో ఉన్నాయి. మొదటిది బెర్లిన్, జెరూసలం, టెల్ అవీవ్ లలో ప్రకటింపబడగా, రెండవది (8 భాగాలు) టెల్ అవీవ్ లో ప్రకటింపబడింది. ప్రాత బడిన పదాలతో కూడిన ఆతని శైలి అనువాదానికి తేలికగా కొరుకుడు పడదు. కాని, అనువాదంలో కూడా ఆతని రచన ఎంత శక్తి మంత మయిందో మనకు ప్రస్ఫుటంగా బోధపడుతుంది.

ఒక జానపద కథల సంకలనానికి, యూదుల మత గ్రంథాలనుంచి సేకరించిన కొన్ని రచనలకూ ఆగ్నోన్ సంపాదకత్వం వహించాడు. 1958 లో ఆతని ఆత్మ కథాత్మకమైన ఒక పదచిత్రం కూడా వెలువడింది.

వ.మం.

ఆచెబె, చినువా (1930) : నైజీరియా దేశపు విశ్వవిఖ్యాత నవలా రచయిత. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వ్యవస్థలో వలస పాలనలో ఇబ్బో జాతి ప్రజల సంప్రదాయాలు చిన్నభిన్నమై పాశ్చాత్య నాగరకతా ప్రభావం వలన ఉత్పన్నమైన అనిశ్చిత పరిస్థితులను ప్రదర్శించే నాలుగు నవలలను ఈయన వ్రాశాడు. అవి: *థింగ్స్ ఫాల్ అప్వార్డ్* (1958), *నో లాంగర్ ఎట్ యాజ్* (1960), *ఆరో ఆఫ్ గాడ్* (1964); *ఏ మాన్ ఆఫ్ ది పీపుల్* (1966).

పాశ్చాత్య సాహిత్యపరులు ఆపాదించిన "అంధకార ఆఫ్రికా" అనే అపవాదును తిరస్కరించి, ఆఫ్రికా ప్రజల యధార్థ సామూహిక సభ్యతను అనుభవైక పురస్కరంగా, సజీవంగా చిత్రిస్తూ, వారి ఆచార వ్యవహారాలూ, రీతి రివాజాలూ సాంసారిక, ధార్మిక విధానాలూ, భావనా ప్రవృత్తులూ, ఆశయాదర్శాలూ, విశ్వదర్శన దృక్పథాలూ నాటకీయంగా చిత్రించి నైజీరియా సాహిత్య పునరుజ్జీవనానికి ప్రోద్బలం కలిగించాడు ఆచెబె.

రచయితలు సంఘ శ్రేయస్సును ధ్యేయంగా పాటిస్తూనే, సృజనాత్మక విలువలను, కల్పనా శిల్పాన్ని రూపొందించా లని ఆచెబె ఉద్బోధించాడు. నైజీరియాలో చెలరేగిన అంతర్యుద్ధపు విషమ సమయంలో బయాఫ్రా విప్లవ కారుల న్యాయమైన హక్కులనూ, కోరికలనూ బలపరుస్తూ సామాజిక చైతన్యాన్ని ఆయన రేకెత్తించాడు.

థింగ్స్ ఫాల్ అప్వార్డ్ లో ఉమువోఫియా గ్రామ

నాయకుడైన 'బకోంక్వో' విషాదోదాత్త గాథను ఎంతో అవగాహనతో చారిత్రక పరిజ్ఞానంతో ఆయన అభివర్ణించాడు.

నో లాంగర్ ఎట్ యాజ్ లో ఒక వైపు సాంప్రదాయిక మూఢ విశ్వాసాల, దురాచారాల ఒత్తిడికి లోనై, మరో వైపు ఆధునిక సమాజంలో ప్రబలిన ధన కాంక్ష, ప్రాభవోత్కర్ష, అవినీతి, భ్రష్టాచార ధోరణులకు లొంగిపోయి నైతిక పతనం చెందిన ఉద్యోగస్థుడు ఓబీ వృత్తాంతాన్ని చిత్రించాడు. *ఆరో ఆఫ్ గాడ్* లో ఎజువేలో ఆనే మతాధికారి వ్యక్తిత్వంలో కాల గతిలో సంభవించిన మార్పుల కోలాహలంలో ప్రకోపించిన మానసిక సంఘర్షణనూ, భావనా వైక్లబ్యాన్ని పౌరాణిక శైలిలో ఆయన చిత్రించాడు. *ఏ మాన్ ఆఫ్ ది పీపుల్* లో స్వాతంత్ర్యానంతరం నైజీరియాలో తల యెత్తిన రాజకీయ దురాచారాలు, కపట నీతి, హింసా ప్రవృత్తి, ప్రతీప వాదం సృష్టించిన కలుషిత ప్రజా జీవితం, సంక్షోభ వాతావరణం, సున్నితమైన హాస్యం, నిశితమైన వ్యంగ్యాత్మక విమర్శ, మానవీయ దృక్పథం మేళవించి, వాస్తవిక దృక్పథంతో చిత్రించాడు. కామన్ వెల్త్ సాహిత్యంలో అగ్రశ్రేణి రచయితగా ఆచెబె పరిగణింప బడుతున్నాడు.

డి.వి.కె.రా.

ఆల్ఫ్రే, టామస్ (1652-85) : ప్రతిభాశాలి, అల్పాయుష్కుడు అయిన ఒక ఆంగ్ల కవి, నాటక రచయిత. ఒక మతాచార్యుని కుమారుడైన ఆల్ఫ్రే నటుడు కావాలని ప్రయత్నించి, విఫలమై తరువాత నాటక రచయితగా రాణించాడు. మొదట్లో అంత్యానుప్రాసతో కూడిన వినోద నాటకాలు వ్రాసినా, ఆ తరువాత ఇతడు వ్రాసిన అనుప్రాస రహితమైన గంభీర విషాద నాటకాలే ఇతనికి విశేషఖ్యాతిని సమ కూర్చాయి. ధీరోదాత్త కృత్రిమ కథా నాటకాల యుగంలో ఇతడు రసవంతమైన రచనలు చేసి నూతన మార్గదర్శకుడైనాడు. ఆంగ్లంలో ఇతడు అత్యంత కరుణ రస భరితమైన నాటకాల రచయిత. కన్నీళ్ళు తెప్పించటంలో అత్యంత సమర్థుడు అని పేరు పొందాడు. మోలియర్, షేక్స్పియర్, ప్లటార్క్ ల నుండి కథావస్తువులు గ్రహించినా, సరళమైనభాష, సహజమైన సన్నివేశకల్పన, సజీవమైన పాత్రచిత్రణ, మానవ భావోద్రేకాల హార్దిక నిరూపణ ఇతని విశిష్ట గుణాలు. *వెనిస్ ప్రిజర్స్*, *ఆల్బిబియేడ్స్* (Alcibiades), *చీట్స్ ఆఫ్ స్కేపిన్*, *ది ఆర్ఫన్*, *ది సోల్డ్యర్ ఫార్చ్యూన్* మొదలైన ఇతని నాటకాలు 19 వ శతాబ్దిలో కూడా ప్రదర్శింపబడేవి. పద్యనాటక రచయితలలో షేక్స్పియర్ తరువాత ఇతనికే ఈ ఘనత దక్కింది. డ్రైడెన్

ఇతనిని చాలా మెచ్చుకొన్నాడు. ఇతని వ్యక్తిగత జీవితం కూడా విషాదభరితమే. ఇతనికి కీర్తి లభించినంతగా ధనం లభించలేదు. భగ్నప్రేమికుడై, దుర్బర దారిద్ర్య పీడితుడై, ఆకలి బాధతో ఒక సత్రంలో దిక్కులేకుండా ఇతడు చనిపోయాడని కొంద రంటారు.

చ.తి.

ఆడమ్స్, హెన్రీ (బ్రూక్స్) (1838-1918) :
అమెరికన్ చరిత్రకారుడు, సాహిత్యవేత్త. పాశ్చాత్య సాహిత్యంలోని స్వీయచరిత్రలలో ఎన్నదగిన ది ఎడ్యుకేషన్ ఆఫ్ హెన్రీ ఆడమ్స్ అనే ఆత్మకథను రచించినవాడు.

ఆడమ్స్ బోస్టన్ లోని ఒక పూర్వ హితుని కుటుంబానికి చెందివాడు. అతని పూర్వీకులు న్యూజిలాండ్ లోని ప్యూరిటన్ వంశానికి చెందినవారు.

అమెరికన్ అధ్యక్షుడు 'జాన్ ఆడమ్స్' కి ఇతను మునిమనుమడు. జాన్ క్వీన్సీ ఆడమ్స్ కి మనుమడు. ఇతని తండ్రి ఛార్లెస్ ఫ్రాన్సిస్ ఆడమ్స్ (1807-86) రాజప్రతినిధి, చరిత్రకారుడు, కాంగ్రెస్ సభ్యుడు. అతని తల్లి అభిగైల్ బ్రౌన్ బ్రూక్స్. ఆడమ్స్ హార్వర్డు విశ్వవిద్యాలయంలో 1858 లో పట్టభద్రుడయ్యాడు. అటార్నీ కావాలనే ఆశయంతో బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయంలో న్యాయశాస్త్రానికి సంబంధించిన ఉపన్యాసాలు విన్నాడు.

1861 లో అమెరికాలో అంతర్యుద్ధం చెలరేగినప్పుడు అబ్రహం లింకన్ ఆడమ్స్ తండ్రిని ఇంగ్లండు వ్యవహారాల మంత్రిగా నియమించాడు. అప్పటికి 23 యేండ్ల వయస్సు కల ఆడమ్స్ తండ్రితో లండన్ వెళ్లి 1868 వరకు ఆయనకు ప్రైవేటు సెక్రటరీగా ఉన్నాడు.

అమెరికాకు తిరిగి వచ్చి వాషింగ్టన్ లో ది నేషన్ అనే దినపత్రికకు విలేఖకుడుగా పనిచేశాడు. రైళ్లు మొదలైన వాటి మీద గుత్త ఆధిపత్యం, రాజకీయ నాయకులలో లంచగొండితనం మొదలైన వాటిని ఖండిస్తూ ఆడమ్స్ అనేక వ్యాసాలు వ్రాశాడు. చార్లెస్ ఆఫ్ ఇర్ అండ్ అదర్ ఎస్సేస్ అనే వ్యాస సంపుటిలో 1871 లో ఈ వ్యాసాలు ప్రచురింపబడ్డాయి.

1870 వరకు నార్త్ అమెరికన్ రివ్యూ అనే పత్రికకు విలేఖకుడుగా ఆడమ్స్ కొనసాగాడు. మారుపేరుతో ఆడమ్స్ రచించిన డెమాక్రసీ ఆన్ అమెరికన్ నావెల్ అనే నవలలో అతడు విశ్వాసాన్ని కోల్పోవడం వ్యక్తమౌతుంది. ఆడమ్స్ వలెనే ఆ నవలలోని నాయక మెడిలీన్ లీ కూడా వాషింగ్టన్ రాజకీయాలతో సన్నిహిత సంబంధాలు ఏర్పరచుకుంది. ఆమె తరచుగా అధ్యక్షుణ్ణి, అతని అనుయాయులను కలుసుకుంటూ వారిలోని పదవీ కాంక్ష మొదలైన అవలక్షణాలను చూచి "ప్రజాస్వామ్యం నన్ను కలచివేసింది" అని వాపోతుంది.

1870 లో హార్వర్డ్ కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ మధ్యయుగ చరిత్రను బోధించే ఉపన్యాసకుడుగా ఆడమ్స్ నియమించాడు. 1877 లో థామస్ జఫర్సన్ మంత్రివర్గంలో ఆర్థిక కార్యదర్శి ఆల్బర్ట్ గెలటీన్ పత్రాలను ఎడిట్ చేయడం కోసం అతడు ఆ పదవికి రాజీనామా చేశాడు. అమెరికన్ వ్యవహారాలలో ఉత్సుకతను ప్రకటించి 1879 లో లైఫ్ ఆఫ్ ఆల్బర్ట్ గెలటీన్ అనే జీవిత చరిత్రనూ, 1882 లో జాన్ రాన్డాల్స్ జీవిత చరిత్రనూ పూర్తి చేశాడు. ఆ అధ్యయనానికి పర్యవసానంగా హిస్టరీ ఆఫ్ యునైటెడ్ స్టేట్స్ అనే 9 సంపుటల బృహద్దగ్రంథాన్ని రచించాడు. 1884 లో ఎస్టేర్ అనే మరొక నవలను ఆడమ్స్ మారుపేరుతో ప్రచురించాడు. ఆ నవలలో ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రానికి, మతానికి మధ్య గల సంబంధాన్ని వివరించడానికి ఆయన పూనుకున్నాడు.

1885 లో 13 సంవత్సరాలు తనతో వైవాహిక జీవితం గడపిన మారియన్ హూపర్ ఆత్మహత్య చేసికోవడం అతనికి దిగ్భ్రాంతి కలిగించింది. భార్య చనిపోయిన తరువాత వికలమైన మనస్సుతో అతడు దేశాటన చేయడం మొదలు పెట్టాడు.

1870 నుండి చనిపోయేవరకూ మేధావులు, విజ్ఞానులు రాజకీయాలను గురించి, కళలను గురించి, విజ్ఞాన శాస్త్రాన్ని గురించి ఆడమ్స్ తో చర్చించడానికి వస్తూ ఉండేవారు. వారిలో బ్రిటిష్ రాజకీయవేత్త సర్ సిసిల్ ఆర్థర్ స్పింగ్ రైన్, హెన్రీ హచ్ సన్ రిచర్డ్ సన్, సన్ బెన్రీ కాబట్ లాడ్జ్ పేర్కొనదగినవారు. భూగర్భ శాస్త్రవేత్త క్లారెన్స్ కింగ్, రాజనీతివేత్త జాన్ హే ఆడమ్స్ కు ప్రിയమిత్రులు. వీరితో ఆయన జరిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు నేటికీ మిక్కిలి విజ్ఞాన దాయకాలుగా ఉన్నాయి.

1912 లో తన 74 వ ఏట ఆడమ్స్ హృద్రోగానికి

గురి అయ్యాడు. అతని మనస్సు అస్తవ్యస్తమై కొంత కాలం స్పృహతోనూ, మరి కొంతకాలం మైకంతోనూ గడచిపోయింది. వాషింగ్టన్ ఇంట్లో ఆడమ్స్ నిద్రలో చనిపోయినప్పుడు అతని కోరిక ప్రకారం, ఏ రకమైన సూచనలు గుర్తులు లేకుండా అతని భార్య సమాధి ప్రక్కనే అతనిని కూడా సమాధి చేశారు. ఆడమ్స్ చనిపోయిన తరువాత అతని ది ఎడ్యుకేషన్ ఆఫ్ హెన్రీ ఆడమ్స్ అనే పుస్తకానికి 1919 లో పులిట్జర్ బహుమతి ఇవ్వబడింది.

రాజ్యలక్ష్మి

ఆడిసన్, జోసెఫ్ (1612-1719) : ఆంగ్ల కవి, వ్యాసరచయిత, నాటకకర్త. విల్ట్షైర్ లోని మిల్ స్టన్ లో ఆడి

సన్ జన్మించాడు. అతని తండ్రి రెవరెండ్ లారిన్స్ లాట్ ఎడిసన్. ఎడిసన్ మొదట అమీస్ బరా, సాలీస్ బరా, ఛార్టర్ హౌస్ స్కూళ్ళలోనూ, తరువాత మాగలెన్ కాలేజ్ లోనూ చదువు కొన

సాగించాడు. ఛార్టర్ హౌస్ స్కూలులోనే అతనికి రిచర్డ్ స్టీల్ తో పరిచయం ఏర్పడింది. 15 ఏళ్ల వయస్సుకే ఆక్స్ ఫర్డ్ క్వీన్స్ కాలేజ్ లోనూ, తర్వాత రెండేళ్ళలో లాగ్డలెన్ కాలేజ్ లోనూ చేరి, 1693 లో ఎం.ఏ. డిగ్రీ పొందాడు. తర్వాత 5 ఏండ్లకు ఫెలో షిప్ పొందాడు. ప్రాచీన సాహిత్యంలో ఇతడు దిట్ట. ఇతడు వ్రాసిన లాటిన్ కవితలు డ్రైడెన్ పండితుని ప్రశంసల నందుకొన్నాయి. డ్రైడెన్ చేసిన వర్జిల్ అనువాదానికి ఇతడు చక్కని వ్యాఖ్య వ్రాసి వర్జిల్ నాల్గవ గ్రంథంలోని కొన్ని భాగాలకు చక్కని అనువాదం కూడా చేశాడు. తర్వాత స్నేహితుల ఔదార్యంతో యూరప్ ఖండం అంతటా పర్యటించాడు. అది అతని తర్వాతి రాజకీయ జీవితానికి నాంది అయింది. 1703 లో కింగ్ విలియమ్ III మరణించినపుడు తిరిగి స్వదేశానికి వచ్చి 1705 లో ఎక్సైజు కమీషనరుగా నియుక్తు డయాడు. బ్లెన్ హేమ్ విజయాన్ని పురస్కరించుకొని 1740 లో ది కేం పెయిన్ అనే కవిత వ్రాశాడు. 1708 లో పార్లమెంటులో ప్రవే

శించి చీఫ్ సెక్రటరీగా ఐర్లాండు వెళ్లాడు. విగ్ ప్రభుత్వ పతనంతో 1710 లో ఇంగ్లాండు తిరిగి వచ్చాడు.

ఆడిసన్ కిట్-కాట్ క్లబ్ మెంబరు అయినప్పుడు మళ్ళీ స్టీల్ తోనూ, స్మిత్ తోనూ ఇతనికి స్నేహం ఏర్పడింది. టాట్లర్ కు వ్యాసాలు వ్రాసి పంపేవాడు. స్టీల్ తో కలసి 1711 లో స్పెక్టేటర్ అనే క్రొత్త వ్యంగ్య పత్రికను ప్రారంభించాడు. 1713 లో కాట్స్ అనే ముక్తచ్ఛంద స్పూలో కవిత వ్రాశాడు. గార్డిహూస్ పత్రికకు వ్యాసాలు వ్రాసి పంపేవాడు. 1715 లో అతడు వ్రాసిన ప్రోజ్ కామెడీ ది డ్రమ్మర్ విజయవంతం కాలేదు. 1715 లో విగ్ ప్రభుత్వం మరల అధికారంలోకి రాగానే ఆడిసన్ మరల ఐర్లాండు చీఫ్ సెక్రటరీ అయి, 1716 లో లార్డ్ కమీషనర్ ఆఫ్ ట్రేడ్ అయ్యాడు. అప్పుడే అతడు వార్విక్ రాకుమారిని వివాహమాడాడు. 1715-16 లో అతడు ఫ్రీ హోల్డర్ పత్రికకు విరివిగా వ్యాసాలు వ్రాసేవాడు. తర్వాత ఓల్డ్ విగ్ కు వ్రాసేవాడు. దానివల్లనే అతని స్నేహితుడైన స్టీల్ తో అతనికి వైమనస్యం ఏర్పడింది. 1719 లో తన 47 వ ఏట ఆడిసన్ పరమపదించాడు. అతనిని వెస్ట్ మినిష్టర్ ఆబేలో సమాధి చేశారు.

జోసెఫ్ ఆడిసన్ పేరుతో ముడిపడిన ది టూట్లర్, స్పెక్టేటర్ అనే పత్రికలలో టూట్లర్ కి సంపాదకుడు స్టీల్. వినోదం, రాజకీయాలు, విదేశీ వార్తలు, కవితలు వంటివి వ్యంగ్యధోరణిలో దానిలో చోటుచేసుకొనేవి. ఆడి సన్ టూట్లర్ కు స్వంతంగా 42, స్టీల్ తో కలసి 36 వ్యాసాలు వ్రాశాడు. తర్వాత స్టీల్ తో కలసి స్పెక్టేటర్ అనే పత్రికను స్థాపించి, 1711 మార్చి 1 నుంచి 1712 డిసెంబరు 6 వరకు మొత్తం 555 సంచికలు ప్రకటించాడు. ఆడిసన్ దానిని 1714 లో పునరుద్ధరించి 80 సంచికల వరకు నడిపాడు. టూట్లర్ వారానికి 3 సార్లు మాత్రమే ప్రచురింపబడేది. కాని, స్పెక్టేటర్ దినపత్రికకు ఆడిసన్, స్టీల్ లతోపాటు అలెగ్జాండర్ పోప్, థామస్ టీకిల్ వంటి వారు కూడా వ్యాసాలు వ్రాసేవారు. సమకాలిక సమస్యలను సామ్యంగానూ, నిష్పాక్షికంగానూ మృదు హాస్యంతో కూడిన రసవంతమైన శైలిలో చర్చిస్తూ అనేక వ్యాసాలు ధారావాహికంగా ప్రకటించి వచన వాఙ్మయాన్ని వారు సుసంపన్నం చేశారు.

ఒక క్లబ్ లోని కార్యక్రమాల రూపంలో ఆ పత్రిక వెలువడేది. దానిలోని కల్పిత పాత్రలలో ముఖ్యమైనది, ప్రసిద్ధి పొందింది సర్ రోజర్ డి కవల్లి అనే పల్లెటూరి పెద్దమనిషి, జమీందారు. ఇతర పాత్రలు ఐజాక్ బికర్ స్టాఫ్, సర్ ఆండ్రూ ఫ్రీమార్డ్, కెప్టెన్ సెంట్రీ, విల్ హ

నీకూయ్ మొదలైనవి. ఈ ప్రతిక ఆ నాటి మధ్యతరగతి ప్రజలు ఒక వర్గంగా ఏర్పడి, అభ్యున్నతి సాధించడానికి తోడ్పడిందని ప్రశంసలందుకుంది.

జె.పూ.ప్ర.

ఆడీ, ఎన్ డ్రే (1877-1919) :

20

వ శతాబ్దిలో మిక్కిలి ప్రముఖుడైన హంగే

రియన్ భావకవి.

కొందరు విమ

ర్శకుల దృష్టిలో

మొత్తం హంగేరి

యన్ సాహిత్య చరి

త్రలోనే మిక్కిలి

ప్రముఖ కవి.

నిరుపేదలైనా,

గౌరవ ప్రతిపత్తులు

గల కుటుంబంలో

ఆడీ జన్మించాడు.

కొంతకాలం న్యాయ

శాస్త్రం అధ్యయనం చేశాడు. 1900 నుంచి చనిపోయేవరకూ ఆయన ఒక ప్రతికా విలేఖకుడుగా పనిచేశాడు. 1899 లో ఆయన ప్రచురించిన వెర్నక్ అనే తొలి కావ్యసంపుటికి ఎలాంటి ఆదరమూ రాలేదు. 1903 లో ఆయన ప్రచురించిన మెగ్ ఎజిస్జర్ అనే ఖండకావ్య సంపుటంలో అసాధారణమైన ఆయన ప్రతిభ తొలిసారిగా అభివ్యక్తమైంది. ఆయన తరువాతి రచన ఉబ్ వెర్నక్ (1906 - కొత్త పద్యాలు) అనే పుస్తకం హంగేరియన్ సాహిత్య వర్గాలలో గొప్ప సంచలనం కలిగించింది.

హంగేరి సాహిత్యంలో 19 వ శతాబ్దం చివరా, 20 వ శతాబ్దం మొదటా కవిత్వం నిద్రాణస్థితిలో ఉండేది. సాందోర్ ఫెటోఫీ, జానోస్ అరానీ అనే కవుల రచనలకు ప్రతిధ్వనులే ఆ నాడు వెలువడుతూ ఉండేవి. మౌలికంగా వ్రాయ ప్రయత్నించిన కవులలో ప్రజల దృష్టిని ఆకట్టుకోగలిగినంత ప్రతిభావంతులు ఎవరూ రాలేదు. అందుచేత ఆడీ అన్నట్లు 'కొత్తశకంలోని తనకొత్తపద్యాలను' ఆనందించేందుకు దేశం ఆ నాడు తయారుగా లేదు. ఆడీ పద్యాలు రూపం లోను, భాషలోను, వస్తువులోను కూడా విప్లవాత్మక మైనవి. సంప్రదాయాన్ని అనుసరించకపోయినా, అత్యద్భుతమైన అతని భాష, అపరిచిత పూర్వాలైన విశేషణాలూ పాఠకులను నిర్ఘాంతపరిచాయి. అతని పద్యాలలోని ఉదాత్త గంభీర మైన స్వరం వారిని మరింత చకితులను చేసింది.

ప్రతికా విలేఖకుడుగా పారిస్ లో ఆడీ ఉనికి హంగేరిని అతనికి సంకుచితమైన ఒక ఐహిక దృష్టి గల దేశంగా కనిపించేట్లు చేసింది. తన పద్యాలలో ఆడీ తన దేశాన్ని తీవ్రంగా దుయ్యబట్టాడు. ఆ పద్యాలలోని కళా కౌశలాన్ని ఎవరూ కాదనలేక పోయినా, అతడు ప్రకటించిన భావాలపట్ల రాజకీయంగా పెద్ద గాలి దుమారం చెలరేగింది. వామపక్ష తీవ్రవాదులు ఆడీని ఒక ప్రవక్తగా కొనియాడగా, సవ్యపక్ష (Right wing) జాతీయవాదులు అతనిని తీవ్రంగా దూషింప సాగారు.

తరువాతి రచనలలో ఆడీ తన దేశాన్ని మరీ విచ్చల విడిగా దూషించడం మాని, ఉదాత్త స్థాయిలో సాంఘికంగాను, రాజకీయంగాను తన దేశాన్ని సున్నితంగా మందలించే ధోరణిని అలవరుచుకున్నాడు. తన దేశాన్ని, అక్కడి సాంఘిక, రాజకీయ లోపాలను ప్రథమ ప్రపంచసంగ్రామం వల్ల ప్రజలకు కలిగిన యాతనలనూ గాఢంగా అవగాహన చేసుకొని తన బాధను, అగ్రహాన్ని ప్రకటించేందుకు ఆడీ ఒక నూతన మార్గం కనుగొన్నాడు. అప్పటికి అతని ఆరోగ్యం క్షీణించింది. చురుకుగా పనిచేయలేకపోతున్నాడు. 12 ఏళ్లలో అతడు 10 కావ్య సంపుటాలు ప్రకటించాడు. కొన్ని చిన్న కథలు, అసంఖ్యాకమైన వ్యాసాలు కూడా వ్రాశాడు.

హంగేరియన్ ప్రజలపట్ల ఆడీకి గల ప్రేమ అతని కావ్య వస్తువులలో ఒక అంశం మాత్రమే! ఆయన ప్రణయ గీతాలలో మౌలికమైన ప్రతిభ, కాయక శృంగారాన్ని ఆధ్యాత్మిక స్థాయికి లేవనెత్త గల ఉదాత్తత కనిపిస్తుంది. మతపరమైన ఆయన పద్యాలు కొందరికి భగవద్ద్రోహంగా కనిపించినా, చాలామంది దృష్టిలో ఆయన భగవదన్వేషణనే అవి ప్రకటించాయి. ఆయన ఇలా అంటారు.

"అన్ని వస్తువుల అట్టడుగునా ఆయనే ఉన్నాడు
ఆయన కోసమే అన్ని గంటలూ మోగుతాయి
ఆయన ఎడమ ప్రక్కన నేను ఉన్నాను!"

త్రాగుడు వ్యసనానికి గురి అయి, 1919 జనవరి 27 న బుడాపెస్ట్ లో ఆడీ కన్ను మూశాడు.

బొ.శ్రీ.

ఆడెన్, డబ్ల్యు. హెచ్. (1907-73) : ప్రముఖ ఆంగ్ల కవి, నాటక రచయిత, విమర్శకుడు. వామపక్షాభిమానిగా, సమకాలీన కవులలో అగ్రశ్రేణి కవిగా ప్రసిద్ధుడు.

ఇతని తండ్రి వైద్యుడు, తల్లి నర్స్ కావడంతో ఇంట్లో సాహిత్య వాతావరణం కంటే వైజ్ఞానిక వాతావరణమే

ఎక్కువగా ఉండేది. ఇతని చిన్నతనం బర్మింగ్హామ్లో గడచింది. ఇతని పూర్వులకు ఐస్లాండుతో

ఉన్న సంబంధం వల్ల ఇతనికి ఐస్లాండ్ గాథ లంటే ప్రత్యేకమైన అభిమానం ఉండేది. మొదట్లో ఇంజనీరు కావాలనుకొన్నాడు. కాని జీవశాస్త్రం చదివాడు. ఆక్స్ఫర్డ్లో విద్యార్థిగా ఉండగానే కవిగా గుర్తింపు పొందాడు. లూయీ

మెక్సిస్ డే లెవిస్, స్టీవెన్ స్పెండర్ మొదలైన వర్తమాన కవులపై ఇతని ప్రభావం గాఢంగా ఉండేది. అందుచేత వీళ్ళ జట్టును 'ఆడెన్ తరం' అని అనేవాళ్ళు. విద్యాభ్యాసానంతరం జర్మనీ వెళ్లి ఆ భాషా సాహిత్యాల మీద అభిమానం పెంచుకొన్నాడు. కొన్నాళ్ళు ఇంగ్లాండ్, స్కాట్లాండ్లలో ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేశాడు. 1930 ప్రాంతాలలో ఇతనిని సమకాలీన సర్వశ్రేష్ఠ ఆంగ్లకవిగా కొందరు గుర్తించారు. 1965 నాటికి యాల్ఫ్, ఇలియట్లు మరణించడంతో ఇతని అగ్రగణ్యత్వం నిర్వివాదమైంది.

ఆడెన్ కవితా జీవితాన్ని అతడే నాలుగు దశలుగా విభజించుకొన్నాడు. మొదటి దశ (1927-1933) రచనలలో, శైలిలో సమత, స్పష్టత లోపించి లక్ష్యశుద్ధి కొరవడినట్లు స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. అయినా, సమాజపు జబ్బులకు కవిత్వమే ఔషధ మనే ఇతని నమ్మకం లీలగా వాటిలోనూ గోచరిస్తూ ఉంటుంది. వక్తలు (Orators), సర్వతోభద్రము (Charade), ఉభయ పక్ష గ్రహీత (Paid on Both Sides) మొదలైన ఈ కాలపు ఇతని రచనలలో ఐస్లాండ్ గాథలు, బడిపిల్లల కథలు, ప్రాచీనాంగ్ల కవితలు, కార్లమార్క్స్, సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్ల ప్రభావం - అన్నీ కలగా పులగంగా ఉండేవి. రెండో దశ (1933-1938) లో ఇతడు స్పష్టంగా వామపక్ష వాదిగా కనిపిస్తాడు. ఒకవంక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని చెడుగును ఉద్ఘాటిస్తూనే, మరోవంక ఏక పక్ష నియంతృత్వ ప్రమాదాన్ని గూర్చి హెచ్చరిస్తాడు. ఈ దీవిమీద, అపరిచితుడా చూడు, మొదలైన కవితా

సంకలనాలలో శైలి కొంత సాఫీగానే సాగుతుంది. మృత్యునృత్యం, చర్మం క్రింది కుక్క, సరిహద్దుమీద మొదలైన నాటకాలు, ఐస్లాండు లేఖలు (Letters from Iceland), యుద్ధానికి యాత్ర (Journey to war) మొదలైన వచన రచనలు కూడా చేశాడు. ఈ దశ చివరలో ఆడెన్కు వామ పక్షాలతో మొగం మొత్తి కైస్తవ మతం వంకకు మరలటం కనిపిస్తుంది. మూడో దశ (1939-1948) లో ఆడెన్ అమెరికా పొరుడుగా స్థిరపడ్డాడు. మత, బౌద్ధిక, దృక్పథాలలో మార్పు స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. మరో సమయం (Another Time), ద్వివిధ మానవుడు (Double Man) మొదలైన కవితా సంకలనాలు, సముద్రమూ, దర్పణమూ (Sea and Mirror) అనేపేర షేక్స్పియర్ టెం పెన్స్ నాటకానికి అర్ధనాటకీయ వ్యాఖ్య, ఆతురతా పూర్ణయుగం (Age of Anxiety) అనే మనశ్శాస్త్ర సంబంధమైన చిత్ర సంభాషణా ఈ కాలపు రచనలు. ఈ చివరి రచనకే ఆడెన్కు పులిట్జర్ బహుమతి లభించింది. నాలుగో దశ (1948-1973) లోని రచనలైన అకిలిన్ డాలు, క్లియోకు జోహారు, గోడలు లేని నగరం మొదలైన కవితా సంకలనాలలో మత విషయాలు, ప్రకృతి వర్ణనలు, గృహ జీవితం చోటుచేసుకున్నవి. దురాచారి పురోగతి, యువ ప్రేమికుల స్మృతి గీతం మొదలైన సంగీత నాటకాలు, వర్ణకారుని హస్తం, నిశ్చిత ప్రపంచం మొదలైన విమర్శ గ్రంథాలు ఈ కాలపు రచనలు. బోలింగెన్ బహుమతి, జాతీయ పుస్తక పురస్కారం, ఆక్స్ ఫర్డ్ ఆచార్య పదవి మొదలగు గౌరవాలు ఆడెన్కు వరించాయి.

సామాజిక, నైతిక, బౌద్ధిక సమస్యలను గుర్తించేందుకూ, వాటికి పరిహారం కనుక్కోనేందుకూ కవిత్వాన్ని ఒక సాధనంగా ఆడెన్ గ్రహించాడు. కాని అంతశ్చేతన, స్వాప్నిక కల్పనలు బాహ్య వాస్తవ జగత్సమస్యలతో కలగాపులగం కావటంతో, ఇతని కవితలను విడివిడిగా తీసుకొన్నప్పుడు అస్పష్టత, అసంగతత్వం కనిపిస్తున్నా, సమష్టిమీద చూస్తే సాంకేతిక, పౌరాణిక, ఐతిహాసిక సన్నివేశాల విలక్షణమైన ఒక సమగ్రమైన విశ్వరూపం ఆడెన్ రచనలలో కనిపిస్తుంది.

చ.తి.

ఆదమోవ్, ఆర్థర్ (1908-70) : 'అసంగత' (absurd) నాటక రచనలు చేసిన ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత. 1908 ఆగస్టు 23 న రష్యాలో కిస్లోవాడాస్కోలో

జన్మించాడు. 1970 మార్చి 16 న పారిస్ లో మరణించాడు. 1912 లో ఆర్మీనియాకు చెందిన ఈయన కుటుంబంవారు పశ్చిమ జర్మనీలో స్థిరపడ్డారు. జీనీవా, మెయింజ్, పారిస్ లో ఈయన విద్యాభ్యాసం చేశాడు. 1924 లో పారిస్ లో ఉన్న అధివాస్తవిక (Surrealist) వర్గాలతో సంబంధాలు పెట్టుకొని, ఈయన అక్కడే ఉండిపోయాడు. డిస్ కంట్ స్యుయిటీ అనే పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించాడు; కవిత్వం వ్రాశాడు. 1938 లో నరాల బలహీనత వల్ల బాధపడ్డాడు. 1938-43 సంవత్సరాలలో తన స్వీయచరిత్ర వ్రాశాడు. దానిపేరు లా ఆవ్యూ. దీనిలో తనని తనే కించపరుచు కుంటూ తన సంక్లుబ్ధ అంతరంగాన్ని విశదపరచాడు. ముందు వ్రాయబోయే అసంగత నాటకాలకు పనికి వచ్చే భావాన్ని, వ్యక్తిని విపరీతంగా భయపెట్టే 'నేను అన్యుణ్ణి' అనే భావాన్ని ఈ గ్రంథంలో ఆయన వ్యక్తీకరించాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో ఖైదీల శిబిరంలో సుమారు ఒక ఏడాది పాటు ఉన్నాడు. దీనివలన మానసికంగా ఆయన చాలా దెబ్బ తిన్నాడు.

అసంగత నవలలు రచించిన స్వీడిష్ రచయిత ఆగ్స్ట స్ట్రిండ్ బెర్గ్, ఫ్రాంజ్ కాఫ్కాల వలన ప్రభావితమై, 1947 లో అదమోవ్ నాటకాలు వ్రాయడం మొదలుపెట్టాడు. భగవంతుడు మరణించాడనీ, జీవిత పరమార్థం అందుకోరానిదనీ నమ్ముతూ, ఈయన కమ్యూనిస్టు ఆదర్శాలకు తన సొంత తాత్త్విక వ్యాఖ్యలు చెప్పాడు. నాటకం ద్వారా మానవుని ఒంటరితనాన్ని ప్రకటించవచ్చునని ఈయన భావించాడు.

ఆదమోవ్ వ్రాసిన మొదటి నాటకం లా పేరడీ లో ముళ్ళులేని ఒక గడియారం ఉంటుంది. అందులోని పాత్రలు ఎప్పుడూ కాలం గురించి ఒకరిని ఒకరు ప్రశ్నించుకుంటూ ఉంటారు. ఈ నాటకంలోని ప్రపంచం మానవునికి ఒక పేరడీ. ఈయన దృష్టిలో మానవుడు జీవితానికి ఒక అర్థంకోసం నిస్సహాయంగా వెదుకుతున్నాడు. జీవితానికి అర్థం ఉన్నప్పటికీ, అది మానవునికి అందడం లేదు. లా ఇన్వోషన్ అనే నాటకంలో మానవుని పరిస్థితి ఇంకా వాస్తవికంగా చిత్రించడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. ఈ నాటకం ఆండ్రీ జీడ్, జూ విలార్ లకు బాగా నచ్చింది. 1950 లో విలార్ దర్శకత్వంలో దీనిని పారిస్ లో ప్రదర్శించారు. ఆదమోవ్ రచించిన మూడవ నాటకం లె గ్రాండ్ ఎట్ లా పెటేట్ మెనూవర్ మీద ఆయన స్నేహితుడు, క్రూరతా నాటకరంగం (Theatre

of cruelty) ప్రవక్త ఆంటానిన్ ఆర్టోద్ ప్రభావం కనబడుతుంది.

1953 లో ప్రదర్శించిన లె ఫ్రొ పెస్యూర్ తరాన్ లో ఒక విశ్వవిద్యాలయంలోని ఆచార్యుడు తన బాహ్య జీవితపాత్రలో విఫలు డవడం చూస్తాం. ఈ నాటకం స్వప్నానికి సంబంధించిన అసంగత తర్కం మీద ఆధారపడి ఉంది. కాని దీని నిర్మాణం, పాత్రీకరణ స్పష్టంగా, గాఢంగా ఉన్నాయి. ఆధునిక ప్రపంచంలో దాగి ఉన్న నిరాశాపూరిత మైన దారుణమైన కలవరాన్ని (cruel confusion) నిరసిస్తూ ఆదమోవ్ తాను గుర్తించిన ఆపదలకు పరిష్కారాలు సూచించాడు. 1955 లో ప్రదర్శించిన లా పింగ్ పాంగ్ అనే ఆయన నాటకం బాగా ప్రజాదరణ పొందింది. ఈ నాటకంలో పాత్రలన్నీ యంత్రానికి లొంగి పోతాయి. ఇది అంతులేని, లక్ష్యంలేని జూదం లాంటిది. మానవుడు తప్పుడు ధ్యేయాలను అంటిపెట్టుకుని, వాటిని గురించి ఎంతో కష్టపడి నిష్ఫలుడవడానికి ఇది మంచి నిదర్శనం. ఈయన తర్వాతి రచనలు పావులో పావ్ లీ, (1957); లె పిం టెమ్ప్స్ 71, (1961); లా పొలిటీక్ డెస్ రెస్టస్ (1963) లలో విప్లవాత్మకమైన రాజకీయ ప్రకటనలు ఉన్నాయి. అయినా, ఆయనకు నాటకీయమైన ప్రయోగాలు చేయడంలో ఆసక్తి తగ్గలేదు. చివరికి, జీవితం అసంగతం (absurd) కాదనీ, అది క్లిష్టమైంది మాత్రమే అనీ ఒప్పుకుని, ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. 1955 లో ప్రచురించిన ఆయన నాటకాల రెండవ సంపుటానికి వ్రాసిన ముందుమాటలో ఆదమోవ్ తన పనిలో తన వైఖరిని గురించి, తన జీవితాన్ని గురించి వ్యాఖ్యానించాడు.

ఇ.నా.

ఆరిస్టోఫన్ (క్రీ.పూ. 450-క్రీ.పూ. 388) : ఆరిస్టోఫన్ సుప్రసిద్ధుడైన గ్రీక్ నాటకకర్త. ఈయన నాటకాలన్నీ సుఖాంతాలే. 40 పైగా నాటకాలను వ్రాసినా, వానిలో పదకొండు మాత్రమే తరువాతి తరాలకు లభ్యమయ్యాయి. ఈయన సుఖాంత నాటకాలలో బృందగానము, అనుకరణ, అవహేళన ప్రధానంగా కనిపిస్తాయి.

ఆరిస్టోఫన్ నాటకాలలో రచన బిగువుగా ఉండదు. కథాకథనంలో ప్రతిభ పెద్దగా కన్పడదు. పాత్రపోషణ ప్రసన్నంగా ఉండదు. అయినా ఈయన నాటకాలు కాల విపర్యయానికి లోను కాకుండా 20 వ శతాబ్దం వరకూ

నిలచి ఉన్నాయి. ఇప్పటికీ ఆరిస్టోఫెస్ నాటకాను వాదాలు ప్రజాదరణను పొందుతున్నాయి. ఈయన నాటక రచనలో ప్రదర్శించిన హాస్యం, చమత్కార సంభాషణ, తెలివైన వెక్కిరింపు మొదలైన లక్షణాలు దీనికి కారణం కావచ్చు.

ఆరిస్టోఫెస్ క్రీ.పూ. 450 కి చెందినట్లు భావిస్తున్నారు. ఏతెన్స్ నగర పౌరుడైనా, ఆయన జన్మస్థల మేదో నిశ్చయంగా తెలియదు. క్రీ.పూ. 427 లో ఆయన నాటక రచన ప్రారంభించినట్లు తెలుస్తున్నది. నాటకకర్తగా 40 ఏండ్లు పరిశ్రమించిన ఆరిస్టోఫెస్ 40 నాటకాలను వ్రాసినట్లు విశ్వసిస్తున్నారు. ఏతెన్స్ నగరానికి సంబంధించిన సామాజిక, తాత్విక విషయాలు ఈయన నాటకాల్లో ప్రముఖంగా కనిపిస్తాయి. పిలోపోనీసియన్ యుద్ధం (క్రీ.పూ. 431-404) ఈయనను బాగా ప్రభావితం చేసింది. ఏతెన్స్-స్పార్టాలకు మధ్య జరిగిన యుద్ధాన్ని ఆరిస్టోఫెస్ గట్టిగా విమర్శించాడు. అప్పటి ప్రముఖ రాజకీయ నాయకులను ఆట పట్టించిన సన్నివేశాలు ఈయన నాటకాలలో అక్కడక్కడ తటస్థపడతాయి.

లభ్యమైన ఆరిస్టోఫెస్ నాటకాలలో *ద బర్డ్స్* (పక్షులు), *ద ఫ్రాగ్స్* (కప్పలు), *ద క్లౌడ్స్* (మబ్బులు) బాగా ప్రచారంలో ఉన్నాయి.

ద ఫ్రాగ్స్ అనే నాటకంలో యూరిపిడిజ్ అనే నాటక కర్తను, *ద క్లౌడ్స్* అనే నాటకంలో సోక్రటీజ్ ను ఆరిస్టోఫెస్ వెక్కిరించాడు. ఆ వెక్కిరింపు కటువైందనీ, అంత సబబుగా లేదనీ విమర్శకుల అభిప్రాయం.

శ్రీ.ల.

ఆరేలియస్, మార్క్స్ (121-180) : (చూ.) మార్క్స్ ఆరేలియస్

ఆర్టోద్, ఆంటానిన్ (1896-1948) : ఫ్రెంచ్ నాటక రచయిత, కవి, నటుడు, అధివాస్తవిక (Surrealist) ఉద్యమానికి ప్రవక్త. ప్రాచీనమైన బూర్జువా రంగస్థలానికి బదులు క్రూరత్వంతో కూడిన ఒక నూతన రంగస్థలాన్ని సృష్టించాలని ప్రయత్నించాడు. ఈ సృష్టి వలన మానవునిలో దాగిఉన్న అంతఃచైతన్యాన్ని (subconscious) వెలికి తీసి, మానవుణ్ణి తానెవరో తెలుసుకో గలిగేటట్లు చేయాలనుకున్నాడు.

ఈయన పసివాడుగా ఉండగా మెదడువాపు వ్యాధితో బాధపడ్డాడు. యౌవన దశ మధ్యప్రాచ్యంలో గడపి రహస్య

వాదంలో ఆసక్తి చూపాడు. జీవితాంతం బాధపెట్టిన మెదడుకు సంబంధించిన వ్యాధులవలన తరచు ఆయన పిచ్చాసుపత్రులలో చేరవలసి వచ్చేది.

తన అధివాస్తవిక కవిత్వాన్ని ఆయన జాక్వెస్ రివియర్ అనే ప్రసిద్ధి కెక్కిన విమర్శకునికి పంపాడు.

దీనితో వారిద్దరి మధ్య దీర్ఘకాలం ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు నడిచాయి. పారిస్ లో నటన నేర్చుకుని ఇతడు 'డాడా యిస్ట్-సర్రియలిస్ట్' రంగస్థలంపై మొదటిసారిగా ప్రవేశించాడు. అధివాస్తవికులకు నాయకుడైన ఆండ్రీ బ్రెటన్ కమ్యూనిజంకు మద్దతు ఇచ్చినందువలన ఈయన వారినుండి విడిపోయాడు. తమ ఉద్యమం రాజకీయాలకు అతీతంగా ఉండాలని నమ్మి, ఆర్టోద్ వేరొక అధివాస్తవిక వర్గంలో చేరాడు. ఈ వర్గానికి నాయకుడు రాజర్ విట్రాక్ అనే నాటకకర్త. కార్ల్ డ్రేయర్ తీసిన ఫిల్మ్ 'లాపేషన్ జీన్ డి ఆర్క్' లో ఆర్టోద్ ఒక పూజారి వేషాన్ని ధరించాడు.

ఆర్టోద్ రచించిన రెండు గ్రంథాలలో రంగస్థలాన్ని గురించిన ఆయన అభిప్రాయాలు విశద మవుతాయి. ఆ గ్రంథాలు *మానిఫెస్ట్ దు థియేటర్ డిలా క్రువతే* (1932), *లా థియేటర్ ఎట్ సోన్ డబుల్* (1938). ఈ రెండింటిలో ఆయన నటునికి, ప్రేక్షకులకు మధ్య అన్యోన్య సంబంధం ఏర్పడాలని కోరాడు. ఇది మాంత్రిక విద్య వలన సాధ్యమని చెప్పాడు. సంకేతాలు, శబ్దాలు, విచిత్రమైన దృశ్యాలు, దీపాల కాంతుల మేళవింపు వలన ఏర్పడిన భాష మామూలు పదాలు చెప్పలేని భావాలను చెప్పగలవని, ఆ భాషద్వారా మానవుని ఆలోచనలను, తర్కాన్ని కూలగొట్టి, తను ఉన్న ప్రపంచంలోని నీచత్వాన్ని చూసేట్టు చెయ్యగల వని ఆయన అన్నాడు. రంగస్థలం ఒక జాడ్యం వంటి దని, దాని క్రూరత్వాన్ని భరించగలిగిన ప్రేక్షకులు దాన్ని అధిగమించే శక్తిని పుంజుకుంటూ రని చెప్పాడు.

ఆర్నెడ్ రచనలకు ఆయన సిద్ధాంతాల కన్న తక్కువ ప్రాముఖ్యం ఉంది. ఆ రచనలు రాణించలేదు. 1935 లో ప్రదర్శించిన *లె చెంచి* ఆ కాలానికి మించిన సాహస ప్రయోగాలు చేసింది. ఆయన అంతర్దృష్టి జెనె, ఈజీన్, ఇయెనెస్కా, శామ్యూల్ బెకెట్ వంటి అసంగత నాటక రచయితలను ఎక్కువగా ప్రభావితం చేసింది. భాష, హేతువాదాలకు రంగ స్థలంలో ఉన్న ప్రముఖ స్థానాన్ని కూలదోసి, సమకాలీన రంగస్థలాన్ని వీటి నుండి దూరంగా మళ్లించిన వారిలో ఆయన ఎన్నదగినవాడు.

ఇ.నా.

ఆర్నెస్, జాన్ (1930--) : ఆంగ్ల నాటక రచయిత. ఆర్నెస్ విద్యార్థిగా ఉండగానే ఇతని నాటకాలు ప్రదర్శిత మవుతూ వచ్చాయి. వాడుక భాష, పాటలు, పద్యాలు మిశ్రితమైన ఇతని రచనా శైలి విలక్షణ మైనది. మానవజీవితంలోని కొన్ని క్లిష్ట సమస్యలను ఎత్తి చూపి, పరిష్కారం సూచించకుండా ముగింపు చేయటం ఇతని ప్రత్యేకత. *ది లైఫ్ ఆఫ్ మేన్* (1956: మానవ జీవితం) అనే రేడియో నాటికలో ఒక పిచ్చివాడు నడిపే ఓడలో చిక్కుకొన్న ప్రయాణికుల విషాదాంత ప్రయాణం ఇతివృత్తం. *వాటర్స్ ఆఫ్ బాబిలన్* (1957) లోని ధూర్తపాత్ర సమాజంలోని నైతిక అస్పష్టతను ఎత్తిచూపి ప్రేక్షకులను, నిమగ్నకులను చాలా ఇబ్బంది పెట్టింది. *లివ్ లైక్ పిగ్* (1958 'పండుల్లాగ బ్రతకండి'), *సార్జెంట్ మున్ గేమ్ నృత్యం* (1959) కూడా ఇలాగే వివాదాత్మకమైనవి. ఆర్నెస్ 1957 లో మార్గరెటా డార్సీ (Margaretta D Arcy) అనే నటిని వివాహమాడి, ఆమెతో కలసి కొన్ని రచనలు చేశాడు. *హేపీ హెవెన్* (1960 - సుఖ స్వర్గం) ఒక వృద్ధాశ్రమాన్ని గురించిన ప్రహసనం. *ది వర్క్ హౌస్ డాన్స్* (1963 - కర్మాగారపు గాడిద) లో మ్యునిసిపల్ కుళ్ళరాజకీయాలు వస్తువు. *బూటకపు స్వాతంత్ర్యం* (1965)లో ప్రజాస్వామ్యసాధనలో మాగ్నెకార్టా నిరర్థకత నిరూపితమయింది. *జొనాథన్ దురదృష్ట నిధి* (1968) ఆ కాలంలో ప్రబలిన రంగస్థల నగ్నత్వాన్ని గురించిన శృంగార సంభాషణ. ఇలా ఇతని నాటకాలన్నీ దుస్సహమైన మానసిక సంక్షోభాన్ని సృష్టించి, తీవ్రమైన ఆలోచనను పురికొల్పేవిగా ఉంటాయి.

చ.తి.

ఆర్నెడ్, ఎర్నెస్ట్ మోరిట్స్ (1769-1860) : ప్రముఖ జర్మన్ కవి, వచన రచయిత. దేశ భక్తుడు.

నెపోలియన్ యుగంలో జర్మనీలో జాతీయ చైతన్యం ప్రబోధించిన మహనీయుడు.

రైజెన్ ద్వీపంలోని షారిట్జ్ లో 1769 డిసెంబర్ 26 వ తేదీన ఆర్నెడ్ జన్మించాడు. స్ట్రాల్బుండ్, గ్రీఫ్ స్వాల్డ్, జీనా ప్రాంతాలలో విద్యాభ్యాసం చేసి లూథరిన్ మతోద్యోగి పదవి (Ministry) కి ఆయన అర్హత సంపాదించాడు. తన 28 వ ఏట ఆ మతోద్యోగం విడిచిపెట్టి 18 నెలల పాటు ఆస్ట్రీయా, హంగరీ, ఇటలీ, ఫ్రాన్స్, బెల్జియం దేశాలను ఆయన సందర్శించి వచ్చాడు. తిరుగు ప్రయాణంలో రైన్ నది ప్రక్కనుంచి వస్తూ ఆ నదీ తీరాలలో ఫ్రెంచ్ వారిచేత ధ్వంసం చేయబడిన దుర్గాలను చూసి ఆయన చలించి పోయాడు. ఫ్రాన్స్ కు వ్యతిరేకంగా తీవ్రమైన విద్వేష భావాన్ని పెంచుకున్నాడు. ఆ ప్రయాణంలో కలిగిన భావాలనే అటు తరువాత ఆయన *రైసెన్ డర్ ఐనెన్ టెయిల్ డాయిట్జలాండ్స్, ఉంగార్న్స్, ఇటాలియన్స్, ఉండ్ ఫ్రాంకెయిన్స్ ఇన్ డెన్ యూ హెన్* (1798-99, 1802-04) లలో వర్ణించాడు.

1800 లలో గ్రీఫ్ స్వాల్డ్ లో చరిత్రశాఖలో సహాయోహాపన్యాసకుడుగా ఆర్నెడ్ స్థిరపడ్డాడు. 1803 లో *జర్మానీన్ ఉండ్ యూరోపా* అనే గ్రంథం ప్రచురించాడు. దానిలో ఫ్రెంచ్ దురాక్రమణను గూర్చిన తన భావాలను చాటాడు. ఆయన చేసిన తరువాతి రచన (1803) *వెర్సూక్ ఎయినర్ గెష్టిక్తే దెర్ లీ బిజ్జాన్ క్వాఫ్ ఇన్ పొమెర్న్ ఉండ్ రూజెన్ ల* లోని దాస్యచరిత్రకు సంబంధించింది. ఆ రచన ఫలితంగా మూడేళ్ల తరువాత 1806 లో స్వీడిష్ రాజు నాల్గవ గుస్టాఫ్ ఆ ప్రాంతాలలో బానిసత్వాన్ని రద్దుచేశాడు. ఆర్నెడ్ 1806 లో గ్రీఫ్ స్వాల్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చరిత్రశాఖకు అధిపతి అయ్యాడు. *గ్లెస్ డెర్ బ్రెట్* (కాల స్వభావం) అనే గ్రంథం మొదటిభాగం 1808 లో వెలువడింది. దానిలో ఫ్రెంచ్ దాస్యం నుంచి విముక్తి సాధించాలని తన దేశీయులను ఆయన ప్రబోధించాడు. నెపోలియన్ క్రోధం నుంచి తప్పించుకోడానికి ఆర్నెడ్ స్వీడెన్ దేశానికి పలాయితుడు కావలసి వచ్చింది. అక్కడనుంచే ఆయన కరపత్రాలు, పద్యాలు, పాటల ద్వారా తన దేశీయులను ప్రబోధింప సాగాడు. 1809 లో ఆయన జర్మనీకి తిరిగి వచ్చి, 1812 లో ఫ్రాన్స్ కు వ్యతిరేకంగా చివరి పోరాటాన్ని నడపటానికి సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ కు వెళ్లాడు.

శాంతి నెలకొనిన తరువాత 1818 లో ఆర్నెడ్జ్ ని బాన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆధునిక చరిత్ర శాఖకు అధ్యక్షుడుగా నియమించారు. ఆ ఏడాదే ఆయన వ్రాస్తాన్న *గెస్ డెర్ బ్రెట్* నాల్గవ భాగం ప్రచురితమైంది. దానిలో ఆయన జర్మన్ అధికారుల అభివృద్ధి నిరోధక చర్యలను విమర్శించాడు.

ఆర్నెడ్జ్ వ్రాసిన పద్యాలన్నీ దేశభక్తి పూరితమైనవే; ఆయన *గెడ్జ్* (పద్యాలు - 1804-18) లో ఎన్నో మనోహరమైన మతసంబంధమైన పద్యాలు కూడా ఉన్నాయి. ఆయన ఇతర రచనలలో ముఖ్యమైనవి స్వీయచరిత్ర (1840), *హైండిక్ కార్లపాన్ స్టైన్* తో నా యాత్రలు.

1860 జనవరి 29 వ తేదీన బాన్ నగరంలో ఆర్నెడ్జ్ మరణించాడు.

పద్యాకర్
ఆర్నాల్డ్, మాత్యూ (1822-88) : విక్టోరియన్ యుగంనాటి ప్రముఖ ఆంగ్లకవి, సాహిత్య, సాంఘిక

విమర్శకుడు. తన దృష్టిలో అనాగ రకము లనిపించిన (barbarian) అభిరుచులమీదా, అచారాలమీదా తీవ్రంగా ధ్వజ మెత్తిన గొప్ప సంస్కర్త, కల్చర్ అండ్ అనార్కీ (1869 'సంస్కృతి - అరాజకం') అనే గ్రంథం వ్రాసి

'సంస్కృతి ప్రవక్త'గా ప్రశంస లందినవాడు.

మాత్యూ ఆర్నాల్డ్ రుగ్వీస్కూలు హెడ్మాస్టరైన థామస్ ఆర్నాల్డ్ కుమారుడు. 1828 లో మాత్యూ స్కూలులో చేరి, ఆక్స్‌ఫర్డ్ బాలియోల్ కాలేజీలో కూడా చదివి 1843 లో క్రాంవెల్ అనే తనపద్యానికి *న్యూడిగేట్* బహుమతి పొందాడు. 1847 లో ఆర్నాల్డ్ లాన్స్‌డాన్ (కాబినేట్‌మంత్రి) ప్రభువుకి ప్రైవేట్ సెక్రటరీ అయ్యాడు. 1851 లో ఫ్రాన్స్ లూసీ వైట్మన్ ను వివాహం ఆడాడు. ఆ వివాహానికి అవసరం అయిన ధనం ఆర్జించడంకోసం లాన్స్‌డాన్ అనుగ్రహంతో ఇన్స్‌పెక్టర్ ఆఫ్ స్కూల్స్ గా చేరి చనిపోవడానికి రెండేళ్లముందు వరకూ ఆపదవిలో కొనసాగాడు. ఇంగ్లండ్ లో అన్ని రాష్ట్రాలు పలుమార్లు

పర్యటించి వచ్చాడు. ఫ్రాన్స్, జర్మనీ, హాలెండ్, స్విట్జర్లాండ్ దేశాలలో విద్యావిధానాన్ని పరిశీలించడం కోసం ప్రభుత్వం తరపున ఆ దేశాలు చూసి వచ్చాడు. విదేశాలలో విద్యా విధానం మీద ఆయన సమర్పించిన రెండు నివేదికలు తరువాత గ్రంథరూపంలో వచ్చాయి.

ఆయన మొదటి ఖండకావ్య సంపుటి *ది స్ట్రెయిట్ రివెలర్ అండ్ అదర్ పాయింట్స్* (1849). 1852లో *ఎం పెడోక్లీస్ ఆన్ ఎట్నా*, *అండ్ అదర్ పాయింట్స్* అనే సంపుటం వెలువడింది. ఈ రెండు సంపుటాలను ఆయన 'ఏ' అనే గుప్తనామంతో ప్రచురించాడు. వెనుకటి రెండు సంపుటాలనుంచి కొన్ని పద్యాలను ఎంచి, 1853 లో ప్రకటించిన సంపుటం తన సొంత పేరుతోనే ప్రకటించాడు. దాని ఉపోద్ఘాతంలో *ఎం పెడోక్లీస్* అనే పద్యాన్ని ఆ సంపుటంలో ఎందుకు చేర్చలేదో వివరించాడు. నాటకీయమైన ఆ పద్యంలో 'వేదనతప్ప ఆచరణ లేదనీ, అన్నీ సహించి ఊరుకోడం తప్ప ఏమీ చేసేది లేదనీ' ఆయన అన్నాడు. ఆర్నాల్డ్ రచించిన గొప్ప *ట్రాజెడి మెరోప్* 1858 లోను, *కొత్త పద్యాలు* అనే పద్య సంపుటం 1867 లోను వెలువడ్డాయి. ఆ తరువాత ఆయన మరి కొత్త పద్యాలు ఏవీ వ్రాసినట్లు కనిపించదు. ఆర్నాల్డ్ కవితలో ఎక్కువభాగం విమర్శకుడుగా ఆయన స్థాపించిన ప్రమాణాలకు నిలువజాలదు. పైకి ఆయన ఎంత ఉత్సాహంగానూ, గంభీరంగానూ, ఉదాత్తుడుగానూ కనిపించినా అంతరాంతరాలలో అణచి వేయబడిన జీవితం తాలూకు ప్రతిధ్వనులు ఆయన కవిత్యంలో తరచు వినిపిస్తూ ఉంటాయి.

ఆత్మ ఆంతర సీమల యందు నుండి
ఎదో సుదూర తీరమునుండి ఎగసినట్లు
తేలి గాలుల మీద ప్రతిధ్వను లెవో

తనరుచు విషాదమున ముంచు దినము లెల్ల!

1853 లో తన మిత్రునికి వ్రాసిన ఒక లేఖలో "నా కిప్పుడు 30 ఏళ్లు దాటాయి. మూడువంతులు నేను చల్లబడి పోయాను" అని వ్రాశాడు. ఆయనకు కవితావేశం ఒక విచిత్ర సన్నివేశంలో ఎలా వచ్చిందో ఆయన ఇలా వివరించాడు.

"ఒక్క వజ్రఘాతమ్ము నా యురము తాకె
నిలిచి పోయిన నాడి స్పందింపసాగె"

ఆర్నాల్డ్ కవితలో ఎక్కువభాగం ఇలా స్వగతం గానూ, ఆత్మదోష నివేదనగానూ మాత్రమే సాగినా, *సోహోబ్ అండ్ రుస్తుం* వంటి పద్యాలలో ఉదాత్తత, స్వవిషయ రాహిత్యం గోచరిస్తాయి. 'డోవర్ బీచ్'

వంటి పద్యాలలో గొప్ప ధ్యానముద్రనూ, ది స్కాలర్ జిప్సీ, టైరసిస్ వంటి పద్యాలలో గాంభీర్యాన్ని ఆయన సాధించాడు.

1857లో ఆర్నాల్డ్ ఆక్స్ఫర్డ్ కవిత్వాశాఖాధ్యక్షుడుగా ఎన్నికై, పదేళ్లపాటు ఆపదవిలో ఉన్నాడు. ఆ ఆచార్య పదవికి ఆయన విప్లవాత్మకమైన ఒక నూతన లక్షణం చేకూర్చాడు. తన ప్రారంభోపన్యాసంలోనే ఆయన ఇలా అన్నాడు: “సాహిత్యంలో ‘ఆధునికాంశ’ (modern element) అనే శీర్షికలోని ‘ఆధునిక’ (modern) అనే పదానికి కేవలం ‘సమకాలీన’ అనే అర్థం కాదు. నైతిక, బౌద్ధిక విముక్తికోసం పడే ఆరాటం ‘ఆధునికత’ ప్రధానమైన లక్షణం. ఆయన ఉపన్యాసాలలో అనేకం అటుతరువాత విమర్శక వ్యాసాలు అనే శీర్షికతో గ్రంథ రూపంలో వెలువడ్డాయి. ఆయన ఆచార్య పదవివలన కలిగిన మూడు సత్యలితాలు: హోమర్ అనువాదాలను గూర్చి ఆయన చేసిన మూడు ఉపన్యాసాలు (1861). వాటిలో హోమర్ నిజాయితీనీ, ఉదాత్తతనూ ఆధునిక ప్రపంచానికి ఔషధంగా ఆయన నిర్దేశించాడు. అనవసరపు తొందర, విభిన్న లక్ష్యాలు ఆధునిక ప్రపంచాన్ని వేధిస్తున్న వ్యాధి ప్రధాన లక్షణాలుగా ఆయన పేర్కొన్నారు.

ఆర్నాల్డ్లో కవి అస్తమయం, విమర్శకుని ఆవిర్భావం ఏకకాలంలోనే జరిగినట్లు తోస్తుంది. అటు తరువాత ఆయన పూర్తిగా వచన రచనకే పూనుకున్నారు. ఎస్సేస్ ఇన్ క్రిటిసిజమ్ ‘ప్రథమ పరంపర-1865’, ‘ద్వితీయ పరంపర-1888’, కల్బర్ అండ్ అనార్క్ అనే తొలి గ్రంథాలలోనే ఆర్నాల్డ్ ప్రముఖ భావాలూ, పదబంధాలూ ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. ‘ప్రస్తుతకాలంలో విమర్శకుని కర్తవ్యం’ అనేది 1865 లో వెలువడిన సంపుటంలోని తొలివ్యాసం. తరువాత ఆర్నాల్డ్ విపులీకరించిన అనేక భావాలు బీజప్రాయంగా ఈ వ్యాసంలోనే మొదట ప్రతి పాదించ బడ్డాయి. అంతకుముందు ఎన్నడూ లేని ప్రాధాన్యాన్ని విమర్శకు ఆయన సాధించాడు. ఆయన ఉద్దేశ్యంలో విమర్శ కర్తవ్యం ప్రపంచంలో సాధించిన అత్యుత్తమ జ్ఞానాన్నీ, భావాలనూ రాగద్వేష విరహితమైన దృష్టితో గుర్తించి ప్రచారం చేయడం. ఆవిధంగా సత్యం, నిత్య నూతనం అయిన ఒక భావధారను పరి పోషించడం. ఒక్క సాహిత్యంలోనే గాక భగవచ్ఛాస్త్రం, చరిత్ర, లలిత కళలు, విజ్ఞానశాస్త్రం, సాంఘికశాస్త్రం, రాజకీయాలు మొదలైన అన్ని రంగాలలోను “రాగద్వేష విరహితమైన వస్తుగతదృష్టి”ని సమర్థించడమే నిజానికి ఆయన ప్రధాన లక్ష్యంగా కనిపిస్తుంది.

మాతూ ఆర్నాల్డ్ అభిప్రాయం ప్రకారం విమర్శ రంగంలో ఇంగ్లండ్దేశం ఫ్రాన్స్, జర్మనీలకంటే ఎంతో వెనుకబడి ఉంది. గొప్ప సృజనాత్మక శక్తిగల ఆంగ్ల కాల্পనిక కవులు కూడా ఇంగ్లీష్లో విమర్శ అభివృద్ధి చెందకపోవడంవల్ల బాధ పడ్డారు. ఆంగ్లసాహిత్య విమర్శకులు యూరప్లోని ఇతర సాహిత్యాలను గూర్చి, అచ్చటి ప్రధాన విమర్శ ప్రమాణాలను గూర్చి తెలిసికొని ఉండడం అవసరం. ఈ భావాన్ని ఆర్నాల్డ్ ది లిటరరీ ఇన్ఫ్ల్యుయెన్స్ ఆఫ్ ఎకాడమీస్ అనే తన రెండవ వ్యాసంలో విపులీకరించాడు. తన విమర్శ రంగ పరిధులను ఆర్నాల్డ్ ఎంతగా విస్తృతపరచుకొన్నాడో గుర్తించడానికి ఆయన వ్రాసిన కొన్ని వ్యాసాల శీర్షికలు చూస్తే చాలు. మారిస్ డి గెరిన్, యూజినీడి గెరిన్, హైంద్రిక్ హైన్, జౌబర్ట్, స్పిసోజా, మార్క్స్ అరీలియస్ వంటి వ్యాస శీర్షికలన్నీ జీవితానికి ఆధునిక భావాలను వర్తింపజేసేందుకు ఆయన ఏ విధంగా కృషిచేశాడో తెలియపరుస్తున్నాయి.

1888 లో ప్రకటించబడిన విమర్శ వ్యాసాల సంపుటంలో తొలివ్యాసం ది స్టడీ ఆఫ్ పాయిట్రీ మొదట ఇది టి.హెచ్. వార్డ్ సంకలితం చేసిన ది ఇంగ్లీష్ పాయిట్రీ (1880) అనే గ్రంథానికి ఉపోద్ఘాతంగా వెలువడింది. ఆర్నాల్డ్ను చిరస్మరణీయుణ్ణి చేసిన ఆయన భావా లనేకం ఈ వ్యాసంలో మనకు కనిపిస్తాయి: “మత విశ్వాసాలు కూలిపోతున్న యుగంలో మతాన్ని త్రోసిరాజని కవిత్వం ఆ స్థానాన్ని ఆక్రమించాలి.” “జీవిత పరమార్థాన్ని మనకు వివరించడానికీ, మనలను ఓదార్చడానికీ, మనకు పుష్టి చేకూర్చడానికీ ఎక్కు వెక్కువగా మనం కవిత్వ సహాయాన్ని అర్థించడం జరుగుతుంది. అందుకే కుకవిత్వంనుంచి సుకవిత్వాన్ని వేరు చేయడం మనం నేర్చుకోవాలి. ఈ పని చేయగలగాలంటే మహా కవుల రచనలను గీటురాళ్లుగా స్వీకరించి దీక్షను, పదజాలాన్నీ, పద్యగమనాన్నీ ప్రమాణంగా మనం గ్రహించాలి.”

తక్కిన వ్యాసాలలో టాల్ స్టాయ్, అమీల్ (Amiel)ల మీద వ్రాసిన రెండు వ్యాసాలు మినహాయితే మిగిలినవన్నీ మిల్టన్, గ్రే, కీట్స్, వర్డ్స్వర్త్, బైరన్, షెల్లీ వంటి ఆంగ్ల కవులను గూర్చి వ్రాసినవే. అన్ని వ్యాసాలలోనూ, జ్ఞాపకం ఉంచుకోదగ్గ విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అన్నీ ఆ యా కవుల జీవిత విమర్శన రీతులను కచ్చితంగా అంచనా కట్టి, ఆధునిక మానవ జిజ్ఞాసను ఆ యా కవులు ఎంత వరకు తీర్చగలిగారో

వివరించాయి. ఆర్నాల్డ్ పేర్కొన్న అనేక అభిప్రాయాలకూ, నిర్ణయాలకూ ఇతర విమర్శకుల నుంచి ప్రతిఘటన వచ్చింది. “డైడెన్, పోప్లు ఆత్మతో గాక బౌద్ధికంగా కవిత వ్రాశారు గనుక వారు కృతక కవులు” అనడం “గ్రే రచన ఆధ్యాత్మిక భావదూరమైన వచనయుగంలో వచ్చిన రెండవ తరగతి కావ్యం” (minor classic) అనడం, “గ్రే, కీట్స్, షెల్లీల కవిత్వం వెనుక ఉన్న మనిషిని గూర్చి” మరీ ఎక్కువగా పట్టించుకోడం, డన్ (Donne) కవినిగూర్చి ప్రస్తావించకపోవడం, కవిత్వం అంతరాంతరాలలో మానవ జీవిత విమర్శ అనడం మొదలైనవి అలాంటి తీవ్ర ప్రతిఘటనకు గురి అయ్యాయి.

సంస్కృతి, ఆరాజకం అనే శీర్షికతో వెలువడిన గ్రంథం ఒక విధంగా ఆర్నాల్డ్ రచనలకు కేంద్రం వంటిది. విమర్శ కర్తవ్యం, హైనిఖ్ హైన్ అని అంతకుముందు ఆయన వ్రాసిన గ్రంథాలలో విక్టోరియన్ యుగ లక్షణాలమీద ఆయన వెలువరించిన అభిప్రాయాల విపులీకరణే ఈ గ్రంథం.

ఆర్నాల్డ్ తన జీవిత మంతటిలోనూ ప్రముఖస్థానం ఆక్రమించిన మతం వైపు తన దృష్టిని మళ్లించి సెంట్రల్ పాల్ అండ్ ప్రాటెస్టాంటీజమ్ (1870), లిటరేచర్ అండ్ డాక్ట్రీన్ (1873), గాడ్ అండ్ ది బైబిల్ (1875), ల్యాస్ ఎస్సేస్ ఆన్ చర్చ్ అండ్ రెలిజియన్ (1877) అనే గ్రంథాలు రచించాడు. ఈ గ్రంథాలలో ఆర్నాల్డ్ ఆంగ్లికన్ ఆధునికతా వాదాన్ని ప్రతిపాదించాడు. అటు పూర్వచార పరాయణుల మత విశ్వాసాల నుంచి, ఇటు మత విశ్వాసం లేని హేతువాదుల నుంచి కూడా ఈ గ్రంథాలు తీవ్ర విమర్శలకు గురిఅయ్యాయి. కాని, తన మత సంబంధమైన రచనలు నిర్మాణాత్మకమైనవనీ, సాంప్రదాయికమైనవనీ ఆర్నాల్డ్ భావించాడు.

1888 వసంత ఋతువులో హృద్రోగం వలన లివర్ పూల్ లో హఠాత్తుగా ఆర్నాల్డ్ మరణించాడు. లాలె హామ్ లో ఆయనను ఖననం చేశారు.

బొ.శ్రీ.

ఆర్నిమ్, బెట్టినా వాన్ (1785-1859) : ఆధునిక ప్రముఖ జర్మన్ రచయిత్రి గానే కాక విశిష్టమైన వ్యక్తిత్వం గల మహిళగా కూడా ఆర్నిమ్ ప్రసిద్ధి పొందింది. ఆమె రచనలలో ఇతివృత్తాలు పైకి వేరు వేరుగా కనిపించినా నిజానికి అవి అన్నీ ఆమె స్వీయ జీవిత చిత్రాలే! ఫ్రాంక్ ఫర్ట్ అమ్ మెయిన్ లో 1785 ఏప్రిల్ 4 న ఆర్నిమ్ జన్మించింది.

జర్మన్ కాలనీకోద్యమంలో ఆర్నిమ్ ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించింది. ఈమె మిక్కిలి స్వాతంత్ర్యాభిలాషిణి. అయినా 1811 లో ఆఖిమ్ ఫాన్ ఆర్నిమ్ ను వివాహమాడి అతనితో అనుకూల దాంపత్యం నెరపి, ఏడుగురు పిల్లల తల్లి అయింది. తన స్వభావంలో ఉన్న వైరుధ్యాలనే తన రచనలలో ఆమె ప్రకటించింది. ఆమెకు మిక్కిలి కీర్తి తెచ్చిన మూడు గ్రంథాలు గోథే మహాకవి తోనూ, కెరోలిన్ ఫాన్ గుండెరోన్ తోనూ, తన అన్న క్లెమెన్స్ బ్రెంటానో తోనూ ఆమె సాగించిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల రూపంలో ఉన్నాయి. అవి గోథేస్ బ్రీఫ్ వెచ్ సెల్ మిట్ ఐనెమ్ కిండె (1835); డీ గాండె రోడ్ (1840), క్లెమెన్స్ బ్రెంటానోస్ ఫూలింగ్ క్రాన్జ్ (1844). మొదట తాను వ్రాసిన లేఖలను సవరించి మార్పులు చేసి కొంతవరకు నవలల రూపంగా వాటిని ఆమె తీర్చిదిద్దింది. ఎలాంటి సంకోచాలూ లేని స్ఫుటమైన శైలి ఆమెది. ఆమె తల్లి మాక్సిమిలియానేకు వివాహం కావడానికి ముందు నుంచీ గోథేతో స్నేహం ఉండేది. వివాహం అయిన తరువాత భర్త అనుమానపడడంవల్ల హఠాత్తుగా ఆ స్నేహానికి విఘాతం కలిగింది. 35 ఏళ్ల అనంతరం తిరిగి కూతురు తల్లి స్థానాన్ని ఆక్రమించి, గోథేను ఆరాధించ సాగింది. మొదటి సారి ఆమె గోథేను కలుసుకునే నాటికి ఆయన వయస్సు 57 ఏళ్లు. తరచు ఆర్నిమ్ ఫ్రాంక్ ఫర్ట్ వెళ్లి, గొయిథే తల్లిని కలుసుకుని ఆ మహాకవి బాల్యానికి సంబంధించిన సంఘటనలను ఆమె వలన తెలిసికొని వ్రాసిపెట్టుకుంటూ ఉండేది. అనంతరం గోథే తన స్వీయచరిత్ర (డిఖ్టుంగ్ ఉండ వార్ హైట్) లో ఆమె వ్రాసిపెట్టుకున్న ఆ నోట్సును ఉపయోగించుకున్నాడు. గోథేతో ఆర్నిమ్ అనుబంధం 1811 వరకూ కొనసాగింది. అటు తరువాత గోథే భార్య క్రిస్టియానే బహిరంగ కలహానికి దిగడంతో అది అంతమైంది.

ఆమె రాజకీయ అభిప్రాయాలు సంఘంలోని బదుగు వర్గాలపట్ల సానుభూతిని ప్రకటించేవి. ప్రష్యా రాజు ఫ్రెడెరిక్ విలియమ్ VI కోసం ఆమె రెండు పుస్తకాలు వ్రాసింది: ఈ పుస్తకం రాజుగారికి చెందుతుంది (1843), రాక్షసులతో సంభాషణలు (1852). బెట్టినా ఫాన్ ఆర్నిమ్ రచయిత్రి మాత్రమే కాదు; శిల్పి, గాయని కూడా! ఆమె లోని బహుముఖ ప్రజ్ఞలు, అభిరుచులు జర్మన్ కాలనీక తత్వానికి ప్రధాన లక్షణాలుగా పరిగణించబడ్డాయి.

1859 జనవరి 20 న బెర్లిన్ లో ఆర్నిమ్ మరణించింది.

పద్మాకర్

ఆర్వెల్, జార్జ్ (1903-1950) : ఆంగ్ల నవలా రచయిత, విమర్శకుడు. ఆర్వెల్

జార్జ్ ఇతని కలం పేరు. అసలు పేరు ఎరిక్ ఆర్థర్ బ్లెయిర్ (Eric Arthur Blair). ఇతని తండ్రి బెంగాల్ లో ప్రభుత్వ ద్యోగిగా ఉండగా ఇతడు జన్మించాడు. తల్లి ఫ్రెంచి జాతీయురాలు. బర్మా లోని ఒక కలప

వ్యాపారి కూతురు. మితి మీరిన భేషజాలవలన కుటుంబం పేదదైపోయినందున ఇతడు ఇంగ్లండ్ లో చాలా పేదరికంతో బాధపడుతూ విద్యాభ్యాసం చేశాడు. కొంతకాలం బర్మాలో పోలీసు ఉద్యోగిగా పని చేశాడు. కాని చిన్నతనం నుండి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక భావాలు, సామ్యవాద భావాలు పెంచుకున్న ఆర్వెల్ ఆ ఉద్యోగంలో ఇముడలేక రాజీనామా చేశాడు. కొంతకాలం ప్రజా కంట కపు ఉద్యోగం చేసిన పాప పరిహారార్థం కొన్నాళ్లు లండన్ లో పేదలు, కూలీలు, నిరుద్యోగులు, భిక్షుకుల మధ్య చిరిగిన గుడ్డలు ధరిస్తూ నివసించాడు. వ్యవసాయ కూలీగా, గనుల్లో పనివాడుగా, ప్యారిస్ లో హోటలులో పాత్రలు కడిగేవాడుగా పనిచేశాడు. కొన్నాళ్లు ఉపాధ్యాయుడుగా, పుస్తకాల అంగడిలో పనివాడుగా పనిచేశాడు. ఇలా వైవిధ్యంతో కూడిన జీవితంలో సంపాదించిన అనుభవాలు ఆధారంగానే *డౌన్ అండ్ ఔట్ ఇన్ ప్యారిస్ అండ్ లండన్* (లండన్ ప్యారిస్ ల నిమ్న శ్రేణులు), *రోడ్ టు విగాన్ పీయర్* (కర్రవంతెనకు దారి) (*Road to Wigan Pier*), *ది క్లెయిమ్స్ డాటర్* (మతాచార్యుడి కూతురు) మొదలైన నవలలు వ్రాశాడు. ఈ రచన లన్నింటిలోను సామ్యవాద భావాలతో పాటు అపమార్గాలలో పోతున్న సామ్యవాదోద్యమం పట్ల అధిక్షేపణ కూడా కనిపిస్తుంది. *స్పెయిన్ అంతర్యుద్ధ సమయంలో అక్కడికి వెళ్లి ప్రజాతంత్ర సైన్యంలో చేరాడు. తీవ్రంగా గాయపడడంతో జీవితాంతం వరకు అతని కంఠస్వరం దెబ్బ తిన్నది. తరువాత ఏక పక్ష నియంతృత్వానికి పాల్పడ్డ *స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టులను వ్యతిరేకించి, ప్రాణాపాయ పరిస్థితిలో పారిపోయి ఇంగ్లండ్ చేరాడు. హోమేజి కటలోనియా**

(1938 కటలోనియాకు జోహారు) అనే గ్రంథంలో ఈ అనుభవాలను పొందుపరచాడు. ఇదే అతని సర్వోత్తమ గ్రంథమని కొందరి భావన. తిరిగి ఇంగ్లండ్ చేరిన తరువాత ఇతడు మితవాదిగా మారిపోయాడు. *కమింగ్ ఆఫ్ ఫర్ ఎయిర్* (1939 గాలికోసం పైకివస్తూ) అనే గ్రంథంలో ప్రాతకాలపు ప్రజాస్వామ్య వైభవాన్ని స్మరిస్తూ, రాబోయే ఫాసిస్టు యుద్ధాన్ని గూర్చి భయపడుతూ కనిపిస్తాడు. రష్యా విప్లవం, అది కలిగించిన ఆశాభంగం వస్తువులుగా *యానిమల్ ఫార్మ్* (1945 పశువుల కొట్టం) అనే నవల వ్రాశాడు. చాలా కాలం వరకు దీన్ని ప్రకటించే సాహసం ఎవరూ చెయ్యలేకపోయారు. 1950 లో ఇతడు దాదాపు మృత్యుశయ్య మీద ఉండి రచించిన '1984' అనే నవలలో ప్రభుత్వాల నిరంకుశత్వాన్ని ఇలాగే కొనసాగ నిస్తే ముందు ముందు సత్యానికీ, చరిత్రకూ ఎటువంటి దుర్గతి పట్టుబోతున్నదో ఊహించి చెప్పాడు.

నవలా రచయితగా ఆర్వెల్ విశేష ప్రతిభ ప్రదర్శించ లేకపోయాడు. అతనిలో సృజనాత్మకత తక్కువ. అతని కథ లన్నీ కట్టుకథలాగానే కనిపిస్తాయి. కాని పత్రికా రచయితగాను, ఆత్మకథా రచయితగాను అతడు అనన్య సామాన్యమైన ప్రతిభ ప్రదర్శించాడు. నిజ జీవితంలోని చేదు అనుభవాలే అతనిలో ధార్మికమైన క్రోధాన్ని ప్రజ్వలంపజేసి అత్యుజ్వలమైన రచనలు చేయించాయి.

చ.తి.

ఆలర్సోన్ యి అరిజా, పెడ్రో ఆన్టోనియో డి (1833-91) : ప్రముఖ శ్వానిష్ నవలా రచయిత. *ఎల్ సాంబ్రె రో డీ బ్రెస్ పికోస్* (1874) అనే ప్రసిద్ధమైన నవల వ్రాసినవాడు.

అతడు రచించిన నాటకం *ఎల్ హిజో ప్రోడిగో* (*The Prodigal Son*) 1857 లో రంగస్థలం నుంచి నిష్క్రమించిన నాటికే ఆలర్సోన్ పత్రికా రచయితగా, కవిగా గణనీయమైన ఖ్యాతిని సంపాదించాడు. ఆ నాటక వైఫల్యం అతనిని మిక్కిలి క్రుంగదీసింది. ఫలితంగా అతడు 1859-60 మధ్య సైన్యంలో చేరాడు. తన ప్రత్యక్షానుభవంతో సైనిక జీవితాన్ని వస్తువుగా చేసుకొని *డియోరియో డీ అన్ బెన్టిగో డీ లా గెరా డీ ఆఫ్రికా* (1859, *Diary of a witness of the African war*) అనే గ్రంథం రచించాడు. సైనిక జీవిత చిత్రణకు సంబంధించిన ఈ జాతి గ్రంథాలలో ఇది ఉత్తమోత్తమ మైంది. సైన్యం నుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఆలర్సోన్ *ఎల్ లాటిగో* అనే క్రైస్తవమత వ్యవస్థా వ్యతిరేకమైన ఒక పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించాడు.

కాని 1868-74 మధ్య నిలకడలేకుండా పదవులు మార్చటంవల్ల రాజకీయ రంగంలో గౌరవం కోల్పోయాడు. ఏదేమైనా అతని సాహిత్య ఖ్యాతి మాత్రం నానాటికీ అపారంగా విస్తరించింది. ఒకానొక జానపద కథాగేయాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని వ్రాసిన *ఎల్ సాంబెరో* డీ బ్రెస్ పీకోస్ అనే చిన్న నవల అతని నిర్మాణ దక్షతకూ, సూక్ష్మ పర్యాలోచనకూ నిదర్శనం. మాన్యుయల్ డి ఫాల్లా అనే తన నృత్య నాటికను అదేపేరుతో కథారూపంగా రచించాడు. ఆలర్సోన్ రచించిన ఇతర ప్రసిద్ధ నవలలు: *ఎల్ ఫీనాల్ డీనార్మా* (1855, *The Last Act of Norma*), *ఎల్ ఎస్కాన్టాలో* (1875, *The Scandal*), *ఎల్ నినోడిలాబోలా* (1880, *The Lucky Kid*).

చిం.వెం.

ఆలిగ్రియా, సైరో (1909-1967) : పెరూ దేశపు నవలా రచయిత. మరానోన్ నదీ ప్రాంత నివాసుడైన బాలెరో జాతి ఇండియన్ల జీవితాన్ని చిత్రిస్తూ *లా సెర్రియెనే డె ఓరో* (1935), *లోస్ పెరోస్ హంబ్రియెన్టోస్* (1936), *ఎల్మున్టో ఎస్ ఆంచోయి అహో* (1941) అనే నవలలను వ్రాశాడు. ఆదిమవాసులైన ఇండియన్లను స్థలభ్రష్టులుగా, క్షేత్రభ్రష్టులుగా చేసి వారిపై అనేక అత్యాచారాలను, అన్యాయాలను జరిపిన సామ్రాజ్య వాద ప్రతీప శక్తులను ఈయన నిశితంగా విమర్శించాడు. అదే సమయంలో వారి సమాజ వ్యవస్థలో జాతి పతనానికి, నిర్వీర్యతకూ కారణాలైన అజ్ఞానమూ, మూఢవిశ్వాసమూ, నిష్క్రియతా మొదలైన బలహీనతలను గూడా సూక్ష్మ దృష్టితో విశ్లేషించి చూపించాడు.

డి.వి.కె.రా.

ఆలెన్సార్, హోసే డి (1829-77) : బ్రెజిల్ దేశపు నవలా రచయిత. ఆదిమానవుని సహజ సరళతనూ, నైతిక ప్రవర్తననూ, శీల స్వచ్ఛతనూ ప్రశంసించే కాల्పనిక గాథలను వ్రాశాడు. వాణిజ్య సభ్యతలలో పెచ్చు పెరిగిన ధనకాంక్ష, భౌతిక సౌఖ్య నిరతీ, కాథలిక్ పురోహితుల మతమౌఢ్యం వల్ల ప్రకృతి ధర్మాలకు దూరమైన కృత్రిమ నాగరకతా వంటి ధోరణులను గర్హిస్తూ, శీలమైన కన్యలూ, శాలీనులైన అమెరిండియన్లూ, ప్రాకృతిక నైజానికి అనుగుణంగా సామరస్య భావం సాధించే ఆదర్శజీవన వ్యవస్థను అభివర్ణిస్తూ డి గ్వారానీ (1857), *ఇరాసిమా* (1865) అనే నవలలను రచించాడు. కథాకథనంలోనూ, శిల్పసంవిధానంలోనూ ఎన్నో లోపాలున్నా,

రసవంతమైన శైలిద్వారానూ, జాతీయ మైన ఐతిహ్యాన్ని వర్ణించడం ద్వారానూ, బ్రెజీలియన్ సాహిత్యంలో విశిష్ట స్థానం గడించాడు. *ఆస్ మినాస్ డి ప్రాటా* (1865); *ఓ గాచో* (1870), *ఉచిరాహోరా* (1874), *ఓ సెర్టా నెహో* (1876) అనేవి ఆయన ప్రముఖ రచనలు.

డి.వి.కె.రా.

ఆల్బర్, హారేషియో (1834-99) : అమెరికన్ నవలా రచయిత; కథానికా రచయిత. అమెరికా అంతర్యుద్ధానంతరం పారిశ్రామిక పురోగతిలో ఆ సమాజంలో ప్రబలిన భౌతిక లాలసను, ఆశావాదాన్ని ప్రోత్సహిస్తూ శతాధికంగా లోకప్రియమైన నవలలు వ్రాశాడు. వ్యక్తి తన ప్రతిభతో నిరవధికమైన స్వయంకృషి ద్వారా, నైతిక ప్రవర్తనను విడనాడకుండా ఐశ్వర్యాన్ని సముపార్జించి, సుఖమయ జీవనాన్ని సాధించాలన్న తౌకికాదర్శాన్ని ఆయన ప్రతిపాదించాడు. అమెరికా స్వప్నానికి మూలాధారమైన 'సాఫల్య' సిద్ధాంతాన్ని బలపరుస్తూ, వ్యక్తి సంకల్పశక్తి, అవకాశప్రాప్తి గీటు రాళ్లుగా తన పాత్రలను మలచి ఎంతో ప్రజాదరణ పొందాడు. పొదుపూ, నిజాయితీ, నిరంతర కృషి, కార్య దక్షతా, ఆత్మ విశ్వాసం ప్రాథమిక విలువలుగా భావిస్తూ, తమ భాగ్యరేఖను మలుచు కుంటూ, పేదరికం నుండి పెద్దరికందాకా పెరిగి, ప్రాభవం, అభ్యున్నతి సాధించిన ధీరనాయకుల వృత్తాంతాలను *రాగెడ్ డిక్* (1868), *రిజెన్ ఫ్రమ్ ది రాంక్స్* (1874), *ఫేసింగ్ ది వరల్డ్* (1893) మొదలైన నవలలలో వర్ణించి, కర్మ మార్గాన్ని అవలంబించమని సమకాలీన యువతరాన్ని ఆల్బర్ ఉద్బోధించాడు.

డి.వి.కె.రా.

ఆల్ఫ్రీయెరీ, విట్టోరియో కోంటె (1749-1803):

ప్రముఖ ఇటాలియన్ రచయిత; నిరంకుశత్వాన్ని నిర్భయంగా ఖండిస్తూ రచనలు చేసిన ట్రాజెడీ రచయిత.

1749 జనవరి 16 లో పీడ్మంట్ మండలంలోని ఆస్తిలో జన్మించాడు. ఇతర యూరపియన్ జాతులలోని ట్రాజెడీలకు దీపైన ఇటాలియన్ ట్రాజెడీలను ఇతడు సృష్టించాడు. తన భావగీతాల ద్వారానూ, నాటకాల ద్వారానూ ఇటలీ జాతీయ చైతన్యాన్ని పునరుజ్జీవింపచేసిన మహాకవి ఈయన. ట్యూరిన్ మిలిటరీ అకాడమీలో విద్యాభ్యాసం చేసి మొదట ఒక చిన్న సైనికోద్యోగం చేబట్టాడు. కాని త్వరలోనే ఆ ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి, యూరప్ అంతటా పర్యటించాడు. తాను ఆదర్శం అని నమ్మిన రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం ఆయనకు ఇంగ్లండులో కనిపించింది. ఫ్రాన్స్ లోని సాహిత్య వైభవం ఒక

ప్రగాఢమైన ప్రభావ ముద్రను అతనిపై వేసింది. వోల్టేర్, రూసో, మాంటెస్క్యూల రచనలను ఆయన గాఢంగా చదివాడు.

1772 లో ఆల్ఫీయెరీ ట్యూరిన్ లో స్థిరపడి ముందుగా క్లీయోపాట్రా అనే విజయవంతమైన ట్రాజెడీని

1775 లో రచించాడు. తరువాత జీవితాన్ని సాహిత్యానికే అంకితం చేసి, 1782 నాటికి 14 ట్రాజెడీలను, అనేక భావ గీతాలను రచించాడు. 1777 లో నిరంకుశత్వాన్ని ఖండిస్తూ వచనంలో డెల్టా టెర్రానెడ్ (1777)

అనే రాజకీయ ఉద్గ్రంథం రచించాడు. 1777లోనే ఫ్లారెన్స్ లో స్ట్రవార్ట్ భార్య కౌంటెస్ అఫ్ ఆల్బనీని కలుసుకుని, జీవితాంతం ఆమెతో ప్రగాఢమైన అనుబంధం పెంచుకున్నాడు. ఆల్ఫీయెరీ నాటకాలలో సాధారణంగా ఒక నిరంకుశ ప్రభువుకూ, ఒక స్వాతంత్ర్య యోధునికీ మధ్య జరిగే సంఘర్షణ చిత్రించబడింది.

ఈయన వ్రాసిన మొత్తం 19 ట్రాజెడీలలోను ముఖ్యమైనవి: ఫీలిప్పో, పాలెనిస్, ఆంటీగానె, వర్జీనియా, ఆగమెమ్నాన్ మొదలైనవి. ఆయన ట్రాజెడీలలో మకుటాయమానమైనది సాల్ (Saul). మిటాడీ విక్టోరియో ఆల్ఫ్రెరీ స్క్రిబ్టాడా ఎస్సా అనే పేరుతో ఆయన వ్రాసుకున్న ఆత్మకథ ఆయన మరణానంతరం ప్రచురించబడి, 1951 లో ఇంగ్లీషులోకి అనువదించబడింది. 1803 అక్టోబరు 8 న ఫ్లారెన్స్ లో ఆల్ఫీయెరీ తుది శ్వాస విడిచాడు.

బా.శ్రీ.

ఆల్ఫ్రీక్స్టీ, కార్ల్ యొనాస్ లోవ్ (1793-1866):

ప్రముఖ స్వీడిష్ రచయిత. ఆతని రచనలు ఎగుడు దిగుడుగా కనిపించినా, స్వీడిష్ గద్యరచనలో సిద్ధహస్తుడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

ఉప్పల లో విద్యాభ్యాసం పూర్తిచేసి ఆల్ఫ్రీక్స్టీ స్టాక్ హోమ్ లో క్రైస్తవ మతద్వేగిగా ప్రవేశించాడు. 1823 లో తన పదవిని వదులుకొని స్నేహితులతో కలసి రూసో భావాలకు అనుగుణమైన, ఆదర్శప్రాయమైన కర్షక జీవి

తాన్ని గడపడానికి పశ్చిమ స్వీడన్ వెళ్లాడు. రెండేళ్ల తరువాత ఆతడు స్టాక్ హోమ్ తిరిగివచ్చి, 1829 నుండి 1841 వరకు ఒక ప్రయోగాత్మక ఉన్నత పాఠశాలలో ప్రధానోపాధ్యాయుడుగా ఉన్నాడు. మోసం చేశాడనీ, ఒకవడ్డీ వ్యాపారిని హత్యచేయబూనాడనీ, అతని మీద అభియోగాలు రాగా, 1851 లో ఆతడు అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు పారిపోయాడు. 1865 లో యూరపుకు తిరిగివచ్చాడు.

1830-40 మధ్య కాలంవరకూ ఆల్ఫ్రీక్స్టీకు పెద్ద పేరు రాలేదు. ఈ మధ్య కాలంలోనే ఈతడు పుంఖాను పుంఖంగా గద్య, పద్య రచనలను ప్రచురింపనారంభించాడు. ఇలా వచ్చిన నవలలు, చిన్నకథలు, పద్య కావ్యాలూ, పద్య నాటకాలూ టూర్స్ రోజెన్బుక్ అన్న పేరుతో 14 భాగాలుగా ప్రకటించబడ్డాయి. ఆల్ఫ్రీక్స్టీ రచనలలో ముఖ్యమైనవి: అమోరిన (దీనిని 1821లో వ్రాశాడు. కొద్ది మార్పులతో 1839 లో ముద్రించాడు), డ్రాట్టెన్ జెన్స్ జువెల్స్ మైక్ (1834: 'రాణీగారి వజ్రాల ఆభరణం'). ఈ రెండవది చరిత్రాత్మక నవల. దీనిలోని కథా నాయిక టిన్టోమరా స్త్రీ పురుష లక్షణాలు రెండూ ఉన్న ఒక విచిత్ర పాత్ర. ఆమె అత్యంత ఆకర్షణీయమైన పాత్ర అవడమేకాక, ఆల్ఫ్రీక్స్టీ సృజనాత్మక రచనలన్నింటికీ ఆమె ప్రతీకగా కనపడుతుంది. డెల్టాగార్ ఆన్ (1838) ప్రేమ, వివాహాల విముక్తి కోసం వాదించే అద్భుతమైన వాస్తవిక కథ. ప్రజలలో చర్చలను లేవదీసే స్టిండిబర్గ్ పద్ధతికి ఇది నాంది పలికింది.

ఆల్ఫ్రీక్స్టీ బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి. ఆతడు సాంప్రదాయకమైన వివాహ వ్యవస్థను ఎదుర్కొన్నాడు; 1837లో ఆతడు క్రైస్తవ మతగురువుగా దీక్షపొంది, లూథరిన్ చర్చి విశ్వాసాలను ధైర్యంగా అవహేళన చేశాడు. పాత్రికేయుడుగాను, సృజనాత్మక రచయితగాను నైతిక సామాజిక సంస్కరణలకోసం పోరాడాడు. కాని, ఆతనిలో ప్రధానంగా స్వార్థచింతనతో కూడిన ఏకాకితనం కనిపించేది. క్రైస్తవ మార్మికవాదం, స్వీడెన్ బర్గ్ పాఠశాకిక దృష్టి ఇతని వ్యక్తిత్వానికి రూప కల్పన చేశాయి.

వ.మం.

ఆష్, షోలెమ్ (1880-1957) : యిడ్డిష్ భాషా రచయిత. వార్సాలో హీబ్రూ, యిడ్డిష్ భాషలలో రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించి, తదుపరి 1909 లో అమెరికాలో స్థిర నివాసం పొంది, కొన్నాళ్లు లండన్ లోకూడా గడిపాడు. సమకాలీన చారిత్రక, ధార్మిక విషయాలను కథావస్తువులుగా నాటకాలూ, నవలలూ వ్రాశాడు.

యూదుజాతిలో బదుగువర్గాల జీవితాన్ని చాకచక్యంగా, అవగాహన పూర్వకంగా చిత్రీకరించాడు. *ది వెంజెన్స్ ఆఫ్ గాడ్* (1907) అనే నాటకం, *ది నాజర్స్* (1939), *ది అపాసిల్* (1943), *బైబిల్ గాథలను ఆధారంగా చేసుకొన్న మేరీ* (1949) అనే నవల ఆయన సుప్రసిద్ధ కృతులు.

డి.వి.కె.రా.

ఆస్టూరియాస్, మిగుయెల్ ఆంజిల్ (1899-1974) :

రచయిత, దౌత్య నిపుణుడు, నోబెల్ పురస్కార గ్రహీత. 1899 అక్టోబరు 19 వ తేదీన ఆస్టూరియాస్ గ్వాటిమేలా నగరంలో జన్మించాడు. 1923 లో యూనివర్సిటాడ్ డి గ్వాటిమేలాలో న్యాయశాస్త్రంలో పట్టభద్రుడైన తరువాత పారిస్ నగరంలో స్థిరపడి, సార్ బాన్ విద్యాలయంలో ఆస్టూరియాస్ సంస్కృతి శాస్త్రం (ethnology) అధ్యయనం చేశాడు. ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, అధివాస్తవికవాది అయిన ఆండ్రీ బ్రెటాన్ ప్రభావానికి లోనై తీవ్రమైన అధివాస్తవిక వాదిగా ఆయన రూపొందాడు. ఆయన రచించిన తొలి ఉద్గ్రంథం *లెయోన్ డాన్ డి గ్వాటిమేలా* (1930-గ్వాటిమేలా గాథలు). దీనిలో స్పెయిన్ వారి ఆక్రమణకు పూర్వం మాయన్ జాతివారి సంస్కృతి, జీవన విధానం వర్ణించ బడ్డాయి. ఈ గ్రంథానికి ఫ్రాన్స్ లోను, స్వదేశంలోను కూడా విశేషమైన ప్రశంస లభించింది.

ఫ్రాన్స్ నుంచి గ్వాటిమేలాకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఆస్టూరియాస్ *ఎల్ డియారియో డెల్ ఐర్* అనే రేడియో మేగజైను నడిపాడు. ఆ కాలంలోనే ఆయన కవితా సంకలనాలు అనేకం- *సోనేటోస్* (1936 *Sonnets*) మొదలైనవి వెలువడ్డాయి. 1946 లో ఆయన రాజదౌత్య జీవితం ప్రారంభమైంది. అయినా మధ్య, దక్షిణ అమెరికాలలోని పివిధ దేశాలలో రాజదౌత్య విధులు నిర్వర్తిస్తూనే ఆస్టూరియాస్ రచనా వ్యాసంగం కూడా కొనసాగిస్తూ వచ్చాడు. ఆరోజులలోనే నవలా రచయితగా కూడా ఆస్టూరియాస్

ప్రతిభ అభివ్యక్తమైంది. ఆయన తొలి నవల *ఎల్ సీ నార్ పెసిడెంట్* (1946) లో గ్వాటిమేలా నియంత అయిన మాన్యువెల్ ఎస్ట్రాడా కబ్రెరాను సహేతుకంగా విమర్శించాడు. *హోమ్ బ్రెస్ డి మెయిన్* (1949) అనే నవల ఆయన నవలలలో తలమానికంగా పరిగణించబడుతుంది. దానిలో ఆయన రెడ్ ఇండియన్ రైతుల దుర్భర పరిస్థితులను చిత్రించాడు. *వినెటో ప్యూర్టో* (1950), *ఎల్ పాపావెర్డే* (1954), *లాస్ వోజోస్ డి లాస్ ఎన్ బేరాడోస్* (1960) అనే నవలాత్రయంలో అరటి తోటలలో పనిచేసే రెడ్ ఇండియన్ కార్మికుల దారుణ పరిస్థితులు వర్ణించబడ్డాయి. 1966 నుంచి 1970 వరకు ఆస్టూరియాస్ పారిస్ లో గ్వాటిమాలన్ రాయబారిగా పనిచేస్తూ, అక్కడే స్థిరపడిపోయాడు.

1967 లో ఆస్టూరియాస్ కు సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి లభించింది. 1966 లో ఆయనకు సోవియెట్ యూనియన్ లెనిన్ శాంతి బహుమతి లభించింది. 1974 జూన్ 9 న మాడ్రిడ్ లో ఆస్టూరియాస్ తుది శ్వాస విడిచాడు.

బి.శ్రీ.

ఆస్టైన్, జేన్ (1775-1817) : ప్రముఖ ఆంగ్ల నవలా రచయిత్రి. నిత్యజీవితంలో ఎదురయే సాధారణ వ్యక్తులను గురించి వ్రాస్తూ ఇంగ్లీష్ నవలలకు ఆధునికతా లక్షణాన్ని ప్రస్ఫుటంగా కలిగించిన మొట్టమొదటి రచయిత్రి. సమకాలీన మధ్యవర్గం వారి అలవాట్లను హేళన చేస్తూ *సెన్స్ అండ్ సెన్సిబిలిటీ* (1811), *ప్రైడ్ అండ్ ప్రెజుడిస్* (1813), *మాన్స్ ఫీల్డ్ పార్క్* (1814), *ఎమ్మా* (1815), *నార్తంగర్ ఆబీ*, *పెర్సన్ యేషన్* (1817 లో ఆమె చనిపోయిన తరువాత ప్రకటితమయింది) అనే నవలలను ఆమె రచించింది.

స్టీవెన్ టన్ లోని హంప్ షైర్ గ్రామంలో రెక్టర్ గా పనిచేస్తున్న రెవరెండ్ జార్జ్ ఆస్టైన్ కుమార్తెగా 1775 డిసెంబరు 16 వ తేదీన జేన్ ఆస్టైన్ జన్మించింది. ఆమె తండ్రికి ఆరుగురు కుమారులు, ఇద్దరు కుమార్తెలు. ఈమె రెండవ కుమార్తె. కుటుంబంలో ఈమెతో మిక్కిలి సన్నిహితంగా ఉన్నది ఈమె అక్క 'కెసెండ్రా'. ఆమె కూడా అవివాహితగానే ఉండిపోయింది. ఆ అక్క చెల్లెండ్రురూ 1782 మొదలు 1787 వరకు 5 ఏళ్లు మాత్రమే స్కూళ్లకు వెళ్లి చదువుకున్నారు. తరువాత వారి విద్యాభ్యాసం ఇంటివద్దనే కొనసాగింది. తండ్రి గొప్ప విద్వాంసుడు. చర్చలో చేరడానికి ముందు ఆయన ఆక్స్ ఫర్డ్ లోని సెంట్ జాన్స్ కాలేజ్ లో ఫెలోగా ఉంటూ,

విద్యార్థులలో విజ్ఞాన తృష్ణను రేకెత్తించేవాడు. ఆయన భార్య కెసెండ్రా చమత్కారంగా మాట్లాడేది. ఆశువుగా పద్యాలు, కథలు అల్లి పిల్లలకు చెప్పేది. నాటకాలలో నటించడం అంటే ఆ కుటుంబ సభ్యులకు ఎంతో ఇష్టం. ఆస్ట్రేన్ కుటుంబ సభ్యులతోను, ఇరుగు పొరుగులతోను ఒక స్టీవెంటన్ నాటక సమాజం ఏర్పడింది. వేసవి సెలవులలోను, క్రిస్మస్ పండుగ దినాలలోను వారు తమ ఇంట్లోనే నాటకాలు ప్రదర్శించేవారు.

జేన్ ఆస్ట్రేన్ బాల్య జీవితంలో ఎలాంటి చెప్పకోదగిన సంఘటనలూ లేకపోయినా, ఆ నాటి సాంఘిక, రాజకీయ పరిణామాలకు దూరంగా ఆమె జీవితం గడపినా, అనురాగ పూరితమైన తన కుటుంబ వాతావరణమే ఆమె రచనకు ప్రేరణ కలిగించింది. స్టీవెంటన్ వాతావరణంతోనే గాక, బంధుత్వ రీత్యాను, మైత్రిని పురస్కరించుకొని బాత్, లండన్ మొదలైన నగరాలను ఆమె సందర్శిస్తూ ఉండడంవల్ల అక్కడి వాతావరణంతో కూడా ఆమెకు ప్రగాఢమైన పరిచయం ఏర్పడింది. ఆ వాతావరణాలనూ, ఆమె సన్నిహితంగా ఎరిగి ఉన్న వ్యక్తులనూ ఆమె తన నవలలలో చిత్రించింది.

ఆమె మొట్టమొదటి రచన 1787 లో చేసింది. ఆ తరువాత 1795 లోపుగానే తన రచనలలో ఎక్కువ భాగం ఆమె రచించింది. ఆ రచనల కన్నీటికి శుద్ధ ప్రతులు వ్రాయించి మూడు చక్కని సంపుటాలుగా ఆమె తయారు చేయించింది. మూడింటిలోనూ కలసి మొత్తం 21 రచనలు - నాటకాలు, కావ్యాలు, చిన్న నవలలు, ఇతర వచన రచనలు ఉన్నాయి. సునిశితమైన వివేచనతో ఆ నాడు ఉన్న వివిధ సాహిత్య రూపాలకు పేరడీలుగా చేసిన రచనలు అవి. ఆమె సీరియస్ గా వ్రాసిన తొలి రచన: లేడీ సుసాన్ (1793-94 లో ఉత్తరాల రూపంలో వ్రాసిన చిన్న నవల)

జేన్ ఆస్ట్రేన్ 1796 లో టామ్ లెప్రాయ్ని, 1798 లో శామ్యూల్ బ్లాకాల్ని, 1802 నవంబరులో హారిస్ బిగ్ విదర్ని వివాహం చేసుకోవాలను కుంది. కాని అంతలోనే ఆమె మనస్సు మార్చుకుంది. ఆ తరువాత ఒక నౌకా శాఖాధికారి, ఒక సైనికాధికారి, ఒక మతాధికారి వంటి వారి నెందరినో ఆమె వివాహం చేసుకోబోతూందని పుకార్లు వచ్చాయి. కాని, వెంట వెంటనే వారు మరణిస్తూ ఉండడంతో ఆమె ఎవరినీ వివాహం చేసుకోలేదు.

జేన్ ఆస్ట్రేన్ నవలలలో ప్రేమ, వివాహం ప్రధాన విషయాలు కావడం వల్ల ఈ పుకారులలో కొన్నింటి నిజాలను ఆమె నవలల ద్వారా ఊహించవచ్చును. ఆమె

నవలలలో భగ్నప్రేమ యొక్క అనుభూతి ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఆమె చివరి నవల పెర్నయేషన్ లో ఈ అంశం మరీ స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

1811 తరువాత ఆస్ట్రేన్ జేన్ జీవితం మిక్కిలి ఫలప్రదం అయినట్లు కనిపిస్తుంది. అప్పటికి ఆమె రచన లన్నీ అచ్చయినాయి. మంచి సమీక్షలు వచ్చాయి. వాటి అమ్మకాలు పెరిగాయి. ప్రిన్స్ రీజెంట్ (తరువాత ఆయనే నాలుగవ జార్జ్ అయ్యాడు) ఆమెకు అభిమాన పాఠకుడై తన అన్ని నివాస గృహాలలోను ఆమె పుస్తకాల సెట్టు ఒక్కొక్కటి ఉంచుకునేవాడు. ఎమ్మా అనే నవల ఆయనకు అంకితం చేయబడింది. సమీక్షకులు ఆమె రచనలలోని నైతిక ప్రబోధాన్నీ, సజీవపాత్ర చిత్రణనూ, సాంసారిక వాస్తవికతనూ ఎక్కువగా ప్రశంసించారు.

తన జీవితంలో చివరి 18 మాసాలూ ఆమె గ్రంథ రచనలో తీరిక లేకుండా గడపింది. 1816 ఆగస్టు వరకూ ఆమె పెర్నయేషన్ అనే నవలా రచనలో నిమగ్నం అయింది. సుసాన్ (నార్తేంగర్ ఆబీ) వ్రాతప్రతిని సరిచూసింది. ఆ రోజులలో ఆ పుస్తకాన్ని ఆమె మిస్ కేథరిన్ అని కూడా వ్యవహరిస్తూ ఉండేది. 1817 జనవరిలో తన చివరి నవల శార్డిటన్ వ్రాయడం మొదలు పెట్టింది. ఎనిమిది వారాలలోనే 24,000 పదాలు గల ఆ నవలను ఆమె వ్రాయడం, సరిచూడడం పూర్తి చేసింది. 1816 ఆరంభం నుంచే ఆమె ఆరోగ్యం క్షీణించడం మొదలుపెట్టింది. 1817 ఏప్రిల్ లో ఆమె వీలునామా వ్రాసింది. మే నెలలో ఒక శస్త్రవైద్య నిపుణునిచేత పరీక్ష చేయించడానికి ఆమెను వింఛెస్టర్ తీసుకు వెళ్లారు. అక్కడే జూలై 18 ఉదయం 4.30 గంటలకు ఆమె శాశ్వతంగా కన్ను మూసింది.

బొ.శ్రీ.

ఆస్ట్రి బ్యోర్సేన్, పీటర్ క్రిష్టియన్ (1812-85) : నార్వేజియన్ జానపద గాథా సంగ్రహకుడు. మో జోర్గెన్ ఇంగ్బెర్గ్ సెన్ (1813-1882) తో కలసి నార్వేజియన్ జానపద సాహిత్యాన్ని సేకరించాడు.

నార్వేజియన్ సాహిత్య చరిత్రలో వీరి 'నార్వేజియా జానపద గాథావళి' ఒక మైలురాయి వంటిది. ఈ గ్రంథం ద్వారా నార్వేజియన్ భాషను వీరెంతో ప్రభావితం చేశారు.

జీవితంలోనూ, రచనా కృషిలోనూ వీరిరువురికీ దృఢానుబంధం ఉండేది. వీరిని గూర్చి జంటగా తప్ప ఎక్కడా ప్రస్తావన జరిగేది కాదు. 1827 లో యౌవనంలో వీరు కలుసుకొని, ఏకోదరు లంతగా మమేకం అయిపోయారు.

ఆస్ట్రేలియాలోని సేన్ తన 20 వ ఏట తూర్పు నార్తేలో ప్రైవేట్ ట్యూటర్గా జీవితం ప్రారంభించాడు. అప్ప డాయన జానపద గాథలు సేకరించడం ప్రారంభించాడు. ఇతని సహచరుడైన 'మో' బాగా విద్యావంతుడు, సంపన్నుడు అయిన రైతు కుమారుడు. క్రిస్టియానియాలోని కింగ్ ఫ్రెడరిక్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి 1839 లో అతడు మత విజ్ఞానంలో పట్టభద్రు డయ్యాడు. స్వతంత్ర మత భావాల వలన ఆయన మతోద్యోగి కాలేక పోయాడు. అందువలన ఆయన కూడా ఉపాధ్యాయుడై సెలవురోజులలో దక్షిణ నార్తే జానపద గాథలను సేకరించే పనికి పూనుకున్నాడు. ఇంతలో ఆస్ట్రేలియాలోని ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞు డయ్యాడు. జోర్డ్స్లో తన అన్వేషణలు కొనసాగిస్తూండగా ఆయన కథలు కూడా సేకరిస్తూ వచ్చాడు. అప్పుడు వీరిద్దరూ తమ కృషిని సంయుక్తంగా పరిశీలించి ప్రచురించడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

ఆ కాలానికి నార్తేజియా సాహిత్య శైలి కూడా డెన్మార్క్ సాహిత్య శైలి లాగా జాతీయ జానపద గాథా ప్రకటనకు అనువుగా ఉంది. ఈ దేశాల మౌఖిక కథలు వివిధ మాండలిక భాషలలో ఉండేవి. ఆస్ట్రేలియాలోని 'మో' లు ఈ శైలి సమస్యను సులభంగా పరిష్కరించారు. వివిధ మాండలికాల స్థానంలో సులభశైలిని ఉపయోగించడమే ఈ సూత్రం. అయితే జానపద గాథ స్వరూపాన్ని మాత్రం నిలిపి ఉంచారు. మొట్టమొదటి గాథలు 1837 నాటికే నార్తేలో ప్రకటితమయాయి. తర్వాత 1841 లో నార్తే జానపద గాథావళి పేరుతో ఈ కథలు ప్రచురితమయాయి. 1842, 1843, 1844 లలో విస్తృతమూ, సచిత్రమూ అయిన ముద్రణలు వెలువడ్డాయి. 1852 లో విపులమైన ఏక సంపుటంగా సమగ్ర పరిష్కృత రూపంలో ఈ గాథలు వెలువడ్డాయి.

ఈ గాథా సంపుటి యూరప్ లో పురాణగాథా తుల నాత్మకాధ్యయనానికి ప్రధానాధారంగా భావించబడింది. అనేక భాషలలో అనువాదం పొందింది. 1859 లో మొదటిసారి ఇంగ్లీషు అనువాదం వచ్చింది. 20 వ శతాబ్దపు ఉత్తరార్థం వరకూ మరెన్నో అనువాదాలు వెలువడ్డాయి. నార్తేలో ప్రామాణిక శైలికి నమూనాగా ఈ గాథలు ఉపయోగపడి ఆధునిక నార్తే సాహిత్య భాషాశైలి అయిన 'బాక్ మార్' ఆవిర్భావానికి కారణం అయ్యాయి.

1856 లో ఆస్ట్రేలియాలోని అటవీ శాస్త్రజ్ఞుడై కలప నిలువ ఉంచే విజ్ఞానాన్ని గూర్చి అధ్యయనం చేశాడు. నార్తే దేవదూతల గాథలు, పురాణ గాథలు (1845-48)

ఆయన ప్రకటించాడు. జీవరాశి ప్రాదుర్భావం డార్విన్ గ్రంథాన్ని ఆయన అనువదించాడు (18

మో పద్యావళి (1850) మో జోర్గెన్ కు అ ప్రతిభావంతుడైన కాల্পనిక కవిగా ప్రసిద్ధి చేకూర్చాడు. ఆయన రచించిన బావి-నీటిగుంట నార్తేదేశ సాహిత్యంలో ఉద్గ్రంథంగా రూపొందింది. 1850 'మో' ఒక మతోద్యోగాన్ని స్వీకరించాడు. 1875 క్రిస్టియన్ శాండ్ కి బిషప్ అయ్యాడు.

ఇంజ్, విలియమ్ (మోటర్) (1913-73) ప్రముఖ అమెరికన్ నాటక రచయిత. కమ్ బాక్ (1952 లో చలన చిత్రంగా వచ్చింది), (1956 లో చలనచిత్రం తీశారు), బస్ స్టాప్ (లో చలనచిత్రం తీశారు) అనే నాటకాలు త రచనలలో ప్రసిద్ధమైనవి. పీక్నీక్ నాటక ర ఈయనకు పులిట్జర్ బహుమతి వచ్చింది.

లారెన్స్ లోని కాన్సాస్ విశ్వవిద్యాలయంలోను, విల్ లోని జార్జ్ పీబిడి ఉపాధ్యాయ కళాశాలలోను చదువుకున్నాడు. ఆ తరువాత 1937 నుంచి వరకు ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేశాడు. 1943 1946 వరకు సెయింట్ లూయీలోని స్టార్ పత్రికలో నాటక విభాగ సంపాదకు పనిచేశాడు.

ఈయన మొదటి నాటకం ఫార్టర్ ఆఫ్ హెవెన్ (1947). పదేళ్ళ తరువాత దీనినే రచించి ది డార్క్ ఎట్ ది టాప్ ఆఫ్ ది స్కై అనే నాటకంగా రూపొందించాడు. 1960 లో చలనచిత్రంగా వచ్చింది.

మిడ్ వెస్ట్ ని, చిన్న చిన్న పట్టణాలలో కనిపించే సరణిని రూపు గట్టించిన మొదటి అమెరికన్ కర్తలలో ఇంజ్ ఒకడు. 1950-60 దశాబ్దిలో ఈయన మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు వచ్చాయి. అనంతర కాల ఈయన రచనలలో ప్రసిద్ధమైనవి: ఏ లాస్ ఆఫ్ ది (1960; ఇది 1963లో ది స్క్రిప్ట్ అనే పేరుతో చిత్రంగా రూపొందింది), నాచురల్ అఫెక్షన్ (19 వేరీజ్ డాడీ (1966), ది లాస్ట్ పాడ్ (19 1961 లో ఈయన వ్రాసిన స్ట్రెండర్ ఇన్ ది అనే మౌలికమైన చలన చిత్ర రూపకానికి అద్ద పురస్కారం లభించింది. ఈయన లఘు రచన చెప్పకోదగ్గవి: గోర్ ఇన్ ది ఫ్లవర్ (1958), బోబోలింక్, ఫర్ హెర్ స్పిరిట్ (1962), ది

ఇన్ ది బేస్మెంట్ (1962), బస్ రైలేస్ బాక్ ఇన్ టౌన్ (1962).

పో.ద.

ఇకాజా (కర్నల్), హోర్గె (1906-1978) : ఈక్వడాల్ దేశపు నాటక కర్త, నవలా రచయిత. తన దేశంలో (ఎర్ర) ఇండియన్లను దోచుకొంటున్న తీరు తెన్నులను, వారికి జరుగుతున్న ఘోర అన్యాయాలను అత్యంత వాస్తవికంగా కళ్ళకు కట్టేట్టు రచించాడు. ఈ కారణంగా ఈయనకు దళితుల ప్రతినిధిగా అంతర్జాతీయంగా గుర్తింపు వచ్చింది.

ఇకాజా రచనా వ్యాసంగం నాటక రచనతో మొదలయింది. కాని 1933 లో ఎల్ డిక్టేటర్ అనే నాటక రచనకు ఈయనను అభిశంసించారు. అప్పు డీయన దృష్టి నవలా ప్రక్రియ మీదికి మళ్ళింది. మరుసటి సంవత్సరంలోనే ఈయన మొదటి నవల హువాసిపంగో వెలువడి మంచిపేరు తెచ్చింది. పెద్ద వివాదాన్ని కూడా రేకెత్తించింది. 1951 లో దీని పరిష్కృత ప్రతి వెలువడింది. 1964 లోను, 1973 లోను దీనికి ఇంగ్లీషు అనువాదాలు వెలువడ్డాయి. హువాసిపంగో అంటే చిన్న మడిచెక్క (పొలం). ఈ నవలలో ఒక ఎర్ర ఇండియన్ పనివాడు చేసిన శ్రమకు ప్రతిఫలంగా భూమి యజమాని ఆ పొలం అతనికి ఇస్తాడు. ఇలాంటి పొలాలను, తెల్లవాళ్ళ అత్యాశ వల్లా, క్రూరత్వం వల్లా ఎర్ర ఇండియన్లు అనుభవించడానికి వీలుపడని పరిస్థితులను ఇకాజా వర్ణించాడు. పరమ ఘోరంగా పొలాలకు నిష్పంటిం చడం, ఎదురు తిరిగిన ఎర్ర ఇండియన్లను ఊచకోత కొయ్యడం వంటి దుశ్చర్యలకు తెల్లవాళ్లు పాల్పడతారు. ఈ నవలను ఈక్వడాల్లోని ఉన్నత వర్గాల మీద జరిపిన అత్యాచారంగా కొందరు భావించారు. మతాధికారులు కూడా ఈ నవలను నిరసించారు. కాని ఇది త్వరలోనే అతివాదులకు ప్రచార సాధనంగా ఉపకరించింది. రష్యన్, చైనీస్ భాషలతో సహా అనేకభాషల లోకి అనువదించ బడింది. కొందరు దీనిని కేవలం ప్రచార సాహిత్యంగా పరిగణిస్తే, మరి కొందరు దీని కథా నిర్మాణంలో తప్పులు పట్టారు. అయితే శక్తిమంతమైన శైలి వలన దీనిని అనేక మంది విమర్శకులు వాస్తవిక దృష్టితో కూడిన ఉత్తమ రచనల కోవలో చేర్చారు.

ఆ తరువాత కూడా ఇకాజా తన నవలలలో పేద ఎర్ర ఇండియన్ల దుస్థితులను, తెల్లవాళ్ళ ఘోర కృత్యాలనూ వర్ణిస్తూనే వచ్చాడు. రూపక రచనను కూడా మానలేదు. ఈయన తరవాతి రచనలలో చెప్పకో

దగ్గవి: ఇన్ ది స్క్రీట్స్ (1939), హాఫ్ ఏ లైఫ్ ఎమేజ్ (1942), డెత్ సీక్స్ టైమ్స్ (1954) మొదలైనవి. ఎంపిక చేసి ఈయన రచనలను కొన్నింటిని 1961 లో మెక్సికోలో ప్రచురించారు.

1973 తరువాత ఇకాజా పెరూలోనూ సోవియట్ యూనియన్లోనూ తమ దేశపు రాయబారిగా పని చేశాడు. వాస్తవికమైన తన కథావస్తువుల ద్వారాను, సునిశితమైన శైలి ద్వారాను ఈయన ఈక్వడాల్లోను, శ్వానిష్ అమెరికా అంతటిలోను ఒక తరం రచయితలను గొప్పగా ప్రభావితులను చేశాడు.

పో.ద.

ఇజాక్స్, హోర్గె (1837-95) : కొలంబియా దేశపు కవి, నవలా రచయిత. ఈయన అత్యుత్తమ రచన మరియా (1867) 19 వ శతాబ్దిలో వెలువడిన అత్యంత ప్రసిద్ధమైన లాటిన్-అమెరికన్ నవలలలో ఒకటి.

ఈయన ఒక సంపన్నుడైన ఆంగ్లేయ యూదు జాతీయుని కుమారుడు. చక్కగా చదువు కొన్నాడు. 1860-63 లో జరిగిన కాకా (Cauca) యుద్ధంలో ఈయన ఆస్తులన్నీ పోయి నిరుపేద అయ్యాడు. 1864 లో బొగోటాలో స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొని పొయజి యాస్ అనే చిన్న పుస్తకం ఒకటి ప్రచురించాడు. 1867 లో ప్రచురించిన శృంగార పరమైన నవల మరియాతో ఈయనకు మంచి గుర్తింపు వచ్చింది. ఈయన రచనలలో ఉత్తమగ్రంథంగా దీనికి ప్రాచుర్యం వచ్చింది. ఇందులో ఈయన నివాసస్థానమైన కాకా లోయలోని జీవితాన్ని రమణీయంగా చిత్రించడం జరిగింది. అందువల్ల దీనిని స్వీయచరిత్రాత్మక మైన రచనగా భావిస్తున్నారు. మరియా చాలా భాషల్లోకి అనువాదం పొందింది. ఆ తరువాత ఈయన సాహిత్య వ్యాసంగంతో పాటు ప్రజాహిత జీవనంలో కూడా పాల్గొన్నాడు.

చనిపోయే నాటి వరకూ ఇజాక్స్ రచనలు చేస్తూనే వచ్చాడు. కాని మొదటి రచన స్థాయిని తక్కిన రచనలు అందుకోలేదు.

పో.ద.

ఇబాబూరూ, యువాన్ డీ (1895-1979) : ఉరుగ్వే దేశపు కవయిత్రి. దక్షిణ అమెరికా కవయిత్రులలో ఎక్కువ ప్రసిద్ధి గలవారిలో ఒకతే. అసలుపేరు జువానియా ఫెర్నాండెజ్ మొర్సాస్.

ఈమె తన కవిత్వంలో సరళమైన భాషలో చక్కని ఇంద్రియానుభూతి పరమైన చిత్రాలను రచించింది. ప్రేమ, ప్రకృతి ఈమె కావ్యవస్తువులు. టంగ్స్ ఆఫ్

డైమండ్ (1919) వంటి ఈమె తొలి రచనలలో ఆత్మ ప్రత్యయం, కాముకత కనిపిస్తాయి. అనంతర కాలంలో *ది రోజ్ ఆఫ్ ది విండ్స్* (1930) వంటి కవితలలో శిథిలమవుతున్న సౌందర్య జీవశక్తుల స్పృహ, చివరికి *ల్యాస్ట్* (1950) లో ముసలి తనపు నిస్సృహ వ్యక్తమవుతున్నాయి. ఈమె తొలి రచనలలో ఉన్న గాఢ వాంఛ, అనుభూతి తరువాతి రచనలలో లేకపోయినప్పటికీ దక్షిణ అమెరికా లోని అత్యంత ప్రాచుర్యం పొందిన కవయితులలో ఒకతెగా ఈమె నిలిచి పోయింది. 1950 లో ఈమె ఉరుగ్వే రచయితల సంఘానికి అధ్యక్షురాలుగా ఎన్నికయింది.

పో.ద.

ఇబ్న్ ఎజ్రా, మోసెస్ (1060-1139) : హీబ్రూ కవి, విమర్శకుడు. స్పెయిన్ లోని యూదుల స్వర్ణయుగం (900-1200) లో వెలసిన మహాకవి. తౌకిక కవిత వ్రాసిన తొలి యూదుకవులలో ఈయన ఒకడు. ఈయన ఇంటిపేరు 'హసల్లాహ్'. ఈ హీబ్రూ పదానికి 'పశ్చాత్తాప కవిత వ్రాసినవాడు' అని అర్థం. 'సెలిహాట్' అనే పశ్చాత్తాపంతో కూడిన ప్రార్థనలు వ్రాసినందువలననే ఈయనకు ఈ పేరు వచ్చింది.

అరబిక్ లో ఇబ్న్ ఎజ్రాను 'అబూహరూన్ మూసా' అని వ్యవహరిస్తారు. ఇతడు ఒక సుప్రసిద్ధమైన హిస్పనో హీబ్రూ కుటుంబానికి చెందినవాడు. ఇతని సోదరులు ముగ్గూరూ గొప్ప విద్వాంసులు. కవి, బైబిల్ వ్యాఖ్యాత అయిన అబ్రహాం ఇబ్న్ ఎజ్రా ఈయనకు దగ్గరి చుట్టం. తన అన్నగారి కుమార్తెను ఇతడు గాఢంగా ప్రేమించాడు. ఆమె కూడా ఇతనిని ప్రేమించింది. అయితే అన్న గారు ఆమెను ఇతని కిచ్చి వివాహం చేయకుండా ఇతని తమ్ముడికి ఇచ్చాడు. ఈ సంఘటన ఎజ్రా హృదయానికి తీవ్రమైన ఆఘాతం కలిగించింది. ఇందు వల్ల అతనికి సోదరులతో సంబంధాలు చెడిపోవడమే గాకుండా తత్పర్యవసానంగా అతడు గ్రెనడాను వదిలి వెళ్లిపోయాడు.

ఇబ్న్ ఎజ్రా వ్రాసిన పవిత్ర రచనలు, తౌకిక కవితలు కూడా హీబ్రూ భాషమీద అతనికి గల అధికారం, పద్య నిర్మాణంలోను, శైలిలోను అతనికి గల ప్రతిభ సాటిలేనివని నిరూపిస్తున్నాయి. ఇతడు వ్రాసిన తౌకిక కవిత *త్వరిష్* అనే సంపుటాలలో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ప్రేమ, ద్రాక్షారస మాధుర్యం, పక్షుల కలరవాల శ్రావ్యత, కృతఘ్నత, వార్ధక్యం మీదపడడం వంటి వస్తువులు ఈ కవితలలో ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. తుది రచనలలో

ఎక్కువ భాగం పశ్చాత్తాప పూర్వక మైన ప్రార్థనలే! వీటిలో ఆత్మావలోకనం, విషాదం ఎక్కువగా గోచరిస్తాయి. ఈ ప్రార్థనలలో చాలా భాగం యూదుల మతగ్రంథంలోకి ఎక్కింది. తన వెనుకటి ప్రియురాలు ప్రసూతి సందర్భంలో మరణించినప్పుడు ఇతడు రచించిన విలాపగీతం హృదయ విదారకమైంది.

ఇబ్న్ ఎజ్రా అరబిక్ భాషలో కవితా కళను గూర్చి ఒక ఉద్గ్రంథం రచించాడు. దీనిని *షీరాత్ ఇబ్రేల్* (ఇబ్రేల్ గీతం) అనే పేరుతో 1924 లో 'బి. హాల్పర్' హీబ్రూ భాషలోకి అనువాదం చేశాడు. స్పెయిన్ లోని అరబిక్, కాస్టీలియన్, హీబ్రూ కవితలను గూర్చి వివరించే ఈ గ్రంథం శ్వానిష్ సాహిత్య చరిత్రలలో ప్రధానమైంది.

అరబిక్ భాషలోనే ఇబ్న్ ఎజ్రా ఒక తాత్త్విక రచన కూడా చేయగా దానిలోని కొన్ని భాగాలు *అరుదత్ హా-బోసెమ్* (సుగంధ ద్రవ్య కల్పిత శయ్య) అనే పేరుతో హీబ్రూలోకి అనువదించబడ్డాయి. దీనిలో భగవంతుని కల్యాణ గుణాలు, సూక్ష్మవిశ్వ ప్రదర్శకమైన మానవుని స్వభావం మొదలైనవి వివరించబడ్డాయి.

బొ.శ్రీ.

ఇబ్న్, గబీరోల్ (1022-70) : యూదు జాతీయుడు, దక్షిణ స్పెయిన్ నివాసి, హీబ్రూ భాషా కవి. జన్మ స్థలం మలాగా (Malaga). సారగోసా (Saragossa) లో హీబ్రూ, అరబిక్ సాహిత్యాలు అధ్యయనం చేసి, అక్కడనే తన 16 వ ఏటనే కవిగా గుర్తింపు పొందాడు. అప్పటికే అతనికి తాను మహాకవి ననే ఆత్మవిశ్వాసం ఏర్పడింది. 'నా పాట రాజులకు కిరీటం, సరదార్ల తలలపై కలికి తురాయి. నా మేను నేలమీద నడుస్తున్నా, నా ఆత్మ ఆకాశ మార్గాన విహరిస్తోంది; చూడండి పదహారేళ్ళ ప్రాయంలోనే, ఎనభై ఏళ్ళ విజ్ఞానాన్ని నా ఎదలో నింపుకొన్నాను' అన్నాడు ఇబ్న్. అతడు యెకుటీల్ ఇబ్న్ హసన్ అనే సరదారు ఆశ్రయం సంపాదించాడు. నవ్య ప్లేట్ తత్త్వ ప్రభావం వలన సంతాన నిరోధం మొదలైన మత విరుద్ధ భావాలను వెల్లడించేవాడు. దానికి తోడు ప్రపంచాన్ని లెక్కచేయక పోవటం, అతిశయమైన ఆత్మశ్లాఘ, అసభ్య స్థాయిలో అన్యదూషణల మూలాన సాటి యూదులే అతనిని ద్వేషించ సాగారు. 'గ్రీకు' అని అతనిని అపహాస్యం చేసేవారు. చివరికి అతడు సారగోసా వదిలి పారిపోవలసి వచ్చింది. *సాల్గ్ ఆఫ్ స్ట్రెస్ట్* అనే రచనలో ఈ అనుభవాన్నే అతడు చెప్పుకున్నాడు. "మూర్ఖ వక్ర సమాజ మధ్యంలో, తా నొక్కడే వివేకవంతుడు;

ఒకడు నీ మీద పాము విషం క్రుమ్మరిస్తాడు, మరొకడు పొగడ్డలతో బుర్ర చెడగొడుతాడు. మరొకడు 'అయ్యా, అనుగ్రహించు' అంటూనే నీ వెనుక గోతులు తవ్వుతాడు. ఛీ! వీరి తండ్రులు నా గొర్రెలను కాసే కుక్కలుగా కూడా పనికిరారు" అంటాడు.

తన పోషకుడైన యెకుటీల్ మందలింపుతో ఇతడు కొంచెం దారికి వచ్చి, తరువాత ముత్యాల ఎన్నిక అనే అరబ్బీ లోకోక్తి ముక్తావళి, నైతికతాభివృద్ధి వంటి వివాదాస్పద రచనలు చేశాడు. సారగోసా, గ్రెనడాలలోని హీబ్రూ వైయాకరణుల మధ్య చెలరేగిన వివాదంలో పాల్గొని గ్రెనడా పండితులతో పాటు ఆ రాజ్య పాలకుడైన వజీర్ శామ్యూల్ హోనాగిడ్ను కూడా పరుషంగా దూషించాడు. కాని తన పోషకుడైన యెకుటీల్ మరణానంతరం ఆ వజీరునే ఆశ్రయించి అతని స్తోత్ర పాఠకుడుగా మారిపోవలసి వచ్చింది. ఇతని హీబ్రూ కవితా శైలి అరబిక్ ఛందస్సులతోను, సాహిత్య సంప్రదాయాలతోను, బైబిల్ భాషలతోను మిశ్రితమై విలక్షణంగా ఉంటుంది. ఇతని దైవ ప్రార్థనా గేయాలు 200 వరకు లభ్యమవుతున్నాయి. వాటిలో కొన్ని ప్రపంచ వ్యాప్తంగా యూదుప్రార్థనా గ్రంథాలలో చేరిపోయాయి. వాటిలో విశ్వచైతన్యాన్నీ, మానవుని అల్పత్వాన్నీ, భగవదనుగ్రహంతో అతడు పొందగల మహత్త్వాన్నీ కీర్తిస్తాడు. 'నా సకలోహ వైభవ సనాథమైన కవిత్యం కూడా, నీ మహత్త్వం ముందు అగణ్యమైనదే. ఐనా నీ పాదవేదిక ముందు నేను పాడే పాటకు, నీ వెంతో ముచ్చట పడుతావు. నీవు నాలో ఊపిరి గా, నేను నీ ఔన్నత్యాన్ని గానం చేస్తాను' అంటాడు. 'రాజ్యకిరీటం' లాంటి గేయాలలో చేతనాచేతనమైన సమస్త సృష్టి భగవంతునినుండి, సూర్యుని నుండి సూర్యకాంతిలాగ ఉద్భవించిందనీ, తిరిగి భగవంతునితో తాదాత్మ్యంకోసం భగవదభిముఖంగానే పురోగమిస్తున్నదనీ, భగవత్ స్తుతి ఆకాంక్షా తీవ్రతను అభివ్యక్తం చేస్తుందనీ ఇతడు చెబుతాడు. భగవత్ స్తుతితో పాటు తన ఆశ్రయ దాతల స్తుతి, ఆత్మస్తుతి, పర దూషణ, స్వేచ్ఛా ప్రణయం, ప్రకృతి సౌందర్యం మొదలైనవి ఇతని కవితా వస్తువులు. ఇతని గేయాలు వందల కొలదిగా దొరుకుతున్నా, ఒక గ్రంథ రూపంగా సంకలితం కాలేదు.

చ.తి

ఇబ్న్ బటూటా (1304-68/ 69) : మధ్య

యుగాలలోని గొప్ప అరబ్బీ యాత్రాగ్రంథ రచయిత. ఆయన రచించిన యాత్రాగ్రంథం రిహ్లాహ్ (యాత్రలు). ఇబ్న్ తన జీవిత కాలంలో ప్రయాణించిన 75 వేల మైళ్ల సుదీర్ఘయాత్రలూ, వాటి వివరాలూ దీనిలో ఉన్నాయి. ప్రపంచంలోని అన్ని ముస్లిం దేశాలకు, చివరకు చైనా, సుమత్రా వంటి దూర తీరాలకు కూడా ఇబ్న్ యాత్రలు చేశాడు. ఇతని జన్మస్థలం మొరాకో లోని టాన్జీర్.

ఇబ్న్ న్యాయాధిపతుల కుటుంబంలో జన్మించాడు. తన స్వస్థలమైన టాన్జీర్ లోనే సంప్రదాయంగా వచ్చిన న్యాయశాస్త్రం అధ్యయనం చేశాడు. 1325 లో తన 21 వ ఏట మక్కా ప్రయాణంతో ప్రారంభించి పలు యాత్రలు చేశాడు. మొదట్లో ఏదో మొక్కుకోసం జరిగిన ఈ ప్రయాణం రాను రాను అతని విధ్యాభ్యాసం పూర్తయి న్యాయాధిపతికి కావలసిన అర్హతలు సంపాదించేసరికి ఇతనిని ఒక ఎడతెగని యాత్రా పిపాసిగా చేసింది. ఒకే మార్గంలో రెండో సారి ఎప్పుడూ తిరిగి రాకూడదు అనే నియమం పెట్టుకొని క్రొత్త క్రొత్త దేశాలూ, ప్రదేశాలూ తిరిగి అతడు జ్ఞానోపార్జన చేశాడు. కైరో నుంచి ఉత్తర ఈజిప్టు, అక్కడినుంచి ఎర్ర సముద్రం, తిరిగి సిరియా, అక్కడినుంచి కొందరు యాత్రికులతో కలసి మక్కా ఇలా - ప్రయాణించి 1326 నాటికి తన మొదటియాత్ర ముగించాడు. అరేబియా ఎడారి దాటి ఇరాక్, దక్షిణ ఇరాన్, బాగ్దాద్ వెళ్లి ఇరాన్ లోని ఆఖరి మంగోల్ రాజు అబుసైద్ (1316-36) ను కలశాడు. 1327 నుంచి 30 వరకు ఇబ్న్ మక్కా, మదీనాల మధ్య తిరగడంలోనే జీవితం గడిపాడు. 1332 లో రెండో సారి మక్కాకు వెళ్లినప్పుడు అక్కడి యాత్రికుల ద్వారా ఢిల్లీ సుల్తాన్ మహమ్మద్ బీన్ తుగ్లక్ (1325-51) గురించి, ముస్లిం విద్వాంసుల పట్ల ఆయన చూపే ఔదార్యం గురించి విని ఇబ్న్ ఆయన ఆస్థానంలో స్థానం సంపాదించాలనుకున్నాడు. మార్గ మధ్యంలో ఎందరో ముస్లిం పాలకుల చేత గౌరవాలు అందుకుని ఎన్నో దేశాలు తిరిగి హిందూ కుష్ పర్వతాల ద్వారా 1333 సెప్టెంబరు 12 న భారత దేశ సరిహద్దుల లోకి అడుగుపెట్టాడు. అప్పటికే ఇబ్న్ చాలా పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించాడు. అతని వెంట ఎందరో అనుచరులూ, సేవకులూ ఒక రాణివాసం ఉండేవారు. తుగ్లక్ ఎంతో ఆదరంగా ఇబ్న్ ను గౌరవించి తన ఆస్థానంలో న్యాయాధిపతి (ఆదీ) గా నియమించాడు. కొన్ని సంవత్సరాల పాటు ఇబ్న్

ఈ ఉద్యోగాన్ని నిర్వహించాడు. కాని, తుగ్లక్ ఎంత ఔదార్య వంతుడో అంత క్రూరుడు. ఇబ్న్ రోజా ప్రాణాలు గుప్పెట్లో పెట్టుకుని బ్రతికేవాడు. చివరికి అనుకున్నంతా అయింది. ఇబ్న్ పదవి కోల్పోయాడు. ఎలాగో ప్రాణాలు దక్కాయి. మళ్ళీ సుల్తాను గారి కరుణకు పాత్రుడై చైనాకు రాయబారిగా నియమింపబడ్డాడు. మార్గంలో సుల్తాను చైనాకు తన ద్వారా పంపిన బహుమతులు దోపిడి దార్లు దొంగలించగా సుల్తానుకు భయపడి ఇబ్న్ మాల్టీవులకు పారిపోయి అక్కడి రాజకీయాలలో ప్రవేశించి సుల్తాను అవాలని కూడా ప్రయత్నించాడు. అలా శ్రీలంక, చైనా, సుమత్రా వంటి ఎన్నో దేశాలు తిరిగి తిరిగి 1353 వ సంవత్సరం చివర ఇబ్న్ తిరిగి స్వదేశం చేరుకున్నాడు. అతని జ్ఞాపకాల పుస్తకాన్ని సుల్తాను కోరిక మీద తాను బుజాయ్ (1355) కి అంకితం ఇచ్చాడు. ఆయన ఒక మంచి కవి. ఆయన వ్రాసిన గద్యరచనలను ఆయనే పద్యాలుగా మలచాడు. తర్వాత ఇబ్న్ గురించిన వివరాలు ఎక్కువగా తెలియవు. 1368 లోనో, 1369 లోనో ఆయన మరణించాడు.

తన జీవితకాలంలో సుమారు ఒక 20 మంది సామ్రాజ్యాధినేతలను ఇబ్న్ కలుసుకున్నాడు. తన గ్రంథంలో తనకు వ్యక్తిగతంగా పరిచయం ఉన్న 2 వేలమంది పేర్లు ఆయన ఉటంకించాడు.

అతని గ్రంథం రిహ్లాహ్ వలన ఆ నాటి ముస్లిం దేశాల లోని చరిత్ర, సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక విషయాలు ఎన్నో వివరంగా తెలుసుకోడానికి వీలవుతుంది. అంతే కాకుండా ఇబ్న్ వ్యక్తిత్వం కూడా ఈ గ్రంథం వలన అవగత మవుతుంది.

పప్పు

ఇబ్న్ హజ్మ్ (994-1064) : ప్రముఖ అరబ్బీ చరిత్ర రచయిత, న్యాయశాస్త్రవేత్త, ఆధ్యాత్మిక తత్వవేత్త, సాహితీవేత్త. అరబ్బీలో నాలుగు వందలకు పైబడి రచనలు చేశాడు. ఆ రచనలు వివిధ రంగాలకు చెందినవి. అరబ్బీ భాషలో గొప్ప పండితుడుగా ఆయనను లోకం స్మరిస్తోంది.

సిరియా పాలకుల వంశంతో బంధుత్వం గల ఒక కుటుంబంలో హజ్మ్ జన్మించాడు. సెవెల్లీకి పశ్చిమాన ఉన్న మంటాలిషామ్ కు చెందిన హజ్మ్ క్రైస్తవ మత ప్రాచుర్యం గల కుటుంబానికి చెందినవాడని కొందరంటారు. బహుశః ఇతని తాతగారు క్రైస్తవం నుంచి ఇస్లాముకు మారి ఉండవచ్చునని అభిజ్ఞుల అభిప్రాయం.

హజ్మ్ తండ్రి అహ్మద్ బాగా చదువుకున్నవాడు. రెండవ హిషామ్ కాలిఫా వద్ద ఈయన పెద్ద ఉద్యోగస్థుడుగా ఉండేవాడు. అందుచేతనే హజ్మ్ కు మంచి విద్యాభ్యాసం చేసే అవకాశం లభించింది. 1008 నుంచి 1031 వరకు రాజ్యం అల్లకల్లోలంగా ఉండేది. రాజ్యం చివరకు చిన్న చిన్న ముక్కలై స్వతంత్ర రాష్ట్రాలు అవతరించాయి. తండ్రి 1012 లో మరణించినా, హజ్మ్ రాజవంశాన్ని అంటిపెట్టుకునే ఉండి వారితో సహకరిస్తూ ఉండేవాడు. అయితే విప్లవకారుల దృష్టిలో ద్రోహిగా పరిగణించబడి ఇబ్న్ హజ్మ్ అనేక సార్లు జైలుశిక్ష అనుభవించాడు.

వివిధ రంగాలలో నిష్ణాతుడైన హజ్మ్ కృషి న్యాయ శాస్త్రం, చరిత్ర, మతం, విభిన్నమతాల సమన్వయ పరిశీలనం, తత్వం మొదలైన రంగాలలో విశేషంగా కనిపిస్తుంది. టూక్ ఆల్ హుమామప్ అనే ఆయన గ్రంథం ది రింగ్ ఆఫ్ ది డెత్ అనే పేరుతో ఖ్యాతి పొందింది. జాహిరి తెగకు చెందిన న్యాయశాస్త్రాధ్యయనంలో హజ్మ్ మిక్కిలి నిర్మాణాత్మకమైన కృషి చేశాడు. ముస్లిం మతగ్రంథం అయిన ఖురాన్ నుంచి ఉత్తేజాన్ని పొందిన ఈ న్యాయశాస్త్ర రచనల వలన హజ్మ్ కి పెద్ద పేరు రాకపోయినా ఆయన ఈ సిద్ధాంతాలను వివిధ మతాల సమన్వయానికి, పరిశీలనకు ఉపయోగించడం వల్ల ఆ నాటి పరిశోధకులలోను, చారిత్రకులలోను అగ్రగణ్యుడనిపించుకొన్నాడు.

ఒక వంక ఆధ్యాత్మిక చింతన గల న్యాయశాస్త్రాధికారి అయినా హజ్మ్ రాజకీయ రంగానికి దూరంగా ఎన్నడూ ఉండలేదు. ఆ రోజులలోని విద్వాంసులతో బహిరంగ చర్చలలో పాల్గొని తాను నమ్మిన సిద్ధాంతాలను సమర్థించాడు. నిష్కర్షగా, నిర్మోహమాటంగా సూక్ష్మమైన పరిశీలన, అవగాహనలతో ఆయన తాను చెప్పదలచుకున్నవి స్పష్టంగా చెప్పేవాడు. అన్యాయాన్ని, అవినీతిని, మోసాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా తన రచనలలో హజ్మ్ తూర్పారబట్టేవాడు. అతని రాజకీయ జీవితం ప్రజల ఆదరణకు నోచుకోకపోయినా, అతని రచనలు కొన్ని బహిరంగంగా తగులబెట్టబడినా, అతడు తాను నమ్మిన మార్గాన్ని మాత్రం వదలిపెట్టలేదు. అతని జీవితకాలం తరువాత కూడా అతనిని విమర్శించడం సాగినా, అతని పక్షాన వాదించేవారు కూడా కొందరు బయలుదేరారు. ముస్లిం విద్వాంసులు ఈ నాటికి ఇబ్న్ హజ్మ్ ను తమ రచనలలో ఉదహరిస్తూనే ఉంటారు.

పప్పు

ఇబ్సెన్, హెన్రిక్ (1828-1906) : ప్రముఖ నార్వేజియన్ నాటకకర్త, కవి. 1828 మార్చి

20 న నార్వేదేశం లోని స్కియెన్ లో ఈయన జన్మించాడు. ఈయన బాలుడుగా ఉన్నప్పుడే ఈయన తండ్రి తన ఐశ్వర్యం అంతా కోల్పోయాడు. మొదట్లో ఈయన వైద్య శాస్త్రం అభ్యసించాలనుకున్నాడు. కాని

తరువాత ఆ ప్రయత్నం మాని సాహిత్య రంగంలో ప్రవేశించాడు. ఈయన తొలి రచన కాట్రీలినా అనే ఒక విషాదాంత రూపకం. 1850 లో అది ప్రదర్శించబడింది. అయితే ఎక్కువ విజయవంతం కాలేదు.

ఆ తరువాత ఇబ్సెన్ క్రిస్టియానియాకు పోయి మరి ఇద్దరు యువకులతో కలసి అక్కడ ఆంధ్రిమ్మర్ అనే వారపత్రిక నడుపుతూ దానిలో భావ గేయాలూ, అధిక్షేప కావ్యాలూ ప్రచురిస్తూ వచ్చాడు. 1851 లో బెర్గెన్ నగరంలో ఈయన ఓల్బుల్ నేషనల్ థియేటర్ కు దర్శకుడై, 1857 వరకూ ఆ హోదాలో పనిచేశాడు. నార్వేజియన్ రాజకీయాలు తనకు సమ్మతాలు కానందు వల్ల 1864 లో ఇబ్సెన్ నార్వే విడిచి జర్మనీ, ఇటలీ దేశాలలో కొన్నాళ్లు గడిపాడు. 1891 లో ఆయన నార్వేకు తిరిగి వచ్చాడు.

ఇబ్సెన్ కు 'ఆధునిక రూపక వాఙ్మయ పిత' అనే ప్రసిద్ధి ఏర్పడడానికి కారణం ఆ నాటి నాటక రంగం మీద ఆయన ప్రభావం అపారంగా ఉండడం. నాటక రచనలో వస్తువు, పాత్రపోషణ, సంభాషణలు మొదలైన వాటిలో ఇబ్సెన్ వాస్తవికతకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చాడు. ఆయన నాటకాలలోని పాత్రలు వాస్తవిక మానవులే! వారి సమస్యలు కూడా వాస్తవిక మైనవే!

ఇబ్సెన్ నాటక రచనా జీవితాన్ని రెండు భాగాలుగా విభజించ వచ్చును. మొదటి 25 సంవత్సరాలలో చాలా వరకూ ఆయన చారిత్రక రూపకాలు రచించాడు. వీటిలో అనేకం నార్వేలోని జానపద వాఙ్మయం మీద ఆధారపడినవి. ది వైకింగ్స్ ఆఫ్ హెల్లాండ్ (1858) లో పాత్రలను తీర్చిదిద్దడంలో ఇబ్సెన్ వాస్తవిక దృష్టి

ఆరంభం అవుతుంది. 1877 లో పీల్గ్ర్ ఆఫ్ ది సాసైట్ అనే నాటకంతో ఆయన సాంఘిక నాటక రచనలకు శ్రీకారం చుట్టారు. సాంఘిక వస్తువు తీసుకుని నాటకాలు వ్రాసిన వారిలో ఈయనే మొదటివాడు. డాల్బ్ హౌస్ (బొమ్మరిల్లు-1879) అనే నాటకంలో వివాహ సమస్య చిత్రించబడింది. ఫ్లోస్ట్ (1891) అనే నాటకం సుఖవ్యాధులకు సంబంధించిన చర్చతో కూడి ఉంది. ఇది నార్వేలో నిందకు గురి అయింది; ఆంగ్లదేశంలో నిషేధించబడింది.

ఇబ్సెన్ రచించిన నాటకాలలో ముఖ్యమైనవి బ్రాండ్, పీయర్ జిస్ట్ (ఇవి పద్యరూపంలో వ్రాసిన దృశ్య కావ్యాలు), లీగ్ ఆఫ్ యూత్ (రాజకీయ హేళన కావ్యం), వాన్ క్వెట్ ఎట్ సోషల్ హోగ్, ది పీటెం డర్స్ (చారిత్రక రూపకాలు), వైల్డ్ డక్, హెడ్డా గాబర్ (సాంఘిక రూపకాలు). ఇవి కాక ఇబ్సెన్ టెర్రిబిజెన్ అనే ఇతిహాస కావ్యాన్నీ, పావిడెర్నే (1860) అనే దీర్ఘ పద్యకావ్యాన్నీ కూడా రచించాడు. అయితే ఆయన యశస్సు ప్రధానంగా రూపక రచనలమీదే ఆధార పడి ఉంది. ఆంటన్ చెఖోవ్, ఎడ్మండ్ గాస్సి, జార్జ్ బెర్నార్డ్ షా మొదలైన అనంతర ప్రముఖ రచయితల మీద ఇబ్సెన్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

ఇబ్సెన్ వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యం మీద విశ్వాసం గలవాడు. కార్య గౌరవం మీద ఆయన ఆసక్తి ఇంతిం తన రానిది. స్త్రీల ప్రభావం ద్వారా సంఘాన్ని పునరుద్ధరించాలని ఆయన ఆలోచించినట్లు చెబుతున్నారు. రూపక రచయితగానే గాక ఆలోచనా పరుడైన మేధావిగా కూడా ఇబ్సెన్ కు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఉంది. తన రూపకాలలో సాహసంతో ఈయన చేసిన అనేక చర్చలు వాటికి సంబంధించిన సాంఘిక సమస్యల పరిష్కారానికి దారితీశాయి. అన్ని సాంఘిక సంబంధాలకూ సత్యమే పునాది అని ప్రతిష్ఠించడానికి ప్రయత్నించి, దానిలో ఆయన కృతకృత్యుడయ్యాడు. ఈయన రూపకాలు అనేక భాషల లోకి అనువదించబడడమే గాకుండా వాటిమీద అనేక విమర్శలు కూడా వెలశాయి.

ది.వెం.

ఇమెర్సన్, కార్ల్ లెబెరెట్ (1796-1840) : ప్రసిద్ధ జర్మన్ నాటకర్త, నవలారచయిత. డీ ఎఫ్ గోనెన్ అనే నవల, డెర్ ఓబెర్ హోఫ్ అనే గ్రామీణ జీవనాన్ని చిత్రించే వాస్తవిక కథ ఈయన రచనలలో ప్రసిద్ధాలు.

మాగ్డెన్ బర్గ్ లో 1796 ఏప్రిల్ 24 న ఈయన జన్మించాడు. ఈయన తండ్రి ఒక సివిల్ ఉద్యోగి. 1813-17

మధ్య హోలే లో న్యాయశాస్త్రం అధ్యయనం చేస్తూ మధ్యలో చదువు మాని నెపోలియన్ యుద్ధాలలో అంతిమ పోరాటాలలో పాల్గొన్నాడు. మూన్స్టర్ లోని సైనిక న్యాయస్థానంలో పనిచేస్తూ (1819-24) ప్రష్యన్ సేనాని ఆడాల్ఫ్, ఫ్రైహర్ ఫాన్ లూట్జ్ భార్య అయిన లూఎలిసా ఫాన్ లూట్జ్ ను ప్రేమించాడు. లూట్జ్ 1825 లో విడాకులు ఇచ్చే దాకా 14 ఏళ్ల పాటు వారి ఆ ప్రేమకలాపం కొనసాగింది. కాని ఎలిసా రెండవ వివాహానికి ఇష్టపడలేదు. 1824 ప్రారంభంలో ఇమెర్మన్ మాగ్డెబర్గ్ లోని క్రిమినల్ కోర్టులో జడ్జిగా నియమితుడై మూడేళ్ల తరువాత డూసెల్ డోర్ఫ్ రాష్ట్రీయ న్యాయ స్థానానికి బదిలీ చేయబడ్డాడు. డూసెల్ డోర్ఫ్ లో ఒక నమోనా నాటకశాలను ఆయన నిర్మింపచేశాడు. 1839 లో ఇమెర్మన్ 20 ఏళ్ల వయస్సు గల మారియానే నీమియర్ ను వివాహ మాడాడు. ఆ నూతన వివాహ జీవిత సౌఖ్యమే ఆయన అసంపూర్ణ మహాకావ్యం *ట్రీస్టాన్ ఉండే ఇసోలే* లో ప్రతిఫలించింది.

సమకాలీన సంధియుగ లక్షణాలు ఇమెర్మన్ రచనలలో ప్రగాఢంగా కనిపిస్తాయి. గొయిథే

యుగం నీడలో తమ కాలపు రచయితలు జీవించ వలసి వచ్చిందనే విషాద కరమైన సత్యం ఆయనకు తెలుసు. ఆయన వ్రాసిన ప్రముఖ నాటకాలు *డాన్ బ్రౌవెర్ స్ట్రీట్ ఇన్ టైరోల్* (1828-దీనినే కొద్దిగా మార్చి 1835 లో

ఆండ్రీయాస్ హోఫర్ అనే పేరుతో ప్రకటించాడు), *మెర్లెన్* (1832), *అలెక్సీస్* (1832-మూడుభాగాల నాటకం), హాస్యరూపకం *టులిఫ్టాన్ చెన్* (1830). ఇమెర్మన్ నాటకాల కంటే నవలలే ప్రధానమైనవి. ఆ నాటి పరిస్థితులను అవి కచ్చితంగా ప్రకటింప గలిగాయి. *డీ ఎపిగోనెన్* (1836) అనే నవలలో ఆయన సమకాలీన సమాజ చిత్రాన్ని ప్రదర్శించాడు. గొయిథే వ్రాసిన *విల్ హెల్మ్ మైస్టర్* కు ఆ నవల కొంత ఋణపడి ఉన్నా, అదే మొట్టమొదటి జర్మన్ సమకాలీన నవల అనదగింది. *మున్చ్ హౌసెన్* (1338-39) వ్యంగ్య

ప్రధానమైన నవల. రైతుల గ్రామీణ జీవితం దీనిలో చిత్రించబడింది. ఇమెర్మన్ 1840 ఆగస్ట్ 25 న ప్రష్యాలోని డూసెల్ డోర్ఫ్ లో మరణించాడు.

పద్యాకర్

ఇయనెస్కో, యూజీన్ (1911-) : రుమేనియాలో జన్మించిన ఫ్రెంచ్ నాటక రచయిత. ఈయన రుమేనియాలోని స్టటేనాలో 1912 నవంబరు 26 న జన్మించాడు. 1956 లో ఈయన వ్రాసిన *లా కనాబ్రైన్ షావ్* అనే ఫ్రెంచి ఏకాంకిక నాటక శిల్పంలో పెద్దవిప్లవాన్ని సృష్టించింది. 'థియేటర్ ఆఫ్ ది ఆబ్సర్డ్' అనబడే నూతన నాటకాలకు నాంది పలికింది.

ఈయనను పసిపిల్లవాడుగా ఉన్నప్పుడు ఫ్రాన్స్ కు తీసుకు వెళ్ళారు. కాని 1925 లో రుమేనియాకు తిరిగి వచ్చాడు. బుఖారెస్ట్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఫ్రెంచ్ లో పట్టభద్రుడై 1939 పారిస్ లో డాక్టరేట్ డిగ్రీ పొందాడు. 1945 తర్వాత పారిస్ లో స్థిరనివాస మేర్పరచుకున్నాడు. ఫ్రూఫ్ రీడరుగా ఉంటూ ఇంగ్లీషు భాషను నేర్చుకొన్నాడు. ఇతని మొదటి నాటకంలో ప్రసిద్ధమైన సన్నివేశంలో ఇద్దరు అపరిచిత వ్యక్తులు కలుసుకొని, వాతావరణాన్ని గురించి, వారి నివాసాలను గురించి, వారికి ఎంత మంది పిల్లలున్నారో మొదలైన అతిసామాన్యమైన విషయాలు ముచ్చటిస్తూ వారిద్దరూ వాస్తవానికి భార్యా భర్తలని గుర్తిస్తారు. ఇయనెస్కో రచనలలో తరచు కనబడే ఇతివృత్తాల కిది మంచి ఉదాహరణ. ఒక వ్యక్తి తననుండి తానే వేరుపడడంపై వేరొకరికి తన భావాలు ప్రకటించడంలో ఏర్పడే క్లిష్ట పరిస్థితి ఆయన నాటకాలలో కనబడుతుంది.

ఇయనెస్కో చాలా నాటకాలు వ్రాశాడు. వీటిలో తర్కవిరుద్ధమైన భావాలను ప్రకటించాడు. వీటిలో నిర్దేశితమైన, హింసతో కూడిన చిన్న స్కెచ్ లు (ఉదా. *ది లీడర్*, 1960) చెప్పకోదగ్గవి. *ది లెసన్*, *ది చైర్* వంటి విపులమైన ఏకాంకికలలో ఆయన తర్వాత వాడిన ఇతివృత్తాలు ముందుగానే సూచితం అయ్యాయి. అలాంటి ఇతివృత్తం మరణాన్ని గురించిన భయం. ఈయన ఏకాంకికలలో సాధించినంత నైపుణ్యం నాటకాలలో సాధించడానికి శ్రమపడ్డాడు. *అమెదీ* (1954), *టుయర్ నాన్స్ గేగ్స్* (ది కిల్లర్, 1959), *రెనా సెరన్* (1959) మొదలైన నాటకాలలో *వ్లైట్ ది కింగ్* (1963) వంటి నాటకాలలో సాధించిన నాటకీయ సమగ్రత లోపించింది. 1965 లో *ఏ స్ట్రోల్ ఇన్ ది ఎయిర్* అనే తాత్విక చింతనతో కూడిన విశిష్టమైన రచన చేశాడు. 1966

లో వ్రాసిన *థర్ట్స్ అండ్ హంగర్* అనే నాటకంతో మళ్ళీ అసంగత రచనలు ప్రారంభించాడు.

ఇయనెస్కో సాధించిన ఒక విజయం అధివాస్తవిక ధోరణులను, పద్ధతులను నాటకాలలో ప్రవేశపెట్టి అంత వరకు సహజ రంగస్థల విధానాలకు అలవాటు పడిన ప్రేక్షకుల దృష్టిని తాను సృష్టించిన నవీన పద్ధతుల వైపు మళ్ళించడం. ఆయన నిశితమైన విమర్శకుడుగా అంతకు పూర్వమే పేరు పొందడం వలన ఈ పని ఆయనకు సులభమైంది. ఆయన ఆఖరి రచనలలో బుద్ధి వైపరీత్యం కంటే స్వప్నాలను, చైతన్య ప్రవంతి లోతులను అన్వేషించడం ఉన్నాయి. ఆయన నిరాశా వాదం నిర్దేశితమైన మరణం మీద ఆధారపడి ఉంది. చివరలో ఈ నిరాశావాదం సన్నగిల్లింది. మొదట్లో ఆయన తనను దక్షిణపక్ష అరాచకవాది (Right-wing anarchist) అని వర్ణించుకున్నాడు; కాని 1968 లో ప్రచురించిన ఆయన *ఫ్రాగ్మెంట్స్ ఆఫ్ ఏ జర్నల్* లో వామపక్షాల దృక్పథాలన్నిటికీ ఆయన తీవ్రమైన వ్యతిరేకి అని తేలింది.

ఇ.నా.

ఇయోట్వాస్, జోసెఫ్ బార్ (1813-71) : ప్రముఖ హంగేరియన్ రచయిత, గొప్ప రాజనీతి విశారదుడు. ఈయన 1813 సెప్టెంబర్ 13 న బుడా (Buda) లో జన్మించాడు. ఈయన చాలా సంవత్సరాలు పశ్చిమ యూరప్ లో కాలం గడిపాడు. అక్కడే ఈయనకు పాశ్చాత్య ఉదారవాద భావాలతోను, కాల్యునికోద్యమ నాయకులతోను బాగా పరిచయం ఏర్పడింది. 1839-40 సంవత్సరంలో జరిగిన రాజకీయ ప్రతినిధి సభలో ఈయన యూదుల దాస్యవిమోచనాన్ని గురించి వాదించాడు. ఇదే సందర్భంలో బాధ్యతాయుతమైన ప్రభుత్వం కావాలని ఈయన ప్రతిపాదించాడు. ఇలాంటి ప్రభుత్వం లేకుండా హంగరీలో అవసరమైన సంస్కరణలు ప్రవేశపెట్టడం సాధ్యం కాదని ఆయన వాదన. *ది విలేజ్ నోటరీ* (1844-46) అనే ఈయన నవల హంగరీలో ఉత్తమ రచన. ఇది ఉదారవాద ప్రగతి శీల స్వభావంతో కూడిన రచన. 1848 వ సంవత్సరం 'ఫిబ్రవరి విప్లవం' తరువాత ఏర్పడ్డ మొట్టమొదటి బాధ్యతాయుత హంగరీ ప్రభుత్వంలో ఈయన విద్యాశాఖా మాతృకుడుగా ఉన్నాడు. ప్రధానమంత్రి లాజుస్ కొసుత్ తో అభిప్రాయ భేదం ఏర్పడడం వల్ల ఆ పదవికి రాజీనామా ఇచ్చి, ఇయోట్వాస్ మ్యూనిచ్ కు వెళ్ళిపోయాడు. అందువల్ల స్వాతంత్ర్య సమరంలో చురుగ్గా పాల్గొనలేకపోయాడు. అయితే రాజ్యానికి సంబంధించిన 19 వ శతాబ్దం నాటి ప్రముఖ భావనల

ప్రభావంతో స్వాతంత్ర్యం కోసం కృషి చేశాడు. ఈయన 1851 లో హంగరీకి తిరిగి వచ్చిన తరువాత రాజకీయాల నుంచి దూరంగా ఉన్నాడు. 1859 లో తన *గారంటీస్ ఆఫ్ ది పవర్ అండ్ యూనిటీ ఆఫ్ ఆస్ట్రియా* అనే రచనను ఈయన ప్రచురించాడు. ఇందులో ఈయన బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని అనుమతించే ప్రభుసత్తాక రాజ్యంలోని రాజీ మార్గాన్ని ఆశ్రయించాడు. ఆ తరువాత 1861, 1865, 1867 సంవత్సరాలలో జరిగిన మహాసభలలో డీక్ కు విధేయతనూ, మద్దతునూ ప్రకటించాడు. 1867 నాటి ఆండ్రసీ మంత్రి మండలిలో ఈయన విద్యాశాఖామాతృకుడుగా ఉన్నాడు. 1848 మంత్రిమండలిలోని మంత్రులలో తిరిగి పదవిలోకి వచ్చింది ఈయన ఒక్కడే. ఈయన హంగరీలో జాతీయ విద్యావిధానాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు. మతానికి సంబంధించిన విషయాలలో ఈయన మాంటిల్ ఎంబర్ట్ కు స్నేహితుడు, శిష్యుడు కూడా. ఇయోట్వాస్ ఉత్తమ కేథలిక్ అయినప్పటికీ పోప్ ఎప్పడూ తప్పు చేయడనే వాదాన్ని వ్యతిరేకించాడు. అంతేకాకుండా ఫెహెరార్ అనే బిషప్ దీనిని ప్రకటించినప్పుడు ఇయోట్వాస్ ఆయనను కాపిటల్ కు హాజరు కమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆస్ట్రియా, హంగరీ దేశాల మధ్య కుదిరిన రాజకీయ ఒడంబడికను ఈయన నిరంతరం సమర్థించేవాడు. ఆండ్రసీ పరోక్షంలో ఈయన మంత్రిమండలికి అధ్యక్షత వహించేవాడు. 1871 ఫిబ్రవరి 2 వ తేదీన ఇయోట్వాస్ చనిపోయాడు.

ఇయోట్వాస్ హంగేరియన్ రాజకీయాలలోనే కాకుండా హంగేరియన్ సాహిత్యంలో కూడా ప్రముఖ స్థానం ఆక్రమించాడు. ఈయన వ్రాసిన కవితలలో ఉత్తమ కవితలు ఈయన వీరగాథలలో కనిపిస్తాయి. అయితే, ఈయన కాల్యునిక కవితలతో పోల్చినప్పుడు ఈయన వ్రాసిన ఈ పద్యాలు అంత ప్రాచుర్యం పొందలేదని చెప్పవచ్చును. 1838 లో పెస్ట్ లో వచ్చిన వరదల సందర్భంలో వ్రాసిన *ది కార్టూసియన్స్* అనే రచన ప్రజలను విపరీతంగా ఆకర్షించింది. అప్పటికి మార్గార్ అనే నవల ఆరంభదశలో ఉంది. ఇది ప్రధానంగా జుసిని చారిత్రక గాథలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. సమ కాలిక సామాజిక సమస్యలకూ, రాజకీయ అభిలాషకూ తగినంత ప్రాముఖ్యమివ్వడం ద్వారా ఇయోట్వాస్ ఈ నవలకు ఆధునికతను చేకూర్చాడు. ఈయనే వ్రాసిన ప్రసిద్ధమైన *విలేజ్ నోటరీ* వాస్తవ జీవితానికి మరింత సన్నిహితంగా వచ్చింది. ఇది 1514 లో హంగరీలోని ప్రజల జీవితాన్ని వాస్తవికంగాను, విపులంగాను చిత్రించింది.

పద్మాకర్

ఇర్వింగ్, వాషింగ్టన్ (1783-1859) : అమెరికన్ రచయిత. ఇతనిని 'ప్రథమ అమెరికన్ విద్వాంసుడు' అనడం కద్దు. ఇతని గొప్ప రచన *ది స్కెచ్ బుక్*.

ఒక పెజ్జిటేరియన్ తండ్రికి, సాధుస్వభావురాలైన ఒక ఆంగ్లికన్ తల్లికి పుట్టిన 11 గురు సంతానంలో చివరివాడు కావడం వల్ల ఇర్వింగ్ గారాబంగా పెరిగాడు. తండ్రి పెద్ద పిల్లల విషయంలో ఉన్నత విద్యను అభ్యసించాలని పట్టుబట్టినా, ఇతడు కాలేజీ చదువును తప్పించుకొని 'జోసయ్య ఆగ్డెన్ హాస్టేమన్' ఆఫీసులో చేరి అప్పడప్పుడు న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాడు. ఆ హాస్టేమన్ అందమైన కుమార్తె మెటిల్డాతో ప్రణయకలాపం సాగించాడు. మారుపేరుతో కొన్ని వ్యంగ్య వ్యాసాలను 1802-1803 మధ్య పీటర్ ఇర్వింగ్ నడుపుతున్న *మూర్లింగ్ క్రానికల్* అనే పత్రికలో ఇర్వింగ్ ప్రచురించాడు. తన ఆరోగ్యం కోసం 1804-1806 మధ్య హెడ్సన్ కూ, కెనడా కూ, అటుతరువాత యూరప్ ఖండానికి యాత్రలు చేసి వచ్చాడు.

తిరిగి వచ్చిన తరువాత 1806 లో న్యాయశాస్త్ర పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడై ప్రాక్టీసు పెట్టాడు.

ఇర్వింగ్ వ్రాసిన *హిస్టరీ ఆఫ్ న్యూయార్క్* (1809) డచ్ వారి న్యూయార్క్ పాలనకు సంబంధించిన హాస్య రస భరితమైన చరిత్ర. 1809 లో మెటిల్డా హాఫ్మన్ ఆకస్మిక మరణంతో ఆ రచనకు అంతరాయం ఏర్పడింది. అతని దుఃఖం కొంతకాలంపాటు అతనిని నిష్క్రియుణ్ణి చేసింది. 1811 లో అతడు వాషింగ్టన్ కి మారాడు. అయినా కొన్నేళ్లపాటు అతని జీవితం లక్ష్య రహితంగా సాగింది. థామస్ కాంప్బెల్ పద్యాలకు అమెరికన్ ఎడిషన్ ఒకటి అతడు తయారు చేశాడు. *అనల్వైక్ మేగజైన్* కు సంపాదకత్వం వహించాడు. 1815 లో తన సోదరుల కంపెనీ దివాళా తీయకుండా చూడడం కోసం అతడు లివర్పూల్ వెళ్లాడు. లండన్ లో సర్ వాల్టర్ స్కాట్ తో అతని కేర్పడిన పరిచయం లాభదాయకంగా పరిణమించింది. స్కాట్ ప్రోత్సహంతో అతడు *ది స్కెచ్ బుక్ ఆఫ్ జియోఫ్రీ క్రేయాన్ జెంట్* (1819-20) రచించాడు. దానిలోని 30 పై చిలుకు రచనలలో తొలి ఆధునిక కథానికలు అని చెప్పదగిన *ది లీజెండ్ ఆఫ్ స్లీపీ హోలో, రిప్ వాన్ వింకిల్, ది స్వెక్టర్ బ్రెడ్ గూమ్* మొదలైనవి ఉన్నాయి. ఆ పుస్తకానికి వచ్చిన ఘన విజయంతో అతడు తన రచనల మీదనే జీవించగల స్థితికి వచ్చాడు. 1822 లో అతడు *బ్రెస్ బిడ్జ్ హోల్* రచించాడు. ఇది స్కెచ్ బుక్ కు ఉత్తర భాగం వంటిది.

1826 లో హెచ్. ఎవరెట్ ఆహ్వానం మీద అతడు స్పెయిన్ లోని అమెరికన్ దౌత్యకార్యాలయంలో చేరాడు. అక్కడ ఉండగానే అతడు *కొలంబస్* (1828), *ది కంపానియన్స్ ఆఫ్ కొలంబస్* (1831) రచించాడు. తరువాత ఇర్వింగ్ మూర్ జాతివారి గతకాలపు గాథలను అధ్యయనం చేసి *కాంక్వెస్ట్ ఆఫ్ గ్రెనెడా* (1829), *ది అల్ హోబా* (1832) రచించాడు.

17 ఏళ్ల అనంతరం 1832 లో ఇర్వింగ్ న్యూయార్క్ కు తిరిగి వచ్చాడు. తరువాత అతడు *ఏ టూర్ ఆఫ్ ది ప్రెయిరీస్* (1835), *ఎస్టోరియా* (1836), *ది ఎడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ కెప్టెన్ బానెవిల్లి* (1838) రచించాడు.

వాషింగ్టన్ ఇర్వింగ్ న్యూయార్క్ లోని టారీటౌన్ లో 1859 నవంబరు 28 న తుదిశ్వాస విడిచాడు.

బా.శ్రీ.

ఇల్ఫ్, ఇల్యా (1897-1937); పెట్రోవ్, యెవ్-జెనీ (1903-42) : ఇవి సోవియట్ దేశపు జంట రచయితల మారుపేర్లు; అసలు పేర్లు ఇల్యా ఆర్నాలోవిచ్ ఫేన్జిల్ బెర్గ్, యెవ్ జెనీ పెట్రోవిచ్ కటాయెవ్. వీరిద్దరూ సోవియట్ హాస్య రచయితలు. 1920-1939 మధ్యకాలంలో వీరి వ్యంగ్య రచనలు విశేష ప్రసిద్ధి పొందాయి.

ఇల్ఫ్ ఒక పేద యూదు కుటుంబంలో జన్మించాడు. యౌవన ప్రాయంలో వివిధ వృత్తులలోను వాణిజ్యాలలోను పనిచేశాడు. 18 వ ఏటనే ఒడెస్సాలో పాత్రికేయుడయ్యాడు. రచయితగా జీవితం సాగించేందుకు అతడు 1923 లో మాస్కో వెళ్ళాడు.

పెట్రోవ్ ఒక బడిపంతులు కొడుకు. వార్తా విలేఖ కుడుగా జీవితం ప్రారంభించాడు. 'నేర పరిశోధకుడు' గా కూడా కొద్దికాలం పనిచేశాడు. 1923 లో మాస్కో వెళ్ళి, అక్కడ పాత్రికేయవృత్తి నవలంబించాడు.

ఇల్ఫ్ కేంద్ర రైల్వే కార్మికుల పత్రిక *గుడోక్* (The Whistle) సిబ్బందిలో చేరాడు. పెట్రోవ్ *క్రాస్నీ పెరెట్స్* (Red Pepper) అనే అధికేపాత్మక హాస్య పత్రికలో పనిచేశాడు. 1926 లో ఇతడు కూడా *గుడోక్* పత్రికలో ప్రవేశించాడు. ఇక్కడే ఇతడు, ఇల్ఫ్ కలసి సాహితీ భాగస్వాములయ్యారు. ఆ భాగస్వామ్య ఫలితంగా 1928 లో *డ్యూనట్స్ స్ట్రెల్స్* (The twelve chairs) అనే వ్యంగ్య నవల ప్రచురించారు. సోవియట్ జీవితంలోని నూతన ఆర్థిక విధానాన్ని అధికేపిం చే అద్భుత హాస్య నవల ఇది. ఈ రచన విడుదలైన కొద్దికాలానికే సుప్రసిద్ధి నందింది. దానిలోని బాధ్యత తెలియని ధూర్త నాయకుడు - ఓస్టాప్ బెండర్ - రష్యా కాలానిక

సాహిత్యంలో ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. కథాంతంలో అతడు కూడా అంతరించి పోయాడు. ఆ నవలకు ఉత్తర కథ అనదగ్గ *జోలోటాయ్ టెలినాక్* (1931, *The little Golden calf*) అనే నవలలో తిరిగి అతడు సజీవుడై దర్శనమిస్తాడు. ఈ నవల కూడా వెనుకటి నవలలాగే హాస్య సన్నివేశాలతో కూడిందే అయినా చనిపోయిన 2 వ సోవియెట్ నాయకుని పుత్రునిలా అభినయించే పాత్రలు దీనిలో మరింత హాస్యాన్ని సమకూరుస్తాయి. ఈ జంట రచయితలు 1936 లో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో పర్యటించి *ఒడోబెర్ట్ అమెరికా* (One-storied America) అనే నవల వ్రాశారు. స్వయంచోదిత (automobile) వాహనంపై వాళ్ళిద్దరూ దేశమంతా తిరిగిన హాస్యకథ ఇందులోని ఇతివృత్తం. ఇది అమెరికా జీవితంలోని సంస్కార హీనమైన భౌతిక దృక్పథాన్ని విమర్శిస్తుంది. అయితే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో అనేక లక్షణాలు తమకు నచ్చినట్లు కూడా దీనిలో వారు అంగీకరిస్తారు. ఈ కథకు కొనసాగింపు వలె కనిపించే *టోన్యా* (1937) అనే పెద్దకథ బలవంతంగా పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో జీవింపవలసి వచ్చిన కొందరు సోవియెట్ ప్రజల అగచాట్లను కూడా సముచితమైన వ్యంగ్య ధోరణిలో చిత్రిస్తోంది. ఈ సుదీర్ఘ రచనలే కాక ఈ జంట రచయితలు ప్రావ్డా వార్తాపత్రికలో ఎన్నో అధిక్షేప హాస్యరచనలు కూడా ప్రచురించారు.

1937 లో ఇల్ఫ్ క్షయవ్యాధితో మరణించాడు. పెట్రోవ్ మాత్రం *లిటరేచర్ నయా గజెటా* (Literary Gazette), *ఓ గొన్యోక్* (Little light) అనే పత్రికలలో రచనలు చేస్తూ ఉండేవాడు. అతడు 1942 లో ముట్టుడికి గురి అయిన సేవస్తపోల్ నుండి మాస్కోకు వెళుతూ మార్గమధ్యంలో హతమయ్యాడు.

వి.వి.యల్.

ఇవానోవ్, వ్యేవోలోడ్ వ్యాచస్ లావోవిచ్ (1895-1963) : రష్యన్ రచయిత. ఈయన గద్య రచనలు చైతన్య వంతమైన వాస్తవికతకు ప్రసిద్ధికెక్కాయి. ఈయన ఫిబ్రవరి 24, 1895 లో రష్యాలోని లెబ్యా రైల్వేలో జన్మించాడు.

పైబీరియా, టర్కీస్థాన్ సరిహద్దు ప్రాంతంలో ఒక నిరుపేద కుటుంబంలో పుట్టి, ఇవానోవ్ ఇంటినుండి పారిపోయి, ఒక సర్క్స్ కంపెనీలో హాస్యగాడుగా చేరాడు. తర్వాత దేశద్రిమ్మరిగా, శ్రామికుడుగా తిరుగుతూ వినోద కాలక్షేపా లిస్తూ కొన్నాళ్లు గడిపాడు. 1917 వ

సంవత్సరం విప్లవం తర్వాత వచ్చిన ప్రజాయుద్ధంలో కమ్యూనిస్ట్ సైన్యంలో పనిచేశాడు.

1920 లో ఇప్పుడు లెనిన్ గ్రాడ్ అనబడే పెట్రో గ్రాడ్కు వెళ్ళాడు. అక్కడ ఇవానోవ్కు సెరాపియన్ సోదరులతో సంబంధం ఏర్పడింది. ఆ సోదరులు ఒక ప్రత్యేక సాహితీ బృందానికి చెందినవారు. ఈ బృందం వారు 19 వ శతాబ్దపు జర్మన్ రచయిత ఇ.టి.ఎ. హాఫ్మన్ కాల্পనిక రచనలను మెచ్చుకుంటారు. ఇవానోవ్ ప్రజాయుద్ధాన్ని గూర్చి వ్రాసిన నవలలు రచయితగా ఆయనకు పేరు తెచ్చాయి. అవి మానవ ప్రవర్తనను చక్కగా చిత్రించాయి. ఇందులో వాడిన శైలి ఉదాత్తమైంది. మానవజీవితానికి సంబంధించిన ఇంద్రియానుభూతులను చిత్రించడంలో ఆయన శక్తి అసాధారణమైంది. ఆసియాలో చేరి ఉన్న రష్యాలోని జీవితం నుంచి తన కథలకు ఇతివృత్తాలను ఆయన ఎన్నుకొన్నాడు. మాండలికాలను, వాడుక పదాలను విశేషంగా వాడాడు.

1920 ప్రాంతంలో సాహిత్య విధానాలలో వచ్చిన ఆధికారికమైన మార్పుల వలన ఇవానోవ్ తన రచనలను నూతన సూత్రాలకు అనుగుణంగా సవరించ వలసి వచ్చింది. ఈ మార్పులు చేసే సమయంలో ఆయన వైఖరిలో కూడా మార్పు వచ్చింది. మానవుడు సహజ జ్ఞానం కలవాడు అని, భౌతిక జీవితం ముఖ్యమని నమ్మిన ఇవానోవ్ మానసిక విశ్లేషణకు పూనుకున్నాడు. 1930 ప్రాంతంలోనూ ఆ తర్వాతను వచ్చిన ఆయన రచనలు, అంతకు పూర్వం వెలువడ్డ రచనల కంటే తీసికట్టు అని భావించబడుతున్నాయి. *ఆర్మర్ డ్రైన్* అనే 1922 లో వ్రాసిన నవలకు 1930 తర్వాత వ్రాసిన నవలలు సాటి రావు. ఈ నవలను నాటకంగా కూడా ఆయన మలచాడు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం, 1953 వరకు ఇవానోవ్ రచనలు చేయలేదు. ఆ సంవత్సరంలో మాక్సిమ్ గోర్కీ గురించి తన జ్ఞాపకాలు, అనుభవాలు ప్రచురించాడు. తర్వాత ఎన్నో వ్యాసాలూ, ప్రయాణ వర్ణనలు రచించాడు. సోవియెట్ సాహిత్య చరిత్రలో ఆయనకున్న స్థానానికి ఆయన తొలి రచనలే కారణం.

ఇ.నా.

ఇషర్వుడ్, క్రిస్టిఫర్ (1904-1986) : ఆంగ్లో అమెరికన్ నవలా రచయిత, నాటకకర్త. ఈయన పూర్తి పేరు క్రిస్టిఫర్ విలియమ్ బ్రాడ్షా ఇషర్వుడ్. 1904 ఆగస్టు 26 వ తేదీన చెష్టెర్లో ఈయన జన్మించాడు. 1930 ప్రాంతంలోని బెర్లిన్ మీద వ్రాసిన నవలల వలన

ఈయన ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. వీటిలో ముఖ్యమైనది మిస్టర్ నారిస్ చేంజెస్ బ్రెయిన్స్ (1935). ఆయన రచనలు స్వల్పసంఖ్యలో ఉండడం వలన, సాధారణమైన శైలివలన, ఇతివృత్తాల పరిధి పరిమితం కావడం వలన ఆయన అగ్రశ్రేణి రచయితగా గుర్తింపు పొందలేకపోయాడు. కాని అతడు నిర్ణయించుకున్న పరిధులలో అవీ పరిపూర్ణ రచనలే అని పలువురు భావిస్తున్నారు.

ఆయన కొంతకాలం ఉపాధ్యాయుడుగాను, పత్రికా రచయితగాను పనిచేశాడు. ఆల్ ది కాన్ స్ట్రీ రేటర్స్ (1938),

ది మెమోరియల్ (1932) అనే

ఆయన మొదటి రెండు నవలల

ద్వారా ఆయనకు తన స్నేహ

బృందంలో గుర్తింపు లభించింది. 1930

లో బెర్లిన్ వెళ్ళిన తర్వాత ఆయన

ఎన్నుకున్న ఇతి వృత్తం ద్వారా ఆయ

నకు ఎక్కువ పేరు వచ్చింది. 1930లో డబ్ల్యు.ఎచ్. ఆడెన్తో సహకరించి మూడు పద్యనాటకాలు ఆయన వ్రాశాడు. ఇవి ది డాగ్ బినిట్ ది స్కిన్ (1935), ది ఎసెంట్ ఆఫ్ ఎఫ్-సిక్స్ (1936), ఆన్ ది ఫ్రాంటియర్ (1938). 1938 లో వీరిద్దరూ కలసి చైనా వెళ్లి జర్నీ టు ఏ వార్ (1939) వ్రాశారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం రావడంతో ఇషర్వుడ్ రచనా దృక్పథంలో మార్పు రావడమే కాకుండా ఆయన నివాసంలో కూడా శాశ్వతమైన మార్పు వచ్చింది. 1939 లో ఆయన అమెరికాకు వెళ్లి, 1946 లో ఆ దేశపు పౌరుడయ్యాడు. యుద్ధకాలంలో ఆయన శాంతి వాదాన్ని బలపరిచాడు. అప్పడే హిందూ వేదాంతంలోని ఆత్మ పరిత్యాగంపై ఆయనకు ఆసక్తి కలిగింది.

ఇషర్వుడ్ నవల ది వరల్డ్ ఇన్ ది ఈవెనింగ్ (1954) కొత్త పుంతలు తొక్కింది. దీనిలో ఇదివరకటి వలె రచయితను కూడా నవలలో ఒకపాత్రగా ఉంచిన పుటికీ, 'ఫ్లాష్ బాక్' పద్ధతులు అనుసరించాడు. విశ్వాసం, నీతి వంటి సమస్యలతో నవలా సామగ్రిని సృష్టించాడు. డౌన్ దేర్ ఆన్ ఏ విజిట్ (1962) లో రచయిత తన జీవితాన్ని అనేక దశలలో పరిక్షిస్తాడు. ఈ దశలలో

ప్రతి ఒకటి ఒక పాత్ర ద్వారా నిరూపించబడుతుంది. ప్రతిపాత్రను సూత్రధారుడి నుంచి విడిపోయిన ఒక అంశంగా పరిగణించ వచ్చును. 1964 లో వ్రాసిన ది సింగిల్ మాన్ ఎక్కువ ఆదరణ పొందిన చిన్న నవల. ఇందులో 'ఏకలైంగిక' ప్రవృత్తి గల ఒక మేధావి యొక్క ఒంటరితనాన్ని, అతని జీవితంలో ఒకే ఒక రోజులో జరిగిన సంఘటనలను సూక్ష్మంగా పరిక్షిస్తాడు. 1967 లో వచ్చిన ఏ మీటింగ్ బై ది రివర్ అనే నవల లౌకిక విజయాల కన్న, ఆస్తి పాస్తులకన్న వేదాంతంలో ఉదాహరించిన ధ్యానమార్గం ఘనమైనదని చాటుతుంది. ఆయన ఇతర రచనలలో లయన్స్ ఆండ్ షాడోస్ (1938) వంటి స్వీయచరిత్ర, కాథలిన్ అండ్ ఫ్రాంక్ (1971) వంటి తన తల్లి దండ్రుల చరిత్ర పేర్కొనదగినవి.

ఇ.నా.

ఇహారా, సైకాకూ (1642-93) : జపన్ నీస్ కవి, నవలా రచయిత. జపాన్

సాహిత్య పునరుజ్జీ వన యుగ ప్రముఖులలో ఒకడు. అసలు పేరు: హిర యామా తోగో (Hirayama Togo).

'హైకై' అనే చిన్న ఛందస్సులో వినోద హాస్య గేయశృంఖలల ఆశుకవిగా ఇతడు ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. ఇతని

ఆశు కవితా వేగం నమ్మటానికి వీలులేనంతగా ఉండేది. 1671 లో ఒక రోజులో 1600 పద్యాలు రచించడంతో ప్రారంభించి, సాధనతో 1680 నాటికి రోజుకి 23,500 పద్యాలు చెప్పగలిగాడట! దానితో ఇతనికి 'ఇరవై వేల కవి' అనే పేరు స్థిరపడిపోయింది. ఆ తరువాత ఇతడు రచనా వేగాన్ని తగ్గించుకొన్నా ఆశు కవితృపు రోజులలో అలవడిన కృతకశైలి మాత్రం ఇతనిని వదలింది కాదు. అందుచేతనే సాటికవులు ఇతనిది 'డచ్' భాష అని అవహేళన చేసేవారు. 'హైకై' అభ్యాస బలంతో ఇతడు వ్రాసిన నవలలు మాత్రం బాగా జనప్రియా లయాయి. ధారావేగం, ధ్వని, అధ్యాహారం, అవహేళన ఇతని నవలా శైలిలోని ప్రధాన లక్షణాలు. ఇతని కథా వస్తువు ప్రధా

నంగా ఆ నాడు సమాజంలో ప్రాధాన్యం వహిస్తున్న వర్తక వర్గపు అభిరుచులను, స్వేచ్ఛా విలాస జీవితాన్ని గూర్చినవే. దీనినే ఇతడు వివిధ దృక్కోణాలనుంచి పరిశీలిస్తాడు. ఇతని తొలి నవల రసీకుని జీవితం లో ఒక వర్తక ప్రముఖుడు 6 ఏండ్ల నుండి 60 ఏండ్ల వయస్సులో ఒక 'ఆడ మలయాళానికి' వలస పోయేవరకు పొందిన అనుభవాలు చిత్రించబడ్డాయి. ప్రేమను ప్రేమించిన మహిళాపంచకం లోకూడా ఇదే వస్తువు. ఒక జపాను కుటుంబపు గిడ్డంగి అనే కథా సంపుటిలో ధనం సంపాదించుకొనే, లేక పోగొట్టుకొనే అనేకమంది వర్తకుల అనుభవాలు కథలుగా చెప్పబడ్డాయి. క్షత్రియ వర్గాన్ని (సామురాయ్) గురించిన కథలు కూడా ఇతడు వ్రాశాడు. కాని అవి రక్తి కట్టలేదు. ఇతని రచన లన్నిటిలోను జపాను జన జీవితం, ముఖ్యంగా ఒసాకా నగర వాతావరణం అచ్చుగ్రుద్దినట్లు కనిపిస్తాయి. జపాన్ కాల্পనిక సాహిత్యంపై ఇతని ప్రభావం చాలాకాలం వరకు కొనసాగుతూ వచ్చింది.

చ.తి.

ఈస్కీలస్ (క్రీ.పూ. 525-456) : సుప్రసిద్ధ గ్రీక్ కవి, నాటకకర్త. ప్రాచీన కాలంలో పాశ్చాత్య దేశాలలో గ్రీకు దేశం విజ్ఞాన కళారంగాలలో అగ్రగణ్యంగా ఉండేది. క్రీ.పూ. 8 వ శతాబ్దం నాటికే హోమర్ అనే మహా కవి ఇలియడ్, ఒడెస్సీ అనే ప్రసిద్ధ కావ్యాలు రచించి ఉన్నాడు. తర్వాత క్రీ.పూ 5 వ శతాబ్దిలో 'ట్రాజెడీ' అనే ఒక సాహితీ ప్రక్రియ గ్రీసుదేశంలో బహుళవ్యాప్తి పొందింది. ఆ గ్రీకు సారస్వత ప్రక్రియకు చెందిన ప్రసిద్ధ కవులు అనేకులు ఉన్నా, వారిలో ముఖ్యమైనవారు ముగ్గురు. వారిలో ఈస్కీలస్ ప్రథమగణ్యుడు. మిగిలిన వారు ఇద్దరూ: సోఫోక్లిస్, యూరిపిడిస్లు. ఈస్కీలస్ క్రీ.పూ. 525 లో ఏథెన్స్ నగరంలో జన్మించాడు.

విషాదాంత రూపక కర్తలలో ఇతడే ప్రథముడు అని అరిస్టాటిల్ గ్రీకు నాటక వికాసాన్ని గూర్చి వ్రాసిన తన గ్రంథం పొయెటిక్స్ లో పేర్కొన్నాడు. ఈస్కీలస్ తండ్రి యూఫోరియస్. గ్రీకు నాటక పితామహు డని పిలువతగిన ఈస్కీలస్ మొత్తం 90 విషాద రూపకాలు రచించాడని అంటారు. కాని వానిలో నేడు సంపూర్ణ కృతులుగా లభ్యమవుతున్నవి 7 మాత్రమే. అవి: 1. సెప్టి సెన్ (క్రీ.పూ 490), 2. పెర్సియా (క్రీ.పూ. 472), 3. సెప్టెమ్ కాన్టాథెబాస్ (క్రీ.పూ. 467), 4. ప్రొమిథియస్ బౌండ్, 5. ఆగమెమ్నాన్, 6. సోఫో రియో, 7. యూమినెడ్. మిగిలిన వానిలో దాదాపు

80 వరకు అసంపూర్ణాలు. ఈతని నాటకాలలో చివరిది అయినా బహుళప్రచారం పొందినది: ఓరెస్టియా ట్రీయా లజీ (క్రీ.పూ.458) అనే మూడు విషాద రూపకాల సంపుటి. ఇది ఆగమెమ్నాన్, సోఫోరియో, యూమినెడ్స్ల సమష్టిరూపం. క్రీ.పూ 534 వ సంవత్సరంలో పిజిస్ట్రాటస్ (Pizistratus) అనే ఏథెన్స్ నియంత నాటకాల పోటీలను ప్రారంభించాడు. ఇవి డయోనిసస్ అనే దేవత ఉత్సవాలలో జరుపబడేవి. ఇందులో పాల్గొనే కవులు మూడు విషాద రూపకాలను ఒక శాటిర్ రూపకాన్ని కలిపి సమష్టిగా రచించాలి. మొట్టమొదట థెస్పిస్ అనే కవికి ప్రథమ బహుమతి లభించినా, తర్వాత ఈస్కీలస్ మొత్తం మీద పదమూడు సార్లు బహుమతులు గెల్చుకొన్నట్లు తెలుస్తోంది. ఇతడు కవితారంగంలోనే కాకుండా కదనరంగంలో కూడా నిపుణుడు.

ఈస్కీలస్ రూపకాలు భావనిర్భరతకు, శయ్యా సాహిత్యానికి ప్రసిద్ధి పొందాయి. ఇతనికి మత విషయాలపైన, తత్వవిషయాలపైన ఆసక్తి ఎక్కువ. పాప పుణ్యాల విషయంలో ఆ నాటి గ్రీకు దేశీయులకు ఉన్న అభిప్రాయాలు ఈతని గ్రంథాలలో పూర్తిగా స్పష్టంగా ప్రతిబింబిస్తున్నాయి.

ఉదాత్తము, స్వయం సంపూర్ణము, సముచిత పరిమాణము కలిగి ఉండే లోకవృత్తం యొక్క అనుకరణయే ట్రాజెడీ. ట్రాజెడీ అనే పదానికి 'మేక పాట' అని అర్థం. ఆ పేరు ఎందుకు వచ్చిందో సరిగా చెప్పలేకపోయినా మేక తోలు కప్పకొని లేదా కట్టుకొని డయోనిసస్ దేవుని సేవకులు నాట్యం చేసేవారని, అందుచేత ట్రాజెడీ అనే పేరు వచ్చిందనీ చాలామంది విశ్వసిస్తారు. అది ఆఖ్యాన రూపంలో కాకుండా నాటకీయంగా ప్రదర్శించబడుతుంది. అరిస్టాటిల్ దృష్టిలో ట్రాజెడీ విషాదాంతం కానక్కరలేదు; విషాదాత్మకం అయితే చాలు.

ది సెప్టయాంట్స్ (క్రీ.పూ. 490) లభ్యమౌతున్న ఇతని రచనలలో మొదటిది. నాటక చతుష్టయ గుచ్ఛంలో మిగిలిన మూడూ నశించి పోయాయి. దీని కథలో ఈజిప్టు రాజైన డానాస్ యొక్క 50 మంది కొమార్తెలు ఆర్గాస్ పారిపోతారు. ఆర్గాస్ రాజైన పిలాస్గస్ ఈజిప్టుతో యుద్ధం వస్తుందని తెలిసినా వారికి ఆశ్రయం ఇస్తాడు. ఈ నాటకంలో సూత్రధారుడు కాకుండా మరో ఇద్దరు నటులు ఉంటారు. దీనిలో నటన, పాత్రచిత్రణ అంతగా లేకున్నా మంచి గేయాలు, చక్కని భాష, నాటకీయ వైరుధ్యం దీనికి ప్రసిద్ధి చేకూర్చాయి.

సమకాలీన చారిత్రక ఇతివృత్తం గల రూపకం *ది పర్షియన్స్* (క్రీ.పూ. 472). సలామిస్ యుద్ధంలో ఓడిపోయిన పర్షియన్లను వేధించడం ఈ రూపకంలో ఇతివృత్తం. మంచి సంభాషణలు ఉన్నా కథా సంవిధానం పేలవంగా ఉంటుంది. 'భూతం' కనిపించడం దీనిలోని విశిష్టత.

థేబన్ చక్రంలోని నాటకరాయంలో చివరిది *ది సెవెన్ ఎగైన్స్ థీబ్స్* (క్రీ.పూ. 1167). లాయీ నుంచి వంశానుక్రమంగా వారసులకు శాపం తగలడం దీనిలోని ఇతివృత్తం. ఈడిపస్ మరణానంతరం అతని కుమారులు ఎటాక్లెస్, పొలినిస్ లు రాజ్యం కోసం పరస్పరం కలహించుకొంటారు. చివరకు ఒకరి నొకరు చంపుకొంటారు.

అన్యాయం, పాశవికశక్తులు ఒక పక్షాన ఉండగా విజ్ఞాన, న్యాయ, ఋజువర్తనలు మరొక పక్షాన ఉండగా, రెండింటికీ జరిగిన సంఘర్షణ చిత్రించే రూపకం *ది ప్రొమెథ్యూస్ బౌండ్* (క్రీ.పూ. 466). మానవులకు 'నిష్ఠ' అందించినందుకు జ్యేయస్, ప్రొమెథ్యూస్ లను కొండ శిలకు బంధించి బాధించినా, అతడు జ్యేస్ పతన రహస్యం చెప్పడు. దీనిలో నటన కొరవడినా, ఈస్కిలస్ నాటకాలలో ఇది శ్రేష్ఠమైన దంటారు. పెల్లి, బ్రిడ్జెస్, మిల్టన్, గాథె, బైరన్, బ్రౌనింగ్, స్విన్ బర్న్, హార్డి మొదలైన ప్రాచీన, ఆధునిక రచయితలపై దీని ప్రభావం మిక్కుటంగా కనిపిస్తుంది.

ది మెక్డెస్టియా (ఆగమెమ్నాన్, ది ఫోఫోరియన్, ది ఎమోన్ డైవ్) నాటకాలలో పూర్తిగా లభ్యమవుతున్న ట్రియాలజీ. దీని ఇతివృత్తం కూడా ఆనువంశికంగా శాపం తగలడమే. టంటలస్ చేసిన నేరానికి అతనికి తగలిన శాపం వరుసగా పిలోప్స్, అట్రెస్, ఆగమెమ్నాన్, ఒరెస్టెస్ లకు సంక్రమిస్తుంది. దుఃఖానుభవం వలన జ్ఞానం కలిగిన ఒరెస్టెస్ తనను వెంటాడుతున్న ప్యూరీస్ (ఎమ్ నెడ్స్) ను క్షమాభిక్ష కోరుతాడు. ఈ నాటక ప్రభావం సాఫోక్లిస్, యూరిపిడిస్, సినేకా, వోల్టేర్, ఆల్ ఫైరీ, వాగ్నర్, ఓనీల్ మొదలైన వారిపై గాఢంగా పడింది. ఆగమెమ్నాన్ లో క్లిటెమ్నెస్ట్రా పాత్రచిత్రణ ఉదాత్తమైనది. *పోఫోరామె* లో వ్యంగ్యం, ఉత్కంఠ అధికం. దృశ్యపరివర్తనం కలిగిన మొదటి నాటకం *ఎమెనెడ్స్*. జె.మా.ప్ర.

ఉంగారెట్టి, జోసెఫ్ (1888-1970) : ప్రసిద్ధ ఇటాలియన్ కవి. 1888 ఫిబ్రవరి 10 న అలెగ్జాండ్రీయాలో జన్మించాడు. పారిస్ లో విద్య నభ్యసించాడు. ఆ

సమయంలోనే ఫ్రెంచ్ ప్రతీక వాదుల ప్రభావానికి లోనయ్యాడు. మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామంలో తనకు కలిగిన మిలిటరీ అనుభవాలు సాహిత్య రంగంలో ప్రవేశించడానికి అతనికి ప్రేరణ కలిగించాయి. 1937 నుంచి రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామం ప్రారంభ మయే వరకూ బ్రెజిల్ లో ఇటాలియన్ సాహిత్యం బోధిస్తూ ఉండేవాడు.

ఆధునిక ఇటాలియన్ సాహిత్యంలో ఋషివాటికా విద్యా విధానాన్ని ప్రారంభించిన యశస్సు ఉంగారెట్టికి దక్కుతుంది. ప్యూచరిస్ట్ లు పాటించే కవితలోని విప్లవాత్మక భావాలచే ఆకర్షితుడైనా, ఉంగారెట్టి వారు ఉపయోగించే ఆలంకారిక శైలిని వ్యతిరేకించాడు. శబ్దాల, ధ్వనుల, పదాల జిగి బిగిని, కూర్పువల్ల ఏర్పడే సౌందర్యాన్ని ప్రధానంగా పాటించాడు. అతడు ఇటాలియన్ భాషకు, కవిత్వానికి సమకూర్చిన స్వచ్ఛత, గాంభీర్యం కారణంగా మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఈ శతాబ్దపు పూర్వార్థంలో ఉన్న కవులలో మంచి ప్రతిభాశాలిగా, ఇతరులపై ప్రభావం చూపినవాడుగా భావించబడుతున్నాడు.

ఉంగారెట్టి కవితా సంపుటాలలో ముఖ్యమైనవి: 1. *ఇల్ పోర్టో సెపోర్టో*, 2. *లే గ్రే* (Le Guerre, 1919), 3. *ఆలెగ్రియా డి నౌఫగే* (1919), దీనిలో 1914-1919 సంవత్సరాల మధ్య అతడు రచించిన కవితలు సంగ్రహింపబడ్డాయి, 4. *సెంటిమెంట్ డెల్ బెంపో* (1933 - దీనిలో 1919 నుంచి 1932 వరకు గల అతని రచనలు ఉన్నాయి), 5. *ఇల్ డొలోర్* (1947; 1937 నుంచి 1946 వరకు రచించిన పద్యాలు సంగ్రహింపబడ్డాయి). ఇతడు కొన్ని అనువాద గ్రంథాలు కూడా రచించాడు. 1. *ట్రాడుజి ఓనీ డి పోయీనీ స్ట్రామీర్* (1936), 2. *సోనిట్టాడి షేక్స్పియర్* (1946లో ఇంగ్లీషు నుంచి అనువదించబడ్డాయి). అలాగే ఫ్రెంచ్ నుంచి 1. *ప్లోరాలా పాయిస్సీయా ఎర్మిటా* (1936), 2. *ఒట్టోస్టెండీ* (1946) లనుకూడా అనువదించాడు.

జె.మా.ప్ర.

ఉండేసెట్, సిగ్రిడ్ (1882-1949) : స్కాండినేవియాకు చెందిన ప్రసిద్ధ నార్వేజియన్ కవయిత్రి, నవలారచయిత్రి. డెన్మార్కులోని కెలుండ్బర్గ్ లో 1882 మే 20 న జన్మించింది. 1912 లో ఆండర్స్ స్పార్స్టాడ్ తో ఈమె వివాహం జరిగింది. కాని ఆ దంపతులు 1925 లో విడాకులు తీసుకున్నారు. ఈమె ఓస్లో (Oslo) నగరంలో 1949 లో మరణించింది.

ఉండేసెట్ తండ్రి ఒక ప్రసిద్ధ పురాతత్వ శాస్త్ర వేత్త. ఈమెకు 11 సంవత్సరాల వయస్సులోనే

పితృ వియోగం కల్గింది. దానితో కుటుంబం చిక్కుల పాలై ఆమె విద్యాభ్యాసం కుంటుపడింది. బీద తనం కారణంగా 16 సంవత్సరాలైనా నిండని వయస్సులోనే ఆమెకు ఒక ఆఫీసులో ఉద్యోగం చేయవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. కాని ఆ పరిస్థితి నేర్చిన అనుభవం ఆమె తొలిరోజులలో వ్రాసిన నవలలకు కావలసిన ఇతివృత్తాన్ని సమకూర్చి పెట్టింది. జెన్ని 1911 లో వెలువడింది. 1930 లో ఇది ఆంగ్లంలోకి అనువదించబడింది. ఇది చాలా ప్రసిద్ధి పొందింది. దీనిలో ఆ నాటి మధ్యతరగతి స్త్రీల సమస్యలు అతి సహజంగా చిత్రించబడ్డాయి. ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామం కారణంగా కొంతకాలం మౌనంగా ఉన్నా, 1920-22 సంవత్సరాల మధ్య తన సర్వప్రశస్తమైన కావ్యం క్రిస్టిన్ లూవాన్స్ డాటర్ ను రచించింది. దాని తరువాత పరంపరగా ఒలావ్ ఆడన్సన్ రచన జరిగింది. ఇది పైదానంత ప్రసిద్ధి పొందలేదు. 1924 లో రోమన్ కాథలిక్ మతాన్ని ఆమె స్వీకరించింది. ఆ కారణంగా తలెత్తిన అనేక సమస్యలను ఇతివృత్తంగా గ్రహించి ఆమె చాలా నవలలు వ్రాసింది. ఉండేసెట్ సిగ్రిడ్ జైలి ఉదాత్తంగానూ, నిత్యజీవితానికి దగ్గరగాను ఉంటుంది. నార్వీజియన్ మధ్యకాలీన సాహిత్యం విషయంలో ఆమెకు అపారమైన పాండిత్యం ఉంది. ఈ కారణం చేతనే ఆమె చారిత్రక నవలలకు గాంభీర్యం, ఉదాత్తత, ప్రామాణికత సిద్ధించాయి. నవలలలో చిత్రించబడిన ఈమె పాత్రలు మిక్కిలి సజీవంగా కనిపిస్తాయి. నట్ హమ్సన్ తో పాటు ఆమెను కూడా ఈ శతాబ్దిలో గొప్ప నార్వీజియన్ రచయిత్రిగా గౌరవిస్తారు. 1928 లో ఈమెకు నోబెల్ బహుమతి లభించింది. ఆమె కవిత ఉండేగమ్ (1910) చెప్పకోదగిన రచన.

ఉండేసెట్ ఇతర రచనలు: 1. పూమార్తాబెలి (1907), 2. డిన్ లిక్తేలిగ్ ఆల్లర్ (1908), 3. విగాలి

జోబ్ బగ్ విగ్డిస్ (1910), 4. గున్నార్స్ డాటర్ (1936), 5. ఫాటిగ్ స్క్వి జోబోనార్ (1912), 6. వారెన్ (1914), 7. స్ట్రంబెన్ ఆవ్ట్రోల్డ్ స్ప్రేలెట్ (1917), 8. ఇమేజెస్ ఇన్ ది మిరర్ (ఆంగ్లాను వాదం 1938) 9. డిక్లాగ్ జమ్ ఫ్లూయర్ (Dekloge Jum fluer-1918), 10. క్రిస్టిన్ లవరాన్స్ డాట్టర్ - 3 భాగాలు (1920-22).

ఇవి కాక ఇంకా అనేక నవలలు, విమర్శలు వెలువడ్డాయి. జీవితం చివరి దశ వరకు ఆమె రచనలు సాగిస్తూనే ఉంది.

జె.సూ.ప్ర.

ఉదాల్, నికోలాస్ (1505-56) : ఆంగ్లనాటక రచయిత, కవి. ఇతడు సౌదాంప్టన్ నగరంలో జన్మించాడు. వింఛెష్టర్ స్కూలులోను, ఆక్స్ఫర్డ్ లోని కార్పస్ క్రిస్టి కాలేజీ లోను విద్య అభ్యసించాడు. 1554 లో ఆ కాలేజీకి ఫెలో అయ్యాడు. 1553 లో ఆనిబాలిన్ పట్టాభిషేకోత్సవానికి తన స్నేహితుడైన జాన్తో కలిసి గేయాలు, పద్యాలు రచించాడు. 1534 లో ఉదాల్ ఫ్లవర్స్ ఫర్ లాటిన్ స్పెకింజ్ అనే సంకలన గ్రంథాన్ని టెరెన్స్ లాటిన్ కవితల నుండి గ్రహించి వాటి ఇంగ్లీషు అనువాదాలతో సహా ప్రచురించాడు. అదే సంవత్సరంలో అతడు ఈటన్ స్కూలుకు హెడ్మాష్టరు అయ్యాడు. కాని త్వరలోనే అనుచిత కార్యాలకు దిగి అపకీర్తి పాలయాడు. తత్ఫలితంగా 1537 లో ఈటన్ స్కూలు విద్యార్థులు థామస్ క్రాంవెల్ సమక్షంలో ప్రదర్శనలు జరిపారు.

1541 లో దొంగతనం, వ్యతిరేక లింగ సంపర్కం వంటి అవినీతి ఆరోపణలవల్ల ఈటన్ స్కూలు నుంచి డిస్మిస్ అయ్యాడు. కొంత కాలం మార్షల్ సీ (Marshall sea) లో కారాగార శిక్ష అనుభవించి, విడుదలై 1542 లో లండన్లో స్థిరపడ్డాడు. అదే సంవత్సరంలో ఎరాస్మస్ రచన ఎపోప్ తెగ్రెస్ కు ఇంగ్లీషు అనువాదం ప్రచురించాడు. ఆ సమయానికి సంస్కరణోద్యమానికి బాహుటంగా తన మద్దతును ప్రకటించాడు. ఎజికియాస్ అనే తన నాటకంలో పోప్పై ఇంగ్లాండురాజు సాధించిన విజయాన్ని ఘనంగా శ్లాఘించాడు. ఎరాస్మస్ రచన అయిన పేర్లాఫేస్ అపాస్ ల్యూక్ యొక్క అనువాదాన్ని కాథరీన్ రాణి సహాయ సంపత్తులతో 1545 లో ప్రచురించాడు. 1549 లో ఆ పేర్లాఫేస్ ల ప్రచురణను పర్యవేక్షించాడు. 1551 లో లిండ్సర్ కు మతాధికారిగా నియమింప బడ్డాడు. మేరీ రాణి అయిన తరువాత

రిఫార్మిస్ట్ అయి ఉండి కూడా ఆమె అభిమానాన్ని, ఆదరణను చూరగొన్నాడు. 1555 లో వెస్ట్ మినిస్టర్ స్కూలుకు హెడ్ మాస్టరుగా నియమింపబడ్డాడు.

ఉడాల రచనలుగా నాలుగు నాటకాలను పేర్కొంటున్నారు. మేరీ రాణి గేయరూపకాలను, నాటకాలను ప్రదర్శించే అధికారిగా అతనిని నియమించింది. నికా రాల్స్ రోయిస్టర్ డోయిస్టర్ అనే నాటకం నిశ్చయంగా అతనిదే అని చెప్పవచ్చు. అదే మొట్టమొదటి ఇంగ్లీషు కామెడీ అని భావింప బడుతుంది.

రాల్స్ రోయిస్టర్ డోయిస్టర్ అనే కామెడీ 1554 ప్రాంతంలో రచింపబడి మొదట 1506 లో అచ్చు అయింది. ఇది అంత్యానుప్రాసలతో రచింపబడినది. ఇతివృత్తం చాలా సరళం. క్రిస్టియన్ కస్టాన్స్ అనే ఆమె ఇంటి ఎదుట జరిగిన సన్నివేశం అది. కస్టాన్స్ అనే వితంతువుకూ గాయన్ గుడ్లక్ అనే వర్తకుడికీ వివాహం నిశ్చయం అవుతుంది. అతడు వ్యాపారరీత్యా పొరుగుూరు వెళ్ళగా, రాల్స్ రాయిస్టర్ డాయిస్టర్ ఆశ్రితుడైన మాత్రా మర్రి గ్రీక్ రాకపోవడంతో రాల్స్ కస్టాన్స్ తో ప్రేమకలాపం జరిపి, ఆమెను వివాహం చేసుకొన గోరాడు. కాని మూర్ఖుడైన రాల్స్ ఆమె నుంచి ఏలాంటి ప్రతిస్పందన రాకపోవడంతో బలాత్కారంగా ఆమెను లేవతీసుకొని పోవాలనుకుంటాడు. కాని, ఆమె కుటుంబం వారు రాల్స్ ని, అతని అనుచరుణ్ణి తరిమి కొడతారు. ఇంతలో గాయన్ తిరిగి వచ్చి కస్టాన్స్ ను వివాహం చేసుకోవడంతో కథ సుఖాంతం అవుతుంది. మెగ్ మార్బుల్ క్రస్ట్, టిబ్ టాక్ ఎపేస్ అనే పనికత్తెల ద్వారా ఆ నాటి స్కూళ్ళ ప్రిన్సిపాల్స్ పై వ్యంగ్యోక్తులు చెణుకులు పలికించడం ఈ నాటకంలో గమనించదగ్గ ప్రత్యేకత.

జె.సూ.ప్ర.

ఊనమూనో, మిగ్యుల్ డి (1864-1936) : శ్వానిష్ విద్యావేత్త, తత్వశాస్త్రవేత్త, కవి, నాటకకర్త. స్పెయిన్ ను 20 వ శతాబ్ద ప్రథమ భాగంలో తన వ్యాసాల చేత అధికంగా ప్రభావితం చేసిన ప్రముఖ రచయిత.

బిల్బావో లోని ఇన్ స్టిట్యూట్ విజ్ కైనా లో కొంతకాలం చదివి, 1880 లో మాడ్రిడ్ విశ్వ విద్యాలయంలో చేరాడు. అక్కడ ఆయన నాలుగు సంవత్సరాలలో సాహిత్య తత్వ శాస్త్రాలలో డాక్టరేట్ పట్టా పొందాడు. ఆరు సంవత్సరాల తరువాత సాలమాంకా విశ్వవిద్యాలయంలో గ్రీకు భాషా సాహిత్యాల బోధనకు ఆచార్యుడుగా నియుక్తుడయ్యాడు.

ఊనమూనో 1901 వ సంవత్సరంలో యూనివర్సిటీ రెక్టర్ అయ్యాడు. కాని 1914 లో మొదటి ప్రపంచయుద్ధాన్ని సమర్థించడంతో అతనిని పదవీ బాధ్యతలనుండి తొలగించారు. ఆయన ప్రత్యర్థులు 1924 లో స్పెయిన్ సైనిక ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించి, ఆయనకు దేశబహిష్కార శిక్ష విధించారు. అక్కడి నుంచి ఆయన ఫ్రాన్సుకు పారిపోయాడు. సైనిక ప్రభుత్వ పతనం తరువాత ఊనమూనో తిరిగి సాలమాంకా విశ్వవిద్యాలయం చేరుకొన్నాడు. 1936 లో ఫ్రాంకోస్ ఫలాంగిస్టును వ్యతిరేకించడంతో రెక్టర్ పదవినుండి మరోసారి తొలగించారు. అంతే కాక గృహ నిర్బంధంలో కూడా ఉంచారు. రెండు నెలల తరువాత ఆయన హృద్రోగంతో మరణించాడు.

ఊనమూనో యథార్థవాదులలో మొట్టమొదట పేర్కొన దగినవాడు. మేధ, ఉద్వేగాలమధ్య సంఘర్షణకు గురి అయిన తొలి అస్తిత్వ వాదులలో ఆయన ఒకడు. మనిషికి “అవినీతిపై గల ఆకలిని” గూర్చి సహేతుకంగా నిరూపిస్తూ, నమ్మక మొక్కటే మనిషిని సంతృప్తి పరచ గలదని ఆయన వివరించాడు. ఈ అసాధారణమైన ఉద్వేగం అతనికి అపారమైన మానసిక వ్యధను కలిగించింది.

ఊనమూనో పరిపూర్ణ కవిగాను, నాటక కర్తగానే కాక, వ్యాసకర్తగా, నవలా రచయితగా అపార ప్రజ్ఞ చూపాడు. ఆయన పరిపూర్ణ తత్వ విచార జ్ఞానాన్ని డెల్ సెంటి మెంటా ట్రాజికో డి లా విదా ఎన్ లాస్ హోంబ్రెస్ యి యెన్ లాస్ ప్యూబ్లెస్ లో పరిపూర్ణంగా చూడవచ్చును. ఇందులో ఊనమూనో మానవుడు సంపూర్ణ జీవితం అనుభవించటానికి దైవ సంకల్పం ఎలా సహకరిస్తుందో వివరిస్తాడు. ఇదే కాక అతడు స్వీకరించిన లా ఎగోనియా డెల్ క్రిస్టియానిస్మా (1925) కూడా ఇలాంటి అన్వేషణనే వ్యక్తం చేస్తుంది. ఊనమూనో వ్రాసిన ప్రసిద్ధ నవల అబెల్ సాంకెజ్ ఉనా హిస్టోరియా డి ఫేషన్ (1917) బైబిలు కథకు ఆధునిక ప్రతిధ్వని.

ఊనమూనో సృజించిన ఎల్ క్రిస్టో ది వెలాజ్ క్రెజ్ (1920) ఆధునిక శ్వానిష్ పద్యానికి ఒక చక్కని ఉదాహరణ.

చిం.వెం.

ఎంప్సన్, సర్ విలియం (1906-84) : ఆంగ్ల కవి, విమర్శకుడు, అధ్యాపకుడు. ఈయన 1906 లో ఇంగ్లండ్ లో జన్మించాడు. సాంకేతిక శాస్త్రవిజ్ఞానాన్ని సాహిత్యాధ్యయనంలోనూ, విమర్శలోనూ ధారాళంగా

ఉపయోగించిన రచయిత. సెవెన్ టైప్ ఆఫ్ ఆంబిగ్విటీ అనే ఈయన విమర్శ గ్రంథం ఇరవయ్యో శతాబ్దపు ప్రథమ భాగంలో రచించబడిన ఉత్కృష్ట గ్రంథాలలో ఒకటిగా పరిగణింపబడుతుంది. నిశితమైన మేధాశక్తితో పాటు తాను చెప్పదలచిన విషయంపై గాఢమైన ప్రత్యయం, తపన, ఉద్వేగం ఈయన కవితలో కనిపిస్తాయి. కాలం చెల్లిపోయిందనుకున్న ఛందస్సులలో సమకాలీన సమస్యలను అతి నిపుణంగా ప్రస్తావిస్తూ కవిత్వంలో విశిష్టమైన ప్రయోగాలను చేశాడు. ఈ పద్ధతి జాన్ వేన్, కింగ్స్లీ అమిస్ వంటి తరువాతి యువ కవులను ప్రభావితం చేసింది.

ఎంప్సన్ కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఏవర్ ఆర్మ్ స్ట్రాంగ్ (ఐ.ఏ.) రిచర్డ్స్ అనే సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుని పర్యవేక్షణలో సాహిత్యాధ్యయనం చేసే అవకాశం లభించింది. తన అభిమాన విషయమైన గణితశాస్త్రాన్ని వదలి రిచర్డ్స్ వద్ద సాహిత్యాన్ని కూలంకషంగా అధ్యయనం చేసి సెవెన్ టైప్ ఆఫ్ ఆంబిగ్విటీ అనే గ్రంథాన్ని ప్రకటించాడు. అప్పటి కాయనకు 24 ఏళ్లు మాత్రమే! ఈ గ్రంథంలో ఎంప్సన్ కావ్యవిమర్శలో కొత్తపద్ధతిని ప్రవేశపెట్టాడు. కావ్యార్థంలో అస్పష్టత, అనియతత్వం దోషాలు కావనీ, కావ్య గుణాన్ని ఇనుమడింపచేసే ఉపాదేయమైన లక్షణాలనీ ఆయన అనేక ఉదాహరణలతో సహా తర్కసహంగా నిరూపించినాడు.

జాన్ డన్ మొదలైన మెటాఫిజికల్ కవుల ప్రభావం ఈయన కవిత్వం మీద కనిపిస్తుంది. సాంకేతిక పరిజ్ఞానం వలన లభ్యమైన ఉపమానాలను బహుళంగా ఉపయోగిస్తూ, మానవ జీవిత నైరాశ్యాన్ని తన కవిత్వంలో ఈయన ప్రస్ఫుటం చేశాడు. ఈయన కవిత్వం వైయక్తిక మైంది. 1935 ప్రాంతాలలో రాజకీయ వాతావరణం సర్వే సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్నప్పటికీ, ఈయన కవిత్వంలో రాజకీయ ప్రమేయం లేకపోవడం గమనించ దగింది.

1931 నుండి 1934 వరకు జపాన్ లోని టోక్యో విశ్వవిద్యాలయంలో ఎంప్సన్ అధ్యాపకుడుగా పనిచేశాడు. తరువాత మూడు సంవత్సరాలు ఇంగ్లండ్ లో విస్తృత రచనా వ్యాసంగం చేసి, చైనాలోని పీకింగ్ జాతీయ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడుగా చేరాడు. చైనా జపాన్ యుద్ధకాలంలో కష్ట నష్టాలను భరిస్తూ, తన అధ్యాపక వృత్తిని చైనాలో కొనసాగించాడు. 1940 లో ప్రచురించిన *ది గాదరింగ్ స్టార్ట్* అనే పద్య సంపుటంలో ఆ నాటి తీవ్ర రాజకీయ సంక్షోభ ప్రభావం గోచరిస్తుంది. 1949 లో గాని *కల్టైక్స్ పాయిమ్స్* ను

ప్రచురించడం జరగకపోయినా, 1940 నాటికే ఎంప్సన్ కు గొప్ప కవిగా కీర్తి లభించింది. కొంత కాలం బ్రిటిష్ బ్రాడ్కాస్టింగ్ కార్పొరేషన్ కి చైర్మన్ సంపాదక పదవిని నిర్వహించి తిరిగి చైనా జాతీయ విశ్వవిద్యాలయంలో 1947 లో ప్రవేశించి, ఐదు సంవత్సరాలపాటు అధ్యాపకుడుగా పనిచేశాడు. అమెరికాలో కెన్యన్ కాలేజీలో కొంత కాలం ఆచార్యుడుగా పనిచేశాడు. రిచర్డ్స్ సిద్ధాంతాలు ప్రాతిపదికగా అవతరించిన 'నవీన విమర్శ' కు (New criticism) కెన్యన్ కాలేజ్ ఒక కేంద్రంగా ఖ్యాతి చెందింది. 1953 లో షెఫీల్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎంప్సన్ ఆచార్యుడుగా స్థిరపడ్డాడు.

నమ్ వెరన్ ఆఫ్ పాస్టరల్ (1935), *ద స్ట్రక్చర్ ఆఫ్ కాంప్లెక్స్ వర్డ్* (1951), *మిల్టన్ గాడ్* (1961) అనే గ్రంథాలను ఎంప్సన్ రచించాడు. వీనిలో చివరి గ్రంథం వివాదాస్పదమైంది.

కవిత్వ విమర్శలో తొందరపాటు, పారుష్యం తరచుగా కనిపించినా, విమర్శకుడుగా ఎంప్సన్ సమున్నత స్థానాన్ని పొంది, ఆధునిక సాహిత్య విమర్శలో విశిష్ట మార్గదర్శిగా ప్రఖ్యాతి డయ్యాడు.

శ్రీ.ల.

ఎకా డీ కీరోస్, హోసే మరియు డీ (1845-1900) : సాంఘిక సంస్కరణకు అంకితమైన పోర్చుగీస్ నవలా రచయిత. పోర్చుగల్ లో భౌతికవాదాన్ని, యథార్థవాదాన్ని ప్రవేశపెట్టినవాడు. పోర్చుగీసు నవలా రచయిత లండరిలో ప్రముఖుడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. 19 వ శతాబ్ది నవలా రచయితలలో ప్రముఖుడై ప్రపంచ విఖ్యాతి ఆర్జించాడు.

ఎకా డీ కీరోస్ ఒక ప్రముఖ మేజిస్ట్రేట్ కు కలిగిన అక్రమ సంతానం. అందువలన అతడు బాల్యాన్ని బంధువులవద్ద గడపవలసి వచ్చింది. ఐదేళ్ళ వయస్సులో వారు అతనిని బోర్డింగ్ స్కూల్ లో చేర్చారు. 1866 లో కోయింబ్రా విశ్వవిద్యాలయం నుంచి పట్టభద్రు డయ్యాడు. అక్కడే అతడు ఫ్రెంచ్ భాషను కూడా అధ్యయనం చేశాడు. తరువాత లిస్బన్ లో స్థిరపడ్డాడు. అతని తండ్రి ఎకా డీ కీరోస్ తల్లిని చట్ట సమ్మతంగా వివాహం చేసుకొనిన తరువాత, అతనికి న్యాయవాదవృత్తిని ప్రారంభించటానికి సహకరించాడు. కాని, ఎకా డీ కీరోస్ కు నిజమైన ఆసక్తి సాహిత్యం మీదే ఉంది. అతని చిన్న కథలు, వివిధ విషయాలను గూర్చిన వ్యాసాలు వ్యంగ్య ధోరణితో పాఠకులను ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తుతూ పోర్చుగల్ లో వెలువడసాగాయి.

1871 లో 'జనరేషన్ ఆఫ్ 70' అనే పేరుతో పని చేసే ఒక తిరుగుబాటు మేధావి వర్గంతో సంబంధాలను పెంచుకొని సాంఘిక, కళా విలువలను పెంపొందించటానికి, సంస్కరించటానికి పూనుకొన్నాడు. ఎకా డీ కీరోస్ ఈ వర్గం సహకారంతో సమకాలీన పోర్చుగీసు సాహిత్యంలో కనిపించే కృతకత్వాన్ని, ఆడంబరతను బహిరంగ పరుస్తూ అనేక ఉపన్యాసాలు ఇచ్చాడు.

అతడు ప్రధాన న్యాయమూర్తిగా మొదట హవానా లోను (1872-74), ఇంగ్లండులోని న్యూకేజిల్లోను (1874-79), అనంతరం బ్రిస్టల్లోను (1879-88) దక్ష తతో పనిచేశాడు. ఈ సమయంలోనే ఆయన తన పేరు కలకాలం నిలిచిపోయే నవలలు వ్రాశాడు. వాటిలో పోర్చుగల్ సంప్రదాయ కుటుంబాలలో కనిపించే మూఢత్వాన్ని, దుష్టత్వాన్ని తొలగించటానికి ప్రయత్నించాడు. మొదటి నవల *ఓ క్రెమ్ డౌ పాడ్రె అమార్* (1875) లో ఆయన పోర్చుగల్లోని ఒక పట్టణంలో శీలం లేని బ్రహ్మచారి అయిన ఒక మతగురువు వల్ల కలిగిన అనర్థాన్ని, మూఢవిశ్వాసంవల్ల కలిగే అపాయాలను వర్ణించాడు. తరువాతి నవల *ఓ ప్రిమో బేసిలియో* (1878) లో తీక్షణమైన వ్యంగ్యంతో విపరీత మోహం వల్ల కలిగే విపత్తులను చిత్రించాడు.

ఎకా డీ కీరోస్ నవలలలో కళా ఖండంగా పరిగణించబడుతున్న *ఓన్ మైయాస్* (1888) లో పోర్చుగీసు సంఘంలోని మధ్య తరగతి, ధనిక వర్గాల వారి జీవితాలను చిత్రించాడు.

ఆయన చివరి నవలలు పూర్వపు నవలల వలె కాక భావ ప్రధానమైనవి. *ఎ సిడా డి ఎ ఏజ్ సెరాస్* (1901) పోర్చుగీసు పల్లెపట్టుల సౌందర్యాన్ని, గ్రామీణ జీవితాన్ని, సంతోషాన్ని అద్భుతంగా చిత్రించిన నవల.

ఎకా డీ కీరోస్ 1888 లో పారిస్లో ప్రధాన న్యాయమూర్తిగా నియమింపబడ్డాడు. చనిపోయే వరకు అక్కడే పనిచేశాడు. అతని మరణానంతరం ప్రకటించిన *కాంటోస్* (1902) అనేది ఒక చిన్న కథల సంకలనం. *ఉల్లిమాస్ పేజియన్స్* (1912) అనే రచన సన్న్యాసుల వీరగాథలతో నిండినది. 20 వ శతాబ్ది ద్వితీయార్థంలో కూడా కీరోస్ రచనల అనువాదాలు ఆసక్తితో పఠించబడుతున్నాయి.

చిం.వెం.

ఎక్వెస్ట్రీ, సిప్రియన్ (1921) : ప్రముఖ నైజీరియన్ నవలా, కథానికా, బాల సాహిత్య రచయిత. ఆఫ్రికాలోని

నగరవాసుల జీవితాన్ని ఆయన అతి వాస్తవికంగానూ, ప్రతిభావంతంగానూ చిత్రించాడు.

ఇబో తెగకు చెందిన ఎక్వెస్ట్రీ నైజీరియాలోని ఇబదాన్ విశ్వవిద్యాలయ కళాశాల లోను, లండన్లోని చెల్సీ ఫార్మసీ స్కూలు లోను విద్యాభ్యాసం చేశాడు. 'ప్రేమ గుసగుసలు' (1947), 'చిరుతపులి పంజా' (1950) ఆయన తొలి రచనలు. నాగరక జీవితంపై మోజు, ఆ జీవితం లోని లోపాల విషయంలో జాగ్రత్త వహించాలనే ఉద్బోధన ఈ నవలలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. 1954 లో 'నగరంలోని ప్రజలు' అనే నవల ప్రచురించబడింది. లాగోస్ లోని నేర వార్తా రచయిత, నృత్యకార్యక్రమాలలో సంగీత నిర్దేశకుడు అయిన ఒకవ్యక్తి దృక్పథం నుంచి నైజీరియాలోని అవినీతి, లంచగొండితనం, నిరంకుశత్వం వంటి సమస్యలను పరిశీలించి వాటిని నిశితంగా విమర్శించడం ఈ నవలలో ప్రధాన ఇతివృత్తం.

జాగువా నానా (1961) అత్యంత విజయవంతమైన నవల. గొప్ప ఆకర్షణ, జాణతనం ఉన్న జాగువా అనే వ్యభిచారిణి ఈ నవలలో నాయిక. నైజీరియాలోని నాగరకులు తమ గ్రామీణ లక్షణాన్ని మరచి పోయి, నగరాలలోని నీతిబాహ్యమైన, బాహ్యడంబర పూరితమైన జీవితంపై మోజు పెంచుకుని జాగువా చుట్టూ పరిభ్రమించడం ఈ నవలలోని ఇతివృత్తం. 'లోకోటాన్, తదితర కథానికలు' అనే సంకలనం కూడా లాగోస్ లోని ఉత్తేజకరమైన జీవితాన్నీ, విలువలనూ, పూర్తిగా అంతరిస్తున్న నాగరక జీవితాన్నీ వ్యంగ్యదృష్టితో, అతి వాస్తవికంగా చిత్రించింది. 'మండుతున్న గడ్డి' (1962) పులాని పశువుల కాపరుల జీవితాన్ని ఆర్థికంగా చిత్రించింది. ఎక్వెస్ట్రీ ఎన్నో పిల్లల పుస్తకాలను, ఇబో తెగకు సంబంధించిన జానపద గాథల సంకలనాలను కూడా ప్రచురించాడు.

వృత్తి రీత్యా ఎక్వెస్ట్రీకి రేడియో ప్రసారం అభిమాన విషయం. నైజీరియా రేడియో ప్రసార విభాగానికి ఆయన ఎన్నో రచనలు చేశాడు. ఫెడరల్ సమాచారశాఖ సంచాలకుడుగా ఆయన కొంత కాలం పనిచేశాడు. నవలలలో పాత్రచిత్రణ, వ్యక్తుల అంతరాంతరాల విశ్లేషణ ఎక్కువగా జరుగక పోయినా, ఆఫ్రికాలోని నాగరక జీవన శైలిని అవి చిత్రిస్తున్నాయి. ఎందరో పాఠకులను ఆయన రచనలు ఆకట్టుకోగలిగాయి. బయాఫ్రా యుద్ధాన్ని చిత్రించిన 'శాంతి అనంతరం' (1976) ఆయన చేసిన ఇటీవలి రచనలలో చెప్పుకోదగ్గది. ఎస్.ఎస్.ప్ర.

ఎచెగరాయ్ యి ఐజాగ్జెరె, హోస్ (1832-1916) : శ్చానిష్ గణితశాస్త్రవేత్త, రాజనీతి వేత్త, 19 వ శతాబ్దం చివరిపాదంలో విఖ్యాతుడైన నాటకకర్త. ప్రోవెన్ కాల భాషాకవి. ఫ్రెడరిక్ మిస్ట్రాల్ తో పాటు 1904 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతిని గ్రహించాడు.

తొలిదశలో ఎచెగరాయ్ గణితశాస్త్రాచార్యుడుగా పని చేశాడు. అనంతరం 1868 లో ప్రభుత్వసేవలో ప్రవేశించి పెక్కు పదవులు నిర్వహించాడు. 1874 లో ఆర్థికమంత్రి బేంకో డి ఎస్పానా అభివృద్ధిలో ప్రముఖపాత్ర వహించాడు.

చెకెగరాయ్ రచించిన మొదటి నాటకం ఎల్ లైబో టలోనారియో 1874 లో ప్రచురిత మైంది. అప్పటికి ఎచెగరాయ్ కి 42 ఏళ్లు. అయితే ఆ తరువాత విస్తారంగా, సగటున సంవత్సరానికి రెండు నాటకాల చొప్పున రచించాడు. అతని తొలి రచన పూర్తిగా కాల্পనికతతో నిండి ఉంది. కాని అనంతరం హెన్రిక్ ఇబ్సెన్ మొదలైన వారిచే ప్రభావితమై అతడు వాస్తవిక రచనల వైపు మళ్లాడు. తన భావాలను వ్యంగ్యంగా అతడు ప్రతిపాదిస్తాడు. ఓ లోకురా ఓ శాంటీడాడ్ (1877) లో సంఘంలో నిజాయితీ ఎలా ఉన్నాదంగా భావించబడుతుందో చూపాడు. అతడు తన రూపకాలన్నింటిలోను కొంత అతిశయోక్తిని ప్రవేశపెట్టేవాడు. ఈ పద్ధతి అతనికి అలవాటు. నేటి సమాజం మరచినా, ఆ రోజులలో ఆయన ప్రవేశపెట్టిన మహోన్నత భావాలవలన ఆయన అపారమైన ఖ్యాతిని పొందాడు. నాటక నిర్మాణ రీతిలో తన కున్న లోపాన్ని కప్పిపుచ్చుకోటానికి ఎచెగరాయ్ ఈ ఉన్నత భావాలను ప్రవేశపెట్టేవాడు. రంగస్థల నిర్వహణలో అతడు యుక్తితో పలు ప్రయోగాలు నిర్వహించినా, అవి తరువాతి కాలంలోనే శ్చానిష్ నాటక రంగంలో విప్లవాత్మకమైన మార్పులు కలిగించాయి.

చిం.వెం.

ఎజ్జవర్త్, మరియు (1767-1849) : ఆంగ్లో-ఐరిష్ రచయిత్రి. మరియు తండ్రి రిచర్డ్ ఎజ్జవర్త్ లాంగ్ ఫోర్డ్ లోని ఎజ్జవర్త్ టౌనుకు పార్లమెంటు సభ్యుడు. ఇతడు బహుపత్నికుడు. అందరి భార్యల వల్లా సంతానం పొంది బహు కుటుంబికు డయాడు. మరియు వారి బాధ్యత తనమీద వేసుకుని వారికి అందరికీ సంరక్షకురాలుగా ఉండేది. గృహ నిర్వహణతో పాటు ఇంటా బయటా పనులు చక్కబెడుతూ తండ్రి రచనా వ్యాసంగానికి సహాయపడుతూ ఉండేది. రిచర్డ్ ఎజ్జవర్త్ తత్వవేత్త. నూతన విద్యా విధానానికి సంబంధించి అతడు ఒక గ్రంథం వ్రాయగా మరియు దానికి లక్ష్య

గ్రంథంగా తన తొలి కృతి ది పేరెంట్స్ అసిస్టెంటు ను కథల సంపుటిగా సంతరించింది. అది 1796 లో 6 సంపుటాలుగా ప్రచురింపబడింది. ఆమె తర్వాతి కృతులు ఎల్లీ లెసన్స్ (1801-1814), మోరల్ టేల్స్ ఫర్ యంగ్ వీపుల్ (1801). ఈ అన్ని రచనలలోను ఆమె తండ్రి ప్రభావం ఆమె మీద బాగా గోచరిస్తూంది. రచనలు సప్రయోజనంగానూ, నీతిదాయకంగానూ ఉండాలని ఆయన సిద్ధాంతం. ఐర్లాండు జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే ఆమె నవలలలో ఈ ప్రభావం మిక్కుటంగానే కనపడుతుంది. దానితో పాటు ఆంగ్లో-ఐరిష్ ఎజ్జవర్త్ ల రీవి కూడా అభివ్యక్తం అవుతుంది. తండ్రి ఎస్టేట్లు అన్నీ తానే చూసుకొంటూ ఉన్నా, ఆమె ఇంటిలో పని చేసేవారికి దూరంగానే ఉండేది. నవలా రచయిత్రిగా ఆమె మంచి పేరు పొందింది. ఐరిష్ జీవిత చిత్రణమే కాకుండా ధనిక వర్గాల విలాస జీవితానికి సంబంధించిన నవలలు కొద్దిపాటి హాస్యం ప్రదర్శిస్తూ వ్రాసింది. సాంఘిక నవలా చిత్రణలో ఆమె దిట్ట. తండ్రి విద్యా విధాన సిద్ధాంత గ్రంథాలకు ఉదాహరణగా తాను వ్రాసిన కథలలో మరిచిపోలేని పిల్లల పాత్రలను సృష్టించి ఆ కోవలో తొలి రచయిత్రిగా ప్రసిద్ధి పొందింది.

ఐర్లాండులోని జీవిత చిత్రణ ఇతివృత్తంగా వచ్చిన కాసిల్ రేక్ రెన్స్ (1801) తో

ఆమె ప్రసిద్ధ నవలలు ప్రారంభం అయ్యాయి. ఈ నవలలో రేక్ రెన్స్ కుటుంబం ఎలా పతనం అయిందో వర్ణించబడింది. థాడె క్విర్క్ అనే ఆ కుటుంబపు ఆస్తి పరిరక్షకుడు ఈ నవలలో కథకుడు. తనకు తెలిసిన

మొదటి రేక్ రెన్స్ అయిన సర్ పాట్రిక్ తాగుబోతు అయి ఎలా పాడయాడో అనే విషయంతో మొదలు పెట్టి ఆ కుటుంబం చివరి వ్యక్తి సర్ కోండి తన ఆస్తి అవశేషాలతో కాలం గడిపేవరకూ అతడు కథ చెబుతాడు. థాడె క్విర్క్ కొడుకే చివరికి ఆ ఆస్తిని చేజిక్కించుకొంటాడు. 18 వ శతాబ్దిలోని వివేక హీనులైన ఐరిష్ భూస్వాముల జీవితాన్ని ఈ నవల చక్కగా

విశ్లేషించింది. దీ అబ్బెనీ (1812) అనే నవల కూడా ఐర్లాండ్ భూస్వాముల కుటుంబ గాథే. ఆ నాటి భూస్వాములకు తమ ఎస్టేటులనుండి ధనం వసూలు చేయడమే పరమార్థం. ఆ ధనంతో వారు లండన్ లోను, రోమ్ నగరంలోను విలాస జీవితం గడిపేవారు. తమ జమీలోని ప్రజల స్థితిగతులు వారు పట్టించు కొనేవారు కారు. అలాంటి భూస్వాములలో లార్డ్ క్లాన్ బ్రోనీ తన ఎస్టేటులో ఉండకుండా లండనులో ఉండేవాడు. అతని భార్య ధనికవర్గం గుర్తింపుకోసం చేసే ఆడం బరపు ఖర్చుల కోసం అతడు అప్పలపా లవుతాడు. వారి కుమారుడు ఐర్లాండులోని తమ ఎస్టేటుకి వచ్చి అచ్చటి పరిస్థితి చూసి నిర్ఘాంతపోతాడు. తల్లి అభ్యంతరం చెప్పినా అతడు తండ్రిని ఒప్పించి తన ఎస్టేటుకు వచ్చి బాధ్యత స్వీకరించేట్టు చేయడమే ఈ నవల లోని సారాంశం.

జె.సూ.ప్ర.

ఎన్నియుస్, క్వింటస్ (క్రీ.పూ. 239- క్రీ.పూ. 169) : ప్రాచీన రోమన్ పౌరాణిక కవి; నాటక రచయిత; వ్యంగ్య పరిహాస రచయిత; ఒక విధంగా రోమన్ సాహిత్య పితామహుడు. ఆయన రచించిన పురాణ కావ్యం అనాలీస్ అతి ప్రాచీన కాలంలో ఈనియా తెగల వారు దేశద్రిమ్మరులుగా తిరుగుతూ ఉన్నకాలం నుంచి తన కాలం వరకూ నడిచిన రోమ్ దేశపు కథను రసవంతంగా చెప్పే కథాకావ్యం. వర్జిల్ ఈలియడ్ రచించే వరకూ అదే రోమన్ జాతీయ కావ్యంగా పరిగణింపబడేది.

ఎన్నియుస్ దక్షిణ ఇటలీలోని రూడియ్ లో క్రీ.పూ 239 లో జన్మించాడు. తాను పుట్టిన ప్రాంతపు ప్రభావం వల్ల ఆయన మూడు భాషలలో నిష్ణాతుడయ్యాడు. ఆ మూడు భాషలూ తనకు మూడు హృదయాల వంటివి అనేవాడాయన. ఆ మూడు భాషలలో ఒకటి తన మాతృభాష అయిన ఓస్కాన్. రెండవది తన విద్యాభ్యాస మాధ్యమం అయిన గ్రీక్ భాష. మూడవది రెండవ ప్యూనిక్ యుద్ధ కాలంలో తాను సైన్యంలో చేరి పని చేసివుడు ఆ సైన్యంలో మాట్లాడే లాటిన్ భాష. క్రీ.పూ. 204 లో పెద్ద కేటో (The elder cato) ఆయనను రోమ్ నగరం తీసికొనిరాగా, అక్కడ విద్యార్థులకు పాఠాలు చెపుతూ, గ్రీక్ నాటకాలకు లాటిన్ భాషలో అనుసరణలను రచిస్తూ కాలం గడిపాడు. రోమ్ లోని ప్రముఖులతో ఆయనకు పరిచయాలు ఏర్పడ్డాయి. వారిలో పెద్ద సిపియో ఒకడు.

ఆయనకు ఆశ్రయం ఇచ్చినవాడు మార్కస్ ఫుల్ వియస్ నోబిలియర్. ఆ ఆశ్రయదాత కుమారుడు క్వింటస్ ఎన్నియుస్ కు రోమన్ పౌరసత్వపు హక్కును సంపాదించి పెట్టాడు. ఈ కొద్ది విషయాలు మాత్రమే ఎన్నియుస్ జీవితాన్ని గురించి మనకు తెలియ వస్తున్నాయి.

ఎన్నియుస్ రచించిన పురాణ కావ్యం అనాలీస్ లో 600 పంక్తులు మాత్రమే ఇప్పుడు లభిస్తున్నాయి. వాటిలో ప్రత్యక్ష సాక్షుల కథనాలతో పాటు కల్పిత వర్ణనలు కూడా చేరి, వస్త్రైక్యం దెబ్బ తిన్నది. విషాదాంత రూపక రచనలో ఎన్నియుస్ సిద్ధహస్తుడు. గ్రీక్ భాష నుంచి, ముఖ్యంగా యూరిపిడీస్ రచనలనుంచి 19 నాటకాలకు ఆయన లాటిన్ లో స్వేచ్ఛానువాదం చేసినట్టు తెలుస్తోంది. గ్రీక్ ఇతివృత్తాన్ని లాటిన్ ఛందస్సులలో మలచడంలో ఆయన గొప్ప ప్రతిభ ప్రదర్శించాడు. అనుప్రాస, అక్షర రమ్యత, సాధించడంలో ఆయన గొప్ప నిపుణుడు. రోమన్ ఇతి వృత్తాలను తీసికొని ఆయన రచించిన నాటకాలలో సబీనే, ఫుల్ వియస్ నగరముట్టడిని అభివర్ణించే అన్ బ్రాంచియా, సిపియో చెప్పకోదగ్గవి. సబురే అనే రచనలో ఎన్నియుస్ స్వతంత్ర రోమన్ సాహిత్య ప్రక్రియ అని చెప్పకోదగిన నూతన ప్రక్రియకు రూపకల్పన చేశాడు. దీర్ఘాచ్చులను సూచించడానికి రెండు వర్ణాలు వ్రాయడం, లాటిన్ హ్రస్వ లిపిని రూపొందించడం వంటి ఘన కార్యాలు సాధించిన ఎన్నియుస్ బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతుడు. ఆ నాటి బౌద్ధిక, సాహిత్య ఉద్యమా లన్నిటితోనూ ఆయనకు సంబంధం ఉండేది. రిపబ్లికన్ యుగంలో సిసిరో మొదలైనవారు ఎన్నియుస్ సాహిత్య ప్రతిభను విశేషంగా ప్రశంసించారు.

బొ.శ్రీ.

ఎన్నినా, జువాన్ డెల్ (1468-1529) : శ్పానిష్ నాటకకర్త, కవి, మత గురువు ప్రదర్శించడం కోసం నాటకాలు వ్రాసిన కవి. ఉత్సవ గీతాలకు సంగీతం కూర్చినవాడు.

ఎన్నినా చర్చిలో పాటలుపాడే గాయకబృంద సభ్యుడు. సాలమాంకా చర్చిలోను (1484), సాలమాంకా విశ్వవిద్యాలయంలోను (1490 కి ముందు) గాయకుడుగా శిక్షణ పొందాడు. తరువాత ఆల్బా ప్రభువు సేవలో ప్రవేశించాడు. ఆ రాజసభ కోసం అనేక జానపద ఖండ కావ్యాలను, గొల్ల సుద్దుల వంటి మత సంబంధమైన నాటకాలను వ్రాసి వాటికి సంగీతాన్ని కూర్చాడు. ఎన్నినా నాటకాలలో ఎనిమిది 1496 లో ప్రచురణ పొందాయి. అనంతరం అతడు తన నివాసాన్ని ఇటలీకి మార్చాడు.

పోప్ అలెగ్జాండరు VI కు ప్రీతి పాత్రుడు కావాలని, చర్చిలో మతసంబంధ గురుపదవి పొందాలని కనీసం మూడు సార్లు రోమును సందర్శించాడు. స్పెయిన్ నివాసి అయిన ఎన్నినా స్పెయిన్లో తనకంటూ ఒక స్థానం సంపాదించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. 1591 లో జెరూసలేమ్లో పర్యటించి, అక్కడ సామూహిక ప్రార్థనలలో పాల్గొన్నాడు. ఈ యాత్రా విశేషాల నన్నింటిని పుస్తకరూపంగా ప్రచురించాడు. 1523 నుండి ఆమరణాంతం లెయోన్లో మరాఢిపతిగా పనిచేశాడు.

ఆయన రచించిన నాటకాలలాగే, కూర్చిన సంగీతం కూడా ప్రపంచానికి ఆనందాన్ని అందిస్తుంది.

చిం.వెం.

ఎమర్సన్, రాల్ఫ్ వాల్డ్ (1803-1882) : అమెరికన్ మహాకవి, వక్త, వ్యాస రచయిత, న్యూ ఇంగ్లండ్ ఆధ్యాత్మికవాద (Transcendentalism) ప్రవక్త.

ఎమర్సన్ తండ్రి రెవరెండ్ విలియమ్ ఎమర్సన్. అతడు యూనిటేరియన్ మతద్వేగి. తండ్రి నుంచి ఆ మతాధికార వృత్తిని ఎమర్సన్ వారసత్వంగా పొందాడు. అతని తల్లి రూత్ హస్కిన్స్ తీవ్రమైన ఆంగ్లికన్ సంప్రదాయానికి చెందింది. ఆ ఆంగ్లికన్ సంప్రదాయ ప్రభావంతో పాటు రాల్ఫ్ కడ్వెర్త్, రాబర్ట్ లైటన్, జెరిమీ టెయిలర్, శామ్యుయెల్ టెయిలర్, కాలెరిడ్జ్ వంటి ప్రముఖ ఆంగ్లికన్ రచయితల, మేధావుల ప్రభావం కూడా ఎమర్సన్ మీద కనబడుతుంది.

1811 మే 12 న ఎమర్సన్ తండ్రి మరణించగా, బౌద్ధికంగా అతనిని తీర్చిదిద్దే బాధ్యత అతని అత్త (Aunt) మేరీ మూడీ ఎమర్సన్ మీద పడింది. 1812 లో ఎమర్సన్ బోస్టన్ పబ్లిక్ లాటన్ స్కూలులో చేరాడు. అక్కడ అతని చిన్న చిన్న పద్యాలకూ, సాహిత్య ప్రతిభకూ ప్రోత్సాహం, గుర్తింపు లభించాయి. 1817 లో ఎమర్సన్ హార్వర్డ్ కాలేజీలో చేరి, 1821 లో పట్టభద్రుడయ్యాడు. యూనిటేరియన్ సమాజంలో బోధించడానికి 1826 లోనే అతడు లైసెన్స్ పొందినా, 1829 నుంచే వారం వారం 'సెర్మన్' లు (మతబోధలు) ఇవ్వసాగాడు. అనంతరం అతని వ్యాసాలకూ, అతని పద్యాలకూ బీజప్రాయాలు అనదగిన భావాలు ఆ సెర్మన్లలోనే మనకు కనిపిస్తాయి.

1829 సెప్టెంబరు 29 న ఎలెన్ లూయిజా టక్కర్ ను ఎమర్సన్ వివాహ మాడాడు. 1831 లో క్షయ వ్యాధితో ఆమె మరణించగా ఆ దుఃఖంతో అతడు తన విశ్వాసాలను ప్రశ్నింపసాగాడు. పరమార్థాన్ని తెలుసుకోడం

కోసం మెథడిస్ట్లూ, క్వేకర్లూ, బోస్టన్ ప్రాంతంలోని స్వీడెన్ బోర్టియన్లూ మొదలైన వారి వైపు తన దృష్టిని మళ్లించాడు. వైట్ మాంటెన్స్లో ఆర్థితో కూడిన ధ్యానానికి ఫలితంగా 'గ్నోతీ సియాటన్' అనే వచన కావ్యం 1831 జూలై నెలలో రచించాడు. అప్పటి నుంచి యూనిటేరియనిజమ్ పట్ల అతని ఆసక్తి సన్నగిల్లింది.

1834 లో ఎమర్సన్ అన్న ఎడ్వర్డ్ బ్లిస్ చనిపోవడం అతని ఆస్తికతకు మరొక ఆగ్ని పరీక్ష అయింది. ఆ ఏడాది నవంబరులో అతడు 'కంకార్డ్' లో స్థిరపడి కవిగా పరిణతి సాధించాడు. రొడ్డోరా, జనోఫనీస్, ఈచ్ అండ్ ఆల్, ది సోర్ స్టారమ్ మొదలైన పద్యాలలో ఈ పరిణతి కనిపిస్తుంది. ఈ లోగా 1835 లో అతడు తన కంటే స్వల్పంగా వయస్సులో పెద్దదైన లిడియా జాక్సన్ను వివాహమాడడం, మరొక సోదరుడు చార్లెస్ ఛాన్సీ మరణించడం జరిగాయి.

ఎమర్సన్ రచనలలో చెప్పుకొనదగినవి నేచర్ (1836), ది అమెరికన్ స్కాలర్ (1837), ది అగ్రెస్ ఎట్ డివినిటీ కాలేజ్. 1840 లో ది డయల్ అనే పత్రికను స్థాపించడంలో అతడు తోడ్పడ్డాడు. మొదట కొన్నాళ్లు మార్గరెట్ ఫ్యుల్లర్, తరువాత ఎమర్సన్ దానికి సంపాదకులుగా పనిచేశారు. ఆ పత్రిక ద్వారా ఆధ్యాత్మిక భావాలను అతడు ప్రచారం చేయసాగాడు. ఎమర్సన్ వ్యాసాలు 1841, 1844 లలో రెండు సంపుటాలుగా వెలువడ్డాయి. ఆయన ఖండ కావ్య సంకలనాలు 'పొయెమ్స్' (1846) లోను మేడే (1867) లోనూ వెలువడ్డాయి. ఆ రెండు సంపుటాల వలన ప్రముఖ అమెరికన్ కవిగా ఎమర్సన్ గుర్తింపు పొందాడు.

రిప్రజంటేటివ్ మెన్ (1849) లో ప్లేటో, స్వీడెన్ బోర్గ్, మాంటేన్, షేక్స్పియర్, నెపోలియన్ బోనపార్టీ, గొయిథేలను మానవజాతికి గొప్ప సేవకులుగా ఆయన అభివర్ణించాడు. మిక్కిలి పరిణతి చెందిన ఎమర్సన్ రచన ది కాండ్జక్ట్ ఆఫ్ లైఫ్ (1860) మెరుగులు తీరిన మానవతా వాదాన్ని ప్రతిపాదిస్తుంది. తన ఖుడ్ నోట్స్ (1840) లో థోరో భావాలకూ, ది పొయెట్ (1844) లో విట్మన్ భావాలకూ పూర్వచ్ఛాయలను ఎమర్సన్ అందజేశాడు.

1872 లో కంకార్డ్లో ఎమర్సన్ నివసిస్తున్న ఇంటి పై అంతస్తు కూలిపోగా, ఇరుగు పొరుగులు ఆయన వ్రాత ప్రతులనూ, గ్రంథాలయాన్నీ కొంత వరకు కాపాడారు. మరికొందరు మిత్రులు మూడవసారి ఎమర్సన్

ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్స్, ఇటలీ, ఈజిప్టులను సందర్శించి రావడానికి నిధులను సమకూర్చారు.

19 వ, 20 వ శతాబ్దాల సాహిత్య జగత్తును అత్యధికంగా ప్రభావితం చేసిన రాల్ఫ్ వాల్డ్ ఎమర్సన్ 1882 ఏప్రిల్ 27 న అమెరికాలోని 'కాంకార్డ్' నగరంలో తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

ఎర్నిలా - యి - యూనిగా, ఆలోన్స్ డి (1533-94) : కత్తిని, కలాన్ని సమానమైన

నైపుణ్యంతో ప్రయోగించగలిగిన శ్వానిష్ కవి. 1569 - 87 మధ్య కాలంలో ఆయన రచించిన లా ఆరొకేనా స్పెయిన్ పునరుజ్జీవన కాలంలో వెలసిన ప్రసిద్ధ కావ్యం. అమెరికాకు సంబంధించిన మొదటి పద్య కావ్యం అది.

1555 లో అమెరికా వెళ్లే ముందు ఎర్నిలా సాహిత్య సంబంధమైన కృషి ఎక్కువగా చేశాడు. చిలీలో ఆరొకేనా ఇండియన్లతో జరిగిన యుద్ధాలలో మంచి గుర్తింపు పొందాడు. ఈ యుద్ధాలలో తన అనుభవాలు ఆధారంగా ఈ కావ్యరచనకు ఉపక్రమించాడు. 1563 లో స్పెయిన్ తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఈ కావ్యాన్ని పూర్తిచేశాడు. 1569, 1578, 1589 సంవత్సరాలలో మూడు విడతలుగా ఈ కావ్యం ప్రచురించబడింది. ఇందులో 37 ఆశ్వాసాలు ఉన్నాయి. నిర్మాణంలోను, వస్త్రైక్యంలోను, కవిత్వ రచనలోను కొన్ని లోపాలు ఉన్నప్పటికీ, కన్నులకు కట్టినట్లు యుద్ధాలను వర్ణించడం ఈ కావ్యంలో ప్రశంసించ దగ్గ విషయం. ఈ యుద్ధాలలో ఆరొకేనియన్లు ప్రదర్శించిన ధైర్య సాహసాలను 'ఎర్నిలా' ఎంతో గౌరవంతో, సానుభూతితో చిత్రించాడు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

ఎలిటిస్ ఒడిస్సియస్ : చూ. అనుబంధం-I.

ఎలియెట్, జార్జ్ (1819-1880) : విక్టోరియా యుగానికి చెందిన ఆంగ్ల నవలా రచయిత్రి. ఆధునిక యుగంలో కల్పనా సాహిత్యానికి ప్రధాన లక్షణమైన

మనస్తత్వ విశ్లేషణ పద్ధతిని తొలిసారిగా ఈమె రూపొందించింది.

జార్జ్ ఎలియెట్ అనే పురుష నామంతో రచనలు చేసిన ఈమె అసలు పేరు మేరీఆన్ లేక మరియు, క్రాస్, నీ. ఇవాన్స్. ఇంగ్లండులోని వార్విక్ షైర్ మండలం లోని షిల్వర్స్ కోటన్ అనే గ్రామంలో 1819 నవంబరు 22 న ఈమె జన్మించింది. ఈమె తండ్రి రాబర్ట్ ఇవాన్స్. ఇంగ్లండులోని మిడ్లాండ్ మాండలికాలు ఈమెకు బాగా తెలుసు. ఈమె న్యూనీట్స్ లోని మిసెస్ వాలింగ్టన్ స్కూలులో విద్యాభ్యాసం చేసింది (1828-32). విద్యాభ్యాస కాలంలో బలమైన క్రైస్తవ మత నిష్ఠ అలవడడమే గాక, ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ భాషలతో కూడా ఈమెకు పరిచయం ఏర్పడింది. తల్లి మరణానంతరం ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, లాటిన్, జర్మన్ భాషలు నేర్చుకుంది. 1841 లో తండ్రితో పాటు ఈమె కొవెన్ట్రీ చేరుకుంది. అక్కడ చార్లెస్ బ్రే (1811-82) అనే ఒక హేతువాదితో ఈమెకు పరిచయం ఏర్పడి, క్రైస్తవ మతంపై విశ్వాసం క్రమంగా సన్నగిల్ల సాగింది. అయినా తండ్రి సంతృప్తికోసం 1849 లో ఆయన మరణించేవరకు చర్చికి వెళుతూ తన మత వ్యతిరేకతను బాహటంగా చాటలేకపోయింది.

1843 లో డి.ఎఫ్. స్ట్రాస్ రచించిన డాన్ లెబెన్ జోసూ క్రిటిష్ బీర్స్ టెట్ అనే జర్మన్ గ్రంథాన్ని ది లైఫ్ ఆఫ్ జోసెస్ క్రిటిష్ కల్లీ ఎగ్జామిన్డ్ అనే పేరుతో ఆంగ్లీక రించి మూడు సంపుటాలుగా ప్రచురించింది (1846). కర్త పేరు లేకుండా ప్రకటించబడిన ఆ గ్రంథం ఇంగ్లండ్లో హేతువాద ప్రచారానికి విశేష దోహదం చేసింది.

ఆర్.హెచ్. బ్రాబ్న్ మానవుల అతిమానవ శక్తులను ఖండిస్తూ వ్రాయ తలపెట్టి, ఎప్పటికీ పూర్తి చేయని ఒక ఉద్గ్రంథ రచనలో సహాయం చేయడానికి ఇవాన్స్ ను ఆహ్వానించాడు. జర్మన్, గ్రీక్ గ్రంథాలను ఇద్దరూ కలసి చదువుతూ ఉండేవారు. సుదీర్ఘ వాహ్యులులో భగవచ్చాస్త్రాన్ని గూర్చి చర్చిస్తూ ఉండేవారు. వీరిద్దరి సాన్నిహిత్యం బ్రాబ్న్ సతీమణికి నచ్చకపోవడంతో మధ్యలోనే ఇవాన్స్ ఆ ఉద్యోగం నుండి విరమించుకోవలసి

వచ్చింది. అక్కడి తన అనుభవాన్నే మిడిల్ మార్చ్ నవల లోని మిస్టర్ కాసాబాన్ పాత్రలో ఆమె విస్తృతంగా చిత్రించింది.

ఇవాన్స్ 1849-50 శీతాకాలం జెనీవాలో ఫ్రాన్సా యిస్ డాల్బర్ట్ డ్యూరెడ్ కుటుంబంతో గడిపి, 1850 లో కోవెంట్రీకి తిరిగి వచ్చింది. తన తండ్రి ద్వారా సంక్రమించిన సంవత్సరానికి 100 పౌన్ల ఆదాయంతో ఎలా బ్రతకడమా అని ఆమె మథనపడసాగింది. అప్పుడు ఆమె అనువదించిన స్ట్రాస్ గ్రంథాన్ని ప్రచురించిన జాన్ చాప్మన్ ఆమెకు గ్రంథ సమీక్ష చేసే ఒక పని అప్పగించాడు. చాప్మన్ కుటుంబంతో కలసి ఆమె జీవిస్తూ ఉండగా చాప్మన్ సతీమణికి, చాప్మన్ కి ప్రియురాలైన వారి పిల్లల ఆయాకూ ఆమె మీద అసూయ కలగడంతో 10 వారాలలోనే కంట తడి పెట్టుకుంటూ ఆమె కోవెంట్రీకి తిరిగి రావలసి వచ్చింది. ఆమె చాప్మన్ పట్ల ఆకర్షింపబడిన మాట కొంతవరకు నిజమే అయినా ఆమె అతనికి ప్రియురాలుగా ఉన్నట్లు మాత్రం ఎక్కడా దాఖలాలు లేవు. కొన్ని నెలల తరువాత చాప్మన్ ఆరంభించిన *ది వైస్ మినిష్టర్ రివ్యూ* పత్రికలో సబ్ ఎడిటరుగా చేరి, 1854 వరకు మూడేండ్లపాటు ఇవాన్స్ అక్కడ పనిచేసింది. చాప్మన్ ఇస్తూ వచ్చిన సాయంకాలపు పార్టీలలో ప్రముఖ రచయితలనూ, రాజకీయ మత రంగాలలో తీవ్రభావాలు కలవారినీ ఎందరినో ఆమె కలుసుకునేది. ఆ కాలంలోనే *ది ఇకానమిస్ట్* పత్రిక సబ్ ఎడిటర్ అయిన హెర్బర్ట్ స్పెన్సర్ ను ఆమె కలుసుకోడం, వారిద్దరి అభిరుచులూ చాలా వరకు ఏకం కావడంతో వారు వివాహం చేసుకుంటారనే పుకారు బయలు దేరడం జరిగింది. ఆ వివాహమైతే జరగలేదు గాని, తరువాత ఆమె వివాహమాడిన ఇద్దరు వ్యక్తులను ఆ స్పెన్సర్ ఆమెకు పరిచయం చేశాడు.

విక్టోరియన్ యుగంలో ప్రముఖ పాత్రికేయుడైన జార్జ్ హెన్రీ లీవిస్ తన భార్య ఆగ్నెస్ జెర్విస్ తో విడిపోయినట్లు రూఢికాగానే అతనికి పరిచయం అయిన మరియు ఇవాన్స్ అతనికి చేరువై, బాహుటంగా అతనికి భార్యగా జీవింప సాగింది. 1854 జూలైలో ఆమె అనువదించిన ఫ్యూవర్ బాబ్ జర్మన్ రచన *ఎ సెన్స్ ఆఫ్ క్రిష్టియానిటీ* ప్రచురించబడిన వెంటనే వారిద్దరూ కలసి జర్మనీ వెళ్లారు. 1878 లో లీవిస్ చనిపోయేవరకూ వారిద్దరూ సుఖంగా భార్య భర్తలుగానే కలసి జీవించారు.

వైమర్, బెర్లిన్ నగరాలలో *ది వైస్ మినిష్టర్* పత్రిక లో కొన్ని అత్యుత్తమమైన వ్యాసాలు ఆమె వ్రాసింది.

స్పిన్సోజా వ్రాసిన *ఎథిక్స్* అనే గ్రంథం (ఇప్పటికీ ఇది అముద్రితం) ఆమె ఆంగ్లీకరించింది. లీవిస్ ప్రోత్సాహంతో ఇవాన్స్ షిల్వర్స్ కోటాన్ గ్రామంలో తన బాల్య జీవిత స్మృతులతో కూడిన కథ వ్రాసింది. *ది శాడ్ ఫార్బ్యూన్స్ ఆఫ్ ది రెవరెండ్ అయోన్ బార్న్* అనే పేరుతో ఆ కథ బ్లాక్వుడ్స్ మాగజైన్ లో ప్రచురించబడింది (1957). దానికి మంచి ప్రచారం రావడంతో ఆ సంవత్సరమే ఆమె *మిస్టర్ గిల్బెర్ట్ లవ్ స్టోరీ*, *జానిట్ రిపెంటెన్స్* అనే మరో రెండు కథలు పత్రికలలో సీరియల్ గా ప్రచురించింది. ఈ మూడు కథలను కలిపి రెండు సంపుటాలుగా 1858 లో బ్లాక్వుడ్ ప్రచురించడం జరిగింది. జార్జ్ ఎలియెట్ అనే కలం పేరుతోనే అవి ప్రచురించబడ్డాయి.

జార్జ్ ఎలియెట్ వ్రాసిన తొలి సుదీర్ఘమైన నవల *ఏడమ్ బీడ్* (3-సంపుటాలు-1859). 'ఆవుల నిశ్వాసాలతోనూ, ఎండుగడ్డి వాసనలతోనూ నిండిన ఒక గ్రామీణ కథ ఇది' అని ఈ నవలను రచయిత్రి వర్ణించింది. వాస్తవికతతో కూడిన ఈ నవలలో చక్కని హాస్యం కూడా మేళవింపబడింది. ఒక ఏడాదిలోనే *ఏడమ్ బీడ్* ఎనిమిది ముద్రణలు పొందింది. బ్లాక్వుడ్ వారు ఒప్పుకున్న 800 పొన్లకు రెట్టింపు రాయల్టీ ఇచ్చి, కాపీరైట్ తిరిగి ఆమెకు ఇచ్చివేశారు.

1860 లో వెలువడిన *ది మిల్ ఆన్ ది ప్లాన్* (3 సంపుటాలు) వాస్తవిక జీవన దృశ్యాలతోనూ, ఆమె చిన్ననాటి స్మృతులతోనూ, సునిశితమైన మనస్తత్వ విశ్లేషణతోనూ పాఠకులను విశేషంగా ఆకర్షించింది.

ఆ రోజులలో చరిత్రాత్మక నవలల పట్ల మోజు ఉండేది. 1860 లో లీవిస్ తో కలసి ఇవాన్స్ ఫ్లారెన్స్ నగరం సందర్శించిన సందర్భంలో *సవనరోలా* (ఒక ఇటాలియన్ సన్న్యాసి) జీవితం చారిత్రక నవలకు మంచి ఇతివృత్తం అని లీవిస్ ఆమెకు సూచించాడు. ఇవాన్స్ వెంటనే ఉత్సాహంగా అందుకు పూనుకుని *రమోలా* (1862-63) వ్రాసి ప్రచురించింది. అంతకు ముందే 1861 లో ఆమె *సైలాస్ మార్షర్* అనే నవల ప్రచురించింది. ఒక సాలెవానికి తాను పోగొట్టుకున్న బంగారం స్థానంలో ఒక తప్పిపోయిన పిల్లవాడు దొరకడానికి సంబంధించిన ఈ చిన్న నవల సంక్షిప్తతకూ, రూప సౌష్ఠ్యానికి పేరుపొంది, జార్జ్ ఎలియెట్ నవలలన్నిటిలోకీ సర్వోత్కృష్టమైందిగా పేరు పొందింది.

జార్జ్ ఎలియెట్ వ్రాసిన ఆ తరువాతి రెండు నవలలూ సంస్కరణల బిల్లు ఆమోదానికి సంబంధించి.

జరిగిన ఆందోళన కాలం నాటి ఇంగ్లండ్ జీవితాన్ని చిత్రించేవి. ఫెలిక్స్ హోల్ట్, ది రాడికల్ (మూడు సంపుటాలు -1866) అనే నవలలో 1832 లో 'న్యూ నీటన్' లో తాను ప్రత్యక్షంగా చూసిన ఒక ఎన్నికల దొమ్మీని ఆమె చక్కగా చిత్రించింది. మిడిల్ మార్చ్ (8 భాగాలు 1871-72) జార్జి ఎలియట్ రచనలలో మేలి గ్రంథం అని అందరూ అంగీకరించారు. కేవలం వినోదాత్మకంగా ఉండే నవల ఈ రచయిత్రి చేతిలో ఉదాత్త బుద్ధి చాతుర్యంతో కూడిన కళారూపంగా పరిణమించింది.

డేనియల్ డెరోండా (8 భాగాలు-1876) యూదు పాఠకులకు ఎక్కువ ఉత్సुकతను కలిగించిన నవల. ఈ నవలలోని గ్వెండోలెన్ పాత్ర జార్జి ఎలియట్ సాధించిన సర్వోత్తమమైన సిద్ధి అని విమర్శకులు ప్రశంసించారు.

1878 నవంబరు 30 న లీవిస్ మరణించాడు. 25 ఏళ్లపాటు ఆయన తన భార్య ఇవాన్స్ ప్రతిభ వికసించడానికి సంపూర్ణదోహదం కలిగించాడు. భర్త మరణానంతరం జాన్ వాల్టన్ క్రాస్ (1840- 1924) అనే బ్యాంకర్ కు చేరువై జార్జి ఎలియట్ 1880 మే 6 న అతనిని వివాహ మాడింది. అప్పటికి క్రాస్ వయస్సు 40. ఆమె వయస్సు 61. ఆ ఏడాదే డిసెంబరు 22 వ తేదీన జార్జి ఎలియట్ గా ప్రసిద్ధి పొందిన రచయిత్రి మరియు ఇవాన్స్ లండన్ నగరంలో శాశ్వతంగా కన్ను మూసింది.

బొ.శ్రీ.

ఎలియట్, థామస్ స్టైరన్స్ (1888-1965): సుప్రసిద్ధ అమెరికన్ ఇంగ్లీష్ కవి,

నాటక రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు. ఇంగ్లీషు కవిత్వంలో ఆధునికీ కరణోద్యమ నాయకుడు. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్యకాలంలో టి.ఎస్. ఎలియట్ 20 వ శతాబ్దపు సంస్కృతిపై దృఢమైన ప్రభావాన్ని ప్రదర్శించాడు. పదాల వాడుక, శైలి, పద్య రీతులలో ఆయన చేసిన ప్రయోగాలు ఇంగ్లీషు కవిత్వాన్ని పున

రుజ్జీవింప చేశాయి. ఆయన విమర్శనాత్మక వ్యాసాల పరంపర ద్వారా అనేక ప్రాత పద్ధతులను తుడిచిపెట్టి, క్రొత్తవాటిని ప్రవేశపెట్టాడు. సాంఘిక, సాంస్కృతిక విషయాల మీద నూతన అభిప్రాయాలను వెల్లడించాడు. ఫేబర్ అండ్ ఫేబర్ అనే ప్రచురణ సంస్థకు డైరెక్టర్ గా ఉంటూ చాలా మంది యువకవులకు ఉదారంగా, విచక్షణతో ప్రోత్సాహాన్ని అందించాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో ఫోర్ క్వార్టెట్స్ ప్రచురించడం వలన ఆయన అప్పటి ఆంగ్ల కవులలో అగ్రగణ్యుడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. 1948 లో 'ఆర్డర్ ఆఫ్ మెరిట్' అనే బిరుదు, నోబెల్ బహుమానం లభించడంతో ఆయన కీర్తి మరింత వ్యాపించింది.

థామస్ స్టైరన్స్ ఎలియట్ అమెరికాలోని మిస్సోరి రాష్ట్రంలో సెయింట్ లూయీస్ నగరంలో సెప్టెంబరు 26, 1888 న పుట్టాడు. ఆయన తండ్రి హెన్రీ వేర్ ఎలియట్, కుటుంబ సంప్రదాయానికి భిన్నంగా వ్యాపారంలో ప్రవేశించాడు. తల్లి ఛార్లెట్ ఛాంప్ స్టైరన్స్ కవిత్వం వ్రాసేది. ఆమె 15 వ శతాబ్దం ఇటలీలో మత సంస్కర్తగా ఉన్న సవనరోలా జీవితం ఆధారంగా ఒక పద్యనాటకాన్ని కూడా వ్రాసింది. ఈ కుటుంబం సెయింట్ లూయీస్ లో స్థిరపడి 54 సంవత్సరాలు గడిచినా, వారు న్యూ ఇంగ్లండుకు సంబంధించిన రాజకీయ, మత సంస్కృతులను విడనాడ లేదు. ఎలియట్ చివరి వరకూ న్యూ ఇంగ్లండు పౌరుడుగానే ఉన్నాడు.

ఎలియట్ కు తన తండ్రిలా వ్యాపారంలో ప్రవేశించవలసిన అవసరం లేదు. తనకు కావలసిన, అప్పుడు లభ్యమైన విద్యను ఆభ్యసించడానికి ఏ విధమైన అడ్డంకులూ లేవు. సెయింట్ లూయీస్ లోని స్మిత్ అకాడమీ నుంచి, మ్యాసచూసెట్స్ లోని మిట్టన్ వెళ్ళాడు. 1906 లో హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరాడు. 1909 లో బి.ఏ. పట్టాను పొందాడు. ఆ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆయనను విశేషంగా ప్రభావితం చేసిన వారిలో జార్జ్ సాంటాయానా అనే తత్వవేత్త, కవి, ఇర్వింగ్ బ్యాబిట్ అనే విమర్శకుడూ ప్రధానులు. బ్యాబిట్ నుంచి ఎలియట్ కాల्పనిక వ్యతిరేక వైఖరిని అలవరుచుకున్నాడు. తర్వాత ఎఫ్.ఎచ్. బ్రాడ్లే, టి.ఇ. హ్యూమ్ వంటి బ్రిటీష్ తత్వవేత్తల రచనలు చదివి ఈ వైఖరిని మరింత బలపరచుకున్నాడు. ఒక ఏడాది పాటు అదే విశ్వవిద్యాలయంలో తత్వశాస్త్రశాఖలో సహాయకుడుగా పనిచేశాడు.

20 వ శతాబ్దపు మొదటి సగ భాగంలో పేరెన్నిక గన్న ఇద్దరు, ముగ్గురు కవులలో ఒకడుగా గుర్తింపు

పొందిన ఈయన జీవితంలో 1910-11 సంవత్సరం చాలా ముఖ్యమైనది. ఆ ఏడాది ప్యారిస్‌లో సోర్బోన్ విశ్వవిద్యాలయంలో 'హెన్రీ బెర్గెస్' తత్వశాస్త్రంపై ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు ఆయన విన్నాడు. అలెయిన్ ఫోర్మియెతో కలసి కవిత్వం అధ్యయనం చేశాడు. అలెయిన్-ఫోర్మియె చెప్పిన పాఠాల వలన ఎలియట్‌కు ఫ్రెంచి భాషలో ప్రావీణ్యం ఏర్పడడమే కాకుండా, షార్లేస్ బోదెలేర్ జూల్స్ లా ఫోర్గ్, స్టెఫనీ మల్లర్మె వంటి ప్రతీకవాదుల కవిత్వం కూడా అలవాటు పడింది. 1914 లో ఎజ్రా పౌండ్‌ని ఆయన కలశాడు. 1946 లో "కవిత్వ" అనే పత్రికలో ఎజ్రా పౌండ్ సాహిత్య జీవితాన్ని సమర్థిస్తూ ఈ శతాబ్దపు ప్రారంభ దశలో యువ అమెరికన్ కవుల నిస్సారమైన సాహిత్య వ్యాసంగాన్ని విమర్శించాడు. ఎలియట్, పౌండ్ లిద్దరూ ఇతర భాషలలోని కవులపై దృష్టి మరల్చారు. పౌండ్ ట్రూబెడూర్స్ రచించిన ఇటలీ లోని తొలి పునరుజ్జీవన యుగపు (Renaissance) కవిత్వాన్ని, ఎలియట్ లాఫోర్గ్ డాంటె కవిత్వాన్ని అధ్యయనం చేశారు. ఎలియట్ శైలిమీద వీరి ప్రభావం ఉంది. 1911-14 లో హార్వర్డ్‌లో మళ్ళీ ప్రవేశించాడు. ఈ సారి భారతీయ తత్వ శాస్త్రాన్ని, సంస్కృతాన్ని ఛార్లెస్ లాన్ మన్ అనే గొప్ప పండితునివద్ద నేర్చుకున్నాడు. 1913 లో బ్రాడ్లే వ్రాసిన అప్రీయరెన్స్ అండ్ రియాలిటీ చదివాడు. 1916 లో 'బ్రాడ్లే తత్వశాస్త్రంలో జ్ఞానమూ, అనుభవమూ' అనే సిద్ధాంత వ్యాసాన్ని యూరప్‌లో పూర్తి చేశాడు. ఈలోగా మొదటి ప్రపంచయుద్ధం వలన ఆయన యూరప్ నుండి హార్వర్డ్‌కు వచ్చి మౌఖిక పరీక్షకు హాజరు కాలేకపోవడం వలన పి.హెచ్.డి డిగ్రీ పొందలేక పోయాడు.

ఎలియట్ నాలుగు విధాలుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు: సంపాదకుడు, నాటక కర్త, సాహిత్య విమర్శకుడు, తాత్త్విక చింతన గల కవి. తన కాలంలో ఉన్న ఆంగ్ల కవులలో ఆయనే బహుశః ఎక్కువ పాండిత్యం గల కవి. ఆయన కళాశాలలో వ్రాసిన పద్యాలు సాంప్రదాయికంగాను, సాహితీపరమైనవిగాను ఉన్నాయి. ఆయన ముఖ్యమైన మొదటి ప్రచురణ ఆధునికత్వానికి మచ్చు తునుక అని చెప్పదగింది: ది లవ్ సాంగ్ ఆఫ్ జో ఆల్ఫ్రెడ్ ప్రూఫ్రాక్. ఇటువంటి కవిత్వం - ముఖ్యంగా అందులో మొదటి 3 పంక్తులు - అంతకు పూర్వం ఆంగ్ల కవిత్వంలో కనపడవు. ఈ పద్యం నకలును తన స్నేహితుడైన కాన్‌రాడ్ అయికెన్‌కు ఇచ్చాడు. ఆయన దానిని పౌండ్‌కు పంపాడు. పౌండ్ దానిని హేరియట్

మన్రోకు పంపించాడు. ఆమె 'కవిత్వ' అనే పత్రికకు సంపాదకురాలు. అయితే ఎలియట్ వ్రాసినది కవిత్వమో, కాదో ఆమె నిర్ణయించ లేకపోయింది. ఏడాది గడిచి పోయింది. ఈ పద్యం అప్పటి సంప్రదాయాలకు భిన్నంగా ఉంది. 1798 లో కోల్‌రిడ్జ్, వర్డ్స్‌వర్త్‌లు ప్రచురించిన "లిరికల్ బాలెడ్స్" సాధించిన కవితా విప్లవానికి ఎలియట్ సాహసం తీసిపోదు. 1917 లో ప్రూఫ్రాక్ అండ్ అదర్ అబ్జర్వేషన్స్ అనే మొదటి సంపుటితో 20 వ శతాబ్దపు కవితా విప్లవం పరిపక్వం చెందింది దని చెప్పవచ్చును. ఈ విప్లవాని కున్న ప్రాముఖ్యం వివాదాంశం కావచ్చు. కాని, కోల్‌రిడ్జ్, వర్డ్స్‌వర్త్‌లు సాధించిన కాలానిక విప్లవాన్ని ఇది స్ఫురింపజేస్తుంది. ఎలియట్, పౌండ్ - వీరిద్దరూ కవిత్వభాషను సంస్కరించడానికి పూనుకొన్నారు. మానవులు నిజంగా వాడే భాష కవిత్వ భాష కావాలని వర్డ్స్‌వర్త్ చాటితే, చదువుకున్న మనిషి మాట్లాడే పాండిత్య ఆర్చాటం, మోటుతనం లేని భాష కవిత్వానికి సరి అయినదని ఎలియట్ భావించాడు.

ఒక ఏడాది హైగేట్ స్కూల్‌లో ఫ్రెంచ్, లాటిన్ భాషలు ఎలియట్ బోధించాడు. 1917 లో లాయడ్స్ బ్యాంక్‌లో గుమాస్తాగా చేరి కొద్ది కాలం పనిచేశాడు. ఈ కాలంలో సమీక్షకుడుగా, సాహిత్య విమర్శకుడుగా, తాత్త్విక వ్యాసకర్తగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. 1919 లో జెరోన్‌టేయన్ అనే పద్యాన్ని వ్రాశాడు. ఇటువంటి పద్యం అంతకు పూర్వం ఇంగ్లీషు భాషలో రాలేదు. 1922 లో ప్రచురించిన ది వేస్ట్ లాండ్ తో ఆయనకు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి లభించింది.

ఈ పద్యం 5 భాగాలుగా ఉంది. 20 వ శతాబ్దంలో పాశ్చాత్య నగరాలలో చిన్నాభిన్నమైన వివేకాన్నీ, అనుభూతులనూ ప్రతిబింబింపజేస్తూ రచించిన పద్యం ఇది. ఎలియట్ లౌకికదృష్టి ప్రబలిన నగరానికి చెందిన కవి. శాశ్వత నగరాలు శిథిలమై, క్షీణదశ ప్రాపించినదే ఆధునిక నగరం. ఇదే వేస్ట్ లాండ్ యొక్క కట్టు కడపటి ఇతివృత్తం. అలంకార ధోరణులను తరచు మారుస్తూ భిన్నమైన శైలులను ప్రదర్శిస్తూ ఈ పద్యం నడిచింది. కాని ఇది ఆయన తొలి విమర్శకులు తలచినట్లు ప్రాచీన కాలపు ఘనతతో, నేటి దీనావస్థను పోల్చే పద్యం కాదు. అది కాలాతీతమైన నైతిక వైభవాన్ని, నైతిక పతనాన్ని ఒకేసారి స్ఫురింప చేస్తుంది. ఎజ్రా పౌండ్ సలహా మేరకు మొదట వ్రాసిన 800 పంక్తులను 433 పంక్తులకు ఆయన కుదించాడు. ఎలియట్ పద్యాలలో ది వేస్ట్ లాండ్ అత్యంత ప్రాముఖ్యం గలది కాదు. కాని, అది

ఆయన కావ్యాలలో ఎక్కువ ప్రసిద్ధి పొందింది. 'కవి-విమర్శకుడు' గా ఈయనకు 20 వ శతాబ్దంలో ప్రముఖ స్థాన ముంది. కవియైన విమర్శకుడు తన విమర్శలలో తనకు కవిగా నచ్చిన విషయాలగురించి వ్రాయాలనీ, కవిని అతని సంప్రదాయంలో చూపించాలనీ, కేవలం చారిత్రక పాండిత్యం వలన ప్రయోజనం లేదనీ చెప్పాడు. ఇటువంటి విమర్శల వలన ఆయన కవిత్వం అర్థం చేసుకోడం సులభ మౌతుంది. ఆయన 1920 లో ప్రచురించిన *ది సేక్రెడ్ వుడ్ అనే పుస్తకంలో బ్రెడిషన్ అండ్ ది ఇండివిడ్యువల్ టాలెంట్* అనే వ్యాసం ఉంది. దీనికి, వర్డ్స్ వర్త్ 1800 లో వ్రాసిన ముందుమాటకూ పోలికలు ఉండడమే కాకుండా, ఈ రెండూ చారిత్రకంగా సమానమైన ప్రాముఖ్యం గలవి. ఈయన దృష్టిలో సంప్రదాయాన్ని కవి తనకు తాను సంపాదించుకోవాలి. కవికి ముందున్న రచన పునశ్చరణ సంప్రదాయం కాదు. సంప్రదాయం అంటే హోమర్ మొదలుకొని నేటి వరకూ వచ్చిన యూరపియన్ సాహిత్య మంతా! ఆంగ్లంలో వ్రాసే కవి, గతకాలంలోని ఏ వస్తువులనైనా తీసుకొని ఏ భాషలోనైనా వాడి తన సంప్రదాయాన్ని తాను సృష్టించుకోవచ్చును. ఎలియట్ కవిత్వంలో అనేక భాషలనుంచి గ్రహించిన పంక్తులూ, ఇతర కవులనూ గురించిన హాస్యవిమర్శ విప్లవాత్మకంగా వాడుకోబడ్డాయి. ఎలియట్ వ్రాసిన ఇంకో వ్యాసం, *హోమెట్ అండ్ హిజ్ ప్రోబ్లమ్స్* లో ఉద్వేగ వినిమయం (objective correlative) అనే సిద్ధాంతాన్ని విపులీకరించాడు. కళలో ఏదైనా రసాన్ని పోషించేందుకు ఒకే ఒక పద్ధతి ఉంది. ప్రతి రసానికి సంబంధించిన కొన్ని మాటలూ, వస్తు సముదాయం, పరిస్థితి, సందర్భాలనూ ఉంటాయి. ఈ బాహ్య వాస్తవాలను చెప్పగానే వాటికి సంబంధించిన రసం ఉత్పన్న మవుతుంది అని ఎలియట్ చెప్పాడు. ఈ పదానికి సాహిత్య విమర్శలో ఎక్కువ ప్రభావం ఏర్పడింది. దీనివలన మాటకీ, వస్తువుకీ ఆనుకూల్యం అత్యవసరమనీ, విక్టోరియన్ యుగంలో వలె సందిగ్ధత ఉండకూడదనీ తేలింది. *ది మెటఫిజికల్ పాయింట్స్*, *ఆండ్రూ యార్వేల్* అనే రెండు వ్యాసాలలో ఆంగ్ల కవిత్వ పరంపరమీద నూతన చారిత్రక దృష్టిని సారించి, కొత్త వరుసక్రమాన్ని నెలకొల్పాడు. ఈ కొలబద్ధతో చూస్తే 17 వ శతాబ్దపు తాత్త్విక కవులు అగ్రశ్రేణికి చెందినవారు అవుతారు. 18 వ, 19 వ శతాబ్దపు కవులు వారి కంటే తీసికట్టు. ఎలియట్ వాడిన రెండవ ప్రసిద్ధ మైన పద బంధం 'ఉద్వేగ భిన్నత' (Dissociation of

Sensibility) ఈ వ్యాసాలలో ఉంది. ఆంగ్ల కవిత్వం లో డన్ (Donne), మార్వెల్ (Marvell)ల తర్వాత వచ్చిన మార్పులను విశదీకరించడానికి ఈ పదాన్ని ఎలియట్ సృష్టించాడు. ఈ పదాన్ని కొందరు వ్యతిరేకించారు. కాని ఈ పదాన్ని వాడడానికి కారణమైన చారిత్రక సత్యాన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. ఎలియట్, పౌండ్ల కవిత్వం వలన 17 వ శతాబ్దపు కవులు కొందరిపై ఆసక్తి తిరిగి హెచ్చింది. 1933 లో ఎలియట్ హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో *ది యూజ్ ఆఫ్ పాయింట్ అండ్ ది యూజ్ ఆఫ్ క్రిటిసిజమ్* అనే ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు. దీనితో విమర్శకుడుగా ఆయన మొదటిదశ పూర్తి అయింది. అంతకు పూర్వమే మతశాస్త్రం (Theology), సామాజిక శాస్త్రాలవైపు ఆయన దృష్టి మళ్లింది. *థాట్స్ ఆఫ్ లాంబెత్* (1931), *ది ఐడియా ఆఫ్ ఏ క్రిస్టియన్ కల్చర్* (1939), *నోట్స్ టువర్డ్స్ ది డెఫినిషన్ ఆఫ్ ఏ కల్చర్* (1948), *డాంబె* (1929) వంటి సుదీర్ఘ వ్యాసాలలో సాహిత్యపు పునాదులను మతశాస్త్రం (Theology)లోకి, తత్త్వ శాస్త్రంలోకి విస్తరింపజేశాడు. ఏదైనా కావ్యం కవిత్వ మవునా కాదా అనే విషయం సాహిత్య ప్రమాణాల ద్వారా నిర్ణయించాలి. ఆ కావ్యం గొప్ప కవిత్వమా కాదా అనేది సాహిత్యానికి అతీతమైన ప్రమాణాల ద్వారా నిర్ణయించాలి!

విమర్శ, కవిత్వం - ఇవి రెండూ పెనవేసుకుని కలసి పోయి ఉంటాయి. ఈ రెండూ ఏకత్వం సాధించిన మనస్సులోని వివేకంనుంచి పుట్టాయి. వీటిని విడిగా చర్చించడం కష్టం. 1927 లో ఎలియట్ కేథలిక్ గా మారాడు. బ్రిటిష్ పౌరు డయాడు. ఆ తర్వాత 1930 లో వ్రాసిన సుదీర్ఘ కావ్యం *ఆష్ వెన్స్ డే* (Ash Wednesday) లో శైలి, అదివరకు వ్రాసిన పద్యాలశైలి కంటే భిన్నమైంది. దీనిలో మతపరమైన ధ్యానం ఉంది. వాస్తవానికి ఒక సారి వ్రాసినట్లు మళ్ళీ వ్రాయడం ఎలియట్ చేయలేదు. అయినా ప్రతి పద్యం నిస్సందేహంగా ఆయనదే! *ఆష్ వెన్స్ డే* కు సరియైన ఆదరణ లభించలేదు. ఆ సమయంలో కవిత్వంలో లౌకిక దృష్టి ఖచ్చితంగా ఉండాలనే వాదన ఉండేది. ఎడ్మండ్, విల్సన్ వంటి విమర్శకులు ఈ పద్యానికి వక్ర భాష్యాలు చెప్పి, అది ఎలియట్ కి వ్యక్తిగతమైన భ్రమల తొలగింపుకు ఉదాహరణగా వర్ణించారు.

ఎలియట్ పద్య కావ్యాలలో *ఫోర్ క్వార్టెట్స్* అతి ముఖ్యమైంది. ఇందులో నాలుగు భాగా లున్నాయి. ప్రతి భాగం స్వయం సంపూర్ణత కలిగి ఉంది. ఆ

నాలుగు భాగాలు 1935-1941 మధ్య కాలంలో అప్పడప్పుడు ప్రచురించబడ్డాయి. 1943 లో పుస్తకరూపంలో వచ్చాయి. 20 వ శతాబ్దపు ఆంగ్ల కవిత్వపు పరాకాష్ఠకు ఉదాహరణ బహుశః లిటిల్ గిడ్డింగ్ లో వ్రాసిన ఉదంతం. ఇందులో యాట్స్ (Yeats), మల్లర్మే (Mallarme) లు కలిసి భూతంగా వచ్చి ఎలియట్ ను కలుస్తారు (వీరిద్దరూ ఎలియట్ కు గురుతుల్యులు). ఈ సన్నివేశం లండన్ లో యుద్ధకాలంలో విమానదాడులను ఎదుర్కొనడంలో తమ రాత్రి విధులను నిర్వర్తించుకుని ప్రాతఃకాలంలో తిరిగి వస్తున్నప్పుడు జరుగుతుంది. దీనిని 72 పంక్తులలో టెర్జి-రీమాలో పొందుపరిచాడు. డాంటే కవిత్వానికి ఇంగ్లీషులో సాధ్యమైనంత సన్నిహితత్వాన్ని ఈ పద్యంలో ఎలియట్ సాధించాడు. తన నమూనాలకు చాలా దగ్గరగా ఉన్నా, కవి పూర్తిగా స్వస్వరూపంగా ఉండగల డని ఎలియట్ విశ్వాసం. దానికి ఈ లిటిల్ గిడ్డింగ్ లోని పంక్తులు చక్కని ఉదాహరణలు.

1926 లో న్యేనీ ఎగొనిస్టెన్ తో ప్రారంభించిన ఎలియట్ నాటక రచన 1958 లో ప్రదర్శించిన ది ఎల్డర్ స్ట్రెట్స్ మన్ తో పూర్తి అయింది. ఇవి మర్డర్ ఇన్ ది కేథీడ్రల్ మినహా - ఆయన గేయ, ధ్యాన కవిత్వానికంటే తక్కువ స్థాయిలో ఉన్నాయి. లౌకికమైన నాటకాలు కూడా ప్రజలను ఆకర్షిస్తాయి. ఎందుకంటే, ఆ ప్రజలు తమకు తెలియకుండానే ఒక మతం గురించి వెతుకుతూ ఉంటారు. నిజానికి నాటకాలన్నీ ఆత్మజ్ఞానం, సామరస్యం, పవిత్రత్వం వైపు పురోగమిస్తూ మత సంబంధమైన స్వరూపం కలిగి ఉంటాయని ఎలియట్ విశ్వసించాడు. అందువలన నాటకాన్ని మిగతా అన్ని రకాల కవిత్వం కంటే పై స్థాయిలో ఉంచాడు. పద్య నాటకాలను, పునరుద్ధరించి రంగస్థలానికి ఆయన క్రొత్త వెలుగు తెచ్చాడు. ది ఫామిలీ రియూనియన్ (1939), మర్డర్ ఇన్ ది కేథీడ్రల్ (1935) క్రైస్తవ విషాదాంత నాటకాలు. ఇందులో మొదటిది పగ ఇతివృత్తంగా గలది; రెండవది అహంభావం అనే పాపం ఎలా పతనం అవుతుందో చూపిస్తుంది. ఎలియట్ వ్రాసిన మిగతా నాటకాలు సుఖాంతాలు. వీటి ఇతివృత్తాలు గ్రీకు నాటకాల నుండి తీసుకున్నాడు. వీటిలో అత్యంత విజయవంతమైంది ది కాక్ టెయిల్ పార్ట్. దీనికి మూలం యురిపిడీస్ రచించిన ఆల్ సెస్టిన్.

సంపాదకుడుగా ఎలియట్ వ్యాపకం ఆయన ఇతర ముఖ్య వ్యాపకాలకు అనుబంధం మాత్రమే. 1922-39 ల మధ్య వెలువడిన ది క్రైబ్ రియన్ అంతర్జాతీయంగా

విమర్శక పత్రికగా పేరు పొందింది. ఎలియట్ మరణానంతరం ప్రచురింపబడిన విమర్శ సంపుటం టు క్రేటివ్ సైజ్ క్రేటిక్, అండ్ అదర్ రైటింగ్స్ (1965) లో రెండు మిక్కిలి విలువైన వ్యాసాలు ఉన్నాయి. వీనిలో మొదటిది తన విమర్శలను సమీక్షిస్తూ, నిశితంగా దాని విలువను అంచనా వేసేది. రెండవ దానిలో అమెరికన్ భాష, అమెరికన్ సాహిత్యం వేరనే వాద ఖండనం ఉంది. బ్రిటిష్ అమెరికన్ సాహిత్యాలు వేరు కాదు, అవి రెండూ ఒకే సాహిత్యానికి శాఖలు అని ఆయన నొక్కి చెప్పాడు. 18 వ శతాబ్దపు మధ్య కాలాన్ని జాన్సన్ యుగంగా వర్ణించినట్లు 20 వ శతాబ్దపు మొదటిసగ భాగాన్ని బహుశః ఎలియట్ యుగం అని చరిత్రకారులు వర్ణించవచ్చును. కాని శామ్మూల్ జాన్సన్ క్రొత్త సంప్రదాయ యుగం ఆఖరయే సమయంలో వచ్చి, దాన్ని సంక్షిప్త పరచాడు. ఎలియట్ విమర్శకుడుగా, కవిగా, తన యుగాన్ని తానే సృష్టించుకున్నాడు. తన సొంత విషయాలను ఎల్లప్పుడూ నేపథ్యంలోనే ఉంచాడు. 1915 లో వివియన్ హెయ్ వుడ్ ను ఆయన వివాహమాడాడు. 1933 తర్వాత ఆమెకు పిచ్చి ఎక్కడంవల్ల వారు వేరు వేరుగా ఉండేవారు. 1947 లో ఆమె చనిపోయింది. జనవరి 1957 లో వేలరి ఫ్లెచెర్ ని ఆయన తిరిగి వివాహం చేసుకున్నాడు. జనవరి 4, 1965 లో తాను లండన్ లో మరణించేవరకూ ఆమెతో ఆయన సుఖంగా దాంపత్య జీవనం గడిపాడు.

ఇ.నా.

ఎవార్డ్, యోహానెస్ (1743-1781) : డెన్మార్క్ దేశపు మహాకవి, కోపెన్ హేగన్ నగరంలో 1743 లో జన్మించాడు. ముప్పైనిమిది సంవత్సరాల అల్ప వయస్సులోనే గతించాడు. మృదు మధురమైన గీతికా రచనలో సిద్ధహస్తుడు. స్కాండినేవియన్ కథలు, గాథలు ఆధారంగా ఎన్నో గీతాలను రచించాడు. 1758 లో మత తత్వ శాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేస్తున్న సమయంలోనే కీర్తికాంక్షతో ఏడు సంవత్సరాల యుద్ధంలో పాల్గొనడానికి చదువుకు స్వస్తి చెప్పాడు. తిరిగి వచ్చిన తరువాత తాను ప్రేమించి తన కవిత్వంతో ఆరాధించిన ఆరెండ్రె అను యువతి మరొకరిని వివాహమాడింది తెలిసికొని నిరాశతో క్రుంగిపోయాడు. 19 సంవత్సరాల ప్రాయంలో విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేసి మంచి వచన రచయితగా, కవిగా పేరు సంపాదించు కొన్నాడు. 1769 లో ఆడమ్ ఓగ్ ఎవా (Adam og Eva) అనే విషాదాంత నాటకాన్ని వ్రాసినాడు. దీని మీద ఫ్రెంచ్ ప్రభావం ఎక్కువ. జర్మన్ కవి ఫ్రీడ్రిచ్ క్లోప్ స్టాక్,

షేక్స్పియర్లు ఈయనను బాగా ప్రభావితం చేశారు. 1770 లో వ్రాసిన రోల్ఫ్ క్రాగె (Roelf Krage) లో వీరి ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. మధ్యపాన వ్యసనానికి గురి అయిన ఎవార్డ్ని తల్లి మొలకువతో సంస్కరించి 'రంగ్స్టైడ్' పట్టణంలో ఏకాంత నివాసాన్ని ఏర్పాటు చేయడంతో ఎవార్డ్ రంగ్స్టైడ్ లిక్సాలిగ్ హెడెర్, బిల్డర్, డాడ్ అనే ఉత్తమ గ్రంథాలను రచింప గలిగాడు. తన జీవితాన్ని జ్ఞాపకాల రూపంలో లెన్ సెట్ బుక్ మేనింగెర్ అనే గ్రంథంగా రచించాడు. 1775 వ సంవత్సరంలో ఎల్నినోర్ నగరంలో ప్రశాంతంగా జీవించాలని వెళ్ళి అక్కడ రెండు సంవత్సరాలు గడిపాడు. ఆ కాలంలోనే ఆయనలో తాత్త్విక మైన ఆంతరంగిక సంఘర్షణ మొదలైంది. తీవ్రమైన అనారోగ్యానికి గురి అయి మరణశయ్యమీద ఉన్న ఎవార్డ్ డిర్బుస్డిగ్, హెల్ప్ ఫ్రాగొల్లాతా అనే గొప్ప భక్తిగీతాన్ని రచించాడు. ఈ గీతం ఈయనకు డేనిష్ సాహిత్యంలో శాశ్వతస్థానాన్ని సంపాదించి పెట్టింది. ఆయన వ్రాసిన నాటకాలలో ఫీన్ కెర్నె (1779) ఇప్పటికీ ప్రదర్శింప బడుతుంది. ఆయన మరణానంతరం ప్రచురింపబడిన ఆయన జీవిత జ్ఞాపకాలు గొప్ప వచన గ్రంథంగా పేరుపొందింది. కొంగ్ క్రీస్టియన్ స్టాడ్ వెడ్ హయెన్ మ్యాస్ అనే గీతం విస్తృత ప్రచారాన్ని పొందింది. దీన్ని జాతీయ గీతంగా ఆలపిస్తారు. ఆయన గీతాలు మరెన్నో ప్రజాదరణను పొందాయి. సంప్రదాయ ముద్ర స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నా, తన సమకాలీన జీవితాన్ని ప్రతిబింబింప చేస్తూ సుకుమారమైన గీతాలను రచించి, డేనిష్ సాహిత్యానికి ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించిన వాడు యోహానెస్ ఎవార్డ్.

శ్రీ.ల.

ఎల్లిన్, జాన్ (1620-1706) : ప్రముఖ బ్రిటిష్ రచయిత. ఇతడు సరే నివాసి అయిన రిచర్డ్ ఎల్లిన్ రెండవ కుమారుడు. ఆక్స్ ఫర్డ్ లోని బర్లింగ్ కాలేజీలో విద్య నభ్యసించాడు. తరువాత యూరప్ ఖండమంతా విరివిగా సంచరించాడు. 1642 లో తిరిగి ఇంగ్లాండు చేరుకొని రాయలిస్ట్ వాలంటీరుగా పని చేశాడు. రాయలిస్ట్ ఉద్యమానికి అతడు సానుభూతి చూపిస్తున్నా అంత ర్యుద్ధంలో ఉత్సాహం చూపించక 1649 లో ఇంగ్లాండు వదిలి వెళ్లిపోయాడు. అదే సంవత్సరంలో రాజైన మొదటి ఛార్లెసును ఉరితీయటం జరిగింది. ఆ యేడే అతడు ఆఫ్ లిబర్టీ అండ్ సర్క్యుట్ అనే తన తొలి కృతిని ప్రచురించాడు. అది ఎఫ్ డిలా మోతెల్లవాయే

అనే ఫ్రెంచ్ కవి వ్యాసాలకు ఆంగ్లానువాదం. విదేశంలో ఉన్నా ఎవెలిన్ ఇంగ్లాండుకు రాజైన రెండవ ఛార్లెస్ తో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపుతూ ఉండేవాడు. చివరకు 1652 లో ఇంగ్లాండు తిరిగి వచ్చాడు.

ఇంగ్లాండులో రాజరికం పునరుద్ధరింప బడ్డాక స్థాపించ బడిన రాయల్ సొసైటీ మొదటి తరం వారిలో

ఎల్లిన్ జాన్ కూడా ఒక ఫెలో 4 సంవత్సరాల తర్వాత పెపిస్ ఫెలోగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. ఈ ఇద్దరూ స్నేహితులై ఇంగ్లీషు భాషలోని ప్రసిద్ధ 'దినచర్య' రచయితలుగా పేరు పొందారు. 1661 లో ఎవ్ లిన్ లండన్ నగరంలో

పెరిగి పోతున్న వాతావరణ కాలుష్యానికి పరిష్కారాలు సూచిస్తూ ఫ్యూమిఫూజియం అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు. ప్రభుత్వం ఆ పరిష్కారమార్గాలు కొన్నిటిని చేపట్టి తర్వాత విరమించుకొంది. వేషధారణలో విదేశీ మోజును నిరసిస్తూ, 1661 లోనే టరానన్ లేక ది మోడ్ అనే గ్రంథం ప్రచురించాడు. దారుశిల్పానికి సంబంధించిన స్కల్ ఫురా 1662 లో వెలువడింది. ఆ సమయంలో నౌకా దళానికి ఓడల కొరత ఏర్పడింది. నౌకా దళపు ఆఫీసు హెచ్చరికతో రాయల్ సొసైటీ ఈ పనిని తనకు అప్పజెప్పగా ఎల్లిన్ సీల్వ్ అనే గ్రంథం 1664 లో రచించాడు. ఇది వృక్షాలు నాటడానికి, వన సంరక్షణకు చెందిన ఉత్తమ గ్రంథం. మంచి ఫలితాలు ఇచ్చింది.

లండనులో సంభవించిన ప్లేగు, అగ్ని ప్రమాదాల సందర్భంలో పెపిస్ తో కలిసి ఎవెలిన్ సత్వర సహాయక చర్యలలో చురుకుగా పాల్గొన్నాడు. అగ్నిప్రమాదం తర్వాత లండన్ పునర్నిర్మాణ విషయంలో అతని సూచనలు ఇతరుల సూచనలకంటే శ్రేష్టమైనవిగా భావించి అనుసరించడం జరిగింది. 1674 లో అతడు నావిగేషన్ అండ్ కామర్స్ అనే రచనను ప్రచురించాడు. తన స్నేహితురాలైన మిసెస్ గోడాల్ఫిన్ ను గూర్చి అతడు వ్రాసిన స్మృతికావ్యం ప్రచురణ కాలేదు. ఫ్రెంచిభాష నుంచి అనేక గ్రంథాలను ఆయన అనువదించాడు. అవి

కాకుండా ద్రాక్షతోటలు, పతకాలు, పండ్ల షర్బత్తులు మొదలైన వాటిపై ఎన్నో వ్యాసాలు వ్రాశాడు. డెట్ ఫోర్డ్ లోని సెయింట్ కోర్ట్ లో ఉన్న అతని ఉద్యానవనం యాత్రాస్థలంగా మిక్కిలి ప్రసిద్ధి కెక్కింది. రాజ కుటుంబం కూడా దానిని సందర్శించారు.

ఆ తోట అతని జీవితంలో ఒక భాగమై పోయింది. కాలెండరు కాగితాలమీద ఎన్నో విషయాలమీద నోట్స్ వ్రాస్తూ 1660 నాటికి వాటిని అన్నిటినీ ఒక క్రమపద్ధతిలో కూర్చి డైరీ కావ్యంగా తయారు చేశాడు. పెపిస్ కూడా ఇలాగే కూర్చిన తన కావ్యానికి కెలండరియమ్ అని పేరు పెట్టాడు.

ఎఫ్రిన్ డైరీ 19 వ శతాబ్ది వరకు అజ్ఞాతంగా ఉండిపోయింది. తర్వాత లేడీ ఎఫ్రిన్ దానిని ఒక బట్టల పెట్టెలో ఉండగా చూసి, విలియమ్ బ్రే సంతపాదకత్వంలో దానిని రెండు సంపుటాలుగా ప్రచురించింది. అదే ది మెమోయర్స్ ఆఫ్ జాన్ ఎఫ్రిన్ (1818). తర్వాత అది 1906 లో మూడు సంపుటాలుగాను, 1955 లో ఆరు సంపుటాలుగాను, 1959 లో ఒకే పెద్ద సంపుటంగాను పునర్ముద్రణ పొందింది. ఇంత తెలివైన రచయిత అయినా, అతని పాఠకలోకం చాలా పరిమితం కావడం చిత్రం!

జె.సూ.ప్ర.

ఎస్కోప్ స్టేడా-ఇ-డెయ్ గాడ్, హోసే డి (1808-42) : శ్వానిష్ కాలానిక కవి, విప్లవ యోధుడు. 'శ్వానిష్ లార్డ్ బైరన్' అని ప్రసిద్ధి పొందినవాడు.

తన విప్లవాత్మక కార్యక్రమాల వల్ల 1826 లో ఎస్కోప్ స్టేడా స్పెయిన్ దేశం వదలి పారిపోయాడు. లండన్ లో టెరిసా మంచా అనే ఆమెతో గాలిదుమారం వంటి తీవ్రమైన ప్రేమకలాపంలో చిక్కుకున్నాడు. తరువాత పదేళ్ల పాటు అతని జీవితం మీద దాని ప్రభావం కనిపించింది (కాంటో ఎ టెరిస్సా లో ఇతివృత్తం అదే). ఫ్రాన్స్ లోని జూలై విప్లవం (1830) లో అతడు పాల్గొన్నాడు. అనంతరం స్పెయిన్ కి తిరిగి రావడానికి అతనికి అనుమతి లభించింది. విప్లవాత్మక కార్యకలాపాల కారణంగా అనేక పర్యాయాలు స్పెయిన్ లో అతడు కారాగార వాసానికి గురి అయ్యాడు. చరిత్రాత్మక నవల శాంఖో నల్లారా (1834) 'బడజోస్' జైలులో ఉన్న కాలంలోనే అతడు వ్రాశాడు. 'సాలమంకా విద్యార్థి' (1839) అనే రచన ఐబీరియన్ కాలనీకోద్యమంలో ఒక మైలు రాయి వంటిది. డాన్ జువాన్ గాథ వంటి ఆ

కథలో నాయకుని సంఘ విద్రోహ, మతవిద్రోహ చర్యలు పరాకాష్ఠ నందుకొంటాయి. పొయెసియాన్ (1840) అనే రచన మీద లార్డ్ బైరన్ ప్రభావం, సర్ వాల్టర్ స్కాట్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. అతని అసంపూర్ణకావ్యం 'దౌర్భాగ్యపు జగత్తు' (The Devilish world) లో తాత్త్విక వివేచన ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. అతని ఉత్తమ రచనలలో ఒకటిగా అది పరిగణించబడుతూంది. హేగ్ లోని రాయబారి కార్యాలయంలో కార్యదర్శిగాను, శ్వానిష్ పార్లమెంటు (The cortes) లో ఆల్మోరియా నుంచి ఎన్నికైన ప్రతినిధి గాను (1842) ఎస్కోప్ స్టేడా పనిచేశాడు. సెయింట్ సైమన్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపించే ఆయన రాజనీతి రచనలలో ఎల్ మిస్టేరియోసో మెండిజుబాల్ (1836) ఒకటి. 'మామా కాదు, అల్లుడూ కాదు' (1834 - Neither The Uncle Nor The Nephew), 'ప్రేమ తనమీద దాడులకు పగతీర్చుకుంటుంది?' (1838) వంటి పలు నాటకాలు కూడా ఎస్కోప్ స్టేడా రచించాడు.

1842 మే 23 న మాడ్రిడ్ నగరంలో ఎస్కోప్ స్టేడా అకాల మరణం పొందాడు.

బొ. శ్రీ.

ఎఫ్రెన్ బర్గ్, ఇల్యూ గ్రిగోరివిచ్ (1891-1967) :

ప్రముఖ రష్యన్ రచయిత. 1891 వ సంవత్సరంలో కీవ్ నగరంలో ఒక మధ్య తరగతి యూదు కుటుంబంలో ఈయన జన్మించాడు. 1909 లో పారిస్ నగరానికి వలస వెళ్లి ఇరవై సంవత్సరాలు అక్కడ గడిపాడు. ఆ కాలంలోనే మాస్కో నగరానికి తరచు వెళ్లేవాడు. రష్యన్ వార్తా పత్రికలకు విలేఖకుడుగా కూడా ఉండేవాడు. ఇరవయ్యో శతాబ్దపు రెండవ దశకంలో వస్తున్న మార్పులూ, మారుతున్న ప్రపంచం ఈయనకు అంతగా రుచించలేదు. తన భావాలను 'ది ఎక్స్ప్రెస్-ఆర్డినరీ ఎడ్వంచర్స్ ఆఫ్ జులియో జురెనిటో' (1922) అనే నవలలో విస్తృతం చేశాడు. సోవియెట్ రష్యా, తదితర యూరప్ దేశాలు పాటిస్తున్న విలువలను వ్యంగ్యంగా విమర్శించడం ఈ నవలలో ప్రధానంగా కనిపిస్తుంది. 1930 వ సంవత్సరంలో ఈయన సోవియెట్ రష్యాలో స్థిరపడ్డాడు. స్టాలినిజానికి భాసటగా ఉండి కళల విషయంలో ప్రభుత్వ నీతికి చేయూత నిచ్చాడు. స్టాలిన్ మరణానంతరం భావ ప్రకటనా స్వాతంత్ర్యం (ప్రభుత్వం విధించిన పరిధులలో) కావాలని ఎఫ్రెన్ బర్గ్ ఆందోళన చేశాడు. ప్రభుత్వ దమననీతి వలన దురవస్థల పాలైన రచయితలకు తగినంత సహాయం కూడా చేశాడు.

పాత్రికేయుడుగా, నవలా రచయితగా ఎఫ్హెచ్బర్గ్ సుప్రసిద్ధుడు. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలను, శ్వానిష్ అంత ర్యుద్ధాన్ని యూరప్-అమెరికా దేశాల ప్రజా జీవనాన్ని తన నవలలలో ఈయన ప్రతిబింబింప జేశాడు. 1930-1950 మధ్య కాలంలో వ్రాసిన నవలలలో పాశ్చాత్య జీవనాన్ని బాగా అర్థం చేసికొని (తన బోల్షవిక్ దృక్పథాన్ని అడ్డు రానీయక తగినంత ఔదార్యంతో) చిత్రీకరించాడు. సోవియట్ రచయితలలో అందరికంటే ఎక్కువగా పాశ్చాత్య జీవనాన్ని అర్థం చేసికొన్న రచయితగా ఎఫ్హెచ్బర్గ్ గుర్తింపు పొందాడు.

శ్రీ.ల.

ఓపిట్జ్, మార్టిన్ (1597-1639) : జర్మన్ కవి, సాహితీ సిద్ధాంత ప్రవక్త. 1597 వ సంవత్సరంలో సైలీషియా ప్రాంతానికి చెందిన బుస్ట్ లావ్ పట్టణంలో ఈయన జన్మించాడు. హైడెల్బర్గ్ విశ్వ విద్యాలయంలో అధ్యయనం చేశాడు. ఆ నాటి జర్మన్ యువకవుల సముదాయానికి కేంద్రస్థానీయుడుగా ఉండేవాడు. 30 సంవత్సరాల యుద్ధాన్ని తప్పించుకోడానికి 1620 లో హోలండ్ దేశానికి పారిపోయి, డచ్చి కవి, భాషా తత్వ వేత్త అయిన డేనియల్ హైన్నియస్ ప్రభావానికి లోనయ్యాడు. తరువాత సైలీషియాకు వెళ్ళి కొంత కాలం అధ్యాపక పదవిని నిర్వహించాడు. 1625 లో పొయెట్ లారియేట్ గౌరవాన్ని పొందాడు. 1627 లో రెండవ ఫెర్డినాండ్ చక్రవర్తిచే 'ప్రభు' బిరుదాన్ని పొందాడు. 1626 నుండి ఆరు సంవత్సరాల పాటు 'దోహ్' ప్రభువుకు కార్యదర్శిగా పనిచేశాడు. ఆ కాలంలోనే పారిస్ వెళ్ళవలసి రాగా, ఆయనకు హుగో గ్రోటియస్ తో పరిచయం ఏర్పడింది. పోలండ్ కు చెందిన నాల్గవ లాడిస్ లాస్ రాజుకు కార్యదర్శిగాను చారిత్రకుడుగాను పనిచేశాడు.

20 ఏళ్ల వయస్సులోనే ఓపిట్జ్ జర్మన్ భాషా సంస్కారాన్ని కోరుతూ అరిస్టార్క్ నే అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. జర్మన్ భాషాశైలిని, లయనూ గూర్చి కొన్ని నియమాలను నిర్దేశిస్తూ 1624 లో బుక్ ఫోన్ డెర్ డాయ్ శ్చెన్ పొయిటెరీ అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. దీనికి మంచి ప్రచారం వచ్చింది. మాత్రాగణాలను కాకుండా ఊనికను ఆశ్రయించిన ఛందః ప్రణాళికను రూపొందించి, 17 వ శతాబ్దం జర్మన్ కవిత్వ పునర్వికాసానికి తోడ్పడ్డాడు. తరువాత ఒట్టావియో రినక్సినీ వ్రాసిన డాఫ్టే అనే నాటకాన్ని జర్మన్ లోకి భాషాంతరీకరణం చేశాడు. ఇది జర్మన్ భాషలో మొదటి ఓపెరా (యక్షగానం లాంటిది). జ్లట్నా అనే ఇతిహాస కావ్యాన్ని

1623 లో వ్రాశాడు. బ్రూస్ట్ గెడిష్టే ఇన్ విడర్ వర్త్ గ్ కైట్ డెస్ కైగెన్ (1633), టాయ్ టె పొయెమాటా (1624), షె ఫెరఫోన్ డెర్ నిమ్ ఫెన్ హెర్ సినియా (1630) మొదలైన గ్రంథాలను రచించాడు. తన కాలంనాటి సాహిత్య వైవిధ్యాన్నంతా సంపూర్ణంగా ఆకళించుకున్న విద్వాంసుడుగా పేరు పొందాడు. ఓపిట్జ్ గొప్ప కవి కాకపోయినా, గొప్ప వైదుష్యం కలవాడు.

శ్రీ.ల.

ఓకారా, గాబ్రియల్ (1921) : నైజీరియన్ (ఆఫ్రికన్) రచయిత. నైజీరియాలోని ఇజా ప్రాంతంలో 1921 వ సంవత్సరంలో ఈయన జన్మించాడు. కవిగా, నవలా రచయితగా సుప్రసిద్ధుడు. ఆఫ్రికాకు చెందిన ప్రాథమిక సమస్యల నన్నింటినీ కూలంకషంగా తెలిసికొన్న రచయిత. 1960 నాటికే ఈయన కవిత్వం దేశ మంతటా బాగా ప్రచార మైంది. అప్పటికే ప్రపంచంలోని వివిధ భాషలలోనికి ఈయన కవిత్వం అనువదింపబడింది. 1944 లో ది వాయిస్ (కంఠస్వరం) అనే నవలను ప్రచురించాడు. ఇంగ్లీష్ భాషను తన సృజనాత్మక ప్రయోగాలకు సరిపోయేట్టుగా స్వతంత్రంగా ప్రయోగించిన తీరు ఈ నవలలో స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. తన మాతృభాష అయిన ఇజా వాక్య విన్యాసానికి సరిపడే విధంగా ఇంగ్లీష్ భాషను మలచి ఒక విశిష్టమైన సాహిత్య ప్రక్రియకు ఈయన నాంది పలికాడు. ఈ పద్ధతి అందంగానూ, ఆకర్షకంగానూ ఉంటుంది.

స్వయంకృషితో విద్యనార్జించిన ఓకారా ప్రాథమిక పాఠశాలలో తన చదువు పూర్తి కాగానే పుస్తకాల బైండర్ గా వృత్తిని ప్రారంభించాడు. తరువాత కొద్ది కాలం లోనే రేడియో ప్రసారాలకై నాటికలను, గల్పికలను వ్రాయడం మొదలుపెట్టాడు. నన్ నది పీలుపు అనే కవితను 1953 లో ప్రచురించాడు. దానికి నైజీరియన్ కళా ఉత్సవం పురస్కారం లభించింది. 1960 నాటికి ఓకారా సుప్రసిద్ధ కావ్య శిల్పిగా గుర్తింపబడ్డాడు.

భిన్నమైన, పరస్పర విరుద్ధమైన ప్రతీకలకు సామరస్యం కల్పిస్తూ తన కవిత్వంలో ఒక కొత్త శక్తిని ఆయన ప్రవేశ పెట్టాడు. సామూహిక గేయ మార్దవం ఆయన కవిత్వంలో పుష్కలంగా ఉంటుంది. జీవితంలోని ఒడు దొడుకులనూ, వాస్తవాన్నీ, ఆనందాన్నీ తన కవిత్వంలో ఆవిష్కరిస్తూ వాస్తవ జగత్తును అతిక్రమించకుండా ఉండటం ఆయన ప్రత్యేక లక్షణం. చావు బ్రతుకుల సమస్య ఆయన కవిత్వంలో తరచుగా చోటు చేసుకుంటుంది. పద్యమైనా, గద్యమైనా ఓకారా రచనలో

ఆఫ్రికా భావాలు, మతం, జానపద కథలు, గాథలు, కల్పనలు సమృద్ధిగా ఉంటాయి. తన భాషలోని నుడికారం, లయ, పదవిన్యాసం సంపూర్ణంగా ఇంగ్లీష్ భాషలో ప్రతిధ్వనించే విధంగా ఆయన రచన చేస్తాడు.

ది వాయిస్ (కంఠ స్వరం) అపూర్వమైన రచన. దీనిలో పద్యం, గద్యం కలిసిపోతూ ఉంటాయి. వర్తమాన మానవ జీవిత సమస్యలను ఈ కావ్యం లోతుగా పరిశీలిస్తుంది. చీకటి, వెలుగు, భౌతికవాదం, ఆదర్శవాదం మొదలైన పరస్పర వైరుధ్యాలు పోటీపడే సన్నివేశాలను సృష్టించి ఒక విచిత్రమైన భూమికను ప్రతీకగా పరిచయం చేస్తాడు. ఈ నవలలో ఒక్కోలో నాయకుడు. వ్యక్తిగా విశ్వ జనీన మానవ ప్రతీకగా ఒక ఆదర్శాన్ని అన్వేషిస్తాడు. మానవ జీవితంలోని నైతిక విలువలకు, ఆదర్శవాదానికి ప్రత్యేక వ్యాఖ్యానంగా ఈ అన్వేషణ స్ఫురిస్తుంది. ఈ నవల విషాదాంతమైనా, జీవితాన్ని పరిశీలించిన తీరు మెచ్చుకోదగింది. ఇతర నైజీరియన్ నవలా కారులు నీరస పాత్రలను ప్రవేశ పెట్టి తృప్తి చెందితే, ఓకారా తన నవలలో జీవితంలోని అంతరంగ సంఘర్షణను గొప్పగా చిత్రించాడు.

ఓకారా తూర్పు నైజీరియా ప్రభుత్వానికి సమాచార శాఖాధికారిగా పనిచేశాడు. చినువా అచెబె, సైప్రియాన్ ఎక్వెన్సీలతో కలిసి 1969 లో అమెరికాను సందర్శించి అక్కడి విశ్వవిద్యాలయాలలో ఓకారా ఉపన్యసించాడు.

శ్రీ.ల.

ఓకేసీ, షాన్ (1880-1964) : ప్రముఖ ఆంగ్ల నాటక రచయిత. ఓకేసీ షాన్ కి మరోపేరు 'షాన్ ఒకథాసీ'. ఇతడు డబ్లిన్ లోని ఒక పెద్ద ప్రాటెస్టెంటు కుటుంబంలో కడగొట్టు సుతుడుగా జన్మించాడు. చిన్నప్పటినుంచి కంటిచూపు సరిగా లేకపోవడంతో ప్రాథమిక విద్యకంటే ఎక్కువ చదవడానికి నోచుకోలేదు. 13 ఏళ్లు వచ్చినప్పటి నుండి తన చేతికి దొరకిన ప్రతి రచనా క్షుణ్ణంగా చదివేసేవాడు. జీవితం పూర్వార్థంలో రోడ్డుమీది శ్రామికుడుగా జీవన పోరాటం సాగించాడు. తర్వాత గేలిక్ భాష నేర్చు కున్నాడు. త్వరలోనే ట్రేడ్ యూనియన్ స్టే అయి, 1914 లో ఐరిష్ సిటీజన్ ఆర్మీ కార్యకలాపాలకు సహాయపడ్డాడు. 1916 లో ఈస్టర్ రైజింగ్ లో పాల్గొని మూడు నాటకాలు వ్రాశాడు. కాని, వాటిని ఆబే థియేటర్ స్వీకరించలేదు. ది షాడో ఆఫ్ ఏ గన్ మాన్ మాత్రం 1923 ఏప్రిల్ లో ప్రదర్శింపబడింది. ఆ నాటకం నగర జీవనం గడిపే పేదల జీవితాలలో కనపడే తాత్కాలిక సన్నివేశాలు చక్కని నాటకీయతతో

చిత్రించింది అవడంవలన ఓకేసీకి పేరు ప్రఖ్యాతులు వచ్చాయి. వెంటనే 1923 అక్టోబరులో కెథలీన్ లిజన్స్ థియేటర్ అనే ఏకాంకిక, 1924 మార్చిలో జూన్ అండ్ ది పీకాక్ ప్రదర్శించ బడ్డాయి. ఈ జూన్ 1925 లండన్ లో కూడా ప్రదర్శింపబడి, అఖండవిజయం పొందడమే కాక, 20 వ శతాబ్ది ఇంగ్లీషు నాటక రంగంలో ముఖ్య రచనలలో ఒకటిగా ప్రసిద్ధి పొందింది.

1926 ఫిబ్రవరిలో మరో ప్రసిద్ధ నాటకం ది ప్లో అండ్ ది స్టార్ట్ ఆబే థియేటరులో ప్రదర్శింపబడి సంచలనం రేకెత్తించింది. 20 ఏళ్ల క్రితం సింగ్ (Synge) కామిక్ వ్యంగ్యనాటకాల కంటే ఓకేసీ ట్రాజిక్ వ్యంగ్య నాటకాలే ప్రజలను ఎక్కువగా ఆకట్టు కొన్నాయి. దానితో ఉత్తేజం పొందిన ఓకేసీ లండన్ వెళ్లి శేషజీవితం అక్కడే గడిపాడు.

ఓకేసీ నాటకాలు ఐర్లాండు థియేటరు చరిత్రలో ఒక కొత్త మలుపు తెచ్చాయి. తమ నికృష్ట జీవితాలను ప్రతిబింబింప చేసే ఓకేసీ ట్రాజిక్ నాటకాలు కృత్రిమ జీవనాన్ని చిత్రించే ఇతరుల కామెడీల కంటే ఐరిష్ ప్రజలకు ప్రీతిపాత్రా లయాయి. ఓకేసీ పాత్రల సంభాషణలలో కృతకమైన కవితా ధోరణి కాక వాస్తవ జీవితాలను చిత్రించే మాండలిక భాష తొణికిసలాడటం ఒక విశేషం. అతని పాత్ర చిత్రణ కూడా నిర్దుష్టంగాను, ఉదాత్తంగాను ఉంటుంది. అతని మూడు నాటకాలలోను ఐరిష్ ప్రజల కడగండ్రు మూడు భంగిమలలో మనకు కళ్లకు కట్టినట్లు కనిపిస్తాయి. ది ప్లో అండ్ ది స్టార్ట్ లో ఇతివృత్తం ఈస్టర్ రైజింగ్ కి సంబంధించింది. ది షాడో ఆఫ్ ఏ గన్ మాన్ లో బ్రిటిష్ సేనలచేతిలో ఐరిష్ గెరిల్లాల అణచివేత ఇతివృత్తం కాగా, జూన్ అండ్ ది పీకాక్ లో అంతర్యుద్ధం ఇతివృత్తంగా కనిపిస్తుంది. దానిలో పీకాక్ అయిన జాక్ బోయిల్ పాత్రను నిర్వహించడం నటులకు చాలా కష్టసాధ్యం అవటంతో ఆ నాటకం మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రదర్శించబడలేదు. మూడింటిలోనూ ది ప్లో అండ్ ది స్టార్ట్ శ్రేష్టమైంది. ఈ మూడు నాటకాలూ అతని కీర్తి పతాకాన్ని ఎగురవేశాయి.

1928 లో ఓకేసీ కొత్త నాటకం ది నీల్స్ టూసి ని ఆబే థియేటర్ ప్రదర్శించకుండా యాట్స్ (Yeats) అడ్డు పడటంతో ఇద్దరి మధ్య చోటు చేసుకున్న స్పర్ధ కొన్ని దశాబ్దాలపాటు కొనసాగింది. యుద్ధ వ్యతిరేకతను చిత్రించే ఈ ట్రాజి-కామెడీ 1929 లో లండన్ లో ప్రదర్శించబడి, ప్రజాదరణ పొందింది. ఆ తర్వాత ఓకేసీ 1934 లో విత్ థిస్ గేట్స్, 1940 లో

ది స్టార్ టర్న్స్ రెడ్ (The Star Turns Red) వాసి లండన్ లో ప్రదర్శింపజేశాడు. 1943 లో వ్రాసిన 'రెడ్ రోజుస్ ఫర్ మి డబ్లిన్ లోని ఒలింపిలా థియేటరులో ప్రదర్శించబడింది. ఓకేసీ తర్వాతి రచనలలో ఐరిష్ మాండలికంలో జీవిత చిత్రణం బదులు లండన్ ప్రామాణిక భాష కనిపిస్తుంది. 1943 లో పర్ఫుల్ డ్లస్, 1947 లో ఓక్ లీప్ ఆండ్ లవండర్, 1949 లో కాక్-ఎ-డూడిల్ డాండ్ 1955 లో బిషప్స్ బోన్ ఫైర్ (Bishops Bonfire), 1958 లో ది డ్రమ్స్ ఆఫ్ ఫాదర్ నెడ్ లు వెలువడ్డాయి. చివరిది మతాధికారుల ఆగ్రహానికి అతనిని గురిచేసింది.

ఓకేసీ తర్వాతి రచనలు అంత ప్రముఖమైనవి కాకపోయినా అతని స్వీయచరిత్రలోని సంపుటాలు, ఐ నో ఆన్ ది డోర్ (1939), పీక్చర్స్ ఇన్ ది హోల్ వే (1942), డ్రమ్స్ అండర్ ది విండోస్ (1945), ఇన్ ఫిష్ ఫాలెన్ ఫేర్ ది వెల్ (1949) రోజ్ అండ్ క్రౌన్ (1952); సన్ సెట్ అండ్ ఈవెనింగ్ స్టార్ (1954) వంటి రచనలలో కూడా అతని ప్రతిభ వెల్లడి అవుతుంది.

జె.మా.ప్ర.

ఓనీల్, యూజీన్ (1888-1953) : ప్రముఖ అమెరికన్ నాటక రచయిత.

త్యానికి 1936 వ సంవత్సరపు నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. నిజ జీవితమే ఒక విషాద కావ్యంగా పర్యవసించి, ఓనీల్ అనేక విషాదాంత నాటకాలను సృష్టించి యుగపురుషుడుగా ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. ఆ వ్యక్తుల, బాధా

సర్వ దష్టుల, అభిశప్తుల, విధివంచితుల నిరాశామయ జీవితాలను సృష్టి రహస్యానికి ప్రతీకలుగా రూపొందించి మానవ వ్యక్తిత్వపు అంతర్యపు లోతుల్లో చెలరేగే మానసిక సంఘర్షణలను, నిర్వేద వైక్లబ్యాలను ప్రధానభూమికగా స్వీకరించి నాటక ప్రక్రియను ప్రభావశాలియైన మనో విశ్లేషణాత్మక సాధనంగా ఓనీల్ నెలకొల్పాడు. వేడ్ కింద్, హాప్ట్ మన్, కైసర్, ఇబ్సెన్, స్ప్రింగ్ బర్గ్ మొదలైన

ప్రఖ్యాత యూరపియన్ నాటక రచయితల అడుగు జాడలలో వినూత్నమైన శిల్ప సంవిధానాలను ప్రయోగించి అమెరికన్ నాటకరంగంలో నూతన చైతన్యం కల్పించాడు.

వాస్తవికతోద్యమాన్ని కేంద్రబిందువుగా స్వీకరించి చిత్తవృత్తి చిత్రీకరణ, సాంకేతిక రూపాంతరీకరణ వైవిధ్య సాధనాలుగా అనుసంధించి ఓనీల్ నాటక పరిధులను విస్తృతపరచాడు. పరిధానాలు, ప్రహేళికలు, స్వగతాలు, నవలా కథా కథనం, స్వాప్నిక మూర్చనలు, రంగస్థల విన్యాసాలు మొదలైన అనేకానేక నూత్న ప్రయోగాలు చేసి సృజనశీలమైన దృశ్యకావ్య నిర్మాణం చేశాడు. 1920-30 దశాబ్దంలో బియాండ్ ది హోరెజన్, ది ఎంపరర్ జోన్స్ (1920), ది హెయిర్ షేప్ (1922), ది గ్రేట్ గాడ్ బ్రౌన్ (1926), డి సైర్ అండర్ ది ఎల్మ్స్ (1924) మొదలైన శక్తిమంతమైన నాటకాలను ప్రదర్శింపజేశాడు. ఆ తరువాత గ్రీకు విషాదాంత నాటకాలకు మూలమైన నియతి సిద్ధాంతాన్ని, ఫ్రాయిడ్ మనోవిజ్ఞాన సూత్రాలను అమెరికా చారిత్రక పరిణామానికి అనుసంధించి మోర్లింగ్ బికమ్స్ ఎల్లెక్ట్రా (1930), స్ప్రింగ్ ఇంటర్లూడ్ (1928) మొదలైన బృహద్రూపకాలను సృష్టించాడు.

ఆపై దాదాపు దశాబ్దం పాటు మౌనం వహించి, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతర కాలంలో ది ఐస్ మాన్ కమెట్ (1946), లాంగ్ డేస్-జర్నీ ఇంటూ ది నైట్ (1955) మొదలైన పశ్చాత్తాప పరితప్తమైన సంచలనాత్మకమైన నాటకాలను ప్రచురించాడు. అమెరికా భౌతిక సభ్యతా పరిణామ క్రమంలో ప్రకోపించిన ప్రతీప శక్తుల ద్వారా సంభవించిన మానవాదర్శాల పతనావస్థను చిత్రించే ఏ థేల్ ఆఫ్ ది పాసెసర్స్ సెల్ఫ్ డిస్కవరీ అనే 11 చారిత్రక నాటక పరంపరలను రచించి, వాటి ప్రతులను అనారోగ్య కారణంగా కాల్చి నాశనం చేశాడు. మొత్తం మీద అమెరికాలో నాటకోద్యమ వికాసానికి ముఖ్య సూత్రధారుడు ఓనీల్. అతని ప్రభావంతో చొరవ, వ్యుత్పన్నత, పరిణతి సంపాదించుకొన్న అమెరికన్ నాటక సాహిత్యం టెన్నెసీ విలియమ్స్, ఆర్థర్ మిల్లర్, ఎడ్వర్డ్ ఆల్బీ మొదలైన రచయితల కృతుల ద్వారా మరింత సంపన్నమై విశ్వవిఖ్యాతి గడించింది.

డి.వి.కె.రా.

ఓనెట్టి, యువాన్ కార్గోస్ (1909) : 1963 లో ఉరాగ్వే జాతీయ, సాహిత్య బహుమతిని గెలుచుకొన్న నవలాకారుడు, కథానికా రచయిత. ఓనెట్టి లా విడా బ్రెవె (1950), ఏ బ్రీఫ్ లైఫ్ వంటి గ్రంథాలను

ప్రచురించాడు. బోనస్ ఏర్స్ లోని విశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్నత విద్య నభ్యసించాడు. ఓనెట్టి రచనా వ్యాసంగం చేపట్టకముందు ఎన్నో ఉద్యోగాలు చేశాడు. 1930 లో ఉరాగ్వే జాతీయ రంగంలో ఉండే ఉద్యోగస్వామ్య విధానాన్ని 1939 లో రచించిన తన మొదటి నవల ఎల్ పోజో లో చిత్రించాడు. నగరంలో ప్రవేశించిన ఒక వ్యక్తి ఆగమ్య గోచరంగా ఎవరితోనూ భావ వినిమయం చేయలేకపోవడం ఇందులోని ఇతివృత్తం.

1943 లో 'బోనస్ ఏర్స్' ను చేరిన ఓనెట్టి రాయటర్ న్యూస్ ఏజన్సీ రిపోర్టర్గాను, ఎన్నో ప్రచురణలకు జర్నలిస్టుగాను శ్రమించి, 1955 వరకు అక్కడే ఉన్నాడు. 1942 లో వెలువరించిన ట్రైరా దీ నాడియే (ఎవరికీ చెందని భూమి) నవలలో పారిమార్థికత లేని నగరజీవనాన్ని నిహిలిస్టు దృక్పథంతో చిత్రించాడు.

సాంటామేరియా అనే కాల্পనిక నగరాన్ని లావిడా బ్రెవె లో సృష్టించాడు. ఇదే నగరం తరువాత వ్రాసిన రచనలలో కూడా కనిపిస్తూ ఉంటుంది. ప్రాచీన సంప్రదాయాన్ని, ప్రశాంతతను అనుభవించేందుకు వీలుగా ఒక వ్యక్తి మరో వ్యక్తిగా జీవించే యత్నం చేస్తాడు. 1940 లో రచించిన కథాగుచ్ఛం అన్ సూయినో రియల్ జడో యూ అత్రోస్ కుయెంటోస్ (ఫలించిన కల, ఇతర కథలు) 1951 లో ప్రచురిత మయింది.

1955 లో మాంటె విడియోకు తిరిగివచ్చిన అనంతరం రెండేళ్లకు మునిసిపల్ గ్రంథాలయాలకు డైరెక్టరు అయ్యాడు. ఉరాగ్వేలోని రాజకీయార్థిక పరిస్థితులను, ఉద్యోగ స్వామ్యాన్ని ఎల్ అస్టిల్లెరో (1961), ది షిప్ యార్డ్ (1968) లలో ప్రతిబింబింప జేశాడు. జంటా కడావెరెస్ (1964, శవ సంయోగం) లో వ్యభిచారాన్ని, అమాయికత్వాన్ని ఇతివృత్తంగా మలచాడు. 1970 లో ఓబ్రాస్ కంప్లీటస్ (సంపూర్ణ రచనలు), 1973 లో లామురెటి ఉలానినా (మృత్యువు, లఘుకన్యక) అనే నవల, కు యెటో కంప్లీటస్ (సంపూర్ణ కథలు) 1974 లోను, టీంపోడె అబ్రాజర్ (1974, భవిష్యత్ సమయం) అన్న రచనలు వెలువడ్డాయి. 1939 నుంచి 1968 దాకా రచించిన వ్యాసాలూ, సాహిత్య, రాజకీయ గ్రంథాలు, రీక్వైయ్ ఫర్ ఫాక్సర్ (1975) లో సంపుటిగా వెలువడ్డాయి.

గు.శం.

ఓమర్ ఖయ్యామ్ (1048-1122) : రుబాయత్ లనబడే తన ముక్తక పద్యాల ద్వారా ప్రపంచ

విఖ్యాతి పొందిన అరబిక్ మహాకవి; గణిత, ఖగోళ శాస్త్రవేత్త.

అరబిక్ భాషలో ఓమర్ ఖయ్యామ్ పూర్తి పేరు "అల్ఫత్ ఓమర్ ఇబ్న్ ఇబ్రహీమ్ అల్ ఖయ్యామీ అన్ నైషాబురీ". 1048 మే 18 వ తేదీన ఓమర్ ఖయ్యామ్ నేటి ఇరాన్ లోని నైషాపూర్ పట్టణంలో జన్మించాడు. 'ఖయ్యామ్' అనే అరబిక్ మాటకు అర్థం 'డేరాలు తయారు చేసే వాడు' అని. బహుశా: తన తండ్రి వృత్తి వల్ల ఓమర్ ఖయ్యామ్ కు ఆ ఉపనామం ఏర్పడి ఉండవచ్చును. చిన్నతనంలో నైషాపూర్ లోనే వివిధ శాస్త్రాలలోను, తత్వశాస్త్రంలోను ఖయ్యామ్ చక్కని శిక్షణ పొందాడు. కొంత కాలం బాల్ఖ్ లో కూడా అతడు విద్యాభ్యాసం చేశాడు. అనంతరం సామర్ఖండ్ వెళ్లాడు. అక్కడ ఉండగానే బీజ గణితానికి సంబంధించిన ఒక ఉద్గ్రంథ రచనను ఆయన పూర్తిచేశాడు. శాస్త్ర వేత్తగా సంపాదించిన పేరు ప్రతిష్ఠల వలన సెల్జుక్ సుల్తాన్ మాలిక్ షా పంచాంగం పరిష్కరణకు అవసరమైన ఖగోళ శాస్త్రీయ పరిశీలనలను కొనసాగించడం కోసం ఆయనను తన ఆస్థానానికి ఆహ్వానించాడు. ఇస్ఫహాన్ నగరంలో ఒక వేధశాల (Observatory) ను ఇతర ఖగోళశాస్త్రవేత్తల సహకారంతో నిర్మింపచేసే బాధ్యతను కూడా ఆయనకు ఒప్పజెప్పాడు. 1092 లో ఆయనకు ఆశ్రయ మిచ్చిన ప్రభువు మరణించడంతో ఓమర్ ఖయ్యామ్ మక్కా యాత్రకు బయలుదేరాడు. అక్కడ నుంచి నైషాపూర్ తిరిగివచ్చి, విద్యార్థులకు పాఠాలు చెబుతూ, అప్పు డప్పుడు ఆస్థానంలో జ్యోతిష్యం చెబుతూ కాలక్షేపం చేశాడు. తత్వశాస్త్రం, ధర్మశాస్త్రం, చరిత్ర, గణితశాస్త్రం, వైద్యం, ఖగోళశాస్త్రం మొదలైన అనేక శాస్త్రాలలో ప్రామాణికమైన పాండిత్యం ఆయన సంపాదించాడు. దురదృష్టవశాత్తు ఆయన వచనరచనలలో కొద్ది భాగమే మిగిలాయి. వాటిలో తత్వశాస్త్రానికి సంబంధించిన ఒక సంక్షిప్తరచన, యూక్లిడ్ మీది వ్యాఖ్యానం చెప్పుకోదగినవి.

ఆంగ్ల కవి ఎడ్వర్డ్ ఫిట్జ్ గెరాల్డ్ ఓమర్ ఖయ్యామ్ వ్రాసిన చతుష్పాది పద్యాలను ఆంగ్లంలోకి స్వేచ్ఛగా అనువదించి, వాటిని ఒక క్రమంలో అమర్చి చక్కని విలాప కావ్య రూపంలో ప్రచురించడంతో ఓమర్ ఖయ్యామ్ కు ప్రపంచ విఖ్యాతి వచ్చింది. ఇంగ్లీష్ లో నుంచి అతని రుబాయత్ లు ప్రపంచంలోని వివిధ భాషలలోకి అనూదితాలు అయ్యాయి. తెలుగులో శ్రీ దువ్వూరి రామిరెడ్డి ఆంగ్లమూలాన్నే కాక అరబిక్ మూలాన్ని కూడా సంప్రదించి, పానశాల అనే పేరుతో

ఓమర్ ఖయ్యామ్ రుబాయత్ లను అనువదించి ప్రకటించాడు.

ఫిడ్జ్ గెరాల్డ్ అనువాదం వెలువడేవరకూ అరబిక్ విద్యాంసులకు ఓమర్ ఖయ్యామ్ రుబాయత్ లను వ్రాసిన సంగతే తెలియదు. ఆయన సమకాలికులు ఆయన కవితా రచనలను పట్టించుకోలేదు. సుమారు రెండు శతాబ్దాల తరువాత ఆయన అరబిక్ రుబాయత్ లు గ్రంథరూపంలో వచ్చాయి. ఏ. జె. ఆవ్ బెరీ 13 వ శతాబ్దం నాటి వ్రాత ప్రతులను ఆధారంగా గ్రహించి కనీసం 250 రుబాయత్ ల ప్రామాణిక పాఠాలను ప్రకటించాడు. ౧౩ పద్యాలను సునిశితంగా అధ్యయనం చేసిన వారికి ఆయన ఎంత గాఢమైన భావుకుడో, విశ్వాన్ని గురించిన, కాలస్వభావాన్ని గురించిన, దేవుడికి మనిషికి మధ్య గల అనుబంధాన్ని గురించిన సనాతన సమస్యలు ఆయనను ఎంతగా కుదిపి వేశాయో అర్థం అవుతుంది.

1122 డిసెంబరు 4 వ తేదీన ఓమర్ ఖయ్యామ్ నైషాపూర్ లోనే శాశ్వతంగా కన్ను మూశాడు.

బొ.శ్రీ.

ఓయె కెన్జాబురో (1935) : జపనీస్ నవలా రచయిత. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం జపాన్ భాషలో చెలరేగిన విప్లవానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ, జపాన్ భాషకు సహజమైన లయను భంగపరుస్తూ, ఎగుడు దిగుడుగా ఉండే ఒక క్రొత్త రకం వచనశైలికి అంకురార్పణ చేసినవాడు.

ఓయె కెన్జాబురో ఒక సంపన్న భూస్వాముల కుటుంబంలో 1935 జనవరి 31 న షికోకులోని ఎహీమ్ ప్రీఫెక్చర్ (మతోద్యోగి అధికారమండలం) లో జన్మించాడు. యుద్ధానంతరం అమలు జరిగిన భూసంస్కరణలలో వారి ఆస్తి చాలా భాగం హరించి పోయింది. 1984 లో ఓయె టోక్యో విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి, 1959 లో పట్టభద్రుడయ్యాడు. ఫ్రెంచ్ సాహిత్య విభాగంలో అతడు విద్యార్థిగా ఉన్న రోజులలోనే మిషీమా యుకియో తరువాత అంత ప్రతిభావంతుడైన యువ రచయిత రాలేదనే పేరు తెచ్చుకున్నాడు. 1960 లో పీకింగ్ లో జరిగిన యువ జపనీస్ రచయితల సమావేశంలో పాల్గొన్నాడు.

తన తొలి రచన అయిన షిషా నో ఓగోరి (1957, లా విష్ ఆర్ ది డెడ్, 1965) తోనే అతడు సాహిత్య పరుల దృష్టిని ఆకర్షించాడు. అది మొదట 'బుంగకుకై' అనే పత్రికలో ప్రచురించబడింది. అతని తొలి నవల మెమోషీరీ కౌచి (1958, స్లక్ ది బడ్ అండ్ డిస్ట్రాయ్ ది ఆఫ్ స్ప్రింగ్) విశేష ప్రశంసలు అందుకొంది. షీకూ

(1958, ది కాచ్, 1959) అనే రచనకు అతనికి అకుటగావా అవార్డు లభించింది.

కాని అతని రెండవ నవల వరెరా నో జిడాయ్ (1959- అవర్ జనరేషన్) కి విశేష జనాదరణ లభించలేదు. అతని సమకాలికులు సాంఘిక, రాజకీయ విమర్శలలో అతను ఎక్కువగా తల దూరుస్తున్నాడని భావించారు.

ఓయె 1960 లో వివాహితుడై, 1963 లో పెద్ద కపాలం గల కుమారుడు కలిగిన తరువాత అతని రచనా వ్యాసంగం మరో మలుపు తిరిగింది. ఆ సంఘటన వలన ఉత్తేజితుడై అతడు కోజిన్ డెకీ నా బైకెన్ (1964 ఏ పర్సనల్ మేటర్, 1969) అనే గ్రంథం రచించాడు. దానికి 1964 లో షించో బహుమతి లభించింది. రెండవ పర్వంచ యుద్ధం తరువాత అతడు హిరోషిమా సందర్శించాడు. తత్ఫలితంగా హిరోషిమా నోట్స్ (1965, హిరోషిమా నోట్స్) అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. 1970 తరువాత అతని రచనలలో, ముఖ్యంగా వ్యాసాలలో పరమాణుయుగంలో అధికార రాజకీయాలకూ, మూడవ ప్రపంచ యుద్ధానికి సంబంధించిన ప్రశ్నలకూ ఎక్కువ ప్రాధాన్యం కనిపించింది.

1967 లో ఓయె రచించిన మానెన్ గానెన్ నో పుట్టో గోరు ('ది సైలెంట్ క్రై' 1974) అనే రచనకు ఓయెకు 'తానిజాకీ' బహుమతి లభించింది. ఓయె రచనలలో అతని వ్యక్తిగత అనుభవాలు విశేషంగా ప్రతిఫలిస్తున్నాయి.

బొ.శ్రీ.

ఓయోనో, ఫెర్డినాండ్ లియోపాల్డ్ (1929-) : ప్రముఖ ఆఫ్రికన్ రాజనీతివేత్త, నటుడు, హాస్య రచయిత. ఫెర్డినాండ్ ఓయోనో రచనలలో సున్నితమైన హాస్యమూ, వ్యంగ్య చిత్రణమూ ప్రధానంగా ఉంటాయి. ఆఫ్రికాకు చెందిన జీవిత యధార్థాన్ని సునిశితమైన ప్రజ్ఞతో వివేచన చేసి తన రచనలతో కనువిప్ప కలిగించే ప్రయత్నం ఈయన చేశాడు. ఈయన ఫ్రెంచ్ భాషలో వ్రాసిన యూనో వీజీబోయ్ (ఇంగ్లీష్ అనువాదం: పశాజ్ బోయ్ - 1966) ఆధునిక ఆఫ్రికన్ సాహిత్యంలో అత్యుత్తమ గ్రంథంగా ప్రశంసల నందుకున్నది. లేనియన్స్ నీగే ఎటోలోమెల్లె (ఇంగ్లీష్ అనువాదం ద ఓల్డ్ మాన్ అండ్ ద మోడల్ 1967) కూడా సుప్రసిద్ధమైంది! ఈ రెండు రచనలలోను ఓయోనో ఫ్రెంచివారి పాలనలో తన జీవితానుభవం ఆధారంగా వలస విధానాన్ని తూర్పార పడతాడు. పశాజ్ బాయ్ ఫ్రెంచి కమీషనర్ సేవలో కాలం గడుపుతున్న ఒక బాలుని విషాద

జీవితాన్ని, దుస్థితిని వర్ణిస్తుంది. ఓల్మెడ్ మాన్ అండ్ ద మోడల్ లో ఒక వృద్ధుడు ఫ్రెంచ్ వలస తత్వాన్ని వ్యంగ్యంగా విమర్శించడం ఇతివృత్తం. ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం ఆ వృద్ధుని సేవలకు మెచ్చి ఒక పతకంతో సన్మానించాలనుకున్న రోజే, తెల్లవారిని గూర్చి తన మనస్సు మార్పుకొని పతకాన్ని వదులుకోవడం కథావస్తువు. ఓయోనో ఫ్రెంచివారి మనస్తత్వాన్ని, వలసవిధానాన్ని, పరిపాలనను, మతప్రచారాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా విమర్శిస్తాడు. చెమిన్ ది యూరప్ (ఇంగ్లీష్ అనువాదం: రోడ్ ఆఫ్ యూరప్, 1960) ఒక యువకుని జీవిత వివేచనను చిత్రీకరిస్తుంది.

ఓయోనో రంగస్థల నటుడుగా కూడా ప్రసిద్ధుడు. ఫ్రెంచి విమర్శకుల మన్ననలు పొందినవాడు. 1960 నుంచి పారిస్, రోమ్ నగరాలలోనూ, అంతర్జాతీయ సమితిలోనూ, బెర్లియం, లైబిరియా దేశాలలోనూ రాయబారిగా పదవీ బాధ్యతలను ఓయోనో నిర్వహించాడు.

శ్రీ.ల.

ఓర్తెగా యి గాసిట్, హోసె (1883-1955) : 20 వ శతాబ్దపు శ్వానిష్ సాహిత్య పునరుజ్జీవనాన్ని గొప్పగా ప్రభావితం చేసిన మనీషి. తాత్త్వికుడుగా, మానవతావాదిగా ఈయన సుప్రసిద్ధుడు. మాడ్రిక్ విశ్వవిద్యాలయంలో తత్త్వశాస్త్రాచార్యుడుగా ఉన్నప్పుడే నియోకాంటియన్ తత్త్వంతో విభేదిస్తూ స్వర్గంలో

ఆదాము అనే గ్రంథాన్ని 1910 లో ప్రచురించాడు. తన ఆలోచనలను వివరిస్తూ క్లౌకోట్ తలపులు 1914 లోను, అధునాతన విషయం 1923 లోను ప్రకటించాడు.

దేశ కాల పరిమితమైన వ్యక్తి జీవితాన్నే ప్రాథమిక సత్యంగా ఆయన పరిగణించాడు. హేతువునే జీవిత ప్రవర్తకంగా ఆయన విశ్వసించాడు. దేశకాలాతీతమైన హేతువును కాని, సత్యాన్ని కాని ఆయన అంగీకరించ లేదు. తన తరం వారితో పాటు స్పెయిన్ సమస్యలను కూలంకషంగా అధ్యయనం చేసి ఆ పరిస్థితుల ప్రభావాన్ని స్పష్టంగా ప్రతిబింబిస్తున్న వ్యాస పరంపరను పత్రికల్లో పుంఖానుపుంఖంగా ఆయన ప్రచురించాడు. ఎస్సానా

(1915), ఎల్ నోర్ (1917), రివిస్టాది ఓక్సిడెంటె అనే పత్రికలను ఆయన స్థాపించాడు. 1936 లో స్పెయిన్ ను విడిచి తొమ్మిదేండ్లు యూరప్ లో ఆయన కాందీశీకుడుగా ఉన్నాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసిన తరువాత స్పెయిన్ కి తిరిగి వచ్చాడు. 1948 లో హ్యూమానిటీజ్ సంస్థను నెలకొల్పాడు. వెన్నెముక లేని స్పెయిన్ (1922), ప్రజాపోరాటం (1929) అనే ఈయన గ్రంథాలు బహుళ జనాదరాన్ని పొందాయి.

శ్రీ.ల.

ఓల్మెడ్, హోసె జోయాక్విన్ (1780-1847)

: లాటిన్ అమెరికన్ కవి, రాజకీయవేత్త. దక్షిణ అమెరికా స్వాతంత్ర్య సముపార్జనను ఉగ్గడిస్తూ ఈయన వ్రాసిన కవితా ఖండికలు సుప్రసిద్ధ మైనవి. స్ఫూర్తిని, ఉత్తేజాన్ని కలిగించే ఈయన గీతాలు తరువాతి తరం కవులను, దేశభక్తులను ఎంతగానో ప్రభావితం చేయడమే కాక, దక్షిణ అమెరికా స్వాతంత్ర్యం కోసం ప్రాణాల్పాదిన మహా వీరులకు మాసిపోని స్మృతి చిహ్నాలుగా నిలిచిపోయాయి.

సాన్ మార్కోస్ జాతీయ విశ్వవిద్యాలయంలో 1805 లో న్యాయశాస్త్రం పట్టా పుచ్చుకొని, 1811 లో కోర్టిజ్ ది కాడిజ్ అనే స్పెయిన్ రివల్యూషనరీ పార్లమెంట్ కి గుయాక్విల్ నుంచి ప్రతినిధిగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. ఫ్రెంచ్ విప్లవం ప్రసాదించిన ఉత్తమ భావాల కనుగుణంగా ఈ పార్లమెంట్ 1812 లో విశాల దృక్పథాన్ని సూచించే రాజ్యాంగాన్ని సిద్ధం చేసింది. శ్వానిష్ అమెరికాలో తరువాతి కాలాన వచ్చిన తిరుగుబాటు ఉద్యమాన్ని అన్నింటిపై దీని ప్రభావం స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది.

ఓల్మెడ్ 1816 లో గుయాక్విల్ కి తిరిగి వచ్చాడు. రాజకీయాల్లో చురుకుగా పాల్గొంటూ సాహిత్య వ్యాసం గాన్ని కొనసాగిస్తూ ఉండేవాడు. హోమర్, హురేస్, వర్జిల్ కవుల ప్రభావంతో స్ఫూర్తిపొంది స్వాతంత్ర్యాన్ని గూర్చి వీరోచిత విషయాలను గూర్చి విస్తారంగా వ్రాసి ఖ్యాతి నార్జించినాడు. ఈయన రచించిన కాంటో అబొలిషర్ (1825) అనే వీరగీతాన్ని శ్వానిష్ అమెరికన్ సాహిత్యంలో మణిపూసగా పరిగణిస్తారు. శ్వానిష్ సైన్యాలను సైమన్ బోలేవర్ అనే స్వాతంత్ర్య యోధుడు ఎదుర్కొని ఓడించడం ఈ గీతంలో వర్ణింపబడింది. 1830 లో 'ఈక్వేడర్' రిపబ్లిక్ గా అవతరించడంతో ఓల్మెడ్ ను ప్రప్రథమ ఉపాధ్యక్షునిగా ఎన్నుకొన్నారు. క్రియాశీల రాజకీయాల్లో కృషిచేయడమే తన కిష్టమని ప్రకటించి ఆయన ఆ పదవిని స్వీకరింపలేదు. స్పెయిన్ నుండి

విముక్తి పొందిన దక్షిణ అమెరికాలో వెనువెంటనే అంత ర్యుద్ధాలు రావడం, సైనిక ప్రాబల్యం పెరగడం మున్నగు విపరీత పరిణామాలను ఆయన తీవ్రంగా గర్హించాడు.

శ్రీ.ల.

ఓవిడ్ (క్రి.పూ. 43 - క్రీ.శ. 17) : రోమన్ కవి.

ఆర్ట్ ఆఫ్ లోవ్ (Art of Love), మెటమోర్ఫోసిస్ అనే రచనలచే ముఖ్యంగా సుప్రసిద్ధుడైనవాడు. అనిర్దిష్టమైన అవినీతి ఆరోపణలతో ఆగస్టస్ చక్రవర్తి క్రీ. శ. 8 లో తన సామ్రాజ్యంలో మారుమూల నల్ల పముద్రం ఒడ్డున ఉన్న టామిస్ అనే ప్రాంతానికి ఓవిడ్ను బహిష్కరించాడు. అక్కడ కూడా అతడు తన రచనలను ముఖ్యంగా ట్రోస్టీయా (Sorrows) ను కొనసాగించాడు.

ఓవిడ్ (పబ్లియస్ ఓవిడియస్ నాసో) రోమ్ నగరానికి 140 కి.మీ. ల దూరాన ఉన్న ఒక చిన్న పట్టణంలో క్రీ.పూ. 43 మార్చి 20 న జన్మించాడు. తన కవితలో పలు స్థలాలలో అందమైన పచ్చని చేలతో కూడిన తన జన్మస్థలాన్ని ఓవిడ్ స్మరిస్తాడు. తండ్రి తగినంత సంపన్నుడు కావడం చేత అతనినీ, అతని అన్ననూ విద్యాభ్యాసం కోసం రోమ్ కు పంపాడు. అప్పుడు ఓవిడ్ కు 12 ఏళ్ల వయస్సు ఉండవచ్చును. అక్కడ అలంకార శాస్త్ర (Rhetoric) పాఠశాలలలో నాటి అత్యుత్తమ గురువుల వద్ద అతడు విద్యాభ్యాసం చేశాడు.

విద్యాభ్యాసానంతరం కొంతకాలం ఏథెన్స్ లో ఉండి, తరువాత తన మిత్రుడూ, తన వలెనే కవీ అయిన పాంపియస్ మేసర్తో కలసి గ్రీక్ ప్రాంతాలలో పర్యటించి వచ్చాడు. ఆ అనుభవం ఓవిడ్ కవితలలో ప్రతిఫలిస్తోంది. అదిలో కొన్ని చిన్న చిన్న న్యాయాధికారి పదవులను నిర్వహించినా, చివరికి ఓవిడ్ తనపూర్తి సమయాన్ని కవిత్వ రచనకే వినియోగింపసాగాడు. సెక్స్ టస్ ప్రోఫర్టియస్, అతని కంటే వయస్సులో కొంచెం పెద్దవాడైన హోరేస్ లు అతని సమకాలికులు. వర్జిల్ కవిని ఓవిడ్ కలుసుకున్నాడు. కాని ఓవిడ్ కి యుక్తవయస్సు వచ్చే సరికే టిబుల్లస్ పరమపదించాడు. అతని మీద ఓవిడ్ అద్భుతమైన స్మృతిగీతం (Elegy) రచించాడు.

ఓవిడ్ తొలి కవితలు ఎమోర్స్ (Loves) సుమారు క్రీ.పూ. 20 తో ఆరంభించి 5 సంపుటలుగా వెలువడ్డాయి. ప్రేమ యొక్క వివిధ దశలను ఎలిజియాక్ చందస్సులో వర్ణించిన ఖండకావ్యాలు అవి.

ఎమోర్స్, ఆర్ట్ ఆఫ్ లోవ్, రెమెడియో ఎమోరిస్ అనే రచనలలో ఓవిడ్ లోని పరిణతిని మనము గుర్తించవచ్చును. అతడు రచించిన మీడియా అనే ట్రాజెడీ వినష్టమైపోయింది. క్వింటిలియన్ అనే విమర్శకుడూ, టాసిటస్ అనే చరిత్ర రచయితా ఆ ట్రాజెడీని ప్రశంసించారు.

ఓవిడ్ రచించిన ఫస్ట్ (Calendar) రోమన్ సంవత్సరాన్నీ, దానిలోని మత సంబంధమైన పండుగలనూ వర్ణిస్తుంది. 12 భాగాలతో కూడిన ఆ గ్రంథంలో మొదటి ఆరు భాగాలు మాత్రమే మనకు లభించాయి.

మెటమోర్ఫోసిస్ 15 భాగాలతో కూడిన సుదీర్ఘ కావ్యం. ఇతర కావ్యాలవలె కాక ఇది షట్పదీ చందస్సు (Hexameter) లో రచింపబడింది. ఎలిజాయిక్ ద్విపద చందస్సులోనూ, షట్పదీ చందస్సులోనూ ఓవిడ్ సిద్ధ హస్తుడై, తన తరువాతి తరాలవారికి ఒరవడి పెట్టాడు. స్పష్టంగా వర్జిల్ మహాకవికి ఋణపడి ఉన్న రచయితలలో కూడా ప్రతి పంక్తిలోనూ ఓవిడ్ ప్రభావం కూడా మనకు కొంత కనిపిస్తుంది. మధ్య యుగాలలో ఓవిడ్ పరమ ప్రామాణికుడైన పండితుడుగా పరిగణింపబడ్డాడు. ప్రణయ కవితా ప్రియులైన ఛాసర్, షేక్స్పియర్, గోయిథే, ఎజ్రాపౌండ్ లు ఓవిడ్ కు ఋణపడి ఉన్నారు.

బొ.శ్రీ.

ఔ యాంగ్ శ్యూ (1007-72) : చైనా దేశపు కవి, చరిత్ర రచయిత. సుంగ్ వంశానికి చెందిన రాజ్యకార్య దురంధుడు. చైనా సాహిత్యంలో సరళమైన ప్రాచీన శైలిని పునరుద్ధరించడానికి, చైనా రాజకీయ జీవితాన్ని కన్ఫ్యూషియస్ సిద్ధాంతాల కనుగుణంగా సంస్కరించడానికి కృషిచేసిన మహనీయుడు.

ఔయాంగ్ శ్యూ గౌరవనామం యూంగ్ శ్యూ, కలం పేరు ట్యుయివెంగ్ ఔయాంగ్ శ్యూ. ఈయన స్టైచ్చాన్ రాష్ట్రంలో మీన్ యాంగ్ లోని ఒక న్యాయాధిపతి కుమారుడు. ఇతని మూడవ ఏట తండ్రి మరణించాడు. తల్లినీ, తననూ మేనమామ హ్యూపేకు తీసికొని వెళ్ళాడు. 1030 లో పశ్చిమ రాజధాని అయిన లోయాంగ్ లో జడ్జిగా ఔయాంగ్ నియమింపబడ్డాడు. అప్పటికే ప్రతిభావంతుడైన యువ రచయితగా అతనికి గుర్తింపు వచ్చింది. లోయాంగ్ లో ప్రముఖవ్యాస రచయిత ఎన్ ష్యూతోనూ, కవి అయిన మైయోచన్ తోనూ మైత్రి ఏర్పడింది. ఆ మైత్రి ఔయాంగ్ హోదాను పెంచడమే కాక, ప్రాచీన శైలి లోని సరళత పట్ల, స్పష్టత పట్ల అతని అభిమానాన్ని దృఢతరం చేసింది. అప్పటికి కొన్ని సంవత్సరాలకు ముందే టాంగ్

వంశ సాహిత్య మహా రచయిత హాన్ యూ రచనలు అతడు క్షుణ్ణంగా చదివాడు. హాన్ యూ శైలి విశుద్ధమైన, సరళమైన ప్రాచీన శైలి. అది ఔయాంగ్ ను మిక్కిలి ఆకర్షించింది. ఆ శైలి పునరుద్ధరణను సమర్థిస్తూ ఒక నూతన సాహిత్యోద్యమాన్ని ఆయన లేవదీశాడు.

1034 లో రాజధాని నగరమైన కైఫెంగ్ లో ఆస్థాన గ్రంథాలయంలో పాఠ నిర్ణాయకుడుగా ఔయాంగ్ నియమించబడ్డాడు. రెండేళ్ళ తరువాత ఫాన్ చుంగ్ యన్ అనే ప్రభుత్వోద్యోగికి ప్రభుత్వాచారాలను విమర్శించి నందుకు దేశబహిష్కార శిక్ష విధించినపుడు నిస్సంకోచంగా ఔయాంగ్ ఆ చర్యను లిఖితపూర్వకంగా నిరసించాడు. తత్ఫలితంగా అతనికి కూడా బహిష్కార శిక్షను విధించి హ్యూపే, హ్యూనాం రాష్ట్రాలకు ఒక చిన్న న్యాయ శాఖోద్యోగిగా బదిలీ చేశారు. అక్కడ ఉన్నపుడే అతడు అయిదు రాజవంశాల నూతన చరిత్ర అనే గ్రంథం రచించాడు. ఇంచుమించు 10 వ శతాబ్దం అంతటా సాగిన చైనాలోని రాజకీయ సంక్షోభాన్ని ఆ గ్రంథం వివరిస్తోంది. న్యాయదృష్టితో ఔయాంగ్ ఆ గ్రంథంలో ఆత్మబలిదానం చేసిన విప్లవయోధులకూ, రాజద్రోహులుగా పరిగణింపబడినవారికీ, దేశబహిష్కృతులైన వారికీ ప్రత్యేక విభాగాలు కేటాయించాడు. అంతకు ముందున్న రాజ వంశాల చరిత్రలలో కనిపించని విలక్షణమైన అంశం ఇది.

1043 లో ఫాన్ చుంగ్ యంగ్ సిఫార్సుతో ఔయాంగ్ తిరిగి రాజధాని నగరానికి రప్పించబడి ప్రభుత్వ సలహాసంఘ సభ్యుడుగా నియమించబడ్డాడు. ఫాన్, మరికొందరూ కలసి ఒక రాజకీయ సంస్కర్తల బృందాన్ని స్థాపించినందుకు వారిమీద ప్రభుత్వం చర్య తీసుకోగా, ఔయాంగ్ పక్షపాతవైఖరిని గూర్చి ఒక గొప్ప వ్యాసం వ్రాశాడు. ఆ వ్యాసంలో రాజకీయంగా అలాంటి బృందాలు నిర్మాణాత్మకంగా ప్రభుత్వానికి సహాయపడ గలవని ఆయన సమర్థించాడు. చక్రవర్తి జెన్ టుంగ్ అతని ధైర్యాన్ని, నిర్మోహమాటమైన అభిప్రాయాలనూ మెచ్చుకొని జెన్ టుంగ్ దినచర్యను, రాజశాసనాలను రచించే పని ఆయనకు పురమాయించాడు. నిర్మోహ మాటమైన ఔయాంగ్ అభిప్రాయాలూ, ఇతరుల పట్ల అతని తీవ్ర విమర్శక ధోరణి అతనికి చాలామందిని శత్రువులను చేశాయి. 1045 లో చాలా సంవత్సరాల క్రితం అతడు లో-యాంగ్ లో ఉన్నపుడు తన మేనకోడలితో అక్రమసంబంధాలు కలిగి ఉన్నాడని అభియోగం తెచ్చి అతనిని విచారించారు. చివరకు నిర్దోషి అని

అతనిని విడుదల చేసినా, ఆ విచారణ వలన అతని కీర్తి బాగా దెబ్బ తింది.

అతనిని ఉన్నత పదవులనుంచి తొలగించి ఆన్ హ్యూయ్ రాష్ట్రంలో వివిధ స్థలాలలో చిన్న మేజిస్ట్రేటుగా నియమించారు. మనోహరమైన గ్రామీణ సౌందర్యం అతనిలో ద్రాక్షాసవ ప్రీతిని తీవ్రం చేసింది. తనను తను 'ముసలి త్రాగుబోతు' అని వర్ణించుకుంటూ ఆ పేరుతో ఒక కుటీరం కూడా ఆయన నిర్మించుకున్నాడు. అదే శీర్షికతో ఆయన వ్రాసిన వ్యాసం చైనా సాహిత్యంలో మణిపూసలలో ఒకటిగా ఎన్నబడుతూంది. చివరికి 1054 లో ఆయనను తిరిగి రాజధానికి రప్పించి హాన్ లిన్ అకాడమీలో సభ్యుణ్ణి చేశారు.

మొదట ఆయనను టాంగ్ వంశం నూతనచరిత్ర వ్రాయమని పురమాయించినా, దాని రచన ఇంకా ప్రారంభం కాకమునుపే ఒక ఏడాది తరువాత ఉత్తర చైనాలో ఎక్కువ భాగాన్ని ఏలుతున్న మంచూరియన్ ఖైతాన్ సంతానానికి ఆయనను రాయబారిగా పంపారు. 1060 లో ఆ నూతన చరిత్ర పూర్తి అయిన తరువాత ఆయనను ఎన్నో ఉన్నత పదవులు వరించాయి. రాజకీయాలలో ఔయాంగ్ కు ఎలాంటి మౌలిక భావాలూ లేకపోయినా, అభ్యుదయకరమైన భావాలను ఆయన సమర్థిస్తూ వచ్చారు.

60 ఏళ్ల వయస్సులో ఆయనమీద కక్ష వహించిన ఒక వ్యక్తి తన కోడలితో అక్రమ సంపర్కం ఉన్నట్లు ఔయాంగ్ మీద అభియోగం తెచ్చాడు. ఆ అమ్మాయి తండ్రి ఔయాంగ్ కు అనుకూలంగా సాక్ష్యం చెప్పినా, ఆ అభియోగం ఔయాంగ్ ప్రతిష్ఠకు తీవ్రమైన భంగం కలిగించింది. పదవీ విరమణకు సిద్ధపడినా చక్రవర్తి ఆన్ హ్యూయ్, షాంటుంగ్, హునాన్ లలో వరుసగా ఆయనను మేజిస్ట్రేట్ గా నియమించాడు. 1071 లో చివరకు ఆయనకు 'యువరాజు గారి ఆచార్యోత్తముడు' అనే బిరుదు ఇచ్చి పదవీ విరమణ చేయించారు. ఔయాంగ్ 'ముసలి త్రాగుబోతు' అనే తన కుటీరం ఉన్న అందమైన ఆన్ హ్యూయ్ లో స్థిరపడాలని ఆశపడ్డాడు గాని అటు తరువాత కొద్ది నెలలకే తన 66 వ ఏట 1072 లో హాన్ నాన్ నగరంలోనే ఆయన శాశ్వతంగా కన్ను మూశాడు.

ఆయన సొంత గ్రంథాలయంలో పదివేల గ్రంథాలూ, అనేక ప్రాచీన లిఖిత ప్రతులూ ఉండేవి. మరణానంతరం ఆయనకు 'బెన్ చుంగ్' (సాహితీధనుడు, విశ్వాసపాత్రుడు) అనే బిరుదం ఇచ్చి సత్కరించారు. బొ.శ్రీ.

ఔస్మన్, సెంటీన్ (1923-) : పశ్చిమాఫ్రికా లోని సెనెగల్ ప్రాంతపు రచయిత. అతడు రచించిన చారిత్రక, రాజకీయ నవలలు, 1965 నుండి అతడు దర్శకత్వం వహించిన చలన చిత్రాలు అతనికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి నార్జించిపెట్టాయి.

ఔస్మన్ సెనెగల్ నదీ తీరంలోని కాసమాన్స్ ప్రాంతంలో చేపలు పట్టే వృత్తితో తన జీవితాన్ని ప్రారంభించాడు. మార్సెయిల్ లోని ఇకోల్ డి సెరమిక్ ప్రాంతంలో చదువు సాగిస్తూ క్రమంగా డాక్టర్ ప్రాంతానికి చేరుకొని అక్కడ ఇటుకలు మోస్తూ నీటి కుళాయిల పనిచేస్తూ, యంత్రపు పనులలో తర్ఫీదు పొందుతూ ఉండేవాడు.

ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో 1942 లో 'స్వచ్ఛంద ఫ్రెంచ్ సైన్యం' లో చేరి 1944 లో ఫ్రాన్సులోనే స్థిరపడ్డాడు. మార్సెయిల్ లో రేవు కార్మికుడుగా పనిచేస్తూ, తీవ్రవాద కార్మిక నాయకుడు అయ్యాడు.

ఔస్మన్ ఫ్రెంచ్ భాష చదవడం, వ్రాయడం స్వయంగా నేర్చుకున్నాడు. 10, 12 సంవత్సరాలలో ఆ భాషలో గ్రంథ రచన చేసే సామర్థ్యం సంపాదించాడు. మార్సెయిల్ రేవు కార్మికుడుగా స్వీయానుభవాలు ఆధారంగా 1956 లో తన తొలి నవల *లే డాకర్ నాయిర్* (ది బ్లాక్ డాకర్ - 'నీగ్రో రేవు పనివాడు') రచించాడు. రేవు కార్మికుడుగా పెద్ద పెద్ద బరువులు మోయడం వల్లనో యేమో వెన్నెముక పాటుదప్పి, బరువైన పనులకు అతడు స్వస్తి చెప్పవలసి వచ్చింది. బ్రతుకు తెరువుకు సాహిత్యమే అతనికి శరణ్య మైంది. అటు తరువాత అతని కలం నుండి వెలువడిన రచనలు విశిష్టమైనవి ఓ *పేస్ మాన్ బ్యూ వీపుల్* (1957, ఓ మై కంట్రీ, మై బ్యూటీఫుల్ పీపుల్), *లెస్ బౌట్స్ డి బాయిస్ డి ద్యూ* (1960, God's Bits of Wood). ఈ రచనలలో ఔస్మన్ రైలు దారులు నిర్మించే ఆఫ్రికా కార్మికులు సమ్మెల ద్వారా తమ జీత భత్యాలు పెంపొందించుకోడానికి 1947-48 సంవత్సరాలలో సాగించిన ఉద్యమాన్ని చిత్రించాడు. దారుణమైన వలస విధానాన్ని ధైర్య సాహసాలతో ఎదుర్కొనే తొలి ప్రయత్నం ఈ నవలలలో కనిపిస్తుంది. అందువల్లనే ఇవి ఇతర భాషలలోకి కూడా అనువదించబడ్డాయి.

ఔస్మన్ మంచి కథానికా రచయితగా కూడా ప్రసిద్ధుడు. అతడు రచించిన *వోల్టేయిక్* (1962) *లా హార్టల్* (1964), *జలా* (1974-ఆంగ్లానువాదం 1976)

అనే కథానికా సంపుటలలో కొన్ని కథలు అతడు తరువాత దర్శకత్వం వహించిన చిత్రాలకు ఇతివృత్తాన్ని కూడా సమకూర్చాయి.

1960 లోనే అతనికి చలన చిత్రాల మీద ఆసక్తి ప్రారంభమైంది. అతని లక్ష్యం 'ఆఫ్రికా దేశీయులలో ఫ్రెంచ్ బాషా జ్ఞానం కాని, గ్రంథ పరిచయంగాని లేని అధిక సంఖ్యాకులైన సామాన్య జనులకు కూడా తన చిత్రాలు సుబోధకంగా ఉండాలి' అని, మాస్కోలోని ఫిల్మ్ శిక్షణాలయంలో అధ్యయనం సాగించి, ఆఫ్రికా చేరుకొని, వస్తు ప్రధానమైన మూడు చిత్రాలు తీశాడు. ఈ మూడూ సాంఘిక నిబద్ధతతో కూడినవే. 1966 లో అతడు *లా నాయిర్ డి* (బ్లాక్ గాఫ్ - 'నీగ్రో బాలిక') అనే చిత్రం తీశాడు. ఆఫ్రికా దేశీయుడు ప్రప్రథమంగా తీసిన చలన చిత్రం ఇదే! డాక్టర్ నుండి వచ్చిన చదువుకోని ఒక నీగ్రో బాలిక ఒక ఫ్రెంచ్ కుటుంబంలో పనికత్తెగా చేరి, పడరాని పాట్లు పడుతూ గడపే బానిస బ్రతుకును ఈ చిత్రం కళ్లకు గట్టినట్లు చూపిస్తుంది. 1967 లో కేన్స్ లో జరిగిన ఫిల్మ్ ఫెస్టివల్ లో ఈ చిత్రం బహుమానం పొందింది.

1968 లో ఔస్మన్ విప్లవాత్మకమైన ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. 'ఇక నుంచి ఈ పరాయి ఫ్రెంచిభాషలో చిత్రం నిర్మించను, దేశీయమైన వులఫ్ భాషలోనే నిర్మిస్తాను' అని అదే ప్రకారం *మండబి* (మనీ ఆర్డరు) అనే చిత్రాన్ని వులఫ్ భాషలో తీశాడు. దానిలో డాక్టర్ ప్రాంతపు దైనందిన జీవితంలోని హాస్య సన్నివేశాలను, లంచగొండితనాన్ని అద్దంలో చూపినట్లు చూపాడు. అతని చిత్రాలలో మేలుబంతి అనదగిన *సెడ్డో* (1977, ఔట్ సైడర్స్), ఆఫ్రికా దేశపు మతాల స్వరూపాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. ఆ చిత్రం ఆశ్చర్యకరంగా తన మాతృభూమి సెనెగల్ లోనే నిషేధానికి గురి అయింది.

వి.వి.యల్.

కంపనెలా, టోమాసో (1568-1639) : ప్రముఖ ఇటాలియన్ కవి. ఫ్లేటో అడుగు జాడలలో నడచిన తత్వవేత్త. 'పునరుజ్జీవన' కాలంలోని మానవతా దృక్పథాన్నీ, రోమన్ కేథలిక్ మత సిద్ధాంతాన్నీ సమన్వయ పరచడానికి కంపనెలా ప్రయత్నించాడు. స్పెయిన్ లో 'మతవిచారణ' (ఇన్క్విజిషన్) కాలంలో కారాగారవాసం చేస్తున్న సమయంలో ఆయన రచించిన సమ సమాజ దృక్పథాన్ని ఆవిష్కరించే *లాసిట్టా డెల్ సోలే* (Lacitta del sole సూర్యనగరం, 1602) కంపనెలాను చిరస్మరణీయుణ్ణి చేసింది.

1583 లో డొమినికన్ మత సంస్థలో ప్రవేశించిన తరువాత టామాసో అనే పేరును ఆయన స్వీకరించాడు. అరిస్టాటిల్ పండితుని అభిప్రాయాలను వ్యతిరేకించిన 'బెర్నార్డినో టెలీసియో' (1509-88) అనే ఇటలీ తత్వ వేత్త సిద్ధాంతాలు కంపనెలాను అధికంగా ప్రభావితమై వేశాయి. తన మతసంస్థ అనుమతి పొందకుండానే నేపిల్స్ వెళ్లి ఫిలసోఫీయా సెన్సిబిల్ డెమ్మన్స్రూటా (ఇండ్రీయాలు ప్రదర్శించే తత్వం, 1591) అనే గ్రంథాన్ని ఆయన రచించాడు. ఇందులో టెలీసియో ప్రతిపాదించిన అనుభవ ప్రాతిపదిక కలిగిన తత్వ ధోరణి ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. ఈ అభిప్రాయాలు మతాధికారుల ఆగ్రహానికి దారి తీశాయి. అందువల్ల మత ధిక్కరణ నేరానికి ఆయన కారాగారవాసం చేయవలసి వచ్చింది. కారాగారం నుండి విముక్తు డయిన తరువాత 'పాడువా' వెళ్లి, గెలీలియోను ఆయన కలుసుకున్నాడు. 1616 లో తాను రచించిన అపాలజీయా ప్రొగెలీలియోలో ఆయన గెలీలియో సిద్ధాంతాలను గట్టిగా బలపరచాడు.

మొదటి నుంచి కంపనెలాకు ప్రత్యక్షానుభవాలు జ్ఞానానికి ప్రాతిపదికలు అనే విశ్వాసం ఎక్కువ. ప్రతి సిద్ధాంతం ఆచరణ యోగ్యమయినప్పడే శిరోధార్యం అని ఆయన భావించేవాడు. ఈ అభిప్రాయాలు ఆయన ప్రారంభ దశలో రచించిన డి మొనార్క్వియా క్రిస్టియనో రమ్ (1593), డయలాగో పొలిటికో కాంట్రాటు టెరాని, కాల్వెన్టిసి ఎడ్ ఆల్టి ఎరెటేసి (1595) లలో కనిపిస్తాయి. పాపపంకిల మైన మానవ సమాజాన్ని పునరుజ్జీవితం చేయడానికి సంస్కరణ ప్రాతిపదిక మీద విశ్వవ్యాప్త మత సామ్రాజ్యస్థాపన అవసరమని ఆయన విశ్వసించాడు. ఈ మత సంబంధమైన ఆలోచనలు సాంఘిక సంస్కరణల అవశ్యకతను కూడా గుర్తించాయి. కెలాబ్రియాలోని స్పెయిన్ పరిపాలనను అంత మొందించాలనే ఉద్యమానికి ఆధ్యాత్మిక నాయకత్వాన్ని 1599 లో ఆయన చేపట్టాడు. ఈ సందర్భంలో మళ్లీ ఆయనకు యావజ్జీవ కారాగారవాస శిక్ష విధించబడింది.

కారాగారంలో ఉన్న సమయంలో ఆయన కేథలిక్ మత సిద్ధాంతాల వైపు మొగ్గడం జరిగింది. ఈ సమయంలోనే ఆయన ఊహించిన 'ఆదర్శ సామ్రాజ్య'న్ని చిత్రించే లాసిట్టా డెల్ సోలే వ్రాశాడు. హేతువాదం చేత సంస్కరింపబడిన విజ్ఞాన వంతులు పరిపాలకులుగా ఉండే రాజ్యంగా తన ఆదర్శసామ్రాజ్యాన్ని ఆయన ఊహించుకున్నాడు. సమాజ శ్రేయస్సు కోసం ప్రతి ఒక్కరూ తమ శక్తి సామర్థ్యాలను అంకితం చేయడం

ఈ వ్యవస్థకు మూలాధారం. వ్యక్తిగతమైన ఆస్తి, అవసరాలకు మించిన సంపద లేకపోవడం వల్ల, దారిద్ర్యానికి ఆస్కారం ఉండదు. ఇదీ కంపనెలా కలలు గన్న 'స్వర్గసీమ' స్వరూపం.

తన 27 సంవత్సరాల కారాగార వాస కాలంలో కంపనెలా ఎన్నో కవితలను కూడా రచించాడు. వీటిలో స్కెల్టా, (1622), మెటూఫీసికా (1638) అనే కవితా సంకలనాలు లభ్యం అవుతున్నాయి. స్కెల్టా లో అతిమౌలికమైన ఇటాలియన్ కవితా ప్రక్రియలు కనిపిస్తాయి. మెటూఫీజికా లో అధికారం, జ్ఞానం, ప్రేమ అనే శక్తిత్రయంపై నిర్మితమైన తత్వ సిద్ధాంతం ప్రతిపాదించబడింది. థియలాజీయా (1613-14) అనే 30 భాగాల గ్రంథంలో కంపనెలా కేథలిక్ సిద్ధాంతాలను తన తత్వ సిద్ధాంత దృష్టితో వివేచన చేశాడు.

1626 లో కారాగారం నుంచి విముక్తు అయిన తరువాత తన సిద్ధాంతాలకు రోమ్ లోని మతాధికారుల ఆమోదాన్ని సాధించడానికి ఆయన ప్రయత్నం చేశాడు. 1634 లో స్పెయిన్ ప్రభుత్వ వ్యతిరేకమైన కుట్ర నేపిల్స్ లో బయలుపడడంతో ఆయన ఫ్రాన్స్ కు పరారీ కావలసి వచ్చింది. 13 వ లూయీ రాజు కార్డినల్ డి రిచ్ లూ ఆయనకు పారిస్ లో ఘనమైన స్వాగతం పలికాడు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర

కజంటాకిస్, నికోస్ (1885-1957) : వైవిధ్యంతో కూడిన పలు గ్రంథాలు రచించి గ్రీక్ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసిన ప్రముఖ ఆధునిక గ్రీక్ రచయిత.

ఆటోమాన్ తురుష్కు ప్రభువులపై క్రీట్ ప్రజలు తిరుగుబాటు చేసినకాలంలో కజంటాకిస్ జన్మించాడు. కొన్ని రోజులు ఆయన కుటుంబం నెక్సోస్ అనే గ్రీక్ ద్వీపానికి వలస వెళ్లవలసి వచ్చింది. ఏథెన్సు విశ్వవిద్యాలయం (1902-06) లో న్యాయశాస్త్రాన్ని, పారిస్ లో (1907-09) ప్రసిద్ధ తత్వవేత్త హెన్రీ బెర్గ్సన్ వద్ద తత్వశాస్త్రాన్ని ఆయన అధ్యయనం చేశాడు. తరువాత స్పెయిన్, ఇంగ్లాండ్, రష్యా, ఈజిప్టు, పాలస్తీనా, జపాన్ వంటి దేశాలలో విస్తృతంగా పర్యటించి, ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానికి ముందు ఎజీనా ద్వీపంలో నివాసం ఏర్పరచుకున్నాడు. 1945 లో గ్రీక్ ప్రభుత్వంలో మంత్రిగా పని చేసి, యునెస్కోలో మరో పదవి చేబట్టడానికి 1947-48 ప్రాంతంలో ఫ్రాన్స్ వెళ్లాడు. ఫ్రాన్స్ లోని ఏన్విబెస్ కి నివాసం మార్చాడు.

కజంటాకిస్ రచనా వ్యాసంగం విస్తృతమైంది. తత్వసంబంధమైన వ్యాసాలూ, యాత్రా గ్రంథాలూ, విషాదాంత నాటకాలూ, దాంతే డివెన్ కామెడీ కీ, గెథె ఫౌన్ట్ కీ ఆధునిక గ్రీక్ భాషలోకి అనువాదాలూ రచించాడు. ఇలా ఎన్నో సాహిత్య ప్రక్రియలలో ఆయన తన ప్రతిభను ప్రదర్శించాడు. అనేక కవితలు ఆయన ప్రచురించాడు. హోమర్ రచించిన ఒడిస్సె కావ్య గాథను కొనసాగిస్తూ 33,333 పాదాల బృహత్కావ్యాన్ని ఆయన రచించాడు. ఇందులో ఈయన తాత్త్విక చింతన ప్రగాఢత, విస్తృతి మనకు సాక్షాత్కరిస్తాయి.

విస్తృతంగా అనేక భాషలలోకి అనువదింపబడిన జోర్జ్ (1952) అనే నవలలో గాఢమైన ప్రేమ, సంఘం లోని బీదప్రజలపట్ల సానుభూతి ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. ఈ రెండింటికీ ప్రతినిధిగా జోర్జ్ చిత్రింప బడ్డాడు. స్వాతంత్ర్యమా? మరణమా? (1950) అనే రచనలో 19 వ శతాబ్దంలో క్రిట్లోని గ్రీకులు తురుష్కు ప్రభువులపై కొనసాగించిన తిరుగుబాటు ప్రతిభావంతంగా చిత్రించ బడింది. గ్రీకుల ఆవేశం (1954), క్రీస్తు జీవితాన్ని మానసిక విశ్లేషణ చేసిన క్రీస్తు ఆఖరి ప్రలోభం ఆయన అవసానదశలో చేసిన రచనలు. మరణానంతరం గ్రేకో నివేదిక (1965) అనే ఆత్మకథ వంటి రచన ప్రచురితమైంది. జోర్జ్, గ్రీకు ఆవేశం వంటి నవలలు చలనచిత్రాలుగా కూడా రూపుదిద్దుకున్నాయి. ఆయన రెండవ భార్య హెలెన్ నికోస్ కజంటాకిస్ అనే ఆయన జీవితచరిత్రను 1968 లో ప్రచురించింది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర

కజీనోశ్చి, ఫెరెన్స్ (1759-1831) : హంగేరియన్ విద్వాంసుడు. ధనిక కుటుంబంలో జన్మించిన కజీనోశ్చి న్యాయ శాస్త్రం చదివి ప్రభుత్వోద్యోగి అయ్యాడు. కాని అతని ఆభ్యుదయ భావాలు సంప్రదాయవాది ఆయన రెండవ ఫ్రాన్సిస్ ప్రభువుకు నచ్చక పోవడం వల్ల అతడు అనేక బాధలకు గురికావలసి వచ్చింది. కజీనోశ్చిని బంధించి మృత్యు దండన

వచ్చింది. కజీనోశ్చిని బంధించి మృత్యు దండన

విధించారు. కాని, జూన్ 1801 న అతనిని విడుదల చేశారు.

కజీనోశ్చి సారస్వతం వైపు తన దృష్టిని మరల్చాడు. రచనలలో తనకు అశ్రీలంగా, అయోగ్యమైనవిగా అనిపించే వాటిని పారద్రోలడానికి అతడు చాలా ప్రయత్నాలు చేశాడు. ముఖ్యంగా భాషా పరంగా అతడు చాలా సంస్కరణలు సూచించాడు. వ్యాకరణం, ఉచ్చారణ, శైలి మొదలైన వాని విషయంలో అతడు ప్రారంభించిన సంస్కరణలు హంగేరియన్ భాషను మరింత సరళం చేశాయి.

వి.వి.సు.

కటల్లీస్, గైయస్ వెలీరియస్ (క్రీ.పూ. 84 - క్రీ.పూ. 54) : ప్రాచీన రోమన్ కవి. ప్రేమనూ, ద్వేషాన్నీ ప్రకటించే ఆయన కవితలు ప్రాచీన రోమన్ కవితలో అత్యుత్తమమైన భావగీతాలుగా పరిగణింపబడుతున్నాయి. 25 కవితలలో ఆయన 'లెస్బియా' అనే స్త్రీతో తన ప్రణయాన్ని గూర్చి ప్రస్తావించాడు. అయితే ఆ 'లెస్బియా' ఎవరో స్పష్టంగా తెలియదు. కటల్లీస్ రచించిన ఇతర కవితలు జూలియస్ సీజర్ ను, ఇతర సమకాలీన రాజకీయనాయకులను వ్యంగ్యంగా విమర్శించేవి.

ప్రాచీన కాలంలో వెలువడిన కటల్లీస్ జీవిత చరిత్ర ఏదీ లభించలేదు. అతని సమకాలికులూ, తరువాతి రచయితలూ పేర్కొనిన విషయాలూ, అతని పద్యాలలో లభించే సాక్ష్యాలు మాత్రమే అతని జీవిత చరిత్రను ఊహించడానికి ఆధారాలుగా ఉన్నాయి. అతని పద్యాలను బట్టి క్రీ.పూ. 55-54 లో అతడు జీవించి ఉన్నట్లు తెలుస్తూంది. ఓవిడ్ కవి రచనల వలన అతడు చిన్న వయస్సులోనే తన 30 వ ఏట మరణించినట్లు తెలుస్తూంది. కటల్లీస్ కవి సిసిరో, పాంపే, సీజర్ ల సమకాలికు డనడం స్పష్టం. తన పద్యాలలో ఈ ముగ్గురిని గురించి అతడు ప్రస్తావించాడు.

కటల్లీస్ కవితలలో లెస్బియాను గురించి వ్రాసిన 25 రచనలూ చిరకాలం నిలువగలవి. ప్రేమలోని ఆశా, నిరాశలూ, మధ్యలో ప్రకటితం అయ్యే వివిధ ఉద్వేగాలూ ఆ కవితలలో మనోహరంగా చిత్రింపబడ్డాయి. ఈ కవితలలో రెండు - అసాధారణమైన ఛందస్సులలో రచింపబడినవి - ఈజియన్ దీవి లేస్బోలోని శాఫో కవయిత్రి రచనలను గుర్తు తెస్తాయి. తన సోదరుని సమాధి వద్ద కేటలస్ రచించిన విలాపగీతం, కవికి ఇష్టమైన ఆవాసం 'సెర్మియో' తో ఆయన కడపటి వీడ్కోలును వర్ణించే కవిత, అక్కే, సెప్టిమియస్ ల శపథాలను గూర్చిన కవిత,

కేల్వీన్ భార్య మీద ఈ కవి రచించిన స్మృతి గీతం మొదలైన ఈ కవి కవితలు చిర స్మరణీయాలు.

బా.శ్రీ.

కటాయేవ్, వాలంటీన్ పెట్రోవిచ్ (1897-1986): 1919 విప్లవం తరువాత రష్యాలో ఏర్పడిన సాంఘిక పరిస్థితులను హాస్యధోరణిలో వ్యంగ్యాత్మకంగా చిత్రించిన సోవియట్ రచయిత. నవలలు, నాటకాలు రచించి, సోవియట్ నవలలలో సాధారణంగా కనిపించే నీతి బోధనకు స్వస్తి చెప్పాడు.

1916 లో కటాయేవ్ కథానికా రచన ప్రారంభించాడు. 1920 వరకు ఆయన ఎర్రసేనలో పని చేసి, ఒడెస్సాలో పత్రికా రచయిత వృత్తిని చేపట్టాడు. 1922 లో మాస్కో చేరుకుని గుడోక్ (ఈల) అనే పత్రిక సంపాదకవర్గంలో చేరాడు.

గోగోల్ రచనా విధానాన్ని అనుసరిస్తూ ఇద్దరు సాహస వంతుల గాథను రాస్త్రాబ్చికి (1926) అనే నవలలో ఆయన చిత్రించారు. క్వాడ్రటురాకుగా (1928) అనే హాస్యప్రధానమైన నాటికలలో నగరాలలో ఇళ్లు లభించకపోవడంవల్ల ఒకే గదిలో రెండు జంటలు కాపురం చేయవలసి వచ్చిన పరిస్థితిని కటాయేవ్ ప్రతిభావంతంగా చిత్రించాడు. 1905 విప్లవాన్ని ఒడెస్సా పాఠశాల విద్యార్థుల దృక్కోణం నుంచి పరిశీలించి, బెలెవెట్ పారుస్ ఒడినోకి (1936) అనే నవలలో చిత్రించాడు. ఈ నవల ఆధారంగా ఒక మంచి చలనచిత్రం నిర్మించబడింది. వెమ్యూవ్ పెరేడ్ (1932) లో ఇతివృత్తం ఒక సిమెంటు కర్మాగారంలోని కార్మికులకు సంబంధించినది. రష్యా పంచవర్ష ప్రణాళికలను చిత్రించిన మంచి నవల ఇది. సింపోల్క్ (1948) అనే నవలికకు 1946 లో శ్చాలిన్ బహుమతి లభించింది.

1950-60 మధ్య కాలంలో యునోస్కోవ్ అనే పత్రిక సంపాదకత్వం నిర్వహించి కటాయేవ్ ఎందరో రచయితలను ప్రోత్సహించాడు. ఆవేశం అందజేశాడు. వీరిలో యెప్టెషెంకో, అఖ్మదులీనా చెప్పకోదగ్గవారు. తన రచనా వ్యాసంగాన్ని నిర్విరామంగా కొనసాగిస్తూ, నోవ్బీ మీర్ అనే సాహిత్య పత్రికలో స్పీన్ కోలోడెబ్న్ అనే నవలను 1966 లో ప్రచురించాడు. మత్తుమందు ప్రభావంలో ఉన్నప్పుడు తాను కన్న కలలను తాత్త్విక ధోరణిలో కవితాత్మకంగా ఈ నవలలో ఆయన ఆవిష్కరించాడు. పూస్ట్, జాయిస్, కాఫ్కా వంటివారి రచనల ప్రభావం ఈ నవల మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. తన కుటుంబ గాథలు, స్నేహితులు, ప్రియురాళ్లు, రష్యా చరిత్ర లోని ఘట్టాలు, అమెరికాలో తన పర్యటనాను

భవాలు 'చైతన్యస్రవంతి' శిల్పం ద్వారా ఈనవలలో ఆత్మకథారూపంలో సాక్షాత్కరిస్తాయి. కటాయేవ్ రచనలన్నిటిలోను ఈ నవల తలమానికంగా భాసిల్చింది. అత్యున్నతమైన భావుక శక్తి, సున్నితమైన హృదయం, మౌలిక రచనా శక్తితో ప్రభుత్వం వారి ఆదరానికి నోచుకున్న కొద్దిమంది రష్యన్ రచయితలలో కటాయేవ్ కు ఒక విలక్షణమైన స్థానం ఉంది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

కనెట్టి, ఎలియస్ : చూ. అనుబంధం-I

కపోటే, ట్రూమన్ (1924-84) : అమెరికన్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత, నాటక రచయిత. అసలు పేరు ట్రూమన్ స్ట్రైక్ఫుస్ పెర్సన్స్. ప్రాథమికదశలో దక్షిణ ప్రాంతంలోని 'గోథిక్' సంప్రదాయాన్ని తమ రచనలలో కపోటే అనుసరించాడు. తరువాత 1966 ప్రాంతానికి ఇన్ కోల్డ్ బ్లడ్ అనే నవల రచనలో పత్రికారచనా శిల్పాన్ని ఆయన ప్రవేశపెట్టాడు. కాన్సాస్ లో మానసిక వికార ప్రవృత్తి కలిగిన ఇద్దరు వ్యక్తులు చేసిన రెండు హత్యలు ఈ నవలకు ఇతివృత్తం. ఈ విధానాన్ని ఆయన 'కల్పితం కాని నవల' అని అభివర్ణించారు. ఆయన చిన్నతనంలోనే తల్లి దండ్రులు విడాకులు తీసుకోడం వల్ల లూయిసియానాలోను, అలబామాలోను ఉన్న బంధువుల ఇంట్లో పెరిగాడు. ఆ పసితనపు అనుభవాలను ఆధారంగా చేసుకొని ఆత్మకథా సదృశమైన ఏ క్రిస్మస్ మెమోరీ (1966), థాంక్స్ గివింగ్ విజిటర్ (1969) అనే రచనలు చేశాడు. 1948 లో ఆయన మొదటి నవల అదర్ వాయిసెస్, అదర్ రూమ్స్ ప్రచురించబడింది. మంచి భవిష్యత్తు ఉన్న యువ రచయితగా కపోటే గుర్తించబడ్డాడు. కన్న తండ్రి కోసం, తన వ్యక్తిత్వం కోసం విలువలు అంతరిస్తున్న దక్షిణ అమెరికాలోని సాంఘిక వ్యవస్థలో ఒక పసివాని అన్వేషణ ఈ నవలలో హృదయాకర్షకంగా చిత్రితమైంది. ది గ్రాస్ హోర్ (1951) లో నాగరక జీవితం నుంచి వన సీమలలోకి నిష్క్రమించిన అమాయక జీవులను కపోటే చిత్రించారు. ఈ అమాయకులు నూతన శక్తిని పుంజుకొని సాంఘిక జీవితంలో తిరిగి ప్రవేశించడం వల్ల ఈయన పలాయనవాది కాదని నిరూపితమైంది. నాటకంగా కూడా ఈ నవల రంగస్థలంపై విజయాన్ని సాధించింది. హెరాలడ్ ఆర్లెన్తో కలసి ది హౌస్ ఆఫ్ ఫ్లవర్స్ (1954) అనే సంగీత రూపకాన్ని కపోటే తయారు చేశాడు. బీట్ ది డెవిల్ (1954), అనే చలన చిత్రం కోసం హెన్రీ జేమ్స్

రచించిన *టర్న్ ఆఫ్ ది స్కూ* అనే నవలను కపోటే రూపాంతరీకరించాడు. *లోకల్ కలర్-1950* ఆయన పర్యటనానుభవాలను చిత్రించే వ్యాసాల సంకలనం. రష్యాలో తన పర్యటనానుభవాలను పురస్కరించుకుని 1956 లో *మ్యూజిన్ ఆఫ్ హెర్డ్* అనే రచన చేశాడు. మాన్ హూన్ లోని ఒక వ్యభిచారిణి జీవితాన్ని *బ్రేక్ ఫ్రాన్స్ ఎట్ టీఫానీస్* (1958) అనే నవలికలో అత్యంత సానుభూతితోను, వాస్తవికంగాను చిత్రించాడు. పత్రికా ప్రపంచంతోను, ప్రసిద్ధ వ్యక్తులతోను తనకుగల అనుభవాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని *అబ్జర్వేషన్స్* (1959), *ది డాగ్ బార్క్* (1973) వంటి రచనలు చేశాడు. ముప్పై సంవత్సరాలుగా రచించిన వ్యాసాలను *మ్యూజిక్ ఫర్ కేమెలీయాన్స్* (1980) అనే పేరుతో ప్రచురించాడు. *ఎస్క్విర్* (Esquire) పత్రికలో *ఆన్లర్డ్ ప్రేయర్స్* అనే శీర్షికతో 1975 లో ఒక వ్యాస పరంపరను కపోటే ప్రారంభించాడు. కాని మధ్యలో ఆయన మరణించడంతో ఆ వ్యాస పరంపర అసంపూర్ణంగానే మిగిలిపోయింది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

కమిస్సరీ, ఆడెల్ బెర్ట్ వాన్ (1781-1838) :

బెర్లిన్ కాలనీకోద్యమ కవులలో మిక్కిలి ప్రతిభావంతులలో ఒకడు. గొయిథే వ్రాసిన *ఫౌస్ట్* వంటి కల్పితకథగా *వీటర్ ఫ్లెమిల్స్ రిమార్క్ బుల్ స్టోరీ* ని రచించి సువిఖ్యాతుడైనవాడు.

కమిస్సరీ పూర్తిపేరు 'లూయీ చార్లెస్ ఆడిలైడ్ కమిస్సరీ బాన్కోర్'. ఇతడు 1781 జనవరి 30 న ఫ్రాన్స్ లోని షాంపేన్ నగరంలో జన్మించాడు. ఫ్రాన్స్ విప్లవజ్వాలలలో మునిగి ఉన్న రోజులలో ఇతని కుటుంబం ప్రష్యాలోని పుర్ట్లర్గ్ నగరంలో తలదాచుకుంది. అక్కడ నుంచి బెర్లిన్ చేరుకుంది. తన 17 వ ఏట ఇతడు ప్రష్యా దేశపు పదాతిసైన్యంలో చేరాడు. విప్లవానంతరం ఇతని కుటుంబం ఫ్రాన్స్ కి తిరిగి వెళ్లిపోయినా ఇతడు మాత్రం బెర్లిన్ లోనే ఉండి భాషాశాస్త్రం, తత్వశాస్త్రం అధ్యయనం చేశాడు. 'సెరెస్ దువర్నే' తో ఇతని పరిచయం ఇతనిలో నిగూఢంగా ఉన్న కవితాశక్తిని మేల్కొల్పింది. 1804-1806 మధ్యకాలంలో ఇతడు మరికొందరితో కలిసి *ది బెర్లిన్ ర్ ముసెనాల్ మనాక్* అనే పత్రికను నడిపాడు. తన తొలి కవితా ఖండాలను ఆ పత్రికలోనే ప్రచురించాడు. 1804 లో ఉత్తర జర్మనీ లోని యువ కవులను సంఘటిత పరచి *నార్ట్ సైడ్స్ బుండ్* అనే పేరుతో ఒక కాలానిక కవితా సమితిని స్థాపించాడు. 1807-08 సంవత్సరాలలో కమిస్సరీ ఫ్రాన్స్, స్విట్జర్లాండ్

దులలో పర్యటించాడు. ఫ్రాన్స్ లోని ప్రసిద్ధ రచయిత్రు మదాం స్టేల్ తోను, ఆమె స్నేహితురాలు హెల్మినా ఫాన్ చేజీ అనే మరొక రచయిత్రుతోను ఇతనికి సన్నిహిత పరిచయం ఏర్పడింది. బెర్లిన్ తిరిగి వచ్చిన తరువాత వృక్షాది శాస్త్రాధ్యయనం చేశాడు. 1813 లో తన రచనలలో మిక్కిలి విశిష్టం, విఖ్యాతం అయిన కావ్యం *వీటర్ కెమిహిల్* రచించాడు. ఈ కావ్యంలో కమిస్సరీ ఫ్రాన్స్ నుంచి విముక్తికోసం జర్మనీ చేస్తున్న యుద్ధం వల్ల తనలో చెలరేగిన మానసిక సంక్షోభాన్ని ప్రదర్శించాడు. 1815 లో 'ఓటోఫాన్ కుజబూ' నాయకత్వంలో వైజ్ఞానిక రంగంలో సరికొత్త ప్రయోగాలు నిర్వహించేందుకు రష్యన్ నౌక 'రూరిక్' భూ ప్రదక్షిణం చేయడానికి బయలుదేరింది. ఆ నౌకలో వృక్షశాస్త్రజ్ఞునిగా కమిస్సరీ 3 ఏళ్లపాటు ప్రయాణించి ఆ విజ్ఞానశాస్త్ర విశేషాలను తన డైరీలో వ్రాశాడు. ఆ డైరీ 1821 లో ప్రచురితమై వైజ్ఞానిక సాహిత్యంలో విశిష్టమైన స్థానాన్ని సంపాదించుకుంది. కమిస్సరీ బెర్లిన్ లోని బొటానికల్ గార్డెన్స్ పర్యవేక్షకుడుగా నియమితుడై శేషజీవితం అక్కడే గడిపాడు. 1819 లో అతడు ఆంటోనీ పియాస్టీ అనే ఆమెను వివాహ మాడాడు.

1828-32 మధ్య కమిస్సరీ ఎన్నో గేయాలు, జానపద కథాగేయాలు, కథాకావ్యాలు రచించాడు. 'టెర్జార్ మూ' అనే త్రిపదీ ఛందస్సులో ఇతడు విశేషంగా కృషి చేశాడు. కమిస్సరీ గేయాలలో *పాయెకలీబె ఉండ్ ఫ్రాయెన్ లెబెన్* అనేది విశ్వవిఖ్యాతమైంది. దీనికి రాబర్ట్ షూమన్ సంగీతం కూర్చాడు. ఇతని కవిత్యం మీద గొయిథే, లుడ్విగ్ ల ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఫ్రెంచ్ కవి పీర్రేజీన్ డి బెరాన్డర్ వ్రాసిన రాజకీయ భావగీతాల ధోరణిని కమిస్సరీ జర్మన్ భాషలో ప్రవేశపెట్టాడు. 1838 ఆగస్ట్ 21 న కమిస్సరీ బెర్లిన్ నగరంలో కన్నుమూశాడు.

గం.శ్రీ.

కమూ, ఆల్బెర్ట్ (1913-60) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, వ్యాస రచయిత, నాటకకర్త. మొదట ఫ్రాన్స్ లో, తర్వాత యూరప్ లో, అటు తర్వాత ప్రపంచ మంతటా సమకాలీన తరానికి ప్రతినిధి గాను, తర్వాతి తరానికి సలహాదారు గాను గుర్తింపు పొందాడు. రెండవ ప్రపంచయుద్ధానంతరం ఆల్బెర్ట్ కమూ నవలా రచయితగాను, నాటకకర్తగాను నైతిక సిద్ధాంత ప్రవక్తగాను రాజకీయ సిద్ధాంత ప్రవక్తగాను పేరు పొందాడు. యుద్ధానంతరం మేధావుల భ్రమలను తొలగించిన పరిస్థితిని ఆయన రచనలు చక్కగా ప్రతిబింబించాయి. పరాయి

జగత్తులో మానవుని ఏకాకితనం, 'చెడు' ను గురించిన సమస్య, తోసుకు వచ్చే మరణం - వంటి విషయాలను గురించిన ప్రస్తావన వాటిలో ఉంది. తన సమకాలీనులలో చాలమంది బోధించే శూన్యవాదాన్ని ఆయన అర్థంచేసుకున్నప్పటికీ, సత్యం, ధర్మం వంటి విలువలను పరిరక్షించవలసిన ఆవశ్యకతను గురించి ఆయన వాదించాడు. ఆయన 46 వ సంవత్సరంలో చనిపోయే ముందు తన చివరి రచనలలో క్రైస్తవ మతం లోనూ, మార్క్సిజం లోనూ ఇమిడి ఉన్న విశ్వాసాలను త్రోసిపుచ్చి, వాటి స్థానంలో ఉదారమైన మానవత్వాన్ని ప్రతిపాదించాడు.

ఆయన అల్జీరియాలో మండోవీ లో 1913 నవంబరు 7 న జన్మించాడు. ఒక ఏడాది తిరుగకుండానే ఆయన తండ్రి

CAMUS, ALBERT
France

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో చనిపోయాడు. ఆయన తల్లి దాసీగా పని చేసి కుటుంబాన్ని పోషించింది. కమూ, ఆయన అన్న లూసియన్, తల్లి, అమ్మమ్మ, మేనమామలతో అల్జీర్స్ లో శ్రామిక వాడలోని ఒక చిన్న

ఇంటిలోకి మారారు. కమూ మొట్టమొదట ప్రచురించిన వ్యాస సంపుటిలో (1937) ఆ నాటి భౌతిక వాతావరణం, తనతల్లి, అమ్మమ్మ, మేనమామల వర్ణనలు ఉన్నాయి. 1938 లో వచ్చిన నోసెస్ అనే రెండవ వ్యాస సంపుటిలో అల్జీరియాలోని పల్లె ప్రాంతం గురించి గేయ రూపమైన వర్ణనలు ఉన్నాయి. ఇందులో ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని ఒక సంపదగా గుర్తించి దాన్ని నిరుపేదలు కూడా అనుభవించ గలరని చెప్పాడు. ఈ రెండు సంపుటలలో మానవుని ఆశాశ్చర్య జీవితాన్ని భౌతిక ప్రపంచపు శాశ్వత లక్షణంతో పోల్చి చూస్తాడు.

1918 లో కమూ ప్రాథమిక పాఠశాలలో చేరాడు. అద్భుత వశాత్తు లూయీ జెర్మైన్ అనే గొప్ప ఉపాధ్యాయుని వద్ద చదువుకున్నాడు. ఆయన ద్వారా అల్జీర్స్ ఉన్నత పాఠశాలలో చదువుకోవడానికి ఉపకార వేతనం సంపాదించాడు. (34 సంవత్సరాల తర్వాత నోబెల్ బహుమానం అందుకునే సమయంలో చేసిన తన ప్రసంగాన్ని తన గురువైన జెర్మైన్ కు అంకితం

చేశాడు. గురువు పట్ల ఆయన విశ్వాసానికి ఇది చక్కని ఉదాహరణ). తర్వాత 'వివేక' (Intellectual), 'ప్రబోధ' (awakening) దశ వచ్చింది. అప్పుడు ఫుట్ బాల్, ఈత, కుస్తీ (Boxing) వంటి క్రీడలలో ఆయన ఎక్కువ ఆసక్తి చూపాడు. 1930 లో క్షయ రోగం ఆయనను పీడించింది. అందువలన ఆయన ఆటలకు స్వస్తి చెప్పాడు. ఆయన చదువుకు కూడా కొంత అంతరాయం ఏర్పడింది. 15 ఏళ్ల పాటు నివసించిన చిన్న ఇల్లు కుటుంబం వదలి స్వశక్తితో జీవించా లనే ఉద్దేశ్యంతో ఆయన అనేక రకాల ఉద్యోగాలు చేస్తూ అల్జీర్స్ లో విశ్వవిద్యాలయంలో తత్వశాస్త్రంలో విద్యార్థిగా కూడా ఉండేవాడు.

ఆ విశ్వవిద్యాలయంలో తన అధ్యాపకులలో ఒకరైన జా గ్రెనియే వలన ఆయన ఎక్కువగా ప్రభావితమయ్యాడు. కమూ సాహిత్య తత్వ సంబంధమైన భావాలు వికసించడానికి ఆ గురువు ఎంతో సాయం చేశాడు. గురు శిష్యు లిద్దరికి ఫుట్ బాల్ అంటే ఎక్కువ మోజు. ఫ్లోటే న్స్, సెయింట్ ఆగస్టీన్ ల తాత్త్విక రచనలలో గ్రీక్ క్రైస్తవ ప్రభావాలకు సంబంధించిన ఒక సిద్ధాంత వ్యాసం వ్రాసి, 1936 లో ఆయన డాక్టరు పట్టం పొందాడు. మళ్ళీ క్షయరోగం తీవ్రం కావడంతో విశ్వవిద్యాలయంలో ఉపన్యాసకుడుగా చేరే అర్హతను కోల్పోయాడు. ఆరోగ్యం కోలుకోడానికి ఫ్రాన్స్ లోని ఆల్ప్స్ పర్వతాలకు వెళ్లి ఫ్లారెన్స్ పైసా, జినోవాల మీదుగా అల్జీర్స్ కి తిరిగి వచ్చాడు.

1930-40 మధ్య కమూ తన వ్యాపకాలను విస్తృత పరుచుకున్నాడు. ఫ్రెంచ్ లో ఉత్తమ రచయితల రచనలను చదివాడు. సమకాలీనులైన జీడ్ (Gide), మెతర్ లా మాలాల రచనలు కూడా చదివాడు. అల్జీర్స్ లోని యువ వామపక్ష మేధావులలో ప్రముఖు డయాడు. 1934-35 లో కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ సభ్యుడుగా ఉండేవాడు. శ్రామికుల నాటక రంగం కోసం నాటకాలు వ్రాసి, స్వయంగా వాటిలో నటించి, వాటికి దర్శకత్వం కూడా వహించేవాడు. సుప్రసిద్ధ నాటకాలను శ్రామికులకు అందచేయడమే ఈ నాటకరంగం ప్రధాన ధ్యేయం. జీవితాంతం నాటకరంగం పట్ల విశేషమైన అభిమానం చూపాడు. కాని ఆయన నాటకాలకు ఎక్కువ ఆదరణ లభించలేదు. అయితే 1944-45 సంవత్సరాలలో మొదటిసారిగా ప్రదర్శించిన లా మాలెన్ తెండు, కలిగుల వంటి నాటకాలు 'అసంగత' (absurd) నాటకరంగంలో మరపురానివిగా పరిగణించవచ్చు. ఫాక్నర్ (Faulkner)

వ్రాసిన రిక్వయమ్ ఫర్ ఏ నన్, డాస్టోయ్విస్కీ వ్రాసిన పొజెన్డ్ అనే నవలలను కమూ నాటకీకరించాడు. నాటక రంగానికి ఆయన చేసిన సేవలో ఈ రెండు అనుకరణలు ప్రధానంగా పేర్కొనదగినవి.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి కొద్ది కాలం క్రితం కమూ ఒక పత్రికలో పని చేశాడు. దానిలో సార్త్ (Sartre) గ్రంథాలను సమీక్షించాడు. అజ్జీరియాలోని కబిలై ప్రాంతం లోని ముస్లింల సాంఘిక పరిస్థితులను గురించి కొన్ని వ్యాసాలు వ్రాశాడు. ఈ వ్యాసాలు 1958 లో పుస్తక రూపంలో అచ్చు అయ్యాయి.. 1954 లో జరిగిన అజ్జీరియా యుద్ధానికి 15 సంవత్సరాల క్రితమే ఆ యుద్ధానికి కారణమైన అక్రమాలవైపు, అన్యాయాల వైపు కమూ దృష్టి మరల్చాడు. రాజకీయ సైన్దాంతిక కారణాలమీద కాక, మానవత్వం విలువలపై ఆయన తన వాదాన్ని ప్రతిపాదించాడు. వలస రాజ్యపు అన్యాయాలను మరచి పోకుండా, ఫ్రాన్స్ కి అజ్జీరియాలో నిర్వహించవలసిన ఒక ముఖ్యపాత్ర ఉంటుందని ఆయన వ్రాశాడు.

పత్రికా రచయితగా ఆయన ఫ్రాన్స్ ఆక్రమణ చివరి సంవత్సరాలలోనూ, ఫ్రాన్స్ విముక్తి పొందిన వెంటనే ప్రముఖ పాత్ర వహించాడు. కాంబాట్ (Combat) అనే పత్రికా సంపాదకుడుగా ఆయన స్వతంత్ర మైన వామపక్ష దృక్పథాన్ని ప్రచారం చేశాడు. ఈ దృక్పథానికి ఆధారం న్యాయం, సత్యం అనే ఆదర్శాలు. రాజకీయ చర్యలన్నీ గట్టి నైతిక పునాదులమీద ఆధారపడి ఉండాలని ఆయన విశ్వాసం. తర్వాతి పరిస్థితుల వలన ఆయనకు కొన్ని భ్రమలు తొలగాయి. 1947 లో ఆపత్రికతో ఆయన తెగతెంపులు చేసుకున్నాడు.

అప్పటికే కమూ ప్రముఖ సాహితీ వేత్తలలో ఒకడుగా గుర్తింపు పొందాడు. 1942 లో ప్రచురించిన లా ఎక్లెంజర్ ఆయన మొదటి నవల. 20 వ శతాబ్దంలో ఒక 'నిర్లిప్తుని' (Out sider) లక్షణాలను ఆయన ప్రతిభతో చిత్రించాడు. ఆ 'నిర్లిప్తుడు' ఒక అరబ్బు జాతీయుని చంపిన నేరస్థుడు. కాని సంఘం చేసిన తీర్పులను ఆయన ఒప్పుకోకపోవడం తను నిజంగా అనుభవించిన దాన్ని మించి ఏమీ మాట్లాడకపోవడం అంతకంటే ఘోరమైన నేరాలుగా కోర్టు పరిగణిస్తుంది. అదే సంవత్సరంలో లా మిత్ డి సిసిఫె అనే తాత్త్విక వ్యాసం వ్రాశాడు. దీని ప్రభావం అపారం. దీనిలో ఆయన సమకాలీన శూన్యవాదాన్ని (Nihilism), అసంగత (absurd) పరిస్థితిని సానుభూతితో వివరించాడు.

ఆయన రెండవ నవల లా పెస్ట్ (1947) లో కమూ శూన్యవాదాన్ని అధిగమించడానికి ప్రయత్నించాడు. ఇది ప్రతీకాత్మక (Symbolic) రచన. దీనిలో ఓరన్ అనే పట్టణంలో తీవ్రమైన అంటువ్యాధి వ్యాపించినపుడు అక్కడి ప్రజల ప్రవర్తన చిత్రించబడింది. ఆ మహావ్యాధిని ఎదుర్కొని, అణచి వేయడానికి వారు అశక్తులైనా వారి స్నేహ భావం, మానవ సహజమైన హుందాతనం ఈ నవలలో ప్రకటించబడ్డాయి. దీనిలో ఆయన 'అసంగతత్వ' వాదం నుంచి ఎదిగి, నైతిక తాత్త్విక తిరుగుబాటుకు సిద్ధ పడ్డాడు. ఈ రెండూ ఆయనలో కనిపించే ప్రధానమైన భావాలు. లా హూమ్ రివోల్తే (1951) అనే సుదీర్ఘమైన రెండవ వ్యాసంలో రాజకీయ-చారిత్రక విప్లవాన్ని నైతిక తాత్త్విక తిరుగుబాటుతో ఆయన పోల్చాడు. దీనివలన మార్క్సిస్టు విమర్శకులు జ్యూరె పాల్ సార్త్ వంటి వారి ఆగ్రహానికి గురి అయ్యాడు. తర్వాత కథానికల సంపుటం లా ఎక్లెంజర్ ఎట్ లా రోయమ్ (1957)లో వచ్చింది. షూట్ (1956) అనేనవల క్రైస్తవమత సంబంధమైన ప్రతీకావాదం (Symbolism)తో కూడిఉంది.

1957 లో తన 44 వ ఏట కమూ నోబెల్ బహుమానం అందుకున్నాడు. తన సహజ వినయంతో ఆ బహుమతిని ఆండ్రి మాత్రాకు తాను ఇచ్చి ఉండేవాడిని అని చెప్పాడు. 1960 లో కారు ప్రమాదంలో కమూ మరణించాడు.

ఇ.నా.

కమేయేస్, లూయీ డి (1525-1580) : పోర్చుగల్ దేశపు జాతీయ మహాకవి. ఓస్ లూసియాడస్ (1572 - Oslusiadas) అనే మహాకావ్య రచయిత. పోర్చుగీస్ చరిత్రలోని ప్రధాన సంఘటనలను వర్ణించే కావ్యం ఇది.

కమేయేస్ జీవిత విశేషాలను గురించి విశేష పరిశోధన జరిగింది. 1524 లోనో, 1525 లోనో 'లిస్బన్' నగరంలో ఈయన జన్మించినట్లు భావించబడుతుంది. ప్రాచ్య దేశాలలో పోర్చుగీస్ రాజ్యవిస్తరణ ఉద్యమం పరాకాష్ఠ అందుకొన్న రోజు లవి. ఈయన ప్రపితామహుడు 'వాస్కో పెరెస్ డి కామోన్స్' గాల్ (ఫ్రాన్స్) దేశం నుంచి రాజకీయ కారణాల వల్ల 14 వ శతాబ్దం తుది పాదంలో పోర్చుగల్ కు వలస వచ్చిన వాడని ఆయన జీవిత చరిత్ర కారులు అంటున్నారు. ఆయన 'కోయింబ్రా' విశ్వవిద్యాలయంలో చదివా డని కొందరూ, అసలు ఏ విశ్వ విద్యాలయంలోనూ చదవ లేదని కొందరూ అంటున్నారు. అయినా, సనాతన,

అధునాతన సంస్కృతులలోను, తత్వశాస్త్ర పాండిత్యం లోను ఆ నాటి యూరపియన్ కవులలో కమేయేస్ కు సాటి రాగల వారెవరూ లేరు. తన యౌవన కాలంలో కమేయేస్ పోర్చుగీస్ వలస అయిన మొరాకోలో కొంత కాలం గడపినట్లు పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు. అయితే అక్కడికి ఆయనను ప్రవాస శిక్ష విధించి పంపిచారో, లేక సైనిక శిక్షణ పొంది ప్రభుత్వ అనుగ్రహం పొందడానికి తానే స్వయంగా వెళ్లాడో నిశ్చితంగా తెలియదు. 1553 లో ఒక బజారు కలహంలో చిక్కుకొని ఒక ప్రభుత్వాధికారిని కొట్టిన నేరాన్ని 3 వ జూన్ రాజు మన్నించాడనీ, ప్రభుత్వోద్యోగిగా కమేయేస్ భారతదేశం వెళ్లాలని ఆ క్షమాపత్రంలో సూచించబడిందనీ తెలుస్తూంది. సుమారు 17 ఏళ్ల పాటు కమేయేస్ భారతదేశంలో ఉన్నాడు. అయినా ఆ కాలంలో అతని జీవిత విశేషాలను తెలుసుకునేందుకు ఎలాంటి ఆధారాలూ లభించడం లేదు. కాని, ఆయన రచనలలోని కొన్ని అంశాలు ఆ నాటి భారత దేశపు సాంఘిక పరిస్థితులతో ఆయనకు ప్రత్యక్ష పరిచయం ఉన్నట్లు సూచిస్తున్నాయి.

కమేయేస్ జీవిత కాలంలో ఆయన రచించిన మహా కావ్యం కాక మరి మూడు ప్రశంసాత్మక రచనలు మాత్రమే ప్రకటించబడ్డాయి. వాటిలో ఒకటి: భారతదేశం లోని ఓషధులు (1563). రెండవది: ఒక సానెట్; మూడవది: బెజిల్ అని సాధారణంగా పిలువబడే శాంతా క్రుజ్ రాష్ట్ర చరిత్ర (1576). 'టెర్జారిమా' అనే ఛందస్సులో ఈ రచన సాగింది. ఆయన రచించినట్లు భావించబడుతున్న రెండు నాటకాలు 1587 లో లిస్బన్ లో ప్రకటించబడ్డాయి. అప్రకటితంగా ఉండిపోయిన ఆయన పద్యాలు మొదటి సారి 1595 లో ప్రకటించబడ్డాయి. అయితే వాటిలో కొన్నిటికి అప్పటికే శ్వానిష్ అనువాదాలు వెలువడ్డాయి. ఆయన మరణించిన సంవత్సరమే ది లూసియాడ్స్ కి రెండు విభిన్న అనువాదాలు శ్వానిష్ భాషలో ప్రకటించబడ్డాయి. తరువాత వచ్చిన కమేయేస్ రచనల ప్రచురణలలో 19 వ శతాబ్దం చివరివరకూ క్రమంగా ఎన్నెన్నో ప్రక్షిప్తాలు చేరుతూ వచ్చాయి.

'ప్రేమ' ను భగవత్ స్వరూపంగా భావించే 'నియోప్లాటోనిస్ట్' భావధారకు చెందిన వాడు కమేయేస్. ఆయన మిక్కిలి కాముకుడు, అయినా నిజాయితీ కోసం, ఆత్మగౌరవం కోసం ఆరాట పడిన వాడు. మానవ జీవితం కర్మాధీనం అనీ, ఉత్తర లోకంలో దేవుని సమక్షంలో ఒక స్వర్గంలో ఉంటూ మనిషి తన పాపాలను క్షాళితం

చేసుకుంటాడనీ ఆయన విశ్వసించేవాడు. 'సెబాస్టియన్' రాజుకు తప్ప తన కావ్యాలను ఎవ్వరికీ ఆయన అంకితం చేయలేదు. ఎవ్వరినీ తన రచనలలో స్తుతించలేదు. తన కుటుంబ అనుబంధాలనూ, మిత్రులతోడి అనుబంధాలనూ అనేకం ఆయన తన కావ్యంలో చొప్పించాడు.

1580 జూన్ 10 వ తేదీన విస్పన్ నగరంలో కమేయేస్ తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

కర్నూచీ, జియోస్యూ (1835-1907) : ఇటాలియన్ కవి. 1906 లో నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. పీజా విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యనభ్యసించిన తరువాత బలోన్యాలో ఇటాలిన్ సాహిత్య విభాగం ప్రధానాచార్యుడుగా పని చేశాడు. 1890 లో జీవితాంతం కొనసాగే సెనేటర్ గా నియమింపబడ్డాడు. జాతీయ కవిగా ఇతడు ఇటాలియన్ల మన్నన లందుకున్నాడు.

ఆ రోజుల్లో కవిత్వంలో నెలకొన్న కాల्పనిక ధోరణులను తొలగించి, సాంప్రదాయిక రీతులను తిరిగి ప్రవేశపెట్టాలని కర్నూచీ నిశ్చయించుకున్నాడు. జూసెపి పారిని (Gieuseppe parini), వినెన్జో మోంటి (Vincezo Monti), యుజో ఫిస్కాలా ఇతనికి గురు తుల్యులు. ఇతడు వెలువరించిన మొదటి కవితా సంకలనాల్లో వారి ప్రభావం కనబడుతుంది. ఇనో ఎ సటానా (Inno a satana-1863, "శాటన్ ప్రార్థన గీతం") వైయక్తిక, రాజకీయ, సామాజిక, మత రంగాలలో ఇతని గాఢమైన స్వేచ్ఛా కాంక్షను వ్యక్తపరుస్తుంది. ఆ నాటి రాజకీయ పరిస్థితే ఈ కవితకు ప్రధాన ప్రేరణ. కవిగా అతని వ్యక్తిత్వాన్ని ఈ గ్రంథం ప్రకటిస్తూంది. 1880 లో వెలువడిన రైమ్ నొవి (Rime nuove), ఒడి బార్బారి (Odi barbare) అతని కవితాశక్తికి ప్రతీకలుగా నిలచాయి.

వి.వి.సు.

కల్వీనో, ఇటాలి (1923-1985) : ఇటలీ దేశపు పత్రికా రచయిత, కథానికా రచయిత, నవలా రచయిత. ఈయన తన వక్రోక్తులవల్లా, వికటతర్కం వల్లా 20 వ శతాబ్దపు ఇటాలియన్ రచయిత లందరిలో ఎక్కువ జనరంజకు డయాడు. ఇటలీ దేశంలో అనేక సాహిత్య పురస్కారాలను అందుకొన్న కల్వీనో అవర్ ఎన్నెస్టర్ అనే సంపుటంలో చేరిన మూడు భావనాత్మక కథలవల్ల అంతర్జాతీయంగా పేరు పొందాడు.

కల్వీనో నడివయస్సులో క్యూబాను విడచి ఇటలీ వెళ్లాడు. రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో ఈయన ఇటాలియన్ రెసిస్టెన్స్ ఉద్యమంలో చేరాడు. ఆ తరువాత

టారిన్ (ట్యూరిన్)లో స్థిరపడి ఎల్ యూనిట అనే కమ్యూనిస్ట్ పత్రికలోను, 'ఐ నాంది' అనే ప్రచురణాలయంలోనూ పనిచేస్తూ సాహిత్యంలో ఆరితేరాడు. 1959 మొదలుకొని ఎలియో విట్టోరిని తో కలిసి ఇల్ మెనోబె డి లిటరేచర్ అనే పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించాడు.

కల్వీనో మొదట్లో వ్రాసిన రెండు కథాత్మక రచనలకు ఇటాలియన్ రెసిస్టెన్స్ ఉద్యమం స్ఫూర్తి నిచ్చింది. ది పాత్ టు ది నైట్ ఆఫ్ సైడర్స్, (1947) అనే వాస్తవిక నవల రెసిస్టెన్స్ ఉద్యమాన్ని నిస్సహాయస్థితిలో ఉన్న ఒక తరుణ వయస్కుని అనుభవాలను తెలుపుతుంది. రెండోది ఆడమ్, వన్ ఆఫ్ ది నూన్ మరియు తదితర కథలు (1949).

తరువాత వాస్తవిక రచనలను వదలి మళ్ళీ కల్వీనో కల్పనాత్మక రచనలను, ఆలంకారిక రచనలను చేస్తూ వచ్చాడు. 1950-60 దశకంలో ఈయన వ్రాసిన మూడు నీతి కథలకు ప్రఖ్యాతి వచ్చింది. వీటిలో మొదటిది ది క్లోవెన్ వైకౌంట్ (1952). ఇందులో ఒక వ్యక్తి ఫిరంగి దెబ్బ వల్ల రెండుగా-సగం మంచి, సగం చెడుగా చీలి పోతాడు. ఒక పల్లెటూరి పిల్ల మీద కలిగిన ప్రేమ ద్వారా అతడు తిరిగి పూర్తి మనిషి అవుతాడు. రెండోది ది బేరన్ ఇన్ ది ట్రీస్ (1959). చెట్ల కొమ్మల మధ్యలో తాను హాయిగా ఏర్పరచుకొన్న సంపూర్ణ జీవనం నుంచి దిగి రావడానికి నిరాకరించిన 19 వ శతాబ్ది జమీందారు ఇతివృత్తంతో ఆహ్లాదకరంగా నడచిన కథ ఇది. మూడోది ది నాన్ జిస్టెంట్ నైట్ నవ వాస్తవిక వాద ధోరణిలో వ్యంగ్యంగా రచించిన ఒక పౌరాణిక కథ ఇది. తరువాతి కాలపు రచనలలో రెండు కథా సంపుటులూ, ఐదు నవలలూ ఉన్నాయి.

పో.ద.

కవాబాటా, యాసునారీ (1899-1972) : 1968 లో నోబెల్ సాహిత్య బహుమతి పొందిన జపనీస్ నవలా రచయిత. సంప్రదాయ జపనీస్ సాహిత్యంలో అధునాతన భావాలను ప్రవేశపెట్టి, తనకుండే ఒంటరి తనాన్ని, మృత్యుభీతిని తన వ్రాతలలో ధ్వనింపజేశాడు. బాల్యంనుంచి యౌవనంలో అడుగు పెట్టేవరకూ సమీప బంధువులను పోగొట్టుకొని ఒంటరితనంతో పెరగడం వల్ల ఆ భావాలే ఈతని రచనలలో ప్రతిబింబించినట్లు తోస్తుంది.

టోక్యో ఇంపీరియల్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి పట్టభద్రుడై ఇజు నో ఓడోరికో (1926) అనే జీవిత చరిత్ర

సదృశ రచనతో కవాబాటా సాహిత్య రంగ ప్రవేశం చేశాడు. 'యొకోమిత్సురీచి' తో కలిసి ఆయన నడిపిన బుంగెయ్ జిదాయ్ (కళా యుగం) అనే పత్రికలో దానిని ఆయన ప్రచురించాడు. కవాబాటాకు సంబంధం ఉన్న నియో సెన్సువలిస్ట్ వర్గానికి ఇది వేదికగా ఉపయోగపడింది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ కాలం నాటి ఫ్రెంచ్ సాహిత్య రీతు లయిన డాడాయిజం, ఇంప్రెషనిజం, క్యూబిజం నుంచి నియో సెన్సువలిస్ట్ వాదం ఉత్తేజం పొందింది. సుందర, వికార రూపాలను కలిపి చిత్రించడం, ప్రతీకలను కలగాపులగం చేయడం వంటి లక్షణాల ప్రభావం కవాబాటా మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. 17 వ శతాబ్దంలోని జపనీస్ గద్యంలోనూ, 15 వ శతాబ్దంలోని రెంగ (గొలుసు పద్యం) లోనూ ఇవే లక్షణాలు కనిపిస్తాయి.

'రెంగా' ను మృదు రచనగా మలచడం కవాబాటా ప్రత్యేకత. 1935 లో మొదలు పెట్టిన కవాబాటా ప్రముఖ నవల యుకీగుని (1948) పన్నెండేళ్ల తరువాత తుదిరూపం సంతరించుకొంది. 1949 లో ప్రారంభమయిన సెంబుజురు (వెయ్యి కొంగలు) అసంపూర్తిగానే మిగిలి పోయింది. యమానోబతా (1949-54), 'మంచు పర్వతం' (1970) ఆయన నవలలలో ప్రఖ్యాతి పొందినవి.

జీవితంలో మృత్యువులో సౌందర్యాన్ని దర్శించడానికి ప్రయత్నించానని నోబెల్ బహుమతి స్వీకరిస్తూ కవాబాటా ప్రకటించాడు. మిషిమా యుకియో అనే తన స్నేహితుని మరణానంతరం కవాబాటా ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు.

గు.శం.

కష్మిట్జ్, మరీ లూయీ (1901-74) : జర్మన్ కవయిత్రి, నవలా రచయిత్రి. ఈమె రచనలలో ఆశాభావం, కారుణ్యభావం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి.

1901 జనవరి 31 వ తేదీన 'కార్ లూసే' లో జన్మించిన మరీ లూయీ కష్మిట్జ్ 'పోట్స్డామ్' లోనూ, బెర్లిన్ లోనూ పెరిగి పెద్దదయింది. విద్యాభ్యాసం ముగిసిన తరువాత రోమ్ లో ఆమె పుస్తకాల వ్యాపారం చేపట్టింది. పురాతత్వ శాస్త్రజ్ఞుడైన తన భర్తతో కలిసి విరివిగా ఆమె దేశాటనం చేసింది. మధ్యధరా ప్రాంతంలో ఆమె చేసిన పర్యటనల వలన ఆమెకు కలిగిన సాంప్రదాయక విజ్ఞానపు ప్రభావం ఆమె రచనల మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు ఆమె రెండే రెండు నవలలు ప్రకటించింది: లవ్ బిగిన్స్ (1933), ఎలిస్సా (1937):

యుద్ధానంతరం ఆమె చక్కని భావగీతాలు రచించింది. వాటిలో సాంప్రదాయిక, ఆధునిక పద్య ప్రక్రియలను, మౌలిక మైన పదజాలాన్నీ ఆమె వాడుక చేసింది. అట్టి ఆమె రచనలలో పేర్కొనదగినవి: *డాన్స్ ఆఫ్ డెత్ ఆండ్ పాయెమ్స్ ఆఫ్ ది టైమ్స్* (1947), 2. *మ్యూజిక్ ఆఫ్ ది ఫ్యూచర్* (1950). ఆమె ప్రకటించిన తరువాతి కవితా సంపుటాలలో ముఖ్యమైంది: *యువర్ సైలెన్స్*, *మై వాయిస్* (1962). భర్త వియోగం తరువాత ఆమె అనుభవించిన ఒంటరితనం, జీవితానికి ఒక కొత్త అర్థం కోసం ఆమె సాగించిన అన్వేషణ ఈ కావ్యంలో కనిపిస్తాయి.

కష్టిట్స్ కొన్ని స్వీయ కథాత్మక నవలలు కూడా వ్రాసింది. *విదర్ దెన్ ఐ* (1963) అలాంటి రచన. *లాంగ్ షాడోస్* (1960) అనే ఆమె కథానికా సంపుటం కూడా ప్రశంసల నందుకుంది. కొన్ని సాహిత్య వ్యాసాలను, శవ్య, రంగస్థల నాటకాలను కూడా కష్టిట్స్ రచించింది.

1974 అక్టోబరు 10 న రోమ్ లో మరీ లూయీ కష్టిట్స్ మరణించింది.

పో.ద.

కాంగ్రీవ్, విలియమ్ (1670-1729) : 17 వ, 18 వ శతాబ్దాలలో ఇంగ్లండులో లబ్ధప్రతిష్ఠుడైన ప్రముఖ నాటక రచయిత. స్ట్రాఫర్డ్ షైర్ లోని ఒక ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన కాంగ్రీవ్ డబ్లిన్ లోని ట్రినిటీ కళాశాలలో విద్యాభ్యాసం చేసి, తన ఆనందం కోసం *ది ఓల్డ్ బాచిలర్* (The Old Bachelor) అనే నాటకాన్ని రచించాడు. అదృష్టవశాత్తు ఆ నాటకం డ్రైడెన్ వంటి కవుల మన్ననలను పొందగలిగింది. 1693 లో అది ప్రదర్శించబడింది. 1695 లో *లవ్ ఫర్ లవ్*, 1697 లో *ది మోర్నింగ్ బ్రెడ్* 1700 లో *ది వే ఆఫ్ ది వరల్డ్* కాంగ్రీవ్ రచించాడు. ఈ నాడు అత్యధికంగా ప్రశంసింపబడుతున్న *ది వే ఆఫ్ ది వరల్డ్* ఆ రోజుల్లో విజయవంతం కాలేదు. ఆ నిరుత్సాహంతో కాంగ్రీవ్ నాటక రచన హఠాత్తుగా విరమించుకున్నాడు. ఆ నాటి పరిధులలో *లవ్ ఫర్ లవ్*, *వే ఆఫ్ ది వరల్డ్* సుఖాంత నాటకాలుగా మంచిపేరు తెచ్చుకున్నాయి. సంఘంలోను, సంసారంలోను ఉండే చిక్కులను చక్కని పాత్ర చిత్రణతోను, అకర్షకమైన సంభాషణా చాతుర్యంతోను కాంగ్రీవ్ తన నాటకాలలో ప్రదర్శించారు. హాస్య రచనలో కాంగ్రీవ్ అందె వేసిన చేయి. రెస్టారేషన్ కాలంలోని హాస్యనాటక రచనకు కాంగ్రీవ్ ఊపిరి పోశాడు.

వే ఆఫ్ ది వరల్డ్ లో చతుర సంభాషణలు, స్త్రీల మనస్తత్వచిత్రణ, ఆ నాటి సంఘంలోని ఉన్నత వర్గాల ప్రజల కార్యకలాపాలు చిత్రించబడిన తీరు ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోదగింది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

కాకినోమోటో హిటోమారో (--708) : జపనీస్ సాహిత్యవేత్త, సంప్రదాయ సాహిత్యంలో పేరెన్నిక గన్నవాడు. 'టంకా'

'చొకా' పద్య రూపాలను ఆ కాలం సాహిత్యంలో ప్రవేశ పెట్టినవాడు. 5, 7, 7 అక్షరాలతో మూడు పాదాల పల్లవి సునరుక్తమయే 'సెడాకను' మొదట ప్రవేశపెట్టినవాడు. అయితే ఈ ప్రయోగం ఈయన

తరువాత విజయవంతం కాలేదు. *మన్ యోషూ జపానీస్* సంకలనంలో కనిపించే 61 టంకాలు, 16 చొకాలు కాకినోమోటో రచనలే! ఈయనను గురించిన సమాచారం ఈయన రచనల ద్వారానే తెలుస్తూంది.

'నరా' వద్ద జన్మించి కోర్టులో చిన్న అధికారిగా ప్రవేశించి, ఇద్దరు రాజకుమారులను సేవించి, తన పద్యాలలో వారి రాజరికపు చర్యలనే వర్ణించాడు. తరువాత ప్రాంతీయాధికారం చేపట్టి ఇవామీ ప్రాంతంలో (ఇప్పుడు షిమాన్ లో ఉంది) తనువు చాలించాడు. ఈయన కిద్దరు భార్యలు.

ప్రాచీన కాలంనాటి గేయం నుంచి, కొత్త తరం సాహిత్య ప్రక్రియలన్నింటిలోను ఆయన విజయం సాధించాడు. అన్ని రకాల కల్పనా రీతులను, విషయ వైవిధ్యాన్ని, సామ్రాజ్యవాద పద్య లక్షణాలను వారసత్వంగా పొంది ఆయన కొత్తరీతులను, భావనా విధానాలను, సాహిత్య నిర్మాణ విధానాలను రూపొందించి (కొన్నింటిని చైనీస్ పద్యరూపాల నుంచి గ్రహించారు) నూతన గాంభీర్యంతో రచనలు చేశాడు.

హిటోమారో కవితలో సుకుమారమైన భావుకతతో పాటు మానవతాదృష్టి, పరులపట్ల జాలి కనిపిస్తాయి. 'ఓమి' అనే దాని పతనం గురించి ఆయన వ్రాసిన పద్యం హృద్యమైంది. 'అకీ' ప్రాంతంలో కారూ యువ

రాజు యాత్రల వర్ణన, తన ఇద్దరు భార్యల వియోగ సందర్భంలో ఆయన వ్రాసిన గేయాలు, 'తకేచి' యువ రాజమృతి సందర్భంలో వ్రాసిన స్మృతిగేయం, 'సమిన్' ద్వీపంలో మానవ దేహంపై వ్రాసిన గీతాలు ఆయన రచనలలో మణిపూసల వంటివి.

గు.శం.

కాతర్, విలా (సిబెర్) (1873-1947) : ఆమె రికన్ నవలా రచయిత్రి. *అలెగ్జాండర్ బ్రెడ్* (1912) కాతర్ రచించిన మొదటి నవల. నగర జీవనాన్ని ప్రతిబింబించే ఒక వాస్తవిక కథ ఇది. *ఓ పయోనీర్* (1913), *మై ఏస్టోనియా* (1918) అనే నవలలలోని రంగస్థలం తాను చిన్ననాడు పెరిగిన నెబ్రాస్కా సరిహద్దు ప్రాంతం. యూరప్ నుంచి స్వీడిష్ వారు, రష్యన్లు, జర్మన్లు వలస వచ్చి ఈ ప్రాంతంలో స్థిరపడ్డారు. వాళ్ల మధ్య కాతర్ పెరిగింది. వారి ధైర్య సాహసాలు, పట్టుదల, ఈ నవలలలో కాతర్ కథావస్తువుగా తీసుకుంది. ఈ రెండు నవలలు ఆమె గొప్ప రచనలుగా పరిగణింపబడుతున్నాయి. ఈ ధైర్యోత్సాహాలు క్రమేణా క్షీణించడాన్ని *వన్ ఆఫ్ అవర్స్* (1922), *ఎ లాస్ట్ లేడీ* (1923) లలో ఆమె చిత్రించింది. 'వన్ ఆఫ్ అవర్స్' కు పులిట్జర్ బహుమతి లభించింది.

రాను రాను ఆమెలో గట్టి నిస్సహజ జనించింది. ఈ నిస్సహజ *ప్రొఫెసర్ హౌస్* (1925) లోనూ, ఆమె వ్యాస సంపుటి *నాట్ అండర్ ఫ్లాట్* (1936) లోనూ కనబడుతుంది. కాని ఆమె కళ్ళ ఎదుట ఉడిగిపోయిన ధైర్యోత్సాహాలు ఫ్రెంచ్ కాథలిక్ మిషనరీలలోనూ (డెల్ కమ్మి ఫర్ ది ఆర్బిషప్ - 1927), క్వెబెక్ లోని ఫ్రెంచి కెనెడియన్లలోనూ (షేడోస్ ఆఫ్ ది రాక్-1931) ఆమె చూసింది. మరి కొన్ని నవలలను, కథలను వ్రాయడమే కాక, ఒక కవితా సంపుటిని (ఏప్రిల్ ట్రైలెట్స్ 1903) కూడా ఆమె వెలువరించింది. *వీట్స్ బర్గ్ లీడర్* పత్రికకు నాటికా, సంగీత విభాగాల సంపాదకురాలుగా ఆమె కొన్నాళ్లు పనిచేసింది.

వి.వి.సు.

కాన్రాడ్, జోసెఫ్ (1857-1924) : పోలండ్ లో జన్మించిన ఇంగ్లీష్ నవలా రచయిత. అసలుపేరు 'జోసెఫ్ తియోడోర్ కాన్రాడ్ కోర్నినోవిస్కి'. కాన్రాడ్ బాలుడుగా ఉన్నప్పుడు రచయిత అయిన తండ్రి ద్వారా తనకు ఆంగ్లభాషతో పరిచయం ఏర్పడింది. కాన్రాడ్ ను సముద్రం బాగా ఆకర్షించింది. ఫ్రెంచ్, బ్రిటిష్ వాణిజ్య నౌకాదళాలలో 16 సంవత్సరాలు ఆఫీసరుగానూ, ఇతరహా

దాలలోనూ పనిచేశాడు. ఈ నౌకాయానాలలో అతని అనుభవాలు తను వ్రాసిన చాలా నవలలకు ఆధారం అయ్యాయి. ఉదాహరణ: యూల్ అనే నవలిక, *ది నిగర్ ఆఫ్ ది నార్కిసస్* అనే నవల. అతనికి పరిచయమైన వ్యక్తులు అతని నవలలలో పాత్ర లయ్యారు. *నోస్ట్రోమో*, *ఆల్ మేయర్స్ ఫాలీ*, *లాడ్ జిమ్ మొదలైన నవలలూ ఇంకా అనేక కథానికలూ కాన్రాడ్ అనుభవాల నుంచి ఆవిర్భవించినవే.*

అతడు రచించిన నవలిక *హార్ట్ ఆఫ్ డార్క్ నెస్* ముఖ్యంగా పేర్కొనవలసినది. ఆఫ్రికాలోని కాంగో దేశం ఆ రోజులలో యూరపియన్ల రాజ్య దాహానికి గురి అయింది. కాన్రాడ్ అక్కడ తాను చూసింది, అనుభవించింది ఈ నవలికా రూపంలో వెల్లడించాడు. అది ఒక మరపురాని, అతనిని కదల్చి వేసిన అనుభవం. అంధకార అంతరాళం అంటే ఒక్క ఆఫ్రికా మాత్రమే కాదు (ఆరోజులలో ఆఫ్రికాను చీకటిఖండం అనేవారు). ఆ అంధకారం సృష్టిలోను, మనలోను ఉన్న దుష్ట శక్తుల్ని సూచిస్తుంది. మనలో అజ్ఞాతంగా ఉన్న దుష్ట శక్తులు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మనకు తెలియకుండానే మనం చాలా నాగరకులం అని అనుకుంటున్నప్పుడు మనలోని చెడును బయటపెట్టి మనలను దెబ్బ తీస్తాయి. ఆ క్షణంలో మానవుడు "హరర్! హరర్" ("ఎంత ఘోరం!") అని తనను గురించి తాను వాపోతాడు. అదే తనకు కనువిప్ప అవుతుంది. ఈ రచన కాన్రాడ్ ను ఒక ద్రష్టగా చూపిస్తుంది. అతని జీవిత సిద్ధాంతాన్ని వెలువరిస్తుంది.

మానవుడు తన లక్ష్యసాధనకు చేసే యత్నాలు విఫల మవడమే కాకుండా, ఈ సృష్టి అతనిని నిర్లక్ష్యంగా చూస్తూ, అతని నిస్సహాయతను నిరూపిస్తుంది. ఆధునిక ఆంగ్ల నవలా సాహిత్యం మీద కాన్రాడ్ ప్రభావం చాలా ఉంది. నవలా రచనలో ఆయన చూపిన ధోరణులు తరువాతి రచయితలను ప్రభావితం చేశాయి. మానవుని హృదయాంతరాళంలో ఉన్న దుష్ట శక్తులు అతని పతనానికి ఎలా దారి తీస్తాయో, వాటిని ఎదుర్కోవాలంటే నిజాయితీ వంటి ఏ విలువలను మనం పెంచుకోవాలో, ఆ విలువలు మనలో లేనప్పుడు మనలోని చెడుకి మనమే గురిఅయి, ఎలా భ్రష్టులం అవుతామో అన్నదే కాన్రాడ్ రచనల సారాంశం అని చెప్పవచ్చు.

వి.వి.సు.

కాన్సియెన్స్, హెండ్రీక్ (1812-83) : బెల్జియన్ కాలనీక నవలా రచయిత. ఫ్లెమిష్ భాషలో నవలా రచనకు అంకురార్పణ చేసి, అభివృద్ధి చేసినవాడు కావ

డంవల్ల “ఫ్రెమిష్ ప్రజలకు పుస్తకాలు చదవడం ఆయన నేర్పాడు” అని ప్రశంసింపబడు తున్నాడు. కాన్సియెన్స్ తండ్రి ఫ్రెంచ్ వాడు; తల్లి ఫ్లెమిష్ వనిత. 1812 డిసెంబరు 3 వ తేదీన ఆన్స్వెర్ప్ నగరంలో ఆయన జన్మించాడు. 1820 లో తల్లి చనిపోయిన తరువాత తండ్రితో సహా కాన్సియెన్స్ నగర ప్రాకారాల బయట నివసింపసాగాడు. అప్పడే ప్రకృతి హృదయం అతనికి అవగతమై, జీవితాంతం అతనికి ఓదార్పు కలిగిస్తూ వచ్చింది. ప్రకృతి గ్రంథం లోని కొన్ని పుటలు (1846 - A few pages from the book of nature) అనే ఆయన ప్రసిద్ధ నవలకు ఆ నాటి జీవితమే అవసరమైన ఉత్తేజాన్ని కలిగించింది. కొన్నేళ్లు ఉపాధ్యాయుడుగా పని చేసి, 1831 లో ఆయన సైన్యంలో చేరాడు. క్రమంగా ఫ్రెంచ్ కాలనీకోద్యమంతో పరిచయం ఏర్పడి, ఫ్రెంచ్ భాషలో కొన్ని పద్యాలు వ్రాశాడు. (ఆ రోజులలో కవిత్వానికి అనర్హమైన అనాగరక భాషగా ‘ఫ్లెమిష్’ పరిగణించబడుతూ ఉండేది). 1836 లో సైన్యం నుంచి విడుదలై ఆన్స్వెర్ప్ నగరం లోని సాహిత్య జీవనంలో పాల్గొన సాగాడు. తన దేశ గత వైభవాన్ని తలుచు కొని పొంగిపోతూ, అద్భుతాలు జరిగిన ఆ ఏడాది (1837) రచించాడు. 16 వ శతాబ్దం నాటి చారిత్రక దృశ్యాల పరంపర అది. ఫ్లాండర్స్ సింహం (1838 - The Lion of Flanders) ఫ్లెమిష్ మనిసిపాలిటీలు ఫ్రాన్స్ మీద తిరుగబడి ‘గోల్డెన్ స్పర్స్’ యుద్ధంలో (1302) విజయం సాధించిన సంఘటనను వర్ణించే మహాకావ్యం. ఫ్లెమిష్ నవలకు రూపకల్పన చేయడమే కాకుండా, యూరపియన్ కాలనీకోద్యమంలో వచ్చిన సుప్రసిద్ధమైన చారిత్రక నవలలు కూడా కొన్ని ఆయన వ్రాశాడు.

‘కాన్సియెన్స్’ కథలలో సెంటిమెంట్ ఎక్కువగా ఉంటుం దని కొందరు విమర్శించినా, తరచు అవి ఏదో ఒక నీతిని బోధిస్తూ ఉంటాయి. మాతృమూర్తి సహనం (1844), కొయ్య క్లేరా (1850), పాపం ఆ పెద్దమనిషి (1851) మొదలైనవి ఆయన రచనలలో పేర్కొనదగినవి. ఆయన రచనలు అనేక భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి. 1856 లో ‘కోట్టిడ్జ్’ జిల్లాకు కమీషనర్ గాను, 1868 లో బ్రెసెల్స్ లోని మ్యూజియమ్ కు క్యూరేటర్ గాను ఆయన నియమించబడ్డాడు.

19 వ శతాబ్దం నాటి ఫ్లెమిష్ జాతీయ పునరుజ్జీవ నోద్యమానికి చెందిన ప్రముఖ వ్యక్తులలో ‘కాన్సియెన్స్’ ఒకరు. ఆయన కథా కథన చాతురి, భావనా శక్తి,

వాస్తవిక చిత్రణ నైపుణి, ప్రగాఢమైన అనుభూతి శీలం ఆయన రచనలలో కనిపించే భాషా దోషాలనూ, అర్థవ్యక్తి లోపాలనూ కప్పివేస్తాయి.

బొ.శ్రీ.

కాన్ స్టాంట్, బెంజామిన్ (1767-1830) : ఫ్రెంచ్-స్విస్ నవలా రచయిత, రాజకీయ రచయిత. 1816 లో అడ్వోల్ఫ్ అనే నవల వ్రాసి, ఆధునిక మన స్వత్వ సంబంధమైన నవలకు ఒరవడి పెట్టాడు. ఈయన స్టెండార్ట్ తో సాటిరాగలవాడు అని వర్ణించారు. కాన్ స్టాంట్ నిశిత మైన పరిశీలన శక్తి గల కథకుడు. నెపోలియన్ తరానికి చెందిన యూరప్ లో కానవచ్చే జాతీయతకు అతీతుడైన వ్యక్తి ఈయన. స్వవిషయా లను నిష్పాక్షికంగా చూడగల శక్తి గలవాడు. ఆధునిక లక్షణానికి ఆయన రచనలు నాంది పలికాయి.

కాన్ స్టాంట్ తండ్రి స్విట్జర్లాండ్ లో ఉన్న ఫ్రెంచి జాతీయుడు. ఎర్ లాంగెన్ (జర్మనీ), ఆక్స్ ఫర్డ్, ఎడింబ రోలలో కాన్ స్టాంట్ విద్య నభ్యసించాడు. 1787 లో ఈయన మదామ్ డి షెరియె తో స్నేహం చేశాడు. ఆమె ఈయన కన్న 27 సంవత్సరాలు పెద్దది. 1789 లో రాజవంశానికి చెందిన ప్రామ్ అనే ఆవిడను వివాహ మాడాడు. 1794 లో ఫ్రెంచ్ విప్లవానికి మద్దతు ఇచ్చాడు. దాని వలన తన ఉద్యోగాన్నీ, భార్యనీ వదిలి వేశాడు. అదే సంవత్సరంలో మదామ్ డి స్టాల్ ను లాసేన్ లో కలుసుకున్నాడు. మరుసటి సంవత్సరం ఆమెతో పారిస్ తిరిగివచ్చాడు. వారి కల్లోల భరితమైన ప్రణయ సంబంధం 1806 వరకూ కొనసాగింది. 1799 లో జరిగిన రాజకీయ పరిణామాల వలన ఆయన త్రిసభ్య సంఘంలో ఒక సభ్యుడుగా నియమితు డయాడు. కాని త్వరలో ఆయన బోనపార్టీ పాలనా విధానాలను వ్యతిరేకించాడు. 1802 లో ఆయనను త్రిసభ్య సంఘం నుంచి బహిష్కరించారు. 1803 లో మదామ్ డి స్టాల్ తో కలసి ఆయన దేశాంతరం వెళ్ళాడు. జెనీవా దగ్గర ఉన్న కోపెట్ లోని ఆమె నివాసంలోను, జర్మనీ లోని వైమార్ లోను ఆయన ఎక్కువ కాలం గడపేవాడు. జర్మన్ సాహిత్య ప్రభావాన్ని ఫ్రాన్స్ కు అంద చేసిన వారిలో ఇతడు ముఖ్యుడు. అప్పడే ఫ్రెడరిక్ ష్లేగెల్, ఆగస్ట్ ష్లేగెల్ సోదరు లతో ఈయనకు సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడింది. ఈ సోదరులు కాలనీకోద్యమానికి పునాది వేసిన వారు. వారి ద్వారా ఆయన మదామ్ డి స్టాల్ ను ఉత్తేజపరచి, ఆమె ప్రముఖరచన, డి ల అల మెయిన్ కు ప్రేరకు డయాడు.

ప్రవాసంలో ఉండగా, ఆయన 5 సంపుటాలు గల ఒక గ్రంథం రచించాడు. ఇందులో మత సంబంధమైన భావాలూ, మరణం వల్ల ఏర్పడే బెదిరింపును గురించిన చారిత్రక విశ్లేషణలూ ఉన్నాయి. దీనిలో తన ఆంతరంగిక విషయాలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయి. ఆయన దినచర్య పుస్తకాలవలన, ఆయన ఉత్తరాలవలన ఆయనను గూర్చిన విషయా లెన్నో మనకు తెలుస్తున్నాయి. అడోల్ఫ్ అనే నవల వలన ఆయన మదామ్ డి స్టాల్ నుండి ఎందుకు విడిపోయాడో తెలుస్తుంది.

1808 లో ఆయన చార్లెట్ వాన్ హార్డెన్ బెర్గ్ ను రహస్యంగా వివాహం చేసుకున్నాడు. కాని, మేధావిగా ఆయనకు మదామ్ డి స్టాల్ తోను, కోపెట్ మిత్ర వర్గంతోను సంబంధాలు తెగిపోలేదు.

1813 లో ఆయన ఒక గ్రంథంలో నెపోలియన్ క్షీణ దశను సింహావలోకనం చేశాడు. బూర్బన్ రాజవంశం తిరిగి రాజ్యానికి రావడం ఆయనకు గాని, మదామ్ డి స్టాల్ కి గాని నచ్చలేదు. నూరు రోజుల నెపోలియన్ సామ్రాజ్యంతో ఆయన విధి లేక రాజీపడ్డాడు. దీనికి కారణం ఆయన ప్రేమించిన ఇంకొక వ్యక్తి మదామ్ రికెమియర్. పారిస్ తిరిగి వచ్చిన తర్వాత ఉదారమైన పత్రికా రచయితగా ఆయన పనిచేశాడు. 1819 లో ప్రజాప్రతినిధిగా ఎన్నికయ్యాడు. పత్రికా స్వాతంత్ర్యం కోసం పాటుపడ్డాడు. తన రచన లన్నీ పుస్తక రూపంలో పొందుపరచి ప్రచురించాడు. 1830 జూలై నెలలో కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్టేట్ అధ్యక్షుడుగా నియమితుడయ్యాడు కాని కొద్ది నెలలకే కాన్స్టాంట్ కాలధర్మం చెందాడు.

ఇ.నా.

కాఫ్కా, ఫ్రాంజ్ (1883-1924) : జెకోస్లావేకియాలో జన్మించిన ప్రముఖ జర్మన్ రచయిత. మరణానంతరం ప్రచురింపబడిన *ది ట్రయల్* (1925), *ది కేజిల్* (1926) వంటి ఈయన దార్శనిక నవలలు ఈ 20 వ శతాబ్ది మానవునిలోని ఆతురతలను, విభక్తతను (alienation) అద్భుతంగా చిత్రించాయి. తన రచనలు 'విమోచన సాధనాలని', ఒకవిధమైన 'ప్రార్థనల' వంటివని ఆయన పేర్కొన్నాడు.

1883 జూలై 3 న ఒక యూదు మధ్య తరగతి కుటుంబంలో కాఫ్కా జన్మించాడు. ఇతని తండ్రి హెర్మన్ కాఫ్కా ఒక వర్తకుడు. తల్లి జూలీ లూవీ. చిన్నతనంలోనే ఇతని అన్నలు ఇద్దరు మరణించడంతో ఇతడే కుటుంబానికి పెద్ద బిడ్డ అయ్యాడు. ఆ భావం ఇతని మనస్సులో నిరంతరం మెదులుతూ ఉండేది.

ఇతని చెల్లెళ్లు ముగ్గురిలోనూ ఆఖరి చెల్లెలు ఇతనితో ఎక్కువ సన్నిహితంగా ఉండేది. తన తండ్రివైపు పూర్వీకులను గాక తల్లివైపు పూర్వీకులను ఇత డెక్కువ గౌరవించేవాడు. సాంఘికంగా వారు ఉన్నత స్థాయికి చేరిన వారని కాదు; వారిలోని ఆధ్యాత్మిక దృష్టి, బుద్ధి సూక్ష్మత, పవిత్రత, మత గ్రంథపఠనం, వింత ప్రవృత్తి, విషాద పూరిత దృష్టి, శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ సుకుమారంగా ఉండడం ఇతనిని ఆకరించాయి. పిల్లల పట్ల అమిత మమకారం గల సాధారణ స్త్రీ అయిన తన తల్లికి ఇతడు ఎక్కువ చేరువ కాలేదు. చండశాసనుడైన భర్తకు తాళం వేస్తూ తన కుమారుడు 'స్వప్నప్రాయమైన తన ఆంతర జీవితాన్ని తన రచనలలో నిరూపిస్తూ' కాలం గడపే అవాంఛనీయమైన ధోరణిని ఆమె అర్థం చేసుకోలేక పోయింది.

కాఫ్కా తండ్రి ప్రభావం కాఫ్కా జీవితం మీదా, రచనల మీదా ఎక్కువ కనిపిస్తుంది. నిజానికి కాఫ్కా చిత్రించిన పాత్రలలో అతని తండ్రి పాత్రే మిక్కిలి ప్రస్ఫుటంగానూ, సజీవంగానూ పఠితలను ఆకర్షిస్తుంది. ప్రతి విషయంలోనూ పట్టుదల చూపే ఆ దుకాణదారుడికి జీవితంలో ప్రాపంచిక విజయం, సాంఘిక

పురోగతి-రెండే ప్రధాన లక్ష్యాలు! కాఫ్కా ఆత్మకథా రూపంగా వ్రాసిన *లెటర్ టు హిజ్ ఫాదర్* (రచన 1919) అనే లేఖ ఆ తండ్రిని చేరనేలేదు. కాఫ్కాకు జీవితం పట్ల విరక్తి కలుగడానికీ, తల్లిదండ్రుల ఇనుప పిడికిలి నుండి విడివడి, స్వతంత్రంగా వివాహం చేసుకొని, సాహిత్యంలోకి పలాయనం సాగించాలనే వాంఛ అతనికి కలగడానికీ నిరంకుశుడైన అతని తండ్రి కారణం. తను ఒట్టి చేతకానివాడు అనే భావాన్ని ఆ తండ్రి కొడుకులో ప్రవేశపెట్టాడు. తన తండ్రి వల్ల తన సంకల్పబలం దెబ్బ తిన్నదని అతని నమ్మకం. తండ్రితో తన ఈ సంఘర్షణ కాఫ్కా రచించిన కథ *ది జడ్జిమెంట్* (1913) లో కనిపిస్తుంది. మరింత విస్తృత ప్రమాణంలో కాఫ్కా నవలలలో కూడా కనిపిస్తుంది. అయితే కాఫ్కా ఆతు

రతకూ, నిరాశకూ మూలాలు ఇంతకంటే ప్రగాఢమైనవి. కాఫ్కా నిరాశకు మూలకారణం: తన స్నేహితులతోనూ, ప్రేమించిన స్త్రీలతోనూ, ఏవగించుకునే తన ఉద్యోగంతోనూ, తాను జీవిస్తున్న సమాజంతోనూ, 'అవినాశ్య తత్వం' అని అతను పేర్కొన్న దేవునితోనూ అతడు సరిపుచ్చుకోలేకపోవడం.

ప్రేగ్లో ఉన్న కాలంలో కాఫ్కా తాను సోషలిస్ట్‌ననీ, నాస్తికవాదిననీ ప్రకటించాడు. జీవితమంతా కొంతవరకు సోషలిస్ట్‌ల పట్ల సానుభూతి చూపాడు. జెక్ ఆరాచక వాదుల సమావేశాలకు (మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు) అతడు హాజరవుతూ ఉండేవాడు. చివరి రోజులలో 'సోషలైజ్డ్ జియోనిజమ్' పట్ల స్పష్టంగా అతడు ఆసక్తి చూపించాడు.

కొంత కాలంపాటు 'మాక్స్ బ్రాడ్' వంటి వారు కాఫ్కాకు సన్నిహిత మిత్రులుగా ఉండేవారు. కాఫ్కా మరణానంతరం 'మాక్స్ బ్రాడ్' అతని జీవిత చరిత్ర వ్రాశాడు. 1902 లో కాఫ్కాకూ, మాక్స్ బ్రాడ్కూ పరిచయం అయింది. అప్పుడు కాఫ్కా ప్రేగ్ యూనివర్సిటీలో న్యాయ శాస్త్రం అధ్యయనం చేస్తూ ఉండేవాడు. 1906 లో అతడు డాక్టరేట్ పట్టం పొందాడు. తరువాత కొద్ది కాలం పాటు ఒక న్యాయవాది వద్ద అప్రెంటిస్‌గా పనిచేసి, అనంతరం ఒక ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలో ఉద్యోగిగా చేరాడు. ఆ ఉద్యోగం కాఫ్కా రచనలు చేయడానికి ఎక్కువగా అనుకూలించనందున 1908 లో ఉదయం 8 గంటలనుంచి మధ్యాహ్నం 2 గంటలవరకు మాత్రమే పనిచేయవలసి ఉన్న మరియొక ఇన్సూరెన్స్ ఇన్స్టిట్యూట్‌లో చేరాడు. 1917 వరకూ కాఫ్కా ఆ ఉద్యోగంలో ఉన్నాడు. క్షయవ్యాధి కారణంగా తరచు మెడికల్ లీవు పెట్టవలసి వచ్చేది. చివరకు 1922 లో పెన్సన్ మీద రిటైర్, తరువాత రెండు సంవత్సరాలకే 1924 జూన్ 3 న వియెన్నా సమీపంలోని కీర్లింగ్‌లో కాఫ్కా మరణించాడు.

బి.శ్రీ.

కారల్, లూయీ (1832-98) : ఇంగ్లీష్ నవల రచయిత. ఇతని అసలుపేరు 'ఛార్లెస్ లుట్‌విడ్‌స్టాన్'. తర్క, గణితశాస్త్రాలలో దిట్ట. ఛాయాచిత్ర గ్రహణం ఈయన వ్యాపకాలలో ఒకటి. బాలసాహిత్యంలో శాశ్వతంగా నిలచిపోయే *ఏలిస్ ఇన్ వండర్‌లాండ్* (1865) దానికి అనుబంధంగా వెలువడిన *త్రూ ది లుకింగ్ గ్లాస్* (1871) అనే నవలలు రచించి సాహిత్యంలో శాశ్వతమైనస్థానం సంపాదించుకొన్నాడు. పెద్దలను కూడా

రంజింపచేసే ఈ నవలలు తన చుట్టూ ఉన్న పిల్లలను చూస్తూ, వాళ్ల అభిరుచులు తెలుసుకొని, వాళ్లకోసమే వ్రాసినట్లుగా ఉంటాయి. అదే ఈ నవలల ప్రత్యేకత. ఈయన వ్రాసిన *ది హంటింగ్ ఆఫ్ ది షార్క్* అనే కవిత 'అసందర్భ సాహిత్యం' (Nonsensical literature) లో ఉన్నత ప్రమాణాలను నెలకొలిపింది.

మతాచార్యుడైన రెవరెండ్ ఛార్లెస్ డాడ్‌స్టన్‌కు కలిగిన పదకొండుమంది సంతానంలో పెద్దవాడైన కారల్ బాల్యమంతా చిన్న పిల్లల ఆట పాటలతో ఉత్సాహవంతంగా గడపినా, ఆరోగ్యం అంతంత మాత్రంగానే ఉండేది. అయినా రైకరే వ్రతీకు క్రమం తప్పకుండా కవితలు, వ్యాసాలు వ్రాస్తూ ఉండేవాడు. మొదట యార్క్ షైర్ లోను, తరువాత రగ్బీ స్కూలు (1846-50) లోను, ఆ తరువాత ఆక్స్‌ఫర్డ్‌లోని 'క్లైస్ట్‌చర్చ్' లోను విద్యాభ్యాసం కొనసాగించాడు. విద్యార్థిగా ప్రతిభావంతుడైన కారల్ గణిత శాస్త్రంలో ప్రథముడుగా కృతార్థుడై ఉపకారవేతనాన్ని పొంది, తరువాత ఆక్స్‌ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఉపన్యాసకుడుగా 1881 వరకూ పనిచేశాడు. జీతాంతం ఆక్స్‌ఫర్డ్ ఫెలోషిప్‌ను అతడు వదలుకోలేదు. ఆ నాటి ఆచారం ప్రకారం ఆ 'ఫెలోషిప్'ను ఉంచుకోవాలంటే బ్రహ్మ చారిగానే ఉండిపోవాలి. అలాగే వివాహం చేసుకోకుండా మతాచార్యుడుగా అతడు స్థిరపడ్డాడు. 1861 డిసెంబరు 22 న ఇంగ్లండ్ మతవ్యవస్థలో 'డీకన్' అనే పదవి అతనికి లభ్యమైంది. కొద్దిగా నత్తి, చెముడు ఉన్నా, అందరినీ ఆకట్టుకునే విధంగా మతబోధలను చేయగలిగేవాడు.

చిన్నపిల్లలతో సాన్నిహిత్యం, వాళ్ల ఆటపాటలలో ఆసక్తి ఇతనికి చిన్ననాటే నుండి ఎక్కువగా ఉండటంతో వాళ్లకోరికలు, ఇష్టానిష్టాలు బాగా అర్థం చేసుకోగలిగాడు. చిన్నపిల్లలతో స్నేహం చేయటానికి అలవాటు పడ్డ కారల్‌కు హెన్రీ జార్జ్ లిడల్ బిడ్డలైన 'ఏలిస్ లిడల్ లోరినా', ఎడిత్‌లు సన్నిహితు లయ్యారు. రచయిత జార్జ్ మాక్ట్‌నాల్డ్, కవి లార్డ్ టెనిసన్‌ల పిల్లలుకూడా ఈయనకు చేరువయ్యారు. ఆ బాలప్రపంచం నుంచి ఆవిర్భవించినవే ఈయన మేటి రచనలయిన *ఏలిస్ ఇన్ వండర్‌లాండ్*, *త్రూ ది లుకింగ్ గ్లాస్* అనే ప్రఖ్యాత బాల నవలలు. ఒకసారి ఏలిస్‌తో సహా ఆ పిల్లలతో థేమ్స్‌నదిపై విహారానికి వెళ్లినపుడు వాళ్లకు చెప్పిన కథలనుంచే ఉద్భవించింది ఇందులో మొదటి నవల. అతడు అప్పుడప్పుడు ఆ పిల్లలకు చెబుతూ వచ్చిన సాహసగాథలకే కొన్నిమార్పులు, చేర్పులుచేసి

ఈ నవలను వ్రాశాడు. ఈ నవల నిదానంగానే అయినా అద్భుతవిజయం సాధించింది. ఆయన మరణం నాటికే ఈ నవల బాలసాహిత్యంలో జగద్విఖ్యాతి పొందింది.

‘ఏలిస్’ విజయానికి కారణం ఎవరికీ అంతుబట్టలేదు. దాని ప్రత్యేకత ఏమిటో అవగాహన కాలేదు. రచయిత ఊహించని, అనుకోని ఎన్నో లక్షణాలను పండితులు, పాఠకులు, విమర్శకులు దానికి ఆపాదించారు. కొందరు అది ద్వంద్వార్థ నైతిక కావ్యం (Allgory) అన్నారు. నైతిక మైన అంతర్దాహం, నిగూఢమైన సందేశం అందులో ఉన్నాయన్నారు. కాని, ఇది నిజంకాదు. ఇందులో ఎటువంటి నిక్షిప్త సందేశాలూ, ద్వంద్వార్థాలూ లేవు, కొందరు అతితెలివికి పోయి కారల్ చిన్నారి బాలికలతో, ముఖ్యంగా ‘ఏలిస్ లిడల్’ తో చేసిన స్నేహాలు అతనిలో గుప్తంగా ఉన్న వివాహాచ్ఛ నుంచి ఉద్భవించినవే అని, అందులో కొందరిని ముఖ్యంగా ‘ఏలిస్’ ను తాను వివాహం చేసుకోదలిచాడని, ఆ బాలికలు ఎవరినో తాము వివాహం చేసుకోబోతున్నామని చెప్పినప్పుడు కారల్ అసూయ పడేవాడని అన్నారు. కాని ఇవన్నీ కేవలం అభాండాలు మాత్రమే. అతడు ఏలిస్ తో స్నేహం ఆపివేసిన నాటికి ఆమె వయస్సు 12 సంవత్సరాలు మాత్రమే! సాధారణంగా 12 సంవత్సరాల పైబడిన బాలికతో ఇతడు స్నేహించేసిన దాఖలా లేమీ లేవు.

కారల్ పిల్లల కథలే కాక విద్యావిషయిక రచనలు కూడా కొన్ని చేశాడు. విశ్వవిద్యాలయ వ్యవహారాలపై కొన్ని కఠిన ప్రశ్నలను ప్రకటించాడు. అవన్నీ కలిపి నోట్స్ టై ఏన్ ఆక్స్ ఫర్డ్ షీల్ (1874) అనే పేరుతో ప్రకటించాడు. యూక్లిడ్ అండ్ ది మోడర్న్ రైవల్స్ అనే గణితశాస్త్ర గ్రంథాన్ని కూడా వ్రాశాడు. సాహిత్యం పరం గాని ఇలాంటి గ్రంథాలకు తన అసలు పేరు (డాక్టరస్) నే వాడుకొన్నాడు.

కారల్ వ్రాసిన కవిత లన్నీ కలిపి ఫౌంటెన్స్ గోరియా అండ్ అదర్ పోయెమ్స్ అనే సంకలనంగా ప్రకటించారు. జీవితం చివరి భాగంలో ఏలిస్ మూసలో తిరిగి కథలు వ్రాయటానిక ప్రయత్నించి సీల్స్ అండ్ బ్రూన్ (1889), దాని రెండవ భాగం సీల్స్ అండ్ బ్రూన్ కన్క్లూడెడ్ (1893) అనే రెండు నవలలు వ్రాశాడు, కాని అవి ఘోరంగా విఫలం అయ్యాయి. కారల్ వ్రాసిన నవలలలో చిరస్థాయిగా నిలిచేది ‘ఏలిస్’ మాత్రమే!

కె.జి.మూర్తి.

కారీ (ఆర్థర్), జోయ్స్ (లూనెల్) (1888-1957) : విశిష్టమైన వ్యక్తిత్వం గల ఆంగ్లనవలా రచయిత. ఈతని నవలలలోని పాత్రలు గొప్ప సృజనాత్మక శక్తిని ప్రతిబింబిస్తాయి. ప్రతి నవల మూడు భాగాలుగా ఉంటూ, ఒక్కొక్క భాగాన్ని ఒక్కొక్క కథానాయకుడు కథనం చేసే పద్ధతిని ఈయన ప్రవేశ పెట్టాడు.

కారీ ఒక ‘ఇంగ్లీషు-ఇర్లండ్’ కుటుంబంలో పుట్టాడు. అతనికి 8 వ సంవత్సరం లోనే తల్లి చనిపోయింది. అప్పటినుంచి ఇంగ్లండులో చదువుతూ, కొంతకాలం బంధువర్గంతో గడుపుతూ వచ్చాడు. తన 16 వ ఏట పారిస్ లోను, ఎడింబర్గ్ లోను చిత్రలేఖనం నేర్చుకున్నాడు. 1909 నుంచి 1912 వరకు, ఆక్స్ ఫర్డ్ లోని ట్రీనిటీ కాలేజ్ లో న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాడు. 1912-13 లో జరిగిన బాల్కన్ యుద్ధంలో బ్రిటిష్ రెడ్ క్రాస్ లో చేరి సేవచేశాడు. 1914 లో సేవా దళంలో చేరి, మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం జరుగుతున్న కాలంలో నైజీరియా రెజిమెంట్ లోని సైనికులకు సేవచేశాడు. ‘కామరూన్స్’ తో యుద్ధం చేస్తూ గాయపడి, 1917 లో నైజీరియాకు తిరిగి వచ్చి అక్కడ జిల్లా అధికారిగా స్థిరపడ్డాడు. కారీ వ్రాసిన నవలలకు పశ్చిమ ఆఫ్రికా కథావస్తువును సమకూర్చింది. గొప్ప నవలా రచయిత కావాలనే సంకల్పంతో 1920లో ఆక్స్ ఫర్డ్ లో ఆయన స్థిరపడ్డాడు. ఆ సంవత్సరంలోనే శాటర్ డే ఈవెనింగ్ అనే అమెరికన్ పత్రికలో 10 చిన్నకథలను “థామస్ జోయిస్” అనే మారు పేరుతో ప్రచురించాడు. పురాణాలు, చరిత్ర, వేదాంత విషయాలను గురించి తనకు తెలిసినంతవరకు తన నవలలలో వ్రాయాలని ఆయన సంకల్పించాడు. 1932 లో ఐసా సేవ్ డ్ అనే నవల వ్రాసేవరకు, ఎన్నో సంవత్సరాలు ఆయన గ్రంథపఠనంలోనే గడిపాడు. ఆ తరువాత కారీ క్రైస్తవమతంలోకి మారినా, మూఢవిశ్వాసాలను వదలుకోలేని ఒక ఆఫ్రికన్ యువతి కథతోపాటు, ఆఫ్రికాకు సంబంధించిన మూడు నవలలు కూడా ఆయన ప్రచురించాడు. ఆ మూడు నవలలు: 1. ఏన్ అమెరికన్ విజిటర్ (1933), 2. ది ఆఫ్రికన్ విచ్ (1936), 3. మిస్టర్ జాన్సన్ (1939). ఈ మూడు నవలలేకాక కాజిల్ కార్నర్ (1938) అనే బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపతనాన్ని అభివర్ణించే నవలను కూడా ఆయన ప్రచురించాడు.

తన చిన్నతనాన్ని వర్ణిస్తూ, 1941 లో ఏ హౌస్ ఆఫ్ చిల్డ్రన్ అనే నవలను వ్రాశాడు. 1940 లో

చార్లీ ఈజ్ మై డార్లింగ్ అనే నవలలో యుద్ధంలో ప్రవాసముడైన ఒక లండన్ నగరనివాసి జీవితాన్ని కారీ వర్ణించాడు.

కారీ సాహిత్య ప్రక్రియలలో పాత్ర తనకథను తానే చెప్పుకునే విధానం ముఖ్యమైంది. సారా మండే అనే యువతి చెప్పే హెర్ సెల్ఫ్ సర్వైజ్ అనే కథ 1941 లో వెలువడింది. అలాగే సారా మండే జీవితంలో తారసపడిన ఇద్దరు వ్యక్తులను గురించి 1942 లో టు బి ఏ పీల్ గ్రీమ్ లోను, ది హార్సెన్ మూత్ (1944) లోను వ్రాశాడు. ఈ రెండవ నవలకు విశేషప్రశస్తి వచ్చింది. ఇలాగే ఒక రాజకీయవేత్త భార్య జీవితాన్ని ఒక నవలలోను, ఆ రాజకీయవేత్త జీవితాన్ని మరో నవలలోను, ఆ రాజకీయవేత్త భార్య రెండో భర్తజీవితం ఇంకో నవలలోనూ వ్రాసి మూడు భాగాల నవల అనే ఒక క్రొత్తపంథాను కారీ సృష్టించాడు. ఒక్కరి జీవితాన్నే నవలా వస్తువుగా తీసికొని, మూడు నవలలుగా వ్రాసిన ప్రత్యేకమైన నవలా రచయితగా కారీ పేరు పొందాడు.

మత సంబంధమైన మరో నవలా త్రయాన్ని కూడా ఆయన వ్రాయా లనుకున్నాడు. కాని, మానసిక శాంతి లేక సరిఅయిన శరీరపోషణ లేక, నరాల బలహీనతతో కృశించిన శరీరంతో ఆ నవలా త్రయాన్ని ఆయన పూర్తిచేయలేనని గ్రహించాడు. 1959 లో ది కాపీటల్ అండ్ ది ఫ్రీ అనే నవలలో తాను చెప్పదలచుకున్న విషయాన్నంతా ఒకే నవలగా రూపొందించాడు. 1960 లో స్ప్రింగ్ సాంగ్ అనే సంపుటంలో కారీ కథలన్నీ సంకలితం చేయబడ్డాయి.

రాజ్యలక్ష్మి

కార్డెనాల్, ఎర్నెస్టో (1925-) : నికరాగ్వా దేశపు విప్లవ కవి. ఇతని కవితలు ఇంగ్లీష్, ఇటాలియన్, జర్మన్, రొమానియన్ భాషలలోకి తర్జుమా చేయబడ్డాయి. నికరాగ్వాలోని జెసూట్ పాఠశాలలో విద్య నారంభించి మెక్సికోలోనూ, తరువాత కొలంబియా విశ్వవిద్యాలయం లోనూ కార్డెనాల్ వేదాంతం, సాహిత్యం అభ్యసించాడు. 1965 లో ఫాదర్ గా నియమింపబడ్డాడు.

1952-57 మధ్య వ్రాసిన కవితలు ఎపిగ్రామాస్ (Epigramas) అనే పేరుతో 1961 లో కార్డెనాల్ ప్రకటించాడు. మార్సల్, కాట్యులస్ (Catullus) చూపిన సంప్రదాయ పద్ధతిలో కార్డెనాల్ తన రచనలు చేశాడు. కాని భాషలో మాత్రం ఆధునికత కనబడు తుంది. ఆ నాటి సాంఘిక, రాజకీయభాషనే అతడు

వాడాడు. దీనిలోని కవితలు 'సమోజా' పరిపాలన లోని హింసా కాండలను ఖండిస్తాయి. మరి కొన్ని ప్రేమ గీతకలు. ఇవి సునిశితమైన వ్యంగ్య ధోరణిలో రచింప బడ్డాయి. లాహారో (La haro 1960, జోరో అవర్ అండ్ అదర్ డాక్యుమెంటరీ పోయమ్స్ (1980) వాస్తవిక ధోరణిలో రచింపబడ్డాయి. ఇది విశిష్ట మైన నిరసన కవిత. గెత్సెమనిక్సె (1960) లోని పద్యాలు కార్డెనాల్ అనుభవంలోనుంచి పుట్టుకొచ్చినవే! సాల్మోన్ (1964) లోని పద్యాలు ఆ నాటి దుష్ట చర్యలను ఖండిస్తూ రచనా రీతిలో బైబిల్ ని జ్ఞాపకం చేస్తాయి. చివరకు ఈ యుగాంతంలో ప్రపంచం ఎలా వినాశం చెందుతుందో కవి వ్యక్త పరుస్తాడు. ఎపోకలిప్సీ (1977) అనే కవితలో సర్వ నాశనం అయే ప్రపంచంలో నుంచి నూతనసృష్టి జరుగు తుందనీ, అది మానవుల ఐకమత్యం, క్రైస్తవదర్శాలమీద నిర్మింపబడు తుందనే విశ్వాసాన్ని వ్యక్తపరుస్తాడు. 1969 లో వ్రాసిన హోమేజ్ టు అమెరికన్ ఇండియన్స్ లో గతించిన శతాబ్దాలలో మానవుడు ఏ విధంగా ప్రకృతి ఒడిలో జీవించాడో, పైనికుల కన్నా కవులకే ఏ విధంగా ఆ రోజులలో ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఉండేదో తెలియ పరుస్తాడు. కార్డెనాల్ కొన్ని వచన గ్రంథాలను కూడా వ్రాశాడు.

జూలై 1979 లో సమోజాను తొలగించిన విప్లవంలో కార్డెనాల్ పాల్గొన్నాడు. నూతన ప్రభుత్వంలో సాంస్కృతిక శాఖామంత్రిగా ఆయన నియమింపబడ్డాడు. 'నికరాగ్వా'లోని కేథలిక్ చర్చిని విప్లవాత్మక పంథాలో 'ప్రజల చర్చి'గా మార్చడానికి ప్రయత్నాలు చేయడం చూసి కార్డెనాల్ ని 1983 లో రెండవ పోప్ జాన్ మందలించాడు.

వి.వి.సు.

కార్పెంటియర్, ఆలేజో (1904-80) : క్యూబా దేశంలోని పత్రికా రచయిత, సంగీతవేత్త, నవలా రచయిత. పారిస్ లో విద్య నభ్యసించాడు. 1927 లో మచాడ్ నిరంకుశత్వాన్ని నిరసించినపుడు ఇతనికి జైలుశిక్ష వేశారు. కాని జైలునుంచి తప్పించుకుని కార్పెంటియేర్ పారిస్ చేరాడు. 1928 లో అధివాస్తవికతోద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. కాని ఆ ఉద్యమాన్ని తర్వాత అతడు తిరస్కరించాడు.

జైలులో అతడు మొదలుపెట్టిన ఎకు-యంబా-ఒ అనే నవల 1933 లో మాడ్రిడ్ లో వెలువడింది. ఇది సంఘటనలను యథాతథంగా చెప్పే నవల. క్యూబాలో

నీగ్రో జీవనాన్నీ, సంస్కృతిని చక్కని అవగాహనతో ఇతడు వర్ణిస్తాడు.

1943 లో కార్పెంటియేర్ 'హైటీ' సందర్శించాడు. తత్ఫలితంగా ఎల్ రెనా డె ఎస్టు మన్దో (1949) అనే నవల వ్రాయబడింది. ఇది 19 వ శతాబ్దం మొదటి భాగంలో హైటీని నిరంకుశంగా పాలించిన హెన్రీ క్రిస్టియోను గురించిన కథ. చిత్ర విచిత్ర అంశాలున్న ఈ నవల ముఖ్యంగా సాంఘిక వాస్తవిక ధోరణిలో వ్రాయబడింది. 1941 లో వెనిజులా వెళ్ళినపుడు లాస్ పేసోస్ (పెడెడోస్ (1953) అనే నవల వ్రాశాడు. ఈ నవల చాలా ప్రశంసల నందుకుంది. శ్వానిష్-అమెరికన్ జీవన వాస్తవికత లోని అంతర్యం ప్రాచీన గాథలలో చెప్పబడిన సంస్కృతి, శ్వానిష్ దేశీయులు ప్రవేశపెట్టిన నాగరకతల సమ్మేళనంగా చూపడానికి రచయిత ఈ నవలలో ప్రయత్నం చేశాడు.

1958 లో గెరాడెల్ టంపో వెలువడింది. ఇది కథల సంపుటి. ఇందులో ఒక నవలిక కూడా ఉంది. 1950 ప్రాంతాన క్యూబాలో రేగిన హింసా కాండను, అణచివేతను గురించి ఇది వ్రాయబడింది.

1940, 1950 లలో కార్పెంటియర్ యూరప్ లోనూ, దక్షిణ, ఉత్తర అమెరికాలలోనూ ఎక్కువ కాలం గడిపాడు. జూన్ 1959 లో కాస్టో తిరుగుబాటు చివరి రోజులలో క్యూబాకు తిరిగివచ్చాడు. 1962 లో అతడు వ్రాసిన ఎల్ సిగ్లో డి లాస్ లు సెస్ అనే నవల ఫ్రెంచి తిరుగుబాటులోని విరుద్ధమైన అంశాలను వ్యాఖ్యానిస్తుంది. ఫ్రెంచి తిరుగుబాటుదారులు వర్ణించిన ఆశయాలు ఏ విధంగా విఫలమయ్యాయో, హింస ఏ విధంగా చెలరేగిందో రచయిత చర్చిస్తాడు. 1974 లో కన్వెర్ట్ బురాకో అనే నవల వ్రాశాడు. ఇది ప్రత్యేక శైలిలో వ్రాయబడిన సంక్షిప్తమైన నవల. ఇది శ్వానిష్ అమెరికా లోని నాగరకతల సమ్మేళనాలమీద కార్పెంటియర్ అభిప్రాయాలను వ్యక్తపరుస్తుంది.

రచయితగానే గాక, సాంస్కృతిక రాయబారిగా, ఆకాశవాణి కేంద్ర దైర్ఘ్యంగా, పత్రికా సంపాదకుడుగా, సంగీత శాస్త్ర ఆచార్యుడుగా కూడా కార్పెంటియర్ పేరు తెచ్చుకున్నాడు.

వి.వి.సు.

కార్ల్ ఫెల్ట్, ఎరిక్ ఆక్సెల్ (1864-1931): స్వీడిష్ కవి, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. స్వీడన్ లోని ఫోకెర్నా (Folkaerna) లో 1864 జూలై 20 వ తేదీన జన్మించాడు.

కార్ల్ ఫెల్ట్ ప్రధానమైన రచన లన్నింటిని ఆరు కవితా సంపుటలుగా వెలువరించారు. అవి : విల్లమార్క్ ఓక్ కేరెస్క్ స్మీసార్ (1895- 'అరణ్య ప్రేమ గీతాలు'), ఫీదోలిన్స్ విసర్ (ఫీదోలిన్ పాటలు, 1898), ఫీదోలిన్స్ ల్స్ గార్డ్ (1901, 'ఫీదోలిన్ ఆనంద ఉద్యానవనం'), పోరా ఓక్ పోమోన (1906), పోరా ఓక్ బెలోనా (1918), హోస్టోర్స్ (1927, 'శరదృతు శృంగం'). చివరి సంపుటం ఆయన మరణానికి నాలుగు సంవత్సరాల ముందు ప్రచురింపబడింది. ఈయన కవితలలో కొన్ని ఇంగ్లీషులోకి అనువదించబడి ఆర్కాడియా బోరియలిస్ అనే పేరుతో ఒక సంపుటంగా 1938 లో వెలువడింది.

స్టాక్ హోమ్ లో ఒక వ్యవసాయ సంస్థలో గ్రంథాలయాధికారిగా ఈయన పనిచేశాడు. 1904 లో స్వీడిష్ అకాడమీ కి ఎన్నికయ్యాడు. తర్వాత 1912 లో ఈ అకాడమీకి శాశ్వత కార్యదర్శి అయ్యాడు.

1918 లో ఆక్సెల్ నోబెల్ బహుమతిని తిరస్కరించాడు. 1931 లో ఆయన మరణానంతరం ఆయనకు నోబెల్ బహుమతి ఇవ్వబడింది. మరణానంతరం నోబెల్ బహుమతి ప్రధానం చేయబడడం అదే మొదటి సారి. స్టాక్ హోమ్ లో 1931 ఏప్రిల్ 8 న కార్ల్ ఫెల్ట్ మరణించారు.

నాగరాజ్

కార్లెల్, టామస్ (1795-1881) : ప్రపంచ విఖ్యాతి పొందిన బ్రిటిష్ చరిత్ర రచయిత; వ్యాస రచయిత; ది ఫెంచ్ రివల్యూషన్ (1837- 3 సంపుటలు), ఆన్ హీరోస్, హీరోవరిష్, అండ్ ది హీరోయిక్ షన్ హీస్టరీ (1841), ది హీస్టరీ ఆఫ్ ఫెడరిక్ II ఆఫ్ ప్రష్యా కార్ల్ ఫెడరిక్ ది గ్రేట్ (6 సంపుటలు, 1858-65) అనే సుప్రసిద్ధ గ్రంథాల రచయిత.

1795 డిసెంబరు 4 వ తేదీన స్కాట్ లాండ్ లోని 'ఎక్లిపెచాన్' లో టామస్ కార్లెల్ జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి 'జేమ్స్ కార్లెల్', 'జేమ్స్ కార్లెల్' కొన్నాళ్లు తాపీ మేస్త్రీగా ఉండి తరువాత చిన్నరైతుగా స్థిరపడ్డాడు. కార్లెల్ సిద్ధాంతాలలో దృఢ విశ్వాసమూ, చక్కని నైతిక ప్రవర్తనా గల 'జేమ్స్ కార్లెల్' ప్రభావం ఆయన కుమారుడైన టామస్ కార్లెల్ మీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. తండ్రి పట్లనే కాక తల్లి పట్ల, తన ఎనమందుగురు సోదరీ సోదరుల పట్ల కూడా 'కార్లెల్' గాఢమైన మమతానురాగాలు ప్రదర్శించాడు. చిన్న తనంలో 'టామస్' కొన్నాళ్లు తమ 'ఎక్లిపెచాన్' గ్రామ పాఠశాలలోనే చదువుకొని, 1805 లో 'అన్నన్' ఎకాడమీ లోనూ, 1809 లో 'ఎడింబరో' విశ్వవిద్యాలయంలోనూ చేరి విద్యాభ్యాసం

చేశాడు. అక్కడ ఆయన బహుగ్రంథావలోకనం చేశాడు. ఆయన మతబోధక వృత్తిని ఆవలంబించడం తండ్రి అభిమతం. కాని 'టామస్' కు ఆ వృత్తి పట్ల ఆసక్తి లేదు. అదినుంచీ ఆయనకు గణితశాస్త్రంలో అభి నివేశం ఎక్కువ. 1814 లో 'అన్నన్' లో గణితశాస్త్ర బోధకుడుగా ఆయన చేరాడు. 1816 లో 'కిర్కాల్డ్' లోని మరొక స్కూలుకు ఆయన మారాడు. అక్కడ స్కాటిష్ బోధకుడు, యోగి అయిన 'ఎడ్వర్డ్ ఇర్వింగ్' తో పరిచయం ఏర్పడి ఆయనపట్ల కార్పెల్ కు గాఢమైన ప్రశంసా భావం ఏర్పడింది. "ఇర్వింగ్ తో పరిచయం కాకపోతే ఇద్దరు మానవుల మధ్య భావైక్యం అంటే ఏమిటో నా కెప్పటికీ తెలిసి ఉండేది కాదు" అంటాడు కార్పెల్. 1822 లో ఇర్వింగ్ లండన్ చేరి, అక్కడ సుప్రసిద్ధ మతబోధకుడు అయిన తరువాత కూడా ఆ ఇరువురి మైత్రీ కొనసాగింది.

1819 లో ఆయన ఉపాధ్యాయ వృత్తిని వదిలి న్యాయశాస్త్రం అధ్యయనం చేయడానికి తిరిగి 'ఎడింబరో' యూనివర్సిటీలో చేరాడు. కాని, అక్కడ ఆయనకు మనశ్శాంతి లభించక, జీవిత సమస్యలను గురించిన కలవరంతో కొన్నాళ్లు గడిపాడు. ఆ రోజులలోనే ఆయన జర్మన్ భాషా సాహిత్యాలను అధ్యయనం చేయ సాగాడు. జర్మన్ సాహిత్యం పట్ల, ముఖ్యంగా గొయిథే రచనల పట్ల ఆయనకు గొప్ప ప్రశంసా భావం ఏర్పడింది. *విల్ హెల్మ్ మైస్టర్స్ ఆఫ్ పెంటన్ షిప్* అనే గొయిథే రచనను ఆంగ్లంలోకి అనువదించి ప్రకటించాడు (1824). 1826 లో 'జేన్ వెల్' అనే ఆమెను కార్పెల్ వివాహ మాడాడు. వివాహమైన తొలి రోజులలో కార్పెల్ దంపతులు 'క్రైగ్స్ పుట్టక్', 'దంఫ్రీ షైర్'లలో ఎక్కువ కాలం గడిపారు. *ఎడింబరో రివ్యూ* లో తరచు కార్పెల్ రచనలు వెలువడేవి. ఆ రోజులలోనే ఆయన *స్టార్ట్ రిస్టార్ట్* అనే రచన ప్రకటించగా, అది బాగా ప్రజాదరణ పొందింది. ప్రపంచం పట్ల కోపం, హాస్యం, స్వీయ జీవిత విశేషాలు, జర్మన్ తత్వశాస్త్రం అన్నీ కలగాపులగంగా కలిపి ఉన్న చిత్రమైన రచన అది!

1834 లో టామస్ భార్యతో సహా లండన్ తిరిగి వచ్చి చైన్రో లో నివసింపసాగాడు. అప్పుడే *ది ఫ్రెంచ్ రివల్యూషన్* రచన ప్రారంభించాడు. ఆ రచన వ్రాతప్రతిని 'జే.ఎస్. మిల్' కు పంపగా ప్రమాద వశాత్తు అది కాలిపోవడం, అయినా నిరుత్సాహపడక

'టామస్' దానిని తిరిగి వ్రాయడం మిక్కిలి ప్రచారం పొందిన అద్భుతమైన సంఘటన. టామస్ రచనలలో తలమానికం అని చెప్ప దగింది *ది ఫ్రెంచ్ రివల్యూషన్*. 1837 లో అది ప్రకటితం కాగానే విద్వాంసులనుంచీ, సామాన్య జనం నుంచీ కూడా ఆయనకు ప్రశంసలు లభించాయి.

'టామస్ కార్పెల్' గొప్ప వక్త. తరచు ఉపన్యాసాలకు ఆయనకు ఆహ్వానాలు వస్తూ ఉండేవి. వాటివలన ఆయన ఆర్థికమైన చిక్కులు తొలగిపోయాయి. *చార్లెజమ్* (1840) అనే రచనలో టామస్ సాంప్రదాయిక ఆర్థిక సిద్ధాంతాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాడు. *ఆన్ హీరోస్, హీరోవరిష్, అండ్ ది హీరోయిక్ షన్ హిస్టరీ* (1841) గ్రంథ ప్రచురణతో ఆయనకు తన జీవిత ధ్యేయం అర్థమై దృఢ సంకల్పంతో ముందుకు సాగాడు.

తన దృష్టిలో ఆదర్శప్రాయమైన వ్యక్తి 'క్రాంవెల్' అని టామస్ కార్పెల్ భావించాడు. 1845 లో *ఆలివర్ క్రాంవెల్స్ లెటర్స్ అండ్ నీచెస్ విత్ ఎలూసీడేషన్స్* అనే గ్రంథం ప్రకటించాడు. అటు తరువాత వెలువడిన ప్రధాన గ్రంథం *లెటర్ డే పాంఫ్లెట్స్* (1850). ఈ రచనలో ఆయనలోని అనాగరక ప్రవృత్తి స్ఫుటంగా అభివ్యక్తం అవుతుంది.

1857 లో కార్పెల్ 'ఫ్రెడరిక్ ది గ్రేట్' జీవిత చరిత్ర వ్రాయడానికి పూనుకున్నాడు. 1858-65 సంవత్సరాల మధ్య అది ప్రకటితం అయింది. జీవితంలో చివరి రోజులలో 1865 లో 'ఎడింబరో' విశ్వవిద్యాలయం వారు 'కార్పెల్'కు 'రెక్టార్' పదవి ఇచ్చారు. ఆ పదవి చేబడుతూ 1866 లో ఆయన చేసిన ఉపన్యాసం *ఆన్ ది ఛాయిస్ ఆఫ్ బుక్స్* అనే పేరిట ప్రచురించబడింది. అంతలో లండన్ లో 'టామస్' భార్య 'జేన్ కార్పెల్' హఠాత్తుగా మరణించింది. అటు తరువాత 15 సంవత్సరాలు 'టామస్' జీవించాడు. 1875 లో ఆయన వ్రాసిన చారిత్రక గ్రంథం *ది ఎర్లీ కింగ్స్ ఆఫ్ నార్వే*, 1881 లో *రెమినిసెన్సెస్* (నా స్మృతులు) వెలువడ్డాయి. తన భార్య వ్రాసిన లేఖలను ఆయన ఎడిట్ చేయగా 1883 లో అవి ప్రచురించబడ్డాయి. 1881 ఫిబ్రవరి 5 వ తేదీన లండన్ లో టామస్ కార్పెల్ శాశ్వతంగా కన్ను మూశాడు. వెస్ట్ మినిష్టర్ ఆబీలో ఆయన ఖననానికి అనుమతి లభించినా, టామస్ కోరిక మేరకు 'ఎక్లెసియాస్ట్'లోని ఆయన తల్లిదండ్రుల సమాధుల పక్కనే ఆయనను కూడా ఖననం చేశారు.

కాలహాన్, మోర్లే (ఎడ్వర్డ్) (1903-1990): కెనడా దేశపు నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత. పారిస్ కి ప్రవాసం పంపబడిన రచయితల అనుభవాలలో కొద్దికాలం పాటు ఈయన కూడా పాలు పంచుకున్నాడు.

టొరాంటోలో 1903 సెప్టెంబరు 22 న జన్మించిన కాలహాన్ మొదటి కథానికా సంపుటం ఏ నేటివ్ ఆర్గానీ 1929 లో ప్రకటితమై ఆయనకు మంచి గుర్తింపు తెచ్చింది. అటు తరువాత ఆయన వ్రాసిన ఉత్తమ కథానిక లన్నీ మోరే కాలహాన్స్ స్టోరీస్ (1959), నో మూన్స్ మీట్ అండ్ ది ఎన్ ఫాంటెడ్ పింప్ (1978) అనే రెండు సంపుటాలుగా ప్రకటించబడ్డాయి. ఈ రెండవ సంపుటంలో ఉన్న రెండు కథలూ సుమారు 50 ఏళ్ల వ్యవధానంలో రచించ బడ్డాయి. 1931 లో ప్రచురించ బడిన మొదటి కథలో ఒక స్త్రీ సంపన్నులైన తన మిత్రులను సందర్శించడం, దాని పర్యవసానాలూ వర్ణించబడ్డాయి. రెండవ కథలో ఒక తార్పుడుకానికి ఒక వేళ్ళ మీద గలిగిన వ్యామోహం ఇతివృత్తం.

కాలహాన్ రచించిన 10 నవలలలోను మొదటిది స్ట్రేంజ్ ఫ్యూజిటివ్ (1928). సంఘంలో ఇముడలేని ఒక వ్యక్తి సర్వనాశనం కావడం దీనిలో వర్ణించబడింది. ఇలాంటి వ్యక్తి కాలహాన్ నవలలలో తరచు కనిపిస్తాడు. ఈ రచయిత వ్రాసిన ఇతర నవలలు : సచ్ ఈజ్ మై బిలవెడ్ (1934), దె షెల్ ఇన్ హెరిట్ ది ఎర్త్ (1935), ది లవ్ డ్ అండ్ ది లాస్ట్ (1951), ఏ పాషన్ ఇన్ రోమ్ (1961), ఏ ఫైన్ అండ్ ప్రైవేట్ ప్లేస్ (1975), దట్ సమ్మర్ ఇన్ పారిస్ (1963). ఈ చివరి రచన పారిస్ లో తాను గడపిన రోజులకూ, ఎఫ్. స్కాట్, ఫిడ్లెగెరాల్డ్, ఎర్నెస్ట్ హెమింగ్వే లతో తన మైత్రికి సంబంధించిన సంస్మరణ గ్రంథం. ఇంగ్లీష్ విమర్శకుడు ఎడ్మండ్ విల్సన్ 'ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో అన్యాయంగా విస్మృతి పాలైన రచయిత' అని కాలహాన్ ను వర్ణించాడు.

రాజ్యలక్ష్మి

కాలిన్స్, (విలియమ్) విల్క్యీ (1824-89) : ఆంగ్ల నవలా రచయిత. మిస్టరీ కథను ఆంగ్ల సారస్వతంలో ప్రవేశపెట్టాడు. 1852 లో బేసిల్ అనే నవల వ్రాశాడు. మధ్య తరగతి ప్రజల జీవిత సరళిని భూమికగా చేసికొని, ప్రతీకారాన్ని, దుర్వృత్తిని ముదురు రంగులలో ప్రదర్శించే కథ ఇది. ఇందులో పూర్తి వాస్తవికత కనిపిస్తుంది. ఇతనికి 1851 లో చార్లెస్ డికెన్స్ తో పరిచయం ఏర్పడింది. వీరిరువురిలో ఒకరి మీద ఇంకొకరి ప్రభావం కనపడుతుంది. పాత్ర

చిత్రణలోనూ, హాస్య పోషణ లోనూ డికెన్స్ ప్రభావం ఇతనిపై బాగా కనపడుతుంది. ఇంక డికెన్స్ మీద కాలిన్స్ ప్రభావం కూడా ఉంది. ఏ టేల్ ఆఫ్ టూ సిటీస్ (1859), గేట్ ఎక్స్ప్లెయిన్ (1860-61) అనే నవలలలో ముందేమి జరుగుతుందో తెలియనీయకుండా ఉత్కంఠను కల్గించే అనూహ్య పద్ధతిలో డికెన్స్ ఇతివృత్తాలను నిర్వహించడం ఇందుకు ఉదాహరణగా పేర్కొనవచ్చు. డికెన్స్ నడుపుతున్న హాస్ హోల్డ్ వర్క్ అనే పత్రికలో కాలిన్స్ ధారావాహిక రచనలు ప్రకటించాడు. అతడు వ్రాసిన నవలలలో నో నేమ్ (1862), ఆర్మడేల్ (1866), ది మూన్ స్టోన్ బాగా ఆదరణ పొందాయి. మిస్టరీ కథా కథన శిల్పంలో ఇతడు అనితర సాధ్యమైన ప్రతిభను చూపాడు. తరువాతి రచయితలు ఎంతో మంది ఇతనిని అనుకరించారు.

వి.వి.సు.

కాలెరోన్ డె లా బార్కా, పెద్రో (1600-81): శ్పానిష్ స్వర్ణయుగంలో 'లోప్ డీ వేగా' తరువాత పేర్కొనదగిన మహా నాటకరచయిత, కవి. కాలెరోన్ రచించిన లౌకిక నాటకాలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందినవి: ది స్వర్జన్ ఆఫ్ హిజ్ ఆనర్ (1635), జీవితం ఒక కల (1635), జలామియా మేయర్ (1640), వాయువు కుమార్తె (1653- The daughter of the air). చివరిది ఆయన రచనలలో మణిపూసగా భావించబడుతుంది. ఈ లౌకిక నాటకాలే కాక కొన్ని వీధి నాటకాలూ (operas), మత సంబంధమైన ఇతివృత్తంతోకూడిన నాటకాలూ కూడా 'కాలెరోన్' రచించాడు.

'కాలెరోన్' 1600 వ సంవత్సరం జనవరి 17 వ తేదీన మాడ్రిడ్ నగరంలో జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి. ఆయన చండశాసనుడు కావడం వల్ల ఆయన ప్రభావం 'కాలెరోన్' యౌవనం మీదా, ఆయన తొలిరచన మీదా ఎక్కువగా కనిపించింది.

'ఆల్ కలా' (Alcala) విశ్వవిద్యాలయంలో 'కాలెరోన్' 1614 లో మెట్రీక్యులేషన్ పాస్ అయి తరువాత 'సాలమాంకా' కు మారి, 1619 లేక 20 వరకు న్యాయ శాస్త్రం, భగవద్పాస్త్రం అధ్యయనం చేశాడు. మొదట మతోద్యోగిగా చేరా లనుకున్నాడు. కాని ఆ ప్రయత్నం విరమించుకొని 'కాస్టిలీదుర్గ' రక్షక దళంలో చేరాడు. 1623 లో రాజాస్థానం కోసం నాటకాలు వ్రాయడం మొదలుపెట్టి, నాలుగవ ఫిలిప్ ఆస్థానం లోని ప్రముఖ నాటక కవులలో ఒక డయాడు. 1636 లో రాజు ఆయనకు 'వైట్' బిరుదు ఇచ్చి గౌరవించాడు. 'కాలెరోన్' తొలి నాటకాలు రాజాస్థానంలోనే గాక ప్రజల నాటక

శాలలలో కూడా ప్రదర్శింపబడి, ప్రశంస లందుకున్నాయి. 1635 లో 'లోప్ డీ వేగా' మరణించిన తరువాత 'కాల్వెర్ట్' శ్వానిష్ నాటక రంగానికి అధినేత అయ్యాడు. 'కేటలాన్' తిరుగుబాటు సందర్భంలో 1640 లో ఒక ఆశ్విక దళంలో చేరి 1642 వరకూ సైన్యానికి గొప్ప సేవ చేశాడు. సైన్యంలో నుంచి పదవీ విరమణ చేసిన తరువాత 1645 లో 'అల్బా ప్రభువు' (Duke of Alba) ఆస్థానంలో కార్యదర్శిగా చేరాడు. కొన్నేళ్ల తరువాత ఆయనకు ఒక అక్రమ సంతానం (కుమారుడు) కలిగాడు. ఆ బిడ్డ తల్లి ఎవరో ఎవరికీ తెలియదు. ఆమె మరణం పట్ల విచారంతో, విరక్తితో 'కాల్వెర్ట్' మతబోధక వృత్తి చేపట్టి, 1651 లో ఇక మీద రంగస్థల నాటకాలు ఏవీ వ్రాయ నని ప్రకటించాడు. అయితే ప్రజల రంగస్థలానికి నాటకాలు వ్రాయడం మానుకున్నాడే గాని, అటు తరువాత కూడా రాజుగారి ఆదేశం మేరకు ఆస్థాన రంగస్థలానికి నాటకాలు రచిస్తూనే వచ్చాడు. స్పాల్ ఎట్ సిలే అనే చక్కని మత సంబంధమైన ధ్యాన గీతం 'కాల్వెర్ట్' మత సంస్థలో చేరిన తరువాత వ్రాసిందే! 1657 లో మాడ్రిడ్ కు తిరిగివచ్చి, 1663 లో రాజుగారి 'చాపెల్' లో గౌరవ మతోద్యోగిగా నియమింపబడ్డాడు.

ఆస్థాన నాటక కవిగా కాల్వెర్ట్ స్పెయిన్ లో వీధి నాటకాల అభ్యుదయానికి కూడా అంకురార్పణ చేశాడు. 1648 లో పాలెరినా ఉద్యానవనం రచించాడు. రెండు అంకాలు కలిగి కొంత వచనం, కొంత గేయం ఉన్న రూపకం ఇది. తరువాత ఇలాంటి రూపకాలు చాలా రచించాడు. 1660 లో తన మొదటి వీధినాటకం - ఏకాంకిక గులాబీ ఎఱ్ఱదనం రచించాడు. ఇది పూర్తిగా సంగీత రూపకమే! ఆ ఏడాదే గాలి ఈసు కూడా చంప గలదు (Jealousy even of the air can kill) అనే మూడంకాల వీధినాటకం వ్రాశాడు. ఇటాలియన్ సంప్రదాయంలో లాగానే సంగీతం సాహిత్య విధేయంగా ఉంటూ, 'కాల్వెర్ట్' సంగీత నాటకాలన్నీ పూర్తిగా కవితా మయాలగా ఉంటాయి.

'కాల్వెర్ట్' రచించిన మత సంబంధమైన నాటకాలలో మనిషికి దేవుడికి మధ్య అభాతం (1652-57), ప్రపంచ మహా నాటకం (1635), దేవుణ్ణి మించిన అద్భుతం లేదు వంటి నాటకాలు చెప్పకోదగ్గవి. క్రైస్తవ మత విశ్వాసాలను ప్రచారం చేసే అద్భుతమైన నూతన నాటక రూపాన్ని ఆవిష్కరించి 'కాల్వెర్ట్' ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్రలో శాశ్వతమైన స్థానం సంపా

దించుకున్నాడు. ఆయన భావ గాంభీర్యం, పాత్రచిత్రణ కౌశలం, నిజాయితీ, ఆంతర దృష్టి, హేతుబద్ధత, నైతిక దృక్పథం ప్రపంచ మహా నాటక రచయితలలో ఒకడుగా 'కాల్వెర్ట్'కు గణన చేకూర్చాయి.

తన 81 వ ఏట 1681 మే 25 వ తేదీన మాడ్రిడ్ నగరంలోనే 'కాల్వెర్ట్' శాశ్వతంగా కన్ను మూశాడు.

బొ.శ్రీ.

కాల్వెర్ట్, ఎర్స్కిన్ (1903-1987): అమెరికా దక్షిణ ప్రాంతం లోని పేద గ్రామీణులను గురించి సరళమైన శైలిలో నవలలూ, కథలూ వ్రాసిన అమెరికన్ రచయిత. వీటిలో హింస, కాముక వ్యాపారం, వికృత వినోదం కలగలుపుగా ఉండి అంతర్గతంగా సామాజిక అన్యాయం పట్ల నిరసన గోచరిస్తుంది. ఈయన రచనలకు ప్రపంచ మంతటా ప్రాచుర్యం ఏర్పడింది. ముఖ్యంగా ఫ్రాన్స్ లోను, రష్యాలోను వీటికి గౌరవ వాదాలు లభించాయి.

ఈయన తండ్రి ఒక మతప్రచారకుడు. ఈయనను గురించి కాల్వెర్ట్ 1968 లో ప్రచురించిన డీప్ సౌత్: మెమరీ అండ్ అజ్జురేషన్ అన్న పుస్తకంలో సుదీర్ఘంగా వ్రాశాడు. తొలి కాలంలో బడి చదువు సక్రమంగా సాగలేదు. ఎలాగో అయిందనిపించి, ఎర్స్కిన్ కాలేజీ లోను, వర్జీనియా యూనివర్సిటీలోను చదివాడు. కాని పట్టభద్రుడు కాలేదు. కాలి ఫిల్ ఎక్స్ పీరియన్స్ (1951) అనే స్వీయ సాహిత్య జీవిత చరిత్రలో ఈయన తాను చేసిన అనేక రకాల ఉద్యోగాలను ఏకరువు పెట్టాడు. అమెరికన్ జీవితంలో అసాధారణమైన విస్తృతానుభవాన్ని గడించడమే కాక, సామాజిక వివేకాన్ని కూడా పెంపొందించుకొన్నాడు.

కథానికా రచయితగా తీవ్ర కృషి చెయ్యాలన్న ఆశయంతో ఈయన 1926 లో 'మెయిన్' లో స్థిరపడ్డాడు. "టాబాకో రోడ్" (1932) అనే నవలతో ఈయనకు మంచి పేరు వచ్చింది. గ్రామీణ దారిద్ర్యానికి, పతనావస్థకూ ఈ నవల అద్దం పట్టింది. దీన్ని జాక్ కర్క్లండ్ నాటకీకరించి 1934 లో న్యూయార్క్ రంగస్థలం మీద ప్రదర్శించినపుడు వరుసగా అది ఏడున్నర సంవత్సరాలు ఆడింది. వినోద విషాద మిశ్రమ మయిన జీటర్ లెస్టర్, అతని కుటుంబం, ఇరుగు పొరుగులను గూర్చిన ఇతివృత్తంతో కూడిన ఈ నాటకం అమెరికన్ నాటక రంగానికి ప్రధానాధార మైంది. కాల్వెర్ట్ కు నవలా రచయితగా పేరు తెచ్చినవి: టాబాకో రోడ్, గాడ్స్ లిటిల్ ఏకర్ (1933), ట్రబుల్ ఇన్ జులై

(1940) మొదలగు నవలలతో పాటు ఒక పిల్లవాడి బాల్య జీవితాన్ని చక్కగా చిత్రించిన *జార్జియా బోయ్* (1943) అనే కథను కూడా పేర్కొనవచ్చు.

1930-40 దశకంలో కార్టెల్ సామాజిక సమస్యల పరిష్కారానికి శ్రద్ధగా పనిచేశాడు. ముఖ్యంగా ఆయన పేదరికానికి గురి అయిన కౌలుదార్ల పక్షం వహించాడు. *యూ హావ్ సీన్ దెయిర్ ఫేసెస్* (1937) అన్న గ్రంథంలో వాళ్ల జీవితాలను చిత్రించాడు. కార్టెల్ చేసిన రచనకు, అప్పటి ఆయన భార్య మార్గరెట్ బర్క్-వైట్ ఫాటో గ్రాఫులు సమకూర్చింది. మరో రెండు పుస్తకాల ప్రకటనలో కూడా వీరిద్దరూ కలసి పనిచేశారు. 1941 లో జర్మనీ దాడి చేసేనాటికి వీరు రష్యాలో ఉన్నారు. పత్రికా రచనా సంబంధమైన పనులు నిర్వహిస్తూ వీరు కొన్ని నెలల పాటు అక్కడే ఉండిపోయారు. ఈ అనుభవం ద్వారా *ఆల్ ఔట్ ఆన్ ది రోడ్ టు స్ట్రెస్స్* (1942) అన్న పుస్తకంలో యుద్ధం జరుగుతున్న తీరు తెన్నులను గురించి కార్టెల్ రచించాడు.

1945 లో కార్టెల్ *అమెరికన్ ఫోక్ వేస్* అనే పేరుతో అమెరికాలోని వివిధ ప్రాంతాలను గురించి వివరించే గ్రంథ సంపుటాల ప్రచురణకు పూనుకొని వాటికి ప్రధాన సంపాదకత్వం వహించాడు. 1955 నాటికి 25 సంపుటాలు రూపొందాయి. తదుపరి కాలంలో ఈయన రచించిన నవలలు విమర్శకులను అంతగా ఆకర్షించలేదు.

అమెరికాలోని సమకాలీన ఉత్తమ రచయితలు 5 గురిలో కార్టెల్ ఒక డని తోటి నవలా రచయిత విలియం ఫాక్నర్ (1897-1962) పరిగణించి నప్పటికీ అమెరికన్ విమర్శకులు సాధారణంగా ఈయన పట్ల ఎక్కువగా అసూయనే చూపిస్తూ వచ్చారు. ఈయన రచనలలో ఈయన కథానికలే అత్యుత్తమమైనవిగా పరిగణించవచ్చును.

పో.ద.

కావల్ కాంటీ, గ్వీడ్ (1255-1300) : ఇటలీ దేశపు కవి. డాంటే తరవాత “నూతన మధుర శైలి”లో రచించిన ఫ్లారెన్స్ కవులలో చెప్పుకోదగిన ప్రముఖుడు.

ఫ్లారెన్స్ లో మంచి పలుకుబడి గల కుటుంబంలో పుట్టిన కావల్ కాంటీ బ్రనెటో లాటిని అనే తాత్త్విక పండితుని వద్ద విద్య నభ్యసించాడు. ఈ లాటిని అంతకు పూర్వం డాంటేకు గురువు. కావల్ కాంటీ ఒకప్పటి వ్యతిరేక రాజకీయ పక్షనాయకుడయిన ఫరినాటా డెగ్లి ఉబర్తి కుమార్తెను పెళ్ళిచేసుకొన్నాడు. అదే సంవత్సరంలో డాంటే తన కవితలలో కొన్నిటిని కావల్ కాంటీకి అంకితం

చేశాడు. డాంటే అతనిని “మొదటి మిత్రుడు”గా పరిగణించాడు. అయితే కావల్ కాంటీని ఫ్లారెన్స్ నుంచి బహిష్కరించడంలో ఇతని పాత్ర ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. సర్జానాలో ఆశ్రయం పొందినప్పుడు ఇతనికి మలేరియా జ్వరం వచ్చింది. ఫ్లారెన్స్ కు తిరిగి రావడానికి అనుమతి లభించింది. ఫ్లారెన్స్ లోనే కావల్ కాంటీ చని పోయాడు.

బలమైన, సహజ స్వభావ ప్రదర్శకమైన, ఉజ్జ్వలమైన కావల్ కాంటీ మూర్తిమత్వాన్నీ, దాన్ని ప్రతిబింబించే ఆయన పద్యాలనూ సమకాలికుల్లోనూ, అనంతర కాలంలో ప్రముఖులైన డాంటే, గేబ్రియల్, రోజెటి, ఎజా పౌండ్ వంటి వాళ్ళు అభిమానించారు. ఆయనవి సుమారు 50 పద్యా లున్నాయి. వీటిలో ఎక్కువ ఇద్దరు మహిళలను సంబోధించేవి; ఒకామె, 1292 లో ఆయన కలుసుకొన్న మాండెటా, రెండవామె జియోవన్ని. కావల్ కాంటీ పద్యాలు ప్రతిభావంతంగా, సుందరంగా, సూటిగా సాగే చక్కని శైలిలో నడుస్తాయి. ఈయన ప్రధాన కవితా వస్తువు ప్రేమ; సాధారణంగా, అంతర్గతంగా వేదన కలిగించే ప్రేమ ఇది!

కావల్ కాంటీ కవితలలో ఒక దానిలో ప్రేమకు చక్కని, సంశ్లిష్ట తాత్త్విక విశ్లేషణ కనిపిస్తుంది. అనంతర కాలంలో దీనిమీద చాలా వ్యాఖ్యానాలు వచ్చాయి.

కావల్ కాంటీ కవిత్యం మొదట 1527 లో ఒక సంపుటిగా రూపొందింది. చాలా పద్యాలకు రోజెటి అనువాదాలు వెలువడ్డాయి.

పో.ద.

కాసా, జ్యోవానీ డెలా (1503-1556) : ఇటలీ దేశపు మతాధికారి, కవి, అనువాదకుడు. ఈయనకు సాహిత్య చరిత్రలో స్థానం కల్పించిన రచన, మర్యాదలను గురించి ఈయన వ్రాసిన *గెలాతియో* గ్రంథం. ఇది అనేక భాషలలోకి అనువాదం పొంది జనరంజకమయింది.

ఈయన ముగిలోను, డెల్లాకాసాలోను పెరిగి, బోలోనా, ఫ్లారెన్స్, పాడువా, రోమ్ నగరాలలో చదువుకొన్నాడు. 1544 లో ఈయనను బెనవెంటో ఆర్చ్ బిషప్ గా నియమించారు. 1555 లో పోప్ పాల్ IV ఈయనను సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్ గా నియమించాడు. ఫ్రాన్సెస్కో బెర్ని మాదిరిగా ఈయన కూడా యౌవనోత్సాహంతో నిండిన అధికైప రచనలతో పాటు గంభీరమైన శైలిలో కొన్ని గేయరచనలు కూడా చేశాడు. *కెజియోని పొలిటికె* (1707, *పొలిటికల్ డిస్కో రైస్*) వంటి రాజకీయ రచనలు కూడా కొన్ని ఈయన

చేశాడు. ఈ గ్రంథంలో ఇటలీ దేశానికి వచ్చిన విపత్తుల పట్ల ఈయన దుఃఖం ప్రకటించాడు.

డెలా కాసాకు ఎక్కువ పేరు తెచ్చిన గ్రంథం ఇల్ గెలాటియో. ఇది ఆలోచనాత్మకమైంది, హాస్య భరితమైంది. 1550-1555 మధ్య కాలంలో రచించిన ఈ గ్రంథం. ఈయన వ్రాసిన రైమ్తో పాటు 1558 లో వెలువడింది. దీనిని 1576 లో రాబర్ట్ పీటర్సన్ ఇంగ్లీషులోకి అనువదించాడు. మర్యాదస్తుల సమాజంలో ఎలా నడుచుకోవాలో వివరంగా వర్ణిస్తుంది ఈ గ్రంథం. ఇది యూరప్ అంతటా విశేష ప్రాచుర్యం పొందింది.

పో. ద.

కాస్టిల్వోని, బాల్డాసారె (1478-1529) : ఇటలీ దేశపు దౌత్యాధికారి, రాజాస్థాన సభ్యుడు. ఈయన ఇల్ కార్టిజియానో అన్న గ్రంథం వ్రాయడంతో పునరుజ్జీవ నోద్యమ (రినైజాన్స్) కాలంలో మన్నన లందుకొన్నాడు.

ఈయన మిలాన్ లో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. లుడో వికో స్వార్జా ఆస్థానంలో శూరవిద్య నేర్చుకొన్నాడు. 1499 లో ఫ్రాన్సెస్కో గోన్జగా (మార్క్విస్ ఆఫ్ మాంటువా) ఆస్థానంలో ప్రవేశించాడు.

ఉర్బిన్ లో ఈయన పీట్రో బెంబో వంటి వారితో పరిచయ మేర్పరచుకొన్నాడు. అక్కడ ఉన్నకాలంలోనే లాటిన్, ఇటాలియన్ భాషలలో వ్రాసిన పద్యాలతో సహా మరికొన్ని రచనలు చేశాడు. తిర్రి (1506) అనే లఘు కావ్యం, బిబీనా రచించిన కాలండ్రీయా నాటకానికి ఈయన వ్రాసిన ప్రస్తావన వాటిలో చెప్పకోదగ్గవి.

1509 లో జరిగిన యుద్ధంలో పాల్గొనడానికి డెలా రోవరె అనే సేనాపతి వెంట ఈయన కూడా వెళ్ళాడు. 1511 లో 'మిరండోలా' ముట్టడిలో రెండో జూలియస్ తో పాటు ఈయన కూడా పాల్గొన్నాడు. ఈయన సేవలకు గుర్తింపుగా 'పెసారో' సమీపంలో ఉన్న 'నోవిలార' కు ఈయనను ప్రభువును చేశారు.

కార్టిజియానో (రచన 1513-18; ప్రచురణ 1528) సంవాదపద్ధతిలో నడిచింది. ఆదర్శవంతుడైన రాజసభా సభ్యుణ్ణి గురించి, సంపన్న మహిళ గురించి, రాజాస్థాన సభ్యునికి, యువరాజుకూ ఉండవలసిన సంబంధాలను గురించి దీనిలో వివరించడం జరిగింది.

ఆ శతాబ్దిలో వెలువడ్డ గొప్ప గ్రంథాలలో ఒకటిగా దీనికి పేరు వచ్చింది. దీనికి ఇటలీలో త్వరగా గుర్తింపు రావడమే కాక ఇది అనేక భాషలలోకి అనువదింపబడింది. దీనిని సర్ థామస్ హాబ్స్ ది క్వోర్టియర్ (1561) అనే పేరుతో ఇంగ్లీషులోకి అనువదించాడు. ఆ

కాలంలో వెలువడ్డ ప్రతిభావంతమైన వచన రచనలలో అత్యుత్తమ మైనదిగా దీనికి ప్రసిద్ధి వచ్చింది.

పో.ద.

కాస్తెలో బ్రాంకో, కమీలో (1825-90) : పోర్చుగీసు నవలా రచయిత. ఇతడు వ్రాసిన 58 నవలలలో కాల্পనిక వాదంనుండి యథార్థవాదం వరకు విభిన్న రీతులలో సాగిన రచన లున్నాయి. కొన్ని సందర్భాలలో ఇతనిని పోర్చుగీసు 'బాల్ జాక్' (ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ కథానికా రచయిత) గా అభివర్ణించారు.

కాస్తెలో ఒక ఉన్నత కుటుంబంలో అక్రమ సంతానంగా జన్మించాడు. బాల్యంలో అనాథగా, కఠోర నియమాల మధ్య పోర్చుగల్ లోని 'ట్రాస్-ఓస్ మాంటెస్' లో బంధువుల ఇళ్లలో అతడు పెరిగాడు. సుశిక్షణ లేక పోవడంతో గర్విష్టిగా తయారయ్యాడు. పోర్ట్ లో చదువు కూడా సక్రమంగా సాగలేదు. తొలుత వైద్యుడుగా, తరువాత మతగురువుగా కావటానికి యత్నించాడు. తుదకు వీటన్నింటిని వదలి సాహితీ ప్రక్రియను చేబట్టాడు. కొంత కాలం గాత్ జాతి కథలు మిస్టరీస్ డి లిస్బోవా (1854, Mysteries of Lisbon), లివో నీగ్రోడోపా పె డినిజ్ (1855) వంటివి వ్రాశాడు. ఆన్టె ఎస్టె అ ఫెలిసిదాడె? (1856), విస్కాంకా (1858) ల రచనతో, శైలిలో పరిపూర్ణత సాధించాడు. అనేక పర్యాయాలు అతడు ప్రేమకలాపాలలో మునిగాడు. పోర్ట్ లో ఒక వ్యాపారవేత్త అర్థాంగి అనాప్లాసిడ్ ను లేవదీసుకొని వెళ్ళడంతో అతని ప్రేమ పరాకాష్ఠ అందుకొంది. ఈ దుష్ట చర్యకు ఫలంగా ప్రేమికు లిద్దరినీ (1861) బంధించారు. కాస్తెలో ఈ నిర్బంధ సమయంలోనే తన ప్రసిద్ధ రచన అమోర్ డి ఫెర్టికావో (1862, Fatal love) ను కేవలం రెండు వారాలలోనే వ్రాశాడు. దీనిలోని కథానాయకుడు కుటుంబం వ్యతిరేకించడంతో ప్రేమ విఫలమై, నేరాలకు పాల్పడి దేశబహిష్కార శిక్షకు గురి అవుతాడు. ఈ పుస్తకం జీవితానికి సరికొత్త నిర్వచనం ఇచ్చింది. దీనిలో రచయిత కాస్తెలో బ్రాంకోను చక్కగా గుర్తించవచ్చు. మోహం నిరంతర ప్రవాహం లాంటిది. సాంఘిక విలువలు దానికి అడ్డంకులు. ఈ రెండింటి ఘర్షణ ఫలమే దుఃఖం, పాపం, బాధలు. వాటి విమోచనకు పరిష్కార రూపమే ఈ రచన.

1864 లో కాస్తెలో కారాగారం నుంచి విముక్తుడయ్యాడు. అప్పటికే అనాప్లాసిడ్ భర్త మరణించడంతో కాస్తెలో బ్రాంకో అనాతో కలసి మిన్హోమండలంలోని సీడ్ అనే గ్రామంలో స్థిరపడ్డాడు. జీవనం కోసం నిరం

తరాయంగా రచనా వ్యాసంగాన్ని కొనసాగించాడు. ఈ సాహితీ వ్యాసంగంలో పలు రకాల పద్య కృతులు, నాటకాలు, ప్రౌఢమైన కవితలు, మతసంబంధమైన తీవ్ర చర్చలు చోటు చేసుకున్నాయి. విభిన్న రీతులలో నవలా సాహిత్యాన్ని ఈయన సృష్టించాడు. వీటిలో చాలావరకు ప్రచురణకర్తల అభ్యర్థన మేరకు రచించినవే. 1885 క్రియా బోటెల్హౌ ప్రభువు అవార్డును అతని రచనకు బహుకరించారు. నిరాశ కలిగించిన కుమారుని ప్రవర్తన, అనారోగ్యం, అప్పు డప్పుడే సంభవిస్తున్న అంధత్వం కారణాలుగా అతడు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

కాస్టెలో బ్రాంకో రచనలలో అనేకం ధారావాహికలు. వీటిలో సంక్షిప్తత, శక్తిమంతమైన కథాకథనం కనిపిస్తాయి. అమోర్ డి పెర్రికావో, ఓ రొమాన్స్ డమ్ హోమెమ్ రికో (1861, The love story of a rich man), ఓరెటెటో డి రికార్డినా (1868; Portrait of Ricardina) వంటి రచనలను అందుకు దృష్టాంతంగా పేర్కొనవచ్చును.

కాస్టెలో బ్రాంకో పేరు కాల्పనిక యుగానంతరం కూడా చిరస్థాయిగా నిలచింది. గ్రామీణ జీవితాలకు ప్రతీకలైన అతని నో విల్లాన్ డో మిన్హో (1875-77) వంటి నవలలలో వాస్తవికతను ప్రతిబింబించింది. ఆయితే వాస్తవికతా వాదులతో ఇతనికి సాహిత్య వివాదం తలపెట్టింది. దానితో కాస్టెలో వాస్తవికతా వస్తువును, శైలిని పరిహాసం చేస్తూ యూ సెబియో మకారియో (1879), ఎకోర్బా (1880, "The Rabble") వంటి పుస్తకాలు రచించాడు. వాస్తవికత కు వ్యతిరేకంగా వ్రాస్తూ ఉన్నా క్రమంగా అతని శైలి ఆ విధానానికి దగ్గరైందని కొందరు విమర్శకుల భావన.

చిం. వెం.

కిడ్, టామస్ (1558-94) : ఇంగ్లీషు నాటక రచయిత. శ్చానిష్ ట్రాజడీతో పాటుగా ఇంగ్లీషులో రివెంజ్ ట్రాజడీ (ప్రతీకారంతో కూడిన విషాదాంత నాటకం) రూపొందించిన రచయిత.

ఒక కాపీయిస్తు కుమారుడైన కిడ్ లండన్లోని మర్చంట్ టైయిలర్స్ స్కూలులో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. సాహిత్య రచన చేపట్టడానికి ముందు యూనివర్సిటీలో చదివిన సూచన లేమీ లేవు. కొన్నేళ్లపాటు ఆయన ఒక నాటక సంఘాన్ని నడుపుతున్న ఫెర్డినాండ్ ప్రభువు (స్ట్రేంజి ప్రభువు) వద్ద పనిచేసినట్లు కనిబడుతుంది. డి శ్చానిష్ ట్రాజడీ 1592 అక్టోబరు నెలలో రిజస్ట్రైంది. దానిని ఏ కంపెనీ వారు ఎప్పుడు ప్రదర్శించిందీ

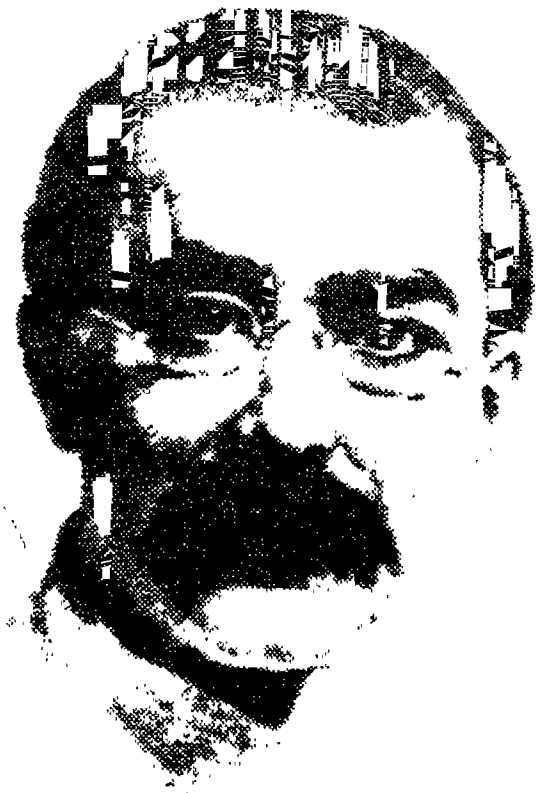
తెలియదు. కాని స్ట్రేంజి ప్రభువు కంపెనీవారు 1592 లో దానిని 16 సార్లు ప్రదర్శించారు. అది మిక్కిలి ప్రజాదరణ సాధించి అనేక పునర్ముద్రణలు పొందింది.

కిడ్ రచించిన మరొక నాటకం కార్నీలియా (1594). 1591 ప్రాంతం లో క్రిస్టఫర్ మార్లోతో కలసి కిడ్ ఒకేబసలో నివసిస్తూ ఉండేవాడు. 1593 మే 13 న రాజద్రోహనేరం క్రింద అతడు బంధింపబడి చిత్రహింసకు గురిఅయ్యాడు. అతని గదిలో వెతుకగా ఏసుక్రీస్తును ధిక్కరించే నాస్తిక రచనలు కనపడ్డాయి. తరువాత కొంత కాలానికి అతడు ఒక లేఖలో ఆ రచనలు మార్లోవి అని ప్రకటించాడు. కిడ్ జీవితాన్ని గురించి మనకు తెలియజేసే ఒకే ఒక్క ఆధారం ఆ ఉత్తరమే. 1594 డిసెంబరు 30 వ తేదీన కిడ్ లండన్లో మరణించాడు.

గు.శం.

కిప్లింగ్, (జోసెఫ్) రుద్యార్డ్ (1865-1936): ఇంగ్లీష్ నవలా రచయిత, కథకుడు, కవి. ప్రధానంగా

బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదం ప్రశంసకుడు గాను, ఇండియా విద్యార్థులని బ్రిటిష్ సైనికులను గురించిన కథలు, పద్యాలు వ్రాసిన కవిగాను, చిన్న పిల్లల కథలు వ్రాసిన రచయిత గాను ప్రసిద్ధి పొంది నవాడు. 1907 లో

సాహిత్యానికి కిప్లింగ్ కు నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

1865 డిసెంబర్ 30 న రుద్యార్డ్ కిప్లింగ్ ఇండియాలోని బొంబాయి నగరంలో జన్మించాడు. ఇతని తండ్రి జాన్ లాక్వుడ్ కిప్లింగ్ కళాకారుడూ, విద్యాంసుడూ. అతడు లాహోర్లోని మ్యూజియంకి క్యూరేటర్గా పనిచేసేవాడు. తండ్రి ప్రభావం కిప్లింగ్ రచనల మీద విశేషంగా కనిపిస్తుంది. రుద్యార్డ్ కిప్లింగ్ వ్రాసిన సుప్రసిద్ధ నవల 'కిమ్' మొదటి అధ్యాయంలోని 'అద్భుత భవనం' పర్యవేక్షకుడుగా వర్ణింపబడినవాడు కిప్లింగ్ తండ్రి. కిప్లింగ్ తల్లి 'ఆలిస్ మాక్డానాల్డ్'. ఆమె ఇద్దరు అక్కలు 19 వ శతాబ్దంలో సుప్రసిద్ధులైన పెయింటర్లు. సర్ ఎడ్వర్డ్ బర్న్ జోన్స్, సర్ ఎడ్వర్డ్ పాయింటర్లను

వివాహమాడారు. మూడవ సోదరి ఆల్ఫ్రెడ్ బార్న్స్ ను వివాహమాడి, తరువాత బ్రిటీష్ ప్రధాని అయిన శాన్లీ బార్న్స్ కు తల్లి అయింది. ఈ బంధుత్వాలు కీట్స్ కు జీవితాంతం సహాయపడ్డాయి.

కీట్స్ కు బాల్యం ఏమంత ఆనందంగా గడువలేదు. అతని ఆరవ ఏట తల్లిదండ్రులు అతనిని ఇంగ్లండ్ తీసుకొని పోయి, 'సౌత్ సీ' లో ఒక పెంపుడు ఇంటిలో అయిదేళ్ల పాటు ఒంటరిగా వదిలారు. అక్కడ అతడు అనుభవించిన అగచాల్లే బాబా, బ్లాక్ షేప్ (1888) అనే కథలో కీట్స్ కు వర్ణించాడు. తరువాత అతడు వెస్ట్ వరల్డ్ హోమ్ లోని యునైటెడ్ సర్వీసెస్ కాలేజ్ అనే బోర్డింగ్ స్కూల్ లో చేరాడు. దాని స్మృతులు జీవితాంతం కీట్స్ కు వెన్నంటుతూనే వచ్చాయి.

1882 లో కీట్స్ కు ఇండియా తిరిగి వచ్చి, ఏడేళ్లపాటు పత్రికా రచయితగా పనిచేశాడు. అతని తల్లిదండ్రులు ఆక్రమించిన పదవులు ప్రధానమైనవి కాకపోయినా ఆంగ్లో ఇండియన్ సమాజంలో వారు పై వర్గానికి చెందిన వారు. అందుచేత ఆ వర్గం వారి జీవితాన్ని పరిశీలించే అవకాశం కీట్స్ కు కలిగింది. చిన్నతనం నుంచీ కీట్స్ కు ఇండియా దేశీయ జీవనచిత్రం విశేషంగా ఆకర్షించింది. తాను పనిచేసిన పత్రికలలో ఆ దృశ్యాలను వచన రూపంలోనూ, చిత్రాలరూపంలోనూ అభివర్ణిస్తూ వచ్చాడు. 1886 లో డిప్యూటీ మెంటల్ డిప్టీస్ నూ, 1888 లో ఫ్లెయిన్ థేల్స్ ఫ్రమ్ ది హీల్స్ నూ ప్రకటించాడు. 1877-89 మధ్య ఆ కథానికా సంపుటాలు ప్రచురించాడు. 1889 లో అతడు ఇంగ్లండ్ వెళ్లినాటికే అక్కడ అతని కీర్తి వ్యాపించింది. తరువాత ఒక ఏడాది లోపుగానే సమకాలీన వచన రచయితలలో మిక్కిలి ప్రతిభావంతులలో ఒకడుగా కీట్స్ ప్రసిద్ధి పొందాడు. 1892 లో బేరక్-రూమ్ బాలెడ్స్ ప్రకటించడంతో అతని కీర్తి మరింత పెరిగింది. ఇంగ్లీష్ కవి లార్డ్ బైరన్ తరువాత అంత తక్కువకాలంలో అంత ఎక్కువ కీర్తిని పొందినవాడు కీట్స్. 1892 లో ఆస్థానకవి లార్డ్ టెన్నిసన్ చనిపోయిన తరువాత ప్రజాదరణలో ఆయన స్థానాన్ని కీట్స్ ఆక్రమించుకొన్నాడు.

1892 లో కీట్స్ అమెరికా దేశానికి చెందిన 'కెరోలిన్ బాలెస్టీర్' ను వివాహమాడాడు. ఆ యువ దంపతులు అమెరికా వెళ్లి వెర్మాంట్ లోని మిసెస్ కీట్స్ ఎస్టేట్ లో స్థిరపడ్డారు. ఈ దంపతుల అలవాట్లూ, పద్ధతులూ ఇరగు పొరుగులకు నచ్చకపోవడంతో వారు తిరిగి ఇంగ్లండ్ వచ్చారు. అప్పటినుంచి కీట్స్ అమెరికన్

లను 'విదేశీయులు' గానే చూస్తూ వచ్చాడు.

అమెరికాలో ఉన్న కాలంలో కీట్స్ ఈ క్రింది రచనలు ప్రచురించాడు. 1. ది లైట్ దట్ ఫెయిల్డ్ (1890), 2. కెప్టెన్ కరేజియస్ (1897), 3. కీమ్ (1901), 4. ది జంగిల్ బుక్స్ (1894, 1895).

1902 లో సెక్స్ రాష్ట్రంలోని 'బుర్వాష్' లో ఒక ఇల్లుకొని జీవితాంతం కీట్స్ అక్కడే గడిపాడు. అతని తరువాతి రచనలలో చాలావాటికి, ముఖ్యంగా పుక్ ఆఫ్ పుక్స్ హిల్ (1906), రివార్డ్స్ అండ్ ఫెయిరీస్ (1910) లకు సెక్స్ రాష్ట్రమే పూర్వరంగాన్ని సమకూర్చింది. 1907 లో కీట్స్ కి సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

ఒక బ్రిటీష్ పౌరుడికి లభించే అత్యుత్తమ గౌరవం 'ఆర్డర్ ఆఫ్ మెరిట్' ను కీట్స్ రెండు పర్యాయాలు నిరాకరించాడు. 1895 లో తనను ఆస్థానకవిగా నియమించడానికి నిర్ణయించే పక్షంలో దానిని తాను నిరాకరిస్తానని ప్రభుత్వానికి ముందుగానే కీట్స్ వ్రాశాడు.

ఆంగ్ల విమర్శకుడు టి.ఎస్. ఎలియెట్ కీట్స్ కు కవిగా ఎంతపైకి ఎత్తాలని ప్రయత్నించినా, నిజానికి కీట్స్ అంత ఉదాత్త కవికాడు. వచన రచయితగానూ, కథకుడుగానూ కీట్స్ ప్రతిభ కొంతవరకు ప్రశంసించదగినది.

1936 జనవరి 18 వ తేదీన లండన్ నగరంలో రుద్యార్డ్ కీట్స్ దేహయాత్ర చాలించాడు.

నాగరాజ్ (బొ.శ్రీ.)

కీట్స్, జాన్ (1795-1821) : ఇంగ్లీషు కాల్పనిక కవులలో అగ్రశ్రేణికి చెందినవాడు. అల్పాయుష్కు డైనా అజరామరాలైన భావగీతాలు రచించి శాశ్వతమైన కీర్తిని ఆర్జించిన మహాకవి. ఎండి మియాన్, లా బెల్లీ డేమ్ శాన్స్ మెర్రీ, ఓడ్ ఆన్ మెలాంకలి, ఓడ్ టు ఏ నైటింగేల్, ఓడ్ ఆన్ ఏ గ్రీషియస్ ఆర్మ్, ఓడ్ టు సైక్, ది ఈవ్ ఆఫ్ సెంట్ ఆగ్నీస్, 'హైపీరియన్' మొదలైన కీట్స్ కావ్యాలు సుప్రసిద్ధమైనవి.

లండన్లో 1795 అక్టోబరు 31 వ తేదీన 'జాన్ కీట్స్' జన్మించాడు. ఆయన మాతామహుడు 'జాన్ జెన్నింగ్స్' డబ్బు గలవాడు. అశ్వాలను అద్దె కిచ్చే ఒక అశ్వశాల (Livery stable) ని, ఒక సత్రాన్ని (Inn) ఆయన నడిపేవాడు. జాన్ కీట్స్ తండ్రి టామస్ కీట్స్ ఆయన దగ్గర ఉద్యోగం చేసేవాడు. టామస్ కీట్స్ పుట్టు పూర్వోత్తరాలు స్పష్టంగా తెలియవు. తన యజమాని "జెన్నింగ్స్" కుమార్తె "ఫ్రాన్సెస్"ను టామస్ కీట్స్ వివాహమాడి ఆయనకు అల్లు డయాడు. 1804 లో ఒక గుఱ్ఱపు స్వారి ప్రమాదంలో టామస్ కీట్స్ చనిపోగా, అతని భార్య వెంటనే మరొక వివాహం చేసుకుంది. అంతకు ముందే ఆమెకు టామస్ కీట్స్ వల్ల ముగ్గురు కుమారులు కలిగారు: 'జాన్ కీట్స్', అతని సోదరులైన 'టామ్', 'జార్జ్'.

తమ మాతామహుని మరణానంతరం కీట్స్, అతని ఇద్దరు సోదరులూ మిడిల్ సెక్స్ లోని 'ఎడ్మాంటన్' లో తమ మాతామహి (అమ్మమ్మ) వద్ద గడిపారు. తల్లి ఫ్రాన్సెస్ తన రెండవ వివాహం భగ్నం కావడంతో కొన్నేళ్ల తరువాత పిల్లల దగ్గరకు తిరిగి వచ్చింది. 'కీట్స్' ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం 'ఎన్ ఫీల్డ్'లో జరిగింది. ఆ స్కూలులోని చక్కని వాతావరణం కీట్స్ మనస్సుకు ఊరట కలిగించింది. ఆ స్కూలు హెడ్మాస్టరు గారి కుమారుడు 'ఛార్లెస్ కౌడెన్ క్లార్క్' తో కీట్స్కి ప్రగాఢమైన మైత్రీ ఏర్పడింది. స్కూలులో చదివే రోజులలో తీవ్రమైన రాగ ద్వేషాలతో చీటికీ మాటికీ కయ్యాలకు కాలు దువ్వే ధూర్తుడుగా తప్ప సాహిత్య ప్రేయుడుగా కీట్స్కి గుర్తింపు రాలేదు. 1809 లో తల్లి తమ వద్దకు తిరిగి వచ్చిన దగ్గరనుంచీ కీట్స్ విస్తృతంగా గ్రంథ పఠనం ప్రారంభించాడు. స్కూలులో ఎన్నో బహుమతులు అందుకున్నాడు. 1810 లో కీట్స్ తల్లి క్షయ వ్యాధితో మరణించింది. తన సెలవు లన్నీ కీట్స్ ఆమెకు ఉపచారం చేయడంలోనే గడిపాడు.

తరువాత కొద్ది రోజులకే కీట్స్ స్కూలు చదువుకి స్వస్తి చెప్పి ఒక డాక్టరుగారి దగ్గర ఆపెంటిస్గా చేరాడు. అయినా తరచూ తన మిత్రుడు 'ఛార్లెస్ కౌడెన్ క్లార్క్'ను కలుసుకుంటూనే ఉండేవాడు. అతని మైత్రీ ప్రభావం వల్లనే కీట్స్ తన తొలి పద్యం సైన్సర్ అనుకరణ రచించాడు. తరువాత అలాగే ప్రసిద్ధ కవుల పద్యాల ననుకరిస్తూ మరి కొన్ని పద్యాలు రచించాడు. ఆయన చుట్టూ ఒక చిన్న యువ కవి మండలి చేరింది.

1815 అక్టోబరు 1 న లండన్లోని సౌత్ వార్క్ బరోలో ఉన్న గైస్ హాస్పిటల్లో కీట్స్ విద్యార్థిగా చేరి, నాలుగు నెలలలోనే 'డెస్సర్'గా, అంటే జూనియర్ హౌస్ సర్జన్గా ప్రమోషన్ పొందాడు. అయితే అప్పటికే కవిత్వం ఆయనకు ఒక వ్యసనం అయింది. దానిలో విజయం సాధించ లేకపోతే ఆత్మహత్య చేసుకుంటా నని ప్రకటించడం వరకూ వచ్చింది. సమకాలికుడైన 'లెయ్ హంట్', 'విలియమ్ వర్డ్స్వర్త్' ల రచనలను తీవ్రంగా అధ్యయనం చేయడం వలన వెనుకటి కవి మిత్రులకు దూరమై తన కొక మౌలిక శైలిని అతడు రూపొందించు కొనసాగాడు. 1816 మే నెలలో ఓ సాలియూడ్ అనే ఆయన సానెట్ హంట్ సంపాదకుడుగా ఉన్న ది ఎగ్జామినర్ అనే పత్రికలో ప్రచురించబడింది. 1816 జూలైలో కీట్స్ పరీక్షలలో గెలుపొంది, 'ఔషధ విక్రేతల సంఘ' సభ్యుడుగా లైసెన్స్ పొందాడు. 'రాయల్ కాలేజ్ ఆఫ్ సర్జన్స్' లో సభ్యత్వం పొందే ఉద్దేశ్యంతో కొన్ని లెక్చర్లకు హాజరైనా, కీట్స్ ఆ కోర్సును పూర్తి చేయలేదు.

కీట్స్ ఆ రోజులలో లండన్ బ్రిడ్జ్కి దక్షిణపు కొసను ఉన్న 'డాన్' స్ట్రీట్లో ఉండేవాడు. ఒక సాయంత్రం 'క్లార్క్'తో కలిసి 'జార్జ్ ఛాప్మన్' చేసిన హోమర్ కావ్యానువాదం చదివి ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత కీట్స్ ఛాప్మన్ హోమర్ చదివాక (On first looking into Chapman's Homer) అనే సానెట్ను వ్రాశాడు. అదే అతని మొట్టమొదటి పరిణత కవిత. 1816 అక్టోబర్లో 'క్లార్క్' కీట్స్ని 'లెయ్ హంట్'కి పరిచయం చేశాడు. వెంటనే అతడు 'హంట్' బృందంలో సభ్యుడై చారిత్రక చిత్రకారుడు 'బెంజ్మన్ రాబర్ట్ హైడన్'నీ, యువకవి 'జాన్ హామిల్టన్ రేనాల్డ్స్'నీ కొద్ది రోజుల తరువాత షెల్లీనీ కలుసుకున్నాడు. అప్పటికి కీట్స్ వయస్సు 21. వైద్యవృత్తికి పూర్తిగా స్వస్తిచెప్పి, కవితా రంగానికే కీట్స్ అంకితం అయ్యాడు.

1816 డిసెంబరు 1 న లెయ్ హంట్ యువ కవులు అనే ఒక వ్యాసాన్ని తన ది ఎగ్జామినర్ పత్రికలో ప్రచురించాడు. దానిలో కీట్స్ని, రేనాల్డ్స్ని, షెల్లీని ఆయన ప్రశంసించాడు. కీట్స్ రచించిన ఛాప్మన్స్ హోమర్ అనే సానెట్ని పూర్తిగా ఉదాహరించాడు. దానితో కవిగా కీట్స్ స్థిరపడ్డాడు. ఒక ఖండకావ్య సంపుటిని ప్రచురణకు సిద్ధం చేశాడు. చేతిలో కానీ లేకపోయినా ఆయన ఆకరకమైన వ్యక్తిత్వం ఆయనను అందరికీ ప్రీతిపాత్రుణ్ణి చేసింది. కీట్స్ సమగ్రమైన

వ్యక్తిత్వం ఆయన లేఖలలో బాగా వ్యక్తం అయింది. లెయ్ హంట్ కి అంకిత మిచ్చిన ఆయన కావ్య సంపుటి 1817 మార్చిలో వెలువడింది. వెంటనే ఒక ప్రచురణకర్త సుదీర్ఘ కావ్యం అయిన ఎండిమియాన్ రచనకు కీట్స్ ని ప్రోత్సహించాడు. షెలీ మీద మైత్రీ పురస్కర మైన పోటీతో కీట్స్ ఆ కావ్య రచనకు పూనుకున్నాడు. చంద్రాధిదేవత అయిన 'సింథ్యా'కూ, 'ఎండిమియాన్' అనే పేరు గల ఒక మానవ మాత్రునికీ మధ్య సాగిన ఒక పవిత్ర ప్రణయాన్ని ప్రతిపాదించే ఒక గ్రీక్ గాథ ఆ కావ్యానికి ఆధారం.

1817-18 శీత కాలంలో అండన్ సందర్శించిన 'విలియమ్ వర్డ్స్వర్త్'ని 'కీట్స్' కలుసుకున్నాడు. కాని వర్డ్స్వర్త్ అహంభావం కీట్స్ కి నిరుత్సాహం కలిగించింది. అదే సమయంలో హంట్ మీది వ్యూహం కూడా ఆయనలో సన్నగిల్లసాగింది. 'హైపీరియన్' అనే రాక్షసుణ్ణి సూర్యాధిదేవత అపోలో నిర్మించిన గ్రీక్ గాథ ఆధారంగా హైపీరియన్ అనే దీర్ఘకావ్యాన్ని కీట్స్ వ్రాయడం మొదలుపెట్టాడు.

మహాకావ్య రచన: ఎండిమియాన్ అనే తన మహాకావ్యాన్ని వెయ్యేసి పంక్తులు గల నాలుగు భాగాలుగా 'కీట్స్' రచించాడు. మొదటి భాగం రచనకు 1817 ఏప్రిల్ నెలలో లండన్ నగరం వదిలి ప్రశాంత వాతావరణాన్ని ఆయన ఎంచుకున్నాడు. రెండవ భాగం 'హంప్స్టెడ్' లో వ్రాశాడు. అక్కడ 'చార్లెస్ వెంట్వర్త్ డిల్ కే', 'చార్లెస్ బ్రౌన్'లు ఆయనకు పొరుగున ఉండేవారు. మూడవ భాగాన్ని 'కీట్స్' ఆక్స్ ఫర్డ్ లో మరొక నూతన మిత్రుడు 'బెంజీమన్ బైలీ' కి అతిథిగా ఉంటూ సెప్టెంబరు నెలలో పూర్తిచేశాడు. ఆ బెయిలీతో కీట్స్ కి తరుచు మత, తాత్విక చర్చలు జరుగుతూ ఉండేవి. నాల్గవ భాగాన్ని లండన్ లో కొంత, డార్కింగ్ సమీపంలో ఉన్న బాక్స్ హిల్ లో కొంత పూర్తిచేశాడు. నవంబరు నెల ఆఖరుకు కావ్యం పూర్తి అయింది. ఆ కావ్య రచనా కాలంలో కళకూ, తత్వశాస్త్రానికి సంబంధించిన ఎన్నో వినూత్న భావాలు కీట్స్ మెదడులో రూపు దాల్చాయి. ఆ భావాలను ఆయన 'బెయిలీ'కి వ్రాసిన లేఖలలో ప్రకటించాడు. ఆ లేఖలలో ప్రస్తావించబడిన వ్యాధి బహుశః ఏదో సుఖవ్యాధి అయి ఉండవచ్చు నని విమర్శకులు ఊహిస్తున్నారు.

1818 ఆరంభంలో కీట్స్ ఎండిమియాన్ కావ్యానికి శుద్ధప్రతి తయారు చేయడంలోను, చిన్న చిన్న ఖండ కావ్యాలు వ్రాయడంలోను నిమగ్నుడయ్యాడు.

ఇంగ్లీషు కవులను గురించి 'విలియమ్ హాజ్ లిట్' చేసిన విమర్శకోపన్యాసాలకు కీట్స్ హాజరయ్యాడు.

విధి వైపరీత్యం: అంతలో 'కీట్స్' అనేక ఈతి బాధలకు గురి అయ్యాడు. చేతిలో ఉన్న డబ్బు ఖర్చు అయి పోయింది. ఒక సోదరుడు 'టామ్ కీట్స్' క్షయ వ్యాధితో బాధసాగాడు. మరొక సోదరుడు జార్జ్ కీట్స్ పెళ్లి చేసుకుని, అమెరికా వలస పోవాలని ఆలోచిస్తున్నాడు. 1818 మార్చిలో 'జార్జ్' కి విశ్రాంతి ఇచ్చి, 'టామ్' కి స్వయంగా ఉపచారాలు చేయడానికి కీట్స్ పూనుకున్నాడు. ఆ కాలంలోనే ఇసబెల్లా లేక ది పాల్ ఆఫ్ బాసిల్ అనే కథాకావ్యం కీట్స్ వ్రాశాడు. మే నెల ఆరంభంలో టామ్ ని కీట్స్ లండన్ తీసుకుని వచ్చాడు. ఒక పక్క టామ్ కి ఉపచారాలు చేస్తూనే కీట్స్ హైపీరియన్ లోని మొదటి రెండు భాగాలూ రచించాడు. ఆ రోజుల్లోనే ముగ్గురు యువతులు కీట్స్ దృష్టిని ఆకర్షించారు. ఒకామె 'జేన్ కాక్స్' - జె. హెచ్ రేనాల్డ్స్ సోదరి. మరొకామె 'ఇజబెల్లా జోన్స్'. 1817 లో హేస్టింగ్స్ లో కీట్స్ ఆమెను కలుసుకున్నాడు. ఆమె చాలా విచిత్రమైన మనిషి. మూడవ ఆమె కీట్స్ నిజమైన ప్రేయసి ఫ్రాన్సెస్ బ్రాన్. హంప్స్టెడ్ లో తన తల్లి దగ్గర ఆమె ఉండేది. 'టామ్' మరణానంతరం 'కీట్స్' హంప్స్టెడ్ కి వెళ్లినపుడు ఆమె అతనికి చేరువ అయినట్లు కనిపిస్తుంది. ది ఈవ్ ఆఫ్ సెంట్ ఆగ్నెస్ అనే పద్య రచనకు కీట్స్ ని ప్రోత్సహించింది ఇజబెల్లా జోన్స్. 1819 నవంబరు నెల చివర ఆ పద్యం రచించబడింది. హైపీరియన్ కావ్యాన్ని పూర్తి చేయకుండానే కీట్స్ మధ్యలో నిలిపివేశాడు.

"ఫ్రాన్సెస్ బ్రాన్" ని వివాహ మాడడానికి కీట్స్ నిశ్చితార్థం చేసుకున్నాడు. కాని 'టామ్ కీట్స్' కి పరిచర్యలు చేస్తున్న రోజులలోనే 'కీట్స్'లో క్షయ వ్యాధి అంకురించింది.

అవసాన దశ: 1820 ఫిబ్రవరి 3 న 'కీట్స్' ఊపిరి తిత్తుల నుంచి రక్తం పడింది. మరి కొన్ని సార్లు అలా రక్తం పడడం జరిగిన తరువాత డాక్టరు చివరి ఆశగా కీట్స్ కు ఇటలీ వెళ్ల మని సలహా చెప్పాడు. ప్రచురణ కర్తలు చేసిన ఆర్థికసహాయంతో 'జోసెఫ్ సెవెర్న్' అనే యువ చిత్రకారుణ్ణి వెంట పెట్టుకుని సెప్టెంబరు 17 వ తేదీన కీట్స్ ఓడ ఎక్కి ఇటలీ బయలుదేరాడు. తన 25 వ పుట్టిన రోజున నేపిల్స్ లో దిగి, రోమ్ కి బయలుదేరాడు. కొన్ని వారాల తరువాత ఎక్కు వెక్కువగా రక్తం పడుతూ ఇంక ఎలాంటి ఆశా లేదని స్పష్టమైంది.

కీట్స్ ఆత్మహత్య చేసుకోవా లనుకున్నాడు. కాని 'సెవెర్స్' నిరోధించాడు. 1821 ఫిబ్రవరి 23 న సెవెర్స్ చేతులతోనే కీట్స్ ప్రాణాలు వదిలాడు.

కీట్స్ ఆకాల మృతికి విలపిస్తూ 'షెల్లీ ఎడనాయిన్' అనే అద్భుతమైన ఖండకావ్యం వ్రాశాడు. లెయ్ హంట్, చైరన్ మొదలైన వారు కీట్స్ కవితా ప్రతిభను వేనోళ్ల కొనియాడారు.

బొ.శ్రీ.

కుందేరా, మిలాన్ (1929--): జెక్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత, నాటక కర్త, కవి. 1975 లో ఫ్రాన్స్ లో ప్రవాసం అనుభవించాడు.

ప్రముఖ పియానిస్టు, వాద్యకారుడు అయిన లుడ్విక్ కుందేరా ఇతని తండ్రి. మిలాన్ మొదట్లో సంగీతం, ఆ తరువాత రచనా వ్యాసంగం అభ్యసించి, 1953 లో స్లోవెక్ జువాదా షీరా (మానవుడు ఒక విశాల వనం) అనే కవితా సంకలనాన్ని వెలువరించాడు. పోస్టేద్నీ మజ్ (1955 - నిరుటి మే నెల), మోనోలజ్ (1975- 'స్వగతాలు') అనే సంకలనాలను వానిలోని రాజకీయ వేర్పాటు వాదం వల్లనూ, ఆసభ్యశృంగారం వల్లనూ జెక్ రాజకీయాధికారులు నిషేధించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీలో కొన్నాళ్లు (1948-50, 1956-70) సభ్యుడుగా ఉండి, తిరిగి బయటికి వచ్చాడు. సంగీత, నాటక కళలకు చెందిన ప్రాగ్ అకాడమీలో సినీమా విభాగంలో అధ్యయనంతో పాటు ఆయన అధ్యాపకత్వం కూడా నిర్వహించాడు.

అనేక కథా సంకలనాలనూ, మెజెటెల్లె క్రీపు (1962 - తాళం చెవుల యజమానులు) వంటి ఏకాంకికను ప్రకటించాడు. తరువాత తన తొలి నవల అయిన జెర్ట్ (1967-జోక్) అనే హాస్య రచనను వెలువరించాడు. శ్వానినిజం కాలంలో జెక్ ల విపరీత వర్తనను చిత్రించే ఈ నవల ఎన్నో భాషలలోకి అనువాదం పొంది అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని ఆర్జించింది. అతని రెండవ నవల జి హెట్ జెచిందె (1969- జీవితం మరెక్కడో ఉంది) 1948 లో కమ్యూనిస్ట్ పాలన ఏర్పడిన కాలంలో కమ్యూనిజాన్ని పూర్తిగా ఆలింగనం చేసి కొన్న ఒక వ్యక్తిని పరిహసించే రచన. జెక్ భాషలో దీని ప్రచురణను నిషేధించారు. అధికారులు ఇతని రచన లన్నిటినీ నిషేధించి, ఇతనిని ఉపాధ్యాయ ఉద్యోగంలో నుంచి తొలగించి, కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ నుంచి కూడా బహిష్కరించారు.

1975 లో కుందేరా తన భార్య (వెరా హ్రబంకోవా) తో కలిసి ఫ్రాన్స్ కు వలసపోయి అక్కడి రెన్నెస్

విశ్వవిద్యాలయంలో ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చేపట్టడానికి అనుమతించారు. 1979 లో జెక్ ప్రభుత్వం కుందేరా పౌరస్వత్వాన్ని రద్దు చేసింది. వల్లిక్ నా రోజ్ లే షూ (1976 వీడ్కోలువిందు), ది బుక్ ఆఫ్ ల్యాఫర్ అండ్ ఫర్ గెటింగ్, ది అన్ బేరబుల్, లెట్ నెస్ ఆఫ్ బీయింగ్ (1984) మొదలైన కుందేరా రచనలు ఫ్రాన్స్ నుంచే వెలువడ్డాయి.

గు.శం.

కున్డా, యూక్లిడ్స్ డి (రోడ్రిగ్స్ పిమెంటా) (1866-1909): ప్రముఖ బ్రెజిలియన్ రచయిత. ఓస్ సెర్టోస్ (1902, బాక్ లాండ్స్ ప్రతిఘటన) వంటి చరిత్రాత్మకమైన రచన చేసిన మహనీయుడు. బ్రెజిల్ సరిహద్దులలోని అజ్ఞాత ఆదిమజాతి పేర్లను ఈయన సమర్థించాడు.

సైన్యంలో ఇంజనీరుగా పనిచేసి తరువాత పత్రికా రచయితగా మారాడు. 1896-97 లో రిపోర్టర్ గా బాహియా రాష్ట్రంలోని 'బాక్ లాండ్స్' కు సైన్యం వెంబడి వెళ్లాడు. 'అంతోనియో కపున్సిల్వారో' (ది కపున్సిల్) తన అనుచరులతో కలిసి అక్కడ స్వతంత్ర రాజ్యం నిర్మించుకోగా, వరుసగా వచ్చిన 'బ్రెజిల్' ప్రభుత్వాలు దానిని నాశనం చేసే ప్రయత్నం చేశాయి. ఆ వృత్తాంతాన్ని కున్డా గ్రంథస్థం చేశాడు. ఆ గ్రంథం ఆసక్తిదాయకంగా ఉంటుంది. వెనుకబడిన జాతులవారిని జాతీయ జీవనంలో భాగస్వాములుగా చేయాలని కున్డా వాదించాడు.

ఒక వ్యక్తిగతమైన వివాదంలో తుపాకి గుండుకు గురి అయి కున్డా జీవితం విషాదాంతంగా ముగిసింది. ప్రతి ఏడు ఆగస్టు నెలలో బ్రెజిలియన్లు ఒక వారం రోజులపాటు ఈయన గౌరవార్థం 'నెమినా యూక్లిడ్సినా' అనే ఉత్సవం జరుపుతున్నారు.

గు.శం

కువో మో-జో (1892-1978): 20 వ శతాబ్దపు ప్రముఖ చైనా దేశపు రచయిత, విద్వాంసుడు, ప్రముఖ ప్రభుత్వాధికారి.

సంపన్నుడైన ఒక వ్యాపారి కుమారుడు. ఆదిలో సంప్రదాయ విద్య 1914 లో అభ్యసించగా తన చైనీయ భార్యను పరిత్యజించి వైద్యం అభ్యసించడానికి జపాన్ వెళ్లాడు. అక్కడ ఒక జపనీస్ యువతి ప్రేమలో పడి ఆమెను వివాహ మాడాడు. విదేశ భాషలను, సాహిత్యాలను బాగా చదివాడు. స్పెన్సర్, గోథే, టాగూర్, వాల్ట్ విట్మన్లను క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేశాడు. ఈతని

కవిత్వం మీద విట్మన్, షెల్లీల ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. 1922 లో ప్రకటించిన సార్లోస్ ఆఫ్ యంగ్ వెర్త్ (గోథే రచనకు అనువాదం) ఎక్కువ ప్రసిద్ధి పొందింది. సోషల్ ఆర్గనైజేషన్, సోషల్ రెవల్యూషన్ అన్న అనువాదం ఈయన దృష్టిని మార్క్సిజం వైపు మళ్లించింది. ప్రోలెటేరియట్ పట్ల సానుభూతిని ప్రదర్శించే రచనలే చేయాలని ఆయన వాదించాడు.

చైనా ఏకీకరణకు ఉత్తరాన భూస్వామ్య పద్ధతికి వ్యతిరేకంగా చాంగ్ కైషేక్ నడపిన ఉద్యమంతో 1926

లో ఒక రాజకీయ 'కమిసార్' గా పని చేశాడు. కాని 1927 లో కమ్యూనిస్ట్ నాన్ చాంగ్ తిరుగుబాటులో పాల్గొన్నాడు. ఆ తిరుగుబాటు విఫలం కావడంతో కువో జపాన్ పారిపోయి, 10 ఏళ్లు చైనీస్ సంస్కృతిని

గురించి పరిశోధనలు చేశాడు. 1937 లో తిరిగి చైనా వచ్చి జపాన్ కు వ్యతిరేకంగా పోరాడాడు. అనేక ప్రభుత్వ పదవులు ఆయనను వరించాయి. అనేక కవితలు, నవలలతో పాటు 9 సంపుటాల స్వీయ చరిత్ర, గోథే, షెల్లీ, తుర్గెనేవ్, టాల్ స్టాయ్, అప్టాన్ సింక్లెర్ మొదలైన ప్రముఖ విదేశీ రచయితల రచనలకు అనువాదాలూ కూడా కువో ప్రకటించాడు. కాంస్య పాత్రల మీద, అస్థికల మీద ఉన్న లేఖనాలను అధ్యయనం చేశాడు. కొన్ని చారిత్రక తాత్త్విక రచనలు కూడా కువో ప్రకటించాడు.

1949 తరువాత పీపుల్స్ రిపబ్లిక్ ఆఫ్ చైనాలో ఎన్నో పదవులు నిర్వహించాడు. చైనీస్ విజ్ఞాన శాస్త్ర అకాడమీకి అధ్యక్షుడయ్యాడు. 1966 లో జరిగిన సాంస్కృతిక విప్లవంలో విమర్శలకు గురి అయిన వారిలో కువో ఒకడు. అయితే తాను మావో రచనలను సరిగా అర్థం చేసుకోలేదని తన వెనుకటి రచన లనన్నింటిని దగ్ధం చేయమని ఆయన కోరాడు. అందుచేత సహచరులకు లాగ ఈయన పదవులకు ఎలాంటి భంగం కలుగక పోగా, 1970 తరువాత మరిన్ని అధికారాలను ఈయన చేబట్టాడు.

గు.శం.

కూపర్, జేమ్స్ ఫెనిమోర్ (1789-1851) : అమెరికాలోని మొట్టమొదటి ప్రముఖ నవలా రచయిత. సరిహద్దులలోని సాహస కృత్యాలను అభివర్ణించే నవలలు వ్రాసినవాడు. 'నాటీ బంపో', 'హాకీ' వంటి పాత్రలను సృష్టించినవాడు. ది పయోనీర్స్ (1823), ది లాస్ట్ ఆఫ్ ది మోహికాన్స్ (1826), ది ప్రైమర్ (1827), ది పాల్ ఫ్రెండర్ (1840), ది డీర్ స్లేయర్ వంటి సుప్రసిద్ధ నవలల రచయిత.

కూపర్ 1789 సెప్టెంబర్ 15 వ తేదీన న్యూజెర్సీ లోని బర్లింగ్టన్ లో జన్మించాడు. అతని తల్లి 'ఎలిజబెత్ ఫెనిమోర్'. ఆమె న్యూ జెర్సీలోని ఒక గౌరవనీయమైన క్వేకర్ కుటుంబానికి చెందింది. తండ్రి విలియమ్, 'సెస్క్వహానా' నది జన్మస్థానం వద్ద ఒక సరిహద్దు వలస ఏర్పాటు చేసినవాడు. ప్రస్తుతం దీనిని 'కూపర్స్ టౌన్' అంటున్నారు. జార్జ్ వాషింగ్టన్, జాన్ ఆడమ్స్ అమెరికా అధ్యక్షులుగా ఉన్న కాలంలో విలియమ్ ఫెడరలిస్ట్ కాంగ్రెస్ సభ్యుడుగా పనిచేశాడు. చనిపోయేనాటికి అమెరికా జాతీయ రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందిన జేమ్స్ కూపర్ కు బాల్యంలో అది చక్కని నేపథ్యం సమకూరింది.

ఆల్బనీలో జేమ్స్ కూపర్ ప్రాథమిక విద్య ముగించి 1803-1815 మధ్య 'యేల్' లో చదివాడు. అతని కాలేజీ చదువును గురించి మనకు ఎక్కువగా తెలియదు. విద్యార్థిగా లాటిన్ భాషలో అత్యుత్తమ విద్యార్థి అనిపించుకున్నాడు. తరువాత కూపర్ నౌకాదళంలో చేరి 'మిడ్ షిప్ మన్' గా పనిచేశాడు. 1809 లో ఆయన తండ్రి మరణించడంతో ఆర్థికంగా అతడు స్వతంత్రుడయ్యాడు. 1811 లో 'సుసాన్ డీలాన్సీ' ని వివాహమాడి నౌకాదళం ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చాడు.

వివాహమైన తరువాత 10 ఏళ్ల పాటు ఎక్కడా నిలుకడ లేకుండా వేరు వేరు రంగాలలో పనిచేశాడు. స్తిమితం లేక ఉన్న ఆ కాలంలోనే తన భార్య చేసిన సవాలుకు జవాబుగా తన మొదటి నవలను వ్రాసాడు (1820). ఆ నవల 'జేన్ ఆస్టెన్' నవలలకు కొంత వరకు అనుకరణ అని చెప్పవచ్చును. జేమ్స్ కూపర్ వ్రాసిన రెండవ నవల ది స్పై (1821). ఇదీ ఒక విధంగా 'సర్ వాల్టర్ స్కాట్' రచించిన వేవర్ల నవలలకు అనుకరణ! అయినా దానిలో కూపర్ విశిష్టమైన అమెరికన్ పాత్రలను ప్రవేశపెట్టడం వలన, అమెరికన్ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామాన్ని నేపథ్యంగా స్వీకరించడం వలన దానికి అంతర్జాతీయ విఖ్యాతి లభించింది. కూపర్ ఆర్థిక స్థితి కూడా మెరుగు పడింది.

ది స్పై తరువాత కూపర్ వ్రాసిన నవల ది పయోనీర్స్ (1923). ఈ నవలలో కూపర్స్ టౌన్ లోని ఆచార వ్యవహారాలు చిత్రించబడ్డాయి. 1827 లో జేమ్స్ కూపర్ ది పైమెంట్ అనే నవలను రచించాడు. ఈ నవలలో కూపర్ నవల లన్నింటిలోనూ కనిపించే 'లెదర్ స్టాకింగ్' అనే పాత్ర మరణిస్తాడు. కూపర్ అంతటితో లెదర్ స్టాకింగ్ పాత్రకు స్వస్తి చెప్పా లనుకున్నాడు గాని 1840 లో రచించిన ది పాత్ ఫైండర్ లోనూ, 1841 లో ప్రచురించిన ది డీర్ స్లేయర్ లోనూ తిరిగి ఆ పాత్ర ప్రత్యక్షం అయింది. 'లెదర్ స్టాకింగ్' పాత్రతో కూడిన నవలలే ఎక్కువ జనాదరణ పొందాయి. 1823 లో ఆయన వ్రాసిన నాల్గవ నవల ది పైలట్ సముద్రాన్ని గురించి ఆయన వ్రాసిన నవలలలో మొదటిది. సముద్రాన్ని గురించి వ్రాసిన ఈ నవల పరంపర కూడా విశేష ప్రజాదరణను చూరగొంది.

1822-26 మధ్య కూపర్ న్యూయార్క్ సిటీలో స్థిరపడి అక్కడ 'ది బెడ్ అండ్ చీజ్' క్లబ్ ను స్థాపించాడు. దానిలో 'ఫిడ్జీగ్రీన్ హేలక్' వంటి కవులూ, రచయితలూ సభ్యులుగా ఉండేవారు. 1826-33 మధ్య కూపర్ యూరప్ లో గడిపాడు. ది బ్రేవ్ (1831) వంటి నవలలలో ఆయన యూరప్ లోని అవినీతిని, అక్కడి ప్రభుత్వాల నిరంకుశ విధానాలనూ ఖండించాడు.

అమెరికా తిరిగి వచ్చిన తరువాత కొంతకాలం న్యూయార్క్ సిటీలో గడిపి తరువాత చనిపోయే వరకూ కూపర్స్ టౌన్ లో జేమ్స్ కూపర్ గడిపాడు. చివరి రోజులలో జేమ్స్ కూపర్ ది అమెరికన్ డెమోక్రాట్ (1838). ది మానికన్స్ (1835), హోమ్ ఏజ్ ఫౌండే (1838) వంటి రాజకీయ రచనలు చేశాడు. అయినా, ఆటవిక జీవితానికి, సముద్ర జీవితానికి సంబంధించి కూపర్ రచించిన నవలలను ఆదరించినంతగా ఈ రాజకీయ రచనలను పాఠకులు ఆదరించ లేదు. చివరి రోజులలో తన రచనలవలన వచ్చే ఆదాయం కూడా తగ్గిపోయింది. చివరి దశాబ్దంలో లెదర్ స్టాకింగ్ కథలను తిరిగి ఆయన వ్రాయడానికి పూనుకొన్నా వెనుకటి ప్రజాదరణ వాటికి లభించలేదు.

1851 సెప్టెంబరు 14 న జేమ్స్ ఫెనిమోర్ కూపర్ కూపర్స్ టౌన్ లో తుది శ్వాస విడిచాడు.

గు.శం.

కెజిలాహాబీ, యూఫ్రాసే (1944-) : ఆఫ్రికన్ నవలా రచయిత, కవి; స్వాహిలీ భాషలో గొప్ప రచయిత, పండితుడు.

1970 లో 'దార్ ఎస్ సలాం' విశ్వవిద్యాలయంలో బి.ఎ. పట్టభద్రుడై, దేశంలోని ఎన్నో విద్యాలయాలలో అధ్యాపకత్వం నెరపి, అనంతరం విశ్వవిద్యాలయంలోని స్వాహిలీ సాహిత్య విభాగంలో చేరాడు. తరువాత 'విస్కాన్సిన్' విశ్వవిద్యాలయం (అమెరికా) నుంచి కూడా పట్టభద్రు డయ్యాడు.

కెజిలాహాబీ రచించిన రోసా మిస్టీకా (1971) అనే నవల గొప్ప సంచలనాన్ని సృష్టించింది. పాఠశాల విద్యార్థినులతో వారి ఉపాధ్యాయులు అక్రమ సంబంధం పెట్టుకొనడాన్ని వర్ణించిన ఈ నవలను టాంజానియా, కీన్యాలో మొదట నిషేధించారు. అయితే తరువాత దీనిని ప్రామాణిక పాఠ్య గ్రంథంగా నిర్ణయించారు. 1960 నుంచి టాంజానియాలో ఆరంభమైన పారిశ్రామికాభివృద్ధి వల్లా, నగరాలు పెరగడం వల్లా మాత్రమే కాక ఆఫ్రికన్ సమాజవాద ప్రయోగం వల్ల కూడా వ్యక్తి సమాజంతో సామరస్యం సాగించలేకపోవడమే కెజిలాహాబీ నవలలలో ప్రధానమైన ఇతివృత్తం. కీష్ వామాజో (1974, జలాధారం), దునియా ఉవాంజా వా ఫ్యూజో (1975, అరాజక ప్రపంచం), గుంబా లా న్యోకా (1979 పాము చర్మం), అనే ఆయన రచనలు ప్రసిద్ధి పొందాయి.

కెజిలాహాబీ నవలలలోని నాయకులలో చాలా మంది ఆ సంఘర్షణలను అధిగమించలేకపోయారు. అయినా రచయిత చివరికి ఒక ఆశాభావాన్ని కాకపోయినా, ఓర్పుతో సమాజ వ్యవస్థను అనుసరిస్తే తగిన ప్రతిఫలం లభించగలదని సూచిస్తాడు.

ఆసక్తికరమైన సంఘటనలను కల్పించడంలోనూ, సరళమైన భాషను వాడడంలోనూ కెజిలాహాబీ సిద్ధహస్తుడు. ఈ లక్షణం ఆయన కవితలలోనూ, సాహిత్య సిద్ధాంత రచనలలోనూ కూడా వ్యక్త మవుతుంది. కీచోమీ (1974, పొడిచినట్లుండే బాధ) అనే సంకలనంలోని పద్యాలూ, కొన్ని విమర్శక రచనలూ స్వాహిలీ సాహిత్య రంగంలో వివాదాలను లేవదీశాయి.

కెజిలాహాబీ 'స్వాహిలీ' విద్వాంసుడుగా మన్ననలు పొందాడు. ఆయన రచించిన ఉషాయిరి వా షాబాన్ రాబర్ట్ (షాబాన్ రాబర్ట్ కవిత్యం) వెనుకటి తరానికి చెందిన ఒక ప్రముఖ స్వాహిలీ కవి కవితా పరామర్శ 1976 లో ప్రచురితమైంది. స్వాహిలీ భాషా పరిశోధక సంస్థలో కెజిలాహాబీ సలహాదారుడుగా పనిచేశాడు.

గు.శం.

కెడ్వెట్ పాషా, అహ్మద్ (1822-1895) : 19 వ శతాబ్దం తుర్కిష్ సాహిత్యంలో పేరు మోసిన చరిత్రకారుడు, రాజకీయవేత్త.

ఒట్టోమన్ కుటుంబంలో పుట్టి, మతపరమైన కళాశాలలో 17 ఏళ్లకే సంప్రదాయ ఇస్లాం విద్యను, గణితాన్ని, పరియన్ భాషనూ అధ్యయనం చేశాడు. 1844-45 లలో ఖాజీగా నియమితుడై, ఆ తరువాత 1846 నుంచి 58 దాకా ఒట్టోమన్ ప్రధానమంత్రి (ముస్తాఫా రషీద్ పాషా) దగ్గర ఆయన మరణించేవరకు సలహాదారుగా పనిచేశాడు. అట్టోమన్ ప్రభుత్వంలో దారుల్ మాలిమిన్ (ఉపాధ్యాయ శిక్షణ కళాశాల డైరెక్టర్) గాను, మెష్టిజ్-ఇ-మారిఫ్ (విద్యామండలి) లో ప్రధాన కార్యదర్శిగాను, వకానూవిస్ (న్యాయస్థాన ప్రభుత్వ పట్టాదారు) గాను, ఒట్టోమన్ కేంద్ర ప్రాంతాల గవర్నర్ గాను, ఒట్టోమన్ చట్టాన్ని క్రమబద్ధం చేసి, ప్రజలకు సాన్నిహిత్యం చేకూర్చేందుకు కృషి చేసే న్యాయశాఖమంత్రి గాను ఎన్నో పదవులను నిర్వహించి 'మెసిల్లే' గా పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. ఫ్రెంచ్ సివిల్ చట్టం ఆధారంగా ఇస్లాం చట్టం రూపొందించినా, ప్రాతిపదిక సూత్రాలను ఆయన గ్రహించాడు. అధికంగా ఇస్లాం కెడ్వెక్స్ సమకాలికులతో పోల్చిచూస్తే సంప్రదాయవాదిగానే భావించవలసి ఉంటుంది.

తొలి రోజుల్లో కవిత్వాన్ని రచించినా, తారీహీ-ఇ-కావెదెత్ అనే గ్రంథాన్ని 12 సంపుటల్లో రచించి చారిత్రక రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఈ గ్రంథంలో 1774 నుంచి 1826 వరకు జరిగిన సంఘటనల సారాంశం పొందు పరిచాడు. తేజ్కర్ ఇ-కావెదెత్ (స్మృతులు) అనే గ్రంథంలో తాను ప్రభుత్వ చారిత్రకుడుగా ఉన్ననాటి స్మృతులను పదిలపరిచాడు. మరుజల్ (పరిశీలనలు) అన్న గ్రంథంలో 1839 నుంచి 1876 వరకు జరిగిన ఘటనలను పొందుపరిచాడు. ఇంతే కాక కవాయిదీ ఉస్మానియే (ఒట్టోమన్ మూలికాంశాలు) అనే రెండు తుర్కిష్ వ్యాకరణ గ్రంథాలను రచించాడు.

కాలెండర్ లో వచ్చిన మార్పులను సూచించే తక్వీమ్ ఇ ఎద్వార్ (సంవత్సరాల గణనం), 14 వ శతాబ్దం నాటి ఇబ్న్ ఖల్దూన్ అనే అరబ్ చారిత్రక వేత్త ప్రభావంతో వ్రాసిన ముఖద్దిమా (ఉపోద్ఘాతం) పేర్కొనదగిన ప్రముఖ రచనలు.

గు.శం.

కెమార్, నమిక్ (1840-88) : ఆ నాటి తుర్కిష్ జాతీయ ఉద్యమాన్ని గాఢంగా ప్రభావితం చేసిన ప్రముఖ

తుర్కిష్ కవి, గద్యరచయిత. 'యువ తుర్క్' ఉద్యమంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించిన తుర్కిష్ సాహిత్యాన్ని పాశ్చాత్య పద్ధతుల వైపుకు మళ్లించిన ప్రముఖులలో ఒకడు.

ఉన్నత వంశీకుడైన కెమార్ ఆనాటి సంప్రదాయాల ప్రకారం ఇంటివద్దనే విద్యాభ్యాసం చేశాడు. పరియన్, అరబిక్, ఫ్రెంచ్ భాషలను కూడా అభ్యసించి 1857 లో ఆటోమాన్ ప్రభుత్వపు తర్జుమా సంస్థలో ఉద్యోగిగా చేరాడు. ఉద్యోగరీత్యా ఆనాటి ప్రముఖ పండితులతో, కవులతో పరిచయం కలగటంతో తాను కూడా ప్రాచీన ఆటోమాన్ రీతిలో కవిత్వం వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. తస్వీర్-ఇ-ఎజ్కార్ (Tasvir-i-Ejkar) పత్రిక సంపాదకుడైన 'ఇబ్రహీం సినాసి' భావాలు కెమార్ ను ఎంతగానో ఆకట్టుకొన్నాయి. ఆయనకు పాశ్చాత్యభావాలన్నా, పాశ్చాత్య రీతులన్నా మక్కువ ఎక్కువ. రాజకీయ ఒత్తిడుల కారణంగా ఇబ్రహీం పారిస్ కు పారిపోయినప్పుడు కెమార్ ఆ పత్రికకు సంపాదకత్వ బాధ్యత వహించాడు. అయితే ఆ తరువాత కెమార్ కూడా దేశాన్ని వదిలి లండన్ కు, అక్కడనుంచి పారిస్ కు వెళ్లిపోయి చివరకు వియెన్నాలో తలదాచుకోవలసి వచ్చింది. ఈ కాలంలో ఆయన హ్యూగో, రూసో వంటి మహారచయితల రచనలను పఠించి వాళ్ల రచనలలో కొన్నింటిని తుర్కిష్ భాషలోకి అనువదించాడు. కొంతకాలం హరియత్ (లిబర్టీ) అనే పత్రికను నడిపాడు. 1871 లో 'యువ ఆటోమాన్' విప్లవకారులు తుర్కీకి తిరిగి వచ్చారు. వారితో పాటు తుర్కీ చేరిన కెమార్ ఇబ్రెత్ అనే పత్రికా సంపాదకుడుగా తన విప్లవ రచనలను సాగించాడు. 1854 లో జరిగిన 'సిలిస్త్రియా' ముట్టడి ఆధారంగా వతన్ యాహ్నాట్ సిలిస్త్రియా అనే నాటకాన్ని రచించాడు. ఇది దేశ భక్తిని, రాజకీయాలలో ఉదార భావాలనూ ప్రచారం చేసేది కావడం వలన ప్రభుత్వం కెమార్ ను బంధించి కారాగార వాస శిక్ష విధించింది. చివరకు 1888 లో సాకిజ్ రాష్ట్రానికి కెమార్ గవర్నర్ అయ్యాడు.

స్వేచ్ఛావాది, సంఘసంస్కర్త అయిన కెమార్ తుర్కిష్ సాహిత్యంలోకి వతన్ (పితృదేశము), హరియత్ (స్వేచ్ఛ) అనే యూరపియన్ భావాలను ప్రవేశపెట్టినవాడుగా సాహితీ చరిత్రలో కీర్తింపబడుతున్నాడు. ఎంత స్వేచ్ఛావాది, ఉదార వాది అయినా ఈ రచయిత తన సంస్కరణ ఉత్సాహంలో ఇస్లామ్ ను తిరస్కరించలేదు. ఇస్లామ్ మతము ఆధునిక భావాలకు

అడ్డుగాదని ప్రకటించి, తుర్కీలో బ్రిటిష్ పద్ధతిలో ఏర్పడిన చట్టబద్ధమైన రాజ్య స్వరూపం, ప్రభుత్వ ఇస్లామ్ మత బోధలకు అనుగుణ మైనవేనని అందరిని ఒప్పించటానికి ప్రయత్నించాడు. ఆయన నవలలలో ప్రధాన మైనవి: *ఇంటిబా యాహుల్ ఆలీ బెయిన్ సెర్గుజెసిట్* (1874- జాగృతి), *సెజ్మీ* (1877/88) అనేవి. రూయా (స్వప్నం) అనే సామాజిక రచనలో దాస్యంనుండి విముక్తి పొందిన తుర్కీ ఎలా ఉండాలి అని ఆయన కోరుకొంటున్నాడో స్పష్టం చేస్తాడు. ఈ నవల బహుజనాదరణ పొంది, ఆయన కీర్తి ప్రతిష్ఠలను ఇనుమడింపజేసింది.

కె.జి.మూర్తి

కెల్లర్, గోల్డ్ ఫీడ్ (1819-90) : ప్రముఖ జర్మన్, స్విస్ వచన రచయిత. 19 వ శతాబ్ది తుది భాగంలోని వాస్తవికతా సంప్రదాయానికి చెందినవాడు. తండ్రి ఇతని బాల్యంలోనే మరణించగా, దృఢసంకల్పం గల తల్లి కష్టపడి ఇతనిని చదివించింది. చిలిపి పనుల వల్ల సెకండరీ స్కూలు నుండి బహిష్కృతుడై ప్రకృతి దృశ్య చిత్ర రచనకు పూనుకున్నాడు. మ్యూనిచ్ లో రెండేళ్ల చదువు నిష్ఫలం కావడం వలన జ్యూరిక్ కు తిరిగి వచ్చి, 1846 లో తన తొలి ఖండకావ్య సంపుటిని ప్రకటించాడు. 1848-50 మధ్య జ్యూరిక్ ప్రభుత్వం హైడెల్ బెర్గ్ లో 'కెల్లర్'ను చదివించింది. అక్కడ తత్వవేత్త 'లుడ్విగ్ ఫ్యూయర్ బాక్' ప్రభావం ఇతని మీద గాఢంగా పడింది. 1850-55 మధ్య కెల్లర్ బెర్లిన్ లో గడిపాడు.

1854-55 లో *డెర్ గ్రూనే హైన్ రిచ్* అనే స్వీయ చరిత్రాత్మకమైన నవలను కెల్లర్ వ్రాశాడు. 'కెల్లర్' కు విశేష విఖ్యాతి ఆర్జించి పెట్టిన ఈ నవలను 25 ఏళ్ల తరువాత (1879-80) అతడు పూర్తిగా పరిష్కరించి తిరిగి ప్రకటించాడు. ఈ నవలలో నాయకుడు 'గ్రీన్ హెన్రీ' చిత్రకారుడు కావా లనుకుంటాడు. స్వల్పంగా విజయం, పలు ఆశాభంగాలూ ఎదురైన తరువాత తన సొంత నగరానికి తిరిగి వెళ్లి ఒక చిన్న ప్రభుత్వోద్యోగంలో చేరి గౌరవంతోను, తృప్తితోను జీవితం గడుపుతాడు. 15 ఏళ్లపాటు రచనా వ్యాసంగానికి స్వస్తి చెప్పి జీవితం చివరి రోజులలో 'కెల్లర్' మళ్ళీ పాహిత్య రచనకు పూనుకున్నాడు. చిన్న కథలు వ్రాయడంలో 'కెల్లర్' సిద్ధహస్తుడు. *సెల్వీలా లో జనులు* (1856-74) *ఏడు గాథలు* (1872) అనే రెండు సంపుటాలుగా ఆయన చిన్నకథలు ప్రకటించబడ్డాయి. కెల్లర్ వ్రాసిన చిట్టచివరి నవల *మ్యూరిన్ సలాందర్* (1856) ఆ నాటి స్విట్జర్లాండ్ లోని రాజకీయ జీవితాన్ని చిత్రిస్తోంది. బి.శ్రీ.

కైసర్, జార్జ్ (1878-1945) : జర్మన్ నాటక రచయిత, స్వేచ్ఛావాది. గుమాస్తా ఉద్యోగం చేయటానికి ఆర్జంటీనా వెళ్లిన కైసర్ అనారోగ్య కారణాలవల్ల తిరిగి జర్మనీ చేరాడు. ఆరోగ్యం పొందటానికై, వైద్యశాలలో దీర్ఘకాలం ఉన్న సమయంలో వ్యంగ్యంతో కూడిన హాస్యనాటికలు వ్రాసినా అవి ప్రజల దృష్టిని ఆకర్షించలేదు. 1914

లో వ్రాసిన *డీ బుర్గర్ ఫాన్ కెలేస్* అనే నాటకం అతనికి మొట్ట మొదటిసారి గుర్తింపు తెచ్చింది. ఈ నాటకంలో తను చెప్పదలచుకున్న విషయాన్ని నాటకీయ తతో నిశితమైన పదజాలంతో చదువరులను ఉత్తేజపరచే విధంగా సంభాషణలను నడిపించాడు. ఈ ఆధునిక యుగంలో డబ్బుకు, యంత్రాలకు మధ్య మనిషి ఎలా నలిగి పోతున్నాడో ఎలా కొట్టుకొని పోతున్నాడో కొన్ని నాటకాలలో కైసర్ వర్ణించాడు.

కైసర్ వ్రాసిన ప్రధాన నాటకాలు: 1. *ఫ్రమ్ మోర్ట్ టు మిడ్ నైట్* (1916), 2. *ది కోరల్* (1929), 3. *గాస్ I* (1918), *గాస్ II* (1920), *హోలే, వెగ్, పార్టె* (1919), *నెబెనెనాందెర్* (1923) *బ్ల్యూమల్ ఆలివర్* (1926), *డెర్ సిల్బెర్* (1933). ఈ చివరి నాటకానికి క్లుప్త వైల్ సంగీతాన్ని సమకూర్చాడు. ఈ నాటకాలు ఫ్రెంచ్ ఎక్స్ ప్రెషనిస్ట్ ఉద్యమానికి ఇతనిని నాయకుణ్ణి చేశాయి.

బాహ్య వాస్తవికతను గాక, అంతరంగిక అనుభూతిని నిరూపించాలనే వాదం, నిస్సంకోచంగా స్వేచ్ఛగా రచన చేయాలనే వాదం, కైసర్ రచనలలో ఒక దశ మాత్రమే! అతని భావ గంభీరత, కళాత్మకమైన పాత్రల సృష్టి, హృదయానికి హత్తుకుపోయే విధంగా సంభాషణలను నడిపే చాతుర్యం అతని తరువాతి నాటకాలలో వ్యక్తం అవుతాయి. అట్టి నాటకాలు : *అక్టోబర్ టాగ్* (1928), *డెర్ గార్డెన్ ఫాన్ తాలేజ్* (1938), *అలెయిన్ ఉండే ఎలైస్* (1940) మొదలైనవి.

1938 తరువాత చనిపోయే వరకూ నాజీలు కైసర్ నాటకాలను నిషేధించినప్పుడు అతడు

స్వీట్జర్లండ్కు పారిపోయి, చనిపోయే వరకూ అక్కడే, తన రచనా వ్యాసంగాన్ని కొనసాగించాడు. కైసర్ చివరి రచన పౌరాణిక కథతో కూడిన ఒక నాటక త్రయం.

రాజ్యలక్ష్మి

కాక్తో, జాన్ (1889-1963) : ఫ్రెంచ్ కవి, నవలా రచయిత, నటుడు, చిత్ర కారుడు. 1916, 1917 లలో పారిస్ నగరం ఆధునిక కళలకు నాట్యరంగంగా ఉండేది. చిత్రకారులు పికాసో, మోడిగ్లానిల తోను, రచయితలు మేక్స్ జాకబ్, గిలామ్ ఎపాలినైర్ల తోను కాక్తో పరిచయం చేసుకున్నాడు.

మేక్స్ జాకబ్ ద్వారా రేమెండ్ రేడిగే అనే పదహారేళ్ల బాలునితో కాక్తోకి పరిచయం ఏర్పడింది. రేడిగే మహా మేధావి. అతడు కవితకు ముఖ్య లక్షణాలు అని భావించిన సరళత, స్పష్టత కాక్తో రచనలలో కనిపిస్తాయి. తన ఇరవై ఒకటో ఏట అల్పాయుష్కుడుగా రేడిగే చనిపోయినప్పుడు కాక్తోకు తీరని వెలితి అని పించింది. ఆ బాధ మరచిపోయేందుకు నల్లమందుకు అలవాటుపడడం వల్ల అతని ఆరోగ్యం దెబ్బ తింది. అతడు ఆరోగ్యకేంద్రంలో కోలుకుంటున్నప్పుడు, జాక్వి మారిటైన్ అనే తాత్త్వికవేత్తతో కలిగిన పరిచయం వల్ల కాక్తో దృష్టి ఆధ్యాత్మిక చింతన వైపు మరలింది. 1925 లో అతడు రచించిన *లంగ్ హ్యూరిబిస్* అనే సుదీర్ఘ కవితలో కవి ఒక దేవతతో వాదానికి దిగుతాడు. ఇదే దేవత మళ్ళీ మళ్ళీ కాక్తో రచనలలో కనపడుతుంది.

1926 లో అతడు రచించిన *ఆర్ట్* అనే నాటకం ప్రదర్శింపబడింది. దీనిలో కవి స్వభావాన్ని కాక్తో తన దృక్కోణంలో నుంచి ఆవిష్కరిస్తాడు. ఆ నాడు విషాదాంత రూపకాలు పునరుద్ధరింపడడానికి *ఆర్ట్* బాగా తోడ్పడింది. 1934 లో *ల మషీన్ ఇన్ ఫర్నల్* అనే నాటకం వ్రాశాడు. ఇది అతడు రచించిన నాటకాలన్నింటిలోను గొప్పది. తన సొంత ధోరణిలో ఈడిప్స్ కథావస్తువును కాక్తో రూపొందిస్తాడు. దీనిలోను, అంతకుముందు తాను తీసిన *లె సంగ్ దన్ పొయెట్* అనే సినిమాలోను ఆయన మానవ జీవిత సత్యాలకు చేరు వయాడు. 1940 తరువాత *ల బెలె ఎలాబెట్*, *ఆర్ట్* అనే సినిమాలకు దర్శకుడుగా పనిచేశాడు. దారు శిల్పంలో కూడా ఆయన తన ప్రతిభను ప్రదర్శించాడు.

కాక్తోపై విమర్శకులు విభిన్న అభిప్రాయాలను వ్యక్త పరచారు. గ్రీక్ విషాదాంత రూపకాన్ని పునరుద్ధరించిన వాడుగా, అధివాస్తవికతా వాదిగా, బూర్జువా నాటక

రచయితగా అతనిని పేర్కొంటారు. 20 వ శతాబ్దికి చెందిన ఉత్తమ కళాకారుడుగా ఆయన ప్రసిద్ధి పొందాడు. సుదీర్ఘమైన కాక్తో రచనా వ్యాసంగాన్ని విశ్లేషించి చూస్తే మానవాతీత శక్తుల ప్రేరణకు కళాకారుడు లోనవుతాడనే ఆయన ప్రగాఢ విశ్వాసం మనకు విదితమవుతుంది.

వి.వి.సు.

కొరాయీస్, ఆడమాంటియోస్ (1748-1833): గ్రీక్ విద్వాంసుడు. ఆధునిక గ్రీక్ సాహిత్యానికి పితామహుని వంటివాడు. గ్రీక్ స్వాతంత్ర్య సమరానికి ఇతడు నడిపిన సంప్రదాయవాద (క్లాసిసిజమ్) పునరుద్ధరణ ఉద్యమం బౌద్ధికమైన పునాదులు సిద్ధం చేసింది.

ఆధునిక గ్రీక్ భాషా, సంస్కృతులపై ఇతని ప్రభావం, అలనాటి ఇటలీ దేశస్థుడైన డాంటే ప్రభావంతోను, జర్మన్ దేశస్థుడైన లూథర్ ప్రభావంతోను సరిపోల్చదగింది. ఒక వర్తకుని కుమారుడైన కొరాయీస్, ఫ్రాన్స్ లోని మాంట్ పెల్లిర్ యూనివర్శిటీ కళాశాలలో వైద్యశాస్త్రం చదివి, 1788లో పారిస్ వెళ్లి అక్కడ సాహిత్య వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు. ప్రాచీన వైద్యశాస్త్రవేత్తల రచనలనే ముందుగా ఇతడు ప్రచురించాడు. ముఖ్యంగా 'హిపోక్రటీస్' రచనలను, *థియోఫ్రెస్టస్ కేర్టకర్స్* ను ప్రచురించాడు. కాని ఇతని ప్రధాన ప్రచురణలు 1805 నుంచి 1826 వరకూ ఇక్కడ సేకరించిన *లైబ్రరీ ఆఫ్ గ్రీక్ లిటరేటర్* అనే 17 సంపుటాలు గల గ్రంథం 1809 నుంచి 1827 వరకు సేకరించిన, *సరేగా* అనే తొమ్మిది సంపుటా గ్రంథం. వీటిలో చారిత్రక, రాజనీతిక, తాత్త్విక, వైజ్ఞానిక రచనలు చేరి ఉన్నాయి. వాటికి ఆధునిక గ్రీక్ భాషలో కొరాయీస్ ఉపోద్ఘాతాలు వ్రాశాడు. 'హోమర్ రచించిన 'ఇలియడ్' మొదటి నాలుగు భాగాలను కూడా ఈయన పరిష్కరించి ప్రకటించాడు.

ఆధునిక గ్రీక్లు తమ ప్రాచీన సంస్కృతిని, సాహిత్యాన్ని పునరుద్ధరించుకోడం ద్వారానే శక్తిని, ఐకమత్యాన్ని సాధించగలరని కొరాయీస్ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఆ లక్ష్యంతోనే ఆయన తన రచనలు కొనసాగించాడు. అందుకోసం ఒక క్రొత్త గ్రీక్ సాహిత్య భాషను ఆయన సృష్టించాడు. 'డెమోటిక్' అనే మాండలిక భాష నుంచి అన్య దేశ్యాలను తొలగించి దానిని క్లాసికల్ గ్రీక్ తో సమన్వయించి, ఒక నూతన సాహిత్య భాషను ఆయన సృష్టించాడు. 1828-1835 మధ్య కాలంలో *అబ్జక్టా* అనే మొట్టమొదటి ఆధునిక గ్రీక్ డిక్షనరీని ఆయన సంకలనం చేశాడు. అందుకు ఆయన తర్వాతి గ్రీక్ రచయిత లందరూ ఆయనకు ఎంతో ఋణపడి ఉంటారు.

ఫ్రెంచ్ విప్లవం కళ్లారా చూసిన కొరాయీస్ తత్త్వ వేత్తలయిన థామస్ హోబ్స్, జాన్ లాక్, జీన్ జేక్విస్ రూసోల రచనల వలన విశేషంగా ఉత్తేజితు డయాడు. అంతేగాక అంధకారయుగం అనంతరం తిరిగి ప్రాచీన కావ్యశైలి అనుసరణ. అవసరం అని ప్రకటించిన చరిత్ర కారుడైన 'ఎడ్వర్డ్ గిబ్బన్' వాదం ఇతనిని విశేషంగా ఆకర్షించింది. చర్చ్ అధికారం నుంచి, విముక్తికోరే సంఘాన్ని బలపరుస్తూ, అతడు బైజాంటైన్ కాలంలోని ప్రాచీన క్రైస్తవ సంప్రదాయాన్ని అనుసరించే భాషను, అతడు నిరసించాడు. అదే అతని నూతన గ్రీక్ సాహిత్య భాషకు పునాది అయింది.

గ్రీక్ దేశం మీద అతని రచనల ప్రభావం అధికంగా ఉన్నా, మత సంబంధమైన విషయాలలో అతని అభిప్రాయాలను వ్యతిరేకించి గ్రీక్ నాయకులు అతనిని బహిష్కరించారు. ఆనాటి గ్రీక్ నాయకులు, 'కాన్ స్టాంట్ నోపిల్' ను తిరిగి పట్టుకోవాలని చర్చ్ అధికారం తిరిగి స్థాపించాలని, అదే స్వాతంత్ర్య సమర లక్ష్యం అని భావించారు.

తన జీవితన కాలంలో ఎక్కువ భాగం ఫ్రాన్స్ లోనే కొరాయీస్ గడిపాడు. 1830 లో జరిగిన గ్రీక్ సమర కాలంలో 'పారిస్ ఫిల్ వాలె హెనిక్' సంఘాన్ని స్థాపించి, ఎన్నో కర పత్రాలను వ్రాసి గ్రీక్ దేశం లోనికి పంపించాడు. ఆ స్వాతంత్ర్య సమరానికి నిధులు కూడా సమకూర్చాడు.

అమెరికా స్వాతంత్ర్య సమరంలో పోరాడిన గొప్ప నాయకుడైన మార్క్విస్ డి. లాఫాయెట్ ను, గ్రీక్ దేశానికి అధ్యక్షుడుగా కొరాయీస్ ప్రతిపాదించాడు.

రాజ్యలక్ష్మి

కోర్డియెర్ డ మాటా, జోయాకిమ్ డియాస్ (1857-94) : ఆఫ్రికన్ కవి, నవలా రచయిత.

ఈయన బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి. వడ్రంగి వృత్తిలో ఉన్న కోర్డియెర్ కవిగా, నవలా రచయితగా, విలేఖకుడుగా, ఉపాధ్యాయుడుగా, చరిత్రకారుడుగా, లాక్షణికుడుగా, జానపద సాహిత్యకర్తగా ప్రఖ్యాతి గడించాడు; స్వయంకృషితో ఈయన పైకి వచ్చాడు. కాని వ్రాత ప్రతులుగానే ఉండి పోయిన ఈయన రచనలు చాలా వరకూ కాలగర్భంలో కలసిపోయాయి. ముద్రింపబడిన కొన్ని పద్యాలు మాత్రం ఇప్పటికీ నిలచి ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా నిఘంటు రచయితగా, హితోపదేశ గ్రంథకర్తగా ఈయన చిరస్మరణీయుడు. ఈయన కింబుందు-పోర్చుగీసు నిఘంటువు 1893 లో వెలువడింది. అంగోలా సాహితీ బౌద్ధిక జీవిత

సమున్నతికి కృషి చేసిన వారిలో ఈయన ఒకడు. అంగోలాలో సంప్రదాయానికి, సంస్కృతికి ఒక గౌరవస్థానాన్ని సంపాదించిపెట్టిన ఘనత ఈయనకు దక్కుతుంది.

వి.వి.సు.

కోర్నిల్, పియేర్ (1606-84) : ఫ్రెంచ్ కవి, నాటక రచయిత. ఇతడు

ఫ్రెంచ్ క్లాసికల్ విషాదాంత రూపక కర్తగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. 1635 లో ఇతడు రచించిన మైడ్ (Miedee) విషాదాంత రూపక శిల్పంలో ఒక విశిష్ట ప్రయోగం. తరువాత లెసిడ్ (Lecid) అనే నాటకం రచించాడు. ఇది ఫ్రెంచ్

క్లాసికల్ విషాదాంత రూపకాలకు నాంది పలికింది. ఆ నాటి సంప్రదాయవాద రచనలలో సాంప్రదాయక సూత్రాలకు ప్రాముఖ్యం ఇవ్వబడలేదు. ముఖ్యమైంది ప్రగాఢమైన నైతికపరమైన అనుభూతి వలన పాత్రలలో గోచరించే మానసిక సంఘర్షణ, సత్యాన్ని దర్శించిన క్షణంలో ఆ పాత్రలకు వివేకోదయం కలగడం - ఈ దృష్టితో ఆ నాటి సాంప్రదాయక (క్లాసికల్) రచనలు చేయబడ్డాయి. లెసిడ్ ఆ కోవకు చెందినదే. గాఢప్రేమకు, వంశ గౌరవానికి మధ్య జనించే సంఘర్షణకు ఈ నాటకంలో ప్రాముఖ్యం ఇవ్వబడింది. కోర్నిల్ చూపిన ఈ సాంప్రదాయక దృక్పథం జ్ఞానోదయం అయిన ఘడియలలో మానవుడు తీవ్ర ఆవేదన పొందడం, ఆ తరువాత వచ్చిన రేసీన్ విషాదాంత రూపకాలలో పరిపక్వత చెందింది.

1640-43 లలో కోర్నిల్ వ్రాసిన లెసిడ్, హౌరెస్, సిన్నా పోలియెట్ నాటకాలను 'సాంప్రదాయక నాటక చతుష్టయం' అంటారు. ఇవి రోమన్ నాటకాలు. విశిష్టమైన శైలిలో వ్రాయబడ్డాయి. భాషను పాత్ర చిత్రణకోసం కాకుండా, భావాలను చక్కగా ప్రతిపాదించడానికి, వాటి మధ్య సంఘర్షణను చూపించడానికి వినియోగించుకుంటాడు. దీని ముఖ్యోద్దేశ్యం రెండు వైపుల వాదననూ వివరిస్తూ ఒక సౌష్ఠవాన్ని సాధించడం.

కోర్నిల్ చెప్పకో దగ్గ హాస్య నాటకాలు కొన్ని వ్రాశాడు. అతను రచించిన లె మన్యూర్ తనను ప్రభావితం

చేసింది దని సుప్రసిద్ధ రచయిత, కోర్నిల్ సమకాలికుడు అయిన మోలియర్ అంటాడు. లె మన్యూర్ ని సాంప్రదాయిక హాస్య నాటకం అనవచ్చు. తరువాత మరి కొన్ని నాటకాలు అతడు వ్రాశాడు. అంతే కాక సెంట్ థామస్ ఎ కెంపిస్ వ్రాసిన *ఇమిటేషియో క్రైస్టీని* పద్య రూపంగా అనువాదం చేశాడు. మోలియర్, ఫిలిప్ క్విన్సల్స్ తో కలసి సైకి (1671) అనే నాటకం వ్రాశాడు. నృత్యం ద్వారా చూపించిన సన్నివేశాలు, రమ్యమైన కవిత - దీనిలో చెప్పకోదగ్గవి.

ఫ్రెంచ్ సాంప్రదాయిక నాటక రంగ పురోభివృద్ధికి కోర్నిల్ చేసిన కృషి చిర స్మరణీయం. ఇతనిని ఫ్రెంచ్ సాంప్రదాయిక విషాదాంత రూపకాలకు పితృతుల్యుడు అంటారు. వ్యక్తిపరమైన, నైతికమైన సంఘటనలను నాటకీయమైన సన్నివేశంలో చూపడంలో కోర్నిల్ సిద్ధ హస్తాడు.

వి.వి.సు.

కోలెట్, సిదోనీ గాబ్రియెల్ (1873-1954) : 20 వ శతాబ్దం పూర్వార్థంలోని ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత్రి. ఆమె నవలలలో, ప్రేమ, ప్రేమకు సంబంధించిన సుఖ దుఃఖాలు ప్రధానంగా కనిపిస్తాయి. ధ్వనులు, వాసనలు, రుచులు కచ్చితంగా పాఠకుని భావనలో స్ఫురింపజేయగల గొప్ప రచయిత్రి కోలెట్.

బర్గండ్లో తల్లి అదుపాజ్జలలో పెరిగిన కోలెట్ తన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచంలో 'పుట్టి పెరిగి, ఎగిరిపోయే' ప్రతి అంశాన్ని చక్కగా అవగాహన చేసుకోగల నేర్పును తన తల్లివద్ద నుంచి అలవరచుకుంది. ప్రపంచాన్ని యథాతథంగా ఆమె అంగీకరించింది. ప్రేమను గూర్చి, ప్రకృతిని గూర్చి అమాయకతను, గడుసుతనాన్ని సమ్మి శ్రితం చేసి ఆమె రచనలు చేసింది. ఆమె పరిశీలన శక్తి సునిశితమైంది. 50 ఏళ్ల పాటు తన రచనలతో ఆమె తన పాఠకులను ఉర్రూతలూగించింది. ఆమె జీవితాన్ని గూర్చి ఎన్నో అపవాదులు వచ్చినా చివరకు ఆమెకు 1935 లో 'బెల్జియన్ రాయల్ అకాడమీ' సభ్యత్వం లభించింది. 1945 లో 'ది ఫ్రెంచి అకడమిక్, గాస్కోర్ట్' సభ్యత్వం కూడా లభించింది. స్త్రీలకు అరుదుగా లభించే 'లీజియన్ డి ఆనర్' లో 'గాండ్' ఆఫీసర్ పదవి కూడా ఆమెను వరించింది.

ఆమె తన 20 వ ఏట 'హెన్రీ గాథియర్ విల్లార్స్' అనే సాహిత్య విమర్శకుణ్ణి వివాహమాడింది. 'హెన్రీ గాథియర్ విల్లార్స్' నవలా రచనలలో కోలెట్ కు గల శక్తిని గుర్తించి ఆమె రచించిన నాలుగు క్లాడిన్ నవలలను

(1900-1903) 'విల్లీ' అనే కలం పేరుతో ప్రచురించాడు. విచ్చలవిడిగా తిరిగే స్వచ్ఛంద చారిణి అయిన ఒక యువతి స్మృతులు ఆ నవలలకు కథా వస్తువు. తరువాత ప్రపంచంలో తారసపడిన మనుష్యులతో నైరాశ్యం చెంది, జంతు ప్రపంచంతో తనకు గల అనుబంధాలను గురించి వ్రాసింది. అదే సమయంలో ఆమె వృక్ష ప్రపంచంతో కూడా మమకారం, అనుబంధాలు పంచుకుంది.

1906 లో 'హెన్రీ గాథియర్ విల్లార్స్' కు విడాకు లిచ్చి, ఒక సంగీత మందిరంలో గాయనిగా స్థిరపడింది. దేశ ద్రిమ్మరిగా తిరుగుతూ ఉన్న ఆ కాలంలో ఆమె *లా వేగ బాండీ* (1910), *లా ఎన్ వెర్స్ డ్యు మ్యూజిక్ హోల్* అనే నవలలు వ్రాసింది.

లాయాటిన్ అనే పత్రిక ప్రధాన సంపాదకుడైన 'హెన్రీ డి జోవెనల్' ను 1912 లో తిరిగి ఆమె వివాహం చేసుకుంది. అతని పత్రికకు ఆమె చిన్న కథలను, నాటక రంగానికి చెందిన వ్యాసాలను వ్రాస్తూ ఉండేది. 1913 లో వారిద్దరికీ ఒక కుమార్తె కలిగింది. *లా పెయిక్స్ ఛెస్ లెస్ బిటీష్* అనే జంతువులను గూర్చిన నవలలలో 'చెల్ గాజు' ఆ పాపే!

ఈ రచన లన్నిటిని 'మెస్ అప్రెంటిజ్ సీజెస్' శిక్షణ కాలంలో చేసిన రచనలు (1936) అనే సంకలనంగా ఆమె ప్రకటించింది. 1920-30 దశాబ్ది ఆమె రచనలకు స్వర్ణయుగం అని పేర్కొనవచ్చును. ఈమె రచనలలో మొదటి వర్గం మొదటి ప్రపంచయుద్ధం తరువాత స్వల్పంగా పతనం చెందిన యువతీ యువకులను గూర్చి వ్రాసిన నవలలు. చెరీ (1920) లోని కళంకిత నాయకుడు అలాంటి వాడే! *లాఫీన్ డిచెరి* (1928) అనే నవలలో ఒక యువకునికి, ఒక వయస్సు ముదిరిన వనితకూ మధ్య అక్రమ సంబంధం వర్ణించబడింది. *లాబ్లే ఎన్ హెర్ బే* (1923) అనే నవల నూత్న వయస్కులైన పసివారి ప్రేమ కలాపాల వర్ణనతో కూడింది.

రెండవ వర్గానికి చెందిన రచనలలో ఒక్కసారి బాల్యాన్ని స్మరించడం, అర్థంలేని ప్రేమ కలాపాలకూ, భ్రమలకూ దూరం కావడం జరిగింది. 1930 తరువాత సుమారు 25 సంవత్సరాలపాటు ఎంతో సృజనాత్మకం గానూ, పరిణతి తోనూ ఆమె రచనలు చేసింది. 1934 లో *హెన్రీ డి జోవెనల్* కు విడాకు లిచ్చి, గొప్ప రచయిత అయిన 'మారిస్ గడ్ కెట్' ను ఆమె తిరిగి వివాహం చేసుకుంది. ఈ వివాహం వలన రెండవ

ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో తన భర్త గెప్టోపో వల్ల జైలు శిక్ష అనుభవించిన కొద్ది కాలం తప్ప, మిగిలిన కాలమంతా ఆమె ఎంతో ఆనందంగా గడిచింది.

1955 లో 'పెన్ డి కోలెట్' అనే పేరుతో గడ్కెట్ తమ వైవాహిక జీవిత అనుభవాలను వివరిస్తూ ఒక గ్రంథం ప్రచురించాడు. కోలెట్ వ్రాసిన తరువాతి రచనలలో ఇతివృత్త వైవిధ్యం కనిపిస్తుంది. లాచట్ (1933), డ్యూవో అనే నవలలు 'అసూయ' ను గురించి వ్రాసినవి.

ఒక బాలికను ఇద్దరు అక్కచెల్లెళ్లు పెంచి పెద్దచేసి, వేళ్ళుగా తయారు చేసిన కథ గిగీ (1944) నాటకంగాను, సినిమాగాను కూడా వచ్చింది. ఇది ఒక అత్యద్భుతమైన సంగీత కళారూపంగా పేరుపొందింది.

1949 నుంచి కీళ్ళవాపు వ్యాధితో ఆమె బాధ పడింది. చివరికి తనకు ఇష్టమైన పిల్లలతో ఆనందంగా జీవిస్తూ పారిస్ లోని తన అందమైన 'పాలియస్-రాయల్' భవనంలో 1954 ఆగస్టు 3 న కోలెట్ మరణించింది.

రాజ్యలక్ష్మి

కోలెరిడ్జ్ సామ్యువల్ (1875-1912) : 20 వ శతాబ్ది ఆరంభంలో విశేష విఖ్యాతి ఆర్జించిన ఇంగ్లీష్ వాగ్గేయకారుడు. కోలెరిడ్జ్ తండ్రి జాతి విద్వేషణ కారణంగా వైద్యుడుగా బ్రిటన్ లో రాణించలేక, తన బ్రిటిష్ భార్యనీ, కుమారుణ్ణీ వదలి స్వదేశం అయిన పశ్చిమ ఆఫ్రికాకు వెళ్లి పోయాడు. తన 5 వ ఏట కోలెరిడ్జ్ వయొలిన్ వాయింపడం మొదలు పెట్టి, క్రాయ్డన్ లోని ఒక ప్రెజ్బిటేరియన్ చర్చ్ గాయక బృందంలో చేరాడు. అక్కడ హెచ్.ఏ వాల్టర్స్ శిక్షణలో కొంత ఆరితేరాడు. ఆ వాల్టర్స్ 1890 లో కోలెరిడ్జ్ ని రాయల్ కాలేజ్ ఆఫ్ మ్యూజిక్ లో చేర్చించాడు.

విద్యార్థిగా ఉన్న రోజులలోనే కోలెరిడ్జ్ కాన్ని కృతులు ప్రచురించాడు. 1896 లో అతడు క్రాయ్డన్ లోని ఒక ఔత్సాహిక గాయక బృందానికి దర్శకుడై, వారికి శిక్షణ ఇస్తూ కచేరీలు చేస్తూ, సంగీతోత్సవాలలో న్యాయ నిర్ణేతగా పనిచేస్తూ తన భార్యనూ, ఇద్దరు బిడ్డలనూ పోషించుకో సాగాడు. తరువాత అనేక కృతులు రచించి, 1898 లో గ్లాస్టెస్టర్ సంగీతోత్సవాలలో తొలి ఘన విజయం సాధించాడు. హియావథాస్ వెడ్డింగ్ ఫీస్ట్ (1898), ది డెల్ ఆఫ్ మిన్నాహోహా (1899), హియావథాస్ డిపార్చర్ (1900) మొదలైనవి ఆయన కృతులలో ప్రధానమైనవి. నీగో జానపద సంగీతంలో కోలెరిడ్జ్ అందె వేసిన చేయి. 1904, 1906, 1910

వ సంవత్సరాలలో ఆయన అమెరికా సందర్శించినప్పుడు అక్కడి సంగీత రసజ్ఞులు ఆయనను ఘనంగా సత్కరించారు.

బొ.శ్రీ.

కౌపర్, విలియమ్ (1731-1800) : ప్రముఖ ఆంగ్ల 'ప్రకృతి' కవి. తన కాలపు కవులందరిలోనూ

ఎక్కువ ప్రజాదరణ చూరగొన్నవాడు. ది టూస్క్, మధుర మైన భావగీతం ది పాప్లార్ ట్రీస్ వంటి పద్యాల ద్వారా 18 వ శతాబ్ది 'ప్రకృతి' కవితకు ఒక క్రొత్త సాగసును చేకూర్చినవాడు. దైనిక సుఖ దుఃఖాలను గూర్చి వర్ణిస్తూ డౌంకలూ,

చెరువులూ, నదులూ, గడ్డివాములూ, జింకలూ మొదలైన కవితా వస్తువులతో కౌపర్ సంతృప్తి చెందాడు. అట్టి కవితా సామగ్రి మీద కవికి గల ప్రీతిలో పేదలన్నా, అధోవర్గాల వారన్నా అతనికి గల ఆసక్తి కూడా అభివ్యక్తం అయింది. సరళమైన భాషతో 18 వ శతాబ్ది పద్యరీతుల మీద కౌపర్ తిరుగుబాటు చేసి, ముందు రాబోయే బర్న్స్, వర్డ్స్ వర్త్, కోలెరిడ్జ్ వంటి కవుల మార్గాన్ని సుగమం చేశాడు. తరచు ఈ కవిలో లలితమైన హాస్యమే తొంగిచూస్తూ వచ్చినా, ఈతని ది క్లాస్ వే అనే కావ్యంలో ఇతని మనస్సు లోపలి పొరలలోని కరుణరసం పైకి ఉబికి వచ్చింది.

తల్లి మరణానంతరం తన 6 వ ఏట కౌపర్ ని స్థానిక బోర్డింగ్ స్కూలుకు పంపారు. తరువాత అతడు లండన్ లోని వెస్ట్ మినిస్టర్ స్కూలుకు మారి, 1750 లో అక్కడ న్యాయశాస్త్రం చదవడం ప్రారంభించాడు. 1754 లో లాయరుగా నమోదయ్యాడు. విద్యార్థిగా ఉండగానే తన బంధువు (cousin) తియోడోరా కౌపర్ ను అతడు ప్రేమించాడు. కాని, త్వరలోనే జీవితాంతం అతనిని బాధించిన మానసిక అస్థిరత్వ లక్షణాలు అతనిలో కనిపింపసాగాయి. 1756 లో ఆస్తి ఏమీ మిగుల్చుకుండా అతని తండ్రి మరణించాడు. అతని కుటుంబంలోని పెద్దల పలుకుబడి వలన 'హాస్ ఆఫ్ లార్డ్స్' లో అతనికి ఉద్యోగం లభించింది. కాని అది కౌపర్ కు

సంతోషాన్ని కలిగించక పోగా, ఆత్మహత్యాప్రయత్నానికి ప్రేరేపించింది. తరువాత 18 నెలలపాటు మానసిక చికిత్సాలయంలో అతడు ఉన్నాడు.

1773 లో మేరీ అన్విన్ ని వివాహం ఆదాలని అనుకుంటూ ఉండగానే కౌపర్ కి తిరిగి మానసిక అస్వస్థత ఏర్పడింది. దానినుండి కోలుకొనిన తరువాత 1780 నుంచి కౌపర్ తిరిగి కవితా వ్యాసంగానికి పూనుకొన్నాడు. *ది ప్రోగ్రెస్ ఆఫ్ ఎర్రర్* అనే వ్యాసానికి మిసెస్ అన్విన్ ఇతివృత్తాన్ని సూచించింది. తరువాత అతడు రచించిన *కన్సర్వేషన్, రిటైర్మెంట్* అనే రచనలలో ఆ రోజులలోని అతని ఉల్లాసం ప్రతిఫలించింది.

ఇరుగు పొరుగున నివసిస్తున్న లేడీ ఆస్టెన్ తో కౌపర్ కు మైత్రి ఏర్పడింది. ఆమె అతనికి చెప్పిన కథనే *ది జెర్మీ ఆఫ్ జూన్ గిల్బిన్* అనే కథా గేయంగా అతడు రచించాడు. 1783 లో అది అచ్చు కాగానే లండన్ నగరం అంతటా దానిని గానం చేయసాగారు. సరదాకి ఆమె సోఫామీద పద్యం వ్రాయమని కోరగానే కౌపర్ *ది టాస్క్* అనే కావ్యం వ్రాశాడు. సుదీర్ఘమైన ఈ కావ్యంలో గ్రామీణుల విశ్రాంతి, ఉల్లాసం చక్కగా వర్ణింపబడ్డాయి. 1585 లో అది ప్రచురింపబడగానే దానికి విశేష ప్రశస్తి వచ్చింది. తరువాత కౌపర్ హోమర్ కవి రచనలను ఆంగ్లంలోకి అనువదించసాగాడు. కాని, అంతలోనే తిరిగి అతని ఆరోగ్యం క్షీణించి, 1795 లో మేరీ అన్విన్ తో సహా ఈస్ట్ డెర్హాం చేరి, అక్కడ స్థిరపడ్డాడు. 1792 నుంచి అనారోగ్యంగా ఉంటూ వచ్చిన మిసెస్ అన్విన్ 1796 లో మరణించింది. ఆ సంఘటన కౌపర్ ను మిక్కిలి క్రుంగదీసి, చివరికి 1800 లో కౌపర్ ఆ ఈస్ట్ డెర్హాంలోనే శాశ్వతంగా కన్ను మూశాడు.

1835-37 మధ్య కౌపర్ రచన లన్నిటినీ పరిష్కరించి 15 సంపుటలుగా రాబర్ట్ సౌదే ప్రచురించాడు. లేఖా రచయితగా కూడా కౌపర్ కి ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో గొప్ప ప్రశస్తి ఉంది. *గాడ్ మువ్ ఇన్ ఏ మిస్టరీయస్ వే, ఓ ఫర్ ఏ క్లోజర్ వాక్ విత్ గాడ్* వంటి ఆయన భగవత్ స్తుతి గీతాలు ప్రాటెస్టెంట్ ఇంగ్లండ్ జానపద వాఙ్మయంలో భాగాలుగా చేరిపోయాయి.

రాజ్యలక్ష్మి (బొ.శ్రీ.)

క్రాబ్, జార్ (1754-1832) : ప్రముఖాంగ్లకవి దైనందిన జీవితపు వాస్తవ విషయాలను విపులంగా, రమ్యంగా పద్యకావ్యాలుగా రచించిన కవి. శస్త్ర చికిత్సకుడు కావలసిన వాడు ఆ వృత్తిని వదలి లండన్ చేరి రచనా వ్యాసంగంలో ప్రవేశించాడు. 'సర్ ఎడ్మండ్

బర్క్' సాయంతో ఇతని రచన *ది లైబరరీ* అనే కవిత ప్రచురణ పొందింది. ఇది నైతిక బోధలతో మిళితమైన వర్ణనాత్మక రచన. బర్క్ సాయంతోనే 1782 లో 'డ్యూక్ ఆఫ్ రబ్ లాండ్' కు సహాయకుడు గా ఇతడు నియమితుడయ్యాడు.

1783 లో *ది విలేజ్* అనే గీతంతో ఈ రచయిత కవిగా గుర్తింపు పొందాడు. గోల్డ్ స్మిత్ వ్రాసిన *డిజ్టరెడ్ విలేజ్* పూర్తిగా రసవత్తరమైన వర్ణనలతోను, స్వీయ వాంఛా ప్రేరిత భావాలను చిత్రించేదిగాను ఉండి, వాస్తవికతను పూర్తిగా కప్పివేసిందనే భావంతో ఈ రచయిత దానికి పోటీగా ఈ పద్యాన్ని వ్రాశాడని చెప్పవచ్చు. ఇందులో ఈ రచయిత పల్లె ప్రాంతపు వాస్తవిక జీవితాన్ని చక్కగా చిత్రించాడు. పల్లె ప్రాంతంనుంచి వచ్చిన ఇతని సూక్ష్మపరిశీలనా దృష్టి ఎంత పటిమ గలదో ఇందులో కనిపిస్తుంది.

పట్టణ వాసానికి అలవాటు పడిన తరువాత క్రాబ్ దాదాపు 20 సంవత్సరాల పాటు చెప్పకోదగిం దేమీ వ్రాయలేదు. ఆర్థిక అవసరాలు పెరగటంతో తిరిగి 1807 లో రచనలు ప్రారంభించాడు. 1807 లో *పారిష్ రిజిస్టర్*, 1810 లో *ది బర్*, 1812 లో *టేల్స్ ఇన్ వెర్స్*, 1819 లో *టేల్స్ ఆఫ్ ది హోల్* అనే పద్య కథలను వ్రాసి ప్రచురించాడు.

ఆగ్స్టస్ట్ లో దాదాపు చివరి వాడైన 'క్రాబ్' డ్రైడెన్, పోప్ల ఒరవడిలో 'హిరాయిక్ కప్పెలేట్' ను ఎంతో నైపుణ్యంతో వాడి దానికి కొత్త అందాలను సంతరించాడు. ఇతని తొలి రచనలు ఆగ్స్టస్ట్ చివరి రోజులలో వెలువడ్డాయి. అనంతర రచనలు *రొమాంటిక్ తిరుగుబాటు* నుంచి ఉచ్చ దశలో ఉండగా వచ్చాయి. కాని క్రాబ్ సహజ స్థానిక వాతావరణం పట్ల చూపిన మక్కువ, ఉన్నత వర్గాల భావాలపట్ల వారి కృత్రిమ జీవిత పద్ధతుల పట్ల చూపిన నిరసనభావం రొమాంటిక్ రచయితల అభిమానాన్ని కూడా చూర గొన్నాయి.

కె.జి. మూర్తి.

క్రీజా, మిరోస్లావ్ (1893-1981) : ఆధునిక క్రోయేషన్ సాహిత్యంలో ప్రముఖ స్థానాన్ని సంపాదించుకున్న నవలా రచయిత, నాటక రచయిత.

మొదట్లో సైన్యంలో ఉపయుక్తం అయే శిక్షణ పొందినప్పటికీ మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత రచనా వ్యాసంగానికే పూర్తి సమయం వెచ్చింప దలచి 1919 లో వామపక్ష పత్రికను నడిపాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత 'యుగోస్లావ్ అకాడమీ ఆఫ్

సైన్స్ అండ్ ఆర్ట్స్ కు ఉపాధ్యక్షుడై, ఆ తరువాత యుగోస్లావ్ రచయితల సంఘానికి అధ్యక్షుడయ్యాడు. రాజకీయ, సామాజిక అన్యాయాలను నిర్భయంగా, తీవ్రంగా విమర్శించేవాడు. ఇతడు వ్రాసిన గ్లెంబా జెవి (1932) అనే మూడు భాగాల నాటకం ఆస్ట్రియన్ సామ్రాజ్యంలోని క్రోయేషన్ బూర్జువా వర్గపు నైతిక పతనాన్ని, విశ్వంభలత్వాన్ని ఎత్తి చూపుతుంది.

ప్రావాలక్ ఫిలిపా లాటినోవికా (1932) అనే నవల, ప్రోవత్స్నిబాగ్ మార్చ్ (1922) అనే కథా సంపుటి బాలడ్ పెట్రీస్ కెరంపుహ్ (1936) అనే ద్విపద కావ్యం ఈయన ఇతర రచనలు.

కె.జి. మూర్తి.

క్రూజ్, పార్ జువానా ఇవెస్ డి లా (1651-95) : వలస పాలనలోని మెక్సికోకు చెందిన మహా కవయిత్రి. ఈమె ఆసలు పేరు 'జువానా ఐన్స్ డి అస్పాజె'.

బాల్యంలోనే ఈమె అఖండ పాండిత్య పటిమను చూపింది. 8 సంవత్సరాల వయస్సులోనే లో (Loa) అనే నాటకీయమైన చిన్న కవితను భగవంతుణ్ణి కీర్తిస్తూ వ్రాసింది. 9 సంవత్సరాల వయస్సులో లాటిన్ భాషను 20 పాఠాలలో నేర్చుకొంది. ఆమె తెలివి తేటలను గూర్చి తెలుసుకున్న ఆ నాటి రాజప్రతినిధి, అతని ఆస్థానంలోని వారూ ఆమెను పిలిచి పరీక్షించి ఆమె ప్రతిభను కొనియాడారు. 17 సంవత్సరాల వయస్సులో 40 మంది ఆచార్యులు పెట్టిన కఠిన మౌఖిక పరీక్షలో వారినే అయోమయంలో పడవేసిన దిట్ట ఈమె.

విజ్ఞాన సంపాదనకే జీవితాన్ని అంకితం చేయదలచి వివాహపు ఆలోచనలను ఆమె వదులుకొంది. 1669 లో 'శాన్ జెరోనియా' కాన్వెంటులో సన్యాసినిగా చేరింది. అక్కడ 4,000 గ్రంథాలు గల గ్రంథాలయాన్ని సమ కూర్చింది. పలు కవితలు వ్రాసింది. మతపరమైన, తాకికమైన నాటకాలు వ్రాసింది.

రెస్పూస్టా ఎసార్ ఫిలోటా అనే సుదీర్ఘ లేఖలో తనపై వచ్చిన విమర్శనలను తిప్పికొట్టటంతో పాటు, స్త్రీలకు మేధా పరమైన వాంఛ లుండగూడదనే వాదాన్ని త్రోసిపుచ్చుతూ తన ఆపార విజ్ఞాన సముపార్జనా కాంక్షను నిర్భయంగా వ్యక్తం చేసింది. హోంబర్ట్ నెసియోస్ క్యూ అక్యూజేస్ అనే కవితతో ఈమెకు కవయిత్రిగా గుర్తింపు లభించింది.

ఈమె రచనలు మూడు సంపుటాలుగా ప్రకటిత మయ్యాయి. మొదటిది: ఇనన్ డేషియా కేసాలిడా (1689) మాడ్రిడ్లోను, రెండవది సెగండ్ వాల్క్యూ

మెన్ డి లా అబ్రాన్ డి సరార్ జువానా ఐన్స్ డి లా క్రజ్ (1692) సెవెల్లిలోను, మూడవది ఫేమా వై అబ్రాన్ పోస్టుమస్ డి ఫెనిక్స్ డి మెక్సికో వైడిజిమా మూసా (1700) మాడ్రిడ్లోనూ వెలువడ్డాయి.

ఈ రచనలు ఒక గట్టి విశ్వాసంనుంచి వచ్చినవి కావడంతో రచయిత్రి హృదయం నుంచి పాఠకుని హృదయంలోకి సూటిగా చొచ్చుకొని పోతాయి.

కె.జి. మూర్తి.

క్రేన్, స్టీఫెన్ (1871-1900) : అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు చెందిన కవి, నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత. మాగ్.

ఏ గర్ ఆఫ్ ది స్ట్రీట్స్ (1893), ది రెడ్ బ్యాడ్ ఆఫ్ కరేజ్ (1895) అనే నవలలు, ది ఓపెన్ బోల్, ది బ్రెడ్ కమ్స్ టు యెల్లోస్కో, ది బ్లూ హోటెల్ అనే కథానికలు ఈయన రచనలలో ముఖ్యమైనవి.

తల్లివైపు చాలామంది మెథడిస్ట్ చర్చిలో మతాచార్యులు. తల్లి కూడా క్రైస్తవ మితపాన సంఘాలలో పనిచేసేది. ఇతని పూర్వికులలో సైనికులు, సైన్యాధిపతులు కూడా ఉన్నారు. ఈయన రచనలకు ఈ పూర్వికులలో ఒకరి వృత్తి నుండి ఇతని శైలికి ఆధారం లభిస్తే, మరొకరి వృత్తి నుంచి కథావస్తువులు లభ్యమై నట్లున్నాయి అని అతని మిత్రులు అనేవారు.

మతాచార్యుడైన తండ్రిపట్ల, తన పూర్వికులు బోధించిన బోధనల పట్ల ఇతనికి తెలియకుండానే ఇతనిలో ఒక విధమైన తిరుగుబాటు ధోరణి అంకురించింది. వారు ఏమేమి చేయగూడదన్నారో అవన్నీ అతనికి అలవాటయ్యాయి. నవలా పఠనం, నాటకాలు చూడటం, పొగత్రాగటం, సారాయి నిషేధకు అలవాటు పడటం వంటి దుర్గుణాలన్నీ ఇతనికి అలవాటయ్యాయి. అయితే తండ్రి మందలింపులతోను, బైబుల్ కూడా ఆసక్తిగా పఠించటం తోను, ఈయన రచనలన్నింటిలో మతం వాసనలు కొంతవరకు కనిపిస్తూనే ఉంటాయి.

విద్య పట్ల ఎక్కువ ఆసక్తి చూపించని ఇతడు జీవితంలో విఫలు డవుతాడని ఇతని ఉపాధ్యాయులు

అనుకున్నారు. క్రమశిక్షణ మూసలో ఇముడలేక పోయాడే గాని, అన్ని దురలవాట్ల మధ్య, మంచి పుస్తకాలు చదవటం అనే వ్యసనం కూడా ఇతనికి ఉండేది. షేక్స్పియర్, ప్లటార్క్ల రచనలే కాక, గ్రీక్, రోమన్ ప్రాచీన గ్రంథాలను కూడా ఇతడు క్షుణ్ణంగా చదివాడు.

ది రెడ్ బ్లాడ్ ఆఫ్ కరేజ్ అనే నవలలో ఒక మంచి క్రైస్తవుణ్ణి, సాహసవంతుడైన సైనికుణ్ణి చక్కగా మేళవించటం జరిగింది. మాగీలో ఫ్రెంచి ఇంప్రెషనిస్టుల ప్రభావం కనపడుతుంది. ది ట్రిబ్యూన్ (The Tribune, 1892) అనే పత్రిక ఇతని సలివాన్ కౌంటీ కథలను, కథా చిత్రాలను సుమారు ఒక డజను వరకు ప్రచురించింది. ఆ నాటి ప్రముఖ సాహిత్య విమర్శకుడు విలియమ్ డీన్ హోవెల్స్ ఇతని ప్రతిభను గుర్తించి తగిన హంగులతో సాహితీ రంగ ప్రవేశం చేసినవాడని ఇతనిని అభివర్ణించాడు.

1895 లో క్రేన్ పశ్చిమ అమెరికాకు, మెక్సికోకు వెళ్లాడు. బాషెలర్ అండ్ సిండికేట్ కు ఆ ప్రయాణానికి సంబంధించిన అనుభవాలతో కథా చిత్రాలను వ్రాసి పంపాడు. ది రెడ్ బ్లాడ్ ఆఫ్ కరేజ్ వ్రాసిన తరువాత క్యూబాలో తిరుగుబాటును గురించి వ్యాసాలు వ్రాయమని 700 డాలర్లు ఇచ్చి ఒక వార్తా పత్రిక ఇతనిని పంపింది. కాని 1897 ఉగాది నాడు అతడు ప్రయాణిస్తున్న 'కమోడోర్' అనే నావకు ప్రమాదం జరగటం, తన డబ్బంతా పోగొట్టుకొని ప్రాణాలు దక్కించుకొని, తీరం చేరుకోటం జరిగింది. ఈ ప్రమాద ఫలితమే ది ఓపెన్ బోట్. ఇది ప్రపంచ కథానికలలోనే గొప్ప కథలలో ఒకటి అనవచ్చును.

క్యూబా వెళ్లేక పోయిన క్రేన్ గ్రీక్-టర్క్స్ యుద్ధాన్ని గురించి వ్రాయటానికి గ్రీస్ వెళ్లాడు. జాక్సన్ విల్లి లోని ఒక హోటల్ యజమానురాలు కోరా టేలర్ అతని ప్రేమలో పడి తన ఇల్లు, వాకిలి అమ్మేసి అతని వెంట గ్రీస్ వెళ్లి ప్రపంచంలో యుద్ధాన్ని గురించి వ్రాసిన ప్రథమ మహిళా రచయిత అయింది. ఆ యుద్ధం అయిపోయాక వారు ఇంగ్లండ్లో స్థిరపడ్డారు. ఆ రోజులలోనే హెన్రీ జేమ్స్, హెచ్.జి. వెల్స్ వంటి ప్రముఖ రచయితల సాంగత్యం లభించింది. ఆదాయానికి మించి ఖర్చుచేసి 500 పౌండ్ల వరకు అప్పులలో కూరుకునిపోయి, చాలా కష్టాలు పడి, చివరకు 1900 వ సంవత్సరంలో క్రేన్ మరణించాడు.

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని 19 వ శతాబ్దపు ప్రముఖ నవలా రచయితలలో ఇతనిని ఒకనిగా పేర్కొన

వచ్చును. మాగీ నవలతో ఒక కొత్త పుంతను తొక్కాడనీ, తరువాతి తరం వారికి ఇది మార్గదర్శక మయిందనీ విమర్శకుల భావన. ది రెడ్ బ్లాడ్ ఆఫ్ ఆనర్ లో మనో వైజ్ఞానిక పరమైన వాస్తవికతను (Psychological Realism) విమర్శకులు గుర్తించారు. పీటి కంటే కూడా యుద్ధ విలేఖకుడుగా, కథారచయితగా, పత్రికా రచయితగా ఎక్కువ విజయాన్ని క్రేన్ సాధించాడు. అపహాస్యానికి, జాలికి, భ్రమకూ, అశకూ నిరాశకూ మధ్య ఉత్సుకతతో కూడిన స్వర్ణను సృష్టిస్తూ విలక్షణమైన శైలిలో ఈయన రచనలు సాగుతాయి. అనిర్దిష్టమైన, స్వతంత్రమైన శైలే అతని విజయానికి కారణమైందని చెప్పవచ్చు.

కె.జి. మూర్తి.

క్రేన్, (హెరార్ట్) హార్ట్ (1899-1932) : ప్రముఖ అమెరికన్ కవి. మానవ జీవన మాధుర్యాన్ని గురించి పారిశ్రామిక యుగంలోని జీవనంతో సహా దార్శనిక ధోరణిలో భావ గీతాలు రచించిన కవి. ఆయన ప్రసిద్ధ కావ్యం ది బ్రిడ్జ్ (1930). దానిలో అమెరికన్ల అనుభూతిని పురాణీకరించడానికి ఆయన పూనుకున్నాడు. పురాణ కావ్యంగా అది విఫలమైనా, దానిలోని ఎన్నో భావ గీతాలు 20 వ శతాబ్దిలోని అమెరికన్ పద్యాలలో మిక్కిలి ప్రశస్త మైనవిగా కీర్తించ బడుతున్నాయి.

హార్ట్ క్రేన్ 1899 జూలై 21 వ తేదీన ఓహియో రాష్ట్రంలోని గేరెట్స్విల్లి గ్రామంలో జన్మించాడు. ఆయన బాల్యం క్లివ్లాండ్లో గడిచింది. తల్లిదండ్రుల వివాహం భగ్నం కావడంతో బాల్యం అతడు చాలా చిరాకుతో గడిపాడు. అతని 17 వ ఏట తల్లిదండ్రులు విడాకులు తీసుకున్నారు. శేష జీవిత మంతా అతడు చాలా ఉద్యేగపరుడుగా ఏకలింగ సంపర్కానికి, మద్యపానానికి అలవాటు పడి దుర్బరంగా గడిపాడు. న్యూయార్క్ సిటీ లోనూ, క్లివ్లాండ్ లోనూ రక రకాల ఉద్యోగాలు అతడు నిర్వహించాడు. అతని కవిత్వం చిన్న చిన్న పత్రికలలో ప్రచురించబడడం ప్రారంభించిన తరువాత 1923 లో అతడు న్యూయార్క్లో స్థిరపడ్డాడు. వేగంతోనూ, కలవరంతోనూ కూడిన నగర జీవితం అతనిని ఆకర్షించింది. తన కవిత్వంలో అతడు దానిని వర్ణించడానికి పూనుకున్నాడు. సమకాలీన జీవితానికి, ప్రాచీన పౌరాణిక జీవన విధానానికి అవ్యాహతమైన అనుబంధం కల్పించడానికి తన కవిత్వం ద్వారా అతడు ప్రయత్నించాడు.

హార్ట్ క్రేన్ తొలి ప్రచురణ వెబ్ బిల్డింగ్ (1926). దానిలో అతని దీర్ఘకావ్యం ఫర్ ది మారేజ్ ఆఫ్

ఫాస్టెస్ అండ్ హెలెన్ కూడా చేర్చబడింది. టి.ఎస్. ఎలియెట్ రచించిన ది వేస్ట్ లాండ్ కి సమాధానంగా క్రేన్ దానిని రచించాడు.

తండ్రి, సుప్రసిద్ధ దాత 'ఓటో హెచ్. కాన్' అందచేసిన ఆర్థిక సహాయంతో క్రేన్ ది బ్రిడ్జ్ అనే తన కావ్యాన్ని పూర్తి చేశాడు. వర్తమాన భూతకాలాలను కలుపుతూ మానవుని సృజనశక్తిని ఉగ్గడించే ఆ కావ్యంలో 15 భాగా లున్నాయి.

క్రేన్ 'గుగ్గెన్ హైమ్' ఫెలోషిప్ సంపాదించి మెక్సికో సీటీకి వెళ్లి ఒక మెక్సికన్ ఇతివృత్తాన్ని తీసికొని మరొక మహాకావ్యం వ్రాయాలని సంకల్పించుకున్నా, కొన్ని ప్రతిబంధకాల వలన అతడా కావ్యం వ్రాయలేకపోయాడు. అయితే, మెక్సికోలో ఉన్న కాలంలో క్రేన్ ది బ్రోకెన్ టవర్ (1932) అనే ఒక చక్కని కావ్యం వ్రాశాడు. మెక్సికో నుంచి అమెరికాకు తిరిగి వస్తూ ఓడమీద నుంచి కరీబియన్ సముద్రంలోకి దూకి, 1932 ఏప్రిల్ 27 న క్రేన్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

అతని కల్టెక్టర్ పొయెమ్స్ అనే గ్రంథం 1933 లో వెలువడింది. కాని, అటు తరువాత 1966 లో ది కంప్లీట్ పొయెమ్స్ అండ్ సెలెక్టెడ్ లెటర్స్ అండ్ ప్రోజ్ అనే పేరుతో ఒక సమగ్ర సంపుటం వెలువడింది.

బొ.శ్రీ.

క్రైటన్, జేమ్స్ (1560-1582) : స్కాట్లండ్ దేశపు మహావక్త; బహుభాషా వేత్త; 'ఎడ్మెరెల్డ్ క్రైటన్' (ప్రశంసనీయ క్రైటన్) అని ప్రసిద్ధి పొందినవాడు. చాలామంది అతనిని 'స్కాట్' సంస్కృతికి ఆదర్శప్రాయమైన ప్రతినిధి అని ప్రశంసించినా, కొంతమంది అలాంటివ్యక్తి ఒకడు నిజంగా ఉన్నాడా అనే సంశయాన్ని వెలిబుచ్చుతున్నారు.

ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి అయిన రాబర్ట్ క్రైటన్ అతని తండ్రి. 'బీత్' వంశానికి చెందిన ఎలిజబెత్ స్టూవర్ట్ అతని తల్లి. తల్లిదండ్రులను బట్టి తాను రాజవంశానికి చెందిన వాడనని క్రైటన్ వాదిస్తూ ఉండేవాడు. 1575 లో 'సెంట్ ఆండ్రూస్' యూనివర్సిటీ లో 2 సంవత్సరాలకు బదులు ఒకే సంవత్సరం చదివి జేమ్స్ క్రైటన్ ఎమ్.ఏ. పూర్తి చేశాడు. ఆ తరువాత పారిస్ వెళ్లి అక్కడ కాలేజ్ 'నవరే' లో గుర్తింపు పొందాడు.

సాము గరిడీలలోను, గుర్రపుస్వారిలోను, అస్త్ర విద్య లోను, 10 భాషలలోను అతనికి గల ప్రజ్ఞా పాటవాలను గురించి, క్రైస్తవమత వేదాంతంలో విజ్ఞాన సర్వస్వం అని చెప్పదగిన అతని పాండిత్యాన్ని గురించి, ఏ విషయం మీద అయినా అనర్గళంగా మాట్లాడగల అతని వక్తృత్వ

ప్రతిభను గురించి వివరిస్తూ 1580 లో వెనిస్ నగరంలో ఒక కరపత్రం వెలువడింది.

యూరప్ లో మనకు తెలియవచ్చిన ఆయన కార్యక్రమం 1579 జూలై లో 'జెనోవా' లోని రాజభవనంలో ఆయన చేసిన మహోపన్యాసం. ఆ తరువాతి సంవత్సరం వెనీస్ నగర ముద్రాపకుడు ఆల్డస్ మాన్ టీయస్ ని కలుసుకున్నాడు. బహుశః ఆ కరపత్రాన్ని ప్రచురించిన వాడు ఇతడే అయి ఉండవచ్చును. ఆల్డస్ మాన్ టీయస్ స్థానికంగా ప్రసిద్ధి పొందిన మానవతా వాదులకు క్రైటన్ ను పరిచయం చేశాడు. క్రైటన్ బహుముఖ ప్రజ్ఞలకు వారు అతనిని ఎంతో ప్రశంసించారు. 1581 లో మాన్ టీయస్ రోమన్ కవి 'సిసిరో' వ్రాసిన పెరాడాక్సా ను తిరిగి ప్రచురించి, దానిని క్రైటన్ కు అంకితం చేస్తూ అతని ప్రతిభను కొనియాడాడు. అంతకు ముందు 1581 లో 'పాడువా' లో క్రైటన్ రెండు చర్చలలో పాల్గొని అఖండ ఖ్యాతిని ఆర్జించినట్టు కనిపిస్తుంది.

ఆ తరువాతి సంవత్సరం జేమ్స్ క్రైటన్ మాంటువా ప్రభువు కొలువులో ఉద్యోగిగా చేరాడు. కాని, అక్కడి రాజ కుమారుని అసూయా ద్వేషాలకు గురి అయి, క్రైటన్ హత్య చేయబడ్డాడు.

తన హ్రస్వజీవితంలో అతడు సాధించిన ఆశ్చర్యకరమైన ఘనకార్యాల సంగతి అలా ఉండగా, సర్ థామస్ ఉర్ క్వార్ట్ 1652 లో క్రైటన్ చిత్రాన్ని ది డిన్ కవర్ ఆఫ్ మోస్ట్ ఎక్స్ క్ల్యూజిట్ జ్యూయెల్ అనే పేరుతో చిత్రీకరించాడు. అది కొంతవరకు అతిశయోక్తిగా కనిపిస్తుంది.

ప్రచురించబడిన అతని లేఖల ద్వారా, క్రైటన్ ఎన్నో రకాల అప్పలు చేశాడని తెలుస్తూంది. క్రైటన్ కు గల లోపాలలో ఇది ఒకటి. అయినా అతడు 'ఆశ్చర్యకరమైన ప్రతిభావంతుడు' అని చెప్పక తప్పదు. అతని కున్న వేదాంత పరిజ్ఞానం, అతని జ్ఞాపకశక్తి, వివిధ భాషలలో అతని పాండిత్యం మొదలైనవి అతనికి పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చాయి. క్రైటన్ కు 'ప్రశంసించదగిన' అనే విశేషణం 1603 లో 'జాన్ జాన్ స్టన్' వ్రాసిన మీరోస్ స్కాటిసి అనే పుస్తకంలో మొదటిసారి కనిపిస్తుంది.

1909 లో పి.ఎఫ్. టైలర్, డాగ్లాస్ క్రాటన్ జేమ్స్ లు క్రైటన్ జీవిత చరిత్రలు వ్రాశారు.

రాజ్యలక్ష్మి
క్లాడెల్, పాల్ (లూయిస్-చార్లెస్-మేరీ)
(1868-1955) : 20 వ శతాబ్దపు తొలి అర్థభాగంలో ఫ్రెంచ్ సాహితీ లోకానికి మకుటాయమానంగా వెలిగిన

ప్రసిద్ధ కవి, నాటక ప్రవృత్తి, వ్యాస రచయిత. భగవంతుని యందు ఇతనికి గల ఆచంచల విశ్వాసమే ఇతని రచనలకు ఊపిరిని, సౌష్ఠ్యాన్ని, పటిమను, విశిష్టతను చేకూర్చాయి.

ఆర్థిక వ్యవహారాలలో పాండిత్యాన్ని, గుర్తింపును ఆర్జించి క్లాడెల్ ఫ్రెంచ్ విదేశ వ్యవహార శాఖలో 1890 లో చేరి రాజనీతిజ్ఞుడుగా పేరు పొంది అనేక ఉన్నత పదవులు చేబట్టి, ప్రపంచంలోని ప్రధాన నగరాలన్నీ సందర్శించాడు. టోక్యో, వాషింగ్టన్, బ్రుసెల్స్ లో ఫ్రెంచ్ రాయబారిగా ఉంటూనే తన రచనా వ్యాసంగాన్ని కొనసాగించాడు. పారిస్ లోని ఆ నాటి సాహితీపరులకు దూరంగా ఉండడంతో తనదైన ఒక దృక్పథాన్ని, ఆదర్శాన్ని, శైలిని ఆయన ఏర్పరచుకోగలిగాడు. సృష్టిని మతపరంగా అవగాహన చేసుకొని తన కవితల ద్వారా, నాటకాల ద్వారా ఆ సృష్టి రహస్యాన్ని చేదించి చూపించడమే ధ్యేయంగా ఇతని సాహితీ కృషి సాగింది. తన ధ్యేయాన్ని సాధించడానికి ప్రతీకాత్మకమైన నాటకాలను ఇతడు ఎన్నుకొన్నాడు. ఏకరూపమైన ఇతివృత్తం, వాతావరణం, సంఘటనల ద్వారా, తిరిగి తిరిగి కనిపించే ప్రతీకాత్మక పాత్రల ద్వారా ఈ నాటకాలకు ఇతడు బలం చేకూర్చాడు.

ఇతని నాటకాలలో సైన్యాధ్యక్షులు, విజేతలు వంటి కార్యకూరులే నాయకులుగా కనిపిస్తారు. లా విల్లి (1890), ఎల్.ఇ. ఛేంజ్ (1893), లె రిపోబ్లిక్ డి స్ట్రెస్ట్ మ్ జో (1896) అనే ఈయన వ్రాసిన మూడు నాటకాలలోని నాయకులూ అహంభావం, దురాశ, అంతులేని కోరికలు, హింస వంటి మానవ బలహీనత లన్నింటితో కూడి కని పిస్తారు. క్లాడెల్ ఈ మానవ బలహీనత లన్నింటినీ అధిగమింప జేసి ముక్తి మార్గం వైపు వారిని నడిపిస్తాడు.

1906 లో క్లాడెల్ వివాహం చేసుకొన్నాడు. కాని అంతకు ముందు 4 సంవత్సరాల పాటు వివాహిత అయిన ఒక పోలిష్ స్త్రీతో ప్రేమ వ్యవహారాలు నడిపాడు. ఈ గొడవ లన్నీ ఏదో ఒక రూపంలో ఆ తరువాత అతడు చేసిన రచనలలో కనిపిస్తాయి. స్వీయచరిత్ర వంటి దని చెప్పదగిన పార్ట్రేజ్ డి మిడి (1906) లో మానవ ప్రేమకు, లోకాతీత మైన దివ్య ప్రేమకు తేడాలను చూపించడానికి క్లాడెల్ ప్రయత్నిస్తాడు. ఎల్ అనాన్స్ ఫేట్ ఎ మేరీ (1912) లో ఈ సమస్యను ఇతడు పరిష్కరించాడు. భగవంతుని ప్రణాళికలో స్త్రీ పాత్ర ఏమిటో ఈ రచనలో క్లాడెల్ స్పష్టంగా గుర్తిస్తాడు. పురుషుని రెచ్చగొట్టేదీ, పాపానికి మూలం అయిన ఈవ్

కుమార్తెగా మాత్రమే గాక, పురుషుని ముక్తిమార్గం వైపు మళ్లించ గలిగిన మేరీ మాత బిడ్డగా కూడా స్త్రీని ఇతడు చూడగలిగాడు. లి సాలియర్ డి శాటిన్ (1924) క్లాడెల్ రచనలలో మణిపూస వంటిది. దీనిలోని నాయిక డోనా ప్రోహిజ్ ద్వారా క్లాడెల్ భగవంతుని దృష్టిలో స్త్రీకున్న పాత్ర ఏమిటో స్పష్టంగా చూపించాడు. వివాహిత అయిన 'డోనా' కూ, అన్ని బలహీనతలూ ఉన్న మగధీరుడు 'రోడ్రిగ్' కూ మధ్య సాగిన ప్రేమగాథే దీని ఇతివృత్తం. అయితే ఆ జంట తైంగిక తృప్తిని నిరాకరించి అంతిమ త్యాగాన్ని ఆహ్వానించటం దీనిలోని గొప్ప విశేషం. డోనా మరణించటం, రోడ్రిగ్ బానిసగా కొనిపోబడడంతో కథ ముగుస్తుంది. దానితో వారిమధ్య ఆధ్యాత్మికమైన కలయిక ఏర్పడుతుంది.

ఈయన ఇతర రచనలలో ఎల్ బి టేజ్ (1911), లె పెరిహ్యూమిలి (1920), లె పెయిన్ దర్ (1918) అనే మూడు భాగాల చారిత్రక నవల ప్రసిద్ధ మైంది. సింక్ పాండెస్ బిడ్స్ (1910) ఈయన వ్రాసిన భావ కవితా సంకలనం. క్లాడెల్ అనంతర రచనలలో పటిమా పాటవాలు కొంచెం దెబ్బ తిన్నట్లు కనిపిస్తుంది.

కె.జి. మూర్తి.

క్లార్క్, జాన్ పెపర్ (1935-) : ఆఫ్రికన్ భాగోళిక రమ్యతను కవిత్వంలో రస మయంగా చిత్రించిన నైజీరియన్ కవి. కవిగానే గాక పత్రికా రచయితగా, నాటక ప్రవృత్తిగా, విమర్శకుడుగా కూడా ప్రఖ్యాతి పొంది నవాడు. సాంప్రదాయక 'ఐజా' మూఢనమ్మకాలను, గాఢలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలనా దృష్టితో అధ్యయనం చేసి, అనేక వ్యాసాలను ప్రచురించిన పండితుడు.

ఇబదాన్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి పట్టా పుచ్చుకొన్న క్లార్క్ 1960 లో రచయితగాను, పత్రికా రచయిత గాను జీవితం ప్రారంభించాడు. తరువాత లాగోస్ లోని డైలీ ఎక్స్ ప్రెస్ పత్రికకు సంపాదక వ్యాసాలు వ్రాశాడు. ఉపకార వేతనంపై 'ప్రిన్స్ టన్' విశ్వవిద్యాలయంలో అధ్యయనం చేశాడు. ఆ అనుభవాల్లో అమెరికా, డెయిర్ అమెరికా (1964) అనే రచనకు ఉపయోగ పడ్డాయి. అమెరికన్ మధ్య తరగతి విలువలను, నల్లజాతి వారి జీవన పద్ధతులను, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను ఘాటుగా విమర్శిస్తూ సాగుతుంది ఈ రచన.

ఇతడు భావకవి. ఇతని కొన్ని కవితలలో భావావేశం కనిపిస్తుంది. 1962 లో వెలువడ్డ పాయింట్స్ 1965 లో రచించిన ఏ రీడ్ ఇన్ ది టైడ్ అనే కవితా సంపుటాలు ఇందుకు నిదర్శనాలు. ఇతని ఉత్తమ

రచనలలో కేవలం శిల్పం మాత్రమే గాక సాంప్రదాయక ఆఫ్రికన్ జీవితాన్ని స్వతంత్రమైన కల్పనాశక్తితో చక్కగా చిత్రీకరించడం కనిపిస్తుంది.

ఇతని నాటకాలలో మొదటి మూడూ విషాదాంతాలే! 1961 లో వ్రాసిన సాంగ్ ఆఫ్ ఏ గోట్ ఒక కుటుంబ విషాద గాథ. దానిలోని కవితా పాటవాన్నీ, నాటకీయ నిపుణతనూ విమర్శకులు విశ్వవ్యాప్తంగా కొనియాడారు.

1964 లో వ్రాసిన ది మాస్క్ రేడ్ అనే నాటకం కూడా కుటుంబ విషాద గాథే! కాని తరువాత వ్రాసిన ది ర్యాస్ ఇతని నాటకాలలో ఉత్తమ మైనది. దీనిలోని ఇతివృత్తం సంకేతాత్మకం. నలుగురు మనుష్యులు తెప్పలాంటి దానిసాయంతో 'నైగర్' నదిపై గమ్యం లేకుండా వాలువెంట తేలుతూ పోవడమే దీనిలోని ఇతివృత్తం. ఇది మానవుని అగమ్య గోచర స్థితిని, ముఖ్యంగా నాటి నైజీరియా పరిస్థితిని తెలుపడానికే ఈ రచయిత వ్రాశాడు. పాత్ర చిత్రణ, సంకేతాత్మకమైన సంఘటనలు ఈ రచనకు జీవం పోశాయి.

ది ఒజిది ఆఫ్ అటూజి (1966) అనేది ప్రత్యేకంగా చెప్పకోదగిన మరొక ప్రయోగాత్మక నాటకం. దీనిలో ఐజా తెగకు సంబంధించిన కర్మకాండలను నాటకీయం చేశాడు. దీనిని పూర్తిగా ప్రదర్శించడానికి ఏడు రోజులు పట్టేదట. శ్రావ్యమైన సంగీతంతో, కన్నులకు విందు చేసే నృత్యాలతో, ఆహ్లాదకరమైన మూకాభినయంతో, మనోహర దృశ్యాలతో ఇది ప్రజలను ఎంతగానో రంజింపచేసిన నాటకము. ఈ రచయిత ఐజా ఐతిహాసిక కావ్యమైన ది ఒజిది శాగా: టైడ్స్ ఆఫ్ ది డెల్టా ను ఆంగ్లంలోకి అనువదించి నైజీరియా సాహితీ సంపదను బయటి ప్రపంచానికి అందించాడు.

కె.జి. మూర్తి.

క్లార్క్, మార్క్స్ (1846-81) : ఇంగ్లండులో పుట్టి ఆస్ట్రేలియాలో స్థిరపడ్డ ఆంగ్ల రచయిత. 17 సంస్కారాల వయస్సుప్పుడు ఆస్ట్రేలియా చేరి రక రకాల చిన్న ఉద్యోగాలు చేసి, వ్యవసాయం చేయటానికి కూడా ప్రయత్నించి చివరకు రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. 1867 నాటికి ఆస్ట్రేలియన్ మాగజైన్ పత్రికకు కథానికలు వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. మెల్ బోర్న్ ఆర్గన్ అనే పత్రికకు నాటక సమీక్షలు కూడా వ్రాశాడు. ఆస్ట్రేలియన్ జర్నల్ అనే పత్రిక సీరియల్ గా వేసుకోటానికి ఒక రచనను కోరగా ఫర్ ది టర్న్ ఆఫ్ హిజ్ నేచురల్ లైఫ్ అనే ప్రసిద్ధ నవలను వ్రాశాడు. రూఫన్

డాన్ అనే వ్యక్తి తాను చేయని నేరానికి బలి అయి పోయి, నేరస్థుల ప్రపంలోకి తోయబడటంతో ఏ విధంగా పతనమై పోయిందీ క్లార్క్ ఈ నవలలో ఎంతో రసవంతంగా చిత్రీస్తాడు. ప్రజల ఆవేశ కావేషాలకు అద్దం పట్టే నాటకీయ ఫక్కిలో నడిచిన ఈ నవల వాస్తవికతను కూడా మితిమీరిన మోతాదులో చూపిస్తుంది. ఇదే ఈయనకు ఎక్కువగా పేరు ప్రఖ్యాతులను తెచ్చి పెట్టిన రచన. ఆస్ట్రేలియా ఇంగ్లండుకు వలసదేశంగా ఉన్న కాలం నాటి సాహిత్యంలో ఈ నవల మణిపూస వంటిది. ఈయన రచనలలో ఉత్తమమైన వాటిని ది ఆస్ట్రేల్ ఎడిషన్ ఆఫ్ ది సెల్వెడ్జ్ వర్క్స్ ఆఫ్ మార్క్స్ క్లార్క్ అనే పేరుతో 1890 లో ప్రచురించడం జరిగింది.

కె.జి. మూర్తి.

క్లెస్ట్, (బెర్నెడ్) హైనిఖ్ (విల్ హెల్మ్) వాన్ (1777-1811) : 19 వ శతాబ్దిలోని ప్రముఖ జర్మన్ నాటక కర్తలలో మొట్టమొదటివాడు. ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలో వచ్చిన రియలిస్ట్, ఎక్స్ ప్రెషనిస్ట్, నేషనలిస్ట్, ఎగ్జిస్టెన్షియలిస్ట్ ఉద్యమాలలో వచ్చిన కవులందరికీ పితామహుని వంటివాడు. ఆధునిక జీవన, సాహిత్య సమస్యలను మునుముందుగా దర్శించిన ప్రతిభాశాలి.

సైనిక వృత్తిలో కొన్నాళ్ళూ, న్యాయ, గణిత శాస్త్రాల అధ్యయనంలో కొన్నాళ్ళూ జీవితంలో ఏడు సంవత్సరాల అమూల్యమైన కాలం వృథాగా గడచిపోయిన తరువాత ఇమాన్యువల్ కాంట్ దర్శన శాస్త్రం చదివి క్లెస్ట్ తార్కిక జ్ఞానంలో విశ్వాసం కోల్పోయాడు. ఉద్యేగాలకూ, తార్కిక జ్ఞానానికీ మధ్య సాగిన సంఘర్షణే క్లెస్ట్ రచనలలో ప్రధానంగా కనిపిస్తుంది.

చదువుకు స్వస్తి చెప్పి మొదట పారిస్ కి, తరువాత స్విట్జర్లాండ్ కి వెళ్లి అక్కడ ఒక రైతుగా స్థిరపడాలని చూశాడు. అక్కడ ఉండగానే క్రాఫెస్టెన్ కుటుంబం (1803) అనే తన తొలి విషాదాంత నాటకం వ్రాశాడు. కవి మానసిక అస్వస్థత అత్యంత ప్రస్ఫుటంగా ఈ రచనలో గోచరిస్తుంది. ఆ రోజులలోనే (1808) రాబర్ట్ గ్రెస్కోర్ అనే అసంపూర్ణ విషాదాంత నాటక రచనను అతడు ప్రారంభించాడు. తిరిగి అక్కడ నుంచి బయలుదేరి పారిస్ వచ్చి, నిరాశతో తన వ్రాతప్రతులన్నిటినీ తగులబెట్టి స్వచ్ఛందంగా ఫ్రెంచ్ సైన్యంలో చేరాలని చూశాడు. కాని ఫ్రాన్స్ నుంచి బహిష్కృతుడై తూర్పు పరియా చేరుకుని 'కోనిగ్స్ బెర్గ్' లో ఒక చిన్న ప్రభుత్వోద్యోగంలో చేరి శిక్షణ కాలంలోనే దానికి రాజీనామా ఇచ్చాడు. తరువాత డ్రెస్డెన్ వెళ్లి అక్కడ

రచనా వ్యాసంగాన్ని కొనసాగించాలని అనుకున్నాడు. కాని అక్కడి ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వం అతనిని గూఢచారి అనే నేరం మీద అరెస్ట్ చేసి, 6 నెలలు జైలు శిక్ష విధించింది.

డ్రెస్డెన్ లో (1807-1809) క్లెస్ట్ కి ప్రముఖ రచయితలతోనూ, చిత్రకారులతోనూ, కళాపోషకులతోనూ పరిచయం ఏర్పడింది. రాజకీయ తత్వవేత్త 'ఏడమ్ మ్యుల్లర్' తో కలిసి ఫోబస్ అనే ప్రముఖ పత్రికను ఆయన ప్రచురించాడు. ఆయన జైలులో ఉండగా మోలియర్ వ్రాసిన యాంపిట్రయాన్ కి ఆయన చేసిన నాటకీకరణకు విశేష ప్రశస్తి లభించింది. 1808 లో ఫెంతే నీలియా అనే నాటకం ప్రచురించాడు. ఆ నాటకంలోని అతని కవిత గంభీర మైందనీ, శక్తి మంతమైందనీ ప్రశంసలు పొందింది. 1808 మార్చిలో క్లెస్ట్ వ్రాసిన ఏకాంకిక 'పగిలిన కుండ' ను గెయిథే వైమార్ లో ప్రదర్శింప చేశాడు. కాని ఆ ప్రదర్శన ఫలవంతం కాలేదు. 1808 చివర నెపోలియన్ మీద తిరుగుబాటు చెలరేగే సూచనలు కనిపించినపుడు క్లెస్ట్ తీవ్రమైన యుద్ధ కవితలు వ్రాశాడు.

క్లెస్ట్ 8 అద్భుతమైన చిన్న నవలలు కూడా వ్రాశాడు. ఎజర్ హా లుంగెన్ అనే పేరుతో ఒక సంకలన గ్రంథంగా ఇవి వెలువడ్డాయి (1810-11). వీటిలో ఇమిడిక, శక్తి, భావ విస్ఫుటత గోచరిస్తాయి. ఇతర వ్యక్తులు, లేదా ప్రకృతి పెట్టే హింసల వలన మానవుడు ఓర్పును ఎలా కోల్పోతాడో ఈ నవలలు చిత్రిస్తాయి. క్లెస్ట్ రచించిన చిట్టచివరి నాటకం ప్రీన్స్ ఫ్రీడిఖ్ ఫాన్ హోంబుర్గ్ అద్భుతమైన మనస్తత్వ విశ్లేషణాత్మకమైన నాటకం.

6 నెలల పాటు బెర్లిన్ లో, ఎజెండె బ్లాటర్ అనే దిన పత్రికకు క్లెస్ట్ సంపాదకత్వం వహించాడు. కాని ఆ పత్రిక ఆగిపోవడంతో జీవనోపాధికి అస్కారం లేక గొయిథే వంటి సమకాలిక రచయితల గుర్తింపు పొందలేక పోయానే అనే నిరాశాభావంతో క్లెస్ట్ క్రుంగిపోయాడు. నయంకాని తీవ్రమైన వ్యాధితో బాధపడుతున్న 'హెన్రీ థే ఫోగల్' అనే ఒక స్త్రీ తనను వధించమని క్లెస్ట్ ను అర్థించింది. దానితో అతడు 1811 నవంబరు 21 న వాన్ సీ తీరంలో ఆమెను తుపాకితో కాల్చి, తనను తాను కాల్చుకొని ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

బొ.శ్రీ.

క్వాసిమోడో, సాల్వటోరి (1901-1968) : ఇటాలియన్ కవి, విమర్శకుడు, అనువాదకుడు. హెర్బట్స్

కవులలో నాయకుడుగా ఉండేవాడు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత ఆధునిక సాంఘిక సమస్యలపై ప్రగాఢమయిన కవిత్యం వ్రాశాడు. 1959 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి పొందాడు. తండ్రి

ఒక రైలు నిర్మాణం కంపెనీలో ఉద్యోగి. క్వాసిమోడో ముందుగా సెరక్యూస్, మెస్సినాలలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. తరువాత పాలెర్మోలో ఇంజనీరింగ్, గణితశాస్త్రం నేర్చుకున్నాడు. చిన్నవయస్సు నుంచి కవిత్య రచనాసక్తి ఉండేది. పది సంవత్సరాలపాటు గవర్నమెంట్ ఇంజనీర్ గా పనిచేసినా, తీరిక సమయంలో కవిత్యం వ్రాస్తూ ఉండేవాడు.

అతని కవిత్య రచనలు సోలరియా అనే ఫ్లారెన్స్ నగర పత్రికలో ప్రచురణ అయ్యేవి. హెర్మెస్ తాత్త్విక ధోరణులకు చెందిన గుసెపె ఉంగరెట్టి, ఇడినో మాంటికే ఇతనికి గురు తుల్యులు. నేల, నీరు అన్న మొదటి కవితా సంకలనం 1930 లో ఇతడు ప్రచురించాడు. 1935 తరువాత ఉద్యోగానికి స్వస్తి చెప్పి, మిలన్ లో ఒక సంస్థలో సాహిత్య ఆచార్యుడుగా చేరాడు.

1932-36 సంవత్సరాలలో కొన్ని కవితా సంకలనాలు ప్రచురించాడు. వీటినిండా హెర్మెస్ తాత్త్విక ధోరణులే! 1938 లోను, 1942 లోను మరి రెండు సంకలనాలు ప్రచురించి ఈ ధోరణికి స్వస్తి చెప్పాడు.

1947 వో యుద్ధానంతరం ప్రచురించిన 'అనుదినం' అన్న సంకలనంతో ఇతని కవిత్య ధోరణి దైనందిన సాంఘిక సమస్యలవైపు ప్రసరించింది. నాజీ పాలనలో జరిగిన దురన్యాయాలూ, ఇటలీ దురాగతాలూ వీటిలో బాగా వర్ణించడం జరిగింది. తరువాత సాంకేతిక వాదానికి ప్రతిరూపం లయిన కవిత్య రచనలు చేశాడు. లా టెర్రా ఇంపరెజ్జియబాల్ (The Incomparable Earth) అన్న పుస్తకం 1958 లో ప్రచురించాడు. 1978 వరకూ ఇలా అనేక సంకలనాలు ప్రచురిస్తూనే ఉన్నాడు.

స్వీయ రచనలతో పాటు 1930 నుంచి గ్రీక్ కవితలూ, నాటికలూ అనువదించాడు. ఈస్కిలస్, 'సోఫోక్లిడ్స్' (Sophocles), 'యూరిపిడీస్' (Euripides) ల

గ్రీక్ రచనల అనువాదాల సంకలనం 1963 లో ప్రచురితం అయింది. లాటిన్ రచయితలయిన 'కటలస్' (Catullus), 'ఓవిడ్' (Ovid), 'వర్జిల్' (Virgil) ల రచనలూ, ఆరు షేక్స్పియర్ (Shakespeare) నాటకాలూ, మోలియర్ (Moliere) రచనలూ, 20 వ శతాబ్దం అమెరికన్ రచయితల కవితలూ, 'పాబ్లో నెరుడా', టీలీల రచనలూ క్వాసిమోడో అనువదించాడు. ఇటాలియన్ కవితా సంకలనాలు రెండు కూర్చాడు. అసంఖ్యాకమయిన సాహిత్య, విమర్శ వ్యాసాలు వ్రాశాడు. వీటిలో ప్రధాన మయినది 'కవి, రాజకీయ వేత్త, ఇతర వ్యాసాలు' 1960 లో ఇతని రచనల సమగ్ర సంకలనం వెలువడింది.

శ్రీ విరించి.

క్విరోగా, హారేషియో (1878-1937) : ఉరుగ్వేలో పుట్టి పెరిగిన రచయిత. అరణ్య ప్రాంతపు దేశాలలో మనిషి, జంతువు తమ మనుగడ కోసం ఎలా తాపత్రయ పడుతున్నాయో అభివృద్ధిస్తూ కథానికలు వ్రాసి, ఉరుగ్వే కథా రచయితగా పేరు పొందాడు.

యౌవనంలో యూరప్ దేశాలు పర్యటించాడు. జీవితంలో ఎక్కువకాలం అర్జెంటీనాలో గడిపి అరణ్య ప్రాంతాలలో పర్యటిస్తూ తన కథా వస్తువులను సేకరించుకునేవాడు. పత్రికా రచయితగా కొంత కాలం గడిపాడు. ఉపాధ్యాయ వృత్తి కూడా కొన్నాళ్లు చేపట్టాడు. ది కోరల్ రోఫ్ అనే గద్య, పద్య సంకలనంలో ఇతని సాహిత్య ప్రతిభ అభివ్యక్తమయింది. అమెరికన్ రచయిత ఎడ్గార్ ఆలెన్ పో' కథారచనలో ఇతనికి ఆదర్శం. అరణ్య ప్రాంతాల వర్ణనకూ 'రుద్వార్డ్ కిప్లింగ్' ఇతని ఆదర్శం.

జీవితం అంటే మనుగడకోసం ఎడతెరిపి లేని పోరాటం అని వర్ణిస్తూ 1918 నుండి 1925 వరకూ వివిధ సంకలనాలు ప్రచురించాడు. వీటి ఆంగ్లానువాదం ది డీ కేపిటేటెడ్ చిల్డ్రన్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ 1973 లో ప్రచురితం అయింది. 1921 లో ప్రచురించబడిన అనాలోండా అనే పుస్తకం ఇతని వాస్తవిక, తాత్త్విక, సాంకేతిక ధోరణికి మచ్చు తునక. విష జంతువులు, పాములు ఇతర జీవులు ఆ ప్రాంతాలలో ఎలా గిజగిజలాడుతూ జీవిస్తున్నాయో ఇతడు చూపించాడు.

జీవిత చరమకాలంలో ఇతడు అనారోగ్యంతో క్రుంగి పోయాడు. తుదివరకూ ఒక ఉచిత వైద్యాలయంలో ఉంటూ అక్కడే ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

శ్రీ విరించి.

క్వెంటాల్, ఆంటెరో టార్క్వినియో డి (1842-1891) : ప్రముఖ పోర్చుగీస్ కవి. 1860-70 ప్రాంతంలో కాల্পనిక వాదం మీద తిరుగుబాటు చేస్తూ సాహిత్యంలోనూ, సమాజంలోనూ ఒక నూతన దృక్పథాన్ని ఆవిష్కరించాలనే లక్ష్యంతో 'కోయింబ్రా తరం' అనే పేరుతో 'కోయింబ్రా' విశ్వవిద్యాలయంలో రూపొందిన ఒక యువకవి బృందానికి నాయకుడు.

'అజోర్స్' లోని పోంటాడెల్గడాలో 1842 ఏప్రిల్ 18 వ తేదీన రచయితలూ, యోగులూ పుట్టిన ఒక సంపన్న కుటుంబంలో క్వెంటాల్ జన్మించాడు. క్వెంటాల్ లోనూ, అతని కవితలోనూ కూడా యోగి లక్షణాలు కొంతవరకూ కనిపిస్తాయి. కోయింబ్రా విశ్వవిద్యాలయంలో న్యాయశాస్త్రం అధ్యయనం చేస్తున్న కాలంలో (1858-1864 మధ్యకాలంలో) తన తొలి కాల্পనిక కవిత అదృశ్య మాన కాంతి కిరణాలు (Raios de Extincta Luz) గ్రంథాన్నీ, 1872 లో ప్రచురితమైన శృంగార వసంత ఋతువు, (Primaveras Romanticas) అనే గ్రంథాన్నీ క్వెంటాల్ రచించాడు. 1865 లో ఆయన ఓడ్స్ మోడెర్నాన్ అనే రచన చేశాడు. తన తోటి విద్యార్థులలో ఆ గ్రంథం బౌద్ధికంగానూ, నైతికంగానూ ఇతనికి గౌరవాన్ని సమకూర్చింది. సద్బుద్ధి, సదభిరుచి (1865) అని ఈయన రచించిన కరపత్రం వెనుకటి పోర్చుగీసు సాహిత్యంలోని 'ఫార్మలిజ్మే' ను విమర్శించింది. అటు తరువాత 1871 వరకూ వెనుకటి తరం సాహిత్యాభిరుచులమీద ఆయన సాగించిన దండయాత్రకు అది అంకురార్పణ. 1871 లో క్వెంటాల్ 'లిస్బన్ కేసిన్' లో నిర్వహించిన 'ప్రజాస్వామికోపన్యాస' పరం పర కాల্পనిక వాదానికి చిట్ట చివరి ఆఘాతం అయింది.

కోయింబ్రా విశ్వవిద్యాలయం విడిచిపెట్టిన తరువాత క్వెంటాల్ మొదట లిస్బన్ లోనూ, తరువాత పారిస్ లోనూ 'టైపోగ్రాఫర్' (కంపోజిటర్) గా పనిచేశాడు. ఆరు మాసాలపాటు అలా కార్మికుడుగా జీవించడంతో క్వెంటాల్ భ్రమ లన్నీ తొలగిపోయాయి. అనారోగ్య కారణంగా అతడు తిరిగి పోర్చుగల్ చేరుకున్నాడు. 1869 లో అమెరికా, కెనడా సందర్శించి తిరిగి లిస్బన్ చేరుకున్నాడు. అక్కడ కార్మికుల తరపున జరుగుతున్న ప్రచార కార్యక్రమాలలో పాల్గొని, పోర్చుగల్ లో జరిగిన మొదటి అంతర్జాతీయ కార్మిక సమావేశం (First International) ఏర్పాటు చేయడంలో ఎంతో సహాయం చేశాడు. పియరే-జోసెఫ్ ఫ్రాథాన్ సోషలిస్ట్

సిద్ధాంతాల వలన ప్రభావితమై, క్వెంటాల్ ఒక సోషలిస్టు పత్రికకు సంపాదకత్వం కూడా నిర్వహించాడు.

ఈ కాలంలో క్వెంటాల్ లో విపరీతమైన అసంతృప్తి చెలరేగింది. తనకు ఇష్టమైన అనేక ప్రణాళికలకు స్వస్తి చెప్పి, తన తొలి పద్యా లన్నీ ఆయన చింపి వేశాడు. వెన్నుముక వ్యాధి ఆయనను బాధింపసాగింది. చికిత్స వలన తాత్కాలికంగా మాత్రమే గుణం కనిపించింది. కొంచెం మనశ్శాంతి ఏర్పడిన తర్వాత ప్రశస్తమైన తన తుది సానెట్ లను క్వెంటాల్ రచించాడు.

1881 లో తాను పెంచుకున్న ఇద్దరు అనాథ బాలికల పోషణను పర్యవేక్షించేందుకు క్వెంటాల్ 'పోర్ట్' సమీపంలోని 'విలా డో కాండె' చేరుకున్నాడు. అతని సన్నిహిత మిత్రుడూ, చరిత్ర రచయితా అయిన 'ఓలివీర మార్టిన్స్' ద్వారా రాజకీయ పరిణామాలు ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకుంటూ ఉండేవాడు. పోంటా డెల్గాడాలోని తన కుటుంబాన్ని చూడడానికి వెళ్లి, 'శారీరక బాధతోనూ, నిద్రలేమితోనూ, నిరాశతోనూ క్రుంగిపోయి', క్వెంటాల్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

కవిగా క్వెంటాల్ చేసిన నూతన ప్రయోగాలు ఎక్కువగా లేవు. సానెట్ రచన మీద ఆయన అధికారం సంపాదించాడు. *ఓన్ సానెట్స్ కాంప్లీట్స్* (1886) అనే 109 సానెట్లలో ఆయన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి చరిత్ర మనకు గోచరిస్తుంది. 1922 లో ఇంగ్లీష్ లోకి అనువదింపబడిన *సానెట్స్ అండ్ పోయెమ్స్* 1977 లో పునర్ముద్రణ పొందింది.

బొ.శ్రీ.

క్వేవేదో ఇ విలేగాస్, (ఫ్రాన్సిస్కో గోమిజ్ డి) (1580-1645) : శ్పానిష్ కవి, స్పెయిన్ సాహిత్య స్వర్ణయుగానికి చెందిన ప్రసిద్ధ వ్యంగ్య రచయిత.

క్వేవేదోయి సంపన్నమైన సంప్రదాయ కుటుంబంలో పుట్టాడు. 1596 నుండి 1606 వరకు అల్కాలా, వల్లడోలిడ్ విశ్వవిద్యాలయాల్లో విద్య సభ్యునిగా ఉన్నాడు. పలుభాషలలో పాండిత్యం అలవడింది. 23 సంవత్సరాల పిన్నవయస్సులోనే కవిగా, చమత్కార సంభాషణ చతురుడుగా ఖ్యాతి సంపాదించాడు. సమకాలికులూ, వయస్సులో పెద్దవారూ అయిన సెర్వంటెస్, లోప్ డివెగాలు క్వేవేదోయి కవిత్వాన్ని అభినందించారు. అయితే ఈ కవి దృష్టి రాజకీయ భవితవ్యం వైపు మళ్లింది. 1613 లో ఓసునా ప్రభువు వద్ద సలహాదారుగా ప్రవేశించాడు. తరువాత సిసిలీ, వేల్స్ లకు వరుసగా ఏడు సంవత్సరాలు వైస్రాయి పదవిని నిర్వహించి అపార గౌరవాదరాలు చూరగా

న్నాడు. స్పెయిన్ లో ఫిలిప్ IV సింహాసనారూఢుడు కావటంతో ఓసునా ప్రభువు ఆయన అభిమానం చూర గొనలేక క్రుంగిపోయాడు. దీనితో క్వేవేదోయిని కూడా గృహనిర్బంధంలో ఉంచారు. తరువాత అతడు రాజకీయ జీవితాన్ని ఏవగించుకొని సమకాలీనుల అవివేకాన్ని నిరూపిస్తూ అనేక వ్యంగ్య పూరిత గద్య పద్య కృతులను వ్రాస్తూ రచనా వ్యాసంగానికి పూనుకున్నాడు. ఒక పరిహాస కవిత కారణంగా 1639 లో తిరిగి ఒక మఠంలో నిర్బంధింప బడ్డాడు. 1643 లో విడుదలైనా, ఆరోగ్యం క్షీణించటంతో తరువాత కొద్ది కాలానికే మరణించాడు.

క్వేవేదోయి రచనలు అతని వ్యక్తిత్వాన్ని స్ఫుటంగా చాటుతాయి. అతని రచనలలో అసహ్యకరమైన కథాంశాలు మొదలు ఉదాత్తమైన ప్రవృత్తులవరకు వివిధ రీతులు కనిపిస్తాయి. ఆయన విద్య, సంస్కృతి మహత్తరమైన విలువలతో కూడిన రచనలు చేయటానికి దోహదం చేశాయి.

నాటి సంఘంలోని లోపాలను విమర్శిస్తూ వ్రాసిన ఆయన వ్యంగ్య రచనలు నేడు అంత రసస్ఫూరకంగా ఉండక పోవచ్చు. కాని దుష్టుల సాహస కృత్యాలతో నిండిన నవల *లా వైడాడెల్ బస్ కాన్* (1926) వలన అతడు కలకాలం జీవిస్తాడు. ఇందులో పాల్ అనే మోసగాణ్ణి దొంగలు, వంచకులు అపార్థం చేసుకుంటే వాడు కొనసాగించిన సాహసాలను రచయిత చిత్రించాడు. క్వేవేదోయి *న్యూనోస్* (1627) ను 1606 నుండి 1622 వరకూ వ్రాశాడు. ఇందులో నరకం, మరణం మొదలైన వాటిని గూర్చిన చక్కని కల్పన లున్నాయి. 'బారాక్వె' శైలి విధానం ఆ నాటికి క్రొత్తదైనా, ఆ శైలిలో సంక్లిష్టమైన శ్లేషలతో ఇతడు రచనా వ్యాసంగం కొనసాగించాడు. 1969 లో క్వేవేదోయి కవితలతో ఒక సంకలన గ్రంథానికి అంగ్లానువాదం ప్రచురించారు.

చి.వెం.

ఖాతీబీ ఎబ్దెల్ కెబీర్ (1938-) : మొరాకోలోని సాహిత్య విమర్శకుడు, నవలాకారుడు. 1960-70 దశాబ్దిలోని ఆగ్రహవేళ పరులైన యువజనుల ప్రతినిధి. క్రొత్తగా స్వాతంత్ర్యం సంపాదించి 'మాగ్రిడ్' దేశాలలోని సాంఘిక, రాజకీయ విధానాలలో చాలా వాటిని వారు నిరసించారు.

ఖాతీబీ మొరాకోలోనే ఉన్నత పాఠశాల విద్య ముగించి, పారిస్ లోని టార్జన్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి సాంఘిక శాస్త్రంలో పట్టభద్రు డయ్యాడు. డాక్టరేట్ చేయడానికి అతడు తీసికొనిన విషయం *లె రోమన్*

మూగెబిన్ (మూగ్రిబియన్ నవల). 1968 లో ఆ థీసిస్ ముద్రించ బడింది. ఆదినుంచి ఖాతీబీ సాహిత్యంలో రచయితకు 'నిబద్ధత' అవసరం అని వాదించాడు. అయితే నవలను గురించి చేసిన పరిశోధనలో నిబద్ధతతో రచనలు చేసే రచయిత ముఖ్యంగా విప్లవానంతర శకంలో ప్రచారకుడు కాకుండా ఎలా ఉండగలడు అనే ప్రశ్న తల ఎత్తింది. జన సామాన్యపు నినాదాలను పట్టించు కోకుండా, రచయిత విద్యావంతులైన జనంలో ఒక సాంస్కృతిక స్థాయిని నెలకొల్పాలని ఖాతీబీ వాదించాడు.

ఖాతీబీ వ్రాసిన తొలి నవల లా మె మోయిరే టూటూబీ (1971). ఈ రచన కొంతవరకు ఆత్మకథాత్మకంగా సాగింది. ఖాతీబీ మొరాకన్ సాంఘిక జీవన విధానం మీద అనేక గ్రంథాలను రచించాడు. ఆరంభంలో 'మూగ్రిబియన్' రచయితలు ఫ్రెంచ్ భాషను వాడకూడదు అని ఖాతీబీ ప్రకటించిన అభిప్రాయం 1960-70 నాటి విప్లవ ధోరణిని ప్రతిఫలిస్తూంది.

లామోర్ట్ డెస్ ఆర్జిస్టీస్ (1964), లేప్రాపీట్ డి వాయిలె (1979) అనే రెండు నాటకాలూ, లే లేవే టు శాంగ్ (1979) అనే నవల ఖాతీబీ అభిప్రాయాలను స్పష్టంగా ప్రకటిస్తున్నాయి.

శ్రీ విరించి

భోమ్యూకోవ్, అలెక్సీ స్టెపనోవిచ్ (1804-60):

19 వ శతాబ్దంలో రష్యన్ జీవన విధానాన్ని ప్రశంసిస్తూ ఆరంభమైన 'స్లావోఫైల్' ఉద్యమానికి నాయకుడు. తరతరాలుగా రష్యన్ జార్లను సేవించిన కుటుంబంలో అతడు జన్మించాడు. తండ్రి స్టీఫాన్ హయాంలో కుటుంబం ఆర్థికస్థితి మత క్షీణించిపోగా తల్లి మేరియా కిరియెవ్స్కాయా ఆ కుటుంబాన్ని నిలబెట్టింది. ఆమె తన ఇద్దరు కుమారులను, కుమార్తెలను రష్యన్ చర్చి సంప్రదాయంలో పవిత్రంగా పెంచింది. బాగా చదివించింది. అలెక్సీ భోమ్యూకోవ్ ఒక ఫ్రెంచి మతగురువు, ఒక గ్రీకు విద్వాంసుడు, అనేక మంది రష్యన్ పండితుల వద్ద విద్యాభ్యాసం చేశాడు. ఫ్రెంచ్, జర్మన్, ఆంగ్లభాషలలో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడు. గ్రీక్, లాటిన్ భాషలు అధ్యయనం చేశాడు. సంస్కృతం చదువుకొని రష్యన్ సంస్కృత నిఘంటువును రూపొందించాడు. మాస్కో యూనివర్సిటీ నుంచి గణిత శాస్త్రంలో పట్టభద్రుడై 18 నెలలపాటు ఫ్రాన్స్ దేశంలో పఠ్యటించాడు. 1828-29 ల మధ్య జరిగిన రూసో-తుర్కీ యుద్ధంలో గణనీయమైన పాత్ర నిర్వహించి శేష జీవితాన్ని సాహిత్య వ్యాసంగంలో గడిపాడు. సాంసారికమైన జీవితంలో అనుకూల మైన

భార్య, అణకువ గలిగిన అనేకమంది పిల్లలతో జీవితం హాయిగా గడిపాడు.

వివిధ రంగాలలో, ప్రక్రియలలో రచనలు చేసిన భోమ్యూకోవ్ పద్యరచన చేశాడు. తత్వశాస్త్రంలోను, రాజకీయ విషయాలపైన వ్యాసాలు రచించాడు. ఆర్థికశాస్త్రం, సాంఘిక శాస్త్రం, ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రాలపై ఆయన వ్యాసాలు ఎంతో ఆసక్తి కలిగించేవి. ఒక భూస్వామిగా వ్యవసాయరంగంలో ఆయన నిర్మించిన యంత్రాలకు ఇంగ్లండు నుంచి బహుమతు లందుకున్నాడు. తుపాకుల తయారీలో కూడా సిద్ధహస్తుడని పేరు గాంచాడు. అంతే కాకుండా తన పరిధిలో అనేకమంది గ్రామీణులకు వైద్యం కూడా చేసేవాడు. ఆయన జీవిత కాలంలో రాజరికం వారి నిషేధాలవల్ల ఆయన రచనలు కొన్నే ముద్రణకు నోచుకున్నాయి. ఆయన వ్రాసిన అనేక రచనలు ఆయన తర్వాత స్నేహితులచే ప్రచురింపబడ్డాయి. ఇప్పటికీ రష్యాలో ఆయన రచనలు పాఠ్యగ్రంథాలుగా నిర్దేశింపబడుతూనే ఉన్నాయి.

రష్యన్ సాహిత్య చరిత్రలో స్వర్ణయుగంగా ప్రసిద్ధి కెక్కిన కాలంలో జీవించినవాడు భోమ్యూకోవ్. నిఖోలస్-1 పరిపాలనలో మేధావులకు సంఘంలో సరియైన స్థానం లేని రోజులలో రెండు వర్గాల వారు మాత్రమే వారి వారి రచనలను ప్రజల కందించ గలిగారు. ఒక వర్గం వారు పశ్చిమ జీవిత ధోరణులకు ప్రోత్సాహకులు కాగా, రెండవ వర్గం వారు రష్యన్ సంప్రదాయ పద్ధతులను 'స్లావోఫైల్స్' పేరిట ప్రచారం చేస్తూ వచ్చారు. ఈ రెండవ వర్గానికి నాయకుడు భోమ్యూకోవ్. పాశ్చాత్య విధానాల పట్ల భోమ్యూకోవ్ నిజానికి సుముఖుడే అయినా, రష్యా గతాన్ని ఆయన అధికంగా ప్రేమించాడు. నాస్తికులు సాంఘికమైన రాజకీయమైన పరిణామాన్ని తీసుకొనిరాగలరని ఆయనకు నమ్మకం లేదు. అందుకే ఆయన ఆశించినది, రూపొందించినది సోబోర్నోస్ట్ నినాదం. 'సోబోర్నోస్ట్' పదానికి అనేక అర్థాలున్నా ఐక్యమత్యం, సుసంగత జీవన విధానం అనే అర్థాలు భోమ్యూకోవ్ ఆలోచనా విధానాన్ని ప్రతిబింబిస్తాయి. ఆయన రచనలలో ఈ నినాదం ప్రాతిపదికగా వ్రాసిన రచనలే మిక్కిలి ప్రసిద్ధ మైనవి. నిఖోలస్-1 పరిపాలనలో లేకుండా ఉండి ఉంటే భోమ్యూకోవ్కి అతని మేధకు, పాండిత్యానికి, ప్రతిభకి తగిన గుర్తింపు లభించి ఉండేది. తాను చికిత్స చేస్తున్న గ్రామీణుల నుంచి కలరా సోకి, భోమ్యూకోవ్ 1860 అక్టోబరు 5 వ తేదీన మరణించాడు.

ఒక నిజాయితీ పరుడుగా, నిస్వార్థ సేవాపరాయణుడుగా మాత్రమే కాక ఒక అద్వితీయ మేధావిగాను, అనన్య ప్రతిభా శాలిగాను, సంభాషణ చతురునిగాను కూడా రష్యా దేశం ఆయనను సర్వదా స్మరిస్తుంది.

పప్పు

గడ్డా, కార్లో ఎమీలియో (1893-1973) : ప్రసిద్ధ ఇటలీ దేశ వ్యాస రచయిత. చిన్నకథలూ, నవలలూ కూడా ఈయన వ్రాశాడు. వినూత్నమైన సొంత బాణీకి, మౌలికతకు ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఈ విషయంలో ఈయనను జేమ్స్ జాయిన్స్ పోలుస్తారు.

'గడ్డా' 1893 నవంబర్ 14 న మిలన్ (Milan)లో జన్మించాడు. వృత్తిరీత్యా ఇతడు ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీరు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ఈయన పాల్గొన్నాడు. 1930 ప్రాంతం నుంచి రచనలు చేయడం ప్రారంభించాడు. ప్రారంభం నుంచీ కూడా ఈయనకు శైలి పట్ల ప్రత్యేకమైన మక్కువ ఉండేది. ఈయన రచనలలో మానసిక, సాంఘిక విశ్లేషణ ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. ఈయన తొలి రచనలు *ది డ్రీమ్స్ ఆండ్ ది లైటింగ్* (1955) అనే సంపుటంగా వెలువడ్డాయి. గడ్డా వ్రాసిన *క్యూర్ ప్యాస్టిసి యూస్యయెబుషాటో ది వయా మెగులానా* (1957) అనే సుప్రసిద్ధమైన నవల ఎక్కువ ప్రజాదరణ పొందింది. ఫాసిస్ట్ రోమ్లో జరిగిన హత్యలు, దొంగతనాలతో పాటు తదుపరి జరిగిన దర్భాష్ట్రలను కూడా ఈయన తన నవలలో చిత్రించాడు. ఈ నవలలో వాడిన ప్రత్యేకభాష 'ఇల్ ఫాస్టిసియెస్వియె' గా ఇటలీలో సుప్రసిద్ధమైంది. ఈ భాషలో మూడు రోమ్స్ మాండలికాల సమ్మేళనం కనిపిస్తుంది. ఈయన వాడిన భాషలో శ్లేషలూ, విదేశ పదాలూ, హేళనలూ, కల్పిత పదాలూ, సంప్రదాయ సూచనలూ ఎన్నో కనిపిస్తాయి. గడ్డా దృక్పథం పాదరసం లాంటిది. ఈయన శైలిలో వక్రోక్తి, తీవ్రత, హాస్యం, తత్త్వం, అశ్లీలం సమపాళ్ళలో కనిపిస్తాయి. 1973 మే 21 న రోమ్లో గడ్డా మరణించాడు.

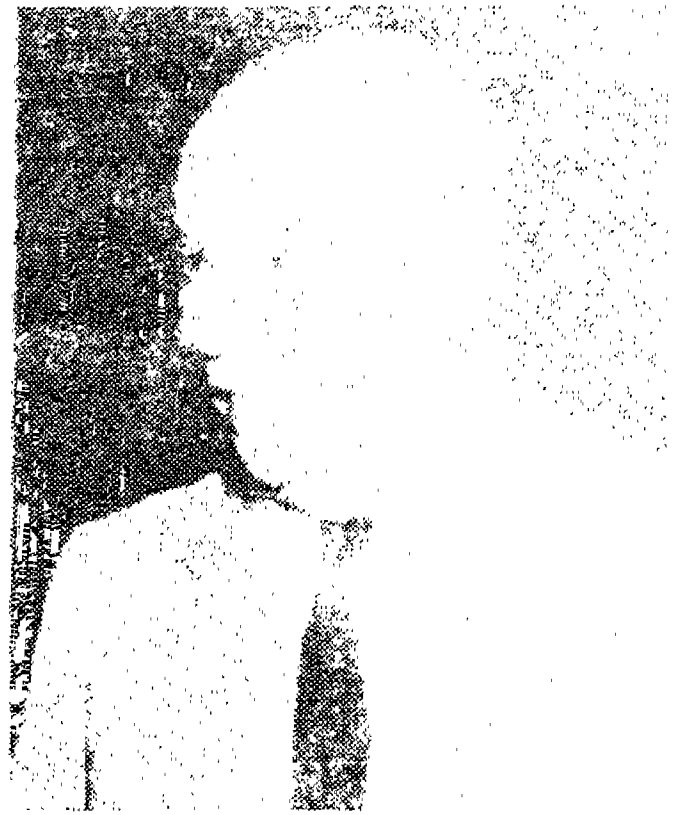
పద్మాకర్

గలెగోస్, రోమ్మ్యులో (1884-1969) : దక్షిణ అమెరికాలోని వెనిజులాకు చెందిన రాజకీయ వేత్త, నవలా రచయిత. వెనిజులా ముఖ్యపట్టణం కరాకాస్లో పుట్టి పెరిగి, యూనివర్సిడాడ్ సెంట్రల్ నుండి పట్టభద్రుడయ్యాడు. రాజకీయ జీవితంలో చాలా ఒడి దుడుకులు అనుభవించాడు. కొద్దికాలం విద్యామంత్రిగాను, 1948 లో కొన్ని నెలలు దేశాధ్యక్షుడు గాను ఉన్నాడు. 1948

లో సైనిక తిరుగుబాటు వలన పదవి కోల్పోయి, పదేళ్ల పాటు మెక్సికోలో తలదాచుకొని, 1958 లో స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చాడు. శేషజీవితం స్వదేశంలోనే గడిపాడు.

రాజకీయ వేత్తగా కంటే నవలా రచయితగా గలెగోస్ అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి గడించాడు.

ఈయన రచించిన ముఖ్యమైన నవలలో మొదటిదైన *డోనా బార్బరా* (1929) అప్పటి నియంత గోమెజ్ని విమర్శించినట్లుగా భావింపబడి ఇతని దేశ బహిష్కరణకు దారితీసింది. దీని తరువాత *కాంటక్లరా* (1934), *కనైమా*

(Canaima-1935) అనే రెండు నవలలను ఈయన వ్రాశాడు. ఇవి ముఖ్యంగా వెనిజులా ప్రజల జీవితసరళిని, వారి సమస్యలను చిత్రించినప్పటికీ, ఈ నవలలు అమెరికాలోని దేశ పరిస్థితులకు కూడా అన్వయిస్తాయి. పైన చెప్పిన నవలలో ఈయన దక్షిణ అమెరికాలోని మైదానాలలోని రెడ్ ఇండియన్ల జీవితాన్నీ, వారి సమస్యలనూ, యూరప్ నుండి వలస వెళ్లినవారు వీరిని కొల్లగొట్టడాన్నీ వర్ణించాడు. ఇవే పరిస్థితులు దక్షిణ అమెరికాలోని చాలా దేశాలలో ఉన్నాయి. అందువల్ల ఈయన దక్షిణ అమెరికా ప్రాంతీయ నవలా రచయితగా విఖ్యాతి పొందాడు. ఇవి కాకుండా ఈయన *ప్రోబె నీగ్రో* (1937) అనే రచనలో 19 వ శతాబ్దపు వెనిజులాలోని నీగ్రోల జీవితాన్ని వర్ణించాడు. ఈయన రచనలు దేశ, భాషల హద్దులు అధిగమించి మానవ ప్రకృతిని ప్రతిబింబించడం చేత ప్రపంచమంతటా సాహిత్యాభిమానులందరి మన్ననలను ఈయన అందుకొన్నాడు. చనిపోయేనాటికి గలెగోస్ దేశంలో ప్రముఖ రాజకీయ వేత్తగాను, సాహితీ వేత్తగాను దేశ ప్రజల గౌరవాభిమానాలను అందుకోగలిగాడు.

డి.ల.రా.

గామా, హోసె బసిల్వో డ (1740-95) : ప్రముఖ బ్రెజీలియన్ కవి. బ్రెజీల్ లోని శాన్ హోజె డరియో డస్ మోర్టెస్ అనే పట్టణంలో 1740 లో జన్మించాడు.

క్రైస్తవమత సంబంధమైన విద్యలో జెస్యూట్ మిషనరీల వద్ద శిక్షణ పొంది, 1759 లో ఆ శిక్షణ పూర్తి చేశాడు. కాని ఆ సంవత్సరంలోనే జెస్యూట్స్ అందరూ బ్రెజీల్ నుండి బహిష్కరింపబడడం జరిగింది. ఆ సమయంలో ఈయన పోర్చుగల్ పారిపోయి అక్కడ తలదాచు కొన్నాడు. కాని ఈయనను అక్కడ నుండి కూడా ఆఫ్రికాలోని అంగోలాకు బహిష్కరించే ప్రమాదం ఏర్పడింది. ఆ పరిస్థితిలో ఈయన అధికారవర్గం లోని మార్క్విస్ డిపోంబల్ ను ఆశ్రయించి దేశ బహిష్కరణ శిక్ష తప్పించుకొన్నాడు. ఈ అధికారి యొక్క ప్రాపకం పొందడానికి 1769 లో ఆయన కుమార్తె వివాహ సందర్భంగా ఒక ఖండకావ్యం వ్రాశాడు. 1769 లో 'ఓ ఉరుగ్వే' అన్న దీర్ఘ కవితను వ్రాశాడు. తను ఆశ్రయించిన వారి మన్నన పొందడానికి ఈ కావ్యంలో ఈయన జెస్యూట్స్ ని విమర్శించాడు. ఇందులో శ్వానిష్ వారు ఉరుగ్వే ఇండియన్లపై యుద్ధానికి వెళ్లి, వారిని తరిమి వేసి, వారి దేశాన్ని ఆక్రమించుకోడం వర్ణించాడు. విశేష మేమిటంటే, తాత్కాలికమైన ప్రయోజనం కోసం వ్రాసిన ఈ కావ్యం బ్రెజీలియన్ సాహిత్యంలో చాలా అగ్రస్థానాన్ని అందుకొంది. పోర్చుగల్ జాతీయ కవి రేమోయన్స్ బాణీకి భిన్నంగా 'బ్లాంక్ వెర్స్' ఛందస్సులో ఈ కావ్యం వ్రాశాడు. 'ఓ ఉరుగ్వే' లోని పొంగుతున్న నదుల వర్ణనలు, శ్వానిష్ వారు ఇండియన్లతో చేసిన యుద్ధ వర్ణనలు, బ్రెజీలియన్ సాహిత్యానికి విశిష్టతను, స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని చేకూర్చాయి.

డి.ల.

గార్బియా మార్క్వెజ్, గబ్రియేల్ (1928-): ప్రముఖ లాటిన్ అమెరికన్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత.

మార్క్వెజ్ లాటిన్ అమెరికాలోని కొలంబియా రాష్ట్రంలో 'అరకటక' అనే చిన్న పట్నంలో 1928 మార్చి 6 న జన్మించాడు. బొగోట్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్య నభ్యసించి పట్టభద్రుడయ్యాడు. పత్రికా రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. మాతృభాష అయిన శ్వానిష్ భాషలో రచనలు చేసి ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. ఇటీవలి కాలంలో భార్య పుత్రులతో స్పెయిన్ లోని బార్సిలోనా లో నివాస మేర్పరచుకున్నాడు. ఇతని రచనలలో నూరేళ్ల ఏకాంతం (1970), ది ఆటం ఆఫ్ ది పేట్రీయార్క్ అనేవి సుప్రసిద్ధమైన నవలలు. లీఫ్ స్టోమ్ (lift storm), నోవన్ రైట్స్ టు ది కర్నల్ (1968), ఇన్వోసెంట్ ఎరెండిరా అండ్ అదర్ స్టోరీస్ (1978), ఇన్ ఈవిల్ అవర్

ఈయన కథాసంపుటాలు. ఈయన నవలలలో పురాణ గాథలు, స్థల పురాణాలు, వాస్తవిక వృత్తాంతాలూ అల్లి బిల్లిగా అల్లుకొని ఒక విచిత్ర వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తాయి. నూరేళ్ల ఏకాంతం నవలలో నాగరకతా ప్రపంచానికి అతి దూరంగా ఉన్న 'మకందో' అనే ఒక చిన్న గ్రామంలో 'బుయెండ్' అనే కుటుంబం తాలూకు నూరేళ్ల కథను గార్బియా మనోహరంగా వర్ణిస్తాడు. క్రమంగా ఆధునిక వైజ్ఞానిక నాగరకత ఆ గ్రామంపై చూపిన ప్రభావం కూడా వర్ణిస్తాడు. ఇతివృత్తంలో గాల్స్ వర్ద్రి వ్రాసిన ఫోర్ సైట్ శాగాను, సి.పి.సీన్ వ్రాసిన బ్రదర్స్ అండ్ స్ట్రేంజర్స్ మొదలగు క్రానికల్ నవలలను పోలి ఉన్నా, దీనిలోని వాతావరణం, శైలి దీనికి విశిష్టతను ఆపాదిస్తున్నాయి. గ్రామీణుల నమ్మకాలు, వైజ్ఞానిక ప్రగతి, జిప్సీ జీవితం అనుభవాలూ, ప్రేమ, కామం ఇలాంటి ఎన్నో, ఎన్నో అంశాలతో అద్భుతంగా సాగిన అందాల హరివిల్లు ఈ నవల.

గం.శ్రీ.

గార్బియా లోర్కా, ఫెడెరికో (1898-1936): శ్వానిష్ కవి, నాటక రచయిత. బోడాన్ డీ సాంగే అనే ప్రసిద్ధ 'నాటక త్రయం' రచించిన గార్బియా శ్వానిష్ అంతర్యుద్ధం ప్రారంభంలో హత్య చేయబడ్డాడు.

గార్బియా తండ్రి వ్యవసాయదారుడు. తల్లి ఉపాధ్యాయుని. చిన్నతనంలోనే లోర్కా గార్బియా సంగీతం పట్ల ఆసక్తి చూపేవాడు. గ్రేనడాలో ఒక పాఠశాలలో లోర్కా విద్యాభ్యాసం మొదలయింది. తండ్రి కోరిక మీద న్యాయ శాస్త్రం అభ్యసించాలని గ్రేనడా యూనివర్సిటీలో చేరాడు. కాని కొద్ది రోజులలోనే అది వదిలి సాహిత్యంలో చేరాడు. స్నేహితులలో అతనికి గొప్ప సంగీతజ్ఞుడుగానే గుర్తింపు వచ్చింది. 1918 లో తాను ప్రయాణించిన కేస్టెల్ యాత్ర గురించి గద్యంలో ఒక చక్కని పుస్తకం ప్రచురించి స్నేహితులను ఆశ్చర్య పరిచాడు. 1919 లో మాడ్రిడ్ యూనివర్సిటీలో 'విద్వాంసుల కూటమి' లో చేరాడు. తన కాలం నాటి రచయితలు, కళాకారులతో సన్నిహిత సంబంధాలు ఏర్పరచుకొన్నాడు. అతడు అక్కడ ఉన్న మొదటి రెండు సంవత్సరాలలోనే అతని పద్యాలు స్పెయిన్ దేశం అంతటా ప్రాచుర్యాన్ని పొందాయి. అలా ఆయన కవితలు ఆనోటా ఆనోటా వినబడేవే తప్ప ముద్రణకు నోచుకోలేదు. అయితే అదే సమయంలో అతని పద్యాలు, పాటలు 1912 లోను 1927 లోను, 1936 లోను వివిధ సంకలనాలుగా వెలువడ్డాయి. అతని మొదటినాటకం ఎల్ మాల్ఫెకోడిలా మరిపోనా

(Butterfly's Evil Spell) 1920 లో కేవలం ఒక్క రోజు ప్రదర్శనతో ముగిసింది.

1922 లో లోర్కా మాన్యువల్ డిఫెల్లాతో కలసి జానపద గేయాలకు సంగీతం కూర్చినప్పుడు గ్రేనడాలో లోర్కాకు మంచి గుర్తింపు లభించింది. సాంప్రదాయిక స్పెయిన్ పాటలకు ఆధునికతను జోడించి లోర్కా రచించిన 18 పాటలకు (జిప్పీ బాలెడ్స్) అద్భుతంగా ఆదరణ లభించింది. పద్యరచన ఒక వంక కొనసాగిస్తూనే మరో వంక లోర్కా నాటకాలు కూడా వ్రాశాడు. 1927 లో ఆయన నాటకానికి మొట్ట మొదటిసారిగా గుర్తింపు వచ్చింది. అదే సంవత్సరంలో లోర్కా చిత్రాల ప్రదర్శన చూడా జరిగింది. లోర్కా వ్రాసిన *జిప్పీ బాలెడ్స్* ఆయనకు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని సంపాదించి పెట్టింది. అయితే మానసికంగా లోర్కా ఒక మథనకు లోనై 1929-30 ల మధ్య అమెరికా, క్యూబాలలో పర్యటించాడు. అప్పుడు వ్రాసిన *పోయెటా ఎన్ నుయోవా యార్క్* పద్య సంకలనం 1940 లో లోర్కా మరణించిన తర్వాత ముద్రింపబడింది. యాంత్రిక నాగరకతలో జీవితం పొందుతున్న మరణవేదనను గార్నియా దీనిలో వర్ణించాడు.

1931 నాటికి లోర్కా తిరిగి స్వదేశం వచ్చాడు. పద్యాలు, నాటకాలు వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. తోలు బొమ్మలాటలు కూడా రెండు రచించాడు. స్పెయిన్ రిపబ్లిక్ ఆయన తరువాత లోర్కా నాటకరంగం మీద విజృంభించాడు. 'లా బేరక్కా' అనే నాటకమండలి వ్యవస్థాపకునిగా, దర్శకునిగా, నిర్దేశకునిగా లోర్కా ఎన్నో అమూల్యమైన నాటకాలు వ్రాసి ప్రదర్శించాడు.

1933 లో ప్రదర్శించిన *బోడాస్ డి సాంగ్రే* ఆ నాటకాలలో మొట్ట మొదటిది. దీనిలో తను ప్రేమించిన వానితో పెండ్లికుమార్తె లేచిపోవడం, ఇరు పక్షాలవారు ఒకరి నొకరు చంపుకోడం ఇతివృత్తం.

1934 లో లోర్కా స్నేహితు డాకడు ఎద్దుతో పోరాడుతూ చనిపోయాడు. 1935 లో లోర్కా ఆయన మీద వ్రాసిన స్మృతికావ్యం *లాంటో పోల్ ఇగ్నా సియో శాంజెజ్ మోజియాస్* స్పెయిన్ సాహిత్యంలోనే కాక ప్రపంచ సాహిత్యంలోనే అద్వితీయమైన స్మృతి కావ్యంగా ప్రశస్తి పొందింది.

1934 లోనే లోర్కా రెండవ జానపద నాటిక *యెర్జా* ప్రదర్శింపబడింది. పిల్లలు లేని ఒక స్త్రీ పిల్లలను కనే యోగ్యతలేని తన భర్తను చంపడం దీనిలోని ఇతివృత్తం.

1936 లో ఒక నాటి సాయంత్రం జాన్ నెలలో లోర్కా లా కాసాడి బెర్న అల్బా అనే తన మూడవ

నాటికను స్నేహితులకు చదివి వినిపించాడు. తల్లిచేత నిర్బంధించబడిన నలుగురు అక్కచెల్లెళ్ల ప్రవర్తన ఈ నాటికకు ఇతివృత్తం.

1936 జూలై నెలలో స్పెయిన్ లో జరిగిన అంత ర్యుద్ధం సందర్భంలో లోర్కా గ్రేనడాకు వెళ్లిపోయాడు. ఆగష్టు నెలలో ఒకనాటి రాత్రి విప్లవవాదులు లోర్కాను కాల్చి చంపారు.

పప్పు
గాల్ప్వర్ధీ, జాన్ (1867-1933) : సుప్రసిద్ధ ఇంగ్లీష్ నవలా రచయిత, నాటకకర్త. ఆగష్టు 1867 లో ఇంగ్లండులో 'కింగ్స్టన్ హిల్' అనే గ్రామంలో ఒక సంపన్న కుటుంబంలో జన్మించి, హార్వర్డ్ లోను, ఆక్స్ఫర్డ్ విశ్వ విద్యాలయం లోను విద్య నభ్యసించి, 1890 లో బారిష్టర్ అయ్యాడు. తరువాత ఈయనకు ప్రఖ్యాత నవలా రచయిత జోసెఫ్ కాన్రాడ్తో పరిచయ మయింది. ఇది తరువాత స్నేహంగా మారి జీవితాంతం కొనసాగింది. కొంత కాలానికి న్యాయవాది వృత్తి తన తత్వానికి సరిపడదని గ్రహించి, గాల్ప్వర్ధీ రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు. ఈయన మొదటి రచనలను *ఫ్రమ్ ది ఫోర్ విండ్ర్స్* (1897) అనే కథల సంపుటిని, *జోసెలిన్* అనే నవలను, తన స్వంత ఖర్చుతో 'జాన్ సిన్ జాన్' అనే కలం పేరుతో ప్రచురించాడు. ఈయన రచనలలో ముఖ్యమైనవి, ఈయనకు పేరు తెచ్చినవి: *ది ఫోర్స్ బ్* శాగా అనే ఐదు నవలల సంకలనం. వీనిలో మొదటిది *ది మాన్ ఆఫ్ ప్రాప్టర్*. దీనిలో ఫోర్స్ బ్ కుటుంబ చరిత్రను, అప్పుడు వస్తున్న సాంఘిక పరిణామాలను ఈయన చిత్రించాడు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధం తరువాత ఫోర్స్ బ్ల చరిత్రను ఈయన *ఏ మోడర్న్ కామెడీ* (1929) అన్న మూడు నవలల సంకలనంలో వర్ణించాడు. ఇవే కాకుండా ఈయన మరికొన్ని నవలు కూడా వ్రాశాడు.

1905 లో ఈయన 'ఏడా పియర్స్' అనే ఆవిడను వివాహ మాడాడు. *ది మాన్ ఆఫ్ ప్రాప్టర్* లోని ఫోమ్స్

ఫోరైట్ భార్య ఐరీన్ కూ, ఏడా పియర్స్ కూ చాలా పోలిక లుండడం గమనించదగింది. గాల్ఫ్ వర్టీ నవలా రచయిత గానే కాకుండా నాటక రచయితగా కూడా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. ఈయన తన నాటకాలను నాచురలిస్టిక్ ధోరణిలో వ్రాసి, వానిలో నైతిక, సాంఘిక, న్యాయ పరమైన సమస్యలను ఆలోచనా పరుల దృష్టికి తెచ్చాడు. ఈయన నాటికలలో ముఖ్యమైనవి: *ది సీల్డ్ బాక్స్* (వెండి బరిణె, 1906), *స్క్రయిఫ్* (సంఘర్షణ, 1909), *జ్యుస్టిస్* (న్యాయం, 1910) మొదలైనవి. వీనిలో ఈయన ధనిక పేద వర్గాల మధ్య చట్టం చూపే విచక్షణను, పరిశ్రమలలో యజమాని శ్రామిక సంబంధాలనూ, ఆ నాటి జైళ్లలోని శోచనీయ పరిస్థితులనూ చిత్రించాడు. ఈ నాటిక లన్నిటిమీద ఇబ్సెన్ ప్రభావం కనిపిస్తుంది. ఈ నాటకాలు కొన్ని ప్రజలలో సంచలనం కలిగించి, న్యాయ వ్యవస్థలో సంస్కరణలకు దారి తీశాయి. ఈయన తన నాటికలలో సాంఘిక న్యాయ వ్యవస్థలలోని లోపాలను ఎత్తి చూపి, తన నవలలలో మానవ ప్రకృతిని శోధించి, సాహిత్య అభిమానుల మన్ననను పొందాడు. ఈయన చేసిన సాహితీ సేవను గుర్తిస్తూ 1932 లో ఈయనకు నోబెల్ (సాహిత్య) బహుమతి ప్రదానం చేశారు. 1933 లో ఈయన మరణం తరువాత ఈయన ఖ్యాతి తగ్గింది గాని, 1965 ప్రాంతాలనుండి తిరిగి ఈయన రచనలు ప్రజాదరణను పొందుతున్నాయి.

డి.ల.రా.

గాషియేర్, థియోఫిల్ (1811-72) : గొప్ప ఫ్రెంచి కవి, నవలా రచయిత, విమర్శకుడు, పాత్రికేయుడు.

తన జీవితకాలంలో అధికభాగం పారిస్ పట్టణంలోనే గడిపిన గాషియేర్ ప్రభావం ఆనాటి సాహిత్యంలో అన్ని ఉద్యమాల మీదా ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. మొదట్లో కుంచె చేత్తో పట్టుకున్నా కొద్ది కాలానికే తను కవిగా

ఒక వినూత్నమైన మార్గాన్ని అవలంబించాడు. విమర్శ విషయంలో నిక్కచ్చిగా ఉండే గాషియేర్ తనతోటి వారి రచనలనే కాకుండా తన రచనలను కూడా విమర్శిస్తూ *లెస్ జ్యూనెస్ ఫ్రాన్స్* (1833) అనే రచన చేశాడు.

గాషియేర్ మొదటి పద్య సంకలనం 1830 లో వెలువడింది. 1832 లో *ఆల్బైరెస్* అనే సుదీర్ఘ వర్ణనాత్మక రచన ప్రచురింపబడింది. ఈ కాలంలోనే గాషియేర్ కాల్యనికోద్యమాన్ని విడిచి 'కళ కళకోసం' అనే నినాదాన్ని ప్రతిపాదించాడు. *ఆల్బైరెస్* కు అతడు వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతంలోను, 1835 లో ప్రచురించిన నవల *మెడ మోయిసిల్ డి మాపుసిన్* ఉపోద్ఘాతంలోను అతడు తన నూతన ప్రతిపాదనను వివరించాడు. అవి సాహిత్య రంగంలో కల్లోలాన్ని లేవదీశాయి.

1840 లో గాషియేర్ అయిదు నెలలపాటు స్పెయిన్ దేశంలో పర్యటించాడు. అక్కడి ప్రజలు, వాతావరణం గాషియేర్ కు ఉత్తేజాన్నిచ్చాయి. అప్పుడు వెలువడిన పద్యాలు *ఎస్క్రానా* (1845) అనే గద్య రచనలోను, *వోయేజ్ ఎన్ ఎస్క్రాగె* (1845) లోను గాషియేర్ రచనా పాటవం తారస్థాయిని అందుకుంది. ఈ అనుభవం తర్వాత గాషియేర్ నీరసమైన స్థావర జీవితాన్ని తప్పించుకోడానికి ఇలా ప్రయాణాలు చేయడం ఒక మంచి మార్గం అని భావించాడు. 1836 నుంచి 55 వరకు *లా పెస్సె, తమోనిటూర్ యూనివర్సల్* పత్రికలకు వారం వారం అతడు వ్రాస్తూ ఉండేవాడు. ఇవి కాక అనేక పత్రికలకు, పుస్తకాలకు రచనలు పంపుతూ ఉండేవాడు. కవిత్వానికి కావలసిన శక్తికి, స్పందనకు తన పాత్రికేయ జీవితం విఘాతం కలిగిస్తూందని ఎప్పుడూ అతడు బాధపడేవాడు. గ్రీస్ దేశంలో ప్రయాణం చేయడంవల్ల గాషియేర్ కు సంప్రదాయపు విలువల పట్ల గౌరవం పెరిగింది. కళ నీతిని బోధించవలసిన అవసరం లేదు, కళ వ్యక్తిగత విషయాలకు అతీతమైనది అనే భావన ఆయన మనస్సులో దృఢపడింది. పద్యరచనలో గాషియేర్ ఒక ప్రత్యేక మార్గం సృష్టించుకున్నాడు. దాని పేరు 'లాన్స్ పొజిషన్ డి ఆర్ట్'. ఈ ప్రాతిపదికపై నిర్మించిన ఆయన పద్య సంకలనం *ఎ మాపుల్స్ ఎల్ కెమీస్* (1852) ఆయన రచనలలో తలమానికమైందని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చును.

ఆయన పద్యరచనా నైపుణి ఆయన నవలా నిర్మాణంలో కూడా ఒక చక్కని మార్పు తెచ్చింది. సమకాలికు లెందరో గాషియేర్ ను ఆరాధించేవారు. తన చివరి

రాణించగలనని గాషియేర్ గుర్తించాడు. కాల్యనిక ఉద్యమం వైపు మొగ్గు చూపి ఆ నాటి రచయితలు సాగించిన సాంస్కృతిక విప్లవానికి దోహదం చేస్తూ గాషియేర్

రోజులలో యువరాణి మేధిత్వీకి స్నేహితుడై ఆమెచేత గ్రంథాలయాధికారిగా నియమింపబడి గాషియేర్ కొంతలో కొంత తన ఆర్థిక స్థితిని మెరుగు పరుచుకున్నాడు.

పప్పు

గాస్కెల్, ఎలిజబెత్ క్లెగాన్ (1810-65) :

ప్రఖ్యాత ఆంగ్ల నవలా రచయిత్రి, కథానికా రచయిత్రి.

లండన్ మహానగరం లోని చెల్మియాలో 1810 లో జన్మించిన కుమారి స్టీవెన్సన్ 1832 లో మాంచెస్టర్కు చెందిన రెవరెండ్ డబ్ల్యూ గాస్కెల్ ను పెళ్లి చేసుకొని మాంచెస్టర్ నగరంలో గాస్కెల్ సతి అయింది. పారి

శ్రామిక కేంద్రమైన మాంచెస్టర్లోని 'శ్రామిక వర్గంతో సన్నిహిత సంబంధ మేర్పరచుకొని వారిలో ఒకతగా మెసలింది. వారి ఆశలు, ఆశయాలు, కలలు, కడగండ్లు క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి, సానుభూతితో అర్థం చేసుకున్న గాస్కెల్ సతి పారి శ్రామిక వర్గ నవలా రచయిత్రులలో ఎన్నదగింది. తాను పుట్టిన లండన్ నగర దక్షిణప్రాంతం లోని వ్యవసాయ కూలీల జీవితాలను కూడా వాస్తవంగా ఈమె చిత్రించింది. పారిశ్రామిక నాగరకత అభివృద్ధి చెంది, దేశంలో సంపద పెరిగి, ప్రభుత్వం అదివరకున్న రక్షిత వ్యాపార పద్ధతికి స్వస్తి చెప్పి, స్వేచ్ఛా వాణిజ్య విధానం వంటి నూతన ఆర్థిక విధానాలను అమలుపరుస్తున్న సమయంలో, శాస్త్రజ్ఞానం, అర్థికాభివృద్ధి మాత్రమే శాంతి, సౌభాగ్యాలను ప్రసాదించగలవని విపుల ప్రచారం జరుగుతున్న రోజులలో ఈమె తన రచనల ద్వారా విమర్శనాత్మకంగా యథార్థ జీవితాన్ని చిత్రించి, ఉత్తమమైన విలువలను నిర్ధరించి, నైతికంగా, సాంఘికంగా ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేసింది. జేన్ ఆస్టైన్ అంత కళాత్మకంగా భావావిష్కరణ చేయలేకపోయినా, జార్జ్ ఎలియట్ కు ఈమె మార్గదర్శకురాలైంది. ఈమె ప్రసిద్ధ రచయిత చార్లెస్ డికెన్స్ (Charles Dickens) తో కలసి నడిపిన హౌస్ హోల్డ్ వర్క్ వంటి పత్రికలలో ఈమె ప్రచురించిన కథలు ఎందరినో ఆకర్షించాయి. ఈమె నవలలలో గ్రామీణ జీవిత మాధుర్యాన్ని చవి

చూపించిన క్రేన్ ఫోర్డ్ అనే నవల ప్రశస్తమైనదని పలు వురు పాఠకుల అభిప్రాయం. శ్రామిక లోకపు కళ్యాణానికి అంకితం చేస్తూ వ్రాసిన ఉత్తర దక్షిణాలు (North and South) మరి కొందరి దృష్టిలో గణనీయమైన రచన. ఈమె కళకు వాస్తవికత పునాది. తన అనుభవంలోకి రాని అనుభూతిని గాని, విషయాన్ని గాని ఆమె చెంతకు చేరనీయలేదు. వ్యంగ్య భంగిమలో సున్నితమైన హాస్యంతో సాంఘిక జీవిత కఠోర సత్యాలను, ఆర్థిక దోపిడీని, నిశితంగా విమర్శించడంలో ఈమె అందె వేసిన చేయి. పాత్రల విశ్లేషణలో, పదునైన సంభాషణలు తీర్చిదిద్దడంలో ఈమె ప్రదర్శించిన పనితనం నాటకీయ సన్నివేశాలను సృష్టించడంలో కనిపించదు. సాంఘిక, ఆర్థిక సమస్యలను చర్చిస్తూ వ్రాసిన ఈమె నవలలను ప్రోబ్లమ్ నవల లని ఆంగ్ల విమర్శకులు వ్యవహరిస్తున్నారు. ఈమె నవలలలో మానవ మనస్తత్వ విశ్లేషణ కూడా పుష్కలంగా కనిపించడంతో ఈమెను 'సైకలాజికల్ రియలిస్ట్' అని కూడా అంటున్నారు. ఈమెకు కార్మికుల పట్ల, కర్షకుల పట్ల ఎంత సానుభూతి ఉన్నా, ఈమెలో సోషలిస్టు లేదా విప్లవాత్మక ధోరణికనిపించలేదు. దయ, త్యాగం, ప్రేమ మొదలైన మానవతా విలువలనే ఈమె ప్రబోధించింది. ఈమె నవలలలో ప్రధానమైనవి: 1. మేరీ బ్లార్ట్ (1848), ఇది ఆమె తొలి నవల, ఇందులో ఈమె మాంచెస్టర్ పారిశ్రామిక వాడలను శ్రామికుల దీనాతిదీనమైన దైనందిన జీవితాన్ని మరపురాని రీతిలో వర్ణించింది. 2. రూత్ (1853), ఈ నవలలో గాస్కెల్ సతి అమాయకంగా కాలుజారిన అతివ దయనీయ గాథను వర్ణిస్తూ ఇలాంటి పతితల పట్ల సంఘం సానుభూతిని ప్రదర్శించి, ఆదుకొని, ఆశ్వాసించాలనీ, అసహ్యించుకొని వెలివేయరాదనీ ప్రబోధించింది. 3. నార్త్ అండ్ సౌత్ (1855), 4. సెల్వియాస్ లవర్స్ (1863), 5. వైల్డ్ అండ్ డాటర్స్. ఈమె చరమదశలో వ్రాసిన ది లైఫ్ ఆఫ్ షాల్లెటీ బ్రౌంట్ (1857) ఈమె రచించిన ప్రశస్తమైన జీవిత చరిత్ర.

గం.శ్రీ.

గాస్కాయ్, జార్జ్ (1525-77) : ఆంగ్ల కవి. వివిధ విదేశీ సాహిత్య ప్రక్రియలను ఇంగ్లీష్ భాషలో మొదటి సారిగా ప్రవేశ పెట్టిన లాక్షణికుడు.

సర్ జాన్ గాస్కాయ్ పెద్ద కుమారుడైన జార్జ్ గాస్కాయ్ 1520-30 మధ్య కాలంలో జన్మించి ఉండవచ్చును. కేంబ్రిడ్జ్ లోని ట్రినిటీ కళాశాలలో ఈయన న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాడు. 1555 లో 'గ్రేస్ ఇన్'

సభ్యుడయ్యాడు. అటు తరువాత రాజకీయవేత్తగా, రాజాస్థాన సదస్యుడుగా, సైనికుడుగా అనేక అవతారాలు దాల్చాడు. అన్ని అవతారాలలోను కొంతవరకు విజయం సాధించాడు.

లెడ్ఫర్డ్ నుంచి ఎన్నికై పార్లమెంట్ సభ్యుడుగా పనిచేశాడు (1557-59). దుబారా ఖర్చుతో అప్పులు చేసి నిర్లక్ష్యంగా జీవించే వ్యక్తి అని పేరు తెచ్చుకున్నాడు. కొన్నాళ్లు ఆంగ్ల సైన్యంలో చేరి, యుద్ధ ఖైదీగా చిక్కి తిరిగి శత్రువులచేత విడుదలచేయబడి స్వదేశం చేరు కున్నాడు. ఒక ధనిక వితంతువును వివాహం చేసుకున్నాడు. ఆ విధంగా ఆంగ్లకవి 'నికొలస్ బ్రెటన్' కు సవతి తండ్రి అయ్యాడు. ఈయన తన సాహసగాథ అయిన *ది ఫ్రూట్ ఆఫ్ వార్* (1575) ను లార్డ్ గే కు అంకితం చేశాడు. 1575 లో కెనిల్ వర్త్ పుడ్స్టాక్ లో ఎలిజబెత్ రాణికోసం వినోద కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేయడంలో ఈయన సహాయపడ్డాడు. ఈయన రచనలలో చాలా భాగం ఈయన చివరి రోజులలోనే ప్రచురితం అయ్యాయి.

చాసర్ మహాకవిని తనకు గురువుగా గాస్కోయిన్ పేర్కొన్నాడు. ఈయన పద్యాలు *ఏ హౌడెడ్ సండ్రీ ఫ్లవర్స్* అనే పేరుతో 1572 లో ప్రచురించబడ్డాయి. 1576 లో ఈయన ప్రచురించిన *ది స్ట్రీట్ గ్లాస్* ప్రప్రథమ ఇంగ్లీష్ వ్యంగ్య రచనగా చెప్పబడుతుంది. *సెరెన్ నోట్స్ ఆఫ్ ఇన్స్ట్రక్షన్స్* అనే ఈయన రచన ఇంగ్లీష్ లో వెలువడిన మొట్టమొదటి ఛందశ్శాస్త్రగ్రంథం. ఈయన మరొక రచన *డాన్ బార్లోలోమ్యూ ఆఫ్ బేత్ స్వీయ చరిత్రాత్మక రచన. ది అడ్రెంచర్ ఆఫ్ మ్యాస్టర్ ఎఫ్ జె. పునరుజ్జీవన యుగంలో వెలువడిన మొట్టమొదటి మౌలికమైన గద్యకథ.*

'గ్రేస్ ఇన్' లో ఉంటున్న రోజులలోనే గాస్కోయిన్ నాటక రంగంలో కృషి చేస్తూ వచ్చాడు. ఈయన నాటకం *జోక్నాస్టా* (1566 లో ప్రదర్శితమైంది) ఇంగ్లీష్ నాటకరంగం మీద ప్రదర్శించబడిన తొలి గ్రీక్ విషాదాంత నాటకం. ఈయన వ్రాసిన *సపోజిస్* (1566) అనే మరొక నాటకం, ఆరియెస్టో వ్రాసిన *ఐ సపోజిట్* అనే ఇటాలియన్ రచనకు ఇంగ్లీష్ అనువాదం. ఇదే *షేక్స్పియర్* వ్రాసిన *టేమింగ్ ఆఫ్ ది షూ* అనే నాటకానికి వస్తువును సమకూర్చింది. మూడవ నాటకం *ది గ్లాస్ ఆఫ్ గవర్నమెంట్* (1575) ప్రబోధాత్మకమైంది.

గాస్కోయిన్ తన ఆఖరు రోజులలో జార్జ్ వెల్ స్టోన్

అతిథిగా ఉంటూ 1577 అక్టోబరు 7 వ తేదీన స్టామ్ ఫర్డ్ సమీపంలో ఉన్న బెర్నాడ్ లో కాలం చేశాడు.

పద్యకర్

గే, జాన్ (1685-1732) : ఆంగ్ల కవి, నాటక రచయిత. బార్న్ స్టాపిల్ నగరంలో ఒక బీదకుటుంబంలో 'గే' జన్మించాడు. అతనికి 10 సంవత్సరాల వయస్సు రాకముందే తల్లి దండ్రు లిద్దరూ మరణించారు. అయినా స్వగ్రామంలోనే ఫ్రీ గ్రామర్ స్కూల్లో విద్యాభ్యాసం ముగించుకొని లండన్ లో ఒక పట్టు వ్యాపారస్థుని వద్ద ఉద్యోగానికి చేరాడు. కాని అది ఎంతో కాలం కొనసాగలేదు. 1708 లో తన 23 వ ఏట "వైన్" అనే ఛందోరహిత మైన పద్యాన్ని ప్రచురించాడు. మాన్ మౌత్ డచెస్ దగ్గర 1712 లో ఆంతరంగిక కార్యదర్శిగా చేరాడు. 1713 లో *రూరల్ స్టోర్* అనే కవిత వెలువడింది. ఇది పోప్ కి అంకితం చేసిన కవిత. దీనిలో 'గే' తాను దుకాణంలో పనిచేసే రోజులను చమత్కారంగా వర్ణించాడు. 1713 లోనే వెలువడిన మరో హాస్యకవిత *ది వైఫ్ ఆఫ్ బాల్* అంత ప్రజాదరణ పొందలేదు. తరువాత ఒక సుదీర్ఘమైన కవిత మూడు సంపుటలుగా 1714 లో వెలువడింది. దీనిలో వ్యంగ్యం కన్న హాస్యం ప్రజలను ఎక్కువగా ఆకట్టుకొంది. గ్రామీణ జీవితాన్ని రమ్యంగా చిత్రించిన కవితగా ఇది ప్రజాదరణ పొందింది. అనంతరం అలాన్ రామ్ సే వంటి కవులు దీనిలోని గ్రామీణ జీవన చిత్రీకరణ విధానాన్ని అనుసరించారు. 1715 ఫిబ్రవరి నెలలో గే నాటిక *వాట్ డు యు కాలిట్* ప్రదర్శింప బడింది. కాని 'గే' అనుకున్నంత ఆదరణ ఆ నాటికకు లభించలేదు. స్వెప్ట్ సలహా మీద గే 1716 లో *ట్రీవియా, ఆర్ ది ఆర్ట్ ఆఫ్ వాకింగ్ ది స్ట్రీట్స్ ఆఫ్ లండన్* అనే నాటిక వ్రాశాడు. దీనిలో రోడ్డుమీద నడిచేవాళ్లు ఎంత కష్టపడాలో, ఎన్ని ప్రమాదాలు ఎదుర్కోవాలో సున్నితంగా విమర్శిస్తూ సందేశాత్మకంగా దీనిని నడిపించారు. 'గే' జీవితాంతం ప్రభుత్వోద్యోగం కోసం తపించాడు. కాని ఆయనకు ఆ అర్హతలు లేవు. 1714 లో పోప్ ద్వారా తనకు పరిచయం అయిన లార్డ్ క్లెరె డెన్ దగ్గర కార్యదర్శిగా పదవీ బాధ్యతలు స్వీకరించాడు. కాని, రెండు నెలలకు మించి ఆ పదవిలో కొనసాగలేకపోయాడు. పోప్ కోరిక మీద ఆయన ఆస్థానంలో పదవికోసం *ఎన్ ఎపిసిల్ టు ఏ లేడీ* అనే కవిత వ్రాశాడు. ఫలితంగా *వాట్ డు యు కాలిట్* చూడడానికి ఆ యువ దంపతులు వచ్చారు. 1717 లో 'గే' మరో నాటకం *ట్రీ అవర్స్*

ఆఫ్టర్ మేరేజ్ ప్రదర్శించాడు. కాని అందులో కొన్ని సంభాషణలు, అసభ్యకరమైన సన్నివేశాలు ఆ నాటకానికి భవితవ్యం లేకుండా చేశాయి. ఈ నాటకానికి కారకులైన మిత్రత్రయం గే, పోప్, అర్చబిషాప్. ఈ ముగ్గురిని పత్రికలు తీవ్రంగా విమర్శించాయి. కొన్నాళ్ల పాటు గే అజ్ఞాతంగా ఉండిపోయాడు. కాని 1720 లో చందాలు వసూలు చేసే పద్ధతిలో తన పద్య సంకలనాన్ని ప్రచురించి 1000 పౌండ్లు ఆర్జించాడు. పోప్ సీ స్టాక్వారి బహుమతి 20 వేల షేర్లు కూడా గే అందుకున్నాడు. 1724 లో *ది క్వాట్రీప్స్* అనే మరో నాటకం అంతంత మాత్రంగానే విజయం సాధించింది. 1927 లో కథల సంపుటి నొక దాన్ని 'గే' రచించాడు. 1926 లో *ది బెగర్స్ ఓ పెరా* అనే ఒక నాటకం అనుకోనంత విజయం సాధించింది. అందులోని పాటలు, సంగీతం ఆ నాటకానికి మరింత ప్రజాదరణ చేకూర్చాయి. 62 రోజులు ఏకధాటిగా ఆ నాటకం ప్రదర్శించబడింది. దీనివల్ల 'గే' 693 పౌండ్లు సంపాదించాడని తెలుస్తోంది. అదే మూసలో వ్రాసిన మరో నాటకం *పోలీ* రచయితకు 1100 పౌండ్లు ఆర్జించి పెట్టింది. తన శేషజీవితాన్ని 'గే' క్విన్స్ బేరీ డ్యూక్ దంపతుల ప్రాపకంలో గడిపాడు. తరువాత 'గే' మరేదీ వ్రాయలేదు. 1732 లో మూడు రోజులు తీవ్రమైన జ్వరం వచ్చి 'గే' దివంగతు డయాడు. వెస్ట్ మినిస్టర్ అబేలో ఆయన భౌతిక శరీరాన్ని ఖననం చేశారు.

పప్పు

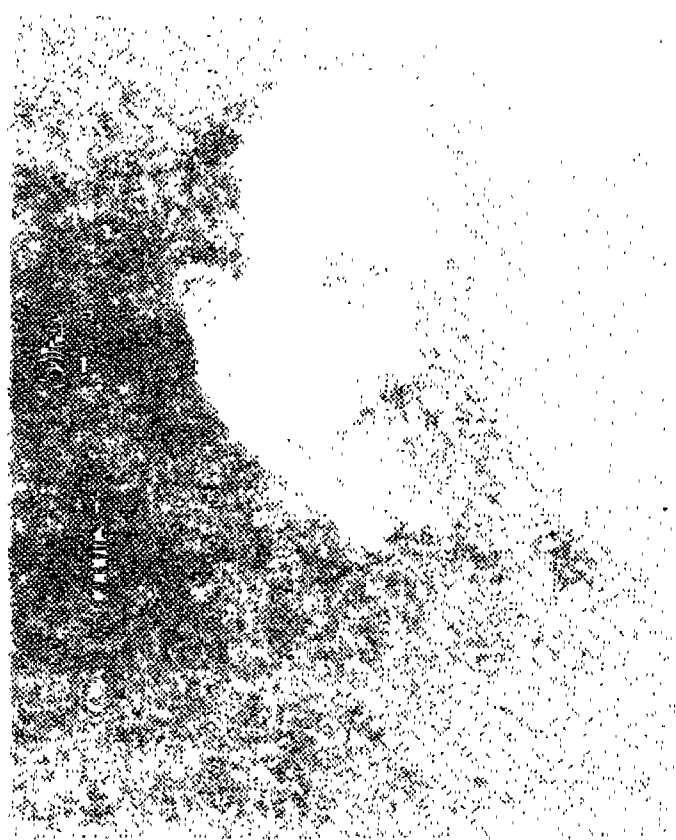
గొంగోరా ఇ ఆర్గోటె, లూయీ డి (1561-1627) : తన తరంలో అసాధారణమైన ప్రఖ్యాతి ఆర్జించిన శ్వానిష్ మహాకవి. అతడు నెలకొల్పిన బోరో కళా రీతిని, క్లిష్టమైన శైలిని గొంగోరిసమ్ (గొంగోరిస్మీ) అని వ్యవహరిస్తారు. ఆయన అనుయాయులు గొంగోరా వాదాన్ని అతిశయంగా ఆకాశాని కెత్తి కీర్తించడంవల్ల, ఆ వాదాన్ని నిల్చుగల సమర్థులు లేకపోవడంవల్ల గొంగోరా మరణం తరువాత అది అప్రతిష్ఠ పాలయింది. 20 వ శతాబ్దంలో మళ్లా అది గొప్ప విప్లవాన్ని తెచ్చి, వెనుకటి ప్రతిష్ఠను అందుకొంది.

గొంగోరా ఒక న్యాయమూర్తి కుమారుడు. తండ్రికి చెందిన అపురూపమైన గ్రంథాలయం వల్ల, ఉన్నత పదవులలో ఉన్న బంధువుల వల్ల అతని విద్య నిరాటంకంగా కొనసాగింది. ఈయన పాలమాంకా విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి అతి త్వరలోనే గొప్ప ఖ్యాతిని సముపార్జించాడు. క్రైస్తవ మత మాన్యాన్ని పొందాలనే ఉద్దేశ్యంతో మత

సంబంధ విధులను నిర్వహించాడు. కాని 55 సంవత్సరాలు వచ్చేవరకూ మాడ్రిడ్లోని రాజసభలో మత గురువు కాలేకపోయాడు. అతడు సృష్టించిన కొన్ని వ్యంగ్య పద్యాలు, మరికొన్ని ఇతర రచనలు గొంగోరా జీవితంలో చోటుచేసుకొన్న కలతలు, దుఃఖం, కోపం మొదలైన వాటికి ప్రతిధ్వనులు. గొంగోరాకు లోప్ డి వేగా వంటి కొందరు అంధానుయాయులూ, అంతటి ప్రబలులైన మరికొందరు శత్రువులూ ఉన్నారు. అలాంటి శత్రు వర్గంలో ఫ్రాన్సిస్కో డి క్వెవెడా ఒకడు. సాటి లేని వ్యంగ్య రచనలోను, స్వర సమ్మేళన రచనా విన్యాసంలోను గొంగోరాకు అతడూ ఏమాత్రం తీసిపోడు.

రొమాన్స్ లు, సానెట్స్ లు వంటి చిన్న పద్యాల కూర్పులో గొంగోరా సిద్ధహస్తుడు. కాని సుదీర్ఘకృతులైన

ఫేబులా డి పోలి
ఫెమో యి గలా
టెయా, సోలెడేడ్స్
(రెండూ వ్రాత
ప్రతుల రూపం
లోనే పాఠకులను
చేరాయి, 1613)
ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా
అతి ప్రౌఢంగానూ,
సంక్లిష్ట శైలితోనూ
నిర్మించ బడడంతో
అనేకమంది ఉపే

క్షకు, విమర్శకు కారణం అయ్యాయి. ఆయన రచనలను గూర్చిన 20 వ శతాబ్దపు విమర్శ ప్రకారం గొంగోరా రచనలలో ఉన్న ఏకత్వం ప్రౌఢమైన అతని శైలివలన ఆచారితమై పోయింది; అతడు విభిన్నరీతుల కవిత్వం వ్రాయలేదు.

19 వ శతాబ్దిలో ప్రజానీకం గూఢం, క్లిష్టమైన గొంగోరా కవిత్వం అంతగా అర్థం చేసుకోలేక పోయింది. కాని 1927 లో ఆయన త్రిశత జయంతి ఉత్సవాలలో గొంగోరా ఔన్నత్యం తిరిగి ప్రతిష్ఠాపించబడింది. ఆయన కవిత్వంలో దాగి ఉన్న అంతఃసౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించగల శ్రోతలు ఇన్నాళ్లకు లభించారు. ఆ కవిత్వంలో అంత రీతినగా దాగి ఉన్న సౌందర్యానికి వారు పారవశ్యం పొందుతున్నారు. ఆర్. ఓ. జోన్స్ గొంగోరా ప్రసిద్ధ రచనలు కొన్నింటిని ఆంగ్లంలోకి తర్జుమా చేసి, 1966 లో ప్రచురించాడు.

చిం.వెం.

గొంజాగా, తోమాస్ ఆంటానియో (1744-1810) : ప్రముఖ పోర్చుగీస్ కవి. 20 వ శతాబ్ది దాకా కేమోస్ తరువాత ఎక్కువ ప్రజాదరణ పొందిన రెండవ కవి.

1744 ఆగస్టు 11 న పోర్టో లో జన్మించిన గొంజాగా 'కోయింబ్రా' లో తన న్యాయశాస్త్రాధ్యయనం 1768 లో ముగించాడు. 1782 లో 'బ్రెజిల్' లోని విలా రికాలో న్యాయమూర్తిగా నియమితుడయ్యాడు. అక్కడ మరీలియా తో ప్రేమలో పడ్డాడు. ఆమె పేరు అతని భావ గీతాలలో తరచు వినిపిస్తుంది. తీరా 1789 లో వారిరువురూ వివాహ మాడుదా మనుకుంటూ ఉండగా ఒక అసత్యపు కుట్ర నేరారోపణమీద గొంజాగా అరెస్టు చేయబడ్డాడు. మూడు సంవత్సరాలు జైలులో గడిపిన తరువాత మొజాంబిక్ కు 'ప్రవాసి' గా అతడు పంపబడ్డాడు. అతని కీర్తికి ఆధారం ఒకే ఒక గ్రామీణ ప్రేమ గీతికా సంపుటి. దానిపేరు మరీలియా డి డీర్హియు. అది రెండు భాగాలుగా ప్రకటించబడింది. మొదటిభాగం అతడు అరెస్ట్ కావడానికి పూర్వం (1792 లో) రచించబడింది. మరీలియాను వివాహం చేసుకోబోతున్నాను గదా అనే ఆనందోత్సాహాలు ఈ భాగంలో కనిపిస్తాయి. రెండవ భాగం (1799) జైలులో వ్రాయబడింది. దీనిలో తన ప్రేయసితో విరహం వర్ణితమయింది. మొజాంబిక్ చేరిన తరువాత గొంజాగా ఒక ధనిక యువతిని వివాహమాడి, ప్రధానమైన పదవులు నిర్వహిస్తూ జీవితాంతం అక్కడే గడిపి, 1810 లో అక్కడే మరణించాడు.

బొ.శ్రీ. గొన్సాలెస్ డియాస్, ఆంటానియో (1823-64) : బ్రెజిల్ దేశపు జాతీయ కవి. గొన్సాలెస్ డియాస్ బ్రెజిల్ దేశపు 22 రాష్ట్రాలలో ఒకటైన మరన్ హవో రాష్ట్రంలో కాక్సియాస్ సమీపంలో బోవిసాలో 1864 నవంబరు 3 వ, తేదీన జన్మించాడు. మరన్ హవో రాష్ట్రం సాంస్కృతికంగా విలక్షణ మైంది. బ్రెజిల్ దేశంలోని ప్రజలు మిశ్ర జాతీయులు. దక్షిణ అమెరికాలోని ఆదిమవాసులైన ఒక తెగ ఇండియన్ జాతికి, పోర్చుగీసు దేశీయులకు మధ్య ఏర్పడిన సాంకర్యం వల్ల కలిగిన మిశ్రజాతి ఇది. అనాదిగా వస్తున్న ప్రాచీన ఇండియన్ జానపద సాహిత్యం, సంస్కృతి సజీవంగా నిల్చి, కొలది మార్పులకు లోనయాయి. కేథలిక్ క్రైస్తవాలవారాలు, ఆదిమ జాతుల పాలకుల ఆచారాలు కలగలసి రూపొందిన సంస్కృతి వీరిది. ఈ రాష్ట్రంలో

ఈ జాతిలో జన్మించిన గొన్సాలెస్ డియాస్ తన కాల्పనిక గేయాలలోను, జానపద గీతాలలోను బ్రెజిల్ సంస్కృతికి శాశ్వతత్వం సమకూర్చాడు. కనుకనే జాతీయ కవిగా ఆయన గుర్తింపు పొందాడు. ఈయన రచించిన ప్రవాస గీతం (1847) బ్రెజిల్ దేశంలో ఏ నోట విన్నా వినిపిస్తుంది. ఈయన పోర్చుగల్ దేశంలో కొంబ్రా విశ్వావిద్యాలయంలో విద్య నభ్యసించాడు. భాషా శాస్త్రంలోను, మానవ జాతుల పరస్పర సంబంధాలకు సంబంధించిన శాస్త్రంలోను ప్రవేశం సంపాదించాడు. డిక్టనరీ ఆఫ్ టు పీ-ఇండియన్ అనే నిఘంటువును 1857 లో రచించాడు. ప్రసిద్ధి కెక్కిన అమెజాన్ నదీ పరీవాహక ప్రాంతపు ఉత్తర లోయలో ఈయన అనేక పరిశోధనలు చేశాడు. యూరప్ లోని వివిధ జాతుల సంస్కృతి సంబంధాలపై పరిశోధనలు జరిపి, 1864 లో స్వదేశానికి తిరిగి వస్తూ మార్గమధ్యంలోనే నౌకాభంగం కారణంగా దుర్మరణం పాలయ్యాడు. ఈయన తలబెట్టిన ఐతిహాసిక కావ్యం 'ఓస్ తాంబిరోస్' అసంపూర్ణంగా మిగిలిపోయింది. కాల्పనిక సంప్రదాయానికి చెందిన ఈయన కవితలో దేశప్రేమ వెల్లివిరుస్తూంది. నూతన ప్రపంచమైన అమెరికా దేశం, భూమధ్యరేఖా ప్రాంతమైన బ్రెజిల్ దేశం భూతల స్వర్గంగా ఇతని కవితలో కీర్తించబడ్డాయి. ఈ క్రింది కవితా సంపుటాలను గొన్సాలెస్ ప్రకటించాడు: 1. పెమిరోస్ కేంటోస్ (ప్రథమ కవితలు 1846), 2. సెగుంటోస్ కౌంటోస్ (తదుపరి కవితలు 1848) 3. ఆల్మోమోస్ (ఆఖరి కవితలు 1851).

గం.శ్రీ.

గొయ్ థే, యోహాన్ వుల్ఫ్ గాంగ్ వాన్ (1749-1832) : జగత్ప్రసిద్ధి పొందిన ప్రముఖ జర్మన్ మహాకవి. బహుముఖమైన ప్రజ్ఞను, ఆధికారికమైన వాక్కును ప్రదర్శించిన యూరప్ లోని పునరుజ్జీవన యుగ మహా రచయితల తరంలో చిట్టచివరివాడు. కవిగా, నాటకకర్తగా మాత్రమే గాక, విమర్శకుడుగా, పత్రికా రచయితగా, చిత్రకారుడుగా, రంగస్థల నిర్వాహకుడుగా, నీతి ధురంధరుడుగా, విద్యావేత్తగా, ప్రాకృతిక దార్శనికుడుగా కూడా సుప్రసిద్ధుడైనవాడు. శతాధిక గ్రంథకర్త. విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని గురించి చేసిన రచనలే 14 సంపుటాలుగా వెలువడ్డాయి. భావకవితా ధోరణిలో అసాధారణమైన వస్తువైవిధ్యాన్నీ, శైలినీ ప్రకటించినవాడు. 82 ఏళ్ల నిండు జీవితం జీవించి మానవాతీతమైన విజ్ఞానాన్నీ, వివేకాన్నీ గడించి, సుమారు ఆరు దశాబ్దాలపాటు జర్మన్ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసిన మహామనీషి.

'ఫ్రాంక్ ఫర్ట్ ఆమ్ మెయిన్' లో ఒక మధ్యతరగతి కుటుంబంలో 1749 ఆగస్టు 28 వ తేదీన యోహాన్ వోల్ఫ్గాంగ్ ఫాన్ గొయిథే జన్మించాడు. లైప్టిగ్, శ్ట్రాస్ బర్గ్ లలో ఆయన న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాడు. ఆయన జీవితంలోని తొలిసంవత్సరాలు 'స్టూర్మ్ ఉండ్ డ్రాంగ్' ఉద్యమ సంరంభంలో గడిచాయి. *గోల్డ్ ఫాన్ బెర్లికింగెన్* (1773) అనే నాటకం, *డీ లైడెన్ డెస్ యుంగెన్ వెర్దర్* (1774-'యువకుడైన వెర్దర్ సంతాపాలు') అనే నవల ఆ ఉద్యమానికి ఆయన అర్పించిన కానుకలు. 1775 నుంచి గొయిథే 'వైమార్' లో గడిపాడు. అక్కడ ఆయన 'చార్లటే ఫాన్ స్ట్రెన్' అనే ఆమెను ప్రేమించాడు. ఆమె గొయిథే చేత అద్భుతమైన భావగీతాలు వ్రాయించింది. ఆమెకు గొయిథే 1500 లేఖల వరకూ వ్రాశాడు. గొయిథేను ఉత్తేజపరచిన స్త్రీలలో ఆమె ఒకతే మాత్రమే అయినా, ఆయనలో క్లాసిసిజమ్ వృద్ధి పొందే ప్రధానమైన దశలో ఆయన మీద ఆమె తన ప్రభావం ప్రసరింపజేసింది. 1786 లో ఆయన ఇటలీలో గడపిన కాలంలో క్లాసికల్ సంస్కృతితో ఆయనకు ఏర్పడిన ప్రత్యక్ష పరిచయానికి ఫలితంగా *ఇఫిగేనీ బౌఫ్ టౌరిస్* (1787), *టూర్నాబో టాసో* (1790), అనే నాటకాలూ, *రోమన్ ఎలిజీలు* (1795) అనే పద్యకావ్యం వెలశాయి.

షిల్లర్ మహాకవితో గొయిథేకు గల మైత్రీ, ఆయనతో సాగించిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు, సౌందర్య మీమాంసను గూర్చిన గొయిథే సిద్ధాంతాలకు నైశిత్యాన్ని సమకూర్చాయి. కాల्పనిక ఉద్యమం పట్ల పూర్తి సానుభూతిని ప్రకటించకపోయినా విదేశీ సాహిత్యాలను ఆదరంతో స్వీకరించే కాల्పనిక కవుల ధోరణిని ఆయన మెచ్చుకున్నాడు. ప్రాచ్య సంస్కృతితో సమన్వయం సాధించడం కోసం *వెస్ట్- ఓస్ట్ లిచార్ దివాన్* (1819) లో ఆయన ప్రయత్నించాడు. జీవితాంతం గొయిథేకు వైజ్ఞానిక, తాత్త్విక చర్చల పట్ల తీవ్రమైన ఆసక్తి ఉండేది. 'రంగుల సిద్ధాంతం' (The theory of colours) మీదా, వృక్షశాస్త్రం మీదా, జీవశాస్త్రం మీదా కూడా ఆయన రచనలు చేశాడు. చివరి వరకూ తన సృజనశక్తి పోకుండా కాపాడుకుంటూ వచ్చిన గొయిథే తుది సంవత్సరాలలో *మైస్టర్ యాత్రలు* (1821-29) రచించాడు. తన సర్వోత్కృష్టమైన నాటకం *ఫౌస్ట్ ను* (మొదటిభాగం-1808, రెండవభాగం-1832) పూర్తిచేశాడు.

గొయిథే వ్యక్తిత్వంలో అంతర్నిహితంగా దాగి ఉన్న 'ప్రవక్తల నిర్వేదాన్ని' (prophetic sorrow) గుర్తించే

రోజు తప్పక వస్తుందని కార్టెల్ పండితుడు రాల్ఫ్ వాల్టో ఎమర్సన్ కు వ్రాసిన ఒక లేఖలో జోష్యం చెప్పాడు. ఆ జోష్యం నిజమై, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం అంతవరకూ గొప్ప ఆశావాదిగా భావింపబడుతూ వచ్చిన గొయిథేను తీవ్రమైన ఆత్మక్షోభకు గురి అయిన నిరాశావాదిగా గుర్తించే ప్రయత్నాలు ఆరంభమయ్యాయి. ఆంగ్లమహాకవి టి.ఎస్. ఎలియట్ "గొయిథే కవి కాదు, ఋషి" అని పేర్కొన్నాడు. అయితే ఈ రెండు విభిన్న అభిప్రాయాలలోనూ పాక్షికంగానే సత్యం ఉన్నదని విమర్శకులు భావిస్తున్నారు. తన మాధ్యమం మీద సంపూర్ణమైన అధికారం కలిగి వచన రచనలు కూడా అనువాదానికి లొంగనంత ప్రగాఢంగా ఉండే గొయిథే వంటి మహాకవుల విషయంలో ఇలాంటి విరుద్ధమైన అభిప్రాయాలు వ్యక్తం కావడం తప్పనిసరి! *మూసీమెన్* (సూక్తులు), *గెన్స్ ఫాకే* (సంభాషణలు) అనే గ్రంథాలలో గొయిథే ప్రగాఢ విజ్ఞానం వెల్లడి అవుతుంది.

గొయిథే రచించిన 150 గ్రంథాలలో 15 మాత్రమే ఇంగ్లీష్ లోకి అనువదించబడ్డాయి. నవలా రచయితగా, నాటకకర్తగా గొయిథే అద్భుతమైన ప్రతిభ ప్రకటించాడు. ఆయన భావగీతాలు కూడా నిరుపమానాలు! వాటిలో చాలా గీతాలను జర్మన్ గాయకులు స్వరపరచి గానం చేశారు. *ఫెండోరా* వంటి ఆయన ఉత్తమ కావ్యాలు కొన్ని. ఆయన మరణానంతరం గాని తగినంత గుర్తింపు పొందలేదు. గొయిథే గేయ కావ్యాలలో *ది ఎర్ల్ కింగ్*, *ది వాండరర్స్ నైట్ సాంగ్* అనేవి సుప్రసిద్ధాలు. ఒక మతోద్యోగి కుమార్తె మీద అతడు రచించిన ప్రణయ గేయాలు సాటిలేనివి.

కాళిదాసు రచించిన 'ఆభిజ్ఞాన శాకుంతలానికి' అనువాదం చదివి గొయిథే ఆనంత పారవశ్యంతో నాట్యం చేశాడనీ, 'స్వర్గ మర్త్యలోకాలను ఒకేముడిలో ఇమిడ్చిన వింతసృష్టి' అని ఆ నాటకాన్ని ప్రశంసిస్తూ ఒక పద్యం చెప్పాడనీ ప్రసిద్ధి!

1832 మార్చి 22 వ తేదీన వైమార్ లో గొయిథే తన ఇహలోక యాత్ర చాలించాడు.

బి.శ్రీ.

గోకాల్ప్, జియా (1875/76-1924) : తుర్కిష్ సమాజ శాస్త్రవేత, కవి. ఈయన అసలు పేరు మహమ్మద్ జియా. తుర్కీ దేశపు జాతీయోద్యమాన్ని బాగా ప్రచారం చేసిన మేధావులలో ఈయన ఒకడు.

తుర్కీ జాతీయోద్యమ కాలంలో ఈయన *గెంఖ్ కాలెమ్లర్* వంటి పత్రికలకు వ్యాసాలు వ్రాసేవాడు. 1912

లో ఈయన ఇస్టాన్బుల్ విశ్వవిద్యాలయంలో సమాజ శాస్త్ర ఆచార్యుడుగా నియమింప బడ్డాడు.

గోకాల్ప్ మొదట ప్రపంచ తుర్క్ లందరినీ ఏకం చేయాలనే పాన్-తుర్కిజ్మ సిద్ధాంతాన్ని సమర్థించాడు. అయితే తరవాత ఒట్టోమాన్ సామ్రాజ్యంలోని తుర్క్లకు సంబంధించి నంత వరకే తన భావాలను పరిమితం చేసుకొని తుర్కిష్ దేశ ఆధునికీకరణకూ, పాశ్చాత్యీకరణకూ కృషి చేశాడు. తుర్కిదేశం ఇస్లాం దేశం కాకముందు తుర్కి దేశచరిత్ర, ఆచారాలు, విశ్వాసాలు తెలియజేయడంలో ఈయనకు మంచి ఆసక్తి ఉన్నప్పటికీ, తుర్కిష్ వారసత్వాన్ని వదులుకోకుండా పాశ్చాత్య నాగరకతకు చెందిన ఎన్నో రీతులను అనుసరించ వచ్చునని ఈయన భావించాడు.

1918 లో తాత్కాలికంగా యుద్ధ విరమణ ఒప్పందం కుదిరిన తరవాత ప్రముఖ తుర్కి రాజకీయ నాయకులు అనేకులతోపాటు దేశం వదిలి పెట్టి గోకాల్ప్ కూడా మాలాకు ప్రవాసం వెళ్ళాడు. జాతీయ వాద విజయం (1922) అనంతరం దియార్బాక్కిర్కు తిరిగి వచ్చి, మళ్ళీ అంకారాకు వెళ్ళాడు. అంకారాలో విద్యామంత్రిగా పని చేశాడు. ఈయన 1923 లో కొత్త తుర్కిష్ రిపబ్లిక్ పార్లమెంటు సభ్యుడుగా ఎన్నికయ్యాడు. అయితే తరవాత కొంత కాలానికే గోకాల్ప్ మరణించాడు.

తుర్కిష్ జాతీయవాద ప్రచారకుడుగా గోకాల్ప్ ఎందరో రాజకీయ నాయకులనూ, రచయితలనూ ప్రభావితం చేశాడు. ఈయన రచనల్లో కీజిల్ ఎల్మా (1914) అనేది చాలా ప్రసిద్ధమైన రచన. కీజిల్ ఎల్మా అంటే 'ఎర్రని ఆపిల్' అని అర్థం. 'ఆపిల్' ప్రతీకగా విశ్వ సార్వభౌమత్వాన్ని బోధించే ప్రాచీన తుర్కి దేశపు పురాణ గాథను ఇది వివరిస్తుంది. ఈయన చేసిన ఇతర రచనలు: 1. ఎని హయత్ (1923-కొత్తజీవితం), 2. టర్లెస్మైక్, ఇస్లామ్లాస్మైక్, మొసిర్లాస్మైక్ (1918) (తుర్కి కరణం ఇస్లామీ కరణం, ఆధునికీకరణం), 3. ఆల్తినీసిక్ (బంగారు కాంతి) మొదలైనవి. ఈయన వ్రాయాలనుకొన్న తుర్కి 'నాగరకత-చరిత్ర' అనే గ్రంథం అసంపూర్ణంగానే మిగిలిపోయింది. ఈయన వ్రాసిన ఎన్నో వ్యాసాలను నియాజి బెర్కెస్ ఇంగ్లీషులోకి అనువదించాడు.

పద్మాకర్

గోగోల్, నికొలాయ్ వాసిలోవిచ్ (1809-1852) : ప్రముఖ రష్యన్ హాస్య రచయిత, నాటకకర్త, నవలా రచయిత. ఆయన వ్రాసిన మయోర్న్యేదుషీ (చచ్చిపోయిన ఆత్మలు) అనే నవల, హీనెల్ (The

over coat) అనే కథానిక 19 వ శతాబ్ది నాటి రష్యన్ వాస్తవికత వాద సంప్రదాయానికి ప్రాతిపదికలుగా భావించ బడుతున్నాయి.

బాల్యంలో గోగోల్ ను యూక్రేన్ లో పల్లెలలోని రస సంభరితమైన రైతు జీవితం, కోసక్ సంప్రదాయాలు, సుసంపన్నమైన జానపద

వాఙ్మయం ఎక్కువగా ప్రభావితం చేశాయి. 12

ఏళ్ల వయస్సుప్పుడు గోగోల్ ని 'నెజిన్' లోని హైస్కూలుకు పంపారు. మరొకైన వాక్కుతోనూ స్కూలు మాగ్నేట్ కు వ్రాసిన గద్య పద్య రచనలతోనూ

స్కూలు నాట్యరంగం మీద హాస్యభరితమైన వృద్ధ స్త్రీ పురుష పాత్రల ప్రదర్శనలతోనూ గోగోల్ ఆక్కడ నలుగురి దృష్టిని ఆకర్షించాడు. 1828 లో ప్రభుత్వోద్యోగంలో చేరాలనే ఆశతో ఆయన పీటర్స్ బర్గ్ వెళ్ళాడు. కాని 'ఉత్తర', 'దక్షిణా'ల, సహాయం లేకుండా జీవనోపాధి సాధించడం దుష్కర మని త్వరలోనే ఆయన గ్రహించాడు. నటుడు కావా అని చూశాడు. కాని వాచిక పరీక్షలో ఆయన కృతార్థుడు కాలేక పోయాడు. యునైటెడ్ స్టేట్స్ కు వలస పోవా అని ఆలోచించాడు. తల్లి పొలం మీది తనఖా విడిపించడానికి పంపిన డబ్బుతో ఓడ ఎక్కి జర్మన్ రేవు పట్టణం 'ల్యూబెక్' చేరుకున్నాడు. కొద్ది కాలం జర్మనీలో పర్యటించి, చేతిలో డబ్బు అయిపోగానే పీటర్స్ బర్గ్ తిరిగి వచ్చి, ఏదైనా పనికోసం ప్రయత్నించాడు. కొన్ని చిల్లర పనులు చేశాడు.

తన చిన్ననాటి యూక్రేన్ జీవితాన్ని స్మరిస్తూ కొన్ని రచనలు చేసి పత్రికలలో ప్రచురించాడు. యూక్రేన్ లోని అందమైన ప్రకృతి దృశ్యాలు, రైతులు, ఉత్సాహంతో పొంగులు వారే పిల్లలు అందరినీ తన రచనలలో గోగోల్ చిత్రించాడు. దయ్యాలు, రాక్షసులు మంత్రకత్తెలు మొదలైన వారికి సంబంధించిన యూక్రేనియన్ జానపద వాఙ్మయంలోని కథలు తిరిగి చెప్పాడు. ఆ విధంగా ఈయన రచనలలో కల్పన, యధార్థం మధురంగా సమ్మిశ్రణం పొందాయి. వెచేరానా ఫుటోరేబ్లిచ్ దికంకీ ('ది కంకా' వద్ద చేలలో సాయంతనాలు) అనే పేరుతో

1831-32 లో రెండు సంపుటాలుగా వెలువడిన గోగోల్ ఎనిమిది నవలికలూ ఆ విధంగానే వెలశాయి. సజీవమైన, సంభాషణాత్మకమైన శైలిలో వ్రాయబడిన ఆ రచనలు రష్యన్ సాహిత్యానికి ఒక నూతనోత్తేజాన్ని కలిగించాయి. ఆ రచనలలో వాడిన యూక్రేనియన్ పదాలూ, పదబంధాలూ, వాటిలో గుబాళించే సజీవమైన జానపద వాఙ్మయ సౌరభాలూ రష్యన్ సాహిత్య జగత్తును విశేషంగా ఆకరించాయి.

కేవలం పాఠకులను వినోద పరచడానికే కాక రష్యన్ ప్రజలకు సన్మార్గాన్ని ఉపదేశించడానికే భగవంతుడు తనకు సాహితీ ప్రతిభను ప్రసాదించాడని గోగోల్ విశ్వసింపసాగాడు. అందుకే మయోర్ ట్యేదుషీ అనే వచన గ్రంథం వ్రాయడానికి ఆయన పూనుకున్నాడు. ప్రచురించబడిన మొదటి భాగంలో రష్యాలోని నరక ప్రాయమైన ఆనాటి జీవితం చిత్రించబడింది. రెండవ, మూడవ భాగాలలో క్రమంగా కశ్మల క్షాళనం, స్వర్గజీవన సాధనం చిత్రించాలనుకున్నాడు. కాని క్రమంగా తనలో సాహితీ ప్రతిభ సన్నగిల్లుతూందని ఆయన గుర్తించాడు. రెండవ భాగం వ్రాయడంలో 10 సంవత్సరాలు ఆయన గడిపాడు. కాని సత్యలితాలు కనిపించలేదు. చివరి రోజులు గోగోల్ భగవత్పూర్ణతలలో గడిపాడు. 1848 లో పాలస్తీనాకు తీర్థయాత్ర కూడా చేసి వచ్చాడు. భగ్నజీవి అయి వివిధ ప్రాంతాలలో తిరుగుతూ చివరికి మోస్కో చేరుకున్నాడు. అక్కడ ఒక మతబోధకుడు ఫాదర్ మాట్వే కాన్స్టాంటినోవ్ స్కీ ప్రభావానికి గురి అయ్యాడు. అతని ఆదేశంతో 'చచ్చిపోయిన ఆత్మలు' అనే నవల ద్వితీయ భాగం వ్రాత ప్రతిని 1852 ఫిబ్రవరి 24 వ తేదీన తగులబెట్టాడు. అటు తరువాత పది రోజులకే మార్చి 4న ఆ మోస్కో నగరంలోనే ఆయన శాశ్వతంగా కన్ను మూశాడు.

రష్యన్ సాహిత్య చరిత్రలో గోగోల్ నిర్వహించిన పాత్ర విలక్షణ మైంది. తరువాత వచ్చిన రష్యన్ కల్పనా సాహిత్యాని కంటటికి ఒక విధంగా ఆయన ఒరవడి పెట్టాడు. రష్యా తనను తాను దర్శించడానికి తోడ్పడిన తొలి రచయితలలో గోగోల్ ఒకరు. లియో టాల్ స్టాయ్, ఇవాన్ గాంచెరోవ్, ఇవాన్ తుర్గెనీవ్ లు పుష్కిన్ వచన రచనను ఒరవడిగా గ్రహించగా, డాస్టొయెవిస్కీ, ప్రతీకాత్మక కవి, నవలా రచయిత అయిన ఆండ్రీ బెల్ లీలు గోగోల్ ఆలంకారిక రచనను అనుసరించారు. సామాన్య మానవుణ్ణి సాహిత్య రచనలలో నాయకుణ్ణిగా చేయడం కూడా గోగోల్ తోనే ప్రారంభం అయింది. బొ.శ్రీ.

గోజీ కార్ల్స్ , కాంటే (1720-1806) : ఇటాలియన్ కవి, గద్య రచయిత, నాటక కర్త. గోజీ కార్ల్స్ సంప్రదాయ పరిరక్షణ కోసం కలాన్ని పదునుగా వాడాడు. ఇతర నాటక కర్తల ఆధునిక ప్రయోగాలను నిరసిస్తూ, సంప్రదాయ రూపాల పునరుద్ధరణకోసం పాటు పడ్డాడు. ఇటలీలోను, ఇతర యూరప్ దేశాలలోను ప్రాచుర్యం పొందాడు. తరువాతి తరాల వారి ప్రయోగాలకూ, రంగస్థల సంగీత నాటక ప్రాదుర్భావానికి ఇతని కృషి ఉపకరించింది.

బీద కుటుంబంలో పుట్టినా, సాంస్కృతికంగా ఉన్నతి సాధించిన కుటుంబం ఇతనిది. గోజీ కార్ల్స్ యుద్ధంలో చేరాడు. 1744 లో వెనిస్ కు తిరిగి వచ్చి ప్రహేళికలు, ఇతర గద్య రచనలు చేయడం ఆరంభించి, ఇటలీ సాహిత్య క్షేత్రంలో ఇతర భాషల సాంకర్యాన్ని వ్యతిరేకించే వర్గానికి మూల పురుషుడయ్యాడు. సాంప్రదాయక సుఖాంత నాటకాల ప్రచారానికి దీక్ష పూనాడు.

1747 లోను, 1761 లోను ఈ అభిప్రాయాలను ప్రేరేపించే కవితలను, నాటకాలను ప్రచురించాడు. నాటక రంగాన్ని కలుషితం చేస్తున్నారనుకున్న గోల్డోని, బెయిరీలపై ప్రహేళికలు వ్రాశాడు. ఇవి విజయవంతం కావడంతో, వరుసగా తొమ్మిది తోలుబొమ్మల నాటకాలు వ్రాశాడు. జానపద కథలను, ప్రచారంలో ఉన్న పాత కథలను, దేవతల కథలను వస్తువులుగా తీసుకుని రూపకాలుగా మలిచాడు.

ఇతని ప్రయోగాలు ఇటలీలోనే గాక ఇతర యూరోపు దేశాలలోను ప్రాచుర్యం పొందాయి. ముఖ్యంగా జర్మనీలో 1777-78 లలో ఇతని రూపకాలు ఎక్కువగా ప్రదర్శించబడ్డాయి. ముందు తరాలలో 'ఓపెరా' కు రానున్న ఇవి పూర్వ రూపాలు అయ్యాయి.

1797 లో ఇతడు తన స్వీయ చరిత్రను కూడా ప్రచురించాడు. ఎంతో విస్తృతం అయిన రచన ఇది. ఇది 1890 లో ఇంగ్లీషు లోకి భాషాంతరీకరణం పొందింది.

శ్రీ విరించి

గోట్ ఫ్రీడ్ వాన్ స్ట్రాస్బర్గ్ (1210 ప్రాంతం) : మధ్యయుగం నాటి ప్రముఖ జర్మన్ కవులలో ఒకడు. ఈయన రచించిన ట్రైస్టన్ ఉండే ఇజొలై అనే ఇతిహాసగాథ సుప్రసిద్ధమైన ఒక ప్రేమికుల కథ ఆధారంగా వ్రాయబడింది. ఈయన జనన, మరణ సంవత్సరాల వివరాలు స్పష్టంగా తెలియవు. 13 వ శతాబ్దం నాటి వాడని మాత్రం తెలుస్తూంది. ఈయన రచించిన ట్రైస్టన్ ఉండే

ఇజోలై ఇంచు మించు 1210 నాటిది. ఈయన ఉన్నత కుటుంబంలో జన్మించినప్పటికీ, ఆ కాలంలో లభించినంత ఉన్నత విద్యను అభ్యసించి, సంపన్నులమధ్య, విద్యావంతుల మధ్య జీవితాన్ని గడిపినట్లు తెలుస్తోంది. బ్రట్టన్ లోని ఇతివృత్తం అప్పటికే యూరప్ లో సుపరిచితమైనదైనా, ఈయన ఆ కథను ఆదర్శప్రేమను చదువరులకు నిరూపించటానికి ఉపయోగించాడు. దీనిలో ముఖ్యం శాలు: ప్రేమ, బాధల అవినాభావ సంబంధం, వ్యథ ద్వారా ప్రేమ మానవునిలోని ఔన్నత్యాన్ని బహిర్గతం చేస్తుందనే నమ్మకం. ఈ కావ్యంలోని స్త్రీ పురుష పాత్రల ప్రవర్తన, ప్రేమ సాధారణ నైతిక విలువలకు కాక ఆ నాడు రాచ కొల్వుల లోని సంప్రదాయాల కనుగుణంగా ఉన్నాయి. దీనిలో నాయికా నాయకుల ప్రేమ సాధారణ నైతిక విలువలకు వ్యతిరేకమైనప్పటికీ అది సహజమూ, న్యాయబద్ధమూ అని కవి సమర్థించాడు. గోట్షెడ్ యొక్క బ్రట్టన్ అసంపూర్తిగా మిగిలిపోయింది. రమణీయ కథా సంవిధానం వల్లనూ, కవితా నైపుణ్యం వల్లనూ, విషయ ఉదాత్తత వల్లనూ ఆ నాటి సాహిత్యంలో ఇది విశిష్ట స్థానం పొందింది. ఈ ఒక్క రచనే ఈయన పేరును యూరపియన్ సాహిత్యంలో చిరస్మరణీయం చేసింది. అంతే కాకుండా 1859 లో రిచర్డ్ వాగ్నర్ వ్రాసిన బ్రట్టన్ ఉండే ఇజోలై అనే సంగీత నాటికకు ఇది ప్రేరణ అయింది.

డి.ల.రా.

గోట్షెడ్, యోహాన్ క్రిస్టిఫ్ (1700-66) : జర్మన్ రచయిత, విమర్శకుడు. 18 వ శతాబ్ది నాటి ఫ్రెంచ్ 'క్లాసికల్' ప్రమాణాలను, అభిరుచిని జర్మన్ సాహిత్యంలో, ముఖ్యంగా జర్మన్ నాటక రంగంలో ప్రవేశ పెట్టిన మహనీయుడు.

కోనిగ్స్బెర్గ్ సమీపంలో ఉన్న జూడితెన్ కిర్చ్ లో 1700 వ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 2 న గోట్షెడ్ జన్మించాడు. ఈయన తండ్రి ఒక లూథరన్ ఫాదిరీ. కోనిగ్స్బెర్గ్ లోనే విద్యాభ్యాసం చేసి డిగ్రీ తీసుకుని ప్రప్యన్ పైన్యంలో చేరకుండా తప్పించుకోడానికి లైప్జిక్ కు పారిపోయాడు. 1730 లో లైప్జిక్ విశ్వవిద్యాలయంలో జర్మన్ కవిత్వ శాఖకు ఆచార్యుడుగా నియమించబడ్డాడు. 1734 లో తర్కశాస్త్రానికి, తత్వశాస్త్రానికి ఆచార్యుడయ్యాడు.

1725-26 ల లోనే గోట్షెడ్ డి వెర్బున్ స్ట్రీయెన్ బ్లాడెరినెన్ (హేతుబద్ధమైన విమర్శకురాండు) అనే ఒక స్త్రీల పత్రికను ప్రచురింపసాగాడు. తరువాత డెర్ బీడెర్ మన్ (1727-29 నిజాయితీ పరుడు) అనే

మరొక పత్రిక కూడా నడిపాడు. 1730 లో జర్మన్ పద్య నాటక రంగస్థలాన్ని గురించి ఒక ప్రముఖ విమర్శక గ్రంథాన్ని ప్రచురించాడు. ఫ్రాన్స్ లో 'క్లాసికల్' వాద ప్రధాన ప్రవక్త 'నికొలస్ బాయ్ లూ' బోధించిన హేతువాదాన్నీ, ఉదాత్తాభిరుచినీ జర్మన్ కవితా కళకు అన్వయింప జేస్తూ వెలువడిన మొదటి జర్మన్ విమర్శక గ్రంథం ఇది.

గోట్షెడ్ చేసిన బృహద్ రచన డాయిట్ షే షౌబూనే (6 సంపుటాలు, 1741-45) ఫ్రెంచ్ నాటకాలకు అనువాదాలతో కూడింది. గోట్షెడ్ స్వతంత్రంగా వ్రాసిన నాటకాలు అంత ఉదాత్తమైనవి కావు. డెర్ స్టైర్ బెండెకాట్ (మరణిస్తూన్న కాట్) ఇంగ్లిష్ లో జోసెఫ్ ఎడిసన్ వ్రాసిన విషాదాంత నాటకానికి జర్మన్ అనువాదం. గోట్షెడ్ రచన లన్నిటిలోనూ ఇది చెప్పుకోదగింది. గుండె గుంగ్ అయినర్ డాయిట్జ్ స్పాక్ కున్స్ట్ (1748, 'జర్మన్ సాహిత్య భాషకు ప్రాతిపదిక') అనే గ్రంథం జర్మన్ సాహిత్య భాషను క్రమబద్ధం చేయడానికి విశేషంగా తోడ్పడింది.

గోట్షెడ్ భార్య 'లూయిజె అడల్ గుండే విక్టోరియేనీ కుల్బుస్' (1713-62) కూడా ప్రజాదరణ పొందిన అనేక ప్రహసనాలను, సుఖాంత నాటకాలను రచించింది. వీటిలో డాన్ డెస్టమెంట్ ఉత్తమమైంది. స్పైట్టెట్ మొదలైన ఇంగ్లిష్, ఫ్రెంచ్ రచనల నెన్నిటినో ఈమె జర్మన్ భాషలోకి అనువదించింది.

1766 డిసెంబరు 12 న లైప్జిక్ లో గోట్షెడ్ అంతిమ శ్వాస విడిచాడు.

పద్మాకర్

గోడిమర్, నదీన్ (1923--) : దక్షిణాఫ్రికా శ్వేత జాతి రచయిత్రి. పుస్తక నిషేధం అమలులో ఉన్న పోలీసు రాజ్యంలో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడడంవల్లను నిరంతరం వర్ణ విచక్షణను, జాతి దురహంకారాన్ని ఎలుగెత్తి నిరసిస్తున్నందువలనను ఈమెకు 1991 లో నోబెల్ సాహిత్య బహుమతి వచ్చింది. దక్షిణాఫ్రికాలో నోబెల్ బహుమతి పొందిన వారిలో ఈమె రెండవది. ఈమెకు ముందు 1986 లో డెస్మండ్ టుటు (Desmond Tutu) కు నోబెల్ శాంతి బహుమతి వచ్చింది. నోబెల్ బహుమతి పొందిన స్త్రీలలో ఈమె ఏడవది.

1923 లో నవంబరు 20 న గోడిమర్ జన్మించింది. తండ్రి ఇస్లిడోర్, తల్లి నన్. గోడిమర్ ప్రైవేటు పాఠశాలలో విద్యనభ్యసించి, తరువాత ఒక ఏడాది విట్ వాటర్ శాండ్ విద్యాలయంలో చదివింది. ఈమె 1961

లో ఫోర్డ్ పౌండేషన్ విజిటింగ్ ప్రొఫెసర్ ఫెలోషిప్ తో అమెరికా వెళ్ళింది. 1961 లో ఫ్రైడేస్ ఫుట్ ప్రింట్ అనే కథానికా సంపుటికి డబ్ల్యు.హెచ్. స్మిత్ సాహిత్య అవార్డు వచ్చింది. నల్లజాతి పరిపాలన కోసం పోరాడుతున్న, ఒకప్పుడు నిషేధించబడ్డ ఆఫ్రికన్ నేషనల్ కాంగ్రెసులో ఈమె సభ్యురాలు. ఈమె శ్వేత జాతి ప్రభుత్వాన్ని చాలా తీవ్రంగా నిరసించింది. 19 వ శతాబ్దపు రష్యన్ నాయకుల వల్ల ప్రభావితమైన ఈమె మనిషిని గూర్చి ఇలా అంటుంది: "మానవ జీవితంలో ప్రతిదీ సందిగ్ధమైనదే. ప్రజలకు తమకు ఏమికా వాలో తెలుసునేమోకాని, వారెవరో వారు తెలుసుకోరు". ఈమె శాస్త్రీయ మార్క్సిజం (Classical Marxism) వల్ల ప్రభావితమైనప్పటికీ, దాని ఆధిపత్యానికి ఈమె తాను ఇవ్వలేదు.

వర్ణవిచక్షణ, జాతి అహంకారంతో కూడిన దక్షిణాఫ్రికా శ్వేతజాతి మైనారిటీ ప్రభుత్వాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించి నిరసించినందున ఈమె వ్రాసిన 10 నవలలలో 4 నవలలు, 7 కథానికా సంపుటాలు నిషేధించబడ్డాయి. ఈమె రచనలలో సమకాలీన దక్షిణాఫ్రికా నల్లజాతీయుల సాంఘిక జీవన విధానమేకాక, తెల్లజాతీయులలోని రెండు వర్గాల జీవన విధానం (Conservative & Liberal) కూడా కనిపిస్తుంది. మొదట ఈమె కథానికలు ప్రచురించబడినప్పుడు ఒక విమర్శకుడు ఇలా అన్నాడు: "ఈమె రచనలు స్వతంత్ర భావాలతో కూడిన న్యూయార్క్ రచయితల రచనలను పోలి ఉన్నాయి". ఆమె మొదటి నవల ఏ వరల్డ్ ఆఫ్ స్ట్రీంజర్స్ (1958). ఇప్పటికీ కూడా ఆవిడ రచనలు తెల్లజాతీయుల దురహంకారం, క్రూరత్వం, అన్యాయం, వర్ణవిచక్షణ, దానవత్వం మొదలగు కథాంశాలను వర్ణిస్తున్నాయి. పెట్టుబడిదారీ విధానానికి, వర్ణవిచక్షణకు సంధి కుదర్చడానికి ఆమె చేస్తున్న అవిరళకృషికి ఆవిడ రచనలు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యమిస్తాయి. గోడిమర్ ఎక్కువగా చారిత్రక నవలలు రచించింది. తన చుట్టూ ఉన్న వాతావరణంలోని అత్యంత జటిలమైన సాంఘిక సంబంధాలను ఉద్వేగభరితంగా చిత్రించింది.

ఈమె రచనలలో ఏ వరల్డ్ ఆఫ్ స్ట్రీంజర్స్, ఎ గెస్ట్ ఆఫ్ ఆనర్, ది కాన్వర్జేషనలిస్ట్, జూలీన్ పీపుల్, మై సన్స్ స్టోరీ మొదలగు నవలలు, ది స్టాఫ్ వాయిస్ ఆఫ్ సర్వెంట్, ఫ్రైడేస్ ఫుట్ ప్రింట్, ఏ సోల్జర్స్ ఎంబ్రేస్, సమ్థింగ్ అవుట్ దేర్ మొదలగు కథా సంపుటాలు ముఖ్యమైనవి.

భారతి

గోరెస్, యోసెఫ్ వాన్ (1776-1848) : ప్రముఖ జర్మన్ రచయిత. కేథలిక్ రాజకీయ పాత్రికేయ వ్యవస్థలోను, కాల्పనిక ఉద్యమంలోను అగ్రేసరులలో ఒకరు. ఫ్రెంచ్ విప్లవానికి స్పందించిన గోరెస్ 1817 లో డాన్ రోజే బ్లాట్ (ఎరుపు రంగు పుట) పత్రికను నడిపాడు. 1795 లో రాజకీయ దౌత్యానికి ఫ్రాన్స్ వెళ్లి తిరిగి వచ్చిన గోరెస్ రాజకీయ వ్యవస్థ పట్ల నమ్మకం పోగొట్టుకుని క్రియాశీల రాజకీయాలనుండి వైదొలగేడు. 1806-07 సంవత్సరాల మధ్య హీడెల్ బెర్గ్ లో ఉపన్యాస కుడుగా ఉన్నప్పుడు ఆ నాటి జర్మన్ కాల్పనికోద్యమ ప్రభావానికి లోనై కొందరు మిత్రులతో కలసి ట్యులుంగ్ ఫుర్ ఐన్ సీడెర్ అనే పత్రిక నడిపాడు. తరువాత ఆ పత్రిక కే బ్రౌట్ ఐన్ సమ్ కేట్ అని నామకరణం చేశాడు. అదే కాలంలో గోరెస్ కు జర్మన్ జానపద సాహిత్యం పట్ల ఆసక్తి కలిగింది. తాను కనుగొన్న పురాతన జానపద సాహిత్యాన్ని 1807 లో ఒక సంపుటిగా వెలువరించి జర్మన్ ప్రజలకు అందించాడు. 1810 లో మిథికల్ స్టోరీస్ ఆఫ్ ది ఏషియన్ వర్ల్ ప్రచురించాడు.

1814 లో నెపోలియన్ పై జాతీయోద్యమం సందర్భంగా గోరెస్ రైనిష్ మెర్కుర్ అనే వార్తా పత్రికను ప్రారంభించాడు. ఆ రోజుల్లో చాలా పేరెన్నిక గన్న పత్రికగా నెపోలియన్ కు వ్యతిరేక నినాదాలతో ఆ పత్రిక నడిచింది. నెపోలియన్ తర్వాత అరాచక రాజకీయ వాదులను దుయ్యబట్టడం వలన గోరెస్ దేశం వదలి పోవలసి వచ్చింది. 1819 నుంచి 24 వరకు గోరెస్ స్విట్జర్లాండ్ లో దారిద్ర్యం అనుభవించి తిరిగి 1824 కు జర్మనీ వచ్చి కేథలిక్ పండితుడుగా ఉద్యోగంలో చేరాడు. ఆ రోజులలోనే అతడు నాలుగు సంపుటాలుగా రచించిన క్రైస్తవ మార్మికతా వాదం (1836-42) ప్రామాణిక గ్రంథంగా ఈ నాటికీ పరిగణించబడుతుంది.

1848 లో గోరెస్ మరణించినా అతని పేర 1876 లో 'గోరెస్ సాసైటీ' స్థాపించబడి కేథలిక్ విద్యాపీఠంగా నిలచి ఉంది.

పప్పు

గోర్కీ, మాక్సిమ్ (1868-1936) : సుప్రసిద్ధ రష్యన్ ప్రకృతివాది కథకుడు, నవలా రచయిత. అనాథలను, సంఘబాహ్యులను గురించిన కథలు, నవలలు నాటకాలు వ్రాసి మొట్ట మొదట ప్రజాదరణ పొందాడు. గోర్కీ రచించిన అమ్మ (Russian: Mat 1906; Eng: Mother 1911), దిగువ అంతస్తులు (Eng: The lower depths 1903) ఆ వర్గంలోనివే! 'మాక్సిమ్

గోర్కీ' అనేది ఈయన కలం పేరు. అసలు పేరు ఎలెక్సీ మాగ్జిమోవిచ్ పెష్కోవ్.

రష్యాలోని నిజ్నీనోవ్ గోరాడ్లో 1868 మార్చి 16 వ తేదీన గోర్కీ జన్మించాడు. ఆయన 5 వ ఏటనే రైతుగాను, షిప్పింగ్ ఏజెంట్ గాను పనిచేస్తున్న ఆయన తండ్రి మరణించాడు. అతని తల్లి పునర్వివాహం చేసుకోడం వల్ల నిజ్నీనోవ్ గోరాడ్ లోని అతని మాతామహుడే అతనిని పెంచి పెద్ద చేశాడు. మాతామహుడు అతనిని కఠినంగా చూసినా మాతామహి ప్రేమను అతడు కొంత వరకు చూరగొనగలిగాడు. చిన్నతనంలో తాత అతనిని చదివించకుండా 8వ ఏట నుంచే అతనిని పనులలోకి పంపాడు. చెప్పల దుకాణంలో పనివాడుగాను, ప్రెస్సులో వార్తాహరుడుగాను, వోల్గా ఓడలో ప్లేట్లు కడిగే వాడుగాను గోర్కీ పనిచేశాడు. వోల్గా ఓడలో పనిచేస్తున్న రోజులలోనే అక్కడి వంటవాడు పుస్తకాలు చదవడంలో గోర్కీకి ఆసక్తి కలిగించాడు. ఆ ఆసక్తి జీవితాంతం ఆయనలో నిలిచి ఉంది. యజమానులచేత తరచు దెబ్బలు తింటూ, ఆకలితో నకనకలాడుతూ సరి అయిన దుస్తులు కూడా లేకుండా గోర్కీ ఎన్నెన్నో బాధలు అనుభవించాడు. ఆ కష్టాల వల్లనే 'గోర్కీ' (చేదు) అనే తన కలంపేరు కల్పించుకున్నాడు. యౌవనారంభ కాలంలో గోర్కీ 'కజాన్'లో రొట్టెలు కాల్చే పనివాడుగాను, డాక్ పనివాడుగాను, నైట్ వాచ్ మన్ గాను ఇలా ఎన్నో పనులు చేశాడు. 21 వ ఏట కజాన్ ను వదిలి ఏవేవో చిల్లర పనులు చేస్తూ దేశ దిమ్మరిగా రష్యా అంతటా తిరిగాడు.

1899-1906 మధ్య సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ (లెనిన్ గ్రాడ్) లో మార్క్సిస్ట్ అయి, సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీని బలపరచ సాగాడు. 1903 లో పార్టీలో చీలిక లేర్పడినపుడు గోర్కీ బోల్షివిక్ పక్షంలో చేరాడు. అయితే బోల్షివిక్ నాయకుడు లెనిన్ తో తరచు ఆయనకు అభిప్రాయభేదాలు వస్తూ ఉండేవి. 1901 లో గోర్కీ రచించిన విప్లవాత్మకగీతం సాంగ్ ఆఫ్ ది స్ట్రాల్డ్ పెట్రెల్ ప్రచురించినందుకు గాను డిజ్బోల్ (Life) అనే మార్క్సిస్ట్ పత్రికపై ప్రభుత్వం చర్య తీసుకుంది. గోర్కీ అరెస్ట్ అయి వెంటనే విడుదల చేయబడి, క్రిమియా వెళ్లాడు. అప్పటికే ఆయనలో క్షయవ్యాధి లక్షణాలు అంకురించాయి. 1902 లో ఆయన 'రష్యన్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్' సభ్యుడుగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. అయితే కొన్ని రాజకీయ కారణాలవల్ల వెంటనే ఆ ఎన్నికను రద్దు చేశారు. తత్ఫలితంగా చెకోవ్, కోరోలెంకోలు

అకాడమీ నుంచి రాజీనామా చేశారు. గోర్కీ 'జ్వానియే' (విజ్ఞానం) అనే ప్రచురణ సంస్థ ఆరంభించాడు. 1905 నాటి విప్లవంలో గోర్కీ ప్రముఖపాత్ర వహించాడు. ఆ మరుసటి ఏడాది అరెస్ట్ అయి విదేశాల నుంచి వెలువడిన నిరసనల ఫలితంగా వెంటనే విడుదల చేయబడ్డాడు. తరువాత గోర్కీ తన సతీమణితో సహా అమెరికాలో పర్యటించి న్యూయార్క్ లోని జీవిత విధానాన్ని నిరసిస్తూ ది నీట్ ఆఫ్ ది యెల్లో డెవిల్ (1906) అనే కథల సంపుటి ప్రచురించాడు.

1906 లో రష్యా వదలి 7 ఏళ్ల పాటు రాజకీయ నిర్వాసితుడుగా జీవితం గడిపాడు. 1913 లో రష్యా తిరిగి వచ్చి, ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామంలో రష్యా పాల్గొనడాన్ని వ్యతిరేకించిన బోల్షివిక్ లను సమర్థించాడు. 1917 లో బోల్షివిక్లు అధికారం కైవశం చేసుకోడాన్ని ప్రతిఘటించి, లెనిన్ నియంతృత్వ ధోరణులను తన నోవ్ యజిజ్న్ (న్యూ లైఫ్) అనే పత్రికలో విమర్శించసాగాడు.

1921-28 మధ్య గోర్కీ ఇటలీలోని సోరెంటోలో గడిపాడు. మధ్య మధ్య జర్మనీ మొదలైన దేశాలు సందర్శించి వచ్చేవాడు గాని రష్యాకు మాత్రం తిరిగిరాలేదు. చివరికి 1928 లో తన అభిమానుల ఒత్తిడి వల్ల రష్యాకు తిరిగి వచ్చాడు. అతని షష్టి పూర్తి వేడుకలు అతడు ఎన్నడూ ఊహించనంత వైభవంగా జరిగాయి. ఆ మరుసటి ఏడాదే మకాం పూర్తిగా రష్యాకు తరలించి చనిపోయే పర్యంతం అక్కడే ఉన్నాడు. శ్వాలిన్ అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత గోర్కీ అతనికి అండగా నిలిచాడు. 1934 లో సోవియెట్ రచయితల యూనియన్ ఏర్పడినప్పుడు దానికి ఆయనే మొదటి అధ్యక్షుడు అయ్యాడు.

గోర్కీ మరణాన్ని గూర్చి కొన్ని ఆపోహలు ఉన్నాయి. 1936 జూన్ 14 న ఆకస్మికంగా ఆయన మరణించినపుడు అది సహజ మరణమా, బలవన్మరణమా అన్న ప్రశ్న తల ఎత్తింది. 1938 లో జరిగిన బుఖారిన్ ప్రభుత్వ విచారణ సందర్భంలో ఆ అంశం చర్చకు వచ్చింది. 'బ్లాక్ ఆఫ్ రైటిస్ట్స్ అండ్ ట్రాట్ స్కీవట్స్' అనే సోవియెట్ వ్యతిరేక సంస్థ వారి కుట్రకు గోర్కీ బలి అయినట్లు ఆ విచారణలో తేలింది.

రచనా వ్యాసంగం: గోర్కీ రచించిన మొట్టమొదటి కథ మకార్ చూదా (1892). తరువాత అలాంటి కాల্পనిక కథలు, అన్యాయదేశ కథలు అనేకం అతడు రచించాడు. 1895 లో 'చల్కాష్' ప్రకటనతో రచయితగా అతని విజయం ప్రారంభమైంది. 'చల్కాష్' ఒక హార్బర్ దొంగ

జీవితాన్ని కాల्పనిక, వాస్తవిక దృష్టుల సమ్మేళనంతో చిత్రించిన ఆయన తొలి ప్రముఖ రచన. 1899 లో *బ్యెంటీ సిక్స్ మెన్ అండ్ ఏ గర్ల్* అనే సుప్రసిద్ధ కథను గోల్డీ రచించాడు. అప్పటికే ఆయన టాల్స్టాయ్తోనూ, చెకోవ్తోనూ సమానమైన మహారచయితగా గుర్తింపు పొందాడు.

నాటకాలు - నవలలు: గోల్డీ మొదటి నవల *పోయా గోల్డెయేవ్* (1899). ఆ నాటినుంచి రష్యాలో ధనస్యాభివృద్ధి గోల్డీ రచనలకు ప్రధానమైన ఇతివృత్తం అయింది. గోల్డీ రచించిన అమ్మ అనే నవల అనేక ప్రపంచ భాషలలోకి అనువాదం పొందడమే కాకుండా 1926 లో ఒక మూకీ చిత్రంగా కూడా తయారుచేయబడింది. తరువాత 1930-31 లో *బెట్రోల్ట్ బ్రెట్ట్* దానిని నాటకీకరించాడు. గోల్డీ రచించిన నాటకాలలో *నాడ్వే* (1902), *ది లోవర్ డెప్త్స్* (1906) ప్రముఖమైనవి.

గోల్డీ రచనలలో సర్వోత్కృష్టమైన ఆయన ఆత్మకథ మూడు సంపుటాలుగా ఆయన తుది రోజులలో వెలువడింది. మొదటి సంపుటం 'నా బాల్యం' (1913), రెండవసంపుటం: 'ఈ ప్రపంచంలో' (1915-16), మూడవది: 'నా విశ్వ విద్యాలయాలు' (1923). నిజానికి గోల్డీ అధ్యయనం చేసిన ఒకే ఒక విశ్వవిద్యాలయం జీవితమే. 'కజన్' విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి చదువుకోవాలనే ఆయన ప్రయత్నం విఫలం అయింది. రష్యన్ భాషలో వెలువడిన ఆత్మకథ లన్నింటిలోకీ తలమానిక మని చెప్పదగింది గోల్డీ ఆత్మకథ. దానిలో ఆయన స్వంత జీవిత విశేషాలు స్వల్పభాగం మాత్రమే! ఎక్కువ భాగం ఆ నాటి రష్యాలోని పరిస్థితుల చిత్రణే! చివరి వరకూ గోల్డీ రచనలు చేస్తూనే ఉన్నాడు. కాని ఆయన తుది రచనలలో విప్లవాత్మకార్పకాలం నాటి సంఘమే చిత్రించబడింది. 'ది ఆర్టమనోవ్ బిజినెస్' (1925) అనే ఆయన ప్రసిద్ధమైన నవలలో విప్లవానికి ముందు రష్యాలో ధనస్వామ్యం యొక్క అభ్యుదయ పతనాలు చిత్రించబడ్డాయి. చివరి రోజులలో వ్రాసిన నాటకాలలో *యెగోర్ బులిఖోవ్ ఈ బ్రుగేయే* (1932), *డాస్టిగ్నోవ్, శతరులు* (1933), *తుది నాటకాలు* (1937) చెప్పకోదగినవి. అయితే ఆ రోజులలో ఆయన రచనలలో మిక్కిలి ప్రజాదరణ పొందిన గ్రంథం టాల్స్టాయ్ని గూర్చిన ఆయన జ్ఞాపకాలు (1919). చెకోవ్ ను గూర్చి గోల్డీ వ్రాసిన గ్రంథం కూడా ప్రజాదరణ పొందింది. స్టాలిన్ హయాము లోని దారుణ సంఘటనలను సమర్థిస్తూ అప్పడప్పుడు గోల్డీ కొన్ని కరపత్రాలు కూడా ఆ రోజులలో ప్రచురిస్తూ వచ్చాడు. అజరామరులైన

ప్రపంచ రచయితలలో గోల్డీ ఒకరు.

బొ.శ్రీ.

గోల్డింగ్, విలియమ్ : చూ. అనుబంధం-I.

గోల్డోనీ, కార్లో (1707-1793) : ఇటాలియన్ నాటకకర్త. వాస్తవికతా దృష్టితో కూడిన ఆధునిక కామెడీకి పితామహుడుగా పరిగణింపబడుతున్నవాడు. అంతకు పూర్వం ఉన్న ముఖం తొడుగులు ధరించి ప్రదర్శించే నాటక విధానానికి స్వస్తి చెప్పి, సాహజికత ఉట్టిపడే పాత్రలతో, గాఢ బంధం గల సంవిధానాలతో, సజీవమైన సంభాషణలతో కూడిన నూతన ఇటాలియన్ కామెడీకి నాంది పలికినవాడు.

ఒక వైద్యుని కుమారుడుగా గోల్డోనీ 1707 ఫిబ్రవరి 25 న వెనిస్ నగరంలో జన్మించాడు. చిన్నతనంలోనే తండ్రి తాలూకు లైబ్రరీలోని కామెడీ లన్నీ చదివాడు. 1721 లో రిమినీ స్కూలు నుంచి పారిపోయి, కొన్నాళ్లు ఒక దేశద్రిమ్మరి నటబృందం వెంట తిరిగాడు. తిరిగి 'పావియా' లో పాపల్ కళాశాలలో చేరి ప్లాటస్, టెరెన్స్, అరిస్టోఫానీస్ల కామెడీలు చదివాడు. అనంతరం మోలియర్ నాటకాలు చదవడం కోసం ఫ్రెంచ్ భాషను నేర్చుకున్నాడు.

పావియా నగరంలోని మహిళలను గురించి ఒక వ్యంగ్య నాటిక రచించినందుకు గోల్డోనీని ఘోషేరి కాలేజి నుంచి బహిష్కరించారు. తరువాత అనిష్టంగానే పావియా యూనివర్సిటీలో న్యాయశాస్త్రం చదువసాగాడు. కొన్నాళ్లు వెనిస్లోను (1731-33), కొన్నాళ్లు 'పెసా' లోనూ (1744-48) న్యాయవాదిగాను, దౌత్యోద్యోగిగాను పని చేసినప్పటికీ గోల్డోనీ నిజమైన ఆసక్తి మాత్రం వెనిస్ నగరంలోని 'ట్రీటో శాన్ శామ్యుయేలే' థియేటర్కి నాటకాలు వ్రాయడంలోనే ఎక్కువగా కనిపించేది. 1748 లో ట్రీటోసంత్ ఆంజలో, కంపెనీవారికి నాటకాలు వ్రాసి పెట్టుడానికి గోల్డోనీ అంగీకరించాడు. గోల్డోనీ తొలి నాటకాలు వ్రాచిన, ఆధునిక విధానాల మధ్య ఊగిసలాడుతున్నట్లు కనిపించినా, *లా పమేలా* (ప్రదర్శన: 1750) అనే నాటకంలోనే ముఖం తొడుగుల పాత్రలకు పూర్తిగా ఆయన స్వస్తి చెప్పాడు. 'లా పమేలా' శామ్యుయేల్ రిచర్డ్సన్ నవలకు నాటకీకరణ.

1750-51 లో గోల్డోనీ 16 క్రొత్త కామెడీలను వ్రాసి ఇవ్వడానికి అంగీకరించాడు. వాటిలో అత్యుత్తమమైనవి: *ఐ పెట్టిగో లెజ్జో డెలే డానే* (స్త్రీల పిచ్చా పాటీ), *ఇల్ బుగియార్డో* (అబద్ధాలకోరు), *ఇల్ వెరో అమికో* (నిజమైన నేస్తం).

1753 నుంచి 1762 వరకు గోల్డ్స్మిత్ 'టీట్రోశాన్ లూకా' (ప్రస్తుతం దీని పేరు టీట్రో గోల్డ్స్మిత్) కంపెనీవారికి నాటకాలు వ్రాసి ఇచ్చాడు. ఈ కాలంలో వచ్చిన ప్రధానమైన నాటకాలు: లా లోకండేరా (ప్రదర్శన: 1753), వెనీషియన్ మాండలికంలో వ్రాసిన ఐ దుస్తే ఫీ (ప్రదర్శన: 1760, 'నిరంకుశులు') లే బరు ఫే చియో జోటే (ప్రదర్శన: 1762, 'చియోగియా కలహాలు').

అప్పటికే పీట్రో చియారీ అనే నాటకకర్తతో గోల్డ్స్మిత్ నీకి పోటీ ఏర్పడింది. తన ఇల్లో మూల కంట్రెంటి అనే నాటకంలో అతనిని వ్యంగ్యంగా పరిహసించాడు. కార్లో గోడ్డి అనే ప్రాచీన నాటక విధాన సమర్థకుడు ఒక వ్యంగ్య కావ్యంలో (1757) గోల్డ్స్మిత్ ని విమర్శించాడు. మరొక నాటకం లా మోరే డెల్లెటే మిలారెట్ (ప్రదర్శన: 1761) లోగోల్డ్స్మిత్, చియారీని ఇద్దరినీ ఆయన పరిహసించాడు.

1762 లో గోల్డ్స్మిత్ కామెడీ ఇటాలియన్స్ ని డైరెక్టు చేయడం కోసం వెనిస్ నుంచి తన మకామును పారిస్ కు మార్చాడు. తరువాత తన ఫ్రెంచ్ నాటకాలన్నింటినీ వెనీషియన్ ప్రేక్షకుల కనుగుణంగా త్రిప్పి వ్రాశాడు.

1764 లో గోల్డ్స్మిత్ పదవీ విరమణ చేసి, వెర్సెయిల్స్ లోని రాకుమార్తెలకు ఇటాలియన్ బోధింపసాగాడు. 1783 లో ఫ్రెంచ్ భాషలో సుప్రసిద్ధమైన తన మెమాయిర్స్ (స్మృతులు) రచించడం మొదలు పెట్టాడు. ఫ్రెంచ్ విప్లవం తరువాత అతని ఉపకారవేతనం రద్దయి, గోల్డ్స్మిత్ దారిద్ర్యంతో మిక్కిలి బాధపడ్డాడు.

బొ.శ్రీ.

గ్రాస్, గ్యుంటెర్ (1927-) : జర్మన్ భాషలో నాజీయుగంలో పేర్కొనదగిన నవలా రచయిత, కవి, నాటకకర్త, ముద్రాపకుడు. 1959 లో ప్రచురితమైన అద్భుతమైన అతని మొదటి నవల డై బ్లెక్ట్రోమెల్ సాహిత్య ప్రపంచంలో ఒక నూతన శకానికి అంకురార్పణ చేసింది.

తన స్వగ్రామం అయిన డేన్విగ్లో గ్యుంటెర్ హిల్లర్ యువ వ్యవస్థలో శిక్షితుడై 16 వ ఏటనే సైన్యంలో చేరి యుద్ధంలో క్షతగాత్రుడై యుద్ధ ఖైదీగా నిర్బంధింపబడ్డాడు. తరువాత జీవితంలో నల్లబజారు వ్యాపారిగా, సమాధిరాళ్లు చెక్కుడు పనివాడుగా, 'జాజ్ బాండు' లో డ్రమ్ వాయించే వాడుగా వివిధ రకాల వృత్తులు చేపట్టాడు. రచయితల సమాఖ్య ఒకటి 'గ్రూప్ 47'

అని ఉండేది. దానివల్ల ఉత్తేజితుడై వ్యాసాలు, పద్యాలు ఎన్నో రచించాడు. మొదట్లో అవి అంతగా ప్రజలను ఆకర్షించకపోయినా, 1956 లో పారిస్ నగరం వెళ్లి అతడు వ్రాసిన సుప్రసిద్ధ నవల డై బ్లెక్ట్రోమెల్ ఒక రకంగా గ్యుంటెర్ జీవితాన్నీ, ఆ నాటి సాంఘిక వ్యవస్థనూ సజీవంగా చిత్రించడం వల్ల 1972 లో ఆ నవల సినీమాగా కూడా తీయబడింది.

దాని తర్వాత 1961 లో అతడు వ్రాసిన నవలిక కాట్ అండ్ మౌస్ 1963 లో ఆంగ్లీకరించబడింది. 1963 లో అతడు వ్రాసిన ఐతిహాసిక నవల హుండె జారె 1965 నాటికి డాగ్ యియర్స్ గా ఆంగ్లీకరించబడింది. ఈ మూడు నవలలూ గ్రాస్ రచనల విశ్లేషణకు పనికి వచ్చే నవలాత్రయం.

రాజకీయ చైతన్యం గల రచనలే అతని నవల లన్నీ. గ్రాస్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ తరపున రాజకీయ రంగంలో ప్రవేశించి సాంఘిక, సాహిత్య విలువల పరిరక్షణ కోసం పాటు పడ్డాడు.

పప్పు

గ్రాసా అరానా, హోసె పెరీరా డా (1868-1931) : ప్రసిద్ధ బ్రెజిలియన్ నవలా రచయిత. సావో లూయిజ్ లో 1868 జూన్ 21 న జన్మించాడు. ఈయన నవలా రచయితే కాదు, రాజనీతిజ్ఞుడు కూడా! ఈయన వ్రాసిన కానా ('Canaa') అనే నవల బాగా ప్రసిద్ధి పొందింది. ఈ నవల ద్వారా ఈయనకు మంచి పేరు ప్రఖ్యాతులు లభించాయి. ఈ నవలలో ఇద్దరు జర్మన్ వలసదారుల ఆలోచనా రీతులనూ, సమస్యలనూ వివరించడం ద్వారా బ్రెజిలియన్ జాతి వైరుధ్యాలకు కారణాలను అన్వేషించాడు. ఈ నవల లోని తాత్త్విక వివరణలూ, లలితమైన వర్ణనలూ ప్రపంచ పాఠకులకు బ్రెజిల్ లోని ప్రకృతి దృశ్యాల సాగసునూ, ఆ సమాజంలోని సమస్యలనూ పరిచయం చేస్తున్నాయి.

బ్రెజిలియన్ అకాడమీ ఆఫ్ లెటర్స్ సంస్థాపక సభ్యుడు గా ఈయనకు బ్రెజిల్ లో ఒక విశిష్ట గౌరవం ఏర్పడింది. ఈయన తన సాహిత్య జీవితాన్ని సామాజిక, రాజకీయ కళా రంగాలలో కృషి చేయడానికి అంకితం చేశాడు. ఈయన నూత్న కల్పనోత్సాహం వయస్సు పెరిగినా ఏ మాత్రం తగ్గి పోలేదు. 1920 లో ఈయనకు బ్రెజిల్ లోని మోడర్నిస్ట్ ఉద్యమంతో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడింది. అకాడమీ ప్రమాణాలు లాంఛన ప్రాయమై మరుగుపడి పోయాయని భావించడం వల్ల అందుకు నిరసనగా ఈయన 1924 లో అకాడమీకి

రాజీనామా చేశాడు. ఈయన తన రచనలో నిరంతరం పురోగామి సాహిత్య రీతుల మీద ప్రయోగాలు చేస్తూ వచ్చాడు. ఈయన మరణానికి కొంత ముందు ప్రచురితమైన 'అద్భుత యాత్ర' (1929) అనే నవలలో ఈయన ఎన్నో క్రొత్త క్రొత్త పదాలను, జాతీయాలను చొప్పించాడు. ఈయన వ్రాసిన ఏ ఈస్టేట్ కా దా విదా (1925), ఒ ఎస్పీరిటో మోడెర్నో (1925) అనే వ్యాసాలలో ఈయన వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు ఎంతో యుక్తియుక్తంగా ఉన్నాయి.

పద్యకర్త

గ్రీమ్ సోదరులు- గ్రీమ్, జాకబ్ లుడ్విగ్ కార్ల్ (1785-1862), గ్రీమ్, విల్ హెల్మ్ కార్ల్ (1786-1859) : ప్రప్రథమ జర్మన్ జానపద వాఙ్మయ సంగ్రహకులు, పరిశోధకులు, భాషా శాస్త్రవేత్తలు, నిఘంటుకర్తలు. వీరి సంకలనం కిండర్ ఉండ్ హౌస్ మార్కిన్ (1812-22). ప్రపంచంలోనే జానపద వాఙ్మయ పరిశోధన శాఖకు ప్రాతి పదిక అయింది. ముఖ్యంగా జాకబ్ గ్రీమ్ చారిత్రక భాషా శాస్త్ర రంగంలోనూ, జర్మానిక్ ఫైలాలజీ రంగంలోనూ అమూల్యమైన కృషి చేశాడు.

గ్రీమ్ సోదరుల తండ్రి 'ఫిలిప్ విల్ హెల్మ్' హనా అనే చిన్న పట్టణంలో ఒక లాయరు. ఆయనకు 5 గురు కుమారులు, ఒక కుమార్తె. గ్రీమ్ సోదరులే పెద్దవారు. 1796 లో తండ్రి, 1808 లో తల్లి చనిపోవడంతో అప్పటికి 23 ఏళ్లవాడైన జాకబ్ గ్రీమ్ మీద తన నలుగురు తమ్ముళ్లనూ, చెల్లెలిని పైకి తీసుకురావలసిన బాధ్యత పడింది. 'కాసెల్' లో హైస్కూలు చదువు ముగించి గ్రీమ్ సోదరులు మార్బుర్గ్ యూనివర్సిటీలో తమ తండ్రిలాగే న్యాయ శాస్త్రం అధ్యయనం చేశారు (1802-6). మార్బుర్గ్ లో ఉండగానే 'క్లిమెన్స్ బ్రెంటేమర్' వారిలో జానపద కవితా ప్రయత్నాన్ని ఉద్బుద్ధం చేశాడు. అలాగే 'హిస్టారికల్ స్కూల్ ఆఫ్ జ్యూరిస్ ప్రుడెన్స్' వ్యవస్థాపకులలో ఒకడైన 'ఫ్రీడ్రిఖ్ కార్ల్ ఫాన్ సావిగ్నీ' ప్రాచీన పత్రాల పరిశోధనకు శాస్త్రీయమైన విధానాన్ని వారికి బోధించాడు. అదే అటు తరువాతి కాలంలోని వారి పరిశోధనలకు బలమైన పునాది అయింది. గ్రీమ్ సోదరులమీద ప్రభావం చూపినవారిలో తత్వవేత్త 'యోహాన్ గోట్ ఫ్రీడ్ హెర్డర్' (1744-1803) కూడా ఒకరు. జానపద కవిత్వ స్వరూపాన్ని ఆయన వారికి బోధించాడు. అయితే వారు పరమ స్వతంత్రులుగా తమ పరిశోధన సూత్రాలను తామే రూపొందించుకున్నారు.

1806 లో ఫ్రెంచ్ వారి ఆగమనంతో జాకబ్ 'కింగ్ జెరోమ్ ఆఫ్ వెస్ట్ ఫెలియా' ప్రైవేట్ లైబరరీకి లైబ్రేరియన్ అయ్యాడు. 1813 లో నెపోలియన్ ఓటమితో ఆ ఉద్యోగం వదులుకోవలసి వచ్చింది. జాకబ్ వియెనా కాంగ్రెస్ (1814 సెప్టెంబరు-1815 జూన్) లో పాల్గొన్నాడు. ఈ లోగా 1814 లో విల్ హెల్మ్ కాసెల్ లోని ఎలక్టర్స్ లైబరరీకి సెక్రటరీ అయ్యాడు. 1816 లో జాకబ్ కూడా ఆ లైబరరీలోనే చేరాడు. 18 వ, 19 వ శతాబ్దాలనాటి గోథిక్ రొమాంటిసిజమ్ తో ఏకీభవించలేక గ్రీమ్ సోదరులు వాస్తవికతా వాదులుగా ఉండిపోయారు. సుదూర భూతకాలంలోకి పరిశోధనలు జరిపి, తమ కాలనాటి సాంఘిక సంస్థల కన్నటికి పునాదులు ఆ భూత కాలంలో ఉన్నట్లు వారు గుర్తించారు. అయితే ఆ పునాదులను పరిరక్షించాలనే వారి వాదానికి అర్థం తిరిగి గతంలోకి పయనించాలని కాదు. ఆది నుంచీ గ్రీమ్ సోదరులు తమ పరిశోధనలను తమ దేశ సరిహద్దులకే పరిమితం చేయకుండా స్కాండినేవియా, స్పెయిన్, నెదర్లాండ్స్, ఐర్లాండ్, స్కాట్లాండ్, ఇంగ్లాండ్, సెర్బియా, ఫిన్లాండ్ దేశాల సాహిత్య సంప్రదాయాలకు కూడా విస్తరింప జేశారు.

1805 లో గ్రీమ్ సోదరులు కొన్ని సునిశిత వ్యాఖ్యలలో జానపద సాహిత్యానికి, ఇతర సాహిత్యానికి గల ప్రధాన భేదాన్ని వివరించారు. వారి దృష్టిలో జానపద కవిత్వమే నిజమైన కవిత్వం. మానవ జాతి చిరంతనమైన సుఖ దుఃఖాలను, ఆశలను, భయాలను అది వ్యక్తీకరిస్తుంది.

రెండు దశాబ్దాల పాటు (1806-26) జానపద సాహిత్య సేవ చేసిన తరువాత జాకబ్ తన దృష్టిని వ్యాకరణం వైపు, ఫైలాలజీ వైపు మళ్లించి డాయిట్జ్ గ్రమేటిక్ (1819-37) అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. ఈ శీర్షికలోని 'డాయిట్జ్' శబ్దానికి కేవలం 'జర్మన్' అని అర్థం కాదు. దాని వ్యుత్పత్త్యర్థమైన 'సాధారణ' అనే అర్థంలో ఆ మాటను ఆయన ప్రయోగించాడు. 1824 లో జాకబ్ గ్రీమ్ ఒక సెర్బియన్ వ్యాకరణాన్ని జర్మనీకరించి, దానిలో శ్లావిక్ భాషలను గూర్చి, సాహిత్యాన్ని గూర్చి అద్భుతమైన ఉపోద్ఘాతం వ్రాశాడు.

1829 లో గ్రీమ్ సోదరులు 'కాసెల్' వదలి గాటింగ్ జన్ విశ్వవిద్యాలయంలో లైబ్రేరియన్లుగానూ, ప్రొఫెసర్లుగానూ చేరారు. 1840 తరువాత ప్రష్యా రాజు ఫ్రెడరిక్ నాల్గవ విలియం ఆహ్వానం మీద బెర్లిన్ వచ్చారు. అక్కడ 'రాయల్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్స్' లో సభ్యులుగా యూనివర్సిటీలో ఉపన్యాసా లిచ్చారు. అక్కడే వారు

తమ ఉద్గ్రంథమైన *దాయిబైస్ ఓర్టర్ బుఖ్* అనే జర్మన్ మహా నిఘంటు సంకలనం ప్రారంభించారు. ఆ నిఘంటువులో 'డి' (D) అక్షరం పూర్తి అయేవరకు విల్ హెల్మ్, 'ఎఫ్' (F) అక్షరం పూర్తి అయేవరకు జాకబ్ జీవించి ఉన్నారు. బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, నెదర్లాండ్ స్వీడన్, స్విట్జర్లాండ్ వంటి ఇతర దేశాలలో అలాంటి నిఘంటువులు రూపొందడానికి అది ప్రాతిపదిక అయింది.

గ్రెగోర్ షేజెన్ జాకబ్ అవివాహితుడుగానే ఉండి పోయాడు. విల్ హెల్మ్ మాత్రం కాసెల్ లోని 'డ్రోతియా వైల్డ్' అనే స్త్రీని వివాహమాడి హెర్మన్ (సాహిత్య, కళా చరిత్రకారుడు, 1828-1901), రూడోల్ఫ్ (న్యాయాధిపతి 1830-89), ఆగస్ట్ (1832-1919) అనే ముగ్గురు సంతానాన్ని కన్నాడు. గ్రెగోర్ షేజెన్ సమాధులు వెస్ట్ బెర్లిన్ లోని 'మత్తాకిర్చోఫ్' లో ఉన్నాయి.

బా.శ్రీ.

గ్రెగోర్ షేజెన్, హాన్స్ జాకాబ్ క్రిస్టిఫాన్ వాన్ (1622-1676) : 17 వ శతాబ్దపు జర్మన్ నవలా రచయితలలో వ్యంగ్య పరిహాస నవలా రచయితగా గ్రెగోర్ షేజెన్ పేరు గడించాడు. తాను వ్రాసిన *సింప్లి సిస్సీ మస్* అనే నవలా మాల లో కొంత వరకూ ఈయన స్వీయ చరిత్ర కూడా ఇమిడి ఉంది. యూరప్ లో జరిగిన 30 ఏళ్ల యుద్ధం (1618-1648) లో క్రొయ్యాన్, అమానుషత్వాన్నీ ఈయన మొదటి నవలలో హృదయంలో నాటుకొనేటట్లుగా వర్ణించాడు. 1622 లో పశ్చిమ జర్మనీలోని గెల్స్ హౌసెన్ లో పుట్టిన ఈయన బాల్యావస్థలోనే ఇతరుల ఒత్తిడి వలన 30 ఏళ్ల యుద్ధంలో పాల్గొనవలసి వచ్చింది. తరువాత ఈయన సైనికుడుగా అభివృద్ధి సాధించి, 1639 నాటికి ఫాన్ షాయెన్ బర్గ్ అనే నాయకుని ప్రాపకం పొందాడు. ఇరవై ఏళ్ల పాటు ఆ కుటుంబానికి సేవ చేశాడు కాని, 1660 లో వారి ధనాన్ని తన స్వప్రయోజనానికి వాడుకొన్నాడని తెలియడంతో అచ్చటి నుండి వెడలగొట్ట బడ్డాడు. సైన్యంలో ఉండగానే ఈయన రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు గాని, తన మొట్టమొదటి ప్రముఖ *ఎడ్వంచరెస్ సింప్లి సిస్సీమస్* లో మొదటి భాగాన్ని 1669 లో మాత్రమే ప్రచురింప గలిగాడు. ఈ నవలా మాల *సింప్లి సిస్సీమస్* 16 వ శతాబ్దపు జర్మనీలో నెలకొని ఉన్న మూఢ విశ్వాసాలు, భయాలతోనిండివున్న వాతావరణంలో మానవుని ఆత్మయొక్క యాత్రను వర్ణిస్తుంది. ఈ నవలలో గ్రామీణ హాస్య ధోరణి, అతి క్రూరమైన అప్పటి మానవుల ప్రవర్తన చాలా వాస్తవికంగా వర్ణింపబడ్డాయి.

ఈ నవలలోని పాత్రలను, కథను తరువాతి నవల *లైన కరేజ్ ది ఎడ్వంచరెస్* (1669), *ది మేజికల్ బర్డ్స్ నెస్ట్*, (1672) లో కూడా చిత్రీకరించాడు. వీనిలో ఆయన ముఖ్యంగా మానవుని పేరాశను, వెలితనాన్ని వ్యంగ్యంగా విమర్శించి, ఆ కాలపు యూరప్ లోని ప్రజలను ఆకర్షించాడు. 1676 లో స్ట్రాస్ బర్గ్ లోని రెంచెన్ నగరంలో గ్రెగోర్ షేజెన్ మరణించాడు.

డి.ల.రా.

గ్రెగోర్ పార్జర్, ఫ్రాంజ్ (1791-1872) : ఆస్ట్రియన్ నాటక రచయిత. విషాదాంత నాటకాల రచయితగా ఆస్ట్రియాలో ప్రసిద్ధి పొందిన ఫ్రాంజ్ వియెన్నాలో జన్మించాడు. తండ్రి బుణ బాధలతో 1809 లో మరణించాడు. తల్లి సంగీత విద్వాంసుల కుటుంబానికి చెందినది. భర్త మరణించిన పదేళ్లకు ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుంది. వియెన్నా విశ్వవిద్యాలయంలో న్యాయశాస్త్ర పట్టభద్రుడైన ఫ్రాంజ్ జీవితంలో ఎక్కువ కాలం ప్రభుత్వోద్యోగిగా గడిపాడు.

1817 లో ఫ్రాంజ్ సాహిత్య జీవితం అతని తొలి విషాదాంత నాటకం *డీ ఆన్ ఫ్రాన్* ప్రదర్శనతో ప్రారంభం అయింది. తరువాతి సంవత్సరంలోనే ఇతడు ప్రఖ్యాత రంగస్థల వేదిక హాఫ్ బర్గ్ థియేటర్ కు రచయితగా నియమింపబడ్డాడు. సున్నితమైన మనస్సు గల ఫ్రాంజ్ తన జీవితంలో ప్రణయ కలాపాలవల్ల, తన నాటకాలమీది విమర్శలవల్ల, ప్రజల అభిరుచి లోపం వల్ల ఎంతో బాధ పడ్డాడు. 1820-21 మధ్య కాథరీనా అనే ఆమెను ప్రేమించినా, పెళ్లి చేసుకోలేక పోయాడు.

భగ్ను ప్రేమికుడుగా మరో రెండు ప్రణయాలలో కూడా తీవ్రమైన బాధకు గురి అయ్యాడు. అతని డైరీలవల్ల, అతని పద్య సంకలనం *ట్రీస్టియా ఎక్స్ పేటో* (1835) వల్ల ఈ విషయాలు మనకు అవగతమౌతున్నాయి.

విమర్శకు గురి అయి బాధ పడడం వల్ల 1830 నుంచి రచనలు కొంచెం తాపీగా చేయడం మొదలు పెట్టాడు. తరువాతి సంవత్సరాలలో అతడు సంపాదించిన కీర్తి తన సాహిత్య జీవితారంభంలో పొందిన

బాధకు కొంత ఉపశమనాన్ని కలిగించింది. 1861 నాటికి చట్టసభకు ఎన్నికైనా, తన 80 వ జన్మదినోత్సవం దేశం అంతా జరుపుకున్నా, ఫ్రాంజ్ మరణించే నాటికి అతని నాటకాలు మూడు ఇంకా అముద్రితాలుగానే మిగిలి పోయాయి.

ఫ్రాంజ్ రచనలలో అతని 12 దుఃఖాంత నాటకాలు, ఒక సుఖాంత నాటకం నాటక ప్రక్రియా వైవిధ్యాన్ని, ఇతివృత్త విభిన్నతను సూచిస్తాయి. గ్రీక్ ఇతిహాసాల నుండి స్వప్న వృత్తాంతాల వరకు, భగ్నప్రణయం నుండి బాధాతప్త జీవన రీతి వరకు వీనిలో అన్నీ చిత్రింపబడ్డాయి.

నాటకంలో సంఘటనలకు సరిపోయిన సంభాషణలు రచించడం ఫ్రాంజ్ రచనలలోని విశిష్టత. పాత్రలు తమ తమ పరిధులలోనే ఉంటూ చివరికి ఎలా విచ్ఛిన్నం అవుతాయో ఇతని దుఃఖాంత నాటకాలలో ప్రస్ఫుటంగా గోచరిస్తుంది. 1818 లో ప్రదర్శింపబడిన సాప్రో అనే నాటకంలో జీవితానికి, కళకూ గల విభిన్న పరిధులను ప్రతిబింబింప చేశాడు. తల్లి ఆత్మహత్య చేసుకున్న తరువాత అతడు వ్రాసిన నాటకం ది గోల్డెన్ ఫ్లేస్ (1821) లో బ్రతుకులో నిరాశ, నిస్సృహ ఎలా ఆవరిస్తాయో చూపిస్తాడు రచయిత. ది వేప్ ఆఫ్ సీ అండ్ లవ్ అనే అతని దుఃఖాంత నాటకం ఫ్రాంజ్ రచనలన్నిటిలోను తలమానిక మైంది. మీరో అండ్ లియాండర్ ఇతివృత్తంగా గల ఈ నాటకంలో వస్తువుకి, శైలికి మధ్య ఒక చక్కని సమన్వయం కనిపిస్తుంది.

ఫ్రాంజ్ మరణం తర్వాత అతని అముద్రిత నాటకాలు మూడూ ప్రచురిత మయాయి. ఆ మూడింటిలో ది జ్యూయెస్ ఆఫ్ టోలెడో లో ఒక రాజు ఒక లేబ్రాయపు స్త్రీపై పెంచుకున్న వ్యామోహం ఇతివృత్తం.

ఫ్రాంజ్ రచనలలో ఆదర్శవంత మైన ఇతివృత్తాల కన్న సామాజిక స్పృహ, జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే ఇతివృత్తం ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి.

పప్పు

గ్లిన్, ఎలినోర్ (1864-1943) : ఆంగ్ల నవలా రచయిత్రి. ఏ పాఠశాలకూ వెళ్లి చదువుకోక పోయినా, ఇంటి గ్రంథాలయంలో పుస్తకాలు ఎన్నో చదివి లార్డ్ కర్జన్, మిల్నెర్, బ్రాడ్లీ వంటి వారి సాహచర్యంలో, గ్లిన్ కావలసిన పరిజ్ఞానాన్ని సంపాదించింది.

వరల్డ్ పత్రికలో ధారావాహికంగా ప్రచురితమైన ఆమె మొదటి నవల ది విజిట్ ఆఫ్ ఎలిజబెత్. దీనిలో ఒక అమ్మాయి తన తల్లికి వ్రాసిన ఉత్తరాల ద్వారా ధనికులైన ప్రయాణికుల విచలవిడితనం చిత్రీక

రించబడింది. 1900 లో ఇది పుస్తకంగా ప్రచురితమైంది. ఇందులో గ్లిన్ విశిష్ట దృష్టి, విషయపరిజ్ఞానం మనకు గోచరిస్తాయి. ఇలాంటివే మరికొన్ని రచనలు చేసి గ్లిన్ ఒక్కసారిగా గాఢమైన కాల्పనిక జగత్తు ఇతివృత్తంగా గల నవలలు వ్రాయటం ప్రారంభించింది. ఆ రోజుల్లో ఆమె రచనలను సంఘం వేనోళ్ల కొనియాడింది. ఇతివృత్తం కన్న ఆమె కథా కథన విధానం అందరినీ ఎక్కువగా ఆకర్షించింది.

1907 లో ఆమె వ్రాసిన త్రీ వీక్స్ అనే నవల గొప్ప సంచలనాన్ని కలిగించింది. దీనికి ఒక రాణి సామాన్య పౌరునితో పెట్టుకున్న అక్రమ సంబంధం ఇతివృత్తం. కొన్ని లక్షలమంది ఆ నవల చదివారు. తరువాత నాటకంగా కూడా దానిని ప్రదర్శించారు. ఈ నవలలో నాయకుడు మరణిస్తాడు; నాయిక మళ్ళీ పుడుతుంది. 1910 లో ఆమె వ్రాసిన మీజ్ అవర్ కూడా మంచి పేరు సంపాదించింది. 1916 లో ఆమె వ్రాసిన ది కెరియర్ ఆఫ్ కేథరీన్ బుష్ లో ఒక సామాన్య స్త్రీ నాయిక.

1916 నుంచి గ్లిన్ రచనలు చేయడం తప్పని సరిఅయిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఆ మరుసటి సంవత్సరం ఆమె భర్త మరణించాడు. ఆమె ఋణగ్రస్తురాలైంది. ఈ కాలంలో ఆవిడ వ్రాసిన నవల లన్నీ ఇంగ్లాండు, అమెరికాలలో పాఠకులను దృష్టిలో పెట్టుకుని వ్రాసినవే. 1920 లో ఆమె హాలీవుడ్ లో సినీ రచయిత్రిగా ప్రవేశించింది. చాలావరకు ఆమె నవలలు సినీమూలుగా తీయబడ్డాయి. ఇట్ అనే ఆమె రచన ఆధారంగా తీయబడిన చిత్రాన్ని చాలాకాలం వరకూ లైంగిక ఆకర్షణకు మారుపేరుగా చెప్పుకునేవారు. 1929 లో తిరిగి గ్లిన్ ఇంగ్లాండు వచ్చింది. 1936 లో ఆమె స్వీయచరిత్ర రొమాంటిక్ అడ్వంచర్ వెలువడింది.

గ్లిన్ నవలా ప్రపంచంలో కొంతకాలం ఒక ప్రభంజనాన్ని సృష్టించిందని చెప్పవచ్చు. 1943 సెప్టెంబరు 23 న లండన్ లో ఆమె మరణించింది.

పప్పు

గ్విమార్యేస్ రోసా, యోవా (1908-67) : బ్రెజిలియన్ నవలా రచయిత. 1908 లో బ్రెజిల్ లోని మినాస్ గెరైస్ రాష్ట్రంలో పుట్టిన గ్విమార్యేస్ రోసా ఈ శతాబ్ద మధ్యంలో బ్రెజిలియన్ నవలను పునరుజ్జీవింప చేశాడు. తన నవలలలోను, కథలలోను ఈయన బ్రెజిలియన్ ఇండియన్ల వాడుక భాష నాధారం చేసికొని ఒక విశిష్టమైన, అనువాదానికి నీలు

కాని వచన శైలిని కల్పించాడు. ఇది ఈయన ప్రత్యేకత. ఈయన రచనలు విప్లవాత్మకమైన వైనా, ప్రాచీన విలువలను కూడా గౌరవిస్తాయి. ఈయనకు మతంలో ప్రగాఢమైన విశ్వాసం ఉన్నా, తన మూల మతమైన కాథలిసిజమ్ తో ఇతర మతాల (ముఖ్యంగా టావోయిజం) లోని ఆంశాలను సమన్వయపరచాడు. తన కథలలోను, నవలలలోను ఈయన బ్రెజిలియన్ ఇండియన్లు గ్రామీణ వ్యవస్థ నుండి పట్టణ వ్యవస్థకు మారడంలో ఎదుర్కొన్న సమస్యలను చిత్రీకరించాడు. ఈయన 1932 వరకు వైద్యుడుగా పనిచేసి, తరువాత బ్రెజిలియన్ నియంత 'పర్గాస్' చేత తన దౌత్య వ్యవహారంగా నియమింపబడ్డాడు. ఉద్యోగ రీత్యా చాలా దేశాలు దర్శించాడు.

తన మొదటి కథల సంపుటి *సగరానా* (1946) తోనే గ్విమార్యేస్ సాహిత్యవేత్తల గుర్తింపు పొందాడు. ఈ కథలు మన పంచతంత్ర కథల వలె మానవుని తెలివిని ప్రదర్శిస్తాయి. వీనిలోనే ఈయన తన విశిష్టమైన వచనశైలిని రూపొందించుకొన్నాడు. 1956 లో *కార్టా డి బెయిలీ* అనే ఏడు చిన్న నవలల సంపుటి ప్రకటించాడు. ఈయన రచన లన్నిటిలోకీ చిర స్మరణీయమైన నవల *గ్రాండె సెర్టాన్: వెరెడాస్* (1956). దీని ఇంగ్లీష్ అనువాదం (The Devil to Pay in the Backlands) 1963 లో వెలువడింది. ఈ నవల భాషలోనూ, పాత్రల మనస్తత్వ వర్ణనలోనూ కూడా చాలా క్లిష్టంగా ఉండి, చదవడానికి కష్టంగా ఉంటుంది. ఈ నవల ఈయనకు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని గడించి పెట్టింది. దీని తరువాత 1962, 1967 లలో ఈయన మరి కొన్ని కథా సంపుటాలను ప్రకటించి బ్రెజిలియన్ సాహిత్యంలో తన స్థానాన్ని పదిల పరచుకొన్నాడు. ఈయన సాహితీసేవకు గుర్తింపుగా 1967 లో ఈయనను బ్రెజిలియన్ సాహిత్య అకాడెమీ (Academia Brasileira de letras) విశిష్ట సభ్యత్వం ఇచ్చి సత్కరించింది.

తరువాత మూడు రోజులకే, 1967 నవంబరు 19 న ఈయన కన్ను మూశాడు. ఈయన కథలు 'పెరు' దేశ ప్రముఖ రచయిత ఆర్గెడాస్ ను చాలా ప్రభావితం చేశాయి.

డి.ల.డా.

గ్విరెల్లెస్, రికార్డు (1886-1927) : ఆర్జెంటీనా నవలా రచయిత. లాటిన్ అమెరికాకు చెందిన శ్వానిష్ కవిగా, నవలాకారుడుగా, ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఆర్జెంటీనా రాజధాని బ్యూనోస్ ఐరిస్ మహానగరంలో 1886 ఫిబ్రవరి 13 న, ఒక శ్రీమంతుల కుటుంబంలో గ్విరెల్లెస్

జన్మించాడు. ఇతని బాల్యంలో చాలా భాగం తండ్రి పొలా లున్న లాపొర్డినా వ్యవసాయక్షేత్రంలో గడచింది. ఆర్జెంటీనా దేశంలోను, మరికొన్ని దక్షిణ అమెరికా దేశాలలోను మనకు సువిశాలమైన పచ్చిక బయళ్లు కనిపిస్తాయి. వీటిని పంపాస్ (Pampas) అంటారు. ఈ బయళ్లలో గాషో అనే ఒక తెగ ఆదిమ వాసులు జీవిస్తారు. వీరు ప్రాక్షున ఇండియన్ జాతుల సాంకర్యం వల్ల ఉత్పన్నమైనవారు. వీరి ఆచార వ్యవహారాలు వింతగా కనిపిస్తాయి. వీరు పశువుల మందలను గుర్రాలపై స్వారీ చేస్తూ కాపలా కాస్తూ ఉంటారు. గ్విరెల్లెస్ కు చిన్నతనంలోనే ఈ జాతివారితో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడింది. వారి జీవిత సరణి బాగా అర్థమైంది. ఇతని ప్రసిద్ధ నవల *డాన్ సెగుండో సోర్జో* లో ఈ జీవితం మనోహరంగా వ్యాఖ్యానించబడింది. గ్విరెల్లెస్ 1910 వ సంవత్సరంలో ప్రప్రథమంగా ఫ్రాన్స్ దేశంలో పర్యటించాడు. తరువాత అతడీ దేశాన్ని పలుమార్లు సందర్శించాడు. చివరకు ఆ దేశంలోనే పారిస్ నగరంలో 1927 అక్టోబరు 8 న గ్విరెల్లెస్ కన్ను మూశాడు.

ఇతని తొలి రచన *ఎల్ సెన్ సెగ్రోడి క్రిస్టల్* అనే గద్య పద్యాత్మక సంపుటి. ఇది ప్రజాదరణ పొందలేక పోయింది. కాని మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానంతరం ఇతడు చేసిన వచన రచనలు, ముఖ్యంగా నవలలు జనరంజకా లయాయి. బహుశః శైలి పరంగా ఇతడు చేసిన ప్రయోగాలు ఇందుకు కొంత కారణం కావచ్చు. ఇతని కథలలోను, నవలలలోను ప్రక్రియా నిర్వహణ నైపుణ్యం, దేశభక్తి ప్రధానమైన భావాలూ, సంప్రదాయ సిద్ధాంతాలైన ఇతివృత్తాలూ ప్రాధాన్యం వహిస్తాయి. ఇతని రచనలలో *క్యెంటోన్ డి మ్యురెట్ ఇ డి నెంగ్రే* (1905) *జుమైకా* (1923) గణనీయమైనవి.

గం.శ్రీ.

గ్విలెన్ (బటిస్టా), నికోలాస్ (1902-1989) : క్యూబా దేశపు కవి. ఈయన క్యూబాలోని కెమాగ్యేలో 1902 లో యూరపియన్, ఆఫ్రికన్ తల్లి దండ్రులకు జన్మించాడు. పెద్దగా చదువుకోకపోయినా, శ్వానిష్ అమెరికన్ సాహిత్యాన్ని బాగా అధ్యయనం చేశాడు. 1930 లో ప్రచురింపబడిన *మోటోఫ్ ఆఫ్ నన్* అనే పద్య సంపుటి సాంప్రదాయిక సాహిత్య రీతులను, ఆఫ్రికా క్యూబన్ ల జీవిత విధానాన్ని చక్కగా మేళవించి, అనతికాలంలోనే అందరి మన్ననలూ పొందింది. తరువాత ఈయన పేద, పీడిత ప్రజల దైనందిన జీవితాన్ని వర్ణించడంతో తృప్తి

చెందక రాజకీయంగా వారి తరపున పోరాటం ప్రారంభించాడు. 1937 నాటి సాంగ్స్ ఫర్ సోల్జర్స్ అండ్ సోనీస్ ఫర్ టూరిస్ట్స్ అనే కవితా సంపుటి ఈ దృక్పథాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. 1937 లోనే ఈయన స్పెయిన్ వెళ్లి, అక్కడ జరుగుతున్న అంతర్యుద్ధంలో రిపబ్లికన్ల పక్షాన పోరాడాడు. ఈ యుద్ధానుభవాలనుంచి స్పెయిన్ అనే కవితా సంపుటి ఆవిర్భవించింది. స్పెయిన్ నుండి క్యూబా తిరిగి వచ్చిన తరువాత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరి, రాజకీయ, ఆర్థిక సంస్కరణలకోసం కృషి చేశాడు. ఈ సమయంలో సాహితీ వేత్తలు ఈయనను శానిష్ అమెరికాలోని నీగ్రో కవులలో ప్రముఖునిగా గుర్తించారు. ఇక్కడనుంచి అనగా 1959 నుంచి ఈయన రచించిన ది డవ్ ఆఫ్ పాప్యులర్ ఫ్లెట్ వంటి కవితా సంకలనాలలో కవి కంఠం కంటే రాజకీయవాది కంఠం పెద్దగా వినిపిస్తుంది. 1947 నుండి 1972 వరకు వెలువడిన ఈయన కవితల ఇంగ్లీష్ అనువాదాలు విస్తృతమైన పాఠకలోకానికి విశిష్టమైన ఆఫ్రో క్యూబన్ సంస్కృతిని పరిచయం చేశాయి. ఇదే ఆశయంతో ఈయన ఆఫ్రో క్యూబన్ అధ్యయన సంఘాన్ని కూడా స్థాపించాడు. తన కవిత్వ వ్యాసంగం వల్లను, సాంఘిక న్యాయం కోసం, మానవ హక్కుల కోసం జరిపిన పోరాటం వల్లను గ్వెలెన్ ఆధునిక క్యూబాలో ప్రత్యేకమైన స్థానం సంపాదించుకొన్నాడు.

డి.ల.రా.

గ్రీన్, గ్రాహమ్ (1904-1991) : ప్రముఖ ఆంగ్లేయ నవలా రచయిత. నవలా రచయితగా అంతర్జాతీయ కీర్తి నార్జించిన గ్రీన్ 1904

అక్టోబర్ 2 న బెర్క్ మహెడ్ గ్రామంలో జన్మించాడు. తండ్రి ఆ గ్రామ పాఠశాలలో ప్రధానోపాధ్యాయుడు. గ్రీన్ బాల్యం ఆనందంగా గడవలేదు. పాఠశాల వాతావరణం, బోధన కూడా ఇతనికి సరిపడలేదు. దానికి తోడు బాల్యంలోనే ఇతని కెదురైన అనుభవాలు ఇతనిపై చెరగని ముద్ర వేశాయి. ఒక నిరుద్యోగి భగవంతుని నిందిస్తూ ఒక సత్రంలోకి

పరుగెత్తిన అనుభవాలు ఇతనిపై చెరగని ముద్ర వేశాయి. ఒక నిరుద్యోగి భగవంతుని నిందిస్తూ ఒక సత్రంలోకి

పరుగెత్తి కుత్తుక నుత్తరించుకొని మరణించడం కళ్లారా చూశాడు. తనకు తెలిసిన ఒక పదిహేనేళ్ల అమ్మాయి గర్భవతి అయి, ఆమె, ఆమె ప్రియుడు రైలు పట్టాలపై తల మొండెం వేరై పడి ఉన్న దృశ్యం ఇతనిని బాగా కలతపెట్టింది. ఇవన్నీ జీవితంలో ఎందుకు జరుగుతున్నాయి? ఇవి అనివార్యాలా? జీవితంలో దౌష్ట్యం (evil) ఒక అనివార్య భాగమైతే, దీనికి బాధ్యత భగవంతునిది కాదా? ఎన్నో ప్రశ్నలు, ఎన్నో సమాధానాలు. తాను 14 వ ఏట చదివిన నవల ది వైసర్ ఆఫ్ మిలాన్ (మార్జారి బెరెన్ వ్రాసింది) కూడా ఇతనిపై అమిత ప్రభావాన్ని కనపరచింది. అశాంత చిత్తుడైన ఇతడు చివరకు ఇంట్లో నుంచి పరారీ అయ్యాడు. అయితే తండ్రి ఇతనిని వెతికి తీసుకు వచ్చి ఒక మానసిక వైద్య నిపుణునికి అప్పగించాడు. అతని చికిత్స ఫలించి గ్రీన్ మళ్ళీ మామూలు మనిషి అయ్యాడు. ఆక్స్ ఫర్డ్ లో మూడేళ్లు చరిత్ర అభ్యసించి, పట్ట భద్రుడయ్యాడు. తరువాత రెండేళ్లు నాటింగ్ హామ్ లో పత్రికా లేఖకుడుగా పనిచేశాడు. ఇతనిలో జరుగుతున్న అంతర్మథనం వల్ల ఇతనికి జీవితంలో దౌష్ట్యం అనివార్య మని, జీవఫలం చేదు విష మని, తరణోపాయం కేథలిక్ క్రైస్తవమత మని దృఢాభిప్రాయాలు ఏర్పడ్డాయి. తాను పుట్టి పెరిగిన ఆంగ్లికన్ క్రైస్తవాన్ని విడిచి పెట్టి కేథలిక్ క్రైస్తవంలోకి మారాడు. 1927 వ సంవత్సరంలో విలియమ్ అనే యువతిని వివాహ మాడి, లేఖకోద్యగానికి స్వస్తిచెప్పి, స్వచ్ఛంద రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. ఇతడు కేథలిక్ క్రైస్తవం పుచ్చుకొన్నా మతాధిపతుల నిర్వచనాలను, ఆచారాలను అంగీకరించలేదు. ఇతని మతం కేవలం వైయక్తికానుభవ సారం. ఆక్స్ ఫర్డ్ లో ఉన్నప్పుడే బల్లింగ్ ఏప్రిల్ (1925) అనే కవితా సంపుటిని ప్రకటించాడు. తరువాత నవలలు, నాటకాలు, యాత్రాచరిత్రలు మొదలైన ఇతర ప్రక్రియలు కూడా నిర్వహించాడు. ఇతని రచనలలో కేథలిక్ క్రైస్తవ దృక్పథం సర్వే సర్వత్ర కనిపిస్తుంది. పాత్రచిత్రణలో మనశ్శాస్త్ర దృష్టి కూడా కనిపిస్తుంది. మతం, మనో విశ్లేషణ పడుగు పేకల్లా కలసిపోయి ఇతని నవలలకు ఒక ప్రత్యేకతను ఆపాదిస్తున్నాయి. అన్ని నవలలలోను బాల్యంలోనే అమాయకత్వ లోపం, అవినీతి వర్తనకు బీజాలు పడడం గమనిస్తాం. ఇతని రచనలపై సినిమా ప్రభావం కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. ఇతని నవల లనేకం వెండి తెరమీద ఘన విజయాలు సాధించాయి. ఇతని మొదటి నవలలో సమకాలీన వాస్తవికత ఎక్కువగా చోటు చేసుకుంది. వామపక్ష దృక్పథం కూడా కనిపిస్తుంది.

ఈ దృక్పథం క్రమంగా తగ్గిపోయి మతం కేంద్రస్థానాన్ని ఆక్రమించింది. పాపం, ప్రాయశ్చిత్తం, దైవకృప, ముక్తి మొదలైన అంశాలు ప్రధానేతివృత్తాలు. పాపాత్ములే పరమాత్ముకు సన్నిహితు లని చూపిస్తాడు. పాపాత్ములే మహాత్ములుగా పరిణమిస్తారు. ఇతని మొదటి నవల *ఇస్టాంబుల్ ట్రైన్* (1932) చలన చిత్రంగా కూడా రాణించింది. *ఇట్జ్ ఏ బాటల్ ఫీల్డ్* (1934), *ఇంగ్లండ్ మేడ్ మీ* (1935), *ఏ గన్ ఫర్ సేల్* (1936) మార్క్సిస్ట్ సిద్ధాంత ప్రభావితాలు. తరువాతి నవలలలో *బ్రెటన్ రాక్* (1938), *ది పవర్ అండ్ ది గోరీ* (1940), *ది ఎండ్ ఆఫ్ ది ఎంపైర్* (1951), *బర్న్స్ బాట్ కేస్* (1961) ముఖ్యమైనవి. ఇతడు చేపట్టిన ఇతర ప్రక్రియలు: నాటకాలు 1. *ది లివింగ్ రూమ్* (1957), 2. *ది పాటింగ్ షెడ్* (1958), 3. *కార్వింగ్ ఏ ట్రాట్యూ* (1964), 4. *త్రీ ఫ్లేజ్* (1962). యాత్రాగంధాలు: *జర్నీ విత్ బాట్ మేప్స్* (1962), *ఇన్ సెర్చ్ ఆఫ్ ఏ కేర్ట్* (1691). వ్యాసాలు: *ది లాస్ట్ చైల్డ్ హుడ్ అండ్ అదర్ ఎస్సేస్*, కథలు: *ట్యుంటేవన్ స్టోరీజ్* (1965).

గం.శ్రీ.

గ్రీన్, జూలియన్ (హార్ట్ రిజ్జ్) (1900--) : 'ఫ్రెంచ్-అమెరికన్' నవలా రచయిత. 1900 లో ఫ్రాన్స్ లోని పారిస్ లో జన్మించాడు. ఈయన తల్లిదండ్రులు అమెరికన్లు. తండ్రి వ్యాపారస్తుడు. తల్లి దైవభక్తి, మత విశ్వాసం ఈయనను ప్రభావితం చేశాయి. ఈ ప్రభావం ఈయన నవలలలో కనిపిస్తుంది. ఈయన బాల్యం, యౌవనం ఫ్రాన్స్ లో గడిచాయి. 19 వ ఏట అమెరికా వెళ్లి వర్జీనియా విశ్వవిద్యాలయంలో విద్య నభ్యసించి, ఒక ఏడాది అక్కడే విద్య బోధించాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో కూడా అమెరికాలో అధ్యాపకుడుగా ఉండి, తరువాత అమెరికన్ సైన్యంలో చేరి పోరాడాడు.

ఈయన సాహిత్య కృషి చాలా వరకు ఫ్రాన్స్ లోను, ఫ్రెంచ్ భాషలోను జరిగింది. ఫ్రాన్స్ లో ఉన్నా ఈయన ఇంగ్లీషు బాగా అభ్యసించాడు. కాని ఈయన నవల లన్నిటిని మొదట ఫ్రెంచ్ లో వ్రాసి, తరువాత ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేశాడు. ఈ నవలలలో అమెరికా లోని దాక్షిణాత్య గోతిక్ ధోరణులు బాగా కనిపిస్తాయి. ఈయన నవలలలోని పాత్రలు స్వల్ప విషయాలకు అమిత ప్రాధాన్యత నిచ్చే మనస్తత్వం గలవారై మనదృష్టి

నాకర్పిస్తారు. 1925 నుండి 1971 వరకు ఈయన కొన్ని నవలలు, సౌత్ అనే నాటిక కాక, ఇంగ్లీషులో మొమరీస్ ఆఫ్ హోపీ డేజ్ అనే పుస్తకం కూడా వ్రాశాడు. ఈయన నవలా రచయితగా ఫ్రెంచ్ ఎకాడమీ గ్రాండ్ ఫ్రైజ్ వంటి గౌరవాలు చాలా పొందాడు.

1926 మొదలుకొని భగవత్పూర్వరూపం, మరణం భగ వత్పరంగానూ, స్వపరంగానూ కళాకారుడి ద్వంద్వ కర్తవ్యం మొదలైన విషయాలపై తన ఆలోచనలను ఈయన 'జర్నల్స్' అనే సంపుటాలలో పొందుపరచాడు. జూలియన్ గ్రీన్ అమెరికాలోనూ, ఫ్రాన్స్ లోనూ కూడా సాహిత్యవేత్తగా మన్ననలు పొందాడు.

డి.ల.రా.

గ్రీన్, రాబర్ట్ (1558-1592) : 16 వ శతాబ్ది తుదిభాగంలోని విశేష ప్రజాదరణ పొందిన ఆంగ్ల వచన రచయిత. వచన పద్య రచనలోనూ, శృంగార పూరిత మైన కామెడీ రచనలోనూ షేక్స్పియర్ కంటే ముందు విజయం సాధించినవాడు. ఈయనే రచనను ఒక వృత్తిగా అవలంబించిన తొలి ఆంగ్ల రచయిత. ఇంగ్లీషులో ఆత్మ కథా రచనలో ఇంచుమించుగా మొట్టమొదటివాడు.

కేంబ్రిడ్జ్, ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయాలు రెండింటి నుండి గ్రీన్ పట్టభద్రు డయ్యాడు. అనంతరం లండన్ వెళ్లి అక్కడి 'అథోజగత్తు' (Under world) తో సన్ని హిత పరిచయం సంపాదించాడు. 1580-92 మధ్య దాదాపుగా 35 రచనలు చేశాడు. ప్రజలకు ఆకర్షకంగా ఉండే రచనలు చేయడంకోసం గ్రీన్ సాహిత్య సంబం ధమైన ఫాషన్లను ఎక్కువగా అనుసరించాడు. ఆయన అనుసరించిన మొదటి నమూనా జాన్ లిలీ వ్రాసిన యూఫ్యూస్.

1580-90 మధ్య సర్ ఫిలిప్స్ సిద్ధి రచించిన ఆర్కేడియా పద్ధతిలో గ్రీన్ మధ్య మధ్య భావగీతికలు చేర్చిన గ్రామీణ వచన నాటకాలు రచించాడు. అట్టి భావ గీతికలతోనే గ్రీన్ కి కవిగా మొదట ప్రశస్తి వచ్చింది. ఆ విధంగా వ్రాసిన గ్రామీణ వచన నాటకాలలో మణిపూస వంటిది *పందోస్తో* (1588). షేక్స్పియర్ రచించిన *ది వింటర్స్ టేల్* నాటకానికి ఇదే ప్రత్యక్షమైన ఆధారం.

1590 ప్రాంతంలో గ్రీన్ నీతి ప్రబోధకమైన నాట కాలను వ్రాయడానికి పూనుకొన్నాడు. *గ్రీన్స్ నెవర్ టూ లేట్* (1590) తో ఆరంభించి దుబారా వ్యయం చేసే కుమారునికి సంబంధించిన కథ లనేకం గ్రీన్ వ్రాశాడు. *గ్రీన్స్ గోల్డ్ వర్త్ ఆఫ్ విట్టె, బాట్ విత్ ఏ మిలి యన్ రిపెంటెన్స్* అనే రచన వలన తన స్వీయ

అనుభవాలనే గ్రీన్ తన రచనలలో ఎలా ప్రకటించేవాడో తెలుస్తోంది. గ్రీన్ మరణానంతరం 1592 లో అది ముద్రితమైంది. దానిలోని రాబర్ట్ అనుభవా లన్నీ స్థూలంగా తన అనుభవాలే అని గ్రీన్ అంగీకరించాడు.

రంగస్థలం కోసం గ్రీన్ రచించిన నాటకాలను గురించి సమస్య లనేకం అపరిష్కృతంగానే ఉండిపోయాయి. ఆ నాటకాలు రచించిన తేదీ లన్నీ ఊహకల్పితాలే. ది ఆన్ రబుల్ హిస్టరీ ఆఫ్ ఫ్రైయర్ బేకన్, అండ్ ఫ్రైయర్ బోంగే (రచన 1591, ప్రచురణ 1594) ఇంగ్లీషు భాషలోని విజయవంతమైన తొలి కామెడీ కావడంతో గ్రీన్ తనలోని నాటక రచనా ప్రతిభను గుర్తించాడు. ది స్కాటిష్ హిస్టరీ ఆఫ్ జేమ్స్ ది ఫోర్త్, స్లెయిన్ ఎట్ ఫ్లాడెన్ (రచన 1590, ప్రచురణ 1598) లో గ్రీన్ ఒక ఇటాలియన్ కథను అనుసరించాడు; అయితే ఓ బెరాన్, బోహాన్ పాత్రల ప్రేమను దేవతల కథల నుంచి గ్రహించాడు. షేక్స్పియర్ రచించిన ఏజ్ యూ లైక్ ఇట్, ఏ మిడ్ సమ్మర్ నైట్స్ డ్రీమ్ నాటకాలకు అదే భూమిక అనవచ్చును.

గ్రీన్ తన జీవితంలోని చివరి సంవత్సరంలో ఏ నోట బుల్ డిస్కవరీ ఆఫ్ కూస్నేజ్, ఏ డిస్కవరీ టేషన్ బిట్స్ ఏ హీకోనీ కాచర్ అండ్ ఏ షీకోనీ కాచర్ అనే నాటకాలను రచించాడు.

బొక్రీ.

గ్రేజియా, దెలెద్దా (1871-1936) : ఇటాలియన్ నవలా రచయిత్రి, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత్రి. గ్రేజియా 1871 సెప్టెంబర్ 27 న సార్దీనియాలోని న్యూరో (Nuoro) లో జన్మించింది. ఈమె నవలా రచయిత్రి మాత్రమే గాక ఇటాలియన్ సాహిత్యంలో ప్రకృతి వాద సంప్రదాయానికి (Naturalistic school) చెందిన రచయిత్రి. ఈమె సార్దీనియన్ మధ్యతరగతి కుటుంబంలో పుట్టింది. చిన్న వయసులోనే ఈమె వివాహం చేసుకొంది - వివాహం తర్వాత రోమ్ నగరంలో స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకొన్న తర్వాత కూడా ఈమె తరచు సార్దీనియాను సందర్శించేది.

అందరిలాగా స్కూలులో చదువకపోయినా ఈమె ప్రకృతి చిత్రణా విధానాన్ని సహజంగా పెంపొందించుకొని, రచయిత్రిగా సిద్ధి పొందింది. సార్దీనియా జానపద కథలు, పిల్లల అపహరణలు (Kidnapping), విఫలమైన ప్రేమ వ్యవహారాలు మున్నగు మానవ సమస్యలను గాఢంగా పరిశీలించి వాటిని కథా వస్తువుగా తీసుకొని రసవంతమైన రచనలు చేసింది. ఈమెకు

1926 వ సంవత్సరంలో నోబెల్ బహుమతి లభించింది. ఈమె మొట్టమొదటి రచనలు కథలు. 13 వ ఏటనే స్టార్ ఆఫ్ సార్దీనియా (Star of Sardinia) లో వాటిని ప్రకటించింది. 18 సంవత్సరాల వయసప్పుడు ఆమె కథలు ప్యాషన్ పత్రిక ఊల్తిమా మోదా (Ultima Moda) లో ప్రచురింపబడ్డాయి. ఇతర కథలు నెల్ అజ్జురో (Nell, Azzurro) అనే శీర్షికతో మిలాన్ (Milan) లో ప్రచురిత మయాయి.

ఈమె రచనలలో ముఖ్యమైనవి: ఫీయోర్ ది సార్దెగ్నా (Fior di sardegna: 1892, 'సార్దీనియా పుష్పం'), అనిమె ఒనెస్టే రొమాన్జో ఫెమిగ్లియర్ (Anime oneste, romanzo familiare: 1895, 'నిష్కపటమైన ఆత్మలు'), ల వియా దెల్ మేల్ (La Via del male: 1896, 'పాపిష్టి మార్గం'), ఇల్ వెచ్చియో దెల్లా మాన్టెగ్నా (Il Vecchio della montagna: 1900, 'The old man of the Mountain'), ఎలియాస్ పోర్టాలు Elis portalu, 1903)- ఇది తన సోదరుని భార్యతో ప్రేమ వ్యవహారం నడిపిన దోషి కథ. సెనెరె (Cenere: 1904, Ashes: 1900) లె దెరె (L'edera, 1908, 'ఒక లత'), సీనో అల్ కన్ ఫైన్ (Sino al confine: 1910, 'Up to the limit'), ఇన్ నోస్ట్రా పద్రోనె (Il nostro padrone: 1910 'మా మాస్టారు'), నెల్ దె సెర్తో (Nel deserto: 1911 'ఎడారిలో'), కొలంబిక్ స్పార్వెరి (Colombic spavieri ('Doves and Falcons': 1912), ల మద్రె (La madre: 1920, 'పూజారిణి') ఈ నవలలే కాక ఇంకా సెగ్రెతో దెల్ ఉమొసొలితరియో (Segreto dell'uomo solitario 1921, 'ఒంటరిగా నున్న వాని రహస్యం'), ఇల్ దియోదెయి వివెన్తి (Il Dio dei viventi, 1922, 'బ్రతికున్న దేవుడు'), ల ఫుగెన్ ఎజిత్తో (La Fuga in Egitto: 1925, 'ఈజిప్టుకు పారిపోవడం'), అనలెన బిల్సినీ (Annalena Bilsini: 1927, ఇన్ పె సెదెల్ వెన్తో (Il paese del vento: 1931, 'వాయు దేవుని భూమి'), మొదలగు రచనలు కూడా గ్రేజియా వ్రాసింది. ఈమె కొసీమా అనే నవలలో తన స్వీయ చరిత్ర కొంత వ్రాసింది. 1937 లో అది ఆమె మరణానంతరం ప్రచురించబడింది.

వాగరాజ్

గ్రేవ్స్, రాబర్ట్ (రాంక్) (1895-1985) : కవి, పండితుడు, పరిశోధకుడు, నవలా రచయిత, అనువాదకుడు, ప్రాచీన గాథా సమాహర్త (మిథోగ్రాఫర్). శతాధిక గ్రంథకర్త అయిన రాబర్ట్ గ్రేవ్స్ లండన్ నగ

రంలో 1895 జూలై 2 న కవులకు పుట్టినట్లైన ఒక కుటుంబంలో జన్మించాడు. కెల్లిక్ జాతులకు సహజమైన కాల्పనిక ప్రవృత్తి, ట్యూటానిక్ జాతులకు సహజమైన క్రమశిక్షణ, నిదానం, నైపుణ్యం మేళవించిన లాక్షణిక ప్రవృత్తి ఇతనికి వారసత్వంగా సంక్రమించాయి. తండ్రి ఆల్ఫ్రెడ్ పెర్నివాల్ గ్రేవ్స్ ఐరిష్ జాతీయ పునరుజ్జీవనోద్యమంలో ప్రశంసనీయమైన పాత్ర నిర్వహించాడు. గ్రేవ్స్ జీవితాన్ని తీర్చి దిద్ది, జీవితం పట్ల ఒక నిర్దిష్టమైన దృక్పథం ఏర్పడడానికి కారణభూతమైన సంఘటనలు ముఖ్యంగా మూడు: 1. బంధువర్గ సభ్యులతో చిన్ననాడేర్పడిన సన్నిహిత సంబంధం, 2. ఛార్లర్ హౌస్ స్కూల్లో విద్యాభ్యాసం, 3. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో పైనికుడుగా ట్రెంచ్ యుద్ధానుభవాలు. 1933 వ సంవత్సరంలో ప్రచురించిన తన స్వీయచరిత్ర *గుడ్బై టు ఆల్ దత్* లో తన అనుభవాలను విశదంగా వర్ణించడమే కాక, మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామాన్ని అత్యద్భుతంగా వర్ణించాడు. యుద్ధంలో మార్చీకృత సర్వాంగుడైన గ్రేవ్స్ మరణించినట్లు అధికారులు మొదట ధ్రువీకరించి, పత్రికలలో ప్రకటించారు. ఇతడు అదృష్టవశాత్తు ఆస్పత్రిలో ప్రఖ్యాత మనస్తత్వ శాస్త్రవేత్త, మానవజాతుల సంబంధ శాస్త్రవేత్త, సాహితీ పరుడు అయిన డా. డబ్ల్యు. హెచ్. ఆర్. రివర్స్ చేతిలో పడి, సమర్థమైన చికిత్స ద్వారా 'న్యూరోసిస్' నుంచి కోల్పోనడమే కాక, అతడి పరిశోధనా ఫలితాలను కూడా ఆకళించుకొని నూత్న దృక్పథంతో బయట పడ్డాడు. రివర్స్ ప్రాక్తన జాతుల నాగరకతను క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేసి, నవీన మానవుని మూర్తిమత్వాన్ని విశ్లేషించి, ప్రమాణీకరించాడు. ఫ్రాయిడ్ స్వప్న సిద్ధాంతాలను అంగీకరించినా, లైంగిక వాంఛకు ఫ్రాయిడ్ ఇచ్చిన సర్వప్రాధాన్యాన్ని ఆయన తిరస్కరించాడు. సహజ ప్రవృత్తికి, బాహ్య జీవితానికి మధ్య స్వతః ఏర్పడ్డ అగాధాన్ని గురించి రివర్స్ స్థాపించిన సిద్ధాంతాలు గ్రేవ్స్ కు కవితా తత్త్వాన్వేషణలో, ప్రాచీన గాథా విశ్లేషణలో కరదీపికలై పథ నిర్దేశం చేశాయి. తన కవితా సిద్ధాంత ప్రతిపాదకాలైన *పోయెటిక్ ఆన్ రీజన్* (1925), *ఆన్ ఇంగ్లీష్ పోయెట్రీ* (1921) అనే గ్రంథాలలో తాను రివర్స్ సిద్ధాంతాల చేత ఎంతగా ప్రభావితమయ్యాడో వివరించాడు. ఈ గ్రంథాలతో పాటు *ది క్రానింగ్ పీవీలేజ్* (1955), *ఆక్స్ ఫర్డ్ అండెసెస్ ఆన్ పోయెట్రీ* (1962) మొదలైన గ్రంథాలలో కవితా తత్త్వాన్ని, కావ్యానందాన్ని విలక్షణమైన రీతిలో ఆవిష్కరించాడు. ప్రపంచంలోని సర్వసాహిత్యాన్నీ, జానపద

గాథలనూ, పురాణ కథలనూ మధించి ఒక వినూత్నమైన సిద్ధాంతాన్ని 'శ్వేత దేవత' (1940) అనే ఉత్కృష్ట గ్రంథంలో ప్రతిపాదించాడు. "ప్రపంచంలో ఏ నాడైనా, ఏ కవితైనా స్ఫూర్తి నిచ్చేదీ, ప్రేరేపించేదీ ఈ 'శ్వేత దేవతే'. కవిత్య మంతా ఈమెకే అంకితం. సమస్త పురాణ గాథలూ ఈమె విలాసాలే. ఈమెను ఉపాసించడమే ఒక మతం. ఇది చరిత్ర కందని కాలంనుంచీ ఈ నాటి వరకూ సాగుతూనే ఉంది" అని అంటాడు గ్రేవ్స్. ఈ గ్రంథంలో కవికి త్రికాలనేతృత్వం, శాపాను గ్రహ సామర్థ్యం, మంత్రశక్తి ఉండవచ్చని కూడా అంగీకరించాడు. మన దేశంలో సరస్వతిని విద్యాధిదేవతగానే కాక, 'నిశ్శేష జాడ్యాపహా' అని కూడా స్తుతిస్తాం. గ్రేవ్స్ దృష్టిలో కవితకు సమస్త రోగ నివారక శక్తి ఉంది. ఇంకా ఎన్నో ఆసక్తికరమైన, వివాదాస్పదమైన అభిప్రాయాలను గ్రేవ్స్ వ్యక్తం చేశాడు.

ఇతడు 36 కవితా సంపుటాలను వెలయించడమే కాక, కవిత్య విశ్లేషణ ప్రధానమైన *ఏ కీ టు మోడర్నిటీ పోయెట్రీ* అనే అతి ముఖ్యమైన గ్రంథాన్ని తొర్రా రైడింగ్ అనే అమెరికన్ కవయిత్రితో కలసి వ్రాశాడు. ఇతడు బ్రిటిష్ పద సాహిత్యానికి చేసిన సేవ నిరుపమానం. ప్రాచీన పద సాహిత్యాన్ని పునరుద్ధరించిన ఘనత ఇతనికి చెందుతుంది. నవలా ప్రపంచంలో ఇతడు రచించిన *ది క్లాడియస్* అనే చారిత్రక నవల ప్రసిద్ధమైంది. ఇతని అనువాద రచనలలో గ్రీకు భాషలో 'అపుల్యూస్' వ్రాసిన గ్రంథానువాదం *గోలెన్ ఆస్* ప్రఖ్యాతి చెందింది. గ్రేవ్స్ కొంతకాలం ఆక్స్ ఫర్డ్ లో సాహిత్యాచార్యుడుగా ఉన్నా, తన జీవితంలో అధిక భాగాన్ని స్పెయిన్ లో 'మజార్కా' అనే చోట ప్రవాసంలోనే గడిపాడు.

గం.శ్రీ.

గ్రోవ్, ఫెడరిక్ ఫిలిప్ (1871-1948) : కెనడా దేశంలోని ప్రఖ్యాత ఆంగ్ల నవలా రచయిత. కెనడా దేశంలో సుమారు రెండు వందల ఏళ్లుగా ఆంగ్ల, ఫ్రెంచ్, రచనా ప్రవంతులు సాగుతున్నా, 20 వ శతాబ్దం వరకూ చెప్పుకోతగ్గ ప్రతిభావంతుడైన రచయిత పుట్టనే లేదని

చెప్పాలి. కెనడా దేశంలోని మొట్టమొదటి నవలను గత శతాబ్ది ప్రారంభంలో జాన్ రిచర్డ్సన్ రచించాడు. అయితే ప్రక్రియకు పరిణతి, ప్రతిష్ఠ ఈ శతాబ్దంలోనే ప్రెడరిక్ గ్రోవ్ ప్రభుత్వ వల్లనే కలిగాయి. గ్రోవ్ జన్మతః రష్యన్ దేశస్థుడు. స్వీడన్ దేశంలో పెరిగాడు. యూరప్ లోని వివిధ విశ్వవిద్యాలయాల్లో విద్య నభ్యసిస్తూ, విస్తృతంగా ప్రయాణం చేశాడు. 1892 వ సంవత్సరంలో తన తండ్రితో పాటు కెనడా వెళ్లడం సంభవించింది. ఆ దేశంలో తండ్రి హఠాన్మరణానికి గురి కావడంతో అనాథుడై అక్కడే ఉండిపోయాడు. మళ్ళీ యూరప్ వెళ్లే అవకాశం అతనికి కలుగలేదు. కెనడాలోనే వ్యవసాయ కూలీగా 20 ఏళ్లు శ్రమించాడు. 1912 వ సంవత్సరంలో మోనిటోబా నగరంలో ఉపాధ్యాయవృత్తిలో చేరి, 12 ఏళ్లు పనిచేశాడు. పత్రికా సంపాదకత్వం కూడా నిర్వహించాడు. 'నన్ను నేను వెతుక్కుంటూ' (1946) అనే శీర్షికతో ఆసక్తికరమైన స్వీయ చరిత్రను వ్రాసుకున్నాడు. 1948 ఆగస్టు 19 న ఒంటారియో రాష్ట్రంలోని 'సిమ్ క్లో' నగరంలో చనిపోయాడు.

ఇతడు వ్రాసిన నవలలను ప్రెయిరీ నవలలని వ్యవహరిస్తారు. కెనడా దేశంలో మైళ్ల కొలది విస్తరించిన చెట్టు, చేమ, కొండ, గుట్ట, ఎత్తు పల్లాలు లేని సువిశాల సమతల మైదానాలు పరచుకొని ఉన్నాయి. ఈ మైదానాలను ప్రెయిరీ లు అంటారు. ఈ మైదాన జీవిత సరణిని చిత్రించే నవలలు కనుక పీటికి ప్రెయిరీ నవలలని పేరు వచ్చింది. మా నిత్యాహారం (Our Daily Bread:1919), జీవితపు పూజ (The Yoke of Life:1930), భౌమిక ఫలాలు (Fruits of the Earth:1933) అనేవి ఇతని రచనలు. ప్రకృతితో మానవుడు చేసే నిరంతర యుద్ధాలు, తరాల అంతరాలు ఇతని నవలలలోని ప్రధానేతివృత్తాలు. శైలి గణనీయం కాక పోయినా, ఒక విధమైన ఆకర్షణ ఇతని రచనలలో కనిపిస్తుంది.

గం.శ్రీ.

చర్చిల్, సర్విన్స్టన్ లియూనార్డ్ స్పెన్సర్ (1874-1965) : 1953 వ సంవత్సర నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. ఆక్స్ ఫర్డ్ షైర్ (Oxford shire) లోని బ్లెన్ హైమ్ పేలస్ Blenheim Palace) లో 1874 నవంబర్ 30 న జన్మించాడు. ఈయన రచయిత, ప్రాసంగికుడు, రాజనీతికోవిదుడు, మాజీ బ్రిటిష్ ప్రధాని (1940-45). రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో పరాజయం తథ్యం అనుకొన్న బ్రిటన్ కు విజయాన్ని సాధించి పెట్టిన

విజయ సారథి. సంధుర్స్త్ లోని రాయల్ మిలిటరీ కాలేజీ నుండి పట్టభద్రుడయ్యాడు. దక్షిణ ఆఫ్రికా బోయర్ యుద్ధం (Boer War) లో రెండవ స్థాయి అధికారిగా, యుద్ధ విలేఖకుడుగా పనిచేశాడు.

ఈయన తన మొదటి పుస్తకం మలకండ్ సైనిక దళ వృత్తాంతం (1898 Story of the Malakand Field Force) దాని తరువాత నదీ యుద్ధం (1899 The River War) 1900 లో తన ఏకైక నవల సవ్రోలా (Savrola) ప్రచురించాడు.

1900 లో ఈయన రాజకీయ రంగ ప్రవేశం చేసి బ్రిటిష్ పార్లమెంట్ లో కన్సర్వేటివ్ మెంబర్ అయ్యాడు. కాని ఈయన 1904 లో ఆ పార్టీ వదలి లిబరల్ పార్టీలో చేరాడు. 1908 లో ఈయన కేబినెట్ సభ్యుడయ్యాడు. మొదట 'బోర్డ్ ఆఫ్ ట్రేడ్' అధ్యక్షపదవిలోను తరువాత హోమ్ సెక్రటరీగాను పనిచేశాడు. 1911 లో నావికా శాఖ (Admiralty) లో చేరాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ఆరంభమవుతున్న సమయంలో ఈ పదవికి రాజీనామా చేసి 'కెంబేటెన్స్ ఆఫీసర్' (1915-16) గానూ తర్వాత మందుగుండు సామగ్రి (Munitions) మంత్రి (1917-18) గాను పనిచేశాడు. యుద్ధానంతరం వలస ప్రాంతాల కార్యదర్శిగాను, ఖజానా ఛాన్సలర్ గాను పనిచేశాడు. ఈయన తిరిగి కన్సర్వేటివ్ భావాలవైపు దృష్టి సారించాడు.

1930 ప్రాంతాలలో ఈయన నా జీవితంలో తొలి దశ (My Early Life: 1930) ఆలోచనలు, సాహసాలు (Thoughts and adventures: 1932), మర్లబరో (Marlborough: 1933-38, సమకాలీన మహనీయులు (Great Contemporaries: 1937) మొదలైన రచనలు చేశాడు. 1939 లో మరల అడ్మిరాలిటీ (Admiralty) లో నియమితుడయ్యాడు. నెదర్లాండ్స్ ని జర్మని ఆక్రమించి నపుడు మరల ఈయనను బ్రిటిష్ ప్రధానిగా అయ్యాడు. ఫ్రాన్స్ దేశం కడుదయనీయంగా పతనమైనా, లక్ష్యపెట్టక శత్రు దేశాలను అడ్డగించడానికి అమెరికా, సోవియెట్ యూనియన్ లతో కలసి పోరాడి అంతిమ విజయాన్ని సాధించాడు. యుద్ధానంతరం ఈయన పార్టీ అధికారాన్ని కోల్పోయినా, మరల 1951 లో బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి అయ్యాడు.

చారిత్రక వర్ణనలో, జీవిత చరిత్ర వర్ణనలో ఈయనకు గల ప్రావీణ్యానికి, మానవత్వపు విలువలను కాపాడటంలో గల నిష్ఠకు ఆమోఘమైన వాక్పాతూర్యానికి 1953 లో ఈయనకు నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

1955 లో ఈయన పదవీ విరమణ చేసిన తర్వాత తన ఉత్కృష్టకృతి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం (The Second World War) వ్రాశాడు. అంతేగాక ఇంగ్లీష్ మాట్లాడే ప్రజల చరిత్ర (History of the English Speaking Peoples, 1956-58) నాలుగు సంపుటాల్లో వ్రాశాడు. చర్చిల్ సుప్రసిద్ధ చిత్రకారుడు కూడా.

గొప్ప వాగ్దాటికల ఈ మహామనిషి 1965 జనవరి 24 న లండన్లో మరణించాడు.

నాగరాజ్

చాటర్టన్, టామస్ (1752-70) : ఆంగ్ల కవి. చాటర్టన్ ఇంగ్లండ్లోని బ్రిస్టల్లో 1752 లో జన్మించాడు. ఈయన జీవిత మంతా లేమిలోనే గడచింది. తండ్రి ఉపాధ్యాయుడు. ఈయన మొదటి నుండి కవిత్వంలో అసాధారణ ప్రజ్ఞ కలవాడే కాని, ఆ ప్రజ్ఞ పెడత్రోవ పట్టడంతో అది ఆయన జీవితకాలంలో గుర్తింపబడలేదు. ఈయన తన తొలి కవిత 10 వ ఏట రచించాడు. 12 వ ఏట ఏన్ ఎపోస్టేట్స్ విల్ అనే ప్రతిభావంతమైన ఆక్షేపణ కావ్యాన్ని రచించాడు. న్యాయవాద వృత్తిలో శిక్షణకోసం ఈయనను లాంబర్ట్స్ అనే న్యాయవాది దగ్గర చేర్చారు. కాని, ఈయనకు ఆ వృత్తి ఏ మాత్రమూ నచ్చక మానుకొన్నాడు. 1768 మొదలుకొని ఈయన కొన్ని కవితలు రచించి, 15 వ శతాబ్ది నాటి బ్రిస్టల్ కవి టామస్ రోలీ రచనగా వాటిని చలామణీ చేశాడు. ఈ రోలీ అనే కవి చాటర్టన్ సృష్టించిన వాడే. అయితే ఆ పేరు మాత్రం 15 వ శతాబ్దం లో బ్రిస్టల్లో నివసించిన ఒక మత ప్రవర్తకుడిది. చాటర్టన్ యొక్క ఈ బాల్య చేష్ట అతనికి సహాయం చేసే కొంతమంది వ్యక్తుల నుండి అతనిని దూరం చేసింది. వీరిలో హోరెల్ వాల్పోల్ ఒకడు. రోలీ పేరుతో చాటర్టన్ వ్రాసిన కవితలలో ఎలినోరె అండ్ యూగా అన్నది ఒక్కటే అతని జీవితకాలంలో ప్రచురింప బడింది. 1770 లో ఈయన మరణం తరువాత 1778 లోను, 1782 లోను ఈ 'రోలీ' కవిత్వ సంపుటాలు ప్రచురింపబడ్డాయి. ఈ 'రోలీ' కవితలలో కొన్ని లోపా లున్నా, వాని రచయిత అసాధారణ ప్రజ్ఞావంతు డని పాఠకులకు విదితమవుతుంది. ఈయన జీవితకాలం అంతా దారిద్ర్యం, మనోవేదన, ప్రజాదరణ కొరకు ఆరాటాలతోనే గడచింది. 1770 లో ఈయన లండన్ వచ్చి తాను వ్రాసిన ది రివెంజ్ అనే సంగీత నాటికను ప్రదర్శించాడు. దీనివల్ల స్వల్పంగా లాభించినా, వాతావరణం నిరాశా జనకంగా ఉండడంతో ఈ ప్రతిభావంతుడు 1770 ఆగస్టు 24

న విషం మింగి ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు. ఈయన మరణానంతరం రొమాంటిక్ కవులైన కోల్ రిడ్జ్, వర్డ్స్వర్త్ ప్రభువులు ఈయన ప్రతిభను కొనియాడుతూ అనేక పద్యాలు వ్రాశారు.

డి.ఐ.రా.

చాపెక్, కార్ల్ (1890-1938) : అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి పొందిన జెక్ నవలా రచయిత. కథానికా, నాటక, వ్యాస రచయిత.

ఒక దేశవాళీ డాక్టర్ కుమారుడుగా జన్మించిన చాపెక్ ను జీవితాంతం వెన్నెముక వ్యాధి వెన్నాడింది. రచనా వ్యాసంగం ద్వారా ఆయన దానిని మరచి పోయాడు. 14 వ ఏట రచనలు ప్రారంభించాడు. ప్రాగ్, బెర్లిన్, పారిస్లలో తత్వ శాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేసి, 1917 లో ప్రాగ్లో రచయితగా, పాత్రికేయుడుగా స్థిర పడ్డాడు. 1907 నుంచి 1920 వరకూ వ్రాసిన రచనలను చాపెక్ చిత్రకారుడైన తన తమ్ముడు 'జోసెఫ్' తో కలిసి ప్రచురించాడు. ఆ తమ్ముడు ఇతని రచనలకు చిత్రాలు వేశాడు.

జోసెఫ్తో కలిసి జర్నల్ హ్యూబిని (హృద్యమయిన అగాధాలు, 1916) అనే కథానికలను, క్రాకనో పోహ జహదా (1921, ధనం, ఇతర కథలు) అనే రచనను వెలువరించాడు. మానవునిలో పాశవిక శక్తుల విజృంభణ శాస్త్రీయ ప్రగతితో మేల్కొంటా యని ఆయన హెచ్చరించాడు. ఆర్. యు. ఆర్. (1923) అనే నాటకంలో 'మానవ యంత్రం' నిర్మించి 'రోబోట్'ను ప్రదర్శించాడు. రోబోట్ తనను సృష్టించిన మానవుని మనుగడకే భంగం కలిగిస్తుంది.

ఇదే రీతిలో తోవార్జా న అబ్బిల్యూట్సా (1922), క్రాకాతిత్ (1924), వాల్కాన్ మోకీ (1936), అనే రచనలు వెలువరించాడు. మానవ స్వార్థాన్ని, విలువలను జీవన విధానాలను వివరించే హాస్య రచన జెజివో తా హుమ్మ జోసెఫ్తో కలిసి 1921 లో రచించాడు. ప్రజాస్వామికంలో చాపెక్కు గల విశ్వాసం వల్ల అతడు తన మిత్రుడు జాన్ మసారిక్ను సమర్థించాడు. అతని జీవిత చరిత్ర అనేక కథలకు ఉత్తేజం కలిగించింది.

సాధారణ జీవనాన్ని హర్టుబాల్ (1933) లోను, ప్రపంచం పట్ల జాగరూకతను ప్రొవోతోన్ (1934) లోను, గుణాత్మక నిర్ణయాల వ్యక్తిగత కారణాలను ఆబ్ యెష్నూజివోత్ (1934) లోను, వాస్తవిక చిత్రణను పెనిసర్తా (1937) లోను ప్రదర్శించాడు. బెలానె మోక్

(1937), మాతా (అమ్మ-1940) ఈయన రచనలలో ప్రశస్తమైనవి.

గు.శం

చాసర్, జెఫ్రీ (1342/43 1400) : ఇంగ్లీషు భాషలో ఆదికవి అని చెప్పదగ్గవాడు. షేక్స్పియర్ కు ముందు చాసర్ అంత ప్రముఖ ఆంగ్లకవి మరొకడు లేడు. ఆయన రచించిన *కాంటర్బరీ బేల్స్* ఇంగ్లీషు భాషలో వెలసిన మహాకావ్యాలలో ఒకటిగా పరిగణించబడుతుంది.

చాసర్ తండ్రి 'జాన్ చాసర్' ద్రాక్షాసవ విక్రేత. మధ్య తరగతి కుటుంబానికి చెందిన ఆయన ఆదాయంలో ఎక్కువ భాగం ద్రాక్షాసవం వల్లా, తోళ్ల పరిశ్రమ వల్లా వచ్చేది. 1357 లో చాసర్ బుల్స్టర్ రాకుమారి కొలువులో చేరాడు. 1359 లో ఫ్రాన్స్ లో 3 వ ఎడ్వర్డ్ సైన్యంలో పనిచేయ వలసి వచ్చింది. 'ఫిలిప్పా ఫాన్' ను 1366 లో చాసర్ వివాహమాడాడు. ఆ మరుసటి ఏడాదే కోర్టు ఉద్యోగిగా నియమింపబడ్డాడు.

చాసర్ రచించిన మొట్టమొదటి మంచి పద్యం *బుక్ ఆఫ్ ది డచ్చెస్* (1369-1370). లంకాస్తర్ ప్రభువు పుత్రిక మీద వ్రాసిన ఒక విలాప గీతం అది. తరువాతి దశాబ్దిలో దౌత్యశాఖలో ఉద్యోగాలు కారణంగా చాసర్ ఫ్లాండర్స్, ఫ్రాన్స్, ఇటలీ మొదలైన దేశాలలో పర్యటించాడు. తరువాత క్లెర్క్స్ శాఖలో కంట్రోలర్ గా నియమితు డయాడు. *హౌస్ ఆఫ్ ఫేమ్* అనే ప్రేమ గీతం రచించాడు. 1380-90 మధ్య వ్యక్తిగతంగానూ, రాజకీయంగానూ అనేక ఈతిబాధలు అనుభవించ వలసి వచ్చినా, ఆ కాలంలోనే *పార్లమెంట్ ఆఫ్ ఫోల్స్* అనే ప్రేమగీతం, *బోతియస్* వ్రాసిన *కన్సలేషన్ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ* ఆంగ్లీకరణ, *ట్రాయలస్ అండ్ క్రీసీడ్* అనే నవలా రచించాడు. బహుశః 1387 లో చాసర్ కు భార్యవియోగం సంభవించి ఉండవచ్చు. 1390 తరువాత కూడా ఆయనకు రాజాసానంతో మంచి సంబంధాలు ఉన్నాయి. ఆ కాలంలోనే ఆయన సుప్రసిద్ధమైన అసంపూర్ణ కావ్యం *కాంటర్బరీ బేల్స్* వెలువడింది. 1399 డిసెంబరులో చాసర్ వెస్ట్ మినిష్టర్ అబ్బే తోటలో ఒక ఇల్లు అద్దెకు తీసుకున్నాడు. ఆ మరుసటి ఏడాదే ఆయన చనిపోవడం, ఆ 'అబ్బే' లోనే ఆయనను సమాధి చేయడం జరిగింది.

బొ. శ్రీ.

చికమట్సు మోనాయెమోన్ (1653-1725) : సుప్రసిద్ధుడైన జపనీస్ నాటక కర్త. అసలు పేరు సుగి

మోరీ నోబ్యుమోరీ. దాదాపు 160 నాటకాలను ఆయన రచించాడని పరిశోధక విద్వాంసులు లెక్క తేల్చారు. వాటిలో ఎక్కువ భాగం 'బున్ రాకు' (Bunraku) అనబడే తోలు బొమ్మల నాటకాలకోసం వ్రాసినవి. చికమట్సుకు ముందు తోలు బొమ్మల నాటకాల కోసం చిల్లర రచయితలు తోలు బొమ్మలను ఆడించే వారి ఇష్టానిష్టాలకూ, శక్తి యుక్తులకూ అనుగుణంగా చౌకబారు రచనలు చేస్తూ ఉండేవారు. చికమట్సు మొట్టమొదటి సారిగా కళాత్మకమైన విలువలు గల నాటకాలు వ్రాశాడు.

ఆయన నాటకాలను చారిత్రకాలు, సాంసారిక విషాదాంతాలు అని రెండు వర్గాలుగా విభజించుకోవచ్చు. ఆధునిక విమర్శకులు రెండవవర్గం నాటకాలనే ఎక్కువగా మెచ్చుకుంటున్నారు. అందుకు కారణం: వాటిలో వాస్తవికత ఎక్కువగా ఉండడం, పాశ్చాత్య నాటక సిద్ధాంతాలకు అవి మరింత చేరువగా ఉండడం. 1738 లో చికమట్సు మిత్రుడొకడు రచించిన *నానివా మియాగ* అనే గ్రంథంలో తోలు బొమ్మల నాటకాలను గురించిన చికమట్సు అభిప్రాయాలు ఉదాహరించబడ్డాయి. ఒక చోట చికమట్సు "వాస్తవికానికి, అవాస్తవికానికి మధ్య ఉన్న అతి సూక్ష్మమైన సరిహద్దు రేఖలో నిజమైన కళ ఇమిడి ఉంది" అంటాడు. తన నాటక రచనలో కూడా 'చికమట్సు' నాడు ప్రచారంలో ఉన్న అసందర్భపు అతిశయోక్తులకూ క్రొత్తగా వాడుకలోకి వస్తున్న వాస్తవిక చిత్రణలకూ మధ్యస్థంగా అతి నేర్పుగా రచన సాగించాడు.

తన కాలం నాటి 'బసాకా' నగరంలో జీవిస్తున్న వర్తకులు, గృహిణులు, దొంగలు, వేళ్ళు మొదలైనవారంతా చికమట్సు సాంసారిక విషాదాంత నాటకాలలో మనకు దర్శన మిస్తారు.

చికమట్సు రచనలలో అధిక ప్రజాదరణ పొందింది-కోకు సేన్యా కస్సేన్ (కోక్సింగా యుద్ధాలు- 1715). చైనాలో మింగ్ రాజవంశ పాలనను పునఃప్రతిష్ఠించాలని చూసిన ఒక సాహసికుణ్ణి గూర్చిన చరిత్రాత్మక నాటకం అది. మరొక ప్రముఖ రచన *షింజూ తెన్ నో అమిజుమా* (1720, అమిజుమా ఆత్మ హత్య). ఈ నాటకం నేటికీ తరచు ప్రదర్శించబడుతుంది.

1725 జనవరి 6 న 'బసాకా' నగరంలో చికమట్సు మోనాయెమోన్ చనిపోయాడు. బొ. శ్రీ.

చెంగ్ చెన్-తో (1898-1958) : 20 వ శతాబ్దపు చైనా భాషా సాహిత్యాలకు ఆయువు పట్టు అనదగిన ప్రముఖ రచయిత, చరిత్రకారుడు, విద్యావేత్త. చైనా సాహిత్యానికి సంబంధించిన అనేక గ్రంథాలను, పత్రాలను

దేశం నలుమూలలా తిరిగి సేకరించాడు. యౌవన దశనుండే వ్యాసాలు, కవిత్వం, చిన్నకథలు వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. ఒక వంక రచనలు చేస్తూనే మరో వంక శాంఘే, పీకింగ్ నగరాలలో చదువు కొనసాగించాడు. భాషా సంస్కరణోద్యమంలో చురుకుగా పాల్గొని చైనా సాహిత్యానికి ఎనలేని సేవ చేశాడు. సంస్కరణాభిలాషి కావడం వలన చైనాలో అప్పటికే ప్రచురణలో ఉన్న షీయా-షో-యిచ్-పావ్ అనే పత్రికకు సంపాదక బాధ్యత చేబట్టి, భాషలో మార్పులు తెచ్చాడు. అభ్యుదయ భావాలకు దర్పణ మనదగిన రచనలను ఆహ్వానించి, రచయితలలో నూతనోత్తేజం కలిగించాడు. నూతన సాహితీ ప్రక్రియలతో వాస్తవికతకు, సామాజిక స్పృహకు అద్దం పట్టే రీతులలో వెలువడిన ఈ నూతన పత్రికకు యువతరం జేజేలు పలికింది. సాహితీ ప్రియులకు, పరిశోధకులకు ఈ పత్రిక కరదీపికగా సహాయపడింది.

చెంగ్ సృజనాత్మకమైన కృషితో పాటు విదేశీ భాషా సాహిత్యాలను ఈ పత్రిక ద్వారా చైనా ప్రజలకు పరిచయం చేశాడు. ఇందుకు గాను అనేక దేశాలలో ఆయన పర్యటించాడు. చైనాలో క్రొత్త వాఙ్మయ శకానికి నాంది పలికాడు.

1920 లో పత్రికా సంపాదక మండలిని పునర్వ్యవస్థీకరించి ప్రధాన సంపాదక బాధ్యతను స్వీకరించి, జీవితాంతం వరకు మాండలిక భాషా వికాసానికి కృషి చేశాడు. సాంప్రదాయక రీతులలో అనూచానంగా వస్తున్న ప్రక్రియలను మార్చి, ఆద్యతన భావాలకు స్ఫూర్తిని కలిగించే కథలు, కవితలతో పత్రికకు క్రొత్త రూపు రేఖలు కలిగించాడు.

1927 లో భాషా సంస్కరణోద్యమంలో భాగంగా పారిస్, లండన్ నగరాలు సందర్శించి పండితులతో, ప్రముఖులతో చర్చించాడు. విదేశ పర్యటనానంతరం, మాండలిక భాషా స్వరూపాలు, సాహిత్యం, సాంస్కృతిక వికాసాల మీద ప్రత్యేక వ్యాసాలు ప్రచురించాడు. పెక్కు సంపుటలను తన సంపాదకత్వంలో పరిష్కరించి ప్రచురించాడు. చైనా ప్రభుత్వ, సాంస్కృతిక మంత్రిత్వ శాఖలో ఉన్న తాధికారిగా చేరి, దేశ సాంస్కృతిక వికాసానికి అవిరళ కృషి చేశాడు.

1958 లో సాంస్కృతిక పర్యటన బృందాన్ని తీసుకొని ఆఫ్ఘన్ స్తాన్ వెళ్తున్న సందర్భంలో విమానం కూలిపోయిన దుర్ఘటనలో చెంగ్ మరణించాడు.

ఆధునిక చైనా సాహిత్యానికి చెంగ్ మణిదీపం లాంటివాడు.

శే.రా.

చెల్లెరోడె, మిషెల్ డి (1898-1962) : బెల్జియన్ నాటక రచయిత. ఈయన 1898 లో బెల్జియంలోని ఇక్సెల్స్లో జన్మించాడు. ఈయన తన నాటకాలను ఫ్రెంచ్ లో వ్రాసి, ప్రదర్శన కోసం ఫ్లెమిష్ భాషలోకి తర్జుమా చేసేవాడు. ఈయన ఆశయసిద్ధికే పూర్తిగా అంకితం అయినాడు. కీర్తికాంక్ష లేనివాడు కావడంచేత, ఈయన ప్రజ్ఞ రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తరువాత గాని బాహ్య ప్రపంచానికి వెళ్లడి కాలేదు. ఈయన నాటకాల వాతావరణం చీకట్లను చిమ్ముతూ, సామాన్య ప్రపంచం కంటే భిన్నంగా ఉంటుంది. ఈ నాటకాలలో మంచి, చెడుల ఘరణ, సైతాను అస్త్రత్వం ముఖ్య వస్తువులు. ఈయన లాగే ఫ్లాండర్స్ కు చెందిన హియరోనిమస్ బోష్, బ్రూగెల్ అనే చిత్రకారుల ప్రభావం ఈ నాటకాలపై కనిపిస్తుంది. మరొక ప్రక్క ఇరినైజాన్స్, ఇంగ్లిష్ నాటక కర్తలు మార్లో, మిడిల్ టన్ లను ఈ నాటకాలు జ్ఞప్తికి తెస్తాయి.

చెల్లెరోడె తన నాటకాలలో చాలా వాటిని ఫ్లెమిష్ పాప్యులర్ థియేటర్ కోసం వ్రాశాడు. తదనుగుణంగా ఈయన నాటకాలలో కొన్ని ప్రత్యేకం తోలు బొమ్మల ఆట కోసం వ్రాయబడినవి. ఈయన 1927 లో సెంట్ ఫ్రాన్సిస్ ఆఫ్ అసిసీ జీవితాన్ని గురించి వ్రాసిన నాటకం విశేష ఆదరణ పొందింది. 1928 లో పై సంస్థ కోసం బరబ్బాస్ (Barabbas) అనే నాటకం వ్రాశాడు. ఇది జీసస్ జీవితంలోని అంతిమ ఘడియలను, ఆయనను సిలువ వేయడాన్ని ఆర్థతతోను, సానుభూతితోను చిత్రిస్తుంది. పై రెండు నాటికలలో మానవతా దృష్టి, సానుభూతి, కనిపిస్తాయి గాని, భక్తిభావం గోచరించదు. బరబ్బాస్ అప్పుడు ప్రజాదరణ పొందడమే కాక ఈ నాటికీ ఈస్టర్ సమయంలో ప్రదర్శింపబడుతూంది.

ఇవి కాక ఈయన పెంటగెట్స్, హోప్ సిగ్నోర్ (1935), ది స్కూల్ ఫర్ జెస్టర్స్ (1942), క్రానిక్స్ ఆఫ్ హెల్ (1949) అనే నాటకాలూ, కొన్ని నవలలూ వ్రాశాడు. వీనిలో ముఖ్యపాత్ర సామాన్యంగా వికల మనస్కుడైన ఒక కళాకారుడు. ఈ నాటకాలు విజయవంతం కావడానికి నిర్వహణలో ప్రత్యేకమైన మెలకువలు, నిర్వాహకుని సానుభూతి అవసరం. కథారచనలో పటుత్వం, నిర్వహణలో క్రొత్త పంథా, జానపద భాషలో సంభాషణలు ఈ నాటకాలకు అన్ని తరహాల ప్రేక్షకుల ఆదరాన్ని సంపాదించాయి. 'టోటల్ థియేటర్' ఉద్యమానికి ఈయన బాగా దోహదం చేశాడు. ఈ పద్ధతిలో నాటకకర్త ప్రేక్షకులను అన్ని విధాలా (శబ్ద, దృశ్య ప్రేరణల

ద్వారా) నాటకంలో సంతానం చేసి, నాటకంలో ప్రతిపాదించబడిన సమస్యను గురించి ఆలోచించేట్టు చేస్తాడు. ఈయన ఆధునిక యూరపియన్ నాటక రంగంలో సంచలనం సృష్టించి, అమెరికన్ నాటక రంగాన్ని కూడా ప్రభావితం చేసి, 1962 లో బెర్లియంలో మరణించాడు.

డి.ల.రా.

చెస్టర్టన్, జి.కె. (1874-1936) : ఇంగ్లీషు సాహిత్య విమర్శకుడు, కవి, వ్యాసకర్త, నవలల, కథానికల రచయిత. హాస్య ప్రవృత్తి, స్థూలకాయం ఈయనలోని విశిష్టతలు.

లండన్ లోని సెయింట్ పాల్స్ స్కూలులో చెస్టర్టన్ విద్యాభ్యాసం చేశాడు. తర్వాత స్టేడ్ స్కూలులో చిత్ర కళాధ్యయనం చేశాడు. యూనివర్సిటీ కాలేజీలో సాహిత్యం చదువుకొన్నాడు. 1910 వ సంవత్సరం వరకూ ఆయన వ్రాసిన రచనలను మూడు విధాలుగా విభజించ వచ్చును. మొదటి విభాగం: ఆయన సామాజిక విమర్శ (ప్రతికా రచనలో). ఇది *ది డెఫెండెంట్* (1901), *బ్యూల్స్ టైప్* (1902), *హెరెటిక్స్* (1905) అనే సంపుటాలుగా సంకలితం చేయబడింది.

ఈ రచనలలో ఆయన దక్షిణాఫ్రికాలో బోయర్ల యుద్ధాన్ని సమర్థించాడు. రాజకీయంగా ఆయన ఉదార వాద (లిబరల్) పక్షానికి చెందినవాడు. ఆ తర్వాత కొంతకాలం తీవ్రవాద అభిప్రాయాలు ఈయనను ప్రభావితం చేశాయి. అప్పట్లో ఈయన తన మిత్రుడు హిలరీ బెల్లెక్తో కలసి 'పంపిణీ' వాది అయినాడు. భూమిని పంపిణీ చేయాలన్నది ఈ వాదం. ఈయన రచించిన 'ప్రపంచంలో దోషం ఏమిటి?' (1910) అనే రచనలో వీరి వాదం బాగా వ్యక్తం అవుతుంది.

ఆయన రచనలలో రెండవ విభాగం: సాహిత్య విమర్శ. 'రాబర్ట్ బ్రౌనింగ్' (1903), 'చార్లెస్ డికిన్స్' (1906), *ఏప్రీసియేషన్స్ అండ్ క్రిటిసిజమ్స్ ఆఫ్ ది వర్క్స్ ఆఫ్ చార్లెస్ డికిన్స్* (1911), కొందరి నవలల కాయన రచించిన ఉపోద్ఘాతాలు, సాహిత్య విమర్శకుడుగా ఆయన స్థానాన్ని నిరూపిస్తున్నాయి. సాహిత్య విమర్శకుడుగా అవి ఆయన గొప్ప రచనలు. ఆయన రచించిన *జార్జ్ బెర్నార్డ్ షా* (1909), *ది విక్టోరియన్ ఏజ్ ఇన్ లిటరేచర్* (1913) లతో పాటు *విలియం బ్లెక్* (1910), ఆ తర్వాత రచించిన పరిచయ గ్రంథాలైన *విలియం కాబెట్* (1925), *రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్* (1927) ఆయన విమర్శనాత్మక రచనలలో ప్రతిభావంతమైనవని చెప్పదగినవి.

ఆయన రచనలలో మూడవ విభాగం: రంగస్థలం, మతవిజ్ఞానం. 1922 లో ఆంగ్లికన్ శాఖ నుంచి రోమన్ కేథలిక్ విశ్వాసిగా ఆయన పరివర్తన పొందాడు. క్రైస్తవమతం గురించి ఆయన *ఆర్థోడక్సీ* (1909) అనే గ్రంథంలో అంతకు పూర్వమే వ్రాసి ఉన్నా, ఆయన శాఖాంతర పరివర్తనం ఆయన రచనకు మరింత పదును పెట్టింది. ఇది *కాథలిక్ చర్చ్ అండ్ కన్వర్షన్* (1926) *ఏ వోవల్స్ అండ్ డిసైయల్స్* (1936) లాంటి రచనలలో మరింత ప్రస్ఫుటంగా కనబడుతుంది. ఈయన విశ్వాస పరివర్తనం ద్వారా వచ్చిన ఇతర రచనలు: *సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ ఆఫ్ అస్సెసి* (1923), *ది ఎస్సే ఇన్ హిస్టోరికల్ థియాలజీ*, *ది ఎవర్ లాస్టింగ్ మాన్* (1925), *సెయింట్ థామస్ ఎక్వినాస్* (1933) మొదలైనవి.

కవిగా చెస్టర్టన్ వీరగాథాత్మక రచనలలో సిద్ధ హస్తుడు. *లెఫ్టెంట్* (1911) అనే ఆయన రచన ఇందుకు ఉదాహరణగా పేర్కొనదగింది.

ఆయన వ్యాసరచన నిశితంగా, వ్యంగ్యంగా, గంభీరంగా సాగింది. ఆయన బాహ్యప్రవృత్తి *ఆన్ రన్నింగ్ ఆఫ్ ది వన్స్ హోట్* (1908), *ఎ డిఫెన్స్ ఆఫ్ నానైన్స్* (1901) వంటి వ్యాసాలలో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

చెస్టర్టన్ సృజనాత్మక సాహిత్యాన్ని చాలా మంది పాఠకులు అభిమానిస్తారు. *ది నెపోలియన్ ఆఫ్ నాటింగ్ హిల్* (1904) అనే నవల లండన్ సివారులో అంతర్యుద్ధ కాలంనాటి ఒక ప్రేమ గాథ. దీని తరువాత ఒక కథాసంపుటం ఆయన వెలువరించాడు. ఈ కథల సంపుటి పేరు *ది క్లబ్ ఆఫ్ క్లీర్ ట్రేడ్స్* (1905). ఆ తర్వాత చెస్టర్టన్ ఒక ప్రతీకాత్మకమైన నవల ప్రకటించారు. ఈ నవల పేరు *ది మాన్ హూ వాజ్ థర్స్ డే* (1908). వీటన్నిటికన్నా ఆయన ఒక మతాచార్యుణ్ణి గురించి వ్రాసిన నవలలు మరింత ప్రసిద్ధి పొందాయి. *ది ఇన్సెన్స్ ఆఫ్ ఫాదర్ బ్రౌన్* (1911), *విన్డమ్* (1914), *ది ఇన్ కెడ్యులిటీ* (1926), *ది స్కేట్* (1927), *ది శ్వాండల్ ఆఫ్ ఫాదర్ బ్రౌన్* (1935) మొదలైనవి చెస్టర్టన్ నవలలలో పేర్కొనదగినవి.

పూర్తిగా విభిన్న దృక్పథాలు కల హెచ్. జి. వెల్స్, షా, బెల్లెక్, మాక్స్ బీర్ బహమ్లు చెస్టర్టన్ కు మిత్రులు. ఆయన స్వీయచరిత్ర 1936 లో వెలువడింది.

మంజుశ్రీ

చెహోవ్, ఆంటోన్ (పావ్లోవిచ్) (1860-1904) : జగత్ప్రసిద్ధి చెందిన రష్యన్ నాటక

రచయిత, కథానికా రచయిత. 19 వ శతాబ్ది తుది భాగాన వెలసిన రష్యన్ వాస్తవికతా సంప్రదాయ ప్రధాన ప్రతినిధి. *ది నీగల్*, *అంకుల్ వన్య*, *త్రీ స్టీస్*, *ది చెరీ ఆర్చర్* వంటి సుప్రసిద్ధ రచనల నిర్మాత.

రష్యాలోని 'టాగన్ రాగ్' అనే గ్రామంలో 1860 జనవరి 29 న ఒక బానిస కుమారుడుగా చెహోవ్ జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి ఒక చిల్లర దుకాణం నడిపేవాడు. తన దుకాణంలో పనిచేయమనీ, తానే నడుపుతున్న ఒక చర్చి గాయక బృందంలో చేరమనీ కుమారుణ్ణి ఆయన నిర్బంధించేవాడు. తల్లి చెహోవ్ ను ఎంత ప్రేమగా చూసినా, బాల్యానికి సంబంధించిన బాధా కరమైన స్మృతులే అతనికి మిగిలాయి. అతని అనంతర రచనలలో చాలా వాటిలో ఆ అనుభవాల ప్రతిధ్వనులు వినిపిస్తాయి.

కొద్దికాలం పాటు గ్రీక్ బాలురకోసం నడిపే ఒక స్థానిక పాఠశాలలో చదివి, అనంతరం చెహోవ్ 'టాన్ జీమ్నాజియా' (హైస్కూలు) లో చేరి, 10 ఏళ్లు అక్కడ చదివాడు. ముఖ్యంగా గ్రీక్, లాటిన్ పురాణాలు బోధించే ఆ పాఠశాలలో ఉన్నత విద్యా ప్రమాణాలు పాటించబడేవి. తండ్రి దివాళా తీయడంతో చివరి 3 ఏళ్లు ఒంటరిగా ఉంటూ చిన్న పిల్లలకు చదువు చెబుతూ చెహోవ్ తన కాళ్లమీద తాను నిలబడవలసి వచ్చింది. తండ్రి తక్కిన కుటుంబ సభ్యులతో సహా జీవనోపాధిని వెతుక్కొంటూ మాస్కో నగరం చేరు కొన్నాడు. 1879 శీతాకాలంలో చెహోవ్ మాస్కోలోని తన కుటుంబ సభ్యులను చేరుకొని 1892 వరకూ వారితో కలసి ఉన్నాడు. మాస్కో యూనివర్సిటీలోని వైద్య కళాశాలలో చేరి, 1884 లో వైద్య పట్టభద్రుడయ్యాడు. తండ్రి జీతం చాలీ చాలకుండా ఉండటం చేత కుటుంబ నిర్వహణ బాధ్యత అతనే చూడవలసి వచ్చింది. అతని ఇద్దరు అన్నలలో అలెక్సాండర్ జర్నలిస్ట్. నికొలాయ్ ఆర్టిస్ట్. వారు విలాస జీవితాలు గడుపుతూ కుటుంబ బాధ్యతను పట్టించుకునేవారు కాదు. జర్నలిస్ట్ గా రచనలు చేస్తూ, హాస్య రచనలు ప్రకటిస్తూ, డబ్బు సంపాదించి చెహోవ్ తానే సంతోషంగా కుటుంబ పోషణ చేసేవాడు.

హాస్య పత్రికలకు మారుపేరుతో ఫలోక్తులు వ్రాయడంతో చెహోవ్ రచనా జీవితం ప్రారంభమైంది. 1888 నాటికే ఆయనకు కొంతవరకు ప్రజాదరణ లభించింది. అనంతర రచనలకంటే ఆ కాలంలో చెహోవ్ చేసిన రచనలే ఎక్కువ. హాస్య రచనలతో పాటు మానవ

దైన్యాన్నీ, నైరాశ్యాన్నీ చిత్రించే కరుణ రస భరితమైన రచనలు కూడా చెహోవ్ చేయ నారంభించాడు.

1891-92 నాటి దారుణ కాటక పరిస్థితులలో డాక్టరుగాను, వైద్యశాఖా నిర్వాహకుడుగాను చెహోవ్ దేశానికి ఎనలేని సేవచేశాడు. మాస్కోకు 50 మైళ్ల దక్షిణాన గల మెలిఖోవ్ గ్రామంలో ఒక ఎస్టేట్ కొన్నాడు. ముసలి తల్లిదండ్రులతోనూ, చెహోవ్ కు సేవ చేయటానికి అవివాహితగానే ఉండిపోయిన సోదరి 'మరియా' తోనూ ఆరేళ్ల పాటు చెహోవ్ అక్కడ జీవించాడు. ఆ కాలంలో ఆయన చేసిన రచనలు *ది బటర్ ఫ్లై*, *నైబర్స్* (1892), *ఆన్ అనానిమస్ స్టోరీ* (1893), *ది బ్లాక్ మాంక్* (1894), *మర్డర్ ఆరియాడ్నే* (1895).

చెహోవ్ రచించిన చివరి రెండు నాటకాలు: *త్రీ స్టీస్* (1900-1901), *ది చెరీ ఆర్చర్* (1903-1904). చెహోవ్ నాటకాలు రంగస్థలం మీద ప్రదర్శింప బడుతూ విశేష ప్రజాదరణ పొందాయి. 1904 జనవరి 17 న చెహోవ్ రచనల రజతోత్సవ సందర్భంలో ప్రదర్శించిన నాటకానికి మృత్యుముఖంలో ఉన్న చెహోవ్ ను రప్పించి, నిరాడంబరుడైన ఆయన చేత బలవంతంగా ఆయనను ప్రశంసిస్తూ చేసిన ఉపన్యాసాలు వినిపించారు. ఆ ఏడాదే జూలై 14/15 న జర్మనీలోని బాడెన్ వైడర్ లో చెహోవ్ తన దేహయాత్ర చాలించాడు. ఆయన చనిపోయిన 40 ఏళ్లకు ఆయన సంపూర్ణ రచనలు, లేఖలు 8 సంపుటాలుగా ప్రకటించబడిన తరువాత గాని ఆయన రచనల విశిష్టతను లోకం పూర్తిగా గుర్తించలేదు. ప్రధానంగా చెహోవ్ నాటక కర్తగానే సుప్రసిద్ధుడైనా, విమర్శకుల దృష్టిలో 1888 తరువాత ఆయన రచించిన కథానికలు అంత కంటే విలువైనవి!

బొ.శ్రీ.

చౌ చో జెన్ (1885-1966) : ప్రముఖ చైనీయ వ్యాసకర్త, పరిశోధకుడు, అనువాదకుడు. ఇతడు రష్యన్, గ్రీకు, రోమ్, జపాన్ సాహిత్యాలను అధ్యయనం చేసి, పరిశోధనాత్మక రచనలు చేసి ప్రచురించాడు. చైనా భాషలో వస్తున్న మార్పులను ఎప్పటికప్పుడు గమనిస్తూ, మాండలిక పదకోశాలను తయారు చేశాడు. చిన్నప్పటి నుంచే సాహిత్యాభిలాష ఎక్కువగా గల చౌచో జెన్ తన జ్యేష్ఠ సోదరుడు చౌ, షూ-జెన్ (కలం పేరు లూ-సెన్) తో కలిసి చదువు కొనసాగించాడు. అయితే ఆర్థిక పరిస్థితులు అంతగా అనుకూలించ లేదు. పట్టుదలతో పరిశోధన కొనసాగించి ఆంగ్లం, ఇతర పాశ్చాత్య

భాషలను వాటిలోని సాహితీ ప్రక్రియలను గురించి విశేషంగా వ్యాసాలు వ్రాశాడు. క్రమంగా అనువాద రచనలు మొదలు పెట్టాడు. ఎడ్గార్-ఆలెన్-పో వ్రాసిన ప్రసిద్ధమైన *ది గోల్డ్ బర్గ్* కు చైనీయ అనువాదం 1905 లో వచ్చింది. మరుసటి సంవత్సరం తన సోదరునితో జపాన్ వెళ్లి, ప్రాచీన జపాన్, గ్రీకు సాహిత్యాలను అధ్యయనం చేశాడు. తరచు విదేశీ భాషలలోని కథలను, నవలలను, కవితలను అనువాదం చేస్తూ ఉండేవాడు. ముఖ్యంగా వాస్తవికతా దృష్టితో కూడిన యూరపియన్ కథలను తన ప్రజలకు తెలిసే విధంగా సులువైన భాషలో అనువాదం చేసి, ప్రజా రచయితగా పేరు పొందాడు. నిరంకుశ పరిపాలనలో మ్రగ్గుతున్న చైనా ప్రజలను ఉత్తేజితులను చేశాడు. ప్రజలలో చైతన్యం కలిగించాడు. విదేశీ భాషలపై కొద్ది కాలంలోనే అధికారం సంపాదించాడు.

ఒక జపాన్ యువతిని వివాహం చేసుకొని చైనా తిరిగి వచ్చి, కొంతకాలం చౌచో జెన్ పీకింగ్ లో అధ్యాపక వృత్తి నిర్వహించాడు. మానవత్వపు విలువలపై విశ్వాసం గల చౌ అచిరకాలంలోనే మంచిపేరు సంపాదించాడు. మానవతావాది అయి, సాహిత్య కారుడుగా ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. కాని స్థానిక జాతీయ ప్రభుత్వం ఆగ్రహానికి గురికావలసి వచ్చింది. అనేక పర్యాయాలు వామపక్ష వాదుల దాడులకు గురి అయ్యాడు. నిషిద్ధ రచయితగా ప్రభుత్వం అతనిని ప్రకటించి, అతని మీద పలు నేరారోపణలు చేసి మరణశిక్ష విధించింది. ఆ శిక్ష అమలు కాకముందే, 1949 లో పూర్తి క్షమాభిక్ష లభించడంతో బ్రతికి బయట పడ్డాడు.

1949 లో చైనాలో కమ్యూనిస్ట్ పాలన ఏర్పడిన తరువాత చౌ పీకింగ్ తిరిగి వచ్చి తన పరిశోధనలూ, అనువాదాలూ కొనసాగించాడు. 1966 నవంబరులో పీకింగ్ నగరంలోనే చౌ తుదిశ్వాస విడిచాడు.

శే.రా.

చ్యాప్రేరా, గ్రాజియా (1552-1638) : ఇటలీ దేశపు కవి. ఈయన ప్రవేశపెట్టిన కొత్త ఛందస్సులు, హెలెనిక్ శైలి అర్వాచీన ఇటలీ కవులకు గేయ కవితా రచనకు స్ఫూర్తి నిచ్చాయి.

చ్యాప్రేరా రోమ్ లో తత్వజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేశాడు. ఒక మతాధికారి ఇంట కొన్నాళ్లు నివసించాడు. తర్వాత మళ్ళీ సవోనాకు తిరిగి వచ్చాడు. అక్కడ పౌర, దౌత్య శాఖల ఉద్యోగాలు, కొందరు రాజకుటుంబాల పిల్లల సంరక్షణ బాధ్యత ఆయనకు కావలసినంత తీరుబాటు కలుగజేశాయి. ఈ తీరుబాటు

కాలంలో ఆయన విస్తృతంగా పద్యరచన చేశాడు. ఈ కావ్య రచన అనేక రీతులలో సాగింది. గేయరచనలు, వర్ణనాత్మక రచనలు, సంవాదాత్మక శృంగార జానపద గీతాలు, మహాకావ్యాలు, విషాదాంత కావ్యాలు, అధిక్షేప రచనలు ఎన్నో చేశా డాయన. ఆయన రూపొందించిన 'కంజౌని' (ప్రాంతీయ కవితా రీతులనుంచి ఉత్పాదించిన గేయ ఫణితులు) శైలి రీతులలో నవ్యతను ప్రవేశ పెట్టింది. కండ్లాట్ అనే ఆయన గేయ రచన ప్రాచుర్యం పొందింది. ఇది చాలా అందమైన రచన, సంగీత యుక్తం, హాస్య రస భరితం. ఈ రచన 16 వ శతాబ్దపు ఫ్రాన్స్ దేశపు ప్రియడి కవుల రచనల చేత ఎక్కువగా ప్రభావిత మైనట్లు కనపడుతుంది. ఈ రచనా రీతిలో ఆయన 4, 5, 6, 8, 9, మాత్రా పంక్తులను ప్రవేశ పెట్టడం నవ్యత (పూర్వరీతి 11, 9, మాత్రా పంక్తులతో సాగేది). ఇంతే కాక రక రకాల స్వర వికాసం కూడా ఆయన గేయ రచనకు అందం చేకూర్చింది. చ్యాప్రేరా చేసిన ప్రయోగాలు విజయవంతం కావడంతో ఆ తర్వాత వచ్చిన కవులకు వివిధ గేయ రచనా విన్యాసాలు లభ్య మయ్యాయి. ఈయన రచనా రీతిని (ముఖ్యంగా 18 వ శతాబ్దపు) ఇటాలియన్ ఆర్కిడియా కవులు అనుసరించారు. ఈయన రచనలు కొన్ని 19 వ శతాబ్దపు కాల्పనిక కవి వర్డ్స్ వర్త్ మెప్పుకు పాత్రమైనాయి. ఈయన రచించిన సమాధి గీతాలను కొన్నిటిని వర్డ్స్ వర్త్ ఆంగ్లీకరించాడు.

మంజుశ్రీ

ఛాప్మన్, జాన్ జే (1862-1933) : అమెరికన్ సంస్కారప్రియుడు, నైతికవాది, కవి, విమర్శకుడు, నాటకకర్త. న్యూయార్కు రాష్ట్రంలో ప్లాకీప్స్ అనే గ్రామంలో 1862 మార్చి 2 న జన్మించాడు. ఇతడు సహజమైన ధార్మిక ప్రవృత్తి, సేవాతత్పరత కలవాడు. ఇతని తల్లి వంశంలోనూ, తండ్రి వంశంలోనూ కూడా ప్రగతిశీలురు, కార్యశూరులు పలువురు ఉదయించారు. తాత తండ్రులు ఆనాటి దురాచారమైన బానిస వ్యాపారాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటించారు. నీగ్రోల ఎడ సానుభూతి ప్రదర్శించారు. ఛాప్మన్ తన 13 వ ఏట కంకార్డు రాష్ట్రంలోని సెంట్ పాల్స్ స్కూలులో చేరాడు. కాని ఆరోగ్య లోపంవల్ల ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, ఇంటివద్దనే విద్య నభ్యసించి, 1885 వ సంవత్సరంలో హార్వర్డ్ విశ్వ విద్యాలయం పట్టా పుచ్చుకున్నాడు. అనంతరం కొంతకాలం యూరప్ ఖండంలో పర్యటించి వచ్చి, తిరిగి హార్వర్డు విశ్వ విద్యాలయంలో న్యాయ కళాశాలలో

చేరాడు. 1887 లో న్యాయ శాస్త్ర పట్టభద్రుడై, న్యూయార్క్ లో న్యాయవాదిగా స్థిరపడి పదేళ్లు ప్రాక్టీసు చేశాడు. వృత్తి చేతనేగాక, ప్రవృత్తిచేత కూడా న్యాయ వాది కనుక సామాజిక న్యాయం కూర్చడం కోసం ఎన్నో సాంఘిక కార్యక్రమాలు ఆయన చేపట్టాడు. "గుడ్ గవర్నమెంట్ క్లబ్" అధ్యక్షుడుగా, ది పాలిటికల్ నర్సరీ (1807-1901) అనే పత్రిక స్థాపక సంపాదకుడుగా ప్రజలలో రాజకీయ, సామాజిక చైతన్యాన్ని రేకెత్తించాడు. యాంత్రిక నాగరకతను, తత్సంబంధమైన విలువలను వ్యతిరేకిస్తూ వ్యాసాలు వ్రాశాడు. ఈ సామాజిక చింతన పర్యవసానంగా ఇతని కలంనుంచి కాజెస్ అండ్ కాన్సీ క్వెస్టెస్ (1898), ప్రాక్టికల్ ఏజిటేషన్ (1900) అనే రెండు పుస్తకాలు రూపొందాయి. 1901 లో మళ్ళీ ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బ తినడంతో 10 ఏళ్లపాటు ఏ కార్యక్రమం లేకుండా విశ్రాంత జీవితం గడిపాడు. ఈ సమయంలో కొంత బాల సాహిత్యాన్ని సృష్టించాడు. 1910 లో ది బ్రెజన్ అండ్ డెత్ ఆఫ్ బెనిడ్టిక్ ఆర్నాల్డ్ అనే ప్రసిద్ధ నాటకంతో సాహిత్యరంగ ప్రవేశం చేశాడు. మళ్ళీ సాంఘిక కార్యక్రమాలు కూడా చేపట్టాడు. 1911 లో ఒక నీగ్రోపై చట్టవిరుద్ధమైన న్యాయవిచారణ జరిపి హింసించి, -దారుణంగా హత్యచేసిన శ్వేత జాతీయులను అభిశంసించడానికి కోట్స్విల్ లో 1912 లో ఒక సంస్మరణ సభను ఏర్పాటు చేశాడు. సభకు ఇద్దరే సభ్యులు హాజరయ్యారు. అయినా ఛాప్ మన్ నిరాశ చెందలేదు. మహోద్రేకంతో జాతి విచక్షణా విధానాన్ని తెగనాడుతూ ఉపన్యసించాడు. ఆ ఉపన్యాసం తరువాత పత్రికలో ప్రచురించబడి సంచలనం సృష్టించడమే కాక, జనహృదయంలో అబ్రహం లింకన్ గెట్టిస్ బెర్గ్ ఉపన్యాసం మాదిరిగా శాశ్వతమైన ముద్ర వేసింది. ఈ ఉపన్యాసం ప్రఖ్యాత గ్రంథం మెమోరీస్ అండ్ మైల్ స్టోన్స్ (1915) లో చేర్చబడింది. ఇతని ధర్మదీక్షకు హార్వర్డ్ రోజులలో జరిగిన ఒక సంఘటనను ఉదాహరించవచ్చును. ఇతడు ఒకనాడు హార్వర్డు ప్రాంగణంలో ఇద్దరు యువతీ యువకులను కొంచెం దూరం నుంచి చూడడం తటస్థించింది. వారెవరో ఏదో విషయమై ఘర్షణ పడుతున్నట్లునిపించింది. మరికొంత సేపట్లో ఆమె నతడు మానభంగం చేయడానికి సంకల్పించాడేమో అనిపించింది. ఆ అత్యాచారాన్ని ఆపాలని మహోద్రేకంతో ఆ యువకునిపై లంఘించి, ముష్టి ఘాతాలతో నొప్పించి, గాయపరచి, ఆమెను రక్షించాడు. అది జరిగిన కొంత కాలానికి యాదృచ్ఛికంగా ఏ యువతిని

తాను రక్షించాడో ఆమెనే అతడు వివాహమాడడం తటస్థించింది. వివాహానంతరం ఆ నాటి సంఘటనలో ఆ యువకుడు ఆమెపై అత్యాచారం తలపెట్టలేదనీ, నిర్దోషి అనీ తెలిసి పశ్చాత్తప్త హృదయుడై క్రుంగిపోయాడు. తనకు తానే ప్రాయశ్చిత్తం విధించుకొని, తన ఎడమ చేతిని కాల్చుకొన్నాడు. తత్ఫలితంగా ఆస్పత్రిలో అతడి చేతిని తీసివేయవలసి వచ్చింది.

ఇతడు మొత్తం 25 పుస్తకాలు రచించాడు. వీటిలో ప్రధానమైనవి: విలియం లోయిడ్ గేరిసన్ (1913), కల్టెకెడ్ సాంగ్స్ అండ్ పాయిమ్స్ (1919), ఎమర్సన్ అండ్ అదర్ ఎస్సేస్ గ్రీక్ జీనియస్ అండ్ అదర్ ఎస్సేస్, (1915), ఏ గ్లాన్స్ టువార్డ్స్ షేక్స్పియర్ (1922). 1932 లో ప్రచురించిన న్యూ హోరైజన్ థిన్ ఆమెరికన్ లైఫ్ అన్న గ్రంథంలో వ్యాపారపు విలువలు అమెరికా దేశపు విద్యారంగాన్ని కలుషితం చేసి హతమారుస్తున్నాయని ఆయన ఆవేదన వ్యక్తం చేశాడు. ఇతడు తన రచనలలో వ్యాపార నాగరకత పై ధ్వజమెత్తాడు. మితిమీరిన ధనదాహాన్ని, క్షణంలో కోటికి పడగెత్తాలన్న దురాశనీ తీవ్రంగా విమర్శించాడు. 1933 నవంబర్ 4 న ఛాప్ మన్ చనిపోయాడు.

గం.శ్రీ.

జహిజ్, అల్ (776-868/869) : పూర్తిపేరు 'ఉధ్ మాన్ అనుర్ ఇబ్న్ బహర్ ఇబ్న్ మహబూబ్ అల్-జహిజ్'

ఇరాక్ లోని ఇస్లామ్ మతాచార్యుడు, మేధావి, సాహిత్య పరుడు. విశిష్టమైన వచనశైలికి, ప్రతిభా పూర్ణమైన అరబిక్ వచన రచనకు ప్రసిద్ధుడు. ఈయన కుటుంబం బహుశః ఇతి యోపియాకు చెందినదై ఉండవచ్చు. బస్రాలో సామాన్య జీవితాన్నే వీరు గడిపారు. అయితే ఆయన ప్రజ్ఞా వాక్యాతుర్యం పండిత మండలిలో ఆయనకు స్థానం కల్పించాయి. సంఘంలో గౌరవం కలిగించాయి. అబ్బా సిద్ కాలిఫ్ అల్-మమ్మూన్ పరిపాలనకాలంలో అల్-జహిజ్ ఆయన రాజధానియైన బాగ్దాద్ కు నివాసం మార్చాడు. ఆస్థానంలో చేరకుండా, పెద్ద పెద్ద రాజోద్యోగుల ఆదరణతో కొంతవరకు ఆయన జీవితం గడిపాడు. ఆయన వారికి తన గ్రంథాలను అంకితం చేశాడు. రాజాస్థానం సామ్రాజ్య మారినప్పుడు అల్ జహిజ్ కూడా అక్కడకు మారాడు. కాని మరణించడానికి కొద్ది కాలం ముందు ఆయన బస్రాకు తిరిగి వచ్చాడు.

మత విద్యను గురించి, రాజనీతిని గురించి ఆయన రచించిన గ్రంథాలు ఏవీ నేడు లభ్యం కావడం లేదు.

ఇతర గ్రంథకర్తల ఉదాహరణల ద్వారా మాత్రమే కొన్ని తెలుస్తున్నాయి. ఆయన వ్రాసిన గొప్ప వచన రచనలు మాత్రం దొరుకుతున్నాయి. వ్యాసరూపంలో ఉన్న సంకలన గ్రంథాలు ఇవి. కీతాబ్-అల్-హయవాన్ అనే 7 సంపుటాల అసంపూర్ణ గ్రంథంలో జంతువులను గూర్చి ఆయన వ్రాశాడు. దీనిలో జంతువులనే పాత్రలనుగా చేసి మత విషయిక, సాంఘిక భాషా విషయిక చర్చలు నిర్వహించాడు. కీతాబ్ అల్-బయాన్ వల్ అల్ తబీన్ అనేది ఒక బృహద్గ్రంథం. సాహిత్య శైలిని గూర్చి, భాషా సామర్థ్యం గురించి చర్చించే గ్రంథం ఇది. కీతాబ్ అల్-బుఖలా (పీసినారుల కథలు) అనేది ఒక కథల సంపుటం. అల్-జహిజ్ ఆ నాడు మానవీయ శాస్త్రాలన్నిటినీ గూర్చి ఉపదేశాత్మక రచనలు చేశాడు.

మేధా స్వాతంత్ర్యానికి అల్-జహిజ్ పేరు పొందినా, తన రచనలలో తరచు ప్రభుత్వాన్ని బలపరచేవాడు. హేతువాద అభినివేశపరులైన ముతాజిలైట్ సంప్రదాయంతో అతడు చేయకలిపాడు. ఈ మత సంప్రదాయాన్ని అల్-మమూన్ కాలిఫా, ఆయన తరువాత వచ్చిన కాలిఫా సమర్థించాడు. ముతాజివేట్ సంప్రదాయాన్ని అల్-ముతావక్కిల్ అనే కాలిఫా పరిత్యజించిన తరువాత కూడా అల్-జహిజ్ ఆ సంప్రదాయాన్ని సమర్థించే రచనలు చేశాడు. అందులో మనక్వీబ్ అల్-తుర్కీ అనే వ్యాసం లాంటి రచన పేర్కొనదగింది.

మంజుశ్రీ

జాన్సన్, ఊవే (1934-84) : జర్మన్ రచయిత, నవలాకారుడు. ఈయన నవలలు ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం విభక్త జర్మనీలోని జీవిత వైరుధ్యా లను చిత్రించాయి. పూర్వకాలపు స్వీడిష్ వంశాలకు చెందిన మెక్లేన్బర్గ్ కుటుంబంలో జాన్సన్ జన్మించాడు. రాస్టక్, లైప్జిగ్ విశ్వవిద్యాలయాలలో జర్మన్ భాషను అధ్యయనం చేసి 1956 లో డిప్లామా పొందాడు. స్వయంగా రచనలు చేయడానికి ముందు అమెరికన్ రచయితలవి, బ్రిటిషు రచయితలవి కొన్ని గ్రంథాలు ఆయన అనువాదం చేశాడు. ఆయన మొదటి నవలను ఇంగ్రిడ్ బెన్ డెర్ డీ ని తూర్పు జర్మనీ ప్రచురణకర్త లెవ్వరూ ప్రచురించటానికి అంగీకరించలేదు. దీనికి కారణం వారు సూచించిన మార్పులకు వేటికీ ఆయన ఎంత మాత్రమూ సమ్మతించక పోవడమే. ఆ నవల అచ్చుకాకుండానే ఉండి పోయింది. ఇటువంటి ఇబ్బం దులు తరచు ఎదురవుతాయని భావించి ఆయన 1959 లో పశ్చిమ బెర్లిన్ కు తన ఆవాసాన్ని మార్చాడు. ఆ తరువాత ఆయన దృష్టి అంతా ఉభయ జర్మనీల

మధ్య ఉండే విద్వేష పూర్వకమైన స్పర్థ పట్ల ప్రసరించి తన రచనలలో దాన్ని వస్తువుగా చేసుకొన్నాడు. ఇక అప్పటి నుంచి ఆయన ముబ్ మస్సుంగెన్ ఊబెర్ జేకో (1963), సైక్యులేషన్ ఎబౌట్ జేకబ్ (1963), దాన్ డ్రిట్టె బుచ్ ఉబెర్ అచిమ్ (1963, అచిమ్ గురించిన మూడో గ్రంథం), చిన్న చిన్న నవలలు, కర్, ఉండ్ అండేరేప్రోసా (1964), ఐనె రెయి సె వేగ్ హాహిన్ (1969), జ్యాయి అస్టిల్ (1965) లాంటి రచనలు చేశాడు. ఆ రచన లన్నీ ప్రయోగాత్మక మైనవే.

జాన్సన్ కథా కథనం ఒక రంగం నుంచి ఇంకొక రంగానికి, ఒక చైతన్య స్థాయి నుంచి ఇంకొక స్థాయికి హఠాత్తుగా మారిపోతుంది. ఒకే మాటలు వివిధ పాత్రలు పలికినప్పుడు వివిధార్థాలు స్ఫురిస్తాయి. నాలుగు సంపుటాల నవలా మాలిక యువైస్టగే (1970-83) లో ఒక నూతన రచనా శిల్పాన్ని ఉపయోగించాడు. పత్రికల కటింగ్ లతోను; వ్యాఖ్యలతోను కథ నడిపే శిల్పం ఇది. 1960-70 మధ్య న్యూయార్క్ లో జరిగిన సంఘటనలూ, కథానాయిక గుర్తుకు తెచ్చుకొనే 1920-60 మధ్య జర్మనీలో జరిగిన సంఘటనలూ దీనిలో వర్ణించబడ్డాయి. 1966-68 మధ్య జాన్సన్ న్యూయార్క్ లో ఉన్నాడు. అక్కడి నుంచి పశ్చిమ బెర్లిన్ కు తిరిగి వచ్చి 1974 లో ఇంగ్లండు చేరుకొన్నాడు. యుద్ధానంతరం జర్మనీలో ఏర్పడ్డ 47 గురు గ్రంథకర్తల సంఘంలో ఆయన సభ్యుడు. ఆ సంఘంలో చాలామంది కన్నా వయసులో ఆయన చిన్నవాడు. తర్వాత ఆయన వ్రాసిన వ్యాసం ఏ జర్నీ టు క్లాగెన్ ఫుర్ట్ పేర్కొనదగినది. ఇంగ్లీషులో కూడా కొన్ని వ్యాసాలు ఎన్నదగినవి. మార్క్ బులబీ రచించిన 'ఊవే జాన్సన్' అనే గ్రంథం ఆయన రచనలను, జీవితాన్నీ గూర్చి అధ్యయనం చేసిన గ్రంథం.

మంజుశ్రీ

జాన్సన్, ఐవిండ్ : చూ. అనుబంధం-I.

జాన్సన్, (ఎమిలీ) పోలీస్ (1862-1913) : కెనడా దేశంలో స్థిరపడిన ఎర్ర ఇండియన్ మహిళ. విదేశాలలో ఉంటున్నా దేశాభిమానం వీడని రచయిత్రి. తన జీవిత కాలానుభవాలను మధురంగా కవితారూపంలో వ్యక్తీకరించిన భావుకురాలు. తన జాతి వారసత్వాన్ని ప్రతిఫలించే కావ్యాలను ఆమె ప్రచురించింది. మొహేక్ నగర ముఖ్యుని కూతు రీమె. తల్లి ఆంగ్ల వనిత.

పసితనం నుంచే కవిత పట్ల మక్కువ గల పోలీస్ తాను ప్రచురించిన అన్ని కావ్యాల మీద తెకాహిన్ వేక్ అనే తన ఇండియన్ నామాన్నే ముద్రించింది.

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలు, కెనడా, ఇంగ్లండ్ దేశాలు పర్యటించి తన కవితా గానంతో రసజ్వలను అలరించింది. ఆమెకు ఇష్టమైన 'నల్లరంగు' వస్త్రాలలో ఆమె విశేషంగా కనిపించేది. చివరకు కెనడా దేశం లోని 'వేంకోవర్' పట్టణంలో ఆమె స్థిరపడింది. అక్కడే ఎర్ర ఇండియన్ల జీవన వికాసానికి చెందిన కథలు, కవితలు వ్రాసింది. ఇంతవరకు ప్రకటింప బడిన ఆమె పుస్తకాలు ఇవి: 1. *ది లిజెండ్స్ ఆఫ్ వేంకోవర్* (1911), 2. *ది పోగ్నప్టీ* (1913), 3. *ది మొకాసిన్ మేకర్* (1913), 4. *ఫ్లీంట్ అండ్ ఫెదర్* (1912), ఆమె వ్రాసిన *ది సాంగ్ మై పాడిల్ సింగ్స్* అన్న పాట కెనడాలో పాఠశాలల విద్యార్థులందరికీ కంఠస్థం.

శే.రా.

జాన్సన్, బెన్ (1572-1637) : ఆంగ్ల నాటక రచయిత. భావకవి, సాహిత్య విమర్శకుడు. 'బెంజమిన్ జాన్సన్' గా కూడా ఈయన ప్రసిద్ధుడు. ఇంగ్లీష్ లో 'షేక్స్పియర్ తరువాత మళ్ళీ అంతటి ప్రముఖ నాటకకర్తగా ఈయనను పరిగణిస్తున్నారు. ఈయన రచించిన ప్రముఖ నాటకాలలో *ఎవ్విరి మాన్ ఇన్ హిజ్ హ్యూమర్* (1798), *వాల్వోనే* (1606), *ది ఆల్కెమిస్ట్* (1610), *ఎవ్విరి మాన్ ఆఫుట్ ఆఫ్ హిజ్ హ్యూమర్* (1599), *సెజానస్* (1603, ఆయన రచించిన రెండు ట్రాజెడీలలో ఇది ఒకటి), *ఈస్ట్వర్డ్ హో* (1605), *ఎపికోనే* (1609), *బార్టోలోమ్యు ఫెయిర్* (1614) చెప్పుకోదగ్గవి.

తొలిదశలో బెన్ జాన్సన్ నటుడుగాను, నాటక రచయితగాను జీవితం ప్రారంభించాడు. ఫిలిప్స్ హెన్ స్లోవేకు ఈయన నాటకాలు వ్రాసి పెట్టేవాడు. *ది కేస్ ఈజ్ ఆల్టర్* అనే ఒక్క నాటకం తప్ప ఆ దశలో ఈయన రచించిన నాటకాలలో ఏదీ లభించలేదు. ఈయన ట్రాజెడీలూ, కామెడీలూ కూడా రచించినా, లభించిన రచనలలో రెండే ట్రాజెడీలు కనిపిస్తున్నాయి: *సెజానస్* (1603), *కేట్లెన్* (1611).

జాన్సన్ నాటకాలు నేటికీ ప్రదర్శన యోగ్యులుగా ఉన్నాయి. సంభాషణల రచనలో ఆయన అందె వేసిన చేయి. సంవిధాన కల్పనలోను, పాత్ర చిత్రణలోను ఆయన గొప్ప నేర్పరి! అనంతర నాటక రచయితల మీద బెన్ జాన్సన్ ఎక్కువ ప్రభావాన్ని ప్రదర్శించాడు.

బొ.శ్రీ.

జాన్సన్, శామ్యుయేల్ (1709-84) : సుప్రసిద్ధ ఆంగ్లకవి, వ్యాస రచయిత, విమర్శకుడు, పత్రికారచయిత,

నిఘంటు కర్త, సంభాషణ చతురుడు. 18 వ శతాబ్దం నాటి ఆంగ్ల సాహిత్య రంగంలోని ప్రముఖ వ్యక్తులలో ఒకరు. డాక్టర్ జాన్సన్ గా ఆయన ప్రసిద్ధుడు. ఆయన కూర్చిన *డిక్షనరీ ఆఫ్ ది ఇంగ్లీష్ లేంగ్వేజ్* (1755) ఇంగ్లీషు భాషలో ప్రాచీన సాహిత్యం నుంచి ఉదాహరణ వాక్యాలను కూడా ఇస్తూ వెలువడిన మొట్టమొదటి ప్రధానమైన నిఘంటువు!

ఒక పుస్తక విక్రేత కుమారుడు జాన్సన్. ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం ముగించి, తన జన్మ స్థానమైన 'లిక్ ఫీల్డ్' లో ఒక స్కూలు ప్రారంభించాడు. కాని అది ఫలప్రదం కాలేదు. 1737 లో తన వెనుకటి విద్యార్థి 'డేవిడ్ గారిక్' తో కలసి జాన్సన్ లండన్ వెళ్లాడు. అక్కడ రిచర్డ్ శావేజ్ ఆయనకు మిత్రుడయ్యాడు. *జెంటిల్ మన్స్ మేగజైన్* కు ఆయన వ్రాసిన జర్నలిస్టిక్ వ్యాసాలే ఆయన తొలి రచనలు. వాల్పోల్ మంత్రి వర్గాన్ని విమర్శిస్తూ వ్రాసిన రచనల వల్ల మొదటిసారి జాన్సన్ నలుగురి దృష్టిలోనూ పడ్డాడు. 1745 లో తన దృష్టిని 'షేక్స్పియర్ రచనల వైపు మళ్లించి *మిసిలేనియస్ అబ్జర్వేషన్స్ ఆన్ ది ట్రాజెడీ ఆఫ్ మాక్ బెత్* అనే గ్రంథం జాన్సన్ రచించాడు. ఆయన వ్రాసిన నీతిబోధకమైన కావ్యం *ది వానిటీ ఆఫ్ హ్యూమన్ విషెన్* 1749 లో ప్రచురించబడింది. 1746 లోనే జాన్సన్ *డిక్షనరీ ఆఫ్ ది ఇంగ్లీష్ లాంగ్వేజ్* సంకలనానికి కాంట్రాక్ట్ మీద సంతకం చేశాడు. ఆ డిక్షనరీ జాన్సన్ కు గొప్ప ప్రతిష్ఠను చేకూర్చింది. అయినా, తన జీవనోపాధి కోసం పత్రికా రచనల వంటివి చేయడం ఆయనకు తప్పలేదు. 1750 లో ఆయన పత్రిక *ది రాంబల్* ఆరంభం అయింది. తరువాత *ది ఐడ్లర్* అనే మరొక పత్రిక కూడా ఆయన నడిపాడు. డబ్బు అవసరమై 1759 లో ఆయన *రాసెలాస్* అనే ఒక తాత్విక కథను వ్రాశాడు. *ది లైవ్ ఆఫ్ ది మోస్ట్ ఎమినెంట్ ఇంగ్లీష్ పాయెట్స్* (1777) అనే గ్రంథంలో జాన్సన్ తేలిక పాత్రికేయ రచనలలో కూడా ఎంతటి ఉదాత్తమైన సాహిత్య విమర్శ స్థాయిని ప్రదర్శించ వచ్చునో నిరూపించాడు.

జాన్సన్ తన జీవిత చరిత్రను వ్రాసిన *జేమ్స్ బాస్వెల్* ను 1763 లో కలుసుకొన్నాడు. వారిరువురి మైత్రి ఆంగ్ల సాహిత్య చరిత్రలో అత్యంత విలక్షణమైంది. 1773 లో వారిరువురూ కలసి స్కాట్లండ్ హైలాండ్స్ లోనూ, పశ్చిమ దీవులలోనూ పర్యటించి వచ్చారు. ఆ పర్యటనను గురించి వర్ణిస్తూ ఇద్దరూ వేరు వేరుగా చేసిన

రచనలు ఉన్నాయి. షేక్స్పియర్ రచనలకు జాన్సన్ వెలువరించిన ఎడిషన్ 1765 లో పూర్తి అయింది. దాని ప్రచురణ జరిగిన సంవత్సరమే డబ్లిన్ లోని ట్రెనిటీ కాలేజ్ ఆయనకు ఎల్.ఎల్.డి పట్టం ఇచ్చి సత్కరించింది. రచయితగా జానసన్ ప్రతిభావంతుడు; ప్రాసంగికుడుగా అంతకంటే ప్రతిభావంతుడు.

బొ.శ్రీ.

జాఁ, పాల్ (1763-1825) : ప్రముఖ జర్మన్ నవలా రచయిత. అసలుపేరు ఫ్రీడ్రిచ్ రిబ్బర్. 1763 మార్చి 21 న వన్రీడేల్ నగరంలో జన్మించాడు. ఇతని కలం పేరు "జాఁ పాల్" (Jean Paul). ఇతని నవలలు 19 వ శతాబ్ది తొలి ఇరవై సంవత్సరాలలో మిక్కిలి ప్రజాదరణ పొందాయి. సుప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ రచయిత జాఁ జాక్వెస్ రూసో (Jean Jaegues Rousscan) మీది అభిమానంతో 'జాఁ పాల్' అనే కలం పేరు పెట్టుకున్నాడు.

జాఁ పాల్ ప్రభావం 19 వ శతాబ్దిలో తర్వాతి జర్మన్ రచయిత ఫ్రీడ్రిచ్ హేబల్, సుప్రసిద్ధ ఇంగ్లీషు రచయిత థామస్ కార్నెల్ల పైన ప్రస్ఫుటంగా కనబడు తుంది.

జాఁ పాల్ మామూలు ఉపాధ్యాయుని కుమారుడు. లైప్జిక్ అనే చోట 'థియాలజీ' (భగవచ్ఛాస్త్రం) అభ్యసించాడు. ఆర్థిక ఇబ్బందులు కారణంగా పై చదువులు చదువలేక పైవేట్ ట్యూటర్ గాను (1787-90), ఉపాధ్యాయుడుగాను (1789-94) పనిచేశాడు. ఇతని మొట్టమొదటి నవల సెల్జ్ కన్స్ ఫ్రమ్ ది డెవిల్స్ పేపర్ టుగెదర్ విత్ ఏ రిక్వెరెడ్ నోటీస్ ఫ్రమ్ ది జా మోడెల్ అన్న నవల 1789 లో వెలువడింది. 1793 వ సంవత్సరంలో ది ఇన్ విజబుల్ లాడ్ అన్న రెండు భాగాలు గల నవల వ్రాశాడు. 1795 లో ఫ్లాట్ ఫైవ్ డాగ్ పోస్ట్ డేస్ అనే నవల ప్రకటింపబడింది. 1801 వ సంవత్సరంలో కరోలిన్ మేయర్ అనే ఆమెను పెళ్లి చేసుకొన్నాడు. 1804 నుండి జీవితాంతం వరకూ బెర్లిన్ లో నివాస మేర్పరచుకొని అక్కడే స్థిరపడ్డాడు.

జాఁ పాల్ రచనా జీవితంలో రెండవ ఘట్టం తనలోని 'కామిక్ రియలిస్ట్' 'సెంటిమెంటల్ ఎంటూజియాస్ట్' ల మధ్య సామరస్యం సాధించే ప్రయత్నం. ఈ దశలో జాఁపాల్ వ్రాసిన నవల ఫ్లవర్ ఫ్రూట్ ఆండ్ థారన్ పీ ఈ నవలను థామస్ కార్నెల్ 1827 లో ఇంగ్లీషులోకి అనువదించాడు.

బైటాన్ అనే 4 సంపుటాలు గల ఒక నవలను

జాఁపాల్ వ్రాశాడు. దీని ఇంగ్లీషు అనువాదం 1862 లో వెలువడింది. ఇదే అతని రచనలలో అత్యుత్తమమైన రచనగా అతడు చెప్పుకొన్నాడు. పూర్తిగాని నవల ఫీలిగెలి యారె (4 సంపుటాలు).

మూడవ ఘట్టంలో క్లాసిసిజమ్ మీదను, కాల्పనిక వాదం మీదను అంతకు ముందున్న భావాలను వదలుకొని, అతడు హాస్య నవలలను వ్రాయడం ప్రారంభించాడు.

ఈ దశలో వ్రాసిన డ్వాక్టర్ కాటేజెన్ బెర్గర్స్ జెర్నీ టు ది స్కా అన్న నవలను, (1889 - 2 భాగాలు), ఆర్మీ చాప్లెన్ ప్లెజర్స్ లేసీ జర్నీ (1827) జాఁ పాల్ వ్రాసిన ప్రజాదరణ పొందిన చివరి రెండు నవలలు.

1808 లో జాఁ పాల్ కు అప్పటి రాజకుమారుడు కార్ల్ థియోడర్ వన్ డాల్ బర్గ్ పెన్షన్ ఇచ్చాడు. తర్వాత 'బవేరియన్ ప్రభుత్వం' ఆ పెన్షన్ ఇచ్చేది.

జాఁ పాల్ 1825 నవంబరు 14 న చివేరియాలోని బేమాత్ లో స్వర్గస్థుడయ్యాడు.

శే.వెం.న.

జామ్యాటిన్, యుజెనీ ఇవనోవిచ్ (1884-1937): రష్యన్ నవలా రచయిత, నాటకకర్త, ప్రహేళికల రచయిత. జామ్యాటిన్ విప్లవానంతరం పేరులోకి వచ్చిన ప్రఖ్యాత సాహిత్యకారుడు. ఆదర్శాలను పట్టుకు వేలాడే నవలను ప్రయోజనాత్మకమైన ధోరణులవైపు మళ్లించిన వాడు. శైలిలో, సంవిధానంలో కొత్త మార్గం తొక్కినవాడు. యూరపియన్ బుద్ధి జీవుల పద్ధతిలో నాగరకతా మానవతా విలువలవైపు దృష్టి సారించి సోవియట్ సాహిత్య రంగంలో సృజనాత్మకతను ప్రతిష్ఠించాడు.

రష్యాలోని సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ లో - నావిక ఇంజనీర్ గా చదువు ముగించి ఉద్యోగం చేపట్టాడు. ఇంజనీరింగ్ వృత్తితో పాటు, రచనా వ్యాసంగాన్ని కూడా కొనసాగించాడు. 1953 లో ఏ ప్రొవెన్సియల్ టేల్ (ఒక రాష్ట్రం కథ) అనే పుస్తకాన్ని ప్రచురించాడు. అది నగర జీవితం పైన అపహాస్యాన్ని ప్రదర్శించే రచన. 1914 లో ప్రచురించిన ఎట్ ది వరల్డ్ ఎండ్ (ప్రపంచం అంతంలో) అన్న పుస్తకం మిలిటరీ జీవితాన్ని తెగనాడుతూ చేసిన రచన. ఈ పుస్తకాన్ని జారిస్ట్ సెన్సార్ వర్గం ఖండించింది. జామ్యాటిన్ పై అభియోగం తీసుకువచ్చింది. ఈ అభియోగం వీగిపోయినా, అతడు కొన్నాళ్లపాటు రచనను ఆపి వేశాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో లండన్ లో ఉండి రష్యన్ కట్టడాల పర్యవేక్షణ చేశాడు. 1918 లో ది ఐలాండర్స్ (ద్వీప

వాసులు) అన్న పుస్తకంలో ఇంగ్లీషు దేశ జీవితాన్ని అపహాస్యం చేస్తూ అక్కడి నైచ్యాన్ని, రాగ ద్వేషాల అణచి వేతను ప్రకటించాడు. 1917 లో రష్యాకు తిరిగి వచ్చాడు.

విప్లవానికి ముందు 'బోల్షివిక్' అయినా, ఆ తరువాత ఆ పార్టీ నుంచి వైదొలగాడు. సాహిత్య క్షేత్రంలోని రాజకీయాలు అతని విమర్శకు గురి అయ్యాయి. యువ తరాన్ని నడిపించే రచనలకు ఆయన నాంది పలికాడు. ఐ ఆమ్ ఎఫ్ డెయిడ్ (నాకు భయం వేస్తోంది) అన్న వ్యాసం 1921 లో ప్రచురించాడు. ఈ వ్యాసంలో తుది వాక్యం "రష్యన్ సాహిత్య భవిష్యత్తు అంతా గతంలోనే ఉండి పోయింది". ఈ సంవత్సరంలోనే అతడు మంచి కథానికలు వ్రాశాడు. 1924 లో వీ (మనము) అనే నవల ప్రచురించాడు. ఇది రష్యన్ భాషలో ప్రచురణ కాలేదు కాని అమెరికాలో (1924) దాని ఇంగ్లీషు అనువాదం వచ్చింది. అనంతరం 1927 లో ప్రేగ్ లో దీని రష్యన్ మూలం ప్రచురణ అయింది. నియంతృత్వ దేశంలో మనుష్యులు పేర్లు లేకుండా సంఖ్యలలోనే వ్యవహరింప బడడం, అందరూ ఒకే రకమైన ఆహారం, దుస్తులు కలిగి ఉండడం, లైంగిక వ్యవహారాలలో గూడ నియమాలు ఇందులో ప్రస్తావితం అయ్యాయి. 1932 లో వచ్చిన అల్టాస్ హాక్స్లీ రచన బ్రేవ్ న్యూ వరల్డ్ (Brave New World) కు, 1942 లో వచ్చిన జార్జ్ ఆర్వెల్ రచన నైన్టీన్ ఎయిటీ ఫోర్ (Nineteen Eighty four) కు ఇది మూలం అనవచ్చును.

1923 లో జామ్యాటిన్ తన దృష్టిని నాటక రంగం వైపు మళ్ళించాడు. కొన్ని నాటకాలు చక్కగా ప్రచారం అయినా, 'మనము' పైన వచ్చిన విమర్శల మూలంగా అతని రచనలు మరుగున పడిపోవలసి వచ్చింది. 1931 లో మాక్సిం గోర్కీ జోక్యంతో కామ్రేడ్ శ్వాలిన్ అతనిని రష్యా వదలి వెళ్లి పోవడానికి అనుమతించాడు. తన జీవిత శేషాన్ని పారిస్ లో గడపిన జామ్యాటిన్ రచనలు సోవియట్ రష్యా లో ఇప్పటికీ అజ్ఞాతంగానే ఉన్నాయి.

శ్రీ విరించి

జారీ, ఆల్యైడ్ (1873-1907) : ఫ్రెంచ్ నాటక రచయిత. 'అసంగత' (absurd) రూపక కర్తగా ప్రసిద్ధుడు. 23 సంవత్సరాల వయస్సులోనే ఉబూ రాయి (1896 - ఉబూ రాజు) అనే 'అసంగత' రూపక రచన చేసి ఆ ధోరణి సంప్రదాయానికి ఆద్యుడయ్యాడు. తరువాత ఈ సంప్రదాయం థియేటర్ ఆఫ్ ది ఆబ్సర్డ్ గా ప్రసిద్ధి పొందింది. ఉబూ రాయి తొలి ప్రదర్శన

అపహాసానికి పాత్రమై గందరగోళం సృష్టించింది. రెండు రాత్రులు మాత్రమే అది ఆడింది. కాని 20 వ శతాబ్దంలో కూడా నేటికీ దాని ప్రతిస్పందనలు కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి. ప్రపంచంలోని సాధారణ విషయాలలో అసంగతత్వాన్ని, అసందర్భాన్ని, అర్థరాహిత్యాన్ని జారీ చిత్రించాడు.

18 సంవత్సరాల వయస్సులో యౌవనోత్సాహంతో, సామాన్యమైన కుటుంబ వారసత్వపు ఆస్తితో జారీ పారిస్ వచ్చాడు. గ్రంథాలయాలను తరచు సందర్శిస్తూ ఆయన రచనలకు ఉపక్రమించాడు. ఆయన వేషం విపరీతం గానూ, కొట్టవచ్చిన ట్టుగానూ ఉండేది. ప్రవర్తన విడ్డూరంగా ఉండేది. బైసికిల్ ఎక్కి రివాల్వరు తరచు వెంట

ఉంచుకొని తిరుగుతూ ఉండేవాడు. తొందరలోనే ఆయన సంపద, అదృష్టం తరిగిపోయింది. అతని జీవితంలో అరాచక పరిస్థితులు దాపురించాయి. దిక్కులేని స్థితిలో తాగుడుకు బానిస అయి అర్ధాయుష్షంగా 24 ఏళ్లకే ఆయన జీవితం ముగిసింది.

1896 డిసెంబరు 10 న ఆయన ఉబూ రాయి ప్రదర్శితమైంది. 15 సంవత్సరాల వయస్సులోనే జారీ తన సహపాతులు కొందరితో కలసి ప్రదర్శించడం కోసం ఆ రూపకం రచించాడు. పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుణ్ణి ఒకరిని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఆయనను వెటకారం చేయడానికి ఈ నాటకం ఆయన వ్రాశాడు. 'ఉబూ' పాత్రది రాక్షస ప్రవృత్తి. చాలా అట్టహాసం, ఆడంబరం అతని లక్షణం. తోలు బొమ్మలాంటి వ్యక్తిత్వం. ఇతడు పోలండుకు రాజపుతాడు. అమిత మూర్ఖత్వం, అంతులేని అధికార వ్యామోహంతో ఎన్నో క్రూర కృత్యాలకు తలపడతాడు. ఈ నాటకం తర్వాత ఉబూ ఎంచెయిన్ (1900), ఉబూ సర్. లబు బే (1901) అనే రూపకాలు కూడా ఆయన వ్రాశాడు. ఈ మూడు నాటకాలనూ జేన్ విలార్ 1958 లో ప్రదర్శింప చేశారు. జారీ కథలు, కవితలు కూడా ప్రచురించాడు. లముర్ ఎన్ విజిటిస్ (1898), లె సురమలె (1902) అనేవి ఆయన నవలలు.

ఇవి శృంగారాత్మకంగా ఉన్నాయి. అయితే అశ్లీలాలు కావు. తాను నిరూపించిన ఈ అసందర్భ ధోరణి రచనా ప్రక్రియకు పాటూఫీజిక్ అని ఆయన పేరు పెట్టాడు. దీనిని గురించిన ఒక లక్షణ గ్రంథం కూడా ఆయన వ్రాశాడు (1911 లో ప్రచురితం). అధిభౌతిక విషయాలను అధిగమించి 'ఊహాత్మకమైన శాస్త్రీయ పరిష్కార విజ్ఞానం' గా దానిని ఆయన పేర్కొన్నాడు. డాడా సంప్రదాయోద్యమం, అధివాస్తవికతా ఉద్యమాల ఆదిమ ప్రవర్తకులు రూపొందించిన పరిభాషా రూపకల్పనలను ఉపయోగించుకోడమే కాక, వాటిని ఆయన మరింత పటిష్ఠం చేశారు.

మంజుశ్రీ

జార్జ్, స్టీఫాన్ (1868-1933) : ప్రముఖ జర్మన్ భావకవి. 19 వ శతాబ్ది చివరలో జర్మనీ కవితా పునరుజ్జీవనానికి ప్రధానంగా కృషి చేసినవాడు. పారిస్, మ్యూనిచ్, బెర్లిన్ లలో తత్వశాస్త్రాన్ని, కళా వికాస చరిత్రను అధ్యయనం చేశాడు. విస్తారంగా దేశ పర్యటనం చేశాడు. పారిస్ లోని సింబాలిస్టులతోనూ, మల్టర్నేతోనూ, లండన్ లో రాఫలైట్ ల ముందు తరంవారితోనూ సన్నిహితమైన సంబంధాలు పెంపొందించుకొన్నాడు. తర్వాత ఆయన జర్మనీ తిరిగి వచ్చాడు. అక్కడ బెర్లిన్, మ్యూనిచ్, హైడెల్బర్గ్ ల మధ్య ఆయన తన సమయాన్ని గడిపాడు. తన పేరిట 'జార్జ్ కైస్' అనే ఒక సాహిత్య సంప్రదాయాన్ని ప్రవర్తింప జేశాడు. తన బలమైన, అధికారికమైన వ్యక్తిత్వం వల్ల దానికి పుష్టి చేకూర్చాడు. ఆ నాటి సుప్రసిద్ధ రచయితలు ఎందరో ఈ సంప్రదాయానికి చెందినవారు. వీరు నడిపిన పత్రికలో తమ రచనల ద్వారా ఈ సంప్రదాయాన్ని వెలికి తీసుకు వచ్చారు. ఈ పత్రిక ముఖ్యాశయం జర్మనీ సాహిత్య భాష దిగజారి పోకుండా పునః పటిష్ఠం చేయడం. 1892 నుంచి 1919 వరకు ఈ పత్రిక ప్రచురితమైంది.

క్రొత్తదైన ఒక ప్రామాణికతను జర్మన్ కవితలో వెలయించడమే జార్జ్ ఆశయం. అనుప్రాసల ఎగుడు దిగుళ్ళను, ఛందస్సంబంధి క్రమ రాహిత్యాన్ని పరిహరించడం ఆయన అభిమతం. స్వరాలను, వ్యంజనాలను అతి జాగ్రత్తగా కూర్చి తద్వారా ఒక రమ్యత సాధించడం ఈ శైలి ధ్యేయం. ఈ విధంగా రూపొందింప జేసిన కవితకు ఒక మాదకతా మాధుర్యం సంక్రమింప జేయడం ఈ శైలి ఆశయం. ఈ కవితాశయాలు భాషా దుర్లభాను అరికట్టడానికే కాక భౌతిక వాదాన్ని, ప్రకృతి సిద్ధాంతాన్ని నిరోధించడానికి కూడా ఉద్దేశింప బడ్డాయి.

ఈ రెండింటికీ జార్జ్ పరమ వ్యతిరేకి. గ్రీసుదేశం ప్రోత్సహించిన మానవతా వాదం వైపు జార్జ్ ఆకర్షితుడయ్యాడు. ఆధునిక సమాజంలో క్రమంగా మానవతా వాదం ఆవిష్కృతమవుతుందని ఆయన భావన. ఆయన భావాలు, ఆ భావాలవల్ల ప్రభావితమై ఆయన అనుయాయులు కొందరు వాటిని ప్రచారం చేసిన తీరు, ఆయన ప్రదర్శిస్తున్నాడని భ్రమించిన అధిక్యతా భావన, అధికారం చెలాయించే ధోరణి, ఆ అధికారం కోసం ఆరాటం ఆయనను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోని కొందరి దృష్టిలో అపహాస్యం పాలయ్యాయి. జార్జ్ ఆనాటి రాజకీయ పరిణామాలకు బద్ధ విరోధి. అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా నాజీ తత్వాన్ని ఆయన తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాడు. ఆయన నాజీల భావాలకు అనుకూలుడని కొందరు భ్రమించారు కాని అది సరికాదు. నాజీల ప్రభుత్వం ఆయనకు ధనాన్ని, బిరుదులను ఇవ్వటానికి సిద్ధమైనప్పుడు ఆయన వాటిని నిరాకరించి, అజ్ఞాతవాసంలోకి వెళ్లిపోయాడు.

జార్జ్ రచనలు 18 సంపుటాలుగా వచ్చాయి. ఇవి 1927-34 మధ్య వెలువడ్డాయి. వీటిలో ఐదు అనువాదాలు, ఒక పద చిత్రాల సంకలనమూ కూడా ఉన్నాయి. ఆయన కవితా సంకలనాలలో హైమ్స్ (1890), పీల్ గర్ ఫార్బెన్ (1891), ఆల్బాల్ (1892), దాస్ జార్ దర్ సీలె (1897), దాస్ నియు రెయిచ్ (1928) ముఖ్యమైనవి. ఆయన కవితా శిల్పాన్ని, ఆధ్యాత్మిక సంపత్తిని ఇవి ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. తొలినాళ్ళ సందేహాలనుంచి విడివడి ఆత్మపరిశీలనాత్మకంగా ఎదిగి తను నిర్వహించవలసిన పాత్రలో విశ్వాసం పొంది, ద్రష్టగా మారి, ఆధునిక మానవ సమాజానికి నాయకత్వ నిరూపకంగా ఆయన వ్యక్తిత్వం ఈ కవితా సంకలనాలలో మనకు కనిపిస్తుంది.

వ్యక్తిగతంగానూ, ఆధ్యాత్మికంగానూ ఆయన ఆశయ ఫలసిద్ధి మాక్స్ మిన్ (మాక్స్ మిలియన్ క్రోన్ బెర్జర్, 1888-1904) అనే యువకుని ద్వారా ఆయన దర్శించగలిగారు. మాక్స్ మిన్ అందమైన, అత్యంత ప్రతిభా వంతుడైన యువకుడు. 1902 మార్చిలో మ్యూనిచ్ లో జార్జ్ ఈయనను కలుసుకొన్నాడు. ఈ కుర్రవాడు మరణించగా అతనికి దైవత్వార్పణం చేసి అతని పట్ల తన ప్రశంసను ఒక కవితా సంపుటి (1906) ద్వారా ఆయన ప్రకటించాడు.

మంజుశ్రీ

జియామీ మోటోకియా (1363-64-1443): జపాన్ లోని 'నో' థియేటరుకు చెందిన ప్రముఖ నటుడు,

నాటక రచయిత, ప్రయోక్త. ప్రస్తుతరూపంలో 'నో' నాటకాన్ని సృష్టించిన ఘనత ఈయనకూ, ఈయన తండ్రి 'కనామీ' (1333-84) కీ చెందుతుంది. 'అపికగ యోషిమిట్సు' అనే జపాన్ పాలకుని (షోగన్) ఆదరణ జియామీకి లభించింది. 1374 లో ఆయన సమక్షంలో జియామీ తన నాటకం ప్రదర్శించాడు. అంత వరకూ 'నో' నాటకంలో ఉన్న మొరటు లక్షణాలు పోయి జియామీ కాలంలో ఆ రూపకం సంకీర్ణమైన ధనిక స్వాముల రూపకంగా రూపొందింది. తండ్రి మరణానంతరం జియామీయే 'నో' రంగస్థలానికి ప్రధాన వ్యక్తి అయ్యాడు. తన తండ్రి స్థాపించిన 'కాన్జే' సంప్రదాయానికి ఆయన పరిపుష్టి చేకూర్చాడు. నాటకాలను అద్భుతంగా ప్రదర్శించడమే గాక జియామీ శతాధికంగా నాటకాలు రచించాడు. ప్రస్తుతం ఆ రంగస్థలానికి చెంది లభ్యం అవుతున్న 230 రూపకాలలోనూ ఇంచుమించు సగభాగం ఆయన వ్రాసినవే! వాటిలోని గొప్ప నాటకాల కన్నిటికీ కర్తృత్వం ఆయనదే. 1422 లో జియామీ జెన్ బౌద్ధ మత సన్న్యాసి అయ్యాడు. ఆయన కుమారుడు 'మోటో మాసా' కు ఆయన వారసత్వం సంక్రమించింది. అయితే 1429 లో పాలకుడు (షోగన్) అయిన 'అపికగయోషి నోరి' జియామీ కుమారుణ్ణి కాకుండా అతని మేనల్లుడు 'ఓనామీ' కి తన సమక్షంలో ప్రదర్శించే గౌరవం కలిగించి, ఆదరించాడు. 'మోటోమాసా' 1432 లో చనిపోగా, 'యోషినోరి' 1434 లో జియామీని దేశబహిష్కృతుణ్ణి చేశాడు. 1441 లో షోగన్ (పాలకుడు) మరణించిన తరువాత జియామీ క్యోటోకు తిరిగి వచ్చాడు.

జియామీ రచనలలో ముఖ్యమైనది ఫూషికాడెన్ అనే సంకలనం. తన విద్యార్థులకు ఉపయోగించే 'మాన్య వల్' లుగా జియామీ దీనిని రచించాడు. ఆయన దృష్టిలో నటుడు ప్రధానంగా యోధుని పాత్రను, స్త్రీ పాత్రను, వృద్ధుని పాత్రను నటించగలిగి ఉండాలి. ఆ యా పాత్రలకు తగిన నృత్యం, సంగీతం కూడా అతనికి చేతనయి ఉండాలి. 'నో' నాటకాల అభినయంలో ప్రధానమైన అంశం అనుకరణ. అయితే 'నో' నాటకాలలోని ఆధ్యాత్మికాంశం (యూజెన్) మరింత ముఖ్యమైంది. అదే 'నో' నాటకాల నాణ్యతకు గీటురాయి. జియామీ "యూజెన్లో సారభూతమైన అంశం నిజమైన సోయగం మృదుత్వం!" అంటాడు. నాటకరచనకూ, నటుల హావ భావాలకూ వెనుక ఉండే అనిర్వచనీయమైన, పారమార్థికమైన ఒక జగత్తును నాటకం స్ఫురింపజేయాలి. కనామీ రచించగా జియామీ ప్రదర్శించిన మల్స్కజో

(పైన్ చెట్లలోని గాలి) వంటి నాటకాలలో దృశ్య, శ్రవ్య భాగాలను ఆవరించుకొని ఒక అద్భుతమైన ప్రశాంతి గోచరిస్తుంది. జియామీ రచించిన ఇతర నాటకాలలో యూజెన్ భాగం తక్కువగానూ, క్రియాత్మక భాగం (వాస్తవికతా భాగం) ఎక్కువగానూ కనిపిస్తుంది. బహుశా 'క్యోటో' లోనే 1443 సెప్టెంబరు 1 వ తేదీన జియామీ మోటోకియో దేహం చాలించాడు.

శే.రా.

జియోర్గోస్, సెఫెరిస్ (1900-1971) : న్యాయవాది, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. సెఫెరిస్ జియోర్గోస్ 1900 మార్చి 13 న తుర్కీలోని స్మిర్న (Smyrna) లో జన్మించారు. సెఫెరిస్ తన విద్యాభ్యాసాన్ని ఏథెన్స్లోనూ, తరువాత పారిస్లోను ముగించారు. ఈయన తండ్రి పారిస్లో న్యాయవాది. పారిస్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి న్యాయశాస్త్రంలో పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు.

1924, 25 వేసవికాలాలను జియోర్గోస్ లండన్లో గడిపాడు. ఈయన ఏథెన్సుకు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత గ్రీకు విదేశీ వ్యవహారాల మంత్రిత్వశాఖలో నియమితుడయ్యాడు. ఈయన 1962 లో రాయబారిగా పదవీ విరమణ చేసి ఏథెన్స్లో స్థిరపడ్డాడు.

గొప్ప అనువాద కర్తగా కూడా జియోర్గోస్ ప్రసిద్ధి పొందాడు.

ఈయన రచనలు స్ట్రోఫే (1931, 'Turning Point'), స్టైర్న (1931, 'The Cistern') మిథిస్టోరెమా (1935, 'Mythical Story'), ఎమెరోలోజియో కతస్త్రోమతోస్ (1940, 'Log book 1'), టెర్ట్రాడియో జిమ్నాస్మటోన్ (1940, 'Exercise Book'), పోయీమత (1940, 'Poems'), ఎమెరోలోజియో కతస్త్రోమతోస్ 2 (1944, 'Log Book 2'), కీచెలె (1942, 'Thrush'), పోయీమత (1924-46 'Poems'), ఎమెరోలోజియో కతస్త్రోమతోస్-3 (1945, 'Log Book-3') ఈయన కవితలు, ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచ్, జర్మన్ ఇటాలియన్, శ్పానిష్, స్వీడిష్ భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి. ఈయన చాలా మంచి వ్యాసాలను కూడా వ్రాశాడు. అందులో ప్రసిద్ధి గాంచినవి: డొకి మెస్ (1944, 'Essays'), ఎరోతోక్రితోస్ (1946, Erotokritos). 20 వ శతాబ్దపు గ్రీకు కవులలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధుడు.

ఈయన భావగీతాలకు హెలినిక్ సంస్కృతి (ప్రాచీన గ్రీకు సంస్కృతి) పట్ల ఈయనకు గల అభిమానానికి.

1963 లో సాహిత్యరంగంలో జియోర్గోస్కు నోబెల్ బహుమతి లభించింది. 1971 సెప్టెంబర్ 20 న ఏథెన్స్‌లో ఈయన మరణించాడు.

నాగరాజ్

జిరాద్, జీన్ (1882-1944) : ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, వ్యాసరచయిత, నాటక రచయిత. వాస్తవిక తకు కాకుండా సంభాషణలకూ, శైలికి ప్రాధాన్యం ఇచ్చే ఇంప్రెషనిస్టిక్ పద్ధతి నాటక రచయిత.

1882 అక్టోబరు 29 న ఫ్రాన్స్‌లోని బెలాక్ లో జన్మించిన జిరాద్ ఎకోల్ నార్మల్ స్యూపరీర్ లో విద్యాభ్యాసం చేసి డిప్లోమేట్‌క్ సర్వీసులో చేరాడు. సుజానే ఎబ్ లే పసిఫిక్ (1921) వంటి కవితాత్మకమైన నవలలు వ్రాసి 'వైతాళిక' (avant garde) రచయితలలో ఒకడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. *సీగ్ ఫ్రీడ్ ఎబ్ లే లిమోసిన్* (1922) లో జిరాద్ ఫ్రాన్స్, జర్మనీ అనే శత్రురాజ్యాల మధ్య వైరాన్ని స్వల్ప చిత్రంగా చిత్రించాడు. స్మృతి భ్రంశంతో బాధపడే ఒక వ్యక్తి కథకు దానిని పూర్వరంగంగా ఆయన వాడుకున్నాడు. *బెల్లా* (1926) ఒక ప్రేమ కథ. ఈ కథ వెనుక ఒక జాతీయవాదికీ, ఒక అంతరాతీయ వాదికీ మధ్య వైరాన్ని మనం చూడవచ్చు. జిరాద్ నాటకాలలో రెండు వ్యతిరేక శక్తులమధ్య సంఘర్షణ తరచు గోచరిస్తుంది. *ఆంఫీట్ర్యాన్ 38* (1929) లో మనిషికి, దేవుడికి మధ్య సంఘర్షణ, *సోడోమ్ ఎబ్ గోమోరే* (1943) లో పురుషునికి, స్త్రీకి మధ్య సంఘర్షణ, *జుడిత్* (1931) లో ఓల్డ్ టెస్టమెంట్ క్రైస్తవ మతానికి, పాగన్ సిద్ధాంతాలకూ మధ్య సంఘర్షణ గోచరిస్తాయి.

1928 లో తన నవలను *సీగ్ ఫ్రీడ్* అనే పేర నాటకీకరించడంతో జిరాద్ నాటక రంగ జీవితం ఆరంభ మయింది. ఆ నాటకంతోనే నటుడు, దర్శకుడు అయిన లూయీ జౌవెట్ ప్రేక్షకులకు పరిచితు డయాడు. జౌవెట్ తో జిరాద్ అనుబంధం రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం వరకూ కొనసాగింది. జిరాద్ మౌలిక రచయిత కాదు. బైబిల్ సంప్రదాయం నుంచి ఆయన ఉత్తేజితుడు కావడం *ఎల్బెక్టర్* (1937), *కాంటిక్ డెన్ కాంటిక్స్* (1938, 'సాంగ్ ఆఫ్ సాంగ్స్') అనే గ్రంథాలలో కనిపిస్తుంది.

జిరాద్ కొన్ని సినిమాలకు కూడా రచయితగా ఉన్నాడు. వాటిలో చెప్పకోదగినవి: *లా డచెస్ డ్ లాంజియాస్* (1942), *లే ఆంజెస్ ద్యూ వీచె* (1944).

జిరాద్ మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామంలో పనిచేసి 'లీజియన్ ఆఫ్ ఆనర్' బిరుదం పొందాడు. 1939-40 లలో ఇన్ ఫర్మేషన్ కమీషనర్ గా పనిచేశాడు. 1944 జన వరి 31 న పారిస్ లో జిరాద్ కన్ను మూశాడు.

బొ.శ్రీ.

జిరాల్డ్ జ్యాంబతీస్తా (1504-73) : ప్రముఖ ఇటాలియన్ కవి, నాటక రచయిత, నవలా కారుడు. ఫెరారా నగరంలో 1504 వ సంవత్సరంలో జన్మించాడు.

ప్రాచీన పద్ధతులలో రచింపబడిన 'విషాదాంత' నాటకాల స్వరూప స్వభావాలు మార్చడంలో జిరాల్డ్ కృతకృత్య డయాడు. విషాద నాటకాలను చిన్న మార్పులతో సుఖాంతం చేసిన రచనలలో ఆర్మిచె ప్రసిద్ధమైంది. ఈ నాటకాన్ని ఇటలీ దేశంలోని ప్రధాన నగరంలో పలుమార్లు ప్రదర్శించారు. విషాదంతో హాస్య సమ్మేళనం చేయడం ఈ రచనలోని ఒక ప్రత్యేకత. 'సిలియో కల్ కాగ్నీని' అనే మహనీయుని వద్ద శుశ్రూషచేసి నాటక కళా రహస్యాలను ఆయన తెలిసి కొన్నాడు. ఇంచుమించుగా జిరాల్డ్ వ్రాసిన నాటకాలన్నీ విషాద హాస్యాంత నాటకాలు. 1541 లో వచ్చిన *ఆర్మిచె, డిస్కోర్స్ ఆన్ కామెడీ అండ్ ట్రాజెడీ* (1543), *డిడోన్* (1542), *ఆల్ టైల్* (1543), *క్లియోపాత్ర* (1543) *ఆంటివో* మెని (1549) మొదలైన నాటకాల వల్ల ఇతడు నాటక రచనలో ఎంత ప్రతిభావంతుడో విదితం అవుతుంది. ఇతని పైన ప్రసిద్ధనాటక రచయిత షేక్స్ పియర్ ప్రభావం అమితంగా ఉంది. *ఒథెల్లో* నాటక భాగాన్ని జిరాల్డ్ మూర్ ఆఫ్ వెనిస్ అనే కథగా వ్రాసి బహుళ ప్రచారం పొందాడు.

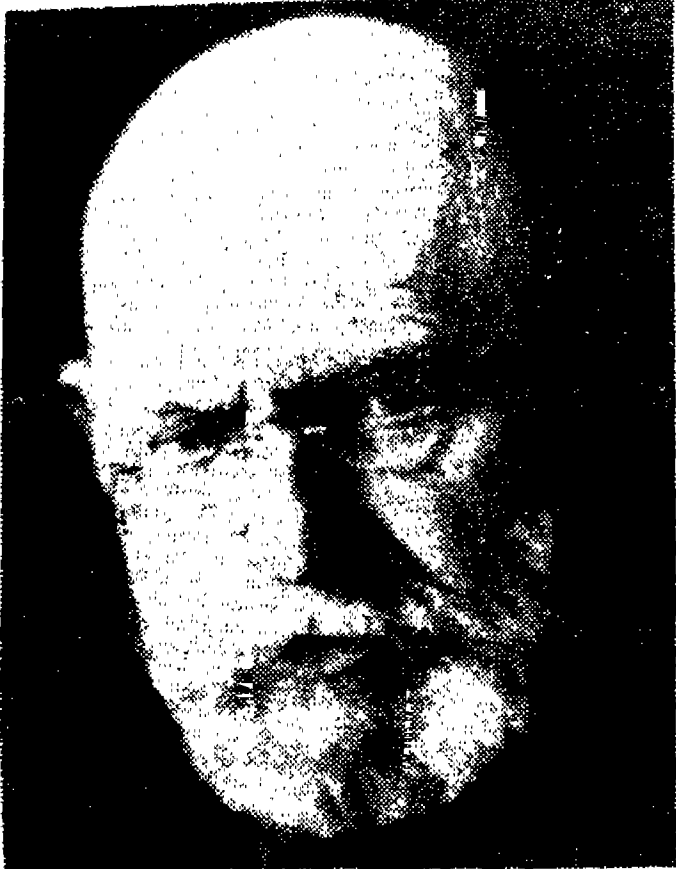
ఒక ప్రత్యేక ప్రదర్శన కోసం వ్రాసిన నాటకంలో ఉన్న భయానక, హింసాత్మక పరిస్థితులను సమయ స్ఫూర్తితో సుఖాంత నాటకంగా మలచి ప్రదర్శించి జిరాల్డ్ మెప్పు పొందాడు. 1545 లో వ్రాసిన *ఈగిల్*, 1565 లో రచించిన *ఎకటామిబ్* అనే నాటకాలూ,

ఆధునిక నటనా రీతుల లక్షణాలను సంతరించుకొన్నవి. ఇతనికి కవిత్యం మీద మక్కువ కలగడానికి కారణం అరిస్టాటిల్ రచనలు. ఆ ప్రభావంతో కవితలు వ్రాస్తూ సమాజం పట్ల గల అవగాహనను ఇతడు ప్రదర్శించాడు. బొకాకియో రచించిన *డెకొమొరన్* పద్ధతిలో ఉన్న 112 కథలను జిరాల్డ్ సేకరించాడు. నైతిక విలువలకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చిన అతని కథలను ఫ్రాన్స్, స్పెయిన్ భాషలలోకి అనువాదం చేశారు. కథలు, నాటకాలు,

కవితలు వ్రాయడంతో పాటు, అనువాదాలు కూడా చేసి జిరాల్డో ఇటలీ సాహిత్యానికి ఎనలేని సేవ చేశాడు.

శే.రా.

జిరాసెక్, ఆల్వాస్ (1851-1930) : మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు వచ్చిన జెకాస్టోవేకి

యన్ నవలా రచయితలలో మిక్కిలి ప్రధానుడు. గొప్ప జాతీయ వాది. జిరాసెక్ ఒక సెకం డరీ స్కూలులో ఉపాధ్యాయుడు. ఆనం ఖ్యాకమయిన చారిత్రక నవలలు వ్రాసి స్వేచ్ఛ, సాంఘిక న్యాయాలవైపు ప్రజల దృష్టిని మళ్లించాడు.

ఆయన ప్రధాన రచనలు: *తరంగాల మధ్య* (1891) ప్రపంచాని కంతకు వ్యతిరేకంగా (1894), *సౌభాతం* (1899-1908), *చీకటి* (1915); ఈయన ప్రముఖమయిన రచన. స్వాతంత్ర్య కాంక్షను ప్రకటిస్తూ మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో బహిరంగంగా కొన్ని చర్యలు ఈయన చేపట్టాడు. 1918 ఏప్రిల్ 13 న గొప్ప ప్రజా సమూహాన్ని సమాయత్తం చేసి అందరి చేత 'జాతీయతా' ప్రమాణాలు చేయించాడు.

శ్రీ నిరించి

జీడ్, ఆండ్రీ ప్రాల్-జిలొమె (1869-1951) : సుప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, మానవతా వాది, నీతి ప్రవక్త. 1947 లో సాహిత్యానికి ఆండ్రీ జీడ్ కి నోబెల్ బహుమతి లభించింది. ఈయన రచనలు చాలావరకు ఆత్మకథాత్మకాలు. ఈయన ఉద్వేగ జీవితానికి, ఏక లింగ సంపర్కప్రవృత్తికి మధ్య ఏర్పడిన సంఘర్షణ వలన ఈయన నైతిక రచనలు వెలువడ్డాయి.

1869 నవంబరు 22 న పారిస్ లో జీడ్ జన్మించాడు. తండ్రి 'పాల్ జీడ్', తల్లి 'జూలియెట్ రోండియో'. చిన్నతనంలో అనారోగ్యం వలన జీడ్ విద్యాభ్యాసం సరిగ్గా సాగలేదు. 1880 లో తండ్రి మరణానంతరం ఈయనను పెంచి పెద్ద చేసే బాధ్యతంతా తల్లిమీదే పడింది. జీడ్ కి 13 ఏళ్ల వయస్సుండగా ఆయన 15 ఏళ్ల వయస్సు గల తన కజిన్ 'మాడిలీన్' ని ప్రేమించాడు. ఉద్వేగ భరితమైన ఆ అనుభవం జీడ్ జీవితంలో గొప్ప మార్పును

తెచ్చింది. మాడిలీన్ తన తల్లి అవినీతి ప్రవర్తనను ప్రత్యక్షంగా చూసి వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ భగవత్పూర్వకం చేస్తూ ఉండగా జీడ్ ఆమెను కలుసుకొన్నాడు.

ఎవ్వరితోనూ చెప్పకూడని తాను కనుగొన్న తన తల్లి అవినీతి ప్రవర్తనను గూర్చి ఆమె అతనికి చెప్పింది. ఆ దృశ్యమే *స్ట్రెయిట్ ఈజ్ ది గేట్* అన్న ఆయన రచనకు ఆధారమైంది.

1889 లో జీడ్ 'బలారియట్' (Baccalaureat) పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడైన తరువాత తన జీవితాన్ని రచన, సంగీతం, దేశ పర్యటనలలో గడపాలని నిర్ణయించు కొన్నాడు. రహస్యంగా మాడిలీన్ పట్ల తన ఆరాధనా భావాన్ని తన రచనలలో గూడంగా వ్యక్తం చేసి, ఆమె ప్రేమను సాధించాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆయన తొలి రచన *ది నోట్ బుక్స్ ఆఫ్ ఆండ్రీ వాల్డర్* (1891) ఆత్మకథాత్మకం. తన పేరు పెట్టకుండా సొంత ఖర్చుతో ఆ పుస్తకాన్ని ఆయన ప్రచురించాడు. కాని అది అటు మాడిలీన్ ప్రశంసను గాని, ఇటు ప్రజల మెప్పును గాని పొందలేక పోయింది. ఆ సంవత్సరమే ఆయన సహాధ్యాయి, రచయిత 'పీరే లోయిస్' ఆయనకు ప్రముఖకవి 'స్టీఫెన్ లార్మే' నడుపుతున్న 'ట్యూస్డే ఈవెనింగ్స్' అనే ఫ్రెంచ్ సింబాలిస్ట్ ఉద్యమ కేంద్రస్థానంతో పరిచయం కలిగించాడు. కొంతకాలం పాటు జీడ్ మీద ఆ ఉద్యమం తాలూకు సౌందర్య సిద్ధాంతాల ప్రభావం పడింది. ఆ ఉద్యమం ప్రభావంతో ఆయన వ్రాసిన రచనలు: *నార్మిసన్* (1891), *యూరియెన్స్ వాయెజ్* (1893), *ది లవర్స్ అబెంప్* (1893).

1893 లో మొదటి సారి జీడ్ ఉత్తరాఫ్రికాలో పర్యటించాడు. అక్కడ ఉండగానే జబ్బుపడి కోలుకొన్న తరువాత *ఫూట్స్ ఆఫ్ ది ఎర్త్* రచించాడు. ఫ్రాన్స్ తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఆతడు పారిస్ సెలూన్ లోని 'ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసే వాతావరణం' ప్రభావానికి లోనై *మార్షలాండ్* (1894) అనే సెటైర్ వ్రాసి ఆ ప్రభావం నుంచి విడుదల పొందాడు. సదా గుహలలో నివసిస్తూ తమ చూపు ఉపయోగాన్ని కోల్పోయిన కొన్ని జంతువులతో కూడిన అద్భుతమైన అన్యాయదేశ కథ ఇది.

1895 లో జీడ్ తన కజిన్ 'మాడిలీన్' ని వివాహ మాడాడు. 1896 లో 'లా రోక్' అనే కమ్యూన్ కి మేయర్ గా ఆయన ఎన్నికయ్యాడు.

1916లో జీడ్ తన రెండవ జర్నల్ రచించడం మొదలుపెట్టి దానిలో తన భగవదన్వేషణ ప్రయత్నాలను

రికార్డు చేయసాగాడు. 1926 లో ఆ జర్నల్ నుం క్విడ్ ఎట్ టు అనే పేర ప్రకటితమైంది. అందులో ఆయన తన ఆధ్యాత్మిక సమస్యను ఇలా వివరించాడు: 'కేథలిక్' సిద్ధాంతాలు ఒప్పుకోడానికి వీలులేనివి. ప్రాటె స్టెంటు మతం దుర్బరమైంది. అయినా నేను ప్రగాఢమైన క్రైస్తవుని అనుభూతిని పొందుతున్నాను.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధం అయిపోయిన తరువాత జీడ్ లో ప్రగాఢమైన మార్పు వచ్చింది. 1923 లో ఆయన ఏకైక సంతానం 'కేతరీన్' జననం ఆయనకు నూతన ఆశాభావం కలిగించింది.

1947 జూన్ లో ఆక్స్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ జీడ్ కు 'డాక్టర్ ఆఫ్ లెటర్స్' పట్టం ఇచ్చి గౌరవించింది. అదే సంవత్సరం నవంబరులో ఆయనకు సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది. 1950 లో ఆయన జర్నల్ లో చివరి సంపుటం వెలువడింది. దానిలో ఆయన 80 వ జన్మదినం వరకు నడిచిన జీవితం ఉంది. జీడ్ రచనలన్నీ ఆయన సంక్లిష్ట వ్యక్తిత్వంలోని ఏదో ఒక అంశం మీద వెలుగు ప్రసరించేవే. ఆయన చివరి రోజులలో వ్రాసి పెట్టుకున్న నోట్స్ ఆయన మరణానంతరం సో బీ ఇట్ లేక ది చిప్ ఆర్ డౌన్ అనే పేర ప్రకటితమైంది. అంతకంటే కూడా చెప్పుకోదగిన రచన తన మరణానికి ఒక నెల క్రితం జీడ్ నాగసాకీ ఆటం బాంబ్ బాధితులలో ఒకనికి వ్రాసిన లేఖ. దానిలో "అసత్యాన్ని ద్వేషించే వ్యక్తి ఒక్కడే మానవజాతిని కాపాడగల ఆశాకిరణం!" అని ఆయన ప్రకటించాడు.

అసంఖ్యాకమైన రచనలు చేసి ఆంధ్ర జీడ్ 1951 ఫిబ్రవరి 19 న పారిస్ లో తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

జుంజ్, లియోపాల్డ్ (1794-1886) : ప్రముఖ హీబ్రూ కవి. 19 వ శతాబ్దంలో హీబ్రూ సాహిత్యం లోను, చారిత్రక విషయాలలోను పండితుడైన జర్మన్ దేశీయుడు. యూరప్ ప్రజల సాహితీ సాంస్కృతిక వికాసానికి ఉద్యమాలు నిర్వహించాడు. ఆధునిక సాహితీ దృక్పథంతో ప్రాచీన సాహితీ స్వరూపాలను సంస్కరించిన విప్లవకారుడుగా జర్మన్ లో ఇతనిని కీర్తించారు.

బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయంలో జుంజ్ అధ్యయనం చేశాడు. 1821 లో హాల్లే విశ్వవిద్యాలయంలో డాక్టరేట్ పొందాడు. తరువాత ఆర్థిక పరిస్థితులు హీనమై భుక్తికి గూడ జరుగక, మత గురువుగా కొన్నాళ్లు, పత్రికా సంపాదకుడుగా కొన్నాళ్లు పనిచేశాడు. కొంతకాలం ఉపాధ్యాయుడుగా కూడా గడిపాడు. పరిస్థితుల నుండి గట్టెక్కి 1840-50

ల మధ్య బెర్లిన్ లో యూదు ఉపాధ్యాయుల శిక్షణ సంస్థలో ప్రిన్సిపాల్ గా కొన్నాళ్లు ఉన్నాడు. 1818 లో రాబినిక్ లిటరేచర్ గురించి పలు వ్యాసాలు వ్రాసి ప్రచురించాడు. మొదటి సారిగా యూదు సాహితీ పరి మళాల గుబాళింపును అందజేసి ప్రముఖుల ప్రశంసలను పొందాడు. ప్రముఖ న్యాయవాది ఎడ్వర్డ్ గన్స్, గణిత శాస్త్రవేత్త 'మోసెస్ మోసర్' ల సాహచర్యంతో యూదు ప్రజల సాహిత్య విజ్ఞానశాస్త్రాల అభివృద్ధికి ఒక సంస్థను ఏర్పాటు చేసి, ఒక పత్రికను కూడా ప్రచురించాడు. ఆ పత్రిక ద్వారా ఎన్నో వ్యాసాలు వ్రాసి ప్రజలను జాగృతం చేశాడు. బైబిల్ క్రిస్ట్ అనే ఆ పత్రికకు తానే సంపాదకుడు. మధ్య యుగాల (1100-1500) నాటి రాబిష్ గ్రంథాలకు వ్యాఖ్యాతగా, సంపాదకుడుగా, మంచి పేరు సంపాదించాడు. సంస్థ నుండి కొంత మంది సభ్యులు వదలి వెళ్లిన పరిస్థితిలో తానొక్కడే ఆ ఉద్యమాన్ని కొనసాగించాడు.

1832 లో యూదు సాహిత్యాన్ని చారిత్రక దృక్పథంతో విశ్లేషించి పరిణామాలను, అభివృద్ధిని సమీక్షించాడు. తన జీవిత మంతా యూదు సంస్కృతి పునరుద్ధరణకే అంకితం చేశాడు. పరిశోధనాత్మక సంపుటాలను ప్రచురించాడు. 1838 లో బైబిల్ యూదు అనువాద గ్రంథానికి ప్రధాన సంపాదకుడుగా ఉన్నాడు. చివరిదశలో కూడ అనేక వ్యాసాలు బైబిల్ ని గురించి వ్రాసి ప్రచురించాడు. అవి మూడు సంపుటాలుగా వెలువడ్డాయి (1875-76).

శే.రా.

జుదే హా లెవీ (1075-1141) : ప్రముఖ యూదుకవి, దార్శనికుడు. పూర్తి పేరు 'యెహుదా బెన్ షెమ్ముయేల్ హాలెవీ'. అరబిక్ సాంస్కృతిక పరిధిలో హీబ్రూ కవిత చెందిన అత్యుత్తమస్థాయి ఈ కవి రచనలలో కనిపి స్తుంది. ఈయన ప్రముఖ రచనలు: దీవాన్ జూయెనైడ్ అనే పద్య సంకలనాలూ, శపర్ హోహుజారి అనే సంభాషణాత్మకంగా యూదు సిద్ధాంతాలను వివరించిన రచన.

జుదే హా లెవీ ఉత్తర స్పెయిన్ లోని 'తుదేలా' అనే నగరంలో జన్మించాడు. అతడు జన్మించేనాటికి నగరంతో సహా స్పెయిన్ లో చాలా భాగం ముస్లిముల పాలనలో ఉండేది. 1085 లో 6 వ ఆల్ఫోన్సో రాజు టోలేడోను జయించి దానిని తన రాజధానిగా చేసుకున్నాడు. జుదే హా లెవీ తన బాల్యాన్ని స్పెయిన్ లోని క్రైస్తవ ప్రాంతం లోనే గడిపినా, 'ముస్లిం స్పెయిన్' పట్ల అతనికి అధిక ఆసక్తి ఉండేది.

జుదే హో- లెవీ 1090 కి పూర్వమే దక్షిణ స్పెయిన్ లోని ఆందలూషియా చేరి తన యౌవనాన్ని అచ్చటి 'లూసెనా' వంటి ప్రముఖ యూదు కేంద్రాలలో గడిపాడు.

జుదేహో-లెవీ తాను రచించిన 'కుజారి' అనే కావ్యం తుది పలుకులో స్పెయిన్ కు వీడ్కోలు చెప్పడం, జియాన్ పట్ల ఆకర్షించబడడం కనిపిస్తుంది. జుదే రచనలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధ మైంది. 'జియోనైడ్' మధ్య యుగంలో పలుభాషలలోకి ఇది అనువదించబడింది. జియోనిస్ట్ భావాలను వ్యతిరేకించే వారిని పద్యాలలో తీవ్రంగా ఇతడు ఎదుర్కొన్నాడు. 1141 జూలైలో ఈజిప్ట్ లో జుదే హో లెవీ మరణించాడు. ఈజిప్టు ప్రజలు అతని మరణానికి ప్రగాఢ సంతాపాన్ని ప్రకటించారు. అతని మరణాన్ని గురించిన ఒక కల్పితకావ్యం అటు తరువాతి కాలంలో ప్రచారంలోకి వచ్చింది. దానిలో తన జియోనైడ్ కావ్యం లోని కొన్ని భాగాలను వినిపించడానికి అతడు జియాన్ (జెరుసలేమ్ లోని ఒక కొండ) చేరుకోగానే ఒక ముస్లిం విరోధి అతనిని హత్య చేసినట్లు వర్ణించబడింది.

జుదే హో-లెవీ మీద అరేబియన్ సాహిత్య ప్రభావం ప్రగాఢంగా కనిపిస్తుంది. అతని ప్రసిద్ధ పద్య సంకలనం దీవాన్ లో లౌకిక పద్యాలూ, మత సంబంధమైన పద్యాలూ కూడా ఉన్నాయి. రెండింటిలోనూ 'జియాన్' పట్ల అతనికి గల తీవ్రమైన అభిమానం అభివ్యక్తమవుతుంది.

బొ.శ్రీ.

జువెనాల్ (డెసిమస్ జూనియస్ జువెనాలిస్) (క్రీ.శ 55/60-127) : రోమన్ వ్యంగ్య కవులలో మిక్కిలి శక్తిమంతుడు. ఈయన వాడిన పదబంధాలూ, సూక్తులూ ఎన్నో ప్రజల నోళ్లలో తరతరాలుగా వానుతూ వచ్చాయి. బైబిల్ అండ్ సర్క్యూజెస్, హలా విల్ గార్ ది గార్డ్ దెమ్ సెల్స్ వంటి నానుడులు జువెనాల్ కల్పితాలే!

జువెనాల్ సమకాలికులలో ఆయనను గూర్చి పేర్కొనిన వాడు 'మార్సల్'. తాను జువెనాల్ మిత్రుడనని తెలుపుతూ జువెనాల్ మంచి వాక్యతురుడని అతడు పేర్కొన్నాడు. ఆయన మరణానంతరం చాలాకాలానికి వ్రాయబడిన ఆయన జీవిత చరిత్రలు కొన్ని ఉన్నాయి. అవి సంగ్రహాలూ, కొంతవరకూ అవిశ్వసనీయాలూ!

జువెనాల్ ను గూర్చిన కొన్ని యథార్థాంశాలను ఇలా పేర్కొనవచ్చును: ఆయన ఒక సంపన్న కుటుంబానికి చెందినవాడు. డొమిషియన్ (క్రీ.శ 81-96) చక్రవర్తి ఆస్థానంలో ఉన్నతోద్యోగానికి తొలిమెట్టుగా

మొదట ఆయన సైన్యంలో ఒక ఆఫీసరుగా చేరాడు. కాని ఆస్థాన పదవి లభించక హతాశు డయాడు. ఆఫీసర్ల ప్రమోషన్ ల మీద ఆస్థానం వారి అనుగ్రహ ప్రభావం ఎక్కువగా ఉందని ప్రకటిస్తూ జువెనాల్ ఒక వ్యంగ్య రచన చేశాడు. తత్ఫలితంగా ప్రస్తుతం ఈజిప్ట్ లోని ఆస్వాన్ లో ఉన్న 'సయినీ' (Syene) అనే చిన్న సరిహద్దు పట్టణానికి అతనిని బహిష్కరించారు. అతని ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. క్రీ.శ. 96 లో డొమిషియన్ హత్య అనంతరం అతడు రోమ్ కు తిరిగి వచ్చి లేమితోను, నిరుద్యోగంతోను ధనికుల దయాధర్మం మీద ఆధారపడి జీవిస్తూ వచ్చాడు. కొన్నేళ్ల తరువాత అతని స్థితి కొంత మెరుగు పడినట్లు తెలుస్తుంది. జువెనాల్ మరణాన్ని గురించి ఎట్టి వివరాలు స్పష్టంగా తెలియకపోయినా, క్రీ.శ. 127 ప్రాంతంలో అతడు మరణించి ఉండవచ్చు నని ఊహిస్తున్నారు.

జువెనాల్ రచించిన 16 వ్యంగ్య కావ్యాలలోనూ చండశాసనమైన డొమిషియన్ చక్రవర్తి పాలనలోనూ, అతని అనంతరం పాలించిన దయార్ద్ర దృష్టి గల నెర్వా (96-98), ట్రాజన్ (98-117), ఆడ్రియన్ (117-138) చక్రవర్తుల హయాములలోనూ, రోమ్ లోని జీవిత దృశ్యాలు వర్ణించబడ్డాయి. కొలది వ్యవధానాలతో 5 వేరు వేరు సంపుటలుగా ఆ వ్యంగ్య కావ్యాలు ప్రకటించబడ్డాయి.

నాటి వివరాలు: మొదటి సంపుటం - 1-5 వ్యంగ్య కావ్యాలు (క్రీ.శ. 100-110). డొమిషియన్ చక్రవర్తి క్రూర పరిపాలనను వర్ణించేవి.

రెండవ సంపుటం - 6 వ వ్యంగ్య కావ్యం. క్రీ.శ 115 నాటి సంఘటనలను చిత్రించేది.

మూడవ సంపుటం - 7 వ, 8 వ, 9 వ వ్యంగ్య కావ్యాలు. అర్జులైన రచయితలకు సాయం చేయడం కోసం ఒక సాహిత్య సంస్థను స్థాపించిన ఒక చక్రవర్తిని (హాడ్రియన్ ని) ప్రశంసించేవి.

నాల్గవ సంపుటం - 10 వ, 11 వ, 12 వ వ్యంగ్య కావ్యాలు. ఇవి ఏ కాలాన్ని చిత్రిస్తున్నదీ స్పష్టమైన సూచనలు లేవు.

ఐదవ సంపుటం - 13 వ, 14 వ, 15 వ, 16 వ వ్యంగ్య కావ్యాలు. ఇవి క్రీ.శ 127 నాటి సంఘటనలకు సంబంధించినవైనట్లు కనీసం రెండు స్పష్టమైన సూచనలు ఉన్నాయి. ఈ వ్యంగ్య కావ్యాలలో రోమ్ సమాజంలోని అవినీతి, బలహీనతలూ, పశుప్రవృత్తి నిరసించబడ్డాయి. మొదటి వ్యంగ్యకావ్యంలో దుష్టత్వం,

నేరం, ధన దుర్వినియోగం తాను వ్యంగ్య కావ్యం రచించకుండా ఉండలేనంత తార స్థాయికి చేరుకున్నాయి - అన్నాడు జువెనాల్. జీవించి ఉన్న అధికారులను దుయ్యబట్టడం ప్రమాదకరం కనుక మరణించినవారినే ఉదాహరణలుగా ఎంచుకొన్నా నన్నాడు. అయితే ఆ సూత్రాన్ని ఆయన పూర్తిగా పాటించినట్లు కనిపించదు. ఒక్కొక్కప్పుడు సజీవులై ఉన్న సమకాలికుల మీద కూడా విసురులు విసిరాడు.

జువెనాల్ చనిపోయిన తరువాత కొంత కాలం పాటు ఆయన రచనలు మరుగున పడ్డాయి. తరువాత క్రీ.శ 200 ప్రాంతంలో టెట్యూలియన్ అనే క్రైస్తవ ప్రచారకుడూ, మరికొందరు క్రైస్తవ రచయితలూ అతని రచనలను చదివి వాటిలో నుండి ఉదాహరించడం మొదలు పెట్టారు. నేటి వరకూ నిలిచి ఉన్న జువెనాల్ రచనలమీద వ్యాఖ్యానం క్రీ.శ. 350-420 సంవత్సరాల మధ్య రచింప బడింది. అనంతరం జువెనాల్ రచనలను ప్రశంసించడం అవ్యాహతంగా కొనసాగుతూ వచ్చింది. అతని వ్యంగ్య పరిహాస రచనలను అనుకరించిన వారిలో 'జియోవన్ని బొకాషియో', 'నికొలాస్ బాయిల్యూ', లార్డ్ బైరన్ మొదలైన మహాకవులున్నారు.

బి. శ్రీ.

జాక్ మేయర్, కార్ల్ (1896-1977) : ప్రముఖ జర్మన్ నాటకకర్త. 1896 డిసెంబర్ 27 న జర్మనీలోని నకెన్ హైమ్ (Nackenheim) పట్టణంలో జన్మించాడు. జాక్ మేయర్ నాటకాలు రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల వలన మిక్కిలి క్లిష్టమైన సమకాలిక జీవిత సమస్యలను చిత్రిస్తూ రచించినవి.

మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామ కాలంలో నాలుగు సంవత్సరాలపాటు జాక్ మేయర్ జర్మన్ సైన్యంలో పని చేశాడు. అటు తర్వాత తన జీవితాన్ని పూర్తిగా రచనలకే అంకితం చేశాడు. 1924 లో ప్రసిద్ధి చెందిన నాటక రచయిత బెర్టోల్ట్ బ్రెఖ్ట్ కి, ప్రసిద్ధ దర్శకుడు 'మాక్స్ రైన్ హార్ట్' కి సన్నిహితుడుగా ఉన్నా, తన స్వాభావికవాద (Naturalism) ప్రక్రియల పట్ల విశ్వాసాన్ని ఏ మాత్రం కోల్పోలేదు.

జాక్ మేయర్ వ్రాసిన మొట్టమొదటి విజయ వంతమైన నాటకం 1925 వ సంవత్సరంలో ఆయన వ్రాసిన ది హోపీ వైన్ యార్డ్. ఆ నాటకానికి క్లైస్ట్ (Kleist) బహుమతి వచ్చింది. 1931 వ సంవత్సరంలో ది క్లెప్స్ ఆఫ్ కోపనిక్ అనే నాటకం వ్రాశాడు. ఇది ప్రష్యన్ సైనిక వాదాన్ని హేళన చేసే ఒక వ్యంగ్య

పరిహాస రచన. నాటక రచయితగా దీని వల్ల ఆయనకు ఎనలేని ఖ్యాతి వచ్చింది. 1933 లో రాజకీయ ఒత్తిడులు కారణంగా ఆస్ట్రియా దేశానికి ఆయన వలస పోవలసి వచ్చింది. అక్కడ ది విలన్ ఆఫ్ బైరెన్ అనే నాటకం వ్రాశాడు.

1939 వ సంవత్సరంలో జాక్ మేయర్ అమెరికాకు వెళ్లి ఆ దేశం పౌరుడుగా అక్కడ స్థిరపడి పోయాడు. అక్కడనే అతని నాటకాలన్నిటిలోకి ఉత్తమమని చెప్పదగ్గ ది డెవిల్స్ జనరల్ అనే నాటకం వ్రాశాడు. ఈ నాటకంలో దేశభక్తికి, అంతరాత్మ ప్రబోధానికి మధ్య సంఘర్షణను ఆయన చక్కగా చిత్రించాడు.

ఈ నాటక రచనవల్ల జాక్ మేయర్ జీవితం ఒక క్రొత్త మలుపు తిరిగింది. తొలి రచనలలో కంటే ఈ రచనలో ఎంతో పరిణతి కనిపిస్తోంది. అంతకు ముందు ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేస్తూ ఉండే ఆయన రచనలలో నైతిక విలువల మధింపుకు ప్రాధాన్యం ఏర్పడింది. ఈ పద్ధతిలోనే 1949 లో బార్బరా బ్లమ్ బెర్గ్ అనే నాటకం, 1950 లో ది సాంగ్ ఇన్ ది ఫీయర్ ఫర్ నేస్, 1955 లో ది క్లోల్ లైట్ ఆయన వ్రాశాడు. ఈ చివరి రచనను అణుశాస్త్రవేత్త అయిన 'క్లాస్ ఫచ్స్' (Klaus fuchs) మీద వచ్చిన దేశద్రోహం కేసును ఆధారంగా చేసుకొని ఆయన రచించాడు.

జాక్ మేయర్ ది ఒకచోట స్థిరంగా ఉండే ప్రవృత్తి కాదు. 1946 లో తన నివాసాన్ని స్విట్జర్లాండ్ కు ఆయన మార్చాడు. 1952 లో తన రచనలకు 'గోథే' బహుమతిని పొందాడు. భగవంతుడిలో విశ్వాసం, మనిషి ప్రవర్తన పట్ల నమ్మకం జాక్ మేయర్ లో ఎన్నడూ సడలలేదు. ఆయన నాటకాలన్నీ విమర్శనాత్మకాలే!

జాక్ మేయర్ చేసిన ఇతర రచనలలో వ్యాసాలూ, వాట్ ప్రైస్ గ్లోరీ వంటి రచనలకు చలన చిత్రానువాదాలూ, ది బ్లూ ఏంజెల్ వంటి చలన చిత్రాలకు వ్రాసిన సెనేరియోలూ, సర్జెర్ ఆరర్, ది మూన్స్ రైడ్ ఓవర్ వంటి నవలలూ చెప్పకోదగ్గవి. రెండు ఆత్మచరిత్రాత్మక రచనలు ఆయన వెలువరించాడు. 1940 లో సెకండ్ విండ్ అనే పేరుతో ఒకటి, 1970 లో ఏ ప్లాట్ ఆఫ్ మై లైఫ్ అనే పేరుతో రెండవది వెలువడ్డాయి. 1961 లో ఇతని రచనలన్నీ మొత్తం నాలుగు సంపుటాలుగా ప్రకటించబడ్డాయి. 1977 జనవరి 18 న స్విట్జర్లాండ్ లోని విస్స్ నగరంలో జాక్ మేయర్ పరమపదించాడు.

శే.వెం.న.

జెనెత్, జీన్ (1910-1986) : ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత. సాంఘికంగా వెలివేయబడ్డా, గొప్ప నవలా రచయితగా విఖ్యాతుడైనవాడు. కామ శృంగారాన్నీ, అశ్లీల విషయాలనూ అద్భుత కవితామయ దృశ్యాలుగా మలచినవాడు. నాటక రంగంలో వైతాళిక (అవాంట్ గార్డ్) వర్గానికి నాయకత్వం వహించినవాడు.

పారిస్ లో 1910 డిసెంబరు 19 న జన్మించిన 'జెనెత్' కామిలీ గేబ్రియల్ జెనెత్ కు కలిగిన ఆక్రమ సంతానం. శైశవంలోనే తల్లి ఇతనిని పరిత్యజించగా, ఒక రైతు కుటుంబం పెంచి పెద్దచేసింది. పదవ ఏట దొంగతనం చేస్తూ పట్టుబడి అనేక సంవత్సరాలు 'మెట్రే' లోని సంస్కరణ పాఠశాలలో గడిపాడు. అక్కడ ఇతడు పొందిన నికృష్టమైన అనుభవాలనే మిరకిల్ డీ లా రోస్ (1945-46) అనే నవలలో అభివర్ణించాడు. తన ఆత్మకథా రూపమైన జర్నల్ డ్యూ వోలియర్ (1949; 'ఒక దొంగ ఆత్మకథ') లో ఎలాంటి సంకోచం లేకుండా ఒక తిరుగుబోతుగా, జేబుదొంగగా, మగవేశ్యగా బార్నిలోనా, ఆంట్వర్ప్ మొదలైన నగరాలలో తాను పొందిన అనుభవాలను జెనెత్ వర్ణించాడు. ఆ గ్రంథంలో సౌందర్య పిపాసువుగా, అస్తిత్వవాదిగా, 'అసందర్భవాద' వైతాళికుడుగా కూడా జెనెత్ మనకు దర్శనమిస్తాడు.

ఒక దోపిడీ సందర్భంలో 'ఫ్రెస్ నీస్' లో జైలు శిక్ష అనుభవిస్తున్న కాలంలో 1942 లో జెనెత్ తన రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు. ఆ జైలులో ఉండగా ఆయన రచించిన నవల నోటర్-డేమ్ డెస్ ఫ్లూర్స్ (1944; 'అవర్ లేడీ ఆఫ్ ది ఫ్లవర్స్' 1949) యుద్ధానికి ముందు మాంట్ మార్టేలోని నేరస్తుల వాడను విస్పష్టంగా చిత్రించింది. అతని రచనా ప్రతిభ జ్యూ కాక్ట్యూ, జ్యూ-పాల్ సార్త్రె, సైమన్ డీ బ్యూవాయిర్ల దృష్టిని ఆకర్షించింది. 1947 లో మరొక దోపిడీ సందర్భంలో శాశ్వత డెటెన్యూగా బంధింపబడినపుడు అతని తరపున ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయితలు ఫ్రెంచ్ రిపబ్లిక్ అధ్యక్షుని వద్దకు రాయబారంగా వెళ్లి అతని శిక్షను రద్దు చేయించారు. పోంప్స్ ప్యూనెబ్రెస్ (1947; 'అంత్య క్రియలు'), క్వెరెల్లే ది బ్రెస్ (1947) అనే మరో రెండు నవలలు రచించిన తరువాత జెనెత్ నాటక రచనలో ప్రయోగాలు ప్రారంభించాడు. అతని తొలి రచనలైన ఏకాంకికల మీద సార్త్రె ప్రభావం బలంగా కనిపిస్తుంది. హౌబ్ సర్వేలెన్స్ ('1949, శవజాగరణ') లో కూడా కారాగారంలోని అనుభవాలే వర్ణించబడ్డాయి. అయితే లే బానిస్ (1947, 'కన్నెపిల్లలు')

లో స్వస్వరూపాన్వేషణ సమస్యలు కనిపిస్తాయి. ఈ నాటకంతో జెనెత్ అసందర్భవాద నాటక రంగంలో ప్రముఖ రచయితగా స్థిరపడ్డాడు.

అతని తరువాతి నాటకాలు లే బాల్కన్ (1956; 'ది బాల్కన్' 1958), లే నీగ్రోస్ (1958, నీగ్రోలు), లే పేరవెంట్స్ (1961, 'తెరలు'), ఎక్స్ ప్రెషనిస్ట్ పద్ధతిలో ప్రేక్షకుల రాజకీయ, జాతిగత, మత సంబంధ విద్వేషాలకు గొప్ప ఆఘాతాన్ని కలిగించిన రచనలు.

తిరుగుబాటు దారు, అరాజక వాది అయిన జెనెత్ అన్ని విధాలైన సాంఘిక, రాజకీయ క్రమశిక్షణలనూ నిరాకరించాడు. జ్యూ-పాల్ సార్త్రె తన సైంట్ జెనెత్, కమెడియన్ ఎత్ మూర్తిర్ (1952; సైంట్ జెనెత్, ఏక్టర్ అండ్ మూర్తిర్ 1963) లో జెనెత్ ని యోగిగా అభివర్ణించాడు.

బొ.శ్రీ.

జెనోఫన్ (క్రీ.పూ. 431-350) : గ్రీస్ దేశపు కవి, చరిత్ర కారుడు. అనాబసిస్ అనే ప్రసిద్ధ గ్రంథ రచయిత. వచన రచనలో సిద్ధహస్తుడు. లాటిన్ సాహిత్యం మీద ఇతని ప్రభావం అమితంగా ఉన్నట్టు తెలుస్తోంది. సంపన్నమైన 'అథేనియా' కుటుంబంలో జన్మించాడు. క్రీ.పూ. 431-404 లో ఏథెన్స్ కు స్పార్టాతో గొప్ప యుద్ధం జరిగింది. ఆ కాలంలో అక్కడి పరిస్థితులు అల్లకల్లోలంగా ఉండడం వల్ల ఇతని కుటుంబీకులు వేరే ప్రాంతాలకు వలస వెళ్లారు. ఆ దేశంలో ఆ రోజుల్లో ప్రబలి ఉన్న తీవ్రవాద ప్రజాస్వామ్యాన్ని జెనోఫన్ ఎదిరించాడు. సోక్రటీస్ హత్యోదంతం ఇతనిని బాగా కలచివేసింది. చివరకు ఇతనిని దేశద్రోహిగా నిర్ణయించి దేశం నుంచి బహిష్కరించారు. తర్వాత పర్షియా రాజు సైరస్ అనుగ్రహం వలన సైనిక కమాండర్ గా యుద్ధంలో పనిచేశాడు. వేల మైళ్లు సైన్యంతో ప్రయాణించాడు. తన అనుభవాలను అనాబసిస్ అనే గ్రంథంలో విపులీకరించాడు. స్పార్టా రాజు అగీసలేస్ వద్ద కొంత కాలం పనిచేశాడు. కోరోనియా యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. వీరసైనికుడుగా తాను పొందిన అనుభవాల సారమే గొప్ప చారిత్రక గ్రంథం అనాబసిస్. ప్రజలు ఇతనిని అభినందించి ఒక విశాలమైన ప్రాసాదాన్ని బహూకరించి తమ గ్రామంలోనే ఉంచుకొన్నారు. కాని, తిరిగి రాజకీయపోరాటం పొరుగు రాజ్యాల మధ్య ప్రబలడంతో 'స్పార్టా' లో ఎక్కువ రోజులు ఉండలేక అథేనియాకు వచ్చాడు. స్పార్టాలో ఉన్నప్పుడే ఇతనికి పెండ్లి అయింది, ఇద్దరు కొడుకులు. తాను ఏథెన్స్ లో ఉన్నపుడే వేస్

అండ్ మీన్స్ వ్రాశాడు. కొడుకులను కూడా సైన్యంలో చేర్చాడు. గుట్టలవేట అంటే ఇష్టపడే జెనోఫన్ ఆన్ హోర్స్ మన్ షిప్ అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. ఎపాలజీ, సింపో జియమ్ అండ్ మెమోరబిలియా సోక్రటీస్ ను సమర్థిస్తూ ఇతడు రచించిన గ్రంథాలు.

సైరోపీడియా లో జెనోఫన్ రాజకార్య దురంధుని శిక్షణను గురించి, అతని కుటుంబ స్థితి గతుల ప్రాధాన్యాన్ని గురించి తన భావాలను ప్రకటించాడు. దాని కనుబంధంగా అతడు రచించిన హీరోన్ రాజరికాన్ని గురించి ఒక రాజుకూ, ఒక కవికీ మధ్య జరిగిన ఒక ఊహాకల్పిత సంభాషణ.

తూసిడైడీస్ మీద తనకు గల ప్రశంసాభావం వలన జెనోఫన్ అతని అసంపూర్ణ రచనను పూర్తి చేశాడు. క్రీ.పూ. 411-403 నాటి గ్రీకు చరిత్ర అతడు స్వానుభవంతో వ్రాసినా, విమర్శనాత్మక విశ్లేషణ కొరవడినందువలన తూసిడైడీస్ రచనతో సరితూగడం లేదు. తరువాత దానిని గ్రీక్ చరిత్ర హెలెనికా లో ప్రథమ, ద్వితీయ భాగాలుగా చేర్చారు.

వచన రచయితగా జెనోఫన్ తనతోటి చరిత్ర రచయితలైన హెరోడోటస్, తూసిడైడీస్ లతో సరిసమానంగా చెప్పుకోదగ్గవాడు. వారిద్దరికంటే లాటిన్ సాహిత్యం మీద జెనోఫన్ ప్రభావం మరింత ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. జెనోఫన్ రచనలు 16 వ శతాబ్దంలో పలు యూరపియన్ భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి.

శే.రా.

జెల్లెరప్, కార్ల్ అడ్లోఫ్ : చూ. అనుబంధం-I.

జేమ్స్, హెన్రీ (1843-1916) : ప్రముఖ అమెరికన్ నవలా రచయిత. 1915 లో ఇంగ్లండ్ పౌరస్వత్వం పొంది అక్కడ స్థిరపడ్డాడు. ఆయన నవలలలోని ప్రధాన వస్తువు అటు అమెరికాలోని అమాయకత్వానికి, ఉత్సాహానికి, ఇటు యూరప్ లోని అవినీతికి, విజ్ఞానానికి మధ్య జరిగిన సంఘర్షణ. ఆయన వ్రాసిన డెయ్ సీ మిల్లర్ (1979), ది పోర్ట్ లెయిట్ ఆఫ్ ఏ లేడీ (1881), ది బోస్టోనియన్స్ (1886), ది అంబాసిడర్స్ (1903) అనే నవలలు ఇందుకు చక్కని ఉదాహరణలు.

చిన్నతనంలో హెన్రీ జేమ్స్ ఎప్పుడూ పుస్తకాలు చదువుకుంటూ, సంఘం ఎదుట బిడియపడుతూ ఉండే వాడు. హెన్రీ జేమ్స్, అతని సోదరుడు విలియమ్ జేమ్స్ చిన్నతనంలో తల్లితండ్రుల వెంట దేశ సంచారంచేస్తూ ట్యూటర్ల వద్ద, గవర్నెస్ల వద్ద చదువుకున్నారు. యుక్త వయస్సులో జెనీవా, పారిస్ లండన్ లలో గడిపారు. ఆ

నాటి అమెరికన్ బాలురకు ఎవరికీ లభించని యూరప్ లో పరిచయం వారికి చిన్నతనంలోనే ఏర్పడింది. 1875-76 లో జేమ్స్ పారిస్ లో ఉంటూ న్యూయార్క్ ట్రిబ్యూన్ కి సాహిత్య పరమైన లేఖలు వ్రాసేవాడు. ఆ రోజులలోనే ది అమెరికన్ అనే నవల వ్రాశాడు. రష్యన్ నవలా రచయిత 'ఇవాన్ తుర్గెనేవ్' అంటే జేమ్స్ కి చాలా ఇష్టం. అమెరికన్ స్త్రీని గూర్చి జేమ్స్ చేసిన పరిశోధన అతని కీర్తికి అంకురార్పణ చేసింది.

1880-90 మధ్య జేమ్స్ సంఘ సంస్కర్తలను గూర్చి, విప్లవకారులను గూర్చి ది బోస్టోనియన్స్, ది ప్రిన్సిస్ కాసమాసిమా అనే రెండు నవలలు వ్రాశాడు.

చివరి దశలో జేమ్స్ మూడు ఉత్కృష్టమైన నవలలు వ్రాశాడు. వాటిలో మొదటిది ది అంబాసిడర్స్ (1903). రెండవది ది వింగ్స్ ఆఫ్ ది డెవ్ (1902), మూడవది ది గోల్డెన్ బోల్ (1904). ఈ నవలలలో కేవలం సంవిధానం, పాత్రల చిత్రణ మాత్రమేకాక అంతకంటే ఉదాత్తమైన తాత్త్విక బోధ కనిపిస్తుంది.

జేమ్స్ కి గౌరవాలు కొంత ఆలస్యంగానే లభించాయి. ఆక్స్ ఫర్డ్, హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయాలు గౌరవ పట్టాలతో అతనిని సత్కరించాయి. నేషనల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అండ్ లెటర్స్ కి, 1905 లో అమెరికన్ అకాడమీ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అండ్ లెటర్స్ కి గౌరవ సభ్యుడుగా ఆయన ఎన్నుకోబడ్డాడు. అయిదవ జార్జ్ చక్రవర్తి నుండి 'ఆర్డర్ ఆఫ్ మెరిట్' అందుకున్నాడు. 1916 లో సెన్సెక్స్ లోని 'రై' లో జేమ్స్ చనిపోయినపుడు అతని చితాభస్మం అమెరికాలోని కేంబ్రిడ్జ్ సిమెటరీలోని అతని కుటుంబ సభ్యుల సమాధుల ప్రక్కన ఖననం చేయబడింది. సమాధి ఫలకం మీద 'అట్లాంటిక్ మహా సముద్రానికి ఇరు ప్రక్కలా ఉన్న తన తరం వారి అంతశ్చేతనను వ్యాఖ్యానించినవాడు' అని వ్రాశారు.

జేమ్స్ రచనలకు పాఠకులు ఎప్పుడూ తక్కువే. అయినా, 1943 లో ఆయన శతవార్షిక జయంతి జరిగిన తరువాత ఆయన రచనలు వివిధ భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి. ప్రస్తుతం (1993) లో ఆయన 150 వ జయంతి ఉత్సవాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా జరుగుతున్నాయి.

బొ.శ్రీ.

జోయిస్, జేమ్స్ (ఆగస్టీన్ అలయోసియస్) (1882-1941) : జగత్ ప్రసిద్ధుడైన ఐరిష్ నవలా రచయిత. భాషా శైలి విషయమై నూతన ప్రయోగాలు చేసి ప్రసిద్ధి పొందినవాడు. యులిసిస్ (1922), ఫిన్లి గన్స్ వేక్ (1939) మొదలైన రచనలలో ఈ పద్ధతులను

ఆయన ప్రవేశ పెట్టాడు. 1904 లో జోయిస్ ఐర్లండ్ విడిచి తన శేష జీవితాన్ని ట్రీస్టె, పారిస్, జూరిఖ్ లలో గడిపాడు.

కుటుంబంలో పదిమంది పిల్లలలో పెద్దవాడైన జోయిస్ ను ఆరేళ్ళ వయస్సులోనే క్లాంగ్ గోల్వ్స్ వుడ్ కాలేజీలో విద్యాభ్యాసం నిమిత్తం చేర్పించారు. ఇది జెసూయిట్ లు నిర్వహించే భోజన వసతి సౌకర్యం గల పాఠశాల. ఈటన్ ఆఫ్ ఐర్లండ్ గా ఇది ఆ రోజులలో ప్రసిద్ధి పొందింది. లభిస్తున్న ఆధారాలను బట్టి ఈ పాఠశాలలో ఆయన సంతోషంగా కాలం గడిపినట్లు తెలుస్తున్నది. అయితే ఆయన తండ్రి సంపద త్వరలోనే హరించి పోయింది. మద్యపాన వ్యసనానికి లోనై, తన వ్యవహారాలను నిర్లక్ష్యం చేసి, ఆఫీసునుంచి అప్పులు తీసుకొని, ఆయన తండ్రి పూర్తిగా చితికి పోయాడు. కుటుంబం దరిద్రావస్థకు గురి అయింది. పిల్లలు తరచు విషాదకరమైన దృశ్యాలను చూడటానికి అలవాటు పడవ లసి వచ్చింది. ఋణదాతలు వచ్చి ఇబ్బంది పెట్టడం, ఇంట్లో వస్తువులు ఒక్కొక్కటే కుదువ పెట్టబడుతూ ఉండడం, ఒక ఇంటి నుంచి అద్దె చెల్లించకుండా, పనివాళ్లకు చెల్లించకుండా ఇంకో ఇంటికి మారుతూ ఉండడం వీటన్నిటినీ పిల్లలు చూశారు. 1891 వేసవికా లపు సెలవుల తర్వాత జోయిస్ మళ్ళీ క్లాంగ్ గోల్వ్స్ పాఠశాలకు వెళ్లలేదు. కొద్ది నెలలు ఒక క్రైస్తవ పాఠశాలలో ఆయన చదివాడు. కాని ఈ విషయాన్ని ఆయన ఎప్పుడూ అటు తర్వాత ప్రస్తావించలేదు. అనంతరం రెండు సంవత్సరాలు పూర్తిగా ఆయన ఇంటి దగ్గరే ఉండి పోయాడు. స్వయంగా చదువు కోడానికి ప్రయత్నించాడు. 1893 ఏప్రిల్ లో ఆయన తన సోదరుడు స్టానిస్లవ్ స్తో డబ్లిన్ లోని బెలివిడర్ కాలేజీ అనే జెసూట్ గ్రామర్ స్కూల్ లో జీతం లేకుండా చేరడం జరిగింది. చదువులో ఇక్కడ జోయిస్ చాలా మరుకు తనం చూపించాడు. విద్యార్థి సమితికి రెండు సార్లు ఆయన అధ్యక్షుడయ్యాడు. ఈ సంఘాన్ని 'మారియన్ సొసైటీ' అనేవారు. ఇంచుమించుగా బడిపెద్ద వంటిది ఈ హోదా. అయితే అనుమానాస్పద పరిస్థితులలో ఆయన ఈ పదవిని త్యజించాడు. రోమన్ కేథలిక్ విశ్వాసాన్ని ఆయన వదులుకోడమే అందుకు కారణం అనవచ్చు.

డబ్లిన్ లోని యూనివర్సిటీ కాలేజీలో తర్వాత ఆయన చేరాడు. ఇది జెసూయిట్ మతద్వోగుల అధీనంలో ఉండేది. 1879 లో అమలు పరచిన రాయల్ యూనివ

ర్సిటీ ఆక్టు ద్వారా వారి అధికారాలు చాలా పరిమితం అయ్యాయి. ఈ కాలేజీలో ఆయన మత విద్యగాని, తత్వశాస్త్రంగాని నేర్చుకోలేదు. భాషలను అధ్యయనం చేశాడు. విపరీతంగా పుస్తకాలు చదివాడు. ముఖ్యంగా జెసూయిట్ మతాచార్యులు చదవ వద్దన్న పుస్తకాలే ఎక్కువగా చదివేవాడు. కళాశాలలోని సాహిత్య, చారిత్రక సమితి కార్యకలాపాలలో ముఖ్యపాత్ర వహిస్తూ ఉండేవాడు. హెనిక్ ఇబ్బన్ పట్ల ఆయనకు ఎంతో ఇష్టం కలిగింది. అందువల్ల ఇబ్బన్ రచనలు మూలంలో చదవాలన్న కుతూహలంతో ఆయన డేన్-నార్వేజియన్ భాష నేర్చుకున్నాడు. ఇబ్బన్ క్రొత్త నాటకం అనే ఒక వ్యాసాన్ని, వెన్ వీ డెడ్ ఎవేకెన్ (మరణించి మనం మేల్కొందాం) అనే నాటకాన్ని సమీక్షిస్తూ వ్రాసిన వ్యాసాన్ని ఆయన చదివాడు.

ఈ వ్యాసం 1899 వ సంవత్సరంలో లండన్ ఫోర్ట్ నైట్ రివ్యూలో ప్రచురితమైంది. అప్పటి కాయన వయస్సు 18 ఏళ్లే. ఈ విధంగా చిన్నప్పడే రచయిత కావడానికి ఆయన కృత నిశ్చయుడయ్యాడు. తన కుటుంబం వారినీ, స్నేహితులనూ, ఉపాధ్యాయులనూ తన నిర్ణయాన్ని బలపరచ వలసిందిగా ఆయన అర్థించాడు. 1901 అక్టోబరులో ది డే ఆఫ్ ది రాబిల్ మెంట్ అనే వ్యాసం ఆయన ప్రకటించాడు. దీనిలో ఐరిష్ లిటరరీ థియేటర్ (ఇదే తర్వాత డబ్లిన్ ఆబే థియేటర్ గా పేరు మార్చుకొంది) ను చౌకబారు అభిరుచులు ప్రచారంచేస్తున్నదని తీవ్రంగా విమర్శించాడు. అంతకు పూర్వం ఆయన ఈనాటకసమాజాన్ని సమర్థించినవాడే!

ఆ రోజులలో ఆయన చాలా నిరాశోపహతుడై జీవిస్తూ వచ్చాడు. అయితే పరీక్షల విషయంలో మాత్రం శ్రద్ధ వహించాడు. 1902 అక్టోబరు 31 న ఆయన బి.ఏ పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు. ప్రయోగాత్మకంగా ఎన్నో చిన్న చిన్న రచనలు చేశాడు. వాటి నాయన 'ఎఫిఫినీస్' అన్నాడు. ఈ మాటకు దేవతలు తమ దివ్య చర్యలను మానవ నేత్రాలకు కనపరచడం అని అర్థం. అయితే జోయిస్ ఇటువంటి వచన ఖండికలను ఒక వ్యక్తి లేదా సంఘటన నిజతత్వం తనకు తెలిసినపుడు తన అనుభవాలను అక్షరబద్ధం చేయడానికి ఉపయోగించుకొన్నాడు. ఈ విధమైన అతని ప్రయోగాలు వాస్తవికమైన ఒక సన్నివేశాన్ని అతడు చిత్రించేటప్పుడు అతని రచనకొకనూతన శైలిని సమకూర్చాయి.

రచనా వ్యాసంగంలో కొనసాగటానికి వీలుగా వైద్య వృత్తి ద్వారా ధనం సంపాదించాలని ఆయన తలపోశాడు.

కాని, డబ్లిన్ లో కొన్ని తరగతులకు హాజరైన తర్వాత ఎంత అప్పు చేయగలడో అంత అప్పు చేసి పారిస్ వెళ్లాడు. అక్కడ 15 రోజులు గడిపిన తర్వాత చదువుకోడానికి జీతం ముందుగానే కట్టాలనీ, డబ్లిన్ లో తాను సంపాదించుకొన్న విద్యార్హతలు అక్కడ సరిపోవనీ ఆయన తెలుసుకున్నాడు. నెలరోజులు విశ్రాంతిగా గడప వచ్చని ఆయన ఇంటికి వచ్చాడు. మళ్ళీ పారిస్ తిరిగి వెళ్ళిన తర్వాత వైద్యం చదవటం విరమించుకొన్నాడు. కొన్ని పుస్తక సమీక్షలు ప్రకటించి వాటివల్ల వచ్చిన డబ్బుతోనూ, ఇంగ్లీషు పాఠాలు చెప్పి సంపాదించిన పైకంతోనూ, తల్లి పంపించిన డబ్బుతోనూ కాలం గడుపుతూ సెయింట్-జనివె గ్రంథాలయంలో అధ్యయనం సాగించి, తాను తలపెట్టిన గ్రంథరచనకు విషయ సేకరణలో నిమగ్నుడయ్యాడు. అరిస్టాటిల్, సెయింట్ థామస్ ఆక్విన్స్, గుస్టేవ్ ఫ్లాబర్ట్ల తాత్త్విక దృక్పథాలను గూర్చి విస్తారంగా ఆయన నోట్సు వ్రాసుకున్నాడు.

ఇంతలో వాళ్ల అమ్మ మృత్యుశయ్యమీద ఉన్నందు వల్ల ఆయన 1903 ఏప్రిల్ లో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. బ్రతుకు తెరువుకోసం ఎన్నో వృత్తులు చేపట్టాడు. ఒక సుదీర్ఘమైన వాస్తవికతా నవల రచించటానికి ఆయన పూనుకొన్నాడు. తన జీవిత సంఘటనలనే ఆధారంగా చేసుకొని స్ట్రీఫెన్ హీరో అనే ఈ నవలను వ్రాయడానికాయన ఉపక్రమించాడు. 1904 లో జార్జ్ రసెల్ ఐరిష్ నేపథ్యంతో చిన్న చిన్న కథలు వ్రాస్తే వ్యవసాయదారుల కోసం తాను నడుపుతున్న *ది ఐరిష్ హోమ్ స్టెడ్* అనే పత్రికలో వాటిని ప్రచురించడానికి, ఒక్కొక్క కథకు ఒక పౌండు చొప్పున ఇవ్వడానికి అంగీకరించగా, ఆయన కొన్ని కథలు వ్రాసి ఇచ్చాడు. అవే ఆ తర్వాత *డబ్లిన్ డ్రీమ్స్* పేరుతో (1904) సంపుటిగా వచ్చాయి. *ది స్ట్రీట్స్*, *ఈవ్ లైన్*, *ఆఫ్ డి రేస్* అనే మూడు కథలు స్ట్రీఫెన్ డయాడులస్ అనే మారుపేరుతో ప్రకటితమైనాయి. అయితే జోయిస్ కథలు తన పాఠకులకు పనికిరావని సంపాదకుడు తేల్చుకోవడానికి ముందు ఈ మూడు కథలూ ఆ మారుపేరుతో వెలువడ్డాయి. ఇంతలో ఆయన జీవితం ఇంకో మలుపు తిరిగింది. నోరా బనియలా అనే అమ్మాయి ఆయనకు పరిచయం కావడం, ఆ పిల్ల నాతడు ప్రేమించడం జరిగింది. ఈ సంఘటన జూన్ 16 న జరిగింది. ఆ రోజును ఆయన 'వికసన దినం' గా వర్ణించాడు. తనతో పాటు ఐర్లండు విడిచి వచ్చేందుకు ఆమెను అతడు అంగీకరింప చేశాడు.

1904 అక్టోబరులో జోయిస్, నోరాలు డబ్లిన్ ను విడిచి పెట్టారు. హంగరీలో ఆస్ట్రియాపోలాలోని బెర్లిజ్ స్కూలులో ఆయనకు ఉద్యోగం లభించింది. తీరిక సమయాలలో ఆయన నవలా రచనలోను, కథానికల రచనలలోను నిమగ్ను డయ్యేవాడు.

1905 లో వారు ట్రెయిస్టెకు కాపురం మార్చారు. జోయిస్ సోదరుడు స్టానిస్ కూడా వారితో చేరాడు. ఇక్కడ ఉండగానే వారి పిల్లలు జార్జ్, లుసియాలు పుట్టారు. 1906-07 ల మధ్య ఆయన 8 నెలలు రోమ్ లో ఒక బాంక్ లో పనిచేశాడు. అక్కడ ఆయనకు ప్రతి విషయంలోనూ అసంతృప్తి ఎదురైంది. చూసిన ప్రతిదాని పట్లా ఆయన కెంతో అనిష్టం కలగింది. ఐర్లండ్ దేశమే ఎంతో మెరుగనిపించింది. ఇదివరకు తాను తన కథలలో ఐరిష్ వారి అతిథి మర్యాదకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమివ్వలేదని గుర్తించి *ది డెడ్* అనే పేరుతో ఒక కొత్త కథ వ్రాయటానికి జోయిస్ సంకల్పించాడు. స్ట్రీఫెన్ హీరో అనే తన నవలలో కళాత్మక శిల్పం కొరవడిందని ఆయన భావించి దానిని ఐదు అధ్యాయాలలో *ఎ పోర్ట్రెయిట్ ఆఫ్ ది ఆర్టిస్ట్ ఏజ్ ఏ యంగ్ మ్యాన్* అనే పేరుతో తిరిగి రాయటానికి పూనుకొన్నాడు.

1909 లో *డబ్లిన్ డ్రీమ్స్* కథల సంకలనాన్ని ప్రచురించడానికి రెండు సార్లు ఆయన ఐర్లండ్ దర్శించాడు. కాని ఆయన ప్రయత్నం కలసి రాలేదు. పూర్వ స్నేహితు డొకడు తారసిల్లి 1904 లో నోరా అనురాగాన్ని తాను కూడా పంచుకొన్నానని ఆయనకు చెప్పడంతో తీవ్ర మనోవేదనకు గురి అయ్యాడు. ఇంకొక పాతకాలపు స్నేహితుడు అది అబద్ధమని నిరూపించాడు.

జోయిస్ ప్రకటించిన చివరి పుస్తకం *ఫీన్స్ గాన్స్ వేర్* (1939). 1940 లో రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామంలో ఫ్రాన్స్ పతనం సంభవించిన తరువాత జోయిస్ తన కుటుంబంతో సహా జూరిఖ్ తిరిగి వచ్చాడు. తన చివరి పుస్తకానికి తగినంత ఆదరణ లభించలేదనే మనోవేదనతో అలాగే ఆయన 1941 జనవరి 13 న పరమపదించాడు.

మంజుశ్రీ

జోరిల్లా-డి-శాన్మార్టిన్ జువాన్ (1855-1931): గొప్ప లాటిన్- అమెరికన్ చారిత్రక కావ్య రచయిత. 1886 లో ప్రచురితమైన *తబారే* అనే సంకలనం ద్వారా ఇతని కీర్తి నలు దిశలా ప్రాకింది. అనేక పర్యాయాలు పరిష్కరించబడి చివరికి 1926 లో పరిష్కృత ప్రతిగా ప్రచురింపబడింది ఈ గ్రంథం. ఈ

కావ్యంలో ఇతివృత్తం ఒక శ్వానిష్ యువతి ఎర్ర ఇండియన్ యువకుని ప్రేమించడం. జోరిల్లా దక్షిణ అమెరికాలోని ప్రధాన నగరాలలో విద్యాభ్యాసం చేసి, 1876 లో నోట్స్ ఫర్ ఏ హిమ్ అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. ప్రముఖ శ్వానిష్ కాలానిక కవి గుస్తావో అడల్ఫో బెక్వెర్ ప్రభావం ఇతనిమీద అమితంగా కనిపిస్తుంది. లలిత లలిత పదాలతో మధురంగా కవిత్వం చెప్పగల జోరిల్లా కొంతకాలం పత్రికా సంపాదక బాధ్యతను కూడా నిర్వహించాడు. దేశభక్తి పూరితమైన కవితలూ, వ్యాసాలూ వ్రాశాడు. ది ఫాదర్ లాండ్ లెజండ్ అనేది ఈ కవి రచించిన సుప్రసిద్ధమైన 'ఓడ్' కావ్యం.

సాహిత్యంతో పాటు రాజకీయాలలో కూడా అనుభవం గల జోరిల్లా ఫ్రాన్స్, పోర్చుగల్, స్పెయిన్, వాటికన్ లలో రాయబారిగా కూడా పనిచేసి గొప్ప కీర్తి నార్జించాడు.

శే.రా.

జోరిల్లా యి మోరల్ హోసె (1817-93) : శ్వానిష్ కవి, నాటక రచయిత, కాలానికోద్యమ ప్రధాన నాయకుడు. ఇతని రచనలు శ్వానిష్ విలక్షణ శైలికి ఉదాహరణగా ప్రసిద్ధి పొందాయి.

జోరిల్లా న్యాయశాస్త్రాన్ని టోలడో, వల్లాడ్-లిడ్లలో అభ్యసించి, సాహిత్య వ్యాసంగం చేబట్టడానికి మాడ్రిడ్ వెళ్లాడు. 1837 లో కవియైన 'మారియనో జోస్ డీ లారా' అంత్య క్రియల సందర్భంలో చక్కని స్మృతి కవిత వ్రాసి చదివి ప్రసిద్ధి పొందాడు. తర్వాత జోరిల్లా తన భార్య నుంచి, ఆర్థిక ఇబ్బందులనుంచి దూరంగా పారిపోయి, 1855 నుండి 1866 వరకు విదేశ సంచారం చేశాడు. తర్వాత వివిధ రచనలు చేసినా బికారిగానే మిగిలిపోయాడు.

1899 లో జోరిల్లా 'జాతీయ కవి' గా గుర్తింపు పొంది, ప్రభుత్వం నుంచి పెన్షన్ అందుకొన్నాడు.

జోరిల్లా లెయెండాస్(కథలు-గాథలు) అన్న గ్రంథంతో ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చాడు. ఇతని మొదటి కవితా సంకలనం కాన్టోస్ డెల్ బ్రోవాడర్ 1841 లో వెలువడింది. దీనిలో కవి అజాగరూకత, శబ్దాడంబరం కనిపిస్తాయి.

డాన్ జువాన్ కథను ఆధారంగా చేసుకుని డాన్ జువాన్ టెనోరియా (1841) అనే నాటకాన్ని 20 వ ఏట జోరిల్లా వ్రాశాడు. ఈ రచన వల్ల జోరిల్లాకు గొప్ప పేరు వచ్చింది. ఈ నాటకం 19 వ శతాబ్దిలో స్పెయిన్ దేశంలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందింది. ఇప్పటికీ తరచు ప్రదర్శింప బడుతుంది. దీనిలో

శ్వానిష్ ప్రజల విశిష్ట గుణ గణాలు చిత్రించబడడం వల్ల జోరిల్లా జాతీయ రచయితగా గుర్తింపు పొందాడు. దీనిలోని పాత్రలు సజీవంగా చిత్రించబడ్డాయి.

శే.వెం.న.

జోలా, ఎమిలి (1840-1902) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు. సాహిత్యంలో

ప్రకృతి వాదోద్యమ ప్రారంభకుడు. 20 నవలలతో కూడిన నవలా చక్రం రౌగన్ మాక్మార్ట్ రచయిత. దానిని ఆయన 'రెండవ సామ్రాజ్యకాలంలో ఒక కుటుంబం యొక్క స్వాభావిక, సాంఘిక

చరిత్ర' అని వర్ణించాడు. ఆ నవలా చక్రంలోనివే ఒక వేశ్య జీవితాన్ని చిత్రించే నానా. (1880), గనుల త్రవ్వకం పరిస్థితులను వర్ణించే జర్మినాల్ (1885). ఆల్ఫ్రెడ్ డ్రేఫస్ ను సమర్థిస్తూ జోలా వ్రాసిన జూక్యాస్ అనే వ్యాసం కూడా సుప్రసిద్ధమైంది.

పారిస్ నగరంలో 1840 ఏప్రిల్ 2 వ తేదీన ఎమిలి జోలా జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి ఒక ఇటాలియన్ సివిల్ ఇంజనీర్ ఫ్రాన్సిస్కో జోలా; తల్లి ఫ్రెంచ్ జాతికి చెందిన ఎమిలి బెబర్ట్. 1862 లో ఎమిలి జోలా ఫ్రెంచ్ పౌరసత్వం పొందాడు. 1847 లో ఫ్రాన్సిస్కో జోలా మరణించాడు. తండ్రి మరణానంతరం 1857 లో ఆ కుటుంబం తిరిగి పారిస్ నగరానికి వచ్చింది. అక్కడ ఎమిలి జోలా 'లైసీ సెయింట్ లూయీ' లో చదివి మరికొందరు ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయితలలాగానే 1859 లో 'బేకారోట్' పరీక్షలో ఫెయిల్ అయ్యాడు. తరువాత రెండేళ్లపాటు ఉద్యోగం లేక జోలా చాలా అవస్థలు పడ్డాడు. ఆ సమయంలోనే పేదల కష్టాలు ఆయనకు ప్రత్యక్షంగా తెలిసి వచ్చాయి. ఆ అనుభవం ఆయన నవలలలో ఎంతో ఉపయోగపడింది. చివరికి ఒక షిప్పింగ్ కంపెనీలో ఆయనకు చిన్న గుమాస్తా ఉద్యోగం దొరికింది. కాని అది ఆయనకు రుచించలేదు. 1862 మార్చిలో 'లూయీ క్రిస్టఫే ఫ్రాన్సాయిస్ హుచెట్'

అనే ప్రచురణ సంస్థలో సేల్స్ డిపార్ట్మెంట్ లో చేరడంతో ఆయన పరిస్థితులు మెరుగు పడ్డాయి.

ఇతర ఫ్రెంచ్ నవలా రచయితల వలె జోలా కూడా మొదట కవిత్వం వ్రాశాడు. మానవుడి మీద ఒకటి, ప్రేమ మీద ఒకటి ఆయన రెండు కావ్యాలు వ్రాశాడు. రెండవ కావ్యాన్ని హాచెట్ కు చూపగా అతడు దానిని ప్రచురింప నిరాకరించాడు. కవిత్వం కంటే కథలు బాగా ఖర్చు అవుతాయని అతడు అన్నాడు. జోలా 1864 లో కాంటిన్ ఆ నినాన్ అనే కథల సంపుటిని ప్రకటించాడు. 1865 లో ఆత్మకథాత్మకమైన లా కన్సెషన్ ది క్లాడి అనే నవల ప్రచురించాడు. కాని అది పోలీసుల దృష్టి నాకరించడంతో ప్రచురణ సంస్థ అధికారి “రచన మానివేయనైనా మానివేయి; లేదా మా సంస్థనుంచి రాజీనామా అయినా చెయ్యి” అని బెదిరించాడు. అప్పటికే జోలా ఫ్రీలాన్స్ (స్వచ్ఛంద) రచయితగా డబ్బు సంపాదిస్తూ ఉండడం వల్ల ఆ ప్రచురణ సంస్థలో ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేశాడు.

జోలా రచించిన నవలలలో బెరిసా రాక్వీన్ (1867) మాడ్జిలెన్ ఫెరాట్ (సిగ్న-1868) చెప్పకోదగ్గవి. ‘గేబ్రిల్’ ఇలియనోర్ అలేగ్జాండ్రెన్ మెలీ’ అనే ఆమెను 1870 మే 31 న జోలా వివాహ మాడాడు.

రొగన్ మాక్వార్ట్ నవలా చక్రం 10 నవలలతో వ్రాయాలని మొదట ఆయన అనుకొన్నాడు. కాని క్రమంగా అది 20 నవలలకు పెరిగింది. ఆ నవలా చక్రంలో మొదటి నవల లా ఫార్ట్వ్యునే డెన్ రొగన్ (1871), లా అ సోమాయిర్ (తాగుబోతు -1877) రచనతో అతని రచనలు ఎక్కువగా ఖర్చు అయే వర్గంలో చేర్చబడ్డాయి. మొదటి 20 నవలల నవలా చక్రం తరువాత లెన్ ట్రాయెన్ విల్లీన్ (మూడు మహానగరాలు), లెన్ క్వాటె ఎవాంజిలీన్ (నాలుగు సువార్తలు) అనే మరి రెండు చిన్న నవలలు ఆయన రచించాడు.

జోలా విజ్ఞాన శాస్త్రంలో ఎక్కువ నమ్మకం కలవాడు. 19 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధంలో ఫ్రాన్స్ లో ప్రచారంలో ఉన్న ‘విజ్ఞాన శాస్త్రమే మానవ జీవిత గమనాన్ని నిర్ణయిస్తుంది’ దనే వాదాన్ని జోలా పూర్తిగా ఆమోదించాడు.

1902 సెప్టెంబరు 22 న సీన్ నదీ తీరాన ఉన్న మెడాన్ గ్రామంలోని తమ వేసవి నివాసం నుంచి జోలా కుటుంబం పారిస్ నగరానికి తిరిగి వచ్చింది. ఆ రోజు రాత్రే వారి పడక గదిలో అగ్నిప్రమాదం సంభవించి మోనాక్సెడ్ పీల్చడం వల్ల వారు మరణించారు. అది జోలా రోజుకీయ శత్రువులు చేసిన హత్యా ప్రయత్నమని

కొందరు భావించారు. కాని అది రుజువు కాలేదు. యూరపియన్ నవలా రచయితలలో జోలాను మహా రచయితగా చేసిన అంశం: ఆయన కవితా మయమైన దృష్టి!

బొ.శ్రీ.

టాకెరే, విలియం, మేక్స్ పీస్ (1811-1863) : ఇంగ్లీషు నవలా రచయిత, పత్రికా రచయిత, విమర్శకుడు, చిత్రకారుడు. ఈయన వ్రాసిన రెండు నవలలు, వేనిట్ ఫేర్ (1847-48), ది హిస్టరీ ఆఫ్ హెనీ ఎస్మండ్ (1852) వలన ఈయనకు ఖ్యాతి వచ్చింది.

ఈయన తండ్రి రిచ్చండ్, తల్లి ఆన్. ఇంగ్లాండ్ బడులలో విద్యాభ్యాసం చేసి కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఒక సంవత్సరం గడిపాడు. ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలో పర్యటించాడు. గెథే (Goethe)ని కలుసుకొన్నాడు. ఇసబెల్లా పాను పెళ్లి చేసుకొన్నాడు. ముగ్గురు కుమార్తెలు కలిగారు.

టాకెరే తనకు సంక్రమించిన ఆస్తి హరించుకు పోవడం వలన కుటుంబ పోషణకు కష్టపడవలసి వచ్చింది. పత్రికా రచనలు నిర్విరామంగా చేశాడు. హాస్య పత్రికగా ప్రఖ్యాతి గాంచిన పంచ్ (Punch) కి రచనలు, చిత్రాలు పంపాడు. 1840 లో భార్యకి పిచ్చి ఎత్తడం, తరువాత జేన్ బ్రాక్ ఫీల్డు అనే వివాహిత స్త్రీతో ప్రణయం, ఆ ప్రణయం ఆకస్మాత్తుగా ఆగిపోవడం వంటి సంఘటనల వలన ఆయన జీవితంలో సుఖం, శాంతి కొరవడ్డాయి. పైగా, తన ప్రతిభకు తగిన గుర్తింపు లేదనే బాధతో కుమిలిపోయాడు.

1847-48 మధ్యకాలంలో సీరియల్ గా వెలువడిన వేనిట్ ఫేర్ అనే నవల వలన, దానికి ఆయనే గీసిన బొమ్మల వలన ఆయనకు కీర్తి, సంపద లభించాయి. ఈ నవలలో కథానాయకుడు లేడు. 19 వ శతాబ్దపు రెండవ దశాబ్దంలో జరిగిన కథ. ఎమీలియా సెడ్గ్లీ, బెకీషార్ప్ అనే ఇద్దరు వైవిధ్యం గల వనితల పరస్పరం పెనవేసుకున్న అదృష్టాలను వర్ణించే కథ ఈ నవల. బెకీషార్ప్ ఈయన సృష్టించిన పాత్రలలో మరపురానిది. పెన్ డెన్నిస్ అనే నవల కొంత వరకు స్వీయ చరిత్ర. 1851 లో 18 వ శతాబ్దపు ఇంగ్లీషు హాస్య రచయితలను గురించి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చి, తన ఖ్యాతిని స్థిరపరచుకొన్నాడు. తరువాత హెనీ ఎస్మండ్ అనే చారిత్రక నవల వ్రాశాడు. కొందరి విమర్శకుల దృష్టిలో ఇదే టాకెరే నవలలలో అత్యంత ప్రశస్తమైనది.

తన రచన లన్నింటిలోను లేనిపోని ఆడంబరాలకు పోవడాన్ని టాకెరే నిరసించాడు. మానవ ప్రవృత్తిపై,

సంఘంలోని లోపాలపై ఆయన తన అభిప్రాయాలు తెలియ పరిచాడు. కపటత్వం, మానవుల రహస్య ఉద్యేగాలు, ప్రేమతో కూడిన విషాదాలు, జరిగిన సంఘటనలను మరచిపోలేక పోవడం, జీవితంలో ఎక్కువగా ప్రదర్శితమైన గర్వం గురించి ఆయన వ్యాఖ్యలు చేశాడు. సమకాలీనులైన నవలా రచయితలు అవలంబించే అతిశయోక్తితో కూడిన పాత్రల చిత్రీకరణ మొదలైన పద్ధతులను ఈయన విడనాడాడు. సాధ్యమైనంత వాస్తవికంగా జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే రచనలను, పాత్రలను, కళలను నేర్పుతో ఆయన విశదపరచాడు. కథాగమనం, వర్ణన, సంభాషణ, విమర్శ అనే నవలలోని నాలుగు అంశాలను ఆయన సమ్మిళితం చేశాడు.

1852 లో హాస్య రచయితలను గురించి ఉపన్యాసాలను ఇవ్వడానికి టాకెరే అమెరికా వెళ్లాడు. తరువాత యూరప్ లో తన కుమార్తెలతో కలసి పర్యటించాడు. ది న్యూకమ్స్ అనే మధ్య తరగతి సంఘ జీవనాన్ని చూపించే నవలను అప్పడే వ్రాశాడు. డి కెన్స్ లా ది రోజ్ అండ్ ది రింగ్ అనే క్రిస్మస్ పుస్తకం కూడా వ్రాశాడు. ది వర్జీనియన్ అనే నవలలో కొంత అమెరికాలో, కొంత ఇంగ్లండులో (18 వ శతాబ్దపు ఉత్తర భాగంలో) జరిగిన కథ వివరింప బడింది.

1860-69 లో కారన్ హిల్ పత్రికకు సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు. 1863 లో డెనిస్ డువాల్ అనే ఇంకో చారిత్రక నవల ప్రారంభించి అది పూర్తి కాక ముందే హఠాత్తుగా మరణించాడు.

ఆయన నవలలలో అగ్ర, మధ్య తరగతుల జనం ఎక్కువ. వాస్తవంగా జరిగినట్లుండే సన్నివేశాలు కూర్చడంలో ఈయన తన సమకాలీనుడైన ఛార్లెస్ డి కెన్స్ తో సమానుడుగా, లేదా ఆయన కంటే అధికుడుగా కనిపిస్తాడు.

ఇ.నా.

టాగూర్, రవీంద్రనాథ్ (1861-1941) : ప్రథమ ఆసియాఖండ నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత, బెంగాలీకవి, నాటక రచయిత. భారత జాతీయ గీతికా కర్త, తత్త్వవేత్త. విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ టాగూర్ 1861 వ సంవత్సరం మే ఏడవ తేదీన కలకత్తా పట్టణంలో జన్మించాడు. ఈయన కపియే కాక కారుణ్యమూర్తి, ధార్మికుడు, చిత్రకారుడు, గాయకుడు, స్వరకర్త, విద్యావేత్త, కళలన్నిటిని కలగలిపి పోత పోసిన సమగ్రమూర్తి. ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం వారిచే 'డాక్టర్ ఆఫ్ లెటర్స్' అందుకొన్న మహామనీషి. బెంగాలీ 'గురుదేవ్'. భారతీయ సంస్కృతిని పాశ్చాత్య

లకు, పాశ్చాత్య సంస్కృతిని భారతీయులకు పరిచయం చేసిన యుగ పురుషుడీ బెంగాలీ కవి సార్వభౌముడు. బాల్యంలో ఈయన విద్యాభ్యాసం అంతా ఇంటి వద్దనే కలకత్తాలోని ప్రముఖ పండితుల పర్యవేక్షణలో జరిగింది.

ఈయన బాల్యంలోనే కవిత్వాన్ని వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. ఈయన కవితా సంకలనం మానసి

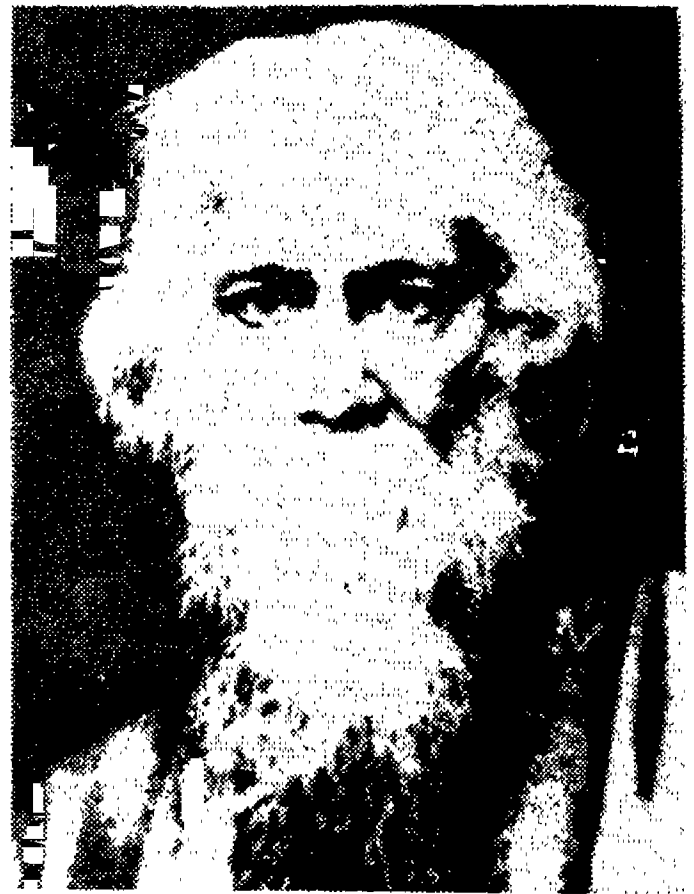
1890 వ సంవత్సరంలో ప్రచురింపబడింది. రవీంద్రుని మేధాపరిణతిని, పాండిత్యాన్ని సూచించే సంకలనం ఇది.

ఇందులో ప్రసిద్ధి చెందిన పద్య రచనలే కాక, అంతవరకు బెంగాలీ సాహిత్యానికి పరిచయం లేని వచన రచనలు కూడా ఎన్నో ఉన్నాయి.

ఇందులో కొన్ని కవితలు రవీంద్రునికి గల సామాజిక, రాజకీయ స్పృహలకు ప్రతీకలు.

ఈయన 1891 లో తన తండ్రిగారి ఎస్టేట్ లను పర్యవేక్షించడానికై షియాల్తా, సహజాద్ పూర్ లకు వెళ్ళారు. (ఈ రెండూ ప్రస్తుతం బాంగ్లాదేశ్ లో ఉన్నాయి.) అక్కడ పేద సామాన్య గ్రామీణ ప్రజలతో సన్నిహితంగా మెలగి వారి పేదరికం, వెనుకబాటుతనంపై సానుభూతిని పెంపొందించుకొన్నాడు. ఇవే ఆయన తర్వాతి రచనల్లో ప్రతిబింబించాయి. అణగదొక్కుబడిన వీరి బ్రతుకులు, దుఃఖా లాధారంగా రచించబడ్డ కథలన్నీ గల్పగుచ్ఛ (1912, 'కథా గుచ్ఛం') లో సంకలనం చేయబడ్డాయి.

తన సమకాలీనుడు, సులభశైలితో మార్మికతను బోధించిన లలన్ ఫకీర్ తో సన్నిహిత సంబంధాన్నేర్పరచుకొని, ఆతని కవితలనేకం అధ్యయనం చేశాడు. ఈయన ఉత్తర బెంగాల్ గ్రామీణ ప్రాంతాల మనోహర దృశ్యాలకు ముగ్ధుడయ్యాడు. పద్మా నది సోయగాలు రవీంద్రుని ఊహలోకా న్నాకమించుకొన్నది. ఈ కాలంలో ఆయన సోనార్ తరి (1893: 'బంగారు ఓడ'), చిత (1896), చైతాలి (1900), నైవేద్య (1901) మున్నగు కవితలే గాక చిత్రాంగద (1892, ఆంగ్లాను

వాదం-చిత్ర : 1913), మాలిని (1895) మొదలగు గేయ నాటకాలను కూడా రచించాడు.

భార్య మరణం, చిన్నకుమారుడు సమీంద్రనాథ్ మరణం ఈయనచే కొన్ని ఉత్తమ కవితలు వ్రాయ బడడానికి ప్రేరకా లయాయి. *గీతాంజలి* (1910) కవితా సంకలనం ఆంగ్లానువాదం ఎందరో పాశ్చాత్య పండితులను ఆకరించి, 1913 లో నోబెల్ బహుమతిని సంపాదించి పెట్టింది.

1915 లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఈయనకు సర్ బిరుదాన్నిచ్చి సత్కరించింది. కానీ దాన్ని ఆయన జలియన్ వాలా బాగ్ (పంజాబ్) లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం పిల్లలు, స్త్రీలు అనే విచక్షణ లేకుండా నిర్వహించిన పాశవిక మారణ హోమానికి నిరసనగా 1919 లో త్యజించాడు. ఈయన విరామ మెరుగని రచయిత. తన చివరి 25 సంవత్సరాల కాలంలో 21 కవితా సంపుటాలను వెలువరించాడు. చాలా రచనలను ఆయనే ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు.

టాగూర్ నవలా రచయిత కూడా. కాని ఇవి ఆయన కవితల్లాగా పేరు ప్రఖ్యాతులను ఆర్జించి పెట్ట లేకపోయాయి. ఈయన నవల్లో ప్రసిద్ధి పొందిన *గోరా* (1910, ఆంగ్లానువాదం : 1924) ప్రదర్శించబడి, చలన చిత్రంగా రూపు దిద్దుకుంది. రవీంద్రునిచే వ్రాయబడ్డ కథలలో ఆయన కళానైపుణి విశదమవుతుంది.

ఈయన సంప్రదాయ భారతీయ, పాశ్చాత్య సంగీతాలు తెలిసిన స్వతస్సిద్ధ స్వరకర్త. తన రచనలలో కొన్ని వందల కవితలకు తనే స్వయంగా రాగాలను కూర్చి ఆలపించాడు. ప్రాక్ పశ్చిమాల సంగమంగా ఉత్తమ ఆదర్శ విద్యను బాలబాలికలకు నేర్పాలనే ఉద్దేశంతో 1901 లో కలకత్తా సమీపాన గల శాంతినికేతన్ లో ఒక పాఠశాలను నెలకొల్పాడు. అదే నేడు ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందిన శాంతినికేతన్ విశ్వవిద్యాలయంగా రూపు దిద్దుకొంది. అంతే గాక 1924 లో విశ్వభారతి విద్యాలయాన్ని కూడా స్థాపించాడు. ఇది ప్రఖ్యాతి పొందిన పండితుల నెందరినో ఆకరించింది.

భారత్, బాంగ్లాదేశ్ జాతీయ గీతాలు *జనగణమన*, *ఆమర్ సోనార్ బంగ్లా* ఈయన రచనలే. శ్రీలంక జాతీయ గీతం కూడా రవీంద్రుని ప్రసిద్ధ కవిత అయిన *చిత్తజేధ వయ సున్య మీద* ఆధారపడిందే.

తండ్రి తపోనిష్ఠ, తాతగారి జీవిత పథం మేళవించిన ఈయన భారత జాత్యుద్ధరణకే కాక సమున్నత భారత సంస్కృతి వికాసానికి, విశ్వమానవ సౌభ్రాతానికి జీవితాంతం కృషిచేసి 1941 వ సంవత్సరం ఆగస్టు

7 వ తేదీన కీర్తిశేషు డయాడు. ఈ యుగపురుషునికి విశ్వకవి బిరుదం సార్థకమైంది.

వాగరాజ్

టామస్, డిలన్ (1914-1953) : సుప్రసిద్ధ వెల్ కవి, వచన రచయిత. ఆయన రచనలు లలిత హాస్యానికి, గంభీరమైన శైలికి, కరుణ రసానికి ప్రసిద్ధి పొందాయి. మధ్యపాన వ్యసనానికి దాసుడై నిర్లక్ష్యంగా జీవితం గడపి మితిమీరిన మధ్యపానం వల్లనే చివరికి ఆయన అసువులు కోల్పోయాడు. టామస్ వేల్స్ లోని నైరృతి

భాగంలో తన బాల్యం గడిపాడు. అతని తండ్రి 'స్వాన్ సీ' గ్రామర్ స్కూలులో ఇంగ్లీషు బోధించేవాడు. ఆ స్కూలులోనే టామస్ చదివాడు. డిలన్ తల్లి ఒక సన్నకారురైతు కుమార్తె. అతడు వ్రాసిన *ఫెర్ల్ హీల్* (1946) అనే కావ్యం రైతు జీవిత మాధుర్యాన్ని వర్ణిస్తుంది. అతడు మతదృష్టి గల కవి కాకపోయినా బాల్యంలో తల్లి అతనిని ఒక 'చాపెల్' (క్రైస్తవ ప్రార్థన మందిరం) కు తీసికొని వెళ్లడం వలన అతని కవిత్వంలోని అలంకారాలు కొన్నిటికి అది ప్రేరణ కలిగించింది. డిలన్ కు వెల్ భాష రాకపోయినా తాను ఎప్పుడూ వెల్ కవిననే చెప్పుకునేవాడు. తాను కార్మిక వర్గానికి చెందిన వాడనని కూడా ఆయన అంటూ ఉండేవాడు. కాని అది నిజం కాదు. అతని కుటుంబం బాగా చదువుకొన్న మధ్య తరగతికి చెందింది. చిన్నతనం నుంచి తండ్రి పిల్లల కథలు కాకుండా పడుకోబోయే ముందు డిలన్ కి 'షేక్స్పియర్ నాటకాలను చదివి వినిపిస్తూ ఉండేవాడు. డిలన్ ఆంగ్ల భాష ఉచ్చారణ నిర్దుష్టంగా ఉండేది. చిన్నతనంలో ఔత్సాహిక నటుడుగా నటించే రోజులలో అతడు రంగస్థలాన్ని వృత్తిగా స్వీకరించాలనుకునేవాడు. జీవితాంతం కవిత్వం ప్రధాన వృత్తి కాగా, రెండవ వృత్తిగా అతడు నటననే అభిమానించినట్లు కనిపిస్తుంది.

డిలన్ మొదటి పుస్తకం '18 పద్యాలు' 1934 లో వెలువడింది. తరువాత రెండేళ్లకు '25 పద్యాలు' అనే పుస్తకం ప్రచురించాడు. 1936 నుంచి సుమారు 10 ఏళ్లపాటు లండన్ లో అతడు గడిపాడు. సాహితీ వర్గాలలో

ప్రసిద్ధుడైనా, దారిద్ర్యంతో బాధపడుతూ ఉండేవాడు. బి.బి.సి (రేడియో) కీ, చలన చిత్రాలకూ వ్రాసి డబ్బు సంపాదించాలని అతడు చేసిన ప్రయత్నాలు తగినంతగా ఫలించలేదు. అనారోగ్యం వలన సైన్యంలో చేరకుండా అతడు తప్పించుకున్నాడు. సహజంగా అతనికి ధనికుల పట్ల విముఖత, బడుగువర్గాల పట్ల సానుభూతి ఉండేవి. 1946 నుంచే అతడు అమెరికాకు వలస పోవాలని కలలు గనేవాడు. కాని చేతిలో డబ్బు లేకపోవడం వల్ల అది సాధ్యపడలేదు. ఆ మరుసటి ఏడాది అతనికి నరాల జబ్బు వచ్చినా, ఏ మానసిక వ్యాధి వైద్యుణ్ణి సంప్రదించడానికి అతడు నిరాకరించాడు. ఆక్స్‌ఫర్డ్‌లో ప్రముఖ చరిత్ర రచయిత ఏ.జె.పి. టెయ్‌లర్ అతనికి ఒక కాటేజ్ ఇచ్చాడు.

1950 లో మొదటిసారి అతని అమెరికన్ పర్యటన ఏర్పాటైంది. ఆ రోజులలోనే అతడు అండర్ మిల్క్ వుడ్ అనే నాటకం రచించాడు. 1953 లో న్యూయార్క్‌లోని పొయెట్రీ సెంటర్‌లో దానిని ప్రదర్శించారు. 1954 లో బి.బి.సి నుంచి అది ప్రసారం చేయబడింది. 1952 లో వెలువడిన అతని కల్తెక్వెడ్ పొయెమ్స్ కి ఇంగ్లండ్‌లోనూ, అమెరికాలోనూ కూడా మంచి ఆదరణ లభించింది.

డిలన్ టామస్ గురించి ఎన్నో కట్టుకథలు ప్రచారమై, లార్డ్ బైరన్ తరువాత ఏ ఆంగ్ల భాషా కవి గురికానన్ని దూషణలకు అతడు గురి అయ్యాడు. డిలన్ టామస్ 1953 నవంబర్ 9 న న్యూయార్క్ సిటీలో 37 ఏళ్లకే ఆకాల మృత్యువు పాలయాడు.

ఇ.నా.(బొ.శ్రీ.)

టాల్ స్టాయ్, లియో (1828-1910) : జగత్ప్రసిద్ధి చెందిన రష్యన్ నవలా రచయిత. ఒక ధనిక భూస్వామి కుటుంబంలో 'టులా' రాష్ట్రంలోని యస్నయ పోలియానాలో 1828 సెప్టెంబరు 9 న టాల్ స్టాయ్ జన్మించాడు. కొంతకాలం 'కజాన్' యూనివర్సిటీలో చదివి, అక్కడి విద్యాబోధనతో అసంతృప్తి చెంది, 1847 లో యస్నయ పోలియానాలోని తమ ఎస్టేటుకు తిరిగి వచ్చాడు. అనంతరం 1851 లో కాకాసస్ లో ఉన్న తన సోదరుడు నికొలాయ్ వద్దకు పోయి, ఆ మరుసటి సంవత్సరం సైన్యంలో చేరాడు. స్థానిక ఆదిమజాతుల వారితో జరిగిన చిన్న చిన్న యుద్ధాలలోను, సెవ్వాస్టోపోల్ ముట్టడిలోనూ టాల్ స్టాయ్ పాల్గొన్నాడు. 1857 లో ఫ్రాన్స్, స్విట్జర్లాండ్, జర్మనీలను సందర్శించాడు. విదేశాల నుంచి తిరిగి వచ్చిన తరువాత యస్నయాలో

రైతు బాల బాలికల కోసం ఒక స్కూలు స్థాపించాడు. 1862 లో ఒక మధ్యతరగతి యువతి 'సోన్యా (సోఫ్యా) యాండ్రెయేవ్నా బెర్న్' ను వివాహమాడాడు.

అప్పటికే తన సెవ్వాస్టోపోల్ కియేరాస్ కాజీ (1855-56 Sevastopol Sketches) అనే రచనతో కథానికా రచ

యితగానూ, కజక్

(1863 - The

Cossacks) అనే

నవలతో నవలా రచ

యితగానూ టాల్

స్టాయ్ కీర్తి గడిం

చాడు. అయితే

'వోమ్ నా ఇమిర్'

(1865-69 War

and Peace) అనే

నవలతో గాని ఆయన

సంవిఖ్యాతుడు కాలేదు.

నెపోలియన్ యుద్ధాల నేప

థ్యంతో వ్రాసిన ఈ నవలలో పలు రష్యన్ పాత్రల

జీవితాలూ, అనుభవాలూ చిత్రించబడ్డాయి. వారందరి

జీవితాలూ 1812 లో జరిగిన ఫ్రెంచ్ దాడి వలన

ఎలా ప్రభావితమైందీ రచయిత వర్ణించాడు. బృహత్

పరిమాణం గల ఈ నవలలో సూక్ష్మమైన మానసిక విశ్లే

షణను వస్తుగత దృష్టితో టాల్ స్టాయ్ నిర్వహించాడు.

సంకీర్ణమైన పాత్రలను నిర్దుష్టమైన తీరులో తీర్చిదిద్దిన

వార్ అండ్ పీస్ నవలలోని కథా సంవిధానం పాశ్చాత్య

నవలా చరిత్రలో సాధింపబడిన ఒక ఘనమైన సాంకేతిక

విజయంగా పరిగణింపబడుతుంది.

టాల్ స్టాయ్ రచించిన రెండవ పెద్ద నవల 'అనా

కారెనినా' (1875-77) లో ఒక వివాహిత స్త్రీ ఒక

యువకుని మాయలో పడి శీలం కోల్పోయి, భర్తను

పరిత్యజించి, విషాదకర పరిస్థితులలో ఆకాల మృత్యువు

వాతబడడం అనే ఇతివృత్తం వర్ణించబడింది. 'అనా

కారెనినా' లో టాల్ స్టాయ్ నైతిక దృష్టి మరింత

బలంగా అభివ్యక్తమైంది. వార్ అండ్ పీస్ లో మొదట

ఆయన ఆరంభించిన జీవిత పరమార్థ అన్వేషణ ఈ

నవలలో కూడా కొనసాగింది.

ఏ కన్ ఫెషన్ (1878-79, ప్రచురణ: 1882)

అనే నవలలో జీవితానికి అర్థాన్ని అన్వేషించడంలో తాను

ఎదుర్కొన్న ఆధ్యాత్మిక క్లిష్ట పరిస్థితిని టాల్ స్టాయ్ వర్ణిం

చాడు. క్రమంగా సంఘ సంస్కరణవైపు ఆయన మొగ్గు

చూపాడు. కళ అంటే ఏమిటి? (1897) అనే రచనలో టాల్స్టాయ్ కళ మత, నైతిక ప్రయోజనాలను సాధించాలనే సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించాడు. రిసర్వేక్షన్ (1899) అనే మరొక పెద్ద నవలనూ, ది పవర్ ఆఫ్ డార్క్ నెస్ (1888) వంటి సాంఘిక సమస్యలను చర్చించే రూపకాలనూ కూడా టాల్స్టాయ్ రచించాడు. దేశద్రిమ్మరి అయిన యోగిగా జీవించాలనే వాంఛకూ, భూస్వామిగానూ, ప్రముఖ రచయితగానూ తన బాధ్యతలను నిర్వహించాలనే వాంఛకూ మధ్య పడి నలిగిపోయి, టాల్స్టాయ్ ఒక రాత్రి రహస్యంగా ఇల్లు వదలిపోయి, అటు తరువాత కొన్ని రోజులకు ఒక రైల్వే జంక్షన్ లో 1910 నవంబరు 20 న దేహత్యాగం చేశాడు.

బొ.శ్రీ.

టాసిటస్ (సుమారు క్రీ.శ. 56-120) : టాసిటస్ సుప్రసిద్ధ గ్రీక్ చరిత్ర రచయిత. గ్రీక్ భాషా వచన రచనలో విలక్షణ శైలి నిర్మాతగా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

టాసిటస్ ఉత్తర ఇటలీ దేశంలో జన్మించాడు. ఇతని తల్లిదండ్రులను గూర్చిన వివరాలు అంతగా తెలియవు. ఈయన జన్మించిన కుటుంబం 'కర్నేలియస్'. ఈ పేరు రోమన్ లోని గౌరవ కుటుంబానికి చెందింది.

టాసిటస్ 'రెటోరిక్' ను అభ్యసించాడు. 'రెటోరిక్' అంటే సాధారణ విద్యతోపాటు గద్య రచనా ప్రక్రియలో ప్రత్యేక శిక్షణ కూడా ఇవ్వడం. టాసిటస్ మార్కస్ ఆపర్, జూలియస్ సెకన్డస్ అనే ఇద్దరు ప్రసిద్ధ న్యాయశాస్త్ర కోవిదుల వద్ద న్యాయశాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు.

టాసిటస్ 77 లో గ్నీయస్ జూలియస్ అగ్రికోలా కుమార్తె ను వివాహమాడాడు. అగ్రికోలా ఇంపీరియల్ సర్వీసులో పనిచేస్తూ, తరువాత బ్రిటన్ లో గవర్నర్ గా కూడా పనిచేశాడు.

టాసిటస్ స్వయంకృషి వల్లా, ప్రతిభవల్లా సాంఘికంగా ఎంతో అభివృద్ధిని పొందుతూ వచ్చాడు. ఎన్నో ఉన్నతమైన పదవులను చేపట్టాడు. మొదట 'క్వేస్టర్' గాను (81), ఆ తర్వాతి కాలంలో (88) న్యాయ సంబంధమైన అధికారి (ప్రేటర్) గాను నియమితుడయ్యాడు. ప్రీస్టీ కాలేజ్ మెంబరుగా కూడా ఉన్నాడు.

రోమ్ కు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత రోమ్ చక్రవర్తి డామిటియన్ సంపన్నులను పీడించడం ప్రత్యక్షంగా చూశాడు. 93 లో టాసిటస్ మామగారైన అగ్రికోలా గతించాడు. ఈ సమయంలోనే టాసిటస్ తన స్వయంకృషి వల్ల ఎంతో పేరును సంపాదించాడు. 97 వ సంవత్సరంలో

నెర్వా చక్రవర్తి కాలంలో 'కాన్సుల్' పదవిని పొంది వర్జీనియస్ రూఫస్ మరణ సందర్భంలో ప్యూనరల్ ఉపన్యాసం చేశాడు. దీని వలన టాసిటస్ కు ఎంతో ప్రఖ్యాతి ఏర్పడింది.

మొదట టాసిటస్ రెండు రచనలు చేశాడు: 1. డీ విటా జూలీ అగ్రికోలే, 2. డీ ఆరీజీన్ ఎట్ నీటు జర్మనోరమ్. ఈ రెండింటిలో మొదటిది తన మామగారైన అగ్రికోలా జీవిత చరిత్ర. ఇందులో అగ్రికోలా బ్రిటన్ గవర్నరుగా పనిచేసిన కాలాన్ని ప్రధానంగా వర్ణించాడు. రెండో రచన జర్మన్ గిరిజనులను గూర్చి చేసిన రచన. భౌగోళిక సమస్యలతో పాటు మానవ జాతులను గూర్చిన శాస్త్రీయమైన ఆలోచనా రీతిని ఈ రచనలో ఆయన అందించాడు. జర్మన్లను గూర్చి తెలిసికొన గోరేవారికి ఇది చక్కగా ఉపయోగపడుతుంది.

టాసిటస్ గ్రీక్ వచన రచనా శైలిలో ప్రత్యేకమైన కృషి చేశాడు. అంతకు ముందున్న వచన రచనా రీతిని మార్చి ఒక కొత్త ఒరవడిని ఆయన ప్రవేశ పెట్టాడు. టాసిటస్ వక్తగా కూడా ప్రసిద్ధుడు. వక్తృత్వాన్ని, కవిత్వాన్ని జోడించి ఆయన తన సాహిత్య జీవితాన్ని గడిపాడు. రోమన్ ప్రజాస్వామ్యాన్ని గూర్చిన ఎన్నో చక్కని ఉపన్యాసాలను ఆయన చేశాడు. తరువాత ఆయన దృష్టి చరిత్ర రచన వైపు మళ్ళింది.

డొమిషియన్ చక్రవర్తి పరిపాలనను గూర్చి అతని మరణం గూర్చి, ఒక గ్రంథాన్ని టాసిటస్ వ్రాశాడు. దాదాపు 30 వరకు చారిత్రక రచనలు ఆయన చేశాడు. కాని వానిలో ఎక్కువ భాగం అసంపూర్ణంగానే ఉండి పోయాయి. రోమన్ చరిత్రలోని క్లిష్ట పరిస్థితులు, డొమిషియన్ తర్వాత రోమ్ విచ్ఛిన్నం కావడం, నెర్వా చక్రవర్తి పరిపాలన, తర్వాత ట్రాజన్ రాజు పరిపాలన విధానాలను టాసిటస్ రచనలు వర్ణించాయి.

టాసిటస్ చరిత్ర రచనా విధానంలో చాలా నిబద్ధతను పాటించాడు. ఆయన చరిత్ర రచనలు మామూలు కథల ధోరణిలో ఉండవు. అవి యథార్థమైన సంఘటనలతో నిండి ఉంటాయి. పురాతన రోమ్ చరిత్రను, సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని గూర్చి ఆయన చేసిన రచనలు చాలా విలువైనది. గ్రీక్ రచయిత లెండరో టాసిటస్ చరిత్ర రచనా విధానాన్ని ప్రస్తుతించారు.

టాసిటస్ సాహిత్య శైలి విశిష్టమైంది. అతని ఆలోచనా విధానం, భావ వ్యక్తీకరణ పద్ధతి అత్యుత్తమమైనవి. అతడు చరిత్ర రచనకు మూడు విధానాలను ఏర్పరుచుకొన్నాడు: 1. సంఘటనలను అవగాహన

చేసుకోడం, 2. వ్యక్తిత్వ ముద్రను చిత్రించడం, 3. మానవ ప్రవర్తన. టాసిటస్ భాష సజీవంగా ఉంటుంది. ఆయన వ్రాసే లాటిన్ భాష చదువరిని విశేషంగా ఆకర్షిస్తుంది.

శే.వెం.న.

టాసో, టోర్క్వాటో (1544-1595) : పునరుజ్జీవన యుగం ఉత్తర భాగానికి చెందిన ఇటాలియన్ మహాకవి.

మొదటిపవిత్ర మత యుద్ధంలో జెరూసలేమ్‌ను ఆక్రమించుకొన్న సంఘటనను గూర్చి జెరూసలేమ్ లిబరేటా (1581) అనే వీరరస ప్రధానమైన మహాకావ్యం వ్రాసి ప్రసిద్ధి పొందిన మహానీయుడు. నేపుల్స్ రాజ్యంలోని సోరెం

టోలో 1544 మార్చి 11 న టాసో జన్మించాడు. తండ్రి కవి, రాజాస్థానాధికారి అయిన 'బెర్నార్డో టాసో', తల్లి పోర్టియా డిరోసి. ఉర్బిన్ సంస్థానంలో ఆ డ్యూక్ కుమారునితో కలిసి టాసో చదువుకొన్నాడు. ఆ రోజులలోనే పవిత్ర మత యుద్ధవీరుల కథలు ఆయనను ఉత్తేజ పరిచేవి.

తరువాత వెనిస్‌లో ఉండగా 'ఒట్టావా రిమా' అనే ఛందస్సులో (పాదానికి 11 గణాలు గల 8 పాదాలతో కూడిన ఇటాలియన్ వృత్తం) ఒక మహాకావ్యం వ్రాయడానికి టాసో పూనుకొన్నాడు. కాని త్వరలోనే ఆ రచన ఆపు చేశాడు. ఒక చరిత్రాత్మక కావ్యం వ్రాయడానికి అవసరమైనంత అనుభవం తన కింకారాలేదని ఆయన గుర్తించాడు. వీరరస ప్రధానాలైన ఇతివృత్తాలను తీసికొని వివిధ కావ్యాలను వ్రాయసాగాడు. తత్పర్యవసానమే రినాల్డో దానిలో టాసో కవిత్వ రచనా నైపుణి ప్రస్ఫుటంగా అభివ్యక్తమైనా, ఆయన కవితా ప్రతిభ పూర్తిగా వికసించలేదు.

1560 లో న్యాయ శాస్త్రం అభ్యసించడానికి టాసోను 'పాడువా' పంపారు. అక్కడ మానవతావాది, విమర్శకుడు అయిన 'స్పెరోనే స్పెరోనీ' ని ఆయన కలుసుకొన్నాడు. ఆయన పర్యవేక్షణలో టాసో అరిస్టాటిల్ రచించిన పాయిటెక్స్ అధ్యయనం చేశాడు. 1562

లో టాసో 'లూక్రిజియా బెండిడియో' పై ప్రణయ గీతాలు వ్రాశాడు.

1569 లో టాసో తండ్రి మరణించాడు. తరువాత ఆయన పారిస్ వెళ్లి ఫ్రెంచికవి 'పీరే రోన్సార్డ్' ను కలుసు కొన్నాడు. 1571 లో ఫెరారాకు తిరిగి వచ్చి డ్యూక్ ఆస్థానంలో చేరి కవిత్వం విరివిగా వ్రాయసాగాడు. 1573 లో అమింటా అనే గ్రామీణ నాటకం ఆయన రచించాడు. ఆ సంవత్సరమే గెలిల్వో రే డీ నార్మిజియా అనే విషాదాంత నాటకం వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు.

తన మహాకావ్యం జెరూసలేమ్ లిబరేటా రచనను టాసో 1775 లో పూర్తి చేశాడు. ఈ మహాకావ్యంలో మొదటి పవిత్ర మతయుద్ధం చివరి మాసాలలో 'గాడ్ ఫ్రే' అనే వీరుడు నడిపిన ఒక క్రైస్తవ సైన్యం ప్రదర్శించిన సాహస కృత్యాలను టాసో వర్ణించాడు.

తన మహాకావ్యంలోని విలక్షణతను ఎరిగి ఉన్న టాసో రోమ్ నగరానికి వెళ్లి ఒక విమర్శక బృందం చేత దానిని పరిష్కరింపజేసే ఏర్పాటు చేశాడు. 1576 లో ఫెరారాకు తిరిగి వచ్చి రోమన్ విమర్శకుల విమర్శల దృష్ట్యా తన కావ్యాన్ని సవరించడానికి ఆయన పూనుకొన్నాడు.

టాసో చివరి రోజులలో వ్రాసిన తాత్త్విక, నైతిక సంభాషణలు, అసంఖ్యాకమైన ఆయన లేఖలు 16 వ శతాబ్ది నాటి ఉత్తమ ఇటాలియన్ వచనానికి నిదర్శనాలు. 1581 లో జెరూసలేమ్ లిబరేటా తొలి ముద్రణ వెలువడింది. ఇటాలియన్ విమర్శకుల మధ్య సుదీర్ఘ కాలం ఆ కావ్యం మీద వాదోపవాదాలు చెలరేగాయి. అపలోజియా అనే రచనతో టాసో కూడా ఆ చర్చలలో పాల్గొన్నాడు.

అనతికాలంలోనే జెరూసలేమ్ లిబరేటా అనేక యూరపియన్ భాషలలోకి అనువదించబడింది. పలువురు కవులు ఆయనను అనుకరింప సాగారు.

1595 ఏప్రిల్ 25 న రోమ్ నగరంలో టాసో మహాకవి తుదిశ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

టాసోనీ, అలెసాండ్రో (1565-1635) : ఇటాలియన్ భాషలో రాజకీయ రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు, కవి. టాసోనీ అలెసాండ్రో 1565 సెప్టెంబరు 28 న ఇటలీ దేశంలోని మోడేనా అనే చోట జన్మించాడు.

టాసోనీ సుప్రసిద్ధమైన అధిక్షేప కవిత ది రేవో ఆఫ్ ది బకెట్. ఇది ఇటలీ అధిక్షేప సాహిత్యంలో

పేరెన్నిక గన్న రచన. ఎందరో ఈ రచనను గూర్చి విమర్శ వ్యాసాలు వ్రాశారు.

టాసోనీ విద్యాభ్యాసం బోలోగ్నా, పీసా, ఫెరారా విశ్వవిద్యాలయాలలో జరిగింది. అక్కడ అతడు న్యాయ శాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. ఆ తర్వాత ఇతడు అకాడమీయా డెల్లా క్రస్కా అనే సంస్థలో పనిచేశాడు. టాసోనీ జీవితంలో ఎక్కువ భాగం దీనిలోనే గడిచింది. ఇతని గద్య రచనలు కూడా ఆకర్షణీయంగా ఉంటాయి. వానిలో *అబ్జర్వేషన్స్ ఆన్ పెట్రార్క్స్ పోయెమ్స్* అనే గ్రంథాన్ని 1609 లో ఆయన ప్రచురించాడు. వేదాంత, రాజకీయ, శాస్త్రీయ ఆలోచనలతో కూడు కొన్న మరొక రచన 1620 లో ప్రకటింపబడింది. ఆ గ్రంథం పేరు: *టెన్ బుక్స్ ఆఫ్ డైవర్స్ థాట్స్ ఆఫ్ అలెసాండ్రో టాసోనీ*.

టాసోనీ రచనలలో ఉత్తమ మైన రచన *ది రేప్ ఆఫ్ ది బకెట్*. దీనిలోని ఇతివృత్తం ప్రధానంగా 14 వ శతాబ్దిలో బోలోగ్నా, మోడెనా పట్టణాల మధ్య జరిగిన యుద్ధం. మోడెనా సైనికులు బోలోగ్నా పట్టణంలో ఒక బకెట్ ను పట్టుకొంటారు. అది వాళ్లకు దొరికిన 'ట్రోఫీ' లాంటిది. ఈ కావ్యంలోని బకెట్ చర్చలో ఉన్న బిషప్ సింహాసనానికి ప్రతీక.

టాసోనీ 1635 ఏప్రిల్ 25 న మోడెనా పట్టణంలో మరణించాడు.

శే.వెం.న.

టింగ్ లింగ్ (1904--) : 20 వ శతాబ్దంలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందిన చైనా రచయిత్రి తిరుగు బాటుతనంతో కూడిన తన యౌవనంలో ఆమె అనేక ఆత్మీయమైన కథలూ, నవలలూ రచించింది. 1931 లో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరిన తరువాత శ్రామిక వర్గ రచనలు చేసింది. 1951 లో సాహిత్యంలో శ్లాఘన బహుమతిని గెలుచుకుంది. కాని, 1957 లో రైటిస్ట్ అనే నెపంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నుంచి బహిష్కృత అయింది. 'టింగ్ లింగ్' ఆమె కలం పేరు. అసలుపేరు 'చియాంగ్ వెయ్ ఛి'.

గౌరవం క్షీణిస్తున్న ఒక మర్యాదస్థుల కుటుంబంలో హ్యునాన్ రాష్ట్రంలోని చాంగ్ దే లో 1904 లో టింగ్ లింగ్ జన్మించింది. 1911 లో తండ్రి పోయిన తరువాత బ్రతుకు తెరువు తెలిసిన తల్లే ఆమెను పెంచిపెద్ద చేసింది. చాంగ్ టే లో తల్లి స్థాపించిన బాలికా పాఠశాలలోను, టావో యువాన్ అనే మరొక పట్టణంలోను ఆమె విద్యాభ్యాసం చేసింది. 1919 లో

టింగ్ లింగ్ తల్లి మీద తిరుగబడి చాంగ్ షా లోని బాలబాలికలు కలసి చదువుకునే పాఠశాలలో చేరింది. రెండేళ్ల తరువాత ఆమె షాంఘై, పిమ్మట నాన్ కింగ్ చేరి, ముఖ్యంగా అక్కడి సాంస్కృతిక జీవితాన్ని పరిశీలించింది. ఆ రోజులలోనే అరాజకవాదం ఆమెను ఆకర్షించింది. కొద్ది రోజులు చాంఘై విశ్వవిద్యాలయంలో పనిచేసిన తరువాత పీకింగ్ పోయి, అక్కడ ముందు ముందు కవిగా రూపొందనున్న 'హ్యూయేపిన్' (1925లో) ను కలుసుకుంది. అతనితో కలసి ఆమె పీకింగ్ వెలుపల ఉన్న 'వెస్టర్న్ హిల్స్' కు మకాం మార్చింది.

ఫ్రెంచ్, రష్యన్ నవలా రచయితల ప్రభావంతో టింగ్ లింగ్ ఆత్మీయమైన, పాక్షికంగా ఆత్మ కథాత్మకమైన చిన్న కథలు వ్రాయడం మొదలు పెట్టింది. ఎలాంటి సంకోచం లేకుండా 'సెక్స్' ను గురించి స్వేచ్ఛగా వ్రాస్తూ మరింత స్వాతంత్ర్యం కలిగిన ఒక నూతన చైనీయ కథా నాయకను ఆమె సృష్టి చేసింది. ఆమె కథలకు విశేష ప్రజాదరణ లభించింది. కాని హ్యూయేపిన్ రచయితగా ఎట్టి అభివృద్ధిని సాధించలేక పోయినందువల్ల ఆ దంపతులు 1928 లో షాంఘైకి మారి, అక్కడ ఒక సాహిత్య పత్రిక ఆరంభించారు. కాని, అది విజయవంతం కాలేదు. హ్యూయేపిన్ తన దృష్టిని రాజకీయాలవైపు మళ్లించాడు.

1930 వాటికి టింగ్ లింగ్ మూడు కథా సంపుటాలను, ఒక చిన్న నవలను ప్రచురించింది. ఆ ఏడాదే ఆమె కొక కుమారుడు కలిగాడు. హ్యూయేపిన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరి రాజకీయాలలో పూర్తిగా తలదూర్చి 1931 లో ఉరితీయబడ్డాడు. 1933 లో టింగ్ లింగ్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరి లెఫ్ట్ వింగ్ రచయితల లీగ్ నడిపే పత్రికలకు సంపాదకురాలైంది.

టింగ్ లింగ్ మార్క్సిజంలోకి మారిన తరువాత దాని ప్రభావం ఆమె రచనల మీద బాగా కనిపించింది. శ్రామిక వర్గ పక్షపాతంతో కూడిన షుయి (వరద-1931) అనే ఆమె రచన చైనాలోని సంఘవాస్తవికతకు దర్పణ ప్రాయం అయింది. క్యుమింగ్ టాంగ్ ప్రతినిధులు 1933 లో ఆమెను ఎత్తుకుపోయి 1936 వరకు బంధించారు. ఒక సైనికుని వేషంలో ఆమె తప్పించుకొని యెనాన్ లోని క్యూనిస్టులను చేరుకుంది. అక్కడ ఆమెకు మావ్ సేటుంగ్ తో పరిచయం ఏర్పడింది. కర్నల్ 'పెంగ్ తేహువాయ్' తో ప్రణయ కలాపం సాగించింది. ఆమె కథలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీపట్ల కొన్ని విషయాలలో

అసంతృప్తిని ఆమె నిర్భయంగా ప్రకటించింది. అందుకు మావో ఆమెను మందలించాడు.

టింగ్ లింగ్ రచించిన సూర్యుడు సాంగ్ కాన్ నది మీద ప్రకాశిస్తున్నాడు (1948) అనే శ్రామిక వర్గ నవల గొప్ప విజయం సాధించింది. శ్వాలిన్ బహుమతి అందుకున్న మొట్టమొదటి చైనీస్ నవల అదే. 1957 లో ఆమె కమ్యూనిస్టు పార్టీ నుంచి బహిష్కరించబడి కల్చరల్ రివల్యూషన్ కొనసాగుతున్న అయిదేళ్లకాలం నిర్బంధంలో గడిపింది. 1975 లో విడుదలై, 1979 లో తిరిగి పార్టీలో చేర్చుకోబడింది. ఇటీవలి ఆమె రచనలలో కొన్ని విమర్శక వ్యాసాలూ, చిన్నకథలూ పేర్కొనదగినవి.

శే.వెం.న.

టిఫ్నీ, ఎకాలామ్ పెమ్మనోవిచ్ (1896-1979) : ప్రసిద్ధ సోవియెట్ కవి, గద్య రచయిత. వీరోచితమైన బుర్రకథలకు, జాతీయ కళారూపాలకు, సృజనాత్మకతకు పేరు పొందాడు; అనేక నూతన ప్రయోగాలు చేశాడు.

యూక్రేన్లోని ఒక మధ్య తరగతి కుటుంబంలో పుట్టి, పెద్ద చదువులు చదువలేదు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో హుస్సార్ రెజిమెంట్లో పనిచేశాడు. తరువాత 'రెడ్ ఆర్మీ' లో చేరాడు. 1917 నాటి రష్యన్ విప్లవంలో పాల్గొన్నాడు.

1920 ప్రాంతంలో లెనిన్ గ్రాడ్లో స్థిరపడ్డాడు. 18 వ, 19 వ శతాబ్దాల నాటి జర్మన్ రచయిత హఫ్ మన్ ను ప్రస్తుతించే 'స్కెపియన్ బ్రదర్స్' సాహితీ వర్గంలో సభ్యుడుగా చేరాడు.

1922 లో ప్రచురించిన రెండు కవితా సంకలనాలలో యుద్ధం రోజులలో వీరోచితమైన తన భావ పరంపరను ప్రకటించడానికి యత్నించాడు. విప్లవం నుంచి ఆయన స్ఫూర్తిని పొందాడు. సాహితీ క్షేత్రంలో స్పష్టతకు, వాస్తవికతకు, నవీనతకు ఆయన ప్రాధాన్యం ఇచ్చాడు.

1920-30 మధ్య కాలంలో వెలిషీర్ క్లాకినోవ్, బోరిస్ పాస్టర్నాక్ల ప్రభావంతో టిఫ్నీ తన కవిత్వంలో నూతన ప్రయోగాలు చేశాడు. తూర్పు, మధ్య ఆసియాలలో పర్యటించి, కొత్తరకం కవితా సామగ్రి సమకూర్చుకొన్నాడు.

టిఫ్నీ ఎక్కువగా సాంఘిక అంశాలను కవిత్వంలో చొప్పించడం ఆరంభించింది 1930 తరువాతనే! గద్య రచనలలో కాల্পనికతనే కొనసాగించాడు. సోవియెట్ పాలక వర్గాన్ని సమర్థిస్తూ, దేశభక్తితో రెండవ ప్రపంచయుద్ధ

కాలంలో తన వెనుకటి ధైర్యాన్ని, కర్తవ్య దీక్షను ప్రకటించే రచనలు చేశాడు.

రష్యా దేశానికి సాంస్కృతిక రాయబారిగా పలు దేశాలలో ఆయన పనిచేశాడు. లెనిన్ పేరిట మూడు బహుమతులు, శ్వాలిన్ పేరుతో మూడు బహుమతులు ఆయన పొందాడు. 1944-46 లో సోవియెట్ రచయితల సమాఖ్యకు అధ్యక్షుడుగా ఉన్నాడు. 1950 లో పాస్టర్నాక్ కు వ్యతిరేకంగా పనిచేసినందున ఎందరో మిత్రులను ఆయన కోల్పోయాడు. లెనిన్ గ్రాడ్ కథలు (1977), పద్యాలు, పురాణ గీతకలు (1981), అనుదిన గీతకలు (1982) టిఫ్నీ ప్రధాన రచనలు.

శ్రీ విరించి

టిబులస్, ఆల్బియస్ (క్రీ.పూ. 55-19) : రోమన్ కవి, ప్రాచీన ప్రామాణిక స్మృతి కవిత్వ (ఎలిజీ) రచయితలుగా ప్రసిద్ధులైన కార్మిలియస్ గాలస్, స్టైక్స్ ప్రాపర్షియస్, ఓవిడ్లతో సమానుడు. వీరందరిలో టిబులస్ ప్రముఖు డని 'క్వింటిలియన్' పేర్కొన్నాడు. 'హోరేస్' తన కవితలలోను, కవితా లేఖలలోను పేర్కొనిన ఆల్బియస్ ఈ టిబులస్ అని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. కార్మిన్ టిబులియానమ్ అనే ఆ నాటి కవితా సంకలనంలోని టిబులస్ కవితలే మనకు ఈ నాడు లభ్యమవుతున్నాయి. ఈ సంకలనం ఆగస్టస్ చక్రవర్తినాటి రోమన్ సాహిత్య ఉన్నత స్థాయికి చక్కటి ఉదాహరణ.

ఈయన జీవితాన్ని గురించి మనం తెలుసుకోడానికి ఆధారాలు: ఈయన కవితలు, ఆధికారిక మని చెప్పలేని ఒక సంగ్రహ జీవిత చరిత్ర, ఇతర రచయితలు ఈయనను గురించి తమ రచనలలో ఉటంకించిన విషయాలు. సమాజంలో 'డిన్నత వర్గానికి చెందిన ఈయన ఒక పెద్ద జాగీరుకు వారసుడు. కాని క్రీ.పూ. 41 లో మార్క్ ఆంటోనీ, అక్టేవియస్లు తమ సైనికులకోసం ఈయన ఆస్తిలో చాలా భాగం వశపరచుకొన్నట్లు తెలుస్తోంది. ప్రముఖ పాలనాదక్షుడు, మేటి వీరుడు, ప్రఖ్యాత సాహితీ వేత్త అయిన 'మార్క్స్ వెలీరియస్ మెస్సాలా కార్వినస్' స్నేహాన్ని, ప్రాపును ఈ కవి చిన్న వయస్సులోనే సంపాదించుకొని, మెస్సాలా సాహితీ బృందంలో ఒక ముఖ్య సభ్యుడు కాగలిగాడు. ఈ బృందం ఆగస్టస్ చక్రవర్తి ఆస్థానానికి దూరంగానే ఉండేది. టిబులస్ రచనలలో కూడా ఎక్కడా ఆ చక్రవర్తి ప్రస్తావన లేక పోవడం గమనించ దగింది.

టిబులస్ మొదటి కవితాసంపుటి డెలియా (అసలు పేరు కాదు) అనే స్త్రీతో ఆయన సాగించిన

ప్రేమ కలాపాన్ని వర్ణిస్తూంది. ఆమె భర్త సైనికోద్యోగిగా విదేశాలకు వెళ్లినపుడు ఆమెతో ఈయన ప్రేమ కలాపాలు జరపడం, ఆ ఉద్యోగి తిరిగి వచ్చిన తరువాత కూడా వీరి ప్రేమ వ్యవహారాలు రహస్యంగా కొనసాగడం, చివరకు తానే కాక ఆమెకు ఇంకా ఇతర ప్రేమ లున్నారనే విషయాన్ని తెలుసుకుని ఆమెతో సంబంధం తెగ తెంపులు చేసుకోడం ఈ కావ్యంలో కనిపిస్తుంది. రెండవ సంపుటిలో డెలియా స్థానాన్ని 'నెమిసిస్' (ఇది కూడా ఆమె అసలు పేరు కాదు) అనే స్త్రీ ఆక్రమిస్తుంది. ఈమె ఉన్నత శ్రేణి వ్యభిచారిణి. ఆమె పద్ధతులకు వ్యధ చెందినా చివరివరకు టిబులస్ ఆమెను వదలినట్లు కనిపించదు.

టిబులస్ రచనలలో మనకు అతడు సహృదయుడుగా, స్నేహశీలిగా, నిస్వార్థపరుడుగా కనిపిస్తాడు. స్త్రీల పట్ల ఆయన చూపిన సహృదయత, సున్నితత్వం ఆనాటి పరిస్థితుల దృష్ట్యా అరుదైనవి.

రోమన్ కవిత్వం (ఎలిజీ) భావ సౌందర్యానికి, భావ ప్రకటనలోని ఆర్చితకూ, హుందాతనానికి టిబులస్ అందె వేసిన చేయి. స్వచ్ఛమైన శైలి, కావ్య నిర్మాణంలో సౌష్ఠ్యం, సూత్ర నిర్దేశితం గాని రచనా శిల్పం ఆయన రచనలు బహుళ ప్రాచుర్యం పొందడానికి కారణాలు. టిబులస్ రచనలలో కనిపించే మృదుత్వం, స్వచ్ఛత, సహజ సౌందర్యం ఎన్నదగినవి.

కె.జి.మూర్తి.

టీర్స్ డి మొలీనా (1584-1648) : శ్వానిష్ నాటక రచయిత, లోప్ డి వేగాకుముఖ్య అనుచరుడు. 'గ్రేబియల్ టెల్లజ్' పెట్టుకొన్న కలం పేరు ఇది. ఆల్కలా విశ్వ విద్యాలయంలో అధ్యయనం చేశాడు. 1601 లో 'మెర్సి డేరియన్ ఆర్డర్' లో సభ్యత్వం పొందాడు. ఆ వ్యవస్థ చరిత్ర ను హిస్టోరియా జనరల్ డి లా ఆర్డెన్ డి లా మెర్సిడ్ గా 1637 లో రూపొందించాడు. మతాన్ని అధ్యయనం చేసి అందలి ధర్మ సూక్ష్మాలను బాగా అవగాహన చేసుకున్న మేధావి. సహజంగా ఆయనలో రంగస్థలం పట్ల ఉన్న ఆసక్తి, శ్వానిష్ కమెడియా ప్రస్థ అయిన 'లోప్ డి వేగా' సాధించిన విజయాలూ, కలిగించిన ఉత్సాహం ఆయనను నాటక రచనవైపుకు మళ్లించాయి. ఈయన నాటకాలలో తాత్త్విక చింతన అక్కడక్కడ కనిపిస్తుంది. స్పెయిన్, పోర్చుగల్, వెస్ట్ ఇండిస్ లలో తన మతోద్యోగరీత్యా విస్తృతంగా పర్యటించిన ఈ రచయిత తన నాటకాలలో ఆ యా దేశాల విశేషాలను విరివిగా వాడుకొన్నాడు.

ఆయన నాటకాలలో మనకు లభ్య మయేవి 80 మాత్రమే. 1627-1636 మధ్య 5 భాగాలుగా ఇవి ప్రకటితం అయ్యాయి. సుఖాంత, విషాదాంత నాటకాలు వ్రాయటంలో ఈయన దిట్ట. 'కామెడి' లు వ్రాయటంలో తన సమకాలీనులతో సరితూగిన వాడే అయినా 'ట్రాజెడి' లు వ్రాయటంలో వాళ్లందరి పై ఉన్నత స్థాయి వాడని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు.

ఈతని విషాదాంత నాటకాలలో ప్రముఖంగా పేర్కొనదగినవి; ఎల్ బుర్రడార్ డి సెవిల్లా, ఎల్ కాండినెండ్ పార్ డిస్ కాన్సియాడో (1635). వీటిలో మొదటి దాని ద్వారా 'నాయకుడు', ప్రతినాయకుడు ఈ రచయిత. (Hero, villain) ఒకడే అయిన డాన్ జువాన్ పాత్రను ఈయన సాహిత్యానికి అందించాడు. ఆ పాత్ర జన బాహుళ్యంలో ప్రచారంలో ఉన్న కథలలోదే అయినా, దానిని తన నాటకంలో తీర్చి దిద్దడంలో ఆయన తన విశిష్ట ముద్రను స్పష్టంగా వేయగలిగేవాడు. రెండవ నాటకం ధర్మశాస్త్ర పరంగా సమర్థనీయమే అయినా చూడటానికి అసంబద్ధంగా కనిపించే ఒక విరోధాభాసను ప్రదర్శిస్తుంది. దీనిలో ఒక వ్యక్తి మహాపాపి. పాపకృత్యాలను నిరాఘాటంగా సాగిస్తున్నప్పటికీ భగవంతుని పట్ల కొద్దో గొప్పో విశ్వాసం గలవాడు. ఆ విశ్వాసాన్ని ఆరిపోనీయకుండా పెంచుకొంటూ వచ్చాడు. తుదకు దైవానుగ్రహం వలన మోక్షం పొందాడు. ఇక రెండవ వ్యక్తి సన్మార్గాన్ని అనుసరించి దైవభక్తితో జీవితం గడిపి ఒకానొక దశలో ఆ విశ్వాసాన్ని మంట కలుపుకొన్నవాడు. ఇతడు శాశ్వతంగా నరకానికి పంపబడుతాడు.

పాత్రలలోని మానసిక సంఘర్షణలను, పరస్పర విరుద్ధమైన లక్షణాలను చిత్రీకరించడంలో ఈ రచయిత అందె వేసిన చేయి. ఆంటోనా గార్సియా (1635) లో 'మంది భావావేశాన్ని' హేతువాద బద్ధంగా చక్కగా విశ్లేషించి చూపాడు. లా ఫుడెన్సియా ముజర్ (1634) లో ప్రాచీన కాలంలోని ప్రాంతీయ సంఘర్షణలను ప్రదర్శించాడు. లావెన్ గాన్జా డి తమర్ (1634) లో వాస్తవికత కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది.

నాటకాలు మాత్రమే కాక, మిత్రుల కాలక్షేపానికి పనికి వచ్చే అనేక కవితలు, కథలు కూడ రచించారు.

కె.జి.మూర్తి.

టీక్, (యోహాన్) లుడ్విగ్ (1773-1853) : బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతుడైన, జర్మన్ రచయిత, విమర్శకుడు. జర్మనీలోని తొలి రొమాంటిక్ ఉద్యమాన్ని విమర్శించినవాడు. కథలు చెప్పటం ఈయనకు పుట్టుకతోనే

అబ్బిన విద్య. ఈయన గొప్ప రచనలు కూడా ఫెయిర్ బేల్స్ వలె హృదయాన్ని స్పందింపజేసేవే గాని మేధను సృష్టించేవి గావు. బెర్లిన్ జిమ్నాసియం (1782-92) లోను, హాల్, గొటింజన్, ఎర్లాంజన్ (1792-94) విశ్వ విద్యాలయాలలోను టీక్ అధ్యయనం చేశాడు. తరువాత 'వేకెన్ రోడర్' తో కలసి షేక్స్పియర్ ను, ఎలిజబెతన్ నాటకాన్ని, మిడిల్ హై జర్మన్ ను, మధ్య యుగం నాటి పట్టణ వాస్తుశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేశాడు.

ఈయన రచనలలో పేర్కొనదగినవి: డైజిషి ఫ్టే డెస్ హెర్ట్ విలియమ్ లావెల్ (1795-96) (దీనిలో ఒక

సుకుమారమనస్సు డైన యువ మేధావి నైతికంగా భ్రష్టుడైన విధానాన్ని 3 సంపుటాల్లో ఈయన వర్ణిస్తాడు), కార్లవాన్ బెర్నెక్ (1797) అనే విషాదాంత నాటకం, మధ్య యుగాలనాటి కళాత్మక జీవితం ఇతివృత్తంగా గల ఫ్రాన్స్

ఫైర్ బాల్స్ వాండరం జెన్ (1798) అనే నవల, 18 వ శతాబ్ది హేతువాదాన్ని అనుకరించినట్లు నటిస్తూ హేళన చేసే ది జిస్టిఫైడ్ కేటర్ అనే నాటకం.

1799 లో షేక్స్పియర్ నాటకమైన ది టెంపెస్టు ను, డాన్ క్విక్సోట్ ను జర్మన్ భాషలోనికి టీక్ అనువదించాడు. 1802 తరువాత ఆయనలోని సృజనాత్మక శక్తి కొంతవరకు మరుగున పడినట్లు కనిపిస్తుంది. 1825 వరకు ఆయన తిరిగి చెప్పకోదగిన స్వతంత్ర రచనలు చేయలేదు. ఈ మధ్య కాలంలో ఆయన మిడిల్ హై జర్మన్ లో పాండిత్యం సంపాదించటం, ఎలిజబెతన్ నాటకాలను అనువదించడం, 16 వ, 17 వ శతాబ్దాల జర్మన్ నాటకాలను సంగ్రహించి ప్రకటించడం, నావాలిస్, హెనిచ్ వాన్ క్లిష్ వంటి ఇతర జర్మన్ రచయితల రచనలను ప్రకటించడం వంటి సాహిత్య పరమైన కార్యకలాపాలను చేబట్టాడు.

1825 నుండి 1842 వరకు డెస్సెన్ లోని నాటక ప్రదర్శన సంస్థకు సలహాదారుడుగా, విమర్శకుడుగా పనిచేసి 'గోయ్ థే' తరువాత చెప్పకోదగిన విమర్శకుడుగా పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. 1842 ప్రాంతంలో ఆయనలోని

సృజనాత్మక శక్తి తిరిగి విజృంభించడంతో సమకాలీన మధ్య తరగతి జీవితం నుంచి, చరిత్రనుంచి విషయాలను సేకరించి సుమారు 40 నవలికలను ఆయన వ్రాశాడు. వీటిలో టీక్ రెండవ తరపు రొమాంటిక్ రచయితలను, 'యంగ్ జర్మనీ' ఉద్యమాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించడం జరిగింది. 1842 లో ప్రష్యా చక్రవర్తి ఆహ్వానం పై బెర్లిన్ లో స్థిరపడి, అక్కడి సాహితీ వర్గాలకు నాయకుడయ్యాడు.

కె.జి.మూర్తి

టుటువోలా, ఆమోస్ (1920--): ప్రముఖ నైజీరియన్ రచయిత. 'యోరుబా' తెగకు చెందిన పుక్కిటి పురాణాలను, మత విషయాలను, జానపద గాథలను తనదైన విశిష్ట సాహితీరూపంలో బయటి ప్రపంచానికి అందించినవాడు. సాంప్రదాయక విద్యను ఆరు సంవత్సరాల పాటు ఈయన అభ్యసించినా, అభూత కల్పనలతో కూడిన జానపద కథలు, భూలోకానికి ఆవల ఉంటాయనుకునే దయ్యాలు, భూతాలు, స్వర్గ, నరక వాసులు, చిన్నప్పడు పాఠశాలలో చదువుకున్న తౌజండ్ అండ్ వన్ నైట్స్ కథలు, పీల్ గ్రీమ్స్ ప్రోగెస్ వంటి రచనలూ ఈయన రచనలకు ప్రాతిపదిక లయ్యాయి. ఈతని రచనలలో 'విలియం బ్లెక్', 'జాన్ బన్యన్', 'దాంతే అలిగెరి' ల ఫక్కి కనిపిస్తుంది. ఈయన రచనలలో బహుళ ప్రాచుర్యం పొందినది ది పామ్ వైన్ డ్రిక్టర్ అండ్ హిజ్ డెడ్ పామ్ వైన్ ట్యాప్టర్ ఇన్ ది డెడ్ టౌన్ (1952).

మై లైఫ్ ఇన్ ది బుష్ ఆఫ్ ఫూస్ట్ (1954) లో బానిస వర్తకుల బారి నుండి తప్పించుకునే ప్రయత్నంలో ఒక బాలుడు దయ్యాల పొదలో ఎలా చిక్కుపడతాడో తెలుపుతాడు. సింబి అండ్ ది శాటిర్ ఆఫ్ ది డార్క్ జెంగిల్ (1955) లో అందమైన ఒక ధనవంతుల అమ్మాయి గృహాన్ని వదలి బీదరికాన్ని, ఆకలి మంటలను అనుభవించడం చూపిస్తాడు. వీటిలో జీవిత సత్యాన్ని శోధించాలనే ఈ రచయిత తృప్తి సురిస్తూంది. ది బ్రేవ్ ఆఫీకన్ హంబెస్ (1958), ది ఫెదర్ వుమన్ ఆఫ్ ది జంగిల్ (1962), అజై అండ్ హిజ్ ఇన్ హెరి టెడ్ పావర్టీ (1967), ది విచ్ హెర్బాల్వెస్ ఆఫ్ ది రిమోట్ టౌన్ (1981) అనేవి ఈయన మరి కొన్ని రచనలు. వీటిలో సామ్యం కనిపించని కొన్ని చెదురు మదురు సంఘటనలను తీసుకుని వాటిని తన కవితా దృష్టి అనే దారంలో గుది గుచ్చి ఒక అందమైన మాలగా మనకు అందించిన ఈ రచయిత నైపుణ్యం మెచ్చుకో

కె.జి.మూర్తి

టెరెన్స్ (క్రీ.పూ. 185-159) : రోమకు చెందిన సుఖాంత నాటక కర్తలలో ప్లాటస్ తరువాత చెప్పుకోదగిన వాడు. ఈయన పద్య రూపంలో వ్రాసిన ఆరు సుఖాంత నాటకాలు పరిశుద్ధ లాటిన్ భాషకు దృష్టాంతాలుగా నిలచాయి. ఆధునిక కామెడీ ఆఫ్ మేనర్స్ కి టెరెన్స్ వ్రాసిన నాటకాలే ప్రాతిపదిక అనవచ్చును.

'టెరెనియస్ లుకానస్' అనే రోమన్ సెనేటర్ ఇతనిని చిన్నప్పడే బానిసగా రోమకు తీసుకువచ్చాడు. కాని ఇతని ప్రతిభను గుర్తించిన టెరెనియస్ ఇతనికి విద్యాభ్యాసాలు గరపి స్వేచ్ఛను ప్రసాదించాడు.

ఇతని జీవిత విశేషాలు మనకు ఎక్కువగా తెలియవు. అవి తెలుసుకోడానికి మనకున్న ఆధారాలు నాలుగు. దాదాపు 3 శతాబ్దాల తరువాత 'సుటోనియస్' వ్రాసిన ఇతని సంగ్రహ జీవిత చరిత్ర వానిలో మొదటిది. 4 వ శతాబ్దపు భాషా శాస్త్రకోవిదుడు 'ఎలియస్ డానే టస్' ఈయన నాటకాలపై వ్రాసిన విమర్శనాత్మక వ్యాసాలు రెండవ ఆధారం. ఈయన నాటకాల మొదటి ప్రదర్శనలకు సంబంధించిన ప్రకటనలు, ఆ నాటకాలకు తానే వ్రాసి నాటకాలలోనే పొందు పరచిన పీఠికలు మూడవ ఆధారం. మిగతా ఆధారాలు: అస్ట్రీయా ది ఆండ్రీయన్ గర్ల్ (క్రీ.పూ. 166), హెసైరా (క్రీ.పూ. 165), హ్యూటన్ టీయోరమెంటస్ (క్రీ.పూ. 161), ఆడెల్లి ఆడెల్హీ (క్రీ.పూ. 160) అనే ఈయన వ్రాసిన సుప్రసిద్ధ నాటకాలు.

ఈ నాటకాల ప్రదర్శనలు అంతగా విజయవంతమైనట్లు కనిపించదు. అంతకు పూర్వం 'కాసిలియస్' అనే నాటక కర్తకు పేరు ప్రఖ్యాతులు అర్జించి పెట్టిన 'లూసియస్ ఆంబీవియస్ టర్పియో' అనే ప్రఖ్యాత నటుడు టెరెన్స్ నాటకాలలో కూడ నటించడం టెరెన్స్ అదృష్టమే అయినా, బహుశః అతడు అప్పటికి వయస్సు మీరి పోవడం వలన ఈ నాటకాలు రక్తి కట్టలేదేమో!

ఇతని పేరు ప్రఖ్యాతులకు అసూయ చెందిన తోటి రచయితలు ఇతనిపై అనేక నిందలు వేశారు. ఆ నాటి రోమన్ నాటక కర్తలు పూర్వ గ్రీక్ నాటకాలు ఆధారంగా, గొప్పింటి యువకులను, ప్రేమ వ్యవహారాలలో వారి ఒడుదొడుకులను ఇతివృత్తంగా తీసుకొనేవారు. మూలానికి విధేయంగానే ఉంటూ తమదైన వ్యక్తిత్వ ప్రభావాన్ని కొందరు చూపగలిగితే, మరికొందరు వాటిని మక్కికి మక్కి అనువదించారు. కాని టెరెన్స్ మూలనాటకాన్ని పాడుచేశాడనీ, రెండు మూడు నాటకాలలోని సంఘటనలను, పాత్రలను యధేచ్ఛగా కలగాపులగం చేసి ఒకే

నాటకంగా వ్రాశాడనీ అతనిపై అభియోగం వచ్చింది. ఆ రచనలు పూర్తిగా అతని స్వంతమే కావనీ, ఉన్నత వంశీకులు కొందరు అతనికి రచనలో సాయంచేశారనీ మరికొందరు నిందించారు. వీటిలో నిజం పాలు ఎక్కువ లేదని విజ్ఞుల అభిప్రాయం.

ఇతడు కేవలం అనువాదకుడే కాదు. మూల నాటకాలలోని ఇతివృత్తాన్నీ, పాత్రలనూ, సంఘటనలనూ యథాతథంగా గాక, తన మేధతో, కాల्పనిక శక్తితో వాటికి చేర్పులు, మార్పులు చేసి తన స్వంత బాణీని ప్రస్ఫుటం చేసిన మహా రచయిత. తరువాతి తరాల రోమన్ విద్యా పద్ధతులపైనా, యూరోపియన్ రంగస్థలం మీదా ఈయన ప్రభావం విశేషంగా కనిపిస్తుంది.

25 సంవత్సరాల వయస్సులోనే ఈయన మరణించడం దురదృష్టకరం. 25 వ సంవత్సరంలో గ్రీస్ వెళ్లిన టెరెన్స్ మరి తిరిగి రాలేదు. గ్రీస్ లోనో, సముద్ర ప్రయాణంలోనో ఆయన మరణించి ఉంటాడు.

కె.జి.మూర్తి

టోరెస్ నహారో, బార్టోలోమె డి (1484-1525)

: శ్పానిష్ నాటక రచయిత, వ్యాస రచయిత. టోరెస్ నహారో 1484 వ సంవత్సరంలో స్పెయిన్ దేశంలో 'లాటారె డీ మిగ్వెల్ సెస్ మిరో' అనే చోట జన్మించాడు. నాటక రచయితగా, సృజనాత్మక సిద్ధాంత కర్తగా పేరు పొందాడు. ఇతడు సజీవ పాత్రలను సృజించాడు.

ఈతని జీవితానికి సంబంధించిన వివరాలు చాలా స్వల్పంగా మనకు తెలుస్తున్నాయి. ఇతడు సైనికుడుగా కొంతకాలం పనిచేశాడు. కొంత కాలం ఆల్జీర్స్ (Algiers) లో నిర్బంధితుడు గా ఉన్నాడు. తర్వాత రోమకు పారి పోయాడు. అక్కడ పోప్ లియో X కు విశ్వాస పాత్రుడయ్యాడు. అక్కడ ఉన్న ముఖ్యులైన చర్చి అధికారులతోను, వ్యాపారస్థులతోను అనుబంధాన్ని పెంచుకొన్నాడు.

టోరెస్ నహారో తన రచనలను మొదట 1517 వ సంవత్సరంలో ఒక సంపుటిగా ప్రచురించాడు. దానిపేరు ది ఫ్టస్ థింగ్స్ ఆఫ్ పల్లాస్. ఈ రచనలో నాటక కళను గూర్చి, విషాదాంత, సుఖాంత నాటకాలను గూర్చి చర్చించాడు. తన రచనలను తానే రెండు విధాలుగా వర్గీకరించుకొన్నాడు: 1. కామీడియా అనోటేసియా వాస్తవికాలు, స్వయంగా గమనించిన యధార్థ ఘటనలతో కూడినవి, 2. ఫాంటాసీయా - కల్పితాలు. యధార్థాలు కాకపోయినా, యధార్థాలు అనిపించేవి.

టోరెస్ నహారో ఒక గొప్ప వ్యంగ్య నాటకాన్ని వ్రాశాడు. దాని పేరు కామెడీ ఆఫ్ కీచెన్ (వంటశాల

(ప్రహసనం). దీనిలో రోమన్ రాజభవనంలో జరుగుతున్న అవినీతిని వ్యంగ్యంగా ప్రకటించాడు. లా సెల్టిస్టీనా అనే నవలను ఆధారంగా చేసుకొని ఈ నాటకాన్ని ఆయన వ్రాశాడు. ఈ నాటకం స్పెయిన్ హాస్య నాటక స్వర్ణయుగానికి దారి తీసింది. అయితే తరువాతి నాటక రచయితల రచనల కన్న ఇది పూర్తిగా భిన్నమైంది.

టోరెస్ నహార్ విశ్రామ మెరుగని రచయిత. శ్వానిష్ నాటకరంగ వికాసానికి తన జీవితాన్ని ధారపోసి, 1525 లో ఇతడు ఫెనిల్లా లో చనిపోయాడు.

శే.వెం.న.

టోరెస్, బోదెత్ జైమి (1902-74) : ప్రముఖ మెక్సికో కవి, నవలా రచయిత, విద్యావేత్త, రాజనీతిజ్ఞుడు. అమెరికా దేశంలోని మెక్సికో నగరంలో 1902 ఏప్రిల్ 17 న టోరెస్ జన్మించాడు.

మెక్సికో నేషనల్ యూనివర్సిటీలో టోరెస్ న్యాయ శాస్త్రం, సాహిత్యం అభ్యసించాడు. తర్వాత కొంతకాలం పాటు నేషనల్ ప్రిపరేటరీ స్కూల్ కు సెక్రటరీ గాను, విద్యా మంత్రిత్వ శాఖలో ప్రజా గ్రంథాలయాల అధిపతిగాను పనిచేశాడు. ఆ పిమ్మట కొంతకాలం విశ్వవిద్యాలయంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాచార్యుడుగా (1924-29) పనిచేశాడు.

టోరెస్ ప్రచురించిన మొదటి కవితా సంకలనం ఫెర్వర్ (1918). దీనిలో ఆధునిక భావాలను ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో మొదటి సారిగా జైమి ప్రవేశపెట్టాడు. ఒంటరితనం, తన ఉనికిని గూర్చి తెలుసుకోవాలనే ఆరాటం, చావును కోరుకోడం మొదలగు అంశాలు ఈ సంపుటిలో కనిపిస్తాయి. ఆ తర్వాతి రచనలైన ది డెలి రియస్ హార్ట్, సాంగ్స్ అనే సంపుటలలో ప్రణయానికి సంబంధించిన ఖండికలు ఉన్నాయి. సుప్రసిద్ధ శ్వానిష్ కవి అయిన జ్వాన్ రామోన్ యిమెనెజ్ ప్రభావం చేత లాకాసా (గృహం) అనే కావ్యాన్ని వ్రాశాడు. దీనిలో కృత్రిమ వాతావరణం నుంచి పారిపోయి ప్రశాంతమైన గ్రామీణ జీవితం గడపాలనే వాంఛ అభివ్యక్త మవుతుంది.

బియాంబో ది ఫోర్డింగ్ స్క్రీన్ అనే జపనీస్ పద్యరూపాలను టోరెస్ అనుకరించాడు.

టోరెస్ సంపాదకుడుగా ఒక పత్రిక వెలువడింది. ఆ పత్రికపేరు కాంటెంపోరేనియోస్. దీనిలో సంస్కృతికి, సాహిత్యానికి సంబంధించిన రచన లుండేవి. ఈ పత్రిక ఎందరో మెక్సికన్ కవులను ప్రభావితం చేసింది.

టోరెస్ ఎన్నో ఉన్నతమైన రాజకీయ పదవులను యూరోప్ లోను, అమెరికాలోను నిర్వహించాడు. టోరెస్ విద్యామంత్రిగాను, విదేశాంగ మంత్రిగాను పని చేశాడు.

మెక్సికో డెలిగేషన్ టు ది యునైటెడ్ నేషన్స్ ప్రిపరేటరీ కమీషన్ కి నాయకుడుగా పనిచేశాడు. “మెక్సికో డెలిగేషన్ టు ది ఇంటర్ నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ ఆఫ్ అమెరికన్ స్టేట్స్ ఇన్ బోగోటా” కు నాయకత్వం వహించాడు. తర్వాత యూనెస్కో డైరెక్టర్ జనరల్ గా (1948-52) పనిచేశాడు. పాఠశాలలకూ, గ్రంథాలయాలకూ చేసిన సేవలవల్ల టోరెస్ మెక్సికోలో విద్యారంగానికి పితామహుడుగా ప్రసిద్ధి కెక్కాడు.

1954 లో వెలువడిన ఫ్రాంటియర్స్, 1957 లో వెలువడిన వితపుల్ ట్రూస్ అనే కవితా సంకలనాలలో టోరెస్ పరిణతి చెందిన కవిగా కనిపిస్తాడు. టోరెస్ గద్య రచయితగా కూడా ప్రసిద్ధుడు. ప్రౌస్ట్ (Proust), టాల్ స్టాయి (Tolstoy) లను గూర్చి అతడు వ్రాసిన వ్యాసాలు అందుకు నిదర్శనాలు. 1966 వ సంవత్సరంలో ఇతడు జాతీయ సాహిత్య బహుమతి పొందాడు. టోరెస్ వ్రాసిన నవలలు ఆరు ప్రచురింపబడ్డాయి. పొయెటికల్ వర్క్స్ అన్న పేరున ఇతని కవితలు రెండు సంపుటలుగా వచ్చాయి. సెల్వెక్ట్ పోయెమ్స్ ఆఫ్ జైమి అన్న పేరుతో ఫ్రెంచ్, ఇంగ్లీషు భాషల్లో ఒక ఎడిషన్ వెలువడింది.

టోరెస్ చివరకు కేన్సర్ వ్యాధి పీడితుడై 1974 మే 13 న లో మెక్సికో నగరంలో మరణించాడు.

శే.వెం.న.

ట్రాక్స్, జార్జ్ (1887-1914) : ఆస్ట్రీయన్ కవి. వాస్తవికతను చాలా వరకు పక్కకు నెట్టి, ఆత్మాంతర్గతమైన తన అనుభవాన్ని కొన్ని ప్రతీకల ద్వారాను, తనదైన ఒకే ప్రత్యేక రీతిలోను వ్యక్తీకరించినవాడు (Expressionist). జీవితంలో స్వయంగా తాను అనుభవించిన అనేక వ్యథలూ, యుద్ధకాలంలో ఉద్యోగరీత్యా తన చుట్టూ ప్రత్యక్షంగా చూసిన అనేక దృశ్యాలు ఈ రచయితను కలచివేశాయి. ఫలితంగా స్మృతి కావ్యాన్ని (eligy) తన భావ ప్రకటనా మాధ్యమంగా ఎన్నుకొని, ప్రసిద్ధ కావ్యాలను వ్రాశాడు. జవ సత్వా లుడిగిపోవడం, మరణం ఈతని కావ్యాలలో ఇతివృత్తాలు.

సహజంగా తనలోకి తాను ముడుచుకు పోయే స్వభావం గల ఈ కవి ఒక కమ్మరి కుమారుడు. వియెనా విశ్వ విద్యాలయంలో (1908-10) ‘ఫార్మ సిస్ట్’ గా శిక్షణ పొంది తరువాత సైన్యంలో వైద్య విభాగంలో ‘లెఫ్టి నెంట్’ గా చేరి, ‘గలీసియా’ లో యుద్ధం కలిగించిన బీభత్సాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసినవాడు. యుద్ధంలో క్షత గాత్రులకు మందులు పంచుతూ వారి తీవ్రబాధలను, అందులో కొందరి ఆత్మ హత్యలను, సైన్యం నుంచి

పారిపోయిన కొందరు సైనికులను పట్టుకుని ఉరి తీయడాన్ని స్వయంగా చూసి విచలించి, తానే ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేసినట్లు తెలుస్తోంది. క్రాకో మిలిటరీ వైద్యశాలలో 'కాక్య' అధిక మోతాదులో (బహుశః పారపోయిన) తీసుకోవడం వలన ట్రాక్ట్ చనిపోయినాడు.

ట్రాక్ట్ 1913 నాటికే మాదక ద్రవ్యాలకు బానిస అయ్యాడు. అతని చెల్లెలు 'గ్రెటె' పై అతనికి గల ఆసాధారణమైన ప్రేమ, బలీయమైన సంచార తృప్తి ఇతని జీవితాన్ని ప్రభావితం చేసిన ఇతర విషయాలు.

ట్రాక్ట్ తన మొదటి కవితా సంపుటిని 1913 లో ప్రచురించాడు. ఈతని రచన లన్నింటిలోను వర్తమానపు బీభత్సానికి క్షోభపడటం, స్వర్గధామం అయిన భూత కాలపు అనుభూతుల కోసం, పునర్జన్మకోసం ఆరాట పడడం కనిపిస్తుంది. ఈయన కవితలలో కొన్నింటిని 'టూసియా జెట్టి' అనే రచయిత ఆంగ్లంలోకి అనువదించి, 1973 లో ప్రచురించాడు.

కె.జి.మూర్తి

ట్యూవెటాయెవా, మరీనా ఇవనోవా (1892-1941) : రష్యా బయట ఎక్కువ ప్రచారం పొందకపోయినా 20 వ శతాబ్దపు ఉత్తమ రష్యన్ కవయిత్రులలో ఒకరుగా ఈమె గుర్తింపు పొందింది. ఈమె రచనలలో విలక్షణమైన ఒక స్వంత లయ, బాణీ కనిపిస్తాయి. చెప్పదలచుకున్నది సూటిగా చెప్పటం ఈమె ప్రత్యేకత. ఈమె తన బాల్యం మాస్కోలోనే గడిపింది. తండ్రి విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడు, ఒక పురావస్తుశాల సంచాలకుడు. తల్లి పియానో వాయిద్యంలో నిపుణురాలు. తల్లి దండ్రులతో ఇటలీ, స్విట్జర్లాండ్, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ లను దర్శించింది. 16 సంవత్సరాల వయస్సున్నప్పుడు సోర్బాన్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరింది. 1910 లో వెచ్చెర్లీ ఆల్బం అనే ఆమె తొలి కవితా సంకలనం వెలువడింది. దీనిలోని కవితలు అంత చెప్పుకోదగ్గవి కాకపోయినా వాటిలో అక్కడక్కడ కనిపించే మెరుపులు తరువాతి కాలంలో ఆమె సాధించిన విజయాలకు ప్రాతిపదికగా కనిపిస్తాయి. 1922 లో వెలువడిన జార్-డెవిట్టా అనే ఒక అభూతకల్పనా గాథను చెప్పే సుదీర్ఘ కావ్యం ఆమె కవితా చమత్కారాలకు అద్దం పట్టి చూపిస్తుంది.

ఆమె, ఆమె భర్త రష్యన్ విప్లవాన్ని తీవ్రంగా ఎదుర్కొన్నారు. ఈ కాలంలో ఆమె వ్రాసిన కావ్యాలు బోల్షివిక్ విప్లవాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటించేవే. వీటిలో చెప్పదగినది *లెబిడినీ స్టాన్* (1917-21). 1922 లో

ఆమె రష్యాను వదలి, బెర్లిన్, ప్రేగ్ లలో కొంతకాలం ఉండి వివరకు 1925 లో పారిస్ లో స్థిరపడింది. అక్కడ స్టీఖిన్ బ్లోకు (1922), పాస్సెరోసి (1928) అనే కవితా సంపుటాలను ప్రచురించింది. *అరియేడ్నీ* (1924), *ఫేడా* (1927) అనే రెండు సాంప్రదాయిక పద్య రూప విషాదాంత నాటకాలను, *మై ఫుష్కిన్* (1937) అనే విమర్శనాత్మక గ్రంథాన్ని వ్రాసింది.

1930 నుండి ఆమె కవిత్యంలో ఒంటరితనం, స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్లాలనే తపన కనిపిస్తాయి. *టోస్కా పోరోడిన్* (1935) లో ఇవి బాగా ప్రస్ఫుట మయినాయి. 1937, 38 ప్రాంతంలో భర్త, కుమార్తె రష్యాకి తిరిగి వెళ్లి కమ్యూనిస్టులతో కొంత కాలం పనిచేసి, శ్వాల్స్ క్రూరత్వానికి బలి అయి పోయారు. 1939 లో ఆమె కూడా మాస్కో చేరి కొన్ని అనువాద రచనలను చేబట్టింది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కారణంగా మాస్కో వదిలి ఒక మారుమూల ప్రాంతానికి వెళ్లి, వంటరితనం భరించలేక 1941 లో ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

కె.జి.మూర్తి

ట్యూయ్స్, మార్క్ (1835-1910) : అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు చెందిన రచయిత, హాస్యనైపు, ఉపన్యాసకుడు, పత్రికా రచయిత. *ది ఎడ్వం చర్చ్ ఆఫ్ టూమ్ సాయర్* (1876), *లైఫ్ ఆన్ ది మిస్సిసిపి* (1883), *ది ఎడ్వం చర్చ్ ఆఫ్ హికల్ బెర్రీ ఫిన్* (1885) అనేయువ సాహస గాథలు ఈయనకు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రఖ్యాతి తెచ్చి పెట్టిన రచనలు. అమెరికన్ జీవితం నుంచి వస్తువును గ్రహించి సాహితీ రూపంలో ప్రకటించి అమెరికన్ రచనలకు ఒక విశిష్టత చేకూర్చినవాడు. చాలా విస్తృతంగా పర్యటించి అమెరికన్ జీవితంలోని మొరటు తనాన్ని, హాస్య ప్రియత్వాన్ని, ధనాకాంక్షను, నిస్సృహను, వంటరితనాన్ని స్వయంగా తాను కూడా అనుభవించి ఉండడం చేత హృదయానికి హత్తుకునే రీతిలో ప్రకటించిన నిజాయితీ గల రచయిత. వాస్తవాలను ఊహలుగా, ఊహలను వాస్తవాలుగా చిత్రీకరించిన శిల్పి. చిన్న

పిల్లలనుండి వృద్ధులు, పండితుల వరకు అందరూ చదివి ఆనందించే రీతిలో ఉంటాయి మార్క్ ఔయ్స్ రచనలు.

క్లెమెన్స్ జాన్ మార్షల్, జేన్ లాంట్జన్ క్లెమెన్స్ ల ఆరవ సంతానం 'మార్క్ ఔయ్స్'. ఇతనికి 4 సంవత్సరాలప్పుడు ఆ కుటుంబం మిస్సిసిపి నది పడమర ఒడ్డున ఉన్న 'హానిబాల్' కు మారారు. తండ్రి ఒక కిరాణా కొట్టు నడుపుతూ న్యాయవాదిగా కూడా పనిచేసేవాడు. తరువాత స్థానిక రాజకీయాలలో ప్రవేశించాడు. హానిబాల్ లోకి నాకల మీద పని చేసే వాళ్లు ఎక్కువగా వస్తూ పోతూ ఉండేవాళ్లు. వాళ్లలో ఎక్కువ మంది కర్మశులు, జూదరులు, మోసగాళ్లు, కత్తులు, తుపాకులు పుచ్చుకొని భయం కొలిపే రీతిని తిట్టుకుంటూ, కొట్టుకుంటూ ఉండేవారు. నదీ జీవ నాన్ని చిన్నతనంలో మార్క్ ఔయ్స్ అతి దగ్గరనుండి చూశాడు. ఆ ఊరు ప్రక్కనే ఒక కొండ, దానిలో ఒక గుహ ఉండేది. మార్క్ ఔయ్స్ ఆ గ్రామం లోని ఒక త్రాగుబోతు కొడుకయిన 'టామ్ బ్లాంకెన్ షిప్' తో తరచు గడుపుతూ ఉండేవాడు ఆ నదీ తీరంలోనో, ఆ గుహదగ్గరనో! ఈ టామ్ నే మార్క్ ఔయ్స్ తన నవలలో హకర్ బ్లెరి ఫిన్ గా చిత్రించి చిరస్మరణీయుణ్ణి చేశాడు. ఈ రచయిత 4 సంవత్సరాలప్పుడు సోదరిని, 7 సంవత్సరాలప్పుడు సోదరుని, 11 సంవత్సరాలవయస్సులో తండ్రిని (1847) పొగొట్టుకొన్నాడు. కుటుంబానికి సాయం చేయటానికి ఇష్టం లేకపోయినా ఇంటింటికి పత్రిక లందించే బాలుడుగా పని ప్రారంభించాడు. తన కన్న 10 సంవత్సరాలు పెద్దవాడైన సోదరుడు 'ఆరియన్' ప్రారంభించిన హానిబల్ జర్నల్ అనే పత్రికలో పని చేశాడు. 'రాంబ్లర్' అనే కలం పేరుతో ఆ పత్రికకు వ్రాయటం కూడా ప్రారంభించాడు. 17 సంవత్సరాల వయస్సుప్పుడు తన పేరుతోనే వ్రాసిన ది డాండ్ ఫ్రైటెనింగ్ ది స్క్వాటర్ అనే హాస్యరచన 'బోస్టన్' నుంచి వెలువడే 'ది కార్పెట్ బాగ్' అనే పత్రికలో ప్రచురిత మయింది.

'హానిబాల్' నుండి 'సెయింట్ లూయీ' పట్టణానికి, అక్కడి నుండి 'న్యూయార్క్' నగరానికి మార్క్ ఔయ్స్ వెళ్లాడు. అక్కడ నుండి ఫిలడెల్ఫియా, వాషింగ్టన్ లకు వెళ్లి తిరిగి పశ్చిమ ప్రాంతంలోని 'మస్కటిన్' చేరి, తనలాగానే ఊళ్లు పట్టుకుని తిరుగుతున్న తన సోదరుని ముద్రణాలయంలో పనిచేశాడు. ఈ సంచార ప్రియుడు నిలకడగా ఎక్కువకాలం ఏ పట్టణంలోను ఉండలేక దక్షిణ అమెరికాలోని అమెజాన్ నదీ ప్రాంతంలో తన అదృ

ష్టాన్ని పరీక్షించుకోవాలనుకొని అక్కడికి కూడా వెళ్లి వచ్చాడు. తన యాత్రలను గూర్చి లేఖల రూపంలో వ్రాయగా, వాటిని కోకేక్ లోని 'డెయిలీ పోస్ట్' అనే పత్రిక ప్రచురించింది. 4 సంవత్సరాల పాటు మిస్సిసిపి నదిమీద నావలు నడిపే ఫైలట్ గా పనిచే శాడు. ఈ కాలంలో ఆయన అన్ని రకాల మనుష్యులను కలవడం వలన మానవ స్వభావాన్ని బాగా ఆకళింపు చేసుకొన్నాడు. అమెరికన్ సివిల్ వార్ ఉత్తర దక్షిణ రాష్ట్రాలమధ్య రాక పోకలను ఆటంక పరచగా, కొంత కాలం పాటు 'న్యూ ఆర్లియన్స్' రాష్ట్రంలో ఉండి పోయాడు. అప్పట్లో క్రెసెంట్ అనే పత్రికలో 'క్వింటియస్ కర్టియస్ స్నాడ్ గ్రాస్' అనే మారు పేరుతో ఈ రచయిత వ్రాసిన కొన్ని లేఖలు ఈ రచయితకు స్థానిక సైనికులతో పరిచయ మేర్పడినట్లు తెలుపుతున్నా, ఆ అంతర్యుద్ధం పట్ల ఆయనకు గల భావాలు మనకు ఖచ్చితంగా తెలియవు. తరువాత సోదరుడు 'ఆరియన్' అబ్రహం లింకన్ అనుచరుడుగా ప్రాంతీయ కార్యదర్శి పదవి పొందగా అతనితో పాటు 'నెవాడా' చేరాడు. అక్కడ జూదం లాంటి స్టాక్ వ్యాపారంలో చేతులు కాల్చుకొని, తీర ప్రాంతాలలో వెండి బంగారాలను పోగు చేసుకోడానికి వెళ్లి అందులోనూ విఫలమై వర్జీనియా నగరంలోని టెరిటోరియల్ ఎంటర్ ప్రైజ్ అనే పత్రికకు తిరిగి వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. 1863 ఫిబ్రవరి 3న వర్జీనియా నగరంలో 'మార్క్ ఔయ్స్' అనే ఈయన కలంపేరు ప్రారంభమైంది. అప్పటికి ఆయన వయస్సు 27. సహజంగా కోపిష్టి అయిన ఈ రచయిత ఒక సంపాదకునితో పోట్లాడి నెవాడాను వదలి కాలిఫోర్నియా చేరాడు. శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో నగరంలో ప్రఖ్యాత రచయితలు 'బ్రెట్ హార్ట్', 'ఛార్లెస్ ఫారార్ బ్రౌన్' లతో పరిచయం కలిగింది. అక్కడి పోలీసు వ్యవస్థలోని అవినీతిని బహిర్గతం చేస్తూ వ్రాసినందుకు ఆ నగరం కూడా వదల వలసి వచ్చింది.

1866 లో 'హానలూలా' వెళ్లాడు. అక్కడ చేసిన ఉపన్యాసాలు, అక్కడినుండి వ్రాసిన లేఖలు బహుళ ప్రాచుర్యం పొందాయి. ఆల్టా కాలిఫోర్నియా అనే ప్రముఖ పత్రికకు సంచార పిలేఖకుడుగా యూరప్, జెరూసలేమ్ లకు వెళ్లాడు. ఈ పత్రికకు, న్యూయార్క్ ట్రీబ్యూన్ కు ఈయన వ్రాసిన లేఖలు, వ్యాసాలు బహుళ ప్రాచుర్యాన్ని పొందాయి. వీటిని 1869 లో ది ఇన్వో సెంట్స్ అబ్రాడ్ అనే గ్రంథరూపంలో ప్రచురించగా దానికి విశేష ప్రశస్తి లభించింది. అమెరికాకే చెందిన

ఆధికారికమైన ఒక క్రొత్త గొంతు వెలువడిందని ఆ నాటి జనాభిప్రాయం.

1870 ఫిబ్రవరి 2 న బలీవియా లాంగ్డన్ ను ట్వేయ్న్ వివాహం చేసుకుని, మామగారి సాయంతో బఫెలో ఎక్స్ పెన్ అనే పత్రికలో వాటాను సంపాదించాడు. 1871 లో 'హార్ట్ ఫర్డ్'లో గృహాన్ని నిర్మించుకొని దాదాపు 20 సంవత్సరాలు అక్కడే భార్య పిల్లలతో సుఖంగా గడిపాడు. అతని ఉత్తమ రచనలు ఈ కాలంలోనే వెలువడ్డాయి. 1872 లో రఫింగ్ ఇట్, 1873 లో ఛార్లెస్ డడ్లీ వార్నర్ తో కలసి వ్రాసిన ది గిల్డెడ్ ఏజ్ వెలువడ్డాయి. ఓల్డ్ టైమ్స్ ఆన్ ది మిస్సీసిపి అనే పేరుతో తన గత అనుభవాలను అట్లాంటిక్ మంత్రి (1875) లో ధారావాహికగా ప్రచురించి, తరువాత దానినే విస్తరించి లైఫ్ ఆన్ ది మిస్సీసిపి అనే గ్రంథంగా ప్రచురించాడు. వాస్తవమైనవి, ఊహాజనితమైనవి అయిన అనేక చిన్న తనపు అల్లరి పనులను కలపోసి 1876 సో అడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ టామ్ శాయర్ గాను, బ్లాక్ ఫార్వెస్ట్ లో తన యాత్రానుభవాలను క్రోడీకరించి ఎ బ్రూంప్ అబ్రాడ్ (1880) గాను, రాజరి కాన్ని, సామాజిక దురభిప్రాయాలను విమర్శించే విధంగా యువకుల అల్లరిచిల్లర పనులను వివరిస్తూ ది ప్రిన్స్ అండ్ ది పాపర్ (1881) గాను ప్రచురించడం జరిగింది.

సామాన్య ప్రజానీకపు భాషను తన సహజ నైపుణ్యంతో సాహిత్య భాషగా మలచిన ప్రజ్ఞాశాలి ఈయన. మానవ జీవితానికి ఏదో పెద్ద ప్రయోజనముం దని ఈయన నమ్మినట్లు లేదు. జీవ పరిణామం మానవుని అవతరణతో విఫలమైందని, సృష్టిలో మానవుడే అతి నీచుడని ఆయన నమ్మినట్లు కనపడుతుంది.

చివరి రోజులలో పెద్ద మొత్తంలో ధనార్జన చేయాలని ఆశించి పెట్టిన పెట్టుబడులు నష్ట పోవటంతో ఆర్థికంగా చాలా ఇబ్బందులకు గురి అయ్యాడు. ఆ స్థితిలో వ్రాసిన ది అమెరికన్ కెమెంట్, టామ్ శాయర్ అబ్రాడ్ (1894) లు విజయవంతం కాలేదు. కాని 'హెన్రీ హటిల్స్టన్ రోజర్స్' తో పరిచయం ఏర్పడిన తరువాత తిరిగి ఆర్థికంగా పుంజుకొని తన ఉపన్యాసాలను, రచనలను కొనసాగించాడు. 1906 లో స్వీయచరిత్రను ఒక వ్రాయసగానికి చెప్పటం ప్రారంభించాడు. ఇది పూర్తికాకుండానే 1910 ఏప్రిల్ 21 న ఆయన అస్తమించాడు.

కె.జి.మూర్తి.

ట్వీగ్, స్టిఫాన్ (1881-1942) : ప్రముఖ జర్మన్ కవి, వ్యాసరచయిత, కథానికా రచయిత, నవలా రచయిత, నాటక రచయిత. ఊహా కల్పితమైన, లేదా చారిత్రక పాత్రల చిత్రణలో ట్వీగ్ అందెవేసిన చేయి.

ఆస్ట్రియా, ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలో విద్యాభ్యాసం చేసి 1913 లో సాల్ట్ బుర్గ్ లో ఆయన స్థిరపడ్డాడు. 1934 లో నాజీలు ఆయనను తరిమివేయగా, ప్రవాసితుడుగా ఆయన మొదట ఇంగ్లండు, తరువాత 1940 లో బ్రెజిల్ దేశం వెళ్లాడు. తమ నూతన పరిసరాలలో ఒంటరితనాన్నీ, భ్రాంతులు తొలగి పోవడాన్నీ భరించలేక ట్వీగ్, ఆయన రెండవ భార్య ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు.

మనస్తత్వ శాస్త్రంలోనూ, ఫ్రాయిడ్ బోధనలలోనూ విశేషమైన ఆసక్తి గల ట్వీగ్ సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన పాత్ర చిత్రణలో సిద్ధహస్తు డయాడు. 1920 లో డ్రై మ్మెస్టర్ (Three Masters-1930) అనే వ్యాస సంపుటి ప్రచురించాడు. దానిలో బాల్జాక్, డికెన్స్, డాస్టోయెవి స్కీల ప్రతిభను ఆయన వివరించాడు. అలాగే 1925 లో ప్రచురించిన డెర్ కాంఫ్ మిట్ డెమె డామన్ (Master Builders -1939) అనే వ్యాస సంపుటిలో ఫ్రీడ్రిఖ్ హోల్లెర్లిన్, హెన్రిఖ్ వాన్ క్లెస్ట్, ఫ్రీడ్రిఖ్ నీటేల మీది వ్యాసాలు ఉన్నాయి. స్టెర్న్ స్టుండెన్ డెర్ మెన్ హైట్ (1928, The Tide of Fortune, 1940) అనే అయిదు చారిత్రక వ్యక్తుల పద చిత్రాలతో కూడిన గ్రంథంతో ట్వీగ్ కు విశేష ప్రశస్తి లభించింది. ట్వీగ్ రచించిన జోసెఫ్ పౌషే (1929), మేరీ స్టువార్ట్ మొదలైన వారి జీవిత చరిత్రలు కూడా ప్రజాదరణ పొందాయి. ఆయన వ్రాసిన కథానికా సంపుటాలలో ఫెర్మిరుంగ్ డెర్ గెఫూలె (1925, Conflicts-1927) చెప్పుకోదగింది. ఒక మనస్తత్వ ప్రధానమైన ఉంగెడుల్ డెన్ హెర్బెన్ (1938, Beware of Pity-1939) అనే నవలను కూడా ట్వీగ్ రచించాడు. ఛార్లెస్ బోద్ లేర్, పాల్ వెరెన్, ఎమిలీ వెర్ హెయిర్స్ ల రచనలను ట్వీగ్ జర్మన్ భాషలోకి అనువదించాడు. ది రాయల్ గేమ్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ (1981) అనే పేరుతో జిల్ సెట్ క్లిప్ ఆయన కథలను కొన్నిటిని ఆంగ్లంలోకి అనువదించి ప్రకటించాడు. రయోడి జెనిరో సమీపంలో ఉన్న పెట్రోపాలిస్ లో 1942 ఫిబ్రవరి 22 న ట్వీగ్ మరణించాడు.

బొ.శ్రీ.

ట్రోలోప్, ఆంటానీ (1815-82) : విక్టోరియా యుగపు ప్రసిద్ధ ఆంగ్ల నవలా రచయిత. రాజకీయ,

సాంఘిక నవలలను పుంఖానుపుంఖాలుగా వ్రాసి విశేష ప్రజాదరణను పొందినవాడు. ఈ విజయం వలన ఆయన రచనల సాహితీ విలువలను విమర్శకులు చాలా కాలం తరువాత గాని అంచనా వేయ లేకపోయారు. ఆ నాటి సామాజిక వ్యవస్థను, రాజకీయ వ్యవస్థను తన నవలలలో రచయిత చక్కగా ప్రదర్శించాడు.

‘బార్నెట్ షైర్’ అనే ఒక ఊహాజనిత కౌంటీని ఆధారంగా చేసుకుని ఆయన వ్రాసిన 5 నవలలు అమె

Trollope oil painting by S. Laing

తమైన ప్రజాదరణ పొందాయి. ది వార్డెన్ (1855) లో ఒక ధర్మ సంస్థ నిర్వహిస్తున్న వృద్ధుల వసతి గృహపు అధికారి అక్రమంగా ధనార్జన చేసినందుకు తీవ్రమైన విమర్శల నెదుర్కొనవలసి రావడం ఇతివృత్తం. ఆ ‘వార్డెన్’ మానసిక పరిస్థితిని విశ్లేషించిన రీతి ఈ నవల విజయానికి కారణం. బార్నెట్ షైర్ టవర్స్ (1857), డాక్టర్ థార్న్ (1858), ఫ్రేమ్లీ పార్సనేజ్ (1861), ది స్కాల్ పశాస్ ఎట్ ఆలింగ్టన్ (1864), ది లాస్ట్ క్రానికల్ ఆఫ్ బార్సెట్ (1867) అనేవి ఈ వరుసలో ఈయన రచించిన ఇతర నవలలు. డాక్టర్ థార్న్ పుట్టుక మీద, భూస్వామ్య పద్ధతి మీద ఆధారపడిన ఆ నాటి సాంఘిక వ్యవస్థను చక్కగా విశ్లేషించి చూపుతుంది. ఈ బార్నెట్ షైర్ నవలలు ఆనాటి పల్లె వాతావరణాన్ని, భూస్వాముల జీవిత పద్ధతులను కళ్లకు కట్టినట్లు చూపుతాయి.

అతి సామాన్య కుటుంబం నుంచి వచ్చిన ఈ రచయిత 1834 నుండి 41 వకు జనరల్ పోస్టాఫీస్ లో ఒక గుమాస్తాగా దుర్బరమైన జీవితాన్ని గడిపాడు. 1841 లో పోస్టల్ సర్వేయర్ గా ఐర్లాండుకు బదిలీ అయిన తరువాత కొంత ఉత్సాహాన్ని పుంజుకొన్నాడు. 1844 లో రోజ్ హెజ్లెన్ ను వివాహం చేసుకుని క్లోన్మెల్ లో గృహాన్ని ఏర్పరచుకుని స్థిరపడ్డాడు. ఆ తరువాత సాహితీ రంగంలో ప్రవేశించి తన సామాజిక, రాజకీయ అవగాహననూ, మానవ స్వభావాల పట్ల తనకు గల గాఢమైన విశ్లేషణా పాటవాన్నీ ప్రదర్శించి ప్రజా

దరణనూ, సాహితీ వేత్తల మన్ననలనూ పొంద గలిగాడు.

1869 తరువాత ఇతని రచనలలో కొంత మార్పు కనిపించింది. హి న్యూ హి వజ్ రెట్ (1869), సర్ హోర్ హోబ్స్ పూర్ ఆఫ్ హంబ్లెత్ వెట్ (1871), క్లెప్ థన్ ది డార్క్ (1882), ది యుష్టేస్ డైమండ్స్ (1873) మొదలైనవి ఈ కోవకు చెందినవి. ఈ నవలలలో మనో విశ్లేషణ చెప్పకోదగినది. వీటిలో చివరిది అతని మరణానంతరం ప్రచురితమైన స్కార్బరోస్ ఫామిలీ (1883). దానిలో ఆనాడు అమలులో ఉన్న సామాజిక వ్యవస్థ సమూలం గా నాశనం కావాలని నమ్మే ఒక భూస్వామి తన ఆస్తి హక్కులను, చట్టపరంగా లభించిన హక్కులను పరిరక్షించు కోడానికి ప్రయత్నిస్తే ఏమి జరుగుతుందో ఈ నవల విశ్లేషించి చూపుతుంది.

చివరి దశలో ఆరోగ్యం క్షీణిస్తున్నా, ప్రజాదరణ తగ్గుతున్నా లక్ష్యపెట్టక సెక్స్ కౌంటీ లోని ఒక ప్రశాంతమైన కుగ్రామంలో తన రచనలను సాగించాడు. 1882 లో లండన్ లో పక్షవాతంతో మరణించాడు. సి.పి. స్నో వ్రాసిన ఈయన జీవిత చరిత్ర బ్రోలోప్-హిజ్ లైఫ్ అండ్ ఆర్ట్ (1975) ఈ రచయిత జీవిత విశేషాలను, సాహితీ సేవలనూ తెలియజేస్తోంది.

కె.జి.మూర్తి

డగ్లస్, గేవిన్ (1475-1522) : స్కాటిష్ కవి. ఈనిడ్ గ్రంథం మొత్తాన్ని ఆంగ్లీకరించిన మొట్టమొదటి బ్రిటిష్ రచయిత. బిషప్ గాను, ఉన్నత వంశీకుడుగాను ఆ నాటి స్కాటిష్ రాజకీయాలలో ప్రముఖ పాత్ర వహించాడు.

ఆయన రచన లని చెప్పబడుతున్న క్వాన్సన్స్ (conscience), రెండు నీతి ప్రధానమైన శ్లేష కావ్యాలు - ది పేలస్ ఆఫ్ ఆనర్, కింగ్ హోర్ ఆంగ్లంలో ఈనిడ్ అనే నాలుగు గ్రంథాలు ఆయన నైతిక శ్రద్ధను, క్లిష్ట చుందోరూపాలపై ఆయన కున్న ఆధికారాన్ని చాటి చెబుతున్నాయి. 1501 లో ప్రకటితమైన ది పేలస్ ఆఫ్ ఆనర్ ‘నిజమైన గౌరవం ఎక్కడ ఉంది’ అనే విషయాన్ని చర్చించే స్వాప్నిక శ్లేష కావ్యం. రెండవ కావ్యం కింగ్ హోర్ ఈయన రచించినది కాదేమో అని కొందరు సందేహించారు. ఏమైనా అది చెప్పకోదగిన శ్లేష కావ్యం. పుట్టుకనుండి మరణం వరకూ జీవాత్మ పయనాన్ని అది చక్కగా వర్ణిస్తోంది. ఈ కావ్యంలో యౌవనంలో విషయ వాంఛలకు బానిసగా ఉండి, అంతరాత్మ సంఘర్షణలకు గురి అవుతూ, వృద్ధాప్యాన్ని

చేరి మరణించే వరకూ ఈ జీవాత్మ పయనాన్ని కళ్లకు కట్టినట్లు కవి వర్ణించాడు.

అప్పటి రాజు నాలుగవ జేమ్స్ హత్య తరువాత ఆయన భార్య మార్గరెట్ ట్యూడర్ (అప్పటి ఇంగ్లండు రాజు ఎనిమిదవ హెన్రీ సోదరి) డగ్లస్ దగ్గరి బంధువును రెండవ వివాహం చేసుకోవడంతో ఈ కవి రాజ బంధువుగా రాజకీయాలలో చురుకుగా పాల్గొని ఇంగ్లండుకు అనుకూలమైన వర్గంతో చేతులు కలిపాడు. ఫలితంగా సాహిత్య సేవ కుంటుపడింది. 1521 లో ఈ వర్గం ప్రాబల్యం తగ్గటంతో డగ్లస్ ఇంగ్లండుకు పారిపోయి తలదాచుకో వలసి వచ్చింది. ప్లేగు వ్యాధితో అక్కడే ఇతడు మరణించాడు.

ఈయన రచనలలో మధ్య యుగం నాటి పోకడలు బాగా కనిపిస్తాయి. ఈనిడ్ అనువాదంలో తన పాండిత్య ప్రకర్షను, భాషా భేదాలలో ఉండే సున్నితత్వాన్ని ప్రదర్శించినా మూలగ్రంథాన్ని సమకాలీనం అనిపించేటట్లు చేయటానికి ఎన్నుకోవలసిన పదజాలంలో గాని, ధ్వని ప్రకటనలో గాని. ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసుకొన్నట్లు కనపడదు. ఆయన వ్రాసిన ప్రతి గ్రంథానికీ ఆయనే వ్రాసిన పీఠికలు (prologues) ఆయన రచనా పాటవానికి కలికి తురాయి వంటివి.

కె.జి.మూర్తి

డన్, జాన్ (1572-1631) : 'మెటా ఫిజికల్' పద్ధతికి చెందిన ప్రసిద్ధ ఆంగ్లకవి. అనేక లౌకిక

కవనాలతో పాటు, మతపరమైన కవిత్వాన్ని, సిద్ధాంత భాష్యాలను కూడ రచించి ఆంగ్ల సాహిత్యంలో ఒక విశిష్ట స్థానాన్ని పొందిన వాడు. ఈ కవి తల్లి తండ్రులు కేథలిక్కులు. ఆక్స్ ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయాలలో అధ్య

యనం చేసినా, మతపరమైన ప్రమాణాన్ని అంగీకరించలేక ఏ డిగ్రీని తీసుకోలేదు. తరువాత ప్రభుత్వోద్యోగాన్ని పొందాలనే తపనతో న్యాయశాస్త్రాన్ని అభ్యసించి తద్వారా సమాజంలోని కొందరు పెద్దల ప్రాపకాన్ని సంపాదించాడు. ఆ విధంగా ఆ నాటి రాజము

ద్రను కాపాడే ఆర్థికమంత్రి 'సర్ థామస్ ఎగర్టన్' దృష్టిలో పడి, ఆయన కార్యదర్శి పదవిని చేబట్టి, ఆయన ద్వారానే పార్లమెంటు సభ్యుడు కూడా కాగలిగాడు. 1601 ప్రాంతంలో ఈయనకు కేథలిక్ మతంపై విశ్వాసం సన్నగిల్లడం ప్రారంభమైంది.

1592 ప్రాంతంలో ప్రాచీన లాటిన్ కవుల సరళిలో కొన్ని పద్య లేఖలను, 1593-98 మధ్యకాలంలో ఐదు వ్యంగ్య కావ్యాలను, 1601 లో మెటెమ్ సైకొసిస్ అనే వ్యంగ్య మహాకావ్యం లో ఒక అధ్యాయాన్ని ఈయన రచించాడు. ఇవి కాక ఓవిడ్ ఆధారంగా కొన్ని 'ప్రేమ-స్మృతి' కావ్యాలను (love-elegies), మార్షల్ ను కొంతవరకు అనుకరించినట్లు చెప్పదగిన కొసమెరుపుతో ఉండే చిన్న పద్యాలనూ (epigrams) ఈయన వ్రాశాడు. అనుకరణలో కూడా విలక్షణమైన పాండిత్యాన్ని, శైలిని, భావాన్ని జోడించి ఆ యా రచనలపై తన ప్రత్యేక ముద్రను వేసిన మహారచయిత ఈయన.

మత పరంగా రోమన్ చర్చికి ఇంగ్లీష్ చర్చికి విభేదాలు పొడచూపి నప్పుడు ఆ సమస్యను విశ్లేషించి అనేక వ్యాసాలు వ్రాసి గద్యంపై తన అధికారాన్ని ప్రదర్శించాడు. ఉన్నత వర్గానికి చెందిన సర్ జార్జ్ మోర్ పుత్రికను ఆయన ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా వివాహమాడి ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా కష్టాల పాలయాడు.

1610 లో సూడోమ్యాస్టర్ అనే గ్రంథాన్ని మత పరంగా అప్పటి రాజైన మొదటి జేమ్స్ భావాలను బలపరుస్తూ వ్రాసి, ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వ విద్యాలయం నుండి 'మాస్టర్ ఆఫ్ ఆర్ట్స్' పట్టాను పొందాడు. 'జెసూట్స్' ను విమర్శిస్తూ 1611 లో ఇగ్నాషియస్ హిజ్ కాంక్లెవ్ అనే గ్రంథాన్ని లాటిన్ లోను, ఆంగ్లంలోను ప్రచురించాడు. మత విషయంలో రోమ్ అధికారాన్ని అన్ని దేశాలు అంగీకరించవలసిన అవసరం, లేదని ప్రతి దేశం తన కనుకూలమైన వ్యవస్థను తాను ఏర్పరచుకోవాలని ఈయన ప్రచారం చేశాడు. ఫలితంగా మొదటి జేమ్స్ మతపరమైన ఉద్యోగాలనే ఇతనికి ఇచ్చి చివరకు 1621 లో 'సెయింట్ పాల్స్ కేథెడ్రల్' కు ప్రధానాధికారిగా నియమించాడు. మతాధికారిగా ఆయన చేసిన బోధనాత్మక ప్రసంగాలు ఆ శతాబ్దం అంతటికీ గొప్పవిగా ఇప్పటికీ చెప్పకొంటారు. వాటిలో కొన్ని డివోషన్స్ అపాన్ ఎమర్జెంట్ అకేషన్స్, డెత్ డ్యూయెల్ గాను ప్రకటిత మయాయి. ఆయన రచనలు 19 వ శతాబ్దిలోను, ఇంకా ఎక్కువగా 20 వ శతాబ్దిలోను బహుళ ప్రాచుర్యాన్ని పొంది ఆయనకు మంచి గుర్తింపును

తెచ్చాయి. మేధాసంపన్న మైన వాదానికి భావావేశాన్ని జోడించటంలోను, సంక్లిష్ట మానసిక స్థితులనూ, వాటి వైవిధ్యాన్నీ నాటకీయంగా చిత్రీకరించటంలోను, ఆంగ్ల నుడికారాన్ని గజిబిజి చేయకుండా సామాన్య పదజాలాన్ని అనంతమైన భావాలను ప్రకటించే విధంగా వాడుకోవడంలోను ఆయనకు ఆయనే సాటి! ఆధ్యాత్మికంగా ఆత్మగతినీ, దాని శృంఖలాబద్ధ స్థితిని, స్వేచ్ఛా ప్రియత్వాన్నీ, పరమాత్మతో దానికున్న సంబంధాన్ని సూచనా ప్రాయంగా తన కవితలలో చెప్పే 'మెటాఫిజిక్' కవులలో అగ్రగణ్యుడైన ఈయన విభిన్నం, విప్లవాత్మకం అయిన 'ఇమేజిస్' ను ధైర్యంగా వాడి భావ ప్రకటనను సుగమం చేశాడు.

కె.జి.మూర్తి

డన్ బార్, విలియమ్ (1465-1530) : స్కాటిష్ కవిత్వ చరిత్రలో స్వర్ణయుగ మని చెప్పదగిన 4 వ జేమ్స్ పరిపాలనా కాలంలోని ప్రముఖ కవి. ఆంగ్ల కవి 'ఛాసర్' పెట్టిన వరవడిలో కవిత్వాన్ని వ్రాసి మన్ననలను పొందిన వాడు. 1479 లో ఎం.ఏ. పట్టాను తీసుకున్నట్లు కనపడుతుంది. ఫ్రాన్సిస్కన్ దీక్షను స్వీకరించి ప్రభుసేవలో విస్తృతంగా పర్యటించాడు. నాలుగవ జేమ్స్ వివాహం తరువాత 1511 లో రాణి మార్గరెట్ తో ఆబర్దీన్ వెళ్లి అక్కడి విందు వినోదాలను వర్ణిస్తూ బైత్ ఆబర్దీన్ అనే కావ్యాన్ని వ్రాశాడు.

వందకి పైగా ఉన్న ఈయన కవితలు క్లుప్తంగా ఉండి ఆ యా సమయాలలోని ఒక వ్యక్తిగత మానసిక స్థితిని, రాజాస్థానంలోని ఒక సంఘటనను తెలియజేస్తాయి. క్లుద్ర వ్యంగ్యం నుంచి, ఉన్నత భక్తి భావం వెల్లివిరిసే శ్లోకాల వరకూ అన్ని రకాల రచనలూ వీటిలో కనిపిస్తాయి. సుదీర్ఘ కావ్యాలలో ఛాసర్ మూసలో నడిచిన *ది గోల్డెన్ బూర్డ్* కలలు ఆధారంగా ఉన్న ఒక విశ్లేషణ కావ్యము. దీనిలో శ్లేష అతి లలితంగా ఉండి దృశ్యచిత్రణ అద్భుతంగా కనిపిస్తుంది. 4 వ జేమ్స్ వివాహపు వేడుకలను చిత్రీకరిస్తూ వ్రాసిన *ది థ్రీసిల్ అండ్ ది రాయిస్* అనే కావ్యం కూడా పండిత పామరుల మన్ననల నందుకొంది.

శబ్దాలంకార ప్రధానంగా సాగే *ఫ్లయ్టింగ్ ఆఫ్ డన్ బార్ అండ్ కెన్నెడి* అనే కావ్యంలో వృత్తిపరంగా తన ప్రత్యర్థి అయిన వార్టర్ కెన్నెడిపై వ్యక్తిపరమైన దూషణ బాణాలను మిక్కిలి లాఘవంతో కురిపించాడు. అయితే కీర్తి శేషులైన కొందరు కవులను గూర్చి వ్రాస్తూ *ది లామెంట్ ఫర్ ది మకారిస్* అనే రచనలో అదే

కెన్నెడి పట్ల అనురాగాన్నీ, అభిమానాన్నీ ప్రకటించాడు. *ట్రీయ్ టైజ్ ఆఫ్ టూ మార్షిడ్ విమెన్ అండ్ ది విడ్* అనేది శబ్దాలంకార భూయిష్టమైన మరొక వ్యంగ్యకావ్యం. దానిలోని వ్యంగ్యం జుగుప్స కలిగించేదే అయినా బహుళ ప్రాచుర్యం పొంది, అందరి మన్ననలనూ అందుకుంది.

డన్ బార్ ప్రతిభా పాండిత్యాలు అనన్య సామాన్యమైనవి. భగవంతుడి లీలలను పొగిడే శ్లోకాల నుండి నీచ వ్యంగ్యం వరకూ ఏది వ్రాసినా అనర్గళమైన వాగ్ధారను ప్రదర్శించిన మహాకవి డన్ బార్. ఈయన రచనలలో శ్లాఘించినా, దూషించినా, అది స్మృతి కావ్యమైనా, తిట్టు కవిత్వమైనా పదజాలాన్ని వాడుకోవడంలో ఎన్నదగిన నైపుణి కనిపిస్తుంది. ప్రాత కవితా వస్తువులను, రూపాలను తన లక్ష్యానికి అనుగుణంగా అవి తనవే అని స్ఫురించే రీతిలో మలచుకుని తన ప్రతిభా పాటవాలను ప్రదర్శించిన రచయిత డన్ బార్. కవితా వస్తు వైవిధ్యంలోను, కవితా శిల్పంలోను ఆయన ప్రదర్శించిన ప్రతిభ స్కాటిష్ కవులలో అపూర్వమని చెప్పదగినది. సాంప్రదాయకమైన ఒరవడికే జీవకళ ఉట్టి పడే నూతనత్వాన్ని అపొదించ గలిగిన మహామేధావి డన్ బార్.

కె.జి. మూర్తి

డరెల్, లారెన్స్ (జార్జ్) (1912-1990) : రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం వచ్చిన ఆంగ్ల నవలా రచయితలలో ప్రసిద్ధుడు. నవలా రచనలో సాంతమయిన స్వతంత్రపోకడలను విస్తృతంగా అనుసరించినవాడు. నవలలే కాక, ప్రాంతీయ ప్రత్యేకతలను తెలిపే గ్రంథాలూ, పద్య నాటకాలూ, అనేక చిన్నకథలూ కూడా ఈయన వ్రాశాడు.

ఆంగ్లేయుడే అయినా ఎక్కువ కాలం ఇంగ్లండు బయటే గడపటం వల్లనేమో ఆంగ్ల సంప్రదాయాలపట్ల, స్వభావాల పట్ల ఈయనకు ఎక్కువ గౌరవ మున్నట్లు కనపడదు. అందుకే ఈయన నవలలు ప్రపంచ మంతటా మన్నన లందుకున్నా, ఇంగ్లండులో మాత్రం అంతగా ఆదరణకు నోచుకోలేదు.

నాలుగు భాగాలుగా వ్రాసిన *ది అలెగ్జాండ్రా క్వార్టెట్ - జిప్సీస్* (1957), *బల్లజార్* (1958), *మౌంట్ ఆలివ్* (1958), *క్లియా* (1960) - ఈయనకు సువిఖ్యాతినీ తెచ్చిపెట్టిన నవల. మొదటి మూడూ రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి పూర్వం అలెగ్జాండ్రీయాలో జరిగిన సంఘటనలను తెలియజేసేవి. నాలుగవది యుద్ధకాలంలోకి కూడా సాగుతుంది. పూర్తిగా ఆత్మానుగతమైన (subjective)

కథాకథన శిల్పం ద్వారా ఈ నవల 'సత్యపు సాపేక్షత' ను చర్చిస్తుంది. అయితే ఈ నవల అంతర్దీనంగా జీవిత గమనంలో తుది లక్ష్యమైన పరమార్థాన్ని చేరుకోడానికి లైంగికానుభవం, కళ, ప్రేమ వివిధ సోపానాలనే ప్రధాన విషయాన్ని తెలియచెబుతుంది.

అనంతర రచన లయిన ట్యూన్ (1968), నన్ క్వామ్ (1970) లు తొలి రచన లంత ప్రాచుర్యాన్ని పొందలేదు. ఇంకా మాన్యుర్ (Monsieur) లేక ది ప్రిన్స్ ఆఫ్ డార్క్ నెస్ (1975), లివియా లేక బరీడ్ అలైవ్ (1978), కాన్స్టెన్స్ లేక సాలిటరీ ప్రాక్టీసెస్ (1982) అనేవి ఈయన ఇతర నవలలు. ఇవి కొంత వరకు అలెగ్జాండ్రీయా క్వార్టెట్ నే పోలి ఉంటాయి.

ఎ ప్రైవేట్ కంట్రీ (1943), సిటీస్, ఫ్లెయిన్స్ అండ్ పీపుల్ (1946), ది ట్రీ ఆఫ్ ఐడిల్ నెస్ (1953), ది ఐకాన్స్ (1966) అనే కావ్యాల ద్వారా ఈయన కవిగా కూడా గుర్తింపు పొందాడు. ప్రాస్పెరోస్ సెల్ (1945), రిఫ్లెక్స్ ఆన్ ఎమెరెన్స్ వీనస్ (1953), బిట్టర్ లెమన్ (1957) అనే యాత్రా గ్రంథాలలో కొర్పూ రోడ్స్, సైప్రస్ ద్వీపాలను డరెల్ రమణీయంగా చిత్రించాడు.

ఇంగ్లండులో నవలా రచయితగా కంటే, కవిగానే ఈయన ఎక్కువ ఖ్యాతిని సంపాదించుకున్నాడు.

కె.జి.మూర్తి

డానంజియో గబ్రియేల్ (1863-1938) : ఇటాలియన్ కవి, నవలా రచయిత, నాటకకర్త, కథకుడు, పత్రికా రచయిత, సైనిక వీరుడు, రాజకీయనాయకుడు. 20 వ శతాబ్ది తొలి దశకాలలోను, నిరంకుశ నియంతృత్వ (Fascist) కాలంలోను పుంఖానుపుంఖాలుగా రచనలు చేసిన అతి వివాదాస్పద రచయిత.

ప్రముఖ భూస్వామ్య కుటుంబంలో నుంచి వచ్చిన వాడు. రోమ్ విశ్వ విద్యాలయంలో అధ్యయనం చేశాడు. 16 సంవత్సరాల వయస్సుపైడే *ప్రైమోవర్* (1879) అనే పేరుతో తన కవితలను ప్రచురించాడు. 1882 లో వ్రాసిన *కాంటో నోవో* అమితమైన ఉత్సాహాన్ని, ఉద్వేగాన్ని కలిగిస్తూ, ఇంద్రియ ప్రీతిని కలిగించేదిగా ఉంటుంది. స్వీయ చరిత్ర ఆధారంగా అర్జిన *ఇల్ పీయాసిరె* (1898) అనే నవలలోని నాయకుడు ఆయన సృష్టించిన అనేక నీట్జ్షియన్ సూపర్ మాన్ (Nietzschean-superman) నాయకులలో మొదటివాడు. *ఎల్ ఇన్నో సెంట్* (1892) లో కూడా ఇటువంటి నాయకుడే కనిపిస్తాడు. *ఇల్ ట్రీయాన్హో డెల్లా మోర్ట* (1894 మృత్యువిజయము) అనేది ఆయన

ప్రసిద్ధ నవల. *లెవర్జిని డెల్ రోసి* (1896) లో నైతికంగా దిగజారిపోయి స్వీయ శ్రేయస్సును నిస్సంకోచంగా ప్రకటించి స్వార్థ ప్రయోజనాలను సాధించుకునే నీట్జ్షి నాయకుడు దర్శన మిస్తాడు.

లాడి డెల్ సీలో డెల్ మేరె డెల్లా టెర్రా ఇడెల్లజి ఇరోయ్ (1899) అనే కావ్యం ఈయనకు కవిగా స్థిర యశస్సు చేకూర్చింది. 1904 లో ప్రకటితమైన *ఆల్కాన్* టస్కన్ వేసవి ఇచ్చే శబ్దాలను, రుచులను, సువాసనలను, అనుభవాలను బహురమణీయంగా వెదజల్లుతుంది. ఇది ఆయన ఉత్తమ కావ్యమని విమర్శకుల అభిప్రాయం.

1894 లో డానంజియో ఆ నాటి ప్రముఖ రంగస్థల తార 'ఎలియనారా డూస్' తో సంబంధ మేర్పరచుకొని, ఆమెకోసం నాటకాలు వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. *లాగెకొండా* (1899) *ప్రాన్సెస్కా డా రైమిని* (1901) అనేవి ఈయన ఇతర నాటకాలు. *ఎలియనారా డూస్* తో తన అనుభవాలను పొందుపరుస్తూ *ఇల్ ఫోకో* (1900-జీవన కీల) అనే శృంగార ప్రధానమైన నవలను వ్రాశాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలోకి తన దేశాన్ని దింపటానికి తీవ్రంగా కృషిచేసి, అది జరిగిన తర్వాత సైన్యంలో చేరి తన దేశం తరపున ఆ యుద్ధంలో వీరోచితంగా పోల్గొని ఒక కంటిని కోల్పోయిన మహావీరుడు డానంజియో. 1919 లో కొంతమందితో కలిసి 'ఫ్యూమ్' రేవు పట్టణం వర్యెయిల్స్ సంధి ప్రకారం ఇటలీకే చెందవలసి ఉన్నదని వాదించి, దానిని ఆక్రమించుకొని, 1921 వరకూ దానిని నియంతగా ఈయన పాలించాడు. ఫాసిస్ట్ గా అప్పటి ఇటలీ నియంత ముస్సోలినీ ప్రశంస లందుకొన్నాడు.

కె.జి.మూర్తి

డారియో, రూబేన్ (1867-1916) : నికరాగ్వాకి చెందిన ప్రసిద్ధకవి, పత్రికా రచయిత, రాజనీతిజ్ఞుడు. ఇది ఈతని కలం పేరు. అసలు పేరు: 'ఫెలిక్స్ రూబేన్ గార్సియా శార్మియంట్'. 19 వ శతాబ్ది చివరలో శ్పానిష్-అమెరికన్ సాహిత్యంలో ఉద్భవించిన 'ఆధునికతా' ఉద్యమానికి తలమానికం వంటివాడు. లయ, ఛందస్సు, దృశ్య చిత్రణలలో వినూత్న ప్రయోగాలు చేసి శ్పానిష్ కవిత్వానికి నూతన జీవం పోసి, ఆధునిక రూపాన్ని సంతరించాడు. ఫలితంగా యూరప్, అమెరికా ఖండాలలో శ్పానిష్ కవిత్వానికి బహుళ ప్రాచుర్యం లభించింది. 14 సంవత్సరాల వయస్సులోనే అద్భుత మేధను ప్రదర్శించి ప్రేమ, వీరత్వం, సాహసం ఊపిరిగా గీతాలనూ, గేయాలనూ రచించి జనాన్ని మెప్పించాడు.

1886 లో నికరాగ్వే వదలి దేశాలు తిరగటానికి బయలు దేరాడు. చిలీ దేశంలో కొంత కాలం ఉండి అజుల్ అనే గద్య, పద్య సంకలనాన్ని 1888 లో ప్రచురించాడు. శ్వానిష్-అమెరికన్ సాహిత్యంలో ఒక నూతన ఆధ్యాత్మికానికి ఇది నాంది పలుకుతున్నదని యూరప్, అమెరికాలలోని పండితులూ, విమర్శకులూ భావించారు. 'కళ కళ కోసమే' అని ఈ కవి గాఢంగా విశ్వసించిన రోజులలో ఈ రచనను చేశాడు. ఫ్రెంచ్ 'పర్నాసియన్' కవిత్వ రీతుల ప్రభావం ఈ సంకలనం మీద కనిపిస్తుంది. అందరినీ ఆకర్షించే వినూత్నత్వం, పూర్తిగా 'వస్తుగతం కాని' పదప్రయోగం ఈయన రచనలోని ప్రత్యేకత. 1893 లో బ్యూనోస్ ఎయిర్స్ లో కొలంబియన్ రాయ బారిగా ఉంటూ అచటి యువ రచయితలకు నాయకు డయాడు. 1896 లో ప్రకటించిన ప్రాజాన్ ప్రొఫేనాస్ యి ఆట్రోస్ పొయమాస్ (profane hyns and other poems) అనే కవితా సంకలనంలో అజుల్ లో కనిపించే శైలికి సంబంధించిన వినూత్న ప్రయోగాలు కోనసాగాయి. అయితే ఈ రచనల మీద సమకాలీన ఫ్రెంచ్ సింబాలిస్టుల ప్రభావం కనిపిస్తుంది. ఆయన ప్రచారం చేసిన ఆధునికతా ఉద్యమంలోని పలాయన వాద సిద్ధాంతానికి పరాకాష్ఠ ఈ సంకలనం.

1898 లో లా నేషన్ అనే పత్రికకు విలేఖకుడుగా డారియో యూరప్ వెళ్ళాడు. 1898 లో స్పెయిన్

ఓటమి తరువాత దక్షిణ అమెరికాలో ఏర్పడిన అస్థిరత, భయం, శ్వానిష్ భాష భవిష్యత్తు ఆయనను కలవర పరిచాయి. మానవ అస్తిత్వానికి ఆయన అర్థం వెదకటం ప్రారంభించాడు. ఆ తపనలో నుంచి ఉద్భవించి

చిందే ఆయన ఉత్తమ గ్రంథం డి విడాయ్ ఎస్పెరంజా (Songs of Life and Hope). ఇది 1905 లో ప్రచురితమయింది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభం కావటంతో ఆయన యూరప్ వదలి అమెరికా వెళ్లి, న్యూమోనియాతో బాధ పడుతూ స్వదేశం చేరి, 1916 లో అక్కడే మరణించాడు. ఈయన రచనలను ఆబ్రాన్

కంప్లీటాస్ అనే రెండు సంపుటాల గ్రంథంగా ఈయన మరణానంతరం (1971) ప్రచురించటం జరిగింది. మెక్సికో, స్పెయిన్, చిలీలలోని ప్రముఖ కవులు ఈ గ్రంథానికి పీఠికలు వ్రాశారు.

కె.జి.మూర్తి

డికిన్సన్, ఎమిలీ (1830-86) : అమెరికన్ భావకవయిత్రి. ఈమెను 'న్యూ ఇంగ్లండ్ మిస్ట్రిక్' గా పేర్కొంటారు. ఈమె తన కవితలలో లయ, ప్రాసలతో వినూత్న ప్రయోగాలు చేసింది. తల్లి దండ్రుల ప్రేమాభినామాలకు ఎక్కువగా నోచుకోని ఈమె ఆమ్ హెస్టర్ అకాడమీలోను, 'మాంట్ హోలోక్ ఫీమెల్ సెమినరీ' లోను విద్య నభ్యసించింది. మత విషయంలో ఈమె 'స్కెప్టిక్' (భగవంతుడున్నాడని నమ్మటం విషయంలో అనేక శంకలను వెలిబుచ్చే వానిని స్కెప్టిక్ అంటారు) అయినప్పటికీ ఈమె రచనలలో చాలా వాటిలో భగవంతుని గురించిన విషయాలే దర్శన మిస్తాయి. అనేక శంక లున్నప్పటికీ తీవ్రమైన మతపరమైన స్పందనలు ఆమెలో ఉండటం చేతనే ఒక విధమైన అంతస్సంఘర్షణ ఏర్పడి, ఆమె రచనలకు ఒక విశిష్టమైన నిశితత్వాన్ని చేకూర్చాయని చెప్పవచ్చు.

ఈమె 1850 ప్రాంతంలో రచన ప్రారంభించింది. రాల్ఫ్ వాల్డ్స్ ఎమర్సన్, ఎమిలీ బ్రాంటీల ప్రభావం ఈమె తొలి రచనలపై బాగా కనపడుతుంది. 1850-60 దశకంలో ఈమె వ్రాసిన లేఖలు ఈమెలోని హాస్య ప్రయత్నాన్నీ, చురుకు దనాన్నీ, మొహమాటాన్నీ తెలియజేస్తాయి. 1855 లో అమెరికన్ కాంగ్రెస్ సభ్యుడుగా ఉన్న తండ్రిని చూడటానికి వాషింగ్టన్ వెళ్తూ దోవలో ఫిలడెల్ఫియాలో ఆగినప్పుడు ప్రఖ్యాత మత బోధకుడు రెవరెండ్ ఛార్లెస్ వాడ్స్వర్త్ బోధనలను ఆమె పినటం జరిగింది. ఎమిలీ ఆయనతో స్నేహాన్ని ఏర్పరుచుకొని, ఆధ్యాత్మిక విషయాలపై లేఖలద్వారా కొంత కాలంపాటు ఆయనతో చర్చలు సాగించింది. ఎమర్సన్, మరికొందరు భావాతీత వాదులు (Transcendentalists) విశ్వసించిన 'ఈ విశ్వం దయామయమైనది' అనే వాదానికి, వాడ్స్వర్త్ నమ్మే కార్వినిస్ట్ ఛాందస భావాలకూ మధ్యలో ఎక్కడో అసలు వాస్తవం దాగి ఉన్నదని ఆమె భావించేది.

పత్రికా సంపాదకులైన జోసెఫ్ జి. హోలండ్ దంపతులతోను, శామ్యూల్ బౌల్స్ తోను 1850-60 దశకంలోనే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు సాగించటం ఆమె ప్రారంభించింది.

ఒక కవితలో ఆత్మను శరీరం నుంచి వేరు చేసి చూడగలిగితే ఆ ఆత్మ ఎంత సంతోషాన్ని, ఉద్వేగాన్ని కలిగించగలదో వర్ణిస్తుంది. అనేక ఇతర కవితలలో కూడా ప్రేమ తీవ్రస్థాయిలో విశ్వప్రేమగా రూపం దాల్చి చివరకు భగవంతుని పట్ల ప్రేమలో విలీనం కావడం అనే విషయాన్ని రమణీయంగా చిత్రిస్తుంది ఈ కవయిత్రి. తన భావాలకూ, అనుమానాలకూ, ప్రశ్నలకూ అనుగుణంగా లయ, ప్రాస, ఛందోరీతిని మారుస్తూ వీటిలో నూతన ప్రయోగాలను చేస్తుంది. దాదాపు 800 కవితలు వ్రాసినా వాటిలో బహుకొద్ది మాత్రమే ఈమె జీవితకాలంలో ప్రచురిత మయ్యాయి. స్ప్రింగ్ ఫీల్డ్ రివ్యూకన్ అనే పత్రికలో ఐదు కవితలు ప్రచురిత మయ్యాయి. కవి, ప్రజాదరణ సంపాదించుకొన్న నవలా రచయిత అయిన 'జాక్సన్' ఆమె కవిత్యంలోని గొప్ప తనాన్ని గుర్తించి, ప్రచురించమని ఒత్తిడి తెచ్చినా, ఆమె అందుకు అంగీకరించలేదు.

ఆమె మరణానంతరం ఆమె సోదరి 'లపినియా' పట్టుదలతో ఆమె రచన లన్నిటిని సంపాదించి ప్రచురించింది. 1890 లో టి.డబ్ల్యూ హిగ్గిన్సన్, మేబెల్, లూమిస్ టాడ్ల సంపాదకత్వంలో పోయమ్స్ బై ఎమిలీ డికెన్స్ అనే సంకలనం ప్రచురితం అయింది. 1957 వరకూ ఆమె ఇతర కవితలు వేరు వేరు గ్రంథాలుగా వెలువడుతూనే వచ్చాయి. ఆ విధంగా మొత్తం 1775 కవితలూ, లేఖలూ ప్రచురితం అయ్యాయి. ఇవి చదివిన వారికి ఆమె కవితలూ, లేఖలూ మాత్రమే కాక ఆమె జీవితం కూడా కళాత్మకమే అనిపించక మానదు.

కె.జి.మూర్తి

డికెన్స్, చార్లెస్ (1812-70) : ప్రముఖ ఆంగ్ల నవలా రచయిత; విక్టోరియన్ యుగ నవలా రచయిత లలో అగ్రేసరుడుగా భావించ బడుతున్నవాడు. ది ఓల్డ్ క్యూరియూసిటీ షాప్ (1841), ఏ క్రిస్మస్ కెరోల్ (1843), మార్రిన్ చుజ్ లెవిట్ (1844), ఏ టేల్ ఆఫ్ టూ సిటీస్ (1859), గేట్ ఎక్స్ పెక్టేషన్స్ (1861) మొదలైన జగత్ప్రసిద్ధమైన నవలల రచయిత.

డికెన్స్ బాల్యంలో అభద్రతా భావంతో జీవితం గడిపాడు. ఒక దారుణమైన ఫ్యాక్టరీలో కార్మికుడుగా అతడు పనిచేశాడు. ఆ రోజులు ఆయన జీవిత దృక్పథం మీదా, ఆయన రచనల మీదా ఒక శాశ్వతమైన ముద్ర వేశాయి. కొన్నాళ్లు స్టీడరు గుమాస్తాగా పనిచేసి, తరువాత వరుసగా న్యాయస్థానాలలోను, పార్లమెంట్ లోను, లండన్ వార్తా పత్రికలోను డికెన్స్ రిపోర్టర్గా

పనిచేశాడు. 1833 లో కొన్ని చిన్నకథలు, వ్యాసాలు పత్రికలలో ప్రచురించడంతో రచయితగా డికెన్స్ జీవితం ప్రారంభమైంది. 1837 లో వెలువడిన ఆయన హాస్యరస ప్రధానమైన నవల ది పీక్స్ పేపర్స్ ఆ కాలంలో డికెన్స్ ను ఇంగ్లండ్లోని అత్యధిక ప్రజాదరణ గల రచయితగా చేసింది. మొదట అది ఒక పత్రికలో 20 భాగాలుగా ప్రకటించ బడింది. ఆలివర్ ట్విస్ట్ (1837-39 మధ్య సీరియల్ గా వెలువడింది), నికొలాస్ నికెల్ బీ (1838-39 లో సీరియల్ గా వెలువడింది), 1840 -50 మధ్య వెలువడిన నవలలు, డేవిడ్ కాపర్ ఫీల్డ్ (1850) ఆశాభావంతో కూడిన డికెన్స్ దృక్పథాన్ని ఎక్కువగా ప్రకటించాయి. డేవిడ్ కాపర్ ఫీల్డ్ కొంత వరకు ఆత్మకథాత్మకమైన నవల. తరువాత బ్లీక్ హౌస్ (1852-53) దగ్గర నుంచి మ్యూచువల్ ఫ్రెండ్ (1864-65) వరకూ వచ్చిన నవల లన్నింటిలోనూ విక్టోరియన్ యుగం నాటి పారిశ్రామిక సమాజపు అమానుష దృష్టి ప్రబలంగా కనిపిస్తుంది. ఆ కాలంలోనే ఆయన భార్యను విడిచిపెట్టి, వయస్సులో ఉన్న ఒక నటితో శృంగార కలాపం కొనసాగించాడు. 1858 లో సభలలో ఆయన రచనా పఠనం విశేష ప్రజాదరణ పొందింది.

ఇంగ్లండ్లోని కెంట్ రాష్ట్రంలో బెతామ్ సమీపంలో ఉన్న 'గాడ్స్ హిల్' లో 1870 జూన్ 9 న చార్లెస్ డికెన్స్ దేహయాత్ర వాలించాడు.

బొ. శ్రీ.

డి క్విన్సీ, టామస్ (1785-1859) : సుప్రసిద్ధ ఆంగ్ల వ్యాసరచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు. కన్సైషన్స్ ఆఫ్ ఆన్ ఇంగ్లీష్ ఓపీయమ్ ఈటర్ గ్రంథ రచయిత.

లాంక్ షైర్ లోని మాంచెస్టర్ లో 1785 ఆగస్ట్ 15 న టామస్ డి క్విన్సీ జన్మించాడు. బాల్యంలో కుటుంబానికి దూరమై దుస్సహవాసాలు చేశాడు. 15 వ ఏట వేల్స్ కు పారిపోయాడు. 1802-03 లో లండన్ లో కొంతకాలం అజ్ఞాత వాసం చేశాడు. 1803 లో తిరిగి కుటుంబాన్ని కలుసుకొని ఆక్స్ ఫర్డ్ లోని ఓర్స్ టెస్టర్ కాలేజ్ లో చేరాడు. అక్కడే 'మానవ జాతికి జ్ఞాన ప్రదాత' ను కావాలన్న నిశ్చయానికి వచ్చాడు.

డి క్విన్సీ అనేక విషయాలమీద అనేక గ్రంథాలు విస్తృతంగా చదివినవాడు. చరిత్ర, జీవితచరిత్ర, అర్థ శాస్త్రం, మనశ్శాస్త్రం, జర్మన్ తత్వశాస్త్రం వంటి వివిధ విషయాల మీద ఆయన వ్యాసాలు వ్రాశాడు. 1804 లో కాలేజ్ లో ఉండగానే ముఖంలో నరాల నొప్పి (Facial neuralgia) ని భరించలేక ఆయన నల్లమందు అలవాటు

చేసుకొన్నాడు. జీవితాంతం ఆ అలవాటు ఆయనను వదలలేదు. స్వానుభవంతో ఆయన వ్రాసిన కన్నెషన్ ఆఫ్ ఆన్ ఇంగ్లీష్ ఓపీయమ్ ఈటర్ అనే గ్రంథం విశేష ప్రజాదరణ పొందింది.

సాహిత్య విమర్శకుడుగా వర్డ్స్వర్త్, కాలరిడ్జ్లు రచించిన వీరగాథా గేయాల (Lyrical ballads) ప్రాధాన్యాన్ని మొట్టమొదట గుర్తించినవాడు టామస్ డి క్వీన్సీ. 1807 లో ఆ ఇరువురు కవులకూ డి క్వీన్సీ సన్నిహిత మిత్రుడు అయ్యాడు.

1817 లో డి క్వీన్సీ అంతకుముందే ఒక కుమారుడు కలిగిన అందమైన 'మార్గరెట్ సింప్సన్' ను వివాహం ఆడాడు. డి క్వీన్సీ విస్తృతంగా రచనలు చేసినా చాలా కొద్ది భాగం మాత్రమే ప్రకటించబడ్డాయి.

ఆయన ఆత్మ కథాత్మక రచనలలో ఒకటి లెక్ రెమినిసెన్సెస్. లెక్ కవులలో ఒకడైన వర్డ్స్వర్త్కి ఆ రచన చాలా కష్టం కలిగించింది. సాహిత్య విమర్శకుడుగా డి క్వీన్సీ చేసిన రచనలలో ముఖ్యంగా చెప్పకోవలసింది: ఆన్ ది నాకింగ్ ఎట్ ది గేట్ ఇన్ మాక్బైత్ (మొదట 1823 ఆక్టోబర్ లో లండన్ మేగజైన్ లో ప్రకటించబడింది). షేక్స్పియర్ మీద వచ్చిన విమర్శక రచనలలో మిక్కిలి ప్రముఖమైన వ్యాసాలలో ఇది ఒకటి!

1837 లో భార్య మరణానంతరం ఏకాకిగా, వింత వ్యక్తిగా జీవిస్తూ తరచు డి క్వీన్సీ తన నల్లమందు కలలోకి జారిపోతూ ఉండేవాడు. ఆయన రచనలు 14 సంపుటాలకు పైబడి వెలువడినా, డి క్వీన్సీ తన పాండిత్యాన్ని ఒక క్రమపద్ధతిలో ప్రతిపాదించడంగాని, ఒక సుసమన్వితమైన జీవిత దృక్పథాన్ని స్థాపించడం గాని చేయలేక పోయాడు.

1859 డిసెంబరు 8వ తేదీన ఎడింబరో లో టామస్ డి క్వీన్సీ శాశ్వతంగా కన్నుమూశాడు.

బా.శ్రీ.

డినెసెన్, ఇసాక్ (1885-1962) : డెన్మార్క్ దేశీయురాలైన డినెసెన్ సుప్రసిద్ధ కథా రచయిత్రి. ఈమెకు సాహిత్య పిపాస మాత్రమే కాక, మృగయా వినోదం పట్ల ఆసక్తి కూడా ఉండడం విశేషం. సంపన్న కుటుంబంలో పుట్టిన ఈమె 'బ్లిక్సెన్-ఫినికె' జమీందారిణి (Baroness) గా ప్రసిద్దురాలు. ఈమె స్వగృహంలోనే కొంత కాలం విద్యాభ్యాసం చేసి తరువాత రాజధాని నగరమైన కోపెన్ హేగన్ లో లలిత కళా అకాడమీలో శిక్షణ పొందింది. 1914 వ సంవత్సరంలో తన దగ్గరి బంధువైన బ్రార్ బ్లిక్సెన్ ఫినికె ప్రభువును పెండ్లిచేసు

కొని అతనితో కలసి ఆఫ్రికా ఖండంలోని కీన్యా దేశానికి వలస వెళ్ళింది. ఈమెకు వేట అంటే మహాప్రీతి. పులులు, సింహాలు లాంటి పెద్ద పెద్ద క్రూరమృగాలను వేటాడడంలో నిపుణురాలు. కీన్యాలో కాఫీతోటల పెంపకంలో భర్తతో సహకరిస్తూ ఏడేళ్లు గడిపింది. ఆఫ్రికా మహారణ్యాలూ, నశిస్తున్న ఆఫ్రికా జాతీయ సంస్కృతీ ఈమెను అమితంగా ఆకర్షించాయి. ఈమెకు డెనిస్ ఫ్లించ్ హేటన్ అనే ఆంగ్లేయ మృగయా వినోదితో పరిచయం ఏర్పడి గాఢ స్నేహంగా మారింది. 1917 లో ఈమె భర్తకు విడాకులిచ్చి, కాఫీ తోటలపై స్వయంగా యాజమాన్యం వహిస్తూ మరి పదేళ్లు గడిపింది. ఇంతలో కాఫీ ధర ఘోరంగా పడిపోవడంతో విపరీతమైన నష్టాలను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. దానికి తోడు తన ఆప్త మిత్రుడు డెనిస్ ఫ్లించ్ హేటన్ గతించడంతో ఒంటరిదై పోయింది. ఒంటరితనం, నష్టాలు భరించలేక స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చింది. డెన్మార్క్ లో తన కాలాన్ని అధికభాగం రచనలకే వినియోగించింది. ఈమె ఇటు ఇంగ్లీషులోనూ, అటు డేనిష్ భాషలోనూ రమ్యంగా రచించ గలిగిన ప్రౌఢ. అనేక కథా సంపుటాలనే కాక, ఒక నవలను, ఒక వచన గ్రంథాన్ని కూడా రచించి స్కాండినేవియన్ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసింది.

సెవెన్ గోథిక్ టేల్స్ (Seven Gothic Tales), వింటర్స్ టేల్స్ (Winters Tales 1942), లాస్ట్ టేల్స్ (Last Tales, 1957). డినెసెన్ కథలు చారిత్రక నేపథ్యంతో, అలౌకిక వాతావరణంతో, శిల్పచాతుర్యంతో పరితలను ఉర్రూతలూగిస్తాయి. ఈమె ఏకైక నవల ఏంజెలిక్ ఎవెంజర్ (Angelic Avenger) 1944 లో ప్రకటించబడింది. ప్రజలు డెన్మార్క్ ను ఆక్రమించిన నాజీ జర్మన్ పరిపాలనపై అధిక్షేప కావ్యంగా దీన్ని ఆస్వాదించి, ఆదరించారు. ఈమె వచన రచన ఔట్ ఆఫ్ ఆఫ్రికా (1937) ప్రసిద్ధమైంది. ఈ గ్రంథంలో ఆమె తన ఆఫ్రికా అనుభవాలనే కాక, ఆఫ్రికా వాసులైన అనాది మానవుల జీవిత సరణిని, క్రమక్రమంగా క్షీణిస్తున్న ఆఫ్రికా జాతీయ నాగరకతను కవితా శైలిలో రమ్యంగా ఆవిష్కరించింది.

గం.శ్రీ.

డిఫో, డేవియల్ (1660-1731) : ప్రథమాంగ్ల నవలా రచయిత. పత్రికా రచనలో నవయుగ వైతాళి కుడు. ఇతని రచనలు రాబిన్సన్ క్రూసో (1719), మోల్ ఫ్లెండర్స్ (1722) శాశ్వతత్వాన్ని, జనప్రియత్వాన్ని సంపాదించుకున్నాయి. ఇతని తల్లి దండ్రులు అధి

కారిక, సాంప్రదాయిక మతానికి వ్యతిరేకులైనందున ఇతని విద్యాభ్యాసం ఆక్స్‌ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీలలో కాకుండా రెవరెండ్ గ్రీన్ నిర్వహిస్తున్న నెవింగ్‌టన్ గ్రీన్ విద్యాపీఠంలో జరిగింది. చిన్నప్పటినుంచీ ఇతనికి వ్యాపారమంటే అభిమానమెక్కువ. నైతిక విలువలంటే అపారమైన విశ్వాసం. ఆర్థికశాస్త్రంలో ఇతనికి కొన్ని స్పష్టమైన స్వకీయమైన అభిప్రాయాలు లున్నాయి. అతని బృహద్వ్యాపార ప్రణాళికలన్నీ విజయవంత మవుతాయని కలలు గంటూ, భారీ ఎత్తున ఋణాలు చెయ్యడం, ఆ కలలు కల్లలై దివాలా తియ్యడం, ఋణదాతల ఒత్తిడికి తట్టుకోలేక జైలు పాలవడం పరిపాటి అయిపోయింది. అతడు తనను గూర్చి చెప్పకొన్న ఈ పద్యం పంక్తులు గమనించండి. నో మేన్ హేజ్ టేస్టెడ్ డిఫరెంట్ ఫార్చ్యూన్స్ మోర్ అండ్ థర్టీన్ టైమ్స్ ఐ హేవ్ బీన్ రిచ్ అండ్ పూర్ (నాకన్న జీవితంలో ఆటు పోటులను చవిచూసినవాడు మరొకడు లేడు. పదమూడు సార్లు లక్షాధికారిని, భిక్షాధికారిని అయ్యాను).

డిఫోకు వ్యాపారమంటే ఎంతమక్కువో, రాజకీయాలన్నా అంతే ఇష్టం. అప్పటి ఇంగ్లండు దేశపు రాజు రెండవ జేమ్స్ కేథలిక్ క్రైస్తవుడు. అతని పరిపాలనను దుయ్యబడుతూ ఎన్నో కరపత్రాలను డిఫో ప్రచురించాడు. అతని రాజకీయ ప్రత్యర్థి డ్యూక్ ఆఫ్ మాన్‌మూత్‌తో కలసి అతనిని సింహాసన భ్రష్టుణ్ణి చేయాలని ప్రయత్నించాడు. సెజ్‌మూర్ యుద్ధంలో మాన్‌మూత్ పూర్తిగా పరాజితుడు కాగా, డిఫో అతికష్టం మీద బ్రతికి బయట పడ్డాడు. మరి మూడేళ్ల తరువాత జేమ్స్ రాజు దేశభ్రష్టుడై ఫ్రాన్స్‌లో తలదాచుకోగా, డచ్చి జాతీయుడైన విలియం ఆఫ్ ఆరెంజి (William of Orange) అతని భార్య రాణీ ఏన్ (Anne) రాజ్యానికి వచ్చిన సందర్భంలో డిఫో వారికి చేతులెత్తి స్వాగతం పలుకడమే కాక, వారి పాలనను సమర్థిస్తూ అనేక కర పత్రాలను, వ్యాసాలను రచించాడు. అంతేకాదు, వారి తరపున గూఢచారిగా కూడా పనిచేశాడు. జాత్యహంకారాన్ని తృణీకరిస్తూ ఇతడు వ్రాసిన పద్యం ది ట్రూ బోర్న్ ఇంగ్లీష్‌మన్ (The True born Englishman-1701) ప్రజల్లో విశేష వ్యాప్తిని గడించింది. ఇతడు అంతర్జాతీయ రాజకీయాల్లో కూడా తలదూర్చాడు. స్పెయిన్‌లోని రాజకీయ పరిస్థితి ప్రపంచశాంతికి భంగం కలిగించవచ్చునని భావించి, అయిదుగురు కెంటు ప్రాంతీయ గౌరవనీయ రాజకీయ వేత్తలకు, టోరీమెజారిట్ గల పార్లమెంటుకు, దేశరక్షణను పటిష్ఠం చేయవలసిన అవశ్యకతను విశ

దీకరిస్తూ ఒక మహాజరును సమర్పించగా, ప్రభుత్వం వారిని అక్రమంగా అరెస్టు చేసి జైల్లో పెట్టింది. ఆ మర్నాడే డిఫో పదహారు మంది గౌరవనీయ రాజకీయ ప్రముఖులను వెంటబెట్టుకుని, స్పీకరును కలుసుకుని, లీజియన్స్ ఆఫ్ మెమోరియల్స్ గా చరిత్ర సృష్టి కెక్కిన వినతి పత్రాన్ని అందజేశాడు. అందులో అతడు ప్రజలు ప్రభువుకు ఎలా బానిసలు కారో, అలాగే పార్లమెంటుకు కూడా బానిసలు కారని వివరించాడు. ఫలితంగా ప్రభుత్వం నిర్బంధితుల్ని విడుదల చేసింది. ఈ ఘనవిజయాన్ని పురస్కరించుకొని, లండన్ నగరం ఇతనిని ఘనంగా సత్కరించింది. అనంతరం ఇతని రచనలు ఇటు టోరీలకు, అటు విగ్గులకు కూడా ఆగ్రహం కలిగించాయి. ఇతని నైతిక వర్తనను అసహ్యించుకున్న అతని ప్రత్యర్థులంతా ఇతనిని జైలుకు పంపారు. డిఫో చాలా అగచాట్లకు గురిఅయ్యాడు. కోర్టు ఇతనికి జరీ మానా విధించింది. జైలుకు పంపించింది. బండవేసి హీనంగా హింసించింది. సహ రచయితలు అపహాస్యం చేశారు. అయినా డిఫో ధైర్యం కోల్పోలేదు. తన రచనా వ్యాసంగం విరమించుకోలేదు. ఇతని ప్రఖ్యాత నవల మోల్‌ఫ్లాండెర్స్ జైల్లోనే పుట్టింది. జైల్లోనూ, బయటా కూడా తను నిజమని నమ్మినదాన్నీ నిర్భయంగా వ్రాస్తూనే వచ్చాడు. ఎంత ధైర్యశాలి అయినా ఋణదాతల బారినుండి తప్పించుకోవడం కోసం భార్య పుత్రులను విడిచి పెట్టి పారిపోక తప్పలేదు. ఎప్పుడో ఎలాగో అజ్ఞాతవాసంలోనే మరణించాడు.

డిఫో రచనలు అసంఖ్యాకంగా ఉన్నాయి. కరపత్రాలు, పత్రికా రచనలు మినహాయితే ఇతని ముఖ్యరచనలు : 1. కవితలు: హీమ్ టు ది పిలారి (Hymn to the pillory), టూర్ త్రూ ది హోల్ ఐలండ్ ఆఫ్ బ్రిటన్ (Tour Through the Whole Island of Britain) 2. నవలలు: రాబిన్ సన్ క్రూసో (Robinson Crusoe), మోల్ ఫ్లాండెర్స్ (Moll flanders), రొక్సానా (Roxana). చిన్న చిన్న వివరాలను సైతం విడిచి పెట్టని వాస్తవిక వర్ణనా ఫణితి, సరళమైన శైలి ఇతని నవలలకు అసమానమైన రంజకత్వాన్ని ఘటించాయి. ఇతని రచనలన్నిటిలోనూ నైతిక పారమ్యం ప్రతిపాదించబడింది. ఇది అప్పడప్పుడు 'అతి' అని కూడా అనిపిస్తుంది.

గం.శ్రీ.

డి లా రోష్, మాజ్ (1878-1961) : ఆంగ్ల సాహిత్యంలో గాల్స్‌వర్థీ వ్రాసిన ఫోర్స్‌సైట్ శాగా (Forrsyte saga) చాలా ప్రసిద్ధమైంది. అలాగే కెనడా

దేశ సాహిత్యంలో డి లా రోష్ వ్రాసిన వైటోక్ కుటుంబ నవల కూడా ప్రసిద్ధమైంది. జాల్నా ఎస్టేట్ అధికారులు వైటోక్ కుటుంబస్థులు. 1925 నుండి 1950 వరకూ గల పాఠిక సంవత్సరాలలో సాగిన వైటోక్ కుటుంబ గాథ ఈ నవలలో ఉంది. జాల్నా (Jalna) అన్న మొదటి నవల 1927 లో ప్రారంభమైంది. ఆ తర్వాత 15 నవలలు వచ్చాయి. మొదటి నవల అడిలైన్ వైటోక్ అనే చురుకైన అవ్వ నూరవ పుట్టిన రోజుతో ప్రారంభమౌతుంది. ఈమెను పురస్కరించుకొనే డి లా రోష్ 1936 లో వైటోక్స్ (Whiteocks) నాటకం కూడా రాశాడు. ఈ నాటకం చాలా కాలం అవిచ్ఛిన్నంగా ప్రదర్శించబడింది. 1935 లో వచ్చిన చలనచిత్రం జాల్నా కూడా విజయవంతమైంది. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోనూ, యూరప్ ఖండం లోనూ ఇవి విరివిగా ప్రచారం పొందాయి. వైటోక్స్ నవలలోని కథాంశం కెనడా దేశంలోని అంటారియో రాష్ట్రానికి చెందినా, వీటికి కెనడా దేశంలో ప్రజాదరణ లేదు. కెనడాదేశ వాసులు ఈ నవలలో తమ దేశ వాతావరణాన్ని, జీవిత విధానాన్ని చూడాలని ఆకాంక్షించారు. కాని ఈ నవలలో అవి లోపించడం వల్ల కలిగిన నైరాశ్యమే దీనికి కారణం కావచ్చు. ఈ నవల కెనడా దేశపు కుటుంబ గాథ అయినా రచయిత ఇందలి విషయాన్ని ఎంతో సమర్థతతో సాధారణీకరించి, విశ్వజనీనతను చేకూర్చాడు. 15 నవలలు, ఒక నాటకమే కాక డి లా రోష్ ఎన్నో బాలల కథలు కూడా వ్రాశాడు. 1957 లో రింగింగ్ ది ఛేంజెస్ (Ringling the changes) అన్న పేరుతో తన స్వీయ చరిత్రను వ్రాశాడు.

గం. శ్రీ.

దురావో, హోసే డి సాంతా రీతా (1772-): దురావో బ్రెజిల్ దేశపు ఇతిహాసకవి. ఇతని ఇతిహాస కావ్యం కరమూరు (Caramuru) ప్రసిద్ధమైంది. ఇతడు స్వదేశంలోనే రాజధానీ నగరం రియోడి జనీరోలో విద్యాభ్యాసం చేసి అనంతరం పోర్చుగల్ దేశంలో కొయింబ్రా విశ్వవిద్యాలయంలో 'థియోలజీ' (భగవద్విషయ శాస్త్రం) లో పిహెచ్.డి పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు. రెండేళ్ల తరువాత సెంట్ అగస్టిన్ ఆర్డరుకు చెందిన గ్రాంటియన్ కాన్వెంటులో మతాధికారిగా చేరాడు. కాని అతడు జెసూట్ క్రైస్తవశాఖ పట్ల చూపిన సానుభూతి కారణంగా ఉన్న తాధికారులతో తగాదా పడ్డాడు. ఆ రోజుల్లో జెసూట్ క్రైస్తవులకు పోర్చుగల్ లోనూ, బ్రెజిల్ లోనూ, ఇతరత్రా కూడా ఆదరం కరువైంది. జెసూట్లను ఈ రెండు

దేశాల్లోనూ బహిష్కరించారు. ఆ తరుణంలో వారిపట్ల సానుభూతి ప్రకటించడం క్షమార్హంకాని నేరం. అందు వల్ల దురావో తన ఉద్యోగాన్ని కోల్పోవలసి వచ్చింది. పొరుగు దేశమైన స్పెయిన్ లో తలదాచుకొన్నాడు. అయితే స్పెయిన్ దేశం ఇతనిని గూఢచారిగా భావించి నిర్బంధించింది (1762). నిర్బంధానంతరం ఇతడు ఇటలీ దేశంలోని రోము నగరం చేరుకొన్నాడు. పోప్ మహాశయుని గ్రంథాలయాధికారిగా, భాండారిగా పదవీ స్వీకారం చేశాడు. రోము నగరంలోని మేధావి వర్గంతో సన్నిహిత సంబంధాలు పెట్టుకొన్నాడు. 1778 లో పోర్చుగల్ తిరిగి వచ్చి కోయింబ్రా విశ్వవిద్యాలయంలో భగవద్విషయాచార్య పదవి నలంకరించాడు. తరువాత మళ్ళీ గ్రాంటియన్ కాన్వెంటులో చేరి 'ప్రైయర్' (Prior) హోదాలో స్థిర పడ్డాడు. ఇతడు 1781 లో తన ప్రసిద్ధ కవిత కరమూరా పోయెమా ఎపీకా డిస్కోబ్రి మెంటోడా బాహియా (ది ఎపిక్ పోయం ఆఫ్ ది డిస్కవరీ ఆఫ్ బాహియా) ను లిస్బన్ నగరంలో ప్రచురించాడు. ఇది 10 ఆశ్వాసాల మహాకావ్యం. బ్రెజిల్ ఉత్తరభాగానికి బాహియా అని పేరు. ఈ భాగాన్ని కనిపెట్టడం ఇతి వృత్తంగా నిర్మించబడిన కల్పిత కావ్యం ఇది. డీగో అల్వారిజ్ అన్వేషకుడు, నాయకుడు. ఇతనిని బాహియాకు చెందిన ఆటవిక తెగలలో ఒకరైన నరమాంస భక్షకులు కరమూరు (జలధిసర్పం) అని పిలవడం వల్ల డీగో అల్వారిజ్ కు 'కరమూరు' అని పేరు వచ్చింది. అదే కావ్యనామం అయింది. ఇతనికి రావలసినంత ఖ్యాతి రాలేదనే నిస్పృహతో ఇతడు తన ఇతర రచనలను దగ్ధం చేశాడు.

గం. శ్రీ.

దురాస్, మార్గరీత్ (1914--): కొచిన్ చినాలో జన్మించిన దురాస్ ఫ్రెంచి వనిత. ఈమె అసలు పేరు మార్గరీట్ డినాడియో. నవలలు, నాటకాలు చలనచిత్ర సంభాషణలు అనేకం వ్రాయడమే కాక, స్వయంగా చలనచిత్ర దర్శకత్వం కూడా చేపట్టింది. ఈమె వ్రాసిన ఫిల్మ్ నాటకాలు (film plays) హిరోషిమా మోనామోర్ (1959, Hiroshima Monamour), ఇండియా సాంగ్ (India Song, 1975) ఈమెకు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి గడించి పెట్టాయి. ఈమె బాల్యం అంతా ఇండో చైనాలోనే గడిపింది. తన 17 వ ఏట మాతృదేశమైన ఫ్రాన్సు వెళ్లి అక్కడి పారిస్ విశ్వవిద్యాలయంలో రాజనీతి శాస్త్రాన్ని అభ్యసించింది. ఆమెలో ఆ రోజుల్లో వామపక్ష భావాలు చోటు చేసుకున్నాయి. కమ్యూనిస్టు

పార్టీలో చేరి, పదేళ్ల పాటు ఆ పార్టీ సభ్యురాలుగా కొన పోగింది. ఈమె రచించిన తొలి నవలలు ప్రజాదరణను పొందలేకపోయినా, మూడవ నవల *ది సీ వాల్* (The Sea wall, 1950) గుర్తింపు పొందింది. ఈ నవలలో ఇండోచైనాలోని ఒక పేద ఫ్రెంచి కుటుంబ గాథ వర్ణితమైంది. కథ చాలా వరకూ ఈమె స్వీయ జీవిత వృత్తాంత సంబంధి కావడం వల్ల కథ, వర్ణన సహజంగా భాసించాయి. ఈ నవలలో ప్రసిద్ధ అమెరికన్ నవలా రచయితలు నైన్ బెక్, కాడ్వెల్ల ప్రభావం కనిపిస్తుందని అభిజ్ఞుల అభిప్రాయం. ఈమె తరువాతి నవలలు *ది సెయి లర్* (ఫ్రమ్ జిబ్బెల్, 1966, మోడరేట్ క్వాంటిటీ-1960) శైలిలో లయాత్మక మాధుర్యాన్ని, సంభాషణ, చాతుర్యాన్ని సంతరించుకొన్నాయి. ఒక పదేళ్ల పాటు ఆమె తన కథలను 'సినిమా స్క్రిప్టు'లుగా వ్రాసుకొంది. ఈమె సంభాషణ నైపుణ్యం *ది హిరోషిమా మోన్ ఆమోర్* కు అనంత ఖ్యాతిని కూర్చింది. యుద్ధానంతరం హిరోషిమాలోని జపాన్ దేశపు వణిక్కిముఖునికి, ఒక ఫ్రెంచి నర్తకికి మధ్య నడిచిన ప్రేమాయణాన్ని ఆ రచన రసవంతంగా చిత్రించింది. కాలం గడచిన కొద్దీ దురాస్ సామాన్యతవృత్తాలకూ, సాధారణ నవలా రచనా విధానానికి దూరమౌతూ వచ్చింది. పాత్రల సంఖ్య బాగా తగ్గడం, కథా కథనంలో పొదుపరితనం, సంవిధాన రాహిత్యం చోటుచేసుకో నారంభించాయి. ఈ లక్షణాల వల్ల ఈ నవలలు అప్పడు అమెరికా, యూరప్ ఖండాల్లో ప్రచారంలో ఉన్న నవ్య నవలోద్యమానికి (Nouveau Roman) చెందినట్లుగా కొందరు భ్రమించారు. కాని తన నవలా స్వరూపం స్వయం ప్రయోగ ఫలితమే ననీ, ఉద్యమ ప్రభావం కాదనీ ఆమె స్పష్టపరచింది. ఈమె కొత్త తరహా నవలలలో కొన్ని: *ది ఆఫ్టర్ నూన్ ఆఫ్ ముస్యూర్ ఆండెస్మాస్* (1965), *ది డెస్ట్రోయ్, షీ సెడ్* (1970), *లవ్* (1970). ఈమె నాటకాలు *థియేటర్-I*, *థియేటర్-II* అన్న పేర్లతో సంకలితం చేయబడ్డాయి. ఈమె కథ వ్రాయడమే కాక, ఎడిటింగ్, దర్శకత్వం కూడా వహించిన చిత్రం *ఇండియాసాంగ్*. ఇది చలన చిత్రరంగంలో ఒక మైలురాయి.

గం.శ్రీ.

డెరెక్ వాల్ కాట్ (1930--): చూ: వాల్ కాట్, డెరెక్.

డేవిస్, విలియమ్ రాబర్ట్ సన్ (1913--): కెనడా దేశీయుడు. నవలలు, నాటకాలు వ్రాశాడు. *వరల్డ్ ఆఫ్ వండర్స్* (అద్భుత మయ ప్రపంచం,) లాంటి ఇతని

నాటకాలలో ప్రఖ్యాత మనస్తత్వ శాస్త్రవేత్త కార్ల్ యుంగ్ (Karl Jung) ప్రభావం కనిపిస్తుంది. ఇతడు పుట్టడం కెనడా దేశంలోనైనా, ఇంగ్లండులోని ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. అంతేకాక నాటక రచనలోనూ, ప్రదర్శనలోనూ, రంగస్థల పర్యవేక్షణలోనూ తర్ఫీదు పొందాడు. ఇంగ్లండులో ప్రసిద్ధ నాటక కంపెనీ ఓల్డ్ విక్ రివర్బరీ అనే కంపెనీలో సభ్యత్వం పొందాడు. ఇతని నాటకాలలో *ఈరోజ్ ఎట్ బ్రేక్ ఫాస్ట్* (చద్దికాడ వలరాజు, 1949 *ఎట్ మై హార్ట్ కోర్* (హృదయాంత రాళంలో) ప్రసిద్ధమయ్యాయి. ఇతని అధిక్షేప నాటకాలు కూడా జనరంజకా లయ్యాయి. వాటిలో *లీవెన్ ఆఫ్ మాలిస్* (Leaven of Malice, 1954 దౌష్ట్య విజృంభణ) ఎన్నికైన రచన. దీనిలో సంస్కృతి రంగంలో పెద్దల పెత్తనాన్ని పరిహసించాడు. ఇతని ఇతర నాటకాలు: *ది రెబెల్ ఏంజెల్స్* (తిరుగబడ్డ దేవతలు: 1981) *ఫీప్ట్ బిజినెస్* (అయిదవ వ్యాపారం, 1970), *ది మాంటికోర్* (The Monticore, 1973).

గం.శ్రీ.

డౌస్ పాసోస్, జాన్ (1896-1970): అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు చెందిన ప్రసిద్ధ నవలా రచయిత. మొదటి

ప్రపంచ యుద్ధానంతరపు 'లాస్ట్ జనరేషన్' (యుద్ధమరణాల కారణంగా ఒక తరం ప్రతిభా పాట వాలను మానవాళి కోల్పోవటంతో, ఆ తరానికి ఈ పేరు పెట్టారు) కి చెందిన సుప్రసిద్ధ నవలా రచయితలలో ఎన్న

దగినవాడు. సమాజ చరిత్ర రచయితగా, సాహితీవేత్తగా ఈయన ఖ్యాతికి ముఖ్య కారణం *యు.ఎస్.ఎ* అనే మూడు భాగాల నవల. వామపక్ష భావాలు గల ఈ రచయిత అమెరికన్ జీవన విధానాలతో రాజీపడలేక ఈ నవలలో వాటిని తీవ్రంగా విమర్శించాడు. పోర్చుగీస్ వంశానికి చెందిన ఈయన తండ్రి సంపన్నుడైన న్యాయవాది. డౌస్ పాసోస్ హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి పట్టభద్రుడై, మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ఆంబులెన్స్ డ్రైవరుగా చేరి పనిచేశాడు.

ఈయన తొలి రచనలలో ఈ పాశవిక ప్రపంచంతో తలపడి అన్ని విధాలా తీవ్రంగా గాయపడిన సున్నిత మనస్కులైన కళాకారులు ప్రధాన పాత్రలుగా కనిపిస్తారు. వీటిలో ముఖ్యమైనది తీ సోల్జర్స్ (1921) అనే యుద్ధ వ్యతిరేక నవల. 1925 లో వ్రాసిన మన్ హట్టన్ (ట్రాన్స్ ఫర్ ఇంప్రెషనిస్ట్ ఫలోక్సులతో సాగిపోయే ఒక ప్రయాణికుని కథ. 1927 లో 'నికొలాశాక్', 'బార్తోలో య్యోవాన్ జెట్టి' అనే ఇద్దరు అరాజక వాదులకు ప్రభుత్వం విధించిన ఉరిశిక్షను రద్దు చేయటానికి సాగిన తీవ్ర పోరాటంలో ఈ రచయిత ప్రముఖ పాత్ర వహించి, ఆ పోరాటం విఫలమై వారిని ఉరి తీసినప్పుడు తీవ్రంగా వ్యాకులితుడై అమెరికన్ జీవన విధానాల పట్ల తీవ్ర నిరసన భావాన్ని పెంచుకొన్నాడు. ఫలితంగా యునైటెడ్ స్టేట్స్ ను రెండు విభిన్న జాతుల సమాఖ్యగా చూడటం ప్రారంభించాడు. సంపన్నులు, పలుకుబడి గల వారిది ఒక జాతి అయితే, పేదవారు, అధికారం, పరపతి లేనివారు వేరొక జాతి అని ఆయన విశ్వసించాడు. ఈ భావాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని ఆయన వ్రాసిన మూడు నవలలను కలిపి యు.ఎస్.ఎ అనే గ్రంథమాలగా ప్రకటించాడు. వాటిలో మొదటిది ది ఫ్లోర్ సెకండ్ పేరల్ 1930 లో వెలువడింది. దీనిలో కథ 1900 వ సంవత్సరం నుంచి మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం వరకూ సాగుతుంది. రెండవది 1919 అనే నవల. 1932 లో వెలువడింది. ఇది యుద్ధ ప్రారంభం నుండి వెర్సెల్స్ సంధివరకు జరిగిన విషయాలను వివరిస్తుంది. మూడవది ది బిగ్ మనీ (1936) 1920-30 దశకంలోని ఆర్థిక ద్రవ్యోల్పణాన్నీ, 1930-40 దశకంలోని విషాద ఆర్థిక మాంద్యాన్నీ చిత్రిస్తుంది. కార్ల పరిశ్రమకు రాజైన హెన్రీ ఫోర్డ్, అనేక నూతన పరికరాలను సృష్టించిన థామస్ ఎడిసన్, అధ్యక్షుడు వుడ్రో విల్సన్, పెట్టుబడిదారు జె.పి. మోర్గాన్ ల జీవిత విశేషాలను వీటిలో ఎంతో నైపుణ్యంగా చొప్పించాడు. రెండవ జాతి ప్రతి నిధులుగా సోషలిస్టు ఆయన 'యూజెని వి. డెబ్స్', ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త 'థోర్ స్ట్రీన్ వెల్లెన్', కార్మిక నాయకుడు 'జోహిల్', మొదటి ప్రపంచ యుద్ధపు ఒక అజ్ఞాత సైనికుడు ఈ నవలలో కనిపిస్తారు.

కార్మిక ఉద్యమం పట్ల, వామపక్ష రాజకీయాల పట్ల తనకు ఏర్పడిన అసంతృప్తిని ప్రకటిస్తూ డ్యస్త్రిక్ ఆఫ్ కౌలంబియా అనే మూడు నవలల మరొక మాలికను డోస్ పాసోస్ వెలువరించాడు. అడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ ఏ యంగ్ మన్ (1939), నంబర్ వన్ (1943), ది

గ్రాండ్ డిజైన్ (1949) అనేవి ఆ మూడు నవలలు. వీటిలో వుడ్రో విల్సన్ ప్రతిపాదించిన 'న్యూ డీల్ రిబరలిజమ్' పట్ల రచయిత తీవ్ర అసంతృప్తిని ప్రకటిస్తాడు.

వయస్సుతో పాటు సృజనాత్మక శక్తి కూడ క్షీణించటంతో డోస్ పాసోస్ మరణించే నాటికే ఆయన రచనలను విమర్శకులు నిర్లక్ష్యం చేయటం ప్రారంభించారు.

కె.జి.మూర్తి.

డోస్టయెవ్ స్కీ, ఫ్యాడోర్ (1821-81) : రష్యన్ భాషలో ప్రముఖ నవలా స్రష్టగాను, పత్రికా రచయితగాను, కథకుడుగాను ప్రసిద్ధి చెందినవాడు. తన అపారమైన మనోవైజ్ఞానిక అవగాహనతో మానవ హృదయంలోని చీకటి గదులలోకి చొచ్చుకొనిపోయి అక్కడ నిద్రాణమై ఉన్న మానవ స్వభావాన్ని ప్రభావితం చేసే భావాలను వెలికి లాగి చూపగలిగిన మహామేధావి. అందుకే ఆయన చిత్రించిన పాత్రలు, సృష్టించిన సంఘటనలు హృదయానికి హత్తుకునేటట్లు ఉంటాయి. 20 వ శతాబ్ది నవలా రచయితలపై ఆయన ప్రభావం పిస్త్యతంగా కనిపిస్తుందని చెప్పటం అతిశయోక్తి కాదు.

మిలిటరీ ఇంజనీరుగా శిక్షణ పొందినా ఆ వృత్తిని వదిలి రచనా వ్యాసంగానే చేపట్టి సాహిత్య సేవకే అంకితమై డోస్టయెవ్ స్కీ తన రచనల ద్వారా పండిత, పామరులను ఆకట్టుకొన్నాడు. సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ లోని ప్రజా జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే నవలలు, కథానికలు 1846-49 ల మధ్య వ్రాశాడు. 1846 లో ఫూర్ ఫోక్ అనే నవలతో ఆయన తన రచనలకు శ్రీకారం చుట్టారు. వామపక్ష మేధావుల సభలో పాల్గొన్నందుకు 1849 లో ప్రభుత్వం ఆయనను బంధించి మొదట ఉరి శిక్ష విధించి, తరువాత దానిని సైబీరియాలో యావజ్జీవ కారాగార శిక్షగా మార్చింది. ఈ అనుభవాలన్నింటిని కూర్చి ది హౌస్ ఆఫ్ ది డెడ్ (The House of The Dead) అనే నవలను 1961-62 లో ఆయన ప్రచురించాడు. 1854 లో ప్రభుత్వం ఆయనను విడుదల చేసింది. ఆయన ఇపోఖా (Epokha) అనే పత్రికను స్థాపించి అందులో 1864 లో నోట్స్ ఫ్రం ది అండర్ గ్రౌండ్ అనే వ్యాసాలు ప్రచురించాడు. ఆయన గొప్ప నవలలలో మొదటి దైన క్రైమ్ అండ్ పనిష్ మెంట్ 1866 లో ప్రచురితమైంది. ఆయన ఇతర నవలలలో ది ఇడియెట్ (1866-69), ది పొజెన్ డ్ (1869-72) ఎన్నదగినవి. ఆయన ప్రముఖ రచన అని చెప్పదగిన బ్రదర్స్ కరమజోవ్ (Brothers Karamazov) 1880

లో వెలువడింది. మేటి రష్యన్ రచయితలలో ఒకరుగా చిరస్మరణీయుడైనవాడు డోస్టయెవ్ స్కీ.

కె.జి.మూర్తి

డాసన్, ఎర్నెస్ట్ (1867-1900) : ఆంగ్ల సాహిత్యంలో 19 వ శతాబ్ది చివరి దశకానికి క్షీణయుగం అని పేరు. ఆ క్షీణయుగపు కవులలో డాసన్ ప్రసిద్ధుడు. కళ కళకోసమే అన్న వాల్టర్ పీటర్ సిద్ధాంతం ఇతనికి శిరోధార్యం. ప్రతీకాత్మక కవిత్వం వ్రాయడంలో డబ్ల్యు. బి. యాట్స్ తో సమస్కంధుడు, మార్గదర్శి, ప్రతిభాశాలి అయినా ఇతడు ప్రస్తుతం ఒకే ఒక పద్యంలో జీవిస్తున్నవాడు. ఆ పద్యం పల్లవి ఐ హేవ్ బీన్ ఫెయిల్ టు యూ సినారే, ఇన్ మై ఓన్ ఫేషన్ ప్రసిద్ధమైంది.

ఇతని జీవితం ఒక విషాద కావ్యం అనవచ్చు. ఇతని తలిదండ్రు లిద్దరూ క్షయవ్యాధి గ్రస్తులై నిలుకడలేని జీవితం గడపారు. చిన్నప్పడు వారితో పాటు డాసన్ కూడా ఫ్రాన్స్, ఇటలీ దేశాల్లో పర్యటించడం వల్ల విద్యాభ్యాసానికి అంతరాయం కలిగింది. చివరకు 1886 లో ఆక్స్ ఫర్డ్ - విశ్వవిద్యాలయంలో చేరినా, రెండేళ్లలోనే కుటుంబదాయం క్షీణించడం వల్ల విశ్వవిద్యాలయం విడిచిపెట్టి బ్రతుకు తెరువు చూసుకో వలసి వచ్చింది. తన తండ్రి పనిచేసే లండన్ డాక్ లో ఉద్యోగిగా చేరాడు. సాహిత్య పిపాస కారణంగా విలియం బట్లర్ యాట్స్, లయోనెల్ జాన్సన్, ఆర్థర్ సిమన్స్, ఆబ్రే బియర్డ్ స్టీ మొదలగువారు సభ్యులుగా గల రైమన్స్ క్లబులో సభ్యుడుగా చేరాడు. నోహోలోని పోలండ్ రెస్టారెంటులో పరిచారిక ఆడిలైట్ ఫోలినోవిజ్ అనే పన్నెండేళ్ల బాలిక ఇతనిని విపరీతంగా ఆకర్షించింది. ఆమెను గాఢంగా ప్రేమించాడు. పెళ్లి చేసుకోవాలని ఆకాంక్షించాడు. కాని అతని ప్రేమ విఫలమైంది. నాలుగు ఏళ్ల తరువాత ఆమె ఇంకొకరిని పెళ్లి చేసుకొంది. ఈ లోగా తండ్రి మరణించడం, తల్లి ఆత్మహత్య చేసుకోడం అతని జీవితాన్ని మరింత దుర్భరం చేశాయి. క్షయ లక్షణాలు కూడా కనిపించాయి. అతడు మరి పెళ్లి మాట తలపెట్టలేదు. నైరాశ్యంతో, ఆడిలైడ్ నామస్మరణ చేస్తూ మగువ, మధువు జీవితం కాగా, పేదరికపు కబంధ హస్తాల్లో చిక్కుకొని నరకం అనుభవించాడు. ఫ్రాన్సు దేశంలో అతి నిక్కచ్చి స్థితిలో ఉన్న అతనిని అతని స్నేహితుడు ఆర్.హెచ్. షెరార్డు కనిపెట్టి ఆదుకొని ఇంగ్లాండు తీసుకువచ్చాడు. ఆ స్నేహితుని ఇంట్లోనే డాసన్ కన్ను మూశాడు.

ఇతని కవితకు స్ఫూర్తి నిచ్చింది ఆడిలైడ్. ఆమెను ప్రేమించిన తొలి రోజులలో వ్రాసిన పద్యం నాన్ సుమ్ క్వాలిస్ ఈరామ్ బో నై సబ్ రెగ్నా సినారే సాహిత్యంలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయింది. ఇతని కవితలో ఒకానొక అనిర్వచనీయ శైలి మాధుర్యం కనిపిస్తుంది. ఇతని రచనలు: కవితా సంపుటాలు 1. వెర్నెస్ (1896), 2. డెకోరేషన్స్ (1899). ఆర్థర్ మూర్తో కలసి వ్రాసిన నవలలు: ఏ కామెడీ ఆఫ్ మాన్ (1893), ఏడియన్ రోమ్ (1899); డిలెమాస్ (1895) అనే కథా సంపుటి కూడా ఇతనిదే. అయితే ఇతనికి కవిగా మాత్రమే గుర్తింపు వచ్చింది.

గం.శ్రీ.

డ్యురెన్ మట్, ఫ్రీడ్రిచ్ (1921--) : జర్మన్ నాటక రచయిత. ఈయన రచించిన 'ట్రాజీ-కామిక్' నాటకాలు ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం జర్మన్ నాటక రంగ పునరుద్ధరణలో ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించాయి.

జ్యూరిచ్, బెర్న్ నగరాలలో విద్యాభ్యాసం చేసిన డ్యురెన్ మట్ 1933-45 మధ్యకాలంలో జాతీయ సోషలిజం తుపానులాగ విజృంభింపని ఒక జర్మన్ భాష మాట్లాడే దేశంలో పుట్టి పెరగడం ఒక విధంగా ఆయన అదృష్టం అని చెప్పాలి. ఆ సంవత్సరాలలో జర్మన్ నాటకం ఒక్క స్విట్జర్లాండ్ దేశంలో మాత్రమే ప్రవర్తమానంగా ఉండడం వలన డ్యురెన్ మట్ కీ, ఆయన మిత్రుడు మాక్స్ ఫిష్ కీ జర్మన్ నాటకరంగం అభివృద్ధి కోసం నూతన ప్రయోగాలు చేసే అవకాశం లభించింది. జర్మన్ భాష మాట్లాడే ఇతర రచయితలకు అలాంటి అవకాశం లేకుండా పోయింది. డ్యురెన్ మట్ నాటకీయ శిల్పం మీద జర్మన్ ప్రవాస నాటక రచయిత బెర్టోల్ట్ బ్రెఖ్ట్ ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. మధ్యలో పిట్టక థలు చెప్పించడం, నటులు తమ పాత్రలనుండి వెలువడి మధ్య మధ్య కథకులుగా వ్యవహరిస్తూ ఉండడం వంటి విధానాలను బ్రెఖ్ట్ నుంచే డ్యురెన్ మట్ గ్రహించాడు. డ్యురెన్ మట్ కి లోకం అసంబద్ధంగా కనిపించింది. ఆ అసంబద్ధ సన్నివేశాలను యథాతథంగా వాటికి ఎలాంటి ప్రాముఖ్యాన్నీ కల్పించాలని ప్రయత్నించకుండా తన నాటకాలలో ఆయన ప్రదర్శించాడు.

డ్యురెన్ మట్ నాటకాల సెట్టింగులు విచిత్రంగా ఉండేవి. ఆయన తొలి నాటకం ఎస్ స్టేట్ గ్లెషీ బెన్ (It is Written, ప్రదర్శన, ప్రచురణ: 1947) 1534-36 మధ్య మ్యూన్స్టర్ లో అనబాప్టిస్టుల అణచివేతకు సంబంధించింది. డెర్ బ్లైండ్ (The Blind

Man, ప్రదర్శన 1948, ప్రచురణ 1960), రోమ్యులస్ డెర్ గ్రేట్ (Romulus the Great, ప్రదర్శన : 1949, ప్రచురణ : 1962) అనే నాటకాలలో వలె పై నాటకంలో కూడా డ్యురెన్ మట్ చారిత్రక సత్యాలలో హాస్యం కలిగించడానికి వీలుగా స్వాతంత్ర్యం వహించి కొద్ది మార్పులు చేశాడు. డీ ఎ హే డెస్ హెర్స్ మిసిసిపి (The Marriage of Mr. Mississippi, ప్రదర్శన, ప్రచురణ: 1952) డ్యురెన్ మట్ కు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి చేకూర్చింది. 1958 లో అమెరికాలో ఫూల్స్ ఆర్ పాసింగ్ త్రూ అనే పేరుతో ఆ నాటకం ప్రదర్శించారు. అనంతరం 1974 వరకూ ఆయన పలు నాటకాలు వ్రాసి ప్రదర్శింపచేశాడు.

నాటకాలు మాత్రమే కాక డ్యురెన్ మట్ అపరాధ పరిశోధక నవలలూ, రేడియో నాటకాలూ, విమర్శక వ్యాసాలూ కూడా రచించాడు.

బొ.శ్రీ.

డ్యూమాస్, అలెగ్జాండర్ (1824-95) : ఫ్రెంచ్ నాటక రచయిత; నవలా రచయిత. 'సమస్యగర్భిత నాటక' (problem play) ఉద్యమ స్థాపకులలో ఒకడు. 'సమస్య గర్భిత' నాటకం మధ్యతరగతి ప్రజల జీవితాన్ని వాస్తవికంగా చిత్రిస్తూ, సంఘంలోని ఒక సమకాలిక సమస్యకు పరిష్కార మార్గాన్ని సూచిస్తుంది.

డ్యూమాస్ ఫిల్స్ అనే మారు పేరు గల ఇతడు 1824 జూలై 27 న పారిస్ లో జన్మించాడు. తన తండ్రి సాహిత్యప్రతిభ వారసత్వంగా ఇతనికి సంక్రమించింది. అయితే తండ్రి, కొడుకుల రచనల మధ్య ఎలాంటి పోలికా కనిపించదు. విజయవంతమైన ఇతని తొలి నవల లా డామ్ జేక్స్ కామిలియాస్ (1848). తరువాత ఆ రచనలోని కథనే నాటకంగా (కామిలి - Camille) రచించినప్పుడు దానికి విశేష ప్రశస్తి లభించింది. ఈ నాటకం 1852 లో తొలిసారి రంగస్థలం మీద ప్రదర్శించబడింది. ఈ నాటకాన్ని ఆధారంగా చేసుకునే గైజెపే వెర్రి తన వీధి నాటకం (Opera) లాట్రావియాటూ రచించి, 1853 లో ప్రదర్శింపచేశాడు.

ఇతని తండ్రి కల్పనలతో నిండిన చారిత్రక నాటకాలు, నవలలు రచింపగా ఈ అలెగ్జాండర్ డ్యూమాస్ రత్నమాన సాంఘిక నాటకాలకే ప్రాధాన్యం ఇచ్చాడు. వట్టవిరుద్ధమైన ప్రేమకలాపాల వల్ల తన తండ్రి ఎలా సర్వనాశనం అయ్యాడో ప్రత్యక్షంగా చూసిన డ్యూమాస్ తన నాటకాలలో కుటుంబ జీవనం, వివాహ వ్యవస్థల సవివరతను గూర్చి ప్రబోధించాడు. ఉదాహరణకు లేడెమీ

మాండే (1855 లో ప్రదర్శితం) వేశ్యలవలన వివాహ వ్యవస్థకు ఏర్పడిన చేటును గురించి చర్చించింది. ఆధునిక ప్రేక్షకులకు డ్యూమాస్ నాటకాలు నీరసంగానూ, మాటల పోగులుగానూ కనిపించినా, 19 వ శతాబ్దం చివరి విమర్శకులు ఆ నాటకాలలోని నిజాయితీతో కూడిన నైతిక ప్రబోధాన్ని విశేషంగా ప్రస్తుతించారు. 1875 లో డ్యూమాస్ 'అకాడమీ ఫ్రాన్సాయిజ్' లో చేర్చుకోబడ్డాడు.

డ్యూమాస్ వ్రాసిన మిక్కిలి రసవంతమైన నాటకాలలో పేర్కొనదగినవి లేఫిల్స్ నేచురల్ (1858 'ఔరస పుత్రుడు'), అన్ పీరేపాడిగ్యు (1859). ఈ రెండవ నాటకంలో డ్యూమాస్ తన తండ్రి స్వభావాన్ని చిత్రించాడు.

అలెగ్జాండర్ డ్యూమాస్ 1895 నవంబరు 27 న ఫ్రాన్స్ లోని మార్లీరీరాయ్ లో తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ. శ్రీ.

డ్యూస్, యోవా డి (1830-96) : పోర్చుగీసు మహాకవి. యోవా డి డ్యూస్ కాల్ప

నిక గేయ సంప్రదాయానికి భరత వాక్యం చెప్పడమే కాక, నవీన కవిత్వానికి నాంది కూడా పలికిన వాడు. కోయింబ్రా విశ్వవిద్యాలయంలో డ్యూస్ న్యాయ శాస్త్రం అభ్యసించి పట్టభద్రుడయ్యాడు. ఇతడు చీకూ చింతా

లేకుండా, ఆనందమే జీవిత ధ్యేయమని భావించి విశ్వంఖల జీవితం గడపడం వల్ల చదువు సరిగా సాగలేదు. అందుకే పట్టా పుచ్చుకోడానికి పదేళ్లు పట్టింది. విద్యార్థి దశలోనే గేయాలు వ్రాసి మిత్ర బృందానికి వినిపించే వాడు. వాటిని గ్రంథస్థం చేయాలన్న యోచన లేనేలేదు. అయినా ఇతని స్నేహితుల్లో కొందరు కొన్ని గేయాలను భద్రపరచి అప్పడప్పుడు అక్కడక్కడ ప్రచురించేవారు. కోయింబ్రాలో ఇతడు యువ కవితా సారథిగా ఆనాడు ప్రాచుర్యంలో ఉన్న 'ఫార్మలిస్టు' కవిత్వంపై ధ్వజ మెత్తాడు. అతని అభిమానులంతా కలసి అతనిని 1869 లో జరిగిన పార్లమెంటు ఎన్నికలో అభ్యర్థిగా నిలిపి గెలిపించారు. అయితే అతడు ఆ పదవిలో పట్టుమని ఏడాది కూడా ఉండలేదు. ఒక సమస్యను పురస్కరించుకొని,

నైతిక బాధ్యతను స్వీకరిస్తూ తన పదవికి రాజీనామా చేశాడు. ఇందువల్ల అతని ప్రతిష్ఠ బాగా పెరిగింది. కాని ఆర్థికంగా ఇబ్బందుల్లో ఇరుక్కుపోయాడు. ఈ పరిస్థితుల్లోనే పెళ్లి కూడా చేసుకొని మరింత క్లిష్టపరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. ధనార్జన కోసం కాయకష్టం చేయవలసి వచ్చింది. అతి చిన్న ఉద్యోగాలు చేయవలసి వచ్చింది. వాణిజ్య దృష్టికిలోనై కవితను అమ్ముకొనవలసి వచ్చింది. అయితే ఈ క్లిష్ట సమయంలోనే ఇతడు విద్యా బోధనలో సరికొత్త ప్రయోగం చేసి సఫలు డయాడు. ఇతడు కనుగొన్న నూత్న విద్యా విధానం 1888 వ సంవత్సరంలో అధికారికంగా పాఠశాలల్లో ప్రవేశ పెట్టబడడమే గాక, ఆ బాధ్యత కూడా ఇతనికి అప్పజెప్పబడింది. అప్పటికే ఇతడు ప్రచురించిన రెండు కవితా సంపుటాలు ఇతనికి కీర్తి నార్జించి పెట్టాయి. ఆదాయం కూడా పెరిగింది. 1893 వ సంవత్సరంలో ఇతని సంపూర్ణ గ్రంథావళి ప్రచురితమై, సాహిత్యరంగంలో ఇతనికి స్థిరమైన స్థానం కల్పించింది. పోర్చుగీసు సాహిత్యలోకం ఇతనిని యుగపురుషునిగా కీర్తించి సంభావించింది. 1896 లో విద్యార్థిలోకం ఇతనిని ఘనంగా సన్మానించింది. గేయ కవిత్వంలో విప్లవాత్మకమైన మార్పులు తెచ్చి, కాలానికోద్యమంలో విపరీత ధోరణులకు ఆనకట్టకట్టాడు. సరళసుందరమైన ప్రేమ కవిత్వాన్ని రచించి, ప్రత్యక్షతా గుణస్ఫూర్తి చేత తన కాలంనాటి కవిత్వాన్ని ప్రభావితం చేశాడు. ఇతడు 20 వ శతాబ్ది ప్రారంభ దశలో పోర్చుగీసు నూత్న కవిత్వంపై చెరగని ముద్ర వేశాడు.

గం.శ్రీ.

డైజర్, థియోడోర్ (1871-1945) : అమెరికన్ నవలా రచయిత; ప్రకృతివాద సిద్ధాంతానికి అమెరికాలో ప్రధాన సమర్థకుడు. ఈయన రచనలలో ముఖ్యమైనవి: స్టిస్టర్ కేరీ (1900) ది ఫైనాన్షియల్ (1912), ది టీటాన్ (1914), ఆన్ అమెరికన్ ట్రాజెడీ (1925).

1871 ఆగస్టు 27 న ఒక పెద్ద కుటుంబంలో జన్మించిన

డైజర్ బాల్యంలో దారుణమైన దారిద్ర్యం అనుభవించాడు. జర్మన్ దేశీయుడైన తన తండ్రి యొక్క సంకుచితమైన కేథలిక్ నమ్మకాలు ఇతనికి రుచించక చర్చికి దూరమయ్యాడు. నిరక్షరాస్య, సాధుస్వభావ అయిన బెబాయో రాష్ట్రానికి చెందిన తల్లిని మాత్రం ఇతడు ప్రేమతో తరచు తలుచుకొంటూ ఉండేవాడు. ఇండియానా లోని వేరు వేరు పట్టణాలలో చదువు కొంటూ క్రమంగా ఇతడు యూనివర్సిటీ ఆఫ్ ఇండియానాలో ఒక సంవత్సరం చదువు పూర్తి చేశాడు. తరువాత చికాగో, సెంట్ లూయీ, మో, పిట్స్ బర్గ్ లలో కొన్నాళ్లు జర్నలిస్ట్ గా పనిచేసి, చివరికి 1894 లో న్యూయార్క్ చేరుకొన్నాడు. అక్కడ అప్పటికే వాగ్గేయ కారుడు (Music composer) గా సుప్రసిద్ధుడైన తన అన్న 'పాల్ డ్రెస్సర్' సాయంతో ప్రతికలలో వ్యాసాలు వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. టి.హెచ్. హక్స్లీ, హెర్బర్ట్ స్పెన్సర్, డార్విన్ లచే ప్రభావితమై నిరంతరాయంగా సాగుతున్న పరిణామం యొక్క ఫలితం ఈనాటి మనిషి అనీ, మారడానికి అతడు అశక్తుడనీ అతడు విశ్వసించేవాడు. 1898 లో సెంట్ లూయీలో కలుసుకొన్న 'సారావైట్' తో అతనికి వివాహం జరిగింది. అయితే చంచల స్వభావం గల ఆతని ప్రవృత్తి వలన వారి వివాహం చిక్కులలో పడింది.

డైజర్ 1900 వ సంవత్సరంలో ప్రకటించిన స్టిస్టర్ కేరీ 456 ప్రతులు మాత్రమే ఖర్చు అయ్యాయి. యువన వలా రచయిత 'ఫ్రాంక్ నోరీస్,' ఇంగ్లండులోని ఆర్నాల్డ్ బెనెట్, హెచ్.జి. వెల్స్ లు దానిని ప్రశంసించినా, త్వరలోనే అది మరుగున పడిపోవడం వల్ల డైజర్ చాలా క్రుంగిపోయాడు. అతడు ఉన్నాదం సరిహద్దులలోకి వచ్చాడు. బ్రూక్లిన్ నగరపు మురికివాడలలో పస్తులు ఉండసాగాడు. ఆ పరిస్థితిలో దయాళువు అయిన అన్న పాల్ అతనిని వెతుక్కొంటూ వచ్చి కాపాడాడు. స్టిస్టర్ కేరీ ఆ నవలలోని అనాచిత్యం నాయక అవినీతి ప్రవర్తనలో కంటే ఆమె పుట్టుకలోను, తన అవినీతికి ఆమె ఎట్టి దండననూ అనుభవించకపోవడంలోను ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

సంపాదక వృత్తిలో తల దాచుకొంటూ 1907 లో బుట్టెరిక్ ప్రతికలకు డైజర్ ప్రధాన సంపాదకుడు అయ్యాడు. ఒక సహాయ సంపాదకుని కుమార్తె మీది వలపు కారణంగా 1910 లో ఆ ఉద్యోగాన్ని అతడు కోల్పోయాడు. తన రెండవ నవల జెన్నీ జెర్హోర్ట్ 1911 లో వెలువడింది. హెచ్. ఎల్ మెన్ కెన్ మొదలైన

విమర్శకులు దానిని ప్రశంసించారు. ది ఫైనానియర్ (1912), ది టీటాన్ (1914) అనే రెండు నవలలు అవినీతి పరులై కూడా లోకంలో విజయం సాధించిన వారిపట్ల అతనికి గల వ్యామోహాన్ని చాటుతున్నాయి. 1915 లో ది జీనియస్ అనే నవల వెలువడింది. డ్రెయిజర్ తిరిగి జీవనోపాధి కోసం పత్రికా రచన చేపట్ట వలసి వచ్చింది. తిరుగుబాటుదారులైన ఎడ్గార్లీ మాస్టర్స్ అనేకవీ, ప్లాయిడ్ డెల్, షెర్వుడ్ ఆండర్సన్, జార్జ్ జీన్ నాథన్, పావీస్ (powys) సోదరులు, లివిలిన్ మొదలైన రచయితలు అతనికి మిత్రులయ్యారు. 1913 లో యూరప్ సందర్శించి వచ్చిన తరువాత డ్రెజర్ ఆత్మ కథా రూపమైన ఏ బ్రావెలర్ ఎబ్ ప్వాల్ ప్రచురించాడు. అలాగే 1916 లో మోటారు మీద తన స్వరాష్ట్రానికి వెళ్లివచ్చిన తరువాత ఏ హ్యూజియర్ హోలీడే ప్రచురించాడు. తరువాత ప్లేస్ ఆఫ్ ది నాచురల్ అండ్ సూపర్ నాచురల్ (1916) ప్రచురించాడు. 1918 లో ది హోండ్ ఆఫ్ ది పాటర్ ఫ్రీ, అనే కథానికా సంపుటం, బ్యెల్వేమెన్ (1919) అనే వాస్తవ వ్యక్తుల పదచిత్రాలూ, హేరబ్-ఎ-డబ్-డబ్ (1920), ఆత్మకథ అయిన ఏ బుక్ ఎబౌట్ మై సెల్ఫ్ (1922), కలర్ ఆఫ్ ఏ గ్రేట్ సిటీ (1923) వెలువడ్డాయి. న్యూయార్క్ లోని ఒక ప్రసిద్ధమైన హత్య కేసు ఆధారంగా ఏన్ అమెరికన్ బ్రాజెడ్ అనే నవల రచించాడు.

అతడు చనిపోయిన తరువాత కొద్ది కాలంలోనే ప్రజాదరణను కోలుపోయినా, నిజాయితీ, శక్తి, కారుణ్యం అనే గుణాలవల్ల సాహిత్యంలో డ్రెజర్ విశిష్టమైన స్థానాన్ని సంపాదించాడు. స్టివర్ కేరీ, ఏన్ అమెరికన్ బ్రాజెడ్ శాశ్వతమైన సాహిత్యపు విలువలు గల జానపద నవలలు. అతని రచనలు రష్యన్ భాషలోకి అనువదించబడి లక్షలాది కాపీలు ఖర్చు అయ్యాయి.

1945 డిసెంబరు 28 న హాలీవుడ్ లో డ్రెజర్ తన దేహ యాత్ర చాలించాడు.

బా.శ్రీ.

డ్రైడెన్, జాన్ (1631-1700) : ప్రముఖ ఆంగ్లకవి, నాటక రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు, యుగకర్త. ఆనాటి సాహిత్య జగత్తు మీద అధిక ప్రాబల్యం చూపించినవాడు కావడం వల్ల ఆయన 'డ్రైడెన్ యుగం' గా ప్రసిద్ధి పొందింది. నార్తాంప్టన్ షైర్ లోని ఆల్డ్ వింకిల్ అనే పల్లెటూరులో ఒక సామాన్య కుటుంబీకునికి 1631 ఆగస్టు 19 వ తేదీన డ్రైడెన్ జన్మించాడు. అతని 11 వ ఏట ఇంగ్లాండ్ లో అంతర్యుద్ధం ప్రారంభం

అయింది. అతని తండ్రి వైపు కుటుంబం, తల్లి వైపు కుటుంబం కూడా రాజుగారికి పరుద్దంగా పార్లమెంటు పక్షం వహించారు. 1644 ప్రాంతంలో డ్రైడెన్ వెస్ట్ మినిస్టర్ స్కూలులో చేరి 'రిచర్డ్ బుస్ బీ' శిష్యురికంలో సాంప్రదాయిక విద్య (classical education) అభ్యసించాడు. జీవితాంతం సాంప్రదాయిక సాహిత్యంతో అతనికి గల అనుబంధానికి వెస్ట్ మినిస్టర్ లోనే అంకురార్పణ జరిగింది. 1650 లో డ్రైడెన్ కేంబ్రిడ్జ్ లో ట్రీనిటీ కళాశాలలో చేరి, 1654 లో బి.ఏ. పట్టభద్రుడయ్యాడు. అక్కడ కొంతవరకు ఆయన పిజ్జాన శాస్త్ర ప్రగతిలో ఆసక్తి ప్రదర్శించాడు. 1663 లో డ్రైడెన్ అప్పడే స్థాపించబడిన రాయల్ సొసైటీకి ఫెలోగా ఎన్నుకోబడ్డాడు.

డ్రైడెన్ తొలి రచనలలో 1649 లో వెలువడిన ఆలివర్ క్రాంవెల్ స్మారక సంచికలో ప్రచురించిన రచన పిజ్జల దృష్టిని ఆకర్షించింది. ఆయన వ్రాసిన హీరోయిక్ ట్రాంజూస్ లో పరిణతి, శబ్ద సంయోజనలో మాధుర్యం వ్యక్తం అయ్యాయి. ఈ విధమైన కవిత్యంలో డ్రైడెన్ సిద్ధుహస్తుడు. 1660 లో రెండవ ఛార్లెస్ తిరిగి సింహాసనం

ఎక్కినపుడు ఆయనను అధినందించిన కవులతో డ్రైడెన్ కూడా గొంతు కలిపాడు. ఆ ఏడాది జూన్ లో ఆస్ట్రోయియా రిడక్స్ (అంత్యానుప్రాసతో కూడిన 300 పంక్తులు గల రచన) ప్రచురించాడు. 1661 లో జరిగిన పట్టాభిషేకం సందర్భంలో టు హీజ్ సేక్రెడ్ మెజెస్టీ రచించాడు. ఈ రెండు కావ్యాల లక్ష్యం రాజరిక వ్యవస్థను బలపరచడం, రాజపదవికి తీవ్ర, నిత్యత్వాన్నీ, దివ్యత్వాన్నీ ఆపాదించడం. డ్రైడెన్ ను తరచు అవకాశవాది అని విమర్శించడం జరిగినా, రాజుగారికి, నూతన రాజరిక వ్యవస్థకూ ఆయన పలికిన స్వాగతం నిజాయితీతో కూడినది.

1663 డిసెంబరు 1 న బెర్క్ షైర్ ప్రభువైన థామస్ హోవర్డ్ కడగొట్టు కుమార్తె ఎలిజబెత్ హోవర్డ్ తో డ్రైడెన్ కు వివాహం జరిగింది. బెర్క్ షైర్ ప్రభువు

కుమారుడు సర్ రాబర్ట్ హావర్డ్ అంతకుముందు నుంచే డ్రైడెన్ కు మిత్రుడు. డ్రైడెన్ దంపతులకు ముగ్గురు కుమారులు కలిగారు.

డ్రైడెన్ రచించిన సుదీర్ఘకావ్యం *ఏనస్ మిరాబిలిస్* (1667) ఇంగ్లీషు నౌకాదళం డచ్చివారి మీద సాధించిన విజయాన్నీ, 1666 నాటి మహాగ్ని ప్రమాదం (Great fire) నుంచి బయట పడడాన్నీ అభినందించే కావ్యం.

1668 లో ఆస్థానకవి (poet laureate) సర్ విలియం డవెనెంట్ మరణించగానే డ్రైడెన్ ను ఆస్థాన కవిగా నియమించారు. అటు తరువాత రెండేళ్లకు రాజవంశ చరిత్ర రచయితగా ఆయన నియమించబడ్డాడు. ఆయన వార్షిక వేతనం 200 పౌండ్లు (1677 లో దానిని 300 పౌండ్లు చేశారు.) ఎప్పుడూ బకాయి పడుతూ ఉండేది. రాజుగారు చనిపోయే నాటికి డ్రైడెన్ కు దాదాపు 1000 పౌండ్లు రావలసి ఉంది.

డ్రైడెన్ మొదటి నాటకం *ది వైల్డ్ గాలెంట్* (హాస్యరస ప్రధానమైన రూపకం) 1663 లో ప్రదర్శించబడింది. కాని అది ప్రజలను ఎక్కువగా ఆకర్షించలేదు. అయితే 1664 లో సర్ రాబర్ట్ హావర్డ్ తో కలసి తయారు చేసిన రూపకం *ది ఇండియన్ క్వీన్* విజయవంతమైంది. దానికి అనుబంధంగా డ్రైడెన్ ఒక్కడే రచించిన *ది ఇండియన్ ఎంపరర్* 1665 లో ప్రదర్శించబడి ఘనవిజయం సాధించింది. ప్లేగు మూలంగా మూతబడి, తిరిగి 1666 జూన్ లో థియేటర్లు తెరువబడిన తరువాత ప్రదర్శించబడిన డ్రైడెన్ రూపకం *నీకెట్ లవ్* లేక *ది మెయిడెన్ క్వీన్* విశేష ప్రజాదరణ పొందింది. ముఖ్యంగా అది రాజుగారిని ఎంతో ఆలరించింది. దానిలో రాజుగారి 'ప్రియురాలు 'మెల్ గ్విన్' హాస్యపాత్ర అయిన 'ఫ్లోరిమెల్' పాత్రను పోషించింది.

1668 లో డ్రైడెన్ *ఆఫ్ డ్రమెటిక్ పొయెజీ, ఏన్ ఎస్సే* ప్రచురించాడు. తనతో సహా నలుగురు సమకాలీన రచయితల మధ్య జరిగిన చర్చ అది. దానిలో నాటక ప్రదర్శన సూత్రాలూ, ప్రక్రియలూ, ప్రాచీన అధునాతన నాటకాల తీరూ, ఫ్రెంచ్, ఇంగ్లీష్ నాటకాల మధ్య భేదం చర్చించబడ్డాయి. దానిలో వాడిన సరళమైన వ్యావహారికశైలి అటు తరువాతి రచయితల కెందరికో ఒరవడి పెట్టింది.

1668 లో డ్రైడెన్ 'కిల్లి గ్రూ' కంపెనీవారికి ఏడాదికి మూడు నాటకాల చొప్పున వ్రాసి ఇచ్చేట్టు, అందుకు ప్రతిఫలంగా పదవ వంతు వాటాదారుగా తనను ఆ కంపెనీలో చేర్చుకొనేట్టు ఒప్పందం కుదుర్చుకొ

న్నాడు. తద్వారా ఏడాదికి 300 పౌండ్లు మొదలు 400 పౌండ్లు దాకా డ్రైడెన్ కు ఆదాయం వచ్చేది. అలా ఆయన వ్రాసిన నాటకాలలో చెప్పకోదగినవి: *టెరా నిక్ లవ్* (1669), *ది కాంక్వెస్ట్ ఆఫ్ గ్రెనెడా* (1670-71), *బెరంగ్ జేబ్* (1675) *హిస్ మేరేజ్ ఆ-లా-మోడీ*, *ఆల్ ఫర్ లవ్* (షేక్స్ పియర్ ఆంటోని అండ్ క్లియోపాత్ర ఆధారంగా వ్రాసింది-1677).

1678 లో డ్రైడెన్ కు కిల్లి గ్రూ కంపెనీ వారితో పేచీ వచ్చి విడిపోయి *ఈడిసస్* అనే నాటకాన్ని దాని ప్రత్యర్థి నాటక సమాజానికి వ్రాసి ఇచ్చాడు.

పద్యాలలో వ్యంగ్య పరిహాస రచనలు కూడా డ్రైడెన్ ప్రవేశపెట్టాడు.

1688 లో రెండవ జేమ్స్ రాజ్యపరిత్యాగం చేయడంతో డ్రైడెన్ కు గల రాజకీయావకాశాలన్నీ అంతరించి పోయాయి. అతని ఆస్థానకవి పదవి 'షాడ్ వెల్' కు లభించింది. మళ్ళీ అతడు నాటకరంగం వైపు దృష్టి మళ్లించి *డాన్ సెబాస్టియన్* (1689), *ఆంఫీట్రీయాన్* (1690), *కింగ్ ఆర్థర్* (1691) రచించాడు. 1694 లో *లవ్ ట్రీయా ఫెంట్* అనే విషాద హాస్య రూపకం (tragi comedy) విఫలం కావడంతో డ్రైడెన్ రంగస్థల నాటక రచననుంచి విరమించుకొన్నాడు.

1684 నుంచే డ్రైడెన్ జాకబ్ టామ్సన్ అనే ప్రచురణ కర్తకు కవితా సంకలనాలు పర్యవేక్షణ చేస్తూ ఉండేవాడు. తన పద్యాలు కూడా కొన్ని - ముఖ్యంగా అనువాదాలు - వాటిలో ప్రచురించబడ్డాయి. 1692 లో డ్రైడెన్ *ఇలియన్* రా అనే సుదీర్ఘ స్మృతికావ్యం ప్రచురించాడు. చివరి రోజులలో డ్రైడెన్ చేసిన గొప్ప రచన *వర్జిల్* అనువాదం. ఆ అనువాదానికి గాను డ్రైడెన్ కు సుమారు 1400 పౌండ్లు లభించాయి. టామ్సన్ కు డ్రైడెన్ వ్రాసి ఇచ్చిన అఖిరి రచన *ఫేబుల్స్ ఎన్వియెంట్ అండ్ మోడర్న్* (1700).

నూతన యుగం ఆవిర్భవించక మునుపే 1700 మే నెల 1 వ తేదీన లండన్ నగరంలో డ్రైడెన్ మహాకవి అస్తమించాడు. 'వెస్ట్ మినిస్టర్ ఆబీ'లో కవులకోసం నిర్దేశించిన ప్రదేశంలో జియోఫ్రీ ఛాసర్, అబ్రహం కౌలీల సమాధుల మధ్య డ్రైడెన్ భౌతిక కాయాన్ని సమాధి చేశారు.

బొ.శ్రీ.

తమాయా యి బహూస్, మానుయేల్ (1829-98) : శ్వానిష్ నాటక రచయిత; అడిలార్డ్ అయాలా యి-హెరేరా తో కలసి ఆయన 19 వ శతాబ్ది మధ్య

భాగంలో శ్వానిష్ నాటక రంగాన్ని తీర్చి దిద్దాడు. కాలానికత నుంచి వాస్తవికత వైపునకు శ్వానిష్ సాహిత్య రథాన్ని మరలించిన వారిలో తమాయా ముఖ్యుడు.

తమాయా ఒక సుప్రసిద్ధ శ్వానిష్ నటుని కుమారుడు. చిన్నతనంలోనే నాటకాలను వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. తన 11 వ ఏట మొదటి నాటకం రంగస్థలం మీద ప్రదర్శించ బడింది. నాటక సాహిత్యంలో వివిధ ప్రక్రియలలో ప్రయోగాలు చేశాడు. విరివిగా నాటకాలు వ్రాసి నాటక రంగంలో ఘనవిజయం సాధించాడు.

తమాయా 1870 వ సంవత్సరంలో నాటక రచనకు స్వస్తి చెప్పి అటు తర్వాత "బిబిలియోటికా నేషనల్" అనే సంస్థకు డైరెక్టరుగానూ, శ్వానిష్ అకాడమీకి కార్యదర్శిగానూ పనిచేశాడు.

ఇతని జీవితాన్ని రెండు ఘట్టాలుగా విభజింప వచ్చును. ఇందులో మొదటి ఘట్టంలో ఇతని మీద జర్మన్ నాటక రచయిత ఫ్రీడ్రిచ్ షిల్లర్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఆ ప్రభావంతో వ్రాసినవే శ్రీ, ప్రేమ వీచి మొదలైన నాటకాలు.

రెండో ఘట్టంలో వాస్తవికతా వాద దృష్టితో నాటకాలు వ్రాసి సమకాలీన శ్వానిష్ సమాజంలో ఉన్న కుళ్లును తమాయా ప్రదర్శించాడు. లో పోజిటివ్ (1862), లాన్సెన్ డి ఆనర్ (1863), లోన్ హోబెన్ డి బీన్ (1870) వంటి నాటకాలు ఈ దశకు చెందినవి. రంగస్థల నటుడుగా అనుభవం ఉన్న తమాయా రంగస్థలంలోచిత మైన చక్కని రచనలు చేశాడు. ఇతని ప్రహసనాలు జీవం ఉట్టి పడుతూ ఉంటాయి.

తమాయా రచనలలో తలమానికమైంది: క్రొత్త నాటకం (1867). ఈ నాటకం వల్ల ఇతనికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి లభించింది. ఇందులో విషాదాన్ని అతి నేర్పుతో ఆయన చిత్రించాడు.

శే.వెం.న.

తాహా, హుసెయిన్ (1889-1973) : ఈజిప్టు సాహిత్యంలో ఆధునిక ఉద్యమంలో ప్రముఖ వ్యక్తి. అరబ్బీభాషలోని ఆయన రచనలలో నవలలూ, కథలూ, విమర్శలూ, రాజకీయ వ్యాసాలూ ఉన్నాయి. స్వదేశానికి బయట ఆయన స్వీయచరిత్ర అల్ అయ్యమ్ (1929-32) ప్రసిద్ధి పొందింది.

సాధారణ పరిస్థితులలో పుట్టి, తన రెండవ ఏట గుడ్డివా డయాడు. 1902 లో అల్ అర్ముర్ మరానికి వెళ్ళాడు. ఇది ఇస్లాం మతంలో ప్రముఖ విద్యాపీఠంగా పేరు పొందింది. కొద్ది కాలంలోనే హుసెయిన్ కు,

అక్కడున్న సంప్రదాయ దృష్టిగల అధికారులతో సరి పడలేదు. అప్పుడు క్రొత్తగా స్థాపించిన లౌకికమైన కైరో విశ్వవిద్యాలయంలో చేరాడు. అక్కడ పి.హెచ్.డి. (1914 లో) పొందిన వారిలో మొదటివాడు. తరువాత పారిస్ లోని సోర్బోన్ లో విద్య నభ్యసించి పాశ్చాత్య సంస్కృతిని గురించి తెలుసుకొన్నాడు.

కైరో విశ్వవిద్యాలయంలో అరబ్బీ భాషాచార్యుడుగా స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చాడు. ఆయన సాహసోపేతమైన అభిప్రాయాల వలన అక్కడున్న సంప్రదాయ వాదులతో ఆయనకు వివాదాలు చెలరేగాయి. ఆధునిక విమర్శనా పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టడం వలన ఆయనకు శత్రువులు ఎక్కువయ్యారు. ఇస్లామ్ కు పూర్వపు కవిత అనే

గ్రంథంలో ఇస్లాంకు పూర్వం ఉన్న కవిత అని చెప్పబడేది నిజంగా ఇస్లాం తరువాత వ్రాయబడింది అనీ, ఖురాన్ లోని పురాణ గాథల్ని నమ్మదగినవిగా చేయడానికి వాటిని అంతకు పూర్వపు కవిత్యమని చెప్పారనీ అభిప్రాయ పడ్డాడు. అందు వలన ఆయనను స్వధర్మాన్ని వీడిన మనిషిగా చూశారు. 1938 లో వ్రాసిన ఇంకో పుస్తకం ది ఫ్యూచర్ ఆఫ్ కల్చర్ ఇన్ ఈజిప్ట్ లో ఈజిప్ట్ సంస్కృతి, నాగరికత, విస్తృతమైన మధ్యధరా నాగరికత సన్నిహితమైనవనీ, గ్రీక్, ఫ్రెంచ్ నాగరికతలు దానిలో అంతర్భాగాలనీ తన విశ్వాసాన్ని ప్రకటించాడు. యూరపియన్ నాగరికతను ఈజిప్ట్ జీర్ణించు కోవాలని కోరాడు.

1950 నుండి 1952 లో రాజరికం అంతమయ్యే వరకు విద్యామంత్రిగా పనిచేసి, విద్యావ్యాప్తికి బాగా కృషి చేశాడు. విద్యా రుసుమును రద్దు చేశాడు. తరువాతి కాలంలో చేసిన రచనలలో పేదవారి యెడల సానుభూతి, ప్రభుత్వ సంస్కరణలలో ఎక్కువ ఆసక్తి కనబరిచాడు. స్వీయరచన లన్నీ పొందుపరుస్తూ, 1967 లో ఆయన తన 78 వ ఏట ముఠాక్కిరత్ అనే పుస్తకం ప్రచురించాడు.

ఇ.నా.

తుర్గెనేవ్, ఇవాన్ (సెర్జియేవిచ్) (1818-1883): ప్రముఖ రష్యన్ నవలా రచయిత, కవి, నాటక రచయిత. స్మోర్త్ మన్స్ స్కెచ్స్ (1852), రూడిన్ (1856), హోమ్ ఆఫ్ ది జెంట్రీ (1859), ఆన్ ది ఈవ్ (1860), ఫాదర్స్ అండ్ సన్స్ (1862) మొదలైన సుప్రసిద్ధ గ్రంథాల రచయిత. 1856 తరువాత తుర్గెనేవ్ ఎక్కువగా జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ లలోనే తన జీవితం గడిపాడు.

సెర్జీ తుర్గెనేవ్ అనే పదవీ విరమణ చేసిన ఒక ఆశ్విక దళాధ్యక్షి, 'వర్వారా పెట్రోవ్నా నీ లుటోవిచోవా'

అనే ధనవంతురాలైన తల్లికి రెండవకుమారుడుగా ఇవాన్ తుర్గెనేవ్ రష్యాలోని ఓర్యోల్ లో 1818 నవంబరు 9 వ తేదీన జన్మించాడు. 1834 లో చనిపోయిన తండ్రి ప్రభావం కంటే తుర్గెనేవ్ మీద తల్లి ప్రభావమే ఎక్కువ. ఫస్ట్ లవ్

(1860) అనే సుప్రసిద్ధమైన తుర్గెనేవ్ కథలో తన తండ్రి పాత్ర శక్తిమంతంగా చిత్రించబడింది. తుర్గెనేవ్ రచించిన ప్రధానమైన నవలలలోని నాయికల చిత్రణలో ప్రభావవంతమైన తన తల్లి పాత్రకు తుర్గెనేవ్ శాశ్వతత్వం కలిగించాడు.

1840-50 మధ్య తుర్గెనేవ్ ఏ కాన్స్టాన్టినోపల్, ఆండ్రీ ది లాండ్ ఓనర్ వంటి సుదీర్ఘ కావ్యాలను రచించాడు. కొన్ని సాహిత్య విమర్శక వ్యాసాలు కూడా వ్రాశాడు. సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రొఫెసర్ పదవిని సంపాదించడంలో విఫలమై ప్రభుత్వోద్యోగం కూడా విరమించుకున్న తరువాత తుర్గెనేవ్ ఇంటెలెక్చువల్ వితపుట్ ఏ విల్, ది డయిరీ ఆఫ్ ఏ సూపర్ పయన్ మాన్ (1850) వంటి వచన రచనలు చేశాడు.

అదే కాలంలో ఏ ఫూర్ జంటిల్ మన్ (1848 - నికొలాయ్ గోగోల్ రచనకు ఇది అనుకరణ) వంటి నాటకాలను కూడా రచించాడు. తుర్గెనేవ్ నాటకాలలో ది బాచులర్ (1849) ఒక్కటే ప్రదర్శించబడింది. ఆయన

నాటకాలలో ఏ మంత్ ఇన్ ది కంట్రి (1855) మణి పొసవంటిదని భావిస్తున్నారు.

1847 లో విదేశాలకు వెళ్ళడానికి ముందు సాహిత్య పత్రిక సోవ్రెయెన్నిక్ (The contemporary) కార్యాలయంలో తుర్గెనేవ్ 'ఫోర్ అండ్ కాలినిచ్' అనే ఇద్దరు రైతుల సంగ్రహ సంభాషణను వదలి వెళ్ళాడు. అది విశేష ప్రజాదరణ పొందింది.

తుర్గెనేవ్ నవలలలో మూమూ సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ లో అతడు నిర్బంధంలో ఉన్న కాలంలో రచించబడింది. దానిలో బానిస వ్యవస్థలో ఉన్న క్రూరత్వాన్ని తుర్గెనేవ్ ప్రస్ఫుటంగా చిత్రించాడు. అతడు వ్రాసిన నవలలలో యెకోవ్ ప సెంకోవ్ (1855), రూడిన్ (1856), హోమ్ ఆఫ్ ది జెంట్రీ (1859) ఎన్నగదినవి. తుర్గెనేవ్ రచించిన సర్వోత్కృష్టమైన నవల ఫాదర్స్ అండ్ సన్స్ (1862).

ప్రముఖులైన తన సమకాలిక రచయితలలో కంటే తుర్గెనేవ్ లో కనిపించే విశిష్ట లక్షణాలు : ఏ మాత్రం అతిశయోక్తి లేకపోవడం, సమతౌల్యాన్ని పాటించడం, కళాత్మకమైన విలువలను పాటించడం. లేఖల రచయితగా కూడా తుర్గెనేవ్ పాఠకులను విశేషంగా ఆకర్షించాడు. డాప్టాయెవిస్కీ, టాల్ స్టాయ్ లు తుర్గెనేవ్ కంటే ఎక్కువ ప్రసిద్ధి ఆర్జించినా, తుర్గెనేవ్ లోని స్పష్టత, హుందాతనం ఆయన కీర్తిని చిరస్థాయిగా చేయగలిగాయి.

బొ.శ్రీ.

తూ ఫూ (712-770) : చైనీస్ కవి. ఆ భాషలో అందరి కంటే గొప్ప

కవి అని విమర్శకుల అభిప్రాయం. పండిత కుటుంబంలో జన్మించి, సాంప్రదాయికమైన కన్ ఫ్యూషియన్ విద్యా విధానంలో చదివాడు. కాని ఇంపీరియల్ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడు కాలేకపోయాడు. అందువలన తన యౌవన

దశలో ఎక్కువ కాలం పర్యటనలు సాగించి, కవిగా మన్ననలు పొంది, ఇతర కవులను కలసికొన్నాడు. వారిలో శ్రీ ఫో కూడా ఉన్నాడు. టానో మతంతో కొన్నాళ్లు

సంబంధం పెట్టుకొని, రాజధానికి వచ్చి సాంప్రదాయిక కన్ఫ్యూషియన్ మతాన్నే స్వీకరించాడు. తరువాత లీ పోని ఎప్పుడూ కలసికోలేదు.

740 వ దశాబ్దంలో తూర్పుకి ధనమూ, అధికారమూ లేకపోయినా, ఇంపీరియల్ పరీక్షలో రెండవ సారి తప్పినా, ఆయనను ఎక్కువగా గౌరవించేవారు. 751-755 మధ్యకాలంలో తన రచనా పరంపరను ప్రభువుదృష్టికి తేవడానికి ప్రయత్నించాడు. ఈ రచనలలో రాజకీయాలపై సలహా లున్నాయి. వాటిలో వాడిన భాష పొగడ్తలతో కూడి ఉండడం వలన ఆయనకు రాజాస్థానంలో గౌరవపదవి దొరికింది. 752 ప్రాంతంలో పెళ్లి చేసుకొని వ్యవసాయ భూమిని సంపాదించాడు. అప్పటికే ఊపిరి తిత్తుల వ్యాధి సోకింది. 755 లో జరిగిన ఆన్లూషాన్ తిరుగుబాటులో చాలా కష్టాల పాలయ్యాడు. 757 లో ఏదో విధంగా తప్పించుకొని, వలస ప్రాంతంలో ఉన్న రాజాస్థానంలో ప్రవేశించి సెన్సార్ గా నియమితు డయ్యాడు. ఆయన పంపిన పత్రాలు చక్రవర్తికి రుచించ నందున ఆయన పదవి పోయింది. మళ్ళీ పేదరికం, ఆకలి బాధలకు గురి అయి తన సంతానంలో పలువురు తిండి లేక చనిపోవడం చూశాడు. 764 వరకు తిరుగుతూ స్థానికంగా పలుకుబడి ఉన్న ఒక ప్రభువు దగ్గర పనిచేసి కొంతభూమిని సంపాదించి క్యూయి-చౌలో వ్యవసాయదారుడుగా స్థిర పడ్డాడు. 768 లో మళ్ళీ తిరుగుతూ దక్షిణ దిశగా వెళ్లాడు. 770 లో చనిపోయాడు. ప్రచారంలో ఉన్న గాథను బట్టి ఆయన పదిరోజుల ఉపవాసం తరువాత అమితంగా తిని, త్రాగడం వలన చనిపోయాడని ప్రతీతి.

తొలి దశలో తూర్పు వ్రాసిన కవిత్వంలో ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని గురించి, కాలం మారిపోవడాన్ని గురించి ఉన్నాయి. తరువాత యుద్ధాన్ని గురించి నిశితంగా వ్రాశాడు. రాజాస్థానంలో ఉండే వైభవం గురించి వ్యంగ్యంగా చిత్రించాడు. వ్యక్తిగతమైన బాధలతోను, జాతీయ సంక్షోభం తోను రాటుదేరిన తరువాత 755-759 మధ్య కాలంలో ఆయన వ్రాసిన కవిత్వంలో అర్థంలేని యుద్ధంలో ఇరుక్కున్న మానవుల పట్ల జాలి కనబడుతుంది.

తూర్పుకు చైనీస్ సాహిత్యంలో గల అత్యున్నతస్థానం ఆయనకు ఛందస్సు వాడడంలో గల సౌలభ్యం మీద, సంప్రదాయ దృష్టితోకూడిన (Classicism) సాహిత్యాన్ని వెలువరించడం మీద ఆధారపడి ఉంది. ఆయన

కాలంలో వాడుకలో ఉన్న అన్ని సాహిత్య ప్రక్రియలలోను ఆయన నిపుణుడు.

ఇ.నా.

ధర్మర్, జేమ్స్ (1894-1961) : అమెరికన్ రచయితగా, వ్యంగ్య చిత్రకారుడుగా (కార్టూనిస్ట్) గా పేరు పొందాడు. ఈయన రచనలలో, చిత్రాలలో పట్టణ వాసి అయిన మానవుడు తనను ఆవరించిన ప్రపంచాన్ని అవగాహన చేసుకోలేక వేరే ఊహ ప్రపంచంలోకి పారిపోతాడు. తాను ఉంటున్న ప్రపంచం తను సృష్టించింది కాదు; అది తనకు అర్థంకాదు. వాల్టర్ మిట్టీ రహస్య జీవితం అనే కథలో భార్యావిధేయుడైన పగటికలలు కనే వాల్టర్ మిట్టీ అటువంటి ఒక పట్టణవాసి. ఇటువంటి పాత్రలు ఆయన రచనలలో మనకు తరచుగా కనిపిస్తాయి.

ధర్మర్ 1931 నుండి 1918 వరకు ఒహియో స్టేట్ యూనివర్సిటీలో విద్య నభ్యసించాడు. అయితే అక్కడ ఆయన డిగ్రీ పొందలేదు. తరువాత విదేశ వ్యవహారాల శాఖలో వాషింగ్టన్ లోనూ, పారిస్ లోనూ గుమాస్తాగా పనిచేశాడు. స్వస్థలమైన కొలంబస్ కు వచ్చి పత్రికా విలేఖకుడుగా కొన్నాళ్లు పనిచేశాడు. 1924 లో పారిస్ వెళ్లి నవలా రచనకు ప్రయత్నించాడు. కాని అది ఫలించలేదు. ఇంకో రెండు సంవత్సరాలు పత్రికా విలేఖకుడుగా వివిధ పత్రికలకు పారిస్ లోనూ, న్యూయార్క్ లోనూ పనిచేశాడు. 1927 లో హెరాల్డ్ రాస్ కొత్తగా స్థాపించిన ది న్యూయార్కర్ అనే పత్రికలో చేరి, దాని నాగరకమైన రీతికి ముఖ్య కారకు డయ్యాడు. ఈ పత్రికలో తన సహచరులను గురించి ది యియర్స్ విత్ రాస్ 1959 అనే పుస్తకంలో వ్రాశాడు.

ఆయన మొదటి చిత్రం 1931 లో వెలువడింది. తాను ముఖ్యంగా రచయితనని, చిత్రాలు వేయడం తేలికైన పని అని ఆయన తలచేవాడు. కాని ఆయన స్నేహితుడు, వ్యాసకర్త అయిన ఇ.బి.వైట్ ఆ చిత్రాల విలువ కనిపెట్టి వాటిని వారిద్దరు కలసి రచించిన ఈజ్ సెక్స్ నెసెరీ (1929) అనే పుస్తకంలో ప్రచురించాడు. ధర్మర్ రచనలలో పదే పదే కనపడే పాత్రలలో గయ్యాళి భార్య, పిరికిభర్త, శాంతంగా, నిశ్శబ్దంగా ఉంటూ గమనించే జంతువులూ ఉంటాయి. ఇవి ఆయన కల్పించిన పట్టణ గాథలలో ప్రసిద్ధి కెక్కాయి.

1933 లో ది న్యూయార్కర్ పత్రిక వదలి వెళ్ళిన తరువాత కూడా ఆయన రచనలు దానికి పంపేవాడు. చిన్నప్పుడు జరిగిన ప్రమాద కారణంగా 1940 నాటికి

ఆయనకు కంటిమాపు తగ్గింది. అందువలన బొమ్మలు గీయడం తగ్గించాడు. 1952 నాటికి అంధత్వం బాగా ఎక్కువ కావడం వలన అది పూర్తిగా మానివేశాడు.

1933 లో రచించిన మై లైఫ్ అండ్ హార్డ్ టైమ్స్ లో తన జీవితానికి సంబంధించిన భ్రమలు ఉన్నాయి. 1952 లో వెలువడిన ది థర్చర్ ఆల్బమ్ లో కుటుంబానికి సంబంధించిన బొమ్మలు ఉన్నాయి. 1940 లో ప్రచురించిన ఫేబుల్స్ ఫర్ అవర్ టైమ్ లో మానవుల తెలివి మాలిన పనులను గురించి స్పష్టమైన, నిశితమైన అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. 1941 లో ఎలియట్ నూ గెంట్లతో కలసి వ్రాసిన ది మేల్ ఆనిమల్ అనే నాటకంలో విద్యావిషయిక స్వేచ్ఛ గురించి వ్రాశాడు. ఆధునిక కాలంలో వ్రాసిన ఊహకల్పనలలో (fantasies) ది 13 క్లాక్స్ (1950), ది వండర్ఫుల్ ఓ (1957) చాలా జయప్రదమైనవి. 1960 లో ఆయన రచనలూ, బొమ్మలూ కలసి ఉన్న ది థర్చర్ కార్నివాల్ ను నాటకంగా ప్రదర్శించారు. అందులో ఆయన కూడా పాత్ర ధరించాడు. 1962 లో క్రెడోన్ అండ్ క్యూరియోస్ అనే పుస్తకం ఆయన మరణానంతరం వెలువడింది.

ఇ.నా.

ధియోక్రిటస్ (క్రీ.పూ. 310-250) : గ్రీక్ కవి గ్రామీణుల, గొల్లకాపరుల జీవితానికి సంబంధించిన (Pastoral) కవిత్వానికి సృష్టికర్త. ఆయన కవితలను ఐడిల్స్ చిన్న పద్యాలు అనేవారు.

ఈ చిన్న పద్యాల ద్వారా తెలిసే విషయాల కంటే ఆయన జీవితాన్ని గురించి వేరేమీ తెలియదు. ఆయన సిసిలీలో జీవించాడు. అప్పడప్పుడు కోస్, అలెగ్జాండ్రీయా, రోడ్ నగరాలలో కూడా గడిపాడు. ఆయన పద్యాలు ఒక విధమైనవి గ్రామీణ దృశ్యాల్ని చిత్రిస్తాయి. రెండవ రకం కావ్యాలు, గేయాలు పట్టణ ప్రాంతాలను వర్ణిస్తాయి.

ఈయన రచనలలో అతిముఖ్యమైనవి గ్రామీణ జీవితాన్ని, గొల్లకాపరుల జీవితాన్ని చిత్రిస్తాయి. గొల్లకాపరులు వనదేవతలను ప్రేమించడం, వారి పాటల పోటీలు ఈ కవితలలో వర్ణించబడ్డాయి. లాటిన్ భాషలో వర్జిల్ వ్రాసిన ఎకోలాగ్స్ కు ఇవి మూలం. పునరుజ్జీవన (Renaissance) యుగంలో మిల్టన్ వ్రాసిన లిసిడేస్, షెల్లీ వ్రాసిన ఆడోనాయిస్, మాథ్యూ ఆర్నాల్డ్ వ్రాసిన తిర్సిస్ ల మీద ఈ కవిత్వ ప్రభావం ఎక్కువగా గోచరిస్తుంది. ఈయన కవితలలో ఎక్కువ ప్రసిద్ధి పొందిన వాటిలో తిర్సిస్ ఒకటి. ఇది తొలిగ్రామీణ కవి అయిన డాఫ్నిస్ భగ్నప్రేమ వలన మరణించగా

ఆయనమీద వ్రాసిన స్మృతిగీతం. రెండవది థాలీసియా కోస్ అనే దీవిలో జరిగే ఉత్సవాన్ని వర్ణించేది.

ఈయన పద్యాలలో అనంతరకాలంలో వచ్చిన పాస్టరల్ కవిత్వంలో కనబడే అసహజ సౌందర్యం ఎంత మాత్రం లేదు. రైతులకు వారి స్థితికి మించిన భాషను, ఊహలను ఆపాదించా యని ఆ పద్యాలపై విమర్శ ఉంది. ఇది కొంత వరకు నిజమైనా, ఆధునిక గ్రీక్ జానపద గేయాలతో పోల్చి చూస్తే ధియోక్రిటస్ పద్యాలతో, వాటికి ఎంతో దగ్గర సంబంధం ఉందని తోస్తుంది.

ఇ.నా.

థోరో, హెన్రీ డేవిడ్ (1817-62) : అమెరికాకు చెందిన వ్యాసకర్త, కవి, కర్మ యోగి. 1854

లో తాను రచించిన వాల్డెన్ అనే గ్రంథంలో విశదీకరించిన సిద్ధాంతాలను తన జీవితంలో స్వయంగా అమలు పరచిన వ్యక్తిగా ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. 1849 లో రాసిన పౌర

అవిధేయత (civil disobedience) అనే వ్యాసంలో ఉదాహరించిన పౌరహక్కులను గురించి గట్టిగా వాదించినవాడు.

కాంకర్డ్ గ్రామంలో పుట్టి పెరిగి, అక్కడి పరిసరాలతో (అడవులు, సెలయేళ్లు, పచ్చికబయళ్లు) ఎక్కువ సన్నిహితత్వం ఏర్పరచుకొని, వాటినే తన ప్రపంచంగా భావించినవాడు. ఆయన సాధారణ కుటుంబానికి చెందిన వాడు. బడిలో ఉపాధ్యాయుల మన్ననలను పొంది, హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరాడు. 1837 లో పట్టభద్రుడయ్యాడు.

1839 లో తన సోదరుడైన జాన్ తో కలసి కాంకర్డ్ మెర్రిమాక్ నదులలో నావ ప్రయాణం సాగించాడు. ఈ యాత్రలో ప్రకృతి సౌందర్యం అతణ్ణి ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. ప్రకృతి కవిగా పేరు పొందడం తన జీవితాశయంగా నిర్ణయించుకున్నాడు.

అదృష్టవశాత్తు తన గ్రామంలో రాల్యో వాల్డ్స్ ఎమర్సన్ తో స్నేహం కుదిరింది. ఎమర్సన్ కు అనువైన శిష్యుడు లభించాడు. థోరోకు పితృతుల్యుడు, మిత్రుడు,

మార్గదర్శి లభించాడు. ఎమర్సన్ తన ఆకర్షణ శక్తి వలన అనేక మందిని ప్రభావితమవుచేశాడు. వీరందరి చింతనల ఫలితంగా న్యూ ఇంగ్లండులో ట్రాన్సెండెంటలిజమ్ అవతరించింది. ఇది 19 వ శతాబ్దంలో అమెరికాలోని ముఖ్యమైన సాహిత్య ఉద్యమం. దీనికి నాయకులు ఎమర్సన్, థోరోలు. ఇద్దరికీ అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి లభించింది. ఈ ఉద్యమం కాల्పనికోద్యమాన్ని, సంస్కారాన్ని మిళితం చేసింది. సంఘం కన్న వ్యక్తికి, హేతువు కన్న ఉద్వేగానికి, మానవుని కన్న ప్రకృతికి దీనిలో ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు. జ్ఞాన సముపార్జనకు రెండు మార్గాలున్నాయని ఈ ఉద్యమం ఒప్పుకొంది. అవి: జ్ఞానేంద్రియాలు (Senses), సహజజ్ఞానం (Intuition). అయితే సహజ జ్ఞానం, బోధనను మించినదని ఈ ఉద్యమం నొక్కి చెప్పింది.

1837 లో థోరో ఒక దినపథ్య (Journal) పుస్తకాన్ని ప్రారంభించి, ఇంచుమించు తన జీవితాంతం దాన్ని కొనసాగించాడు. ఎమర్సన్ సారథ్యంలో ది డయల్ అనే పత్రిక వెలువడింది. దాని మొదటి సంపుటిలో థోరో రచించిన సీంపతీ అనే పద్యం ప్రచురించారు. ఈ పత్రికలోనే ఆయన వ్యాసాలు, పద్యాలు, అనువాదాలు చాలా వచ్చాయి.

1840 లో ఎలెన్ సెవాల్ అనే ఆమెను ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకొన్నాడు. ఆమె తండ్రి అభ్యంతరం వలన ఆ పెళ్ళి ఆగిపోయింది.

కవిగా జీవించడానికి ఎమర్సన్ కు ఎక్కువ ప్రోత్సాహ మున్నా, అప్పుడప్పుడు కష్టపడి పనిచేయవలసి వచ్చింది. ఎమర్సన్ థోరోను తన దగ్గర ఉండమని ఆహ్వానించాడు. కాని థోరోకు మనశ్శాంతి లభించలేదు. 1842 లో తన సోదరుడైన జాన్ చనిపోవడంతో ఆయనకు మనశ్శాంతి మరింత నశించింది. తరువాత న్యూయార్క్ లో సాహితీ ప్రపంచంలో స్థానం సంపాదించే ఉద్దేశ్యంతో అక్కడికి వెళ్లాడు. కాని నిరాశతో స్వగ్రామానికి తిరిగి వచ్చాడు.

1845 లో కాంక్ర్డ్ కు రెండు మైళ్ళలో ఉన్న వాల్డెన్ కొలను దగ్గర చిన్న కర్ర ఇల్లు కట్టుకొని జూలై 4 వ తేదీన దానిలో ప్రవేశించాడు. అది ఆయన వ్యక్తిగత స్వాతంత్ర్య దినం.

ఈ అనుభవం వలన ఆయనకు ఎక్కువ సంతృప్తి కలిగింది. ఆయనకు తగినంత తీరిక సమయం దొరికింది. అప్పుడు ప్రపంచం నిజంగా ఎలా ఉందో ఆలోచించ సాగాడు. తనకు కావలసిన చిన్న కోరికలు తీర్చుకోడానికి సమయం చిక్కింది. తనకు అవసరమైన చిక్కుడు

తానే పండించుకో గలిగాడు. ఈ ప్రయోగం వలన ఆయనకు ముఖ్యంగా వ్రాయడానికి ఎక్కువ సమయం దొరికింది.

అక్కడే రెండు సంవత్సరాలు ఉన్నాడు. మొదటి సంవత్సరంలో కాంక్ర్డ్ మెరిమేక్ నదులపై ఒక వారం అనే పుస్తకం పూర్తి చేశాడు. రెండవ ఏడు వాల్డెన్ లేక అడవిలో జీవితం అనే పుస్తకం వ్రాశాడు. దీనిని 1854 లో ప్రచురించాడు. దీనిలో ప్రపంచం మంచిదని ఆయన పేర్కొన్నాడు. ఆయన జీవితంలో వాల్డెన్ కొలను దగ్గర గడపిన రెండు సంవత్సరాలు చాలా ఫలప్రదమైనవి.

ఆయనను సాహితీ సన్నాసిగా చెప్పకోడం ఒక సంప్రదాయమైంది. కాని ఇది నిజం కాదు. ఆయన అనేక అతిథులను అక్కడికి ఆహ్వానించాడు. చాలా సార్లు తన స్వగ్రామానికి నడచి వెళ్లేవాడు. తరువాత ఎమర్సన్ ఆహ్వానం మేరకు ఆయన ఇంటికి మకాం మార్చాడు.

వాల్డెన్ లో ఉంటున్నప్పుడు ఒకరాత్రి కారాగార వాసం చేశాడు. పన్ను కట్టడం నిరాకరించడం వలన ఆయనను ఖైదులో పెట్టారు. మరుసటి రోజున ఒక అజ్ఞాత స్త్రీ పన్ను చెల్లించింది. థోరో అనిష్టతతో జైలునుండి బయట పడ్డాడు. కాని ఒక రాత్రి జైలులో ఉండడం వలన తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయగలిగా నని ఆయన చెప్పాడు. బానిసత్వాన్ని బలపరచే, మెక్సికోపై స్వామ్రాజ్యవాదంతో కూడిన యుద్ధం చేసే ప్రభుత్వాన్ని తాను సమర్థించలేనని ఆయన ప్రకటించాడు. తన అనుభవాలను పురస్కరించుకొని పౌర అవిధేయత (Civil disobedience) అనే వ్యాసం ప్రచురించాడు. అప్పట్లో దానిని ఎవరూ ఎక్కువగా పట్టించుకోలేదు. కాని 19 వ శతాబ్దపు మధ్యకాలంలో దానిపై అనేకులు ఆసక్తి చూపించారు. దానిలోని సందేశం ఈనాటికీ ముఖ్యమైందే. అదేమంటే పౌరసంబంధిత న్యాయానికి మించిన గొప్ప న్యాయం మరొకటి ఉంది అని ఆ ఘనమైన న్యాయాన్ని అనుసరించడం మన విధి. ఈ అనుసరణ వలన వేరే కష్టనిష్ఠురాలు వచ్చినా దీనిని పాటించడం మన కర్తవ్యం. "అన్యాయంగా వ్యక్తిని బంధించే ప్రభుత్వంలో న్యాయంగా జీవించే వ్యక్తికి యోగ్యమైన నివాసం కారాగారమే" అని ఆయన చెప్పాడు.

ఆయన వాల్డెన్ ను విడిచి వెళ్ళినప్పుడు ఆయన జీవితంలో ఒక ముఖ్యఘట్టం పూర్తయింది. తరువాత ఆయన సర్వేయర్ గా, వృక్షాలకు సంబంధించిన నకళ్ళు (specimens) సమీకరించడంలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

ఆధ్యాత్మిక ధోరణి (Transcendentalism) క్రమేపి తగ్గి కార్యవాది అయ్యాడు. బానిసత్వం నిర్మూలించాలని పట్టు బట్టాడు. బానిసలు పారిపోవడానికి సహాయం చేశాడు. బానిసత్వ నిర్మూలనోద్యమ నాయకుడు జాన్ బ్రౌన్ ఆయనకు పితృతుల్యుడయ్యాడు; ఆదర్శప్రాయుడు అయ్యాడు. బ్రౌన్ ముందు ఎమర్సన్ తీసికట్టుగా కనబడ్డాడు. బ్రౌన్ ను ఉరితీసిన వార్త విని థోరో మానసికంగా చాలా బాధ పడ్డాడు. 1862 లో క్షయరోగంతో థోరో మరణించాడు.

థోరో ఘనత ఆయన కొద్ది జీవనలక్ష్యాల మీద ఆధారపడి ఉంది. ఎటువంటి పరిస్థితులలోనైనా, మానవుడు తన అంతస్సాక్షినే అనుసరించాలి; జీవితం చాలా విలువైనది, దాన్ని ఉపాధికోసం వృథా చెయ్యకూడదు. అడవులూ, సెలయేళ్లూ గల ప్రాంతం మంచిది; వీధులూ, జన సమూహాలూ ఉన్న ప్రాంతం చెడ్డది అని ఆయన ఆచరణలో పెట్టి చూపించి, శక్తిమంతమైన శైలిలో తన అనుభవాలను గురించి వ్రాశాడు. ఆ రచనల ప్రభావం ఈ నాడు కూడా ప్రజల మీద ఎక్కువగా ఉంది. తన గ్రంథమైన వాల్డెన్ ప్రపంచాన్ని మేల్కొలిపే కోడికూత అని ఆయన చెప్పకొన్నాడు.

ఇ.నా.

భూసిద్ధిడిస్ (క్రీ. పూ. 5 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్థం): గ్రీక్ చరిత్ర రచయితలలో మేటి. హీసెర ఆఫ్ ది పెలోపోనేషియన్ వార్ అనే సుప్రసిద్ధ చరిత్ర గ్రంథ రచయిత. ఆ గ్రంథంలో క్రీ.పూ. 5 వ శతాబ్దిలో ఏథెన్స్ కూ, స్పార్టాకూ మధ్య జరిగిన యుద్ధ విశేషాలు వివరించబడ్డాయి. ఒక జాతి యుద్ధ విధానాలకు సంబంధించిన రాజకీయ, నైతిక విశ్లేషణను మొట్టమొదటి సారిగా గ్రంథస్థం చేసిన రచన అది.

భూసిద్ధిడిస్ ను గూర్చి నిశ్చితంగా మనకు తెలిసిన విషయాలు తన రచనలో తనను గూర్చి ఆయన తెలిపిన అంశాలే! ఆయన ఏథెన్స్ నివాసి. స్పార్టాతో ఏథెన్స్ యుద్ధం ఆరంభం అయే నాటికి ఆ యుద్ధ ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించి అది సుదీర్ఘకాలం సాగబోతుందనీ, అది నుంచీ నోట్స్ వ్రాసి పెట్టుకుని ఆ యుద్ధాన్ని గురించి వివరించడం అవసరమనీ ఆలోచించగలిగినంత పరిణత వయస్కుడు తుర్గనేవ్. అందుచేత బహుశః ఆయన క్రీ.పూ. 460 తరువాత జన్మించి ఉండడం జరుగక పోవచ్చును. ఆయన వ్రాసిన చరిత్రలో క్రీ.పూ. 431 నుంచి జరిగిన సంఘటనలు వివరించబడ్డాయి. ఆయన క్రీ.పూ. 424 లో 'స్ట్రాటిగోస్' (మిలిటరీ

మేజిస్ట్రేట్) గా ఎన్నుకోబడే నాటికి ఆయన వయస్సు నిశ్చయంగా 30 ఏళ్ల పైబడి ఉండాలి. అందుచేత గ్రీక్ చరిత్ర రచయిత 'హెరడోటస్' కంటే తుర్గనేవ్ వెనుకటి తరానికి చెందివాడై ఉంటాడు.

భూసిద్ధిడిస్ తండ్రి పేరు ఓలోరస్ (ఇది ఏథెన్స్ నగర సహజమైన పేరు కాదు). సుప్రసిద్ధ ఏథేనియన్ రాజనీతి వేత్త, సేనాని అయిన మిల్టియడిస్ తో భూసిద్ధిడిస్ కి ఏదో విధమైన బాంధవ్యం ఉండి ఉండవచ్చును.

ఏథెన్స్ లో క్రీ.పూ. 430-429 లో ఒక మహా జాడ్యం వ్యాపించిన కాలంలో భూసిద్ధిడిస్ ఏథెన్స్ లోనే ఉన్నాడు. అతనికి కూడా ఆ వ్యాధి సోకింది. ఇతరుల యాతనలు అతడు కళ్లారా చూశాడు. తరువాత క్రీ.పూ. 424 లో ఆ సంవత్సరానికి సంబంధించిన 10 మంది 'స్ట్రాటిగాయ్' లో ఒకడుగా ఎన్నిక అయ్యాడు. థేసోస్ లోని నౌకాదళానికి నాయకుడు కూడా అయ్యాడు. కాని ఆపదవిలో విఫలుడు గావడం వల్ల భూసిద్ధిడిస్ ను విచారణ చేసి ప్రవాస శిక్ష విధించారు. ఆ ప్రవాసం తనకు ఏకాగ్రతతో చరిత్రను అధ్యయనం చేయడానికి, వివిధ ప్రాంతాలలో పర్యటించి పలువురి పరిచయం సంపాదించుకోడానికి తోడ్పడిందని అనంతర కాలంలో భూసిద్ధిడిస్ అన్నాడు.

భూసిద్ధిడిస్ వ్రాసిన చరిత్ర 8 భాగాలుగా విభక్తం అయింది. అది క్రీ.పూ. 411 ఆకురాలు కాలంలో జరిగిన సంఘటనలతో ఆరంభమై యుద్ధం ముగియడానికి 6½ ఏళ్లకు ముందే ఆగిపోయింది. భూసిద్ధిడిస్ వదలిపెట్టిన దగ్గర నుంచి తరువాతి చరిత్రను క్రాటిఫస్, జెనోఫన్, థియోపోంప్స్ లు పూర్తి చేశారు.

క్రీ.శ. 4 వ శతాబ్దం చివర గాని చరిత్ర రచన ప్రారంభకులలో భూసిద్ధిడిస్ పేరుతో పాటు హెరోడోటస్ పేరును కూడా థియోఫ్రాస్టస్ చేర్చడం జరుగలేదు. క్రీ.పూ. 1 వ శతాబ్దిలో సిసిరో, డయోనీసియస్ రచనల వలన భూసిద్ధిడిస్ గొప్ప చరిత్ర రచయితగా స్థిరపడి, ఆయన కీర్తి చిరస్థాయి అయింది.

బొ.శ్రీ.

దాంతే, అలిగేరి (1265-1321) : ఇటాలియన్ మహాకవి; గొప్ప వచన రచయిత; సాహిత్య సైద్ధాంతి కుడు; నైతిక తత్వవేత్త; రాజకీయ భావుకుడు. ఆయన వ్రాసిన క్రైస్తవ పురాణం, ది డివైన్ కామెడీ ప్రపంచ సాహిత్యంలోనే ప్రముఖంగా పేర్కొన దగినవి.

ఫ్లోరెన్స్ లోని ఒక ఉన్నత వంశానికి చెందిన ఒక బూర్జువా కుటుంబంలో 1265 మే 15, జూన్ 15

మధ్య దాంతే జన్మించాడు. ఫ్లారెన్స్ నగరంలోనే దాంతే పెరిగి పెద్దవా డయాడు. ఆ నగరాన్ని రెండుగా చీల్చిన ఆ నాటి రాజకీయ ఘర్షణలలో ఆయన ప్రముఖ పాత్ర వహించాడు. పోప్ చేత సమర్థించబడిన 'బ్లాక్ గుయెల్స్' వర్గానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజాస్వామిక కమ్యూనిస్టు విధానాన్ని సమర్థించే 'వైట్ గుయెల్స్' పార్టీలో దాంతే సభ్యుడయ్యాడు. 'వైట్ గుయెల్స్' ల హయాములో (1295-1302) కొన్నాళ్లు దాంతే నగర పరిపాలనా నిర్వహణలో కూడా పాల్గొన్నాడు. 'బ్లాక్ గుయెల్స్' లు అధికారం లోకి వచ్చినప్పుడు దాంతే, ఆయన అనుచరులు దేశబహిష్కృతులయ్యారు. 1302 తరువాత ఆయన ఫ్లారెన్స్ లో తిరిగి అడుగు పెట్టలేదు. దేశద్రిమ్మరి అయి అనేక ఇటాలియన్ నగరాల, రాజకుమారుల ఆశ్రయంలో గడిపి, చివరికి రావెన్నా నగరంలో స్థిరపడ్డాడు.

1285 ప్రాంతంలో దాంతే వివాహం చేసుకొన్నాడు. కాని అతని జీవితానికి ధ్రువతార అని చెప్పదగింది 'బియాట్రీస్ పోర్డినారీ' (మరణం 1290) పట్ల ఆయనకు గల ఆధ్యాత్మిక ప్రేమ. తన తొమ్మిదవ ఏట చిన్న పిల్లగా ఉన్న బియాట్రీస్ ను మొదట దాంతే చూశాడు. అనంతరం ఆమె ఆదర్శ మహిళగా అతని మనస్సులో నిలచిపోయి, అతని కవిత్వానికి, కైస్తవ భక్తికి ప్రధాన ప్రేరణ అయింది. దాంతే ప్రధాన రచనలు: లా విటా న్యూవోవా (1293 ప్రాంతం), డి వలారే ఎలా క్విన్ షియా (1304-05), ఏ బాంక్వీట్ ఆఫ్ నాలెడ్జ్ (1304-07), మొనార్కియా, ది డివైన్ కామెడీ. వీనిలో మొదటిది బియాట్రీస్ ప్రేమను గూర్చి గద్య పద్యాలలో వర్ణించేది. రెండవది సాహిత్య భాషగా లాటిన్ ను త్రోసి పుచ్చి ఇటాలియన్ దేశభాషకు సుస్థిర స్థానం కల్పించింది. మూడవది మానవుని ఐహిక ఆధ్యాత్మిక గమ్యాలను గూర్చి వివరించే లాటిన్ గ్రంథం!

1321 సెప్టెంబరు 13/14 న రావెన్నా నగరంలోనే దాంతే తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

దిబ్ మొహెమెద్ (1920--) : దిబ్ ఆఫ్రికా ఖండంలోని అల్జీరియా దేశపు కవి. బహుముఖ ప్రజ్ఞా ధూరీణుడు. నవల, నాటకం మొదలైన ప్రక్రియల్లో సిద్ధ హస్తాడు. సినీమా రచయిత కూడా! ఇతడు కొంతకాలం ఉపాధ్యాయుడుగా, కొంతకాలం అకౌంటెంటుగా, కొంత కాలం పత్రికా రచయితగా, కొంతకాలం వ్యాపారిగా వివిధ వృత్తుల నాశ్రయించి అనుభవం గడించాడు. అల్జీరియాలో జాతీయోద్యమ పవనాలు వీస్తున్న రోజులలో తన నవలల

చేత జాతిని జాగృతం చేసి, నూత్న చైతన్యం వెదజల్లాడు. ఇతని రచనలు ప్రజల శ్రామిక జీవితాలకు నిలుపుటద్దాలు. 1954 లో దేశబహిష్కృతుడై ఫ్రాన్సులో మనుగడ సాగించాడు. ఇతని నవలలను రెండు తెగలుగా విభజించవచ్చును. మొదటి తెగ జాతీయ విప్లవానికి ముందు వ్రాసినవి. వీటిలో ఇతడు ప్రజలకు స్వాతంత్ర్య స్ఫూర్తి నిచ్చి, సమరోన్ముఖులనుగా సమాయత్త పరచడమే కాక, వారిలో రగుల్కొన్న నూత్న చైతన్యాన్ని వాస్తవిక శైలిలో చిత్రించాడు. ఈ సమయంలో ఇతడు రచించిన గ్రంథ త్రయానికి అనన్య ప్రచారం లభించింది. అవి: 1. ల గ్రాండ్ మైసన్ (La grand Maison 1952), 2. లిన్ సిండ్రే (Lin cendre, 1954), 3. లె మిట్రే ఆ టీస్సర్ (Le meter a tisser, 1957) మొదలైనవి. రెండవ తెగ నవలల్లో ఇతని శైలి పరిణతిని, ప్రౌఢిమను సంతరించు కొంది. స్వాతంత్ర్యానంతర కాలంలో వ్రాసిన ఈ నవలల్లో శైలి ప్రతీకాత్మకంగా సాగింది. పురాణ వాతావరణం వీటిలో సర్వసాధారణం. ఒక్క డన్ ఎటె ఆఫ్రికా (Un Ete Africain 1959) మాత్రం స్వాతంత్ర్య పూర్వ బాణీలో సాగింది. ఈ నవలలో దిబ్ ఫ్రెంచి ప్రభుత్వపు దమననీతిని 'అల్జీరియా' కాలపు సాంకేతిక నిపుణుల చేతిలో అధికారం కేంద్రీకృతం కావడాన్ని, ఫ్రాన్సు దేశానికి వలసపోయిన శ్రామిక లోకపు కడగండ్రును అత్యంత వైదగ్ధ్యంతో వర్ణించాడు. అన్ని రచనలలోనూ ప్రగతి పట్ల ప్రగాఢ విశ్వాసం, సర్వమానవ సౌభ్రాత్ర కాంక్ష ప్రధానంగా కనిపిస్తాయి. ఇతడు ఎన్ని నవలలు, నవలికలు, నాటకాలు వ్రాసినా తాను కవిననే గర్వంగా చెప్పుకొంటాడు. ఇతని కథా సంకలనాలు రెండు: ఒంబ్రె గార్డినే (Ombre Gardienne, 1961), ఫార్ములైర్ (Formulaires, 1970) పేర్కొనదగినవి.

గం.శ్రీ.

దీదెరో, డెనిస్ (1713-84) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత, పండితుడు, తత్వవేత్త. 'ది ఏజ్ ఆఫ్ ది ఎన్లైటెన్మెంట్' లో ప్రధానంగా చెప్పదగిన ఎన్సైక్లోపీడియా కు 1745 నుండి 1772 వరకూ ప్రధాన సంపాదకుడు.

సామాన్య కుటుంబం. నుండి వచ్చిన ఈయన 'జెసూట్స్' వద్ద విద్య నభ్యసించి, పారిస్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి 'మాస్టర్ ఆఫ్ ఆర్ట్స్' పట్టాను 1732 లో తీసుకొన్నాడు. న్యాయవాదిగా శిక్షణ పొందినప్పటికీ ఆవృత్తి పై కంటే భాష, తత్వశాస్త్రం, సాహిత్యం, గణితములపై ఎక్కువ మక్కువ చూపాడు. జీవన భృతికోసం

కొంతకాలం పాటు ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేస్తూ, మిషనరీలకు కొద్ది మొత్తాలకు ఉపన్యాసాలు వ్రాసి పెట్టాడు. మత పరంగా తీవ్రమైన అంతస్సంఘర్షణకు ఈ రచయిత లోనైనట్లు ఈయన రచనలద్వారా తెలుస్తుంది. క్రైస్తవ మతంలో విశ్వాసం నుంచి భగవంతుని అస్తిత్వాన్ని మాత్రమే నమ్ముతూ మతపరమైన విశ్వాసాలను, కర్మ కాండలను త్రోసి పుచ్చే స్థితికి, అక్కడ నుంచి నాస్తికత్వానికి ఆయన పయనించాడు.

మూడవ షాఫ్ట్స్బరీ ప్రభువు వ్రాసిన ఎన్నెక్వైరర్ కన్సర్నింగ్ వర్చ్యూ ని 1745 లో ఫ్రెంచిలోకి స్వేచ్ఛానువాదం చేశాడు. 1746 లో తన మొదటి స్వంత రచన అయిన ఫెన్సీస్ ఫిలసోఫీక్స్ ప్రచురించాడు. ఇందులో ఈయన ప్రకటించిన క్రైస్తవ వ్యతిరేకభావాలు పెద్ద గాలి దుమారాన్నే లేవదీశాయి. తరువాత వ్రాసిన లెస్ బిజో ఇన్ డిస్క్రిబ్ట్ అనే నవల అసభ్యమైన దనే ముద్ర వేసుకుంది. 1755 లో సోఫీ వోలాండ్ అనే ఆమెతో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకుని దానిని దాదాపు 20 సంవత్సరాల పాటు సాగించాడు. అయితే ఈ సంబంధం అభిరుచుల సారూప్యం, సానుభూతి, గాఢమైన స్నేహంతో గట్టిపడింది. ఆమెతో నడిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఈ రచయిత వ్యక్తిత్వాన్నీ, ఉత్సాహాన్నీ, భావాలనూ చక్కగా ప్రతిబింబిస్తాయి. ఈ నైతిక విలువలను చిత్రిస్తూ ది టూ ఫ్రెండ్స్ ఆఫ్ బోర్బోన్ అనే కథానికను వ్రాశాడు. జర్మన్ రచయితలైన గొయిథే, షిల్లర్లు దీని ప్రాముఖ్యాన్ని గుర్తించటం జరిగింది.

ది ఎన్ సైక్లోపీడియా ప్రధాన సంపాదకుడుగా దాని పరిధిని విస్తృతం చేసి, విప్లవాత్మక భావాలకు ప్రకటన మాధ్యమంగా దానిని మార్చగలిగాడు. విజ్ఞాన సంపదను విస్తృతం చేసి చర్చిలోను, రాజ్యంలోను పాతుకుపోయిన అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులను ఎదుర్కొని వాటిని బలహీన పరచటానికి అనువైన సాధనంగా దానిని మలచటానికి ప్రయత్నించి అందుకు ఉపయోగించే యువ మేధావులను, రచయితలను ఆయన ప్రోత్సహించాడు. ఆయన ప్రచారంలోకి తేవటానికి ప్రయత్నించిన 'భౌతిక పరమైన నాస్తికవాదం' గిట్టక ప్రభుత్వం ఆయనను కారాగారానికి పంపింది. ది ఎన్ సైక్లోపీడియా సంపుటాలలో మొదటిది 1751 లో వెలువడగా, చిట్టచివరిది 1772 లో వెలువడింది.

ఎన్ సైక్లోపీడియా పని పూర్తికావటంతో ఆయనకు జీవనాధారం పోయింది. రష్యాకి చెందిన కేథరిన్ ది గ్రేట్ ఆయనను ఆర్థికంగా ఆదుకొంది. ఆమెకు కృతజ్ఞతలు తెలుపటానికి రష్యా వెళ్లి ఘన సమ్మానాన్ని

పొందాడు. ఆమె కోసం ప్లాన్ ఆఫ్ ఏ యూనివర్సిటీ ఫర్ ది గవర్నమెంట్ ఆఫ్ రష్యా అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. అక్కడ ఉన్న 5 మాసాలలోనే ఆమె పరిపాలనా పద్ధతులపట్ల అసంతృప్తి చెంది, ఆ అసంతృప్తిని ప్రకటిస్తూ ఒక వ్యాసంలో విజ్ఞతతో కూడిన నిరంకుశత్వం సామాజిక వ్యధలకు పరిష్కారం కాజాలదని తెలిపాడు. తరువాతి కాలంలో రష్యాలో ప్రచారంలోకి వచ్చిన విప్లవ భావాలకు ఈ వ్యాసం నాందీ వాక్యం పలికిందని చెప్పవచ్చు.

1751 లో దీదెరో లెటర్ ఆన్ ది డెఫ్ అండ్ డెంబ్ ని ప్రచురించాడు. ఇందులో భాష ప్రయోజనాలను గురించి, దాని అంద చందాలను గురించి చర్చించాడు. 1749 లో ప్రచురితమైన మరొక వ్యాసం లో గ్రుడ్డివారు స్పర్శజ్ఞానంతో చదవటానికి వీలయ్యే పద్ధతి కావా లని సూచించాడు. దాదాపు ఒక శతాబ్దం తరువాత లూయీ బ్రైలీ ద్వారా అటువంటి లిపి తయారైంది దని మనకు తెలుసు.

ఈ రచయిత తాత్త్విక పరంగా కాన్వల్యూషన్ బిట్టోన్ డలెంబర్ట్ అండ్ దీదెరో వంటి అనేక రచనలు ప్రచురించాడు. వీటిలో ఆయన తన భౌతిక దర్శనాన్ని ప్రతిపాదించి విశదీకరిస్తాడు. విజ్ఞాన శాస్త్రపరంగా ఆయన పదార్థం కణజాల నిర్మాణమనే సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించాడు. డార్విన్ కంటే ముందే జీవ పరిణామ సిద్ధాంతాన్ని ఊహాపరంగా సూచించిన మహా మేధావి దీదెరో. మనో వైజ్ఞానిక శాస్త్రపరంగా స్వప్నాలకు సంబంధించిన సిద్ధాంతా న్నొక దానిని దీదెరో ప్రతిపాదించాడు. అనంతర కాలంలో ఈ సిద్ధాంతం ఫ్రాయిడ్ని ఆకట్టుకొన్నది.

తాత్త్వికంగా 'శాస్త్రీయమైన విధి నిర్ణాయకత' ను ఆయన విశ్వసించినట్లు కనిపించినా, ఆయనలో ఈ విషయమై కొంత ఊగిసలాట కూడా కనిపిస్తుంది. లా నెవ్యూ డీ రామ్మూ లో పరాన్న భుక్కు, నైతిక వ్యవస్థపై విశ్వాసం లేనివాడూ అయిన ఒక పాత్ర ద్వారా ఆ నాటి సామాజిక పద్ధతులపై వ్యంగ్య బాణాలను దీదెరో కురిపించాడు.

మహామేధావి, విజ్ఞాన ఖని అయిన దీదెరో 1784 జూలై 30 న పారిస్ లో అస్తమించాడు.

కె.జి. మూర్తి.

దు గార్డ్, రోజర్ మార్టిన్ (1881-1958) : 1937లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి గ్రహించిన ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, నాటక రచయిత. సమ

కాలీన ఫ్రెంచ్ సమాజాన్ని సమగ్రంగా పరిశీలించిన మహామనీషి. ఈయన ఒక మధ్య తరగతి కుటుంబంలో జన్మించాడు. పారిస్‌లోని ఎకోల్ దెస్ చార్టెస్ లో విద్యనభ్యసించాడు. 1905 లో ఫోటోగ్రాఫర్‌గాను, పురావ్రత సంరక్షకుడుగాను ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఈయన మోటార్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ విభాగంలో పనిచేశాడు. యుద్ధానికి ముందు, తరువాత కొద్ది కాలంపాటు ఈయన దు వియెక్స్-కొలం బియర్ థియేటర్‌లో జాక్వెస్ కొపేతో కలసి పనిచేశాడు. చివర రోజులలో ఈయన ఏకాంతంగా ఎక్కువకాలం రచనా వ్యాసంగంలోనే గడిపాడు. ఈయన మొదటి నవల *దేవెనీర్* (1908). తరువాతది *లు నె ది నౌన్*. ('మాలో ఒకడు' 1909) ఇది పూర్తిచేయని నవల *మరియోస్ జీన్ బోరిస్* (1913) లోని ఒక అధ్యాయం మాత్రమే. ఇందులో ఆయన తన చిన్నత నపు క్యాథలిక్ విశ్వాసానికి, తర్వాత తాను సాధించిన పాండిత్యానికి మధ్య జరిగిన సంఘర్షణను గూర్చి చర్చించాడు. అంతేగాక ఫ్రెంచ్ సమాజంపై డైఫస్ ప్రభావాన్ని కూడా ఆయన వివరించి చెప్పాడు. 1922-40 మధ్యకాలంలో *లెన్ థిబాల్ట్స్* (English- *The world of Thibaults* 1939-41) రచించాడు. ఇది మధ్యతరగతికి చెందిన ఇద్దరు అన్నదమ్ములకు సంబంధించిన ఇతివృత్తం ఆధారంగా వ్రాయబడిన ఎనిమిది భాగాల పెద్ద నవల. మానవ సంబంధాలను ఓర్పుతో పరిశోధించటమే ఈ నవల గొప్ప తనం. ఈ నవలే ఈయనకు 1937 లో నోబెల్ బహుమతి సంపాదించి పెట్టింది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో యూరప్ ఎలా చిక్కుకుందో *లెబె* (1914) అనే నాటకంలో లో వర్ణించాడు. దీనికి, టాల్‌స్టాయ్ వ్రాసిన *వార్ అండ్ పీస్* కి కొంత పోలిక ఉంది.

ఈయన ఫ్రెంచ్ రైతులకు సంబంధించి రెండు హాస్య నాటికలను వ్రాశాడు. అవి: *లె బెస్టెమెంట్ దు పెరె లెబు* (1913), *ల గోన్* (1928). ఈయన తన నాటకం *డన్ టూ చిటర్నె* (1931) లో స్వలింగ సంపర్కం మీద వ్రాశాడు. ఇతర రచనలు: *కాన్ఫిడెన్స్ ఆఫ్ కెన్* (1931) *వియెల్లె ప్రాన్స్* (1933, English- 'The postman', 1954), *నోట్స్ సర్ అండ్రె జోడ్* (1951, English-1953) ఈయన తన అత్యుత్తమ కృతి *లెన్ సావనీర్* 1941 లో వ్రాయడం ప్రారంభించినా అది 1958 లో ఆయన మరణించేనాటికి అసంపూర్ణంగానే మిగిలి పోయింది. ఈయన సమగ్ర రచనలు *బయ్‌వెస్*

కంప్లీట్ ద రోజర్ మూరిన్ దుగార్డ్ అనే పేరుతో 1955 లో ప్రచురింపబడ్డాయి. ఆల్బెర్ట్ కమూ దీనికి పీఠిక వ్రాశాడు.

నాగరాజ్

దోనెలీ, ఇగ్నోషియస్ (1831-1901) : దోనెలీ అమెరికా దేశపు ప్రముఖ నవలా రచయిత, సంఘ సంస్కర్త, వక్త. ఇతడు తన జన్మస్థలమైన ఫిలడెల్ఫియా లోనే విద్య నభ్యసించి, న్యాయశాస్త్రంలో పట్టభద్రుడయ్యాడు. కాని త్వరలోనే స్వరాష్ట్రం విడిచి పెట్టి, మిన్నిసోటా రాష్ట్రంలోని మిన్నియా పోలిస్ నగరంలో స్థిర పడ్డాడు. అక్కడ ప్రముఖ వ్యక్తి జాన్ నినింజర్ తో పరిచయం ఏర్పడి, భావ సాదృశ్యం వల్ల గాఢమైత్రీ బంధ మేర్పడింది. వారిద్దరూ కలసి ఒక బృహత్పూర్ణాళికను రూపొందించారు. 'నినింజర్' అన్న పేరుతో సంస్కృతికి, పారిశ్రామికాభివృద్ధికి కేంద్రంగా ఒక నగరాన్ని నిర్మించారు. ఇది ముఖ్యంగా అమెరికాకు వలస వచ్చి స్థిరపడ దలచిన వారికే ఉద్దేశించబడింది. వారికోసం దోనెలీ ఆ నగరంలోనే *ఎమిగ్రేంట్స్ ఎయిడ్ జర్నల్* అన్న పేరుతో ఒక ద్విభాషా పత్రికను ఇంగ్లీషు, జర్మన్ భాషలు రెండింటిలోనూ నడిపించాడు. వారి ప్రణాళిక ప్రారంభంలో మంచి ఫలితాల నిచ్చింది. ఎంతోమంది ఆకర్షితులై నగరంలో నివాస మేర్పరచుకొన్నారు. కాని కాలం గడిచిన కొద్దీ, ఆర్థికంగా ఇక్కట్లు ప్రారంభమై, చివరికి 1857 లో అందరూ ఆ గ్రామం విడిచి వెళ్లిపోవలసిన స్థితి ఏర్పడింది. ఒక్క దోనెలీ మాత్రమే మిగిలి పోయాడు. అప్పు డతడు రాజకీయ రంగంలో ప్రవేశించి, రిపబ్లికన్ సభ్యుడయ్యాడు. మిన్నిసోటా రాష్ట్ర గవర్నర్ పదవికూడా నిర్వహించాడు. 1870 ప్రాంతంలో రిపబ్లికన్ పార్టీ సభ్యత్వానికి రాజీనామా చేసి, కార్మికులకోసం, కర్షకులకోసం పోరాడే చిన్న రాజకీయ పక్షాల తరపున పాటుపడడం ప్రారంభించాడు. నినింజర్ నగరానికి తిరిగి వచ్చి, *ఏంటీ మోనోపోలి* (గుత్తాధికార వ్యతిరేకి) అనే పత్రికను ప్రారంభించాడు. పెట్టుబడిదారులు, వడ్డీ వ్యాపారులు ప్రజాశత్రువులని వారిని తీవ్రంగా విమర్శించాడు. ఇతని సుప్రసిద్ధ గ్రంథం *అట్లాంటిస్* 1882 లో వెలువడింది. ఇందులో ఇతడు పాశ్చాత్య పురాణ ప్రసిద్ధమైన అట్లాంటిస్ ద్వీపం సమస్త నాగరకతకూ పుట్టినిల్లని ప్రతిపాదించాడు. ఆ తరువాత ప్రచురించిన *రగ్నోవోక్*, *ది ఏజ్ ఆఫ్ ఫైర్ అండ్ గ్రావెల్* అనే నవలలో ఇతడు భూమి మీద కనిపించే 'టిల్' నిక్షేపాలు, గ్రావెల్ (కంకర రాళ్లు) నిజానికి అతి ప్రాచీన కాలంలో ఒక తోకచుక్క

భూమిని డీకొన్నప్పడేర్పడ్డాయని ప్రతిపాదించాడు. ది గ్రేట్ క్రిప్సోగ్రామ్ (1888), ది సైఫర్ ఇన్ ది ప్రిజ్ అండ్ టూమ్ స్టోన్ (1889) అనే సంచలనాత్మక రచనలలో షేక్స్పియర్ పేరుతో ఉన్న నాటకాలు నిజంగా షేక్స్పియర్ వ్రాయలేదని అతని సమకాలీన మేధావి ఫ్రాన్సిస్ బేకన్ వ్రాశాడని తీర్మానించాడు. ఈ పరిశోధన ఫలితంగా షేక్స్పియర్ సమకాలికుడైన క్రిస్టఫర్ మార్లో కూడా అతనివిగా చెప్ప బడుతున్న నాటకాలను వ్రాయలేదని, వాటిని కూడా బేకన్ మహాశయుడే వ్రాశాడని నిర్ణయించాడు. అలాగే సుప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ రచయిత మాంటేన్ (Montaigne) వ్రాసిన వ్యాసాలు కూడా బేకన్ రచనలే అని స్థిరీకరించడానికి ప్రయత్నించాడు. ఇతడు 1891 లో ప్రచురించిన నవల నీజర్స్ కోలమ్ ఒక భవిష్యద్ధర్మనం (యుటోపియా). ఇందులో ముందు ముందు రాబోయే రేడియో, టెలివిజన్, విషవాయు ప్రయోగం మొదలైన వాటిని ఊహించి వర్ణించాడు.

గం.శ్రీ.

నగూగి, జేమ్స్ (తియోంగ్ ౬) (1938--): తూర్పు ఆఫ్రికాకు చెందిన ప్రముఖ నవలా రచయిత. ఆయన రచించిన ఏడవకు పాపాయి! (1964) అనే రచనే ఇంగ్లీషులో తూర్పు ఆఫ్రికాను గూర్చి వెలువడిన మొదటి నవల.

నగూగి 1963 లో 'మకెరెరి' విశ్వవిద్యాలయం (కంపాలా, ఉగాండా) నుంచి ఒక బి.ఏ. డిగ్రీ, 1964 లో లీడ్స్ విశ్వవిద్యాలయం (యార్క్-షైర్, ఇంగ్లండ్) నుంచి మరొక బి.ఏ. డిగ్రీ పొందాడు. లీడ్స్ డిగ్రీ పొందిన తరువాత నగూగి కెన్యాలోని నైరోబీ విశ్వవిద్యాలయం కళాశాలలో ఆంగ్లోపన్యాసకుడుగాను, నార్త్ వెస్టర్న్ యూనివర్సిటీ (ఇవాన్స్టన్, ఇల్లినోయిస్, అమెరికా) లో విజిటింగ్ ఇంగ్లీషు ప్రొఫెసరుగాను పనిచేశాడు. 1972 నుంచి 1977 వరకు నైరోబీ విశ్వవిద్యాలయంలో సీనియర్ ఉపన్యాసకుడుగానూ, సాహిత్య శాఖాధ్యక్షుడుగానూ పనిచేశాడు. 1965 లో సెనెగల్ లోని 'డాకర్' లో నీగ్రో కళల ఉత్సవాలలో వీప్ నాట్ చైల్డ్ అనే రచన తూర్పు ఆఫ్రికా సాహిత్య సంస్థ నుంచి బహుమతులందుకొంది. అది దోపిడీకి గురి అవుతున్న ప్రజల పోరాటాలకు ధర్మమైన దారిని చూపటం కళాకారుని విధుక్త ధర్మమన్న నగూగి అభిప్రాయాన్ని ప్రతిపాదిస్తోంది. ఎమెరెన్సీ సమయంలోనూ, మాల్ మాల్ విప్లవకాలంలోనూ, కెన్యా స్వాతంత్ర్య సమరంలోనూ

కూరుకుపోయిన ఒక 'కికుయు' కుటుంబ గాథ ఇది. గోధుమ గింజ (A Grain of Wheat: 1967) లో ఆ కాలపు మరొక లక్షణం పివరించబడింది. ఇది ఎక్కువ రచనా శిల్పాన్ని ప్రకటిస్తూందనీ, స్వాతంత్ర్య సమరకాలంలోనూ, తరువాతనూ తల ఎత్తిన సాంఘిక, ధార్మిక సమస్యలనూ, జాతులకు సంబంధించిన సమస్యలనూ ఎత్తి చూపిందనీ విమర్శకుల అభిప్రాయం. మధ్య నున్న నది (A river Between-1965) నగూగి రచించిన మూడో నవల. వాస్తవానికి ఇది తక్కిన వాటికన్న ముందు వ్రాసినది. క్రైస్తవ మతానికి, సాంప్రదాయక విధానాలకు, నమ్మకాలకు మధ్య ఏర్పడిన సంఘర్షణ వల్ల విడిపోయిన ప్రేమికుల కథ ఇది. పాశ్చాత్య విద్య వల్ల సాంస్కృతికంగా చీలిపోయిన సమాజాన్ని సంఘటితం చేసే ప్రయత్నం ప్రాత విలువలకు, క్రొత్త విలువలకు పొత్తు కుదరక పోవడంవల్ల పిఫలం కాక తప్పదని ఈ నవల సూచిస్తుంది. నెత్తుబీ రేకులు (petals of blood-1977) తూర్పు ఆఫ్రికాలో స్వాతంత్ర్యానంతర సాంఘిక ఆర్థిక సమస్యలను, ముఖ్యంగా రైతులను, కూలీలను పిదేశ వ్యాపార సంస్థలు, దురాశాపరులైన దేశవాళీ పెట్టుబడి దారులు దోచుకోడాన్ని ఈ నవల చిత్రించింది. 'కికుయు' భాషలో వ్రాసిన నవల సయితానీ ముతరబా-ఇని ((1980) (The Devil on the cross-1982) లో ఈ అభిప్రాయాలనే అన్యాయపదేశ పద్ధతిలో నగూగి ప్రతిపాదించాడు.

నగూగి రచించిన పలు నాటకాలలో నీల యతి (The Black Hermit-1962) మొదటిది. 'మిసిర్ గి మ్యూగో' తో కలసి ఆయన రచించిన నాటకం: డేడాన్ కీమతి న్యాయ విచారణ (The Trial of Dedan kimathi-1977) ఆయన నాటకాలలో ఉత్తమమైన దని కొందరి అభిప్రాయం. 'నగూగి వామిరై' తో కలసి ఆయన కికియూ భాషలో నగాహికా నదీనా (I will Marry when I want-1980) అనే నాటకం రచించాడు. దీని ప్రదర్శన ఆయనకు కెన్యా ప్రభుత్వంతో చిక్కులు తెచ్చిపెట్టి, ఆయనను 1978 లో విచారణ లేకుండా నిర్బంధంలో పెట్టటానికి దారితీసింది (1981 లో ప్రచురింపబడిన ఆయన పుస్తకం డి టెయిన్డ్ ఆయన బాధలను అభివర్ణించింది). ఆ నాటకం మధ్యకెన్యాలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మీద, క్రొత్త వలస విధానం మీద, మత సంబంధమైన వంచన మీద నిర్భయంగా చేసిన దాడి.

సాహిత్యం మీద, సంస్కృతి మీద, రాజకీయాల

మీద తన అభిప్రాయాలను నగూగి ఎన్నో వ్యాసాలలోను, ఉపన్యాసాలలోను ప్రకటించాడు. వాటిలో ముఖ్యమైన వాటిని *గృహగమనం* (Homecoming-1972), *రచయితలూ-రాజకీయాలూ* (Writers in Politics-1981) అనే సంకలనాలుగా కూర్చారు. ఇటువంటి రచనలు ఆయనకు ఆఫ్రికాలో ప్రముఖ సాంఘిక విమర్శకులలో ఒకడుగా ప్రసిద్ధి సంపాదించి పెట్టాయి. *రహస్య జీవితాలు* (Secret Lives) అనే శీరికతో ఒక కథానికా సంకలనం 1975 లో నగూగీ ప్రచురించారు.

శ్రీ.న.చ.రా.

నట్సుమే సోసెకీ (1867-1916) : ప్రముఖ జపాన్ నవలాకారుడు. ఆధునిక జపాన్ దేశపు

మేధావుల దుస్థితిని ఎక్కువ నైపుణ్యంతో చిత్రించిన వారిలో మొదటివాడు. ఈయన అసలు పేరు నట్సు మేకిన్నో సూకె. జపాన్ లోని ఈడోలో ఫిబ్రవరి 9, 1867లో పుట్టి, టోక్యోలో డిసెంబర్ 9, 1916 న మరణించాడు.

1893 లో టోక్యో విశ్వవిద్యాలయం నుండి డిగ్రీని పొందాడు. 1900 వరకు వివిధ రాష్ట్రాలలో విద్యాబోధన చేశాడు. ఆ సంవత్సరం స్కాలర్షిప్ మీద ఇంగ్లండు వెళ్లాడు. 1903 లో టోక్యో విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్ల పన్యాసకుడుగా చేరాడు. హాస్యభరితమైన రెండు నవలలు వ్రాసి ఆయన పేరు సంపాదించాడు. ఇవి: *ఐ యామ్ ఎ క్యాబ్* (1906), *బొచెన్* (1918). ఈ రెండింటిలో సంస్కృతి రహితమైన వారిని, వైజ్ఞానికంగా 'గారడీలు' చేసే వారిని వ్యంగ్యంగా చిత్రించాడు. ఆయన నవల *ది త్రీ కార్నర్స్ వరల్డ్* (1965) పైకు రీతిలో వ్రాసిన నవల దూరంగా ఉన్న పల్లెలో ఒక చిత్రకారుని జీవితాన్ని తెలిపే ఈ నవల గేయ కవిత్వంలాగ నడిచి కొత్త పోకడలు సృష్టించింది.

1907 లో ఉపాధ్యాయవృత్తి వదలి, సాహిత్య సృష్టికే తన సమయాన్ని వెచ్చించాలని నిర్ణయించుకొని నట్సుమే తన విజ్ఞాన వైవిధ్యాన్ని తెలిపే పలు పుస్తకాలు వ్రాశాడు. మానవుడు ఒంటరితనం

నుండి తప్పించుకోడానికి చేసే ప్రయత్నాలు ఇందులో పొందుపరిచాడు. ఆయన కథానాయకులు విద్యాధికులైన మధ్య తరగతి మనుష్యులు. వారు మోసపోవడం వలన, లేక ఇతరులను మోసగించడం వలన పాపభీతి, విరక్తి కలిగి ఇతరుల లందరికీ దూరమైనవారు. *ది వేఫేరర్* (బాటసారి) అనే నవలలో కథానాయకుడు తన ఒంటరి తనం వలన పిచ్చివాడుగా మారుతాడు. *కొకొరో* అనే నవలలో నాయకుడు ఆత్మహత్య చేసుకొంటాడు. *ది గేట్* అనే నవలలో నాయకుడు జెన్ దేవాలయంలో ప్రవేశించ లేక పోతాడు. మనశ్శాంతి కోసం అక్కడకు వెళ్ళినా, తన ఒంటరితనాన్ని, వైఫల్యాన్ని, నిస్సహాయతను ఎత్తి చూపే విధంగా ఉన్న ఆ ద్వారంలో ప్రవేశించలేడు. ఆయన చివరి నవల *గ్రాస్ ఆన్ ది వే సైడ్* (1915). ఇది స్వీయ చరిత్రలాగ నడుస్తుంది.

నట్సుమే తను సంప్రదాయం నుండి ఏమీ నేర్చుకోలేదని, తనవి స్వతంత్ర రచనలనీ అన్నాడు. వాటిలో ఎంత నవీనత ఉన్నా, జపాన్ కు ప్రత్యేకమైన, సున్నితమైన గేయధోరణి ఉంది. వాస్తవిక నవల పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రక్రియ అయినప్పటికీ, నట్సుమే రచనలలో అది సహజమైన వైఖరితో జపాన్ సంస్కృతిలో వేళ్ళు తన్నుకొని ఉంది.

ఇ.నా.

నబోకోవ్, వ్లదిమిర్ (1899-1977) : రష్యాలో జన్మించి అమెరికాలో స్థిరపడిన నవలా రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు. 1917 తరువాత ప్రవాసులుగా అమెరికా వచ్చిన రచయితలలో ఈయన ప్రధానుడు. రష్యన్, ఇంగ్లీష్ భాషలు రెండింటిలోనూ ఈయన రచనలు చేశాడు. *లోలిటా* (1955) వంటి ప్రపంచ ప్రసిద్ధమైన గొప్ప నవలలు రచించాడు.

వెనుకటి ఒక సంపన్న కుటుంబంలో నబోకోవ్ జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి వి.డి. నబోకోవ్ రష్యన్ విప్లవానికి ముందున్న లిబరల్ కాన్స్టిట్యూషనల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ (కాడెట్స్) నాయకులలో ఒకడు. ఆయన క్రిమినల్ చట్టాన్ని గురించి, రాజకీయాలను గురించి అనేక గ్రంథాలూ, వ్యాసాలూ రచించాడు. వాటిలో *ది ప్రొవిషనల్ గవర్నమెంట్* (1922) కెరెన్స్కీ పతనాన్ని గురించి తెలిసికొనేందుకు ప్రధానమైన ఆధార గ్రంథాలలో ఒకటి. 1922 లో వారి కుటుంబం బెర్లిన్ లో స్థిరపడిన తరువాత ఒక బహిరంగ సభలో మరొక వ్యక్తిని కాపాడబోయిన వి.డి. నబోకోవ్ ను ఒక రైటిస్ట్ పొరపాటున హత్య చేశాడు. ఆయన కుమారుడైన నబో

కోవ్ తన మీద ఆ సంఘటన యొక్క ప్రభావం ఏమీ లేదని ప్రకటించినప్పటికీ ఆయన నవలలలో తరచు పొరపాటున ఇలా హత్య చేయబడిన సంఘటనలు కనిపిస్తున్నాయి. స్వీక్, మెమోరీ అనే తన ఆత్మకథలో నబోకోవ్ తన తండ్రి పట్ల తనకు గల ప్రగాఢమైన ప్రేమను వర్ణించాడు.

1919 లో రష్యానుంచి బయట పడడానికి ముందు పొయెమ్స్ (1916), టూ పాల్స్ (1918) అనే రెండు కవితా సంపుటలను నబోకోవ్ ప్రకటించాడు. మొదట అతడు తన కుటుంబంతో ఇంగ్లండ్ చేరాడు. అక్కడ కేంబ్రిడ్జ్ లోని ట్రీనిటీ కళాశాలలో ప్రముఖ రష్యన్ ప్రవాసులకు ఇచ్చే స్కాలర్ షిప్ మీద చదువుకొన్నాడు. మొదట అతడు జువాలజీ చదివి, తరువాత ఫ్రెంచ్, రష్యన్ సాహిత్యాల అధ్యయనానికి మారాడు. 1922 లో ప్రథమ శ్రేణిలో పట్టభద్రుడు డయాడు. ఇంగ్లండులో ఉన్న కాలంలో రష్యన్ లోనూ, ఇంగ్లీష్ భాషలోనూ కూడా కవితలు వ్రాశాడు. ది క్లస్టర్, ది ఎంపీరియన్ పాత్ అనే రెండు రష్యన్ కవితా సంపుటలు 1923 లో వెలువడ్డాయి.

1922-40 మధ్య నబోకోవ్ జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ లలో నివసించాడు. కవితలు వ్రాయడం కొనసాగిస్తూనే, నాటక రచనలో కూడా ఆయన ప్రయోగాలు చేశాడు. పూర్తిగా తయారై విడుదల కాని చాలా చలన చిత్రాలకు సినీ రియోలు వ్రాయడంలో కూడా సహకరించాడు. 1925 నాటికి తన రచనా మాధ్యమం వచనమే అని నబోకోవ్ గుర్తించాడు. ఆయన మొదటి చిన్నకథ 1924 లో బెర్లిన్ లో ప్రచురితమైంది. మొదటి నవల మాషెంకా 1926 లో వెలువడింది. ఆ రెండింటిలోనూ నబోకోవ్ స్వీయ జీవిత సరిఘటనలు ప్రతిఫలించాయి. మళ్ళీ అంతగా ఆయన స్వీయ జీవితానుభవాలు ప్రతిఫలించిన నవల 1957 లో అమెరికాలో వెలువడిన నిన్ (Pnin). 'ఇతాకా' లోని కార్నల్ యూనివర్సిటీలో రష్యన్, యూరపియన్ సాహిత్యాలను బోధించిన నాటి (1948-58) నబోకోవ్ అనుభవాలు ఆ నవలలో మనకు కనిపిస్తాయి.

నబోకోవ్ నవలలలో చెప్పకోదగినవి: కింగ్, క్వీన్, నేవ్ (1928), ది డిఫెన్స్, డి సైయిర్, ఇన్విటేషన్ టు ఏ బిహెడింగ్, లోలిటా. నబోకోవ్ నవలలలో ఎక్కువ ప్రతులు చెల్లిన నవల లోలిటా. తక్కిన వాటి వల్ల ఆయనకు కొన్ని వందల డాలర్ల కంటే ఎక్కువ ఆదాయం రాలేదు. అమెరికా చేరి ఇంగ్లీష్ లో రచనలు చేయడం మొదలు పెట్టిన దగ్గరనుంచి నబోకోవ్

కీర్తి క్రమంగా వృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది. కొన్ని రోజులు ఆయన 'వి. సిరిన్' అనే కలంపేరుతో రచనలు చేశాడు. సమకాలీన యూరపియన్ రచయిత లందరికీ తలమానికం వంటివాడు అని నబోకోవ్ ను విమర్శకులు శ్లాఘించారు. 1977 జూలై 2 న స్విట్జర్లండ్ లోని మాంట్రీయక్స్ లో నబోకోవ్ తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

నియో రియలిజమ్ : రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత ఇటలీలో సాహిత్యరంగంలోనూ, చలన చిత్రరంగంలోనూ కూడా కొనసాగిన ఉద్యమం ఇది. యుద్ధానికి దారి తీసిన సంఘటనలను, యుద్ధకాలంలోను, అటు తరువాత తల ఎత్తిన సాంఘిక సమస్యలను వాస్తవ దృష్టితో చిత్రించడం ఈ ఉద్యమం లక్ష్యం. సాహిత్య రంగంలో 1920-30 ప్రాంతాలలోనే ఈ ఉద్యమ బీజాలు కనిపించినా, ఫాసిస్ట్ దమననీతి వలన రెండవ యుద్ధం పూర్తి అయిన తరువాత గాని ఈ ఉద్యమం స్పష్టంగా ఆరంభం కాలేదు. అంతకు ముందు ఇటలీలో సాగిన రియలిస్ట్ ఉద్యమం లక్ష్యాలతోనే ఇంచుమించు ఈ ఉద్యమం కూడా ప్రారంభమైంది. కాకపోతే ఫాసిస్టు దమననీతి వల్ల ప్రతిభావంతులైన రచయితలకు కలిగిన తీవ్ర ప్రతిస్పందనలు ఈ ఉద్యమంలో విలక్షణంగా కనిపిస్తాయి.

ప్రముఖ నియోరియలిస్ట్ రచయితలలో నోబెల్ బహుమతి పొందిన సాల్వటోరి క్వాసిమోడో అనే కవీ, ఆల్బర్టో మోరావియా, ఇగ్నజియో, సిలోనే, కార్లో లెవీ, వాస్కో ప్రాటోలినీ, కార్లో వెర్నార్, సెజారే పావే, ఎలీయో విట్టోరినీ, కార్లో సోలా, ఇటాలో కల్వినో, కర్జియో మాలపార్టి, కార్లో ఎమీలియో గడ్డా మొదలైన వారు పేర్కొనదగినవారు.

ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం ఈ ఉద్యమం ప్రబలంగా విజృంభించింది. వాస్కో ప్రాటోలినీ రచించిన ఆత్మకథాత్మక రచన, ఇల్ క్లార్టె (1946), ది నేకెడ్ స్ట్రీట్స్ (1952), క్రోనేఫ్ డి పోవెరే అమంటే (1947), ఏ థేల్ ఆఫ్ పూర్ లవర్స్ (1949), అనే గొప్ప నవల, కర్జియో మలపార్టే యుద్ధాన్ని గురించి వ్రాసిన కాపుట్ (1944), లా పెల్లె (1949) ది స్కిన్ (1952) వంటి నవలు విశేష ప్రజాదరణ పొందాయి.

చలన చిత్రరంగంలో కూడా సమానాంతరంగా ఈ నియో రియలిస్ట్ ఉద్యమం సాగింది. వార్తా చిత్రాల లాగ అత్యంత సహజంగా చిత్రాలను తీయడం మొదలు

పెట్టారు. ఈ చిత్రాలలో కళాత్మకమైన విలువలు లోపించినా వీటిలో కొన్ని అంతర్జాతీయ విఖ్యాతి పొందాయి. అలాంటి చిత్రాలలో *ఓ పెన్ సిటీ* (1945), *పైసాన్* (1946) వంటివి చెప్పుకోదగినవి.

బొ.శ్రీ.

నెజమి (1141-1209) : పర్షియన్ సాహిత్యంలో అత్యుత్తమ కాల్పనిక పురాణ కవి. పర్షియన్ పురాణ రచనలో వ్యావహారికమైన, సహజమైన శైలిని ప్రవేశపెట్టినవాడు.

నెజమి జీవితాన్ని గురించి మనకు తెలిసింది అత్యల్పం. చిన్నతనంలోనే తల్లి తండ్రులను కోల్పోయి ఇంచుమించు జీవితం అంతా సెబ్జుక్ సామ్రాజ్యంలోని గంజాలోనే ఆయన గడిపాడు. ఒక్కసారి మాత్రం రాజకుమారుణ్ణి కలుసుకోడానికి ఆయన గంజా వదలి వెళ్లాడు. అనేక రాజుల, రాజకుమారుల ఆదరణ అనుభవించినా, తన నిరాడంబర జీవితం వలన, త్రికరణ శుద్ధితో కూడిన స్వభావం వలన మాత్రమే నెజమి ప్రసిద్ధి పొందాడు.

నెజమి రచించిన *కసీల్తా లూ* (ఓడ్ పద్యాలు) *గజల్ లూ* (భావగీతాలు) కొన్ని మాత్రమే నేడు మనకు లభిస్తున్నాయి. ఆయన కీర్తికి ప్రధాన ఆలంబనం *ఖమ్ సే* అనే అయిదు భాగాలు గల మహాకావ్యం. అది 30,000 అంత్యాను ప్రాస పాటించిన ద్విపదలతో కూడింది. ఫిర్దౌసీ, సనాయీ అనే పర్షియన్ మహా పౌరాణిక కవుల వలన ఉత్తేజితుడై నాటకీయతతో కూడిన మొట్టమొదటి ఈ పర్షియన్ మహా కావ్యాన్ని నెజమి రచించాడు. *ఖమ్ సే* లోని మొదటి భాగం *మఖ్ జాన్ అల్ అస్సాల్* (The Treasury of Mysteries - 1945), రెండవభాగం 'ఖో సో-జో-షిరీన్', మూడవ భాగం ఇస్లామిక్ జానపద గాథలలో ప్రసిద్ధమైన ఒక కథను తీసికొని నెజమి రచించిన *లైలీ-ఓ-మెజ్నూన్* (లైలా మజ్నూల కథ), నాలుగవభాగం *హౌఫ్ పైకర్* (ఏడు సోయగాలు-ఇది ఆయన అత్యుత్తమ రచన అని పరిగణిస్తున్నారు). *ఖమ్ సే* లోని అయిదవ భాగం *సికందర్* (సికందర్ నామా). ఇది అలెగ్జాండర్ ను గూర్చిన ఒక తాత్త్విక పద చిత్రం.

పర్షియన్ భాష మాట్లాడే ప్రాంతాలలో నెజమి కవితలోని మౌలికతనూ, అతని శైలిలోని స్పష్టతనూ ఎక్కువగా ఆస్వాదిస్తున్నారు. అయితే సామాన్య జనానికి మాత్రం నెజమి కవిత అర్థం కావడం కొంచెం కష్టం.

బొ.శ్రీ.

నెరుదా, పాబ్లో (1904-73) : ప్రముఖ చిలియన్ కవి; నెరుదా అసలుపేరు నెఫ్తాలి రికార్డ్ రెయిస్ బసోవాల్టో.

ఇతడు రాజ నీతి జ్ఞుడు, మార్క్సిస్టు. 1971లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి పొందినవాడు. నెరుదా ఒక రైల్వే కార్మికుని కుమారుడు. నెరుదాకు నెల రోజులు నిండక ముందే తల్లి మరణించడంతో తన తండ్రి రెండో పెళ్ళి చేసుకొన్నాడు.

1910 లో టెముకో బోయిస్ స్కూల్లో చేరి, 1920 లో సెకండరీ విద్య ముగించాడు. ఆయన పదేళ్ళ వయస్సులో కవిత్వం వ్రాయటం మొదలు పెట్టాడు. అందులో కొంత తరువాతి కాలంలో వెలువడింది. మారుపేరుతో (తన తండ్రికి కోపం తెప్పించకుండా ఉండటానికి) విద్యార్థి ప్రచురణల్లో 1920 లో 'పాబ్లో నెరుదా' అనే పేరు వాడుకోడం మొదలు పెట్టాడు. దాన్ని 1946 లో చట్టరీత్యా స్వాయత్తం చేసుకొన్నాడు.

నెరుదా పన్నెండేళ్ళ వయస్సులో 'గేబ్రియెలా మిస్ట్రాల్' అనే ప్రసిద్ధ చిలియన్ కవిని కలుసుకొన్నాడు. ఆయన ద్వారా తాను మహాకవుల కావ్యాలతో పరిచయం సంపాదించాడు. నెరుదా తీవ్రమైన అరాజకవాది. "పీటర్ క్రొపోత్స్కెన్" అరాజక కమ్యూనిజం సిద్ధాంత వ్యాఖ్యాతలలో ప్రముఖుడైన 'జీన్ గ్రేవ్' రచనను అనువదించాడు.

1921 లో నెరుదా టెముకో వదలి రాజధానియైన 'సాన్నియాగో' నగరానికి వెళ్లాడు. ఆయన ముఖ్య లక్ష్యం టీచర్స్ కాలేజీలో ఫ్రెంచి డిగ్రీ పొందటమే అయినా చదువు కన్న కవిత్వానికే ఎక్కువ కాలం వెచ్చింపసాగాడు. ఆ ఏడు అక్టోబరులో తన రచన *లాక్వానియన్ డిలాఫియెస్టా* తో చిలియన్ విద్యార్థి సమాఖ్య కవిత్వపు పోటీలో మొదటి బహుమతి గెలుచుకొన్నాడు. తన సాహితీ రచనలు సమాఖ్య పత్రిక క్లేరిడాడ్ లో ప్రచురించటం మొదలు పెట్టాడు. 1923 లో తన మొదటి పుస్తకం *క్రెపస్కలారియో* (Crepusculario) ప్రచురించాడు. తనకున్న ఫర్నిచరు,

రాష్ట్రంలో మాంటి ఫాంటేన్లో తన చిన్నతాత గారి దగ్గర పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. అక్కడ ఆయన బాల్యదశ స్మృతి రమణీయమైన స్వప్నంగా ఆయన శేషజీవితంలో మెదిలేది. 1820 లో ఆయన తన తండ్రితో పారిస్ లో నివసించటానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ చార్లెమన్ కాలేజీలో చదువుకొంటూ ఉండగా, ఆయన థియోఫైల్ గాషియర్ (Theophile Gautier) అనే కవిని కలుసు కొన్నాడు. ఆయనతో శాశ్వతమైన స్నేహం ఏర్పడింది. నెర్వాల్ చిత్రకారులతో, కళాకారులతో, కాల్య నికులతో, సంప్రదాయవాదులతో కలసి కాలం గడపటం మొదలుపెట్టాడు. అతనికి వాళ్ళ తాతల ఆస్తి కొంత సంక్రమించింది. దానితో ఇటలీలో పర్యటించగలిగాడు. తక్కిన ఆస్తి అంతా ఒక నిర్భాగ్యపు నాటక సమీక్షకోసం ధార పోశాడు. అప్పట్లో నెర్వాల్ కి జర్మన్ సాహిత్యం మీద ఎక్కువ ఆసక్తి ఉండేది. గొయిథే రచించిన ఫౌన్స్ ఫ్రెంచి భాషలోకి అనువదించాడు. లా మెయిర్ డి గ్లోరి (La Main De Gloire -1832 'The Land of Glory') అనే కథా సంపుటిని ఇ.టి.ఎ. హోఫ్మన్ (E.T.A. Hoffmann) ధోరణిలో రచించాడు.

1836 లో నెర్వాల్ 'జెన్నీ కొలోన్' అనే నటితో గాఢమైన ప్రేమలో పడ్డాడు. అయినా ఆమె రెండు సంవత్సరాల తరువాత మరొకణి పెళ్లి చేసుకొని, 1842 లో మరణించింది. ఆమె నెర్వాల్ కి ఒక స్వాప్నిక మూర్తి అయింది.

1842 లోనే నెర్వాల్ లెవాంట్ యాత్రకి వెళ్లాడు. దాని ఫలితమే ఆయన ఉత్తమ రచనలలో ఒకటి వాయేజ్ ఎన్ ఓరియంట్ (Voyage en orient-1843-51, voyage to the East) అనే యాత్రా గ్రంథం.

ఆయన ఉధృతంగా రచనలు చేస్తున్న కాలంలో తీవ్రమైన మానసిక సంక్షోభానికి గురిఅయి, కనీసం ఎనిమిది సార్లైనా మానసిక చికిత్సాలయాలలో చేరాడు. లె చిమెరిస్ (Les Chimeres-1854 "The chimeras") అనే ఆయన రచించిన 'సానెట్లు' గాన యోగ్యమైనవి. దారిద్ర్యంతోను, వేదనతోను కలతచెంది 1855 లో పారిస్ లోని 'రూడలాలి యెల్లీ లేంటర్నీ' దీప స్తంభానికి ఉరివేసుకొని చనిపోయాడు.

శ్రీ.న.చ.రా.

నెర్వో, అమాదో (1870-1919) : ప్రముఖ మెక్సికన్ కవి, రాజకీయవేత్త. నెర్వో పూర్తి పేరు 'జువాన్ క్రైస్తోస్ టోయో రూయిజ్ నెర్వో'. 19 వ శతాబ్దంతంలోనూ, 20 వ శతాబ్దారంభంలోనూ సాగిన

ఆధునికోద్యమంలో అత్యంత ప్రసిద్ధి చెందిన కవి. నెర్వో కవిత్వం, గాఢ మతాభినివేశంతో సరళరూపంలో, అంతశ్శాంతి కోసం ఆయన పడిన సంఘర్షణను వ్యక్తం చేస్తుంది.

నెర్వో మతాచార్య విద్యాభ్యాసాన్ని విడిచి, 1888 లో మజాట్లాన్ లో ప్రతికా రచయిత వృత్తిని స్వీకరించాడు. 1894 లో మెక్సికో నగరానికి చేరి, అక్కడ తన మొదటి నవల ఎల్ బాచిలర్ 1895-"The Baccalaureate") రచించాడు. ఆధునాతన భావాలతో తన మొదటికవితా సంపుటి పెర్లాస్ నీగ్రాస్ (Perlas negras: 1898) రచించాడు. 1898 లో మరికొందరితో కలిసి రివిస్టా మోడర్నా (Revista Moderna) అనే ప్రతిక స్థాపించాడు. అది అనతికాలంలోనే ఆధునికోద్యమ ప్రతికలలో అత్యంత ప్రభావవంత మైంది.

నెర్వో మెక్సికన్ రాయబారి కార్యాలయంలో కార్యదర్శిగా పనిచేస్తూ మాడ్రిడ్ లో ఉండేవాడు. (1905-18). ఆ కాలంలో పారిస్ సాహిత్యవర్గాలతో ఎక్కువకాలం గడుపుతూ ఉండేవాడు. ఆ కాలంలోనే ఆయన కవితలూ, వ్యాసాలూ, కథానికలూ చాలా రచించాడు. అవి 29 సంపుటలుగా సంకలితమయ్యాయి. ఆయన తరువాతి రచనలు, సెరినిడాడ్ (Serenidad-1914 "Serenity"), ప్లెనిట్యూడ్ (Plenitud- 1918: Plenitude) లలో అంత శ్శాంతి కోసం ఆయన పడిన తపన ప్రతిఫలిస్తుంది. అది కొంతవరకూ బౌద్ధ తాత్త్విక దర్శనాల అధ్యయనం ద్వారా సాధ్యమైంది.

ఆయన 1918 లో మెక్సికోకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత అర్జంటీనాకి, ఉరుగ్వేకి రాయబారిగా నియమితుడై మాండివిడియోలో ఆయన మరణించే వరకూ పనిచేస్తూ వచ్చాడు.

శ్రీ.న.చ.రా.

నెవిన్స్, ఆలన్ (1890-1971) : అమెరికన్ చరిత్ర రచయిత, విద్యావేత్త. ముఖ్యంగా ఆయన రచించిన ఎనిమిది సంపుటాల అమెరికా అంతర్యుద్ధ చరిత్రవల్లనూ, అమెరికన్ రాజకీయ పారిశ్రామిక ప్రముఖుల జీవిత చరిత్రల వల్లనూ విఖ్యాతి చెందాడు.

నెవిన్స్ పశ్చిమ ఇల్లినాయ్ రాష్ట్రంలో ఒక వ్యవసాయ క్షేత్రంలో పెరిగాడు. ఇల్లినాయ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చదువు కొన్నాడు. అక్కడ స్నాతకోత్తర విద్య పూర్తి చేస్తుండగా, తన మొదటి పుస్తకం, రాబర్ట్ రోజర్స్ జీవిత చరిత్ర (The Life of Robert Rogers-1914) అమెరికన్ కాలనీల సరిహద్దులో లాయలిస్ట్ పక్షంలో

రాష్ట్రంలో మాంటీ ఫాంటేన్లో తన చిన్నతాత గారి దగ్గర పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. అక్కడ ఆయన బాల్యదశ స్మృతి రమణీయమైన స్వప్నంగా ఆయన శేషజీవితంలో మెదిలేది. 1820 లో ఆయన తన తండ్రితో పారిస్ లో నివసించటానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ చార్లెమన్ కాలేజీలో చదువుకొంటూ ఉండగా, ఆయన థియోఫైల్ గాషియర్ (Theophile Gautier) అనే కవిని కలుసు కొన్నాడు. ఆయనతో శాశ్వతమైన స్నేహం ఏర్పడింది. నెర్వాల్ చిత్రకారులతో, కళాకారులతో, కాల్య నికులతో, సంప్రదాయవాదులతో కలసి కాలం గడపటం మొదలుపెట్టాడు. అతనికి వాళ్ళ తాతల ఆస్తి కొంత సంక్రమించింది. దానితో ఇటలీలో పర్యటించగలిగాడు. తక్కిన ఆస్తి అంతా ఒక నిర్భాగ్యపు నాటక సమీక్షకోసం ధార పోశాడు. అప్పట్లో నెర్వాల్ కి జర్మన్ సాహిత్యం మీద ఎక్కువ ఆసక్తి ఉండేది. గొయిథే రచించిన ఫౌస్ట్ ఫ్రెంచి భాషలోకి అనువదించాడు. లా మెయిర్ డి గ్లోరి (La Main De Gloire -1832 'The Land of Glory') అనే కథా సంపుటిని ఇ.టి.ఎ. హోఫ్మన్ (E.T.A. Hoffmann) ధోరణిలో రచించాడు.

1836 లో నెర్వాల్ 'జెన్నీ కొలోన్' అనే నటితో గాఢమైన ప్రేమలో పడ్డాడు. అయినా ఆమె రెండు సంవత్సరాల తరువాత మరొకణి పెళ్లి చేసుకొని, 1842 లో మరణించింది. ఆమె నెర్వాల్ కి ఒక స్వాప్నిక మూర్తి అయింది.

1842 లోనే నెర్వాల్ లెవాంట్ యాత్రకి వెళ్ళాడు. దాని ఫలితమే ఆయన ఉత్తమ రచనలలో ఒకటి వాయేజ్ ఎన్ ఓరియంట్ (Voyage en orient-1843-51, voyage to the East) అనే యాత్రా గ్రంథం.

ఆయన ఉధృతంగా రచనలు చేస్తున్న కాలంలో తీవ్రమైన మానసిక సంక్షోభానికి గురిఅయి, కనీసం ఎనిమిది సార్లైనా మానసిక చికిత్సాలయాలలో చేరాడు. లె చిమెరిస్ (Les Chimeres-1854 "The chimeras") అనే ఆయన రచించిన 'సానెట్లు' గాన యోగ్యమైనవి. దారిద్ర్యంతోను, వేదనతోను కలతచెంది 1855 లో పారిస్ లోని 'రూడలాలి యెల్లీ లేంటర్నీ' దీప స్తంభానికి ఉరివేసుకొని చనిపోయాడు.

శ్రీ.న.చ.రా.

నెర్వో, అమాదో (1870-1919) : ప్రముఖ మెక్సికన్ కవి, రాజకీయవేత్త. నెర్వో పూర్తి పేరు 'జువాన్ క్రైస్తోస్ టోయో రూయిజ్ నెర్వో'. 19 వ శతాబ్దంతంలోనూ, 20 వ శతాబ్దారంభంలోనూ సాగిన

ఆధునికోద్యమంలో అత్యంత ప్రసిద్ధి చెందిన కవి. నెర్వో కవిత్వం, గాఢ మతాభినివేశంతో సరళరూపంలో, అంతశ్శాంతి కోసం ఆయన పడిన సంఘర్షణను వ్యక్తం చేస్తుంది.

నెర్వో మతాచార్య విద్యాభ్యాసాన్ని విడిచి, 1888 లో మజాట్లాన్ లో పత్రికా రచయిత వృత్తిని స్వీకరించాడు. 1894 లో మెక్సికో నగరానికి చేరి, అక్కడ తన మొదటి నవల ఎల్ బాచిలర్ 1895-"The Baccalaureate") రచించాడు. ఆధునాతన భావాలతో తన మొదటికవితా సంపుటి పెర్లాస్ నీగ్రాస్ (Perlas negras: 1898) రచించాడు. 1898 లో మరికొందరితో కలిసి రివిస్టా మోడర్నా (Revista Moderna) అనే పత్రిక స్థాపించాడు. అది అనతికాలంలోనే ఆధునికోద్యమ పత్రికలలో అత్యంత ప్రభావవంత మైంది.

నెర్వో మెక్సికన్ రాయబారి కార్యాలయంలో కార్యదర్శిగా పనిచేస్తూ మాడ్రిడ్ లో ఉండేవాడు. (1905-18). ఆ కాలంలో పారిస్ సాహిత్యవర్గాలతో ఎక్కువకాలం గడుపుతూ ఉండేవాడు. ఆ కాలంలోనే ఆయన కవితలూ, వ్యాసాలూ, కథానికలూ చాలా రచించాడు. అవి 29 సంపుటాలుగా సంకలితమయ్యాయి. ఆయన తరువాతి రచనలు, సెరినిడాడ్ (Serenidad-1914 "Serenity"), ప్లెనిట్యూడ్ (Plenitud- 1918: Plenitude) లలో అంత శ్శాంతి కోసం ఆయన పడిన తపన ప్రతిఫలిస్తుంది. అది కొంతవరకూ బౌద్ధ తాత్త్విక దర్శనాల అధ్యయనం ద్వారా సాధ్యమైంది.

ఆయన 1918 లో మెక్సికోకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత అర్జంటీనాకి, ఉరుగ్వేకి రాయబారిగా నియమితుడై మాండ్రివిడియోలో ఆయన మరణించే వరకూ పనిచేస్తూ వచ్చాడు.

శ్రీ.న.చ.రా.

నెవిన్స్, ఆలన్ (1890-1971) : అమెరికన్ చరిత్ర రచయిత, విద్యావేత్త. ముఖ్యంగా ఆయన రచించిన ఎనిమిది సంపుటాల అమెరికా అంతర్యుద్ధ చరిత్రవల్లనూ, అమెరికన్ రాజకీయ పారిశ్రామిక ప్రముఖుల జీవిత చరిత్రల వల్లనూ విఖ్యాతి చెందాడు.

నెవిన్స్ పశ్చిమ ఇల్లినాయ్ రాష్ట్రంలో ఒక వ్యవసాయ క్షేత్రంలో పెరిగాడు. ఇల్లినాయ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చదువు కొన్నాడు. అక్కడ స్నాతకోత్తర విద్య పూర్తి చేస్తుండగా, తన మొదటి పుస్తకం, రాబర్ట్ రోజర్స్ జీవిత చరిత్ర (The Life of Robert Rogers-1914) అమెరికన్ కాలనీల సరిహద్దులో లాయలిస్ట్ పక్షంలో

వెర్నర్ దగ్గర భూగర్భశాస్త్రం చదువుకోటానికి ఫ్రీబెర్గ్ అకాడమీకి నోవాలిస్ వెళ్ళాడు.

జీనాలో (1799) నోవాలిస్ యువ కాలానిక కవి సమాజ సమక్షంలో తన జీయిస్టిక్ లియిడర్ (Geistliche lieder-1799-Sacred Songs-1956) పరిచాడు. నోవాలిస్ ప్రభావాన్ని విస్తరింపచేసిన ప్రధాన రచన అదే. 1799 లో లీసెస్ ఫెల్స్ ఉప్పు కొటార్లలో పరిపాలనా శాఖలో పదవిని చేపట్టాడు.

ఆయన రచనల రెండు సంకలనాలు బ్లూటెన్-స్టాబ్ (Bluten-staub, 1798) గ్లాబెన్ ఉండ్ లీబి (Glauben und liebe-1798, Faith and love) చాలా భాగం అసంపూర్ణంగా ఉన్నాయి. అవి ప్రపంచాన్ని ప్రతీకాత్మకంగా వ్యాఖ్యానిస్తూ కవిత్వం, తత్వశాస్త్రం, పదార్థ శాస్త్రం మిళితం చేయటానికి పూనుకొన్నాయి. ఆయన ప్రసిద్ధమైన పౌరాణిక కాలానిక గాథ హెన్రిచ్ వాన్ ఓఫ్లర్ డిన్జెన్ (Heinrich von ofler dingen - 1802) ప్రాచీన కాలానిక కవుల అభిప్రాయాలను, అభిరుచులను ప్రతిఫలిస్తోంది.

శ్రీ.న.చ.రా.

నోబెల్ బహుమతి : ఏటేటా అయిదు రంగాలలో సుప్రసిద్ధులకు ఇవ్వబడే అంతర్జాతీయ బహుమతులలో ఒకటి. 1969 లో ఆరవ రంగంలో కూడా నోబెల్ బహుమతి ఏర్పాటు చేయబడింది. మూడు స్వీడిష్ సంస్థలు, ఒక నార్వేజియన్ సంస్థ కలసి ఈ బహుమతుల వితరణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తున్నాయి. ఆల్ఫ్రెడ్ బెర్న్హార్డ్ నోబెల్ (1833-1896) తన వీలునామా ద్వారా ఏర్పాటు చేసిన ఒక నిధి నుంచి ఈ బహుమతుల ప్రధానం జరుగు తుంది. 1901 డిసెంబరు 10 వ తేదీ నుంచి నోబెల్ బహుమతుల వితరణ జరుగుతూ వస్తోంది. గత ప్రతిసంవత్సరం మానవజాతికి అత్యుత్తమమైన సేవలను అందచేసిన మహనీయులకు ఆ బహుమతుల వితరణ జరగాలని నిర్దేశించిన నోబెల్ యొక్క అయిదవ వర్ధంతినాటి నుండి ఫిజిక్స్, కెమిస్ట్రీ, ఫిజియాలజీ-మెడిసిన్, సాహిత్యం, శాంతి అనే ఐదు రంగాలలోను నోబెల్ బహుమతులను ఏటేటా ఇస్తున్నారు. ఆర్థిక శాస్త్రంలో కూడా మరొక బహుమతిని 1968 లో బాంక్ ఆఫ్ స్వీడెన్ ఏర్పాటు చేయగా, ఆ రంగంలో తొలిబహుమతి 1969లో ఇవ్వడం జరిగింది.

ఆల్ఫ్రెడ్ నోబెల్ ఈ బహుమతుల వితరణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించాలని తన వీలునామాలో సూచించిన నాలుగు సంస్థలు: 1. ది రాయల్ స్వీడిష్

అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్ (ఫిజిక్స్, కెమిస్ట్రీలలో), 2. ది రాయల్ కేరోలిన్ మెడిక్-సర్జికల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ (ఫిజియాలజీ, మెడిసిన్లలో), 3. స్వీడిష్ అకాడమీ (సాహిత్యంలో-ఈ మూడు సంస్థలూ స్వీడెన్ లోని స్టాక్ హోమ్ లో ఉన్నాయి), 4. నార్వేజియన్ స్టోర్రింగ్ (పార్లమెంట్) ఓస్లోలో ఏర్పాటు చేసిన నార్వేజియన్ నోబెల్ కమిటీ (శాంతి రంగంలో). ది రాయల్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్ ఆర్థిక శాస్త్రంలోని బహుమతిని కూడా పర్యవేక్షిస్తోంది. వీలునామా లోని షరతుల కనుగుణంగా స్థాపించబడిన 'ది నోబెల్ ఫౌండేషన్' నోబెల్ నిధులను నిర్వహించే చట్టబద్ధమైన సంస్థ. నోబెల్ బహుమతులను నిర్ణయించే నాలుగు సంస్థల కార్యక్రమాలనూ ఇది సమన్వయ పరుస్తుంది. ప్రతి నోబెల్ బహుమతిలోను ఒక బంగారపు మెడల్, ఒక ప్రశంసా పత్రం, ఫౌండేషన్ వారి ఆదాయాన్ని అనుసరించి నిర్ణయించబడే నగదు చేరి ఉంటాయి. ఆర్థిక రంగంలోని బహుమతి కూడా ఇతర రంగాలలోని బహుమతులవలెనే నిర్వహించబడుతుంది. (చూ. అనుబంధం-II)

బొ.శ్రీ.

పపీనీ, జ్యవానీ (1881-1956) : ఇటాలియన్ జర్నలిస్టు, విమర్శకుడు, కవి, నవలా రచయిత. పపీనీ 1881 జనవరి 9 న ఫ్లారెన్సులో జన్మించాడు. 20 వ శతాబ్ది పూర్వార్థంలో ఉన్న ప్రసిద్ధ ఇటాలియన్ విద్యావేత్తలలో పపీనీ ఒకడు. కొంతవరకు వివాదగ్రస్తమైన వ్యక్తి అయ్యాడు. మొదట తీవ్రవాది అయినా, సంపాదకుడుగా, రచయితగా అనుభవం గడించి, ఇటాలియన్ ప్యూచరిస్ట్ సంఘ నాయకుడుగాను, పిమ్మట రోమన్ కాథలిక్కుమతం స్వీకరించి గట్టి మత విశ్వాసం గల బోధకుడుగాను ప్రసిద్ధి పొందాడు.

ఫ్లారెన్సు యూనివర్సిటీలో విద్యనభ్యసించిన పపీనీ త్వరలోనే ఫ్లారెన్సు నగరంలో సాహిత్య ప్రవర్తకుడయ్యాడు. లియోనార్డ్ (1903) అనే ఫ్లారెంట్సైన్ సాహిత్య పత్రిక స్థాపకులలో అత డొకడు. ఈ కాలంలోనే అతడు తీవ్ర సంప్రదాయ విరోధిగా "ఇల్ క్రెపు స్కోలో డి ఫిలోసఫీ" (1906) వంటి చాలా కృతులు వ్రాశాడు. వానిలో సంప్రదాయ తత్వాన్ని తీవ్రంగా ఖండించాడు. "లియోనార్డ్" పత్రిక 1907 లో ఆగిపోయింది. దానితో 'పపీనీ' లా నిమా, లావోస్ పత్రిక సిబ్బంది వర్గంలో చేరాడు. ఆ కాలంలోనే అతడు తన ప్రసిద్ధ స్వీయ చరిత్రాత్మక నవల ఎన్ ఓమో ఫీనిటో (1912) ను వ్రాశాడు. దానిలో ఫ్లారెన్స్ లో తన

వెర్నర్ దగ్గర భూగర్భశాస్త్రం చదువుకోటానికి ఫ్రీబెర్గ్ అకాడమీకి నోవాలిస్ వెళ్ళాడు.

జీనాలో (1799) నోవాలిస్ యువ కాలానిక కవి సమాజ సమక్షంలో తన జీయిస్టిక్ లియిడర్ (Geistliche lieder-1799-Sacred Songs-1956) పరించాడు. నోవాలిస్ ప్రభావాన్ని విస్తరింపచేసిన ప్రధాన రచన అదే. 1799 లో లీసెస్ ఫెల్స్ ఉప్పు కొటార్లలో పరిపాలనా శాఖలో పదవిని చేపట్టాడు.

ఆయన రచనల రెండు సంకలనాలు బ్లూటెన్-స్టాబ్ (Blulen-staub, 1798) గ్లాబెన్ ఉండ్ లీబి (Glauben und liebe-1798, Faith and love) చాలా భాగం అసంపూర్ణంగా ఉన్నాయి. అవి ప్రపంచాన్ని ప్రతీకాత్మకంగా వ్యాఖ్యానిస్తూ కవిత్వం, తత్వశాస్త్రం, పదార్థ శాస్త్రం మిళితం చేయటానికి పూనుకొన్నాయి. ఆయన ప్రసిద్ధమైన పౌరాణిక కాలానిక గాథ హెన్రిచ్ వాన్ ఓఫ్లర్ డిన్జెన్ (Heinrich von ofler dingen - 1802) ప్రాచీన కాలానిక కవుల అభిప్రాయాలను, అభిరుచులను ప్రతిఫలిస్తోంది.

శ్రీ.న.చ.రా.

నోబెల్ బహుమతి : ఏటేటా అయిదు రంగాలలో సుప్రసిద్ధులకు ఇవ్వబడే అంతర్జాతీయ బహుమతులలో ఒకటి. 1969 లో ఆరవ రంగంలో కూడా నోబెల్ బహుమతి ఏర్పాటు చేయబడింది. మూడు స్వీడిష్ సంస్థలు, ఒక నార్వేజియన్ సంస్థ కలసి ఈ బహుమతుల వితరణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తున్నాయి. ఆల్ఫ్రెడ్ బెర్న్హార్డ్ నోబెల్ (1833-1896) తన వీలునామా ద్వారా ఏర్పాటు చేసిన ఒక నిధి నుంచి ఈ బహుమతుల ప్రదానం జరుగు తుంది. 1901 డిసెంబరు 10 వ తేదీ నుంచి నోబెల్ బహుమతుల వితరణ జరుగుతూ వస్తోంది. గత ప్రతిసంవత్సరం మానవజాతికి అత్యుత్తమమైన సేవలను అందచేసిన మహనీయులకు ఆ బహుమతుల వితరణ జరగాలని నిర్దేశించిన నోబెల్ యొక్క అయిదవ వర్ధంతినాటి నుండి ఫిజిక్స్, కెమిస్ట్రీ, ఫిజియాలజీ-మెడిసిన్, సాహిత్యం, శాంతి అనే ఐదు రంగాలలోను నోబెల్ బహుమతులను ఏటేటా ఇస్తున్నారు. ఆర్థిక శాస్త్రంలో కూడా మరొక బహుమతిని 1968 లో బాంక్ ఆఫ్ స్వీడెన్ ఏర్పాటు చేయగా, ఆ రంగంలో తొలిబహుమతి 1969లో ఇవ్వడం జరిగింది.

ఆల్ఫ్రెడ్ నోబెల్ ఈ బహుమతుల వితరణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించాలని తన వీలునామాలో సూచించిన నాలుగు సంస్థలు: 1. ది రాయల్ స్వీడిష్

అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్ (ఫిజిక్స్, కెమిస్ట్రీలలో), 2. ది రాయల్ కేరోలిన్ మెడికో-సర్జికల్ ఇన్స్టిట్యూట్ (ఫిజియాలజీ, మెడిసిన్లలో), 3. స్వీడిష్ అకాడమీ (సాహిత్యంలో-ఈ మూడు సంస్థలూ స్వీడెన్ లోని స్టాక్ హోమ్ లో ఉన్నాయి), 4. నార్వేజియన్ స్టోర్రింగ్ (పార్లమెంట్) ఓస్లోలో ఏర్పాటు చేసిన నార్వేజియన్ నోబెల్ కమిటీ (శాంతి రంగంలో). ది రాయల్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్ ఆర్థిక శాస్త్రంలోని బహుమతిని కూడా పర్యవేక్షిస్తోంది. వీలునామా లోని షరతుల కనుగుణంగా స్థాపించబడిన 'ది నోబెల్ ఫౌండేషన్' నోబెల్ నిధులను నిర్వహించే చట్టబద్ధమైన సంస్థ. నోబెల్ బహుమతులను నిర్ణయించే నాలుగు సంస్థల కార్యక్రమాలనూ ఇది సమన్వయ పరుస్తుంది. ప్రతి నోబెల్ బహుమతిలోను ఒక బంగారపు మెడల్, ఒక ప్రశంసా పత్రం, ఫౌండేషన్ వారి ఆదాయాన్ని అనుసరించి నిర్ణయించబడే నగదు చేరి ఉంటాయి. ఆర్థిక రంగంలోని బహుమతి కూడా ఇతర రంగాలలోని బహుమతులవలెనే నిర్వహించబడుతుంది. (చూ. అనుబంధం-II)

బొ.శ్రీ.

పపీనీ, జ్యవానీ (1881-1956) : ఇటాలియన్ జర్నలిస్టు, విమర్శకుడు, కవి, నవలా రచయిత. పపీనీ 1881 జనవరి 9 న ఫ్లారెన్సులో జన్మించాడు. 20 వ శతాబ్ది పూర్వార్థంలో ఉన్న ప్రసిద్ధ ఇటాలియన్ విద్యావేత్తలలో పపీనీ ఒకడు. కొంతవరకు వివాదగ్రస్తమైన వ్యక్తి అయ్యాడు. మొదట తీవ్రవాది అయినా, సంపాదకుడుగా, రచయితగా అనుభవం గడించి, ఇటాలియన్ ప్యూచరిస్ట్ సంఘ నాయకుడుగాను, పిమ్మట రోమన్ కాథలిక్కుమతం స్వీకరించి గట్టి మత విశ్వాసం గల బోధకుడుగాను ప్రసిద్ధి పొందాడు.

ఫ్లారెన్సు యూనివర్సిటీలో విద్యనభ్యసించిన పపీనీ త్వరలోనే ఫ్లారెన్సు నగరంలో సాహిత్య ప్రవర్తకుడయ్యాడు. లియోనార్డ్ (1903) అనే ఫ్లారెంట్సైన్ సాహిత్య పత్రిక స్థాపకులలో అత డొకడు. ఈ కాలంలోనే అతడు తీవ్ర సంప్రదాయ విరోధిగా "ఇల్ క్రెపు స్కోలో డి ఫిలోసఫీ" (1906) వంటి చాలా కృతులు వ్రాశాడు. వానిలో సంప్రదాయ తత్వాన్ని తీవ్రంగా ఖండించాడు. "లియోనార్డ్" పత్రిక 1907 లో ఆగిపోయింది. దానితో 'పపీనీ' లా నిమా, లావోస్ పత్రిక సిబ్బంది వర్గంలో చేరాడు. ఆ కాలంలోనే అతడు తన ప్రసిద్ధ స్వీయ చరిత్రాత్మక నవల ఎన్ ఓమో ఫీనిటో (1912) ను వ్రాశాడు. దానిలో ఫ్లారెన్స్ లో తన

బాల్యజీవితం, ఆదర్శసిద్ధికై అతని ఆరాటం, వైయక్తిక లక్ష్యప్రాప్తి మొదలైన విషయాలు వ్రాశాడు.

అప్పటికే పరీనీ ప్యూచరిజమ్ ఔత్సాహికుడు, అనుయాయు అయి లాసెర్నా (1913) అనే మరో పత్రికను స్థాపించాడు. రెండు సంవత్సరాల పాటు దానిని నడిపిన తరువాత పరీనీకు ప్యూచరిస్ట్ ఉద్యమంలో ఉత్సాహం సన్నగిల్లింది.

1920 లో పరీనీ తాను పెరిగి పెద్ద అయిన రోమన్ కేథలిజమ్ లోనికి మతాంతరీకరణ చెంది, అనేక ధార్మిక గ్రంథాలు రచించాడు. స్టోరియా డి క్రిస్టో (1921) అనేది జీసస్ జీవిత చరిత్రను యథాతథంగా చిత్రించేది. పాన్ ఏ విన్ (1926) అనేది ధార్మిక కవితల సంపుటి. మరొకటి సెంట్ ఆగస్టీ నో (1929). అయితే, అతని తరువాతి రచనలు కూడా చర్చిని విమర్శించకుండా ఉండలేదు. లెటర్ అగ్రివుమని డి, పాపా సెల్జిస్టో (1946), ఇల్ డి యావ లా (1953) అనే రెండు రచనలూ సంప్రదాయ వ్యతిరేక భావాలు కలిగినవే.

'పరీనీ' మొత్తం 60 కృతులవరకు రచించాడు. అతని సాహిత్య వ్యాసాలు మూడు సంచికలుగా వెలువడ్డాయి. వానిలో వెంటికాట్రో, సెర్వెల్లి (1912) అనేవి ప్రముఖమైనవి. వానిలో ఆనాటి యూరపియన్ సాహిత్య ప్రముఖులను గురించిన విమర్శలతో పాటు తనను గురించి కూడా ఒక విమర్శనాత్మక వ్యాసం జోడించబడడం విశేషం. ప్రాచీన ధోరణి, కవిత్వం, చిన్న కథలు కూడా అతడు ప్రచురించాడు. అతని ఇతర ప్రముఖ రచనలు: డాంటే జీవిత చరిత్ర, డాంటేవిన్ (1933). తాత్త్విక గవేషణ గల ఆ గ్రంథానికి ముస్సోలినీ బహుమతి లభించింది. (అప్పటికే పరీనీ తీవ్ర ఫాసిస్టుగా మారాడు. స్టోరియా డెల్లా లిటరేచరా ఇటాలియానా (1937), మైఖేల్ ఎంజిలో జీవిత చరిత్ర (1949) కూడా ప్రముఖమైనవే. 1956 జూలై 1 న ఇతడు ఫ్లారెన్స్ నగరంలోనే జీవనయాత్ర చాలించాడు.

జె.సూ.ప్ర.

పరీనీ, జెసుప్ప (1729-1799) : ఇటాలియన్ కవి, గద్య రచయిత. పరీనీ 'హరేషియన్ ఓడ్స్' అనే పద్యాల వల్ల విశేష ప్రశస్తి గడించాడు. అల్కాన్ పాయిసీ డి రిపానో యూ పిలిన్ (1752) అనే ఆర్కాడియన్ కవిత ఇతనికి విద్వల్లోకంలో సాహిత్య వేత్తగా స్థానం కలిగించింది. ఆ మరుసటి సంవత్సరమే

అతడు ప్రతిష్ఠాకరమైన మిలానీస్ అకాడమీయా డి ట్రాన్స్పార్ట్రట్ లో సభ్యుడయ్యాడు.

1954 లో మతబోధకుడుగా మారిన 'పరీనీ' డ్యూక్ గాబ్రియో సెర్ బెల్లొనీ కుటుంబంలో వారి జ్యేష్ఠ కుమారునకు ట్యూటరుగా నియుక్తుడయ్యాడు. అక్కడ అతనికి ఆదరణ, గుర్తింపు కరువైనా 1762 వరకూ అక్కడే కాలం గడిపాడు. దానికి పర్యవసానంగా డయో లాగో సోప్రా లా నోబిల్లా అనే రచన చేశాడు. దీనిలో ఒక పెద్దమనిషి శవానికి, ఒక కవి శవానికి మధ్య గొప్పతనాన్ని గురించి చర్చ సాగుతుంది. రెండవది అతని కీర్తి కిరీటానికి తురాయి అనదగిన ఇల్ జియోర్నో (Il giorno) అనే వ్యంగ్య రచన. ఇది 1763-1801 మధ్య 4 సంపుటలుగా మధ్య వెలువడింది.

ఇల్ జియోర్నో లోని మొదటి రెండు భాగాలూ సంపాదించి పెట్టిన కీర్తితో పరీనీ మొదట గెజెటా డి మిలానో కు సంపాదకుడై తరువాత 'పాలటైన్, బ్రేరా' స్కూల్స్ (Palatine and Brera schools) ఆచార్యుడయ్యాడు. మిలాన్ లో 'పరీనీ' యువకుడైన 'మొజార్తో' ను కలసి కొన్నాడు. అతడు ఇతని అస్సానియో ఇన్ అల్బా (Ascanio in Alba) అనే నాటకానికి ఓ పెరా గీతాలు వ్రాశాడు. ఆ ఓ పెరా 1771 లో ప్రదర్శింపబడింది. ఫ్రెంచివారు మిలాన్ ను ఆక్రమించి నపుడు మూడేళ్లపాటు 'పరీనీ' ఇబ్బంది పడుతూనే ప్రభుత్వోద్యోగం చేయవలసి వచ్చింది.

'పరీనీ' ఇతర కృతులలో 20 ఏళ్ల సుదీర్ఘకాలం రచింపబడి, 1795 లో ప్రచురింపబడిన ఓడ్స్ ప్రముఖమైనది. 'పరీనీ' మరి కొన్ని సాహిత్య కృతులు, డి పిన్సిపి జెనరలి-ఎ-ప్రొకాలరే డెయ్ బెయ్ లెటరే (1801) అనే ఒక 'సాందర్య మీమాంస' ను గూర్చిన ఉద్గ్రంథం రచించాడు.

జె.సూ.ప్ర.

పలాసియో వాల్డెస్, అర్మాండో (1853-1938): 19 వ శతాబ్దంలో అత్యంత ప్రజాదరణ పొందిన శ్వానిష్ నవలా రచయితలలో ఒకడు. ఆయన ఆశావాదం వల్ల, మనోహరులైన కథానాయికలవల్ల, వాస్తవిక దృష్టివల్ల, నియతి నిరాడంబరతల వల్ల ఆయన మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందాడు.

మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో న్యాయశాస్త్రం చదువుకొని, విమర్శకుడుగా తన సాహిత్య వ్యవసాయం ప్రారంభించాడు. కాని త్వరలోనే నవల మీదికి దృష్టి మళ్ళించాడు. ఆయన నవలలు చాలా వరకూ ఆత్మ

కథాత్మకాలు. ముఖ్యంగా, రివరిటా (Rivarita-1886), మెక్సిమినా (Maximina-1887) లానా వెలాడ ఉన్ నావెలిస్తా (1921: The novel of a novelist) లు అలాంటివి. ఆయనకు ఆదిలో ప్రకృతి శాస్త్రాభిమానం ఉండటంవల్ల, ఆయన రచనలో తాత్కాలిక దశగా ప్రకృతి దృష్టి ప్రస్ఫుట మౌతుంది. ముఖ్యంగా లా ఎస్పూమా (1890- The Froth, 1891), 'లా ఫె' (1892: Faith) అలాంటివి. బైబిలు లోని 'మార్తా మేరీ' ని కథావస్తువుగా గ్రహించి రచించిన మార్తా లా మరియా (1883) ఆయన అత్యంత పటిష్ఠమైన రచన. ఆయన జన్మభూమి ప్రాదేశికచ్ఛాయ ఆస్టూరియన్ నవలలన్నిటిలో లాగానే మార్తా లా మరియా లో కూడా ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. జోస్ (Jose-1885), వాస్తవిక నావిక జీవన చిత్రణ. లా ఆల్డియా పెర్డిడా (La Aldea poerdida-1903; The lost village) పల్లె బ్రదుకును నాగరకత ధ్వంసం చెయ్యడాన్ని గురించి రచించిన నవల. జోస్ మరియా డ పెరిడాలాగ కాకుండా, ఆయన తన నవలలను స్పెయిన్ లోని విభిన్న ప్రదేశాలలో నడిపించాడు. రివెరిటా 2 సంపుటాలు (Riverita-1886- The little Brook). మాడ్రిడ్ లోనూ, లా అల్లెగియా డెల్ కేపిటాన్ రైబోట్ (La Alegria del Capita Ribot 1898- The joy of Captain Ribot-1900) లో కథ వెలెన్సియాలోనూ, లా హెర్మానా సాన్సల్పిషియో (La Hermana Sansulpicio-1889 : Sister Saint Sulpice) లోని కథ అండలూషియాలోనూ నడుస్తుంది. ఆయన నవలలలోని నిజాయితీ, హాస్యమూ మితిమీరిన భావోద్రేకాన్ని అదుపులో ఉంచాయి.

శ్రీ.న.చ.రా.

పల్రీ, త్వీగీ (1432-84) : ప్రముఖ ఇటాలియన్ రచయిత రిన్నెజాన్స్ కాలం నాటి ఉద్గ్రంథం మార్గెంటో రచయితగా పల్రీ సుప్రసిద్ధుడు. ఈ గ్రంథంలో ఫ్రెంచి జీవన ధోరణులపై హాస్యరస భరితమైన కవిత్వం కనిపిస్తుంది.

ఇటాలియన్ భాషలో అనేక రచనలు చేసిన పల్రీ ఈ నాటికీ మార్గెంటో రచయితగానే ప్రపంచంలో ప్రసిద్ధి పొందాడు. మొదట 23 అధ్యాయాలుగా ప్రచురింపబడిన ఈ పుస్తకం తరువాత 28 అధ్యాయాలుగా విస్తరించబడి 1483 లో తిరిగి ప్రచురించబడింది. హాస్యం, కరుణ సమ్మిశ్రితంగా కనిపించే ఈ రచనలో హాస్యం పాలు కొంత ఎక్కువే అనిపించినా అక్కడక్కడ కవి తన అనుభవాల అగాధాలలో నుంచి వెలికి తీసిన జీవిత సత్యాలను నిర్భయంగా ప్రకటించాడు. పల్రీ ప్రముఖ

రచన అయిన 'మార్గెంటో' లేదా 'మార్గెంటోమ్యాగియోరి' లో కవి నైతిక దృక్పథం అభివ్యక్తం అవుతుంది. ఏదో విధంగా ధనార్జనే జీవితంలో ప్రధాన ధ్యేయం అని భావింపబడుతున్న యుగంలో తన ప్రగాఢ మత విశ్వాసాలతో పల్రీ చాలా ఘర్షణ పడ్డాడు.

పల్రీ చాలా కాలం వరకు 'మెడిసి' కుటుంబ సంరక్షణలో పెరిగి ఆ వాతావరణంలో ఎందరో కవులతో, కళాకారులతో పరిచయా లేర్పరచుకొని, కొంతకాలం విదేశాలలో రాయబారిగా ఉంటూ వచ్చినా, ఆర్థిక పరమైన బాధలకు లోనై, 'రాబర్ట్ సన్నెవెరినో' అనే వ్యక్తి వద్ద చేరి, ఆమరణాంతం అక్కడే ఉండిపోయాడు.

1823 లో ఈయన రచన మార్గెంటో లోని మొదటి అధ్యాయాన్ని బైరన్ ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు. 1962 లో అది పునర్ముద్రితమైంది.

పప్పు

పాజ్, ఆక్టావియో (1914--) : మెక్సికన్ కవి, నవలా రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు. ఇతని అప్రతిహతమైన రచనలకు 1990 లో నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది. మెక్సికన్ రచయితలలో ఇతడే మొదటి నోబెల్ సాహిత్య బహుమతి గ్రహీత. 1977 లో ఇతనికి జెరూసలేమ్ బహుమతి వచ్చింది.

1914 వ సంవత్సరం మార్చి 31 వ తేదీన మెక్సికో నగరంలో పాజ్ జన్మించాడు. ఇతని తండ్రి ఆక్టేవియో. తల్లి జోస్ ఫినాపజ్. ఇతడు తన 17 వ ఏటనే రచనలు చేయసాగాడు. మెక్సికో విశ్వవిద్యాలయంలో విద్య నభ్యసించాడు. 1937 లో స్పెయిన్ లో జరిగిన 'ఆంటీ ఫాసిస్టు కాంగ్రెసు' కు హాజరయ్యాడు. 1938-39 లో మెక్సికోలో శ్వానిష్ రిపబ్లిక్ శరణార్థులకు తన శక్తి వంచన లేకుండా సహాయ మందించాడు. 1945 లో పారిస్ లోని మెక్సికన్ రాయబార కార్యాలయంలో కార్యదర్శిగా పనిచేశాడు. 1962-68 సంవత్సరాలలో భారత దేశంలో మెక్సికన్ రాయబారిగా పనిచేశాడు. కాని 1968 లో మెక్సికోలో ప్రభుత్వ చర్యలకు నిరసనగా ఆందోళన చేస్తున్న విద్యార్థులపై కాల్పులు జరపడంతో తన పదవికి రాజీనామా చేశాడు.

1970-71 లో కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయం లాటిన్-అమెరికన్ స్టడీస్ లో ప్రొఫెసరుగా పనిచేశాడు. తాలర్ (Taller), బరాంద (Baranda) అనే సాహితీ పత్రికలను స్థాపించాడు. ఎల్ పాపులార్ (El Popular), ప్లూరల్ (Plural) అనేపత్రికలకు సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు. పురావస్తుశాస్త్రం, చరిత్ర, తత్వశాస్త్రం, మరియు

ప్రజాదరణ పొందిన గేయాలను రచించడం మూలాన ఈయనను బేంజో పేటర్సన్ అని వ్యవహరించేవారు.

మొదట ఈయన న్యాయవాదిగా సిడ్నీలో 1900 వరకూ పనిచేసి, తరువాత పత్రికా విలేఖకుడుగా దక్షిణ ఆఫ్రికా వెళ్లి అక్కడ బోయర్ యుద్ధాన్ని వర్ణిస్తూ ఆస్ట్రేలియన్ పత్రికలకు వ్రాశాడు. తరువాత సిడ్నీ ఈవెనింగ్ న్యూస్ కు, సిడ్నీ టౌన్ అండ్ కౌంట్రీ జర్నల్ కు సంపాదకుడుగా వ్యవహరించాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ఈయన సిడ్నీ మార్నింగ్ హెరాల్డ్ పత్రిక విలేఖకుడుగా యూరప్ లో పనిచేసి, తరువాత తన దేశం తరపున ఈజిప్ట్ ఫ్రాన్స్ లో పోరాడాడు. శేష జీవితాన్ని పాత్రికేయుడుగా గడిపాడు.

విశేష ప్రజాదరణ పొందిన ఈయన పాటలే ఈయనకు ఎక్కువ కీర్తిని సమకూర్చాయి. 1905 లో ఈయన ది ఓల్డ్ బుష్ సాంగ్స్ అనే పాటల సంకలనాన్ని, 1917 లో సాల్ట్ బుష్ బిల్, జె.పి. అండ్ అదర్ వెర్సెస్ అనే సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు. వార్నింగ్ యెటిల్లా ఈ 1917 నాటి సంకలనం లోనిదే. ఇవే కాకుండా ఈయన చిన్న పిల్లల కోసం ది ఎనిమల్స్ నోవా ఫర్గాట్ (1933) అనే కవితా సంకలనాన్ని, కొన్ని కథలను కూడా రచించాడు. న్యాయవాదిగాను, పత్రికా రచనలోను ఈయన కృషి చేసినప్పటికీ, ఈయన జానపద గేయ కర్తగా ఆస్ట్రేలియా ప్రజలకు చిరస్మరణీయుడు. ఆస్ట్రేలియాలోని సిడ్నీలో 1941 ఫిబ్రవరి 5 న కన్ను మూశాడు. డి.ల.రా.

పార్క్, డోరీ (1893-1967) : అమెరికన్ కథానికా రచయిత్రి, కవయిత్రి. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని

న్యూజెర్సీకి చెందిన వెస్ట్ ఎండ్ లో 1893 ఆగస్టు 22 న జన్మించిన 'పార్క్' న్యూయార్క్ నగరంలో 1967 జూన్ 7 న అస్తమించింది. 1920 నుంచి ఆ శతాబ్దం మధ్యవరకు నగర వాసులలో కనిపించే మూర్ఖత్వంపై సమ

యస్కూర్తి, మార్మికత గల కవితలు రచించి ఈమె ప్రసిద్ధి పొందింది.

పార్క్ న్యూయార్క్ నగరంలోనే పెరిగి పెద్దదయింది. మారిస్ టవున్ లో గల మిస్ డానా స్కూలులో పట్టభద్రురాలైన పిదప వానిటీ ఫెయిర్ పత్రికలో పని చేసింది. అదే పత్రికలోని రచయితలలో మరో ఇద్దరు హాస్య రచయితలు రాబర్ట్ బెంచెలీ, రాబర్ట్ షేర్ వుడ్ లతో కలిసి న్యూయార్క్ లోని అల్గాన్ క్లబ్ హోటలులో భోజన విరామ సమయంలో నడిచే అల్గాన్ క్లబ్ రౌండ్ టేబుల్ స్థాపనకు ఆమె బీజారోపణ చేసింది.

తన నాటక విమర్శలు తీవ్రంగా ఉండడంతో 1920 లో వానిటీ ఫెయిర్ నుండి విడిపోయిన పార్క్ స్వచ్ఛంద రచయిత్రిగా మారింది. అప్పటి న్యూయార్క్ పత్రికలో 'నిత్య పాఠకుడు' అనే శీర్షికతో క్రొత్త పంథాలో గ్రంథ విమర్శకు 'పార్క్' శ్రీకారం చుట్టింది. 1927 నుంచి 1933 వరకు ఈ శీర్షిక నిరంతరాయంగా కొనసాగింది. ఈ విమర్శలలోనివే కొన్ని ఏ మంత్ ఆఫ్ శాటర్డేస్ అనే పేరుతో 1971 లో సంకలనంగా వెలువడ్డాయి. 1926 లో ప్రచురింపబడిన ఆమె కవితల మొదటి సంకలనం ఎనఫ్ రోప్ అనే పేరుతో బాగా అమ్ముడు పోయింది. మరో రెండు పద్య కృతులు. సన్-సెట్ గన్ (1928) డెత్ అండ్ ట్రాన్స్ (1931). ఇవి అన్నీ 1937 లో వెలువడిన కవితా సంపుటి నాట్ సో డీప్ ఏజ్ ఏ వెల్ లో చేర్చబడ్డాయి.

1929 లో బిగ్ బ్లాండ్ అనే కథ ఆ యేడాది చిన్న కథలలో ఉత్తమమైనదిగా ఎన్నికై ఓ. హెన్రీ అవార్డును గెల్చుకొన్నది. వయసు మళ్లుతున్న నాట్యకత్తెను గూర్చిన కరుణామయ గాథ దానిలోని ఇతివృత్తం. లామెంట్స్ ఫర్ ది లివింగ్ (1930), ఆఫ్ సన్ ప్లెజర్స్ (1933) అనే కథా సంకలనాలు మరి కొన్నింటితో కలిసి 1939 లో హియర్ లైన్ అనే బృహత్ సంకలనంగా వెలువడింది. మానవ జీవితంలోని మోద ఖేదాలను హాస్య మిశ్రితంగా ప్రదర్శించడమే ఆ కథల, కవితల ప్రధాన లక్షణం.

1933 లో ఆమె తన రెండవ భర్త అలాన్ క్యాంప్ బెల్ తో కలిసి 'హాలివుడ్' వెళ్లింది. అచ్చట వారు 15 సినిమాలకు సహాయ రచయితలుగా పనిచేసి ప్రసిద్ధి పొందారు. వానిలో ఏ స్టార్ ఈజ్ బోరన్ అనేది 'ఎకాడమీ' అవార్డుకు ఎన్నిక అయింది. తరువాత ఆమె వామపక్ష రాజకీయాలలో నిమగ్నం కావడంతో అంతకు పూర్వం "నగర జీవనాన్ని ప్రతిబింబించే చురుకైన వనిత" అనిపించుకొన్న ఆమె పాత్ర మరుగున పడింది. శ్వాసిష్ అంతర్యుద్ధం వలన రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత

ప్రజాదరణ పొందిన గేయాలను రచించడం మూలాన ఈయనను బేంజో పేటర్సన్ అని వ్యవహరించేవారు.

మొదట ఈయన న్యాయవాదిగా సిడ్నీలో 1900 వరకూ పనిచేసి, తరువాత పత్రికా విలేఖకుడుగా దక్షిణ ఆఫ్రికా వెళ్లి అక్కడ బోయర్ యుద్ధాన్ని వర్ణిస్తూ ఆస్ట్రేలియన్ పత్రికలకు వ్రాశాడు. తరువాత సిడ్నీ ఈవెనింగ్ న్యూస్ కు, సిడ్నీ టౌన్ అండ్ కౌంట్రీ జర్నల్ కు సంపాదకుడుగా వ్యవహరించాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ఈయన సిడ్నీ మార్నింగ్ హెరాల్డ్ పత్రిక విలేఖకుడుగా యూరప్ లో పనిచేసి, తరువాత తన దేశం తరపున ఈజిప్ట్ ఫ్రాన్స్ లో పోరాడాడు. శేష జీవితాన్ని పాత్రికేయుడుగా గడిపాడు.

విశేష ప్రజాదరణ పొందిన ఈయన పాటలే ఈయనకు ఎక్కువ కీర్తిని సమకూర్చాయి. 1905 లో ఈయన ది ఓల్డ్ బుష్ సాంగ్స్ అనే పాటల సంకలనాన్ని, 1917 లో సాల్ట్ బుష్ బిల్, జె.పి. అండ్ అదర్ వెర్సెస్ అనే సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు. వార్నింగ్ యెటిల్లా ఈ 1917 నాటి సంకలనం లోనిదే. ఇవే కాకుండా ఈయన చిన్న పిల్లల కోసం ది ఎనిమల్స్ నోవా ఫర్గాట్ (1933) అనే కవితా సంకలనాన్ని, కొన్ని కథలను కూడా రచించాడు. న్యాయవాదిగాను, పత్రికా రచనలోను ఈయన కృషి చేసినప్పటికీ, ఈయన జానపద గేయ కర్తగా ఆస్ట్రేలియా ప్రజలకు చిరస్మరణీయుడు. ఆస్ట్రేలియాలోని సిడ్నీలో 1941 ఫిబ్రవరి 5 న కన్ను మూశాడు. డి.ల.రా.

పార్క్, డోరీ (1893-1967) : అమెరికన్ కథానికా రచయిత్రి, కవయిత్రి. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని

న్యూజెర్సీకి చెందిన వెస్ట్ ఎండ్ లో 1893 ఆగస్టు 22 న జన్మించిన 'పార్క్' న్యూయార్క్ నగరంలో 1967 జూన్ 7 న అస్తమించింది. 1920 నుంచి ఆ శతాబ్దం మధ్యవరకు నగర వాసులలో కనిపించే మూర్ఖత్వంపై సమ

యస్కూర్తి, మార్మికత గల కవితలు రచించి ఈమె ప్రసిద్ధి పొందింది.

పార్క్ న్యూయార్క్ నగరంలోనే పెరిగి పెద్దదయింది. మారిస్ టవున్ లో గల మిస్ డానా స్కూలులో పట్టభద్రురాలైన పిదప వానిటీ ఫెయిర్ పత్రికలో పని చేసింది. అదే పత్రికలోని రచయితలలో మరో ఇద్దరు హాస్య రచయితలు రాబర్ట్ బెంచెలీ, రాబర్ట్ షేర్ వుడ్ లతో కలిసి న్యూయార్క్ లోని అల్గాన్ క్లబ్ హోటలులో భోజన విరామ సమయంలో నడిచే అల్గాన్ క్లబ్ రౌండ్ టేబుల్ స్థాపనకు ఆమె బీజారోపణ చేసింది.

తన నాటక విమర్శలు తీవ్రంగా ఉండడంతో 1920 లో వానిటీ ఫెయిర్ నుండి విడిపోయిన పార్క్ స్వచ్ఛంద రచయిత్రిగా మారింది. అప్పటి న్యూయార్క్ పత్రికలో 'నిత్య పాఠకుడు' అనే శీర్షికతో క్రొత్త పంథాలో గ్రంథ విమర్శకు 'పార్క్' శ్రీకారం చుట్టింది. 1927 నుంచి 1933 వరకు ఈ శీర్షిక నిరంతరాయంగా కొనసాగింది. ఈ విమర్శలలోనివే కొన్ని ఏ మంత్ ఆఫ్ శాటర్డేస్ అనే పేరుతో 1971 లో సంకలనంగా వెలువడ్డాయి. 1926 లో ప్రచురింపబడిన ఆమె కవితల మొదటి సంకలనం ఎనఫ్ రోప్ అనే పేరుతో బాగా అమ్ముడు పోయింది. మరో రెండు పద్య కృతులు. సన్-సెట్ గన్ (1928) డెత్ అండ్ ట్రాన్స్ (1931). ఇవి అన్నీ 1937 లో వెలువడిన కవితా సంపుటి నాట్ సో డీప్ ఏజ్ ఏ వెల్ లో చేర్చబడ్డాయి.

1929 లో బిగ్ బ్లాండ్ అనే కథ ఆ యేడాది చిన్న కథలలో ఉత్తమమైనదిగా ఎన్నికై ఓ. హెన్రీ అవార్డును గెల్చుకొన్నది. వయసు మళ్లుతున్న నాట్యకత్తెను గూర్చిన కరుణామయ గాథ దానిలోని ఇతివృత్తం. లామెంట్స్ ఫర్ ది లివింగ్ (1930), ఆఫ్ డిస్ డెజర్స్ (1933) అనే కథా సంకలనాలు మరి కొన్నింటితో కలిసి 1939 లో హియర్ లైన్ అనే బృహత్ సంకలనంగా వెలువడింది. మానవ జీవితంలోని మోద ఖేదాలను హాస్య మిశ్రితంగా ప్రదర్శించడమే ఆ కథల, కవితల ప్రధాన లక్షణం.

1933 లో ఆమె తన రెండవ భర్త అలాన్ క్యాంప్ బెల్ తో కలిసి 'హాలివుడ్' వెళ్లింది. అచ్చట వారు 15 సినిమాలకు సహాయ రచయితలుగా పనిచేసి ప్రసిద్ధి పొందారు. వానిలో ఏ స్టార్ ఈజ్ బోరన్ అనేది 'ఎకాడమీ' అవార్డుకు ఎన్నిక అయింది. తరువాత ఆమె వామపక్ష రాజకీయాలలో నిమగ్నం కావడంతో అంతకు పూర్వం "నగర జీవనాన్ని ప్రతిబింబించే చురుకైన వనిత" అనిపించుకొన్న ఆమె పాత్ర మరుగున పడింది. శ్వాసిష్ అంతర్యుద్ధం వలన రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత

హాలివుడ్‌ను ఆక్రమించుకొనిన కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక ఉద్యమానికి, ఆమె స్వీయ విశ్వాసాలకూ, ఉద్యోగ నిర్వహణకూ పొత్తు కుదురలేదు. ఎస్కెర్ పత్రికలో ఆమె గ్రంథ విమర్శలు వ్రాసి రెండు నాటకాలకు సహ రచయిత్రిగా పనిచేసింది. అందులో మొదటిది ది క్లౌస్ట్ ఆఫ్ ఇల్లరియా (ప్రథమ ప్రదర్శన: 1949). ఇది ఆంగ్ల వ్యాసకర్త ఛార్లెస్ లాంబ్‌ను గురించినది. 'టెక్నాస్', 'లండన్' నగరాలలో ప్రదర్శించబడింది. రెండవది ది లేడీస్ ఆఫ్ ది కారిడార్ (1953). దీనిలో ఇతివృత్తం న్యూయార్క్ నగరం చిన్న చీథులలోని హోటల్లో ఉండే ఏకాకి వితంతువుల చరిత్రకు సంబంధించింది. ఇది 'బ్రాడ్వే' లో కొద్ది కాలం ప్రదర్శింప బడింది. అంతకు ముందు 'ఎల్మెర్ రైస్' తో కలసి రచించిన క్లోజ్ హోర్సోనీ అనే నాటకం కూడా 1924 లో న్యూయార్క్ నగరంలో కొద్దికాలం పాటు ప్రదర్శింపబడింది.

జె.మా.ప్ర.

పార్థ బజాన్, ఎమీలియా (1852-1921) : శానిష్ రచయిత్రి. నవలలు, చిన్నకథలు, సాహిత్య విమర్శ వ్రాసి ప్రసిద్ధి కెక్కింది.

1883 లో ప్రచురితమైన ఒక బహుముఖమైన వ్యాసం లాక్యువ్టీజిన్ పాల్మిట్టానీ తో ఆమెకు సాహిత్య లోకంలో మొట్టమొదట గౌరవస్థానం లభించింది. దానిలో స్వాభావికత (ప్రాకృతికత) గురించి చర్చించ బడ్డది. దాని మూలంగా ఫ్రెంచి, రష్యన్ సాహిత్యోద్యమాలు స్పెయిన్‌లో ప్రాచుర్యం పొందాయి. ప్రకృత్యారాధనకు సంబంధించిన ఒక సాహిత్య వివాదానికి ఆమె కారణభూతురాలైంది. వ్యక్తిగత భావ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆమె బలపరచి దాని స్థిరీకరణకు పాటు పడింది.

ఆమె నవలలలో లోస్ పజోస్ డి ఉల్లో (1886), దాని అనుబంధ రచన లా మ్రాడె నా టు రలేజా మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందాయి. వీనిలో భౌతికంగాను, నైతికంగాను పతనం చెందిన 'బాలిసియాన్' జమీందారీని గురించి సహజ సుందరమైన నైతిక నేపథ్యంలో అవినీతి మార్గంలో పడిన అధికారం తీరు తెన్నులు విమర్శించబడ్డాయి. ఇన్సోలేసియన్, మారినా అనే రెండూ 1989 లో ఆమె రచించిన మనో విశ్లేషణాత్మకమైన మంచి రచనలు. ఆమె సాహిత్య జీవనం వలన తనకు 'చిన్నతనం' కలిగింది అనే భావంతో భర్త ఆమె నుండి విడిపోయాడు. మాడ్రిడ్ యూనివర్సిటీలో 'రొమాన్స్ సాహిత్యానికి' ఆచార్యత్వం నెరపిన పార్థ బజాన్‌కు

1916 లో (కవయిత్రులకు అలభ్యమైన) సాహిత్య పీఠపు విశిష్టగౌరవం లభించింది.

జె.మా.ప్ర.

పాల్మా, రికార్డు (1833-1919) : పెరూ వలస రాజ్య రచయిత. శానిష్ అమెరికన్ సాహిత్యంలో ప్రజా బాహుళ్యం ఆదరం పొందిన కృతులు రచించాడు.

తన 20 వ ఏట పెరూవియన్ నౌకాదళంలో చేరిన పాల్మా రాజకీయ కారణాలచే 1860 లో చిలీ దేశానికి పారిపోయి అచ్చట పత్రికా రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. ఆరేళ్ల తరువాత స్పెయిన్‌కు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న విప్లవోద్యమంలో పాల్గొనడానికి లీమా తిరిగి వచ్చాడు. 1881 లో జరిగిన పసిఫిక్ యుద్ధంలో కూడా అతడు పాల్గొన్నాడు. చిలీ వారు దేశాన్ని ఆక్రమించినపుడు చిలీ సైన్యాలు ప్రసిద్ధి గాంచిన నేషనల్ లైబరరీని ధ్వంసం చేసినందుకు తీవ్ర నిరసనను ఇతడు తెలియచేశాడు. యుద్ధం తరువాత ఆ నేషనల్ లైబరరీని పునర్నిర్మించే పనికి ఈయనను నియోగించారు. తరువాత తన జీవితాంతం పాల్మా ఆ లైబరరీకి "క్యూరేటర్" గా పనిచేశాడు. 1887 లో అతడు 'విమన్' అకాడమీని స్థాపించాడు.

పాల్మా సాహిత్య జీవనం అతడు యువకుడుగా ఉన్నప్పుడే ప్రారంభం అయింది. అతని తొలి రచనలు లఘుగీతాలు, శృంగార, సాహస నాటకాలు, విక్టర్ హ్యూగో రచనల నుండి చేసిన కొన్ని అనువాదాలు. అతడు అనాన్ డి లా ఇంక్వీజినియన్ డి లీమా (1963) అనే కృతితో ప్రారంభించి అనేక పద్య కృతులు రచించి పేరు పొందాడు. ముఖ్యంగా అతనికి కీర్తి తెచ్చిపెట్టింది బహు సుందర రచన అయిన ట్రాడిసి ఓన్స్ పెరు అనాన్ (1872) అనే గద్య పద్య రచనల సంపుటం. పెరూ వలస రాజ్యంలోని రైతాంగం వంటి సామాన్య ప్రజలను గూర్చిన ప్రసిద్ధ, కల్పిత ఇతివృత్తాలతో కూడిన గద్య కృతి అది. 'నేషనల్ లైబరరీ' నుండి సేకరించిన స్వల్ప చారిత్రకాంశాలకు తన తాత ముత్తాతల నుంచి సంభాషణ రూపంలో తెలియవచ్చిన ఉదగతాలు, జానపద గాథలు, పుక్కిటి పురాణగాథలు మొదలైన వాటిని జోడించి జాతీయత ఉట్టిపడేట్టు చేసిన రచనలు అవి. ఆ శృంగులలోని మొదటి ఆరు సంపుటాలు 1872-1883 మధ్యకాలం లోనే వెలువడ్డాయి. వాటి తరువాత వచ్చినవి: రోపా వీజా (1889), మిస్ అల్టిమస్ బ్రేడిసి ఓన్స్ (1906), అ పెండిస్ అ మీస్ అల్టిమస్ బ్రాడిసివోన్స్ (1910). వీనికి అనుబంధంగా బ్రాడిసివోన్స్ ఎల్ సాల్వా వైరే

లాస్ మెజోర్స్ (ట్రడిని ఓన్స్ పెరూ అనాస్ (1918) వంటి చిత్ర కథలు కూడా చేర్చబడ్డాయి.

జె.మా.ప్ర.

పావ్లే, సెజారే (1908-50) : ఇటాలియన్ విమర్శకుడు, నవలా కారుడు, అనువాదకుడు, కవి. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు, ఇంగ్లండుకు చెందిన ఎందరో ఆధునిక రచయితలను ఇటలీ పాఠకులకు పరిచయం చేసిన వాడు.

తండ్రి ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి. ఉద్యోగ రీత్యా ఆ కుటుంబం టురిన్ కు రావలసి వచ్చింది. అక్కడనే పావ్లే పాఠశాల చదువు, యూనివర్సిటీ విద్య కొనసాగాయి. అతని సృజనాత్మక శక్తులు బహిర్గతం కావడానికి ఆ దేశపు ఫాసిస్టు ప్రభుత్వం అవరోధం కల్పించడంతో 1930-1940 సంవత్సరాల మధ్య అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు చెందిన 20 వ శతాబ్దపు రచయితల కృతులనెన్నింటినో అతడు అనువదించసాగాడు. వారిలో ప్రముఖులు 'ఆండర్సన్ షేర్వుడ్', 'గెర్ట్రూడ్ స్టెన్', 'జాన్ స్టెయిన్ బెక్', 'జాన్ డౌస్ పాసాస్', 'ఎర్నెస్ట్ హెమింగ్వే' మొదలైనవారు. 19 వ శతాబ్దానికి చెందిన రచయిత 'విలియం ఫాక్నర్' ప్రభావం అతనిపై ఆమితంగా ప్రసరించింది. 'హెర్మన్ మెల్ విల్లి' రచించిన మోబీ డిక్ ను తొలుతనే అతడు అనువదించాడు. ఐరిష్ రచయిత 'జేమ్స్ జాయిస్' నవల లెన్నింటినో అతడు అనువదించాడు. అతని విమర్శనాత్మక వ్యాసాలు అతని మరణానంతరం లా లెటరాటురా అమెరికానా ఎ అట్రి సగ్గ (1951) అనే పేరుతో ప్రచురితం అయ్యాయి.

పావ్లే 'ఈనాడీ' అనే ప్రచురణ సంస్థను స్థాపించి జీవితాంతం దానికి సంపాదకుడుగా ఉన్నాడు. ఫాసిస్టు వ్యతిరేక తెగల సమీక్ష లా కల్బురా అనే కృతి వలన ఆగ్రహం చెందిన ప్రభుత్వం అతనిని 1935 లో అరెస్టు చేసి చెరసాలలో ఉంచింది. ఈ అనుభవాలే అతడు తరువాత రచించిన ఇల్ కాన్సరే (ప్రిమా షెఇల్ గాల్లో సాంతో 1949లో ప్రచురితమయింది) ఇల్ కంపానో (1947) లోను ప్రతిబింబించాయి. జైలు నుంచి విడుదల అయ్యాక అతని మొదటి గేయ సంపుటి లావారేర్ స్టాన్సా (1936) వెలువడింది. అతని తొలి నవల పాసే టూమ్ (1941) లో అతని ఇతర రచనలలో వలెనే బాల్యంలోని మధుర స్మృతులకు చెందిన ఎన్నో పవిత్ర స్థలాలు చోటు చేసుకొన్నాయి. 1943-45 సంవత్సరాల మధ్య ఫాసిస్టు వ్యతిరేక ఉద్యమకారుల సాంగత్యంలో 'పిడ్మాంట్' కొండలలో పావ్లే గడిపాడు.

పావ్లే రచనలలో హెచ్చు భాగం - ముఖ్యంగా చిన్న కథలు, నవలలు - యుద్ధం తరువాత అతని మరణానికి ముందే వెలువడ్డాయి. మెల్విల్ ప్రభావం కొంత సోకడంతో అతని రచనలలో పౌరాణికత, ప్రతీకాత్మకత, శిల్ప సంపన్నత ఎక్కువగా చోటు చేసుకొన్నాయి. అతని ప్రముఖ కృతులలో ఒకటైన డయోలోగి కన్స్యోకో (1947) కవితా రూపంలో ఉన్న సంభాషణలతో మానవ స్థితిగతులను చక్కగా ప్రతిబింబించింది. అతని గొప్ప నవలగా ఎంచబడే లా లూనా -ఎ-ఇ-ఫాలో (1950) లో తాను పెరిగిన ప్రదేశాలను సందర్శించి తన్ను తాను గుర్తింపగోరిన ఒక కథానాయకుని కరుణమయగాధ చిత్రితమైంది. అతని ఇతర కృతులలో ప్రముఖమైనది: లాబెల్లా ఎస్టేట్ (1949). ఈ కృతికి ఇవ్వబడిన 'స్టేగా ప్రైజ్' స్వీకరించిన అనతి కాలంలోనే ఒక హోటల్ గదిలో పావ్లే ఆత్మహత్య చేసికొన్నాడు.

1957 లో పావ్లే పేరిట సాహిత్యానికి ఒక బహుమతి స్థాపించబడింది. ఆ తరువాతనే అతని ఉత్తమ రచనలలో కొన్ని ప్రచురితం అయ్యాయి. ఆ సంపుటిలో అతని ఉత్తమ కవితగా భావించి ప్రణయగేయ ఖండికలు సంగ్రహింపబడ్డాయి. అవి: వెరా లా మోర్ట-ఎ-అవ్-ఇ టోమ్ ఒచీ (1951), నోట్ డి పెస్టా అనే కథల సంపుటి (1964). అతని అంతర్జాతీయ ప్రతిబింబించే చరిత్ర ఇల్ మెస్టేరె డి వివెర్ డయూరియో (1935-1950). ఇది 1952 లో లండన్ లోను, 1971 న్యూయార్క్ ప్రచురింపబడింది.

పావ్లే రచనలలో చాలా భాగం ముద్రితం అయ్యాయి. అవి రాకొంతి (1960), టోల్డ్ ఇన్ కాన్సిడెన్స్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ (1971). అతని ఉత్తమ కవిత్య సంకలనంగా ఎంచబడిన పోయీసీ ఎడిట్-ఎ-ఇన్ డైట్ (1962) ఇటాలో కావ్వినో సంపాదకత్వంలో వెలువడింది. లెటర్ (1924 నుండి 1950 వరకు గల ఖండికల సంపుటి) 1962 లో వెలువడింది. అతని కవితల సంకలనం ఇంగ్లీషులో ఏ మానియా ఫర్ సాలిట్యూడ్, సెల్వెడ్ పాయెమ్స్ (1930-50) 1969 లో వెలువడింది.

జె.మా.ప్ర.

పాస్కాల్, జ్యూవానీ (1855-1912) : గంభీరం, కరుణామయం అయిన ఇటాలియన్ గేయకవితలు రచించిన ప్రాచీన సాల్డీనియన్ విద్వాంసుడు. అతని గేయాలు పరిపూర్ణమైన ఆకృతి సౌందర్యంతోను, లయాత్మకమైన శైలితోను, పద లాలిత్యంతోను కూడి ఉండి తరువాతి కవుల మీద అమిత ప్రభావాన్ని ప్రసాదించాయి.

పాస్కోలీ బాల్యం చాలా కష్టాలతో గడిచింది. అతని 12 వ ఏట అతని తండ్రిని ఎవరో హత్య చేశారు. 13 వ ఏట తల్లి మరణించింది. అతనికి యుక్త వయస్సు వచ్చేసరికి ఆ కుటుంబంలో మరో 5 గురు పిల్లలు కూడా మరణించారు. బోలోనా యూనివర్సిటీలో మహాకవి "జియోస్టూ కర్టాసీ" వద్ద శిష్యుడుగా స్కాలర్షిప్ తో చదువుకొనే రోజులలో పాస్కోలీ మానసిక రుగ్మతతో చాలా కాలం బాధపడ్డాడు. ఆరాజకతను ప్రచారం చేసినందుకు 1879 లో అరెస్టు అయి, కొన్ని నెలలు జైలు శిక్ష అనుభవించాడు. ఆ తరువాత 1882 నుంచి ఉపాధ్యాయవృత్తి స్వీకరించాడు. మొదట ఉన్నత పాఠశాలలోను, తరువాత పెక్కు ఇటాలియన్ యూనివర్సిటీలలోను పని చేశాడు. గ్రీక్, లాటిన్ ఇటాలియన్ సాహిత్యాల ఆచార్యుడుగా ఉన్నాడు. అతని ప్రతిభను గుర్తించి 1905 లో బోలోనా యూనివర్సిటీలో ఇటాలియన్ సాహిత్య ఆచార్యుడుగా అతనిని నియమించారు.

పాస్కోలీ మొదటి సాహిత్య కృతి మీరికే (1891) ఘన విజయం సాధించింది. దానిలో తన విద్యార్థి జీవితం తాలూకు మానసిక ఆందోళనను ప్రతిబింబించే మృదు మధుర గేయాలు లలితమైన శైలిలో రచించాడు. ఆ తరువాత వెలువడిన కృతి కాంట్రీ డి క్లాస్టర్ వెచ్చియో (1903) లో మానసిక కల్లోలానికి శాంతి మార్గం అన్వేషించడం గోచరిస్తుంది. ఆ తరువాతి రచనలలో పొయెమీ కాన్వివియేని (1909), వర్జిల్, కర్టాసీ కవుల వలనను ఫ్రెంచ్ ప్రతీకావాదుల వలనను ప్రభావితమైన మరో రెండు రచనలూ ముఖ్యమైనవి.

పాస్కోలీ రచించిన లాటిన్ పద్యకృతులు అతని ధారాశుద్ధిని ప్రతిబింబిస్తూ అనేక బహుమతులు గెల్చుకొన్నాయి. గాబ్రియల్ డానంజియో పాస్కోలీని 'ఆగస్టన్' (Augustan) యుగంలో సర్వోత్తమ లాటిన్ కవిగా పేర్కొన్నాడు. తన చరమ జీవితంలో పాస్కోలీ పెక్కు జాతీయ, చారిత్రక కావ్యాలు, ఆంగ్లానువాదాలు (1923 లోను, 1927 లోను) వెలువరించాడు. అతడు వర్డ్స్వర్త్, షెలీ, టెన్నిసన్ల కృతులు కూడా అనువదించాడు. అతని 50 వ వర్ధంతి స్మారకంగా 1962 లో "పాస్కోలీ ప్రైజ్" అని అతని పేరు మీదుగా ఒక ఇటాలియన్ సాహిత్య పురస్కారం ఏర్పాటు చేయబడింది. అతని జన్మస్థలానికి "సాన్ మారో పాస్కోలీ" అని నామకరణం చేసి ఇటలీ ప్రజలు అతనిపట్ల తమకు గల గౌరవం చాటుకున్నారు.

జె.మా.ప్ర.

పాస్టర్నాక్, బోరిస్ (1890-1960) : డాక్టర్ జివాగో అనే తన నవలకు 1958 లో నోబెల్ పురస్కారం అందుకున్న రష్యన్ కవి. కాని సోవియట్ యూనియన్ లో తీవ్రసంచలనం, వ్యతిరేక భావం కారణంగా అతడు ఆ బహుమతిని తిరస్కరించాడు.

రష్యన్ విప్లవం తరువాత చెలరేగిన కల్లోలంలో దేశ సంచారం, ఆధ్యాత్మిక ఏకాకిత్వం, ప్రేమభావం మొదలైన వాటిని ప్రకటించే ఈ నవల అంతర్జాతీయ రంగంలో బాగా అమ్ముడు పోయింది. అయినా స్వదేశంలో మాత్రం రహస్యంగా చదువుకోవలసిన దుస్థితి ఏర్పడింది.

పాస్టర్నాక్ సంస్కారవంతమైన యూదు కుటుంబంలో పెరిగాడు. అతని తండ్రి లియోనిడ్ (Leonid) ఆర్ట్ ప్రొఫెసర్, నవలా రచయిత. లియో టాల్స్టాయ్, కవి రెయ్నర్ మరియు రిల్క్, సెర్జి రక్ మని నాఫ్ వంటి ప్రముఖుల చిత్రాలను ఆయన చిత్రించాడు. వారంతా తరచుగా అతనికి, 'లెనిన్' కు అతిథులుగా వచ్చేవారు. అతని తల్లి రోసా కఫ్మాన్ (Rosa kaufman) పియానో వాదనలో ప్రసిద్ధి పొందింది.

బాల్యంలో పాస్టర్నాక్ సంగీత విద్వాంసుడు కావాలని భావించేవాడు కాని, ప్రసిద్ధకవి అయ్యాడు. సంగీత శాస్త్రాన్నీ, గేయ రచనలను ఆరేళ్ల పాటు ఆయన అధ్యయనం చేశాడు. అనుకోకుండా మాస్కో యూనివర్సిటీలో తత్వశాస్త్రం అభ్యసించాడు. ప్రథమ ప్రపంచయుద్ధం కాలంలో శారీరకంగా మిలిటరీ సర్వీసుకు అనర్హుడు కావడంతో యూరల్స్ ప్రాంతంలో ఒక రాసాయనిక కర్మాగారంలో పనిచేశాడు. విప్లవానంతరం "సోవియెట్ ఎడ్యుకేషన్ కమిస్సేరియట్" లైబ్రరీలో పనిచేశాడు.

1913 లో పాస్టర్నాక్ మొదటి పద్యకావ్యం వెలువడింది. 1917 లో అతని మలి కృతి పోవెర్క్ బార్యెరోవ్ విశిష్ట గౌరవం పొందింది. మూడవ కృతి సిస్ట్రా మయా జీన్ (1922) తో అతడు ప్రసిద్ధ కాల্পనిక కవిగా గుర్తింపు పొందాడు. అప్పటి అతని కృతులు అతనిపై పడిన ప్రతీకాత్మక ప్రభావాన్ని ప్రతిబింబిస్తాయి. రష్యన్ స్థాయిని బట్టి వానికి న్యూనత ఆపాదింపబడినా అవి విజయ వంతం అయ్యాయి. 1933 నుండి 1943 వరకు అతని సాహిత్య జీవనంలో విరామం ఏర్పడింది. కారణం అతని జీవితానికి భద్రత లోపించినట్లు అతడు భావించడమే. శ్చాలిన్ జన్మస్థానం అయిన జార్జియా కవితలు అనువదించడం వలన శ్చాలిన్ అతనిని వదలిపెట్టాడని కొందరంటారు. అతని ప్రధాన

అనువాదాలు: షేక్స్పియర్, గోయిథే, పాల్ వెర్లెయ్, రిల్క్ ఇతర ఆంగ్లేయ రొమాంటిక్ కవుల రచనలు.

1956 లో తన డాక్టర్ జీవాగో ను మాస్కోలోని ఒక ప్రసిద్ధ పత్రికకు ప్రచురణార్థం ఇచ్చి పాస్టర్ నాక్ దాని మీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. కాని దానిలో 'అక్టోబర్ విప్లవం', ఆ విప్లవకారులు, సోవియట్ సాంఘిక వ్యవస్థ మొదలైనవి వక్రంగా చిత్రించబడ్డాయి అనే నెపంతో దాని ప్రకటనకు ఆ పత్రిక నిరాకరించింది. 1957 లో సర్వహక్కులు పొందిన ఒక ఇటాలియన్ ప్రచురణ సంస్థ ద్వారా అది పశ్చిమ దేశాలకు చేరింది. కాని దానిని పునః సంస్కరించడానికి ఆ సంస్థ ఒప్పుకోలేదు. 1958 లో దాని ఇంగ్లీషు ప్రతి వెలువడగా వెంటనే అది 18 ప్రపంచ భాషలలోకి అనువదించబడింది.

నోబెల్ ప్రైజు ప్రకటనతో సోవియెట్ యూనియన్ లో అతని పట్ల నిరసన ఉద్యమం ప్రబలి అతనికి అనువాదకుల సంస్థ నుంచి ఉద్వాసన చెప్పారు. దానితో అతనికి జీవనం కూడా కటకట అయింది. అతనిని దేశం నుంచి వెళ్లగొట్టాలని కూడా బహిరంగ సభలు జరిగాయి. "మాతృభూమిని వదలి వెళ్లడం నాకు మరణ తుల్యం" అని అతడు ప్రాధేయ పూర్వకంగా అప్పటి ప్రధాని 'నికిటా-ఎస్-కృశ్చెవ్' కు విన్నవించుకున్నాడు. చివరకు కేన్సర్తోను, గుండెజబ్బుతోను బాధపడి, తాను పుట్టిన చోటనే చరమ జీవితం గడిపాడు.

పాస్టర్నాక్ కృతుల ఆంగ్లానువాదాలలో కొన్ని చిన్న కథలున్నాయి. అతని స్వీయచరిత్ర ఓకానయా గ్రామేటా (1931) కూడా ఉంది. 1960 మే నెల 30 వ తేదీన పాస్టర్నాక్ మాస్కోలో మరణించాడు.

జె.సూ.ప్ర.

పింటర్, హార్వర్డ్ (1930--) : ఆంగ్ల నాటక రచయిత; రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత సంక్లిష్ట లక్షణం గల నాటక రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. వచనంలో సంక్లిష్టత, లఘు సంభాషణలు, మౌన వ్యాఖ్యలతో పాత్రల అంతరాంతరాలలోని భావాలను వెలిబుచ్చుతూ ఇతని నాటకాలు ప్రఖ్యాతి పొందాయి.

యూదు దర్జీ కొడుకైన పింటర్ 'లండన్ ఈస్ట్ ఎండ్' ప్రాంతంలోని శ్రామిక వాడలో పుట్టి పెరిగాడు. అతని నాటకాలలో, ఆ ప్రాంతంలో తరచు కానవచ్చే హింసా ప్రవృత్తి ప్రతిబింబిస్తూ ఉంటుంది. తన బాల్యంలో రెండవ ప్రపంచయుద్ధం కారణంగా తరచుగా కాందిశీకుడు కావలసి వచ్చినా, తీవ్రంగా బాంబు దాడులు

జరిగిన సమయంలో అతడు లండన్లోనే ఉన్నాడు. యుద్ధం తరువాత ఫాసిస్టు దౌర్జన్యాలను ధైర్యంగా ఎదుర్కొంటూ అతడు అక్కడే నిలదొక్కుకోగలిగాడు.

'రాయల్ ఎకాడమీ ఆఫ్ డ్రమెటిక్ ఆర్టు' లో నటనా కళను అభ్యసించాడు. కాని రెండు 'టరమ్లు' పూర్తికాకుండానే తన 18 వ ఏట మిలిటరీ సర్వీసుకు రిక్రూట్ కావడానికి తన అభ్యంతరం వెల్లడించడంతో రెండు సార్లు కోర్టు విచారణకు హాజరై, పర్యవసానంగా జుల్మానా చెల్లించవలసి వచ్చింది. 1950 లో పాయిట్రీ లండన్ (Poetry London) పత్రికలో అతని కవితలు ప్రచురించబడటం ప్రారంభమయింది. ఆ తరువాతి సంవత్సరమే లండన్లోని 'సెంట్రల్ స్కూల్ ఆఫ్ స్పీచ్ ట్రైనింగ్ అండ్ డ్రమెటిక్ ఆర్ట్స్' లో మరల నటన తరగతులకు హాజరు కావడం ప్రారంభించాడు.

పింటర్ 1951-1955 లలో ఒక డ్రామా కంపెనీతో కలసి ఐర్లాండులో సంచరించాడు. ఈ విషయం మాక్ (1968) అనే గ్రంథంలో వ్రాసుకున్నాడు. 1954 నుండి 1957 వరకు 'డేవిడ్ బారన్' అనే మారుపేరుతో స్థానిక నాటక కళాశాలలో నటించాడు. 1956 లో అతడు వివెన్ మర్చెంట్ (Viven Merchant) అనే ఒక నర్తకిని వివాహ మాడాడు. ఆమె అతని నాటకాలకు చక్కని భాష్యకారిణిగా పనిచేసింది. 1957 లో అతని మొదటి నాటకం ది రూమ్ (The Room) ప్రదర్శింపబడింది. అది ఒక ఏకాంకిక. అతని తొలి నాటకాలలో ప్రముఖంగా కనిపించే హాస్యధోరణికి బీజం అందులోనే కనిపిస్తుంది. అతని పూర్తి నిడివి నాటకం ది బర్త్ డే ప్లాట్ (1958). ఇది 1968 లో చలన చిత్రంగా తీయబడింది. లండన్ నగరవాసులను తికమక పెట్టి ఒక్కవారం మాత్రమే ప్రదర్శింపబడింది. కాని తరువాత ఇది టెలివిజన్లోను, రంగస్థలం మీద ప్రేక్షకుల్ని బాగా ఆకట్టుకున్నది.

పింటర్కి కీర్తి నార్జించినది అతని రెండవ పూర్తి నిడివి నాటకం ది కేర్ టేకర్ (1960). ఇది 1963 లో చలనచిత్రంగా రూపొందింది. దానిలో మాజీ మౌనసిక రోగి ఒకడు తన అన్నగారితో కలసి తాను నివసిస్తున్న ఇంటికి ఒక తిరుగుబోతును తీసుకు వస్తాడు. 'థియేటర్ ఆఫ్ ది అబ్జర్వర్స్' అనే ప్రజారంజకమైన థియేటర్ రచయితలలో ఒకడుగా పింటర్ను ఈ నాటకం స్థిరీకరించింది. ది హోమ్ కమింగ్ లో సంయుక్త రాష్ట్రాలలో ప్రాఫెసరుగా ఉన్న ఒక వ్యక్తి తన భార్యను తీసుకొని 'లండన్ ఈస్ట్ ఎండ్' లోని తన కుటుంబాన్ని

చూడడానికి వెళ్ళిన గాథ దీనిలో చిత్రింపబడింది. ఆ తరువాత వచ్చిన లాండ్ స్కేప్ (1969), సైలెన్స్, (1969), నైట్ (1969), ఓల్డ్ టైమ్స్ (1971) మొదలైనవి రంగస్థలం మీద అంగ విన్యాసాల ప్రాధాన్యం ఎక్కువగా గలవి. ఆ పిమ్మట విజయవంతమైన అతని నాటకాలు నో మేన్స్ ల్యాండ్ (1975), బ్రేజేయల్ (1978) మొదలైనవి. 1970 ప్రాంతాల నుండి పింటర్ ఎక్కువగా తన నాటకాలకు, ఇతరుల నాటకాలకు దర్శకుడుగా పనిచేశాడు. అతని పొయెమ్స్ ఆండ్ ప్రోజ్ అనే రచన 1978 లో ప్రచురింపబడింది.

పింటర్ అనేక రేడియో నాటకాలు, దూరదర్శన్ రూపకాలు, కొన్ని చిత్రాలకు వెండితెర కథలు కూడా రచించాడు. అవి ది సర్వైంట్ (1962), ది గో-బిట్టేన్ (1971), ది ల్యాస్ టై-కూన్ (1974), ది ఫ్రెంచి లెఫ్టినెంట్స్ వుమెన్ (1988) మొదలైనవి.

జె.మా.ప్ర.

పిండార్ (క్రీ.పూ. 518-446) : గ్రీక్ కవులలో అత్యుత్తమ గేయ కవిగా పేరు పొందినవాడు. బహుశః ఇతడు స్పార్టన్ వంశానికి చెందిన ఒక కుటుంబంలో జన్మించి ఉంటాడు. ఏథెన్సు నగరంలో విద్యాభ్యాసం చేసినందువల్ల రాజకీయ, సాంస్కృతిక రంగాలలో పిండార్ పరిణతను సంపాదించాడు.

హోమర్, హెసియోడ్ మొదలైన గ్రీకు మహాకవుల రచనలను చదివి ఉత్తేజితుడై పిండార్ గేయ రచనా వ్యాసంగం లోని లోతుపాతులను తెలుసుకొని ఆ నాటికే ప్రాచుర్యంలో ఉన్న నాటక, నాట్య రంగాలకు గేయ రచన ప్రారంభించాడు. ఏథెన్సు పట్టణంలో మేధావి వర్గాలకు తలమానికమైన స్థానాన్ని పొందిన అగథోక్లిస్ పిండార్ కి గురువు.

పిండార్ వ్రాసిన 17 సంపుటాల గేయాలలో కేవలం నాలుగు మాత్రమే మిగిలినా, అవి అతని రచనా పాటవానికి నిదర్శనాలు. మత పరమైన, సామూహిక గానానికి పనికి వచ్చే గేయాలు పిండార్ రచనల్లో ముఖ్యమైనవి. మన కింతవరకు దొరికిన అన్ని రచనల్లోను ఎసినికీసియాలు అతని రచనల్లో ఉత్కృష్టమైనవిగా కనిపిస్తున్నాయి. ఇవి మొత్తం 44 కవితలు. ఇందులో ఒలింపియన్, పిథియన్, ఇష్టేమియన్ అనే ఆటలను బట్టి విభాగం కనిపిస్తుంది. వీటిలో చాలావరకు ఆయనకు ఆటలలో ఎంత అనుభవం ఉండేదో నిరూపిస్తున్నాయి.

అంతే కాకుండా పిండార్ లో అచంచలమైన దేశభక్తి, ప్రాంతీయ అభిమానం కూడా గోచరిస్తాయి.

పిండార్ తన తొలి రోజుల్లో వ్రాసిన కవిత లన్నీ కాలగర్భంలో కలసిపోయాయి. అయినా అతడు భగవంతునిపై వ్రాసిన కవితలు ప్రాంతీయ సరిహద్దులను అధిగమించి అతనికి కీర్తిని సంపాదించి పెట్టాయి. డెల్ఫిలో పిండార్, అతని తరువాతి తరంవారు అనేకులు ప్రత్యేక మర్యాదలు పొందగలిగారు. ఒక ఇనుప కుర్చీ-బ్రతికున్న రోజుల్లో పిండార్ ఉపయోగించినట్టుగా చెప్పబడేది - ఈ నాటికీ అక్కడ ప్రదర్శన శాలలో మనకు కనిపిస్తుంది.

ఆ నాటి రాజకీయ జీవితం పిండార్ మీద ఒక చెరగని ముద్ర వేసిందని చెప్పాలి. అతని ధనస్వామిక గుణాలు, నిర్మోహమాటం ఆయన భవిష్యత్తుకు నిరోధకాలయాయి. ఇవన్నీ ఆయన కవితలలో గోచరిస్తాయి. అయినా సుమారు 40 ఏళ్ల వయస్సు వచ్చేసరికి పిండార్ కవిత్యం ప్రజాదరణ పొందడంతో పాటు ప్రజలు ఆయన కవితా పాటవాన్ని మెచ్చుకునే స్థితి ఏర్పడింది. ఏథెన్సును గురించి ఆయన వ్రాసిన కవిత ఆయనకు ఒక ప్రత్యేక గౌరవాన్ని సంతరించి పెట్టింది. బహుశః ఈ కాలంలోనే పిండార్ పెండ్లి చేసుకొని ఉంటాడు.

తరువాత ఒక దశాబ్దం పాటు డెల్ఫి మీద ఫోసెస్ వారి ఆధిపత్యం ఏర్పడడంతో ఆ పదేళ్ళూ పిండార్ గొంతు మూగ వోయింది. పిండార్ 80 ఏళ్ల వయసు వరకూ జీవించాడని కొంద రంటారు. కానీ క్రీ.పూ.446 తర్వాత ఆయన వ్రాసిన కవిత్యం కనిపించలేదు.

పిండార్ కవితలు ఆధునికుల ప్రశంసలను కూడా పొందాయి. కాలాతీతమైన ఒక ప్రత్యేక లక్షణం వాటిలో ఉండడం అందుకు కారణం. అయితే ఆధునికులు ఆ నాటి సామాజిక వ్యవస్థను దృష్టిలో పెట్టుకొని ఒక అవగాహనతో చదివితే గాని పిండార్ కవితలలోని అసలు రుచి బోధపడదు.

పప్పు

పిరాండెలో, ల్యూగీ (1867-1936) : ప్రముఖ ఇటాలియన్ నాటకకర్త, నవలారచయిత, కథానికా రచయిత, 1934 లో సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. ఆధునిక నాటకరంగంలో ఆయన కనుగొన్న నూతన ప్రక్రియ 'థియేటర్ వితిన్ ది థియేటర్' ఆయనకు గొప్ప కీర్తి నార్జించి పెట్టింది.

పిరాండెలో ఒక గంధకం వ్యాపారి కుమారుడు. తండ్రి ఇతనిని వ్యాపారంలో పెట్టాలని ప్రయత్నించాడు. కాని ఈయన దృష్టి విద్యా వ్యాసంగం మీద ఉండేది. 1887 లో రోమ్ విశ్వ విద్యాలయంలో కొంత కాలం విద్యాభ్యాసం చేసి అక్కడి ప్రొఫెసర్ తో సరిపడక తరువాతి సంవత్సరం జర్మనీలోని బాన్

యూనివర్సిటీకి వెళ్లి

1891 నాటికి అక్కడే ఆగ్రిజెంట్ మాండలికాల మీద డాక్టరేట్ సంపాదించాడు. 1894 లో ఒక ధనికుడైన గంధకం వ్యాపారి కూతురు ఆంటోనియెట్టిని పెండ్లాడడం వల్ల పిరాండెలోకు ఆర్థిక స్వస్థత లభించింది. రోమ్ లోనే ఉంటూ రచనా వ్యాసంగం చేస్తూ 1889 నాటికే ఒక కవితా సంకలనం మూల్ గియోకోండ్ ప్రచురించాడు. పిరాండెలో మరెన్నో కవితా సంకలనాలను వెలువరించాడు.

1903 లో ఒక దుర్ఘటన వల్ల తండ్రికి, మామగారికి చెందిన గంధకపు గనులు మూత పడ్డాయి. ఒక్కసారిగా పేదరికాన్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చినపుడు పిరాండెలో రచనల వల్ల సంపాదనే కాకుండా, రోమ్ లో ఒక కళాశాలలో ఇటలీ భాషాధ్యాపకునిగా కూడా ఉద్యోగం చేయవలసి వచ్చింది. ఈ లోగా భార్య మానసిక అనారోగ్యానికి గురి అయి, 1919 లో చికిత్సా కేంద్రంలో చేర్చబడింది. ఆమె కున్న పెద్ద మానసిక రోగం పిరాండెలో పట్ల అసూయ, ద్వేషం. ఈ నేపథ్యంలోనే పిరాండెలో రచనలు సాగటం వల్ల మారుతున్న మానవ ప్రవృత్తి ఆయన రచనలలో ప్రస్ఫుటంగా గోచరిస్తుంది.

పిరాండెలో తొలి రోజులలో ప్రచురించిన కథానికా సంకలనాలు అమోరి సెంజా ఎమోర్ (1894, ప్రేమలేని ప్రేమ), బెఫెడెల్లా మోర్టె ఎడెల్లా విటె (1902-03 జీవన్మరణాల ప్రవృత్తి) లలో ఆయన సత్యాన్వేషణ కనిపిస్తుంది. పిరాండెలో రచనలపై ఇటాలియన్ నవలా ప్రపంచంలో ఇద్దరు ప్రముఖులు 'లూయిజి చాపువానా', 'జియోవన్ని వెర్గా'ల ప్రభావం కనిపిస్తుంది.

పిరాండెలో ఒక చరిత్రాత్మక నవలను 1913 లో వెలువరించాడు. 1925-26 లో వెలువడిన యూనో

నెస్సునో ఎ సెంటోమిలా అనే నవల ఒక ప్రత్యేక శైలికి చెందిన అద్వితీయమైన రచన. దీనిలో కథానాయకుడు ఒక్కసారిగా తన చుట్టూ ఉన్న వారు తన వంటి దృక్పథం కలవారు కాదని తెలుసుకొంటాడు.

1898 లో పిరాండెలో మొదటిసారిగా నాటకరంగం వైపు తిరిగాడు. లీ ఎపిల్లో అనే నాటిక రచించాడు. కాని 1910 వరకు దానిని ప్రదర్శించడం కుదురలేదు. పిరాండెలో నాటక రచయితగా మొదట విమర్శలకు గురి అయినా రాను రాను ఆయన రచనలలో అంత రుచితంగా ఉన్న సునిశితమైన మానవతా దృక్పథాన్ని ప్రజలు అర్థం చేసుకోగలిగారు. నీ పెర్లోనగ్గీ, ఎన్నికో పిరాండెలోకి అంతర్జాతీయ కీర్తిని ఆర్జించి పెట్టాయి.

1928 తరువాత పిరాండెలో ఎక్కువగా పర్యటనలు చేస్తూ గడపేనాడు. తన వీలునామాలో తాను మరణించిన తరువాత తన శవం వెంట కేవలం ఒక 10 మంది బీదవాళ్ళూ, శవ శకటపు చోదకుడూ తప్ప ఇంకెవరూ రానవసరం లేదని, ఏ రకమయిన ఆర్భాటాలూ కూడదనీ వ్రాసుకొన్న నిరాడంబరుడు పిరాండెలో.

పప్పు

పిల్వయాక్, బోరిస్ (1894-1937) : ప్రముఖ రష్యన్ నవలా రచయిత. అసలుపేరు బోరిస్ డ్రెయవిష్ వొగావ్. 1920 ప్రాంతంలో ప్రతీకాత్మక నవలా రచనకు, కథారచనకు ప్రసిద్ధి పొందాడు.

వోల్గానది ఒడ్డున గల ఒక గ్రామంలోను, మాస్కో దగ్గర గల సరటోవ్ నగరంలోను బాల్యం గడపిన పిల్వయాక్ తన 9 వ ఏటనే రచనలు చేయడం ప్రారంభించాడు. 1922 లో ప్రచురితమైన గోలీగాజ్, 1928 లో ప్రచురితమైన ది నేకెడ్ ఇయర్ అనే నవలలు పిల్వయాక్ కు ప్రతిష్ఠ సమకూర్చాయి. ఈ రెండో నవల ఆ నాటి సామాజిక విప్లవాలను ప్రతిబింబిస్తూ విశేష విఖ్యాతి పొందింది.

1926 లో ఆయన వ్రాసిన ది టేల్ ఆఫ్ ది అన్ ఎక్స్ ప్లెయిన్డ్ మూన్ అనే నవల సమాజంలో ఒక కల్లోలాన్ని లేవదీసింది. ఈ నవల పూంజ్ అనే సుప్రసిద్ధ సైనికాధికారి మరణాన్ని గురించి ధ్వని ప్రధానంగా వ్రాయబడిన రచన. ఈ నవల ప్రచురించబడిన పత్రికలన్నిటిలోను ఆ పుటను తొలగించి ఆ పత్రికలను అమ్మారు. 1929 లో ఇదే నవలను ప్రచురించడానికి ప్రయత్నించి మరోసారి పిల్వయాక్ కష్టాలకు గురి అయ్యాడు. మహోగనీ అని ఈయన వ్రాసిన మరో నవల రష్యాలో నిషేధింపబడింది.

కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలపై పిల్స్నయాక్ కున్న అనిష్టత, విముఖత ఆయన రచనలలో ప్రస్ఫుటంగా గోచరిస్తాయి. అవి కనిపించకుండా ఉండడానికి ది వోల్గ్ ఫాల్స్ టు ది కాస్పియన్ నీ వంటి రచనలు చేసినా అధికారుల అగ్రహానికి గురి కాక తప్పలేదు. 1937 లో శ్చాలిన్ ప్రభంజనం రష్యాను కుదిపి వేస్తున్న రోజుల్లో రష్యన్ సాహిత్యం నుంచి పిల్స్నయాక్ పేరు, రచనలు పూర్తిగా తొలగింప బడ్డాయి. శ్చాలిన్ మరణానంతరం పిల్స్నయాక్ 1937 లో వైదు చేయబడి అదే సంవత్సరం మరణించినట్లు అధికార ప్రకటనలు వెలువడ్డాయి. 1976 వరకు ఆయన రచనలు ఒక సంపుటిగా వెలువడలేదు.

పప్పు

పుష్కిన్, అలెక్సాండర్ (1799-1837) : రష్యన్ భాషలో నవలలు, నాటికలు, కథానికలు రచించిన పుష్కిన్ ఆధునిక రష్యన్ సాహిత్యానికి మూలపురుషుడుగా, ఆదేశపు మహాకవిగా సుప్రసిద్ధు డయ్యాడు.

ధనిక కుటుంబంలో జన్మించిన పుష్కిన్ తొలి రోజులలో ఫ్రెంచ్ భాష అభ్యసించాడు. చిన్నతనంలో రష్యన్ జానపద కథలు ఆనోటా ఆనోటా విని క్రమంగా ఒక ఊహాపథంలో విహరించే కళాకారుడుగా మారాడు పుష్కిన్. 1814 లో వెన్సిక్ ఎన్వోపీ అనే కవితా సంకలనంతో పుష్కిన్ సాహిత్య వ్యాసంగం ప్రారంభమైందని చెప్పవచ్చు. అయితే అతని తొలి ఉద్గ్రంథం రస్సాన్ ఆండ్ ల్యూడ్ మిలా 1820 లో ప్రచురింపబడింది. అంత వరకు అంగీకరింపబడ్డ ఛందో లక్షణాలన్నీ పరిహరించిన ఈ కావ్యం రష్యన్ సాహితీ ప్రపంచంలో ఒక తుఫాను రేపింది. కాని పుష్కిన్ కి పేరు ప్రఖ్యాతులు ఆర్జించి పెట్టింది.

1817-18 ప్రాంతాల్లో పుష్కిన్ రాజకీయ రచనలు చేసి రష్యన్ విప్లవానికి అంకురాలు నాటిన వైతాళికులలో ఒకడుగా పేరు పొందాడు. అయితే 1820 నాటికి దేశం నుంచి బహిష్కృతుడై, అనారోగ్య వీడితుడైనా, ఆరోజుల్లో తాను తిరిగిన ప్రదేశాలు, పరిస్థితులు ఆధారంగా 1822 నుంచి 27 వరకూ సదరన్ సైకిల్ అనే కవితా సంపుటాలు వెలువరించాడు. వాని వల్ల కీర్తి లభించినా, పుష్కిన్ కి తృప్తి కలుగలేదు. 1823 లో కవితారూపమైన నవల యెవజనీ ఓన్జిన్ రచన కుపక్రమించాడు. ఇది 1831 లో పూర్తయింది. ఈ నవల ఆ నాటి రష్యన్ జీవితానికి చక్కని ప్రతిబింబం. బహిష్కృతుడైన కాలంలో రెండేళ్ల పాటు మిఖాయ్ లోవ్ స్కోయ్ లో ఉండగా అక్కడి జానపద గాథలు,

పాటలు పుష్కిన్ ని ఆకర్షించాయి. ఆ సమయంలోనే రష్యన్ చరిత్ర క్షుణ్ణంగా చదివి అవగాహన ఏర్పరచుకొన్న పుష్కిన్ ఆ రోజుల్లో చేసిన రచనలు ఇతివృత్తంలోను, విషయ విశదీకరణలోను క్రొత్త పుంతలు తొక్కాయి. బోరిస్ గోడునోవ్ అనే ఉద్గ్రంథానికి ఈ కాలంలోనే ఆయన అంకురార్పణ చేశాడు. దీనిని 1824-25 ల మధ్య రచించినా 1831 వరకూ ఇది ప్రచురణ కాలేదు. ఈ రచనలోనే అంతవరకు అతనిలో అంతర్లీనంగా ఉన్న ఫ్రెంచ్ ప్రభావం మాయమై, జానపద బీజాలు అంకురించాయి. డిసెంబరు ఉద్యమానికి ముందు వ్రాయబడిన ఈ రచన పాలకులకు, పాలితులకు మధ్య ఉండవలసిన సంబంధాలను వివరిస్తూ చక్కని కథా కథనంతో సాగింది. ఆ నాటి సాంఘిక కల్లోలాన్నీ, రాజకీయ నిస్పృహనూ ప్రతిబింబించింది. దీనిలో తనపై షేక్స్పియర్ ప్రభావం ఉందని పుష్కిన్ స్వయంగా చెప్పకొన్నాడు. పెన్సార్ వల్ల ప్రచురణ ఆలస్యం అయినా ప్రచురణ అయిన తర్వాత ఈ రచనకు అనుకోని ఆదరణ లభించింది.

1826 లో బహిష్కరణ ఆదేశం రద్దయి, పుష్కిన్ మాస్కో తిరిగి వచ్చాడు. అయినా అతని రచనల మీద ఆంక్షలు, అతని స్వాతంత్ర్యానికి ప్రతిబంధకాలు ఎక్కువయాయి. ఒక వంక అతని మీద పోలీసుల నిఘా, మరోవంక స్నేహితులే పుష్కిన్ నిజాయితీని నమ్మలేని స్థితి ఏర్పడింది. 1827-30 ల మధ్య ఆయన వ్రాసిన కవితలలో ఈ పరిస్థితి కనిపిస్తుంది.

1829-36 మధ్య పుష్కిన్ వ్రాసిన ప్రతి రచన సాహిత్యంలో ఒక నూతన శకాన్ని సృష్టించింది. ఆయన వ్రాసిన దుఃఖాంత రచనలలో స్క్రపోయ్ రిస్సార్ (1836), మొజార్ థ సయిలెరి (1831), కయెన్ని గోస్ట్ (1839), పీర్ వో వ్రెమ్యుచమీ (1832) రష్యన్ సాహిత్యంలో నూతన అధ్యాయాలుగా నిలచిపోయాయి.

1831 లో పుష్కిన్ తల్లిని ఎదిరించి 'నటాల్యా' అనే ఆమెను పెండ్లాడాడు. ప్రభుత్వోద్యోగాన్ని స్వీకరించి రష్యాచరిత్ర రచించడానికి ఉపక్రమించింది ఈ సమయంలోనే. పద్య రచనను వదలిపెట్టకుండా మరో వంక గద్య రచనలు కూడా చేయడం మొదలు పెట్టి, ఎన్నో నవలలు కూడా పుష్కిన్ రచించాడు.

కవిగా, రచయితగా ప్రపంచంలో ఒక విశిష్టమైన స్థానాన్ని పుష్కిన్ సంపాదించాడు. అతని రచనలు చాలా వరకు వివిధ ప్రపంచ భాషల్లోకి అనువదింపబడ్డాయి.

పప్పు

పెట్రోఫి, సాందోర్ (1823-49) : ప్రముఖ హంగేరియన్ కవి. హంగేరియన్ల స్వాతంత్ర్యేచ్ఛకు ప్రతినిధిగా నిలచిన విప్లవ కవి.

బాల్యంలో అనేక పాఠశాలలలో చదివి, యౌవనంలో సైన్యంలో చేరి, అనారోగ్య కారణంగా సైన్యం నుంచి పంపివేయబడిన పెట్రోఫి తరువాత హంగరీలో మూల మూల అనేక ప్రదేశాలలో పర్యటించి, చాలావరకు కాలినడకను ప్రయాణించి ప్రజల జీవితాన్ని ప్రత్యక్షంగా దర్శించాడు. 1842 లో తన 19 వ ఏట మొట్టమొదటి కవిత రచించి ప్రచురించాడు. 1844 లో ఆ నాటి హంగరీ కవులలో ఆద్యుడయిన మిహోలీ సలహా ననుసరించి, *పెన్సిడివల్ లావ్* అనే సాహిత్య పత్రికలో సహ సంపాదకుడుగా చేరాడు. అదే సంవత్సరం అతని తొలి కవితా సంపుటి *వెర్మిక్* ప్రచురించబడింది. వెంటనే పెట్రోఫి గొప్పకవిగా గుర్తింపబడ్డాడు. కొంత వరకు ఈ కవితా సంపుటి సంచలనాన్ని సృష్టించినా, అనుకో కుండా గొప్ప పేరు ప్రఖ్యాతులు లభించాయి. 1847 లో జూలియా అనే ఆమెను పెండ్లాడాడు.

1848 లో హంగరీలో చెలరేగిన విప్లవానికి ముందు సాహిత్య రంగంలో పెట్రోఫి ఒక కీలకమైన పాత్ర వహించాడు. మోర్ జొకాయ్ అనే మరొక సాహితీ వేత్తతో కలసి 1847 లో *ఎతర్డ్ కెపెక్* అనే పత్రికకు సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు. ఫ్రెంచ్ విప్లవం వల్ల ప్రభావి తుడైన పెట్రోఫి తన చుట్టూ ఉన్న సమాజంలోని ఆర్థిక అసమానతల పట్ల తీవ్రంగా స్పందించాడు. ఆ రోజులలోనే అతడు వ్రాసిన *ఉల్బ్రా మగ్యార్* (రైజ్ హంగేరియన్) అనే గేయం జాతీయ గీతం అయింది. ట్రాన్సిల్వేనియా సైన్యాధిపతి జనరల్ జోజెఫ్ బెమ్ అనే ఆయనకు పెట్రోఫి అంగరక్షకుడుగా పనిచేశాడు. 1849 జూలై 31 న జరిగిన సెజస్వార్ యుద్ధ సమయంలో పెట్రోఫి హఠాత్తుగా అదృశ్యం అయిపోయాడు. దశాబ్దాల తరబడి హంగేరియన్ ప్రజలు పెట్రోఫి మరణించి ఉంటాడు అన్న విషయాన్ని నమ్మలేకపోయారు.

సాహితీ రంగంలోకి ఒక ప్రభంజనంలా దూసుకొని వచ్చిన పెట్రోఫి కేవలం 26 సంవత్సరాల వయస్సులోనే మరణించడం హంగేరియన్ల దురదృష్టం. జీవించి ఉన్న ఆ కొద్ది సంవత్సరాలలోనే కవితా మార్గంలో ఒక కొత్త మలుపు తీసుకొనివచ్చి, కవిత అందరికీ అందుబాటులో ఉండే విధంగా, చెప్పదలచుకొన్నది ముక్కుకు సూటిగా చెప్పే రీతిలో మలచిన శిల్పి పెట్రోఫి.

పప్పు

పెట్రార్క్ (1304-1374) : ఇటాలియన్ పండి తుడు, కవి, మానవతావాది. పూర్తిపేరు ఫ్రాంసెస్కో పెట్రార్క్. సంస్కరణోద్యమంలో ఈయన రచించిన ప్రేమ కవితలు ఆ రకం కవిత్వానికి పునాది వేశాయి. తండ్రి 1302 లో ఫ్లారెన్స్ వదలి అరెజ్జోకు వచ్చిన తరు వాత పెట్రార్క్ 1304 లో జన్మించాడు. కొంతకాలం ఫ్రాన్స్ లో విద్యాభ్యాసం చేసి ఇటలీ తిరిగి వచ్చిన పెట్రార్క్ లో సాహిత్య జిజ్ఞాస అధికం అయింది. పెట్రార్క్ తొలి కవితలు తన తల్లి మరణం తరువాత వ్రాసిన స్మృతి గీతాలు. 1326 లో తండ్రి మరణించిన తరు వాత అప్పటి వరకు చదువుతున్న న్యాయశాస్త్రం వదలి పెట్రార్క్ తనకు అభిరుచి ఉన్న సాహిత్యాధ్యయనం ప్రారంభించాడు.

కేవలం సాహిత్యం మీద మమకారం మాత్రమే కాక దృఢమైన ఆధ్యాత్మిక భావన, ఆదర్శప్రాయమైన జీవితం గడపాలనే తపన, మానవతా దృక్పథం పెట్రార్క్ లో ఆది నించి కనిపించిన సుగుణాలు. ఇదే కాలంలో పెట్రార్క్ లారా అనే ఆమెను ప్రేమించి ఆలపించిన ప్రేమ గీతి కలు అతని మానసిక సౌకుమార్యాన్ని తెలియజేస్తాయి. జీవితాంతం ఆమె ఎవరో ఇతరులకు తెలియకపోయినా 1327 నించి పెట్రార్క్ లో రగిలిన ఈ ప్రేమ జ్వాలలు అతని సాహిత్య రచనలలో తలమానిక మైన పద్య సంకలనానికి మూలకారణ మయాయి. అతని జీవితంలో 1327 ఒక ముఖ్యమైన మలుపు. అక్కడి నుంచి అతని విదేశ యాత్రలు మరికొంత పరిణతిని, అవగాహనను అతనికి చేకూర్చాయి. ఈ నేపథ్యంలో సంప్రదాయ సంస్కృతికి, క్రైస్తవ మత సందేశానికి గల ఒక అపూర్వమైన సమన్వయాన్ని పెట్రార్క్ తన కవిత్యం ద్వారా ప్రతిపాదించి ఇటాలియన్ భాషలో ఒక నూతన శకానికి నాంది పలికాడు.

పెట్రార్క్ రచనలను క్రమంగా క్రోడీకరించడం కొంచెం కష్టంతో కూడిన పని. వ్రాసిన రచన లన్నిటినీ అతడు మళ్ళీ మళ్ళీ సవరించేవాడు. అయినా అతడు లాటిన్ ఛందస్సులో వ్రాసిన 66 కవితలు ఎంతో ప్రాచుర్యాన్ని పొందాయి. *ఆఫీకా* అనే ఒక ఇతిహాసం, *ది వైరస్ ఇల్లస్ట్రిబస్* అనే రోమ్ వీరుల గాథలు పెట్రార్క్ రచనలలో చెప్పకోదగిన మరికొన్ని.

1340 లో రోమ్ నుంచి, పారిస్ నుంచి అతనిని కవిగా గౌరవించడానికి ఆహ్వానాలు వచ్చాయి. రోమ్ లో ఒక వెయ్యి సంవత్సరాల తరువాత ఛందోబద్ధమైన కవి తకు ప్రాణం పోసిన కవిగా పెట్రార్క్ ను సన్మానించారు.

1348 లో ప్లేగ్ వ్యాధి సోకి ఎందరో మిత్రులు మరణించారు. వారిలో పెట్రార్క్ కవితలలో చోటుచేసుకున్న లారా కూడా ఉంది. 1350 లో పెట్రార్క్ ఈ స్థితిలో రోమ్ వెళ్లి అక్కడ తాను ప్రాపంచిక సుఖాలను త్యజిస్తున్నట్లు ప్రకటించాడు. 1362 లో వెనీస్ లో స్థిరపడిన పెట్రార్క్ 1367 లో తిరిగి పాడువా చేరుకొన్నాడు. శేష జీవితంలో స్వీయ చరిత్ర ఉత్తరాల రూపంలో వ్రాసి తరువాతి తరాలకు అందించాడు. ఇటాలియన్ భాషలో పెట్రార్క్ తీసుకొని వచ్చిన సాంస్కృతిక విప్లవం ఒక ముఖ్యమైన సాహిత్య శకానికి నాంది పలికింది. ఆఖరి నిమిషం వరకూ సాహిత్యసేవకే అంకితం అయిన పెట్రార్క్ 1374 లో వర్జిల్ వ్రాతప్రతి మీద తలవాల్చి కన్నుమూశాడు.

పప్పు

పెట్రోనియస్, ఆర్బిటేర్ గైయస్ (మృతి - క్రీ.శ. 66) : ప్రముఖ లాటిన్ రచయిత. క్రీస్తుశకం తొలి రోజుల్లో జన్మించి 66 వరకూ జీవించిన పెట్రోనియస్ అసలుపేరు 'టైటస్ పెట్రోనియస్ నిగర్'. ఆనాటి రోమన్ సంఘాన్ని ప్రతిబింబించే రచనను క్రీ.శ. మొదటి శతాబ్దంలోనే చేసిన సాహితీ వేత్త పెట్రోనియస్.

నీరో చక్రవర్తి అంతరంగిక బృందంలో పెట్రోనియస్ ఒకరు. కాని, ఈ అనుబంధం ఎక్కువకాలం సాగలేదు. అంతేకాక నీరోను చంపడానికి కుట్ర చేశాడన్న ఆరోపణతో పెట్రోనియస్ ను క్రీ.శ 66 లో ఖైదు చేశారు. శిక్ష కోసం వేచి ఉండక తన మరణానికి తానే ఏర్పాట్లు చేసుకొని ఆ సంవత్సరంలో ఆయన చనిపోయాడు.

పెట్రోనియస్ రచనలలో ముఖ్యమైనది *ది సాట్రికాన్*. ఇది ఒక హాస్యభరితమైన నవల వంటి రచన. ఈ గ్రంథంలో ఒక వంక ఉత్కృష్టమైన సాహిత్యపు విలువలు, మరోవంక సామాజిక స్పృహ గోచరిస్తాయి. వ్యంగ్య రచనా ధోరణిలో సాగే దీనిలోని గేయాలు ఆ నాటి సామాజిక పరిస్థితులను ప్రతిబింబిస్తూ సుతిమెత్తని విమర్శ, చమత్కారం కలపిన ఒక అద్వితీయమైన శైలిలో సాగాయి. ఆత్మయొక్క శాశ్వతత్వం గురించిన విశ్వాసాలనూ, నిత్య జీవితంలో ఆనందానికి ప్రాముఖ్యం ఇవ్వవలసిన అవసరాన్నీ తెలియజేస్తూ అనవసరమైన మెట్ట వేదాంత ధోరణులను ఈ గ్రంథం నిరసించింది. అయితే ఇందులో ఎక్కడా ఒక నిర్దిష్టమైన వేదాంతం గాని, నీతి భోధ గాని కనిపించదు.

ఆ నాటి ప్రజల కోసమే వ్రాయబడినా, ఈ గ్రంథం ఈ నాటికీ ఆ నాటి స్థితిగతులను తెలిపే ప్రశస్త

రచనగా చరిత్రలో మిగిలి పోయింది. ఒకవేళ ఈ పుస్తకం నుంచి చదువరు లేమైనా ఆశిస్తే అది కేవలం సాందర్యారాధనకు, సాహితీ విలువలకు పరిమితం కావాలి గాని దీనిలో నీతి ఏమైనా ఉందా అని వెదుకకూడదు. ఈ గ్రంథంలో అనేక చిన్న చిన్న ఇతివృత్తా లున్నాయి. భాష, శైలి చాలా తేలికగా అందరికీ అర్థమయ్యే విధంగా ఉన్నాయి. కాని, కొందరు విమర్శకులు పెట్రోనియస్ ఈ గ్రంథాన్ని చాలా తక్కువ కాలంలో నిర్లక్ష్యంగా వ్రాశాడని అంటారు.

1913 లోను, 1965 లోను ఈ గ్రంథానికి ఆంగ్ల నువాదాలు వెలువడ్డాయి. వీటిలో *ట్రీమూర్లియోనిస్ డిన్నర్ పార్టీ, విడ్తో ఆఫ్ ఎఫీసన్* చాలా ప్రజాదరణ పొందాయి. అయితే ఈ ఒక్క గ్రంథంతోటే అమరుడైన పెట్రోనియస్ ఇతర రచన లేమైనా చేశాడా అనేది వివాదాంశం.

పప్పు

పెరెజ్ గార్డోస్, బెనీటో (1843-1920) : సుప్రసిద్ధ శ్వానిష్ నవలారచయిత. టాల్ స్టాయ్, డికెన్స్, బాల్జాక్ లతో పోల్చదగిన నవలా రచయిత. సంకుచితమైన రాజకీయ మత తత్వాలకు అతీతమైన విశాల దృక్పథం గలవాడు. నగరాన్ని గురించిన రచనలే ఇతని గొప్ప రచనలు అయినా, జాతీయ దృక్పథంతో ప్రాంతీయ తత్వాలను నిరసించిన రచయిత 'పెరెజ్'.

న్యాయ శాస్త్రం చదువుతూ పాత్రికేయుడు కావాలనే కాంక్షతో పెరెజ్ ఆ చదువుకు స్వస్తి చెప్పి తన రచనల మీదనే ఆధారపడి జీవించాడు. 1870 లో ప్రచురితమైన అతని మొదటి నవల *ది ఫేంజైన్ ఆఫ్ గోల్డ్*. చరిత్రాత్మక మైన నవలా రచనలో 'పెరెజ్' చేసిన ప్రయోగాలు అద్వితీయ మైనవి. ఆ కోవలో తొలి రచనలు నెపోలియన్ యుద్ధ కాలంలో శ్వానిష్ చరిత్రను గురించి తెలియ జేసేవి. ఈ కాలపు చరిత్రను చాలా మంది విస్మరించడం వల్ల 'పెరెజ్' తరువాతి కాలంలో రచించిన ఇరవై నవలలలో చారిత్రకమైన

నిజాలతోను, కల్పనలతోను కూడిన ఒక అనన్యమైన కథా కథన విధానం కనిపిస్తుంది.

తన కాలంలో యూరప్‌లోని రచయితల నవలల లోని తీరుతెన్నులు 'పెరెజ్' నవలా రచనపై ప్రభావం చూపాయి. ముఖ్యంగా ది ప్రోహిబిషన్ లోను, ఫార్ట్వై నాటూ విజసింతీ లోను ఈ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

1895 లో వెలువడిన నవల నజరిన్ లో 'పెరెజ్' యొక్క మానవతా వాదం ప్రస్ఫుటమవుతుంది. పెరెజ్ రంగస్థలానికి వ్రాసిన రచన లన్నీ ప్రజాదరణ పొందాయి. ఆ కాలంలో అవి వేలాది మంది ప్రేక్షకుల హృదయాలను కదిలించాయి. అయితే వాటిలో కళ కన్న అతని రాజకీయ దృష్టికే ఎక్కువ ప్రాచుర్యం ఉందని చెప్పవచ్చు.

ఒక వంక ఇంత విజయవంతంగా సాహితీ జీవితం సాగినా మరొక వంక 'పెరెజ్' ఎన్నో వైఫల్యాలనూ, ఓటములనూ కూడా ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. 'పెరెజ్' వృద్ధాప్యంలో మానసికంగా ఎంతో క్రుంగిపోయాడు. మేధాశక్తి రాను రాను క్షీణించసాగింది. 1912 లో పూర్తిగా అంధుడై, 1920 నాటికి పెరెజ్ అనామకుడు గా మరణించాడు.

పప్పు

పెర్ల్ ఎస్. బక్ (1892-1973) : ప్రముఖ అమెరికన్ రచయిత్రి. యౌవనం అంతా సుమారుగా చైనా దేశంలో గడిపిన 'పెర్ల్' నవలలలో చైనీయుల జీవితాలే కనిపిస్తాయి. చైనాలో కొన్నాళ్లు విద్యాభ్యాసం చేసి రింఛ్‌బర్గ్‌లో పట్టభద్రురాలై, 1914 లో తిరిగి చైనాకు వచ్చి నాన్కింగ్ యూనివర్సిటీలో ఆమె అధ్యాపకురాలైంది.

1923 లో మొదటిసారిగా ఆమె వ్యాసాలు అమెరికాలోని పత్రికలలో ప్రచురణ అయ్యాయి. అవన్నీ చైనా ప్రజల జీవితాన్ని ప్రతిబింబించేవే! కాని ఆవిడ నవల ది గుడ్ ఎర్త్ ప్రచురణ అయే దాకా, అంటే 1931 వరకూ పెర్ల్ బక్ కి ఎక్కువ పేరు ప్రఖ్యాతులు రాలేదు. ఈ నవల ప్రపంచంలోని అనేక ఇతర భాషల్లోకి అనువదింపబడింది. 1932 లో ఆమె వ్రాసిన సన్స్, 1935 లో వెలువడిన ఎ హౌస్ డివైడెడ్ కూడా ఎంతో ప్రజాదరణ పొందాయి. ఈ మూడింటినీ కలిపి ది హౌస్ ఆఫ్ ఎర్త్ అనే పేర 1935 లో ప్రచురించారు.

1917 లో తాను వివాహమాడిన క్రైస్తవ మతాధికారి 'జాన్ బక్' కు ఆమె 1934 లో విడాకు లిచ్చింది. 1935 లో న్యూయార్క్‌లోని ఒక పుస్తక ప్రచురణ కర్త

'రిచర్డ్ వాల్' ను పెండ్లాడి, ఆ తరువాత 'పెర్ల్ బక్' అమెరికాలో స్థిరపడిపోయింది. 'పెర్ల్ బక్' గొప్ప మానవతావాదిని, రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తరువాత నిరాశ్రయులై, అనాథలైన వేలాది మంది పిల్లలకోసం ఆమె 'పెర్ల్ బక్ నిధి' అని ఒక సహాయనిధిని ఏర్పాటు చేసి, 1967 నాటికి తన వంతుగా తాను జీవితాంతం సంపాదించిన ఆస్తిలో ఎక్కువ భాగం సుమారు డెబ్బై లక్షల డాలర్లు ఆ సంస్థకు దానం చేసింది.

1936 తరువాత 'పెర్ల్ బక్' జీవిత చరిత్రలను వ్రాయడానికి పూనుకొని మొదట ఆమె తండ్రి చరిత్ర ఫైటింగ్ ఏంజెల్ అనే పేర వ్రాసింది. తల్లి చరిత్ర ది ఎక్స్‌ప్లో అని వ్రాసింది. ఇంకా తరువాత డ్రీగన్ సీడ్, ది ఇంపీరియల్ వుమన్, ది ఫస్ట్ వైఫ్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ అనే గ్రంథాలు కూడా వ్రాసింది. తన కుమార్తెలో మానసిక వికాసం లేకపోవడం వల్ల ఆమె వ్రాసిన కథానిక - ది చైల్డ్ హూ నెవర్ గ్రూ. ఆమె రచనలలో మరొక ముఖ్యమైన రచన ఆమె స్వీయచరిత్రమై సెవరల్ వర్ల్డ్స్. ఇవి కాక జాన్ సెడ్జ్‌న్ అనే మారు పేరుతో ఆమె ఐదు నవలలు వ్రాసింది.

'పెర్ల్ బక్' కు పులిట్జర్ పురస్కారం, 1938 లో నోబెల్ సాహిత్య పురస్కారం లభించాయి.

పప్పు

పెర్స్, సాఁ-జాఁ (సెంట్ జాన్) (1887--) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత. ఇతని అసలు పేరు మారీ లెసీ ఆగస్ట్ సెంట్ లెజర్. ఈయన 1887 లో గ్వాడ లూప్‌లో జన్మించాడు. బోర్డో, పారిస్ విశ్వవిద్యాలయాలలో విద్య నభ్యసించి 1914 లో ప్రభుత్వదూతగా నియమితుడయ్యాడు. చైనాలో మొదట షాంగ్‌హై లో కాన్సల్ గాను, పీకింగ్‌లో సెక్రటరీగాను వ్యవహరించాడు. 1921 లో జరిగిన నిరాయుధీకరణ సమావేశంలో ఈయన తూర్పు ఆసియా వ్యవహారాలపై నిపుణుడుగా పాల్గొన్నాడు. తరువాత కొన్నాళ్లు (1921-23) ఫ్రెంచ్ రాజకీయ వేత్త ఎరిస్టీడ్ బ్రియాలాకు కార్యదర్శిగా

ఉన్నాడు. 1940 లో విషీ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చినప్పుడు ఈయన పదవి నుండి తొలగింపబడి, అమెరికా వెళ్లి అక్కడ వాషింగ్టన్ లో లైబ్రరీ ఆఫ్ కాంగ్రెస్ కు ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో సలహాదారుగా వ్యవహరించి, 1957 లో స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చాడు.

ఈయన ప్రభుత్వ సేవ ప్రారంభించడానికి ముందు 1911 మొదలు కవిత్వ సంపుటాలను కొన్నిటిని ప్రచురించాడు. ఇవి మొదట ఫ్రెంచ్ లోను, తరువాత ఇంగ్లీష్ అనువాదంలోను ప్రచురింపబడ్డాయి. వీనిలో మొదటిది *ఏలోజెస్, ఇతర కవితలు*. ఈ సంపుటం లోని కవితలపై 'సింబాలిజం' ప్రభావం కనిపిస్తుంది. దీని తరువాతి రచనలలో ఈయన ఒక వ్యక్తిగతమైన శైలిని రూపొందించుకొన్నాడు. ఈయన కవితాశైలి సునిశితంగాను, స్వచ్ఛంగాను ఉండి, కవులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. సామాన్య పాఠకులను మాత్రం అంతగా ఆకర్షించలేదు. సాధారణ పదప్రయోగం ద్వారాను, మత సంబంధమైన ఛందస్సుల ద్వారాను ఈయన తన అనుభూతులను ప్రపంచానికి వ్యక్తపరచాడు. పండితులు ఈయన కవిత్వాన్ని రింబో కవిత్వంతో పోలుస్తారు. ఈయన తొలి రచనలలో ముఖ్యమైన *అనాబేస్* (1924) ను *అనాబేసిస్* అనే పేరుతో టి. ఎస్. ఇలియట్ ఇంగ్లీషులోకి అనువదించాడు. ఈయన తాను అమెరికాలో ఉన్న కాలంలో చేసిన రచనలు *ప్రవాసము* (1942), *వెంట్స్* (1946), *ఎక్స్ ల్, ఇతర కవితలు* (1949), *అమెర్ట్* (1957), *క్లానిక్* (1960), *అయిస్ కాజ్* (1962). వీనిలో ఈయన వ్యక్తిత్వం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. కొందరు అమెరికన్ పాఠకులు ఈయనను ఫ్రెంచ్ జాతీయతా భావానికి ప్రతిబింబంగా పరిగణించారు. ఈ కవిత లన్నింటిలోను ఈయన మేధాశక్తి గోచరిస్తుంది. *అనాబేస్* లోనివి కొన్ని, *సీమార్క్స్* లోనివి కొన్ని కవితలు ఇంగ్లీష్ లోకి అనువదించబడి విశేష ప్రజాదరణ పొందాయి.

ఈయన చేసిన సాహిత్య సేవకు గుర్తింపుగా 1960 లో ఈయనకు సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి ఇచ్చారు. డి.ల.రా.

పాలిటియన్ (ఏంజల్ పోలీజీయాన్) (1454-94) : రినయ్ జాన్స్ నాటి ఇటలీలోని ప్రముఖ విద్వాంసుడు, కవి, మానవతావాది. 1454 జూలై 14 న ఇటలీలో జన్మించాడు. 1464 లో ఇతని తండ్రి మరణంతో కుటుంబం కష్టాలపాలై, 1469 నాటికి ఈయన ఫ్లారెన్స్ లోని బంధువుల వద్దకు చేరాడు. లాటిన్ భాషలో కవితా నైపుణ్యంతో ఆనాటి ఇటలీలో మహా సంపన్నుడైన

"లోరెంజో డి మెడిచీ" దృష్టిని ఆకర్షించాడు. గ్రీకు ఇతిహాసం ఇలియడ్ మొదటి రెండు భాగాలను లాటిన్ లోకి అనువదించి "లోరెంజో" కు అంకితం చేశాడు. ఈ విధంగా ఈయన మెడిచీ కుటుంబం ప్రాపకం సంపాదించి, "లోరెంజో" కుమారుడు "పియర్" కు గురువుగా నియమితు డయాడు. 1470-75 మధ్యలో ఇలియడ్ లోని భాగాలకు ఈయన చేసిన లాటిన్ అనువాదం ప్రప్రథమంగా కీర్తి సంపాదించింది. ఈయన వ్రాసిన వివిధ లాటిన్ కవితలు అత్యున్నత స్థాయికి చేరినవి. వీనిలో ఈయన ఎలిజీ, ఓడ్ మొదలైన విభిన్న కవితా ప్రక్రియలను ప్రయోగించాడు. కాని ఈ దశలోని ఈయన రచనలలో అతిముఖ్యమైనది: ఇటాలియన్ భాషలో 1475-1478 మధ్యలో ఈయన రచించిన *స్టాంజె కమ్యూనికేట్ పెర్ లా జియోస్ట్రా డెల్ మార్గ్ ఫికో గిలియానో డి మెడిచీ* అనే పద్యకావ్యం. ఈ కావ్యంలో లోరెంజో కుమారుడు "గియూలియానో" "సిమోనెటా" (Simonetta) ల ప్రణయాన్ని చిత్రించాడు. ఈ కావ్యంపై ఆనాటి మానవతావాదం యొక్క, లాటిన్ ఇతిహాసాల యొక్క ప్రభావం కనిపిస్తుంది. కాని 1478 లో "గియూలియానో" మృతివల్ల రెండవ భాగం అసంపూర్తిగా మిగిలిపోయింది.

లోరెంజో డి మెడిచీ, పాలిటియన్లు ఇటాలియన్ సాహిత్య గౌరవ ప్రపత్తులు పెంపొందించడానికి కారకులని సాహితీవేత్తల అభిప్రాయం. లోరెంజో చేత నేపుల్స్ రాజు కుమారునికి సంపాదించిన టస్కన్ కవితా సంకలనానికి పొందుపరచబడిన అంకితపత్రం (1478) లో పాలిటియన్ ఇటాలియన్ కవిత్వ సంప్రదాయాన్ని వివరించి,

దాని ప్రాశస్త్యాన్ని ఉద్ఘాటించాడు. కాని 1479 లో లోరెంజో భార్యతో ఏర్పడిన తగవు కారణంగా ఈయన మెడిచీ కొలువు వదిలి ఉత్తర ఇటలీ అంతా పర్యటించాడు. ఈ పర్యటనలో ఆయన ఆ కాలపు పండితులను కలసెకొని, వెరోనా విశ్వవిద్యాలయంలో ఉపన్యసించాడు. తరువాత కళాపోషకుడైన మాంట్యూవా

సంస్థానాధీశుడు ప్రాన్సెస్కో గోంజాగా కొలువులో చేరి, అక్కడ ఉండగా ఇటాలియన్‌లో ఫెవోలా డార్మియో (1478) అనే పద్యకావ్యం వ్రాశాడు. ఈ కావ్యం స్ట్రాంజె అంతగా కాకపోయినా, పండితుల మన్ననలు పొందింది. మాంట్యువాలో గౌరవంగా బ్రతుకుతున్నప్పటికీ ఈయన మనస్సంతా మెడిచీ సంస్థానం మీదనే ఉండేది. ఇతని ప్రార్థనలకు సమాధానంగా లోరెంజో ఇతనిని 1480 లో తిరిగి ఫ్లారెన్సుకు పిలిపించి, తన కుమారుడు పియారోకు గురువుగా నియమించాడు. లోరెంజో ప్రాపకం వల్లనే ఈయన ఫ్లారెన్సు విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రాచీన సాహిత్య చార్యుడుగా నియమితు డయాడు. ఫ్లారెన్సు విశ్వవిద్యాలయంలో ఉండగా 1482-1486 మధ్య నాలుగు ఉపన్యాసాలు ఇచ్చాడు. వీనిలో గ్రీక్, లాటిన్ సాహిత్యాలను గూర్చి, వాటిలో ప్రముఖులైన హోమర్, హెసియడ్, వర్జిల్ కవిత్వాన్ని గూర్చి తన అభిప్రాయాలను ప్రకటించాడు. ప్రాచీన సంప్రదాయాన్ని గ్రుడ్డిగా అనుకరించడం కాక, ఆధునికులు దానిని సందర్భానికి తగినట్లుగా మలచుకోవాలన్నది ఈయన సిద్ధాంతం.

ఈయన జీవితంలో చివరి దశ చాలా వరకు ఫ్లారెన్సులో గడిపాడు. ఈ దశలో ఈయన మెడిచీ గ్రంథాలయానికి వ్రాత ప్రతులను సేకరించడంలోనూ, ప్రాచీన గ్రంథాలను అనువదించడంలోనూ, దేశభాష అయిన ఇటాలియన్‌లో కవిత్వం వ్రాయడంలోనూ కాలం గడిపాడు. ఇవిగాక ఈయన 1489 లో ప్రాచీన భాషా విశ్లేషణ గ్రంథం అయిన మి సెలేనియా ను కూడా వ్రాశాడు. ఇటువంటిదే మరొక గ్రంథం వ్రాయడం పూర్తి కాకుండా ఈయన ఫ్లారెన్సులో 1494 సెప్టెంబరు 29 న మృతి చెందాడు. ఈయన కవిగాను, విమర్శకుడుగాను మాత్రమేకాక, దేశభాష అయిన గ్రీక్, ఇటాలియన్‌లో కవిత్వం వ్రాసి దానికి ప్రతిష్ఠ చేకూర్చాడు.

డి.ల.రా.

పోంట్‌ప్పిడాన్, హెన్రిక్ (1857-1943): డేనిష్ వాస్తవికతా వాది, రచయిత. కార్ల్ జెర్నెరుప్‌తో కలసి 1917 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకొన్నాడు. ఆ నాటి డెన్మార్కులోని జీవన పరిస్థితులను యథాతథంగా వర్ణించినందుకు ఆయన కా బహుమతి లభించింది.

పోంట్‌ప్పిడాన్ నవలలూ, కథానికలూ ఆదిలో సాంఘికాభ్యుదయ కాంక్షతో రచించినా, తరువాతి కాలంలో తన జీవితంలో, అది నిజం కాలేదన్న నిర్వేదంతో తన దేశంలో తన కాలంలో ఉన్న వాస్తవ స్థితి గతులను అసాధారణమైన సమగ్రతతో చిత్రించాడు.

ఒక మత గురువు పుత్రుడైన పోంట్‌ప్పిడాన్ 1873 లో కోపెన్‌హేగన్‌లో ఇంజనీరింగ్ చదివించాడు. 1879 లో

ఆ చదువు నిలిపివేసి, కొన్ని సంవత్సరాలు ఉపాధ్యాయ వృత్తి స్వీకరించాడు. ఆయన మొదటి కథానికల సంపుటి స్ట్రాక్రీడ్ వింజర్ (1881). ఆ తరువాత 1900 వ

సంవత్సరం వరకూ తన రచనలవలన, కోపెన్ హేగన్‌లోని వివిధ పత్రికలకు చేసిన రచనల వలన జీవనం కొనసాగించాడు. పోంట్‌ప్పిడాన్ రచనలలో ముఖ్యంగా నిర్లిప్తత, నిస్సహాయత కనిపిస్తాయి. ఒక అర్ధశతాబ్ది కాలంలో రచించిన ఆయన నవలలూ, కథానికలూ, డేనిష్ జీవితాన్ని బహుముఖంగా ప్రతిబింబిస్తున్నాయి.

ఆయన తొలి రచనలు జానపద జీవితాన్ని గురించి వ్రాసినవి. లాంప్ బై బిల్డర్ (1883), ప్రాహై టర్ని (1887), స్కెయర్ (1890) ఇవన్నీ సంఘం మీద ఆగ్రహం ప్రకటించినా, పల్లెప్రజల నిర్లిప్తతనూ, కార్య విముఖతనూ పరిహాసంతో హేళన చేశాయి. మూడు సంపుటలలో ప్రకటింపబడిన డెబ్ ఫోర్జెట్టెడ్ (1891-1895), ది ప్రోమిస్డ్ లాండ్ (1896) పల్లె ప్రాంతాలలోని మత వివాదాలను అభివర్ణించేవి. 1890-1900 దశకంలో పోంట్‌ప్పిడాన్ ధార్మిక సమస్యలను గురించి నవలికలు రచించాడు. నట్టెవ్యాగ్ (1894), గామ్లె ఆడమ్ (1895), హోజ్ సాంగ్ (1896) అలాంటివి. వీటి తరువాత ఒక పెద్ద నవల లిక్నేవర్ (1898-1904) రచించాడు. ఇందులో ప్రధాన పాత్రకు కొంత వరకు పోంట్‌ప్పిడాన్ తో పోలిక ఉంది. ఆయన ఒక మతగురువు కుమారుడు. తన ఇంట్లో ఉన్న సదాచార వాతావరణానికి అతడు ఎదురు తిరుగుతాడు. రాజధానిలో ఇంజనీరుగా జీవించడానికి నిర్ణయించుకొంటాడు. ఈ నవలలో వాతావరణపు బలం ప్రధానమైంది. పగటి కలలు కంటూ, వాస్తవాలంటే భయపడే జాతీయ జీవన దృక్పథాన్ని దీనిలో పోంట్‌ప్పిడాన్ గర్హించాడు.

పోంట్-పిడాన్ మూడో నవలా చక్రం *డ దోడ్స్ రిగే* (De Dodes Rige) 5 సంపుటాలు (1912-16).

మృత్యు సామాజ్యం (1901) లో లిబరల్స్ విజయం తరువాత వచ్చిన రాజకీయ పరివర్తనను అసంతృప్తిని, నవయుగ నిస్సారతను గురించిన ఆందోళనను ప్రదర్శిస్తుంది. ఆయన కటువైన నవల మాండ్స్ హిమ్మర్రిగ్ (Mands Himmerig-1927) మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో డెన్మార్క్ తటస్థ వైఖరిని వర్ణిస్తూ, నిర్లక్ష్యమైన భౌతిక వాదాన్ని తిరస్కరిస్తుంది. ఆయన కడపటి ప్రముఖమైన రచన 1933-1940 మధ్య కాలంలో ప్రచురించబడిన, నాలుగు సంపుటాల స్మృతులు. అది సంక్షిప్త రూపంలో *అన్వర్వెజ్డ్ టీల్ మిగ్ సెల్ఫ్* (1943) అనే పేరుతో వెలువడింది.

శ్రీ.న.చ.రా.

పో, ఎడ్గార్ ఆలన్ (1809-49) : అమెరికన్ కవి, కథా రచయిత, విమర్శకుడు. 1809 లో బోస్టన్ లో జన్మించాడు. బాల్యంలోనే తల్లిదండ్రులు మరణించడం వలన రిచ్ మండ్ (వర్జీనియా) నగరానికి చెందిన జాన్ ఆలన్ అనే పొగాకు వర్తకుని కుటుంబంలో పెరిగాడు. అందు చేతనే తన పేరులో "ఆలన్" కలుపుకొన్నాడు. ఈయన విద్యాభ్యాసం మొదట ఇంగ్లండ్ లోని స్టోక్ న్యూవింగ్టన్ లోనూ, తరువాత వర్జీనియా (అమెరికా) లోని రిచ్ మండ్ ఎకాడమీ, వర్జీనియా విశ్వవిద్యాలయాలలోనూ కొనసాగింది. కాని ఈయన బాధ్యతా రహితమైన ప్రవర్తన వలన, ఆలన్ ఈయన చదువును ఆపివేసి తన వ్యాపార సంస్థలో చేర్చుకొన్నాడు. కాని, పో తత్వానికి ఈ జీవన విధానం నచ్చక, బోస్టన్ కు వెళ్ళిపోయి అచ్చట కవిగా జీవితం ప్రారంభించాడు. 1827 లో కలం పేరుతో *టామల్లెన్ అండ్ అదర్ పాయింట్స్* అనే సంకలనం ప్రచురించాడు గాని, దాని వలన ఏమీ ఆదాయం రాలేదు. ఈయన జీవితంలో కవిగాను, కథకుడుగాను రాణించినా జీవితం అంతా దరిద్రంతోనే గడిపాడు. కొద్దికాలం సైనిక సేవలో ఉన్నాడు కాని ఆ జీవితంలో కూడా ఇముడలేక, తిరస్కారానికి గురి అయ్యాడు. తరువాత అమెరికన్ పత్రికలలో రచనల మూలంగా చాలా స్వల్పమైన సంపాదనతో కాలక్షేపం చేయసాగాడు. *టేల్స్ ఆఫ్ ది గ్రోబెస్క్ అండ్ ది అరాబెస్క్* (1840) అనే కథాసంపుటి వల్లను, *ద రేవెన్* (1844) అనే పద్య రచన వల్లను విశేషమైన కీర్తినార్జించి, బాల్టిమోర్ లోని *సదర్న్ లిటరరీ మె సెంజర్* పత్రికకు సంపాదకు డయాడు. ఈ పత్రికలో వ్రాసిన

వ్యాసాలలో ఈయన అమెరికన్ లకు అపరిచితమైన క్రొత్త శైలిని ఆవిష్కరించాడు.

1836 లో ఈయన "వర్జీనియా క్వెస్ట్" అనే 14 ఏళ్ల బాలికను వివాహమాడాడు. వీరి వైవాహిక జీవిత మంతా లేమితోనే గడిచింది. చివరకు ఈమె 1847 న్యూయార్క్ నగరం దగ్గరి ఫోర్డ్స్ గ్రామంలో మరణించింది. ఈమె సంస్మరణార్థమే పో *ఎనా బెల్ లీ* (1849) అనే పద్యాన్ని రచించాడు. ఈ రచన తరువాత ఈయన *ఉలాల్లామె* (1847), *ద బెల్స్* (The bells, 1849) అనే గ్రంథాలు రచించి, 1849 లో అనారోగ్య కారణంగా బాల్టిమోర్ లో మరణించాడు.

పైన ఉదహరించిన రచనలే కాక ఈయన చేసిన ఇతర రచనలు: *ద మిస్టరీ ఆఫ్ రూమోర్* (1841), *ద ఫాల్ ఆఫ్ ద హౌస్ ఆఫ్ అషర్* (1839), *ద గోల్డ్ బగ్* (1842), *టేల్స్* (1845), *యరేకా వచన కవిత* (1848), *ద నెరేటివ్ ఆఫ్ ఆర్తర్ గోర్డన్ పీన్ ఆఫ్ న్యాన్ కెట్* (1838). పో వ్రాసిన కవిత్వం పరిమాణంలో ఎక్కువ కాకపోయినా విశిష్టమైన కళా నైపుణ్యాన్ని, శబ్దాల ఉపయోగంలో పొదుపరి తనాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. ఇంతేకాకుండా ఈయన కవితలలోను, కథలలోను ఆశ్చర్య, భయోత్పాదక వాతావరణాన్ని అతి నిపుణతతో మిళితం చేశాడు. 'కథానిక' అనే సాహిత్య ప్రక్రియను నిర్వచించిన వారిలో ఈయన ప్రథముడు. ఈనాటి "డిటెక్టివ్" కథకు ఈయనే పితామహుడు. ఈయన కవిగాను, కథానికా రచయితగానే కాక విమర్శకుడుగా కూడా గణనీయుడు. అమెరికన్ సాహిత్యానికి యూరప్ లో గుర్తింపు తెచ్చిన ప్రముఖులలో ఎడ్గార్ ఆలన్ పో ఒకడు.

డి.ఆ.రా.

పోట్-చీ, వాస్లా (1621-96) : ప్రముఖ పోలిష్ కవి. పోట్-చీ 1621 లో పోలండ్ లోని జెన్యాలో జన్మించాడు. ఈయన కొద్దిపాటి విద్య నభ్యసించి, గ్రామ ప్రాంతాలలో భూస్వామిగా జీవితం గడుపుతూ తన సరదాకోసం మాత్రమే కవిత్వ రచన చేయసాగాడు. క్రిస్టియన్ మతంలో ఈయన యూనిటేరియన్ శాఖకు చెందినవాడు. పోలిష్ ప్రభుత్వ విధానానికి అనుగుణంగా ఈయన ఆ శాఖను వదిలి అనిష్టం గానే రోమన్ కాథలిక్ శాఖకు మారాడు. కాని ఈయన భార్య యూనిటేరియన్ గానే ఉండిపోయి, ఆవిడ క్షేమాన్ని గూర్చి ఈయనకు అందోళన కలుగ చేస్తూ ఉండేది.

పోప్ చిక్కి కవిత్వం ఇంచుమించు 30,000 పంక్తుల వరకూ ఉంది. దీనిలో ముఖ్యమైనవి: వోజ్జు చొసిమ్స్కా అనే దీర్ఘకావ్యం, ఓగ్రోడ్ ఫ్రానెక్ అనే ముక్తక పద్యాల సంకలనం. వోజ్జు చొసిమ్స్కా అనే కావ్యం చొసిమ్ నగరాన్ని 1621 లో తుర్కిష్ సైన్యం ముట్టడించడాన్ని, ఆ ముట్టడిని 65,000 మంది ఎదుర్కొనడాన్ని వర్ణించింది. ఈ కావ్యంలో వర్ణింప బడిన సంఘటనలు వాస్తవ మైనవే గాని, అందు వర్ణింపబడిన పోలిష్ వీరుల శౌర్య పరాక్రమాలు కల్పితాలు. పోప్ చిక్కి కవిత్వంలో పొదుపరితనం ఓగ్రోడ్ ఫ్రానెక్ అనే కావ్యంలో ప్రస్ఫుటమౌతుంది. ఈ ముక్తకాల సంకలనం పోలండ్ లో ఆనాటి ప్రజల భావాలను, సాంఘికచారాలను ఉత్సాహం గొలిపేటట్లు వర్ణిస్తుంది. ఈ రచయిత ముఖ్య రచనలు రెండూ కూడా రచింప బడిన తరువాత చాలా కాలానికి కాని ప్రచురణ కాలేదు. వోజ్జు చొసిమ్స్కా అన్న మహాకావ్యం 1850 లోనూ, ఓగ్రోడ్ ఫ్రానెక్ అన్న సంకలనం 1907 లోనూ వెలుగుచూశాయి.

డి.ల.రా.

పోప్, అలెగ్జాండర్ (1688-1744) :

ఆంగ్ల సాహిత్యంలో అగ్లెస్ట్ యుగంలో ప్రముఖ

కవి, అధిక్షేప కావ్య కర్త (Satirist). ఈయన పేరు ముఖ్యంగా ఎస్సే ఆన్ క్రిటిసిజమ్ (1711) అనే కవితా విమర్శ మూలం గాను, రేప్ ఆఫ్ ది లాక్ (1712-1714), కథను ఆధారంగా చేసుకొని అప్పటి సంఘంలో నెలకొని ది డస్రీయడ్ (1728) ఉన్న ఆడంబరాన్నీ, వాస్తవ విరుద్ధమైన విలువలను అపహాస్యం చేస్తూ పోప్ ఈ రచన చేశాడు. తేలికపాటి కథావస్తువుతో ఇలియడ్ వంటి గ్రీకు ఇతిహాసరీతిలో వ్రాసిన ఈ కావ్యం ఈ నాటికీ ఆసక్తికరంగా ఉండి ఈ తరహా సాహిత్యం (mock-epics) లో ప్రముఖమైనదిగా గుర్తింపబడుతుంది.

గాను ఆంగ్ల సాహిత్యంలో సుస్థిర మైంది. పోప్ 1688 మే లో లండన్ లో ఒక రోమన్ కాథలిక్ కుటుంబంలో జన్మించాడు. 1700 లో వీరి కుటుంబం లండన్ వదిలి బిన్ ఫీల్డ్ అనే గ్రామానికి తరలి వెళ్లడంతో వీరికి చాలా రోమన్ కాథలిక్ కుటుంబాలతో పరిచయం ఏర్పడింది. జాన్ కారిల్ అనే స్థితిమంతునితో ఈయనకు ఏర్పడ్డ పరిచయం ది రేప్ ఆఫ్ ది లాక్ అనే అధిక్షేప కావ్య రచనకు దారి తీసింది. వీరు రోమన్ కాథలిక్ లవడం వలన ఈయన విద్యాభ్యాసం మామూలు

పాఠశాలల్లో కాక ఇంటివద్ద కాథలిక్ ఆచార్యుల వద్ద జరిగింది. కాని చాలా వరకు ఈయన స్వయం కృషి వల్లనే పాండిత్యం సంపాదించాడు. చాలా చిన్న వయస్సులోనే గ్రీక్, లాటిన్, ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ భాషలు నేర్చుకొని, ఆ సాహిత్యాలు అధ్యయనం చేశాడు. తనకు నచ్చిన లాటిన్ కవుల ననుకరిస్తూ కొన్ని పద్య రచనలు కూడా చేశాడు. 1717 వరకూ పోప్ జీవితం పిండ్సర్ ఫారెస్ట్ లోని బిన్ ఫీల్డ్ గ్రామంలోనే గడచింది. మధ్య మధ్యలో లండన్ వెళ్లి పిలియమ్ పిచర్స్ వంటి సాహిత్య పరులను కలుసుకొని వచ్చేవాడు. 1705 నుండి పోప్ గణనీయమైన కవితా కృషి ప్రారంభించి 1709 లో ఒక పద్య సంపుటి ప్రకటించాడు.

పోప్ జీవితమంతా అనారోగ్యంతోనే గడిపాడు. అందువలన ఈయన చాలా వరకు ఇంటివద్దనే ఉండే వాడు. అయినా ఈయన చాలామంది చిత్రకారులను ఆకరించేవాడు. 1711 లో ప్రకటితమైన ఎస్సే ఆన్ క్రిటిసిజమ్ అనే విమర్శక రచన పోప్ కు బాగా పేరు సంపాదించి, 'ఎడిసన్' (Addison), "స్టీల్" (steele) వంటి ప్రముఖ సాహిత్యవేత్తల స్నేహాన్ని ఈయనకు సమకూర్చింది. వారు ప్రకటిస్తున్న ది స్ట్రెక్టర్ పత్రికలో పోప్ కొన్ని వ్యాసాలు ప్రకటించాడు. చతుర విమర్శ ద్వారా సంఘంలో అవినీతిని అరికట్టవచ్చుననే సిద్ధాంతం ఈయనను ప్రభావితం చేసింది. ఈ ప్రభావం తోనే పోప్ ది రేప్ ఆఫ్ ది లాక్ (The rape of the lock, 1712-14) అనే సుప్రసిద్ధ కావ్యాన్ని రచించాడు. తనకు సమీపంలో ఉన్న రెండు కేథలిక్ కుటుంబాల మధ్య ఏర్పడిన కలహాన్ని ఒక భయంకర యుద్ధంతో పోలుస్తూ, ఐదు భాగాలలో ఈ కవితను వ్రాశాడు. ఈ కథను ఆధారంగా చేసుకొని అప్పటి సంఘంలో నెలకొని ది డస్రీయడ్ (1728) ఉన్న ఆడంబరాన్నీ, వాస్తవ విరుద్ధమైన విలువలను అపహాస్యం చేస్తూ పోప్ ఈ రచన చేశాడు. తేలికపాటి కథావస్తువుతో ఇలియడ్ వంటి గ్రీకు ఇతిహాసరీతిలో వ్రాసిన ఈ కావ్యం ఈ నాటికీ ఆసక్తికరంగా ఉండి ఈ తరహా సాహిత్యం (mock-epics) లో ప్రముఖమైనదిగా గుర్తింపబడుతుంది.

లాటిన్, గ్రీక్ కవితా రీతులను అనుకరిస్తూ పోప్ అనేక కవితలను రచించాడు. హోమర్ యొక్క ఇలీయడ్ ను గ్రీక్ నుండి ఇంగ్లీష్ లోకి అనువదించడం ఈయన జీవితాశయంగా ఉండేది. ఇలియడ్ లో నాలుగు భాగాల అనువాదాన్ని ఈయన 1715 లో ప్రకటించాడు. అలాగే హోమర్ మరోగ్రంథమైన ఓడిస్సీ లో అయిదు

భాగాలను 'విలియమ్ బ్రూమ్', 'ఎలిజా ఫెంటన్' ల సహాయంతో అనువదించి, 1725, 1726 లలో ప్రకటించాడు.

పోప్ యొక్క రాజకీయ, మతపరమైన సంబంధాల వలన శతాబ్దం ముగియవచ్చేసరికి 'ఎడిసన్', 'స్టీల్' వంటి వారి స్నేహాలు పోయి, క్రొత్తగా 'జొనాథన్ స్వీట్', 'జాన్ ఆర్బత్ నాట్' వంటి వారు మిత్రులు అయ్యారు. పూర్వ మిత్రులు కొంతమంది (ఎడిసన్, స్టీల్) పోప్ ఖ్యాతిని కళంకితం చేయాలని యత్నించారు గాని, ఆ యత్నం ఫలించలేదు. తనను విమర్శించి, అవహేళన చేసే శత్రువుల నందరినీ దుయ్యబడుతూ *ది డస్రీయడ్* (1728) అనే అధిక్షేప కావ్యం పోప్ రచించాడు. *ది రేప్ ఆఫ్ ది లాక్* వలె ఈ కావ్యం కూడా పోప్ కు కీర్తి చేకూర్చింది.

1717 లో పోప్ బిన్ ఫీల్డ్ నుండి 'ట్యుకెనమ్' అనే మరో గ్రామానికి మారాడు. ఇక్కడ ఉండగా ఈయన ఉద్యానవనం పెంచి అందులో తన మిత్రులతో కాలక్షేపం చేసేవాడు. ఈయన సాహిత్య కృషి జీవితాంతం విమర్శకు గురి అవుతూ ఉండేది. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈయన విమర్శలను ఎదుర్కొనడానికి తన చుట్టూ ఉన్న సంఘం లోని లోపాలను ఎత్తి చూపే ఉద్దేశ్యంతో లాటిన్ కవి హొరేస్ యొక్క అధిక్షేప కవితలను ఆంగ్లంలో అనువాద వ్యాఖ్యలను జతపరచి ప్రచురించాడు. ఈ అనుకరణలలో పోప్ ప్రతిభ కూడా వ్యక్తమవుతుంది. ఈయన 'బ్రూటస్' అనే ఇతిహాసకావ్యం వ్రాయడానికి పూనుకొన్నాడు గాని, అది పూర్తికాకముందే 1744 లో చనిపోయాడు.

తన రచనల లోను, తన లేఖలలోను పోప్ తనను ఒక ఆదర్శ వ్యక్తిగా చిత్రించుకొన్నాడు. అయితే ఈ చిత్రీకరణను ఈయన విమర్శకులు అంగీకరించరు. చివరకు ఈయన మిత్రులు కూడా ఈ చిత్రరువుతో పూర్తిగా ఏకీభవించరు. వ్యక్తిగతంగా ఈయనలో దోషాలు లేకపోలేదు గాని, కవిగా ఈయనకు ఉన్నతస్థానం స్వదేశంలోనే కాక పొరుగు దేశాలైన ఫ్రాన్సు, ఇటలీలలో కూడా ఇవ్వబడింది. తన కవితా వస్తువుకు, కవితా ప్రక్రియకు ఉచితమైన పదజాలాన్ని మలచుకోవడంలోను, తగిన కవితా చిత్రాలద్వారా తన భావాలను వ్యక్తీకరించడంలోను ఈయన విశేష ప్రజ్ఞ కనపరచాడు. అందుచేతనే ఈయన ఇంగ్లీష్ సాహిత్యపు అగ్లెస్ట్ యుగంలో ప్రముఖ కవిగాను, విద్వాంసునిగాను గుర్తింపబడ్డాడు.

డి.ల.రా.

పోలీయో, గైయస్ అసీనియస్ (క్రీ.పూ. 76-క్రీ.శ. 4) : ప్రముఖ రోమన్ వక్త, కవి, చరిత్ర వేత్త. పోలీయో పుట్టుక, బాల్యాలను గూర్చి వివరాలు తెలియవు. అప్పటి పరిస్థితులను చిత్రించే చరిత్ర గ్రంథం ఒకటి ఈయన వ్రాసినట్లు ప్రసిద్ధి. తరువాత చరిత్రకారులైన 'ఎప్పియన్' (Appian), 'ప్లూటార్క్' (Plutarch) లకు ఇది ఆధారగ్రంథమైంది.

పోలీయో ప్రముఖ లాటిన్ కవి 'కాటులుస్' (catullus) సన్నిహితులతో ఒకడు. ఈయన క్రీ.పూ. 56 లో ప్రజా జీవితం ప్రారంభించి, ఇటలీలో జరిగిన అంతర్యుద్ధంలో రూబికాన్ వద్ద సీజర్ ను కలశాడు. తరువాత క్యూరి మోతో ఆఫ్రికాలోను (క్రీ.పూ. 49-45) గ్రీస్, ఆఫ్రికా, స్పెయిన్ లలో సీజర్ నాయకత్వంలో జరిగిన యుద్ధం లోను పాల్గొన్నాడు. సీజర్ మరణం తరువాత మార్క్ ఏంటనీ పక్షంలో చేరి, ఒక ప్రాంతానికి పాలకుడుగా ఉండి, మహాకవి 'వర్జిల్' (vergil) తో స్నేహం చేసి, అతని ఆస్తి ప్రభుత్వం వశం కాకుండా కాపాడాడు. తరువాత ఈయన రాజకీయాలలో తటస్థంగా ఉన్నాడు. తిరిగి క్రీ.పూ. 39 లో ఈయన పార్థియా సైన్యాలను ఓడించి, తద్వారా వచ్చిన సంపదతో రోమ్ లో మొట్టమొదటి ప్రజా గ్రంథాలయం నిర్మించాడు. తరువాత సామాన్య వ్యక్తిగా, రాజకీయాలకు దూరంగా ఉండి, సాహిత్య వేత్తలకు చేయూత నిస్తూ, సాహిత్యసేవ చేశాడు.

పోలీయో ఆనాటి ఇటలీలో ప్రముఖ వక్తలలో ఒకడు. తన ఉపన్యాసాలలో విషయ స్పష్టత, వాగ్ధాటి మిళితం చేసేవాడు. కాని ఈయన ఉపన్యాసాలు ఇప్పుడు లభ్యం కావటం లేదు. వీనిశైలి సిసిరో అనుయాయులకు నచ్చలేదు. కాటులుస్, వర్జిల్, హొరేస్ మొదలగు వారు ఈయన కవిత్వాన్ని మెచ్చుకొన్నారు. ఈయన చరిత్ర రచన ప్రారంభించిన తరువాత కవిత్య రచన విరమించుకొన్నాడు. *హీస్టరీ ఆఫ్ ది సీవిల్ వార్స్* (లాటిన్ శీర్షికకు ఆంగ్లనువాదం "అంతర్యుద్ధాల చరిత్ర") అన్న గ్రంథంలో ఈయన క్రీ.పూ. 60 నుండి క్రీ.పూ. 42 అనగా రోమన్ రిపబ్లిక్ పతనం వరకు జరిగిన అంతర్యుద్ధాలను వర్ణించాడు. పోలీయో మనుష్యులను వారి శైలిని నిర్మోహమాటంగా విమర్శించేవాడు. పోలీయో విమర్శలకు గురి అయిన వారిలో సిసిరో, సాల్వస్ట మొదలగు ప్రముఖవక్తలు, కవులు ఉన్నారు. అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా ఈయన అగ్లెస్ట్ నేతృత్వంలో రూపుదిద్దుకొన్న రోమన్ స్వాతంత్ర్యాన్ని సమర్థించాడు.

డి.ల.రా.

పౌండ్స్, ఎజ్రా (లూమిస్) (1885-1972) : అమెరికా దేశపు కవి, విమర్శకుడు. 20 వ శతాబ్దపు ఆంగ్ల సాహిత్యం మీద ఎజ్రా పౌండ్స్ ప్రభావం చాలా ప్రగాఢంగా ఉన్నందు వల్ల సాహిత్య విమర్శకులు ఇతన్ని 'కవీనాం కవిః' అని ప్రస్తుతిస్తారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఈయన ఫాసిజానికి అనుకూలమైన రచనలు చేయగా అవి ఇటలీలో బాగా ప్రాచుర్యం పొందాయి. కాని యుద్ధం ముగిశాక ఈయనను 1958 వరకూ జైల్లో నిర్బంధించారు.

ఇదాహో అనే చిన్న పట్టణంలో పౌండ్స్ జన్మించాడు. ఇది ముఖ్యంగా గని పట్నం. పౌండ్స్ తండ్రికి ఈయనొక్కడే సంతానం. ఆయన ఫెడరల్ లాండ్ ఆఫీసులో ఉద్యోగి. పౌండ్స్ తండ్రి 'హోమర్ లూమిస్ పౌండ్స్' విస్కాన్సిన్ రాష్ట్రం వాడు. తల్లి 'ఇసాబెల్ వెస్టన్' న్యూయార్క్ రాష్ట్రానికి చెందినది. 1887 ప్రాంతంలో పౌండ్స్ కుటుంబం తూర్పు రాష్ట్రాలకు తరలి వెళ్లింది. 1889 జూన్ లో హోమర్ పౌండ్స్ కు ఫిలడెల్ఫియాలోని మింట్ (టంకసాల) లో ఉద్యోగం రావడం వల్ల, పౌండ్స్ కుటుంబం వింకోట్ కు దగ్గర్లో స్థిరపడింది. పౌండ్స్ బాల్యం సాధారణ మధ్య తరగతి స్థాయిలో గడిచింది.

రెండు సంవత్సరాల తరువాత చెల్ టెన్ హోమ్ మిలటరీ అకాడమీ లో చదివి డిగ్రీ చదువు పూర్తి చేయకుండానే పౌండ్స్ ఆసంస్థను వదిలి పెట్టాడు. అయితే స్థానికంగా ఉన్న పాఠశాలలలో విద్యాభ్యాసం కొనసాగించాడు. తరువాత రెండేళ్లపాటు (1901-03) పెన్సిల్వేనియా విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకొన్నాడు. అక్కడే ఆయనకు 'విలియం కార్లోస్ విలియమ్స్' అనే కవితో పరిచయ మేర్పడింది. ఆ పరిచయం యావజ్జీవ మైత్రీగా పరిణతి నందింది. పౌండ్స్ అక్కడ హామిల్టన్ కళాశాలలో చేరి పి.హెచ్.బి. (బాచిలర్ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ) డిగ్రీ తీసుకొన్నాడు. 1905 లో పెన్సిల్వేనియాకు తిరిగి వచ్చాడు. 1906 జూన్ లో ఎమ్.ఏ. డిగ్రీ తీసుకొన్నాడు. మరో ఏడాది పాటు డాక్టరేట్ పట్టాకు కృషిచేసిన తరువాత ఆ విశ్వవిద్యాలయాన్ని వదిలిపెట్టాడు. అప్పటికే ఆయన గ్రీక్, ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్, జర్మన్ శానిష్ ప్రోవెన్కాల్, ఆంగ్లోశాగ్సన్ భాషల్లోనే కాక ఇంగ్లీష్ సాహిత్య, వ్యాకరణాల్లో కూడా గణనీయమైన విద్యత్తును గడించాడు.

1907 లో వాబాష్ నగరంలోని ప్రెస్బిటేరియన్ కళాశాలలో రొమాన్స్ భాషల ఆచార్యు డయాడు. అప్పటికే ఆయన కవిత్వం వ్రాయడం ఆరంభించాడు. ఆయన ప్రవర్తన ప్రెస్బిటేరియన్ ఉన్నతికి ఎంతో దోహదం

చేసింది. కాని ఆయన క్కడ ఎక్కువకాలం ఉండలేదు. 1908 ఫిబ్రవరిలో కొంత సామానుతోను, అమెరికన్ ప్రచురణ కర్త నిరాకరించిన కవితల వ్రాతప్రతితోను ఆయన యూరప్ కు వెళ్లాడు. అంతకుపూర్వం ఆయన పెద్దతల్లితోను, రెండోసారి 1902 లో తల్లిదండ్రులతోనూ కలసి యూరప్ వెళ్లాడు. మూడోసారి 1906 వేసవిలో ఒంటరిగానే యూరప్ కు బయలుదేరాడు. యూరప్ కు వెళ్లిన మూడు సందర్భాల్లోను రిన్నెజాన్స్ ఉద్యమానికి చెందిన లాటిన్ కవులకు సంబంధించి వ్రాసిన రాఫేలైట్ లాటిన్ అనే వ్యాసానికి, 11 వ శతాబ్దానికి చెందిన ఒక వర్గపు కవులను గురించి వ్రాసిన వ్యాసానికి, ఇంటర్వెన్సింగ్ ఫ్రెంచ్ పబ్లికేషన్స్, బుర్గోస్, ఎ డ్రీమ్ సిటీ ఆఫ్ ఓల్డ్ కాజిల్ అనే వ్యాసానికి అవసరమైన సమాచారాన్ని ఆయన సేకరించాడు.

కొంత డబ్బు సంపాదించుకొని ఆయన జిబ్రాల్టర్ కు వెళ్లాడు. అటునుంచి దక్షిణ స్పెయిన్ కు, ఆ తరువాత వెనిస్ కు వెళ్లాడు. అక్కడ 1908 జూన్ లో, మొదటి కవితా సంపుటి ఎ ల్యూమ్ స్పెంట్ (A Lume Spento) ను స్వంత ఖర్చులతో ప్రచురించాడు. 1908 సెప్టెంబరు ప్రాంతంలో ఆయన లండన్ వెళ్లాడు. అక్కడ రచయిత, సంపాదకుడు అయిన ఫోర్డ్ మెడాక్స్ ఫోర్డ్ కు స్నేహితు డయాడు. ఫోర్డ్ తన పత్రిక ఇంగ్లీషు రివ్యూ (English Review) లో పౌండ్స్ రచనలను ప్రచురించాడు. పౌండ్స్ లండన్ లో ఉండగానే టి.ఇ.హాల్మ్ అనే తత్వవేత్త అధ్యక్షుడుగా ఉన్న "స్కూల్ ఆఫ్ ఇమేజెస్" లో చేరాడు. ఇంగ్లండులో ఉండగా పౌండ్స్ పర్సోనే (Personae) అనే కవితల సంపుటిని 1909 ఏప్రిల్ లో, అక్టోబరులో ఎక్స్టల్టేషన్స్ (Exultations) అనే పుస్తకాన్ని, 1910 లో ది స్పీరిట్ ఆఫ్ రొమాన్స్ అనే మూడో పుస్తకాన్ని (1909-10 సంవత్సరాలలో లండన్ లో ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు ఆధారంగా కూర్చిన వ్యాస సంపుటి) ప్రచురించాడు.

ఫిలడెల్ఫియాలోను, న్యూయార్క్ లోను ఉన్నప్పుడు ఆయన సాహితీవేత్తగా నిలదొక్కుకోలేక పోయాడు. 1911లో తిరిగి యూరప్ వచ్చాడు. ఇటలీ, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ దేశాలు పర్యటించాడు. 1911 లోనే ఆయన ఆల్ఫ్రెడ్ ఆర్. ఆరేజ్ (Alfred R. Orage) అనే జర్నలిస్టును కలుసుకొన్నాడు. ఆల్ఫ్రెడ్ న్యూ ఏజ్ (New Age) అనే సోషలిస్టు వారపత్రికకు సంపాదకుడు. ఆయన తన పత్రికలో పౌండ్స్ కు కొన్ని పేజీలు కేటాయించి, కొంత ఆదాయం క్రమం తప్పకుండా వచ్చేటట్లు చేశాడు.

పాండ్ ఆ పత్రికలో తొమ్మిదేళ్ల పాటు పని చేశాడు.

1912 లో షికాగో నుంచి వెలువడుతున్న పోయెట్రి అనే పత్రికకు లండన్ కరెస్పాండెంట్ అయ్యాడు. పాండ్ ఆ పత్రిక అభివృద్ధికి ఎంతో కారకు డయాడు. తద్వారా ఆయన ఆంగ్లో-అమెరికన్ కవిత్వా రంగంలో గణనీయమైన పేరు సంపాదించుకొన్నాడు. రాబర్ట్ ఫ్రాస్ట్ (Robert Frost) డి.హెచ్. లారెన్స్ (D.H. Lawrence) ల ప్రతిభను మొదటిసారిగా గుర్తించి, ఆ పత్రికలో పాండ్ వారి కవిత్వాన్ని సమీక్షించి వారికి ప్రశస్తి తెచ్చాడు. అంతేకాక జాకోబ్ ఎపిస్టేన్, హెన్రీ గాడియర్-బ్రెస్కా అనే ఆధునిక శిల్పుల ప్రతిభను కూడా వెల్లడించాడు. 1912-14 లలో ప్రతీకోద్యమానికి (Imagist Movement) నాయకత్వం వహించాడు. ప్రతీకోద్యమపు మానిఫెస్టోను, కవితల సంపుటి ది ఇమేజిస్టెస్ (Des Imagistes, 1914) ను ప్రచురించాడు.

మేట్స్ (Meats) అప్పటికే ప్రసిద్ధ కవి. మేట్స్ తో పాండ్ కు స్నేహం ఏర్పడింది. పాండ్ మేట్స్ చేత సరళమైన, క్రొత్తరకమైన శైలిని అనుసరింపజేయడంలో కృతకృత్య డయాడు. 1914 లో మేట్స్ స్నేహితుడైన ఒలీవియా షేక్స్పియర్ (Olivia Shakespear) కూతురు డారోథీ షేక్స్పియర్ (Dorothy Shakespear) ను అతడు వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆ సంవత్సరంలోనే జేమ్స్ జాయ్స్ (James Joyce) తో కలసి రచనలు చేయడం ప్రారంభించాడు. అయితే జేమ్స్ జాయ్స్ అప్పట్లో అనామకుడే. లండన్ నుంచి ప్రచురిత మయే ది ఇగోయిస్ట్ అనే పత్రికకు అనధికార సంపాదకుడు గాను, న్యూయార్క్ నగరం నుంచి ప్రచురితమయే ది లిటిల్ రివ్యూ అనే పత్రికకు లండన్ సంపాదకుడుగాను పనిచేశాడు. పాండ్ ఆ పత్రికలో జేమ్స్ జాయ్స్ రచనలైన పోర్ట్రైట్ ఆఫ్ ది ఆర్టిస్ట్ ఆజ్ ఏ యంగ్ మాన్ (Portrait of the Artist as a Young Man), యులిస్ (Ulysses) లు ప్రచురితం కావడానికి తోడ్పడ్డాడు. జేమ్స్ జాయ్స్ కీర్తి ప్రతిష్ఠలకే కాక, అర్థికంగా నిలదొక్కుకోడానికి కూడా పాండ్ ఎంతో అండగా నిలిచాడు. ఆ సంవత్సరంలోనే కవిగాను, విమర్శకుడుగాను ప్రసిద్ధి చెందిన టి. ఎస్. ఇలియట్ ను కూడా గుర్తింపుకు తీసుకొని రావడానికి ఆయన ఎంతో దోహదం చేశాడు. పాండ్ 1912 లో రిపోస్టెస్ (Ripostes) అనే కవితా సంపుటిని, పావెన్స్ (Pavennes), డివిజన్స్ (Divisions) అనే విమర్శ గ్రంథాలను ప్రచురించాడు.

ప్రాచ్య కవులలో ప్రసిద్ధుడైన ఎర్నెస్ట్ ఘెనోలోనా తో పాండ్ కు పరిచయమేర్పడింది. ఆయన రచనలను కొన్నింటిని 1913 లో పాండ్ అనువదించాడు. అతి ప్రాచీన చైనా కవితా రచనలను కొన్నింటిని ఇంగ్లీషులోకి అనువదించి కేథీ (Cathy) అనే సంపుటంగా 1915 లో పాండ్ ప్రచురించాడు. వాటి కెంతో పేరు వచ్చింది. అంతేకాక జపాన్ భాషా నాటకాలను అనువదించి రెండు సంపుటాలుగా ప్రచురించాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ఘోర దురంతాల వల్ల పాండ్ ఎక్కడా స్థిరంగా నిలువలేకపోయాడు. నిరాశా నిస్పృహలతో ఇంగ్లండ్ అంతటా సంచరించాడు. యుద్ధం తరువాత పారిస్ వెళ్ళాడు. పారిస్ కు వెళ్ళేముందే రెండు ముఖ్యమైన కవితా సంపుటాలను ప్రచురించాడు. అవి: క్వీయా పాపర్ అమావి (Quia pauper Amavi, 1919) హుగ్ సెల్వెన్ మాబర్లీ (Hugh Selwyn Mauberley, 1920). మొదటి పుస్తకం 1917 లో బ్రిటీష్ రాచరికపు వ్యవస్థ మీద ఒక వ్యాఖ్యానం వంటిది. రెండో పుస్తకం మా బర్లీ 1919 నాటి బ్రిటీష్ సాహితీ సంస్కృతికి సంబంధించిన ఒక కోణాన్ని ఎంతో సునిశితంగా, సూక్ష్మంగా చిత్రించింది. 20 వ శతాబ్దిలో మాబర్లీ కవితా సంపుటికి ఎంతో ప్రశస్తి వచ్చింది. పారిస్ లో (1921-24) ఉన్నప్పుడు పాండ్ యువ అమెరికన్ నవలా రచయిత అయిన ఎర్నెస్ట్ హెమింగ్వేను కలుసుకొన్నాడు. లే టెస్టమెంట్ (Le Testament) అనే ఓపెరా వ్రాయడంలో హెమింగ్వేకు సహాయపడ్డాడు. ఈ ఓపెరా ప్రాంస్సాయిస్ విలాన్ కవితలు ఆధారంగా రచించినది. ఇది 1926 లో పారిస్ లో ప్రదర్శిత మైంది.

1931 లోను, 1962 లోను లండన్ బి.బి.సి ద్వారా కూడా ప్రసారిత మైంది. టి.ఎస్. ఇలియట్ రచించిన ది వేస్ట్ లాండ్ (The waste land) అనే సుదీర్ఘ కవితను పరిష్కరించడంలో పాండ్ తోడ్పడ్డాడు. న్యూయార్క్ నుంచి ప్రచురితమయే ది డయల్ (The Dial) అనే సాహిత్య మాసపత్రికకు కరెస్పాండెంట్ గా కూడా పనిచేశాడు.

పారిస్ విసుగెత్తిన తరువాత 1924 లో రాపెలో (Rapallo) కు వెళ్ళాడు. ఆ తరువాత ఇటలీకి వెళ్ళాడు. ఇటలీలో 20 సంవత్సరాలపాటు స్థిరంగా ఉన్నాడు. 1927-28 లో పాండ్ తన స్వంత పత్రిక అయిన ఎక్సెల్ కు సంపాదకత్వం వహించాడు. 1915 లో మొదలు పెట్టిన ది కాంట్రోన్ అనే సుదీర్ఘ కవితా

సంపుటిలోని వివిధ ఖండికలన్నీ కలిపి ఏ డ్రాఫ్ట్ ఆఫ్ XXX కాంట్రాస్ట్ (1937); కాంట్రాస్ట్ (1940) అనేవి వెలువడ్డాయి. అదే దశకంలో ఆయన వచన రచనల్లో మంచివాటిని కొన్నింటిని ఏరి, మేక్ ఇట్ న్యూ (Make it New, 1934) అనే పేరుతో వెలువరించాడు. చరిత్ర, సంస్కృతి రంగాలలో పౌండ్ కొనసాగించిన కృషి ఆయన వ్రాసిన గైడ్ టు కల్చర్ (1938) అనే పుస్తకం వల్ల కొంతవరకూ వెల్లడవుతుంది. 1930-40 దశకంలో ఆర్థికమాంద్య ప్రభావం ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కనిపించింది. అందువల్ల పౌండ్ చరిత్ర పట్ల ముఖ్యంగా ఆర్థిక చరిత్రపట్ల అధికాసక్తిని పెంచుకొన్నాడు.

యూరప్ లో యుద్ధకార్యకలాపాలు ముమ్మర మవుతున్నపుడు 1939 లో పౌండ్ ఇటలీ, అమెరికాల మధ్య శాంతి సంబంధాలు నెలకొంటూ యనే ఆశతో స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్లాడు. 1941-43 సంవత్సరాల మధ్య ఇటలీ, అమెరికాలు తిరిగి యుద్ధంలో తలపడినప్పుడు పౌండ్ రోమ్ రేడియో కేంద్రం నుంచి కొన్ని వందల ప్రసంగాలు చేశాడు. వాటిలో కొన్ని జేమ్స్ జాయిన్, ద్రవ్య నియంత్రణ, యూదు బాంకర్ల ఆధిపత్యంలో అమెరికా ప్రభుత్వం వంటి విషయాల మీద కూడా ఉండేవి. పౌండ్ అమెరికా యుద్ధ ప్రయత్నాలను బహిరంగంగానే దుయ్యబట్టాడు. 1945 లో అమెరికా సైన్యాలు అతనిని అరెస్టు చేశాయి. పీసా పట్టణంలో సైన్య నేరస్తుల కాంప్ లో ఆరు నెలలపాటు ఖైదీగా పౌండ్ గడిపాడు. అక్కడ తీవ్రమైన అనుకూల పరిస్థితులున్నా కన్ఫ్యూషియన్ రచనను ది గ్రేట్ డైజెస్ట్ అన్ వోల్ఫ్ లింగ్ పీవర్ (1951) అనే పేరుతో ఇంగ్లీషులోకి అనువాదం చేశాడు. ది పీసన్ కాంట్రాస్ట్ (1948) అనే సుదీర్ఘ కవితా సంపుటిని కూడా రచించి ప్రచురించాడు.

రాజ ద్రోహనేరం విచారణ సందర్భంగా పౌండ్ అమెరికాకు తిరిగి వచ్చాడు. అయితే వైద్య బృందం అతనిని ఉన్నాదిగాను, నేరవిచారణకు తగిన మానసిక స్థితి లేని వాణ్ణిగాను నిర్ధారించింది. వాషింగ్టన్ లో ఉన్నాడ నేరస్తుల ఆసుపత్రి అయిన సెయింట్ ఎలిజబెత్ ఆసుపత్రిలో 12 సంవత్సరాలు (1946-58) పౌండ్ ఉన్నాడు. ఈ కాలంలో ది కాంట్రాస్ట్ రచన కొనసాగించాడు. సెక్షన్: రాక్ డ్రిల్ (Section, Rak-Drill-1955), థ్రోన్స్ (Thrones-1959) అనే కవితా సంపుటలు ఆ కాలంలో వ్రాసినవే. ఇదే కాలంలో ప్రాచీన చైనీస్ కవిత్వాన్ని అనువదించి ది క్లాసిక్ ఆంథాలజీ (The Classic Anthology 1954)

అనే పుస్తకంగా ప్రకటించాడు. సోఫోక్లీస్ (Sophocles) రచించిన ట్రాచినియా యి విమెన్ ఆఫ్ ట్రాచిన్ ను కూడా అనువదించాడు.

పౌండ్ ఎందరో వ్యక్తులను కలుసుకొన్నాడు. ఎందరితోనో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపాడు. ఆ కాలంలో ఆయన మీద ఎంతో వివాదం చెలరేగింది. 1949 లో అతడు రచించిన పీసన్ కాంట్రాస్ట్ కు చాలా ముఖ్యమైన బొలింజెన్ బహుమానం (Bollingen prize) వచ్చింది. 1958 ఏప్రిల్ 18 వ తేదీన ఆయనను నేర విచారణకు అయోగ్యుడని ప్రకటించడం, ఆయన మీద ఉన్న ఆరోపణ లన్నిటినీ తొలగించడం జరిగింది. సెయింట్ ఎలిజబెత్ ఆసుపత్రి నుంచి పౌండ్ ను విడుదల చేశారు. ఆయన ఇటలీకి తిరిగి వచ్చాడు.

పౌండ్ 60 సంవత్సరాలపాటు నిర్విరామంగా రచనా వ్యాసంగం కొనసాగించి, 70 స్వంత పుస్తకాలను, సుమారు 70 ఇతర పుస్తకాల అనువాదాలను ప్రచురించాడు. 1500 వ్యాసాలకు పైబడి రచించాడు.

పో.ద.

ప్రతీకావాదోద్యమం : 19 వ శతాబ్ది ఫ్రెంచి కవులు సాహిత్య, కళా రంగాలలో ప్రారంభించిన ఉద్యమ మిది. తరువాత ఇది చిత్రకళా, నాటక రంగాలకు కూడా విస్తరించింది. 20 వ శతాబ్ది యూరోపియన్, అమెరికన్ సాహిత్యాలను విశేషంగా ప్రభావితం చేసింది. ప్రతీకవాద కళాకారులు వైయక్తిక అనుభూతులను ఉదాత్తమైన ప్రతీకాత్మక భాషను ఉపయోగించి, సూక్ష్మం గాను, సూచన ప్రాయంగాను వ్యక్తీకరించడానికి ప్రయత్నించారు.

ప్రతీకవాద సాహిత్యం : ప్రతీకవాద కవులలో స్టీఫెన్ మలార్మే, పాల్ వెర్లెయ్, ఆర్థర్ రాబో, జూల్స్ లాఫోర్ట్, హెన్రీ రేనియర్, రెన్ ఫిల్, గుస్తావ్ కాఫ్ఫీ మొదలైన ఫ్రెంచివారు ప్రముఖులు. ఎమిలివర్మాక్రెన్, జార్జెస్ రోడెన్ బాఖ్, బెల్జియం దేశీయులు. జీన్ మోరియాస్, ఫ్రాన్సిస్ వీలె గ్రీఫిన్, స్టూవర్ట్ మెరిల్, గ్రీసు దేశీయులు.

రెనీదె గోర్మాంట్ ప్రముఖ ప్రతీకవాద విమర్శకుడు. బెల్జియం దేశీయుడైన మారిస్ మాటర్లింక్ (Maurice Maeterlinck) ఈ వాదాన్ని నాటక రంగానికి వర్తింపజేశాడు. ఫ్రెంచ్ కవులయిన పాల్ వలేరీ, పాల్ క్లాడెల్ లను ప్రతీకవాదానికి 20 వ శతాబ్ది లోని వారసులుగా పరిగణిస్తారు.

కొందరు ఫ్రెంచ్ కవులు, సాంప్రదాయక ఫ్రెంచ్ కవిత్వంలోని శిల్పానికి, వస్తువుకూ సంబంధించిన కఠినమైన

సంప్రదాయాలకు వ్యతిరేకంగా చేసిన తిరుగుబాటులో ప్రతీకవాదం ఆవిర్భవించింది.

వెర్లెమ్మ, రాంబో వంటి అగ్రగాములయిన ప్రతీకవాదులు ఛార్లెస్ బోద్లేర్ (Charles Baudelaire) ఆలోచనల వల్ల, కవిత్వం వల్ల, ముఖ్యంగా ఆయన రచించిన *లెస్ ఫ్లాల్స్ డ్యూ మాన్* (1857) లోని పద్యాల వల్ల చాలా ప్రభావితమయ్యారు.

ప్రతీకవాదులకు నాయకుడు మలార్మే. ఆయన రచించిన *డివగేషన్స్* (1897) ఈ ఉద్యమ సాహిత్య శాస్త్రానికి సంబంధించిన చాలా విలువయిన గ్రంథం. కఠినమైన ఛందో రీతులను తప్పించుకొని, అంతకన్న స్వేచ్ఛనిచ్చే కవితా రూపాలను సాధించడానికి ప్రతీకవాద కవులు వచన పద్యాలు వ్రాయడానికి పూనుకొన్నారు.

ప్రతీకవాదోద్యమం 1890 ప్రాంతాల్లో పరాకాష్ఠ నందుకొని, 1900 ప్రాంతం నుంచి జనరంజకతను కోల్పోతూ వచ్చింది. ప్రతీకవాద రచనలు 20 వ శతాబ్దపు బ్రిటీష్, అమెరికన్ సాహిత్యాలను ఎంతగానో ప్రభావితం చేశాయి. ప్రతీకవాదుల ప్రయోగాత్మక పద్ధతులు, ఆధునిక కవితా శిల్పాన్ని సుసంపన్నం చేశాయి. యిట్స్ (W.B. Yeats), ఎలియట్ (Eliot) ల కవిత్వాల్లోనూ, జేమ్స్ జోయిస్ (James Joyce), వర్జీనియా వుల్ఫ్ (Virginia wolf) వంటి వారి నవలల్లోనూ ప్రతీకవాద సిద్ధాంతాలు ఫలరూపం పొందాయి. వీరి రచనల్లో కథనం కంటే పదచిత్రాల మేళనాలూ, నమూనాలూ ప్రాధాన్యం వహించాయి.

నిర్దుష్టంగా రూపొందిన కొద్దిపాటి ప్రతీకవాద నవలల్లో జె.కె. హైస్మన్ రచించిన *ఏ రిబోన్స్ ఎగైన్స్ట్ నేచర్* ఒకటి. 20 వ శతాబ్దానికి చెందిన అమెరికన్ విమర్శకుడు ఎడ్మండ్ విల్సన్ ప్రతీక వాదోద్యమాన్ని అనుశీలిస్తూ రచించిన *ఆక్సెల్స్ కాసిల్* (1931) ఆధునిక సాహిత్య విశ్లేషణలో ఉత్తమ గ్రంథం గాను, ఆ ఉద్యమ అధ్యయనంలో సాధికారమయిన గ్రంథంగాను పరిగణన పొందింది.

పో.ద.

ప్రాట్, ఎడ్విన్ జాన్ (1883-1964) : కెనడా దేశపు ఆంగ్లకవి. యువకుడుగా ఉన్నప్పుడు మంత్రి పదవికోసం శిక్షణ పొందాడు. టొరంటో విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన విక్టోరియా కళాశాలలో నమోదు చేసుకోడానికి (1907) పూర్వం ప్రాట్ కొంత మతబోధ కూడా పొందాడు. 1911 లో తత్వశాస్త్రంలో డిగ్రీ పొందాడు. 1916 లో దైవశాస్త్రాన్ని అధ్యయనాంశంగా తీసుకొని

డిగ్రీ తీసుకొన్నాడు. మనో విజ్ఞాన శాస్త్రం కూడా అతని అభిమాన విషయం. 1919 వరకూ విక్టోరియా కళాశాలలో మనో విజ్ఞాన శాస్త్రాధ్యాపకుడుగా ఉన్నాడు. ఆ తరువాత ఇంగ్లీషు డిపార్ట్మెంట్ లో చేరి, 1953 లో పదవీ విరమణ చేసేవరకూ ఆ శాఖలోనే ఉన్నాడు.

ప్రాట్ తొలి కవితా సంపుటలు : *రాఖేల్* (1917), *న్యూ ఫౌండ్ లాండ్ వెర్స్* (1923). ఈ రెండు సంపుటల్లో ప్రాట్ సముద్రం విసిరిన సవాళ్ళనూ, న్యూ ఫౌండ్ లాండ్ తీర ప్రాంతపు శ్రమజీవుల మనోభావాలను చిత్రించాడు. *ది విచెస్ బ్రూ* (1925), *టైటాన్స్* (1926) అనే గ్రంథాల్లో ప్రాట్ కథనాత్మక శైలిని అవలంబించాడు. *ది రూబైల్ అండ్ ది ఆంటీస్* (1930) లోను, *ది టీటానిక్* (1935) లోను ప్రాట్ నౌకాభంగ ఇతివృత్తాన్ని ప్రతిపాదించాడు.

బ్రేబూఫ్ అండ్ హిజ్ బ్రదర్స్ (1940) అనే కవితా సంపుటిలో ప్రాట్ కవితా శక్తి ఉన్నత శిఖరాల నందుకొన్నది. పన్నెండు వచన కవితా సంపుటల్లో *ఇరోకోయ్* వల్ల జెసూట్ మిషనరీలు పొందిన నరక యాతనలను, వీర మరణాలను చిత్రీకరించాడు. రెండో ప్రపంచ యుద్ధానికి సంబంధించి ప్రాట్ రచించిన గ్రంథాల్లో వివిధ ఇతివృత్తాలు ఉన్నాయి. వాటిలో కొన్ని రెండో ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో ఫ్రాన్స్ స్థావరాలను ఖాళీచేయించిన ఇతివృత్తానికి సంబంధించి *డంకర్క్* (1941), *స్ట్రీట్ లైఫ్ అండ్ అదర్ వెర్స్* (1943), *కల్టైడ్ పాయెమ్స్* (1944), *దే ఆర్ రిటర్నింగ్* (1945), *బి హైండ్ ది లాగ్* అనేవి. *దే ఆర్ రిటర్నింగ్* అనే గ్రంథం యుద్ధం చివరి దశను చిత్రించేది.

రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో ముర్రోన్స్కు సరుకులను చేరవేసే నౌకల సంరక్షణార్థం పంపే కెనడా దేశపు సైనిక నౌకాదళం వీరోచిత కృత్యాలను *బి హైండ్ ది లాగ్* అనే గ్రంథం సంస్మరిస్తోంది.

ప్రాట్ రచించిన మరో గ్రంథం *టువర్డ్ ది లాస్ట్ స్పైడ్* (1952). ఇందులో కెనేడియన్ పసిఫిక్ రైల్వే (1970-85) భవన నిర్మాణోదంతాన్ని సవివరంగా చిత్రించాడు. ఈయన కన్నో బహుమూనాలు వచ్చాయి. కెనడాలో ఘనంగా పౌర సన్మానం జరిగింది. 'ది కంపానియన్ ఆఫ్ ది ఆర్డర్ ఆఫ్ సెయింట్ జార్జ్' (1946) అనే బిరుదును ఈయనకు ప్రదానం చేశారు.

పో.ద.

ప్రాటోలినీ, వాస్కో (1913--) : ఇటలీ దేశపు కథానికా రచయిత, నవలా రచయిత. ఫాసిజమ్ తలెత్తిన

రోజుల్లో ఫ్లారెన్స్ లోని పేదవాళ్ళ కడగండ్లను చాలా ప్రతిభావంతంగా చిత్రించిన రచయిత. ఇటాలియన్ నవ్య వాస్తవతా వాదానికి చెందిన రచయితల్లో ప్రముఖుడు.

ప్రాటోలిన్ ఫ్లారెన్స్ లో పెరిగాడు. పేదవాడుగానే జీవించాడు. ఈయన తన ఆరోగ్యం క్షీణించేవరకూ చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలెన్నో చేశాడు. ఆరోగ్యం సరిగా లేనందు వల్ల 1935 నుంచి 1937 వరకు ఒక శానిటోరియంలో గడిపాడు. చిన్నతనంలో పాఠశాలలోను, గురువుల దగ్గర చదువుకోలేదు. అయితే స్వయంగా నిర్విరామంగా చదువుకొన్నాడు. శానిటోరియంలో ఉన్నప్పుడు వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు.

ప్రాటోలిన్ రోమ్ కు వెళ్లి, అక్కడ ఇలియో విట్టోరిని అనే నవలా రచయితను కలుసు కొన్నాడు. ఆయన ప్రాటోలిన్ సాహితీవేత్తలకు పరిచయం చేశాడు. ఇద్దరూ బాగా సన్నిహితులయ్యారు. ఇద్దరూ ఫాసిజాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించిన వారే. ఫాసిస్టు ప్రభుత్వం ప్రాటోలిన్ నడుపుతున్న సాహితీ పత్రిక కాంపోడి మూర్తే (Compodi Morte) ని ఆపు చేసింది. ఆ పత్రిక 1939 లో తొమ్మిది మాసాలు మాత్రం వెలువడింది.

ఆయన నవలలలో మొదట పేర్కొనవలసింది ఇల్ క్వార్తియర్ (Il Quartiere-1944). దీని ఆంగ్లానువాదం ది నేకెడ్ స్ట్రీట్ (1952). ఈ నవలలో ఫ్లారెన్స్ లో కామార ప్రాయంలో ఉన్న ఒక ముఠాను గురించి ఎంతో ఉద్యేగ భరితంగా కళ్ళకు కట్టినట్లు చిత్రించాడు. క్రోనికా ఫీనీలియర్ (Cronica Feniliare- 1947; ఆంగ్లంలో టూ బ్రదర్స్, 1962) అనే నవలలలో చనిపోయిన తన సోదరుని జీవితాన్ని ఎంతో మృదువుగా చిత్రించాడు.

ప్రాటోలిన్ రచించిన క్రానాచే డి పోవరి ఆమంటే (Cronache di Poveri Amanti-1949) అనే నవల ఇటాలియన్ నవ్య వాస్తవతా వాద కాలానికి చెందిన ఉత్తమ రచనగా పరిగణన కెక్కింది. అది విస్తృతంగా అమ్ముడు పోవడమే కాక ది టేల్ ఆఫ్ ఫూర్ లవర్స్ వర్క్స్ అనే నవలకు రెండు అంతర్జాతీయ సాహిత్య పురస్కారాలు కూడా లభించాయి. 1925-26 లలో ఫాసిజమ్ ఉచ్చదశలో ఉన్నప్పుడు ఫ్లారెన్స్ నగరంలోని పేదవాళ్ళ జీవితాన్ని అన్ని కోణాలనుంచి చిత్రించడం జరిగింది. యునెస్కోలో నోస్ట్రో బెంపో (1949), ఏ హీరో ఆఫ్ టుడే, ఏ హీరో ఆఫ్ అవర్ టైమ్ అనే నవలలను ఫాసిజానికి వ్యతిరేకంగా రచించాడు.

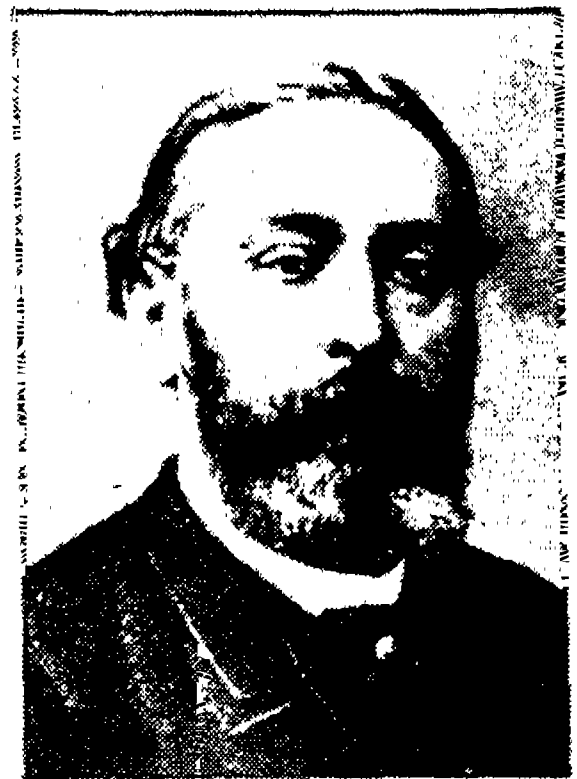
1955-1966 మధ్య కాలంలో ప్రాటోలిన్ మూడు నవలలు ప్రచురించాడు. ఈ మూడు నవలలనూ ఉనా

స్టోరియా ఇటాలియానా (An Italian story) అని ఒకే శీర్షికతో ప్రచురించడం జరిగింది. మొదటిదైన మె బెల్లో (1955, ఇంగ్లీషు అనువాదం 1968 లో వచ్చింది) మూడు నవలలలోకి ఉత్తమమైనది. ఇందులో 1875 తరువాత తలెత్తిన కార్మిక వివాదాలను గురించి, 1902 లో విజయవంతమైన భవన నిర్మాణపు పనివాళ్ళ సమ్మెను గురించి ఎంతో హృదయంగమంగా చిత్రించబడింది. రెండో నవల లోసియాలో (Loscialo 1960, ది వేస్ట్ లో 1902 నుంచి 1920 ప్రాంతం వరకూ ఫాసిజమ్ నిలద్రొక్కుకొంటున్న సమయంలో నిమ్మ తరగతుల అలసత్వాన్ని, దయనీయతను ప్రాటోలిన్, చిత్రించాడు. మూడో నవల అలిగోరియా డెరిసియోన్ (1966, Allegory and Derision) లో ఫాసిజమ్ ఉచ్చదశనూ, పతనదశనూ చిత్రీకరించడం జరిగింది. ఈ నవలలో ముఖ్యంగా ఫ్లారెన్స్ లోని మేధావి వర్గపు నైతిక, బౌద్ధిక సంఘర్షణలను రచయిత చిత్రీకరించాడు.

పో.ద.

ప్రూథోమ్, సల్లీ (1839-1907) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ కవి. పూర్తిపేరు రేనే ఫ్రాన్సాయస్-ఆర్నండ్ ప్రూథోమ్.

ఈయన పర్సెయిన్ ఉద్యమంలో ప్రధాన పాత్ర వహించాడు. కాల్యునికో ద్యమపు విపరీత లక్షణాలకు వ్యతిరేకంగా బయలుదేరిన ఉద్యమమిది. ఇది కళాత్మక ప్రమాణాలకు, ఔచిత్యానికి, ఉత్తమాభిరుచులకు ప్రాధాన్య

మిస్తుంది. ప్రూథోమ్ పాఠశాలలో విజ్ఞాన శాస్త్రాలను చదివాడు. కాని కంటేజ్యు వల్ల విజ్ఞాన శాస్త్ర అధ్యయనానికి స్వస్తి చెప్పవలసి వచ్చింది. ఆయన మొదట ఒక కర్మాగారంలో గుమాస్తాగా పనిచేశాడు. 1860 లో న్యాయశాస్త్రం చదువడానికి ఆ ఉద్యోగం వదిలిపెట్టాడు. 1865 లో ప్రేమలో విఫలమై విషాద గీతాలను విస్తృతంగా వ్రాసి ప్రచురించడం మొదలు పెట్టాడు. అవి స్టాన్సెట్ సెట్ పోయమ్స్ (Stanceset Poems, 1865). లేవాజ్ బ్రెజ్, లే ఎప్రైవ్స్ (Les Epreives: 1866; The Trails), లే సాలిట్యూడ్స్ (les solitudes,

1869, sotilude) అనేవి కూడా ఆయన తొలినాటి రచనలే. వీటిలో ప్రేమ, విరహం, విషాదం, మోహవేశం మొదలైన అనుభూతులు ప్రకటితం అయ్యాయి.

తరువాత ప్రూడ్ట్ ఆత్మీయ ధోరణిలో గీతాలు వ్రాయడం మానివేసి విషయనిష్ఠమైన దృక్పథంతో పర్సె స్యున్ ఉద్యమానికి దోహదం చేసే తాత్త్విక భావలతో పద్యాలు వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. ఆ ధోరణికి చెందిన రెండు ప్రసిద్ధ రచనలు: లా జస్టిక్ (La Justic, 1878; Justice), లే బోన్ హోర్ (Le bonheur, 1888 (happiness). వీటిలో రెండోది ప్రేమకోసం, జ్ఞానం కోసం ఫ్రాన్స్ ధోరణిలో చేసిన అన్వేషణ.

ప్రూడ్ట్ చేసిన తరువాతి రచనల్లో నిగూఢతతో పాటు, తాత్త్విక విషయ వివరణ కూడా గోచరిస్తుంది. 1881 లో ఫ్రెంచ్ అకాడమీకి ఈయన సభ్యుడుగా ఎన్నికయ్యాడు. 1901 లో ఈయనకు సాహిత్యంలో మొట్ట మొదటి నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది.

పో.ద.

ప్రూడ్ట్, మార్సెల్ (1871-1922) : ఫ్రెంచి నవలా రచయిత.

ఏ లా రెచిర్చె దు టెంప్స్ పర్డు (A la recherche du temps perdu) (Remembrance of things past) అనే నవల ఈయన వ్రాసిన నవలలలో ప్రసిద్ధమైంది. ఇది ఈయన జీవితానికి సంబంధించిన నవల. కొన్ని చోట్ల 'చైతన్య

ప్రవంతి' శిల్పాన్ని అనుసరించి ప్రతీకాత్మకంగా వ్రాసిన మనో వైజ్ఞానిక నవల.

మార్సెల్ ప్రఖ్యాత వైద్యుడైన 'ఆర్డియన్ ప్రూడ్ట్' కుమారుడు. తల్లి 'జీన్ నెక్వీల్' సంపన్న యూదు కుటుంబానికి చెందినది. 1880 లో 'మార్సెల్' కు ఉబ్బసం వ్యాధి వచ్చింది. అప్పటినుంచి ఈయన జీవితాంతం దానితో బాధ పడ్డాడు. ఈయన 1882-89 లలో 'లైసే కాండర్ సెట్' లో గడిపాడు. అప్పుడే రచనలు వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. 'ఆల్ఫాన్స్ డార్లు' అనే తత్త్వవేత్త మార్సెల్ గురువు. ఆయన వల్ల

మార్సెల్ ఎంతో ప్రభావితమయ్యాడు. విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు ఈయనకు వరుసకు సోదరుడైన హెన్రీ బెర్గ్సన్ (Henri Bergson) అనే తత్త్వవేత్త ప్రభావానికి ప్రూడ్ట్ లోనయ్యాడు. చరిత్రకారుడైన 'అల్బర్ట్ సోరెల్', 'పాల్ డెస్సార్జిన్స్' ల ప్రభావం కూడా మార్సెల్ మీద పడింది. 1896 లో లే ప్లేసిర్స్ ఎలే జూర్స్ అనే కథాసంపుటిని ప్రచురించాడు. దీనిలోని కథలు ఎక్కువగా 1892-93 ప్రాంతంలో లే బాంకెట్ (Le Banquet) అనే పత్రికలోను, లే రివ్యూ బ్లాంచె అనే పత్రికలోను ప్రచురితం అయ్యాయి. 1895 నుంచి 1899 వరకూ ఈయన జీన్ సాంతియోల్ (Jean Santeuil) అనే అత్యుత్సాహక నవలను రచించాడు. ఇది అసంపూర్ణ నవల. 'ఫ్రాన్స్ రస్కిన్' వ్రాసిన బైబిల్ ఆఫ్ అమియన్స్, సెసామె అండ్ అమియన్స్ లను ఇతడు అనువదించాడు. వీటిలో ఆయన పరిపక్వ వచన రచన కనపడుతుంది.

ఈయన చాలా విస్తృతంగా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపాడు. ఈయన వ్రాసిన మూడు వేల లేఖలు ముద్రితమయ్యాయి. ఇంకా ఎన్నో లేఖలు ముద్రితం కావలసి ఉన్నాయి. ఆ ఉత్తరాలు ఈయన వ్యక్తిత్వాన్ని తెలుపుతాయి.

'ప్రూడ్ట్' మీద ఉన్న ఆరోపణలలో ప్రధానమైనవి: ఆయన నిరాశావాది, మతవ్యతిరేకి, స్వలింగ కాముకుడు, సోమరి, దృఢ సంకల్పం లేనివాడు, తత్త్వశాస్త్రంలో తగినంత పరిజ్ఞానం లేనివాడు. ప్రతి చిన్న విషయాన్ని విశదంగా వ్యక్తీకరిస్తాడు అని. కాని నిజానికి ఈయన మీద జరిగిన పరిశోధనలు ఈయన విరామం లేకుండా పనిచేస్తాడని నిరూపించాయి. ప్రూడ్ట్ అతిభౌతికవాది. ఏది చెప్పినా మనస్సుకు హత్తుకునేలా చెబుతాడు. మొత్తం మీద 'ప్రూడ్ట్' మీద వ్యతిరేక విమర్శలే ఎక్కువగా వచ్చాయి. 'ప్రూడ్ట్' వచన రచన ఎంతో పరిణతి చెందినది, పరిపక్వమైనది. ఆయన వచనం మీద 17 వ శతాబ్ది నైతికవాది అయిన లే బ్రుయేరే సాంఘిక చరిత్రకారుడు సెయింట్ సైమన్, కాల్పనిక వాదుల్లో ముఖ్యుడైన 'పోతోబ్రియాండ్', 'బాల్జాక్', 'రేనాన్' (Renan), 'రస్కిన్' ల ప్రభావం ఉంది. ప్రూడ్ట్ విమర్శకులు కొన్ని అపోహలతో, ఆయన సాహిత్యాన్ని సరిగా అంచనా వేయలేక పోయినప్పటికీ ఆయన ప్రశస్తి ఏమీ తగ్గలేదు. సామాన్య పాఠకుడు ఆయన రచనలను నేటికీ అభిమానిస్తూనే ఉన్నాడు.

పో.ద.

ప్రాఫర్షియన్, సెక్స్టెస్ (క్రీ.పూ. 55-16 ప్రాంతం) : ప్రాచీన రోమ్ కు చెందిన కవి. ఎక్కువగా

స్మృతి గీత (elegies) కవులలో ప్రసిద్ధుడు. ఈయన వ్రాసిన స్మృతి గీత గ్రంథాల్లో సింథియా (cynthia) అనేది క్రీ.పూ. 29 లో వెలువడింది.

సెక్స్టస్ ప్రొపర్షియస్ జీవిత వివరాలు అంతగా తెలియటం లేదు. ఈయన తండ్రి చిన్నప్పడే పోయాడు; కాని తల్లి ఈయనను బాగా చదివించింది. ఆక్టేవియన్ తన సైనికులకు పునరావాసం కల్పించే నిమిత్తం ప్రొపర్షియస్ కుటుంబం వారి పొలాలను కొన్నిటిని స్వాధీనం చేసుకొన్నాడు. ప్రొపర్షియస్ పేదవాడుకాక పోయినా, దీనివల్ల అతని ఆదాయం బాగా తగ్గిపోయింది. అందువల్ల ప్రొపర్షియస్ తల్లితో పాటు అంబ్రియాను వదలి పెట్టి, రోమ్ కు వెళ్లాడు. ఈయన స్నేహితులలో కొందరు కవులు కూడా ఉన్నారు. వారిలో చెప్పుకోదగినవారు ఓవిడ్ (Ovid), బాసస్ (Bassas). ఈయనకు రాజ కీయాల్లోను, న్యాయశాస్త్రంలోను, సైనిక జీవితంలోను ఆసక్తి లేదు. ఈయన మొదట తనకంటే వయస్సులో పెద్దదైన తైసిना (Tycinna) ను ప్రేమించాడు. అయితే ఈ ప్రేమ ఎంతో కాలం నిలువలేదు. తరువాత సింథియా అనే కవితా సంపుటిలో నాయక అయిన 'హోస్టియా' ను ఎంతో గాఢంగా ప్రేమించాడు.

సాహిత్య పోషకుడయిన మేసినాస్ ప్రొపర్షియస్ ను తన ఇంటికి ఆహ్వానించి ఇతర సాహితీ వేత్తలతో పరిచయం చేశాడు. ఆ కాలంలోని కొందరు సాహితీ వేత్తలు కలిసి 'మేసినాస్' బృందంగా ఏర్పడ్డారు. ఈ బృందంలో ప్రొపర్షియస్ తో పాటు వర్జిల్ (Virgil), హోరేస్ (Horace) అనే కవులు కూడా ఉండేవారు. ప్రొపర్షియస్ వర్జిల్ కవిత్వాన్ని ఎంతగానో అభిమానించేవాడు. హోరేస్ ను ప్రొపర్షియస్ ఎక్కడా పేర్కొనక పోయినా ఈ ఇద్దరి కవుల ప్రభావమూ ప్రొపర్షియస్ మీద ఉంది. ముఖ్యంగా మూడో కవితా సంపుటిలో హోరేస్ ముద్ర స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

తొలి నాళ్ళలో ఈయన రచించిన స్మృతి గీతాల్లో ప్రేమ ఒక్కటే ప్రధాన విషయం కాదు. ఈయన మత విశ్వాసాలు, తాత్త్విక విశ్వాసాలు కూడా వాటిలో చోటు చేసుకొన్నాయి. మరణం పట్ల ఒక తాత్త్విక భావన ఏర్పడిన తరువాత ఈయన మహాకావ్య నిర్మాణం తలపెట్టాడు. అదే ఈయన రెండో పుస్తకం. ఆ పుస్తకంలో తన కాలంనాటి భౌతిక వాదాన్ని అధిక్షేపించాడు. ఒక విధంగా ఈయన సంప్రదాయవాది. ధనిక వర్గం పట్ల అనుకూలంగా మెలిగాడు. రోమన్ సామ్రాజ్యవాదం పట్లా, అగస్తస్ పరిపాలన పట్లా మొగ్గుదల ఉండేది.

అయితే ప్రకృతి సౌందర్యమన్నా, కళ లన్నా అపారమైన ఆరాధన ఉండేది. తన కాలంనాటి ఫ్యాషన్ లంటే మోజుండేది. కాని బాహిరమైన విలాసాలంటే ఈయనకు గిట్టేదికాదు.

ప్రోపర్షియస్ కవితా గుణాలలో ముఖ్యంగా రెండు గుణాలను ప్రాచీనులు ప్రశంసించారు. ఒకటి: బ్లాండి టియా (Blanditia), రెండోది ఫెకండియా (facundia) ఆయన కవిత్వంలోని మొదటి గుణం మార్దవం, సౌందర్యారాధన, సౌకుమార్యం- ఈ గుణాలన్నిటినీ కవి 'బ్లాండిటియా' అని అన్నారు. ఇక రెండో గుణమైన ఫాకండియా అంటే భావాన్ని ఉచితమైన భాషలో శక్తి మంతంగా వ్యక్తీకరించడం. ఈయనకు భాషమీద ఉన్న అధికారం అపారం.

ప్రోపర్షియస్ తన పూర్వ కవులను అనుసరించినట్లుగానే, ఈయనను అనంతర కవులూ అనుసరించారు. ముఖ్యంగా ఓవిడ్ ఈయన వల్ల ఎంతగానో ప్రభావితుడయ్యాడు. పాంపే గోడల మీద ఉన్న చిత్రలిపి క్రీ.శ. మొదటి శతాబ్దంలో ఈయనకున్న ప్రాచుర్యాన్ని వెల్లడిస్తుంది. మధ్యయుగాలలో ఈయన కవిత్వాని కంత ఆదరణ ఉండేదికాదు. అయితే పునరుజ్జీవనకాలం నుంచి ఈయన కవిత్వాన్ని సాధారణ పాఠకుల కంటే వృత్తిరీత్యా పండితులైన వారే ఎక్కువగా అధ్యయనం చేశారు.

ప్రోపర్షియస్ కవిత్వాన్ని త్వరగా అవగాహన చేసుకోలేము. అందుకు కారణం అప్పటి వ్రాతప్రతులను సులభంగా చదువలేక, వ్రాసిన విషయాన్ని నిర్ధారణ చేసుకోలేక పోవడం; అంతేకాక ఆయన రచనలలో ఎక్కువగా అస్పష్టమైన పారాణికోదంతాల సూచనలు నిండి ఉండడం కూడా మరొక కారణం కావచ్చు. ఉదాత్తమైన భాషలో సమున్నతమైన భావాలను మధురంగా వెల్లడించడం, నిజాయితీ ప్రొపర్షియస్ ప్రత్యేక లక్షణాలు.

పో.ద.

ప్లాటస్ (సుమారు క్రీ.పూ. 254-184) : రోమన్ హాస్యనాటక రచయిత. ఈయన నాటకాలకు ఇతివృత్తం గ్రీకు నాటకాల నుంచి గ్రహించిందే. లాటిన్ భాషలో ఇవి నిజమైన రోమన్ నాటకాలుగా నిలిచి పోయాయి.

ప్లాటస్ జీవితం గురించి, వ్యక్తిత్వం గురించి చాలా తక్కువగా తెలుస్తున్నది. ప్లాటస్ నూ, టెరెన్స్ (Terence) నూ గొప్ప రోమన్ హాస్య నాటక రచయితలుగా పరిగణిస్తారు. ప్లాటస్ నాటకాల వ్రాత ప్రతులు బాగా శిథిలం కావటంవల్ల, మార్పులకూ, చేర్పులకూ

గురి అయ్యాయి. కొన్ని అసంపూర్తిగా లభించాయి. లభించినవి మొత్తం 21 మాత్రమే. అయినప్పటికీ ఆ నాటకాలు ప్లాటస్ సాహిత్య, నాటక రచనా కౌశలాన్ని వెల్లడిస్తాయి. పాశ్చాత్య సాహిత్య, నాటక చరిత్రలో ప్లాటస్ కు సుస్థిరమైన స్థానం ఉంది.

క్రీ.శ. 2 వ లేదా 3 వ శతాబ్దానికి చెందిన ఫెస్టస్ అనే వైయాకరణుని అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్లాటస్ ఇటలీ దేశంలో మధ్య ఈశాన్య భాగంలో జన్మించినట్లు తెలుస్తున్నది. అనంతరం ఇటాలియన్ రచయితలు, ముఖ్యంగా క్రీ.పూ. ఒకటో శతాబ్దానికి చెందిన సిసిరో పేర్కొన్న ఆధారాలను బట్టి ఇతని కాలాన్ని నిర్ణయించడం జరిగింది. ప్లాటస్ కు చిన్నతనం నుంచి నాటకాలతో, రంగస్థలంతో సంబంధమున్నట్లు తెలుస్తున్నది. చిన్నప్పుడు నాటక రచయితగా సంపాదించిన డబ్బును వ్యాపారంలో పెట్టి నష్టపోయాడు. జీవిత కోసం కొంతకాలం పాటు ధాన్యం మిల్లులో పనిచేశాడు. ప్లాటస్ కు పూర్వమున్న రోమన్ నాటక రచయితలు సుఖాంత దుఃఖాంత నాటకాలకు ఇతివృత్తాలనూ, నాటక శిల్పాన్నీ చాలా వరకు గ్రీకు నాటకాలనుంచి స్వీకరించారు. రోమన్ జీవితం నుంచి, రోమన్ పౌరాణిక గాథల నుంచి తీసుకొన్న ఇతివృత్తాలకు కూడా గ్రీక్ రూపక నిర్మాణ పద్ధతులను, రంగస్థల నిర్మాణాన్ని, దుస్తులను అనుసరించడం జరిగింది. ప్లాటస్ తన పూర్వీకులలాగే తన నాటకాలకు అన్నిటికీ కాకపోయినా చాలా వాటికి ఇతివృత్తాలను క్రీ.పూ. మూడో శతాబ్ది పూర్వార్థభాగానికి, నాలుగో శతాబ్ది ఉత్తరార్థ భాగానికి చెందిన గ్రీకు నాటక రచయితల నాటకాల నుంచి గ్రహించాడు. గ్రీకు నాటక చరిత్రలో ఈ కాలాన్ని 'న్యూ కామెడీ' యుగంగా పిలుస్తారు. ప్లాటస్ ఎక్కువగా మినాండర్ (Menander), ఫిల్మన్ (Philon) ల నాటకాల నుంచి ఇతివృత్తాలను గ్రహించాడు. అయితే ప్లాటస్ ఆ ఇతివృత్తాలను యథాతథంగా అనుసరించలేదు. ఎంతో స్వతంత్రతను కనబరిచాడు. ప్లాటస్ తన నాటకాల్లో రోమన్ భావనలను, పలుకుబడులను చక్కగా మేళవించాడు. ఇటలీ దేశపు పట్టణాల పేర్లను, మార్కెట్ల పేర్లను తన నాటకాలలో పేర్కొన్నాడు. అంతేకాదు; రోమన్ చట్టాలను, రోమన్ న్యాయస్థానాల వ్యవహార సరణిని, రోమన్ న్యాయాధిపతులను, వారి బాధ్యతలను, సెనేట్ వంటి రోమన్ సంస్థలను గురించి కూడా పేర్కొన్నాడు.

ప్లాటస్ నాటకాల మూల ప్రతులు లభించడం లేదు.

నాటక ప్రదర్శనకోసం (దర్శకులు, నిర్మాతలు, నటులు) చేసిన మార్పులతోను, చేర్పులతోనుకూడిన లిఖిత ప్రతులు మాత్రమే లభించాయి. ప్లాటస్ నాటకాలను సిసిరో కాలం వరకూ చాలా విరివిగా ప్రదర్శించి ఉంటారు. కనుక అవి ఎన్నో మార్పులకూ చేర్పులకూ గురి అయి ఉంటాయి. సిసిరో ఈ నాటకాలలోని భాషను మెచ్చుకొన్నాడు. హోరేస్ (Horace) కవి ఈ నాటకాలలోని భాష మరింత మెరుగు దిద్దుకోవలసిన అవసరం ఉన్నదని విమర్శించాడు. క్రీ.శ. రెండో శతాబ్ది నుంచి ప్లాటస్ నాటకాల పట్ల కొత్తగా అభిరుచి, ఆసక్తి పెరిగింది.

పో.ద.

ప్లినీ ద ఎల్లర్ (క్రీ.శ. 23-79) : ప్లినీ రోమ్ దేశపు ప్రసిద్ధ విద్వాంసుడు. ది నేచురల్ హిస్టరీ అనే గ్రంథం వ్రాసిన వాడు. ఇది ఏజ్జాన కోశ పద్ధతిలో చేసిన గొప్ప రచన. మధ్య యుగాలనాటి వరకు ఈ గ్రంథాన్ని చాలా ప్రామాణిక మైనదిగా భావించేవారు.

ప్లినీ సంపన్న కుటుంబానికి చెందినవాడు. ఈయన రోమ్ లో విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేశాడు. 23 వ ఏట మిలిటరీలో చేరాడు. జర్మనీలో పనిచేశాడు. ఆశ్విక దళంలో కమాండర్ స్థాయికి ఎదిగాడు. ఈయన రోమ్ కు తిరిగి వచ్చి న్యాయశాస్త్రం చదువుకొన్నాడు. దాదాపు నీరో (Neero) పాలన అంతమయ్యే వరకూ స్పెయిన్ నగరం న్యాయాధికారి (procurator) అయ్యేవరకూ ప్లినీ దాదాపు విశ్రాంత జీవితం గడిపాడు. చదువడంతోను, వ్రాయడంతోను కాలం గడుపుతుండేవాడు.

ప్లినీ మొత్తం ఏడు గ్రంథాలు వ్రాసినట్లు తెలుస్తున్నది. అయితే వాటిలో ది నేచురల్ హిస్టరీ అనే ఒక్క గ్రంథం మాత్రమే లభించింది. అయినా అతని తొలి రచనలైన వ్యాకరణానికి సంబంధించిన కొన్ని శకలాలు, పంపోనియస్ సెకండస్ జీవిత చరిత్ర, రోమన్ చరిత్ర, జర్మన్ లో రోమన్ ప్రచారం-దాని అధ్యయనం అనే గ్రంథాలలో కొన్ని భాగాలు లభించాయి. ప్లినీ కీర్తి అంతా ది నేచురల్ హిస్టరీ అనే ఒక్క గ్రంథం మీదే నిలిచి ఉంది.

ది నేచురల్ హిస్టరీ 37 సంపుటాలుగా వెలువడిన బృహత్ గ్రంథం. క్రీ.శ 77 నాటికి దీని రచన పూర్తి అయింది. ఉపోద్ఘాతంలో దీన్ని టైటస్ చక్రవర్తికి అంకితమిచ్చినట్లుగా ఉంది (టైటస్ ప్లినీ చనిపోయిన కొద్దికాలానికే చక్రవర్తి అయ్యాడు). చెల్లాచెదురుగా ఉన్న పాత విజ్ఞానాన్నంతా ఒక్క చోటికి చేర్చి ఎన్క్లైక్లోస్ పేడియో (Enkyklios paideia) (ఎన్ సైక్లోపీడియాకు

పూర్వరూపం) సంతరిస్తున్నానని చెప్పకొన్నాడు. ది నేచు రల్ హిస్టరీ లో ప్లినీ ఎంతో జాగ్రత్తగా నూటికి పైగా ఆకరాలను పేర్కొన్నాడు. నిజానికి మొదటి సంపుటం మిగతా 36 సంపుటాలకూ సారాంశ రూపమైన గ్రంథం. ఆయన ఆ సంపుటాలలో తన గ్రంథ రచనకు సమాచారాన్ని ఏ గ్రంథాలనుంచి సేకరించాడో ఆ గ్రంథాల పట్టికను కూడా ఇచ్చాడు. ఆయన ఇచ్చిన పట్టికలోని గ్రంథాలు చాలా వరకూ ఇప్పుడు లభించడం లేదు.

పో.ద.

ప్లినీ, ది యంగర్ (క్రీ.శ. 61/62-113) : రోమన్ రచయిత, పరిపాలన దక్కుడు. సాహిత్య గౌరవం గల ఆయన రచించిన లేఖ లెన్నో లభించాయి. రోమన్ సామ్రాజ్యం అత్యుచ్చదశలో ఉన్న ఆనాటి సాంఘిక, వైయక్తిక జీవితాలకు సంబంధించిన అంశాలెన్నో ఆ లేఖల వలన మనకు తెలుస్తున్నాయి.

ఒక సంపన్న కుటుంబంలో ప్లినీ ఇటలీలోని 'కోమమ్' లో జన్మించాడు. తన పినతండ్రి ప్లినీ ది ఎల్డర్ అతనిని పెంచుకొన్నాడు. తన 18 వ ఏట అతడు న్యాయవాది వృత్తి చేపట్టాడు. సివిల్ కోర్టులో అతడు సంపాదించిన కీర్తి వలన లంచగొండులైన రాష్ట్రీయ ఉద్యోగులను విచారించే రాజకీయ కోర్టులలో కూడా అతనికి ప్రాక్టీసు పెరిగింది. క్రమంగా అతడు 'ప్రేటర్', 'కాన్సుల్' అనే పరిపాలక పదవులకు ఎన్నిక అయ్యాడు.

తన సమకాలికుడైన చరిత్ర రచయిత టాసిటస్ వలెనే ప్లినీ ది యంగర్ కూడా సంప్రదాయవాది. రోమన్ సామ్రాజ్య అధికారానికి తల ఒగ్గి 'మంచి', 'చెడు' చక్రవర్తులందరినీ సేవించడానికి సిద్ధపడ్డాడు. 'చెడు' చక్రవర్తులను తన రచనలలో విమర్శించాడు. క్రీ.శ. 100-109 మధ్య తన వ్యక్తిగత లేఖలతో కూడిన 9 సంపుటాలను ఆయన ప్రకటించాడు. వాటిలో 97 అక్టోబర్లో డొమిటియన్ చక్రవర్తి మరణం మొదలు 100 వ సంవత్సరం వరకూ జరిగిన సంఘటనల ప్రస్తావన ఉంది. 10 వ సంపుటంలో ట్రాజన్ చక్రవర్తికి ఆయన వ్రాసిన లేఖలూ, వాటికి ఆ చక్రవర్తి ఇచ్చిన సమాధానాలూ ఉన్నాయి.

ప్లినీ రచించిన సుదీర్ఘ లేఖలు రాజకీయ కోర్టులలో అతడు సాధించిన విజయాలను వర్ణిస్తున్నాయి. డొమిటియన్ మరణించిన తరువాత 12 సంవత్సరాలలో గల ప్రముఖ రాజకీయ వేత్తలను గూర్చి ప్లినీ చేసిన వర్ణనలు ఆ నాటి సాంఘిక చరిత్రను పునర్నిర్మించడానికి

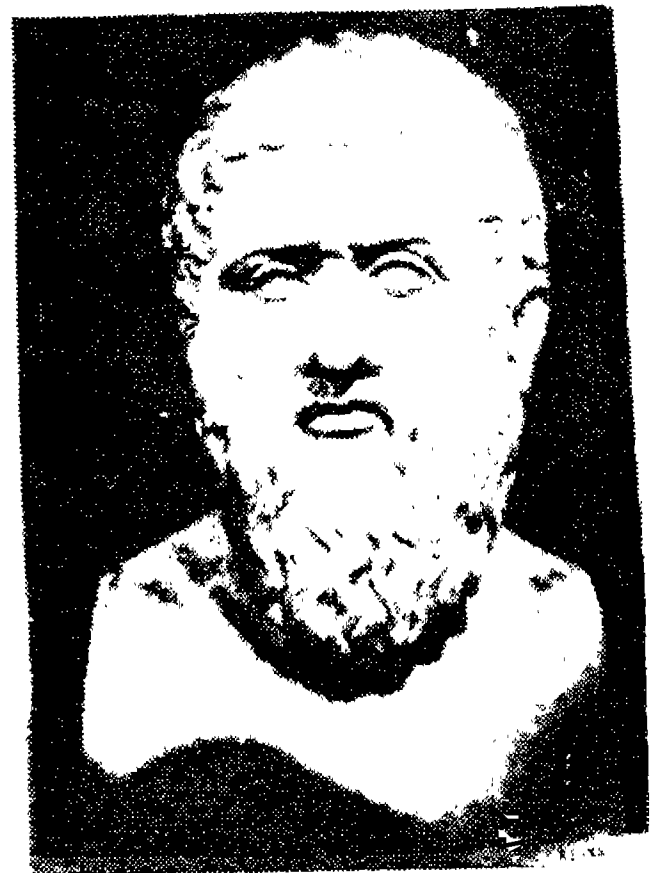
తోడ్పడుతున్నాయి. లేఖ రచనను ఒక కళారూపంగా ప్లినీ తీర్చిదిద్దాడు.

ఆధునిక కాలంలో వెలువడిన అత్యుత్తమమైన ప్లినీ లేఖల సంపుటం 'ఎమ్. షుస్టర్' సంపాదకత్వంలో వెలువడింది. (దాని ద్వితీయ ముద్రణ: 1952). 1746 లో వెలువడిన ప్లినీ లేఖల ఆంగ్లానువాదాన్ని 1915 లో డబ్ల్యూ.ఎమ్. హికిన్సన్ పరిష్కరించి రెండు సంపుటాలుగా ప్రచురించాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫ్లేట్ (క్రీ.పూ. 428/427-348/347) : ప్రాచీన గ్రీక్ మహా విద్వాంసులు ముగ్గురిలో రెండవ వాడు.

ఆ ముగ్గురూ: సోక్రటీస్, ఫ్లేట్, అరిస్టాటిల్. ఏథెన్స్ లోనో, ఈజినాలోనో ఫ్లేట్ జన్మించి ఉండవచ్చును. ఒక విస్తృతమైన దార్శనిక సిద్ధాంతాన్ని ఆయన ప్రవచించాడు. నీతి, సనాతన భావాలు, లేక రూపాలు ఆయన

సిద్ధాంతానికి ప్రధాన ప్రాతిపదికలు. ఒక ధనిక కుటుంబంలో జన్మించిన ఫ్లేట్కు తొలి దినాలలో రాజకీయ రంగంలో అభ్యుదయం సాధించాలనే ఆశలు ఉండేవి. కాని నీతిమంతులకు రాజకీయాలు సరి అయిన రంగం కాదని ఆయన గుర్తించాడు. క్రీ.పూ. 399 లో సోక్రటీస్కు మరణ దండన విధించిన తరువాత మరికొందరు దార్శనికులతో పాటు ఫ్లేట్ కూడా 'మెగారా' లో తలదాచుకొన్నాడు. తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలపాటు గ్రీస్, ఈజిప్ట్, ఇటలీ, సిసిలీ మొదలైన ప్రాంతాలలో పర్యటించాడు. సిసిలీలో మొదటి డయోనీషియస్ చక్రవర్తి భావమరిది 'డియాన్' లో తనతో సమానధర్మణ్ణి అతడు గుర్తించాడు. సుమారు క్రీ.శ. 387 ప్రాంతంలో ఏథెన్స్లో అతడు 'ది అకాడమీ' ని స్థాపించాడు. దార్శనిక వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు చేయడం ఆ సంస్థ లక్ష్యం. జీవితాంతం ఆ అకాడమీకి ఆయన అధ్యక్షుడుగా ఉండి గణిత, ధర్మ శాస్త్రాలకు ఒక ప్రామాణికమైన సంస్థగా దానిని తీర్చి దిద్దాడు. క్రీ.శ. 367 లో మొదటి డయోనీషియస్ మరణానంతరం డియాన్

అభ్యర్థన మీద రెండవ డయోనీషియస్ కు ట్యూటరుగా ప్లేటో సిరాక్యూస్ వెళ్లాడు. కాని చట్టబద్ధమైన రాజును విద్యావంతుణ్ణి చేయాలనే ఆ ప్రయోగం విఫలమైంది.

ప్లేటో 'అకాడమీ' ని స్థాపించి దానిని నడపడమే తన జీవిత ప్రధాన ధ్యేయంగా భావించినప్పటికీ, తరువాతి తరాలవారికి ఆయన ప్రాధాన్యం ఆయన దార్శనిక రచనలలోనే ఎక్కువగా కనిపించింది. ప్లేటో సంభాషణలు రెండు వర్గాలుగా విభజింపబడ్డాయి. మొదటి వర్గంలో సోక్రటీస్ భావనలూ, రెండవ వర్గంలో ప్లేటోనిక్ భావాలూ విస్తృతంగా కనిపిస్తాయి. క్రీ.పూ. 348/347 లో ప్లేటో ఏథెన్స్ నగరంలో దేహయాత్ర చాలించాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫాక్సర్, విలియమ్ (1897-1962) : ప్రముఖ అమెరికన్ నవలా రచయిత. యొక్క పటాభివృద్ధి రచనా పరంపర

ద్వారా జగత్ప్రసిద్ధుడైనవాడు. ఆ రచనలు అమెరికాలోని దక్షిణ భాగపు సాంప్రదాయక గాథలను, మానవ విశ్వజనీన అనుభూతులను చిత్రించాయి. సాహిత్యానికి 1949 లో ఫాక్సర్ కు నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

ఉత్తర మిసిసిపిలోని ఒక పల్లె ప్రాంతంలో జన్మించిన నలుగురు సోదరులలో ఫాక్సర్ పెద్దవాడు. ఫాక్సర్ కుటుంబంవారు మొదట పొరుగు మండలంలోని 'రిప్లే' కు, తరువాత ఆక్స్ ఫర్డ్ కు నైరృతి భాగాన 50 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న ఒక ప్రాంతానికి తమ నివాసం మార్చారు. విలియమ్ ఫాక్సర్ తన జీవితంలో ఎక్కువ భాగం అక్కడే గడిపాడు. ఫాక్సర్ ముత్తాత కర్నల్ విలియమ్ సి. ఫాక్సర్ అంతర్యుద్ధం రోజులలో ఒక ఉన్నత పదవి నిర్వహించాడు. తరువాత రిప్లే నుంచి టెన్నిసీ వరకూ ఒక రైల్ రోడ్ నిర్మించడమే గాక ది వైట్ రోజ్ ఆఫ్ మెర్చిస్ (1881) అనే శృంగార రసాత్మకమైన నవల కూడా రచించాడు. ఆ రచన 36 సార్లు పునర్ముద్రణ పొందడమే దాని ప్రజాదరణకు నిదర్శనం.

విలియమ్ ఫాక్సర్ ను చిన్నతనంలో 'బిల్లీ' అనీ,

'మెనీ' అనీ పిలిచేవారు. ఆయన దాది ' కేర్రోలిన్ బార్' అతనికి వెనుకటి దాస్యపు రోజుల నాటి కథలను చెబుతూ ఉండేది. ఆక్స్ ఫర్డ్ లో పబ్లిక్ లైబ్రరీ లేదు. ఇంట్లో డి కెన్స్ మొదలైన ప్రముఖ ఆంగ్ల రచయితల పుస్తకాలు కొన్ని ఉండేవి.

మామూలు స్కూలు చదువు అతనికి గిట్టేది కాదు. స్కూలులో చేరిన రెండవ సంవత్సరమే స్కూలు చదువు మానివేశాడు. తరువాత ఫిలిప్ స్టోన్ తో పరిచయం వలన సింబాలిస్ట్, మోడర్నిస్ట్ పుస్తకాలెన్నో చదివాడు. ఛార్లెస్ బోదేర్, పాల్ వెర్లెయ్, స్టిఫాన్ మలామే (ఫాక్సర్ ఫ్రెంచ్ భాషను స్వయంగా నేర్చుకొన్నాడు), ఆస్కార్ వైల్డ్, జేమ్స్ జోయిస్, టి.ఎస్. ఎలియట్, కాన్రాడ్ లెవెన్ల రచనలు కూడా ఎక్కువగా చదివాడు.

ఫాక్సర్ కెనడా దేశపు రాయల్ వైమానిక దళంలో చేరి అతని శిక్షణ కాలం పూర్తికాకముందే యుద్ధం ఆగిపోవడంతో తిరిగి ఆక్స్ ఫర్డ్ చేరుకొన్నాడు. తరువాత మిసిసిపి విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి అక్కడ కాలేజ్ పత్రికకు పద్యాలు వ్రాశాడు. తరువాత 'కాగితం, పాగాకు, కిళ్ళీ, కొద్దిగా విస్కీ' కొనుక్కోడానికికి చాలినంత డబ్బు సంపాదించడంకోసం అనేక చిన్న చిన్న వృత్తులను చేపట్టాడు. ఫాక్సర్ తొలి రచన ఒక గ్రామీణ పద్యాల సంకలనం: ది మార్బుల్ ఫౌన్ (1924).

1925 పూర్వార్థం ఫాక్సర్ న్యూ ఆర్లియన్స్ లో సాహితీ మిత్రుల మధ్య గడిపాడు. అక్కడ ఉండగానే అతని తొలి నవల సోలెర్స్ పే వ్రాశాడు. గాయపడిన ఒక వైమానిక దళోద్యోగి జార్జియాకు తిరిగి రావడం దానిలోని కథ.

1930-42 మధ్య ఫాక్సర్ రెండు కథానికా సంకలనాలూ, ఏ గ్రీన్ బౌ (1933) అనే ఖండకావ్య సంపుటం, 9 నవలలూ ప్రచురించాడు. ఈ రచనలు చేస్తూనే అదే కాలంలో ఫాక్సర్ హాలీవుడ్ లో చలన చిత్రాలకు కూడా వ్రాసేవాడు. ఫాక్సర్ నవలలలో పేర్కొనదగినవి: ఏజ్ ఐ లే డయింగ్ (1830), శాంక్యువరీ (1931), లెట్ ఇన్ ఆగస్ట్ (1932), పైలాన్ (1935), సార్టోరీస్, అబ్ సలాన్ అబ్ సలాన్ (1936), ది అన్ వాన్ క్విష్ట్ (1938), ది వెల్ పామ్ (1939), ది హోమెట్ (1940), గో డౌన్, మో సెన్ (1942).

1940-45 మధ్య ప్రజలలో ఫాక్సర్ ఆకర్షణ కొంత తగ్గింది. అతని నవలలలో ది హోమెట్, గో డౌన్ మో సెన్ మాత్రమే పాఠకులచేత ఎక్కువగా ప్రశంసించ

బడ్డాయి. కాని, తరువాత 1946 లో ది పోర్ట్ బుల్ ఫాక్టర్ ప్రచురణతో ఫాక్టర్ కీర్తి పెరుగసాగింది. 1948 లో ఫాక్టర్ ఇన్ ట్రూడర్ ఇన్ ది డ్వెస్ అనే క్రొత్త నవలను వ్రాశాడు. శ్వేత జాతీయుడైన ఒక బాలుడు అభిమానం గల ఒక నీగ్రోను ప్రజల బారి నుంచి కాపాడడం దానిలోని ప్రధాన కథ.

ఫాక్టర్ పెరూ, బ్రెజిల్ (1954), జపాన్, ఫిలిప్పీన్స్, పశ్చిమ యూరప్ (1955), గ్రీస్ (1957), వెనిజులా (1961) మొదలైన దేశాలలో విస్తృతంగా పర్యటించాడు.

చివరిరోజులలో ఫాక్టర్ చేసిన రచనలు: ది టౌన్ (1957), ది మాన్ (1959), ది రైవర్స్ (1962). ది రైవర్స్ (Reivers) ఫాక్టర్ చేసిన చిట్టచివరి రచన. అది తన చిన్ననాటి స్మృతులను గుర్తుచేసుకొనే ఒక కామెడీ. మిసిసిప్పీలోని ఆక్స్ ఫర్డ్ లో 1962 జూలై 6 న ఫాక్టర్ మరణించడానికి ఒక నెల రోజుల ముందు అది వెలువడింది. హెమింగ్వే తరువాత ఒక సంవత్సరానికి ఫాక్టర్ మరణించడంతో అమెరికన్ నవలా రచనను సుసంపన్నం చేసిన ఒక గొప్ప తరం అంతరించి పోయింది.

నాగరాజ్ (బా.శ్రీ.)

ఫాక్స్, జాన్ (1516-1587) : ఇంగ్లీష్ ప్యూరిటన్ మత బోధకుడు. ప్రాటెస్టెంటిజమ్ కోసం అనేక యాతనలను అనుభవించిన వారిని గూర్చి ది బుక్ ఆఫ్ మార్టిర్స్ అనే గ్రంథం రచించినవాడు. ఆ గ్రంథం బహుళ జనాదరణ పొంది, ఇంగ్లీష్ ప్యూరిటన్ల గృహలలో బైబిల్ తరువాత అంత పవిత్రమైన గ్రంథంగా ఆరాధించబడుతూంది. కనీసం ఒక శతాబ్దం పాటు రోమన్ కేతలిసిజమ్ ను గూర్చిన ప్రజాభిప్రాయానికి అది రూపకల్పన చేసింది. 14 వ శతాబ్దం మొదలు తన కాలంలో మొదటి మేరీ రాణి పాలన వరకూ ఇంగ్లీష్ ప్రాటెస్టెంట్లు అనుభవించిన కడగండ్రను ప్రధానంగా ఆ గ్రంథం చిత్రించింది.

ఆక్స్ ఫర్డ్ లో విద్యాభ్యాసం చేసి 7 సంవత్సరాల పాటు అక్కడ ఫెలోగా ఉన్న తరువాత తీవ్రమైన ప్రాటెస్టెంట్ భావాలు కలవాడనే అనుమానం ఆ కాలేజ్ అధికారులకు కలిగింది. 1547 లో అతడు ఆ ఫెలోషిప్ కు రాజీనామా చేసి, లండన్ చేరి డ్యూక్ ఆఫ్ నార్ఫోక్ మనుమలకు ట్యూటర్ గా కుదిరాడు. ఫాక్స్ 'రిఫర్మేషన్' ఉద్యమాన్ని సమర్థిస్తూ అనేక రచనలు చేశాడు. 1553 లో మొదటి మేరీరాణి సింహాసనం ఎక్కిన తరువాత అతడు విదేశాలకు పారిపోవలసి వచ్చింది. స్ట్రాస్ బోర్గ్ లో మృత

వీరులను గూర్చి అతడు చేసిన పాక్షిక రచనను లాటిన్ భాషలో కామెంటరై రేరన్ ఇన్ ఎక్లిసియా జెస్టారమ్ (1554) అనే శీర్షికతో ప్రచురించారు. తరువాత ఫాక్స్ ఫ్రాంక్ ఫర్డ్ వెళ్లి జాన్ వాక్స్ నడుపుతున్న కాలినిస్టిక్ పార్టీకి సంహారం చేశాడు. అనంతరం స్విట్జర్లాండ్ లోని బేసల్ చేరి పూవులు దిద్దుతూ చాలీచాలని ఆదాయంతో కొన్నాళ్లు గడిపాడు. బేసల్ లో ఉన్న రోజులలోనే ప్రాటెస్టెంట్లను పీడించకుండా రాణిని నిరోధించవలసిందిగా ఒక ఆవేశపూరితమైన విజ్ఞప్తిని ఫాక్స్ రచించాడు. 1557 లో అది ప్రచురితమైంది.

1559 లో ప్రాటెస్టెంట్ రాణి మొదటి ఎలిజబెత్ అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత ఫాక్స్ లండన్ తిరిగి వచ్చి, తన ది బుక్ ఆఫ్ మార్టిర్స్ రచన పూర్తి చేశాడు. దాని ఆంగ్లానువాదం మార్చి 1563 లో ప్రకటించబడింది. ఆ గ్రంథానికి 1570 లో ద్వితీయ ముద్రణ, 1576 లో తృతీయ ముద్రణ, 1583 లో చతుర్థ ముద్రణ వెలువడ్డాయి. ఈ ముద్రణలలో ఫాక్స్ ఎన్నో చేర్పులూ, మార్పులూ చేశాడు.

1560 లో ఫాక్స్ ఆంగ్లికన్ మతబోధకుని దీక్ష స్వీకరించాడు. పాల్స్ క్రాస్ వద్ద అతడు చేసిన బోధనా ప్రసంగం ఏ సెర్మన్ ఆఫ్ క్రైస్ట్ క్రూసిఫైడ్ (1570) విరివిగా అమ్ముడు పోయింది. 1563 లో ప్లేగ్ జాడ్యం సంభవించినప్పుడు వ్యాధి పీడితులను ఓదారుస్తూ అతడు ఒక ఉదాత్తమైన రచన చేశాడు. ఎలిజబెత్ రాణికి, ఆమె సలహాదారులకూ ఫాక్స్ నష్టపరిహారం అర్థిస్తూ ఆవేశ పూరితమైన లేఖలు వ్రాశాడు.

లండన్ లోని క్రిపుల్ గేట్ లో 1587 ఏప్రిల్ 18 న జాన్ ఫాక్స్ మరణించాడు.

బా.శ్రీ.

ఫార్క్ హార్, జార్డ్ (1678-1707) : ఐరిష్ నాటక రచయిత. 18 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో ఇంగ్లీష్ నాటకరంగంకోసం శక్తిమంతమైన హాస్య రూపకాలు రచించినవాడు. సంభాషణలలోని మౌలికత, స్వయంగా నటుడు కావడం వల్ల సాధించిన రంగస్థల యోగ్యత ఆయన సమకాలికులలో విలక్షణ నాటక రచయితగా ఆయనను నిరూపించాయి.

ఒక మతోద్యోగి కుమారుడైన ఫార్క్ హార్ డబ్లిన్ లోని ట్రీనిటీ కళాశాలలో చేరాడు. కాని తన శక్తి యుక్తులన్నీ డబ్లిన్ లోని స్మాక్ ఆలీ థియేటర్ లో నటుడుగా రాణించడానికే వినియోగించి, చివరికి దానిలో విఫల డయాడు. అనంతరం నటన వృత్తిని పరిహరించి తనతో

నటించిన ప్రముఖ నటుడు రాబర్ట్ విల్క్స్ సలహా మీద ఫార్మ్హార్ కామేడీ రూపకాలను రచించడంకోసం లండన్ వెళ్లాడు. ఆయన తొలి నాటకాలు విజయవంతం అయ్యాయి. తన నాటకాలలోని విదూషక పాత్రలను ద్వేషించకుండా ఫార్మ్హార్ వాటిని చూసి ఆనందించే వాడు.

ఫార్మ్హార్ తొలి రూపకం లవ్ అండ్ ఏ బాటేల్ 1699 లో లండన్లోని డ్రూరీ లేన్ థియేటర్లో ప్రదర్శింపబడి విజయవంతం కావడంతో ఆ ఏడాదే ది కాన్స్టెంట్ కపుల్ అనే మరొక రూపకం కూడా అతడు వ్రాశాడు. 1701 లో సర్ హోరీ విల్ డెయిర్ వెలువడింది. 1702-1704 మధ్య ది ఇన్ కాన్స్టెంట్ (జాన్ ఫ్లేచర్ వ్రాసిన వైల్ గూస్ ఫేజ్ కి అనుసరణ), ది ట్టేన్ రైవల్స్, ఫ్రెంచ్ నుంచి యథేచ్ఛానువాదం చేసిన ది స్టేజ్ కోర్ట్ అనే రూపకాలను రచించాడు. తరువాత 1706 వరకూ ఫార్మ్హార్ ఏ నాటకాలూ రచించలేదు. బహుశా ఆ సమయంలో అతడు సైనికుడుగా పనిచేసి ఉండవచ్చును. 1703 లో పెద్ద ఆస్తి ఉన్నదనే భ్రమతో ఒక యార్క్ షైర్ స్త్రీని ఫార్మ్హార్ వివాహమాడాడు.

ఇంగ్లీష్ నాటక రంగానికి ఫార్మ్హార్ అందచేసిన గొప్ప కానుక 1706 లో వెలువడిన ది రిక్రూటింగ్ ఆఫీసర్. ఆ మరుసటి సంవత్సరం ది బ్యూక్ స్ట్రీటజెమ్ వెలువడింది. ఈ నాటకాలలో ఎలిజబెతన్ నాటక రచయితలకు సహజమైన శబ్దశక్తి, పాత్రలపై రచయిత ప్రీతి వ్యక్తం అయ్యాయి. ది బ్యూక్ స్ట్రీటజెమ్ నాటకాన్ని అవసానదశలో మంచం మీద ఉండి ఫార్మ్హార్ పూర్తి చేశాడు. హే మార్కెట్ థియేటర్లో అది ప్రదర్శింపబడిన కొద్ది రోజులకే 1707 ఏప్రిల్ 29 న లండన్లో ఫార్మ్హార్ మరణించాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫిట్జెరాల్డ్, ఎడ్వర్డ్ (1809-1883) : ప్రముఖ ఆంగ్లకవి. ఓమర్ ఖయ్యాం వ్రాసిన రుబాయత్ లకు ఈయన చేసిన ఆంగ్ల స్వేచ్ఛానువాదం ఇంగ్లీష్లోని స్వతంత్ర కావ్యాలతో సమానమైన ప్రతిపత్తిని పొందింది. 12 వ శతాబ్దికి చెందిన పర్షియన్ కవి ఓమర్ ఖయాం రచించిన పద్యాలలో కొన్నింటిని ఎంచుకొని వాటిని స్వేచ్ఛగా ఈయన ఆంగ్లీకరించాడు. ఈయన రచనలో నుంచి ఎన్నెన్నో పంక్తులు తరచు నిత్య వ్యవహారంలో కూడా ఉదాహరించబడుతూ ఉంటాయి. 'ఏ జగ్ ఆఫ్ వైన్, ఏ లోఫ్ ఆఫ్ బ్రెడ్, అండ్ దా' (ఒక సారా

పాత్ర, ఒక రొట్టె, ఎదురుగా నీవు), 'ది మువింగ్ ఫింగర్ రైట్స్' (కదలే వ్రేళ్లు లిఖిస్తున్నాయి) వంటి వాక్యాలు అలాంటివి.

సఫక్లోని వుడ్బ్రిడ్జ్ సమీపంలో గల బ్రెడ్ఫీల్డ్లో 1809 మార్చి 31 న ఫిట్జెరాల్డ్ జన్మించాడు. కేంబ్రిడ్జ్ లోని ట్రెనిటీ కళాశాలలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. అక్కడే 'థాకరే' తో జీవితాంతం నిలచి ఉన్న గాఢ మైత్రి ఆయనకు ఏర్పడింది. 1830 లో పట్టభద్రుడైన తరువాత వుడ్బ్రిడ్జ్లో ఆయన ప్రశాంతంగా జీవితం గడిపాడు. ప్రధానంగా ఏకాంత వాసం చేస్తున్నా టెన్నిసన్, కార్లెల్ వంటి రచయితలతో ఆయనకు గాఢమైన మైత్రి ఏర్పడింది. వారితో తరచు ఆయన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపుతూ ఉండేవాడు.

సంక్షోభంతో, అతి మందగతితో రచనలు చేసిన ఫిట్జెరాల్డ్ కొన్ని రచనలను పేరు లేకుండా ప్రకటించాడు. తరువాత 1853 లో సిక్స్ డ్రామాస్ ఆఫ్ క్లాల్డెరాన్ అని ఒక యథేచ్ఛానువాదం చేశాడు. అటు పిమ్మట ఆయన దృష్టి ప్రాచ్య దేశాల వైపు మళ్లింది. పర్షియన్ భాష నేర్చుకున్నాడు. ఓమర్ ఖయాం అనువాదంలో ప్రధానంగా ఆ కవి చిత్తవృత్తిని, భావననూ మాత్రమే అనువదించడానికి ఫిట్జెరాల్డ్ పూనుకున్నాడు. ఆంగ్ల పాఠకులకు అర్థమయ్యే తీరుతో తన స్వంత ప్రతీకలను ఆయన వాడాడు.

1859 మార్చి నెలలో చాలా సాధారణమైన చిన్న ప్రచురణగా రుబాయత్ వెలువడింది. 1860 వరకూ అది పాఠకుల దృష్టిని విశేషంగా ఆకర్షించలేదు. మొదట డి.జి. రోజెట్టి, తరువాత స్విన్బర్న్ కవులు ఆ రచనలోని విశిష్టతను గుర్తించారు.

1883 జూన్ 14 న నార్చక్ రాష్ట్రంలోని మెర్టన్లో ఫిట్జెరాల్డ్ తన దేహయాత్ర చాలించాడు. (చూ. ఓమర్ ఖయాం.)

బొ.శ్రీ.

ఫిట్జెరాల్డ్, ఎఫ్. స్కాట్ (1896-1940): అమెరికన్ కథానికా రచయిత, నవలా రచయిత. 1920-30 నాటి 'జాజ్' యుగ చిత్రణకు ప్రసిద్ధి పొందినవాడు. మిక్కిలి ప్రతిభావంతమైన అతని నవల ది గ్రేట్ గాడ్స్ బీ (1925). అమెరికా, ఫ్రాన్స్ లలో తన భార్య జెల్డాతో ఫిట్జెరాల్డ్ గడిపిన వ్యక్తిగత జీవితం కూడా అతని నవలలంత ప్రసిద్ధి పొందింది.

ఫిట్జెరాల్డ్ తీవ్రమైన భావనాశక్తి గల కాల্পనిక రచయిత. సెంట్ పాల్ అకాడమీ (1908-10) లోనూ,

న్యూమన్ స్కూల్ (1911-13) లోనూ అతడు ఎంత తీవ్రంగా ప్రయత్నించినా జనరంజకత్వం సాధించలేక పోయాడు. కాని, ప్రిన్స్టన్ లో మాత్రం ప్రతిభావంతమైన విజయాన్ని గూర్చి అతడు కన్న కలకు కొంత చేరువగా వచ్చాడు. ఆ యూనివర్సిటీలో ప్రముఖ వ్యక్తులలో ఒకడై, ఎడ్మండ్ విల్సన్, జాన్ షీల్ బిషప్ లతో జీవితాంతం నిలచి ఉండే ప్రగాఢమైన మైత్రిని సంపాదించాడు.

1917 లో ఫిట్జెరాల్డ్ సైన్యంలో చేరాడు. 'మాంట్ గోమరీ' సమీపం లో 'ఆలా' వద్ద అలబామా సుప్రీం కోర్ట్ న్యాయమూర్తి కుమార్తె క్లారా సెయిర్ ను అతడు కలుసుకున్నాడు. వారు పరస్పరం ప్రేమించుకున్నారు. ఫిట్జెరాల్డ్ న్యూయార్క్ లో ఉన్నప్పుడు స్వల్పకాలంలో విజయం సాధించి జెల్లాను వివాహం చేశాడని ప్రకటించాడు. కాని, అది సాధ్యం కాలేదు. తరువాత సెంట్ పాల్ లో వెనుక తాను ప్రిన్స్టన్ లో ఉండగా ఆరంభించిన నవలను పూర్తిచేసి, 1920 లో దానిని ప్రకటించిన తరువాత గాని జెల్లాను వివాహం ఆడడం పడలేదు.

ఫిట్జెరాల్డ్ రచనలలో చెప్పకోదగినవి : *దిస్ సైడ్ ఆఫ్ పేరడైజ్* (1920), *ది బ్యూటీఫుల్ అండ్ దామ్డ్* (1922), *ది గ్రేట్ గాడ్స్ బీ* (1925), *టెండర్ ఈజ్ ది నైట్* (1934), *ది లాస్ట్ టైపున్* (1939).

దిస్ సైడ్ ఆఫ్ పేరడైజ్ నవలతోనే ఫిట్జెరాల్డ్ కు మొదట మంచి కీర్తి వచ్చింది. సాహిత్య గౌరవం గల *స్క్రిబ్నర్స్*, *ది శాటర్ డే ఈవెనింగ్ పోస్ట్* వంటి పత్రికలకు వ్రాసే అవకాశం లభించింది. ఫిట్జెరాల్డ్, జెల్లాలు సంతోషంగా జీవితాన్ని గడుపుతూ ఉన్నారు.

1924 లో ఫిట్జెరాల్డ్ దంపతులు 'రివీరా' చేరి అక్కడ సరి అయిన ఆదరణ లభించకపోవడంతో అక్కడ నుంచి ఫ్రాన్స్ వెళ్లారు. తరువాతి దశాబ్దం ఫిట్జెరాల్డ్ దంపతులకు అంత సుఖంగా గడవలేదు. ఫిట్జెరాల్డ్ త్రాగుడు వ్యసనానికి లోనయ్యాడు. జెల్లా రాత్రీ పగలూ కూడా 'బాలే' నాట్యం చేయసాగింది. 1930 లో ఒకసారి, 1932 లో మరొకసారి ఆమె మానసిక వ్యాధికి గురి అయింది. 'జెల్లాను చేర్చిన శానిటోరియం చుట్టూ తిరుగుతూ నేను ఆశతో బ్రతికే శక్తిని కోల్పోయాను' అంటాడు ఫిట్జెరాల్డ్.

అమెరికన్ సాహిత్యంలో 1920-30 దశాబ్దానికి ముఖ్యంగా ప్రాతినిధ్యం వహించే నవలా రచయిత ఫిట్జెరాల్డ్. ఆ దశాబ్దంలోనే ఫాక్టర్, హెమింగ్వే, సింక్లర్ లూయిస్, జాన్ డౌస్ పాసోస్, ఎజ్రా పౌండ్, టి.ఎస్.

ఎలియట్ లు ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చారు. అది ఒక రకంగా అమెరికన్ సాహిత్య పునరుజ్జీవనదశ అనవచ్చును.

1940 డిసెంబర్ 21 న హాలీవుడ్ లో ఫ్రాన్సిస్ స్కాట్ ఫిట్జెరాల్డ్ దేహయాత్ర చాలించాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫిట్జెరాల్డ్, రాబర్ట్ డేవిడ్ (1902-1987) : ఆస్ట్రేలియన్ కవి. పద్యశిల్పానికి, భావ గాంభీర్యానికి ప్రసిద్ధి చెందినవాడు.

1902 ఫిబ్రవరి 22 న న్యూ సౌత్ వేల్స్ లోని హంటర్స్ హిల్ లో జన్మించిన రాబర్ట్ ఫిట్జెరాల్డ్ సిడ్నీ విశ్వవిద్యాలయంలో సైన్స్ అధ్యయనం కోసం చేరాడు. కాని తరువాత రెండేళ్లకే చదువు మాని, ఫిజీ దీవులలో సర్వేయర్ గా వెళ్లాడు. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామ కాలంలో న్యూ సౌత్ వేల్స్ లో ఇంజనీరింగ్ సర్వేయర్ గా పనిచేశాడు.

ఫిట్జెరాల్డ్ కవితా రచనలు 1922 లో టు మీట్ ది సన్ తో ఆరంభమై, 1938 లో వెలువడిన మూన్ లైట్ ఏకర్ వరకూ క్రమ పరిణతి పొందాయి. ఎస్సే ఆన్ మెమరీ అనే రచనకు ఫిట్జెరాల్డ్ కు జాతీయ బహుమతి లభించింది. *బిట్చీన్ టు టైడ్స్* (1952) అనే ఒక సుదీర్ఘమైన తాత్విక కావ్యంలోను, *ఫ్లోరి యియర్స్ పొయెమ్స్* లోను కవి భావనాశక్తి పరాకాష్ఠ నందుకొంది. *ది ఎలిమెంట్స్ ఆఫ్ పొయెట్రీ* (1963) అనే ఒక విమర్శక రచనను, *ఆఫ్ ఫ్లేసెన్ అండ్ పొయెట్రీ* (1976) అనే వ్యాస సంపుటిని కూడా ఫిట్జెరాల్డ్ ప్రకటించాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫిర్రాసీ (935-1020/26) : పర్షియా దేశపు ప్రముఖ కవి. 'షానామా' (రాజుల కథ) అనే మహాకావ్యం రచించినవాడు. అంతకు

పూర్వం ఉన్న ఒక వచన గ్రంథాన్ని ఆధారంగా చేసి కొన్నా, దానికి ఆయన అజరామరమైన కవితా రూపం ఇచ్చాడు. ప్రాచీన నగరమైన ట్యూస్ పరిసరాలలో ఒక గ్రామంలో ఫిర్రాసీ జన్మించాడు. అనం

తర శతాబ్దాలలో అతని జీవితాన్ని గురించి అనేక కథలూ గాథలూ వెలసినా, అతని వాస్తవ జీవిత గాథను గూర్చిన వివరాలు ఏమీ మనకు స్పష్టంగా తెలియవు. తన కావ్యంలో అక్కడక్కడ తనను గూర్చి చేసికొన్న ప్రస్తావనల వలనను, అతడు చనిపోయిన తరువాత వందేళ్లలోపున 1116 లోనో, 1117 లోనో ఫిర్దాసీ సమాధిని సందర్శించిన 12 వ శతాబ్ది నాటి కవి నెజామి-యే అరూజి అతని జన్మస్థలంలో తాను విన్న వృత్తాంతాలు ఆధారంగా చేసిన రచన వలనను మాత్రమే ఫిర్దాసీ జీవితాన్ని గురించిన కొన్ని అంశాలు మనకు తెలియ వస్తున్నాయి. నెజామి రచనను అనుసరించి ఫిర్దాసీ ఒక భూస్వామి. ఆయనకు ఒక్కతే కుమార్తె. ఆమెకు తగిన కట్నం ఇచ్చి వివాహం చేయడం కోసమే తన జీవితంలో 35 సంవత్సరాల పాటు కృషిచేసి షానామా అనే మహాకావ్యాన్ని అతడు రచించాడు. దానిలో 60,000 ద్విపదలు ఉన్నాయి. తన చిన్ననాడు ట్యూస్ నగరం లోనే అదే పేరుతో రచింపబడిన ఒక వచన గ్రంథం అతనికి ఆధారం. ఆ వచన గ్రంథం *ఖ్వాటాయ్ నామక్* అనే పహ్లావీ (మధ్య పర్షియన్) లోని ఒక చారిత్రక గ్రంథానికి అనువాదం.

షానామా రచన 1010 లో పూర్తి అయింది. సుల్తాన్ గజనీ మహమ్మద్ కు వెంటనే ఫిర్దాసీ దానిని సమర్పించాడు. కవికీ, అతని రాజపోషకునికీ మధ్యగల సంబంధాలను గురించి అనేక పుక్కిటి పురాణాలు వెలశాయి. నెజామి రచనను అనుసరించి ఫిర్దాసీ స్వయంగా ఘజ్నా వచ్చి 'అహ్మద్ ఎబ్న్ హసన్ మెయ్ మండి' అనే మంత్రి సహాయంతో దానిని చిత్రీకరించడానికి సుల్తాన్ అంగీకారం సంపాదించాడు. కాని, దురదృష్టవశాత్తు కవికి ఈయవలసిన పారితోషికాన్ని గురించి ఆ మంత్రి విరోధులను సుల్తాన్ సంప్రదించాడు. వారు ఫిర్దాసీకి 50,000 దీనారాలను ఈయవలసినదని సూచించారు. అది కూడా ఎక్కువే అని వారన్నారు. చివరికి ఫిర్దాసీకి 20,000 దీనారాలు ముట్టాయి. ఫిర్దాసీ నిరాశోపహతుడై శపాబాద్ షారేయార్ కొలువులో తలదాచుకొన్నాడు. అక్కడ ఫిర్దాసీ సుల్తాన్ మహమ్మద్ మీద 100 వ్యంగ్య పరిహాస పద్యాలు రచించి దానిని షారేయార్ కు వినిపించాడు. షారేయార్ ఆ కావ్యాన్ని మహమ్మద్ కే అంకితం చేయవలసిందని సలహా యిస్తూ ఆ నూరు వ్యంగ్య పరిహాస పద్యాలకూ పద్యానికి 1000 దీనారాలను చెల్లించి ఆ పద్యాలను తన కావ్యం నుంచి తొలగించవలసిందని కోరాడు. ఫిర్దాసీ ఆ

100 పద్యాలనూ నాశనం చేసినా, నెజామి కాలం నాటికి వాటిలో 6 పద్యాలు ప్రచారంలో ఉన్నట్లు అతడు వ్రాశాడు.

వార్ధక్యంలో ఫిర్దాసీ కవి పశ్చిమ పర్షియాలో గాని, బాగ్దాద్ లో గాని గడపినట్లు ఇటీవలి వరకూ భావించబడుతూ వచ్చింది. కాని నెజామి కథనం ప్రకారం ఆయన చివరిరోజులు ట్యూస్ లోనే గడచాయి. గజనీ మొహమ్మద్ ఇండియాపై దాడిచేసి తిరిగి వస్తూ ఫిర్దాసీ పట్ల తన ప్రవర్తనకు పశ్చాత్తప్తుడై 60,000 దీనారాల విలువచేసే నీలిమందు దివాణపు ఒంటెల మీద ఫిర్దాసీకి పంపవలసిందని ఆదేశించాడట. కాని ఆ ఒంటెలు ఒక ట్యూనిస్ నగరద్వారం గుండా నగరంలో ప్రవేశించే సమయానికి మరొక ద్వారం గుండా ఫిర్దాసీ శవం బయటికి పోయినట్లు తెలుస్తోంది. ఫిర్దాసీ కుమార్తె సుల్తాన్ పంపిన కానుకను నిరాకరించింది. చివరికి ఆ ధనాన్ని ట్యూస్ నగరపు సరిహద్దులోని ఒక విశ్రాంతి మందిరానికి మరమ్మత్తులు చేయడానికి వినియోగించారు. ఫిర్దాసీ ఏ సంవత్సరంలో మరణించిందీ నెజామి స్పష్టంగా తెలుపలేదు. 1020 నుంచి 1026 మధ్య ఆ మహా కవి మరణించి ఉండవచ్చునని తరువాతి రచయితలు పేర్కొన్నారు. ఏది ఏమైనా ఫిర్దాసీ 80 సంవత్సరాలు జీవించాడని మాత్రం నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చును.

బొ.శ్రీ.

ఫీల్డింగ్, హెన్రీ (1707-1754) : ప్రముఖ ఇంగ్లీష్ నవలా రచయిత, నాటక రచయిత. శామ్మ్యుయెల్ రిచర్డ్సన్ తో పాటు ఇంగ్లీష్ నవలకు శ్రీకారం చుట్టిన వాడని ప్రసిద్ధి. ఈయన నవలలలో సుప్రసిద్ధమైనవి: *జోసెఫ్ ఆండ్రూస్* (1742), *టామ్ జోన్స్* (1749).

మార్ట్ బరోడ్యూక్, 18 వ శతాబ్ది ఆరంభంలో జనరల్ అయిన జాన్ చర్చిల్ వద్ద పని చేసిన కర్నల్ ఎడ్మండ్ ఫీల్డింగ్ ఈ హెన్రీ ఫీల్డింగ్ కు తండ్రి. ఇతని తల్లి క్వీన్స్ బెంచ్ న్యాయమూర్తి సర్ హెన్రీ గౌడ్ కుమార్తె. ఆయన నుండి డోర్సెట్ లోని ఈస్ట్ స్టార్ లో ఈమెకు ఆస్తి సంక్రమించింది. హెన్రీ ఫీల్డింగ్ మూడేండ్లవాడుగా ఉండగా అతని కుటుంబంవారు ఈస్ట్ స్టార్ కు మారారు. అతని 11 వ పుట్టిన రోజునకు కొద్ది దినాల ముందు అతని తల్లి మరణించగా అతని తండ్రి పునర్వివాహం చేసికొన్నాడు. హెన్రీ ఫీల్డింగ్ ఈటన్ కాలేజ్ లో చేరి అక్కడే సాహిత్య ప్రీతి, ప్రాచీన ఉద్గ్రంథాలతో తగినంత పరిచయం సంపాదించుకొన్నాడు.

తన 17 వ ఏట స్కూల్ చదువుకు స్వస్తి చెప్పి విలాస పురుషుడుగా తిరుగుతూనాలుగేళ్లు గడిపి, ఆనం తరం హాలండ్లోని లైడన్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి, 18 నెలలు సాహిత్యాధ్యయనం చేశాడు. తండ్రి అతని చదువుకు డబ్బు పంపే స్థితిలో లేకపోవడం వలన నాటక రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. మొత్తం అతడు 25 నాటకాలు వ్రాశాడు. రంగస్థలం మీద అవి విజయవంతం కాక పోయినా వాటిలోని ప్రతిభ మాత్రం ఎవ్వరూ కాదనరానిది. ప్రధానంగా అతడు వ్యంగ్య పరిహాస రచయిత. తన కాలంనాటి రాజకీయ అవినీతిని అతడు నిశితంగా విమర్శించాడు. 1737 లో లండన్లోని లిటిల్ థియేటర్లో తన *హిస్టారికల్ రిజిస్టర్ ఫర్ ది ఇయర్ 1736* అనే నాటకం ప్రదర్శింప చేశాడు. దానిలో అప్పటి ప్రధాని సర్ రాబర్ట్ వాల్పోల్ నిర్దాక్షిణ్యంగా అతడు పరిహాసించాడు. ప్రధానికి కోపం వచ్చి పార్లమెంట్ చేత లైసెన్స్ లేనిదే నాటకాలు ప్రదర్శింపరాదనే లైసెన్సింగ్ ఆక్ట్ పాస్ చేయించాడు. దానితో నాటక రచనకు ఫీల్డింగ్ స్వస్తి చెప్పవలసి వచ్చింది. 1734 లో ఇతడు చార్లట్ క్రాడక్ను వివాహం ఆడాడు. తరువాత న్యాయశాస్త్రం చదివి పట్టా పొందాడు. అయితే న్యాయవాదిగా అతడు విజయం సాధించలేకపోయాడు.

1740 లో శామ్యుయెల్ రిచర్డ్సన్ *పమేలా లేక వర్చ్యూ రివార్డెడ్* అనే నవలను ప్రచురించాడు. అది అసాధారణమైన విజయం సాధించింది. 1741 లో ఆ నవలను వ్యంగ్యంగా పరిహాసం చేస్తూ *ఏన్ అపాలజ్ ఫర్ ది లైఫ్ ఆఫ్ మిసెస్ పమేలా ఆండ్రూస్* అనే రచన ఆకాశరామన్న పేరుతో అతడు ప్రచురించాడు. ఆ రచన చేసినవాడు హెన్రీ ఫీల్డింగేనని అతని జీవితకాలంలోనే నిర్ధారణ అయింది. ఫీల్డింగ్ రచించిన *జోసెఫ్ ఆండ్రూస్* రచనతో దానికి పోలికలున్నాయి.

హెన్రీ ఫీల్డింగ్ రచనలలో ప్రధానమైనవి: *మిసిలిసీస్* (1743-3 సంపుటాలు), *ఏ సీరియస్ అడ్వెన్ టు ది పీపుల్ ఆఫ్ గ్రేట్ బ్రిటన్* (1745), *అమీలియా, ది జర్నల్ ఆఫ్ ఏ వాయేజ్ టు లిస్బన్*.

19 వ శతాబ్ది ఆంగ్ల నవలా రచయిత సర్ వాల్టర్ స్కాట్ ఫీల్డింగ్ని 'ఇంగ్లీష్ నవలకు పితామహుడు' అని అభివర్ణించాడు. నిజానికి అతడే తొలి ఇంగ్లీష్ నవలా రచయిత కాకపోయినా, నవలా రచనలో ఒక క్రమ పద్ధతినీ, శిల్పాన్నీ అతడే ప్రవేశ పెట్టాడు. నవలా రచనలో ఆయన ప్రవేశపెట్టిన వాస్తవికత 19 వ శతాబ్ది చివరి వరకూ కొనసాగింది. తన కాలపు చరిత్ర రచయితగానూ,

విమర్శకుడుగానూ కూడా ఫీల్డింగ్ కీర్తింప బడ్డాడు. 1754 అక్టోబర్ 8 న హెన్రీ ఫీల్డింగ్ లిస్బన్ నగరంలో తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

పుజివారా, సదాయ్ (1162-1241) : ప్రముఖ జపనీస్ కవి, సాహిత్య విమర్శకుడు. ఇతనిని 'టియికా' అనీ, 'పుజివారా టియికా' అనీ కూడా అనేవారు. తన యుగంలో మహామహులైన కవులలో ఈయన ఒకడు. అధునాతన యుగం దాకా జపనీస్ సాహిత్యంపై అమిత ప్రభావం ప్రసరించిన గొప్ప సాహిత్య విమర్శకుడు.

జపాన్ చరిత్రలోని రాచరిక యుగపు కవితా సప్తమ సంకలనం *సెన్జాయిషు* (Sen zaishu- 1188;) వేయేళ్ల కవితా సంకలనం) సంకలనకర్త అయిన 'షన్జయి' (టోషి నారి, 1114-1204) కి పుత్రుడూ, కవితా వారసుడూ అయిన పుజివారా తండ్రి సంపాదించిన కవితా ప్రతిష్ఠను పరిపుష్టం చేసుకోడమే గాకుండా రాజకీయ రంగంలో కూడా తన కుటుంబానికి ఔన్నత్యం సంపాదించాలని ప్రయత్నించాడు. కాని 50 ఏళ్లు పైబడే వరకూ రాజకీయ రంగంలో ఆయన ఎక్కువ అభ్యుదయం సాధించ లేకపోయాడు.

టియికా చక్కని వ్యుత్పత్తి గల మౌలిక కవి. ఆయన ఆదర్శమైన 'యోయెన్' (అలౌకిక సౌందర్యం) జపనీస్ కవితా సంప్రదాయానికి అసాధారణమైన సోయగాన్ని కూర్చింది. అలౌకిక సౌందర్యంతో కూడిన తన కావ్యాలలో 'టియికా' సాంప్రదాయకమైన భాషనే అత్యాశ్చర్య జనకమైన నూతన రీతులలో ప్రయోగించాడు.

టియికా కావ్యాలు యువకుడూ, చక్కని కవిత్వాభిరుచి కలవాడూ ఆయన మాజీచక్రవర్తి 'గోటోబా' (1180-1239) ప్రశంసల నందుకున్నాయి. ఆ మాజీ చక్రవర్తి అష్టమ ఇంపీరియల్ కవితా సంకలనం *షీన్ కౌకిన్-షు* కు సంగ్రాహకులలో ఒకడుగా పుజివారాను నియమించాడు. తరువాత 1232 లో ఆ సంకలనానికి పుజివారా ప్రధాన సంగ్రాహకుడు అయ్యాడు. వరుసగా రెండు కవితా సంపుటాలకు సంగ్రాహకుడుగా పనిచేసిన మొదటి వ్యక్తి అనే ఘనత ఆయనకు దక్కింది.

తన 40 వ, 50 వ సంవత్సరాల మధ్య టియికాలో ఒక ఆంతరంగిక సంఘర్షణ చెలరేగి అది ఆయన కవితా లక్ష్యాలలో మార్పు తెచ్చింది. చివరి రోజులలో ఆయన ప్రధాన కవితా లక్ష్యం 'యూషిన్' (అనుభూతి ప్రత్యగత). ఈ భావనలో కవిత్వం సరళంగానూ, సూటిగా పాఠకుల హృదయాలను తాకేది గానూ ఉండాలి. ఈ

దశలో టీయికా రచించిన కావ్యాలు ప్రజలను ఎక్కువగా కదలించాయి. అయితే, ఈ దశలో ముఖ్యంగా టీయికా విమర్శకుడుగానూ, సంపాదకుడుగానూ, విద్వాంసుడుగానే ఎక్కువ కాలం గడిపాడు.

టీయికా రచించిన విమర్శక వ్యాసాలలో ప్రధానమైనవి: *బగాటైగె* (కవితా రచన ప్రధాన సూత్రాలు), *ఘికానోదైతె* (మహా కావ్య ప్రధాన లక్షణాలు), *హ్యూమానెస్ ఇషు* (వంద మంది కవుల చాటుపులు), *కిందెషూకా* (1909; సమకాలీన పద్య రత్నాలు), *మైగెట్ సుషో* (1219; నెలసరి నోట్సు).

శ్రీ.న.చ.రా.(బొ.శ్రీ.)

పుయెంటస్, కార్లోస్ (1928) : మెక్సికన్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత, విమర్శకుడు, రాజదూత, సాహిత్యవేత్తగా అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి నార్జించినవాడు.

ఒక రాజదూత కుమారుడుగా 1928 నవంబరు 11 న మెక్సికో నగరంలో జన్మించిన కార్లోస్ పుయెంటస్ తన కుటుంబ సభ్యులతో కలసి ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలోను, యూరప్ లోను విరివిగా పర్యటించాడు. తన 4 వ ఏటనే వాషింగ్టన్, డి.సి.లో అతడు ఇంగ్లీష్ భాష నేర్చుకొన్నాడు. మెక్సికో విశ్వవిద్యాలయంలో న్యాయశాస్త్రం అధ్యయనం చేశాడు. అనంతరం జెనీవాలోని 'ఇన్ స్టిట్యూట్ డెస్ హూమెన్ ఎట్యుడెస్ ఇంటర్నేషనల్స్' లో చేరాడు.

పుయెంటస్ జెనీవాలోని అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థకు పంపబడిన మెక్సికన్ ప్రతినిధి వర్గంలో (1950-52) ఒక సభ్యుడు. విదేశాంగ మంత్రిత్వ శాఖలో కార్యదర్శి (1954). ఇంకా ఎన్నో ఇట్టి పదవులను ఆయన అలంకరించాడు.

1950 ప్రాంతంలో తన కుటుంబంలోని మధ్య తరగతి విలువలపై తిరుగుబాటు చేసి కమ్యూనిస్ట్ పార్టీలో చేరాడు. కాని 1962 లో ఆ పార్టీ నుంచి బయటకు వచ్చాడు. అయినా మార్క్సిస్ట్ గానే ఉన్నాడు. 1968 నాటి ఒలింపిక్ క్రీడలకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన విద్యార్థి ప్రదర్శనలను ప్రభుత్వం నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేసినందుకు నిరసన తెలిపి అతడు ప్రభుత్వ విరోధి అయ్యాడు. 1969 తరువాత క్యూబాలోని కాస్ట్రో ప్రభుత్వం పట్ల సానుభూతి తెలిపినందుకు అమెరికన్ ప్రభుత్వానికి కూడా ఆయన కానివాడు అయ్యాడు.

పుయెంటస్ తొలి కథానికా సంపుటం *లాస్ డియాస్ ఎన్మాస్ కెరడోస్* (1954- The Masked Days) గత కాలాన్ని వాస్తవిక దృష్టితో ఆశ్చర్యకరంగా చిత్రించింది.

ఆయన తొలి నవల *లా రీజియన్ మాస్ ట్రాన్స్ పరెంబే* (1958; Where the Air Is Clear, 1960) . దానిలో రచయిత తాత్త్వికంగాను, మనస్తత్వ దృష్టితోను జాతీయ తత్వాన్ని చిత్రించి, మెక్సికన్ సమాజాన్ని నిశితంగా విమర్శించాడు. దాని వలన పుయెంటస్ జాతీయ గౌరవం పెరిగింది. ఆ నవలలో రచయిత ప్లాష్ బాక్ మొదలైన చలన చిత్రప్రక్రియలను సంఘంలోని వేరు వేరు స్థాయిలలోని ప్రజల వాడుక భాషను ప్రయోగించాడు. అటు తరువాత పుయెంటస్ ఎక్కువకాలం రచనా వ్యాసంగంలోనే గడిపాడు. అయినా యౌవనంలో వలె దేశాటనం కొనసాగిస్తూనే వచ్చాడు.

లాస్ డ్యుయనాస్ కాన్సియూస్ (1959; The good Conscience, 1961) లో కూడా తొలి నవలలోని చలనచిత్ర ప్రక్రియలనే వాడుక చేస్తూ, గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ క్రమంగా మధ్య తరగతి నగర వ్యవస్థగా ఎలా క్రమ పరిణామం చెందిందీ చిత్రించాడు.

ఆరా (1962) అనే నవలికలో వాస్తవికతను, ఊహగానాన్నీ విజయవంతంగా సమ్మిశ్రితం చేశాడు. *లా ముయెర్టే డి ఆర్టిమియో క్రజ్* (1962; The Death of Artemio Cruz; 1964) అనే నవల మెక్సికన్ విప్లవం విశిష్ట ఫలితం అని చెప్పదగిన ఒక వ్యక్తి అవసాన ఘడియలను వర్ణించింది. ఆ నవల పలు యూరప్ యన్ భాషలలోకి అనువదించబడి అంతర్జాతీయ నవల రచయితగా పుయెంటస్ కీర్తిని సుస్థిరం చేసింది.

కాన్సియో డి పీల్ (1967; A change of skin; 1968) అనే నవల మెక్సికన్ సామూహిక చేతనను నిర్వచించి, ఆ దేశంలోని పుక్కిటి పురాణాలకు నూతన వ్యాఖ్యలు చెప్పింది.

పుయెంటస్ 1978 లో ఒక డిటెక్టివ్ నవల కూడా వ్రాశాడు.

బొ.శ్రీ.

పుల్లర్, మార్గరేట్ (1810-50) : సమకాలీన ప్రజా జీవితాన్ని మెరుగు పరచాలని, వారి అభిరుచుల స్థాయిని పెంచాలని ఆరాటపడిన అమెరికన్ రచయిత్రి, విమర్శకురాలు, అపార పాండిత్యాన్ని సంపాదించుకొన్న మహిళ. అమెరికన్ సంస్కృతికి ఒక వ్యక్తిత్వాన్ని ఆపాదించిన మేటి మేధావిని.

తండ్రి ప్రోద్బలంతో విపరీతంగా గ్రంథ పఠనం చేసింది. కాని నిజ జీవితానుభవాలు గ్రంథపఠనం కంటే ఎక్కువ విజ్ఞానాన్ని ఇవ్వగలవని నమ్మింది. 1836-37 లో బోస్టన్ లోను, 1837-39 లో ప్రావిడెన్స్ లోను ఉపా

బాలెడెన్ (1861, Ballads) వంటి జనాదరణ పొందిన ప్రవ్యన్ చరిత్రకు సంబంధించిన జానపద వీరగాథలను కూడా ఆయన రచించాడు.

లిబరల్ వార్తా పత్రిక వాసి షెల్స్ ట్రైబుంగ్ లో నాటక విమర్శకుడుగా చేరి వెనుకటి కన్సర్వేటివ్ ప్రతి బంధకాలు తొలగిపోయిన తరువాతనే ఫోన్ టేన్ తన సర్వోత్కృష్టమైన రచన చేశాడు. తన 56 వ ఏట వోర్ డెమ్ స్టర్మ్ (1878, Before the storm) అనే ఆ చారిత్రాత్మక నవలను రచించాడు. దానిలో ప్రవ్యన్ రాజవంశీకులను సానుభూతితోనూ, విమర్శక దృష్టితోనూ కూడా చిత్రించాడు. ఆయన మాటలలోనే అది 'మనం గడపే జీవితానికి అతిశయోక్తులు లేని అచ్చమైన ప్రతి బింబం'. ఫోన్ టేన్ తాను రచించిన పలు నవలలలో నంఘంలో స్త్రీ స్థానాన్ని గురించి కూడా చర్చించాడు. ప్రౌ యెన్సీ ట్రైబెల్ (1893), ఏఫీ బ్రీస్ (1898) అట్టి నవలలో ప్రశస్తమైనవి. ముఖ్యంగా ఏఫీ బ్రీస్ లోని అద్భుతమైన పాత్ర చిత్రణ, ఫోన్ టేన్ స్వస్థలమైన బ్రాండెన్ బుర్గ్ లోని సంక్లిష్ట జీవన చిత్రణ మెచ్చుకోద గినవి. ఆయన రచించిన ఇతర ప్రధాన గ్రంథాలు: డెర్ టెస్లిన్ (1899), షాక్ వాన్ ఫుడెన్ (1883).

థియోడోర్ ఫోన్ టేన్ 1898 సెప్టెంబరు 20 న బెర్లిన్ లో జీవితం చాలించాడు.

బా.శ్రీ.

ఫోర్స్టర్, ఇ.ఎమ్ (1879-1970) : ప్రముఖ బ్రిటిష్ నవలా రచయిత, వ్యాస రచ

యిత, సాంఘిక సాహిత్యక విమర్శకుడు. ముఖ్యంగా హోవర్ట్ ఎండ్ (1910), ఏ పా సేజ్ టు ఇండియా (1924) అనే నవలల వలనా, విస్తారంగా వ్రాసిన విమర్శక వ్యాసాల వలనా ఆయన ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చాడు. ఎడ్మండ్

మోర్గన్ ఫోర్స్టర్ తండ్రి ఒక ఆర్కిటెక్ట్ (భవన నిర్మాత). ఫోర్స్టర్ పసివాడుగా ఉండగానే ఆయన మరణించాడు. తల్లి, మేనత్తలూ అతనిని పెంచి పెద్ద చేశారు. కెంట్ లోని టామ్ బ్రిడ్జ్ స్కూల్ లోని అతని అనుభవాలే

అనంతర కాలంలో ఇంగ్లీష్ పబ్లిక్ స్కూల్ వ్యవస్థ మీద అతడు చేసిన విమర్శలకు ఉత్తేజాన్ని కలిగించాయి. తరువాత ఫోర్స్టర్ కేంబ్రిడ్జ్ లోని కింగ్స్ కాలేజ్ లో చదివాడు.

కేంబ్రిడ్జ్ విడిచి పెట్టగానే ఫోర్స్టర్ రచన కోసమే తన జీవితాన్ని అంకితం చేయడానికి నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆయన తొలి నవలలలోనూ, కథానికలలోనూ విక్టోరియన్ యుగం నాటి బంధనాలను ఛేదించుకొనే ఉద్యమ చాళయలు కనిపిస్తాయి. ఆది నుంచి అతని నవలలలో సాంఘిక విమర్శ లక్షణం ప్రధానంగా కనిపిస్తూ వచ్చింది. తొలి నవలలలో ది లాంగ్వేజ్ జర్నీ (1907) అనే నవలలో భూమిని అంటిపెట్టుకొని ఉండడం, భావనా శక్తిని పెంపొందించుకోడం రెండూ మానవులకు సమానంగా అవసరమని ఫోర్స్టర్ సూచిస్తాడు.

మొట్టమొదట ఫోర్స్టర్ కు ఘన విజయం చేకూర్చిన హోవర్ట్ ఎండ్ లో కూడా అదే ఇతివృత్తం కొనసాగుతుంది. మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామంలో ఫోర్స్టర్ అలెగ్జాండ్రీయాలో యుద్ధానికి సంబంధించిన సివిల్ పనులను చేస్తూ గడపాడు. 1912-13 లో ఒకసారి, 1921 లో ఒకసారి రెండుసార్లు ఫోర్స్టర్ ఇండియాను సందర్శించాడు. యుద్ధానంతరం అతడు రచించిన ఏ పా సేజ్ టు ఇండియా విశేష ప్రశస్తి సంపాదించింది.

చివరి రోజులలో ఫోర్స్టర్ రచనలలో సత్యానికి, దయకూ ఎక్కువ ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామ కాలంలో అతని నియంతృత్వ ప్రతికూల భావాలకు ఎక్కువ గౌరవం లభించింది. 1946 లో ఆయన వెనుక చదువుకున్న కాలేజ్ వారు ఆయనకు గౌరవ డిప్లొమా ఇచ్చారు. దాని వలన అతడు మరణ పర్యంతం కేంబ్రిడ్జ్ లో స్థిరపడి ప్రాత, క్రొత్త తరాల వారితో భావ వినిమయం చేసికోడానికి తగిన అవకాశం లభించింది.

వ్యాసాలు, కథానికలు, నవలలే కాక ఫోర్స్టర్ తన అవ్వ (great aunt) మేరియానే థార్న్ టన్ (1886) జీవిత చరిత్రను కూడా వ్రాశాడు. దానిలో ఇండియాలోని తన అనుభవాలను అతడు వర్ణించాడు. ది హిల్ ఆఫ్ దేవి (1953), అలెగ్జాండ్రీయా, ఏ హిస్టరీ అండ్ ఏ గైడ్ (1922), మారిస్ (ఏక లింగ సంపర్కాన్ని వర్ణించే ఒక నవల) చాలా సంవత్సరాలకు ముందే రచించబడినా, అతని మరణానంతరం 1971 లో ప్రచురించబడ్డాయి.

ఇంగ్లండ్ లో వార్విక్ షైర్ లోని కోవెంట్రీ లో 1970 జూన్ 7 న ఫోర్స్టర్ మరణించాడు.

బా.శ్రీ.

బాలెడెన్ (1861, Ballads) వంటి జనాదరణ పొందిన ప్రవ్యన్ చరిత్రకు సంబంధించిన జానపద వీరగాథలను కూడా ఆయన రచించాడు.

లిబరల్ వార్తా పత్రిక వాసి షెల్స్ ట్రైబ్యుంగ్ లో నాటక విమర్శకుడుగా చేరి వెనుకటి కన్సర్వేటివ్ ప్రతి బంధకాలు తొలగిపోయిన తరువాతనే ఫోన్ టేన్ తన సర్వోత్కృష్టమైన రచన చేశాడు. తన 56 వ ఏట వోర్ డెమ్ స్టర్మ్ (1878, Before the storm) అనే ఆ చారిత్రాత్మక నవలను రచించాడు. దానిలో ప్రవ్యన్ రాజవంశీకులను సానుభూతితోనూ, విమర్శక దృష్టితోనూ కూడా చిత్రించాడు. ఆయన మాటలలోనే అది 'మనం గడపే జీవితానికి అతిశయోక్తులు లేని అచ్చమైన ప్రతి బింబం'. ఫోన్ టేన్ తాను రచించిన పలు నవలలలో నంఘంలో స్త్రీ స్థానాన్ని గురించి కూడా చర్చించాడు. ప్రౌ యెన్సీ ట్రైబెల్ (1893), ఏఫీ బ్రీస్ట్ (1898) అట్టి నవలలో ప్రశస్తమైనవి. ముఖ్యంగా ఏఫీ బ్రీస్ట్ లోని అద్భుతమైన పాత్ర చిత్రణ, ఫోన్ టేన్ స్వస్థలమైన బ్రాండెన్ బుర్గ్ లోని సంక్లిష్ట జీవన చిత్రణ మెచ్చుకోద గినవి. ఆయన రచించిన ఇతర ప్రధాన గ్రంథాలు: డెర్ టెస్లిన్ (1899), షాక్ వాన్ ఫుడెన్ (1883).

థియోడోర్ ఫోన్ టేన్ 1898 సెప్టెంబరు 20 న బెర్లిన్ లో జీవితం చాలించాడు.

బా.శ్రీ.

ఫోర్స్టర్, ఇ.ఎమ్ (1879-1970) : ప్రముఖ బ్రిటిష్ నవలా రచయిత, వ్యాస రచ

యిత, సాంఘిక సాహిత్యక విమర్శకుడు. ముఖ్యంగా హోవర్ట్ ఎండ్ (1910), ఏ పా సేజ్ టు ఇండియా (1924) అనే నవలల వలనా, విస్తారంగా వ్రాసిన విమర్శక వ్యాసాల వలనా ఆయన ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చాడు. ఎడ్మండ్

మోర్గన్ ఫోర్స్టర్ తండ్రి ఒక ఆర్కిటెక్ట్ (భవన నిర్మాత). ఫోర్స్టర్ పసివాడుగా ఉండగానే ఆయన మరణించాడు. తల్లి, మేనత్తలూ అతనిని పెంచి పెద్ద చేశారు. కెంట్ లోని టామ్ బ్రిడ్జ్ స్కూల్ లోని అతని అనుభవాలే

అనంతర కాలంలో ఇంగ్లీష్ పబ్లిక్ స్కూల్ వ్యవస్థ మీద అతడు చేసిన విమర్శలకు ఉత్తేజాన్ని కలిగించాయి. తరువాత ఫోర్స్టర్ కేంబ్రిడ్జ్ లోని కింగ్స్ కాలేజ్ లో చదివాడు.

కేంబ్రిడ్జ్ విడిచి పెట్టగానే ఫోర్స్టర్ రచన కోసమే తన జీవితాన్ని అంకితం చేయడానికి నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆయన తొలి నవలలలోనూ, కథానికలలోనూ విక్టోరియన్ యుగం నాటి బంధనాలను ఛేదించుకొనే ఉద్యమ చాళయలు కనిపిస్తాయి. ఆది నుంచి అతని నవలలలో సాంఘిక విమర్శ లక్షణం ప్రధానంగా కనిపిస్తూ వచ్చింది. తొలి నవలలలో ది లాంగ్వేజ్ జర్నీ (1907) అనే నవలలో భూమిని అంటిపెట్టుకొని ఉండడం, భావనా శక్తిని పెంపొందించుకోడం రెండూ మానవులకు సమానంగా అవసరమని ఫోర్స్టర్ సూచిస్తాడు.

మొట్టమొదట ఫోర్స్టర్ కు ఘన విజయం చేకూర్చిన హోవర్ట్ ఎండ్ లో కూడా అదే ఇతివృత్తం కొనసాగుతుంది. మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామంలో ఫోర్స్టర్ అలెగ్జాండ్రీయాలో యుద్ధానికి సంబంధించిన సివిల్ పనులను చేస్తూ గడపాడు. 1912-13 లో ఒకసారి, 1921 లో ఒకసారి రెండుసార్లు ఫోర్స్టర్ ఇండియాను సందర్శించాడు. యుద్ధానంతరం అతడు రచించిన ఏ పా సేజ్ టు ఇండియా విశేష ప్రశస్తి సంపాదించింది.

చివరి రోజులలో ఫోర్స్టర్ రచనలలో సత్యానికి, దయకూ ఎక్కువ ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామ కాలంలో అతని నియంతృత్వ ప్రతికూల భావాలకు ఎక్కువ గౌరవం లభించింది. 1946 లో ఆయన వెనుక చదువుకున్న కాలేజ్ వారు ఆయనకు గౌరవ డిప్లొమా ఇచ్చారు. దాని వలన అతడు మరణ పర్యంతం కేంబ్రిడ్జ్ లో స్థిరపడి ప్రాత, క్రొత్త తరాల వారితో భావ వినిమయం చేసికోడానికి తగిన అవకాశం లభించింది.

వ్యాసాలు, కథానికలు, నవలలే కాక ఫోర్స్టర్ తన అవ్వ (great aunt) మేరియానే థార్న్ టన్ (1886) జీవిత చరిత్రను కూడా వ్రాశాడు. దానిలో ఇండియాలోని తన అనుభవాలను అతడు వర్ణించాడు. ది హిల్ ఆఫ్ దేవి (1953), అలెగ్జాండ్రీయా, ఏ హిస్టరీ అండ్ ఏ గైడ్ (1922), మారిస్ (ఏక లింగ సంపర్కాన్ని వర్ణించే ఒక నవల) చాలా సంవత్సరాలకు ముందే రచించబడినా, అతని మరణానంతరం 1971 లో ప్రచురించబడ్డాయి.

ఇంగ్లండ్ లో వార్విక్ షైర్ లోని కోవెంట్రీ లో 1970 జూన్ 7 న ఫోర్స్టర్ మరణించాడు.

బా.శ్రీ.

బాలెడెస్ (1861, Ballads) వంటి జనాదరణ పొందిన ప్రవ్యన్ చరిత్రకు సంబంధించిన జానపద వీరగాథలను కూడా ఆయన రచించాడు.

లిబరల్ వార్తా పత్రిక వాసి షెల్స్ ట్రైబ్యుంగ్ లో నాటక విమర్శకుడుగా చేరి వెనుకటి కన్సర్వేటివ్ ప్రతి బంధకాలు తొలగిపోయిన తరువాతనే ఫోన్ టేన్ తన సర్వోత్కృష్టమైన రచన చేశాడు. తన 56 వ ఏట వోర్ డెమ్ స్టర్మ్ (1878, Before the storm) అనే ఆ చారిత్రాత్మక నవలను రచించాడు. దానిలో ప్రవ్యన్ రాజవంశీకులను సానుభూతితోనూ, విమర్శక దృష్టితోనూ కూడా చిత్రించాడు. ఆయన మాటలలోనే అది 'మనం గడపే జీవితానికి అతిశయోక్తులు లేని అచ్చమైన ప్రతి బింబం'. ఫోన్ టేన్ తాను రచించిన పలు నవలలలో నంఘంలో స్త్రీ స్థానాన్ని గురించి కూడా చర్చించాడు. ప్రౌ యెన్సీ ట్రైబెల్ (1893), ఏఫీ బ్రీస్ట్ (1898) అట్టి నవలలో ప్రశస్తమైనవి. ముఖ్యంగా ఏఫీ బ్రీస్ట్ లోని అద్భుతమైన పాత్ర చిత్రణ, ఫోన్ టేన్ స్వస్థలమైన బ్రాండెన్ బుర్గ్ లోని సంక్లిష్ట జీవన చిత్రణ మెచ్చుకోద గినవి. ఆయన రచించిన ఇతర ప్రధాన గ్రంథాలు: డెర్ టెస్లిన్ (1899), షాక్ వాన్ ఫుడెన్ (1883).

థియోడోర్ ఫోన్ టేన్ 1898 సెప్టెంబరు 20 న బెర్లిన్ లో జీవితం చాలించాడు.

బా.శ్రీ.

ఫోర్స్టర్, ఇ.ఎమ్ (1879-1970) : ప్రముఖ బ్రిటిష్ నవలా రచయిత, వ్యాస రచ

యిత, సాంఘిక సాహిత్యక విమర్శకుడు. ముఖ్యంగా హోవర్ట్ ఎండ్ (1910), ఏ పా సేజ్ టు ఇండియా (1924) అనే నవలల వలనా, విస్తారంగా వ్రాసిన విమర్శక వ్యాసాల వలనా ఆయన ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చాడు. ఎడ్మండ్

మోర్గన్ ఫోర్స్టర్ తండ్రి ఒక ఆర్కిటెక్ట్ (భవన నిర్మాత). ఫోర్స్టర్ పసివాడుగా ఉండగానే ఆయన మరణించాడు. తల్లి, మేనత్తలూ అతనిని పెంచి పెద్ద చేశారు. కెంట్ లోని టామ్ బ్రిడ్జ్ స్కూల్ లోని అతని అనుభవాలే

అనంతర కాలంలో ఇంగ్లీష్ పబ్లిక్ స్కూల్ వ్యవస్థ మీద అతడు చేసిన విమర్శలకు ఉత్తేజాన్ని కలిగించాయి. తరువాత ఫోర్స్టర్ కేంబ్రిడ్జ్ లోని కింగ్స్ కాలేజ్ లో చదివాడు.

కేంబ్రిడ్జ్ విడిచి పెట్టగానే ఫోర్స్టర్ రచన కోసమే తన జీవితాన్ని అంకితం చేయడానికి నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆయన తొలి నవలలలోనూ, కథానికలలోనూ విక్టోరియన్ యుగం నాటి బంధనాలను ఛేదించుకొనే ఉద్యమ చాళయలు కనిపిస్తాయి. ఆది నుంచి అతని నవలలలో సాంఘిక విమర్శ లక్షణం ప్రధానంగా కనిపిస్తూ వచ్చింది. తొలి నవలలలో ది లాంగ్వేజ్ జర్నీ (1907) అనే నవలలో భూమిని అంటిపెట్టుకొని ఉండడం, భావనా శక్తిని పెంపొందించుకోడం రెండూ మానవులకు సమానంగా అవసరమని ఫోర్స్టర్ సూచిస్తాడు.

మొట్టమొదట ఫోర్స్టర్ కు ఘన విజయం చేకూర్చిన హోవర్ట్ ఎండ్ లో కూడా అదే ఇతివృత్తం కొనసాగుతుంది. మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామంలో ఫోర్స్టర్ అలెగ్జాండ్రీయాలో యుద్ధానికి సంబంధించిన సివిల్ పనులను చేస్తూ గడపాడు. 1912-13 లో ఒకసారి, 1921 లో ఒకసారి రెండుసార్లు ఫోర్స్టర్ ఇండియాను సందర్శించాడు. యుద్ధానంతరం అతడు రచించిన ఏ పా సేజ్ టు ఇండియా విశేష ప్రశస్తి సంపాదించింది.

చివరి రోజులలో ఫోర్స్టర్ రచనలలో సత్యానికి, దయకూ ఎక్కువ ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామ కాలంలో అతని నియంతృత్వ ప్రతికూల భావాలకు ఎక్కువ గౌరవం లభించింది. 1946 లో ఆయన వెనుక చదువుకున్న కాలేజ్ వారు ఆయనకు గౌరవ డిప్లొమా ఇచ్చారు. దాని వలన అతడు మరణ పర్యంతం కేంబ్రిడ్జ్ లో స్థిరపడి ప్రాత, క్రొత్త తరాల వారితో భావ వినిమయం చేసికోడానికి తగిన అవకాశం లభించింది.

వ్యాసాలు, కథానికలు, నవలలే కాక ఫోర్స్టర్ తన అవ్వ (great aunt) మేరియానే థార్న్ టన్ (1886) జీవిత చరిత్రను కూడా వ్రాశాడు. దానిలో ఇండియాలోని తన అనుభవాలను అతడు వర్ణించాడు. ది హిల్ ఆఫ్ దేవి (1953), అలెగ్జాండ్రీయా, ఏ హిస్టరీ అండ్ ఏ గైడ్ (1922), మారిస్ (ఏక లింగ సంపర్కాన్ని వర్ణించే ఒక నవల) చాలా సంవత్సరాలకు ముందే రచించబడినా, అతని మరణానంతరం 1971 లో ప్రచురించబడ్డాయి.

ఇంగ్లండ్ లో వార్విక్ షైర్ లోని కోవెంట్ రీలో 1970 జూన్ 7 న ఫోర్స్టర్ మరణించాడు.

బా.శ్రీ.

ఫోలెంగ్, టియోఫిల్ (1491-1544) :

ఇటాలియన్, లాటిన్ భాషలను సమీక్షనం చేసి,

'మకరానిక్స్' అనే కొత్తశైలిని సృష్టించి దానిలో కవిత్వం వ్రాసిన మేధావి. ఈయన అసలు పేరు గిరోలమో ఫోలెంగ్. ఇతని రచనలలో మణి పూస అని చెప్పదగినది బాల్టస్ అనే కావ్యం. ఇది 1517, 1552 ల

మధ్య నాలుగు ముద్రణలను పొందింది. 1927-28 లో దీనిని లె మేఖరోనీ (Le mecheronee) అనే పేరుతో ప్రచురించడం జరిగింది. మధ్య యుగాల నాటి ఐతిహాసిక నాయకుడు రోలండ్ వంశీకుడైన బాల్టస్ గాథ ఇది. వ్యంగ్యం, హాస్యం అద్భుతమైన ఊహ, ఈ కావ్యంలోని ప్రత్యేకతలు.

మతం పట్ల ప్రేమతో 'బెనిడిక్టిన్ ఆర్డర్' లో చిన్న నాడే చేరి బ్రెసికా, మాంట్యూవా, పడోవా, మలాల (Monasteries) లో నివసించి ఫోలెంగ్ అవివాహితుడుగానే ఉండి పోయాడు.

కె.జి.మూర్తి.

ఫోస్కోలో, ఉగ్గో (1778-1827) : ప్రముఖ ఇటాలియన్ కవి. నవలా రచయిత. ఫ్రెంచి విప్లవం, నెపోలియన్ యుద్ధాలు,

ఆస్ట్రియన్ పాలనా పునఃస్థాపన ఒక దాని వెనుక ఒకటిగా ఇటలీ రాజకీయ జీవితాన్ని కల్లోల పరిచిన సంఘటనలు. ఆ సంఘటనల నాటి ఇటలీ దేశస్థుల మనోభావాలను తన కవిత్వం ద్వారా, నవలల

ద్వారా ప్రపంచానికి చాటి చెప్పిన మహా రచయిత ఫోస్కోలో.

ఇటలీ లోని పాడ్యువా విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకొని తండ్రితో పాటు వెనిస్ నగరంలో ఉన్నప్పుడు ఫోస్కోలో ఆనాటి సాహితీ వర్గాలకు సన్నిహితుడయ్యాడు. ఇతని తల్లి గ్రీక్ దేశస్థురాలు, తండ్రి వెనిస్ నగరానికి చెందినవాడు.

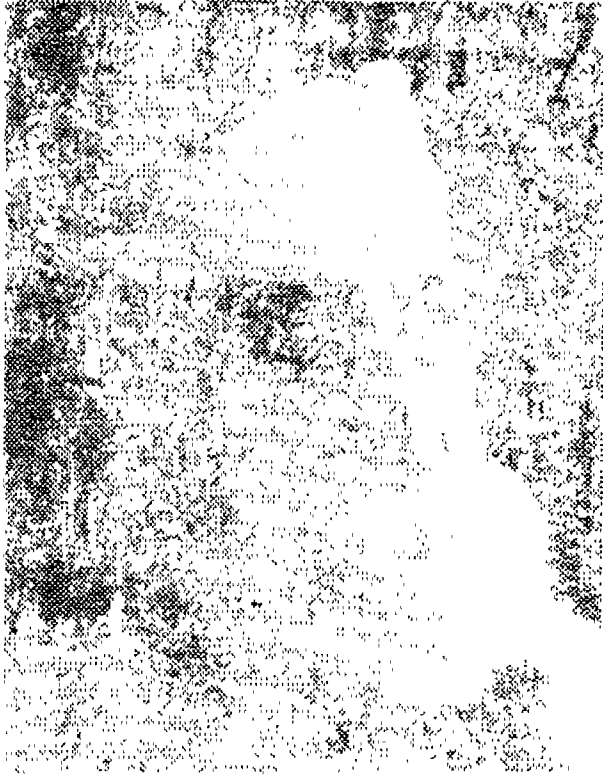
1797 లో ఇతని విషాదాంత నాటకం భయ్యెస్సీ ప్రదర్శన విజయవంతమైంది. 1797 లో వ్రాసిన ఎ బోనోపార్ట్ లిబర్లేటర్ అనే పద్యంలో నెపోలియన్ పట్ల ఇతనికి గల గౌరవాభిమానాలు వ్యక్తం కాగా, 1802 లో వ్రాసిన ఆల్బిమ్ లెటర్ డి జాకొపా ఆర్రిస్ అనే నవలలో నెపోలియన్ కాంపా ఫార్మియో సంధి ప్రకారం వెనీషియాను తిరిగి ఆస్ట్రియాకు అప్పచెప్పటం పట్ల ఆగ్రహ నిస్పృహలు వ్యక్తం అయ్యాయి. ఇదే నవలలో ఆనాటి ఇటలీలోని సాంఘిక, రాజకీయ పరిస్థితి పట్ల జగుప్సను రచయిత వెల్లడిస్తాడు. ఇటాలియన్ సాహిత్యంలో బహుశః ఇదే తొలి నవల.

1799 లో ఆస్ట్రియన్లు, రష్యన్లు ఇటలీపైకి దండెత్తి నప్పుడు ఇతర దేశభక్తులతో పాటు ఫోస్కోలో కూడ ఫ్రెంచి సైన్యంలో చేరి మాతృదేశ విమోచనకై పోరు జరిపాడు. ఈ సందర్భంగా మిలాన్, బొలోనా, ఫ్లారెన్స్ నగరాలలో ఎక్కువకాలం గడపవలసి వచ్చింది. 1804-06 లో ఫ్రాన్స్లో ఉంటూ కొన్ని ప్రాచీన కావ్యాలను ఇటాలియన్ భాషలోకి అనువదించాడు. కొన్ని ఓడలను, సానెట్లను కూడా వ్రాశాడు. డై సెపోల్కోర్ అనే దేశభక్తి గీతంతో కవిగా ఫోస్కోలో గుర్తింపు పొందాడు. సమాధులపై ఆ మరణించిన వారి జీవితానికి సంబంధించిన విశేషాలను చెక్కే ఆచారాన్ని నెపోలియన్ నిషేధించటం పట్ల ఆగ్రహాన్ని, నిరసనను ఈ గీతంలో కవి వ్యక్తం చేశాడు. అమేస్ (1811), రికియార్డ్ అనే విషాదాంత నాటకాలలో కనిపించే వ్యంగ్యం నెపోలియన్ పట్ల విమర్శగా అధికారులు అనుమానించారు. కవిగా ఇతనికి ఎక్కువ గుర్తింపు తెచ్చింది ఇతడు అసంపూర్తిగా వదిలి వేసిన గ్రేజీ అనే కావ్యం. 1814 లో నెపోలియన్ పడిపోవటంతో ఆస్ట్రియన్లు తిరిగి తమ దేశాన్ని ఆక్రమించుకొన్నారు. ఆ పాలనకు తల ఒగ్గలేక దేశాన్ని వదిలి ఫోస్కోలో స్విట్జర్లాండ్కు, ఆ తరువాత ఇంగ్లండుకు వెళ్లాడు. అక్కడ : ఎడింబరో రెవ్యూ, ది క్వార్టర్లీ రెవ్యూ పత్రికలకు డాన్టె, బొకాషియో, పెట్రార్కల వంటి ఇటాలియన్ రచయితలపై వ్యాసాలు వ్రాస్తూ కాలం గడిపాడు. 1871 లో ఫోస్కోలో ఇంగ్లండులో మరణించగా, అతని భౌతిక కాయాన్ని

గౌరవ మర్యాదలతో ఫ్లారెన్సుకు తీసుకుపోయి, అక్కడి స్ట్రాక్స్ చర్చిలో భూస్థాపితం చేశారు.

కె.జి. సూర్య.

ఫ్రాన్స్, ఆనటోల్ (1844-1924) :
ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, విమర్శకుడు. తన సమ

కాలంలో ఆదర్శప్రాయుడైన ఫ్రెంచ్ విద్వాంసుడుగా గుర్తింపబడినవాడు. 1896 లో 'అకాడమీ ఫ్రాన్సాయిస్' సభ్యుడుగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. 1921 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకు

న్నాడు. 'ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్' ఈయన కలం పేరు. అసలుపేరు: జేక్విస్ ఆనటోల్ ఫ్రాన్సాయిస్ తిబౌల్ట్.

ఒక పుస్తక విక్రేత కుమారుడైన ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ 1844 ఏప్రిల్ 16 న పారిస్ లో జన్మించాడు. పుస్తకాల మధ్య పుట్టి పెరిగాడు. స్కూలులో చదువుకునే రోజులలోనే మానవతా వాద సంస్కృతికి బలమైన పునాదులు ఆయనలో ఏర్పడ్డాయి. ఆనాడే తన జీవితాన్ని సాహిత్య సేవకు అంకితం చేయాలని ఆయన నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆయన తొలి కవితలలోనే ప్రాచీన సంప్రదాయాన్ని పునరుద్ధరించాలనే 'పర్నాసియన్' (Parnassian) పునరుజ్జీవనోద్యమ ప్రభావం కనిపించింది. మౌలికత అంతగా లేకపోయినా, భావుకత గల 'రీతివాది' (Stylist) ఆ కవితలలో కనిపించాడు. మానవ కల్పిత సంస్థల పట్ల అప్పటికే ఆయనలో విశ్వాస రాహిత్యం కనిపిస్తూ వచ్చింది.

ఆయన తొలి నవలలు లా క్రెమ్ డీ సిల్వెస్ట్రీ బోనార్డ్ (1881), లా రోటీస్సేరి డీ లార్తెనే పెడాక్ (1893), లన్ ఒపీనియన్స్ డీ జెరోమే కాయిగ్నార్డ్ (1893) లలో ఆయన 'సంశయ వాదం' అభివ్యక్తమైంది. వీటిలో తొలి నవల పుస్తకాలను అమితంగా ప్రేమిస్తూ నిత్య జీవితాన్ని చూసి గాభరా పడే ఒక భాషా శాస్త్రవేత్త కథ. రెండవది అతీంద్రియ శక్తులను పరిహాసం చేసే నవల. మూడవ దానిలో ఒక విమర్శకుడు వ్యంగ్యంగా ప్రభుత్వ సంస్థలను విమర్శిస్తాడు. ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ వ్యక్తిగత జీవితంలో ఎన్నో ఒడుదుడుకులు ఎదుర

యాయి. 1877 లో ఆయన వివాహమాడిన 'మరీ-వాలరీ గ్వెరిన్ డీ సావిల్లే' కి 1893 లో ఆయన విడాకు లిచ్చాడు. 1888 లోనే 'మదాం ఆర్మన్ డీ కైలవెట్' ను ఆయన కలుసుకున్నాడు. ఆమెతో ఆయన కేర్పడిన అక్రమ సంబంధమే థాయిస్ (1890), లే లిస్ రౌజే (1894; *The Red Lily*, 1908) అనే నవలలు వ్రాయడానికి తగిన ప్రేరణ చేకూర్చింది. థాయిస్ చివరికి సన్న్యాసినిగా మారిన ఒక వేశ్య కథ. ఈ కథకు రంగస్థలం ప్రాచీన కాలపు ఈజిప్ట్. లే లిస్ రౌజే (ఎఱ్ఱ లిల్లి పూవు) ఫ్లారెన్స్ లో జరిగిన ఒక సమకాలీన ప్రణయ కథ.

ల హిష్టోయిర్ కాంటెంప్టరెని (1897-1901) అనే పేర వెలువడిన నాలుగు సంపుటాలలో ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ రచనలలో ప్రధానమైన మార్పు కనిపించింది. వాటిలోని తొలి మూడు సంపుటాలు: లా థ్రే ద్యు మెయిల్ (1897; *The Elm-tree on the Mail*, 1910), లే మన్నెక్వీన్ డోసియర్ (1897; *The Wicker Work Woman*, 1910), లాన్నేవ్ డామెత్తిస్టే (1899; *The Amethyst Ring*, 1919) ఇవి ఒక చిన్న పట్టణంలోని అంతఃకలహాలను చిత్రిస్తున్నాయి. చివరి సంపుటం మోన్సియర్ బెర్గెరెట్ ఏ పేరిస్ (1901; *Monsieur Bergeret in Paris*, 1922) లో నాయకుడు మొదట రాజకీయ సంరంభానికి దూరంగానే ఉంటూ వచ్చినా, చివరికి ఆల్ ఫ్రెడ్ డ్రేఫస్ (రాజద్రోహ నేరం ఆరోపించబడిన ఫ్రెంచ్ సేనాని) వ్యవహారంలో జోక్యం కలిగించుకోడం వర్ణించబడింది. ఈ సంపుటంలోని కథ ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ స్వీయ చరిత్రే! ఖులాసాగా కూర్చుని తాత్విక చర్చలు కొనసాగిస్తూ జీవితాన్ని అంటే ముట్టనట్లుగా అవలోకిస్తూ ఉండే ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ చివరికి డ్రేఫస్ ను సమర్థించవలసి వచ్చింది. 1900 తరువాత వ్రాసిన చాలా కథలలో తన సాంఘిక కార్య కలాపాలను ఆయన ప్రవేశపెట్టాడు. క్రేన్ క్వెబిల్లే (1903) అంతకు ముందున్న ఒక చిన్న కథను మూడంకాల హాస్య నాటికగా మలచిన రచన. ఒక చిన్న వర్తకునిపట్ల జరిగిన అన్యాయాన్ని నాటకీకరిస్తూ ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ దీనిలో బూర్జువా తత్త్వం పట్ల తన వ్యతిరేకతను చాటాడు. జీవిత అంత్య దశలో ఆయన సానుభూతి కమ్యూనిజం వైపు మళ్లింది. అయినా, లే డియుక్స్ ఓన్ట్ సాయిఫ్ (1912, 'దప్పిక గొని ఉన్న దేవతలు'), లల్లే డెన్ పింగోవిన్స్ (1908, 'పెంగ్విన్ దీవి') అనే రచనలలో సాభాత్రంతో కూడిన సమాజం అవతరిస్తుందనే విశ్వాసం ఏ మాత్రం వ్యక్తం కాలేదు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ఆయనలోని నిరాశావాదాన్ని మరింత ప్రగాఢం చేసింది. తన చిన్న నాటి రోజులను తలుచుకుంటూ ఆయన ఈ క్రింది రెండు రచనలను చేశాడు: *లె పెతాల్ పీరే* (1918), *లావీ యెన్ ఫ్లూర్* (1922). ఆయన వ్రాసిన *లే లివరే డీ మోన్ అమి* (1885; 'నా స్నేహితుని పుస్తకం', 1913) అనే రచనకు ఈ రెండూ పూరకాలు అని చెప్పవచ్చు.

ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ రచనలు విస్తృతమైన ఆయన పాండిత్యానికి, చమత్కారంతో కూడిన చక్కని మలుపులకూ, సాంఘిక న్యాయం పట్ల ఆయనకు గల అభినివేశానికి, అర్థ వ్యక్తికీ దర్పణాలై డెని డిడెరో, వోల్టేర్ సంప్రదాయాలకు ఆయన తగిన వారసుడని చాటుతున్నాయి.

ఫ్రాన్స్ లోని సాంట్-సిర్-సర్లోయిరెలో 1924 అక్టోబరు 12 న ఆనటోల్ ఫ్రాన్స్ తన భౌతిక యాత్ర చాలించాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫ్రాస్ట్, రాబర్ట్ (1874-1963) : అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు చెందిన ప్రసిద్ధ ఆధునిక కవి.

సాధారణ వాడుక భాషకు, జానపదులు పాడుకునే పాటల పలుకుబళ్లకు కవిత్వంలో స్థానం కల్పించిన మహనీయుడు. సామాన్య జీవితంనుంచి ఎన్నుకొన్న ప్రతీకల ద్వారా న్యూ ఇంగ్లండ్ జీవన ప్రవంతిలోని గంభీరమైన విలువ

లను సాహిత్యంలో పదిల పరిచిన ప్రజ్ఞావంతుడు. తండ్రి విలియం ప్రెస్కాట్ ఫ్రాస్ట్ హార్వర్డ్ పట్టభద్రుడు. ఒక ఉన్నత పాఠశాలలో ప్రధానాధ్యాపకుడుగా పనిచేస్తూ స్కాట్లండ్ లో పుట్టి అమెరికాలో స్థిరపడ్డ 'ఇజబెల్ మూడి' అనే అధ్యాపకురాలిని వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆయన ఉద్యోగం వదలి శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో వెళ్లి అక్కడ పత్రికా విలేజుకుడుగా పనిచేశాడు. 1885 లో విలియం మరణించటంతో ఇద్దరు పిల్లలతో ఇజబెల్ లారెన్స్ వెళ్లి అక్కడే స్థిరపడి పోయింది. రాబర్ట్ ఫ్రాస్ట్ జీవితంపై ఆమె ప్రభావం చాలా ఉంది. స్కాటిష్ జాతిలో కనిపించే బలమైన అనుబంధాలు, ఆమెలో మతం పట్ల

ఉన్న విశ్వాసం అతనిని చాల ప్రభావితమై చేశాయి. దీనికి నిదర్శనమే అతని కవిత్వంలో మనకు కనిపించే క్రియాశీలత, నిగూఢ ఆధ్యాత్మికతల మేళవింపు.

ఫ్రాస్ట్ ను న్యాయవాదిని చేయాలని అతని తాతగారు ఆశించారు. కాని కళాశాల నియమాలకు కట్టుబడలేక చదువును మధ్యలోనే వదలి, ఉపాధ్యాయుడుగా కొంత కాలం పనిచేసి, వ్యవసాయదారుడుగా మారి తాతగారి చ్చిన భూములను సాగుచేయటం, కోళ్లను పెంచటం వంటి వ్యాపకాలను చేపట్టాడు. కాని అందులోనూ అతడు రాణించలేదు. ఇన్ని వ్యాపకాల మధ్య కవితలు వ్రాయడం ప్రతికలకు పంపటం చేస్తూనే ఉండేవాడు. విద్యార్థిగానే పాఠశాల ప్రతికలకు వ్రాశాడు. కాని ప్రతికలకు పంపిన కవిత లెన్నో తిరిగి వచ్చేవి. 1894 లో *మై బటర్ ఫై - ఆన్ ఎలిజీ* అనే ఆయన కవిత తొలిసారిగా పారిశోషకం పొందింది.

1911 లో తాతగారి నుండి లభించిన వ్యవసాయ క్షేత్రాన్ని ఒమ్మివేసి ఇంగ్లండ్ వెళ్లి, బకింగ్ హామ్ షైర్ లోని బీకన్స్ ఫీల్డ్ లో రాబర్ట్ స్థిరపడ్డాడు. పూర్తి సమయాన్ని కవిత్వానికి వెచ్చించాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. లండన్ లోని ఒక ప్రచురణ కర్త ఇతని *ఎ బాయ్స్ విల్* (A Boy's will) అనే సంపుటిని ప్రచురించాడు. 1714 లో *నార్త్ ఆఫ్ బోస్టన్* (North of Boston) అనే సంపుటిని అదే ప్రచురణ కర్త ప్రచురించటంతో ఫ్రాస్ట్ కు ఇంగ్లండ్ లో కవిగా గుర్తింపు లభించింది. బ్రిటిష్ విమర్శకులు, సమీక్షకులు మంచి అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేయటంతో అమెరికన్ ప్రచురణ కర్తలు కూడా ఆయన రచనల పట్ల ఆసక్తి చూపటం ప్రారంభించారు. ఇంగ్లండ్ లో ఉన్న సమయంలో ఎజ్రా పౌండ్, ఎడ్వర్డ్ థామస్, గిబ్బన్, ఎబర్ కొంబి వంటి ప్రముఖ రచయితలకు సన్నిహితుడయ్యాడు. 1914 లో మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభం కావటంతో ఫ్రాస్ట్ అమెరికాకు తిరిగి వెళ్లిపోయాడు. అదే సమయంలో ఇతని మొదటి రెండు గ్రంథాలు అమెరికాలో ప్రచురితం కావటంతో స్వదేశంలో ఇతనికి ఘనస్వాగతమే లభించింది.

ఆమ్ హార్ట్స్ కళాశాలలో ఆచార్యుడుగా 1916 నుండి 1920 వరకు పనిచేశాడు. ఆ తరువాత మిచిగన్ విశ్వవిద్యాలయంలో 'పోయట్-ఇన్-రెసిడెన్స్' (ఆస్థాన కవి)గా పనిచేశాడు. 1939 నుండి 1943 వరకు హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎమర్సన్ పీఠాన్ని అధిరోపించాడు. 1949 నుండి చివరివరకు ఆమ్ హార్ట్స్ లో ఆచార్యత్వం నిర్వహించాడు.

రాబర్ట్ వ్యక్తిగా స్నేహశీలి, దయార్థి హృదయుడు. కాని సన్నిహితులకు తప్ప అర్థంగాని క్లిష్టవ్యక్తిత్వం ఆయనది. ప్రధానంగా తాను వ్యవసాయదారుడనే నని విశ్వసించి ప్రకృతిని ఆరాధించి, అందులో దైవత్వాన్ని ఊహించి, జీవన రహస్యాలను అందుండి కనుగొనాలని చేసిన ప్రయత్నం ఆయన కవనంలో కనిపిస్తుంది. ఇతని కవిత్వాన్ని పాఠకులు, విమర్శకులు తమ తమ పద్ధతులతో అవగాహన చేసుకోటానికి వీలుకావడంతో అది బహుజనామోదాన్ని పొందింది. 20 వ శతాబ్దపు కవుల ప్రయోగాత్మక ధోరణులు ఇతని కవిత్వంలో కనిపించవు. ప్రాత రీతులకు నూతనత్వాన్ని ఆపాదించిన ఈ రచయిత వర్డ్స్వర్త్ వలె జానపదుల భాషను, రాబర్ట్ బ్రౌనింగ్ వలె ఏకపాత్ర నాటక (Dramatic monologue) ధోరణిని అనుసరించాడు. గ్రీక్, లాటిన్ కవుల పద్ధతిలో పల్లె వాతావరణపు కవితలను కూడా ఇతడు రచించాడు. అయితే సామాన్యంగా కనిపించే పల్లె ప్రాంతపు దృశ్యాలకు ఆధ్యాత్మిక, తాత్త్విక ప్రాముఖ్యాన్ని ఆపాదించగలగటంతో ఇతడు మహాకవి అయ్యాడు.

కె.జి.మూర్తి.

ఫ్రీక్స్, మాక్స్ (1911-1991) : ప్రఖ్యాత జర్మన్-స్విస్ నవలా రచయిత, నాటకకర్త. జర్మన్ సాహిత్యాన్ని, వాస్తు శాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేసి యూరప్ దక్షిణ, తూర్పు భాగాలు విస్తృతంగా పర్యటన చేసి పత్రికా విలేఖకుడుగా కొంతకాలం పనిచేసి చివరకు రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. స్వీయ చరిత్ర ఆధారంగా మొదటి నవల జర్గ్ రీన్ హార్డ్ (Jurg Rein Hardt) 1934 లో వ్రాశాడు. ఇతని తొలి నాటకం శాంతాక్రూజ్ (Santa cruz-1946) లో నాయకుడు ఆధునిక మానవుడే. ఆధునిక మానవుడు నివసించే ప్రపంచం చాలా సంక్లిష్టమైనది. అందుచేత అతని స్వభావం చాల సంక్లిష్టమైనదే. అతడు సందేహ పీడితుడు. సమాజం, ప్రవర్తనా సరణులు అతని గేయాన్ని ఎలా ప్రభావితం చేయగలవో, చేస్తున్నాయో ఆ నాటకం చూపిస్తుంది. అతని అనంతర రచనలన్నింటిలోను కూడా ఇదే ఇతివృత్తము కనిపిస్తుంది. నన్సింగెన్ సై వీడర్ (Nunsingen Sie Wieder-తొలి ప్రదర్శన 1945) అధివాస్తవికత (surrealism) ధోరణిలో వ్రాసింది. జర్మన్ నాజీలు తన బందీలను ఘోరంగా హత్యచేయటం వలన మానవ జాతికి కలిగిన జుగుప్స దీనిలోని ఇతివృత్తం. డై చైనీష్ మాయర్ తొలి ప్రదర్శన 1946 (ఆంగ్లంలో The chinese wall), ఆల్సర్ క్రీగ్జు యండవార్ (Alsder Kriegzu

Endewar, 1949 (ఆంగ్లంలో (When the war was over) అనేవి ఇతని ఇతర యుద్ధ సంబంధమైన నవలలు. అమానుషత్వమూ, హత్య, అవి కల్పించే జుగుప్స, మానవ ప్రవర్తనపై, ఆలోచన తీరుపై అవి మనకు తెలియకుండానే తెచ్చే మార్పులు వీటిలో రచయిత చూపిస్తాడు.

గ్రాఫ్ ఓడర్ లాండ్ (Graf order land- (ప్రదర్శన, ప్రచురణ 1951), **డాన్ జువాన్ ఓడర్ డైలీ జూర్ జామెట్రీ** (తొలి ప్రదర్శన, ప్రచురణ 1953) లలో అపరాధ భావము, నేరం అనే విషయాలను క్షుణ్ణంగా ఫిక్ష్ విశ్లేషించాడు.

బీడర్ మన్ డై బ్రాండ్ స్టిఫర్ (Bieder man Die Brand Stifter, 1958 : ఆంగ్లంలో The fire Raisers) అనేది ఈయన రచించిన నైతిక ప్రబోధాత్మక నాటకం. ఇహలోక సంపదల పట్ల మక్కువ గల బీడర్ మన్ తాను అతి నిజాయితీ పరుడనని, నీతిమంతుడనని అనుకొంటూ ఉంటాడు. నరకలోకం నుండి అగ్ని కీటకాల రూపంలో వచ్చిన రాక్షసుల వలలో చిక్కుకొన్న ఇతడు తన ప్రపంచాన్ని మొత్తంగా వాళ్లు భస్మం చేస్తున్నా, తన నిజ స్వరూపాన్ని బహిర్గతం చేయని మొండివాడు.

ఫ్రీక్స్ నవలల్లో పేర్కొనదగినవి: స్టిల్లర్ (stiller: 1954, ఆంగ్లంలో I'm not stiller, 1958), హోమో ఫేబర్, (Homo faber, 1957), మైనేమ్ సె గాంటెన్ బేన్ (Mein Name sei Gantenbein, 1964 - ఆంగ్లంలో Wilderness of mirrors, 1965). ఆధునిక మేధావిని కల్లోల పరిచే అస్థిరతలు, ఇష్టపూర్వకంగా గాని, బలవంతంగా గాని మనిషి నిర్వహించి పోషించే పాత్రలూ, వాస్తవాన్ని మార్చటం కోసం గాని, జయించటం కోసం గాని కృషి జరిపేవారు ఎదుర్కోవలసిన వైఫల్యాలూ ఈ నవలలో మనకు కనిపిస్తాయి.

టేజ్ బుచ్ (Tagebuch 1946-49, 1966-71) అనే ఇతని డైరీలు ఇతని జీవితం గురించి తెలుపుతాయి. **మౌంటాక్ ఐన్ ఎర్జాలంగ్ (Montauk: Eine Erzählung, 1975** ఈయన చివరిదశలో వ్రాసిన చెప్పకో దగిన నవల.

20 వ శతాబ్దపు మధ్య కాలంలోని యూరపియన్ రచయితలలో అంతర్జాతీయ ఖ్యాతినార్జించిన వాడు ఈ మాక్స్ ఫ్రీక్స్.

కె.జి. మూర్తి.

ఫ్రెడ్, అలెక్సాండర్ (1793-1876) : పోలండ్ దేశపు ప్రముఖ హాస్య నాటక రచయిత. మోలియర్,

గోల్డ్స్మిల్ ప్రభావంతో ఈయన రచించిన నాటకాలలో విస్మయావహమైన పాత్ర చిత్రణ, అసాధారణమైన సంవిధాన నైపుణి, పద్య చృందస్సులను నడపడంలో గడుసరితనం కనిపిస్తాయి.

ఒక సంవత్సరం భూస్వాముల కుటుంబంలో 1793 జూన్ 20 వ తేదీన గెలీషియా రాష్ట్రంలోని 'సుచార్' లో ఆలెక్సాండర్ ఫ్రెడ్రో జన్మించాడు. ప్రయివేట్ ట్యూటర్ల వద్ద విద్య నభ్యసించాడు. తన 16 వ ఏట పోలండ్ సైన్యంలోని ఆశ్విక దళంలో చేరి మాస్కో పోరాటంతో సహా ఫ్రెంచ్ వారి నెపోలియానిక్ యుద్ధాలలో పాల్గొన్నాడు. 1814 లో కొన్ని నెలల పాటు పారిస్ లో గడిపి, ఫ్రెంచ్ నాటకాలు చూసి, వారి నాటక కళను సునిశితంగా పరిశీలించాడు. 1815 లో తన ఎస్టేటు పనులు చూసుకోడం కోసం సైన్యంలో ఉద్యోగ విరమణ చేసిన తరువాత ఆయన గ్రంథ రచనకు పూనుకున్నాడు. ఆ రోజులలో ఆయన రచించిన నాటకాలలో చెప్పకోదగ్గవి: మాజీ జోనా ('భార్య-భర్త'; 1822 లో ఇది ప్రదర్శితమైంది), స్లబీ పానీస్ స్క్రీ ('కన్యల శపథాలు', 1833), జెమ్స్ట్ ('పగ', 1834). వీటిలో మొదటిది సాంసారిక జీవితంలోని అవినీతికి సంబంధించిన ప్రహసనం. రెండవది మానసిక పరిణామాన్ని చిత్రించే రూపకం. మూడవ నాటకంలో సంవిధాన రచన అద్భుతమైంది. అదే ఆయన నాటకాలలో సర్వశ్రేష్ఠమైంది అని భావిస్తున్నారు. 1835 లో తీవ్రవాది కాల్పనిక కవి సెవెరిన్ గోజింగ్ స్క్రీ ఒక పత్రికా వ్యాసంలో ఫ్రెడ్రో నాటకాలు జాతీయతా విరుద్ధమైనవనీ, అవి అసందర్భాల పుట్టులు అనీ విమర్శించడంతో ఫ్రెడ్రో గ్రంథ రచనకు స్వస్తి చెప్పాడు. అయితే 19 సంవత్సరాల అనంతరం మళ్ళీ ఆయన కలం చేతబట్టి, చమత్కారమైన నాటకాలనేకం వ్రాశాడు. కాని అవి తొలి దశలోని రచనలతో సాటిరావు. తన జ్ఞాపకాలను వివరిస్తూ ట్రీజీ పో ట్రీజీ ('తల్లక్రిందులు ప్రసంగాలు') ఫ్రెడ్రో తన చివరి రోజులలో చేసిన రచనలు. పోలిష్ వచన రచనలో అవి ఆణిముత్యాలుగా పరిగణించబడుతున్నాయి.

1876 జూలై 15 న పోలండ్ లోని 'ల్వోవ్' నగరంలో ఫ్రెడ్రో తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫ్రేయేర్, గిల్ బెర్ట్ డీ మెల్లో (1900-1987): బ్రెజిల్ దేశస్థుడైన ప్రముఖ సాంఘిక శాస్త్ర రచయిత. బ్రెజిల్ లో ఈశాన్య ప్రాంతంలో సాంఘిక శాస్త్ర రచనలకు వైతాళికుడుగా ప్రసిద్ధి పొందినవాడు.

1900 వ సంవత్సరం మార్చి 15 వ తేదీన 'రెసి ఫే' లో జన్మించిన ఫ్రేయేర్ అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని బెయ్ లర్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం చేసి, బి.ఏ. పట్టభద్రుడు డయాడు. 1923 లో కొలంబియా విశ్వవిద్యాలయం నుంచి ఎమ్.ఏ. పట్టం పొందాడు. 1926 లో మొదటి ఈశాన్య ప్రాంతపు కాంగ్రెసును రెసిఫే లో జరిపి రీజినలియల్ టీచింగ్ ఫెలో ను ప్రకటించాడు. ఈ ఉద్యమంలో ఈశాన్య ప్రాంతపు రచయితలు జార్జ్ లిమా, జోస్ అమెరికో డీ ఆమెల్స్ వెంట ఉండి ఇతనికి ప్రోత్సాహం ఇచ్చారు.

ఫ్రేయేర్ రచించిన అసంఖ్యాకమైన సాంఘిక శాస్త్ర సంబంధమైన వ్యాసాలు బ్రెజిల్ లోని ఈశాన్య ప్రాంతపు సాంఘిక, ఆర్థిక అభివృద్ధికోసం ఉద్దేశించబడ్డాయి. ఈ విధానాన్ని పోర్చుగీస్ భాష మాట్లాడే ఆఫ్రికా జాతులకు కూడా అన్వయించేందుకు ఆయన ప్రయత్నించారు. ఫ్రేయేర్ ప్రతిపాదించిన ప్రధాన సిద్ధాంతం: బ్రెజిల్ మీది ఆఫ్రికా యూరపియన్ సంస్కృతుల ప్రభావం కారణంగా పోర్చుగీస్ జాతివారు ఒక అద్భుతమైన బహు సంస్కృతి సమాజాన్ని విర్మించగలిగారనీ, ప్రపంచంలో ఇతరత్ర కూడా అది అనుకరించదగినదనీ!

పోర్చుగీస్ భాషలోను, ఇంగ్లీష్ భాషలోను ఫ్రేయేర్ చేసిన అసంఖ్యాకమైన రచనలలో చెప్పకోదగ్గవి: కాసా-గ్రాండే ఏ సెంజాలా (1933, 'యజమానులు-బానిసలు'), శాబ్రడోస్ ఏ ముకంబోస్ (1936, 'ధనికులు-సేవకులు'), బ్రెజిల్: ఆన్ ఇంటర్ ప్రెటేషన్ (1945), నార్తెస్టే (1937, ఈశాన్య ప్రాంతం), ఓర్డెమ్ ఏ ప్రోగ్రెస్ (1959, 'క్రమశిక్షణ-ప్రగతి'). బ్రెజిల్ లోనూ, విదేశాలలోనూ కూడా విరివిగా పఠించబడిన కాసా గ్రాండే ఏ సెంజాలా అనే గ్రంథానికి 'పైతృక కుటుంబ వ్యవస్థ పద్ధతిలో బ్రెజిలియన్ కుటుంబ వ్యవస్థకు రూపకల్పన' అనే ఉప శీర్షిక కూడా ఉంది. శాబ్రడోస్ ఏ ముకంబోస్ లో పట్టణాల అభివృద్ధి, గ్రామాలలోని పైతృక సమాజం క్షీణించడం వివరించబడ్డాయి.

ఫ్రేయేర్ బ్రెజిల్ లో వివిధ విశ్వవిద్యాలయాలలో సాంఘిక శాస్త్ర విభాగాలను నెలకొల్పాడు. 1934 లో జరిగిన 'ఆఫ్రికా బ్రెజిలియన్ స్టడీస్' కు సంబంధించిన మొదటి కాంగ్రెసుకు ఆయనే ప్రధాన సంచాలకుడు. 'కొలంబియా' మొదలైన వివిధ దేశాలలోని పలు విశ్వవిద్యాలయాల నుండి ఆయన గౌరవ డాక్టరేట్ పట్టాలను

అందుకున్నాడు. 1949 లో యునైటెడ్ నేషన్స్ జెనరల్ అసెంబ్లీలో బెజిల్ కు ప్రాతినిధ్యం వహించాడు.

బొ.శ్రీ.

ఫ్రేయ్ టేగ్, గుస్తావ్ (1816-95) : జర్మన్ నవలా రచయిత. వాస్తవిక దృక్పథంతో, మధ్యతరగతి వారిని గురించి ప్రశంసాత్మకంగా నవలా రచన చేసినవాడు. బ్రెస్లో (Brelow) లోను, బెర్లిన్ (Berlin) లోను జర్మన్ భాషకు అధ్యాపకుడుగా నియమింపబడ్డాడు. తరువాత ఆ ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు. 1848 లో జరిగిన తిరుగుబాటు ఉద్యమం వలన ప్రభావితమై 'జూలియన్ షిమిడ్ట్' (Julian Schmidt) అనే సంపాదకునితో కలసి ఒక వారపత్రికను నడపాడు. మధ్య తరగతి వారికి పనికి వచ్చే విధంగా ఈ పత్రికను తీర్చి దిద్దాడు.

'ఫ్రేయ్ టేగ్ గుస్తావ్' 'సర్ వాల్టర్ స్కాట్' (Sir Walter Scott), 'చార్లెస్ డికెన్స్' (Charles Dickens) మొదలైన ఆంగ్ల రచయితల రచనలను, కొన్ని ఫ్రెంచ్ నాటకాలను క్షుణ్ణంగా చదివాడు. ఆ ప్రభావం ఇతని రచనల మీద ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది. *ది జర్నలిస్ట్స్* (The Journalists) అన్న హాస్య రచన ఇతనికి ఎంతో పేరు తెచ్చింది. *సోల్ అండ్ హేబెన్* (Soll and Haben 1855, Debit and credit-1857) అన్న నవల అనేక భాషలలోకి అనువదించబడి ఇతనికి విశ్వ విఖ్యాతిని చేకూర్చింది. దీనిలో జర్మనీ దేశపు వ్యాపారస్థుల మనస్తత్వాలనూ, ప్రజల గుణ గణాలనూ చక్కగా విశ్లేషణ చేశాడు.

ఫ్రేయ్ టేగ్ రచించిన నవలలలో జర్మనీదేశపు చరిత్రను మనోహరంగా చిత్రించాడు. ఈయన రచనల సమగ్ర సంకలనం (1886-88) ఇ. ఎల్స్టర్ (E. Elster) సంపాదకత్వంలో 12 సంపుటలలో తిరిగి ప్రచురింప బడింది.

వేదవతి

ఫ్రైలిగ్రాత్, ఫెర్డినాండ్ (1810-76) : ప్రముఖ జర్మన్ కవి. 19 వ శతాబ్దంలో గొప్ప రాజకీయ స్పృహ కలిగిన కవిగా ప్రసిద్ధి పొందినవాడు. కొన్నాళ్లపాటు బ్యాంక్ లో పనిచేసినా అది వదిలి కవిత్వం వ్రాయడానికి ప్రారంభించాడు. ముందుగా శృంగార కవిత్వం వ్రాశాడు. 'విక్టర్ హ్యూగో' ప్రభావంతో కొంత భావుకతతో కూడిన రచనలు చేశాడు. వీటిని మెచ్చి ప్రఖ్యాత చక్రవర్తి 'ఫ్రెడెరిక్ విలియమ్' కొంత నగదును ఈ కవికి సమర్పించాడు. రాను రాను 'ఫ్రైలిగ్రాత్' ఆలోచనల్లో తీవ్రమైన మార్పు

వచ్చింది. ఇతని కవితా సంపుటి *స్టేట్ మెంట్. ఆఫ్ కాన్సన్స్* 1844 లో ప్రచురణ అయిన తరువాత ఆ నగదును స్వీకరించటానికి ఇతడు నిరాకరించాడు. ఇతని కవితలను ప్రభుత్వం నిషేధించినందువలన 'ఫ్రైలిగ్రాత్' జర్మనీదేశాన్ని వదిలి వెళ్లిపోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. బెర్లియమ్, స్విట్జర్లాండ్, ఇంగ్లాండ్ దేశాలలో కొన్నాళ్లు ఉండి, 1848 లో జరిగిన తిరుగుబాటు ఉద్యమానికి అనుకూలంగా రచనలు చేసి జర్మనీకి తిరిగి వచ్చాడు. రాచరికపు వ్యవస్థను ఖండిస్తూ, సామాజిక స్పృహతో కూడిన కవితలు వ్రాశాడు. జర్మనీ తిరుగుబాటు ఉద్యమాన్ని సమర్థిస్తూ ఫ్రైలిగ్రాత్ సునిశిత విమర్శనా వైఖరితో అనేక రచనలు చేశాడు.

1848 లో వ్రాసిన కవిత *ఫ్రమ్ ది డెడ్ టు ది లివింగ్* ఇతనిని కారాగారానికి కూడా పంపించింది. విడుదల అయిన తరువాత ఈకవి కోలోన్ (Cologne) కి వెళ్లి కార్ల్ మార్క్స్ తో స్నేహం చేశాడు. అతనితో కలసి *న్యూరైనిష్ న్యూస్ పేపర్* కు సంపాదకత్వం వహించాడు.

ఇతని ఇతర రచనలలో ప్రధానంగా చెప్పకోదగినవి అనువాద గ్రంథాలు. 'విలియమ్ వర్డ్స్ వర్త్' (William Wordsworth), *హెన్రీ వర్డ్స్ వర్త్*, 'లాంగ్ ఫెలో' (Long Fellow), 'వాల్ట్ విట్ మాన్', 'రాబర్ట్ బర్న్స్' (Robert Burns) ల కవితలనే కాక, ఫ్రెంచి కవులు 'విక్టర్ హ్యూగో' (Victor Hugo), 'మోలియర్' (Moliere) ల రచనలను కూడా అనువాదం చేశాడు. యథాతథంగా సాగిన ఈ అనువాదాల వలన జర్మనీ దేశస్థులకు ఆయా కవుల రచనలతో పరిచయం ఏర్పడే అవకాశం కలిగింది.

వేదవతి

ఫ్రోడింగ్, గుస్తావ్ (860-1911) : ప్రముఖ స్వీడిష్ కవి. సాదా వాడుక భాషను మృదువైన, సంగీత ధోరణులతో నడిపించి స్వీడిష్ కవిత్వాన్ని సాంప్రదాయిక పద్ధతుల నుండి నూతనత్వం వైపు మరలించినవాడు. వాస్తవికత, సామాజిక న్యాయం ఈయన సృజనాత్మక తకు ఊపిరి. అయితే ఆహ్లాదకరమైన గ్రామీణ జీవితం పట్ల ఆయన చూపిన మోజు, ఆ నాటి రొమాంటిక్స్ మెప్పును కూడా పొందింది. గొయిథే, బైరన్, స్కాట్ వంటి గొప్ప రొమాంటిక్ కవుల ప్రభావం ఇతని రచనలపై కనిపిస్తుంది.

కార్ల్స్టాడ్ లో 10 సంవత్సరాల పాటు పత్రికా రచయితగా పనిచేశాడు. నరాల సంబంధమైన వ్యాధులతో

బాధ పడుతూ ఉండేవాడు. 1880 లో 'స్వాభావికత' (Naturalism) కు వ్యతిరేకంగా సాహిత్యంలో వచ్చిన తిరుగుబాటు. ఇచ్చిన ప్రోత్సాహంతో 1891 లో *గిటార్ ఆండ్ గ్రాగర్ మోనికా* (ఆంగ్లంలో Guitar and concertina, 1925) అనే కవితా సంపుటిని ప్రచురించాడు. 1894 లో *న్యూడ్స్* (ఆంగ్లంలో New poems), 1896 లో *స్టాంక్ ఆండ్ ఫ్లికార్* (Stank och Flikar ఆంగ్లంలో Splashes and Rags) అనే సంపుటాలు వెలువడ్డాయి. అయితే వీటిలో చివరి సంపుటిలో కొన్ని కవితలు అశ్లీల సాహిత్యం అని ఆ నాటి ప్రభుత్వాధికారులు భావించి ఆయనను శిక్షించటం జరిగింది. ఇది ఆయనను విపరీతంగా క్రుంగదీసింది.

1897 లో *న్యూ ఆండ్ గమ్మల్ట్* (Nylt och Gammalt- ఆంగ్లంలో New and old pieces), 1898 లో *గ్రాల్ స్టాంక్* (Gralstank- ఆంగ్లంలో Grail Splashes) అనే చిన్న గ్రంథాలను వెలువరించాడు. 1898 నుండి 1905 వరకు మానసిక చికిత్సాలయంలో ఉన్నాడు. మానసిక రుగ్మత నుండి కోలుకొన్న తరువాత 1910 లో *ఎఫ్టర్ స్కార్డ్* (Efter skord) అనే గద్య, పద్య సంకలనాన్ని ఆయన ప్రచురించాడు. ఇవే గాక అనేక సాహిత్య వ్యాసాలు, వార్తా పత్రికలలో హాస్య వ్యంగ్య రచనలు ఆయన ప్రచురించాడు.

ఈయన కవిత్వం పైకి ఆనందంగా, ఆహ్లాదకరంగా కనిపించినా, అంతర్గతంగా ఆయనలోని క్షోభ, నిస్పృహ, తిరుగుబాటు ధోరణులను కూడా వ్యక్తం చేస్తుంది. జీవితంలోని అర్థంలేని సమస్యలను చేదించి శాంతిని ప్రసాదించ గలిగిన సిద్ధాంతం కోసం అన్వేషణ కూడా ఇతని రచన లన్నింటిలోనూ కనిపిస్తుంది.

కె.జి. మూర్తి.

ఫ్లేచర్, జాన్ (1579-1625) : ఇంగ్లీష్-జాకోబియన్ నాటక రచయిత. ఫ్రాన్సిస్ బోమాంట్ మొదలైన నాటక రచయితలతో కలిసి పని చేసినవాడు.

ఇతని తండ్రి రిచర్డ్ ఫ్లేచర్ కొంతకాలం ఇంగ్లండ్ రాణికి గురువుగాను, ఆ తరువాత అనేక నగరాలకు క్రైస్తవ మతాధికారిగాను ఉండేవాడు.

జాన్ ఫ్లేచర్ తన తండ్రి వలె మతమౌఢ్యం గల వాడు కాడని అతని నాటకాల ద్వారా తెలుస్తున్నది. *వోల్పన్* (Volpone) అనే బెన్ జాన్సన్ (Ben Johnson) గ్రంథ ప్రచురణలో ఫ్లేచర్ తొలిసారిగా బోమాంట్ (Beaumont) తో కలిసి పనిచేశాడని ప్రతీతి.

మొదటగా బోమాంట్ తో కలిసి ఫ్లేచర్ సుమారు 1607 ప్రాంతాలలో రచనలు చేయడం ప్రారంభించాడు. *గ్లోబ్* (Globe), *బ్లాక్ ఫ్రయర్స్* (Black Friars) అనే థియేటర్ల వారికి ఆయన ఎక్కువగా రచనలుచేశాడు.

52 నాటకాల సంపుటిలో ఫ్లేచర్, బోమాంట్ల రచనా శైలి ప్రస్ఫుటంగా తెలుస్తున్నది. వీటిని ఇద్దరూ కలిసి రచించినా ఎక్కువభాగం ఫ్లేచర్ ఒక్కడే రచించినట్లు శైలిని బట్టి తెలుస్తున్నది. *ఫైలాస్టర్* (Phylaster), *ది మెయిడ్స్ ట్రాజడీ* (The Maides Tragedy) *ఏ కింగ్ అండ్ నో కింగ్* (A King and No King) లలోని వారి రచనా శైలికి, *షేక్స్పియర్*, *చాప్మాన్* (Chapman), *జాన్ వెబ్బీటర్*ల రచనా విధానానికి చాలా భేదం కనిపిస్తుంది.

ఫ్లేచర్, బోమాంట్ల రచనలు సాధారణంగా సుదీర్ఘంగా ఉంటాయి. ఊహజనితమైన చారిత్రక కథలూ, జానపద గాథలూ వీరి రచనల్లో ప్రధాన ఇతివృత్తాలు. పదునైన పదాలతోనూ, వ్యంగ్యంగా సాగే సంభాషణలతోనూ కథను చిత్రిస్తూ సుఖాంతంగా కాని, విషాదాంతంగా కాని, రచయితలు తమకు ఇష్టమైన రీతిలో మలుపులు త్రిప్పతూ రచన సాగించారు.

ఫ్లేచర్ స్వంతంగా రచించిన నాటకాలు *ది మాడ్ లవర్*, *ది లాయల్ సబ్జెక్ట్*, *ది హ్యూమరస్ లెఫ్ట్ నెంట్*, *విమెన్ పీజ్*, *ది ఐలాండ్ ప్రీన్సెస్*, *ఎ వైఫ్ ఫర్ మోనెత్* అన్నీ తీవ్రమైన సంభాషణలతో, అసాధారణ సన్నివేశాలతో సాగినవి. అన్నింటిలోనూ *ది లాయల్ సబ్జెక్ట్* (The Loyal Subject), *ఎ వైఫ్ ఫర్ ఏ మానెత్* (A Wife for a Moneth) అన్న నాటకాలు ఉత్తమ మైనవని చెప్పవచ్చు.

బోమాంట్ తో మాత్రమే కాక ఇతర రచయితలతో కలిసి ఫ్లేచర్ మరికొన్ని నాటకాలను రచించాడు. *విల్ ఎల్ సెవరల్ వెఫన్స్* అన్నది హాస్య భరితమైన రచన. *ది వైల్డ్ గూస్ చేజ్* అనే నాటకంలోని ఘట్టాలన్నీ చమత్కారభరితమైనవి. విమర్శ ప్రధానంగా ఉండి హాస్య ధోరణిలో సాగటం ఈ రచనలోని ప్రత్యేకత.

ఫ్లేచర్ రచించిన నాటకాలలో *ది ఫాల్స్ వన్*, *ది బెగ్గర్స్ బుష్* అన్నవి కూడా ప్రముఖమైనవి.

ఫ్లేచర్ 1925 లో ప్లేగు వ్యాధితో మరణించాడు. బట్టలు కుట్టించుకొనే నిమిత్తం లండన్ నగరానికి వెళ్లి అక్కడే ఆ వ్యాధికి ఫ్లేచర్ గురి అయినాడు.

వేదవతి

ఫ్లోబేర్, గుస్టేవ్ (1821-80) : ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత. ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో వాస్తవికతా

వాదాన్ని ప్రవేశ పెట్టి దానికి తగిన బలాన్ని చేకూర్చిన ఘనత ఈయనకు దక్కుతుంది. మేడం బొవరీ (1857) అనే ఈయన నవల ఆనాటి బూర్జువా (మధ్య తరగతి) జీవన సరణికి అద్దం పట్టింది. ఈ నవల ఆయనకు అఖం

డమైన పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చి పెట్టింది. జీవితాన్ని యథాతథంగా చిత్రించటానికి ప్రయత్నించటంతో అందులో అశ్లీలత కనిపిస్తోందనే ఆరోపణపై ఆయనను విచారించటం కూడా జరిగింది.

తండ్రి ప్రముఖ శస్త్రవైద్యుడు. తల్లి ఒక వైద్యుని కుమార్తె. చిన్నతనం నుండే ఆసుపత్రులు, రోగులు, వీటితో కూడిన వాతావరణంలో పెరగటం కూడ అతని వాస్తవికతా వాదానికి బలం ఇచ్చింది. ఇవన్నీ అతని మేధకు పదును పెట్టాయి. చిన్నతనం నుంచే అందరూ అంగీకరించే సాంప్రదాయక భావాలపట్ల ఇతనికి విముఖత ఏర్పడింది. న్యాయశాస్త్రం చదువడానికి 1841 లో పారిస్ వెళ్లాడు. కాని అనారోగ్య కారణంగా దానిని వదిలి నేయవలసి వచ్చింది. తరువాత పూర్తి సమయాన్ని సాహిత్యసేవకు అంకితం చేశాడు.

ఎల్ ఎడ్యూకేషన్ సెంటిమెంటేల్ అనే నవల జూలై రాచరికపు పాలనలో నలిగిపోయిన ఫ్రెంచ్ దేశ చరిత్రను విపులంగా తెలియ జేస్తుంది. తాను వ్రాసినది ఉత్తమ శ్రేణికి చెందేవిగా ఉండాలనే తపన ఇతనిలో బలంగా ఉండటంతో తన నవలలను రెండుమూడు సార్లు సవరణలు చేస్తూ తిరిగి వ్రాసేవాడు. వీనికి ఉదాహరణగా లా టెంటేషన్ డి సెయింట్ అంటాయిస్ (La Tentation de Saint Antoine, 1874) ని పేర్కొనవచ్చు. 1839 లో ప్రారంభించిన ఈ నవలను 1874 లో పూర్తి చేసి ప్రచురించాడు. దీనికి నాలుగు ప్రతులు మనకు లభిస్తాయి. 1849 లో వ్రాసిన దానిలో స్పెనోజా తాత్త్విక భావాలు కనిపించగా, 1870 లో పూర్తిచేసి ప్రతిలో మతం పట్ల గౌరవం కనిపిస్తుంది.

చివరి దాంట్లో విజ్ఞాన శాస్త్రం, మతం ఒకదాని కొకటి వ్యతిరేకమైనవికావని, అవి ఒకే తత్త్వచింతన యొక్క రెండు దృక్పథాలని ఒప్పుకొంటాడు. దీనిని మొదలు పెట్టి పూర్తి చేసేలోపల ఇతని భావాలలో కలిగిన మార్పులను ఈ నవల వివిధ రూపాలు ప్రతిబింబిస్తున్నాయి.

1849-51 ల మధ్య ఫ్లోబేర్ ఈజిప్ట్, పాలస్తీనా, సిరియా, టర్కీ మొదలైన దేశాలను పర్యటించాడు. ఒక ప్రబంధం వంటి నవల వ్రాయాలని అతనిలో ఆరాటం మొదలైంది. మిత్రులు కూడా ప్రోత్సహించారు. ఫలితమే 1856 లో సీరియల్ గా ప్రచురణ ప్రారంభమైన మేడం బొవరీ అనే నవల అయిదు సంవత్సరాల కృషి ఫలితం ఇది. వాస్తవంగా జరిగిన, జరుగుతున్న సంఘటనలను, తనకు తెలిసిన అనేక మంది లక్షణాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి, ఆయా పాత్రలు వాస్తవికంగా కనిపించటానికి అవసరమయే అనేక చిన్న చిన్న విషయాలను కూడ చక్కగా చిత్రించటం ద్వారా పాత్రలకు, కథకు వాస్తవికతను, శాశ్వతత్వాన్ని కల్పించి, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలోనే ఒక నూతన శకానికి ఫ్లోబేర్ నాంది పలికాడు.

ఆ తరువాత సాలాంబో అనే నవల, లె ఛాటోడెస్ కోయర్ (Le Chateau des Coeurs అంగ్లోలో, The castle of Hearts, 1914) అనే నాటకం ఇతడి ఇతర రచనలలో చెప్పుకోదగ్గవి. చివరి రోజులలో బోవర్డ్ ఎబ్ పేకుచెట్ (Bouvard et pecuchet) అనే పెద్ద నవల వ్రాశాడు. అయితే దీనిని అసంపూర్ణంగానే వదిలి వేశాడు.

వాస్తవాన్ని చిత్రించటంతో, సత్యాన్ని ప్రకటించటంతో నైతిక, సాంఘిక నియమాలకు సంప్రదాయాలకు విలువ నివ్వకపోవటంతో ఈ రచయిత అనేక విమర్శల నెదుర్కోవలసి వచ్చింది. కళలో సుందరత్వాన్ని సృష్టించటమే అతని ధ్యేయం. మనోహరమైన కవిత్వం వలె కదనుతోక్కేది, విజ్ఞాన శాస్త్రపు విస్పష్టతను ప్రదర్శించగలిగేది అయిన శైలిని అలవరచుకోవాలనే ఆకాంక్ష ఈయన రచనలలో వ్యక్తం అవుతుంది. రచయిత తన భావాన్ని వ్యక్తం చేయటానికి అవసరమయే పద సంపదను తానే సమకూర్చుకోవాలని ఇతని సిద్ధాంతం. రచనలు పాఠకుల మేధను పూర్ణించేవిగా మాత్రమే గాక వారి అంతశ్చేతనను కదిలించేవిగా ఉండాలంటాడు ఫ్లోబేర్.

కె.జి.మూర్తి

బక్, పెర్ల్ ఎస్. (1892-1973) : చూ. పెర్ల్ ఎస్. బక్.

బట్లర్, శామ్యుయేల్ (1835-1902) : ఇంగ్లీష్ నవలారచయిత, వ్యాస రచయిత, విమర్శకుడు. *ఇరివాన్* (Erewhon-1872) అన్న వ్యంగ్య పరిహాస పూరితమైన రచనలో విక్టోరియా హయాంలో అభివృద్ధి కార్యక్రమాల లోని లోటుపాట్లను, మోసాన్ని విమర్శించాడు. *ది వే ఆఫ్ ఆల్ ఫ్లేష్* (The way of All Flesh-1903) ఇతని స్వీయ చరిత్రే. ఈ రచన ఈయన గ్రంథాలన్నిటి లోకీ పేరెన్నిక గన్నది.

బట్లర్ తండ్రి రెవరెండ్ థామస్ బట్లర్ 6 సంవత్సరాలు షూస్బరీలో చదివిన తరువాత కేంబ్రిడ్జ్ విద్యాలయం నుంచి 1858 లో

పట్టభద్రుడయ్యాడు. 'బట్లర్' తండ్రికి ఇతడు మతాచార్యుడుగా స్థిరపడాలని కోరికగా ఉండేది. కాని శామ్యుయేల్ మనస్సులోని మత విరుద్ధ భావాలు, స్వతంత్ర బుద్ధి తన తండ్రి ఆశయాలకు దూరం అయేట్టు

చేశాయి. కేంబ్రిడ్జ్ నీ, చర్చినీ, ఇంటినీ వదలి న్యూజిలాండ్ వెళ్లాడు. డార్విన్ వ్రాసిన *ఆరిజిన్ ఆఫ్ స్పీసీస్* (Origin of Species) శామ్యుయేల్ ను ప్రభావితం చేసింది. అప్పుడే అతడు క్రైస్తవ మతాన్ని పూర్తిగా త్యజించినట్లు తెలుస్తున్నది.

కాని, తరువాతి పరిణామాలను బట్టి చూస్తే క్రైస్తవం అతనిని పూర్తిగా వదలినట్లు తోచదు. తన తండ్రి నమ్మిన దైవాన్ని విస్మరించేట్టు చేసింది కనుక మొదట్లో శామ్యుయేల్ కు డార్విన్ సిద్ధాంతం పైన గురి కుదిరింది. తరువాతి కాలంలో తానే తన దైవాన్ని కనుక్కోడం వలన దైవం లేడనే డార్విన్ సిద్ధాంతాన్ని అతడు త్యజించాడు. ఈ కారణంగా శామ్యుయేల్ ఈ రెండు వర్గాల వారి నిరసననూ ఎదుర్కొని వెలివేయబడి ఒంటరివాడయ్యాడు. న్యూజిలాండ్ ప్రతికకు చాలా వ్యాసాలు వ్రాసి ప్రచురించాడు.

న్యూజిలాండ్ లో పుష్కలంగా ధన సముపార్జన చేసిన తరువాత శామ్యుయేల్ లండన్ కు తిరిగి వచ్చి అక్కడే స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొన్నాడు. 1865 లో క్రీస్తు తిరిగి పునర్జన్మ పొంది జీవించాడా లేదా అన్న విమ

ర్శనాత్మక రచన (Evidence for the Resurrection of Jesus Christ) శామ్యుయేల్ పేరు లేకుండా అనామకంగా ప్రచురితమైంది.

శామ్యుయేల్ చిత్రకారుడు కూడా లండన్ లోని టేట్ గాలరీ (Tate Gallery) లో *మిస్టర్ మీదర్ లేస్ హోలీడే* అనే అతని చిత్రం ప్రదర్శితమై ఉంది. ఇంకొకటి *కుటుంబ ప్రార్థనలు* (Family prayers) అన్న చిత్రం కేంబ్రిడ్జ్ లోని సెంట్ జాన్స్ కాలేజ్ లో ఉంది. సంగీత జ్ఞానం కూడా ఉన్న శామ్యుయేల్ పియానో వాద్యానికి సంగీతపు బాణీలను సమకూర్చాడు. *ఒడిస్సీ* (Odyssey) అనే రచన సిసిలీ లోని ఒక రచయిత్రి వ్రాసిందని నిరూపిస్తూ *ది ఆథరెస్ ఆఫ్ ది ఒడిస్సీ* (The Othoress of the Odyssey) అనే గ్రంథం వ్రాశాడు.

శామ్యుయేల్ బట్లర్ రచన *ఇరివాన్* ఇతనికి కొంత ప్రఖ్యాతిని తెచ్చి పెట్టింది. *ది మ్యూజికల్ ది ఫేయిర్ హేవెన్* (The Fair Haven) అనే రచన వ్యంగ్య పరిహాస ధోరణిలో క్రైస్తవాన్ని సమర్థిస్తూ వ్రాసింది. తనతోటి వాళ్లచేత ఏదో ఒక విధంగా మోసగింపబడినాననే వ్యధ అతనిని జీవితాంతం వరకూ పీడిస్తూనే ఉండేది. జీవితమనేది వట్టి భ్రమ, మాయతో కూడిన దన్న నమ్మకం అతని మనస్సులో ఏర్పడింది. తను ఒకప్పుడు నమ్మిన డార్విన్ సిద్ధాంతం కూడా ఒక మోసంతో కూడినదేనా అన్న సందేహం కలిగింది. *లైఫ్ అండ్ హోబిట్* (1878), *ఎవల్యూషన్ ఓల్డ్ న్యూ* (1879), *అన్ కాన్స్ మెమెరి* (1880), *లక్ ఆర్ కన్సింగ్* (1887) అన్న రచనలు ఇటువంటి ఆలోచనలతో చేసినవే.

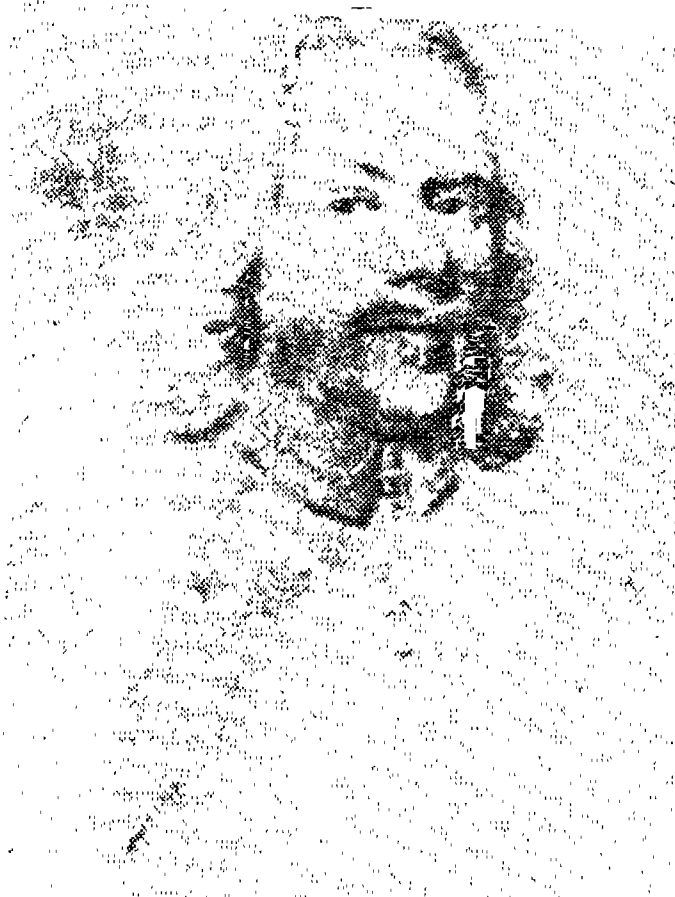
ది వే ఆఫ్ ఆల్ ఫ్లేష్ బట్లర్ మరణానంతరం ప్రచురింపబడింది. ఇది అతని రచన లన్నిటిలోనూ ఉత్తమమైనదిగా భావింప బడుతున్నది. తన నిజ జీవితం లోని అనుభవాలను శామ్యుయేల్ ఈ గ్రంథంలో పొందుపరిచాడు. జార్జ్ బెర్నార్డ్ షా శామ్యుయేల్ బట్లర్ ను 19 వ శతాబ్దపు ఉత్తమ రచయితగా అభివర్ణించాడు.

వేదవతి

బన్యన్, జాన్ (1628-1688) : ప్రసిద్ధి పొందిన ఆంగ్ల మతగురువు, బోధకుడు. *ది పిల్గ్రిమ్స్ ప్రోగ్రెస్* (The Pilgrims Progress) అన్న గ్రంథం ఇతని ప్రఖ్యాత రచన. దీనిలో క్రైస్తవ మతంలోని పరిశుద్ధాత్మ విషయం అతి విలక్షణంగా వర్ణింపబడింది. ఇతని ఇతర రచనలు: పారమార్థిక విషయాలను తెలిపే ఆత్మకథ

గ్రేస్ అబౌండింగ్ (1666), ది హోలీ వార్ (The Holy War) అన్నవి పేర్కొనదగినవి.

బన్యన్ ఒక కమ్మరి వాని కుమారుడు. మామూలు పాఠశాలలో నేర్చుకొన్న విద్యకన్నా, వాస్తవ జీవితంలోని

స్థితిగతులు ఇతని మీద ఎక్కువ ప్రభావాన్ని చూపాయి. పన్నెండు సంవత్సరాల బాలుడుగా ఉన్నప్పుడే బైబిల్ మత గ్రంథ పఠనంలో నిమగ్నుడయ్యాడు. తల్లిదండ్రుల నుండి పనాతన ధర్మాలను గురించిన విశాల

భావాలను జీర్ణించుకొంటూ పెరిగాడు. బన్యన్ ఆత్మకథలో తాను ఎన్నో భయంకరమైన కలలను కనేవాడనని వ్రాసుకొన్నాడు. బహుశః అందుకు కారణం అతని యౌవన దశలో కలిగిన మత సంక్షోభాలే అయి ఉండవచ్చును. 1644 లో దురదృష్టకరమైన సంఘటనల మూలంగా బన్యన్ తన తల్లిదండ్రులకు దూరమై బయటి ప్రపంచంలోకి అడుగు పెట్టవలసి వచ్చింది. కొంతకాలం యుద్ధంలో పనిచేశాడు. యుద్ధంలో క్రామ్వెల్ సైన్యంలో పనిచేసినప్పుడు కొందరు సైనికాధికారులు మతాన్ని గురించిన బూటకపు ఛాందసపు బోధలు చేస్తూ వ్యక్తిగత దూషణలు చేసేవారు. ఈ సమయంలోనే బన్యన్ కు కొంతమంది ప్యూరిటన్ మతస్థులు పరిచయమయ్యారు. వారు బోధించిన సూత్రాలు అతని మీద ముద్రవేశాయి.

1647-1649 మధ్యలో బన్యన్ వివాహం చేసుకొన్నాడు. భార్యతో కాపురం పెట్టుకొనేనాటికి చాలా బీదరికం అనుభవిస్తూ ఉండినట్లు తన ఆత్మకథలో వ్రాసుకొన్నాడు. కొంతకాలం వైరాగ్యభావంతోను, మత పరమైన అనేక సమస్యలు, సందేహాలతోను సతమతమయ్యాడు. మానసికమైన అంధకారం నుండి తప్పించుకొనే మార్గం వెతుక్కుంటూ అతడు చివరకు జాన్ గిఫ్ఫర్డ్ ఆధ్వర్యంలో నడుస్తున్న 'సెపరేటిస్ట్ చర్చ్' లో చేరాడు.

జాన్ బన్యన్ చెరసాలలో ఉన్నప్పుడు తన ఆధ్యాత్మిక సంబంధమైన ఆత్మకథను వ్రాసి ప్రచురించాడు. దాని పేరు గ్రేస్ అబౌండింగ్ (Grace Abounding-1666). ది పీల్గ్రిమ్స్ ప్రోగ్రెస్ లో ఒకరకమైన కాల্পనిక రీతిలో

బోధనా పద్ధతిలో మానవునికి ఉపయోగించే విషయాలను విశదీకరించాడు. కొంతవరకు తన స్వానుభవాలనే అందులో చిత్రీకరించాడు. ది లైఫ్ అండ్ డెత్ ఆఫ్ మిస్టర్ బాడ్ మాన్ (1680) నిజ జీవితాన్ని చిత్రించేదిగా ఉంది. ది హోలీ వార్ (1682) బన్యన్ రెండవ గ్రంథం.

బన్యన్ మత బోధకుడుగా తీరని పనులలో ఉన్నప్పటికీ తన చివరి పది సంవత్సరాల కాలంలో అనేకమైన వివాదాస్పదమైన రచనలు చేశాడు. వాటిలో ఏ బుక్ ఫర్ బాయిస్ అండ్ గర్ల్స్ (1686) అన్న పద్య రచన పేరెన్నిక గన్నది. అది బాలలకోసం వ్రాయబడిన మంచి రచన.

బన్యన్ రచన లన్నిటిలోకీ విశిష్టమైనది, విభిన్న వర్గాల, జాతుల, సంస్కృతులకు సంబంధించిన వారి సమస్యలతో చెరగని ముద్ర వేసుకొన్నది: ది పీల్గ్రిమ్స్ ప్రోగ్రెస్.

వేదవతి

బరోస్, విలియమ్ (1914--) : కొన్ని ప్రయోగాత్మక నవలలను వ్రాసిన అమెరికన్ రచయిత. భీతిని కలిగించే సన్నివేశాలతో హాస్యమయ రచనలు చేశాడు. మాదక ద్రవ్యాలకు అలవాటు పడిన వ్యక్తిగా ఇతడు తన అనుభవాలను, శృంగారపరమైన ఊహలను అతి సహజంగా, నిజాయితీగా వర్ణించటం వలన ఇతని రచనలు 'బీట్' అనే ఉద్యమకారులను ఆకరించాయి.

కూడికలు చేసే ఒక యంత్రాన్ని కనిపెట్టిన బరోస్ అనే అతని మనుమడు విలియమ్ హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో 1936 లో పట్టభద్రుడై చారిత్రక పరిశోధనలోను, మత విషయకమైన శాఖలోను ఉన్నత విద్యను కొనసాగించాడు. కొన్ని ఉద్యోగాలు చేసిన అనంతరం కొంతకాలం రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో అమెరికన్ సైన్యంలో పనిచేశాడు. మాదక ద్రవ్య వ్యసనాలకు లోనై న్యూయార్క్ నగరం నుండి మెక్సికోకు 1944 లో భార్యతో కలిసి వెళ్లాడు. విధి వశాత్తు జరిగిన ఆకస్మిక సంఘటనలో ఇతడు భార్యను కాల్చి చంపటం జరిగింది. దక్షిణ అమెరికాలోని అమెజాన్ ప్రాంతంలో తిరుగుతూ, మాదక ద్రవ్యాలను గురించిన పరిశోధనలు జరుపుతూ వచ్చాడు. 'అలెన్ గిన్నీబర్గ్' తో జరిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల ద్వారా అప్పటి అతని జీవిత విశేషాలు కొన్నింటిని తెలుసుకోవచ్చును.

ఇతని మొదటి పుస్తకం జిన్నీ కన్ ఫెషన్స్ ఆఫ్ ఏన్ అన్ రిడియ్ట్ డ్రాగ్ ఎడ్జిక్ట్ (1953) లో వ్యసనానికి

లోనైన వాని జీవితకథ ఉంది. దీనిని అతడు 'విలియమ్ లీ' అనే మారుపేరుతో ప్రచురించాడు. నేకెడ్ లంచ్ (1959) అనే పుస్తకాన్ని మాదక ద్రవ్య వ్యసనానికి వైద్యం చేయించు కొన్న తరువాత వ్రాశాడు. అన్ని రకాల వ్యసనాలూ రచనలు చేయటానికి ప్రేరకాలుగానే ఉంటాయని విలియమ్ అభిప్రాయం.

పదిహేను సంవత్సరాల పాటు మాదక ద్రవ్య వ్యసనానికి లోనైన మనిషి ఏ విధంగా అనేక వికారాల చేత పీడింపబడుతాడో తన రచనల్లో కాచి వడపోసినవాడు. స్వలింగ సంపర్క విషయాలను గురించి, పోలీసుల జులుమును గురించి నేకెడ్ లంచ్ అనే పుస్తకంలో వివరంగా వ్రాశాడు.

బరోహా విలియమ్ ఇతర రచనలు: ది స్టాఫ్ మెషీన్ (1961), ది టెకెట్ దట్ ఎక్స్ ప్రోడెడ్ (1962), నోవా ఎక్స్ పెన్ (1964), ది వైల్డ్ బాయిస్ (1971), ఎక్స్ థ్రినేటర్ (1973), ది లాస్ట్ వర్డ్ ఆఫ్ డచ్ షుల్డ్ (1975), సిటీస్ ఆఫ్ ది రెడ్ నైట్ (1981), ది ప్లేస్ ఆఫ్ డెడ్ రోడ్స్ (1983).

బరోహా 1983 (1983) జీవితాన్ని హోవర్స్ బ్రూక్ నర్ అనే చలనచిత్ర నిర్మాత చలన చిత్రంగా చిత్రీకరించాడు.

వేదవతి

బరోహా, పియో (1872-1956) : తన సమకాలీన స్పెయిన్ దేశపు నవలా రచయితలలో అగ్రగణ్యుడుగా పేరు పొందినవాడు. వైద్య శాస్త్రంలో పట్టభద్రుడై కొంత కాలం వైద్యవృత్తిని కొనసాగించాడు. జెనరేషన్ ఆఫ్ 98 లో సభ్యుడుగా ఉంటూ స్పెయిన్ దేశస్థుల వ్యర్థ జీవన విధానాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించాడు. ఇతని ఆలోచనా విధానానికి ప్రాతిపదికలుగా బరోహా వ్రాసిన రెండు గ్రంథాలను పేర్కొనవచ్చు. అవి: 1. విడాస్ సాంబ్రియాస్ (1900; Sombre Lives) అనే కథల సంపుటి. రెండవది లా కాసా జాజ్ గోరీ అనే నవల. వీటిలో ఆనాటి సాంఘిక సమస్యలను ప్రతిబింబించే రచనలు చేస్తూ బరోహా ప్రజలలో ఉత్తేజాన్ని, చైతన్యాన్ని కలిగించే ప్రయత్నం చేశాడు. లా లుహ పోర్ లా విడా (1904, The Struggle for Life-1922-24) మాడ్రిడ్ నగరంలోని అట్టడుగు వర్గాల వారి బాధలనూ, కష్టాలనూ ఎంతో ఆర్థితో చిత్రించాడు. బరోహా స్వతః మత సూత్రాలకు వ్యతిరేకి, తిరుగుబాటుదారు కనుక అటు వంటి వారిని గురించే తన రచనలలో చిత్రించాడు. ఈ రచనలు అతని ఆలోచనా విధానానికి అద్దం పట్టేవిగా

ఉన్నాయి. ఎల్ ఆర్బోల్ డి లా సియెన్సియా (1911 Tree of knowledge- 1928) అనే రచనలో ఈయన స్వీయచరిత్ర కనిపిస్తుంది. మెమోరియాస్ డి ఆన్ హలాంబ్రే డి ఆక్సియన్ (1913-28 Memories of a Man of Action) అనే గ్రంథం బరోహా రచనలన్నిటిలోకీ విశిష్టమైంది. ఇంకా ఈయన వ్రాసిన 14 నవలలు, 8 కథల సంపుటులలో 19 వ శతాబ్దపు తిరుగుబాటు ధోరణి లక్షణాలు కనిపిస్తాయి. ఇతని నవలల్లో జూలా కాయన్యోల్ అమెంటేరెరో (1909) అనే రచన పేరెన్నికగన్నది.

క్రైస్తవ మత వ్యతిరేక భావాలతోను, మత సూత్రాలను ఉల్లంఘించమని ఉద్బోధించే ప్రయత్నంతో, నిరాశా వాదంతో బరోహా రచించిన నవలలు ఎక్కువ ప్రసిద్ధిని పొందలేదు. బరోహా పాత్రల లోని పొందిక, నిరాడంబరత ఎర్నెస్టో హెమింగ్ వే ని ఎక్కువగా ప్రభావితం చేశాయి.

వేదవతి

బర్క్, కెనెత్ (1897--) : అమెరికన్ సాహిత్య విమర్శకుడు. మానసిక సంబంధమైన ఇతివృత్తాలు ఆధారంగా వైజ్ఞానిక విషయాలను గురించి విశదీకరించాడు. 20 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్థంలో అమెరికా దేశపు సాహిత్య విమర్శకులలో ప్రముఖ స్థానం వహించాడు.

ఓహియో స్టేట్ విశ్వవిద్యాలయం (1916-17) లోను, కొలంబియా విశ్వ విద్యాలయంలోను (New York City, 1917-18) విద్యాభ్యాసం చేశాడు. కాని పట్టాను పుచ్చుకోలేదు. అతని ముఖ్య రచనలు: కల్లెక్టెడ్ పోయెమ్స్ (1915-67; 1968), టువార్డ్ ఏ బెటర్ లైఫ్ (1932). ది కంప్లీట్ వైట్ ఆక్షన్: కల్లెక్టెడ్ షార్ట్ ఫీక్షన్ (1966). ఇంకా కొన్ని జర్మన్ భాష నుంచి అనువదించిన రచనలు కూడా బర్క్ ప్రచురించాడు.

ఇతడు సంగీత శాస్త్ర విమర్శకుడుగా ఉండి ది డయల్ సాహిత్య బహుమతిని (1928) గ్రహించాడు. ది నేషన్ (1934-36) బహుమతి కూడ ఇతనికి దక్కింది. ఆ తరువాత ఇతడు సాహిత్య విమర్శకుడు కూడా అయ్యాడు. చికాగో విశ్వవిద్యాలయంలోను, (1938, 1949-50), బెన్నింగ్టన్ కాలేజీలోను సాహిత్యోపన్యాసకుడుగా పనిచేశాడు. అమెరికా, యూరప్ దేశాలలో అనేక చోట్ల పర్యాటక అధ్యాపకుడిగా పనిచేశాడు.

సాహిత్య విమర్శకుడుగా మానవుని విజ్ఞాన సర్వస్వ మంతటినీ ప్రయోజనకారిగా రూపొందించాలని అతని

ఆశయం. బర్క్ ప్రధాన రచనలు: కౌంటర్ స్టేట్ మెంట్ (Counter Statement-1931), ది ఫిలాసఫీ ఆఫ్ లిబరల్ ఫార్మ్ (1941), పర్మనెన్ట్ అండ్ చేంజ్ ఏన్ ఎనాటమీ ఆఫ్ పర్మన్ (1935), ఏట్యూడ్స్ టువార్డ్ హిస్టరీ (2 vols-1937). ఏ గ్రామర్ ఆఫ్ మోటర్స్ (1945), ది రెటారిక్ ఆఫ్ రెలిజియన్, స్టడీస్ ఇన్ లోగాలజీ (1961), లాంగ్వేజ్ ఆజ్ సింబాలిక్ ఆక్షన్ (1966).

బర్క్ తన అభిప్రాయాలలో వచ్చిన మార్పులకు అనుగుణంగా లోగడ రచించిన గ్రంథాలను తిరిగి సవరించుకొంటూ వచ్చాడు. ఇవి కాక పుంఖాను పుంఖంగా వ్యాసాలను వ్రాసి పత్రికలలో ప్రచురించాడు. బర్క్ 19 వ శతాబ్దపు ప్రముఖ విమర్శకుడు శామ్యూయల్ టేలర్ కోలెరిడ్జ్ తరువాత చెప్పకోదగిన ప్రసిద్ధ సాహిత్య విమర్శకుడు. భాషా విషయంలో ఇతడు వెలువరించిన అభిప్రాయాల వలన తరువాత పెక్కుమంది నవలా రచయితలు, కవులు, విమర్శకులు ప్రభావితమయ్యారు.

వేదవతి

బర్న్స్, రాబర్ట్ (1759-96) : ఇతడు స్కాట్లండ్ దేశపు జాతీయకవి. అనేక గేయాలను వ్రాశాడు. ప్రాచీన మత సంప్రదాయాలకు ఇతడు వ్యతిరేకి. నీతిమీద, మతం మీద నమ్మకం లేని స్వేచ్ఛా జీవి.

క్రమ పద్ధతిలో పాఠశాలకు వెళ్లి చదువుకొనక పోయినా బర్న్స్ లాటిన్ భాష బాగా నేర్చుకొన్నాడు. 18 వ శతాబ్దపు రచయితలు షేక్స్పియర్, మిల్టన్, డ్రైడన్ వంటి వారి రచనలు చదువు కొన్నాడు. మానవత్వమే మతం అన్నభావం చిన్నతనంలోనే ఏర్పడింది.

1784-85 మధ్యలో 'బర్న్స్' కొన్ని గేయాలను, పద్యాలను వ్రాశాడు. ప్రేమను, స్నేహాన్ని, ఉత్సాహాన్ని సమకాలీన సమాజస్థితి గతులను గురించిన తన ఆలోచనలను తన కవితలలో పొందు పరచాడు.

ప్రేమ సంబంధమైన కొన్ని చిక్కులను, చికాకులను ఎదుర్కొంటూనే బర్న్స్ తన మొదటి కవితా సంపుటిని ప్రచురించాడు. జూలై 31, 1786 లో, స్కాటిష్ ప్రాంతపు మాండలిక భాషలో ప్రచురించిన ఈ కవితా సంపుటి అనతి కాలంలోనే పరితల ప్రశంసలను అందుకొన్నది. పండిత పామరులందరినీ ఈ కవితలు అలరింపజేశాయి.

ఎడిన్ బర్గ్ (Edin Burgh) లో ఉన్నప్పుడు జేమ్స్ జాన్సన్ (James Johnson) తో కలసి స్కాటిష్ పాటలను సేకరించి, పరిష్కరించి, బాణీలు కట్టి, సంక

లనంగా ప్రచురించటంలో ఉత్సాహంగా పనిచేశాడు బర్న్స్. జాన్సన్ ప్రచురించిన స్కాట్స్ మ్యూజికల్ మ్యూజియమ్ అన్న గ్రంథానికి ముఖ్య సంపాదకుడుగా పనిచేశారు. 1787-1803 లో వచ్చిన ఈ గ్రంథంలోను, థామ్సన్ (George Thomson) ప్రచురించిన సెలెక్ట్ కలెక్షన్ ఆఫ్ ఒరిజినల్ స్కాటిష్ ఎయిర్స్ ఫర్ ది వాయిస్ (1793-1818) లోను ఎక్కువ భాగం బర్న్స్ వ్రాసిన గేయాలే చోటు చేసుకొన్నవి.

తరువాతి కాలంలో బర్న్స్ స్కాట్లండ్ దేశపు గీతాలను సేకరిస్తూ తాను స్వయంగా పాటలు రచిస్తూ ఉండేవాడు. తాను చేస్తున్న పనివల్ల స్కాట్లండ్ దేశానికి ఎంతో సేవ చేస్తున్నాననే భావంతో, తనకు వచ్చిన పారితోషికాన్ని సైతం నిరాకరించేవాడు. అఖండమైన తెలివితేటలతో పాటు, స్థిరమైన మనఃప్రవృత్తి కలిగిన బర్న్స్ ఆ కారణంగానే ఆ నాటి సమాజంలో ఇముడలేక పోయాడు. ప్రతికూల వాతావరణంలో కూడ బర్న్స్ అంతటి సాహిత్య సృజన చేసి స్కాట్లండ్ దేశపు జాతీయ కవి కావడం అతని ప్రతిభకు నిదర్శనం.

బర్న్స్ వ్రాసిన వ్యంగ్య పరిహాస రచనలలో ఎక్కువగా అతని కవితాశక్తి కానవస్తుంది. బ్రిటన్ దేశపు గేయకవులలో అతడు అత్యంత ప్రముఖుడుగా పరిగణింపబడి విశ్వవిఖ్యాతిని ఆర్జించాడు.

పాత జానపద గేయాలకు క్రొత్తబాణీలు కట్టడంలోను, ఒక్కొక్క బాణీలోకి సరిపోయేట్లు అనేక గేయాలను వ్రాయటంలోను బర్న్స్ ప్రతిభ వెల్లడి అవుతుంది.

వేదవతి

బసీల్, జ్యోంబతీస్తా (1575-1632) : నేపిల్స్ భాషలో రచనలు చేసిన కవి, కథారచయిత మాత్రమే గాక ప్రభుత్వంలోను, సైన్యంలోను అనేక ఉన్నత పదవులను నిర్వహించివాడు. ఏబది ఉత్సాహపూరితమైన కథలు గల లోక్ తవ్తో డి లిక్టని అనే ఈయన రచన యూరప్ ఖండంలోని జానపద సాహిత్యానికి ఒక విధంగా పునాది అని చెప్పవచ్చు. 17 వ శతాబ్దిలో ఫ్రెంచ్ రచయిత ఛార్లెస్ పెరార్ట్ 19 వ శతాబ్దిలో జర్మనీలో గ్రిమ్ సోదరులు వ్రాసిన ఫెయిరీ కథల కూ, 18 వ శతాబ్దిలో కార్లో గోజి ఇటలీలో వ్రాసిన కొన్ని నాటకాలకూ ఈయన కథలు ప్రధాన భూమికలు అయ్యాయి.

ప్రభుత్వ పదవులలో కొనసాగుతూ కూడ నేపిల్స్ ప్రజల ఆచార వ్యవహారాల పట్ల, జానపద గాథలపట్ల, వారి సాహిత్య, సంగీతాల పట్ల ఈయన ఆసక్తిని పెంచుకొన్నాడు. ముఖ్యంగా అనేక జానపద గాథలను, ఫెయిరీ

కథలను సేకరించి ప్రకటించాడు. వీటిలో ప్రముఖమైనది లో కంటో డి లికంటి (1634). ది స్టోరి ఆఫ్ స్టోరీస్ అనే పేరుతో ది క్రోస్ 1925 లో చేసిన అనువాదం అత్యుత్తమమైనది. అది ఈ రచయిత మరణానంతరం ప్రకటితమైంది. జియాన్ ఆలీ సియో అబ్బాటియన్ అనే మారు పేరుతో ఇది ప్రకటితమైంది. ఒక బానిస రాజకుమారిగా నటిస్తూ 5 రోజులపాటు 10 మంది స్త్రీల సేవల నందుకొంటుంది. ఆ స్త్రీలు ఆ 5 రోజులలో చెప్పిన 50 కథలు ఇందులో ప్రచురితమైనవి. వీటిలో సిండరెల్లా, పన్ ఇన్ బూట్స్, ది త్రీ ఆరెంజెస్ మొదలైనవి బహుళ జనాదరణ పొందినవి. చివరి రోజున అసలు రాజకుమారి రావడంతో మోసం చేసిన బానిస బండారం బయటపడి కథలు ముగుస్తాయి.

కథలే కాక ఇటాలియన్, శ్వానిష్ భాషలలో బసీల్ కవిత్వం కూడా వ్రాశాడు. లె మ్యూజ్ నెపోలిటేనె (Le muse napolitane-1635) అనే కావ్యం వీటిలో పేర్కొనదగినది. ఇందులో నేపిల్స్ ప్రజల ఆచార వ్యవహారాలను పద్య సంభాషణల రూపంలో ఈ రచయిత తెలుపుతాడు.

కె.జి. మూర్తి

బాండియేరా, మనుయేల్ (1886-1968) : 20 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో బ్రెజిల్ సాహిత్యం ప్రాచీన పండితుల ప్రభావానికి, యూరప్ సాహిత్యాల ప్రభావానికి లోనయి ఉన్నప్పుడు ఆ సాహిత్యాన్ని ఆధునికత వైపు మళ్లించిన వారిలో మనుయేల్ బాండియేరా ఒకడు. వచనకవిత్వం వ్రాయడం, వ్యావహారిక భాషను ఉపయోగించడం, వాక్యనిర్మాణంలో క్రొత్తపోకడలు చూపడం, బ్రెజిల్ జానపద సాహిత్యం నుంచి ఎన్నెన్నో ఇతివృత్తాలు స్వీకరించడం వంటివి చేసి ఆధునిక బ్రెజిల్ రచయితలలో ఆయన ప్రముఖ స్థానం గడించారు ఆయన.

మనుయేల్ తొలి కవితా సంకలనం ఎ సింజా దె హోరాస్ ('Destruction of the Hours') 1917 లో వెలువడింది. ఆ సంకలనమూ, 1919 లో వెలువడిన కార్నవాల్ ('సంబరం') అనే సంకలనమూ మనుయేల్ ను ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వం ఉన్న కవిగా నిలబెట్టాయి. రియో డి జనీరోలో సాహిత్యాధ్యాపకులుగా పనిచేసిన ఆయన 1940 లో నోకోస్ దె హిస్టోరియా దాస్ లిటరే చర్చ్ ('సాహిత్య చరిత్ర') సిద్ధాంతాలు పేరిట ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్రను ప్రకటించారు. ఆ గ్రంథంలో బ్రెజిల్ సాహిత్యం గురించిన విభాగంలో తమను గురించి ఒక్క చోట మాత్రమే ప్రస్తావించుకొన్న మనుయేల్ తాము

ఆధునికతను ఆదరించినా, వ్యక్తి స్వేచ్ఛను కొంతవరకు పరిరక్షించుకొన్నా మని పేర్కొన్నారు. మనుయేల్ బాండియేరా రచనా వ్యాసంగం ఆయన మరణించే వరకు సాగడం విశేషం.

1936 లో మనుయేల్ బాండియేరాకు యాభై ఏళ్లు నిండిన సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని తక్కిన బ్రెజిల్ రచయితలు కొందరు కలిసి హోమె నెజమ్ ఎ మనుయేల్ బాండియేరా (Homage to Manuel Bandeira) అనే పేర ఆయన సాహిత్యకృషిని వివరించే గ్రంథం ఒకటి ప్రచురించారు.

పి.ఎస్.జి.

బాండెల్లో, మాటియో (1485-1561) : ఇటలీ దేశపు రచయిత. బాండెల్లో రచించిన కథలు 16 వ శతాబ్దినాటి విశిష్ట సాహిత్య రీతులను తెలుపుతూ ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్స్, స్పెయిన్ దేశాలలో ప్రఖ్యాతి పొందాయి.

బాండెల్లో రచయిత మాత్రమే కాక, రాజనీతిజ్ఞుడు, సైనికుడు, మతగురువు కూడా. మిలన్, పావియా విశ్వవిద్యాలయాలలో విద్యను అభ్యసించాడు. లూక్రేజియా గోన్యాగాకు చదువు చెప్పడానికి నియమింపబడి అతనికి తాను రచించిన ఒక సుదీర్ఘ కవితను అంకితం చేశాడు. స్పెయిన్ మిలన్ మీద 1522 లో దండెత్తినప్పుడు బాండెల్లో తన రచనకు సమకూర్చుకొన్న సమాచార మంతా నాశనమైంది. అప్పుడు అతడు ఫ్రాన్స్ దేశానికి వెళ్లిపోయి జీవితాంతం అక్కడే ఉండి తన రచనలు కొనసాగించాడు.

1554-73 లో బాండెల్లో వ్రాసిన నోవెల్లె 214 కథలతో నాలుగు పెద్ద సంపుటాలుగా ప్రచురింపబడ్డాయి. ఇటలీలోని ఆనాటి సాంఘిక కుట్రలను గూర్చి, పునరుద్ధరణలను గురించి ఆ కథలలో చక్కగా వివరించాడు. ఇతని భాషా శైలి విమర్శలకు గురి అయినా అది ఇటాలియన్ భాషను పటిష్ఠం చేయటానికి ఉపకరించింది.

బాండెల్లో కథలు చాలా వరకు ఫ్రెంచ్, ఇంగ్లీష్ భాషల లోకి తర్జుమా చేయబడ్డాయి. ఈ తర్జుమా చేయడంలో ఎక్కువగా నీతిని ప్రబోధించడం ధ్యేయంగా అనువాదకులు రచనను సాగించారు. బాండెల్లో వ్రాసిన ఒక కథ ఆధారంగానే షేక్స్పియర్ రోమియో అండ్ జూలియట్ ను వ్రాయటం జరిగింది. ఇంకా మచ్ అడ్ అబౌట్ నలింగ్, బ్యెల్ట్ నైట్ అనే షేక్స్పియర్ నాటకాలకు కూడా బాండెల్లో రచనలే మాతృక. బాండెల్లో రచనా శైలి ప్రభావం ఫ్రెంచి, శ్వానిష్ భాషా సాహిత్యాలపైన కనిపిస్తుంది.

వేదవతి

బాకిలైడిస్ (క్రీ.పూ. 5 వ శతాబ్ది) : ఈజిప్టు ద్వీపమైన సియోస్కు చెందిన గ్రీక్ గీత రచయిత. అప్పట్లో ప్రసిద్ధకవి అయిన సైమనైడిస్ కి మేనల్లుడు, సుప్రసిద్ధకవి పిండార్ కి సమకాలికుడు. ఆ రోజుల్లో క్రీడోత్సవాల్లో విజేతలైనవారు తమను కీర్తిస్తూ గేయాలు వ్రాయమని కవులను కోరేవారు. అలా వ్రాసిన గేయాలే ఎపినికన్ గేయాలు. ఇవి వ్రాయటంలో పిండార్ సిద్ధపాస్తుడు. బాకిలైడిస్ ఈ రంగంలో పిండార్ ను మించిపోయాడు. అయితే ఈ రచయితను గురించి 1896 వరకు మనకు ఎక్కువగా తెలియదు. ఈజిప్టులో లభ్యమైన పాపిరస్ ఖండికలు (Papyrus Fragments) 1896 లో బ్రిటిష్ మ్యూజియంకు చేరిన తరువాతనే ఈయనకు గుర్తింపు లభించింది. లభ్యమైన 21 కవితలలో 14 ఎపినికన్ గేయాలే. మిగతావి ఏథెన్సులో జరిగిన డయనీషియా ఉత్సవాల కోసం వ్రాసినవి. ఇవి అందరూ కలిసి పాడుకోటానికి వీలయ్యే పాటలు (Choric Songs). ఇవి కాక కొన్ని భోజనానంతర వినోదం కోసం పాడుకోటానికి ఉపయోగించే ఎన్కోమియమ్స్ (గొప్ప వారిని శ్లాఘిస్తూ వ్రాసే పద్యాలు) కూడా లభ్యమయ్యాయి.

సైరాక్యూస్ పాలకుడు మొదటి హైరాన్ క్రీ.పూ. 476 లో జరిగిన ఒలింపియన్ క్రీడలలో ఆశ్విక పోటీలలో సాధించిన విజయాన్ని శ్లాఘిస్తూ వ్రాసిన ఒక ఓడ్ ఈ కవి కాలాన్ని సూచించటానికి ప్రముఖ ఆధారం. పిండార్ కూడా ఈ పాలకుని విజయాలను శ్లాఘిస్తూ కవితలు రాశాడు. కనుక వీరిద్దరూ పోటీదారులనేది కూడా స్పష్టమవుతుంది. బాకిలైడిస్ శైలి, పిండార్ శైలి అంతటి ఉదాత్తమైనది కాకపోయినా దానికంటే సరళమైనది. బాకిలైడిస్ రచనలలో మృదుత్వం, భావప్రకటనా సౌలభ్యం మనలను ఆకట్టుకొంటాయి. 18 వ ఓడ్లో ఈ కవి అవలంబించిన నాటకీయమైన నూతన ప్రక్రియ నాటకాభివృద్ధికి ఎంతవరకు దోహదకారి అయిందనే విషయంపై విభిన్న అభిప్రాయాలు వ్యక్తమైనా, ఈయన ప్రభావం తదుపరి రచనలపై ఉన్నదనే విషయం మాత్రం కాదనటానికి వీలులేనిది.

కె.జి. మూర్తి

బాక్స్టర్, జేమ్స్, కె. (1926-1972) : న్యూజిలాండ్ దేశపు కవి పద్య నిర్మాణ చమత్కృతిలోను పదచిత్ర నిర్మాణ కౌశలంలోను ఒక విశిష్ట స్థానాన్ని సంపాదించుకొన్నవాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతర కవులలో బాక్స్టర్ అగ్రగామి. 1944 లో ఈయన

ప్రచురించిన బియాండ్ ది పాలిసేడ్ ఈయనలో గొప్ప కవి అయే లక్షణాలున్నాయని తెలియజేసింది. 1948 లో ప్రచురితమైన బ్లో విండ్ ఆఫ్ ఫూట్ ఫుల్ నెస్ పైకి ఆషామాషీగా, రసహీనమైనదిగా కనిపించినా తరచిన కొద్దీ అందమైన భావాలను వెదజల్లే మణిపూస. 1951 లో ప్రచురితమైన రీసెంట్ (టెండ్) ఇన్ న్యూజిలాండ్ పొయెట్రీ ఆయన మొదటి విమర్శనా గ్రంథం. ఇందులో ఆయన వెలిబుచ్చిన భావాలు, అభిప్రాయాలు ఆయనలోని వయస్సును మించిన వైజ్ఞానిక పరిణతిని తెలుపుతాయి. ది ఫాలెన్ హౌస్ (1953), ఐరన్ బెడ్ బోర్డ్ (1957), పీగ్ ఐలండ్ లెటర్స్ (1968), ఆ స్పెక్ట్ ఆఫ్ పొయెట్రీ ఇన్ న్యూజిలాండ్ (1968) మొదలైనవి ఈయన ఇతర ప్రముఖ రచనలు.

కె.జి. మూర్తి.

బాచ్చెలీ, రికార్డ్ (1891--) : ఇటాలియన్ కవి, నాటకకర్త, నవలా రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు. 19 వ శతాబ్ది సాహిత్యపరులకూ, సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనానికి సంబంధించిన సాహితీ శైలిని సమర్థిస్తూ, ఇటాలియన్ ప్రయోగాత్మక రచయితల నూతన ప్రక్రియలను గట్టిగా ఎదుర్కొన్నవాడు.

పట్టా తీసుకోకుండానే 1912 లో బోలోనా విశ్వవిద్యాలయాన్ని వదలివేసి, సాహితీ పత్రికలకు వ్యాసాలు వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. 1914 లో మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో సైన్యంలో పనిచేస్తూనే పొయమి లిరికీ (Lyric poems) అనే సంపుటిని ప్రచురించాడు. యుద్ధానంతరం లా రౌండా (La Ronda) అనే సాహితీ పత్రికలో సమకాలీన రచయితలు తొక్కుతున్న కొత్త పుంతలను తీవ్రంగా విమర్శించాడు.

1927 లో ఈయన రచించిన ఇల్ డయబలో ఆల్ పోన్జిలన్ (The devil at the long bridge) 1929 లో ప్రచురితమైంది. చెప్పకోదగిన చారిత్రక నవల. ఇందలి ఇతివృత్తం ఇటలీలో సోషలిస్ట్ విప్లవాన్ని తేవటానికి జరిగిన ప్రయత్నం. బాచ్చెలీ చారిత్రక నవలలలో ప్రసిద్ధమైనది ఇల్ మూలినోడెల్ పొ (1938-40). దీని ఇతివృత్తం అనేక దశాబ్దాల ఇటలీ సాంఘిక, రాజకీయ చరిత్ర. 'పో' నదీ తీరాన నివసించే ఒక వంశంలోని అనేక తరాల వారిని పాత్రలుగా తీసుకొని ఆ యా కాలాల రాజకీయ, సాంఘిక ఒత్తిడులు, సంఘటనలు, సంఘర్షణలు వారిజీవితాలపై చూపిన ప్రభావాన్ని చరిత్ర పరంగా వివరించటమే ఈ నవలల ఉద్దేశ్యం. ఇందులో మూడు భాగాలున్నాయి. మొదటిది డయో టీ సాల్వో

(Dio to Salve) 1812 లో నెపోలియన్ రష్యాపై జరిపిన దాడితో ప్రారంభమై 1848 లో జరిగిన విప్లవాత్మకమైన సంఘటనలవరకు సాగుతుంది. రెండవదైన లా మిజరియా వియన్ థన్ బూర్నా (Misery comes to a Boat-1939). దీనిలో కథ ఇటలీలో రాజకీయ ఐక్యత కోసం 19 వ శతాబ్దిలో జరిగిన ఉద్యమం వరకు సాగుతుంది. అయితే ఆ రాజకీయ సంఘటనలు, ఉద్యమాలు క్రింది తరగతుల ప్రజల జీవితాలపై చూపిన ఆర్థిక సాంఘిక ప్రభావాలను చూపటమే రచయిత ప్రధాన ఉద్దేశ్యం. మూడవ దైన మూన్స్టో వెభియో సెమ్స్ పె న్యూవో (1940) మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలోని విట్టరియోవెనెట్టో పోరాటంతో ముగుస్తుంది.

తనకు ప్రత్యక్షంగా సంబంధంలేని రాజకీయ సంఘటనల సాలెగూడులో చిక్కుకున్న సామాన్య మానవుని బాధల పట్ల జాలి ప్రధానంగా కనిపించే ఈ థన్ మూలి నోడెల్ పా సామాన్య మానవుని ఇతిహాసం అని ఆనాటి పండితులే పేర్కొన్నారు. అనంతర కాల రచనలలో ఐ ట్రీ షిడ్స్ డి గలియో నీజర్ (The Three Slaves of Caesar-1958) చెప్పకోదగిన చారిత్రక నవల. కన్ ఫెషన్ లెటరైర్ (1932-Confessioni letterarie) (1932), లెప్పార్తి ఎమన్వోని (1960) ఈయన ఇతర రచనలలో పేర్కొనదగినవి.

కె.జి.మూర్తి

బాప్, ఫ్రాంజ్ (1791-1867) : జర్మన్ భాషా శాస్త్రవేత్త, ఇండో యూరపియన్ భాషలను సరిపోల్చి

అధ్యయనం చేయటంలో సంస్కృత భాషకున్న ప్రాముఖ్యాన్ని ధ్రువపరచి, భాషా విశ్లేషణకు విలువైన శాస్త్రీయ పద్ధతులను ఏర్పరచిన పండితుడు. ఈయన తొలి రచన అబర్డాన్ కాంజుగేషన్స్ సిస్టమ్ (1816-The System of Conjugation in Sanskrit) ముందు ముందు ఆయన సాధించే ఘన విజయాలను సూచించింది. ఇందులో ఆయన సంస్కృతం, పర్షియన్, గ్రీక్, లాటిన్, జర్మన్ భాషలన్నిటికీ మూలం ఒకటేనని రుజువు చేయటానికి

ప్రాచీన (1816-The System of Conjugation in Sanskrit) ముందు ముందు ఆయన సాధించే ఘన విజయాలను సూచించింది. ఇందులో ఆయన సంస్కృతం, పర్షియన్, గ్రీక్, లాటిన్, జర్మన్ భాషలన్నిటికీ మూలం ఒకటేనని రుజువు చేయటానికి

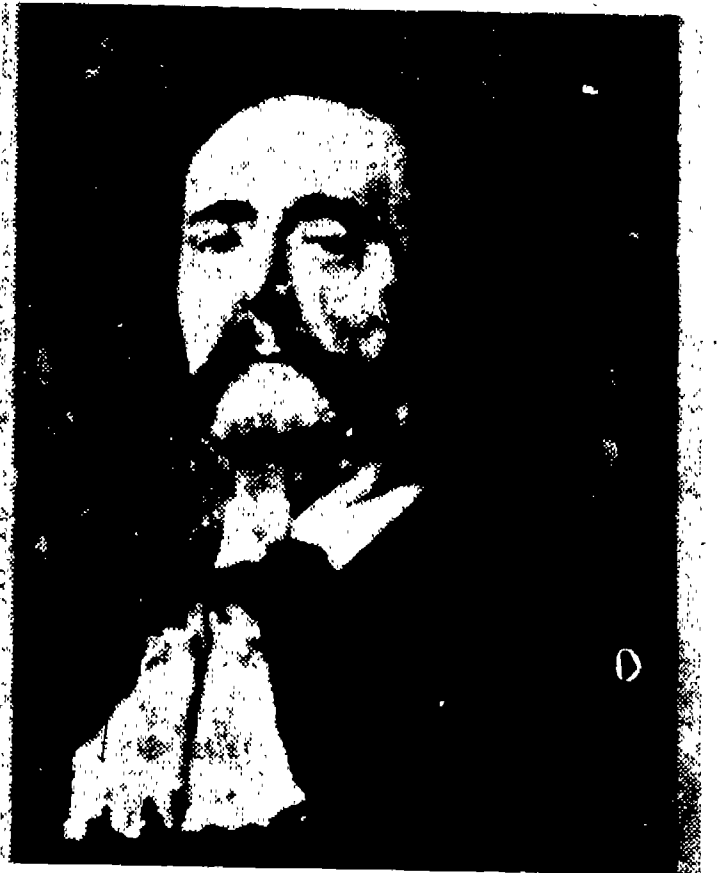
ప్రయత్నించాడు. క్రియా పదాన్ని చారిత్రక విశ్లేషణ చేసి భాషల చరిత్రలను ఎలా కనుగొని వివరించవచ్చునో ఈయన తెలియజెప్పాడు. తరువాత ఈ సిద్ధాంతాన్ని వ్యాకరణాంశాలన్నిటికీ విస్తరింపచేశాడు.

బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రాచ్య సాహిత్యంలో ఆచార్యుడుగా పనిచేస్తూ సంస్కృత వ్యాకరణాన్ని (1827), సంస్కృత, లాటిన్ భాషలలోని కొన్ని పదాలను, వాటి అర్థాలను (Glossary-1830) ప్రచురించాడు. ఆయన ప్రధాన రచన కంపారటివ్ గ్రామర్ (1833-52) లో ఆయా భాషల మూల వ్యాకరణ పద్ధతులను వివరించి, ఉచ్చారణా రీతులలోను, వ్యాకరణ రూపాలలోను ఉండే పోలికలను గుర్తించి వాటి విశ్లేషణ సహాయంతో కొత్త భాషా సిద్ధాంతాలను నిర్మించిన ప్రజ్ఞాశాలి. ఈతడు అనేక యూరపియన్ భాషా కుటుంబాలపై పరిశోధన చేసి, అనేక వ్యాసాలను ప్రచురించాడు. ఆస్ట్రోనేషియన్ (మలయో-పోలినేషియన్) భాషలపై, ఇండో యూరపియన్ భాషలపై పరిశోధన వ్యాసాలను కూడా ప్రకటించాడు. సంస్కృత భాషకు, గ్రీక్ భాషకు ఉన్న సామ్యాన్ని వెలుగులోకి తెచ్చి అవి రెండూ ఒకే మూలభాష నుంచి వచ్చాయని రుజువు చేయటానికి ఈ రచయిత చాలా కృషి చేశాడు.

కె.జి.మూర్తి

బార్బే డారెవెలీ, జూల్స్-అమెడీ (1808-89) : ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత,

విమర్శకుడు. ఆ రోజుల్లో సాహిత్యంలోను, సమాజంలోను ఆయన పెట్టిన ఒక వడి చాలామందిని ఆకట్టుకొనేది. నార్మండీ జమీందారీ కుటుంబం నుంచి వచ్చిన ఈయన తన నార్మన్ భావాలను, పద్ధతులను గర్వంగా కాపాడుకొన్నాడు. ప్రజాస్వామ్యానికి, భౌతిక వాదానికి వ్యతిరేకంగా రాజరికాన్ని ఆయన బలపరిచాడు. కేథలిక్ గా తన మతంలో అచంచల విశ్వాసం కలవాడైనా, సాంప్రదాయక ఛాందసానికి బద్ధుడు కాలేదు.

న్యాయ శాస్త్రాన్ని కూడా అభ్యసించిన బార్బే డారెవెలీ 1837 లో సాహిత్య కృషివలుడుగానే జీవితంలో స్థిరపడ దలుచుకొని 1837 లో పత్రికలకు సాహిత్య

విమర్శలను వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. దానిపై వచ్చే ఆదాయంతో పారిస్‌లో జీవించడం కష్టమే అయినా పట్టు దలగా అక్కడే స్థిరపడ్డాడు. జీవితం అనుభవించటానికే అన్నట్లు వస్త్రధారణలోను, ఇతర జీవన విధానాలలోను తానే ఇతరులకు ఒరవడి పెట్టాలనుకొని విపరీతంగా ధనాన్ని వెచ్చించేవాడు.

1868 లో లె క్లౌన్సియూషనల్ అనే సాహితీ పత్రికకు విమర్శకుడుగా నియమితుడయ్యాడు. ఆయన విమర్శలు బహుళ ప్రచారం పొంది, ఆయనకు సాహిత్య రంగాన్ని శాసించే ఒక ఉన్నత పోలీస్ అధికారి అనే బిరుదును తెచ్చి పెట్టాయి. ఆయన విమర్శలు ఏకపక్షంగాను, తీవ్రంగాను, ఎక్కువ వ్యక్తిగతాత్మకంగాను ఉండేవి. ముఖ్యంగా 'జోలా' పట్ల సహజత్వ సిద్ధాంతాల (Naturalist school) పట్ల ఆయన విమర్శలు చాలా ఘాటుగా ఉండేవి. అయినప్పటికీ ఆయన నిర్ణయాలు ఈనాటికీ నిలిచి ఉన్నాయి. బాల్యాక్, ప్లెన్హార్, బోద్లార్ల గొప్పతనాన్ని ఇతరులు పూర్తిగా గుర్తించకముందే వారిని గొప్ప రచయితలుగా ఈయన పేర్కొనటం జరిగింది.

బార్బే డారెవెలీ వ్రాసిన నవలలపై సర్ వాల్టర్ స్కాట్, లార్డ్ బైరన్ల ప్రభావం విస్తృతంగా కనిపిస్తుంది. ఫ్రెంచి రిపబ్లిక్‌పై నార్మన్ తిరుగుబాటుదార్లు లేవదీసిన విప్లవం ఆధారంగా వ్రాసిన లె కెవిలియర్ డెస్ టుచెస్ (1864), విప్లవానంతర పాలనలో ఒక మతాధికారి పడ్డ పాట్లను గురించి చెప్పే ఆన్ ప్రీత్రే మారె (A Married priest-1865) అనే నవలలు ఈయన రచన లలో అత్యుత్తమమైనవి. సైతాన్ (satan) పైనా, దుష్టశక్తులపైనా విశ్వాసం ఆధారంగా లెసీ డైబాలిక్స్ (1878) అనే ఆరు చిన్న కథల సంపుటిని ప్రచురించాడు. ఈ సంపుటి ఆయన అత్యుత్తమ రచనగా గుర్తింపు పొందింది.

కె.జి.మూర్తి

బాల్యాక్, ఓనోర్ డి (1799-1850) : జగత్ ప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత. లా కామెడీ హ్యూమేన్ (La Comedie humaine) అనే సంపుటిలో ఆయన వ్రాసిన అసంఖ్యాక కథలు, నవలలు ప్రచురణ పొందాయి. సాంప్రదాయక ప్రామాణిక నవలకు రూపాన్నిచ్చి, జీవం పోసి, స్థిరంగా నిలబెట్టిన మహా రచయిత బాల్యాక్. ఆయన నవలలలో తర్కపరంగా సమర్థనీయమైన సంఘటనలు, అన్ని హంగులు గల ఆసక్తి దాయకమైన పాత్రలు, గంభీరమైన శైలి కనిపిస్తాయి. తండ్రి సీవిల్ సర్వీస్‌లో ఉన్నత పదవులను అధిరోహించి ఎక్కువగా

పారిస్‌లోనే ఉండేవాడు. తల్లి నరాల బలహీనతతో బాధ పడుతూ నాటు వైద్యులకు అలవాటు పడింది. బహుశః అందువల్లనేమో బాల్యాక్‌కు చిన్నతనం నుంచి మంత్ర, తంత్రాలు, కనుకట్టు విద్య, జాతకాలు చెప్పటం, అయస్కాంత వైద్యం, ఇత్యాది సూడోసైన్స్‌తో పరిచయ మేర్పడింది. ఈ పరిచయాన్ని తన నవలల్లో ఆయన చక్కగా వినియోగించుకొన్నాడు.

న్యాయవాద వృత్తికై కొంతకాలం శిక్షణ పొందినా, మనసంతా రచనా వ్యాసంగం పైనే ఉండటంతో రచననే వృత్తిగా స్వీకరించాడు. 1819 లో క్రాంవెల్ అనే విషాదాంత నాటకాన్ని వ్రాశాడు. కాని అది అంత విజయవంతం కాలేదు. దానితో నవలలు వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. మనస్సును ఉద్రేక పరిచి, రక్తాన్ని ఉప్పొంగించే నవలలను వ్రాయటం మొదలు పెట్టాడు. ఆ విధానం వల్ల అతనికి మంచి పేరు వచ్చింది. మానవాతీత శక్తులను, చారిత్రక సంఘటనలను హాస్యంతో జోడించి మధ్య తరగతి జనం మెచ్చే రీతిలో కథ చెప్పగలగటం వీటిలో ముఖ్య కనిపిస్తుంది. సాంఘిక నాటికలు, కొన్ని పాదజీవుల కూడా వ్రాసి తానే ఆ రచనలను ముద్రించి వ్యాపారంలోకి దిగాడు. ఫలితంగా ఉన్న డబ్బుంతా పోవటమే గాక జీవితంలో తిరిగి బయట పడలేనంతగా అప్పుల ఊబిలో కూరుకు పోయాడు. రచనలు మారుపేరు తోనే ఎక్కువగా సాగించిన ఈ రచయిత 1799 లో ఏ పేరూ లేకుండా లా ఫిజియాలజీ దు మారేజ్ (The physiology of Marriage) అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. భర్తను చెప్ప చీతలలో ఉంచుకొని స్వేచ్ఛా విహారం చేసే స్త్రీల మనస్తత్వాన్ని, ఆ భార్య భర్తల ప్రవర్తన లకు ఉండే కారణాలను హాస్యధోరణిలో విశ్లేషించటమే ఇందలి ఇతివృత్తం. స్త్రీల పట్ల అవగాహన, సానుభూతి ఇందులో మనకు కనిపిస్తుంది.

1828-34 ల మధ్య పారిస్‌లో అతి విలాస వంత మైన జీవితాన్ని గడుపుతూనే బాల్యాక్ రోజుకు 15 గంటలవరకు రచనా వ్యాసంగంలో గడిపేవాడు. 18 వ లూయీ, 10 వ ఛార్లెస్‌ల పాలనా కాలంలో సిద్ధాంతపరమైన, వ్యంగ్యపూరితమైన అనేక పత్రికలు ప్రారంభ మయ్యాయి. ఉదారతా భావాలను (liberalism) వెలిబుచ్చే కొన్ని పత్రికలకు బాల్యాక్ వ్రాసేవాడు. కాని త్వరలోనే ఆ ఉదార భావాలకు స్వస్తిచెప్పి రాజరికాన్ని సమర్థించే వాటినే ఎక్కువగా వ్రాయటం ప్రారంభించాడు.

నవలను నాటకం యొక్క మరొక రూపంగా భావించిన ఈ రచయిత సీన్స్ డిలా వై ప్రైవీ (Scenes

from Private Life) ని ప్రచురించాడు. లెక్చర్ డి టూర్స్ (The Vicar of Tours), యూజిని గ్రాండెట్ అనే రెండు నవలలు ఈ కాలానికి చెందినవే. వీటిలో బార్న్ చిన్న చిన్న పట్టణాలలోని జీవితాన్ని చిత్రించాడు.

1834 లో బార్న్ తన రచనలను మూడు వర్గాలుగా విభజించి ప్రకటించాలని అనుకున్నాడు. మానవ జీవితాన్ని, సమాజాన్ని నియంత్రించే మూల సూత్రాలకు సంబంధించిన ఎట్యూడ్స్ అనలిటిక్స్ ('Analytic studies') అనేది మొదటి భాగం. మానవ ప్రపంచాన్ని మూలమైన సూత్రాలను పేర్కొనే ఎట్యూడ్స్ ఫిలసోఫిక్ రెండవ వర్గానికి సంబంధించిన రచనల సముదాయం. మూడవ దైన ఎట్యూడ్స్ డిమోస్ట్రేషన్స్ (Studies of Manners) పైన మానవుల అలవాట్లను తెలిపే రచనల సముదాయం. 1834-37 ల మధ్య 12 సంపుటలుగా ఈ మూడు సముదాయాలను ప్రచురించాడు.

1842-48 ల మధ్య లా కామెడీ హ్యూమన్ అనే పేరుతో 17 గ్రంథాలను బార్న్ ప్రచురించాడు. 1834 ప్రాంతంలో వెలువడిన లా పెరి గోరియట్ అనే నవలలో 'తిరిగి తిరిగి కనిపించే పాత్రలు' అనే క్రొత్త ప్రక్రియను ప్రవేశపెట్టి, తన వాస్తవికతా వాదానికి పుష్టిని సమకూర్చుకున్నాడు. కొన్ని పాత్రల సముదాయాన్ని ఏర్పరుచుకొని వాటిని తిరిగి తిరిగి తన నవలలో ప్రవేశపెడుతూ పాఠకునికి తనకి తెలిసిన ప్రపంచంలోనే తిరుగుతున్నాననే భావం కలిగించటంలో ఈ ప్రక్రియ చాలా వరకు సఫలమైందని చెప్పవచ్చును.

నవలలలో వాస్తవికతను, సహజత్వాన్ని ప్రవేశ పెట్టిన గొప్ప రచయితగా ఆయనకు ఈ నాటికీ గుర్తింపు ఉంది. అయితే అటు శ్రామిక ప్రజలను, ఉన్నత శ్రేణి వారిని వదిలివేసి ఎంతసేపూ మధ్య తరగతి ప్రజలనుండే పాత్రలను, సంఘటనలను అనుభవాలను తీసుకున్నాడనేది బార్న్ విషయంలో కాదన లేని సత్యం. అయినప్పటికీ మానవ స్వభావాన్ని అర్థం చేసుకోవటంలోను, ఆ అర్థం చేసుకున్న దాన్ని వ్యక్తీకరించటంలోను బార్న్ కృతకృత్యుడయాడు. నాటక రచనలలో షేక్స్పియర్ ఎంతటివాడో, నవలా రచనలో బార్న్ అంతటివాడని పెక్కుమంది విమర్శకులు అంగీకరించారు.

కె.జి. మూర్తి.

బార్న్, జేమ్స్ (1924--): అమెరికన్ రచయిత. నవలలు, వ్యాసాలు, నాటకాలు రచించాడు. 1924 ఆగస్ట్ 2 న న్యూయార్క్ లోని ఒక నీగ్రో బస్టిలో జన్మించిన బార్న్ హైస్కూలు చదువు ముగించి, చిన్న

చిన్న ఉద్యోగాలు అనేకం చేసి, 1948 లో పారిస్ చేరుకున్నాడు. ఇతని తొలి నవలలో గో బెల్ ఇట్ ఆన్ ది మౌంటెన్ (1953) లో స్వీయ జీవిత విశేషాలను కొంత వరకు పొందు పరిచాడు. పారిస్ లో గడిపిన ఎనిమిదేళ్ల లోనూ ఇతడు నోబ్స్ ఆఫ్ ఎ నేటివ్ సన్ (1955) అనే వ్యాస సంకలనాన్ని, తన రెండవ నవల గియోవానీస్ రూమ్ (1956) ప్రకటించాడు. పారిస్ లో నివసిస్తున్న ఒక అమెరికన్ కి ఒక పురుషుని తోను, స్త్రీతోను ఏర్పడిన ప్రేమల మధ్య సంఘర్షణ ఈ నవల ఇతివృత్తం.

1957 లో అమెరికా తిరిగి వచ్చి, బార్న్ అప్పుడు చెలరేగుతూ ఉండిన పౌరహక్కుల ఉద్యమంలో చురుకైన పాత్ర వహించాడు. అమెరికాలో తెల్ల, నల్ల జాతుల మధ్యన ఉన్న సంబంధాలను విశ్లేషిస్తూ బార్న్ నోబడ్ నోస్ మైనేమ్ (1961) అనే వ్యాస సంకలనాన్ని అనదర్ కంట్రీ (1962) అనే నవలను ప్రకటించాడు.

పౌర హక్కుల ఉద్యమంలోని వివిధాంశాలను వివరిస్తూ ఇతడు రచించిన ఒక సుదీర్ఘ వ్యాసాన్ని 1962 నవంబరు 17 నాటి ద న్యూయార్క్ పత్రిక సంచికలోని పుటలన్నీ దానికే కేటాయించి ప్రకటించింది. ఆ పిదప అది ద ఫైర్ నెక్ట్స్ టైమ్ (1963) అనే పుస్తకంగా వెలువడి, విరివిగా అమ్ముడు పోయింది. జాత్యహంకారంతో శ్వేత జాతీయులు అనుసరించే అణచినేత విధానాన్ని నిరసిస్తూ ఇతడు బ్లూస్ ఫర్ మిస్టర్ చార్లీ అనే నాటకం రచించాడు. అది 1964 లో బ్రాడ్వేలో ప్రదర్శితమైంది. ఆ పిదప 1965 లో అంతకు పదేళ్లముందే ఇతడు రచించిన ద అమెన్ కార్నర్ ప్రదర్శితమైంది.

బార్న్ తరువాతి రచనలలో గోయింగ్ టు మీట్ ది మాన్ (కథలు-1965), బెల్ మి హౌలాంగ్ ది ట్రైన్ హోజ్ బీన్ గాన్ (Tell me How Long the Train's Been Gone; నవల-1968) ఇఫ్ బీల్

స్ట్రీట్ కుడ్ టాక్ (If Beale Street Could talk: నవల-1974), జస్ట్ అబవ్ మై హెడ్ (Just Above My Head: నవల-1979) పేర్కొనదగినవి.

ము.వీ.

బాషో (1644-94) : జపాన్ దేశపు కవి. ఇతని పూర్తి పేరు 'మత్ సువో బాషో' మత్ సువో మునెపుస, మారు

పేరు. జెన్ బౌద్ధ ప్రేరణతో 'హైకు' సంప్రదాయపు 17 మాత్రల ఛందంలో రచనలు కావించిన కవులలో ఇతనికి అగ్రస్థానం ఉంది. తన కవితా ప్రీతిని ప్రక్కకు నెట్టి బాషో మొదట ఒక స్థానిక ప్రభువు కొలువులో యోధుడుగా పనిచే

శాడు. 1666 లో ఆ ప్రభువు మరణించిన తరువాత కవితా సృష్టికే అంకితం కాదలచి ఇతడు ఇడొ (ప్రస్తుత టోక్యో) చేరుకొన్నాడు. కాలక్రమాన కవిగా, విమర్శకుడుగా ఖ్యాతిని ఆర్జించాడు. సూటిగా వర్ణించటం, పరస్పర సంబంధం లేని రెండు భిన్న అంశాలను చేర్చి సాదృశ్యం, భేదం కల్పించటం ఇతని ప్రత్యేకత(ఉదా. వాడిపోయిన కొమ్మ మీద ఒక కాకి వాలింది; ఆకురాలు కాలంలో రాత్రిపడింది). 1679 లో బాషో తొలి రచన చేశాడు. అతని కొత్త పుంతకు ఆదరం లభించింది. జెన్ బౌద్ధం అధ్యయనం చేసిన బాషో గంభీర భావాలను సులువైన శైలిలో చెప్పడం ద్వారా, స్వల్ప విషయాలలో నిగూఢంగా ఉండే అంశాలనూ, ప్రపంచం లోని విభిన్నాంశాల పరస్పర ఆధారాన్నీ ఆవిష్కరించడం ద్వారా బాషో ప్రసిద్ధుడయ్యాడు.

1684 నుంచి బాషో విశేషంగా పర్యటించి తన యాత్రానుభవాలను చక్కని వచన శైలిలో (ఒక నా హౌసామిచి-1694) వివరించాడు. ఈ పర్యటనలలో ఇతడు స్థానిక కవులను కలిసి వారితో 'రెన్ గా' అనబడే ఒక పద్యంతో అతికి ఉండేటట్లు మరో పద్యం చెప్పటం అనే పోటీలలో పాల్గొనేవాడు. చాలా మంది దృష్టిలో బాషో ఉత్తమ కవిత అట్టి 'రెన్ గా' కవితే! ఆ అతుకు శాబ్దిక చమత్కారం మీద, శ్లేషలమీద ఆధారపడి ఉండేది. అయినా బాషో శబ్ద చమత్కారం కంటే ఉత్తమ గుణాలు కవితలో ఉండాలని బోధించాడు.

తాను అవలంబించిన మత ధర్మాల కనుగుణంగా బాషో నిరాడంబర జీవితం గడిపాడు. తరుచు 'బాషో-అన్' (అరటి చెట్టు) ఆశ్రమంలో ఏకాంత నివాసం చేసేవాడు. బాషో అనే అతని కవితా నామం దాని నుంచే వచ్చింది. తరువాతి తరాలవారు అతనిని హైకు సంప్రదాయపు యోగిగా ఆరాధించారు.

ము. వీ.

బాస్వెల్, జేమ్స్ (1740-95) : ప్రసిద్ధ ఆంగ్ల విద్వాద్ రచయిత. స్కాటిష్ జాతీయుడు, తనకు స్నేహిత

డైన జాన్ సన్ జీవిత చరిత్రను రచించి బాస్వెల్ సుప్రసిద్ధుడయ్యాడు. ఇతడు ఒక ఉన్నత కుటుంబంలో జన్మించాడు న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాడు. భోగ విలాస జీవితం పై మక్కువ గల బాస్వెల్ కొంత

విశృంఖలంగానే యౌవన జీవితం గడిపాడు. ఆనాటి ప్రసిద్ధ వ్యక్తులతో ఇతనికి సన్నిహిత సంబంధం ఉండేది. శామ్యుల్ జాన్సన్ రచన లన్నీ చదివి బాస్వెల్ అతనిపై అభిమానం పెంచుకొన్నాడు. దాదాపు మూడు దశాబ్దాలు తన కంటే పెద్దవాడైన జాన్సన్ తో బాస్వెల్ కు 22 ఏళ్ల ప్రాయంలో సఖ్యం కుదిరింది. 1784 లో జాన్సన్ మృతి చెందిన తరువాత అతని జీవిత చరిత్ర రచించడానికి బాస్వెల్ పూను కొన్నాడు. అప్పడప్పుడు కొంత కొంత వ్రాస్తూ బాస్వెల్ మొత్తానికి 1791 లో ద లైఫ్ ఆఫ్ శామ్యుల్ జాన్సన్ మొదటి భాగం ముగించాడు. రెండవ భాగం 1793 లో వెలువడింది. మూడవ భాగం వ్రాస్తూ ఉండగా 1795 లో బాస్వెల్ మరణించాడు. ఎంత సుఖమయ జీవితం అతడు కాంక్షించాడో అంత అస్తవ్యస్తంగా అతని జీవితం గడిచింది. పోయిన వసుకున్న అతని పత్రాలు 1920 లో లభించేదాకా బాస్వెల్ కీర్తికి జాన్సన్ జీవిత చరిత్ర ఒక్కటే మూలమైంది. అయితే అప్పుడు లభించిన అనేక పత్రాలలో అతడు తన దైనందిన జీవితాన్ని నమోదు చేసినవి లభించాయి. ఆ యా సంఘటనలను గూర్చి తరువాతి కాలంలో రచించినా, ఏ నాటి కథ ఆనాడు ఎంత జరిగిందో అంతే చక్కని

శైలిలో బాస్పెల్ రచించేవాడు. ఈ పత్రాల ద్వారా అతని భృతి మరింత ఇనుమడించింది.

ము. వీ.

బుజాటీ, డిన్ (1906-72) : ఇటాలియన్ పత్రికా రచయిత, నాటక కర్త, కథానికా రచయిత, నవలా కారుడు. ఇతడు అంతర్జాతీయ భృతి నార్జించిన ప్రతిభాశాలి. మిలన్ నుంచి వెలువడే ఒక దినపత్రికలో ఉద్యోగంతో 1928 లో ఇతని రచనా జీవితం ప్రారంభమైంది. జెక్ రచయిత 'కాఫ్కా' ధోరణిలో అధివాస్తవికత, ప్రతీకాత్మకత, అసంబద్ధత (absurdity) లను తన నవలల ద్వారా ఇతడు ఇటాలియన్ సాహిత్యంలో ప్రవేశపెట్టాడు. ఇతని నవలలలో ప్రసిద్ధమైనది, ఉత్తమమని భావింపబడేది *ఇల్ డెజర్టో దియ్ తార్తారి* (1952). ఏ క్షణాన అయినా శత్రువులు దాడి చెయ్యవచ్చునన్న పరిస్థితులలో అగ్రస్థావరంలో నిత్య ప్రతీక్షలో ఉండే సేనల కథ ఇది. ఆ శత్రువులు రారు. వీళ్లు ముందుకు గాని, వెనక్కి గాని పోలేరు. బుజాటీ ఈ కథను ఎంతో శక్తిమంతంగాను, వ్యంగ్య పూరితంగాను చెప్పాడు. బుజాటీ ఇతర నవలలు *బర్నబో దెల్లా మాన్ టేన్* (1933), *ఇల్ స్క్రికెటో దెల్ బోస్కో వెలియో* (The secret of the Ancient wood-1935), *ఇల్ గ్రాందె రిలేతో* (1960-Larger than life; 1962), *అన్ అమోర్* (1963, A love affair; 1963). బుజాటీ రచించిన నాటకాలలో మిక్కిలి ప్రజాదరణ పొందినది *అన్ కేస్ ఆఫ్ క్లినికా* (1953, A clinical case). 'కాఫ్కా' శైలిలోని ఈ నాటకంలో వైద్య నిపుణులు యంత్ర పరికరాలు కలసి ఒక ఆరోగ్యవంతుని ఆరోగ్యం పాడు చెయ్యటం ఇతివృత్తం. ఈ నాటకం ఇటలీలోనే కాక బెర్లిన్, పారిస్ లలో కూడా ప్రదర్శితమైంది. జాడ తెలియకుండా పోయాడనుకొన్న ఒక సైనికుడు తిరిగి రావటం, చివరకు అతడు సైనికుని ప్రేతాత్మకావటం ఇతని మరో నాటకం *ద ఓవర్ కోల్డ్* లోని కథ. *ఎల్ ఉబమొచె అన్ ద్ర ఇన్ అమెరికా* (1962- The man who will go to America) అనే నాటకంలో ఒక వృద్ధ చిత్రకారునికి ప్రతిష్ఠాత్మకమైన అమెరికా దేశపు బహుమతి రావటం, ఆ వార్త తెలియగానే అతడు అదే తన జీవిత కృషికి స్వస్తీ, మృతి అని భావించడం ఇతివృత్తం. బుజాటీ కథలు, వ్యాసాలు కూడా ప్రచురించాడు. ఇతని రచనలు ఇతర భాషల లోకి అనువదించబడ్డాయి. కాఫ్కా ప్రభావం ఉన్నా బుజాటీ వ్యంగ్య హాస్యంతో నిండిన ఒక ప్రత్యేక శైలిని తనకు తాను ఏర్పరచుకోగలిగాడు. ము.వీ.

బుజేద్రా, రషీద్ (1941--) : ప్రయోగాత్మక నవలా రచయితగా పేరొందిన అబ్జీరియా రచయిత. తన తొలి నవల *లా రెప్యూడియేషన్* (తిరస్కారం) తో అతడు సంచలనం సృష్టించాడు. దీనితో అతనికి అపకీర్తి ఎదురైంది. అయినా ఇసుమంతైన చలించకుండా తన ధోరణిలో విప్లవాత్మక నవలలను వ్రాస్తూనే ఉన్నాడు.

ఇతడు అబ్జీరియాలో ఒక సాంప్రదాయిక మహ్మదీయ కుటుంబంలో జన్మించాడు. స్వగ్రామంలోనే సాంప్రదాయ పద్ధతిలో ప్రాథమిక విద్య నభ్యసించాడు. అనంతరం తునీషియా, స్పెయిన్, ఫ్రాన్సు దేశాల్లో విద్యాభ్యాసం సాగించాడు. ఫ్రాన్సులోని విఖ్యాత విశ్వవిద్యాలయం నెర్బోస్ నుండి తత్వశాస్త్రంలో డిగ్రీ పొందాడు. అబ్జీరియాలోనూ, మొరొకోలోని రాబట్ లోనూ తత్వశాస్త్రం కొంతకాలం బోధించి, అబ్జీరియాలోని 'బ్యూరో ఆఫ్ సినిమాటోగ్రఫీ' లో అధికారిగా చేరాడు.

ఇతని మొదటి నవల *ది రెప్యూడియేషన్* (తిరస్కారం, 1960) కు స్ఫూర్తి కొంతవరకు ఇతడు తన తొలి యౌవన దశలో గడిపిన కష్టమయ జీవితమే అని చెప్పాలి. ఈ నవలలో ఇతడు అబ్జీరియా దేశపు సాంప్రదాయికమైన విలువలను, వ్యవస్థలను తృణీకరించాడు. పగ్గాలెరుగని లైంగిక స్వేచ్ఛా జీవితాన్ని చిత్రించాడు. ఏదో విధంగా సర్దుకుపోయే జీవితాన్ని హేయమని హేళన చేశాడు. తాను విద్యాభ్యాసం చేసిన నాటి పారిస్ నగర జీవితాన్ని, విలువలను కూడా తీవ్రంగా, ఘాటుగా విమర్శించాడు. *ది సన్ స్ట్రోక్* (వడదెబ్బ 1972) లో ప్రయోగశీలతను ప్రదర్శించాడు. స్వప్నానికి, వాస్తవానికి మధ్య సరిహద్దు రేఖను చెరిపి వేశాడు. మూడవ నవల *అయిడియల్ బోఫోగ్రఫీ ఫర్ ఏ మార్కెట్ అగ్రెషన్* (1975) లో ఒక నిరక్షరాస్యుడైన పల్లెటూరి రైతును నాయకుడుగా చేసి అతనికి నగరంలోని సబ్ వే (సారింగదారి) లో ఎదురైన విచిత్రానుభవాలను వర్ణించాడు. *ది స్ట్రబ్బల్ స్పెయిల్* (పట్టువిడని నత్త) లో అబ్జీరియా స్వాతంత్ర్యోద్యమం వల్ల నిజంగా ప్రజాజీవనంలోను, మధ్య తరగతి జీవితాలలోను ఎటువంటి మార్పు రాలేదని ఒక చిన్న ప్రభుత్వోద్యోగి పాతచిత్రణ ద్వారా వెల్లడించాడు. *1001 ఇయర్స్ ఆఫ్ నోశాలియా* (వేయిన్నొక్క ఏళ్ల బెంగ, 1979) అనే మరో నవలలో ఇతని ఊహలు విజృంభించడమే కాక అధిక్షేపాన్ని కూడా జోడించుకొన్నాయి. సహారా ఎడారిలోని ఒక జనపదంలో సినిమా ప్రవేశించాక వచ్చిన మార్పులను చిత్రించాడు. అతని దృష్టిలో చలనచిత్ర పరిశ్రమ సామ్రాజ్యవాద తత్వానికి

సరైన ప్రతీక. స్వచ్ఛమైన గ్రామీణ నాగరకతను దుష్టమైన పెట్టుబడిదారీ సంస్కృతి కబళించిందని ఇతని నిర్ణయం.

గం. శ్రీ.

బునిన్, ఇవాన్ అలెక్సేవిచ్ (1870-1953) : ప్రముఖ రష్యన్ కవి, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత, నవలా రచయిత, పత్రికారచయిత, అనువాదకుడు. రష్యాలోని వోరొనెర్స్కో లో 1870 ఆక్టోబర్ 23 న ఇతడు జన్మించాడు. ప్రాచీన రష్యా సంప్రదాయాలను, పద్ధతులను గొప్ప నైపుణ్యంతో ప్రదర్శించినందులకు 1933 లో ఈయనకు నోబెల్ బహుమతి లభించింది. బునిన్ 20 వ శతాబ్దపు అగ్రశ్రేణి రచయితలలో ఒకడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. ఈయన మొదట పత్రికారచయితగాను, గుమాస్తాగాను పనిచేశాడు. తర్వాత గ్రంథ రచనా వ్యాసంగం, పద్యాల అనువాదం ప్రారంభించాడు.

బునిన్ తన మొదటి పద్య సంపుటిని 1891 లో ప్రచురించాడు. *లిస్టోపాడ్* ('The fall of the Leaf') కు చాలా మంచి పేరు వచ్చింది. లాంగ్-ఫెలో వ్రాసిన *హైవాథా* ను 1930 లో అనువాదం చేశాడు. దానికి రష్యన్ అకాడమీ బహుమతి లభించింది. 1909 లో రష్యన్ అకాడమీ సభ్యుడుగా ఎన్నికయ్యాడు. బైరన్ వ్రాసిన *మేన్ ఫ్రెడ్* ను కూడా బునిన్ అనువదించాడు.

బునిన్ కథా రచయితగా మంచి పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. ఇతని కథల పుస్తకాలు : *గోస్పొదిన్ ఇచ్ శాన్ ప్రాన్సిస్కో* (1916, *Gospodin iz san Fransisko* 'The Gentleman from san Fransisko' 1922), *ట్యోమ్నీ అలె* (1943, *Tyomnye alley* 'Dark Avenues', 1949).

ఇతని ఇతర రచనలు : *డెరెవ్నియా* (1910 *Derevnya* 'పల్లెటూరు') *సుఖోదోల్* (1911-12 *Sukhodol*) *మిటిన ల్యు బోవ్* (1925, *Mitina lyubov* 'Mitinas love', 1926) *డిన్ అర్సెన్యేవ Zhizn Arsenyeva* (The life of Arsenev, 1930), *ఇస్తోకి డ్నే* (1930, *Istoki dney* 'The well of Days'- 1933), *జన్యే ద్వి* (1926: శాపగ్రస్త దినాలు), *వోస్ పొమిననియ* (1950 *Vospominaniya* 'Memories and Portraits', 1951). ఈ చివరి రెండూ స్మృతి కవిత్య సంపుటాలు. ఈయన టాల్స్టాయ్ మీద కూడా ఒక పుస్తకం వ్రాశాడు. అన్ తోనే చెకోవ్ మీద కూడా ఒక పుస్తకం వ్రాశాడు. వీళ్ళద్దరితోనూ బునిన్ కి వ్యక్తిగత పరిచయం ఉంది. తర్వాతి రచన *ఓ చెకోవ్* (O Chekove) పుస్తకం ఆయన మరణానంతరం రెండు సంవత్సరాలకు

అంటే 1955 లో ప్రచురింపబడింది. బునిన్ 1953 నవంబర్ ఎనిమిదో తేదీ పారిస్ లో కన్నుమూశాడు.

నాగరాజ్

బుల్గాకోవ్, మిఖాయెల్ అఫనస్యేవిచ్ (1891-1940) : రష్యన్ నాటకకర్త, నవలా రచయిత, కథకుడు. సునిశిత హాస్యానికి, వ్యంగ్యానికి పేరు పొందినవాడు. వైద్యవృత్తిని విడిచి పెట్టి ఇతడు రచనా వ్యాసంగం లోకి వచ్చాడు. ఇతని మొదటి ప్రధాన రచన ఒక నవల పత్రికలో సీరియల్ గా వెలువడిందే కాని పుస్తకరూపం దాల్చలేదు. అంతర్వర్ధం సమయంలో బోల్షివిక్ ప్రతికూల ధోరణులతో వ్యవహరించిన శ్వేతజాతి అధికారులను కొంత సానుభూతితో చిత్రించిన ఈ నవల అధికార వర్గాలకు రుచించలేదు. బుల్గాకోవ్ దీనినే తిరిగి నాటకంగా కూడా మలచాడు. 1926 లో అది విజయవంతమైన ప్రదర్శనలకు నోచుకొన్నా, త్వరలోనే నిషిద్ధమైంది. 1925 లో ఇతడు *ద్యావోలియాదా* (*Dyavoliada-Deviltries*) అనే పేర వ్యంగ్య అభూత కల్పనలను ప్రచురించాడు. సోవియెట్ కమ్యూనిస్ట్ సమాజాన్ని కానరాకుండా దుయ్యబట్టిన ఈ పుస్తకం కూడా అధికార వర్గాల ఆగ్రహానికి గురి అయింది. అదే ఏడు బుల్గాకోవ్ శాస్త్రవిజ్ఞానంగా చలామణీ అవుతున్న దానిని అపహాసిస్తూ *సోబాచ్యె సెర్దె త్సె* (*sobachye serdtse-heart of a dog*, 1968) అనే తీవ్ర అధిక్షేప హాస్య రచన చేశాడు. వాస్తవికత, హృద్యమైన హాస్యం ఉండటం వలన బుల్గాకోవ్ రచనలు ప్రజాదరాన్ని బాగా సాధించినాయి. అయినా అతని విమర్శనను సహించలేని అధికార వర్గాలు అతనిని హర్షించలేదు. 1930 నాటికి అతడు రచనలు చేయరాదన్న ఆంక్ష స్పష్టంగా కాకున్నప్పటికీ అమలులోకి వచ్చింది. దేశాంతరం పోవడానికి అతడు చేసిన అభ్యర్థనను శ్టాలిన్ తిరస్కరించాడు. బుల్గాకోవ్ దాదాపు చివరి వరకు ఒక విధమైన ఒంటరితనం పాలయ్యాడు. అయినా 1936 లో అతడు మాస్కో ఆర్ట్ థియేటర్ సలహాదారుగా ఉంటూ ఫ్రెంచి నాటకకర్త మోలియర్ మృతిపైన ఒక విషాదాంత నాటకం రచించి ప్రదర్శింపజేశాడు. వారంరోజుల ప్రదర్శన తరువాత ఆనాటకంలో అన్యూపదేశంగా శ్టాలిన్ పై వచ్చిన విసురులను గమనించి దానిని నిషేధించారు.

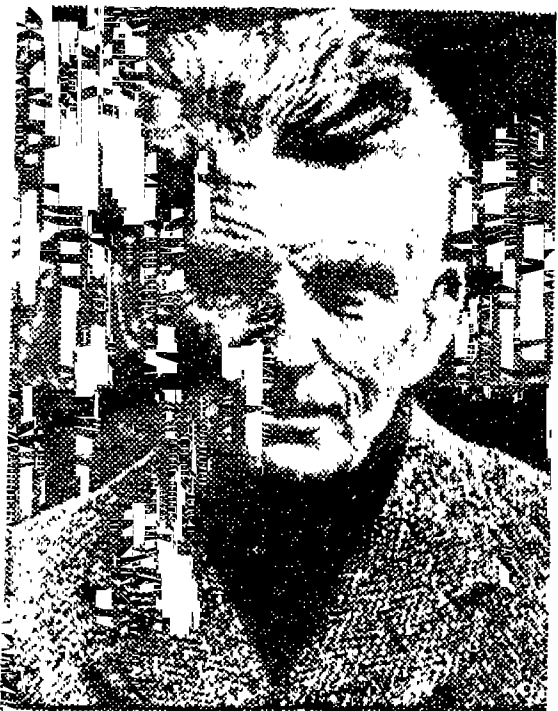
మృతుని పత్రాలు (*Notes of A Dead Man*) అనే పేరిట బుల్గాకోవ్ వ్రాసిన ఒక అసంపూర్ణమైన నవలలో ఆత్మకథాంశాలనే అతడు పొందు పరిచాడు. దీనిలో స్టానిస్లేవిస్కీని, నాటి మాస్కో ఆర్ట్ థియేటర్

లోని వ్యక్తిగత జీవిత విధానాన్ని బాహుటంగా అతడు అవహేళన చేశాడు. మ్యాస్టర్ ఇ మార్గరిటా అనే మరో రచన (1967) గోగోల్ టైలిలో రచించిన ఒక కల్పన. దీనిలో వర్తమానంలోను, సుదూర గతంలోను జరుగు తున్నట్లుండే సంఘటనలను ఒక దానితో ఒకటి చేర్చి కథనం చేశాడు. దీనిలో ఒక ప్రాఫెసరు రూపంలో డేవిల్ మాస్కోలో ఉంటూ సంస్కృతి పరుల మనుకునే వారి నిజరూపాలు బయలుపెట్టడం, ఒక రచయిత మానసిక రోగశాలలో ఉంటూ జీసస్ కథ వ్రాయటానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉండటం చిత్రించ బడ్డాయి. వ్యంగ్యం, పీషాదం మిళితం చేసి వ్రాసిన ఈ నవల 1966-67 లో రష్యాలో ప్రచురితం అయింది. అటు తరువాత దీనిలో కొన్ని భాగాలు తొలగించి ప్రచురించారు.

శ్వాల్లిన్ మరణానంతరం మారిన పరిస్థితుల వలన వచ్చిన సడలింపు ధోరణి బుల్గాకోవ్ రచనల విషయంలో నిదానంగా కాని వర్తించలేదు. 1962 తరువాత బుల్గాకోవ్ కృతులు సంపుటాలుగా వెలువడ్డాయి.

ము.వీ.

బెకెట్, శామ్యుయేల్ (1906-1969) : ఐర్లాండ్ దేశపు రచయిత, విమర్శకుడు, నాటక కర్త.

1969 లో నోబెల్ సాహిత్య పురస్కారాన్ని అందుకున్న బెకెట్ ఫ్రెంచ్, ఆంగ్ల భాషలు రెండింటా రచనలు చేశాడు. శామ్యుయేల్ బెకెట్ డబ్లిన్ నగర పరిసరాల్లో 1906 ఏప్రిల్ 13 న జన్మించాడు.

డబ్లిన్ లోని ట్రినిటీ

కాలేజిలో రొమాన్స్ భాషలను అభ్యసించి పట్టుభద్రుడయ్యాడు. కొద్దికాలం బెల్ ఫాస్ట్ లోని ఒక పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడుగా ఉండి బెకెట్ ఆ పీదప పారిస్ లోని ఇకాల్ నార్మల్ సుపీరియల్ లో ఆంగ్లశాఖలో రీడరుగా చేరాడు (1928). పారిస్ లో అతనికి తనకు తానుగా ప్రవాసం విధించుకున్న ఐరిష్ నవలా కర్త జేమ్స్ జాయిస్ తో సన్నిహితత్వం ఏర్పడింది. బెకెట్ 1930 లో స్వదేశం తిరిగి వచ్చి ట్రినిటీ కళాశాలలో ఫ్రెంచి ఉపాధ్యాయుడుగా కొద్దికాలం పనిచేశాడు. 1931 వ సంవత్సరంలో ఆ

ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి లండన్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ, ఇటలీలలో విశేషంగా యాత్రలు చేశాడు. 1937 లో బెకెట్ పారిస్ లో స్థిరపడాలని అనుకున్నాడు. ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో జర్మనీ దాడికి విరుద్ధంగా ప్రచున్నదశంలో సభ్యుడుగా చేరి పని చేశాడు. తన తోటి సభ్యులను గృహిణి అరెస్టు చేయటంతో జర్మన్ ఆక్రమణలో లేని ఫ్రాన్సు ప్రాంతానికి పోయి వ్యవసాయ కూలీగా పొట్టుపోసుకున్నాడు. 1945 లో శామ్యుయేల్ బెకెట్ ఐర్లాండ్ చేరుకుని ఐరిష్ రెడ్ క్రాస్ లో చేరి, స్వచ్ఛందంగా నార్మండ్ లోని ఒక ఆస్పత్రిలో దుబాసీగా పనిచేయడానికి మళ్ళీ ఫ్రాన్సు వెళ్లాడు. 1945 ఆఖరుకు బెకెట్ తిరిగి పారిస్ చేరుకున్నాడు.

ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు అతని రచనలు: జాయిస్ పైన, ఫ్రెంచి నవలా కర్త అయిన 'మార్సెల్ ప్రాస్ట్' పైన వ్రాసిన రెండు వ్యాసాలు, మోర్ (పిక్స్) డేన్ కిక్స్ (More Pircks Than Kicks, 1934) అనే కథల సరిపుటి, మర్ఫీ (Murphy, 1938) అనే నవల, వ్హోరోస్కోప్ (whoroscope, 1930), ఇకోస్ బోన్స్ (Echo's Bones, 1935) అనే కవితలు. ఇవి కాక బెకెట్ అనేక పత్రికలలో కథలు, కవితలు కూడా ప్రచురించాడు. 1945 లో పారిస్ లో స్థిరపడిన తరువాత అతని రచనా జీవితంలో ఉజ్వల దశ ఆరంభమైంది. 1946-49 ల నడుమ బెకెట్ అనేక కథలు, వచన ప్రబంధాలు (prose narratives) రచించాడు. మోలయ్ (Molloy 1951,) ఆంగ్లానువాదం 1955), మెలోన్ మూర్ట్ (Malone muert, 1951 ఆంగ్లానువాదం Malone dies, 1956) ల ఇన్నోమబిల్ (1953) అనే నాటకాలు ఆ దశకు చెందినవి. ఈ రచనల ప్రచురణకు కొన్ని ఇబ్బందులు కలిగినా బెకెట్ రచించిన ఎన్ ఎటెండంట్ గోడోట్ (enattendant Godot) విజయవంతంగా ప్రదర్శనకు నోచుకున్న తరువాత అతనికి ప్రఖ్యాతి వచ్చింది. బెకెట్ తన సృజనాత్మకత పైనే దృష్టి కేంద్రీకరించి రేడియో, టెలివిజన్, పత్రికా గోష్ఠల వంటి ప్రచార కార్యక్రమాలను పూర్తిగా పరిహరించాడు. 1969 లో నోబెల్ బహుమానం ప్రకటించినప్పుడు ఆ బహుమానాన్ని స్వీకరించడానికి అంగీకారం తెలిపి కూడా సభలో ఉపన్యాసం చేయడం తప్పించుకోవడానికి స్టాక్ హోమ్ పోయి దానిని అందుకోడం మానివేశాడు.

బెకెట్ రచనలలో అతని విశేష విజ్ఞానం వెల్లడి అవుతుంది. అనేక సాహిత్య, ధార్మిక, తాత్విక గ్రంథాలతో బెకెట్ కు ఉన్న పరిచితి అడుగడుగునా గోచరిస్తుంది.

అయితే ఆ మూలాలను ఎరుగని పాఠకునికి కూడా బెకెట్ సాహిత్యం ఆసక్తి జనకంగానే ఉంటుంది. ఇటాలియన్ కవి డాంటే, ఫ్రెంచి తత్వవేత్త డెస్కార్ట్ (Descartes), డచ్ తత్వవేత్త ఆర్నాల్డ్ గియోలింక్స్ (Arnold Geulincx), జేమ్స్ జాయిస్ ల ప్రభావం బెకెట్ పై విశేషంగా ఉంది.

బెకెట్ ఎంత సేపూ మానవ జీవితంలోని జగుప్సావహమైన అంశాలనే ఎన్నుకొని రచనలు చేస్తాడని ఒక అపవాదు ఉంది. నిజానికి అతడు ఒక తాత్త్విక దృక్పథంతో మానవ జీవితాన్ని పరిశీలించ బూను కొని అందులో ఒక భాగంగా జగుప్సామయ అస్తిత్వాన్ని గ్రహించాడని గమనించాలి. 'ఈ ప్రపంచంలో పుట్టాలని మనం ఎప్పుడైనా కోరుకోలేదు గదా! అయినా పుట్టిన మనం ఎవరం? ఎందుకిలా అయింది? కోఁహం?' అనే జిజ్ఞాసే ఆ దృక్పథం. దానిని బలీయంగా చిత్రించే నిమిత్తమే జీవితంలోని సంక్లిష్టతలను దుస్థితులను బెకెట్ చిత్రించాడు. అయితే, దురవగాహమైన ఈ అనంత రహస్యాన్ని, మానవ జీవితంలోని అధమాధమ పరిస్థితులను తన రచనలకు మూలంగా చేసుకొన్నప్పటికీ బెకెట్ హాస్యదృష్టిని కోల్పోలేదు. మానవ జీవితాలలో పలు సందర్భాలలో అల్పాతి అల్పమైన, అర్థరహితమైన విషయాలపై అమిత శ్రద్ధ చూపడం వలన ఎట్లా వృథా ప్రయాసలతో అమూల్యమైన కాలాన్ని వెచ్చించడం జరుగుతున్నదో 'బెకెట్' తన రచనలలో హాస్యదృష్టితో చిత్రీకరించాడు. ఒక విధంగా ఇది మనః ప్రక్షాళనకే దారి తీస్తుంది.

శిల్ప దృష్టితో కూడా బెకెట్ ఎంతో ప్రతిభ కనబరిచాడు. నాటకాలలో, రేడియో, టెలివిజన్ రూపకాలలో సైతం రచనా నిర్మితిలో సమగ్ర సంఘటితత్వాన్ని అతడు ప్రదర్శించాడు. బెకెట్ చివరి రచనలలో కమ్ అండ్ గో (Come and Go, 1967) అనే నాటిక, వచన రచన లెస్సెస్ (Lessness), రాక్ ఎబై (Rockabye) మున్నగు వాటిలో అతి సంక్లిష్టత, ప్రాధాన్యం సంతరించుకొన్నది. మొత్తం మీద 20 వ శతాబ్దపు ముఖ్య రచయితలలో 'బెకెట్' కు ఒక ప్రముఖ స్థానం ఉంది. నిరాడంబరత, స్వచ్ఛత మేళవించిన అతని సాహితీ దృక్పథం అందుకు ఒక కారణం. నిస్సారమైన ఈ విశ్వంలో మానవ జీవితపు అస్థిరత్వం పై అతడు రచనలు చేశాడు. అస్తిత్వవాదపు అనుభూతులు అతని రచనలలో కనబడతాయి.

ము.వీ.

బెక్వెర్, గుస్తావ్ అడల్ఫ్ (1836-70) : శ్వానిష్ కవి, వచన గాథా రచయిత. 1836 ఫిబ్రవరి 17 న జన్మించిన బెక్వెర్ 11 వ ఏటనే తల్లి దండ్రులు లేని అనాథయై, తన సోదరుడు, చిత్రకారుడు అయిన 'వెలరియానా' రక్షణ క్రిందికి వచ్చాడు. 17 వ ఏట బెక్వెర్ మాడ్రిడ్ చేరుకొని 1861-68 ల నడుమ ఒక వార్తా పత్రిక నిమిత్తం రచనలు చేశాడు. దాదాపు 100 రీమాలు (Rimas), గద్యంలో 20 గాథలు, కొన్ని విమర్శక వ్యాసాలు ఇతని రచనలు. ఇతని కవితలలో అధికభాగం ఆ వార్తా పత్రికలోనే ప్రకటించబడ్డాయి. ఇతని మరణానంతరం మిత్రులు వాటిని రెండు సంపుటాలుగా పుస్తకరూపంలో ప్రకటించారు. ఇతని రీమాలలో సున్నితమైన భావాలను సంయమనంతో చెప్పిన ఆత్మాశ్రయ కవిత గోచరిస్తుంది. బెక్వెర్ ముఖ్యంగా ప్రేమ, విరహం, విషాదం, ఒంటరితనం గూర్చిన కవితలు అల్లాడు. ఇతని గాథలు (legends) మధ్య యుగ వాతావరణంలో జరిగినట్లు చెప్పిన కథలు. వీటిలో ఆధిభౌతిక పాత్రలు కూడా కనబడతాయి. ప్రేమ, మృత్యువు, పరలోకం వీటి ఇతివృత్తం. తన అంతరంగ జీవితాన్ని డెస్డీ మికెల్లా (Desde mecelda), అనే పేరిట లేఖల పరంపర రూపంలో ఇతడు రచించాడు.

ము.వీ.

బెజ్రాక్, పెట్ర్ (1867-1958) : జెన్ కవి అసలు పేరు 'వ్లాడిమిర్ వాసెక్'. 'కవులకు కవి' అని చెప్పదగిన మేటి కవి. బెజ్రాక్ ఫ్రాగ్ లో విద్యాభ్యాసం చేసి, మొరే వియాలో ఉద్యోగం చేసి, 1927 లో రిటైరయ్యాడు. 1899-1900 మధ్యకాలంలో రచించి 1899-1903 మధ్య 'కాస్' అనే పత్రికలో ఇతడు ప్రచురించిన కొన్ని ఉత్తమ కవితలు ఇతనికి ఖ్యాతిని సమకూర్చాయి. సైలీషియా జెకొస్లావేకియాలోని ఒక చిన్న భాగం. అక్కడి ప్రజలకొక చరిత్ర, సంస్కృతి ఉన్నాయి. ఆ తెగ జర్మన్ వ్యాపార వేత్తల, పోలిష్ మతాచార్యుల మూలంగా ఛిన్నా భిన్నమై తనదైన రూపును కోల్పోతున్నదనే బాధ ఈ రచయితలో తీవ్రంగా కనిపిస్తుంది. ఆ అంశంపైనే తన కవితలను రచించాడు. ఇతివృత్తం స్థానికమే అయినా, అది అతని కవితలో ఒక జాతీయ లేదా విశ్వజనీన ప్రమాణానికి ఎదిగింది. అప్పడప్పుడు తాను వ్రాసిన 32 కవితలను ఇతడు 1956 లో సైలీషియన్ సాంగ్స్ అనే గ్రంథంగా ప్రకటించాడు.

ము.వీ.

బెటీ, ఊగ్ (1892-1953) : 20 వ శతాబ్దపు తొలి అర్థ భాగంలోని ప్రముఖ ఇటాలియన్ నాటక రచయిత. తన రచనల ద్వారా అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని ఆర్జించినవాడు. న్యాయశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేసి మేజిస్ట్రేటుగా, జడ్జిగా పనిచేశాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో పాల్గొని 1917-18 లో జర్మన్ల బందీగా ఉన్న సమయంలో తాను వ్రాసిన కవితలను *ఇల్ రె పెన్సియూరోసా* (1922 *The Thoughtful King*) అనే పేరుతో ప్రకటించాడు. ఇది గాక ఇంకా రెండు కవితా సంపుటాలు, మూడు కథా సంకలనాలు, ఒక నవల, ఇరవై ఆరు నాటకాలు ఈయన రచించాడు.

ఇతని నాటకాలు చాలా విజయవంతం అయ్యాయి. *ఫ్రానా అల్లో స్కేలో నార్డ్* (తొలి ప్రదర్శన; 1933 ఆంగ్లంలో *Land slide*, 1964) ప్రకృతి బీభత్సం, సామూహిక అపరాధం అనే ఇతివృత్తం గలది. *డెలిట్టో ఆల్ ఇసోలా డెలి కేపర్* (తొలి ప్రదర్శన 1950), అనే నాటకం ప్రేమను, పగను చిత్రిస్తుంది. *లాఫుగిటివా* (తొలి ప్రదర్శన 1953, ఆంగ్లమువాదం *The Fugitive* 1964) లో న్యాయశాస్త్రాలే ప్రపంచ ముక్తికి సాధనాలని రచయిత ప్రతిపాదిస్తాడు. *కరజియోన్ ఆల్ పాలజోడి గ్జిస్టిజియా* (తొలి ప్రదర్శన 1949, ఆంగ్లమువాదం *Corruption in the Palace of Justice*, 1962) లో నీతి నియమాలు లేని ఒక న్యాయాధ్యక్షుడు చివరకు తన తప్పును గ్రహించి తనకు తానుగా బోనులో నిలబడి శిక్షను కోరుకుంటాడు.

1950 నుండి ఇతని నాటకాలు పారిస్లో ప్రదర్శింపబడటంతోను, ఆ తరువాత వాటి ఆంగ్లమువాదాలు ప్రచురితమవటంతోను ఇతని కీర్తి ప్రతిష్ఠలు అంతర్జాతీయ స్థాయిని అందుకొన్నాయి.

కె.జి. మూర్తి.

బెటీ, మోంగ్ (1932) : నవలా రచయిత ఆఫ్రికన్, రాజకీయ వ్యాసకర్త. ఆఫ్రికాలోని వలస వాదులను నామరూపాలు లేకుండా నిర్మూలించడమే ధ్యేయంగా బెటీ నవలలు వ్రాశాడు.

బెటీ మోంగ్ వ్రాసిన నవలల్లో *లె పవ్ రె క్రైస్ట్ డె బొంబ* (1956; *The poor christ of Bomba*) ప్రధానమైనది. ఆఫ్రికాలోని కేమరూన్ దేశంలో క్రైస్తవ మిషనరీలు సాగించే కార్యకలాపాల దుష్ప్రభావాలను వ్యంగ్యంగా రచయిత ఈ నవల్లో చిత్రించాడు. క్రైస్తవ

మత ప్రచారకులు ఎంత సదుద్దేశంతో పనిచేసినా చివరకు వలస రాజ్యాధిపతుల చేతుల్లో కిలు బొమ్మలుగా మారక తప్పదని ఈ నవలలోని ముఖ్యపాత్ర ఐన ఫాదర్ డ్యుమాంట్ అంటాడు.

మిస్సిన్ బెర్మి నే (Mission to Kala, 1958) మరో ఉత్తమ నవల. వలస రాజ్యాధిపతులైన ఫ్రెంచి దేశస్థులను ఎదరించిన ఆఫ్రికన్ యువకుని విజయగాథ ఈ నవలలో చిత్రింపబడింది. కాలేజీ పరీక్షల్లో తప్పినా, వలస అధికారులతో పోరాడి గెలిచినందుకుగాను, స్వగ్రామానికి తిరిగి వచ్చిన యువకునికి గ్రామవాసులు బ్రహ్మరథం పట్టడం ఈ నవలలోని కథా వస్తువు.

బెటీ మోంగ్ రచించిన మరో మహత్తరమైన నవల *మైన్ బస్సే సర్ లె కెమరూన్* (1972; *Rape of Cameroun*) విదేశీయులు వచ్చి, కేమరూన్లో వలస రాజ్యం స్థాపించి, దేశ సంపదను కొల్లగొట్టే విధానాన్ని బెటీ మోంగ్ ఈ నవలలో చిత్రించాడు. ఈ నవల వెలువడగానే ఆఫ్రికా, ఫ్రాన్సులలో ఇది నిషేధింపబడింది. కొత్త వలసరాజ్యానికి, వెనుక బడిన సంప్రదాయాలకు చెందిన దుష్టశక్తులు ఒక యువతిని రహస్యంగా హత్యచేసిన ఉదంతాన్ని *పెర్ పెటువ ఎత్ ల హేబిటూత్ దు మల్ హెర్* (1974) అనే నవలలో నిరూపించాడు. ఫ్రెంచి దేశస్థుల మద్దతుతో పాలనం సాగిస్తున్న అధికారులతో పోరాడి స్వాతంత్ర్యం సంపాదించిన కొంతమంది విప్లవ వీరుల సాహసగాథను *రెమెమ్బర్ రూబెన్* అనే నవలలో బెటీ మోంగ్ గొప్పగా చిత్రించాడు. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో గెరిల్లాలు సాధించిన విజయం *ల రూయిన్ (పెస్ట్ కోక్ స్పేదున్ పోలిచినెల్లె* (1979, 'The Nearly comical Ruin of a Puppet') అనే నవలలో చిత్రింపబడింది. దుష్ట ఫాసిస్టు పాలకులపై న్యాయ విచారణ జరిగిన ఉదంతం *ది ప్రికేరియస్ అండ్ కేయాటిక్ చైల్డ్ హుడ్ ఆఫ్ గిలామె జెవతామా* (1981) అనే నవలగా రూపొందింది.

బెటీ 1978 లో ఆఫ్రికాలోని వలస అధిపతుల బంధారాలను బట్టబయలు చేసి, ఆఫ్రికా విప్లవ వీరులు సాగించే పోరాటాలను వర్ణించిన రచనలను ప్రచురించే ఒక రాజకీయ, సాంస్కృతిక ద్వైమాస పత్రికను ప్రారంభించాడు.

నల్లజాతి జనుల సాహస విజయాలను చిత్రించిన రచయితగా బెటీ మోంగ్ చిర యశస్సు సంపాదించాడు.

జి.అ.నా.

బెనావెంటే-యి-మార్తినెజ్, జాసింతో (1866-1954) : 20 వ శతాబ్దపు ప్రముఖ శ్వానిష్ నాటక రచయిత

నాటక రచయిత లలో ఒకడు. 1922 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. సాంఘిక విమర్శ ద్వారా వాస్తవికత వైపు ఈయన శ్వానిష్ నాటక రచనను మళ్లించాడు. నాటకంలో పద్యాల స్థానే వచనాన్ని, ఆశ్చర్యకర

సన్నివేశాలస్థానే హాస్య సన్నివేశాలను, లాక్షణిక రూపం స్థానే స్వంత అనుభూతిని ఈయన ప్రవేశ పెట్టాడు. బెనావెంటే ఆరంభంలో సౌందర్య శాస్త్రం మీద, అనంతరం నీతి శాస్త్రం మీద ఎక్కువ ఆసక్తి చూపాడు. బెనావెంటే నాటకాలలోని వైవిధ్యం వలన నాటక ప్రభావ పరిధిని ఆయన ఎంతగా విస్తృతం చేశాడో బోధపడగలదు. బెనావెంటే రచించిన నాటకాలలో ముఖ్యమైనవి: లాస్ ఇంటరీసెస్ క్రియాడోస్ (ప్రదర్శన-1903, ప్రచురణ-1907; The Bonds of Interest), లాస్ మల్లాల్పోరిన్ డెల్ డీన్ (ప్రదర్శన-1905, The Evil Doers of Good), లానోకేడెల్ సెబాడో (ప్రదర్శన-1903, Saturday Night), లా మాల్క్రెరిడా (1913, The Passion Flower). వీటిలో మొదటి నాటకం ఆయన నాటకాలన్నింటిలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి చెందింది. ఇటాలియన్ కామెడీలు ఆధారంగా ఇది రచింపబడింది. చివరి నాటకం ఒక గ్రామీణ దుర్ఘటనను వర్ణించేది. నిషిద్ధ ప్రణయం దీని ఇతివృత్తం. స్పెయిన్ లోనూ, ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలోనూ ఈ నాటకం విశేషంగా విజయవంతం అయింది. సెనోరా అమాన్ (1908) అనే నాటకం వ్యక్తిగతంగా బెనావెంటేకి మిక్కిలి ఇష్టమైంది.

1928 లో బెనావెంటే రచించిన పేరా ఎల్ నీలో యి లోస్ ఆల్టారెస్ (Toward Heaven and the Altars) అనే నాటకం రాబోయే శ్వానిష్ రాజరికపు పతనాన్ని సూచించడం వలన ప్రభుత్వం దానిని నిషేధించింది. శ్వానిష్ అంతర్యుద్ధ కాలంలో బెనావెంటే బార్సిలోనా, వాలెన్సియాలో జీవిస్తూ కొంతకాలం జైలులో కూడా ఉన్నాడు. 1941 లో ది ఇన్ క్రెడిబుల్

(The incredible) అనే నాటకం రచించి తిరిగి బెనావెంటే ప్రజాదరణను మారగొన్నాడు. 150 పై చిలుకు నాటకాలను రచించిన ఈ రచయిత లోప్ డీ వేగా నాటి స్వర్ణయుగాన్ని గుర్తుకు తెచ్చాడు. ఆయన నాటకాలలో చాలా భాగం ఆంగ్లంలోకి అనువదింపబడ్డాయి.

నాగరాజ్ (బా.శ్రీ.)

బెనెడెటీ, మరియో (1920) : ఉరుగ్వేకు చెందిన మరియో బెనెడెటీ లాటిన్ అమెరికన్ నవలా కారుడుగా, కథారచయితగా, కవిగా, వ్యాసకర్తగా, ఖ్యాతి గడించాడు. వివాదాస్పదుడయిన రచయితగా పేరు పొందాడు.

వివిధ కార్యాలయాలలో అధికారిగా పనిచేసిన మరియో తన తీరిక వేళలలో రచనలు సాగించాడు. ఆయన తొలి కథా సంకలనం 1949 లో వెలువడింది. ఎస్టామనానా ('ఈ ఉదయం') అనే ఆ సంకలనం లోని కథలలో మధ్య తరగతి సమస్యలను ఆయన చిత్రించాడు. మరియో తొలి నవల క్వయెన్ ద నోస్ట్రోస్ (మనలో ఎవరు?) 1953 లో వెలువడింది. అందులో ముగ్గురు ఆప్తమిత్రుల నిరాశా నిస్పృహల చిత్రీకరణ కనిపిస్తుంది. 1954-60 ల మధ్య మరియో మూడు సార్లు ఉరుగ్వేలోని ప్రముఖ వారపత్రిక మర్చా నిర్వాహకుడుగా పని చేశాడు. 1956 లో మరియో గ్రామ్య ధోరణిలో వ్రాసిన పొయెమాన్ ద లా ఆఫీసినా (ఆఫీసు కవితలు) సంకలనం ప్రచురించాడు. అది ఎంతో ప్రసిద్ధి కెక్కింది. ఆయన తాను ఎక్కువ కాలం నివసించిన మొంటెవిడియో నగరం నేపథ్యంగా తీసుకొని ఎన్నో కథలు వ్రాశాడు. మొంటెవిడియోవాస్ (1959) అనే కథాసంకలనాలలో చోటు చేసుకొన్న ఆ కథలు నగర జీవితంలోని చీకటి వెలుగులకు అద్దం పట్టేవి.

ఉరుగ్వే రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా, నైతికంగా చితికి పోతున్న దన్న వ్యథతో మరియో వ్రాసిన వ్యాసాలు ఎల్ పయన్ ద లా కొలా ద పజా (గడ్డితోకగా గల దేశం) పేరిట పుస్తకరూపంలో 1960 లో ప్రచురితమైంది. 1965 తరువాత ఆయన రచనలలో రాజకీయ సిద్ధాంతాల ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

1967-71 ల మధ్య క్యూబా ప్రభుత్వం వారి అంతర్జాతీయ సాంస్కృతిక వ్యవస్థ సభ్యుడుగా పనిచేసిన మరియో తన క్యూబా అనుభవాలగురించి 1969 లో ఒక పుస్తకం ప్రచురించాడు. పద్య రూపంలో సాగిన ఎల్ కంప్లీయనోస్ ద జువాన్ ఏంజెల్ అనే నవలలో మరియో తమ స్వీయ చరిత్రే వ్రాసుకున్నాడని విమర్శకుల అభిప్రాయం.

1971 లో క్యూబా నుంచి ఉరుగ్వేకు తిరిగి వచ్చిన మరియు అక్కడి ఎన్నికలలో పాల్గొనడానికి వామపక్షాల సమాఖ్యను ఏర్పాటు చేసే ప్రయత్నం చేశాడు. ఉరుగ్వేలో సైన్యం అధికారాన్ని కైవశం చేసుకోవడంతో మరియు తిరిగి క్యూబా చేరుకొని అక్కడ ప్రవాసంలో జీవించసాగాడు. అక్కడ హింసనూ ప్రవాస జీవితంలోని ఒడిదుడుకులను చిత్రించే కథానికలను వ్రాసి, 1977 లో సంకలనరూపంలో వెలువరించాడు. పి.ఎస్.జి.

బెన్నెట్, ఆర్నాల్డ్ (1867-1931) : ఆంగ్ల నవల రచయిత. మధ్య ఇంగ్లండులో ఫైవ్ టవున్స్ (Five

Towns) పేరిట చలామణి అయి, ఆ తరువాత స్టోక్ పాన్ ట్రెంట్ నగరంలో కలసిపోయిన పాటరీస్ ప్రాంతానికి చెందిన ఆర్నాల్డ్ బెన్నెట్ ఫైవ్ టవున్స్ ను నేపథ్యంగా తీసుకొని ఎన్నో నవలలు వ్రాశాడు.

ఆయన నవలలే కాక నాటకాలు కూడా వ్రాశాడు; విమర్శకుడుగానూ, వ్యాసకర్తగానూ కూడా పేరు గడించాడు. న్యాయవాదిగా పనిచేస్తున్న తండ్రి దగ్గర గుమాస్తాగా చేరిన ఆర్నాల్డ్ 1889 లో లండన్ చేరుకొన్నాడు. అక్కడ వకీలు గుమాస్తాగా పనిచేస్తూనే సీరియల్ నవల రచయితగా పేరు తెచ్చుకొన్నాడు; స్త్రీల పత్రిక ఒక దానికి సంపాదకత్వం వహించాడు.

1898 లో ఆర్నాల్డ్ తొలి నవల ఏ మూన్ ఫ్రమ్ ది నార్త్ వెలువడింది. ఆ తరువాత ఆయన రచననే తన వృత్తిగా స్వీకరించాడు. తండ్రి మరణానంతరం 1903 లో పారిస్ చేరుకొన్న ఆర్నాల్డ్ అక్కడ ఎనిమిదేళ్లు ఉన్నాడు. 1907 లో ఫ్రెంచి నటి మార్గరెట్ సాలీని పెండ్లాడాడు. పారిస్ జీవితం ఆర్నాల్డ్ కు యూరప్ లో అప్పుడు ప్రాచుర్యంలో ఉన్న వివిధ సాహిత్య ధోరణులతోనూ, కళారూపాలతోనూ సన్నిహిత పరిచయాన్ని కలుగజేసింది. యూరప్ వాస్తవిక సాహిత్య ధోరణులను తన నవలలలో అనుసరించిన ఆర్నాల్డ్ రచనా విధానం మీద ఫ్రెంచ్ వాస్తవిక వాదులయిన ఫ్లోబెర్, బాల్జాక్ల ప్రభావం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది.

ఆర్నాల్డ్ 30 నవలలు వ్రాసినా, వాటిలో ఫైవ్ టవున్స్ నేపథ్యంలో వ్రాసిన ఆనా ఆఫ్ ది ఫైవ్ టవున్స్ (1902 'ఫైవ్ టవున్స్ కు చెందిన ఆనా'), ది ఓల్డ్ వైమ్ బేల్ (1908 ముసలమ్మల కథ), క్లే హోంగర్ (1910), హిల్డాలెస్ వేస్ (Hilda Less ways-1911), ది క్లే హోంగర్ ఫామిలీ (1925: 'క్లే హోంగర్ కుటుంబం') మొదలైనవి ప్రధానమైనవి. లండన్ లోని దిగువ మధ్య తరగతి కుటుంబాల సమస్యలను చిత్రిస్తూ ఆర్నాల్డ్ 1923 లో వ్రాసిన రెసీమూన్ టైప్స్ పాఠకుల దృష్టిని ఆకర్షించిన నవల.

విమర్శకుడుగా ప్రముఖ స్థానం గడించిన బెన్నెట్ తమ తరువాతి తరానికి చెందిన జేమ్స్ జాయిస్, డి.హెచ్. లారెన్స్, విలియం ఫాక్నర్, ఎర్నెస్ట్ హెమింగ్ వే మొదలయిన రచయితల తొలి రచనలను చదివి వారి గొప్ప తనాన్ని ప్రశంసిస్తూ సమీక్షా వ్యాసాలు వ్రాశాడు.

1920 తరువాత ఆర్నాల్డ్ కీర్తి తరిగినా, 1930 తరువాత ఆయనపట్ల కృతజ్ఞత తెలియచేస్తూ కొందరు యువ రచయితలు మూడు సంపుటాలుగా ప్రచురించిన ది జర్నల్స్ ఆఫ్ ఆర్నాల్డ్ బెన్నెట్ 1896-1928 తో ఆయన కీర్తి చిరస్థాయిగా నిలచిపోయింది.

పి.ఎస్.జి.

బెరీమన్, జాన్ (1914-1972) : అమెరికన్ కవి. తొలి అమెరికన్ రచయిత్రి ఆనీ బ్రాడ్ స్ట్రీట్ కు నివాళి అర్పిస్తూ 1956 లో వెలువడిన హోమేజ్ టు మి సెన్స్ బ్రాడ్ స్ట్రీట్ అనే సుదీర్ఘ కవిత ద్వారా ప్రసిద్ధి కెక్కిన వాడు. అమెరికాలోనూ, ఇంగ్లండ్ లోనూ విద్యాభ్యాసం చేసిన జాన్ అమెరికాలోని వివిధ విశ్వవిద్యాలయాలలో అధ్యాపకుడుగా పనిచేశాడు.

1931-40 మధ్య జాన్ వ్రాసిన కవితలు ఎన్నో పత్రికలలో ప్రకటితమయ్యాయి. 1940 లో వెలువడిన ఫైవ్ యంగ్ అమెరికన్ పాయింట్స్ అనే సంకలనంలో జాన్ వ్రాసిన 20 కవితలు చోటు చేసుకొన్నాయి. జాన్ 1942 లో పాయింట్స్ అనే కవితా సంకలనాన్ని, 1948 లో ది డిస్ పాస్టెడ్ అనే కవితా సంకలనాన్ని వెలువరించారు. 1967 లో వెలువడిన బెరీమన్ సానెట్స్ అనే రచనకు బెరీమన్ జీవితంలోని శృంగారనుభవాలు ప్రేరణలు.

కథకుడుగా కూడా విశేషఖ్యాతి గడించిన జాన్ బెరీమన్ వ్రాసిన ది లవర్స్ అనే కథానికను 1946 లో వెలువడిన ది బెస్ట్ అమెరికన్ షార్ట్ స్టోరీస్ సంకలనంలో చేర్చారు. 1945 లో ఆయన వ్రాసిన ది

ఇమాజినరీ జ్యూ ఎన్నో సంకలనాలలో కనిపించే ఉత్తమ కథానిక. జాన్ బెర్గ్స్ జీవితంలో వివిధ సంఘటనల ప్రతిబింబాలు ఆయన 1964 లో వ్రాసిన 77 డ్రీమ్ సాంగ్స్ (77 కలల పాటలు) అనే సంకలనంలోనూ, 1968 లో 385 "కలల పాటలతో" కూర్చిన హీస్ టూమ్, హీస్ డ్రీమ్, హీస్ రెస్ట్ అనే సంకలనంలోనూ, 1970 లో వెలువడిన లవ్ అండ్ ఫేమ్ ('ప్రేమా, కీర్తి') అనే కవిత్య రచనలోనూ కనిపిస్తాయి. మంచుగడ్డలతో నిండిన మిసిసిపీ నదిలో దూకి జాన్ బెర్గ్స్ 1972 లో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. ఆయన త్రాగుడుకు బానిస అయి, తాను పడ్డ అవస్థలను వివరిస్తూ వ్రాసిన రికవరీ ('కోలుకోవడం') 1973 లో వెలువడింది.

పి.ఎస్.జి.

బెర్గ్స్, బో హోల్మర్ (1869-1967) : 20 వ శతాబ్దిలో స్వీడిష్ కవిత్వాన్ని ఎంతో ప్రభావితం చేసిన ప్రముఖ కవి బో హోల్మర్ బెర్గ్స్ స్వీడిష్ పోస్ట్ ఆఫీస్లో ఉద్యోగిగా పనిచేస్తున్నప్పుడే గేయకవిత్వం వ్రాయడం ప్రారంభించిన బో హోల్మర్ మొదట నిరాశా వాదాన్ని, నియతివాదాన్ని ప్రతిబింబించే రచనలు చేశారు. ఆ తరువాత మానవతా వాదాన్ని ఆవలంబించిన ఆయన రచనలలో సమకాలీన, రాజకీయ, సాంఘిక ప్రమాదాల పట్ల హెచ్చరికలు కనిపిస్తాయి. ఆయన నిజాయితీ, స్వచ్ఛమైన శైలి ఎందరో రచయితలకూ, కవులకూ మార్గదర్శకం అయ్యాయి.

బెర్గ్స్ తొలి కవితా సంకలనం 1903 లో వెలువడిన మారియో నెబెర్నా ('కీలు బొమ్మలు'). ఈ సంకలనంలో వ్యక్తిగతమైన ఏకాంత దుఃఖచిత్రణ కనిపిస్తుంది. తరువాతి కవిత్య సంకలనాలలో యూరప్లోని సమకాలీన, రాజకీయ స్థితిగతుల పట్ల తీవ్రమైన విమర్శలు కనిపిస్తాయి. రాజకీయ విమర్శలు కనిపించే బెర్గ్స్ కవిత్య సంకలనాలలో ట్రూట్ ఆల్ట్ ('అన్నీ ఉన్నా'), గామ్లా గుడార్ ('ప్రాత దేవుళ్లు'), రికెట్ ('సామ్రాజ్యం') అనే మూడూ ప్రసిద్ధాలు.

బెర్గ్స్ ఎన్నో కథా సంపుటాలు ప్రచురించాడు. ఐదు నవలలూ, ఐదు జీవిత చరిత్రలూ వ్రాశాడు. తన జీవితంలోని ఎన్నో సంఘటనలను గురించి అడపా దడపా వ్యాసాలు వ్రాశాడు.

పి.ఎస్.జి.

బెర్గ్స్, హెన్రీ (1859-1941) : ఫ్రెంచ్ దార్శనికుడు. 'స్థితి' విలువలకు కాకుండా 'గతి' విలువలకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చే ప్రక్రియా దర్శనానికి (Process

philosophy) ఆయనే శ్రీకారం చుట్టాడు. విశిష్టమైన రచనా శైలితో విద్వాంసులనూ, సామాన్య జనులనూ సరిసమానంగా ఆయన ఆకట్టుకున్నాడు. 20 వ శతాబ్దపు అగ్రశ్రేణి పండితులలో ఎన్నదగినవాడు. 1859 అక్టోబర్ 18 న బెర్గ్స్ పారిస్లో జన్మించాడు. ఈయన తండ్రి పోలిష్ యూదు కుటుంబానికి చెందినవాడు. ఆ కుటుంబ మూలపురుషుడు 'బెరెక్' 'బెరెక్-సన్' 'బెర్గ్స్' అయింది. తల్లి ఇంగ్లీష్ యూదు కుటుంబానికి చెందింది. బెర్గ్స్ జీవితకాలమంతా ఫ్రాన్స్లోనే, ముఖ్యంగా పారిస్లోనే గడిచింది. పారిస్లోని 'లైసీ కండోర్ సెట్' లోనూ, 'ఎకోలే నార్మలే సుపీరియూర్' లోనూ విద్యాభ్యాసం చేసి పట్టభద్రుడైన తరువాత తన దృష్టిని ఆయన దర్శనశాస్త్రం వైపు మళ్లించాడు. బెర్గ్స్ మొదట ప్రావెన్సెస్లో ఉపాధ్యాయ వృత్తి ఆవలంబించాడు. ఆయన రచించిన తొలి వ్యాసం ఎస్సేయ్ సర్ డౌన్నెస్ ఇమ్మీడియట్స్ ద లకనెస్ (టైమ్ అండ్ ఫ్రీవిల్ : ఆన్ ఎస్సే ఆన్ ది ఇమ్మీడియేట్ డేటా ఆఫ్ కాన్సెన్సెస్, 1889). ఆ వ్యాస రచనకు ఆ ఏడాదే ఆయనకు డాక్టర్ పట్టం లభించింది.

1891 లో బెర్గ్స్ లూయిస్ ల్యూబెర్గర్ను వివాహం మాడాడు. ఈమె ప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత మార్సల్ ఫ్రౌస్ట్కు వరుసకు సోదరి అవుతుంది. తరువాత బెర్గ్స్ మనస్సుకు, దేహానికి ఉన్న సంబంధాన్ని పరిశీలింపనా రంభించాడు. దాని ఫలితంగా ఆయన రచించిన గ్రంథం మెటేరె ఎ మెమోయర్స్ : ఎస్సేయ్ సర్ల రిలేషన్ డ్యు

కార్న్స్ అల్ స్పీరిట్ (మేటర్ అండ్ మెమరీ 1896). ఈ పుస్తకం అర్థం చేసుకోడం చాలా కష్టం. అయినా బెర్గ్స్ రచనలలో మిక్కిలి ప్రశస్తమైన రచన ఇదే అని విమర్శకుల అభిప్రాయం. అటు తరువాత మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామం వరకూ 'బెర్గ్స్నిజమ్' ఎక్కువ ప్రచారంలో ఉంది. బెర్గ్స్ రచనలను విలియమ్ జేమ్స్ మిక్కిలి ఆసక్తితో చదివాడు. వారిద్దరూ గాఢమైన మిత్రులయ్యారు. బెర్గ్స్ దర్శన ప్రభావం ఫ్రౌస్ట్ రచించిన

రిమెంబరెన్స్ ఆఫ్ థింగ్స్ పాస్ట్ (1913-27) అనే గ్రంథం మీదా, జార్జ్ బెర్నార్డ్ షా రచించిన బాక్ టు మెటూసిల (1921) వంటి రచనలమీద కనిపిస్తుంది. అలాగే ఫ్రెంచ్ రాజనీతి శాస్త్రవేత్త 'జార్జ్ సోరెల్, ఫ్రెంచ్ ఇంప్రెషనిస్ట్ కళాకారుడు 'క్లాడ్ మోనిక్', ఫ్రెంచ్ గాయకుడు 'క్లాడ్ డిబసీ' మొదలైనవారు కూడా బెర్న్సన్ దర్శనం వలన ప్రభావితమయ్యారు.

బెర్న్సన్ రచనలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందింది *ల ఎవల్యూషన్ క్రియేటైస్ (1907: 'క్రియేటివ్ ఇవల్యూషన్'* 1911). మానవుని ఆలోచనలమీద జీవ శాస్త్రీయ ప్రక్రియల ప్రభావాన్ని ఇది ప్రకటించింది.

బెర్న్సన్ రచించిన ఇతర రచనలలో పేర్కొనదగినవి: *లరైర్: ఎస్సేస్ సర్ల సిగ్నిఫికెన్స్ దు కామిక్*: (1900, 'లాఫర్: ఆన్ ఎస్సే ఆన్ ది మీటింగ్ ఆఫ్ ది కామిక్'-1911), *ఇంటెలెక్షన్ అ ల మెటాఫిజిక్* (1903, *ఆన్ ఇంటెలెక్షన్ టు మెటాఫిజిక్స్*-1913). 1900-1921 మధ్యకాలంలో బెర్న్సన్ తత్వశాస్త్ర అధ్యక్షుడుగా ఉన్నాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం జరుగుతున్న కాలంలో అనేక దౌత్య కార్యాలను ఆయన నిర్వహించాడు. ఈయన అకాడమీ ఫ్రాన్సాయిస్ (Academie Francais) కు 1914 లో ఎన్నికయ్యాడు. ఈయన నానాజాతి సమితి 'కమిషన్ ఫర్ ఇంటెల్క్చువల్ కో ఆపరేషన్' కు 1921 నుంచి 1926 వరకు అధ్యక్షుడుగా ఉన్నాడు. 1927 లో బెర్న్సన్కు సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి లభించింది.

అటు తరువాత 25 ఏళ్లకు *లెస్ డెక్స్ సోర్సెస్ ద ల మారల్ ఎల్ ద రెలిజియన్ (ది టూ సోర్సెస్ ఆఫ్ మొరాలిటీ అండ్ రెలిజియన్-1932)* అనే గ్రంథం రచించాడు. బెర్న్సన్ 1941 జనవరి 4 వ తేదీన పారిస్లో తుదిశ్వాస విడిచాడు.

నాగరాజ్(బా.శ్రీ.)

బెర్డిచెవ్ స్కీ, మికా జోసెఫ్ (1865-1921) :

హీబ్రూ, జర్మన్, యిడ్డిష్ భాషా రచయిత. "మికా జోసెఫ్ బిన్ గోరియన్" అనే మారుపేరుతో ప్రసిద్ధులయిన మికాజోసెఫ్ బెర్డిచెవ్ స్కీ భగవద్భక్తిని, సంతోషంగా భగవత్సేవ చేయడాన్ని ఉద్బోధించిన "హసిద్" (ఖాసిద్) అనే యూదుల తెగవారి మత గురువుల కుటుంబంలో జన్మించాడు. ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛకోసం ఆయన ఆరాటపడ్డాడు. ఆ ఆరాటం ఆయన వ్రాసిన కథలు,

నవలలు, వ్యాసాలు మొదలయిన వాటిలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది.

తమ జీవిత చరమదశలో బెర్లిన్లో దంతవైద్యులుగా పనిచేస్తూ *మె-ఒట్జర్ హో-అగ్గడా* (1913-14; 'అగ్గడా నిక్షేపాల నుంచి) అనే సంకలనాన్ని హీబ్రూ భాషలో బెర్డిచెవ్ స్కీ ప్రచురించాడు. ఈ సంకలనంలో యూదుల ప్రాచీన గాథలకూ, జానపద వృత్తాంతాలకూ ఆకరమైన 'అగ్గడా' నుంచి సేకరించిన కథ లెన్నో చోటుచేసుకొన్నాయి.

మికా జోసెఫ్ రచనలు చాలావరకు ఆయన మరణానంతరం సంకలనాలుగా వెలువడ్డాయి. ఆయన కథలు 1922-23 లలో *మె-హట్జ్ లె-తహమ్* ('ఆపరణ దాటి'), *బెన్ హా హొమొత్* ('గోడల మధ్య') వంటి సంకలనాలలో వెలువడ్డాయి. ఈ కథలలో రచయిత యూదుల జీవిత విధానంలోని ఒడిదుడుకులను చిత్రీకరించారు. తరతరాలుగా సాగివస్తున్న యూదు సంప్రదాయవాదం నుంచి బయట పడడానికి విఫల ప్రయత్నాలు చేస్తున్నవారూ, సంప్రదాయం ఆవరణలోనే జీవించడానికి శ్రమించే వారూ ఈ కథలో కనిపిస్తారు.

మికా జోసెఫ్ వ్యాసాలు తొమ్మిది సంకలనాలుగా 1922 లో వెలువడ్డాయి. ఆ వ్యాసాలలో సాహిత్య విమర్శ, యూదు సంప్రదాయంలో కరడుగట్టిన ప్రాచీనత మీద విమర్శలు, 'హసిద్' సంప్రదాయం గురించిన ప్రశంసలు చోటు చేసుకొన్నాయి. *అగ్గడా* లో కనిపించే సుందర భావాలనూ, మానవతా ధోరణులనూ వివరిస్తూ వ్రాసిన *హోరెబ్* అనే వ్యాస సంకలనం కూడా పేర్కొనదగినదే.

యూదులకు సమగ్రమైన ఆధ్యాత్మిక తత్వం లేదంటూ మికా జోసెఫ్ ప్రతిపాదించిన చారిత్రక సిద్ధాంతాన్ని చాలా మంది యూదు పండితులు మూర్ఖవాదంగా తోసి పుచ్చారు.

మికా జోసెఫ్ రచనలను విమర్శనా దృష్టితో పరిశీలించిన పండితులు ఆయన సాహిత్య సేవలో *అగ్గడా* కథల సంకలనమే పేర్కొనదగింది అని అభిప్రాయపడ్డారు.

పి.ఎస్.జి.

బెర్నార్డ్, జీన్-జేక్వీస్ (1888-1972) : ఫ్రెంచ్ నాటక కర్త. నాటక పాత్రల నిజమైన మనోభావాలను సంభాషణల ద్వారా వ్యక్తం చేయని 'అవ్యక్త నాటక పద్ధతి' కి ప్రధాన ప్రతినిధి. అవ్యక్త నాటక పద్ధతి 'మౌన పద్ధతిగా' ప్రసిద్ధి కెక్కింది. జీన్-జేక్వీస్ 1922 లో వ్రాసిన *మూర్టిన్* నాటకం అవ్యక్త నాటక పద్ధతికి మంచి ఉదాహరణ. అందులోని పాత్రల స్వభావాలను

గ్రహించడానికి ఆ పాత్రల సైగలు, ముఖ భంగిమలు, వాటి పొడిపొడి మాటలు, మానం తోడ్పడుతాయి.

జీన్ జేక్విస్ తండ్రి ట్రెస్టాన్ బెర్నార్డ్ కూడా నాటకకర్తగా ప్రసిద్ధుడే. జీన్ జేక్విస్ తొలి నాటకాలలో మనోవైజ్ఞానిక సమస్యలు ఇతివృత్తాలు. *లె ఫ్యూక్స్ రి ఫెండ్ మాల్* (1921), *లె ఫ్రెండ్స్ డె ఆట్రెన్* (1924) అనే రెండు నాటకాలలో ఆకారణ ద్వేషం ఇతివృత్తం. 1926 లో వెలువడిన *లామెన్ పెయిన్* లో పరస్పరం పరిచయం లేని రెండు పాత్రలు ఒకదాన్ని మరొకటి సమీపించేటప్పుడు అనుభవించే ఆశాంతి ఇతివృత్తం.

యూదు జాతికి చెందిన వాడన్న కారణంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో జర్మనీ వారి 'కాన్సెన్ట్రేషన్ కాంప్' లో బందీగా ఉన్న జీన్ జేక్విస్ ఆ సజీవ నరకంలో తాను పొందిన అనుభవాలను *లె కాంప్ ద లా మార్ట్ లెంబె* (1944; 'The Camp of Slow Death' 1945) పేరిట 1944 లో ఒక స్మృతి గ్రంథంగా ప్రకటించాడు. తన నాటకానుభవాలను గురించి 1958 లో మెన్ అమి *లె తియేటర్* అనే పుస్తకం వ్రాశారు. జీన్ జేక్విస్ వ్రాసిన నాటకాలు కొన్నిటిని జె.ఎల్. ఫిత్ ఆంగ్లంలోకి అనువదించి 1939 లో *ది సల్క్ ఫెయిర్* పేరిట సంకలనంగా ప్రచురించాడు.

పి.ఎస్.జి.

బెర్నార్డ్ షా, జార్జ్ (1856-1950) : జగద్విఖ్యాతుడైన ఐరిష్ హాస్య నాటక రచయిత,

సాహిత్య విమర్శకుడు, సోషలిస్ట్ ప్రచారకుడు. 1925 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. *నీజర్ అండ్ క్రియోపాత్ర* (ప్రచురణ, ప్రదర్శన 1901), *మాన్ అండ్ సూపర్ మాన్* (ప్రచురణ 1903, ప్రదర్శన

1905), *మేజర్ బార్బరా* (ప్రచురణ 1905, ప్రదర్శన 1907), *సెయింట్ జోన్* (ప్రచురణ 1923, ప్రదర్శన 1924) వంటి ప్రసిద్ధ నాటకాల రచయిత. జార్జ్ కార్ షా, లూసిండా ఎలిజబెత్ గుర్లీ షా దంపతుల మూడవ, కడగొట్టు సంతానం జార్జ్ బెర్నార్డ్ షా. ఇతడు

వారి ఏకైక పుత్రుడు. దారిద్ర్యంతో బాధపడుతూ షా మొదట ఒక మతోద్యోగి అయిన తన పినతండ్రి వద్ద ట్యూషను చదువుకొన్నాడు. తరువాత కొద్దికాలం పాటు ప్రొటెస్టెంట్, కాథలిక్ స్కూళ్లు రెండింటిలోనూ చేరి చదువుకొన్నాడు. 16 ఏళ్లు నిండక మునుపే ఒక భూముల ఏజెంటు కార్యాలయంలో పనిలో చేరాడు.

షా కుటుంబం వారు సంగీత ప్రియులు. షా తల్లి తన సంగీత గురువు జార్జ్ జాన్ వాండెరియన్ లీతో 1875 లో తన భర్తను డబ్లిన్ లోనే వదిలి తన కుమార్తెలతో సహా లండన్ వెళ్లగా, ఆ మరుసటి ఏడాది బెర్నార్డ్ షా కూడా ఆమె వద్దకు వెళ్లాడు. షా తన 20 వ, 30 వ సంవత్సరాల మధ్య విశేష నైరాశ్యాన్ని, దారిద్ర్యాన్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. కొద్దికాలం 'లీ' పేరుతో సంగీత విమర్శక వ్యాసాలు వ్రాశాడు. 1879 నుంచి 1980 లో సగం వరకూ లండన్ లోని ఎడిసన్ టెలిఫోన్ కంపెనీలో పనిచేశాడు. అదే అతడు చేసిన చిట్టచివరి సాహిత్యేతర ఉద్యోగం. తల్లి, పెద్ద అక్క లూసీతో కలిసి తల్లి సంగీతం టీచరుగా సంపాదించే జీతంతోనూ, తన స్వల్ప ఆదాయంతోనూ షా ఎలాగో కాలం గడిపేవాడు. అతని రెండవ అక్క ఆగ్నీస్ 1876 లో చనిపోయింది. సాయంత్రం వేళలలో షా బ్రిటిష్ మ్యూజియంలోని రీడింగు రూములో కూర్చుని పుస్తకాలు చదవడం, నవలలు వ్రాయడం చేసేవాడు.

అతని నవలలు ఏ మాత్రం విజయవంతం కాలేదు. అతడు వ్రాసిన *ఇమెయ్యారిటీ* (1829) అనే నవలను లండన్ లోని ఏ ప్రచురణ కర్తా ప్రచురించడానికి అంగీకరించలేదు. తరువాత వ్రాసిన నాలుగు నవలలకూ కూడా అదే గతి పట్టింది. 1881 లో లండన్ లో మశూచి వ్యాధి విజృంభించినపుడు షా కూడా ఆ వ్యాధికి గురి అయ్యాడు.

నవలా రచయితగా విఫలుడైనా 1890-90 మధ్య షా లో పరిణతి ఏర్పడింది. అతడు శాకాహారి అయ్యాడు. సోషలిస్టులలో చేరి, గొప్ప వక్త అయ్యాడు. 1854 లో స్థాపించిన ఫేబియన్ సొసైటీలో ప్రముఖ వ్యక్తి అయ్యాడు.

1884 లో నాటక రచయితగా 'షా' తన ప్రయోగాలను ప్రారంభించాడు. 1892 లో షా తొలి నాటకం *విడోయర్స్ హౌస్* ప్రదర్శింపబడి, పత్రిక లన్నింటి చేత అభినందించబడింది. షా ప్రచురించిన తొలి నాటక సంకలనం *ఫ్లెస్ ఫ్లెజెంట్ అండ్ అన్ ఫ్లెజెంట్* (1898). నాటక రచనతోనూ, ఇతర వ్యాసంగాలతోనూ

శక్తికి మించి శ్రమించడంతో 1898 లో ఆయన స్వల్ప అస్వస్థతకు గురి అయ్యాడు. ఆ అస్వస్థత నుండి కోలు కొంటున్న సమయంలోనే తన నర్స్ చార్లట్ పెయిన్ టౌన్ షెండ్ ను ఆయన వివాహ మాడాడు.

షా ప్రచురించిన అటు తరువాతి నాటక సంకలనం *త్రీ ప్లేస్ ఫర్ ప్యూరిటన్స్* (1901). ఈ సంకలనం లోనే షా తన నాటకాలకు సుదీర్ఘమైన ఉపోద్ఘాతాలను రచించడం ఆరంభించాడు.

మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం కొంత కాలం షా నాటకాలు వ్రాయడం మాని కామన్ సెన్స్ అబౌట్ ది వార్ అనే కరపత్రాన్ని ప్రచురించాడు. దానిలో జర్మనీ తోపాటు గ్రేట్ బ్రిటన్, దాని మిత్ర రాజ్యాలూ కూడా దోషలే అని షా అన్నాడు. *హార్ట్ బ్రేక్ హౌస్* (1920) లో యుద్ధ ప్రారంభంలో ఆధ్యాత్మికంగా దివాలా తీసిన ఒక తరం ప్రజలు యుద్ధంలో జరిగిన రక్తపాతానికి బాధ్యులు అని షా ఆరోపించాడు. 1922 లో *బాక్ టు మెథుసీలా* అనే పేరుతో అయిదు పరస్పర సంబంధం గల నాటకాలను షా ప్రచురించాడు. ఆ నాటకాలలో ఏడెన్ గార్డెన్ నాటి నుంచి క్రీస్తుశకం 31,920 వరకూ మానవుల క్రమపరిణామం వర్ణించబడింది. షా రచించిన చిట్టచివరి నాటకం *వై వీ వుడ్ నాట్* (1956) లో షా లోని వెనుకటి ప్రతిభ తాలూకు చెణుకులు మాత్రమే మనకు కనిపిస్తాయి. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామం జరుగుతున్న కాలంలో 1943 లో షా భార్య చార్లట్ చనిపోయిన తరువాత షా లండన్ లోని తన బసను వదిలి, హార్ట్ ఫోర్డ్ షైర్ లోని అమోట్ సెంట్ లారెన్స్ అనే తన గ్రామీణ నివాసానికి మారాడు. అక్కడే 1950 లో తన 94 వ ఏట షా తన తుదిశ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

బెలక్, హిలేర్ (1870-1953) : 20 వ శతాబ్దపు పూర్వార్థంలోని ప్రతిభావంతులైన ఆంగ్ల రచయితలలో ఒకడు. కవిగా, చరిత్రకారుడుగా, వ్యాసకర్తగా ప్రసిద్ధుడు. బెలక్ పిల్లలకోసం సరళసుందర మైన హాస్య కవితలు వ్రాసి ఖ్యాతి గడించాడు. అతి సాధారణ విషయం మొదలు అతి గంభీర విషయం దాకా అన్నీ బెలక్ రచనకు ప్రేరణ నిచ్చాయి. బెలక్ ఎలాంటి విషయాన్నైనా సరే, ఆసక్తికరంగా వ్యాసరూపంలో మలచగల సిద్ధహస్తుడు. ఎద్వర్డు యుగం నాటి వివాద గ్రస్త విషయాలను కుతూహలజనకమైన వ్యాసాలుగా తీర్చి దిద్దిన నిపుణుడు బెలక్.

బెలక్ ఆక్సుఫర్డు విశ్వవిద్యాలయంలో చరిత్ర ప్రధాన విషయంగా ప్రథమశ్రేణి ఆనర్సులో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. ఆక్స్ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయ వక్తృత్వ సంఘం అధ్యక్షుడుగా విద్యార్థిలోకంలో రాణించాడు. ఫ్రెంచ్ దేశీయుడైన బెలక్ బ్రిటిషు పౌరస్వత్వం స్వీకరించి, పార్లమెంటు సభ్యుడు (1906-10) గా కూడా ఆ దేశానికి సేవ చేశాడు.

బెలక్ తొలి రచనలలో *వెర్సెస్ అండ్ సానెట్స్* (1895), *ది బాడ్ చైల్డ్ బుక్ ఆఫ్ బీన్స్* (1896) పేర్కొనదగినవి. విక్టోరియా యుగం నాటి ఆడంబరాలను, అట్టహాసాలను ఎద్దేవా చేస్తూ పేరడీలుగా వ్రాసిన కవితా సంకలనం *కాషనరీ టేల్స్* (1907) బెలక్ కు అపారమైన ఖ్యాతిని తెచ్చి పెట్టింది. ఈ కవితా సంకలనం అతన్ని ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రపంచంలో బాల సాహిత్య ప్రప్రగా స్థిరపడేలా చేసింది. *డాంటన్* (1899), *రాబ్బీ పీరి* (1901) అనే గద్య కృతులలో బెలక్ చారిత్రక దృష్టి, శక్తిమంతమైన శైలి వెల్లడి అయ్యాయి. *లాంబ్ కిన్స్ రిమెయిన్స్* (1900), *మిస్టర్ బర్టెన్* (1904) అనే రచనలలో బెలక్ పదునైన వ్యంగ్యం, అవహేళన రాటు తేలాయి. యాత్రా చరిత్ర *ది పాత్ టు రోమ్* (1902) లో ప్రకృతి సౌందర్య వర్ణన, యూరప్ చరిత్రను గురించి బెలక్ చేసిన వ్యాఖ్యలు విలక్షణంగా రూపొందాయి.

బెలక్ రోమన్ కాథలిక్కు. అతని మత దృక్పథం అతని రచన లన్నింటిలో కొద్దో గొప్పో ప్రతిఫలించింది. *యూరప్ అండ్ ది ఫెయిత్* (1920), *మిస్టర్ ఆఫ్ ఇంగ్లాండ్* నాలుగు సంపుటాలు (1925-31), *జేమ్స్ జీవిత చరిత్ర* లో బెలక్ మత దృక్పథం కొట్టవచ్చినట్లు కనపడుతుంది. చరిత్రను కళ్లకు కట్టినట్లు చిత్రించడంలో బెలక్ ప్రతిభ నిరుపమానం.

ది ఫోర్ మెన్ (1912) లో బెలక్ తాను జీవించిన ససెక్స్ పరిసరాలను రమణీయంగా చిత్రించాడు. *ది క్రూయ్ ఆఫ్ ది నోనా* (1925) లో నౌకా ప్రయాణం పట్ల బెలక్ కు గల అభిరుచి వ్యక్తమయింది.

ది మాడర్న్ ట్రావెలర్ (1898), *హీరోయిక్ పాయెమ్ ఇన్ పైజో ఆఫ్ వైన్* (1932) బెలక్ కవితా సంకలనాలలో ముఖ్యమైనవి. బెలక్ వ్యంగ్య నవలలకు, అతని ప్రాణమిత్రుడైన జి.కె. చెస్టర్టన్ బొమ్మలు గీశాడు. సమకాలీన చరిత్రకారులు హెచ్.జి.వెల్స్, జి.సి. క్లాప్ టో బెలక్ సాగించిన సాహిత్య వాదోపవాదాలు సుప్రసిద్ధం. ఆంగ్ల వ్యాసకర్తలలో బెలక్ స్థానం విశిష్టమైనది.

జి.ఆ.నా.

బెల్లీ, ఆండ్రేయ్ (1880-1934) : ప్రముఖ రష్యన్ సైద్ధాంతికుడు, కవి. రష్యన్ ప్రతీకా వాద సంప్రదాయానికి చెందినవాడు. ఆధ్యాత్మిక భావాలనూ, నిగూఢ, అమూర్త లక్ష్యాలనూ అన్యూపదేశాల ద్వారా అభివ్యక్తికరించే సాహిత్య సంప్రదాయం ఇది.

ఆండ్రేయ్ బెల్లీ ఇతని కలంపేరు. అసలు పేరు 'బోరిస్ నికొలాయేవిచ్ బుగాయేవ్'. 1880 అక్టోబరు 26 న ఇతడు మాస్కోలో జన్మించాడు. తండ్రి గణిత శాస్త్ర ఆచార్యుడు. మాస్కోలోని సాహిత్య వర్గాలతో బెల్లీ సన్నిహితంగా మెలగేవాడు. 19 వ శతాబ్దపు చివర ఉన్న దార్శనికుడూ, యోగీ అయిన 'వ్లాదిమిర్ సోలోవ్ వ్యోవ్' నుంచి జగత్పూజనీయత, జీవిత గమ్యానికి సంబంధించిన భావాలను ఈయన ఆకళించుకొన్నాడు. తన తొలి ప్రముఖ రచన సెవెర్నయా సింఫోనియా (1902, 'The northern symphony') ను బెల్లీ 1901 లో ముగించాడు. ఈ వచన పద్యంలో వచనాన్ని, కవిత్వాన్ని, సంగీతాన్ని కొంతవరకు చిత్రకళను కూడా సమ్మిళితం చేయడానికి ఆయన ప్రయత్నించాడు. ఈ నూతన సాహిత్య ప్రక్రియలో మరి మూడు సింఫనీలు ఆయన రచించాడు. ఇతర కావ్యాలలో ఆండ్రీ బెల్లీ కల్పనాత్మక శైలిని, క్రమరహితమైన ఛందస్సును వాడి రష్యన్ కవిత్వంలో 'రూపం' విషయంలో విప్లవం తేవడానికి నాంది పలికాడు. ఈతని సాహిత్య సహచరుడు అలెక్సాండర్ బ్లాక్ ఆ విప్లవాన్ని ఫలవంతం చేశాడు.

బెల్లీ ప్రకటించిన తొలి మూడు పద్య కావ్యాలు: జాలోత్ వి లజూరి (1904, 'Gold in Azure'), 2. పె పెల్ (1909, 'Ashes'), 3. అర్న్ (1909 'Urn'). ఇవి బ్లాక్ రచనలవలె డైరీల రూపంలో ఉంటాయి. 1909 లో బెల్లీ తన తొలి నవల సెరెబ్రియనీ గోలబ్ (1910, 'The Sliver Dove') ముగించాడు. ఆయన సుప్రసిద్ధమైన రచన వీటర్ బర్న్ 1913-14 మధ్య సీరియల్ గా ప్రకటించబడింది. ఇది తన పూర్వపు సింఫనీలకు అనుబంధ ప్రాయంగా గ్రహించదగిన రచన. 1913 లో బెల్లీ ఆస్ట్రియన్ సాంఘిక తత్వవేత్త రుడోల్ఫ్ సెనర్ అనుయాయుగా చేరి స్విట్జర్లాండ్ లోని 'జేసెల్' లో ఆయన స్థాపించిన కాలనీలో చేరాడు. బౌద్ధుల ధ్యాన సంబంధమైన అనుభూతిలో కలిగే కొన్ని ఆధ్యాత్మిక విశ్వాసాలను సమర్థించే వర్గం ఇది. స్విట్జర్లాండ్ లో ఉన్న కాలంలోనే బెల్లీ సంగ్రహ ఆత్మ కథారూపమైన నవల కోటిక్ లెతయేవ్ (1922) రచించడం ప్రారంభించాడు. దీనిలోని శైలి జేమ్స్ జాయిస్ శైలిని గుర్తు

తెస్తుంది. 1916 లో బెల్లీ మాస్కో తిరిగి వచ్చి ఇతర ప్రతీకావాదులందరి వలెనే మొదట 1917 నాటికి బోల్షివిక్ విప్లవాన్ని అత్యంతావేశంతో అభినందించాడు. ఆయన సంగ్రహ పద్యకావ్యం క్రిస్టోస్ వోస్క్రీస్ (1918) రష్యన్ సోషలిజం రేకెత్తించిన ఆశాభావాన్ని ప్రశంసించింది. అయితే 'బ్లాక్' మరణించడం, తన సాహిత్య సహచరులు కొందరు ఉరితీయబడడం జరిగిన తరువాత నిరుత్సాహం చెందిన బెల్లీ విదేశాలకు పోయాడు. 1923 లో ఆయన రష్యా తిరిగి వచ్చాడు. ఆండ్రే బెల్లీ ప్రవేశ పెట్టిన నూతన రచనా ప్రక్రియలు అనంతర రష్యన్ పద్య రచననూ, వచన శైలినీ చెప్పకోదగినంతగా ప్రభావితం చేశాయి. 1934 జనవరి 7 వ తేదీన ఆండ్రేయ్ బెల్లీ మాస్కోలో పరమపదించాడు.

బొ.శ్రీ.

బెల్లీ, గైసెప్పి జియోచిన్ (1791-1863) : ప్రసిద్ధ రోమన్ కవి. క్రైస్తవ మతాధిపత్యంలో ఉన్న 19 వ శతాబ్దపు పూర్వార్థం నాటి రోములోని ప్రజల జీవితాన్ని తన వ్యంగ్య కవితల ద్వారా చిత్రించిన ప్రజ్ఞాశాలి.

బెల్లీ బాల్యం కష్టాలతో, కడగండలతో గడిచింది. యౌవనంలో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తూ రోజులు నెట్టుకొస్తున్న సమయంలో ఓ ధనిక వితంతువును పెళ్లాడటంతో బెల్లీ దశ తిరిగింది. హాయిగా కాలం వెళ్లబుచ్చుతూ కవితా రచనలు చేయసాగాడు. బెల్లీ గైసెప్పి చర్చ్ ఉద్యోగిగా యథాస్థితి వాది (కన్సర్వేటివ్). 1848 నాటి విప్లవం అతని అభిప్రాయాలను తీవ్రంగా దెబ్బ తీసింది. 1849 లో రోమన్ రిపబ్లిక్ ఏర్పడటంతో బెల్లీ కవితా రచనకు స్వస్తి చెప్పాడు. బెల్లీ తన చరమ దశలో తన కవిత లన్నింటినీ కాల్చివేయమని కుటుంబ సభ్యులతో చెప్పాడు.

బెల్లీ రెండు వేలకు పైగా సానెట్స్ వ్రాశాడు. అతని ఆచరణకు అభిప్రాయాలకు గల వైరుధ్యం ఈ కవితలలో స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. 1830-39 మధ్య కాలంలో రచింపబడిన ఈ కవితలలో అతని అంతరాళాల్లో అణగిఉన్న భావాలు వ్యక్త మయాయి. సాహిత్య సంప్రదాయానికి, అకడమిక్ వాతావరణానికి, క్రైస్తవ మతాధిపత్యంలో జరిగే సాంఘిక అన్యాయాలకు విరుద్ధంగా బెల్లీ రచనలు సాగించాడు. బెల్లీ చర్చి అనుసరించే విధానాలను, విధించే నైతిక ప్రమాణాలను విమర్శించాడు. బెల్లీ ఇటాలియన్ భాషలో సంప్రదాయ బద్ధంగా రచనలు చేసినా రోమన్ మాండలికంలో వ్రాసిన సానెట్స్ అతనిని సుప్రతిష్ఠునిగా చేశాయి. బెల్లీ

వ్రాసిన శృంగార గీతాలు అశ్లీల భావాలను ప్రకటించ కపోయినా, పవిత్ర భావనను కాదని తాకిక దృక్పథాన్ని వెల్లడిస్తాయి. బెల్లీ సానెట్లు మూడు సంపుటలుగా 1952 లో వెలువడ్డాయి. హెరాల్డ్ నోర్సే ఆంగ్లంలోకి అనువదించి ప్రచురించిన 46 సానెట్లు (1960, 1974) అమితంగా ప్రజలను ఆకర్షించాయి.

ఘ.అ.నా.

బెల్లో, ఆండ్రేస్ (1781-1865) : కవి, విద్వాంసుడు. దక్షిణ అమెరికా మేధావులలో ప్రథమ గణ్యుడు. బెల్లో కవితా శైలిని, సిద్ధాంతాలను గ్రీక్ మహాకవి వర్జిల్ రచనలు గాఢంగా ప్రభావితం చేశాయి. బెల్లో వెనిజులా విశ్వవిద్యాలయంలో తత్వ, న్యాయ, వైద్య శాస్త్రాలను చదివాడు. ప్రసిద్ధ జర్మన్ యాత్రికుడు అలెగ్జాండర్ వాన్ హమ్ బోల్ట్ తో స్నేహం చేసి, భూగోళ శాస్త్రంలో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడు. బెల్లో దక్షిణ అమెరికాకు విముక్తి కలిగించిన సైమన్ బోలివర్ కు మిత్రుడూ, గురువూనూ. 1810 లో అతనితో పాటు రాజకీయ కార్యార్థమై లండన్ వెళ్ళాడు. చిలీ, కొలంబియాల న్యాయ కార్యదర్శిగా లండన్ లో 19 సంవత్సరాలున్నాడు. తీరిక సమయాన్ని సాహిత్యాధ్యయనం, పాఠ ప్రవచనాల్లో గడపాడు.

బెల్లో కీర్తి పతాక లనదగిన రెండు కవితలు *సిల్వస్ అమెరికానాస్*. దక్షిణ అమెరికా ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని, ఘనతను వర్ణించే ఈ కవితలు ఇంగ్లాండులో 1826-27 లో అచ్చయ్యాయి. ఈ రెండు కవితలు బెల్లో ఆండ్రేస్ వ్రాయాలని సంకల్పించిన అసంపూర్ణ మహా కావ్యం అమెరికా లోని భాగాలు మాత్రమే. దక్షిణ అమెరికా గ్రామీణ సౌందర్యాన్ని, సాభాగ్యాన్ని గ్రీకు మహాకవి వర్జిల్ వలె నెమరు వేసుకొంటూ వ్రాసిన కవిత *సిల్వా అల అగ్రికల్చుర డి ల జొన బోరిడా* 19 వ శతాబ్దపు శ్వానిష్-అమెరికన్ సాహిత్యంలో పేరెన్నిక గన్నది.

బెల్లో 1829 లో చిలీ ప్రభుత్వ విదేశాంగ శాఖలో బాధ్యతాయుతమైన పదవిని చేపట్టి సాంటియాగో నగరంలో స్థిరపడ్డాడు. ఆ నగరంలోని రాజకీయ మేధావి వర్గంలో ప్రముఖుడుగా పేరు పొందాడు. బెల్లో విశిష్ట సేవలను గుర్తించి చిలీ ప్రభుత్వం అతనిని సెనేటరుగా నియమించింది. బెల్లో 1843 లో చిలీ విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించి, జీవితాంతం రెక్టరుగా పనిచేశాడు. చిలీ సివిల్ కోడ్ 1855 లో అమలులోనికి రావడానికి అతడే ప్రధానకారకుడు. యూరపులో నెపోలియన్ కోడ్ లాగా దక్షిణ అమెరికా అంతటా ఈ చిలీ సివిల్ కోడ్ ప్రచారంలోకి వచ్చిందంటే, దానికి మూలకారణమైన బెల్లో

మేధా సంపత్తి ఎంత గొప్పదో ఊహించుకోవచ్చు.

బెల్లో న్యాయ, తత్వ, భాషా శాస్త్ర, సాహిత్య విమర్శ క్షేత్రాలలో ఎన్నో రచనలు చేశాడు. బెల్లో వ్రాసిన *గ్రమెటికా డిల లెంగ్వా కేస్టెల్లన* (1847, 'శానిష్ భాషా వ్యాకరణం') శ్వానిష్ భాషా శాస్త్ర క్షేత్రంలో అణిముత్యం వంటి రచన.

జి.అ.నా.

బెల్లో, సాల్ (1915--) : నేటికీ సజీవుడై ఉన్న ప్రముఖ అమెరికన్ నవలా రచయిత. సంఘం ప్రభావం తగ్గినా, జీవశక్తి కోల్పోని ఆధునిక అమెరికన్ నగర వాసుల జీవిత చిత్రణలో చూపిన నైపుణికి 1976 లో సాహిత్యానికి ఆయన నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్నాడు. 1915 జూన్ 10 వ తేదీన కెనడాలోని క్వెబెక్ రాష్ట్రంలోని 'లచీనే'

లో ఒక యూదు కుటుంబంలో బెల్లో జన్మించాడు. యూదుల మాతృభాష 'యిడ్డిష్' ను ఆయన ధారాళంగా మాట్లాడేవాడు. ఆ యిడ్డిష్ భాష శక్తి ఆయన ఆంగ్ల భాషాశైలిలో కూడా ప్రతిఫలించింది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత అమెరికాలో ఒక ప్రముఖ వర్గంగా ఏర్పడిన 'జ్యూయిష్ అమెరికన్' రచయితలకు ప్రధాన ప్రతినిధిగా ఆయనను పేర్కొవచ్చును.

బెల్లో తల్లిదండ్రులు 1913 లో రష్యా నుంచి మాంట్రిల్ (కెనడా) కు వలస వెళ్లారు. బెల్లోకు తొమ్మిదేళ్ల వయస్సుప్పుడు వారు అక్కడ నుంచి చికాగోకు మారారు. చికాగో, నార్త్ వెస్టర్న్ విశ్వవిద్యాలయాలలో చదివి 1937 లో సాల్ బెల్లో పట్టభద్రుడయ్యాడు. తరువాత మెన్నెసోటా విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రిన్స్టన్, న్యూయార్క్ యూనివర్సిటీ, బార్డ్ కాలేజీ, చికాగో పశ్చిమ విద్యాలయాలతో సహా అనేక విశ్వవిద్యాలయాలలో ఒక వంక విద్యా బోధన చేస్తూనే, మరొక వంక ఆయన రచనలు కొనసాగిస్తూ ఉండేవాడు.

సైన్యంలో చేరడానికి ఎదురుచూస్తూ ఒక డైరీ ఫారంలో కాలం గడుపుతున్న వ్యక్తి కథ *డాంగ్లింగ్ మాన్* (1944; 'ఖులాసా మనిషి'). ఒకరినొకరు అహుతి చేసుకుంటున్న ఒక యూదు జాతీయునికి, ఇతర జాతీయునికి మధ్య గల సంబంధాన్ని సునిశితంగా

పరిశీలించే కథ ది వ్రిక్రిమ్ (1953; 'బలిపశువు') ఈ తొలి రెండు నవలల వలన బెల్లో తనను అభిమానించే ఒక చిన్న పాఠక వర్గాన్ని సంపాదించుకోగలిగాడు. తరువాత రచించిన ది అడ్వన్సెడ్స్ ఆఫ్ ఆగీమార్చ్ (1953; 'ఆగీ సాహస యాత్రలు') అనే నవలకు మరింత విస్తృత ప్రచారం లభించడం, 1954 లో అది నేషనల్ బుక్ అవార్డ్ అందుకోడం జరిగింది. చికాగోకు చెందిన ఒక నిరుపేద యూదు యువకుడు 20 వ శతాబ్దం జీవితంలో హాస్య భరిత సన్నివేశాలతో నెగ్గుకురావడం, ఆ జీవితానికి ఒక అర్థాన్ని కల్పించేందుకు ప్రయత్నించడం ఈ నవలలోని ఇతివృత్తం. ఈ నవలలోనే బెల్లి మొట్టమొదటిసారిగా అంతకు ముందు ఉన్న రూప ప్రాధాన్యం మీద తిరుగుబాటు చేస్తూ ఒక ఆషామాషీ శైలిని ఉపయోగించాడు. హైండర్సన్ ది రెయిన్ కింగ్ (1959) లో విచిత్ర స్వభావం గల ఒక అమెరికన్ కోటీశ్వరుడు ఆఫ్రికాలో శాంతిని అన్వేషించడం కళ్లకు కట్టినట్లు వర్ణించబడింది. సీజ్ ది డే (1956) ఒక చిన్న నవలిక. బెల్లో అనేక కథానికలు- మోన్ బ్రీన్ మెమాయిర్స్ (1968), టు జెరూసలేమ్ అండ్ బ్యాక్ (1976) కూడా రచించాడు.

చివరి దశలో సాల్ బెల్లో రచించిన నవలలలో చెప్పుకోదగ్గవి: హెర్బాగ్ (1964). ఇది 1965 లో నేషనల్ బుక్ అవార్డ్ పొందింది, మిస్టర్ సామ్మర్స్ ప్లానెట్ (1970), ఇది 1971 లో నేషనల్ బుక్ అవార్డ్ పొందింది, హంబోల్ట్ గిఫ్ట్, (1975; 1976 లో పులిట్జర్ బహుమతి), ది డీన్స్ డి సెంబర్ (1982). ఈ రచనలలో బెల్లో రచనాశక్తి పరాకాష్ఠ పొందింది. ఈ నవలలలోని నాయకులు యూదు మేధావులు. వారి స్వగతాలు ఒక్కొక్కప్పుడు మహా గంభీరంగానూ, ప్రతిభావంతంగానూ, మరొకప్పుడు హాస్య రస భరితం గానూ, అసందర్భంగానూ సాగుతాయి.

బా.శ్రీ.

బెహన్, బెండన్ (1923-64) : ఐరిష్ నాటక రచయిత. పదునైన వ్యంగ్యానికి పెట్టింది పేరు. ఘాటైన రాజకీయ వ్యాఖ్యలు బెహన్ 'అసంబద్ధ' నాటకాలకు ప్రసిద్ధి చేకూర్చాయి. బెహన్ తన రచనలలోనూ, జీవితంలోనూ ఆంగ్లేయ వ్యతిరేక ధోరణిని అవలంబించాడు.

బెహన్ కుటుంబం వామపక్ష ధోరణులకు, విప్లవ కార్యకలాపాలకు, ఆంగ్లేయ విరుద్ధ భావాలకు ఆలవాలం. బెహన్ తన 14 వ ఏటనే ఐరిష్ రిపబ్లికన్ ఆర్మీలో వార్తా హరుడుగా పని చేశాడు. విధ్వంసక చర్యల్లో

పాల్గొన్నందుకుగాను బెహన్ 1940 లో శిక్షకు గురై, మూడేళ్ల పాటు సాధారణ పాఠశాలకు పంపబడ్డాడు. ఈ నిర్బంధిత కాలం నాటి అనుభవాలను, జ్ఞాపకాలను బెహన్ బోర్న్ స్టెల్ బాయ్ (1958) అనే గ్రంథంలో ప్రకటించాడు. 1942 లో డబ్లిన్ కు పంపబడినప్పుడు బెహన్ పోలీసుపై కాల్పులు జరిపినందుకుగాను 14 ఏళ్ల కారాగార వాస శిక్షకు గురి అయ్యాడు. క్షమాభిక్ష వేడి 1946 లో జైలు నుంచి విడుదల అయ్యాడు. బెహన్ జైలులో ఉన్నప్పుడు తన ఐరిష్ భాషా సామర్థ్యాన్ని పెంపొందించుకొన్నాడు. ది క్వేర్ ఫెలో (1954), ది హోస్టేజ్ (1958) బెహన్ కు చిర యశస్సు నార్జించి పెట్టిన నాటకాలు.

బెహన్ రేడియో, టెలివిజన్లకు రచనలు చేసేవాడు. వాటి కార్యక్రమాలలో పాటలు పాడేవాడు. పత్రికలకు రచనలు పంపేవాడు.

బెహన్ డబ్లిన్ గురించి ఐరిష్ పత్రికలో వ్రాసిన వ్యాసాలు హోల్డ్ యువర్ అవర్ అండ్ హోవ్ అన దర్శుస్తకంగా వెలువడ్డాయి. ది క్వేర్ ఫెలో అనే నాటకం 1954 లో డబ్లిన్ లో విజయవంతంగా ప్రదర్శింపబడింది. ఒక ఖైదీని ఉరితీయడం గురించి తోటి ఖైదీల, జైలు అధికారుల భావాలు, అభిప్రాయాలు శక్తిమంతంగా ఈ నాటకంలో నిరూపించబడ్డాయి. ఈ నాటకం లండన్, న్యూయార్క్ నగరాలలో కూడ ప్రదర్శింపబడి, ప్రేక్షకుల మన్ననలు పొందింది.

బెహన్ రచనలలో విశిష్టమైనది ది హోస్టేజ్. ఐరిష్ రిపబ్లికన్ ఆర్మీ ద్వారా ఒక వేశ్యా వాటికలో నిర్బంధింపబడిన ఒక ఆంగ్ల సైనికుని అవస్థ ఈ నాటకంలో చిత్రింపబడింది. ఆనాటి సాంఘిక పరిస్థితులు కథాగేయాల, ఫాంటసీల ద్వారా విడంబనాత్మకంగా ఈ నాటకంలో నిరూపింపబడ్డాయి. ది హోస్టేజ్ నాటకం లండన్, న్యూయార్క్ నగరాలలో ప్రదర్శింపబడి బెహన్ కు గొప్ప పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించి పెట్టింది.

బెహన్ రచనలలో వైవిధ్య ముంది. బెండన్ బెహన్స్ ఐలండ్ (1962) ఐరిష్ సంఘటనల సంక

లనం దొంగ వస్తువులను అక్రమంగా రవాణా చేసే ఇతి వృత్తంతో కుతూహలజనకంగా సాగే నవల *ది స్క్వార్జర్* (1964). ఐరిష్ విప్లవకారుడుగా తన అనుభవాలను, జాపకాలను క్రోడీకరించి *కన్‌ఫెషన్స్ ఆఫ్ ఆన్ ఐరిష్ రెబెల్* (1965) అనే గ్రంథంగా బెహన్ వెలువరించాడు.

జి.ఆ.నా.

బేబెల్, ఇసాక్ ఇమ్మాన్యుల్‌విచ్ (1894-1941):

సోవియట్ కథా రచయిత. ఈయన రచించిన యుద్ధ కథలు, ఒడెస్సా గాథలు బహుళ ప్రచారం పొందాయి. రష్యాలోని విప్లవానంతరం తొలికాలంలో ముఖ్యంగా 1930 దశకంలోని తొలి సంవత్సరాల వరకు నూతన ప్రక్రియా ప్రారంభకుడుగా జనాదరణను, ప్రభుత్వ మన్ననలను పొందినవాడు.

యూదు కుటుంబంలో జన్మించిన కారణంగా వేధింపు వాతావరణంలో పెరిగిన ఈ రచయిత మనస్సు చిన్నప్పడే గాయపడింది. అది అతనిలో అతి సాకుమార్యాన్ని, నిరాశా వాదాన్ని, ఒక విధమైన విషాదాన్ని పెంచింది. ఆయన కథలలో ఈ రకమైన వాతావరణం బాగా కనిపిస్తుంది. మాక్సిమ్ గోర్కీ సంపాదకత్వంలోని ఒక పత్రికలో ఈ రచయిత తొలి రచనలు *సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్*లో వెలువడ్డాయి. తరువాత *ఒడెస్కీ రస్కేయ్* (Odesskiye Rasskay ఆంగ్లంలో *Odessa Tales*) అనే సంకలనంలో వీటిని ఆయన పొందు పరచాడు. కాని ఈ తొలి రచనలలో కొన్నింటిని అప్పటి జారిస్టు అధికారులు (Censors) మోటైనవి గాను, అశ్లీల పూరిత మైనవిగాను ప్రకటించారు. కాని గోర్కీ ఈ యువ రచయిత సహజమైన శైలిని, స్పష్టతను కొనియాడాడు. అయితే ఇంకా ప్రపంచాన్ని చూసి అవగాహన చేసుకోమని సలహా కూడా ఇచ్చాడు. ఆ సలహాను శిరసా వహించి బేబెల్ ఆశ్విక దళంలో చేరాడు. ఆ తరువాత 7 సంవత్సరాలపాటు పత్రికలకు వ్రాస్తూనే వివిధ ఉద్యోగాలు చేశాడు. పోలండుతో జరిగిన యుద్ధంలో పాల్గొని అతడు సంపాదించిన అనుభవంతో *కొనార్మియా* (Konarmiya-1926 ఆంగ్లంలో *Red Cavalry* 1929) అనే కథల సంపుటిని వ్రాశాడు.

ఈ యువ మేధావి యుద్ధాన్ని వివిధ కోణాలలో చిత్రిస్తాడు. చెప్పేది సూటిగా, క్లుప్తంగా, స్పష్టంగా చెప్పటం, చిత్రనిర్మాణంలో వలె వివిధాంశాలను కళ్లకు కట్టినట్లు చూపటం ఈ కథ లోని విశిష్టత. అర్థంలేని క్రూరత్వం ఈ కథలన్నింటిలో ఎక్కువగా కనిపించినా,

సుఖ సంతోషాలు ఊహామాత్రంగానే అయినా ఎక్కడో తప్పకుండా ఉన్నాయనే విశ్వాసం కూడా వీటిలో బలీయంగా కనిపించటంతో ఈ కథలు ఆసక్తిదాయకంగా ఉంటాయి.

1931 లో *ఒడెస్సా టేల్స్* అనే కథా సంపుటి వెలువడింది. ఇవే కాక రెండు నాటకాలు *జకత్* (Zakat 1928), *మరియా* (Mariya 1935) కూడా ఈయన వ్రాశాడు.

1935 తరువాత స్టాలినిస్ట్ యుగంలోని సాంస్కృతిక శృంఖలాలు ఈ రచయిత స్వేచ్ఛను హరించి వేశాయి. 1935 లో ఈయన పారిస్ వెళ్లినపుడు తన దేశాన్ని వదిలి వేసే అవకాశం వచ్చినా, స్వదేశాభిమానంతో బేబెల్ రష్యాకు తిరిగి వెళ్లిపోయాడు. 1938 లో గోర్కీకి నివాళులర్పిస్తూ వ్రాసినదే ఆయన చివరి రచన. 1939 లో ప్రభుత్వం ఆయనను నిర్బంధించి సైబీరియాకు పంపింది. అక్కడే కారాగార శిబిరంలో బేబెల్ మరణించాడు. అయితే స్టాలిన్ మరణానంతరం ఆయన రచనలను రష్యా ప్రభుత్వం ఆమోదించటం సాహితీ రంగంలో ఆయనకు ప్రముఖ స్థానాన్ని సమకూర్చింది.

కె.జి.మూర్తి

బైబిల్ : బైబిల్ క్రైస్తవ మతస్థులకు వేదం వంటి ప్రామాణికమైన గ్రంథం. బైబిల్ రెండు రకాలు. ఒకటి: కేథలిక్లు ఉపయోగించేది. రెండు: ప్రొటెస్టాంట్లు ఉపయోగించేది. ప్రొటెస్టాంట్లు ఉపయోగించే బైబిల్ ఈ నాడు ఎక్కువగా వాడుకలో ఉంది.

బైబిల్ అనేక గ్రంథాల సముచ్చయం. దీనిలోని గ్రంథాలు వివిధ వ్యక్తుల చేత వేర్వేరు కాలాలలో కూర్చబడినవి. క్రీస్తుకు పూర్వం జరిగిన సంఘటనల సముచ్చయాన్ని ప్రాత నిబంధన (Old Testament) అనీ, క్రీస్తు పుట్టుకతో ఆరంభమైన చరిత్రను వివరించే సముచ్చయాన్ని క్రొత్త నిబంధన (New Testament) అనీ విభజించారు.

బైబిల్‌లోని మొత్తం గ్రంథాల సముచ్చయాన్ని తిరిగి ప్రామాణిక గ్రంథాలు, అప్రామాణిక గ్రంథాలు అని కూడా రెండు భాగాలుగా విభజించారు. హీబ్రూ భాషలో ఉన్న భాగాలనే కాక, ఏసుక్రీస్తు ప్రత్యక్ష శిష్యుల వ్రాతలను కూడా ప్రామాణికాలుగా భావించారు. ప్రస్తుత బైబిల్ లోని విషయాలు గాక ఇంకా 16 గ్రంథాలలో కనిపించే మత విషయాలనూ, చరిత్రనూ, పౌరాణిక కథలనూ తెలిపే రచనలను అప్రామాణిక గ్రంథాలులేదా అపోక్రిఫా (Apocrypha) అంటారు. 'అపోక్రిఫా' అనగా 'దాచ

బడినది' అని అర్థం. జెరోమ్, లాటిన్ భాషలలోకి తర్జుమా చేయబడిన వల్గేట్ బైబిల్ లోని విషయాలు దీనిలో కనిపిస్తాయి. కొందరు క్రైస్తవులు ఈ అప్రామాణిక గ్రంథాలను అంగీకరించరు.

ఆనందన్

బైరన్, జార్జ్ గోర్డన్ బైరన్ (1788-1824):

బైరన్ ఆంగ్ల కాల্পనిక వాద కవులలో విశిష్టుడు.

"ఏ గతి రచియించిరేని సమకాలము వారలు మెచ్చరే కదా"! అన్న కావ్యోక్తికి చక్కని ఉదాహరణ బైరన్. స్వదేశమైన బ్రిటనులో కన్న, పరదేశమైన గ్రీసులో పూజలందుకొన్న కవిశ్రేష్ఠుడు లార్డ్ బైరన్. ఒక వైపు కలం నుంచి

రవ్వలు రాల్చి, మరొకవైపు కత్తినుంచి నిప్పురవ్వలు కురిపించిన సవ్యసాచి లార్డ్ బైరన్.

బైరన్ పసితనంలోనే తండ్రిని కోల్పోయాడు. పుట్టుకచే అవిటివాడు కావడం చేత తల్లి ప్రేమకు కూడా నోచుకోలేక, నిర్లక్ష్య, నిరాదరణలకు గురయ్యాడు. బైరన్ తన పదవ ఏట పూర్వార్జిత సంపత్తికి వారసుడై, లార్డ్ బిరుదం పొందాడు. యుక్త వయస్సు వచ్చిన తరువాత, 1809 లో బ్రిటిషు రాజ్యపు 'హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్' లో స్థానం అలంకరించాడు.

బైరన్ కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయంలో చదివే రోజుల్లో ప్యూగిటీవ్ పీసెస్ (1806) అనే చిన్న కవితా సంకలనాన్ని ప్రచురించి పదిమంది మెప్పు పొందాడు. బైరన్ ఆ ప్రోత్సాహంతో మరుసటి సంవత్సరమే అవర్స్ ఆఫ్ ఐడిల్ నెస్ (Hours of Idle ness) అనే మరో కవితా సంకలనాన్ని వెలువరించాడు. ఈ కొత్త సంకలనంలో సాధారణ కవితలతోపాటు కొన్ని ఉత్తమ కవితలు కూడా సంగ్రహింపబడ్డాయి. ది ఎడింబరో రివ్యూ అనే పత్రికలో బైరన్ కవిత్యాన్ని ఘోరంగా విమర్శించడం జరిగింది. బైరన్ ఇంగ్లీషు బార్డ్స్ అండ్ స్కాచ్ రివ్యూయర్స్ (English Bards and Scotch Reviewers-A Satire) అనే వ్యంగ్య రచన ద్వారా తన కవిత్యంపై వచ్చిన విమర్శకు ఘాటుగా ప్రత్యుత్తర మిచ్చాడు.

బైరన్ వలె దేశాలు చూసిన సమకాలీన ఆంగ్ల కవులు అరుదు. బైరన్ స్పెయిన్, పోర్చుగల్, బాల్కన్ ద్వీపకల్పం వగైరా ప్రాంతాల్లో పర్యటించి అక్కడి ప్రకృతి సౌందర్యానికి పరవశించి పోయాడు. ఆ సమయంలో బైరన్ వ్రాసిన చైల్డ్ హార్లోల్డ్ (Childe Harold- 1812) కావ్యంలోని రెండు సర్గలు కవికి గొప్ప ప్రసిద్ధి సమకూర్చాయి. కావ్యంలోని చైల్డ్ పాత్ర బైరన్ కు దాదాపు ప్రతిబింబ మని విమర్శకుల అభిప్రాయం.

బైరన్ సౌందర్యరాధకుడు. కాని అతని వైవాహిక జీవితం మటుకు దుఃఖదాయకంగానే పరిణమించింది. బైరన్ రచనలలో అతని జీవితంలో లాగానే చీకటి వెలుగులు, ఎగుడు దిగుళ్లు ఎక్కువ కావడంతో అతని ప్రతిభను విమర్శకులు సరిగ్గా అంచనా వేయలేక పోయారు.

బైరన్ తొలి రచనలు అవర్స్ ఆఫ్ ఐడిల్ నెస్, ఇంగ్లీష్ బార్డ్స్ అండ్ స్కాచ్ రివ్యూయర్స్, సీజ్ ఆఫ్ కోరింత్ (1816) ప్రయోగదశలోని వని చెప్పవచ్చు. ఈ రచనల్లో బైరన్ బౌద్ధిక శక్తి ఎక్కువగా వ్యక్త మవుతుంది. కాని అక్కడక్కడ కవి భావుకత మెరుపుతీగలా మెరుస్తూ పాఠకులను లోగొంటుంది.

కాల্পనిక వాదకవులైన కీట్సు గతాన్ని, షెల్లీ భవిష్యత్తును కీర్తిస్తే బైరన్ వర్తమానాన్ని చిత్రించాడు. బైరన్ ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని విలక్షణంగా చిత్రించాడు. ప్రకృతి సౌందర్యం పట్ల ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని తన కవితలలో వ్యక్తం చేశాడు. ఇతర కాల্পనికవాద కవుల్లాగ ప్రకృతి పట్ల గాఢచింతన కాని, గూఢత కాని బైరన్ కవితలలో కనపడవు.

బైరన్ రచనలలో అత్యంత విశిష్టమైనది డాన్ జువాన్ (1819) అనే కావ్యం. వస్తువైవిధ్యం, చిత్రణాసామర్థ్యం, పద్య రచనాశక్తి డాన్ జువాన్ లో ఎక్కువగా వ్యక్తం అయింది.

బైరన్ గొప్ప నాటక రచయిత కూడా. సర్తానా పలస్ (1812) విశిష్టమైన విషాదాంత నాటకం. కథా వస్తువు చిత్రణలోనూ, శిల్పరీత్యానూ ఈ నాటకం చాలా విలువైనది. విజన్ ఆఫ్ జడ్జిమెంట్ (1822) లో కూడా బైరన్ నాటక రచనా ప్రతిభ వ్యక్తమయింది.

బైరన్ గ్రీసును తుర్కీ కబంధ హస్తాలలోనుంచి విముక్తి చేసేందుకు సాహసోపేతంగా పోరాడాడు. అతడు పోరాటం జరుగుతున్న రోజులలోనే జ్వరపీడితుడై మరణించాడు. బైరన్ మరికొంతకాలం జీవించి ఉంటే గ్రీసు రాజ్యానికే అధిపతి అయి ఉండేవాడు. బైరన్

బహు వర్ణమయ వ్యక్తిత్వం, కావ్య రచనా సామర్థ్యం ఆంగ్ల సాహిత్య చరిత్రలో అపురూపమైనవి.

జి.ఆ.నా.

బొకాచియో, జివానీ (1313-1375) : ఇటాలియన్ కవులలో తలమానికం వంటివాడు. అతడు

రచించిన డెకమెరాన్ సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవన యుగంలో వెలువడిన అత్యుత్తమ రచనలలో ఒకటి. బొకాచియో ప్రియమిత్రుడైన పెట్రార్క్తో కలసి మానవతా వాదానికి గట్టి పునాదులు వేశాడు.

బొకాచియో రచనా

సామర్థ్యం వల్ల ఇటలీ సాహిత్యం గ్రీక్, లాటిన్ల స్థాయికి చేరుకోగలిగింది. డెకమెరాన్ రచన ద్వారా అతడు విశ్వకవుల శ్రేణిని అందుకోగలిగాడు.

బొకాచియో చిన్నప్పటి నుంచి సాహిత్యం పట్ల ఎంతో ఆసక్తిని కనపరిచేవాడు. కాని అవేమీ పట్టని తండ్రి ప్రోద్బలం వల్ల అతడు 1328 ప్రాంతంలో వ్యాపారం నిమిత్తమై నేపిల్స్ కు వెళ్లవలసి వచ్చింది. సూక్ష్మగ్రాహి అయిన బొకాచియో నేపిల్స్ రాజాస్థానంలోని వ్యవహారాలను, వీరుల సాహస పరాక్రమాలను, రాజకీయపు ఎత్తుగడలను చక్కగా పరిశీలించగలిగాడు. ఆ సమయంలోనే పెట్రార్క్ రచనల వైపు అతడు మొగ్గు చూపాడు.

బొకాచియో సుమారు 1340 లో నేపిల్స్ నుంచి స్వస్థలానికి తిరిగి వచ్చాడు. అతడు 1338 లో ట్రాయ్ ల్స్-క్రిసిడాల ప్రేమకథను ఇల్ ఫిల్ స్ట్రాటో అనే చిన్న కవితగా మలచాడు. తరువాత చాసర్, షేక్స్పియర్ వంటి ఆంగ్ల రచయితలు ఆ కవితను చదివి ప్రేరితులై అదే వస్తువుతో ఇంగ్లీష్ భాషలో కావ్యనాటకాలను సృష్టించారు.

బొకాచియో 1348-53 మధ్య రచించిన డెకమెరాన్ ఇతివృత్తం, రచనా నైపుణ్యం, సందేశం రీత్యా విశిష్టమైన కృతి. డెకమెరాన్ గద్యశైలి నిరుపమానమై తరువాతి ఇటాలియన్ రచయితలకే కాక, యూరప్ లోని ఇతర దేశాల రచయితలను కూడా ఎన్నో విధాల

ప్రభావితం చేసింది. డెకమెరాన్ అంటే 'పదిరోజుల పని' అని అర్థం. ఏడుమంది యువతులు, ముగ్గురు యువకులు 1348 ప్రాంతంలో ప్లేగు వ్యాపించిన ఫారెన్స్ నగరం నుండి ప్రకృతి ఒడిలోనికి వెళ్లి 15 రోజుల పాటు ఆనందోత్సాహాలతో గడపిన వృత్తాంతం ఈ రచనలో వర్ణింపబడింది. ఆ పదిమంది పది రోజుల పాటు వంతులు వంతులుగా చెప్పిన 100 కథలు డెకమెరాన్ లో వర్ణింప బడ్డాయి. బొకాచియో వాడిన భాష జన సామాన్యానికి అందుబాటులో ఉండి, శైలి కుతూహల జనకం కావడంతో డెకమెరాన్ కు బహుళ ప్రచారం ఏర్పడింది. బొకాచియో ఈ రచనలో మానవుణ్ణి జీవిత సమరంలో నిలబడి పోరాడే వ్యక్తిగా చిత్రించాడు. నిరాశకు లోనుగాక, జీవిత సంగ్రామంలో లభించే జయాపజయాలను సహజంగా స్వీకరించే కర్మవీరుడుగా మానవుణ్ణి చిత్రించడం బొకాచియో ప్రతిభకు పరాకాష్ఠ.

బొకాచియో 1350 లో పెట్రార్క్తో కలిశాక, సృజనాత్మక సాహిత్యం నుంచి మానవతా వాదంతో కూడుకొన్న పాండిత్యపూర్ణమైన రచనలవైపు దృష్టి సారిం చాడు. డీ జీనియలాజియా డియోరమ్ జెంటిలియమ్ రచనా విధానంలో మధ్య యుగానికి చెందిన నూత్నమైన మానవతా వాదంతో అలరారే రచన. బొకాచియో ప్రఖ్యాత మహిళల జీవిత చరిత్రలను గురించి, ప్రసిద్ధ పురుషుల అదృష్టం గురించి వ్రాసిన పుస్తకాలు పెట్రార్క్ రచనలచే గాఢంగా ప్రభావితమైనవే. పర్వతాలు, అడవులు, నదీ నదాలు, సముద్రాలను గురించి వ్రాసిన పుస్తకం కూడా బొకాచియో అభిరుచి వైవిధ్యాన్ని తెలియచేస్తుంది.

బొకాచియో చివరి దశలో మహాకవి డాంటే డి వైన్ కామెడీ ని గురించి ఉపన్యసిస్తూ, ఆ కావ్యపు సౌందర్యాన్ని వివరిస్తూ గడిపాడు. కాని పండితుల నిరాదరణ, పేదతనం, ప్రియమిత్రుడైన పెట్రార్క్ చావు-ఈ బాధలు భరించలేక బొకాచియో 1375 లో తనువు చాలించాడు.

జి.ఆ.నా.

బోద్లేర్, ఛార్లెస్ (1821-67) : ఎడ్గార్ ఆలెన్ పోకథలను ఫ్రెంచ్ భాషలోకి అనువదించిన ఫ్రెంచ్ కవి. కవిత్వంలో, కథలలో, విమర్శనలో. కళాపరమైన సౌందర్య సిద్ధాంత రూపకల్పనలో తన కాలానికి అంతుపట్టని గొప్ప మేధావి. అశ్లీలత పేరిట, దైవదూషణ పేరిట ఆనాడు శిక్షలకు గురి అయిన ఈ బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి 20 వ శతాబ్దిలో 19 వ శతాబ్దికి చెందిన మేధావిగా, భవిష్యద్వాణిగా గుర్తింపు పొందాడంటే ఈ రచయిత

ఆలోచనలు, సిద్ధాంతాలు ఎంత గొప్పవో అంచనా వేయవచ్చు. సంకేతాత్మక ఉద్యమానికి అలకురం ఈయన రచనలలో ఉన్నదని ఆయన మరణం తరువాత గుర్తించటం జరిగింది. ఆయన ప్రవచించిన కళాపరమైన సౌందర్య సిద్ధాంతం ఆ రోజుల్లో వెక్కిరింతలకు, వేళాకోళాలకు గురిఅయినా ఈనాడు ఆ సిద్ధాంతం మేధావుల, విమర్శకుల ఆమోదాన్ని పొందటమే కాక, ఈ శతాబ్ది లోని ప్రతీకావాద ఉద్యమానికి అదే ఆధారమని ఒప్పుకోడం కూడా జరిగింది.

బోద్లేర్ వ్యక్తిగతంగా జీవితంలో చాలా ఒడుదుడుకులకు గురి అయ్యాడు. వ్యక్తిగా విశృంఖల స్వేచ్ఛను వాంఛించి చేజేతులా జీవితాన్ని కష్టాల పాలు చేసుకొన్నాడు. మత్తు మందులకు బానిస అయి, స్త్రీలోలుడై, అప్పలపాలై అనేక విధాలుగా జీవితాన్ని భ్రష్టు పట్టించుకొన్నాడు ఈ రచయిత.

20 సంవత్సరాల లేత ప్రాయంలోనే *లెస్ ఫ్లోర్స్ డు మాల్* (Les Fleurs du mal)

అనే రసవత్తరమైన కవితా సంపుటిని వెలువరించాడు. ఇందలి కవితలు తిరుగుబాటు ప్రవృత్తిని, దిగజారుడు తత్వాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నాయని, శృంగార పరంగా అశ్లీలాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నాయని విమర్శకులు దుయ్యబ

ట్టంతో ఈ రచయిత మానసికంగా క్రుంగిపోయాడు. ఈయన రచించిన *సెలన్ డి 1846* కళాపరమైన సౌందర్య ప్రమాణాలను నిర్ధారించటానికి ఆయన చేసిన ప్రయత్నం. ప్రకృతికి, కళకు అవినాభావ సంబంధమున్నదని, చిత్రకళ కూడ సంగీతంలాగే తనదైన వెలుగు నీడలతో కూడిన ఒక సామరస్యాన్ని కలిగి ఉంటుందని, ప్రకృతిలోని రంగులు సంగీతంలోని సుమధుర స్వరాలకు ప్రతీక లని ఈయన సూచించాడు.

1847 లో *లా ఫాన్ ఫార్లో* (La Fanfarlo) అనే ఏకైక నవలను వెలువరించాడు. ఇది కొంతవరకు ఆయన స్వీయ చరిత్ర ఆధారంగా వ్రాసిందే. 1852 నుండి 1865 వరకు రచనలను అనువదించటంలోనే

అతని జీవితం గడిచిపోయింది. ఫ్రెంచ్ గద్య రచనలలో ఇవి ప్రామాణికంగా నిలిచి పోయాయి. ఈ రచయిత పశ్చిమ యూరప్ దేశాలలోని రచయితల రచనా పద్ధతులలో నూతన ధోరణులకు ఒరవడి చుట్టిన మహామేధావి.

కె.జి.మూర్తి

బోమాంట్, ఫ్రాన్సిస్ (1584-1616) : ఆంగ్ల సాహిత్యంలో ప్రసిద్ధకవి, నాటకకర్త. ఫ్రాన్సిస్ బోమాంట్ పేరు చెప్పగానే మరో ప్రసిద్ధ నాటక రచయిత 'జాన్ ఫ్లేచర్' పేరు గుర్తుకొస్తుంది. వారిద్దరూ ఒక విడదీయరాని జంట. ఒకే కంచం, ఒకే మంచం, ఒకే కాంతగా విచిత్రమైన సహజీవనం వారిది. జంట కవిత్వానికి వారు ఆద్యులు కారు కాని జంట కవిత్వానికి సార్థక్యం, సరసత వీరి వల్ల కలిగాయి. సుమారు 59 నాటకాలు వీరి పేరు మీద ప్రచారంలో ఉన్నాయి. అయితే అన్నీ వీరివే అని చెప్పేందుకు అవకాశాలు తక్కువ. కాని 10 ప్రసిద్ధ నాటకాలైనా వీరివి అనడంలో ఎవరికీ సందేహం లేదు. షేక్స్పియర్ రచనగా చెప్పబడుతున్న *ది ట్రూ నోబుల్ కింగ్స్ మన్* లో వారి హస్తం ఉందని ప్రతీతి. 'మెసెంజర్' అనే మరో నాటక కర్తతో కూడా వీరు కలసి రచించినట్లు ఆధారాలున్నాయి. బోమాంట్ చనిపోయాక ఫ్లేచర్ స్వయంగా, విడిగా ఎన్నో నాటకాలు వ్రాసినా వాటికి ప్రశస్తి రాలేదు. అందువల్ల కవిత్వంలోనూ, నాటక శిల్పంలోనూ కూడా బోమాంట్ పై చెయ్యి అని విమర్శకుల అభిప్రాయం.

బోమాంట్ సంస్కృతి సంపన్నమైన ఒక సాహిత్య కుటుంబంలో జన్మించాడు. ఇతని తండ్రి న్యాయ మూర్తిగా పనిచేశాడు. ఇతని పెద్దన్న ప్రఖ్యాత భక్తకవి 'సర్ జాన్ బోమాంట్'. ఇతడు ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో డిగ్రీ క్లాసులో చేరాడు. కాని తండ్రి మరణించడంతో మధ్యలో చదువు ఆపివేశాడు. తరువాత కొంత కాలానికి న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాలని లండన్ లో ఇన్నర్ టెంపుల్ లో చేరాడు. కాని ఆ విద్య అతనికి అబ్బక పోవడంతో, చదువు చాలించి బ్రతుకు బడిలో చేరాడు. ఇతడికి చదువుకన్నా మద్యపానం, సాహిత్యగోష్టి ఎక్కువ ఇష్టమైనాయి. తన ఇరవై మూడవ ఏట ఫ్లేచర్ తో పరిచయమైంది. 1613 వ సంవత్సరంలో ఇతడు 'ఉర్సులా అయిలీ' (Ursula Isaley) అనే భాగ్యవంతుల అమ్మాయిని వివాహం చేసుకొనేవరకు ఇద్దరు మిత్రులూ కలిసే ఉన్నారు.

బోమాంట్ వ్రాసిన కావ్యాలు ఒక సంకలనంగా 1640 లో ఇతని మరణానంతరం అచ్చయింది. 1602

ప్రాంతంలో ప్రాచుర్యం వహించిన శృంగార ప్రధానమైన బృహత్కావ్యం సాల్వాసిట్యుస్ అండ్ హెర్మాఫ్రడైస్ కూడా ఇతనిదే అంటారు. ఇతడు కవిగా కన్న నాటకకర్తగానే బాగా రాణించాడు. ఇతడు విడిగా వ్రాసి ప్రచురించిన నాటకాలు రెండు కనిపిస్తున్నాయి. 1. ది వుమన్ హేటర్ (స్త్రీ ద్వేషి, 1607) 2. ది నైట్ ఆఫ్ ది బర్నింగ్ పెజిల్ (The Knight of the Burning Pestle, 1607- వంటింటి యోధుడు). రెండూ ప్రహసనాలే. రెండింటిలోనూ అధికైపం ప్రధానం. హాస్యం వెల్లువగా ప్రవహించింది. రెండవనాటకం వంటింటి యోధుడు బాగా ప్రసిద్ధమైంది. ఇది నిజానికి జంట వచన రచన అని కొందరి అభిప్రాయం. ఏది ఏమైనా ఇది ఉత్కృష్టమైన రచన. కేవలం వినోదం కోసం వ్రాసిన ఈ హాస్య నాటకానికి దీటైన నాటకం అంగ సాహిత్యంలో రాలేదు. అంగ సాహిత్య చరిత్రలో పునర్వికాస యుగంగా ప్రసిద్ధి చెందిన ఈ కాలం స్వర్ణ యుగమంటారు. ఈ యుగంలో వచ్చినన్ని నాటకాలు మరెన్నడూ రాలేదు. నిట్జ్ (డామా (నగర నాటకం) అనే ఒక చిన్న తెగ నాటకం థామస్ డెక్కర్, హేఉడ్ చాప్మన్ మొదలగు వారి చేతుల్లో బాగా అభివృద్ధి చెందింది. ఈ తరహా నాటకానికి ప్రశస్తమైన పేరడీ 'వంటింటి యోధుడు'.

'ఏకా క్రియా ద్వ్యర్థకరీ' అన్నట్లుంటుందీ నాటకం. ఒక వంక ఆనాటి సామాన్య ప్రజాభిరుచిని యద్దేవా చేస్తూనే, మరోవంక ఆనాటి నగర నాగరకతకు అద్దం పట్టి, దానికొక ప్రత్యేకతను, ప్రతిపత్తిని కల్పించిన 'థామస్ డెక్కర్' అనే ప్రసిద్ధ సమకాలీన నాటక కర్తను, నాటకాలను తీవ్రంగా పేరడీ రూపంలో ఆక్షేపించడం ఇందులోని ప్రత్యేకత. ఆనాటి ప్రజా జీవనంలో చోటు చేసుకొన్న కేవల కల్పనా కథల మోజును, కమ్మని కలలను రేకెత్తించి, వారిని కేవలం స్వప్న వీధి సంచారకులుగా తయారు చేస్తున్న రచనలను అధికైపించడం దీని పరమార్థం. పౌరజీవితాన్నీ, ఏకాగ్రతను ఏకకాలంలో రంగస్థలం మీద ప్రదర్శిస్తూందీ నాటకం. నాటక ప్రారంభంలో ఒక పచారీ వర్తకుడు, అతడిభార్య రంగస్థలం మీద దర్శన మిస్తారు. ఇంతలో ఆరోజు లండన్ మరైంటర్ (లండన్ వ్యాపారి) అనే నాటకం ప్రదర్శిస్తామని ఒక నటుడు ప్రకటిస్తాడు. ఈ ప్రకటనకు ప్రతిస్పందిస్తూ ఆ వర్తక దంపతులు తాము నగర జీవితానికి దర్పణాలైన నాటకాల నెన్నో చూశామనీ, అందుచేత కేవలం పచారీ వర్తకుల ఔన్న

త్యాన్ని నిరూపించే నాటకాన్ని ప్రదర్శించమనీ తమ దగ్గర తర్ఫీదు పొందుతున్న 'రాల్ఫ్' అనే యువ నౌకరుకు ఆదేశిస్తారు. దానితో అతడు పికటపీరుడుగా విజృంభించి నవ్విస్తాడు. అయితే రాల్ఫ్ ను ఆదేశించడంతో ముగిసిపోలేదు వణిగ్గంపతుల పాత్ర. రాల్ఫ్ నటనపై వారు చేసిన ప్రత్యక్ష వ్యాఖ్యలు, అచ్చమైన వీధి మానిసి రసకతకు వీధిభాషలో వ్యక్తం కాగా ప్రేక్షకులు ఆనంద డోలికల్లో ఓలలాడతారు. ప్రసిద్ధ శ్వానిష్ భాషా రచయిత సెర్వాంటిస్ వ్రాసిన డాన్ క్వీజోట్ (Don quixote) ప్రభావంతో ఈ పికటపాత్ర సృష్టించాడని లెగ్నీ పండితుని అభిప్రాయం. అయితే బోమాంట్ కాలానికి క్వీజోట్ ఆంగ్లంలో అనువదించబడలేదన్నది పరమ సత్యం. ఏ రూపంలోనైనా అది బోమాంట్ కు అందుబాటులో ఉన్నట్లు సాక్ష్యాలు లేవు. ఈ నాటకం నాడు కాక నేడు రచించాడన్నా నమ్మదగినంత నవ్యత ఇందులో గోచరిస్తుంది. కేవలం వినోదమే ప్రధానమని భావిస్తే బోమాంట్ - అద్వితీయుడని అంగీకరించాలి.

గం.శ్రీ.

బోర్జె, జోర్జ్ లూయీ (1899-1986):

ఆరెంటీనా దేశపు సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేయడమేకాక, దానికి ఖండాంతర

భ్యాతిని సంపా

దించిన ఘనుడు.

వివిధ సాహిత్య

శాఖల్లో పరిశ్రమిం

చినా, ప్రధానంగా

కవి. దక్షిణ

అమెరికా (లాటిన్

అమెరికా) ఖండం

లో 'మోడర్నిస్టు

ఉద్యమం' (యు

ట్రైస్టు ఉద్యమం) |

లో వ్యాస రచయితగా, కవిగా, కథానికా రచయితగా ప్రసిద్ధుడు.

ఆరెంటీనాలో బోర్జె కుటుంబం చరిత్ర ప్రసిద్ధమై నది. ప్రాచీన కాలంలో బ్రిటన్ నుంచి వలస వచ్చిన ఈ కుటుంబం ఒక ప్రభు వంశానికి చెందింది. బోర్జె తండ్రి మేధావి. వారి ఇంట్లో మంచి గ్రంథాలయం ఉండేది. బోర్జె మాతృభాష శ్వానిష్ అయినా దాని కన్నా ముందే ఇంగ్లీషు భాషను నేర్చుకోడమే కాక, స్పెయిన్ సాహిత్యంలో ప్రసిద్ధమైన డాన్ క్వీజోట్

వంటి గ్రంథాలను ఇంగ్లీషు లోనే చదివాడు. తరువాత మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో ఇతని కుటుంబం సుమారు ఏడేళ్లపాటు యూరప్ ఖండంలో ఉన్న సందర్భంలో స్విట్జర్లాండ్లోని జెనీవా నగరంలో ఫ్రెంచ్, జర్మన్ భాషల నధ్యయనం చేసి డిగ్రీ సంపాదించాడు. స్పెయిన్లో ఉన్నప్పుడు అక్కడి యువ రచయితలతో పరిచయం ఏర్పడింది. ఆ సమయంలో స్పెయిన్ దేశపు యువ రచయితలు 1890-91 దశకంలో వచ్చిన క్షీణసాహిత్యంపై తిరుగుబాటు ఉద్యమం నడుపుతున్నారు. దీనికి 'యుట్రెస్టు ఉద్యమం' అనిపేరు. బోర్జే ఈ ఉద్యమం వల్ల విపరీతంగా ప్రభావితమయ్యాడు. 1923 లో స్వదేశం తిరిగి రాగానే ఆర్జెంటీనాకూ ఇతర లాటిన్ అమెరికాదేశాలకూ కూడా ఉద్యమాన్ని విస్తరింపచేసి, దానికి నాయకత్వం వహించాడు. అయితే త్వరలోనే దాని ప్రభావం నుండి బైటపడ్డాడు. ఏళ్ల తరబడి యూరప్లో నివసించి వచ్చిన బోర్జేకు స్వనగరమైన బ్యూనోస్ ఆయిరిస్ అందాల రాసిగా కనిపించింది. ఆ నగర సౌందర్యాన్ని గానం చేస్తూ అతడు ఎన్నో కవితలు రాశాడు. ఈ గేయాల్లో ఆ నగర గత చరిత్రను, వర్తమానాన్ని నైపుణ్యంతో చిత్రించాడు. ఈ కవితలను 1923లో ఫెడిబ్యూనోస్ అయిరిస్ అన్న పేరుతో ప్రచురించాడు. ఇదే సమయంలో ఇతడు మూడు సాహిత్య పత్రికలను స్థాపించి వాటికి సారథ్యం వహించాడు. కొన్ని వ్యాస సంపుటాలను, కవితా సంకలనాలను, ఒక జీవిత చరిత్రను కూడా ప్రచురించాడు.

1930 నుండి 1969 వరకు ఇతని జీవితంలో రెండవ దశగా గుర్తించ వచ్చును. ఈ కాలంలో ఇతడు కల్పనా చమత్కృతితో కూడిన నవలలు, కథలు విశ్వం ఖలంగా రచించాడు. మొదట చరిత్రలో అప్రతిష్టపాలైన వ్యక్తుల జీవితాలను రేఖా చిత్రాలుగా రచించాడు. వీటిని హిస్టోరియా యూనివర్సల్ దిలాన్ ఫేమియా అన్న పేరుతో ప్రచురించాడు. 1938 లో ఇతని జీవితం ఒక మలుపు తిరిగింది. అది జరిగిన కొద్ది కాలంలోనే ఆహార కాలుష్యం వల్ల ఆరోగ్యం పూర్తిగా దెబ్బ తినగా మృత్యువునీడలో మనుగడ సాగించాడు. కంఠం పోయి మూగతనం ప్రాప్తించింది. మతి భ్రమణం కూడా అనుమానించవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. అయితే ఈ తీవ్ర పరిణామాలు అతనిలోని సృజనాత్మక శక్తిని విజృంభింప జేశాయి. అద్భుతమైన కథలు వ్రాశాడు. ఈ కథలను ఫిక్షన్ అన్న శీర్షికలో కొన్ని సంపుటాలుగా ప్రచురించాడు. 'అడోల్ఫ్ సజారిన్' అనే మరో రచ

యితతో కలిసి అపరాధ పరిశోధన కథలను రచించాడు. వాటిని హెచ్ బిస్టోస్ డోమీక్ అనే మారుపేరుతో ఒక సంపుటంగా సిక్స్ ప్రోబ్లెమ్స్ ఫర్ డాన్ ఇన్సైడ్ పరోడి అన్న శీర్షికతో 1942 లో ముద్రించాడు. ఈ రచనలో బోర్జే వైయక్తిక ప్రతిభ పరవళ్లు తొక్కింది. భాష, అభివ్యక్తి, ప్రతీకలూ సర్వం విలక్షణ స్వీయ ముద్రను సంపాదించి పెట్టాయి. 1946 లో సంభవించిన రాజకీయ పరిణామాల వల్ల దేశంలో నియంతృత్వ పరిపాలన ఏర్పడింది. బోర్జే జాతీయ గ్రంథాలయంలో తన ఉన్నత పదవిని కోల్పోయాడు. ఈ కష్టకాలంలో ఇతనిని ఇతని స్నేహితులు ఆదుకొన్నారు. ఈ సమయంలో ఉపన్యాసాలివ్వడం, గ్రంథ సంపాదకత్వం ప్రధానంగా అవలంబించాడు. ఇంతలో కాలచక్రం గిరున తిరిగింది. 1955 లో నియంత పాలన అంతమై కొత్త ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చింది. బోర్జే మళ్ళీ జాతీయ గ్రంథాలయంలో డైరెక్టర్ పదవిని అధిష్టించాడు. ఉపాధికోసం బ్యూనోస్ ఆయిరిస్ విశ్వవిద్యాలయంలో సాహిత్యాచార్యుడుగా చేరాడు. అయితే అదృష్టం కలసి వచ్చే నాటికి ఇతనికి పూర్తిగా అంధత్వం ప్రాప్తించింది. రచనా వ్యాసంగానికి అవరోధం ఏర్పడింది. ఈ ఆఖరు దశలో ఇతడు కొన్ని తన తల్లికి, కొన్ని తన కార్యదర్శికి, కొన్ని తన మిత్రులకు 'డిక్టేట్' చేసి ప్రచురింప చేశాడు. వీటిలో ప్రధానమైనవి: డ్రీమ్ టైగర్స్, ది బుక్ ఆఫ్ ఇమేజినరీ బీయింగ్స్. ఈ సంపుటాల్లో పద్యానికి, గద్యానికి మధ్య సరిహద్దులు చెరిపేవేశాడు. డాక్టర్ బ్రాడీన్, రిపోర్ట్ (1970) లలో పగ, ప్రతీకారం, హత్యలు, నానా బీభత్స కృత్యాలు వర్ణించడాన్ని.

బోర్జేకు 1961 వ సంవత్సరం వరకు గుర్తింపు రాలేదు. తోటి ఆర్జెంటీనా రచయితలు కూడా ఇతనికి సామాన్య గౌరవాన్నే ఇచ్చేవారు కాని ఇతని విశిష్ట ప్రజ్ఞను గుర్తించలేకపోయారు. 1961 లో అత్యంత ప్రతిష్ఠాకరమైన ఫోర్మెంటర్ ఫ్రైజ్ ను శామ్మ్యుయెల్ బెకెట్ తో పంచుకోవడంతో ఇతడు పాశ్చాత్య సాహిత్య రంగంలో విద్యుద్దీప్తితో ప్రకాశించాడు. ఇతని కథలు ఫ్రాంజ్ కాఫ్కా కథలకు దీటైన వని లోకం కీర్తించింది.

గం.శ్రీ.

బోల్, హైనిఖ్ (1917-1985) : ప్రముఖ జర్మన్ రచయిత. 1972 వ సంవత్సరానికి సాహిత్యంలో నోబెల్ పురస్కార గ్రహీత. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామ కాలం లోనూ, అటుతరువాతనూ జర్మన్ ప్రజల యాతనలను అభివర్ణిస్తూ బోల్ రచించిన వ్యంగ్య ప్రధానమైన నవలలు

ఆ కాలంలో జర్మన్ జాతి మనస్తత్వంలో వచ్చిన మార్పును ప్రస్ఫుటంగా చిత్రించాయి.

1917 డిసెంబరు 21 న కొలోన్ నగరంలో ఒక వడంగి కుమారుడుగా బోల్ జన్మించాడు. 1937 లో హైస్కూల్ పట్టభద్రుడయ్యాడు. జర్మన్ సైన్యంలో చేరి ఆరేళ్లపాటు వివిధ యుద్ధరంగాలలో పోరాడాడు. యుద్ధానంతరం కొలోన్ నగరంలో స్థిరపడ్డాడు.

బోల్ రచించిన తొలి నవలలు: *డెర్ ట్యుగ్ వార్ ఫుంక్ట్లీష్* (1949, 'వేళకు వచ్చిన రైలు'), *ఓ వార్ట్ డ్యూ ఆడమ్?* (1951, 'ఆడమ్! ఎక్కడ ఉన్నావు?') లలో సైనిక జీవితంలోని గాంభీర్యాన్నీ, నిరాశనూ చిత్రించాడు. *డన్ బ్రాట్ డెర్ ఫూహేన్ జుహే* (1955, 'తొలి రోజులలో మా పోషణ') అనే నవలలో ఒక మెకానిక్ జీవితంలోని వాస్తవమైన చిరాకునూ, *బిలాడ్ ఉమ్ హోల్జ్ ఫ్రేన్* (1959, 'తొమ్మిదిన్నర గంటల బిలియర్డ్స్ ఆట') లో ఒక వాస్తుశిల్పుల కుటుంబ వాస్తవికతనూ బోల్ అభివర్ణించాడు. ఈ రెండవ నవల స్వగతాలతోనూ, ఫ్లాష్ బ్యాక్లతోనూ కూడిన మిక్కిలి సంకీర్ణమైన నవల. మిక్కిలి ప్రజాదరణ పొందిన *అన్ సీక్రెట్ ఐన్స్ క్లాన్* (1963, 'విదూషకుడు') లో నాయకుడు త్రాగుడు వ్యసనానికి వశుడై ఎక్కువ ధనం ఆర్జించే ప్రదర్శకుని స్థాయినుంచి వీధులలో ముష్టి ఎత్తుకునే గాయకుడుగా ఎలా పతనం చెందాడో వర్ణించబడింది.

బోల్ రచించిన ఇతర రచనలలో *ఉండ్ సెట్ కైన్ ఐన్ ట్యేగెన్ వోర్ట్* (1953, 'రాత్రితో పరిచయం'), *ఎండే ఐనర్ డ్లీన్ ఫ్లాట్* (1966, 'ఉద్యమ పరిసమాప్తి') చెప్పుకోదగ్గవి. ఈ రెండవ నవలలో ఒక తండ్రి, కొడుకుల న్యాయస్థాన విచారణ పట్టణ ప్రముఖుల నిజ స్వరూపాన్ని బయటపెడుతుంది. బోల్ రచించిన మిక్కిలి పెద్ద నవల *గు ఫైన్ బిల్డ్ మిట్ డేమ్* (1971, 'లేడీ తో కలసి బృంద చిత్రం'). దీనిలో ప్రథమ ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధాల కాలంనుంచి 1980 దాకా జర్మన్ సమాజంలో వివిధ వర్గాలలో వచ్చిన మార్పులను బోల్ చిత్రించాడు. బోల్ కొన్ని చిన్న కథలు కూడా రచించాడు. వీటిలో ఒక కథ 1933-37 మధ్య కాలానికి సంబంధించిన స్వీయ స్మృతులకు జ్ఞాపిక లాంటిది.

నిజాయితీతో కూడిన క్రైస్తవుడూ, శాంతి కాముకుడూ అయిన బోల్ బోన్ నగరం సమీపంలో 1985 జూలై 16 వ తేదీన పరమపదించాడు.

బొ.శ్రీ.

బోల్డర్పుడ్, రోల్స్ (1826-1915) : ఆస్ట్రేలియా

దేశపు ప్రఖ్యాత నవలా రచయిత. అసలు పేరు 'థామస్ అలెగ్జాండర్ బ్రౌన్'.

ఇంగ్లండులో జన్మించిన 'థామస్ బ్రౌన్' పసితనం లోనే ఆస్ట్రేలియా చేరాడు. విద్యాభ్యాసం పూర్తిగా ఆస్ట్రేలియాలోనే జరిగింది. అనంతరం అతడు విక్టోరియా పట్టణ ప్రాంతంలో ఒక పెద్ద వ్యవసాయక్షేత్రం సంపాదించి, కొన్నేళ్లు వ్యవసాయంలోనే గడిపాడు. తరువాత న్యూ సౌత్ వేల్స్ నగరంలోనూ, విక్టోరియా పట్టణంలోనూ పోలీస్ మేజిస్ట్రేట్ గానూ, బంగారు గనులపై కమీషనర్ గానూ పనిచేశాడు. 'రాల్ఫ్ బోల్డర్పుడ్' అన్న కలంపేరుతో మొట్ట మొదటి సారిగా కొన్ని కథలు వ్రాశాడు. జీవిత చిత్రణలు కూడా చేశాడు. తరువాత 1878-1906 సంవత్సరాల మధ్య ఇరవై నవలలు వ్రాసి ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. ఇతని నవలలలో ముఖ్యమైనవి:

1. సాయుధ దోపిడీ (*రాబర్ అండర్ ఆమ్స్*, 1888)
2. గని పనివాడి హక్కులు (*ఏ మైనర్ రైట్స్*, 1906).

ఇతనిది కాల्పనిక ప్రవృత్తి. పై చెప్పిన రెండు నవలలలోనూ ఆస్ట్రేలియాలో తొట్టతొలుత స్థిరపడి మార్గదర్శకులైన తెల్లవారి జీవితాలను వాస్తవిక దృష్టితో కన్నులకు కట్టినట్లు చిత్రించాడు.

గం.శ్రీ.

బోవామ్, సిమోన్ డి (1908-1986) : ప్రఖ్యాత ఫ్రెంచి వనిత, నవలా రచయిత్రి, వ్యాసకర్త్రి. మహిళోద్యమ నాయకురాలు. అస్తిత్వ వాద ప్రవర్తక మేధావి సంఘ సభ్యురాలు. ఈమె రచించిన *సెకండ్ సెక్స్* (1953) మహిళోద్యమ కర్తలకు పరమ ప్రామాణికమైన సిద్ధాంత గ్రంథం.

ఈమె ప్రైవేటు పాఠశాలలో చదివి, చివరకు విశ్వ విఖ్యాతమైన సెర్బీన్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి, 1929 లో తత్వశాస్త్రంలో పట్టా పొందింది. అదే సమయంలో అక్కడే ఈమెకు ప్రఖ్యాత నిరీశ్వర అస్తిత్వవాద ప్రవక్త, రచయిత 'జ్యూరె పాల్ సార్త్' తో పరిచయం ఏర్పడింది. అది క్రమంగా వృద్ధి చెంది, వైవాహిక బంధాతీతమైన, స్వేచ్ఛా సాహచర్యరూపమైన జీవిత భాగస్వామ్యానికి దారితీసింది.

తాను నమ్మిన సిద్ధాంతం కోసం తన జీవితాన్నే మీదుకట్టిన ఆదర్శమహిళ ఈమె. ధైర్యసాహసాలూ, నీతి నిజాయితీలూ, అపూర్వ మేధాసంపద ఈమె సొత్తు. ఆడది అబల కాదని నిరూపించడానికి కలం పట్టిన వీరవనిత. ఈ లోకంలో సమస్త వ్యవహారాలూ, సమస్త సంబంధాలూ, ఎన్నికలూ, స్త్రీ పురుషుల లైంగిక

వ్యత్యాసాల కఠీతంగా, వాటితో ప్రమేయం లేకుండా సాగాలని ఈమె సిద్ధాంతం. అన్ని వృత్తులకు, అన్ని వ్యాపారాలకు లైంగిక సమానత్వం ప్రాతిపదికగా ఉండాలని ఈమె ఆశయం. ఈ ఆశయాల కనుగుణంగా ఈమె ఎన్నో నవలలు, నాటకాలు, వ్యాసాలు వ్రాసింది. విస్తృతంగా పర్యటించింది. గ్రీసు, ఇటలీ, మధ్య యూరప్, ఆఫ్రికా, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలు, దక్షిణ అమెరికా, చైనా దేశాలలో పర్యటించి, ఈమె తన యాత్రల అనుభవాలు కొన్ని సంపుటాలుగా ప్రకటించింది. ఇవి కేవలం సరదాకో, లాభాపేక్షతోనో వ్రాసినవి కావు. ఒక తరం ఫ్రెంచి మేధా జీవితానికి అద్దం పట్టే రచన లివి. ఈ రచనల్లో కొన్ని : మెమోరీస్ ఆఫ్ ఆఫ్ ఏ డ్యూబీఫుల్ డాటర్ (ధనవంతురాలైన కూతురి జ్ఞాపకాలు, 1959), ది ఎమ్ ఆఫ్ లెఫ్ (నడి జీవితం, 1969), ఫోర్స్ ఆఫ్ సర్కమ్ స్టెన్సెస్ (పరిస్థితుల ప్రాబల్యం, 1965), ఏ వెరీ ఈజీ డెత్ (సునాయాస మరణం, 1965), ఆల్ సెడ్ అండ్ డన్ (పర్యవసానంగా, 1974), అమెరికా డే బై డే, ది లాంగ్ మార్చ్ (దీర్ఘ యాత్ర). ఈమె వ్యాసాలు తత్వకోశాలు. అస్తిత్వవాద ప్రతిపాదకాలు. ఓల్డ్ ఏజ్ (1972) అనే వ్యాస సంపుటిలో ఈమె వృద్ధాప్య సమస్యలను చర్చించింది. రచయితకు సాంఘిక నిబద్ధత అత్యవసరమని ఈమె భావన. ఈమె నవలలు కూడా తాత్త్వికాలే. 1953 లో ప్రచురించిన నవల షీ కేమ్ టు స్టే (ఆగిపోయిన అతిథి) లో ఈమె ఒక దంపతుల ఇంట్లో అనుకోకుండా చిరకాలం ఉండిపోయిన ఒక అమ్మాయి ఆ దంపతుల అనుబంధ నాశనానికి ఎలా కారణమయిందో వర్ణిస్తుంది. ఒకరి అంతరాత్మకు మరొకరి అంతరాత్మకు మధ్య సంబంధాన్ని సామర్థ్యంతో చిత్రిస్తుంది. ది బ్లడ్ ఆఫ్ అదర్స్ (ఇతరుల రక్తం, 1948) లో స్వాతంత్ర్యం తెచ్చే బాధ్యతలను చర్చిస్తుంది. ఆల్ మెన్ ఆర్ మోర్టల్ (1955) అనే నవలను నవల అనడం కన్న సిద్ధాంత గ్రంథం అనడమే సబబం టున్నారు విమర్శకులు. జీవితానికి అర్థం కల్పించేది మృత్యువు అన్న తాత్త్వికాంశ మాధారంగా చేసిన రచన ఇది. ది మందారిన్స్ (అగ్రశ్రేష్ఠులు, 1954) అన్న నవలలో మేధా సంపన్నులు తమ హోదాను విస్మరించి ప్రజాజీవనంలో భాగస్వాములు అయి రాజకీయాలలో పాల్గొనాలనీ సూచిస్తుంది. యూస్ లెస్ మౌత్ ఈమె రచించిన ప్రయోజనాత్మక నాటకం. సంఘ శ్రేయస్సు కోసం కొంతమంది ఆత్మార్పణం చెయ్యడం తప్పదా? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం ఈ నాటకం. ది విమెన్

డిస్ట్రాడ్స్ (పత్రికలు, 1969) ముగ్గురు స్త్రీల జీవితాలను వర్ణించే కథా సంపుటి. ఈమె రచనలలో వివేకం, వైవిధ్యం పుష్కలంగా ఉన్నట్లు గమనిస్తాం.

గం.శ్రీ.

బోస్మన్, హెర్మన్ ఛార్లెస్ (1905-51) : దక్షిణాఫ్రికాకు చెందిన 'బోస్మన్' గ్రామీణ 'ఆఫ్రికానర్' జీవిత చిత్రణలో సిద్ధహస్తుడైన కథా రచయిత. దక్షిణాఫ్రికాలో స్థిరపడిన శ్వేత జాతి డచ్చివారిని 'ఆఫ్రికానర్' అని వ్యవహరిస్తారు. వీరు డచ్చి భాషా సంపర్కంతో ఉన్న ఆఫ్రికా భాషనే మాట్లాడుతారు. బోస్మన్ తల్లి దండ్రులీ తెగకు చెందినవారు కనుకనే ఈ తెగ గ్రామీణ జీవితాన్ని తన కథలలో ముఖ్యంగా ఊమ్ షాక్ లూరెన్స్ (O om Shak Lourens) లో వర్ణించగలిగాడు. బోస్మన్ మన్ జోహాన్స్ బర్గ్ నగరంలోని విట్ వాటర్ శ్వాండ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇంగ్లీషు విద్యను అభ్యసించాడు. బోధనా వృత్తిలో డిగ్రీ సంపాదించి, ఉపాధ్యాయవృత్తి చేబట్టాడు. ఇతడు మొదట్లో కొంతకాలం మార్క్సిస్ట్ సిద్ధాంతంచే ఆకర్షితుడై 'ది యంగ్ కమ్యూనిస్ట్ లీగ్' లో సభ్యత్వం స్వీకరించాడు. ఈ సంపర్కపు ప్రభావం వల్లనే ఇతనికి ఉత్తర ట్రాన్స్ వాల్ రాష్ట్రంలోని దుర్గమ ప్రాంతమైన గ్రూట్ మారికాలో ఉద్యోగం దొరికింది. అయితే ఇది మంచికే అయింది. అక్కడ అతడు సంపాదించిన అనుభవం జీవితాంతం అతనికి ఉపయోగపడి అతని రచనలకు పునాది రాయి అయింది. అతడొకసారి జోహాన్స్ బెర్గ్ వెళ్లినపుడు ఆవేశంలో తన సవతి తల్లిని తుపాకీతో కాల్చి చంపడంతో అతని ఉద్యోగం ఊడిపోయి, జైల్లో పడ్డాడు. ఉరిశిక్ష విధించారు. కాని త్వరలోనే దాన్ని జీవిత ఖైదుగా మార్చారు. ఆ తరువాత ఆ శిక్ష నాలుగు సంవత్సరాలకు తగ్గించారు. జైల్లో ఉండగానే ఊమ్ షాక్ కథలకు బీజావాసన జరిగింది.

బోస్మన్ పాఠశాల దశలోనే కథలు వ్రాయడం, ప్రచురించడం ప్రారంభించాడు. వివిధ పత్రికలలో పడ్డ కథలను సేకరించి తొలి సారిగా మేఫ్ కింగ్ రోడ్ అన్న పేరుతో 1947 లో ప్రచురించాడు. మరి కొన్ని కథలను ఇతని మరణానంతరం ఇతని స్నేహితుడు లయొనల్ అబ్రహామ్ కొన్ని సంపుటాలుగా ప్రచురించాడు. అవి ఆన్ టు డ్లస్, ది బెస్ట్ ఆఫ్ బోస్మన్ (బోస్మన్ మేలికథలు 1967), పోస్టాఫీస్ (1967), ఏ బెక్కర్డ్ మేరథన్ (1971).

కథా రచనలో ఇతనికి మార్గదర్శకులైన దగినవారు: 'ఎడ్గార్ అలెన్ పో', 'ఓ హెన్రీ' వారి నుండి ప్రక్రియాపరంగా

నేర్చుకొన్న విద్యను స్థానిక పరిస్థితుల కనుగుణంగా ఇతడు మలచుకొన్నాడు. ఊమ్షాక్ ప్రభృతి కథలలో ఇతడు ట్రాన్స్‌వాల్‌లో ఇటు అరణ్యమనీ, అటు సేద్య భూములనీ చెప్పడానికి వీలుకాని విశాల మైదానాలలో (వీటిని వెల్డ్‌లని వ్యవహరిస్తారు) నివసించే గ్రామీణ జనుల అమాయకత్వాన్నీ, గడుసుదనాన్నీ చిత్రీకరించాడు. 1945 ప్రాంతంలో ఇతని కథలొక మలుపు తిరిగాయి. ఈ కథలు దేశంలో గణనీయమైన మార్పులు తీసుకు వచ్చాయి. అయితే 'బోస్‌మన్' ఆంగ్లేయుల పాలన కెంత వ్యతిరేకో, క్రొత్త జాతీయ నాయకులు అమలు పరుస్తున్న వర్ణవిచక్షణ విధానానికి కూడా అంతే వ్యతిరేకి. ఈ కథలు ఈ దృక్పథాన్ని ప్రదర్శిస్తాయి. కథలన్నీ ఒక దేశానికి, ఒక కాలానికి సంబంధించినందు వల్ల సంకుచితమైనవైనా, శైలీ చాతుర్యం వల్ల బోస్‌మన్ వీటికి శాశ్వతత్వం కల్పించాడు. మాటలను పొదుపుగా వాడడం, చెప్పేది సంక్షిప్తంగా రమణీయంగా చెప్పడం, వ్యంగ్య భంగిమలో విమర్శించడం ఇతని శైలిలోని ప్రత్యేక లక్షణాలు.

గం.శ్రీ.

బ్యాలిక్, హాయిమ్ నహ్మాన్ (1873-1934) : ప్రసిద్ధ హీబ్రూ భాషా కవి. ఇతడు పేదరికంలో పుట్టాడు. చిన్నతనంలోనే తండ్రిని కోల్పోయాడు. సదా చార సంపన్నుడు, చదువుకొన్నవాడు అయిన తాతగారి పెంపకంలో ఇతడు యూదు మత గ్రంథాలను చిన్న తనంలోనే అధ్యయనం చేశాడు. ఈ అంశాల ప్రభావం బ్యాలిక్ జీవితంపై పడ్డది. కొన్నాళ్లు కలప వ్యాపారం, మరికొన్నాళ్లు బోధన వృత్తి సాగించిన బ్యాలిక్ తన మొదటి దీర్ఘ కవితను ఒక పత్రికలో ప్రచురించాడు. యూదుల ధర్మ గ్రంథమైన టాల్ముడ్ అధ్యయనం చేసే విద్యార్థి అని అర్థం గల హు-మక్ మిద్ అన్న పత్రికలో ఒక విద్యార్థి నిష్ఠను పవిత్రతను మనోజ్ఞంగా చిత్రీకరిస్తూ, ఆధునిక ప్రపంచంలో అట్టివాని దయనీయస్థితి ఎట్లా ఉంటుందో అభివర్ణించాడు. ఒక విధంగా ఆ విద్యార్థిని సమస్త యూదు జాతికి ప్రతినిధిగా అతడు సంకేతించి ఉండవచ్చును. ఈ కవిత అతనికి గొప్ప కీర్తి తెచ్చి పెట్టింది. 1903 లో రష్యాలోని కిషిన్యావ్ నగరంలో జరిగిన యూదుల సామూహిక వధ పట్ల క్రుద్ధుడై అగ్ని ధారలు కురిపిస్తూ అతడు ప్రకటించిన కవితలలో ముఖ్యమైనది బె-యిర్ హె-హరెగా (be-Ir he-Herega), మృత్యునగరంలో). ఇందులో బ్యాలిక్ అటు దౌర్జన్యపరుల అమానుషత్వాన్ని,

ఇటు యూదుల నిష్క్రియత్వాన్ని కూడా తీవ్రంగా ఖండించాడు.

బ్యాలిక్ ఇతర రచనలలో ఒక మహాకావ్యం లోని భాగం మెతెమిద్ బర్ (ఎడారిలో మృతులు), హు-బెరెఖా (కొలను) చేరి ఉన్నాయి. డా. క్విజోట్ విల్ హెల్మ్ టెల్ వంటి యూరపియన్ రచయితల రచనలను ఇతడు హీబ్రూ లోనికి అనువదించాడు. యూదులకు సంబంధించిన సాంప్రదాయక కథలను సంకలితం చేశాడు. పత్రికా సంపాదకుడుగా, సాహిత్య సంస్థల వ్యవస్థాపకుడుగా, బ్యాలిక్ ప్రచురణ సంస్థ స్థాపకుడుగా ఎనలేని సేవ చేశాడు. ఆధునిక హీబ్రూ భాషను ఇతివృత్త వైవిధ్యంతో ఉత్తమ కవితా మాధ్యమంగా మలచిన ప్రతిభాశాలిగా బ్యాలిక్ మన్నన లందుకొన్నాడు.

ము.వీ.

బ్యుసోన్ (1716-1784) : జపాన్ దేశపు చిత్రకారుడు. చిత్రకారుడుగా కంటే కూడా ప్రముఖ 'హైకూ' కవిగా మరింత ప్రసిద్ధుడు. ఇతని అసలు పేరు 'తనిగుచి బూసన్'. ఇతనిని 'యోసాబూసన్' అని కూడా వ్యవహరిస్తారు.

జపాన్‌లోని సెక్ట్యూ రాష్ట్రంలో గల కేయా లో 1716 లో ఒక సంపన్న కుటుంబంలో బ్యుసోన్ జన్మించాడు. కళాకారుడుగా జీవితం సాగించడంకోసం తన ఆస్తినంతటినీ ఈయన వదలుకున్నాడు. జపాన్‌లో ఈశాన్య ప్రాంతంలో విరివిగా పర్యటించి హయానో హాజీన్ వంటి వివిధ సిద్ధహస్తుల వద్ద 'హైకూ' రచన అభ్యసించాడు. హోకుజు రోసెన్ వొ ఇతొనము (1745, 'హోకుజు రోజెన్‌కు శ్రద్ధాంజలి') అనే పుస్తకంలో తన గురువుల నందరినీ ఇతడు కీర్తించాడు. 1751 లో ఒక వృత్తి చిత్రకారుడుగా క్యోటో నగరంలో స్థిరపడి, శేష జీవితం అంతా ఇంచుమించు అక్కడే గడపాడు. అయితే మూడేళ్లపాటు మాత్రం (1754-57) ప్రకృతి దృశ్యాలకు ప్రసిద్ధి చెందిన టాంగో రాష్ట్రంలోని 'యోసా' లో గడపాడు. కవిత్యంలోనూ, చిత్రకళలోనూ కూడా తన శైలిని మెరుగు పరచుకోడం కోసం ఇక్కడ ఇతడు గాఢంగా కృషి చేశాడు. ఇక్కడ ఉండగానే తన ఇంటిపేరును 'తనికుచి' నుంచి 'యోసా' గా మార్చుకున్నాడు. కవిగా బ్యుసోన్ 1772 తరువాత మరింత ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. తన పూర్వికుడైన మట్సువో బాషో సంప్రదాయాన్ని పునరుద్ధరించడానికి ఇతడు ప్రయత్నించాడు. చిత్రకారుడు కావడం వలన తన కవితలో కూడా అందమైన పద చిత్రాలను కట్టాడు. ఇతని దీర్ఘ కావ్యాలలో అక్కడక్కడ

ఈయన చైనీస్ పదాలు వాడాడు. సాంప్రదాయక హైక్యూ రూపంలో కూడా ఈయన నూతన ప్రయోగాలు జరిపాడు.

1784 జనవరి 17 వ తేదీన క్యోటో నగరంలో బ్యూసోన్ తన జీవిత యాత్ర చాలించాడు.

బ్యూఖ్యూర్, జార్జ్ (1813-1837) : జర్మన్ నాటక రచయిత. 20 వ శతాబ్దపు ఆరంభ కాలంలో నాటక రంగంలో వెలసిన ఎక్స్ప్రెషనిస్ట్ సంప్రదాయానికి వైతాళికుని వంటివాడు.

1830 లో పారిస్ లో జరిగిన తిరుగుబాటు వలన చెలరేగిన విప్లవోద్యమంలో పాల్గొని బ్యూఖ్యూర్ 1834 లో ఒక కరపత్రం ప్రకటించాడు. దానిలో ఆర్థిక, రాజకీయ విప్లవాన్ని ప్రబోధించాడు. అంతేకాక ఒక రాడికల్ సాసైటీని స్థాపించాడు. ఎలాగో అరెస్ట్ కాకుండా తప్పించుకొని 1836 లో జూరిఖ్ లో నేచురల్ సైన్స్ ఉపన్యాసకుడుగా నియమింపబడ్డాడు.

బ్యూఖ్యూర్ రచించిన మూడు నాటకాల శైలిమీద షేక్స్పియర్ ప్రభావం, జర్మన్ రోమాంటిక్ స్ట్యూడిండ్ డ్రాంగ్ ఉద్యమ ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. ఇతివృత్తంలోనూ, రూపంలోనూ కూడా వాటిలో ఎంతో ముందు చూపు కనిపిస్తోంది. వాటిలోని హ్రస్వమైన, హఠాత్తుగా ముగిసే దృశ్యాలలో స్వాభావికత, దార్శనిక బలం కనిపిస్తాయి. ఆయన మొదటి నాటకం డాంటన్స్ టోడ్ (1835). ఇది ఫ్రెంచ్ రివల్యూషన్ కి సంబంధించిన నిరాశా పూరితమైన నాటకం. ఈ నాటకంలో నాయకుడైన డాంటన్ తాను కారణ భూతుడైన రక్తపాతానికి ప్రగాఢంగా విచలితుడైన వ్యక్తిగా చిత్రించబడ్డాడు. లియోన్స్ ఉండే లెనా (1836) అనే వ్యంగ్య పరిహాస నాటకంలో కాల্পనిక భావాల అస్పష్టత పరిహరించబడింది. ఆయన చివరి నాటకం వోయిబ్జెక్ (1836) అసంపూర్ణంగా మిగిలిపోయింది. 1890 తరువాత పేద సాదలపై కారుణ్యాన్ని చూపుతూ వచ్చిన సాంఘిక నాటక ప్రక్రియకు దీనిని పూర్వ నిర్దేశికగా భావించవచ్చును. బ్యూఖ్యూర్ రచనలలో చాలా భాగం ఆయన మరణానంతరమే ప్రకటించబడ్డాయి. ఆయన జీవిత కాలంలో ప్రచురింపబడిన డాంటన్స్ టోడ్ 1902 లో గాని రంగస్థల ప్రదర్శనకు నోచుకోలేదు.

టుడ్విగ్ బ్యూఖ్యూర్ కు అన్నగారైన జార్జ్ బ్యూఖ్యూర్ జర్మన్ నాటక సాహిత్య రంగంలో ప్రముఖ రచయితగా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

ఇతడు తన 24 వ ఏటనే 1837 ఫిబ్రవరి 19 న జూరిఖ్ నగరంలో అకాలమరణం చెందాడు.

బ్యూయేర్ వలేహో, ఆంటోనియో (1916--): రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం స్పెయిన్ దేశంలో వర్ధిల్లిన యువతరంలో అతి ప్రసిద్ధుడైన నాటక కర్త. ఇతని నాటకాలలో అధిక సంఖ్యకమైన వాటికి స్పెయిన్ దేశంలో ప్రతిష్ఠాకరమైన సాహిత్య పురస్కారాలు లభించాయి.

స్పెయిన్ రాజధాని అయిన మాడ్రిడ్ మహానగరంలోనూ, స్వస్థలమైన గాదలజారా లోనూ విద్య గరచి, కళారంగంలో నిష్ణాతుడయ్యాడు. 1936-39 సంవత్సరాల మధ్య స్పెయిన్ లో చెలరేగిన అంతర్యుద్ధంలో రిపబ్లికన్ పక్షం తరపున సైనికుడుగా యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. యుద్ధానంతరం నేషనలిస్టు నియంతృత్వం ఇతనికి మరణ శిక్ష విధించినా, వెంటనే దాన్ని జీవిత ఖైదుగా మార్చడంతో బ్రతికి బయటపడ్డాడు. ఆరేళ్లకు పైగా ఇతడు ఖైదులో మ్రగ్గాడు. 1969 లో వ్రాసిన ది కేస్ ఆఫ్ ఏ స్ట్రెయిర్ కేస్ (సోపానకథ) అనే నాటకంతో ప్రప్రథమంగా ఇతడు ప్రజాభిమానాన్ని చూరగొన్నాడు. ఇందులో మాడ్రిడ్ మహానగరంలోని మురికి వాడలలో అపార్థమెంటు వాటాల్లో నివసించే నిరుపేదల విషాద గాథలను నైపుణ్యంతో చిత్రించాడు. దానికి స్పెయిన్ లో అతి ముఖ్యమైన 'లోపే ది వేగా' సాహిత్య పురస్కారం లభించింది. అదే సంవత్సరం వ్రాసిన ఏకాంక నాటిక వలబ్రాన్ ఎన్ లా ఎరేనా కూడా మరో సాహిత్య పురస్కారం అందుకుంది. ఇందులో బ్యూయేర్ వలేహో పరసతీ గమనాన్ని ఇతివృత్తంగా స్వీకరించి, జీవితంలో కారుణ్యం ఒక ముఖ్యమైన మూల్య మని నిర్దేశించాడు. ఇన్ ది బర్నింగ్ డార్క్ నెస్ ఇతని రెండవ మహా నాటకం. ఇది ప్రతీకాత్మకం. దీనిలో గ్రుడ్డివాని గృహం సమాజానికి ఒక ప్రతీక.

ఇతని నాటకాలలో మానవాళి సుఖ శాంతులకు విఘ్నం కలిగించే ప్రతీపశక్తులు ప్రధానంగా కనిపిస్తాయి. ఇతడు ప్రసిద్ధ జర్మన్ నాటకకర్త బెర్తోల్ట్ బ్రెఖ్ట్ రచనలను శ్వానిష్ భాషలోకి అనువదించడమే కాక, అతని ప్రభావంతో ఎన్నో నాటకాలు రచించాడు. ఇతడు ఎన్నో చారిత్రక నాటకాలను కూడా రచించాడు. మూడవ చార్లెస్ కాలంలో స్పెయిన్ ఆధునికీకరణం ఎందుకు విఫలమయిందో ది డ్రీమర్ ఫర్ ది నేషన్ (మహా స్వాప్నకుడు, 1961) లో వివరించాడు. అలాగే

ది లేడీజ్-ఇన్-వెయిటింగ్ (చెలికత్తెలు) అనే నాటకంలో ప్రసిద్ధ చిత్రకారుడు వెలాజ్ క్లౌజ్ జీవితాన్ని, ది కాన్స్ట్రెయిన్డ్ ఎంట్ సెంట్ ఓవిడ్ (సెంట్ ఓవిడ్ లో సంగీత కచేరీ, 1967) లో ఫ్రెంచి విప్లవ సమయంలో పారిస్ నగర జీవితాన్ని, ది బేస్మెంటు విండో (క్రింది కిటికీ, 1967) లో స్పెయిన్ లోని అంతర్యుద్ధాన్ని సవిమర్శకంగా చిత్రించాడు. అనంతర రచనలలో ది డ్రీమ్ ఆఫ్ రీజన్ (హేతు స్వప్నం, 1970), ది డబుల్ లైఫ్ ఆఫ్ డాక్టర్ వల్మీ (డాక్టర్ వల్మీ రెండు జీవితాలు, 1978) ప్రధానమైనవి. ఇతనికి 1971 లో ప్రతిష్ఠాత్మకమైన శ్వానిష్ అకాడమీ, సభ్యత్వం లభించింది.

గం.శ్రీ.

బ్యోయ్ కసారెస్, అడాల్ఫో (1914--) : ఊహా వాస్తవికత (Magic Realism) ను ఉపయోగించి కథలూ, నవలలూ వ్రాసిన అడాల్ఫో బ్యోయ్ కసారెస్ ప్రముఖ ఆధునిక బ్రెజిల్ రచయితలలో ఒకడు.

తన 20 వ యేట నుంచి కథ లెన్నో వ్రాసినా అడాల్ఫోకు రచయితగా గుర్తింపు తెచ్చింది ఆయన తొలి నవల లా ఇన్ వెన్ సియన్ దె మోరల్ ('మోరల్ ఆవిష్కరణ'). 1940 లో ముద్రితమైన ఈ నవల 'ఊహా వాస్తవికత' కు చక్కని ఉదాహరణ. ఒక పెద్ద చలనచిత్ర యంత్రంలో ఒక స్త్రీ కదలికలను చిత్రించి ఉంచుతారు. నవలలోని కథానాయకుడు ఆ స్త్రీతో పరిచయం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. వాస్తవిక ప్రపంచానికి చెందిన ఆ కథా నాయకుడు యంత్రంలోని ఊహాసుందరిని చేరుకొని తాను కూడా ఆ యంత్రంలోని చిత్రణలో భాగం కావడంతో నవల ముగుస్తుంది.

1954 లో ప్రచురితమైన ఎల్ సుయెనో దె లోస్ హీరోస్ ('నాయకుల నిద్ర') నవలను బ్యూనస్ ఐరిస్ లోని బడుగు ప్రజల భాషలో వ్రాశాడు. ఈ నవలలో ఆర్జెంటీనా సంస్కృతిలో నాగరకతకూ, పాశవికతకూ మధ్య జరిగే పోరాటాన్ని రచయిత వ్యంగ్యంగా చిత్రించాడు.

అడాల్ఫో వ్రాసిన కథలు ఎన్నో సంకలనాలుగా వెలువడ్డాయి. వాటిలో 1934 లో వెలువడిన కేయాస్ ('సంక్షోభం'), 1937 లో ప్రచురితమైన లూయీ గ్రీవ్ మ్యూర్తో ('లూయీ గ్రీవ్ మరణం'), 1945 లో ముద్రితమైన ప్లాన్ దె ఎవేషన్ (తప్పించుకోవడానికి ఒక పథకం), 1948 లో ప్రకటితమైన లా ట్రూమా సెల్వెస్టె (దైవికమైన కుట్ర), 1967 లో ప్రకాశితమైన ఎల్ గ్రాన్ సెరాఫీన్ ('గొప్ప దేవతా స్త్రీ') ప్రముఖమైనవి.

అడాల్ఫో కథానికా రచనలో చూపించిన వైవిధ్యానికి 1972 లో వెలువడిన హిస్టోరియాస్ దె అమోర్ ('ప్రేమకథలు'), హిస్టోరియాస్ ఫెంటాస్టికాస్ ('ఊహా తీత కథలు') అనే రెండు సంకలనాలు తార్కాణాలు.

అడాల్ఫో, జార్జ్ లూయీ బోర్జెస్ (Jorge Luis Borges) తో కలిసి 'హోనరియో బస్టోస్ డొమెక్' (Honorio Bustos Domecq) అనే మారుపేరుతో - ఆంటోలజియా దె లా లిటెరేచురా ఫెంటాస్టికా ('ఊహాతీత వాస్తవికతా సాహిత్య సంకలనం') 1940 లోనూ, సీన్ ప్రాబ్లెమాస్ పారాడాన్ ఇన్ డ్రా పరోడ్డి ('డాన్ ఇసి డ్రా పరోడ్డికి ఆరు సమస్యలు') అనే కథ 1942 లోనూ ప్రచురించాడు. ఈ కథలలో అపరాధ పరిశోధనతో పాటు ఆర్జెంటీనా జీవితాన్ని గురించిన వ్యంగ్య చిత్రణ కూడా కనిపిస్తుంది.

అడాల్ఫో ప్రసిద్ధ కవయిత్రి 'సిల్వినా ఒకాంపో' (Silvina Ocampo) ను వివాహమాడాడు. ఆమెతోనూ, బోర్జెస్ తోనూ కలిసి 1941 లో ఆర్జెంటీనా కవుల కవితలతో కూర్చిన ఆంటోలొజియా పొయెటికా ఆర్జెంటీనా అనే సంకలనానికి సంపాదకత్వం వహించాడు. బోర్జెస్ తో కలిసి 1955 లో రెండు కవితా సంకలనాలకు సంపాదకత్వం వహించాడు.

1970 తరువాత అడాల్ఫో తన దృష్టిని అపరాధ పరిశోధక కథలనూ, వైజ్ఞానిక కాల্পనిక సాహిత్యాన్నీ వ్రాయడంలో లగ్నంచేశాడు. ఆ రచనలలో కూడా రాజకీయ వ్యవస్థను గురించిన వ్యంగ్య చిత్రణ ఉండడం విశేషం.

పి.ఎస్.జి.

బ్యోయార్డ్, మటేయో మరియు (1440-94): లాటిన్, ఇటాలియన్ రచయిత. బ్యోయార్డ్ ప్రభు వంశానికి చెందినవాడు. ఎస్టే నగరాధిపులను సేవించాడు. ప్రభువుల సైన్యాధిపతిగా మొదలునూ, రెగ్గియో నగరాలలో పనిచేశాడు. ఇటలీ భాషకు ప్రాగ్రూపమైన లాటిన్ భాషలోను, నవీనమైన ఇటలీ భాషలోనూ చక్కని కవితలు చెప్పాడు. ఇటలీ భాషలో తొలిసారిగా ప్రేమ కవిత్వాన్ని సజీవమైన గేయ ఫణితిలో గానం చేసిన ఘనత ఇతనిదే. ప్రేమ కవిత్వం ఒక నిర్దిష్ట సంప్రదాయంగా మారిన తరుణంలో తన ప్రేయసి అయిన 'అంటోనియా కపారా' పై ప్రణయ కవితను వ్రాసి, ఆ విధమైన కవితకు ప్రాణం పోశాడు. ఇతని గేయ సంకలనం అమోరమ్ లిబ్రీట్రీస్ (1499-మూడు ప్రేమ కావ్యాలు) ప్రసిద్ధి కెక్కింది. ఇతని బృహద్రచన ఆర్లెండో

ఇన్నమరెట్టో అసమగ్రంగా మిగిలిపోయింది. మూడు భాగాలుగా విభజించబడ్డ ఈ ఇతిహాస కావ్యంలో మొదటి రెండు భాగాలు మాత్రం పూర్తిగా ముద్రితం అయ్యాయి. మూడో భాగం కొంతవరకు వ్రాశాక ఇతడు కన్ను మూశాడు. కాల्పనిక సంప్రదాయానికి చెందిన ప్రక్రియా విశేష మిది. మన ప్రబంధాలను జుప్టికి తెస్తుందీ ప్రక్రియ. బ్యోయార్డ్ కవితా ప్రాగల్భ్యం గల వాడే అయినా, ఈ కావ్యం ప్రజారంజకం కాలేక పోయింది. బహుశః ఇతని ప్రౌఢశైలి, మాండలిక భాష ఇందుకు కారణం కావచ్చు. పటిష్ఠమైన నిర్మాణలోపం కూడా ఒక కారణం కావచ్చు. ఇతడు ప్రదర్శించిన భావావేశం ఆ నాటి నాగరిక సభ్యులకు వెగటుగా కనిపించి ఉండవచ్చు. ఇతని కావ్యం సాధారణ జనరంజకం కాకపోయినా కవి జన మనోరంజక మైంది. దీనికి అనుకరణలు కోకొల్లలుగా వచ్చాయి. అందులో ప్రధానమైనది ఇతని కాలంలోనే ఇతని కావ్యానికి పూరక గ్రంథంగా మలచబడ్డ ఆర్లెండ్ ష్యూరియోసో (Orlando Furioso). దీనిని రచించినవాడు అరియొస్టో. ఈ గ్రంథం బాగా ప్రచారం పొందడమే కాక ఆంగ్ల సారస్వత రంగంలో 'కవీనాం కవి' అని ప్రసిద్ధి వడసిన ఎడ్మండ్ స్పెన్సర్ వ్రాసిన ప్రసిద్ధ ఇతిహాసకావ్యం య్విజ్ రాజ్వి (Faery Queen). రచనకు స్ఫూర్తి నిచ్చింది.

గం.శ్రీ.

బ్యోర్న్సన్, బ్యోర్న్సెట్ - గెర్న్, మారిటానియస్ (1832-1910) : నార్వే దేశపు అగ్రశ్రేణి రచయిత. బహుముఖ ప్రజ్ఞాధురీణుడు, నోబెల్ పురస్కార గ్రహీత. కవిగా, నాటక రచయితగా, నవలా రచయితగా, విద్యావేత్తగా, ప్రజానాయకుడుగా ప్రముఖుడు, ప్రసిద్ధుడు. ఇతడు రచించిన గేయం యా వి ఎల్స్కర్ డెబ్ లేన్ డెబ్ (ఔను, మేమీ భూమిని జన్మాంతం ప్రేమిస్తాం) నార్వేదేశపు జాతీయగీతమైంది.

బ్యోర్న్సెట్-గెర్న్ తండ్రి చర్చలో పాస్టర్. బ్యోర్న్సన్ బాల్యం డేలక్ అనే పల్లె పట్టులో చిన్న వ్యవసాయ క్షేత్రంలో గడవడం వల్ల తరువాత ఇతడు రచించిన నవలలలో, ఆ వాతావరణం గ్రామీణ నాగరికత చోటు చేసుకొన్నాయి. ఇతడు దేశభక్తి ప్రేరకాలైన రచనలు చేసి తన జాతి గర్వంతో తలెత్తుకొనేలా చేయించాలన్న దృఢ సంకల్పంతో కలం పట్టాడు. తన తొలి పదేహేనేళ్ల సాహిత్య వ్యవసాయంలో రెండే పంటలను మార్చి మార్చి పండించాడు. ఒకటి తన దేశపు గతవైభవాన్ని, కీర్తించే కవిత, రెండవది సమకాలీన వ్యవస్థను, ముఖ్యంగా గ్రామీణ

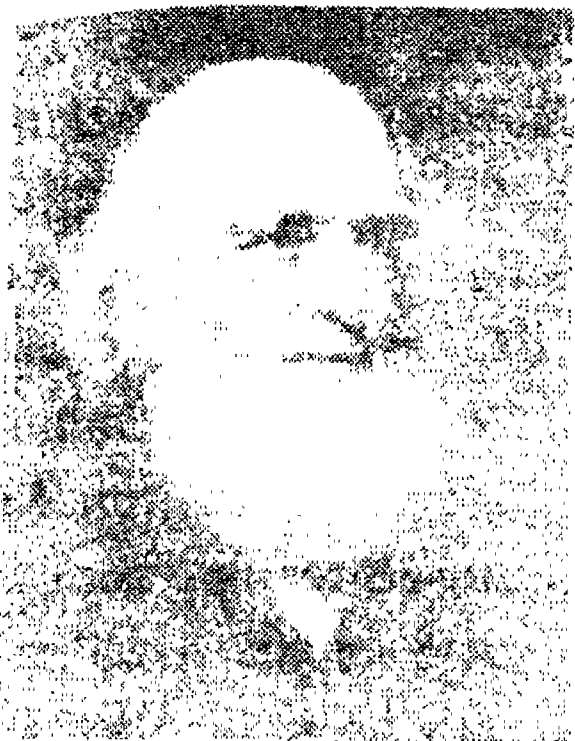
వ్యవస్థను చాటిచెప్పే నవలా రచన. మొదటి తరహా రచనలలో ప్రసిద్ధ ఇతిహాసాలైన శాగాలలోని గాథలను త్రవ్వి తలకెత్తాడు. రెండవరకం రచనలలో, సమకాలీన సమాజపు విలువలను చిత్రించాడు. రెండు రకాల రచనలలోనూ నైతిక విలువలకు అధిక ప్రాముఖ్య మిచ్చాడు. రెండు రకాల రచనల్లోనూ నవ సమాజపు పునాదిరాళ్లు గతకాలపు అగాధంలో పూడుకు పోయాయని గుర్తు చేశాడు. ఈ రచనలలో కొన్ని: నాటకాలు - రెండు యుద్ధాలమధ్య (Between Two Battles), నమ్మిక-కష్టాలు (Trust and Trials), నార్వేలో ప్రేమ జీవితం (Love and Life in Norway-1970), ఆనందబాలుడు (The Happy Boy), వెలుగు కొండ (The Sunny Hill)- 1817-59 ల మధ్య ఇతడు హెనిక్ ఇబ్సెన్ స్థానంలో బార్జన్ థియేటర్ డైరెక్టరుగా పనిచేశాడు. అదే సమయంలో ప్రఖ్యాత నటి కేరొలిన్ రీమర్స్ను వివాహమాడాడు. బెర్జెన్ పోస్టల్ పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించాడు. ఇతడు పత్రికా నిర్వహణలో చూపిన దీక్ష, దక్షత ప్రజాభిప్రాయాన్నింతగానో ప్రభావితం చేసి, అనతికాలం లోనే జరిగిన ఎన్నికలలో కన్సర్వేటివ్ పార్టీని బలహీన పరచి, లిబరల్ పార్టీ విజయాన్ని సుకరం చేశాయి. మూడేళ్ల విదేశ పర్యటనానంతరం బ్యోర్న్సన్ క్రిస్టియానియా థియేటర్కు డైరెక్టరయ్యాడు. నార్వే ఫోక్స్ బుల్డు పత్రికకు అయిదేళ్లు సంపాదకత్వం వహించాడు. ఇతని ప్రథమ కవితా సంకలనం పద్యాలు-పాటలు (Poems and Songs) 1915 లో ఇంగ్లీషులో ప్రచురితమైంది. 1870 లో వ్రాసిన ఇతని ప్రసిద్ధిహాసకావ్యం ఆర్నోయోటో గెలిని (Arnroto Galline) 1917 లో ఆంగ్లంలోకి అనుదితమైంది. రాజకీయ యుద్ధాలతోనూ, సాహిత్యసమరాలతోనూ తలమున్నగైన బ్యోర్న్సన్ రచనా వ్యాసంగానికి కలిగిన అవరోధాన్ని అధిగమించేందుకు విశ్రాంతి నభిలషిస్తూ రెండేళ్లపాటు ప్రవాసంలో గడపాడు. తనకు తాను విధించుకొన్న ఈ ప్రవాస కాలంలో జగత్ప్రసిద్ధమైన రెండు నాటకాలను రచించాడు. 1. దివాలా కోరు (The Bankrupt-1875), 2. సంపాదకుడు (The Editor, 1914) ఈ రెండు నాటకాలు ఇతివృత్త ప్రధామైన సంప్రదాయ ధోరణిలో గాక, వాగ్వివాదాత్మకమైన పంథాలో నడిచి, హెనిక్ ఇబ్సెన్ మాదిరిగా యూరప్లో నవ్య నాటకానికి బాటలు వేశాయి. ఇదే కోవకు చెందిన సమస్యా నాటకాలు మరి రెండు వెంటనే వచ్చాయి: రాజు (The king), నూత్నవ్యవస్థ (The New systems).

ఇతడు వ్రాసిన రెండు నవలలు కూడా ప్రసిద్ధమయ్యాయి. అవి: *అదే మార్గంలో* (In Dods Way), *ది హెరిటేజ్ ఆఫ్ కుర్ట్* (కుర్టు వారసత్వం, 1892). ఇందులో మొదటి నవలలో క్రైస్తవమతాన్ని, మహిమలను తీవ్రంగా విమర్శించాడు. రెండవ నవలలో సంఘంలో రావలసిన మార్పులను వివరించి, అలాంటి మార్పులకు ప్రాథమిక పాఠశాలలోనే అంకురార్పణ జరగాలని సూచించాడు. ఇతడు తన చరమదశలో వ్రాసిన నాటకాలు ఇతని పరిణత భావాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. *మన శక్తి కన్నా* (Beyond Our Power), *మానవాతీతంగా* అనే నాటకాలు ఈ దశకు చెందిన ప్రసిద్ధ నాటకాలు. తన జీవిత చరమదశలో బ్యోర్న్సన్ తనను తాను సోషలిస్టునని అభివర్ణించుకొన్నాడు. సోషలిజంకోసం, ప్రపంచ శాంతికోసం, అంతర్జాతీయ అవగాహన కోసం, అవిశ్రాంతంగా పరిశ్రమించాడు. విస్తృతంగా పర్యటించాడు. నిరంతరంగా రచనలు సాగించాడు. అంతర్జాతీయంగా అఖండ ఖ్యాతిని గడించాడు.

గం.శ్రీ.

బ్రయంట్, విలియం కులెన్ (1794-1878):

ప్రకృతి వర్ణనలో సిద్ధహస్తుడైన అమెరికా దేశపు కవి, పత్రికా రచయిత. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల్లో ప్రసిద్ధి కెక్కిన వార్తాపత్రిక *ఈవినింగ్ పోస్టు* కు సంపాదకుడు, యజమాని. *థెనెటోప్సిస్* అనే కావ్య కర్తగా స్మరణీయుడు. ఇంగ్లండు నుంచి వలస వచ్చిన ఒక పవిత్ర (పూరి

టన్) కుటుంబానికి చెందిన బ్రయంట్ మొదట తన 16 వ ఏట విలియమ్స్ కాలేజీలో చేరినా, అచిరకాలంలోనే ఆ కాలేజీని విడిచి పెట్టాడు. ఇతడిలా మధ్యంతరంగా మానివేయడానికి కేవలం ఆర్థిక పరమైన ఇబ్బందులే కాక, ప్రసిద్ధమైన యేల్ యూనివర్సిటీలో చదవాలన్న కుతూహలం కూడా కారణం. అయితే యేల్ యూనివర్సిటీలో చేరే అవకాశం లేదని తెలియడంతో, సొంతగా చదువుకొని న్యాయశాస్త్రంలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. తన 21 వ ఏట న్యాయవాద వృత్తి

చేపట్టి, ఒక పదేళ్లపాటు ఆవృత్తిలోనే ఉన్నాడు. అతనికి ఆవృత్తిలో ఆనందం కాని, సంతృప్తి గాని లభించలేదు. 26 వ ఏట ఫ్రాన్సిస్ ఫెయిర్ చైల్డ్ అనే యువతిని వివాహమాడి, ఆమెతో 50 ఏళ్లపాటు సుఖంగా సంసారం చేశాడు. 1825 లో న్యూయార్క్ రిపబ్లికన్ సహ సంపాదకుడుగా చేరి బేరింగ్టన్ నగరం నుండి న్యూయార్క్ కు మకాం మార్చాడు. 1827 లో *ఈవెనింగ్ పోస్టు* పత్రికలో సంపాదకుడుగా చేరి, 1829 లో దానికి ముఖ్య సంపాదకుడయ్యాడు. ఆ పత్రిక యాజమాన్యంలో భాగస్వామ్యం సంపాదించాడు. తెలివిగా పెట్టుబడి పెట్టి, త్వరలోనే ధనికుడు కాగలిగాడు. మత విషయంలో సంప్రదాయవాది కనుక కవిత్వంలో కూడా ప్యూరిటన్ భావాలే ప్రకటించాడు. రాజకీయంగా కూడా గతానుగతికంగా వచ్చే భావాలను ఆదరించి తన *ఎంబర్గ్* (1808) అనే కావ్యంలో ప్రకటించాడు. ఈ కావ్యరచన సమయానికి అతని వయస్సు 13 ఏళ్లు. ఇందులో బ్రయంట్ అమెరికా అధ్యక్షుడైన థామస్ జెఫర్సన్ ను రాజీనామా చేయాలని గట్టిగా కోరాడు. తన 17 వ ఏట వ్రాసిన *థాన్టోప్సిస్* (Thantopsis) 'మృత్యువును గూర్చి' అనే కవిత ఇతనికి మంచి పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చింది. ఇందులో ఇతడు పూర్వపు ప్యూరిటన్ భావాలకు స్వస్తి చెప్పి 'డీయిజం' వైపు మొగ్గు చూపాడు. మరికొద్ది కాలానికి యూనిటేరియన్ చర్చ్ లో చేరాడు. 'ఫెడరలిజం' ను విడిచిపెట్టి డెమోక్రాటిక్ పార్టీలో చేరి, ఆ పార్టీ ఆదర్శాల ప్రచారానికి తన పత్రిక *ఈవినింగ్ పోస్టు* ను ఉపయోగించాడు. స్వేచ్ఛా వాణిజ్యం, వాక్ స్వాతంత్ర్యం, కార్మికుల హక్కులు, బానిసత్వ నిర్మూలనం ధ్యేయాలుగా ప్రతిపాదించాడు. మరి కొంత కాలానికి ఇతడు ఇతర నాయకులతో కలసి రిపబ్లికన్ పార్టీని స్థాపించాడు. 1821 లో ఇతడు ప్రచురించిన *పోయెమ్స్* (కవితలు) అనే గ్రంథం కవిగా ఇతనికి కీర్తి చేకూర్చింది.

గం.శ్రీ.

బ్రాంఠే, ఎమిలీ (1818-1848) : ఆంగ్ల నవల రచయిత్రి, కవయిత్రి. ఈమె రచించిన నవల ఒక్కటే *వుదరింగ్ హైట్స్* (1847). ఇది విశిష్ట భావనతోనూ, ఆవేశంతోనూ, ద్వేషంతోనూ కూడిన నవల. యార్క్ షైర్ లోని మైదానాలు ఈ కథకు రంగస్థలం. ఈమె కలంపేరు 'ఎల్లిస్ బెల్'. ఐరిష్ దేశీయుడైన పాట్రిక్ బ్రాంఠే ఆరుగురు సంతానంలో ఈ ఎమిలీ బ్రాంఠే నాల్గవ బిడ్డ. ఈమె ఛార్లట్ బ్రాంఠే చెల్లెలు. కుటుంబ పోషణకోసం ఛార్లట్ ఆడపిల్లల స్కూలు నడిపింది. ఆ

స్కూలు నిర్వహణలో ఎమిలీ కూడా అక్కకు తోడ్పడింది. 1842 ఫిబ్రవరిలో ఎమిలీ తన అక్కతో విదేశీ భాషలు నేర్చుకోడానికి, పెన్సన్ హెగర్ వద్ద పాఠశాలా నిర్వహణ పద్ధతులను అభ్యసించడానికి బ్రసెల్స్ వెళ్లింది. బ్రసెల్స్ లో ఛార్లట్ కంటే మరింత గంభీర స్వభావురాలైన ఎమిలీకే ఎక్కువ ఆదరణ లభించింది. అక్టోబర్ నెలలో ఆమె మేనత్త చనిపోవడంతో ఎమిలీ హావర్ట్ తిరిగి రావలసి వచ్చింది.

1845 లో ఎమిలీ వ్రాసిన పద్యాలు కొన్ని ఆమె అక్క ఛార్లట్ కంటే పడ్డాయి. ఒక ఏడాది తరువాత ముగ్గురు బ్రాంఠే అక్కచెల్లెళ్ల పద్యాలూ కలిపి పుస్తకరూపంగా ప్రకటించారు. ఆ పుస్తకం పేరు పొయెమ్మ్య్ బై క్లరెర్, ఎల్లిస్, అండ్ ఆక్టమ్ బెల్. ఆ సంపుటిలో ఎమిలీ వ్రాసిన పద్యాలు 2 ఉన్నాయి. ఆ సంపుటిలోని పద్యా లన్నిటిలో ఎమిలీ వ్రాసిన పద్యాలే నిజమైన కవితా ప్రతిభను ప్రకటిస్తున్నాయని విమర్శకులు అభిప్రాయ పడ్డారు. ఆ పుస్తకం అచ్చువేయడానికి ఆ సోదరీమణులకు 50 పౌండ్లు ఖర్చయాయి. రెండు ప్రతులు మాత్రమే అమ్ముడు అయ్యాయి.

1847 డిసెంబర్ నెలలో ఎమిలీ బ్రాంఠే రచించిన వుదరింగ్ హైట్స్ నవల ప్రచురించబడింది. ప్రచురింపబడిన వెంటనే అది కఠిన విమర్శనలకే గురి అయినా, అనంతరకాలంలో అంగ్ల భాషలో వెలువడిన గొప్ప నవలలలో ఒకటిగా అది ప్రసిద్ధి పొందింది. తరువాత కొద్దికాలానికే ఎమిలీ బ్రాంఠే ఆరోగ్యం క్షీణించడం ప్రారంభించింది. 1848 డిసెంబర్ 19 న యార్క్ షైర్ లో క్షయ వ్యాధితో ఆమె మరణించింది.

బొ.శ్రీ.

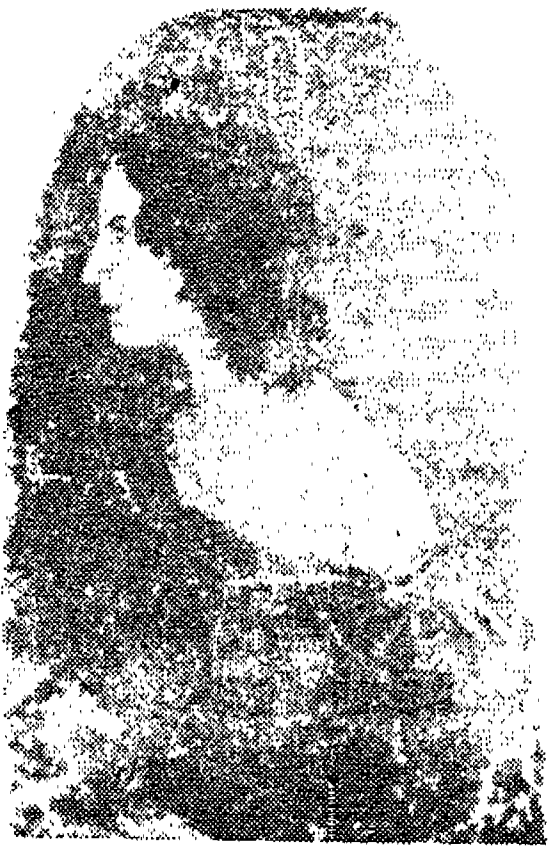
బ్రాంఠే, ఛార్లట్ (1816-1855) : ప్రముఖ అంగ్ల నవలా రచయిత్రి. ఈమె రచించిన నవల జేన్ ఐర్ (1847) విశేష ప్రశస్తి పొందింది. ఒక స్త్రీ తన సహజమైన వాంఛలతోను, సాంఘికమైన కట్టుబాట్లతోను

ఘర్షణపడిన ఇతివృత్తం ఈ నవలలో బలంగా ప్రతిపాదించబడింది. విక్టోరియన్ యుగ కాలానిక సాహిత్యానికి అపరిచితమైన 'నిజాయితీ' ఈ నవలలో కనిపిస్తోంది. అటు తరువాత ఈమె రచించిన నవలలు: షర్లే (1849), విల్లెట్ (1853).

పాట్రీక్ బ్రాంఠే (1777-1861), మరియు బ్రాంఠే దంపతుల ఆరుగురు సంతానంలో ఈమె నాల్గవది. యార్క్ షైర్ లోని తారన్ టన్ లో 1816 ఏప్రిల్ 21 న ఈమె జన్మించింది. చిన్నతనంలోనే ఈమె తల్లి, ఇద్దరు అక్కలు హఠాత్తుగా మరణించారు. ఛార్లట్ తన చెల్లెళ్లు ఎమిలీ, ఆన్ లతోనూ, తమ్ముడు పాట్రీక్ బ్రాన్ వెల్ తోను పాటుగా తన తండ్రి పోషణలోనే పెరిగి పెద్దదయింది. 1824 లో ఛార్లట్ కోవాన్ బ్రిడ్జ్ లోని క్లెర్క్ డాటర్స్ స్కూల్ కు వెళ్లింది. చాలాసంవత్సరాల తరువాత జేన్ ఐర్ అనే నవలలో ఛార్లట్ ఆ స్కూల్ లోని దుర్భర పరిస్థితులను విమర్శించింది. 1831 లో ఛార్లట్ ని హడ్డర్స్ ఫీల్డ్ సమీపంలోని రో హెడ్ లోని మిస్ వూలర్స్ స్కూల్ కు పంపారు. అక్కడ ఆమెకు పలువురు యావజ్జీవ మిత్రులు ఏర్పడ్డారు. ఎల్లెన్ నస్సీతో ఆమెకు జీవితాంతం ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగాయి. ఆ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల సాయంతోనే ఛార్లట్ జీవిత చరిత్రను కొంతవరకు పునర్నిర్మించడం సాధ్యం అయింది.

ఛార్లట్ ను వివాహమాడాలని రెవరెండ్ హెన్రీ నస్సీ (ఆమె స్నేహితురాలి సోదరుడు), తరువాత మరొక క్లెర్క్ మన్ ముందుకు వచ్చారు. కాని ఛార్లట్ అప్పుడు వివాహం చేసుకోడానికి నిరాకరించింది. తరువాత ఆర్థర్ బెల్ నికోల్స్ (1817-1906) అనే ఐరిష్ దేశీయుడు ఛార్లట్ ను వివాహమాడగోరాడు. 1854 జూన్ 29 న హావర్ట్ చర్చ్ లో వారి వివాహం జరిగింది. త్వరలోనే ఆమె గర్భవతి అయి వేవిళ్లు దుర్భరం కాగా 1855 మార్చి 31 వ తేదీన యార్క్ షైర్ లోని హావర్ట్ లో మరణించింది.

ఛార్లట్ వ్రాసిన తొలి నవల ది ప్రొఫెసర్. ఇది

ఆమె మరణానంతరం 1857 లో ప్రచురితమైంది. ఉత్తమ పురుషులలో ఒక ఇంగ్లీష్ ట్యూటర్ చెప్పే ఈ కథలో ఛార్లట్ స్థాంత్ర అనుభవాల్నే ప్రకటించబడ్డాయి. జేన్ ఐర్ అనే నవల విజయానికి కారణం స్త్రీ శక్తి పట్ల రచయిత్రికి గల దృఢమైన అభినివేశం. ఆ నవలకు ఆత్మ కథ అనే ఉపశీరిక కూడా ఉంది. ఈ నవల కూడా ఉత్తమ పురుషులలోనే చెప్పబడింది.

షర్లీ అనే నవలను ఛార్లట్ ఎలాంటి కల్పనలూ, హఠాత్ సంఘటనలూ లేకుండా వాస్తవిక ధోరణిలో రచించాలని ప్రయత్నించింది. దీనిలో స్థానిక జనులలో నుంచి పాత్రలను ఎన్నుకోడం కనిపిస్తుంది. షర్లీలో పరిహరించిన ఉత్తమ పురుష కథనం తిరిగి విల్లెట్ అనే నవలలో కొనసాగించబడింది. ఛార్లట్ నవలలలో కనిపించే విశిష్టత 'కథలోనూ, కథాకథన విధానంలోనూ గాఢంగా ఆమె పాల్గొనడం' అని విమర్శకులు పేర్కొన్నారు.

బొ.శ్రీ.

బ్రాండిస్, జార్జ్ (1842-1927) : సుప్రసిద్ధ డేనిష్ విద్వాంసుడు, విమర్శకుడు. అతని మౌలిక రచనలు 1870

మండి మూడు దశాబ్దాలపాటు స్కాండినేవియన్ సాహిత్య ప్రపంచాన్ని ప్రభావితం చేశాయి. జార్జ్ బ్రాండిస్ 1864 లో కోపెన్ హేగన్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు. విద్యాభ్యాసం ముగించిన

తరువాత అతడు యూరపు యాత్ర (1865-71) చేశాడు. ఈ సమయంలో ఫ్రెంచ్ విమర్శకులైన టైన్, రేనన్, ఆంగ్ల రాజకీయ దార్శనికుడైన జాన్ స్టువర్ట్ మిల్లను పారిస్ లో కలసి వారి ఆశయాల ప్రభావానికి లోనయ్యాడు. డెన్మార్క్ ఇతర ప్రాంతాలతో సాంస్కృతిక సంబంధాలు పెంపొందించుకోకుండా, ప్రాంతీయ తత్వంతో సంకుచితమై ఉండటం చూసి, ఏ విధంగానైనా సరే ఆ మచ్చను తొలగించాలని బ్రాండిస్ కంకణం కట్టుకొన్నాడు. అతడు పశ్చిమ యూరపులోని రాజకీయ, సాంస్కృతిక మితవాద ధోరణులను డెన్మార్క్ ప్రజలకు పరిచయం చేశాడు.

బ్రాండిస్ 1871 లో కోపెన్ హేగన్ విశ్వవిద్యాలయంలో "19 వ శతాబ్ది సాహిత్యంలోని ప్రధాన ధోరణులు" అనే అంశం మీద వరుసగా ఉపన్యాసాలిచ్చాడు. ఇవి 1872-90 మధ్యకాలంలో ఆరు సంపుటలుగా వెలువడ్డాయి. ప్రసిద్ధ నాటకకర్త ఇబ్సన్ బ్రాండిస్ ను అతడు చేపట్టిన ఉద్యమాన్ని మరింత స్ఫూర్తితో కొనసాగించమని ప్రేరేపించాడు. అతనికి మరికొంత మంది సమకాలీన మేధావులు, రచయితలు ఉద్యమం నడపడంలో చేయూత నిచ్చారు. బ్రాండిస్ తలపెట్టిన ఉద్యమానికి మితవాద విద్యావంతులు ఆసరాగా నిలచారు. కాని, పూర్వచార పరాయణులైన దేశీయులు అతని సంస్కరణలకు ఎదురు తిరిగారు. శత్రువులు అతన్ని 'నాస్తికయుడు' నిగా చిత్రించారు. బ్రాండిస్ గొప్ప విద్వాంసుడైనా, రాజకీయ వ్యతిరేకత కారణంగా అతనికి కోపెన్ హేగన్ విశ్వవిద్యాలయంలో దక్కవలసిన సౌందర్య శాస్త్ర (Aesthetics) ఆచార్య పీఠం దక్కకుండా పోయింది. బ్రాండిస్ నిస్సహకు లోనై బెర్లిన్ (1877-83) లో స్థిరపడ్డాడు.

బ్రాండిస్ లోతైన పాండిత్యం కల మేధావి. తన మౌలికమైన భావాలను తెలియజేస్తూ ఎన్నో రచనలు చేశాడు. ధార్మిక దార్శనికుడు కీర్స్గార్డ్, సమాజవాద నాయకుడు ఫెర్డినాండ్ లాసల్, డేనిష్ నాటకకర్త లుడ్విగ్ హోల్ బర్గ్లను గురించి విమర్శాత్మక గ్రంథాలు రచించాడు. బ్రాండిస్ విమర్శ గ్రంథాల్లో ఆధునిక విప్లవ నాయకులు, (1883), డేనిష్ కవులు (1877) పేర్కొనదగినవి.

ఫ్రెడెరిక్ నీషే (Nietzsche) భావాలచే ప్రభావితమై ధనిక అతివాదం గురించి బ్రాండిస్ ఒక పుస్తకం వెలువరించాడు. అతడు షేక్స్పియర్, గెయ్థే, వోల్టేర్, జూలియస్ సీజర్, మైకెలేంజిలోలను గురించి విలువైన పుస్తకాలు వ్రాశాడు. బ్రాండిస్ చివరి దాకా తన ఆశయాలకు కట్టుబడి జీవించాడు. అతని గ్రంథం జీసస్: ఒక కట్టుకథ (1925) అతని శత్రువుల సంఖ్యను మరింత ఎక్కువ చేసింది. జీవితాంతం బ్రాండిస్ వివాద గ్రస్త వ్యక్తిగా ఉండిపోయాడు.

జి.అ.నా.

బ్రాడ్ స్కీ, జోసెఫ్ (1940--) : రష్యన్-అమెరికా కవి, వ్యాస రచయిత. సాభాత్రం, మానవత్వం, స్వతంత్ర భావాలతో నిండిన ఇతని కవితలకు 1987 వ సంవత్సరంలో సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది. అతి చిన్న వయస్సులో (47 సంవత్సరాలు) సాహిత్యంలో

నోబెల్ బహుమతి అందుకున్న ఇద్దరిలో బ్రాడ్ స్కీ రెండవవాడు. ఆల్ బెర్ట్ కమూ (Albert Camus) 1957 వ సంవత్సరంలో తన 44 వ ఏట ఈ బహుమతిని అందుకున్న మొదటివాడు.

ఐక్య రష్యాలోని లెనిన్ గ్రాడ్ నగరంలో 1940 వ సంవత్సరం మే నెల 24 వ తేదీన ఒక యూదు కుటుంబంలో బ్రాడ్ స్కీ జన్మించాడు. తండ్రి మొదటి అలెగ్జాండర్, తల్లి మేరీ. 1956 వ సంవత్సరం వరకు లెనిన్ గ్రాడ్ పాఠశాలలోనే విద్య నభ్యసించాడు. 1964 లో 'పారాసిటిజం' (Paracitism) క్రింద రష్యన్ ప్రభుత్వం ఈయనను అరెస్టు చేసి 18 నెలలు ఆర్కిటిక్ కాంప్ లో నిర్బంధించింది. అటు పిమ్మట 1972 వ సంవత్సరంలో రష్యన్ దేశం నుండి ఇతడు బహిష్కరించబడ్డాడు. ఈ దేశబహిష్కరణ వల్ల అమెరికా దేశానికి ఇతడు శరణార్థిగా వెళ్ళాడు. తన దేశ బహిష్కరణను గురించి విలేఖకులతో మాట్లాడుతూ కేవలం "యూదుడ ననే వంకతో నన్ను దేశం నుండి బహిష్కరించారు" అని తన ఆవేదనను వ్యక్తపరచాడు. 1977 లో అమెరికా దేశపు పౌరస్వత్వాన్ని పొందాడు. మిచిగన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇతడు పనిచేశాడు. 1978 వ సంవత్సరంలో యేల్ విశ్వవిద్యాలయం ఈయనను డి.లిట్ (D.Litt) తో గౌరవించింది. ఖ్యాతి గడించిన 'బవేరియన్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్' 'అమెరికన్ అకాడమీ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్సెస్' లలో బ్రాడ్ స్కీ సభ్యుడు.

ఈయన కవిత్వంలో తరచు మతం, సామ్రాజ్యం, నిరాశ, సామ్యవాదం, మానవత్వం, నిర్భీతి, మొదలగు అంశాలు కనిపిస్తాయి. సహజంగా కవులకు మధ్య వయస్సులో వచ్చే నిశ్చయాత్మక జ్ఞానం ఈయనకు 33 ఏటనే వచ్చింది. జైలు నిర్బంధం, దేశబహిష్కరణ శిక్షల వల్ల సహజంగానే ఈయన కవిత్వంలో రాజకీయ విమర్శ ఎక్కువగా ఉంటుంది.

రష్యా దేశంలోనే కాక యావత్ ప్రపంచంలోను ఒక గొప్ప కవిగా, వ్యాస రచయితగా పేరు ప్రతిష్ఠలు గడించిన బ్రాడ్ స్కీ రష్యాదేశంలో 4 కవితా సంపుటలు ప్రచురించ గలిగాడు. ఈయన కవితా సంపుటలు సుమారు 12 భాషలలోకి అనువదించ బడ్డాయి. ఇంగ్లీషు, పోలిష్ భాషల కవిత్వాన్ని రష్యన్ భాషలోకి, రష్యన్ కవితలను హీబ్రూ భాషలోకి బ్రాడ్ స్కీ అనువదించాడు. ఈయన ఇంగ్లీషు భాషలో రచించిన రచనలు కూడా ప్రసిద్ధి పొందాయి.

ఈయన కవితలను జీన్ జాక్విస్ మరీ (Jean

Jacques Marie) అనే రచయిత కొలీన్ ఎ ఆత్రెస్ పొయమె అనే పేరుతో 1966 లో ఫ్రెంచి భాషలోకి అనువదించాడు. 1967 లో నికోలస్ బెథెల్ ఎలిజీ టు జాన్ డన్ అండ్ అదర్ పోయమ్స్ అనే పేరుతోనూ, 1973 లో జార్జ్ ఎల్.కె.లైన్ సెలెక్టెడ్ పోయమ్స్, బ్రాడ్ స్కీ అనే పేరుతోనూ ఇంగ్లీషులోకి అనువదించారు.

భారతి

బ్రాడ్ స్ట్రీట్, ఆన్ (1612-72) : అమెరికా వలస స్థావరాల్లో ఆంగ్లంలో కవిత్వం వ్రాసిన తొలి కవులలో ఒకరు. వలస స్థావరపు కొత్త రోజులలో కలం పట్టిన కవయిత్రిగా మాత్రమే చాలాకాలం చారిత్రకంగా ఈమెకు గుర్తింపు ఉండేది. కాని 20 వ శతాబ్దంలో విమర్శకలోకం ఈమెను గొప్ప కవయిత్రిగా అంగీకరించింది. ముఖ్యంగా ఆమె ఆడపా దడపా కాంబెం ప్లేషన్స్ అన్న పేరుతో వ్రాసిన కవితల వల్ల ఆమె కెంతో పేరు వచ్చింది. ఈమె వాటిని తన కుటుంబ సభ్యులు చదువుకొని ఆనందించటానికి మాత్రమే ఉద్దేశించింది. ఈ కవితలు 19 వ శతాబ్ది మధ్యభాగం వరకూ ప్రచురింపబడలేదు.

ఆన్ తండ్రి థామస్ డుడ్లే ప్యూరిటన్ మతాభిమాని. ఆయన లింకన్ ప్రభువు కొలువులో ఛీఫ్ స్టివర్డ్ గా ఉండేవాడు. అలా ఆమెకు సంస్కృతి, సంస్కారాలతో నిండిన వాతావరణంలో పెరగడం సంభవించింది. ఆమెకు 16 ఏళ్లవయస్సులో లింకన్ ప్రభువు ఆశ్రితులలో ఒకడైన 'సైమన్ బ్రాడ్ స్ట్రీట్' (Simon Broadstreet) తో వివాహ మయింది. పెళ్ళి అయిన రెండేళ్లకు, కొంత మంది ప్యూరిటన్ మతస్థుల (puritans) తో కలసి ఆమె, ఆమెభర్త, ఆమె తల్లిదండ్రులు ఇంగ్లాండ్ నుండి ఓడమీద అమెరికాకు వచ్చారు. మెస్సాచెట్స్ బే కాలనీలో స్థిరపడ్డారు.

తన సంతానం ఎనిమిది మంది పిల్లల్ని పెంచి పెద్ద చేస్తూ, ఇల్లాలుగా గృహ కృత్యాలు నిర్వర్తిస్తూనే వెసులుబాటు చేసుకొని ఆన్ కవితా వ్యాసంగాన్ని చేపట్టింది. ఆమె తరుచుగా తన నివాసం మారుస్తూ ఉండేది. మొదట్లో కేంబ్రిడ్జిలో ఉంటూ, తరువాత ఇప్పీవిచ్ (Ipswich) కి మారింది. చివరకు ఆండోవర్ లో స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొంది. ఆమె బావగారు 'జాన్ వుడ్ బ్రిడ్జ్' ఆమెకు తెలియకుండా ఆమె కవితలను ఇంగ్లాండ్ కు తీసుకుని వెళ్ళాడు. అక్కడ ఆమె కవితలు ది టెన్ట్ మ్యూస్ లేట్ లీ స్ప్రింగ్ అప్ ఇన్ అమెరికా అనే పేరుతో 1650 లో ప్రచురితం అయ్యాయి. ఆన్

ఆశ్చర్యచకిత అయింది. ఆమె ఆశ్చర్యం ముగ్ధమోహనంగా ది ఆథర్ టు హార్ బుక్ అనే కవితగా వెలువడింది. ఆ పుస్తకం అమెరికాలో 1678 లో ముద్రించినపుడు ఆకవితను దానిలో చేర్చటం జరిగింది. అమెరికా ముద్రణలో దానిపేరు సెవరల్ పోయెమ్స్ కంపైల్డ్ విత్ గ్రేట్ వెరైటీ ఆఫ్ విట్ అండ్ లెర్నింగ్.

మొదటి ప్రతిలో ప్రచురింపబడిన ఆమె కవితలు చాల భాగం సుదీర్ఘమైనవి. ఇవి ఇతర కవుల కవిత్వానికి అనుకరణగా కన్పిస్తాయి. కాని ఆ ప్రతిలోని చివరి రెండు కవితలు ఆఫ్ ద వానిటీ ఆఫ్ ఆల్ వరల్డ్ లీ క్రీచర్స్, డేవిడ్స్ లామెంటేషన్ ఫర్ సాల్ అండ్ జొనాథన్ మంచి కవితలే గాక, ఆమె సొంత బాణీని ప్రకటించేవి.

తన కుటుంబ సభ్యులకోసం ఆమె వ్రాసిన తరువాతి కవితల్లో ప్యూరిటన్ మతం పట్ల ఆమె ప్రగాఢ విశ్వాసం, ఆధ్యాత్మిక వికసనం గోచరిస్తుంది. ది ఫ్లష్ అండ్ ద స్పిరిట్ లాంటి ఆమె కవితలలో ఆమె నీతి బోధనను విడనాడింది. టు మై డియర్ అండ్ లవింగ్ హబ్బెండ్స్ ఆల్ థింగ్స్ విథిన్ దిస్ ఫేడింగ్ వరల్డ్ హోత్ ఎండ్ లాంటి అందమైన వ్యక్తిగత విషయాలకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చే కవితలు కూడా ఆమె వ్రాసింది. విత్ ట్రబుల్స్ హోర్ అండ్ ట్రెంబింగ్ హోండ్ ఐ రైట్ అన్న కవిత ఆమె మనుమడు చనిపోయినపుడు వ్రాసిన కవిత. ఆమె వచన రచనల్లో ముఖ్యంగా పేర్కొనవలసింది మెడిటేషన్స్. ఇది ఆమె నైతిక దృక్పథాన్ని చిన్న చిన్న పేరాల పుస్తకం. ఆమె వ్రాసిన వ్రాత ప్రతులను ఆమె సంతతివారు భద్రపరిచారు. 1867 లో 'జాన్ హార్వర్ ఎల్లిస్' సంపాదకత్వంలో వెలువడిన పండితుల ప్రతిలో ఇవి చేర్చ బడ్డాయి. 1956 లో ఆమె రచనలలోని మాటలనే ఉటంకిస్తూ వ్రాసిన ఒక సుదీర్ఘ కవిత హోమేజ్ టు మిస్ట్రెస్ బ్రాడ్ స్ట్రీట్ లో జాన్ బెర్రీమాన్ ఆమెకు నివాళు లర్పించాడు.

చక్రపాణి

బెట్స్, బెర్టోల్ట్ (1898-1956) : జర్మన్ కవి, నాటకకర్త, నాటకరంగ సంస్కర్త. ఈయన అసలు పేరు 'యూజెన్ బెర్టోల్ట్ ఫ్రెడరిక్ బెట్స్'. సాంప్రదాయక నాటక రంగం కల్పించే భ్రమలను తొలగించి, వామ పక్ష ప్రయోజనాల కనుగుణంగా సామాజిక స్పృహలో ఆదర్శవంతంగా ఇతడు జర్మన్ నాటకాన్ని మలచాడు.

1924 దాకా బెట్స్ బవేరియాలో నివసించాడు. మ్యూనిచ్ లో వైద్యశాస్త్రం అభ్యసించి (1917-21), సైనిక ఆస్పత్రిలో ఉద్యోగం (1918) చేశాడు. ఈ కాలంలోనే ఆయన తన మొదటి నాటకం బాల్ (Baal:

1923 లో ప్రదర్శింపబడింది.) వ్రాశాడు. ఆయనకు పేరు తెచ్చిన రచన ట్రామెల్స్ ఇన్ డ్రీ నాట్స్ (1922, Dreams in the Night). ఆయన పాటల, పద్యాల సంకలన గ్రంథం డీ హౌస్ పాస్టిల్ (Die Hauspostille: 1924). ఆయన మెచ్చుకొన్న కవులు, కళాకారులు: వేడ్ కిండ్ (Wedekind), బాంబోడ్ (Bam baud), విల్లాన్ (Villon), 'కిప్లింగ్' (Kipling).

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానంతరం విశ్లేష మవుతున్న నాగరకత పట్ల నిరాశా నిస్పృహలను ద్యోతకం చేసే ధోరణిని ఈ కాలంలోనే బెట్స్ అలవర్చుకొన్నాడు. డాడాయిస్ట్ పక్షానికి చెందిన సభ్యులు చాలా మంది ఈయన స్నేహితులు. వీళ్లు బూర్జువా కళల సత్య ప్రమాణాలను అవహేళన చేసేవారు; వ్యంగ్య రచనల ద్వారా వాటిని ఖండించేవారు. 1920 లో బెట్స్ మార్క్సిజం (Marxism) పట్ల ఆకరింపబడ్డాడు.

బెర్లిన్ లో కొద్దికాలం (1924-33) మాక్స్ రైన్ హార్డ్ట్, ఎర్విన్ పిస్కెటర్ అనే దర్శకుల వద్ద పనిచేశాడు, కాని తన వర్గం వారితోనే ఆయన ఎక్కువగా కలసి ఉండేవాడు. సంగీత దర్శకుడు కుర్ట్ ఫీల్ తో కలసి వ్యంగ్య భరితమైన గొప్ప సంగీత నృత్య నాటిక, డ్రై డ్రిగ్ స్కేన్ పర్ (1928- The three penny opera) ను, అలాంటిదే ఇంకో సంగీత నృత్యనాటిక ఔఫ్ బ్లీగ్ అండ్ ఫాల్ డెర్ స్టాడ్ మెహాగనీ (1930, Rise and fall of the town of Mahagonny) లను వ్రాశాడు.

1933 లో బెట్స్ నిర్వాసితు డయాడు. స్కాండి నేవియాలో, ముఖ్యంగా డెన్ మార్క్ (1933-41) లోనూ, ఆ తరువాత యునైటెడ్ స్టేట్స్ (1941-47) లోనూ ప్రవాసిగా జీవించాడు. అమెరికాలో ఉన్నప్పుడు హాలీవుడ్ సినీ పరిశ్రమలో పనిచేశాడు. జర్మనీలో ఆయన పుస్తకాలు తగులబెట్టబడ్డాయి; ఆయన పౌరస్వత్వం రద్దు చేయబడింది. ఆయన జర్మనీ నాటక రంగం నుండి వైదొలగి పోయాడు. అయితే 1937-41 మధ్యకాలంలోనే బెట్స్ కొన్ని గొప్ప నాటకాలు వ్రాశాడు. రంగస్థలంపై వ్యాసాలు, స్వెండ్ బోర్గర్ గిడ్డిఖే (Svend borger gedichte: 1939) అన్న పేరుతో సంకలితమయిన కవితలు అప్పడే వ్రాశాడు. ఈ కాలంలో ఈయన వ్రాసిన నాటకాలు స్వీయ నిర్వహణలోను, ఇతరుల నిర్వహణలోను ప్రదర్శింపబడి, ఈయన కెంతో పేరు తెచ్చాయి. వాటిలో ముఖ్యంగా పేర్కొనవలసినవి: మట్టర్ కరేజ్ అండ్ ఇహ్ కిండర్ (1941, Mother courage and Cher Children). ఇది 30 సంవత్సరాల యుద్ధాన్ని వర్ణించే చారిత్రక నాటకం.

'అమెరికన్ విరుద్ధ కార్యకలాపాల సమీక్షా సంఘం' ఎదుట సాక్ష్యం ఇచ్చిన తరువాత బైట్స్ 1947 లో అమెరికా వదిలి వెళ్ళాడు. జ్యూరిచ్ లో ఒక సంవత్సరం కాలం గడిపాడు. ఆ కాలంలో ఆయన *అంటిగోన్-మోడల్* (Antigone-Modell: 1948) అనే నాటకాన్ని 'హోల్డర్లిన్' అనువదించిన *సోఫిక్లిస్* నాటకం ఆధారంగా రచించాడు. (ఇది 1948 లో ప్రదర్శింపబడింది). అదే కాక నాటకరంగంపై వ్రాసిన ప్రముఖ గ్రంథం *క్లీన్స్ ఆర్గానన్ ఫర్ దాస్ థియేటర్* (1949 "A Little organum for the Theatre") కూడా ఈ కాలంలోనే రచించబడింది.

1949 లో తన *మట్టర్ కరేజ్ అండ్ ఇమో కిండర్* నాటక ప్రదర్శన సందర్భంగా బైట్స్ బెర్లిన్ వెళ్ళాడు. (ఈనాటకంలో ఆయన భార్య హెలీన్ వీజెల్ ప్రధాన పాత్రధారిణి.) ఈ ప్రయాణం బైట్స్ తమ సొంత కంపెనీ 'బెర్లిన్ ఇన్ సెంబల్' స్థాపించుకోవడానికి, శాశ్వతంగా బెర్లిన్ లోనే నివాసం ఏర్పరచుకోవటానికి దారితీసింది. ఆ తరువాత తన కంపెనీ వ్యవహారాలు చూడటంలోను, తన నాటకాలు ప్రదర్శించటంలోను ఆయన ఎక్కువ కాలం గడపసాగాడు. 1955 లో బైట్స్ 'శ్టాలిన్ పీస్ ప్రైజ్' పొందాడు. ఆ మరుసటి సంవత్సరమే ఆయన తూర్పు బెర్లిన్ లో గుండెపోటుతో మరణించాడు.

చక్రపాణి

బ్రెజీనా, ఓటకార్ (1868-1929) : ఇది కలం పేరు. అసలుపేరు 'వాక్లావ్ జిబావీ'. 20 వ శతాబ్దపు జెక్ కవిత్వ వికాసానికి గణనీయమైన కృషి చేసిన జెక్ కవి.

సమ కాలీన రచయితల రచనలను ప్రభావితం చేసిన రాజకీయ, సాహిత్య ఉద్యమాల నుండి దూరంగా, 'మొరేవియా' లో బడి పంతులుగా బ్రెజీనా ఎక్కువ కాలం గడపాడు. ప్రజల దారిచిన ఆయన సంగీత భరితమైన కవితలు అయిదు సంపుటలుగా వెలువడ్డాయి. అవి : *తజెమ్మేడాల్కి* (1895, The Mysterious Distances), *స్వితాని నా జోపేడ్* (1896, Dawn in the West), *వెట్రీ అడ్ పోల్యూ* (1897, Polar Winds), *ప్రవిటెలెఖము* (1899, Builders of the temple), *హ్యాంస్* (1901, Hands). *వాక్లావ్ డోన్ వోవ్ స్కీ* అనే మారు పేరుతో ఆయన వ్రాసిన కవితలు అంతగా పేర్కొనదగినవికావు. నిరాశతో కూడిన తాత్త్విక చింతన నుండి మానవాళి పట్ల పరిపూర్ణమైన

ప్రేమ జీవితాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా స్వీకరించగలిగే విశాల దృక్పథానికి ఎదిగినవాడు బ్రెజీనా.

చక్రపాణి

బైత్ న్, ఆంధ్రే (896-1966) : ఫ్రెంచ్ కవి, వ్యాసకర్త, విమర్శకుడు, అధివాస్తవికతా వాద ఉద్యమ స్థాపకులలో ఒకడు.

వైద్య విద్యార్థిగా ఉన్నపుడు బైత్ న్ కు మానసిక రోగాల పట్ల ఆసక్తి కలిగింది. సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్ పుస్తకాలు చదవటం వల్ల ఆయనకు అజ్ఞాతచేతన (Unconscious) సిద్ధాంతంతో పరిచయం కలిగింది. మానసిక రోగ చికిత్సాశాస్త్రం (psychiatry) వల్లను, ప్రతీకవాద కవిత్వం వల్లను ప్రభావితమైన బైత్ న్ డాడాయిస్టులలో చేరాడు. 1919 లో లూయీ ఆరగాన్, ఫిలిప్ సోపో లతో కలిసి *లిటరేచర్* అనే సమీక్షా పత్రికను నడిపాడు. దాంట్లో బైత్ న్, సోపోలు అధివాస్తవికతా రచనకు మొదటి ఉదాహరణగా *అయస్కాంత క్షేత్రాలు* (1920 - Magnetic Eilds) ప్రచురించారు. బైత్ న్ 1924 లో అధివాస్తవికతావాద విధాన ప్రకటన పత్రాన్ని (Manifeste du surrealism) ప్రచురించాడు. దానిలో ఆయన అధివాస్తవికతను వ్యాఖ్యానిస్తూ రచనలు చేశాడు. ఈ అధివాస్తవికతా సిద్ధాంతం స్వప్నానికి, హేతువుకూ, ఆత్మాశ్రయత్వానికి, వస్త్రాశ్రయత్వానికి మధ్య ఉన్న తేడాలను నిర్మూలించాలని సంకల్పించింది. బైత్ న్ వ్రాసిన నవల *నడ్జా* (Nadja:1928), మానసిక వక్రతలను, రోజూ జరిగే సాధారణ విషయాలను కలగాపులగం చేసిన రచన. పాల్ ఎల్యూర్డ్ తో కలిసి 1930లో వ్రాసిన ఇమాక్యులేట్ కన్సెప్షన్ లో రకరకాల మానసిక ప్రవృత్తుల్ని వివరించే ప్రయత్నం జరిగింది. *లెవాజ్ కమ్యూనికా* (1932- The Communicating Vessels) లోనూ, 'లామొర్ బె' (1937-Mad love) లోనూ స్వప్నానికి, వాస్తవానికి ఉన్న సంబంధాన్ని వెలికి తీసే ప్రయత్నం జరిగింది. బైత్ న్ నాటక రచనలూ, విమర్శనాత్మక రచనలూ కూడా చేశాడు. అందులో ముఖ్యమైనవి: *లెస్ పాస్ పెరోదుస్* (1924-The lost steps), *లెజిటిం దీ ఫాన్స్* (1926-Legitimate defense), *లో సర్రియలిస్మి ఎట్ ల పైన్ థ్యూర్* (1926 surrealism and painting), *కెప్ట్ సెలో సర్రియలిస్మి* (1934; What is Surrealism: 1936), *లన్ క్లే దె ఫొం* (1953, The key to the Fields)

1930 లోనూ, ఆ తరువాత ఏర్పడిన కల్లోల పరిస్థితుల్లోనూ అధివాస్తవికతావాద ఉద్యమం రాజ

క్రియాలతో సంబంధం పెట్టుకొంది. బ్రెతోన్, అతని స్నేహితులు కొంతమంది కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరారు. ఆయన 'ద్వితీయ అధివాస్తవికతా వాద విధాన ప్రకటనా పత్రం' సెకోన్ మానిఫెస్టో ద్యూ సర్రియలిస్మ (1930) ఉద్యమ తాత్త్వికతను స్పష్టపరిచింది. 1935 లో బ్రెతోన్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీతో సంబంధ బాంధవ్యాలు విచ్ఛేదం చేసుకొన్నాడు కాని మార్క్సిస్టు ఆదర్శాలకు కట్టుబడే ఉన్నాడు. మెక్సికో లో లియాన్ ట్రాట్ స్కీతో కలసి ఫెడరేషియో దలార్డ్ రివోల్యూషనెర్ ఇన్ ది పెండెంట్ ని 1938 లో స్థాపించాడు. జర్మన్లు ఫ్రాన్స్ ఆక్రమించి నప్పుడు బ్రెతోన్ అమెరికాకు పారిపోయాడు. 1942 లో 'యేల్' (Yale) విశ్వవిద్యాలయంలో అధివాస్తవికతావాద ప్రచారాన్ని చేయటమేకాక, ఇంకో అధివాస్తవికతావాద విధాన ప్రకటనా పత్రాన్ని వెలువరించాడు. 1946 లో ఆయన ఫ్రాన్స్ కు తిరిగి వచ్చాడు. ఫ్రాన్స్ లోనే ఆ తరువాతి సంవత్సరం ఒక అధివాస్తవికతా వాద ప్రదర్శనను ఏర్పాటు చేశాడు. ఆయన కవితా సంకలనం పొయెమ్స్ 1948 లో పారిస్ లో ప్రచురిత మయింది. ఆంగ్లంలో అనువదించిన ఆయన కవితా సంకలనం సెల్వెక్టెడ్ పొయెమ్స్ లండన్ లో 1969 లో ప్రచురింపబడింది.

చక్రపాణి

బ్రోహ్, హెర్మన్ (1886-1951) : అనేక దృక్కోణాలను ప్రదర్శించే నవలలతో అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని ఆర్జించిన జర్మన్ రచయిత. తన నవలలలో జీవజాలం నుండి తత్త్వచింతన వరకూ మానవుల అనుభవాలన్నిటినీ బ్రోహ్ చిత్రీకరించాడు; తన అసమాన ప్రతిభతో నూతన సాహిత్య రీతుల్లో వాటిని ఆవిష్కరించాడు.

బ్రోహ్ 29 ఏళ్ళ వయసులో వారసత్వపు హక్కులను త్యజిస్తూ తనవాటాగా వచ్చిన బట్టల మిల్లును అమ్మేసి, భౌతిక గణిత తత్త్వ శాస్త్రాధ్యయనానికి వియెన్నా విశ్వవిద్యాలయానికి వెళ్ళాడు. ఆయన తొలి ప్రముఖ రచన డై స్ల్యాఫ్ వాండర్ (1931-32, 'The sleep walkers', 1932) అన్న నవలాత్రయం. ఇది 1888-1913 మధ్యకాలంలోని యూరప్ సమాజాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్టు చూపిస్తుంది. దీనిలో రచయిత కాల्పనికత పైనా, అరాచక వాదం పైనా వాస్తవికత విజయం పొందటాన్ని చిత్రీకరించాడు. ఒక వైపు చరిత్ర గతిని చిత్రిస్తూనే, 'ఎక్స్ ప్రెషనిస్ట్' రీతిలో 19 వ శతాబ్దపు వాస్తవికతా వాదాన్ని పరిహాస భాజనం చేస్తాడు.

1934-36 మధ్య ఆయన డెర్ వర్బ్ కర్ (1953, 'The Seducer') అనే నవల వ్రాశాడు. హిట్లర్ సిద్ధాం

తాలతో ప్రభావితమైన వ్యక్తి ఒక పర్వత ప్రాంత గ్రామాన్ని కైవశం చేసుకోటాన్ని చిత్రీకరిస్తూ, గుంపు ఉన్నాడ సిద్ధాంతాన్ని బ్రోహ్ దీనిలో ప్రతిపాదించాడు.

1935 లో బ్రోహ్ నాజీ జైలులో ఐదునెలలు నిర్బంధింపబడ్డాడు. జేమ్స్ జాయిస్ ఇంకా తదితర అంతర్జాతీయ కళాకారుల, స్నేహితుల ప్రయత్న ఫలితంగా జైలునుండి విడుదల పొందాడు. యూరప్ ఖండంలో అతడు ప్రసిద్ధుడే కాని అమెరికా ఖండంలో అతనిని గురించి ఎక్కువగా తెలియదు. అలాంటి అమెరికాకు 1940 లో బ్రోహ్ వలస వెళ్ళాడు.

ఆయన ఆ తరువాత వ్రాసిన నవలలలో ఒకటి డెర్ బూడ్ డెన్ వర్జిల్ (1945, 'The Death of Virgil: 1945) ఈ నవలలో బ్రోహ్ వర్జిల్ కవి జీవితంలోని 18 గంటల చరమాంకాన్ని చిత్రీకరించాడు. తన కాలానికి భిన్నం కాని ఆనాటి పరిస్థితులను, సంధియుగాన్ని, మారే పరిస్థితులను ఆయన చిత్రించాడు. ఆ తరువాత బ్రోహ్ దృష్టి రాజకీయ సిద్ధాంతాలపైకి మరలింది. యూరప్ ఖండం నుండి పారిపోయి వచ్చే శరణార్థులకు సాయం చేయటంలో ఆయన జీవితం గడిపాడు.

ఆయన ఇతర రచనలు డీ ఇన్ బెక్నె గ్రాస్ (1933, The unknown quantity: 1935), డీ స్కూల్ డ్లోసెన్ (1950 The Innocents). ఇవి కాక ఇంకా ఎన్నో వ్యాసాలు, ఉత్తరాలు, సమీక్షలు కూడా బ్రోహ్ రచించాడు.

చక్రపాణి

బ్రౌన్, సర్ తామస్ (1663-1704) : ఆంగ్ల వ్యంగ్య రచయిత. రోమన్ కవీ, సూక్తి ముక్తక రచయితా అయిన మార్షియల్ వ్రాసిన నాన్ అమోలీ సబిది అని ప్రారంభమయ్యే ముక్తకాన్ని ఆశువుగా అనువదించిన ఖ్యాతి పొందిన వాడు. ఆక్స్ ఫర్డ్ క్రైస్టేచర్స్ కళాశాల డీన్ డా. జాన్ ఫెల్ బ్రౌన్ ని కళాశాల నుండి

బహిష్కరించాడు. అయితే బ్రౌన్ మార్షియల్ ముక్తకాన్ని కనుక ఆశువుగా ఆంగ్లంలోకి అనువదించగలిగితే శిక్షను

రద్దు చేస్తానని ఆయన చెప్పాడు. బదులుగా బ్రౌన్ ఆశువుగా ఇలా ఒక పద్యం చెప్పాడు:

“డాక్టర్ ఫెల్! నువ్వంటే నా కిష్టం లేదు
కారణమేమిటో నేను చెప్పలేను

కాని ఇది నాకు తెలుసు, పూర్తిగా తెలుసు”

బ్రౌన్ లండన్లో స్థిరపడ్డాడు; ఇతడు స్వేచ్ఛా ప్రవృత్తి కల వ్యక్తి. లాటిన్, ఫ్రెంచ్ భాషలనుండి ఎన్నో పుస్తకాలను ఇతడు ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు. ఎన్నో సూక్తి ముక్తకాలూ, ప్రహసనాలూ, వ్యంగ్య రచనలూ చేశాడు. దుడ్లే టూం కీన్సన్ అన్న మారు పేరుతో జాన్ డైడన్ మీద మూడు వ్యంగ్య రచనలు చేశాడు. ఆయన వచన రచన ఎమ్యూజ్మెంట్ నీరియస్ అండ్ కామికల్, ఫర్ ది కాలక్యులేటేడ్ మెరిడియన్ ఆఫ్ లండన్ (1700) లో గ్రబ్ స్ట్రీట్ రచయితల (గ్రబ్ స్ట్రీట్ లండన్ నగరంలో ఒక వీధి. బీదరికంతో బాధపడే పేరు లేని రచయితలూ, అధమశ్రేణి రచయితలూ ఈ వీధిలో ఒకప్పుడు నివసించేవాళ్ళు. ఇప్పుడు దీన్ని ‘మిల్టన్ స్ట్రీట్’ అంటారు) దృష్టితో లండన్ నగరాన్నీ, నగర పౌరుల్నీ విపులంగా వర్ణించాడు. ఇది చారిత్రకంగానే గాని సాహిత్యపు విలువలేని రచన.

చక్రపాణి

బ్రౌనింగ్, ఎలిజబెత్ బారెట్ (1806-61) : ఆంగ్ల కవయిత్రి. ఈమె ప్రేమ కవితలు సానెట్స్ ఫ్రం ది పోర్చుగీస్ (1850) ఎలిజబెత్ కు ఎంతో ఖ్యాతిని తెచ్చి పెట్టాయి. ఈమె భర్త ప్రఖ్యాత ఆంగ్లకవి రాబర్ట్ బ్రౌనింగ్.

ఎడ్వర్డ్ బారెట్ మూల్టన్ తరువాతి ఎడ్వర్డ్ మూల్టన్ బారెట్ పెద్దకూతురు ఈ ఎలిజబెత్. వోర్నెష్టర్ షైర్ మాల్ వెర్న్ పర్వత ప్రాంతంలో ఉన్న ఓ పల్లెటూరి ఇంట్లో ఈమె బాల్యజీవనం గడిచింది. ఈమె అక్కడ ఎంతో ఆనందంతో కాలం గడపింది. 15 ఏళ్ళ వయస్సులో బహుశః వెన్నుపూస దెబ్బతినటంతో తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురి అయింది. దానితో ఆమె ఆరోగ్యం శాశ్వతంగా దెబ్బతింది. 1832 లో ఆమె కుటుంబం వారు డెవోన్ లోని సిడ్మూత్ కు నివాసం మార్చారు. ఆ తరువాత 1836 లో లండన్ వెళ్లారు. 1838 లో వింపోల్ స్ట్రీట్ లో ఉన్న 50 వ నంబరు ఇంటిలో నివాసస్థానం ఏర్పరచుకొన్నారు.

లండన్ లో ఆమె కవితలు రక రకాల పత్రికలలో ప్రచురితమయ్యాయి. ఆమె మొదటి కవితాసంకలనం ది సెరాఫీం అండ్ అదర్ పోయమ్స్ 1838 లో వెలుగు

చూసింది. అనారోగ్య కారణాలవల్ల ఆ తరువాతి మూడు సంవత్సరాలు ఆమె డెవోన్ లోని టార్క్విస్ లో కాలం గడపింది. ఆమె సోదరుడు ఎడ్వర్డ్ నీటిలో మునిగి మరణించటంతో తన ఆప్తమిత్రులూ, బంధువులూ తప్ప బయటవారిని ఎవరినీ కలుసుకోలేని భయంకర మానసిక స్థితికి ఆమె గురి అయింది.

అయితే సాహిత్య జగత్తులో ఆమె పేరు అందరికీ సుపరిచితమే. 1844 లో ఆమె రెండవ కవితా సంకలనం పోయమ్స్ ను సాహితీలోకం సాదరంగా ఆమోదించింది. జనవరి 1845 లో రాబర్ట్ బ్రౌనింగ్ ఆమెకో తంఱి పంపాడు. “ప్రియమైన మిస్ బారెట్, మీ పద్యాలంటే హృదయపూర్వకంగా నాకెంతో ఇష్టం మిమ్మల్ని నేను ప్రేమిస్తున్నాను” అని అందులో ఉంది. వేసవి తొలి దినాల్లో ఇద్దరూ కలుసుకొన్నారు. వాళ్ళ ప్రేమ వ్యవహారం వాళ్ళు వ్రాసుకొన్న ఉత్తరాల్లో ఈ ప్రేమ ఎలా దిన దిన ప్రవర్ధ మానమయిందో గ్రంథస్థం చేయబడింది. ఆమె తండ్రి నియంతలాంటి వాడు. అందుకే తండ్రికి తెలియకుండా వారి ప్రేమను గోప్యంగా ఉంచారు. సానెట్స్ ఫ్రం ది పోర్చుగీస్ (1850) లో ఆమె ఎలా పెళ్లికి విముఖత చూపిందో తెలుస్తుంది. అయితే వాళ్ళ వివాహం 1846 సెప్టెంబరు 12 న జరిగింది. ఆమె తండ్రికి విషయం తెలియనే తెలియదు. ఎలిజబెత్ ఒక వారం రోజులు తండ్రి ఇంట్లోనే ఉంది.

తరువాత భార్యభర్తలు పిసా నగరానికి వెళ్లిపోయారు. 1856 లో ఆమె తండ్రి చనిపోయాడు. ఆమె చేసిన తప్పును అతడు క్షమించలేకపోయాడు. ది రనెవ్ స్లేవ్ ఎట్ పీల్ గ్రీమ్స్ పాయింట్ (1848) ను ఆమె పిసా లో ఉండగానే వ్రాసింది. అమెరికా లోని బానిస విధానానికి వ్యతిరేకంగా వ్రాసిన కవిత ఇది. దంపతులు ఫ్లారెన్స్ లోనే స్థిరపడ్డారు. అక్కడే వారి ఏకైక పుత్రుడు రాబర్ట్ వీల్డ్ మాన్ బారెట్, (Robert Wiede Man Barret) 1849 లో పుట్టాడు. వారు 1851 లోనూ, 1855 లోనూ లండన్ కు వచ్చారు. రెండోసారి వచ్చినపుడు ఎలిజబెత్ తనకు ఎంతో ఇష్టమైన అరోరా లీ (Aurora Leigh: 1857) అనే కావ్యాన్ని పూర్తి చేయగలిగింది. అది సుదీర్ఘంగా బ్లాంక్ వర్స్ లో చిక్కుముడులతో, సంఘటనా భరితంగా సాగిన కావ్యం. దారి తప్పిన ఒక మానవహితాభిలాషికి, ఒక అమ్మాయికి మధ్య సాగిన ప్రేమ కథ అది. విమర్శకుల కీకావ్యం అంతగా నచ్చలేదు. కాని అది బహుళ జనాదరణ పొందింది.

ఆమె తన జీవిత చరమాంకంలో ఆధ్యాత్మికత పట్లా, అతీంద్రియ శక్తి పట్లా అభిరుచిని ప్రకటించింది. అయితే ఆమె శక్తిని హరించే విధంగా ఇటలీ రాజకీయా లామెను ఆకర్షించాయి. ఆమె ఆప్తవర్గానికి ఆమె ఈ గాఢరాజకీయ అభినివేశం ఎంతో భయం కలిగించింది. ఫ్లారెన్స్ వాసుల సానుభూతిని పొందాలన్న ఉద్దేశపూర్వక ప్రయత్నమే ఆమె వ్రాసిన కేస గూడి విండోస్ (1851). మూడవ నెపోలియన్ సమగ్ర వ్యక్తిత్వం పట్ల ఆమెకు ఎంతో నమ్మక ముండేది. ఇన్ పోయెమ్మో బిఫోర్ కాంగ్రెస్ (1860) అనే కావ్యం ఆమె నమ్మకాన్ని తెలియబరుస్తుంది. ఆమె కవిత ఏ కర్న్ ఫర్ ఏ నేషన్ లో ఇంగ్లాండును దుయ్యబట్టటమే ఆమె ధ్యేయమని ప్రజలు పొరపాటుగా అభిప్రాయ పడ్డారు. నిజాని కది అమెరికాలోని బానిస విధానాన్ని వ్యతిరేకించే కవిత.

1861 వేసవిలో విపరీతమైన చలితో బాధపడి ఎలిజబెత్ బ్రౌనింగ్ చనిపోయింది.

బ్రౌనింగ్, రాబర్ట్ (1812-89) : ప్రముఖ బ్రిటిష్ కవి. తండ్రి నుండి సాహిత్యం, చక్రపాణి

తల్లి నుండి సంగీత, చిత్రకళల అభిరుచి వారసత్వంగా పొందిన బ్రౌనింగ్ విక్టోరియన్ యుగంలో గొప్ప కవిగా పేరు గాంచినవాడు. ఇతడు స్కూల్లో నేర్చుకొన్నది చాలా తక్కువ. ఇంటివద్ద స్వయంకృషితో గ్రీక్, లాటిన్

భాషలను నేర్చుకొని తన 12 వ ఏటనే కవిత్వం వ్రాయడం ఆరంభించాడు. ఇతని తొలి రచన పాలిన్ (1833) మీద బైరన్, షెల్లీ, కీట్స్ వంటి ప్రముఖ కాల్పనిక కవుల ప్రభావం కనిపిస్తుంది.

రష్యాలో విస్తృతంగా పర్యటించి బ్రౌనింగ్ తన అనుభవాలను హౌ వుయ్ బాట్ ది గుడ్ న్యూస్ (1834) అనే పద్యంలో మనోజ్ఞంగా చిత్రించాడు. రష్యాలో ఇతనికి లభించిన ఒక దేశీయుని సాహచర్యం వలన తత్వ వైజ్ఞానిక శాస్త్రాలలో అభిరుచి కలిగింది. దీని పర్యవసానమే

ఇతడు రచించిన పారాసెల్సుస్ (1835). 1838 లో ఇతడు ఇటలీకి వెళ్లినపుడు వెన్నిస్ నగర సౌందర్యానికి ముగ్ధుడయ్యాడు. ఇది అతనిపై చెరుగని ముద్ర వేసింది. ఇటలీ నుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఇతని దృష్టి ఎలిజబెత్ బారెట్ అనే కవయిత్రి పద్యాలపై పడింది. 1845 లో ఆమెతో బ్రౌనింగ్ కు వ్యక్తిగత పరిచయం ఏర్పడి, త్వరలోనే అది వారి ప్రణయానికి దారితీసింది. ఎలిజబెత్ బారెట్ బ్రౌనింగ్ కన్న 6 సంవత్సరాలు పెద్దది కావడమే కాకుండా జబ్బు మనిషి కూడా. ఆమె తండ్రి వీరి వివాహానికి ఒప్పకోక పోయినప్పటికీ 1846 లో వీరిరువురు ఇటలీకి వెళ్లి ఒక చర్చ్ లో నిరాడంబరంగా వివాహం చేసుకొని, అక్కడే స్థిరపడ్డారు. 1849 లో ఈ కవి దంపతులకు ఒక కుమారుడు కలిగాడు. 1861 లో బారెట్ ఆరోగ్యం క్షీణించి చనిపోవడంతో బ్రౌనింగ్ ఇంగ్లాండు తిరిగి వచ్చాడు. (చూ. బ్రౌనింగ్ ఎలిజబెత్) బ్రౌనింగ్ గొప్ప కవియే గాక మనస్తత్వ వేత్త కూడా. ఆత్మ పరిశోధన ఇతని కవిత్వంలో అగ్ర స్థానం వహిస్తుంది. నాటకీయ స్వగత రూపంలో ఉన్న ఇతని పద్యాలలో ఒకే ఒక పాత్ర ఆత్మనివేదనం చేస్తుంది. పాత్రల మనస్తత్వాలను చిత్రించటానికి ఈ మార్గం బ్రౌనింగ్ కు చక్కగా ఉపకరించింది. కవి ఈ పాత్రలలో ప్రవేశించి తన భావాలను ప్రకటిస్తాడు. ఇలాంటి పద్యాలను ఎన్నింటినో సంకలనాలుగా డ్రమెటిక్ లిరిక్స్ (1842), మెన్ అండ్ విమెన్ (1855), డ్రమెటిక్ పర్సనే (1864) డ్రమెటిక్ ఐడిల్స్ (1879-80) అను సంపుటాలలో ప్రచురించాడు.

బ్రౌనింగ్ రచించిన పద్యాలలో వివిధ విధాల వ్యక్తులు వారి ఆంతరంగిక జీవనాన్ని బహిర్గతం చేస్తారు. ఈ పాత్రలు వాటంతట అవే మాట్లాడుతున్నట్లు కన్పిస్తాయి. కాని 'బ్రౌనింగ్' వాటిని తన సిద్ధాంతం వైపు తిప్పకొంటాడు. ఇతని సిద్ధాంతం ఆత్మశక్తి, స్వాతంత్ర్యాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మానవ జీవితంలో ఒక పరమార్థం ఆదర్శం, ఆశయం ఉంటాయని ఇతని నమ్మకం. ఇతడు ప్రేమతత్వాన్ని ఉపాసించాడు. ఆత్మకు నాశనం లేదని ఇతని అభిప్రాయం. ఇతడు రచించిన ప్రతి పద్యంలోను ఆశాభావం కనపడుతుంది. సార్లెలో (1840), పిప్పాపా సెస్ (1841), ది రింగ్ అండ్ ది బుక్ (1868-69) అనేవి ఇతని ఇతర ప్రసిద్ధ రచనలు. ఇటలీలో స్థిరపడ్డ తన కుమారుని చూసి రావడానికి వెళ్లిన బ్రౌనింగ్ అక్కడే అసల్లాండ్ అనే కావ్యాన్ని

రచించాడు. అది ప్రచురించ బడిన రోజునే 1889 డిసెంబర్ 12 న బ్రౌనింగ్ మరణించాడు.

మల్లేశం
బ్లాక్, అలెక్సాండర్, అలెక్సాండ్రోవిచ్ (1880-1921) : రష్యన్ కవి, నాటక రచయిత. సింబా

లిస్టు ధోరణిలో కవిత్వం వ్రాయడమే కాకుండా, రష్యన్ సింబాలిస్టు ఉద్యమానికి సారథ్యం వహించాడు. 1880 నవంబర్ 16 న సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ లో జన్మించిన అలెక్సాండర్ బ్లాక్ పండిత వంశానికి

చెందినవాడు. ఇతని తండ్రి న్యాయశాస్త్ర కళాశాలలో ప్రొఫెసర్. తల్లికూడా చక్కటి విద్యా సంస్కారాలు కల్గినది. కాని ఇతని తల్లిదండ్రుల మధ్య ఏర్పడిన స్పర్థల కారణంగా ఇతడు తన తాతగారి సంరక్షణలో పెరిగాడు. సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇతడు ఫైలాలజీలో పట్టా పుచ్చుకొని ఆ నాటి సాహితీ పత్రికలలో ఎన్నో వ్యాసాలు, సమీక్షలు, కవితలు ప్రచురించి గొప్ప పేరు సంపాదించాడు. 1903 లో ప్రఖ్యాత రసాయన శాస్త్రజ్ఞుడైన మెండెలెయివా కుమార్తెను వివాహమాడాడు. ఈమె ఒక ప్రఖ్యాత నటి. ఐతే వీరి వైవాహిక జీవితంలో కొద్ది కాలానికే స్పర్థ లేర్పడి విడిపోయారు.

బ్లాక్ సహజ పండితుడు. చిన్నతనంలోనే ఇతని నోట కమ్మని కవిత్వం వెలువడింది. 19 వ శతాబ్దానికి చెందిన రొమాంటిక్ కవి అలెగ్జాండర్ పుష్కిన్, మార్మిక వాద ధోరణిలో కవిత్వం వ్రాసిన వ్లాదిమీర్ సోలియో ప్రభావం ఇతని మీద ఎక్కువగా ఉంది. ఇతని కవిత్వంలో అక్షర రమ్యత, (Musicality) ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. ఇతని వైవాహిక జీవితంలో ఏర్పడిన సంక్షోభం, 1905 లో విఫలమైన విప్లవం, 1917 నాటి విప్లవం పట్ల ఇతనికి గల ఉత్సాహం ఇతని కవిత్వంలో ఇతివృత్తాలు. వెర్సెస్ అబొబ్ ది బ్యూటీఫుల్ లేడీ (1901-02) ఇతని తొలి కవితా సంకలనం. ఇందులో ఇతని ఆదర్శవాద దృక్పథం స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. ది డ్యూల్స్ ఇతనికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని సంపాదించి పెట్టిన కవితా ఖండిక.

రష్యన్ విప్లవకాలంలో జరిగిన హింసా, భీభత్సం, అరాచక పరిస్థితితోపాటు ఆ విప్లవ వైభావాన్ని కూడా భావోద్రేకంతో ఈ ఖండికలో బ్లాక్ వర్ణించాడు. చివరి రోజులలో రష్యాలోని సామాజిక పరిణామాన్ని వర్ణించే స్వీయ చరిత్రాత్మకమైన రిట్రోబ్యూషన్ అనే ఒక సుదీర్ఘ కవితను అసంపూర్ణంగానే వదిలి 1921 ఆగస్టు 7 న లెనిన్ గ్రాడ్ నగరంలో అలెక్సాండర్ బ్లాక్ కన్ను మూశాడు.

మల్లేశం

బ్లాస్కో ఇబానెజ్, విసెంటి (1867-1928): శ్వానిష్ రచయిత, రాజకీయ వేత్త. మొదటి

ప్రపంచ యుద్ధపు భీభత్స వాతావరణాన్ని ఇతివృత్తంగా తీసుకొని రచించిన ఇతని నవలలు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి పొందాయి. ది ఫోర్ హోర్స్ మెన్ ఆఫ్ ది అపోకలిప్స్ (1918) ఇతని నవలలలో మకుటాయమాన మైనది. ఈ

నవలను ఆధారంగా చేసుకొని అమెరికాలో రెండు సినిమాలు కూడా తీశారు. 1867 జనవరి 29 న స్పెయిన్ లోని వాలెన్సియాలో జన్మించిన బ్లాస్కో తన 18 వ ఏటనే రచనా వ్యాసాంగాన్ని ప్రారంభించాడు. అప్పుడు అతడు మాడ్రిడ్ లో న్యాయశాస్త్రం చదువుతూ వివిధ పత్రికలలో రాజకీయ విషయాలపై వ్యాసాలు వ్రాస్తూ ఉండేవాడు. ఆ రోజులలో రాచరిక వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా ఇతడు వ్రాసిన ఒక పద్యం ఆనాటి పాలకులకు ఆగ్రహం కలిగించింది. తత్ఫలితంగా ఇతడు జైలు శిక్షను అనుభవించ వలసి వచ్చింది. 1891 లో ఇతడు ఒక రిపబ్లికన్ పత్రికను స్థాపించి చాలా కాలం దాన్ని సమర్థవంతంగా నిర్వహించాడు. 1911 లో ఇతడు తొలి సారిగా కొర్టెస్ (Cortes) అనగా స్పెయిన్ దేశపు పార్లమెంటుకు సభ్యుడుగా ఎన్నికయ్యాడు. అప్పటినుండి 1923 వరకు 7 సార్లు అవిచ్ఛిన్నంగా పార్లమెంటు సభ్యుడుగా ఎన్నుకొనబడి గణనీయమైన సేవ చేశాడు. 1923 తరువాత ఇతడు స్పెయిన్ దేశంలోని మిలిటరీ నియంతృత్వాన్ని సహించక దేశం నుండి వెళ్ళిపోయి ఫ్రెంచ్ దేశంలోని 'రివేర' అనే ప్రదేశంలో ప్రవాస

జీవితం గడిపాడు. 1928 జనవరి 28 న 'మెంటన్'లో బ్లాస్కో మరణించాడు.

వాస్తవిక వాద ధోరణిలో బ్లాస్కో రచించిన నవలలు శ్వానిష్ సాహిత్య చరిత్రలో అగ్రస్థానాన్ని ఆక్రమిస్తాయి. మే ఫ్లవర్ (1895), ది క్యాబిన్ (1899) ఇతని ప్రసిద్ధ నవలలు. వీటిలో ఇతడు ముఖ్యంగా తాను పుట్టి పెరిగిన వాలెన్సియా నగరాన్ని, దానిచుట్టు ప్రక్కల ఉన్న ప్రదేశాలను గూర్చి వర్ణిస్తూ, తన చుట్టూ ఉన్న ఆ నాటి సామాజిక ఆర్థిక పరిస్థితులను తన సృజనాత్మక శక్తితో అద్భుతంగా వర్ణించాడు. తరువాత వచ్చిన ఇతని నవలలలో ముఖ్యమైనవి: ది వైన్ సెల్లార్ (1906), ది బ్లెడ్ ఆఫ్ ది అరనా, ది నేకెడ్ మాజా వీటిలో ఇతడు సమాజంలోని వివిధ వర్గాల వ్యక్తుల మధ్య గల సంఘర్షణలను, వారి ఆలోచనా ధోరణులను సజీవంగా చిత్రించాడు.

బ్లెస్ట్ గానా, ఆల్బెర్ట్ (1830-1920) : చిలీ దేశానికి చెందిన నవలా రచయిత, దౌత్యవేత్త. శ్వానిష్ నవలా సాహిత్య చరిత్రలో ఇతని రచనలు చిరస్థాయిగా నిలచిపోయాయి. 1830 లో చిలీలో జన్మించిన బ్లెస్ట్ గానా వాస్తవిక ధోరణిలో రచనలు సాగించాడు. ఇతడు ఫ్రాన్స్ లో మిలిటరీ ఇంజనీరింగ్ చదువుకుంటూ, ఫ్రెంచ్ వాస్తవికతా వాద రచయితలైన బాల్ జాక్ వంటి వారి రచనలచే ప్రభావితమయ్యాడు. ఫ్రాన్స్ లో తన విద్యాభ్యాసాన్ని పూర్తి చేసుకొని 1852 లో చిలీ దేశానికి తిరిగి వచ్చాడు. చిలీ లోని మిలిటరీ అకాడమీలో గణిత శాస్త్రం బోధిస్తూనే తన రచనా వ్యాసంగాన్ని కొనసాగించాడు. ఇతని రచనల వలన వచ్చిన అమితమైన పేరు ప్రతిష్ఠలు ఇతనికి దౌత్య కార్యకలాపాలలో పాల్గొనేట్టు చేశాయి. 1870 తరువాత ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్స్ దేశాలలో చిలీ తరపున రాయబారిగా పనిచేసి, పలుపురి ప్రశంసలు పొందాడు.

బ్లెస్ట్ గానా తొలి రచన లయిన ది అరిథ్ మెటిక్ ఆఫ్ లవ్, మూరిన్ రివాస్, ఏ ఫూలిష్ ఐడియల్ లు సాటియాగో లోని కొన్ని మధ్యతరగతి కుటుంబాల జీవన సరళిని, ఆలోచనా విధానాలను, వివిధరకాల వ్యక్తుల మధ్య చెలరేగే సంఘర్షణలను సజీవంగా చిత్రించాయి. భౌతిక వాద దృక్పథం వలన, ధనాపేక్ష వలన కలిగే వివిధ అనర్థాల గురించి ఈ నవలలలో రచయిత తన ఆవేదనను వ్యక్తం చేశాడు. ఇతడు దౌత్య కార్యకలాపాలలో మునిగి ఉండటం వలన దాదాపు 30 సంవత్సరాలపాటు రచన జోలికి పోలేడు. కాని చివరి దశలో తిరిగి రచనా

వ్యాసంగం కొనసాగించి, డ్యూరింగ్ ది రికాంక్వెస్ట్, ది అప్ రూబెడ్ అనే మహత్తరమైన నవలలు రచించాడు. పాత్రచిత్రణలో, సన్నివేశకల్పనలో, కథా సంవిధానంలో ఈ నవలలు ఇతని ప్రత్యేకతను నిరూపించడమే కాకుండా, చిలీ దేశ సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థకు దర్పణం పట్టి, శ్వానిష్ సాహిత్య చరిత్రలో ఇతని పేరు ప్రతిష్ఠలను చిరస్థాయిగా నిలుపుతాయి.

మల్లేశం

బ్లేక్, విలియమ్ (1757-1827) : ప్రముఖాంగ్ల తాత్విక కవి, చిత్రకారుడు, డిజైనర్, యోగి తుల్యుడు. తన భావ

గీతాల సంపుటాలు సాంగ్స్ ఆఫ్ ఇన్వోసెన్స్ (1789), సాంగ్స్ ఆఫ్ ఎక్స్ పీరియెన్స్ (1794) మొదలైన వాటికి ఆయనే చిత్రాలు వేసుకున్నాడు. లలితకళలో సరళమైన, సూటి అయిన ఒక నూతన అభి

వ్యక్తీకరణ విధానాన్ని ఆయన కనుగొన్నాడు. అద్భుతమైన శక్తి, మౌలికత గల మహా ప్రతిభాశాలిగా నేడు అందరూ ఆయనను గుర్తిస్తున్నా, సమకాలీనులు ఆయనను ఉపేక్షించారు. ఆ నాటి కవులూ, డిజైనర్లూ ఆయన ఏకాగ్ర దృష్టిని, అప్రాపంచిక ధోరణిని చూచి ఆయనను ఒక ఉన్నతునిగా పరిగణించారు. దారిద్ర్యపు సరిహద్దులలో జీవితం గడిపి ఒక అనామకుడుగా 1827 ఆగస్టు 12 న లండన్ నగరంలోనే ఆయన తన జీవితం చాలించాడు.

ఒక గృహాలంకరణ సామగ్రి దుకాణదారుని అయి దుగురు సంతానంలో రెండవ వాడుగా 1757 నవంబరు 28 వ తేదీన లండన్ నగరంలో విలియమ్ బ్లేక్ జన్మించాడు. బ్లేక్ ఏ పాఠశాలకూ వెళ్లి చదువుకోలేదు. ఇంట్లో తల్లి వద్దనే చదువుకున్నాడు. బాల్యంలోనే బహుగ్రంథాలు ఆయన చదివాడు.

ఇతర అంగకపులవలె బ్లేక్ పల్లె వాతావరణంలో కాక లండన్ నగరంలో జనసమ్మర్దం ఎక్కువగా ఉన్న ప్రాంతంలో పెరిగి పెద్దవా డయాడు. అయితే ఆనాడు లండన్ నగరం చుట్టూ ఉన్న పల్లెలను ఈయన తరచు సందర్శించి వస్తూ ఉండేవాడు. అనంతర జీవితంలో

తన ఆ ఒంటరి సంచారాలను గూర్చి ఆయన స్మరించాడు. తనకు పదేళ్లు కూడా నిండనపుడు ఒకనాడు ఆ విధంగా పెక్హామ్‌రై అనే లండన్ పరిసర గ్రామాన్ని సందర్శించినపుడు ఒక యోగ దర్శనంలో ఆయనకు దేవతలతో నిండి ఉన్న ఒక చెట్టు కనిపించింది. ఆ సంగతి ఇంటిదగ్గర చెప్పినపుడు తండ్రి కంటే తల్లి అతని విషయంలో ఎక్కువ ఆసక్తి చూపింది.

బ్లేక్‌కి బలమైన, దార్శనికమైన మనస్సు ఉండేది. తాను ఏది భావన చేస్తే అది ఆయన మనోనేత్రం ఎదుట ప్రత్యక్షంగా కనిపించేది. పదవ ఏట బ్లేక్‌ను డ్రాయింగ్ స్కూల్‌కు పంపారు. 14 వ ఏట చెక్కడం పనిచేసే జేమ్స్ బసెర్ వద్ద ఆయన అప్రెంటిస్‌గా చేరాడు. 1779 లో అప్రెంటిస్‌షిప్ పూర్తిచేసి రాయల్ అకాడమీలో విద్యార్థిగా చేరాడు. ఆ అకాడమీ అధ్యక్షుడు సర్ జోషువా రేనాల్డ్స్ పట్ల అతనికి అమితమైన అనిష్టత కలిగింది. తరువాత కొందరు మిత్రులతో కలసి బ్లేక్ స్వీడన్ బోర్గ్ యోగ సమాజంలో చేరాడు.

బాల్యం నుంచే బ్లేక్ కవిత లల్లడం మొదలుపెట్టాడు. జాన్ ఫ్లాక్స్‌మెన్ సాయంతో 1783 లో పామెటికల్ స్క్రెచెస్ బై డబ్ల్యు.బి. అనే పేరుతో ఒక చిన్న కవితా సంపుటి ప్రచురించాడు.

1782 ఆగస్టు 18 న కేతరిన్ సోఫియా బౌచర్ అనే ఆమెను బ్లేక్ వివాహమాడాడు. నిరక్షరాస్యురాలైన భార్యకు బ్లేక్ స్వయంగా చదువు చెప్పాడు. భర్తతో కలసి మిల్టన్ రచించిన పేరడైజ్ లాస్ట్ చదివే స్థాయికి ఆమె విద్యావతి అయింది. 1784 లో బ్లేక్ తండ్రి చనిపోయాడు.

బ్లేక్ రచించిన సాంగ్స్ ఆఫ్ ఇన్నోసెన్స్, సాంగ్స్ ఆఫ్ ఎక్స్‌పీరియెన్స్ అనే కవితా సంపుటలు ప్రచురింపబడిన వెంటనే ప్రజల మీద ఎలాంటి ప్రభావం చూపకపోయినా అవి చాలా గొప్ప రచనలు. బ్లేక్ చనిపోయిన తరువాత 50 ఏళ్లవరకూ ఎవరూ వాటిని పట్టించుకున్నవారు లేరు. అయినా గతంలో బైబిల్, ది పీల్‌గ్రమ్స్ ప్రోగెస్ చూపినంతటి ప్రభావాన్ని 20 వ శతాబ్దంలోని యూరప్, అమెరికా సాంస్కృతికులను మలచడంలో అవి ప్రదర్శించాయి.

బ్లేక్ భావగీతాలనే కాక, కథా కావ్యాలవంటి దీర్ఘ కావ్యాలను కూడా రచించాడు. ఓల్డ్ బ్లెస్‌మెంట్ వంటి అంత్యానుప్రాసలు లేని పంక్తులతో 'భవిష్యన్నిరేఖ' ధోరణిలో సాగిన ఈ దీర్ఘ రచనల శైలి బ్లేక్ వ్యక్తిగతమైన

విశిష్ట శైలిగా పరిగణించబడుతుంది. ఈ శైలిలో బ్లేక్ రచించిన తొలి రచన ది ఫ్రెంచ్ రివల్యూషన్.

1804 తరువాత బ్లేక్ తన రెండు సుదీర్ఘ కావ్యాలైన మిల్టన్, జెరూసలేమ్ ల రచనకు పూనుకొని 1808 లో మొదటి రచననూ, 1820 లో రెండవ రచననూ పూర్తి చేశాడు. అతని వెనుకటి రచనలలో వ్యక్తమైన మానవ జీవిత లక్ష్యమే వీటిలోనూ వ్యక్తీకరించబడింది. బ్లేక్ విప్లవవాది. సర్వవిధాలైన సాంఘికదురాచారాలనుండి మానవుడు విడివడాలని ఆయన వాదించాడు. ఆదర్శసమాజాన్ని బ్లేక్ 'న్యూ జెరూసలేమ్' అన్నాడు. కేవలం రాజకీయ, సాంఘిక సంస్కరణల వల్లనే అట్టి సమాజాన్ని స్థాపించలేమని ఆయన విశ్వాసం.

చాలాకాలం పాశు బ్లేక్‌ను ఆయన తోటి కళాకారులూ, కవులూ మాత్రమే మెచ్చుకుంటూ ఉండేవారు. అలెగ్జాండర్ గిల్క్రిస్ట్ మొట్టమొదటిసారి బ్లేక్ జీవిత చరిత్రను రచించాడు. బ్లేక్ పైన ఆల్ఫ్రెడ్ చార్లెస్ స్విన్ బర్న్ క్రిటికల్ ఎస్సే ఆన్ బ్లేక్ అనే సుదీర్ఘమైన విమర్శక వ్యాసాన్ని 1868 లో ప్రకటించాడు. 1893 లో డబ్ల్యు.బి. యాల్ప్స్ బ్లేక్ సంపూర్ణ రచనలను పరిష్కరించి లఘుటీకతో ప్రచురించాడు. 1927 లో బ్లేక్ శతవార్షిక జయంతి సందర్భంలో బ్లేక్‌ను గూర్చి, ఆయన రచనలను గూర్చి పలు వ్యాసాలు వెలువడ్డాయి. బొ.శ్రీ.

బ్యాలో, నికోలాస్ (1636-1711) : ఫ్రెంచ్ కవి, ప్రముఖ సాహిత్య విమర్శకుడు. సాహిత్యంలో సాంప్రదాయిక ప్రమాణాలను తుచ తప్పకుండా పాటించాలని వాదించి, ఆ నాటి ఆంగ్ల, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాలపై తన ప్రభావాన్ని చూపిన మేటి ప్రామాణికతా వాది.

1658 ప్రాంతంలో బ్యాలో వ్యంగ్య రచనలు చేయటం ప్రారంభించాడు. వీటిలో ఆనాటి ప్రముఖ వ్యక్తులను వ్యంగ్యంగా చిత్రించి, ఆ కవితలను తన మిత్రులకు మాత్రమే చదివి వినిపిస్తూ ఉండేవాడు. వాటిలోని వాడిని కొద్దిగా తగ్గించి వాటన్నిటిని కలిపి మార్చి 1666 లో ఒక సంపుటిగా తానే ప్రచురించాడు. 1667 లో లె లుట్రీన్ (Le Lutrin) అనే విజయవంతమైన మార్క్ హిరోయిక్ కావ్యాన్ని వ్రాశాడు. చర్చికి సంబంధించిన ఇద్దరు పెద్ద మతాధికారుల మధ్య చర్చి వేదికపై ఉండవలసిన బల్లను ఎక్కడ పెట్టాలి అనే విషయంపై వచ్చిన వివాదం ఈ కావ్యంలోని ఇతివృత్తం.

1674 లో ప్రామాణిక సంప్రదాయంలో కవిత్వానికి ఉండవలసిన లక్షణాలను నిర్దేశిస్తూ లె ఆల్ట్ పాయిటీక్

(L' Art Poetique) అనే కావ్యాన్ని వ్రాశాడు. ప్రామాణిక సూత్రాలకు ఆ కావ్యం ఒక నిర్దిష్టమైన రూపాన్నిందించింది అప్పట్లో పండితులు, విమర్శకులు దానిని ఎంతో గౌరవించారు. ఇంగ్లండు లోని అగస్టీనియన్ కవులు జాన్సన్, జాన్ డ్రైడెన్, అలెగ్జాండర్ పోప్లను ఇది బాగా ప్రభావితం చేసింది.

1677 లో ప్రభుత్వ చరిత్రకారుడుగా నియమితుడవటంతో బ్యాలో 15 సంవత్సరాలపాటు సాహిత్య పరమైన వివాదాలకు దూరంగా ఉన్నాడు. 1684 లో 'ఎకాడమీ ఫ్రాన్సాయిస్' కి ఎన్నికయ్యాడు. 1692 లో తిరిగి సాహిత్య రంగంలో ప్రవేశించి కాంట్రెలేస్ ఫెమ్మిస్ అనే స్త్రీ వ్యతిరేక వ్యంగ్య కావ్యాన్ని వ్రాశాడు.

ఆ రోజులలో అందరూ అనుకొన్నట్లు ఈ ప్రామాణిక సాహిత్య సూత్రాలను ఆయనే సృష్టించలేదు. అంతకు పూర్వమే అవి ఉన్నా, ఆయన వాటిని వెలుగులోకి తెచ్చి, క్రోడీకరించి, తన గంభీర కవితా ధోరణిలో వాటిని ప్రచారం చేయడం వలన ఆయనే వాటి కర్త అనే భావం ప్రబలింది. దానిని ఖండించే ప్రయత్నమేమీ ఆయన చేయలేదు.

లాంజినస్ వ్రాసినట్లు ప్రచారంలో ఉన్న ఆన్ ది సబైమ్ అనే గ్రంథ భాష్యాన్ని బ్యాలో ఫ్రెంచ్ లోకి అనువదించాడు. వింతల్లో వింత ఏమిటంటే ఈ అనువాదమే తరువాత భావకవితా ఉద్యమానికి (Romantic movement) ఊపిరి పోసింది.

కె.జి. మూర్తి

మంజోనీ, అలెస్సాండ్రో (1785-1873) : ఇటాలియన్ నవలా రచయిత, కవి, నాటక కర్త. ఇతడు రచించిన *ప్రామ్మోసి స్ట్రోసి*

అనే నవల ఇటాలియన్ సాహిత్య చరిత్రలో ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని సంతరించుకొంది. 1785 మార్చి 7 న ఇటలీలోని మిలాన్ నగరంలో ఉన్నత వంశంలో ఇతడు జన్మించాడు. కొంత కాలం ధార్మిక పాఠ

శాలలో విద్యాభ్యాసం చేసి ఆ తరువాత పారిస్ కు వెళ్లాడు. అక్కడ ప్రముఖ చరిత్రకారులైన క్లాడ్ ఫారియల్ తో ఇతనికి స్నేహం కుదిరింది. అక్కడే

బ్లాండెల్ తో పరిచయమేర్పడి, 1808 లో అది వారి వివాహానికి దారి తీసింది. చాలా కాలం మంజోనీ మిలాన్ నగరంలో ప్రశాంతంగా గడిపాడు. 1833 లో ఇతని భార్య చనిపోవడంతో ధెరెసాబోరీ అనే ఒక వితంతువును పెళ్లిచేసుకొన్నాడు. కాని ఆమె కూడా కొద్ది కాలానికే చనిపోయింది. ఇతని దురదృష్టం ఏమిటో గాని ఇతనికి గల తొమ్మిది మంది కొడుకులలో ఏడుగురు ఇతనికంటే ముందే మరణించారు. 1806 లో ఇతడు సెనేటర్ గా ఎన్నుకోబడ్డాడు.

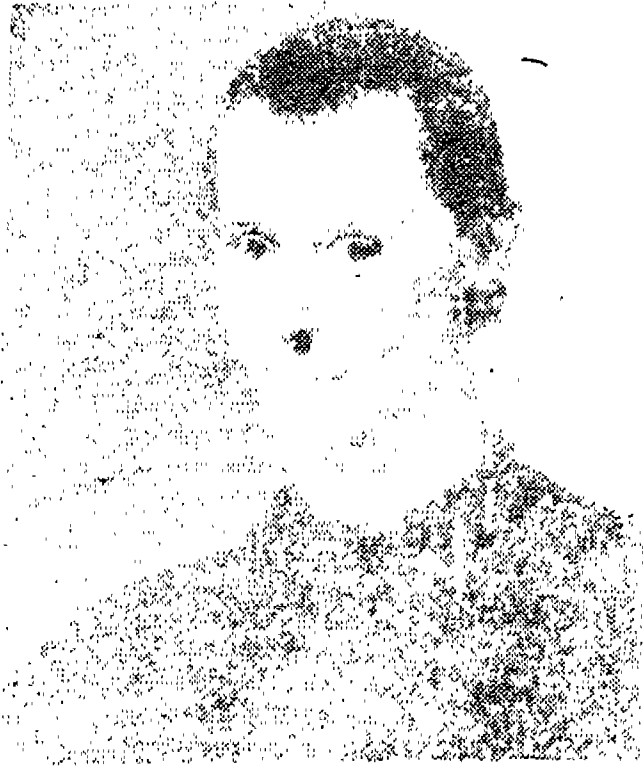
బహుగ్రంథకర్త అయిన మంజోనీ అనేక చారిత్రక తాత్త్విక, ధార్మిక, విమర్శనాత్మక గ్రంథాలే కాక భాషా శాస్త్రసంబంధమైన గ్రంథాలు కూడా రచించాడు. 1815-22 మధ్య కాలంలో ఎన్నో పవిత్ర ధార్మిక గీతాలను రచించాడు. మార్జో (Marzo, 1812) అనే ఇతని రచన దేశభక్తి పూరితమైనది. నెపోలియన్ మరణంపై ఇతడు వ్రాసిన గీతం ఓడ్ లో ఇతనికి గల మానవతా దృక్పథం, క్రైస్తవ మతాభినివేశం కనిపిస్తాయి. షేక్స్ పియర్ రచనలచే ప్రభావితమై ఇతడు వ్రాసిన రెండు చారిత్రక నాటకాలు *కార్ మంగోలా* (1820), *అదెల్మి* (1822) లు సెయింట్ బ్యూవే మరియు 'గొయిథే' ల వంటి ప్రముఖ విమర్శకుల ప్రశంసలను అందుకొన్నాయి. ఇతని రచనలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైనది *ప్రామ్మోసి స్ట్రోసి* (1825-27) అనే మూడు సంపుటాల నవల. ఇద్దరు ప్రేమికుల గాథ ప్రధాన ఇతివృత్తంగా గల ఈ నవలలో 'మంజోనీ' కి గల దేశభక్తి, పేద ప్రజలపై ఇతనికి గల సానుభూతి, క్రైస్తవ మతాభినివేశం, చారిత్రక దృక్పథం వ్యక్తమౌతాయి. 17 వ శతాబ్దిలో లంబార్డి అనే ప్రదేశం స్పెయిన్ పరిపాలనలో ఉన్నపుడు జరిగిన అనేక రాజకీయ, సామాజిక సంఘటనలను ఇతడు సహజంగా చిత్రించాడు. ఈ నవలలో ఆ నాటి సమాజంలోని అవినీతిని, ప్రభువుల నిరంకుశత్వాన్ని అపుడు సంభవించిన కరువు కాటకాలను, ప్లేగు వ్యాధిని సునిశిత హాస్యంతో, వ్యంగ్యంతో, చారిత్రక దృక్పథంతో మంజోనీ చిత్రించాడు. ఈ నవలను మొదటిసారిగా 1827 లో ప్రచురించినప్పటికీ, ఆ తరువాత టస్కన్ మాండలికంలో తిరిగి వ్రాసి, 1840 లో అతడు దానిని పునర్ముద్రించాడు. యూరప్ ఖండంలోని అనాటి అనేక ప్రముఖుల ప్రశంసలను అందుకొన్న మంజోనీ 1873 మే 22 న మరణించాడు.

ఉమారాణి

మందెవిలే, సర్ జాన్ (1356 ప్రాంతం) : ఆంగ్ల రచయిత. ప్రపంచంలోని యాత్రికుల కథల సంకలనాలను తయారు చేసినవాడు. *ది వాయేజ్ అండ్ ట్రావెల్స్*

ఆఫ్ సర్ జాన్ మందెవిలె, నైట్ అనే గ్రంథాన్నే ట్రావెల్స్ ఆఫ్ సర్ జాన్ మందెవిలె అని కూడా అంటారు. వివిధ యాత్రికుల వద్ద నుండి ఆయన సేకరించిన కథలకు చేర్చులూ మార్పులూ చేసి తన స్వాంత సాహసగాథలుగా మందెవిలె వాటిని అభివర్ణించాడు.

మందెవిలెను గురించి మనకు తెలిసిన సంగతులన్నీ ఆయన ట్రావెల్స్ అనే ఆ రచన

వలన తెలిసినవే! ఆ గ్రంథం వలన మనకు ఆయన పేరు జాన్ మందెవిలె, చెవలర్ అనీ, ఆయన పుట్టిందీ, చదువు కొన్నదీ ప్రస్తుతం హార్ట్ ఫోర్డ్ షైర్ లో ఉన్న సెంట్ ఆల్బన్స్ పట్టణం అనీ, ఆయన తన యాత్రలను

1322 లో మైఖేల్మస్ దినం (సెప్టెంబరు 29) నాడు ప్రారంభించి, 1356 లో తిరిగి వచ్చాడనీ తెలుస్తోంది.

కొందరు మందెవిలె అసలు యాత్రలు చేయనే లేదనీ, ఆయన తన గ్రంథంలో రచించిన విషయా లన్నీ ఆయనకు అందుబాటులో ఉన్న విజ్ఞాన సర్వస్వాలనుంచీ, యాత్రాగ్రంథాల నుంచీ గ్రహించినవే అనీ అంటున్నారు. తన కాలంలో మందెవిలె మధ్య యుగాలనాటి గొప్ప సాహసీక యాత్రికుడు అనే ప్రఖ్యాతి గడించినా, తరువాతి శతాబ్దాలలో సత్యవాదిగా ఆయన కీర్తికి హాని ఏర్పడి, అంత గొప్ప అసత్యవాది మరి యొకడు లేడని అనిపించుకున్నాడు. అయితే ఆయన రచించిన గ్రంథానికి మాత్రం ఎప్పుడూ విశేషమైన ప్రజాదరణ లభిస్తూనే వచ్చింది. ది రీడిస్కవరీ ఆఫ్ సర్ జాన్ మందెవిలె (1954) అనే గ్రంథంలో జోసెఫిన్ వాటర్స్ బెనెట్ ఆయన వ్రాత ప్రతులనూ, 15 వ, 16 వ శతాబ్దాల నాటి వాటి ఎడిషన్లనూ పరిశోధించి గ్రంథకర్తృత్వ విషయాన్ని గురించి, ఆ గ్రంథపు సాహిత్యపు విలువను గురించి సుదీర్ఘంగా చర్చించాడు.

బొ.శ్రీ.

మచాడ్ డి ఆసిస్, జోయాక్విమ్ మరియు (1839-1908) : బ్రెజిల్ దేశానికి చెందిన నవలా రచయిత, కవి, కథా రచయిత. 1839 జూన్ 21

న జానెరో పట్టణంలోని ఒక మురికివాడలో జన్మించిన ఈ కవి జీవితం చాలా విచిత్రంగా సాగింది. ఇతనికి మూర్ఖరోగం ఉండేది. దానికి తోడు నత్తితో కూడా బాధపడేవాడు. ఈ విధంగా ఒక ప్రక్క అనారోగ్యంతో బాధపడుతూనే మరొక ప్రక్క దుర్బర దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించాడు. ఇతడు 'మ్యులాట్' అంటే సంకర జాతివాడు కావడం వల్ల జాతి విచక్షణకు కూడా గురిఅయ్యాడు. అయితే ఇన్ని కష్టాలు ఎదురైనప్పటికీ ఇతనికి చదువుపై అభిలాష సన్నగిల్లేదు. స్కూల్ కు వెళ్లడానికి తగిన ఆర్థిక స్తోమత లేకపోవడం వల్ల ఇంటిపద్దనే కష్టపడి చదువుకొన్నాడు. ఒక ప్రింటింగ్ ప్రెస్ లో చేరి పొట్టు పోసుకొంటూ తీరిక సమయాలలో చదువుకోడమే గాకుండా రచనలు కూడా చేశాడు.

1881 లో ఇతడు రచించిన ఎపిటాఫ్ ఆఫ్ ఏ స్కాల్ విస్సర్ అనే నవల ఇతనికి లాటిన్ అమెరికన్ రచయితలలో అగ్రగణ్యుడు అనే ప్రసిద్ధి చేకూర్చింది. ఇతని సమకాలికులందరూ వివిధ జాతీయ, ప్రాంతీయ, సామాజిక సమస్యలను గురించి కాల्పనిక శైలిలో రచనలు చేస్తూ ఉండగా, ఇతడు వారికంటే భిన్నమైన ధోరణిలో, అంటే మనోవిశ్లేషణాత్మక పద్ధతిలో ముఖ్యంగా స్వచ్ఛందాలోచనా (Free Association) పద్ధతిని ఉపయోగిస్తూ రచన చేశాడు. ఇందులోని పాత్రల జీవితంలో జరిగిన సాధారణ బాహ్య సంఘటనలు వారి అంతరంగిక ప్రపంచంలో ఎలాంటి ప్రేరణలను సృష్టించాయి, అనే అంశానికి ప్రాధాన్యం ఇస్తూ ఈ నవల వ్రాయబడింది. ఆ పాత్రల సుప్తచేతనలో కలగాపులగంగా తలఎత్తే వివిధ జ్ఞాపకాలను, ఊహలను, ఆలోచనలను, అనుభవాలను రసవత్తరంగా మచాడ్ చిత్రీకరించాడు. ఈతని నవల మనకు 'లారెన్స్ షైర్స్' రచించిన ట్రైస్టమ్ శ్యాండీ ని గుర్తుకు తెస్తుంది. ఫీలాసఫర్ ఆర్ డాగ్ (1891), డామ్ కాస్మో (1900) అనేవి ఇతని ఇతర ప్రముఖ రచనలు. ఇవే కాకుండా ఇతడు రచించిన వివిధ కథలు, కవితలు ఇంగ్లీష్ లోకి అనువదించబడి, 1963 లో ది సైకియాట్రీస్ట్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ అనే సంకలనంగా ప్రచురింపబడ్డాయి. మురికివాడలో జన్మించిన మచాడ్ గొప్ప రచయితగా అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని గడించడమే కాక, బ్రెజిల్ సాహిత్య అకాడమీకి 1897 లో ప్రథమ అధ్యక్షుడుగా ఎన్నుకోబడి తాను మరణించేంత వరకు (సెప్టెంబర్ 29, 1908) ఆ పదవిలో సాగాడు.

మల్లేశం

మన్, టామస్ (1875-1955) : జర్మనీ దేశానికి చెందిన ప్రముఖ నవలా రచయిత, విమర్శకుడు. నోబెల్ బహు

మతి గ్రహీత. రచయితలకు ఉండవలసిన సాంఘిక దృక్పథాన్ని బాధ్యతలను గురించి చాటి చెప్పినవాడు. ఇతని పూర్తి పేరు పాల్ టామస్ మన్. 1875 జూన్ 6 న బాల్టన్ సముద్ర తీరాన గల లుబెక్లో జన్మించాడు.

ఇతని తండ్రి గొప్ప ధాన్యపు వర్తకుడు, లుబెక్ సెనేట్ సభ్యుడు. 1891 లో ఇతని తండ్రి చనిపోయాడు. దానితో వీరి కుటుంబం మ్యూనిచ్ నగరంలో స్థిరపడింది. 1894 లో ఇతడు ఒక ఫైర్ ఇన్సూరెన్స్ బ్యాంక్లో అప్రెంటిస్గా పనిచేశాడు. అదే సంవత్సరం ఇతడు వ్రాసిన *ది ఫాలెన్ డమెన్* (1894) అనే కథ ఇతని సాహితీ జీవనానికి శ్రీకారం చుట్టింది. ఆ తరువాత ఇతడు కొంతకాలం సాంకేతిక విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. ఆ కాలంలో ఇతడు షోపెన్హౌసర్, నీషే, వాగ్నార్ వంటి వారి రచనలచే ప్రభావితుడయ్యాడు. సాహిత్యం సామాజిక చైతన్య రూపాలలో ఒకటని, రచయితలకు స్పష్టమైన సామాజిక బాధ్యత, అవగాహన సామర్థ్యం ఉండాలని ఇతని అభిప్రాయం. రచయితగానే కాకుండా ఒక ప్రజానాయకుడుగా కూడా మన్ పేరు పొందాడు. ఆ నాటి సమాజంలో సాగిన రాజకీయ, సాంస్కృతిక ఉద్యమాలలో చురుకుగా పాల్గొని రచయితగా తనకున్న సామాజిక బాధ్యతను ఆచరణ ద్వారా ప్రకటించాడు. ఇతని రాజకీయ భావాలవల్ల జర్మనీ ప్రభుత్వం 1936 లో ఇతని పౌరస్వత్వాన్ని రద్దు చేసింది. 'బాన్' యూనివర్సిటీ ఇతనికి ఇచ్చిన గౌరవ డాక్టరేట్ పట్టాను కూడా తిరిగి తీసుకుంది. తరువాత ఇతడు అమెరికాకు వెళ్ళి అక్కడ పౌరస్వత్వాన్ని తీసుకొన్నాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఇతడు ఫాసిజమ్కు వ్యతిరేకంగా ప్రచారం చేస్తూ అమెరికా అంతటా తిరిగాడు. హిట్లర్ చేసిన దురాగతాలను ఖండిస్తూ అనేక ప్రకటనలు, రేడియో ప్రసంగాలు చేశాడు.

ఆ నాటి సంఘంలో కనపడుతున్న అన్ని అనర్థాలను

ఎత్తి చూపటానికి, సాంఘిక న్యాయం సమకూర్చడానికి ఇతడు రచనలు చేశాడు. 1901 లో ఇతడు వ్రాసిన *బుడెన్ బ్రూక్స్* అనే నవలకు ఇతనికి నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది. ఈ నవలలో లుబెక్ నగరానికి చెందిన ఒక కుటుంబపు నాలుగు తరాల గాథను ఎంతో వాస్తవంగాను, హృద్యంగాను ఇతడు చిత్రించాడు. 1903 లో *టోనియో క్రోజర్*, *ట్రిస్టన్* అనే రెండు నవలలు రచించాడు. వీటిలో ఒక కళాకారునికి, తన చుట్టూ ఉన్న మధ్య తరగతి సామాజిక వాతావరణానికి మధ్యచెలరేగిన సంఘర్షణలను మన్ సహజంగా చిత్రించాడు. *ది మజిక్ మౌంటెన్* (1924) అనే నవలలో ఇతడు పతనావస్థలో ఉన్న సమకాలీన యూరపియన్ సంస్కృతిని విమర్శనాత్మకంగా విశ్లేషించాడు. ఇది 20 వ శతాబ్దపు ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్రలో విశిష్టస్థానాన్ని సంతరించుకొంది. 1930 లో ఇతడు రచించిన *మారియో అండ్ ది మెజిషియన్* అనే రచనలో ఫాసిస్ట్ మనస్తత్వాన్ని చక్కగా విశ్లేషించాడు. 1933-1944 మధ్య కాలంలో బైబిల్లోని జోసెఫ్ కథను ఆధారంగా తీసుకొని *జోసెఫ్ అండ్ హిజ్ బ్రదర్స్* అనే పేరుతో నాలుగు గొలుసు నవలలు రచించాడు. గొయిథె, చెకోవ్, షిల్లర్ లపై ఇతడు వ్రాసిన వ్యాసాలు చాలా ప్రసిద్ధమైనవి. ఇవి రచయితకు గల సామాజిక బాధ్యతలను గూర్చి నొక్కి చెపుతున్నాయి. 1952 లో జ్యూరిట్లో స్థిరపడ్డ టామస్ మన్ 1955 ఆగస్ట్ 12 న కన్ను మూశాడు.

మల్లేశం

మఫూజ్, నగీబ్ (1911--) : ఈజిప్టు నవలా రచయిత, కథా రచయిత. సామ్యవాద, వాస్తవిక వాద దృక్పథాలతో కూడిన ఈయన రచనలకు 1988 లో సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది. ఈజిప్టు రచయితలలో ఇతడే మొదటి నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత.

1911 వ సంవత్సరం డిశంబర్ నెల 11 వ తేదీన ఈజిప్టు దేశంలోని కైరో (Cairo) పట్టణంలో మఫూజ్ జన్మించాడు. ఈయన జన్మించిన సంవత్సరాన్ని గూర్చి కొందరు 1912 గాను, 1914 గాను వ్రాశారు. తండ్రి అబ్దుల్ అజీజ్ ఇబ్రహీం, తల్లి ఫాతీమ ముస్తాఫా మఫూజ్. కైరో విశ్వవిద్యాలయం నుండి 1935-36 లో తత్వశాస్త్రంలో ఎమ్.ఏ పట్టాను పొందాడు. 1936-71 మధ్య కైరో ప్రభుత్వంలోని అనేక మంత్రిత్వశాఖలలో వివిధ పదవులలో పనిచేశాడు. ఆయన రచించిన *బైన్ ఆల్కసీరీన్* కు 1956 లో ఈజిప్ట్ స్టేట్ బహుమతి,

1970 లో సాహిత్యానికి జాతీయ బహుమతి లభించాయి. 1972 లో 'కాలర్ ఆఫ్ రిపబ్లిక్' ప్రధానం చేశారు. ఈజిప్షియన్ ఆర్డర్ ఆఫ్ ఇండిపెండెన్స్, మరియు ఆర్డర్ ఆఫ్ రిపబ్లిక్ (Order of the Republic) లకు ఈయన పేరును ప్రతిపాదించారు.

20 వ శతాబ్దంలో మధ్య ప్రాచ్య దేశాలలో అరబిక్ సాహిత్యానికి ప్రధాన ప్రతినిధిగా విమర్శకుల చేత ఇతనికి గుర్తింపు లభించింది. ప్రాచీన, ఆధునిక ఈజిప్టు సంస్కృతిని ప్రతిబింబిస్తూ 40 నవలలు, అనేక కథా సంపుటాలు ఈయన వెలువరించాడు. నోబెల్ బహుమతి వలన యూరప్ దేశాలలో ఈయనకు గుర్తింపు లభించింది. అరబిక్ సాహిత్యంలో నవలలు, కథలు ప్రవేశపెట్టి, వాటికి ఒక స్థానం కల్పించిన ఘనత ఈయనకు దక్కుతుంది. శతాబ్దాల పర్యంతం అరబిక్ రచయితలు తమ రచనలను కవితా రూపంలోనే వ్రాశారు. సామ్య వాదంతోను, వాస్తవిక వాదంతోను కూడిన ఈయన రచనలు 19 వ శతాబ్దపు బాల్ జాక్, చార్లెస్ డికెన్స్ ల రచనలను జ్ఞప్తికి తెస్తాయి. తన రచనలలో ఈజిప్టు ప్రజల చారిత్రక, రాజకీయ జీవనమే కాక, ఆ దేశప్రజల దారిద్ర్యానికి, నిరాశా నిస్పృహలకు కూడా ఈయన దర్పణం పట్టాడు.

1981 లో మదక్ అలె అనే నవల ఇంగ్లీషులో అనువదించబడడం వల్ల అమెరికన్ సాహిత్య సంఘాలలో ఇతనికి గుర్తింపు వచ్చింది. ఈ నవల మొదట 1947 లో అరబిక్ భాషలో వ్రాయబడింది. కైరో ట్రీలోరి (1956-57) వలన అరబ్ దేశాలలో మహాజ్ కు మంచి గుర్తింపు వచ్చింది. ఈ రచనలో మూడు తరాలకు సంబంధించిన ఒక మధ్య తరగతి కుటుంబ జీవన విధానాన్ని ఇతడు వర్ణించాడు. 1952 వ సంవత్సరంలో జనరల్ అబ్దుల్ నాజర్ తన సైనిక తిరుగుబాటు ద్వారా ఫరూక్ రాజును పదవీభ్రష్టుణ్ణి చేసి, ఈజిప్టులో రాజరికాన్ని రద్దు పరచి, అధికారంలోకి వచ్చిన వృత్తాంతాన్ని తన రచనకు ఇతివృత్తంగా తీసుకున్నాడు. ఈ గ్రంథంలోని పాత్రల ద్వారా ఈజిప్టు ప్రజల ఆధునిక జీవన సరణిని గమనించవచ్చు. న్యూయార్క్ టైమ్స్ (New York Times)లో రోజర్ ఆలెన్ అనే విమర్శకుడు ఈ రచనను చిరస్మరణీయమైనదిగా అభివర్ణించాడు. మహాజ్ మొదట గౌజర్ విప్లవాన్ని సమర్థించినప్పటికీ, 1967 లో తన చిల్డ్రన్ ఆఫ్ గెబెలావిన్ రచన ద్వారా ఆ విప్లవం పట్ల అసంతృప్తిని వ్యక్తపరచాడు. ఇది 1969 లో సీరియల్ గా వచ్చిన తరువాత ఇస్లామిక్ ఫండమెంటలిస్టులు

ఈ పుస్తక ప్రచురణను వ్యతిరేకించి నిషేధించారు. ఇస్లామిక్ ఫండమెంటలిస్టులు వ్యతిరేకించినప్పటికీ, కొంత మంది విమర్శకులు ఈ రచనలో మహాజ్ సాంఘిక అన్యాయాన్ని, అవినీతిని ఎత్తిచూపడమే కాక మనిషికి, మనిషికి మధ్య గల అసూయా ద్వేషాలను, వైషమ్యాలను చక్కగా వివరించారని పేర్కొన్నారు. 1967 లో దీన్ని బీరుట్, లెబనాన్ లో ప్రచురించారు.

1967 లో మొదటిసారిగా ప్రచురించబడిన మీరా మార్ అనే నవల 1983 వ సంవత్సరంలో అమెరికాలో విడుదలయినప్పుడు సంచలనాన్ని సృష్టించింది. ఈ నవలలో రచయిత నాజర్ విప్లవం పట్ల తన అనిష్టతను స్పష్టంగా వ్యక్తపరచాడు. ఈ విప్లవాన్ని ఫౌలెస్ మహాశయుడు ఈజిప్టు దేశపు ఆర్థిక సంపదను, ధనవంతులను కదలించిన విప్లవంగా పేర్కొన్నాడు. ఈ నవలతో పాటు ఇంకా 16 నవలలను ఈజిప్టులో సినిమాలుగా విడుదల చేశారు.

1979 లో ఈజిప్టు-ఇజ్రాయేలీయుల మధ్య జరిగిన శాంతి ఒప్పందాన్ని సమర్థించినందున అనేక అరబ్ దేశాలు ఈయన రచనలను నిషేధించాయి. తీవ్రమైన సాంఘికవిమర్శకుడుగా ఈయన చేసిన రచనలు మతాధికారులను, రాజకీయనాయకులను కలవరపరచాయి.

ఈజిప్టు ప్రజల సాంఘిక, చారిత్రక, రాజకీయ జీవన విధానాన్ని నిర్భయంగా వర్ణించినందుకు మహాజ్ పై కొందరు దూషణలు కూడా కురిపించారు.

మయకోవ్ స్కీ, వ్లాదిమిర్, వ్లాదిమిరోవిచ్ (1893-1930) : రష్యన్ కవి, రచయిత. రష్యన్ విప్లవకాలంలో అద్భుతమైన కవిత్వం వ్రాసి ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్రలో ప్రముఖ స్థానాన్ని అలంకరించాడు. 1893 జూలై 19 న జార్జియాలోని బాగ్దాద్ అనే నగరంలో జన్మించిన 'మైకోవ్ స్కీ' తన 15 వ ఏటనే రష్యన్ డెమోక్రాటిక్ వర్క్స్ పార్టీలో చేరి, సంఘవిద్రోహ కార్యకలాపాల నేరంపై అనేక సార్లు జైలు శిక్షను అనుభవించాడు. 1909 లో

అనేక సార్లు జైలు శిక్షను అనుభవించాడు. 1909 లో

ఇతడు ఒంటరి గది జైలు జీవితాన్ని అనుభవిస్తూనే కవిత్వం వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. 1911 లో ఇతడు విడుదలైన తరువాత మాస్కో ఆర్ట్ స్కూల్ లో చేరి అక్కడ డేవిడ్ బర్ల్యుక్ (David Buyrlyuk) వంటి ప్రముఖ 'కవి-చిత్రకారుల' తో సాన్నిహిత్యం ఏర్పరచుకొని అచిరకాలంలోనే వారి క్యూబో ప్యూచరిస్ట్ ఉద్యమానికి సారథి అయ్యాడు.

రష్యన్ విప్లవకాలంలో (1917) ఇతడు బోల్షివిస్టులకు తన హృదయ పూర్వకమైన మద్దతు నివ్వడమే కాకుండా రష్యన్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీలో సభ్యుడుగా ఎంతో సేవ చేశాడు. ఆ కాలంలో ఇతడు వ్రాసిన *ఓడ్ టు రెవల్యూషన్* (1918), *లెఫ్ట్ మార్చ్* (1919) వంటి గీతాలు చాలా ప్రసిద్ధి చెందాయి. 1919-21 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో రష్యన్ టెలిగ్రాఫ్ ఏజెన్సీలో చిత్రకారుడుగా పనిచేసి ఎన్నో వాల్ పోస్టర్లు, కార్టూన్లు గీయడమే కాక వాటికి ఆకర్షకమైన స్లోగన్లు కూడా వ్రాశాడు. 1923-25 మధ్య కాలంలో *లీఫ్* అనే పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించాడు. 1925 తరువాత యూరప్, అమెరికా, మెక్సికో, క్యూబాలలో విస్తృతంగా పర్యటించి తన అనుభవాలను మై డిస్కవరీ ఆఫ్ అమెరికా (1926) లో ప్రకటించాడు. ఇతడు ఎన్నో సినిమాలకు స్క్రిప్టు వ్రాయడమే కాకుండా వాటిలో నటించాడు. *లెనిన్ చనిపోయిన తరువాత* ఇతడు వ్రాసిన *వి.ఐ. లెనిన్* (1924) అనే స్మృతిగీతి చాలా ప్రసిద్ధి చెందింది. 1928 లో ఇతడు పారిస్ లో ఉండగా తాత్కాలికంగా అనే ఒక కాందీశీకురాలు పై మోజు పడ్డాడు. కాని ఆమె తిరస్కరించటంతో ఇతనికి కల్గిన బాధ, అదే సమయంలో 'రాప్' (Rap) అనే సోవియట్ రచయితల సంఘంతోను, ఇతర అధికారులతోను ఇతనికి ఏర్పడ్డ మనస్తర్మలు ఇతని ఆత్మహత్యకు దారి తీశాయి.

మయకోవ్ స్కీ కవిత్వం ఉత్సాహంతో పరవళ్లు తొక్కుతుంది. సంప్రదాయాన్ని ఛేదించి, విలక్షణమైన ఒక ప్రత్యేక శైలిని ఏర్పరచుకొన్నాడు. ఛందస్సులో, భావనలో, శబ్ద ప్రయోగంలో, వాక్య నిర్మాణంలో, సంవిధానంలో ఎన్నో నూతన ప్రయోగాలు చేసి తదనంతర కవులపై చెరగని ముద్ర వేశాడు. *అవర్ మార్చ్* (1917) అనే గేయం ద్వారా పీడిత ప్రజలను విప్లవ పథంలో నడిపించేట్టు ప్రబోధించాడు. *లెఫ్ట్ మార్చ్* (1918) అనే గేయంలో ప్రజా శత్రువుల పతనాన్ని, విప్లవ వాదుల విజయాన్ని చిత్రించాడు. తాను 15 కోట్ల రష్యన్ ప్రజలకు ప్రతినిధి నని చెప్పకొన్నాడు. *మిస్టర్ బఫ్* (1918) అనే

నాటకంలో బూర్జువాలపై ప్రాలిటేరియన్ల విజయాన్ని ప్రతీకాత్మకంగా చిత్రించాడు. తన ప్రతిభా పాటవాలచేత తదనంతర రష్యన్ కవులనే గాక వివిధ దేశాల కవులను (తెలుగులో శ్రీ శ్రీ పై కూడా ఇతని ప్రభావం ఉంది) ప్రభావితం చేసిన మయకోవ్ స్కీ 1930 ఏప్రిల్ 14 న ఆత్మహత్య చేసుకొని మరణించాడు.

మల్లేశం

మరీనో, జ్యాంబతీస్తా (1569-1625) : 17 వ శతాబ్ది ఇటాలియన్ కవిత్వాన్ని ప్రభావితం చేసిన 'మరీని జమ్' అనే రీతిని ప్రారంభించి పోషించిన ఇటాలియన్ కవి. పదాలతో గారడీ చేయటం, అపహ్నవం (Conceit), రూపకం (Metaphor) వంటి అలంకారాలను విరివిగా వాడటం ఈ మరీనిజమ్ ప్రత్యేకతలు. అయితే దానిని మరీనో పోషించిన రీతిలో ఆయనను అనుకరించిన వారు నిర్వహించలేక పోవటంతో మరీనిజమ్ అపహ్నవం పాలయింది. మరీనో రచనలు యూరప్ లోని అనేక భాషలలోకి అనువాదం పొందాయి.

విచ్చలవిడి జీవితాన్ని గడపటానికి ప్రయత్నించి, 1590 నుండి ఈయన చాల చిక్కులలో పడ్డాడు. కోర్టులలో దావాలు, ఆర్థికమైన ఇబ్బందులు, చట్టంతో చికాకులు ఈయనను కొంతకాలం పాటు వెన్నంటుతూనే ఉన్నాయి. ఈయన తొలి రచనలు వ్రాత ప్రతులుగా బహుశాదరణను పొందాయి. 1596 లో *లా సంపోనా* (The Syrinx) అనేది ఈయన తొలి రచన. దీనిని 1620 లో ప్రచురించాడు.

ఒక రాజకుమారునికి ఆంతరంగిక కార్యదర్శిగా కొంతకాలం పనిచేసిన మరీనోను అవినీతి నేరానికి గాను రెండు పర్యాయాలు కారాగారానికి పంపగా, ఉన్నత పదవులలో ఉన్న ఆయన అభిమానులు ఆయనను విడుదల చేయించారు. ఆ తరువాత రోమ్ నగరానికి మకాం మార్చి పోప్ సన్నిహిత బంధువైన కార్డినల్ పియెత్రో ఆల్టోబ్రాండిని కి సన్నిహితుడయ్యాడు. ఆయనతో కలసి తిరిగే రోజులలోనే పర్మాలో తాను రచించిన కొన్ని ఇండ్రియాకర్షక కవితలను ప్రచురించటానికి ప్రయత్నించగా మత సంబంధ న్యాయస్థానం (Inquisition) ఆ ప్రయత్నాన్ని వమ్ముచేసింది. అయితే ఆయన తన తొలి రచనలను *లె రైమ్స్* (1602, 'The Rhymes'), *లా లిరా* (రెండు సంపుటాలు-1608, 1614) అనే రెండు గ్రంథాలుగా ప్రచురించ గలిగాడు.

1608 నుండి 1615 వరకు టురిన్ నగరంలో 'సనాయ్' ప్రభువు ప్రాపకంలో గడుపుతూ మరీనో

కవిత్వ వ్యాసంగం జరిపాడు. కాని తోటి కవి గస్పారా ముర్తోలా పై తీవ్ర వ్యంగ్య బాణాలను విసురుతూ వ్రాసిన లా ముర్తోలీడ్ (1619) అనే వ్యంగ్య కావ్యం ఆయనను తిరిగి కారాగారానికి పంపింది. అభిమానుల చలువ వలన తిరిగి స్వేచ్ఛ సంపాదించుకొని అక్కడ నుండి పారిస్ నగరం చేరి మేరిడిమెసిస్, 13 వ లూయీల ప్రాపకం లో 1623 వరకు గడిపాడు.

పారిస్ లో ఉండగానే అడోన్ అనే గ్రంథాన్ని ప్రచురించాడు. 20 సంవత్సరాల కృషి ఫలితమైన ఈ కావ్యం ఆయన రచనలలో ప్రముఖమైనది. 45,000 పంక్తులు గల ఈ కావ్యానికి వీనస్, అడానిల్ ల ప్రేమ ఇతివృత్తం. 1623 లో ఇటలీకి తిరిగి వచ్చి, 1625 లో మరణించే వరకూ మరీనో నేపుల్స్ లో గడిపాడు. లా గెలిరియా (1620, 'The Gallery'), లా స్టేజ్ డెగ్లీ ఇన్సెంట్ (1632, 'The slaughter of the innocents') అనేవి ఈయన ఇతర రచనలు.

కె.జి.మూర్తి

మల్లార్నే, స్టెఫాన్ (1842-98) : ఫ్రెంచ్ కవి, రచయిత, 19 వ శతాబ్దిలో ఫ్రాన్స్ లో తల ఎత్తిన సింబాలిస్ట్ కవిత్వోద్యమానికి నాయకుడు.

ఇతడు కవిత్వం వ్రాసిన తొలిరోజులలో అది అస్పష్టంగా ఉందని చాలా మంది విమర్శించినప్పటికీ, తరువాత ఇతడు సింబాలిస్ట్ కవిత్వ ఉద్యమ ప్రచారానికి సారథ్యం వహించి, తదనంతర కవులను ఎంతగానో ప్రభావితులను చేశాడు. 1842 మార్చి 18 న పారిస్ లో జన్మించిన మల్లార్నే కు భాషా శాస్త్రం పట్ల మక్కువ ఎక్కువ. ఇతడు ఎడ్గార్ అలెన్ పో కవిత్వాన్ని చదవడం కోసమే ఇంగ్లీష్ నేర్చుకొన్నానని తన తోటి ఉద్యమ కారులలో ఒకరైన 'వర్లెన్' కు వ్రాసిన ఉత్తరంలో పేర్కొన్నాడు. 1863 లో ఇతడు లండన్ వెళ్ళి ఇంగ్లీష్ నేర్చుకోడమే కాకుండా ఇంగ్లీష్ బోధనలో కూడా ఒక సర్టిఫికేట్ సంపాదించాడు. అక్కడే ఒక జర్మనీ జాతికి చెందిన ఒక యువ స్కూల్ టీచర్ ను పెండ్లాడాడు. 1871 నుండి 1893

వరకు ఫ్రాన్స్ లోని వివిధ విద్యా సంస్థలలో ఇంగ్లీష్ బోధించడమే కాకుండా ఇంగ్లీష్ లోని అనేక ఉత్తమ గ్రంథాలను ఫ్రెంచ్ లోకి అనువదించాడు. ముఖ్యంగా 'పో' (Poe) కవిత్వానికి ఇతడు చేసిన అనువాదం మిక్కిలి ప్రశంసనీయమైనది.

సంగీతంలో రాగాలకు ఎంత ప్రాధాన్యం ఉందో కవిత్వంలోని శబ్దాలకు కూడా అంత ప్రాధాన్య మున్నదని, రాగం భావాన్ని వ్యంగ్యంగా సూచించినట్లే కవిత్వంలోని ప్రతి శబ్దం సూచ్యార్థ ప్రధానంగా ఉండాలని మల్లార్నే అభిప్రాయం. 1876 లో ఇతడు రచించిన ది ఆఫ్ నూన్ ఆఫ్ ఏ ఫౌన్ అనే కావ్యానికి ప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ వాగ్గేయ కారుడైన క్లాడ్ డి బుస్సీ స్వరకల్పన చేశాడు. భావ ప్రకటన చేయడం కవిత్వ ధర్మం కాదని, భావ సూచనమే దాని లక్ష్యం కావాలనే మల్లార్నే సిద్ధాంతానికి దర్పణం పట్టేదే ఇతని హిరోడియేడ్ (1871) అనే కావ్యం. చుక్కలతో కూడుకొనిన ఆకాశం పలువురికి తూన్యంగా కనిపిస్తే మల్లార్నే కు అది ఇతరులకు కనిపించని ఊహ సాధంగా భాసించింది. ఆస్తికులు ఆకాశాన్ని భగవంతుని సాధంగా భావిస్తారు. ఇతడా విషయాన్ని వాచ్యంగా చెప్పక ధ్వనింపచేశాడు. ఉపమానం వ్యంగ్యానికి భంగం కలిగిస్తుందని సింబాలిస్ట్ ల అభిప్రాయం. సంగీతం వలెనే కవిత్వం కూడా అవ్యక్త మాధుర్యాన్ని అందించవలెనని ఇతని భావన.

పారిస్ లోని మల్లార్నే ఇల్లు ఆ నాటి ఎందరో ప్రసిద్ధ కవుల, రచయితల, సంగీతజ్ఞుల చిత్రకారుల చర్చలకు నిలయంగా ఉండేది. ప్రపంచంలోని ఎందరో కవులను తన సింబాలిస్టు ధోరణితో ప్రభావితం చేసిన మల్లార్నే 1898 సెప్టెంబర్ 9 న మరణించాడు.

ఉమారాణి

మలేయా, ఎడ్వార్డ్ (1903-1982) : అర్జెంటీనా దేశానికి చెందిన ప్రముఖ నవలా రచయిత. ఇతని రచనలలో మనోవిశ్లేషణ, అస్తిత్వ వాద ధోరణి ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. 1903 ఆగస్టు 14 న అర్జెంటీనాలోని బాహియా బ్లాంకాలో జన్మించిన మలేయా స్టోరీస్ పర్ ఏ డెస్పరేట్ ఇంగ్లీష్ యుమన్ (1926) అనే కథా సంకలనాన్ని ప్రచురించి తన సాహితీ జీవనాన్ని ప్రారంభించాడు. 1934 లో లా నేషన్ అనే సాహితీ పత్రికకు సంపాదకుడై, దాన్ని ఎంతో సమర్థంగా నిర్వహించాడు. 1934 లో యూరపీయన్ న్యాక్వర్ట్ అనే మరో కథా సంకలనాన్ని అచ్చువేసి తరువాత తన దృష్టిని నవల పెక్కి మళ్ళించాడు.

మలేయా 1940-50 వ దశకంలో అర్జెంటీనా దేశంలోని వివిధ జాతీయ ప్రాంతీయ సమస్యలను ఇతివృత్తాలుగా స్వీకరించి నవలా రచన సాగించాడు. *ది బే ఆఫ్ సైలెన్స్* (1940), *ది ఈగిల్స్* (1940) అనే నవలలు చాలా ప్రముఖమైనవి. అర్జెంటీనా లోని ఆనాటి సామాజిక జీవనానికి ఇవి దర్పణం పడుతాయి. ఇతని నవలలలోని ప్రత్యేకత వాటిలోని పాత్రలు, సంఘటనలు పైకి చూడడానికి అర్జెంటీనా దేశానికి సంబంధించి నవి అనిపించినప్పటికీ, లోతుగా పరిశీలిస్తే విశ్వజనీనతను సంతరించుకొన్నాయని మనకు అవగత మవుతుంది. 1941 లో ఇతడు రచించిన *ఆల్ గ్రీన్ షెల్ పెరిష్* అనే మనోవిశ్లేషణాత్మక నవల ఇతని రచన లన్నింటిలోకి గొప్పది. ఇందులో అర్జెంటీనా సమాజంలోని ఒక మధ్య తరగతి మహిళ పొందిన ఆవేదనను, చైతన్య ప్రవృత్తిని, అంతరంగిక స్వగతాలు, చలన చిత్రాల్లో వాడే ఎన్నో ఇతర టెక్నిక్లను ఉపయోగించి అద్భుతంగా చిత్రించాడు. ఆ మహిళ జీవితంలో జరిగిన సాధారణ బాహ్య సంఘటనలు ఆమె అంతరంగ ప్రపంచంలో ఎలాంటి ప్రేరణలు సృష్టించాయన్న అంశాన్ని వివరిస్తూ వ్రాసిన ఈ నవలలో ఇతడు వాడిన 'ఫ్రీ అసోసియేషన్' (స్వచ్ఛందాలోచన విధానం), అంతర్గత స్వగతాలు వంటి పద్ధతులు ఎంతో ప్రశంసనీయంగా ఉన్నాయి.

కొంత కాలం మలేయా తన రచనా వ్యాసాంగాన్ని ఆఫ్, దౌత్యవేత్తగా క్రొత్త జీవితాన్ని ప్రారంభించి, అనేక పదవులు స్వీకరించాడు. 1955-58 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో యునెస్కోకు అర్జెంటీనా తరపున ప్రతినిధిగా పనిచేశాడు. 1967 లో తిరిగి సాహితీ జీవనాన్ని కొనసాగించిన మలేయా, *ది బోల్ ఆఫ్ బిటర్ నెస్* (1967) అనే నవలను రచించి అర్జెంటీనా సాహిత్య చరిత్రలో అగ్రగణ్యుడుగా కీర్తి పొందాడు.

మాండెల్స్టామ్, ఓసిప్ ఎమిలీవిచ్ (1891-1938) : రష్యన్ కవి. 1891 జనవరి 15 న వార్సా (Warsaw) లో జన్మించిన ఇతని రచనలు రాశిలో తక్కువ అయినప్పటికీ, వాసిలో చెప్పుకోదగ్గవి. వార్సా నగరంలో తోళ్ళ వ్యాపారం చేసే ఇతని తండ్రి మరణించడంతో వీరి కుటుంబం సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ (ప్రస్తుతం లెనిన్ గ్రాడ్) లో స్థిరపడింది.

ఇతడు సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. బోల్షివిక్కుల విప్లవాన్ని వ్యతిరేకించటంతో ఇతడు కొన్ని ఇబ్బందులకు గురి అయ్యాడు.

1934 లో శ్చాలిన్ కి వ్యతిరేకంగా ఒక పద్యం వ్రాసి, ఇతడు అరెస్టయ్యాడు. ఇతనికి దేశాంతరవాస శిక్ష కూడా విధించబడింది. చివరకు 1938 డిసెంబర్ 27 న సైబీరియాలోని ఒక లేబర్ క్యాంప్ లో మాండెల్ స్టామ్ మరణించాడు.

పీటర్స్ బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకొన్న రోజు లోనే మాండెల్ స్టామ్ కవిత్వం వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. 1913 లో కామెన్ పేరుతో తొలి కవితా సంకలనం వెలువడింది. 1922 లో ట్రేస్టియా అనేపేర మరొక సంకలనం వెలువరించాడు. ఆనా ఆఖ్యతోవా అనే ప్రఖ్యాత కవయిత్రితో కలసి ఆక్సెయిస్ట్ ఉద్యమానికి సారథ్యం వహించాడు. ఈ ఉద్యమం 20 వ శతాబ్ది తొలి సంవత్సరాలలో సింబాలిజానికి వ్యతిరేకంగా రష్యాలో ప్రారంభ మయింది. ఉద్యమ కర్తలకు చెప్పదలచుకున్న భావాలను సూటిగా గుండెకు తాకేటట్లు చెప్పే గుణం అలవడింది. శబ్దాడంబరం వీరికి నచ్చదు. అందువల్ల 'మాండెల్ స్టామ్' అనవసరమైన శబ్దార్పణిని, పొల్లుపదాల వాడుకను నిరసించాడు. చౌకబారు పదబంధాలు, పాద పూరణ వ్యర్థపదాలు వాడకుండా, చెప్పదలచుకున్నది స్పష్టంగా, సూటిగా, గంభీరంగా అతి తక్కువ పదాలలో చెప్పడం అలవాటు చేసుకొన్న మాండెల్ స్టామ్ రష్యన్ సాహిత్య చరిత్రలో చిరస్థాయిగా నిలచి పోయాడు.

ఉమారాణి మాకియవెల్లీ, నికోలో (1469-1527) : ఇటలీకి చెందిన గొప్ప రాజనీతివేత్త, బహుగ్రంథకర్త. 1469 లో ఫ్లారెన్స్ నగరంలో జన్మించిన మాకియవెల్లీ మానవ హృదయ ప్రవృత్తి పరిశోధనలో ఆపరిమితమైన కుతూహలం గలవాడు. చారిత్రక గ్రంథ పఠనంలో ఆసక్తుడు కావడం వలన గ్రీక్, లాటిన్ భాషలలోని ప్రముఖ గ్రంథాలన్నీ అధ్యయనం చేశాడు. 1498 లో మాకియవెల్లీ రెండో సచివాలయం (second chancery) కార్యదర్శిగా నియమించబడ్డాడు. రాజ తంత్ర కుశలుడు కావడం వలన ఫ్లారెన్స్ నగర ప్రభుత్వం ఇతనిని ఫ్రాన్స్, రోమ్, జర్మనీ మొదలైన దేశాలకు ప్రత్యేక రాయబారిగా పంపింది. ఆ తరువాత అతని ఉద్యోగం పోవడంతో కొంత కాలం ప్రవాసంలో ఉండి 1527 లో మరణించాడు.

మాకియవెల్లీ రచన లన్నింటిలోనూ ముఖ్యమైనది *ది ప్రిన్స్* (The Prince, 1513). దీనిలో 26 అధ్యాయాలు ఉన్నాయి. ఇది రాజ్యనిర్వహణ కళను (State Craft) వివరిస్తూ రాజకీయ విజయాలు పొందడానికి అవలంబించవలసిన యుక్తులను బోధించే గ్రంథం. ఇతడు

రాజనీతి శాస్త్రానికి స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని కల్పించి, వాస్తవిక, ఆచరణాత్మక రాజకీయాలకు రాజనీతి సిద్ధాంతాన్ని సన్నిహితం చేశాడు. ఇతడు వ్రాసిన (ప్రిన్స్) ను జగద్విఖ్యాతులయిన రాజ్యాంగ వేత్త లెందరో అభ్యసించారు. ఇటలీ నియంత అయిన ముస్సోలినీ డాక్టరేట్ పట్టం కోసం ఈ గ్రంథం మీద సిద్ధాంత వ్యాసం సమర్పించాడు. హిట్లర్ దీనిని ఎప్పుడూ పాఠాయణం చేస్తూ ఉండేవాడట. డిన్కోర్ట్ (1520) అనేది ఇతని రచనలలో ముఖ్యమైన గ్రంథం. దీనిలో మాకియవెల్లి రిపబ్లికన్ రాజ్యాలను గురించి, రోమన్ ప్రభుత్వ విధానాలను గురించి చర్చించాడు. ది ఆర్ట్ ఆఫ్ వార్ (1519-20) అనే గ్రంథం యుద్ధ నైపుణ్యాన్ని గురించి, హీస్టరీ ఆఫ్ ఫ్లారెన్స్ (1522) అనే గ్రంథం ఫ్లారెన్స్ నగర చరిత్రను గురించి తెలియజేస్తుంది.

మాకియవెల్లి సిద్ధాంతాలు చాలా విప్లవాత్మకంగా ఉండడం వలన అతడు అనేక విమర్శలకు గురి అయ్యాడు. మనుష్య ద్వేషంతో ఆరంభించి నీతిని, మతాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా విస్మరించినందుకు మాకియవెల్లిని అందరూ నిరసించారు. 'మాకియవెల్లియన్' అనే విశేషణానికి 'ద్రోహంతో కూడిన' అనే అర్థం సంక్రమించింది. ఏది ఏమైనప్పటికీ మాకియవెల్లి ప్రధానంగా రాజ్యరక్షణ కోసం ఈ గ్రంథాలను రచించాడనే విషయం మనం గ్రహించాలి. మాకియవెల్లి ని తరచుగా కౌటిల్యునితో పోలుస్తుంటారు.

ఉమారాణి

మాక్లేనన్, హూ (1907--): కెనడాకు చెందిన హూ నవలా రచయితగానూ, వ్యాసరచయితగానూ ప్రసిద్ధుడు. ఆయన రచనలలో కెనడాలోని సమకాలీన జీవితం గురించిన మనోవైజ్ఞానిక విశ్లేషణ, సామాజిక విమర్శ కనిపిస్తాయి.

1935 లో పిహెచ్.డి పట్టభద్రుడయిన హూ 1935 నుంచి 1945 దాకా మాంట్రేల్ లోని దిగువ కెనడా కళాశాలలో లాటిన్, చరిత్ర బోధించాడు. 1951 నుంచి 1963 దాకా మెక్గిల్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇంగ్లీష్ శాఖలో ఆచార్యుడుగా పనిచేశాడు.

'హూ' తొలి నవల బెర్త్ మీటర్ రైసింగ్ 1941 లో వెలువడింది. అది 1917 లో ఒక యుద్ధనౌక పేలిపోవడం వల్ల హాలిఫాక్స్ నగరంలో కొంత మేర నాశనం అయిన సంఘటన ఆధారంగా అల్లిన నీతికథ. కెనడా వారికి ఆంగ్లేయులు, ఫ్రెంచివారు, అమెరికనులు మొదలైన ఇతర జాతుల వారితో ఏర్పడిన అనుభవాల

నేపథ్యంలో 'హూ' 1945 లో టూ సాలియూడ్స్ 1948 లో దిపిసిపిస్, 1967 లో ది రిటర్న్ ఆఫ్ ది స్ప్రింగ్ అనే నవలలు వ్రాశాడు. నైతికంగానూ, మానసికంగానూ మానవులు ఎదుర్కొనే సమస్యలను ఆస్తిత్వవాదం ప్రాతిపదికగా 'హూ' 1959 లో వెలువరించిన ది వాచ్ దట్ ఎండ్ ద నైట్ నవలలో పరామర్శించాడు. 1980 లో హూ ఏడవ నవల వాయ్ సెన్ ఇన్ టైమ్ Voices in Time వెలువడింది. ఇది అణుయుద్ధంలో సర్వనాశనం చెందిన కెనడా చరిత్రను పునర్విమర్శించడానికి ప్రయత్నించే ఒక వ్యక్తిని గురించిన కథ.

పి.ఎస్.జి.

మాచో, గిలోమ్ డి (1300-1377): ఫ్రెంచి కవి, వాగ్గేయకారుడు, గొప్ప సంగీత విద్వాంసుడు. 14 వ శతాబ్దానికి చెందిన ఆర్చిబిషాపా అనే సంగీత ఉద్యమంలో ప్రధాన పాత్రను వహించాడు. 'ఛాసర్', 'డీ షాంప్' వంటి కవులను తన కృతులచే ప్రభావితం చేసిన 'మాచో' 1300 వ సంవత్సరంలో ఫ్రాన్స్ లో జన్మించాడు. ఇతడు మతధర్మ శాస్త్రంలో పట్టా పుచ్చుకొని బోహీమియా (Bohemia) కు రాజయిన జాన్ వద్ద రాజపురోహితుడుగా, అంతరంగిక సలహాదారుగా పనిచేశాడు. కింగ్ జాన్ మరణం తరువాత రెండవ ఛార్లెస్, రెండవ జాన్ రాజుల ప్రాపకాన్ని సంపాదించి అనేక దిరుదులు, సత్కారాలు పొందాడు.

ప్రారంభంలో 'మాచో' ప్రేమ కవిత్వాన్ని, ప్రబోధాత్మకమైన సుదీర్ఘకావ్యాలను రచించాడు. అయితే పీటిలో ఆ నాటి ఇతర కవుల రచనలలో కనపించే సామాన్యమైన ఇతివృత్తాలు, శైలి మాత్రమే ఉండడం వలన అధునిక పాఠకులకు ఇతని కవిత్వం అంతగా నచ్చకపోవచ్చు. కాని ఇతడు రచించిన వాయిర్ డిట్ (Vair-Dit) అనేకావ్యం మాత్రం చెప్పకోదగ్గది. ఒక ఉన్నత వంశానికి చెందిన యువతి బీదకుటుంబానికి చెందిన యువకుని ప్రేమలో పడటం ఇతివృత్తంగా గల ఈ కావ్యంలో ఇతని కథాకథన శిల్పం మనలను ముగ్ధులను చేస్తుంది. ఆ ఇద్దరు ప్రేమికుల మధ్య నడిచిన ప్రేమలేఖలు, సందేశాలు భావగర్భితాలై శబ్దమాధుర్యంతో శ్రవణ సుభగంగా ఉంటాయి. కవిత్వంలో ఇతడు చేసిన అనేక నూతన ప్రయోగాల వల్ల ఇతని కీర్తి ఫ్రాన్స్ లోనే గాక ఇతర దేశాలలో కూడా వ్యాపించింది. ఇంగ్లండ్ లో ఛాసర్ వంటి కవులు ఇతని కవితా విన్యాసాలచే ఆకరితు లయ్యారు. ముఖ్యంగా ఛాసర్ రచించిన ది బుక్ ఆఫ్ ది డచ్చెస్ పై 'మాచో' ప్రభావం కొట్టవచ్చినట్లుగా కనిపిస్తుంది.

కవిగానే గాక వాగ్గేయ కారుడుగా, సంగీత విద్వాంసుడుగా కూడా 'మాచో' భ్యాతి గడించాడు. వీనుల విందు గొలిపే ఇతని సంగీత కృతులలో ముప్పయి రెండు కృతుల లిఖిత ప్రతులు మనకు ఇప్పుడు లభ్యమవుతున్నాయి. బహు కంఠధ్వనులు గల (Poly phonic) మృదు మధురమైన నూతన సంగీత ప్రక్రియలను సృష్టించి ఫ్రెంచ్ సంగీత శాస్త్ర చరిత్రలో మాచో ఒక నూతనాధ్యాయాన్ని సృష్టించాడు. రౌండో (Rondeau: 13 పంక్తులు గల పద్యం), మోటెట్ (Motet- ప్రక్కవాద్యాలు లేని గీతం) వంటి అనేక నూతన ప్రక్రియలతో ఇటలీ, స్పెయిన్లు, అనేక ఇతర యూరప్ దేశాలలోని ఎందరో వాగ్గేయకారులను ప్రభావితం చేసిన 'మాచో' 1377 లో మరణించాడు.

మాటర్ లింక్, మోరీస్ (1862-1949) : బెల్జియన్ కవి, నాటకకర్త. ఎక్కువగా ఫ్రెంచ్ భాషలో రచనలు చేసినవాడు.

1890 నాటికే సుప్రసిద్ధులైన 'మాటర్ లింక్', మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ముందు సంవత్సరాలలో మరింత ప్రశస్తి సంపాదించాడు. 1911 లో ఇతనికి సాహిత్య రంగంలో నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది.

మార్మికత ప్రస్ఫుటించే కవితా సంకలనం హోల్ హౌస్ బ్లూమ్స్ 1899 లో ప్రచురితం అయింది. ఫెల్లియాస్ ఎట్ మెలిసాండే అనే నాటకం ఫ్రెంచ్ లో 1892 లోను, ఇంగ్లీషులో 1894 లోను విజయవంతంగా ప్రదర్శింపబడింది. సంగీత నాటకాలలో ఆ శతాబ్దికి ఇదే మంచి రచన.

చారిత్రక అంశాలను చొప్పించి మాటర్ లింక్ నాటకాలు వ్రాశాడు. ది బ్లూ బర్డ్ (1909) బాగా ప్రాచుర్యం పొందింది. చిన్న పిల్లలకు ఉద్దేశించిన ఈ నాటకంలో సుఖాన్వేషణ పద్ధతులు ఉన్నాయి. 1908 లో ప్రదర్శితమయిన ఈ నాటకం ఆదిలో ఎంతో మన్నన పొందింది. 1918 లో అనాలోచన పరుడైన ఒక జర్మన్ ఆఫీసర్ పాలనలో ఫ్లాండర్స్ ఎన్ని కష్టాలు అనుభవించిందో తెలుపుతూ మరొక నాటకం వ్రాశాడు.

మాటర్ లింక్ మంచి వచన రచయిత కూడా. 1930 వరకు ఆయన రచనలలో తత్వ నైరాశ్య దృష్టికి, ప్రకృతి ప్రదర్శనోత్సుకతకు ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది. ఆయన క్రైస్తవ మతాన్ని నిరాకరించాడు. ఆత్మ అమృతత్వాన్ని గురించి, వ్యక్తుల పరస్పర భావ సంపర్కాన్ని గురించి, జీవితంలో కలిగే కష్టనష్టాలకు మనుష్యులు ఎంతవరకు

బాధ్యులు అనే విషయాన్ని గురించి ఇతని రచనలు చర్చిస్తాయి. ది లైఫ్ ఆఫ్ ది బీ (1901), ది ఇన్ బెలిజెన్స్ ఆఫ్ ఫ్లవర్స్ (1907) ఇతని ప్రముఖ రచనలు. పేరును బట్టి ఇవి జంతు శాస్త్రానికి, ప్రకృతి పరిశీలనకు సంబంధించినవి అని అనుకోగూడదు. అలాగని కేవలం కట్టుకథలుగా కొట్టివేయనూగూడదు. ఒక రకమైన తత్వ దర్శనాన్ని ప్రతిపాదిస్తూ, ఈ పుస్తకాలలో మాటర్ లింక్ మానవాళి ఏ రకంగా ప్రపంచాన్ని సజావుగా అర్థం చేసుకోడానికి అవకాశం ఉన్నదో నిరూపిస్తాడు. వాస్తవ పరిస్థితులు అవగాహన అవటానికి ఈ రచనలు మార్గదర్శకంగా ఉంటాయి.

మాటర్ డి టర్నర్, క్లోరిండా (1854-1909): లాటిన్ అమెరికన్ నవలా రచయిత్రి, కవయిత్రి. 1854 లో లాటిన్ అమెరికాలోని పెరూ దేశంలో జన్మించిన మాటర్ డి టర్నర్ 'మానవతా వాదం' చేత బాగా ప్రభావితం అయింది. (యూరపు ఖండంలో రాజరికం, పుష్కలజం నశించిపోయిన తరువాత విజృంభించిన ఉద్యమం 'మానవతా వాదం'; వ్యక్తి స్వేచ్ఛ ఈ ఉద్యమానికి ఊపిరి). ఈ ఉద్యమ ప్రభావంతో ఈమె ఎన్నో కవితలు, నాటకాలు రచించినప్పటికీ, 1889 లో వ్రాసిన బర్డ్ విత్ అన్ నైట్ (గూడు లేని పక్షులు) అనే నవల ఈమెకు మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించి పెట్టింది.

పెరూ దేశంలో తరతరాలుగా దోపిడీకి గురి అయిన అమెరిండియన్స్ (అమెరికన్ ఇండియన్ల) దుస్థితిని గురించి బర్డ్ విత్ అన్ నైట్ లో సజీవంగా ఈమె చిత్రించింది. కొంతమంది మధ్య తరగతి అమెరిండియన్ల జీవిత గాథలను, బాధలను ఇతివృత్తంగా తీసుకొని వ్రాయబడిన ఈ నవలలో వ్యక్తి స్వేచ్ఛను బలపరుస్తూ, మానవు లందరికీ సామ్యం ఉండాలని ఈమె ఎలుగెత్తి చాటింది. పాత్రచిత్రణలో, సన్నివేశ కల్పనలో ఈమెపై 'వాస్తవికతా వాద' ప్రభావం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. తన సమకాలీన రచయిత లెందరో కాల్యానికోద్యమం చేత ప్రభావితమై ఊహాలోకాల్లో తేలియాడుతున్న తరుణంలో, వాస్తవికతకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చి, సామాన్య మానవునికి తన రచనలలో పట్టం కట్టి, బడుగు వర్గాల సంక్షేమం గురించి ఆలోచించిన క్లోరిండా 1909 లో మరణించింది.

మాన్స్ ఫీల్డ్, కాథరిన్ (1888-1923) : బ్రిటిష్ కథా రచయిత్రి. 1888 అక్టోబర్ 14 న్యూజిలాండ్ లోని వెల్లింగ్టన్ నగరంలో జన్మించిన మాన్స్ ఫీల్డ్ శైలిలో, కథా కథనంలో, పాత్రచిత్రణలో ఒక ప్రత్యేకతను

ప్రదర్శించింది. ఈమె కొంతకాలం లండన్‌లోని క్వీన్స్ కళాశాలలో చదివి, న్యూజిలాండ్‌కు వెళ్లింది. కాని అక్కడ తన జీవితం సంతోషకరంగా సాగకపోవటంతో తిరిగి 1908 లో ఇంగ్లండ్‌కు వచ్చింది. ఆ తరువాత వివాహం కూడా చేసుకొంది. కాని, త్వరలోనే అది మనస్పర్థలకు దారితీసింది. ఆ తరువాత 1911 లో ఈమెకు ప్రముఖ విమర్శకుడైన జాన్ మిడిల్‌టన్ యురేతో పరిచయం ఏర్పడింది. అతనితో కొంతకాలం సహవాసం చేసి, చివరకు 1918 లో అతనిని వివాహం చేసుకొంది.

ఇన్ ఏ జర్మన్ పెనన్ (1911) అనేది ఈమె తొలి కథా సంకలనం. దీనిలో ఈమె సృష్టించిన కొన్ని జర్మన్

పాత్రల వ్యంగ్య చిత్రణ ప్రశంసించ దగ్గది. 1911 నుండి 1914 వరకు మిడిల్ టన్ మురే సంపాదకత్వంలో వెలువడిన రిథమ్, ది బ్లూ రివ్యూ అనే పత్రికలలో అనేక కథలు ఈమె ప్రచురించింది. 1918 లో పీల్‌బ్యాడ్ అనే

పేరుతో కథా పరింపరను ప్రచురించింది. వీటిలో న్యూజిలాండ్‌లో తాను గడిపిన బాల్యస్మృతులను, అనుభవాలను అద్భుతంగా చిత్రించింది. బిన్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ (1920) అనే కథాసంకలనంలో ఎప్పుడూ ఉత్సాహంగా, ఉల్లాసంగా నవ్వులు చిందిస్తూ ఉండే ఒక స్త్రీలో దాగి ఉన్న భయాందోళనలను చాలా సూక్ష్మంగా చిత్రించింది. అప్పుడప్పుడు ఈమె కథలు కవిత్వ ధోరణిలో కొనసాగుతూ ఉంటాయి. ఇందుకు నిదర్శనమే ఈమె రచించిన ది డాటర్స్ ఆఫ్ ద రేట్ కర్నల్ (1921), ది గార్డెన్ పార్టీ (1922) అనే కథా సంకలనాలు. ఈమెపై చెకోవ్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. పాత్రల అంతరంగాన్ని, మానసిక సంఘరణాలను ఎంతో చాకచక్యంగా వ్యక్తపరచగల ఈమె ఎందరో భావి కథారచయితలపై తన ప్రగాఢ ప్రభావాన్ని ప్రసరింపచేసి, చివరకు క్షయవ్యాధి గ్రస్తురాలై 1923 జనవరి 12 న మరణించింది.

ఉమారాజీ

మాపాసా, గైడి (1850-93) : సుప్రసిద్ధ ఫ్రెంచి నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత. ఫ్రెంచ్ కథకులలో 'మాపాసా' వంటి ప్రతిభావంతుడు మరొకడు లేడని అందరూ అంగీకరించిన అంశం. ఆయన కథానికలు కొన్ని తెలుగులో అనూదితము లయ్యాయి.

'మాపాసా' బాల్యం మధుర స్మృతుల మయం కాదు. ఆయన 11 ఏళ్ల బాలుడుగా ఉన్నప్పుడు ఆయన తలిదండ్రులు విడిపోయారు. ఆ రోజులలో ఫ్రాన్స్‌లో విదాకుల విధానం లేదు. తల్లి పక్షం వైపే మాపాసా మొగ్గు చూపించాడు. జీవితాంతం ఆయన తల్లి పట్ల ఆదరాభిమానాలు ప్రదర్శించాడు. తండ్రి ఐంతగానో సహాయం చేస్తూ అభిమానం చూపుతూ ఉన్నా ఎందుకో ఆయనకు తండ్రి అంటే గౌరవభావం ఏర్పడలేదు. తలిదండ్రుల వివాహోదంతం వారి తనయుడి మీద చెరగని ముద్ర వేసింది. వివాహమంటే విపరీతమైన భయం, పితృవిహీనుడైన కుమారుని ఏకాంత జీవితం, పరిహాస పాత్రుడైన తండ్రి చేష్టలు మొదలైనవి ఆయన కథానికలలో ప్రముఖ స్థానం వహిస్తాయి.

మాపాసా విద్యాభ్యాసం చర్చి వాతావరణంలో సాగింది. 13 వ ఏడు వచ్చేసరికి మతగురువు వద్ద నేర్వదగినదంతా నేర్వడం జరిగింది. ఆయనకు మొదటి నుంచీ ఆ వాతావరణం అంటే పూజ్యభావం కలుగలేదు. ఏదో ఒక చిన్న తప్పు చేసి అందులో నుంచి బయట పడడానికి ప్రయత్నించి కృతార్థుడయ్యాడు. ఆ తరువాత ఆయన చదువు సంధ్యలు మరొకచోట కొనసాగాయి. అక్కడ పట్టభద్రుడై, అటు తరువాత ఆయన పారిస్‌లో న్యాయశాస్త్రం అధ్యయనం చేయసాగాడు. కాని ఫ్రెంచ్ వారికీ, జర్మన్‌లకూ యుద్ధం ప్రారంభం కావడంతో, ఆయన చదువుకి అంతరాయం కలిగింది. ఆయన సైన్యంలో చేరాడు. ఆ సైనికానుభవం తరువాతి కాలంలో ఆయన వ్రాసిన కొన్ని అత్యద్భుత కథానికలకు అనేక విధాలుగా ఉపకరించింది. సైన్యంలో నుంచి విముక్తుడైన తరువాత, ఆయన మళ్ళీ న్యాయశాస్త్రాధ్యయనం కొనసాగించాడు. తండ్రి పలుకుబడితో ఉద్యోగం కూడా సంపాదించాడు. న్యాయవాది అయేందుకు ఆర్థికంగా ఆ ఉద్యోగం తోడ్పడింది. ప్రభుత్వోద్యోగాన్ని ఆయన లక్ష్యపెట్టకపోయినా, ఉద్యోగంలో అంచెలు అంచెలుగా ఆయన ఉన్నతానికి సాధించాడు.

మాపాసా ప్రముఖ రచయితగా రూపొందడానికి కారణం ఫ్లాబర్ట్ అనే నవలా రచయిత ప్రోత్సాహం.

ఆయన ఆకస్మిక మరణం మాపాసా కు గొప్ప ఆఘాతం అయింది. ఫ్లాబ్బర్ట్ సహచరుడుగా ఉన్న రోజులలో మాపాసా ఒకటి రెండు కథలు ప్రకటించాడు. కాని, 1880 లో ఆయన ఒక యుద్ధకథల సంపుటికి వ్రాసిన బోల్డిస్కూయిఫ్ అనే రచన ఆయన్ని వెలుగులోకి తెచ్చింది. ఆ సంపుటిలోని ఆరు కథలలోనే కాక, ఆయన కథానికలలోనే అది సర్వోత్తమమైనదని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. ఆ కథ వెలుగులోకి రావడంతో, పత్రికలవారు ఆయన రచనల కోసం ఎగబడ్డారు. 1880-1890 మధ్య కాలం ఆయన సాహిత్య జీవితంలో బంగారు పంటలు పుష్కలంగా పండిన కాలం. ఆ పదేళ్ళలో మాపాసా లేఖని నుంచి 300 కథానికలు, 6 నవలలు, 3 ప్రామాణిక గ్రంథాలు, ఏకైక కావ్య సంపుటి, ఇతర రచనలు వెలువడ్డాయి. ఈ వివిధ రచనలు ఆయన రచనా వైదగ్ధ్యానికి నికషోపలాలు. లా మైజన్ బెలియర్ (1881), కాంబెన్ డి లాజెకాస్సె (1883), మాంట్ ఓరియల్ (1887), నోబె క్యూక్ (1891) అనే కథానికలూ, మ్యూసాటీ (1891), లావైజ్ డూ మేనేజ్ (1893) అనే నాటకాలు ఆయన రచనలలో పేర్కొనదగినవి.

మాపాసా కథలను ఫ్రెంచి జర్మన్ యుద్ధ కథలని, కృషీవలుల కథలని, ఉద్యోగులకు సంబంధించిన కథలని వివిధ వర్గాల వారి భావోద్వేగాలకు చెందినవని వింగడించవచ్చును. ఆ రచనలు 1880-1890 ప్రాంతాల ఫ్రెంచ్ జీవనానికి దర్పణప్రాయము లని విమర్శకులు భావిస్తున్నారు. స్వీయ జీవితాంశాలు ఆ రచనలలో కనిపిస్తున్నట్లుగా కూడా వారు భావిస్తున్నారు. ఆ విఖ్యాత కథకుని పేరు ప్రఖ్యాతులు 20 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధానికి తగ్గుముఖం పట్టడం దురదృష్టం. అయినా వివిధ వర్గాల వారిని సంతృప్తి పరిచే కథానికా స్రష్టగా ఆయన చిరంజీవి. 1850 ఆగస్టు 5న జన్మించిన మాపాసా 1893 జూలై 6 న మరణించాడు.

పి.ఆర్. శర్మ
మాఫేయీ, ప్రాన్సెస్కో సిపియోనీ (1675-1755) : ఇటలీకి చెందిన గొప్ప నాటక కర్త, పురావస్తు శాస్త్రవేత్త, మేధావి. ఇతడు రచించిన మిరోప్ (Merope) అనే విషాదాంత పద్యరూపకం ఇటాలియన్ నాటకరంగ చరిత్రలో ఒక గొప్ప మైలురాయి.

1675 జూన్ 1 న ఇటలీలోని వెరోనా నగరంలో జన్మించిన మాఫేయీ పార్మానగరంలో గల ఒక జెసూట్ కళాశాలలో కొంతకాలం విద్యాభ్యాసం చేశాడు.

ఆ తరువాత శ్వానిష్ వారసత్వ యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. 1710 లో ఆపోస్టోలో జెనో అనే ప్రముఖకవితో కలసి ఇతడు స్థాపించిన ఒక సాహిత్య పత్రిక ఆ రోజులలో ఎంతో ప్రాచుర్యాన్ని పొందింది. ఇటాలియన్ నాటక రంగాన్ని సంస్కరించటానికి ఉద్యుక్తులైన అనాటి నాటక రచయితల అభిప్రాయ ప్రకటనలకు ఆ పత్రిక చక్కటి వేదికగా ఉపయోగపడింది. 1737 వ సంవత్సరంలో ఇతడు సొంతంగా మరొక సాహిత్య పత్రికను స్థాపించి, మూడు సంవత్సరాల పాటు దానిని విజయవంతంగా కొనసాగించాడు.

మాఫేయీ కి అంతర్జాతీయంగా పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించి పెట్టిన మిరోప్ (Merop) అనే విషాదాంత

పద్య నాటకం 1713 లో రచించబడి, అదే సంవత్సరం ప్రదర్శింపబడింది. గ్రీక్ పురాణాలలోని కొన్ని గాథలను ఇతివృత్తాలుగా స్వీకరించి, యూరిపిడిస్ నాటకాలలోని

కొన్ని సంఘటనలతో, సాంప్రదాయక ఫ్రెంచి నాటకాలలోని కొన్ని సన్నివేశాలతో సమ్మేళనంచేసి ఒక అద్భుత కళాఖండంగా తీర్చిదిద్దిన ఈ నాటకం ఇటాలియన్ నాటక రంగంలో నూతన చరిత్రను సృష్టించడమే గాక అందులో ఆ తరువాత వచ్చిన మార్పులకు మార్గదర్శక మయిందని చెప్పవచ్చు.

పై నాటకంతో పాటు మాఫేయీ అనేక ఇతర రచనలు కూడా చేశాడు. వీటిలో కొన్ని పద్యాలు, నాటకాలు, మరెన్నో అనువాదాలు ఉన్నాయి. వర్జిల్ మహాకవి రచించిన ఇలియడ్, ఏనియడ్ వంటి మహా గ్రంథాలకు ఇతడు చేసిన అనువాదాలు ప్రశంసనీయమైనవి. వెరోనా నగరంలోని అనేక ప్రాచీన శిల్పకళాఖండాల చరిత్రను అద్భుతంగా వర్ణించిన వెరోనా ఇలస్ట్రేటా అనే గ్రంథం పురావస్తు శాస్త్రంలో ఇతనికి గల అభినివేశానికి నిదర్శనం. గ్రీక్ ఫ్రెంచ్ భాషలలోని సాంప్రదాయక నాటకాలలోని గొప్ప తనాన్ని, నిరాడంబరతను ఇటాలియన్ నాటకాల్లో ప్రవేశపెట్టి తద్వారా ఇటాలియన్ నాటక

రంగంలో అనేక సంస్కరణలకు అవకాశం కల్పించిన మాఫేయీ 1755 ఫిబ్రవరి 11 న వెరోనాలో కన్ను మూశాడు.

ఉమారాణి

మారి నెట్టి, ఫిలిప్పో తామసో (1876-1944) : ఇటలీ దేశానికి చెందిన ప్రముఖ కవి, నవలా రచయిత, నాటక కర్త, ప్యూచరిస్టు ఉద్యమానికి నాయకుడు.

1876 డిసెంబర్ 22 న ఈజిప్టులో అలెగ్జాండ్రీయా నగరంలో జన్మించిన మారి నెట్టి ఈజిప్టు, ఫ్రాన్స్, ఇటలీ, స్విట్జర్లాండ్ దేశాలలో తన విద్యాభ్యాసాన్ని కొనసాగించాడు. మిలాన్ నగరం నుండి వెలువడే ఒక ఇటాలియన్-ఫ్రెంచ్ పత్రికలో పనిచేస్తూ తన సాహితీ జీవనాన్ని ఆరంభించాడు. ఇతడు ఎక్కువకాలం ఫ్రాన్స్ లోనే గడిపినప్పటికీ అప్పడప్పుడు ఇటలీ కూడా వెళ్ళి వచ్చేవాడు. కాబట్టి ఇతనికి ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ భాషలు ధారాళంగా వచ్చు. ఉభయభాషలలోను ప్రౌఢమైన కవిత్వాన్ని వ్రాశాడు.

20 వ శతాబ్ది తొలి రోజులలోనే యూరప్ లో వచ్చిన ప్యూచరిజమ్ అనే నవ్య కవిత్వోద్యమానికి సూత్రధారుడైన ఇతని నాయకత్వంలో 1909 ఫిబ్రవరి 20 న ప్యూచరిస్ట్ ప్రణాళిక ప్రచురించబడింది. ప్రాత బొమ్మలను చూసి ఆనందం ప్రకటించటం చచ్చిన శవంలో జీవం పోయటం వంటిదని, గత చరిత్రజ్ఞానం కేవలం విషపానం వంటిదని, గ్రంథాలయాలలోని పుస్తకాలకు నిప్పంటించాలని, ఏటి కాలువలను మ్యూజియమ్ లలోకి మరలించి వాటిని ముంచి వేయాలని, సమస్త కళారూపాలను, సాహిత్య సృష్టిని ధ్వంసం చేయాలని, ఆ శిథిలాలనుండే నూతన సృష్టి వెలువడుతుందని ఇతడు తన ప్యూచరిస్టు ప్రణాళికలో పేర్కొన్నాడు. ప్రపంచానికి యుద్ధం ఒకటే ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించే వరమని ఇతడు ఉద్ఘాటించాడు. ధ్వనులే సంగీతమని, మాటలే కవిత్వమని, రంగులే చిత్రాలని ఇతడు ప్రకటించాడు.

ఇతని ప్రతిభా విశేషాలు అతి త్వరలో విదేశాలకు ప్రసరించాయి. ఎంతో మంది ప్రసిద్ధ ఇటాలియన్ రచయితలు, కవులు, చిత్రకారులు ఇతని శిష్యులయ్యారు. అంతేకాకుండా ఇతని భావాలచే ప్రభావితమైన శిల్పులు, చిత్రకారులు 1910 లో ఒక ప్రత్యేకమైన మానిఫెస్టోను కూడా ప్రకటించారు. వారు ఆ తరువాత చిత్రించిన శిల్పాలపై, చిత్రాలపై మారి నెట్టి భావాల ప్రభావం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. ఇతని ప్రభావం రష్యామీద కూడా బలంగానే పడింది. మయకోవ్ స్కీ వంటి

కవులు ఇతని భావాలచే ప్రభావితమై కావడంతో రష్యాలో కూడా 1912 లో ప్యూచరిజమ్ మొలకెత్తింది.

మారి నెట్టి తొలి కవిత డ్విస్కన్ (1904) లో ఇతని ప్రౌఢత్వం, వైచిత్రీ ప్రియత్వం మనకు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. ఇతని తరువాతి రచన అయిన ది ఫ్లేస్టింగ్ కింగ్ (1909) అనే నాటకంలోను, మఫార్కా ఇల్ ప్యూచరిస్టా (1910) అనే నవలలోను ఈ భావాలు కనిపిస్తాయి. ఆంటీ న్యూట్రాలిటీ (1912) అనే నాటకంలోను సింతటిక్ ప్యూచరిస్టు థియేటర్ (1916) అనే వచన గ్రంథంలోను ఇతని ప్యూచరిస్టు భావాలు మరింత ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. వార్ ది ఓన్లీ హైజీన్ ఆఫ్ ది వరల్డ్ (1915) అనే కవితా సంకలనంలో మారి నెట్టి ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామం పట్ల తన హర్షాన్ని ప్రకటించి, ఇటలీ దేశం కూడా యుద్ధంలో పాల్గొనే బాగుండునన్న ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేశాడు. ఇతడు ముస్సోలినీని, ఫాసిజాన్ని సమర్థించడమే కాకుండా, ఫాసిజమ్ ప్యూచరిజానికి ఒక విస్తరణ మాత్రమే అని పేర్కొన్నాడు. మారి నెట్టి భావాలు ఇటాలియన్ ప్రజలలోని దేశభక్తిని పురికొల్పటానికి కొంతవరకు దోహదం చేసినప్పటికీ, ఇతడు ప్రారంభించిన ప్యూచరిస్టు ఉద్యమం మాత్రం ఎంతో కాలం కొనసాగలేదు. మారి నెట్టి 1944 డిసెంబరు 2 న ఇటలీలోని బెలాజియోలో మరణించాడు.

ఉమారాణి

మారివో, పియేర్ (1688-1763) : ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, నాటకకర్త, పత్రికా రచయిత. ఈనాటి ఫ్రెంచి నాటకశాలలో ఆడే

నాటకాలలో మోలియర్ నాటకాల తరువాతి స్థానం ఈయన నాటకాలదే నని చెప్పవచ్చు. ఉన్నత కుటుంబంలో జన్మించిన మారివో తండ్రి వలెనే న్యాయవాద వృత్తికి శిక్షణ పొందాడు. న్యాయ

శాస్త్రంలో కంటే న్యాయస్థానాలలో జరిగే నాటకీయమైన సంఘటనలను ఎక్కువగా పట్టించుకొన్న ఈయన 20 సంవత్సరాల వయస్సుపైడే లెపిరేఫూడెంట్ ఆఫ్ ఈక్విటబుల్ ఫాదర్, బ్రెస్టిస్ న్స్ ల్ హార్ట్ ఫోరై (The

prudent and equitable father) అనే మొదటి నాటకాన్ని వ్రాశాడు. ఈ తొలి రచనలోనే ఆయన ప్రతిభా పాటవాలు అక్కడక్కడ స్ఫుటంగా కనిపించాయి. 1710 నాటికి ఉన్నత వర్గాలవారి భవంతులలోని కచేరి సావిళ్ల (Reception-Rooms) లో చేరే స్త్రీ పురుషుల సమాజంలో కలసిపోయి, ఆ వాతావరణాన్ని, వారి సంభాషణా సరణిని జీర్ణించుకొని వివిధ సామాజిక వర్గాల పద్ధతులపై పత్రికలకు రిఫ్లెక్షన్స్ అనే వ్యాసాలు వ్రాస్తూ ఉండేవాడు. జోసెఫ్ ఎడిసన్ నడిపినది స్పెక్టేటర్ పత్రిక వంటి పత్రికను లె స్పెక్టేటర్ ఫ్రాన్సాయిజ్ తానే కొంతకాలం (1720-24) నడపాడు.

1720 ప్రాంతంలో ఆస్తినంతా పోగొట్టుకొన్న మారివో కు ఆయన అభిమాని మేడమ్ డి పాంపాడార్ అనే మహిళ కొంత ఉపకారవేతనాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. బెర్నార్డ్ డి ఫ్రాంటెల్లి, మోంటెస్క్యూ వంటి తత్వవేత్తలకు విమర్శకుడు, రచయిత అయిన లామొట్టి వంటి ప్రముఖులకు ఆ రోజుల్లోనే మారివో, సన్నిహితుడయ్యాడు.

ఆర్లెక్వైన్ పోలివార్ ఎల్ ఎమర్ (1723) Harlequin Brightened by Love), లె జు డి ఎల్ ఎమర్ ఎట్ డు హెస్టార్డ్ (1730) The Game of Love and Chance, 1925) అనే సుఖాంత నాటకాలు ఈ రచయిత ప్రత్యేక బాణీని తెలియజేస్తాయి. రసవత్తరమైన సన్నివేశాలు, భావప్రకటనలోని అతి సున్నితమైన భేదాలు, శబ్దచమత్కారాలు ఈయన రచనలలోని ప్రత్యేకతలు. ఈ పద ప్రయోగ చమత్కృతి ఇప్పటికీ, 'మారివడేజ్' అనే పేరుతో పిలువబడుతోంది. ఇది ఆ కాలపు సున్నితత్వాన్ని, మానవ సంబంధాలలోని మర్యాదలను తెలియజేస్తుంది. మారివో రచనలలో నాకర్ల వంటి వారికి ఉండే సహజ భావాలను చిత్రించటం ద్వారాను, ఆనాటి సామాజిక పరిస్థితులను యథాతథంగా చిత్రించటం ద్వారా వాస్తవికతా ఉద్యమానికి ఈ రచయిత మంచి ఊపును ఇచ్చాడు. ఈయన వ్రాసిన సుమారు 30 నాటకాలలో ఎల్ ఇనెడెన్ ఎస్లేవ్ (1725, Isle of Reason) అనే వ్యంగ్య రచనలలో గలివర్స్ బ్రావెల్స్ పద్ధతిలో యూరపియన్ సమాజాన్నీ, అందరిలోను పాట్లనూ ఎత్తి చూపాడు. ఎల్ ఎకోల్ డెస్ మియర్స్ (1724; School for Mothers) అనే నవల తల్లి కూతుళ్ల అవగాహనానుబంధాలను చక్కగా విశ్లేషిస్తుంది. భావ ప్రాధాన్యం గల నవలలు (Romance Novels) రెండు వ్రాశాడు గాని అవి అసంపూర్ణంగానే ఉండిపోయాయి. వాటిలో మొదటిది లా వై డి మారి

యానె (1731-34) సున్నిత భావాలకు ప్రాధాన్యమిచ్చే నావెల్ ఆఫ్ సెన్సిబిలిటీ కి నాంది పలుకుతుంది. ఇది స్త్రీ భావాలను, అంతఃస్ఫూర్తిని చక్కగా విశ్లేషించే నవల. రెండవది అయిన లె ఫయసాన్ పర్వేను (1734-35) (The Fortunate Peasant) ప్రపంచంలో ముందుకు తోసుకుపోవటానికి గాను వయసు మీరిన స్త్రీలపై తన అందచందాల ప్రభావాన్ని చాకచక్యంగా వాడుకొనే ఒక యువకుని కథను చక్కగా చిత్రిస్తుంది. ఈ రెండూ కూడా మనోవైజ్ఞానిక పరమైన విశ్లేషణను పాత్రల చిత్రీకరణలోను, సంఘటనలను సృష్టించటంలోను ఎట్లా ఉపయోగించుకోవచ్చో తెలియజేస్తాయి. ఈ రెండు నవలలు ఈ రచయితకు అధికార చట్రం పట్లా, మత మౌఢ్యం పట్లా ఉన్న ఏవగింపును తేటతెల్లం చేస్తాయి. సామాన్య నైతిక విలువలూ, సహజత్వమూ ఎంత విలువైనవో కూడ ఇవి తెలియజేస్తాయి.

అయితే ఇంత గొప్ప రచయిత చివరి రోజుల్లో పేదరికంలో మగ్గిపోయి, ఎక్కువ ఖ్యాతినైనా పొందకుండానే మరణించాడు. 19 వ శతాబ్దంలో ప్రసిద్ధ విమర్శకుడు సెయింట్ జ్యూవే మారివో రచనలను పునఃసమీక్షచేసి ఆయన గొప్పతనాన్ని వెలుగులోకి తెచ్చిన తరువాత ఈయనకు రావలసిన గుర్తింపును ఈయన పొందగలిగాడు. సాహిత్యంలో హేతువాద యుగానికి ఈ రచయితను ప్రారంభకుడుగా ఈ నాటికీ పరిగణిస్తున్నారు.

కె.జి.మూర్తి.

మారిసన్, టోనీ (1931--): ప్రముఖ అమెరికన్ నీగ్రో నవలా రచయిత్రి. 1993 వ సంవత్సరానికి సాహిత్యంలో నోబెల్ పురస్కార గ్రహీత్రి. ప్లూ ఆంథోనీ వోఫర్డ్ కు కలిగిన నలుగురు సంతానంలో రెండవ బిడ్డగా మారిసన్ అమెరికాలో ఓహియోలోని లొరెయిన్ లో 1931 లో జన్మించింది. ఆమె హోవర్డ్, కార్నెల్ విశ్వవిద్యాలయాలలో 'హుమానిటీస్' (మానవీయ శాస్త్రాలు) అధ్యయనం చేసింది. టెక్సాస్ సదరన్ యూనివర్సిటీ, హోవర్డ్, యేల్ లలో అధ్యాపక వృత్తిని

నిర్వహించింది. ప్రస్తుతం న్యూజెర్సీలోని ప్రిన్స్టన్లో హ్యూమానటీస్ శాఖలో ప్రొఫెసర్గా పనిచేస్తోంది.

మారిసన్ రచించిన తొలి నవల *ది బ్లూయెస్ట్ ఐ* 1970 లో ప్రచురించబడింది. 1988 లో ఆమెకు కాల्పనిక సాహిత్యానికి ఇచ్చే పులిట్జర్ బహుమతి వచ్చింది. *బిలవ్డ్* అనే నవల ప్రచురించిన ఒక ఏడాదికి ఆమెకు ఈ బహుమతి వచ్చింది.

మారిసన్ రచించిన ఒకే ఒక్క నాటకం *డ్రీమింగ్ ఎయ్* 1986 లో ప్రదర్శించబడింది. అయితే ఆ నాటకాన్ని ఇంకా ప్రచురించడం జరుగలేదు. ఆమె రచించిన ఇతర నవలలలో చెప్పకోదగినవి: *జూలా* (1973), *టూల్ బేబీ* (1981).

1993 లో 67 లక్షల స్వీడిష్ క్రౌన్ల విలువ చేసే నోబెల్ బహుమతిని మారిసన్ కి ఇస్తున్నట్లు ప్రకటిస్తూ, నోబెల్ బహుమతులను ఇచ్చే అకాడమీ శాశ్వత కార్యదర్శి స్టూరే ఎల్లెన్ స్టాక్ హోంలోని తమ కార్యాలయం ముందు మెట్ల మీద పత్రికా విలేఖకులతో మాట్లాడుతూ “అమెరికాలోని నీగ్రోల జీవితాలను, మనో వైఖరులను మారిసన్ తన నవలలలో అద్భుతంగా చిత్రించింది” అని ప్రశంసించారు.

సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతిని అందుకొన్న స్త్రీలలో ఈమె ఎనిమిదవది. 1962 లో *స్టేన్ బెక్*కు నోబెల్ బహుమతి వచ్చిన తరువాత అమెరికన్ రచయితలలో తిరిగి మారిసన్ కే ఈ బహుమతి లభించింది.

బొ.శ్రీ.

మార్, అల్ - (973-1057) : ప్రముఖ ఆరబ్ కవి పూర్తిపేరు అబ్దల్ అలా మహమ్మద్ ఇబ్న్ అబ్ద్ అబ్దుల్లా అల్ మార్. స్వతంత్రమైన భావాలు, బాణీ గలవాడు. నిరాశావాదానికి, నిజాయితీకి గుర్తింపు పొందినవాడు.

తానుఖ్ తెగకు చెందిన ఈ కవి చిన్నతనంలోనే ఏదో వ్యాధికి గురి అయి కనుమూపును పోగొట్టుకొన్నాడు. అలెపో, ఆంటియార్. ట్రీపోలిలలో విద్యనార్జించి, పిత్రార్జితమైన కొద్దిపాటి ఆస్తి ఆసరాతో సాహితీ వ్యాసంగమే వృత్తిగా స్వీకరించాడు. ఈయన తొలిరచనలను *స్పర్క్ ఆఫ్-జౌండ్* (The Tinder spark) గా ప్రకటించాడు. ఇది వెంటనే పండిత పామరులను ఆకట్టుకొంది. దీనికి భాష్యాన్ని కూడా ఆయనే వ్రాశాడు.

1010 ప్రాంతంలో బాగ్దాద్ నగరం చేరి అక్కడి ఉన్నత సాహితీ వర్గాల పరిచయాన్ని సంపాదించుకొన్నాడు. కాని తాను వ్రాసిన ‘పానెజిరిక్స్’ (Panegyrics)

అనే కవితా సంపుటిని అంకితం తీసుకొనేనాథుడు కనపడలేదు. బాగ్దాద్ నగరాన్నీ, ఆ ప్రజా జీవనాన్నీ చూసిన ఈ రచయిత భౌతికపరమైన సంపదను త్యజించి, పట్టణానికి దూరంగా ఒంటరిగా నివాస మేర్పరుచుకొని, మాంసాహారాన్ని పూర్తిగా త్యజించి తన జీవితంలో గొప్ప మార్పును తెచ్చుకొన్నాడు. స్థానికంగా అధిక గౌరవాన్ని సంపాదించుకొన్న ఈయన వద్దకు విద్య నార్జించటానికి అన్ని ప్రాంతాలనుండి విద్యార్థులు వచ్చేవారు. ఈయన ప్రముఖులకు వ్రాసిన లేఖలను 1898 లో ‘డి.ఎస్. మార్గ్లియథ్’ అనే రచయిత ఆంగ్లంలో ప్రచురించాడు. (1898).

లుజమ్ మాలామ్ యాల్ జామ్ అనే రెండవ గ్రంథంలో ఈ కవి అంత్యప్రాస పద్ధతి అవసరమని నిరూపించాడు. అన్నిటినీ ప్రశ్నించే మానవతావాదాన్ని ఈ కవితలలో వెదజల్లుతూ *రిసాలత్ ఉల్ గుఫ్రాన్* (Divine comedy, 1943) అనే కావ్యాన్ని ప్రచురించాడు. ఈ రచయిత ఈ కావ్యంలో స్వర్గానికి చేరి తన పూర్వీకులైన కవులను, రచయితలను కలుసుకొని వాళ్లతో ముచ్చటించి వాళ్ల అభిప్రాయాలను పొందు పరుస్తాడు. ఇస్లాంలో విశ్వాసం లేని కవులు (Healthen poets) కూడా భగవంతుని క్షమను పొంది అక్కడ ఉన్నారని ఈయన వ్రాయగా దానికి మత వర్గాలలో తీవ్రమైన అభ్యంతరాలు వెలువడ్డాయి. సామాన్యరీతి వచనాల్ని ఒక మాదిరి గద్య కవితరూపంలో *అల్ ఫసూల్ వాల్ ఫూయాత్* (Paragraphs and periods) అనే కావ్యం *కౌరాన్* ను అపహాస్యం పాలు చేసే అనుకరణ (Parody) గా ఉందని కొందరు విమర్శించారు.

కె.జి. మూర్తి

మార్, క్లిమెంట్ (1496-1544) : ఫ్రెంచ్ రినైజాన్స్ (పునరుజ్జీవనం) కు చెందిన ప్రముఖ కవి. తరువాతి తరాల కవులకు నమూనాలా వ్యవహరించిన వాడు. ఈయన తండ్రి ‘జీన్’ కూడా కవి, రాజాస్థానంలో మన్ననలు పొందినవాడు. 1514 లో రాజ కార్యదర్శి ‘నికొలస్ డినే విల్లి’ దగ్గర సహాయకుడుగా చేరాడు. తండ్రి అడుగు జాడలలో రాజాశ్రయకవి అవడం కోసం మొదటి ఫ్రాన్సిస్ సోదరి మార్గరెట్ దగ్గర కొలువులో చేరాడు. ఈమె నవారె (Navarre) రాణి కూడా! తండ్రి మరణానంతరం ‘మార్’ మొదటి ఫ్రాన్సిస్ దగ్గర ఆస్థానకవిగా నియామకం సంపాదించాడు. ప్రవాసంలో గడపిన 1534-36 సంవత్సరాలు తప్ప, దాదాపు జీవితాంతం ఈ పదవిని మార్ నిలుపుకొన్నాడు. 1526 లో

'మార్టిన్ లూథర్' అనుయాయుగా అనుమానింపబడి అరెస్టై అయినాడు. కారాగార వాసంలో సృజనాత్మక రచనలు చేయటానికి అవకాశం వచ్చింది. న్యాయ వ్యవస్థ మీద ప్రహసనాలు రచించాడు. 1527 లో తిరిగి కారాగార వాస శిక్ష విధింపబడినా, ఒక పుణ్యాత్ముడు ఇతనికి విముక్తి సాధించగలిగాడు. 1531 లో మాంస భక్షణ చేసిన నేరానికి తిరిగి శిక్షపొందాడు. 1530 నాటికి దేశ వ్యాప్తంగా కీర్తి ప్రతిష్ఠలు సంపాదించాడు. ఆయన రచనలకు బహుళ ప్రచారం ఉండేది. 1534 లో అల్లర్ల పరిస్థితులకు తట్టుకోలేక నవారెకు ప్రవాసం వెళ్లాడు. అక్కడ 'మార్గరెట్' రక్షణలో ఉండేవాడు. అయితే అక్కడనుంచి కూడా పారిపోవలసి వచ్చింది. మొదటి ఫ్రాన్సిస్ ప్రాటెస్టెంట్లను హింస పెట్టడం నిలిపిన తర్వాత ఫ్రాన్స్కు తిరిగి వచ్చాడు.

ఆధికారిక రచనా కార్యక్రమం లేనప్పడు సామ్స్ (Psalms) అనువదించాడు (1539). ఈ రచన

నలపై 'సోర్సోన్' అభ్యంతరాలు వెలిబుచ్చడంతో తిరిగి దేశాన్ని వదిలి వెళ్లవలసి వచ్చింది. జేనీవాలో 'జాన్ కాల్ విన్' ఇతనికి రక్షణ చేకూర్చాడు. మారో ప్రవృత్తికి ఈ నగర జీవనం నచ్చక పోవడంతో అతడు తిరిగి ఇటలీకి వచ్చాడు.

ఇటలీ సాహిత్య వేత్తల సహవాసంతో పూర్వ రచనల పరిచయం ఏర్పడింది. ఆ శైలి, కవన పద్ధతి, ఆలోచనలు ఆకళింపు చేసుకున్నాడు. నూతన కవితా ప్రక్రియలు ఆలోచించటానికి ఈ పరిచయం దోహదం చేసింది. 'సానెట్' ప్రక్రియకు ఫ్రెంచ్లో ఆద్యుడు ఇతడే. ప్రాత రచనా రీతులతో కొత్త అభిప్రాయాలు ప్రచారం చేశాడు. నూతన గేయ రీతులకు కూడా ఇతడే ఆద్యుడు. బ్లాసన్ (1536) అనే ఇతని వ్యంగ్య పద కవిత బహుళ ప్రాచుర్యం పొందింది. ఫ్రెంచ్ లఘు కవిత తత్వానికి హుందాతనం, గాంభీర్యం తీసుకు వచ్చాడు. మారో మరణానంతరం కొంతకాలం పాటు అతని రచనలు మరుగు పడిపోయినా, ఎలిజబెత్ తరం ఇంగ్లీషు రచయితలపై అతని ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపించింది.

శ్రీవిరించి

మార్క్స్, ఆరేలియస్ (క్రీ.శ. 121-180) : ప్రాచీన లాటిన్ రచయిత, రోమ్ దేశపు చక్రవర్తి. పూర్తి పేరు సీజర్ మార్క్స్ ఆరేలియస్ ఆంటోనియస్ ఆగస్టస్.

161 నుండి 180 వరకు రోమన్ చక్రవర్తిగా ఉన్నాడు. ఆయన రచించిన మెడిటేషన్స్ (Meditations) అనే గ్రంథం వల్ల సాహిత్యరంగంలో కూడా ప్రసిద్ధి చెందాడు. ఇందులో వేదాంతపరమైన తన ఆలోచనలను పొందుపరచాడు. ఈ చక్రవర్తి కాలాన్ని రోమన్ సామ్రాజ్యయుగంలో స్వర్ణయుగంగా ఇప్పటికీ పరిగణిస్తున్నారు.

రాజకుటుంబంతో సన్నిహిత సంబంధం గల కుటుంబంలో జన్మించటం వలన కలిగే ప్రయోజనాలన్నింటినీ ఆరేలియస్ పొందాడు. 136 వ సంవత్సరంలో అప్పటి చక్రవర్తి హాడ్రియన్ చిత్రంగా లూసియస్ సియోనియస్ కమోడస్ అనే యువకుణ్ణి తన వారసుడుగా ప్రకటించాడు. 138 వ సంవత్సరంలో 'కమోడస్' కూతురు 'ఫేబియా' కు 'ఆరేలియస్' కు వివాహం నిశ్చయమైంది. కాని, కమోడస్, 'హాడ్రియన్' మరణానంతరం ఆ ప్రతిపాదన రద్దైంది. హాడ్రియన్ తరువాత చక్రవర్తి అయిన ఆంటోనియస్ ఆ కమోడస్ కుమారుణ్ణి, మార్క్స్ నూ దత్తత తీసుకొన్నాడు. ఆ విధంగా సింహాసనం తన 40 వ సంవత్సరంలో ఆరేలియస్ కు దక్కింది. చక్రవర్తి అయేవరకు మేధాసంపన్నుడైన ఆరేలియస్ తన ఆలోచనలను తాత్త్విక చింతనవైపు మళ్ళించి, ఎపిక్టెటస్ (Epictetus) రచించిన డయాట్రిబై (Diatribai ఆంగ్లంలో Discourses) ను పఠించి స్టాయిక్ వేదాంతానికి (Stoic School of Philosophy) అంకితమైనాడు.

నిర్మాణాత్మక పాలనా సంస్కరణల పట్లగాని, ప్రభుత్వ పాలనా విధానాల పట్లగాని మార్క్స్ ఎక్కువ ఆసక్తిని చూపలేదు. కాని న్యాయశాస్త్రం పట్ల ఆయనకు మక్కువ ఎక్కువ. సివిల్ చట్టం (civil law) లోని అనేక అవకతవకలను, అసంబద్ధతలను తొలగించి అప్పటి వరకు అన్యాయాలకు గురి అయిన బానిసలు, భర్తృహీనలు, మైనర్లు మొదలగు వర్గాల వారికి న్యాయం చేకూర్చే విధంగా న్యాయశాస్త్రాన్నే ఆరేలియస్ సవరించాడు. ఆయన రక్షసంబంధీకుల వారసత్వపు హక్కులను కూడా గుర్తించేటట్లు చేశాడు. కాని క్రిమినల్ న్యాయపద్ధతులలో మాత్రం వర్గభేదాల కున్న ప్రాధాన్యాన్ని తొలగించలేక పోయాడు. అయితే క్రైస్తవులను ఈయన కాలంలో ఎక్కువగా వేధించటం జరుగలేదు.

అరేలియస్ వ్రాసిన మెడిటేషన్స్ లోని ఆలోచనలను ఆయన ఎంతవరకు ఆచరణలో పెట్టగలిగాడన్నది వివాదాస్పదమే. తన విధి నిర్వహణలో తన్ను తాను స్థిరచిత్తుడుగా ఉంచుకో గలగటం కోసమే ఈ మెడిటేషన్స్ వ్రాశాడేమో అనిపిస్తుంది. ఇందులో ఆయన చేరలేని గమ్యాల్ను ఏర్పరచాడు. ఈ భౌతిక ప్రపంచంలోని అర్థం లేని క్రూరత్వాన్ని, అర్థ రాహిత్యాన్ని, తాత్కాలికతను రచయిత పలుసార్లు పేర్కొన్నాడు. ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని మించిన పరలోక చింతనను అలవాటు చేసుకొన్నాడు. అరేలియస్ గొప్ప చక్రవర్తికాడు, గొప్ప తాత్త్వికుడూ కాదు. కాని తాత్త్విక చింతనను పాలనా పద్ధతులకు అన్వయించాలని శాయశక్తులా కృషి చేసినవాడు.

కె.జి. మూర్తి

మార్క్విస్, డాన్ (1878-1937) : అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు చెందిన పత్రికా రచయిత, కవి, నాటకకర్త. 1920-30 మధ్య జనాదరణ పొందిన ఆర్చీ, కాక్రోచ్, మెహితాబెల్, కాట్ మొదలైన పాత్రలను సృష్టించినవాడు. అట్లాంటా జర్నల్ కు విలేఖకుడుగా వృత్తిని ప్రారంభించి, 1907 లో అన్ కుల్ రెమూస్ మాగజిన్ కు సహ సంపాదకుడు అయ్యాడు. 1912 లో దానిని వదిలి, న్యూయార్క్ చేరి సాహిత్య పత్రికా విలేఖకుడుగా ప్రఖ్యాతి పొందాడు. ది సన్ అనే పత్రికలో 'ది సన్ డయల్' అనే శీర్షికనూ, ట్రిబ్యూన్ పత్రికలో 'ది లాంటర్న్' అనే శీర్షికనూ నడిపాడు. ప్రపంచంపై 'ఆర్చీ' కవితా పరమైన ఆలోచనలు, అభిప్రాయాలు, 'మెహితాబెల్' ఆసక్తికరమైన సాహసాలు బహు జనాదరణ పొందాయి.

కవిత్వంలో హాస్యం, వచనంలో వ్యంగ్యం ఈ రచయిత ప్రత్యేకతలు. డానీస్ ఓన్ స్టోరీ (1927), డ్రీమ్స్ అండ్ డ్వాస్ (1915), హెర్మియోన్ (1916), ది ఓల్డ్ సోక్ (1916-నాటకంగా 1926), సానెట్స్ టు ఏ రెడ్ హెయిర్డ్ లేడీ (1922), ది డార్క్ అవర్స్ (1924), ఖెబ్ ఆఫ్ ది సీ (1927) అనేవి ఈయన ప్రముఖ రచనలు. ఆయన మరణానంతరం ఆయన రచన ఆర్చీ అండ్ మెహితాబెల్ (1927) ను పెంచి అనేక ఇతర సంఘటనలను దానిలో జోప్పించి ది లైవ్ అండ్ డైమ్ ఆఫ్ ఆర్చీ అండ్ మెహితాబెల్ (1940) గా ప్రచురించారు. ఈ కథలలో కొన్నింటిని సంగీత రూపకాలుగా జార్జి క్లీసింగర్, జో డేరియన్ లు 1957 లో రూపొందించారు. 'ఎడ్వర్డ్ ఆంథోనీ' 1962 లో ఈయన జీవిత చరిత్ర వ్రాశాడు.

కె.జి. మూర్తి

మార్టిన్, హరీ (ఎడ్మండ్) : చూ. అనుబంధం.1

మార్టీ, హోసే జూలియన్ (1853-95) : క్యూబా దేశానికి చెందిన ప్రముఖకవి, రచయిత, క్యూబా స్వాతంత్ర్యోద్యమ రథ సారథి. తన పూర్తి జీవితాన్ని స్పెయిన్ దాస్య శృంఖలాలలో ముగ్గుతున్న క్యూబాకు విముక్తి చేకూర్చడానికే అంకితం చేసిన మార్టీ పేరు ప్రఖ్యాతులు ఒక్క క్యూబాలోనే గాక మొత్తం లాటిన్ అమెరికన్

దేశాలన్నింటిలోనూ వ్యాపించింది. 1853 జనవరి 28 న హవానాలో జన్మించిన మార్టీ తన 15 వ ఏటనే కవిత్వం వ్రాసి, అందరిని ఆశ్చర్యపరచాడు. అంతేకాక తన 16 వ ఏటనే ది ఫ్రీ ఫౌడర్ లాండ్ అనే పత్రికను కూడా స్థాపించాడు. 1868 లో క్యూబాలో చెలరేగిన ఒక విప్లవోద్యమ సమయంలో స్వాతంత్ర్య వాదులకు ఇతడు మద్దతు నివ్వడంతో ఆనాటి ప్రభుత్వం ఇతనికి 6 నెలల పాటు కఠిన శ్రమతో కూడిన కారాగార శిక్షను విధించి, స్పెయిన్ కు పంపింది. అక్కడే అతడు జారాజోగా విశ్వవిద్యాలయంలో ఎమ్.ఏ. (M.A.) పూర్తి చేయడమే కాకుండా, అక్కడే న్యాయ శాస్త్రంలో పట్టా కూడా పుచ్చుకొన్నాడు. తరువాత కొంతకాలం ఫ్రాన్స్ లోను, మెక్సికో, గ్వాటిమాలాల లోను వివిధ విద్యాలయాలలో బోధించి, 1878 లో క్యూబాకు తిరిగి వచ్చాడు. అయితే అతడు రాజకీయాలలో చురుకుగా పాల్గొనడం వలన కొద్దికాలానికే దేశబహిష్కరణ శిక్ష విధించారు. అప్పుడు వివిధ దేశాలు తిరుగుతూ చివరకు న్యూయార్క్ పట్టణానికి చేరుకొని, చనిపోయే వరకు అక్కడే ఉన్నాడు.

మార్టీ వివిధ పత్రికలలో ప్రచురించిన వ్యాసాలు, కవిత్వం, ఇతర రచనలు ఇతనికి లాటిన్ అమెరికా దేశాలన్నింటిలో గొప్ప కీర్తి నార్జించి పెట్టాయి. ఫ్రీ వర్సెస్ (1913) అనే కవితా సంకలనం ఇతనికి గల దేశభక్తిని, జాతీయాభిమానాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ఇంత స్పష్టంగా, ఇంత సజీవంగా మాతృభూమిపై గల మక్కు

వను అంతకు ముందు ఏ కవీ గానం చేయలేదు. ఆ నాటి ఎంతో మంది దేశభక్తులను జాగృతం చేసిన ఇతని కవిత్వం చిరస్మరణీయం. ఎమర్సన్, వాల్ట్ విట్మన్ వంటి కవుల మీద ఇతడు వ్రాసిన అనేక వ్యాసాలు ప్రముఖ విమర్శకుల ప్రశంసలు అందుకొన్నాయి. ఇతడు వివిధ పత్రికలలో వ్రాసిన వ్యాసాలలో ఇతడుపయోగించిన వచన రచనా శైలి శ్పానిష్ సాహిత్య చరిత్రలో ఒక క్రొత్త ఒరవడిని సృష్టించింది. ఇతని గద్యం సూటిగా, స్పష్టంగా, గంభీరంగా ఉండి, పాఠకుల హృదయాలకు తాగుబోతులై తుట్టకొంటుంది. తన దేశభక్తి కవిత్వంతో, రాజకీయ చైతన్యంతో, ఉద్యమ స్ఫూర్తితో క్యూబా ప్రజలలో నూతనోత్తేజం కలిగించిన 'మార్టీ' తాను కలలు గన్న స్వాతంత్ర్యం రావడానికి ఏడు సంవత్సరాల ముందే అనగా 1875 మే 19 న మరణించాడు.

మల్లేశం

మార్కోల్, హోసే (1817-71) : ఆర్జెంటైనాకు చెందినకవి, నవలా రచయిత. అప్పటి ఆ దేశపు నియంత అయిన జువాన్ మాన్యుయల్ డి రోసాస్ను తీవ్రంగా విమర్శించి 'రోసాస్ను కవిత్వంతో ఉరితీసినవాడు' (Poetic hangman of Rosas) అనే బిరుదును పొందినవాడు. ఈయన వ్రాసిన అమాలియా (1851-55) (Amalia, A Romance of the Argentina, 1919) అనే నవల చాలా మంది విమర్శకుల దృష్టిలో మొట్టమొదటి ఆర్జెంటీన్ నవల. లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యంలో, ముఖ్యంగా నవలలలో వాస్తవికతా వాదానికి బలమైన పునాది వేసినవాడు మార్కోల్.

రోసాస్కు వ్యతిరేకి గనుక 1839 లో ప్రభుత్వం ఈయనను కారాగారంలో బంధించింది. అతని రాజకీయ భావాలకు గాను చిట్టచివరకు దేశాన్ని వదిలి పారిపోవలసి వచ్చింది. 'అమాలియా' లో ఆ నిరంకుశపాలన సృష్టించిన బీభత్సాన్ని ఇతడు చక్కగా తెలియచెప్పాడు. ఫలితంగా లాటిన్ అమెరికా దేశాలలోని మితవాదుల (Liberals) పై ఇతని ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. 1852 లో రోసాస్ పతనానంతరం 'మార్కోల్' దేశానికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు ప్రజల నుండి ఘన స్వాగతాన్ని అందుకొన్నాడు. 1858 నుండి సెనేటర్గాను, అప్పటి నుండి చనిపోయేవరకు జాతీయ గ్రంథాలయానికి సంచాలకుడు (Director) గాను పనిచేశాడు.

కె.జి.మూర్తి.

మార్కో, క్రిస్టోఫర్ (1564-93) : ఎలిజబెతెన్ యుగంలోని ఆంగ్ల కవి, ప్రఖ్యాత నాటక రచయిత. షేక్స్పియర్కు

ముందే కవిత్వంలో ఛందస్సును వదిలివేసి 'బ్లాంక్ వర్స్' ను ప్రవేశపెట్టి, దానికి స్థిరమైన రూపాన్ని ఇచ్చి నాటకాలలో దానినే వాడినవాడు. టాంబలెన్ ది గ్రేట్, ది ఫేమస్ ట్రాజెడీ ఆఫ్ ది రిచ్ జ్యూ ఆఫ్ మాలా, ది ట్రబుల్స్ ఆఫ్ రెయిన్ అండ్ లామెన్టబుల్ డెత్ ఆఫ్ ఎడ్వర్డ్ ది సెకండ్ అనేవి ఈయన వ్రాసిన నాటకాలలో ముఖ్యమైనవి. నాస్తికత్వానికి గాను ప్రభుత్వం ఈయనను బంధించాలని అనుకొన్న రోజులలోనే ఒక తాగుబోతుల తగాదాలో మార్కో ప్రాణం పోగొట్టుకొన్నాడు.

1584 లో కేంబ్రిడ్జ్లో బి.ఏ. పట్టాను, 1587 లో ఎం.ఏ. డిగ్రీని తీసుకొన్నాడు. విద్యార్థిగానే ప్రభుత్వ రహస్య సమాచార విభాగంలో పనిచేశాడు. కేవలం 6 సంవత్సరాలు మాత్రమే సాగిన ఈయన రచనా వ్యాసంగం ఈయనకు ఎనలేని కీర్తిని తెచ్చి పెట్టింది. కేంబ్రిడ్జ్లో ఉండగానే టాంబలెన్ ది గ్రేట్ ఈయన వ్రాయటం, దానిని 1587 చివరలోనే ప్రదర్శించటం జరిగింది. ఆ రోజుల్లోనే ఓవిడ్ రచించిన ఎలిజీస్ ను ఆంగ్లంలోకి ఈయన అనువదించాడు. టాంబలెన్ మాత్రమే ఈయన జీవించి ఉండగా ప్రచురితమైంది (1590). ఆయన అసంపూర్తిగా వదిలిన హీరో అండ్ లియాండర్ అనే కావ్యం ఆ రోజుల్లోని గొప్ప కావ్యంగా విమర్శకుల మన్ననలు పొందింది.

ఆయన వ్రాసిన నాటకాలు ఏ వరుసలో వ్రాశాడనేది వివాదాస్పదమే అయినా టాంబలెన్ తరువాత ఫాస్టస్, దాని తరువాత సామాజిక పరమైనవని చెప్పదగిన ఎడ్వర్డ్ ది సెకండ్, ది మాసకర్ ఎట్ పారిస్ వ్రాశాడని ఆయన చివరి నాటకం ది జ్యూ ఆఫ్ మాలా అనీ చాలా మంది అభిప్రాయం. 1592 లో షేక్స్పియర్ వ్యాధి కారణంగా నాటకశాల లన్నీ మూతపడిన సమయంలో హీరో అండ్ లియాండర్ కావ్యం వ్రాసి ఉండవచ్చు. ఆనాటి ప్రఖ్యాత నటుడు 'ఎడ్వర్డ్ ఎల్లెన్' (Edward Allen) ఈయన నాటకాలలో నాయక పాత్ర ధరించాడన్నది వాస్తవం.

29 సంవత్సరాల వయస్సుకే మరణించిన 'మార్కో' రచనలలో విస్తృత పాండిత్యం, భిన్నరీతులలో దర్శనమిచ్చే ఊహా చమత్కృతి (Imagination) కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తాయి. టాంబలెన్ లో యూరప్ సరిహద్దులనే దాటి పరియా కిరీటం సాధించి, టర్కీ సుల్తాన్ బజా జెత్ను చిత్తుచేసి, డమాస్కస్ను జయించి, ఈజిప్ట్ దేశపు సోల్డాన్ను లొంగదీసుకుని ఆయన కుమార్తె ప్రేమనందుకొని, బాబిలాన్ను కూడ తన ఆధిపత్యంలోకి తెచ్చుకొన్న ఒక సామాన్య సిథియన్ గొర్రెల కాపరి

చరిత్ర అత్యద్భుతంగా పొందుపరచాడు. ఫాస్టస్ లో ఈ అనంతమైన విశ్వాన్నే ఇముడ్చగలిగాడు. ఇందులో 'మార్స్' ప్రదర్శించిన మతవిజ్ఞానం (Theology) శ్లాఘనీయమైనది. ఎడ్వర్డ్ ది సెకండ్, ది మాసకర్ ఎట్ పారిస్ లలో ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచ్ చరిత్ర విజ్ఞానంలో తానేమీ తీసిపోనని మార్స్ రుజువు చేసుకొన్నాడు.

'మార్స్' రచనలను బట్టి వ్యక్తిగా ఆయనను అంచనా వేయటం సాధ్యం కాని పని. మొదట్లో ఆయన ఆత్మాశ్రయ నాటక రచయిత (Subjective Dramatist) అనీ, ఫాస్టస్, టాంబర్లెన్ పాత్రలు ఆయన కన్న కలల ఫలితమే అనీ, వాళ్ల పతనం దైవికమే గాని మానవ మాత్రులు కలిగించినది కాకపోవటం 'మార్స్' లోని అహంకారాన్నే తెలియజేస్తుందనీ చాలామంది పండితులు, విమర్శకులు అభిప్రాయపడ్డారు కాని ఈ మధ్య ఆయనపై సాగించిన పరిశోధనల ఫలితంగా ఆయన కేవలం ఎలిజబెతన్ కాలం నాటి ఛాందస క్రైస్తవుడు మాత్రమేననీ, పాపుల పతనం ఎంత ఘోరంగా ఉంటుందో చూపటానికే ఆ నాటకాలు వ్రాశాడనీ చాలామంది నమ్మటం ప్రారంభించారు. అసలు వాస్తవం ఈ రెంటికీ మధ్య ఎక్కడో ఉందని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. ఈ రచయిత నాటకాలలో 'సెనెకన్ ట్రాజెడీ' పద్ధతులను కొంతవరకు మాత్రమే తీసుకొని స్వదేశీ పద్ధతులనే ఎక్కువగా వాడుకొన్నాడు.

నాస్తికు డవటం, మిత్రులలో కొంతమంది సంఘ విద్రోహులవటం 'మార్స్' కు చాలా ఇక్కట్లు తెచ్చి పెట్టాయి. ఇతనిని ఫ్లెజర్ అనేవాడు ఒక పానశాల వద్ద వీరిద్దరికి వచ్చిన తగాదాలలో కత్తితో పొడిచి హత్య చేశాడు. మరణానంతరం అప్పటి కవులు, నాటక కర్తలు ఆయన రచనా శక్తికి జోహారు లర్పించారు. జార్జ్ పీల్, మైఖేల్ డ్రైటన్, జాన్ మార్ట్స్, షేక్స్పియర్ మొదలైన వారంతా ఈయన గొప్పతనాన్ని కొనియాడినవారే. 20 వ శతాబ్దిలో ఈయనకు మరింత గుర్తింపు లభించింది. కె.జి.మూర్తి.

మార్షల్ (38/41-103) : రోమన్ కవి. పూర్తి పేరు మార్కస్ వలేరియస్ మార్షియాలిస్. రోమన్ సామ్రాజ్యపు తొలి రోజులలో సమాజంలో ప్రజల ఉన్న మానవ బలహీనతలను ఎత్తి చూపుతూ సూక్తులరూపంలో కవిత వ్రాసినవాడు. చివరకు ఊహించని రీతిలో చురక అంటిస్తూ ఎదుటివాని లోపాలను ఎత్తిచూపే చిన్న పద్యాలను, 'సూక్తులు' (Epigrams) అంటారు. వీటిని వ్రాయడంలో ఈయన దిట్ట.

స్పెయిన్ లోని ఒక రోమన్ ప్రాంతంలో పుట్టిన మార్షల్ విద్యాభ్యాసం తరువాత ఉదరపోషణార్థమై క్రీ.శ. 65 ప్రాంతంలో రోమ్ నగరం చేరాడు. ప్రసిద్ధ సాహితీవేత్త సెనెకా ప్రాపకంలో ఉంటూ లూకాన్, కాల్యూరియస్ పైసో వంటి కవులతో, మేధావులతో పరిచయం సంపాదించాడు. నీరో చక్రవర్తి పై జరిగిన హత్యా ప్రయత్నంలో కాల్యూరియస్ కుట్రదారుడుగా పేర్కొనబడటంతో మార్షల్ నూతన మిత్రులను, పోషకులను వెతుక్కోవలసి వచ్చింది. క్రీ.శ. 80 లో రోమ్ లో నిర్మితమైన పెద్ద నాట్యశాల కలోసియం (Colloseum) ప్రారంభోత్సవ సందర్భంగా ఈ కవి ఒక చిన్న కవితా సంపుటిని ప్రచురించాడు. అప్పటి చక్రవర్తి ట్రైటన్, ఆయన తరువాతి చక్రవర్తి అయిన డొమిటియన్ లు మార్షల్ కు బిరుదులు, పదవులు ఇచ్చి సత్కరించారు. క్రీ.శ. 84 నాటికి సెనేటర్ కాక పోయినా సెనేటర్ హోదా, రోమ్ కి దగ్గరలోనే గ్రామీణ ప్రాంతంలో ఒక విశాలమైన భవంతి, కొంత అస్తి ఈయనకు లభించాయి. (బహుశా లూకాన్ భార్య ఇచ్చి ఉండవచ్చు)

ఆన్ ది స్పైక్ కేల్స్ (80) అనే ఈయన తొలి గ్రంథంలో సుమారు 30 సామాన్యమైన కవితలు ఉన్నాయి. అందులో ఎక్కువ భాగం 'ట్రైటన్' చక్రవర్తిని అతిగా పొగడుతూ వ్రాసినవే. తరువాత క్షేనియా (Xenia), అపొఫోరెటా (Apophoreta) అనే సామాన్య గ్రంథాలను ప్రచురించాడు. ఆ తరువాత 15, 16 సంవత్సరాలలో వ్రాసిన 12 గ్రంథాలు ఈయన రచనా పాటవానికి, మేధాసంపత్తికి నిదర్శనాలై ఎంతో పేరు ప్రఖ్యాతులను తెచ్చి పెట్టాయి. చివరి రోజుల్లో స్పెయిన్ తిరిగి వెళ్లి, అచటనే 103 లో మార్షల్ తనువు చాలించాడు.

అనవసరపు పొగడ్త, అశ్లీలత ఈయన రచనలలో కనిపిస్తాయని ఈయనపై ఒక అభియోగం ఉంది డొమిటియన్ చక్రవర్తిని తెగపొగడిన మాటవాస్తవమే. ధనవంతులనుండి బహుమతులను పొందటానికి తనను తాను కించ పరుచుకొంటూ వాళ్లను ఆకాశానికి ఎత్తుతూ రచనలు చేశాడనేది కాదనలేము. ఆ రోజుల్లో రోమ్ నగరంలో ఎన్నో రాజీలు పడకుండా నెగ్గుకు రావటం సాధ్యం కానిపని అని కూడా మనం గమనించాలి. అశ్లీలత విషయంలో అంతకు పూర్వం కాటలస్, హోరేస్ లు స్పృశించని విషయా లేమీ మార్షల్ ముట్టుకోలేదు. స్వలింగ సంపర్కం, హస్తప్రయోగాది జగుప్సాకరమైన

విషయాలను కూడ చమత్కారంగా, ఆకర్షణీయంగా, సున్నితంగా అన్నిటికంటే ఎక్కువగా మానవ బలహీనతల పట్ల జాలిగాలిపే విధంగా చిత్రించగలగటం మార్షల్ ప్రత్యేకత. ఆధునిక ఎపిగ్రామ్ (Modern Epigram) అనే సాహిత్య ప్రక్రియకు ఈయనే పితామహుడు అని చెప్పవచ్చును. ఈయన సూక్తులు (Epigrams) అనేక భాషలలోకి అనువాదం పొందాయి.

కె.జి. మూర్తి

మాలపార్తి, కర్ణియో (1898-1957) : ప్రముఖ ఇటాలియన్ రచయిత, 1898 జూన్ 9 న ఇటలీ దేశంలోని ప్రేటో నగరంలో జన్మించిన కుర్ట్ ఎరిక్ సూకెర్ట్ "మాలపార్తి కర్ణియో" అనే కలంపేరుతో రచనలు చేశాడు. పాత్రికేయుడుగానూ, నాటక, కథా, నవలా రచయితగానూ ఇతడు ప్రసిద్ధుడు. ఫాసిస్టుల కాలంలోను, రెండవ ప్రపంచయుద్ధానంతర కాలంలోను జీవించిన ఇటాలియన్ రచయితలలో మిక్కిలి శక్తిమంతమైన రచనలు చేసిన మేధావి, వివాదాస్పదుడూ అయిన రచయితగా మాలపార్తి గుర్తింపు పొందాడు.

మాలపార్తి మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో స్వచ్ఛంద సేవకుడుగా పనిచేశాడు. తరువాత పత్రికా రంగంలో ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించాడు. 1924 వ సంవత్సరంలో లా కాంక్విస్టా డెల్లో స్టాటో (La conquista dello stato) అనే రోమన్ పత్రికను స్థాపించాడు. 1926 లో మాసియోబోటెంపెల్లితో కలిసి 900 అనే సాహిత్య త్రైమాసిక పత్రికను ప్రారంభించాడు. ఈ పత్రిక యొక్క విదేశీ సంపాదక వర్గంలో జేమ్స్ జాయిస్, ఇల్య ఎలెన్ బర్గ్ మొదలైన ప్రఖ్యాత సాహితీవేత్తలు ఉండేవారు. మాలపార్తి తరువాతి కాలంలో ఫీయెర్రా లెటరేరియా (Fiera Letteraria) పత్రికకు సహసంపాదకుడుగా, లాస్టాంపా (La stampa) అనే ట్యూనిస్ నుండి వెలువడే పత్రికకు సంపాదకుడుగా వ్యవహరించాడు.

ఫాసిస్టు సిద్ధాంతం వల్ల ప్రభావితమైన మాలపార్తి ఆ పార్టీతో దగ్గరి సంబంధం కలిగిన ప్రముఖ ఫాసిస్టు రచయిత గాబ్రియేలా డానంజియో తరువాతి స్థానాన్ని ఆక్రమించాడు. 'మాలపార్తి' రాజకీయ భావాలు అతని స్వంత సాహిత్య పత్రిక ప్రాస్టెక్టివ్ (1937) లో ప్రతిఘటించేవి. సమకాలీన ఫాసిస్టు పత్రికలు మరికొన్నిటిలో కూడా 'మాలపార్తి' రచనలు ప్రచురించబడేవి. ఫ్రెంచ్ భాషలోని అతని వివాదాస్పద రచన బెక్సీక్ డు కూడ్ టుట్ 1931 లో వెలువడింది. విప్లవ విధానాలను గూర్చి చెప్పే ఈ రచన 'మాలపార్తి' భావాలకు

అద్దం పడుతుంది. 'మాలపార్తి' తొలి కాల్పనిక రచనలయిన అడ్రెంచర్ డి ఆన్ కాపీటానోడి స్వెంచురా (1927), సోడోయా ఏ గొమొర్రా (1931), మరియు సాంగ్యో (1937) లు కూడా ఫాసిస్టు వాదం వైపు మొగ్గు చూపుతాయి. 1940 లో 'మాలపార్తి' ఫాసిజాన్ని వ్యతిరేకించి పార్టీ నుండి బహిష్కృతుడయ్యాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో మిత్రదేశాల విలేఖకుడుగాను, తరువాత నేపుల్స్ ఆక్రమణ సందర్భంగా లయజన్ అధికారిగాను పనిచేశాడు. రష్యన్ ఫ్రంట్ నుండి అతడు వ్రాసిన రిపోర్టులు ఇల్ ఓల్గానేసె ఇన్ యూరోపా (1943) గా గ్రంథరూపం దాల్చాయి. 'మాలపార్తి' వ్రాసిన రెండు అపూర్వ వాస్తవిక యుద్ధ నవలలు కపుట్ (1944), లా పెల్లె (1949) లు అతనికి ప్రపంచ వ్యాప్తమైన కీర్తిని ఆర్జించి పెట్టాయి. ఆ నవలలలో మాలపార్తి నేపుల్స్ ప్రజల జీవితాలను ధ్వంసం చేసిన భయంకర యుద్ధ దృశ్యాలను అధివాస్తవిక రీతిలో కళ్ళకు కట్టినట్లు చిత్రించాడు.

మాలపార్తి ఒకవైపున కాల్పనిక రచనలను, ఇతర రచనలను చేస్తూ మరో వైపు ఇద్దరు ప్రముఖుల జీవితాలు ఆధారంగా గొప్ప వాస్తవిక నాటకాలను వ్రాశాడు. మార్సెల్ ప్రాస్ట్ జీవితం ఆధారంగా వ్రాసిన నాటకం డు కోట్ డి చెజ్ ప్రాస్ట్ 1948 లోనూ, కార్ల్ మార్క్స్ జీవితం ఆధారంగా వ్రాసిన నాటకం దాస్ కాపీటల్ 1949 లోనూ ప్రదర్శించబడ్డాయి. రష్యా ఆక్రమణలోని వియెన్నాలోని జన జీవనాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని వ్రాసిన మరో నాటకం అంచె లే డొన్నె హన్నో పెర్సోలా గుయెర్రా (The Women Lost the War Too) 1954 లో ప్రదర్శించబడింది. 1951 లో ఇల్ క్రెస్టో ప్రోయి బిటో అనే చిత్రానికి మాలపార్తి స్క్రీన్ ప్లే వ్రాశాడు. ఇటాలియన్ టేల్స్ అనే పేరుతో 1957 లో ఒక పుస్తకాన్ని ప్రచురించాడు. మాలపార్తి మొత్తం రచనలు 1957-1971 మధ్యకాలంలో ప్రచురించబడ్డాయి. 1957 వ సంవత్సరం జూలై 19 వ తేదీన రోమ్ నగరంలో మాలపార్తి దివంగతుడైనాడు.

ఎమ్.గు.రా.

మావో టున్ (1896-1981) : చైనా దేశపు రచయిత. మావో టున్ అనే కలం పేరుతో రచనలు చేసిన షెన్ యెన్-పింగ్ 1896 వ సంవత్సరంలో చైనా దేశంలోని చెకియాంగ్ రాష్ట్రానికి చెందిన చింగ్ చెన్ లో జన్మించాడు. చైనా దేశపు అత్యుత్తమ వాస్తవ నవలా రచయితగా ప్రసిద్ధి గాంచిన మావో పత్రికా సంపాదకత్వం

కూడా చేశాడు. 1916 లో అర్థికమైన ఇబ్బందుల వల్ల విద్యాభ్యాసాన్ని మధ్యలోనే ఆపివేసిన మావో షాంఘైలోని ఒక ముద్రణాలయంలో ప్రింట్ రీడరుగా చేరాడు. అనతి కాలంలోనే సంపాదకుడుగా, అనువాదకుడుగా పదోన్నతి పొందాడు. 1920 లో మరికొందరు యువ చైనా రచయితలతో కలసి 11 సంవత్సరాలుగా నడుస్తున్న ఒక చిన్న కథల పత్రిక జియావో-షువో-యుయెహ్-పావో కు సంపాదకత్వ బాధ్యతలను స్వీకరించి ఆ పత్రికను నూతన పంథాలో తీర్చిదిద్ది నవ్యసాహిత్యాభివృద్ధికి దోహదం చేశాడు. ఆ పత్రిక సంపాదకుడుగా 1923 వరకు షెన్ కొనసాగాడు. 1926 లో 'కొమింటాంగ్' కేంద్ర నిర్వాహక కమిటీ యొక్క ప్రచార విభాగంలో కార్యదర్శిగా చేరాడు. చైనా కమ్యూనిస్ట్ పార్టీని వామపక్ష కొమింటాంగ్ సభ్యులు చీల్చినప్పుడు అనారోగ్యాన్ని సాకుగా చూపి పార్టీ కార్య కలాపాలకు దూరంగా ఉన్నాడు. తరువాతి సంవత్సరంలో మూడు నవలికలను రచించి ఒకే కూర్పుగా షిహ్ (shih, 1930; గ్రహణం) అనేపేరుతో ప్రచురించాడు. వాస్తవిక మానవ మనస్తత్వ చిత్రణతో నిండిన ఈ రచన పాశ్చాత్య విమర్శకులచే 'మావో' రచనలన్నిటిలోను గొప్పదిగా పరిగణించ బడినప్పటికీ చైనాలోని మార్క్సిస్టు విమర్శకుల తీవ్ర ఖండనలకు గురి అయింది. 'మావో' తరువాతి రచన జూ-యెహ్ (Tzu-yeh: 1933, అర్థరాత్రి), దానిలోని సామ్యవాద భావాలవల్ల అది మార్క్సిస్టు విమర్శకుల ఆమోదం పొందగలిగింది. 1930 లో మావో వామపక్ష రచయితల సంఘ స్థాపనలో ప్రధాన పాత్ర వహించాడు. 1937-45 మధ్య కాలంలో జరిగిన చైనా-జపాన్ యుద్ధకాలంలో 'మావో' తన వామపక్ష రచనా వ్యాసంగాన్ని కొనసాగించాడు. రెండు దేశభక్తి ప్రధానమైన పత్రికలను స్థాపించి సంపాదకత్వం నిర్వహించాడు. 1949 లో చైనాలో కమ్యూనిస్ట్ ప్రభుత్వ స్థాపన జరిగిన తరువాత 'మావో' అనేక సాహిత్య కళా సంఘాలలో చేరి సారస్వత సేవ చేశాడు. 1970-80 మధ్య చైనా రచయితల సంఘానికి ఉపాధ్యక్షుడై ఒక బాల సాహిత్య పత్రికకు సంపాదకత్వం కూడా నెరపాడు. 1978 లో తిరిగి చైనా కమ్యూనిస్ట్ పార్టీలో ప్రముఖ కార్యకర్తగా ఉన్నాడు. 1981 వ సంవత్సరం మార్చి 27 వ తేదీన పెకింగ్ నగరంలో మావో మరణించాడు.

ఎమ్.గు.రా.

మిడిల్ టన్, టామస్ (1570-1627) : ఆంగ్ల కవి, నాటక రచయిత. 1600 వ సంవత్సరానికి ముందు మిడిల్ టన్ ఆక్స్ ఫర్డ్ లో రెండేళ్లు అధ్యయనం చేశాడు.

మూడు పద్య గ్రంథాలను ప్రచురించాడు. నాటక దర్శకుడు ఫిలిప్ హెన్స్లో కోసం థామస్ డెక్కర్, జాన్ వెబ్స్టర్ మొదలైన వారితో కలసి నాటకాలు వ్రాశాడు. జనా దరణ పొందిన నాటక రచయితగా మిడిల్ టన్ అనేక లార్డ్ మేయర్ నాటకాలను, ఇతర రూపకాలను రచించి నిర్వహించాడు. గొప్ప రంగస్థల విజయాన్ని సాధించిన ఇతడి నాటకం ఏ గేమ్ ఎట్ ఛేయెస్ (A Game at Chaess: 1625) లో స్పెయిన్ దేశాన్ని, జెసూయిట్ లను అన్యాయదేశంగా నల్లజాతికి చెందిన రాజుగాను, అతని అనుచరులుగాను చిత్రించాడు. వీరిని శ్వేత జాతియోధుడైన ఛార్లెస్ రాకుమారుడు ఓడించటం ఈ నాటకంలోని ప్రధానాంశం. ఈ రాజకీయ వ్యంగ్య నాటకం ప్రేక్షకులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. స్పెయిన్ దేశపు రాయబారి ఈ నాటకం పట్ల నిరసన ప్రదర్శించిన తరువాత జేమ్స్ ప్రభువు దీని నిషేధానికి ఉత్తర్వు లిచ్చాడు.

మిడిల్ టన్ ఉత్తమ రచనలుగా వుమెన్ బివేర్ వుమెన్ (1657), ది ఛేంజ్ లింగ్ (1653) అనే విషాద నాటకాలను పేర్కొనవచ్చు. మిడిల్ టన్ సుఖాంత నాటకాలలో డబ్బుకి దాసోహ మనే ఆ నాటి సంఘాన్ని చిత్రించాడు. మైకేల్ మన్ బెర్న్ (1607) అతని వ్యంగ్య రచనలలో సుప్రసిద్ధమైనది. అతని ఏ ట్రిక్ టు కాచ్ ది ఓల్డ్ వన్ (1608) లో ఒకరికంటే ఒకరు అధికులు కావా లనుకునే ఇద్దరు వడ్డీ వ్యాపారుల ఆట కట్టించే తెలివైన మేనల్లుని పాత్ర ప్రేక్షకులను ఎంతగానో ఆకట్టు కుంటుంది. ఏ మాడ్ వరల్డ్, మై మ్యాస్టర్స్ (1608) లో ఒక సరదా రాయుడైన పల్లెటూరి పెద్దమనిషి తన దాతృత్వాన్ని తానే విపరీతంగా పొగడుకుంటాడు. కాని అతని దాతృత్వానికి అతని వారసుడైన స్వంత మనుమడు మాత్రం నోచుకోడు. 1630 లో ప్రచురింపబడిన ఏ ఛాన్స్ మేడ్ ఇన్ చీప్ సైడ్ (ప్రదర్శన: 1613) లో లండన్ నాగరకుల అసహజ స్వభావాన్ని హాస్యరస స్ఫూర్తకంగా చిత్రించాడు. 1611 లో ప్రచురింపబడిన ది రోరింగ్ గర్ల్ లో స్వేచ్ఛా వివాహ వ్యవస్థను అభిలషించే అమ్మాయిని చిత్రించాడు. సుఖ విషాద మేళనానలయిన ఏ ఫెయిర్ క్వారెల్ (1617) లాంటి అతడి రచనలలో కథా బలం తక్కువగా ఉన్నా, నాటకీయ సన్నివేశాలు రక్తి కట్టే విధంగా ఉండి ప్రేక్షకులను అలరిస్తాయి. మిడిల్ టన్ ఇతర రచనలలో ఎక్కువ భాగం సుఖాంత నాటకాలే. డెక్కర్ సహ కర్తృత్వంలో రచించిన ది ఆన్లెస్ట్ హోర్ (1604), రాబీ, మాసింగ్ లతో కలసి

రచించిన *ది బిల్డ్ లా* (1656) లు కూడా మిడిల్టన్ రచనలలో ఎన్నదగినవి.

మిడిల్టన్ 1627 జూలై 4 న ఇంగ్లండు దేశపు సర్రేలోని న్యూయింగ్టన్ బట్స్లో కీర్తిశేషుడయ్యాడు. ఎమ్.గు.రా.

మిలోస్ట, జెస్సావ్ (1911-) : పోలిష్-అమెరికన్ రచయిత. 1911 జూన్ 30 న రష్యాలోని లిథువేనియాకు చెందిన సాటెయి

నాయిలో జన్మించాడు. అనువాదకుడుగా, విమర్శకుడుగా ఇతడు ప్రసిద్ధుడు. 1980 లో సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతిని పొందాడు. ఒక ఇంజనీర్ కొడుకైనా మిలోస్ట తన హైస్కూలు,

యూనివర్సిటీ చదువులను ఆ నాటి పోలండుకు చెందిన విల్నో నగరంలో పూర్తి చేశాడు. 21 సంవత్సరాల వయస్సులో తన ప్రథమ పద్య సంకలనం *పోయెమట్ బిజెనే జ్జుస్లెగ్మ* వ్రాసే సమయానికి మిలోస్ట సామ్యవాదిగా, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా దుర్ఘటనలు జరుగుతాయని ఊహించే 'కటాస్ట్రోఫిస్టు' కవుల నాయకుడుగా ప్రసిద్ధుడు. పోలండ్ను నాజీలు ఆక్రమించిన కాలంలో మిలోస్ట చైతన్యవంతుడైన వ్యతిరేకిగా అనేక రచనలు, అనువాదాలు చేశాడు. అనేక పుస్తకాలకు సంపాదకత్వం నిర్వహించాడు. 1942 లో *పై సెన్ నియెపోడెగ్లో* ను సంతరించాడు. అతని పద్య సంకలనం *ఒకాలెనీ* (1945) కమ్యూనిస్టు పోలండులో ప్రచురించబడిన మొదటి పుస్తకాలలో ఒకటి. క్రొత్త కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం విదేశీ సర్వీసులకు మిలోస్టను నియమించి గౌరవించింది. వాషింగ్టన్ డి.సి. లో సాంస్కృతిక రాయబారిగాను, పారిస్ లో సాంస్కృతిక వ్యవహారాల ప్రథమ కార్యదర్శిగాను అతడు పనిచేశాడు. 1951 లో ఫ్రాన్స్ దేశపు రాజకీయ ఆశయాన్ని కోరాడు. 1960 లో అమెరికా దేశానికి వలసపోయి బర్క్లీ లోని కాలిఫోర్నియా విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడుగా చేరాడు. 1970 లో అమెరికా పౌరస్వత్వం పొందాడు.

ప్రప్రథమంగా మిలోస్ట కవి అయినప్పటికీ అతని వ్యాస సంపుటి *జ్విమెవొలొనీ ఉమిసిల్* (1955, The

Captive Mind) ఎనలేని ఖ్యాతి నార్జించి పెట్టింది. ఈ సంపుటిలో మిలోస్ట కమ్యూనిజానికి బానిసలయిన అనేక పోలిష్ మేధావులను తీవ్రంగా ఖండించాడు. అతని పద్యరచనలు వాటిలోని సాంప్రదాయకశైలికి, వేదాంత, రాజకీయ పరమైన అంశాలకు పేరెన్నిక గన్నవి. దీనికి ముఖ్య ఉదాహరణగా అతని *త్రక్తల్ పొయెటిక్కి* (1957, The Poetic Treatise) ని పేర్కొనవచ్చు. మిలోస్ట ఇతర రచనలలో స్వీయచరిత్ర, *డొలినా ఇస్సీ* అనే నవల, *పోలిష్ వింటర్* (1978), బైబిల్ కు పోలిష్ అనువాదం ముఖ్యమైనవి.

ఎమ్.గు.రా.

మిల్టన్, జాన్ (1608-74) : ఆంగ్ల మహాకవి. 1608 డిసెంబర్ 9 న లండన్ లో జన్మించాడు. ఆంగ్ల కవులలో చిర యశస్సు నార్జించిన కవులలో పేర్కొందగినవాడు. 1667 లో *పేరడైజ్ లాస్ట్* (Paradise Lost) అనే ఇతిహాస కావ్యాన్ని వ్రాశాడు. కవిగా మాత్రమే గాక చరిత్రకారుడుగాను, పండితుడుగాను వ్యాసరచయితగాను, ఉన్నత ప్రభుత్వోద్యోగిగాను కూడా మిల్టన్ ప్రసిద్ధుడు.

చిన్న వయసులోనే లాటిన్ భాషలో పాండిత్యాన్ని సంపాదించి ఛందోబద్ధంగా కవిత్వం చెప్పగలిగిన మిల్టన్ కేంబ్రిడ్జ్ లోని క్రీస్ట్ కళాశాల నుండి ఎం.ఏ. పట్టా పొందాడు (1625-32). విద్యార్థి దశలోనే లాటిన్, ఇటాలియన్, ఇంగ్లీషు భాషల్లో కవిత్వం వ్రాశాడు. 1632 నుండి 1638 వరకు తల్లి దండ్రులతో నివసిస్తూ ఇంటివద్దనే సాహిత్యాధ్యయనం కొనసాగించాడు. ఆ తరుణంలోనే తన మొదటి పద్యనాటకం *కోమస్* రచించాడు. ఈ రచనలో మంచి చెడుపై విజయాన్ని సాధిస్తుందన్న సత్యాన్ని మనోజ్ఞంగా చిత్రించాడు. *లైసిడాస్* అనే పద్యాన్ని కూడా ఈ రోజులలోనే సంతరించాడు. తరువాత ఒక సంవత్సరం పాటు ఇటలీ దేశంలో పర్యటించాడు. ఇంగ్లండులో చెలరేగిన ప్యూరిటన్ వాదం కారణంగా అనేక సంవత్సరాలు (1641-60) పౌరస్వేచ్ఛ, మత స్వేచ్ఛలకై కరపత్ర రచనల ద్వారా ప్రచారం నిర్వహిస్తూ గడిపాడు. కామన్వెల్త్ ప్రభుత్వంలోని విదేశీ భాషల శాఖలో కార్యదర్శిగా నియమితుడై పనిచేశాడు. 1644 లో *ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ అండ్ ఎరియోపాజిటికా* అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. 1651-52 లో కంటీచూపు కోల్పోయినా, మిల్టన్ తన రచనా వ్యాసంగాన్ని ఆపి వేయలేదు. 1654 లో *ది సెకండ్ డిఫెన్స్ ఆఫ్ ది వీపుల్ ఆఫ్ ఇంగ్లండ్* పూర్తిచేశాడు. 1660 లో

రెండవ ఛార్లెస్ పునఃప్రతిష్ఠితుడైన తరువాత కామన్వెల్త్ మద్దతుదారుడన్న కారణంగా బంధించబడి తిరిగి వెంటనే విడుదల చేయబడ్డాడు. 1671 లో పార్లమెంట్ లో గెయిన్డ్ శాంసన్ అగొన్విస్ట్ లను ప్రచురించాడు. జీవితపు మలిదశలో అంధుడైన మిల్టన్ తన కవిత్వాన్ని తనకూతురు, ఇద్దరు మేనల్లుళ్ళు, మిత్రులు, శిష్యులు మొదలైన వారి సహాయంతో గ్రంథస్థం చేశాడు. గోట్ వ్యాధికి గురిఅయి, 1674 నవంబర్ 8వ తేదీన మిల్టన్ మరణించాడు.

ఎమ్.గు.రా.

మిల్లర్, ఆర్థర్ (1915--) : అమెరికన్ నాటక రచయిత. 1915 అక్టోబర్ 17 న న్యూయార్కు నగరంలో జన్మించాడు.

ఈ రచయిత రచనలలో సాంఘిక దృష్టి మెండుగా ఉండి అతడు సృష్టించిన పాత్రల ఆంతర జీవితాలను ప్రకటిస్తూ ఉంటుంది. మిల్లర్ రచన డెత్ ఆఫ్ ఏ సేల్స్ మన్ (1949) బహుజనాదరణ పొందింది.

మిల్లర్ తండ్రి ఒక చిన్నకర్మాగారానికి అధిపతి. ఆర్థికంగా చితికిపోయిన తండ్రి ద్వారా ఆధునిక జీవనంలోని అభద్రత మిల్లర్ కు అవగతమైంది. అతనిలోని ఆ నిరాశా భావం నుంచే రచయిత మిల్లర్ ఉద్భవించాడు. హైస్కూలు విద్యాభ్యాసం తరువాత మిల్లర్ ఒక గిడ్డంగిలో పనికి కుదిరాడు. తద్వారా ఆర్జించిన డబ్బుతో మిచిగాన్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరాడు. అక్కడ ఉన్నప్పుడే మిల్లర్ నాటకాలు వ్రాయటం మొదలు పెట్టాడు. 1945 లో అతడు వ్రాసిన నవల ఫోకస్ (Focus) పాఠకలోకాన్ని ఉర్రూతలూగించింది. 1947 లో వ్రాసిన ఆల్ మైసన్స్ అతని మొదటి ప్రముఖ నాటకం. నాణ్యత లేని యుద్ధ సామాగ్రిని ఉత్పత్తి చేసే ఉత్పత్తిదారుని కథ ఈ నాటకంలోని ముఖ్యంశం. డెత్ ఆఫ్ ఏ సేల్స్ మన్ ఆ నాటి అమెరికన్ నాటకాలలో గొప్ప నాటకంగా ప్రఖ్యాతి కెక్కింది. ఈ విషాద నాటకంలో నాటి సమాజపు అసత్యపు విలువల కోసం బలి అయిపోయిన ఒక సామాన్యుని జీవిత చిత్రణ ఉంది.

1953 లో వ్రాసిన ది క్రూసిబుల్ 1692 లో సేలెం, మసాచుసెట్స్ లో క్షుద్ర ప్రయోగాల కుట్రలు జరిగిన నాటి పరిస్థితులు 1950 దశకంలో పునరావృత్తమవుతున్నాయన్న మిల్లర్ భావనకు రూపకల్పన. 1956 లో పార్లమెంటు యొక్క 'అన్-అమెరికన్ ఆక్టివిటీస్ కమిటీ' (Un-American Activities Committee) మిల్లర్ ను విచారించింది. పదేళ్ళ క్రితం జరిగిన కమ్యూనిస్ట్ రచయితల సమావేశంలో పాల్గొన్న వారి పేర్లను బయట పెట్టటానికి మిల్లర్ నిరాకరించాడు. తరువాత మిల్లర్ ఉన్నత న్యాయస్థానానికి అప్పీలు చేసుకొని గెలుపొందాడు.

1955 లో మిల్లర్ అల్పవ్యవధి నాటకాలైన ఏ మెమోరీ ఆఫ్ టూ మండేస్, ఏ వ్యూ ఫ్రం ది బ్రిడ్జ్ లు ఒకే టికెట్టుపై ప్రదర్శింపబడ్డాయి. ఆఫ్ ది ఫోల్ (1964) లో మనుష్యుల మధ్య అనుబంధాల విచ్ఛిన్నతను, తత్పరిణామాలను గూర్చి రచయిత పొందిన ఆవేదన కనిపిస్తుంది. ది వైస్ (1968) లో ఇద్దరు సోదరుల మధ్య ఏర్పడిన మానసిక అగాధాల పరిశీలనం ఉంది. 1969 లో లండన్ లో ప్రదర్శించబడిన ఈ నాటకానికి మిల్లర్ దర్శకత్వం కూడా వహించాడు. వాషింగ్టన్ డి.సి. లో 1977 లో ప్రదర్శించబడిన నాటకం ది ఆర్బిబిషప్స్ సీలింగ్ లో అసమ్మతి రచయితల పట్ల సోవియట్ ప్రభుత్వ కఠిన ప్రవర్తనను చిత్రించాడు. చార్లెస్ ఎస్.సి.లో జరిగిన 1980 సంవత్సరపు అమెరికన్ సోలెట్ ఫెస్టివల్ లో ప్రదర్శింపబడిన ది అమెరికన్ క్లాక్ అనే నాటక సంకలనం తన రెండవ భార్య అయిన ప్రముఖనటి 'మార్లిన్ మన్' కోసం ది మిస్ ఫిట్స్ (1961) చిత్రానికి స్క్రిప్ట్ వ్రాశాడు. 1967 లో ఐ డోంట్ నీడ్ యూ ఎనీ మోర్ అనే పేరుతో మిల్లర్ కథానికల సంకలనం వెలువడింది. 1977 లో అతడు వ్రాసిన రంగస్థల వ్యాసాల సంకలనం కూడా ప్రచురించబడింది.

ఎమ్.గు.రా.

మిల్లర్, హెన్రీ (1891-1980) : అమెరికన్ రచయిత. 1891 డిసెంబర్ 26 న న్యూయార్కు నగరంలో జన్మించాడు. ఇతడు నిరంతర స్వేచ్ఛా సంచార లాలసుడు. స్వీయ జీవిత సంఘటనలు ప్రతి ఫలించే ఇతని నవలలలో నిష్పక్షపాత వైఖరి గోచరిస్తుంది. ముఖ్యంగా స్త్రీ పురుష సంబంధాల పట్ల తేటతెల్లంగా కనిపించే ఈ వైఖరి 20 వ శతాబ్దం మధ్యభాగపు సాహిత్యంపై తన ప్రభావాన్ని చూపించింది. ఇతరులు దాచుకోవాలనుకునే భావాలను, చెడు ఊహలను కూడా మిల్లర్ బాహటంగా

తన రచనలలో చిత్రిస్తాడు. అతని ముఖ్య రచనలు వాటిలోని తైంగిక ధోరణుల కారణంగా బ్రిటన్ లోనూ, అమెరికాలోనూ 1960 వరకూ నిషేధించబడినప్పటికీ ఫ్రాన్స్ నుండి దొంగ చాటుగా రవాణా చేయబడి, విశేష ప్రాచుర్యాన్ని పొందాయి.

బ్రూక్లిన్ లో పెరిగి పెద్దవాడైన హెన్రీ మిల్లర్ తన బాల్యజీవితపు అనుభవాలను బ్లాక్ స్ట్రీంగ్ (1936)

లో వ్రాశాడు. 1924 లో న్యూయార్కు లోని వెస్టర్న్ యూనియన్ లో చేస్తున్న ఉద్యోగాన్ని వదిలి వేసి తన పూర్తి సమయాన్ని రచనలకే కేటాయించాడు. 1930 లో మిల్లర్ ఫ్రాన్స్ కు వెళ్లాడు. అతని

ట్రోపిక్ ఆఫ్ కేన్యర్ (కర్కాటక రేఖ) 1934 లో ఫ్రాన్స్ లో ప్రచురితమైంది. పారిస్ లో గడపిన జీవితాన్ని ఈ నవలలో అతడు చిత్రీకరించాడు. తరువాత 1939 లో తన న్యూయార్కు జీవితం ఆధారంగా ట్రోపిక్ ఆఫ్ కాపికార్డ్స్ (మకరరేఖ) రచించాడు. ఈ రెండు నవలలూ 1961 వరకూ అమెరికాలో ప్రచురణకు నోచుకోలేదు.

1939 లో మిల్లర్ గ్రీస్ దేశాన్ని సందర్శించాడు. ఆ ప్రభావంతో ది కౌల్స్ ఆఫ్ ఆఫ్ మారుసి (1941) వ్రాశాడు. 1940-41 లలో అమెరికా దేశమంతా తిరిగి విమర్శనాత్మకమైన నవల ది ఎయిర్ కండిషన్డ్ నైట్ మేర్ వ్రాశాడు. దీనిలో యాంత్రికీకరణ, వ్యాపారాత్మక ధోరణి మానవ సమాజాన్ని ఏ విధంగా అణగద్రొక్కి వేస్తున్నాయో విశదంగా వర్ణించాడు. కాలిఫోర్నియా సాగర తీరంలో 'బిగ్ సూర్' వద్ద స్థిర నివాసమేర్పరచుకున్న మిల్లర్ చుట్టూ అభిమానులు గుమికూడటం మొదలు పెట్టారు. వారిలో చాలామంది రచయితలు కూడా ఉన్నారు. అక్కడ మిల్లర్ రోసీ క్రూసిఫీక్షన్ అనే మూడు భాగాల రూపకం వ్రాశాడు. దీనిలో సెక్స్, ప్లెక్స్, వెక్స్ (1965) అనే మూడు భాగాలున్నాయి. ఇవి అమెరికాలో ప్రచురితమైన తరువాత అశ్లీలత ఆరోపణపై విచారణ జరిగింది. చివరకు 1964 లో

అమెరికా సుప్రీంకోర్టు ఆ పుస్తకాలలో అశ్లీలమైన దేమీ లేదని తీర్పు నిచ్చింది.

మిల్లర్ ఇతర పుస్తకాలలో ది కాన్సెలాజికల్ ఐ (1939), ది విన్డమ్ ఆఫ్ ది వార్డ్ (1941) అనే వ్యాస సంకలనాలు ముఖ్యమైనవి. రచయితగానే గాక చిత్రకారుడుగా కూడా మిల్లర్ సుప్రసిద్ధుడు. అతడు చిత్రకళపై వ్రాసిన పుస్తకం టు పెయింట్ ఈస్ టు లవ్ అగెయిన్ (1960) అనే శీర్షికతో ప్రచురించబడింది. లారెన్స్ డరెల్, అనాయిస్ నిస్, వాలెస్ ఫోలీలతో మిల్లర్ జరిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు అనేక సంపుటాలుగా ప్రచురింపబడ్డాయి.

1980 సంవత్సరం జూన్ 7వ తేదీన కాలిఫోర్నియాలోని పసిఫిక్ పాలిసెడ్స్ వద్ద హెన్రీ మిల్లర్ పరమపదించాడు.

ఎమ్.గు.రా.

మిషీమా, యుకీయో (1925-70) : ప్రసిద్ధ జపనీస్ రచయిత. అసలు పేరు 'హిరవోకా కిమిటకే'.

1925 జనవరి 14 న టోక్యోలో జన్మించాడు. ఇతడు మిషీమా యుకీయో అనే కలం పేరుతో ప్రసిద్ధి పొందాడు. జపానీయుల సాంప్రదాయిక జీవనపు విలువలకు, పాశ్చాత్య నాగరకతా ప్రభావానికి మధ్య ఏర్పడిన స్పర్శ

మిషీమా యుకీయో రచనలలో ప్రతిఫలిస్తూంటుంది. ఈ స్పర్ధను మిషీమా యుకీయో తన నిజ జీవితంలో అతి విషాదకరంగా ఆత్మహత్య రూపంలో పరిష్కరించాడు. ఉన్నత ప్రభుత్వోద్యోగి కుమారుడైన 'మిషీమా' టోక్యోలోని అరిస్టోక్రటిక్ పేర్స్ స్కూలులో చదువుకొన్నాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం సందర్భంగా సైన్యంలో చేరాలని ఉవ్విళ్ళూరినా, శరీరపు కొలతలు సరిపోని కారణంగా చేరలేక పోయాడు. టోక్యోలోని ఒక కర్మాగారంలో పనిచేస్తూ యుద్ధం పూర్తయిన తరువాత టోక్యో విశ్వవిద్యాలయంలో న్యాయశాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. 1948-49 లో జపాన్ ఆర్థిక మంత్రిత్వశాఖలోని బ్యాంకింగు విభాగంలో చేరాడు. అతని తొలి నవల కామెన్ నో

కోకుహోకు (1949) లో కొంత వరకు తన స్వీయానుభవాలను గ్రంథస్థం చేశాడు. ఈ నవలలో స్వలింగ సంపర్కం ప్రధాన కథాంశంగా ఉంది. అతడు వ్రాసిన అనేక ఇతర రచనలలో కూడా ఇది కనిపిస్తుంది. ఈ నవల అతనికి వెంటనే ఖ్యాతిని ఆర్జించి పెట్టడంతో 'మిషీమా' రచనా రంగంపై ఎక్కువ దృష్టిని కేంద్రీకరించాడు.

'మిషీమా' రచనలలో రక్తపాతం, మరణం, ఆత్మహత్య, ఆధునిక జీవనపు నిరాసక్తత పట్ల వ్యతిరేకత ధ్వనిస్తూ ఉంటాయి. అతని తొలి దశలోని రచనలలో భౌతిక, మానసిక సమస్యలతో సతమతమయే పాశ్చాత్య ప్రతినాయకులు దర్శనమిస్తారు. మరి దశలోని రచనలలో జపాన్ సంప్రదాయ సాహిత్యపు రీతిలో గుణవంతులైన నాయకులు కనిపిస్తారు.

కీంకా కూజి (The Temple of Golden Pavilion: 1956) లో యువకుడైన ఒక బౌద్ధాలయ సేవకుడు తన ప్రార్థనా మందిర సౌందర్యానికి ముగ్ధుడై దానిని తగులబెట్టిన సంఘటన వర్ణించబడింది. టాయియో టో బెల్లు (1968, Sun and Steel) లో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో జపాన్ పొందిన ఓటమివల్ల కలిగిన సిగ్గును, శారీరక బలాన్ని పెంపొందించుకోవలసిన ఆవశ్యకతను వివరించాడు. పై రెండు రచనలలో కూడా మరణాన్ని గూర్చిన వ్యాఖ్యానాలున్నాయి. అతని చివరి రచన హోజో నో ఉమి (1965-70 Sea of Fertility) అనే నాల్గు భాగాల ఐతిహాసిక రచనలో చంద్రునిలోని ఎడారి లాంటి నీ ఆఫ్ ఫ్లెర్లిలిటీ తో ఆధునిక జపాన్ దేశాన్ని పోల్చాడు. ఈ గ్రంథంలో హోజూ నో యుకీ (Spring Snow), హోమ్మా (Runaway Horses), ఆకట్సుకీ నోబెరా (The Temple of Dawn), బెన్సిన్ గోషుయి (The Decay of the Angel) అనే నాలుగు భాగాలున్నాయి.

'మిషీమా' వ్రాసిన డెల్ థన్ మిడ్ సమ్మర్ ఆండ్ అదర్ స్టోరీస్ (1966) లోని దేశభక్తి ఆధారంగా యూకోకు (Yukoku) అనే చలన చిత్రాన్ని నిర్మించారు. మిషీమా దర్శకత్వం వహించి నటించిన ఈ చిత్రంలో జపాన్ దేశపు కర్మకాండతో కూడిన 'సెప్పకు' (Seppuku) ఆత్మహత్య విధానాన్ని చూపించారు. చిత్రాలకు చేసిన రచనలే గాకుండా జపాన్ సంప్రదాయానుసారంగా అనేక నాటక కళారూపాలను కూడా మిషీమా సృష్టించాడు.

సాంస్కృతికంగా, మతపరంగా ప్రాకృశ్చిమాల కలయిక 'మిషీమా' నాటకాల్లో కనిపిస్తుంది.

సమ కాలీన పాశ్చాత్య నాగరకతా ప్రభావిత జపాన్ జీవనపు విలువలకు, గతకాలపు 'సమురాయి' సైనిక రాజ్య సంప్రదాయాల విలువలకు మధ్య 'మిషీమా' మానసికంగా నలిగిపోయాడు. వ్యక్తిగతంగా 'మిషీమా' పాశ్చాత్య నాగరకతను, జీవన విధానాన్ని అవలంబించాడు. అతనికి పాశ్చాత్య సంస్కృతికి సంబంధించిన అఖండ విజ్ఞానం ఉంది. అయినా తన స్వదేశం పాశ్చాత్య దేశాలను గుడ్డిగా అనుకరించటాన్ని 'మిషీమా' తీవ్రంగా ఖండించాడు. 'మిషీమా' జపాన్ దేశపు యుద్ధకళలైన కరాటే మొదలయిన విద్యలను అభివృద్ధి పరచి వివాదాస్పదమయిన 'టాటేనోయ్' (Shield Society) అనే సైన్య దళాన్ని ఏర్పరచాడు. కమ్యూనిస్ట్ లేదా వామపక్ష సైన్యాలు తమ దేశంపై దాడి చేసినప్పుడు ఈ దళాలు తమ సైనిక దళాలకు సహాయపడగల వని 'మిషీమా' అశించాడు.

గౌరవప్రదమైన, ఆమోద పూర్వకమైన ఆత్మహత్యపై గల నమ్మకాన్ని 'మిషీమా' తన ఆత్మహత్యతో రుజువు పరచాడు. 1970 నవంబరు 25 న నలుగురు 'టాటేనోకాయ్' అనుచరులు వెంటరాగా టోక్యోలోని మిలిటరీ కేంద్రస్థానంలో ఉన్న కమాండింగ్ జనరల్ కార్యాలయాన్ని స్వాధీనపరచుకొని పది నిమిషాల పాటు అక్కడ గుమిగూడిన వెయ్యిమంది సైనికుల ముందు ఉపన్యసించాడు. తన ఉపన్యాసంలో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతర జపాన్ దేశ రాజ్యాంగాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించాడు. తరువాత తన కత్తితో పేగులను చీల్చుకుని 'సెప్పకు' పద్ధతిలో ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు. అతని అనుచరుడొకడు అతని తలను ఖండించి మరణయాతన ననుభవిస్తున్న 'మిషీమా' కు 'సెప్పకు' పద్ధతిలో విముక్తి కల్పించాడు.

ఎమ్.గు.రా.

మిస్ట్రాల్, గాబ్రియేలా (1889-1957) : ప్రముఖ లాటిన్ అమెరికన్ రచయిత్రి. 1889 ఏప్రిల్ 7 న చిలీ దేశంలోని విక్యూనాలో జన్మించిన 'లూసిలా గొడాయ్ ఆల్కయాగా' 'మిస్ట్రాల్, గాబ్రియేలా' అనే కలం పేరుతో సాహితీ రంగంలో ఖ్యాతి గన్నది. ఈమె 1945 లో సాహిత్యానికి గాను నోబెల్ బహుమతిని పొందింది. శ్వానిష్, బాస్క్, భారతీయ ఆనువంశికత గల ఈమె ఉత్తర చిలీలోని ఒక గ్రామంలో పెరిగి పెద్దదై, తన 15 ఏళ్ళ ప్రాయంలో ఉపాధ్యాయ వృత్తిని చేపట్టింది.

తరువాత కళాశాలలో ఉపన్యాసకురాలయింది. రచయిత్రి గాను, సాంస్కృతిక వ్యవహారాల మంత్రిణిగాను, విదేశీ రాయబారిగానూ మిస్ట్రాల్ పేరు గాంచింది. మాడ్రిడ్, లిస్బన్, జెనోవా, నీస్ లలో ఈమె విదేశీ రాయబారిగా పనిచేసింది.

1914 లో ఈమె వ్రాసిన *సోనెట్స్ డీలా ముయ్యెరై* (Sonnets of death) కు చిర దేశపు సాహిత్య బహు

మతి లభించింది. ఈమెకు అభిమాన పాత్రులైన కవులు గాబ్రియేల్ డానం జియో, ఫ్రెడెరిక్ మిస్ట్రాల్ ల పేర్లను కలిపి, తన కవితా సంకలనంలో ఆమె చేసిన సంతకాల వల్ల 'మిస్ట్రాల్ గాబ్రియేలా' గా ఆమె పేరు స్థిరపడిపో

యింది. ఆమె తొలి రచనలలో *డెసోలేషన్* (Desolation, 1922) పేర్కొన దగినది. దీనిలోని *డోలర్* అనే పద్యంలో ప్రేమ వ్యవహార పర్యవసానంగా మిగిలిన తన ప్రేయసి ఆత్మహత్యను వర్ణించింది. ఈ విషాద సంఘటన కారణంగా ఆమె జీవితంలో వివాహం మాట తలపెట్టకుండా బ్రహ్మచారిణిగా గడిపింది. అందుకే ఆమె రచనలలో మాతృత్వపు మార్దవం కోసం తపన కనిపిస్తుంటుంది. *టెండర్నెస్* (1924, Tenderness) లోనూ, *టూల* (1938, Destruction) లోనూ మానవాళిపై విశ్వాసం, శిశువులపై మమకారం, అణగద్రొక్కబడిన వారిపై అభిమానం ముఖ్యమైన అంశాలుగా కనిపిస్తాయి. 1954 లో ఆమె *లాగార్* (1954, The wine press) అనే పద్య సంకలనాన్ని ప్రచురించింది.

విదేశీ రాయబారిగా 'మిస్ట్రాల్' విస్తృతంగా పర్యటించింది. నానాజాతి సమితి, ఐక్యరాజ్య సమితులలోని సాంఘిక, సాంస్కృతిక సంఘాలలో పనిచేసింది. ఆవేశ భరితమూ, శక్తిమంతమూ అయిన ఆమె కవిత్యం ఆమె ప్రత్యేక బాణిలోని పద బంధాలతో, అలంకారాలతో హృద్యంగా ఉంటుంది. అనేక ప్రపంచ భాషల్లోకి ఆమె కవిత్యం అనువదించబడింది. లాంగ్స్టన్ హగ్స్ చేసిన అనువాదాలు 1957 లోనూ, డోరిస్ డానా చేసిన

అనువాదాలు 1971 లోనూ వెలువడ్డాయి. మిస్ట్రాల్ గాబ్రియేలా న్యూయార్క్ లోని హెంప్స్టెడ్ వద్ద 1957 జనవరి 10 న మరణించింది.

ఎమ్.గు.రా.

మిస్ట్రాల్, ఫ్రెడెరిక్ (1830-1914) :

1904 లో నోబెల్ సాహిత్య బహుమతిని స్వెయిన్ కు

చెందిన హోసే ఎచెగరాయ్ (Jose Echegaray) తో పాటు పంచుకొన్న ఫ్రెడెరిక్ మిస్ట్రాల్ ఫ్రాన్స్ దక్షిణ భాగంలో వాడుకలో ఉన్న ప్రొవెన్సాల్ భాష వికాసం కోసం పాటుపడిన వారిలో ఒకడు. ఫ్రాన్స్ లో

వారు మాట్లాడే ప్రొవెన్సాల్ భాషకే 'ఒక్' అని కూడా పేరు (దక్షిణ ఫ్రాన్స్ లో నాగరకుల భాషగా వ్యాప్తి చెందిన 'ఒక్' భాషను ఇటాలియన్, శ్పానిష్ కవులు కూడా వాడేవారు). ఒక సంపన్న కుటుంబంలో పుట్టిన మిస్ట్రాల్ 1851 లో న్యాయశాస్త్రంలో పట్టభద్రులయినా, ఆయన ఆ వృత్తిని చేపట్టక - ప్రొవెన్సాల్ జీవిత విధానాలనూ భాషనూ పునరుద్ధరించడమే తమ వ్యావృత్తిగా స్వీకరించాడు. తమ మిత్రులు కొందరితో కలిసి 1854 లో ఫెలిబ్రిజ్ అనే సంఘాన్ని స్థాపించి ప్రొవెన్సాల్ భాషనూ, సంప్రదాయాలనూ పరిరక్షించడానికి పూనుకున్నాడు. 20 ఏళ్లు శ్రమించి, 1878 లో 'ఒక్' భాష నిఘంటువును రెండు భాగాలలో ప్రచురించాడు. తమకు నోబెల్ బహుమతి ద్వారా లభించిన ధనంతో ఆయన ఆర్లీస్ లో ప్రొవెన్సాల్ జాతీయ వస్తు సంగ్రహాలయం నెలకొల్పారు. ఆయన 'ఒక్' భాషకు దాని ప్రాచీన వైభవాన్ని సమకూర్చలేకపోయినా, ఆ భాషలో గొప్పకవిగా పేరు గడించాడు.

మిస్ట్రాల్ ఎన్నో కథాకావ్యాలు, గేయాలు, కథలు వ్రాశారు. 12 ఖండాలలో సాగిన *మిరియో*, *లొ పొవెమో డవురోస్* మిస్ట్రాల్ ను మహాకవిగా నిరూపించే కథా కావ్యాలు. మిస్ట్రాల్ తమ అనుభవాలూ, జ్ఞాపకాలూ *మవున్ ఎస్పెండో* పేరిట 1906 లో ప్రచురించాడు.

పి.ఎస్.జి.

ముటనాబీ, అల్ - (915-965) : ప్రముఖ అరబ్బీ కవి. ఇరాక్ లోని ఆల్ కుఫాలో 915 లో జన్మించిన 'ముటనాబీ' పూర్తిపేరు 'అబూ-అబ్-టాయిబ్ అహ్మద్-ఇబిన్-హుస్సెయిన్-ఆల్ ముటనాబీ'. అరబ్బీ భాషలోని కవులందరిలోనూ గొప్ప వాడుగా ఇతడు పరిగణించబడ్డాడు. 'ముటనాబీ' ముఖ్యంగా స్తుతి కావ్యాలు వ్రాశాడు. కుసుమ పేశలమైన శైలితో, ఊహల కందని ఉత్ప్రేక్షలతో నిండిన 'ముటనాబీ' కవిత్వం 19 వ శతాబ్దం వరకూ అరబ్బీ కవిత్వం మీద తన ప్రభావాన్ని చూపించింది. ఇతడు వ్రాసిన డివియన్ ఆంగ్లంలోనికి అనువదించబడింది.

'ముటనాబీ' దక్షిణ అరేబియాకు చెందిన ఒక జల వాహకుని కొడుకు. తాత తండ్రుల నుండి సంక్రమించిన పాండిత్యం విద్యాభ్యాసంతో మెరుగులు దిద్దుకొంది. 924 వ సంవత్సరంలో షియా మతస్థులు ఆల్ కుఫాను ముట్టడించినప్పుడు 'ముటనాబీ' వారితో కలసి జీవిస్తూ వారి ధర్మ శాస్త్రాలను, అరబ్బీ భాషనూ నేర్చుకొన్నాడు. సిరియాలో 932 లో జరిగిన క్వర్నాషియన్ విప్లవానికి నాయకత్వం వహించాడు. ఆ విప్లవం అణచివేయబడి, 'ముటనాబీ' రెండేళ్ళు కారాగార వాసం అనుభవించాడు. విడుదలైన తరువాత సంచార కవిగా తన జీవితం ప్రారంభించాడు.

పూర్వ అరబ్బీ కవులు అబూ తమ్మాయ్ (845 లో మరణించాడు), ఆల్ బుహ్తారి (897 లో మరణించాడు) నడిచిన దారిలో స్తుతి కావ్యాలు వ్రాయటం మొదలు పెట్టాడు. 948 వ సంవత్సరంలో ఉత్తర సిరియా రాకుమారుడైన 'సయిఫ్ అద్ దౌలా' అనే కవితో సంబంధం నెలకొల్పుకొన్నాడు. అక్కడి రాజాస్థానంలోని ప్రముఖులు - 'అల్ ఇస్ బహానీ' అనే సాహిత్య సంగీత రంగాల చరిత్రకారుడు, 'ఆల్ ఫరాబీ' అనే వేదాంతి, సంగీత శాస్త్రవేత్త, ఛందోబద్ధ కవిత్వం చెప్పగలిగిన 'ఇబాను బటాహ్' అనే పురోహితుడూ వీరందరితోనూ పరిచయాలు ఏర్పరచుకొన్నాడు. 'సయిఫ్ అద్ దౌలా' ఆశ్రయంలో ఉన్న 'ముటనాబీ' అతనిపై వ్రాసిన స్తుతి కావ్యం అరబ్బీ కవిత్వంలో ఆణిముత్యం వంటిదిగా కొనియాడబడ్డది. 'ముటనాబీ' జీవితపు తరువాతి దశలు అసూయా, మాత్సర్య మేఘాలచే ఆచ్ఛాదితమయ్యాయి. చివరకు 'ముటనాబీ' సిరియా వదలి వెళ్ళాడు. ఈజిప్టు చేరి అక్కడ రాజప్రతినిధిగా ఉన్న నల్లజాతికి చెందిన నపుంసకుడైన బానిస 'అబూ-ఆల్-మిస్-కాఫూర్' ఆశ్రయం పొందాడు. కాని వ్యంగ్యాత్మకాలైన పద్యాలు వ్రాసి కాఫూర్ ను నొప్పించి 960 లో ఈజిప్టును వదలి

పారిపోయాడు. ఇరాన్ లోని షిరాజ్ చేరి బూయిద్ రాజవంశానికి చెందిన 'అమీర్ అబుద్ అద్ దౌలా' రక్షణలో 965 వరకు నివసించాడు. 'ముటనాబీ' ఇరాక్ కు తిరిగివస్తున్న సమయంలో బాగ్దాద్ వద్ద అతనిని బందిపోట్లు చంపివేశారు.

'ముటనాబీ' కవిత్వం పరితలను తీవ్రంగా ప్రభావితం చేయగల రీతిలో వ్రాయబడినప్పటికీ, కళాత్మకంగా నైపుణ్యంతో మలచిన అతని కవితా శిల్పం అతనికి పేరు ప్రతిష్ఠలు సమకూర్చింది. సాంప్రదాయకమైన 'క్వాసిడా' (గీతం) లను ఈ స్వేచ్ఛా పద్ధతిలో వ్రాసి అరబ్బీ కవిత్వంలో నవ్య సంప్రదాయ రీతిని ముటనాబీ నెలకొల్పాడు. ఎమ్.గు.రా.

ముట్ స్వేరో, సోలామన్ ఎమ్. (1924--): ఆఫ్రికాలో బెజారూ భాషలోని మొదటి నవలా రచయిత, ఆ భాషలోని అతి ముఖ్యమైన కవి.

ఈయన జాంబియాలో పెరిగి, దక్షిణాఫ్రికాలోని ఫోర్ట్ హేర్లో ఉన్న యూనివర్సిటీ కళాశాలలో విద్యనభ్యసించాడు. కొన్నాళ్ళు ప్రభుత్వ పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేసి 1955 లో వేరే బడిలో ప్రధానోపాధ్యాయుడయ్యాడు. ఆఫ్రికా ఉపాధ్యాయుల సంఘానికి శాఖలు స్థాపించాడు; ఆఫ్రికా భాషల అభివృద్ధి సంఘాన్ని స్థాపించాడు. తరువాత రొడీసియా ప్రభుత్వ ప్రచురణ సంస్థను కూడా నెలకొల్పాడు. 1960 లో ఫుల్ బ్రైట్ స్కాలర్ షిప్ తో అమెరికా వెళ్ళాడు. అక్కడ అనేక విషయాలు అభ్యసించాడు. చాలా పట్టాలు పొందాడు. 1979 లో వాషింగ్టన్ లో ఉన్న హోవర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం నుండి డాక్టరేట్ డిగ్రీ పొందాడు. ఈ డిగ్రీ కొరకు ఆయన బెజారూ భాషలోని సాంప్రదాయక సాహిత్యం గురించి సిద్ధాంత వ్యాసం వ్రాశాడు. 1981 లో తన భార్యతో జింబాబ్వే తిరిగివచ్చి అక్కడ ఉపాధ్యాయవృత్తిని చేపట్టాడు. అంతేకాక రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు.

ఈయన మొదటి నవల ఫెసో (1957) త్వరగా ప్రజాదరణ పొంది విజయం సాధించింది. దీని ఇతివృత్తం బ్రిటిష్ వలసదారులూ, జింబాబ్వే వాసుల మధ్య ఘర్షణగా పరిగణించి, దీనిని జాతీయతను పురికొల్పే కేంద్రాలలో తప్పనిసరిగా చదివించేవారు.

ముట్ స్వేరో 1978 లో ఆంగ్లంలో వ్రాసిన నవల, మపాన్ డెరా: సోల్జర్ ఆఫ్ జింబాబ్వే. సెసిల్ రోడ్స్ దక్షిణం నుండి, పోర్చుగీస్ వారు తూర్పునుంచి జింబాబ్వేలో ప్రవేశించడాన్ని మపాన్ డెరా ప్రతిఘటించడం ఈ ఇతివృత్తం. చమినూకా, జింబాబ్వే ప్రవక్త అనే మరో

నవలను కూడ ఇతడు రచించాడు. ఈయన ఇతర రచనలలో 1959 లో ప్రచురించిన నవల మురంబివా గారెడేమా, 1967 లో ప్రచురించిన పిల్లల పద్యాలు అంబుయముడెరేరె ఉన్నాయి. ఈయన బెజారూ కవుల రచనలతో కూడిన సంపుటాన్ని కూడా 1959 లో తయారు చేశాడు. ఇది 1962 లో పునర్ముద్రితమైంది. ఇ.నా.

మురసాకీ షికీబూ (978-1014) : ప్రముఖ జపనీస్ కవయిత్రి. మురసాకీ వ్రాసిన గెంజి మొనోగటరి (గెంజి కథ) జపానీస్ సాహిత్యంలో ప్రముఖ రచనగా ప్రసిద్ధి గడించింది. 'గెంజికథ' ను ప్రపంచ సాహిత్యంలో తొలి సంపూర్ణ నవలగా పరిగణిస్తున్నారు. మురసాకీ ఆసలు పేరేదో తెలియదు. 'గెంజికథ' లోని నాయిక మురసాకీ పేరునే రచయిత్రికి అన్వయించడం జరిగింది. ఆమె జీవితం గురించి తెలుసుకోవడానికి ఆమె 1007 నుంచి 1010 సంవత్సరాల మధ్య వ్రాసుకొన్న దినచర్య పుస్తకాలే ఆధారాలు. జోటో మోనిన్ మహారాణి కొలువులో పనిచేసిన మురసాకీ తన దినచర్య పుస్తకాలలో అప్పటి ఆచార వ్యవహారాలను గురించి, సంప్రదాయాల గురించి ఎన్నో వివరాలు సమకూర్చింది.

1001 లో మురసాకీ భర్త 'పుజివారా నొబుటకా' మరణించాడు. ఆయన మరణానంతరం ఆమె 'గెంజికథ' వ్రాయడం మొదలు పెట్టి, 1005 లో రాజాస్థానంలో చేరేముందు ముగించి ఉండవచ్చు నని కొందరు విమర్శకుల అభిప్రాయం. కాని, 'గెంజికథ' విస్తృతినీ, దాని కల్పనలోని వైవిధ్యాన్నీ బట్టి చూస్తే ఆ రచన 1001 నుంచి 1010 దాకా సాగి ఉండవచ్చు నని మరికొందరి అభిప్రాయం.

'గెంజికథ' ప్రధానంగా ఆ నవలా నాయకుడైన గెంజి యువరాజు ఎందరో స్త్రీలతో సాగించిన ప్రేమ కలాపాలను గురించింది. అయితే ఆ కాలం నాటి సంపన్న కుటుంబాల వారి జీవితాలకూ, కవిత్వం, సంగీతం, చిత్ర లేఖనం మొదలైన కళలలో వారి ప్రావీణ్యానికీ 'గెంజికథ' అద్దం పడుతూంది. కథా గమనంలో ఉత్సుకతను రేపే బలమైన సన్నివేశాలు లేకున్నా, ఆర్థర్ వేలీ ది టేల్ ఆఫ్ గెంజి (1935, గెంజి కథ) అనే ఆంగ్లానువాదానికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి లభించింది. ఆ ఏడాదే మురసాకీ దినచర్య ఆంగ్లానువాదం డయరీస్ ఆఫ్ క్లోర్ లేడీస్ ఆఫ్ ఓల్డ్ జపాన్ (1935) వెలువడి, ఆమెను గురించి చక్కని అవగాహన కలగడానికి కారణమైంది.

పి.ఎస్.జి.

మూడీ, సుసానా స్ప్రిక్లాండ్ (1803-1885): ఆంగ్ల రచయిత్రి. ఇంగ్లాండ్‌లోని సఫోక్‌కు చెందిన 'బంగే' లో జన్మించిన సుసానా బ్రిటీష్ సైన్యాధి కారిని పెండ్లాడి, భర్తతోనూ తన సోదరి కేథరిన్ పారిస్టిక్ లాండ్ ట్రైల్ తోనూ కలసి 1832 లో కెనడాలో నిర్మానుష్యంగా ఉన్న అరణ్య ప్రాంతాలలో నివసించడానికి వలస వెళ్లింది. అప్పటికి ఆ విధంగా వలస వెళ్లడం కొత్త. ఎగువ కెనడాలోని అరణ్యాలలో తాము ఎదుర్కొన్న ప్రతికూల పరిస్థితులనూ, తమకు కలిగిన వివిధ అనుభవాలనూ పుస్తకరూపంలో ఆమె ప్రచురించింది. సత్యదృష్టి, భావోద్వేగం, హాస్యధోరణి ఆమె రచనల ప్రత్యేకతలు. ఆమె వ్రాసిన రఫింగ్ ఇట్ ఇన్ ది బుష్ (ఆర్) లైఫ్ ఇన్ కెనడా ఆ తరువాత కెనడాకు వలస వెళ్లిన ఎందరికో మార్గదర్శి అయింది. కెనడాలోని దుర్భర జీవితం పట్ల మొదట విముఖత చూపించిన సుసానా కాలక్రమేణ ఆ దేశం పట్ల, దాని భవిష్యత్తు పట్ల ఎంతో శ్రద్ధ చూపించడం గమనించదగింది.

పి.ఎస్.జి.

మూరె, జార్జ్ (1852-1933) : ఐరిష్ నవలా రచయిత, పండితుడు. ఐర్లాండ్‌లోని బాలీగ్లాస్‌లో జన్మించాడు. చిత్రకారుడు కావాలన్న కోరికతో తన 18 వ ఏట పారిస్ చేరుకొన్న జార్జ్ తనకు చిత్రలేఖనంలో కన్నా రచనలో ప్రావీణ్యం ఎక్కువని గుర్తించి 1882 లో లండన్ చేరుకొని, రషనా వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు. ఆయన తొలి నవలలు ఏ మాడర్న్ లవర్ (1883), ఏ మమ్మర్స్ వైప్ (1885) ఫ్రెంచ్ ప్రకృతివాద (Naturalism) ధోరణిని ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రేయులకు పరిచయం చేశాయి. ఆ తరువాత జార్జ్ చేసిన రచనల మీద ఫ్లేబేర్, బాల్జాక్‌ల వాస్తవిక విధానాల ప్రభావం కనిపిస్తుంది. ఆయనకు పేరు తెచ్చిన నవల 1894 లో వెలువడిన ఎస్థర్ వాటర్స్ (Esther Waters) ఆ నవల సాధించిన విజయంతో జార్జ్ మూరె అటువంటివే అయిన ఈవ్‌లిన్ ఇన్స్ (1898), స్టీవర్ తెరెసా (1901) అనే నవలలు వ్రాశాడు.

1901 లో డబ్లిన్ చేరుకున్న జార్జ్ మూరె తన స్నేహితుడూ, ప్రముఖ కవీ అయిన విలియం బట్లర్ యిట్స్ ప్రారంభించిన ఐరిష్ సాహిత్య పునర్వికాసోద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. డబ్లిన్‌లోని ఆబే థియేటర్ రూపకల్పనలో జార్జ్ ప్రధాన పాత్ర వహించాడు. 1903 లో ది ఆన్‌టెల్‌డ్ ఫీల్డ్ అనే చక్కని కథల సంపుటి,

1905 లో *ది లేక్ అనే* కవితాత్మక నవల వెలువరించాడు. ఇంగ్లండ్‌లో సంకుచితత్వం పెరిగి పోతున్నదన్న భావనతో జార్జి మూరే 1911 లో తిరిగి ఇంగ్లండ్ చేరుకొన్నాడు. ఇంగ్లండ్‌లో గడపిన రోజులను గురించి *హాయిల్ అండ్ ఫేర్వెల్* స్వాగతమూ, *వీడ్కోలూ* అనే శీర్షికతో మూడు భాగాల రచన చేశాడు. *ఏవ్* (స్వాగతం), *సాల్వో* (ఉపశమనం), *వేల్* (వీడ్కోలు) అనే మూడు భాగాలూ 1911 నుంచి 1914 మధ్య వెలువడ్డాయి. వ్యంగ్యమూ హాస్యమూ ఆహ్లాదకరంగా మేళవించిన రచన *హాయిల్ అండ్ ఫేర్వెల్*.

మహాకావ్యాలను తలపింప జేసే రచనలు చేయాలన్న తపనతో జార్జి మూరే వ్రాసిన *ది బ్రూక్ కెరిత్* 1916 లోనూ, *హీలాయిస్ అండ్ ఆబెల్వార్డ్* 1921 లోనూ వెలువడ్డాయి. తన జీవితానుభవాలూ, ఐరిష్ కథలూ గాథలూ, వ్యంగ్యమూ కలగలిపి 1918 లో జార్జి మూరే *ఏ స్టోరీ టెల్లర్స్ హోలిడే* ప్రచురించాడు. 1924 లో *కాన్వెర్సేషన్స్ ఇన్ ఎంబురీ స్ట్రీట్* అనే పేరిట జార్జి మూరే తమ స్వీయచరిత్ర ప్రచురించాడు. ఆయన వ్రాసిన రెండు ప్రణయగాథలు కూడా పుస్తకరూపంలో వెలువడ్డాయి.

పి.ఎస్.జి.

మెకాలే, జేమ్స్ ఫిలిప్ (1917-1976) : ఆస్ట్రేలియాకు చెందిన ప్రముఖ కవి. సాంప్రదాయకతకు ప్రాముఖ్యం ఇచ్చి సాంకేతిక నైపుణ్యంతో కవిత్వ రచన చేసినవాడు. సిడ్నీ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం చేసిన మెకాలే అక్కడ కొన్నాళ్లు అధ్యాపకుడుగా పని చేశాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఆస్ట్రేలియా సైన్యంలో చేరి, ఆ తరువాత ఆస్ట్రేలియన్ స్కూల్ ఆఫ్ పబ్లిక్ ఆడ్మినిస్ట్రేషన్‌లో ఉన్నతోపన్యాసకుడుగానూ, *క్వాడ్రంట్* (Quadrant) అనే సాహిత్య పత్రికా సంపాదకుడు గానూ, టాస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్లశాఖ ఆచార్యుడుగానూ పనిచేశాడు.

మెకాలే తొలి కవితా సంకలనం *అండర్ అల్లెబెరాన్* 1946 లో వెలువడింది. 1964 లో ఆయన ప్రచురించిన *క్లెఫ్ట్ క్రోరోస్* ఆస్ట్రేలియాలో క్రైస్తవ మత వ్యాప్తిని గురించి పద్యరూపంలో చిత్రించిన రచన. ఆయన పద్య రచనలలో తక్కినవి: 1956 లో వెలువడిన *ఏ విజన్ ఆఫ్ సెరిమనీ*, 1969 లో వెలువడిన *సర్ ప్రైసెస్ ఆఫ్ ది సన్*, 1971 లో వెలువడిన *కల్టెక్ట్ పాయిమ్స్* (1936-70), 1976 లో వెలువడిన *మ్యూజిక్ లేట్*

ఎట్ నైట్ (Music Late at Night), 1977 లో ప్రచురితమైన *ఏ వర్ల్డ్ ఆఫ్ ఇట్స్ ఓన్*.

మెకాలే గద్య రచనలలో 1959 లో ప్రచురితమైన *ది ఎండ్ ఆఫ్ మాడర్నిటీ*, 1975 లో వెలువడిన *ఏ మాప్ ఆఫ్ ఆస్ట్రేలియన్ వెర్స్* అనేవి ప్రముఖమైనవి. *ది ఎండ్ ఆఫ్ మాడర్నిటీ* లో మెకాలే ఆస్ట్రేలియాకు చెందిన ప్రాచీన కవి 'క్రిస్టిఫర్ బెన్నెన్' సాహిత్యం గురించిన సమగ్ర పరిశీలన చేశాడు.

పి.ఎస్.జి.

మెకాలే, టామస్ బాబింగ్టన్ (1800-1859): ఇంగ్లండ్‌లో విగ్ పార్టీకి చెందిన రాజకీయ వేత్త, వ్యాసకర్త, కవి, చరిత్రకారుడు. 5 సంపుటలలో వెలువడిన *హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లండ్* ద్వారా ఆయనకు పేరు వచ్చింది.

మెకాలే తండ్రి 'జఖారీ మెకాలే' హెబ్రీడిస్ మత గురువుగా, సీయెరా లెయోన్‌లో గవర్నర్‌గా పనిచేశాడు. తొమ్మిది మంది పిల్లలలో 'టామస్ మెకాలే' మొదటివాడు. ఎనిమిది సంవత్సరా లున్నప్పుడు ఒక చరిత్రపుస్తకం, ఒక కావ్యం వ్రాశాడు. 1818 లో కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలోని ట్రీనిటీ కాలేజీలో చేరాడు. అక్కడ 1831 వరకు ఫెలోషిప్ పొందాడు. స్నేహశీలిగా, ప్రాసంగికుడుగా ప్రతిభావంతులైన యువకుల మధ్య పేరు గాంచాడు. 1825 లో ఆయన మొట్టమొదటి సారిగా వ్రాసిన మిల్టన్ పై వ్యాసం *ది ఎడింబర్గ్ రివ్యూ* లో ప్రచురించబడడంతో ఆయనకు ఖ్యాతి లభించింది. ప్రముఖులెందరో ఆయనకు అభిమాను లయ్యారు.

న్యాయశాస్త్రం చదివి 1826 లో న్యాయవాది అయినా, ఆ వృత్తిని ఆయన ఎక్కువగా పట్టించుకోలేదు. తన తండ్రి వ్యాపారం దెబ్బతిన్నప్పుడు, తన కుటుంబ భారాన్నంతా స్వీకరించి, వారిని పోషించడానికి అనేక ఉద్యోగాలు చేశాడు. రచనా వ్యాసంగం, పాఠాలు చెప్పడం, చిన్న ప్రభుత్వ ఉద్యోగం ఇందులో కొన్ని రాజకీయ రంగంలో ప్రవేశించాలని నిశ్చయించుకొని, 1830 లో పార్లమెంటుకు ఎన్నుకోబడ్డాడు.

1832 లో వచ్చిన 'రిఫామ్' చట్టంపై జరిగిన వాదోపవాదాలలో ఈయన ప్రముఖపాత్ర వహించాడు. పార్లమెంటు సంస్కరణలకు మద్దతు ఇస్తూ ప్రసంగించాడు. గొప్ప వక్తలున్న కాలంలో అగ్రశ్రేణికి చెందిన వక్తగా గుర్తింపబడ్డాడు. తరువాత కార్యదర్శిగా పనిచేశాడు. ఈ ముఖ్య కార్యక్రమాల మధ్య వ్యవధి చూసుకొని *ది ఆర్మడా* అనే గేయకావ్యం, సాహిత్యానికి, చరిత్రకి సంబంధించిన 8 వ్యాసాలూ వ్రాశాడు.

1834 లో క్రొత్తగా ప్రారంభించిన సుప్రీమ్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియాలో సభ్యత్వం స్వీకరించాడు. ఆ సమయంలో భారతదేశ పాలన ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ నుంచి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానికి మారుతూంది. భారతదేశంలో ఒక జాతీయ విద్యా విధానానికి రూపకల్పన చేశాడు. శిక్షాస్మృతిని కూడా తయారు చేశాడు. ఆ రోజుల్లో ఆయన సోదరి 'మార్గరెట్' ఇంగ్లండులో చనిపోయింది. 1835 లో ఇంకొక సోదరి 'హానా' పెళ్లి చేసుకొని వేరే వెళ్లిపోయింది. ఇవి రెండూ ఆయనకు బాధ కలిగించిన సంఘటనలు.

1838 లో ఇంగ్లండు వెళ్లి, పార్లమెంటుకు ఎన్నికయ్యాడు. 1839 లో యుద్ధమంత్రిగా నియమించబడి, 1841 వరకు కొనసాగాడు. తన రచనా వ్యాసంగాన్ని సాగిస్తూ, లేజ్ ఆఫ్ ఏనెంట్ రోమ్ నీ, కొన్ని వ్యాసాల సంపుటనీ వెలువరించాడు. క్రమేపీ రాజకీయాలలో ఆసక్తి తగ్గి, రచనమీదకు దృష్టి మళ్లింది. *హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లండ్* అనే గ్రంథ రచనకు పూనుకొన్నాడు. దీనికోసం చారిత్రక సత్యాలను వెదకటానికి తరచు ఆ యా సంఘటనలు జరిగిన ప్రదేశాలకు స్వయంగా వెళ్ళాడు. 1849 లో మొదటి రెండు సంపుటాలు రాగానే వాటికి మునుపు ఎన్నడూ లేనంత ఆదరం లభించింది. 1852 లో తిరిగి పార్లమెంటుకు ఎన్నికయ్యాడు. మంత్రి పదవిని తిరస్కరించాడు. కొంతకాలానికి గుండె జబ్బు రావడం వలన రాజకీయాలలో ముఖ్యపాత్ర వహించ లేకపోయాడు. 1855 లో తాను వ్రాసిన చరిత్ర మూడవ, నాల్గవ సంపుటాలు వెలువడి, వాటికి విశేష మైన ప్రచారం లభించింది. ఈ గ్రంథాన్ని అనేక యూరోపియన్ భాషలలోకి అనువదించారు.

1857 లో ఆయనకు 'లార్డ్' బిరుదు ఇచ్చారు. ఆరోగ్యం క్షీణించింది; ఆయన హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ లో ఎప్పుడూ ప్రసంగం చేయలేదు. ఆయన వ్రాస్తున్న చరిత్ర అసంపూర్ణంగా ఉండిపోయింది. కాని, ఆయన సోదరి హానా సంపాదకత్వంలో 5 వ సంపుటం వెలువడింది.

'మెకాలే' మేధాసంపత్తితో ఆయన కోరుకుంటే రాజకీయ రంగంలో అత్యున్నత స్థానాన్ని పొందగలిగేవాడు. కాని ఇంగ్లండు దేశపు చరిత్రని వర్ణించడానికే తన మేధాసంపత్తిని వినియోగించాలని ఆయన నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఆయనకు అసాధారణమైన ధారణశక్తి ఉంది. వివిధ యూరోపియన్ సాహిత్యాలు ఆయనకు బాగా పరిచయం. ఆయన ఆఖరి దశలో మతం మీద ఎక్కువ నమ్మకం చూపించలేదు. మతపరమైన, తాత్త్వికమైన

చింతన ఆయనకు గిట్టదు. శాస్త్ర పరిజ్ఞానంలో, శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొనే క్రొత్త విషయాలు కూడా ఆయన పట్టించుకోలేదు. కళంటే తన కేమీ తెలియదని చెప్పాడు. సంగీతం అసలే పనికిరాదు. ఆటలలో, క్రీడలలో, వ్యాయామంలో ఆయనకి ఎంతమాత్రం నేర్పు లేదు. చూడడానికి పొట్టిగా, బొద్దుగా ఉండేవాడు. కాని ఆయన మేధ, కల్ల కపటాలు ఎరుగని ఆయన స్వభావం అందరిని ఆయన పట్ల ఆకర్షించాయి.

'మెకాలే' వివాహం చేసుకోలేదు. ఆయన చెల్లెళ్లు ఆయన అభిమానాన్ని పంచుకొన్నారు. ముఖ్యంగా 'హానా' అనే చెల్లెలు, తన పెళ్ళైనా, ఆయనతో రోజూ ముచ్చటించేది. ఆమె పిల్లల్ని తన స్వంత పిల్లలుగా ఆయన చూసుకునేవాడు. ఆయన ఉదారస్వభావం కలవాడు. తన దగ్గర ధనం ఉన్నపుడు ధాగళంగా దానధర్మాలు చేసేవాడు.

ఆయన వ్రాసిన ఇంగ్లండు చరిత్ర వలన ఆయనకు బ్రిటిష్ చరిత్రకారులలో శాశ్వతస్థానం లభించింది. కాని ఆయన, ఆయన సమకాలీనుడు 'హెన్రీ హల్లం' వ్రాసిన చరిత్రకు విగ్ దృక్పథాన్ని అనుసరించి వ్రాసినదని పేరు పడింది. మెకాలే 1688 మొదలు 1820 (అంటే మూడవ జార్జ్ రాజు మరణం) వరకు బ్రిటిష్ చరిత్ర వ్రాయాలనుకొన్నాడు. కాని ఈ లోగానే ఆయన చనిపోయాడు.

మెకాలే తన గద్యశైలి ద్వారా ఒక క్రొత్త బాణీని ప్రవేశపెట్టాడు. దీనిని 50 సంవత్సరాలపాటు పత్రికా రచనలలో ముఖ్యమైన చర్చనీయాంశాలకు వాడారు.

ఇ.నా.

మెటాస్టాసియో, పీయోట్రో (1698-1782) :

ఇటాలియన్ కవి. అసలుపేరు 'పిట్రో ఆర్కాన్డో డామినికో ట్రెపాసి'.

18 వ శతాబ్దంలో యూరప్ లో సంగీత రూపకాల రచనలో ప్రఖ్యాతి గాంచిన వాడు. 1708 లో ఆయన ప్రతిభను గుర్తించిన గియాన్ విన్ సెంజో గ్రవీనా అనే సాహితీవేత్త ఆయనను చేరదీసి ఆయనకు గ్రీక్

పేరు పెట్టాడు. 1712 లో కాలబ్రియాలోని స్కరియాలో ఉన్న తత్త్వవేత్త 'గ్రిగోరియో కెలో పెస్' వద్ద కొన్ని నెలలు ఆయన శిష్యరికం చేశాడు. తన 14 వ ఏట సెనెకా బాణీలో గియుస్టిన్ అనే విషాదాంత నాటకం వ్రాశాడు. 1718 లో ఎకాడమియా డెల్ ఆర్కేడియాలో ప్రవేశించాడు. 1719 లో నేపుల్స్ నగరంలోని న్యాయ శాస్త్ర కార్యాలయంలో ఉద్యోగం సంపాదించాడు. తాను రచించిన శృంగార కవితల ద్వారా ధనిక వర్గాలతో పరిచయం సంపాదించాడు.

ఆస్ట్రీయా రాణి జన్మదిన సందర్భంగా గ్లి ఓర్టి ఎస్సెరిడ్జ్ అనే గేయం 1721 లో వ్రాశాడు. ఈ గేయాన్ని అభినయించి నర్తకి 'లా రోమనీనా' ఈ కవిపై మోజు పడింది. ఆమె ద్వారా 'మెటాస్టాసియో' అనే మరొక ప్రసిద్ధి కెక్కిన గాయకునితో స్నేహం చేశాడు. ఈ గాయకుని పేరు 'కార్లో ఫారిన్జెల్లి'. అప్పుడే 'నికొలా పార్పొరా' అనే వాగ్గేయ కారునితో పరిచయం ఏర్పడింది. ఆయన దగ్గర 'మెటాస్టాసియో' సంగీతం నేర్చుకొన్నాడు. అదే సందర్భంలో డామినికో సర్రో, 'లియోనార్డో విన్చి' అనే వాగ్గేయ కారులు కూడా ఈయనకు పరిచయ మయ్యారు. వీరిద్దరూ తరువాత 'మెటాస్టాసియో' రచనలకు సంగీత రూపకల్పన చేశారు.

ఈ వాతావరణంలో 'మెటాస్టాసియో' విజయానికి అనుమానం లేదు. తనతో ఉన్న 'లా రోమనీనా' ప్రోత్సాహం వలన న్యాయశాస్త్రం వదలి తన మొదటి 'మెలోడ్రామా' ను రచించాడు. దీని పేరు డిడోన్ అబ్బాడోనాటా (1723) దీనిలో ప్రేమకూ విధి నిర్వహణకూ మధ్య జరిగే సంఘర్షణను మూడు అంకాలలో గేయ రీతిలో విషాదాంత నాటకంగా పొందుపరచాడు. తరువాత ఇంకో నాలుగు గేయాలు వెలువడ్డాయి. 1729 లో తన స్నేహితురాలైన 'మరియానా పిగ్నెల్లి' సిఫార్సు వల్ల ఆస్ట్రీయా చక్రవర్తి నుంచి ఆహ్వానం వచ్చింది. మార్చి 1730 లో వియెన్నా వెళ్ళి తన జీవితాన్నంతా అక్కడే గడపాడు. అక్కడే ఆస్థానకవి అయ్యాడు. ఆరవ ఛార్లెస్ కాలంలో 'మెటాస్టాసియో' కంటటూస్, అరెటారియోస్, 11 మెలోడ్రామాలు అనే వివిధములైన సంగీతరచనలు చేశాడు. వీటిలో ముఖ్యమైనవి డెమిట్రీయో, ఒలింపియాడ్, డెమోఫ్రాంట్. వీటికి ప్రసిద్ధి కెక్కిన వాగ్గేయకారులు-మొజార్ట్ తో సహా సంగీతం సమకూర్చారు. 1740 తరువాత మరియా తెరిసా రాజ్యానికి వచ్చాక 'మెటాస్టాసియో' స్థితి అంతబాగాలేదు. 1771 వరకూ ఆయన రచనలు చేస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ

రచనలకు విశేషమైన ఆదరం లభించేది. 'మరియా తెరిసా' తన ముందు చక్రవర్తి వలె ఈ సంగీత రూపకాల మీద విశేషంగా ధనం వెచ్చించడానికి ఒప్పుకోలేదు. అందువలన 'మెటాస్టాసియో' ప్రతిభ క్షీణించసాగింది.

ఆర్కేడియా సంప్రదాయంలో చేసిన ఎఫిస్కో లారియో, లాలైబీరియా, లాపార్టెంజూ లు భ్యాతి గాంచినవి. ఆయన విమర్శన గ్రంథాలు కూడా వ్రాశాడు. ఆయన రచనలను అనేక యూరోపియన్ భాషలలోకి అనువదించారు. పలుసార్లు ముద్రించారు.

ఇ.నా.

మెనాండర్ (క్రీ.పూ. సుమారు 342 - క్రీ.పూ. సుమారు 292) : ఏథెన్సుకు చెందిన గ్రీక్ నాటక రచయిత. ప్రాచీన విమర్శకుల దృష్టిలో ఈయన గ్రీక్ లో నవీన సుఖాంత నాటకాలలో అందరిని మించిన కవి. తన జీవిత కాలంలో ఆయన సాధించిన విజయం పరిమితమైంది. 100 నాటకాలకు పైగా వ్రాసినా ఏథెన్సులో జరిగిన నాటక ఉత్సవాలలో కేవలం 8 మాత్రం విజయం సాధించాయి.

ఆయన రచనలు ప్రారంభించే కాలానికి, సుఖాంత నాటకాల ఇతివృత్తం మారింది. అంతకు పూర్వం ప్రజా సమస్యలను గురించి ఎక్కువగా చర్చ ఉండేది. తరువాత సాధారణ జీవితంలో ఉండే ఉహజనితమైన పాత్రలపై దృష్టి కేంద్రీకరించారు. బృందగానం పరిమితమైంది. పాత్రధారులు ముసుగులు (masks) వాడినా వాటి ఉపయోగాన్ని విస్తృతపరిచి ఇంకా ఎక్కువ పరిధిలోని పాత్రలను స్ఫురింపజేసేవిగా ప్రయోగించారు. నాటకాలకు సంబంధించి వివరాలు తెలిపే కరపత్రాలు లేని కాలంలో పాత్రలను వారి ముసుగుల ద్వారా ప్రేక్షకులు గుర్తించేవారు. నాటకాలను 'మెనాండర్' సరళమైన అటిక్ భాషలో వ్రాశాడు. అది ఆయన కాలంలో గ్రీకు ప్రపంచంలో వాడుక భాష. కరుకైన తండ్రులు, యౌవనంలో ఉన్న ప్రేమికులు, కుట్రలు పన్నే బానిసలు మొదలైన పాత్రలను సృష్టించడంలో 'మెనాండర్' ప్రజ్ఞాశాలి. డిస్కోలస్ అనే నాటకంలో 'నెమోన్' అనే మానవ ద్వేషి పాత్రను ఎంతో నేర్పుతో సృష్టించాడు. పెరిక్లెయిరోమీన్ అనే నాటకంలో ప్రగల్భాలు పలికే సైనికుని పాత్రను సానుభూతితో ఆయన సృష్టించాడు. దీనిలోనూ, సెకండ్ ఎడొల్ఫ్ అనే నాటకంలోనూ పాత్రలను నేర్పుతో చిత్రించడం వలన ఇవి ఆయన రచనలలో అత్యంత ప్రశస్తమైనవి.

ఈయన రచనలను, రోమన్ రచయితలైన 'ప్లాటస్',

'టెరెన్స్' అనుకరించారు. పీరి ప్రభావం పునరుజ్జీవన ఉద్యమకాలంలో యూరప్ లోని సుఖాంత నాటక రచనమీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

మెనాండర్ జీవితం గురించి తెలిసిన విశేషాలు చాలా తక్కువ. ఆయన భాగ్యవంతుల కుటుంబానికి చెందిన వాడని, తత్వవేత్త అని థియో ఫ్రాస్టస్ శిష్యుడని చెబుతారు. (థియో ఫ్రాస్టస్ అనే ఆయన అరిస్టాటిల్ అనుచరుడు). 321 లో 'మెనాండర్' తన మొదటి నాటకాన్ని తయారు చేశాడు. దాని పేరు ఓర్గ్ (కోపం) 316 లో డిస్కోలస్ అనే నాటకానికి మెనాండర్ బహుమతి పొందాడు. 301 నాటికి సుమారు 70 నాటకాలు వ్రాశాడు. ఆయన తన జీవితంలో ఎక్కువ కాలం ఏథెన్స్ లోనే గడిపాడు. మాసిడోనియా, ఈజిప్టు దేశాలనుండి వచ్చిన అభ్యుదయాలను ఆయన తిరస్కరించాడంటారు. మెనాండర్ ఏథెన్స్ నాకాశ్రయంలో ఈదుతూ మునిగిపోయాడని వదంతి.

ఇ.నా.

మెనెండెజ్ పిడార్, రామోన్ (1869-1968): ప్రసిద్ధ శ్పానిష్ విద్వాంసుడు. శ్పానిష్ భాషా ప్రాదుర్భావం గురించి ఆయన గొప్ప కృషి చేశాడు. పెక్కు శ్పానిష్ కృతులను ఆయన సవిమర్శకంగా ప్రచురించాడు. ఆ వివిధ రచనలు మధ్యకాలపు శ్పానిష్ కవిత్వ, లేఖనాల అధ్యయనానికి పలుపురిని ప్రోత్సహించాయి. కాగా, మధ్యకాలపు శ్పానిష్ సాహిత్యం పునరుజ్జీవనానికి ఆయన కారణభూతు డయాడు.

మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆయన 40 యేళ్ల పాటు (1899-1939) రొమాన్సు భాషా శాస్త్రాచార్యుడుగా పనిచేశాడు. రోమనుల భాష అయిన లాటిన్ నుంచి పుట్టిన భాషలు కావడం వల్ల వాటికి ఆ పేరు వచ్చింది. ఫ్రెంచి, శ్పానిష్, ఇటాలియన్, రుమేనియన్ మొదలైనవి రొమాన్సు భాషలుగా వ్యవహరిస్తున్నారు. ఆ రోజుల్లోనే ఆయన చారిత్రకాధ్యయన కేంద్రానికి నిర్దేశకులుగా కూడా పనిచేశాడు. ఆయన రచించిన గ్రంథాలలో శ్పానిష్ భాషా చారిత్రక వ్యాకరణం బహు ప్రసిద్ధ మయింది. 1914 లో ఆయన శ్పానిష్ భాషా శాస్త్ర వ్రతీక ఒకటి స్థాపించాడు. ఆయనే దానికి సంపాదకులు. ఆయన రెండు సార్లు శ్పానిష్ అకాడమీకి అధ్యక్షులుగా వ్యవహరించాడు.

మెనెండెజ్ ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులు ఒక్క భాషాశాస్త్రానికే పరిమితం కాలేదు. జానపద విజ్ఞానం గురించి కూడా ఆయన పరిశోధనలు నిర్వహించాడు. తత్ఫలితంగా

సాహిత్య చరిత్రకూ, జానపద విజ్ఞానానికి సంబంధించిన రచనలు కొన్ని వెలయించాడు. ఆ వివిధ రచనలలోనూ శ్పానిష్ సంస్కృతికి గల మూల బీజాల ప్రాశస్త్యాన్ని ఆయన తెలియచేశాడు. ఆయన రచనలలో స్పెయిన్ దేశచరిత్ర తలమానికంగా భావించబడుతున్నది. ఆయన దాన్ని 1930 లో ప్రారంభించాడు. ఆయన మరణించే నాటికి కూడా అది పూర్తికాలేదు. అయినా ఆ చరిత్ర గ్రంథానికి ఆయన వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతం అమూల్యమనీ, అది సామాన్య పాఠకుడికి బహుధా ఉపకరిస్తుందనీ విజ్ఞులు భావిస్తున్నారు.

ప్రముఖ భాషా శాస్త్రవేత్తగా, సాహితీ పరుడుగా విశేష విఖ్యాతి ఆర్జించిన మెనెండెజ్ పిడార్ 1869, మార్చి 13 న జన్మించాడు. 1868, నవంబరు 14 న మాడ్రిడ్ లో కన్నుమూశాడు.

పి.ఆర్. శర్మ.

మెనెండెజ్ యి పెలయో, మార్చిలిన్ (1856-1912) : విఖ్యాత శ్పానిష్ భాషా పండితుడు, సాహిత్య విమర్శకుడు, చారిత్రకుడు. 1856 నవంబరు 3 న మెనెండెజ్ జన్మించాడు. ఆయన విద్యత్తు అపార మయింది. వచన రచనలో అందవేసిన చెయ్యి. పాశ్చాత్య వాఙ్మయ వికాసానికి శ్పానిష్ సాహిత్యం తోడ్పడిన తీరు తెన్నులను అవగాహన చేసుకోవడానికి ఆయన రచనావళి ఎంతైనా ఉపకరిస్తుంది. శ్పానిష్ సాహిత్యంలోని మధ్యకాలం, పునరుజ్జీవనకాలం, స్వర్ణయుగం మొదలైన కాలాల సాహిత్యం గురించి ఆయన చేసిన కృషి చిరస్మరణీయం. అయినా ఆయన ప్రకటించిన కొన్ని అభిప్రాయాలు నేడు ఆదరణీయాలు కావు.

మెనెండెజ్-యి-పెలయో మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో 20 యేళ్ల పాటు (1878-1898) శ్పానిష్ సాహిత్యాచార్య పదవిని ప్రతిభావంతంగా నిర్వహించాడు. బిబ్లియోటికా నేషనల్ కి ఆయన నిర్దేశకులుగా కూడా పనిచేశాడు. ఆయన సొంత గ్రంథాలయంలో 45,000 పుస్తకాలు లుండేవి. ఆ బృహద్గ్రంథాలయాన్ని తన జన్మస్థలమైన శాన్తనర్ లోని గ్రంథసూచి సంస్థకు విరాళంగా ఇచ్చివేశాడు. ఆయన రచనలు ఎడిసియన్ నేషనల్ డి లాస్ బ్రాస్ కంప్లెటాస్ డి మెనెండెజ్ యి పెలయోలో 43 సంపుటాలలో దొరుకుతున్నాయి. ఆయన 1912 మే 19 న కాలధర్మం చెందాడు.

పి.ఆర్.శర్మ.

మెయర్, కాన్ రాడ్ ఫెర్డినాండ్ (1825-98) : ప్రముఖ స్విస్ రచయితగా పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిన

'టెరెన్స్' అనుకరించారు. పీరి ప్రభావం పునరుజ్జీవన ఉద్యమకాలంలో యూరప్ లోని సుఖాంత నాటక రచనమీద ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

మెనాండర్ జీవితం గురించి తెలిసిన విశేషాలు చాలా తక్కువ. ఆయన భాగ్యవంతుల కుటుంబానికి చెందిన వాడని, తత్వవేత్త అని థియో ఫ్రాస్టస్ శిష్యుడని చెబుతారు. (థియో ఫ్రాస్టస్ అనే ఆయన అరిస్టాటిల్ అనుచరుడు). 321 లో 'మెనాండర్' తన మొదటి నాటకాన్ని తయారు చేశాడు. దాని పేరు ఓర్గ్ (కోపం) 316 లో డిస్కోలస్ అనే నాటకానికి మెనాండర్ బహుమతి పొందాడు. 301 నాటికి సుమారు 70 నాటకాలు వ్రాశాడు. ఆయన తన జీవితంలో ఎక్కువ కాలం ఏథెన్స్ లోనే గడిపాడు. మాసిడోనియా, ఈజిప్టు దేశాలనుండి వచ్చిన అహ్వనాలను ఆయన తిరస్కరించాడంటారు. మెనాండర్ ఏథెన్స్ నౌకాశ్రయంలో ఈదుతూ మునిగిపోయాడని వదంతి.

ఇ.నా.

మెనెండెజ్ పిడార్, రామోన్ (1869-1968):

ప్రసిద్ధ శ్పానిష్ విద్వాంసుడు. శ్పానిష్ భాషా ప్రాదుర్భావం గురించి ఆయన గొప్ప కృషి చేశాడు. పెక్కు శ్పానిష్ కృతులను ఆయన సవిమర్శకంగా ప్రచురించాడు. ఆ వివిధ రచనలు మధ్యకాలపు శ్పానిష్ కవితల, లేఖనాల అధ్యయనానికి పలుపురిని ప్రోత్సహించాయి. కాగా, మధ్యకాలపు శ్పానిష్ సాహిత్యం పునరుజ్జీవనానికి ఆయన కారణభూతు డయాడు.

మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆయన 40 యేళ్ల పాటు (1899-1939) రొమాన్సు భాషా శాస్త్రాచార్యుడుగా పనిచేశాడు. రోమనుల భాష అయిన లాటిన్ నుంచి పుట్టిన భాషలు కావడం వల్ల వాటికి ఆ పేరు వచ్చింది. ఫ్రెంచి, శ్పానిష్, ఇటాలియన్, రుమేనియన్ మొదలైనవి రొమాన్సు భాషలుగా వ్యవహరిస్తున్నారు. ఆ రోజుల్లోనే ఆయన చారిత్రకాధ్యయన కేంద్రానికి నిర్దేశకులుగా కూడా పనిచేశాడు. ఆయన రచించిన గ్రంథాలలో శ్పానిష్ భాషా చారిత్రక వ్యాకరణం బహు ప్రసిద్ధ మయింది. 1914 లో ఆయన శ్పానిష్ భాషా శాస్త్ర వ్రతీక ఒకటి స్థాపించాడు. ఆయనే దానికి సంపాదకులు. ఆయన రెండు సార్లు శ్పానిష్ అకాడమీకి అధ్యక్షులుగా వ్యవహరించాడు.

మెనెండెజ్ ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులు ఒక్క భాషాశాస్త్రానికే పరిమితం కాలేదు. జానపద విజ్ఞానం గురించి కూడా ఆయన పరిశోధనలు నిర్వహించాడు. తత్ఫలితంగా

సాహిత్య చరిత్రకూ, జానపద విజ్ఞానానికి సంబంధించిన రచనలు కొన్ని వెలయించాడు. ఆ వివిధ రచనలలోనూ శ్పానిష్ సంస్కృతికి గల మూల బీజాల ప్రాశస్త్యాన్ని ఆయన తెలియచేశాడు. ఆయన రచనలలో స్పెయిన్ దేశచరిత్ర తలమానికంగా భావించబడుతున్నది. ఆయన దాన్ని 1930 లో ప్రారంభించాడు. ఆయన మరణించే నాటికి కూడా అది పూర్తికాలేదు. అయినా ఆ చరిత్ర గ్రంథానికి ఆయన వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతం అమూల్యమనీ, అది సామాన్య పాఠకుడికి బహుధా ఉపకరిస్తుందనీ విజ్ఞులు భావిస్తున్నారు.

ప్రముఖ భాషా శాస్త్రవేత్తగా, సాహితీ పరుడుగా విశేష విఖ్యాతి ఆర్జించిన మెనెండెజ్ పిడార్ 1869, మార్చి 13 న జన్మించాడు. 1868, నవంబరు 14 న మాడ్రిడ్ లో కన్నుమూశాడు.

పి.ఆర్. శర్మ.

మెనెండెజ్ యి పెలయో, మార్చిలిన్ (1856-1912) : విఖ్యాత శ్పానిష్ భాషా పండితుడు, సాహిత్య విమర్శకుడు, చారిత్రకుడు. 1856 నవంబరు 3 న మెనెండెజ్ జన్మించాడు. ఆయన విద్యత్తు అపార మయింది. వచన రచనలో అందవేసిన చెయ్యి. పాశ్చాత్య వాఙ్మయ వికాసానికి శ్పానిష్ సాహిత్యం తోడ్పడిన తీరు తెన్నులను అవగాహన చేసుకోవడానికి ఆయన రచనావళి ఎంతైనా ఉపకరిస్తుంది. శ్పానిష్ సాహిత్యంలోని మధ్యకాలం, పునరుజ్జీవనకాలం, స్వర్ణయుగం మొదలైన కాలాల సాహిత్యం గురించి ఆయన చేసిన కృషి చిరస్మరణీయం. అయినా ఆయన ప్రకటించిన కొన్ని అభిప్రాయాలు నేడు ఆదరణీయాలు కావు.

మెనెండెజ్-యి-పెలయో మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో 20 యేళ్ల పాటు (1878-1898) శ్పానిష్ సాహిత్యాచార్య పదవిని ప్రతిభావంతంగా నిర్వహించాడు. బిబ్లియోటికా నేషనల్ కి ఆయన నిర్దేశకులుగా కూడా పనిచేశాడు. ఆయన సొంత గ్రంథాలయంలో 45,000 పుస్తకాలు లుండేవి. ఆ బృహద్గ్రంథాలయాన్ని తన జన్మస్థలమైన శాన్తనర్ లోని గ్రంథసూచి సంస్థకు విరాళంగా ఇచ్చివేశాడు. ఆయన రచనలు ఎడిసియన్ నేషనల్ డి లాస్ బ్రాస్ కంప్లెటాస్ డి మెనెండెజ్ యి పెలయోలో 43 సంపుటాలలో దొరుకుతున్నాయి. ఆయన 1912 మే 19 న కాలధర్మం చెందాడు.

పి.ఆర్.శర్మ.

మెయర్, కాన్ రాడ్ ఫెర్డినాండ్ (1825-98) : ప్రముఖ స్విస్ రచయితగా పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిన

ది ఎక్సిక్యూషన్స్ సాంగ్ (1979) అనే నవల గారీ గిల్ఫోర్ అనే నేరస్తుని జీవితానికి సంబంధించినది. టఫ్ గైస్ డోన్స్ డాన్స్ (1984) అనేది ఒక సస్పెన్స్ నవల, భయానక రచన.

శ్రీవిరించి

మెరిడిత్, జార్జ్ (1828-1909) : ఇంగ్లీషు కవి, నవలా రచయిత. సున్నితమయిన హాస్యం, సంభాషణా

చాతురి, సూత్రప్రాయమయిన భాష ఈయన రచనలలో వ్యక్తమవుతాయి. పాత్రల మనో విశ్లేషణకు, ముందు తరాలకు ఆదర్శప్రాయమయిన విలువలకు, స్త్రీ, పురుషుల నడుమ వ్యక్తిత్వపు వ్యత్యాసాలు లేవని ప్రకటించటా

నికి ఈయన నవలలు ప్రసిద్ధి పొందాయి. ది ఆరియల్ ఆఫ్ రిచర్డ్ ఫెవెరల్ (1859), ది ఇగోయిస్ట్ (1979) ఈయన ప్రముఖ రచనలు.

ఈయన సామాన్యమైన దర్జీ కుటుంబంలో పుట్టాడు. 5 వ ఏట తల్లి మరణించింది. తండ్రి మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకొన్నాడు. దర్జీ దుకాణం దివాళా తీసింది. సాంఘిక వాతావరణం, అందులో తన దుస్థితి అతన్ని క్రుంగదీశాయి. బంధువుల సహాయంతో, రైన్ నదీ తీరంలోని 'న్యూవీడ్' స్కూలులో ప్రవేశించాడు. అక్కడి సుకుమార ప్రకృతి అతనిని జీవితాంతం ప్రభావితం చేసింది.

1844 లో ఇంగ్లండ్ కు తిరిగి వచ్చి న్యాయవాద వృత్తి చేపట్టాడు. త్వరలోనే దాన్ని వదిలి వెళ్ళాడు. రచయిత, రాజకీయ చతురుడు అయిన 'బెంజమిన్ డిజ్ రేలీ', నవలారచయిత, 'విలియమ్ టాకరే' ఇతనికి ఆదర్శప్రాయులు.

మెరిడిస్ చుట్టూ యువ రచయితలు, కవులు పోగయేవారు. కవిత్వం, వ్యాసాలు వ్రాయడంతో పాటు అనువాద కార్యక్రమాలు కూడా ఇతడు చేపట్టాడు. దాని వల్ల ధనార్జన ఎక్కువగా సమకూరకపోయినా, 1851 లో కవితా సంకలనం ప్రచురించగలిగాడు. ఈ రచన ప్రముఖులు 'విలియమ్ మైకేల్ రోసెట్టి', 'ఛార్లెస్ కింగ్స్ లీ' ల మెప్పు పొందింది. 'ఆల్ ఫెడ్ టెన్నిసన్' ఇందులోని

కవితా ఖండిక లవ్ ఇన్ వాలీ (Love in Valley) తానే వ్రాసి ఉండవలసిందని అసూయా గ్రస్తమైన ప్రశంసా వాక్యం పలికాడు. అయినా ధనాభావం వల్ల 'మెరిడిత్' తన స్నేహితుడు 'పీకాక్' పైన ఆధారపడవలసి వచ్చింది. 1855 లో ది షేవింగ్ ఆఫ్, పాగ్ పాబ్ అనే ప్రహసనం వ్రాశాడు. అరేబియన్ నైట్స్ కు ఇది ఉదారమైన అనుకరణ. దారిద్ర్యం వల్ల భార్య భర్తల మధ్య అనురాగం దృఢపడలేదు. 1861 లో అతని భార్య ఎనిమిదేళ్ల కుమారుణ్ణి ఇతనికి వదిలి, పరలోక యాత్ర చేసింది.

1859 లో ప్రచురించిన నవలవల్ల అతనికి ఖ్యాతి వస్తుందని ఆశించాడు. కాని, అనుకున్నంత సంతోషం కలుగలేదు. అసూయాగ్రస్తులు దాన్ని గ్రంథాలయాల చేత బహిష్కరింపచేశారు. బ్రతుకు తెరువు కోసం 'మెరెడిత్' ఓ ప్రచురణ కర్త దగ్గర చిన్న ఉద్యోగిగా చేరాడు. స్థానిక పత్రికలో అడపా దడపా సంపాదక వ్యాసాలు వ్రాయవలసి వచ్చింది. తన సొంత రచనలను విరామ సమయంలోనే వ్రాయవలసి వచ్చింది.

తరువాతి రచన ఇవాన్ హోరింగ్టన్ (1860) ఇది దాదాపు ఆత్మకథ. దీని వల్ల కూడా ఎక్కువ డబ్బు రాలేదు. ఆపైన కవిత్వ రచనలు చేశాడు. ఇవి ఈ రోజుకూ చక్కని మచ్చుతునకలుగా విమర్శకులు భావిస్తున్నారు.

యూరప్ పర్యటన చేసి వచ్చిన పిదప మళ్ళీ వచన రచన సాగించాడు. 1864 లో ప్రచురించిన నవల మీలియా ఇన్ ఇంగ్లండ్ అనేది ఒక పల్లెటూరి పిల్ల సాంఘిక వ్యవస్థలో పైకి రావటానికి చేసే ప్రయత్నాలకు చిత్రణ. ఈ నవలతో అతని సాహిత్యస్థాయి స్థిరపడింది. ఈ సంవత్సరమే అతడు మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకొన్నాడు. అతని దశ ఉన్నతిని అందుకోసాగింది. తరువాత 15 సంవత్సరాల పాటు తీవ్రమైన సాహిత్యకృషి చేశాడు. రోడా ఫ్లెమింగ్, విట్టోరియా, అడ్వెంచర్ ఆఫ్ హోరీ రిచ్ మండ్ అనే నవలలు అతని నవలా రచనా విధానాలకు ఉదాహరణలు. తండ్రి కొడుకుల మధ్య ఉండే అనుబంధాలను పరిశీలిస్తూ అతడు రచనలు చేశాడు.

ది ఇగోయిస్ట్ (1879), డయన్ ఆఫ్ ది క్రాస్ వేజ్ విమర్శకుల సన్నుతిని అందుకొన్నాయి. 'సెయింట్ ఆండ్రూస్' యూనివర్సిటీ ఇతనికి గౌరవ డాక్టరేట్ సమర్పించింది. 1905 లో ఆర్డర్ ఆఫ్ మెరిట్ వచ్చింది. రచయితల సమాఖ్యకు అధ్యక్షుడుగా ఎన్నిక అయినాడు. అతని ఇల్లు సాహిత్యాలయంగా రూపొందింది.

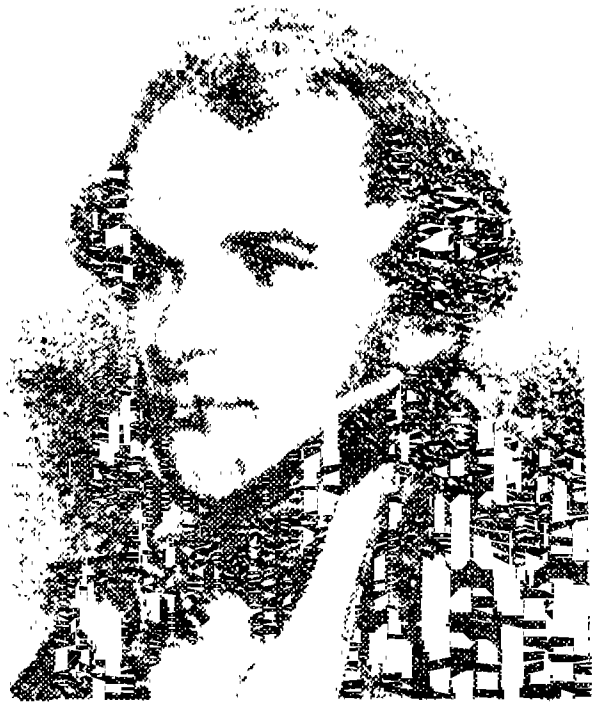
1885 లో ఈయన ప్రచురించిన కవితా సంకలనాలలో కవిత్వం కంటే తాత్త్విక చింతనం ఎక్కువగా ఉంది. 1891 లో ప్రచురించిన వన్ ఆఫ్ అవర్ కాంకరర్స్ ఇతని నవల లన్నింటిలోకి క్లిష్టమయినది. ఎక్కువ అలంకార ప్రాయమయిన భాష, అంతరంగ సంభాషణలు, సమాలోచనలతో నిండి ఉంది. 1894 లో వచ్చిన లార్డ్ ఓర్మంట్ అండ్ హిజ్ అమింతా ఇందుకు విరుద్ధంగా స్పష్టమైన శైలితో సరళంగా సాగింది. చివరి నవల ది అమేజింగ్ మారియేజ్ (1895) లో ముందు నవలలలోని అంశాన్నే పునరావృత్తం చేస్తూ, భర్త తనను సమానంగా చూచుకోక పోయినట్లయితే, భార్య అతనిని వదిలివేయ వచ్చును అని స్పష్టపరుస్తాడు.

సాంఘికంగా క్రింది తరగతి నుంచి వచ్చినా, పై తరగతికి చెందిన పాత్రలు, వాతావరణం ఉపయోగించి నవలలు వ్రాశాడు.

మెరిడిజ్ 80 వ పుట్టినరోజున అనేక సన్మానాలతో సత్కారాలు పొందాడు. 'సాహిత్యరంగంలో భీష్మాచార్యులు' అని ఇతనిని ప్రశంసించారు.

శ్రీవిరించి

మెరిమీ, ప్రోస్పర్ (1803-70) : ఫ్రెంచ్ నాటకకర్త, చరిత్రకారుడు, పురాతత్వ వేత్త, కథానికా రచయిత. న్యాయ శాస్త్రం చదివాడు.

కాని గ్రీక్, శానిష్, ఇంగ్లీషు, రష్యన్ భాషా సాహిత్యాలలో ఎక్కువ కృషి చేశాడు. 19 వ ఏట మొదటి నాటకం క్రాంవెల్ రచించాడు. స్టెండర్ అనే స్నేహితుడు, నవలా రచయిత ఇతనికి

ఎక్కువ ప్రోత్సాహం ఇచ్చాడు. 1827 లో 'ఇల్లిరియన్' రచనల అనువాదాలుగా బుర్రకథలు ప్రకటించాడు. ఈ రచనలు ఆనాటి పండితులను సైతం తికమక పెట్టాయి.

మార్మిక విషయాలు, చరిత్ర, అసాధారణమైన ప్రస్తావనలపై ఇతనికి మక్కువ. 'సర్ వాల్టర్ స్కాట్' వల్ల ప్రభావితమై, 1828 లో లాజెకేరీ అన్న రచన చేసి అందులో ఫ్యూడల్ వ్యవస్థలోని రైతుల కడగండ్లను చిత్రించాడు. యుద్ధ సమయం, శాంతి సమయాలలో

న్యాయపీఠాలు ఎలా వ్యవహరిస్తాయో వివరిస్తూ 1829 లో ఒక నవల వ్రాశాడు.

ఇతని కథానికలు ఊహను, అభూతకల్పనను మిళితం చేస్తాయి. విదేశీ ప్రభావం, స్థానిక పరిస్థితులు ఇందులో సమ్మిశ్రితం అవుతాయి. రష్యన్ సాహిత్యాన్ని ఫ్రెంచ్ వారికి మొట్టమొదటిసారిగా తెలియచెప్పినవాడు ఇతడే! దౌర్జన్యం, క్రూరత్వం - వీటి వెనుక ఉండే మానసిక స్థితి రూపొందించిన 'పుష్కిన్' ఇతనికి ఆదర్శం. కుటుంబ గౌరవాన్ని పాడుచేసినందుకు గాను ఒక తండ్రి తన కుమారుని చంపివేసే కథ మాయిటో ఫాల్క్స్ (1833). కొలొంబా అనే నవలికలో ఒక కోర్సికన్ అమ్మాయి పగ తీర్చుకునే నిమిత్తం తన అన్నను హత్యకు ప్రేరేపిస్తుంది. కాల్డెన్ అనే కథలో తనపట్ల అవిశ్వాసం చూపిన జిప్సీ యువతిని ఒక సైనికుడు హత్య చేస్తాడు.

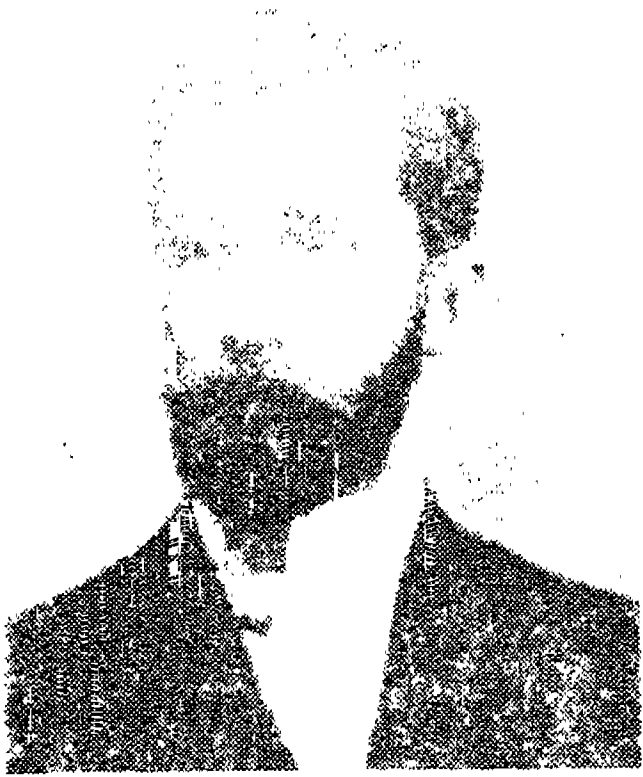
1831 లో 'జెన్నీ డాకిన్' అనే అమ్మాయిని కలుసుకొని జీవితాంతం ఆమెతో ఉత్తరాల ద్వారా స్నేహం నెరపాడు. ఆమెకు వ్రాసిన ఉత్తరాలు 1874 లో అతని మరణానంతరం పుస్తక రూపంలో ప్రచురణ అయినాయి. ఫ్రెంచి ఆధిపత్యంలో చారిత్రక ప్రదేశాల పర్యవేక్షకుడుగా పనిచేసి ఆ ప్రయాణాల అనుభవంతో 1835-40 లో గ్రీస్, స్పెయిన్, తుర్కీ, ఫ్రాన్స్ దేశాల వ్యవహారాలు వివరించే రచనలు చేశాడు. అనేక చారిత్రక విమర్శలు, పరిశీలనలు ప్రచురించాడు.

1853 లో స్పెయిన్ సెనేటర్ గా నియమితుడయ్యాడు. అయితే అతనికి ఈ నియామకం పట్ల అంత ఆసక్తి లేదు. ఇతని రచనలు నిర్దుష్టతకు, సంయమనానికి ప్రతీకలు. అభూత కల్పనల వంటి కథలు వ్రాసినా, వాటిలో మానసిక విశ్లేషణకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చాడు.

శ్రీవిరించి

మెరెజ్కోవ్ స్కీ, డిమిట్రీ సెర్జయేవిచ్ (1865-1941) : రష్యన్ కవి, నవలా రచయిత, విమర్శకుడు. రష్యన్ ఆలోచనా పరుల వర్గాలలో మతం, తత్త్వ పరిశీలనలపై తిరిగి దృష్టిని ప్రసరింపజేయడంలో ఇతని పాత్ర ఉన్నది. సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి చరిత్ర, ఫైలాలజీలలో గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తిచేసిన తరువాత 1888 లో మొదటి కవితా సంకలనం ప్రచురించాడు. ఈయన ప్రచురించిన ఒక వ్యాసం (1893) సమకాలీన రష్యన్ సాహిత్యంలో దిగజారుడుకు కారణాలు, రావలసిన కొత్త ధోరణులను వివరిస్తుంది. దీనిని ప్రామాణికమైన వ్యాసంగా ఉదాహరిస్తారు.

20 వ శతాబ్ది ప్రారంభంలో ఈయన తన భార్య 'జిన్నెడా గిప్పియస్' తో కలిసి మత

తాత్త్విక సమావేశాలు, సమాలోచన రంగాలను ఏర్పాటు చేశాడు. 1903-04 లో కొత్త మార్గం (Novy Pot) అనే పత్రికకు సంపాదకుడుగా ఉన్నాడు. 1896-1905 సంవత్సరాల కాలంలో ప్రచురించిన మూడు

నవలల సంకలనం ద్వారా రష్యాలో చారిత్రక పరిజ్ఞానానికి, మతనైతిక సిద్ధాంతాల వివరణకు ఇతడు కృషి చేశాడు. అలాగే 1908-33 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో వేరుగా మరో నవల సంకలనం ప్రచురించాడు. టాల్ స్టాయ్, డోస్టొవ్స్కీ, గోగోల్ లపై ప్రామాణికమైన విమర్శ గ్రంథాలు ప్రచురించాడు.

ఫిబ్రవరి 1917 విప్లవాన్ని సమర్థించాడు గాని బోల్షెవిక్కులు అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవడాన్ని ఈ రచయిత హరించలేదు. 1920 లో స్వదేశాన్ని వదిలి పారిస్ లో స్థిరపడ్డాడు. 1924-25 లలో మరి రెండు చారిత్రక నవలలు ప్రచురించాడు. నెపోలియన్, జీసస్ క్రైస్ట్, సెయింట్ ఆగస్టీన్, సెయింట్ పాల్, సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ ఆఫ్ అస్సిసి, జాన్ ఆఫ్ ఆర్క్, దాంతే మొదలైన వారి జీవిత సంగ్రహాలను సమీకరించాడు. వీటిలో చాలా భాగం ఇంగ్లీషులోకి అనూదితం అయ్యాయి. చరమ జీవిత తరుణంలో, ముస్సోలిని, హిట్లర్ లను కమ్యూనిజమ్ ను నిర్మూలించగల నాయకులుగా చిత్రిస్తూ తన అభిప్రాయాలను ప్రచారం చేశాడు.

శ్రీవిరించి

మెల్ విల్, హేర్మన్ (1819-1891) : అమెరికన్ నవలారచయిత, కథానికా రచయిత, కవి, సముద్రయానం పై వ్రాసిన నవలలకు ప్రసిద్ధుడు. మోబి డిక్ (Moby Dick, 1851) అనేది ఇతని ప్రసిద్ధమయిన రచన.

నలుగురు అబ్బాయిలు, నలుగురు అమ్మాయిలతో కూడిన కుటుంబంలో మూడవ సంతానం. అమెరికన్ విప్లవంలో భాగస్వామ్యం వహించిన కుటుంబానికి చెందినవాడు. చిన్నతనంలోనే జ్వరం వచ్చి కంటి చూపు

కొరవడింది. వ్యాపారంలో పనిచేస్తూనే సాహిత్య వికాసానికి కృషి చేశాడు. 1837 లో సముద్ర ప్రయాణాలు ప్రారంభం చేశాడు. కుటుంబ పోషణకోసం చాలా చిన్న ఉద్యోగాలు చేయవలసి వచ్చింది. 1842 లో ఫ్రెంచ్ ఆధిపత్యంలోని మార్క్విసాస్ ద్వీపాలకు వెళ్లాడు. అక్కడి అనుభవాలతో టైపీ (Typee - 1846) అనే మొదటి నవల వ్రాశాడు.

ఒక తిరుగుబాటు దారుల గుంపులో చేరి టిహి టీయన్ జైలు పాలయాడు. అక్కడనుంచి తేలికగా పారిపోగలిగాడు. ఈ అనుభవం వర్ణిస్తూ 1847 లో ఓమూ (Omoo) అనే నవల వ్రాశాడు. దానిలో వలస రాజ్య విధానంలో ఉన్న ఇబ్బందులు, ప్రజల దురవస్థలు చక్కగా వర్ణించాడు. 1843 లో హవాయ్ ద్వీపాలకు వెళ్లాడు. 1844 లో లండన్ లోని అమెరికన్ రాయబారి కార్యాలయంలోని ఒక ఉద్యోగి పంచనచేరి, ఆయన ప్రోద్బలంతో సముద్ర ప్రయాణ కథలు వ్రాశాడు. వీటికి మంచి పేరు వచ్చింది.

1847 లో మూడవ నవల మార్డి (Mardi) వ్రాశాడు. సాహిత్య పత్రికలకు వ్యాసాలు, సమీక్షలు వ్రాయసాగాడు.

1849 లో రెడ్ బర్డ్స్ 1950 లో వైట్ జాకెట్ అనే నవలలు వ్రాసి పేరు నిలదొక్కుకొన్నాడు.

1850 లో ముందుగా ది వేల్ (The Whale) అనే పేరుతో ఒక నవల వ్రాశాడు. ఈ పేరునే మోబిడిక్ గా మార్చాడు. హాథార్న్ తో సాన్నిహిత్యం ఇతనిని ఈ తరుణంలోనే తీర్చిదిద్దింది. అయితే ఇద్దరూ విడిపోయి తరువాత 1856 లో దాదాపు క్రొత్త వ్యక్తులుగా లివర్ పూల్ లో తిరిగి కలుసుకొన్నారు. అప్పుడు హాథార్న్ అక్కడ అమెరికన్ కాన్సల్ గా ఉండేవాడు.

మోబిడిక్ లండన్ లో అక్టోబర్ 1851 లోను, ఒక నెల తరువాత అమెరికాలోను ప్రచురణ అయింది. ఈ పుస్తకం రచయితకు ప్రశస్తి, ప్రతిఫలం తీసుకు రాలేదు. కెప్టెన్ అహబ్ అనే అతడు 'తెల్లచేప' ను వెంటాడి, దానిచేత హతుడవడం ఇందులో కథ. మెల్ విల్ ఇందులో తన అంతరంగ మానవతా వాదాన్ని, సృజనాత్మకతను, హింసా ప్రవృత్తిని జోడించాడు.

1852 లో వీరె అనే రచన ప్రచురించాడు. ఇది దాదాపు అతని ఆత్మకథ. చిన్నతనంలోని దారిద్ర్యం, కుటుంబ జీవనంలోని అసంబద్ధత ఇందులో చిత్రించాడు. తల్లిని తన రచనలో ఉన్నతంగా రూపొందించాడు. దీని ప్రచురణ వల్ల కూడా అతని ఆశలు నెరవేరలేదు. 1853

లో అగ్ని ప్రమాదంలో ప్రచురణ కర్త దగ్గర ఉన్న అతని పుస్తకాల ప్రతులన్నీ కాలిపోయాయి. అయినా అతడు రచనా వ్యాసంగాన్ని వదులుకోలేదు.

ఇస్టాబ్లిష్ మెంట్ (1855), కొంత ఆర్థిక స్తోమత కలిగించింది. 1857 లో ప్రచురించిన ది కాన్ఫిడెన్స్ మాన్ అమెరికన్ వాణిజ్య జీవిత విధానాన్ని భంగపరచడం మీద వ్రాసిన ఒక వ్యంగ్య రచన. అతని జీవితకాలంలో ప్రచురితమయిన ఆఖరు నవల ఇదే!

1860 తరువాత నవలను వదిలి పద్య రచనను ఆశ్రయించాడు. ప్రభుత్వాశ్రయం కోరాడు గాని అది లభ్యం కాలేదు. 1891 లో ప్రచురించిన టైమోలాన్ చివరి కవితా సంకలనం. తరువాతి నవల బిల్లీ బుడ్ అతను చనిపోయిన తరువాత 1924 లో ప్రచురితం అయింది. ఈ నవలా రచన ముగించిన అయిదు నెలలకు అతడు మరణించాడు.

మెల్ విల్ జీవితకాలంలో రచనల వల్ల ఆర్థిక సంపత్తి, కీర్తి ప్రతిష్ఠలు అంతగా లభ్యం కాకపోయినా, 1840 నాటికి ప్రసిద్ధ అమెరికన్ రచయితల జాబితాలో అతడు చేరాడు.

మరణానంతరం సాహిత్యంలో మెల్ విల్ స్థానాన్ని విమర్శకులు సుస్థిరం చేశారు.

శ్రీవిరించి

మొరీకే, ఎదువార్డ్ ఫ్రెడ్రిఖ్ (1804-75) : ప్రముఖ జర్మన్ గేయకవి. 1804 సెప్టెంబరు 8 న జన్మించాడు. గేయరచనా విధానంలో ఆయనను కొందరు గొయ్థేకు తరువాతి వాడని పేర్కొంటారు.

మొరీకే వేదాంత శాస్త్రం అధ్యయనం చేశాడు. ఒక చర్చిలో పాస్టర్ కావడానికి ముందు ఆయన కొన్ని చిన్న పదవులు నిర్వహించాడు. జీవితాంతం ఆయన మానసిక వేదనకు పాల్పడ్డాడు. అందుకు కారణం బహుశః ఆయనలోని మానవతా భావాలకూ, చర్చ్ సిద్ధాంతాలకూ మధ్య చెలరేగిన తీవ్ర సంఘర్షణే. ఆ రెంటికీ ఒక సమన్వయం కుదురలేదు. కుటుంబ పరిస్థితులు కూడా అందుకు దోహదం చేయలేదు. 39 వ ఏట ఆయన చర్చ్ ఉద్యోగం విరమించాడు. 'మార్గరెట్' అనే ఆమెను వివాహం చేసుకొన్నాడు. 'మొరీకే' సోదరి క్లెరాకూ, ఆమెకూ నడుమ ఏర్పడిన వైమనస్యం వల్ల ఆయన జీవితంలో ప్రశాంతత లోపించింది. తత్ఫలితంగా ఆయన సాహిత్య సృజనశక్తి దాదాపు నశించిందనే చెప్పవచ్చు. చివరికి ఆయన నిర్ధనుడుగా, అసంతుష్టుడుగా కాలధర్మం చెందాడు.

'మొరీకే' చాలా రచనలు చేయలేదు. కాని చేసిన ఆ కొద్ది రచనలే ఆశ్చర్యం గొలుపుతాయి. ఆయన ప్రతిరచన లోనూ ఏదో ఒక విశిష్టత కళ్లకు కట్టినట్లు కానవస్తుంది. రచనా వ్యాసంగానికి ఉపక్రమించిన తొలి రోజులలో ఆయన మీద కాల्పనిక ప్రభావం ఉండేది. 1832 లో ఆయన వ్రాసిన మాలెర్ నాల్జన్ అనే నవలలో ఆయన ప్రణయభావాలు ప్రతిబింబించాయి. జానపద బాణీలలో కవితలు, దేవతల కథలు వెలయించాడు. వాటిమీద జర్మన్ కాల्పనిక ప్రభావం కనిపిస్తుంది. ఆయన వ్రాసిన దేవతా కథలు కూడా చిరస్మరణీయాలే. గేయకవిగా ఆయన సాహిత్య ప్రపంచంలో విలక్షణమైన ఒక స్థానం కల్పించుకొన్నాడు. లయాత్మకాలైన లఘు రచనలు (సానెట్స్) చేశాడు. ముక్త చృందంలోనూ, ప్రాచీన ఛందంలోనూ సరిసమానమైన ప్రతిభను ప్రదర్శిస్తూ రచన చేయగల సిద్ధహస్తుడు. పెరిగినా కవితలు, పూర్వప్రేయసి నుద్దేశించి వెలయించిన గీతాలు జర్మన్ ప్రణయ గీతికా వాఙ్మయంలో మణిపూస లని విమర్శకులు భావిస్తున్నారు. ఆయన సాహిత్యగురువు గొయ్థే. కొంతకాలం ఆయన జర్మన్ సాహిత్యం గురించి ఉపన్యాసాలు చేశాడు. మొరీకే 1875 జూన్ 4 న శాశ్వతంగా కన్నుమూశాడు.

పి.ఆర్. శర్మ

మోద్రెజెవ్స్కి, ఆండ్రేజెజ్ (1503-1572) : ప్రఖ్యాత పోలిష్ రచయిత. 16 వ శతాబ్దంలో తలమానికం వంటివాడు.

దహజహేగేలియన్ యూనివర్సిటీలోను (క్రాకో), విటెన్బర్గ్-న్యూరెన్బర్గ్లలోను చదువుకొని పోలండ్కు వచ్చాడు.

1543 లో ది పనిష్ మెంట్ ఆఫ్ హోమి సైడ్ అనే కరపత్రం ప్రచురించాడు. మరణశిక్ష, కారాగార శిక్షల విషయమై పునర్విమర్శ అవసరమనీ, వీటిని రద్దు చేయడం మంచిదనీ ఈ కరపత్రంలో వాదించాడు. తన అభిప్రాయాలను స్పష్టపరుస్తూ అనేక రచనలు చేశాడు. కాథలిక్, ప్రొటెస్టెంట్ల మధ్య సయోధ్య ఉండాలని, వివాహ సంబంధాలు ఏర్పడాలని వాదించేవాడు. ప్రిస్టెలకు వివాహ నిషేధం ఉండగూడదనేవాడు. ఇటు మత గురువులకు, అటు పెద్దమనుషులుగా చలామణీ అవుదామని చూచే వారికి అతని ఆలోచనా సరణి కంటక ప్రాయమైంది. అతనిపై నేరారోపణలు చేసి అతడు పారిపోయేట్టుగా చేశారు.

శ్రీవిరించి

మోన్టాలె, యూజీనియో (1896-1981) : ఇటలీ దేశపుకవి, గద్య రచయిత, సంపాదకుడు, అనువాదకుడు. 1975 లో సాహిత్య సేవకు నోబెల్ బహుమతి పొందాడు.

1930-40 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో 'హార్మెస్' తాత్త్విక సంప్రదాయాల వల్ల ప్రభావితమైన కవిగా పేరు పొందాడు. ఇతనిపై ఫ్రెంచి రచయితలు 'మలార్మె', 'రింబాల్డ్', 'వలేరీ'ల ప్రభావం కూడా ఉంది. రాగ పూరితమైన భావాలను సాంకేతికంగా ఆత్మాశ్రయంగా ప్రదర్శించడంలో మోన్టాలె నిపుణుడు. తరువాతి రచనలలో తన భావాలను నేరుగా సూటిగా వ్యక్తం చేశాడు. సరళమైన భాషలో రచనలు చేసి, ఎన్నో సాహితీ పురస్కారాలు, బహుమతులు పొందాడు. ఈయన రచనలు ఇతర భాషలలోనికి అనువదింప బడ్డాయి.

తన రచనల ద్వారా ఫాసిజమ్ ను వ్యతిరేకించాడు. ఈయన మొదటి పద్య సంకలనం *ఓసీయా డి సెప్టో* (1925) మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తరువాతి నిరాశా, నిస్తబ్ధతలను వర్ణించింది. తరువాత వచ్చిన రచనలలో ఎక్కువ మార్మికత, అసందిగ్ధత ఉన్నాయి. 1956 తరువాతి రచనలలో-ముఖ్యంగా *ల బఫెర ఎ ఆల్త్రో* (1956; *ది స్టార్ట్*, 1978) అనే కవితా సంకలనంలో కవితా నైపుణ్యం, ఆత్మీయత స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. 1963 లో మరణించిన తన భార్య స్మృతి చిహ్నంగా మోన్టాలె ప్రణయ గీతాలు వ్రాశాడు.

తన రచనలను ఇంగ్లీషు లోకి అనువదించి జన బాహుళ్యానికి అందించడంతో పాటు, ఈయన షేక్స్ పియర్, టి.యస్.ఎలియట్, గెరాల్డ్ మాస్టే హాప్కిన్స్ ల రచనలను ఇటాలియన్ భాషలోకి అనువదించాడు. హెర్మన్ మెల్విల్, యూజీన్ ఓనీల్ మొదలయిన వచన రచయితల రచనలను కూడా అనువదించి పరిచయం చేశాడు. తన వచన రచనలన్నీ సంకలనం చేసి, 1956 లో ఇటాలియన్ లోను, 1970 లో ఇంగ్లీషు లోను ప్రచురించాడు.

సాహిత్య పత్రిక *ప్రిమోటెంపో* (1922) అనే దానికి ఈయన సహ వ్యవస్థాపకుడు. అనేక పత్రికలలోను, ప్రచురణ సంస్థలలోను పనిచేసిన అనంతరం 1948 లో మిలాన్ లో *కొరియర్ డెల్లా సెరా* అనే దానికి సాహితీ సంపాదకుడు, సంగీతశాఖ సంపాదకుడు అయ్యాడు. ఈయన వచన రచనలు - కథలు, చిత్రణలు - ఎక్కువ భాగం ముందుగా ఈ దినపత్రిక లోనే ప్రచురణ అయ్యాయి.

శ్రీవిరించి

మోంటెస్క్యూ, చార్ల్స్ లూయీ (1689-1755) : ఫ్రెంచ్ రాజనీతి తత్వ

వేత్త, సాహితీ వేత్త. 1689 జనవరి 18 వ తేదీన ఫ్రాన్స్ లో జన్మించిన మోంటెస్క్యూ బోర్డెక్స్ నగరంలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. న్యాయ శాస్త్రంలో పట్టు పుచ్చుకొని 1708 లో పారిస్ లో న్యాయవాది వృత్తి ఆరంభించాడు.

కొంతకాలం న్యాయవాదిగా పనిచేసి ఆ తరువాత విదేశయాత్రకు బయలుదేరాడు. 1729 లో తన దేశాటనం ప్రారంభించిన మోంటెస్క్యూ జర్మనీ, హంగేరీ, ఇటలీ మొదలైన దేశాలలో విస్తృతంగా పర్యటించి, వివిధ రంగాలలో నిష్ణాతులయిన ఎందరో ప్రముఖుల సాంగత్యాన్ని సంపాదించి, చివరకు 1731 లో లండన్ నగరం చేరుకొన్నాడు. అక్కడ అతనికి అనేక ప్రముఖుల సాహచర్యంతో పాటు, బ్రిటిష్ రాయల్ సొసైటీలో సభ్యత్వం కూడా లభించింది.

రాజనీతి శాస్త్రం, తత్వశాస్త్రం, న్యాయశాస్త్రం సాహిత్యం వంటి వివిధ రంగాలలో విశేష ప్రతిభ ప్రదర్శించిన మోంటెస్క్యూ ఆయా రంగాలలో అనేక విశిష్ట రచనలు చేశాడు. 1721 లో ఇతడు ప్రచురించిన *పర్షియన్ లెటర్స్* చాలా ప్రసిద్ధమైన రచన. ఇది 14 వ లూయీ పరిపాలనా కాలం గురించి తెలియజేసే వ్యంగ్య రచన. ఉజ్బెక్, రికా (Rica) అనే ఇద్దరు పర్షియన్ యాత్రికులను పాత్రలుగా గ్రహించి వారిరువురి దృష్టికి కనిపించిన ఆ నాటి పారిస్ నగర జీవితాన్ని గురించి, ఆనాటి సామాజిక, సాంస్కృతిక పరిస్థితులను గురించి సజీవంగా చిత్రించాడు. ఇస్లాంనీ, క్రైస్తవ మతాన్నీ పదేపదే పోలుస్తూ, రోమన్ కేథలిక్ మతంలోని కొన్ని లోపాలను గురించి ఆయన సునిశితంగా విమర్శించాడు.

ఇంగ్లండ్ లో ఉన్నప్పుడు వేల్స్ యువరాజుతో ఇతనికి పరిచయం ఏర్పడింది. అతని ప్రోద్బలంతో ఒక ఫ్రెంచ్ పద్య సంకలనాన్ని కూడా ఈయన ప్రచురించాడు. మోంటెస్క్యూ డైరీలను బట్టి ఆయన గొప్ప విలాస పురుషుడనీ, రసికుడనీ మనకు తెలుస్తుంది. 1725 లో

ఒక యువరాణి ప్రోద్బలంతో ది టెంపిల్ ఆఫ్ గ్రౌడ్ అనే ఒక రసవంతమైన శృంగార కావ్యాన్ని రచించాడు. ఈయన విలాస పురుషుడనీ, అనేక సానికొంపల చుట్టూ తిరిగిన వాడనీ కూడా ఆయన డైరీలు వెల్లడి చేస్తున్నాయి.

1760 లో ఈయన రచించిన ది స్పీరిట్ ఆఫ్ లాస్ అనే గ్రంథం రాజనీతి తత్వ శాస్త్రానికి తల మానికం వంటిది. ప్రముఖ ఇంగ్లీషు రాజకీయవేత్త అయిన బోలింగ్ బ్రూక్ ప్రభావం మోంటెస్క్యూ మీద ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. ఈయన ఫ్రీమేసన్ సొసైటీలో కూడా సభ్యుడు. వివిధ శాస్త్రాలలో విశేష పరిచయ మున్నప్పటికీ ప్రముఖంగా రాజనీతి తత్వవేత్త గానే సువిఖ్యాతుడైన మోంటెస్క్యూ 1755 ఫిబ్రవరి 10 న పారిస్ లో మరణించాడు.

ఉమారాణి

మోబెర్గ్, విల్ హెల్మ్ (1898-1973) : ప్రసిద్ధ స్వీడిష్ నవలా రచయిత; నాటక కర్త. స్వీడెన్ దేశ వాసులు అమెరికాకు వలసవెళ్లిన యితి వృత్తాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని 'మోబెర్గ్' ప్రసిద్ధ నవలలు వ్రాశాడు. ఆయనకు గ్రామ ప్రాంతాల వారి బాధామయ జీవితం, వారి సమస్యలు సుపరిచితాలు. కారణం ఆయన జానపదుడు కావడమే!

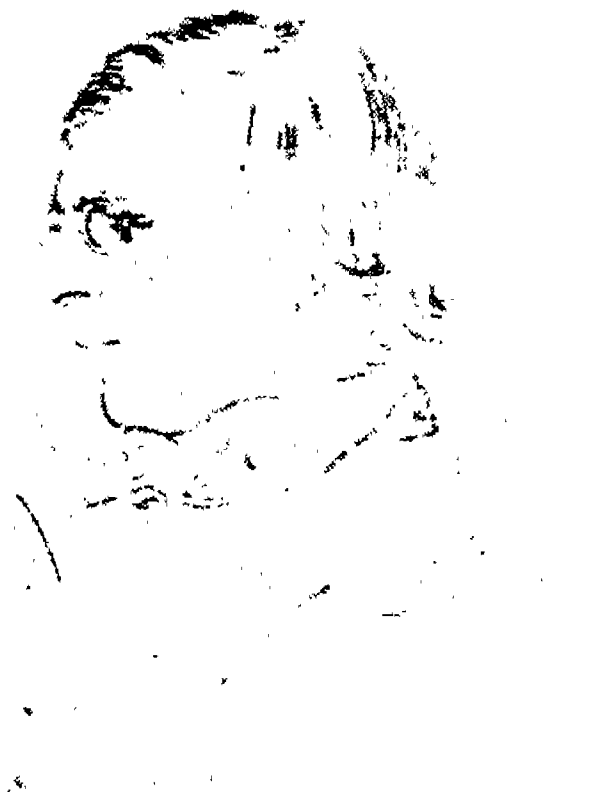
వెన్ ఐ వాజ్ ఎ చైల్డ్ (1944) అనే శీర్షిక గల స్వీయ చారిత్రక నవలలో ఆయన నిరాక్షరాస్యుల కొక పిలుపు నిచ్చాడు. ఆయన ఆ వర్గం నుంచి వచ్చిన వాడు కనుక, వారి స్థితిగతులు ఆయనకు క్షుణ్ణంగా తెలుసు. అట్టన్ ద్రర్ (1949-59), ఇన్వన్ ద్రర్ (1952) మొదలైనవి ఆయన ప్రసిద్ధ రచనలలో కొన్ని. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలోని క్రౌర్యాన్నీ, అణచి వేతనూ ప్రతిఘటిస్తూ ఆయన ఒక నవల వ్రాశాడు. స్వాతంత్ర్యం, సాంఘిక న్యాయం మొదలైన విషయాలను గురించి కృషి చేయవలసిన అవసరాన్ని ఆయన ఆ నవలలో విశదీకరించాడు.

సి.ఆర్.శర్మ

మోమ్ సెన్, థియోడోర్ (1817-1903) : జర్మన్ చరిత్ర రచయిత, లాటిన్ శాసనాల సంకలనకర్త. ఇతడు వ్రాసిన రోమన్ చరిత్ర అనే గ్రంథం ఇప్పటికీ చాలా ప్రామాణికమైనదిగా పరిగణించబడుతుంది. 1817 నవంబరు 30 న జర్మనీలోని గార్డింగ్ లో జన్మించిన 'మోమ్ సెన్' రోమన్ న్యాయశాస్త్రం చదివి, 1843 లో పట్టభద్రుడయ్యాడు. ఇతడు లీప్ జిగ్ (Leipzig) యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ గా చేరి, న్యాయశాస్త్రాన్ని బోధించాడు.

అయితే అప్పట్లో జర్మనీలో చెలరేగిన ఒక విప్లవంలో పాల్గొని అనేకమంది విప్లవకారులకు స్ఫూర్తి నివ్వడం వలన 1849 లో తన ప్రొఫెసర్ ఉద్యోగాన్ని కోల్పోయాడు. కొంతకాలం తరువాత జ్యూరిచ్ లోను, మరి కొంతకాలం బ్రెస్లోలోను వివిధ విద్యాలయాలలో బోధించాడు. ఇతడు జ్యూరిచ్ లో పనిచేసేటప్పుడు రోమన్ చరిత్ర రచనకు పూనుకొని కొద్ది కాలంలోనే 4 సంపుటాల చరిత్రను ప్రకటించాడు. ఆ తరువాత ప్రెస్ బుర్గ్ సైన్స్ అకాడమీ వారి ఆహ్వానం మేరకు ఇతడు లాటిన్ శాసనాల ప్రచురణ బాధ్యతను స్వీకరించాడు. 1861 లో బెర్లిన్ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ గా నియమింపబడి ఎంతో కాలం అక్కడ బోధించాడు. 1902 లో ఇతనికి నోబెల్ బహుమతి వచ్చింది.

మోమ్ సెన్ రచనలలో ప్రసిద్ధమయింది రోమన్ చరిత్ర. మొదట ఐదు సంపుటాలుగా ప్రచురించ తలపెట్టాడు. కాని 4 వ సంపుటాన్ని వ్రాయ లేదు. ఒకవేళ ఇది వ్రాసి ఉంటే అందులో సీజర్ ను గురించి ఇతని అభిప్రాయాలు మనకు తెలిసి ఉండేవి. చరిత్ర రచయిత గానే కాక శాసనాల పరిశీలకునిగా కూడా ఇతడు పేరు

గాంచాడు. ఇతడు వివిధ ప్రదేశాలు తిరిగి అనేక వ్యయ ప్రయాసల కోర్చి ఎన్నో లాటిన్ శాసనాలను సేకరించి, వాటిని పరిష్కరించి ప్రచురించాడు. రోమన్ చరిత్ర రచనలో ఇతడు సేకరించిన శాసనాలు ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి. ఆ నాటి రోమన్ ప్రజల సంస్కృతికి, వేషభాషా వ్యవహారాలకు సంబంధించిన అనేక నూతన విషయాలను ఈ శాసనాలు మనకు అందిస్తాయి. రోమన్ కాన్స్టిట్యూషన్ లా, రోమన్ క్రిమినల్ లా అనేవి ఇతని ఇతర రచనలలో ముఖ్యమైనవి. 1902 లో నోబెల్ బహుమతి పొందిన ఇతడు సంవత్సరం తిరుగకుండానే 1903 నవంబర్ 1 న మరణించాడు.

ఉమారాణి

మోరావియా, ఆల్ బెర్ట్ (1907-1990) : ఇటాలియన్ జర్నలిస్ట్, కథానికా రచయిత, నవలా రచయిత.

ఇందులో ఒక ముసలి న్యాయవాది తన కుటుంబం పట్ల చూపే ఏవగింపు, ధనం సంపాదించటంలో చూపే ఆసక్తి, చివరలో ఆతనిలో వచ్చే పరివర్తన చిత్రీకృతి రచయిత. అన్ని మోరియాక్ నవలలలో మూదిరిగానే ఇందులో కూడ మనుష్యుల మధ్య మనం వాంఛించే ప్రేమానురాగాలు లభించేవి గావని, అవి చివరకు భగవంతుని యందు భక్తి, ప్రేమలుగా మారినపుడే వాటికి అర్థం ఏర్పడుతుందని మోరియాక్ సూచిస్తాడు.

1933 లో అకాడమీ ఫ్రాన్స్‌జేలో 'మోరియాక్' కు సభ్యత్వం లభించింది. 1933 లో వ్రాసిన *లె మిస్టెరి ఫ్రాం టెనాక్* (The Frontenac Mystery 1951) ఆతని స్వీయచరిత్రను కొంతవరకు తెలిపే నవల. ఇవి కాక *ఆస్మోడీ* (Asmodee-1938), *లేమూల్ ఎయిమ్స్* అనే నాటకాలు కూడ ఈయన వ్రాశాడు. కాని నవలా రచయితగానే ఈయన గుర్తింపు పొందాడు. *లె మాన్ యర్ ఎట్ సెన్ పర్సనేజెస్*, (1933), 4 సంపుటాలు గలిగిన జర్నల్ (1934-1951), 3 సంపుటాల *మెమోయర్స్* (1959-67) లలో రచయిత తన పాత్రలను, వాటి ప్రయోజనాలను, తన ధ్యేయాన్ని, సమకాలీనపు విలువలను చర్చిస్తాడు.

ఈయన అన్ని రకాల నియంతృత్వాలకు వ్యతిరేక. నియంతృత్వ రాజ్యవ్యవస్థను, ఇటలీ, స్పెయిన్ లలోని ఫాసిస్ట్ వ్యవస్థలను ఈయన తీవ్రంగా ఖండించాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో జర్మనీ ప్రాన్స్ ను ఆక్రమించుకొన్నప్పుడు దాన్ని ప్రతిఘటించే 'రెసిస్టెన్స్' ఉద్యమంలో చురుకుగా పాల్గొన్నాడు. ఆ యుద్ధం తరువాత రాజకీయాల పట్ల ఆసక్తిని చూపించి, 1964 లో *డిగాల్* అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. ఫ్రెంచ్ నవలా రచయితలలో ఉత్తమశ్రేణికి చెందిన వాడుగా మోరియాక్ గుర్తింపు పొందాడు.

కె.జి.మూర్తి

మోరీ, ఓగాయ్ (1862-1922) : ఆధునిక జపనీస్ వాఙ్మయ నిర్మాతలలో ప్రముఖుడుగా గణించ బడుతున్న 'మోరీ ఓగాయ్' కలం పేరు. అసలు పేరు 'మోరీ రింటారో'. ఆయన జననం 1862 ఫిబ్రవరి 17న.

ఒక ఉత్తమ వంశంలో జన్మించి 'మోరీ' ఒక వైద్యుని కుమారుడు. ఆయన మొదట టోక్యోలోనూ, ఆ తరువాత జర్మనీలోనూ వైద్యశాస్త్రం అభ్యసించాడు. ఆయన 'మైహిమె' అనే ఒక కథ వ్రాశాడు. వేశ్యకు సంబంధించిన ఆ కథ సాహిత్యలోకంలో సంచలనానికి దారితీసింది. ఒక జపాన్ విద్యార్థికి, ఒక జర్మన్ యువతికి మధ్య

నడచిన ప్రణయాన్ని తాను కళ్లారా చూసిన అంశాలను ఆయన అందులో అభివర్ణించాడు. అంతవరకూ ప్రచారంలో ఉన్న వైయక్తిక విషయాల నవల కంటే స్వీయ చరిత్రాత్మక కథగా సాగిన ఆ నవల విలక్షణంగా తోచింది. ఆయన ఇతర నవలలు కూడా ప్రసిద్ధి కెక్కాయి. ఆయన ప్రసిద్ధ రచయిత అయిన 'హాన్స్ ఆండర్సన్' స్వీయచరిత్రాత్మక రచనను అనువదించాడు.

1912 లో ఆయనలో ఒక పరిణామం వచ్చింది. ఒక రాజు మరణించిన తరువాత ఒక సైనికాధికారి ఆత్మత్యాగం చేస్తాడు. ఆ విషాద సంఘటనకు ఆయన ఎంతగానో స్పందించాడు. తత్ఫలితంగా నవలా రచనకు స్వస్తిచెప్పి, ఆయన చారిత్రక రచనలు చెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు. 'మోరీ' 1922 లో జూలై 9 న టోక్యోలో కాలధర్మం చెందాడు.

పి.ఆర్. శర్మ.

మోర్గెన్ ష్టైర్న్, క్రిస్టియన్ (1871-1914) : జర్మన్ కవి, హాస్యరచయిత. ఆధ్యాత్మిక, వ్యక్తిగత గీత రచనల నుండి అర్థరాహిత్య కవిత (Nonsense verse) వరకు అన్ని రకాల రచనలను చేసినవాడు.

బెర్లిన్, బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయాల్లో న్యాయశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేసిన ఈయన క్షయవ్యాధిగ్రస్త డని 1893 లో కనుగొన్నారు. గాలిమార్పుకై విదేశాలకు వెళ్లాడు. నార్వే వెళ్లి ఇబ్సెన్ పద్య నాటకాలను ఆ రచయిత సహాయంతోనే జర్మన్ భాషలోకి అనువదించాడు. బ్యోర్న్సన్, హమ్సన్, స్ట్రెండబెర్గ్ల నాటకాలను కూడ అనువదించాడు. స్విట్జర్లాండు వెళ్లి 1908 లో మార్గరెట్ గోస్ బ్రష్ ను వివాహమాడి, 1910 నుండి దక్షిణ టైరాల్ లో స్థిరపడ్డాడు.

ఈ రచయిత తొలి రచనలలో *నీ బై* ప్రభావం కనిపిస్తుంది. *ఇన్ ఫాంటాస్ స్కాన్* (1895) అనే రచనలో అనంత విశ్వానికి సంబంధించినవీ, పౌరాణికమైనవీ, తత్త్వశాస్త్రపరమైనవీ అయిన అనేక సిద్ధాంతాలను కలగాపులగం చేశాడు. *ఇష్ ఉండ్ డీ వెల్ట్* (1908) (I and the World), *ఐన్ సొమ్మర్* (Ein sommer, 1900, (One Summer) లలో భౌతికమైన సౌందర్యాన్ని ఉన్నత శిఖరాలకు తీసుకువెళ్లాడు. *ఐన్ కెర్* (1910-Introspection), *విర్ ఫౌండెన్ ఐనెన్ ఫాడ్* (1914- ఆంగ్లంలో Wer Found a Path) అనే కావ్యాలలో బౌద్ధమత ప్రభావం, ఆంత్రోపోసోఫిస్ట్, అయిన రుడాల్ఫ్ స్టీనర్ ప్రభావం కనిపిస్తాయి. ఈయన రచనలలో కొన్నింటి ఆంగ్లానువాదాలు *సెల్వెక్ట్ పోయమ్స్*

ఇందులో ఒక ముసలి న్యాయవాది తన కుటుంబం పట్ల చూపే ఏవగింపు, ధనం సంపాదించటంలో చూపే ఆసక్తి, చివరలో ఆతనిలో వచ్చే పరివర్తన చిత్రీకృతి రచయిత. అన్ని మోరియాక్ నవలలలో మూదిరిగానే ఇందులో కూడ మనుష్యుల మధ్య మనం వాంఛించే ప్రేమానురాగాలు లభించేవి గావని, అవి చివరకు భగవంతుని యందు భక్తి, ప్రేమలుగా మారినపుడే వాటికి అర్థం ఏర్పడుతుందని మోరియాక్ సూచిస్తాడు.

1933 లో అకాడమీ ఫ్రాన్స్‌జేలో 'మోరియాక్' కు సభ్యత్వం లభించింది. 1933 లో వ్రాసిన *లె మిస్టెరి ఫ్రాం టెనాక్* (The Frontenac Mystery 1951) ఆతని స్వీయచరిత్రను కొంతవరకు తెలిపే నవల. ఇవి కాక *ఆస్మోడీ* (Asmodee-1938), *లేమూల్ ఎయిమ్స్* అనే నాటకాలు కూడ ఈయన వ్రాశాడు. కాని నవలా రచయితగానే ఈయన గుర్తింపు పొందాడు. *లె మాన్ యర్ ఎట్ సెన్ పర్సనేజెస్*, (1933), 4 సంపుటాలు గలిగిన జర్నల్ (1934-1951), 3 సంపుటాల *మెమోయర్స్* (1959-67) లలో రచయిత తన పాత్రలను, వాటి ప్రయోజనాలను, తన ధ్యేయాన్ని, సమకాలీనపు విలువలను చర్చిస్తాడు.

ఈయన అన్ని రకాల నియంతృత్వాలకు వ్యతిరేక. నియంతృత్వ రాజ్యవ్యవస్థను, ఇటలీ, స్పెయిన్ లలోని ఫాసిస్ట్ వ్యవస్థలను ఈయన తీవ్రంగా ఖండించాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో జర్మనీ ప్రాన్స్ ను ఆక్రమించుకొన్నప్పుడు దాన్ని ప్రతిఘటించే 'రెసిస్టెన్స్' ఉద్యమంలో చురుకుగా పాల్గొన్నాడు. ఆ యుద్ధం తరువాత రాజకీయాల పట్ల ఆసక్తిని చూపించి, 1964 లో *డిగాల్* అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. ఫ్రెంచ్ నవలా రచయితలలో ఉత్తమశ్రేణికి చెందిన వాడుగా మోరియాక్ గుర్తింపు పొందాడు.

కె.జి.మూర్తి

మోరీ, ఓగాయ్ (1862-1922) : ఆధునిక జపనీస్ వాఙ్మయ నిర్మాతలలో ప్రముఖుడుగా గణించ బడుతున్న 'మోరీ ఓగాయ్' కలం పేరు. అసలు పేరు 'మోరీ రింటారో'. ఆయన జననం 1862 ఫిబ్రవరి 17న.

ఒక ఉత్తమ వంశంలో జన్మించి 'మోరీ' ఒక వైద్యుని కుమారుడు. ఆయన మొదట టోక్యోలోనూ, ఆ తరువాత జర్మనీలోనూ వైద్యశాస్త్రం అభ్యసించాడు. ఆయన 'మైహిమె' అనే ఒక కథ వ్రాశాడు. వేశ్యకు సంబంధించిన ఆ కథ సాహిత్యలోకంలో సంచలనానికి దారితీసింది. ఒక జపాన్ విద్యార్థికి, ఒక జర్మన్ యువతికి మధ్య

నడచిన ప్రణయాన్ని తాను కళ్లారా చూసిన అంశాలను ఆయన అందులో అభివర్ణించాడు. అంతవరకూ ప్రచారంలో ఉన్న వైయక్తిక విషయాల నవల కంటే స్వీయ చరిత్రాత్మక కథగా సాగిన ఆ నవల విలక్షణంగా తోచింది. ఆయన ఇతర నవలలు కూడా ప్రసిద్ధి కెక్కాయి. ఆయన ప్రసిద్ధ రచయిత అయిన 'హాన్స్ ఆండర్సన్' స్వీయచరిత్రాత్మక రచనను అనువదించాడు.

1912 లో ఆయనలో ఒక పరిణామం వచ్చింది. ఒక రాజు మరణించిన తరువాత ఒక సైనికాధికారి ఆత్మత్యాగం చేస్తాడు. ఆ విషాద సంఘటనకు ఆయన ఎంతగానో స్పందించాడు. తత్ఫలితంగా నవలా రచనకు స్వస్తిచెప్పి, ఆయన చారిత్రక రచనలు చెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు. 'మోరీ' 1922 లో జూలై 9 న టోక్యోలో కాలధర్మం చెందాడు.

పి.ఆర్. శర్మ.

మోర్గెన్ ష్టైర్న్, క్రిస్టియన్ (1871-1914) : జర్మన్ కవి, హాస్యరచయిత. ఆధ్యాత్మిక, వ్యక్తిగత గీత రచనల నుండి అర్థరాహిత్య కవిత్వం (Nonsense verse) వరకు అన్ని రకాల రచనలను చేసినవాడు.

బెర్లిన్, బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయాల్లో న్యాయశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేసిన ఈయన క్షయవ్యాధిగ్రస్త డని 1893 లో కనుగొన్నారు. గాలిమార్పుకై విదేశాలకు వెళ్లాడు. నార్వే వెళ్లి ఇబ్సెన్ పద్య నాటకాలను ఆ రచయిత సహాయంతోనే జర్మన్ భాషలోకి అనువదించాడు. బ్యోర్న్సన్, హమ్సన్, స్ట్రెండబెర్గ్ల నాటకాలను కూడ అనువదించాడు. స్విట్జర్లాండు వెళ్లి 1908 లో మార్గరెట్ గోస్ బ్రష్ ను వివాహమాడి, 1910 నుండి దక్షిణ టైరాల్ లో స్థిరపడ్డాడు.

ఈ రచయిత తొలి రచనలలో *నీ బై ప్రభావం* కనిపిస్తుంది. *ఇన్ ఫాంటాస్ స్కాన్* (1895) అనే రచనలో అనంత విశ్వానికి సంబంధించినవీ, పౌరాణికమైనవీ, తత్త్వశాస్త్రపరమైనవీ అయిన అనేక సిద్ధాంతాలను కలగాపులగం చేశాడు. *ఇష్ ఉండ్ డీ వెల్ట్* (1908) (I and the World), *ఐన్ సొమ్మర్* (Ein sommer, 1900, (One Summer) లలో భౌతికమైన సౌందర్యాన్ని ఉన్నత శిఖరాలకు తీసుకువెళ్లాడు. *ఐన్ కెర్* (1910-Introspection), *విర్ ఫౌండెన్ ఐనెన్ ఫాడ్* (1914- ఆంగ్లంలో Wer Found a Path) అనే కావ్యాలలో బౌద్ధమత ప్రభావం, ఆంత్రోపోసోఫిస్ట్, అయిన రుడాల్ఫ్ స్టీనర్ ప్రభావం కనిపిస్తాయి. ఈయన రచనలలో కొన్నింటి ఆంగ్లానువాదాలు *సెల్వెక్ట్ పోయమ్స్*

(1973), *ది డే నైట్ లాంప్ అండ్ అదర్ పోయమ్స్* (1973) గా వెలువడ్డాయి.

మోర్గెన్ స్టెర్న్ అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి ప్రధానంగా ఆయన వ్రాసిన అర్థరాహిత్య కవిత్వం (Nonsense Verse) వలన వచ్చిందే. ఈ కవిత్వంలో ఆయన క్రొత్త మాటలను సృష్టించాడు. సామాన్య పదాలకు అర్థాలను తారుమారు చేశాడు. వాక్యనిర్మాణ పద్ధతులను తలక్రిందులు చేశాడు. కాని, ఇవన్నీ కూడా ఒక హేతువాద పరమైన విషయాన్ని వ్యంగ్యంగా చెప్పటానికే చేశాడు. వీటిలో *గాల్ గెన్లయర్* (1905), *పామ్స్ట్రామ్* (1910) ముఖ్యమైనవి.

కె.జి. మూర్తి.

మోలియే (1622-73) : సుప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ నాటక కర్త, నటుడు అయిన 'మోలియే' పారిస్ నగరంలో 1622 జనవరి 15 న జన్మించారు. పారిస్ నగరంలోనే 1673 ఫిబ్రవరి 17 న కాలధర్మం చెందారు.

'మోలియే' గా సాహిత్య జిజ్ఞాసువులకు చిరపరిచితుడైన ఆ నాటక కర్త అసలుపేరు 'బాప్టిస్టే పాక్విలిన్' ఫ్రెంచి సుఖాంత నాటక కర్తలలో మణిపూసగా గణించబడుతున్నాడు.

సంపన్న కుటుంబానికి చెందిన మోలియే కి చదువు సంధ్యలు బాగానే అబ్బాయి. కాని నాటక కళ మీది గాఢాభిమానం కొద్దీ ఆయన యిల్లు విడిచి పెట్టి వెళ్లాడు; నటు డయాడు. తొలి రోజులలో ఆయన అంతగా విజయం సాధించలేదు. ఇలస్ట్రే నాటక కంపెనీ స్థాపనకు ఆయన తోడ్పడ్డాడు. నాటక కంపెనీతో ఆయన ఫ్రాన్స్ అంతటా పర్యటించాడు. కంపెనీకోసం నాటకాలు వెలయించాడు. ఆ నాటకాలలో నటించాడు. విజయపరంపర సాధించాడు. ఆ తరువాత ఆయనే స్వయంగా ఒక నాటక సమాజం స్థాపించాడు. వివిధ వర్గాల వారికి నాటకాలు వ్రాశాడు. 'భార్యలకోసం' పాఠశాల (1662), *లెతార్డు ఫె* (1664), *ది ఇంప్రోస్టర్* (1950), *లెబూర్జువా జెంటిల్ హోం* (1670) మొదలైనవి ఆయన ప్రసిద్ధ నాటకాలలో కొన్ని. *ఇంప్రోస్టర్* (వంచకుడు) తొలుత ప్రదర్శించబడినప్పుడు అది మతాధిపతుల ఆగ్రహవేశాలకు గురి అయింది. తత్ఫలితంగా నిషేధించబడింది. ఆ తరువాత ఆ నాటకంలో కొన్ని మార్పులు చేశాడు. ఆయన నాటకాలు కొన్ని తెలుగు చేయబడ్డాయి.

నాటక కళకోసం తన జీవితాన్ని మీదు గట్టిన ఆ ప్రసిద్ధ నాటకకర్త తన చివరి నాటకం ప్రదర్శిస్తూ రంగ

స్థలం మీద పడిపోయాడు. ఆ రాత్రే ఆయన శాశ్వతంగా కన్నుమూశాడు.

పి.ఆర్. శర్మ.

మోషెచ్చీ, మోరీసీ (1804-34) : పోలండ్ రచయిత; సాహిత్య విమర్శకుడు. 34 యేండ్ల అల్పయుష్కుడే అయినా, మోషెచ్చీకి పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించాడు. రష్యా వారి పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా 1830 లో చెలరేగిన తిరుగుబాటులో ఆయన పాల్గొన్నాడు. అప్పు డాయన ఒక పత్రికా రచయిత. ఆ తిరుగుబాటు సందర్భంగా ఆయన గాయపడ్డాడు. ఫ్రాన్స్ కి వెళ్లి అక్కడ తలదాచుకొన్నాడు. 1830-31 సంవత్సరాలలో పోలండ్ వారు చేసిన తిరుగుబాటుకి సంబంధించిన తిరుగుబాటు అనే ఆయన రచన అత్యుత్తమ ప్రత్యక్ష కథనంగా భావించబడుతున్నది. 19 వ శతాబ్దపు పోలిష్ సాహిత్యం గురించి ఆయన వెలయించిన వ్యాసాలు అమూల్యము. సాహిత్యం ద్వారా ఒక జాతి తన విశిష్ట లక్షణాలను గుర్తించగలదని ఆ వ్యాస పరంపరలో ఆయన వ్యక్తీకరించడం గమనించదగిన అంశం. ఒక జాతి ఆధ్యాత్మిక, రాజకీయ జీవితాలలో సాహిత్యానికి గల పరమ ప్రయోజనాన్ని నిర్వచించిన తొలి పోలిష్ విమర్శకుడుగా ఆయన చిరకీర్తి ఆర్జించాడు. మొదట్లో ఆయన కాల্পనిక వాదాన్ని సమర్థించాడు.

పి.ఆర్.శర్మ

యాసినే, కాటెబ్ (1929--) : ఉత్తర ఆఫ్రికా దేశీయుడు. ప్రసిద్ధ ఫ్రెంచి కవి, నవలా రచయిత, నాటకకర్త.

1956 లో వెలువడిన నెడ్జిమా ఆయన మొదటి నవల. ఆ తొలి రచనతోనే ఆయన ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. ఉత్తర ఆఫ్రికా వాఙ్మయాన్ని అది ఎంతగానో ప్రభావితం చేసింది. ఫ్రెంచివారి పరిపాలన ఫలితంగా తలెత్తిన ఆ ప్రశాంత వాతావరణాన్ని సజీవంగా చిత్రించే నవల అది. పైగా అందులో స్థానిక గాథలు, వాడుకలో ఉన్న మత విశ్వాసాలు, వాటి అంతరార్థాలు మొదలైన పెక్కు విషయాలు ఉదాహృతం కావడం వల్ల ఆ నవల ఇతర ఉత్తర ఆఫ్రికా రచయితలను బహుధా ఆకర్షించింది. ఆ నవలలో అనుసరించబడిన కథా సంవిధానాన్ని 'జేమ్స్ జాయిస్', విలియం ఫాక్నర్ ప్రభృతుల కథా సంవిధానాలతో పోల్చడం పరిపాటి. మొరాకో యువ రచయితలు కూడా ఆ నవల ప్రభావానికి లోనయారు.

1945 లో 'యాసినే' చదువు సంధ్యలు ఫ్రెంచ్ వలస పాఠశాలలలో జరిగాయి. ఆ ఏడు తలెత్తిన

తిరుగుబాటును నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేయడంతో, ఆయన తన చదువుకు స్వస్తి చెప్పాడు. కాని అది ఒకండుకు మంచిదే అయింది. ఆ తిరుగు బాటు నెడ్జియా మొదలైన ఆయన వివిధ రచనలకు తగినంత కథా సామగ్రిని సమకూర్చింది.

ఆల్బీరియా, యూరప్, దూర ప్రాచ్య దేశాలలో 'యాసినే' విస్తృతంగా పర్యటించాడు. ఆ సందర్భంగా రేపు కార్మికుడు మొదలుకొని పత్రికా రచయిత దాకా విభిన్న వృత్తులు అవలంబించాడు. తత్ఫలితంగా ఆయన అనుభవం విస్తృత మయింది; సంచార రచయితగా పేరు పొందాడు. ఆయన కవితలు, మరికొన్ని రచనలు కూడా వెలయించాడు. హోచిమిన్ ని ఆధారంగా చేసుకొని ఆయన ఒక రచన చేశాడు. కొన్ని రచనలలో పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని ప్రతిఘటిస్తూ శ్రమజీవులు సాగించే పోరాటాన్ని ఆయన అభివర్ణించాడు. ఆయన ఒక నాటక సమాజం కూడా స్థాపించాడు. దాని ఆధ్వర్యంలో ఫ్రాన్స్, ఆల్బీరియాలలో ఆయన ఫ్రెంచ్ నాటకాలు ప్రదర్శితం అయ్యాయి.

సి.ఆర్.శర్మ

యిమెనెజ్, జ్యూన్ రామోన్ (1881-1958) : 1956 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతిని పొందిన శ్పానిష్ కవి.

సాలమాంకా విశ్వవిద్యాలయంలో కొద్దికాలం చదివాక రూబెన్ డెరియా అనే కవి ఆహ్వానం మీద మాడ్రిడ్ వెళ్లాడు. ఆయన కవిత్వం ఆల్బాన్ డి వయెలాటూ, (ఊదా ఆత్మలు), నీన్ ఫీస్ (నీటి కలువలు) అనే రెండు సంపుటాలుగా మొదట వెలువడింది. ఆ రెండు పుస్తకాలను ఊదా, ఆకుపచ్చ రంగుల్లో వరుసగా ముద్రించారు. ఈ రంగులు చివరి రోజులలో యిమెనెజ్ కు మిక్కిలి మానసికమైన ఒత్తిడిని కలుగ జేశాయి. దానితో అతడు దొరికిన ఆ పుస్తకాల ప్రతులన్నిటినీ నాశనం చేశాడు. దుర్బల శరీరంతో యిమెనెజ్ మాడ్రిడ్ చేరుకున్నాడు. ఆ రోజులలో వ్రాసిన *పేన్స్ రెల్స్*, *ఎల్జియాస్ పురాన్* (1908) మొదలైన సంపుటాలలో డెరియా ప్రభావం యిమెనెజ్ మీద కనిపిస్తుంది. ఈ ప్రభావం వల్లనే అతడు గేయ కవిత్వాన్ని విశిష్టరీతిలో కుదించ గలిగాడు.

1912 లో యిమెనెజ్ మాడ్రిడ్ తిరిగి వచ్చాడు. తరువాతి నాలుగు సంవత్సరాల రెడిడెన్సర్ ఎస్టిడియెట్స్ లో ఆ విద్యా సంస్థ నడుపుతున్న పత్రికకు సంపాదకుడయ్యాడు. 1916 లో న్యూయార్క్ వెళ్లి, అక్కడ జెనో బియా కంప్రాచి ఐమర్ ను వివాహం ఆడాడు. మరల

కొద్ది కాలానికే స్పెయిన్ వచ్చి, డియారియో డి అన్ పాయెటా రీసీన్ కేసెడో (1917) ను ప్రచురించాడు. ఇదే పుస్తకం 1948 లో డియారియో డి అన్ పాయెటా యి మార్ అనే పేరుతో వెలువడింది. ఈ సంపుటం యిమెనెజ్ పేర్కొన్న లా పాయెసియా డెస్సుడా (నగ్న కవిత్వం) అన్న శైలికి ఉదాహరణ ప్రాయమైంది. ఆయన వచన కవితలో సంప్రదాయ చృందస్సులను విడనాడి, నూతన రీతిలో వ్రాయడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. శ్పానిష్ అంతర్యుద్ధ కాలంలో యిమెనెజ్ రిపబ్లికన్ లతో కలిసి వారి కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేవాడు. దాని పర్యవసానంగా అతడు 'పూర్ణో రైకో' కు వలన పోయాడు.

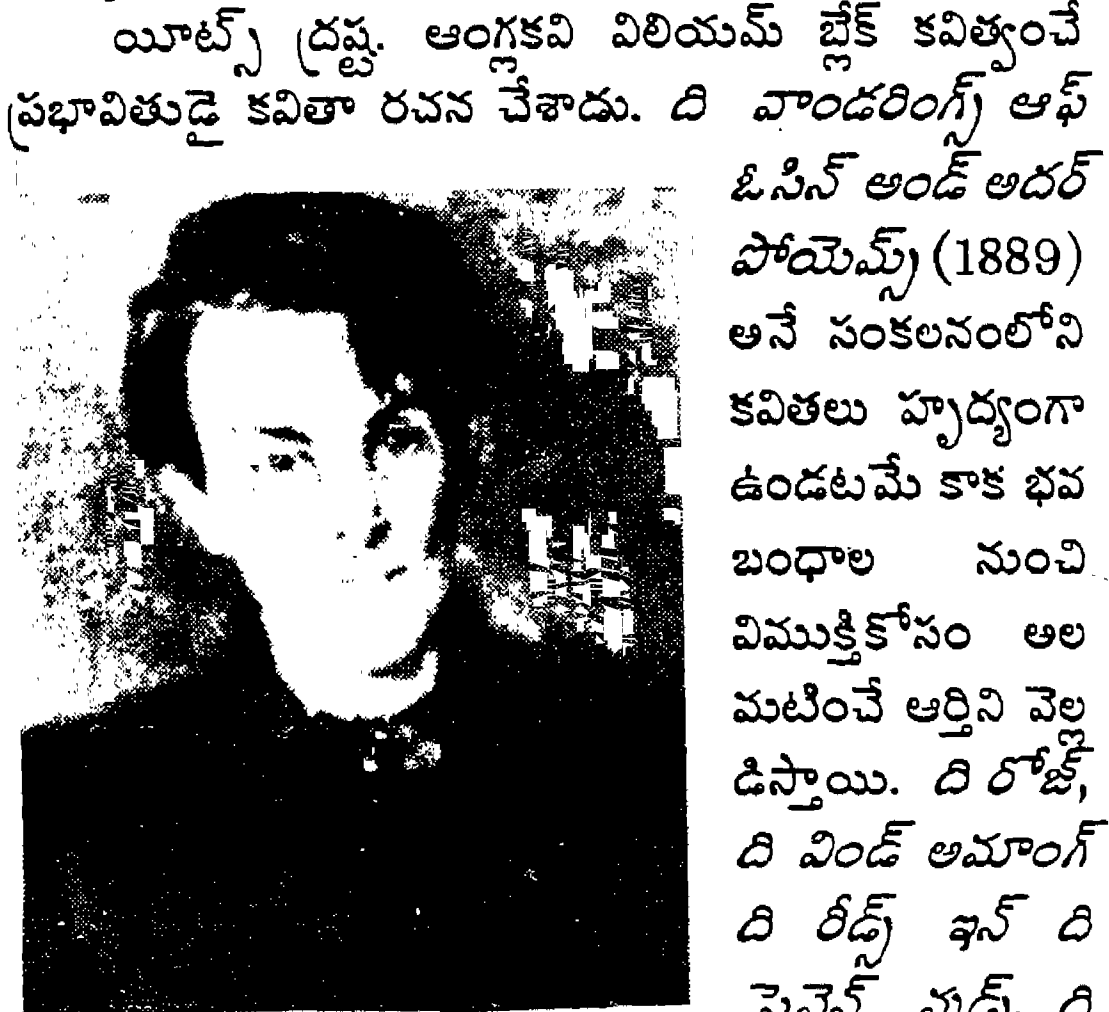
యిమెనెజ్ ప్రధానంగా కవే అయినప్పటికీ, అతడు అమెరికాలో తన గద్యరచన అయిన ప్లాటీరో యి యో (1917) లో ప్రసిద్ధి పొందాడు. మనిషికి గాడిదకూ సంబంధించిన కథ అది. భార్యతో కలసి ఐరిష్ నాటకకర్త మిల్లింగ్టన్ సింగే వ్రాసిన రైటర్ టు ద సీ (1920) ని శ్పానిష్ భాషలోకి అనువదించాడు. అతడు అనేక గ్రంథాలు రచించాడు. వీటిలో సానెటోస్ ఎస్పిన్ బ్యుయేల్స్ (1914-15), వీడా యి నీలో (1919), పోయిసియా ఎన్ వెర్సా (1917-23) పామెసియా ఎన్ పోసా యి వెర్సా (1932), వోసెన్ డి మి కోప్లా (1945), ఏనిమల్ డి ఫాండో (1947) ముఖ్యమైనవి. 1962 లో ఎలోయీస్ రోచ్ ఇంగ్లీష్ లోకి అనుసరించి ప్రచురించిన 300 యిమెనెజ్ పద్యాలు (1903-53) ప్రశంసలు అందుకొన్నాయి.

చిం.వెం.

యూట్స్, విలియమ్ బట్లర్ (1865-1939) : ప్రతిభా సంపన్నుడయిన ఆంగ్లకవి, నాటకకర్త. 1923 లో నోబెల్ పురస్కారం పొందిన మహాకవి. ఆంగ్లంలో కవిత్వం చెప్పినా, జన్మభూమి అయిన ఐర్లండు పట్ల ఎక్కువ ప్రేమ గల వాడు. ప్రాటెస్టెంట్ క్రిస్టియన్ కావడం మూలాన ఐర్లండులో పాలన సాగిస్తున్న కేథలిక్కుల ప్రేమ పొందలేక పోయాడు. ఇక ఇంగ్లండులోని ప్రాటెస్టెంట్ క్రిస్టియన్లు కేవలం లౌక్యులు కావడం మూలన వాళ్లతోను సామరస్యంగా ఉండలేక పోయాడు.

యూట్స్ స్వదేశమైన ఐర్లండు బ్రిటిషు సామ్రాజ్యం నుండి వైదొలగి స్వతంత్ర దేశం కావాలని అభిలషించాడు. మాతృభూమి పట్ల ఉన్న ప్రేమాభిమానాలు ఇతని కవిత్వంలో ఆద్యంతం వెల్లడి అయ్యాయి. ఇతని

కవిత్వానికి చాలామటుకు డబ్లిన్‌లోని స్టిగ్ ప్రాంతం నేపథ్యం అయింది.

ఓసన్ అండ్ అదర్ పోయెమ్స్ (1889) అనే సంకలనంలోని కవితలు హృద్యంగా ఉండటమే కాక భవ బంధాల నుంచి విముక్తికోసం అల మటించే ఆర్తిని వెల్లడిస్తాయి. ది రోజ్, ది విండ్ అమాంగ్ ది రీడ్ ఇన్ ది సెవెన్ వుడ్స్, ది

టవర్, ది రెస్పాన్సిబిలిటీస్ యాట్స్ కవితా సంకలనాల్లో ముఖ్యమైనవి.

ఐర్లండు స్వతంత్ర రాజ్యంగా ప్రకటింపబడిన తరువాత యాట్స్ 1922 నుంచి ఆరేళ్లపాటు ఐరిష్ సెనేట్‌లో సభ్యుడుగా పనిచేశాడు. యాట్స్ 1923 లో ప్రపంచంలో అత్యున్నతమైన నోబెల్ బహుమతిని పొందాడు. ఇతని ఆధ్యాత్మిక చింతన ఏ విజన్ గా 1925 లో ప్రచురింపబడింది. 1929 లో వెలువడిన ది వైండింగ్ స్టైర్ లో యాట్స్ విశిష్టమైన రచనలు చేర్చబడ్డాయి.

యాట్స్ గొప్ప నాటక రచయిత. డబ్లిన్‌లోని ఆబే థియేటర్ (Abbey Theatre) స్థాపకులలో ఒకరు. ఆన్ బెయిల్స్ స్ట్రాండ్, ఎట్ ది హోక్స్ వెల్ మొదలైన నాటకాలను వ్రాసి ఈ రంగస్థలం పైనే ప్రదర్శింపజేశాడు. ఇతని నాటకాలు కేథలిక్కు మత విరుద్ధమనీ, ఐరిష్ వ్యతిరేకమనీ వివాదగ్రస్త మయ్యాయి. రంగస్థలం మీదనే కాక, డ్రాయింగు రూములో కూడ ప్రదర్శించేందుకు వీలయిన ఫోర్ ప్లేస్ ఫర్ డాన్సర్స్ అనే నాటకాలను కూడా వ్రాశాడు. ది కౌంటెస్ కేథలీన్ ఈ రకం నాటకాలకు శైలికి ఉదాహరణం. యాట్స్ నాటకాలన్నీ కల్టైకెడ్ ప్లేస్ లో సంకలింప బడ్డాయి.

యాట్స్ భారతీయ తత్వశాస్త్రం వల్ల కూడ ప్రభావితుడై, కొన్ని ఉపనిషత్తులను ది టెన్ ప్రిన్సిపల్ ఉపనిషద్స్ అనే పేరుతో ఆంగ్లం లోకి అనువదించాడు. యాట్స్ విశ్వకవి రవీంద్రుని గీతాంజలి ని పాశ్చాత్యులకు పరిచయం చేసిన సహృదయుడు.

జి.ఆ.నా.

యూకెన్, రుడోల్ఫ్ క్రిస్టోఫ్ : చూ. అనుబంధం.1

యూరిపిడీజ్ (క్రీ.పూ. 484-406) : గ్రీక్ విషాదాంత నాటక రచయితలు ముగ్గురిలో చివరివాడు. ఈస్కిలస్, సోఫోక్లిసు మిగత ఇద్దరు మహానాటక రచయితలు. మొత్తం 92 నాటకాలు వ్రాశాడనీ, వాటిలో 67 నాటకాల పేర్లు మాత్రమే మనకు తెలిశాయనీ గ్రీక్ సాహిత్య చరిత్రకారుల అభిప్రాయం. ఇప్పుడు మనకు కేవలం 19 నాటకాలు మాత్రమే లభిస్తున్నాయి. డయోనిసియాక్ పండుగల్లో యూరిపిడీజ్ జీవితకాలంలో నాలుగు సార్లు మాత్రమే తన నాటకాలకు బహుమతి గెల్చుకొన్నాడు. మరణానంతరం ఒకసారి అతని నాటకం పురస్కృతి నందుకొన్నది.

యూరిపిడీజ్ వ్రాసిన మొదటి నాటకం థ్రిసస్. థ్రేసిస్ రాజైన థ్రిసస్ బ్రాయ్ యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు ఇద్దరు గ్రీకు వీరులచే ఒక రాత్రి హత్య చేయబడటం ఈ నాటక కథా వస్తువు. కుతూహల జనకంగా శరవేగంతో నడిచే ఈ నాటకం ప్రేక్షకుల మెప్పు పొందింది.

యూరిపిడీజ్ ప్రసిద్ధ నాటకాల్లో మిడియ ఒకటి. భర్తకోపం తండ్రిని, అన్నను బలిచేసిన ఒక స్త్రీ కథ ఈ నాటకం. చివరికి ప్రియునిచే మోసగింపబడి ద్వేషంతో ప్రతీకారం ఆమె తీర్చుకొంటుంది. స్త్రీ పురుష సంబంధాలు, నాగరకత, అనాగరకత, న్యాయాన్యాయాలు ఈ నాటకంలో నాటకీయంగా చర్చింపబడ్డాయి. బ్రాయ్ పతనం తరువాత శత్రువులకు బందీ అయిన రాణి హెకొబ తన కొడుకు హత్యకు గురికావడం వల్ల ద్వేష మూర్తి కావడం హెకొబ లో చిత్రింపబడింది. ఎల్లెక్కో పౌరాణిక పాత్రలలో మానవీయ రాగద్వేషాలను చొప్పించి వ్రాయబడిన నాటకం. ఇది చాలా ప్రసిద్ధరచన. బరి స్ట్రీస్ నాటకంలో రచయిత పౌరాణిక కథా వస్తువులో అంతర్గతమైన విలువలను ప్రశ్నించి, పరిహాసం చేస్తాడు. దబ్యాకె యూరిపిడీజ్ చివరి నాటకం. అతి విశిష్టమైన నాటకం ఇది. దేవతలకు తల వంచే మనుష్య ప్రవృత్తిని తీవ్రంగా ఖండిస్తూ డీనాటకంలో యూరిపిడీజ్. సైక్లోప్స్ వ్యంగ్య నాటకం. మానసికోల్లాసం కోసమే రచింపబడిన నాటకం. ఈ రచనలోని వైవిధ్యం అద్వితీయం.

యూరిపిడీజ్ పౌరాణిక సామగ్రిని కథా వస్తువుగా స్వీకరించి, పౌరాణిక పాత్రలనే చిత్రించినా దృక్పథం మాత్రం భిన్నమైనది. పౌరాణిక పాత్రల ఘనతను తుత్తు

నియలు చేసి, వారిలోని స్వార్థ, ద్వేష, అల్పత్వ, క్రౌర్యాలను శక్తిమంతంగా చిత్రించాడు రచయిత. హోమర్, సోఫోక్లీస్, ఈస్కిలస్ పురాణ పురుషులలోని ఉదాత్తతను చిత్రిస్తే, యూరిపిడీజ్ వారిలోని నైచ్యాన్ని బహిర్గతం చేశాడు. మనిషిలోని రాగద్వేషాలకు కల్లం వేయకపోతే, అవి విశృంఖలమై అతని బ్రతుకును చిన్నభిన్నం చేస్తాయని నాటకకర్త నిరూపించాడు.

ఇతర నాటక కర్తల రచనలలో దొరకని యాతన, సంఘర్షణ, గందరగోళం, క్రౌర్యం మనకు యూరిపిడీజ్ నాటకాలలో కనపడతాయి. స్త్రీ పాత్రలలోని అనంతమైన వైవిధ్యం మనకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. గ్రీక్ నాటకాల్లో ఉపక్రమణిక, (Prologue) ఉపసంహారం (Epilogue) చేర్చిన వాడితడే. కోరస్ను తక్కువగా వాడుకోడం, హృదయాన్ని తాకే శైలిని ప్రయోగించడం యూరిపిడీజ్ నాటకాలలోని మరికొన్ని విశిష్టతలు.

జి.అ.నా.

యెన్నెన్, యెహోనెస్ వి. (1873-1950) : ప్రముఖ డేనిష్ నవలా రచయిత, కవి, వ్యాస రచయిత, కల్పితగాథా రచయిత. చివరి రోజులలో డార్విన్ సిద్ధాంతాన్ని అనుసరించి మానవుని పరిణామాన్ని చిత్రించడానికి ఈయన చేసిన ప్రయత్నం పలు విమర్శలకు గురి అయింది. 1944 లో సాహిత్యంలో ఈయనకు నోబెల్ బహుమతి ఇచ్చారు.

ఒక రైతు కుటుంబంలో ఒక పశువైద్యునికి కుమారుడు గా జన్మించిన యెన్నెన్ వైద్య విద్య అభ్యసించడానికి 'కోపెన్ హేగన్' నగరానికి వెళ్లాడు. కాని అక్కడ ఆయన రచనా వృత్తి చేబట్టాడు. మొదట కథానికా రచయితగా ఆయనకు గుర్తింపు వచ్చింది. ఆయన కథలను మూడు వర్గాలుగా విభజించ వచ్చును: 1. హిమ్మర్లాండ్ కథలు, 2. యెన్నెన్ దూర ప్రాచ్య దేశాలలోని పర్యటనకు సంబంధించిన యాత్రా కథలు (ఈ కథల వల్లనే ఈయన డెన్మార్క్ దేశపు క్రిస్టింగ్గా ప్రసిద్ధి పొందాడు.) 3. మైటర్ (Miths) అనే శీర్షికతో ప్రకటించిన 100 పై చిలుకు కథలు. యెన్నెన్ తొలి రచనలలో చరిత్రాత్మకమైన మూడు భాగాలతో కూడిన *ది ఫాల్ ఆఫ్ ది కింగ్* (1900-01), *డెన్మార్క్ దేశపు రెండవ క్రిస్టియన్ రాజు కల్పిత జీవిత చరిత్ర చెప్పుకోదగ్గవి.*

తరువాత కొద్ది కాలానికే అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో ఆయన చేసిన పర్యటన ఫలితంగా *మదామ్ దోరా* (1904), *హల్బాలెట్* (చక్రం-1905) అనే రెండు

రచనలు వెలువడ్డాయి. 1906 లో ఒక కవితా సంపుటం, తుది రోజులలో 1943 లో *డ్వీగ్* అనే మరో కవితా సంపుటం ఆయన ప్రకటించాడు.

యెన్నెన్ ఖ్యాతికి ప్రధాన కారణాలైన ఆరు నవలలు: *డెన్ లాంగ్ రెజ్ సే* అనే సామాన్య శీర్షికతో 1908-22 మధ్య ప్రకటింపబడ్డాయి. తరువాత మూడు సంపుటాలలో *ది లాంగ్ జర్నీ* అనే మరొక నవల 1922-24 మధ్య వెలువడింది. మిక్కిలి అనాగరక పరిస్థితుల నుండి మానవుడు క్రమ వికాసం చెందుతూ వచ్చి కొలంబస్ అమెరికాను కనుగొనే సంఘటన వరకూ ఎలా క్రమ పరిణామం చెందిందీ వివరించే ఈ రచనలో యెన్నెన్ భావనాశక్తి, బౌద్ధాహిక మానవ శాస్త్ర వేత్త గా ఆయన చూపిన నైపుణి అభివ్యక్తం అవుతాయి. 1950 నవంబరు 25 న కోపెన్ హేగన్ లో యెన్నెన్ తుదిశ్వాస విడిచాడు.

శే.వెం.న.

యెవ్ టుషెంకో, యెవ్ జెనీ (1933--) :

శ్చాలిన్ తరువాతి తరం రష్యన్ కవులకు నాయకత్వం వహించిన ప్రతిభా సంపన్నుడు. రచయితలకు రచనా స్వాతంత్ర్యం ఉండాలనీ, రాజకీయ నిబద్ధత కన్న, సౌందర్య దృష్టి ప్రధానమనీ ఎలుగెత్తి చాటి, వాటికై పోరాడిన ధీమంతుడు. 1950-60 దశకంలో రచయితలపై రష్యా ప్రభుత్వపు భల్లూకపుపట్టు కొంత సడలడానికి కారణభూతుడు.

యెవ్ టుషెంకో తొలి రచనలలో ముఖ్యమైనది *జ్వాన్ బ్లీయా జిమా* (1956; Zim junction 1962) అనే కథాగేయం. శ్చాలిను మరణానంతరం ఇతడు ఒక్క వెలుగు వెలిగాడు. గొప్ప వక్త, ప్రచారకుడు, సాహసి అయినందువలన సోవియట్ యువతరానికి నాయకుడు కాగలిగాడు. విప్లవ కవులలో తొలి తరానికి చెందిన వ్లాడిమిర్ మయకోవ్ స్కి, సెర్జియెసినిన్ కవితలలోని నీరస పదజాలానికి, నినాదాలకు బదులుగా రమణీయమైన పదజాలాన్ని, కోమలమైన భావాలను కవిత్వంలో

ప్రవేశపెట్టిన ఘనుడు. ప్రేమ కవితలు, భావగీతాలు వ్రాసి ప్రసిద్ధి కెక్కాడు.

బేబియార్ (1961) అనే కవితలో 34,000 మంది యూక్రేనియన్ యూదులను చంపిన నాజీచర్యను ఖండిస్తూ వ్రాసిన శోకగీతం చెప్పకోదగ్గది. యూరప్, అమెరికాలలో పర్యటిస్తూ తన కవితలను వినిపిస్తూ రష్యాలో ఆ దేశాలకు సామరస్యం కలిగించేందుకు ప్రయత్నించాడు. కాని అతని ఆత్మకథ పారిస్ లో ప్రచురింపబడిన (1963) తరువాత స్వదేశానికి రప్పించబడ్డాడు. బ్రాట్స్ స్టాషన్ (1966) అనే కవితా మాలికకు మొదట రష్యన్ భాషలో ప్రచురింపబడినప్పుడు గొప్ప కీర్తి లభించింది. యెవ్టుషెంకో ఈ కవితామాలికలో సైబీరియాను దేశ వ్యాప్తమైన కారాగారంగాను, సైబీరియాలోని విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రాన్ని వెలుగు నిచ్చే వాహికగాను ప్రతీకాత్మకంగా చిత్రించాడు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలను గురించి వ్రాసిన కవితలలో నుంచి కొన్నింటిని తీసుకొని, వాటి ఆధారంగా అండర్ ది స్కీన్ ఆఫ్ ది జ్ఞాట్యూ ఆఫ్ లిబర్టీ అనే నాటకాన్ని రూపొందించాడు. తొలి నవల వైల్డ్ బెరీస్ (1984) అనే పేరుతో ఆంగ్లంలోనికి అనువదించబడింది. అదే సంవత్సరం ఆర్థాబయోలా అనే నవల ఆంగ్లంలోకి అనూదిత మయింది.

జి.అ.నా.

యెసెనిన్, సెర్జి అలెక్సాండ్రోవిచ్ (1895-1925) : రైతు కుటుంబంలో పుట్టి, రైతుల సాధక బాధకాలకు కవితా రూపం ప్రసాదించిన రష్యన్ కవి. వ్యసనాలకు బానిస అయి, ఉద్రేకాన్ని అణచుకోలేక అసభ్యవర్తనలకు దిగడం వల్ల గౌరవం కోల్పోయాడు. రష్యాలో వస్తున్న సామాజిక, రాజకీయ పరిణామాలకు అనుగుణంగా మారలేక, ద్వంద్వావస్థలో చిక్కుకుని, తీరని అశాంతికి గురియై ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు.

యెసెనిన్ తన 17 వ ఏట స్వగ్రామం వదలి మాస్కో చేరుకొన్నాడు. కొంతకాలం తరువాత పెట్రో గ్రాడ్ (లెనిన్ గ్రాడ్) వెళ్లి, అక్కడి రైతు కవులతో, విప్లవ కవులతో చెలిమి చేశాడు. అతడు 1916 లో ప్రచురించిన తొలి రచన రిడునిత్స (Ritual for the Dead) బైబిలు సంప్రదాయానికి చెందిన పదచిత్రాలతో, పాత్రలతో ధార్మిక నేపథ్యంలో నిర్మింపబడిన రచన.

ఇనోనియా (Inonia 1918; Other Land) యెసెనిన్ మరిరచన. కవి ఈ కావ్యంలో లక్షలాది రైతులకు, కూలీలకు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు లభిస్తుందనే ఆశతో రష్యన్ విప్లవాన్ని ఆహ్వానించాడు. ఈ కవి నగర పారిశ్రామికీకరణం

కంటే వ్యవసాయాభివృద్ధి ద్వారా గ్రామీణాభ్యుదయానికి పాటుపడటమే శ్రేయస్కరమని భావించాడు. 1920-21 లో వెలువడిన గేయనాటకం పుగచ్యోవ్ లో బృహత్ కర్షక ఉద్యమాన్ని లేవదీసిన రైతు నాయకుని గొప్పగా కీర్తించాడు. ఇమేజిస్టు కవిగా, కాఫీ క్లబ్బుల్లో కవితాగానం చేసే కవి కుమారుడుగా యెసెనిన్ పేరు పొందాడు.

యెసెనిన్ ఒక అమెరికన్ నర్తకిని పెండ్లాడి, విశృంఖలజీవితం అనుభవిస్తూ అమెరికాలో కొంతకాలం గడిపాడు. ఆమెకు విడాకు లిచ్చిన తరువాత రష్యాకు తిరిగి వచ్చాడు. నిరాశ, ఆత్మాతిశయంతో కూడు కొన్న ఇన్సౌవెడ్ ఖులిగానా (1921: Confessions of Hooligan), మోస్కో కబల్స్ క్యా 1924: (Moscow of the Taverns) అనే కవితా సంకలనాలు వెలువరించాడు. నగర జీవితంతో విసిగి, పల్లె ప్రాంతానికి పోవాలని యత్నించాడు. కాని పల్లీయులు కూడా మార్క్సు సిద్ధాంతాలు చర్చిస్తుంటే, ఆ పరిజ్ఞానమే లేనందువల్ల నాల్గమధ్య ఇముడలేక పోయాడు. ప్రజాకవిగా రాణించలేక పోయాననే బాధతో జాతీయ జీవన స్రవంతిలో లీనం కావాలని ప్రయత్నం చేశాడు. కాని విఫలుడయాడు. ది స్టెర్న్ అక్టోబర్ హాజ్ డిసీప్డ్ మీ (The Stern October has Deceived Me) అనే కవితలో తాను బోల్షివిక్ విప్లవానికి దూరమై పోయానని స్పష్టంగా చాటుకొన్నాడు.

యెసెనిన్ జీవితం నిరాశ, పరాజయాలతో కూడు కొన్నది. విశృంఖలమైనది. చెర్క్ చెల్వోవ్ (The Black Man) అనే చివరి విశిష్టమైన కవితా సంకలనంలో యెసెనిన్ తన వైఫల్యాలన్నింటినీ చిత్రించాడు. యెసెనిన్ పాటలు బహుళ జనాదరణ పొందాయి. కరుణార్ధమైన గీతాల్లోని ఆకర్షణీయమైన పదచిత్రాలు సహృదయులను ఆకట్టుకొన్నాయి. నిజ జీవితంలో భగ్నమనోరథుడైనా యెసెనిన్ రష్యన్ సాహిత్యంలో అజరామరు డయాడు.

జి.అ.నా.

రస్కిన్, జాన్ (1819-1900) : విఖ్యాత ఆంగ్ల వ్యాస రచయిత, కళావిమర్శకుడు, మేధావి. రస్కిన్ కు తల్లిద్వారా శీలసంపద, తండ్రి ద్వారా కళాభిరుచి, సాహిత్య రసికత వారసత్వంగా సంక్రమించాయి. తల్లి తన కొడుకు క్రైస్తవ మత గురువు కావాలని ఆశిస్తే, తండ్రి మంచి కవి కావాలని అభిలషించాడు.

జాన్ రస్కిన్ కళా పిపాసువు. అతడు ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యార్థిగా ఉన్న రోజులలో రోము, వెనిస్, స్విట్జర్లండు మొదలైన ప్రాంతాలు పర్యటించి, అక్కడి ప్రకృతి సౌందర్యానికి పరవశించాడు. తాను

ఎన్నో సుందర చిత్రాలను గీశాడు. రస్కిన్ అంతకు మునుపే జె.ఎమ్. డబ్ల్యు. టర్నర్ చిత్రాలను సేకరించి ఉంచాడు. రస్కిన్ ప్రకృతి దృశ్యాల చిత్రాలను ఒకవైపు గీస్తూ, మరొకవైపు మూర్తి చిత్రకళను ఆరాధించసాగాడు. గోథిక్ కళను రస్కిన్ అభిమానించాడు. టర్నర్ మీద విశేషమైన అభిమానంతో మోడర్న్ పెయింటర్స్ మొదటి సంపుటాన్ని 1843 లో వెలువరించాడు. తరువాత నాలుగు సంపుటాలను ప్రకటించాడు. రస్కిన్ మధ్యకాలీన వాస్తుకళను ప్రత్యేకంగా అధ్యయనం చేసి ది సెవెన్ లాంప్స్ ఆఫ్ ఆర్కిటెక్చర్ అనే గ్రంథాన్ని 1849 లో రచించాడు. ది స్టోన్స్ ఆఫ్ వెనిస్ మూడు సంపుటాలుగా (1851-53 మధ్య) వెలువడి రస్కిన్ కళావిమర్శకుడుగా సుప్రసిద్ధితుని చేశాయి. రస్కిన్ మధ్యయుగపు చిత్ర, వాస్తుకళలను అభిమానించినంతగా ప్రాచీన, ఆధునిక కళలను ఆదరించలేదు. రస్కిన్ అభిప్రాయాలు కళా జగత్తులో గొప్ప వివాదాలను రేకెత్తించాయి. రస్కిన్ 1869 లో ఆక్స్‌ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో స్టేడ్ లలిత కళాచార్యుడుగా నియమింపబడ్డాడు. ఆయన ఉపన్యాసాలు, రచనలు అభిమానులను ప్రభావితం చేశాయి.

జాన్ రస్కిన్ సమకాలీన, సాంఘిక, విద్యా, కార్మిక క్షేత్రాలలోని స్థితిగతులను తీవ్రంగా విమర్శించి ఎన్నో రచనలు చేశాడు. అన్ని రంగాలలోనూ కళాత్మక, నైతిక విలువలు దిగజారుతున్నాయని, వ్యాపార విలువలు విజృంభిస్తున్నాయని వాపోయాడు. రస్కిన్ విద్యాక్షేత్రంలోని పరిస్థితులను విమర్శిస్తూ వ్రాసిన రచనలు సమకాలీన మేధావులచే చర్చింపబడ్డాయి. రస్కిన్ వ్రాసిన ఆన్ టు దిస్ ల్యాండ్ (1862) గాంధీజీని గొప్పగా ప్రభావితం చేసిన వ్యాస సంకలనం.

జాన్ రస్కిన్ గొప్ప వ్యాసకర్త. సెసేమ్ అండ్ లిలిస్, ది క్రౌన్ ఆఫ్ వైల్డ్ ఆలివ్ అనే వ్యాస సంకలనాలు ఉదాత్తం, నిసర్గసుందరం, సరళం అయిన జీవిత విధానాన్ని ప్రబోధించే రచనలు. శ్రీమంతుడైనా, సుఖశాంతులకు నోచుకోలేక పోయిన రస్కిన్ ను బాల్ స్టాయ్ మహారచయితగా ప్రశంసించాడు. రస్కిన్ భావ సరణితో ఏకీభవించనివారు ఆనాడూ ఈనాడూ ఉన్నా ఆయన గద్యశైలి ప్రసన్నతకు ముగ్ధులు కాని వారు ఎవ్వరూ లేరని చెప్పవచ్చును.

జి.ఆ.నా.

రసీన్, జీన్ (1639-99) : సుప్రసిద్ధ ఫ్రెంచి నాటక రచయిత. జాన్సెనిస్ట్ సంప్రదాయానికి చెందిన పాఠశాలలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. పోర్ట్ రాయల్

మతాధికారుల పాఠశాలను నడిపేవారు. రసీన్ చిన్న తనంలోనే కేథలిక్ మత సిద్ధాంతాలలో స్థిరపడటానికి అవసరమైన శిక్షణను సమగ్రంగా పొందాడు. చిన్న తనం నాటి మత సిద్ధాంతాల ప్రభావం రసీన్ వ్రాసిన నాటకాలలో స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. మోలియర్, లా ఫాంటెన్, బ్యూలో మొదలైన సాహితీ వేత్తలతో మైత్రిని సంపాదించాడు. కొర్నేల్ తో పోటీ పడటం వలన తన నాటక రచనా వ్యాసంగంలో రసీన్ ఎన్నో ఇక్కట్లను ఎదురుకోవలసి వచ్చింది. ఫ్రీడా నాటకం ప్రదర్శింపబడిన తరువాత రసీన్ రంగస్థలానికి వీడ్కోలు నిచ్చి ప్రశాంత జీవనాన్ని గడపడానికి నిశ్చయించి పారిస్ నగరాన్ని విడిచి వెళ్ళాడు.

రసీన్ వ్రాసిన నాటకాలలో ఫ్రీడా అగ్రగణ్యమైంది. సులభశైలిలో సూటిగా మానసిక సంక్షోభాన్ని, పాత్రల మనస్తత్వాన్ని, ప్రకటించడంలో రసీన్ సిద్ధహస్తుడు. లాతి బైడ్ (1664), అలెగ్జాండర్ (1665), అండ్రోమాకీ (1667), బ్రిటానికస్ (1669), బెరెనిసి (1670), బజాజెట్ (1672), మిత్రిదాటి (1674), ఇఫిజినీ (1674), ఫ్రీడా (1677) మొదలైనవి రసీన్ రచించిన నాటకాలు. రంగస్థలం నుండి విరమించిన వెనుక ఎస్టర్ (1688), 'అథాలీ' (1690) అనే రెండు నాటకాలను బైబిల్ కథావస్తువుగా రచించాడు. రసీన్ నాటకాలపై 'యూరిపిడిస్' అనే గ్రీక్ నాటక రచయిత ప్రభావం గాఢంగా కనిపిస్తుంది. చారిత్రకాంశాలు ఆధారంగా కూడా కొన్ని నాటకాలను రసీన్ వ్రాశాడు. శ్రీ.ల.

రసెల్, బెర్ట్రాండ్ (1872-1970) : తార్కికుడు, తత్వవేత్త, శాంతికాముకుడు, మానవతావాది,

విశ్వవిఖ్యాతి పొందిన మేధావి.

బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ నోబెల్ బహుమతి పొందిన సాహితీ వేత్త. బెర్ట్రాండ్ రసెల్ 1872 వ సంవత్సరం మే 18 వ తేదీన ఇంగ్లండులోని ఒక కులీన కుటుంబంలో జన్మించాడు.

ఇతని పితామహుడు

జాన్ రస్సెల్ రెండుసార్లు బ్రిటన్ ప్రధానమంత్రిగా ఎన్నికై, మొదటి ఎర్ల్ గా గౌరవం అందుకొన్నాడు.

రసెల్ మహామేధావి. అతడు 1892 లో కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి గణితశాస్త్రం ఆనర్సు ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. తరువాత 1894 లో నీలి శాస్త్రంలో ప్రథమశ్రేణి పట్టా పొందాడు. రసెల్ మొదట ఆదర్శవాదిగా ఉండి, తరువాత భౌతికవాదిగా మారాడు.

రసెల్ జీవితాన్ని శాస్త్రీయ దృక్పథం, మానవతా వాదం ప్రబలంగా ప్రభావితం చేశాయి.

రసెల్కు తర్కం, గణితం అత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన విషయాలు. అతడు 1902 లో రచించిన *ది ప్రిన్సిపల్స్ ఆఫ్ మేథమెటిక్స్* బుద్ధి జీవుల ప్రపంచంలో సంచలనం కలిగించింది. రసెల్ మిత్రుడైన ఎ.ఎన్.వైట్ హెడ్తో కలసి ప్రచురించిన *ప్రిన్సిపియా మేథమెటికా* మూడు సంపుటాలు తర్కశాస్త్ర ప్రపంచంలో గొప్ప చర్చలకు దారి తీశాయి.

రసెల్ దృష్టి తర్కశాస్త్రం నుంచి తత్వశాస్త్రం వైపు మళ్లింది. రసెల్ తాత్త్విక రచనలు తత్వశాస్త్రంలో విశ్లేషణ ఉద్యమానికి ఉత్తేజం కలిగించాయి. *ఏ క్రిటికల్ ఎక్స్ పాజిషన్ ఆఫ్ ది ఫిలాసఫీ ఆఫ్ లీబ్ నిజ్*, *ఫిలసాఫికల్ ఎస్సేస్*, *ది ప్రాబ్లమ్స్ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ*, *అవర్ నాలెడ్జ్ ఆఫ్ ఎక్స్టర్నల్ వర్ల్డ్*, *వై అయామ్ నాట్ ఏ క్రిస్టియన్*, *హిస్టరీ ఆఫ్ వైస్టర్స్ ఫిలాసఫీ*, *మై ఫిలసాఫికల్ డెవలప్ మెంట్ మొదలైన రచనలు రసెల్ తాత్త్విక ప్రపంచానికి అద్దం పడతాయి.*

బెర్ట్రాండ్ రసెల్ సగటు పాఠకుని కోసం వ్రాసిన రచనలు ప్రపంచంలోని చాలా భాషలలోకి అనువదింపబడి అశేష ప్రచారం పొందాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి: *ది ఎబిసి ఆఫ్ రిలేటివిటీ*, *మారేజ్ అండ్ మోరల్స్*, *ది కాంక్లెస్ ఆఫ్ హాపీనెస్*.

బెర్ట్రాండ్ రసెల్ విశ్వశాంతిని కోరి యుద్ధాలను నిరసించాడు. పరమాణు ప్రయోగాన్ని నిరసించాడు. 1958 లో మహామహులతో కలసి విశ్వవ్యాప్తమైన ఉద్యమాన్ని చేపట్టి అణ్వస్త్ర నిషేధానికై కృషిచేశాడు. రసెల్ వృద్ధాప్యంలో కూడా విశ్రమించక క్యూబా సంక్షోభం, ఇండో చైనా యుద్ధం సందర్భాలలో శాంతి, సామరస్యాలకై త్రికరణ శుద్ధిగా ప్రయత్నించాడు.

బెర్ట్రాండ్ రసెల్ ఆసక్తికరంగా, ఆహ్లాదకరంగా విషయగర్భితంగా, ఛలోక్తులతో స్వీయ చరిత్ర మూడు సంపుటాలలో వ్రాశాడు. ఏ విలువైన గ్రంథంగా ప్రముఖుల ప్రశంసలు పొందింది. బెర్ట్రాండ్ రసెల్ 1950 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి పొందాడు. ఈ

మహామేధావి 1970 వ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 2 వ తేదీన మరణించాడు.

జి.అ.నా.

రాంబో, ఆర్చర్ (1854-91) : ఫ్రెంచ్ కవి. ప్రతీకావాదానికి ఆద్యుడుగా పరిగణింపబడినవాడు. సర్రియలిజమ్ ఉద్యమానికి కూడా మూలం రాంబో కవిత్వంలో కన్పిస్తుంది. కవిత్వంలో భాషా పరంగానూ, వస్తుగతంగానూ చాలా ప్రయోగాలను చేశాడు. ఫ్రీవర్స్ ని పాక్షికంగా తన కవిత్వంలో ప్రవేశపెట్టాడు. శబ్దార్థ సంయోగాన్ని, పదబంధాన్ని పిడమరచి, ప్రత్యేకమైన శక్తిని సంతరించుకునే రీతిలో రచన చేశాడు. విచిత్రమైన రూపకాలనూ, ఉపమానాలనూ, ప్రతీకలనూ పుష్కలంగా వాడాడు. హేత్వతీతమైన మానసికావస్థలకు, మనో విభ్రమాలకు, స్వాప్నిక దృశ్యాలకు అత్యంత ప్రాధాన్యం కల్పించాడు. *లెస్ ఇల్యూమినేషన్స్* (వచన పద్యాలు), *ద డ్రంకెన్ బోట్*, *ఏ సీజన్ ఇన్ హెల్ అనే రచనలు సుప్రసిద్ధాలు.* తన అంతరంగ సంఘర్షణను *ఏ సీజన్ ఇన్ హెల్ అనే రచనలో* ప్రతిభావంతంగా వ్యక్తం చేశాడు. రాంబో వ్యక్తిత్వం అతి విచిత్రమైంది. బాల్యంలో పేదరికం అనుభవిస్తూ, క్రమశిక్షణ మూర్తీ భవించిన జీవితాన్ని గడిపిన రాంబో 15 ఏళ్ల ప్రాయం తరువాత అనియత స్వేచ్ఛా జీవితాన్ని ప్రారంభించాడు. పాపం ద్వారా, పరితాపం ద్వారా భగవద్దర్శనం పొందాలని ప్రయత్నం చేశాడు. స్టేట్, కబాలా, బౌద్ధం, మంత్ర తంత్రాలు మొదలైన వానిని అధ్యయనం చేశాడు. పాల్ వెర్లెన్ అనే ఫ్రెంచి కవితో గాఢమైన పరిచయం కలిగింది. వెర్లెన్ కవిత్వాన్ని రాంబో ప్రభావితం చేశాడు. దేశద్రిమ్మరిగా జీవితంలో చాలాభాగం వ్యయం చేసిన రాంబో, ఆఫ్రికాలో వ్యాపారిగా కూడా కొన్నాళ్లు గడిపాడు. జీవితాన్ని కూలంకషంగా దర్శించిన తత్వవేత్తగా రాంబోను పరిగణిస్తారు. 20 వ శతాబ్దపు కవులపై రాంబో ప్రభావం గణనీయమైంది.

శ్రీ.ల.

రాబర్ట్స్, సర్ ఛార్లెస్ జార్జ్ డగ్లస్ (1860-1943) : కవి, కథారచయిత, నవలా రచయిత, చరిత్రకారుడుగా సుప్రసిద్ధుడు. 1867 నాటి కెనడా కూటమి (Confederation) జాగృతం చేసిన జాతీయ భావాలకు కవితా రూపమిచ్చిన తొలి ప్రముఖ కవి. 19 వ శతాబ్దపు చివరి రెండు దశకాల్లో రాబర్ట్స్ కవితల ద్వారా ప్రేరణ పొంది ఎంతో మంది కవి కుమారులు జాతీయోద్యమ కవితలు రచించారు.

రాబర్ట్స్ తొలి కవితా సంకలనం *ఓరియన్ అండ్ అదర్ పాయిమ్స్* 1880 లో వెలువడింది. భావం, వస్తువు, రచన

లరీత్యా సంప్రదాయ ధోరణిలో వెలువడిన కవితల సమాహారం ఈ గ్రంథం. ప్రకృతి, ప్రేమ, జాతీయత రాబర్ట్స్ కవితల ప్రధానవస్తువు. కెనడా రాష్ట్రంలోని న్యూబ్రన్స్విక్, నోవా స్కాటియా ప్రాంతాలలోని పల్లెటూరు ప్రాకృతిక

సౌందర్యం, ప్రజాజీవితం రాబర్ట్స్ కవితలలో మనోహరంగా చిత్రీకరించబడి పాఠకుల ప్రశంసలు పొందాయి. అంతేకాక రాబర్ట్స్ రచించిన సరళమైన, సుందరమైన భావగీతాలు ఆయనకు ఎనలేని ఖ్యాతిని కూర్చి పెట్టాయి. ఆయన కవితలు సుమారు 12 సంపుటలుగా వెలువడ్డాయి. వీరి ప్రముఖ కవితా సంకలనాలలో *ఇన్ డైవర్స్ టోన్స్* (1887), *సాంగ్స్ ఆఫ్ ది కామన్ డే* (1893), *ది వాగ్నాంట్ ఆఫ్ టైమ్* (1927), *ది ఐస్ బెర్డ్ అండ్ అదర్ పాయిమ్స్* (1934) విశేషంగా పేర్కొనతగ్గవి.

రాబర్ట్స్ కథలు కూడా ఎంతో ప్రజాదరణ పొందాయి, జంతుజాలానికి సంబంధించిన ఇతని కథలు అంతర్జాతీయ ప్రసిద్ధి పొందాయి. రాబర్ట్స్ గహనారణ్యాలు, రకరకాల జంతువులు, వాటి జీవన విధానాలను గురించి చేసిన ప్రత్యేకమైన పరిశీలన కథలకు విశిష్టతను సంతరించి పెట్టింది. *ఎర్ల్స్ ఎనిగ్మాస్* (1896), *ది కింగ్డమ్ ఆఫ్ ది వైల్డ్* (1902), *రెడ్ ఫాక్స్* (1905), *నైబర్స్ అన్వోన్* (1911) వీరి ప్రసిద్ధ కథా సంకలనాలలో ముఖ్యమైనవి. రాబర్ట్స్ నౌకాజీవితానికి సంబంధించిన కొన్ని నవలలు రచించాడు.

రాబర్ట్స్ గొప్ప విద్వాంసుడు. కెనడా సాహిత్యం గురించి ఎన్నోచోట్ల ఉపన్యాసాలు చేశాడు. ఆంగ్లాచార్యుడుగా, పాత్రికేయుడుగా పనిచేసి పేరు ప్రతిష్ఠలు గడించాడు. 1935 లో 'సర్' బిరుదు పొందాడు. రాబర్ట్స్ రచించిన *హిస్టరీ ఆఫ్ కెనడా* (1897) మార్గదర్శక గ్రంథంగా ప్రఖ్యాతి గడించింది.

జి.అ.నా.

రాబియారీవెలో, జీన్-జోసెఫ్ (1901-37) :

ఫ్రెంచ్ లో రచనలు చేసిన ప్రముఖ ఆఫ్రికన్ కవి. మెడగాస్కార్ ప్రాంతంలో ఆధునిక సాహిత్యానికి జనకుడుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

రాబియారీవెలో కవితా ప్రపంచంలో సమష్టి జీవనంకంటే వ్యక్తికే ప్రాధాన్య మెక్కువ. ఇతని భావనా ప్రపంచంలో నిరాశా నిస్పృహలు, మృత్యువు, అన్యీకరణ (Alienation), ఒంటరితనం - వీటికే పెద్ద పీట. కవికి జీవితం అంధకార బంధురంగా తోచినంతగా ఆశావహంగా కనపడదు. ఎప్పుడో కాని కారుమబ్బుల్లో కాంతి కిరణం తళుక్కుమనదు. పశుపక్ష్యాదులు, చెట్లు చేమలు మానవీయ సంవేదనలతో కూడుకొన్న పాత్రలుగా రాబియారీవెలో కవితా జగత్తులో సాక్షాత్కరిస్తాయి. ఇతడు అధివాస్తవిక కవిగా ఆఫ్రికన్ సాహిత్య ప్రపంచంలో ప్రసిద్ధుడయ్యాడు.

స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు, వర్ణ విద్వేషాలు, పోరాటాలు రాబియారీవెలో కవిత్వంలో కనిపించవు. తనలో తానొక స్వాప్నిక జగత్తును నిర్మించుకొని అందులోనే కుమిలి కుమిలి నశించిన కవి ఇతడు. ఒక ప్రెస్సులో పూఫ్ రీడరుగా పనిచేస్తూ ఏడు కవితా సంకలనాలు వెలువరించిన రాబియారీవెలో తాను ఆరాధించిన ఫ్రెంచి కవులను కలుసుకోలేక మాదక వస్తువులకు బానిస అయి, నిరాశామయ జీవితం గడుపలేక 1937 లో ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు.

రాబియారీవెలో కవితా సంకలనాలలో పేర్కొనదగినవి: *ప్రెస్క్ సాంగ్స్* (1934), *ట్రాడ్యూట్ డి లా న్యూట్* (1935), ఇతని ప్రారంభ కవితలలో ప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ కవి బోద్లెర్ ప్రభావం, ఫాంటాసీ కవుల ప్రభావం కనపడుతుంది. తరువాతి కవితలలో రూపం రీత్యా బాదిలేర్ ప్రభావం గోచరించినా, ఆత్మీయతా ముద్ర కల విశిష్టశైలి సహృదయులను అలరిస్తుంది. రాబియారీవెలో మరణానంతరం వెలువడిన *కోల్డ్ సాంగ్స్ ఆఫ్ ది ఇమేరినా కంట్రి* అనే సంకలనంలోని కవితలలో ప్రేమ సంవాదాత్మక రీతిలో వ్యక్తమయింది.

రాబియారీవెలో జీవిత కాలంలో విశాల పాఠక లోకానికి అతడు పరిచయం కాలేకపోయినా, మరణానంతరం ఆయన కవితలు ఆంగ్లంలోకి అనువదించబడి ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందాయి.

జి.అ.నా.

రాబెల్, ఫ్రాన్సాయిస్ (1483-1553) : ఫ్రెంచ్ రచయిత. నామాంతరం: ఆల్ఫ్రెఫిబాస్ నాసియర్.

సమకాలీనులకు ఆయన ఒక గొప్ప వైద్యుడు, మానవతావాది. తరువాతి తరాల వారికి పాస్టా గ్రూయెల్ (1532), గర్గాంటువా (1534) వంటి వ్యంగ్య పూరిత రచనలను వ్రాసిన సాహిత్యమూర్తి.

ఇతడు టులాన్ లోని ధనిక భూస్వామి, పేరు పొందిన లాయరు 'అంటోని రాబె, కుమారుడు. మొదట న్యాయ విద్య అభ్యసించాడు. తరువాత ఫ్రాన్సిస్కన్ మత సంస్థలో ప్రవేశించి మత గ్రంథాలను క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేశాడు. పెయర్ అమి అనే ప్రసిద్ధ ఫ్రాన్సిస్కన్ మానవతావాది సాన్నిహిత్యాన్ని సంపాదించి, గ్రీక్ గ్రంథాలనెన్నిటినో అధ్యయనం చేశాడు. బెనిడిక్టైన్ మత సంస్థలో ప్రవేశించాడు. కాని అక్కడి వ్యవహారాలు ఆయనకు నచ్చలేదు.

తరువాత పారిస్‌లోని 'సెయింట్ డెనిస్' లో వైద్య విద్యను అభ్యసించాడు. 'పిల్లల పెంపకం' మీద, హిపోక్రటిస్ వైద్య సిద్ధాంతాలమీద గ్రంథాలు రచించాడు. 1532 లో లయన్‌లోని హూటీల్ డియూ ఆసుపత్రిలో వైద్యుడుగా నియమించబడ్డాడు. ఆ సమయంలో ఆయన మొదటి నవల పాస్టా గ్రూయెల్ ప్రచురించబడింది. ఇటువంటి వ్యంగ్య రచన ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో అపూర్వం. శబ్దప్రయోగంలో, హాస్యభరిత సన్నివేశ వర్ణనలో, సంభాషణలను, స్వగతాలను నిర్వహించడంలో రాబెలే అద్వితీయమైన ప్రతిభ ప్రదర్శించాడు. న్యాయశాస్త్రంలోని మూఢత్వాన్ని, మత దురాచారాలను, వంచనను ఆయన నిశితంగా విమర్శించాడు. ఆయన తన రెండవ నవల పాస్టాగ్రూయెల్‌లో జ్యోతిష్కులను, జాతక చక్రాలను ఆక్షేపించాడు.

1534 ప్రాంతంలో హూటీల్ డియూని వదలి పెట్టి, రోమ్‌లో పర్యటించి లయన్‌కు తిరిగి వచ్చాడు. ఈకాలంలో గర్గాంటువా ను ఆయన రచించాడు. పార్డినల్‌గా నియమితుడైన జీన్ డు బెలె మతాభిప్రాయాలు, ఫ్రాన్సిస్ రాజును బలపరచే ఆలోచనలు ఈ రచనలో కనిపిస్తాయి. సార్బోన్ పండితులను అధిక్షేపించడం, తమ ప్రవర్తనలను బలపరచడం ఇందులో కనిపిస్తాయి. పాస్టాగ్రూయెల్ తండ్రి గర్గాన్యవా చరిత్రను వ్యంగ్య త్మకంగా వివరించాడు. న్యాయశాస్త్ర పండితులను, వైద్యులను ఎదిరిస్తూ మానవతా వాదులను బలపరచాడు. దారిద్ర్యాన్ని, బహుచర్యాన్ని, క్రమశిక్షణ పేర జరిగే అత్యంత విధేయతను తిరస్కరించి, ఆయన ధనాన్ని, ధనిక వర్గాన్ని సమర్థించాడు. సంప్రదాయ బద్ధమైన వివాహవ్యవస్థ ఆయనకు ఆనందాన్ని కలిగించేది.

ఆయన చివరి రచనలలో *ఫేన్జర్ లీవే* ప్రధానమైన గ్రంథం. ఇందులోని నాయకుడు ఫెనర్జే (Fenurge). అతడు తనను తానే అతిగా ప్రేమించుకొని మిగతా విజ్ఞానాన్ని లెక్కచేయలేదు. ఎవరినీ, చివరికి తనను కూడా తాను నమ్మేవాడు కాదు. మత సంబంధమైన సూత్రాలు లౌకిక సూత్రాలకు లొంగి ఉండాలని, వివాహాలు తల్లి దండ్రుల అనుమతి లేకపోతే సమర్థనీయాలు కావని ఆయన వాదించాడు. 1552 లో ప్రచురించబడ్డ *క్వార్ట్‌లీవే* అనే బృహత్ గ్రంథంలో మానవులంతా కలిసి పనిచేయాలని, ప్రాచీన కాలపు ఉత్తమ విజ్ఞానాన్ని క్రైస్తవ మత సిద్ధాంతాలతో జోడించాలని ఆయన కోరాడు. ఈయన రచనలకు ఆనాటి ప్రభువుల మద్దతు ఉన్నా, మత సంస్థలు ఆయన గ్రంథాలను ఆమోదించలేదు. ప్రభుత్వం కూడా ఒక్కొక్కసారి ఆయన రచనలను ఆమోదించక కారాగారశిక్ష విధించినట్లు కూడా కనిపిస్తుంది. 1553 ప్రాంతంలో పారిస్‌లో ఆయన మరణించాడు.

ఎన్నో విషయాలను లోతుగా పరిశీలించి, నిశితంగా అధ్యయనం చేసి ఆయన రచనలు సాగించాడు. *బైబిల్* సారస్వతాన్ని, వైద్య శాస్త్రాన్ని, న్యాయశాస్త్రాన్ని ఆయన క్షుణ్ణంగా అవగాహన చేసుకొన్నాడు. మానవతావాదిగా ఆయనకు చెక్కుచెరదని స్థానం ఉంది. వోల్టేర్, బాలాక్ వంటి ఫ్రెంచ్ రచయితలపైనే కాకుండా స్విట్జర్, ట్రోలోప్, కింగ్స్లీ వంటి రచయితలపై కూడా ఆయన ప్రభావం కనిపిస్తుంది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రామోస్, గ్రాసిల్వాన్ (1892-1953) : ప్రముఖ బ్రెజిల్ నవలా రచయిత. బ్రెజిల్ దేశంలోని ఈశాన్య ప్రాంతపు పల్లెవాసుల కష్టాలను కడగండను హృదయాలను తాకేట్టు, శక్తిమంతమైన మాండలిక భాషలో చిత్రించిన గొప్ప రచయిత.

రామోస్ గ్రాసిల్వాన్ జీవితంలో చాలా భాగం పాల్మెరాడోస్ ఇండోస్‌లో గడిచింది. అక్కడ ఆయన కిరాణీ దుకాణం నడుపుతూ, మేయర్‌గా కొంత కాలం పనిచేశాడు. ఈయన రచనలలో ఈ ప్రాంతపు ప్రకృతి, వాతావరణం, భాష, ఆచార వ్యవహారాలు, సంస్కృతి చక్కగా ప్రతిఫలించాయి. రామోస్ చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలను *ఇన్ ఫెనియా* (1945; child hood) లో సుందరంగా పుస్తకరూపంలో వెలువరించాడు. కరువు కాటకాలకు నెలవైన ప్రాంతంలో తల్లిదండ్రులతో పాటు పడిన పాట్లు, వానాకాలం చదువు, జోలాడోస్టోవస్కీ, గోర్కీ

మొదలైన మహారచయితల రచనలు చదివి నేర్చుకున్న పాఠాలు, రచనా వ్యాసంగానికి ప్రేరణ కలిగిన తీరు తెన్నులు ఈ స్వీయ చరిత్రాత్మక రచనలో పొందుపరచ బడ్డాయి.

రామోస్ రచనలలో తలమానికం లాంటిది సా బెర్నార్డ్ (1934). చిల్లర మల్లర దొంగతనాలతో మొదలై, పెద్ద పెద్ద నేరాలు, హత్యలు చేసిన, బాగా డబ్బు సంపాదించి సెయింట్ బెర్నార్డ్ కాఫీ తోటల యజమాని అయిన పాలోహోనోరియో జీవితంలోని విభిన్న దశలను ఈ నవలలో రచయిత నేర్పుగా చిత్రించాడు. సెయింట్ బెర్నార్డ్ కాఫీతోటలలో కూలీగా పనిచేసిన అనుభవం రచయితకు ఈ నవలా రచనలో ఎంతో ఉపకరించింది.

రామోస్ 1937 లో జరిగిన వర్గాస్ కూప్డెబ్ అట్ కు కొంతకాలం ముందే కమ్యూనిస్టుగా అనుమానింపబడి జైలు పాలయ్యాడు. జైలునుంచి విడుదల అయిన తరువాత పాఠశాల ఇన్ స్పెక్టరుగా పనిచేస్తూ జీవితం గడిపాడు. రామోస్ 1938 లో విడాన్ సెకాన్ అనే నవల వ్రాశాడు. క్షామ పీడిత ప్రాంతం నుంచి అనూహ్యమైన సిరిసంపదలకు నిలయమైన నగర ప్రాంతానికి వలస వచ్చిన ఒక కుటుంబ గాథను ఈ నవల్లో చిత్రించాడు.

జి.అ.నా.

రామ్ సే, ఆలెన్ (1686-1758) : స్కాటిష్ కవి. స్కాట్లండ్ లినార్క్ షైర్ లెడ్ హిల్స్ లో 1686 వ సంవత్సరంలో జన్మించాడు. స్కాటిష్ భాషాకవులు ఆంగ్ల ప్రభావానికి లోనై స్కాటిష్ సంప్రదాయాన్ని విస్మరించిన తరుణాన, రామ్ సే స్కాటిష్ కవిత్వాన్ని వ్రాసి, పూర్వ స్కాటిష్ కవుల రచనలు భద్రపరచి, జాతీయ కవితా సంప్రదాయాన్ని పరిపుష్టం చేశాడు. రాబర్ట్ బర్న్స్ ఈయనను విశేషంగా గౌరవించాడు. 1700 వ సంవత్సరంలో ఎడింబరోలో స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొని ఈజీ క్లబ్ అనే సాహిత్య సంస్థను ప్రారంభించాడు. 'ఐజక్ బిక్కెర్ స్టాఫ్', గెవిస్ డగ్లస్ అనే కలం పేరులతో స్కాటిష్ భాషలోనూ, ఇంగ్లీష్ లోనూ గద్య పద్య రచనలను విస్తారంగా చేశాడు. చమత్కార రచనలలోనూ, అధిక్షేప రచనలలోనూ స్కాటిష్ భాషను ఉపయోగించాడు. రాబర్ట్ హెన్రీసన్, విలియం డన్-బార్ మొదలైన మధ్య యుగ స్కాటిష్ రచయితల కవిత్వాన్ని సేకరించి ప్రచురించాడు. తరువాతి కాలానికి ఈయన సంకలనాలు మార్గదర్శకా లయాయి.

1721 వ సంవత్సరంలో స్వీయ కవిత్వాన్ని ప్రచురించాడు. లాటిన్ భాషలోని హోరేస్ ఓడ్స్ కు స్కాటిష్ భాషాంతరీకరణం చేశాడు. 1728 లో ద్వితీయ సంపుటాన్ని కూడా ప్రచురించాడు. జెంటిల్ షెఫర్డ్ అనే స్వతంత్ర నాటకాన్ని వ్రాసి విశేష ఖ్యాతి నార్జించాడు. స్కాటిష్ భాష నుపయోగించిన నాటకం కావడం మూలాన దీనికి విస్తృత ప్రచారం లభించింది. జాన్ గే రచించిన బెగర్స్ ఆపెరా ను 'బాలడ్' రూపంలో ఆపెరాగా మార్చాడు. టీ టేబిల్ మి సెలనీని మూడు సంపుటాలుగాను, ది ఎవర్ గ్రీన్ అనే గ్రంథాన్ని రెండు సంపుటాలుగానూ, స్కాటిష్ సామెతలను, జానపద గేయాలను పద్యాలను సంకలనం చేసి ఫేబిల్స్ అండ్ టేల్స్ అనే సంపుటంగాను ప్రచురించాడు.

ఆయన నివాస గృహం ఒక సాహిత్య మందిరంగా ఉండేది. పుస్తక విక్రేతగా తన ఉపాధిని గడుపుకుంటూ స్కాటిష్ భాషకు సేవ చేయడమే కాక, బ్రిటన్ లో మొట్టమొదటి సర్క్యులేటింగ్ లైబరరీని స్థాపించిన గౌరవం రామ్ సేకే దక్కింది. చిత్రరచన, నటన మొదలైన విషయాలను నేర్పడానికి ఉద్దేశించి అకాడమీ సెంట్ లూక్ అనే సంస్థను స్థాపించాడు. లైసెన్సింగ్ ఆక్ట్ వలన నిషేధింపబడే వరకూ ఈ సంస్థ గణనీయమైన కృషి చేసింది. 1740 లో విశ్రాంతి గైకొన్న రామ్ సే 1758 లో కన్ను మూసేవరకు నిర్విరామంగా స్కాటిష్ భాషాసేవ చేస్తూనే వచ్చాడు.

శ్రీ.అ.

రాయ్, కమిల్ (1870-1943) : రాయ్ కమిల్ విమర్శకుడుగానే కాక సాహిత్య చరిత్రకారుడుగా కూడా ప్రసిద్ధి పొందిన ఫ్రెంచి-కెనేడియన్ రచయిత. సాహిత్య వికాసం గురించి ఇతడు వ్రాసిన గ్రంథాలు ప్రామాణికాలుగా ప్రసిద్ధి చెందాయి. రాయ్ 1894 లో కేథలిక్కు మతగురువుగా దీక్ష స్వీకరించారు. ఇతడు 1900 లో పారిస్ లోని కేథలిక్కు విశ్వవిద్యాలయం నుంచి ధార్మిక విషయాలపై సిద్ధాంతగ్రంథం వ్రాసి

పి.హెచ్.డి. పట్టా పొందాడు. రాయ్ క్వీబెక్‌లోని లావల్ విశ్వవిద్యాలయంలో 1900-26 ల మధ్యకాలంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాన్ని బోధించాడు. కొంతకాలం పాటు కెనేడియన్ సాహిత్యాచార్యుడుగా కూడా పనిచేసి మన్ననలు పొందాడు.

మన సాహిత్య ప్రారంభాలు (1909: Our literary Origins), ఫ్రెంచి కెనేడియన్ సాహిత్య చరిత్ర సంగ్రహం (1918; Hand book of the History of French-Canadian literature) ఈరెండు రచనలు రాయ్ కి సాహిత్య ప్రపంచంలో గొప్ప పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించి పెట్టాయి. సమకాలీన ఫ్రెంచ్ ప్రభావానికి లోనుగాక 18 వ శతాబ్ది నాటి ఫ్రాన్స్‌లోని క్రైస్తవ వారసత్వాన్ని కాపాడటమే ఆశయంగా రాయ్ రచనలు రూపొందించ బడ్డాయి.

ఫ్రెంచ్ మాట్లాడటం నేర్చే ఒక సంస్థను స్థాపించడంలో కమీల్ రాయ్ మహత్తరమైన పాత్రను నిర్వహించాడు.

జి.ఆ.నా.

రిక్టర్, మార్తెకాయ్ (1931--): కెనడా దేశ నవలా రచయిత. ఈయన 1931 లో మాంట్రీయల్ నగరంలో జన్మించాడు.

మానవ జీవిత సమస్యలను, విలువలను క్షుణ్ణంగా, సునిశితంగా పరిశీలించే మేధావిగా రిక్టర్ లబ్ధ ప్రతిష్ఠుడు. మాంట్రీయల్ నగరంలో విద్యాభ్యాసం చేసిన తరువాత పారిస్ నగరంలో కొంత కాలం రిక్టర్ నివాసం

ఏర్పరచుకొన్నాడు. ఆ కాలంలోనే అస్తిత్వ వాదంతో, ఆ సిద్ధాంతానికి చెందిన రచయితలతో పరిచయం ఏర్పడి ప్రభావితుడయ్యాడు. 1954 లో ద అక్రూబాట్స్ అనే నవలను రచించాడు. స్పెయిన్ దేశానికి వలస వచ్చిన విదేశీయుల, విప్లవకారుల జీవిత నైరాశ్యం, వారితో పరిచయం ఏర్పడి ఒక కెనడా దేశపు చిత్రకారుని అనుభవాలు ఇతివృత్తంగా గ్రహించి ఈ నవలను రచించాడు. రిక్టర్ ఇంగ్లండ్‌లో కొంత కాలం గడపి 1970 లో మాంట్రీయల్ చేరుకొన్నాడు. తరువాత వ్రాసిన నవలలలో పేదరికం, యూదుల పట్ల విచక్షణ, దాని

పరిణామాలు ప్రధాన విషయాలుగా ఉన్నాయి. సన్ ఆఫ్ ఏ స్మాల్ హీరో (Son of a Small Hero, 1955), ఏ ఛాయిస్ ఆఫ్ ఎనిమీజ్ (A Choice of Enemies 1957) అనే నవలలలో ఆధునిక జీవితంలోని గమ్యం తెలియని అయోమయస్థితిని వర్ణించాడు. ద అప్రెంటిస్ షిప్ ఆఫ్ డడ్లీ క్రావిట్జ్ (The Apprenticeship of Duddy Kravitz, 1959) అనే నవల ఒక యూదు యువకుని జీవితంలోని మార్పును వర్ణిస్తుంది. దీన్ని 1974 లో చలన చిత్రంగా రూపొందించారు. ద ఇన్ కాంపారబుల్ అటుక్ (The Incomparable Atuk, 1963), కాక్ సూర్ (Cocksure, 1968), సెయింట్ అర్బేన్స్ హోర్స్ మెన్ (St. Urbains Horse Men, 1971) రిక్టర్ రచించిన నవలలు. వీటిలో రాజకీయ, సాంఘిక నైతిక విషయాలు విశ్లేషించబడ్డాయి. 1974 లో నోట్స్ ఆన్ ఏన్ ఎండేంజర్డ్ స్ప్రింగ్స్ అండ్ అదర్స్ అనే హాస్య ప్రధానమైన వ్యాసాలు రచించాడు. జోకబ్ టు - టు మీట్స్ ద హుడెడ్ ఫాంగ్ (1975) అనే పుస్తకాన్ని చిన్న పిల్లల కోసం వ్రాశాడు. 1980 లో జాషువా దెన్ అండ్ నౌ అనే నవలను ప్రచురించినాడు.

శ్రీ.ల.

రిచర్డ్‌సన్, జాన్ (1796-1852): కెనడా దేశీయుడైన రిచర్డ్‌సన్ క్వీన్స్‌టన్‌లో 1796 లో జన్మించాడు.

చారిత్రాత్మకంగాను, స్వీయ చరిత్ర ఆధారంగాను నవలలను వ్రాసి లబ్ధ ప్రతిష్ఠుడయ్యాడు. బ్రిటిష్ వాలంటీర్‌గా 1812 యుద్ధంలో పాల్గొని ఖైదీగా రిచర్డ్‌సన్ పట్టుబడ్డాడు. విడుదల పొందిన తరువాత బ్రిటిష్ ఆఫీసర్‌గా ఇంగ్లండ్, బర్మింగ్‌హామ్, స్పెయిన్ దేశాలలో పనిచేసి, 1838 లో కెనడా చేరుకొన్నాడు. రిచర్డ్‌సన్ ఎకార్టె (Ecarte) అనే నవలను ప్రచురించాడు. పారిస్ నగరంలో ఉన్నత వర్గాల జీవిత విధానం దీని ఇతివృత్తం. 1832 లో వక్రాస్తా అనే నవలను వ్రాశాడు. 1763 లో పాంటియక్ యుద్ధంగా ప్రసిద్ధి చెందిన ఇండియనుల తిరుగుబాటు దీని ఇతివృత్తం. టీకమ్స్ (1828) అనే

పద్య కావ్యాన్ని, వార్ ఆఫ్ 1812 అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. 1812 నాటి యుద్ధంలో తన అనుభవాలను దీనిలో వివరించాడు. కెనడా లో ఎనిమిది సంవత్సరాలు (Eight Years in Canada, 1847) అనే స్వీయ చరిత్రను రచించాడు.

1852 లో న్యూయార్క్ నగరంలో మరణించినాడు.

శ్రీ.ల.

రిచర్డ్సన్, శామ్యుయేల్ (1689-1761) : ఆంగ్ల భాషలో ప్రముఖ నవలా రచయిత. లేఖా సముదాయ (Episto-

lary technique)

పద్ధతిని ప్రవేశ పెట్టి నవలా రచనలో విశేషమైన మార్పును తెచ్చిన రిచర్డ్సన్ పమేలా (1740), క్లారిస్సా (1747-48) అనే ప్రసిద్ధమైన నవలలను రచించాడు.

వృత్తిరీత్యా పెద్ద

ప్రింటింగ్ ప్రెస్ను నెలకొల్పి, పుస్తక ప్రచురణలో గణనీయంగా ధనం సంపాదించి లండన్ నగరంలో స్థిరనివాసం ఏర్పరుచుకొని 'డా. శామ్యుయేల్ జాన్సన్', 'కోలీ సిబర్' వంటి సాహితీ వేత్తలతోను, డేవిడ్ గారిక్ ఎడ్వర్డ్యాగ్ వంటి సుప్రసిద్ధ నటులతో సాన్నిహిత్యాన్ని పొందినాడు.

రిచర్డ్సన్ ఒక ప్రచురణ కర్త అభ్యర్థనను పురస్కరించుకొని, ఆ యా సమయాలకు సరిపడేటట్లు అందరికీ ఉపకరించే లేఖా సముదాయాన్ని రచించాడు. ఈ రచనే తరువాతి పమేలా అనే నవలకు ప్రేరకమైంది. 'పమేలా' అనే పేరు గల యువతి ఎన్నో ప్రమాదకర పరిస్థితులలో తేలికగా తన శీలాన్ని రక్షించుకొని కలవారి ఇంటికోడలుగా స్థిరపడటం ఈ నవల ఇతివృత్తం. పమేలా నవలకే శీలం బహుకరింపబడింది అనే ఉపమానాన్ని కూడా వాడాడు. రిచర్డ్సన్ రెండవ నవల క్లారిస్సా. ఈ నవల సాంకేతికంగా పమేలా కంటే గొప్ప దని విమర్శకుల అభిప్రాయం. రిచర్డ్సన్ మూడవ నవల ది హిస్టరీ ఆఫ్ సర్ చార్లెస్ గ్రాండిసన్. హెన్రీ ఫీలింగ్ అనే సమకాలీన నవలా రచయిత వ్రాసిన జోసెఫ్ ఆండ్రూస్ అనే నవలకు గ్రాండిసన్ పోటీగానూ,

ఇతివృత్తంలో వ్యతిరేకంగానూ వ్రాయబడింది. ఈ నవలలోని పాత్రలలో 18 వ శతాబ్ది నవలా రచనలోని పాత్రపోషణకు ఒరవడి పెట్టింది. రిచర్డ్సన్ కీర్తి యూరప్ ఖండమంతా వ్యాపించింది. నవలా రచనలో ఆయనను అనుకరించే వారి సంఖ్య నిస్తారమైంది. 'జేన్ ఆస్టిన్' వంటి సుప్రసిద్ధ నవలా రచయితలు కూడా 'గ్రాండిసన్' ను చదివి ప్రభావితులయ్యారు. 18 వ శతాబ్ది అంతానికి రిచర్డ్సన్ కీర్తి కాస్త సన్నగిల్లినట్లు కనిపించినా, 20 వ శతాబ్దిలో మళ్ళీ బాగా బలపడిందని చెప్పవచ్చు.

శ్రీ.ల.

రిచర్డ్సన్, హెన్రీ హండెల్ (1870-1946) :

ప్రముఖ ఆస్ట్రేలియన్ నవలా రచయిత్రి. బంగారు గనులలో పనిచేయడానికి ఆస్ట్రేలియాకు వలస వచ్చిన ఒక వ్యక్తి జీవితాన్నీ, చేతలనూ వర్ణిస్తూ, శక్తిమంతమైన పాత్రచిత్రణతో ఈమె రచించిన మూడు భాగాల నవల ది ఫార్బ్యూన్స్ ఆఫ్ రిచర్డ్ మహోనీ ఆధునిక ఆస్ట్రేలియన్ కల్పనా సాహిత్యానికి తలమానికంగా పరిగణించ బడుతూంది.

1883-87 మధ్య మెల్ బోర్న్ లోని ప్రెజ్బిటేరియన్ లేడీస్ కాలేజ్ లో రిచర్డ్సన్ విద్యార్థినిగా ఉంది. 1888 లో ఈమె ఆస్ట్రేలియా వదిలి సంగీతం నేర్చుకోడానికి లైప్జిక్ వెళ్లింది. తన శేషజీవితం అంతా ఈమె విదేశాలలోనే గడిపింది. 1912 లో ఒక్కసారి మాత్రం ఆమె ఆస్ట్రేలియాను సందర్శించింది. లైప్జిక్ లో ఆమె జె.జి.రాబర్ట్సన్ ను కలుసుకొని 1895 లో డబ్లిన్ లో ఆయనను వివాహ మాడింది. 1904 లో ఆయనను లండన్ యూనివర్సిటీలో జర్మన్ సాహిత్యానికి ప్రొఫెసర్ గా నియమించారు. పియానో వాద్యంలో కచేరీలలో పాల్గొనాలనే తన ఆశయం వదలుకొని రిచర్డ్సన్ గ్రంథ రచనకు పూనుకొంది.

జర్మనీలో తన తొలి నవల మారిస్ గెస్ట్ (1908) ను ఆమె రచించింది. లైప్జిక్ లో సంగీతం నేర్చుకొంటూ ఒక దురదృష్టకరమైన ప్రేమ కలాపంలో చిక్కుకొని జీవితాన్ని నాశనం చేసికొన్న ఒక ఆంగ్ల యువతిని గూర్చిన కథ అది. 1904 లో భర్తతో పాటు ఆమె ఇంగ్లండ్ లో స్థిరపడింది. ఆమె రెండవ నవల ది గెటింగ్ ఆఫ్ విజ్డమ్ తాను మెల్ బోర్న్ లో బోర్డింగ్ స్కూలులో గడిపిన రోజులను వర్ణించే కథ. ఆ నవల పూర్తి కాగానే 20 ఏళ్లపాటు కష్టించి ఆమె 3 భాగాలతో కూడిన ది ఫార్బ్యూన్స్ ఆఫ్ రిచర్డ్ మహోనీ (1912) రచించింది. దానిలోని మూడు భాగాలు:

ఫెలిక్స్ (1917), ది వే హోమ్ (1925), అల్లియా థూల్ (1929). ఈ పెద్ద నవలలోని నాయక పాత్రను డబ్లిన్ నుంచి ఆస్ట్రేలియాకు వలస వచ్చి 1879 లో చనిపోయిన తన తండ్రి జీవితం ఆధారంగా ఆమె చిత్రించింది. ఆయన లేఖలనూ, డైరీలనూ ఆ రచనలో ఆమె ఉపయోగించుకొంది.

రిచర్డ్సన్ రచించిన చిట్టచివరి నవల ది యంగ్ క్రోసియో (1939). ఆమె కొన్ని చిన్న కథలను కూడా వ్రాసింది. అవి ది ఎండ్ ఆఫ్ ఏ చైల్డ్ హుడ్, అండ్ అదర్ స్టోరీస్ (1934) అనే పేర ప్రకటించబడ్డాయి. మై సెల్ఫ్ వెన్ యంగ్ (1948) అనే ఒక అసంపూర్ణ ఆత్మకథను కూడా ఆమె రచించింది.

బా.శ్రీ.

రిల్కె, రెయ్నర్ మరియు (1875-1926) : జర్మన్ కవి. జీవితంలో అధికభాగం దేశాటనలో గడిపాడు. వివిధ ప్రవృత్తులను, మానవ వైవిధ్యాన్ని నిశితంగా పరిశీలించాడు. రష్యా, ఇటలీ, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ దేశాలలో నివసించి జీవిత మొక యాత్రగా గడిపాడు. జర్మన్ జాన పద గీతాల ప్రభావం, హైనే (Heine) కవిత్వశైలి రిల్కె కవిత్వంలో కన్పించినా, వాటి నధిగమించి తనదైన ప్రత్యేక శైలిని సంతరించుకొన్నాడు. 1896 నుండి వివిధ గ్రంథాలను రచించి ప్రచురించాడు. గెశ్ట్సె ఫోమ్ లీబెన్ గోట్ (1900), ఘుండెన్ బుక్ (1905), నాయెగె డిష్టె (1907-8), రిక్వైయమ్ (1909), ది సానెట్టె ఆన్ ఆర్చియస్, డూయినిజర్ ఎలిజియన్ మొదలైనవి రిల్కె వ్రాసిన సుప్రసిద్ధ గ్రంథాలు. నోట్ బుక్ ఆఫ్ మూల్టె లారిడ్ బ్రిగ్ అనే గ్రంథం కూడా విశిష్టమైంది. పాత్రల అంతరంగ పరిశీలన కిది ప్రసిద్ధమైంది. రిల్కె స్వతంత్ర ప్రయోగాలను చేసినా, కవిత్వ గాంభీర్యానికి లోటు రానీయలేదు. శైశవ సౌందర్యాన్ని, పశుపక్ష్యాదుల రామణీయకాన్ని రిల్కె దర్శించి వర్ణించినంతగా మరే కవీ చేయలేదు. ప్రకృతిలోనున్న ప్రతివస్తువు ఆయనకు అందాన్ని విరజిమ్ముతూనే కన్పిస్తుంది. 20 వ శతాబ్దపు జర్మన్ కవులలో ఇతడు అగ్రేసరుడుగా భావింపబడ్డాడు.

శ్రీ.ల.

రివేరా, హోసే యుస్టాసియో (1889-1928): కొలంబియన్ కవి, నవలా రచయిత. ఈయన 1889 లో కొలంబియాకు చెందిన నీవా పట్టణంలో జన్మించాడు. కవిగా, నవలా రచయితగా ఎన్నిక కన్నవాడు. 1924 లో లావొరగెన్ (Lavoragine) అనే నవలను

రచించాడు. అమేజాన్ నది పరిసర అరణ్యాల్లో రబ్బర్ సేకరించే కార్మికుల కష్ట నష్టాలను, వారిపై జరుగుతున్న దోపిడిని ఈ నవలలో తీవ్రంగా విమర్శించాడు. దక్షిణ అమెరికా అడవులను వర్ణిస్తూ వ్రాయబడిన నవలలలో దీనిని అగ్రగణ్యంగా భావిస్తారు.

వృత్తిరీత్యా రివేరా న్యాయవాది. టీయోరా డి ప్రామిజియోన్ (Tierra de Promidion) అనే కవిత్వ సంపుటాన్ని 1921 లో ప్రచురించి సాహిత్యరంగంలో మేటిగా స్థిరపడ్డాడు. కొలంబియా అటవీ ప్రాంత సౌందర్యం ఈ కవిత్వ సంపుటంలో విశేషంగా వర్ణింపబడింది. కొలంబియా, వెనిజులాల సరిహద్దు తగాదాను పరిష్కరించడానికి నియమింపబడిన కమిషన్ ఉద్యోగిగా రివేరా అమేజాన్ ఒరినోకో నదీ ప్రాంతాలలో విస్తారంగా పర్యటించి, ఆటవికులైన ఇండియన్ జాతివారి జీవిత విధానాన్ని సమగ్రంగా అధ్యయనం చేశాడు. అడవులలో జీవించడానికి ఆటవికులు పడేపాట్లను, వారి హింసా ప్రవృత్తిని సునిశితంగా పరిశీలించి తెలుసుకొన్నాడు. అడవులలో పర్యటిస్తూ జబ్బు పడి, కోలుకుంటున్న సమయంలో లా వొరగెన్ అనే నవలను రచించాడు. కవిగా తాను దర్శించిన ఆటవిక జీవిత వైవిధ్యాన్ని కన్నులకు కట్టినట్లు సుకుమారంగా వర్ణించాడు. సాంఘిక సమస్యను విశ్లేషణ చేస్తూనే ఒక సాహసోపేత గాథను రచించిన నట్లుగా లా వొరగెన్ నవలను రివేరా రూపొందించాడు. ప్రపంచంలోని పెక్కుభాషలలోకి అనువదించబడిన ఈ నవలకు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి లభించింది. రివేరా వ్రాసిన ఒకే ఒక నవల లా వొరగెన్.

1928 లో న్యూయార్క్ నగరంలో రివేరా మరణించినాడు.

శ్రీ.ల.

రూయాజ్, జువాన్ (1283-1330) : శ్పానిష్ కవి, హీటాలోని మతాధిపతి. 1330 లో ఆయన రచించిన లిబ్రో డి బూయెన్ అమోర్ 1343 లో విస్తరించబడింది. 1933, 1975 సంవత్సరాలలో 'ది బుక్ ఆఫ్ గాడ్' అనే పేరుతో ప్రచురితమయింది. అన్ని భాషలలోని హాస్యపూర్వక వ్యంగ్య కవితా సంకలనాలలోను ఈ సంకలనం ప్రముఖమైంది. దేశ ద్రిమ్మరులైన విదూషకుల హాస్యభరిత సంభాషణలు ఈ సంకలనంలో స్వీయ చరిత్ర వంటి రచనలని, పౌరాణిక గాథలని, ప్రేమ గీతాలని, మతాధికారులను అధిక్షేపణ చేసే కవితలని, మామూలు స్త్రీలను పొగడే గీతాలని, మేరీ మాతని స్తుతించే గీతాలని ఒక సమాహారంగా సమర్పించ

బడ్డాయి. సాహిత్యరంగంలో మొదటి హాస్యపాత్ర అని చెప్పతగ్గ *ట్రోటాకాన్వెన్యోస్* ఈ రచనలో కనిపిస్తుంది. మధ్యకాలానికి సంబంధించిన గోలియర్డ్ కవుల దగ్గర నుంచి, పౌరాణిక గాథలనుంచి, అరబ్బీ రచనలనుంచి, ప్రజా కవిత్వం నుంచి రూయిజ్ తన కవితా వస్తువును సేకరించాడు. ఆ మౌలిక వస్తువుకు తన ఉత్సాహ వంతమైన, తాకిక విమర్శనాత్మకమైన మతాధిపతి పాండిత్యదృష్టిని రూయిజ్ జోడించాడు. *లిబ్రో* లో లభించే వివరాలు తప్ప ఆయన జీవితాన్ని గురించిన సమాచారం ఏదీ మనకు లభించడం లేదు. టాలెడోలో విద్యాభ్యాసం చేసి, 1330 నాటిక *లిబ్రో* రచన పూర్తిచేసినట్లు తెలుస్తోంది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రువెదా, లోపె (1510-65) : శ్పానిష్ నాటక రచయిత. ఈయన 1510 లో సెలిల్ నగరంలో జన్మించాడు. శ్పానిష్ నాటకరంగ వికాసానికి గొప్పగా కృషిచేశాడు. ప్రజా బాహుళ్యానికి నాటకరంగంతో సాన్నిహిత్యాన్ని ఏర్పరచాడు. తరువాతి కాలాన ప్రసిద్ధి చెందిన *లోపె డి వేగా* సాహిత్యానికీనాంది పలికినవాడు ఈ రువెదాయే! ఇటాలియన్ నటులు నాటకాలు వేస్తూ *స్పెయిన్* దేశాన్ని సందర్శించి నిర్వహించిన ప్రదర్శనలతో ప్రభావితమై రువెదా తానే ఒక సంచార నాటక సమాజాన్ని ఏర్పరచి దానికి రచయితగానూ, యజమానిగానూ బాధ్యతలను చేపట్టాడు. *స్పెయిన్* దేశమంతటా పర్యటించి, ఆబాలగోపాలం ఆనందించే నాటకాల నెన్నిటిలో ప్రదర్శించాడు. రెండవ ఫిలిప్ చక్రవర్తి నుండి సామాన్య గ్రామీణ ప్రజానీకం దాకా అందరూ రువెదా నాటకాలను చూచి ఆనందించేవారు. *సెర్వంటెస్* వంటి మేధావులు కూడా రువెదా నటనను, పద్యరచనను ప్రశంసించారు. “*పాసోస్*” అనే హాస్య ప్రధానమైన ప్రవేశికలను తన నాటకాలలో పరిచయం చేసి నూతన ప్రయోగం చేశాడు. “*పాసోస్*” నిత్య జీవితంలోని కొన్ని ఘట్టాలను ఆధారంగా తీసుకుని హాస్య ప్రధానంగా వ్రాయబడిన ఖండికలు. అందరికీ పరిచితమైన పాత్రలనూ, సహజమైన వ్యావహారిక భాషనూ ప్రవేశపెట్టి, రువెదా శ్పానిష్ నాటకరంగానికి ప్రాణం పోశాడు. *కామెడియాస్ మెడోరా, ఐరెర్మలినా, యూఫెమియా, లాస్ ఎంగనాడోస్, కమిలా టింబిరా, పెండస్ దఅయోర్* మొదలైన రువెదా రచనలు ఇటాలియన్ నాటకాల ప్రభావంతో వ్రాయబడినవే. కోర్డోబానగరంలో 1565లో రువెదా మరణించారు.

శ్రీ.ల.

రెయ్మోంట్, వ్లాడిస్లావ్ శ్చానిస్లావ్ (1867-1925) : పోలిష్ రచయిత. పాఠశాల విద్యను పూర్తి చేసుకొనిరెయ్మోంట్ ఎన్నో వృత్తులను చేపట్టాడు. తన యౌవనంలో కొట్టులో పనివాడుగా, ఏదో సంస్థలో చిన్న అధికారిగా, రైల్వే ఉద్యోగిగా, నటుడుగా ఎన్నో పనులు చేశాడు. *జీమియా ఒబోకనా* (1899) ఆయన ప్రాథమిక రచనలలో ముఖ్యమైంది. పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న లోడ్జ్ నగరం కేంద్రంగా బట్టల మిల్లుల యజమానుల జీవితాలను, మనస్తత్వాలను చిత్రించింది. *స్కోల్కానీ* (1897), *కొమెడియాన్ బ్లా* (1896) అనే కథానికల సంకలనాలు చిన్న చిన్న వాక్యాలతో సహజ, శైలిలో రచించబడ్డాయి. 1904-09 మధ్య కాలంలో ఆయన *వ్లోపి* అనే నాలుగు సంపుటాల నవల రచించాడు. 1924-25 మధ్యకాలంలో కృషివలుల మాండలికంలోనే పూర్తిగా *ది పెజెంట్స్* అనే నవలను రచించి, నాలుగు ఋతువులలో రైతుల జీవితాలను ప్రతిభావంతంగా, సహజంగా చిత్రించాడు. ఎన్నో భాషలలోకి అనువదించబడ్డ ఈ నవలకు 1924 లో నోబెల్ పురస్కారం లభించింది. తరువాతి కాలంలో ఆయన సాహిత్య సృష్టి ఉన్నత ప్రమాణాలను అందుకోలేక పోయినా, విస్తరిస్తున్న ఆయన అభిరుచులకు దర్పణం పట్టింది. *వామ్ పీర్* (1994) లో ఆయన ఆధ్యాత్మిక దృష్టి కనిపిస్తుంది. పోలండు లోని సామాజిక, రాజకీయ పరిస్థితులకు సమగ్రమైన వ్యాఖ్యను తమ రచనలలో అందించాడు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రెయ్స్, ఆల్ఫోన్స్ (1889-1959) : 20 వ శతాబ్దంలోని మెక్సికన్ రచయితలలో కవిగా, కథానికా రచయితగా, వ్యాస రచయితగా, సాహిత్య వేత్తగా, విమర్శకుడుగా, రాయబారిగా, విద్యావేత్తగా రెయ్స్ లబ్ధ ప్రతిష్ఠుడు. సాంప్రదాయక పాండిత్యం, మానవతా దృక్పథం ఆయన రచనా శైలికి ఒక వినూతన సౌందర్యాన్ని సంతరించి పెట్టాయి. 20 వ శతాబ్దంలో మెక్సికో విజ్ఞాన సంప్రదాయాలకు, లాటిన్ అమెరికా దేశాలలోని సాహిత్యానికి ఆయన రచనలు ఒరవడి దిద్దాయి.

తన చిన్నవయస్సులోనే 1711 లో ప్రచురితమైన *ఈస్టబ్లిక్ ట్రై స్పెక్స్* లో తన మౌలికమైన విద్యత్తుని, అందమైన శైలి విన్యాసాన్ని ప్రదర్శించాడు. 1913 లో న్యాయశాస్త్రంలో పట్టా తీసుకుని పారిస్ లో దాత్య శాఖలో ఉద్యోగం ప్రారంభించాడు. కాని ఆ ఉద్యోగాన్ని వదిలి పెట్టి ఆయన మాడ్రిడ్ లో 1914-

ప్రాంతంలో విద్యాభ్యాసం చేస్తూ, అధ్యాపక వృత్తిని కూడా చేపట్టాడు. మళ్ళీ 1920-39 సంవత్సరాలు మధ్య స్పెయిన్ లో, ఆర్జెంటీనాలో, బ్రెజిల్ లో రాయబారిగా పనిచేశాడు. ఎన్నో అంతర్జాతీయ సమావేశాలలో మెక్సికో సాంస్కృతిక రాయబారిగా కూడా వ్యవహరించాడు. ఈ కాలంలోనే ఎన్నో విమర్శనాత్మక, సృజనాత్మక రచనలను గద్య పద్య రూపాలలో ఆయన ప్రచురించాడు. *విజన్ ఆఫ్ ఆనాహుక్* (Vision of Anahfuac, 1917), *ది బిక్లైక్ ప్లేన్* (The bblique plane, 1920), *సన్ డయల్* అనే వ్యాసాలు (1926) ఆయన రచనల వైవిధ్యాన్ని విషయ సమగ్రతను ప్రదర్శిస్తున్నాయి. ప్రాచీన గ్రీక్ సాహిత్యాన్ని, స్పెయిన్ స్వర్ణయుగ సాహిత్యాన్ని ఆయన ప్రత్యేకంగా అధ్యయనం చేశాడు. ఆంగ్ల, ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాలనుంచి ఆయన విస్తృతంగా శానిష్ భాష లోకి అనువాదాలు చేశాడు. 'సాహిత్య అనుభూతి' (The Literary Experience, 1942) వంటి రచనలు సామాన్య పాఠకుల కోసం రచించాడు. 1939 లో రాయబారిగా ఉద్యోగ విరమణ చేశాక, ఆయన మెక్సికో తిరిగి వచ్చాడు. అప్పటికే మెక్సికో సాహిత్య సీమలో అగ్రగామిగా స్థానం సంపాదించు కొన్నాడు. ఆ స్థానాన్ని 1959 లో ఆయన స్వర్ణస్థుడయే వరకు నిలబెట్టుకొన్నాడు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రైట్, రిచర్డ్ (1908-60) : తెల్లజాతి వారు నీగ్రో జాతివారిని వర్ణ వివక్ష విధానంతో అవమానాలకు గురిచేస్తున్న అమానుషత్వాన్ని నవలలలో, కథానికలలో ప్రతిఘటించిన నీగ్రో రచయితలలో రిచర్డ్ రైట్ ప్రథముడు, ప్రముఖుడు. 1940 లో ప్రచురించబడిన *నేట్ బీస్* అనే నవల ఈ ప్రతిఘటన ఉద్యమానికి నాంది పలికింది. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామం తరువాత ఈ ప్రతిఘటన ఎందరో నీగ్రో రచయితల రచనలలో మహోద్యమ రూపాన్ని దాల్చింది.

రిచర్డ్ పితామహుడు బానిస వర్గానికి చెందినవాడు. రిచర్డ్ ను 5 సంవత్సరాల వయస్సులోనే తండ్రి వదలి పెట్టి వెళ్లిపోయాడు. ఎందరో బంధువుల ఇళ్లలో వారి దయాధర్మాలపై ఆధారపడి రిచర్డ్ పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. కాయకష్టం చేసి బ్రతుకుతూ, కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యుడుగా చేరి, ఆపార్టీ వారి *డైలీ వర్కర్* అనే పత్రికకు సంపాదకుడు కాగలిగాడు. తరువాత, లీగ్ ఆఫ్ అమెరికన్ రైటర్స్ కి ఉపాధ్యక్షుడయ్యాడు.

1938 లో నవలికల సంకలనం *అంకుల్ టామ్స్ చిల్డ్రన్* (Uncle Toms Children) ఆయన ప్రచురించబడింది.

చాడు. మానవత్వాన్ని కూడా తిరస్కరించే దేశంలో నల్లజాతి వారు ఎలా మనుగడ సాగించగలరు? అనే మౌలిక ప్రశ్న ఈ గాథలకు ప్రేరణ. ఒక్క కథానికలో తప్ప మిగతా అన్ని గాథలలోను నాయకుని అన్వేషణ మరణంతో ముగుస్తుంది. *నేట్ బీస్* అనే నవలలో ఇతివృత్త నేపథ్యం చికాగో నగరానికి మారింది. ఈ నవలలోని నాయకుడు ఒగ్గర్ థామస్ ప్రమాదవశాత్తు ఒక శ్వేతజాతి వనితను హత్య చేయడం జరుగుతుంది. శ్వేతజాతి వారితో తమ కున్న విరోధానికి ఒక కొత్త అర్థం కనిపిస్తుంది. ఆ నవల బహుళ ప్రచారంలోకి వచ్చింది. విరివిగా అమ్ముడు పోయింది. నాటకంగా రూపాంతరం చెంది బ్రాడ్వే నాటకరంగంపై విజయ వంతంగా ప్రదర్శించబడింది. 1951 లో ఆర్జెంటీనాలో నిర్మించబడ్డ చిత్రంలో ఒగ్గర్ థామస్ పాత్రను రిచర్డ్ ధరించాడు.

1944 లో వ్యక్తిగత కారణాల వల్ల కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యత్వాన్ని వదలిపెట్టాడు. *బ్లాక్ బాయ్* (1945) అనే స్వీయ చరిత్రలో తన చిన్ననాటి దయనీయ పరిస్థితులను ప్రతిభావంతంగా చిత్రించాడు. శాశ్వతంగా పారిస్ లో నివాసం ఏర్పరచుకొన్న తరువాత 1953 లో *ది ఖాబ్ సైడర్* అనే మొదటి అమెరికన్ 'ఎగ్జిస్టెన్షియల్' నవలను ఆయన ప్రచురించాడు. నల్లజాతి వారు మేలు కొన్నారు. అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న సాంఘిక వ్యవస్థ వారికి తగిన స్థానాన్ని కలిగించలేక పోతూంది అని తన నవలలో ఆయన స్పష్టీకరించాడు. 1957 లో *వైట్ మ్యాన్*, *లిజెన్* అని ఆయన యూరప్ లో చేసిన ఉపన్యాసాల సంకలనం ఆయన రాజకీయ, సాంఘిక విశ్వాసాలను విశదీకరిస్తుంది. మరణానంతరం స్వీయచరిత్ర వంటి ఆయన రచన 'అమెరికన్ హంగర్' ప్రచురింపబడింది.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రైమర్, టామస్ (1643-1713) : ఆంగ్ల రచయిత. ఇంగ్లండు లోని సాహిత్య విమర్శలో ఫ్రాన్స్ దేశం లోని నియో-క్లాసికల్ యూప సంబంధమైన (Formelitr) విమర్శన విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టిన ప్రత్యేకత టామస్ రైమర్ కు దక్కుతుంది. 1673 లో న్యాయవాద వృత్తిలో ప్రవేశించినప్పటికీ, తన దృష్టిని సాహిత్య రంగం పైనే కేంద్రీకరించాడు. అంతకు ముందు కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయాన్ని పట్టా పుచ్చుకోకుండానే రైమర్ విడచిపెట్టాడు. 1674 రెనె రేపిన్ ఫ్రెంచ్ భాషలో రచించిన *రిఫ్లెక్షన్స్ ఆన్ అరిస్టాటిల్స్ ట్రీయ్ టైజ్ ఆన్ పాయింటిక్సు* అనే గ్రంథాన్ని ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు. నాటకం లోని

కథాగమనం సహజంగాను, సహేతుకంగాను ఉండాలని ఆయన విశ్వసించాడు. నైతిక ప్రవర్తన ద్వారా, ఉదాహరణ ద్వారా నాటకాలు మానవులకు నైతిక సందేశాన్ని అందించాలని ఆయన కోరాడు. పొయెటిక్ జస్టిస్ (కవిత్వ న్యాయం) అనే సమాసాన్ని, రైమరే సమకూర్చాడు. ఆదర్శమూర్తులుగా కాని సగటు మనుష్యులకు ప్రతినిధులుగా కాని నాటకంలోని పాత్రలు వ్యవహరించాలని ఆయన వాదించాడు. ది ట్రాజెడీస్ ఆఫ్ ది లాస్ట్ ఏజ్ (1678) లో జాకోబియన్ కాలానికి చెందిన బౌమెంటు ఫ్లెచెర్ మొదలైన నాటక రచయితలను, మిల్టన్ రచించిన పారడైజ్ లాస్ట్ ని ఆయన విమర్శించాడు. ఏ షార్ట్ ష్యూ ఆఫ్ ట్రాజెడీ (1693) లో రైమర్ తాలూకు సంకుచితమైన నియో-క్లాసికల్ దృష్టి స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. షేక్స్పియర్ రచించిన ఒకేలో నాటకాన్ని పసలేని రచన అని ఆయన విమర్శించాడు. ఈ గ్రంథంలోనే ఆధునిక నాటకాలను ఆయన తీవ్రంగా అధిక్షేపించి గ్రీక్ థియేటర్ ఈస్కలస్ రచించిన విషాదాంతాలను అనుసరించాలని ఆయన సలహా ఇచ్చాడు.

18 వ శతాబ్దంలో రైమర్ ప్రభావం చెప్పుకో దగింది. ఆయన ప్రభావం వల్లనే నాటకం విషయంలో డ్రెడెన్ తన అభిప్రాయాలను సవరించుకోవడం జరిగింది. 19 వ శతాబ్దంలో ఆయన అభిప్రాయాలు విమర్శకు గురి అయ్యాయి. 'ప్రపంచం అంతటిలో అధమ విమర్శకుడు' అని మెకాలే ఆయనను వర్ణించాడు. 1692 లో రైమర్ ఆస్థాన చరిత్ర కారుడుగా నియమించబడ్డాడు.

ఇంగ్లండులోని రాజకీయ ఒప్పందాలను ప్రకటించాలని మూడవ విలియమ్ ప్రభుత్వం నిర్ణయించి, రైమర్ కవిని ఆ ప్రచురణలకు సంపాదకుడుగా నియమించింది. వీటిలో మొదటి సంపుటం 1704 లోను, 15 వ సంపుటం రైమర్ మరణించిన 1713 వ సంవత్సరంలోను ప్రచురించ బడ్డాయి. ఆయన తరువాత మరొక అయిదు సంపుటాలు 'ట్రీయటీస్' అనే పేరుతో ప్రచురించబడ్డాయి.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రోజనోవ్, వాసిలి వాసిల్వేవిచ్ (1856-1919): సంప్రదాయ విరుద్ధమైన అభిప్రాయాలకు, ప్రశంసనీయమైన మౌలికతకు, వ్యక్తిత్వానికి పేరు పొందిన రష్యా రచయిత. మధ్య తరగతి కుటుంబంలో జన్మించిన రోజనోవ్ మాస్కో విశ్వవిద్యాలయంలో చరిత్ర అభిమాన విద్యగా అభ్యసించాడు. చరిత్రను, భూగోళ విజ్ఞానాన్ని ఆయన కొంత కాలం బోధించాడు. డాస్టాయేవిస్కీ రచించిన బ్రదర్స్ కరమజోన్ నవలలోని లెజెండ్ ఆఫ్ ది

గ్రాండ్ ఇన్క్విజిటర్ అనే భాగంపై విమర్శనాత్మకమైన పరిశీలన రచించి అందరి దృష్టిని ఆకర్షించాడు.

1880 వ ప్రాంతంలో సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ లో నివసిస్తూ క్రైస్తవ మతంలోని ఆనంద విముఖతను నిరసిస్తూ, విషాదానికి, సన్న్యాస ప్రవృత్తికి క్రైస్తవ మతం నిలయం అని విమర్శించాడు. సహజమైన లైంగిక స్వేచ్ఛను, సంతాన వృద్ధిని రోజనోవ్ సమర్థించాడు. స్లావ్ జాతిపై అతని విపరీతమైన అభిమానం ఆధునిక సాహిత్య విమర్శకులకు ఎక్కువ రుచించలేదు. సెమిటిక్ జాతుల పట్ల ఆయన ప్రదర్శించిన విముఖత ఆయన సాహిత్యానికి కొంత లోటు కలిగించింది. 1899 లో న్యూ టైమ్ (నావోయేవెమ్యా) అనే మార్పుని ఆహ్వానించని (Conservative) పత్రికలో వ్యాసాలు వ్రాయసాగాడు. ఈ పత్రికకు వ్రాసిన వ్యాసాలు ఏ విషయానికైనా సంబంధించి ఉండవచ్చుకాని నిడివి విషయంలో ఆంక్షలు ఉండడం వల్ల సంక్షిప్తంగా విషయాన్ని వ్యక్తం చేసే శైలిని ఆయన అలవరచు కొన్నాడు. 1905 లో విజయవంతం కాని విప్లవాన్ని ఆయన సమర్థించాడు. రూస్ కోయెస్లోవో (రష్యన్ ప్రపంచం) అనే ప్రగతి శీల పత్రికకు వవరిన్ అనే కలం పేరుతో విప్లవాత్మక వ్యాసాలు వ్రాశాడు. తన ఆలోచనలకు అద్దం పట్టే వ్యాసాలను సేకరించి 1912 లో సాలిటరీ థాట్స్ ఫ్రీం టెడ్ ఆల్మోస్ట్ ఫ్రైవెట్లీ అనే పేర ప్రచురించాడు. చిన్న వ్యాసాల, సూత్రాల సముదాయమే కాకుండా, మౌలికమైన, సజీవమైన, స్వచ్ఛమైన గొంతు ఈ సంకలనంలో కనిపిస్తుంది. 1917 లో రష్యా విప్లవం ప్రారంభమయిన తరువాత, మాస్కో సమీపంలో ఒక మత సంబంధమైన ఆశ్రమంలో నివాసం ఏర్పరుచుకొన్నాడు. దుర్భరమైన దారిద్ర్యాన్ని అనుభవిస్తూ, చివరికి సనాతన మతానికి దగ్గర కాసాగాడు. 1919 వ సంవత్సరంలో రోజనోవ్ స్వర్గస్థుడయ్యాడు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రోజాస్, ఫెర్నాందో డి (1465-1541) : స్పెయిన్ సాహిత్య చరిత్రలోనూ, యూరప్ సాహిత్య చరిత్రలోను ఒక ముఖ్యమైన పరిణామానికి కారణమైన ఒకే వచన నాటక రచన చేసిన ఘనత రోజాస్ కు దక్కుతుంది. లా సెల్వెస్ నా అనే ఈ నాటకం వచనంలో రచింపబడ్డ సుదీర్ఘమైన ప్రయోగం.

రోజాస్ తల్లిదండ్రులు యూదు మతస్థులు. 1498 లో సలమాన్కా విశ్వవిద్యాలయంలో రోజాస్ పట్టభద్రుడయ్యాడు. టెలహే పట్టణానికి వెళ్లి అక్కడ న్యాయవాద వృత్తి చేపట్టి, వివాహం చేసుకొని కొంతకాలం లార్

మేయర్ గా కూడా పనిచేశాడు. లా సెల్వేస్టీనా మొదటి రూపం 1499 లో లా కమెడియా డి కాలిక్టోయి మెలీబియా అనే పేరుతో ప్రచురించబడింది. ఇందులో 16 అంకాలు ఉన్నాయి. తరువాతి రూపం 1502 లో ట్రాజిక్ మెడియా డి కాలిక్టోయి మెలీబియా అనే పేరుతో ప్రచురించబడింది. ఫ్రెంచ్ అనువాదం, ఇటాలియన్ అనువాదాలతో ఈ రచనకు లా సెల్వేస్టీ అనే పేరు ప్రచారంలోకి వచ్చింది. దైనందిన జీవితంలోని ఆనందాన్ని నాటక రూపంలో ప్రదర్శించిన ప్రథమ రచనలలో లా సెల్వేస్టీనా చెప్పుకోదగ్గది. విషాదాత్మక ప్రణయగాథను రోజాస్ సామాన్య ప్రజల హాస్య భరిత అనుభవాలతో సమ్మిళితం చేసి మరపురాని నాటకంగా మలచాడు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రోలా, రోమ్యూ, (1866-1944) : 20 వ శతాబ్దపు ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో రోమ్యూ రోలా నవలా

రచయితగా, నాటక రచయితగా, వ్యాస రచయితగా, గొప్ప వేదాంతిగా ఉన్నత స్థానాన్ని అలంకరించాడు. తన కాలంలోని రాజకీయ, సాంఘిక, ఆధ్యాత్మిక సమస్యలు ఎన్నిటితోనో ఆయనకు సన్నిహిత సంబంధం ఉండేది.

కమ్యూనిస్టు, ఫాసిస్టు శక్తులకు వ్యతిరేక ఉద్యమంతోను, ప్రపంచశాంతి స్థాపన ప్రయత్నాలతోను ఆయనకు సంబంధం ఉండేది.

14 వ ఏట పారిస్ కు విద్యాభ్యాసానికి వెళ్లినపుడు అక్కడి సంఘం అస్తవ్యస్తంగా ఉన్నట్లు గ్రహించాడు. మతంపై విశ్వాసం నశించింది. స్పీనోజా, టాల్ స్టాయ్ వంటివారి రచనలు ఆయనను ఆకర్షించాయి. సంగీతంపై అభిరుచి పెంచుకొన్నాడు. చరిత్రను అధ్యయనం చేసి, 1895 లో కళాపరిశోధనలో డాక్టరేట్ ను తీసుకొన్నాడు. మొదటి దశలో ఆయన నాటకాలు రచించాడు. కాని అవి ఎక్కువ మందిని చేరుకోలేక పోయాయి. రెండు పర్యాయాలు తన నాటికలను సంకలనం చేశాడు. 1913 లో ప్రచురితమైన ట్రాజెడీస్ డి లా షామ్ అనే సంకలనంలో ఏర్బ్ అనే నాటిక ఉంది. 1904 లో

ప్రచురితమైన లే థియేటర్ డి లా రెవల్యూషన్ అనే సంకలనంలో ది వుల్స్ (1898), డాంటన్ వంటి నాటికలు ఉన్నాయి.

పది సంపుటాల బృహత్ నవల జీన్ క్రిస్టాఫె (1904-12) ని లే కెహియర్స్ డి లా క్విన్ జైన్ అనే పత్రికలో ఆయన ప్రచురించాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఫ్రాన్స్, జర్మనీ సత్వాన్ని, మానవతను గౌరవించాలని ఉద్బోధిస్తూ ఎబిఎ ది బాటేల్ అనే కరపత్రాన్ని ప్రచురించాడు. 1915 లో ఆయనకు నోబెల్ పురస్కారం లభించింది. 1914 లో ఆయన స్విట్జర్లాండు వెళ్లి 1937 వరకు అక్కడే జీవితాన్ని గడిపాడు.

వీరులపై ఆయన అభినివేశం బీతోవెన్ జీవిత చరిత్ర, మైకేల్ ఎంజెల్ జీవిత చరిత్ర, టాల్ స్టాయ్ జీవిత చరిత్ర రచనలో వ్యక్తం అయింది. 'జీన్ క్రిస్టాఫె' అనే రచన ఫ్రాన్సులో గొలుసు నవల (Novel cycle) ను ప్రవేశ పెట్టింది. రచనలోను, శైలిలోను ఈ నవల ఉన్నతమైనది. కవిత్వ భావపేశలమైన ఈ నవలలో జర్మన్ జాతీయుడైన ఒక వాగ్గేయకారుడు జీన్ క్రిస్టాఫె క్రాఫ్ట్ జీవితంలోని ఒడుదుడుకులను హృదయంగమంగా రోలా చిత్రించాడు. జర్మన్ వాగ్గేయకారుని మధ్య, ఫ్రెంచి యువకుని మధ్య పెంపొందిన మైత్రి రోలా విశ్వసించిన 'వైరుధ్యాల సమన్వయం' గా కనిపిస్తుంది. అదే సర్వజాతి సమన్వయానికి దోహదం చేస్తుందని ఆయన గాఢంగా విశ్వసించాడు. రాజకీయ విభేదాలను, వాటి దారుణ ప్రభావాలను వివరిస్తూ ఏడు సంపుటాల నవలా మాలిక లామె-ఎన్ బాంటె ను 1922-33 మధ్య కాలంలో ప్రకటించాడు.

1920 ప్రాంతంలో ఆయన దృష్టి ఆసియావైపు, ముఖ్యంగా భారతదేశం వైపు మళ్లింది. భారతీయ తత్వ శాస్త్రాన్ని పశ్చిమ దేశస్థులకు వివరించాలని ఆయన ప్రయత్నించాడు. 1924 లో మహాత్మాగాంధీ జీవిత గాథను రచించాడు. 1935 లో మాస్కో సందర్శించి, మాక్సిమ్ గోర్కీని కలుసుకొన్నాడు. తన కాలపు మేధావులయిన బెర్ట్రాండ్ రసెల్, ఆల్బర్ట్ ఐన్ స్టైన్, రవీంద్రనాథ్ టాగోర్ వంటి వారితో ఆయన జరిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు 1948 లో ప్రచురితమయ్యాయి. మరణానంతరం ఆయన జ్ఞాపకాలు 1956 లో ప్రచురించ బడ్డాయి. ఈ రచన లన్నింటిలో రోలా నిజాయితీ, సకలమానవ జాతిపై అనంతమైన అనురాగమూ ప్రత్యక్ష మవుతాయి. ఒక ఉదాత్త, ఉత్తమ సాహిత్యమూర్తిగా ఆయన దర్శనమిస్తాడు.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

రోవా బాస్తోస్, ఆగస్తో (1917--) : లాటిన్ అమెరికన్ కథారచయిత, నవలారచయిత సినిమా సంభాషణల రచయితగా జాతీయ, అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని ఆర్జించిన వాడు. ఒక మారుమూల పల్లెలో జన్మించిన రోవా బాస్తోస్ ఒక మిలిటరీ పాఠశాలలో కొంతకాలం విద్యాభ్యాసం చేసి, 1932-35 మధ్య జరిగిన ఛాకో యుద్ధంలో పైనికుడుగా పోరాడాడు. విద్యార్థి దశలోనే తన పినతండ్రి ఇంటిలో ఉన్న గ్రంథాలను చదివి, ప్రామాణిక శ్వానిష్ సాహిత్యంలో ప్రవేశాన్ని, ఆసక్తిని, పొండిత్యాన్ని సంపాదించుకొన్నాడు.

1942 లో తన తొలి కవనాలను *ఎల్ రూసినార్ డి లా అరోరా* (El Rusenor de La Aurora) అనే గ్రంథంగా వెలువరించాడు. 1940-50 దశకంలో ఈయన వ్రాసిన నవలలూ, ఎన్ని ప్రదర్శనలకో నోచుకున్న నాటకాలూ, కవనాలూ ఏవీ ప్రచురణ కాలేదు. వాటిలో *ఎల్ నరంజల్ ఆర్డియంబె* (El naranjal ardiente-1960: The Burning Orange Grove) అనే కరపత్రం మాత్రం ప్రచురితమైంది. 1947 లో జరిగిన అంతర్యుద్ధం కారణంగా స్వదేశం వదిలి 'బ్యూనోస్ ఎయిర్స్' వెళ్లి అక్కడి రాయబార కార్యాలయంలో సాంస్కృతిక వ్యవహారాలశాఖకు అధిపతిగా పనిచేశాడు.

ఎల్ ట్రూనో ఎంటర్ లాస్ హోజాస్ (El Trueno entre las hojas-1953 Thunder Among The Leaves) అనేది ఆయన మొదటి కథాసంపుటి. ఆ పేరుతో ఉన్న కథను సినిమాకు పనికి వచ్చే విధంగా ఆయనే త్రిప్పివ్రాశాడు కూడా. ఇందులో పెరాగ్వియన్ అనుభూతులను, ప్రత్యేకించి అక్కడి సాంఘిక అన్యాయాలను, హింసను రచయిత ప్రతిబింబిస్తాడు. *రోవా-బాస్తోస్* తన రచనలలో వాస్తవికతకు పుక్కిటిగాథల (Myths) ను, 'ఎక్స్ ప్రిషనిస్ట్' పద్ధతులను జోడించి *మాజిక్ వాస్తవికత* (Magic realism) అనే దానిని సృష్టించి వాడుకొన్నాడు.

హిజోడి హోంబ్రె (Hejode Hombre-1960 Son of Men, 1965) అనే ఆయన నవల ఆధునిక పెరుగ్వే చరిత్రనే విమర్శనాత్మకంగా చూపుతుంది. దీనిని కూడా సినిమాకి పనికి వచ్చే విధంగా ఆయనే మలచాడు. 1960-70 దశకంలో ఇంకా అనేక సినిమాలకు రచనలు చేశాడు.

ఎల్ బూలియో (1966; The Untilled) అనే కథాసంపుటి అవగాహనతోను, సానుభూతితోను ప్రవాస పెరాగ్వీన్ల సమస్యలను ప్రతిబింబిస్తుంది. *లాస్ పైన్ సోబర్*

ఎల్ ఆగ్వా (Los pies sobre el agua 1967, The Feet on the Water), *మదేరా క్వేమాడా* (Madera quemada; 1967, Burnt Madeira) అనేవి ఈయన ఇతర కథా సంపుటాలు.

1970 లో స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్లి అక్కడి విశ్వవిద్యాలయంలో సాహిత్యాన్ని బోధించాడు. ఆయన ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొని రాసిన నవల *యో ఎల్ సుప్రీమో* (Yo el supremo, 1945, "I The Chief). ప్రాన్సియా జీవిత చరిత్ర ఆధారంగా వంద సంవత్సరాల పెరుగ్వే దేశ చరిత్రను చిత్రిస్తుంది. 1976 లో ఫ్రాన్స్ వెళ్లి అక్కడ 'యూనివర్సిటీ టీచోలోస్' లో ఆచార్యుడుగా చేరాడు. డి. డబ్ల్యు. ఫాస్టర్ ఆంగ్లంలో ఈయనపై వ్రాసిన గ్రంథం ప్రామాణికమైనది.

కె.జి. మూర్తి

రోసెట్టి, దాంతే గాబ్రియెల్ (1828-82) : కవిత్వానికి, చిత్రకళకు ఉన్న అవిభాజ్య సంబంధాన్ని తన కళాత్మక దృష్టితో ప్రకటిస్తూ ప్రి-రాఫలైట్ (Preraphaelite) ఉద్యమానికి ఇంగ్లండులో రోసెట్టి నాయకత్వం వహించాడు. నైతిక, మత, మధ్యయుగ సంబంధమైన విషయాలను సహజంగా, సౌందర్యదృష్టితో వీరు పరిశీలించేవారు.

లండన్ లోని కింగ్స్ కాలేజ్ లో విద్యాభ్యాసం చేసే సమయంలో చిత్రకళ, కవిత్వాలలో ఏది తనకిష్టమో అభిరుచిని నిర్ణయించుకోలేక 14 వ ఏట చిత్రకళని అభ్యసించాలని నిర్ణయించుకొని రాయల్ ఎకాడమి ఆఫ్ ఆర్ట్స్ లో విద్యార్థిగా చేరాడు. అదే సమయంలో షేక్స్ పియర్, గొయిథె, స్కాట్ వంటి వారి సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేశాడు. బ్లేర్ చిత్రాలు, రచనలు ఆయనను బాగా ఆకరించాయి.

20 వ ఏటకే ఇటాలియన్ సాహిత్యం నుంచి ఎన్నో అనువాదాలు చేశాడు. జర్మనీలో ప్రారంభమయిన ప్రి-రాఫలైట్ ఉద్యమానికి సంబంధించిన అంశం సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనానికి ముందు ఉన్న స్వచ్ఛమైన శైలి విధానం. ఆ విధానాన్ని ఇంగ్లండులో ప్రవేశ పెట్టాలి అని రోసెట్టి ఆశించాడు. ప్రకృతి సత్యానికి సాహిత్యం దర్పణం కావాలని భావించాడు. మధ్యయుగ సంస్కృతిని స్వర్ణయుగంగా భావించి ఆ సంస్కృతిని సాహిత్యంలో ప్రదర్శించాలని ప్రయత్నించాడు. సాహిత్యానికి, చిత్రకళకు సాంఘిక ఆదర్శాన్ని కూడా ఈ ఉద్యమం జోడించింది.

గోధిక్ కాలంనాటి మత ఆచారాలు, ఆభరణాలు

అతనిని ప్రభావితం చేశాయి. వాటి సౌందర్యం అతనిని బాగా ఆకరించింది. తన ప్రథమ కవితా సంకలనానికి సాంగ్స్ ఆఫ్ ఏన్ ఆర్ట్-కేథలిక్ అని పేరు పెట్టాడు. వీటికైతే సులభం, కాని ప్రత్యేకాత్మత ఎక్కువ. ది బ్లెస్సెడ్ డేమోజెల్ అనే శబ్దచిత్ర సుందరమైన కవిత 1850 లో ది జెర్మీ అనే ప్రి-రాఫలైట్ ఉద్యమ పత్రికలో ప్రచురితమయింది.

ఎక్స్ ప్లొరాడోమిని వంటి మత సంబంధ చిత్రాలు తీవ్రమైన విమర్శకు గురిఅయ్యాయి. అందువల్ల, రోసెట్టి మత సంబంధ చిత్రాలను విడిచి పెట్టి, లౌకికమైన షేక్స్ పియర్ నాటకాలకు, బ్రౌనింగు కవితలకు సంబంధించిన చిత్రాలు రచించాడు. 1856 తరువాత సర్ థామస్ మెలోడి మార్డ్ డార్థర్ వంటి కావ్యాలకు సంబంధించిన చిత్రరచన చేశాడు.

తన ఉద్యమంలో తోడుగా నిలచిన, అందగత్తె ఎలి జబెత్ సిడ్డల్ ని 1860 లో వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆమె రూపాన్ని అందానికి ప్రతీకగా అతడు రచించిన చిత్రాలు ఆమెపై అతని అమితమైన ప్రేమను వ్యక్తం చేస్తాయి. జాన్ రస్కిన్ వంటి ప్రఖ్యాత కళావిమర్శకుడు రోసెట్టి చిత్రాలను అభినందించాడు. ఆక్స్ ఫర్డ్ లోను, కేంబ్రిడ్జ్ లోను రోసెట్టి యువకులను ఆకరించసాగాడు. ఎడ్వర్డ్ బర్న్-జోన్స్, విలియమ్ మోరిస్ వంటి యువకులు ఈ ఉద్యమంలో చేరారు. మళ్ళీ ఈ ఉద్యమం బాగా పుంజుకొంది. కాని 1860 తరువాత రోసెట్టి జీవితం సుఖ శాంతులకు దూరమయింది. 1862 లో ఎలిజబెత్ మరణించింది. తన కవితల వ్రాత ప్రతులను ఆమెతో ఖననం చేశాడు. ఆమె అతనికి ఆదర్శప్రేయసి అని 1863 లో అతడు చిత్రించిన బియాటా బయెటిక్స్ వెల్లడిస్తూంది.

1861 లో ప్రచురించబడిన ఎల్లీ ఇటాలియన్ పొయెట్స్ విజయవంతం అయింది. ఖననం చేసిన వ్రాతప్రతులను బయటకు తీసి పొయెట్స్ అనే సంకలనాన్ని 1870 లో ప్రచురించాడు. ఆ సంకలనానికి మంచి ఆదరణ లభించింది. అయితే, మైట్ లండ్ అనే విమర్శకుడు ఆ సంకలనాన్ని తీవ్రంగా అధిక్షేపించాడు. రోసెట్టి తగిన సమాధానం ఇచ్చాడు. కాని అప్పటికే అతని ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బతింది. 1874 లో అవయవాలు కదపలేని పరిస్థితికి దిగజారింది. అయినా, 1880 లో డాంబేస్ట్రప్షం అనే చిత్రాన్ని రచించాడు. పొయెట్స్ సంకలనాన్ని మార్పులు, చేర్పులతో తిరిగి ప్రచురించాడు. బాలెడ్స్ అండ్ సానెట్స్ లో తన బాలె

డ్స్ ని, సానెట్స్ ని అన్నిటిని కలిపి ప్రచురించాడు. 1881 లో తన కుటుంబ సభ్యులు తనకు శ్రద్ధగా పరిచర్యలు చేశారు. కాని అతని ఆరోగ్యం పూర్తిగా క్షీణించింది. ఆ సంవత్సరం వసంత ఋతువులో రోసెట్టి స్వర్గస్థుడయ్యాడు.

‘లండన్ నరకంలో అస్తమించిన గొప్ప ఇటాలియన్’ అని రోసెట్టిని రస్కిన్ అభివర్ణించాడు. అసమాన లేఖా సాహిత్యసృష్టి, అనేక ఛందోరీతుల ప్రయోగం, మంచి స్థాయికి ఎదిగిన చిత్రకళా నైపుణ్యం, ప్రతీకాత్మక కవిత్వం రోసెట్టిని మరువరాని కళాతపస్విగా చేశాయి.

ఎస్.ఎస్.ప్ర.

ర్యీద్ బెర్గ్, విక్టోర్ (1828-95) : స్వీడన్ సంస్కృతిని గాఢంగా ప్రభావితం చేసిన ర్యీద్ బెర్గ్ ‘జోన్ కోపింగ్’ నగరంలో 1828 లో జన్మించాడు. సాహిత్యంలో కాల్పని కోద్యమానికి చెందినవాడు. బహుముఖమైన ప్రతిభను కనపరచినవాడు. బాల్యంలో అనాథగా - జీవితం గడపిన ర్యీద్ బెర్గ్ 1855 లో వ్రాసిన గోబెబర్గ్ హౌండ్స్ ఫీడ్ నిగ్ అనే నవలను 1859 లో ధారావాహికంగా పత్రికలో ప్రచురించాడు. పురాతన ఏథెన్స్ లో క్రైస్తవమతం ప్రవేశించిన సమయంలో తదితర సంప్రదాయానికి, క్రైస్తవానికి మధ్య సంభవించిన ఘర్షణ ఈ నవలలో ఇతివృత్తం. సమకాలీన స్వీడన్ పరిస్థితులకు అద్దం పట్టినట్లుగా ఈ నవలను ర్యీద్ బెర్గ్ రూపొందించినాడు. మత మోఢ్యంపట్ల తన వ్యతిరేకతను దీనిలో స్పష్టం చేశాడు. మధ్య యుగంలో స్వీడన్ స్థితిగతులు ఆధారంగా సింగొల్లా (Singoalla, 1857) అనే నవలను రచించాడు. దీన్నే పరిష్కరించి 1865 లో పునర్ముద్రించాడు. బిబెల్స్ లారాబయ్ క్రిస్టస్ (క్రిస్తును గూర్చిన బైబిల్ సూక్తులు) అనే గ్రంథాన్ని 1862 లో ప్రచురించాడు. క్రీస్తు దైవత్వాన్ని నిరాకరిస్తూ వ్రాసినందున మతాధికారులతో ఇతనికి వైమనస్యం ఏర్పడింది. ర్యీద్ బెర్గ్ కి వాదోపవాదాల మూలంగా మనశ్శాంతి లోపించింది. 1870 లో కొంతకాలం స్వీడిష్ పార్లమెంట్ సభ్యుడుగా ఉన్నాడు. స్వీడిష్ భాషను సంస్కరించాలని యత్నించాడు. 1874 లో రోము నగరాన్ని సందర్శించి రోమర్ స్కాడగార్ అనే గ్రంథాన్ని వ్రాసి, రోము నగర పురాతన వైభవాన్ని ప్రతిభావంతంగా వ్యాఖ్యానించాడు. 1876 లో గొయిథే మహాకవి జర్మన్ భాషలో రచించిన ఫౌస్ట్ (Faust) అనే నాటకాన్ని స్వీడిష్ భాషలోకి అనువదించాడు. దిక్టర్ అనే కవితా సంపుటంతో గొప్ప కవిగా కీర్తింపబడ్డాడు. ఇతనికి ఉప్పసాలా యూనివర్సిటీ డాక్టరేట్ పట్టాన్ని

ప్రదానం చేసింది (1877). 1878 లో స్వీడిష్ ఆకాడమీలో సభ్యత్వాన్ని పొందాడు. 1884 లో స్టాక్ హోం విశ్వవిద్యాలయంలో 'చరిత్ర-సంస్కృతి' ఆచార్యుడుగా నియమితుడయ్యాడు. స్వీడన్ లో రిఫర్మేషన్ కాలనాటి పరిస్థితులను ఆధారంగా చేసుకొని వాపెన్ స్పెడెడ్ (కవచం) అనే నవలను వ్రాశాడు. దెన్మా గ్రోట్టా సాంగెన్ అనే కవితా సంపుటాన్ని ప్రచురించాడు. ఈ కవితా సంపుటంలో సామాజికమైన పరిస్థితులపై తీవ్రమైన అధిక్షేపం కనిపిస్తుంది. 1886-89 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో జర్మన్ పురాతన గాథలను అధ్యయనం చేసి, రెండు సంపుటాలను ప్రకటించాడు.

ర్యీద్బర్గ్ స్వీడిష్ సంస్కృతిలో సమున్నత స్థానాన్ని సంపాదించుకొన్నాడు. 1895 లో జర్నీహోం నగరంలో అతడు మరణించినాడు.

శ్రీ.ల.

లండన్, జాక్ (1876-1916) : ఆంగ్ల నవలారచయిత, కథా రచయిత. ఈయన రచనలు మనుగడకై

అవిచ్ఛిన్నంగా సాగే మౌలికమైన పోరాటాన్ని ఆసక్తి దాయకంగా కాల्పనికరీతిలో (Romantically) వర్ణించాయి. ఈయన అసలు పేరు 'జాన్ గ్రీఫిత్ ఛానీ'. తండ్రి వదలి వేయగా, ఆధ్యాత్మికత పాలు ఎక్కువగా ఉన్న తల్లి,

మంచివాడైన సవతితండ్రి (లండన్ అనేది ఆయన ఇంటిపేరే) ఈయనను పెంచారు. దారిద్ర్య బాధ నుంచి తప్పించుకోడానికి 14 సంవత్సరాల వయస్సున్నప్పుడు స్కూల్ మాని, ఏవో చిల్లర పనులు చేస్తూ, నౌకలలో పనిచేస్తూ అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో చాలా భాగాన్నీ, జపాన్ నూ సందర్శించాడు. ఆర్థిక మాంద్యాన్ని కళ్లారా చూశాడు. పనిపాటలు లేకుండా తిరుగుతూ కారాగారవాసం కూడా చేశాడు. ఛార్లెస్ డార్విన్, కార్ల మార్క్స్ ఫ్రెడరిక్ నీత్సేల రచనలను చదివి, ఆకళింపు చేసుకొని తీవ్రవాద సోషలిస్ట్ గా స్థిరపడ్డాడు. శ్వేత జాతుల ఆధిక్యానికి సామ్యవాదాన్ని జోడించి ఒక నూతన మిశ్రమాన్ని తనకై సృష్టించు కొన్నాడు. బ్రతుకు

తెరువుకై ఎన్నో పనులు చేసి, కొంతకాలం అప్పట్లో బంగారం కోసం తీసే పరుగు (Gold Rush-1897) లో చేరి ఎక్కడా సాఫల్యం పొందలేక, చివరకు రచయితగా స్థిరపడ్డాడు.

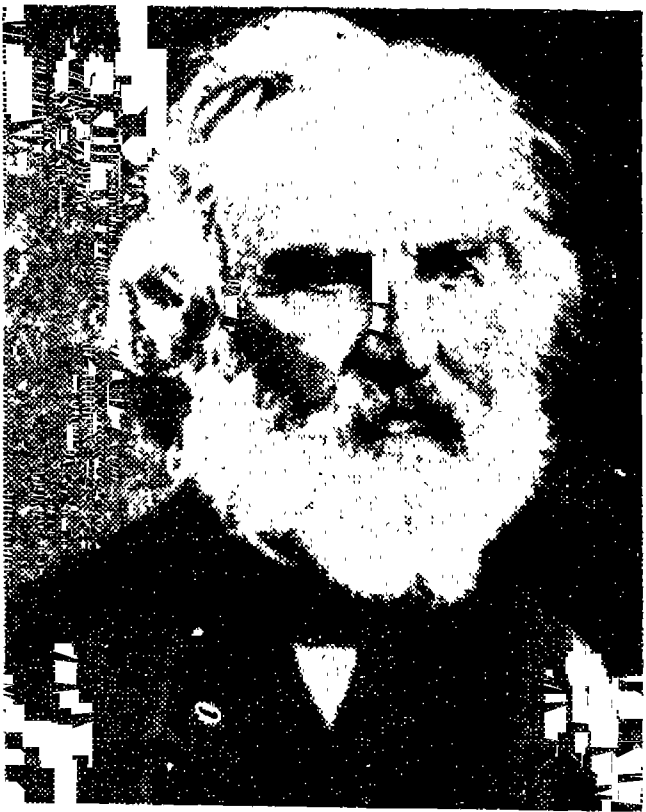
రోజూ కొన్ని గంటలపాటు పత్రికలు, పుస్తకాలు పఠించి, ఎంతో కొంత వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. మొదట్లో సాహసగాథలు, భయానక కథలు, హాస్య రచనలు వ్రాసేవాడు. 1909 లో ప్రచురితమైన ఆయన తొలి నవల మూర్టిన్ ఈడెన్ (Martin Eden) ఒక విధంగా ఆయన స్వీయజీవితాన్ని ప్రతిబింబించే నవల అనవచ్చు. ఈ రచయిత తన రచనా వ్యాసంగాన్ని ఎలా ప్రారంభించి, అభివృద్ధి చేసుకొన్నాడో ఇందులో కనిపిస్తుంది. ఆయనకు అమితమైన పేరు ప్రఖ్యాతులను తెచ్చిపెట్టింది ఈ నవల. 1900 వ సంవత్సరంలో ది సన్ ఆఫ్ ది వుల్ఫ్ (The Son of the Wolf) తో ప్రారంభించి 17 సంవత్సరాలలో 50 గ్రంథాలు రచించాడు. ఆ రోజులలో అత్యధిక పారితోషికం తీసుకొనే రచయితగా పేరు పొందినా, ఈ రచయిత తన ఖర్చులకు సరిపడే సొమ్మును ఏనాడూ సంపాదించలేదు. సామ్యవాద స్థాపనకై వర్గపోరాటం తప్పదనే సిద్ధాంతాన్ని తాను అంతగా పట్టించుకోని చివరి రోజులలో కూడా యువ విప్లవ కారులకు ఈయన ఆదర్శమూర్తిగానే నిలిచాడు. మాదక ద్రవ్యాలను మితి మీరి తీసుకోడం వలన సంభవించిన ఈయన మరణాన్ని ఆత్మహత్యగా పరిగణించడం జరిగింది.

ఈయన రచనలలో కాల్ ఆఫ్ ది వైల్డ్ (1903), వైల్డ్ ఫాంగ్ (1906), బర్నింగ్ డే లైట్ (1910) ప్రముఖమైనవి. వీటిలో మనిషి తన పరిసరాలకు, పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ఎట్లా సర్దుకుపోగలడో మనిషిలోని కొన్ని లక్షణాలు కొన్ని తరాలలో మరుగున పడిపోకుండా తిరిగి అవి ఎట్లా ప్రజ్వరిల్లుతాయో ఈ రచయిత చూపిస్తాడు. స్వీయ చరిత్ర ఆధారంగా వ్రాసిన మరి రెండు నవలలు ది రోడ్ (1907), జాన్ బారీ కార్న్ (1913) బహుళ ప్రాచుర్యం పొందాయి. ది సీ వుల్ఫ్ (The Sea Wolf, 1904) లో అత్యంత శక్తిమంతుడైన నాయకుణ్ణి చిత్రిస్తాడు. ది ఐరన్ హీల్ (1907) లో ఏకవ్యక్తి నిరంకుశ పాలనా వ్యవస్థ (Fascism) భయానక అవతరణను ముందుగానే ఊహించినట్లు వ్రాస్తాడు. 1920 తరువాత క్రొత్త తరపు యువ రచయితల మెరుపుతో ఈ రచయిత అమెరికాలో కొంత ప్రాబల్యాన్ని కోల్పోయినా యూరప్ లో ముఖ్యంగా సోవియెట్ యూనియన్ లో

తన పలుకుబడిని పెంచుకొన్నాడు. సోవియెట్ యూనియన్ లో 1956 లో ఈయన స్మృత్యర్థం వెలువరించిన గ్రంథం ప్రతులన్నీ కొద్ది గంటలలోనే అమ్ముడైపోవటం రష్యన్ హృదయాలలో ఈయన స్థానాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఆర్. బాల్ ట్రాప్, ఎ. సింక్లెయిర్లు వ్రాసిన ఈయన జీవిత చరిత్రలు 1976, 1977 లలో ప్రచురితమయ్యాయి.

కె.జి. మూర్తి

లాంగ్ ఫెలో, హెన్రీ వడ్స్వర్త్ (1807-82): 19 వ శతాబ్దిలోని అమెరికన్ రచ

యితలలో బహుళ ప్రాచుర్యం పొందినవాడు. విద్యార్థి దశలోనే సర్వాల్టర్ స్కాట్ వ్రాసిన కల్పిత కథలు, గాథలు (Romances), 'వాషింగ్టన్ ఇర్వింగ్' వ్రాసిన స్కెచ్ బుక్ (Sketch Book) లాంగ్ ఫె

లోను ఆకర్షించాయి. కళాశాలలో చదివే రోజులలోనే దేశంలోని ప్రముఖ వార, పక్ష పత్రికలలో ఆయన వ్రాసిన కవితలు ప్రచురితమయ్యేవి. అనువదించటంలో ఈయన ప్రతిభను గుర్తించి ఆధునిక భాషల శాఖలో ఆచార్య పదవినిచ్చి శిక్షణకై యూరప్ లో కొంతకాలం అధ్యయనం చేసి రమ్మని పంపింది ఒక విశ్వవిద్యాలయం.

యూరప్ లో ఫ్రెంచ్, శ్పానిష్, ఇటాలియన్ భాషలను అధ్యయనం చేసి 1829 లో సంయుక్త రాష్ట్రాలకు తిరిగి వచ్చాడు. ఒక క్రమ పద్ధతిలో విద్యను అర్జించటం, విద్యార్థులకు చెప్పటం అనే మూసలో ఇముడలేనని తెలుసుకొని 'బౌడాయిన్' (Bowdoin) విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్య స్థాయిలో గ్రంథాలయాధిపతిగా చేరాడు. ఆ పదవిలో ఉంటూ పాఠ్య గ్రంథాలను వ్రాశాడు; కొన్నిటికి సంపాదకత్వం వహించాడు; అనేక భాషలలోని ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని అనువదించాడు. ఫ్రెంచ్, శ్పానిష్, ఇటాలియన్ సాహిత్యాలపై వ్యాసాలు వ్రాశాడు. కాని జీవితంలో ఏకాకినై పోయాననే భావం ఆయనను క్రుంగదీయటం ప్రారంభించింది. అదే సమయంలో (1835) లో హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం ఆచార్య పదవి నిచ్చి జర్మనీ వెళ్లే అవకాశాన్ని కల్పించింది. జర్మనీతో పాటు ఇంగ్లండ్, స్వీడన్,

నెదర్లాండ్స్ లను కూడా ఆయన దర్శించాడు. 1835 లో మొదటి భార్య మరణంతో పూర్తిగా క్రుంగిపోయిన ఈ రచయిత హిడెల్ బర్గ్ లో స్థిరపడి జర్మన్ భావకవుల (German Romanticism) ప్రభావానికి లోనయ్యాడు. 1843 లో అమెరికాకు తిరిగి వచ్చి పునర్వివాహం చేసుకొన్నాడు. 1839 లో హైపీరియన్ (Hyperion) అనే రొమాంటిక్ నవలను, ఫేసెస్ ఆఫ్ ది నైట్ (Faces of the Night) అనే కవితా సంపుటిని వెలువరించాడు. ఆ కవితలలో ది సామ్ ఆఫ్ లైఫ్ (The Psalm of Life), ది లైట్ ఆఫ్ ది స్టార్స్ అనేవి అమితమైన ప్రజాదరణ పొందాయి. 1841 లో బాలడ్స్ అండ్ అదర్ పోయెమ్స్ ప్రచురించాడు. అందులోని ది రేక్ ఆఫ్ హెస్పెరస్ జాతి నంతటినీ కుదిపివేసింది. కాని 1842 లో రచించిన పోయెమ్స్ ఆన్ స్లేవరీ అంత విజయవంతం కాలేదు. 1854 లో హార్వర్డ్ లో పదవీ విరమణ చేసిన తరువాత ది సాంగ్ ఆఫ్ హీయవాతా అనే గ్రంథాన్ని ఉత్తర అమెరికాలో ఇండియన్ తెగలకు సంబంధించిన పిషయాలపై వ్రాశాడు. 1861 లో ఈయన రెండవ భార్య మరణం ఈయనను బాగా క్రుంగదీసింది. దానిలో నుంచి బయటపడే ప్రయత్నంలో డీవైన్ కామెడీ మొత్తాన్ని అనువదించాడు. అప్పటివరకు వచ్చిన అనువాదాలలో అది ఉత్తమోత్తమమైనదని పండితులు, విమర్శకులు ముక్త కంఠంతో కొనియాడారు. దాంతే పై ఈ రచయిత ఆరు సానెట్లను కూడా వ్రాశాడు. 'లాంగ్ ఫెలో' వ్రాసిన కవితలలో అవి చాలా ప్రసిద్ధి చెందాయి.

ఛాసర్ విరచితమైన కాంటర్బరీ బేల్స్ మూసలో ది బేల్స్ ఆఫ్ ఏ వేస్టెడ్ ఇన్ అనే గ్రంథాన్ని 1863 లో ప్రచురించాడు. ఈ రచయిత కథ చెప్పే తీరు చాలా విశిష్టమై అందరినీ ఆకట్టుకొంటుంది. 1872 లో ఆయన అత్యుత్తమ రచన అని చెప్పదగిన ట్రైస్టన్, ఎ మిస్టరీ అనే మూడు గ్రంథాల మాలను రచించాడు. ట్రైస్టన్ పుత చరిత్ర దాని పుట్టుక నుంచి చాలా వివరంగా ఇందులో కనిపిస్తుంది. బుడాన్ మెకాబియన్, మైఖేల్ ఏంజిలో (Michael Angelo) అనే నాటికలను కూడా వ్రాశాడు. కాని 1843 లో వ్రాసిన ది శ్పానిష్ స్టూడెంట్ వలెనే అవి కూడా అంత విజయం కాలేదు. 1882 లో ఈయన మరణించిన చాలాకాలం తరువాత ఈ నాటకాల గొప్పతనాన్ని విమర్శకులు గుర్తించటం జరిగింది. ఈయన స్మృతి చిహ్నాన్ని వెస్ట్ మిన్ టర్ ఆబీ లో నెలకొల్పారు.

కె.జి. మూర్తి

లాంప్ మన్, ఆర్కిబాల్డ్ (1861-99) : కాన్సె
డరేషన్ వర్గానికి చెందిన ప్రసిద్ధ కేనేడియన్

కవి. ప్రకృతిలో కనిపించే రమణీయ దృశ్యాలను, ఆసక్తికరమైన సంఘటనలను కమనీయంగా చిత్రించగలగటం ఈ రచయిత ప్రత్యేకత. టారంట్ విశ్వవిద్యాలయంలో అధ్యయనం, పోస్ట్ శాఖలో ఉద్యోగం.

కాని కవిత్వం ఆయన ఊపిరి. ఇంకో ఇద్దరు యువ కవులతో కలసి 'టారంట్' లోని గ్లోబ్ (Globe) అనే వారపత్రికలో ఎడ్ ది మెర్మైయిడ్ షాన్ అనే శీరికను 1892-93 లో నిర్వహించాడు. నగర జీవితంలోని యాంత్రికతకు విముఖుడై సమయం దొరకినప్పుడల్లా పల్లె ప్రాంతాలకు వెళ్తూ ఉండేవాడు. ఈ రచయితను ప్రామాణిక రచయితల కవితా రూపాలు, శైలి పద్ధతులు ప్రభావితం చేశాయి. కాని వర్డ్స్ వర్త్, షెల్లీ, కీట్స్ వంటి భావ కవుల భావ కవిత్వం కూడా ఈ రచయితను ఆకట్టుకొంది. ఈ రెంటినీ సమన్వయం చేస్తూ సౌందర్యాన్ని, క్విబెక్ లోని గాటినో పల్లె ప్రాంతాల ఆహ్లాదకరమైన అందాలను లాంప్ మన్ కీర్తిస్తాడు. ఒక విధంగా ఈయన ప్రకృతిని కవిత్వంలో ఆరాధించిన కవి. ఈయన సామ్యవాది. పార్టీ పద్ధతి రాజకీయాలకూ, వ్యవస్థాపరమైన మతానికి వ్యతిరేకి. కాని ఆ విప్లవ భావా లేవీ ఎక్కువగా ఈయన కవితలలో కనిపించవు.

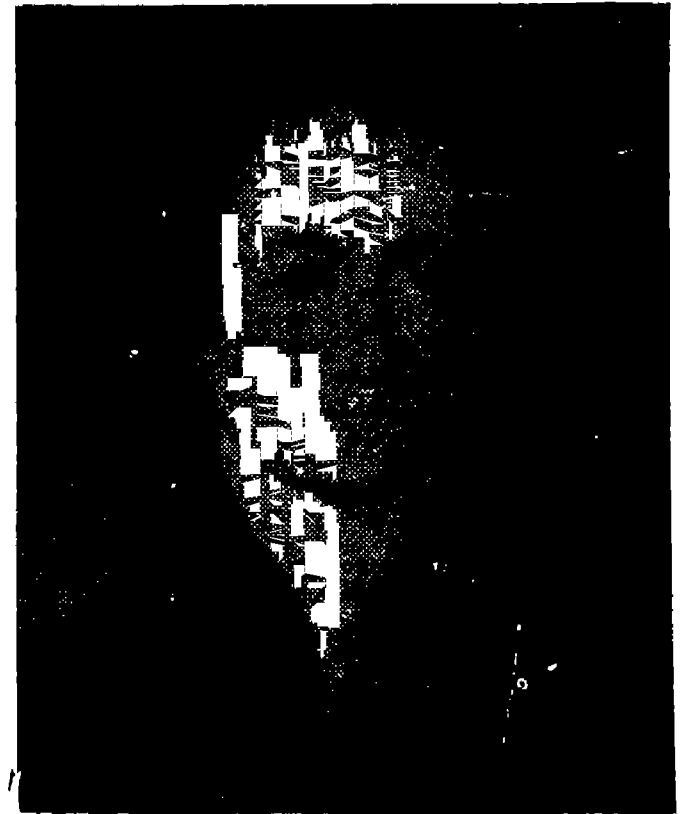
ఈ రచయిత ఎమొంగ్ ది మిలెట్ అండ్ అదర్ పొయెమ్స్ (1888), లిరిక్ ఆఫ్ ఎర్త్ (1893) అనే రెండు కవితా సంపుటాలను తానే వెలువరించాడు. ఆయన మరణానంతరం ది పొయెమ్స్ ఆఫ్ ఆర్కిబాల్డ్ లాంప్ మన్ (1900), లిరిక్ ఆఫ్ ఎర్త్, పొయెమ్స్ అండ్ బాలడ్స్ (1925) అనే కవితా సంపుటాలను ఆయన మిత్రుడు డంకన్ కాంబెల్ స్కాట్ ప్రకటించాడు.

కె.జి.మూర్తి.

లాంబ్, ఛార్లెస్ (1775-1834) : ప్రఖ్యాత ఆంగ్ల రచయిత, విమర్శకుడు, వ్యాసకర్త. లేఖా రచనకు సాహిత్యంలో ఒక విశిష్ట స్థానాన్ని కల్పించినవాడు. ఎస్సేస్

ఆఫ్ ఎలియా అనే వివిధాంశాలపై ఈయన వ్రాసిన వ్యాసపరంపర చిరకాలం నిలచేదీ, ఆయనకు రచయితగా శాశ్వతత్వాన్ని ప్రసాదించేదీ అని చెప్ప వచ్చును. విద్యార్థి దశనుండే కోలరిడ్జ్, లే హంట్లతో పరిచయం ఉండేది. ఆ స్నేహం తరువాత బలపడి జీవితకాలపు మిత్రత్వంగా పరిణతి చెందింది. చిన్నతనంలోనే అనేక గ్రంథాలను పఠించి పండితు డనిపించుకొన్నాడు. ఇతనికి కొద్ది నత్తి ఉండేది. అది లేకపోతే ఈయన బహుశః చర్చ్ సేవలో చాలా ఉన్నత పదవులను చేరుకొని ఉండేవాడు. 1792 లో ఇండియా హౌస్ లో గుమాస్తాగా చేరి, 1825 లో పదవీ విరమణ చేసేదాకా అక్కడే పనిచేశాడు. 1796 లో అతని సోదరి మేరీ మతి చలించిన ఒక ఘడియలో తల్లిని చంపివేసింది. ఆమెకు ఆ మతి చాంచల్యం తిరిగి తిరిగి వస్తూ ఉండేది. 'లాంబ్' ధైర్యంగా ఆమెను ఆదుకొని, 1847 లో తాను మరణించే వరకు ఆమెకు సంరక్షకుడుగా ఉన్నాడు.

రచనా వ్యాసంగంలో తొలి ప్రయత్నంగా కొన్ని కవితలు వ్రాయగా వాటిలో కొన్నింటిని 1796 లో కోలరిడ్జ్, మరి కొన్నింటిని 1798 లో ఛార్లెస్ లాయిడ్ తమ సంపుటాలలో ప్రకటించారు. 1798 లో ఏ టేల్ ఆఫ్ రోజ్ మండ్ గే అనే ఒక గద్య రచననూ, 1802 లో జూన్ వుడ్ విల్ అనే విషాదాంత పద్యనాటకాన్నీ వ్రాశాడు.

అయితే ఇందులో ఏవీ ఆయనకు ధనాన్ని గాని, ఖ్యాతిని గాని తెచ్చిపెట్టలేదు. 1789 లో వ్రాసిన ది ఓర్డ్ ఫెమిలియర్ ఫే సెస్, 1828 లో వ్రాసిన ఆన్ ఏన్ షాన్ ఫెంట్ డైయింగ్ ఏజ్ సూన్ ఏజ్ షాట్ వజ్ బార్న్ అనే కవితలు ఆయన రచనలలో ఉత్తమమైనవిగా ఎన్నవచ్చు.

1807 లో సోదరి మేరీతో కలసి టేల్స్ ఫ్రం షేక్స్ పియర్ వ్రాశాడు. పిల్లలకోసం షేక్స్ పియర్ నాటకాలను కథారూపంలో తిప్పి వ్రాశాడు. ఈ గ్రంథంలో ఇదే మాదిరిగా ఒడిస్సేను ది ఎడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ యులిసెస్ గా 1808 లో వ్రాసి ప్రకటించాడు.

షేక్స్పియర్ కాలంనాటి నాటక రచయితల నాటకాలలోని కొన్ని దృశ్యాలను విమర్శన దృక్పథంతో ఎన్నిక చేసుకొని వాటిపై విమర్శలతో సహా *స్పెసిమన్స్ ఆఫ్ ఇంగ్లీషు డ్రామటిక్ పాయింట్స్ హు లివ్ ఎబౌట్ ది టైమ్స్ ఆఫ్ షేక్స్పియర్* అనే పేరుతో ప్రకటించాడు. 'లీ హంట్' నడపిన *రిఫ్లెక్టర్* అనే పత్రికకు కొన్ని వ్యాసాలు వ్రాశాడు.

'ఎలియా' అనే కలం పేరుతో 'లండన్ మాగజీన్' కు 'లాంబ్' వ్రాసిన వ్యాసాలు వచన రచనలో ఆయన నైపుణ్యాన్నీ, విమర్శకుడుగా ఆయన సునిశితత్వాన్ని తెలియజేస్తాయి. ఈ వ్యాసాలు చాలా వరకు స్వీయ చరిత్రనుండి వచ్చినవే. సోదరుడు జాన్ పనిచేసే 'సౌత్ సీ హౌస్' పై మొదటి వ్యాసం వ్రాశాడు. జాన్ తన రచనవల్ల కష్టపెట్టుకుంటాడేమో అని 'ఎలియా' అనే మారు పేరు పెట్టుకొన్నాడు. చిన్న నాటి నుండి తనకు పరిచితులైన అనేక వ్యక్తులు, వాళ్ల అలవాట్లు, ఆభిప్రాయాలు ఆధారంగా ఈ వ్యాస పరంపర సాగుతుంది. వివాదాస్పదం, జుగుప్సాకరం అయే రాజకీయాలు గాని, మత విషయాలుగాని, లైంగిక పరమైన చర్చలుగాని వీటిలో కనిపించవు.

'ఇండియా హౌస్' లో ఉద్యోగం విరమించుకొన్న తరువాత సోదరి మేరీ ఆరోగ్యం మరీ చెడిన కారణంగా లండన్ వదిలి ఎడ్మాంటన్ చేరాడు. మద్యాన్ని శ్రుతిమించి త్రాగటం ప్రారంభించి ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేసుకొన్నాడు. ఎడ్మాంటన్ లోనే ఆయన మరణించాడు.

ఇ.వి. లూకాస్ లాంబ్ రచనలన్నింటినీ 1903-05 లలో ఏడు సంపుటాలుగా ప్రకటించాడు. లూకాస్ ఈయన జీవిత చరిత్రను 1905 లో వ్రాసి ప్రచురించాడు. లాంబ్ లేఖలను కూడా ఆయనే మూడు సంపుటాలుగా 1935 లో ప్రచురించాడు.

కె.జి.మూర్తి

లాక్, అలేయెన్ (1886-1954) : అమెరికాలోని నల్లజాతివారు తమ ప్రత్యేకతను పోగొట్టుకోకుండానే అమెరికా ప్రధాన జీవన సరణిలో అంతర్భాగ మయేందుకు కృషి సాగిస్తున్న తరుణంలో ఈ రచయిత తన శక్తి యుక్తు లన్నింటినీ ఆ వైపుకే మళ్లించి తన సాహిత్యం ద్వారా ఆ ఉద్యమాన్ని బలపరిచాడు. విద్యా వేత్త, తత్వశాస్త్రజ్ఞుడు, రచయిత అయిన ఈయనను ఎక్కువగా 'హార్లేమ్ సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవన' పు ప్రధాన భాష్య కారుడుగా గుర్తించటం జరిగింది.

హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం నుండి తత్వశాస్త్రంలో

1907 లో ప్రథమ పట్టాన్ని తీసుకొన్నాడు. ఆక్స్ఫర్డ్, బెర్లిన్ లలో రోడ్స్ ఉపకారవేతన విద్యార్థి (Rodes Scholar) గా విద్య నభ్యసించిన మొదటి నల్లజాతి వాడు ఈయన. 1918 లో పి.హెచ్.డి పట్టాన్ని హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి తీసుకొని హోవర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో 1953 లో పదవీ విరమణ చేసే వరకు తత్వశాస్త్ర ఆచార్యుడుగాను, ఆ శాఖాధిపతిగాను పని చేశాడు.

నల్లజాతి కళాకారులను - ముఖ్యంగా చిత్రకారులను, సంగీతకారులను ఆఫ్రికా జీవితాన్ని అర్థం చేసుకోమని తమ ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వాన్ని గుర్తించి, పెంపొందించి నిలుపుకోవాలంటే తమ తమ భావప్రకటనలకు విషయాలను నీగ్రో సాహిత్యం నుండి, నీగ్రో ఆలోచనలనుండి, నీగ్రో జీవితం నుండి ఏరుకోవాలనీ, అప్పుడే తమను తాము సటిష్ఠం చేసుకొని, అమెరికాలోని శ్వేత జాతీయుల గౌరవాన్ని సంపాదించుకొని ప్రధాన జీవన సరణిలో అంతర్భాగం కాగలరని ఆయన హెచ్చరించాడు.

నల్లజాతి రచయితల నవలలు, కవిత్యం, నాటకాలు, వ్యాసాలు పఠించి వాటిలో విలువైన వాటిని ఎన్నుకొని ది న్యూ నీగ్రో అనే సంకలనాన్ని 1925 లో ఈయన ప్రకటించాడు. నల్లజాతి వారి సాంస్కృతిక విజయాలను వెలుగులోకి తెచ్చే *బ్రాంజ్ బుక్ లెట్* (Bronze Booklet) కు ఈయన సంపాదకత్వం వహించాడు. ఆప *ర్యూనిటీ, ఫైలాన్* పత్రికలలో నల్లజాతివారు వ్రాసిన, లేక వారిని గురించి ఇతరులు వ్రాసిన సాహిత్యాన్ని దాదాపు 20 సంవత్సరాలపాటు సమీక్షించేవాడు. 1940 నుండి మరణించే వరకు ఆయన *బ్రిటానికా బుక్ ఆఫ్ ది ఇయర్* కు నీగ్రోలను గురించి వ్రాసేవాడు. ఆయన రచనలలో *ఫోర్ నీగ్రో పాయింట్స్* (1927), *ఫెడరిక్ డగ్లస్* (1935), *నీగ్రో ఆర్ట్-పాస్ట్ అండ్ ప్రజంట్* (1936), *ది నీగ్రో అండ్ హిజ్ మ్యూజిక్* (1936) ప్రధానమైనవి.

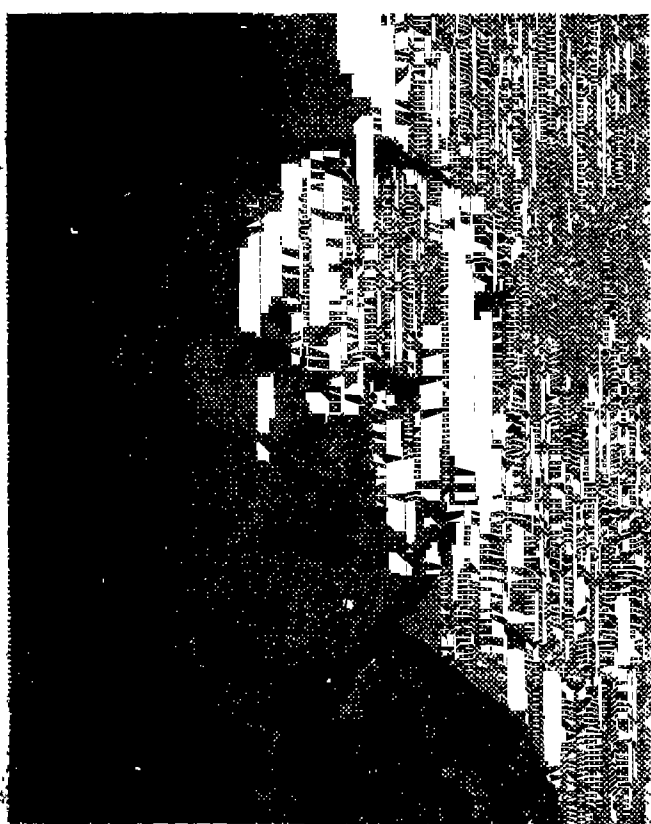
గొప్ప మానవతావాది అయిన లాక్ తన భావ సముదాయానికి 'సాంస్కృతిక బహుముఖత్వం' అని పేరు పెట్టాడు.

కె.జి.మూర్తి

లాక్సెనెస్, హోలోర్ (1902--) : 1955 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతిని పొందిన ఐస్లాండ్కి చెందిన నవలా రచయిత, సాహిత్య కోవిదుడు. 1969 లో సానింగ్ పురస్కారాన్ని కూడా పొందినవాడు. బాల్యమంతా తమ వ్యవసాయ క్షేత్రంలోనే గడపిన 'లాక్సెనెస్' 17 సంవత్సరాల వయస్సులోనే తొలి రచన చేయటం

ఆ తరువాత స్వదేశాన్ని వదిలి ప్రపంచ సంచారానికి బయలుదేరటం జరిగింది. చివరివరకు యూరప్, రష్యా, అమెరికా, తూర్పు దేశాలు తిరుగుతూ మధ్య మధ్య ఐస్లాండ్ చేరుతూ ఉండేవాడు. ఐస్లాండ్ జీవన సరణి, ప్రకృతి రమణీయత ఆయన రచనలకు ఊపిరి. తోటి రచయితలు బహుళ ప్రచారం కోసం డేనిష్ భాషలోనో, నార్వీజియన్ భాషలోనో రచనలు చేస్తే ఈ రచయిత మాత్రం ఐస్లాండిక్ భాషకు, ఆ జీవన సరణికి మాత్రమే కట్టుబడి ఉన్నాడు.

యౌవనంలో దేవుడిమీదా, మతం మీదా విశ్వాసం లేనివాడుగానే కనిపించినా, తనకు సంతృప్తి నివ్వగలిగిన

మతంకోసం, తత్త్వ సిద్ధాంతం కోసం అన్వేషిస్తూనే ఉండే వాడు. చివరకు 1924 లో రోమన్ కేథలిక్ మతాన్ని స్వీకరించి దానిని ఎందుకు స్వీకరించాడో చెప్పటానికా అన్నట్లు 1927 లో వెఫార్ ఇన్ మిక్లి ఫ్రా కాశ్మీర్ (Vefarinn

mikli fra Kashmir - ('The Greet weaver from Kashmir) అనే తన తొలి నవలను వ్రాశాడు. అయితే ఆ నవల చివరి భాగంలోనే ఆయన రోమన్ కేథలిక్ మతం నుండి బయటపడినట్లు కనిపిస్తుంది. తరువాత అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో పర్యటించి సామ్యవాది అయ్యాడు.

1930-32 మధ్యకాలం ఐస్లాండ్ లో గడపి సాల్కా, వాల్కా అనే రెండు నవలలు వ్రాశాడు. ఈ రెండూ ఒక చిన్న బెస్తవారి పల్లెను తీసుకొని ఆ బెస్తవారి జీవితం చేపలుపట్టటం, కాలక్షేపంకోసం కబుర్లు చెప్పటం అనే వాటిమీద ఎంత ఆధారపడి ఉన్నదో చెబుతూనే, అతి సూక్ష్మమైన జీవిత సత్యాలను ఆ చిన్న చిన్న అంశాలనుండి కూడా ఎట్లా తెలుసుకోవచ్చో చూపుతాయి.

లాక్సెనెస్ మరొక నవల జాల్ఫ్ స్టాఫోక్ (1935 - Independent People, 1945) ఒక మారుమూల పల్లెలో ఉండే ఒక ఐస్లాండ్ రైతు జీవితాన్ని అన్ని కోణాలనుంచీ తెలియజేస్తుంది. ఈ రెండు నవలలు ఈ రచయితకు అంతర్జాతీయమైన గుర్తింపును తెచ్చి

పెట్టాయి. ఆ తరువాత అనేక నవలలు చారిత్రకమైనవి, సాంఘికమైనవి రచించాడు. కొన్ని నాటకాలను కూడా వ్రాశాడు.

అయితే ఐస్లాండ్ లోని సంప్రదాయ వాదులు (conservatives) 'లాక్సెనెస్' ను తీవ్రంగా విమర్శించారు. ఐస్లాండ్ శ్రామికుని తన సాహిత్యంలో వక్రీకరించి చూపాడనీ, ఐస్లాండ్ సామాజిక వ్యవస్థకే అన్యాయం చేశాడనీ వారి అభియోగం. కాని అత్యధికులు ఆయనను వాస్తవికతా వాదానికి 'దేవదూత' (Prophet of Reality) వంటివాడని కొనియాడారు. 1970-80 దశకంలో తన స్వీయ చరిత్ర ఆధారంగా ఆయన నాలుగు నవలలు వ్రాశాడు. ప్రపంచ సాహిత్యంలో ఐస్లాండ్ కు స్థానం కల్పించిన మహారచయిత 'లాక్సెనెస్'.

కె.జి.మూర్తి

లాగర్క్విస్ట్, పార్ (1891-1974) : స్వీడన్ కు చెందిన ప్రసిద్ధకవి, నాటకకర్త, నవలాకారుడు. బయటి ప్రపంచంలో విస్తృతంగా ఖ్యాతి నార్జించి 1951 లో నాబెల్ పురస్కారాన్ని గ్రహించిన సాహితీవేత్త. తండ్రి, తాత విద్యావాసన లేని వారే అయినా ఈయనకు విశ్వవిద్యాలయంలో చదివే అదృష్టం కలిగింది.

ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రపు ప్రభావంలో పడి ఆనువంశిక మతాన్నీ, మత సంప్రదాయాలనూ తిరస్కరించి సాహిత్య పరమైన తీవ్రవాదం (Literary Radicalism) ద్వారా అతివాద సామ్యవాదాన్ని (Socialistic Radicalism) బలపరచటమే తన ధ్యేయమని ప్రకటించాడు. ఈ రకమైన ఆధునిక దృక్పథంతో చేసిన రచనలే ఆర్ట్ కోన్స్ (ఆర్ట్ బిల్డ్ కోన్స్) (1913, Literary and Pictorial Art), థియేటర్ (1918, ఆంగ్లంలో Theatre).

ఆంగ్విష్ట్ (1916, Anguish) అనే రచనలో ఈ రచయిత ప్రగాఢ నిరాశావాదిగా కనిపిస్తాడు. కాని డెబ్ ఎవిగా లీనెబ్ (1920, The Eternal Smile, 1934), దాని తరువాత ఆయన జీవిత చరిత్ర ఆధారంగా వ్రాసిన గ్వాస్ట్ హోస్ వెర్క్ ఖు డెన్ (1925, Quest

of Reality, 1936) అనే నవలలలో ఆ నిరాశావాదం క్రమంగా పలచబడింది. 1927 లో వ్రాసిన *డెబ్ బెస్సిగేడ్ లివెట్* (The Triumph over life) అనే ఏక పాత్ర నాటికలో మానవునిలో పూర్తి విశ్వాసాన్ని ప్రకటించాడు.

1930-40 దశకంలో ప్రపంచంలో చాలా చోట్ల ప్రజ్వరిల్లుతున్న హింస ఆయనను కలచివైచింది. *బోడెల్న్* (Bodeln, 1933, The Hangman, 1936) లో ప్రపంచంలో హింసకు, క్రూరత్వానికి బహుశః అంతం లేదేమోనని ఆక్రోశిస్తాడు. *మానెన్ ఉటాన్ జాల్* (Mannen utan sjal, 1936, The Man without a soul, 1944) అనే నాటకంలో ఏక పక్ష నిరంకుశత్వం (Fascism) పట్ల తన ఆగ్రహాన్ని ఆవేదననూ ప్రకటిస్తాడు. *లాట్ మానిస్కన్ లెవా* (Lat manniskan leva, 1949, Let man Live, 1951) అనే నాటకంలో అనాదిగా మానవుడు తోటి వారిపై తీర్పులు చెబుతూ వారిని శిక్షలకు గురిచేయటానికి ఎట్లా అలవాటు పడిపోయాడో, ఇది ఎంత అనర్థకారో తెలియజేస్తాడు.

ద్వార్గెన్ (Dvargen, 1944, The Dwarf, 1945) తో ఆయనకు అఖండ ఖ్యాతి, గుర్తింపు లభించాయి. ఆ నవల స్వీడిష్ విమర్శకుల మన్ననలనందుకుంటే, దాని తరువాత వెలువడిన *బారబ్బాస్* (Barabbas, 1950) ఆయనకు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఖ్యాతిని తెచ్చి పెట్టింది.

లాగర్క్విస్ట్ రచనలలో చాలా భాగం *ఈవెనింగ్ లాండ్* (1975), *ది మేరేజ్ ఫీట్స్* (1973) లుగా ఆంగ్లంలో వెలువడ్డాయి.

కె.జి.మూర్తి

లాగర్లోఫ్, సెల్మా (1858-1940) : ప్రసిద్ధ స్వీడిష్ నవలా రచయిత్రి. నోబెల్ పుస్కారాన్ని అందుకొన్న తొలి మహిళ.

1885 లో 'లాండ్ స్కోనా' లో ఉపాధ్యాయునిగా జీవితం ప్రారంభించింది. అక్కడ పనిచేస్తున్నప్పుడే రెండు భాగాలున్న *గోస్టాబెర్లింగ్స్ సాగా* (1891) అనే నవల వ్రాసింది. ఆమె స్వగ్రామమైన 'వార్మలాండ్' (Varm land), అందులోని చిన్న చిన్న వ్యవసాయ క్షేత్రాలు, అక్కడ పనిచేసే కమ్మరి వారి జీవితాలు ఇందులో కనిపిస్తాయి. 'గోస్టాబెర్లింగ్స్' ఆ ఊరి మతాధికారి, యువకుడు, నైతిక విషయాలలో అంతగా పట్టింపు లేనివాడు. ఇతడే ఈ నవలకు నాయకుడు. భావ గీతంలా సాగే ఈ నవల 1890-1900 దశకంలో స్వీడిష్ సాహిత్యంలో సంభవించిన 'భావ కవిత్వ పునరుజ్జీవనం'

(Romantic Revival) లో ప్రముఖ పాత్ర వహించింది. 1894 లో *ఆసిన్లిగా లాంకర్* (Invisble links, 1899) అనే కథా సంపుటిని వెలువరించింది. 1895 లో ఒక పర్యటన ఉపకార వేతనం దొరకటంతో అధ్యాపక వృత్తి వదిలి రచననే వృత్తిగా స్వీకరించింది. ఇటలీని సందర్శించి *ఏంటీ క్రైస్ట్ మిరాక్లర్* (1897, The Miracles of Antichrist, 1899) అనే సిసిలీని గురించిన సామ్యవాద నవలను ప్రచురించింది. 1922 లో ఆమె రచించిన *ఎన్ హేర్ గార్డ్ సాగెన్* (Enherr gard ssagen, Tales of a Manor) అనే కథా సంపుటి ఆమె రచనలలో ఉత్తమమైనది. 1899-1900 శీతాకాలం *జెరూసలేమ్* అనే నవల వ్రాసింది. ఈ నవల ఆమెను స్వీడిష్ రచయితలలో ఆగ్రగామినిగా నిలబెట్టింది.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ఆమెను పూర్తిగా కలచివేసింది. ఆ కారణంగా కొంతకాలం ఆమె రచనా వ్యాసంగం ఆగిపోయింది. తిరిగి 1922 లో 'మార్బాక్', 1930 లో *ఎబ్ బార్న్స్ మెమోరీస్* (Memories of my child hood, 1934) 1932 లో *డాగ్ బోక్ ఫర్ సెల్మా లాగర్లోఫ్* (The Diary of selma lager lof, 1936) అనే గ్రంథాలు రచించింది. వీటిలో ఆమె బాల్యాన్నీ, ఆనాటి మధురస్మృతులనూ కళాత్మకంగా తిరిగి సృష్టించి మన ముందుంచుతుంది. 'వార్మలాండ్' ట్రియాలజీగా ప్రఖ్యాతి చెందిన *లోవెన్ లాండ్*, ట్రియాలజీగా ప్రఖ్యాతి చెందిన *లోవెన్ స్కొల్డ్ స్కారింగెన్* (1925, 'The Ring of iowenskolts, 1931), *ఛార్లీ లోవెన్ స్కొల్డ్* (1925), *అన్నా స్వార్డ్* (1928) అనేవి ఆమె చివరి రోజులలో చేసిన గొప్ప రచనలు.

కె.జి.మూర్తి

లానియర్, సిడ్నీ (1842-81) : అమెరికన్ కవి, సంగీత విద్వాంసుడు. 1842 ఫిబ్రవరి 3 న అమెరికాలో జన్మించిన లానియర్ ధార్మిక కుటుంబానికి చెందినవాడు. బాల్యంలోనే ఇతనికి సంగీతమంటే మహా ప్రీతి. బాల్యంలోనే కవిత్వం కూడా వ్రాశాడు. ఇతని కవిత్వంలో సంగీత మాధురి వినిపించేది. 1860 లో ఇతడు పట్టభద్రుడై ఆ తరువాత అమెరికాలో జరిగిన సివిల్ వార్ అంతర్యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. తత్ఫలితంగా ఇతడు ఖైదు చేయబడ్డాడు. ఖైదులో ఉన్నప్పుడు ఇతనికి క్షయవ్యాధి సోకి, అతికష్టం మీద వ్యాధి నయమయింది. 1867 లో "మేరీ డే" (Mary Day) ను వివాహమాడాడు. అదే సంవత్సరంలో *టైగర్-లిలీస్* (Tiger-Lilies) అను నవలను ప్రచురించాడు. దీనిలో

తన యుద్ధ అనుభవాలను చక్కగా చిత్రించాడు. కొంతకాలం లానియర్ న్యాయ వాద వృత్తిలో తన తండ్రి వద్ద పనిచేశాడు. కొన్నాళ్లు పాఠశాలలో కూడా పని చేశాడు. ఆ తరువాత ఆరోగ్య కారణాల దృష్ట్యా టెక్సాస్ రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రకృతి రామణీయక ప్రదేశాలలో పర్యటించాడు. ఆ తరువాత 1873 లో "బాల్మోర్" లోని పీబాడీ ఆర్కెస్ట్రాలో ఫ్లూట్ వాయిద్య కారుడుగా (flutist) గా కుదిరాడు.

1875 లో కార్న్ (Corn) అనే మధుర మైన కావ్యాన్ని రచించాడు. దక్షిణ అమెరికాలోని వ్యవసాయ పరిస్థితులను ఇతివృత్తంగా తీసుకొని రచించిన ఈ కావ్యం ఇతనికి బహుళ ఖ్యాతి నార్జించి పెట్టింది. అదే సంవత్సరంలో ఉత్తర అమెరికాలోని పారిశ్రామిక రంగంలోని పరిస్థితులను ఇతివృత్తంగా చేసి కొని ది సీంఫనీ అనే మరొక కావ్యాన్ని రచించాడు. 1879 లో "జాన్ హాప్కిన్స్" యూనివర్సిటీలో ఆంగ్ల సాహిత్య ఉపన్యాస కుడుగా పనిచేశాడు. ఆ సమయంలో ఇతడు కవితా శిల్పంపై, తొలి ఆంగ్ల కవులపై, ఆంగ్ల నవలా చరిత్రపై అనేక ఉపన్యాసాలు చేశాడు. ఇవన్నీ ఆ తరువాత కొంత కాలానికి పుస్తకరూపంలో కూడా వచ్చాయి. తగ్గినట్టే తగ్గి మళ్ళీ ఉధృతం అయిన క్షయవ్యాధి వల్ల 1881 సెప్టెంబరు 7 న లానియర్ మరణించాడు.

మల్లేశం

లా ఫోంటీన్, జాన్ డి (1621-1695) : ఫ్రెంచ్ రచయిత. ఫోంటీన్ ఫ్రాన్స్లోని షాంపేన్ ప్రాంతంలో ఒక మధ్య తరగతి కుటుంబంలో జన్మించాడు. 1647 లో ఒక ధనిక స్త్రీని వివాహం చేసుకొన్నాడు. 1658 లో ఆమెతో సంబంధం తెగతెంపులు చేసుకున్నాడు. ఈయన జీవితంలో ఒక విశేషమేమిటంటే ఆయన జీవనోపాధికి శ్రమపడకుండా సహాయపడే స్నేహితులను ఆకర్షించాడు. ఈయన పారిస్లో గడపిన కాలంలోనే ఈయన అనేక స్నేహితులను, పోషకులను సంపాదించి, తన సాహిత్య జీవితంలో ఎక్కువ ఫలవంతమైన కృషి చేశాడు.

1683 లో ఈయన ఫ్రెంచ్ ఎకాడమీ సభ్యుడుగా ఎన్నుకొనబడడంతో ఈయనకు బాగా గుర్తింపు లభించింది.

లా ఫోంటీన్ వ్రాసిన పద్యకథా మంజరి ది ఫేబుల్స్ (The fables) ఈయన రచనలలో ముఖ్యమైనది. ఈ కథలు మన పంచతంత్రం కథలవలె జంతువులు, పక్షులు పాత్రలుగా కలిగి నీతి ప్రబోధకా లైనవి. ఈ కథా ప్రక్రియను గాని, అందలి విషయా లను కాని లా ఫోంటీన్ స్వయంగా రూపొందించకపోయినా, అందలి పాత్ర చిత్రణలలోను, వాక్యాతుర్య ప్రదర్శనలోను, మానవాలోచనా రీతికి సన్నిహితంగా ఉండే వర్ణనలలోను, ఈయన తన వ్యక్తిత్వముద్ర గాఢంగా వేశాడు. ఇంచుమించు 240 పద్యాల పరిధిలో కథా రంగమైన ఫ్రెంచ్ పల్లె ప్రాంతానికి, ఆనాటి సాంఘిక వ్యవస్థలకూ అద్దం పట్టాడు. ఈ ఫేబుల్స్ బోధించే నీతులు క్రొత్తవి కాకపోయినా, తర తరాల సాహితీ అభిమానులనూ, విమర్శకులనూ ఆకర్షించి, బాగా చదివించాయి. ఇటు వంటి "ఫేబుల్స్" సంకలనాలు రెంటిని లా ఫోంటీన్ రచించాడు. వీనిలో ఈయన ప్రదర్శించిన ఛందో నైపుణ్యం, శైలి విశేషాలు, 17 వ శతాబ్ది ఫ్రెంచ్ భాషను బాగా అధ్యయనం చేసిన వారికే గోచరమవుతాయని పండితుల అభిప్రాయం.

ఈయన మిగిలిన రచనలలో చెప్పకోదగ్గవి: లెస్ ఆమర్స్ డీ పీషే ఎట్ డీ క్యూపిడాన్ (1699), (Short Tales) అన్నవి; ఇవికాక ఈయన చాలా రచనలు చేశాడు కాని ఫేబుల్స్ తో పోలిస్తే అవి గణనీయమైనవి కావు.

వీనిలో మొదటిది గద్యరచన. దీనిలో వచనం సరళంగా ఉండి, పాత్రల మనోభావ చిత్రణలోను, స్త్రీ మనస్తత్వ వర్ణనలోను రచయిత ప్రజ్ఞ విదిత మవుతుంది.

ఇక కాంటేస్ అనే కథా సంపుటంలో పద్య రూపంలో వ్రాయబడిన కథలు మన కాశీమజిలీ కథల వంటివి. ఇటలీ ప్రముఖ రచయిత బొకాచియో "డి కమెరాస్" పద్ధతిలో ఇవి వ్రాయబడ్డాయి. వీనిలోని ముఖ్యంశమైన శృంగారం తాత్కాలికంగా చదువరులను

ఉల్లాస పరచేదే గాని, వారిని ఆలోచనా పరులను చేసి, మానవ ప్రకృతిని ప్రకటించేది కాదు. ఈ రచనలలో కవి యొక్క శైలి, గద్యరచనా నైపుణ్యం పాఠకులను ఆకట్టుకొంటాయి గాని, విషయ గాంభీర్య కానరాదు.

లా ఫోంటీన్ రచనలు ఫ్రెంచ్ సాహిత్యంలో ఆయనకు గల విశేష పాండిత్యాన్ని తెలుపుతాయి. కాని ఆయన స్వీయ అనుభవాన్ని కాదు. 16 వ, 17 వ శతాబ్దాల ప్రముఖ ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ రచయితలను, ప్రాచీనులలో హోమర్, ప్లేటో, వర్జిల్, హోరేస్లనూ ఈయన క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేశాడు. తన రచనా వ్యాసంగంలో ఆ పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించుకొన్నాడు. ఈయన ఫేబుల్స్ ఈనాటి ఫ్రాన్స్లో పండిత పాఠశాలలందరి చేత చదువబడి వివిధ స్థాయిలలో విశ్లేషించబడుతుంది. ఆండ్రే జీడ్, పాల్ వెలేర్ వంటి ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత లందరూ ఈయన రచనలను జీర్ణించుకొన్నవారే. 1695 లో మరణించినప్పటికీ ఈయన పేరు, రచనలు నేటికీ మరుగున పడలేదు.

డి.ల.రా.

లాఫోర్ట్, జూల్స్ (1860-87) : జూల్స్ లాఫోర్ట్ 27 సంవత్సరాలే జీవించినా ఫ్రెంచ్, ఇంగ్లీష్, అమెరికన్ కవులలో ప్రముఖుల కవిత్వంపై గాఢమైన ప్రభావం చూపించిన చిరస్మరణీయుడు. ఈయన ఫ్రెంచి ప్రతీకావాద (సింబాలిస్ట్) కవి. ఫ్రీవర్స్ను రూపొందించిన వారిలో ఒకడు. 20 వ శతాబ్దంలో అమెరికన్ కవి ఎబ్రా హాండ్, ప్రముఖ ఇంగ్లీష్ కవి టి.ఎస్.ఎలియట్ ఈయన కవిత్వాన్ని చదివి, దాని వల్ల ప్రభావితమయ్యారు. లాఫోర్ట్ కవిత్వంలోని గూఢార్థాలను పరిశీలించి, ఆకళింపు చేసికోడం ఒకప్పుడు తన ఆశయంగా ఎలియట్ పేర్కొన్నాడు. అమెరికన్ కవి హార్ట్ క్రేన్ ఈయన కవితలు కొన్నిటిని డబుల్ డీలర్ (1922) లో అనువదించాడు. “అధివాస్తవిక” (సర్రియలిస్ట్) కవులు కూడా లాఫోర్ట్ వల్ల ప్రభావితమయ్యారు.

లాఫోర్ట్ 1866 నుండి 1876 వరకూ బంధువులవద్ద పెరిగాడు. 1876 లో పారిస్లో తన కుటుంబం వద్దకు చేరాడు. పాఠశాల విద్యానంతరం పేరుగాంచిన సాహిత్య విమర్శకుడు, చరిత్రకారుడు హిప్పొలిట్ టేన్ ఉపన్యాసాలను విన్నాడు. పాల్ బూర్జే అనే రచయిత ద్వారాను, ఛార్లెస్ ఎఫ్రాసీ అనే కళాభిమాని ద్వారాను ఇంప్రెషనిస్ట్ చిత్రకళకు పరిచితుడయ్యాడు. 1881 నవంబర్ నుంచి ఐదేళ్లపాటు జర్మనీలో చక్రవర్తిని అగస్తాకు పాఠకుడు (రీడరు) గా ఉన్నాడు. తన రచనలలో

ఎక్కువ భాగం జర్మనీలోని బెర్లిన్లో ఉండగా రచించాడు. డిసెంబర్ 1886 లో లీయాల్ అనే ఇంగ్లీష్ యువతిని పెళ్లాడి పారిస్కు తిరిగి వచ్చాడు కాని దారిద్ర్యానికి, క్షయవ్యాధికి గురి అయి 1887 ఆగస్టులో అకాలమరణం పొందాడు.

లాఫోర్ట్ జీవితంలో ఎక్కువ భాగం ఒంటరితనంతోనూ, మృత్యువును గూర్చిన ఆలోచనతోనూ గడచింది. దైనందిన జీవితమంటే కూడా ఈయనకు ఏవగింపు. ఈయన తన రచనలు *లెజ్ కంప్లెయింట్స్* (Les Complaintes, 1885), *లిమిటేషన్ డన్ త్రడమ్ లూన్* (L 'Imitation de Notre-Dame lalune, 1886), *లకోస్పిల్ ఫీరిక్* (Le Concile feerique, 1886) లలో ఈ ఆలోచనలు కనిపిస్తాయి. ఈయన బౌద్ధ సిద్ధాంతాల వల్లనూ, జర్మన్ తత్వశాస్త్రం వల్లనూ ఆకర్షితుడయ్యాడు. ట్రీస్టన్ కోర్బియేర్, రింబోల ననుసరించి తాను క్రొత్త పదాలను సృష్టించి వాడడం, సామాన్యుల భాషను కవిత్వంలో ప్రయోగించడం, సామాన్యుల నోళ్లలోనూ, నాటకశాలలలోనూ వినపడే పాటలలోని చరణాలను తాత్త్విక, శాస్త్రీయ పదాల సరసనే వాడడం వంటి విషయాలలో ఈయన ఆధునిక కవులకు మార్గదర్శకుడయ్యాడు. క్రొత్త లయకోసం ఈయన చేసిన అన్వేషణ “వెర్స్ లిబర్” (Vers libre) కనుగొనడంతో ముగిసింది. *మెరాలిటీస్ లెజెండేర్* (Moralites ledgendaires, 1887) అన్న కథా సంపుటిలో షేక్స్పియర్, వాగ్నర్, మెలార్మెలు రచించిన రచనలకు క్రొత్త అర్థాలు సూచించాడు. కళాపరమైన ఈయన విమర్శలు *మెలాంజెస్ పోస్టుమ్* (Melanges posthumes, 1923) అన్న గ్రంథంలో పొందుపరచబడ్డాయి. ఇంప్రెషనిస్టు కళాకారుల మనోభావాలను ఈయన బాగా అర్థం చేసుకొన్నట్లు ఈ గ్రంథం విశదం చేస్తోంది.

డి.ల.రా.

లామార్తాన్, ఆల్ఫోన్స్ డి (1790-1869) : ఫ్రెంచ్ కవి, రాజకీయ వేత్త. *మెడిటేషన్స్ పొయెటిక్స్* (1820) అన్న కవితా సంపుటి ద్వారా ఈయన ఫ్రెంచ్ భావ కవిత్వ ఉద్యమానికి (Romantic Movement) సూత్రధారి అయ్యాడు. ఆల్ఫోన్స్ జీవితం నాటి ఫ్రెంచ్ రాజకీయాలవల్ల చాలా ప్రభావితమైంది. భూస్వామి అయిన ఈయన తండ్రి విప్లవం కడపటిదశలో బందీగా తీసికొనబడ్డాడు గాని, మరణశిక్ష తప్పించుకొన్నాడు. ఆల్ఫోన్స్ సాయుధ దళాలలో గాని, దౌత్య సిబ్బందిలో గాని చేరాలని కోరుకొన్నాడు. కాని నెపోలియన్

చక్రవర్తిగా ఉన్నంత కాలం అది కుదరలేదు. 1814 లో బూర్బన్ వంశస్థుడు 18 వ లూయీ ఫ్రాన్స్ రాజు అయినప్పుడు ఆల్ఫోన్స్ రాజసేవలో చేరాడు. కాని 1815 లో నెపోలియన్ తిరిగి రాజు కావడంతో ఈయన స్వీట్జర్లాండుకు వెళ్లిపోయాడు. నెపోలియన్ ఓటమి తరువాత బూర్బన్ రాజులు సింహాసనాన్ని తిరిగి ఎక్కినా, ఈయన సైనిక సేవలో చేరే ప్రయత్నం విరమించుకొన్నాడు.

సాహిత్యం వైపు ఆకర్షించబడి, ఈయన కొన్ని పద్య నాటికలు, కావ్యాలు రచించాడు. 1816 నాటికి ఈయన అనారోగ్య కారణంగా ఐక్స్ లబేన్స్ అనే ఆరోగ్య కేంద్రానికి వెళ్లి చికిత్స పొందాడు. 1816 అక్టోబర్ లో ఈయనకు జూలీ ఛార్ల్స్ అనే ప్రతిభావంతురాలయిన యువతితో పరిచయ మయింది. ఈమెకు గల సాంఘిక పరిచయాల ద్వారా లా మార్తాన్ కు పారిస్ లో ఉద్యోగం దొరకింది. అనారోగ్యవంతురాలయిన జూలీ ఛార్ల్స్ 1817 లో మరణించింది. తనకు ఆమెపై గల అనురాగాన్ని ప్రకటిస్తూ లామార్తాన్ ఆమె స్మృతికి అంకితంగా కొన్ని పద్యాలను రచించాడు.

1820 లో లామార్తాన్ 'మెరయూ ఏన్ బర్చ్' అనే ఇంగ్లీష్ పనితను పెండ్లాడాడు. అదే ఏట తన మొదటి కవితా సంకలనం మెడిటేషన్స్ పొయెటిక్స్ ను ప్రచురించటమే కాక, నేపుల్స్ (ఇటలీ) లోని ఫ్రెంచ్ దౌత్య వ్యవహారంగా చేరాడు. ఈ సంకలనంలోని భావుకత్వం, కవి యొక్క నిష్కపటత్వం దానికి ప్రజాదరణను సంపాదించాయి. ఛందస్సు పరంగానూ, ఇతివృత్తం విషయంలోనూ ఈ సంకలనం ఫ్రెంచ్ కవిత్వంలో క్రొత్తదనాన్ని ప్రవేశ పెట్టింది. ఈ ప్రజాదరణను చూచి లామార్తాన్ ఈ కవితా రీతిని కొనసాగిస్తూ నూవెల్ మెడిటేషన్ పొయెటిక్, 'మోర్ డి సోక్రటీస్' అనే కావ్యాలు వ్రాశాడు. వీనిలో తత్వ విచారణలో ఈయనకు గల ఉత్సాహం వ్యక్తమవుతుంది. ఈయన మీద ఇంగ్లీష్ కవి బైరన్ ప్రభావం కూడా కనిపిస్తుంది. 1830 లో క్రిస్టియన్ సంబంధమైన ఇతివృత్తాలతో రెండు కవితా సంకలనాలను ప్రకటించాడు. 1829 లో ఈయన ఫ్రెంచ్ ఎకాడమీ సభ్యుడుగా ఎన్నిక కావడంతో జాతీయ స్థాయిలో గుర్తింపు పొందాడు.

1830 లో ఫ్రెంచ్ రాజకీయ రంగంలో వచ్చిన మార్పుల కారణంగా ఈయన తన దౌత్య కార్యదర్శి పదవిని విడనాడి రాజకీయాలలో ప్రవేశించాడు. 1833 లో శాసన సభలో సభ్యుడుగా ఎన్నిక అయ్యాడు. అయినా 1821 నుండి వ్రాయాలని అనుకుంటున్న పద్య కావ్యాన్ని

ఆయన మరచిపోలేదు. ఈ మహాకావ్యాన్ని ఈయన భాగాలుగా 1836-1838 ల మధ్య ప్రచురించాడు. ఇది ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి అంకితమయిన ఒక యువకుడు ఒక స్త్రీ ప్రేమకోసం జీవితాన్ని త్యజించి, తిరిగి తన గురువు ఆదేశ ఫలితంగా శారీరక ప్రేమనుండి ఆధ్యాత్మిక మార్గానికి మళ్లడాన్ని వర్ణిస్తుంది. ఈయన జీవితంలో వాటిల్లిన దుర్బలనల మూలంగా రోమన్ కేతలిక్ మతంలో నమ్మకం 1832 నాటికి పూర్తిగా అంతరించింది. 1838 లో తాను తలపెట్టిన మహాకావ్యంలో ఒక భాగాన్ని లా చూట్ డన్ ఆంగె (ఒక దేవత పతనం) అన్న పేరుతో ప్రకటించాడు.

1839 లో ఒక కవితా సంపుటి ప్రకటించిన తరువాత లామార్తాన్ తాత్కాలికంగా కవిత్వ వ్యాసంగాన్ని ఆపి, రాజకీయాలలో పాల్గొన ప్రారంభించాడు. సంఘం లోని శ్రామిక వర్గం యొక్క నికృష్టమైన పరిస్థితిని, దానికి కారణమైన ధనిక వర్గాల యొక్క, ప్రభుత్వం యొక్క విధానాలనూ ఖండిస్తూ ఈయన 1838 లోను, 1846 లోనూ రెండు వ్యాసాలను వ్రాశాడు. 1847 లో ఈయన ప్రకటించిన జిరొండిన్ పార్టీ చరిత్ర అన్ని రాజకీయ పక్షాల వారి అభిమానాన్ని పొందింది.

ఫ్రాన్స్ లో 1848 లో జరిగిన విప్లవ ఫలితంగా లామార్తాన్ తాత్కాలిక ప్రభుత్వానికి నేత అయ్యాడు. భూస్వాములు, మధ్యతరగతి వారు మొదట ఈయనను తమ మనిషిగా భావించి, కొంతకాలం బలపరచారు. కాని ఈయన శ్రామిక వర్గానికి నాయకుడని, వారికోసం పోరాడుతాడని తెలుసుకొన్న తరువాత ఈయనకు ఎదురు తిరిగి 1848 జూన్ లో ఈయనను పదవినుండి తొలగించారు.

1850 నాటికి 60 ఏళ్లు నిండిన లామార్తాన్ కు సంపదలేకపోగా బాధ్యతలు మిగిలాయి. వీనిని నిర్వర్తించడంకోసం ఈయన కావ్యాలూ, నవలలూ తన రాజకీయ అనుభవాలను గూర్చిన గ్రంథాలూ వ్రాశాడు. ఇంతే కాక రాజకీయ ఉద్యమాల చరిత్రలూ, రష్యా, తుర్కీ దేశాల చరిత్రలూ కూడా రచించాడు. ముఖ్యంగా ధనార్జనకోసం రచింపబడినవైనా, ఈ గ్రంథాలు అన్నీ ఆయన పాండిత్యాన్ని, ప్రతిభనూ చాటుతున్నాయి. రాజకీయాలనుండి నిష్క్రమించినా, ఈయన రాజకీయ వైరులచే వెంటాడబడుతూనే వచ్చాడు. 1869 లో ఈయన చనిపోయేనాటికి ఈయనను ప్రజలు ఇంచుమించు మరచిపోయారు. కాని చరిత్రలో ఈయన గొప్ప కవిగాను, ద్రష్టగాను,

దైర్యం, నిశిత దృష్టి కలిగిన రాజకీయ యోధుడుగాను చిరస్మరణీయుడుగా మిలిగిపోయాడు.

డి.ల.రా.

లాయే, కమారా (1928-80) : సహారాకు దక్షిణ ప్రాంతంలో జన్మించి ప్రపంచ ఖ్యాతి పొందిన తొలి ఆఫ్రికన్ రచయిత. ప్రాథమిక విద్య తరువాత సాంకేతిక విద్యకై కోనాక్రి వెళ్లాడు. ఆ తరువాత ఇంజనీరింగ్ చదువుకోసం ఫ్రాన్స్ వెళ్లాడు.

1956 లో స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చి 2 సంవత్సరాలు ఇంజనీరుగాను, తరువాత 'డి ఎటూడ్స్' లోని పరిశోధన సంస్థ 'సెంటర్ డి రిసర్చెస్' కు సంచాలకుడుగాను పనిచేశాడు. ఈ కాలంలోనే 'బ్లాక్ ఆర్చియస్', 'పెజెన్స్' ఆఫ్రికేన్ అనే పత్రికలకు ఎన్నో చిన్న కథలను వ్రాశాడు.

1954 లో ఈయన రచించిన *లె రిగార్డ్ దురాయ్* (The Radiance of the King, 1956) అనే నవల ఈయన ఉత్తమ రచన అని విమర్శకుల అభిప్రాయం. దీనిలోని ఇతివృత్తం ఎవరిస్థాయిలో వారికి వేరు వేరు ఆర్థాలను గోచరింపజేస్తుంది. ఒక శ్వేత జాతీయుడు ఒక ఆఫ్రికన్ రాజును కలుసుకోటానికి కీకారణ్యాల గుండా ప్రయాణం చేయటమే ఇందలి విషయం. కొంత మంది దీనిని మానవుడు దైవాన్ని కనుక్కోటానికి సాగించే ఆధ్యాత్మిక యాత్రగా వర్ణిస్తే, మరికొందరు మానవుడు తన్ను తాను తెలుసుకోటానికి సాగించిన యాత్ర అన్నారు. ఈ రచనలోని పటుత్వం, గాంభీర్యం ఫ్రాంజ్ కాఫ్కా, నైజీరియన్ రచయిత ఆమోస్ టుటు ఓలాలను జ్ఞప్తికి తెస్తుంది.

1953 లోనే ఈయన వ్రాసిన *ఎల్ ఎన్ ఫాంట్ నాయిర్* (The Dark Child, 1954) అనే నవల ఈ రచయిత స్వీయచరిత్రపై ఆధారపడిందే. గినిలోని చిన్న తనపు తీయటి స్మృతులను గూర్చిన కవిత్యం వలె జాలు వారే వచన శైలిలో వ్రాసిన ఈ నవల. మానవత్వపు విలువల ప్రాముఖ్యాన్ని నొక్కి చెబుతుంది.

1966 లో *డ్రామోస్* (A Dream of Africa, 1968) అనే మరో నవల వెలువడింది. ఇందలి నాయకుడు ఆరు సంవత్సరాలు పారిస్ లో గడపి ఎన్నో ఆశలతో తన దేశం తిరిగి వస్తాడు. పూర్వపు ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణం కోసం వెతుక్కుంటాడు. కాని పూర్వపు మానవత్వపు విలువల స్థానంలో రాజకీయ పరమైన హింస, విధ్వంసం కనిపిస్తాయి. 1964 నుండి అతడు సెనెగల్ లో ప్రవాసంలో గడపాడు. అక్కడ డాక్టర్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇస్లామిక్ అధ్యయన శాఖలో పరిశోధకుడుగా పనిచేశాడు.

ఈయన రచనలలో మానవత్వపు విలువలు పడిపోవటం పట్ల ఆవేదన, చిన్నాభిన్నమై పోతున్న సామాజిక వాతావరణం పట్ల భయం, సుమధురమైన గతస్మృతుల పట్ల ప్రేమ ఎక్కువగా మనకు కనిపిస్తాయి.

కె.జి. మూర్తి.

లారెన్స్, డేవిడ్ హెర్బర్ట్ (1885-1930) : డేవిడ్ హెర్బర్ట్ లారెన్స్ 1885 లో నాటింగమ్ షైర్ లోని ఈస్ట్ వుడ్ లో జన్మించాడు. ఇతని తండ్రి గని కార్మికుడు. తల్లి మధ్య తరగతి నుండి వచ్చింది. బొగ్గు గనులు, అందలి కార్మికుల జీవితాలు, ఇతనికి బాగా పరిచితాలు. ఇతని నవలలు, కథలు తరచు వీనిని వర్ణిస్తాయి. నాటింగమ్ హైస్కూలులోను, తరువాత నాటింగమ్ యూనివర్సిటీ కాలేజీలోను ఇతడు విద్య నభ్యసించాడు. లారెన్స్ కు తల్లిపైగల విపరీతమైన అభిమానం అతని రచనలను, జీవితాన్ని ప్రభావితం చేసింది. ఈవిడ పోయిన కొద్ది వారాలకు, అనగా 1911 లో లారెన్స్ మొదటి నవల *ది వైల్డ్ బీచ్* ప్రచురింపబడింది. ఇంచుమించుగా ఇదే సమయానికి లారెన్స్ కి జెస్సీ ఛాంబర్స్ అనే యువతితో చాలా కాలంగా ఉంటున్న సంబంధం అంత మయింది. దాదాపు ఒక సంవత్సరం పాటు లారెన్స్ తన నివాసానికి దగ్గరలో ఉన్న 'బ్రిటిష్ స్కూల్' లో ప్రాథమిక ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేసి మానివేశాడు. దీనికి ముఖ్య కారణం బాల్యం నుండి అతనిని పీడిస్తూ వచ్చిన క్షయవ్యాధి.

లారెన్స్ 1912 లో ఫ్రీడా వీక్లి అనే జర్మన్ వివాహిత స్త్రీతో జర్మనీ వెళ్లి, 1914 లో ఇంగ్లండ్ తిరిగి వచ్చి ఆమెను వివాహమాడాడు. ఈమె లారెన్స్ గురువైన ఎర్నెస్ట్ వీక్లి భార్య. ఇక్కడి నుండి లారెన్స్ నవలా రచన వృత్తిగా చేసుకొన్నాడు కాని, అతని ఆదాయం స్వల్పంగా ఉండేది. ఇతని నవలలలో అతి ముఖ్యమైన *ది రెయిన్ బో, విమెన్ ఇన్ లవ్* 1915, 1916 లలో పూర్తిచేయబడ్డాయి. వీనిలో మొదటిదానిని పోలీసులు అణచివేశారు. రెండవదానికి ప్రచురణకర్త దొరకలేదు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో తన స్వతంత్ర అభిప్రాయాల వలన, తన భార్య జర్మన్ జాతికి చెందిన దవడం వలన, అధికారుల చేతులలో లారెన్స్ చాలా చిక్కులు పడ్డాడు. యుద్ధం ముగిసిన తరువాత పరిశ్రమ ప్రధానమైన పాశ్చాత్య నాగరకతను అధిగమించి, అంత కంటే సంతృప్తికరమైన జీవన విధానాన్ని అన్వేషిస్తూ ఇటలీ, శ్రీలంక, ఆస్ట్రేలియా దేశాలలో కొద్దికాలం నివసించి, చివరకు అమెరికాలోని న్యూమెక్సికో రాష్ట్రంలోని

టావోస్ (Taos) చేరుకొన్నాడు. కాని ఇతని అన్వేషణ ఫలించకుండా 1925 లో యూరప్ తిరిగి రావలసి వచ్చింది. లారెన్స్ యొక్క కడపటి నవల *లేడీ చాటర్లీస్ లవర్* (Lady Chatterley's Lover) 1928 లో బహిష్కరింపబడింది. ఈయన గీసిన వర్ణచిత్రాలను 1919 లో పోలీసులు వశం చేసుకున్నారు. ఈయన జీవితమంతా అధికారులతోను, తుదకు తన స్నేహితులతోను తన నమ్మకాలకోసం పోరాడడంలోనే గడచింది. ఈ దశలోని తన మానసిక వేదనను లారెన్స్ తన పద్య సంకలనాలు *పెన్సీస్* (Pansies, 1929), *నెట్లెస్* (Nettles, 1930), *మోర్ పెన్సీస్* (More pansies) లో వ్యక్తం చేశాడు. లారెన్స్ కవిత్వం విశిష్టమైనది. మొదట్లో దీని శైలి, పదజాలం గ్రాంథికంగాను, కృతకంగాను ఉన్నా క్రమంగా ఈయన తన వ్యక్తిత్వానికి అనువుగా వీనిని మలచుకొని, సహజం, శక్తిమంతం అయిన కవిత్వాన్ని రచించాడు. ఇటలీలో నివసిస్తున్నప్పుడు దర్శించిన మధ్య ధరా సముద్ర దృశ్యాలను, న్యూ మెక్సికో దృశ్యాలను వర్ణించిన *బర్డ్స్, బీస్ట్స్ అండ్ ఫ్లవర్స్* (Birds, Beasts and Flowers, 1923) అన్న కవితా సంపుటి ఈయన కవితాసంపుటులలో అత్యుత్తమమైనది.

లారెన్స్ యొక్క లేఖలు కూడా అతని బహుముఖ ప్రజ్ఞకు, అతని వ్యక్తిత్వానికి ప్రతిబింబాలు. సాహిత్య లోకానికి అత్యుత్తమ ఉపోద్ఘాతం అతని లేఖలే నని కొందరు విజ్ఞుల అభిప్రాయం.

లారెన్స్ నిస్సందేహంగా గొప్ప రచయిత అయినా ఒక్కొక్కసారి ఆవేశానికి లోనుకావటం వల్ల అతని శైలిలో పునరుక్తి, అస్పష్టత మొదలైన లోపాలు కాన వస్తాయి. కాని ఈయన సృజనశక్తి పాటవం మూలంగా ఈయన రచనలు జీవంతో స్పందిస్తాయి. శైలిలోనూ, రచనా శిల్పంలోనూ కూడా ఈయన నవలలు, కథలు, పద్య రచనలూ చదువరుల మనస్సుపై గాఢముద్ర వేస్తాయి.

జీవిత మంతా తన నమ్మకాల కోసం సంఘంతోనూ, తన సహచరులతోనూ కూడా పోరాడిన డేవిడ్ హెర్బర్ట్ లారెన్స్ 1930 మార్చి 2 న ఫ్రాన్స్ లోని 'వెన్నె' అనే గ్రామంలో చనిపోయాడు.

డి.ల.రా.

లావో షే (1899-1966) : లావో షే అనేది షూచింగ్ చున్ అనే రచయిత యొక్క కలం పేరు. ఈయన 1899 ఫిబ్రవరి 3 న చైనాలోని బీజింగ్ లో జన్మించాడు. చైనాలో హాస్యరస భరితమైన నవలలకూ,

అధిక్షేప రచనలకూ, కథానికలకూ పేరు గాంచాడు. చైనా జపాన్ యుద్ధారంభం తరువాత ఈయన దేశభక్తిని పురికొల్పే రచనలను ఎక్కువగా చేశాడు.

లావో షే తన 17 వ ఏట ఒక ప్రాథమిక పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయుడుగా చేరి, జిల్లా అధికారి అయ్యాడు. 1924 లో ఇంగ్లండ్ వెళ్లి జీవన భృతికి చైనీస్ భాషను బోధిస్తూ మింగ్ రాజవంశాన్ని గూర్చిన నవల *చిన్ పింగ్ మే* (Chin ping mei) ను అనువదించాడు. ఇంగ్లండ్ లో ఉండగా డికెన్స్ వల్ల ప్రభావితమై మూడు నవలలు వ్రాశాడు. ధీమంతుడు, శక్తిమంతుడు అయినవ్యక్తే అప్పటి చైనాను పీడిస్తున్న అవినీతి, ఆర్థిక మాంద్యంతో కూడిన క్లిష్ట పరిస్థితి నుండి విముక్తి చేయగలడనే ఇతివృత్తాన్ని ఈ నవలలో లావో షే చిత్రించాడు.

ఇంగ్లండు నుంచి 1931 లో చైనా తిరిగి వచ్చేసరికి తనొక హాస్య నవలా కారుడుగా పేరు గాంచినట్లు గ్రహించి, ఈయన సంచలనాత్మకాలు, హాస్య రసభరితాలు అయిన నవలలు వ్రాయడం కొనసాగించాడు. చైనాకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత వ్రాసిన *నియూ టీయెంట్స్* (The life of Niu Tientz'u, 1934), *లోటో సియంగ్ ట్యు* (Lo-to Hsiang tzu, 1936) అనే రెండు నవలల్లోనూ ఈయన ధోరణిలో మార్పు కనిపిస్తుంది. వీనిలో ఈయన సాంఘిక వాతావరణం యొక్క ప్రాముఖ్యం, దానికి వ్యతిరేకంగా వ్యక్తిగత పోరాటపు వైఫల్యం ప్రతిపాదించాడు. చైనా-జపాన్ యుద్ధ సమయంలో ఈయన దేశభక్తి ప్రబోధకాలైన, జపాన్ కు వ్యతిరేకమైన రచనలు చేశాడు; రచనలు తక్కువ స్థాయిలోని వని చెప్పాలి.

1946-47 లో లావో షే అమెరికాలో పర్యటించి, సాంస్కృతిక ఉపన్యాసాలు చేసి, తన నవలల అనువాదాన్ని పర్యవేక్షిస్తూ గడిపాడు. వీనిలో *ది యెల్లో స్టార్మ్*, (The Yellow Storm, 1951), అతని ఆఖరు నవల *డ్రమ్ సింగర్స్* (The Drum Singers, 1952) కూడా ఉన్నాయి. ఇవి చైనీస్ భాషలో అసలు ప్రచురింపబడలేదు.

చైనాకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత లావో షే వివిధ సాంస్కృతిక, సాహిత్య ఉద్యమాలలో పాల్గొంటూ ఇంతకు ముందులాగే నాటకాలు వ్రాయడం కొనసాగించాడు. వీనిలో *పేర్కొనదగ్గవి లుంగ్-సూ-కౌ* (Dragan Beard Ditch, 1951), *చా-క్వాన్* (The Tea house, 1957). వీనిలో బీజింగ్ ప్రాంతపు చైనీస్ మాండలిక భాషా కౌశలాన్ని చక్కగా ప్రదర్శించాడు. లావో షే 1966 అక్టోబరు లో చనిపోయాడు.

డి.ల.రా.

లాసన్, హెన్రీ (1867-1922) : ఆస్ట్రేలియన్ కథానికా రచయిత. ఆస్ట్రేలియాలోని న్యూ సౌత్ వేల్స్ రాష్ట్రంలో గ్రెన్ ఫెల్ వద్ద 1867 జూన్ 17 న జన్మించాడు. తండ్రి ఒకప్పుడు నార్వీజియన్ నావికుడు, తల్లి స్త్రీ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో ప్రముఖురాలు. బాల్యం నుండి చెవిటితనం వల్ల, కుటుంబం ఆర్థిక పరిస్థితివల్ల, లాసన్ 14 వ ఏట బడికి వెళ్లటం మాని, తాపీపనిలో తండ్రికి సహాయపడటం ప్రారంభించాడు. 1884 నాటికి సిడ్నీ పట్నం చేరుకొని కథలు, పద్యాలూ వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. ఇతడు తన తొలి రచనలను 1887-88 మధ్య సిడ్నీ నుండి వెలువడే బులెటీన్ లో ప్రచురించాడు. 1884-88 మధ్య ఈయన అనేక వార్తా పత్రికలలో పనిచేశాడు. మధ్య మధ్యలో నిరుద్యోగిగా దేశసంచారం చేసేవాడు. వాస్తవికములై, జీవితాన్ని స్ఫురింపచేసే ఈయన రచనలు ఈ అనుభవాలనుంచే ఆవిర్భవించాయి. నిరాశతో నిండి ఉన్న ఈ రచనలు ఆ నాటి ఆస్ట్రేలియాలోని శ్రామిక వర్గ జీవితాన్ని గూర్చిన సత్యాలను వెల్లడిచేస్తాయి. ఈయన జీవితంలో చివరి భాగంలో సుఖ శాంతులు కరువై ఈయన రచనల స్థాయి బాగుగా పడిపోయింది. 1922 సెప్టెంబర్ 22 న న్యూ సౌత్ వేల్స్ లోని ఏబిట్స్ ఫర్డ్ లో లాసన్ మరణించాడు.

లాసన్ రచనలలో ముఖ్యమైనవి: *ఇన్ ది డేస్ వెన్ ది వరల్డ్ వాజ్ వైడ్ అండ్ అదర్ లెర్సెస్* (1896), *వైల్ ది బిల్లీ బాయిల్స్* (1890), *జో విల్సన్ అండ్ హిజ్ మేట్స్* (1901), *ట్రయాంగిల్స్ ఆఫ్ లైఫ్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్* (1913).

డి.ల.రా.

లించ్, బెనీటో (1885-1951) : అర్జెంటీనాకు చెందిన నవలా రచయిత, కథా రచయిత. 1885 జూన్ 25 న అర్జెంటీనాలోని 'ఐరిస్' లో పుట్టాడు. తన నవలలలోను, కథలలోను తన దేశపు సాధారణ ప్రజల జీవన విధానాన్ని, వారి మనస్తత్వాన్ని సులభమైన, సూటియైన శైలిలో వర్ణించాడు. దక్షిణ అమెరికాలోని పచ్చిక మైదానాలకు చెందిన ప్రజాజీవితాన్ని చిత్రించే గాకో నవలకు ఈయన వాస్తవికత చేకూర్చాడు.

లించ్ పూర్వీకులు ఐరిష్ వారు. బాల్యంలో బ్యూనస్ ఐరిస్ రాష్ట్రంలో పల్లె ప్రాంతంలో పెరగటం వల్ల ఈయనకు అక్కడి గ్రామీణ జీవితం పట్ల మంచి అవగాహన ఏర్పడింది. తన రచనలలో ఆయన ఈ గ్రామీణ జీవితాన్ని ఇతివృత్తం చేసుకొన్నాడు. *ది వల్చర్స్*

ఆఫ్ లా ఫ్లోరిడా అనే నవల ఒక పెద్ద భూస్వామి అయిన తండ్రికి యూరప్ లో చదువుకొని తిరిగి వచ్చిన కొడుకుకూ మధ్య సాగిన ఘర్షణను చిత్రించింది. లించ్ తన విశిష్ట పద్ధతిలో గాకో నవల (దక్షిణ అమెరికాలోని పశువుల కాపరులను 'గాకో' లంటారు) ను కొనసాగిస్తూ, *రిక్వీలా* (1918), *ఎల్ ఇంగిల్ డీలాస్ గెసోస్* (1924), *ది ఇంగ్లీష్ మన్ ఆఫ్ ది బోన్స్* అనే నవలలను రచించాడు. ఈ రెండు నవలలలో ఒక ఇంగ్లీష్ శాస్త్రజ్ఞుడికి, గాకో యువతికి మధ్య జరిగిన ప్రణయగాథను చిత్రీకరించాడు. ఇదే ఈయన అత్యుత్తమ రచనగా పరిగణింపబడుతుంది. తదుపరి నవల *ఎల్ రొమాన్స్*, *డీ అన్ గాకో* (1930), (*The Romance of a Gaucho*) లో పాత్రలకు విశిష్టత చేకూర్చడానికి మాండలిక భాషను వాడాడు.

లించ్ పైన పేర్కొన బడిన నవలలే కాక *ఎన్ అంబోజో డీలా వ్రామా* (1925; *The Whim of the land-lady*) అనే చిన్న నవల, కొన్ని కథాసంపుటాలూ కూడా రచించాడు. వీని వల్ల ఈ ప్రక్రియలలో ఈయనకు గల ప్రజ్ఞ విశద మవుతుంది. దక్షిణ అమెరికా పశువుల కాపరుల జీవితాలనే ఇతివృత్తంగా తీసుకొన్న ఈయన అర్జెంటీనియన్ నవలపై చెరుగని ముద్రవేశాడు. లించ్ 1951 డిసెంబర్ 23 న అర్జెంటీనాలోని లా ప్లాటాలో కన్ను మూశాడు.

డి.ల.రా.

లిండ్ సే, సర్ డేవిడ్ (1490-1555): స్కాట్లండ్ సాహిత్య చరిత్రలోని స్వర్ణయుగం నాటి గొప్ప కవులలో ఒకడు. 1490

లో సంపన్న కుటుంబంలో పుట్టిన లిండ్ సే 16 వ శతాబ్దంనాటి క్రైస్తవ మతం (ముఖ్యంగా రోమన్ కేథలిక్ శాఖ)లోను ఆనాటి ప్రభుత్వంలోను ఉన్న అవినీతిని అవహేళన చేస్తూ ప్రబోధాత్మక రచనలు చేశాడు. వీనిలో ఆయన ప్రజల వాడుక భాషను ఉపయోగించాడు. లిండ్సే స్కాట్లండ్ రాజు నాలుగవ జేమ్స్ సేవలో చాలాకాలం గడపి, యూర

పేలోని పెక్కురాజుల వద్దకు స్కాటిష్ రాజదూతగా వెళ్ళాడు. ఈయన రచనలు ఎక్కువ భాగం రాజసేవలో ఉన్నత పదవులలో ఉండగా చేసినవే. ఈయన వ్రాసిన *ఏన్ సెటైర్ ఆఫ్ ది త్రీ ఎస్టేయిట్స్* అనే నాటికం నీతి ప్రబోధకమైన స్కాటిష్ నాటికలకు ఈ నాటికీ మిగిలిన మచ్చుతునుక. ఆనాడు మతంలోను, ప్రభుత్వంలోను, సంఘంలోను పేరుకుపోయిన దురాచారాలు ఈ నాటికలో విమర్శించ బడ్డాయి. ఈ నాటిక 1552 లో ప్రదర్శించబడి ప్రజాదరణ పొందింది. 1528 నాటి *ది డ్రీమ్* అనే పద్యకావ్యంలో ఈయన ఆనాటి స్కాట్లండ్ పరిస్థితిని వర్ణించాడు. *ది టెన్టమెంట్ అండ్ కంపెయింట్ ఆఫ్ అవర్ సావరన్ లార్డిస్ పేషింగ్* (1530) అనే మరొక కావ్యం డగ్లస్ అనే శత్రువర్గం బారినుండి స్కాట్లండ్ రాజు నాల్గవ జేమ్స్ తప్పించుకొనడాన్ని పురస్కరించుకొని వ్రాయబడింది. ఈ కావ్యంలో ఒక చిలుక రాజుకు, ఆయన మంత్రులకు హితోపదేశం చేస్తుంది. ఈయన రచనలలో కడపటిది అయిన *ది కంపెయింట్ అండ్ పబ్లిక్ కన్సెషన్ ఆఫ్ ది కింగ్స్ బెల్లో హౌండ్ కాలిట్ బగ్షె* (1536) లో ఈయన నీతిబోధచేసి, రాజాస్థానంలోని పోకడలను ఒక శునకం వాక్కు ద్వారా విమర్శిస్తాడు. ఈయన తరువాత ఈ పద్ధతి (మానవ ప్రవర్తనను విమర్శించడానికి జంతువులను, పక్షులను ఉపయోగించడం) ఆధునిక స్కాటిష్ సాహిత్యంలో రాబర్ట్ బర్న్స్ అనే కవి తిరిగి ప్రయోగించాడు. లిండ్రే రాజాస్థానంలోని తన అనుభవాన్ని ఆధారంచేసుకొని, తన కవితా శక్తి నుపయోగించి, నీతి ప్రబోధాత్మకమైన కావ్యాలను రచించిన స్కాటిష్ కవిగా పేరు గాంచాడు. 1555 లో లిండ్రే కీర్తిశేషుడయ్యాడు.

డి.ల.రా.

లిటన్ ఆఫ్ నెబ్ వర్త్ (1803-73) : బ్రిటిష్ కవి, నవలా రచయిత, విమర్శకుడు, రాజకీయ నాయకుడు. ఎడ్వర్డ్ జార్జ్ ఎర్ల్ బుల్వర్ లిటన్ 1803 మే నెల 25 న లండన్ లో జనరల్ విలియమ్ బుల్వర్, ఎలిజబెత్ లిటన్ దంపతులకు పుత్రుడుగా జన్మించాడు. కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం ముగించి తరువాత ఫ్రాన్స్ లో పర్యటించాడు. ఇంగ్లండ్ కు తిరిగి వచ్చి 1827 లో రోజనాడ్ యిల్ వీలర్ అనే ఐరిష్ యువతిని వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆ సంవత్సరమే ఒక నవల ప్రచురించాడు కాని అది విశేష ప్రజాదరణ పొంద లేదు. 1828 లో *పెల్ హామ్* (Pelham) అనే నవల

ప్రచురణతో ఆయన ప్రజాభిమానాన్ని మారగొనగలిగాడు. అక్కడనుండి ఆయన ఆ స్థానాన్ని చాలా కాలం నిలుపుకొన్నాడు. లిటన్ చాలా నవలలు వ్రాశాడు. ప్రజల అభిరుచిని గమనించి, వాటిలో రాబోయే మార్పులను పసిగట్టి తదనుగుణంగా రచనలను చేయడం ఆయన కీర్తికి ప్రధాన కారణం. ఆయన నవలలు ఈ నాటికీ పఠనీయాలుగా ఉన్నాయి. లిటన్ దంపతుల ఆడంబర జీవనం మూలంగా ధనార్జన నిమిత్తం లిటన్ ఎక్కువ నవలలు వ్రాయవలసి వచ్చింది. దీని మూలంగా, వీరి మధ్య చికాకులు పెరిగి, చివరకు 1836 లో వీరు విడిపోయారు.

బుల్వర్ లిటన్ 1831 లో లిబరల్ పార్టీ తరపున పార్లమెంట్ సభ్యుడయ్యాడు. అతని రాజకీయ జీవితానికిది నాంది. కాని 1841 లో లిబరల్ పార్టీ విధానాలతో భేదించడం వలన ఆయన ఆ పార్టీని వదలి "టోరీ" (Tory) పార్టీలో చేరాడు. టోరీ సభ్యుడుగా 1852 లో పార్లమెంటుకు తిరిగి ఎన్నిక అయ్యాడు. అదే కాలంలో ఆయన చాలా సాహిత్యకృషి చేశాడు. కాల గమనాన్ని తట్టుకోలేక పోయినా, తాత్కాలికంగా జనాన్ని ఆకర్షించిన కొన్ని నాటికలను కూడా లిటన్ రచించాడు.

మొదట రచించిన నవలలో బుల్వర్ లిటన్ ధనిక, ఆడంబర జీవిత నేపథ్యంలో ప్రేమ గాథలను చిత్రించాడు. ఈ ధోరణికి *పెల్ హామ్* చక్కని ఉదాహరణ. తరువాత ఆయన ఆనాటి విషయాలను యథాతథంగా చిత్రించే చారిత్రక నవలల రచనకు పూనుకొని ప్రజల మన్ననలను పొందాడు. *ది లాస్ డేస్ ఆఫ్ పోంపే* (1834), *హోరల్డ్, ది లాస్ట్ ఆఫ్ ది శాగ్స్* (1848) అన్న నవలలు ఈ కోవకు చెందినవి. *యూజీన్ అరమ్* (Eugene Aram, 1832) అన్న నవలలో ఆ నాటి పాఠకులలో నేరస్థుల పట్ల గల ఆసక్తిని రచయిత బాగా తృప్తి పరిచాడు. తరువాతి నవలలు *ది కాక్స్ టన్స్* (The Caxtons, 1849), *మై నోవెల్* (1853) లలో ఆనాటి ఇంగ్లీష్ సమాజాన్ని వాస్తవికతా ధోరణిలో చిత్రించి ప్రజల అభిమానం పొందాడు. పైన ఉదాహరింపబడిన నవలలే కాక బుల్వర్ లిటన్ పద్య సంకలనాలనూ, ప్రముఖ ఆంగ్లకవి ఆల్ ఫ్రెడ్ టెన్నిసన్ ను విమర్శిస్తూ పద్యరూపంలో వ్రాసిన ఒక నవలనూ, *కింగ్ ఆర్థర్* (1848) అనే మహాకావ్యాన్నీ కూడా రచించాడు.

సమకాలీన సాహిత్య విమర్శకులు, ముఖ్యంగా విలియమ్ టాకెరే (William Thackeray) బుల్వర్ లిటన్

రచనలను నిర్మోహమాటంగా విమర్శించారు. 20 వ శతాబ్దంలో బుల్వర్ లిటన్ పేరు ప్రతిష్ఠలు బాగా క్షీణించాయి.

డి.ల.రా.

లిన్స్ దో రెగో కావల్ కాంటి హోసే (1901-1957): బ్రెజిల్ లోని ఈశాన్య ప్రాంతంలోని చెందిన వాస్తవిక వాదుల వర్గానికి చెందిన నవలా రచయిత. అయిదు భాగాలతో కూడిన *స్యూగర్ కేన్ సైకిల్* ఇతని ప్రసిద్ధ గ్రంథం. ప్రాచీన ప్యూడల్ వ్యవస్థకు చెందిన చెరకు తోటల యజమానులకూ, పారిశ్రామికీకరణ వలన ఏర్పడిన క్రొత్త పద్ధతులకూ మధ్య తలయెత్తిన ఘర్షణ ఈ గ్రంథంలో వర్ణితమయింది.

లిన్స్ దోరెగో బ్రెజిల్ లో పరైబా లోని పీలార్ లో 1901 లో జన్మించాడు. 1957 సెప్టెంబరు 13 వ తేదీన రయో డి జీనీరోలో మృతి చెందాడు.

లిన్స్ దోరెగో చెరుకు తోటలలోని *బిగ్ హౌస్* లో పుట్టి పెరిగాడు. అందుచేత పై నవలా చక్రంలోని మొదటి భాగం *మెనిడి డి ఎంగెన్ హో* (1932, Palantation lad) అతని బాల్యం, కుటుంబజీవనం ఆధారంగా రచించబడింది. వెనువెంటనే *డోయిడిన్ హో* (1933, Daffy Boy), *బాంగ్*, (1934, Old Plantation), *బ్లెక్ రిచర్డ్* (1935, Black Boy Richard), *యూసినా* 1936, The Sugar Refinery) అనే 4 భాగాలూ వరుస వరుసగా వెలువడ్డాయి. వీటిలో మొదటి మూడు కృతులూ *ప్లాంటేషన్ బాయ్* అనే పేర 1966 లో ఇంగ్లీషులోకి అనువదించబడ్డాయి. లిన్స్ సర్వశ్రేష్ఠకృతిగా భావింపబడిన *ఫోగో మార్టో* (1943, Dead Fire) లో అతడు *ప్లాంటేషన్ వాతావరణానికి* తిరిగి వచ్చాడు.

న్యాయ శాస్త్రం చదివి పట్టా తీసుకొన్న లిన్స్ దో రెగో 1920 ప్రాంతాలలో కొంతకాలం న్యాయ వాదిగా ప్రాక్టీసు చేసిన తరువాత బ్యాంకుల, టాక్సుల ఇన్స్పెక్టరుగా పనిచేశాడు.

జె.సూ.ప్ర.

లి పో (701-762) : చీనా దేశపు కవి బిరుదానికి 'టూఫూ' (Tufu) తో స్పర్ధ వహించిన వాడు.

రాజవంశానికి చెందినవాడ నని చెప్పకోడం లి పోకు చాలా ఇష్టం. కాని నిజానికి అతడు అదే గృహనామం గల ఒక తక్కువ స్థాయి కుటుంబానికి చెందినవాడు. తన 19 వ ఏటనే అతడు తన ఇంటిని విడిచి, తావోయిస్టు ఏకాంతవాసి (తావోయిస్ట్-లోవోట్స్) తో కలసి జీవించ

సాగాడు. ఇలా కొన్నాళ్లు సంచార జీవనం చేశాక అతడు వివాహమాడి అత్తవారి కుటుంబంతో పాటు హాన్ చౌ (Han-chou) ఉత్తర భాగంలో ఉంటూ ఉండేవాడు. అప్పటికే అతడు కవితలు వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. సెక్రటరీ ఉద్యోగం సంపాదించాలనే ఆశతో కొందరు ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు తన కవితలు చూపించేవాడు. కాని అతని ఆశ ఫలించలేదు. క్రీ.శ. 734 లో ఈశాన్య చీనాలో ఉన్న ఒక స్నేహితుని చూడడానికి వెళ్ళడంతో అతని సంచార జీవనం రెండో దశ ప్రారంభమైంది. క్రీ.శ. 742 లో అతడు రాజధాని నగరం అయిన 'చాంగ్-అన్' (chang-an) చేరు కొని, ఆస్థానపదవిని ఆశించాడు. ప్రభుత్వ పదవి ఏమీ లభించకపోయినా ప్రసిద్ధకవుల జాబితాలో అతని పేరు చేర్చబడింది. కొద్ది క్షణాల వ్యవధిలో ఆస్థాన సంఘ టనలను కవితల రూపంలో వర్ణించి గానం చేయటం ఆ కవుల సంఘం నిర్వహించే బాధ్యత. అలాంటి కృత్రిమ జీవనం అంటే విసుగు పుట్టి క్రీ.శ. 744 శిశిర ఋతువులో మరల సంచార జీవనం ప్రారంభించాడు. ఈ సమయంలో అతడు ఆనాటి మేటి కవులు కొందరిని కలియడం తటస్థించింది. ఈ విధంగా లి పో పేరు ప్రఖ్యాతులు పొందేసరికి ఫూ (Fu) పేరు కూడ ఎవరూ ఎరుగరు. తనకంటే పెద్దవాడైన లి పో అంతకంతకు "తావోయి జమ్" లోను, స్వర్ణకారవిద్య (Alchemical studies) లోనూ నిమగ్నుడై ఉండడటంతో 'టూఫూ' అతని ప్రభావానికి, చొరవకి లోనయ్యాడు. అప్పటికే లి పో ఒక పెద్ద "తావోయిస్టు" ప్రముఖుని ద్వారా 'ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి' లో డిప్లమా పొంది, తావోయిస్టుగా ముద్ర పొందాడు.

క్రీ.శ. 756 చీనా చక్రవర్తి 16 వ కుమారుడైన పిన్ లీస్ చేసిన సైనిక ఆక్రమణకు సంబంధించి లిపో అనాధికారికంగా ఆస్థానకవి (Poet laureates) గా నియమింపబడ్డాడు. అనంతరం కొద్ది కాలానికే స్వతంత్ర రాజ్యస్థాపనకు ప్రయత్నం చేశాడనే నేరారోపణతో ఆ యువరాజు మరణదండనకు గురికావటం, ఆస్థానకవి అయిన లి పో 'చ్యూ-చియాంగ్' (Chiu-chiang) నగరంలో చెరసాలలో బంధించబడటం జరిగింది. ఈ కల్లోలానికి సంబంధించిన కేసులలో విధించిన ఆజ్ఞలను పునఃపరిశీలించడానికి ఒక ఉన్నతోద్యోగిని నియమించారు. అతడు లిపోకు సంబంధించిన కేసును పరిశీలించి నిర్దోషిగా భావించి, విడుదల చేసి, తన దగ్గరనే శ్లాఫ్ సెక్రటరీ గా నియమించుకోడం జరిగింది. కాని క్రీ.శ.

758 లో లి పోపై కేసును తిరుగదోడి అతనికి యేలాంగ్ (Yeh-lang) కు పోవలసినదని దేశబహిష్కార శిక్ష విధించాడు. అతడు అక్కడకు చేరే లోపున దోషులందరికీ మూక ఉమ్మడి (సామాన్య) క్షమ ప్రసాదించబడడంతో అతడు తూర్పు చైనాకు తిరిగి వచ్చాడు. అక్కడ తన బంధువు ఇంటిలో కొన్నాళ్లు ఉండి తరువాత కాలధర్మం చెందాడు. కాని అతడు తప్పత్రాగి ఒక పడవలో కూర్చుని నీటిలో ప్రతిఫలించిన చంద్రబింబాన్ని పట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించడంలో నీటిలో మునిగి చనిపోయాడని ఒక వదంతి ప్రచారంలో ఉంది.

తన జీవన విధానంలోనూ, కవితలోనూ కూడా లి పో కాల्పనిక వాదిగా కనిపిస్తాడు. చైనాలోని ప్రతిభా వంతులై తత్వవేత్తల పరంపరలో ఒకడుగా ప్రసిద్ధి చెందిన లి పో తరచుగా మధ్యపాన మహోత్సవాలలో లీనమై ఉండేవాడు. అతడు స్నేహం, ఏకాంతం, కాలగమనం, ప్రకృతి ఆనందహేల మొదలైన విషయాలపై కూడా కవితలు అల్లాడు. నిర్వాసితావరాధి అని పేరు పొందిన లిపో ప్రతిభ, కల్పనా పటిమ గల మహా కవిగా ప్రసిద్ధుడు. ఆర్థర్ వేలీ రచించిన అతని జీవిత చరిత్ర పొయ్ట్రి అండ్ కేరీర్ ఆఫ్ లి పో అనే పేరుతో 1955 లో ప్రచురిత మయింది.

జె.సూ.ప్ర.

లియో, లూయీ డీ (1527-91) : శ్పానిస్ రహస్యవాది కవి. బెల్జంట్లో క్రీ.శ. 1527 లో జన్మించాడు. 1591 ఆగస్టు 23 న ఆల్బాస్లోని మాడ్రిగల్లో దేహయాత్ర చాలించాడు. శ్పానిష్ పునరుజ్జీవన సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసిన మహాకవి.

లియో ఒక క్రైస్తవ సన్యాసి. సలమాంకా (Salamanca) లో అధ్యయనం చేసి అక్కడే 1561 లో మతాధికారి పదవి చేపట్టాడు. 1544 లో అతడు సమర్థించిన అగస్టీనియన్ పక్షం వారికి, డొమినికన్లకు ఆధిపత్యం కోసం జరిగిన వివాదం వల్లను, ఆ కాలంలో స్పెయిల్లో బలీయంగా ఉన్న వుల్గేట్ (Vulgate) గ్రంథాన్ని, యూదు జాతీయురాలు అయిన తన ముత్తవ్వ పిమర్శించినందువల్లను అతడు నిరసనకు గురి అయ్యాడు. 1572 నుండి 1576 వరకు అయిదు సంవత్సరాలు కారాగార శిక్ష అనుభవించిన పిదప అతడు విడుదల పొంది తన పదవిలో పునఃప్రతిష్ఠితుడయ్యాడు. అయినా అతడు తన స్థానంలో తనకు వారసుడుగా వచ్చిన వ్యక్తినిమిత్తం ఆ పదవికి రాజీనామా చేశాడు. అనతికాలంలోనే అతనికి 'సలమంకా' లోనే మరొక క్రొత్త పదవి

లభించింది. అతనిపై ఆరోపించబడిన రెండవ నిరసన వీగిపోయింది. 1583-85 మధ్య అతడు రచించిన డి లోన్ నోబ్రెస్ డి క్రీస్టో అనే గద్య గ్రంథం అతని సర్వ శ్రేష్ఠ గ్రంథంగా భావింపబడుతుంది. సంభాషణ రూపంలో ఉన్న ఆ బృహత్ గ్రంథం ఇరాస్మస్ అనుయాయుల చేత బహుళ ప్రచారంలోనికి తీసుకురాబడింది. దానిలో క్రీస్తుకు పవిత్రగ్రంథంలో వాడబడిన వివిధ నామాలను గూర్చి వివరించబడింది. ఆలంకారిక శైలి అయినా కృతకం కాని ఉదాత్తశైలిలో రచించబడిన ఆ గ్రంథం శ్పానిష్ కావ్యాలలో ఆదర్శ గద్య గ్రంథంగా ఎన్నబడింది. గ్రీక్, లాటిన్, హీబ్రూ, ఇటాలియన్ భాషల నుండి అతడు చేసిన అనువాదాలలో సాంగ్ ఆఫ్ సోలమన్ (Song of Solomon- దీని ఆధునిక ముద్రణం జె. గిల్లెన్చే 1936 లో కావించబడింది.), ది బుక్ ఆఫ్ జాబ్ అనేవి వ్యాఖ్యానాలతో ముద్రింపబడ్డాయి. డి లో నోబ్రెస్ డి క్రీస్టో ఉద్దేశాలతో కూడిన లియో పద్యాలు అతని మరణానంతరం 1631 లో క్యూవెడో (Quevedo) చే ప్రకటింపబడ్డాయి. నిజాయితీ తోడి భావప్రకటనకు, శైలికంటే ఇతివృత్తానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఇవ్వడానికి అవి ప్రసిద్ధి గాంచాయి. భాషను తిరిగి లాటిన్ మయం చేయడానికి 'గాంగ్ రిస్ట్' లు చేసే ప్రయత్నాలను అడ్డుకోడానికి అతని రచనలు బాగా తోడ్పడ్డాయి. 18 వ శతాబ్ది శ్పానిష్ సంప్రదాయ వాదులు అతని కావ్యాలను ఆదర్శంగా ఎంచుకొనేవారు. అతని పద్యకృతులలో విడారెటోరడ (1557 (Withdrawn Life); నోక్ శెరీనా: (1571, The Serene Night) అనేవి ప్రజాబాహుళ్యం మెచ్చినవి. అతని ఇతర కృతులలో మతపరమైన గ్రంథాలు, బైబిలు లోని అనేక ప్రార్థనా గీతాలకు లాటిన్ భాషలో వ్రాసిన వ్యాఖ్యలు, లాఫెర్ పీక్టాకాసడా (La perfecta casada 1583: "The perfect married women), 31 సామెతల మీద శ్పానిష్లో వ్రాసిన వ్యాఖ్యానం ముఖ్యమైనవి. చివరి దానిలో మధ్యయుగం నాడు ప్రబలంగా కన్పించే శ్రీ జాతిని ద్వేషించి సన్యాసి జీవితం గడిపే మనస్తత్వాన్ని ప్రదర్శించే కొన్ని చిత్రపటాలు కూడా చేర్చటం జరిగింది.

జె.సూ.ప్ర.

లియోపార్డ్, జ్యూకోమో (1798-1837) : ఇటాలియన్ కవి. పోపు అధికార పరిధిలోని రెకనాటిలో 1789 జూన్ 29 న జన్మించి నేపుల్స్లో 1837 జూన్ 14 న మరణించాడు. 19 వ శతాబ్దిలోని మేటి

కవులలో ఒకడైన లియోపార్డ్ గొప్పకవి, పండితుడు, తత్వవేత్త.

ఉన్నత వంశస్థులైనా ఈతని తల్లిదండ్రులు అంగ వైకల్యం పొందిన పుత్రుని విషయంలో అంతశ్రద్ధ చూప లేదు. అయినా కుశాగ్రబుద్ధి కాడంతో అతి త్వరలోనే లియోపార్డ్ తన ఉపాధ్యాయుల వద్ద గల విద్యనంతా ఆపోశన పట్టాడు. 16 వ ఏటనే ఇతడు స్వయంకృషితో గ్రీక్, లాటిన్లతోపాటు మరికొన్ని ఆధునిక యూరోపియన్ భాషలు కూడా నేర్చుకొన్నాడు. ఎన్నో ప్రాచీన కావ్యాలను ఇటాలియన్లోకి అనువదించాడు. రెండు ట్రాజడీలు రచించాడు. ఇటాలియన్ భాషలో రెండు పద్య కావ్యాలు రచించి, పాండిత్య స్ఫోరకమైన ఎన్నో వ్యాఖ్యానాలు రచించాడు. శ్రుతిమించిన ఈ విద్యాకృషి అతని ఆరోగ్యాన్ని దెబ్బతీసింది. కొన్నాళ్లు దృష్టి మాంద్యంతో బాధ పడ్డాక అతని కన్ను ఒకటి పూర్తిగా అంధత్వానికి లోనయింది. దానికి తోడు మెదడు, వెన్నెముకలకు సంబంధించిన వ్యాధికి గురిఅయి, జీవితాంతం బాధ పడ్డాడు. దాని ఫలితంగా దీర్ఘకాలం చదువుకు స్వస్తిచెప్పవలసి వచ్చింది. తల్లిదండ్రులు అతని స్థితిని పట్టించుకోకపోవడంతో మానసికంగా గాయపడ్డాడు. కాని అతని సోదరుడు, సోదరి సానుభూతి కనపర్చడం వల్ల అతనికి కొంత ఊరట లభించింది. ఈ విధంగా తాను అనుభవించిన ఆశా, నిరాశల స్వరూపాన్ని అతడు తన ఎప్రోచ్ డెత్ డెల్లా మోర్టి (Approach of Death,) ఇది 1816 లో వ్రాయబడి 1835 లో ప్రచురింపబడింది) వంటి పద్యకృతులలో ప్రతిబింబింపచేశాడు. పెట్రార్క్, డాంటేలను అనుకరిస్తూ వ్రాసిన ఒక కల్పిత గ్రంథం (అంత్య ప్రాసగల త్రిపదీ ఛందం) లో అతని కవితా వైశిష్ట్యంతో పాటు అతడు అనుభవించిన నిస్పృహ కూడా ప్రతిబింబిస్తుంది.

1817 లోను, 1818 లోను అతనికి కలిగిన రెండు అనుభవాలు అతనిలో మిగిలిన ఆ కొంచెం ఆశను కూడా లోపింపచేసింది. వానిలో మొదటిది అతని మరదలు గెర్ట్రూడ్ కాసీ వివాహంతో అతనికి సంభవించిన భగ్నప్రేమ (ఈమెను గురించి డైరీ డి అమోర్ లోను, స్మృతి కావ్యమైన ఇల్ ప్రేమో అమోర్ లోను అతడు విశేషంగా వ్రాశాడు.) రెండవది అతని తండ్రి గుర్రపు బగ్గీ నడిపేవాని చిన్న కుమార్తె టెరీస్ పుటోరినీ గర్భవతి అయి మరణించటం (అతని గొప్ప పద్య కృతులలో ఒకటైన ఎ సీల్వీయా లో ఈమె ఇతివృత్తమే వర్ణించబడింది). ఈ కృతిలోని చివరి పంక్తులు జీవితంలో

ఈతడు ఎట్టి మనోవేదనకు గురిఅయినదీ వెల్లడిస్తాయి. అవి: "ఓ ప్రకృతీ! ప్రకృతీ! నీ చక్కని తొలి వాగ్దానం ఎందుకు ఇలా భంగపరిచావు?" అని.

గొప్ప విద్వాంసుడు, దేశభక్తుడు అయిన పియెట్రో గియోర్డానీ 1818 లో లియోపార్డ్ని సందర్శించడంతో అతనిలో గూడు కట్టుకొనిన అంతర్గత వేదన చాలా వరకు తగ్గింది. బాధాకరమైన ఇంటి పరిసరాలనుంచి కొన్నాళ్లు దూరంగా ఉండమని అతడు లియోపార్డ్కి సలహా ఇచ్చాడు. చివరకు కొన్ని నెలల పాటు (1822-23 సంవత్సరాలలో) అతడు రోమ్లో ఉండి తిరిగి ఇంటికి వచ్చాడు. మరి కొంతకాలం బాధలతోనే గడిచింది. 1823 లో ప్రచురింపబడిన అతని కవితా సంకలనం కాంటానీ ఒక్కటి మాత్రమే ఆ సమయంలో అతనికి జరిగిన మంచి. 1825 లో సిసిరో కృతులను మిలాన్లో ఉండి అనువదించడానికి అతడు ఒప్పుకొన్నాడు. ఆ తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలపాటు బోలోగ్నా (Bologna), రెకనాటీ (Recanati), పీసా (Pisa), ఫ్లోరెన్స్ (Florence) నగరాలలో పర్యటించాడు. 1826 లో వెర్నీ అనే కృతిని ప్రకటించాడు. 1827 లో మైనర్ మోరాల వర్క్స్ అనే మరో రచనను రచించాడు. ఇది సంభాషణ రూపంలో సాగిన తాత్త్విక కృతి. రచయిత బాధా తప్త హృదయం అందులో ప్రతిబింబిస్తుంది.

ధనాభావం వల్ల లియోపార్డ్ 1828 నుంచి 1830 వరకు 'రెకనాటీ' లోనే ఉండిపోయాడు. కాని మిత్రులు చేసిన ధన సహాయంతో ఫ్లోరెన్స్ వెళ్లి, 1831 లో ఐ-కాంటీ అనే కవితా సంకలనం ప్రచురించాడు. 'ఫాన్సీ టార్గిటినీటోజోట్టి' అనే ఫ్లోరెంటైను వనితవల్ల భగ్న ప్రేమికుడైనట్లు అతని కొన్ని విషాద గీతాలలో గోచరిస్తుంది. ఆంటోనియో రానియెరీ (Antonio Ranieri) అనే యువకుడు, నెపోలియన్ వలె ఏకాంత వాసం గడపేవాడు లియోపార్డ్ ఏకమాత్ర మిత్రుడై ఊరట కలిగించాడు.

లియోపార్డ్ రోమ్, ఫ్లోరెన్స్ నగరాలు తిరిగి తిరిగి చివరకు 1833 లో నేపిల్స్లో స్థిరపడ్డాడు. అక్కడ ఉండగా అతడు గిన్స్ట్రా (Ginestra, 1836) అనే దీర్ఘకావ్యాన్ని వ్రాశాడు. అతని మరణానంతరం 1845 లో 'రానియెరీ' ప్రచురించిన కవితా సంకలనంలో ఇది చేర్చబడింది. చిరకాలం అతని కవితలలో ఏకైక విశ్రాంతి స్థానంగా వర్ణింపబడిన మృత్యువు నేపిల్స్లో కలరా వ్యాధి వ్యాపించిన సమయంలో అతనిని వరించింది.

లియోపార్డ్ తొలి రచనలలో మేటి కృతి ఎ సిల్వీయా (A Silvia) మొదలైన వానిలోని అతని శ్రేష్ఠకవితలు ఐడిల్లి (Idillii) అనేపేరుతో ప్రచురింపబడ్డాయి. జేమ్స్ థామ్సన్ 1905 లో కూర్చిన వ్యాసాలు, సంభాషణలు, ఆలోచనలు అనే గ్రంథంలో అతని గద్యకృతుల ఆంగ్లానువాదాలు వెలువడ్డాయి. ఆర్.సి. ట్రెవిలియన్ 1941 లో కూర్చిన లియోపార్డ్ కవితల అనువాదాలు (Translations of leopardirs poetry), 1963 లో జె.పి. బాయ్సెల్లి కూర్చిన కవితలు (Poems) లియోపార్డ్ ఆంగ్లానువాదాలలో ముఖ్యమైనవి.

జె.సూ.ప్ర.

లీకాక్, స్టీఫెన్ (1869-1944) : శబ్ద చిత్రాలు, అక్షర చిత్రాలు, వ్యాసాలతో కూడిన సుమారు 30 కృతులు వ్రాసి, అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిగాంచిన కెనడియన్ హాస్య రచయిత.

అతని 6 వ ఏటనే అతని తలిదండ్రులు కెనడాకు వలస వెళ్లారు. అప్పర్ కెనడా కాలేజీలో 1882 నుంచి 1887 వరకు విద్యనభ్యసించిన లీకాక్ 1891 లో టొరెంటో యూనివర్సిటీ నుంచి బి.ఏ. డిగ్రీ పొందాడు. అప్పర్ కెనడా కాలేజీలో ఎనిమిది సంవత్సరాలు ఉపన్యాసకుడుగా ఉన్న తరువాత చికాగో యూనివర్సిటీలో జేరి, 1903 లో పి.హెచ్.డి. పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు. అదే సంవత్సరం మాంట్రీయల్ లోని మాక్గిల్ (Mc Gill) యూనివర్సిటీలో ఉపన్యాసకుడుగా జేరి 'ఆర్థిక, రాజకీయ విజ్ఞానాలశాఖ' (Department of Economics and political Sciences) కు అధ్యక్షుడై, 1908 నుంచి 1936 లో విశ్రాంతి గైకొనే వరకూ పనిచేశాడు. చరిత్ర, రాజకీయ, ఆర్థిక శాస్త్రాలకు చెందిన 20 కృతులు రచించాడు. ఉపన్యాసకుడుగానూ, రచయితగానూ లీకాక్ హాస్యానికి ప్రాముఖ్య మిచ్చాడు.

ముఖ్యంగా అతనికి పేరు ప్రతిష్ఠలు కలిగించినవి కల్పిత కథలతో కూడిన *లిటరల్ లాఫెస్* (1910), *నాన్సెన్స్ నావెల్స్* (1911) లీకాక్ హాస్యం ముఖ్యంగా సమాజంలో ఉన్న సాంఘిక వైపరీత్యాలు, మానవ స్వభావంలో చేతలకు, మాటలకు సమన్వయం లేకపోవడం వంటి వాటిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. నిశిత వ్యంగ్యానికి అతని రచనలలో చోటు లేదు. దానికి బదులుగా అతని రచనలలో పరవళ్లు త్రొక్కే యువత ఉత్సాహం దైనందిన జీవితంలో హాస్య సంఘటనలు ఎక్కువగా చిత్రించబడి ఉన్నాయి.

1935 లో అతడు రచించిన *హ్యూమర్: ఫిట్స్*

థియరీ అండ్ టెక్నిక్ అనే గ్రంథంలో తన హాస్య విధానం గురించి చర్చించాడు. 1946 లో ప్రారంభించిన *ది బోయ్ ఐ లెఫ్ట్ బిహైండ్ మి* అనే అతని జీవిత చరిత్ర అసంపూర్ణంగా మిగిలిపోయింది.

జె.సూ.ప్ర.

లీవిస్, ఫ్రాంక్ రేమండ్ (1895-1978) : ప్రఖ్యాత ఆంగ్ల సాహిత్య విమర్శకుడు. 1895 జూలై 14 న ఇంగ్లండ్లోని కేంబ్రిడ్జ్లో జన్మించిన లీవిస్ కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఇతడు అంబులెన్స్ వాహకుడుగా పని చేసాడు. 1925 నుండి కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ఎమ్మాన్యుల్ కళాశాలలో ఉపన్యాసకుడుగా పని చేశాడు. 1930 లో అక్కడినుంచి వెళ్లి డేనింగ్ కళాశాలలో చేరాడు. అక్కడ అతనికి 1936 లో ఫెలో షిప్ కూడా వచ్చింది. 1962 లో పదవీ విరమణ చేసి ఆ తరువాత కూడా ఇంగ్లండ్లోని అనేక ప్రముఖ విశ్వవిద్యాలయాలలో విజిటింగ్ ప్రొఫెసర్గా పనిచేశాడు. 1967 లో ఇతడు ట్రినిటీ కళాశాలలో ఇచ్చిన ఉపన్యాస పరంపర 1969 లో పుస్తక రూపంలో ప్రచురించబడింది. 1932 లో ఇతని భార్యతో కలిసి స్క్రాబ్లీ అనే త్రైమాసిక సాహిత్య విమర్శ పత్రికను ప్రారంభించి, 1953 వరకూ నిరాటంకంగా కొనసాగించాడు. ఆంగ్ల సాహిత్య విమర్శ పరిణామంలో ఈ పత్రిక ఎంతో దోహదం చేసింది. సాహిత్యం జీవిత విమర్శకు సాధ్యమైనంత చేరువలో ఉండాలని, రచయిత యొక్క నైతిక స్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకొని అతని రచనలను అంచనా కట్టాలని ఇతని విశ్వాసం.

సాహిత్య విమర్శకుడుగా లీవిస్ చేసిన సేవ బహుముఖమైనది. ఇతని విమర్శ ముఖ్యంగా రెండు దశలుగా పరిణామం చెందిందని చెప్పవచ్చు. మొదట టి.యస్. ఎలియట్ చేత బాగా ప్రభావితమై ఇంగ్లీషు కవిత్వంపై దృష్టి సారించాడు. 1932 లో ఇతడు ప్రచురించిన *న్యూ బేరింగ్స్ ఇన్ ఇంగ్లీష్ పాయిట్రీ* అనే విమర్శ గ్రంథం ఆంగ్ల సాహిత్య విమర్శ చరిత్రలో ఒక మైలురాయి వంటిది. ఆంగ్ల కవిత్వాన్ని అవగాహన చేసుకోడానికి అది ఒక నూతన పంథాను చూపింది. 1936 లో *రివాల్యూయేషన్: ట్రెడిషన్ అండ్ డెవలప్మెంట్ ఇన్ ఇంగ్లీష్ పాయిట్రీ* అనే మరొక గ్రంథాన్ని ప్రచురించాడు. ఆ తరువాత ఇతని అభిరుచి నవలలపైకి మళ్లింది. దానితో 1948 లో *ది గ్రేట్ ట్రెడిషన్* అనే ఒక గొప్ప విమర్శన గ్రంథం ప్రచురించాడు. ఇది ఆంగ్ల

నవలా సాహిత్యంపై వెలువడ్డ ప్రముఖ విమర్శక గ్రంథం. ఈ గ్రంథంలో జేన్ ఆస్టిన్, జార్జ్ ఇలియట్, హెన్రీ జేమ్స్, జోసెఫ్ కాన్రాడ్ లను గొప్ప నవలా కారులుగా పేర్కొని, డి.హెచ్. లారెన్స్ ను కేవలం వారి వారసుడు మాత్రమే నని లీవిస్ నొక్కి చెప్పాడు. 1955 తరువాత డిటెన్స్, టాల్స్టాయ్ వంటి రచయితలు ఇతనిని ఆకర్షించారు. వారి రచనలను బాగా అధ్యయనం చేసి, 1967 లో అన్నా కెరెనినా అండ్ అదర్ ఎస్సేస్ అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు. ఆ తరువాత తన భార్యతో కలిసి 1970 లో డిటెన్స్ ది నావెల్స్ అనే మరొక గ్రంథాన్ని ప్రచురించాడు. 1952 లో ఇతడు ప్రచురించిన ది కామన్ పర్సనాల్ అనే గ్రంథం ఇతనికి విశేష ఖ్యాతిని ఆర్జించి పెట్టింది. రెండు దశాబ్దాల పాటు ఆంగ్లసాహిత్య విమర్శరంగంలో విశేష ప్రతిభా పాటవాలను ప్రదర్శించి అనేక భావి విమర్శకులకు స్ఫూర్తి నిచ్చిన లీవిస్ 1978 ఏప్రిల్ 14 న కేంబ్రిడ్జ్ లో మరణించాడు.

మల్లేశం.

లీవిస్, సింక్లేర్ (1885-1951) : అమెరికన్ నవలా రచయిత, సంఘ విమర్శకుడు. తన వ్యంగ్య పూరితమైన, బహుళ జనాదరణ పొందిన నవలలతో అమెరికన్ ప్రజల ఆలసత్వం వదలగొట్టినవాడు. 1930 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకొన్నాడు. మొట్టమొదటిసారి ఒక అమెరికన్ కి ఆ బహుమతి రావడం అదే మొదలు.

యేల్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి 1907 లో లీవిస్ పట్టభద్రుడయ్యాడు. కొంతకాలం పత్రికా విలేఖకుడుగానూ, ప్రచురణకర్తల వద్ద ఎడిటర్ గానూ పనిచేశాడు. ఆయన వ్రాసిన తొలి నవల అవర్ మిస్టర్ రెన్ (1914). అది మంచి విమర్శలను అందుకొన్నా, పాఠకులను ఎక్కువగా ఆకర్షించ లేకపోయింది. అదే కాలంలో ఆయన విశేష ప్రజాదరణ పొందిన ది శాటర్ డే ఈవెనింగ్ పోస్ట్, కాన్సాపోలిటన్ వంటి పత్రికలలో తన రచనలను ఎక్కువగా ప్రచురించేవాడు. తరువాత లీవిస్ మెయిన్ స్ట్రీట్ అనే గొప్ప నవలను వ్రాయడానికి పూనుకొన్నాడు. 1920 లో దాని ప్రచురణ ఆయనకు విశేషప్రశస్తి చేకూర్చింది. ఆ నవలలో లీవిస్ శ్రద్ధగా స్థానిక మాండలిక భాషనూ, ఆచారాలనూ, అందుబాటులో ఉన్న వారి సౌకర్యాలనూ వాస్తవికంగా చిత్రించాడు. దానిలోని వ్యంగ్యం రెండు వైపులా పదును గలది. అటు నగరవాసులనూ, ఇటు వారిని ఏవగించుకొనే కుహనా మేధావులనూ కూడా అది పరిహసించింది.

1922 లో లీవిస్ బబ్బిట్ అనే రచన చేశాడు.

దానిలో రోటరీ క్లబ్ లద్వారా, వాణిజ్య లక్ష్యాల ద్వారా తన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయిన అమెరికన్ పౌరుణ్ణి అద్భుతంగా చిత్రించాడు. బబ్బిట్ అనే పేరు అలా వ్యక్తిత్వం కోల్పోయిన అమెరికన్ వాణిజ్య వేత్తలకు పరిహాస నామంగా వాడుకలోకి వచ్చింది.

తరువాత లీవిస్ ఏర్ స్మిత్ (1925), ఎల్మర్ గాంట్రి (1927), డాడ్స్ వర్త్ (1929) అనే నవలలలో అమెరికన్, యూరపియన్ జీవితపు విలువలను తులనాత్మకంగా పరిశీలించాడు.

అనంతరం లీవిస్ వ్రాసిన రచనలు వెనుకటి రచనల ప్రమాణాన్ని అందుకోలేకపోయాయి. అలాంటి రచనలలో పేర్కొనదగినవి: ఇట్ కాంట్ హాపెన్ హియర్ (1935), కింగ్ బ్లడ్ రాయల్ (1947). మొదటి రచనను 1936 లో నాటకంగా కూడా ఫెడరల్ థియేటర్ లో ప్రదర్శించారు.

చివరి రోజులలో లీవిస్ ఎక్కువ కాలం విదేశాలలో గడిపాడు. 1930 తరువాత ఆయన ప్రసిద్ధి క్రమంగా క్షీణింపసాగింది. ఆయన చేసుకొన్న రెండు వివాహాలూ విడాకులతో విచ్ఛిన్నం అయ్యాయి. అమితంగా మద్యపానం అలవరచుకొన్నాడు. సింక్లేర్ లీవిస్-ఏన్ అమెరికన్ లైఫ్ (1916) అనే ఆయన జీవిత చరిత్రను మార్క్ షోరర్ రచించాడు.

బొ.శ్రీ.

లూక్రిషియస్ (క్రి.పూ. 1 వ శతాబ్ది ప్రాంతం) : లాటిన్ కవి, దార్శనికుడు. ఆయన రచించిన డీ రీథమ్ నేచురా (On the Nature of things) అనే సుదీర్ఘ కావ్యం వలన ఆయన సుప్రసిద్ధులు. గ్రీక్ దార్శనికుడు ఎపిక్యురస్ ప్రవచించిన భౌతిక సిద్ధాంతాన్ని ఈ కావ్యం విపులంగా వర్ణించింది. ఎపిక్యురస్ తాలూకు నైతిక, తార్కిక సిద్ధాంతాల ప్రస్తావన కూడా దీనిలో వస్తుంది.

లూక్రిషియస్ రచించిన ఈ కావ్యం తప్ప ఆయన జీవితాన్ని గురించిన ఇతర విశేషా లేమీ మనకు తెలియవు. ఒక ప్రముఖ లాటిన్ చర్చి ఫాదర్ జెరోమ్ క్రి.పూ. 94 వ సంవత్సరంలో (ఇది 96 కాని 93 కాని కూడా కావచ్చును) వ్రాసి పెట్టుకొన్న ఛైరీలో లూక్రిషియస్ ఆ సంవత్సరమే జన్మించినట్లు, తరువాత కొన్నేండ్లకు ఆయన ఒక ప్రేమ రసాయనం సేవించి ఉన్నట్లుదైనట్లు, ఆ ఉన్నాదం కొంచెం తక్కువగా ఉన్న సమయాలలో గ్రంథరచన చేసినట్లు, అనంతరం ఆ రచనలను సిసిరో పరిష్కరించినట్లు, తన 44 వ ఏట (క్రి.పూ. 51 లో గాని, 50 లోగాని) లూక్రిషియస్

ఆత్మహత్య చేసికొన్నట్టు పేర్కొన్నాడు.

వ్యాకరణ వేత్త, అలంకార శాస్త్ర బోధకుడు ఈలియస్ డోనేటస్ తాను రచించిన *వర్జిల్ జీవితం* లో వర్జిల్ తన 17 వ పుట్టినరోజు నాడు (అనగా క్రీ.పూ. 54 లేదా 53) వయోజనుని 'టోగా' (ఉడుపు) ధరించినట్టు, ఆ రోజునే లుక్రీషియస్ మరణించినట్టు వ్రాశాడు. తన సమకాలికులలో లుక్రీషియస్ మెమియస్ని మాత్రమే పేర్కొన్నాడు. అతనికి తన కావ్యాన్ని ఆయన అంకితం ఇచ్చాడు. బహుశః ఆ మెమియస్ క్రీ.పూ. 58 లో 'ప్రేటర్' గా ఉన్న 'సుల్లా' అల్లుడైన గయస్ మెమియస్ అయి ఉండవచ్చు నని భావిస్తున్నారు.

తన *డీ రీరమ్ నేచురా* లో లుక్రీషియస్ తన నాయకుడైన ఎపిక్యురస్ రచించిన *పెరీ ఫీజియోస్* (On Nature) నూ, ఎంపిడోక్టీస్ రచించిన *నీతి శాస్త్రాన్ని* అనువదించాడు. లుక్రీషియస్కి ఎపిక్యురస్ అంటే ఎంత గౌరవమో, ఎంపిడోక్టీస్ అన్నా అంత ప్రశంసా భావం కనిపిస్తుంది.

లుక్రీషియస్ తన కావ్యాన్ని ఆరు ఖండాలుగా విభజించాడు. ప్రతి ఖండం ముందూ ఉదాత్తమైన అవతారిక రచించాడు. మొదటి రెండు ఖండాలలోనూ పరమాణువులతో నిర్మితమైన ఈ విశ్వానికి సంబంధించిన ప్రధాన సూత్రాలను ప్రతిపాదించి, సోక్రటీస్కు ముందు ఉన్న తత్వవేత్తల వాదాలను ఖండించాడు. మూడవ ఖండంలో ఆత్మ పరమాణువులతో కూడిందనీ, అది నశిస్తుందనీ చెబుతూ 'మృత్యువుకు ఎలాంటి ప్రాధాన్యం లేదు' అంటూ అద్భుతమైన ఉపదేశాన్ని అందజేస్తాడు. నాలుగవ ఖండంలో ఇంద్రియ జ్ఞానానికి, ఆలోచనలకూ కొన్ని శారీరక ప్రక్రియలకూ సంబంధించిన తాత్త్వికాంశాలను పేర్కొంటూ, లైంగిక ప్రవృత్తిని నిరసిస్తాడు. అయిదవ ఖండంలో సృష్టి, అది పని చేసే తీరు, దేవతా మూర్తులు, మానవ సమాజ క్రమపరిణామం వర్ణిస్తాడు. ఆరవ ఖండంలో భూమ్యాకాశాల తత్వాన్ని వివరిస్తూ, ముఖ్యంగా మెరుపు, పిడుగుల తత్వాన్ని విశదీకరిస్తాడు. ఈ కావ్యంలో చివర ఏథెన్స్లో సంభవించిన ప్లేగ్ జాడ్యపు వర్ణన కూడా ఉంది.

బొ.శ్రీ.

లుగోనెస్, లియోపోల్డ్ (1874-1938) : ఆర్జెంటీనా దేశపు కవి, సాహిత్య, సామాజిక విమర్శకుడు, సాంస్కృతిక రాయబారిగా ఆర్జెంటీనాలో తన కాలం నాటి సాంస్కృతిక జీవన రంగంలో మేరు శిఖరంగా ఇతణ్ణి ప్రజలు గౌరవిస్తారు. జార్జి లూయీ బోర్గెస్

వంటి యువతరానికి చెందిన చిన్న కథల రచయితలు, నవలా రచయితలపై ఇతని ప్రభావం మిక్కుటంగా కనిపిస్తుంది.

లుగోనెస్ మొదట బ్యూనోస్ ఎయిరెస్లో సోషలిస్ట్ జర్నలిస్ట్గా స్థిరపడ్డాడు. 1897 లో లా మోంటనా (La montana, The mountain) అనే సోషలిస్ట్ పత్రిక స్థాపనకు ఇతడు సహకరించాడు. *నికరాగువన్ రూబెన్ డరయో* అనుయాయులైన ఆధునిక ప్రాయోగిక కవుల (Modernist experimental poets) బృందంలో ప్రముఖ సభ్యుడయ్యాడు. అతని తొలి కవితా సంపుటి *లాస్ మాంటనీస్ డెల్ ఓరో* (1897: Mountains of Gold) రచనను బట్టి ముక్త ఛందస్సులో నూతన కల్పనలకు ఉపయోగించే ఆధునిక లక్ష్యాలపట్ల అతనికి గల మమకారం వ్యక్తమవుతుంది. *లాస్ క్రెపు స్క్వలోస్ డెల్ జార్డీన్* (1905, Twilights in the Garden), *లునారియో సెంటిమెంటల్* (1909, Sentimental Lunar Almanac) వంటి రచనలలో అతని ఆధునికతా ప్రీతి కొనసాగటం కనిపిస్తుంది.

1911-14 సంవత్సరాల మధ్య లుగోనెస్ పారిస్లో *రెవ్యూ సూడ్ అమెరికన్* (Sudamericaine) అనే పత్రికకు ఎడిటర్గా పనిచేశాడు. కాని త్వరలోనే మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామం మొదలవడంతో ఆర్జెంటీనాకు తిరిగి వచ్చాడు. అతని రాజకీయ దృష్టిలో చాలా మార్పు వచ్చింది. తీవ్రవాద సోషలిజం నుండి పరిమిత జాతీయత వైపు అతని దృష్టి మళ్లింది. అతని నాటి రచనలో ఆధునికతను విస్మరించి వాస్తవిక శైలిలో జాతీయేతివృత్తాలను రచించడం వైపు అతడు మొగ్గు చూపడం కనిపిస్తుంది. అతని గద్య రచనలు *లాగేర్రా గౌచా* (1905, The Gaucho War) లో సూచనగా కనిపించిన ఈ మార్పు *ఎల్ లిబ్రోడి లాస్ పైసజేస్* (1917 The Book of Landscapes) అనే రచనలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. దీనిలో ఆర్జెంటీనా గ్రామీణ ప్రాకృతిక సౌందర్యం చక్కగా రూపు కట్టింది. లుగోనెస్ ఇదే జాతీయేతివృత్త స్వీకరణ పద్ధతిని తన గద్యరచనలైన *క్వెంటోస్ ఫటేల్స్* (1924 Tales of Fate) అనే కథానికల సంపుటిలోను, *ఎల్ ఏంజిల్ డిలా సోంబ్రా* (The Angel of the shadow) అనే నవలలోను కొనసాగించాడు.

లుగోనెస్ 1914 నుండి 1938 వరకు జాతీయ విద్యాసమితి (National Council of Education) కి డైరెక్టరుగా ఉన్నాడు. 1924 లో అంతర్జాతీయ సమితికి చెందిన మేధావి సహకార సంఘానికి (Committee on

Intellectual Cooperation the league of Nations) అరైంటీనా తరపున ప్రతినిధిగా పాల్గొన్నాడు. అరైంటీనా చరిత్రకు చెందిన అనేక సంపుటాల రచనకు, ప్రాచీన గ్రీక్ సంస్కృతి సాహిత్యాల అధ్యయనానికి, ఇలియడ్, ఓడెస్సీల శ్వానిష్ అనువాదాలకూ కూడా ఇతడు ప్రసిద్ధి చెందాడు.

అంతర్ముఖమైన ఆలోచనా సరణి గల లుగోనెస్ తనను తాను ప్రాథమికంగా కవిగా భావించుకొన్నాడు. కనుకనే ప్రజాజీవనంలో తనకు ప్రాముఖ్యం కలగడం తద్వారా ఎన్నో బాధ్యతలు పెరగడం వలన నిజాయితీగల వ్యక్తిగా ఎంతో ఇబ్బందికి గురి అయ్యాడు. 1929 లో ఫాసిస్టుగా మారిన లుగోనెస్ తరువాతి కాలంలో భావోత్తేజానికి గురిఅయి, ఆ ఒత్తిడికి తాళలేక 1938 లో ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడు.

జె.సూ.ప్ర.

లూ హాన్ (1881-1936) : చౌషాజెన్ అనే చీనాకవి కలంపేరు లూ హాన్. 20 వ శతాబ్దపు చీనా సాహిత్య కారులలో మేటి. మొదట్లో ద్వాక్తరు అవాలని కోరుకొన్నాడు. కాని 1918 నాటి చీనా సాహిత్య ద్యమంలో పాల్గొని స్నేహితుల బలవంతంపై ఏ మాడ్ మాన్స్ డైరీ (A Mad Man's Diary) అనే ప్రసిద్ధ కథానికను ప్రచురించాడు. అదే శీఘ్రం గల 'గోగోల్' కథ దీనికి నమూనా. దీనిలో సామాన్య మానవుని వేధించే ఆలోచనలతో కూడిన ప్రాచీన కన్ఫ్యూసియన్ సంస్కృతిని ఒక పిచ్చివాని ఊహలు, చేష్టల ద్వారా దుయ్యబట్టడం జరిగింది. చైనాభాషలో మొదటగా పూర్తి పాశ్చాత్య ప్రభావంతో రచించినది కావడం చేత నైపుణ్య ప్రదర్శనకు మచ్చుతునుక అయి, చిన్నకథ శక్తిమంతమైన భావవాహిక అని నిరూపించి ఇతర రచయితలకు మార్గదర్శకమైంది.

ది ట్రూ స్టోరీ ఆఫ్ ఆహ్ క్యూ (1921 చీనా భాషలో రచింపడి, 1941 లో ఆహ్-అండ్ అదర్స్ గా ఆంగ్లంలోకి అనువదించ బడింది. హాస్యం, వ్యంగ్యం రంగరించిన ఆ రచన సనాతన ధోరణులపై తిరుగుబాటు బావుటా ఎత్తింది. ఆధునిక చీనా భాషలో అపజయాన్ని ఆధ్యాత్మిక విజయంగా చిత్రించే భావనా ధోరణిని తెల్పుడానికి 'ఆహ్ క్యూజమ్' అనే పదం రూఢం అయింది. నా-హాన్ (Na-han 1923: Call to Arms) లోని కథలు అతనికి 'మేటి చీనా రచయిత' గా పేరు తెచ్చాయి. పి-ఆంగ్ హ్యుంగ్ (Panghung: 1926-Hasitation) ఇతర ప్రతీకాత్మక వచన కవితలు, జ్ఞాప

కాలు, తిరిగి చెప్పిన పురాణాలు - ఇవి అన్నీ హాస్యంతో వ్యంగ్యంగా రచించే అతని మార్మికతను తెలియజేస్తాయి.

కల్పనా కథలతో పాటు వచన వ్యాసాల రచయితగా కూడా లూహాన్ లబ్ధ ప్రతిష్ఠ దయాడు. జీవితం చివరిదశలో వ్యాసమే అతని ప్రధాన భావవాహిక అయింది. అతని చాంగ్ కువో హిషియావో, షువోషిహ్, యురేష్ దానితో పాటు అతడు సంపాదకత్వం వహించిన కావ్యాలు ఉన్నత స్థాయి రచనలుగా పేరు పొందాయి. అతని సంపూర్ణ కృతులలో రష్యన్ నుంచి చేసిన అనువాదాలు కూడా ప్రముఖమైనవిగా పేరు పొందాయి.

రాజకీయపు ఒత్తిడుల వలన 1926 లో అతడు పీకింగ్ (Peking) కు పారిపోయి అంతర్జాతీయ నగరం అయిన షాంగై (Shanghai) లో చివరకు రక్షణ పొంది స్థిరపడ్డాడు. చీనా రాజకీయ భవితవ్యం కోసం నిరాశ చెందిన కన్ఫ్యూనిస్ట్ ఉద్యమం ఒక్కటే దేశానికి ముక్తి మార్గం అని భావించి 1930 లో ఆ పార్టీ అభిమానిగా మారాడు. తోటి రచయితలను ఆపార్టీ సభ్యులుగా చేర్పించి మరెందరినో పార్టీ సానుభూతిపరులుగా మార్చాడు. నేటి చైనా కన్ఫ్యూనిస్ట్ లోకం ఇతనిని ఆదర్శ సోషలిస్ట్ యథార్థవాది (Exemplar of Socialist Realism) గా ప్రశంసించి మరణానంతరం విప్లవవాదిగా గౌరవించింది.

జె.సూ.ప్ర.

లూకన్ (39-65) : రోమన్ కవి. 'మార్క్స్ అన్నేయస్ లుకానస్' ఇతని పూర్తి పేరు. ఇతడు స్పెయిన్ లోని కోర్డూబా లో 39 లో జన్మించి 65 లో రోమ్ లో మృతి చెందాడు. ఇతడు పెద్ద సెనేకాకు మనుమడు; చిన్న సెనేకాకు మేనల్లుడు. లూకన్ రోమను రిపబ్లికన్ పార్టీకి చెందిన దేశభక్తుడు. అతని చారిత్రక కావ్యం ది బెల్లమ్ సివిలి 'ఫార్సలియా' అనే పేరుతో ప్రసిద్ధి కెక్కింది. అది దేవతలు కూడా పాల్గొనిన ఫ్రాజిలా యుద్ధాన్ని విశదంగా వర్ణించిన గొప్ప ప్రాచీన లాటిన్ కావ్యం.

లూకన్ గ్రీక్ వేదాంతి కార్నెటస్ వద్ద కొంతకాలం విద్య నభ్యసించి తరువాత ఏథెన్స్ లో అధ్యయనం కొనసాగించాడు. చిన్న వయస్సులోనే ప్రతిభావంతుడు గాను ఆలంకారిక శైలి గల ఉపన్యాసకుడుగాను ప్రసిద్ధి పొందడంతో ఆనాటి రోమన్ చక్రవర్తి నీరో దృష్టిని ఆకర్షించాడు. కాని అనతికాలంలోనే కవిగా అతడు పొందిన ప్రశస్తి చూచి నీరోకు అసూయ కలిగింది. ఫలితంగా బహిరంగ వేదికల మీద అతడు కవితా గానం చేయకూడ

దని శాసించాడు. అప్పటికే నీరో నిరంకుశత్వానికి విసుగు చెందిన లూకన్ తన కవితా గానాలను నిషేధించటంతో ద్వేషం పెంచుకొని నీరోను హత్య చేయడానికి గయాస్ కల్పూర్నియస్ నడపిన పీసో కుట్రలో ప్రధాన పాత్ర వహించాడు. ఆ కుట్ర భగ్నమై బట్టబయలు అవటంతో తన సీర (రక్త నాళాన్ని) ను చేదించుకొని ఆత్మహత్య చేసికోవలసి వచ్చింది.

అభ్యుదయ అతని ఏకైక గ్రంథం *ది బెల్లం సీవిలి* లో పాంపే, సీజర్ల మధ్య యుద్ధాన్ని వర్ణిస్తూ పాంపేను హత్య చేసిన తరువాత సీజరు ఈజిప్టు దేశం చేరిన ఉదంతంతో (10 వ భాగం మధ్యలో) ఆగిపోయింది. లూకన్ గొప్పకవి కాకపోయినా, మిక్కిలి చిన్న వయస్సులో దానిని రచించినా, అతడు వాడిన ఆలంకారిక శైలి, రాజకీయాలు, చరిత్రలో గల అతని నిశిత జ్ఞానం ఆశ్చర్యం గొలుపుతాయి. నాటకీయత లేకపోయినా దీనిలో వర్జిల్ రచనను అనుకరించిన ధోరణి కల్పిస్తుంది. శైలి, పదజాలం సామాన్యమైనవిగా కనిపించి, ఛందస్సు విసుగు కొలిపేదిగా ఉన్నా, ఇందలి ఆలంకారిక సంపద వల్ల, ఇది వాస్తవమయిన కవిత్వంగా ఎన్నబడింది. 'పాంపే' ను గూర్చి కాటో చేసిన అంతిమ సంస్కార ప్రసంగం (funeral speech) సర్వోత్కృష్టమైనదిగా భావించబడింది. ఓజస్సు, సూటిగా చెప్పబడిన సూక్తులు, వ్యాఖ్యానాలు ఈ కవితలో పెక్కుచోట్ల చోటు చేసుకొన్నాయి. కావ్యం ముందుకు సాగినకొద్దీ కవి ఆశించిన ప్రజాస్వామిక లక్ష్యం స్పష్టపడుతూ ఉంటుంది. నీరో నిరంకుశత్వం విశృంఖలం అయిన కొద్దీ అతనిపట్ల లూకన్ కు గల ఏహ్యభావం, ప్రాచీన రోమన్ ప్రజాస్వామ్యం పట్ల అతనికి గల ఆసక్తి వెల్లడి అవుతాయి. ఈ కావ్యంలో కాటో యే నిజమైన నాయకుడుగా కన్పిస్తాడు. పాంపే పతనం తరువాత కూడా యుద్ధాన్ని కొనసాగించడంలో చూపిన ఉదాత్త ధైర్య స్థైర్యాల్లో లూకన్ ఆత్మీయ గుణమైన గ్రీక్ తాత్త్వికత గోచరిస్తుంది.

మధ్య యుగ సాహిత్యంలో లూకన్ కవిత మిక్కిలి ప్రజాదరణ పొందినది. క్రిస్టిఫర్ మార్లో 1600 వ సంవత్సరంలో *బెల్లం సీవిలి* మొదటి సంపుటాన్ని అనువదించాడు. 1718 లో నికొలస్ రోవే చేసిన అనువాదాన్ని చదివిన శామ్యుల్ జాన్సన్ 'ఆంగ్ల పద్య సాహిత్యం లో ఒక అపురూప సృష్టి' అని దానిని ప్రశంసించాడు. సదే, షెల్లీ అనే ఆంగ్ల కవులు తమ తొలి రోజుల్లో వర్జిల్, కాంబే, లూకన్లు అంటేనే ఎక్కువ అభిమానం చూపించేవారు. ప్రాచీన రూపక కర్తలు ఈతని ఈ కృతి

వలన ఎక్కువగా ప్రభావితమయ్యారు. *ఎ.యి.హౌస్మన్* 1926 లో రచించి, 1950 లో పునర్ముద్రించిన లూకన్ అనే రచన ఈ కవిని గురించి తెలిపే గొప్ప రచనలలో ప్రధానమైనది.

జె.మా.ప్ర.

లూయిస్, వైండ్హామ్ (1882-1957) : ప్రముఖ ఇంగ్లీష్ కళాకారుడు, రచయిత. 'అబ్స్ట్రాక్ట్ వోర్టిసిస్ట్' (Abstract- Vorticist) ఉద్యమ సాపకుడు. 1882 నవంబరు 18 న కెనెడాలోని "ఆమ్హర్స్ట్" లో జన్మించిన లూయిస్ తన తల్లితో పాటు 1893 లో లండన్ చేరుకొన్నాడు. తన 16 వ యేటనే లండన్లోని ఒక ప్రముఖ 'స్లేడ్ స్కూల్ ఆఫ్ ఆర్ట్' (Slade School of Art) లో స్కాలర్షిప్ పొందాడు. అయితే ఆ స్కూల్లో కోర్సు పూర్తికాకముందే పారిస్ వెళ్ళి అక్కడ "సోర్బన్" విశ్వవిద్యాలయంలో చేరాడు. అక్కడ అతడు చిత్రకళను అభ్యసించడమే గాక వృత్తిగా కూడా స్వీకరించాడు. 1909 లో లండన్ తిరిగి వచ్చి కథలు వ్రాయడం ఆరంభించాడు. అప్పడప్పుడు తన చిత్రకళా ప్రదర్శనను కూడా ఏర్పాటు చేస్తూండేవాడు. ఇమేజిస్టు కవితోద్యమం చేత ప్రభావితమై అనేక పత్రికలలో వ్యాసాలు ప్రచురించాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఇతడు ఫిరంగి దళంలో అధికారిగా నియమించబడి ఆ తరువాత ఆర్టిస్ట్ గా కూడా నియమించబడ్డాడు. ఆ సమయంలో ఇతడు చిత్రించిన యుద్ధ దృశ్యాలు అద్భుత కళా ఖండాలు. 1918 లో టార్ (Tarr) అనే నవలను ప్రచురించాడు. ఆ తరువాత 1926 వరకు ఏకాంత జీవితం గడపి అద్భుతమైన రచనలు వేశాడు. వాటిలో ముఖ్యమైనవి: *ది ఆర్ట్ ఆఫ్ బీయింగ్ రూల్డ్*, *టైమ్ అండ్ వైస్* మూన్. వీటిలో మొదటిది రాజకీయ తత్వ శాస్త్ర గ్రంథం; రెండవది ఆధునిక కళ గూర్చి వ్రాసిన ఉత్తమ విమర్శ, వీటితోపాటు *ది లయన్ అండ్ ది ఫౌన్* అనే గ్రంథం కూడా ప్రచురించాడు. దీనిలో 'షేక్స్పియర్', 'మాకియవెల్లి' ల గురించిన విమర్శ ఉంది.

1938 లో ఇతడు వేసిన టి.ఎస్. ఎలియట్ చిత్రం పలువురి ప్రశంసలకు పాత్రమైంది. ఆర్థికంగా నిలద్రొక్కుకొనడానికి లూయిస్ 1939 లో భార్యతో కలిసి అమెరికా వెళ్లాడు. అక్కడ తన చిత్ర ప్రదర్శనల ద్వారా, ఉపన్యాసాల ద్వారా కొంత సామూహిక నార్జింగ్ లండన్ తిరిగి వద్దామనుకొన్నాడు. కాని రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభం కావడంతో తిరిగి రాలేక న్యూయార్కు నగరంలో తలదాచుకొన్నాడు.

ఆ తరువాత కెనడా చేరుకొని టొరాంటోలోని ఒక హోటల్లో మూడు సంవత్సరాలపాటు దుర్బర జీవితాన్ని అనుభవించాడు.

మల్లేశం

లూసియస్ (క్రీ.శ. 120-180) : ప్రాచీన గ్రీక్ ఆలంకారికుడు. కరపత్ర రచయిత. వ్యంగ్య రచయిత. *దేవతల సంభాషణలు* (Dialogues of the Gods,) *మృతుల సంభాషణలు* (Dialogues of the Dead) అనేవి ఇతని రచనలు.

స్వీయ రచనలలో ప్రసక్తమైన విషయాలు తప్ప అతనిని గురించి తెలుసుకోడానికి ఇతర ఆధారాలు ఏమీ లేవు. అవి కూడా ఖచ్చితమైనవి అనలేము. అతని జీవిత సంఘటనల ముందు వెనుకలు, రచనల పౌర్వాపర్యం స్పష్టంగా తెలియవు.

తుర్కీలోని నేటి 'సంసత్' అనబడే 'సమాసటా' నగరంలో జన్మించి ఉంటాడని భావన. 72 తరువాత అది రోమన్ సామ్రాజ్యంలో ఒక రాష్ట్రంగా మారిపోయింది. అతని తల్లి వంశం వారు తర తరాలుగా విగ్రహ శిల్పులు. తండ్రి వంశంవారు కూడా కళాకారులే. ధనవంతులు కాకపోయినా జరుగుబాటుకు లోటులేని కుటుంబం. ఆ నాటి నగర రాజకీయాధికారిని, గ్రీక్ సంస్కృతికి వారు అపరిచితులు. కొన్ని శతాబ్దాలుగా ఉన్నత వర్గాలవారు గ్రీక్ భాష మాట్లాడుతున్నా, సామాన్యులు మాత్రం నగరంలోని ఆధికారిక భాష 'ఆర్మేయిన్' (Armaine) భాషలోనే మాట్లాడేవారు.

బాల్యంలో లూసియస్ మృత్తికా శిల్పంలో నేర్పరి కావడంతో అతని పినతండ్రి అజఘాయీషీలో శిల్పంలో కొంతకాలం శిక్షణ పొందాడు. త్వరలోనే అతనితో తగాదా పడి పశ్చిమాసియా దేశాలు తిరిగాడు. అలా పర్యటించినపుడే గ్రీకు సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేశాడు. ఆ భాషలో అతడు ఉపన్యసిస్తూ మధ్యలోపాడే పాటలను అంత శ్రద్ధగా ప్రజలు వినేవారు. ఆ భాషలోనే అతడు కోర్టులో ఏచారణకు పూనుకొనేవాడు ఇటలీ యాత్ర తరువాత ఇటలీ, గాల్ దేశాలలో ఉపన్యసిస్తూ సంచారం చేశాడు. గ్రీక్ ఉపన్యాసాలు వినడానికి ప్రజలు బాగా మోజు పడేవారు. అతని రచనలలో పురాణ ఫక్కికి చెందినవి ఎక్కువగా ఈ సమయంలో రచింపబడినవే. ఫాలారిస్ (Phalaris), ది టీరన్నిసైడ్ (The tyrannicide); హిప్పీయాస్ (Hippias); ప్రెయిజ్ ఆఫ్ ది ఫ్లై (Priase of the Fly) వంటి కావ్యాలు; హిరోడాటస్ (Herodotus),

ది స్కిథియన్ (The scythian) వంటి ఉపక్రమణికలు (Prologues) ప్రధానమైనవి. లూసియస్ తన వృత్తి రీత్యా లభించిన హోదాను చలాయించి తన అనుయాయుల మీద మంచి ప్రభావాన్ని చూపాడు. సెనేటర్లు, గవర్నర్లు అయిన ఆనాటి ప్రముఖ రోమన్ల స్నేహానికి పాత్రుడై ధనం బాగా సంపాదించినా, రాజకీయ ప్రముఖులలో ఒకడు కాలేక పోయాడు. ప్రముఖ సాహిత్య వేత్తలలో ఒకడుగా మాత్రం పేరు పొందాడు. 2 వ శతాబ్ది నడిమి భాగంలో ఏథెన్సులో స్థిరపడ్డాడు. 157 వ సంవత్సరంలో జరిగిన ఒలింపిక్స్ క్రీడలకు వ్యాఖ్యాతగా ఉండే గౌరవం పొందాడు. మేనిప్పస్ అనే సిరియన్ రచయిత ప్రభావానికి లోనై లూసియస్ ఆనాటి మేధావుల జీవితాన్ని గ్రీక్ పౌరాణిక విషయాలను, ఉన్నత వర్గాల వారి వ్యర్థ విలాస జీవనాన్ని విమర్శిస్తూ ఎన్నో వ్యంగ్య రచనలు-గద్య పద్యాత్మకాలు వ్రాశాడు. నిగ్రినస్ (Nigrinus), డయలాగ్స్ ఆఫ్ ది కోర్టిజాన్స్, ప్రొమేథియస్, చరాన్, జియస్ కన్యూటెడ్, ప్రొజిక్ జియాస్ మొదలైనవి వానిలో ప్రముఖమైనవి.

మంచి వక్తగాను, రచయితగాను ప్రసిద్ధి పొందడమే కాక వీరస్ (Verus) చక్రవర్తి భార్య అయిన రాణి పాంథియాను ఇమాజినీస్ (Imaginies) అనే రచనలో విశేషంగా శ్లాఘించడంతో లూసియస్ వీరస్ దృష్టి నాకర్చించి అతనికి సన్నిహితు డయాడు. 162 లో చక్రవర్తి పార్థియన్లు (Parthians) పై దండెత్తినపుడు ఆంటియోక్, కు అతనిని అనుసరించి వెళ్లాడు. తిరుగు ప్రయాణంలో తన జన్మభూమి సామాసటాకు వచ్చి, అక్కడ తన అభిమానులకు తన జీవిత విశేషాలను వివరించాడు. అదే ది డ్రీమ్ లేక ది విజన్ (The Dream or The Vision). అచటి రాజకీయ వాతావరణం భయానకం అవడంతో తండ్రితో కలసి ఏథెన్సు ప్రయాణం అయాడు. దారిలో అలెగ్జాండర్ ది ప్లగ్గోనియన్ అనే ఇంద్రజాలికునితో స్నేహం కలిపి అలెగ్జాండర్ లేక ది ఫాల్స్ ప్రొఫెట్ అనే రచనలో అతనిని చక్కగా చిత్రించాడు. మరియొక సహ యాత్రికుడు సైనిక తత్వవేత్త అయిన పెరిగ్రినస్ తో పరిచయం కలిగింది. అతడు 165 లో జరిగిన ఒలింపిక్స్ క్రీడల సందర్భంలో ఆత్మహత్య చేసికొన్నాడు. లూసియస్ ఈ సంఘటనను డెత్ ఆఫ్ పెరిగ్రినస్ లో చిత్రించాడు. 169 ఒలింపిక్స్ క్రీడలకు వెళ్లినాటికి అతడు టైమన్, ది ఆసెంబ్లీ ఆఫ్ ది గాడ్స్, టైమ్ ఎక్యూసేడ్ ది ఆక్షన్ ఆఫ్ లైఫ్; హౌ టు రైట్ హిస్టరీ వంటి

రచనలు చేశాడు. కాని అతని తీవ్ర వ్యంగ్య ధోరణి కారణంగా అతనికి చాలామంది శత్రువులు అయ్యారు.

170-175 మధ్య లూసియన్ అలెగ్జాండ్రీయా కు ఆర్చిప్రెటర్గా నియమితుడయ్యాడు. (అది సెనేటర్కు కొంచెం తక్కువైన హోదా). కాని, వృద్ధుడైన లూసియన్ దానిని స్వీకరించలేదు. ఈజిప్టులో ఉన్నప్పుడే అపొలజీ ఆన్ హిజ్ ఫెయిల్యూర్ టు గివ్ గ్రీటింగ్సు, మరి కొన్ని ఇతర కృతులు రచించాడు. తరువాత ఏథెన్సుకు తిరిగి వచ్చి బహిరంగ వక్తగా కొనసాగుతూ, లెక్చి ఫేన్స్ ది యూనక్స్ ది ఫౌల్స్ సోఫిస్ట్స్, హెర్క్యులెస్ మొదలైన కృతులు రచించాడు. ఆలస్యంగా వివాహితుడైన ఇతనికి చిరకాలానికి ఒక పుత్రుడు కలిగాడు.

ఒక అజ్ఞాత సంగ్రాహకుడు కూర్చిన వ్రాతప్రతియే లూసియన్ కృతులకు మొదటి మాతృక. వానిలో ప్రాచీన తమమైనది 913 నాటిది. సుమారు 83 కృతులు అతనివిగా పరిగణింపబడుతున్నాయి. సమకాలీన సాహిత్యంలోని లోపాలు, అవకతవకలు ఎత్తి చూపే స్వభావం అతని రచనలలో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. అయితే లోపాలను ఎత్తిచూపి ఎద్దేవా చేయడమే గాని వానిని సరిదిద్దే సలహాలు ఇవ్వని కారణంగా అతని సాహిత్యం ఉదాత్తమైనదిగా భావింపబడలేదు.

తరువాత రోమన్ సామ్రాజ్యంలో వచ్చిన 'బైజాన్ టైన్' యుగ రచయితలకు లూసియన్ కావ్యశైలి ఆదర్శప్రాయమైంది. లూసియన్ ప్రభావం తరువాతి యూరోపియన్ వ్యంగ్య రచయితలు జొనాథన్ స్వీట్స్ హెన్రీ ఫీల్డింగ్ (Henry Fielding), కైరెనో-డి-బెర్జెరాక్ వోల్టేర్, జ్యూకోమా లియోపార్డి మొదలైన వారిపై మిక్కుటంగా పడింది.

జె.సూ.ప్ర.

లెయ్టన్, ఇర్వింగ్ (1912--) : కెనడా దేశానికి చెందిన గొప్పకవి. 1912 మార్చి 12న లెయ్టన్ రోమ్లో జన్మించాడు. అతని కుటుంబం మరుసటి సంవత్సరమే కెనడాకు వలసపోయి, అక్కడే స్థిరపడ్డారు. ఇతని విద్యాభ్యాసమంతా కెనడాలోనే సాగింది. 1939 లో ఇతడు వ్యవసాయ శాస్త్రంలో డిగ్రీ పుచ్చుకొన్నాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఇతడు కెనేడియన్ ఎయిర్ ఫోర్స్లో పనిచేశాడు. యుద్ధానంతరం మాంట్రీయల్లో లెక్చరర్గా పనిచేశాడు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి టొరంటోలోని యార్క్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్ల సాహిత్య విభాగంలో ప్రొఫెసర్గా పనిచేశాడు.

లెయ్టన్ కవిత్వంలో కాల্পనిక ధోరణి ప్రముఖంగా కనిపిస్తుంది. 1945 లో ఇతడు ప్రకటించిన హియర్ అండ్ నౌ అనేది ఇతని తొలి కవితా సంకలనం. దీనిలోని వన్నీ లిరికల్ భావగీతాలు. రొమాంటిక్ కవిత్వ ప్రభావంచే వ్రాయబడ్డ ఇతని కవితలు స్పష్టంగా, స్వచ్ఛంగా, పాఠకుల హృదయాలకు హత్తుకునేవిగా ఉంటాయి. ఆ తరువాత 1948 లో నౌ ఈజ్ ది ప్లేస్ అనే మరొక సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు. అనంతరం 1954 లో ఇన్ ది మిడ్స్ ఆఫ్ మై ఫీయర్, 1955 లో ది కోల్డ్ గ్రీన్ ఎలిమెంట్ (The Cold Green Element) అనే సంకలనాలను ప్రచురించాడు. బూర్జువా వ్యవస్థపై ఇతనికి గల ద్వేషం వీటిలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఇతని ఇతర రచనలలో ముఖ్యమైనవి ది స్వీమ్మింగ్ ఫ్లెష్ (1961), బాల్స్ ఫర్ ఏ వన్ ఆర్మ్డ్ జగర్ (1963), ఫర్ ఐ బ్రదర్ జెసూట్స్ (1976), ఫర్ మై నైబర్స్ ఇన్ హెల్ (1980), కల్టెక్డ్ పాయెమ్స్ (1965).

మల్లేశం

లెర్మాంటోవ్, మిఖాయెల్ (1814-41) : ప్రముఖ రష్యన్ కవి, రచయిత. 1814 అక్టోబర్ 15 న మాస్కోలో జన్మించిన లెర్ మాంటోవ్ ఒక రిటైర్డ్ ఆర్మీ కెప్టేన్ కుమారుడు. తన మూడవ ఏటనే తల్లిని కోల్పోవడంతో 'పెంజన్స్కాయా' రాష్ట్రంలోని ఒక ఎస్టేటుకు వారసురాలైన తన మాతామహి సంరక్షణలో పెరిగాడు. అక్కడి గ్రామీణ వాతావరణం ఇతనిపై ప్రగాఢ ప్రభావం చూపింది. అక్కడి ప్రకృతి రామణీయకం, జానపద గేయాలు, గాథలు, అక్కడి ప్రజల ఆచార వ్యవహారాలు ఇతనిని బాగా ఆకట్టుకొన్నాయి.

1827 లో తన ముత్తవతో పాటు లెర్మాంటోవ్ కూడా మాస్కోకు మకాం మార్చాడు. అక్కడ ఒక బోర్డింగ్ స్కూల్లో చేరి చిత్రకళను అభ్యసించాడు. ఇదే కాలంలో అతడు కవిత్వ రచనకు శ్రీకారం చుట్టాడు. ప్రముఖ ఇంగ్లీష్ కాల্পనిక కవి లార్డ్ బైరన్ కవిత్వం చేత ప్రభావితుడై ఆ ప్రభావంతో 1828 లో సర్కా సీయన్స్, ప్రిజనర్ ఆఫ్ ది కాకసన్ అనే రెండు కవితా ఖండికలను ప్రచురించాడు. ఆ తరువాత రెండు సంవత్సరాలకు స్పీరింగ్ అనే మరొక కవితను ప్రచురించాడు. అదే సంవత్సరంలో మాస్కో విశ్వవిద్యాలయంలో చేరాడు. అక్కడ అనేక అభ్యుదయ వాదులతో ఇతనికి పరిచయ మేర్పడి, వారి ద్వారా ఇతనికి సంక్రమించిన నూతన ప్రగతిశీల భావజాల ప్రభావంతో ఏ స్ట్రీంజ్ మాన్ అనే నాటకాన్ని రచించాడు.

ఆ నాటి జార్ చక్రవర్తుల నిరంకుశత్వాన్ని, వ్యవసాయ కూలీలపై భూస్వాముల పెత్తనాన్ని దుయ్యబడుతూ రచించిన ఈ నాటకం ఆ నాటి యువకులలో విశేష ప్రచారాన్ని పొందింది. 1832 లో ఒక ప్రొఫెసర్ తో అభిప్రాయభేదం రావడంతో మాస్కో విశ్వవిద్యాలయం వదలి పెట్టి 'సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్' కు వెళ్ళి అక్కడ ఒక కాడెట్ స్కూల్లో చేరాడు.

1837 లో మహాకవి పుష్కిన్ మరణం ఇతని హృదయాన్ని బాగా కలచివేసింది. దానితో పుష్కిన్ మరణంపై ఒక గొప్ప విలాపగీతాన్ని రచించాడు. పుష్కిన్ మరణానికి కారకులైన ఆనాటి రాజు మొదటి 'నికొలస్', అతని ఆస్థానంలోని కొందరు ఉన్నతాధికారులపై ఈ కావ్యంలో పరోక్ష విమర్శ ఉండటం వలన ఇతడు శిక్షింపబడి, కాక్సస్ ప్రాంతంలో ప్రవాస జీవితం గడిపాడు. అయితే కొంత కాలం తరువాత ఇతని ముత్తవ పలుకుబడితో తిరిగి వచ్చి, అనేక కవితలు భావగీతాలు (Lyrical Poems) వ్రాశాడు. సష్కా (Sashka: 1839), రోడినా (Rodina) వంటి అనేక ఉత్తమ కావ్యాలను రచించి పుష్కిన్ వారసునిగా గొప్ప పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. తన ప్రతిభా విశేషాల చేత టాల్ స్టాయ్, డోస్టోవ్ స్కీ, మయకోవ్ స్కీ ల వంటి గొప్ప రచయితలకు స్ఫూర్తినిచ్చిన లెర్మాంటోవ్ 1841 జూలై 27 న ఒక ఆర్మీ ఆఫీస్ లో జరిగిన ద్వంద్వ యుద్ధంలో మరణించాడు.

మల్లేశం

లెవీ, కార్లో (1902-75) : ఇటాలియన్ రచయిత, చిత్రకారుడు, రాజకీయ జర్నలిస్టు, 1902 నవంబరు 29 న ఇటలీలోని "ట్యూరిన్" లో జన్మించిన లెవీ మొదట్లో వైద్య వృత్తి స్వీకరించాడు. అయితే అప్పడప్పుడు చిత్రాలు కూడా వేస్తూ ఉండేవాడు. ఇతడు ఫాసిజంను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాడు. తత్ఫలితంగా ఇతనిని లూకానియా జిల్లాకు రాజకీయ ఖైదీగా పంపారు. 1936 లో ఇతడు విడుదలఅయ్యాడు. ఆ తరువాత 1945 లో ఇతడు ప్రచురించిన *క్లెస్ట్ స్టాప్ ఎట్ ఇబోలీ* అనే గ్రంథం ఇతని రచనలన్నింటిలోకి మకుటాయమానమైనది. అది త్వరలోనే దేశ మంతటా ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చి ఎన్నో భాషలలోకి అనువదించబడింది. 1947 లో ఇతడు *ఆఫ్ ఫీయర్ అండ్ ఫ్రీడమ్* అనే మరొక గ్రంథాన్ని ప్రచురించాడు. దీనిలో భావస్వాతంత్ర్యం యొక్క ఆవశ్యకతను గూర్చి నొక్కి చెప్పాడు.

1950 లో ఇతడు రచించిన *ది వాచ్* అనే గ్రంథంలో రోమ్ లో యుద్ధానంతరం ఏర్పడిన మంత్రవర్గ

క్లిష్ట పరిస్థితిని వర్ణించాడు. ఇతడు 1959 లో రచించిన *ది లిండెన్ ట్రీస్* అనే గ్రంథంలో యుద్ధానంతరం జర్మనీని వర్ణించాడు. ఇవే కాక ఇతడు వివిధ పత్రికలలో ఎన్నో వ్యాసాలు, విమర్శలు ప్రకటించాడు. ఒక పత్రిక కూడా నిర్వహించాడు. ఇటాలియన్ సాహిత్య చరిత్రలో ఒక ప్రముఖ స్థానాన్ని నిలబెట్టుకొన్న లెవీ జనవరి 1975 4 న లో రోమ్ నగరంలో మరణించాడు.

మల్లేశం

లెస్సింగ్, గోట్ హోల్డ్ (1729-81) : జర్మన్ నాటకకర్త, విమర్శకుడు. 1729 జనవరి 22 న జర్మనీలోని 'కాయెంజ్' అను ప్రదేశంలో జన్మించిన లెస్సింగ్ లైప్జిక్ (Leipzig) విశ్వవిద్యాలయంలో మత ధర్మశాస్త్రాన్ని, వైద్య శాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. 1748 లో ఇతడు బెర్లిన్ నగరం వెళ్లి అక్కడ 'ఏటెన్బర్గ్' విశ్వవిద్యాలయంలో ఎం.ఎ పట్టు పుచ్చుకొన్నాడు. ఇతడు కొన్నాళ్లు జర్నలిస్టుగా, అనువాదకుడుగా వివిధ ప్రాంతాలలో పనిచేశాడు. అయితే బైబిల్ క్రిస్టియన్ మతానికి మూలగ్రంథం కాదు అనే అతని అభిప్రాయం వివాదాస్పద విషయమై చాలా కాలం అనేక వాగ్వివాదాలకు దారితీసింది.

ఇతడు ఎన్నో అధికైప నాటకాలు రచించాడు. 1747 లో ఇతడు ప్రచురించిన *ది యంగ్ స్కాలర్* (The Young Scholar) అనే నాటకం చాలా ప్రసిద్ధి చెందింది. 1749 లో *ది జ్యూస్* అనే మరొక ప్రసిద్ధ నాటకాన్ని ప్రచురించాడు. దీనిలో మత సహనాన్ని గురించి సుదీర్ఘంగా చర్చించడమే కాక, మనిషిని బాహ్య రూపాన్ని బట్టి గాక అంతర్గతమైన వ్యక్తిత్వాన్ని బట్టి గౌరవించాలని ఈ నాటకంలో అతడు ప్రకటించాడు. అదే సంవత్సరంలో *ఫ్రీ థింకర్* అనే మరొక నాటకాన్ని రచించాడు. ధర్మబద్ధమైన జీవితమే మతానికి హృదయం అని ఈ నాటకం ద్వారా నొక్కి చెప్పాడు.

1767 లో *మిన్నా* అనే ఒక హాస్య నాటకాన్ని రచించాడు. జర్మను సాహిత్య చరిత్రలో ఇది ఒక గొప్ప సంప్రదాయ బద్ధమైన హాస్య నాటకంగా పేరు గాంచింది. ప్రసిద్ధ జర్మన్ కవి 'గోయిథే' కూడా దీనిని చాలా ప్రశంసించాడు. *ఎమీలియా* (Emilia, 1772), *నాథన్* (1779) వంటి ఎన్నో ఇతర నాటకాలు కూడా రచించిన లెస్సింగ్ తన జీవితం చివరి రోజులలో ఒంటరిగా గడపి దుర్బర దారిద్ర్యంతో 1781 ఫిబ్రవరి 15 న కన్నుమూశాడు.

మల్లేశం

లోపెజ్ - ఇ - ఫుయెంటెస్, గ్రెగోరియా (1895-1966) : ప్రఖ్యాత మెక్సికన్ నవలా రచయిత. 1895 నవంబరు 17 న మెక్సికోలోని హుస్టికా అనే ప్రదేశంలో జన్మించిన లోపెజ్ తన బాల్యమంతా తన తండ్రి నడపే కిరాణా కొట్టులో గడిపాడు. ఆ రోజులలో ఇతనికి రక రకాల వ్యక్తులతో పరిచయ మేర్పడింది. ఆ కిరణా కొట్టుకు ముఖ్యంగా రైతులు, కూలీలు ఇంకా ఇతర బడుగు వర్గాల వాళ్లు ఎక్కువగా వచ్చేవారు. అందువల్ల వారి జీవితాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించే అవకాశం ఇతనికి కలిగింది. ఆ తరువాత కొంతకాలానికి కవిత్వం వ్రాశాడు. కాని అందులో రాణించలేకపోయాడు. అనంతరం నవలా రచనకు ఉపక్రమించాడు.

1937 లో ఎన్క్వాంప్మెంట్ అనే అద్భుతమైన నవలను రచించాడు. మెక్సికో విప్లవం ప్రధానేతివృత్తంగా కలిగిన ఈ నవల మెక్సికన్ నవలా సాహితీ చరిత్రలో ఒక మైలురాయి. ఆ తరువాత 1932 లో ఎర్ట్ అనే మరొక నవల ప్రచురించాడు. ఇది మెక్సికన్ విప్లవకారుడైన ఎమిలియాన్ జపాటి జీవితగాథ. 1934 లో మై జనరల్ అనే మరొక నవలను ప్రచురించాడు. ఇందులోని ప్రధాన ఇతివృత్తం విప్లవానంతరకాలంలో మిలిటరీ జనరల్స్ గడపిన జీవితం. ఇవే కాక మెక్సికన్-ఇండియన్ల జీవన విధానాన్ని గురించి తెలియజేసే ఒక మహత్తర గ్రంథాన్ని 1935 లో ఎల్ ఇండియా అనే పేరుతో ప్రచురించాడు. మెక్సికో నవలా సాహితీ చరిత్రలో ప్రముఖ స్థానాన్ని ఆక్రమించిన లోపెజ్ 1966 డిసెంబర్ 10 న మెక్సికో నగరంలో మరణించాడు.

మల్లేశం

లోమోన్సోవ్, మిఖాయిల్ వాసిల్వేవిచ్ (1711-65) : రష్యన్ కవి, వ్యాసకర్త. గొప్ప విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్త, గొప్ప భాషా సంస్కర్త. రష్యాలో ఇతడు ఎన్నో ప్రముఖ సంస్థలను స్థాపించాడు. సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ లోని ఇంపీరియల్ ఎకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్ ను ఇతడు పునర్వ్యవస్థీకరించాడు. మాస్కో విశ్వవిద్యాలయ సంస్థాపకుడు కూడా ఇతడే!

1711 నవంబర్ 19 న రష్యాలోని కోల్ మొగరి అనే ప్రదేశంలో ఒక బెస్త కుటుంబంలో లోమోన్సోవ్ జన్మించాడు. ఇతని తండ్రితో పాటు ఇతడు కూడా చేపలు పట్టేవాడు. అయినప్పటికీ ఇతనికి జ్ఞాన తృష్ట ఎక్కువ. దొరికి నన్ని పుస్తకాలు చదివేవాడు. అయితే ఇతని తృష్టను తీర్చగలిగినన్ని సదుపాయాలు ఆ ఊరిలో లేకపోవడం వలన 1730 డిసెంబరులో వారి ఊరు

వదలి పెట్టి మాస్కోకు వెళ్ళాడు. ప్రయాణానికి డబ్బులు కూడా లేవు. అయినా నిరాశ చెందక కాలినడకను వెళ్ళాడు. ఇతని ముఖ్య ఆశయం ఏమిటంటే ఉన్నత విద్య నభ్యసించి తాను కూడా మేధావుల వర్గంలో చేరడం. ఆ ఆశయ సాధన కొరకు అతడు మాస్కో లోని ఒక ఎకాడమీలో చేరాడు. తిండి కూడ సరిగ్గా దొరకనప్పటికీ చదువుపై శ్రద్ధ మాత్రం తగ్గలేదు. ఎనిమిది సంవత్సరాలలో పూర్తి చేయవలసిన కోర్సును అయిదు సంవత్సరాలలోనే పూర్తి చేసి తన అధ్యాపకుల చేత మెప్పు పొందాడు. కొంతకాలం తరువాత జర్మనీకి వెళ్ళి మార్బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరాడు.

అక్కడ పాశ్చాత్య తత్వశాస్త్రాన్నీ, విజ్ఞాన శాస్త్రాన్నీ అధ్యయనం చేశాడు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి రష్యా తిరిగి వచ్చి కవిత్వ రచన చేశాడు. అప్పటి రాణి ఎలిజబెత్ పై కొన్ని ఓడ్స్ రచించాడు. వీటితో పాటు ఎన్నో విజ్ఞాన శాస్త్ర గ్రంథాలను కూడా లాటిన్ నుండి రష్యన్ భాషలోకి అనువదించాడు. ఇతనికి ఎన్నో సన్మానాలు, అవార్డులు లభించాయి. అయినప్పటికీ 1765 ఏప్రిల్ 15 న ఇతడు మరణించేవరకు అతిసామాన్యమైన జీవితాన్నే గడపాడు.

మల్లేశం

లోవెల్, జేమ్స్ రసెల్ (1819-91) : ప్రముఖ అమెరికన్ కవి, విమర్శకుడు, దౌత్యవేత్త. న్యూ ఇంగ్లండ్ కు చెందిన ఒక ప్రముఖ కుటుంబంలో 1819 ఫిబ్రవరి 22 న జన్మించిన లోవెల్ హార్వర్డ్ యూనివర్సిటీలో విద్య నభ్యసించాడు. 1840 లో న్యాయశాస్త్రంలో పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు. 1845 నుండి 1850 మధ్య కాలంలో బనిసత్వ నిర్మూలనకు మద్దతుగా వివిధ పత్రికలలో దాదాపు 50 వ్యాసాలు ప్రచురించాడు. ఇవి ఇతనికి విశేష ఖ్యాతిని ఆర్జించి పెట్టాయి. వీటికంటే ఇంకా ముఖ్యమైనవి ఇతడు ప్రచురించిన బిగ్లో పేపర్స్ (Biglow Papers). న్యూ ఇంగ్లండ్ మాండలికంలో సాగిన ఈ గ్రంథ మెక్సికన్ యుద్ధంపై చక్కని వ్యంగ్య రచన.

చిన్నప్పటి నుండి ఇతడు హాస్యప్రియుడు. కవిత్వ మంటే ఇతనికి అభిరుచి ఎక్కువ. ఇతడు గొప్ప వక్త కూడా. తన ఉపన్యాసాలచే శ్రోతలను ముగ్ధులను చేసే వాడు. 1855 లో ఇతడు లోవెల్ ఇనిస్టిట్యూట్ లో ఆంగ్ల కవిత్వంపై ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు బహుళ ప్రశాదరణ పొందటం వలన రోజుకు రెండు సార్లు ఇవ్వవలసి వచ్చింది. తద్వారా వ్యాపించిన ఇతని కీర్తి

‘హార్వర్డ్’ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ షిప్ ను ఆర్జించి పెట్టింది. ఆ తరువాత కొంతకాలం జర్మనీ, ఇటలీ దేశాలను సందర్శించిన తరువాత 1856 లో తిరిగి అమెరికాకు వచ్చాడు. అనంతరం అట్లాంటిక్ మంత్ లీకి, సంపాదకత్వం వహించి ప్రముఖ వ్యాసాలు ప్రచురించాడు. ఇతడు రాజకీయాలలో కూడా మంచి దిట్ట. స్పెయిన్ లో మూడు సంవత్సరాలపాటు, బ్రిటన్ లో ఐదు సంవత్సరాలపాటు అమెరికా తరపున రాయబారిగా నియమింపబడ్డాడు. ఇంగ్లండ్ లో రాయబారిగా ఉన్నపుడు వర్డ్స్ వర్త్ సాపైటికి ప్రెసిడెంట్ గా ఉండి, ఆ సంస్థకు ఎంతో సేవ చేశాడు. ఇతడు ఇంగ్లండ్ లో ప్రజాస్వామ్యంపై ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు చాలా ప్రసిద్ధి పొందాయి. ఆ తరువాత ఇతడు అమెరికాకు తిరిగి వచ్చాడు.

లోవెల్ రచించిన కావ్యాలలో ప్రముఖమైనవి: విజన్ ఆఫ్ సర్ లాన్ ఫాల్ (రెండు రోజులు నిద్రాహారాలు మాని ఈ సుదీర్ఘ కావ్యాన్ని రచించాడు. తత్ఫలితంగా అతని ఆరోగ్యం దెబ్బతిన్నది), ఎమాంగ్ మై బుక్స్ (సాహిత్య విమర్శక వ్యాసాలు 1870), మై స్టడీ విండోస్ (1871). కవిగా ఇతని ఖ్యాతి ముఖ్యంగా బిగ్ లో పేషర్స్ పై ఆధారపడి ఉంది. అబ్రహంలింకన్, వాషింగ్టన్ ల మీద ఇతడు వ్రాసిన పద్యాలు రసవత్తరమైనవి. జాతీయతను, కళాభిరుచిని, హాస్యరసాన్ని సమ్మేళనం చేయడంలో అమెరికన్ కవులలో ఇతనిని పోలినవారు లేరు. కార్లిడ్జ్, డాంటే, షేక్స్ పియర్ లపై ఇతడు వ్రాసిన విమర్శనా వ్యాసాలు ఇతని బహుముఖ పాండిత్యాన్ని చాటుతున్నాయి. కవిగా, విమర్శకుడుగా, దౌత్య వేత్తగా పలువురి మన్ననలను పొందడమే కాక ‘బ్యారెట్ వెండెల్’, ‘జార్జ్ వుడ్ బెరీ’, ‘ఎడ్మండ్ స్టెడ్ మాన్’ ల వంటి గొప్ప శిష్యులను తయారు చేసిన లోవెల్ 1891 ఆగస్టు 12 న కేంబ్రిడ్జ్ లో మరణించాడు.

మల్లేశం

లోవెల్, రాబర్ట్ జూనియర్ (1917-77) : ప్రఖ్యాత అమెరికన్ కవి. 1917 మార్చి 1 న “బోస్టన్” లో జన్మించిన రాబర్ట్ లోవెల్ పండిత వంశానికి చెందినవాడు. ఇతడు ఎడ్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో కొంతకాలం విద్యాభ్యాసం చేసి తరువాత లోహియో లోని కెన్సన్ కాలేజీకి వెళ్ళాడు. అక్కడ ప్రముఖ విమర్శకుడైన ‘జాన్ క్రిరానేసమ్’ శిష్యు డయాడు. 1940 లో అక్కడే పట్టా పుచ్చుకొని ‘జేన్ స్టాఫర్డ్’ (Jean stafford) అనే నవలా రచయిత్రిని వివాహమాడాడు. కాని వీరి వివాహం చాలాకాలం నిలువలేదు. 1948 లో ఆమెకు విడాకు లిచ్చాడు.

మరుసటి సంవత్సరమే ‘ఎలిజబెత్ హార్ట్ విక్’ అనే ప్రఖ్యాత రచయిత్రిని, విమర్శకురావిని వివాహమాడాడు. 1972 లో ఈమెకు కూడా విడాకులిచ్చాడు.

నిర్దుష్టమైన తన రాజకీయ అభిప్రాయాల వలన లోవెల్ రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో కారా

గార శిక్షకు గురి అయ్యాడు. ఇన్ ది

కేజ్ అనే కవిత ఇతని

రచనలలో ప్రము

ఖమైంది. —కారా

గారంలో ఇతడు

పొందిన అనుభ

వాలను ఇందులో

చక్కగా వర్ణిం

చాడు. ఇతని తొలి

కవితా సంకలనం

లాల్ ఆఫ్ అన్ లై

క్ నెస్ 1944 లో ప్రచురించబడింది.

సంక్షోభంలో

కొట్టుమిట్టాడుతున్న ప్రపంచాన్ని, ప్రజల్లోని వివిధ రకాల

వైరుధ్యాలను ఇందులో ప్రతిభావంతంగా అతడు వర్ణిం

చాడు. ఆధ్యాత్మిక రక్షణకోసం తహతహ లాడుతున్న

మానవాళి ఆవేదనను కూడా ఇందులో చక్కగా వివ

రించాడు. 1946 లో లార్డ్ వియర్న్స్ క్యాజిల్ అనే

మరొక కవితా సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు. ఇతనికి బాగా

ఖ్యాతి నార్జించి పెట్టిన ది క్రేకర్ గ్రేల్ యార్డ్ అనే

శోకగీతం ఈ కవితా సంకలంలోనిదే. ఇతడు కొంత

కాలం పౌరహక్కుల సంఘంలో చురుకుగా పనిచేసి

యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా ఉద్యమం నడిపాడు. ఫర్ ది

యూనియన్ అండ్ డెడ్ (1964), నియర్ ది ఓషన్

(1967), నోట్ బుక్ (1968) అనేవి ఇతని ప్రఖ్యాత

నాటక త్రయం. ఇవి పౌరహక్కుల ఉద్యమస్ఫూర్తితో

చేసిన రచనలు. ది ఓల్డ్ గోరీ (1965) అనే గ్రంథంలో

ఇతడు తర తరాల అమెరికా దేశపు సంస్కృతిని

సవివరంగా విశదీకరించాడు. వీటితోపాటు అనేక ఇతర

అనువాదాలు, అనుసరణలు చేసిన లోవెల్ 1977 సెప్టెం

బరు 12 న న్యూయార్కునగరంలో కన్నుమూశాడు.

ఉమారాణి

వర్గాస్ లోసా, మరియో (1936--) : పెరూ దేశపు నవలా రచయిత, నాటకరచయిత. వర్గాస్ లోసా పెరూ దేశంలోని ఆరెక్విపాలో 1936 మార్చి 28 న జన్మించాడు. సాంఘిక పరిణామాన్ని అపేక్షించిన ఈ

ఆశయం రచయిత తన నవలలు, నాటికలు, వ్యాసాలు అన్నిటిలోను ప్రతిఫలిస్తుంది.

వర్గాస్ తాతగారు బొలీనియాలో పెరూ దేశపు రాయబారిగా ఉండడం వల్ల ఇతని ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం బొలీవియా దేశంలోని కొచాబాంబాలో జరిగింది. తరువాతి కాలంలో పెరూలోని విద్యాలయాలలోనే అతని విద్యాభ్యాసం కొనసాగింది. 1950 లో లీమాలోని లియోన్సిమో ప్రాడ్ అనే సైనిక పాఠశాలలో చేరి అతడు చదువుకొన్నాడు.

వర్గాస్ మొదటి రచన *లాహుయిడా డెల్ ఇంకా* (1952, *The Escape of the Inca*) అనే ఒక మూడంకాల నాటకం. ఇది ప్రచురించబడిన తరువాత అతని కథలు పెరూ సాహిత్య సమీక్షలలో చోటుచేసుకున్నాయి. 1956-57 లో *కువాడెర్నోస్ డి కాంపోసిషన్* (Composition Book) అనే గ్రంథానికి, 1958-59 లో *లిటరేటురా* అనే గ్రంథానికి సహసంపాదకత్వం నెరపాడు. పాత్రికేయుడుగానూ, ఇతడు రేడియో ప్రసారకుడుగానూ పనిచేశాడు. మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయానికి వెళ్లాడు. 1959 వ సంవత్సరంలో పారిస్ కు వెళ్లి, 1966 వరకూ అక్కడ నివసించాడు.

వర్గాస్ లోసా తొలి నవల *లాసియుడడ్ వై లోస్ పెర్రోస్* (1963, *The City and the Dogs*, 1963) పాఠకులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. దాదాపు పన్నెండు భాషల్లోకి ఈ నవల అనువదించబడింది. లియోన్సిమో ప్రాడ్ మిలిటరీ స్కూలు నేపథ్యంగా గల ఈ నవలలో హింసాత్మక వాతావరణంలో మనుగడకోసం పోరాడే 20 ఏళ్లలోపు పిల్లల మానసిక క్షోభ వర్ణించబడింది. మిలిటరీ స్కూల్ లోని అవినీతికి పెరూ దేశాన్ని పీడిస్తున్న సామాజిక రుగ్మతలకు అద్దం పట్టే ఈ నవల వర్గాస్ కు కీర్తి చేకూర్చింది.

1966 లో వ్రాసిన *లాకాసా వర్డె* (The Green House, 1968) కు పెరూ దేశపు అటవీ ప్రాంతం రంగస్థలం. తరువాతి నవల *లాస్ కాకోరోస్* (1967; *The Cubs and Other Stories*, 1979) లో ప్రమాద వశాత్తు పురుషత్వం తొలగించబడిన ఒక యువకుని మానసిక విశ్లేషణ ఉంది. మరొక నవల *కాన్వర్సేషన్ ఎన్ లా కాథెడ్రల్* (1969; *Conversation in The Cathedral*, 1974) లో మాన్యుయెల్ ఆడ్రియా పాలన (1948-56) వర్ణించబడింది. *లాకాసావర్డె*లో వలెనే అన్యూపదేశంగా ఆ నాటి ఆడ్రియా నియంతృత్వంలోని పెరూ దేశపు రాజకీయ వ్యవస్థను, అసత్యపు

విలువలను ప్రతిఫలింపజేస్తూ ఈ నవలలో నాలుగు పాత్రల జీవితాలను, మానసిక క్షోభను రచయిత చిత్రించాడు.

పాంటలియోన్ ఇలాస్ విసిటడోరస్ (1973; *Captain Pantoja and the Special Service* 1978) అనే నవలలో పెరూ దేశపు సైన్యాన్ని, మతమౌఢ్యాన్ని వ్యంగ్యంగా రచయిత నిరసించాడు.

లాటీయా జూలియా ఇఎల్ ఎస్క్రిబిడార్ (1977; *Aunt Julia and the Scriptwriter*, 1982) అనే నవలలో రెండు పరస్పర వ్యతిరేక అంశాలను కలగలిపి అల్లిన అల్లిక కనిపిస్తుంది.

గ్రేబియల్ గార్సియా మార్క్వెజ్ కాల্পనిక రచనలపైన, గస్టేవ్ ఫ్లాబర్ట్ రచనలపైన, జీన్ పాల్ సార్త్ర్, ఆల్బర్ట్ కామూల రచనలపైన వర్గాస్ విమర్శనాత్మక పరిశీలన జరిపాడు.

1966 నుండి 1969 వరకు లండన్ లో నివసించాడు. వాషింగ్టన్ స్టేట్ యూనివర్సిటీలో రైటర్ ఇన్ రెసిడెన్స్ పదవికి ఆహ్వానించబడ్డాడు. 1970 లో బార్సెలనాలో స్థిరపడ్డాడు. తిరిగి 1974 లో లిమా చేరుకొన్నాడు. ఉపన్యాసా లిస్తూ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా బోధ చేశాడు. అతని విమర్శక వ్యాసాలకు అంగ్రానువాదాలు 1978 లో వెలువడ్డాయి. *లాగుయెర్రా డెల్ ఫిన్ డెల్ మున్డో* (1982; *The War of the End of the World*, 1984) లో బ్రెజిల్ దేశపు రాజకీయ కుట్రలు వర్ణించబడ్డాయి. శ్వానిష్ భాషను మాట్లాడే దేశాలలో ఈ పుస్తకం విపరీతంగా అమ్ముడు పోయింది. 1983 లో వర్గాస్ లోసా వ్రాసిన నాటకం *లా సెనోలిటా డెటాక్వా న్యూ యార్క్ నగరంలో ఆంగ్లభాషలో ప్రదర్శించబడింది.*

ఎమ్.గు.రా.

వర్జిల్ (క్రీ.పూ. 70-19) : రోమన్ మహాకవి. లాటిన్ భాషలో ఇతడు *ఈనియడ్* (Aeneid) అనే ప్రపంచ ప్రసిద్ధి గాంచిన గ్రంథాన్ని రచించాడు. అగస్తస్ చక్రవర్తి ప్రేరణతో విరచితమైన రోమన్ సామ్రాజ్య వైభవాన్ని చిత్రించే ఈ గ్రంథం తదనంతరం యూరపియన్ రచయితల నెందరినో ప్రభావితాలను చేసింది.

ఒక పేదరైతు కుటుంబంలో జన్మించిన వర్జిల్ పట్టుదలతో సాహిత్యాన్ని, తత్వశాస్త్రాన్ని, తర్క శాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. తన జీవిత కాలంలో చాలాకాలం నేపిల్స్ (Naples) లో గడిపాడు. క్రీ.పూ. 30 వ సంవత్సరంలో *ఈనియడ్* రచనను ప్రారంభించి క్రీ.పూ. 19

వ సంవత్సరంలో ముగించాడు. అయినా తన కావ్యం తా ననుకున్నట్టుగా లేదని భావించి ఇంకా మెరుగు పరచాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. తత్ఫలితంగా వర్జిల్ గ్రీకు, ఆసియాలలో విస్తృతంగా పర్యటించాడు. అయితే అతని ఆశయం నెరవేరకముందే అతడు మరణించాడు. అతడు మరణశయ్యపై ఉన్నప్పుడు తాను రచించిన కావ్యం సమగ్ర సౌష్ఠ్యంతో కూడినది కాదని, కాబట్టి దానిని తగులబెట్టమని చక్రవర్తిని కోరాడు. కాని ఆ చక్రవర్తి అలా చేయలేదు. పైగా వర్జిల్ మిత్రులైన 'వేరియస్', 'టక్రా' లను పిలిపించి వారిచే ఆ గ్రంథాన్ని పరిష్కరింపజేసి ప్రకటించాడు.

ఈనియడ్ రోమ్ జాతీయ మహేతిహాసం. ప్రపంచ వాఙ్మయంలోని ఉదాత్త గ్రంథాలలో ఒకటి. ఇందులో నాయకుడైన "ఈనియస్" పాత్రకంటే అతని ప్రేమకై తన ప్రాణాలు అర్పించిన "కార్తేజ్" రాణి "డిడి" యొక్క పాత్ర అద్భుతంగా పోషించబడిందని పలువురు విమర్శకులు ప్రశంసించారు.

ఉమారాణి

వర్డ్స్వర్త్, విలియమ్ (1770-1850) : ప్రముఖ ఇంగ్లీష్ కాల্পనిక కవి, ఇంగ్లండ్ దేశపు ఆస్థానకవి.

1770 ఏప్రిల్ 7 న ప్రకృతి రామణీయకానికి ప్రసిద్ధి చెందిన లేక్ డిస్ట్రిక్టులోని కాకర్మత్లో జన్మించాడు. హాక్ షెడ్ గ్రామరు స్కూలులో విద్యాభ్యాసం ప్రారంభించిన వర్డ్స్ వర్త్ కు బాల్యం నుండే కవిత్వం పై ఆసక్తి కలిగింది.

నాటినుండి ప్రకృతిని ఆరాధిస్తూ ఉండేవాడు. ఆ తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలు కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యాభ్యాసం చేసి, 1792 లో ఫ్రాన్స్ కు ప్రయాణమయ్యాడు. ఫ్రెంచ్ విప్లవం ఇతనిపై ప్రగాఢమైన ప్రభావం చూపించింది. ఫ్రాన్స్ లో ఉన్నప్పుడు ఆనెట్ వాలెన్ అనే ఫ్రెంచ్ యువతిని ప్రేమించాడు. ఆమె ద్వారా కారోలీన్ అనే కుమార్తెను కన్నాడు. అయినా ఆమెను వివాహమాడే ధైర్యం ఇతనికి లేకపోయింది. కొంతకాలం తరువాత ఇంగ్లండుకు తిరిగి వచ్చాడు.

ఫ్రాన్స్ అంటే ఇతనికి కొన్నాళ్ళవరకు అభిమానం ఉంది. కాని, ఫ్రెంచ్ విప్లవంలోని దౌర్జన్యం భూలోకంలో స్వర్గం నిర్మించగలమనే ఇతని ఆశను నిరాశ చేసింది. ప్రఖ్యాత తత్వవేత్త అయిన విలియమ్ గాడ్విన్ రాజకీయ సిద్ధాంతాలను, హేతువాదాన్ని పరిశీలించాడు. తత్ఫలితంగా ఇతని మనస్సు అనేక సంశయాలతో, వైరుధ్యాలతో సతమతమయి విసిగిపోయింది. అయితే ఇతని ప్రకృతి ఆరాధన, కవితా వ్యాసంగం ఇతని సోదరి డోరతి వాత్సల్యం ఇతని జీవితానికి వెలుగు నిచ్చాయి. 1798 లో 'కోల్ రిడ్జ్' లో ఇతనికి స్నేహం ఏర్పడంతో వర్డ్స్వర్త్ ఎంతో ఉత్సాహాన్ని పొందాడు. కోల్ రిడ్జ్ లో కలసి అదే సంవత్సరంలో లిరికల్ బాలెడ్స్ ను ప్రచురించాడు. అది ఆంగ్ల కవిత్వ చరిత్రలో ఒక మైలురాయి వంటిది. లిరికల్ బాలెడ్స్ లో వర్డ్స్వర్త్ వ్రాసిన పద్యాలు ఒక నూతన మార్గాన్ని సూచించాయి. గ్రామీణ జీవనంలోని సామాన్య సంఘటనలనుండి, గ్రామస్థుల బాలుర సంభాషణల నుండి, గ్రామీణ ప్రాంతంలోని విభిన్న దృశ్యాలు తనలో రేకెత్తించిన భావాల ఉద్రేకాల నుండి కవితా వస్తువును అతడు స్వీకరించాడు. ఈ నూతన విషయాలకు నూతన శైలిని, నూతన భాషను వాడాడు. సామాన్య ప్రజల భాషలోనే కవిత్వం వ్రాయడం లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్నాడు. డెఫోడిల్స్ (Daffadils), సాలిటరీ రీపర్ (Solitary Reaper) వంటి పద్యాలు ఇతని కవిత్వ లక్ష్యానికి చక్కని ఉదాహరణ.

వర్డ్స్వర్త్ రచనలలో ప్రముఖమైంది ది ప్రీల్యూడ్ అనే మహాకావ్యం. ఇందులో ప్రకృతి తనకు ఏ విధంగా పాఠాలు నేర్పిందో వర్డ్స్వర్త్ చక్కగా విశదీకరించాడు. ప్రకృతి ఇతనికి గురువు, సచివుడు, బాంధవుడు, ఆరాధ్యదైవం. తాను ప్రకృతికి ఎంత ఋణపడి ఉన్నాడో 14 భాగాలుగా వ్రాయబడిన ఈ కావ్యంలో వర్డ్స్వర్త్ వివరించాడు. తన బాల్యంలోను, యౌవనంలోను తనలో కవితాశక్తి ఏ విధంగా పరిణామం చెందుతూ వచ్చిందో ఇందులో తెలియచేశాడు. ఇదే కాలంలో ఎక్స్ కర్షన్ అనే మరొక కావ్యాన్ని రచించాడు.

లైన్స్ రిటెన్ ఏ ఫ్యూ మైల్స్ ఎబౌ టీన్ టెర్న్స్ అబి, ఓడ్ ఇంటిమేషన్స్ ఆఫ్ ఇమ్మోర్టాలిటీ అనేవి ఇతని ఉత్తమ కావ్యాలు. 1834 లో 'రాబర్ట్ సేదే' మరణానంతరం ఇంగ్లండ్ ఆస్థానకవిగా నియమింపబడి ఏడు సంవత్సరాల తరువాత అంటే 1850 ఏప్రిల్ 23 న గ్రాస్మియర్ అనే ప్రదేశంలో కన్ను మూశాడు.

ఉమారాణి

వలేరా ఇ అల్కాలా గలియానో, జువాన్ (1824-1905) : ప్రముఖ శ్వానిష్ నవలా రచయిత, దౌత్యవేత్త, రాజకీయవేత్త. 1824 అక్టోబర్ 18 న స్పెయిన్ దేశంలోని కాలాలో జన్మించాడు. ఇతడు బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి. రచయితగా నవలా రంగంలో ఒక ప్రత్యేక శైలిని, ఒరవడిని ఏర్పరచుకోడమే కాక రాజకీయ వేత్తగా, దౌత్యవేత్తగా కూడా ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వాన్ని నిలబెట్టుకొన్న శేముషీ ధురంధరుడు. ఇతడు యూరప్, అమెరికాలలో దౌత్యవేత్తగా విస్తృతంగా పర్యటించాడు. కొంతకాలం డిప్యూటీగా, కొంతకాలం సెనేటర్గా, మరి కొంత కాలం మాడ్రిడ్లో అండర్ సెక్రెటరీగా తన సేవలను అందించాడు.

నవలా రచయితగా ఇతనికి శ్వానిష్ సాహితీ చరిత్రలో ప్రత్యేక స్థానం లభించింది. ఇతని నవలలన్నీ మనోవిశ్లేషణాత్మకమైనవి. ముఖ్యంగా ఇతని నవలలలోని స్త్రీ పాత్రలు ఎంతో సజీవమైనవి. పాత్రల అంతరంగంలోకి ప్రవేశించి అక్కడ చెలరేగుతున్న సంఘర్షణలను, వ్యథలను ప్రస్ఫుటంగా కవిత్వ ధోరణిలో వలేరా చిత్రించాడు. నాచురలిజమ్ (Naturalism) పద్ధతిలో కొనసాగే రచనలంటే ఇతనికి ఇష్టం ముండేది కాదు. ఇతని దృష్టిలో నవలలన్నీ కవిత్వంగా భాసిస్తాయి. ఇతని రచనలలో ముఖ్యమైనవి: పెపీట జిమనెజ్ (1874), జూనిటా లాలార్జా (1895). వీటిలో ఇతడు చేసిన పాత్ర చిత్రణ, ఇతని శైలి ఇతని ప్రత్యేకతను చాటుతాయి. డాక్టర్ ఫాస్టినో (Los ilusiones del doctor Faustino: 1875), మోర్ సమర్ (Morsamor: 1899) అనేవి ఇతని ఇతర నవలు. ఇవే గాక ఇతడు ఎన్నో అనువాదాలు కూడా చేశాడు. జర్మన్ కవి గోయ్ థే రచన అయిన ఫౌస్ట్ ను చక్కగా అనువదించి గొప్ప అనువాదకునిగా పేరు గాంచాడు. ఇతడు అనేక విమర్శనా వ్యాసాలు, కథలు రచించాడు. తత్వశాస్త్రంపై, చరిత్ర, రాజకీయాలు, మతం మున్నగువానిపై ఇతడు వ్రాసిన అనేక వ్యాసాలు ఇతని బహుముఖ ప్రజ్ఞకు తార్కాణాలు. ప్రముఖ వ్యక్తులకు వ్రాసిన ఇతని లేఖలలో కూడా కవిత్వ ధోరణి, గాఢమైన తాత్విక చింతన వ్యక్తమవుతాయి. అనేక రంగాలలో ఖ్యాతి గాంచిన వలేరా 1905 ఏప్రిల్ 18 న మాడ్రిడ్లో మరణించాడు.

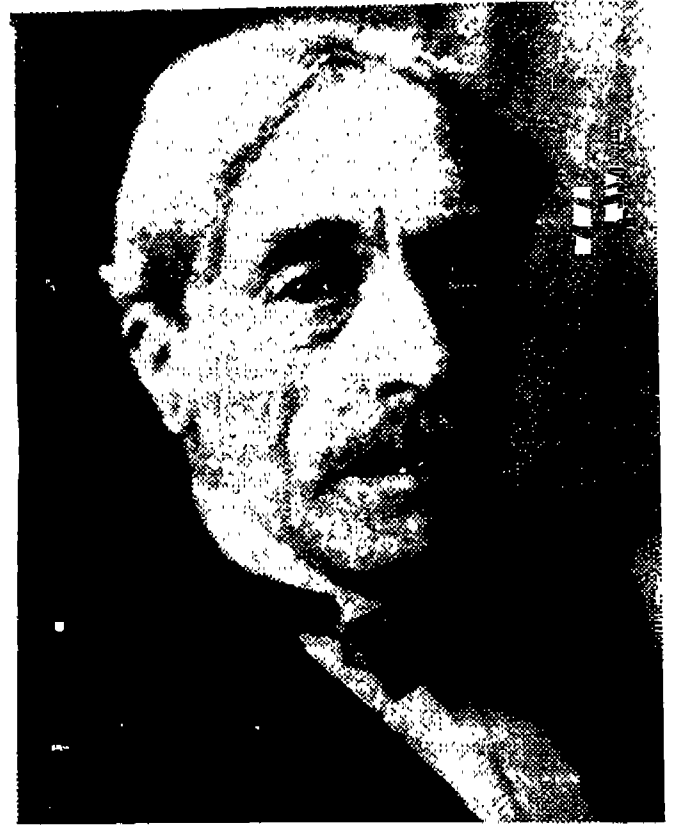
ఉమారాణి

వలేరి, పాల్ (1871-1945) : ఫ్రెంచ్ కవి, వ్యాస రచయిత, విమర్శకుడు. పూర్తిపేరు ఆంబ్రోయిస్-పాల్-టెస్సెయింట్-జూల్స్-వలేరి, 1871 అక్టోబరు 30

న ఫ్రాన్స్ లోని సేటెలో జన్మించాడు. లాజూనెపార్కె (1917 The Young Fate) అతని విఖ్యాత పద్య రచన. ఆల్బెర్ట్ డి వెర్స్ ఏన్లీయెన్స్ 1890-1900 (1920) ఛార్మెస్ ఓవు పోయెమ్స్ (charmes ou poemes, 1922) అతని తరువాతి రచనలు. పేరు పొందిన లె సీమె టెయిర్ మారిన్ (The Graveyard by the sea) అనే పద్యం అతడి ఛార్మెస్ ఓవు పోయెమ్స్ లోనిదే. వలేరి అనేక వ్యాసాలు వ్రాశాడు. విజ్ఞాన శాస్త్ర నూత్న ఆవిష్కరణలు, రాజకీయ సమస్యలు అతని వ్యాసాలలో చర్చించబడ్డాయి.

వలేరి ఒక చిన్న మధ్యధరా సముద్రపు రేవు పట్టణంలో జన్మించాడు. అతని తండ్రి అక్కడ క్లెర్క్ అధికారిగా ఉండేవాడు.

మాంట్ పెల్లియర్ నగరంలో న్యాయ శాస్త్రం చదువు కొన్నాడు. కవిత్వం మీద, వాస్తు శాస్త్రం మీద అభిరుచి పెంపొందించు కొన్నాడు. వలేరి, సిగ్గరి అయిన యువకుడు. ఆ రోజులలో అతని

కున్న కొద్దిమంది స్నేహితులలో గస్టేవ్ ఫోర్మెంట్, పియరె లూయిస్, ఆండ్రె గిడేలు ఉండేవారు. వీరిలో గస్టేవ్ ఫోర్మెంట్ తరువాతి కాలంలో తత్వశాస్త్రంలో ఆచార్యపదవిని పొందాడు. లూయిస్, ఆండ్రె గిడేలు రచయితలుగా పేరు తెచ్చుకొన్నారు. తొలి దశలో వలేరికి సాహితీవేత్తలైన ఎడ్గార్ ఆలెన్ పో, జె.కె. హుయస్మన్స్, స్టీఫెన్ మలార్మెలు ఆరాధ్యులుగా ఉండేవారు.

1888-1891 మధ్యకాలంలో వలేరి అనేక పద్యాలు వ్రాసాడు. వాటిలో కొన్ని నాటి సింబాలిస్టు ఉద్యమ పత్రికలలో అచ్చయి అనుకూలంగా సమీక్షించబడ్డాయి. ప్రేమ వ్యవహారంలో వైఫల్యం, కళావిరక్తి అతనిని 1892 లో అన్ని ఆవేశపూరిత వ్యాసంగాలకూ దూరం చేశాయి. చాలా వరకు పుస్తకాలను అమ్మివేశాడు. 1894 నుండి మరణించేవరకూ ప్రతిరోజూ తెల్లవారు జాముననే లేచి అనేక గంటలు ధ్యానం చేసేవాడు. ధ్యాన నిమగ్నుడైన వేళ తనలో మెదిలిన వైజ్ఞానిక, ఆత్మావలోకన, భాషా సంబంధ భావాలను చిన్న పుస్తకాలలో వ్రాసుకొనేవాడు.

తరువాతి కాలంలో ఆ పుస్తకాలలోని వలేరీ భావాలు కాహియెర్స్ (cahiers) పేరుతో ప్రచురించబడి ఖ్యాతి పొందాయి.

1897 నుండి 1900 వరకు ఫ్రెంచ్ యుద్ధ కార్యాలయంలో వలేరీ ప్రభుత్వోద్యోగిగా పనిచేశాడు. 1900 లో మలార్మెకుమార్తె యొక్క స్నేహితురాలిని పెళ్ళి చేసుకొన్నాడు. 1922 వరకు ఫ్రెంచ్ పత్రికా సంఘం డైరెక్టర్ కు ఎదువార్డై లెబే వద్ద కార్యదర్శిగా పనిచేశాడు. ఆ ఉద్యోగంలో ఉండగా ప్రతిరోజూ పత్రికలలోని ముఖ్యవార్తలను, పారిస్ స్టాక్ ఎక్స్చేంజి లావాదేవీలను గూర్చిన అంశాలను ఆ డైరెక్టర్ కు వినిపించటం అతని దినచర్యలో భాగంగా ఉండేది. అందువల్ల వలేరీకి దేశ వ్యవహారాలకు సంబంధించిన విషయాల పరిజ్ఞానం లభించి నిపుణుడైన వ్యాఖ్యాతగా పేరు పొందాడు.

1912 లో ఆండ్రీ జీడ్ బలవంతం మీద తన తొలి రచనల సవరణ చేపట్టాడు. తన లాజూనె పార్కె కావ్యపు సవరణలో ఐదు సంవత్సరాల కాలాన్ని వెచ్చించాడు. చివరకు మూడు దశలను సింబాలిక్ గా చూపించే ఈ నవరింపబడిన కావ్యం అతని కెనలేని పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చిపెట్టింది. వలేరీ తరువాత వ్రాసిన కావ్యాలు ఆల్బండి వెర్స్ ఆన్సియెన్స్, ఛార్మెన్ ఓవు పోయెమ్స్ సమకాలీన ఫ్రెంచ్ కవులలో అతని స్థానాన్ని సుస్థిరం చేశాయి.

1922 తరువాత వలేరీ కవిత్వం వ్రాయక పోయినప్పటికీ ప్రముఖకవిగా అతని స్థానం భద్రంగానే ఉంది. అతనికి పేరు ప్రఖ్యాతులు రావడానికి అతని కవిత్వమే కారణభూతమైనప్పటికీ, సాహిత్యం మీద తన కంతగా మక్కువ లేదని వలేరీ స్వయంగా చెప్పకొనేవాడు. వలేరీకి అనేక అంశాలపై గల ఆసక్తి అతని వ్యాసాలు, పుస్తకాలకు వ్రాసిన ముందు మాటల ద్వారా తెలుస్తుంది. రచయితలు, రచనలు, తత్వవేత్తలు, భాష, చిత్రకారులు, నాట్యం, వాస్తుశాస్త్రం, లలితకళలను గూర్చిన వివిధాంశాలు క్రొత్త పంథాలో వలేరీ రచనలలో దర్శన మిస్తాయి. చైనా, జపాన్ యుద్ధాన్ని గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసం లే యలోవ్ (Le yalou, 1895) లోనూ, జర్మనీ దండయాత్రాభయం గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసం లా కాంక్వెట్ ఆల్లెమాండ్ (1897) లోనూ, వోల్టేర్ గురించిన అతని చివరి ఉపన్యాసం (1944) లోనూ పాశ్చాత్య నాగరకత ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళపై వలేరీ వెలిబుచ్చిన ఆందోళన ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది.

1922 లో లెబే మరణించిన తరువాత, విశ్రాంతి

తీసుకుంటున్న వలేరీ తిరిగి ప్రముఖ సాహితీ వేత్తగా ప్రజాజీవనంలో ప్రవేశించాడు. అతని పాండిత్యం, మర్యాద, అనర్గళ వాగ్ధాటి సంఘంలో అతనికి ఉన్నత స్థానాన్నిచ్చి, సమకాలీన అంతర్జాతీయ రచయితలు, శాస్త్రవేత్తలు, సైన్యాధ్యక్షులు, ప్రభుత్వాధినేతలు మొదలైన ఉన్నత వ్యక్తులతో కలసి మెలసి తిరుగ గలిగిన అవకాశం కల్పించాయి. గణితశాస్త్రం, ఆధునిక భౌతిక శాస్త్రాలపట్ల వలేరీకి ఎక్కువ ఆసక్తి ఉండేది. గ్రంథ పఠనం వల్లనూ, ప్రముఖ శాస్త్రజ్ఞుల స్నేహాల వల్లనూ ఆయా శాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనాంశాల గురించి వలేరీ క్షుణ్ణంగా అవగతం చేసుకోగలిగాడు. మారిస్, డక్ డి బ్రోగ్లీ, బెర్న్ హార్డ్ రైమన్, మైకేల్ ఫేరడే, ఆల్బర్ట్ ఐన్ స్టీన్, జేమ్స్ క్లర్క్ మాక్స్ వెల్ లు వలేరీకి పరిచితులైన ప్రముఖ శాస్త్రజ్ఞులు.

అనేక జాతీయ ఉత్సవ కార్యక్రమాలలో వలేరీ ఉపన్యసించాడు. 1925 లో అకాడమీ ఫ్రాన్సాయిస్ కు ఎన్నుకోబడ్డాడు. 1933 లో నీస్ లో ఉన్న 'సెంటర్ యూనివర్సిటైర్ మెడిటరేనియన్' కు పరిపాలనాధికారిగా నియమితుడయ్యాడు. 1937 లో కాలేజి డి ఫ్రాన్సులో అతని కొరకై సృష్టించబడిన కవిత్వ ఆచార్య పదవిలో నియమితుడయ్యాడు.

వలేరీ మేధావుల సమన్వయపైనే తన దృష్టిని కేంద్రీకరించి సర్రియలిస్టుల ఆవేశపూరిత కవిత్వాన్ని ఖండించి వారి అసంతృప్తిని చూరగొన్నప్పటికీ, వలేరీ రచనలలో అతని ఇంద్రియ లోలత్వం ప్రతిఫలిస్తూ ఉంటుంది. అతని లగ్జూరియస్ ఆన్ బెయిన్, లా డోర్మియుస్ లలోని స్త్రీ నగ్నత్వ చిత్రణ, ఈబాష్ డియున్ సెర్వెంట్ లో ఈవ్ చిత్రణ, లెసిమిటియేర్ మారిన్, ఫాగ్నెంట్స్ డు నార్మెన్ లలోని ప్రేమికుల కాగిళ్ళ వర్ణన వలేరీ తొల్యానికే ఉదాహరణగా పేర్కొనవచ్చును.

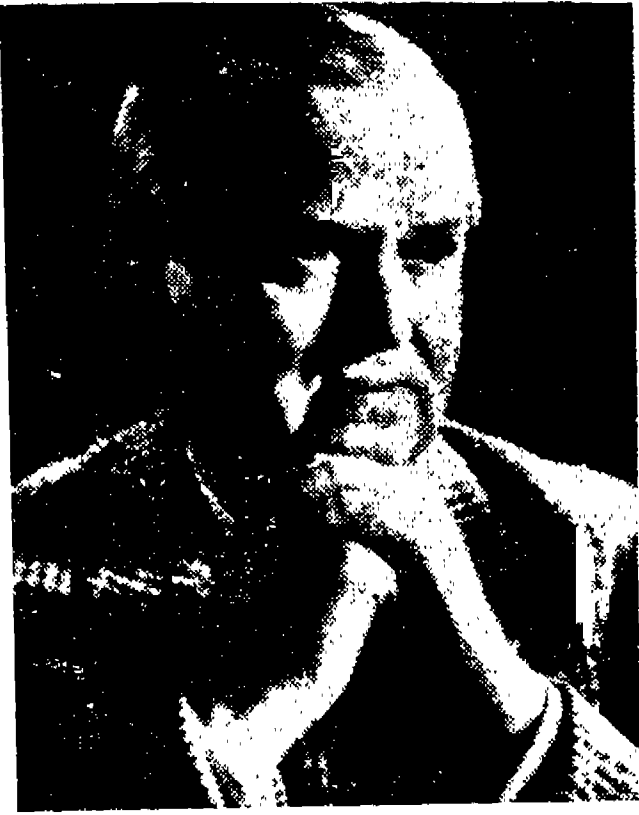
అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి నార్జించిన వలేరీ 1945 జూలై 20 న పారిస్ నగరంలో మృతి చెందాడు. అతనికి అధికార లాంఛనాలతో అంతిమ సంస్కారాలు జరిగాయి.

ఎమ్.గు.రా.

వా, ఈవ్ లిన్ (1903-66) : ఆంగ్ల వ్యంగ్య నవలా రచయిత. వా ఈవ్ లిన్ ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చదివాడు. కొంతకాలం కళను అభ్యసించి, కొంతకాలం పాఠశాలలో అధ్యాపకత్వం చేసి, అనంతరం తన సమయాన్ని దేశాటనకు, రచనా వ్యాసంగానికి వెచ్చించాడు. వా ఈవ్ లిన్ అనతికాలంలోనే వికట వ్యంగ్య రచయితగా ప్రసిద్ధి చెందాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ

సమయంలో రాయల్ నౌకాదళం లోనూ, రాయల్ ఆర్మీక దళంలోనూ పనిచేశాడు. యుద్ధం ముగిసిన తరువాత రచనా వ్యాసంగంతో విశ్రాంత జీవితం గడపాడు.

వా ఈవ్ లిన్ విస్తృతంగా పర్యటనలు చేసి, తన నవలలకు కథా వస్తువును జీవితానుభవం నుంచే ఎన్నుకొన్నాడు. ఇతని నవలలు క్లుప్తంగా, గొప్ప నగిషీతో పాఠకులను ఆకట్టుకొంటాయి. 1939 వ సంవత్సరానికి ముందు వెలువడిన నవలలను వ్యంగ్య రచనలుగా పేర్కొన వచ్చును. డిక్టేన్ అండ్ ఫాల్

(1928), వైల్ బాడీస్ (1930), బ్లాక్ మిస్చీఫ్ (1932), ఏ హేండ్ ఫుల్ ఆఫ్ డ్లస్ (1934), స్క్వాప్ (1938) ఇతని ప్రసిద్ధ రచనలలో ముఖ్యమైనవి. కాళి ఫోర్నియాలోని వడ్రంగి పనివాళ్లమీద వ్రాసిన వ్యంగ్య నవల ది లడ్ వన్ (1948) కూడా ఈ కోటికి చెందినదే!

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో 'వా' రచనా వ్యాసంగం చరిత్రాత్మకమైన మలుపు తిరిగింది. 'వా' బ్రెడ్స్ హెడ్ రీవిజిటెడ్ (1945) అనే నవలలో విధి విలాసాన్ని, దేవునిపై కోలోయిన నమ్మకాన్ని తిరిగి తెచ్చుకొన్న ఒక కేథలిక్ కుటుంబ జీవితాన్ని 'వా' సమర్థంగా చిత్రించాడు. 1950 లో 'వా' రచించిన మరొక నవల హెలెనా (Helena) వెలువడింది. ఈ నవలలో కాన్స్టాంటైన్ ది గ్రేట్ తల్లి కథ వర్ణింపబడింది. క్రైస్తవ మత చరిత్రలోని ఒక పాఠమాధిక విషయాన్ని పునఃసృష్టి చేయడానికై ఈ నవలను 'వా' రచించాడు. 'వా' రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి సంబంధించిన మూడు నవలలు వ్రాశాడు. అవి మెన్ ఎట్ ఆర్మ్స్ (1952), ఆఫీసర్స్ అండ్ జెంటిల్ మెన్ (1955), అన్ కండిషనల్ సరెండర్ (1961) రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం నేపథ్యంగా అనాదిగా మంచి చెడులకు మధ్య వాటిల్లుతున్న సంఘర్షణను, నవలలలో ఆయన చిత్రించాడు.

'వా' తన విస్తృత పర్యాటనానుభవాన్ని పురస్కరిం

చుకొని కొన్ని యాత్రా గ్రంథాలను కూడా వ్రాశాడు. అవి: లైఫ్ ఆఫ్ డాంటే గేబియల్ రోజెట్టి (1928), ఎడ్మండ్ కాంపీయన్ (1935), రోనాల్డ్ కోక్స్ (1959) వా స్వీయ చరిత్రలో మొదటి భాగం ఏ లిటిల్ లెర్నింగ్ 1964 లో వెలువడింది.

1975 లో క్రిస్టియన్ సైన్స్ 'వా' జీవిత చరిత్రను వెలువరించాడు. 'వా' లేఖలు 1980 లో పుస్తక రూపంలో వెలువడ్డాయి.

జి.ఆ.నా.

వాంగ్ అన్-షీ (1021-1086) : చైనా దేశపు కవి, రచయిత, గొప్ప సంస్కరణవాది. పరిపాలనా రంగంలో ఇతడు చేపట్టిన సంస్కరణలు కొన్ని శతాబ్దాల పాటు చైనాదేశంపై ప్రభావాన్ని చూపించాయి. 1021 లో చైనా లోని కియాంగ్సీ (Kiangsi) రాష్ట్రంలో జన్మించిన వాంగ్ తన 21 వ ఏటనే సివిల్ సర్వీసులో డాక్టరేట్ పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు. ఆ తరువాత రెండు దశాబ్దాల పాటు వివిధ పరిపాలన శాఖలను సమర్థంగా నిర్వహించి గొప్ప పరిపాలన దక్కుడుగా పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. ఇతని అసమాన ప్రతిభకు ముగ్ధులయిన తన పై అధికారులు అతనికి కేంద్ర ప్రభుత్వశాఖకు ప్రమోషన్ ఇస్తా నన్నారు. కాని కొన్ని వ్యక్తిగత కారణాలవల్ల ఆ ప్రమోషన్ ను అతడు స్వీకరించలేదు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాడు. అప్పుడు ఇతడు చేపట్టిన ఆర్థిక సంస్కరణలు ఇతనికి గొప్ప పేరు తెచ్చాయి. అయితే వీటిని వ్యతిరేకించినవారు కూడా కొందరు లేకపోలేదు. ఇతడు సివిల్ సర్వీస్ పరీక్షల విధానాన్ని పూర్తిగా సంస్కరించి క్రొత్త సిలబస్ ను రూపొందించాడు. ప్రభుత్వోద్యోగులకు కొన్ని ఇన్ సెంటివ్స్ (Incentives) కల్పించటమే కాక వారిపై ఆజమాయిషీ కూడా ఎక్కువ చేశాడు. ఏది ఏమైనప్పటికీ చైనాలోని రాచరిక వ్యవస్థలో మార్పులు రావడంతో ఇతని సంస్కరణలకు కూడా కొంత విఘాతం ఏర్పడింది. వాంగ్ పరిపాలన రంగంలో ఎంత దక్కుడో సాహితీ రంగంలో కూడా అంత దక్షతను చూపించాడు. ఇతడు ముఖ్యంగా ప్రాచీన కావ్యాలన్నిటపై సరిక్రొత్త వ్యాఖ్యానాలు రచించి, అవి ప్రామాణిక గ్రంథాలుగా నిర్ణయించాడు. ఇతని శైలి సూటిగా స్పష్టంగా ఉండి పాఠకుల మనస్సులకు హత్తుకునేది. ఇతని రచనలలో అక్కడక్కడ "జెన్ బుద్ధిస్ట్" వాసనలు కనిపిస్తాయి. ఇతనికి భాషా శాస్త్రంపై కూడా అభిరుచి ఎక్కువ. వాంగ్ రచించిన వ్యుత్పత్త్యర్థ పదకోశం చైనీస్ భాషా

చరిత్రలో ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తుంది. ఇతని కవిత్వంలో కూడా “జెన్ బుద్దిస్ట్” ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. సాహిత్య రంగంలోను, పరిపాలనా రంగంలోను నవ్యత్వాన్ని ప్రదర్శించిన వాంగ్ ఆన్-షీ 1086 లో మరణించాడు.

ఉమారాణి

వాండెల్, జూస్ట్ వాండెన్ (1587-1679) : డచ్చి దేశపు కవి, నాటక రచయిత. 1587 నవంబరు 17 న ఒక సామాన్య కుటుంబంలో జన్మించిన వాండెల్ స్వయంకృషితో పైకి వచ్చాడు. అతడు స్వంతంగా ఫ్రెంచి భాష నేర్చుకొని ఫ్రెంచ్ కవిత్వాన్ని అధ్యయనం చేశాడు. ప్రఖ్యాత ఫ్రెంచ్ కవి అయిన డూ బార్టాస్ కవిత్వం ఇతనికి బాగా నచ్చింది. బార్టాస్ ప్రయోగించిన అలెగ్జాం డ్రైన్ రూపాన్నే ఇతడు స్వీకరించాడు. ఇతడు లాటిన్ భాషను కూడా నేర్చుకొని వర్జిల్ మరియు సెనెకా ల రచనలను అనువదించాడు. క్రైస్తవ పురాణ గాథలను ఇతివృత్తాలుగా స్వీకరించి అద్భుతమైన నాటకాలు రచించాడు. బైబిల్ లోని “ఎక్స్ డస్” ను ఆధారంగా చేసికొని ది పాసోవర్ (The Passover) అనే నాటకాన్ని 1612 లో రచించాడు.

ఇతనికి నియంతృత్వ మంటే అసహ్యం. ఆ రోజులలో ఆమ్స్టర్ డామ్ లో ప్రాబల్యం వహించిన సనాతన కార్మినిస్ట్ మతాన్ని ఇతడు నిరసించాడు. వాండెల్ హ్యు గ్రేటియస్ అనే ప్రఖ్యాత న్యాయశాస్త్ర కోవిదునితో పరిచయ మేర్పడింది. తత్ఫలితంగా అతని నాటకాలను డచ్చి భాషలోకి అనువదించాడు. అతని ప్రభావంతోనే రోమన్ కేథలిక్ మతాన్ని స్వీకరించి దానివలన మానసిక ప్రశాంతిని పొందాడు. గ్రేటియస్ ప్రభావం వలన గ్రీకు నాటకాలపై ఇతడు తన దృష్టి సారించాడు. ప్రఖ్యాత గ్రీకు నాటకకర్త అయిన సాఫెక్లస్ రచించిన ఎలెక్ట్రా అనే నాటకాన్ని డచ్చిలోకి అనువదించాడు. బైబిల్ గాథలను ఆధారంగా చేసికొని రచించిన ఇతని నాటకాలలో ముఖ్యమైనవి. లూసిఫర్ (1654), ఆడమ్ ఇన్ ఎక్సైల్ (1664) నోవా (1667). సాహిత్యంలోని ప్రక్రియలన్నింటిలో విషాదాంత నాటకం గొప్ప ప్రక్రియ అని విశ్వసించిన వాండెల్ 1679 ఫిబ్రవరి 5 న “ఆమె స్టర్ డామ్” లో కన్ను మూశాడు.

ఉమారాణి

వాన్ డోరెన్, మార్క్ (1894-1972) : ప్రఖ్యాత అమెరికన్ కవి, రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు. గొప్ప ఉపాధ్యాయుడుగా కూడా ఇతనికి పేరుంది.

కొలంబియా యూనివర్సిటీలో 39 సంవత్సరాలు అధ్యాపకుడుగా పనిచేసి ఎన్నో తరాల విద్యార్థులపై తన ప్రభావాన్ని చూపాడు.

1894 జూన్ 13 న ఇల్లినాయిస్ రాష్ట్రంలోని హోప్ (Hope) అనే గ్రామంలో జన్మించిన ఈ వాన్ డోరెన్ ఒక డాక్టర్ కుమారుడు. ఇతడు అర్బానా అను పట్టణంలో తొలుత విద్యాభ్యాసం చేసి ఆ తరువాత కొలంబియా యూనివర్సిటీలో చేరాడు. న్యూయార్క్ నుండి వెలువడే ది నేషన్ అనే ప్రముఖ పత్రికకు 1924-28 సంవత్సరాలలో సాహిత్య సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు. ఆ తరువాత 1935-38 మధ్య కాలంలో అదే పత్రికకు ఫిల్మ్ క్రిటిక్ గా కూడా తన సేవల నందించాడు. ఇతడు జాన్ డ్రెడన్ కవిత్వం పై పరిశోధించి కొలంబియా యూనివర్సిటీ నుండి పిహెచ్.డి పట్టా పొందాడు. ఆ తరువాత కొలంబియా విశ్వవిద్యాలయంలో ఇంగ్లీష్ ప్రొఫెసర్ గా పనిచేశాడు.

షేక్స్ పియర్ నాటకాలపై వాన్ డోరెన్ వ్రాసిన అనేక మౌలిక వ్యాసాలు 1939 లో పుస్తకరూపంలో ప్రచురించబడ్డాయి. నథేనియల్ హౌతార్న్ రచనలపై ఇతడు చేసిన విమర్శ ఆంగ్ల సాహిత్య విమర్శ చరిత్రలో ప్రధానమైనది. సాహిత్య విమర్శకుడుగా బైరన్ వరకు గల వివిధ కవులపై ఇతడు అద్భుతమైన వ్యాసాలు వ్రాశాడు. 1922 లో డోరెన్ గ్రాఫీ అనే నవలా రచయిత్రిని వివాహమాడాడు.

దాదాపు 20 కవితా సంకలనాలను ప్రచురించి కవిగా కూడా అసమాన కీర్తి గడించాడు. 1924 లో ఇతడు రచించిన స్ప్రింగ్ థండర్ అనే కవితా సంకలనం ఇతని కవితా ప్రస్థానంలో తొలి మజిలీ. ఆ తరువాత 1940 లో ఇతడు ప్రచురించిన కల్టైక్లెడ్ పోయెమ్స్ అనే కవితా సంకలనానికి పులిట్జర్ బహుమానం వచ్చింది. ది ల్యాస్ డేస్ ఆఫ్ లింకన్ అనే పేరుతో 1959 లో ఒక గొప్ప గేయ నాటకాన్ని రచించాడు.

ది ట్రాన్సియెంట్స్ (1935), విండ్లెస్ కాబిన్స్ (1940), టిల్డా (Tilda: 1943) అనే మూడు నవలలు రచించి గొప్ప నవలా రచయితగా పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. ఇవే గాక ఇంకా ఎన్నో కథా సంకలనాలు ప్రచురించి, మరెన్నో ఇతర సంకలనాలకు సంపాదకత్వం వహించి, సాహిత్యంలోని అన్ని ప్రక్రియలలో తన విశిష్టతను నిలబెట్టుకొన్నాడు. 1972 డిసెంబర్ 10 న వాన్ డోరెన్ మరణించాడు.

ఉమారాణి

వారెన్, రాబర్ట్ పెన్ (1905-1989) : ప్రఖ్యాత అమెరికన్ కవి, నవలా రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు

ఉత్తమ అధ్యాపకుడు. 1905 ఏప్రిల్ 24 న అమెరికాలోని కెంటకీ రాష్ట్రంలో జన్మించిన వారెన్ "వాండర్ బిల్ట్" విశ్వవిద్యాలయంలో విద్య నభ్యసించాడు. ఆ రోజులలో "ప్యూజిటివ్" అనే పేరుతో వ్యవహరించబడే కొందరి

కవులతో ఇతనికి పరిచయం ఏర్పడింది. ఈ ప్యూజిటివ్ వర్గానికి చెందిన కవులు గ్రామీణ జీవన విధానాన్ని ఎక్కువగా ఇష్టపడేవారు. ముఖ్యంగా దక్షిణ అమెరికాలోని గ్రామీణుల జీవన సరణిని ఇతివృత్తంగా చేసుకొని వీరు ఎన్నో రచనలు చేశారు. వారెన్ వీరితో కలిసి 1930 లో ఐ విల్ బేక్ మై ట్టాండ్ అనే న్యూస సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు.

1927 లో కాలిఫోర్నియా విశ్వవిద్యాలయం నుండి ఎమ్.ఏ. పట్టా పుచ్చుకొన్న తరువాత "రోడ్స్" స్కాలర్ గా ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయానికి వెళ్లాడు. అక్కడనుండి తిరిగి వచ్చాక అమెరికాలోని వివిధ విశ్వవిద్యాలయాలలో పనిచేశాడు. క్లియూంత్ బ్రూక్స్ అనే ప్రఖ్యాత విమర్శకునితో కలిసి ది సదరన్ రివ్యూ అనే ఒక సాహిత్య పత్రికను కూడా నిర్వహించాడు. 1942 వరకూ నిరాశూటంగా కొనసాగిన ఈ పత్రిక అమెరికన్ సాహిత్య పత్రికలన్నిటిలోను గొప్పదని చెప్పవచ్చు. 1938 లో అండర్ ట్టాండింగ్ పాయిట్రీ అనే ఒక గ్రంథాన్ని క్లియూంత్ బ్రూక్స్ తో కలిసి ప్రచురించాడు. ఆ పుస్తకం ఈ నాటికీ ప్రపంచంలోని అనేక దేశాల్లోని ఆంగ్ల సాహిత్య విద్యార్థులు మౌలికమైన పాఠ్య గ్రంథంగా పఠిస్తున్నారు. న్యూ క్రీటిసిజం ఉద్యమ ప్రభావంచే రచించబడ్డ ఈ గ్రంథం కవిత్వాన్ని అవగాహన చేసుకోవడంలో పండితుల నుండి పామరుల వరకు చక్కటి మార్గదర్శినిగా ఉపకరిస్తోంది.

నవలా రంగంలో కూడా వారెన్ కృషిచేశాడు. 1939 లో నెట్ రెడర్ అనే ఒక నవలను ప్రచురించాడు. కెంటకీ రాష్ట్రంలో జరిగిన పొగాకు యుద్ధాన్ని ఇతివృత్తంగా చేసుకొని రచించిన ఈ నవల ఆ నాటి

సాహితీ లోకంలో ఒక సంచలనాన్ని సృష్టించింది. ఇతని ఇతర నవలలలో ముఖ్యమైనవి హెవెన్స్ గేట్ (1943), ది కింగ్స్ మెన్ (1946). ఇంకా మరెన్నో నవలలను, కవితా సంకలనాలను ప్రచురించినప్పటికీ సాహిత్య విమర్శకుడిగానే వారెన్ ఎక్కువ పేరు ప్రఖ్యాతులు పొందాడు.

ఉమారాణి

వారో, మార్క్స్ టెరెంటియస్ (క్రీ.పూ. 116-27) : రోమన్ విద్వాంసుడు. వ్యంగ్య రచయిత. క్రీ.పూ. 116 సంవత్సరంలో ఇటలీ దేశంలో జన్మించాడు. 'సెటూరె మెనిప్పియ్' ద్వారా ఖ్యాతి నార్జించాడు. గాఢమైన దేశభక్తి చేత ఉత్తేజితుడై వారో సృష్టించిన సాహిత్యం నీతిని, ఉత్తమ గుణాలను ప్రతిబింబిస్తూ రోమన్ ఔన్నత్యాన్ని మరింతగా పెంపొందించడానికి ఉద్దేశించబడినది. ఉజ్వలమైన రోమ్ గత వైభవాన్ని పునరుద్ధరించే లక్ష్యంగా చేసిన వారో రచనలు రోమన్ సామ్రాజ్యస్థాపనకు (క్రీ.పూ. 27) ముందు కాలాన్నే గాకుండా, తరువాతి కాలాన్ని కూడా తీవ్రంగా ప్రభావితం చేశాయి.

వారో ఒక ప్రఖ్యాత లాటిను పండితుని వద్దనూ, ఏథెన్సుకు చెందిన ఆంటియోకస్ అనే తత్వవేత్త వద్దనూ విద్య నభ్యసించాడు. రాజకీయాల పట్ల ఆకర్షితుడు కాకపోయినప్పటికీ, ప్రజాజీవనంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించి ఉన్నత న్యాయాధికారి పదవికి చేరాడు. స్పెయిన్ లో 'పాంపే ది గ్రేట్' క్రింద న్యాయ విచారణాధికారిగా పని చేశాడు. సముద్రపు దొంగలతో పాంపే జరిపిన యుద్ధం (క్రీ.పూ. 67) లో పాల్గొన్నాడు.

క్రీ.పూ 59 వ సంవత్సరంలో వారో త్రికరనోస్ (Trikaranos) అనే పేరుతో సీజర్ మొదలైన నాయకులను గూర్చి ఒక రాజకీయ కరపత్రం వ్రాశాడు. క్రీ.పూ. 49 లో స్పెయిన్ లో పాంపే వైపు చేరినప్పటికీ అతని పతనానంతరం జూలియస్ సీజర్ చేత క్షమాభిక్ష పొంది అతనిచే గ్రంథాలయాధికారిగా నియమితుడయ్యాడు. వారో తన రచన ఆంటీక్వీటేట్స్ రీరమ్ హ్యూమనే రమ్ డివినేరమ్ (Antiquities of Human and Divine Things) అనే గ్రంథం రెండవ భాగాన్ని సీజర్ కు అంకిత మిచ్చాడు. తరువాతి కాలంలో మార్క్ ఆంటోనీ చేత బహిష్కృతుడైన వారో పండితుని గ్రంథాలన్నీ తగులబెట్టబడ్డాయి. కాని ఆగస్టస్ ప్రభువు చేత వారో ఆస్తిపాస్తులు పునరుద్ధరించబడ్డాయి. శేష జీవితకాలాన్ని వారో గ్రంథపఠనం, గ్రంథరచనలోనే గడిపి వేశాడు.

వారో దాదాపు 74 రచనలను రచించాడు. అతని రచనలలో న్యాయశాస్త్ర చరిత్ర, ఖగోళశాస్త్రం, భూగోళ

శాస్త్రం, విద్య, సాహిత్య చరిత్ర మొదలయిన వైవిధ్యం గల అనేక విషయాలు చర్చించబడ్డాయి. వ్యంగ్య రచనలు, పద్యాలు, ఉపన్యాసాలు, లేఖలు మొదలైన అనేక ప్రక్రియలు అతని సాహిత్యంలో చోటుచేసుకొన్నాయి. వారో కృతుల్లో *డీ రేర్లస్టికా* (Farm Topics) అనే ఒక్క రచన మాత్రం సంపూర్ణంగా లభిస్తుంది. ఈ గ్రంథం వ్యవసాయ, పశుగణాభివృద్ధులను గురించిన విజ్ఞానాన్ని అందజేస్తుంది.

సిసిరోకు అంకిత మిచ్చిన *డీ లింగ్వా లాటినా* (On the Latin Language) భాషా శాస్త్ర గ్రంథంగానే గాక వివిధ శాస్త్రాల సమాచారాన్ని సందర్భానుసారంగా చర్చించే ఉత్తమ గ్రంథంగా పరిగణించబడింది. మూలం లోని 25 భాగాలలో నేడు 5 వ భాగం నుండి 10 వ భాగం వరకు మాత్రం గ్రంథపాతాలతో లభిస్తున్నాయి. వారో వ్రాసిన *సెయూరె మెనిప్పీయెలోని* 150 పుస్తకాలలోని 90 అధ్యాయాలు దాదాపు 600 ఖండాలు నేడు లభిస్తున్నాయి. అతని వ్యంగ్య రచనలు హాస్యపూరితాలై పద్య గద్యాత్మకంగా ఉండి క్రీ.పూ. 3 వ శతాబ్దపు సినిక్ తత్వవేత్త మెనిప్పస్ రచనలను తలపిస్తాయి. తినడం, త్రాగడం వంటి సామాన్య విషయాలు మొదలుకొని సాహిత్యం, తత్వశాస్త్రం వంటి అనేక అంశాలు అతని రచనలలో కనిపిస్తాయి.

వారో ప్రాచీనుడే అయినప్పటికీ అతని రచనలు ఆధునిక కాలానికి కూడా వర్తిస్తాయి. నేటి సమాజ దోషాలను, వికృతులను పరిహసిస్తున్నట్లు కనిపిస్తాయి. పవిత్రమైన రోమన్ సంప్రదాయానుగుణమైన నిరాడంబర జీవితాన్ని వారో ప్రభోదించాడు. వారో రచనలలో ఛందో వైవిధ్యం, శైలి నైపుణ్యం గోచరిస్తాయి.

డీ రే ర్లస్టికా కు డబ్ల్యు.డి హూపర్, హెచ్.బి. ఆష్లెచే చేయబడిన ఆంగ్లానువాదం (1934) లోయెబ్ క్లాసికన్ లైబ్రరీ లో లభిస్తుంది. *డీ లింగ్వా లాటినా* కు ఆర్.జి.కెంట్ చే చేయబడిన ఆంగ్లానువాదం (1938) కూడా అక్కడ లభిస్తుంది.

ఎమ్.గు.రా.

వాల్ కాట్, డెరెక్ (1930--) : వెస్ట్ ఇండియన్ మహాకవి, నాటకకర్త, రచయిత. సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. 1930 జనవరి 23 న కరేబియన్ ద్వీపం సెయింట్ లూసియాలోని కేస్ట్రెన్ లో ఇతడు జన్మించాడు. డెరెక్ తండ్రి వార్విక్ వాల్కాట్ ఆంగ్లేయుడు. డెరెక్ తల్లి అలిక్స్ ఆఫ్రికన్. ఈమె ప్రముఖ సంఘ సేవిక. వాల్ కాట్ సెయింట్ లూసియాలోని

సెయింట్ మేరీస్ కాలేజ్ లోను, ఆ తరువాత జమైకా దేశం మోనాలోని వెస్ట్ ఇండిస్ విశ్వవిద్యాలయంలోను చదివాడు. ఇంగ్లండ్ లో కొంతకాలం గడపి, 1953 లో ట్రీనిడాడ్ (ఆఫ్రికా) చేరి అక్కడ స్థిరపడ్డాడు. ఈయన నాటకరంగ, చిత్రకళా విమర్శకుడుగా పేరుపొందాడు.

1948 లో 18 ఏళ్ళ వయస్సులో ఆయన 25 కవితా కండికలతో తన తొలి కవితా సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు. 1962 లో ప్రచురించిన *ఇన్ ఏ గ్రీన్ నైట్* తో ఆయన మంచి పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించాడు. 1959 లో స్వయంగా నెలకొల్పిన ట్రీనిడాడ్ థియేటర్ లో వర్క్ షాప్ ద్వారా తన తొలి నాటకాలలో ఎక్కువ భాగం ప్రచురించాడు.

తాను స్థిరపడిన కరేబియన్ ప్రాంతానికి భావప్రకటనా మాధ్యమంగా ఎంచుకొన్న ఆంగ్లభాషకు, తన ఆఫ్రికా జాతీయతకు నిబద్ధుడైన వాల్ కాట్ *ఏ ఫార్ క్రై ప్రమ్ ఆఫ్రికా* అనే కవితలో 'ఎలా ఎంచుకోను నా ఈ ఆఫ్రికాను? నేను ప్రేమించే ఆంగ్ల భాషలో నేను దేనిని ఎంచుకోను?' అంటాడు. భిన్న సంస్కృతుల వాతావరణంలో సాగిన తన విద్యాభ్యాసానికి, జీవితానికి మిక్కిలి ప్రాచుర్యం పొందిన *ఎనదర్ లైఫ్* అన్న దీర్ఘ కవితలో ఆయన హృద్యమైన రూప మిచ్చాడు. ఇది డెరెక్ జీవిత చరిత్రను వివరించే కవిత-వర్ణ విచక్షణకు గురి అయిన బాలునిగా వాల్ కాట్ ఈ కవితలో దర్శన మిస్తాడు. అదే సంవత్సరం వ్రాసిన *అన్కాస్ టెన్ట్ మెంట్* లో ఆయన డబ్ల్యు.హెచ్. ఆడ్రెన్ కు అంకిత మిచ్చాడు. రెండేండ్ల క్రితం రచించిన తన తాజా కవితా సంకలనం *ఒమెరాస్* లో కరేబియన్ జీవితాన్ని 64 అధ్యాయాల్లో రమ్యంగా వాల్ కాట్ వర్ణించాడు. చక్కని నాటికలు కూడా వ్రాసినప్పటికీ ప్రధానంగా కవిగానే వాల్ కాట్ ప్రసిద్ధి చెందాడు. అతని నాటకాలలో *డ్రీమ్ ఆఫ్ మంకీ మౌంట్* (Dream on Monkey Mountain) ఆయనకు మంచి పేరు తెచ్చింది. కరేబియన్ జీవిత సౌందర్యాన్ని కన్నులముందు ఆవిష్కరిస్తూ స్వప్న జగత్తుకు తీసుకుపోయే వాల్ కాట్ కవితలలోని ప్రతిభ ఆయన వ్రాసిన పలు నాటకాలలోనూ దర్శనమిస్తుంది. వాస్ కాట్ కవిత్యం ఆఫ్రికా గుండె చప్పుళ్ళను ప్రతిధ్వనించే శ్రావ్యమైన సంగీతం.

వాల్ కాట్ కు అనేక పురస్కారాలు, ముఖ్యంగా బ్రిటన్ లో లభించాయి. ఆయన వ్రాసిన *ఒమెరాస్* కు 1991 వ సంవత్సరానికి డబ్ల్యు.హెచ్. స్మిత్ సాహిత్య అవార్డు లభించింది. ఆయన కవితా సంకలనం *ది*

కాప్టారేన్ కు 1966 వ సంవత్సరం రాయల్ సాసైటీ ఆఫ్ లిటరేచర్ బహుమతి, వెల్స్ ఆర్ట్ కౌన్సిల్ బహుమతి లభించాయి. అమెరికా విశ్వవిద్యాలయాల ఆహ్వానాలను ఎన్నో సార్లు అందుకొని పెలోషిప్లమీద ఆయన అమెరికా వెళ్ళాడు. బోస్టన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇంగ్లీష్ శాఖాధ్యక్ష పీఠాన్ని ఆలంకరించాడు.

ఆఫ్రికా యూరోపియన్ జాతుల ప్రతినిధి అయిన 63 ఏళ్ళ వాల్ కాట్ నల్లజాతి ప్రజల అనుభవాలకు, ఆవేదనకు, ఆక్రోశానికి, ఆశలకు, కలలకు, సమానత్వం కోసం వారు జరిపే పోరాటానికి, విచక్షణపట్ల వారి నిరసనకు అక్షర రూపం ఇచ్చిన వెస్ట్ ఇండియన్ మహాకవి.

ఈయన సాహిత్యంలోని చరిత్రాత్మక దృక్పథం, బహుసంస్కృతుల నేపథ్యం, నిబద్ధత, కవితా సౌరభం, అద్భుతమైన శైలి ఈయనకు 1992 సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతిని సంపాదించి పెట్టింది. నోబెల్ బహుమతి కన్నా ముందు జమైకా బహుమతి, గిన్నిస్ బుక్ బహుమతులు కూడా ఈయనకు లభించాయి. ఈయన కవిత్వమూ, చిత్రకళ తండ్రి నుండి, నాటకప్రక్రియను తల్లి నుండి వారసత్వంగా పొందాడు. ఆలోచన రేకెత్తించే అనేక కవితలనే కాక, వాల్ కాట్ 30 నాటకాలను కూడా రచించాడు.

నాగరాజ్

వాలాఫ్రీడ్, శ్చాబ్ (808-849) : ప్రముఖ లాటిన్ రచయిత. 808 లో స్వాబియాలో జన్మించాడు. ఇతడు బెనెడిక్టైన్ పీఠాధిపతి, ఆస్తికుడు, కవి. ఇతని లాటిన్ రచనలు జర్మన్ కరోలింగియన్ సంస్కృతికి ముఖ్య ఉదాహరణలు. ఫ్రాంకోనియాలోని కాన్స్టన్స్ సరస్సు వద్ద గల రైచెనావ్ మఠంలో విద్యాభ్యాసం చేశాడు. పుల్టా మఠానికి చెందిన మిక్కిలి ప్రతిష్ఠ గల రెబానస్ మార్స్ అనే గురువు వద్ద మరి కొంత విద్యార్జన చేసి, 829 లో చక్రవర్తి లూయీ కుమారుడైన 'చార్లెస్ ది బాల్డ్' గురువుగా నియమితు డయాడు. ఆస్థానంలో అతని సేవలకు ప్రతిఫలంగా 838 లో రైచెనావ్ మఠాధిపతి పదవిని పొందాడు. చక్రవర్తి లూయీ పుత్రుల రాజ్యాధికారపు పోరాటంలో మొదటి లోథయిర్ను బలపరిచిన కారణంగా 839 లో జర్మన్ లూయీచే దేశ బహిష్కార దండనకు గురి అయ్యాడు. 842 లో లోథయిర్ ఓటమి పొందినప్పుడు తిరిగి రైచెనావ్ మఠాధిపతిగా పునః ప్రతిష్ఠితుడై జర్మన్ లూయీ తరపున ప్రత్యేకదూతగా 'చార్లెస్ ది బాల్డ్' వద్ద ఉన్నాడు.

వాలాఫ్రీడ్ సమకాలీనులు అతని కవిత్వం కంటే ఎక్కువగా అతని ఆస్తిక భావాలను, రచనలను ఆదరించారు.

విఖ్యాతి చెందిన అతని ఆస్తిక రచన *లిబర్ డి ఎక్స్పోజిషన్ ఎట్ ఇంక్రిమెంటేస్ క్యారండమ్ ఇన్ ఆబ్జర్వేషన్ బస్ ఎక్లెసియాస్టిసిస్ రీరమ్* (841; Book on the Origins and Development of Certain Matters in Church Practice) లో కరోలింగ్ మత సంప్రదాయాలకు, మత పాలనా వ్యవహారాలకు సంబంధించిన విలువైన సమాచారం పొందు పరచబడింది.

826 లో రైచెనావ్లో యువ సన్యాసిగా ఉన్నప్పుడు తన తొలి గురువు వర్ణించిన పారలౌకిక అనుభవాలను గూర్చి *విసియో వెట్టిని* (The vision of Wettin) అనే పద్య రచన చేశాడు. డాంటే వ్రాసిన *డివైన్ కామెడీ* లో వాలె *విసియో వెట్టిని* లో స్వర్గ నరకాలను గూర్చి, మరణానంతరం జరిగే ఆత్మశుద్ధీకరణ గూర్చి వివరించబడింది. తరువాత కాలంలో వాలాఫ్రీడ్ వ్రాసిన ప్రధానగ్రంథం *లిబర్ డి కల్చరా హోర్టోరం* (Book on the Art of Gardening). దీనిలో 23 రకాల పుష్పాలను, మూలికలను, వాటి పౌరాణిక, మతసంబంధ ప్రాముఖ్యాన్ని, వాటి ఔషధ గుణాలను విపులంగా చర్చించాడు. వాలాఫ్రీడ్ ఇతర రచనలలో *డె ఇమూజిన్ థెట్రీసి* (On the Statue of Theodoric) అనే పద్యం, ప్రముఖ ఫ్రాంకిష్ చరిత్రకారుడు ఎయిన్ హెర్డ్ వ్రాసిన *లైఫ్ ఆఫ్ చార్లెమాగ్నె* (Life of Charlemagne) కు చేసిన సవరణ పేర్కొనదగినవి. శైలి సౌలభ్యం, చారిత్రక వాస్తవికతల దృష్ట్యా మధ్య యుగపు జీవిత చరిత్రలన్నిటిలో అతి ముఖ్యమైనదిగా ఇతని చార్లెమాగ్నె పరిగణించబడింది.

వాలాఫ్రీడ్ పద్యకావ్యాలను ఎర్నెస్ట్ డమ్లర్ (1884) విమర్శనాత్మకంగా ప్రచురించాడు. జె.పి. మిగ్నీ సంపాదకత్వంలో ప్రచురితమైన పాట్రాలాగియా లాటినా (Patrologia Latina) గ్రంథమాలలో 113-114 భాగాలలో వాలాఫ్రీడ్ రచనల సమీక్షలు ఉన్నాయి (1879).

వాలాఫ్రీడ్, శ్చాబ్ 849 ఆగస్టు 18 న రైచెనావ్లో స్వర్గస్థు డయాడు.

ఎమ్.గు.రా.

వాలె ఇంక్లాన్, మరియు డెల్ (1866-1936): శ్చానిష్ నవలా రచయిత, కవి, నాటకకర్త 1866 అక్టోబర్ 28 న స్పెయిన్లోని 'విలనోవాడి ఆరోసా' లో జన్మించిన వాలె ఇంక్లాన్ న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించి మాడ్రిడ్లో స్థిరపడ్డాడు. ఇతడు ఎన్నో సార్లు మెక్సికోలో పర్యటించాడు. తరువాత రాజకీయాలలో ప్రవేశించి *ప్రైమో డీ రివేరా* (Primo de Rivera) నియంత్రిత్వాన్ని వ్యతిరేకించాడు. తత్ఫలితంగా 1929 లో

జైలుశిక్ష అనుభవించాడు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి 1936 జనవరి 5 న 'శాంటియాగో' లో మరణించాడు.

కవిగా, నాటకకర్తగా, నవలా రచయితగా తాను ప్రకటించిన ప్రతిభా విశేషాలవల్ల వాలె ఇంక్లాన్ రెండవ రిపబ్లిక్ కాలంలో రోమ్ లోని శ్వానిష్ అకాడమీ ఆఫ్ ఫైన్ ఆర్ట్స్ కు డైరెక్టరుగా నియమితుడయ్యాడు. ఇతని కవిత్వం, నాటకాలు "మోడర్నిస్ట్" సంప్రదాయానికి చెందినవి. ఇతని వచన రచనలు ప్రసన్న గంభీరమైనవి. 1905 లో ఇతడు ప్రచురించిన *సోనాటాస్* స్వీయచరిత్రాత్మక రచన. ఇతని వచన శైలికి ఇది ఒక మచ్చు తునుక. ఇతడు 1920 లో *లైట్స్ ఆఫ్ బోహేమియా*, 1921 లో *డాన్ ఫ్యూరియోలెరాస్ హార్ట్స్* అనే ఉత్తమ నాటకాలను రచించాడు. ఇతడు రచించిన ఈ నాటకాలలో శ్వానిష్ ప్రజల కష్టాలను, కడగండ్లను వారి విషాద భరిత జీవితాలను అద్భుతంగా చిత్రించాడు.

1926 లో ప్రచురించబడ్డ *ది స్టోరీ ఆఫ్ ఏ డ్రిక్టర్* అనే వచన రచన ఇతనికి విశేషఖ్యాతి నార్జించి పెట్టింది. ఉమారాణి.

వాలెహో, సెజార్ (1892-1938) : పెరూవియన్ కవి. సామాజిక పరివర్తనను కాంక్షించే అభ్యుదయవాది. శ్వానిష్ అమెరికన్ సాహిత్య చరిత్రలో ప్రత్యేక స్థానాన్ని పొందిన మహాకవి.

1862 మార్చి 16 న పెరూలోని శాంటియాగోలో ఒక సనాతన కుటుంబంలో జన్మించాడు. వాలెజో తన తల్లిదండ్రులకు 11 వ సంతానం. బాల్యం నుండి దుర్భర దారిద్ర్యాన్ని, ఆకలి దప్పలను ప్రత్యక్షంగా అనుభవించాడు. ఎన్నో కష్టాల కోర్చి ఇతడు త్రుజిలో విశ్వవిద్యాలయంలో సాహిత్యాన్ని అభ్యసించి *రొమాం టీసిజమ్ ఇన్ క్లాస్సిలియన్ పోయెట్రి* అనే అంశంపై ఒక సిద్ధాంత వ్యాసం ప్రచురించాడు.

1918 లో *ది బ్లాక్ హెరాల్డ్* అనే పుస్తకం ప్రచురించాడు. ఆ తరువాత ఇతడు రాజకీయాలలో ప్రవేశించి దాదాపు మూడు నెలల జైలు శిక్ష కూడా అనుభవించాడు. ఆ తరువాత తనకు కలిగిన మాతృవియోగం అతనిని మానసిక క్షోభకు గురిచేసింది. ఆ తరువాత 1922 లో *మ్యూజికల్ స్కెల్స్* అనే ఒక కథా సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు. ఇందులో చాలా కథలు తాను జైలు శిక్ష అనుభవిస్తున్న రోజులలో వ్రాసినవే. కవిత్వంలో ఇతడు చేసిన ప్రయోగాలు *స్పానిష్ అమెరికన్ కవిత్వ చరిత్రలో* ప్రముఖ స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తాయి. ఇతడు వాడిన

నూతనశైలి, ప్రతీకలు, ఇమేజరీ నూతన పదాల సృష్టి తరువాత కవులనేకులపై ప్రభావం చూపాయి. 1923 లో *శావేజ్ స్టోరీ* అనే మనోవిశ్లేషణాత్మకమైన నవలను ప్రచురించి ఆ తరువాత పారిస్ కు వెళ్లాడు. పారిస్ లో అతనికి జీవనం గడవటం చాలా కష్టమైపోయింది. పలు రకాల అనువాదాలు చేసి, పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పి కొన్ని రాజకీయ వ్యాసాలు ప్రచురించి, ఎలాగో కొంతకాలం పొట్ట పోసుకొన్నాడు. అయినా ఇతడు పెరూ తో సంబంధాలు మాత్రం పూర్తిగా తెంచుకోలేదు. పారిస్ లో ఉంటూనే "పెరూ" నుంచి వెలువడే *ఎమౌటా* అనే ప్రఖ్యాత జర్నల్ లో వ్యాసాలు వ్రాసేవాడు. 1927 లో ఇతడు వ్రాసిన ఒక వ్యాసం వలన కవిత్వంపై ఇతనికి గల భావాలు మనకు వ్యక్త మవుతాయి. కవిత్వ భాష సూటిగా, స్పష్టంగా, స్వచ్ఛంగా ఉండాలనీ, సంప్రదాయబద్ధమైన, అలంకార ప్రాయమైన భాషను విడనాడాలనీ ఇతని అభిప్రాయం. సాహిత్యానికి, ముఖ్యంగా కవిత్వానికి ఒక సామాజిక ప్రయోజనం ఉండాలనీ, అది సామాజిక పరివర్తనకు దోహదం చేసేదిగా ఉండాలనీ అతని ఉద్దేశ్యం. పారిస్ లోని అనేక కళాకారులతో ఇతడు సంబంధం ఏర్పరచుకొని సాహిత్య కళా రంగాలలో జరిగిన వివిధ సదస్సులలో, సమావేశాలలో పాల్గొన్నాడు. ఇతనికి మార్క్సిజంపై మక్కువ ఎక్కువ. 1928-29 ల మధ్య కాలంలో ఇతడు రష్యాను సందర్శించాడు. దానితో కమ్యూనిజంపై ఇతని కున్న నమ్మకం మరింత బలపడింది. తత్ఫలితంగా 1931 లో కమ్యూనిస్ట్ పార్టీలో చేరాడు. అయితే ఇతనికి గల రాజకీయ అభిప్రాయాల వల్ల పారిస్ నుండి బహిష్కరించబడ్డాడు. దానితో తిరిగి మార్డిడ్ వెళ్ళాడు. 1931 లో ఇతడు *రష్యా ఇన్ 1931* అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు. అదే సంవత్సరంలో *టంగ్ట్స్* అనే ఒక నవలను కూడా ప్రచురించాడు. పెరూవియన్ సమాజంలోని ప్రజల బాధలను ఇందులో చక్కగా వర్ణించాడు. ఇతని ఇతర రచనలలో ముఖ్యమైనది *హ్యూమన్ పోయెమ్స్*. ఇతని మరణానంతరం ఇవి ప్రచురించబడ్డాయి. వివిధ రంగాలలో నిష్ణాతుడయిన వాలెహో 1938 ఏప్రిల్ 15 న పారిస్ లో మరణించాడు.

ఉమారాణి

వాలెర్ వాన్ డెర్ వోగెల్ వైడ్ (1170-1230): మధ్య యుగాలనాటి జర్మన్ మహాకవి. 1170 వ సంవత్సరంలో జన్మించాడు. ఇతని కవిత్వం సాంఘిక, వ్యక్తిగత జీవితాల మధ్య ఉండవలసిన సమతౌల్యాన్ని చాటి చెబుతుంది. దీనికి వ్యతిరేకులైన వ్యక్తులను, చర్య

లను, నమ్మకాలను వాల్టెర్ తన కవిత్వంలో ఖండించాడు. వాల్టెర్ తన అభిప్రాయాలకు అడ్డు వచ్చే వ్యక్తులు ఎంత గొప్ప వారయినా వారిని గౌరవించలేక పోయేవాడు. చివరకు 'పోప్' కూడా ఈ కవి కోపానికి గురి అయ్యాడు.

వాల్టెర్ జన్మస్థలం ఖచ్చితంగా ఎవరూ నిర్ధారించలేదు. సమకాలీనులైన ఇతర కవుల వచ్చిన 'హెర్' బిరుదం వల్ల ఇతడు యోధుల కుటుంబంలో పుట్టి ఉండవచ్చు నని ఊహించబడింది. వాల్టెర్ సాధారణ విద్యను ఒక విద్యాపీఠంలో అభ్యసించాడు. ఆస్ట్రియా రాజయిన 5 వ లియోపాల్డ్ ఆస్థానంలో కవిత్వపు లోతుపాతులను గ్రహించాడు. తరువాతి కాలంలో 6 వ లియోపాల్డ్ పాలనాధికారాన్ని చేజిక్కించుకొనగా అతని మన్ననను వాల్టెర్ పొందలేకపోయాడు. 1197 లో 6 వ హెన్రీ చక్రవర్తి మరణానంతరం రాజరికం కోసం వెల్చువాదులకు, హోహన్ స్టాఫెన్ వాదులకు మధ్య జరిగిన వారసత్వపు పోరాటంలో స్వాబియా అధిపతి అయిన హోహన్ స్టాఫెన్ ఫిలిప్ కు అనుకూలంగా వ్రాసి అతని ఆశ్రయం పొందాడు. అనంతర కాలంలో వెల్చు పక్షియుడైన 3 వ ఇన్నోసెంట్ అధికారం పొంది నప్పటినుండి వాల్టెర్ కవిత్వంలో పోప్ కి వ్యతిరేక ధోరణులు చోటుచేసుకొన్నాయి.

హోహన్ స్టాఫెన్ ఫిలిప్ తన పట్ల చూపిన ఉదాసీనతకు కలత చెందిన వాల్టెర్ 1212 వరకు ఎందరో మంది రాజులను సేవించాడు. 1212 లో వెల్చు చక్రవర్తి 4 వ ఓటో కు, 3 వ ఇన్నోసెంట్ కు మధ్య జరిగిన పోరాటంలో 4 వ ఓటోను బలపరిచాడు. ప్రతిఫలంగా తానూహించిన గౌరవాలను ఓటో చక్రవర్తి నుండి కూడా పొందలేక పోయాడు. అదే సంవత్సరంలో 2 వ ఫ్రెడరిక్ హోహన్ స్టాఫెన్ వర్గయుల తరపున కిరీటాన్ని అభిలషించినపుడు అతనికి అనుకూలుడుగా మారాడు. 1215 లో 2 వ ఫ్రెడరిక్ రాజ్యాధికారాన్ని పొందగా వాల్టెర్ అతనినుండి లబ్ధి పొందాడు. వాల్టెర్ శేషజీవితం పుర్ట్స్మర్గ్ లో గడిపినట్లు 14 వ శతాబ్దానికి చెందిన రికార్డులు ఆధారంగా ఊహించబడింది.

వాల్టెర్ వ్రాసిన దాదాపు 200 పద్యాలలో సగం వరకూ రాజకీయ, నీతి ప్రబోధక, మతసంబంధ రచనలు, మిరిగినవి ప్రేమ గీతాలు. అతడు మత సంబంధ పద్యాలలో సృష్టికర్తయైన దేవుని పట్ల మానవుడు చూపవలసిన భక్తి తాత్పర్యాలను గూర్చి తెలిపాడు. నీతి ప్రబోధ పద్యాలలో మానవునిలోని విశ్వాసం, నిష్కాపట్యం, దాతృత్వం, క్రమశిక్షణ మొదలైన వాటి ఔన్నత్యాన్ని

కీర్తించాడు. ప్రేమకవిగా రాజాస్థానాలలోని ప్రేమగాథా వర్ణనలు చేశాడు. కాని ఉంటెర్ డెర్ లిండెన్ వంటి పద్యాలలో స్వేచ్ఛారీతిలో గ్రామీణ జనుల సహజమైన అనురాగాలను వర్ణించాడు.

వాల్టెర్ క్రీ.శ. 1230 లో పుర్ట్స్మర్గ్ లో పరమపదించాడని చరిత్రకారులు భావిస్తున్నారు.

ఎస్.గు.రా.

వాల్పోల్, హోరెస్ (1717-97) : ఆంగ్ల రచయిత, కళాభిమాని, గ్రంథ సంగ్రహాభిలాషి. ఇతడు 4 వ ఆక్స్ ఫర్డ్ రాకుమారుడు. అసలు పేరు హెరేషియో వాల్పోల్. 1717 సెప్టెంబర్ 24 న లండన్ లో జన్మించాడు. అతని మధ్యయుగపు 'హోరర్' కథ ది కేజిల్ ఆఫ్ ఓట్రాంటో (The Castle of Otranto) చాలా

పేరు పొందిన రచన. దీనిలో గోథిక్ ప్రణయ గాథావర్ణన ఉంది. ఆంగ్ల సాహిత్యంలోని లేఖా రచయితలలో కూడా వాల్పోల్ ప్రసిద్ధుడు.

ప్రధానమంత్రి సర్ రాబర్ట్ వాల్పోల్ చిన్న కుమారుడయిన హోరెస్ వాల్పోల్ ఈటన్ లోనూ, కేంబ్రిడ్జ్ లోని కింగ్స్ కాలేజీలోనూ విద్యాభ్యాసం చేశాడు. 1739 లో ఈటన్ స్కూలులో చదువుకునే రోజులలో (తరువాతి కాలంలో కవిగా విఖ్యాతుడైన) థామస్ గ్రే అతని సహవిద్యార్థిగా ఉండేవాడు. ఫ్రాన్స్, ఇటలీలలో జరిపిన ఒక యాత్రలో వారిద్దరూ పోట్లాడుకొని విడిపోయారు. అనంతరం పశ్చాత్తులై తమ స్నేహాన్ని పునరుద్ధరించుకొన్నారు. వాల్పోల్ తన జీవిత కాలమంతా థామస్ గ్రే కవిత్వాభిమానిగా ఉన్నాడు. 1741 లో ఇంగ్లండుకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఇంగ్లండు పార్లమెంటుకు ఎన్నికయ్యాడు. 1768 వరకు క్రమం తప్పకుండా పార్లమెంటు సమావేశాలకు హాజరవుతున్నా పెద్దగా గుర్తింపు పొందలేక పోయాడు. 1791 లో రాబర్ట్ వాల్పోల్ మనుమని ద్వారా ఈ వాల్పోల్ కు 'పీరేజి' (యోధత్వ బిరుదు) సంక్రమించింది. జీవితాంతమూ అవివాహితుడుగా ఉండిపోయిన వాల్పోల్ మరణం తరువాత వారి

కుటుంబంలో వారసత్వంగా వచ్చే 'ఎర్ల్ డమ్' అంతరించి పోయింది.

వాల్పోల్ జీవితంలోని ముఖ్య సన్నివేశాలలో పేర్కొనదగినవి అతని వ్యక్తిగత స్నేహాలూ, 1747 లో అతడు ట్లికెన్ హామ్ లో సంపాదించుకొన్న ఒక పెద్ద భవంతి మాత్రమే. ఈ భవనం 'సూడో గోథిక్' కళారూపంగా మలచబడి స్ట్రాబెరీ హిల్ పేరుతో ప్రసిద్ధి కెక్కింది. ఈ భవనాన్ని అనేక చిత్రాలతోను, అపూర్వ కళారూపాలతోను అలంకరించాడు. ఒక విలువైన గ్రంథాలయాన్ని సమకూర్చాడు. ఈ భవనం ఒక ముద్రణాలయాన్ని కూడా నెలకొల్పుకొన్నాడు. ఈ భవనంలో తన రచనలను, తన స్నేహితుల రచనలను అచ్చువేయించేవాడు. 1757 లో థామస్ గ్రే కవితలను ఇక్కడే ముద్రించాడు. స్ట్రాబెరీ హిల్ భవంతి గోథిక్ కళా పునరుజ్జీవనానికి, ఆంగ్ల వాస్తు నైపుణికి చిహ్నంగా వెలసింది.

వాల్పోల్ సాహిత్య సృష్టి బహుముఖం. 1765 లో అతడు వ్రాసిన *ది కేజిల్ ఆఫ్ ఓట్రాంట్* సమకాలీన సృజనాత్మక సాహిత్యానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తోంది. వాల్పోల్ 1768 లో వ్రాసిన *మిస్ట్రీరియస్ మదర్* ఒక విషాద భరితమైన కథ. ఈ నవల అంతా వావి వరుసలు లేని కాముకత్వం ప్రధానాంశంగా సాగింది. వాల్పోల్ రచించిన *హిస్టోరిక్ డౌబ్స్ ఆన్ ది లైఫ్ ఆండ్ రెయిన్ ఆఫ్ కింగ్ రిచర్డ్ ది థర్డ్* (1768), చిత్రకళాచరిత్రను వివరించే *అనెక్డోట్స్ ఆఫ్ పెయింటింగ్ టింగ్ ఇన్ ఇంగ్లండ్* (Anecdotes of Painting in England, vol. 4; 1762-71) కూడా పేర్కొనదగినవి.

వాల్పోల్ ముఖ్య రచనలన్నీ అతని మరణానంతరం ప్రచురించబడ్డాయి. వాల్పోల్ వ్యక్తిగత లేఖాసాహిత్యంలో దాదాపు 3000 ఉత్తరాలున్నాయి. వీటిలో చరిత్ర, సమకాలీన ప్రజల అభిరుచులు, ఇష్టానిష్టాలు వంటి సమాచారం లభిస్తుంది. 1626-96 ల మధ్య మేడమ్ డీ సెవిగ్నె వ్రాసిన లేఖా సాహిత్యం వల్ల ప్రేరితుడై వాల్పోల్ లేఖా రచనను ఒక కళగా అభ్యసించాడు. వాల్పోల్ వ్రాసిన ఉత్తరాలలో చాలా వరకు హోరేస్ మన్ కు వ్రాసినవే. బ్రిటిష్ రాయబారి అయిన హోరేస్ మన్ ను వాల్పోల్ తన విస్తృత యాత్రాకాలంలో కలుసుకొన్నాడు. తిరిగి ముఖాముఖి వారెన్నడూ కలసికోలేకపోయినా ఆ పరిచయాన్ని పురస్కరించుకొని వర్దితమైన వారి స్నేహం 45 సంవత్సరాలు కొనసాగి, వాల్పోల్ చేత ఉత్తమ లేఖా సాహిత్య సృష్టి చేయించింది.

డబ్ల్యు.ఎస్. లెవిస్ మున్నగు వారి సంపాదకత్వంలో

వాల్పోల్ లేఖా సాహిత్యం 42 సంపుటలుగా వెలువడింది (1937-80). వాల్పోల్ వ్రాసిన *మెమోయర్స్* (Memoirs, జ్ఞాపకాలు; 1822-59) జార్జి II, జార్జి III కాలపు రాజకీయ సంఘటనలకు గ్రంథ రూపాలు. వాల్పోల్ 1797 మార్చి 2 న కీర్తి శేషుడయ్యాడు.

ఎమ్.గు.రా.

విటియర్, జాన్ గ్రీన్ లీఫ్ (1807-93) : అమెరికన్ రచయిత. అమెరికాలోని మసాచుసెట్స్ రాష్ట్రానికి చెందిన హేవర్ హిల్ దగ్గర 1807 డిసెంబర్ 17 న విటియర్ జన్మించాడు. విటియర్ బానిస విధాన వ్యతిరేకి.

విటియర్ ప్యూరిటన్, క్వాకర్ విశ్వాసాలు గల ఒక కుటుంబానికి చెందిన వ్యవసాయక్షేత్రంలో జన్మించాడు. జిల్లా స్కూలులోనూ, హేవర్ హిల్ అకాడమీలోనూ విద్యాభ్యాసం చేశాడు. తొలి రోజులలో బర్న్స్, బైరన్, స్కాట్ల రచనల పట్ల ఉత్సాహాన్ని కనబరచేవాడు. తరువాతి కాలంలో స్పెన్సర్, షేక్స్పియర్, మిల్టన్, మార్షల్లలనూ; చివరగా వర్డ్స్వర్త్, కోలెరిడ్జ్, లాంబ్లనూ అభిమానించాడు. స్వేచ్ఛా ప్రీతినీ, సక్రమమార్గ జీవనాన్నీ చాటిన మిల్టన్ కవిని ఆరాధించాడు. కవిగా, పాత్రికేయుడుగా (1826-32), బానిస విధాన వ్యతిరేక ఉద్యమకారునిగా (1833-42), రచయితగా, మానవతావాదిగా (1843-65), క్వాకర్ రచయితగా (1866-92) విటియర్ ఖ్యాతి నార్జించాడు.

బానిస వ్యతిరేకోద్యమ రచయిత విలియం గార్రిసన్ రచనల ప్రేరణతో ఉత్సాహపూరితుడై విటియర్ విస్తృతంగా రచనలు చేశాడు. తండ్రి పదే పదే చెప్పటం వల్ల పాత్రికేయవృత్తిని స్వీకరించాడు. బోస్టన్, హేవర్ హిక్ల నుండి వెలువడే దినపత్రికలకు సంపాదకత్వం వహించాడు. హార్డ్ ఫోర్డ్, కన్వెక్టికట్ల నుండి వెలువడే న్యూ ఇంగ్లండ్ వీక్లీ రివ్యూకు సంపాదకు డయాడు. ఈ సమయంలోనే పద్యాలు, స్కెచ్లు, కథలు వ్రాశాడు. 1831 లో *లెజెండ్స్ ఆఫ్ న్యూ ఇంగ్లండ్* అనే పద్య సంకలనాన్ని ప్రచురించాడు. 1832 లో తండ్రి మరణం కారణంగా ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. సాహిత్య రంగంలో గుర్తింపు లేకపోవడం, ప్రేమ వైఫల్యం, అనారోగ్యం కూడా దీనికి తోడయ్యాయి. కాని వ్యర్థ గర్వం వల్లనే తనకీ నిరాదరణలు ఎదురయ్యాయని భావించి పూర్తిగా పరోపకార పారీణుడై గార్రిసన్ బానిసత్వ వ్యతిరేకోద్యమంలో చేరాడు. అతని తీవ్రమైన కరపత్రం *జ్యుస్టిస్ అండ్ ఎక్స్ట్రీమిటీస్* బానిసత్వ వ్యతిరేకోద్యమంలో విటియర్ కు

సుస్థిరస్థానం చేకూర్చింది. దాదాపు ఒక దశాబ్దం వరకూ ప్రముఖ బానిసత్వ వ్యతిరేకోద్యమ రచయితగా విటోరినీ పేరు పొందాడు. మసాచుసెట్స్ శాసన సభలో కొంత కాలం సేవ చేశాడు. బోస్టన్, వాషింగ్టన్ లో ఖ్యాతిగల 'లాబీయిస్టు' అయ్యాడు. 1836 తరువాత తల్లి, అత్త, చెల్లెండ్రతో కలసి ఆమెస్బరీలో నివసించాడు.

1843 లో గార్రిసన్ తో అభిప్రాయభేదాల లేర్పడినా బానిసత్వ వ్యతిరేకులైన లింకన్ మొదలైన నాయకులను బలపరిచాడు. సాహిత్య పరంగా చైతన్యవంతుడయ్యాడు. 1843 లో లోవెల్ క్రొత్త పత్రిక 'ది వయొనీర్' లో లేన్ ఆఫ్ మై హోమ్ ప్రచురించాడు. మరో రెండు దశాబ్దాల కాలంలో 8 పద్య సంపుటలను ప్రచురించాడు. వాటిలో సాంగ్స్ ఆఫ్ లేబర్ (1850), మాడ్ ముల్లర్ (1854), ది బేర్ ఫుట్ బాయ్ (1855), బార్బరా ఫ్రీయెట్టి (1863) ముఖ్యమైనవి. అతని వచన రచనలలో ఎక్కువ భాగం, అతని నవల లీప్స్ ఫ్రమ్ మార్గరెట్ స్మిత్స్ జర్నల్ Leaves from Margaret Smiths journal, (1849) కూడా ఈ కాలంలోనే ప్రచురితమయ్యాయి. అనేక వ్యాసాలు, సమీక్షలు కూడా వ్రాశాడు. ఆమెరికా స్వాతంత్ర్య సంగ్రామ కాలంలో విట్టియర్ కుటుంబ వైద్యుడు ఎలియాస్ వెల్డ్; చిన్ననాటి స్కూలు మాస్టరు జాషువా కాఫీన్; విట్టియర్ ముద్దుల చెల్లెలు ఎలిజబెత్ మరణించారు. ఆనాటి జాతీయ దుస్సంఘటనలు, వ్యక్తిగత దుఃఖాలు, విట్టియర్ మానసిక పరిణామాల మరంత వృద్ధి చేశాయి. 1866 లో విఖ్యాతమైన అతని పద్యం స్నో బౌండ్ (snow bound), దాని తరువాత ది బెంట్ ఆన్ ది బీచ్ (1867), ఎమాంగ్ ది హీల్స్ (1868), ది పెనిసిల్వేనియన్ వీల్ గింగ్ (1872) ప్రచురింపబడ్డాయి.

విట్టియర్ జీవిత కాలమంతా పేదరికంలోనే గడచినా స్నో బౌండ్ అతనికి పదివేల డాలర్లను ఆర్జించి పెట్టింది. విట్టియర్ చనిపోయేనాటికి 1,34,000 డాలర్ల విలువగల ఆస్తిపాస్తులు ఉన్నాయి. బోస్టన్ సాటర్ డే క్లబ్బులో విట్టియర్ కు సభ్యత్వం ఉండేది.

విట్టియర్ 1893 సెప్టెంబరు 7 న మసాచుసెట్స్ వద్దగల హంప్టన్ ఫాల్స్ వద్ద పరమపదించాడు.

ఎమ్.గు.రా.

విటోరినీ, ఎలియో (1908-66) : ఇటాలియన్ నవలా రచయిత, అనువాదకుడు, సాహితీ విమర్శకుడు. 1908 జూలై 23 న సిసిలీలోని సిరాక్యూస్ లో జన్మించాడు. 20 వ శతాబ్దపు మానవుని సాంఘిక, రాజకీయ,

వేదాంత భావనలకు, ఫాసిస్టు అనుభవాలకు దర్పణం పట్టే ప్రఖ్యాత ఇటాలియన్ నవ్య వాస్తవిక నవలలు రచించాడు. సీ నేర్ పావేస్ వ్రాసి అంగ్లా, అమెరికన్ రచయితల రచనలకు ఇటాలియన్ అనువాదాలను అందించటంలో మార్గదర్శకుడు డయాడు.

విటోరినీ ఒక రైల్వే ఉద్యోగి కుమారుడు. 17 సంవత్సరాల వయస్సులో స్కూలు వదలి పెట్టాడు. ఉత్తర ఇటలీలో రోడ్లు వేసే కార్మికుడుగా చేరాడు. ఫ్లోరెన్సుకు వెళ్లి ప్రాఫురీడరుగా పనిచేస్తూ అంగ్లాభాషను నేర్చుకొన్నాడు. సాలారియా అనే పత్రికలో చిన్న కథలు వ్రాసేవాడు. 1941 వరకూ అనువాదాలు చేస్తూ జీవితం గడిపాడు. విలియం సరోయన్, డి.హెచ్. లారెన్స్, ఎడ్గార్ ఆలెన్ పో, విలియం ఫాక్లర్, డేనియల్ డెఫో, ఎర్నెస్టో హెమింగ్వే, టి.ఎస్. ఎలియట్, డబ్ల్యు.హెచ్. ఆడెన్, లూయిస్, మాక్స్ నీల్ రచనలను విటోరినీ ఇటాలియన్ భాషలోకి అనువదించాడు.

విటోరినీ తొలి నవల ఇల్ గెరాఫానా రోసా (1933-35, The Red Carnation, 1952). ఈ నవలలో యావనంలో అడుగు పెట్టబోతున్న ఒక బాలుని వ్యక్తిగత, విద్యా సంబంధి సమస్యలనే గాకుండా ఫాసిస్టు రాజకీయ విషపూరిత వాతావరణాన్ని కూడా వర్ణించాడు. 1936 లో విట్టోరినీ తన ప్రముఖ నవల కాన్స్ట్రెషియన్ ఇన్ సీనీలియా (1941) వ్రాయటం మొదలు పెట్టాడు. దీని అంగ్లానువాదం కాన్స్ట్రెషన్ ఇన్ సీనీలి అనే పేరుతో 1948 లో వెలువడింది. ఈ నవలలో విటోరినీ ఫాసిస్టు వ్యతిరేక భావాలను ప్రకటించాడు. ఈ నవల శక్తిని గుర్తించిన ఫాసిస్టు ప్రభుత్వం, లెటరేట్టురా (1936-38) అనే పత్రికలో దీని సీరియల్ ప్రచురణపై నిషేధం విధించింది. ఒక 'ఇన్క్వీ' ను పూర్తిగా సర్క్యూలేషన్ జరుగకుండా స్వాధీనపరచుచుకొంది. 1942 లో ఈ నవల ప్రచురణ జరిగిన తరువాత ఫాసిస్టు ప్రభుత్వం విటోరినీని 1943 లో బంధించింది. జర్మన్ ఆక్రమణ తరువాత అతనిని వదలి వేశారు. కాని విటోరినీ ఫాసిజంపై తన పోరాటాన్ని ప్రతిఘటనోద్యమం ద్వారా కొనసాగించాడు.

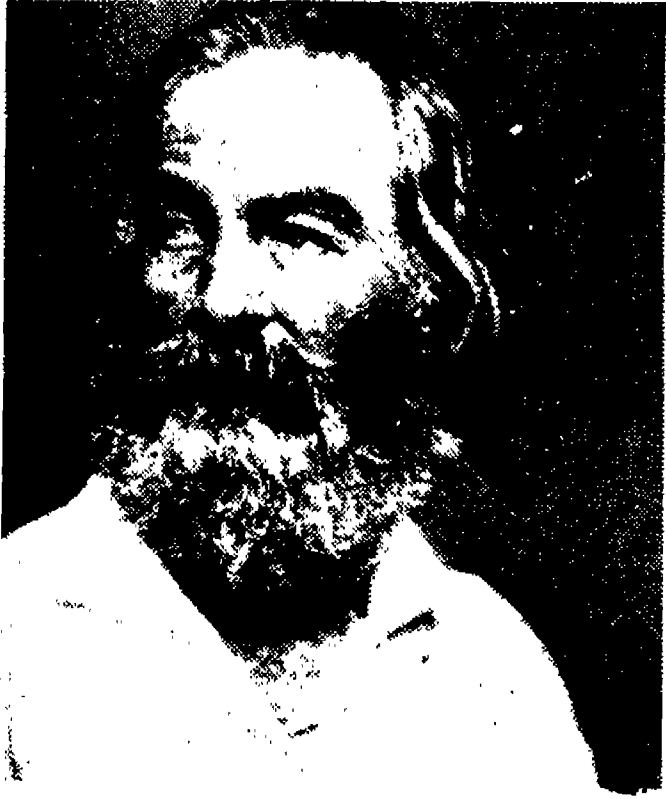
యుద్ధానంతరం విటోరినీ రాజకీయ, సాంస్కృతిక పత్రిక అయిన ఇల్ పాలిటెక్నికో (1945-47) ను ప్రచురించాడు. మిలాన్ సాహిత్య త్రైమాసిక పత్రిక ఇల్ మెనాబో ను ఇటాలీ కాల్వినో సహసంపాదకత్వంతో వెలువరించాడు. తరువాత ఒక పెద్ద ఇటాలియన్ ప్రచురణ సంస్థలో విదేశీ సాహిత్య విభాగానికి అధిపతి అయ్యాడు.

విటోరినీ ఇతర ముఖ్య రచనలలో తన ప్రతిఘటనా నుభవాలను వివరించే హోమిని ఏనో (1945; Men and Non-men), దృష్టాంతాత్మక మార్క్సిస్టు నవల ఇల్ సెంపియోన్ స్క్రిజ్జా టోకియో ఆల్ ఫెజుస్ (1947; The Twilight of the Elephant, 1951), మరొక దృష్టాంతాత్మక నవల లేడొనైడి మెస్సీనా (1949; women on the road, 1961), విమర్శల సంకలన మైన డయేరియో ఇన్ పబ్లిక్ (1957; Public Diary), విటోరినీ మరణానంతరం ప్రచురించబడిన లెడ్యూ టెన్షన్ అపుంటి పెర్యునా ఐడిమొలా జియాడెల్లా లెటరేట్సురా (1967; The two tensions; Notes for an Ideology of literature) లు పేర్కొనదగినవి.

విటోరినీ 1966 వ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 13 వ తేదీన మిలాన్ లో మరణించాడు.

ఎమ్.గు.రా.

విట్టన్, వాల్ట్ (1819-92) : అమెరికన్ కవి, పత్రికా రచయిత, వ్యాసకర్త. 1855 లో ఈయన ప్రచురించిన గడ్డి

పోచలు (Leaves of Grass) అనే కావ్యం అమెరికన్ సాహిత్య వీధులలో సరిక్రొత్త ధోరణులు తీసుకువచ్చింది. ఈ కావ్యం మొదటి ప్రచురణలో ప్రచురణకర్త, గ్రంథకర్తల పేర్లు లేవు. అట్టమీద మటుకు 'విట్టన్'

ఫోటో ఉన్నది. ఈ కావ్యరచనకు ముందు 'విట్టన్' 36 సంవత్సరాలపాటు న్యూయార్క్ సిటీని, లాంగ్ ఐలండ్ ను పరిశీలిస్తూ, అనేక ఉద్యోగాలు చేస్తూ గడిపాడు. షేక్స్ పియర్ రచనలు, నాటక రంగం తన కావ్యానికి ఆలంబన అని 'విట్టన్' తెలిపాడు.

ఉదారత, ఏకతా భావన మొదలైనవి ముఖ్యంగా ఉండవలసినవని విట్టన్ అమెరికన్ పౌరులను ఈ కావ్యంలో ఉత్తేజపరచాడు. ఈ పుస్తకాన్ని అందుకొన్న ఎమర్సన్ (Emerson) ఇది ఉత్తమ హాస్యానికి, విజ్ఞతకు ప్రతీక అని అభివర్ణించాడు. 1856 లోనే ఈ పుస్తకం రెండవ ముద్రణకు వచ్చింది. దానిలో మరికొన్ని కొత్త పద్యాలు, విమర్శలు విట్టన్ చేర్చాడు.

1857-59 సంవత్సరాలలో విట్టన్ బ్రూక్లిన్ టైమ్స్ సంపాదక బాధ్యత వహించాడు. 1860 లో వచ్చిన మూడవ ముద్రణ గడ్డి పోచలు మరింత విస్తృతి పొందింది. 1861 సీవిల్ వార్ తరువాత విట్టన్ కవితా స్వరూపం మారింది. 1865 లో ప్రచురించిన డ్రమ్ టాప్స్ (రణ భేరులు) యుద్ధ ప్రమాదాలను, విలయాలను ప్రస్ఫుటపరిచింది. దీని రెండవ ముద్రణలో లింకన్ మీది విలాపగీతం (Degy) చేర్చబడింది. 1867 లో గడ్డిపోచలు నాలుగవ ముద్రణ అనేక సవరణలతో వెలువడింది. సమాజాన్ని ఆధ్యాత్మికం చేయవలెననే సంకల్పంతో ఈయన కొన్ని వచన రచనలు చేశాడు. జనంలో పరస్పర అవగాహన, మైత్రి పెంపొందించాలని, భ్రష్టమయిన ప్రభుత్వ పాలన రూపం మార్చాలని శ్రమించాడు. సాహిత్యం, కళలు మాత్రమే నిజమయిన మానవ సమాజ నిర్మాణానికి దోహదం చేస్తాయని విట్టన్ విశ్వసించాడు.

1860 తరువాత ఆయన రచనలకు మంచి ప్రాచుర్యం లభించింది. ఆయనను గురించి పలువురు విమర్శగ్రంథాలు కూడా వ్రాశారు.

పా సేజ్ టు ఇండియా (ఇండియాకు రహదారి) అనే బృహత్కావ్యంలో సూయజ్ కాలువ అందరికీ అందుబాటులోనికి రావడం వంటి సూచనలు చేశాడు. ఈ కావ్యానికి ప్రపంచ విఖ్యాతి లభించింది.

1872 తరువాత 'విట్టన్' అనారోగ్యం పాలయాడు. 1876 తరువాత అమెరికాలో ఈయన కొంత ప్రతిఘటనను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. అయినా కెనడా, ఇంగ్లండ్ లోని స్నేహితులు ఆయనను ఆదుకొన్నారు. 1884 లో అతికష్టం మీద గడ్డిపోచలు మరో ముద్రణ తీసుకురా గలిగాడు. దీని మీద సంపాదనతో కాండెన్ (Camden) లో ఇల్లు కట్టుకోగలిగాడు.

1888 లో క్రొత్తగా వ్రాసిన 62 పద్యాలతో నవం బర్ లేన్ అనే ఒక సంకలనం తీసుకువచ్చాడు. అమెరికన్ ప్రజల సమగ్రోన్నతి కోసం ఈయన చేసిన రచనలు యాట్స్, ఎలియట్ వంటివారి మన్ననలు పొందాయి. విశ్వజనీనమైన విలువలు ప్రతిపాదించే రచనలు చేసిన 'విట్టన్' దాదాపు మరణించే వరకూ రచనలు చేస్తూనే ఉన్నాడు.

శ్రీవిరించి

విడాల్, గోర్ (1925--) : అమెరికన్ నవలా రచయిత, నాటక రచయిత, వ్యాసకర్త. రాజకీయ వ్యాఖ్యాత, టి.వి. రచయిత, నటుడు, నాటక విమర్శకుడు, వార్తా

పత్రికల వ్యవస్థాపకుడు, ప్రచురణాలయ సంస్థాపకుడు, కవి. సెంట్రల్ అమెరికా, యూరప్, ఉత్తర ఆఫ్రికాలలో విహాల్ విరివిగా పర్యటనలు చేశాడు.

న్యూ హామ్ షైర్ లోని ఫిలిఫ్స్ ఎక్స్టెటర్ అకాడమీ నుంచి పట్టభద్రుడు అయి అమెరికన్ సేనలో చేరాడు. విల్లివా (1946) ఇన్స్ పిల్లో వుడ్ (1947) తొలి రెండు నవలలూ బహుజన ఆదరం, ఆమోదం పొందాయి. తరువాతి నవలలు: ది సీటీ అండ్ ది పిల్లార్ (1948), ది సీజన్ ఆఫ్ కంఫర్ట్ (1949), ఏ సెర్ప్ ఫర్ ది కింగ్ (1950), డార్క్ గ్రీన్, బైట్ రెడ్ (1950), ది జడ్జ్ మెంట్ ఆఫ్ పారిస్ (1952), మెసయూలి (1954). ఆ తరువాత విహాల్ నాటక రచయితగా కూడా ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. టెలివిజన్ కు, సినిమాలకు, రంగస్థలానికి నాటకాలు వ్రాశాడు.

1955-64 మధ్యకాలంలో చేసిన ఇతని ప్రసిద్ధమైన రచనలు: విజిట్ టు ఏ స్మోల్ ప్లాంట్ ది బెస్ట్ మాన్, ది కాటర్డ్ ఎఫేర్, ది స్కేప్ గోల్డ్, సడెన్లీ లాస్ట్ సమర్. తరువాతి నవలలు: వాషింగ్టన్ డి.సి. (1967), టూ స్టీసర్స్ (1970), కల్క్ (1978), క్రియేషన్ (1981).

చరిత్రాత్మక విషయాలపై వ్రాసిన మూడు నవలలు (1974-84) బహుళ ప్రచారం పొందాయి. విహాల్ వ్యంగ్యాత్మక నవలలను కూడా వ్రాశాడు. వివాదగ్రస్తమైన అంశాలపై వ్రాసిన వ్యాసాలు కూడా కొన్ని సంపుటాలుగా ప్రచురించ బడ్డాయి.

శ్రీవిరించి

విన్సీ, ఆల్ఫ్రెడ్ విక్టర్, కోమ్స్ డి (1797-1863): ఫ్రెంచ్ కవి, నాటక రచయిత, నవలారచయిత. ఫ్రెంచ్ రొమాంటిక్ రచయితలలో అగ్రగణ్యుడు. 1797 మార్చి 27 న ఫ్రాన్సులోని లోచెస్లో జన్మించాడు. లార్డ్ బైరన్, థామస్ మూర్ కవుల పద్యాల శైలిని, సర్ వాల్టర్ స్కాట్ నవలల శైలిని ఫ్రెంచి సాహిత్యం లోకి తెచ్చిన మహనీయుడు విన్సీ.

విన్సీ ఫ్రెంచ్ విప్లవం కారణంగా సాధారణ స్థాయికి దిగజారిన ఒక కులీనుల కుటుంబంలో జన్మించాడు. విన్సీ జన్మించే సమయానికి అతని తండ్రి 60 ఏళ్ల వృద్ధుడు. 7 సంవత్సరాల యుద్ధంలో పాల్గొని పేరు పొందిన రిటైర్డ్ సైనికుడు. విన్సీ మాతామహుడు మర్క్విస్ డీబారోడిన్. ఇతడు రాయల్ నేవీలో 'కమెండోర్' పదవిలో ఉండేవాడు. విన్సీ పారిస్ నగరంలో పెరిగాడు. లైసీ బోనపార్టోలోని ఎకోల్ పాలిటెక్నిక్ లో చదువుకొన్నాడు. నాటి యువకు లందరివలెనే విన్సీకి కూడా

ఆయుధ ధారణపై మక్కువ ఉండేది. కుటుంబ సంప్రదాయానుసారంగా విన్సీ రాజసేవాభావంలో పెరిగాడు. 1814 లో బోర్బోన్స్ అధికారం లోకి వచ్చినప్పుడు 17 సంవత్సరాల యువకుడైన విన్సీ రాజరక్షకదళంలో రెండవ లెఫ్టినెంటుగా చేరాడు. 1822 లో మొదటి లెఫ్టినెంట్ గాను, తరువాతి సంవత్సరంలో కెప్టెన్ గాను పదోన్నతి పొందినప్పటికీ, అప్పటి నిర్యుద్ధనమయంలో తన మిలటరీ ఉద్యోగం పట్ల నిరాసక్తు డయాడు. సాహితీరంగంపై తన దృష్టి సారించిన విన్సీ చివరకు 1827 లో సైనికోద్యోగాన్ని వదులుకొన్నాడు. 1820 నాటికే అతని మొదటి పద్యం లే బాల్ (Le Bal) ప్రచురిత మయింది. మరి రెండేళ్ళకు విన్సీ తొలి కవితా సంకలనం వెలువడింది. విక్టర్ హ్యూగో తాలూకు కన్సర్వేటివ్ సాహిత్య పత్రిక లామ్యూస్-ఫ్రాన్సాయిస్ (La Muse Francaise) కు రచనలు చేశాడు. పారిస్ లోని గ్రంథ సమీక్షకులు ఈ కొత్త కవి ఆవిర్భావాన్ని అభినందించారు. విన్సీ వ్రాసిన పోయెమ్స్ ఆంటిక్స్ ఎట్ మోడర్న్స్ (1826) విశేషాదరణ పొందింది.

విన్సీ కవితా రచనతో తృప్తిపడలేదు. తన కథా రచనా నైపుణ్యాన్ని సింక్ మార్స్ (1826) అనే చారిత్రక నవలలో చూపాడు. రాజుకు ఆత్మీయుడైన మార్క్విస్ డి సింక్ మార్స్ అనే వ్యక్తి మరొక రాజోద్యోగి అయిన కార్డినల్ డి రై చెలియా చుట్టూ పన్నిన కుట్రను ఈ నవలలో వర్ణించాడు. ప్రఖ్యాత నవలా రచయిత వాల్టర్ స్కాట్ కూడా ఈ రచనను మెచ్చుకొన్నాడు. కాని నవలలో చారిత్రక వాస్తవాల వక్రీకరణ జరిగిందన్న సమీక్షకుల విమర్శలను దృష్టిలో ఉంచుకొని విన్సీ, 1829 లో నాల్గవ ముద్రణకు ముందుమాటను వ్రాస్తూ, కళ, చరిత్రల మధ్య గల సంబంధాన్ని గూర్చి వివరించాడు. షేక్స్పియర్ నాటకాలు ఓథెలో, మర్బెంట్ ఆఫ్ వెనిస్ లకు ఫ్రెంచి భాషలో స్వేచ్ఛానుసరణలను వ్రాసి ప్రదర్శింపజేశాడు. యౌవన ప్రాయంలో విన్సీ ఆనందమయ జీవనుడుగా కనిపించేవాడు. భావకవి 'ఆల్ఫ్రెడ్ డిలా మెరెన్' కూడా విన్సీ రచనా నైపుణ్యాన్ని మెచ్చుకొన్నాడు. విక్టర్ హ్యూగో, ఛార్లెస్ సెయింట్ బొవేలు విన్సీని మిత్రునిగా ఆదరించారు. అయినప్పటికీ విన్సీ రొమాంటిక్ కవుల సంఘానికి కొంత దూరంగానే ఉన్నాడు. ఫ్రెంచ్ దేశపు సరస్వతిగా పిలువబడే రచయిత్రి 'డెల్ఫిన్ గే' తో విన్సీ స్నేహం చేశాడు. 1825 లో ఓలొరాన్ లో పరిచయమైన ఒక ఆంగ్ల ధనికుని కుమార్తె 'లైడియా బన్నరీ' ని పెండ్లాడాడు.

1831 లో తొలగి పోయిన తన భ్రమను తెలుపుతూ పారిస్ అనే పద్యం వ్రాశాడు. దీన్ని అతడు ఒక ఉన్నత దశ (Elevation) గా భావించాడు. తన చిన్ననాటి విశ్వాసాలు విచ్చిన్నం కావటం వల్ల మానసిక అశాంతికి లోనయ్యాడు. ఒక దశలో అతని ఆలోచనలు ఆత్మహత్య వైపు కూడా సాగాయి. 1831-38 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో నటి డోర్వేల్ తో ప్రేమాయణం సాగించాడు. 1835 లో వ్రాసిన చాటర్టన్ లో ఆమెకోసం కిట్టీ బెల్ అనే పాత్రను సృష్టించాడు. కాని ఆమె రచయిత అయిన జార్జ్ శాండ్స్ తో సాన్నిహిత్యం పెంచుకొని విన్యోకి ద్రోహం చేసింది.

విన్యో 1832 లో వ్రాసిన సైల్లో లో కవుల పట్ల రాజకీయ నాయకత్వాలు చూపే క్రూరత్వాన్ని, నిరాదరణను మూడు ఆఖ్యానాలుగా వర్ణించాడు. లూయీ చూపిన నిరాదరణ కారణంగా నికోలాస్ గల్బర్ట్ కవి ఎంతటి హీనస్థితిలో మరణించినదీ, రిపబ్లిక్ నియంత అయిన రాబెస్పియరే యొక్క రాజకీయ ఉన్మాదం ఆండ్రె చెనియర్ కవిని ఏవిధంగా ఉరికంబానికి కెక్కించిందీ; లండన్ మేయర్ అయిన విలియం బెక్ పోర్డ్ ఆహంభావం థామస్ చాటర్టన్ కవిని ఆత్మహత్యకు ఎలా పురిగొల్పినదీ ఈ రచనల్లో అన్యపదేశంగా వర్ణించబడ్డాయి. మానసిక విశ్లేషణాత్మకమైన తన రచన సైల్లోను నల్లజాతీయుడైన డాక్టర్ నోయిర్ కు వినిపించాడు. అతడు విన్యోకి కవితా జీవితాన్నీ, రాజకీయ జీవితాన్నీ వేరు చేసి పరిశీలించవలసినదిగా సలహా ఇచ్చాడు.

సైల్లోలోని చాటర్టన్ ఆత్మహత్య ఆఖ్యానాన్ని ప్రధానాంశంగా తీసుకుని చాటర్టన్ అనే 3 అంకాల వచన నాటకాన్ని విన్యో వ్రాశాడు. ఈ నాటకం నాటకరచయితగా విన్యోకి కీర్తి నార్జించి పెట్టింది.

1835 లో వ్రాసిన సెర్విట్యూడ్ ఎట్ గ్రాండ్యూర్ మిలిటైర్స్ (Servitude et grandeur militaires) లో కూడా చాటర్టన్, సైల్లోలో కనిపించిన తీవ్ర నిరాశా వాదం గోచరిస్తుంది. 1836 లో ప్రేమ పట్ల గల అతని భ్రమలు తొలగి పోయాయి. కవితా వ్యాసంగం మానివేశాడు. 1837 లో తన పద్యాలను పునస్సమీక్షించుకొన్నాడు. ఆ తరువాత దాదాపు అజ్ఞాతంగా జీవితాన్ని గడపాడు.

1841 లో హోనోర్ డె బాల్జాక్, లామరెస్ లతో కలిసి 'కాపీరైటు' ఉద్యమాన్ని నిర్వహించాడు. విన్యో 1841 జనవరి 15 న రియూడేస్ డ్యూక్స్ మోండెస్ లో

వ్రాసిన డెమాడమోయి సెల్లె సెడెయిన్ ఎట్ డి లా ప్రొపీయెట్టి లిటరైర్ అనే వ్యాసం గొప్ప చర్చనీయాంశంగా మారి, కాపీరైటు బిల్లు తయారు కావటానికి కారణం అయింది. సాహితీవేత్తల రక్షణకోసం ఉద్యమించిన విన్యో 'అకాడమీ ఫ్రాన్సాయిస్' కు 1845 మే 8 న అతికష్టం మీద ఎన్నుకోబడ్డాడు. విన్యో సాంఘికంగా వైఫల్యం పొందిన కవి. రెండవసారి రిపబ్లిక్ గా అవతరించిన ఫ్రాన్స్ ప్రభుత్వం తరపున లండన్ లో సాంస్కృతిక రాయబారి పదవిగాని, ఛారెంటె సాహిత్య సంఘంలో పదవిగాని దక్కుతాయని విన్యో ఆశించి విఫల మనోరథుడయ్యాడు. 1839 లో దేశబహిష్కృతుడై లండన్ లో తలదాచుకొన్న నెపోలియన్ III ను కలుసుకొన్నపుడు కూడా విన్యోకి తిరస్కారమే ఎదురైంది. ఈ వైఫల్యాలే అతని చేత సైల్లో వ్రాయించాయి.

చనిపోబోయే ముందు కొద్దిరోజులు విన్యోకి సంతృప్తికలిగించే ప్రేమానుభవం లభించింది. మరణశయ్యపై ఉన్న భార్య లైడియాను గూర్చిన దుఃఖంతో ఒకవైపు బాధపడుతున్న 60 ఏళ్ల విన్యో హృదయానికి 'అగస్టాబో వర్డ్' అనే ఒక యువ ఉపాధ్యాయుని ప్రేమతో సేదదీర్చి ఊరట గలిగించింది. విన్యో భార్య లైడియా పిల్లలను కనకుండానే మరణించింది. కాని బోవర్డ్ అతనికొక కొడుకును ప్రసాదించింది.

1863 సెప్టెంబరు 17 న విన్యో పారిస్ నగరంలో మరణించాడు.

విన్యో తన జీవిత కాలంలో గొప్ప గుర్తింపును, ఖ్యాతిని పొందలేక పోయినా తరువాతి తరాల రచయిత లనేకులు అతని ఆలోచనలకు విలువ నిచ్చారు. ఛార్లెస్ బోద్లేర్, హెన్రీ డి రిగ్నెయిర్, ఛార్లెస్ పెగ్వే, ఆండ్రె బ్రెటన్, జూల్స్ రాయ్ మొదలైన వారు విన్యో మరణానంతరం దాదాపు ఒక శతాబ్దం తరువాత అతనికి అనుయాయులై అతని భావాలను అధ్యయనం చేశారు. పాశ్చాత్య దేశాన్ని ఊపివేసిన అధిభౌతిక విప్లవానికి సారథులైన తొలి విజ్ఞానులలో ఒకడుగా విన్యో పేర్కొనదగిన వాడు.

ఎమ్.గు.రా.

వియేరా, ఆంటోనియో (1608-1697) : పోర్చుగీస్ గద్య రచయిత, జెస్యూట్ మిషనరీ వక్త. పోర్చుగీస్-బ్రెజిల్ చరిత్రలో ప్రధాన పాత్రధారి.

అతని రచనలు, ఉత్తరాలు, ప్రస్తావనలు 17 వ శతాబ్దంలో, పోర్చుగల్, బ్రెజిల్ దేశాల వాతావరణాన్ని తెలియ జేస్తాయి.

60 ఏళ్ల పనివాడుగా వియేరా తన తలిదండ్రులతో బ్రెజిల్ కు వెళ్లాడు. 1635 లో మతాచార్యుడుగా నియమితుడయ్యాడు. అనేక స్థానిక భాషలను నేర్చుకొని వాటిని అతడు మత ప్రచార సాధనాలుగా వాడాడు.

1641 వరకూ వియేరా ఇండియన్, నీగ్రో బానిసల మధ్య పనిచేశాడు. కింగ్ జాన్ IV ను అభినందించటానికి పోర్చుగల్ వెళ్లిన బృందంలో వియేరా కూడా ఉన్నాడు. అక్కడ రాజాదరం, అభిమానం పొందగలిగాడు. రాజు దర్బారులో పదవి సంపాదించాడు. అతడు రాజుకు ఎంతగా భక్తుడై పోయాడంటే, 1656 లో జాన్ రాజు చనిపోయిన తరువాత అతడు తిరిగి శాంతి సౌభాగ్యాలను పునఃస్థాపితం చేయటానికి వియేరా ఆవతరిస్తాడని ప్రగాఢంగా విశ్వసించేవాడు.

1646, 1650లలో వియేరా హోలండ్ కు దౌత్య కార్యాల మీద వెళ్లాడు; ఫ్రాన్స్ ఇటలీలకు వెళ్లాడు. అయితే ఇతని అతిమంచితనం, సహనం, పోర్చుగల్ లోనే ఇతనికి ఎక్కువ మంది శత్రువులను తయారు చేసింది. 1652 లో తెలివిగా ఇక్కడ నుంచి బ్రెజిల్ కు వెళ్లిపోయాడు. 1654 లో సిస్ బన్ కు వెళ్లాడు. పోర్చుగీస్ దేశంలో ఉన్నప్పుడు నీగ్రోల ఇండియన్ల సౌకర్యం కోసం అనేక రాజభర్తానాలను సంపాదించగలిగాడు.

జాన్ రాజు తిరిగి వస్తాడని చెబుతూ ఉన్నందుకు 1665-67 లలో కారాగారవాసం చేశాడు. విడుదల అయ్యాక రోమ్ వెళ్లాడు. 6 ఏళ్లు అక్కడ ఉండి రాజాశ్రయం, సాహిత్య ప్రతిపత్తి సంపాదించాడు. 1681 లో బాహ్లియాకు తిరిగి వచ్చి అక్కడి ప్రజల స్వాతంత్ర్యం కోసం మరణించే వరకూ పోరాటం సాగించాడు.

పోర్చుగీస్ లోను, బ్రెజిల్ లోను ఇతనికి సాహితీ వేత్తగా పేరు ప్రసిద్ధులు ఉన్నాయి. రచనా ప్రక్రియ ప్రాత ధోరణులకు చెందినా ఇతని ధైర్య స్థైర్యాలు, భావపటిమ, సహనం-ఇవన్నీ ముందు తరాలకు చేందినవి.

శ్రీవిరించి

విలియమ్స్, టెన్నిసీ (1911-1983) : సుప్రసిద్ధ అమెరికన్ నాటక రచయిత. ఈయన నాటకాలలో మానవజీవన వైఫల్యంతో, మితిమీరిన లైంగిక ప్రవృత్తితో, హింసతో కూడిన వాతావరణం ప్రధానంగా కనిపిస్తుంది. ఈయన అసలు పేరు థామస్ లేనియర్ విలియమ్స్. కాలంబియాలోని మిస్సోరి యూనివర్సిటీలోనూ, సెంట్ లూయీస్ లోని వాషింగ్టన్ యూనివర్సిటీలోనూ విద్యాభ్యాసం చేస్తున్న కాలంలోనే విలియమ్స్ నాటకాలను వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. ఆర్థిక మాంద్యం రోజులలో సెంట్

లూయీస్ లోని ఒక చెప్పల దుకాణంలో పనిచేస్తూ కూడా విలియమ్స్ నాటక రచన కొనసాగించాడు. చిన్న చిన్న నాటక సమాజాలవారు ఆయన రచించిన కొన్ని నాటకాలను ప్రదర్శించేవారు. ఆ ప్రోత్సాహంతో ఆయన అయోవా విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి, నాటక రచనా కళను అధ్యయనం చేసి, 1938 లో బి.ఎ. పట్టాను పొందాడు.

1939 లో ఆయన రచించిన అమెరికన్ బ్లూస్ అనే ఏకాంకికల సంకలనానికి గ్రూప్ థియేటర్ అవార్డు రావడంతో ఆయన నాటకాలకు

మొదటి సారిగా గుర్తింపు లభించింది. అయినా విలియమ్స్ ది గ్లాస్ మెనేజర్ (1944) తో పూర్తి విజయం సాధించే వరకూ థియేటర్ లో ప్రేక్షకులకు సీట్లు చూపే ఉద్యోగం మొదలు హాలీవుడ్ లో చలన

చిత్ర రచయిత వరకూ ఎన్నో ఉద్యోగాలు చేస్తూనే వచ్చాడు. ది గ్లాస్ మెనేజర్ అనే నాటకంలో విలియమ్స్ చితికి పోయిన ఒక దక్షిణాది కుటుంబాన్ని వాస్తవికత ఉట్టిపడేట్టు చిత్రించాడు. తన వెనుకటి కుటుంబ వైభవాన్ని తలచుకొని అధికారం చలాయించజూచే 'అమందా' అనే తల్లి, నిరాశోపహతుడైన ఆమె కుమారుడు టామ్, అవితనంతో, సిగ్గరితనంతో బాధపడుతూ జంతువుల గాజు బొమ్మలు సేకరించి ఎప్పుడూ తన ఊహ ప్రపంచంలో విహరిస్తూ ఉండే తన చెల్లెలు లారాకు అతడు తగిన వరుణ్ణి అన్వేషిస్తూ ఉండడం ఈ నాటకంలో రసవత్తరంగా చిత్రించబడ్డాయి.

విలియమ్స్ రచించిన మరొక గొప్ప నాటకం ఏ స్ట్రీట్ కార్ నేమ్డ్ డిజైర్ (1947). దానికి పులిట్జర్ బహుమతి వచ్చింది.

1953 లో విలియమ్స్ రచించిన కామిన్ రియల్ అనే నాటకం విజయవంతం కాలేదు. దానిలో లార్డ్ బైరన్, డాన్ క్విక్స్ బ్ లు కూడా పాత్రలుగా వస్తారు. కాని, 1955 లో అతడు రచించిన కాట్ ఆన్ ఏ హోల్ టీన్ రూఫ్ గొప్ప విజయం సాధించి, పులిట్జర్ బహుమతిని అందుకోడమే గాకుండా, దానిని చలన

చిత్రంగా కూడా తీశారు. తరువాత *ది నైట్ ఆఫ్ ది ఇగ్నోరాన్సా* (1961), *సడెన్లీ లాస్ట్ సమ్మర్* (1958), *స్వీట్ బర్డ్ ఆఫ్ యూత్* (1959) అనే నాటకాలు కూడా విజయవంతం అయ్యాయి.

1960-70 మధ్య విలియమ్స్ తరచు అనారోగ్యానికి గురి అవుతూ వచ్చాడు. నిద్ర మాత్రం మింగడం వలన, మద్యపానం వలన అతని ఆరోగ్యం పాడయింది. అనంతరం అతడు రచించిన నాటకాలు విజయవంతం కాలేదు. అవి: *వియెక్స్ కారే* (1977), *ఏ తాలీ సన్ డే ఫర్ క్రీవ్ క్రోయెల్* (1978-79), *క్లోద్స్ ఫర్ ఏ సమ్మర్ హోటెల్* (1950).

విలియమ్స్ *ది రోమన్ స్క్రింగ్ ఆఫ్ మి సెన్స్ ప్లాన్* (1950), *మోయిసే అండ్ ది వరల్డ్ ఆఫ్ రీజన్* (1975) అనే రెండు నవలలూ, కొన్ని వ్యాసాలూ, కవితలూ, చిన్నకథలూ, ఆత్మకథ, స్మృతులూ (1975) మొదలైన రచనలు కూడా చేశాడు. ఈయన నాటకాలు ప్రపంచంలోని వివిధ భాషలలోకి అనువదించబడి ప్రదర్శింపబడ్డాయి.

బా.శ్రీ.

విలోన్, ఫ్రాన్స్ (1431-63) : ఫ్రెంచ్ గేయ కర్త, వ్యక్తిగత జీవితం లో నేరస్థుడుగా పరిగణన పొంది, చాలా సంవత్సరాలు జైలులో గడపాడు; ఫ్రాన్స్ నుంచి బహిష్కృతుడయ్యాడు.

చిన్న తనంలోనే తండ్రిని కోల్పోయాడు. 1449 లో పారిస్ యూనివర్సిటీ నుంచి పట్టభద్రుడు అయ్యాడు. 1452 లో ఎం.ఏ. డిగ్రీ పొందాడు. 1455 లో ఒక చిలిపి తగాదాలో ఫిలిప్ సెర్మాయిస్ అనే మతాచార్యుని చంపి, అందుకుగాను దేశ బహిష్కరణ శిక్ష పొందినా 1456 లోనే రాజ క్షమాపణ పొందగలిగాడు. అయితే ఆ సంవత్సరాంతంలోనే మరో చిన్న నేరంలో ఇరుక్కొని, దేశ బహిష్కృతుడు అయ్యాడు.

తన ఆస్తి పాస్తులన్నిటినీ ఇతరులకు ధారాదత్తం చేసేస్తున్నట్లు వ్యంగ్యాత్మకమైన కవిత *లే లాయెన్* (The legacy) వ్రాశాడు.

పారిస్ నుంచి ఆంగర్స్ అనే చోటుకు వెళ్లి ఛార్లెస్ డ్యూక్ ఆర్లీన్స్ కు చెందిన ఎసైట్ లో స్థావరం ఏర్పరచుకొన్నాడు. అక్కడ కూడా దురుసుతనపు కవిత్యం వ్రాసినందుకు జైలు అవస్థ తప్పలేదు. తరువాత, 1461 లో మరొక మారు జైలు శిక్ష అనుభవించాడు.

11 వ లూయీ చనిపోయిన సందర్భంలో జైలు వాసులందరినీ ఏడుదల చేయడంతో ఇతడు కూడా బయ

టకు వచ్చాడు. అప్పుడు సుదీర్ఘ కవిత్యం *లే గ్రానో ట్రెస్ మెంట్* వ్రాశాడు. తన జీవిత పరామర్శ అంతా దీనిలో కనిపిస్తుంది.

1463 లో చివరి మారుగా విలోన్ కి పదేళ్లపాటు పారిస్ నుంచి బహిష్కార శిక్ష విధించబడింది. ఆ తరువాత అతనిని గురించిన సమాచారం తెలియదు.

అతని రచనల మీద మార్మిక వ్యాఖ్యానాలు అనేకం వచ్చాయి. సంప్రదాయ కవిత్య రచనలో ఇతడు దిట్ట.

మద్యపానం, వ్యభిచారం నుంచి భక్తి వరకు అన్నీ అతని రచనలలో కనిపిస్తాయి. జీవితం, మృత్యువులను గురించిన ప్రస్తావనలు, మానవాళిపట్ల అనుకంప, హృదయానికి సూటిగా హత్తుకునే ధోరణిలో విలోన్ తన కవిత్యాన్ని మలచగలిగాడు.

విలోన్ మధ్య యుగ కవులలో చివరిదశలోనివాడు. ఒక విమర్శకుడు చెప్పినట్లుగా అతని ధోరణిని, వైవిధ్యాన్ని అర్థం చేసుకోడం అంత సులభమైన పనికాదు.

శ్రీవిరించి

విల్సన్, ఎడ్మండ్ (1895-1972) : అమెరికన్ విమర్శకుడు, వ్యాసరచయిత. సాహితీవే

త్తగా సమకాలికుల

చేతనే ప్రామాణికు

డుగా పరిగణిం

పబడ్డవాడు. ప్రిన్స్

టన్ లో చదువు

కొని, న్యూస్ పేపర్

రిపోర్టింగ్ నుంచి

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

దాకా ఎదిగాడు.

'వానిటీ ఫెయిర్'

(1920-21) కు

సంపాదకుడు. 1926-31

లో *ది న్యూ రివ్యూ* కు సంపాదకుడు. ఆ *క్రెల్స్ కాజిల్*

(1931) అనే పుస్తకం ప్రతీకావాద కవుల రచనలపై

విమర్శగ్రంథం. రష్యన్ విప్లవానికి నాందీ ప్రస్తావనలు

పలికిన భావుకుల చరిత్రలను వర్ణిస్తూ *టు ది ఫిన్ లాండ్*

ప్లేషన్ అనే గ్రంథం వ్రాశాడు.

ట్రావెల్ ఇన్ టు డెమోక్రసీస్ (1936), *ది*

ట్రీపుల్ థింక్స్ (1938), *ది ఊండ్ అండ్ ది బౌ,*

ది బాయిస్ ఇన్ ది బాక్ రూం (1941), *ది న్యూ*

యార్కర్ పత్రికకు విల్సన్ పుస్తక సమీక్షలు

వ్రాశాడు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత హీబ్రూ భాషతో పరిచయం ఏర్పరుచుకొని *ది స్కోర్స్ ఫ్రమ్ ది డెడ్ సీ* (1955) అనే పుస్తకం వ్రాశాడు. తరువాత చాలా పుస్తకాలు ప్రచురించాడు. నాటకాలు, కవిత్యము, కథానికలు ఇవన్నీ సంపుటలుగా వచ్చాయి. తన స్నేహితుడు ఎఫ్. స్కాట్ ఫిజెరాల్డ్ రచనలను అతని మరణానంతరం సంపుటికరించి ప్రచురించాడు.

వైవిధ్యం ఉన్న ఎన్నో అంశాలను విల్సన్ చర్చించాడు. అన్నిటిపైన సరళంగా, సూటిగా ఉండే వ్యాఖ్యానాలను చేశాడు. అమెరికన్ నవలా రచయితలకు ఇతని విమర్శక గ్రంథాలు ప్రామాణికాలు అయ్యాయి.

శ్రీవిరించి

విసెంటీ, గిల్ (1465-1536) : పోర్చుగల్కు చెందిన ప్రముఖ నాటకకర్త, కవి. పోర్చుగీస్ భాషలోనే కాక శ్పానిష్ భాషలోనూ రచనలు చేశాడు.

ఇతని ప్రారంభదశను గురించి ఇదమిత్యమని చెప్పదగిన వివరాలు లేవు. ఇతని మొదటి రచన *ది హెర్డ్ మన్ మోనోలాగ్*. 1502 జూన్ 7 వ తేదీని (మూడవ) జూన్ పుట్టినరోజు సందర్భంగా ఈ నాటకం ప్రదర్శింపబడింది.

ఆ సంవత్సరం క్రిస్టమస్ సందర్భంగా మరొక నాటకం ప్రదర్శితం అయింది.

తరువాత 34 సంవత్సరాలు ఇతడు ఆస్థాన విద్వాంసుడుగా ఉన్నాడు. పండుగలకు, పర్వదినాలకు నాటకాలు ప్రదర్శింప జేస్తూ ఉండేవారు. జాతీయత, దేశప్రేమ ఇతని నాటకాలలో ప్రస్తావింపబడతాయి.

1512 లో కింగ్ మాన్యువల్ చనిపోయిన తరువాత, తాను ఆర్థికంగా చితికి పోయానని చెప్పకొనేవాడు. అయితే రకరకాల పెన్షన్లు, మూడవ జూన్ చక్రవర్తి స్నేహం ఇతనికి అండగా ఉండేవి.

జీవితాంతం నాటక రచనకే అంకితమయి రాజులకు, ప్రజాసామాన్యానికి హృదయరంజక మైన రచనలు చేశాడు.

మొత్తం వ్రాసిన 44 నాటకాలలో, 11 శ్పానిష్ భాషలో ఉన్నాయి. 14 పోర్చుగీస్ భాషలో ఉన్నాయి. తక్కినవి మణిప్రవాళ భాషలో ఉన్నాయి. పాత్రోచితంగా ఇటాలియన్, ఫ్రెంచి, లాటిన్ భాషలు ఇతడు ప్రవేశపెట్టాడు. ఇతని నాటకాలను మత ప్రాతిపదికతో కూడినవి, మామూలుగా జనరంజక మయినవి, వ్యంగ్యంతో, ప్రణయ ధోరణులతో కూడినవి అని విభాగం చేయవచ్చును. వీటి ప్రదర్శనలలో ఎన్నో ఏర్పాట్లు జరిగేవి. ఉదాహరణకు పడవ రంగస్థలం మీదకు వచ్చేది.

1513-19 నడుమ వ్రాసిన నాటకాలలో హాస్య ప్రవృత్తి ఎక్కువ.

శ్రీవిరించి

వీలండ్, క్రిస్టోఫ్ మార్టిన్ (1733-1813) : రొకాకో (Rococo) రీతికి చెందిన జర్మన్ కవి, పండితుడు. హేతువాద, మనోవికాస రంగాల నుండి సంప్రదాయ వాద, (Classicism), కాల্পనిక కవితా యుగ ప్రారంభం వరకు ఆనాటి సాహిత్యంలో వచ్చిన, పోకడ కన్నిటికీ తన రచనలలో అద్దం పట్టిన మహనీయుడు.

తలిదండ్రుల నుండి అలవడిన ధార్మిక నిష్ఠ తానార్జించిన విద్య వల్ల బలపడి ఆయన తొలి రచనలను ప్రభావితం చేసింది. 1750-60 మధ్య ఈయన రచనలలో భక్తిభావన, పవిత్రత గోచరిస్తాయి. కాని 1760 లో బైబరాక్ పట్టణానికి వెళ్లినప్పటి నుండి జీవితాన్ని మరో దృక్పథాన్నుంచి కూడా చూడవచ్చునని ఆయన గ్రహించాడు. ఇహలోక ధర్మానికున్న ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తిస్తూ తనలోని ఇంద్రియ పిపాసకు, ప్రాపంచికత్వానికి ప్రాధాన్యాన్నిస్తూ క్రమంగా హేతువాద మార్గాన్ని ఎన్నుకొన్నాడు. అప్పటి 'మైండ్' ఛాన్సలర్ అయిన గ్రాఫ్ స్టాడియన్, ఆయన అనుచరులు ఫ్రెంచ్ సాహితీ రీతుల పట్ల చూపే మక్కువ, భోగలాలసత్వంతో కూడిన వారి జీవిత విధానాలు ఈ రచయితలోని ఈ మార్పుకు కొంత వరకు కారణమని చెప్పవచ్చు. భౌతికవాదం వైపుకు పయనించే తొలి దశలో కొన్ని కామవికారం కలిగించే కవితలను వ్రాసినా, త్వరలోనే ఇంద్రియ లోలత్వానికి, హేతువాదానికి మధ్య సమతౌల్యాన్ని సాధించటానికి కృషిసాగించి *గెషిష్టే డెస్ అగథాన్* (History of Agathon, 1773) అనే రెండు సంపుటల ఉద్గ్రంథాన్ని రచించాడు. మనస్సు గతినీ సాహిత్య పరంగా చిత్రించిన తొలి నవలగా దీనిని ప్రశంసించారు.

1762-66ల మధ్య 22 షేక్స్పియర్ నాటకాలను జర్మన్ భాష లోకి ఈయన అనువదించాడు. *స్ట్రమ్ అండ్ డ్రాంగ్* (Storm and Stress) నాటక రచయితలమీద ఈ అనువాదాల ప్రభావం ఎంతైనా ఉంది. కొంత కాలం తత్వశాస్త్ర ఆచార్యుడుగాను, వీమర్ రాకుమారులకు అధ్యాపకుడుగాను పనిచేశాడు. కాని అధ్యాపక వృత్తి తనకు సరిపడదని త్వరలోనే తెలుసుకొని రచనా వ్యాసంగానికే తన శక్తి యుక్తులను అంకితం చేశాడు. *డీ ట్యూట్జ్ మెర్కూర్* (The German Mercury) అనే సాహిత్య పత్రికను స్థాపించి 37 సంవత్సరాల పాటు సమర్థంగా నిర్వహించాడు. జీవితంలో చివరిదశలో ప్రామా

ణిక సాహిత్యం వైపుకు దృష్టి మరలించి గ్రీక్, రోమన్ రచనలను కొన్నింటిని జర్మన్ భాషలోకి అనువదించాడు. 1780 లో ఆయన రచించిన ఓబరాన్ (Oberon) అనే ద్వంద్వార్థ మహాకావ్యం (epic) రానున్న భావకవితా యుగానికి నాంది అనిచెప్పవచ్చును. అయితే భావ కవితా వాదానికి బద్ధశత్రువునని చెప్పకొన్న ఈయన రచనలలోనే దాని ఛాయలు కనిపించటం విచిత్రమైన విషయం.

కె.జి. సూర్య

వీసెల్, ఎలీ(జర్) (1928--) : రొమేనియాలో పుట్టిన అమెరికన్ నవలా రచయిత. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో యూరప్ అంతా ఎలా ధ్వంసం అయిందో ఇతని రచనలు వర్ణిస్తాయి. ఇతని బాల్యం యుద్ధ ప్రసక్తి లేని ప్రశాంత ప్రాంతంలో ప్రార్థన, కీర్తనల నడుమ జరిగిపోయింది. 1944 లో వీసెల్ తో సహా నగరంలోని యూదు లందరినీ నాజీలు ఆస్పిజ్ ప్రాంతా లకు తరిమివేశారు. అతని కుటుంబ సభ్యులు దాదాపు అందరూ చంపబడ్డారు. బానిసీడుగా బుటెన్ వార్డ్ కు వెళ్లాడు వీసెల్. యుద్ధానంతరం పారిస్ లో స్థిర పడి పోర్చెస్ లో చదువుకున్నాడు(1948-51). అప్పుడే ఫ్రెంచ్, ఇజ్రేయిల్ పత్రికలకు రచనలు చేయడం ఆరంభించాడు. 1956 లో అమెరికా వెళ్లి, 1963 నాటికి ఆదేశపు పౌరస్వత్వం సంపాదించాడు. 1972 నుంచి న్యూయార్క్ సీటీ కాలేజీలోనూ, 1976 నుంచి బోస్టన్ కాలేజీలోనూ ప్రొఫెసర్ గా ఉన్నాడు.

ప్రాన్సాయిస్ మారియక్ అనే స్నేహితుడు, నవలా కారుడు యుద్ధ వాతావరణం, పరిణామాలను గురించి రచనలు చేయమని ఇతన్ని ప్రోత్సహించాడు. ఫలితంగా *అండ్ ది వరల్డ్ హోజ్ రిమెయిన్స్ సైలెంట్* (1956) అనే రచన వెలువడింది. ఇది యిడ్డిష్ భాషలో వచ్చి తరువాత ఆంగ్ల అనువాదం పొందింది. *ది టౌన్ బియాండ్ ది వాల్* (1964) మానవ నిరసనను పరిశీలించే నవల. 1970 లో ప్రచురిత మయిన *ఏ బ్లెగర్ ఇన్ జెరుసలేం* మనిషి ఎందుకు హత్యాకాండలకు దిగుతాడు, ఏ హక్కుతో తాను జీవిస్తాడు అనే అంశాలపైన చేసిన తాత్విక పరిశీలన. సంప్రదాయ పూర్వ రచనకేగాక, కామూ, సార్త్ర్, వంటి ఫ్రెంచ్ రచయితలు ఇతనిని ప్రభావించి చేశారు. వీసెల్ రచనలన్నిటిలోనూ మానవుడు పడే యాతన, మానవాళి లక్షణాలపై వ్యాఖ్యానాలు, వాటిలోని అప లయలకు పరిష్కార మార్గాలు సూచితం అవుతాయి. శ్రీవిరించి

వుల్ఫ్, తామస్ (1900-38) : అమెరికన్ నవలా రచయిత. మొదటి నవల *లుక్ హోమ్ వార్డ్స్ ఏంజెల్* (1929) నుంచి పేరు తెచ్చుకుంది.

తల్లి దండ్రులను తన నవలలలో పాత్రలుగా చేసి, వారి నిజ జీవితాన్ని ప్రదర్శించాడు. 1916 లో నార్త్ కెరాలినా యూనివర్సిటీలో చేరి, అక్కడే అనేక ఏకాంకి కలు వ్రాశాడు. నాటక రచయిత అవడంకోసం 1920 లో హార్వర్డ్ వర్క్ షాప్ లో చేరాడు. 1923 లో *వెల్ కం టు అవర్ సీట్* ప్రదర్శించబడింది. మొదటి నవల 1957 లో నాటకీకరించబడింది.

1923 లో న్యూయార్క్ కు వచ్చి మధ్య మధ్య ప్రయాణాలు మినహాయించి జీవితాంతం అక్కడే ఉండి పోయాడు. *ఆఫ్ టైం అండ్ ది రివర్* (1935) అతని ప్రధాన రచన. అతని మరణానంతరం ఎడ్వర్డ్ ఆస్టెల్ అనే స్నేహితుడు సంపాదకత్వం వహించి అతని వ్రాత ప్రతుల నుండి రెండు నవలలు పరిష్కరించి ప్రకటించాడు.

ది నెబ్ అండ్ ది రాక్ (1939), *యూ కాంట్ గో హోం ఎగైన్* (1940) మరి కొన్ని అసంపూర్ణ రచనలను కూడా అతడు ప్రకటించాడు.

వుల్ఫ్ కి సంబంధించిన అనేక పత్రాలు హార్వర్డ్ లో భద్రపరచబడ్డాయి.

ది స్టోరీ ఆఫ్ ఏ నావెల్ (1936) అనే రచనలో తాను ఎడిటర్ మాక్స్ వెల్ పెర్కిన్స్ తో కలిసి పని చేసి మొదట రెండు నవలలను ఎలా వెలికితేగలిగాడో వివరిస్తూ వ్రాశాడు. ఆత్మశ్రయమయిన ఇతని రచనలు ఆనాటి సమకాలీన సమాజ వ్యవహారాలు అవగతం చేసుకోటానికి దోహదం చేస్తాయి.

శ్రీవిరించి

వుల్ఫ్, వర్జీనియా (1882-1941) : నూతన భావాలతో, నూతన ప్రయోగాలతో నవలా ప్రక్రియకే నూతన రూపాన్ని సమకూర్చిన మహారచయిత్రి. అంతే కాక ఆనాటి విమర్శకులలో మేటి. తండ్రి 'సర్ లెస్లీ స్టీఫెన్' వద్ద బాల్యంలో అభ్యసించిన విద్య తప్ప, పాఠశాలలు, కళాశాలలు ఆమె ఎరుగదు. తండ్రి మరణానంతరం లండన్ లో నివాస మేర్పరచు కోడంతో సాహితీ ప్రియుల పరిచయాన్ని, గౌరవాన్ని సంపాదించుకుంది. ప్రసిద్ధి చెందిన బ్లామ్స్ బరీ వర్గానికి ఆమె సన్నిహితురాలైంది. 1912 లో రియోనార్డ్ వుల్ఫ్ ను వివాహం చేసుకుంది. ఆమె రచనలను ఆమె భర్త తన స్వంత ముద్రణాలయంలో ముద్రించి ప్రచురించేవాడు.

పుల్ప్ 1915 లో *ది వాయేజ్ ఔట్* (The Voyage Out), 1919 లో *నైట్ అండ్ డే* (Night and Day) అనే

నవలలు వ్రాసి ఆ తరువాత నవలా ప్రక్రియలో నూతన ప్రయోగాలు ప్రారంభించింది. అనుభవ మనేది ఒక నిరవధిక ప్రవాహం మనే విషయాన్ని నొక్కి చెప్ప దలచుకొంది. మనస్సును చేతనా ప్రవంతి (Stream

of consciousness) గా భావించి దానిని పట్టి చూపించటానికి ప్రయత్నించింది. కాలాన్ని గురించిన మీమాంస పట్ల కూడా ఆమె ఆసక్తిని చూపించింది. మన అనుభవంలో అది క్షణాలనే వేరు వేరు పూసలతో కూర్చిన దండగానూ, సంవత్సరాలు, శతాబ్దాలుగా సాగిపోయే మహా ప్రవాహంగానూ ఎలా కనిపిస్తుందో ఆమె అవగాహన చేసుకొని, ఈ విషయాలను తన రచనలలో చూపటానికి ప్రయత్నించింది.

1922 లో ఆమె వ్రాసిన *జాకబ్స్ రూమ్* అనే నవల నుండి ఆమె రచనలలో ఈ విచిత్ర భావాలు కనిపిస్తాయి. ఆమె సృష్టించిన పాత్రలు చారిత్రకమైన కాలము పట్ల అవగాహనతోపాటు, వ్యక్తి అనుభవంలో గడుస్తున్న కాలం, (వర్తమాన కాలము) పట్ల కూడా అవగాహన కలిగి ఉంటాయి. *మి సెన్ డాలోవే* (1925), *టు ది లెట్ హౌస్* (1927) అనే నవలలలో ఆమె సాంకేతిక పరంగా నవలా రూపాన్ని పటిష్ఠం చేసింది. కథా కాలపరిధిని సంకుచిత పరచటం ద్వారానూ, తిరిగి తిరిగి కనిపించే పదచిత్రాల (Images) వాడుక ద్వారానూ నవలకు ఆమె క్రమ బద్ధమైన రూపాన్ని చేకూర్చింది. 1928 లో ఆమె వ్రాసిన *ఆర్లెండ్ మొదటి ఎలిజబెత్* రాణి కాలం నుండి 1928 వరకు సాహిత్య పరమైన ఇంగ్లండ్ ను చిత్రించే చారిత్రక ఫాంటసీ. (ఊహాచిత్రం). పురుషాధిక్య ప్రపంచంలో రచయిత్రుల పాటలను వివరిస్తూ సాగిన రచన 1928 లో ఆమె వెలువరించిన *రూమ్ ఆఫ్ వన్ ఓన్*.

చేతనా ప్రవంతి అనే క్రొత్త పంథాలో సాగిన ఆమె నవలలలో 1931 లో వెలువడిన *ది వేప్ మర్రా*

కటి. పాఠకుడు నవలలోని ఆరు పాత్రలలో ఏదో ఒక దాని మనస్సులో జీవిస్తాడు. నవల చదివినంత సేపూ పాత్రలకంటే, సంఘటనలకంటే మూలమైన అనుభవమే ప్రధానపాత్ర వహిస్తుంది ఈ నవలలో. 1937 లో *ది యియర్స్*, 1941 లో *ఇన్ బిట్చీన్ ది యియర్స్* అనే నవలలు వెలువడ్డాయి. తిరిగి తిరిగి బాధిస్తూ వచ్చిన మానసిక రుగ్మతలో ఆమె నీటిలో మునిగి చనిపోయింది. పుల్ప్ జీవిత చరిత్రను *పుమన్ ఆఫ్ లెటర్స్, ఏ లైఫ్ ఆఫ్ వర్జీనియా పుల్ప్* (Woman of Letters - A Life of Virginia Woolf-1978) గా క్వెంటిన్ బెల్ (Quentin bell) వ్రాసి ప్రచురించాడు.

కె.జి. మూర్తి

వెరిస్సిమో, ఎరిక్ లోప్స్ (1905-75): బ్రెజిల్ దేశపు నవలా రచయిత, సాహిత్య చరిత్ర రచయిత, విమర్శకుడు. బ్రెజిల్ సాహిత్యంపై ఇంగ్లీషు, పోర్చుగీస్ భాషలలో పెక్కు వ్యాసాలు వ్రాసి దానిని మిగతా ప్రపంచానికి పరిచయం చేసిన మహామహుడు. తన రచనల ద్వారా ఆధునిక బ్రెజిల్ సాహిత్యంలో వీస్తున్న కొత్త పవనాలను గూర్చి, ఆ దేశపు సాంఘిక వ్యవస్థను గూర్చి, సాంస్కృతిక వారసత్వపు సంపదను గూర్చి మిగతా ప్రపంచానికి చాటి చెప్పినవాడు.

'రియో గ్రాండ్ డో' లోని ఒక పోర్చుగీస్ కుటుంబంలో జన్మించిన వెరిస్సిమో కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితుల వల్ల విద్యాభ్యాసాన్ని కొనసాగించలేక పోయాడు. బాల్యంలోనే ఒక దుకాణంలోనూ, బ్యాంకులోనూ క్లర్కుగా పనిచేశాడు. ఆ పిమ్మట మందుల తయారీ సంస్థలో భాగస్వామిగా ఉన్నాడు. ఆ పిదప 1930లో పోర్టో ఆలిగ్రెలోని ఒక ప్రచురణ సంస్థలో ఉప సంపాదకుడుగా చేరాడు.

1933లో ఈయన రచించిన *క్లారిస్సా* పండిత పామరల దృష్టిని ఆకర్షించి అనుకోని విజయాన్ని సాదించింది. ఇది విస్తృతంగా అనువాదం పొందింది. *కామిన్ హోస్ క్రూజాడోస్* 1935 (Cross roads, 1943), *ఆల్ఫ్రెడ్ లిరియోస్ డా కాంపో* 1938 Consider the Lilies of the Field, 1947), *ఓరెస్టో ఏ సెలెన్సో* 1943 (The Rest is silence, 1946) అనే నవలలు ఈయనకు విస్తృత కీర్తిని తెచ్చిపెట్టాయి. శిల్పంలోను, భాషను వాడటంలోను ఆయన చేసిన క్రొత్త ప్రయోగాలు ఈ నవలలో కనిపిస్తాయి. మారుతున్న సాంఘిక వ్యవస్థలో వ్యక్తి ఉనికి, పరిస్థితి ఈ రచయిత

ఆలోచనలో ఎంత ప్రముఖ స్థానం వహించాయో ఈ నవలలు తెలుపుతాయి.

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో బ్రెజిలియన్ సాహిత్యాన్ని కొన్ని సంవత్సరాల పాటు ఆంగ్లంలో బోధించాడు. అక్కడి విశ్వవిద్యాలయంలో ఈయన చేసిన ఉపన్యాసాలు బ్రెజిలియన్ లిటరేచర్: వీన్ అవుట్లైన్ అనే సంపుటిగా ఆంగ్లంలో ప్రచురించటం జరిగింది.

వీరు అమెరికాకు తిరిగి వచ్చి వాషింగ్టన్ (1953-56) లో సాంస్కృతిక వ్యావహారిక శాఖకు డైరెక్టర్ గా పనిచేశారు. ఓ టెంపో ఎ వెన్టో (1949-62) అనే మూడు భాగాల నవలా మాలికలో బ్రెజిల్ చరిత్ర యావత్తు ఒక కుటుంబంలోని అనేక తరాల కథ రూపంలో చాలా ప్రశంసనీయంగా వెరిస్సిమో చిత్రించాడు. దక్షిణ అమెరికాలోని మిశ్రజాతి (Gaucha) పరిస్థితిని యథాతథంగా చిత్రించిన రచన బహుశా అదేనేమో!!

కె.జి.మూర్తి

వెర్గా, జ్యోవానీ (1840-1922) : నవలలు, కథలు, నాటకాలు అనేకం వ్రాసి ఇటాలియన్ సాహిత్యం

లోని వాస్తవిక వాదులలో 'వెర్జిమో' (అగ్రగణ్యుడు) గా గుర్తింపు పొందిన వాడు. ఈ నాడు విమర్శకులు ఆయనను అత్యుత్తమ ఇటాలియన్ నవలా రచయితగా గుర్తిస్తున్నారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతర ఇటాలియన్

రచయితలపై ఈయన ప్రభావం విస్తృతంగా కనిపిస్తుంది. సినిమా రంగంలోని నవ వాస్తవికతా (Neo-Realist) పంథాకు ప్రతీక అని చెప్పదగిన లూ థో వికాంటి నిర్మించిన ట్రెర్లా ట్రెమా (1948- The Earth Trembles) అనే సినిమా ఐ మాలవోగ్లియా అనే వెర్గా నవల ఆధారంగా తీసిందే.

కొంత కాలం ఫ్లారెన్స్, మిలాన్ నగరాలలో నివసించి 1893 లో వెర్గా తిరిగి కటానియాకు చేరుకొన్నాడు. చారిత్రక, దేశభక్తిపూరిత నవలలతో ప్రారంభించి మనోవి

శ్లేషణ, భావావేశ లక్షణాలకు (Romance elements) ప్రాధాన్యాన్ని ఇచ్చే ఈవా (1873), టైగర్ రియాలె (1873), ఈరోస్ (1875) వంటి నవలలను కూడా ఈ రచయిత రచించాడు.

విటా డీ కాంపి (1880 - Life in the Fields), నావెల్లి రస్టికానా (1883 - Rustic Tales) అనే కథానికలు, ఐ మాలవోగ్లియా (1881), మాస్ట్రో - డాన్ గెసువాల్డో (Maestro-don Gesualdo, 1889) అనే నవలలు, కెవెలిరియా రస్టికానో (1884) అనే నాటకం ఈయనకు అపారమైన కీర్తి ప్రతిష్ఠల నార్జించి పెట్టిన రచనలు. ప్రగాఢమైన అనుభూతి, నిర్వృంద్యమైన స్పష్టత ఈయన రచనలలోని వాస్తవికతకు వన్నె తెచ్చాయి. భౌతిక సంపదకోసం మనిషి పడే ఆరాటం, దాని పర్యవసానం వెర్గా కథానికలలో తరచు కనపడే వస్తువులు. ఈయన రచనలలో చాలా వాటిని ఆంగ్లంలోకి అనువదించటం జరిగింది.

కె.జి. మూర్తి

వెర్గ్లాండ్, హెన్రిక్ ఆర్నాల్డ్ (1808-45) : నార్వేదేశపు ప్రముఖ జాతీయ కవి. వెర్గ్లాండ్ మానవతా దృక్పథంతో కూడుకొన్న పనులు, విప్లవాత్మకమైన భావాలు, స్వాతంత్ర్య ప్రియత్వం అతనిని మహోన్నత వ్యక్తిగా తీర్చిదిద్దాయి. అతడు నార్వే దేశ స్వాతంత్ర్యానికి ప్రతీకగా నిలచాడు. వెర్గ్లాండ్ నాయకత్వం వహించిన 'దేశభక్తు' ల వర్గానికి, జోహాన్ వెల్ హేవన్ నాయకత్వం వహించిన డేనిష్ మేధావి వర్గానికి మధ్య ప్రారంభమైన ఆదర్శాల సంఘర్షణ 19 వ శతాబ్దం చివరి వరకూ కొనసాగింది.

వెర్గ్లాండ్ చాలా సాహిత్య ప్రక్రియలలో విపులంగా రచనలు సాగించినా, అతని కవిత్వం మాత్రం శాశ్వతంగా నిలచిపోయింది. స్కేబెల్సెన్, మెనెస్కెట్ ఆగ్ మెసియాస్ (1830, Creation, Humanity and Messiah), డిగ్ బె ఫోర్ సె రింగ్ (1829; Poems, First Cycle), శ్వానియోలెన్ (1933; The Spaniard), ఫర్ ఆర్ బైడ్ క్లా సెన్ (For the Working Class), జోడెన్ (1842; The Jew)- ఇవి వెర్గ్లాండ్ ప్రసిద్ధ రచనలలో కొన్ని. జాన్ వాన్ హుయిసమ్స్ బ్లోమ్ స్టెర్ సెకె (1840; "Jan van Huysums Flowerpiece) డోన్ ఎంజెల్స్ కెలాడ్ (1844; The English Pirolot) ఈ రెండూ వెర్గ్లాండ్ విశిష్ట కావ్యాలుగా పేరు పొందాయి.

వెర్గ్లాండ్ కు క్రొత్త నార్వే అన్నా, ఆ దేశ ప్రజలన్నా 1814 నాటి ఆదేశ సంవిధాన మన్నా అచంచలమైన

భక్తి విశ్వాసా లుండేవి. అట్లని అతని స్వదేశాభిమానం దురభిమానంగా ఎన్నడూ మారలేదు. అతడు తన అభిప్రాయాలను ఎప్పుడూ నిర్మోహమాటంగా వెలిబుచ్చేవాడు. అందువలన ఎప్పుడూ అతనికి ప్రబలమైన విరోధి పక్షం ఉండేది. విరోధి పక్షంతో పోరాడటంలోనే అతని కాలం ఖర్చయ్యేది. అతని కవిత్వంలో సాధించరాని ఆశాభావం తొంగి చూసేది. యూదులను దేశ పౌరులుగా అంగీకరించక పోవడం గురించి నార్వే సంవిధానంలో ఉన్న పేరాగ్రాఫును రద్దు చేయాలని వెర్గ్లాండ్ తీవ్ర పోరాటం సాగించాడు. కాని తన పోరాటం ఫలించకముందే అతడు కన్ను మూశాడు.

జి.ఆ.నా.

వెర్నెల్, ఫ్రాంజ్ (1890-1945) : జర్మన్ కవి, నాటక కర్త, నవలా రచయిత. వాస్తవికతకు ప్రాధాన్యమివ్వకుండా ఆత్మగతమైన స్వీయ అనుభవాన్ని స్వంత బాణీలో తెలియజేప్పే 'ఎక్స్ప్రెషనిస్ట్' (Expressionist) కవిగా అనన్యమైన కీర్తి నార్జించినవాడు. నాజీ చర్యలతో ప్రత్యక్ష అనుభవం గల ఈ రచయిత విశ్వమానవతా వాదాన్ని, మత విశ్వాసాన్ని బలపరిచాడు.

చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలు చేసుకొంటూనే ఒక గీత సంపుటిని ప్రచురించాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ఇటాలియన్, గెలీసియన్ రణరంగాలలో పోరాడిన తరువాత యుద్ధ వ్యతిరేకిగా మారి, పదిమంది చేరే చోటల్లా శాంతికాముకతను ప్రేరేపించే కవితలను చదవటం ప్రారంభించాడు. ఫలితంగా కారాగారం పాలయ్యాడు. యూరిపైడిజ్ రచించిన ట్రోజన్ విమెన్ ను కొద్ది మార్పులతో తన తొలి నాటకంగా 1916 లో ప్రదర్శింపజేశాడు. అది బెర్లిన్ లో విజయవంత మైంది. 1924 లో వైర్, రోమన్ డెర్ ఒపర్ (Verdi, A Novel of the Opera, 1925) అనే అతని తొలి నవల వెలువడింది. డీ వర్జిగ్ టేజ్ డెస్ మూసా డాగ్ (The forty Days of musa dagh, 1934) తో ఈ రచయితకు అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి వచ్చింది. ఫ్రెంచ్ వారు తమను రక్షించే వరకు తమని తాము ఆర్కీనియన్లు ఎట్లా వీరోచితంగా రక్షించుకొన్నారో తెలిపే గొప్ప నవల ఇది.

నాజీ వికృత చర్యలను ముందుగానే పసిగట్టగల ఈ యూదు రచయిత ముందుగానే ఫ్రాన్స్ కి వెళ్లి ఫ్రాన్స్ ను జర్మనీ ఆక్రమించిన తరువాత అతికష్టం మీద అమెరికాకు వెళ్లగలిగాడు. ఫ్రాన్స్ పతనాన్ని ఇతివృత్తంగా తీసుకొని జాకొబిన్స్కీ అండ్ డెర్ ఒబర్స్ట్రా అనే నాటకాన్ని 1944 లో రచించి న్యూయార్క్ లో విజయవంతంగా ప్రదర్శించి

పజేశాడు. అమెరికాను సురక్షితంగా చేరితే 'సెయింట్ బెర్నాడెట్' ను గురించి కావ్యం వ్రాస్తానని మొక్కుకొన్న ఈ యూదురచయిత డాన్ లైడ్ వాన్ బెర్నాడెట్టి (1941: The song of Bernadette, 1942) వ్రాసి ఆ మొక్కును తీర్చుకొన్నాడు.

కె.జి. మూర్తి

వెర్లెయ్న్, పాల్ (1844-96) : ఫ్రెంచ్ భావకవి. ఉద్యోగం కంటే ఛందోరూపాలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిచ్చే 'పర్నాసియన్స్' (Parnassians) తో కొంతకాలం సన్నిహితంగా ఉన్నాడు. తరువాత కొంతకాలం 'సింబాలిస్ట్' (Symbolists) లకు నాటకాలు వ్రాసేవాడుగా ఉన్నాడు. 'స్టేఫేన్ మల్లార్మే' (Stephane Mallarme), 'ఛార్లెస్ బోడేర్' (Charles Baudelaire) లతో కలిపి ఈయనను కూడా 'డికేడెంట్స్' (Decadents) లో ఒకడుగా వ్యవహరించటం జరిగింది.

వెర్లెయ్న్ 14 సంవత్సరాల వయస్సులోనే ఒక కవి తను వ్రాసి అప్పట్లో మహాకవి అయిన విక్టర్ హ్యూగోకు పంపి ఆయన మెప్పును పొందాడు. 1862 లో లాటిన్ అనువాదానికి కాలారియట్ (ఒకపట్టా) ను పొంది, ఒక భీమాసంస్థలో గుమాస్తాగా చేరాడు. అయితే రచనా వ్యాసంగాన్ని సాగిస్తూనే ఉన్నాడు. కవులు సమావేశమయే హోటళ్లలోనూ, గొప్పవారి ఇళ్లలోనూ ఆ నాటి ప్రముఖ కవులందరితోటి పరిచయ మేర్పరచుకొన్నాడు. 'మల్లార్మే' (Mallarme), విలయర్స్ డి ఎల్ ఐల్ యాడం, అనటోల్ ఫ్రాన్స్ వంటి రచయితలకు సన్నిహితుడయ్యాడు. 1866 లో సమకాలీన కవితా సంకలనం ఒకటి లె వర్నాశి కాంటెంపోరెయిన్, అనే పేరుతో వెలువడింది. అందులో ఈ రచయిత కవితలు ఎనిమిది ఉండటం గమనించదగిన విషయం.

అదే సంవత్సరంలో ఈ రచయిత తన తొలి కవితా సంపుటిని ప్రచురించాడు. ఇందులో బాడిలైర్, లెకాంటి డి లైల్ కవితలకు అనుకరణలు కొన్ని ఉన్నా, ఈ పొయెమ్స్ శాటర్నియన్స్ లో తన బంధువు ఎలిసా పట్ల తన ప్రేమ, దాని వైఫల్యం వల్ల కలిగిన విషాదం ప్రతిబింబించే కవితలు కూడా ఉన్నాయి. 1870 లో 'మాథిల్డె మాట్' (Mathilde Maute) ను వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆ వివాహం తనను ఎంతగా మార్చగలదని ఆశించాడో లా బోన్ ఛాన్సన్ (La Bonne chanson) లో వ్యక్తపరుస్తాడు. దురదృష్టవశాత్తు ఆ వివాహం విఫలమై అతనిని విషాదంలో ముంచివేసింది. అదే సమయంలో ఆయనకు పరిచయమైన యువకవి 'ఆర్థర్ రింబాడ్' తో

అత్యంత ప్రేమ పూరితమైన సాన్నిహిత్యం ఏర్పడి, అతనితో కలిసి ఇంగ్లండు, బెల్జియంలు పర్యటించాడు. ఈ కాలంలో రోమాన్సెస్ సాన్స్ పెర్లోల్స్ ('Songs without words') అనే ఎక్స్ప్రెషనిస్ట్ గీతికా సంకలనాన్ని ప్రకటించాడు. బ్రసెల్స్ లో రింబాడ్ తో కలహించి అతనిని రివాల్వరుతో పేల్చి గాయపరిచినందుకుగాను ఈ కవి 2 సంవత్సరాల కారాగార శిక్ష అనుభవించాడు.

పశ్చాత్తాపం, కారాగారవాసానుభవం, ఉత్తమ గ్రంథ పఠనం అతనిలో చాలామార్పును తెచ్చింది. రింబాడ్ చేత పూర్తిగా తిరస్కరించబడిన తరువాత ఇంగ్లండు వెళ్లి అక్కడ ఫ్రెంచ్ భాష, చిత్రకళ భోదిస్తూ తన హుందాతనంతోను, రచనలతోను అక్కడి వారి మన్ననలను పొందాడు. టెనిసన్, స్విన్ బర్న్ వంటి కవుల అభిమానాన్ని సంపాదించుకొన్నాడు. ఆయన కేథలిక్ క్రైస్తవుడై ఆ మత విశ్వాసాలను తన రచనలలో ప్రస్ఫుటింపచేశాడు. 1880 లో ప్రకటితమైన సాజెస్సీ (Wisdom) సంపుటిలోని చాలా గీతికలు ఈ కోవకు చెందినవే!

సాహిత్య పరంగా 1882 నుండి ఆయనకు గుర్తింపు లభించింది. 1874 ప్రాంతంలో వ్రాసిన ఆర్ట్ పాయిటీక్ లోని కొన్ని కవితలను యువ 'సింబాలిస్టులు' ఎంతో ఉత్సాహంగా కొనియాడారు. అయితే ఆ సింబాలిస్టులు సాంప్రదాయిక రూపాలను, అంత్యప్రాసలను పూర్తిగా వదిలివేయటంతో ఈ రచయిత వారితో సంబంధాలను తెంచి వేసుకొన్నాడు.

చివరి రోజులలో ఈ రచయిత మద్యానికి, వ్యభిచారానికి బానిస అయి బతుకు తెరువుకోసం వ్రాయవలసిన దుర్భర పరిస్థితికి లోనయ్యాడు. ఆమర్ అనే కవితా సంపుటి, లె పాయిటీస్ మాడిట్స్ అనే ఆరుగురు కవుల సంక్షిప్త జీవిత చరిత్రల సంపుటి, మెస్ హోపీ టాక్స్, మెస్ ప్రీజన్స్ (Mes Prisons), కన్ఫెషన్స్, నోట్స్, ఆటో బయోగ్రఫీక్స్ (Confessions, notes, autobiographiques) మొదలైనవి ఈయన చివరి రోజులలోని కొన్ని రచనలు.

కవిగా వెర్దెయ్స్ రొమాంటిక్ కవులకు, సింబాలిస్టులకు మధ్యస్థంగా ఉన్నాడని చెప్పవచ్చు. ఫ్రెంచ్ భాష యొక్క సంగీత లక్షణాన్ని చక్కగా వెలికి తీసుకువచ్చిన వాడుగా ఈయనను ఈ నాటికీ చెప్పకొంటారు. కవితా రూపానికే ఎన్నో వన్నె చిన్నెలను దిద్దిన మహారచయిత వెర్దెయ్స్.

కె.జి.మూర్తి

వెర్దెయిర్స్, ఎమిలీ (1855-1916) :

ఫ్రెంచ్ భాషలో రచనలు చేసిన బెల్జియం

దేశపు మహాకవి.

రచనల పటిమ

లోను, విస్తృతి

లోను ఈయనను

విక్టర్ హ్యూగో,

వాల్ట్ విట్ మన్ లతో

పోల్చటం జరి

గింది. 'లావైన్'

లో న్యాయ

శాస్త్రాన్ని అధ్య

యనం చేసే రోజు

లలో (18575-81)

లాజీన్-బెల్జిక్ (1881) అనే ప్రసిద్ధ పత్రికను స్థాపించి నడుపుతున్న 'మేక్స్ వాలర్' (Max Waller) తో పరిచయ మేర్పడింది. 1890-99 మధ్యలో బెల్జియంలో సాహిత్య, కళా రంగాలలో కనిపించిన పునరుజ్జీవనానికి కారణభూతులైన రచయితల సంఘంలో ఈ రచయిత ప్రధానపాత్ర వహించాడు.

లెజ్ ఫ్లామాండిన్ అనే పేరుతో ఈయన ప్రచురించిన తొలి కవితా సంపుటి (1883) పండిత పామరుల దృష్టిని వెంటనే ఆకట్టుకుంది. భావకవి (Lyric poet) గా ఈయనకు కీర్తి తెచ్చిపెట్టిన రచనలలో కొన్ని: లెజ్ వి సేజెస్ డి లావై (1899), లెజ్ ఫోర్మెస్ టమట్టా సెస్ (1902), లెజ్ బెండ్రె సెస్ ప్రిమియర్స్ (1904), హెలెన్ ఆఫ్ స్పార్టా (1916).

భాష ఆయన చేతిలో కుమ్మరివానిచేతిలో మట్టిముద్ద వంటిది. దానిని ఎలా మలుచుకోవాలంటే అలా మలుచుకునే శక్తి ఆయనలో ఉన్నది. దానికి ఎట్టి సాగసులు అమర్చకుండానే పటిష్ఠతను చేకూర్చి తన భావ ప్రకటనకు వాడుకొన్నాడు. పటిష్ఠమైన, విస్తృతమైన ఆయన ఆలోచనా దృష్టి, భాషపై ఆయనకున్న అధికారం ఆయన నొక గొప్ప భావకవిగా (lyrical poet) చేశాయి.

ఈయన ఇతివృత్తాలను 3 రకాలుగా విభజించవచ్చు. ఫ్లాండర్స్ నగరానికి సంబంధించినవి, మానవ కళ్యాణానికి, శ్రామిక జీవుల విమోచనానికై సాగే పోరాటానికి ఉపయోగపడేవి, మానవునిలోని శక్తికి, భార్యపట్ల ఆయనకు గల అవగాహనతో కూడిన ప్రేమకు సంబంధించినవి. కుటుంబపరమైన సుఖ సంతోషాలను వ్యక్తం చేయటంలో వెర్దెయిర్స్ దిట్ట. ఫ్లాండర్స్ నగరాన్ని కేంద్రంగా చేసుకొని

పారిశ్రామిక యుగపు సౌందర్యాన్నీ, ప్రకృతిపై మేధ సాధించిన విజయాన్నీ చిత్రించిన గీతాలు ఎక్కువగా ప్రజాదరణ పొందాయి.

కొన్ని నాటకాలూ, కథానికలూ కూడా వ్రాసినా కవిగానే ఈయనను ప్రధానంగా గుర్తించారు.

కె.జి. మూర్తి

వెల్స్, హెర్బర్ట్ జార్జ్ (1866-1946) : ఇంగ్లీషు నవలా కారుడు, పత్రికా రచయిత, చరిత్రరచయిత, సామాజిక శాస్త్రవేత్త, ప్రసిద్ధ సైన్స్ నవలా (Science fiction) రచయిత. *ది టైమ్ మెషీన్* (1895), *ది ఇన్విజిబుల్ మాన్* (1897), *ది అవుట్ లైన్ ఆఫ్ హిస్టరీ* (1920) అనే చరిత్ర గ్రంథము ఈయనకు శాశ్వత కీర్తిని తెచ్చిపెట్టాయి.

ఒక పేద కుటుంబంలో జన్మించిన వెల్స్ లండన్ లోని 'నార్మల్ స్కూల్ ఆఫ్ సైన్స్' లో అధ్యయనం చేశాడు. అక్కడ డిగ్రీ తీసుకోలేకపోయాడు గాని సైన్స్ పట్ల, సైన్స్ సాధించగలవాని పట్ల ఒక రకమైన వ్యామోహాన్ని పెంచుకొన్నాడు. ముందు ముందు సైన్స్ రచనలు చేయటానికి ఈ వ్యామోహమే ఎంతో ఉపయోగించింది. అనారోగ్యం, అనాసక్తికరమైన వైవాహిక జీవితం ఆయనను క్రుంగదీశాయి.

రెండవ వివాహం తరువాత రచయితగా స్థిరపడవలసిన అవసరాన్ని గుర్తించి పత్రికలకు వ్రాస్తూ ఉండటం ప్రారంభించాడు. 1895 లో వ్రాసిన *ది టైమ్ మెషీన్*, 1898 లో వ్రాసిన *ది వార్ ఆఫ్ ది వరల్డ్* అనే నవలలు కీర్తిని, ధనాన్ని తెచ్చిపెట్టటంతో పల్లె ప్రాంతాలలో స్థిరపడి తన కాలాన్ని పూర్తిగా నవలా రచనకే వినియోగించ గలిగాడు. దానితో ఆయన ఆరోగ్యం కూడా మెరుగు గయింది.

1902 లో వ్రాసిన *లేడీ* అనే నవలలో ఎటువంటి జీవిత భాగస్వామికోసం తాను వెతుక్కుంటున్నాడో తెలుపుతాడు. తరువాత ఆయన బుద్ధి రాజకీయాలవైపుకి మళ్లింది. అప్పట్లో ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తున్న 'ఫేబియన్ సోషలిస్టు' లతో కలిసి పనిచేశాడు. కాని శ్రామిక వర్గాల కష్టాలను చూచిన వారే తప్ప, అనుభవించిన వారెవరూ లేరని తెలిసి వారి పట్ల హేళన, నిరసన ప్రదర్శిస్తూ, 1909 లో *ఆన్ వెర్నోనికా* అనే నవల వ్రాశాడు. 1911 లో *ది న్యూ మెకీయవెల్లి*, 1915 లో *బూన్* (Boon) వ్రాశాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం, దాని ఫలితాలు ఈయనలో యుద్ధం పట్ల ఏహ్యభావాన్ని కలిగించాయి. రాజకీయ

నాయకులు, పాలనాదక్షులు న్యాయమైన సంధి కుదుర్చుకోలేక పోవటంతో మానవజాతి మనుగడే ప్రమాదంలో పడకూడదనే భావాన్ని ప్రజలలో కలిగించటానికే *ది బెట్ లైన్ ఆఫ్ హిస్టరీ* అనే ఒక మిలియన్ పదాలు ఉండే గ్రంథాన్ని ఒక సంవత్సర కాలంలోనే వ్రాశాడు. 1919 లో *ది సైన్స్ ఆఫ్ లైఫ్*, 1932 లో *ది వర్క్ వెల్త్ అండ్ హేపీనెస్ ఆఫ్ మాన్ కైండ్*, 1934 లో *ఎక్స్ ప్రిమెంట్ ఇన్ ఆటోబయోగ్రఫీ* గ్రంథాలు వ్రాసి చిన్నతనంలో బ్రతకటానికి బడిపంతులై అష్టకష్టాలు అనుభవించిన వెల్స్ మానవజాతికే అధ్యాపకుడయ్యాడు. ప్రపంచశాంతి అవసరాన్ని ప్రచారం చేయటమే చివరి రోజులలో ఆయన ధ్యేయం. ఈ సందర్భంగా రూజ్ వెల్స్ ను, శ్వాలిన్ ను కూడా కలసి సిద్ధాంతపరమైన వారి విభేదాలను తగ్గించటానికి కృషి చేశాడు.

కె.జి. మూర్తి

వేగా, గార్బిలాసో డి లా (1539-1616) : దక్షిణ అమెరికాలోని ఇండియన్ చరిత్ర, శ్వానిష్ సాహస యాత్రికుల, సైనికుల వీరగాథలు రచించిన ప్రసిద్ధ శ్వానిష్ చరిత్రకారుడు.

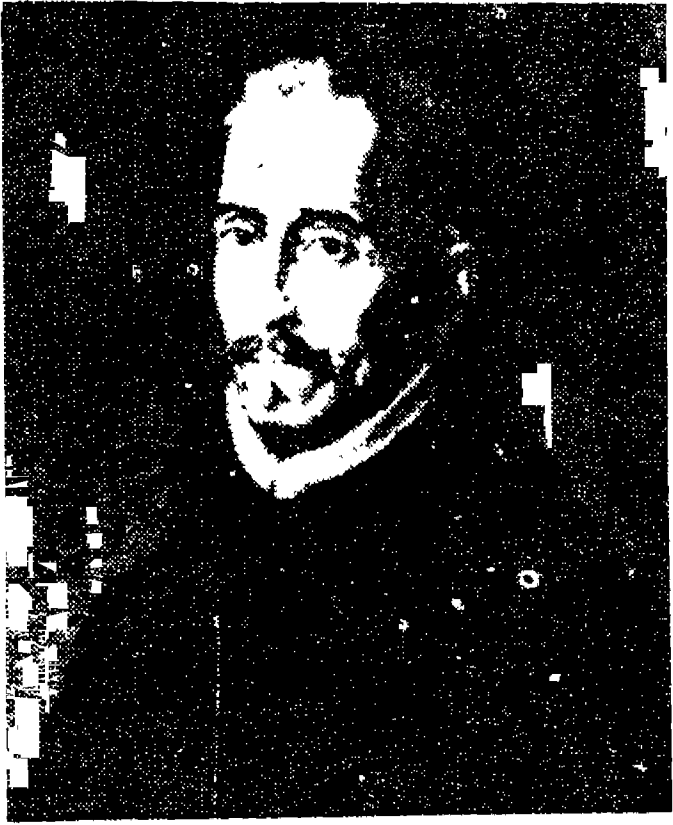
తండ్రి సెబాస్టియన్ గార్బిలాసో డి లా వేగా పెద్ద శ్వానిష్ భూస్వామి. తల్లి 'ఇన్ కా ఇండియన్' రాకుమారి. ఆ రాకుమారి సెబాస్టియన్ ను వివాహం చేసుకోకుండానే వేగాకు జన్మనిచ్చింది. అందుచేత ఈయనకు ఇన్ కాల సంప్రదాయాలు, శ్వానిష్ లక్షణాలు అలవడ్డాయి. శ్వానిష్, లాటిన్ భాషలను అధ్యయనం చేశాడు. అప్పుడు పెరూలో జరుగుతున్న అంతర్యుద్ధాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసి తరువాత తన చరిత్రలో దాన్ని పొందుపరిచాడు. 1560 లో స్పెయిన్ కు వెళ్లి సైన్యంలో చేరాడు. అందులో కెప్టెన్ స్థాయికి వెళ్లి దానిని వదలి వేసి చివరకు మతాచార్యుడుగా స్థిరపడ్డాడు.

యూదు జాతీయుడు, మానవతావాది అయిన 'లియాన్ హిబ్రియో' ఇటాలియన్ భాషలో వ్రాసిన *డైలాగ్ ఆఫ్ లోవ్* (Dialogues of Love) ను శ్వానిష్ భాషలోకి అనువదించటంతో ఈయన సాహితీ జీవితం ప్రారంభమైంది. ఈయనకు కీర్తిప్రతిష్ఠలు తెచ్చిపెట్టినవి రెండు గ్రంథాలు. మొదటిది: *లా ఫ్లోరిడా డెల్ ఎన్ కా*, రెండవది *హిస్టరీ ఆఫ్ పెరూ*. మొదటిది మెక్సికో ఉత్తర ప్రాంతాలకు సాగిన సాహసయాత్రల గాథ అయితే, రెండవది పెరూను స్వాధీనం చేసుకొన్న శ్వానిష్ విజేతల మధ్య సాగిన అంతర్యుద్ధాల చరిత్ర.

శ్చానిష్ సాహితీ పునరుజ్జీవన రచయితలలో ముఖ్యంగా పేర్కొనదగినవాడు.

కె.జి. మూర్తి

వేగా, లూప్ డి (1562-1635) : శ్చానిష్ స్వర్ణయుగానికి చెందిన ప్రతిభావంతుడైన నాటకకర్త.

'సెర్వాంటెస్' ఈ వేగాను 'సృష్టిలోని అద్భుతం' అని వర్ణించాడు. వేగా రచనలలో నేడు మనకు 431 నాటకాలు, 50 లఘు ధార్మిక నాటకాలు లభిస్తున్నాయి. వేగా అల్లిక పని చేసే కుటుంబంలో జన్మించినా,

స్వయంకృషితో, అపారమైన మేధాశక్తివలన సాహిత్య ప్రపంచంలో దేదీప్యమానంగా వెలుగొందగలిగాడు. వేగా 'వేలెన్నియన్' నాటక కారుడైన క్రిస్టాబాల్ డి వైరూస్ (1550-1609) రచనలవల్ల గాఢంగా ప్రభావితం అయ్యాడు. తన సృజన సామర్థ్యం వల్ల సంప్రదాయ, నవ్య సంప్రదాయ సిద్ధాంతాలను కాదని, ఛందో వైవిధ్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ మోదాంత, విషాదాంత నాటకాలను మేళవించి క్రొత్త రకమైన కామెడియా (Comedia) ను రూపొందించాడు.

వేగా నాటకాలను ముఖ్యంగా రెండు రకాలుగా విభజించవచ్చును. వీరరస ప్రధానమైన ఇతివృత్తం, శ్చానిష్ దేశ వాతావరణం కలిగిన చారిత్రక నాటకాలు మొదటి వర్గంలోనివి. సమకాలీన సంయోగ వియోగ ప్రణయ కథలు ఆధారంగా రచింపబడిన సాంఘిక నాటకాలు రెండవ వర్గంలోనివి. లూప్ డి వేగా తన చారిత్రక నాటకాలకు మధ్యయుగ చరిత్రలోని రొమాంటిక్ కథలను, జనప్రియ జానపద కథలను వస్తువులుగా స్వీకరించాడు. శ్చానిష్ జాతి గౌరవాన్ని సముజ్జ్వలం చేసే విధంగా నాటకాలను మలచాడు. రాజరికం పట్ల భక్తి శ్రద్ధలు, కేథలిక్ మతం పట్ల గౌరవ విశ్వాసాలు, మానవ వ్యక్తిత్వం పట్ల నమ్మకం, స్త్రీల శీలం పట్ల ఆదరం అనే భావాలను ప్రజల్లో నాటుకొనేలా నాటకాలను శక్తిమంతంగా నిర్మించాడు. లూప్ డి వేగా రచనల వల్ల శ్చానిష్ ప్రజలలో జాతీయాభిమానం పెల్లుబికింది.

శ్చానిష్ సంస్కృతిని వెల్లడించే వాహికగా కామెడియా రూపొంద గలిగిందంటే అది లూప్ డి వేగా చలువే.

లూప్ డి రచించిన 'పౌరు లందరూ సైనికులే' అనబడే నాటకంలో దుష్టులైన మాండలిక ప్రభువులను గ్రామీణులందరూ చేరి అంతమొందించి చక్రవర్తి మెప్పు పొందటం కథా వస్తువు. వేగా చారిత్రక నాటకాలు జాతీయాభిమానాన్ని ప్రబోధించి జాతీయ గౌరవాన్ని తీర్చిదిద్దేందుకు ఎంతో ఉపకరించాయి.

వేగా సాంఘికనాటకాలు వీరుల, ఉన్నత కుటుంబాల వ్యక్తుల ప్రణయగాథలు ఆధారంగా నిర్మింపబడ్డాయి. వీటిలో నౌకర్లు తమ యజమానుల అలవాట్లను, బుద్ధులను అనుకరించడం, ఎద్దేవా చేయడం కనిపిస్తుంది. ప్రేక్షకులను కడుపుబ్బ నవ్వించడం వల్ల ఈ సాంఘిక నాటకాలు అత్యంత ప్రజాదరణ పొందాయి.

వేగా నాటకాలు శ్చానిష్ సంస్కృతి పరిమళాన్ని వ్యాపింపచేయటానికి దోహదం చేసిన మాట తిరుగులేని సత్యం. వేగా దృష్టి ఎప్పుడూ ప్రేక్షకుల కరతాళధ్వనులను పొందే లక్ష్యంతోనే రచింపబడటం వల్ల, రచనలలో కళాత్మక లక్షణం లోపించిందని విద్వాంసుల అభిప్రాయం.

వేగా తన యుగం నాటి శ్చానిష్ సంస్కృతిని చాటిన శ్చానిష్ జాతీయ నాటకకర్త.

జి.ఆ.నా

వేడ్కిండ్, ఫ్రాంక్ (1864-1918) : జర్మన్ నటుడు, నాటకరచయిత. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో సమకాలీన

జర్మన్ కళాకారులను ప్రభావితం చేసిన ప్రతిభా సంపన్నుడు. వేడ్కిండ్ 'అసంబద్ధ నాటక' (Theatre of the absurd) ఉద్యమంలో అగ్రగణ్యుడు. ఇతడు ప్రాసంగిక దృశ్యాలు, అర్థరహిత సంభాష

ణలు, విరూపత, విడంబన మొదలైన లక్షణాలతో తన నాటకాలను విలక్షణంగా రూపొందించాడు. ఇతని రచనలు జర్మనీ నాటక సాహిత్యాన్ని ఫాటోగ్రాఫిక్ వాస్తవికత నుంచి అభివ్యక్తి వాదం వైపు మళ్లించి, క్రొత్త ఒరవడి సృష్టించాయి.

వేడ్కిండ్ 1872 నుంచి 1884 వరకు స్విట్జర్లాండ్లో నివసించి, శేష జీవితాన్ని మ్యూనిచ్లో గడిపాడు. ఉదర నిమిత్తం బహుకృత వేషం అన్నట్లు ఇతడు రక రకాల వృత్తులు చేపట్టాడు. భోగ లాలస, సమాజంలో లైంగిక శక్తికి గల ప్రాధాన్యాన్ని వ్యతిరేకించడం ఇతని నాటకాల ప్రధాన ఇతివృత్తం. 1891 లో వెలువడిన ఇతని విషాదాంత నాటకం *ఫూలింగ్ ఎర్వాచెన్ (ద అవేకెనింగ్ ఆఫ్ స్ప్రింగ్, 1909)* జర్మన్ సాహిత్య ప్రపంచంలో గొప్ప కలకలం సృష్టించింది. ముగ్గురు తరుణుల్లో జాగృతమైన లైంగిక వాంఛలకు సంబంధించిన ఇతివృత్తాన్ని వేడ్కిండ్ కళాత్మకంగా నిర్వహించాడు. ఈ నాటకంలో, కవితాత్మకంగాను, సుకుమారంగాను, మొరటుగాను, నిర్మోహమాటంగాను రూపొందిన సంక్షిప్త దృశ్యాల పోహళింపు ఈ నాటకం. “లూలు” నాటక చక్రంలో *ఎడ్గేస్ట్ (1895)*, *ఆర్ట్ స్పిరిట్, (1914)*, *డీ బుక్స్ డెర్ పందోరా (1904; పందోరాస్ బాక్స్, 1918)* అనే మూడు నాటకాలు లున్నాయి. ఈ రెండు విషాదాంత నాటకాలలో అధోజగత్తుకు సంబంధించిన లైంగిక చిత్రణ జరిగింది. లైంగిక స్వాతంత్ర్యానికి, కపట బూర్జువా నైతికతకు మధ్య జరిగిన సంఘర్షణలో చంపబడ్డ లూలు (Lulu) అనే స్త్రీ పాత్ర శాశ్వతమైన, నీతికి అతీతమైన స్త్రీపాత్ర వేడ్కిండ్ ఆమరసృష్టి. ఈ రెండు నాటకాలూ ఎన్నో సార్లు ప్రదర్శింపబడి ప్రేక్షకుల ప్రశంసలు పొందాయి.

వేడ్కిండ్ నాటకాలే కాక కవితలు, నవలలు, పాటలు, వ్యాసాలు కూడా రచించాడు. ఇతని నాటకాలలో ప్రసిద్ధమైనవి కొన్ని: *డెర్ మార్క్విన్ ఫాన్ కెత్ కోనిగ్ నికొల్ ఓజెర్ సో ఈస్ట్ దస్ లెబన్ (1901)*, *హిదల్లా (1904)*, *ఫ్రాంటిట్స్కా (1912)*.

జి.ఆ.నా.

వైట్, పాట్రిక్ (1912-1990) : 20 వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధంలో ఆస్ట్రేలియా సాహిత్యాన్ని గొప్పగా ప్రభావితం చేసిన మహా రచయిత. వైట్ 1973 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతిని పొందాడు.

పాట్రిక్ వైట్ లండన్లో జన్మించాడు. ఇతని విద్యాభ్యాసం ఆస్ట్రేలియా, ఇంగ్లాండులలో సాగింది. ఇతడు కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన కింగ్స్ కాలేజీలో ఆధునిక భాషలను అభ్యసించాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో కొంత కాలం పాటు రాయల్ ఏర్ఫోర్స్లో పనిచేశాడు. అప్పటికే అతడు సాహిత్య క్షేత్రంలోను, నాటక రంగంలోను కొంత కృషి చేసి, గుర్తింపు పొందాడు. రెండవ

ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసిన తరువాత వైట్ ఆస్ట్రేలియాకు మరలి వచ్చాడు. అయినా అతడు అప్పడప్పుడు కొంతకాలం ఇంగ్లాండు, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో నివసించాడు.

వైట్ మొదటి నవల *హేవీ వ్యాలీ (1939)* న్యూ సౌత్ వేల్స్ నేపథ్యంగా చిత్రింపబడింది. ఈ నవలలో డి.హెచ్.లారెన్స్, థామస్ హార్డీల ప్రభావ ముద్ర కనపడుతుంది. వైట్ తరువాతి రచనలు ఆస్ట్రేలియా వాతావరణాన్ని చిత్రించినా, మనం వాటిని దేశకాల పరిమితులలో బంధించలేం. వైట్ రచనలలో ఆస్ట్రేలియా వికాస యాత్రలోని కల్లోల దశలు స్వకీయ రూప ఆవిష్కరణకై సాగించే పోరాటం ఇవన్నీ ప్రతిభావంతంగా చిత్రింపబడ్డాయి. ఈ పోరాటంలో ప్రజలు నాగరక మర్యాదలు మరచి, ఆటవిక బర్బరతను పాటించడం కూడా మనం ఈ రచయిత నవలలో చూడగలం. వైట్ ఆస్ట్రేలియాను దర్శించిన తీరు *ద ట్రీ ఆఫ్ మ్యాన్ (1955)*, *హోజ్ (1957)*, *రైడర్స్ ఇన్ ద చారియట్ (1961)*, *ద సాలిడ్ మాండెల (1966)*, *ద ట్వీబోర్న్ ఎఫైర్ (The Twyborn Affair, 1979)* మొదలైన రచనలలో చక్కగా చూడవచ్చు.

ఇతని రచనలలో కల్పన, ప్రతీకలు, అన్వేషి, ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. మానవుని అన్వేషకరణ స్పృహ, జీవిత పరమార్థం కోసం మనిషి సాగించే అన్వేషణ వైట్ రచనలకు గొప్ప ప్రేరణ కలిగించాయి.

వైట్ నాటకాలు కూడా రచించాడు. *ద సీజన్ ఎట్ సర్నవరిల్లా, నైట్ ఆన్ బాల్టామోంట్* చెప్పకో దగ్గ నాటకాలు. ‘సిగ్నల్ డైవర్’ (1982) వైట్ విశిష్ట కథా సంకలనం.

ప్లాస్ ఇన్ ద గ్లాస్ ఇతని స్వీయ చరిత్రాత్మక రచన. ఆస్ట్రేలియా గవర్నర్ జనరల్ పాత్రకు సంబంధించి 1975 లో తలెత్తిన సంవిధానాత్మక సంక్షోభంలో పాట్రిక్ వైట్ ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించాడు.

జి.ఆ.నా.

వైదర్, జార్జ్ (1588-1667) : ఆంగ్లకవి, ప్యూరిటన్ కరపత్రకర్త; పాటలు, గేయాలు వ్రాశాడు. ఆక్స్ఫర్డ్లోని మార్గలీన్ కాలేజీలో 1604 లో ప్రవేశించి, పట్టభద్రుడు కాకుండానే బయటికి వచ్చాడు. అనంతరం 1615 లో న్యాయశాస్త్ర పఠనం ఆరంభించాడు. *ఎబ్యూ సెన్ స్క్రిప్ట్ అండ్ విప్ (1613)* అనే రచన దురాశ, అహంకారాల మీద వ్యంగ్యంగా ధ్వజమెత్తి అతనిని కొన్ని మాసాల పాటు జైలు పాలు చేసింది. జైలులోనే *ది షెఫర్డ్ హంటింగ్* అనే రచన చేశాడు. రూప నిర్మాణంలో

స్పెన్సర్ను, భావ ప్రకటనలో 'వర్డ్స్వర్త్' ను ఆదర్శంగా తీసుకున్నాడు. నాదికాదు, నాకు అక్కర్లేదు, నాకు లెక్కలేదు (I don't Have, I don't want, I don't care) అనే రచనకు తిరిగి జైలు పాలు అయ్యాడు.

1622 లో ప్రణయ కవితలు ప్రచురించాడు. తరువాత 'ప్యూరిటన్' గా మారిపోయి తత్త్వ సంబంధమైన విషయాలకే పరిమితం అయ్యాడు. *ది హిమ్స్ అండ్ సాంగ్స్ ఆఫ్ ది చర్చ్* (1623) అనేది పాత నిబంధనలు ఆధారంగా చేసికొని రచించిన గీతావళి. 1625 'ప్లేగ్' వ్యాధి సంక్రమణ సమయంలో వైదర్ లండన్లోనే ఉన్నాడు. 1628 లో *బ్రిటన్స్ రిమెంబరెన్సర్* అనే బృహత్కావ్యంలో ఆ అనుభవాన్ని అభివర్ణించాడు. మొదట ఛార్లెస్ స్కాట్లండ్పై జరిగిన దండయాత్రలలో పాల్గొనడానికి, సివిల్ యుద్ధంలో పార్లమెంటరీ పక్షం వహించడానికి మధ్య అనేక మత సంబంధమైన కీర్తనలు ఆయన వ్రాశాడు. *బ్రిటన్స్ రిమెంబరెన్సర్* అనే పేరుతో ఇవి 1641 లో ప్రచురణ అయ్యాయి. హాస్ ఆఫ్ కామన్స్ను ఆక్షేపిస్తూ వ్రాసిన అధిక్షేప రచనలకు 1660-63 మధ్యకాలంలో వైదర్ తిరిగి జైలు శిక్ష అనుభవించాడు.

ఈయన పద్య రచనలు నీరసంగా ఉన్నా వాటి వైవిధ్యం ఎన్నతగినది. గ్రామీణ భాష, చక్కని లయ మేళవించి ఇంపైన పద్యాలు, కీర్తనలు వైదర్ తయారు చేశాడు. క్రమంగా ఇతని పేరు ప్రతిష్ఠలు అంత రించిపోయి, కొంతకాలం కేవలం ప్రచార సాహిత్య కర్తగా మిగిలిపోయినా, తరువాతి కాలంలో ఉత్తమ సాహితీవేత్తగా పరిగణన పొందాడు.

శ్రీవిరించి

వైల్డ్, ఆస్కార్ (1854-1900) : ఆంగ్ల కవి, నవలా రచయిత, నాటక కారుడు, వ్యాసకర్త, సంభాషణా చతురుడు, మేధావి. బహుముఖ ప్రతిభాసంపన్నుడైన వైల్డ్ ప్రజారంజకమైన సాంఘిక నాటక రచయితగా, అద్వితీయ సంభాషణా చతురుడుగా ప్రఖ్యాతుడు.

వైల్డ్ తల్లి దండ్రు లిద్దరూ సాహిత్యవేత్తలే. అతడు ఆక్స్ఫర్డు విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రతిభా వంతంగా డిగ్రీ పట్టా పొందాడు. విద్యార్థి దశలోనే విద్వాంసుడుగా, చతుర వచోనిధిగా, కవిగా పేరొందాడు. రావెన్సెన్ అనే సుదీర్ఘ కవితకు 1878 లో న్యూడిగేట్ బహుమతి (Newdigate prize) సంపాదించుకొన్నాడు. ఈ కవితలో ఇతని బాల్య జీవితం, ఉరకలువేసే ఉత్సాహం వర్ణింప బడ్డాయి. వైల్డ్ దేశాటనం, ప్రేమ కలాపాలు,

పాండిత్య ప్రకర్ష కూడా ఈ కావ్యంలో చిత్రింపబడ్డాయి. *పోయెమ్స్* (Poems) అనబడే మరో కవితా సంకలనంలో డాంటే, మిల్టన్, కీట్స్ మొదలైన మహాకవుల పట్ల వైల్డ్ భక్తిశ్రద్ధలు, వైల్డ్ పదప్రయోగ పాటవం, చమత్కారం సుందరంగా సాక్షాత్కరిస్తాయి.

జాన్ రస్కిన్, వాల్టర్, పేటర్ల రచనల వల్ల వైల్డ్ ఎక్కువగా ప్రభావితం అయ్యాడు. 'కళ కళ కోసమే' అనే సిద్ధాంతాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా ఇతడు నమ్మాడు. "కళను ఆవిష్కరించడం, కళాకారుని గోప్యంగా ఉంచడమే కళ పరమార్థం" అని వైల్డ్ అభిప్రాయం. మహా రచయిత లెవ్టూర్ జీవితాన్ని ఉన్నదున్నట్లు చిత్రించరనీ, ఒకవేళ ఎవరైనా అలా చిత్రిస్తే వాళ్లు కళాకారులు కారనీ వైల్డ్ దృఢ విశ్వాసం. వైల్డ్ జీవితాన్ని ఒక కళగా ఆరాధించి, అట్లే జీవించాడు. కాని రెండేళ్ల కారాగార జీవితం (1895-97) అతనిని సమూలంగా మార్చింది. జైలు జీవితంలోని కష్టాలను, కడగండ్లను *ది బాలెడ్ ఆఫ్ రేడింగ్ జైల్* (1898) అనే రచనలో హృదయానికి హత్తుకొనేలా చిత్రించాడు.

వైల్డ్ వ్రాసిన ఒకే ఒక సాంఘిక నవల *ది పీక్లర్ ఆఫ్ డోరియన్ గ్రే* (1890). విస్తారమైన వివరణలు, ఆలంకారికశైలి, చమత్కార భరితమైన సంభాషణలు, కాల্পనికతలతో కూడుకొన్న ఈ నవలలో వైల్డ్ విశిష్టము ద్రను మనం చూడగలం. ఈ నవలలోని *లాడ్ హౌస్ వోట్స్* పాత్ర వైల్డ్ ప్రతిబింబమే.

వైల్డ్ మంచి కథారచయిత కూడా! *ది హేవీ పీన్స్ అండ్ అదర్ థింగ్స్* (1888), *ఏ హాస్ ఆఫ్ పోమ్ గ్రేనెట్స్* (1891), అనేవి ఇతని కథా సంపుటాలు. *ది హేవీ పీన్స్* హృదయానికి హత్తుకొని పోయే అందమైన కథ.

వైల్డ్ శాశ్వతమైన కీర్తిని సంపాదించుకొన్నాడు. నాటకాల ద్వారా, ప్రేక్షకుల మెప్పును సంపాదించాలనే ఏకమాత్ర లక్ష్యంతో వైల్డ్ నాటకాలు వ్రాశాడు. ప్రతి నాటకంలోనూ వైల్డ్ ఏదో ఒక పాత్ర ద్వారా తన వ్యక్తిత్వాన్ని, హాస్య చాతుర్యాన్ని వ్యక్తం చేశాడు. *ది ఇంపార్టెన్స్ ఆఫ్ బీయింగ్ ఎర్నెస్ట్* వైల్డ్ నాటకాలలో శిఖరాయమాణమైనది. విక్టోరియన్ యుగంలోని కాపట్లాన్ని అద్భుతంగా ఎద్దేవా చేయడం ఈ నాటకంలో కనిపిస్తుంది. *ఏ యుమ్ ఆఫ్ నో ఇంపార్టెన్స్*, *ఏన్ ఐడియల్ హబ్బిండ్-వైల్డ్* నాటకాలలో ప్రసిద్ధమైనవి. చమత్కారమైన సంభాషణలు, వక్రోక్తులు, వ్యంగ్యోక్తులు నామమాత్రమైన కథా వస్తువు గలిగిన వైల్డ్ నాటకాలు

19 వ శతాబ్దపు ఆంగ్ల నాటక సాహిత్యాన్ని సంపన్నం చేసి, క్రొత్తదనంతో నింపాయి.

“ఆస్కార్ వైల్డ్ సమకాలంలోనే కాదు, అన్ని కాలాల లోను అద్వితీయమైన మాటకారి, సంభాషణ చతురుడు” అని జార్జి బెర్నార్డ్ షా వైల్డ్కు నివాళులు అర్పించాడు.

జి.ఆ.నా.

వోల్టే సెన్ స్కీ, ఆండ్రే ఆండ్రేవిచ్ (1933--):
ప్రసిద్ధ రష్యన్ కవి. శ్వాలిన్ శకం ముగిసిన తరు

వాత వెలుగులోకి వచ్చిన యువ కవులలో ప్రముఖుడు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం బాలుడైన వోల్టే సెన్ స్కీ పసి హృదయంపై చెర గని ముద్ర వేసింది.

ఇతని కవిత్వంలో చిన్ననాటి భయం కర, అమానవీయ

అనుభవాల ఛాయ

లను చూడవచ్చు. మాస్కోలో చదువుతున్నప్పుడు కవిత్వం వ్రాసి బోరిస్ పాస్టర్ నాక్కు అభిప్రాయం నిమిత్తమై పంపుతూ ఉండేవాడు. బోరిస్ పాస్టర్ నాక్ ప్రోత్సాహంతో రచనా వ్యాసంగానికే త్రికరణశుద్ధిగా అంకిత మయ్యాడు. బోరిస్ పాస్టర్ నాక్ శ్వాలిన్ యుగంలో రష్యన్ సాహిత్యభాష పెంపొందించు కొన్న కారిన్యాన్ని తొలగించేందుకు భగీరథ ప్రయత్నం చేశాడు. అతనినే తన గురువుగా వోల్టే సెన్ స్కీ భావించాడు.

వోల్టే సెన్ స్కీ 1958 లో ప్రచురించిన కవితలు భాషా లాలిత్యానికి, జీవశక్తికి పేరు గాంచాయి. శ్వాలిన్ మరణానంతరం రష్యన్ కవితా క్షేత్రంలో ఎన్నో క్రొత్త ప్రయోగాలు మొదలయ్యాయి. కవితా పునరుజ్జీవనం మొదలయింది. కవి సమ్మేళనాలకు, కవితా గానాలకు ప్రజలు వేలం వెర్రిగా హాజరు కాసాగారు. వోల్టే సెన్ స్కీ కవితాగానం ప్రజలను సమ్మోహితం చేసింది.

1963 లో ఉన్నట్టుండి పాశ్చాత్య ప్రభావంతో రచనలు చేసే సాహిత్య వేత్తల పట్ల, కళాస్పృహ చేసే కళాకారుల పట్ల ప్రభుత్వ దమనకాండలు ఎక్కువయ్యాయి. ఏడు నెలలపాటు వోల్టే సెన్ స్కీ ప్రభుత్వ విమర్శకు గురి అయ్యాడు.

1960, 70 దశకాలలో వోల్టే సెన్ స్కీ కవిత్వంలో అస్పష్టత వుందనీ, ప్రయోగాత్మకత ఎక్కువనీ, భావజాలం అపక్వంగా ఉందనీ విమర్శలు వచ్చాయి. వోల్టే సెన్ స్కీ సోవియెట్ ప్రభుత్వాన్ని నిర్మోహమాటంగా ఖండించినా అతని కవిత్వంలో మాత్రం వైయక్తిక బాధ, ఆక్రోశం, కోపం వ్యక్త మయ్యేవి.

వోల్టే సెన్ స్కీ విశిష్టమైన కవిత గోయ్యూ (1960) లో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధాన్ని గూర్చిన జ్ఞాపకాలు, అర్థవంతమైన పదచిత్రాలతో శక్తిమంతంగా వ్యక్త మయ్యాయి. అఖిలేసోగో సెర్డ్ బ్లీ (My Achilles Heart), అవ్ బో పోర్ట్రెట్ (self Portrait) కవితలలో వోల్టే సెన్ స్కీ 1963 ప్రభుత్వ దమనకాండకు గురిఅయి నాటి బాధ, కోపం వ్యక్త మయ్యాయి. అతని కవితలు వేపుట్ స్కీ ప్రిట్టు (1974: Let the Bird Free) సోబ్లాజ్న్ (1978 Temptation) అనే సంపుటాలుగా వెలువడ్డాయి. అతని ప్రముఖ కవితలు రష్యన్ మూలంతోను, ఆంగ్లానువాదంతోను సహా ఆంటీ వర్ల్డ్స్ అనే రెండు సంపుటాలుగా వెలువడి విశేషాదరణ పొందాయి.

జి.ఆ.నా.

వోల్టేర్ (1694-1778) : 18 వ శతాబ్దానికి చెందిన యూరపియన్ రచయితలలో అగ్రగణ్యుడైన ఫ్రాన్స్ యిస్ మేరీ యార్వేట్ “వోల్టేర్” అనే కలంపేరుతో రచనలు సాగించాడు. వ్యంగ్యం, హాస్యం, విమర్శనాత్మకత మిళితమైన వోల్టేర్ రచనలు నిరంకుశత్వాన్ని, పక్షపాత ధోరణులనూ తూర్పారబట్టేవిగా పేరొందాయి.

మధ్య తరగతి కుటుంబంలో జన్మించిన వోల్టేర్ పారిస్ లోని లూయీ-లే-గ్రాండ్ కళాశాలలో జెసూయిట్ గురువుల వద్ద విద్యాభ్యాసం చేశాడు. కొంత కాలం న్యాయ శాస్త్రాన్ని చదవి, దానిని వదిలివేసి రచనా వ్యాసంగంలో నిమగ్ను డయాడు. సాంప్రదాయక విషాదాంత నాటకాలు వ్రాసి లబ్ధ ప్రతిష్ఠుడైన వోల్టేర్ తన జీవితాంతం నాటక రంగానికే అంకిత మయ్యాడు. అతడు వ్రాసిన ఐతిహాసిక పద్యం లా హెన్రియేడ్ (La Henriade) పాఠకులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. కాని దానిలోని రాజ వ్యతిరేకత, మత వ్యతిరేకత కారణంగా వోల్టేర్ శిక్షకు గురిఅయి బాస్టిల్ల జైలులో ఒక సంవత్సరంపాటు బంధించబడ్డాడు (1717). 1726 లో దేశ బహిష్కరణ దండన పొంది ఇంగ్లాండుకు వెళ్లాడు. అక్కడ అతని వేదాంతభావాలు వృద్ధి పొందాయి. 1728, 29 లలో ఫ్రాన్స్ కు తిరిగి వచ్చి వోల్టేర్ నాటక రచనను కొనసాగించాడు. అతని చరిత్రాత్మక రచనలు ఛార్లెస్-12 (Charles XII,

1731), *లే సీయెకిల్ డి లూయిస్-14* (Le Siecle de louis XIV., 1751) గణుతికెక్కాయి. 1734 లో *లెటర్స్ ఫిలసాఫిక్స్* ప్రచురించిన తరువాత దానిలోని రాజకీయ మత విమర్శ కారణంగా చెలరేగిన దుమారం వల్ల వోల్ఫ్రే పారిస్ వదిలి ఛాంపేన్ లోని సిర్రే నగరానికి పారిపోయాడు. అక్కడ మేడమ్ డు ఛాట్ రెట్ ఆశ్రయం పొంది తరువాతి కాలంలో ఆమెను వివాహం చేసుకొన్నాడు. సిర్రేలో వోల్ఫ్రే విజ్ఞాన పరిశోధనలపట్ల ఆసక్తుడయ్యాడు. మతాలను గూర్చి, సంస్కృతి గూర్చి అధ్యయనం సాగించాడు. వేదాంతం, నీతి ప్రబోధకాలైన అనేక గ్రంథాలు వ్రాసిన వోల్ఫ్రే కొన్ని కథలు కూడా వ్రాశాడు. *మైక్రోమిగాస్* (Micromiegas, 1752), *జాడిగ్* (Zadig, 1747), *కాండిడె* (Candide, 1758) లు వాటిలో పేర్కొనదగినవి. వోల్ఫ్రే అన్యాయాలను ఎదిరించే తత్త్వం గలవాడు. ముఖ్యంగా మత పక్షపాతంతో జరిగే అన్యాయాలతో పోరాడటంలో ఏ మాత్రం రాజీ పడకపోవటం వోల్ఫ్రే అలవాటు.

వోల్ఫ్రే కవి 1750 లో రష్యా రాజు ఫ్రెడరిక్ ఆహ్వానాన్ని మన్నించి బెర్లిన్ కు వెళ్లాడు. 1754 లో స్వీట్జర్లాండులో స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొని తన శేష జీవితాన్ని అక్కడే గడిపాడు. 1778 మే 30 న పారిస్ నగరంలో తనువు చాలించాడు.

ఎమ్.గు.రా.

వోల్ఫ్రామ్, వాన్ ఏషన్ బాహ్ (1170-1220): జర్మన్ మహాకవి. ఇతడు రచించిన మహాకావ్యం *పార్జివాల్* (Parzival) జర్మన్ మధ్యయుగ సాహిత్యానికి తలమానికం వంటిది. ఈ ఇతిహాసకావ్యం ఉదాత్తమైన నైతిక విలువలకు, సృజనాత్మక శక్తికి అద్భుతమైన నిదర్శనం. వోల్ఫ్రామ్ 'సర్' బిరుదాంకితుడు. ఇతడు కొంత మంది క్రమాగత ఫ్రాంకోనియన్ ప్రభువులను సేవించాడు. ఇతడు ఎబ్సెన్ బెర్గ్, వైల్డెన్ బెర్గ్, వెర్థీమ్ లాంటి కొన్ని ప్రాంతాలను తన రచనలో పేర్కొన్నాడు. ఇతనికి తురింజియా రాజైన మొదటి హెర్మన్ ఆస్థానంలో సరిచయం ఉన్నట్లు తెలుస్తున్నది. ఈ ఆస్థానంలోనే వోల్ఫ్రామ్ మధ్యయుగ భావకవులలో విశిష్టుడైన వాలెర్ వాన్ డెర్ వోగెల్ వైడ్ (Walther Von der Vogel weide) ను కలసినట్లు దాఖలాలున్నాయి. వోల్ఫ్రామ్ తాను నిరక్షర కుక్షినని చెప్పకున్నా, అతనికి ఫ్రెంచ్, జర్మన్ సాహిత్యాలతో గాఢపరిచయం ఉన్నట్లు తెలుస్తున్నది. బహుశా అతనికి వ్రాయడం రాకున్నా, చదవడం తెలిసి ఉండవచ్చునని విద్వాంసుల అభిప్రాయం.

వోల్ఫ్రామ్ రచనలలో మనకు నేడు కొన్ని మాత్రమే లభిస్తున్నాయి. లభ్యమైన ఎనిమిది భావ కవిత (Lyric poems) లలో *ట్రాగెలిడెర్ డాన్ సాంగ్స్* అనే రచన ప్రధానంగా పేర్కొనదగింది. 'వేకువ పాటలు' అనబడే ఈ గీత సంకలనంలో ఉషాకాలంలో ప్రేయసీప్రియులు విడిపోయే మనఃస్థితిని గురించి చిత్రించబడింది. *పార్జివాల్* (Parzival) వోల్ఫ్రామ్ రచనలలో మకుటాయమానమైనది. *విల్లెహామ్* అసంపూర్ణ మహాకావ్యం. ఈ రచనలో క్రైస్తవ మత యుద్ధ వీరుడైన *గిలామె డీ ఆరంజ్* సాహసగాథ వర్ణంపబడింది. *టీట్బ్యురెల్* అనబడే మరోకావ్యంలోని కొన్ని భాగాలు కూడా లభ్యమవుతున్నాయి. *సిగునే* (Sigune) విషాదాంత ప్రేమకథ ఈ కావ్యంలో చిత్రితమయింది.

పార్జివాల్ మహాకావ్యం క్రీ.శ. 1200 క్రీ.శ. 1210 మధ్య రచింపబడి ఉండవచ్చునని పండితులు అభిప్రాయపడుతున్నారు. ఈ ఇతిహాసం 25,000 పంక్తులు కలిగి 16 గ్రంథాలుగా విభజింపబడి ఉన్నది. *క్రెటీన్ డి ట్రాయ్* రచించిన *పెర్జివాల్ బి లే కాంటి డ్యు గ్రాల్* అనే అసంపూర్ణ రోమాంటిక్ రచన ఆధారంగా రూపొందించబడిన ఇతిహాస కావ్యం *పార్జివాల్*. ఈ కావ్యం *హూలీ గ్రెయిల్* ఇతివృత్తాన్ని జర్మన్ సాహిత్యంలో ప్రవేశ పెట్టింది. ఈ కావ్యంలోని ఆద్యంతాలు మాత్రం క్రొత్తవి. బహుశా వోల్ఫ్రామ్ సృష్టి కావచ్చును. కాని రచయిత తాను వీటిని కూడ ఒక అజ్ఞాత కవినుంచి ఎరువు తెచ్చుకొన్నానని చెప్పకొన్నాడు. ఆ అజ్ఞాతకవి *గియర్ట్* అనబడే ఒక ప్రాంతీయ కాల্পనిక కవి అని అభిజ్ఞుల అంచనా. *పార్జివాల్* లో *పార్జివనాల్* అనే ఒక మూర్ఖుని కథ వర్ణింపబడింది.

వోల్ఫ్రామ్ *పార్జివాల్* ను జానపద కథలోని మూర్ఖుని స్థితినుంచి వివేకి దశకు ఎదిగేలా నాటకీయంగా చిత్రించాడు. ఈ కావ్యంలో మానవుని ఆధ్యాత్మిక వికాసం అన్యోక్తి ద్వారా చెప్పబడింది. 'పార్జివాల్' కావ్యం చాలా గంభీరమైనది. వస్తు గాంభీర్యానికి తగినట్లే శైలి కూడ సాగింది. ఆలంకారికంగా, గూఢంగా సాగిన శైలి సహృదయుని సామర్థ్యానికి పరీక్షే అనవచ్చును. కవి భావాలు మౌలికమే అయినా, చాలా చోట్ల గూఢంగా తోస్తాయి.

వోల్ఫ్రామ్ ప్రభావం తరువాతి కవులపై గాఢంగా ప్రసరించింది. వోల్ఫ్రామ్ మధ్యయుగ జర్మన్ మహాకవిత్రయంలో ఒకడుగా పరిగణింపబడటం అతని గొప్ప తనానికి నిదర్శనం.

జి.అ.నా.

శాండ్, జార్జ్ (1804-76) : ప్రఖ్యాత ఫ్రెంచ్ నవలా రచయి. కథా రచయి, ప్రేమ కలాపాల్లో మునిగి తేలిన విలక్షణమైన వ్యక్తి. ఈమె అసలు పేరు అమౌడెన్ ఆరోరె లూసిలిడు వెంట్. 1832 లో ఈమె జార్జ్ శాండ్ అనే కలం పేరు పెట్టుకొంది. గ్రామీణ వాతావరణంతో కూడిన నవలలు వ్రాయటంలో

సిద్ధహస్తురాలుగా పేరు మోసింది. శాండ్ ఫ్రాన్స్లోని నోహాంత్లో మాతామహుల గ్రామంలో జన్మించింది. ఆమె బాల్యం రమణీయ ప్రకృతి మధ్య పల్లె పరిసరాలలో గడవడం వల్ల ప్రకృతి ప్రేమ, పల్లీయుల పట్ల ఆదరాభిమానాలు ఆమె రచనలలో వెల్లివిరిశాయి.

శాండ్ వివాహం 1822 లో జరిగినా అది కొద్ది కాలానికే భగ్గుమైంది. తరువాత ఆమె ఎంతో మందితో ప్రేమ కలాపాలు జరిపింది. కొంత కాలం కొంత మందితో కలసి జీవించింది. మొత్తం మీద ఆమె వైవాహిక జీవితం ఎలాంటి కట్టుబాట్లకు లోనుగాక స్వతంత్రంగా, స్వేచ్ఛగా సాగిం దని చెప్పవచ్చు.

ఆమె మొదట్లో మరొకరితో కలసి రచనలు చేసినా, 1832 లో 'జార్జ్ శాండ్' అనే కలంపేరుతో శాండ్ యానా అనే నవలను స్వతంత్రంగా రచించింది. ఈ నవల ఆమెకు అనతికాలంలోనే పేరు ప్రతిష్ఠలు తెచ్చి పెట్టింది. భర్త అదుపాజ్ఞలకు లోనై వ్యక్తిత్వం చంపుకొని బ్రతికే భార్యల అస్వతంత్ర జీవితాన్ని ఎదుర్కొనడం ఈ నవలలో కథావస్తువు. స్త్రీ సామాజిక బంధనాలను తెంచుకొని స్వతంత్రంగా, స్వేచ్ఛగా బ్రతకాలని జార్జ్ శాండ్ తన నవల ద్వారా నిరూపించింది. ఒక విధంగా ఆమె స్వేచ్ఛా ప్రణయాన్ని చాటిందని భావించవచ్చు. వాలెంటైన్ (1832), లేలియా (1833) అనే నవలలలో ఆమె వివాహబంధనాలకు అతీతమైన సహజీవనాన్ని చిత్రించింది.

శాండ్ స్వేచ్ఛాజీవి. ఆమె తొలి రచనలైన లేలియా మూపాట్ (1837), ఫ్రాన్సాయిస్ లే చంపి (1848), లా పిటైల్ ఫెడెట్టి (1849) అనే నవలలలో ఆమె

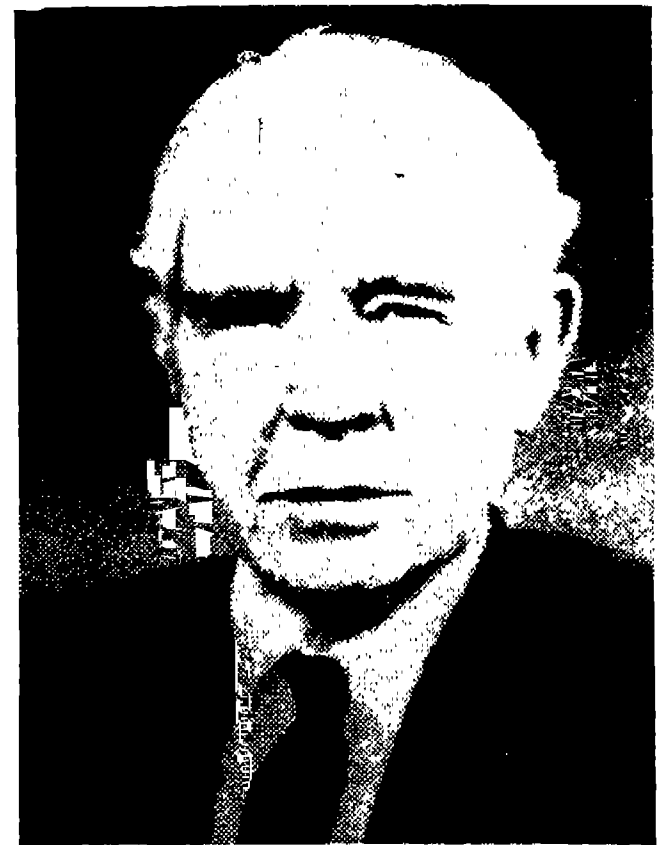
తాను పుట్టి పెరిగిన గ్రామీణ పరిసరాలను, తనకు ఇష్టమైన స్వేచ్ఛా ప్రణయ జీవితాన్ని చిత్రించింది. ఈ నవలలు శాండ్ను నవలా రచయిగా సుప్రతిష్ఠితను చేశాయి. ఆమె ఆత్మకథ హిస్టోరియర్ డీ మావీ (1854-55; Story of My Life) జనాదరణ పొందిన రచన. ఆమె తన మనుమలు, మనుమరాండ్రకోసం రచించిన కథలు కోంటెస్ డీ ఉనెగ్రాండ్మేరే (1873; Tales of a Grand mother) కూడ విశిష్టమైన రచన.

శాండ్ ఆదర్శవాదంతో కూడుకొన్న రచనలు చేసింది. ఆమె నవలలోని పాత్రలు మూర్తీభవించిన అమాయకత్వంగా చిత్రింపబడ్డాయి. పనిపిల్లల అమాయకత్వం, జీవితం పట్ల అచంచలమైన ప్రేమ ఆమె రచనలను అద్భుత ప్రపంచంగా చిత్రించేందుకు దోహదం చేశాయి. "నవల జీవితంలోని వాస్తవికతను చిత్రించి తీరాలనే నియమం ఏదీ లే" దన్న ఆమె అభిప్రాయానికి ఆమె రచనలు దర్పణాల వంటివి.

జి.అ.నా.

శాండ్బర్గ్, కార్ల్ (1878-1967) : అమెరికన్ కవి, చరిత్రకారుడు, నవలా రచయిత, జానపద

గాయకుడు. ఉదర పోషణార్థం చిన్న తనం నుంచే రక రకాల వృత్తులు చేపట్టవలసి వచ్చింది. శ్చానిష్ అమెరికన్ యుద్ధంలో 6 వ ఇల్లినాయిస్ పదాతి దళంలో చేరాడు. శాండ్బర్గ్ తన చిన్న నాటి జ్ఞాపకాలను ఆల్వేస్ ది యంగ్ స్ట్రేంజర్స్ (Always the Young Strangers) అనే స్వీయ చరిత్రలో వర్ణించాడు. శాండ్బర్గ్ 1914 లో పాయిట్ అనే పత్రికలో చికాగో పొయెమ్స్ అని ఎన్నో కవితలు వ్రాశాడు. అవి 1916 లో పుస్తక రూపంగా వెలువడ్డాయి. శాండ్బర్గ్ చికాగో అనే ప్రసిద్ధ కవితలో నగర జీవితంలోని శత సహస్ర రూపాలను చిత్రించాడు. శాండ్బర్గ్ కవితలు అతి త్వరలో బహుళ ప్రజాదరణ పొందాయి. అతడు 1920 లో ప్రచురించిన స్మోక్ అండ్ స్టీల్ (Smoke and Steel) కవితా సంకలనంలోని

వచన కవితలలో కార్మికుని ఘనంగా కొనియాడాడు.

శాండ్బర్గ్ ప్రజాస్వామ్యంలో గొప్ప విశ్వాసం ఉన్న రచయిత. 1910-12 ల మధ్య సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీకి సంచాలకుడుగా పనిచేసిన వ్యక్తి. కాని రాను రాను ప్రజాస్వామ్యం మీద అతనికి నమ్మకం సన్నగిల్లసాగింది. *గుడ్ మార్నింగ్, అమెరికా* (1928), అనే కవితా సంకలనంలో తన భావాలను శక్తిమంతంగా వ్యక్తం చేశాడు. కాని ప్రజలను ప్రగతి పథంలో సాగమని ప్రబోధిస్తూ శాండ్బర్గ్ హృదంతరాళం నుండి వెలువరించిన కవితలు *ది పీపుల్, యెస్*, సంకలనంగా 1936 లో అచ్చయ్యాయి. శాండ్బర్గ్ సుమధుర గాయకుడు. అతడు పాడి, ప్రజాదరణ పొందిన గీతాలు *ది అమెరికన్ సాంగ్ బుక్* (1927), *న్యూ అమెరికన్ సాంగ్ బుక్* (1950), అనే సంకలనాలుగా వెలువడ్డాయి. శాండ్బర్గ్ వ్రాసిన *అబ్రహం లింకన్ జీవిత చరిత్ర ది ప్రేరే యియర్స్* సంపుటలుగా 1926 లో వెలువడింది. అంతేకాక అతను నాలుగు సంపుటలుగా వెలువరించిన *అబ్రహం లింకన్, ది వార్ ఇయర్స్* 1939 లో వెలువడి అతనికి ఎనలేని కీర్తి తెచ్చిపెట్టింది. అతను *స్ట్రీచెస్ ది ఫోటో గ్రాఫర్* (1919), అనే మరో జీవిత చరిత్ర కూడా రచించాడు. అతడు వ్రాసిన పెద్ద నవల *రిమెంబ్రెన్స్ రాక్* కూడ పాఠకుల ఆదరణ పొందింది. శాండ్బర్గ్ పిల్లలకోసం వ్రాసిన నాలుగు పుస్తకాలు: *రూటాబాగా స్టోరీస్, రూటాబాగా పీజియన్స్, రూటాబాగా కంట్రి, పాటాటో ఫేస్* విశేషంగా ప్రజాదరణ పొందాయి.

జి.ఆ.నా.

శాఫో (క్రీ.పూ. 610-580 ప్రాంతం) : నేటికీ ప్రపంచ కవులందరి చేతా ప్రశంస లందుకొంటున్న గ్రీక్ భావకవయిత్రి. గ్రీక్ సాహిత్యంలో ఆర్కిలోక్స్, ఆల్కేయియస్ అనే ఇద్దరు గ్రీక్ కవులు తప్ప తక్కిన కవులెవ్వరూ పాఠకులతో ఆత్మీయమైన అనుబంధం ఏర్పరచుకోడంలో శాఫోకు సాటిరారు. తన కవిత్వంలో ఆమె వాడిన పదజాలం, మాండలిక భాష ప్రజా వ్యవహారానికి మిక్కిలి సన్నిహితమైనవి. ఆమె పదబంధాలు ఇమిడిక కలిగి, సూటిగా పాఠకుల హృదయాలను తాకుతాయి. తాను దూరంగా నిలచి తన ఆవేశాలనూ, ఆవేదనలనూ సవిమర్శకంగా పరిశీలించుకోగల శక్తి శాఫోలో కనిపిస్తుంది.

ఆండ్రోస్ దీవిలోని ఒక సంపున్నుడైన శర్కొలాస్ ను శాఫో వివాహమాడినట్లు చెబుతున్నారు. ఇతర సంపన్నులతో పాటు ఆమెకు కూడా దేశ బహిష్కార శిక్షను విధించినట్లు, ఆ విధంగా ఆమె కొంత

కాలం పాటు సిసిలీలో గడిపినట్లు ప్రచారంలో ఉన్నకథ బహుశః నిజమే కావచ్చును. అయితే, ఆమె జీవితంలో ఎక్కువ భాగం లెస్ బోస్ దీవిలోని మైటిలీన్ లో గడిపిన మాట మాత్రం వాస్తవం. ఆమె సోదరుడు చరాక్సెస్ ప్రసక్తి ఆమె రచించిన చాలా కవితలలో కనిపించినా, ఎక్కువగా ఆమె తన తోటి స్త్రీలతో తనకు గల మిత్రత్వ, శత్రుత్వాలను గూర్చి మాత్రమే వ్రాసింది. తన సమకాలికుడైన ఆల్కేయియస్ కవితలలో వలె శాఫో కవితలలో సమకాలీన రాజకీయ సంక్షోభాల ప్రస్తావన లేదు.

తన కాలంలో ఆమె పద్యాలు ఏ విధంగా ప్రచురింపబడి వ్యాప్తి చెందినదీ మనకు తెలియదు. క్రీస్తుపూర్వం 3 వ, 2 వ శతాబ్దాలలో ఆమె రచనలలో శేషించిన వాటిని సేకరించి తొమ్మిది భావ గీతాల సంపుటలనూ, ఒక ఎల్జియాక్ పద్యాల సంపుటినీ భద్రపరచారు. కాని క్రీ.శ. 8 వ, 9 వ శతాబ్దాల నాటికి ఇతర కవులు శాఫో కవితలనుండి ఉదాహరించిన పద్యాలు మాత్రమే మిగిలాయి. 28 పంక్తులు గల ఒక పద్యం మాత్రమే సంపూర్ణంగా లభించింది. తరువాతి పెద్ద పద్యం 16 పంక్తులు గలది. 1898 లో పాపిరస్ ప్రతులను కనుగొనడంతో శాఫో రచించిన మరి కొన్ని పద్య శకలాలు దొరకినా ఇతర కవులు ఉదాహరించిన పై రెండు సంపూర్ణ పద్యాలతో సరిపోల్చదగినది ఏదీ లభించలేదు.

బొ.శ్రీ.

శాలింజర్, జె.డి. (1919--) : అమెరికన్ రచయిత. ఇతని నవల *ది కాచర్ ఇన్ ది రై* (1951) సవిమర్శకమైన ప్రశంసలు పొందింది. ముఖ్యంగా ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామం తరువాతి తరం కాలేజి విద్యార్థులలో దీనికి ఎక్కువ మంది అభిమానులు ఉన్నారు. ఇతడు 1948-59 మధ్య ఆ నవలను, మరి 13 చిన్న కథలను మాత్రమే వ్రాశాడు.

ఒక యూదు తండ్రికి, క్రైస్తవ మతపు తల్లికి శాలింజర్ జన్మించాడు. *ది కాచర్ ఇన్ ది రై* అనే నవలలోని నాయకుని లాగే న్యూయార్క్ సిటీలో పబ్లిక్ స్కూల్స్ లోను, మిలిటరీ అకాడమీలోనూ ఇతడు విద్యాభ్యాసం చేశాడు. కొద్ది కాలం న్యూయార్క్, కొలంబియా విశ్వవిద్యాలయాలలో గడపిన తరువాత తన పూర్తి సమయాన్ని రచనకే అతడు వినియోగింపసాగాడు. 1940 నుంచి పత్రికలలో అతని కథలు ప్రచురింపబడుతూ వచ్చాయి. 1942-46 మధ్య అమెరికన్ సైన్యంలో పనిచేసి తిరిగి వచ్చిన తరువాత శాలింజర్ తన రచనలను పూర్తిగా

ది న్యూ యార్క్ మేగజైన్లోనే ప్రచురింప సాగాడు. అతని మేలి కథలు కొన్నిటిలో అతని యుద్ధ కాలపు అనుభవాలు ప్రతిఫలిస్తాయి. ది కాచర్ ఇన్ ది రై అనే నవలలోని హాస్యం, ఆలంకారికమైన శైలి మార్క్ ట్వెయిన్ వ్రాసిన అడ్రోంచర్స్ ఆఫ్ హాకిల్ బెర్రీ ఫీన్ నీ, రింగ్ లార్డెనర్ కథలనూ గుర్తుకు తెస్తాయి. నైన్ స్టోరీస్ (1953, తొమ్మిది కథలు) అనే సంపుటం లోని శాలింజర్ రచించిన ప్రశస్తమైన కథలు అతని కీర్తిని ఇనుమడింపజేశాయి.

బా.శ్రీ.

షభీ అహ్మద్ (1868-1932) : ఈజిప్టు దేశీయుడైన అరబ్బీ మహాకవి. ఖదీన్ ఆస్థానికుల కుటుంబంలో జన్మించి, ఫ్రాన్స్ లో విద్యాభ్యాసం చేసి, ఉన్నతోద్యాగాలు నిర్వహించి, త్వరలోనే మహాకవిగా ప్రశస్తి పొందాడు. కొంతకాలం స్పెయిన్ లో ప్రవాస జీవితం గడపి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఇతని ఖ్యాతి ఇనుమడించి 'కవి రాజు' (Amirash-shuara) గా గుర్తింపు పొందాడు. భాషా, శైలి, ఛందస్సుల మీద ఇతనికి గల అధికారం నిరుపమానం. కవితా వస్తువు సాంప్రదాయక స్తోత్రాల దగ్గరనుండి షేక్స్ పియర్, కోర్బీల్, రాసినేలను తలపింపజేసే పద్య నాటకాల వరకు విస్తృతమైంది. ఆధునిక అరబ్బీ పద్యనాటకాలకు ఇతడే మార్గదర్శి. క్లయో పాత్ర పతనం (Masra Kulyubatarah) మొదలైన నాటకాలలో ప్రాచీన అరబ్బీ మహాకవుల అనుకరణలు కనిపిస్తాయి.

జయలక్ష్మి.

షా, జార్జ్ బెర్నార్డ్ : చూ. బెర్నార్డ్ షా, జార్జ్. **షాతోబ్రియాండ్, ఫ్రాన్సాయిస్ ఆగస్టే రెనీ (1768-1848) :** ఫ్రెంచ్ తొలి కాల్యునికోద్యమ రచయితలలో ఒకడు. తన కాలం నాటి యువ రచయితల మీద అధిక ప్రభావం నెరపిన వాడు. అమెరికన్ లను గురించి, అమెరికన్ ఇండియన్ లను గురించి విచిత్ర రచనలు చేసినవాడు. కాని తనను గురించి తాను చెప్పకొన్న నాస్త్రియములు అనే రచనే ఎక్కువ ప్రసిద్ధి పొందింది.

షాతో బ్రియాండ్ ఫ్రాన్స్ లోని బ్రిటన్ రాష్ట్రంలోని సెంట్ మాలో అనే గ్రామంలో 1768 సెప్టెంబర్ 4 వ తేదీన జన్మించాడు. బ్రతికి చెడిన ఒక 'ప్రభు' వంశానికి చెందిన ఈ రచయిత వ్యక్తిత్వం విచిత్రమైంది. ఇతడు అహంకార ప్రవృత్తి, స్వేచ్ఛా ప్రియత్వం, భావావేశం, సౌందర్యపాసన, స్త్రీ తృప్తి, సాహస

ప్రవృత్తి గలవాడు. 19 వ శతాబ్దంలో అటు రాజకీయ రంగంలోను, ఇటు సాహిత్య రంగంలోను కూడా అతిరథు డనిపించుకున్న షాతో బ్రియాండ్ జీవితం ఒక విషాదాంత కావ్యం అయింది. ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత రూసోతో కొన్ని పోలిక లున్నా రూసోతో కనిపించే నిజాయితీ ఇతనిలో మృగ్యం. వోల్టేర్ లోని హేతువాద ధోరణి కొంత అలవడినా, ఇతడు పూర్తిగా హేతువాది కాదు.

విద్యాభ్యాసం ముగియగానే షాతో బ్రియాండ్ ఆర్థిక సైన్యంలో ఆఫీసర్ గా చేరాడు. అంతలో ఫ్రెంచ్ విప్లవం ఆరంభమైంది. ఫ్రెంచ్ చక్రవర్తి 16 వ లూయీ మీద ప్రజలు తిరుగబడగా ప్రభువును సమర్థించడానికి మనస్కరించక అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు వలస పోయాడు. అక్కడ ఉన్న వర్తకులతో కలసి అరణ్యాలలోను, కొండ కోనలలోను తిరిగి, ఆదిమ వాసులైన ఎట్టు ఇండియన్ లతో సాన్నిహిత్యం సంపాదించు కొన్నాడు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తనివి తీరా గ్రోలి ఆదిమవాసుల ఆంతర్యం అవగతం చేసుకుని లానేషే అనే ఒక యాత్రా గ్రంథం వ్రాశాడు. లూయీ రాజు దేశం నుంచి పరారీ అయిన సంగతి తెలిసి స్వదేశం తిరిగి వచ్చాడు. అప్పుడు అతడు రాజును సమర్థించడానికి నిశ్చయించుకుని ఆయన పక్షాన పాల్గొనిన ఒక యుద్ధంలో తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు. అతని అన్నను, వదినెను ప్రజలు ఉరితీశారు. తల్లిని, చెల్లినీ బంధించారు.

నెపోలియన్ పాలనలో బెర్లిన్ లోను, రోమ్ లోను, ఇంగ్లండ్ లోను ప్రభుత్వ రాయబారిగా షాతో బ్రియాండ్ పనిచేశాడు. కాని నెపోలియన్ నియంతృత్వ ధోరణికి నిరసనగా పదవీ పరిత్యాగం చేసి స్వదేశంలోనే రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. కొన్నాళ్లు ప్రభుత్వ దృష్టి నుంచి తప్పించుకొని తిరిగాడు. నెపోలియన్ తరువాత వచ్చిన బూర్బన్ రాజవంశాన్ని సమర్థించి తిరిగి రాజకీయ రంగంలో ప్రవేశించాడు. ప్రభుత్వం వల్ల 'వైకాంట్' బిరుదం పొందాడు. పార్లమెంట్ ఎగువసభ అయిన 'పెర్సన్ ఆఫ్ ఫీర్స్' లో స్థానం లభించింది. విదేశాంగ శాఖా మంత్రిగా స్పెయిన్ తో యుద్ధం ప్రకటించాడు. బూర్బన్ రాజవంశాన్ని సుప్రతిష్ఠితం చేసి ప్రజల అభిమానానికి దూరం అయ్యాడు.

షాతోబ్రియాండ్ సాహిత్య వ్యాసంగం 19 వ శతాబ్దపు తొలి పాదానికి పరిమితమైందని చెప్పవచ్చు. ఇంగ్లండ్ లో బైరన్ కవితాగే ఇతడు కూడా తనకు ప్రతిరూపంగా 'రెనీ' అనే విషాద నాయకుణ్ణి సృష్టించి

తరువాతి తరం కవులను ప్రభావితములను చేశాడు. ఫ్రెంచ్ వచన శైలి ఇతని చేతిలో ఎన్నో క్రొత్త సాగసులను సంతరించుకుంది. ఇతని రచనలలో ప్రధానమైనవి: 1. ఎస్సే ఆన్ ది రివల్యూషన్ (1797 - దీనిలో సంప్రదాయ క్రైస్తవ మతాన్ని హేతువాద దృష్టితో విమర్శించాడు). 2. ది జీనియస్ ఆఫ్ క్రిస్టియానిటీ (1802 - క్రైస్తవ మతంతో రాజీ పడి చేసిన రమ్య రచన ఇది.) 3. అతలా, రెనే అనే రెండు చిన్న చారిత్రక నవలలు, 4. ల మార్టిర్స్ (దీనిలో అతని ప్రవాస జీవితం ప్రతిఫలిస్తుంది), 5. మెమోయర్స్ బియాండ్ ది టూంగ్ (ఈ రచన ఇతని మరణానంతరం ప్రకటితమై మిక్కిలి ప్రసిద్ధి చెందింది.)

1811 లో ఫ్రెంచ్ సాహిత్య అకాడమీ షాతోబ్రియాండ్ ను సభ్యుడుగా ఎన్నుకొని గౌరవించింది. 1847 జూలై 4 న పారిస్ లో ఇతడు పరమపదించాడు.

గం.శ్రీ.

షాన్వే, ఆంధ్రే డి (1762-94) : ఫ్రెంచ్ కవి, రాజకీయ వ్యాఖ్యాత, పత్రికా రచయిత. 18 వ శతాబ్దిలో అగ్రగణ్యుడైన ఫ్రెంచ్ కవిగా గుర్తింపు పొందిన వాడు. మరణించిన 25 సంవత్సరాల వరకూ ఈయన రచనలను గూర్చి లోకానికి చాలా తక్కువగా తెలుసు. అవి బహు విరళంగా ప్రచురిత మయ్యాయి. షాన్వే కవితా సంకలనం ముద్రణ 1819 లో మొట్టమొదటి సారి వెలువడినప్పుడు వెంటనే అది గొప్ప విజయం సాధించింది. కాలానికోద్యమ కవులే కాక వారికి వ్యతిరేక వర్గం వారు కూడా దానిని ప్రశంసించారు. 19 వ శతాబ్ది కవిత్వాన్ని ఈయన కవిత ప్రభావితం చేసింది. ఈయన జరిపిన రాజకీయ పోరాటం, వీర మరణం కూడా ప్రసిద్ధి పొందాయి. యూరప్ లో విప్లవకవి వీరుడుగా ఆయన ప్రసిద్ధి కెక్కాడు. ఎందరో గొప్ప రచయితలు ఆయన జీవితేతివృత్తాన్ని కావ్యంగా వ్రాశారు.

షాన్వే తల్లి గ్రీక్ వనిత. షాన్వేకు పురణేతిహాస కావ్యాల పట్ల మక్కువ ఎక్కువ. ముఖ్యంగా స్మృతి కావ్యాలంటే ఆయనకు ఇష్టం. డినవరేలో అభ్యుదయ కళాశాలలో ఆయన చదివాడు. 1782-88 లో సైనికోద్యోగంలో చేరాలని ప్రయత్నించినా అది ఫలించలేదు. 5 సంవత్సరాల కాలం పూర్తిగా అధ్యయనానికే వినియోగించాడు. 1787 లో లండన్ లోని ఫ్రెంచ్ దౌత్య కార్యాలయంలో ఒక ఉద్యోగం చేపట్టాడు. ఆ కాలంలో ఆయన ఒక మహా కావ్యం రచించాలని తలపెట్టాడు. ముఖ్యంగా ఆధునిక ప్రపంచాన్ని గూర్చి మహాకావ్యం

వ్రాయాలని ఆయన అనుకున్నాడు కాని మానసిక సంక్షోభాల వల్ల ఆ ప్రయత్నా లేవీ ఫలించలేదు. లండన్ లో ఆయన ఉన్న సంవత్సరాలు చాలా విచారంగా గడిపాడు. ఏ కోరికనూ సాధించలేక పోవడంవల్ల, ఆత్మవిశ్వాసంలో పించడం వల్ల ఆయన చాలా బాధ పడ్డాడు.

1789 లో సంభవించిన విప్లవ సంక్షోభం ద్వారా ఆయన ఈ నిరాశా నిస్పృహల నుంచి కొంత తేరుకోగలిగాడు. ఆయన పారిస్ కు తిరిగి వచ్చి, ఆ నాటి రాజకీయాలను గూర్చి పత్రికలలో వ్రాయడానికి పూను కున్నాడు. రెండు పక్షాలవారి అతివాదాన్నీ, అంటే చక్రవర్తి తాలూకు ప్రగతి నిరోధక వాదాన్నీ, విప్లవ పక్షంవారి హింసా దృక్పథాన్నీ కూడా ఆయన తీవ్రంగా ఖండిస్తూ వ్రాసేవాడు. దీనివల్ల తనకు రాబోయే ప్రమాదాన్ని ఊహించలేనంత అమాయకుడు కాడాయన. అవసరం లేకపోయినా కొన్ని సందర్భాలలో ఆయన బయట పడిపోయేవాడు. తీవ్ర నైతిక తత్పరత్వం వల్ల ఆయన ఉదాసీనంగా ఉండలేక పోయేవాడు. 1794 లో ఆయనను నిర్బంధించి సెయింట్ లాజర్ జైల్లో ఉంచారు. నాలుగు నెలల తరువాత ఆయనకు శిరశ్చేద శిక్ష విధించారు. అది జరిగిన కొద్ది రోజులలోనే విప్లవనాయకుడు మాక్సిమిలియన్ రోబస్ ఫెర్రి పతనం సంభవించింది. ఇదే ముందు జరిగి ఉంటే షాన్వే ప్రాణాలు పోగొట్టుకొని ఉండేవాడు కాదు. గ్రీకు గేయాలు ఫ్రెంచ్ కవిత్వాన్ని ఏ విధంగా శక్తిమంతం చేయగలవో చూపడం షాన్వే సాధించిన ఘన విజయం. స్వేచ్ఛా న్యాయాలను గూర్చి ముక్తకంఠంతో షాన్వే ప్రకటించాడు. చివరగా, ఆయన ఉరితీతకు కొద్ది రోజుల ముందు రచించిన *ఇయాంబ్స్* అనే రచనలు మానవుని ఆత్మశక్తి ఎంత అజేయమో హృదయావర్జకంగా చిత్రించాయి.

మంజుశ్రీ

షిగా, నవోయా (1883-1971) : ఆధునిక జపాన్ కాలానిక సాహిత్యానికి గురుపీఠమైనవాడు. 'సమూరాయి' అనే రాచ కుటుంబంలో జన్మించాడు. యువకుడుగా క్రైస్తవ మతాచార్యుల ప్రభావానికి లోనైనా, క్రైస్తవ మతం ఇతనిని ప్రభావితం చేయలేకపోయింది. పట్టభద్రుడైన తరువాత విశ్వ విద్యాలయంలో చేరి డిగ్రీ తీసుకోకుండానే చదువు మాని వేశాడు. కొందరు మిత్రులతో కలసి శ్వేతా శ్వాతం (Shirakaba) అనే పత్రిక ప్రారంభించాడు. ఈ పత్రిక వైయక్తిక, మానవతావాదాలకు ప్రాధాన్యమిచ్చేది. కాని కాలక్రమేణ ఈ పత్రికతాలూకు ఆదర్శవాదానికి,

తన వాస్తవికతాదృష్టికి పొత్తుకుదరనందున దానిని వదలివేశాడు.

అతిసూక్ష్మ స్పందనలకు కూడా సున్నితంగా ప్రతి స్పందించే పాత్రలను నిశిత పరిశీలనతో స్వభావ సిద్ధంగా

చిత్రించటం ఇతని ప్రత్యేకత. ప్రసన్న కథా కథనానికి పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. ప్రతిభా విశిష్టమైన విన్నాణంతో కూడిన ఇతని ప్రాథమిక శైలి "షిగా శైలి" అని పేరు పొందింది. ఇతని చిన్న కథలు, నవలలు చాలా వాటిలోని ప్రధానపాత్రలు

కుటుంబ సంబంధమైన కలతలను గురించి ఉత్తమ పురుషులలో చెప్పకొంటూ ఉంటాయి. రాజీ (Reconciliation), కాళరాత్రి (A Dark Night's Passing), అన్యాకోరో (Anya koro) అనే ఒక పెద్ద నవల ఇతని రచనలు. ఇతనిలోని రచనా ప్రవృత్తి కొన్నాళ్ళపాటు విజృంభిస్తూ, దీర్ఘకాలాలు నిద్రాణంగా ఉంటూ ఉండేది. ఇతడు బ్రతుకు తెరువుగా రచనలపై ఎప్పుడూ ఆధార పడినవాడు కాదు.

చ.తి.

షిల్లర్, ఫ్రెడరిక్ వాన్ (1759-1805) : ప్రముఖ జర్మన్ కవి, నాటక రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు, చరిత్రకారుడు, తత్వశాస్త్రవేత్త.

షిల్లర్ తండ్రి ఒక ప్రభువుకు ఆశ్రితుడు. ఆ ప్రభువు నియంత. షిల్లర్ను అతని అభిరుచికి, అతని తల్లిదండ్రుల ఇష్టానికి విరుద్ధంగా నిర్బంధంగా సైనిక శిక్షణలోను, తరువాత వైద్య విద్యలోను ప్రవేశ పెట్టాడు. విద్యార్థి అయిన షిల్లర్ 'మానవుని లోని జంతు, ఆత్మప్రవృత్తులు' అనే వ్యాసం వ్రాసినందుకు విద్యాశాల నుండి బహిష్కృతుడయ్యాడు. చిన్నతనం నుండి నియంతృత్వ బాధ రుచి చూస్తున్న షిల్లర్ నిరసన భావం ఇతని తొలి నాటకమైన దోపిడి దొంగలు (Die Rauber) లోనే బహిర్గతమైంది. ఇందులో ఒక యువకుడు నిరంకుశ నిర్బంధాలతో విసిగి సమాజ శత్రువుగా మారుతాడు. ఈ నాటకపు తొలి ప్రదర్శనకు షిల్లర్ తన ప్రభువు అనుమతి లేకుండా హాజరైనందుకు

శిక్షగా, అతడు షిల్లర్ను 15 రోజులపాటు కారాగృహంలో బంధించటమే కాక, ఇకముందు నాటకాలు వ్రాయకూడదని ఆంక్ష విధించాడు. షిల్లర్ ఆ నియంత నుండి ఎలాగో తప్పించుకొని పారిపోయాడు. చాల కాలం వరకు స్థిరమైన ఆశ్రయం లభించక దుర్భర దారిద్ర్య జీవితం గడిపాడు. ఈ స్థితిలో ఇతడు వ్రాసిన కార్లోస్ రాకుమారుడు (Don Carlos) నాటకం విజయవంతం కావటంతో ఇతని దశ తిరిగింది. ఈ నాటకంలో కథ మన సారంగధర కథకు సరిగ్గా విరుద్ధం. కార్లోస్ రాకుమారుడు తన మారుతల్లిని ప్రేమిస్తాడు. తండ్రి కొడుకులకు మనస్తాపాలు ప్రబలి రాజ్యంలో సంక్షోభానికి దారి తీస్తుంది. ఆర్థికంగా కుదుట బడిన షిల్లర్ ఆనంద గీతం రచించాడు. దీన్ని ప్రసిద్ధ గాయకుడు 'బీతోవెన్' (Beethoven) అభిమానంతో గానం చేసేవాడు. షిల్లర్కు మహాకవి గోయ్థే (Goethe) మైత్రి లభించింది. వీరిద్దరి మైత్రి జర్మన్ సాహిత్య చరిత్రలో ఒక సువర్ణాధ్యాయానికి వస్తువు అయింది.

షిల్లర్ దృష్టి చరిత్ర వంకకు మరలింది. సైయిన్ ప్రభుత్వంపై హోలండ్ తిరుగుబాటు, ముఫై సంవత్సరాల యుద్ధం అనే చరిత్ర గ్రంథాలు రచించే, గోయ్థే సిఫారసుతో జేనా విశ్వవిద్యాలయంలో చరిత్రాధ్యాపకుడయ్యాడు. ఈ గ్రంథం రచనకై రాత్రింబవళ్లు పనిచేసి షిల్లర్ రోగగ్రస్త డయ్యాడు. జీవిత మంతా రోగిష్టిగానే గడపి అకాలమృత్యువుకు లోనయ్యాడు. చరమదశలో షిల్లర్ తత్వశాస్త్రం వంక ఆకర్షితుడయ్యాడు. 'కాంట్' ను బాగా అధ్యయనం చేశాడు. 'కాంట్' పరిచయం కూడా సంపాదించాడు. సాహిత్యాన్ని తత్వ శాస్త్రంతో సమన్వయం చేస్తూ అనేక వ్యాసాలు వ్రాశాడు.

విషాదాంత నాటకానికి షిల్లర్ క్రొత్తరూపం ఇచ్చాడు. తప్ప చేసిన నాయకుడు బుద్ధి పూర్వకంగా ఆత్మ త్యాగం చేసి నైతికంగా పునర్జన్మ పొందటమే ఇతడు చెప్పిన నూతనార్థం. మేరీ స్టూవర్ట్ (Maria Stuart) దీనికి చక్కని ఉదాహరణ. ఇంగ్లండు రాణి మొదటి ఎలిజబెత్ స్కాట్లండ్ రాణి అయిన మేరీని బందీ చేసి, మరణశిక్షకు లోను చేసింది. ఈ నాటకంలో మేరీ జీవితంలోని తుది మూడు రోజులు చిత్రంప బడ్డాయి. మేరీ తాను నిర్దోషిననీ, తనకు విధించబడ్డ శిక్ష అన్యాయమనీ వాదిస్తుంది. అయితే, ఇది తాను పూర్వం చేసిన నేరాలకు భగవంతుడు విధించిన శిక్షగా గ్రహించి ఎంతో సంతోషంతో స్వీకరిస్తుంది. దీనితో మేరీ

పాత్ర న్యాయాధిపతులకంటే, ఎలిజబెత్ కంటే కూడా ఉన్నతంగా పెరిగిపోతుంది.

షెల్లర్ సాహిత్య జీవితాన్ని గొయ్ థే ఇలా సమీక్షించాడు. “స్వేచ్ఛాభావం షెల్లర్ లో క్రమ పరిణతి పొందుతూ వచ్చింది. మొదట్లో ఇతడు అభిలషించింది మానవుని భౌతిక, రాజకీయ, సామాజిక స్వేచ్ఛ. చరమ దశలో ఇతడు కోరింది ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛ; భౌతిక బంధాలనుండి ఆత్మకు విముక్తి”. ఇతని నాటకాలు ఈ ఉభయ విధాలైన సంఘర్షణను నిరూపించేవి కాగా, ఇతని కవిత్వం ఆధ్యాత్మిక సమతౌల్యాన్ని సాధించేందుకు కళ ఎలా సహాయభూత మౌతుందో నిరూపిస్తుంది.

చ.తి.

షెపర్డ్, శామ్ (1943--) : అమెరికన్ నాటక రచయిత, నటుడు; పూర్తిపేరు ‘శామ్మ్యూల్ షెపర్డ్ రోజర్స్’. ఇతని తండ్రి సైనికోద్యోగి కావడం వలన ఇతని చిన్నతనం చాలావరకు సైనిక స్థావరాలలో గడిచింది. కళాశాల చదువు ముగించకుండానే నటుడుగా షెపర్డ్ న్యూయార్క్ చేరాడు. ఇతని తొలి రచనలైన ఏకాంకికలు ప్రదర్శింపబడి విజయవంతం అయ్యాయి. చికాగో, రెడ్ క్రాస్ మొదలైన నాటికలకు తన 22 వ ఏటనే ఓబీ (Obie) పారితోషికాలు సంపాదించాడు. కొన్నేళ్లపాటు లండన్ లో నివసిస్తూ టూత్ ఆఫ్ క్రైమ్ (Tooth of Crime) మొదలైన నాటకాలు రచించాడు. శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోలో మాజిక్ థియేటరుకు ‘నిలయ నాటక రచయిత’ గా స్థిరపడ్డాడు.

జీవిత సంఘటనలను సింహావలోకనం చేసుకొనే ఏకపాత్ర నాటిక ఇతని అభిమాన ప్రక్రియ. కిల్లర్స్ హెడ్ (Killer's Head) అనే నాటికలో మరణశిక్ష విధింపబడిన హంతకుని చివరి రాత్రి, కడపటి ఆలోచనలే వస్తువు. ఏంజెల్ సిటీ (Angel City) లో హోలీవుడ్ చలన చిత్ర పరిశ్రమలోని విధ్వంసక యంత్రాంగం వస్తువు. కర్న్ ఆఫ్ ద స్ట్రోంగ్ క్లాస్, బ్రేడ్ చైల్డ్, టూ వైస్ మొదలైన నాటకాలలో చిన్నాభిన్నమైన ఆధునిక కుటుంబాలలోని రక్త సంబంధాల పరిశీలన కనిపిస్తుంది. బ్రేడ్ చైల్డ్ పులిట్జర్ పారితోషికాన్ని గెలుచుకొంది. ‘డేస్ ఆఫ్ హెవెన్’, ‘రిసరేషన్’ మొదలైన చలన చిత్రాలలో నటించి శామ్ విమర్శకుల ప్రశంసలను పొందాడు. ద అన్ సీన్ హౌండ్, సెడ్యూస్, పూల్ ఫర్ లవ్ మొదలైన చాలా నాటకాలు రచించాడు.

చ.తి.

షెరిడన్, రిచర్డ్ బ్రిన్ స్లీ బట్లర్ (1751-1861) :

ఆంగ్ల నాటక రచయిత, నాటక ప్రయోక్త, వక్త, రాజకీయవేత్త, పుట్టుకచే ఐరిష్ జాతీయుడు; చిన్నతనంలోనే తలదండ్రులతో లండన్ చేరి అక్కడ స్థిరపడ్డాడు. ఇతని తాత ప్రసిద్ధ ఆంగ్ల రచయిత జోనాథన్ స్వీట్స్ కు అంతరంగికుడు. తండ్రి ఒక నిఘంటుకర్త, వక్తృత్వానికి ప్రాధాన్యమిచ్చిన విద్యావేత్త; తల్లి నాటక రచయిత్రి. విద్యత్కుటుంబంలో పుట్టిన షెరిడన్ మీద తలదండ్రుల, తాతగారి ప్రభావం ఎక్కువగా ఉంది. ఆక్స్ ఫర్డ్ లో విద్యార్థిగా ఉండగానే షెరిడన్ ఒక మిత్రునితో కలసి ఒక ప్రహసనం, కొన్ని కవితలు, కొన్ని అనువాదాలు రచించాడు. ఎలిజబెత్ అనే గాయకురాలిని ప్రేమించి ఆమె ప్రేమ విషయంలో ప్రతిద్వంద్వమైన ఒక భూస్వామితో ద్వంద్వ యుద్ధాలు చేశాడు. తండ్రి ఇష్టానికి విరుద్ధంగా ఎలిజబెత్ ను పెండ్లాడి, చదువుమాని, జీవికకై నాటక రంగాన్ని ఆశ్రయించాడు. ఇతని మొదటి నాటకం ప్రహసన ప్రాయమైన ప్రతి ద్వంద్వం విజయవంతమైంది. ఇందులోని ‘మిసెస్ మాలెప్రాప్’ కంఠాభరణ నాటకంలోని సోమావధాని పాత్రకు మాతృక అనదగిన ‘అపశబ్ద శాసకురాలు’. విజయవంతమైన మరోనాటకం ది డ్యూయెన్నా సమకాలీన సభ్య సమాజంలోని కృత్రిమత్వాన్ని అపహాస్యం చెయ్యటమే ఇతని నాటకాలలోని ఇతివృత్తం. అర్థికంగా బలపడిన షెరిడన్ ‘డ్రూరీ లేన్ థియేటర్’ యాజమాన్యవర్గంలో భాగస్వామి అయ్యాడు. ఇతని నాటకాలన్నిటిలోకి అత్యంత ప్రసిద్ధమైంది ఏ స్కూల్ ఫర్ స్కాండల్ (1777) సున్నితమైన హాస్యం, సునిశితమైన విమర్శలకు దీని కిదేసాటి. దీనితో షెరిడన్ ‘అభినవ కాంగ్రేవ్’ బిరుదు సంపాదించాడు. ఇతని నాటకాలు నేటికీ ప్రదర్శింపబడుతున్నాయి.

ఆ తరువాత షెరిడన్ రాజకీయ వ్యాసాలు వ్రాయటం ప్రారంభించాడు. జాన్సన్ పండితుని ద్వారా బర్క్, ఫాక్స్ ల పరిచయం సంపాదించి, 1780 లో పార్లమెంటు సభ్యుడై, ‘విగ్’ ప్రక్ష రాజనీతి వేత్తగా ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. పార్లమెంటులో ఇతడు సభ్యుడుగా ఉన్న 32 ఏళ్ళలో విశేషకాలం విగ్ ప్రక్ష ప్రతిప్రక్షంగానే ఉండేది. కొద్దికాలం పాటు విదేశాంగ వ్యవహార సహాయ కార్యదర్శి, కోశాధికారి, ప్రివీ కౌన్సిల్ సభ్యుడు మొదలైన పదవులు నిర్వహించినా, తన పక్షానికి ప్రధాన నాయకుడు కావాలనే ఇతని ఆశలు అడియాసలే అయ్యాయి. దానికి కారణం ఇతడు వ్యక్తిగతంగా త్రాగుబోతు, చంచల స్వభావుడు, నమ్మదగనివాడు కావటమే!

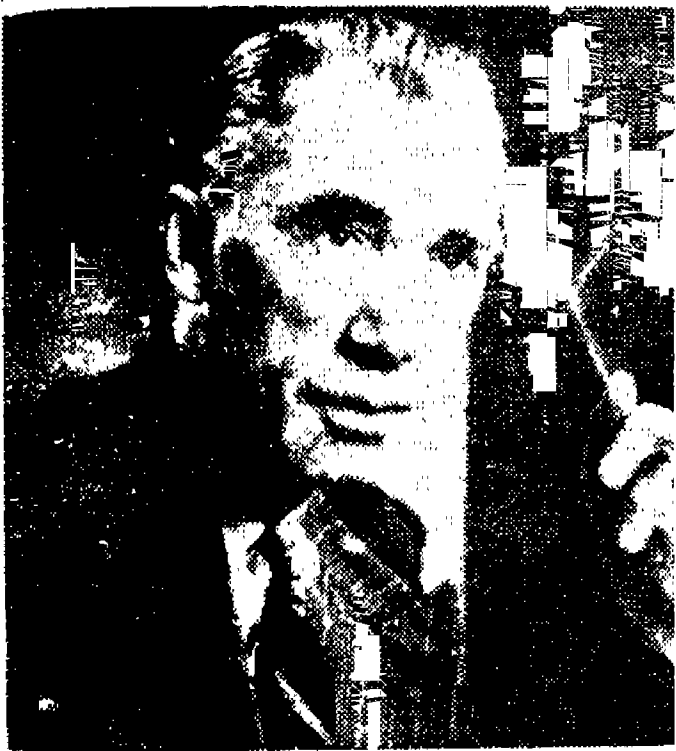
షెరిడన్ భారతీయులకు అభిమాన పాత్రుడైన సందర్భ మొకటి ఉన్నది. ఈస్టిండియా కంపెనీ పాలనలో తొలి గవర్నర్ జనరల్ వారన్ హేస్టింగ్స్ ఇంగ్లండు చేరిన తరువాత, అతడు భారతదేశంలో చేసిన అక్రమాలకై పార్లమెంటు న్యాయ విచారణకు పూనుకొన్నప్పుడు షెరిడన్ ప్రధాన అభియోగకర్త పాత్ర వహించాడు. తన అభినయ, వక్తృత్వ ప్రతిభ నంతటినీ అతడు ప్రదర్శించాడు. అయినా హేస్టింగ్స్ శిక్ష తప్పించుకొన్నాడు.

చివరి రోజులలో షెరిడన్ పార్లమెంట్ సభ్యత్వాన్ని కోల్పోయాడు. డ్రూ లేన్ థియేటర్ అగ్ని ప్రమాదానికి గురిఅయింది. అప్పలపాలై, అనారోగ్యంతో షెరిడన్ కృశించి మరణించాడు. మహాకవి బైరన్ ప్రభువు 'గౌరవ నీయుడైన షెరిడన్ మృతికై' స్మృతిగీతాన్ని రచించాడు.

చ.తి.

షెర్వుడ్, రాబర్ట్ ఇ. (1896-1955) : అమెరికన్ నాటక రచయిత. న్యూయార్క్ లో పుట్టి అక్కడనే

మృతి చెందాడు.

విద్యార్థిగా చదువులో రాణించక పోయినా, కళా శాలా పత్రికలోను, నాటక ప్రదర్శనలలోనూ రచయితగా, నటుడుగా రాణించాడు. పట్టభద్రుడు కాకుండానే సైన్యంలో చేరి, విషవాయువు

సోకి, ఉద్యోగం నుండి విడుదల పొంది, పత్రికా పరిశ్రమలో ప్రవేశించాడు. క్రమంగా లైఫ్ అనే హాస్య పత్రికకు సంపాదకుడయ్యాడు. ఇతని తొలి నాటకం ద రోడ్ టు రోమ్ యుద్ధపు నిర్ణయకత్వాన్ని నిరూపిస్తుంది. ఇతని చాల రచనలలో ఇదే ప్రధాన వస్తువు. ద పెట్రీ పైడ్ ఫార్లెస్, ది ఇడియట్స్ డిలైట్ లలో నాయకులు అనాసక్తులుగా, మానవ ద్వేషులుగా ప్రారంభమై, తమ నిర్ణయకత్వాన్ని గుర్తించి, చివరకు తమ సహచరులకోసం ఆత్మార్పణం చేస్తారు. ఇల్లినాయిస్ ఏబ్ లింకన్, దేర్ షెల్ బి నో నైట్ లలో నాయకులు యుద్ధ విరోధులుగా ప్రారంభమై చివరకు యుద్ధం చేసేందుకు నిశ్చయించుకొంటారు. ఇతరులకోసం ఆత్మార్పణం చెయ్యటమే జీవితానికి సార్థక్యం అన్నదే ఇతని

రచన లన్నిటిలో గల సందేశం. లింకన్ నాటకం వల్ల ఇతడు అమెరికా అధ్యక్షుడైన రూజ్ వెల్టుకు సలహాదారుగానూ, ఉపన్యాస రచయితగానూ చేరాడు. నాకాదళ కార్యదర్శి, యుద్ధవార్తా ప్రసార కార్యాలయ నిర్దేశకుడు మొదలైన బాధ్యత గల పదవులు నిర్వహించాడు. ఇలా సంపాదించిన అనుభవాలతో రూజ్ వెల్ట్, అండ్ హాప్కిన్స్, ఏన్ ఇంటిమేట్ హిస్టరీ అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు. ఇతని ద బెన్స్ ఇయర్స్ ఇన్ ఆవర్ లైవ్ అనే నాటకం చలన చిత్రంగా రూపొంది అకాడమీ బహుమతిని గెలుచుకొన్నది. మూర్ఖుని ఆనందం, ఇల్లినాయిస్ లో ఏబ్ లింకన్, రాత్రి ఉండరాదు, రూజ్ వెల్ట్ అండ్ హాప్కిన్స్ నాలుగూ నాలుగు పులిట్జర్ బహుమతులను గెలుచు కొన్నాయి. హాస్య ప్రధానమైన రాణి గారి మగడు ప్రణయ ప్రధానమైన వియన్నాలో పునర్మిలనం, ఆదర్శ ప్రధానమైన వాటర్లూ వంతెన (Waterloo Bridge) ఇతని ప్రతిభకు సంకేతాలు.

చ.తి.

షెల్లీ, పెర్సీ బీషీ (1792-1822) : జగత్ ప్రసిద్ధుడైన ఆంగ్ల కాల্পనిక గేయకవి, సంస్కరణ వాది, తాత్త్వికుడు. షెల్లీ గొప్ప సంపన్న కుటుంబంలో జన్మించాడు; తండ్రి పార్లమెంటు సభ్యుడు; తల్లి కవితా ధోరణి గలది. షెల్లీ చిన్నతనంలోనే కవిత లల్లాటూ ఉండేవాడు. విద్యార్థిగా ఉండగానే కొన్ని కవితా సంకలనాలు ప్రకటించాడు. ఆక్స్ ఫర్డ్ లో విద్యార్థిగా ఉండగా పదిమందితో కలవని విలక్షణ ప్రకృతివల్ల 'పిచ్చి షెల్లీ' అనే పేరు సంపాదించుకొన్నాడు. మిత్రుడైన జఫర్సన్ హాగ్తో కలసి 'నాస్తికత్వపు ఆవశ్యకత' అనే కరపత్రం ప్రచురించి మతగురువులకు, కళాశాలల ఆచార్యులకు అందరికీ పంపాడు. గాలి గుమ్మటాల ద్వారాను, సీసాలలో బిగించి సముద్రంలో వదిలి పెట్టడం ద్వారానూ కూడా ప్రచారం చేశాడు. ఫలితంగా విద్యాలయం నుండి బహిష్కృతుడయ్యాడు. 19 వ ఏట హారియట్ అనే 16 ఏండ్ల అందగత్తెను ప్రేమించి పెండ్లాడాడు. ఆమె కూడా ఇతని వంటి 'అభ్యుదయ భావాలు' కలదే! రాబర్ట్ సదీ, తామస్ లవ్ పీకాక్ మొదలైన కవుల మైత్రితో షెల్లీ కవితా ప్రతిభ వికసించింది. మేబ్ రాణి (Queen Mab) అనే కావ్యం రచించాడు. దానిలో ప్రభుత్వం, మత వ్యవస్థ, దేవుడు, ప్రపంచం అన్నింటిమీద తీవ్రంగా దాడి చేశాడు. దాన్ని ప్రకటించేందుకు ఎవరూ సాహసించకపోగా, తానే ప్రచురించి మిత్రులకు పంచి పెట్టాడు. ఈ మధ్యలో షెల్లీ గాడ్విన్ రచితమైన రాజకీయ న్యాయవిచారణ అనే గ్రంథం చూశాడు. అది అతనికి జీవితాంతం వేద

గ్రంథమైంది. గాడ్విన్ పరిచయం సంపాదించి, అతనిని గురుతుల్యునిగా ఆరాధించేవాడు. ఇంతలో షేల్లీకి గాడ్విన్ కూతురు 16 ఏళ్ళ అందగత్తె మేరీ కనిపించింది. షేల్లీ చేసుకొన్న మూడేళ్ళలోనే భార్యను వదిలి మేరీని లేవదీసికొని ఫ్రాన్స్ వెళ్ళాడు. ఆమె కూడా ఇతనిలాగే విప్లవాత్మక భావాలున్నదేగాక, సాహిత్య తృప్తి కూడా కలిగింది. కనుక వీరికి బాగా అన్యోన్యత కుదిరింది. భార్యను కూడా తమతో పాటు ఉండమని షేల్లీ ఆహ్వానించాడు. కాని ఆమె అందుకు నిరాకరించి ఆత్మహత్య చేసుకుంది. షేల్లీకి అడ్డుతొలగిపోయి మేరీని షేల్లీ చేసుకొన్నాడు. కాని ఆ తరువాత వీరి సాంసారిక జీవితం అంత సంతోషకరంగా సాగలేదు. షేల్లీ దంపతులు మధ్యలో కొన్ని రోజులపాటు ఇంగ్లండులో గడపినా, పూర్తిగా ఫ్రాన్స్, ఇటలీ, స్విట్జర్లండులలోనే నివసించేవారు. షేల్లీ అత్యుత్తమ రచన లన్నీ ఈ ప్రవాస జీవితంలో రచించినవే. మధురకవి కీట్స్, ప్రసిద్ధ సాహితీ విమర్శకుడు లే హంట్, సామాజిక విప్లవవాది మహాకవి బైరన్ ప్రభువులతో షేల్లీకి మైత్రి ఏర్పడింది. షేల్లీ, బైరన్లు కొన్నాళ్లు పిసా నగరంలో ఉండేవారు. ఇద్దరూ కలిసి ఉదారవాది అనే సాహిత్య పత్రిక ప్రారంభించేందుకు ప్రణాళికలు సిద్ధం చేసుకొన్నారు. దానికి సంపాదకత్వం వహించేందుకు లే హంట్ను ఆహ్వానించారు. లే హంట్కు స్వాగతం చెప్పేందుకు షేల్లీ తన అందమైన పడవలో లెగ్ హోరన్ వెళ్ళాడు. తిరుగు ప్రయాణంలో పడవ మునిగి 30 వ ఏటనే షేల్లీ మరణించాడు. అతని మిత్రులు అతని జీవిత చరిత్రలు, స్మృతులు వ్రాశారు. భార్య మేరీ అతని అముద్రిత రచనలను తన టిప్పణులతో సహా ప్రచురించింది. కాని అతని తండ్రి మాత్రం చనిపోయిన తన కొడుకును క్షమించలేదు; అతని మహాకవి విఖ్యాతిని హరించలేదు.

నిజానికి షేల్లీని అతని జీవిత కాలంలో ఆంతరంగికులు తప్ప బయటి ప్రపంచం కవిగా గుర్తించనే లేదు. అతని గ్రంథాలు అమ్ముడు పోయేవి కావు. కారణం అతని రచనలు మేధావి వర్గానికి మాత్రమే ఉద్దిష్టమైనవి కావడమే. లోకం అతనిని ఒక నాస్తికుడుగా మాత్రమే గ్రహించింది. షేల్లీ రచనలలో అడోనాయి (Adonais) అనే కీట్స్ శోకగీతం, భరద్వాజ పక్షికి (To a Skylark), జలధరం (The cloud) చాలా గొప్పవి. అతని ప్రొమితియస్ విముక్తి (Prometheus Unbound) మిల్టన్ నష్ట స్వర్గము (Paradise Lost) తరువాత చెప్పకోవలసిన మహాకావ్యం. దీనిలో జూపిటర్ అసత్తుకూ, ప్రొమితియస్ సత్తుకూ ప్రతీకలుగా అంతిమ

విజయం సత్తుదే అని నిరూపించబడుతుంది. 'దృశ్య మాన జగత్తంతా మిథ్య' అన్న షేల్లీ మన శంకరాచార్యులను జ్ఞప్తికి తెస్తాడు. 'సోక్రటీసు', ఏసుక్రీస్తు తప్ప మిగిలిన మానవులంతా జీవితానికి బలిపశువులైన వారే' అన్న షేల్లీ నిజమైన క్రైస్తవుడుగా కనిపిస్తాడు. షేల్లీ రాజకీయ, సాంఘిక, మత వ్యవస్థలన్నిటి మీద తిరుగుబాటు చేసిన స్వాతంత్ర్య ప్రియుడు. మానవత్వాన్ని ప్రేమించినవాడు. పేదలను ఆదుకొనేవాడు. అతడు జమీందారీ పోకడలు గల ఉదారవాది; కార్యశూరుడైన కవి. గ్రీక్, ఇటాలియన్, జర్మన్, ఫ్రెంచ్ ఇత్యాది అనేక భాషలలో ప్రగాఢమైన పాండిత్యం కలవాడు.

చ.తి.

షేక్స్పియర్, విలియమ్ (1564-1666) : ఆంగ్ల సర్వశ్రేష్ఠ మహాకవి, నాటక రచయిత. ఏవన్ నదీ తీరాన గల స్ట్రాట్ ఫర్డ్ అనే గ్రామంలో మధ్యతరగతి కుటుంబంలో జన్మించాడు. పెద్దగా చదువుకొన్నవాడు కాదు. 18 వ ఏట తన కంటే ఎనిమిదేళ్ళు పెద్దదైన 'ఏనీ హాతవే' (Anne Hathaway) అనే యువతిని పెండ్లి చేసుకొన్నాడు. కొంత కాలం ఉపాధ్యాయవృత్తి చేపట్టి ఉండవచ్చు. ఒక చిన్న దొంగతనం చేసి శిక్షను తప్పించుకొనటానికి లండన్ పారిపోయాడని ఒక కథ వ్యాప్తిలో ఉంది. లండన్లో జీవితకై నాటక రంగాన్ని శ్రయించి చిన్న చిన్న వేషాలు వేసేవాడు. ఎలిజబెత్ రాణి గారి ఆస్థాన నట బృందం (Queen's Men) లో చేరాడు. క్రమంగా నాటక రచన ప్రారంభించాడు. మొదట్లో వినోద నాటకాలకు రోమన్ నాటక రచయిత ప్లాటస్ (Plautus) ను, గంభీర నాటకాలకు సెనెకా (Seneca) ను ఆదర్శంగా గ్రహించాడు. కాని పోను పోను తన సొంతబాణీని స్థిరపరచుకొని మొత్తం 37 నాటకాలు వ్రాశాడు. ప్రపంచ నాటక రచయిత లందరిలో సర్వ శ్రేష్ఠుడనే ఖ్యాతిని సంపాదించుకొన్నాడు. నాటకాలు గాక రెండు సుదీర్ఘ కావ్యాలు, మూడు లఘు కావ్యాలు, 160 గీతాలు రచించాడు. నాటకాలు వ్రాయకపోయినా, కావ్యాల వల్లనేనా మహాకవులలో ఒకడుగా పరిగణింపబడేవాడే. గ్లోబ్ నాటకశాల యాజమాన్యంలో భాగస్వామి అయినాడు. కీర్తి, ధనం బాగా సంపాదించి జీవిత చరమదశలో తాను పుట్టిన స్ట్రాట్ ఫర్డ్ చేరి, అక్కడనే మృతి చెందాడు. అతని సమాధి, స్మృతి మందిరము నేడు సాహితీ ప్రియులకు ఒక యాత్రా కేంద్రమైంది.

షేక్స్పియర్ తన రచనా కాలమంతా, మొదటి నుండి చివరి వరకు వినోద, గంభీర, విషాద చారిత్రక,

తాత్త్విక నాటకాలు వ్రాస్తూనే ఉండేవాడు. ఐనా, ఇతని రచనా జీవితాన్ని కొన్ని దశలుగా గుర్తించవచ్చు. తొలి దశలో ఎక్కువగా వినోద ప్రధాన నాటకాలు వ్రాశాడు. *తల్చిబ్బుల ప్రహసనం* (Two Gentlemen of Verona), *గయ్యాలి లొంగదీత* (The Taming of the Shrew) ఈ కాలపు రచనలు. రెండవ దశలో ఎక్కువగా చారిత్రకాలు వ్రాశాడు. *జూలియస్ సీజర్*, *రెండవ రిచర్డ్*, *నాల్గవ హెన్రీ*, *ఐదవ హెన్రీ* ఈ కాలపు రచనలు. మూడవ దశలో ఎక్కువగా గంభీర విషాద నాటకాలు వ్రాశాడు. *హామెట్*, *ఒథెల్లో*, *కింగ్ లియర్*, *మెక్బెత్* ఈ దశలో రచించినవే. జీవితం పట్ల నైరాశ్య భావం ఈ అన్నింటల్లో కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. చివరి దశలో ఈ నైరాశ్య భావం తొలగి సత్య ధర్మాల అంతిమ విజయం పట్ల ఆశాభావం కనిపిస్తుంది. దీన్ని తాత్త్విక దశ అనవచ్చు. *శిశిర గాథ* (The Winter's Tale), *పెర్సిక్లీజ్*, *సింబలిన*, *తుఫాను* (Tempest) ఈ దశ లోని రచనలు. తొలి దశలో అంత్యానుప్రాసను ఎక్కువగా పాటించేవాడు. అలాగే తొలి దశలో మాటల గారడీని ఎక్కువగా అభిమానించేవాడు. కాని పరిణతి చెందిన కొలది అర్థ గాంభీర్యానికే ప్రాధాన్యం ఇస్తూ వచ్చాడు.

సజీవ పాత్ర చిత్రణ షేక్స్పియర్లో చెప్పకోదగిన మొదటి సద్గుణం. అతని పాత్రలలో మన పరిచిత బంధు మిత్రులను దర్శించవచ్చు. అంతేకాదు, కొంచెం జాగ్రత్తగా గమనిస్తే, అతని ప్రతి పాత్రలోను మన పోలి కలను కూడా కొన్నిటిని గుర్తింపగలం. 'ఇతర కవుల కీర్తికి కోత పెట్టే కాలప్రవాహం, మహాపర్వత సదృశుడైన షేక్స్పియర్ కీర్తికి ఏ మాత్రం క్షతి కలిగించలేకపోయింది' అంటాడు జాన్సన్ పండితుడు. షేక్స్పియర్ ఒక కాలానికి చెందినవాడు కాదు, అతడు సార్వకాలికుడే కాదు, సార్వభౌమికుడు కూడా! కనుకనే జాతి, మత, సంస్కృత్యాదుల్లో భిన్నమైన ఏ భాషలోకి అనువదించినా, అతని రచనలలోని జీవశక్తికి భంగం కలగలేదు. ఇతని రెండు దీర్ఘ కావ్యాలు - *వీనస్, అడోనిస్*లు (Venus and Adonis) *ది రేప్ ఆఫ్ లూక్రీస్*, లఘు కావ్యాలు, *గేయాల్లో* ఉండే శైలి మాధుర్యం, శయ్యా సౌభాగ్యం, వీటికి మించిన భావ శబలత అననుకరణీయాలు.

ప్రతి శతాబ్దమూ షేక్స్పియర్ను తన విశిష్ట దృక్కోణంతో విమర్శిస్తూనే ఉన్నది. ఏ దృక్కోణం నుండి విమర్శించినా, అతడు సర్వశ్రేష్ఠుడనే తీర్మానానికి వస్తున్నది. ఒక్క హామెట్ విషయం తీసుకొంటే బైబిల్

తరువాత ఏ ఒక్క గ్రంథాన్ని గురించి అంత విమర్శ జరుగలేదు.

ఇటీవల ఒక విరసపు మాట వినబడుతున్నది. షేక్స్పియర్ పేరుతో నేడు ప్రచారంలో ఉన్న రచనలను నిజంగా రచించినవాడు అతడు కాడనీ, వాటిని రచించటానికి కావలసిన విద్యా సంస్కారాలు అతనికి లేవనీ, మరెవరో వ్రాసి కారణాంతరాలవల్ల ఇతని పేరుతో ప్రకాశింప చేశారనీ, ఆ ఎవరో బేకన్ (Bacon) అనీ, క్రిస్టోఫర్ మార్లో (Christopher Marlowe) అనీ, మరొకరనీ కొందరు వాదిస్తూ ఉన్నారు. కాని షేక్స్పియర్ సమకాలీనులు ఇట్టి సందేహాలకు తావులేని ప్రశంసలు చేసి ఉండడంవలన ఈ వాదనలకు బలం చాలటం లేదు.

జయలక్ష్మి

షోలోకోవ్, మిఖాయెల్ అలెక్సాండ్రోవిచ్ (1905-84): నోబెల్ పారితోషిక గ్రహీత యైన రష్యన్ నవలా రచయిత. తండ్రి రష్యన్, తల్లి కోసక్ జాతీయురాలు. జన్మస్థలం డాన్ నదీ తీరమందలి కోసక్ రాష్ట్రంలోని ఒక కుగ్రామం. 15 వ ఏటనే ఎర్ర సైన్యంలో చేరి, రెండేండ్లు పనిచేసి స్వగ్రామం చేరుకొన్నాడు. ఇతడు 17 వ ఏట ప్రచురించిన *డాన్ కథలు* (Donskie Rasskazy) అంతగా గుర్తింపు పొందలేదు. ఏవో చిల్లర ఉద్యోగాలు చేసుకొంటూ 20 వ ఏట ప్రచురించిన *మూగ డాన్* (Tikhy Don) తొలి భాగం ఇతనికి రచయితగా గుర్తింపు తెచ్చింది. *మూగ డాన్* ముగించేందుకు 12 ఏళ్ళూ, అలాగే *అహల్య క్షేత్రం* (Podnyataya tselina) అనే పెద్ద నవల పూర్తి చేసేందుకు 20 ఏళ్ళూ తీసుకొన్నాడు. రెండింటో ప్రధాన వస్తువు ఒకటే! బోల్షివిక్కులకూ, నిర్బంధ వ్యవసాయానికి విరుద్ధంగా కోసక్ జాతీయులు సాగించిన విషాదాంత విరోచిత పోరాటం నిజాయితీతో కళాత్మకంగా నిరూపించబడింది. *మూగ డాన్* సామ్యవాదం వాస్తవికతోద్యమానికి వేగుచుక్కయై, ప్రజా

దరణ పొందింది. జ్వాలిన్ జహుమలిని గెల్చుకొన్నది. మాతృభూమి కోసం పోరాటం (Oni Srazhalis za rodinu) లో ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధంలో జర్మన్ దండయాత్రకు రష్యన్ల పీరోచిత ప్రతిఘటన వర్ణితమైంది. మూగ డాన్ పూర్తిగా ఇతని స్వంత సృష్టి కాదనీ, దీనిలో చాల గ్రంథ చార్యం ఉందనీ కొంద రంటున్నారు.

జయలక్ష్మి

ప్లెట్జర్, ఆర్థర్ (1862-1931) : ఆస్ట్రియన్ నాటక రచయిత, నవలా రచయిత. మనస్తత్వ విశ్లేషణాత్మకమైన రచనలకూ, 19 వ శతాబ్ది చివరి భాగపు వియన్నీస్ బూర్జువా జీవితాన్ని విశ్లేషించి చూపిన నాటకాల రచనకూ ప్రసిద్ధుడు. సుప్రసిద్ధ యూదు వైద్యుడు ప్లెట్జర్ కుమారుడైన ఆర్థర్ వైద్య పట్టభద్రుడై, జీవితంలో ఎక్కువ భాగం వైద్యుడుగానే గడిపాడు. ముఖ్యంగా ఆయనకు 'సైకియాట్రీ' (మనోవ్యాధి చికిత్స) లో ఎక్కువ ఆసక్తి ఉండేది. ఏడు ఏకాంక నాటికల సంకలనం అయిన ఆనబోల్ (1893) ప్రచురణతో రచయితగా ఆయనకు గుర్తింపు వచ్చింది. ఈ నాటికలు ఒక సంపన్న వియన్నీస్ యువకుని ప్రేమ కలాపాలను చిత్రిస్తాయి. ఈ నాటికలలో పాత్రచిత్రణలో ఆర్థర్ కు గల విశేషమైన ప్రతిభ అభివ్యక్తమైంది.

ప్లెట్జర్ రచించిన రైగన్ (1897, (Merry-go-round, 1953) 10 నాటకీయ సంభాషణల సంకలనం. కామోద్రేకంలో చిక్కుకొన్న స్త్రీ పురుషుల హృదయ రాహిత్యాన్ని ఈ సంభాషణలు చిత్రిస్తాయి. 1950 లో దానిని మాక్స్ ఓ ప్యూల్స్ లా రోండ్ అనే ఫ్రెంచ్ చలనచిత్రంగా తీశాడు. ప్రేమలోని అహంభావాన్నీ, మృత్యుభీతిని, శృంగారజీవితంలోని క్లిష్టపరిస్థితులనూ ప్లెట్జర్ శక్తిమంతంగా తన రచనలలో చిత్రించాడు. లీబెలై (1896, Playing with Love), ఫ్రైవిల్డ్ (1896, Free game), అనే నాటకాలలో ఆస్ట్రియన్ సైనిక వర్గాలలోని అంతస్సార రాహిత్యాన్ని ప్లెట్జర్ చిత్రించాడు. ఇతని మిక్కిలి విజయవంతమైన నవల లెఫ్ట్ నెంట్ గన్స్ (1901, None

but the Brave, 1926) కూడా ఇలాంటి రచనే! ఫ్లైట్ ఇన్ డీ ఫిన్ స్టెర్న్స్ (1931, Flight in to Darkness, 1931) అనే నాటకంలో దశల వారీగా ఉన్నాదం ఎలా వ్యక్తిని ఆవహిస్తుందో రచయిత చిత్రించాడు. ప్రొఫెసర్ బెర్న్ హార్డ్ (1912) అనే నాటకం, డెర్ వెగ్ ఇన్స్ ఫ్రీ (1908, The Road to the Open, 1923) ఆస్ట్రియా లోని యూదుల పరిస్థితిని వర్ణించే రచనలు. ప్లెట్జర్ నాటకాలూ, నవలలే కాక, కథానికలూ, కొన్ని వైద్య గ్రంథాలూ కూడా రచించాడు.

బొ.శ్రీ.

ప్రేటియెన్ డి త్రాయ్ (1165-80) : ఐదు 'ఆర్థరియన్ రొమాన్స్' ల కర్తగా కీర్తి నార్జించుకొన్న ఫ్రెంచి కవి. ఈయన జీవితాన్ని గురించి తెలిసింది చాలా తక్కువ. ఎరెక్, క్లెజిస్, లాన్సలెట్ ఓలి ఛెవెలియర్ ఎలా ఛార్లెట్, య్వెన్, ఓలి ఛెవెలియర్ ఆలయన్ పెర్సివాల్ ఓవికాంటియ్యుగ్రాల్ అనే ఐదు రొమాన్స్ (ప్రేమ, సాహసాలతో కూడిన అతిలోక సుందర గాథలు) లను ఇతడు రచించాడు. షాంపేన్ రాణి అయిన మేరీ ఆస్థానంలో ఈయన తరచు కనిపించే వాడనటానికి కొన్ని నిదర్శనాలు లున్నాయి. ఇతని గాథలను ఇతర రచయితలు అనుకరించారు, అనువదించారు. తరువాతి శతాబ్దాలలో ఇతని కథా కథన పద్ధతిని విస్తృత పరచి, హంగులు చేర్చటం జరిగింది. ఉదాహరణకు సర్ గవాయిన్ అండ్ ది గ్రీన్ నైట్ అనే 14 వ శతాబ్దపు కావ్యానికి ప్రేటియెన్ వ్రాసిన ఎరిక్ అనే కథే మూలం.

వేర్వేరు సాహస పూరిత సంఘటనలను ఒక చక్కని కథగా కూర్చగలిగిన నిపుణుడు ఈ రచయిత. అణగి మణిగి విధేయురాలుగా ఉండే ఒక భార్య భర్త ఆజ్ఞలను ధిక్కరించటం ద్వారా అతని పట్ల తన ప్రేమను వ్యక్తం చేయటం ఎరిక్ కథలో కనిపిస్తుంది. క్లెజిస్ లో ఒక బలవంతపు పెళ్లికి గురి అయిన అబల మరణాన్ని నటించి, ఉత్సాహపూరితమైన క్రొత్త జీవితం లోకి కన్ను తెరవటం ఇతివృత్తం. య్వెన్ లో ఒక వితంతువు తన భర్తను హత్య చేసిన వానిని తొండరపడి పెళ్లి చేసుకోడం, ఆ తరువాత అతనిని ద్వేషించటం, చివరకు అతడు ఆమెను తిరిగి గెలుచుకోడం అనే సంఘటనలను రసవత్తరంగా కూర్చాడు. పెర్సివాల్ లో 'హోలిగ్రాఫ్' లోని మతపరమైన ఇతివృత్తాన్ని ఒళ్లు గగుర్పొడిచే సాహస కృత్యాలతో ముడి వేయాలని ప్రయత్నించాడు. ఈ కథను ఆయన అసంపూర్తిగానే వదలి వేశాడు.

ప్రేమ సంఘటనలను, జానపద ఇతివృత్తాలను

కొంచెం హాస్యంతో మేళవించి జనాన్ని రంజింప జేయ గలిగిన కథలను, కావ్యాలను వ్రాసిన మహా రచయిత ఇతడు. కమ్మని కథలను తీయని కావ్యరూపంలో తొలి సారిగా వ్రాసిన ఫ్రెంచ్ రచయితగా ఇతనిని 'దాంతే' అంతటివాడు ప్రశంసించాడు. కె.జి. మూర్తి

ప్లెగెల్, ఫ్రెడరిక్ వాన్ (1772-1829) : జర్మన్ విద్వాంసుడు, విమర్శకుడు, ప్రాచ్య భాషాకోవిదుడు. ఆగస్ట్ విల్హెల్మ్ వాన్ ప్లెగెల్ కి తమ్ముడు. జర్మన్ కాల్పనికోద్యమానికి స్ఫూర్తి నిచ్చిన అనేక వినూత్న స్వతంత్ర భావాలకు ఆవిష్కర్త. గోటింగ్, లీప్సిగ్ లలో విద్యాభ్యాసం చేసి, కొంతకాలం 'జెనా' విశ్వవిద్యాలయంలో అధ్యాపకుడుగా ఉన్నాడు. తన అన్న ఆగస్ట్ విల్హెల్మ్ వాన్ ప్లెగెల్ తో కలసి కాల్పనికోద్యమ ప్రచారానికై అకౌనామ్ అనే త్రైమాసిక పత్రికను ప్రారంభించాడు. కాల్పనిక కవిత్వ మంటే వసుధైక ప్రగతిశీల కవిత్వ మని ఇతని నిర్వచనం. దాంటే, సెర్వాంటెస్, షేక్స్ పియర్లు ఆధునిక కవిత్వానికి గురు పీఠాలని ఇతని పరిగణన. గ్రీక్ భాషా, సాహిత్య, సంస్కృతుల అభ్యాసంతో గాని విద్య సమగ్రంకాదని ఇతని భావన. ఆధునిక చరిత్ర, సాహిత్య చరిత్రలను గూర్చిన ఇతని ఉపన్యాసాలు గ్రంథరూపంగా ప్రచురితమై విద్యల్లోకానికి మధ్య యుగాలను గురించిన వినూతన దృష్టిని కలిగించాయి. మతం, తత్వశాస్త్రం, పురాణం, వ్యంగ్యం-ఇన్నింటి సమ్మేళనమే కాల్పనిక కవిత్వమని ఇతని నిర్ధారణ. క్రమంగా ఇతడు కేథలిక్ మతం వంకకు మొగ్గి కాల్పనికోద్యమానికి, కేథలిక్ మతానికి భావసమ్మేళ్యాన్ని గుర్తించాడు. పర్యవసానంగా ఇతడు కేథలిక్ గా మారి తన పూర్వపు ప్రొటెస్టెంట్ మతాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించసాగాడు. దానితో అన్న ఆగస్ట్ విల్ హెల్మ్ కూ, ఇతనికి సంబంధం తెగిపోయింది. అన్నవలెనే ఇతడు కూడ సృజనాత్మక రచయితగా రాణించలేదు. ఆత్మకథా ప్రాయమైన లుసిండే (Lucinde) అనే అసంపూర్ణ నవలలో స్త్రీ స్వాతంత్ర్యాన్నీ, స్త్రీ పురుష సమానత్వాన్నీ ప్రతిపాదించాడు. నెపోలియన్ ను విరోధించి జర్మన్ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో ప్రముఖపాత్ర వహించాడు.

పారిస్ లో సంస్కృతం అభ్యసించి పాశ్చాత్యుల భారతీయ భాషాభ్యసనానికి, ఇండో జర్మానిక్ తులనాత్మక భాషా శాస్త్రానికి ఆద్యు డయాడు. అవిభాజ్య ప్రపంచ చారిత్రక తులనాత్మక సాహిత్యం అనే ఇతని భావన సాహిత్యాధ్యయనంలో క్రొత్త పుంతలకు దారి తీసింది.

జయలక్ష్మి

సబాతో, ఎర్నెస్టో (1911--) : ఆర్జెంటీనా నవలా రచయిత, వ్యాస రచయిత; పత్రికా రచయిత. భౌతిక శాస్త్రంలో డాక్టరేట్ సంపాదించి కొంత కాలం అధ్యాపక వృత్తిలో ఉన్నాడు. పెరాన్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పత్రికలలో వ్యాసాలు వ్రాసినందున ఉద్యోగం పోయింది. సాంఘిక, రాజకీయ, తాత్త్విక విషయాలపై ఇతనికి గల అభిప్రాయాలు ఒకటే విశ్వము అనే గ్రంథంలో వ్యాసాలు, సూక్తులు, సుభాషితాలుగా సంకలిత మైనాయి. మనుష్యులూ, మీటలూ అనే వ్యాస సంపుటిలో హేతువాద, వైజ్ఞానిక ప్రధాన దృష్టి గల ఆధునిక యాంత్రిక సంస్కృతికి మరో ప్రత్యామ్నాయం సూచించే ప్రయత్నం చేయబడింది. నేటి సాహిత్యపు విలువలు అనే వ్యాస సంపుటిలో జీన్ పాల్ సార్త్ర్, జార్జ్ లూయీ బోర్జెస్ మొదలైన వారి కృతులు సమీక్షించబడ్డాయి. సారంగం అనే నవలలో ప్రధాన పాత్ర ఒక తరహా అస్తిత్వవాది. ఎవరితోనూ ఇముడలేక అంత ర్ముఖు డవుతాడు. వీరులూ, సమాధులూ నాశనకర్త అబడాన్ అనే నవలలో లోగడ వ్యాసాలలో ప్రకటించబడిన అభిప్రాయాలే పునరుద్ఘాటన చేయబడ్డాయి. ఆధునిక సాహిత్యం, కళ, తత్వశాస్త్రం, హేతువాదం-అన్నింటిపైన వ్యంగ్య గర్భితమైన నిశిత విమర్శ ఇతని రచనలన్నిటిలోను కనిపించే ప్రధాన లక్షణం.

జయలక్ష్మి.

సాక్స్, నలీ లియోనీ (1891-1970) : జర్మన్ కవయిత్రి, నాటక రచయిత్రి. నాజీ ఘాతుకాలను ప్రత్యక్షంగా చూసి అమితంగా క్షోభపడిన ఈ యూదు కవయిత్రి.

ఆ నాజీ అనుభవాల వల్ల తోటి యూదుల విషాదానికి, ఆశలకు ప్రతీక అయింది. 1966 లో సాహిత్యానికిచ్చే నోబెల్ పురస్కారాన్ని 'ఘూయెల్ యోసెఫ్ ఆగ్నోన్' కూ, ఈమెకూ ఉమ్మడిగా ఇచ్చినప్పుడు ఆగ్నోన్ ఇజ్రాయల్ (Israel) కి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తే తాను యూదు ప్రజల విషాదానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నా నన్నది ఈ రచయిత్రి.

సంపన్నుల ఇంట జన్మించిన సాక్స్ 17 సంవత్సరాల పిన్న వయస్సులోనే కవిత లల్లటం ప్రారంభించింది. భావావేశ పూరితమైనా ఆమె కవితలు సంప్రదాయ ఫక్కిలోనే నడిచాయి. 1920 నుండి ఆమె రచనలు వివిధ పత్రికలలో ప్రచురణ పొందాయి. కాని జర్మనీలో హిట్లర్ ప్రాబల్యం పెరిగి నాజీల ఆగడాలు మితిమీరిపోతున్న ఆ చీకటి రోజులలో సాక్స్ పురాతన యూదు గ్రంథాలను పఠించటం ప్రారంభించింది. 'శ్రామిక ఆవాసము' (Forced labour camps) అని పిలువబడే ఆనాటి మృత్యు వాటికలోనికి తనను పంపబోతున్నారని తెలిసిన ఈ కవయిత్రి స్వీడన్లోని ఒక కలం స్నేహితురాలి సాయంతో జర్మనీ నుండి పారిపోయి, స్వీడన్లో తలదాచుకొంది. ఆ స్వీడన్ రచయిత్రి 'సెల్మా లాగర్లోఫ్' సాక్స్ తరపున స్వీడన్ రాజకుటుంబంతో మాట్లాడి ఆమెకు సాయం చేయగలిగింది. ఒక చిన్న ఇంట్లో తన తల్లితో పాటు ఉంటూ స్వీడన్లోనే తన రచనా వ్యాసంగాన్ని ఈమె కొనసాగించింది. ఈమె స్వీడిష్ భాషను నేర్చుకొని జర్మన్ కవిత్వాన్ని స్వీడిష్ భాషలోకి అనువదించింది. సున్నితమైన, పదునైన ఆధ్యాత్మికతతో కూడిన శబ్దచిత్రాలను వాడి తన భావాలను పాఠకుల హృదయాలకు హత్తుకునే రీతిలో ప్రస్ఫుటం చేయగలిగిన మేటి కవయిత్రి ఈమె. *ఒ దై స్కార్న్స్టీన్* (O die schornsteine) అనే ఆమె ప్రఖ్యాత కవితలో నాజీ మరణ గుహల (Nazi death camps) నుండి వచ్చే పొగలో ఇజ్రేయిల్ భౌతిక శరీరం ఎట్లా పైపైకి పోతున్నట్లు కనిపించిందో వర్ణిస్తుంది.

ఆమె రచించిన ప్రఖ్యాత నాటకాన్ని *ఎలి ఐన్ మిస్టెరిన్ స్ప్రియర్ వోమ్లీడెన్ ఇజ్రేయిల్* (A Mystery play of the Sufferings of Israel) ని జర్మన్ రేడియో ప్రసారం చేసింది. జర్మనీలో ఈ నాటకాన్ని ప్రదర్శించటం కూడా జరిగింది. 1965 లో జర్మన్ ప్రచురణ కర్తలు ప్రతి ఏటా ఇచ్చే శాంతి పురస్కారాన్ని ఈమె కిచ్చి తమను తామే గౌరవించుకొని తమ జాతీయ పాపాన్ని కొంతవరకు ప్రక్షాళనం చేసుకొన్నారు. ఆ పురస్కారాన్ని తీసుకొంటూ 'గతంలో ఎన్ని ఘోరాలు జరిగినా, ఇంకా మీపై నాకు నమ్మకం ఉంది' అని ప్రకటించి సాక్స్ తనలోని క్షమాగుణాన్ని తెలియజేసింది.

కె.జి. మూర్తి

సా డీ మిరాండా, ఫ్రాన్సిస్కో డి (1481-1558): పోర్చుగీసు పునరుజ్జీవన యుగ కవులలో ప్రథముడు. ఒక మతాచార్యుడి అక్రమ సంతానంగా

పుట్టి, పదేండ్లకు గుర్తింపు పొందాడు. లిస్బన్లో విద్యాభ్యాసం చేసి కొన్నాళ్ల పాటు అక్కడే అధ్యాపక వృత్తి చేస్తూ, రాజాస్థానంలో కవితా గోష్ఠిలో పాల్గొంటూ ఉండేవాడు. తరువాత ఇటలీలో ఐదారేండ్లు నివసించి ప్రసిద్ధ సాహితీ పరుల పరిచయం సంపాదించాడు. ఫ్లటార్క్, దాంతే మొదలైన మహాకవుల కవితా శైలి నలవరచుకొన్నాడు. స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చి స్వగ్రామంలో స్థిరపడి ఇటాలియన్ ఛందస్సుల్లోనూ, దేశీయ ఛందస్సుల్లోనూ కవితలు రచించాడు. ఇతని *విదేశీయులు* (Estrangeiros) పోర్చుగీసు భాషలో విరచితమైన తొలి వచన నాటకం. ఇతని అత్యుత్తమ రచన *బుస్టో* (Busto) అనే సంభాషణాత్మకమైన గ్రామీణ గేయం. *క్లీయో పాత్రా, మాండెగో కథ* (Fabulado Mondeego), *అలెక్సో* (Alexo), ఇతని ఇతర రచనలు. సమకాలీన సమాజాన్నీ, భౌతిక వాదాన్నీ నిశితంగా విమర్శించటం ఇతని రచనలలోని ప్రధానవస్తువు. మూడవ జాన్ రాజుకు ఇతడు వ్రాసిన ఉత్తరాలలో ఇతని స్వాతంత్ర్య ప్రీతి, సాహసం ప్రకటిత మవుతాయి. భావాల్లో మృదుత్వం, ఊహల్లో సౌకుమార్యం, అభివ్యక్తిలో సారళ్యం - ఇవి ఇతని కవితా గుణాలు. ఇతని నేతృత్వంలో పోర్చుగీసు కవితకు లక్ష్యల్లో ఔన్నత్యం, దృక్పథంలో వైశాల్యం, శైలిలో నైర్మల్యం లభించాయి.

జయలక్ష్మి

సాది (1213-91) : అత్యంత ప్రసిద్ధ పారశీకకవి. పూర్తిపేరు ముషారిఫ్ ఉద్దీన్ ముష్షీ ఉద్దీన్. ఇరాన్లోని షిరాజ్ నగరంలో జన్మించి, చిన్నతనంలోనే తండ్రిని కోల్పోయి, బాగ్దాద్లో మత విద్య నభ్యసించాడు. సూఫీ షేక్ సాహేబ్ ఉద్దీన్ సురవర్ధి ప్రభావానికి లోనై ఉదారమైన ఉత్తమ ఆత్మ సంస్కారాన్ని సంపాదించాడు. హిందూ దేశాన్ని దర్శించాడట. ఉత్తర ఆఫ్రికాలో సంచరిస్తూ ఉండగా క్రూసేడర్లకు బందీగా చిక్కి కొంతకాలం బానిస జీవితం గడిపాడు. ఒక ధనిక వర్తకుడు ఇతనిని విడుదల చేయించి, తన కుమార్తె నిచ్చి పెండ్లి చేశాడు. తరువాత ఇతని జీవిత మంతా షిరాజ్లోనే గడిచింది. సాదీన్ జంగ్ అనే స్థానిక ప్రభువు నుండి సాదీ అనే కలం పేరు పొందాడు.

అత్యంత సరళమైనశైలిలో మానవత్వంతో ఒక, సర్వజనామోద యోగ్యంగా ఉండే ఇతని రచనలు *బుస్తాన్* (పూలతోట), *గులిస్తాన్* (గులాబితోట), *గజలియాత్* మొదలైన గ్రంథాలలో సంకలితం అయ్యాయి. 'పది మందికి చెరుపుచేసే సత్యం కంటే మేలు చేసే అసత్యం

మేలు!', 'చంచల చిత్తులైన ప్రభువుల అనుగ్రహానికి అంగలారే కంటే దయాళువైన పరమేశ్వరుని నమ్ముకొని బ్రతకటం మేలు' ఇలాంటి సూక్తులతో నిండి పాఠశీక విజ్ఞాన పర్వస్వా లనదగిన ఇతని గ్రంథాలు కొన్ని శతాబ్దుల వరకు పాఠశీక బాలురకు పాఠ్య గ్రంథాలుగా ఉండేవి.

చ.తి.

సానట్జార్, యాకోపో (1456-1530) : ఇటాలియన్ కవి, సుభాషిత కారుడు. ఇతని జనన మరణాలు రెండూ నేపుల్స్ లోనే జరిగినవి. ఆరగాన్ వంశపు ఫ్రెడ్రిక్ రాజుకు ఆస్థానకవి. ఫ్రెడ్రిక్ రాజ్య భ్రష్టుడైనప్పుడు, అతనితో పాటు ప్రాన్సుకు ప్రవాసం పోయాడు. మరుగువడిన అనేక ప్రాచీన లాటిన్ కావ్యాలను వెలుగుకు తెచ్చాడు. ఫ్రెడ్రిక్ మరణానంతరం నేపుల్స్ కు తిరిగి వచ్చి జీవితాంతం అక్కడనే గడిపాడు. ఇటాలియన్, లాటిన్ - రెండు భాషలలోను కవితలు రచించాడు. ఇతని ఆర్కేడియా 16 వ శతాబ్దిలోనే 60 ముద్రణలు పొందింది. ఇది కాల্পనిక యుగానికి ముందే రచింపబడిన గ్రామీణ కవితా కావ్యం. గేయ రూపమైన ఏకపాత్ర స్వగతాలు, ద్విపాత్ర సంభాషణలు, మధ్యలో వచనపు అతుకు తునుకలు! ఈ లఘు కవితా సంకలనంలో కొంత ఆత్మకథాత్మకం, కొంత మార్మికం అయిన ధోరణిలో మానవ ప్రవృత్తుల విశ్లేషణ, స్వాప్నిక లోకపు సుందర కల్పన హృదయంగమంగా చేయబడినవి. పెట్రార్క్ శైలిలో మరికొన్ని కవితలు రచించాడు. భావాభివ్యక్తిలోను, సౌకుమార్యం, కవితా సౌందర్యాలలోను ఇతడు 'క్రైస్తవ వర్జిల్' అనే పేరు సంపాదించాడు.

జయలక్ష్మి

సారోయన్, విలియమ్ (1908-1981) : ప్రముఖ అమెరికన్ రచయిత. ఆర్థిక మాంద్యం రోజులలో దారిద్ర్యం, ఆకలి, అభద్రతా భావం ఎంత క్రుంగదీస్తున్నా జీవించి ఉండడంలోని ఆనందాన్ని గుర్తు చేస్తూ ఆహ్లాదకరమైన రచనలు చేసినవాడు.

సారోయన్ ఒక ఆర్మీనియన్ వలసదారుని కుమారుడు. తన 15 వ ఏటనే స్కూలు చదువుకు స్వస్తి చెప్పి గ్రంథపఠనం ద్వారానూ, రచనల ద్వారానూ తన విజ్ఞానాన్ని అతడు పెంపొందించుకొన్నాడు. అతని తొలి కథానికల సంపుటి: *ది డేరింగ్ యంగ్ మ్యాన్ ఆన్ ది ఫ్లైయింగ్ ట్రూపెజ్* (1934). ఆ తరువాతి సంకలనం *ఇన్ హేల్ అండ్ ఎక్స్ హేల్* (1936). సారో

యన్ రచించిన తొలి నాటకం *మై హార్ట్ ఈజ్ ఇన్ ది హైలాండ్స్*. 1939 లో గ్రూప్ థియేటర్ వారు దానిని ప్రతిభావంతంగా ప్రదర్శించారు. 1940 లో తన నాటకం *ది బైమ్ ఆఫ్ యువర్ లైఫ్* (ప్రదర్శన: 1939) కు పులిట్జర్ బహుమతి ప్రకటించగా, దానిని ఆయన నిరాకరించాడు. అందుకు ఆయన చెప్పిన కారణం: "అది నా ఇతర రచనలకన్నా ఏ విధంగానూ గొప్పది కాదు" అని.

సారోయన్ ప్రధానంగా మానవు లందరిలోనూ, ముఖ్యంగా సామాన్య మానవులలో కనిపించే మంచిత నాన్ని గురించి, జీవితపు విలువను గురించి వ్రాశాడు. సజీవమైన శైలితో సారోయన్ ప్రాణంతో స్పందించే పాత్రలను చిత్రించాడు. ఆయన కథలలో చాలా భాగం ఆయన బాల్యాన్ని గురించి, ఆయన కుటుంబాన్ని గురించి వర్ణించేవి. అలాంటి రచనలలో ముఖ్యమైనవి: *మై నేమ్ ఈజ్ ఆరామ్* (1940) అనే కథల సంపుటి, *ది హ్యూమన్ కామెడి* (1943) అనే నవల. ఆయన నవలలలో *రాక్ వేగమ్* (1951), *ది లాఫింగ్ మేటర్* (1953) తాను వివాహం చేసుకోడం, కొడుకుల నెత్తడం, విడాకులు తీసుకోడం మొదలైన స్వీయజీవిత విశేషాలు ఆధారంగా వ్రాసినవి.

1958 తరువాత సారోయన్ ఎక్కువగా పారిస్ లో గడిపాడు. అయితే, తాను పుట్టి పెరిగిన కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రంలోని 'ఫ్రెస్నో' లో ఉన్న తన ఇంటిని మాత్రం అట్టేపెట్టుకొన్నాడు. సారోయన్ రచనలలో ఆయన జీవిత విశేషాలే ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. అయితే చివరి రోజులలో ఆయన రచించిన ఈ క్రింది రచనలు ప్రత్యేకమైన విలువ గలవి: 1. *హియర్ కమ్స్, దేర్ గోస్ యూ నో హూ* (1961), 2. *నాట్ డైయింగ్* (1963), 3. *డేస్ ఆఫ్ లైఫ్ అండ్ డేత్ అండ్ ఎస్కేప్ టు ది మూన్* (1971), *ఫ్లై సెన్ వేర్ ఐ హావ్ డన్ బైమ్* (1975).

1981 మే 18 న ఫ్రెస్నోలో విలియమ్ సారోయన్ తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

సార్వజనిక, ప్రాంత (1903-1982) : ప్రముఖ న్యూజిలాండ్ రచయిత. అసలుపేరు 'నోరిస్ ప్రాంక్ దలే'. ప్రత్యేకమైన, విలక్షణమైన శైలి కలిగిన నవలారచయిత, కథానికా రచయిత. ఆ లక్షణాల వల్ల న్యూజిలాండ్ లో సమకాలీన రచయితలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి గడించాడు. ఆయన న్యాయశాస్త్రం చదువు

కొని 'సాలిసిటరు' (Solicitor) గా జీవితం ప్రారంభించాడు.

ఆయన 1902 లో రచనా వ్యాసంగం ఆరంభించి, తొలి దశలో ఎక్కువగా కథానికలు వ్రాశాడు. వాటిలో ఎక్కువ కథానికలు అమెరికాలో ప్రచురణ పొందాయి. అయితే ఆయన జీవిత మంతా న్యూజిలాండులో గడపడం విశేషం. ఆయన సంకలనాలలో *కాన్స్టర్ జేషన్ విత్ మై అంకుల్* (1936), *ఏ మాన్ అండ్ హిజ్ లైఫ్* (1940), *దట్ సమ్మర్* (1946) మొదలైనవి ఉన్నాయి. *ఐ సా ఇన్ మై డ్రీమ్* (1946) అనే నవలను ప్రారంభదశలోనూ, *జూయ్ ఆఫ్ ది వుమెన్* (1969), *సన్ సెట్ విలేజ్* (1976) అనే నవలలను తరువాతి దశలోనూ సార్జెసన్ రచించాడు. వాటిలో సమాజంలోని అవినీతిని, వ్యక్తి స్వేచ్ఛను మనోహరమైన శైలిలో వర్ణించాడు. అతని రచనా సంకలనాలు: *ది కల్టెక్ట్డ్ స్టోరీస్* (1964), *ది స్టోరీస్ ఆఫ్ సార్జెసన్* (1973) లు. ఇతనికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి రావడమే కాక అంతర్జాతీయ పాఠకులు కూడా ఏర్పడ్డారు.

చంద్ర

సార్త్రి, జ్యూరపాల్ (1905-1980) : సుప్రసిద్ధ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత, నాటక రచ

యిత, అస్తిత్వవాద

ప్రవక్త. 1964

లో సాహిత్యానికి

ఆయనకు నోబెల్

బహుమతి ప్రక

టించగా, దానిని

ఆయన నిరాకరిం

చాడు. సార్త్రికి చిన్న

తనంలోనే తండ్రి

పోయాడు. కార్ల్

క్స్టిట్జర్ అనే తన

మాతామహుని ఇంట

అతడు పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. కార్ల్ క్స్టిట్జర్ సార్త్రిన్ విశ్వవిద్యాలయంలో జర్మన్ భాష బోధించే ఆచార్యుడు. చిన్నతనంలో సార్త్రి పారిస్‌లోని లగ్జరీ గార్డెన్స్‌లో సావాస గాళ్లకోసం వెదుకుతూ తిరిగేవాడు. *లెన్ మోట్స్* (1963 *Words*, 1964) అనే ప్రతిభా వంతమైన తన ఆత్మకథలో సార్త్రి తనూ, తన తల్లి ఆపార్కులో చేసిన వ్యర్థ ప్రయత్నాలనూ, చివరికి 'కలలు కాపురం ఉండే' తన ఆరవ అంతస్తు అపార్ట్‌మెంట్‌కు చేరుకోడం చక్కగా వర్ణించాడు.

తన తల్లి పారిస్‌లో లైసీని తిరిగి వివాహం చేసు కొన్న తరువాత సార్త్రి ఆమెతో కూడా లైసీ ఇంటికి మారాడు. అక్కడ ఉండగానే 'ఎకోల్ నార్మల్ సూప రిర్' లో చేరి 1929 లో పట్టభద్రుడు అయ్యాడు. 'బూర్జువా వివాహాన్ని' నిరసించిన సార్త్రి విద్యార్థిగా ఉండగానే సిమోన్ డీ బోవాయిర్ (చూ. బోవాయిర్) ను జీవిత భాగస్వామినిగా స్వీకరించి జీవితాంతం ఆమెతో గడిపాడు. సిమోన్ డీ బోవాయిర్ వ్రాసిన *మెమోయిర్స్* మొదలైన రచనల వలన విద్యార్థి దశనుంచి 55 ఏళ్లవరకూ గడచిన సార్త్రి జీవిత విశేషాలు మనకు తెలియవస్తున్నాయి. విద్యార్థిగా ఉండగానే సార్త్రికి రేమండ ఆరన్, మారిస్ మెర్సూ పోంట్, సైమోన్ వీల్, ఎమాన్యువల్ మోనియర్, జ్యూరపాల్ లైట్, క్లాడ్ లెవీ స్ట్రాస్ వంటి అనంతర కాలంలో విశ్రుతులైన అనేక ఫ్రెంచ్ రచయితలు మిత్రు లయ్యారు. 1931 నుంచి 1945 వరకు సార్త్రి పారిస్ మొదలైన స్థలాలలో ఉపాధ్యాయవృత్తిని అవలంబించాడు. మధ్యలో రెండు సార్లు ఈ వృత్తికి అంతరాయం ఏర్పడింది. మొదటిసారి ఒక సంవత్సరం బెర్లిన్‌లో చదువుకోడానికి వెళ్లినపుడు; రెండవసారి 1939 లో ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామంలో సైన్యంలో చేరినపుడు. 1940 లో యుద్ధ ఖైదీగా చిక్కి, ఒక ఏడాది తరువాత సార్త్రి విడుదల అయ్యాడు.

లే హవ్రేలో ఉపాధ్యాయుడుగా ఉన్న కాలంలోనే సార్త్రి *లా నాసీ* (1938, *Nausea*, 1949) ప్రచురించాడు. రాక్వెంటిన్ అనే వ్యక్తి యొక్క విచిత్రమైన భావనలను డైరీ రూపంలో చిత్రించిన ఈ నవల వలన సార్త్రికు మంచి పేరు వచ్చింది. అనంతర కాలంలో సార్త్రి విపులీకరించిన తాత్త్విక భావా లెన్నో బీజరూపంలో ఈ నవలలో మనకు కనిపిస్తాయి.

జర్మన్ తత్త్వవేత్త ఎడ్మండ్ హూసెర్ల్ నుండి 'ఫెనామినలాజికల్' విధానాన్ని అలవరచుకొని సార్త్రి తరువాతి తన మూడు రచనలలో అతి నైపుణితో దానిని వినియోగించాడు. ఆ రచనలు: *లా ఇమేజినేషన్* (1936, *Imagination: A psychological critique* 1962), *ఎన్ క్వీసే డూనే థియరీ డెస్ ఎమోషన్స్* (1939, *Sketch for a Theory of Emotions*, 1962) *లా ఇమాజినేషన్* (1940, *The Psychology of Imagination*, 1950). కొని సార్త్రి సంపూర్ణ ప్రతిభ *లా ఎట్రె ఎట్ లె నియాంట్* (1943, *Being and nothingness*, 1956) లో గాని పూర్తిగా అభివ్యక్తం కాలేదు. దానిలో సార్త్రి మానవుని చైతన్యానికి 'వస్తు'త్వం లేదని ప్రతిపాదించాడు. చైతన్యం

పదార్థం కాదు; అందుచేతనే అది ఎలాంటి 'నిర్ణీత స్థితి' (Determinism) కీ వశం కాదు. ఈ గ్రంథంలోని సందేశం ఆశావహమైనదే అయినా, మానవ యత్నం నిరర్థకం అనే మాట కొంత నిరాశను కూడా కలిగిస్తుంది.

మానవుణ్ణి యథాతథంగా చిత్రించడమే రచయిత కర్తవ్యం అని సార్త్రి అంటాడు. ది ఫ్లెస్, ఇన్ కెమెరా, డ్యూర్ హేండ్స్, లూసిఫర్ అండ్ దో లార్ వంటి ఎన్నో నాటకాలను సార్త్రి రచించాడు. వాటిలో కొన్ని అమెరికాలో కూడా ప్రదర్శించబడ్డాయి.

చివరి సంవత్సరాలలో 1960 నుంచి 1971 వరకు సార్త్రి ఫ్లాబ్బర్ట్ అనే నాలుగు భాగాల జీవిత చరిత్రను వ్రాయడంలో గడిపాడు. 2,130 పుటలతో కూడి మొదటి రెండు సంపుటాలూ 1971 లో వెలువడ్డాయి. ఇది ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత గుస్టేవ్ ఫ్లోబేర్ జీవిత చరిత్ర. 1971 తరువాత సార్త్రి ఎలాంటి రచనలూ చేయలేదు. చివరి రోజులలో సార్త్రిని అంధత్వం, నిస్సత్తువ క్రుంగదీశాయి. 1980 ఏప్రిల్ 15 న పారిస్ లో సార్త్రి తుదిశ్వాస విడిచాడు. ఆయన అంత్యక్రియలకు 25,000 మంది అభిమానులు హాజరయ్యారు. విక్టర్ హ్యూగో అంత్యక్రియలను అవి జ్ఞాపకం తెచ్చాయి.

నాగరాజ్.(బా.శ్రీ.)

సార్మియెంతో, డామింగో ఫాస్టీనో (1811-1888) :

ఆర్జెంటీనా విద్యావేత్త, రచయిత, రాజనీతిజ్ఞుడు. 15 వ ఏటనే గ్రామీణోపాధ్యాయుడుగా జీవితంర్పర్ల కార్యాలయంలో పనిచేశాడు. ప్రారంభించి, స్వయం కృషితో గొప్ప విద్యావేత్తగా, రచయితగా రూపొందాడు. ఆర్జెంటీనా నియంతయైన రోజాస్ (Rosas) కు వ్యతిరేకంగా రచనలు చేసి

దేశబహిష్కృతుడై, 'చిలీ' చేరాడు. చిలీలో విద్యాశాఖలో ఉన్నత పదవులు నిర్వహిస్తూ, రోజాస్ వ్యతిరేకంగా ఉద్యమాన్ని నడుపుతూ వచ్చాడు. చివరకు ఆ నియంతను త్రోసివేసి, ఆర్జెంటీనాకు అధ్యక్షుడు కాగలిగాడు. దేశ ప్రగతికి విద్యా ప్రచారమే ప్రథమ సోపానమని గట్టిగా నమ్మినవాడు కనుక నిరక్షరాస్యతతో మునిగి ఉన్న

ఆర్జెంటీనాలో ప్రాథమిక పాఠశాలలనుండి సర్వవిధ వృత్తి, సాంకేతిక విద్యాశాలలవరకు నెలకొల్పాడు. దేశ పారిశ్రామిక పురోగతికి కృషి చేశాడు. ఇతడు రచించిన 52 గ్రంథాలలో ఎక్కువభాగం విద్యా విషయిక మైనవే.

జయలక్ష్మి

సాట్రీకోవ్, మిఖాయిల్ (1826-1889) : రష్యాకు చెందిన అధికైష్ట రచయితల్లో సుప్రసిద్ధుడు. రాడికల్ వాదం పట్ల సానుభూతి కలిగిన రచయిత.

సాట్రీకోవ్ మిక్కిలి కోమల హృదయుడు. తన తల్లిని రైతులు హింసించుటను చూసి మిక్కిలి వ్యథ చెందాడు. ఆ ఇతివృత్తాన్నే తన తరువాతి రచన పొషెఖోన్ స్క్రాయస్తరినా (పొషెఖోనాలో పాతరోజులు 1887-89) లో చిత్రించాడు. 1838 లో రష్యాలోని ఉన్నతాధికారుల శిక్షణ స్థావరమైన త్వర్జ్కాయెలో లోని ఇంపీరియల్ లైసెకు పంపబడ్డాడు. అక్కడ ఆయన రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించి, ప్రచురించడం మొదలు పెట్టాడు. బ్యూరో క్రసీ పాలనకు ప్రతిస్పందించి ఆయన విప్లవ కూటమిలో చేరాడు. పీట్స్ బర్గ్ లోని 'విసారియన్ బెలిన్ స్కీ' వంటి విమర్శకులను కలుసుకొన్నాడు.

ఆయన 1847 లో సాహిత్య జీవితం ప్రారంభించి సావెమెన్టీర్ (సమకాలికం) 'బతెచెస్తె వన్వైజపిస్కీ' (పితృభూమిపై నోట్సు) పత్రికలలో సమీక్షకుడుగా పని చేశాడు. జపుతన్స్ యెదెలో (క్లిష్ట సమస్య, జటిల సమస్య, 1948) అనే కథలో ఫ్రెంచ్ ఊహాస్వర్ణ వాదులను విమర్శించాడు. తత్ఫలితంగా ఆయన 'వ్యాత్కా' కు ప్రవాసితు డయాడు. అక్కడ ప్రొవినియల్ గవ పనిచేశాడు. 1855 లో పీట్స్ బర్గ్ నుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత బెర్న్ స్కీ మిడిబెర్న్ (1856-57) అనే రచనలో వ్యాత్కా అధికారులను వ్యంగ్యంగా చిత్రించాడు. ఈ గ్రంథ మతనికి మంచి పేరును ఆర్జించింది. స్మెర్ట్ పజుభినా (1857) అనే హాస్య రచనలో రష్యా వ్యాపారులను వర్ణించాడు.

1862 లో ఉద్యోగ విరమణ చేసిన పిమ్మట తన జీవితాన్ని సాహిత్యానికే అంకితం చేశాడు. సావెమెన్టీక్ పత్రిక సంపాదకుడుగా, రాడికల్ కవి 'నికొలాయ్ నెక్రోసాల్' ప్రచురిస్తున్న బతెచెస్తె వన్వైజపిస్కీ పత్రిక సహ సంపాదకుడుగా నెక్రోసాల్ మరణానంతరం (1878) సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు. అతని రచనలు: ఇస్తారియా ఒద్నోగో నీరూదా (ఓ పట్టణ చరిత్ర) 1869-70 లోనూ, పొంపదురై ఇ పొంపదురై ని 1863-74 మధ్యనూ రచించాడు. ఈ రెండు రచన

లలో రష్యా ఉన్నతాధికారులపై తీవ్రమైన వ్యంగ్యాత్మక విమర్శ ఉంది.

చంద్ర

సింకివిచ్-హెనిక్ (1846-1916) : ప్రముఖ పోలిష్ రచయిత, ఇతని మారుపేరు 'లిట్‌వోస్' (Litwos). పోలిష్

భాషలో ప్రజాదరణ పొందిన నవలలు వ్రాసి విశేష ప్రసిద్ధిని పొందడమే గాక, 1905 లో సాహిత్యానికి ఇచ్చే నోబెల్ బహుమతిని అందుకొన్నాడు. పోలండ్ లోను, తదితర ప్రాంతాలలోను, ఆరో

జులలో విశేష ప్రభావం గల 'పాజిటివిజమ్' హెనిక్‌పై గాఢమైన ప్రభావం చూపింది. ఆధునిక శాస్త్రవిజ్ఞానం సాధించిన ఫలితాల ప్రాధాన్యాన్ని చాటే తాత్త్విక దృక్పథం ఇది. హెనిక్ 1869 లో పాజిటివిజమ్‌ను గురించి విమర్శనాత్మకమైన వ్యాసాలను ప్రచురించడం ప్రారంభించాడు.

హెనిక్ వార్సా విశ్వవిద్యాలయంలో సాహిత్యం, చరిత్ర, భాషాశాస్త్రాలను అధ్యయనం చేసి, 1871 లో డిగ్రీ తీసుకోకుండానే ఆ విశ్వవిద్యాలయం వదిలిపెట్టాడు.

హెనిక్ వ్రాసిన మొట్టమొదటి నవల నామర్లే, మొట్టమొదటి కథానిక స్టారీ స్లగ (1875, An Old Retainer). 1876-78 మధ్య గజెటాపోల్స్కా (Polish Gazetteer) తరపున రిపోర్టరుగా అమెరికా సందర్శించి, తిరుగుప్రయాణంలో ఇటలీ, ఫ్రాన్స్‌లమీదుగా పోలండు చేరుకొన్నాడు. అప్పటినుండి అతడు ప్రసిద్ధి పొందిన అనేక కథలను ప్రచురించాడు. వాటిలో యాంకో ముజికాంత్ (1879, Yanko the Musician), ల లైర్ (1882, The lighthouse), బార్ట్ బెక్ జ్యోసేజ్కా (1882, Bartek the conqueror) ముఖ్యమైనవి. 1882 నుండి 1887 వరకు అతడు స్టోవో దిన పత్రికకు సహ సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు.

పోలిష్ ప్రజలు 1900 వ సంవత్సరంలో హెనిక్ రచనా జీవితానికి 30 ఏళ్లు పూర్తయిన సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని 'కిల్స్' దగ్గర ఓబ్లెగోరెక్ అనే ఒక

ఎస్టేట్‌ను తమ అభిమాన చిహ్నంగా అతనికి బహూకరించారు. 1914 వరకు ఆయన అక్కడ నివసించాడు. పోలిష్ ప్రజల స్వాతంత్ర్యసిద్ధికై హెనిక్ మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో గొప్పకృషి చేశాడు. యుద్ధ బాధితులకు పెద్ద పెట్టున సహాయక చర్యలు చేపట్టి సేవ చేశాడు.

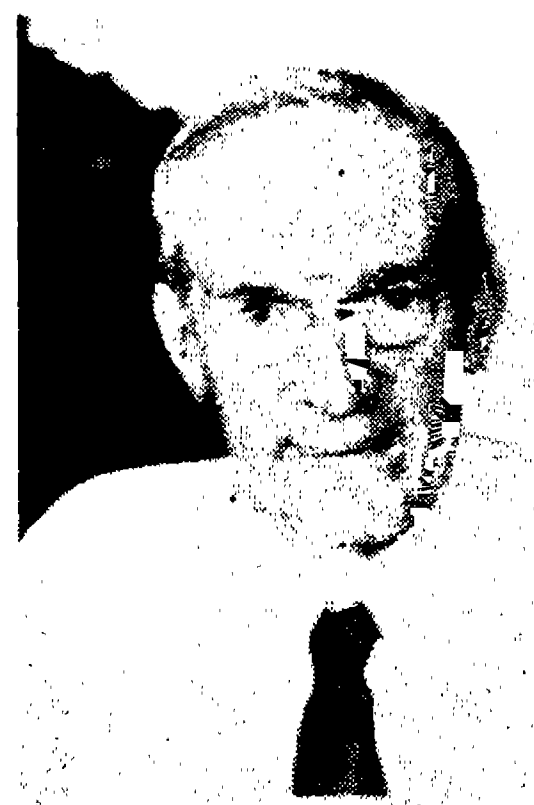
సింకివిచ్ హెనిక్ 1883 నుంచి మూడు భాగాలు గల తన చారిత్రక నవలను స్టోవో అనే దినపత్రికలో ప్రచురింప సాగాడు. ఈ నవలలోని మూడు భాగాలు: ఆగ్నీం ఇ మీక్వెం (1884, With fire and Sword), పోటోప్ (1886, The Deluge), పాన్ మిప్చాల్ (1887-88, Pan Mipchael). ఈ నవలలో 17 వ శతాబ్ది తుది భాగాన పోలండ్ ప్రజలు 'కోశాక్' లు, 'టాటార్' లు, 'స్వీడ్' లు, 'టర్క్' లతో జరిగిన పోరాటం, వారి ధైర్య సాహసాలు నిరాడంబరమైన, ప్రసన్నమైన పౌరాణిక కావ్య శైలిలో వర్ణించబడ్డాయి.

హెనిక్ ఇతర రచనలలో ప్రసిద్ధి కెక్కిన చారిత్రక నవల కో వాడిన్. వివిధ ప్రపంచ భాషలలోకి అనువదింపబడి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సింకివిచ్‌కి పేరు ప్రతిష్ఠలు తెచ్చిన ఈ నవలలో నీరో (Nero) చక్రవర్తి రోము దేశాన్ని పరిపాలించిన విధానం చిత్రించబడింది.

సింకివిచ్ నవలలలో చారిత్రక వివరాలు కచ్చితంగా లేవనీ, కృతకంగా, నాటకీయంగా ఉన్నాయనీ అభియోగం వచ్చినప్పటికీ, వాటిలో గొప్ప కథనశక్తి, స్పష్టమైన పాత్రచిత్రణ ఉన్నాయని చెప్పకతప్పదు.

నాగరాజ్., డి.మా.రా.

సింక్లేయర్, ఆప్టన్ (1878-1968) : అమెరికన్ నవలారచయిత, సామ్యవాది. అతని రచన ది జంగిల్ (అరణ్యం) స్వాభావికవాద, శ్రామిక వర్గవాద నవలలలో మైలురాయి వంటిది. 1897 లో న్యూయార్క్ సిటీ కళాశాల నుండి పట్టభద్రుడయ్యాడు. పత్రికా రచనలు చేస్తూ, తనను తాను పోషించు, కొంటూ కొలంబియా విశ్వవిద్యాలయంలో కూడా అధ్యయనం చేశాడు.

ది జంగిల్ ఆయన రచించిన అయిదవ నవల. అది ఆయనకు మంచి పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చిపెట్టింది. చికాగో లోని పరిస్థితులను పరిశోధించడానికి అపీల్ టు రీజన్ అనే సామ్యవాద పత్రిక ఆయనను చికాగో పంపింది. ఆ నివేదిక నవలగా వెలువడింది. మాంసం పాకింగు పరిశ్రమలో కార్మికుల పట్ల సానుభూతి కలిగించడానికి ఆయన ఆ నవల వ్రాశాడు. ప్రాసెస్ అయిన మాంసం నాణ్యతలోని లోటుపాట్లను ఆ రచన వెలువరించింది. తత్ఫలితంగా 'ఆహారం తనిఖీ చట్టాలు' వచ్చాయి. "నేను ప్రజల హృదయాలను మారగొనాలనుకొన్నాను, అయితే ప్రమాదవశాత్తు ప్రజల పొట్ట కొట్టాను" అని సింక్లేయర్ అన్నాడు. ఈ నవల ప్రచురణ కర్తలు ముందుకు రానందున అతడు సొంతంగానే ప్రచురించాడు. నవల బాగా అమ్ముడు పోయింది.

అనేక అంశాలపై ఆయన సుదీర్ఘ నవలలు రచించాడు. అయితే అవి ఏవీ ది జంగిల్ వలె ప్రసిద్ధి గడించలేదు. వాటిలో టీ పాట్ డోమ్ కుంభకోణం ఆధారంగా వ్రాసిన ఆయిల్ (1927), సాక్స్ వాంజెట్టి కేసు ఆధారంగా రచించిన బ్లాస్ట్ (1928) లు చెప్పకోదగ్గవి. ఆయన రష్యాలో 1917 విప్లవం ముందు, తరువాత బాగా పేరు సంపాదించారు. కమ్యూనిస్టు పాలనను వ్యతిరేకించినందున రష్యాలో ఆయన ప్రఖ్యాతి తగ్గింది. అయితే 1930-40 మధ్య ఫాసిస్టు వ్యతిరేక రచనల వల్ల అతని పేరు తిరిగి ఎక్కువ అయింది.

1930 నాటి ఆర్థిక సంక్షోభం, సామ్యవాద సంస్కరణ ఉద్యమం ఎపీక్ (ఎండ్ పావర్టీ ఇన్ కాలిఫోర్నియా) ను నిర్వహించారు. అతని ఆత్మకథ అమెరికన్ బైట్ పోస్ట్ : ఏ బుక్ ఆఫ్ రెమినిసెన్సెస్.

చంద్ర

సింక్లేయర్, కీత్ (1922--) : న్యూజిలాండ్ కవి, చరిత్ర పరిశోధకుడు. న్యూజిలాండు లోని మావోరీ ప్రజలను నిశితంగా అర్థం చేసుకోడానికి అతని రచనలు దోహదం చేస్తాయి. ఆయన 1954 లో ఆక్లాండు విశ్వవిద్యాలయంలో అధ్యాపకుడుగా చేరి 1962 లో చరిత్ర విభాగంలో ఆచార్య పదవిని అలంకరించాడు.

ఆయన మొదటి కవితా సంకలనం సాంగ్స్ ఫర్ ఏ సమ్మర్ అండ్ అదర్ పొయెమ్స్ 1952 లో వెలువడింది. స్ప్రింగ్స్ ఆర్ బీస్ట్స్: పొయెమ్స్ (1954), ఏ టైమ్ టు ఎంబ్రేస్ (1963), ఫైర్ వీల్ ట్రీ (1973) ప్రచురణ పొందాయి. ది ఆరిజన్ ఆఫ్ మావోరీ వార్ (1957) అనే చారిత్రక రచన అతనికి ఎనలేని కీర్తిని ఆర్జించింది.

ఏ హిస్టరీ ఆఫ్ న్యూజిలాండ్ (1959), ది లిబరల్ గవర్నమెంట్ 1891-1912: ఫస్ట్ టైప్ టువర్డ్స్ ఏ వెల్ఫేర్ స్టేట్ (1967) అనే గ్రంథాలు రచించారు.

చంద్ర

సింగర్, ఐజాక్ బషెవిస్ (1904-1991) : 1978 వ సంవత్సరంలో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకొన్న పోలిష్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత, వ్యాసకర్త. సింగర్ రచనలలో పోలండు, అమెరికాలలోని యూదుల జీవితాలు ప్రతిబింబిస్తాయి. అతని రచనలో వ్యంగ్యత్మక హేళన, హాస్యం, విజ్ఞత కలసి ఉంటాయి.

వార్సా రబ్బినిక సెమినరీలో సంప్రదాయ రీతులలో విద్య నభ్యసించాడు. అతని సోదరుడు ఐ.జె. సింగర్ వలె యూదులమత గురువు కాకుండా రచయిత అయ్యాడు. అతని మొదటి నవల దెర్ సోల్డ్ ఇన్ గోరే (గోరే లో శాటన్ 1955) ఆయన అమెరికాకు బయలుదేరడానికి ముందు పోలండులో 1935 లో విడిభాగాలుగా ప్రచురణ పొందింది. నాజీలు పోలండుపై దండెత్తి, ఆక్రమించుకుంటారేమోనని ఆయన అమెరికాకు 1935 లో వచ్చారు. ఆయన న్యూయార్క్ నగరంలో స్థిరపడి యూదు దినపత్రికలలో 'ఫార్వర్డ్' అనే కలంపేరుతో వ్యాసాలు వ్రాశాడు. 1943 లో అమెరికా పౌరుడయ్యాడు.

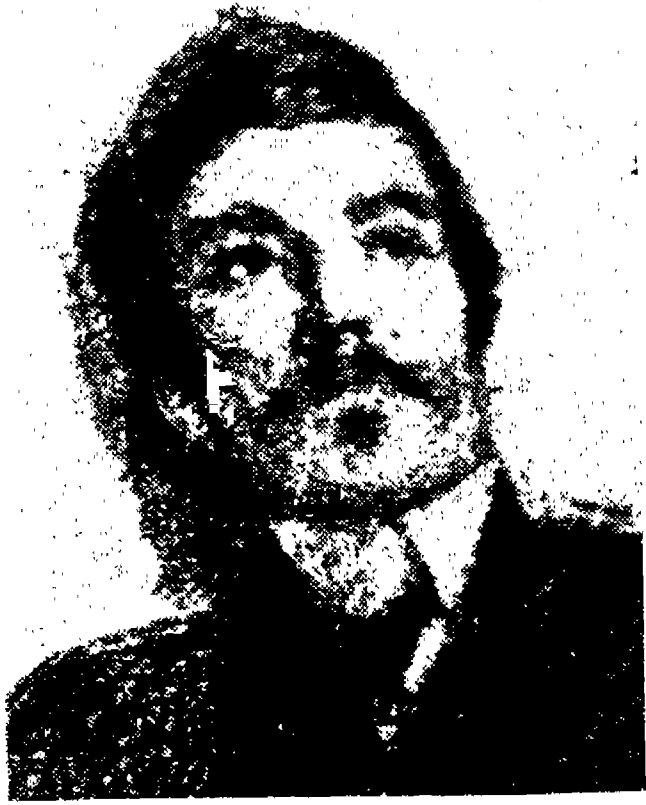
తన రచనలకు ఆంగ్లంలో ప్రాచుర్యం లభించిన తరువాత కూడా కేవలం యిడ్డిష్ భాష లోనే వ్రాస్తూ అనువాదాలను వ్యక్తిగతంగా పరిశీలిస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన నవలలలో ది ఫామిలీ మొస్కట్ (1950), ది మెజిషియన్ ఆఫ్ లుబ్లిన్ (1960), ది స్లేవ్ (1962), ది మానోర్ (1967), ది ఎస్టేట్ (1969), ఎనిమీస్, ఏ లవ్ స్టోరీ (1972), పోష (1978) ప్రధానమైనవి. అతని ప్రతిష్ఠను అత్యంతంగా ఇనుమడింపజేసిన కథానికా సంపుటలలో జిం పెల్ ది ఫూల్ (1957), ది స్పీనోజా ఆఫ్ మార్కెట్ స్క్వేర్ (1961), ప్లాట్ ఫైడ్ (1964), ది సీయన్స్ (1968), ఎ క్రౌన్ ఆఫ్ ఫెదర్స్ (1973), ఓల్డ్ లవ్ (1979) ముఖ్యమైనవి. ఏ క్రౌన్ ఆఫ్ ఫెదర్స్ కు జాతీయ పుస్తక బహుమతి లభించింది. 1982 లో ది కల్టైక్డ్ స్టోరీస్ ఆఫ్ ఐజాక్ ప్రచురించబడింది.

ఫెమీల్ వెంట్ టు వార్సా, అండ్ అదర్ ప్లాట్ స్టోరీస్ (1968) అనే బాలల కోసం చేసిన రచన బాగా ప్రసిద్ధి పొందింది. ఇన్ మై ఫాదర్స్ కోర్స్ అనే ఆత్మకథలో వార్సాలోని తన బాల్య జీవితాన్ని వర్ణించాడు. ఇది 1966 లో వెలువడింది.

ఆయన మ్యూజిక్ మాంటెన్ ను యిండిష్ భాషలోకి అనువదించాడు. సింగర్ అమెరికన్ అకాడమీ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్ లోనూ, జ్యూయిష్ అకాడమీ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్ లోనూ సభ్యుడు.

చంద్ర

సింజ్, జాన్ మిలింగ్టన్ (1871-1909) : ఏట్యు కంటే ప్రతిభావంతుడైన ఐరిష్ నాటక రచయిత. వాస్తవికత,

ఇంద్రజాలం, హాస్యాలుకు సమన్వయించి ఐరిష్ ప్రజల హృదయాలను చూరగొన్నాడు. ఐరిష్ సాహిత్య పునరుజ్జీవన ఉద్యమకారులలో ముఖ్యుడు. ఆరన్ దీవులలోని పశ్చిమ ఐరిష్ సముద్రతీర ప్రాంతపు ఆదిమ జాతివారి

జీవితాలను అత్యంత నైపుణ్యంతోను, ఆలంకారిక శైలితోను వర్ణించిన నాటకకర్త. డబ్లిన్ ట్రీనిటీ కళాశాలలో భాషలను అధ్యయనం చేసిన పిమ్మట సంగీత విద్వాంసుడు కావాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. 1893 నుండి 1897 వరకు జర్మనీ, ఇటలీ, ఫ్రాన్స్ మొదలైన దేశాలలో పర్యటించాడు. 1899 లో పారిస్ లో విలియం బట్లర్ యేట్స్ ను కలుసుకొన్న తరువాత సాహిత్య విమర్శ వైపు మళ్లాడు. ఆయన ప్రోత్సాహంతో ఐరిష్ పునరుజ్జీవనం వైపు దృష్టి మళ్లించాడు. యేట్సు ఆదేశం మేరకు ఆరన్ దీవులలోని ప్రజల జీవితాలను కళ్లారా చూసిరావడానికి ఆయన 1902 లో ఆరన్ దీవులలో పర్యటించాడు. ఆ ప్రజల భాష నేర్చుకొని, వారి జీవితాలను పరిశీలిస్తూ, అభిప్రాయాలను వ్రాసుకొన్నాడు. తత్ఫలితంగా *ది ఆరన్ ఐలాండ్* (1907), *ది షాడో ఆఫ్ ది గ్లెన్* ఏకాంకిక (1903 లో మొదటిసారిగా ప్రదర్శితం), *ది రైడర్స్ టు ది సీ* (1904) మొదలైన రచనలు వెలువడ్డాయి. *ది వెలె ఆఫ్ ది సెయింట్స్* మూడు అంకాల నాటకం 1905 లో ప్రచురించబడింది.

ది రైడర్స్ టు ది సీ లో నిరాశ గూడుకట్టుకొన్నది. ఇందలి పాత్రలు పేద జాలరులు. వారు సముద్రంలో మునిగి మరణించడం ఇందలి ఇతివృత్తం. ఇది ఉత్తమ విషాదాంత నాటకంగా పేరు పొందింది.

ది ఫ్లె బోయ్ ఆఫ్ ది వెస్టరన్ వరల్డ్ (1907) లో ఐరిష్ మతాన్ని, జాతిని సింజ్ దుయ్యబట్టాడు. ఈ విమర్శను తట్టుకోలేక దేశభక్తులు ఆయనను ఖండించి, ఆయనపై దౌర్జన్యానికి దిగారు. ఈ సంఘటనతో ఆయన కీర్తి ఇతరదేశాలకు కూడా వ్యాపించింది. ఈ నాటకం సెర్వాంటెస్ మాతృదేశం స్పెయిన్ ను అవహేళన చేస్తూ రచించిన డాన్ క్వీక్సాట్ వంటిది. *డయర్ డ్రీ ఆఫ్ ది సారోస్* (1910) ఆయన రచించిన ఆఖరి నాటకం. అందులో అందమైన భాషను వాడాడు. *జూన్ మిల్లింగ్టన్ సింజ్* అనే రచన (1959) ఆయనను గూర్చిన సమగ్రమైన జీవిత చరిత్ర. దీన్ని డి.హెచ్. గ్రీన్, ఇ. స్టిఫెన్స్ లు రచించారు.

చంద్ర

సింబాలిస్ట్ (ప్రతీక వాద) ఉద్యమం : 19 వ శతాబ్ది తుది భాగంలో ఫ్రాన్స్ లోని కవుల బృందం ఒకటి ప్రారంభించిన సాహిత్య ఉద్యమం. క్రమంగా ఇది చిత్రకళకూ, నాటక రంగానికి కూడా ప్రాకింది. 20 వ శతాబ్దపు యూరపియన్, అమెరికన్ సాహిత్యాల మీద ఈ ఉద్యమం ప్రభావం వేరు వేరు పరిమాణాలలో కనిపిస్తోంది.

సింబాలిస్ట్ కవులలో ముఖ్యంగా పేర్కొనదగిన ఫ్రెంచ్ కవులు: స్టిఫేన్ మలామ్రే, పాల్ వెర్లెయిన్, ఆర్థర్ రింబో, జూల్స్ లాఫోర్, హెన్రీ డి రెగ్నీర్, రెనీ ఫిల్, గుస్టేవ్ కాన్; బెల్జియన్ కవులు: ఎమిలీ వెర్వేరన్, జార్జెస్ రోడెన్ బాఖ్; గ్రీస్ లో జన్మించిన జీన్ మోరియన్; జన్మతః అమెరికన్లు అయిన ఫ్రాన్సిస్ వీలే గ్రీఫిన్, స్టూవార్ట్ మెరిల్ లు. సింబాలిస్ట్ విమర్శకులలో ప్రధానులు: రెమీ డి గార్మాండ్. సింబాలిస్ట్ ఉద్యమ సూత్రాలను నవలలకు అత్యంత ఫలవంతంగా అన్వయించినవాడు: జోరిస్ కార్ల్ హూస్ మన్స్. అలాగే నాటక రంగానికి దీనిని అన్వయించినవాడు బెల్జియన్ రచయిత మోరిస్ మాటర్ లింక్. ఈ ఉద్యమానికి 20 వ శతాబ్దంలో ఫ్రెంచ్ కవులు పాల్ వాలరీ, పాల్ క్లాడెల్ ప్రత్యక్ష వారసులు అని పరిగణించడం పరిపాటి.

సాంప్రదాయిక ఫ్రెంచ్ కవిత్వంలో వస్తువు విషయంలోనూ, శిల్పం విషయంలోనూ కూడా ఉన్న కచ్చితమైన పడికట్టు రాళ్ల వంటి విధానాల మీద తిరుగుబాటుగా ఈ సింబాలిస్ట్ ఉద్యమం ఆరంభమైంది. కవిత్వానికి నిర్ణీతమైన విధానాల నుండి విముక్తి కలిగించాలని సింబాలిస్టులు ప్రయత్నించారు. మానవుని అంతరంగంలోని సహజమైన అనుభూతులనూ, ఆవేశాలనూ స్వేచ్ఛగా, వైయక్తికమైన

రూపకాల కారాలతోనూ, మూర్తుల (images) తోనూ అభివ్యక్తం చేయడానికి వారు పూనుకొన్నారు. వారి పద్యాలలో అర్థం విస్పష్టంగా లేకపోయినా, కవి యొక్క విలక్షణమైన మనస్థితిని ఆ పద్యాలు పాఠకులకు అందజేస్తాయి.

సింబాలిస్ట్ ఉద్యమ వైతాళికులైన వెర్లెయిన్, రింబోల మీద ఛార్లెస్ బోద్లర్ ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. వివిధ ఇంద్రియాల మధ్య అనువృత్తి (correspondance) ఉండాలి అనే బోద్లర్ సిద్ధాంతాన్ని వారు అనుసరించారు. పద్యం యొక్క గాన లక్షణానికి వారు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు.

వెర్లెయిన్ రచించిన *రొమాన్సెస్ శాన్స్ ఫెరోస్* (1974; Song without Words), మలార్మే రచించిన *లా పెన్ మెడి డ్యూన్ ఫానె* (1876) అనే మహా కావ్యాలు ఫ్రెంచ్ అభ్యుదయ కవితలోని నూతన ప్రయోగాల పట్ల కవులలో ఎక్కువ ఆసక్తి కలిగించాయి. 1886 సెప్టెంబరు 18 న జీన్ మోరియాస్ లీఫి గార్లో సింబాలిస్టు ఉద్యమపు మేనిఫెస్టో ప్రకటించాడు. దానిలో 'పర్సెషియన్' కవితలోనూ, 'నేచురలిస్టిక్' నవలలలోనూ, 'రియలిస్ట్' నాటక రంగంలోనూ కనిపించే వర్ణనాత్మక వైఖరులను ఆయన నిరసించాడు. 1880-90 మధ్య సింబాలిస్ట్ పత్రికలు అనేకం వెలువడ్డాయి. వాటిలో ఈ ఉద్యమాన్ని గూర్చి తీవ్రమైన వాదోపవాదాలు చెలరేగాయి. మలార్మే ఆ ఉద్యమానికి నాయకుడయ్యాడు. ఆయన రచించిన *డివగేషన్స్* (1879) ఆ ఉద్యమపు సౌందర్య సిద్ధాంతానికి ప్రామాణిక రచన అయింది.

1890 లో ఈ ఉద్యమం పరాకోటిని అందుకొని, 1900 ప్రాంతానికి క్రమంగా ప్రజాదరణను కోల్పో సాగింది. కాని సింబాలిస్టు ఉద్యమంలోని ప్రాయోగిక శిల్పాలు ఆధునిక మహాకవులైన డబ్ల్యు.బి. యాట్స్, టి.ఎస్.ఎలియట్లలోనూ, ఆధునిక నవలా రచయితలు జేమ్స్ జాయ్స్, వర్డినియా వుల్ఫ్లలోనూ విశేషంగా ఫలవంతమైనట్లు కనిపిస్తుంది. 20 వ శతాబ్దపు అమెరికన్ విమర్శకుడు ఎడ్మండ్ విల్సన్ సింబాలిస్టు ఉద్యమంపై రచించిన *ఆక్సెల్స్ కేజిల్* (1931) ఆధునిక విమర్శక గ్రంథాలలో మిక్కిలి ప్రామాణికమైనదిగా భావించబడు తూంది.

బొ.శ్రీ.

సిడ్నీ, సర్ ఫిలిప్ (1554-1586) : ప్రముఖ ఆంగ్ల రచయిత. ఎలిజబెతన్ యుగపు రాజనీతివేత్త, సైనికుడు,

కవి, కవిసండిత పోషకుడు. ఆ నాటి లక్ష్యప్రాయుడైన 'పెద్దమనిషి' గా ఆయన పరిగణింపబడేవాడు. షేక్స్పియర్ సానెట్ల తరువాత సిడ్నీ రచించిన *ఎస్ట్రోఫెల్ అండ్ స్వెల్లా* అనే సానెట్ల సముదాయమే అత్యుత్తమమైన ఎలిజబెతన్ సానెట్లుగా పరిగణించబడుతున్నాయి. సిడ్నీ వ్రాసిన *ది డెఫెన్స్ ఆఫ్ పాయిజ్ ఇంగ్లండులోని పునరుజ్జీవన యుగ విమర్శకులకు నూతన భావాలను పరిచయం చేసింది.*

ఫిలిప్ సిడ్నీ సర్ హెన్రీ దంపతుల జ్యేష్ఠపుత్రుడు. మొదటి ఎలిజబెత్ సింహాసనం ఎక్కిగానే ఆమె ఇతని తండ్రి హెన్రీ సిడ్నీని వేల్స్ కి లార్డ్ ప్రెసిడెంట్ గా నియమించింది. ఆ తరువాత మూడు దఫాలు ఆయన ఐర్లండ్ కు 'లార్డ్ డెప్యూటీ' అయ్యాడు. ఇతని మేనమామ రాబర్ట్ డుడ్లీని లైసెన్సర్ ప్రభువుగా చేసి, రాణిగారికి ఆంతరంగిక సలహాదారుగా నియమించారు. అలాంటి ఉన్నత వంశంలో పుట్టిన ఫిలిప్ సిడ్నీ గొప్ప రాజనీతి వేత్త అవుతాడనీ, సేనాని అవుతాడనీ భావించారు. తన 10 వ ఏట ఫిలిప్ సిడ్నీ ఘోస్బరీ స్కూలులో చేరాడు. 1568 లో ఆక్స్ఫర్డ్ లోని 'క్రైస్ట్ చర్చ్' లో మూడు సంవత్సరాల కోర్స్ లో చేరాడు. అనంతరం 1572 మే మొదలు 1575 జూన్ వరకు యూరప్ లో సంచారం చేసి, సిడ్నీ తన లాటిన్, ఫ్రెంచ్, ఇటాలియన్ భాషల పరిజ్ఞానాన్ని సమగ్రం చేసికొన్నాడు. యూరప్ రాజకీయాలతోనూ, యూరప్ లోని ప్రముఖ రాజనీతి వేత్తలతోనూ తగినంత పరిచయం కూడా సంపాదించుకొన్నాడు.

1576 లో రాణిగారి కొలువులో తన తండ్రి ఉద్యోగం ('కప్ జేనర్' ఉద్యోగం) లో ఆయనను నియమించారు. 1577 లో సిడ్నీ 22 ఏళ్ల చిరుప్రాయంలో ఉండగానే అతనిని జర్మన్ చక్రవర్తి రెండవ రోడోల్ఫ్ వద్దకు ఆయన తండ్రి మరణానికి రాణిగారి సంతాప సందేశాన్ని అందజేసే రాయబారిగా పంపారు. రాజకీయాలలో తలముగ్గులుగా నిమగ్నుడై ఉన్న కాలంలో కూడా సిడ్నీ కళాకారులతోనూ, విద్వాంసులతోనూ సన్నిహిత సంబంధాలు పెట్టుకొనేవాడు. 'నికొలాస్ హిలియార్డ్' అనే పెయింటరుతోనూ, 'జాన్ డీ' అనే రసాయన శాస్త్ర వేత్తతోనూ ఆయన తరచు చర్చిస్తూ ఉండేవాడు. కవి పండితులను తన చుట్టూ చేరదీసి ఆదరిస్తూ ఉండేవాడు. ఇంగ్లీష్ రచయితలు, యూరపియన్ రచయితలు 40 కంటే ఎక్కువ గ్రంథాలను ఆయనకు అంకితం ఇచ్చారు. ఆయన ఆదరణ పొందిన ప్రముఖ కవులలోను, రచయితలలోను ఎడ్మండ్ స్పెన్సర్, థామస్ వాట్సన్, అబ్రహమ్

ఫ్రాన్స్, థామస్ లాడ్జ్ ముఖ్యంగా పేర్కొనదగినవారు.

రాణీగారు తనకు ప్రధానమైన బాధ్యతను ఒప్పగించనందువలన 1575 లో ఆయన సాహిత్యం వైపు తన దృష్టిని మళ్లించాడు. ముందుగా *ది లేడీ ఆఫ్ మే* అనే ఒక గ్రామీణ నాటికను రాణీగారికోసం ఆయన రచించాడు. 1580 నాటికి తన *ఆర్కేడియా* అనే వచనరచనను ఆయన పూర్తిచేశాడు. అది 1,80,000 మాటలతో కూడిన క్లిష్టమైన సంవిధానం గల గొప్ప కథ.

వెనెలోప్ డెవెరియక్స్ అనే ఆమెను సిద్ధీ ప్రేమించాడు. కాని అప్పటికే ఆమె వివాహిత. 1582 వేసవిలో ఆయన *ఆస్ట్రోఫెల్ అండ్ స్టెల్లా* అనే సానెట్లను వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. అదే కాలంలో *డి ఫెన్స్ ఆఫ్ పాయిజ్* అనే రచనను కూడా ఫిడ్మీ కొనసాగించాడు. 1584 లో *ఆర్కేడియా* ను పూర్తిగా సవరించడం మొదలుపెట్టాడు. దానిని అసంపూర్ణంగానే ఆయన వదలినా 16 వ శతాబ్దం నాటి కల్పనా సాహిత్యంలో మిక్కిలి ప్రధానమైన రచనగా అది ప్రసిద్ధి పొందింది.

1586 సెప్టెంబరు 22 న స్పెయిన్ దేశీయుల మీద ఒక యుద్ధ రంగంలో ఆయన పాల్గొన్నాడు. తొడమీద తుపాకీ గుండు గాయం తగిలి క్రమంగా అది చీము పట్టి ఆయన మరణానికి దారితీసింది. 1587 ఫిబ్రవరి 16 న లండన్ లోని సెంట్ పాల్స్ కెతెడ్రల్ లో ఆయనను సమాధి చేశారు.

బొ.శ్రీ.

సిన్యావ్ స్క్వి, ఆంధ్రీ దొనతోవిచ్ (1925--) : రష్యన్ విమర్శకుడు, నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత. ఇతని కలంపేరు ఆబ్రాంట్స్. 1966 లో రష్యా ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోయడానికి ప్రయత్నం చేశాడనే ఆరోపణ ఈయనపై మోపారు.

సిన్యావ్ స్క్వి 1952 లో మాస్కో విశ్వవిద్యాలయం నుండి డిగ్రీ తీసుకొన్న తరువాత గోర్కీ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ వరల్డ్ లిటరేచర్ ప్రవేశించాడు. సాహిత్య పత్రిక 'నోవీమీర్' కు వ్యాసాలు వ్రాశాడు. 'బోరిస్ పాస్టర్ నాక్' రచించిన కవితా సంపుటికి పీఠిక వ్రాశాడు. సిన్యావ్ స్క్వి కథానికలు ఏవీ రష్యాలో ప్రచురణ పొందలేదు. అవి దొంగచాటుగా పశ్చిమ దేశాలకు చేరుకొని ఆబ్రాంట్స్ అనే పేరుతో ప్రచురణ పొందాయి.

ఆయన రచించిన *ది ట్రయల్ బిగిన్స్* అనే నవల ఆంగ్లంలోకి అనువాదం పొందింది. అప్పటినుండి ఆయన రచనలు ఆంగ్ల పాఠకులకు పరిచయ మయ్యాయి. దీని

లోని ఇతివృత్తం డాక్టర్ల కుట్రకు సంబంధించినది. దీనిలో 9 మంది డాక్టర్లపై అన్యాయంగా రాజద్రోహ నేరం మోపడం జరిగింది. *ఫాంటాస్టిక్ స్టోరీస్* (1963) అనే కథానికా సంకలనంలో నిరంకుశపాలన, విధ్వంసం, ఆధ్యాత్మిక ఏకాంతం మొదలైన అంశాలు వర్ణింపబడ్డాయి.

ది మేక్ పీస్ ఎక్స్ పెరిమెంట్ (1965) అనే నవలలో గ్రామ పెత్తందారు తన ప్రజలను అద్భుతాలు, ఆశ్చర్యాలతో మోసం చేస్తాడు. *ఆన్ సోషలిస్ట్ రియలిజం* (1960) అనే వ్యాసం కూడా పాశ్చాత్య దేశాలకు దొంగ చాటుగా రవాణా అయింది. దీనిని రష్యన్ సాహిత్యంలో 'నవ్య దర్శనం' అని కూడా పిలుస్తారు.

సిన్యావ్ స్క్వితో పాటు యూలీడేనియల్ అనే రచయితను కూడా 1965 సెప్టెంబరు 13 న అరెస్టు చేసి, వారు రచనల ద్వారా రష్యా వ్యతిరేక భావాలను ప్రచారం చేస్తున్నారనే నేరం మోపారు. తత్ఫలితంగా 1971 వరకు వారికి కారాగారశిక్ష పడింది. సిన్యావ్ స్క్వి జైలు నుండి విడుదల అయిన పిమ్మట పారిస్ కు వెళ్లి సార్బోనె లో రష్యన్ సాహిత్యాన్ని బోధించాడు.

జైలులో నిర్బంధంలో ఉన్నప్పటికీ సిన్యావ్ స్క్వి తన రచనా వ్యాసంగాన్నికొనసాగించాడు. ఈ కాలంలో అతని రచనలు ఆంగ్లంలోకి అనువాదం చెందాయి. వాటిలో *ఫర్ ఫ్రీడం ఆఫ్ ఇమాజినేషన్* (1971), *ఆన్ గారెడ్ థాట్స్* (1972), *ఏ వాయిస్ ఫ్రం ది కోరస్* (1976) ప్రధానంగా పేర్కొవచ్చును.

చంద్ర

సిమ్స్, విలియం గిల్మోర్ (1806-1870) : సుప్రసిద్ధ నవలారచయిత. బాలమేధావి, బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతుడు, కవి, విమర్శకుడు, కథానికా రచయిత. సిమ్స్ కు రెండేళ్ల వయసు

లోనే తల్లి చనిపోయింది. అప్పటినుండి పెంపకంలో పెరిగాడు. అప్పటినుండి కథల్లో చరిత్ర పాఠాలు నేర్చుకొన్నాడు. తండ్రి గ్రీక్ యుద్ధాలలో పాల్గొన్నాడు. పబ్లిక్ స్కూలులో 4 సంవత్సరాలు చదివిన పిమ్మట చార్లెస్టన్ కాలేజీలో 10 వ ఏట ప్రవేశించాడు.

సిమ్స్, విలియం గిల్మోర్ (1806-1870) : సుప్రసిద్ధ నవలారచయిత. బాలమేధావి, బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతుడు, కవి, విమర్శకుడు, కథానికా రచయిత. సిమ్స్ కు రెండేళ్ల వయసు లోనే తల్లి చనిపోయింది. అప్పటినుండి పెంపకంలో పెరిగాడు. అప్పటినుండి కథల్లో చరిత్ర పాఠాలు నేర్చుకొన్నాడు. తండ్రి గ్రీక్ యుద్ధాలలో పాల్గొన్నాడు. పబ్లిక్ స్కూలులో 4 సంవత్సరాలు చదివిన పిమ్మట చార్లెస్టన్ కాలేజీలో 10 వ ఏట ప్రవేశించాడు.

అప్పటికే అనువాదాలకు తగినంత ఫ్రెంచ్, లాటిన్, జర్మన్, శానిష్ భాషలను నేర్చుకొన్నాడు. 12 వ ఏట ఔషధ శాస్త్రాధ్యయనం పూర్తిచేసి ఔషధాల తయారీలో శిక్షితు డయాడు. 16 వ ఏటనుండే చార్లెస్ పత్రికలలో కవిత్యం ప్రచురించడం ప్రారంభించాడు. దేశ ద్రిమ్మరి అయిన తన తండ్రిని మిసిసిపీ ప్రాంటియర్లో కలుసుకొన్నాడు. అక్కడి ప్రజల జీవన స్థితిగతులను పరిశీలిస్తూ, తన రచనలలో అనంతర కాలంలో వాటిని వర్ణించాడు. 19 వ ఏటనే ఒక పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించి, ఒక కవితా సంపుటిని వెలువరించాడు. 20 వ ఏట వివాహమైంది. 21 వ ఏట న్యాయవాదిగా నమోదయ్యాడు.

శాసన. సభ్యుడుగాను, పత్రికా సంపాదకుడుగాను ఆయన రాజకీయ, సాహిత్య వివాదాలలోకి దిగాడు. ఆయన ఎక్కువగా వ్రాయడమే గాక, అజాగ్రత్తగా రచించాడనే విమర్శ ఉంది. ఆయన రచనలో కథాకథన పద్ధతిలో హాస్యం చోటు చేసుకొంది. సిమ్స్ రచనలలో పెలయో (1938), వాస్కా నైలోస్ (1853), ది యమ స్సే (1835) లు ఆయన కథాకథన నైపుణికి నిదర్శనాలుగా పేర్కొనవచ్చు. ది పారిజాన్ (1835), మెలిచాంపె (1836), ది కిన్స్ మెన్ (1841), కథె రిన్, వాల్టన్ (1851), వుడ్ క్రాఫ్ట్ (1854) మొదలైన విప్లవాత్మక రచనలను కూడా సిమ్స్ వెలువరించాడు. రిచర్డ్ హార్టీస్ (1838), బార్డర్ బీగల్స్ (1840) వంటి కాల্পనిక రచనలు చేశాడు. 19 కవితా సంపుటలు ఆయన ప్రచురించాడు.

చంద్ర

సిలన్ పా, ఫ్రాన్స్ ఎమిల్ : చూ. అనుబంధం.1
సిలోనీ, ఇగ్నాజియో (1900-78) : ప్రఖ్యాత ఇటలీ రచయిత. నవలాకారుడుగా, కథకుడుగా, రాజకీయ నాయకుడుగా పేరు పొందాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం సమయంలో ఫాసిస్టుల ధోరణికి వ్యతిరేకంగా అతడు వ్రాసిన నవలలు ఎంతో ప్రభావం చూపాయి. ఈయన మారుపేరు 'సెకండ్ ట్రాక్విల్లి'. రైతు కుటుంబంలో జన్మించిన సిలోనీ 15 ఏళ్ల ప్రాయంలో ఉండగా, పెద్ద భూకంపం వచ్చి, తల్లి, ఇద్దరు పోదరులు మరణించారు. మిగిలిన ఇద్దరు సోదరులలో ఒకరిని ఫాసిస్టులు అక్రమంగా అరెస్టు చేసి, జైల్లో చంపి వేశారు. అది సిలోనీ మనస్సుపై తీవ్ర ప్రభావం చూపింది. ఎన్నో ఇబ్బందులెదురైనా బెదరక ఆత్మవిశ్వాసంతో చదువు పూర్తి చేసి 1917 లో సోష

లిస్టు గ్రూపులో చేరి వారి కార్యక్రమాల్లో చురుకుగా పాల్గొన్నాడు. రోమన్ సోషలిస్టు ఆర్గన్ వారి అవన్ గార్డియా (Avanguardia) అనే పత్రికలో అనేక వ్యాసాలు వ్రాశాడు. 1921 లో ఇటలీలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపించటంలో అతని కృషి ఉంది. 1922 లో ఆ పార్టీకి సంబంధించిన ఇల్ లావోరేటర్ (The Worker) అనే పత్రికకు సంపాదకుడై కార్మికులను రెచ్చగొట్టే వార్తలు, ఇతర దేశాలలోని తిరుగుబాటుదారులు అవలంబించిన పద్ధతులను గూర్చి వ్రాయసాగాడు. దానితో ఫాసిస్టులు అతనికి దేశబహిష్కరణ శిక్ష విధించారు.

1930 లో అతడు స్వీట్జర్లాండు వెళ్లి, అక్కడ తాను చేసిన పనులను విశ్లేషించు కొన్నాడు. తను చేసిన పనికి పశ్చాత్తాపపడి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి తిలోదకాలు ఇచ్చి రచనా వ్యాసంగంపై దృష్టి మరల్చాడు.

తన కుటుంబాన్ని ఫాసిస్టుల బారినుండి తప్పించు కోటానికి సిలోనీ మారుపేరుతో రచనలు చేసి ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. ముఖ్యంగా 1930 లో ప్రచురింపబడిన ఫాంటామరా (Fontamara) అనే నవల ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్రలో సంచలనం సృష్టించింది. అది 14 అంతర్జాతీయ భాషలలోకి అనువదించబడింది. ఆ

నవల దక్షిణ ఇటలీలో రైతుల ఇక్కట్లను కళ్ళకు కట్టి నట్లు చిత్రిస్తుంది. 1937 లో వచ్చిన పానెవిన్ (Bread and wine), 1940 లో వచ్చిన ఇల్ సెమె సోటో లా నెవె (The Seed Beneath the Snow) అనే నవలలలో రైతుల బాధలను వర్ణించి, వారికి ఆత్మ విశ్వాసం కలిగిస్తూ సూచన లిచ్చాడు. 1938 లో అతడు రచించిన లా స్కోలా డై డిటటోర్ (The School for Dictators) ఫాసిస్టుల గుండె లదిరేట్టు చేసింది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం సిలోనీ ఇటలీ తిరిగి వచ్చి తన శేష జీవితాన్ని సాహిత్య సేవలో గడిపాడు. 1952 లో ఊనా మన్నిటా డై మోర్ (A Handfuld of Blackberries- 1954), 1956 లో ఇల్ సెగ్రిటో డై లూకా (The Secret of Luca-

1958) అనే నవలలు వెలువరించాడు. ఇవి అతనికి రైతాంగం మీద ఉన్న ప్రేమను సూచిస్తాయి. 1965 లో రచించిన *ఉస్సీటా డై సికూరేజా* (Emergency Exit-1968) లో తాను కమ్యూనిజం నుండి మారడానికి గల కారణాలు వివరించాడు. 1968 లో రచించిన *లావ్రెన్ చురా దూన్ పావెర్* *క్రిస్టియానో* (The Story of a Humble Christian) అందరి ప్రశంసలను అందుకొంది.

పట్టాభిరామ్

సిల్వా, హోసే అసన్సియో (1865-96) : కాలం బియాదేశపుకవి. తన ఛందః ప్రయోగాలతో, *స్పానిష్-అమెరికన్* (Spanish-American) కవిత్వ సంప్రదాయానికి వినూత్నమైన విషాద గేయ కావ్యరీతులను పరిచయం చేసినవాడు. ఈయన ఆత్మాశ్రయ కవిత్వం బహుళంగా అనుకరింపబడి, *స్పానిష్ అమెరికన్ ఆధునిక కవితను* ఎంతో ప్రభావితం చేసింది.

సున్నితమైన మనస్తత్వం వల్ల సిల్వా జీవితంలో ఎన్నో కష్టాలు ఎదుర్కొన్నాడు. గొప్పగా బ్రతికిన అతని కుటుంబం ఆర్థికంగా చితికిపోయింది. కష్టసుఖాలు చెప్పకొని ఓదార్పు పొందే తన ఒక్కగానొక్క సోదరి 'ఎల్ విరా' (Elvira) మరణించింది. పడవ ప్రమాదంలో తన రచనల వ్రాతప్రతులన్నింటినీ కోల్పోయాడు. ఇన్ని బాధలతో సిల్వా జీవితం గడిపాడు. ఉజ్వల కవితా మయ జీవనం గడిపిన సిల్వా, 30 యేళ్ళ వయస్సులో ఆత్మహత్యకు ఒడిగట్టాడు.. సిల్వా రచనలలో ముఖ్యమైనవి : *క్రెప్యూస్కూలోస్* (Twilights), *నాక్చూర్నోస్* (Nocturnes). ఆయన రచనలన్నీ కలిపి కవితా సంకలనం *ఒబ్రా కంప్లీటా డి జోస్ ఎసనీ సిల్వా* 1956 లో ప్రచురింపబడింది.

చక్రపాణి

సిసెరో, మార్కుస్ టుల్లియస్ (క్రీ.పూ. 106-క్రీ.పూ.43) : ప్రముఖ రోమన్ పండితుడు, న్యాయవాది, వక్త, రాజనీతి నిపుణుడు, సాహితీవేత్త. సాహితీ రంగంలో అపూర్వ ప్రయోగాలు చేసి, ఎన్నో గ్రంథాలు రచించి, తరువాతి తరం రచయితలకు సహాయపడిన వాడు. సాహిత్యంలో ఈ నాటికీ సిసెరోనియన్ శైలి అనే ఒరవడి ప్రచారంలో ఉంది.

ఒక ధనిక కుటుంబంలో జన్మించిన సిసెరో విద్యాభ్యాసం గ్రీసు, రోమ్ లలో జరిగింది. క్రీ.పూ. 89 లో 'పాంపియన్ స్ట్రానో' వద్ద మిలిటరీ శిక్షణ పొందాడు. అనంతరం న్యాయవాద వృత్తి చేపట్టి పట్టుదలతో పరిశ్ర

మించి, అచిరకాలంలోనే అగ్ర న్యాయవాదుల కోవలోకి చేరుకొన్నాడు. అపారమైన మేధాశక్తి కలిగి ఉండటం వలన, అంచెలంచెలుగా ఉన్నత పదవులు చేపట్టి అత్యంత ప్రతిష్ఠాత్మకమైన విదేశీ రాయబారి పదవిని కూడా అలంకరించాడు. అతని కీర్తి చూసి ఓర్వలేక అసూయతో ఇతనిని హతమార్చాలని ప్రయత్నించిన వారిని తెలివిగా పట్టుకొని, కష్టపడి పనిచేస్తే ఎవరైనా ఆస్థితికి చేరుకోవచ్చునని ఉపదేశించాడు. కృషి, దీక్ష, పట్టుదల, పరిశ్రమ అతనిని అత్యున్నత స్థితికి తీసుకువెళ్ళాయి.

క్రీ.పూ 60 లో సీజరు సిసిరో గురించి తెలుసుకొని, తనతో చేతులు కలుపుమని కోరాడు. అయితే సిసిరో అందుకు అంగీకరించలేదు. కాని స్నేహం మాత్రం పెంచుకోసాగాడు. ఆ కాలంలో తన అనుభవాలను క్రీ.పూ. 55 లో *డి అరేటర్*, క్రీ.పూ. 54 లో *డి రిపబ్లికా*, క్రీ.పూ. 52 లో *డి లేజిబుస్* (De legibus) అనే గ్రంథాలు రచించాడు. క్రీ.పూ. 51 లో పశ్చిమ ఆసియాలోని 'సైలీషియా' కు గవర్నరుగా నియమింపబడ్డాడు.

రాజకీయాలలో తలమున్గలయినప్పటికీ సిసిరో తన వ్యాసంగాన్ని ఏనాడూ విడిచి పెట్టలేదు. బహిరంగ రచనా ఉపన్యాసాలు, స్నేహితులకు లేఖలు వ్రాయడం ఇతర సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలకు హాజరవుతూ ఉండటం అతని దినచర్యలో భాగాలు. అతడు చేసిన రచనలలో *బ్రూటస్*, *పారాడాక్సా*, *ఆపరేటర్*, *డి ఫీనిబిస్*, *టస్కులానే డిన్ ఫ్యుజేషన్*, *డి నేచురా డీరోమ్*, *డి ఆఫీసిస్* (De officis) లు బాగా ప్రాచుర్యం పొందాయి.

సిసిరో వివిధ సందర్భాలలో చేసిన ప్రసంగాలు సంకలన రూపంలో ఇరవై సంపుటలకు పైగా వెలువడ్డాయి. అవి రాజకీయ నాయకులకు, న్యాయవాదులకు, ఇతర ఉపన్యాసకులకు ఎంతగానో ఉపయోగపడ్డాయి. అలాగే సిసిరో తన స్నేహితులకు వ్రాసిన లేఖలు కూడా 36 సంపుటలుగా ప్రచురింపబడ్డాయి. అతని రచనలు 16 ప్రపంచ భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి.

పట్టాభిరామ్

సీజర్ (గైయస్) జూలియస్ (100-44) : క్రీ.పూ. ప్రఖ్యాత రోమన్ రాజనీతిజ్ఞుడు. గాల్ (Gaul) ని జయించిన వీరుడు (క్రీ.పూ. 58-50). క్రీ.పూ. 49-4 లో జరిగిన సివిల్ యుద్ధంలో విజయపతాకాన్ని ఎగురవేసిన విజేత. రాజకీయ, సాంఘిక సంస్కరణలెన్నో ప్రవేశపెట్టి, వాటిని అమలుపరచటానికి తగిన చర్యలు తీసుకొన్న నిరంకుశుడిగా (క్రీ.పూ 46-44)

పేరు పొందాడు. దురదృష్ట వశాత్తు అతని సలహాదారులైన కొందరు మేధావులే అతనిని సంహరించారు.

రాజవంశంలో జన్మించిన సీజరు క్రీ.పూ. 84 లో 'కార్నిలియా' అనే స్త్రీని వివాహమాడాడు. (ఆమె క్రీ.పూ. 67 లో మరణించిందని చరిత్రకారుల భావన). రోమ్ నగరంలో సీజరు క్రీ.పూ. 78 వ సంవత్సరంలో న్యాయవాదవృత్తి చేపట్టి రాజకీయాలలో కూడా చురుకుగా పాల్గొనసాగాడు. అంచెలంచెలుగా ఉన్నత పదవులను చేపట్టి ప్రజలకు బాగా దగ్గరయ్యాడు. క్రీ.పూ. 61-60 లో 'ఫార్థర్ స్పెయిన్' (Farther Spain) కి గవర్నరుగా నియమింపబడ్డాడు. సీజరు, 'పాంపే', 'క్రాసస్' లతో కలసి మొట్టమొదటి సారిగా (క్రీ.పూ. 60లో) ముగ్గురు ప్రభువుల ప్రభుత్వం అనే ప్రక్రియను ప్రవేశపెట్టాడు. సీజరు క్రీ.పూ. 59 లో విదేశ రాయబారిగా నియమింపబడ్డాడు. క్రీ.పూ. 58 నుండి 50 వరకు నిర్విరామంగా పోరాడి, చివరకు గాల్ ని ఆక్రమించుకొన్నాడు. అయితే అనుకోకుండా, అధిష్టానవర్గం అయిన సెనేట్ అదేశాల మేరకు పదవినుండి క్రీ.పూ. 49 లో తప్పుకొన్నాడు. అనంతరం రూబికాన్ నది దాటి ఈజిప్టుకు చెందిన క్లియోపాత్ర సహాయంతో రోమన్ సివిల్ యుద్ధానికి నాంది పలికాడు. క్రీ.పూ. 49-45 మధ్య అనేక పర్యాయాలు దాడి జరిపి "నియంత" గా మారాడు. అయితే సెనేట్ లో "గయాస్", "కేసియస్ లాంగినస్", "మార్కుస్ జూనియస్ బ్రూటస్" లు కుట్రపన్ని ఒక పథకం వేసి సీజర్ ని హతమార్చారు.

రాజకీయ, యుద్ధ రంగాలలో పేరు గాంచిన సీజరు అనేక గొప్ప రచనలు చేసి సాహిత్యవేత్తగా కూడా పేరు పొందాడు. ముఖ్యంగా గాలిక్ యుద్ధంపై క్రీ.పూ. 52-51 లో ఆయన రచించిన కామెంటరీ డి బెల్లో గాల్లికో, సివిల్ యుద్ధంపై 45 లో వ్రాసిన కామెంటరీ డి బెల్లో సివిలి అనే రచనలు మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందాయి.

పట్టాభిరామ్

సూడెర్మన్, హెర్మన్ (1857-1928) : జర్మనీ నేచురలిస్ట్ ఉద్యమం గురించి వ్రాసిన రచయితలలో అగ్రగణ్యుడు. సూడెర్మన్ రచయిత కావాలని అతని చిన్నతనంలో అనుకోలేదు. గొప్ప శాస్త్రజ్ఞుడు కావాలనుకొని, రసాయన శాస్త్రం అభ్యసించాడు. తరువాత కోనిన్ బెర్గ్ యూనివర్సిటీలో కూడా శిక్షణ పొంది కొంతకాలం ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేశాడు. తన వద్ద చదువుకొంటున్న యువతీ యువకుల మానసిక ప్రవృత్తులను గమనించి, వారిని గురించి ఒక రచన చెయ్యాలని

అనుకొనేవాడు. అదే అతనిని రచయితగా మార్చింది. కొంతకాలం పత్రికా విలేఖకుడుగా పనిచేసి, చివరకు నవలా రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. పెరిగే పిల్లల మానసిక ప్రవృత్తిపై అతడు రచించిన సోర్ (1887- Dame Care 1891), అలాగే డెర్కాట్ జెన్ స్వెగ్ (1889, Regina, 1894) అతనికి బాగా పేరు తెచ్చాయి.

నవలా రచయితగా ఎంత గుర్తింపు ఉందో, నాటక రచయితగా అంతకన్నా ఎక్కువ గుర్తింపు అతనికి లభించింది.

అతడు రచించిన డైరీ (What Money cannot Buy, 1906) మొట్టమొదటిసారి అంటే 1889 నవంబరు 27న బెర్లిన్ లో ప్రదర్శింపబడినప్పటినుంచి, నేచురలిస్ట్ ఉద్యమం బలపడసాగింది. 1893

లో ప్రదర్శించిన

హేమట్ (Magda 1896) అనే నాటకం అతనికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి నార్జించి పెట్టింది. ఒక గాయకురాలి దయనీయగాథ దీనిలోని ఇతివృత్తం.

ఒక సామాజిక సమస్యను విశ్లేషించి, దానిని పరిష్కరించే మార్గం సూచించటం అతని రచనలలో ఎక్కువగా కనబడుతుంది. అతని నాటకాలలో గ్లక్ ఇమ్ వింకెల్ (1895 The Wale of Content-1915), మోరిటూరి (1896), ఎస్ లె బెడాస్ లెబెన్ (The Joy of Living 1902), డెర్ గుటె రఫ్ (1913- A Good Reputation 1915) ఆ కాలంలో ప్రదర్శింపబడి, ప్రేక్షకుల ప్రశంసలు విశేషంగా అందు కొన్నాయి. అయితే రాను రాను సమాజంలో వచ్చిన మార్పుల వలన కళాకారులు వాటిని ప్రదర్శించటం తగ్గించారు.

సూడెర్మన్ ఇతర రచనలలో డాస్ హోఫ్ లీడ్ (1908, The Song of Songs-1909) అనే నవల బాగా ప్రసిద్ధి పొందింది. ఒక పతిత జీవితం దీనిలోని ఇతివృత్తం. అలాగే తన చిన్ననాటి అనుభవాలను, పల్లెటూరి వాతావరణాన్ని ప్రతిబింబింపజేస్తూ చేసిన అనేక రచనలను లిటా షేజెషి ఔన్ (1917, The Excursion to Tilsit-1930) అనే పేరుతో సంకలనం చేశాడు. తూర్పు ప్రష్యాలో తన అనుభవాలను డాస్ బిల్డర్ బుచ్

మైనెజుగెండ్ (1922- The Book of My Youth) అనే రచన కూడా అతనికి మంచి పేరు తెచ్చింది.

సట్టాభిరామ్

సెందార్, రామోన్ హోసే (1902-82) : స్పెయిన్ నవలా రచయిత. ఈయన తన నవలలలో స్పెయిన్ చరిత్ర, సాంఘిక సమస్యలు, వైయక్తికమైన ఆత్మజ్ఞానాన్వేషణం, నైతిక సూత్రాలు మొదలైన వాటిని చిత్రించాడు.

సెందార్ తన విద్యాభ్యాసాన్ని మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో పూర్తిచేశాడు. తరువాత తన జీవితకాలమంతా ప్రజాస్వామ్య వాదిగా దేశాభివృద్ధికి కృషిచేశాడు. ఇతడు తన రాజకీయ కార్యకలాపాల వల్ల ఒకసారి చెరసాల పాలయాడు. క్రీ.శ 1920 లో ఇతడు మొరాకో (Morocco) లోని స్పెయిన్ సైన్యానికి తన సేవలను అందించాడు. తరువాత మాడ్రిడ్లోని ఎల్ సోల్ లో పనిచేశాడు.

సెందార్ తన మొట్టమొదటి నవల ఇమన్ లో మొరాకో యుద్ధాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించాడు. ఇతడు తన నవలలలో సాంఘిక న్యాయానికి ప్రముఖ స్థానాన్ని కల్పించాడు. ఆర్డెన్ పల్లెకో అనే నవలలో పోలీసుల క్రూర కృత్యాలను గురించి సీయేతే డొమింగోస్ రోజోస్ అనే నవలలో కార్మికుల అశాంతిని గురించి ప్రధానంగా చిత్రించాడు.

మిస్టర్ విట్ ఎన్ ఎల్ కాంటన్ (Mr. Witt en el canton) అనే నవల సెందార్ కు సాహిత్యానికి ఇచ్చే జాతీయ బహుమతిని సంపాదించి పెట్టింది. తద్వారా సాహిత్యంలో అతనికి ప్రముఖ స్థానం, ఖ్యాతి లభించాయి. ఈ నవలలో ముఖ్య పాత్రధారి 'మిస్టర్ విట్' అనే ఆంగ్లేయుడు. ఇతడు వేర్పాటు వాదుల, తిరుగుబాటుదారుల అభిరుచులకంటే, అభిలాషలకంటే వేరైన ఆలోచనల్ని కలవాడుగా సెందార్ చిత్రించాడు. ఈ నవల 1873 లో కార్టజేనా (Cartagena) లో జరిగిన తిరుగుబాటులు ఆధారంగా రచింపబడింది.

1936-39 మధ్య జరిగిన ప్రజాపోరాటాలు సెందార్ పై గాఢమైన ప్రభావాన్ని చూపాయి. ఇతడు ప్రజాస్వామ్య సైన్యంలో బాధ్యత గల అధికారిగా పనిచేశాడు. ఇతని భార్యను జాతీయ వాదులు హత్య చేశారు. ఇతడు తన యుద్ధ అనుభవాలను ఆధారంగా చేసుకొని కాంట్రా ఆటాక్ (Contraataque) అనే నవలను రచించాడు. ఈ నవలా రచన ప్రధాన ఉద్దేశం ప్రజాస్వామ్య వాదులకు తగిన మద్దతును సంపాదించి పెట్టడమే.

సెందార్ తాను ప్రచురించిన నవలలను తిరుగ వ్రాసి, పునస్సమీక్షించి మళ్ళీ ప్రచురించేవాడు. ప్రజా పోరాటంలో జాతీయ వాదులు విజయం సాధించారు. సెందార్ కు దేశబహిష్కరణ శిక్ష విధిస్తే అతడు 1946 లో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలు చేరి అక్కడి పౌరస్వత్వాన్ని స్వీకరించాడు.

1943-44 సంవత్సరాలలో సెందార్ 'మసాచు సెట్స్' లోని ఆంహార్స్ట్ కళాశాలలోను, 1947 నుండి 63 వరకు న్యూమెక్సికో విశ్వవిద్యాలయంలోను, 1965 నుండి 73 వరకు దక్షిణ కాలిఫోర్నియా విశ్వవిద్యాలయంలోను స్పెయిన్ సాహిత్యాన్ని బోధించాడు.

సెందార్ రైతు జీవితాన్ని, యుద్ధ వాస్తవాలను ఆధారంగా చేసుకొని వ్రాసిన మోజెస్ మిల్లన్ అనే నవల మొట్టమొదటిసారిగా మెక్సికోలో ప్రచురింపబడింది. ఈ నవల ప్రచురణ స్పెయిన్ లో ఫ్రాంకో పరిపాలన కాలంలో నిషేధింపబడింది. 1960 నుండి సెందార్ రచనలు మళ్ళీ స్పెయిన్ లో ప్రచురింపబడడం మొదలైంది.

దాదాపు రెండు దశాబ్దాల వరకూ సెందార్ క్రోనికా డెల్ ఆల్బా అనే పేరుతో తొమ్మిది నవలలను వరుసగా ప్రచురించాడు. వీటిలో వ్యక్తికి, సమాజానికి కావలసిన అవసరాల విషయమై ఇద్దరి మధ్య ఉండే సంబంధాన్ని వెలికితీసి నిరూపించాడు. ఇతడు ఇన్ లాస్ క్రియేచ రన్ శాటర్నియేనస్ అనే గ్రంథంలో పౌరాణికమైన, మార్మికమైన అనేక విషయాలను పరిశోధించి ఆవిష్కరించాడు.

డి.మా.రా.

సెనెకా, లూసియస్ అనేయస్ (క్రీ.పూ. 65): రోమ్ కి చెందిన గొప్ప రాజకీయ ధురంధరుడు, తత్వ వేత్త, వక్త, నాటకకర్త, సమాజంలో పలుకుబడిగల వ్యక్తి, నీరో మహారాజుకి అత్యంత సన్నిహితుడు. ఈయన మరోపేరు "సెనెకా ది యంగర్".

సెనెకా తండ్రి "సెనెకా ది ఎల్డర్" రోమ్ లో ప్రముఖ వ్యక్తి. సాహిత్యం బోధించేవాడు. సెనెకాకు చిన్నతనం నుంచే తత్వ, న్యాయ, రాజకీయ శాస్త్రాలలో ఆసక్తి ఉండేది. అందువలన అవి అభ్యసించి, రోమ్ రాజకీయాలలో చురుకుగా పాల్గొనసాగాడు. అయితే అది చక్రవర్తికి నచ్చలేదు. అందుచేత లేనిపోని నేరాలు మోపి అతనిని దేశబహిష్కృతుని చేశాడు. కష్ట సుఖాలను సమ దృష్టితో చూడగలిగే ఆత్మ విశ్వాసం గల సెనెకా అందుకు భయపడక 'కార్నికా' కు వెళ్ళి అక్కడ అనేక చక్కని రచనలు చేశాడు. అవి చదివి ఉత్తేజి

తురాలైన అతని భార్య 'అరిప్పినా' అతనిని తిరిగి దేశానికి పిలిపించింది. ఉన్నత పదవిని అధిష్టించజేసింది. అంచే లంచెలుగా బాధ్యతలు పెంచుతూ, రాజమందిరంలో అతిముఖ్య పదవినిచ్చింది. 'అరిప్పినా' కుమారుడైన యువరాజు 'నీరో' కు విద్యాబుద్ధులు నేర్పించే బాధ్యత కూడా అతనికే అప్పగించింది. కోట్లకు పడగలెత్తిన 'పాంపియా పాలినా' అనే అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకొని తిరిగి రోమ్ లో స్థిరపడ్డాడు.

క్రీ.పూ. 54 వ సంవత్సరంలో చక్రవర్తిని శత్రువులు హత్య చేయటంతో సెనెకా బాధ్యత మరీ పెరిగింది. శత్రువులు దండెత్తేలోగా యువరాజును, చక్రవర్తిగా ప్రకటించి పరిపాలన క్రమబద్ధం చేశాడు. అనేక ఆర్థిక, సాంఘిక సంస్కరణలు చేసి స్వచ్ఛమైన పాలనను అందించటానికి తోడ్పడ్డాడు. విరామ సమయాలలో రచనలు చేసేవాడు.

క్రీ.శ. 62 వ సంవత్సరంలో పదవీ విరమణ చేసి, శేష జీవితాన్ని సాహిత్య రంగానికి అంకితం చేశాడు. అయితే 65 వ సంవత్సరంలో శత్రువులు అతనిని ముట్టడించి, బలవంతంగా విషం తాగించి, ఆత్మహత్య చేసుకునేలా చేశారు.

బాగా ప్రచారం పొందిన అతని రచనలలో *అపోక్లొలో సింట్ సిస్ దివి క్లాడి* (The pumpkinification of the Divine Claudius) లో హాస్యం, తత్త్వం, జీవన సారం, సుఖ దుఃఖాలు సమపాళ్లలో రంగరించి, చక్కని పాత్రలు సృష్టించాడు. అతడు రచించిన 10 ట్రాజెడీలు యూరప్ ఖండమంతటా ప్రదర్శింపబడ్డాయి. ఆ విషాదాంత నాటకాల్లోని కొన్ని సంఘటనలు తరువాతి తరం రచయిత లైన షేక్స్ పియర్, జాన్ వెబ్ స్టర్, సిరిల్ టార్నర్ లపై ప్రభావం చూపాయి.

సెనెకా జీవితం ఆదర్శప్రాయమైంది. రాజ బహిష్కరణ కు గురిఅయి కష్టాలను అనుభవించినపుడు ఎలా ఉన్నాడో, రాజగురువుగా భోగభాగ్యాలు అనుభవించినపుడూ అలాగే ఉన్నాడు. సుఖ దుఃఖాలను ఒకే విధంగా స్వీకరించిన మహా తత్త్వవేత్త సెనెకా.

పట్టాభిరామ్

సెయింట్ బ్యూవే, ఛార్లెస్ ఆగస్టీన్ (1804-1869) : ఫ్రెంచ్ సాహిత్య చరిత్ర రచయిత; సాహిత్య విమర్శకుడు. చారిత్రక ఘటనలను సమకాలిక రచనలకు అన్వయించినవాడు. పునరుజ్జీవన యుగం నాటి నుంచి 19 వ శతాబ్ది వరకు వచ్చిన ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాన్ని గూర్చి ఆయన చేసిన రచన వివరాలతో కూడిన సమగ్రమైన ప్రామాణికమైన రచనగా భావింప బడుతుంది.

ఒక టాక్స్ కలెక్టర్ కు మరణానంతరం జన్మించిన ఏకైక పుత్రుడు సెయింట్ బ్యూవే. పారిస్ లోనే సాహిత్యాధ్యయనం చేసి ఒక సంవత్సరం వైద్య విద్యను అభ్యసించిన తరువాత దానిని వదిలి, పారిస్ విశ్వవిద్యాలయంలో సాధారణ విద్యాభ్యాసం కొనసాగించాడు. 1825 లో తన వెనుకటి ఉపాధ్యాయుడు పాల్ డ్యుబాయ్ లే గ్లోబ్ అనే క్రొత్త పత్రికను స్థాపించి సెయింట్ బ్యూవేను పత్రికా రచనా రంగంలో ప్రవేశ పెట్టాడు. ఆ పత్రికలోనే విక్టర్ హ్యూగో కవితలను గూర్చి తన తొలి వ్యాసాలను అతడు రచించాడు. కాల्పనిక కవుల సంఘంలో సభ్యుడయ్యాడు. అతని తొలి రచన *హిస్టారికల్ అండ్ క్రిటికల్ డిస్క్రిప్షన్ ఆఫ్ ఫ్రెంచ్ పొయెట్రీ అండ్ థియేటర్ ఇన్ ది స్వీక్టీస్ సెంచర్* (1828).

1828 లో కొద్ది కాలం ఇంగ్లండు సందర్శించి రావడంతో వర్డ్స్ వర్త్, కోలెరిడ్జ్ ల కవితల పట్ల అతని అభిరుచి పెంపొందింది. అప్పటికి వారిరువురిని గూర్చి యూరప్ ఖండంలో ఎక్కువగా తెలియదు. ఆయన ఇంగ్లండ్ సందర్శనం వలననే సెయింట్ బ్యూవే కవిత్వ విలియమ్ కౌపర్, జార్జ్ క్రాబ్ ల శైలుల ప్రభావం ఎక్కువగా కనిపించడం కూడా జరిగింది.

1830-40 మధ్య సమకాలిక రచయితలను గూర్చి సెయింట్ బ్యూవే *పోర్ట్ రెయిట్స్* (పదచిత్రాల) లో ఆ రచయితల మనోవైఖరులను చిత్రించే ఒక నూతన విధానాన్ని ప్రదర్శించాడు.

1832 లో సెయింట్ బ్యూవే పారిస్ లోని సాహిత్య పత్రిక లన్నింటిలోనూ రచనలు చేస్తూ ఉండే వాడు. అయితే క్రొత్తగా ఏర్పడిన కింగ్ లూయీ ఫిలిప్ హయాము ఆయనకు ఆగ్రహం కలిగించింది. అందుచేతనే విద్యా సంబంధమైన అనేక పదవులను ఆయన నిరాకరించాడు. వాటిని అంగీకరించి ఉంటే ఆయనకు దారిద్ర్యబాధ కొంత తగ్గి ఉండేది. అయినా తన స్వాతంత్ర్యంతో ఆయన రాజీ పడ దలచుకోలేదు.

1834 లో *వోల్ ప్లే* అనే ఒక నవలను కూడా బ్యూవే ప్రచురించాడు. దానిలో నిరాశ, అపరాధి భావం, ఆధ్యాత్మిక సాధన, వైరాగ్య భావం ప్రకటితం అయ్యాయి. సాహిత్యరంగంలోనే కాక రాజకీయ రంగంలో కూడా సెయింట్ బ్యూవే తన స్వాతంత్ర్యాన్ని నిలబెట్టుకొన్నాడు. 1865 లో సెయింట్ బ్యూవే సెనేటర్ గా చేయబడినా ఎగువ సభలో ఆయన ఎక్కువగా పాల్గొనినట్లు కనిపించదు.

1869 అక్టోబరు 13 న మూత్రకోశంలోని రాయిని ఆపరేషన్ చేసి తీయడంకోసం ప్రయత్నించగా, ఆ ఆపరేషన్ విఫలమై పారిస్ లో సెయింట్ బ్యూవే మరణించాడు.

డి.మా.రా.

సెయింట్స్ బరీ, జార్జ్ (1845-1933) : ఆంగ్ల రచయిత. సహజమయిన శైలితో విజ్ఞాన యుతమైన రచనలు వెలువరించి 20 వ శతాబ్దంలో ఆంగ్ల సాహిత్య విమర్శకులలో ప్రముఖ స్థానాన్ని ఆక్రమించినవాడు.

1868 లో ఎమ్.ఏ చదవడానికి ఆక్స్ ఫర్డ్ లోని మెర్ట్ న్ కాలేజ్ లో ఉపకారవేతనం దొరకనందుకు నిరుత్సాహం చెంది, ఒక దశాబ్దంపాటు సెయింట్స్ బరీ ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేశాడు. అదే సమయంలో ఫ్రెంచ్ సాహిత్యాధ్యయనం చేస్తూ అకాడమీ అనే పత్రికకు సమీక్షలు పంపడం మొదలు పెట్టాడు. 1875 లో ఫోర్ట్ నైట్ రివ్యూ పత్రికలో బోర్డర్ మీద వ్రాసిన వ్యాసం సాహిత్య ప్రపంచంలో సంచలనం కలిగించింది. 1876 లో బోధనకు స్వస్తి చెప్పి రచనకే జీవితాన్ని అంకితం చేశాడు. ఎన్ సైక్లోపీడియా బ్రిటానికా (9వ ముద్రణలో) 35 జీవిత చరిత్రలను, ఫ్రెంచి సాహిత్యంపై ప్రధాన వ్యాసాన్ని రచించాడు. ప్రీమియర్ ఆఫ్ ఫ్రెంచ్ లిటరేచర్ (1880), ఏ పార్ట్ హిస్టరీ ఆఫ్ ఫ్రెంచ్ లిటరేచర్ (1882), స్పెసిమెన్స్ ఆఫ్ ఫ్రెంచ్ లిటరేచర్ ఫ్రమ్ మిలాన్ టు హ్యాగ్ (1883) బహుళ జనాదరణ పొందాయి. 1881 లో డ్రైడెన్ మీద ఇంగ్లీష్ మెన్ ఆఫ్ లెటర్ నీరిస్ రచించి ఆంగ్ల సాహిత్యంలో కాలు నిలదొక్కుకొని, తరువాత స్పెసిమెన్స్ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ ప్రోజ్ స్టయిల్ ఫ్రమ్ మలోరీ టు మెకాలే (1885), ఏ హిస్టరీ ఆఫ్ ఎలిజబేతియన్ లిటరేచర్ (1887) అనే గ్రంథాలను రచించాడు.

1895 లో ఎడింబరో విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్ల సాహిత్య, అలంకార శాస్త్రాలకు సంబంధించిన రేగెన్స్ స్థానానికి ఆచార్యులుగా నియుక్తు డయాడు. ఆ కాలంలోనే ఏ పార్ట్ హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ లిటరేచర్ (1898), ఏ హిస్టరీ ఆఫ్ క్రిటిసిజమ్ ఎండ్ లిటరరీ టేస్ ఇన్ యూరప్, ఫ్రమ్ ది ఎర్లయెస్ట్ టైక్స్ టు ది ప్రెజెంట్ డే (మూడు సంపుటాలు 1900-04), హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ ప్రాసడీ ఫ్రమ్ ది ట్యూల్ట్ వ సెంచరీ టు ది ప్రెజెంట్ డే (మూడు సంపుటాలు -1906-10) దీనికి అనుబంధంగా హిస్టారికల్ మాన్యువల్ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్

ప్రాసడీ (1910), హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ ప్రోజ్ రిథమ్ (1912) అనే గ్రంథాలను రచించి, ఆచార్య పదవినుండి (1915) విరమించాడు.

తరువాతి కాలంలోనూ ది పీస్ ఆఫ్ ది అగస్టియన్స్, ఏ సర్వే ఆఫ్ ఎయిటీంట్ సెంచరీ లిటరేచర్ ఏజ్ ఏ ప్లేస్ ఆఫ్ రెస్ ఎండ్ రిఫ్రెష్ మెంట్ (1916) అన్న గ్రంథాన్ని రచించాడు. మధువుపై నోట్స్ ఆన్ ఏ సెల్లార్ బుక్ (1920) రచించి సెయింట్స్ బరీ క్లబ్ ప్రతిష్ఠాపనకు కారణం అయ్యాడు. డ్రైడెన్, షాడ్వెల్ నాటకాలను ఉద్ధరించేందుకు ఉపయోగపడిన మైనర్ పాయింట్స్ ఆఫ్ ది కరోలిన్ పీరియడ్ (మూడు సంపుటాలు 1912) లో 17 వ శతాబ్ది కవిత్వాన్ని వివరించే ప్రయత్నం చేశాడు.

గు.శం.

సెర్వాంటిస్, సావెద్రా మిజయెల్ డి (1547-1616) : శ్పానిష్ సాహిత్యంలో డాన్ క్విక్సోట్ (1605) అనే జగత్ ప్రసిద్ధమైన నవలను సృష్టించిన రచయిత, నాటక కారుడు. సాహిత్య చరిత్రలో చిరస్మరణీయుడు.

మాడ్రిడ్ లో చదువు ముగించుకొని ఇటలీ వెళ్లి, సిపాయిగా మారి లాపాంబో (1571) సముద్ర యుద్ధంలో పాల్గొని ఎడమ చేయి పోగొట్టుకొన్నాడు. టర్కీల బందీగా అయిదేళ్లు ఉండి, 1580 లో స్పెయిన్ కి తిరిగి వచ్చి లా గాలాటియా అన్న ప్రబోధాత్మక నవలను 1585 లో వెలువరించాడు. ఎల్ బ్రూటో దె ఆర్గెల్, లా న్యూమన్సియా (1587) వంటి ఎన్నో నాటకాలు వ్రాశాడు. కొద్ది కాలం ప్రభుత్వ సర్వీసులో దిగువస్థాయిలో గడపాడు. సాహిత్య జీవితమూ అంధకారంలోనే గడిచింది. 1605 లో వెలువడిన డాన్ క్విక్సోట్ అనుకోని విజయం సాధించి పెట్టింది. తరువాత 12 చిన్న కథలు, నోవెలాస్ ఎయెంపారెస్ (1613), వియాజె దెల్ పర్నాసో (1614), ఒకో కమెడియాస్ యికో ఎంట్రెమెసెస్ నూవోస్ (హాస్య రచనలు 1615), డాన్ క్విక్సోట్ రెండవ భాగం (1615) వెలువరించాడు. మరణానంతరం సెర్వాంటిస్ రచించిన లాస్ బ్రూబాయోస్ దె పెర్నిలిన్ యిసిగిన్ముండా అనబడే హిస్టోరియా సెంటోట్రాయోనెల్ (1617) వెలువడింది.

గు.శం.

సెర్వీస్, రాబర్ట్ విలియమ్ (1874-1958) : కెనడా దేశపు వీరగాథా రచయిత. 'ఫ్రాజెన్ నార్త్' ను గురించి ది షూటింగ్ ఆఫ్ డాన్ మాక్ గ్రా వంటి

వినోద గేయ గాథలను రచించి 'కెనేడియన్ కిస్టింగ్' గా ప్రసిద్ధుడైన వాడు.

కెనడాకు 1894 లో వలస వచ్చి, యూకాన్ లో 8 ఏళ్లపాటు విక్టోరియా బి.సి.కి. కెనేడియన్ బ్యాంక్ ఆఫ్ కామర్స్ లో పనిచేశాడు. 1912-13 లో బాల్కన్ యుద్ధ సమయంలో టోరంటోలోని స్ట్రార్ పత్రికకు విలేఖకుడు గాను, మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో అంబులెన్స్ డ్రైవర్ గాను పనిచేశాడు.

సెర్వీస్ రచించిన సాంగ్స్ ఆఫ్ ఏ సోర్ డౌఫ్ (1907) బేలాడ్స్ ఆఫ్ ఏ చెక్కా (1909) అనే గేయాలలో ఉత్తర కెనడా జీవనం ప్రతిబింబించి అవి అధికంగా ప్రజాదరణ పొందాయి. తరువాతి కాలంలో రైమ్స్ ఆఫ్ ఏ రెడ్ క్రాస్ మ్యాన్ (1916), బార్ రూం బాడ్స్ (1940) అనే గేయ సంపుటలను వెలువరించాడు. 1910 లో ది ట్రెయిల్ ఆఫ్ 98 అనే నవల రచించి క్లోండికలోని జీవన స్థితి గతులను వివరించాడు. ప్లొమాన్ ఆఫ్ ది మూన్ (1945), హార్బర్ ఆఫ్ హెవెన్ (1948) వంటి జీవిత చరిత్రలను కూడా సెర్వీస్ రచించాడు. 1912 నుంచి వద్ద యూరోప్ లోనే, ముఖ్యంగా ఫ్రెంచ్ రిలీరాలో ఉండిపోయాడు.

గు.శం.

సేడ్, మార్క్విస్ డి (1740-1814) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత. ఇంగ్లీషులో 'శాడిజమ్' అనే మాట ఏర్పడడానికి కారణభూతు డైనవాడు. డి సేడ్ వ్రాసిన నవలలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైంది: లెస్ ఇన్ ఫార్ట్యూన్స్ డి లా వర్ట్యూ (1787 -The Adversities of Virtue). దీని తరువాత కథల సంపుటి లెస్ క్రైమ్స్ డి లామర్ (1788-Crimes of Passion), జ్యస్టిన్ (1791), జూలి యెట్ (1798) అనే గ్రంథాలు కూడా సేడ్ రచించాడు.

'కోండ్' రాచవంశంలో సేడ్ జన్మించాడు. ఈయన పూర్వీకుడైన 'లారే డి నోవేస్' మీద 14 వ శతాబ్దినాటి ప్రముఖ ఇటాలియన్ కవి పెట్రార్క్ అజరామరమైన ఒక కావ్యం రచించాడు. మార్క్విస్ డి సేడ్ 'కోండ్' రాజ ప్రాసాదంలో జన్మించినప్పుడు అతని తండ్రి ఎల్జెక్టర్ ఆఫ్ కొలోన్ ఆస్థానానికి రాజధూతగా వెళ్లి ఉన్నాడు. అతని తల్లి మేరీ విలియమోర్ మైలీ డి కార్మర్ 'కోండ్' రాకుమార్తెకు, 'ప్రియసఖి' (Lady-in-Waiting) గా ఉండేది. సేడ్ విశాలమైన జాగీర్లను వారసత్వంగా పొందాడు.

ఆరంభంలో కొన్నాళ్లు పినతండ్రి ఆబే డి సేడ్ వద్ద చదివి, అనంతరం పారిస్ లోని లైసీ లూయీ లే గ్రాండ్ లో సేడ్ విద్యాభ్యాసం చేశాడు. 1754 లో సైన్యంలో

చేరాడు. ఏడు సంవత్సరాల యుద్ధం పూర్తికాగానే 1763 లో అతడు సైన్యం నుండి విడుదల పొందాడు. ఆ ఏడాదే ఒక సంపన్నుని కుమార్తె మాంట్రీయిల్స్ ను వివాహమాడాడు. ఆమె వలన సేడ్ కు ఇద్దరు కుమారులూ, ఒక కుమార్తె కలిగారు. వివాహమైన కొత్తలోనే లా బ్యూ వాయిసిన్ అనే ఒక నటితో అతడు ప్రణయ కలాపం సాగించాడు. ఆర్యుయిల్ లోని తన ఇంటికి సేడ్ వేశ్యలను పిలిపించి లైంగికంగా వారిని పలు విధాలుగా హింసించేవాడు. ఆ నేరానికి రాజుగారి ఆదేశం మీద అతనిని 'విన్నెన్నెస్' దుర్గంలో బంధించారు. కొన్ని వారాల అనంతరం విడుదలైన తరువాత కూడా తిరిగి వ్యభిచారం కొనసాగించి అతడు అప్పల పాలయాడు. 1768 లో రోజ్ కెల్లర్ 'అపవాదు' (Scandal) ప్రచారంలోకి వచ్చింది.

ఒక ఈస్టర్ ఆదివారంనాడు పారిస్ లో అతడు కలుసుకొన్న యౌవనంలో ఉన్న వేశ్య రోజ్ కెల్లర్. అతడు ఆమెను ఆర్యుయిల్ లోని తన ఇంటికి తీసికొనిపోయి బంధించి లైంగికంగా అనేక హింసల పాలు చేశాడు. ఆమె ఎలాగో నిర్బంధం నుంచి తప్పించుకొని అతడు పెట్టిన హింసలను గూర్చి అందరికీ చెప్పి, అతడు చేసిన గాయాలు అందరికీ చూపించింది. వెంటనే సేడ్ ను లియాన్ సమీపంలోని పీరే ఎన్ సైజ్ దుర్గంలో తిరిగి బంధించారు. అక్కడి నుంచి విడుదలైన తరువాత కూడా సేడ్ పరిసరాలలోని బాల బాలికలను లైంగికంగా హింసించి ఆనందించే ప్రవృత్తిని విడనాడక పోవడంతో అనేక సార్లు జైలు పాలయాడు. జైలులో ఉండగా తన నైరాశ్యంనుంచి, ఆగ్రహం నుంచి తప్పించుకోడం కోసం 1782 లో డెలాగ్ బిట్టేన్ ఏ ప్రీస్ట్ అండ్ ఏ డైయింగ్ మ్యాన్ రచించాడు. దానిలో తాను నాస్తికుడనని సేడ్ ప్రకటించుకొన్నాడు. తన లాయర్ కి, భార్యకి అతడు వ్రాసిన ఉత్తరాలలో చురుకైన హాస్యం, తిరుగుబాటు ధోరణి కనిపిస్తాయి. 1784 లో పారిస్ లోని బాప్టిలీ దుర్గానికి మార్చిన తరువాత 39 అడుగుల పొడవున్న ఒక కాగితం చుట్టమీద వన్ హౌడెడ్ అండ్ బ్యెంట్ డేస్ ఆఫ్ సోడమ్ అనే గ్రంథం రచించాడు. దానిలో వేరు వేరు రకాల లైంగిక హింసలను అతడు వర్ణించాడు. 1787 లో అతని సుప్రసిద్ధ రచన లెస్ ఇన్ ఫార్ట్యూన్స్ డి లా వర్ట్యూ వ్రాసిన తరువాత 1788 లో కొన్ని నవలికలూ, కథలూ వ్రాశాడు. అవే అనంతర కాలంలో లెస్ క్రైమ్స్ డి లామర్ అనే గ్రంథంగా వెలువడ్డాయి. ఫ్రెంచ్ విప్లవ కారులు 1789 జూలై 14 న బాప్టిలీ

దుర్గాన్ని ముట్టడించినపుడు సేడ్ ఒక కిటికీలో నుంచి “ఇక్కడ వీళ్లు ఖైదీలను చిత్రహింస పెడుతున్నారు. మీరు వచ్చి వీళ్లను రక్షించండి” అని అరచాడు. తరువాత అతనిని ఛారెంటన్ పిచ్చి ఆసుపత్రికి తరలించారు. 1790 ఏప్రిల్ 2 వరకు అతడక్కడ ఉన్నాడు.

విడుదలైన తరువాత సేడ్ కామెడీ, ప్రాన్సాయిస్ మొదలైన నాటక సంఘాలకు అనేక నాటకాలను వ్రాసి ఇచ్చాడు. వాటిలో అయిదు మాత్రం వారు అంగీకరించారు. అయితే అవి కూడా అన్నీ ప్రదర్శింపబడలేదు. భార్యకు దూరంగా యౌవనంలో ఉన్న ఒక నటితో జీవిస్తూ సేడ్ జ్యూస్, జూలియెట్ అనే నవలలను రచించాడు. 1792 లో పారిస్‌లోని ‘లెస్ పిక్స్’ యొక్క విప్లవాత్మక శాఖకు కార్యదర్శి అయి, పారిస్‌లోని ఆసుపత్రులను సందర్శించే డెలిగేషన్‌లో సభ్యుడై, దేశభక్తి పూరితమైన అనేక ప్రసంగాలు వ్రాశాడు. అదృష్టవశాత్తు విప్లవ వర్గ నాయకుడైన రాబెస్ పియరే అధికారచ్యుతుడు కావడానికి ఒక రోజు ముందు సేడ్ ఉరిశిక్షను తప్పించుకొన్నాడు.

1801 మార్చి 6 న మళ్ళీ సేడ్‌ను అరెస్ట్ చేసి ఛారెంటన్ జైలుకు పంపారు. అక్కడ కూడా అనేక అపవాదులకు (Sandals) కు అతడు గురి అయ్యాడు. సేడ్ ప్రార్థనలను నెపోలియన్ పట్టించుకోక అతనిని నిర్బంధంలోనే ఉంచాడు. ఛారెంటన్ జైలులోనే కొంత మంది ఖైదీలు నటులుగా తన నాటకాలను సేడ్ ప్రదర్శింపజేశాడు. పది సంపుటాలలో తాను వ్రాయతల పెట్టిన బృహత్ నవలలో రెండు సంపుటాలు మాత్రం అతడు పూర్తి చేశాడు. ఆ నవల పేరు ది డేస్ ఆఫ్ స్లార్ బెల్ లేక నేచర్ అన్ వీల్డ్. సేడ్ చనిపోయిన తరువాత అతని పెద్దకుమారుడు ఆ రచనలను, తండ్రి తాలూకు ఇతర వ్రాత ప్రతులను తగులబెట్టించాడు.

సేడ్ చిత్రపటం ఏదీ మిగులలేదు. 1806 లో తాను వ్రాసుకొన్న వీలునామాలో సేడ్ “తన సమాధి తాలూకు ఛాయలు ఏవీ ఈ భూమిమీద మిగిలి ఉండ కూడదు మానవుల మనస్సుల నుండి నా స్మృతులు చెరిపివేయబడతా యని నేను ఆశపడుతున్నాను” అని ప్రకటించాడు.

బొ.శ్రీ.

సేల, కమీలో హోసే : చూ. అనుబంధం.1

సైఫర్ట్, యార్‌శ్లావ్ (1901--): జెకోస్లావీయా దేశపు కవి, పత్రికా రచయిత. 1984 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకొన్న మొట్టమొదటి

జెకోస్లావీకియన్ రచయిత. 1950 వరకూ పత్రికా రచయితగానే సైఫర్ట్ జీవితం గడిపాడు. అయితే, 1920 లోనే ఆయన మొదటి కవితా సంకలనం మెస్టో వీ శ్లాక్ (City in Tears) ప్రచురించ బడింది. ఈయన తొలి కవితలు ‘కార్మిక వర్గ’ (Proletarian) కవితలు. యువకుడుగా సోవియెట్ యూనియన్‌లోని కమ్యూనిజం భవిష్యత్తును గురించి అతడు కన్న కలలు ఆ కవితలలో ప్రతిఫలించాయి. కాని కాలక్రమేణ సైఫర్ట్‌లో ఒక పరిణతి ఏర్పడి, కమ్యూనిస్ట్ ప్రభుత్వ విధానం మీద వ్యామోహం తగ్గింది. ఆయన శైలిలో పరిణతి ఏర్పడింది. నా వినాక్ టి.ఎన్.ఎఫ్. (1925, Wireless waves), శ్లావిక్ బ్రీవా స్పృట్స్ (1926, The Nightingale Sings Wrong) అనే కవితా సంపుటాలలో భావ కవితా ధోరణి, విశుద్ధ కవిత లక్షణం ఎక్కువగా కనిపించాయి. 1929 లో సైఫర్ట్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ నుండి విడిపోయాడు.

తన దేశంలో జరిగిన సంఘటనలూ, తన దేశ స్వభావమే సైఫర్ట్‌కు కవితా వస్తువులు. ఝూస్వెట్ స్వెట్లా (1938, Switch off the Lights) అనే కవితా సంపుటిలో జెకోస్లావీకియాలోని కొంత భాగాన్ని జర్మనీకి ధారాదత్తం చేసిన మ్యూనిక్ ఒడంబడికను గూర్చి సైఫర్ట్ వ్రాశాడు. స్వెట్లానా ఒడేనా (1940, Clothel in Light) అనే కవితా సంపుటికి ‘ప్లేగ్’ నగరం ఇతివృత్తం. పీల్జా హీనీ (1845, The Helmet of Clay) అనే కవితా సంపుటి ప్లేగ్‌లోని 1945 నాటి తిరుగుబాటును వర్ణించేది. మొత్తం 30 కవితా సంపుటాలను ప్రచురించడంతో పాటు సైఫర్ట్ వివిధ పత్రికలకు వ్యాసాలు కూడా వ్రాశాడు; పిల్లలకు పుస్తకాలు వ్రాశాడు. 1966 లో సైఫర్ట్‌ను జాతీయ కవి (Poet of the Nation) గా ప్రకటించారు. 1968 లో జెకోస్లావీకియా మీద సోవియెట్ దండయాత్రను నిరసించి నందుకు ఫలితంగా మౌనం వహింపవలసి వచ్చిన రచయితలలో ఆయన ఒకరు. జెక్ భాషలో సైఫర్ట్ రచించిన నా స్మృతులు అనే గ్రంథం 1881 లో ప్రకటించబడింది.

బొ.శ్రీ.

సైమన్, క్లాడ్ (యూజీన్ హెన్రీ) (1913--): ఫ్రెంచ్ రచయిత. ఫ్రాన్స్‌లో 1950-60 మధ్య చెలరేగిన నౌవో రోమన్ (‘క్రాంతి నవల’) ఉద్యమానికి ప్రాతినిధ్యం వహించిన ప్రముఖ రచయిత. విశాలమైన అతని చారిత్రక దృక్పథానికి, మౌలికమైన రచనా శిల్పాలకూ ప్రశంస లందుకొన్నవాడు. పారిస్, ఆక్స్‌ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జ్‌లలో విద్యాభ్యాసం చేసి, విస్తృతంగా దేశ పర్యటన కొన

సాగించి, ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామంలో సైన్యంలో చేరి పోరాడి, అనంతరం దక్షిణ ఫ్రాన్స్ దేశంలో ద్రాక్ష తోటలు పెంచుతూ కాలం గడుపుతున్నాడు.

లే వెంబ్ (1957, The Wind, 1959) లో తన కవితా లక్ష్యాలను సైమన్ ఈవిధంగా పేర్కొన్నాడు:

1. తన కాలం నాటి ముక్కలు ముక్కలుగా చూసే ప్రవృత్తిని సవాలు చేయడం, 2. సమ కాలీన చరిత్రలో ఉపద్రవాలను ఎదుర్కొని నిలచిన జనుల, వస్తువుల నిత్యత్వాన్ని తిరిగి ఆవిష్కరించడం. లే కాల్డే రైడ్ (1947,

The Tant Rope), లే శాక్రే డ్యూ (పిన్ బెంప్) (1954, The Crowning of Spring) అనే రచనలలో శ్వానిష్ అంతర్యుద్ధం నాటి కల్లోలాన్ని వర్ణించాడు. అలాగే లే ట్రిచూర్ (1945, The Trickster) లో 1940 నాటి ఫ్రాన్స్ పతనాన్ని వర్ణించాడు. ఎల్ హెరై (1958, The Grass, 1960), లా రోబ్ డెస్ ఫ్లాండర్స్ (1960, The Flanders road, 1961), లా పాలెస్ (1962, The palace), (1963) హిస్టోరియర్ (1967, History, 1968) అనే నాలుగు నవలల పరంపరలో పాత్రలూ, సంఘటనలూ పునరావృత్తం అవుతాయి. చాలామంది విమర్శకుల దృష్టిలో ఈ నాలుగు నవలలూ, ముఖ్యంగా లా రోబ్ డెస్ ఫ్లాండర్స్ సైమన్ రచన లన్నిటిలోకీ మిక్కిలి ప్రశస్త మైనది. తరువాత కూడా 1973 వరకూ మరి అయిదు నవలలను క్లాడ్ సైమన్ రచించాడు.

సైమన్ శైలిలో కథన విధానం, చైతన్య ప్రవంతి విధానం కలగలసి కనిపిస్తాయి. ఎక్కడా విరామ చిహ్నాలు ఉండవు. 1,000 మాటలతో కూడిన సుదీర్ఘ వాక్యాలు ఉంటాయి. అలాంటి పద సముదాయాల ద్వారా జీవన ప్రగతిని అందుకోవాలని సైమన్ ప్రయత్నించాడు. ఆయన నవలలలో ఒక క్రమ పద్ధతి లేకుండా పూర్తి ఆరాజకత కనిపించినా, అవి పఠన యోగ్యాలుగానే ఉంటాయి.

బొ.శ్రీ.

సోఫోక్లీస్ (క్రీ.పూ. 496-406) : గ్రీస్ దేశపు ట్రాజెడీ నాటక మహా రచయితలు ముగ్గురిలో ఒకడు. ఆయన మొత్తం 123 నాటకాలు వ్రాసినా 7 మాత్రమే ఇప్పుడు మనకు లభిస్తున్నాయి. సోఫోక్లీస్ రచనలలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైనది ఈడిపస్ రెక్స్.

సోఫోక్లీస్ జీవితాన్ని గురించిన ఒకే ఒక సంగ్రహ జీవిత చరిత్ర లభిస్తోంది. అది ఎప్పుడు రచించ బడిందీ తెలియదు. అంతకు ముందున్న జీవిత చరిత్రల నుంచి సంకలితం చేయబడి ఆయన వ్రాత ప్రతులలో చాలా వాటికి ముందు అది చేర్చబడింది. దీనిలో స్థూల సత్యాలు, ఊహలు, కట్టుకథలు ఎక్కువ.

సోఫోక్లీస్ పుండగా జీవిస్తూ తన పౌరులచేత ప్రేమించబడుతూ, సాధుజన సాంగత్యంలో కాలం గడుపుతూ జీవిత సౌఖ్యాలను పరిపూర్ణంగా అనుభవించి నవాడు. ఆయన తండ్రి సోఫిల్లస్. బహుశః ఆయన వృత్తి కవచాలను తయారుచేయడం. ఆయన సంపన్నుడు. కుమారునికి మంచి చదువు చెప్పించాడు. సోఫోక్లీస్ కి సంగీతం నేర్పిన గురువు 'లాంప్రస్'! ఆ కాలంలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి పొందిన సంగీత విద్వాంసుడు. ట్రాజెడీ రూపక రచనా, ప్రదర్శనలను గూర్చి ఈస్కలస్ వద్ద ఆయన అధ్యయనం చేసినట్లు భావించబడుతుంది. సోఫోక్లీస్ అందగాడు, నాట్యం బాగా చేసేవాడు; లైర్ అనే వాద్యం వాయిించే వాడు; కుస్తీలు పట్టేవాడు. క్రీ.పూ. 480 లో పర్షియన్లమీద విజయం సాధించినపుడు జరిగిన ఉత్సవాలలో ఒక కోరస్ లో పాల్గొనే బాలురలో ఒకనిగా అతనిని ఎంచుకొన్నారు. నాటకాల పోటీలో ఆయన ఎప్పటినుంచి పాల్గొన్నదీ తెలియదు. తన తొలి విజయాన్ని ఈస్కలస్ మీద క్రీ.పూ. 468 లో సోఫోక్లీస్ సాధించాడు. క్రీ.పూ. 3 వ శతాబ్దినాటి ఒక శాసనం సోఫోక్లీస్ 18 విజయాలను సాధించాడనీ, క్రీ.శ. 10 వ శతాబ్ది నాటి 'సూడా లెక్సికన్' 24 విజయాలను సాధించాడనీ పేర్కొన్నాయి. సోఫోక్లీస్ రచించిన ఖండకావ్యాలలో ఏమీ లభించలేదు.

యూరపిడీజ్ లాగ కాకుండా సోఫోక్లీస్ ఏథెన్స్ నగర ప్రజా జీవనంలో ప్రముఖపాత్రను నిర్వహించాడు. క్రీ.పూ. 443-42 లో ఆయన 'హెలెనోటామియాస్' (ఏథెన్స్ సామంతుల నుండి పన్నులు వసూలు చేసే సంఘానికి అధ్యక్షుడు) గా ఉన్నాడు. క్రీ.పూ. 440 లో 10 మంది సేనానులలో ఒకడుగా సోఫోక్లీస్ ఎన్నిక అయ్యాడు. ఆంటీగోనె అనే నాటకం వ్రాయడం వలన ఆ పదవికి ఆయన ఎన్నిక అయినట్లు అరిస్టోఫనేజ్

వ్రాశాడు. విదేశాలలో రాయబారిగా కూడా సోఫోక్లీస్ పనిచేసినట్లు తెలుస్తోంది. దియాసోస్టాన్ మోసన్ (Royal Society for Music and Literature) అనే సంస్థను సోఫోక్లీస్ స్థాపించాడు. తనకంటే 12 సంవత్సరాలు చిన్న అయిన యూరిపిడీజ్ మరణం తరువాత కొద్ది మాసాలు జీవించి, పెలోపానీషియన్ యుద్ధానికి ముందు క్రీ.పూ. 406 లో ఏథెన్స్ నగరంలో సోఫోక్లీస్ మరణించాడు.

బి.శ్రీ.

సోయింకా, వోలే (1934--) : ప్రముఖ నైజీరియన్ నాటకకర్త, కవి, నవలా రచయిత, సాహిత్య విమర్శకుడు.

మానవ జాతి తిరోగతికి కారణమైన సమకాలీన రాజకీయ వ్యవస్థను వ్యంగ్యంగా చిత్రించిన వోలే సోయింకా నాటకాలు న్యూయార్క్, లండన్ నగరాలలో కూడా ప్రదర్శించబడ్డాయి. వోలే సోయింకా నైజీరియాలోని అబెయె

కూటలో 1934 జూలై 13 న జన్మించాడు. ఇబడాన్లోని యూనివర్సిటీ కళాశాలలో నుండి పట్టా పొందాడు. సోయింకా ఇంగ్లండులోని లీడ్స్ విశ్వవిద్యాలయంలో పై చదువులు చదువుకొన్నాడు. అక్కడి ఉపాధ్యాయుడు, ప్రఖ్యాత ఆంగ్లకవి, విమర్శకుడు అయిన జి. విల్సన్ నైట్ వల్ల ప్రభావితమై, చదువు ముగించుకొని తిరిగి వచ్చిన తరువాత నైజీరియాలో 'మాస్కో' అన్న పేరుతో ఒక జాతీయ నాటక సంస్థను నెలకొల్పాడు. (కొన్నేళ్ల తరువాత ఇదే ఒరిసన్ గా వ్యవహరింపబడింది.)

ది డాన్స్ ఆఫ్ ది ఫౌరైన్స్ (అడవి చేసిన నృత్యం) అనే ఇతని మొదటి నాటకం నైజీరియా స్వాతంత్ర్య దినం సందర్భంగా ప్రదర్శింపబడి అందరి మెప్పును పొందింది. స్వర్ణయుగంగా పేరు పొందిన చరిత్రాత్మకమైన సంస్కృతిని కాదనుకొని ఆధునీకరణ పేరుతో ఆ వ్యవస్థను సృష్టించిన రాజకీయాలను ఇతివృత్తంగా తీసికొని వ్రాసిన వ్యంగ్య రచన ఇది. పాశ్చాత్య అనుకరణను హేళన చేస్తూ వ్రాసిన హాస్య నాటిక. ది లయన్ అండ్ ది జ్యుయెల్ (1959). చర్చిని ఆధారంగా చేసుకుని

బ్రతుకుతున్న మత గురువుల ప్రలోభాలను ఎత్తిచూపుతూ వ్రాసిన రెండు నాటకాలు ది ట్రయల్ ఆఫ్ బ్రదర్ జోరో (1960), జోరోస్ మెటామోర్ఫసిస్ (1972) గంభీరమైన ఇతివృత్తాలతో వ్రాసిన నాటికలు. కొంగ్స్ హార్ట్ వెస్ట్ (1965), ది రోడ్ (1965) ది స్ట్రాంగ్ బీడ్ (1963) అనే నాటకాలలో సమాజంలోని అమానుషమైన ఆచారాలను, నరబలిని ఖండించాడు. ఆధునిక సామాజిక వ్యవస్థను విమర్శించేటప్పుడు సంప్రదాయాల ముసుగులోని అవకతవకలను కూడా ఎత్తిచూపడం ఈయన మరచి పోలేదు.

యోరుబా సంప్రదాయానికి చెందిన వోలే సోయింకా పాశ్చాత్య ధోరణి మేళవించి సంప్రదాయ బద్ధమైన నాటికలు వ్రాసినా, ప్రదర్శన విధానాలలో నూతన ప్రయోగాలు చేశాడు. సునిశితమైన హాస్యం, చురకలు పెట్టే వ్యంగ్యం, చక్కని కవితా శైలి కలపోసిన ఈయన నాటకాలలో ఆంగ్ల భాష ఎంతో పటిష్ఠంగా రూపొందింది.

1964 లో బ్లాక్ ఆర్పియన్ అనే ఒక ప్రసిద్ధ సాహితీ పత్రికకు ఎడిటరుగా పనిచేశాడు. అతని దేశం వారైన నీగ్రోలు తమ జాతి విశిష్టతను ప్రపంచానికి తెలియచేయడానికి 'నెగ్రిట్యూడ్' (నీగ్రో జాతీయత) అనే ఒక సామాజిక సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించినపుడు దానిని సోయింకా ఒక సంకుచిత తత్వ మని ఖండించాడు. అసాధ్యమైన ఆదర్శాల కన్నా ఆచరణయోగ్యమైన నీతి సూత్రాలను, సామాజిక విలువలను ప్రజలకు తన రచనల ద్వారా చెప్పగలిగిన వాడే ఆయన దృష్టిలో నిజమైన రచయిత. అలా చేయడం ఒక కళాకారుని బాధ్యత అని కూడా ఆయన అన్నాడు.

ది ఇంటర్ పెటర్స్ (1965) నీసన్స్ ఆఫ్ అనోమి (1973) అనే రెండు నవలలు ఆయన ప్రచురించాడు. జేమ్స్ జాయ్స్ వంటి గొప్ప రచయితల శైలిలో, సున్నితమైన పాత్ర పోషణ ద్వారా చక్కగా వ్రాసిన నవలలుగా విమర్శకులు వాటిని మెచ్చు కొన్నారు. వోలే సోయింకా వ్రాసిన మరికొన్ని నాటకాలు - మాడ్ మెన్ అండ్ ద సైషల్స్ (1970), డెత్ అండ్ ద కింగ్స్ హార్మాన్ (1975). ఇడానే, ఇతర కవితలు, ఏ షటిల్ అండ్ ది క్రిప్ట్ (1972) అనేవి ఇతని కవితా సంకలనాలు. క్రొత్త పంథాలో ఆలోచింపచేసే సోయింకా కవితలలో ఆంగ్ల భాష ఎంతో అందంగా మలచబడింది. ఇఫే, లాగోస్ నగరాలలో (1969) ఆచార్యుడుగా పనిచేసిన సోయింకా 1966 లో బయస్ఫాలో జరిగిన స్వదేశీ ఉద్యమంలో రెండేళ్లు కారాగారవాసం అనుభవించాడు

సమకాలీన రాజకీయాలలోని మంచికీ, చెడుకూ స్పందించాడు. కారాగారంలోని ఆయన అనుభవాలను ది మూన్ డైడ్ అన్న పుస్తకంలో ప్రచురించాడు. ఆకెడ్ ది యియర్స్ ఆఫ్ చైల్డ్ హుడ్ (1981) అన్న పుస్తకం ఆయన ఆత్మకథ. ఈయనకు 1987 లో ప్రతిష్ఠాత్మకమైన నోబెల్ బహుమతి లభించింది. ఆ సాహితీ పురస్కారం అందుకొన్న మొదటి నీగ్రో రచయిత ఈయనే!

భార్య

సోరోమెన్టో, ఫెర్నాండ్ (1910-1968) : అంగోలా రచయిత. ఫెర్నాండ్ సోరో మెన్టో 1910 జనవరి 31 న మొజాంబిక్ లోని షిండ్ నగరంలో పుట్టాడు. ఈయన ఆఫ్రికన్ తెగలను గురించి, వారిపై ఆంగ్లేయులు జరిపిన అమానుషమైన దౌర్జన్యాలను గురించి పోర్చుగీసు భాషలో వ్రాశాడు. తాను నీగ్రో కాకపోయినా, వారిలో ఒకనిగా కలిసిపోయి వారి కష్ట సుఖాలను పంచుకొని తెల్లవారి దొరతనాన్ని, అహంభావాన్ని ఖండించాడు.

ఆరవ ఏట ఫెర్నాండ్ తలితండ్రులు అతనిని పోర్చుగల్ లోని బడిలో చేర్పించారు. చదువు ముగించుకొని గనులలో పనిచేసే కార్మికులను ఎంపిక చేసే ఉద్యోగంలో చేరాడు. ఆ దశలో అతనికి ఆఫ్రికన్లతో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడింది. తెల్లవారి క్రింద పనిచేయడం బానిసత్వంగా అనిపించింది. ఉద్యోగం మానివేసి పత్రికా విలేఖకుడుగా 'లావుండా' లోను, 'లిస్బన్' లోను పని చేశాడు. 1937 లో హ్యూమన్ దాడ్ అనే పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించాడు. 1943 లో తనే ఒక ప్రచురణ సంస్థను ప్రారంభించాడు.

ఫెర్నాండ్ సోరోమెన్టో ఐదు నవలలు, నాలుగు కథానికా సంకలనాలు, సమాజానికి సంబంధించిన వ్యాసాలు, (Travel books) రచించాడు. నహరి-బ్రామాదా గెంట్ నెగా (1938 నహరి- నల్ల ప్రజల జీవన నాటకం) అనే ప్రథమ కథా సంకలనంలో ఆఫ్రికన్ తెగల వారిని గురించిన కథ లున్నాయి. బ్రెరామర్టా (1949, చని పోయిన ప్రపంచం) అనే నవలలో యూరపీయనులు వలస రావడం వలన ఆఫ్రికనుల జీవన విధానంలో వచ్చిన మార్పులు, చేర్పులు, లావుండా ప్రాంతంలో నివసించే ఆఫ్రికన్ల సంప్రదాయం ఎలా దెబ్బతిన్నదో వివరంగా చెప్పబడింది. 'పాసిఫికేషన్' ను విమర్శించినందుకుగాను బ్రెజిల్ దేశం ప్రచురించిన ఈ పుస్తకాన్ని పోర్చుగీసు అధికారులు నిషేధించారు. దీనితో పాటు ఈ రచయిత ఇతర ప్రచురణలు కూడా నిషేధించబడ్డాయి.

1960 లో ప్రభుత్వం ఇతనిని బంధించాలనుకొన్నపుడు ప్రాన్సు దేశంలో తల దాచుకొని, అక్కడినుండి అమెరికా చేరుకొన్నాడు. అక్కడ విస్కాన్సిన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేశాడు. ఆ తరువాత పారిస్ లోని గాలిమార్డ్ పబ్లిషర్స్ వద్ద పనిచేశాడు. 1965 లో బ్రెజిల్ వెళ్లి కొన్ని రోజులు మళ్ళీ పాఠాలు చెప్పాడు.

ఫెర్నాండ్ వ్రాసిన రచనలు: నాయ్త్ ద అంగ్వి స్టీయా (1939-కాళరాత్రి), హోమెన్స్ సెమ్ కామిన్ (1942 దారి తప్పిన మనుష్యులు), ఏ విరాగెమ్ (1957-మలుపు), ఏ ఛాగా (1978-ఒక గాయం); ఎవిరాగెమ్ కు అనుబంధంగా రచించిన మరొక నవల ఆయన మరణానంతరం ప్రచురించబడింది.

సోరోమెన్టో 1968 జూన్ 18 న బ్రెజిల్ లో మరణించాడు.

భార్య

సోలైనిట్స్, అలెగ్జాండర్ (1918--): రష్యన్ నవలా రచయిత, చరిత్రకారుడు. సోలైనిట్స్ 1918 డిసెంబరు 11 న రష్యాలోని కిస్లో వొడస్కోలో జన్మించాడు. 1970 లో సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమానం అందుకొన్న సోలైనిట్స్ 20 వ శతాబ్దపు రచయితలలో అతి ముఖ్యుడుగా పరిగణించబడ్డాడు. మేధావుల కుటుంబంలో

జన్మించిన ఈ రచయిత పుట్టక ముందే తండ్రిని కోల్పోయాడు. ఇతని పోషణ భారమంతా తల్లిపైనే పడింది. 'రాస్టాక్-నా-దోను' విశ్వవిద్యాలయంలో గణిత శాస్త్ర ప్రధాన విషయంగా తీసుకొని పట్టా పొందిన ఇతడు కరెస్పాండెన్స్ కోర్సు ద్వారా సాహిత్యాధ్యయనం చేశాడు. కాని ఇతడు శ్చాలిన్ ప్రభుత్వ వైఖరిని నిరసిస్తూ వ్రాసిన ఒక లేఖ వల్ల ఎనిమిది ఏళ్లు చెరసాలలో గడపవలసి వచ్చింది. విడుదల అయ్యాక కూడా మూడేళ్ళు అజ్ఞాతవాసం చెయ్య వలసి వచ్చింది. ఆ తరువాత 1956 నుండి మధ్యరష్యాలో సోలైనిట్స్ గణిత శాస్త్ర ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేస్తూ, రచనా వ్యాసంగాన్ని కూడా కొనసాగించాడు.

సాంస్కృతికంగానూ, రాజకీయ పరంగానూ 1960 లో శ్వాల్బిన్ ప్రభావం కొంత తగ్గినట్లుగా అనిపించి సోల్జెనిస్ట్రీన్ తన మొదటి నవల *ఒదిన్ దిన్ ఈస్ జింజీ ఇవానా డెనిసోవిచా* (డెనిసోవిచా జీవితంలో ఒకరోజు-1962) ప్రచురించాడు. ఇది ఒక ప్రముఖ సోవియెట్ పత్రికలో ప్రచురించబడి బహుళ ప్రజాదరణ పొంది, ఇతనికి పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చిపెట్టింది. తన ఆత్మకథనే ఇతివృత్తంగా తీసుకొని వ్రాసిన నవల ఇది. అతడు జైలులో పడ్డ కష్టాలు, శ్వాల్బిన్ ప్రభుత్వంలోని బలాత్కార కార్మిక కేంద్రాలు కళ్ళకు కట్టినట్లుగా ఈ నవలలో చిత్రించాడు. అనుభవంతో ఏర్పడిన నిజాయితీ, సరళమైన భాష ఉండడం వల్ల వీటిని ప్రజలు హర్షించి ఆదరించారు. ఈ నవల ప్రభావం రష్యాలోనే కాక ఇతర దేశాల రాజకీయాలపై కూడా పడింది. ఈ పద్ధతిలోనే చాలామంది రచయితలు తాము జైలులో పడ్డ కష్టాలను ప్రజలకు తమ రచనల ద్వారా తెలియజేశారు.

1964 లో కృశ్చేవ్ ప్రభుత్వం అంతమైన తరువాత, సోల్జెనిస్ట్రీన్ కు లభించిన అధికారం ఆ నాడు మెప్పు, గుర్తింపు పొందలేదు. రాజకీయాలను విమర్శించినందు కుగాను చాలా కష్ట నష్టాలను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చింది. 1963 లో అతని కథా సంకలనం ప్రచురించిన తరువాత అతని ఇతర రచనలకు అధికారుల ఆమోదం, ఆదరణ లభించలేదు. తన ఖర్చుతోనే స్వంతంగా అచ్చువేసి దేశ విదేశాలలో పంపిణీ చేసిన రచనలను అగ్లీల సాహిత్యం అని అణచి వేశారు.

ఆ తరువాత సోల్జెనిస్ట్రీన్ వ్రాసిన నవల లన్నీ విదేశీ ప్రచురణ కర్తలు అచ్చువేసినవే. అవి ఆయనకు దేశ విదేశాలలో పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చి పెట్టాయి. *విక్రు గీ పెర్ వోమ్* (1968- మొదటి వృత్తం) గణిత శాస్త్రాన్ని, జైలు జీవితాన్ని కలిపి వ్రాసిన నవల. ఈ నవలలో శాస్త్రజ్ఞులు తమ పరిశోధనా ఫలితాల్ని పోలీసులకు భయపడి ఎలా వెల్లడించకుండా ఉన్నారో వివరంగా తెలుపడింది. రాకొవీ కార్పస్ (1968-కాన్సర్ వార్డ్) అన్న పుస్తకం కూడా సోల్జెనిస్ట్రీన్ జీవితానుభవమే. అజ్ఞాతవా సంఠో ఉన్నప్పుడు, 1950 లో కేన్సరు వ్యాధికి గురిఅయి ఆస్పత్రిలో చికిత్సపొందిన వివరాలతో వ్రాయబడింది.

1970 లో నోబెల్ బహుమతిని ఇస్తున్నట్లుగా ప్రకటించి నప్పటికీ తనను బంధిస్తారనే భయంతో సోల్జెనిస్ట్రీన్ స్టాక్ హోమ్ కు వెళ్ళలేదు. 1971 లో వ్రాసిన 'ఆగష్టు 1914' మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో రష్యన్లపై జర్మనీ విజయాన్ని గురించి వ్రాయబడింది. 1973

లో *ఆర్కి పెలాగ్ గులాగ్* (గులాగ్ ద్వీప సముదాయం) అన్న నవల ప్రచురించ బడింది. రష్యన్ జైలు జీవితం (Labour camps) గురించిన వివరాలతో 1973, 74, 78 లలో మూడు సంపుటాలుగా వెలువడిన ఈ గ్రంథం సాహిత్య చరిత్రలో ఒక గొప్ప గ్రంథంగా నిలిచిపోయింది.

1974 ఫిబ్రవరి 12 రష్యన్ ప్రభుత్వంచే అరెస్టు చేయబడి, తప్పించుకొని స్విట్జర్లాండు చేరి, తనకు రావలసిన నోబెల్ బహుమతిని సోల్జెనిస్ట్రీన్ అందుకొన్నాడు. రష్యాను గురించిన తప్పు అభిప్రాయాలను తుడిచివేస్తూ ప్రజాప్రభుత్వం కంటే దయార్థి హృదయంతో ఆలోచించే నిరంకుశ ప్రభుత్వమే దేశానికి మేలు చేస్తుందని చెప్పిన సోల్జెనిస్ట్రీన్ కలకాలం నిలచే రచనలు చేసి, సాహిత్య సేవ చేశాడు.

భార్యవి.

సాతీ, రాబర్ట్ (1774-1843) : ఆంగ్లకవి. వర్డ్స్ వర్త్, సామ్యూల్ టెలర్, కార్ రిడ్జ్ లకు సన్నిహితుడు. భావ

కవిత్వానికి ఊపిరిపోసిన రొమాంటిక్ కవులకోవకు చెందినవాడు. కవితల కన్నా, వచన రచనలే ఈయనకు పేరు తెచ్చిపెట్టాయి. *మై డేస్ ఎమాంగ్ ద డెడ్ ఆర్ పాస్, ఆఫ్ బైన్ హేమ్, ద ఇంచ్ కేప్ రాక్*

ఈయనకు పేరు తెచ్చిపెట్టిన కవితలు. ఈయన వ్రాసిన నెల్ సన్ జీవిత చరిత్ర (1813) ఇప్పటికీ ఆదరించబడుతున్నది. *ది డ్వాకర్* (1834-47), *థలాబా* (1801), *ద కర్న్ ఆఫ్ కెహూమా* (1810) వంటి రచనలు ప్రాచ్య విషయాలను ఆధారంగా చేసుకొని వ్రాయబడ్డాయి.

వెస్ట్ మినిస్టర్ స్కూల్ లో, లండన్ లో చదువుకొనే రోజులలో పిల్లలను శిక్షించే పద్ధతులను ఖండిస్తూ స్కూలు మాగజైనులో వ్యాసం వ్రాసినందుకు అధికారులు సాతీని బడి నుండి పంపివేశారు. ఫ్రెంచ్ తిరుగుబాటు ఆదర్శాలు వంట బట్టిన యువకుడు సాతీ ఆక్స్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో చదువు కొనేటప్పుడు *జోన్ ఆఫ్ ఆర్క్* (1792) ప్రచురించాడు. పట్టా పొందకముందే విశ్వ విద్యాలయం నుండి బయటపడి, కార్ రిడ్జ్ లో చేతులు

కలిపాడు. అతను కలలు కన్న, ఆదర్శవంతమైన అగ్రేరియన్ సమాజాన్ని, సెసక్వానీ నది ఒడ్డున స్థాపించాలని ప్రయత్నం చేశాడు. కాని కాల్రిడ్జ్ తో అభిప్రాయభేదాలు వచ్చి, 1795 లో ఎడిత్ ఫ్రీకర్ ను రహస్యంగా పెళ్లి చేసుకొని పోర్చుగల్ కి వచ్చాడు. అక్కడికి వచ్చి "నేను ఇంగ్లీషు వాడనయినందుకు సంతోషిస్తున్నాను" అని నిట్టూర్పాడని ప్రతీతి. ఈ దశలో సౌతీ రాజకీయ దృక్పథంలో తిరుగుబాటు ధోరణి తగ్గి మార్పు వచ్చింది. ఈ సమయంలో కొన్ని కవితలను, పోర్చుగీసు చరిత్రను వ్రాయడం ప్రారంభించాడు.

1803 లో కెస్విక్ లోని గీటా హాల్ లో ఉన్న కాల్రిడ్జ్ ను కలవడానికి భార్యతో సహా వచ్చి అక్కడే ఉండిపోయాడు. వర్డ్స్ వర్త్ కవితో స్నేహం సౌతీ జీవితాన్ని అర్థవంతం చేసింది. 1804-12 మధ్య ఇతనికి ఆరుగురు పిల్లలు పుట్టడంతో ఆర్థికంగా దెబ్బతిన్నాడు. నిలద్రొక్కుకోడానికి కవితలు, విమర్శనా వ్యాసాలు, చరిత్ర, జీవిత కథలు అనువాద రచనలు చేశాడు. లార్డ్ బైరన్ అనే ప్రఖ్యాత ఆంగ్లకవి తన రచన డాన్ జువాన్ ను సౌతీకి అంకిత మిచ్చాడు.

కుటుంబ సమస్యలతో, మతి స్తిమితంలేని భార్యతో చివరి రోజులలో సౌతీ చాలా ఇబ్బంది పడ్డాడు. భార్య మరణించిన తరువాత మరొక పెళ్లి చేసుకొన్నాడు.

భార్య

స్కాట్, డంకన్ కాంప్ బెల్ (1862-1947) : ప్రకృతిని చూసి పరవశించి పద్యా లల్లిన కెనేడియన్ కవి. ఇతడు 1862 ఆగస్టు 2 న ఒట్టావాలో జన్మించాడు. అడ్డు అదుపు లేకుండా పెరిగిన అరణ్యాలలోని అందాలు ఈయనను ఆకర్షించాయి. భారతదేశం పట్లా, భారతీయుల జీవనవిధానం పట్లా ఈయనకు కుతూహలం ఉండేది. వీటిని గురించి కాంప్ బెల్ ఎన్నో కవితలు వ్రాశాడు. మధ్య 1879-1932 అంటే దాదాపు 50 సంవత్సరాలు భారతీయ అడ్మినిస్ట్రేషన్ లో అధికారిగా పనిచేశాడు. ఇతని ఆప్తమిత్రుడు, ప్రముఖ ఒట్టావా కవి ఆర్కిబాల్డ్ లాంప్ మన్ కవిత్యం వ్రాయడానికి కాంప్ బెల్ ను ప్రోత్సహించాడు. 1899 లో ఆర్కిబాల్డ్ మరణానంతరం ఆర్కిబాల్డ్ కవితలు కాంప్ బెల్ సంపాదకత్వంలో వెలువడ్డాయి. కాంప్ బెల్ ప్రచురించిన కవితా సంపుటాలు *ది మాజిక్ హౌస్ అండ్ అదర్ పోయమ్స్*, *ది సర్కిల్ ఆఫ్ ఎఫ్లెక్టన్ ఇన్ ది విలేజ్ ఆఫ్ వైగర్*, (1896), *ది విచింగ్ ఆఫ్ ఎల్నీ* (1923) అనే కథా సంకలనాలు కూడా ఈయన రచనలలో

పేర్కొనదగినవి. 1947 డిసెంబరు 19 న ఒట్టావాలో స్కాట్ మరణించాడు.

భార్య

స్కాట్, ఫ్రాన్సిస్ రెజినాల్డ్ (1899-1985) : కెనడా దేశపు ఆంగ్లకవి. 1899 ఆగస్టు 1 న క్యూబెక్ లో జన్మించిన ఈ కవి మాంట్రీయల్ కవుల కూటమికి చెందినవాడు. 1920 లో స్థాపించబడిన ఈ సాహితీ సంస్థ కెనేడియన్ కవితా ధోరణిలో ప్రగతికరమైన మార్పులకు దోహదం చేసింది.

ఫ్రాన్సిస్ రెజినాల్డ్ స్కాట్ ఎన్నో సాహిత్య పత్రికలను ప్రారంభించాడు. పద్య సంకలనాలకు సంపాదకత్వం వహించాడు. వ్యంగ్య ధోరణిలో సమాజాన్ని విమర్శిస్తూ వ్రాసిన రచనలు ఈయనకు చాలా పేరు తెచ్చి పెట్టాయి. ఈయన వ్రాసిన *ఓవర్డ్యూర్* (1945-రాజీ ప్రతిపాదన), *ఈవెంట్స్ అండ్ సిగ్నల్స్* (1954-సంఘటనలు, ఆదేశాలు), *మరియు ది వే ఆఫ్ ది నీడిల్* (1957, సూదిలోని బెజ్జం) వ్యావహారిక శైలిలో, సరళమైన భాషలో చేసిన రచనలు. *సెల్వెక్ట్ పోయమ్స్* (1966), *ది డాన్స్ ఈజ్ వన్* (1973, నాట్యాలన్నీ ఒక్కటే) అనే కవితా సంపుటాలను ప్రకటించాడు.

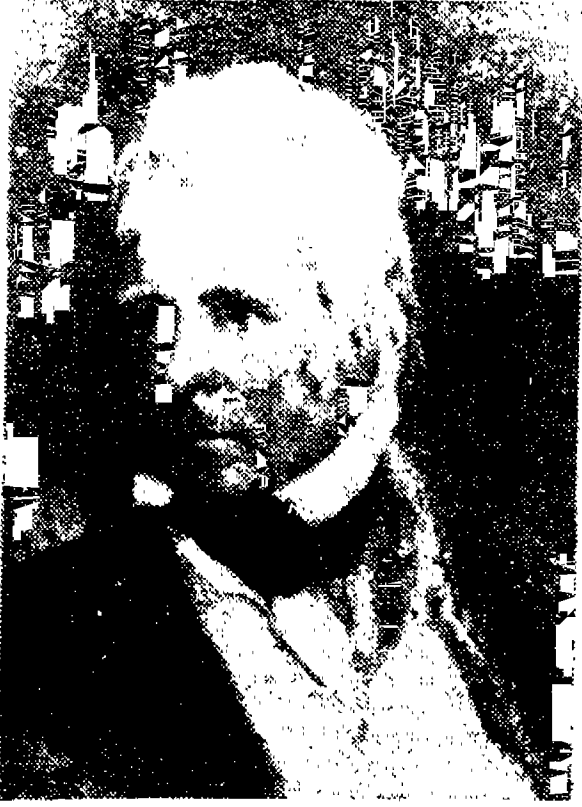
సాహితీ రంగంలో కృషిచేస్తూనే, స్కాట్ న్యాయవాదిగా ప్రజాకార్యక్రమాలలో విరివిగా పాల్గొనేవాడు. రోడ్స్ స్కాలర్ షిప్ (1920-23) ను పొంది ఆక్స్ ఫర్డ్ లో విద్యాభ్యాసం చేసిన తరువాత కెనడాలోని మాక్ గిల్ యూనివర్సిటీలో న్యాయశాస్త్రంలో పట్టభద్రుడయ్యాడు. 1928-69 మధ్య అదే విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రొఫెసరుగానూ, డీన్ గానూ పనిచేశాడు. స్కాట్ రాజ్యాంగ సూత్రాలను వివరించడంలో నిపుణుడు, సామ్యవాది. ఈయన చేసిన మరికొన్ని రచనలు: *సోషియల్స్ట్ ప్లానింగ్ ఫర్ కెనడా* (1935), *ఎస్సేస్ ఆన్ ద కాన్స్టిట్యూషన్* (1977), అంతర్జాతీయ సంస్థ (U.N) తరపున బర్మాలో వారి ప్రతినిధిగా కూడా కొంతకాలం ఉన్నాడు. 1985 జనవరి 31 న మాంట్రీయల్ నగరంలో దివంగతుడయ్యాడు.

భార్య

స్కాట్, సర్ వాల్టర్ (1771-1832) : ప్రముఖ ఆంగ్లకవి, నవలా రచయిత, జీవితచరిత్ర రచయిత. మొదటి సారి బ్రిటిషువారు 'బారోనెట్' బిరుదు నిచ్చి సత్కరించిన వాల్టర్ స్కాట్ 1771 ఆగస్టు 15 న ఎడింబరో నగరంలో జన్మించాడు. స్కాట్లండు దేశానికి చెందిన ఈ రచయిత, ఆంగ్ల నవలా రచయితలలో ప్రసిద్ధుడు. చరిత్రలోని సంఘటనలకు కల్పన

జోడించి నవల వ్రాసే ప్రక్రియను ఈయనే మొదటి సారిగా ప్రవేశపెట్టాడు. ఈయన రచనలలో ముఖ్యమైనవి వేవర్ల (1814), రాబ్ రాయ్ (1818), ది హోర్ ఆఫ్ మిడ్లొథియన్ (1818), ఐవాన్ హో (1819), కెనిల్ వర్త్ (1821).

సర్ వాల్టర్ స్కాట్ తండ్రి గొప్ప జమీందారీ వంశానికి చెందిన న్యాయవాది. తల్లి

పేరు పొందిన ఒక వైద్యుని కుమార్తె. తమ కుటుంబ సభ్యులందరూ దేశ చరిత్రను గురించి చర్చించుకోడం చిన్న తనం నుండి విని స్కాట్ చరిత్ర పట్ల మక్కువ, సంప్రదాయం పట్ల గౌరవం పెంచు

కొన్నాడు. స్కాట్ ఎడింబరో లోని హైస్కూలులోనూ, కెల్వోలోని గ్రామరు పాఠశాలలోనూ చదువుకొని తండ్రి వద్దే అప్రెంటిస్గా చేరాడు. న్యాయశాస్త్రంలో పట్టు పొందిన ఇతనికి న్యాయ వాద వృత్తిలో ఆసక్తి కలుగలేదు. ఇటాలియన్, శ్పానిష్, ఫ్రెంచ్, జర్మన్, లాటిన్ భాషలు అభ్యసించి, ఆ భాషలలోని సాహిత్యాన్ని క్షుణ్ణంగా ఆకళింపు చేసుకొన్నాడు. వివిధ ప్రదేశాలను చారిత్రక దృష్టితో సందర్శించాడు. ఒక యువతిని ప్రేమించి, ఆ ప్రేమ ఫలించక నిరాశ చెంది, 1797 డిసెంబరు 24 న 'చార్లెట్ కార్పెంటర్' అనే ఫ్రెంచ్ రాజవంశానికి చెందిన యువతిని వివాహం చేసుకొన్నాడు.

వాల్టర్ స్కాట్ పురాతనమైన బ్రిటిష్ పద్యకావ్యాలను పునరుద్ధరించా లనుకొన్నాడు. ఎడింబరో రివ్యూకు ఎన్నో వ్యాసాలు వ్రాశాడు. ఆ కాలంలోని ప్రసిద్ధ ఆంగ్ల కవులయిన వర్డ్స్వర్త్, రాబర్ట్ సాతీలతో ఇతనికి స్నేహం ఏర్పడింది. లార్డ్ బైరన్ ఈయన ప్రాణస్నేహితుడు. ఆత్మీయతతో ఆదరించి, ఎదుటి వారిలోని గొప్పతనాన్ని ఒప్పుకునే గుణం ఉన్న స్కాట్ను ఆ కాలంలోని సాహితీ వేత్తలందరూ మెచ్చు కొనేవారు.

ఆ తరువాతి కాలంలో అతనికి కవిగా మంచి పేరు వచ్చింది. నిజాయితీ, సరళమైన శైలి, చక్కని వర్ణనలు ఉన్న ఇతని కవిత్వాన్ని ప్రజలు మెచ్చుకొన్నా తానొక

గొప్ప కవి నని స్కాట్ గర్వించలేదు. 1814 లో ప్రచురించిన వేవర్ల అనే నవల ఇతని రచనా వ్యాసంగంలో ఒక పెద్దమలుపు. కాని, ఆ నవలలో స్కాట్ తన పేరును గుప్తంగా ఉంచాడు. అలా చేయడానికి కారణాలు స్పష్టంగా తెలియవు. కాని చాలా మంది ఆ నవల వ్రాసినది స్కాట్ అని గుర్తు పట్టారు. దీని వెనువెంటనే చాలా రచనలు వెలువడ్డాయి. గై మానరింగ్, ఓల్డ్ మోర్టాలిటీ, ది హోర్ ఆఫ్ ది మిడ్లొథియన్ ఆ నాలుగు గైదేళ్ళలో వెలువడిన రచనలు. ఎవరూ లేవకముందే, తెల్లవారు జామున లేచి వ్రాయడం ఈయనకు అలవాటు. ఉదయ మంతా తనవారికి, తన స్నేహితులకు కేటాయించి రాత్రీ, పగలూ శ్రమపడడం వల్ల స్కాట్ ఆరోగ్యం దెబ్బతింది.

ఆ రోజులలో స్కాట్ ఆదాయానికి, ఖర్చుకి పొంతన లేకుండా, ఎప్పుడో డబ్బు వస్తుందనే అంచనాతో ప్రచురణ కర్తలతో లావాదేవీలు పెట్టుకొని దెబ్బతిన్నాడు. 1824 లో రెడ్ గాంట్ లెట్ అనే నవల వ్రాశాడు. శ్రమ పడకుండా తక్కువ కాలంలో వ్రాయగలిగిన ఇతని శైలి చివరి వరకూ దెబ్బతినలేదు. 1825 లో ఒక పత్రికకు (జర్నల్) వ్రాసిన ఇతని రచనలలో నిస్సహాయత, అనారోగ్యం, జీవితంలో తగిలిన ఎదురు దెబ్బలు చోటు చేసుకొని నిరాశ ప్రతిఫలించింది. సర్ వాల్టర్ స్కాట్ జీవిత కథను వ్రాసిన జె.జి. లాక్ హార్ట్ - "వాల్టర్ స్కాట్ మరణవార్తను విని యావత్ ప్రపంచం ఒక రారాజును పోగొట్టుకొన్నట్టుగా దుఃఖించింది" అని వ్రాశాడు.

భార్గవి

స్కార్స్, పాల్ (1610-60) : పారిస్ లో పుట్టి

అక్కడనే మృతి చెందిన ఫ్రెంచి హాస్యకవి, నాటక రచయిత, హాస్యర

చయిత. జమీందారీ కుటుంబంలో పుట్టినవాడు. 30 వ ఏటనే పక్షవాత వ్యాధికి గురియై జీవితాంతం అవిటి బ్రదుకునే గడిపినా, ఇతని చమత్కార హాస్య సంభాషణలకు ఆకర్షితులై అభిమానులు ఇతని చుట్టూ మూగి ఉండేవారు. ఇతని భార్య ఫ్రాన్సా

యిస్ దాదానే ఈ గోష్ఠులను క్రమబద్ధంగా నిర్వహిస్తూ ఉండేది. తరువాత ఈమె 14 వ లూయీ రాజుకు ఉంపుడుకత్తెయై మదాం డిమేంటనాన్ (Madame de Maintenon) గా పేరు పొందింది.

ప్రసిద్ధ మహాకావ్యాలకు పేరడీలు రచించటం ఇతనికి ముందే ప్రారంభమైనా, దాన్ని ఒక విశిష్ట కావ్య ప్రక్రియగా ఇతడు రూపొందించాడు. వర్జిల్ మహాకవి రచించిన ఈనిడ్ అనే కావ్యానికి ఇతడు రచించిన వర్జిల్ విడంబన (Virgil Travesty) సమకాలీనుల మెప్పుకు పాత్రమైంది. నాటక రచయితగా మోలియర్ మీద ఇతని ప్రభావం చాలా ఉన్నది. ప్రస్తుతం ఇతని రచనగా లే రోమన్ కోమిక్ అనే ఒక అసంపూర్ణ నవల మాత్రమే వ్యాప్తిలో ఉన్నది. దీనిలో ఒక సంచార నాటకమండలి వారి అనుభవాలు హాస్యజనకంగా నిరూపితమయ్యాయి. ఇందులోని సంఘటనలు అకృత్రిమంగాను, వాస్తవికతకు దగ్గరగాను ఉండడం వలన 17 వ శతాబ్ది ఫ్రెంచి రాష్ట్రాలలోని జన జీవన పరిస్థితులను తెలుసుకోడానికి ఇది ప్రధాన ఆకరంగా ఉపయోగ పడుతున్నది.

చ.తి.

స్కోల్ టన్, జాన్ (1460-1529) : ఆంగ్ల కవి. 15 శతాబ్దిలో పుట్టిన ఈ ట్యూడర్ కవి జననం, బాల్యం గురించిన వివరాలు సరిగా తెలియవు. వ్యంగ్య ధోరణిలో రాజకీయ, మతపరమైన రచనలు చేసిన ఈ కవికి 20 వ శతాబ్దం వరకూ గుర్తింపు రాలేదు. వ్యావహారిక భాషలోని లయను కవితలలో వాడుకొని 'స్కోల్టానిక్స్' అనే పేరుతో కొత్త ప్రయోగం చేశాడు ఈ కవి.

స్కోల్ టన్ ఆక్స్ ఫర్డులోని కేంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీలో పొయెట్ లారియంట్ బిరుదు పొందాడు. ప్రాచీన గ్రీక్, రోమన్ రచనలను ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు. 7 వ హెన్రీ 1489 లో ఇతనిని తన ఆస్థాన కవిగా నియమించు కొన్నాడు. ఆ తరువాతి రాజు 8 వ హెన్రీ (డ్యూక్ ఆఫ్ యార్క్) స్కోల్ టన్ను జీవిత కాలమంతా తన ఆస్థానంలో సలహాదారుడుగా నియమించాడు. చర్చికి సంబంధించిన మతపరమైన విషయాలను గురించి, ప్రజాసమస్యలను గురించి రాజు ఇతనిని సంప్రదిస్తూ ఉండేవాడు.

స్కోల్ టన్ రచనలు అప్పట్లో ప్రచారంలో ఉన్నట్లు దాఖలా లేదు. పునరుజ్జీవన కాలంలో పేరు పొందిన వ్యక్తి 'డిసిరియస్ ఇరాస్మస్' ఇంగ్లండుకు వచ్చినపుడు (1499) స్కోల్ టన్ను "ఆంగ్ల సాహిత్యంలో అసమానమైన ప్రతిభ గల ఒక ఉజ్వలమైన ప్రకాశం" అని

ప్రశంసించాడు. స్కోల్ టన్ ఆస్థానకవిగా ఉన్నపుడు రాజాస్థానంలోని లోటుపాట్లను, అక్కడి కట్టుబాట్లను విమర్శిస్తూ బొజ్ ఆఫ్ కోర్టు అన్న వ్యంగ్య కవితను వ్రాశాడు. 'స్కోల్టానిక్స్' శైలిలో వ్రాసిన ఫిలిప్ స్పూరో లో ఒక స్త్రీ తన పెంపుడు పక్షి చనిపోతే ఎలా విలపిస్తుందో వర్ణించబడినా అది మనం చనిపోయిన వారి పట్ల చూపే ఉపేక్షను గురించిన కవిత. వేర్ ది హాక్ లో చర్చిని విమర్శిస్తూ, ఏ బాలాడ్ ఆఫ్ స్కాటిష్ కింగ్ (1513) లో శత్రురాజులను విమర్శిస్తూ ప్రతిభావంతమైన కవి తలను స్కోల్ టన్ వ్రాశాడు. జాన్ స్కోల్ టన్ వ్రాసిన మరి కొన్ని రచనలు మ్యాగ్నిఫిషియన్స్ (1513), ది టన్నింగ్ ఆఫ్ ఎలినార్ రుమ్మేంజ్ (1516), స్ప్రీక్ పారబ్ (1521), కోలిన్ క్లాబ్ (1522), వైకమ్ ఇ నాబ్ టు కోర్ట్ (1522).

పై రచనలలో చాలా భాగం మత, రాజకీయ విమర్శలే! అప్పటి అధికారి 'కార్డినల్ థామస్ వోల్స్' మానవతా వాదం పేర చేసిన దోషాలు సూటిగా ఎత్తి చూపబడ్డాయి. ప్రాటెస్టెంటు మతాన్ని అవలంబించి, ఇటాలియన్ కవుల ననుసరించి కవితలు వ్రాసే స్కోల్ టన్ను 16 వ శతాబ్దిలో గుర్తింపు తగ్గి, 20 వ శతాబ్దంలో పేరు ప్రఖ్యాతులు లభించాయి.

భార్గవి

స్టార్మ్, (హన్స్) థియోడర్ వోల్డ్ సెన్ (1817-1888) : జర్మన్ కవి, నవలా రచయిత. 1817 సెప్టెంబరు 14 న జన్మించాడు. వాస్తవికత ఉట్టిపడే విధంగా ఇతడు వ్రాసిన నవలికలకు జర్మను సాహిత్యంలో గొప్ప స్థానం ఉంది. ప్రజలకు దైనందిన జీవితంలో ఉపయోగపడే విలువలను చెప్పాలన్న ధ్యేయంతో ఈయన రచనలు చేశాడు. ఆంగ్ల సాహిత్యంలోని భావ కవులు (రోమాంటిక్స్) స్టార్మ్ కు ఆదర్శప్రాయులు. ఎడ్యురాడ్ మెర్క్, గాట్ ఫెడ్ కెల్లర్, పాల్ వాన్ హామ్స్, రష్యన్ రచయిత, పత్రికా విలేఖకుడు ఇవాన్ తుర్జేనెవ్ ఇతనికి స్నేహితులు. 1852 లో స్టార్మ్ ప్రచురించిన కవితా సంకలనం పాడుకోడానికి వీలుగా, ఆహ్లాదకరంగా సాగిన రచన. ప్రేమను, ప్రకృతిని, దేశభక్తిని గురించి స్టార్మ్ వ్రాసిన కవితలు బహుళంగా ప్రజాదరణ పొందాయి.

స్టార్మ్ 1853 లో హనుమలో న్యాయవాది గా పనిచేశాడు. డేనిష్ వారు స్కిల్స్ విగ్ ను ఆక్రమించిన పుడు పోస్టేడామ్ కు తరలి వెళ్లాడు. ఈ దశలోని స్టార్మ్ రచనలలో ప్రగాఢమైన దేశభక్తి కనిపిస్తుంది. 1864 లో మేజిస్ట్రేటుగా పనిచేసి, స్కిల్స్ విగ్ స్వాతంత్ర్యం

పొందిన తరువాత తిరిగి అక్కడికి వెళ్ళాడు. ఆయన భార్య మరణానంతరం 1865 లో టీఫ్ స్కాటన్ అనే కవితా సంకలనం ప్రచురించాడు. అప్పటికే ఆయన నవలా రచనపై మొగ్గు చూపటం ప్రారంభించాడు.

1850 లో వ్రాసిన నవల ఇమ్మోన్సీ లో బాల్యావస్థలోని ఆనందాన్ని గురించి వ్రాశాడు. పెరిగే వయస్సు తరిగే ఆనందం గురించి నా స్టాల్జిక్ టోన్ (గతాన్ని స్మరించి దిగులు చెందే రీతి) లో వ్రాయబడిన నవల ఇది. రచయితగా ఎదిగిన తర్వాత మనశ్శాస్త్రం, వాస్తవిక సమస్యలు, సామాజిక సమస్యలు, విధితో మనిషి పోరాటం వంటి గంభీరమైన ఇతివృత్తాలతో రచనలు చేశాడు. ఈయన వ్రాసిన ఇతర రచనలు పోల్ పోపెన్స్ పాలర్ (1874), ఆక్వీన్ సెబిమస్ (1875), ఇమ్ స్కాలాన్ (1861), డిర్స్క్రిమిల్ రైటర్ (1888), ది రైడర్ ఆన్ ది లైట్ హోర్స్ (1917) పేర్కొనదగ్గవి. ఇతడు 1888 జూలై 4 న మరణించాడు.

భార్గవి.

స్టాషియస్ (45-96) : ప్రముఖ లాటిన్ రచయిత. లాటిన్ సాహిత్య రజతయుగం (18-133) లోని ప్రముఖ సాహితీపరులలో ఒకడు. రోమన్ మహాకావ్య (Epic) రచయితగా, భావగీత (Lyric) రచయితగా ఆనాటి కవులలో మేటి అనిపించుకొనిన వాడు. ఆయన అప్పడప్పుడు వ్రాసిన కవితలను అనువదించి సీల్వే (Forests) అనే పేరుతో ప్రచురించటం జరిగింది. ఈ కవితలు సాహిత్యపు విలువలకే గాక ఆ నాటి భాగ్యవంతుల జీవన పద్ధతులను తెలియజేసేవిగా కూడా ప్రాముఖ్యాన్ని సంతరించుకొన్నాయి.

ఆ నాటి చక్రవర్తి 'డొమీషియన్' (Domitian) ఆస్థానంలో ఉంటూ 89 ప్రాంతంలో ఆయన నుండి పారితోషికాన్ని పొందాడు. ఆస్థాన విద్వాంసుల మూసలోనే ఈ కవి చక్రవర్తి పొగడ్తకు తన మేధను, విద్యత్తును చాలా భాగం వెచ్చించాడు. ఆయన కవితా రీతి దోష రహితం కాకపోయినా ఒడ్డును ఒరుసు కొంటూ ఉత్సాహంగా పరుగులు తీసే వాగు వంటిది. సీల్వే లోని 32 కవితలలో 5 చక్రవర్తిని, ఆయన అనుయాయులను పొగడటానికే వ్రాశాడు. మరి కొన్ని ధనవంతులైన తన మిత్రుల, పరిచయస్థుల భోగ లాలసనూ, వారి భవంతులనూ, తోటలనూ వర్ణించటానికి వ్రాశాడు. వృత్తిగత బాధలు, కుటుంబంలోని ఆదరణ, ఆప్యాయతలు మొదలైన అంశాల మీద తక్కువ కవితలు వ్రాశాడు.

ఈ రచయిత థెబియాడ్ అనే 12 సంపుటాల మహాకావ్యాన్ని వ్రాశాడు. పాలినీసిస్, ఎటియోక్లీస్ అనే ఇద్దరు సోదరుల మధ్య ఆనాటి 'థెబిస్' సింహాసనానికి జరిగిన సంఘర్షణ దీని ఇతివృత్తం. దీనిలో వర్జిల్ పోకడలు, అనుకరణలు చాలా కనిపిస్తాయి. ఈ నాటకంలో అతిశయోక్తి మితిమించి కనిపిస్తుంది. కాని, నాటకానికి ప్రాణమైన సంఘర్షణతో కూడిన వాతావరణం, శక్తిమంతమైన విషాద సూచనలు ఈ రచనకు ప్రాణం పోశాయి. అఖిల్లీడ్ (Achilleid) అనే మరొక మహాకావ్యాన్ని స్టాషియస్ ప్రారంభించాడు గాని దానిలో 2 భాగాలు మాత్రమే పూర్తిచేయగలిగాడు. జె.హెచ్. మోజ్లీ ఈయన రచనలన్నింటినీ ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు.

కె.జి.మూర్తి.

స్టిఫర్, అడాల్ బర్ట్ (1805-1868) : ఆస్ట్రియన్ నవలా రచయిత. ఈయన రచనలలో సామాన్యజీవితాలలోని సుగుణాలను ఏర్చి పేర్చి మహోన్నత కావ్యాలుగా మలచాలన్న తపన కనబడుతుంది. ఇతని తండ్రి లినన్ బట్టలు నేసి, అమ్మేవాడు. స్టిఫర్ కు తన చుట్టూ పనిచేసే కార్మికుల, శ్రామికుల జీవితాలను పరిశీలించి, తన రచనలకు ఇతివృత్తంగా ఎన్నుకోడానికి మంచి అవకాశం లభించింది.

స్టిఫర్ బాల్యంలో 'క్రెమ్సన్ స్టర్ అబే' అనే స్కూలులో చదువుకొని, వియన్నాలో న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించాడు. సైన్సు మీద మక్కువతో దానిని కూడా అధ్యయనం చేశాడు కాని డిగ్రీ తీసుకోలేదు. రచయితగా, కళాకారుడుగా నిలదొక్కుకోవడానికి చాలా శ్రమ పడ్డాడు.

ఇతని రచనలు: డెర్ కాండర్ (1840), ఫెల్ట్ బ్లూమెన్ (1841), మై గ్రేట్ గ్రాండ్ ఫాదర్స్ పోర్ట్ ఫోలియో (1842), బ్రింటా (1944).

1848-50 లో రాజకీయాలలో పాల్గొని స్టిఫర్ విద్యావిధానాల సంస్కరణ కొరకు పోరాడాడు. 1850 లో లిండ్ పాఠశాలకు ఇన్స్పెక్టర్ గా నియమించ బడ్డాడు. డెర్ నాక్సామర్ (1857) అనే నవలలో ఒక యువకుడు చిన్నతనం నుండి చదువుకొనడానికి పడే పాట్లను, సమాజంతో అతని ఘర్షణను చక్కగా చిత్రించాడు. విట్కో (1865-67) అనే ఇతని ప్రముఖమైన నవలలో కూడా న్యాయం కొరకు, శాంతి కొరకు యువకులు పడే తపన, పోరాటం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది.

భార్గవి

స్టీఫెన్, సర్ లెస్లీ (1832-1904) : ఆంగ్ల రచయిత, పేరెన్నికగన్న విమర్శకుడు, పండితుడు, డిక్షనరీ

ఆఫ్ నేషనల్ బయోగ్రఫీకి తొలి సంపాదకుడు. ఈటన్, లండన్, కేంబ్రిడ్జ్ లలో విద్యాభ్యాసం చేసి, మతాధికారిగా కొంతకాలం పనిచేసి, డార్విన్ ప్రకటించిన పరిణామ సిద్ధాంత ప్రభావంతో మతంలో విశ్వాసాన్ని కోల్పోయి, తన పదవులను వదులుకొని లండన్ లో స్థిరపడి రచనా వ్యాసంగానికే జీవితం అంకితం చేశాడు.

అనేక వార, పక్ష, మాస పత్రికలలో ఈయన వ్యాసాలు ప్రకటితం కావడంతో రచయితగా, పండితుడుగా గుర్తింపు లభించింది. ఈయన విమర్శనా వ్యాసాలు ఆవర్న్ ఇన్ ఏ లైబరీ (1874-79) గా ప్రకటితం అయ్యాయి. నవలా సాహిత్యం పట్ల శ్రద్ధ చూపి, నవలల మీద తొలి విమర్శకుడుగా విమర్శ చరిత్రలో సుస్థిరమైన స్థానాన్ని సంపాదించుకొన్నాడు. సంపాదకుడుగా ఈయన థామస్ హార్టీ, ఆర్. ఎల్. స్టీవెన్స్, ఎడ్మండ్ గాస్, హెన్రీ జేమ్స్ వంటి రచయితలను ప్రోత్సహించాడు.

హిసరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ థాట్ ఇన్ ది ఎయిటీన్త్ సెంచరీ (1876) అనేది ఈయన రచనలలో ఉత్తమోత్తమ మైనది. 1882 లో ప్రచురితమైన సైన్స్ ఆఫ్ ఎథిక్స్ హేతువాద సంప్రదాయానికి స్టీఫెన్ అందించిన మణిపూస. డిక్షనరీ ఆఫ్ నేషనల్ బయోగ్రఫీ లోని మొదటి 26 సంపుటాలకు సంపాదకత్వం వహించటమే గాక, వాటిలోని అనేక జీవిత చరిత్రలను ఆయనే స్వయంగా వ్రాశాడు. ఈ డిక్షనరీ ఆయనకు గౌరవాన్ని, గుర్తింపును తెచ్చిపెట్టింది. 1902 లో నైట్ కమాండర్ ఆఫ్ ది బాల్ బిరుదును అందుకొన్నాడు.

కె.జి.మూర్తి.

స్టీల్, సర్ రిచర్డ్ (1672-1729) : ప్రముఖ ఆంగ్ల వ్యాసకర్త, నాటక రచయిత, పత్రికా రచయిత, రాజకీయ నాయకుడు.

ఈయన 'ఎడిసన్' తో కలసి నడిపిన ది టేటల్ (The Tatler), ది స్పెక్టేటర్ (The Spectator) పత్రికలతో బహుజనాదరణ పొందాడు. 'ఎడిసన్' తో ఈయనకు ఏర్పడిన సాహిత్య స్నేహబంధం చెప్పుకోదగింది, చాలా ఫలవంతమయింది. 1701 లో ది

క్రిస్టియన్ హీరో అనే ఒక నీతి చంద్రిక వంటి రచన చేశాడు. సైన్యంలో తాను పని చేసేటప్పుడు ప్రత్యక్షంగా చూసిన క్రమశిక్షణా రాహిత్యం, అవినీతి పట్ల ఏర్పడిన విముఖతే ఈ రచనకు ప్రోద్బలం. అయితే తన వ్యక్తిగత జీవితంలో వాటిని ఎన్నడూ అమలు పరిచినవాడు కాకపోవడంతో శ్రీరంగనీతులు వల్లెవేసే మోసగాడుగా విమర్శించబడ్డాడు. కాని ఆయన నిజాయితీని మాత్రం శంకించవలసిన అవసరం లేదు. ఆ విమర్శలతో విసుగెత్తి 1701 లో ది ఫ్యూనరల్ అనే సుఖాంత నాటకాన్ని వ్రాసి ప్రచురించాడు. అది విజయవంతకావడంతో 1703 లో ది లైయింగ్ లవర్ అనే సుఖాంత నాటకాన్ని ప్రచురించాడు. ఇందులో కూడా నీతి పాఠాలు ఎక్కువగానే ఉన్నప్పటికీ సాహిత్య చరిత్రలో తొలి 'సెంటిమెంటల్ కామెడీ' గా దీని కొక స్థానమేర్పడింది. నాటకంగా ఇది విఫలమైనా ఈ రచయితను గురించి తెలుసుకొనేందుకు ఇది ఉపయోగ పడుతుంది.

1705 లో ప్రచురితమైన ది టెండర్ హజ్ బెండ్ కొంత వరకు జనాదరణ పొందిందని చెప్పవచ్చు. దీని కర్తృత్వంలో ఎడిసన్ హస్తం కూడా ఉంది. ఇవేవీ ఆయనకు ధనాన్ని సంపాదించి పెట్టకపోవడంతో ధనార్జనకై ఇతర మార్గాలను వెతుక్కోవలసి వచ్చింది. జార్జ్ రాకుమారునికి లేఖలు, ఉపన్యాసాలు వ్రాసి పెట్టే ఉద్యోగంలో నియమితుడయ్యాడు. 1705 లో 'మార్గరెట్ స్ట్రెయిచ్' అనే ధనిక వితంతువును వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆమె ధనం కోసమే ఆమెను వివాహం చేసుకొని ఉండవచ్చును. ఈమెతో ఆయన వైవాహిక జీవితాన్ని గురించి మనకు ఎక్కువగా తెలియదు. 1706 లో ఆమె మరణించడంతో స్టీల్ కి ఆమె ఆస్తి సంక్రమించింది. సంవత్సరం తిరుగకుండానే ధనవంతురాలై 'మేరీ స్కర్లాక్' ను తిరిగి వివాహం చేసుకొన్నాడు. ఆమెను అమితంగా ఆరాధించినట్లు వారిద్దరిమధ్య సాగిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు తెలియజేస్తాయి. ఆ ఉత్తరాలు స్టీల్ వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆశలను, అభిప్రాయాలను కూడా చక్కగా తెలుపుతాయి.

ది లండన్ గెజిట్ రచయితగా కొంతకాలం పని చేశాడు. ఆ సందర్భంగా విగ్ (Whig) నాయకులతో పరిచయం ఏర్పడింది. 1709 లో వారానికి 3 సార్లు ప్రకటితమయే ది టేటల్ (The Tatler) అనే పత్రికను ప్రారంభించి సాహిత్యంలో తనపేరును శాశ్వతం చేసుకొన్నాడు. 'ఐజాక్ బికర్ స్టాఫ్' అనే కలం పేరుతో ఇందులో ఆయన విజ్ఞాన వినోదాలకు ప్రాధాన్య మివ్వ

కోదగింది, చాలా ఫలవంతమయింది. 1701 లో ది

టంతో ఈ పత్రిక బహుజనాదరణ పొందింది. స్టీల్ ఈ పత్రికలోని తన రచనల ద్వారా 'సత్యం, నిష్కపటత్వం, గౌరవ మర్యాదలు, స్వచ్ఛత అనేవే జీవితానికి నిజమైన ఆభరణాలు' అని ప్రచారం చెయ్యటమే తన ధ్యేయమని పేర్కొన్నాడు. నైతిక విలువల పట్ల విశ్వాసం, నిర్భీతి, నిజాయితీ, దయాశీలత ఆయన వ్యక్తిత్వపు లక్షణాలు. శైలీ సౌలభ్యం ఆయనకు సహజంగా అభిన విద్య. ది టేటర్ పత్రికకు సంబంధించి 271 సంచికలను ఆయనే వ్రాశాడు. ఎడిసన్ 46 మాత్రమే వ్రాశాడు. ఈ పత్రిక విఫలం కావటానికి బహుశః అప్పటి రాజకీయ వాతావరణమే కారణమై ఉండవచ్చు.

1711 మార్చి 1 న ప్రారంభమైన ది స్మెట్టర్ పత్రిక రాజకీయాలకు దూరంగా ఉంటూ ఎక్కువ విజయాన్ని సాధించింది. ఎడిసన్ పాండిత్యమూ, స్టీల్ పత్రికా రచనా నైపుణ్యమూ ఒకదాని కొకటి తోడై ఈ పత్రిక బహుజనాదరణ పొందటానికి కారణం అయ్యాయి. ఈ పత్రిక ఆ నాటి సామాజిక, సాంఘిక వ్యవస్థకు అద్దం పడుతుంది.

ఇవే కాక రాజకీయపు రంగు పులుముకొన్న ది ఇంగ్లీష్ మన్ అనే మితవాద పత్రిక ది గార్డియన్ అనే పత్రికలకు కూడా స్టీల్ విస్తృతంగా వ్రాశాడు. ది లవర్, ది లీడర్, టౌన్ టాక్, ది ఫ్లెబియన్ అనే పత్రికలు కూడా ఆయన రచనల వల్ల లబ్ధి పొందాయి. ఆయన వ్రాసిన వ్యాసాలు ఆ నాటి సామాజిక, రాజకీయ పరిస్థితులపై విమర్శలు, వ్యాఖ్యానాలుగా మాత్రమే గాక సాహిత్య పరంగా కూడా చాలా విలువైనవి.

విగ్గుల తరపున 1713 లో పార్లమెంటుకు ఎన్నికై, తన పత్రికలలో, కరపత్రాలలో టోరీలను విపరీతంగా దూషించినందుకు పార్లమెంటునుండి బహిష్కరణ పొందాడు. 1714 లో డ్రూరీ లేన్ థియేటర్ కు గవర్నర్ గా నియమితుడవటం, 1715 లో 'నైట్' (Knight) బిరుదాన్ని స్వీకరించటం జరిగింది. అదే సంవత్సరంలో తిరిగి పార్లమెంటుకు ఎన్నికయ్యాడు.

ఆయన నాటకాలలో ది క్లాస్ స్ లవర్స్ బహుశా ఆ శతాబ్దంలోనే ఎక్కువ జనాకర్షణ సంపాదించుకొన్న నాటకం అని చెప్పవచ్చును. అంతేకాదు, అది అత్యుత్తమ 'సెంటిమెంటల్ కామెడీ' గా గుర్తింపు పొందింది.

కె.జి.మూర్తి
స్టీల్ హౌస్ స్టీల్, అన్నె-లూయీ- జర్మైన్ నెకర్ (1766-1817) : ఫ్రెంచ్-స్విస్ రచయిత, రాజకీయ సిద్ధాంత ప్రవక్తి, సంభాషణ చతుర. ఈమె

ఆనాటి యూరప్ సంస్కృతికి ప్రతీక అని చెప్పవచ్చు. సాహిత్య వేత్తలను, రాజకీయ తాత్త్వికులకు సమావేశ స్థలంగా ఆమె ఒక సెలూన్ నడిపింది. తన రచనలతో కంటే కూడా తన భావాలతో మేటి రచయితలను, విమర్శకులను ముగ్ధులను గావించిన మేధావిని ఈమె. అనేక నవలలు, నాటకాలు, వ్యాసాలు, చరిత్ర, స్వీయ అనుభవాలు, కొన్ని కవితలు ఆమె రచించింది.

21 సంవత్సరాలు—నిండకపూర్వమే సోఫీ బాలె సెంటిమెంట్యూ సీక్రెట్స్ (1786) అనే రొమాంటిక్ నాటకాన్ని, జేన్ గ్రే (1790) అనే విషాదాంత నాటకాన్ని ఆమె రచించింది. లెటర్స్ సర్ లె ఒవరేజెస్ ఎబ్ లె కేర్ట్ కర్ డి జె.జె.దూసో (1788), (Letters on the works and the character of J.J. Rousseau, 1789) అనేది ఈమెకు బహుళ ప్రచారాన్ని సమకూర్చింది. ఆమె భావనా ప్రపంచంలో ఒకే మూసలోకి రావటానికి వీలులేని రూసోలోని ఉత్సాహం, ఆవేశం, 'మోంటెస్క్యూ' లోని హేతువాదం ఒక అసాధారణ రీతిలో సంయోగం చెందటం ఈ లేఖలలో, వ్యాసాలలో మనకు కనిపిస్తుంది. ఫ్రెంచ్ విప్లవాన్ని సమర్థిస్తూనే బ్రిటిష్ పార్లమెంటరీ రాజరికాన్ని ప్రయోజనకారిగా ఆమె వర్ణించింది.

విప్లవానంతరపు భయంకర వాతావరణంలో ఇముడలేక 1793 లో స్విట్జర్లాండులోని కాపెట్ లో గల తమ ప్రాచీన గృహానికి ఆమె తరలి వెళ్లింది. కాపెట్ లోని ఆ గృహం పశ్చిమ జర్మనీలోని ఆ నాటి మేధావులందరికీ సమావేశస్థల మైంది. దీనితో ఈ రచయిత్రి కీర్తి దేశ దేశాలా వ్యాపించింది. 1794 లో ఫ్రాన్స్ లో శాంతి నెలకొనడంతో తిరిగి పారిస్ చేరింది. అనేక రాజకీయ, సాహిత్య వ్యాసాలు ప్రచురించటం మొదలు పెట్టింది. వాటిలో 1796 లో వ్రాసిన డెల్ ఇన్ ఫ్ల్యుయెన్స్ డెస్ పాషన్స్ సర్ లె బోన్ హిర్ డెస్ ఎండవిడ్యూసే ఎబ్ డెస్ నేషన్స్ (A Treatise on the influence of the passions upon the happiness of individuals and of nations, 1798) అనే వ్యాసం యూరప్ లోని రొమాంటిక్ ఉద్యమానికి అతిముఖ్యమైన పత్రంగా భావించడం జరిగింది.

1800 వ సంవత్సరంలో ఆమె రచించిన ఏ బ్రీయ్ ట్రైజ్ ఆన్ ఎన్నెంట్ ఆండ్ మోడర్న్ లిటరేచర్ అనేది సాహిత్య పరంగా అది ఏ జాతి నుండి ఉద్భవించిందో ఆ జాతి నైతిక, చారిత్రక వాస్తవ పరిస్థితిని తెలియ

జెప్పేదిగా ఉండాలనేదే ఆమె ప్రగాఢ విశ్వాసం. దీనినే హిపోథెట్ టేన్ పాజిటివిజమ్ అనే సిద్ధాంతంగా రూపొందించాడు. ఇంతేకాక యూరప్ లోని ఉత్తర, దక్షిణ ప్రాంతాల సాహిత్య సంప్రదాయాలు ఒకదాని కొకటి సంబంధం లేనివని, పరస్పర విరుద్ధమైన వని ఆమె విశ్వసించింది. అయితే ఉత్తర ప్రాంతపు (Mordie) సంప్రదాయాలను కూడా ఆమె బలపరిచినా, దక్షిణ ప్రాంతపు (Classical) సంప్రదాయాలు అంటే వ్యక్తిగతంగా ఆమెకు ఇష్టం. ఆమె 1802 లో వ్రాసిన కోరిన్ అనే నవలలు ఆమె సాహితీ సిద్ధాంతాలను కొంతవరకు తెలియజేస్తాయి.

నెపోలియన్ కు వ్యతిరేకినిగా గుర్తింపు తీందటంతో ఆమెను పారిస్ నుండి 1803 లో బహిష్కరించారు. అప్పటినుండి ఆమె జర్మన్, ఇటలీలలో పర్యటించటం ప్రారంభించింది. 1810 లో ఆమె వ్రాసిన డి ఆలిమేన్ (Germany - 1813) జర్మన్ మర్యాదలను, సాహిత్యాన్ని, కళను, తత్వశాస్త్రాన్ని, నైతిక విలువలను విశ్లేషిస్తూ ఆమె వ్రాసిన గ్రంథం. నెపోలియన్ ఆగ్రహాన్ని తట్టుకోలేక చివరకు 1813 లో ఆమె ఇంగ్లండు చేరింది. కాని ఫ్రాన్స్ లో పరిస్థితులు చక్కబడ్డ తరువాత ఆమె స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్లింది. 1817 లో ఆమె మరణం ఆనాటి సాహితీ కారులకు సాహితీ పరులకు, అత్యంత విషాదాన్ని కలుగజేసింది. ఆమె చేసిన రచనలు, వ్రాసిన గ్రంథాల కంటే సాహిత్య పరమైన, తత్వపరమైన, చరిత్రపరమైన భావ సంపదకే ఆమె ఎక్కువ కీర్తి ప్రతిష్ఠలను సంపాదించింది.

కె.జి. మూర్తి

టీవర్ట్, డగ్లాస్ (1913--): ఆస్ట్రేలియన్ కవి, విమర్శకుడు, నాటక రచయిత. కల్పనల ద్వారా గతానికి ప్రాణం పోసి తన నాటకాలలో సజీవంగా నిలబెట్టి ఆస్ట్రేలియన్ జాతీయ సంప్రదాయం ఒకటి ఉన్నదనే అభిప్రాయాన్ని కలిగించిన మేటి రచయిత. విక్టోరియా విశ్వవిద్యాలయంలో చదువు పూర్తిచేసికొని పత్రికా రచనను వృత్తిగా స్వీకరించాడు. 1937 లో తన తొలి కవితా సంపుటి గ్రీన్ లయన్స్ (Green Lions) ను తానే ప్రచురించు కొన్నాడు. 1938 లో ది బులెటిన్ అనే పత్రికలోని రెడ్ పేజ్ (Red Page) కి సంపాదకుడుగా నియమితు డయాడు. 1940 నుండి 1961 వరకు దానిని నిర్వహించాడు. ఆ తరువాత 1972 వరకు ఒక ప్రచురణ సంస్థకు సలహాదారుడుగా ఉన్నాడు.

రంగస్థల నాటకాలలో కంటే రేడియో నాటకాలలో ఎక్కువ విజయం సాధించాడు టీవర్ట్. స్కాట్

అంటార్కిటికా యాత్రను తెలిపే ది ఫైర్ ఆన్ ది స్నో అనే రేడియో నాటకం 1941 లో ప్రసారమైంది. తన స్వదేశమైన న్యూజీలాండ్ లోని 'మావోరీ' తెగకు చెందిన గాథ ఆధారంగా దీనిని రూపొందించాడు. 1943 లో నెడ్ కెల్లీ, 1947 లో షిప్ రెక్, 1960 లో ఏన్ హిస్టారికల్ కామెడీ అనే మూడు చారిత్రక నాటకాలు కూడా వ్రాశాడు.

1936-67 ల మధ్య ఈయన వ్రాసిన కవితలను కలెక్షన్డ్ పొయెమ్స్ అనే సంపుటిగా 1967 లో ప్రచురించటం జరిగింది. 1944 లో ఏ గర్ విత్ రెడ్ హెయిర్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ అనే పేరుతో ఆయన వ్రాసిన కథ లన్నింటినీ చేర్చి ప్రచురించటం జరిగింది. 1948 లో ది ఫ్లెష్ అండ్ ది స్పిరిట్-ఏన్ ఔట్ లుక్ ఆన్ లిటరేచర్, 1975 లో ది బ్రాడ్ స్ట్రీమ్: ఏ స్పెక్ట్ ఆఫ్ ఆస్ట్రేలియన్ లిటరేచర్ అనే విమర్శక గ్రంథాలు కూడా టీవర్ట్ రచించాడు.

కె.జి.మూర్తి

టీవెన్స్, వాలెస్ (1879-1955): అమెరికన్ కవి. వాస్తవికతకూ, వాస్తవికతను గూర్చిన వ్యక్తి భావనకూ మధ్య జరిగే సంఘర్షణను చిత్రించడానికి ప్రయత్నించిన కవి. జీవితంలో చివరి రోజులలో గాని టీవెన్స్ కి ప్రముఖ రచయితగా గుర్తింపు రాలేదు.

టీవెన్స్ మూడు సంవత్సరాలు హార్వర్డ్ యూనివర్సిటీలో చదివాడు. కొద్ది కాలం పాటు న్యూయార్క్ లోని హెరాల్డ్ ట్రిబ్యూన్ లో పనిచేసి, 1904 లో న్యూయార్క్ లా స్కూల్ నుంచి పట్టభద్రుడై, న్యూయార్క్ సిటీలోనే లాయరుగా ప్రాక్టీసు చేశాడు. పొయెట్ అనే ఆయన తొలి కావ్యం 1914 లో వెలువడింది. తరువాత అడపాదడపా ఆయన సాహిత్య పత్రికలలో పద్యాలు ప్రచురిస్తూ వచ్చాడు. 1916 లో హార్వర్డ్ లోని ఒక ఇన్స్పిరేషన్ ఫర్మ్ లో చేరి, 1934 లో దానికి వైస్ ప్రెసిడెంట్ అయ్యాడు. చనిపోయేవరకూ అతడు ఆ పదవిలో కొనసాగాడు.

హార్మోనియం (1923) అనే ఆయన తొలి గ్రంథం 100 కావీలు కూడా ఖర్చు కాలేదు. అయితే దాని మీద అనుకూలమైన సమీక్షలూ, విమర్శలూ వచ్చాయి. 1931 లోనూ, 1947 లోనూ అది పునర్ముద్రణ పొందింది. మూడు దశాబ్దాల అనంతరం అతని మరొక కవితా సంకలనం ది హోల్ ఆఫ్ హార్మోనియం వెలువడింది.

తన తొలి రచనలలో ఆశ్చర్యకరమైన శబ్ద సౌందర్యాన్ని ఆయన ప్రదర్శించాడు. తరువాతి రచనలలో

శాబ్దికమైన మెరుగులు తగ్గి తాత్త్వికశక్తి ప్రాబల్యం వహించింది. హార్మోనియం అనే సంకలనంలోని లీ మోనోకీల్ డీ మోన్ ఓంకుల్, సండే మార్నింగ్ వంటి స్టీవెన్స్ కి మిక్కిలి ఇష్టమైన పద్యాలు ఉన్నాయి. దామి నేషన్ ఆఫ్ బ్లాక్, ది ఎంపరర్ ఆఫ్ ఐస్ క్రీమ్ వంటి పద్యాలు అనేక కవితా సంకలనాలలో చేర్చబడ్డాయి. ది ఆరోరాస్ ఆఫ్ ఆటమ్ (1950) తరువాత స్టీవెన్స్ కల్టెక్టర్ పొయెమ్స్ (1954) ప్రచురించాడు. దానికే అతనికి కవిత్వానికి ఇచ్చే పులిట్జర్ బహుమతి వచ్చింది. ది నెససర్ ఏంజెల్ అనే విమర్శక వ్యాసాల సంపుటిని కూడా స్టీవెన్స్ 1951 లో ప్రచురించాడు.

1955 లో స్టీవెన్స్ మరణించిన తరువాత 1957 లో శామ్యూయెల్ ఫ్రెంచ్ మోర్స్ అంతవరకూ గ్రంథ రూపంగా రాని ఆయన పద్యాలనూ, నాటకాలనూ, వచన రచనలనూ ఎడిట్ చేసి ఓపెన్ పోస్టుమస్ అనే గ్రంథంగా ప్రచురించాడు. ఈ కవి కుమార్తె హానీ స్టీవెన్స్ సూవెనీర్ అండ్ ప్రొఫెసీస్, ది యంగ్ వాలెస్ స్టీవెన్స్ (1977) లలో స్టీవెన్స్ చిన్న నాటి రచనలనూ, డైరీలనూ ప్రచురించింది. స్టీవెన్స్ కవితల మీద హెరోల్డ్ బ్లామ్ వాలెస్ స్టీవెన్స్; ది పొయెమ్స్ ఆఫ్ అవర్ క్రెమేట్ (1977) అనే విమర్శనాత్మక రచన ప్రచురించాడు.

బొ.శ్రీ.

స్టీవెన్స్, రాబర్ట్ లూయీ (1850-94) : స్కాటిష్ కవి, వ్యాసకర్త, నవలా రచయిత.

ఈయన అనేక యాత్రా గ్రంథాలను కూడా వ్రాశాడు. ట్రెజర్ ఐలాండ్ (1881), కిడ్ నాప్డ్ (1886), స్ట్రెంజ్ కేస్ ఆఫ్ డాక్టర్ జెకిల్ అండ్ మిస్టర్ హైడ్ (1886), ది మూసర్ ఆఫ్ బాలాంతె (1889)

ఈయన రచించిన సుప్రసిద్ధ నవలలు. వృత్తి పరంగా న్యాయవాది, కాని న్యాయవాదిగా కంటే రచయితగానే ఎక్కువకాలం గడిపాడు. విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకొనే రోజులలోనే మధ్యతరగతి గౌరవ మర్యాదల పేరిట జరిగే

అన్యాయాలను, అక్రమాలను, బానిస పద్ధతులను తీవ్రంగా గుర్తించి బాహుటంగా ఎదుర్కొన్నాడు ఈయన. విస్తృతంగా ప్రయాణాలు చేసిన ఈ రచయిత 1878 లో ఏన్ ఇన్ లాండ్ వాయేజ్, 1879 లో ట్రావెల్స్ విత్ ఏ డాంకీ ఇన్ ది సీవెన్నెస్ అనే గ్రంథాలు వ్రాశాడు. చిన్నతనంలోనే ఆయన వ్రాసిన అనేక వ్యాసాలు పత్రికలలో ప్రచురితంకావటంతో రచయితగా త్వరలోనే గుర్తింపు పొందాడు.

1895 లో వ్రాసిన ది అమెరికన్ ఎమిగ్రేంట్, 1892 లో వ్రాసిన ఎక్రాస్ ది ఫ్లెయిన్ అనే గ్రంథాలు ఈ రచయిత తీవ్ర అనారోగ్యంతో బాధపడుతూ, చేతిలో దమ్మిడి కూడ లేకుండా అమెరికా ఎట్లా చేరాడో తెలుపుతాయి. 1880 లో ఫానీ వాండర్ గ్రిఫ్త్ అన్ బార్న్ అనే విడాకులు పొందిన అమెరికన్ మహిళను వివాహమాడాడు. తండ్రి ముందు అభ్యంతరం తెలిపినా వివాహమై దని తెలిసిన వెంటనే ఆర్థికంగా ఈయనను ఆదుకొన్నాడు.

1881 లో ట్రెజర్ ఐలాండ్ అనే కాల্পనిక నవల యంగ్ ఫోక్స్ అనే బాలల పత్రికలో సీరియల్ గా ప్రచురించాడు. ఆ పత్రికలో దానికి 'సీ కుక్' అని పేరుపెట్టాడు. అనారోగ్యం వెంటాడుతున్నా దానిని పూర్తిచేసి 1885 లో (పిన్) ఆటోనే నవలను ప్రచురించాడు. ట్రెజర్ ఐలాండ్ లో సాహస కార్యాలను చేయాలనే ఉత్కంఠ, దానికి అనువైన వాతావరణం, పాత్రసృష్టి, చక్కని శైలి అనే ఆకర్షణీయమైన హంగులతో సర్వసుందరంగా చూపటంతో ఆ నవల అందరి మన్ననలను పొందింది. ఈ నాటికీ అది అత్యుత్తమ నవలలలో ఒకటిగా భావింపబడుతూనే ఉంది. అందులోని సాహస కార్యాలు పిల్లల నాకర్పిస్తే, మనిషిలోని ద్వంద్వ ప్రకృతిని ఈ నవల చూపిన రీతి పెద్దల నాకట్టుకొంటుంది.

అనారోగ్య కారణంగా స్టీవెన్స్ దక్షిణ ఫ్రాన్స్ లో కొంతకాలం ఉండవలసి వచ్చింది. అక్కడే 1881 లో ఏ ఫ్లెయిన్ గార్డెన్ ఆఫ్ వర్స్ పూర్తిచేసి, 1888 లో ది బ్లాక్ ఏరో-ఏటేల్ ఆఫ్ టూ రోజెస్ ప్రారంభించాడు. 1884 నుండి 87 వరకు ఇంగ్లండులోని బోర్న్ మూత్ లో గడిపాడు. ఆ సమయంలోనే ప్రముఖ నవలా రచయిత హెన్రీ జేమ్స్ తో పరిచయమైంది. అక్కడ ఉన్నప్పుడే కిడ్ నాప్డ్ (Kidnapped), స్ట్రెంజ్ కేస్ ఆఫ్ డాక్టర్ జెకిల్ అండ్ మిస్టర్ హైడ్ నవలలను వ్రాశాడు. కిడ్ నాప్డ్ నవలలో స్కాట్లండ్ లోని ప్రకృతి సౌందర్యాలు, 18 వ శతాబ్దపు స్కాటిష్ చరిత్రకు సంబంధించిన

పరిశోధనా ఫలితాలు కనిపిస్తాయి. స్థానిక వాతావరణం, చరిత్ర, పాత్రలు ఒక దానితో ఒకటి పెనవేసుకొని ఒకదాని ప్రాముఖ్యాన్ని మరొకటి వెలుగులోకి తెచ్చేటట్లు రచింపబడిన ఈ నవల బహుజనాదరణ పొందుతూ ఉండటంలో ఆశ్చర్య పడవలసినదేమీ లేదు. 'డాక్టర్ జెకిల్' ఈ రచయితకు శాశ్వతత్వాన్ని తెచ్చి పెట్టినపాత్ర.

ఆగస్టు 1887 లో స్టీవెన్స్ అమెరికా చేరాడు. ఆ వాతారణమైనా తన ఆరోగ్యాన్ని బాగుచేస్తుందేమో అని ఆశపడ్డాడు. కాని ఏమీ ప్రయోజనం కనబడ లేదు. అమెరికాలో ఈయనకు అమితమైన ఆదరణ లభించింది. తనకంటే ముందే తన కీర్తి అక్కడకు చేరిందని సంతోషించాడు. పత్రికలవాళ్లు, ప్రచురణ కర్తలు ఆయనకు పెద్ద మొత్తాలలో పారితోషిక మిచ్చి రచనలు చేయించుకొన్నారు. స్క్రిబ్నర్ పత్రికకు వ్యాసాలు వ్రాశాడు. ది మ్యాస్టర్ ఆఫ్ బాలాంతె అనే నవల ప్రారంభించాడు. నైతిక సందిగ్ధాల గజిబిజిని ఛేదించటానికి ఆయన చేసిన మరో ప్రయత్నమే ఈ నవల. నవల ఆసక్తికరంగానే సాగినా ముగింపు మాత్రం కృత్రిమంగా కనిపిస్తుంది.

1888 లో ఒక పెద్ద పడవను తన స్వంతానికి కుదుర్చుకొని కుటుంబంతో సహా దక్షిణ సముద్రాలలో విహారానికి బయలుదేరి, మార్క్సిసా దీవులకు, ఫాక రవా అటోల్, తాహితి, హోనలూలూ దర్శించాడు. ఈ యాత్రల ఫలితంగా ఇన్ ది సౌత్ సీస్ (1896), ఏ ఫుట్ నోట్ టు హిస్టరీ (1892) అనే యాత్రా గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి.

ఈయన తన జీవితకాలంలోనే రచయితగా ఘనమైన కీర్తిని పొందాడు. కాని మరణానంతరం విమర్శకులు ఆయనను అనుకరణ రచయితగా, చిన్నపిల్లల రచయితగా హేళన చేయటం జరిగింది. 1950 నుండి ఆయన పట్ల గౌరవం, ఆయన రచనలపట్ల ఆదరం పెరిగాయి, విజ్ఞులు ఆయనను శక్తిమంతమైన రచయిత అని అంగీకరించారు. విమర్శకులు ఆయన వ్యాసాలలో అపార మానవతా వాదాన్ని, మానవ ప్రకృతి విశ్లేషణను మెచ్చుకొన్నారు. ఆయన నవలలలో చరిత్రపరంగా, భౌగోళిక తత్వ పరంగా, మనో విశ్లేషణ పరంగా మనిషి చర్యలను విశ్లేషించి చూపాడని మెచ్చుకొన్నారు. ఆయన కథలు భయానకత, ఉత్కంఠలను సమపాళ్ళలో జీర్ణించుకొంటూనే నైతిక విలువలకు ప్రాముఖ్యాన్నిస్తాయి.

కె.జి. మూర్తి

స్టెండల్ (1783-1842) : 19 వ శతాబ్దపు ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత. ఆయన నవలలు రాజకీయ, మనో వైజ్ఞానిక అంతర్ దృష్టికి ప్రసిద్ధి చెందాయి. స్టెండల్ రచించి లె రూజ్ ఎట్ లె నాయిర్ (1830 The Red and the Black), లా ఛార్టర్హౌస్ డి పార్మె (1839) The Charterhouse of Parma) ప్రపంచ ఖ్యాతి గాంచిన నవలలు.

ఈ రచయిత బాల్యం అంత ఆహ్లాదకరంగా సాగ లేదు. క్రమశిక్షణ పేరుతో తండ్రి, పినతల్లి, ఇంటికి వచ్చి చదువు చెప్పే ఉపాధ్యాయుడు విధించిన ఆంక్షలతో ఒంటరితనం, పగటి కలలు కనటం, అధికారం పట్ల, సమాజం పట్ల నిర్లక్ష్యం, కారణం లేని ఆగ్రహం అతనిలో అంకురించాయి. వీటి ప్రభావం ఆయన జీవితకాల మంతా కనిపిస్తూనే ఉంది. 17 సంవత్సరాల వయస్సుప్పుడు ఉన్నతవిద్యకై స్టెండల్ పారిస్ చేరాడు.

కాని 1800 వ సంవత్సరం మే నెలలో నెపోలియన్ సైన్యంలో చేరి మిలాన్ నగరానికి వెళ్లాడు. మిలాన్ నగర సౌందర్యం, ముఖ్యంగా అక్కడి స్త్రీల సౌందర్యంచూసి అతడు ముగ్ధుడయ్యాడు. దాదాపు 18 మాసాల తరువాత సైన్యాన్ని వదిలి తిరిగి పారిస్ నగరం చేరుకొన్నాడు. నాటకాలు వ్రాసి మోలియర్ కు వారసుడు కావాలనుకున్నాడు. కాని చదవటానికి పుస్తకాలు లేవు. పారిస్ సాంఘిక వాతావరణంలో ఇముడటానికి అవసరమైన ధనంగాని, వస్త్రాలుగాని తన వద్ద లేవు. పల్లె ప్రాంతపు తన ఉచ్చారణ, తన అలవాట్లు కూడ ఈయనను క్రుంగదీశాయి. ప్రేమ వ్యవహారా లన్నీ బెడిసికొట్టాయి. పద్య నాటకాలు వ్రాయాలని సంకల్పించి విఫలుడయ్యాడు. అయితే బాధలు, వైఫల్యాలు, చేదు అనుభవాలు అన్నీ కలసి ఆయనను మహా నవలారచయితను చేశాయి.

కలం పేర్లతో ఆయన అనేక రచనలు చేశాడు. కాని స్టెండల్ పేరుతో చేసిన తొలి రచన రోమ్, నేపుల్స్ ఎట్ ఫ్లారెన్స్ ఎన్. 1822 లో డి ఎల్ ఎమర్, 1823 లో రేసిన్ ఎట్ షేక్స్పియర్, 1823 లో వైడి రోశిని, 1827 లో తొలి నవల ఆర్మాన్స్, 1829 లో ప్రోమినెన్ట్ డాన్స్ రోమ్ వ్రాశాడు. 1830 లో వ్రాసిన లెరూజ్ ఎట్ నాయిర్ ఆయనకు అమితమైన కీర్తిని ఆర్జించి పెట్టింది. 1830 జూలై విప్లవం తరువాత ఫ్రెంచ్ కాన్సల్ గా కొన్ని చిన్న చిన్న దేశాలకు వెళ్లాడు. కాని అవేమీ ఆయనకు నచ్చ లేదు. ఆ కాలాన్ని రచనలకు ఉపయోగించుకొన్నాడు. 1892 లో లూసియన్ ల్యూవెన్ అనే నవల, 1890లో వైడి హెన్రీ బ్రూల్డ్

అనే స్వీయచరిత్రను (ఇది అసంపూర్ణము) వ్రాశాడు. తన జీవితంలో దాదాపు విజయ వంతమైనవని చెప్పదగిన కొన్ని ప్రేమ వ్యవహారాలను తలుచుకొంటూ ఆనందించిన ఈ రచయిత వాటి నన్నింటిని పొందు పరుస్తూ కేవలం 52 రోజులలో లా ఛార్జ్యూస్ డిపర్ట్మెంట్ ను రచించాడు.

సుఖ సంతోషాలు జీవితంలో ఎండమావులే అయిన ఈ రచయితకు చివరి దశలో లా ఛార్జ్యూస్ డిపర్ట్మెంట్ ను శ్లాఘిస్తూ బాల్జాక్ వ్రాసిన ప్రకటించిన వ్యాసం పన్నీటి జల్లు అయింది. ఆయన జీవిత చరిత్ర వ్రాసిన అనేకులు ఆయనను అన్ని రంగాలలో విఫలమైనవాడుగా చిత్రించారు. కాని ఈ నాడు ప్రతి విమర్శకుడు ఆయనను 19 వ శతాబ్దపు మేటి ఫ్రెంచ్ రచయితలలో ఒకడుగా పేర్కొంటున్నారు. ఫ్రాన్స్, బ్రిటన్, అమెరికా దేశాలలోని యువతరం ఆయన రచనల పట్ల ఎక్కువ ఆసక్తిని చూపిస్తున్నది. ఆయన నవలలలోని నాయకులు తమ చుట్టూ ఉన్న సమాజంపై, సాంఘిక నియమాలపై సాగించిన ఒంటరి పోరాటం ఈ నాటి యువతను ఆకర్షిస్తుంది.

కె.జి. మూర్తి

స్టైర్ హైమ్, కార్ల్ (1878-1942) : జర్మన్ నాటకకర్త. ఇతని పూర్తిపేరు 'విలియం ఆడోల్ఫ్ కార్ల్ స్టైర్ హైమ్'. మధ్య తరగతి ప్రజల విలువలను, ఆశయాలను ఇతివృత్తంగా చేసుకొని సుఖాంత నాటకాలను వ్యంగ్యాత్మకంగా రచించిన నాటక కర్తగా పేరు గడించాడు. ఆయన ఒక బ్యాంకరు కుమారుడు. బెర్లిన్ లో పెరిగాడు. దర్శనశాస్త్రం, మనోవిజ్ఞానశాస్త్రం, న్యాయశాస్త్రాలను మ్యూనిచ్, గొటీన్ జిన్, లీప్ జిగ్ విశ్వవిద్యాలయాలలో అభ్యసించాడు. కావల్రీ రెజిమెంటులో సైనిక సేవలు అందించాడు.

తన 15 వ ఏటనే నాటక రచనకు నాంది పలికాడు. కాని 1911-1916 మధ్య ఉత్తమ నాటకాలను రచించాడు. వీటిని బూర్జువా నాయకుల చరిత్రల నుండి అనే సంపుటంగా వెలువరించాడు. మొదటి నాటకం డైహోన్, డెరైజెర్ (రాక్షసి)గా 1911 లో ప్రచురితమై ప్రదర్శితమైంది. దీనిలో అధికంగా అవినీతి ఉన్నందున దీని ఆసలుపేరుతో ప్రచురించడానికి బెర్లిన్ పోలీసులు అడ్డు చెప్పారు. దీనిని 1957 లో ఆండర్ ప్ల్యాంట్స్ గా ఎరిక్ బెంట్రీ ఆంగ్లంలోకి అనువదించాడు. 1963 లో లండన్ లో దీనిని ది నిక్టర్స్ గా ప్రదర్శించారు. దీనిలో ప్రధాన పాత్ర 'తియోబాల్డ్ మాస్కె'. 1914

లో ప్రదర్శితమై, ప్రచురితమైన దెరెస్నోబ్ లోనూ, 1923 లో ప్రదర్శితమై, 1925 లో ప్రచురితమైన దాన్ ఫోస్సిల్ లోనూ అతడు, అతని కుటుంబ సభ్యులు కూడా పాత్రలు పోషించారు. ఆయన నాలుగు నాటకాలు మాస్కె-టెట్రాలజీ అనే పేరుతో ఒక సంపుటంగా వెలువడ్డాయి.

స్టైర్ హైమ్ చివరి రోజులలో వ్రాసిన నాటకాలు అంతగా విజయవంతం కాలేదు ప్రారంభ కాలంలో స్టైర్ హైమ్ వాడిన 'టెలిగ్రాఫిక్ భాష' ఫ్రాంక్ వేడ్ కింద (ఇతని కూతురు స్టైర్ హైమ్ మూడవ భార్య), బెర్లిన్ లో మధ్య సేతువుగా నిలిచింది. అతని నవలలు, నవలికలలో శైలి ధారాళంగా ఉంటుంది. స్టైర్ హైమ్ ఆత్మకథ 1936 లో వెలువడింది. అతని 5 నాటకాలు ఆంగ్లంలోకి అనువదించబడ్డాయి.

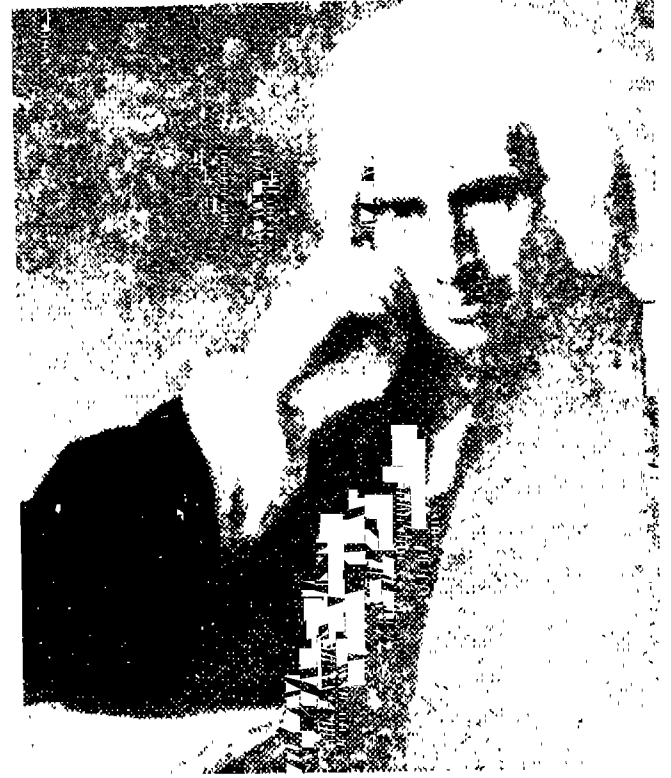
పి.ల.నా.

స్టైర్, లారెన్స్ (1713-1768) : ఐర్లండ్ లో జన్మించిన ఆంగ్ల నవలా రచయిత, హాస్యరచయిత.

టైటాన్ షాండి, ఏ సెంటిమెంటల్

జర్నీ త్రూ ఫ్రాన్స్ (1768) ఈయన

ప్రసిద్ధ నవలలు. ఈ యన బాల్య మంతా పేదరికంతో గడిచింది. తండ్రితో పాటు ఒకచోట నుండి ఒక చోటికి తిరుగుతూ తండ్రి సైన్యంలో చిన్న

ఉద్యోగం చేసేవాడు. ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం తరువాత కేంబ్రిడ్జ్ వెళ్లాడు. ఒక బంధువు సాయంతో, అక్కడ జాక్ లాక్ తత్వశాస్త్ర భావాలపట్ల ఆకర్షితుడయ్యాడు. పట్టభద్రుడైన తరువాత మత సంబంధమైన ఉద్యోగంలో చేరాడు. 'సర్ రాబర్ట్ వాల్పోల్' ను సమర్థిస్తూ కొన్ని రాజకీయ వ్యాసాలు వ్రాశాడు కాని త్వరలో వాటిపట్ల విసుగు పుట్టి రాజకీయాల జోలికి వెళ్లటం మానివేశాడు. 1741 లో 'ఎలిజబెత్ మాంటేగు' ను ప్రేమించి వివాహం చేసుకొన్నాడు. కాని ఆయన వైవాహిక జీవితం సజావుగా సాగలేదు.

1759 లో ఏ పొలిటికల్ రొమాన్స్ (తరువాత దీనినే ది హిస్టరీ ఆఫ్ ఏ గుడ్ వార్మ్ వాచ్ కోట్

అన్నారు) అనే వ్యంగ్య రచన చేశాడు. దీనిలో ఆధ్యాత్మిక న్యాయస్థానాల (Spiritual courts) లో పనిచేసే కొందరు పెద్దలపై ఘాతైన విసుర్లు విసిరాడు. కాని మతాధికారుల ఆదేశాల మేరకు దానిని తగులబెట్టారు. దీనితో ఉద్యోగపరంగా ఉన్నత పదవులు ఆయనకు దూరం అయ్యాయి. చిన్నతనంలోనే క్షయవ్యాధికి గురి అయిన స్టైన్ 1762 లో అదే వ్యాధి వలన తన గొంతును కొంతవరకు పోగొట్టుకొన్నాడు. మతపరమైన తన బాధ్యతలను మరొకనికి అప్పగించి రచనా వ్యాసంగాన్ని చేబట్టి *టైస్టామ్ షాండీ* ప్రారంభించాడు. దాని ముద్రాపకుడు రాబర్ట్ డాడ్స్లీ దానిని యథాతథంగా ప్రచురించటానికి నిరాకరించటంతో, చాలా వరకు సవరించి 1759 లో తానే అందులోని మొదటి రెండు భాగాలను ప్రచురించాడు. డాడ్స్లీ దానిని అమ్మిపెట్టాడు. 3 మాసాలలోనే పుస్తకాలన్నీ అమ్ముడుపోవటంతో ఈ రచయిత కీర్తి అన్ని చోట్లా వ్యాపించింది. 1776 లో *ఏ సెంటిమెంటల్ జర్నీ* (A Sentimental Journey) అనే యాత్రాగ్రంథం వ్రాశాడు. దానిని ప్రచురించటం, ఆయన మరణించటం వెంట వెంటనే జరిగాయి.

ఈయన గ్రంథాలు సాంప్రదాయక పద్ధతిలో నడవవు. వాటిలో విషయమూ ఎక్కువ ఉండదు. కాని పదునైన వ్యంగ్యం, మృదువైన హాస్యం చదువరులను ఆకట్టు కొంటాయి. అక్కడక్కడ లైంగిక పరమైన విసుర్లు కనిపించినా ఆయన రచనలు నైతిక పాఠాలు అని థామస్ జెఫర్సన్ అన్నాడు. ఆయన నవలలు ఆధునిక మనోవైజ్ఞానిక నవలకు నాంది పలికినవిగా నేడు గుర్తింపు పొందాయి.

కె.జి. మూర్తి

స్టైన్, గెర్ట్రూడ్ (1874-1946) : అమెరికన్ రచయిత్రి. ఆ నాటి ప్రఖ్యాత రచయితలను, చిత్రకారులను పారిస్ లోని తన ఇంటికి తరచు ఆహ్వానిస్తూ ఉండేది. ముఖ్యంగా రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్యకాలం లోని ప్రముఖ రచయితలు, చిత్రకారులు తరచు ఆమె ఇంట సమావేశ మవుతూ ఉండేవారు. ప్రఖ్యాత తత్వశాస్త్రజ్ఞుడు విలియం జేమ్స్ వద్ద మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్రాన్ని ఈమె పఠించింది. పారిస్ లో స్థిరపడి సోదరుడు 'లియో' తో కలిసి 'క్యూబిస్టు' (Cubist) ల కళాఖండాలను, పాబ్లో పికాసో, హెన్రీ మేటిస్, జార్జ్ బ్రాక్ వంటి ప్రయోగాత్మక చిత్రకారుల (Experimental Painters) చిత్రాలను పోగుచేసింది. ఆమె సాహితీ ప్రతిభను విన్న ప్రవాస అమెరికన్ రచయితలు షేర్వుడ్ ఆండర్సన్, ఎర్నెస్ట్

హెమింగ్వేలు ఆమెకు సన్నిహితు లయ్యారు. సాహిత్య పరంగాను, కళల పరంగాను ఆమె అభిప్రాయాలకు చాలా విలువ ఉండేది. ఆమె యథాలాపంగా చేసిన విమర్శలు కూడా కొందరి రచయితల, చిత్రకారుల జాతకాలనే మార్చివేశాయి. ఆక్స్ ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయాలలో ఆమె చేసిన ప్రసంగాలు ఆధారంగా 1926 లో వెలువడిన *కాంపోజిషన్ ఆండ్ ఎక్స్ ప్లనేషన్* అనే గ్రంథం ఆమె రచనా సిద్ధాంతాలను తెలుపుతుంది. ఆమెపై 'క్యూబిజమ్' చూపిన ప్రభావం 1914 లో ఆమె రచించిన *టెండర్ బటన్స్* లో కనిపిస్తుంది. గడుస్తున్న క్షణాలపై వెలుగును ప్రసరింప చేయటం (Illumination of the present moement), అతిగా సూక్ష్మీకరించాలనే ఆమె ప్రయత్నం ఈ రచనలో కనిపిస్తాయి.

1909 లో *థ్రీ లైవ్స్* అనే ముగ్గురు శ్రామిక మహిళల కథలను ఆమె వ్రాసింది. 1906-08 లో వ్రాసి 1925 లో ప్రచురించిన *ది మేకింగ్ ఆఫ్ అమెరికన్స్* సాధారణ పాఠకునికి అర్థం కాని రీతిలో సాగుతుంది. 1933 లో ప్రచురితమైన *ది ఆటో బయోగ్రఫీ ఆఫ్ ఆలిస్ బి. టోక్లాస్* అనే రచన మాత్రమే బహుజనాదరణ పొందింది. 1934 లో రచించిన *ఫోర్ సెయింట్స్ ఇన్ థ్రీ యూక్స్*, 1947లో ప్రచురితమైన *ది మదర్ ఆఫ్ అజ్ ఆల్* అనేవి సంగీత నాటకాలుగా ప్రదర్శన పొంది సామాన్య జనాన్ని ఆకర్షించగలిగాయి. 'క్యూబిస్ట్' లు తమ చిత్రకళలో వాడే సూక్ష్మీకరణ కోసం వస్తువును చిన్న చిన్న ముక్కలను చేసి వస్తువుకు బదులు ఏదో ఒక భాగాన్ని చూపటం (Fragmentation), వస్తు లక్షణాలను వస్తువు లేకుండా చూపాలనే ప్రయత్నం (Abstraction) వంటి ప్రక్రియలను సాహిత్యంలో కూడా ప్రవేశపెట్టాలని ఆమె ప్రయత్నించింది. అందుకే ఆమె రచనలు పండితులకు మాత్రమే అర్థమయే రీతిలో సాగాయి. ముఖ్యంగా పైన పేర్కొన్న *టెండర్ బటన్స్* ఈ కోవకు చెందిందే. సాహిత్యానికి నూతనత్వాన్ని కల్పించాలని ఆమె చేసిన కృషి శ్లాఘనీయమయింది.

కె.జి. మూర్తి

స్టైన్ బెక్, జాన్ (1902-19068) : సుప్రసిద్ధ అమెరికన్ నవలా రచయిత 1962 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ పురస్కారాన్ని అందుకొన్నవాడు. 1930-40 దశకంలోని భయంకర ఆర్థిక మాంద్యం కలిగించిన వ్యధను మనస్సుకు హత్తుకునే రీతిలో చిత్రీకరించి, పనికోసం వలస పోతూ ఉండే వ్యవసాయ కూలీల దుర్భరస్థితి పట్ల నాగరక ప్రపంచపు సానుభూతిని సగపాదించి పెట్టిన *ది గ్రేప్స్ ఆఫ్*

రాథ్ (1939) ఈయనకు ప్రపంచ ఖ్యాతిని సమకూర్చింది.

విశ్వవిద్యాలయంలో పఠించినప్పటికీ ఎట్టి డిగ్రీ తీసుకోలేదు. రచనలు చేస్తూ తన్ను తాను పోషించుకోటా

నికి ఒక కార్మికుడుగా పనిచేయడం వలన, కార్మికుల సమస్యలను, జీవన విధానాలను వారిలో ఒకడుగా ఉంటూ తెలుసుకోటం వలన ఈయన రచనలకు వాస్తవికత, నిజాయితీ సిద్ధించాయి. మెక్సికో-అమెరికన్ పట్ల

సానుభూతి ఉట్టిపడే *టూరిలా ఫ్లాట్* (1935) అనే కథ ఈయన తొలి రచన. అయితే ఇందులో కనిపించే మృదువైన హాస్యం తరువాతి రచనలలో కనిపించదు. వ్యవసాయ కార్మికుల సమ్మె, దానిని తమ స్వార్థానికి ఉపయోగించుకొన్న రెండు మార్క్సిస్టు కార్మిక సంఘాలు ఇతివృత్తంగా గల *ఇన్ డ్యూబియస్ బీట్* (1936) అనే రచనలో ఆ హాస్యం స్థానంలో ఒకవిధమైన కరకుదనం, తీక్షణత గోచరిస్తాయి. *ఆఫ్ మైన్ అండ్ మెన్* (1937) అనే చిన్న నవల ఇద్దరు ప్రవాస కార్మికుల మధ్య ఏర్పడిన క్లిష్టమైన ప్రేమ బంధాన్ని చిత్రిస్తుంది. ఇది తరవాత నాటకంగా, ఆ తరువాత సినిమాగా విడుదలయింది. 1940 లో *ది గ్రేప్ ఆఫ్ రాథ్* ను సినిమాగా తీసి విడుదల చేయగా అది అఖండ విజయాన్ని సాధించింది. ఈ నవలకు 'పులిట్జర్ పురస్కారం' కూడా లభించింది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ప్రచారానికి గాను 1942 లో *ది మూన్ ఈజ్ డౌన్* అనే నవల వ్రాశాడు. ఇందులో నార్వే దేశస్థులు నాజీ ఆక్రమణలో అనుభవించిన దుర్భర స్థితిని వర్ణించాడు. యుద్ధానంతరం 1945 లో *కానరీ రో*, 1947 లో *ది పెరల్*, 1947 లోనే *ది వేవర్ బస్* అనే నవలలు రచించాడు. సామాజిక విమర్శ వీటన్నింటిలో కనిపించే సామాన్య విషయం. 1950 లో *బర్నింగ్ బ్రెట్*, 1952 లో *ఈస్ట్ ఆఫ్ ఈడెన్*, 1961 లో *ది వింటర్ ఆఫ్ అవర్ డిస్కంబెంట్* ఈయన చివరి దశలోని రచనలు. తొలి రచనలలోని వాడి, పేడి వీటిలో ఎక్కువగా కనిపించవు. *ది పెరల్*, *ది రెడ్*

పోనీ అనే ఈయన కథలను సినిమాగా తీసినప్పుడు వాటికి సంభాషణలు తానే స్వయంగా వ్రాశాడు. ఇవే కాక కొన్ని ఇతర ప్రముఖ సినిమాలకు కూడా ఈయన సంభాషణలు (Film Scripts) వ్రాశాడు.

శ్రామిక వర్గపు బాధలను, వ్యధలను ఇతివృత్తంగా తీసుకొని సహజత్వం ఉట్టిపడేటట్లుగా ఈయన వ్రాసిన నవలలు, వాటిలోని పాత్రలను ఈయన తీర్చిదిద్దిన తీరు పండిత, పామరుల మన్ననలను పొందాయి.

కె.జి. మూర్తి

స్టోర్మీ, ఆల్ఫోన్సినా (1892-1938) : దక్షిణ అమెరికా సాహిత్యంలో ప్రముఖ స్థానం వహించిన నవలా రచయిత్రి. బాల్యం నుంచే జీవన సమరం సాగించి, తన కాళ్లపై తాను నిలబడిన రచయిత్రి. మొదట ఒక నాటక సమాజంలో చేరి, ఆ పిమ్మట అర్జెంటీనా గ్రామీణ ప్రాంతంలో అధ్యాపకురాలుగా వృత్తి స్వీకరించింది. ఆమె 1913 లో బ్యూనోస్ ఐరీస్ కు వెళ్ళింది. అక్కడ పాఠశాలలో బోధిస్తూ, యువ నాటక సమాజంలో పనిచేసింది. ఆమె తొలి రచన *లా ఇన్ క్వీట్యూడ్ డెల్ రూసల్* (1916) ఆమెకు బ్యూనోస్ ఐరీస్ సాహిత్య సమాజంలో గుర్తింపు తెచ్చింది. అయితే *ఎల్ డెల్ డానో* (1918-తీపి గాయం) ఆమెకు మంచి ప్రచారం, విజయం చేకూర్చాయి. ఆమె పురుషులను ద్వేషించినప్పటికీ ప్రేమ ఆవశ్యకతను గాఢంగా నమ్మి, ప్రేమలోని ఉద్విగ్నతను, ఆవేశాన్ని, ప్రేమ, ద్వేషం వంటి పరస్పర విరుద్ధ భావాలను తన కవిత్యంలో సరళంగానూ, నిశితంగానూ అభివ్యక్తికరించింది. కాని ఈ భావాలను ఆఖరి రచనలు *ఎల్ ముండో దె నీడే పోజోస్* (1934) లోనూ, *మాస్కరిల్లా య డ్రె బోద్* లోనూ ఆమె కొనసాగించలేదు. ఈ రచనలు తొలి రచనల వలె సరళంగా లేవు. ఆమె తీవ్ర అస్వస్థతకు గురిఅయి 1938 లో ఆత్మహత్య చేసుకొనింది.

పి.ల.నా.

స్టోవ్, హారియెట్ (ఎలిజిబెత్) బీచర్ (1811-1896) : అమెరికన్ రచయిత్రి. వితరణ శీలిని. *అంకుల్ టామ్స్ క్యాబిన్* ను రచించింది. ఈ నవల బానిస విధాన వ్యతిరేక భావాలను బాగా ప్రచారం చేసి 'అమెరికా సివిల్ వార్' రావడానికి కారణమైందని భావిస్తున్నారు.

ఆమె సుప్రసిద్ధ ఫాదర్ లైమన్ బీచర్ కుమార్తె. హార్డ్ ఫోర్ట్ లోని తన సోదరి పాఠశాలలో విద్యాభ్యాసం సాగించి, మొదట అందులోనే అధ్యాపకురాలుగా చేరి,

పిమ్మట 1882 నుండి 'సిన్సిన్నతి' లో ఉద్యోగం చేసింది. అక్కడ ఆమె విద్యా విషయాలలోనూ, పాఠశాల కార్యక్రమాలలోనూ చురుకుగా పాల్గొన్నది. పాఠశాల మూతపడేవరకు, అంటే 1836 వరకు ప్రాంతీయ పత్రికలకు కథలు, స్కెచ్లు వ్రాసింది. పాఠశాల భూగోళ గ్రంథాన్ని సంకలనం చేసింది.

1836 లో 'కార్టన్ ఎల్లిస్ స్టాప్' తో ఆమెకు వివాహం అయింది. ఆయనకు మతబోధనలో, అధ్యాపనలో, బైబిలులో

మంచి ప్రవేశం ఉంది. ఆమె రచనా వ్యాసంగానికి వెన్ను తట్టి ఆయన ప్రోత్సహించాడు. 1843 లో *ది మే ఫ్లవర్*, *లేక స్కెచ్స్ ఆఫ్ సీన్స్ అండ్ క్యారెక్టర్స్ అమోంగ్ ది డిసెండ్లెంట్స్ ఆఫ్ ది పిల్గ్రిమ్స్*

ను రచించింది.

ఆమె సిన్సిన్నతిలో 18 ఏళ్లు నివసించింది. ఈమె నివసించిన ప్రాంతానికి, బానిస నివాస ప్రాంతానికి మధ్య అడ్డంగా ఓహియో నది మాత్రమే ఉండేది. కాందిశీక బానిసల జీవితాలను మిత్రులద్వారాను, కుటుంబ సభ్యుల ద్వారాను తెలుసుకొన్నారు. 1850 లో ఆమె భర్త బౌడాయిన్ కాలేజ్లో ప్రొఫెసర్గా నియుక్తుడు కావడంవల్ల వారి కుటుంబం మెయిన్లోని బ్రన్స్విక్కి మారింది.

బ్రన్స్విక్లో నున్నపుడు స్టాప్ వ్రాసిన *అంకుల్ టామ్స్ కేబిన్ లేదా లైఫ్ అమోంగ్ ది లోలీ ని వాషింగ్టన్* నుండి వెలువడే బానిస వ్యతిరేక పత్రిక *నేషనల్ ఎరా* లో ధారావాహికంగా ప్రచురించింది. ఆమె పేరు దక్షిణ ప్రాంతంలో ఉచ్చరించరానిది అయింది. ఇతర ప్రాంతాలలో ఆ పుస్తకం మిక్కిలి ప్రచారం పొందింది. అది కనీసం 23 భాషలలోకి అనుదిత మయింది. దీనిని నాటకంగా రూపొందించగా అది అశేష ప్రేక్షకుల ఆదరణ పొందింది. బానిస వ్యతిరేకతకు సంబంధించిన మరి కొన్ని డాక్యుమెంట్లను, టెస్టిమోనియల్స్ను ఆ నవలకు అనుబంధంగా *ది కీటె అంకుల్ టామ్స్ క్యూబిన్* అని 1853 లో ప్రచురించింది. ఆమె

1853 లో యూరప్లో పర్యటించింది. 1869 లో ఒక పత్రికలో వ్రాసిన వ్యాసం *ది ట్రూ స్టోరీ ఆఫ్ లార్డ్ బైరన్స్ లైఫ్* లో కవికి తన సోదరి పట్ల అసభ్యమైన ప్రేమ (Incestuous love) ఉందని ఆమె చెప్పింది. 1865 లో *డెడ్ ఏ థేట్ ఆఫ్ ది గ్రేట్ డిస్కల్ శ్యాంప్* లో బానిస విధానం వల్ల క్షీణిస్తున్న సమాజాన్ని స్టాప్ చిత్రించింది. *అట్లాంటిక్ మంత్రి* ప్రారంభంలో ఆమె రచనలకు పట్టుకొమ్మ అయింది. ఆమె సోదరుడు హెన్రీ కార్డ్ బీచర్ సంపాదకుడుగా ఉన్న న్యూయార్క్లోని *ఇండిపెండెంట్* పత్రికలోనూ, తరువాత క్రిస్టియన్ యూనియన్ లోనూ ఆమె రచనలు ప్రచురించబడ్డాయి.

తరువాతి కాలంలో విద్యావంతురాలుగా, నవలా రచయిత్రిగా ఆమె పేరు గడించింది. ఆమె రచించిన *ది మిన్స్టర్స్ వూయింగ్ మిక్కిలి* ప్రశస్తి పొందింది. సామాజిక జీవితాన్ని బాగా అధ్యయనం చేసి తన నవలలలోనూ, వ్యాసాలలోనూ ప్రతిబింబింప చేసింది. మతపరమైన పద్యాల సంకలనాన్ని ఆమె ప్రచురించింది. పి.ల.నా.

స్ప్రింగ్ బెర్న్, (యోహాన్) ఆగస్ట్ (1849-1912)

: స్వీడిష్ నాటకకర్త, నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత. మనస్తత్వశాస్త్రాన్ని, స్వాభావిక వాదాలను రంగరించి యూరప్ నాటకరంగంలో అభివ్యక్తి వాద (Expressionist) నాటకాన్ని సృష్టించాడు. *ది ఫౌడర్* (1887), *మిన్ జూలీ* (1888), *కెడిటర్స్* (1888), *ఏ డ్రీమ్ ఫ్లే* (1902), *ది ప్రోస్ట్ సోనటా* (1907) లు ఇతని రచనలలో ముఖ్యమైనవి.

ఇతని తండ్రి 'కార్ల్ ఆస్కర్ స్ప్రింగ్ బెర్న్' బలికి చెడినవాడు. ఇతని బాల్యంలో అనుభవించిన దారిద్ర్యం, ఉద్యోగం, సంరక్షణ రాహిత్యం, అవ్వగారి మతమౌఢ్యం, తృణీకారాలను తన ఆత్మకథ *జన్ స్ట్రెక్వెన్సాన్స్ సన్* (సేవకుని కుమారుడు 1886-87) లో అభివర్ణించాడు. ఆయన ఉప్పు విశ్వవిద్యాలయంలో చదివాడు. కాని ఎలాంటి డిగ్రీ తీసుకోలేదు. జీవనోపాధికై స్టాక్ హోంలో స్వచ్ఛంద పాత్రికేయుడుగా ఉన్నాడు. ఈ కాలంలో తన మొదటి ప్రధాన రచన అయిన చారిత్రక నాటకం *మ్యాస్టర్ బలోఫ్* (1872) పూర్తిచేయడానికి ప్రయత్నించాడు. ఇది స్వీడెన్ సంస్కరణలపై ఆధారపడిన రచన. దీనిమీద *షేక్స్ పియర్ హెన్రిక్ ఇబ్సెన్*ల ప్రభావం అధికంగా ఉంది. ఈ నాటకాన్ని 'రాయల్ థియేటర్' తిరస్కరించినందున అతనిలో నిరాశంతో పాటు, ఆధికారిక వ్యవస్థపట్ల,

సంప్రదాయాలపట్ల తిరస్కారం ఎక్కువ అయింది. తరువాత దీనిని స్వీడెన్ లో మొదటి ఆధునిక నాటకంగా గుర్తించారు. ఆ విధంగా ఆయనకు నాటక కర్తగా గుర్తింపు రావడానికి కొంత జాప్యం జరిగింది.

1874 లో రాయల్ టైబిలిక్ టైబిరియన్ అయాడు. స్టాక్ హోం సమాజంలోని అవకతవకలను వ్యంగ్యంగా చిత్రిస్తూ తన తొలి నవల *ది రెడ్ రూమ్* రచించాడు. ఇది స్వీడెన్ నవలా రంగానికి ప్రథమం కావడం వల్ల ఆయనకు ఎక్కువ ప్రచారం లభించింది. సమాజాన్ని విమర్శిస్తూ 1881 లో *లక్సీ పీటర్స్ బ్రూవెల్* ను రచించాడు. 1883 లో *డెబ్ న్యా రికెట్* (నవ్య సామ్రాజ్యం) ను వ్రాశాడు. ఇందులో కూడా నాటి స్వీడెన్ సమాజాన్ని వ్యంగ్యంగా వర్ణించాడు. ఇదే కాలంలో *ది ఫాదర్, మిస్ జూలీ, ది క్రెడిటర్స్* ను సమకాలిక సమాజాచారాలపై తిరుగుబాటు చేస్తూ రచించాడు. నాటకాలలో క్రొత్త ధోరణులను, సంభాషణా శైలిని, రంగస్థల అలంకరణను ప్రవేశపెట్టాడు. ఇవి యూరపియన్ నాటకరంగంలో కొత్త ఉద్యమానికి దారితీశాయి. ఈ దశలోనే *పీపుల్స్ ఆఫ్ హెమ్స్* కూడా వెలువడింది.

1889 లో స్వీడెన్ తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఏకాకిగా దుఃఖమయ జీవితం గడిపాడు. అయినప్పటికీ ఆధునిక స్వీడెన్ సాహిత్యానికి పట్టుగొమ్మ అయాడు. తాగుడుకు బానిస అయినందున స్థిరమైన ఉద్యోగం సంపాదించలేక పోయాడు. మానసిక, శారీరక వత్తిడుల వల్ల, మానసిక చాంచల్యం వల్ల ఆయన తన మనస్సును ఆధ్యాత్మికత వైపు మళ్లించాడు. ఈ కాలంలో ఆధ్యాత్మికతమీద, రసవాదంపైన ప్రయోగాలు జరిపాడు.

మార్మికవాదంపై గల క్రొత్త నమ్మకం అతనిని తిరిగి రచయితగా మలచింది. తత్ఫలితంగా *డమాస్కుస్* నాటకాన్ని మూడు భాగాలలో రచించాడు. అందులో తనను తను ఆధ్యాత్మిక ప్రశాంతి కోసం అన్వేషించే అపరిచిత వ్యక్తిగా వర్ణించుకొన్నాడు.

స్ట్రీండ్ బెర్గ్ స్వీడెన్ కు తిరిగి వచ్చిన తరువాత మరణించే వరకు స్టాక్ హోంలో నివసించాడు. ఈ కాలంలోని రచనలలో *గుస్తావ్ వాసా* అనే చారిత్రక నాటకం పాత్ర పోషణకు, సంభాషణా వైచిత్ర్యం పేరుపొందింది.

స్ట్రీండ్ బెర్గ్ తన మూడవ వివాహాన్ని 'చలికాలంలో వసంతం' అని వర్ణించుకొన్నాడు. ఈ వివాహం *ది డాన్స్ ఆఫ్ డెత్*, *ఏ డ్రీం ఫ్రే* నాటకాలకు, *ఎన్సా* (ఒంటరి) అనే ఆత్మకథకు ప్రేరణ ఇచ్చింది. స్వర్ణ ఫోనోర్ (నల్ల బ్యాంకర్) ను 1907 లో రచించాడు.

చివరి నాటకాలలో తన జీవితాన్ని సంకేత ప్రాయంగా చిత్రించుకొన్నాడు.

స్ట్రీండ్ బెర్గ్ 1877 ప్రాంతంలో సిరిషాన్ ఎస్సెన్ ను వివాహమాడి 1891 లో విడాకు లిచ్చాడు. ఆపైన 1892 ప్రాంతాలలో ఆస్ట్రీలియన్ పత్రికలో పనిచేసే ఫ్రీడా ఉప్లా అనే ఆమెను వివాహం చేసుకొని 1895 లో విడిపోయాడు. 1901 లో నార్వే చలన చిత్ర తారను పెళ్లిచేసుకొని 1904 లో విడాకులు తీసుకున్నాడు. తన జీవితంలో ఎక్కువ కాలం స్ట్రీండ్ బెర్గ్ విదేశాలలోనే గడిపాడు.

పి.ల.నా.

స్ఫీరీ, స్ట్యూడెంట్ (1179-1241) : ఐస్లాండ్ దేశపు కవి, చరిత్ర రచయిత, సామంతుడు, ప్రోజ్ ఎడ్డా గ్రంథ రచయిత. ఐస్లాండ్ దేశంలో కుటుంబ గాథలలో మిక్కిలి ప్రశస్తమైన *ఎగిల్స్ శాగా* కూడా బహుశః ఇతడే రచించి ఉండవచ్చు నని భావిస్తున్నారు.

ఎగిల్స్ శాగా లోని కథా నాయకుడు, మహాకవి అయిన ఎగిల్ స్కాలాక్రిమ్స్ వంశానికి చెందిన స్ఫీరీ మూడేళ్ల వయస్సు నుండి 'ఓడీ' లో ఐస్లాండ్ లోని ప్రధాన సామంతుడైన జాన్ లాక్సన్ ఇంటిలో పెరిగాడు. ఆ లాక్సన్ ఐస్లాండ్ చరిత్ర రచయితలలో మనకు తెలిసినంతలో మొట్టమొదటివాడు. ఆయన నుంచే స్ఫీరీ ఐస్లాండ్ క్ సంప్రదాయాన్ని గూర్చి, యూరపియన్ విశాల దృక్పథాన్ని గూర్చి ప్రగాఢమైన విజ్ఞానాన్ని సంపాదించాడు.

1199 లో స్ఫీరీ వారసత్వంగా పెద్ద ఆస్తిని పొందిన ఒక యువతిని వివాహమాడి భూములూ, అధికారం ఆర్జింప సాగాడు. 1206 లో అతడు రెయిక్ జెహోల్స్ లో స్థిరపడ్డాడు. అక్కడే 1223 నుంచి 1235 వరకూ అతడు తన రచన లన్నీ రచించాడు. 1215-18 మధ్య, 1222-32 మధ్య స్ఫీరీ ఐస్లాండ్ క్ హైకోర్టుకు ప్రెసిడెంటుగా వ్యవహరించాడు. 1218 లో నార్వే రాజు నాల్గవ హాకోన్ ఆహ్వానం మీద అతడు నార్వేను సందర్శించాడు. స్వీడెన్ లోని సంపన్న కుటుంబాలను కూడా అతడు సందర్శించాడు.

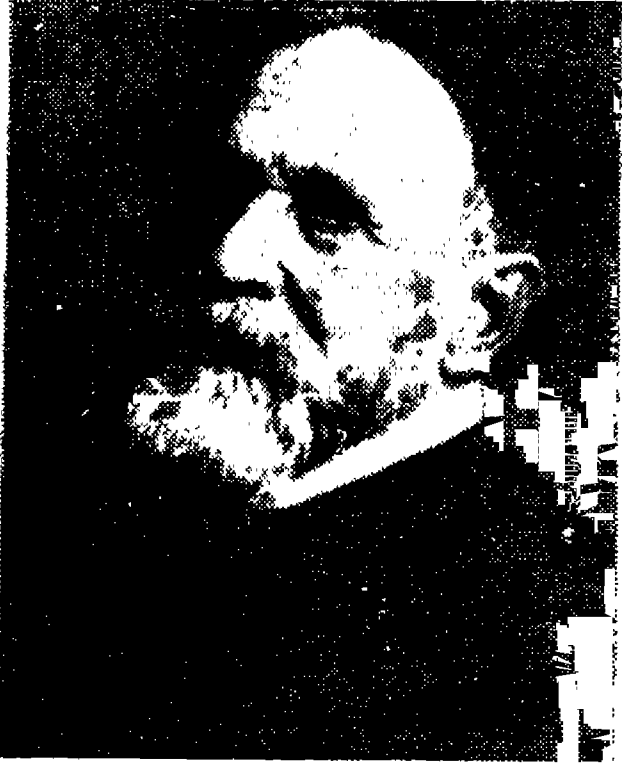
రాజకీయాలలో ప్రవేశించి స్ఫీరీ దేశబహిష్కృతుడై, 1237 లో నార్వేలో తలదాచుకోవలసి వచ్చింది. 1239 లో అతడు ఐస్లాండ్ కు తిరిగి వచ్చి హాకోన్ రాజు ఆదేశం మీద తన అల్లుడైన గిస్సూర్ తోర్వల్డ్సన్ చేత హత్య చేయబడ్డాడు.

స్ఫీరీ రచనలు వాటి పరిధి దృష్ట్యా, ప్రామాణికత దృష్ట్యా విశేష ప్రశస్తి సంపాదించాయి. ప్రోజ్ ఎడ్డా

సాహిత్య శాస్త్రానికి (Poetics) సంబంధించిన రచన. స్పెర్సీ సెంట్ ఓలఫ్ ఆఫ్ నార్వే జీవిత చరిత్రను కూడా రచించి, నార్వేజియన్ రాజుల చరిత్ర అయిన హైమ్స్ క్రోంగా లో దానిని చేర్చాడు.

బొ.శ్రీ.

స్పైట్టెలర్, కార్ల్ (1845-1924) : దార్శనిక భావన (Visionary imagination) కల స్విస్ కవి. 1919 వ

సంవత్సరపు నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత. నిరాశా పూరిత రచనలు చేసినా వీరోచిత కావ్యాలు కూడా వెలువరించాడు. ఆయన రష్యా, ఫిన్లాండ్ లలో 8 సంవత్సరాలపాటు ప్రైవేటు ట్యూటరుగా పనిచేశాడు. ప్రొమిథీసి

యస్ ఉండే ఎపిమిథీసియస్ అనే పౌరాణిక ఇతిహాసం రచించాడు. దీని ఆంగ్లానువాదం 1931 లో వెలువడింది. ఆయన అధ్యాపకత్వం సాగిస్తూ, పత్రికారంగంలో పని చేస్తూ వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలలో రచనలు సాగించి, ప్రజలలో పేరు గడించాడు 1892 లో వారసత్వరీత్యా ఆస్తి సంక్రమించడంవల్ల ఆయన టాజెర్న్ లో స్థిరపడి సృజనాత్మక రచనలకు తన జీవితం అంకితం చేశాడు. ఆయన రెండవ రచన అయిన ఇతిహాస కావ్యం రెడ్ ఓవిం పీషె ఫ్రులింగ్ ను 1900-05 ప్రాంతంలో రచించాడు. దీనిని 1910 లో పునస్సంశోధించి ప్రచురించాడు. ఈ కావ్యానికే 1919 వ సంవత్సరపు నోబెల్ బహుమతి లభించింది. ఆయన చివరి రోజులు తన మొదటి రచనలను తిరిగి వ్రాయడంలోనే గడచిపోయాయి.

ఆయన నడిమి వయసులో అనేక కావ్యాలు వెలువడ్డాయి. 1883 లో ఎక్స్ట్రాముండేనా అనే పద్యకావ్యం రచించాడు. ఆయన రచించిన 7 విశ్వగాథల (కాస్మిక్ మిత్) ను బాలాడెన్ (1896) లో పొందుపరచాడు. లిటరారిషే గెబ్లి స్సే (సాహిత్య నీతి కథల) ను 1889 లో రచించాడు. అంతేకాక వ్యుటరింగె (సీతాకోక చిలుకలు) ను 1889 లోనూ, గ్రాస్ ఉండే గ్లాకెన్ లెడర్ ను 1906 లో గేయగాథలుగాను వ్రాశాడు. డై మడ్చెన్ ఫీండె ను 1907 లోనూ, డెర్ లెఫ్టెనెంట్ నాటకాంత

నవల 1898లోను వెలువడ్డాయి. 1906 లో రచించిన ఇమేజ్ నవలలో సృజనాత్మక దర్శనానికి, మధ్య తరగతి విలువలకు నడుమ తనలో సాగుతున్న సంఘర్షణలను మిక్కిలి నిశితంగా వివరించాడు. రాజకీయాల ప్రభావితమైన, యుద్ధంలో జర్మన్ ను ఏక పార్టీకంగా సమర్థించే దృష్టికి వ్యతిరేకంగా రచనలు 1914 లో చేశాడు. 1928 లో స్పైట్టెలర్ సెల్టెక్స్ పొయెమ్స్ ఆంగ్లంలోకి అనుదితమయ్యాయి.

పి.ల.నా.

స్పెన్సర్, ఎడ్మండ్ (1552-1599) : ఆంగ్ల కవి. ది ఫెయిరీ క్వీన్ రచయిత. బాల్యంలో పేదరికాన్ని అనుభవించాడు. మర్రెంట్ టేలర్స్ గ్రామర్ స్కూలులో చదువుకొన్నాడు. అక్కడ లాటిన్, హిబ్రూ, గ్రీకు భాషలను, సంగీతాన్ని అభ్యసించాడు. పాఠశాలలో ఉచిత భోజన సదుపాయాలు పొందే బాలునిగా గుర్తింపు పొందాడు. 1573 లో పట్టభద్రుడయ్యాడు. కళాశాలలో లాటిన్, ప్రాచీన అలంకార శాస్త్రం, తర్కం, దర్శనశాస్త్రం చదువు కొన్నాడు. మాస్టరు డిగ్రీలో గ్రీకు భాష, సాహిత్యం, అంక గణితం, రేఖాగణితం, టాలమీ ఖగోళశాస్త్రం చదువుకొన్నాడు., 1574 లో కేంబ్రిడ్జి వదలి వెళ్లి, 1756 లో ఎం.ఏ డిగ్రీ తీసుకొన్నాడు.

కేంబ్రిడ్జిలో ఇతనికి పండితుడు, చతురుడు, ప్రాచీన ఆధునిక సాహిత్యాలలోని నిష్ణాతుడైన గేబ్రియల్ హార్వే మిత్రుడు అయ్యాడు. కేంబ్రిడ్జిలో చదువుకొన్న చదువు తరువాతి రచనలకి భూమిక అయింది.

వర్జిల్, లుడోవిక్ అరియోస్టో, టూర్కూట్ టాసోల రచనలను, ఇటలీ, ఫ్రాన్సులలో వచ్చిన ప్రకృతి చిత్రణ కవిత్వాలను చదవి ఉండకపోతే ది ఫెయిరీ క్వీన్, ది షెప్డర్డ్ కాలెండర్ లను రచించగలిగి ఉండేవాడు కాదు.

స్పెన్సరు రచించిన ఉత్తమ కావ్యం ఫెయిరీ క్వీన్ అది జాతీయ జీవన స్రవంతిని ప్రతిబింబింపజేసే ఉత్తమ రచన. దీనిలోని వ్యంగ్యం అంత సులభంగా అర్థం కాదు. లలిత లలిత పదబంధాలతో సుందర చిత్రాలను తీర్చిదిద్దాడు. దీనిలో హితబోధ ఉంది. ఈ కావ్యంలో ఈయన రచించిన తొమ్మిది పాదాల పద్యభాగానికి ఆయన పేరిట 'స్పెన్సీరియన్ శ్లాంజా' అని పేరు పెట్టారు. తరువాతి కవులు బైరన్, కీట్స్, టెన్నిసన్ వంటివారీ శ్లాంజాలను విరివిగా వాడుకొన్నారు.

స్పెన్సరు రచించిన మరొక కావ్యం ది షెప్డర్డ్ కాలెండర్ (1579). ఇది ఆంగ్ల సాహిత్య పునరుజ్జీవనానికి నాంది పలికింది. ఇది దేశభక్తి ప్రధాన కావ్యం.

కవితా వస్తువు కొత్తది కాదు. కాని పాత కొత్తల మేలు కలయిక లాగా పాతపదాలను, కొత్త వ్యావహారిక పదాలను మేళవించి సజీవ భాషలో కవిత్వం వ్రాశాడు. కావ్యంలోని 12 కాండల (ఎకలోగ్స్) కు సంవత్సరంలోని 12 మాసాలు సంకేతాలు. ఇదే కాలంలోనే హిమ్స్ థన్ ఆనర్ ఆఫ్ లవ్ అండ్ బ్యూటీ ని రచించాడు. ఇందులో ప్లేటోనిక్ ప్రేమ భావాన్ని సమన్వయపరచాడు. 1951 లో కంపెయింట్స్ ను రచించాడు.

ది టీయర్స్ ఆఫ్ మ్యూజిక్ వంటి సామాజిక విమర్శన కావ్యాలను వెలువరించాడు. సర్ ఫిలిప్స్ సిడ్నీ మరణం పట్ల ఆస్ట్రేలియన్ అనే స్మృతి కావ్యం రచించాడు. 1589 లో లండన్ లోని అనుభవాలను కాలిన్ క్లాబ్ కం హోం అగెన్ అనే ప్రకృతి చిత్రణ కావ్యంలో వర్ణించాడు. సిడ్నీ కావ్యాలకు ప్రచారం కలిగించడం వీటన్నిటికంటే ప్రధానమైనది.

స్నేహితు కవులకు కవి. అతని రచనా వైశిష్ట్యం భావనాశక్తి, ఔన్నత్యం మిక్కిలి ప్రశంసనీయం. ఇతని రచనలోని గాన మాధుర్యం, పద లాలిత్యం పాఠకులను స్వప్నలోకాలలో విహరింపజేస్తాయి. రచన ధారాశుద్ధి కలిగి, చాసరులోని పద లాలిత్యాన్ని అలవరచుకొన్నట్లు కనిపిస్తుంది.

పి.ల.నా.

స్మాలెట్, టోబియాస్ (1721-1771) :

ఆంగ్ల నవలా రచయిత, పత్రికా రచ

యిత, వైద్యుడు. వ్యంగ్యాత్మక నవలా రచనకు, వాస్తవ రచనలకు ప్రసిద్ధి చెందాడు. సాహ సోపేత కృత్యాలను వర్ణించడంతో పాటు, భావోద్రేక తను ప్రదర్శించాడు. 1727-28 లో డంబర్టన్ గ్రామర్ స్కూల్లోనూ, గ్లాస్గోలోని సర్జన్లు

విశ్వవిద్యాలయంలోనూ చదివాడు. గ్లాస్గోలోని సర్జన్లు విలియం స్టైరింగ్, జాన్ గోల్డ్స్లీ దగ్గర శిష్యురికం చేశాడు. అయితే 1739 లో విశ్వవిద్యాలయం నుంచి డిగ్రీ తీసుకోకుండానే లండన్ వెళ్లాడు. 1750 లో ఎం.డి. డిగ్రీ తీసుకున్నాడు. ఆయన గ్రీకు భాష, గణితశాస్త్రం,

నీతిశాస్త్రం, ప్రాకృతిక దర్శనశాస్త్రం, తర్కం, సాహిత్యం చదివాడు.

1740 లో రాయల్ నౌకాదళంలో వైద్యుడుగా నియమితుడయ్యాడు. జమైకా వంటి దీవులను సందర్శించాడు.

1748 లో రొడరిక్ రాండం ను రచించాడు. దీనిలో రచయిత ఆత్మకథ ఎక్కువగా ప్రతిబింబించింది. నావికుల జీవితం ఎక్కువగా వర్ణితమయింది. ఈ నవలలోని మార్గన్, టాం బౌలింగ్ పాత్రలు పాఠకుల హృదయంలో చెరగని ముద్రలు వేస్తాయి. పెరిగ్రిన్ పికిల్ లో చిత్రణ అందంగా లేదు. సాహస కృత్యాల వర్ణన ఎక్కువగా ఉన్నప్పటికీ ఏకత్వం కొరవడింది. కథా చిత్రణ శక్తిమంతంగా లేదు. హంఫ్రీ క్లీంకర్ (1771) ను లేఖ రూపంగా రచించాడు. ఇది జీవితంలో చరమ దశలో రచించినందున పరిణతి, అనుభవం, రచనా ధోరణిలో మార్పు కనిపిస్తాయి. కథా వస్తువులేనప్పటికీ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో విదేశీ పర్యటన, ఆ నాటి అభిరుచులు, చమత్కారాలు కనిపిస్తాయి.

1756 లో ది క్రిటికల్ రివ్యూ పత్రికకు సంపాదకుడు అయ్యాడు. 1758 లో 58 సంపుటాల యూనివర్సల్ హిస్టరీ కి ప్రధాన సంపాదకుడు అయ్యాడు. అందులో ఆయన కొన్ని వ్యాసాలు - ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, ఇటలీ దేశాలను రచించారు. బ్రిటిష్ మాగజైనుకు సంపాదకుడుగా ఉన్నపుడు తన నవల సర్ లాన్స్లోబ్ గ్రేవ్స్ ను ధారావాహికగా ప్రచురించాడు. ది బ్రిటన్ వారపత్రికకు సంపాదకుడు అయ్యాడు. 8 సంపుటాలలో ప్రెజెంట్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆల్ నేషన్స్ ను రచిస్తూ, వోల్టేర్ రచనలను 36 సంపుటాలుగా అనువదించాడు. 1752 లో ప్రచురించిన ఏన్ ఎస్సే ఆన్ ది ఎక్స్టర్నల్ యూజ్ ఆఫ్ వాటర్ మిక్కిలి ప్రఖ్యాతి పొందింది.

పి.ల.నా.

స్మిత్, ఏ.జె.ఎం. (1902-1980) : కెనడా కవి, సంకలనకర్త, విమర్శకుడు, 1920-30 దశకంలో కెనడా కవిత్వాన్ని పునరుద్ధరించిన ఉద్యమ నాయకుడు.

మాంట్రీల్ లోని మిక్సిగిల్ విశ్వవిద్యాలయంలో డిగ్రీ చదువుతున్నపుడు మెక్గిల్ ఫోర్ నెట్లీ రివ్యూ (1925-27) ను స్థాపించి దాని సంపాదకత్వ బాధ్యతలు వహించాడు. ఇది కెనడా సాహిత్యంలోని ప్రాంతీయ తత్వానికి విముక్తి కల్పించడానికి అంకితమైన మొదటి పత్రిక. కెనడా యువ రచయితలు అంతర్జాతీయ దృష్టిని, విశాల దృక్పథాన్ని పెంపొందించుకోవాలని, ఉన్నత సాహిత్య ప్రమాణాలను

అలవరుచుకోవాలని ఆయన ప్రోత్సహించాడు. ఆయన 1932 లో ఎడింబరో విశ్వవిద్యాలయం నుండి డాక్టర్ పట్టా తీసుకొన్నాడు. ఆయన అమెరికాలో మిచిగన్ స్టేట్ విశ్వవిద్యాలయం (1936-72) లో పనిచేశాడు. 1941 లో అమెరికా పౌరస్వత్వం తీసుకొన్నాడు.

ది బుక్ ఆఫ్ కెనెడియన్ పాయిట్రీ (1943) సంకలనం మొదలుకొని అనేక కవితా సంకలనాల పరంపరలో కెనడా సాహిత్యాన్ని ఎంతో విజ్ఞతతో పరిశీలిస్తున్నందున ఆయన ఆధునిక కెనడా సాహిత్య విమర్శకు మైలురాయి అయ్యాడు. ది బ్లాస్టెడ్ పైన్ (1957), మోడర్న్ కెనెడియన్ వెర్స్ ఇన్ ఇంగ్లీష్ అండ్ ఫ్రెంచ్ (1967), ది కలోనియల్ సెంచరీ (1973) మొదలైనవి స్మిత్ అనంతరకాలంలో ప్రచురించిన కవితా సంకలనాలు. న్యూస్ ఆఫ్ ది ఫోనిక్స్ (1943) కల్టైకెడ్ పాయిమ్స్ (1967) లో స్మిత్ స్వీయ కవితలు సంకలితం అయ్యాయి. అతని కవితలలో చక్కని శిల్పం కనిపిస్తుంది.

పి.ల.నా.

స్యూటోనియస్ (69-122) : రోమన్ చరిత్ర రచయిత, పురావస్తు పరిశోధకుడు. రోమను ప్రధాన సాహిత్యపరుల జీవిత చరిత్రను సంగ్రహంగా డె విరిస్ ఇల్లస్ట్రిబస్ అనే సంకలనంగాను, డె విటా నీజరం అనే పెరుతో నీజరు జీవిత చరిత్రను రచించాడు. రెండో పుస్తకంలో 11 మంది రాజుల కుంభకోణాలను, బాధ్యతా రాహిత్యాన్ని వర్ణించడం వల్ల అతనికి విశేషఖ్యాతి లభించింది.

ప్లినీతో కలసి చదువుకొన్నాడు. ఆయన ద్వారా మిలిటరీలో ఉద్యోగం సంపాదించాడు. ఆయనతో పాటు మిషనరీగా ఆసియామైనర్లో పర్యటించాడు. ప్లినీ మరణం తరువాత స్యూటోనియస్కు సెప్టిషియస్ క్లార్స్ అనే మరో పోషకుడు దొరికాడు. ఈయనకు ది విటా నీజరం ను స్యూటోనియస్ అంకితం ఇచ్చాడు. హోపీయన్ మహారాజు, సింహాసనం అధిష్టించిన (117) వెంటనే స్యూటోనియస్ ఇంపీరియల్ సర్వీసులో చేరి రోమన్ లైబ్రరీల కంట్రోలరుగాను, అభిలేఖాగారం సంరక్షకుడుగానూ, మహారాజుకు సాంస్కృతిక విషయాల సలహాదారుగానూ పనిచేసి ఉండవచ్చును. 121 లో ఇంపీరియల్ కరెస్పాండెన్స్ సెక్రటరీగా ఉన్నతపదవి పొంది, 122 లో కోర్టు నియమాలను నిరాదరించినందున పదవీచ్యుతుడు అయి ఉండవచ్చును. అటు పిమ్మట తన జీవితాన్ని స్యూటోనియస్ సాహిత్య రచనలకు అంకితం చేశాడు.

స్యూటోనియస్ రచనలు ఎక్కువగా పురా వస్తు పరిశోధనకు సంబంధించినవి. అయినా రోమన్ సామ్రాజ్యానికి చెందిన ప్రముఖ రచయితల వంశ వృక్షాలను తెలిపే మిక్కిలి ప్రామాణిక గ్రంథం డె విరిస్ ఇల్లస్ట్రిబస్ ను కూడా ఆయన రచించాడు. దీనిలో కొంత భాగం మాత్రమే లభ్యమవుతున్నది. హోరేస్, లూకాస్, థెరెన్స్, వర్జిల్ వంటి ప్రముఖ రచయితల జీవిత వాస్తవాలను ఈ గ్రంథాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని నిర్ణయించాడు.

జూలియస్ నీజరు నుండి డామిషియన్ వరకు గల రాజుల చరిత్రను డె విటా నీజరం లో వర్ణించాడు. తద్వారా రోమన్ సమాజపు, నైతిక, రాజకీయ దోషాలను నిశితంగా విమర్శించాడు. జీవిత చరిత్రలను ఒక క్రమపద్ధతిలో రచించాడు. రాజవంశ చరిత్ర సింహాసనం అధిష్టించక పూర్వపు జీవితం, ప్రజల అభిప్రాయం, వ్యక్తి గత జీవితం, స్వరూపం, వ్యక్తిత్వం, మరణం వంటి అధ్యాయాలుగా విభజించి జీవిత చరిత్రలను రచించాడు. కుంభకోణాలు, అవినీతులను లోతుగా స్పృశించాడు కాని రాజ్యం, అభివృద్ధి, పాలన, రక్షణ వంటి వాటిని ఎక్కువగా వివరించలేదు. రోమన్ ప్రజా జీవితం, సంప్రదాయాల దృష్ట్యా ఆయా రాజుల ప్రమాణాల దృష్ట్యా వ్యక్తిత్వాలను నిరూపించాడు. డె విటా నీజరం ఒక ఉద్వేగాత్మకమైన రచన.

పి.ల.నా.

స్లోవాక్, జూలియజ్ (1809-49) : పోలిష్ కవి, రచయిత, నాటకకర్త. భావకవిత్వోద్యమంలో పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించిన ఈ కవి భావము, భాష, శిల్పం మొదలైన విషయాలలో ఎన్నోకొత్త ప్రయోగాలు చేశాడు.

జూలియజ్ తండ్రి విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రొఫెసరు లిథూనియాలోని విలినియస్లో 1829 వరకు చదువుకొని, తల్లి మాట మేరకు వార్సాలోని ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో ఆర్థిక శాఖాధికారిగా జూలియజ్ ఉద్యోగంలో చేరాడు. కాని అతనిలోని సాహిత్య పిపాస, కవితా రచనల పట్ల ఆసక్తి జూలియజ్ను ఆ ఉద్యోగంలో కొనసాగనీయలేదు. 1830 లో ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి, పారిస్, లండన్ దేశాలు పర్యటించాడు. 1833-35 సంవత్సరాలలో స్విట్జర్లాండు, ఇటలీ దేశాలు చూసినప్పుడు కలిగిన స్ఫూర్తితో స్విట్జర్లాండులో అన్న ప్రేమ గీతాన్ని వ్రాశాడు. అది ఆయన మరణానంతరం ప్రచురించబడింది. ఇదే సమయంలో ప్రఖ్యాత ఆంగ్లకవి బైరన్ వ్రాసిన చైల్డ్ హెరాల్డ్ ని అనుసరించి కూడా అతడు గేయ కవిత్వం వ్రాశాడు. దీనిపేరు వాయేజ్

టు ది హోలీ లాండ్ పోలండులో ఏర్పడిన రాజకీయ సంక్షోభం వల్ల దేశం వదలి జూలియజ్ పారిస్‌లో తలదాచుకున్నాడు. ఆ రోజులలో పోలండులో ఉన్న తన తల్లికి ఆయన వ్రాసిన లేఖలు మంచి సాహిత్యానికి మచ్చుతునుకలుగా భావించబడుతున్నాయి.

స్లోవాక్ వ్రాసిన మరి కొన్ని రచనలు: 1838లో వచన కవిత్వం, 1847 లో ది స్పీరిట్ కింగ్ అన్న కవితా సంపుటి. షేక్స్పియర్ రచనలు, గ్రీకు రోమన్ రచయితల నాటకాలు ఇతణ్ణి చాలా ప్రభావితం చేశాయి. అప్పట్లో ఆయన వ్రాసిన లిల్లా వెనెడా (1840) నాటకాలు ఇప్పటికీ పోలండులో ప్రదర్శింపబడి ప్రేక్షకుల ఆదరణ పొందుతున్నాయి. పోలండులోని యువ రచయితలకు స్లోవాక్ నాటకాలు నేటికీ మార్గదర్శకాలు.

స్వీన్బర్న్, అల్లెర్నాన్ చార్లెస్ (1837-1909) : స్వీన్బర్న్ భార్య

ప్రఖ్యాత ఆంగ్లకవి, విమర్శకుడు. విక్టోరియన్ కవుల తరువాత 'ఫ్రీ రాఫ్ లైట్ మూవ్ మెంట్' కాలంలో కలం పట్టినవారిలో ముఖ్యమైనవాడు. కవితా శిల్పంలో క్రొత్తపోకడలు సృష్టించి ప్రయోగాలు చేశాడు. అంత్య ప్రాసలకు

ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం వల్ల ఇతని కవితలలో సంగీతం వినిపిస్తుంది. తనదే అయిన బాణీలో వ్రాశాడు. పదాల పొందికలో చిత్రాలు, రంగుల విన్యాసాలు కనిపిస్తాయి. ఇతనిపైన మాజినీ, విక్టర్ హ్యూగోల ప్రభావం బాగా ఉంది. స్వీన్బర్న్ నాస్తికుడు. మనిషికి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం ఉండాలని నమ్మినవాడు. ఈయన రచనలలో స్వేచ్ఛా కాంక్ష స్పష్టంగా కనబడుతుంది.

లండన్‌లో జన్మించిన స్వీన్బర్న్ తన బాల్యాన్ని వైట్ దీవిలోనూ, తాతగారి ఎస్టేట్ నార్తంబర్‌లాండ్ లోనూ గడిపాడు. ఈటన్ కళాశాలలో చేరి 1860 వ సంవత్సరంలో చదువు పూర్తిచేయకుండానే బయట బడ్డాడు. ప్రిరాఫైల్‌ల ప్రభావంతో బర్న్స్, విలియమ్

మోరిస్, దాంతే, గ్రేబ్రియల్ రోసెట్టీ మొదలైన వారితో కలసి రచనలు చేశాడు. గొప్ప వంశంలో పుట్టినవాడనని ఎంతో గర్వంగా చెప్పకొనే స్వీన్బర్న్ ఆయన తండ్రి సంపాదన మీదే కాలక్షేపం చేస్తూ సాహిత్యమే వ్యాపకంగా చాలా ఏళ్ళు గడిపాడు. స్వీన్బర్న్ కు పేరు తెచ్చిన పుస్తకం అట్లాంటా ఇన్ కాల్డిడన్ (1865). కవితలు-గేయాల సంపుటి 1866 లో ప్రచురించబడింది. స్వేచ్ఛను ఉద్బోధిస్తూ వ్రాసిన దేశభక్తి గేయాలు: సాంగ్స్ బిఫోర్ సన్‌రైస్ (1871). దీని రెండవ భాగం మరొక సంపుటిగా 1878 లో వెలువడింది. స్వీన్బర్న్ ఇటాలియన్ నాయకుడు మాజినీని కలుసుకొన్న సంఘటనలు, ఆయన సిద్ధాంతాల ప్రభావం ఈ గేయాలలో కనిస్తాయి. ఈ సమయంలో స్వీన్బర్న్ ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బ తింది. ఆవేశం పాలు ఎక్కువై, ఆయన మనస్తత్వంలో వచ్చిన మార్పు ఆయన ఆరోగ్యంమీద కూడా ప్రభావం చూపింది. ఫిట్స్ రావడం మొదలయ్యింది. ఆ తరువాత ముప్పై ఏళ్ళ జీవితం అతని స్నేహితుడు థియోడర్ వాట్స్ డంటన్ గార్డియన్‌గా ది పైన్స్ అన్న ప్రాంతంలో గడిపాడు. స్నేహితుడు థియోడర్ ఆధ్వర్యంలో ఆరోగ్యం కాపాడుకొంటూ, భోజనం విషయంలో జాగ్రత్త వహించి సాహిత్య సృష్టి చేసి, 23 సంపుటలలో కవితలు, నాటకాలు, వ్యాసాలు ప్రచురించాడు. వీటిలో ఎస్సేస్ అండ్ స్టడీస్ (1875) షేక్స్పియర్, విక్టర్ హ్యూగో, బెన్ జాన్సన్‌లపై వ్రాసిన సమగ్ర వ్యాసాలు ముఖ్యమైనవి.

స్వీట్స్, జోనాథన్ (1667-1745) : భార్య ప్రముఖ తండ్రి మరణం

నంతరం జన్మించిన స్వీట్స్ మేనమామల దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడి పెరిగాడు. తల్లి తండ్రుల ప్రేమ, ఇంటి వాతావరణం కరువైన స్వీట్స్ కు ఒక విధమైన ఆత్మ న్యూనతాభావం (inferiority complex) ఉండేది.

ఇర్లండ్‌లోని ప్రసిద్ధిగాంచిన కిల్ కెన్నీ స్కూలులోనూ,

డబ్లిన్ లోని ట్రీనిటీ కాలేజీలోనూ చదువుకొనే అవకాశం కలిగింది. కాని చదువులో అతనికి ఎక్కువ ఆసక్తి కలుగ లేదు. దీనికి కారణం ఇంట్లో కరువైన ప్రేమానురాగాలు, చుట్టాలు చూసిన చిన్నచూపు అని తరువాత అతడు తన ఆత్మకథలో వ్రాసుకొన్నాడు. 1686 లో బి.ఏ. పట్టా పుచ్చుకొన్నాడు. ఎమ్.ఏ. చదువుతున్న రోజులలో అతని విప్లవాత్మక భావాలు తోటి విద్యార్థులను పెడత్రోవ పట్టించేవిగా ఉన్నవని నిర్ణయించి కాలేజీ నుండి అతణ్ణి బహిష్కరించారు. ఆ తరువాత తల్లిని కలుసుకొని, దూరపు బంధువైన సర్. విలియమ్ టెంపుల్ ఇంట్లో తల దాచుకొన్నాడు. సాహితీవేత్త, విమర్శకుడు అయిన విలియం టెంపుల్ స్విట్జర్లాండ్ లోని ప్రతిభను గుర్తించి మూర్పార్క్ లోని అతనికి తన స్వగృహంలో నివాసం కల్పించాడు. స్విట్జర్ ప్రతిభకు మెరుగులు దిద్ది, అతని ఆలోచనలకు పదును పెట్టినవాడు సర్ టెంపుల్. సర్ విలియం టెంపుల్ సంగ్రహించిన పుస్తకాలన్నీ స్విట్జర్ చదివాడు, అతని వద్ద పనిచేసే అమ్మాయి 'ఎస్టర్ జాన్సన్' అతడు ప్రేమించాడు.

1691-94 లో స్విట్జర్ తన రచనా వ్యాసంగాన్ని ప్రారంభించాడు. ఎన్నో కవితలూ, గేయాలూ వ్రాశాడు. చాలామంది విమర్శించినా యేట్స్ (Yeats) లాంటి ప్రముఖులు మెచ్చుకొనడంతో స్విట్జర్కు ఉత్సాహం పెరిగింది. ఏ టేల్ ఆఫ్ ఏ టుబ్, బాటల్ ఆఫ్ ది బుక్స్ అనే ముఖ్యమైన గ్రంథాలు ఈ కాలంలో ప్రచురించబడ్డాయి గాని అవి స్విట్జర్ పేరు మీద అచ్చు కాలేదు. కొన్ని కారణాల వల్ల స్విట్జర్ తనపేరును గుప్తంగా ఉంచడానికే నిర్ణయించుకొన్నాడు.

సర్ విలియం టెంపుల్ మరణానంతరం స్విట్జర్ జీవితం కొత్తమలుపు తిరిగింది. వ్యంగ్య రచయితగా, పత్రికా విలేఖకుడుగా అతనికి గుర్తింపు వచ్చింది. తరచు ఇంగ్లండు వెళ్ళడం వలన రాజకీయంగా పరపతి పెరిగింది. రాజకీయాలను విమర్శిస్తూ ఈయన వ్రాసిన వ్యాసాలు చాలామందిని ఆకర్షించాయి. ఇంగ్లండులోని అప్పటి ప్రముఖ రాజకీయ పార్టీలు రెండు, విగ్స్ టోరీస్. స్విట్జర్ టోరీస్ పార్టీ పత్రిక ది ఎక్సామినర్ కు సంపాదకత్వం వహించాడు. కాని అతని రచనలు ముఖ్యంగా ది టేల్ ఆఫ్ ది టుబ్ మత సంప్రదాయాలను కించపరిచేదిగా ఉందని, అతడు జన్మతః ఇంగ్లీషువాడు కాదని అతనికి 'డీన్' పదవిని ఇవ్వలేదు.

1714 లో ఇంగ్లండుకు తిరిగి వచ్చిన స్విట్జర్ మళ్ళీ ఇంగ్లండుకు వెళ్ళలేదు. భార్య స్టెల్లాతో స్థిరపడి పూర్తిగా

సాహిత్య నిర్మాణంలో లీన మయ్యాడు. ఇంగ్లండులో పరిచయమైన స్నేహితురాలు 'వనెస్సాకు' కూడా స్విట్జర్ పైన ప్రగాఢమైన ప్రేమ ఉండేది. డ్రీపియర్ లెటర్స్, ఏ మోడెస్ట్ ప్రొపోజల్ అనే పుస్తకాలు ఈ కాలంలో రచించినవే.

స్టెల్లా జనవరి 1728 లో మరణించింది. అప్పటికే స్విట్జర్ ప్రఖ్యాత నవల గల్లివర్స్ ట్రావెల్స్ ప్రచురించ బడింది. ఇది వ్రాయడానికి నాలుగేళ్లు పట్టింది (1721-25). 1739 వరకూ రచనలు చేసిన స్విట్జర్ చివరికాలాన్ని గురించి ఎన్నో కథలు, అపోహలు, ప్రచారంలో ఉన్నాయి. అతనికి మతి భ్రమణం కలిగిందనీ, పక్షవాతం వచ్చిందనీ ప్రతీతి. స్విట్జర్ 1745 అక్టోబరు 19 న డబ్లిన్ లో మరణించాడు. సెయింట్ పాంట్రీక్ కెథెడ్రల్ లో అతని అంత్యక్రియలు జరిగాయి.

భార్య

స్వేవో, ఇటాలో (1861-1928) : నవలాకారుడు, ఇటాలియన్, కథా రచయిత. మనస్తత్వశాస్త్రాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని రచనలు చేయడాన్ని ఈయనే మొదట ప్రారంభించాడు.

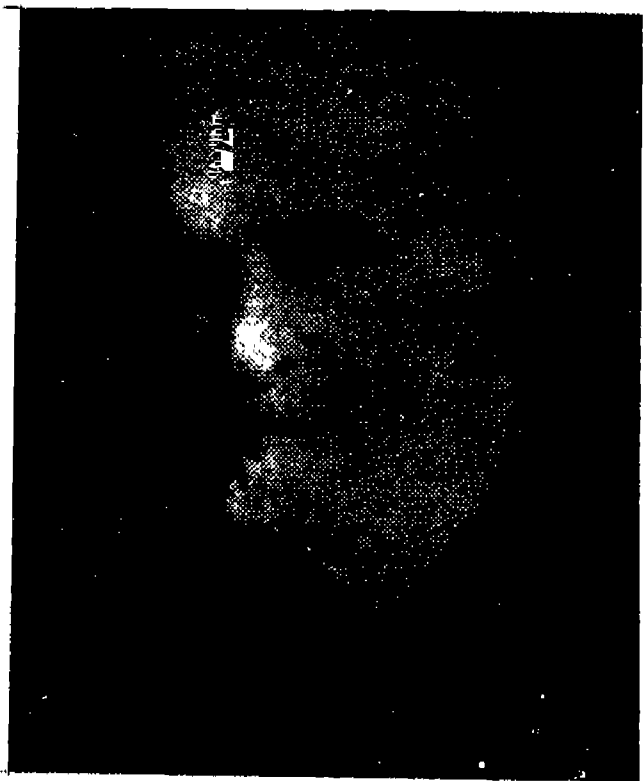
స్వేవో తండ్రి జర్మన్ దేశస్థుడు. తల్లి ఇటాలియన్ దేశస్థురాలు. తండ్రి వ్యాపారం దెబ్బతినడంతో, పన్నెండు డేళ్ళ వయసులోనే చదువుకొనే అవకాశం కోల్పోయాడు. స్వయంకృషితో పైకి వచ్చి ఒక బాంకులో గుమాస్తా ఉద్యోగం సంపాదించుకొని స్వంతంగా చదువుకొంటూ, రచనలు చేయడం మొదలు పెట్టాడు.

స్వేవో మొదటి నవల ఉనావిటా 1892 లో ప్రచురించబడింది. దీనిలో ఒక మేధావి తన జీవితంలో ఆత్మపరిశీలన చేసుకొంటూ, ఆలోచనలలో కొట్టుకుపోతూ ఎలా కష్టపడుతాడో చిత్రించబడింది. కథా సంవిధానంలో కొత్తదన మున్నా, విషయాన్ని విశ్లేషించి చెప్పినా నవలలో ఆమరిక లేదనీ; చెప్పే విధానంలో పొంతన లేదనీ దీని పట్ల విమర్శలు వెలువడ్డాయి. సెనిలిటా అనే రెండవ నవలలో మనిషి అవసాన దశలో పడే బాధలు వర్ణించబడ్డాయి. ఈ రెండు నవలల తరువాత స్వేవో అతని మామగారి వ్యాపారాభివృద్ధిపై దృష్టి కేంద్రీకరించి ఎక్కువగా రచనలు చేయలేదు.

వ్యాపార రీత్యా ఇంగ్లండు వెళ్లినపుడు ప్రసిద్ధ ఆంగ్ల నవలారచయిత జేమ్స్ జాయ్స్ తో పరిచయమైంది. ఆ పరిచయం స్నేహంగామారి జాయ్స్ ప్రభావంతో మళ్ళీ స్వేవో రచనలు చేయడం మొదలుపెట్టాడు. స్వేవో లా క్వానియన్స్ దిజెనో అన్న రచన స్వేవోకి చాలా పేరు

తెచ్చిపెట్టింది. ఇది ఫ్రెంచ్, ఇంగ్లీషు భాషలలోకి అనువదించబడి విమర్శకుల మన్ననలు పొందింది. ఈ నవల రెండవ భాగం వ్రాయడానికి పూనుకొన్న కొద్దిరోజులలోనే స్వేవో ఒక రోడ్డు ప్రమాదంలో మరణించాడు. ఈయన మరణానంతరం స్వేవో అసంపూర్తి నవలతో పాటు, కథానికా సంకలనాలు కూడా వెలువడ్డాయి. స్వేవో పేరు ఇటాలియన్ సాహితీ చరిత్రలో ప్రముఖంగా గుర్తించబడింది. *ది నైస్ ఓల్డ్ మాన్ అండ్ ది పెటీ గర్ల్* (1930), *ఎ స్పేస్ ఆన్ ద శాట్లర్ పేజెస్* (1954) కామెడీ (1960) అనే హాస్య నాటికల సంకలనం స్వేవో రచనలలో ముఖ్యమైనవి.

హడ్సన్, డబ్ల్యు. హెచ్. (1841-1922) :

భార్య విలియం హడ్సన్ ప్రఖ్యాత బ్రిటిష్ రచయిత. ప్రకృతి, పక్షులూ ఇతనికి ఇష్టమైన విషయాలు. *గ్రీన్ మాసన్* (పచ్చని ఇల్లు) అన్న పుస్తకం ఇతనికి చాలా ప్రఖ్యాతి కూర్చింది. హడ్సన్ తల్లిదండ్రులు అరైం టీనాలో గ్రోరెల పెంపకం చేసు

కొంటూ ఉండేవారు. హడ్సన్ ఆనాటి అనుభవాలను, చిన్నతనంలో ప్రకృతినుంచి, జీవితంనుంచి నేర్చుకొన్న పరిజ్ఞానాన్ని *ఫార్ ఎవ్ అండ్ లాంగ్ ఎగ్* (1918) అనే పుస్తకంలో వివరించాడు. పదిహేనేళ్ళకే ఆరోగ్యం దెబ్బతిని, తల్లిదండ్రుల్ని పోగొట్టుకొని కొన్నేళ్లు ఏ లక్ష్యంలేకుండా తిరిగాడు. పేదరికం, అనారోగ్యం భయపెట్టినందున ఒక తోడు కావాలనుకొని 1876 లో తనకంటే వయస్సులో పెద్దదయిన స్త్రీని వివాహం చేసుకొన్నాడు.

రచనా వ్యాసంగం మొదలు పెట్టిన కొత్తలో దక్షిణ అమెరికా నేపథ్యంలో చేసిన రచనలు చాలా మామూలుగా ఉన్నాయి. పాత్రల చిత్రణ అంత గొప్పగా లేకపోయినా, ప్రకృతి వర్ణనలు అద్భుతంగా ఉన్నాయి. అప్పట్లో వీటికి అంతగా ప్రచారం లభించలేదు. హడ్సన్ వ్రాసిన మొదటి నవల *ది పర్పుల్ లాండ్ దట్ ఇంగ్లండ్ లాస్ట్*

(The Purple Land that England Lost) (1885), రెండు భాగాలుగా వచ్చింది. ఆ తరువాత చిన్నవీ, పెద్దవీ చాలా కథలు వ్రాశాడు. *గ్రీన్ మాసన్* లోని ప్రేమకథలో సగం పక్షి సగం స్త్రీ రూపంలో రీమా అనే పాత్రను సృష్టించాడు. దీని ప్రభావం, పాత్రచిత్రణ చాలామందిని ఆకట్టుకుంది. 1925 లో లండన్ లోని హైడ్ పార్క్ లో మ్యూజియం నిర్మించినపుడు ఈ రీమా శిల్పాన్ని హడ్సన్ స్మృతి చిహ్నంగా అక్కడ ప్రతిష్ఠించారు.

హడ్సన్ కి చాలామంది రచయితలతో పరిచయం ఉండేది. జోసెఫ్ కాన్రాడ్, ఫోర్డ్, ఎడ్వార్డ్ గార్నెట్, జార్జ్ గిన్నింగ్ వీరిలో ముఖ్యులు. ఇంగ్లండ్ దేశంలోని పల్లె ప్రాంతాలలోని అక్కడి ప్రకృతి వర్ణనలతో చేసిన రచనలు చాలా ప్రజాదరణ పొందాయి.

హడ్సన్ ఇతర రచనలు: *ఏ ఫూట్ ఇన్ ఇంగ్లండు* (1909), *ఏ షెవర్స్ లెవ్* (1910), *డెడ్ మాన్స్ పాక్*, *ఏ ట్రావలర్ ఇన్ లిటిల్ థింగ్స్* (1921), *ఏ హింద్ ఇన్ రిచ్ మండ్ పార్క్* (1922). తన రచన ప్రకృతికి దగ్గరగా ఉండాలని నమ్మి, ఆ పంథాలో రచనలు చేసి పేరు తెచ్చుకొన్న రచయిత హడ్సన్.

హెన్రీ, లీ (1784-1859) : ప్రముఖ ఆంగ్ల రచయిత. పత్రికా రచనలు సాహిత్య ప్రక్రియగా పరిగణించబడ్డ రోజులలో మంచి సాహితీ విలువలతో కూడిన పత్రికలు నడిపిన ఘనత 'లీ హంట్' ది. విమర్శన వ్యాసాలు, కవితలు వ్రాసి పేరు తెచ్చుకొన్న లీ హంట్ ప్రఖ్యాత ఆంగ్ల భావకవులు షెల్లీ, కీట్స్ లకు బాగా కావలసినవాడు. ఈయన కవితలలో *అబూబెన్ ఆడమ్*, *జెన్నీ క్విస్ట్* అన్నవి బహుళ ప్రాచుర్యం పొందాయి.

గొప్పకవి అనేపేరు లేకపోయినా లీ హంట్ ఆత్మకథ (1850) *లార్డ్ బైరన్ అతని సమకాలీనులు* (1828) అనే రచనలు బాగా ప్రజాదరణ పొంది తోటికవుల మెప్పును గడించాయి. రాజకీయాలలో అభిరుచి లేకపోయినా పత్రికా విలేఖకుడుగా రచయితలను బేరీజు వేయడంలో ఆందోళన చేయి అనిపించుకొన్నాడు.

1801 లో ప్రచురించబడిన లీ హంట్ కవితా సంపుటి *జులెనెలియా* ఇతనికి ఇటాలియన్ సాహిత్యం పట్ల ఉన్న మక్కువను ప్రతిబింబిస్తుంది. కీట్స్ ప్రభావంతో వ్రాసిన కవితలు *ది స్టోరీ ఆఫ్ రిమిని* (1816). పద్దెనిమిదో శతాబ్దంలో భావ ప్రాధాన్యంతో వ్రాసిన *ఫ్రీవర్స్* ను ఇతడు మళ్ళీ ప్రచారంలోకి తేవాలనుకొన్నాడు. లీ హంట్ ప్రభావం కీట్స్ మీద కూడా ఉంది. పదాలలో భావుకత,

రంగులు, చిత్రాల నిర్మాణం, ఇటాలియన్ కవితాశైలి లీ హంట్ నుండి కీట్స్ నేర్చుకొన్నాడు.

ఎగ్జామినర్ అనే పత్రికను లీ హంట్ తన తమ్ముడు జాన్ హంట్ తో కలసి నడిపేవాడు. ఆ పత్రికలో బానిసత్వం రూపుమాపాలని వాదిస్తూ, పార్లమెంటునీ, చర్చినీ విమర్శిస్తూ వ్రాసిన వ్యాసాలు న్యాయసమ్మతమైనవి కావని అప్పటి ప్రభుత్వం లీ హంట్ ను బైదులో పెట్టింది. జైలులో ఉంటూనే తన రచనా వ్యాసంగాన్ని ఒక ఉద్యమంగా అతడుకొనసాగించాడు. 1817 లో విడుదలయ్యాక కీట్స్ ద్వారా లీ హంట్ కి 'షెల్లీతో కూడా పరిచయం కలిగింది. బ్లాక్ వుడ్స్ మేగజైన్ అనే పత్రికలో భావకవిత్వాన్ని ఖండిస్తూ, విమర్శిస్తూ ప్రచురించిన వ్యాసాలకు ఎగ్జామినర్ ప్రతివిమర్శ ప్రచురించింది.

లీ హంట్ కి లలిత కళలపట్ల, నాటకరంగం పట్ల చక్కటి అవగాహన ఉండేది. ఇమేజినేషన్ అండ్ ఫాన్సీ (1844) చక్కని విమర్శనా కావ్యంగా పేరు తెచ్చుకుంది. ది కంపానియన్, ఇండికేటర్ లాటి పత్రికల్లో కూడా మంచి రచనలు ప్రచురించిన లీ హంట్ చివరివరకూ పత్రికా రంగంలో కృషిచేసి మంచిపేరు తెచ్చుకొన్నాడు.

భాగ్యవి

హఫిజ్ (1325/26-1389/90) : 14 వ శతాబ్దికి చెందిన గొప్ప పర్షియన్ కవి. ఈయన సాంప్రదాయికమైన, మతపరమైన విద్యను అభ్యసించి ఖురాన్ గ్రంథంపై ఉపన్యాసాలు చేసేవాడు. షిరాజ్ లోని రాజుల ఆశ్రయంలో ఎన్నో ఉద్గ్రంథాలకు వివరణలు, వ్యాఖ్యానాలు వ్రాశాడు.

సూఫీమత సిద్ధాంతాలను గాఢంగా నమ్మిన హఫిజ్ ఆత్మ పరమాత్మల ఐక్యాన్ని గురించి ప్రచారం చేశాడు. 1368 లో రాజానుగ్రహం కోల్పోయి, ఇరవై ఏళ్ళ పాటు స్వతంత్రంగా రచనలు చేశాడు. ఇతని రచనలలో అప్పటి షిరాజ్ లోని రాజకీయాలు, చారిత్రక సంఘటనలు, సామాజిక పరిస్థితులపై వర్ణనలు విశేషంగా కనబడతాయి.

ప్రస్తుతం బహుళ ప్రాచుర్యంలో ఉన్న గజల్స్ ని మొట్టమొదటిసారిగా వ్రాసిన కవి హఫిజ్. ఆరు నుండి పదిహేను పంక్తులను మించకుండా చిన్నకవితలో ఒక భావాన్ని చెప్పి మరొక రెండు పంక్తులలో అన్నిటినీ కలిపి క్లుప్తంగా చెప్పడం ఈ గజల్ కవితలోని ప్రత్యేకత. మధువు, ఆనందం, స్వేచ్ఛా ప్రణయం ఈ గజల్ కవితలకు కవితా వస్తువులు. పాడుకొనడానికి వీలుగా, అందరికీ అర్థమయే భాషలో వ్రాసిన ఈ కవితలు ఎంతో ప్రజాదరణ పొందాయి. మోసాన్నీ, స్వార్థాన్నీ నిరసిస్తూ

దైనందిన అనుభవాలనే దైవికంగా కూడా చూడవచ్చునని హఫిజ్ చెప్పినమాటలు సూఫీ మత సిద్ధాంతాలను ప్రతిఫలిస్తాయి. ఈయన కవితలు అన్ని భాషలలోనూ అనువదించబడ్డాయి. ది దివాన్ (1891) యూబై హఫిజ్ కవితలు (1947) అనేవి హఫిజ్ ఆంగ్లానువాదాలు.

భాగ్యవి

హమ్మన్, నట్ పెడెర్సన్ (1859-1952) :

నార్వే దేశానికి చెందిన నవలా రచయిత, నాటక కర్త, కవి. 1920 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి విజేత. 1859 ఆగస్టు 4 నాడు నార్వేలోని 'లోమ్' లో అతడు జన్మించాడు. నవకాల్పనికోద్యమానికి ఇతడు నాయకుడు. ఈ శతాబ్దారంభంలో నవలను అవధులు మీరుతున్న వాస్తవికతా చిత్రణ నుండి విడిపించి, తిరిగి కవితా స్పర్శతో కూడిన శైలికి, కమనీయ భావనకు ఈయన స్థానం కల్పించాడు. సామాన్య కర్షక కుటుంబానికి చెందిన ఇతడు క్రమబద్ధమైన విద్యాభ్యాసానికి నోచుకోలేదు. 19 వ ఏటనే రచనా వ్యాసంగం ప్రారంభించాడు. రెండు సార్లు అమెరికా వెళ్ళి, చిల్లర ఉద్యోగాలు చేసి వచ్చాడు.

ప్రచురితమైన తొలి రచన 1890 లో వ్రాసిన సుల్ట్ అనే నవల. తరువాత 1899 లో హంగర్ అనే నవల అచ్చయింది. నార్వే దేశంలో ఆకటితో అలమటిస్తున్న ఒక యువరచయిత జీవితం సుల్ట్ నవల లోని ఇతివృత్తం. అప్పటి నార్వేజియన్ నవలలలోని సాంఘిక వాస్తవికతకు అది భిన్నంగా ఉన్నది. ఆ నవలలో కనిపించే దృక్పథంలోని నవ్యత, భావానుగుణమైన రమణీయశైలి యూరపియన్ రచయితలను స్పందింపజేశాయి. వారికి ఆరాధ్యులైన ఇబ్సెన్, టాల్ స్టాయ్ వంటి రచయితలను విమర్శిస్తూ హమ్మన్ ఎన్నో ఉపన్యాసా లిచ్చాడు. ధారావాహికంగా యావజ్జీవితం రచనలు చేశాడు. అతని నవలలలో కథానాయకులు సాంఘిక చైతన్యం లేనివారు, ప్రగతి అంటే హరించని వారు. తిరిగి సహజ సుందరమైన గ్రామీణ జీవితమే వాంఛనీయమని విశ్వసించేవారు. ఈ ధోరణి 1917 లో వెలువడిన మార్క్సెగ్రోడ్ లోనూ, 1920 లో వచ్చిన గ్రోత్ ఆఫ్ ది సాయిల్ లోనూ స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఆధునిక పాశ్చాత్య నాగరకతకు అతడు వ్యతిరేక. వ్యక్తి ప్రాధాన్యవాది కావటం వల్ల రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో జర్మన్లు నార్వేను ఆక్రమించుకొన్నప్పుడు అతడు వారిని సమర్థించాడు. యుద్ధం ముగిసిన తరువాత అతనిని దేశద్రోహిగా పరిగణించి, అతనికి జైలు శిక్ష విధించారు. కాని వయోవృద్ధుడని విడిచి పెట్టారు.

అతడు నాజీలతో సహకరించటం వల్ల అతని ఖ్యాతికి దెబ్బ తగిలింది. కాని, 1952 లో అతడు మరణించిన తరువాత విమర్శకులు అతని రచనల విశిష్టతను తిరిగి గుర్తించారు. అనువాదాల ద్వారా తిరిగి అతని రచనలు వివిధ భాషలలో లభ్యమవుతూ, జనాదరణ పొందుతూ వచ్చాయి. బుద్ధి పూర్వకంగా హేతువాదాన్ని అతడు వ్యతిరేకించటం, అతని స్వచ్ఛందమైన, సరళమైన శైలి, యూరప్ ఖండంలో ఎందరో రచయితలను ఆకరించాయి. మాక్సిం గోర్కీ, థామస్ మన్, ఐజాక్ బషేవిస్ సింగర్ వంటి రచయితలు అతనిని నవలా రచనలో సిద్ధహస్తు డని మెచ్చుకొన్నారు.

నాగరాజ్, అ.రా.కృ.

హవెల్స్, విలియం డీన్ (1837-1920):

అమెరికన్ నవలా రచయిత, విమర్శకుడు, సాహిత్యంలో వాస్తవికతా వాద ప్రవక్త.

19 వ శతాబ్దపు ఉత్తరార్ధంలోని అమెరికన్ రచయితలలో ప్రముఖుడు. మార్క్ ట్వేయ్, హెన్రీ జేమ్స్లకు సన్నిహిత మిత్రుడు, సలహాదారుడు. ఈయన తండ్రి సంచార

ముద్రాపకుడు, పత్రికా సంపాదకుడు. హవెల్స్ బాల్యం ఒహియో పట్టణంలో గడిచింది. ఆయన 'టైప్ సెట్టర్' గా జీవితం ప్రారంభించి, విలేజుకుడుగా స్థిరపడ్డాడు. ఈ కాలంలో జర్మన్, శ్పానిష్ భాషలను స్వయంగా నేర్చుకొని, వాటిలో ప్రావీణ్యం గడించాడు. అంతేకాక ఇంగ్లీషు మహాకావ్యాలను చదివాడు. ది అట్లాంటిక్ మంత్లీ పత్రికలో కవితలు ప్రచురించాడు. 1860 లో అబ్రహం లింకన్ జీవిత చరిత్ర రచించాడు. దానిద్వారా ఆయనకు న్యూ ఇంగ్లాండులో పర్యటించడానికి కావలసిన ఆర్థిక సహాయం లభించింది. ఈ పర్యటనలో ప్రముఖ సాహితీ వేత్తలను కలుసుకున్నాడు. అట్టివారిలో ది అట్లాంటిక్ మంత్లీ సంపాదకుడు జేమ్స్ రస్సెల్ లోవెల్ను ప్రధానంగా పేర్కొనవచ్చును. అంతేకాక ఆలివర్ వెండెల్ హోమ్స్, హోతోర్న్, ఎమర్సన్ మొదలైన వారిని కూడా చెప్పవచ్చు.

ఆయన 1861-65 లో వెనిస్లో రాజదూతగా ఉన్నాడు. ఈ కాలంలో ఆయన వివాహం చేసుకున్నాడు. అమెరికాకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత ది అట్లాంటిక్ మంత్లీ సహాయ సంపాదకుడు (1866-71) గానూ, సంపాదకుడు (1871-81) గానూ పనిచేశాడు. ఆయన తన సమకాలికులతో నిర్మోహమాటంగా వ్యవహరించేవాడు. జేమ్స్ హెన్రీలోని గొప్పతనాన్ని గుర్తించాడు. మార్క్ ట్వేయిన్ను కళాకారునిగా పసికట్టాడు.

మధ్య తరగతి జీవితాన్ని వర్ణిస్తూ దేర్ వెడ్డింగ్ జర్నీ (వారి వివాహయాత్ర-1872) ఏ ఛాన్స్ అక్యంటెన్స్ (1873) అనే వాస్తవికతా వాద నవలలు రచించాడు. ఏ మోడరన్ ఇన్స్టాన్స్ (1882) అనే నవల అతి శయోక్తితో కూడిన రచన. ది రైజ్ ఆఫ్ సిలాస్ లఫమ్ (1885) నవల అతనికి మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించింది. ఇందులో స్వయంశక్తితో బోస్టన్ సమాజస్థాయికి ఎదిగిన వ్యక్తి జీవితం వర్ణితమయింది. అన్నీ కీల్బర్నీ (1888) లోను, ఏ హజార్డ్ ఆఫ్ న్యూ ఫార్చూన్స్ (1890) లోనూ అతనిని సమూలంగా కలచివేసిన సామాజిక విశ్వాసాలు ప్రతిబింబించాయి. వాటిలో న్యూయార్కు జీవితం వర్ణితమయింది.

హవెల్స్ విమర్శనాత్మక రచనలు అనేక మందిని ఆకరించాయి. హామిన్ గార్లాండ్, స్టీఫెన్ క్రేన్, ఫ్రాంక్ నోరిస్ వంటి స్వాభావిక వాద నవలా రచయితలు, ఇస్పెన్జోలా, టాల్స్టాయ్ వంటివారు ఇతని రచనలకు ముగ్ధులయ్యారు.

హోజ్లెట్, విలియమ్ (1778-1830) : ప్రసిద్ధ ఆంగ్ల రచయిత. ఆయనకు ఒక వ్యాస రచయితగా మంచి పేరున్నది.

సాహిత్యపు జిలుగు బెళుకులు లేక సమాజాన్ని నిశితంగా పరిశీలించి, మానవతా దృక్పథంతో మంచి రచనలు చేశాడు. హోజ్ లిట్ విద్యాభ్యాసం అమెరికాలో మొదలైంది. ఇతని తండ్రి అమెరికా తిరుగు

బాటుదార్లకు మద్దతుగా ఉపన్యాసా లిచ్చేవాడు. పదేళ్ళు

వయస్సుప్పుడు హాజ్లిట్ ఏ కారణం వల్లనో నిర్లిప్తత అలవరచుకొన్నాడు. ఎవరితో కలవకుండా, ఒంటరిగా ఎప్పుడూ ఆలోచనలలో మునిగిపోయి ఉండేవాడు. అతని భావాలు చిత్రాలలోనే ఎక్కువ బయటపడేవి. 1802 లో పారిస్ పర్యటన తరువాత హాజ్లిట్ కు మంచి రచయితల సాంగత్యం లభించింది. వారిలో చార్ల్స్ లాంబ్, వర్డ్స్ వర్త్, కార్లిడ్జ్ మున్నగువారు ముఖ్యులు. చార్ల్స్ కుటుంబానికి సన్నిహితురాలైన 'సారా స్టోడ్జ్' ను వివాహం చేసుకొని, ఫిలాసఫీ అధ్యయనం చేస్తూ రచనలు చేసుకొంటూ జీవితం గడిపాడు.

1811 వ సంవత్సరంలోగా ఎన్నో రచనలు చేసి పేరు సంపాదించిన హాజ్లిట్ డబ్బు మాత్రం సంపాదించ లేకపోయాడు. ఫిలాసఫీ గురించి ఉపన్యాసాలు చేస్తూ, మార్టింగ్ క్రానికల్ అనే లండన్ దిన పత్రికకు వ్యాసాలు వ్రాసేవారు. ఏ వ్యూ ఆఫ్ ది ఇంగ్లీష్ స్టేజ్ (ఆంగ్ల నాటక రంగం) అని హాజ్లిట్ వ్రాసిన విమర్శనా వ్యాసావళి 1818 లో వెలువడింది. దాని వెంటనే ది రౌండ్ టేబుల్ అన్న సంపుటి రెండు భాగాలుగా వెలువడింది. షేక్స్ పియర్ పాత్రలను విశ్లేషిస్తూ వ్రాసిన వ్యాస సంపుటి కూడా అప్పుడే ప్రచురించబడింది. హాజ్లిట్ కు అభిమాను లెంతమందో విమర్శకులు కూడా అంతమంది ఉండేవారు. చాలామంది అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించక, ఆ బేదాభిప్రాయాలను గురించి అతడు పత్రికలలో వ్రాసేవాడు. లండన్ మాగజైను ఆయన అభిమాన పత్రిక. హాజ్లిట్ వ్యాసాలు అందులో ఎక్కువగా ప్రచురించబడేవి.

1822 లో హాజ్లిట్ తన భార్యతో విడాకులు తీసుకొని లండన్ లోని తన ఇంటి యజమాని కుమార్తెను పెళ్లి చేసుకోవాలనుకొన్నాడు కాని అది జరుగలేదు. ఈ సంఘటనను గురించి నోట్స్ ఆఫ్ ఏ జెర్మి ఇన్ ఫ్రాన్స్ అండ్ ఇటలీ (1826) అనే పుస్తకంలో హాజ్లిట్ ప్రస్తావించాడు. 1824 లో బ్రిడ్జ్ వాటర్ అనే వితంతువుని వివాహం చేసుకొన్నాడు. కాని హాజ్లిట్ ఎంతో ప్రేమగా చూసుకొనే కొడుకుకూ, ఆమెకూ పడక హాజ్లిట్ మూడేళ్ల తరువాత ఆమెకు విడాకులిచ్చాడు. ఈయనకు పేరు తెచ్చిన రచనలు: టేబిల్ టాక్ (1821), ది ప్లెయిన్ స్వీకర్ (1826), స్కెచెస్ అండ్ ఎస్సేస్ (1829), లిటరరీ రిమెయిన్స్ (1836), వింటర్ స్టోన్ (1850). హాజ్లిట్ మరణానంతరం ఆయన కొడుకు ఆయన రచనలను ప్రచురించాడు.

భార్గవి

హాథార్వ, నథేనియల్ (1804-64) : నథేనియల్ హాథార్వ ప్రఖ్యాత అమెరికన్ నవలా రచయిత. అన్యూపదేశ శైలిలో రచించిన ఈయన రచనలు, చిన్న కథలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రఖ్యాతి గాంచినవి. ది స్కార్లెట్ లెటర్ (1850), ది హౌస్ ఆఫ్ సెవెన్ గేబల్స్ (1851) నథేనియల్ కు పేరు తెచ్చిపెట్టిన రచనలు. ప్రసిద్ధ రచయిత హెర్మెన్ మెల్ వేల్ ఈయన స్నేహితుడు. హాథార్వ రచనల ప్రభావం హెన్రీ జేమ్స్, ఫ్లానెరీ ఓకానర్, రాబర్ట్ పెన్ వారెన్ మొదలైన వారి పైన ఎంతగానో ఉంది అని విమర్శకులు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

హాథార్వ పూర్వకులు చాలా గొప్పగా బ్రతికిన వారనీ, వారి తాత ముత్తాతలు ఒక స్త్రీని అన్యాయంగా శిక్షించి నందుకు ఆమె ఉసురు తగిలి వీరి కుటుంబం చితికి పోయిందనీ చెప్పకొంటారు. నథేనియల్ తండ్రి ఒక ఓడలో కెప్టెన్ గా పనిచేస్తూ మరణించినప్పుడు ఇతనికి నాలుగేళ్ళు. మేనమామలు చేరదీసి పెంచి, బోడన్ కాలేజీలో శిక్షణ ఇప్పించారు. ప్రఖ్యాతకవి హెచ్. డబ్ల్యూ. లాంగ్ ఫెలో ఇతని సహాధ్యాయి. అప్పట్లో ఇతడు వ్రాసిన కథలు ది హోలో ఆఫ్ ది థ్రీ హిల్స్, ఏన్ ఓల్డ్ వుమన్స్ టేల్ (1832) ఇతనికి మంచి పేరు తెచ్చి పెట్టాయి. కాని ఆర్థికంగా ఆదుకోలేదు. యంగ్ గుడ్ మన్ బ్రౌన్ (1835) చేతబడి, తాంత్రిక విద్యలపైన వెలువడిన పుస్తకం. ఇది బాగా అమ్ముడు పోయింది. ఎలాగైనా రచయితగానే స్థిరపడ దలుచుకొని నథేనియల్ తన రచనా వ్యాసంగం కొనసాగించాడు. 1842 లో సోఫియా పీబాడీ అనే అమ్మాయిని వివాహం చేసుకున్నాడు.

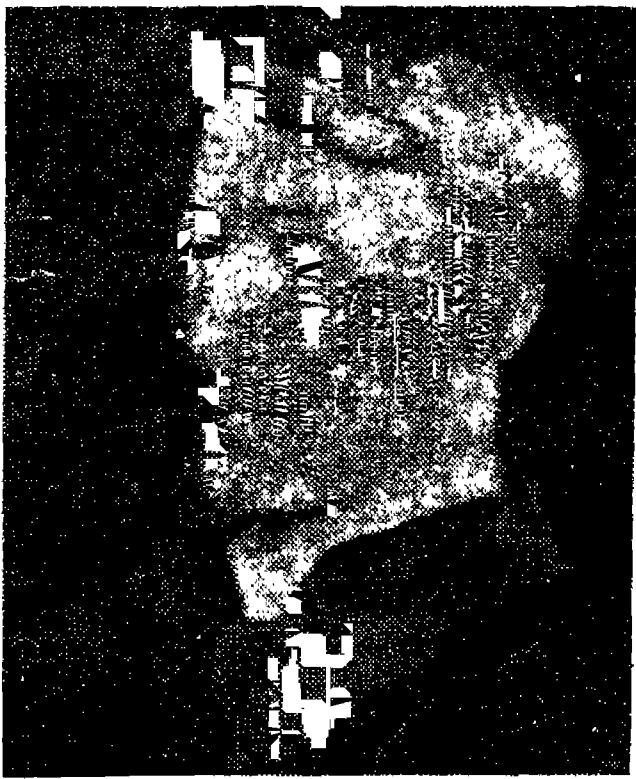
కాన్ కార్డ్ కు మకాం మార్చాక ఆ తరువాతి మూడు ఏళ్ళూ నథేనియల్ జీవితంలో సంతోషంగా గడిపిన రోజులు. అప్పుడు కొన్ని మంచి రచనలు చేశాడు గాని, సతీష్ కు తిరిగి వచ్చాక కొద్ది నెలల వ్యవధిలోనే ది స్కార్లెట్ లెటర్ వ్రాశాడు. ఇందులో తన తల్లి చనిపోయిన సంఘటనలు, విధివశాత్తు విడిపోయిన ప్రేమికుల గాథ, కష్టాలు మనిషిని ఎలా రాటు తేలుస్తాయో అన్న విషయాలు చక్కని శైలిలో వ్రాశాడు. ఆ తరువాత వ్రాసిన పుస్తకం ది హౌస్ ఆఫ్ ది సెవెన్ గేబల్స్ లో నథేనియల్ తమ హాథార్వ వంశంపైన ఉన్న శాపం గురించి ప్రస్తావిస్తాడు. ఈ రెండు పుస్తకాలూ అతనికి రచయితగా మంచి గుర్తింపు తెచ్చాయి.

హెర్మెన్ మెల్ వేల్ స్నేహంతో నథేనియల్ వ్యాసంగం బలం పుంజుకుంది. డబ్బు చేసుకోవాలని, తను

తొందరగా పూర్తి చేయగలిగిన రచనలు అప్పట్లో చాలా చేశాడు. కాని అవి అతనికి పేరు తెచ్చిపెట్టలేదు. వార్తకృంలో ఆరోగ్యం దెబ్బతిని, మతిస్థిమితం లేక, మొదలుపెట్టిన రచనలను పూర్తిచేయలేక నథేనియల్ చాలా మనోవ్యథను అనుభవించి 60 ఏళ్ళవయసులో మరణించాడు.

భార్య

హాస్పిన్స్, జెరార్డ్ మాస్టీ (1844-1889) : విక్టోరియన్ ఆంగ్ల రచయితలలో ప్రముఖుడు. జెసూట్స్

ప్రాప్స్ గా పనిచేసేవాడు. 1918 వరకూ ఆయన రచన లేవీ ముద్రింపబడక పోయినా ఒక తరం కవులను ప్రభావితం చేసిన మహాకవి హాస్పిన్స్. హావా య్ దీవులలో ఆంగ్లేయుల ప్రతినిధిగా ఆంగ్లికన్ చర్చి వ్యవహారాలు

చూస్తున్న హాస్పిన్స్ తొమ్మిది మంది సంతానంలో జెరార్డ్ పెద్దవాడు. చిన్నప్పటినుండి చదువులో మరుకుగా ఉండి, బహుమతులు తెచ్చుకొంటూ, స్కాలర్ షిప్ సంపాదించుకొని ఆక్స్ ఫర్డ్ లో చదువుకొన్నాడు. చదువు కొనే రోజులలోనే క్లాసిక్స్ చదవడం, కవితలు వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. ఆంగ్లికన్, రోమన్ కేథలిక్ చర్చల వివాదాలలో పాల్గొని జాన్ హెన్రీ న్యూమన్ ప్రభావంతో కేథలిక్కుల వైపు మొగ్గుచూపాడు. 1868 లో ప్రాప్స్ వృత్తిని చేపట్టి, తను వ్రాసిన కవితలను కాలేజీ, తను చేపట్టిన వృత్తికి, కవితలు వ్రాయడానికి పొంతన కుదరదని, మరెప్పుడూ వ్రాయననీ హాస్పిన్స్ ప్రకటించాడు.

1874 లో సెయింట్ బ్యూనోస్ కాలేజ్ (నార్త్ వేల్స్) లో థియాలజీ (మతపరమైన విద్య) చదువు కోడానికి వెళ్ళినపుడు వెల్స్ భాష నేర్చుకొన్నాడు. ఆ భాషలోని మాధుర్యం, అందులోని కవితల ప్రభావం హాస్పిన్స్ మీద పడింది. 1875 లో పడవ మునిగి అందులో ఐదుగురు సన్యాసినులు మునిగిపోయినపుడు, ఆ సంఘటనకు స్పందించి వ్రాసిన కవిత ది రెక్ ఆఫ్ ది డ్యాన్ లాండ్ ఏడేళ్ళుగా కవిత వ్రాయకపోవడం వల్ల అతనిలో గూడుకట్టుకొన్న భావాలు అన్నీ ఆ

కవితలో గుప్పించినట్టుగా ఉంది. ఆ కవిత ప్రచురణకు నోచుకోలేదు. ఆ తరువాత హాస్పిన్స్ ఎన్నో సానెట్స్ వ్రాసి తోటి కవులైన రాబర్ట్ బ్రిడ్జ్, కవెంట్రీ పాల్ మోర్, రిచర్డ్ వాట్సన్ మొదలైన వారికి వినిపించేవాడు. వారందరూ ఆ కవితలలోని వింతవైఖరిని, సంప్రదాయానికి విరుద్ధమైన ఛందస్సులను మెచ్చుకొన్నా, అవి వ్రాతప్రతులుగానే మిగిలిపోయాయి.

1877 లో మతప్రచారకుని వృత్తిని స్వీకరించి లండన్, లివర్ పూల్, ఆక్స్ ఫర్డ్, గ్లాస్గోలోని జెసూట్ చర్చలలో పనిచేశాడు. 1884 లో డబ్లిన్ యూనివర్సిటీలో గ్రీక్ క్లాసిక్స్ ని బోధించడానికి ఆచార్య పదవినిచ్చి అతనిని గౌరవించారు. కాని ఐర్లండు వాతావరణం నచ్చక, నిరాశావాదంలో కారియన్ కంఫర్ట్ అనే సానెట్స్ వ్రాశాడు. ఈ కవితలలో హాస్పిన్స్ మానసిక సంఘర్షణ, స్వప్నంగా కనిపిస్తుంది. కవితలు వ్రాయడంలోనే కాక సంగీతం, చిత్రలేఖనాలలో కూడా ఇతనికి ఆసక్తి ఉండేది. హాస్పిన్స్ స్పీరిట్యుయల్ ఎక్స్ ప్రిజెన్స్ అనే రచన చేస్తూండగా ఆరోగ్యం దెబ్బతిని టైఫాయిడ్ జ్వరంతో మరణించాడు. ఆయన మరణానంతరం రాబర్ట్ బ్రిడ్జ్ హాస్పిన్స్ రచనలను ప్రచురించాడు. 'స్పింగ్ రిథమ్' అనే ప్రత్యేక ఛందస్సును ప్రవేశపెట్టిన కీర్తి హాస్పిన్స్ దే. టి.యస్. ఎలియట్, డిలన్ టామస్, ఆడెన్ వంటి కవులను ఉత్తేజపరిచిన మహాకవి జెరార్డ్ మాస్టీ హాస్పిన్స్.

భార్య

హోప్స్ మన్, గెర్హార్డ్ (1862-1946) : గణనీయమైన పద్య కావ్యాలూ, నవలలూ, నాటకాలూ వ్రాసి, నోబెల్ బహుమతిని అందుకొన్న జర్మన్ రచయిత. జర్మనీ దేశంలోని సైలీషియాలో 1862 నవంబరు 15 నాడు జన్మించాడు. చిన్నప్పుడు చదువు చక్కగా సాగలేదు. సేద్యం చేయటానికి చేసిన ప్రయత్నం కూడా ఫలించలేదు. కొంతకాలం బ్రెస్లావ్ లోని ఆర్ట్స్ ఎకాడమీలో చేరి శిల్పకళను అభ్యసించాడు. దక్షిణప్రాంతంలోని రమణీయ ప్రకృతికీ, నగరాలలో కనిపించే దారిద్ర్యానికీ, విశృంఖల వర్తనకూ నడుమ ఉన్న వ్యత్యాసాన్ని గమనించి అతడు వ్యథ చెందాడు. 1885 లో మేరీ థియనె మన్ అనే యువతిని వివాహమాడిన తరువాత, అతని ఆర్థిక క్లేశాలు తొలగిపోయి, బెర్లిన్ నగరంలో సుఖంగా జీవించటానికి వీలు కలిగింది. తమ భూములలో చమురు గను లున్నట్లు కనుగొన్న తరువాత హఠాత్తుగా సంపన్నులైన కర్షకుల జీవితాలలో కలిగిన నైతిక, భౌతిక పతనం ఇతివృత్తంగా అతడు రచించిన బిఫోర్ డాన్

("సూర్యోదయానికి పూర్వం") అనే నాటకం (1889) అతనికి విశేషంగా కీర్తిని తెచ్చింది. ప్రత్యేకించి ఒక రచనా సంప్రదాయానికి కట్టుబడకపోయినా, హాఫ్మన్ రచనలు వాస్తవికతకు పేరు పొందాయి. తరువాత *ది బీవర్* (1892), *ది బీవర్ కోట్* (1893), *ది ఎస్సెన్స్ ఆఫ్ హునిలా* (1893), *ది సంకెన్ బెల్* (1896) అనే నాటకాలు వెలువడి బహుళ జనాదరణ పొందాయి. ఆ రోజులలోనే అతని వైవాహిక జీవితంలో చిక్కులు పొడసూపాయి. ఒకవంక ఆలుబిడ్డల పట్ల తన కర్తవ్యం నిర్వర్తించవలెననే సంకల్పం, మరొక వంక వయొలిన్ వాదనలో నైపుణ్యం గల మార్గరెట్ మార్చ్చాక్ అనే సుందరాంగిపై వలపు అతనిని సంకటంలో పెట్టాయి. చివరకు 1904 లో ఆమెను వివాహం చేసుకొన్నాడు. 1910 లో *ది ఫూల్ ఇన్ క్లెయిన్ ఇమాన్యుయెల్ క్లీంట్* అనే తాత్త్విక నవల ప్రకటిత మయింది. హాఫ్మన్ రెండు ఇతిహాస కావ్యాలను కూడా వ్రాశాడు.

1912 లో హాఫ్మన్ కు నోబెల్ పురస్కారం లభించింది. మరికొన్ని అంతర్జాతీయ సన్మానాలను కూడా అతడు పొందాడు. ఆక్స్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ అతనికి గౌరవ డాక్టరేట్ డిగ్రీ ప్రదానం చేసింది. నాజీ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చాక, ఆ ప్రభుత్వ విధానాలు తనకు సమ్మతం కాకపోయినా, ఇతర మేధావుల వలె దేశం విడిచి ప్రవాసజీవితం గడపక, కొన్నాళ్లు అనిశ్చిత స్థితిలో కాలం గడిపాడు. 1946 జూన్ 6 నాడు ప్రష్యాలో మరణించాడు.

అ.రా.కృ.

హాఫ్మన్, ఇ.టి.ఎ. (1776-1822) : జర్మన్ రచయిత, సంగీత విద్వాంసుడు, చిత్రకారుడు. ముఖ్యంగా భూత పిశాచాల వంటి అలౌకిక పాత్రలతో అద్భుత, భయానక కథారచనకు ఖ్యాతి గడించినవాడు. అతడు ప్రష్యాలోని కోనిగ్స్ బెర్గ్ లో 1776 జనవరి 24 నాడు జన్మించాడు. న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించి, 1806 లో నెపోలియన్ ప్రష్యాను యుద్ధంలో జయించే వరకూ ప్రష్యన్ లా ఆఫీసర్ గా పనిచేశాడు. తరువాత తనకు అత్యంత ప్రിയమైన సంగీతంపై దృష్టి కేంద్రీకరించి, సంగీత విమర్శకుడుగా, నిర్దేశకుడుగా, సంగీత కార్యక్రమ నిర్వాహకుడుగా వివిధ పదవులను నిర్వహించాడు. ఆ రోజులలోనే *ఆర్లెక్స్* అనే సామూహిక నాట్యాన్ని, *ఉండీన్* (1816) అనే సంగీత నాటకాన్ని కూర్చాడు. అద్భుతమైన, అవాస్తవికమైన సంఘటనలతో కూడిన కథల రచనకు పేరు పొందాడు. తమ వికృత ప్రవృత్తులను వెల్లడించే దుష్ట

పాత్రలు మనుష్యుల జీవితాలలో కలిగించే కల్లోలం ఆ కథలలో ఆకర్షణీయంగా చిత్రించాడు. రెండు నవలలను, 50 పైన కథలను రచించాడు. అయినా, పక్షవాతంతో క్రమంగా దుర్బలుడై 1822 జూన్ 25 న బెర్లిన్ నగరంలో మరణించే వరకూ న్యాయవాదవృత్తిలోనే ఉన్నాడు. హాఫ్మన్ కథల సంపుటాలు ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్స్, అమెరికా దేశాలలో కూడా జనాదరణ పొందాయి. *ది గోల్డెన్ పాట్* అనే కథను థామస్ కార్లెల్ 1827 లోకి "జర్మన్ రొమాన్స్" లోకి అనువదించాడు. నిన్న మొన్నటి వరకు అతని కథలు పునర్ముద్రితం అవుతూ ఉండటం వాని ప్రజాదరణకు నిదర్శనం. ప్రభుత్వోద్యోగిగా తన దైనందిన జీవితానికి, కళామయమైన తన ఆదర్శ జగత్తుకూ మధ్య చెలరేగే సంఘర్షణను అతడు తన కథలలో తరచుగా చిత్రించాడు. వాగ్నర్ వంటి ప్రఖ్యాత నృత్య నాటికా కర్తలు అతని అలౌకిక, భయానక కథల నుండి ఇతివృత్తాలను స్వీకరించటం అతని ప్రతిభను తెలియజేస్తుంది.

అ.రా.కృ.

హాఫ్మన్ స్టాల్, హ్యూగో ఫాన్ (1874-1929): ఆస్ట్రియా దేశపు కవి, నాటకకర్త, వ్యాసకర్త. రిచర్డ్ స్ట్రాస్ అనే జర్మన్ గేయ నాటికా కర్తతో జంటగా వ్రాసిన రచనలకు అంతర్జాతీయ ప్రఖ్యాతి లభించింది. వియెన్నా నగరంలో 1874 ఫిబ్రవరి 1 నాడు జన్మించాడు. న్యాయ శాస్త్రం అభ్యసించాడు. 16 వ ఏట లోరిస్ అనే మారుపేరుతో తన పద్యాలు ప్రకటించాడు. ఆ పద్యా లలోని కావ్యగుణం, శబ్ద మాధుర్యం, స్వప్నలోకాలకు తీసికొనిపోయే పదాల ఇంద్రజాలం వియెన్నాలోనూ, జర్మనీలోనూ సంచలనం కలిగించాయి. అధ్యాపక వృత్తిలో చేరాలని కొన్నాళ్లు భాషాశాస్త్రం అభ్యసించాడు. కాని, 1901 లో వివాహం చేసుకొని స్వచ్ఛంద రచయితగా జీవించాడు. మోరిస్ మాటర్లింక్, రాబర్ట్ బ్రౌనింగ్ ప్రభుత్వ ప్రభావానికి లోనై హాఫ్మన్ స్టాల్ 1891 నుండి 1899 వరకు *గెస్టెర్స్*, *ది డెల్ ఆఫ్ టిషియన్*, *డెల్ అండ్ ది ఫూల్* మొదలైన పద్య నాటికలను రచించాడు. అతని పద్యాల వలెనే ఈ నాటికలు కూడా కావ్య శిల్ప సౌందర్యానికి గణుతి కెక్కినవి. మానవ వ్యక్తిత్వంలో బహి రంతరాల నడుమ, పరిణామానికి, స్థిరత్వానికి నడుమ, క్షణికానికి, నిత్యానికి నడుమ గోచరించే వ్యత్యాసాన్ని అతడు ఆ రచనలలో చిత్రించాడు. 20 వ శతాబ్దం ఆరంభమైన తరువాత అతని దృక్పథంలో కొంత మార్పు వచ్చింది. ప్రతీక వాదపు

పోకడలకు స్వస్తి చెప్పాడు. ప్రాచీన విషాదాంత నాటకాల ఒరవడిలో నాటక రచన సాగించాడు. 1903 లో అతడు రచించిన ఎల్వెక్ట్రా ఈ కోవకు చెందినది. తరువాత స్ట్రాస్తో కలసి రచనలు చేశాడు. ది వుమన్ విథౌట్ ఏ షాడో (1919), హెలెన్ ఇన్ ఈజిప్ట్ (1928), అరబెల్లా (1933) వంటి గేయనాటికలు ఇరువురు చేరి వ్రాసినవి. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసిన తరువాత యూరప్ ఖండపు సభ్యతా సంస్కృతులు విచ్ఛిన్నం కావటం డెర్ టుర్మ్ అనే అతని రాజకీయ నాటకానికి ఇతివృత్తం. అతని రచనలలో కావ్య శిల్పసౌందర్యం సర్వత్ర కనిపిస్తుంది. కాని 20 వ శతాబ్దపు పోకడలు అతనికి నచ్చలేదు. అతడు 1929 జూలై 15 న మరణించాడు.

అ.రా.కృ.

హార్ట్, బ్రెట్ (1836-1902) : అమెరికన్ కథా వాఙ్మయంలో స్థానిక వాతావరణ చిత్రణ పద్ధతి వ్యాప్తి కావటానికి కారకుడైన రచయిత. అసలుపేరు 'ఫ్రాన్సిస్ బ్రెట్ హార్ట్'. న్యూయార్క్ రాష్ట్రంలోని ఆల్బనీలో 1836 ఆగస్టు 25 న జన్మించాడు. న్యూయార్క్ లో చదువుకు న్నాడు. 11 వ ఏటనే అతని పద్యాలు కొన్ని ప్రకటిత మయ్యాయి. 1854 లో అతడు పశ్చిమ ప్రాంతంలోని కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రానికి వెళ్ళాడు. బడిలో చదువుచే పుటం, ముద్రాక్షరశాలలో అక్షరాలు కూర్చటం, మందులు నూరటం, టంకశాలలో ఉద్యోగం, పత్రికలకు రచనలు చేయటం వంటి పనులనేకం నిర్వహించి, శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో నగరంచేరి, అక్కడ వివాహం చేసుకొని, ది గోల్డెన్ ఈరా అనే పత్రికకు వ్యాసాలు, కథలు వ్రాయటం ఆరంభించాడు. ది ఓవర్ లాండ్ అనే మాస పత్రిక రెండవ సంచికలో ది లక్ ఆఫ్ రోరింగ్ క్యాంప్ అండ్ అదర్ స్కెచస్ (1870) అనే అతని కథ ప్రచురితమై అతని రచనా పాటవం వ్యక్తం చేసింది. స్థానిక ప్రజల వేషభాషలు, రీతి నీతులు యథాతథంగా చిత్రించటమే ఆ రచనను అందరూ విశిష్ట మైనదని గుర్తించటానికి కారణం అయింది. అనేకులు అతని శిల్పాన్ని అనుకరించారు. ఆ విధంగానే మాండలికాలలో అతడు వ్రాసిన ఫ్లెయిన్ లాంగ్వేజ్ ఫ్రమ్ ట్రూత్ ఫుల్ జేమ్స్ (1870) అనే పద్య కావ్యం కూడా అటువంటి రచనలకు మార్గదర్శక మయింది.

1871 లో బ్రెట్ హార్ట్ తిరిగి తూర్పు తీరాన ఉన్న బోస్టన్ నగరానికి వెళ్ళాడు. తరువాత విదేశాలకు వెళ్ళాడు. జీవితంలో చివరి 24 సంవత్సరాలు జర్మనీ, స్కాట్లండ్, ఇంగ్లండ్ వంటి విదేశాలలోనే గడపి, లండన్

నగరంలో 1902 మే 5 న మరణించాడు. యావజ్జీవితం కథలు వ్రాస్తూనే ఉన్నాడు. కాని వాటిలో చాలా భాగం అతని మొదటి రచనలకు అనుకరణలే. ఐనా అమెరికన్ కథా వాఙ్మయచరిత్రలో స్థానిక జీవన చిత్రణ శిల్ప నిర్మాతగా అతని కీర్తి నిలచి ఉంటుంది.

అ.రా.కృ.

హార్ట్మన్, వాన్ ఆ (12వ, 13వ శతాబ్దాలు): రాజాస్థాన సంబంధమైన ఇతిహాస కావ్య రచనలో సిద్ధ హస్తుడైన జర్మన్ కవి. అతని రచనల వల్ల అతడు క్రైస్తవశ్రమ పాఠశాలలో విద్యాభ్యాసం చేసి పాండిత్యం గడించాడనీ, స్వేబియన్ ఆస్థానంలో ఉద్యోగిగా ఉన్నాడనీ, క్రైస్తవులకు, మహమ్మదీయులకు నడుమ 1196 లో ఆరవ హెన్రీ నాయకత్వంలో జరిగి, విఫలమైన మత యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడనీ తెలుస్తున్నది. లభ్యం అవుతున్న అతని రచనలలో ఎరెక్, గ్రెగోరియస్, డెర్ ఆర్మె హెయిన్రిచ్, ఇవెయిన్ అనే నాలుగు సుదీర్ఘ కథా కావ్యాలూ, రెండు అన్యపదేశ కావ్యాలూ, 16 గేయాలూ ఉన్నాయి. ఈ గేయాలలో 13 ప్రేమ గీతాలు, మిగిలిన మూడూ మతయుద్ధ పరమైనవి. అతడు గేయాలను మొదట వ్రాసినట్లు, తరువాత అతని రచనలలో అతి ప్రధానమైన కథా కావ్యాలను రచించినట్లు తెలుస్తున్నది. గ్రెగోరియస్, డెర్ ఆర్మె హెయిన్రిచ్ అనే కావ్యాలు రెండూ మత సంబంధమైనవి, ప్రబోధాత్మక మైనవి. హార్ట్మన్ రచనలలో సర్వోత్కృష్టమైనది డెర్ ఆర్మె హెయిన్రిచ్ అనే కావ్యం. నిర్మలవర్తన గల ఒక బాలిక త్యాగశీలం వల్ల ఒక కుష్టువ్యాధిగ్రస్తుడు రోగవి ముక్తుడు కావటం దాని ఇతివృత్తం. లౌకిక ఇతివృత్తాలతో కూడిన ఎరెక్, ఇవెయిన్ అనే కావ్యాలు రాజాస్థానాలకు చెందిన వీరులు తమ వర్తనలో చూపవలసిన నిగ్రహాన్ని, దాక్షిణ్యాన్ని, వక్రమార్గం లోనికి పోయిన వీరులు తిరిగి సభ్యతా సంస్కారాలను అలవరచుకోడాన్ని వర్ణిస్తాయి.

హార్ట్మన్ తన కావ్యాలను ప్రధానంగా నీతి బోధకు ఉపకరణాలుగా పరిగణించాడు. రమణీయమైన శైలి కంటే ఉదాత్తమైన ఇతివృత్తం ముఖ్యమని అతని విశ్వాసం అతని రచనలలో కవితాశిల్ప విన్యాసం కంటే సరళత స్పష్టత ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి.

అ.రా.కృ.

హార్టీ, థామస్ (1840-1928) : ప్రముఖ ఆంగ్ల కవి, సుప్రసిద్ధ 'ప్రాంతీయ' నవలా రచయిత. ఆయన ప్రముఖ నవలలలోని ఇతివృత్తాలకు నేపథ్యం దక్షిణ ఇంగ్లండ్ లోని వెసెక్స్ అనే ఊహకల్పిత మండలం.

ది రిటర్న్ ఆఫ్ ది నేటివ్ (1878), ది మేయర్ ఆఫ్ క్వెన్స్ బ్రిడ్జ్ (1886), టెన్ ఆఫ్ ది డూర్బెల్ విలెస్ (1891), జూడ్ ది అబ్జక్యూర్ (1895) మున్నగు ప్రముఖ నవలల రచయిత.

హార్టీ తండ్రి భవన నిర్మాత; తాపీపనిలో గొప్ప నిపుణుడు. తన తల్లితండ్రులకు కలిగిన నలుగురు సంతానంలో హార్టీ పెద్దవాడు. తన ఎనిమిదవ ఏట హార్టీ బోకాంప్టన్ స్కూలులో చేరాడు. ఒక ఏడాది తరువాత డోర్చెస్టర్లోని స్కూలుకు మారాడు. ఆ స్కూలు హెడ్మాస్టరు గొప్ప లాటిన్ విద్వాంసుడు. ప్రాచీన మహా రచయితలంటే హార్టీకి ఆయన ఎక్కువ ఇష్టం కలిగించాడు. ఆయన బోధనల ప్రభావం హార్టీ రచనలలో కనిపిస్తుంది. 1856 లో స్కూలు చదువుకు హార్టీ స్వస్తి చెప్పి జాన్ హిక్స్ అనే ఒక ఆర్కిటెక్ట్ (భవన నిర్మాణకుశలుడు) వద్ద చేరాడు. ఆ రోజులలోనే హార్టీ విరివిగా పుస్తకాలు చదివాడు.

1862 లో హార్టీ డోర్చెస్టర్ నుండి లండన్ వచ్చి ఆర్థర్ బ్లోమ్ ఫీల్డ్ అనే సుప్రసిద్ధుడైన ఒక ఆర్కిటెక్ట్ వద్ద ఉద్యోగంలో చేరాడు. 1867 వరకూ అక్కడ పనిచేసి, అనారోగ్య కారణాల వలన అతడు తిరిగి డోర్సెట్ చేరుకొని హిక్స్ తో కలసి పనిచేయసాగాడు. లండన్ లో ఉన్న కాలంలో హార్టీ కవిత్వం వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. ఆయన రచించిన న్యూట్రల్ బోన్స్ కు మంచి ప్రశస్తి వచ్చింది.

1867-68 లో హార్టీ తన తొలి నవల ది పూర్ మాన్ అండ్ ది లేడీ రచించాడు. ఇద్దరు ప్రచురణ కర్తలు దాని ప్రచురణకు నిరాకరించారు. ప్రచురితమైన హార్టీ మొదటి నవల డెస్పరేట్ రెమెడీస్ (1871).

1870 లో హార్టీ ఒక ఆర్కిటెక్ట్ సలహా మీద కార్న్ వాల్ లో బోస్ కాసిల్ దగ్గర ఉన్న సెంట్ జూలియట్ కి వెళ్లాడు. అక్కడే అతడు ఎమ్మా లావీనియా గఫర్డ్ ను కలసికొని, అనంతరం ఆమెను వివాహ మాడాడు. 40 ఏళ్ల తరువాత వారి ఆ తొలి కలయికను వెస్ట్రీజెస్ ఆఫ్ ఏన్ ఓల్డ్ ఫ్లేమ్ అనే కవితలో హార్టీ వర్ణించాడు.

డెస్పరేట్ రెమెడీస్ ను తన పేరు పెట్టుకుండా ప్రచురించాడు. 1872 లో హార్టీ లండన్ తిరిగి వచ్చి అండర్ ది గ్రీన్ ఫుడ్ బ్రీ ప్రచురించాడు. ఆ నవలలో కొంత హాస్యాన్ని కూడా హార్టీ జోడించాడు. హార్టీ రచించిన తరువాతి నవల ఏ సెయిర్ ఆఫ్ బ్లూ ఐస్. 1872-73 లో అది ట్రీన్ స్లీ మేగజైన్ లో సీరియల్ గా

వచ్చింది. 1974లో ఫార్ ఫ్రమ్ ది మేడింగ్ క్రౌడ్ అనే నవల పేరు లేకుండా మొదట కార్నహిల్ : మేగజైన్ లో సీరియల్ గా వచ్చింది. అదే మొదటి సారి ఎక్కువగా ప్రజాదరణ పొందిన హార్టీ నవల.

1874 ఆగస్టులో హార్టీ ఎమ్మా గిఫర్డ్ ను వివాహమాడాడు.

1878 నుండి 1895 వరకు హార్టీ జీవితంలో ఉచ్చదశ. ఆ కాలంలోనే ఆయన ప్రధానమైన నవల లన్నీ ప్రచురించబడటం జరిగింది. ది డైనాస్ట్రీ అనే ప్రదర్శించడానికి వీలులేనంత పెద్ద నాటకం 1903-1908 మధ్య వెలువడింది. నెపోలియన్ యుద్ధాలను వర్ణించే ఈ నాటకం 'బ్లాక్ వెర్స్' (వచన పద్యం) లో వ్రాయబడింది. 1910 లో హార్టీని 'ఆర్థర్ ఆఫ్ మెరిట్' ఇచ్చి గౌరవించారు. 1912 నవంబరు 27 న హార్టీ భార్య మరణించింది. భార్య వియోగం వలన అతనికి కలిగిన దుఃఖాన్ని వెబెరిస్ వెస్ట్రీజెయ్ ప్లామే అనే కవితా సంచయంలో హార్టీ ప్రకటించాడు.

1914 లో హార్టీ తన సెక్రటరీ ఫ్లారెన్స్ ఎమిలీ డుగ్ డేల్ ను వివాహమాడాడు. హార్టీ మరణానంతరం ఆమె అతని జీవిత చరిత్రను వ్రాసింది. చనిపోయే వరకూ హార్టీ కవిత్వం వ్రాస్తూనే ఉన్నాడు. ఆయన చితాభస్మం వెస్ట్ మినిస్టర్ ఆబీలో భద్రపరిచారు.

హార్టీ నవలలు అనేకం చలన చిత్రాలుగాను, టెలివిజన్ సీరియల్స్ గాను వెలువడి, నేటికీ ప్రజలను అలరిస్తూనే ఉన్నాయి.

బొ.శ్రీ.

హాలెర్, ఆల్ బ్రెట్ వాన్ (1708-1777) : స్విట్జర్ లాండ్ దేశానికి చెందిన ప్రముఖ జీవశాస్త్రజ్ఞుడు, కవి. జీవ శాస్త్రానికి చెందిన వివిధ శాఖలలో గణనీయమైన శాస్త్రరచనలను ప్రకటించటమే గాక, గ్రంథాదుల ఇతివృత్తాలను శాస్త్రీయ పద్ధతిలో కూర్చటంలో కూడా కృషి చేశాడు. గొట్టన్ గెన్ విశ్వవిద్యాలయంలో 1736 నుండి 1753 వరకు వైద్యశాస్త్రంలో ఆచార్యుడుగా ఉన్నాడు. అక్కడ అతడు సాగించిన పరిశోధనలు ఆధారంగా 8 సంపుటాల్లో ఎలిమెంటా ఫీజియాలజియే కార్పరిస్ హ్యూమాని (1757-66: Physiological Elements of the Human Body) అనే సుప్రసిద్ధ వైద్య గ్రంథాన్ని రచించాడు. హఠాత్తుగా ఆ పదవిని వదిలి తిరిగి స్విట్జర్లాండ్ లోని బెర్న్ నగరానికి వెళ్ళి, అక్కడ వైద్యవృత్తిలో ఉంటూ, పరిశోధనలు కొనసాగిస్తూ, అసంఖ్యాకమైన గ్రంథాలు రచించాడు. స్నాయుశాస్త్రంలో అతడు సాగించిన పరిశోధనలు, ప్రకటించిన రచనలు ఆ రంగంలో నేటి

మన పరిజ్ఞానానికి ప్రాతిపదిక లైనవి. శాస్త్రసంబంధమైన సాహిత్యాన్ని వర్గీకరించి, పట్టికలు సిద్ధంచేయటానికి అతడు కొంతకాలం కృషి చేశాడు. ఈ రచనలవల్ల వైద్య శాస్త్ర వాఙ్మయానికి చాలా ఉపకారం జరిగింది. అతడు కవిత్వ రచనలో కూడా ప్రసిద్ధుడే. డి ఆలైన్ అనే కావ్యం 1732 లో వెలువడింది. దానిలో అతడు వ్యక్తంచేసిన పర్వత ప్రశస్తి జర్మన్ కవితలో ప్రకృతి రామణీయకానికి ప్రాముఖ్యం కలిగించింది.

అ.రా.కృ.

హిస్‌డాయ్, ఇబ్న్ షఫ్రాత్ (10 వ శతాబ్ది): యూదు జాతికి చెందిన వైద్యుడు, అనువాదకుడు, రాజకీయవేత్త. పూర్తిపేరు: 'హిస్‌డాయ్ అబూ యూసఫ్ బెన్ ఈసాక్ బెన్ ఎబ్రా ఇబ్న్ షఫ్రాత్'. స్పెయిన్ దేశంలోని హీబ్రూ సాహిత్యంలో స్వర్ణయుగారంభానికి తోడ్పడిన సాహితీవేత్త. రాజకీయ రంగంలో ముఖ్యమైన దౌత్య కార్యాలను కూడా నిర్వహించినవాడు.

ఉమయ్యద్ ఖలీఫా మూడవ అబ్దుల్ రహమాన్ ఆస్థానంలో వైద్యుడుగా చేరిన తరువాత అరబ్ దేశీయులలో పలుకుబడి గడించాడు. హీబ్రూ, అరబిక్, లాటిన్ భాషలలో ప్రావీణ్యం ఉన్న వాడు. మహమ్మదీయ, క్రైస్తవ పాలకుల మధ్య ముఖ్యమైన రాయబారాలు నిర్వహించాడు. ఒక సందర్భంలో బైజాంటైన్ సామ్రాజ్యంతో సంధి చేసుకోవటానికి కూడా తోడ్పడ్డాడు. బైజాంటైన్ చక్రవర్తి ఆ సందర్భంలో ఖలీఫాకు బహుమతిగా పంపిన ప్రాచీన గ్రీక్ వైద్య గ్రంథాన్ని అరబిక్ భాషలోకి అనువదించడంలో హిస్‌డాయ్ సహాయపడ్డాడు. అబ్దుల్ రహమాన్ మరణానంతరం అతని కొడుకు రెండవ అల్-హకమ్ ఆస్థానంలో ఉంటూ ముఖ్యమైన రాచకార్యాలు నిర్వహించాడు.

స్పెయిన్ దేశంలో యూదు మత వ్యాప్తికి హిస్‌డాయ్ కృషి చేశాడు. దునాష్ బెన్ లబ్రత్, మెనాహెమ్ బెన్ సరూఖ్ వంటి సుప్రసిద్ధ యూదు రచయితలు అతని పోషణలో ఉంటూ, యూదు సాహిత్యం సంపన్నం కావటానికి కారకు లయ్యారు. యూదుజాతి ధర్మశాస్త్రాధ్యయనాన్ని అతడు ప్రోత్సహించాడు. అతడు వ్రాసిన రెండు లేఖలు చారిత్రకంగా చాలా ముఖ్యమైనవి. 16 వ శతాబ్దంలో ప్రకటితమైన ఆ లేఖలు నిజంగా అతడు వ్రాసినవే అని నిర్ధారణ చేయటం జరిగింది.

అ.రా.కృ.

హెక్ట్, బెన్ (1894-1964) : అమెరికన్ నవలా రచయిత, నాటకకర్త, సినీరచయిత. 1920-30 ఘట్ట

పత్రకా రచయితగా మానవత్వంలో ఆసక్తి కలిగించే 'స్కెచ్' అనే ఒక నూతన సాహిత్య ప్రక్రియలో ఆయన సిద్ధహస్తు డయాడు. ఆ తరువాత ఆయన ఒరవడిని ఎందరో అనుసరించారు. ఆయన నాటకం *ది ఫ్రంట్ పేజ్* (1928-ముఖపత్రం) - ఛార్లెస్ మెక్ ఆర్థర్ తో కలసి రచించిన నాటకం - వార్తాపత్రికా ప్రపంచాన్ని పాఠకులకు పరిచయం చేస్తూ, పత్రికా రచయిత స్వరూపాన్ని రచయిత గుర్తించేట్టు చేసింది.

హెక్ట్ ఒక రష్యన్-యూదు వలసదారుల కుటుంబంలో జన్మించాడు. విస్కాన్సిన్ లోని రెసీన్ హైస్కూలులో విద్య పూర్తి చేసి, తరువాత

కళాత్మక, సాహిత్యాత్మక పునరుజ్జీవనంలో చిక్కుకొని ఉన్న చికాగో నగరానికి ఆయన వెళ్లాడు. చికాగో జర్నల్ కు 1910-14 వరకూ రిపోర్టర్ గా పని చేశాడు. తరువాత చికాగో డెయిలీ

న్యూస్ పత్రికకు మారి, ఆ పత్రిక తరపున ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామానంతరం విప్లవ కల్లోలంలో చిక్కుకొని ఉన్న బెర్లిన్ నగరానికి రిపోర్టర్ గా వెళ్లాడు. బెర్లిన్ లోని తన అనుభవాలనే తన మొదటి నవల *ఎరిక్ డార్ట్* (1921) లో ఆయన చిత్రించాడు. *డెయిలీ న్యూస్* పత్రికకు *ఎ థౌజండ్ అండ్ వన్ ఆఫ్ థర్ నూన్స్ ఇన్ చికాగో* (1922-చికాగో నగరంలో 1001 సాయంతనాలు) అనే పేరుతో ఒక కాలమ్ వ్రాసేపాడు.

హెక్ట్ రచించిన *పాంటాజియస్ మల్లారే* (1922) అనే నవలను అశ్లీలంగా ఉందనే ఆరోపణలతో ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొన్నప్పుడు *డెయిలీ న్యూస్* పత్రికనుంచి ఆయనకు ఉద్వాసన చెప్పారు. చికాగోలో స్వచ్ఛంద ప్రవృత్తిగల నవలా రచయిత, కవి 'మాక్స్ వెల్ బోడెన్ హైమ్'తో ఆయనకు సన్నిహిత పరిచయం ఏర్పడింది.

జీవం ఉట్టిపడే తన చికాగో నగర స్మృతులను *గెయిలీ, గెయిలీ* (1963, దాని చలన చిత్రరూపం చికాగో 1969), *లెటర్స్ ఫ్రం బోహీమియా* (1946-బోహీమియా నుంచి వ్రాసిన లేఖలు), తన ఆత్మకథ అయిన *ఏ*

చైల్డ్ ఆఫ్ ది సెంచరీ (1954) అనే రచనలలో హెన్రీ పొందుపరిచాడు.

తరువాత కొంత కాలం న్యూయార్క్ సిటీలోను, కొంత కాలం హాలీవుడ్లోను హెన్రీ గడుపుతూ వచ్చాడు. ట్యుంటేయెల్ సెంచరీ (1923) అనే మరొక విజయ వంతమైన రంగస్థల నాటకరచనలో కూడా మెక్ ఆర్థర్ తన సహరచయితగా ఆయన గ్రహించాడు. హాలీవుడ్లో తరచు మెక్ ఆర్థర్తో కలసి సినిమాలకు స్క్రిప్ట్ తయారుచేసేవాడు. ది ఫెంటిక్ పేజ్ (1931), ది స్క్వాండల్ (1935), నథింగ్ నేకెడ్ (1937), నోటోరియస్ (1946), స్పైక్ ఆఫ్ ది రోజ్ (1946) అనే చిత్రాలకు హెన్రీ చిత్రకథ తయారు చేశాడు. ఇవి ఘన విజయం సాధించాయి.

చిట్టచివరి సారి బ్రాడ్వే థియేటర్లో విజయం సాధించిన హెన్రీ నాటకం లేడీస్ ఆండ్ జెంటిల్ మెన్ (1939-ఇది కూడా మెక్ ఆర్థర్తో కలసి వ్రాసిందే). హెన్రీ ఇతర రచనలలో ఏ గైడ్ ఫర్ ది బిడెవిల్స్ (1944), కల్టెడ్ స్టోరీస్ (1945), పెర్లిడ్ (1961) ముఖ్యంగా పేర్కొనవచ్చును. 1964 ఏప్రిల్ 18 న తన 70 వ ఏట న్యూయార్క్ నగరంలో బెన్ హెన్రీ మరణించాడు.

బా.శ్రీ.

హెన్రీ, ఓ (1862-1910) : జగత్ప్రసిద్ధి పొందిన అమెరికన్ కథానికా రచయిత. 'ఓ హెన్రీ'

ఈయన కలం పేరు. అసలుపేరు 'విలియం సిడ్నీ పోర్టర్'. ఈయన కథానికలు సామాన్య సన్నివేశాలనే, ముఖ్యంగా న్యూయార్క్ సిటీలోని సామాన్య జనం జీవితాలనే కాల्పనిక దృష్టితో చిత్రించాయి. కాక

తాళియంగా జరిగే సంఘటనల ప్రభావం పాత్రల మీద ఎలా ఉంటుందో హాస్యరస భరితంగా చిత్రించిన ఈయన కథానికలలో ఆశ్చర్యకరమైన 'కొసమెరుపు' కనిపిస్తుంది.

తన మేనత్త టీచరుగా ఉన్న స్కూల్లో చదువుకుని

ఓ హెన్రీ తన మేనమామ డ్రగ్ స్టోర్లో గుమాస్తాగా చేరాడు. 1882 లో ఆయన టెక్సాస్ వెళ్లి కొంతకాలం ఒక వ్యవసాయ క్షేత్రంలోనూ, తరువాత ఆస్టిన్లోని 'ఫస్ట్ నేషనల్ బ్యాంక్' లో టెల్లర్గానూ పనిచేశాడు. ఆయనకు 'అథోల్ ఎస్టీస్' (Athol Estes) తో వివాహం జరిగిన 1887 ప్రాంతంలోనే ఆయన చిన్న చిన్న 'స్కెచ్లు' వ్రాయడం ప్రారంభించాడు. 1894 లో ది రోలింగ్ స్టోన్ అనే హాస్య పత్రిక స్థాపించాడు. ఆ పత్రిక విజయవంతం కాకపోవడంతో ఓ హెన్రీ హార్వర్డ్ పోస్ట్ లో రిపోర్టర్గా చేరాడు. అప్పుడప్పుడు ఆ పత్రికకు కార్టూన్లు కూడా వేసేవాడు.

1896 ఫిబ్రవరిలో బాంకు నిధులను దుర్వినియోగం చేసినందుకు ఆయన మీద నేరారోపణ జరిగింది. ఆయన 'హాండ్యూరాస్' కు పారిపోయాడు. అయితే తన భార్య మృత్యుముఖంలో ఉందనే వార్త విని తిరిగి ఆయన 'ఆస్టిన్' కు వచ్చాడు. అతని పట్ల సానుభూతి గల అధికారులు అతని భార్య చనిపోయేవరకూ అతనిమీద కేసు పెట్టలేదు. తరువాత కేసు విచారణ జరిగి 1898 లో తేలిక శిక్షను విధించి ఓహియో రాష్ట్రంలోని కొలంబస్ జైలుకు ఆయనను పంపారు. సత్ప్రవర్తన ఫలితంగా ఆయన జైలు శిక్ష 3 సంవత్సరాల 3 నెలలకు తగ్గించబడింది. జైలు ఆసుపత్రిలో రాత్రిపూట 'డ్రగిస్ట్' గా పనిచేస్తూ, ఆ సమయంలో రచనలు చేస్తూ వాటి మీద వచ్చిన డబ్బును తన కుమార్తె 'మార్గరెట్' కు ఆయన పంపుతూ ఉండేవాడు. నైర్వతి అమెరికా, మధ్య అమెరికాలలోని ఆయన సాహస కృత్యాల గాథలు పత్రికా పాఠకుల ఆదరణను చూరగొన్నాయి. జైలు నుంచి బయటికి వచ్చిన తరువాతనే అంతవరకు డబ్ల్యు.ఎస్. పోర్టర్గా ఉన్న రచయిత 'ఓ.హెన్రీ' గా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

1902 లో ఓ హెన్రీ న్యూయార్క్కు వచ్చాడు. 1903 డిసెంబరు నుంచి 1926 జనవరి వరకూ న్యూయార్క్లోని వరల్డ్ పత్రికకు వారానికి ఒక కథ చొప్పున వ్రాసి ఇస్తూ వచ్చాడు. అదే కాలంలో ఇతర పత్రికలకు కూడా వ్రాస్తూ ఉండేవాడు.

ఓ.హెన్రీ మొదటి పుస్తకం కేబేజెస్ అండ్ కింగ్స్ (1904) లో హాండ్యూరాస్కు చెందిన విచిత్ర పాత్రలు చిత్రించబడ్డాయి. ది ఫోర్ మిలియన్ (1906), ది ట్రిమ్ లాంప్ (1907) న్యూయార్క్ నగర వాసుల దైనిక చర్యలను కన్నులకు కట్టేట్లు వర్ణిస్తాయి. వోల్డ్ ఆఫ్ ది వెస్ట్ (1907) టెక్సాస్ ప్రాంతపు కథలను అసక్తికరంగా చెప్పింది.

అటు తరువాత *ది వాయిస్ ఆఫ్ ది సీట్* (1908), *ది జెంటిల్ గ్రాఫ్టర్* (1908), *రోడ్స్ ఆఫ్ డెస్టిని* (1909), *ఆఫన్స్* (1909), *స్ట్రీట్స్ బిజినెస్* (1910), *వెర్ల గిగ్స్* (1910) అనే పుస్తకాలు వెంట వెంటనే వెలువడ్డాయి. వెర్ల గిగ్స్ అనే సంపుటంలో ఓ.హెన్రీ వ్రాసిన మిక్కిలి హాస్య రసభరితమైన కథ *ది రాన్సమ్ ఆఫ్ రెడ్ ఫీప్* చేర్చబడింది.

ఎంత ప్రజాదరణ పొందినా ఓ హెన్రీ చివరి రోజులు అనారోగ్యంతోనూ, ఆర్థికమైన ఇబ్బందులతోనూ, మద్యపాన వ్యసనంతోనూ మిక్కిలి దుర్బరంగా గడచాయి. 1907 లో ఆయన చేసుకున్న ద్వితీయ వివాహం సుఖప్రదం కాలేదు. ఆయన మరణానంతరం *సీక్రెట్ అండ్ సెవెన్స్* (1911), *రోలింగ్ స్టోన్స్* (1912), *వెయిఫ్ అండ్ స్ట్రెస్* (1917) అనే మరి మూడు కథా సంపుటాలు వెలువడ్డాయి. అనంతరం ఓ హెన్రీయూనా (1920), *లితో పోలీస్* కు వ్రాసిన లేఖలు (1922), మరి రెండు ఆయన తొలి రచనల సంపుటాలు ప్రకటించబడ్డాయి. ఆయన రచనలు పలు విదేశీ భాషలలోకి, సినీమా, టెలివిజన్ వంటి వివిధ కళా రూపాలలోకి పరివర్తన పొందడం ఆయన రచనలకు గల విశ్వజనాదరణను సూచిస్తుంది. *గెరాల్డ్ లాంగ్ ఫోర్డ్* రచించిన *ఎలయాస్ ఓ. హెన్రీ* అనే ఆయన జీవిత చరిత్ర 1957 లో వెలువడింది. ఓ హెన్రీ 1910 జూన్ 5 వ తేదీన న్యూయార్క్ సిటీలో పరమపదించారు.

బొ.శ్రీ.

హెన్రీ, విలియమ్ ఎర్నెస్ట్ (1849-1903) : బ్రిటిష్ కవి, విమర్శకుడు, సంపాదకుడు. తాను సంపాదకుడుగా ఉన్న పత్రికల ద్వారా 1890-1900 ప్రాంతపు ఆంగ్ల మహా రచయితల నెందరినో మొదటిసారి లోకానికి పరిచయం చేసిన మహనీయుడు!

బాల్యంలోనే హెన్రీ క్షయవ్యాధికి గురి అయ్యాడు. తత్ఫలితంగా అతని పాదం ఒకటి ఖండించవలసి వచ్చింది. ఎడింబరోలో హెన్రీ ఆశ్రయించిన 'జోసెఫ్ లిస్టర్' అనే సర్జన్ ప్రదర్శించిన నైపుణి వలన రెండవ కాలు అతనికి దక్కింది. ఎడింబరోలో 20 మాసాల పాటు (1873-75) ఒక వికలాంగుల శరణాలయంలో హెన్రీ ఉండిపోవలసి వచ్చింది. ఆ రోజులలోనే ఆ ఆసుపత్రి వాతావరణాన్ని చిత్రిస్తూ హెన్రీ వచన పద్యాలు వ్రాశాడు. కవిగా ఆయన కీర్తికి అవే ప్రాతిపదిక లయాయి. *ఏ బుక్ ఆఫ్ వెర్నెస్* అనే పేరుతో 1888 లో అవి వెలువడ్డాయి. హెన్రీ వ్రాసిన మిక్కిలి ప్రజాదరణ చూరగొన్న పద్యం

ఇన్ విక్టన్ 1875 లో వెలువడింది. ఆ కావ్యంలో చివరి రెండు పంక్తులు "నా విధికి నేను చోదకుణ్ణి! నా ఆత్మకు నేను నాయకుణ్ణి!".

ఆయన కావ్యాలలో చెప్పకోదగిన మరో రెండు: *లండన్ వాలంటరీస్* (1893), *ఇన్ హాస్పిటల్* (1903).

రాబర్ట్ లూయీ స్టీవెన్సన్ తో సుదీర్ఘకాలం పాగిన హెన్రీ మైత్రి 1874 లో అతడు ఇంకా 'పేషెంట్' గా ఉన్నపుడే ఆరంభమైంది. స్టీవెన్సన్ వ్రాసిన *టెషర్ ఐలెండ్* అనే నవలలోని లాంగ్ జాన్ సిల్వర్ అనే పాత్రలో కొంత భాగం తన ప్రాణమిత్రుడు హెన్రీనే అతడు చిత్రించాడు.

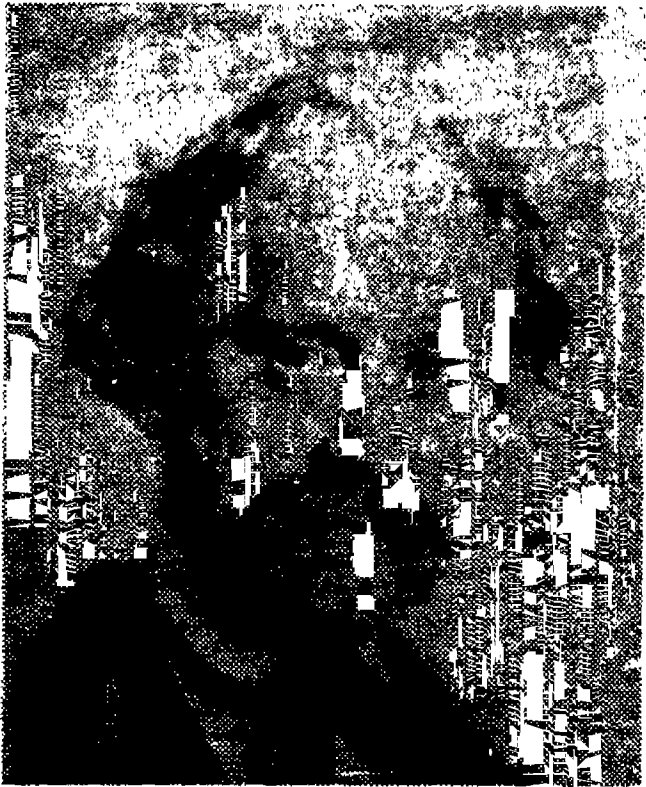
హెన్రీ సంపాదకత్వం వహించిన పత్రికలలో ముఖ్యంగా చెప్పకోదగినది ఎడింబరో నుంచి వెలువడిన *స్కాట్స్ ఆబ్జర్వర్*. 1889 లో అది లండన్ కి మార్చబడి *నేషనల్ ఆబ్జర్వర్* అనే పేరుతో వెలువడసాగింది. రాజకీయాలలో మితవాద దృష్టిని ప్రదర్శించినా, సాహిత్యాభిరుచిలో ఉదారవాద దృక్పథంతో థామస్ హార్టీ, బెర్నార్డ్ షా, సర్ జేమ్స్ మాచ్యబేరీ, హెచ్.జి. వెల్స్, రుద్ యార్డ్ కిప్లింగ్ మొదలైన మహామహుల తొలి రచనలను ఆ పత్రిక ప్రకటించింది. రాబర్ట్ బర్న్స్ కవితల శత వార్షికోత్సవ సంపుటానికి టి.ఎఫ్. ఎండర్సన్ తోపాటు హెన్రీ కూడా సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు. చివరి రోజులలో స్టీవెన్సన్ తో ఏర్పడిన మనస్పర్ధ (1888 నుంచి), వివాహమైన 10 ఏళ్లకు పుట్టిన ఒక్కగానొక్క కూతురి అకాలమరణం హెన్రీ జీవితాన్ని విషాద భరితం చేశాయి.

1903 జూలై 11 వ తేదీన లండన్ సమీపంలోని వోకింగ్ లో హెన్రీ తుది శ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

హెబెల్, ఫ్రెడ్రిక్ (1813-63) : జర్మన్ కవి, నాటక కర్త. మనస్తత్వ విషయాలను నాటకీయంగా చెప్పి, రక్తికట్టించి నాటకరంగంలో ఒక కొత్త పంథాను ప్రవేశ పెట్టినవాడు. ప్రఖ్యాత చరిత్రకారుడు హెగెల్ దృష్టికోణం లోంచి కొన్ని చారిత్రక ఘట్టాలను రంగ స్థలానికి అనువుగా మలచాడు. వర్తమానంలోని మారిన విలువలకు చరిత్రే కారణమని తన నాటకాల ద్వారా నిరూపించాడు. హెబెల్ ఒక పేద కుటుంబంలో జన్మించాడు. చిన్న తనంలోనే తండ్రిని పోగొట్టుకొని ఏడేళ్ళు ఒక మతాధికారి వద్ద ఊడిగం చేశాడు. సాహిత్యాభిలాష గల ఒక బృందాన్ని తయారుచేసి కవితలు వ్రాస్తూ ఒక స్థానిక దినపత్రికలో కొన్ని కవితలు ప్రచురించాడు. 1835 లో ఆ పత్రిక సంపాదకుడు హెబెల్ కు ఉన్నత విద్యను అభ్యసించడానికి వసతి కల్పించాడు. ఆ సమయంలో

ఎల్వీ లెన్సింగ్ అనే ఒక దర్జీ అమ్మాయి హెబెల్ ను ఆదుకొంది. 1885-87 లో లేగెబు

కర్ (డైరీ) అనే ఒక పత్రికను నడపడానికి ప్రయత్నించి ఆరోగ్యం, డబ్బు రెండూ పోగొట్టుకొన్నాడు. ఈ పత్రిక జర్మన్ సాహిత్య చరిత్రలో ఒక మైలురాయిగా మిగిలిపోయింది. బుడిల్ అనే నాటకం.

బైబిల్ కథను ఆధారంగా చేసుకొని వ్రాసింది హెబెల్ కు పేరు తెచ్చిపెట్టింది.

1841 లో జెనెవీవా అనే గేయ నాటకాన్ని వ్రాసి ప్రదర్శించాడు. ఆర్థికంగా అప్పటికీ కోలుకోని హెబెల్ కు డేనిష్ రాజు ద్వారా కొంత విరాళం అందినందువలన పారిస్, ఇటలీ దేశాలను సందర్శించి సాహిత్యాధ్యయనం చేసే అవకాశం లభించింది. మధ్య తరగతికి చెందిన ప్రజల జీవితాలలో ప్రతిబింబించే విషాదాన్ని మేరియా మెగియేనా అన్న పేరుతో నాటకంగా వ్రాసి. 1844 లో హెబెల్ ప్రచురించాడు. ఇది ఎంతో నేర్పుగా, కళాత్మకంగా వ్రాయబడిన నాటకంగా పేరు పొందింది.

1846 వ సంవత్సరంలో హెబెల్ క్రిస్టిన్ ఎంగాస్ అనే నటిని పెళ్లిచేసుకొన్నాడు. జీవితంలో ఒడిదుడుకులు తగ్గినా, ఆరోగ్యం పూర్తిగా దెబ్బ తింది; కాని రచనా వ్యాసంగం మటుకు ఉధృతంగా సాగింది. హెరొడిస్ ఉండ మరియమ్ (1850), ది షాన్ వల్ నరబుల్ సీగ్ ఫ్రెడ్, సీగ్ ఫ్రెడ్ డెల్, క్రీమ్ హిల్స్ రివెంజ్ అప్పట్లో అతడు చేసిన రచనలు. 1914 లో హెబెల్ వ్రాసిన గైజెస్ ఉండ సైన్ రింగ్ పరిణతి పొందిన రచనగా పేరు తెచ్చుకొంది. 1841 లో ది డైమండ్ అన్న వ్యంగ్య నాటకం ప్రజల మన్నన పొందలేదు. హెబెల్ 50 వ జన్మదినాన మరణించడానికి తొమ్మిది నెలలకు పూర్వం అతని రచనలకు స్కిలర్ ప్రైజ్ లభించింది.

భార్య

హెమింగ్వే, ఎర్నెస్ట్ (మిల్లర్) (1899-1961) : ప్రముఖ అమెరికన్ నవలా రచయిత, కథానికా రచయిత. 1954 లో సాహిత్యానికి ఆయనకు నోబెల్ బహుమతి లభించింది. సాహసోపేతమైన ఆయన జీవితాన్ని ఆయన

రచనలు ప్రతిబింబిస్తాయి. ఇలినాయిస్ రాష్ట్రంలోని ఓక్ పార్క్ లో 1899 జూలై 21 న ఎర్నెస్ట్ హెమింగ్వే జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి "క్లారెన్స్ ఎడ్యుండ్స్ హెమింగ్వే" వేటలోను, చేపలు పట్టడం లోను ఆసక్తి గల ఒక డాక్టరు. తల్లి 'గ్రేస్ హాల్ హెమింగ్వే." ఆమెకు లలితకళల పట్ల ప్రీతి హెచ్చు!

హెమింగ్వే పబ్లిక్ స్కూల్ లో విద్యాభ్యాసం చేసిన రోజులలోనే రచనలు చేస్తూ నలుగురి దృష్టిని ఆకర్షించాడు. తన

రచనలలో ఆయన ఓక్ పార్కును, దాని పరిసరాలను నిరసించాడు. ఆయన తరువాతి రచనలలో వెల్లడి అయినట్లు ఆయన బాల్యంలో చెప్పకోదగిన కాలం తన కుటుంబంతో కలసి వేసవులలో అప్పర్ మిచి

గాన్ రాష్ట్రంలోని వాలూన్ సరస్సు వద్ద గడపిన రోజులు. హైస్కూలు చదువు అయిన తరువాత కాలేజీలో చేరకుండా హెమింగ్వే 1917 లో కాన్సాస్ సిటీకి వెళ్లి ఆ రోజులలో ప్రముఖ పత్రిక స్టార్ రిపోర్టర్ గా చేరాడు. అక్కడ హెమింగ్వేకు విలువైన వృత్తి శిక్షణ లభించింది. సైన్యంలో చేరాలని ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించినా కొంచెం దృష్టిలోపం ఉండడం వల్ల ఆయన ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. చివరికి ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామకాలంలో అమెరికన్ రెడ్ క్రాస్ వారి ఆంబ్యులెన్స్ కారు డ్రైవర్ గా చేరి, ఆయన యుద్ధ రంగంలో పనిచేశాడు.

1918 జూలై 8 న తన 19 వ ఏట ఆస్టోర ఇటాలియన్ ఫ్రంట్ లో ఆయన గాయపడ్డాడు. మిలాన్ లో ఆసుపత్రిలో చికిత్స పొందుతూ తన వీరోచితమైన సేవలకు పతకాలు అందుకున్నాడు. రెడ్ క్రాస్ సంఘం లోని నర్సు 'యాగ్నిస్ వాన్ కురోస్కీ' ని ప్రేమించగా, ఆమె అతనిని వివాహమాడడానికి నిరాకరించింది. ఆ అనుభవాలను ఆయన జీవితాంతం మరచిపోలేక పోయాడు.

అస్వస్థత నుంచి కోలుకున్న తరువాత హెమింగ్వే తిరిగి రచన కొనసాగించే ప్రయత్నం చేశాడు. కొంతకాలం పాటు చికాగోలో ఏవేవో చిన్న ఉద్యోగాలు నిర్వహించాడు.

హాడ్లీ రిచర్డ్సన్ ను వివాహమాడి బోరంబో స్టార్ పత్రిక విదేశీ విలేజ్ కుడుగా ఓడ ఎక్కి ప్రాన్సుకు బయలు దేరాడు. పారిస్ లో ఉన్న ఇతర అమెరికన్ రచయితలైన ఎఫ్. స్కాట్ ఫిడ్జ్ గెరాల్డ్, గర్బూడ్ స్టైన్, ఎజ్రా పౌండ్ మొదలైన వారి ప్రోత్సాహం వల్ల పత్రికా రచన కంటే భిన్నమైన రచనలను ఆయన అచ్చువేయసాగాడు. 1925 లో ఆయన తొలి రచన *ఇన్ అవర్ టైమ్* అనే కథానికా సంపుటం న్యూయార్క్ లో ప్రచురించబడింది. ఆ మరుసటి ఏడాదే *ది సన్ ఆల్వోరెసెస్* అనే నవల వెలువడింది. అదే హెమింగ్వే చేసిన మొదటి విజయవంతమైన రచన!

యుద్ధానంతర కాలంలో గ్రంథరచనే హెమింగ్వేకు ప్రధాన మైన వ్యాసంగ మైంది. అంతలో ఆయన మొదటి భార్యకు జాన్ అనే కుమారుడు కలిగిన తరువాత ఆ వివాహం విచ్ఛిన్నమై 'పాలిన్ ఫైఫర్' (Pauline Pfeiffer) ను తిరిగి ఆయన వివాహ మాడాడు. పాట్రిక్, గ్రిగరీ అనే ఇద్దరు బిడ్డలు ఆమెకు జన్మించారు. పారిస్ లో ఉంటూనే స్కెయింగ్, బుల్ ఫైటింగ్ (ఎద్దులతో పోరాటం) చేపలు పట్టడం, వేట మొదలైన వ్యాపృత్తుల మీద విశేషంగా దేశ పర్యటన జరిపాడు. అప్పటికే ఆ క్రీడలన్నీ ఆయన జీవితంలో భాగంగా ఏర్పడి, ఆయన తరువాతి రచనలకు ఇతివృత్తాలను సమకూర్చాయి. 1927 లో వెలువడిన *మెన్ విత్ బోల్ వుమెన్*, 1933 లో వెలువడిన *విన్సర్ టేక్ నభింగ్* కథానికా రచనలో సిద్ధహస్తుడుగా ఆయన కీర్తిని సుప్రతిష్ఠితం చేశాయి. అయితే ప్రజల దృష్టిలో *ఏ ఫేర్ వెల్ టు ఆరమ్స్* (1929) పై రెండింటిని తలదన్నిన రచన! చాలామంది విమర్శకుల దృష్టిలో హెమింగ్వే జీవితంలో ఉద్గ్రంథాలు రచించే దశ అప్పటికే ముగిసిపోయింది. అటు తరువాత చాలా అరుదుగా ఆయన రచనలు వెలువడుతూ వచ్చాయి. చేపలు పట్టడంలోను, వేటాడటంలోనూ అంత ఎక్కువ సమయాన్ని తాను వినియోగించి ఉండకపోతే తాను మరికొన్ని రచనలు చేయగలిగి ఉండేవాడినని హెమింగ్వే ఒకసారి అన్నాడు.

స్పెయిన్ దేశం పట్ల, బుల్ ఫైటింగ్ పట్ల హెమింగ్వే వేకు గల ప్రేమకు ఫలితంగా *డెత్ ఇన్ ఆఫ్ టూనాన్* (1932) అనే నవల వచ్చింది. అలాగే ఆఫ్రికాలో ఆయన జరిపిన వేటకు ఫలితంగా *గ్రీన్ హిల్స్ ఆఫ్ ఆఫ్రికా* (1935) అనే నవల వెలువడింది. చేపలు పట్టడం పట్ల ప్రీతితో 'పిలార్' అనే ఒక చేపలు పట్టే నౌకను కూడా ఆయన కొనుక్కున్నాడు. 1937 లో

ఆ అనుభవంతోనే *టు హావ్ అండ్ హావ్ నాట్* అనే చిన్న నవల వ్రాశాడు. అటు తరువాత హెమింగ్వే దృష్టి సాంఘిక సమస్యలవైపు మళ్లింది.

అప్పటికి స్పెయిన్ అంతర్యుద్ధంలో చిక్కుకుంది. అయినా ఆ దేశం మీద ఉండే మమకారం వల్ల హెమింగ్వే కరెస్పాండెంట్ గా నాలుగు సార్లు ఆ దేశం వెళ్లి వచ్చాడు. *ది ఫిఫ్త్ కాలం* (1938) అనే ఆయన నాటకానికి ముట్టడిలో ఉన్న 'మాడ్రిడ్' నగరమే రంగస్థలం. అటు తరువాత హెమింగ్వే రచయిత్రీ, జర్నలిస్టు అయిన 'మార్తా గెల్వారమ్' ను వివాహమాడాడు.

స్పెయిన్ అంతర్యుద్ధం నాటి హెమింగ్వే అనుభవమే *ఫర్ హూమ్ ది బెల్ బోల్స్* (1940) అనే నవల రచనకు కారణమైంది. అమ్మకమైన ప్రతుల సంఖ్య దృష్ట్యా చూస్తే హెమింగ్వే రచనలన్నింటిలోకీ ఇదే ఎక్కువ విజయవంతమైంది. హెమింగ్వే జీవితం అంతా యుద్ధం పట్ల విపరీతమైన ఆసక్తితోనే గడిచింది. చివరికి *ఇన్ ఏ ఫేర్ వెల్ టు ఆరమ్స్* అనే నవలలో ఆయన యుద్ధాల నిర్భకతను చాటాడు. అయినా రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామం కాలంలో కూడా ఆయన యుద్ధం పట్ల ఆసక్తిని ప్రదర్శించాడు.

యురప్ లో యుద్ధం ముగిసిన తరువాత హెమింగ్వే క్యూబాలోని తన స్వగృహానికి తిరిగి వచ్చాడు. ఆయన మూడవ వివాహానికి కూడా మొదటి రెండు వివాహాలకు పట్టిన దుర్గతే పట్టగా నాల్గవ భార్యగా మేరీ వెల్ ను హెమింగ్వే చేబట్టాడు. లండన్ లో మొదట ఆయన ఆమెను కలుసుకున్నాడు. తరువాత జీవితాంతం ఆమె తోనే హెమింగ్వే గడపాడు. క్యూబాలోని ఒక చేపలు పట్టేవానిని దృష్టిలో ఉంచుకుని *ది ఓల్డ్ మ్యాన్ అండ్ ది సీ* (1952) అనే చిన్న నవలను హెమింగ్వే వ్రాశాడు. 1954 లో హెమింగ్వే కు నోబెల్ బహుమతి రావడంలో ఈ నవల ప్రధానపాత్ర వహించింది. ఆ నవల కంటే ముందు వెలువడిన *ఎక్రాస్ ది రివర్ అండ్ ఇన్ టు ది ట్రీస్* (1950) కూడా విశేష ప్రశంసలు అందుకుంది.

1960 లో ఫిడెల్ కాస్ట్రో లేవదీసిన విప్లవం వల్ల హెమింగ్వే వే క్యూబా నుంచి తరలిపోవలసి వచ్చింది. తరువాత ఆయన ఇదాహో (Idaho) రాష్ట్రంలోని కెచ్చుమ్ (Ketchum) లో మరొక ఇల్లు కొనుక్కున్నాడు. అకారణమైన ఆతురత, నిరాశ, నిస్పృహలతో బాధపడుతూ హెమింగ్వే రెండు సార్లు ఆసుపత్రిలో చేరి ఎల్క్టిక్ షాక్ ట్రీట్ మెంట్ తీసుకున్నాడు. తరువాత

రెండు రోజులకే తుపాకీని తన కణతకు గురిచూసి పేల్చుకొని, 1961 జూలై 2 న హెమింగ్వే తుదిశ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

హెమోన్, లూయీ (1880-1913) : కెనడాలోని ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత. కెనడా ఫ్రెంచ్ నవలలలో విశేష ప్రశస్తి పొందిన *మరియా ఛాప్ డిలేన్* నవలా రచయిత.

ఫ్రాన్స్ లోని బ్రెస్ట్ నగరంలో 1880 అక్టోబరు 12 న హెమోన్ జన్మించాడు. కొద్ది సంవత్సరాలపాటు ఇంగ్లండ్ లో పత్రికా రచయితగానూ, క్రిడారంగ రచయితగానూ పనిచేసిన తరువాత 1911 లో హెమోన్ కెనడా వెళ్లాడు. అక్కడ ఒక వ్యవసాయ క్షేత్రంలో పనిచేస్తూ *మరియా ఛాప్ డిలేన్* నవలను రచించాడు. క్వెబెక్ లోని సెంట్ జాన్ సరస్సు ప్రాంతంలో భూస్వభావాన్ని, వాతావరణం ప్రతి కూలంగా ఉన్న పరిస్థితులలో అక్కడి స్త్రీ పురుషులు వాటితో కొనసాగించిన పోరాటాన్ని వాస్తవిక దృష్టితో ఆ నవల చిత్రిస్తోంది. ఫ్రెంచ్ కెనడియన్ల జీవితాన్ని ఆదర్శప్రాయంగా చిత్రించినందుకు విమర్శకులలో మొదట కొంత ఆగ్రహం కనిపించినా, త్వరలోనే స్థానిక కెనడియన్ రచయితలకు అది ఒక నమూనా అయింది. మొదట ఆ. నవల *లే ఔమ్స్* (1914) అనే పారిస్ మేగజైన్ లో సీరియల్ గా వచ్చింది. 1915 లో పుస్తకరూపంలో అది వెలువడింది. తరువాత పలు ముద్రణలు పొందింది. ఇతర ప్రధాన భాషలన్నింటిలోకీ అనువదించబడింది. అయితే ఆ నవల విజయాన్ని కన్నులారా చూసుకోడానికి హెమోన్ నోచుకోలేదు. దాని ప్రచురణకు పూర్వమే 1913 లో ఒక రైలు ప్రమాదంలో హెమోన్ చనిపోయాడు. నికోలే డిషేమ్స్ 1950 లో హెమోన్ తొలి వ్రాత ప్రతిని ఆధారంగా చేసికొని *మరియా ఛాప్ డిలేన్* నవలకు నూతన ముద్రణను వెలువరించాడు.

బొ.శ్రీ.

హెయ్స్, పాల్ యోహాన్ లుడ్విగ్ వాన్ (1830-1914) : సంప్రదాయ బద్ధమైన సాహిత్య సృష్టికి కృషిచేసిన జర్మన్ రచయిత. 1910 వ సంవత్సరంలో నోబెల్ బహుమతి పొందినవాడు.

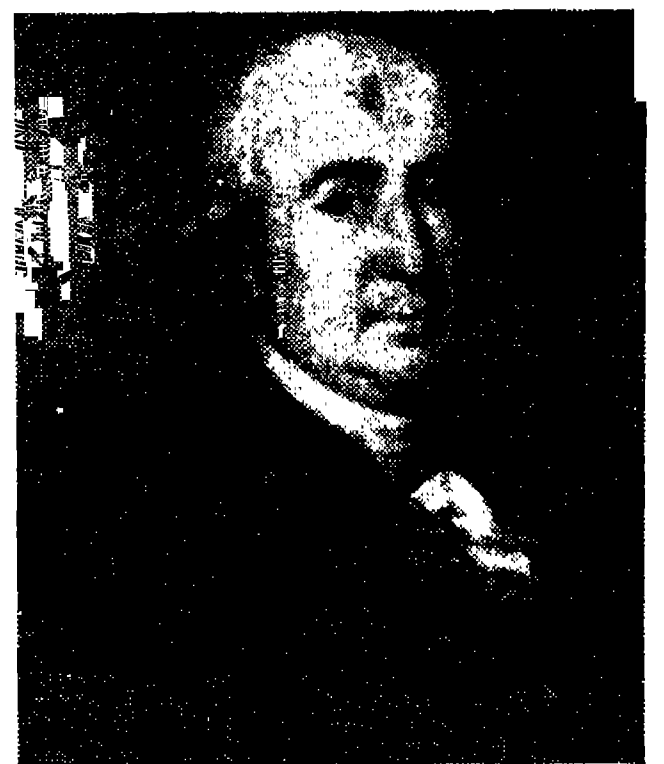
లాటిన్, రోమను భాషలను అభ్యసించి, విద్యాభ్యాసం ముగించుకొని స్కాలర్షిప్ తో ఇటలీ మొదలైన దేశాలలో ఒక సంవత్సరం పాటు పర్యటించాడు. పాల్ వాన్ తరువాత మ్యూనిచ్ నగరానికి వచ్చి, అప్పటి ప్రముఖ

కవులైన ఇమ్మాన్యుల్ గేబెల్ తో స్నేహం పెంచుకొని రచయితల సంఘంలో హెయ్స్ గుర్తింపు పొందాడు. వాస్తవికత, రాజకీయాలు, అతివాదం మొదలైన వాటి నీడలు సాహిత్యంపై పడకూడదని, వీటి కారణంగా సాహిత్యంలో సౌందర్యం, కళాత్మకత తగ్గిపోతున్నాయని ఈ రచయిత నమ్మి ఆచరించినవాడు. సంప్రదాయం, భావుకతలను కలబోసి తనదే అయిన ఒక ఒరవడిని సృష్టించి కథలు వ్రాశాడు. వీటిలో ముఖ్యమైనది *ఎల్ అరేబియాటా* (1855). చిల్డ్రన్ ఆఫ్ ది వరల్డ్ అనే నవలను, ఎక్కువగా ప్రాచుర్యం లభించని కొన్ని నాటకాలను వ్రాశాడు. ఇటాలియన్ కవులకు హెయ్స్ చేసిన జర్మన్ అనువాదాలకు మంచి గుర్తింపు వచ్చింది. 'ఫాల్కన్ థియరీ' అన్న ప్రతిపాదనలో నవలా స్వరూపం ఎలా ఉండాలో విశదీకరించాడు. ఆదర్శవాది అయిన ఈ రచయిత జీవితంలోని లోతుపాతులను, కష్టనష్టాలను విస్మరించి జీవితం ఒక అందమైన అనుభూతి మాత్రమే అని చెప్పడం చాలామందికి కోపం తెప్పించింది. వాస్తవికతకు అద్దం పట్టేలా వ్రాయాలనుకొన్న వారితో ఇతడు శత్రుత్వం పెంచుకొన్నాడు. నోబెల్ బహుమతి అందుకొనేటప్పటికే ఈ రచయిత పేరు ప్రఖ్యాతులు తగ్గిపోయాయి.

భార్గవి

హెర్డర్, యోహాన్ గోట్టఫ్రీడ్-వాన్ (1744-1803) : ప్రముఖ జర్మన్ సాహిత్య విమ

ర్శకుడు, భగవచ్చాస్త్రవేత్త, దార్శనికుడు. 'స్వర్మ ఉండ్రాంగ్' సాహిత్య ద్యమం నడపిన ప్రధాన వ్యక్తులలో ఒకడు. చరిత్ర, సంస్కృతులతాత్త్విక విచారణలో కొత్త పుంతలు త్రొక్కినవాడు. ఆయన ప్రభావం, దానికి

తోడు అప్పటికి యువకుడుగా ఉన్న జె. డబ్ల్యూ గొయిథేతో ఆయన పరిచయం, జర్మన్ సాహిత్యంలో కాలానికోద్యమానికి ఆయనను వైతాళికుణ్ణి చేశాయి. 1802 లో ఆయనకు 'ఫాన్' (Von) బిరుదం లభించింది.

ఒక నిరుపేద కుటుంబంలో 1744 ఆగస్టు 25 వ తేదీన తూర్పు ప్రష్యాలోని మోహుంగెన్లో హెర్బర్ జన్మించాడు. 1762 లో 'కోనిక్స్ బెర్గ్' లో భగవచ్చాస్త్రం, దర్శనశాస్త్రం, సాహిత్యం అధ్యయనం చేయడం మొదలు పెట్టాడు. ఆ రోజులలోనే ఆయనకు 'ఇమాన్యువల్ కాంట్', యోహాన్ జార్జ్ హమామ్ లతో పరిచయం ఏర్పడింది.

1764 లో 'రిగా' లో టీచర్ గానూ, బోధకుడుగానూ పనిచేయడానికి హెర్బర్ వెళ్లాడు. అక్కడ ఉండగానే ఆయన తొలి రచనలు *జీబర్ డీ నాయియరే దాయిటే లిటరేటూర్ ఫ్రాగ్మెంటే* (1767; On Recent German Literature: Fragments), *క్రిటిషే వాలర్, ఓడర్ బెట్రాక్టుంగెన్ డీ విసెన్ షాఫ్ట్ ఉండ్ కున్స్ట్ డెన్ షోనెన్ బ్లెటెఫెండ్* (1769-Critical Forests, or Reflections on the Science and Art of the Beautiful) వెలువడ్డాయి.

1769 వేసవిలో 'రిగా' నుంచి నాస్టిస్కు ఆయన నౌకాయాత్ర సాగించాడు. ఆ యాత్ర హెర్బర్ జీవితధ్యే యాన్ని స్పృష్టం చేసింది. ఆ యాత్రకు సంబంధించి ఆయన వ్రాసుకున్న డైరీ ఆ ఏడాది డిసెంబరు నెలలో పారిస్ లో పూర్తిచేయబడింది. ఆయన జీవితంలో ఆ యాత్ర తెచ్చిన పరిణామాన్ని ఆ డైరీ సూచిస్తుంది. హెర్బర్ తన సమకాలీన పరిస్థితులను గూర్చి చేసిన విమర్శలు కొన్ని తరాల తరువాత జర్మనీలో బౌద్ధికంగా ఏర్పడిన పరిణామాలపై జోస్యం చెప్పాయి. అనంతరం గొయ్ థే, ఆగస్ట్ విల్ హెల్మ్ మొదలైనవారు కవితా సిద్ధాంతంలో తెచ్చిన మార్పులకు బీజాలు హెర్బర్ రచనలలోనే కనిపిస్తాయి.

1770 లో పీటర్ ఫ్రెడరిక్ విలియం రాకుమారునితో కలసి స్ట్రాస్బర్గ్ సందర్శించినపుడు హెర్బర్ మొదటిసారిగా అప్పటికి యువకుడుగా ఉన్న గొయ్ థేను కలుసు కున్నాడు. ఆయన హోమర్, పిందార్, షేక్స్ పియర్, జానపదగీతాలు మొదలైన విషయాలను గూర్చి వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు గొయ్ థేలోని సృజనాత్మక శక్తులను ఆవిష్కరించడానికి తోడ్పడ్డాయి.

1771 లో హెర్బర్ ఆస్థాన 'బోధకుడు' గా బుకెన్ బుర్గ్ వెళ్లాడు. అక్కడ ఆయన చేసిన రచనలు *స్టర్మ్ ఉండ్ డ్రాంగ్ సాహిత్యోద్యమానికి ప్రాతిపదిక సూత్రాలను* సమకూర్చాయి. ఈ కాలంలో ఆయన చేసిన రచనలలో ముఖ్యమైనవి: *ప్లాసిక్* (1778), *అభాండ్లుంగ్ జీబెర్ డెన్ ఉర్ట్ ఫంగ్ డెర్ స్పాక్* (1772, Essay on the

Origin of Language), *ఆల్ బెట్టే ఉర్క్యుండే డెన్ మెన్షన్ గెష్ లెబ్న్* (1774-76; Oldest Records of the Human Race) మొదలైనవి.

గొయ్ థే ప్రాబల్యం వల్ల హెర్బర్ 1776 లో 'వైమార్' ప్రభుత్వంలో జనరల్ సూపరిండెంట్ గా నియమింపబడ్డాడు. ఆ రోజులలో ఆయన చేసిన రచనలు *వామ్ ఎర్కెనెన్ ఉండ్ ఎంప్ ఫైండెన్ డెర్ మెన్షిషెన్ సీత్* (1778-Of the Knowing and Sensing of the Human Soul), *బ్రీఫెడెన్ స్టూడియమ్ డెర్ థియోలజీ బ్లెటెఫెండ్* (1780 - Letters Concerning the Study of Theology), *వామ్ గెస్ట్ డెర్ ఎబ్రాయిషెన్ పొయెసీ* (The Spirit of Hebrew Poetry), *వోల్క్ స్టీడెర్* (1778-79, Folk Songs).

హెర్బర్ వాస్తవికతతో సమన్వయం సాధించడానికి కవిత్వాన్ని ఒక సాధనంగా గ్రహించాడు. ఆయన కాలంలో ఇతరులు చాలా మంది కవిత్వం పాండిత్య ప్రదర్శకమైనదనీ, వినోద దాయకమైనదనీ భావించేవారు.

ఆర్థికమైన ఇబ్బందులు, ఫ్రెంచ్ విప్లవం విషయంలో అభిప్రాయభేదాలు, స్వాతిశయభావం మొదలైనవి హెర్బర్ కు గొయ్ థేతో మనోవైషమ్యాలకు దారితీశాయి.

హెర్బర్ ఇంకా ఎన్నో రచనలు చేసి 1803 డిసెంబరు 18 న వైమార్ లో శాశ్వతంగా కన్ను మూశాడు. ఆయన మరణానంతరం ఆయన భార్య హెర్బర్ రచనలన్నిటినీ 45 సంపుటాలుగా అచ్చువేయించింది.

డి.మా.రా.

హెర్బ్, లఫ్కాడియో (1850-1904) : జపాన్ దేశపు సాహిత్యాన్నీ, సంస్కృతినీ పాశ్చాత్య దేశాలకు అందజేసి అపూర్వమైన సేవ చేసిన రచయిత, అనువాదకుడు, ఆచార్యుడు!

1850 జూన్ 27 న గ్రీస్ లోని అయోనియన్ దీవులలో జన్మించిన హెర్బ్ డబ్లిన్ నగరంలో పెరిగి పెద్ద వాడయ్యాడు. ఇంగ్లండ్, ఫ్రాన్స్ లలో కొద్దికాలంపాటు విద్యాభ్యాసం కొనసాగించిన తరువాత తన 19 వ ఏట యునైటెడ్ స్టేట్స్ కు వలస వెళ్లాడు. ఓహియో రాష్ట్రంలోని 'సిన్సినాటి' నగరంలో స్థిరపడి 'ఏవ్ చిల్డర పనులు చేస్తూ, చివరకు బ్రేడ్ లిస్ట్ అనే వాణిజ్య పత్రికలో చేరాడు. తరువాత ది సిన్సినాటి ఇంక్వైరర్, అనంతరం ది సిన్సినాటి కమర్షియల్ అనేక పత్రికలకు రిపోర్టర్ అయ్యాడు. ఆ పత్రికలకు వచన పద్యాలే కాక, 'నగరవాసులైన నీగ్రోల జీవన విధానం' వంటి అసాధా

రణమైన విషయాలమీద పరిశోధక వ్యాసాలు కూడా వ్రాస్తూ ఉండేవాడు. సిస్సినాటిలో ఉండగానే గాషియేర్ (Gottier 1811-72) అనే ఫ్రెంచ్ కవి కథలను వన్ ఆఫ్ క్రియోపాట్రాన్ నైట్స్ అనే శీర్షికతోనూ, ఫ్లాబర్ట్ (1821-80) అనే ఫ్రెంచ్ నవలా రచయిత రచనను టెంప్టేషన్ ఆఫ్ సెంట్ ఆంథోనీ అనే శీర్షికతోనూ అనువదించాడు.

1877 లో హెర్నాన్ న్యూ ఆర్జియన్స్ కు వెళ్లి లూయిజియానా రాజకీయాలను గురించి కమర్షియల్ పత్రికలకు వ్యాసాలు వ్రాస్తూ ఉండేవాడు. ఆ కాలంలోనే ఐటెమ్ (అనంతరం టైమ్స్ డెమోక్రాట్) పత్రికలో ఫ్రెంచ్ కథలకు అనువాదాలూ, స్వతంత్ర కథలూ, స్కెచ్ లూ, విదేశీ సాహిత్యాల నుండి అనుసరణలూ చేస్తూ ఉండే వాడు. ఈ రచనలే హెర్నాన్ ప్రకటించిన స్ట్రీ లీవ్స్ ఫ్రమ్ స్ట్రెంజ్ లిటరేచర్ (1884) సమ్ చైనీస్ ఫోస్ట్స్ (1887) అనే రెండు తొలి సంపుటాలుగా వెలువడ్డాయి. ఆయన వ్యాసాల ఇతివృత్తాలు వైవిధ్యంతో కూడి ఉండేవి. 'బుద్ధిజం', 'ఇస్లామ్' వంటి విషయాల దగ్గర నుంచి ఫ్రెంచ్, రష్యన్ సాహిత్యాల వరకు అవి విస్తరించి ఉండేవి. ఆయన సంపాదకీయాలు వైజ్ఞానిక విషయాల నుంచి రష్యా ఫ్రాన్స్ లలో 'ఆంటీ సెమిటిజమ్' వరకూ వివిధ విషయాలను చర్చించేవి. ఉప్పెన వచ్చి అందరూ చచ్చిపోగా మిగిలిన ఒకే ఒక వ్యక్తి జీవితాన్ని చిత్రించే చీట (Chita-1889) అనే సాహసిక నవల ఆయన ఈ కాలంలో వ్రాసిందే.

1887 నుండి 1889 వరకూ హార్వర్డ్ మేగజైన్ తరపున హెర్నాన్ వెస్టిండిస్ లో ఉన్నాడు. దాని ఫలితమే ఆయన రచించిన టూ ఇయర్స్ ఇన్ ఫ్రెంచ్ వెస్టిండిస్ (1890) ఆయన నవల యూమా (Youma, 1890). బానిసల తిరుగుబాటుకు సంబంధించిన ఆ నవల చాలా మౌలికమైనది.

1890 లో హార్వర్డ్ పత్రిక తరపుననే హెర్నాన్ జపాన్ వెళ్లాడు. త్వరలోనే ఆ పత్రికకు పనిచేయడం మానివేసి, ఉత్తర జపాన్ లోని 'ఇజుమో' లో ఒక స్కూలు టీచర్ గా ఆయన చేరాడు. అక్కడ జపనీస్ ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన (సామురాయ్-క్షత్రియ) 'సెట్సుకో కోయుజుమి' అనే ఆమెను 1891 లో వివాహమాడాడు. త్వరలోనే జపాన్ ను గూర్చి హెర్నాన్ రచించిన వ్యాసాలు ది అట్లాంటిక్ మంట్లీలోను, యునైటెడ్ స్టేట్స్ లోని అనేక ఇతర పత్రికలలోను వెలువడసాగాయి. ఇలా ప్రచురింపబడిన రచనలన్నీ అటు తరువాత గ్లిమ్మెన్స్

ఆఫ్ అన్ ఫెమిలియర్ జపాన్ అనే పేర రెండు సంపుటాలుగా వెలువడ్డాయి (1894).

1891 లో హెర్నాన్ 'కుమామాటో' లోని ప్రభుత్వ కళాశాలకు బదిలీ అయి అక్కడ మూడేళ్లపాటు ఉన్నాడు. 1895 లో జపాన్ పౌరస్వత్వం పొంది 'కోయిజుమి యాకుమో' అని తన పేరు మార్చుకున్నాడు. 'కోయిజుమి' అనేది తన భార్య కుటుంబనామం.

హెర్నాన్ జీవితంలో సర్వోచ్ఛదశ 1896-1903 మధ్య కాలం. టోక్యోలోని ఇంపీరియల్ యూనివర్సిటీలో ఇంగ్లీష్ ప్రొఫెసర్ గా ఆ కాలంలో ఆయన పనిచేశాడు. అక్కడ ఆయన ప్రకటించిన నాలుగు గ్రంథాలు: 1. ఎక్స్ ప్రోబ్స్ అండ్ రిట్రాస్పెక్టివ్ (1898), 2. ఇన్ ఫోస్ట్ జపాన్ (1899), 3. షేడోయింగ్ (1900), 4. ఏ జపనీస్ మిసెలెనీ (1901). జపాన్ ఆచారాలను గురించి, మతాన్ని గురించి, సాహిత్యాన్ని గురించి హెర్నాన్ కి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. క్వాయిడాన్ (1904) అనే సంకలనంలో అతి మానవ సంఘటనలను గూర్చిన కథలు 'హైకూ' కవితలకు అనువాదాలు ఉన్నాయి. 1905 లో జపాన్ లో వెలువడిన క్వాయిడాన్ అనే ఫిలిమ్ కు ఈయన రచించిన మూడు ఫోస్ట్స్ కథలే ఆధారం. కార్నెల్ యూనివర్సిటీలో ఈయన ఇవ్వడంకోసం వ్రాసిన ఉపన్యాసాలు, జపాన్, ఏన్ ఎటెంప్ట్ ఎట్ ఏన్ ఇం టెర్ ప్రెటేషన్ (1904) అనే సంపుటంగా వెలువడ్డాయి. అయితే ఆ ఉపన్యాసాలు ఇచ్చేందుకు అమెరికా బయలుదేరడానికి ముందే 1904 సెప్టెంబరు 26 న జపాన్ లోని 'బకూబో' లో హెర్నాన్ తనువు చాలించాడు.

డి.మా.రా.

హెర్నాండెజ్, హోస్ (1834-1886) : ఆర్జంటీనా దేశపు కవి. 'గౌచో' లు అనబడే దక్షిణ అమెరికాలోని పశువుల కాపరుల జీవితాలను చిత్రించడంలో విశేషనైపుణి ప్రదర్శించాడు.

తన 14 వ ఏట అస్వస్థత కారణంగా బ్యూనస్ ఐరిస్ నగరాన్ని వదిలి 'పాంపాస్' అనబడే మైదానాలలో ప్రవేశించాడు. అక్కడే పశువుల కాపరుల (గౌచో) ల జీవన విధానాన్ని ఆయన సూక్ష్మంగా పరిశీలించాడు. 1853 మొదలు 1868 వరకు బ్యూనస్ ఐరిస్ కు విరుద్ధంగా ఆ రాష్ట్రం సాగించిన పోరాటంలో పాల్గొన్నాడు. అధ్యక్షుడు 'డామింగో సార్మింట్' ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా 1870 లో సాగిన విఫలమైన తిరుగుబాటుకు ఫలితంగా హెర్నాండెజ్ 1871 జనవరిలో బ్రెజిల్ కు పారిపోయాడు. బ్యూనస్ ఐరిస్ కు తిరిగి వచ్చిన తరు

వాత పీడితులైన గౌచోల జీవితాన్ని చిత్రిస్తూ ఎల్ గౌచో మార్టిన్ ఫీరో (1872) అనే కావ్య సంపుటాన్ని ప్రకటించాడు. 'గౌచో' కవితకు అత్యుత్తమమైన దృష్టాంతంగా అది పరిగణించబడుతుంది. దాని ద్వితీయ భాగం అయిన లా వుయెల్ టా డి మార్టిన్ ఫీరో (1879-The Return of Martin Fierro) కావ్యసంపుటిలో కథా నాయకుడు తాను పరిత్యజించిన సంఘంలో తిరిగి విలీనుడు కావడం వర్ణించబడింది.

1886 అక్టోబరు 21 న హోస్ హెర్నాండెజ్ బ్యూనస్ ఐరిస్ సమీపంలో ఉన్న 'బెల్ గ్రానో' లో తన దేహయాత్ర చాలించాడు.

బా.శ్రీ.

హెర్కులానో డి కార్వాల్టో ఏ అరౌజో, అలె-క్సాండ్రే (1810-1877) : పోర్చుగల్ దేశపు చరిత్ర రచయిత, నవలా రచయిత, కవి. గారెట్తో కలసి ఈయన కాలానిక వాద కవితాధోరణిని పోర్చుగల్ దేశంలో ప్రవేశపెట్టాడు. చరిత్ర రచయితగా ఉదారదృష్టిని ప్రకటించి ఫ్రాన్స్ లో 'విక్టర్ హ్యూగో' తో పోల్చదగినంత జాతీయ గౌరవాన్ని పోర్చుగల్ దేశంలో ఈయన పొందాడు.

యువకుడుగా ఉన్నప్పుడు హెర్కులానో నియంత అయిన 'డామ్ మిగ్వెల్' పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా సాగిన ఒక విఫలమైన తిరుగుబాటులో పాల్గొని తత్ఫలితంగా ఇంగ్లాండ్, ఫ్రాన్స్ లలో ప్రవాస శిక్షను అనుభవించాడు. 1832 లో ఆయన డామ్ పిడ్రో తాలూకు ఒక చిన్న సైన్యంతో పోర్చుగల్ కు తిరిగివచ్చి మిగ్వెల్ ను పదవీ చ్యుతుణ్ణి చేసి ఉదార పరిపాలనను స్థాపించాడు. రాజకీయంగా వచ్చిన మార్పుతో పాటు దేశంలో ఒక సాంస్కృతిక విప్లవం కూడా లేవదీయడం అవసరమని భావించి ఆయన తన కవితానికీ స్వస్తిచెప్పి ఓ పనోరమ (1837-39) అనే పత్రికకు సంపాదకత్వ బాధ్యతను స్వీకరించాడు. ఆ పత్రికలో ఆయన వ్రాసిన చారిత్రక కథలు మొదలైన రచన లన్నీ అటుతరువాత రెండు సంపుటాలలో ప్రకటించబడ్డాయి (1851). 1840 లో 'కోర్టీస్' (Cortes) అనబడే పోర్చుగల్ పార్లమెంటుకు ఎన్నికై విద్యారంగంలో ప్రజాస్వామ్య సంస్కరణలకోసం హెర్కులానో ఉద్యమం సాగించాడు. అయితే 1841 లో ఆయన రాజకీయాలనుంచి విరమించాడు. 1839 లో 'రాయల్ లైబ్రరీ ఆఫ్ అజాడా' లో లైబ్రేరియన్ గా చేరి హిస్టోరియా డి పోర్చుగల్ అనే తన బృహద్గ్రంథ రచనకు పూనుకున్నాడు. సర్ వాల్టర్ స్కాట్ లాగా కొన్ని

చారిత్రక నవలలు కూడా హెర్కులానో రచించాడు. ఈ సాహిత్య ప్రక్రియను పోర్చుగల్ లో ప్రవేశపెట్టినవాడు ఆయనే!

హెర్కులానో రచించిన హిస్టోరియా డి పోర్చుగల్ మొదటి సంపుటం 1846 లో వెలువడింది. సృజనాత్మకమైన చరిత్ర రచనలో అది ఒక మైలురాయిగా పరిగణించబడుతుంది. 1279 వరకూ నడిచిన పోర్చుగల్ ప్రాచీన చరిత్రను వర్ణించే ఈ సంపుటంలో హెర్కులానో ప్రాచీన లిఖిత ప్రమాణాలను పరిశీలించి అంతవరకూ పుక్కిటి పురాణాలుగా ప్రచారంలో ఉన్న కథల నెన్నింటినో నిరాధారాలని ఖండించాడు.

1851 లో రీ జెనరేషన్ ఉద్యమం, కోస్టాకాబ్రల్ పరిపాలనకు స్వస్తి చెప్పింది. ఆ ఉద్యమంలో కూడా హెర్కులానో పాల్గొన్నాడు. నూతన ప్రభుత్వాన్ని సమర్థించడానికి రెండు వార్తాపత్రికలను ఆయన స్థాపించాడు. ఆ కాలంలో ఆయన చేసిన రచన డా ఓరిజెం ఏ ఎస్టాబ్లిమెంట్ మెంట్ డ ఇన్ క్వీజిషా ఓ ఎం పోర్చుగల్ (1854-59, History of the Origin and Establishment of the Inquisition in Portugal).

హెర్కులానో వ్రాసిన పోర్చుగల్ చరిత్రలో చివరి దైన నాలుగవ సంపుటం 1853 లో వెలువడింది. 1856 లో ఆయనకు వ్యక్తిగత శత్రువు 'నేషనల్ ఆర్కైవ్స్' కి అధికారిగా రావడంతో ఆయన పదవీ విరమణ చేసి సెంటేరమ్ సమీపంలో ఉన్న 'వేల్ డి లాజోస్' లో వ్యవసాయం చేసుకుంటూ జీవితం గడపసాగాడు.

1877 సెప్టెంబరు 13 న సెంటీరన్ లో హెర్కులానో తుదిశ్వాస విడిచాడు.

డి.మా.రా.

హెర్రేరా-ఇ-రైసిగ్, జూలియో (1875-1910) : 20 వ శతాబ్దిలో శ్పానిష్ భాషలో మిక్కిలి మౌలికమైన కవిత రచించిన ఉరుగ్వే దేశపు కవి. భాష విషయంలోనూ, రూపం విషయంలోనూ ఆ కాలంలో వివిధ వాదోపవాదాలకు దారితీసిన అతని కవితను అటు తరువాత ఎందరో కవులు అనుకరించారు. తరువాతి 'శ్పానిష్-అమెరికన్' కవిత మీద అతని కవిత్యపు ప్రభావం ఎంతగానో కనిపిస్తుంది.

ఒక సంపన్న కుటుంబంలో 'హెర్రేరా' జన్మించాడు. ఆ నాడు తన చుట్టూ వ్యాపించి ఉన్న బూర్జువా భౌతిక వాదాన్ని అతడు నిరసించాడు. కావాలని స్వచ్ఛంద వర్తనుడు (Bohemian) గానూ, పలాయనవాది గానూ 'మావ్టేవీడియో' నగరంలో కాలం గడుపుతూ త్వరలోనే

కొంతమంది యువ కవులను తన చుట్టూ తన అనుయాయులుగా ప్రోగుచేశాడు. వారి ఒకే ఒక లక్ష్యం: సాంప్రదాయిక కవితా నియమాలను ఉల్లంఘిస్తూ, ప్రజలను నిర్ఘాంతపరిచే విచిత్ర ఇతివృత్తాలను స్వీకరిస్తూ, చిత్ర విచిత్ర పద్ధతులలో భాషను ప్రయోగిస్తూ సాహిత్య వివాదాలను రెచ్చగొట్టడం!

అయితే, తన అనుయాయుల కవిత కంటే హెర్రెరా కవితలో మరింత ఎక్కువ కవితాశక్తి ప్రకటించబడడం, వాటికి మరింత ఎక్కువ జనాదరణ లభించడం జరిగింది. లాస్ మైటీనీస్ డీ లా నాఫే (1902), పోమాస్ వయోలీటాస్ (1906-Violet Poems) అనే ఆయన రచించిన రెండు కవితా సంపుటాలలోనూ సాహిత్య విమర్శకులు సర్వసాధారణ దృశ్యాలను విస్తృతంగా కళ్ళకు కట్టేట్టు వర్ణించగలశక్తిని, భాషను పటిష్ఠంగా వాడగల నైపుణిని గుర్తించారు. తన కవితలకు పీయానోస్ క్రెపస్క్యులారీస్ (1910-Twilight Pianos) వంటి చిత్రమైన శీర్షికలు పెట్టినప్పటికీ హెర్రెరా సర్వసాధారణ విషయాలను గురించే ఆ కవితలను వ్రాశాడు. స్వయంగా క్రొత్త కవితా రూపాలను సృష్టించినా సాంప్రదాయిక కవితా రూపాల వాడుకలో కూడా అతడు సిద్ధహస్తుడని పించుకున్నాడు.

తన అల్పాయుర్దాయంలో ఒక ప్రక్క అనారోగ్యంతో తీసుకుంటూనే మరో ప్రక్క కవిత్యం ఇతివృత్తం విషయంలోనూ, సాంప్రదాయిక కవితా రూపాల విషయంలోనూ ప్రజలకు గల నమ్మకాలను హెర్రెరా సవాలు చేయగలిగాడు. అయితే అతని మరణానంతరం గాని ఒక గొప్ప కవిగా ఆయనకు గుర్తింపు లభించలేదు.

తన 35 వ ఏట 1910 మార్చి 18 న మాంటీపీ డియోలో హెర్రెరా తనువు చాలించాడు.

డి.మా.రా.

హెర్రెరా, ఫెర్నాండ్ డి (1534-1597) : మధ్య యుగాలనాటి శ్పానిష్ మహాకవి. 'ఎల్ డిలిన్' అని పిలువబడిన ఈ కవి పదహారవ శతాబ్దపు పండితులలో ప్రఖ్యాతి గడించిన వాడు. భాషలోని ఇంపు సాంపులను చక్కగా వాడుకొనాలని, సాహిత్యం మానవతా విలువలను పెంచేదిగా ఉండాలనీ నమ్మినవాడు.

హెర్రెరా తన జీవితాన్ని చర్చలోని మతాధికారి (పూజారి -Benefice) వృత్తితో మొదలు పెట్టాడు. ఆ వృత్తిని అతడు కోరుకోలేదు. అందులో చేరాలని తరి ఫీదు పొందలేదు. కాని ఆ వృత్తిలో వచ్చిన ఆదాయంతో చదువుకొంటూ, వ్రాసుకొంటూ కాలం గడిపాడు. ఇతని

భావాలు, ఆదర్శాలు చాలా ఉన్నతంగా (Aristocratic) ఉండేవి. 1582 లో ఇటాలియన్ కవి 'గార్సిలాసో డి లా వేగా' ను గొప్పగా చిత్రించి వ్రాసిన కృతిలో ఇతని ఆదర్శాలు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. అలంకారాలు ఎక్కువగా గుప్పించి, కృతకమైన శైలిలో 16 వ శతాబ్దంలో స్పెయిన్ దేశంలో ప్రచారంలో ఉన్న శైలిలో ఈయన రచనలు చేశాడు. ఈయన రచనలలో ప్రేమ గీతాలు ప్రజాదరణ పొందినా, దేశభక్తి గీతాలు, బైబిల్ లోని ఓల్డ్ టెస్టమెంట్ లోని కొన్ని ఘట్టాలను గేయాలుగా వ్రాసినవి చక్కటి సాహితీ విలువలతో నిండి ఉన్న రచనలు. 1572 లో ఒక చరిత్రాత్మకమైన గ్రంథాన్ని, 1592 లో థామస్ మోర్ జీవిత చరిత్రను హెర్రెరా రచించారు.

భార్య

హెర్రిక్, రాబర్ట్ (1591-1674) : షేక్స్ పియర్ కాలం నాటి ప్రముఖ ఆంగ్లసాహితీ

వేత్త బెన్ జాన్సన్ ను అనుసరించి రచనలు సాగించిన ఆంగ్ల కవి, విమర్శకుడు. సాంప్రదాయ బద్ధమైన కవితారీతులను కాపాడుకోవాలని నమ్మి రచనలు సాగించిన వాడు. రాబర్ట్ మామగారు ఇంగ్లం

డులో పేరు పొందిన స్వర్ణకారుడు. సర్ విలియమ్ హెర్రిక్ అతని ఆశ్రయంలో చదువుకొంటూ 1617 లో కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇతడు ఎం.ఏ. పాసయాడు. ఆ కాలం నాటి సాహితీ వేత్తలతో, మేధావులతో పరిచయం ఏర్పరచుకొన్నాడు. బెన్ జాన్సన్ మొదలైన సాహితీ వేత్తల, గాయకుల సహవాసంతో చక్కటి రచనలు చేశాడు. 1629 లో డ్యూక్ ఆఫ్ బంకింగ్ హౌమ్ బృందంలో ఒక మతాధికారిగా ప్రాన్సుదేశం వెళ్ళి అక్కడే స్థిరపడిపోయాడు.

రాబర్ట్ హెర్రిక్ ఎన్నో కవితలు, భక్తిగీతాలు వ్రాసినా అవి అక్కడక్కడ పత్రికల్లో ప్రచురించబడ్డాయే గాని పుస్తకరూపంలో రాలేదు. ఈయన వ్రాసిన కవితా సంకలనం హౌస్ పెరిడిస్ (1648) ప్రచురించబడింది.

దీనిలో 1400 కవిత లున్నాయి. 'హెన్రీ లూయిస్' అనే సంగీతకారుడు వీటిలో కొన్నిటికి సంగీతాన్ని సమ కూర్చాడు. రాబర్ట్ హెర్రిక్ కవితలలో వ్యంగ్య కవితలు, ప్రేమగీతాలు, భక్తి పాటలు, పెళ్లి పాటలు, స్నేహితుల పైన వ్రాసిన గేయాలు, స్మృతి కవితలే గాక అన్ని రకాలైన కవితలూ ఉన్నాయి. చక్కటి సంప్రదాయ బద్ధమైన శైలిలో, నిజాయితీతో చేసిన ఈ రచనమీద లాటిన్ కవుల ప్రభావం, బైబిల్ ప్రభావం కొట్టవచ్చినట్టు కనబడుతుంది.

భార్య

హెస్, హెర్మన్ (1877-1962) : 1946

లో నోబెల్ బహుమానం అందుకొన్న జర్మన్

కవి, నవలా రచయిత.

మనిషి ఆత్మను సంప్రదాయాల గోడల మధ్య బంధించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ, విభిన్నమైన ఇతివృత్తాలతో, ప్రాచ్య మార్మికవాద దృష్టితో నిగూఢమైన రహస్యాలను అన్వేషిస్తూ రచనలు చేసిన సాహితీ వేత్త.

హెర్మన్ హెస్ తండ్రి ఒక మతప్రవక్త. కొడుకును కూడా ఆధ్యాత్మికంగా తీర్చిదిద్దాలని మత సంబంధమైన విషయాలు బోధించే కళాశాలలో ప్రవేశపెట్టాడు. కాని హెస్ అటువంటి శిక్షణలో మొగ్గు చూపక ఉద్యోగంలో చేరాడు. గడియారాలు మరమ్మత్తు చేసే షాపులోనూ, పుస్తకాల షాపులోనూ అసిస్టెంట్ గా పనిచేశాడు. తెలివైన విద్యార్థులు సాంప్రదాయకమైన విద్యా విధానంలో ఎలా నలిగి పోతున్నారో అన్న విషయాన్ని ఆన్టర్ ర్యాండ్ (1906) లో రచించాడు.

1904 వ సంవత్సరంలో పుస్తకాల వ్యాపారం నుండి బయటపడి స్వేచ్ఛగా రచనలు సాగించటం మొదలుపెట్టాడు. ఇతని మొదటి రచన వీటర్ కామెన్ జిండ్ కు పెద్ద గుర్తింపు రాలేదు. 1910 లో గెర్ట్రూడ్ అన్న నవలలో ఒక కళాకారుని ఆత్మసంక్షోభాన్ని చిత్రించాడు. (ఆంగ్లానువాదం - 1915), రోషాల్ (1914-ఆంగ్లానువాదం 1970) అనే రచన, ఇండియా వెళ్లి వచ్చాక వ్రాసిన సిద్ధార్థ అనే నవల హెర్మన్ హెస్ కు పేరు తెచ్చిపెట్టాయి.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో స్విట్జర్లాండు దేశానికి వెళ్లి తటస్థ దేశమైన మిలిటరీ నిరంకుశత్వాన్ని నిరసిస్తూ జర్మన్ భాషలో యుద్ధభేదీల కోసం ఒక పత్రిక నడిపాడు. 1919 లో స్విట్జర్లాండు దేశ పౌరస్వత్వం పొంది అక్కడే స్థిరనివాస మేర్పరుచుకొన్నాడు.

జె.బి.లాంగ్ అనే సుప్రసిద్ధ మనస్తత్వవేత్తతో కలసి మనిషిలోని ద్వంద్వ ప్రవృత్తిపైనా, ఆదర్శాలు, మనసు పొరలలోని ఆవేశాలు మొదలైన సున్నితమైన విషయాల మీదా పరిశోధనలు జరిపాడు. సై పైన్ వూల్ఫ్ (1929), నార్నియన్ అండ్ గోల్డ్ మండ్ (1930) అనే రచనలు ఈ పరిశోధనల ఫలితాలను ఆధారంగా చేసుకొని వ్రాసినవే. గ్లాస్ పెర్లెన్ స్పీల్ హెస్ రచనలలో సుదీర్ఘమైనది. ఒక మేధావిగా గుర్తింపు పొందిన ఈయన రచనలమీద విస్తృతంగా పరిశోధనలు జరిగాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి జి.డబ్ల్యు. ఫీల్డ్ (1970), జె. మిలెక్ (1958), ఎమ్. సెరానో (1966) రచించిన పుస్తకాలు.

భార్య

హెసియడ్ (క్రీ.పూ. 8వ-9వ శతాబ్దాలు) : ప్రాచీన గ్రీక్ కవి. 'ప్రబోధాత్మక గ్రీక్ కవితా పితామహు' డని పేరు పొందినవాడు. థియోగనీ, వర్క్స్ అండ్ డేస్ అనే రెండు ప్రసిద్ధమైన ఇతిహాస కావ్యాలను రచించిన ప్రముఖ కవి. గ్రీసు దేశంలోని బొయోషియా మండలంలో జన్మించాడు. ఆస్తిలో తనకు న్యాయంగా రావలసిన భాగం తనకు దక్కనీయకుండా కుట్రపన్నిన సహోదరుని గురించి వర్క్స్ అండ్ డేస్ కావ్యంలో ప్రస్తావన ఉన్నది. ధర్మం దేవత అని, ధర్మచ్యుతి వినాశకర మని అతడు ఆ కావ్యంలో హెచ్చరిస్తాడు. మనుష్యుల క్లేశాలు ధర్మపాలన వల్లనే పరిహార మవుతాయని అతడు బోధించాడు. ఆమ్మిడేమస్ అనే పౌరుని అంత్యక్రియల సందర్భంగా జరిగిన గేయ కవిత్వపు పోటీలో హెసియడ్ బహుమతి గడించాడు. అతనికి కవితాశక్తి అలవడటాన్ని గూర్చి ఒక కథ ప్రచారంలో ఉన్నది. అతడు మొదట గొట్టెల కాపరిగా ఉండేవాడట. గ్రీక్ దేవతల వరప్రసాదం వల్ల అతనికి కవిత్వం అలవడినదట. "అమరులైన దేవతల వంశానుక్రమాన్ని వర్ణించవలసిన" దని వారు ఆదేశించారట. వారి ఆజ్ఞ ననుసరించి తాను థియోగనీ అనే ఇతిహాస కావ్యం రచించినట్లు అతడు చెప్పకొన్నాడు. ఆ కావ్యంలో అతడు వివిధ గ్రీక్ దేవతల ఆవిర్భావాన్ని గురించి, వారి నడుమ నెలకొన్న స్నేహ, వైషమ్యాలను గురించి, వారిలో వారికి సాగిన యుద్ధాలను గురించి సవిస్తరంగా వర్ణించాడు. అది అతని రచన కాదని ఒక వాదం పొడసూపింది.

గాని, నేటి విద్వాంసులు అది అతని రచనే అని, అక్కడక్కడ ఇతరులు చేర్చిన అంశాలు కూడా ఉన్న వని విశ్వసిస్తున్నారు. రెండవ కావ్యం వర్క్స్ అండ్ డేస్ లో వ్యక్తిగత విషయం కొంత ఉంది. మొదటి భాగంలో తన ఆస్తి దోచుకోగోరుతున్న పెర్సెస్ అనే సోదరుని ఉద్దేశించి హితబోధ ఉంది. నీతిగా కష్టపడి పనిచేసి జీవనం సాగించడంలో ఉండే శ్రేయస్సును గురించిన ప్రస్తావన ఉంది. రెండవ భాగంలో సంవత్సరంలో ఏ కాలం ఏ పనికి అనుకూలమో, ఆ కృషి ఏ విధంగా చేయాలో వివరంగా వర్ణించాడు. గ్రామీణ జీవనంలో ఋతువుల ప్రాముఖ్యాన్ని సాగసుగా చిత్రించాడు. చివరకు పల్లె ప్రజల విశ్వాసాలు, ఏ యే రోజులు వ్యవసాయంలో ఏ యే పనులకు అనుకూలం అన్న అంశంపై సూచనలు ఉన్నాయి. మొత్తానికి మానవ జీవితాన్ని గురించి హోమర్ తన ఇతిహాస కావ్యాలలో వ్యక్తం చేసిన ఆశాపూర్ణ దృక్పథానికి హెసియడ్ భావన భిన్నంగా ఉంది. మానవ సమాజంలోని లోటు పాట్లను అతడు సహజంగా వర్ణించాడు.

అ.రా.కృ.

హేడన్ స్టామ్, వెర్నెర్ ఫాన్ (1859-1940) : 1916 లో సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతిని అందుకున్న హేడన్ స్టామ్ స్వీడన్ లోని నేచురలిస్ట్ (ప్రకృతివాద) ఉద్యమాన్ని ప్రతిఘటిస్తూ విప్లవం లేవదీసిన రచయిత. రచన అందంగా, ఆలోచింపజేసేదిగా, ఊహలోకంలో విహారింప చేసేదిగా ఉండాలని ఒక వాదనను లేవనెత్తాడు.

యౌవనంలోనే అనారోగ్యం పట్టి పీడించడం వలన చాలా ఏళ్లు మెడిటరేనియన్ దేశాలలో కాలం గడిపాడు. హేడన్ స్టామ్ పీల్గ్రిమేజ్ అండ్ వాండరర్ యియర్స్ (1888) లో మొదటి కవితా సంకలనం ప్రచురింపబడింది. ప్రాచ్య దేశపు సిద్ధాంతాలను చాటి చెప్పే ఈ కవితలను స్వీడన్ దేశ ప్రజలు ఎంతగానో ఆదరించారు. 1889 లో నేచురలిజమ్ ను ఖండిస్తూ వ్రాసిన వ్యాసం ప్రచురింపబడింది.

స్వీడన్ సాహితీ చరిత్రలో ఒక మార్పు తేవాలని కృషి చేస్తూ ఈయన ప్రచురించిన రెండు సంకలనాలు డ్విక్టర్ (1895), న్యూడ్విక్టర్ (1915) అనే చరిత్రాత్మక వ్యాసాలు విశేష ప్రశస్తి పొందాయి. హేడన్ స్టామ్ వ్రాసిన వ్యాస సంపుటలలో ముఖ్యమైనవి కాణలి నెర్మా (1897-98) ది ట్రా ఆఫ్ ది ఫోకుంగ్స్ (1925). ఆ తరువాత జనాదరణ తగ్గిపోయి, 25 సంవత్సరాలు ఏ

రచనలూ చేయకుండానే హేడన్ స్టామ్ తనువు చాలించాడు.

భార్గవి

హేవుడ్, జాన్ (1497-1575) : 16 వ శతాబ్దికి చెందిన ఆంగ్ల నాటక రచయిత. మతపరమైన విషయాలనే నాటకాలుగా వేసే సంప్రదాయం నుండి సాహిత్యాన్ని బయటికి తెచ్చి సామాన్య మానవుని జీవితానికి దగ్గరగా తెచ్చి, నాటకాలు వ్రాసిన హేవుడ్ ఎలిజెబెత్ కామెడీలను ప్రచారం చేశాడు.

1519 లో 8 వ హెన్రీ ఆస్థానంలో గాయకుడుగా పేరు తెచ్చుకొన్న హేవుడ్ నాటక రంగంలో చాలా కృషి చేశారు. ఆర్థిక సహాయం, రాజాశ్రయం ఈ రచయితకు నాల్గవ ఎడ్వర్డు కాలం వరకూ లభించింది. ది ఫ్లె కార్డ్ ఫోర్ పీస్ అన్న నాటకం 1544 వరకూ పుస్తకరూపంలో రాలేదు. అత్యుత్తమమైన అబద్ధం ఎవరు చెప్పగల రన్న విషయాన్ని హాస్య ప్రధానంగా చిత్రించిన నాటక మిది. అప్పట్లో అనామకంగా ప్రచురించబడిన కొన్ని నాటికలు కూడా హేవుడ్ వ్రాసినవి అని చెబుతున్నారు. చర్చ్ లో ఏర్పడిన అంతఃకలహాల ప్రభావాలనుండి తప్పకొని చివరి వరకూ రోమన్ కాథలిక్ గానే ఉన్న ఈ రచయిత బెర్లియంలో మరణించాడు.

హేవుడ్ పేర ప్రచురించబడిన కొన్ని రచనలు: ఏ మెర్రీ ఫ్లె బిట్టీన్ ది పార్సెనర్, ది క్యూరేట్స్ అండ్ నేబర్ ప్రేట్, ఏ మెర్రీ ఫ్లె బిట్టీన్ జోహాన్-జోహాన్ ది హజ్ బెండ్, టిబ్ హిజ్ వైఫ్ అండ్ సర్ జాన్ ది ప్లీస్, ఏ డైలాగ్ కంటెయినింగ్ ఆల్ ది ప్రావర్బ్స్ ఇన్ ది ఇంగ్లీష్ టంగ్ (1549), జాన్ హేవుడ్స్ వర్క్స్ (1562), ఎపిగ్రామ్స్ (సూక్తులు), జానపద గేయాలు కూడా ఈ సంపుటిలో ఉన్నాయి.

భార్గవి

హైన్, హెన్రీక్ (1797-1856) : ప్రపంచ విఖ్యాతి పొందిన జర్మన్ కవి. 1827 లో ఇతడు వ్రాసిన కవితా సంకలనం ది బుక్ ఆఫ్ సాంగ్స్ వలన ఇతడు ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చాడు. దీనిలోని కవితలు సంగీతం కూర్చి పాటలుగా పాడుకోడానికి అనువుగా ఉన్నాయి.

యూదు తల్లితండ్రులకు జన్మించిన హైన్ చదవులో ఎప్పుడూ పెద్దగా ఆసక్తి చూపించలేదు. మేనమామ ప్రోద్బలంతో తండ్రి వ్యాపారాన్ని అభివృద్ధి చేయాలని చూశాడు. కాని నిలుకడలేక ఆ పనిలో విఫలయ్యాడు. తల్లి ప్రోత్సాహంతో బోన్, బెర్లిన్ యూనివర్సిటీలలో

చేరి న్యాయశాస్త్రంలో పట్టా పొందాడు. సంగీతం, సాహిత్యం చరిత్రలలో ఇతనికి ఆసక్తి ఉండేది.

విద్యార్థి దశలో మేనమామ 'సాలమన్ హైన్' కుమార్తెలపై మోజు పెంచుకొని భావ

కవుల ధోరణిలో వ్రాసిన పాటలు ది బుక్ ఆఫ్ సాంగ్స్. అప్పటికే జర్మన్ సాహిత్య చరిత్రలో గొయ్థే, స్కిల్లర్ వంటి కవులు కాల্পనిక్స్ తర క్లిష్ట పరిస్థితిని తెచ్చిపెట్టారు. వాస్తవికతకు, కళకు మధ్య ఏర్పడే ఘర్ష

ణలో నుంచే కవిత్వం పుడుతుంది అన్నది హైన్ వాదన. 1820 నుంచి ఇతడు గద్య రచనలు కూడా చేయడం ప్రారంభించాడు. హార్ట్కోండల ప్రాంతంలో కాలినడకను ఒంటరిగా తిరిగి అక్కడి తన అనుభవాలకు భావుక తను జోడించి ది హార్ట్జర్ట్ అనే పుస్తకం వ్రాశాడు. ఐడియాస్, ది బుక్ లి గ్రాండ్ అనేది ఆత్మపరిశీలన చేసుకొంటూ తనను తనే మఢించుకొంటూ వ్రాసిన కృతి. ఈ రచనలో హైన్ బాల్య స్మృతులు, భగ్న ప్రేమ, నెపోలియన్ పట్ల అతనికి గల ఆరాధనాభావం అన్నీ చోటుచేసుకొన్నాయి.

1830 లో ప్రబలిన ఫ్రెంచ్ విప్లవంలో హెన్రీక్ హైన్ పాల్గొన దలచుకోలేదు. కాని మరుసటి సంవత్సరం పారిస్కు వెళ్లి అక్కడే స్థిరపడిపోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. అక్కడి సామాజిక, సాంస్కృతిక పరిస్థితులను విమర్శిస్తూ ఫ్రెంచ్ పత్రికలలో వ్రాసిన వ్యాసాలు లుటేజియా అనే పేరుతో ప్రచురించబడ్డాయి. జర్మన్ దేశపు ప్రసిద్ధ ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త కార్ల్ మార్క్స్ తో 1843 వ సంవత్సరంలో ఇతనికి పరిచయం కలిగింది. అతని పట్ల గౌరవం కలిగినా, కమ్యూనిజం హెన్రీక్ హైన్ ని ఎక్కువగా ఆకర్షించలేదు. న్యూ పొయెమ్స్ (1844), జర్మనీ, ఏ వింటర్స్ టేల్ (1844) అప్పట్లో ప్రచురించబడిన రచనలు. పారిస్కు వెళ్ళిన క్రొత్తలో హైన్ చాలా సంతోషంగా ఉన్నాడు. సాహితీ మిత్రుల పరిచయం, పేరు ప్రఖ్యాతులు అన్నీ అతనిని వెతుక్కొంటూ వచ్చాయి. ఇదివరకు పరిచయం ఉన్నా ఎక్కువగా చదువుకోని

'మిథిల్లే' అన్న అమ్మాయిని అతడు పెళ్లి చేసుకొన్నాడు. కాని కొన్ని రోజులకే జర్మన్ దేశాన్ని విమర్శిస్తూ వ్రాసిన హైన్ రచనలు అతనికి అనుకోని సమస్యలు తెచ్చిపెట్టాయి. ఇతని రచనలను నిషేధించారు. పోలీసుల నుండి తప్పించుకొని ఎక్కడెక్కడో తలదాచుకొన్నాడు. ఆరోగ్యం బాగా క్షీణించింది. సుఖరోగాలతో మంచం పట్టి, 1856 లో మరణించాడు. 'కవితలు- 1853-54' హైన్ చివరి రచన.

జర్మన్ దేశంలో కంటె ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లండ్, అమెరికా దేశాలలో రచయితగా ఎక్కువ గుర్తింపు పొందిన హెన్రీక్ హైన్ అతని జీవితకాలంలో వివాదాస్పదమైన రచయిత. ఇతని రచనలు ఎంతమందికి ఆహ్లాదం కలిగించేవో దానికి రెట్టింపు ప్రజలకు ఆగ్రహం కూడా కలిగించేవి.

భారగి

హారేస్ (క్రీ.పూ.65-8) : అగస్తస్ కాలానికి చెందిన ప్రముఖ లాటిన్

కవి. ఇతని ఓడ్స్ (Odes) 'ఇపిసిల్స్' (Epistles) అన్ని ప్రపంచ భాషల్లోకి వేలాది సార్లు అనువదించబడ్డాయి. ఈ కవితలలో ప్రేమ, స్నేహం, జీవిత తత్వాలు, లలిత కళలు అన్నీ చోటు చేసుకొన్నాయి. ఇతని తండ్రి సెబేలియన్-

కొండ జాతికి చెందినవాడై ఉండవచ్చునని చరిత్రకారులు భావిస్తున్నారు. కొన్ని రోజులు బానిసగా ఉన్న తరువాత బానిసత్వపు సంకెళ్ళు తెంచుకొని కొడుకు హారేస్ ను రోమ్ నగరానికి పంపి విద్యా వంతుణ్ణి చేశాడు. క్రీ.పూ. 46 లో ఏథెన్సు నగరానికి వెళ్ళి హారేస్ అక్కడి అకాడెమీలో ఉపన్యాసాలు విన్నాడు. జూలియస్ సీసర్ మరణానంతరం, బ్రూటస్ సైన్యంలో చేరి 'ట్రీబునస్ మిలిటమ్' అనే అధికారాన్ని సంపాదించాడు. అక్టేవియన్ ప్రభువు కాలంలో ప్రఖ్యాత కవి మెసినాస్ తో కలసి ఆస్థాన కవిగా గుర్తింపు పొందాడు.

క్రీ.పూ. 35 లో హారేస్ వ్రాసిన సెలైర్స్-ప్రథమభాగం (పది వ్యంగ్య కవితలు) పుస్తక రూపంగా

వెలువబడ్డాయి. మిత్రుడు 'మెసిసాస్' బహుమతిగా ఇచ్చిన ఇల్లు పొలం హోరేస్కి ఆర్థిక సమస్య లేకుండా చేసింది. సెబెర్న్ (2వ భాగం) సంకలనాన్ని, ఎపోద్స్ (క్రీ.పూ. 30-29) లో ప్రచురించాడు. సున్నితమైన విషయాలను నిశితంగా పరిశీలించి, కళాత్మకంగా చేసిన హోరేస్ రచనలు ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్రలో ఆదర్శ కవితలకు ప్రతీకగా నిలిచిపోయాయి. ఆర్స్ పొయెటికా అనే కృతిలో ఉత్సాహవంతులైన యువ కవులకు ముప్పై చిట్కాలు చెప్పాడు హోరేస్. క్రీ.పూ. 17-15 లో వ్రాసిన చివరి కృతి ఎపీసల్స్ బుక్ (ప్రథమభాగం) ఆగస్టస్ చక్రవర్తికి అంకిత మిచ్చాడు. తను అంతవరకూ ఇంత గొప్ప కృతిని అంకితం అందుకోలేదని చక్రవర్తి హోరేస్కు వ్రాసిన ఉత్తరంలో పేర్కొన్నాడు. మెసిసెస్ తో బాటు ఆస్తానకవిగా గుర్తింపు పొందిన హోరేస్ క్రీ.పూ. 17 లో సెక్యూలర్ హీమ్ అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు. దీనిలో సెక్యూలర్ గేమ్స్ ఆడేటప్పుడు చేపట్టవలసిన విధులు చెప్పబడ్డాయి. 15 ఓడ్స్ అన్న చివరి పుస్తకం ముగించి క్రీ.పూ. 8 లో మరణించిన హోరేస్ను అతని మిత్రుడు మెసిసెస్ సమాధి పక్కనే సమాధి చేశారు.

పొట్టిగా లావుగా ఉన్న ఈ కవిని గురించి ఎక్కువ చారిత్రక ఆధారాలు లేవు. ఇతని రచనలు ఆధారంగా రచించిన జీవిత చరిత్రలు కొన్ని ప్రచారంలో ఉన్నాయి. గ్రీస్, రోమన్ దేశాలు పర్యటించి లాటిన్ భాషలో పాండిత్యం సంపాదించిన హోరేస్ తన 'ఓడ్స్' ద్వారా ఒక ప్రత్యేకమైన ఒరవడిని సాహిత్యంలో సృష్టించాడు. సులభమైన శైలిలో జీవిత సత్యాలను బోధించే ఈయన కవితలు విశేష ప్రశస్తి పొందాయి.

భార్గవి

హోమర్ (క్రీ.పూ. 9వ, లేదా 8 వ శతాబ్ది): ప్రాచీన గ్రీస్ దేశంలో వెలసిన ఇలియాడ్, ఒడిస్సీ అనే మహాపురాణాల గ్రంథకర్తగా పరిగణింపబడుతున్న మహాకవి!

నిజానికి హోమర్ జీవితాన్ని గురించి స్పష్టంగా మనకు ఏమీ తెలియదు. అయితే ఆయన ఆయోనియాకు చెందినవాడై ఉండవచ్చు నని, క్రీ.పూ. 9 వ, లేదా 8 వ శతాబ్దిలో జీవించి ఉండవచ్చునని విద్యాంసులందరూ అంగీకరిస్తున్నారు. చాలా వరకు మౌఖిక సంప్రదాయంలో వస్తున్న కథలను అనుసరించి ఆయన ఇలియాడ్ పురాణం రచించాడు. కనీసం ఒడిస్సీ పురాణ రచనకు ఆయన ప్రేరణ అయినా ఉంది. ప్రాచీన

గ్రీకులు హెలెనిస్టుల ఏకత్వానికి ఈ పురాణాలు ప్రతీకలని, వారి వీరత్వాన్ని, నైతిక, లౌకిక బోధనలను ఇవి చాటుతున్నాయని వీటిని ఎక్కువగా ఆదరించేవారు. ఆ నాటి నుంచి ఇలియాడ్, ఒడిస్సీ పురాణాలు పాశ్చాత్య సాహిత్యం మీద ప్రగాఢ మైన ప్రభావం ప్రసరించాయి. ఆధునిక భాషలలో ఈ పురాణాలకు లెక్కలేనన్ని అనువాదాలు వెలశాయి. ముఖ్యంగా ఈ పురాణాలలోని కవిత్యమే వాటికి గొప్ప విలువను చేకూర్చింది. ఆ కవిత్యంలో దేవతలను, మహావీరులను వర్ణించే ఉదాత్త భాగాలు మొదలు ప్రగాఢమైన మానవ ఉద్వేగాలను ప్రదర్శించే భాగాల వరకూ మనకు కనిపిస్తాయి.

ఇలియాడ్ పురాణం గ్రీస్ కీ, ట్రాయ్ కీ మధ్య సుదీర్ఘ కాలం కొనసాగిన యుద్ధాన్ని 23 భాగాలలో అభివర్ణించే మహాకావ్యం. ఈ కావ్యంలో నిజానికి ప్రధానమైన అంశం 'ఎకిలీస్' ఆగ్రహం.

ఒడిస్సీ పురాణ నాయకుడు 'ఒడిసియస్' ఈ 'ఒడిసియస్' ఇతాకా దేశపురాజు. ఆయన వివేకం, వాగ్ధాటి, ఉపాయజ్ఞత, ధైర్యం, సహనం ఈ పురాణంలో అద్భుతంగా వర్ణించబడ్డాయి.

బొ.శ్రీ.

హోల్డర్లిన్, ఫ్రీడ్రిక్ (1770-1843) : ప్రముఖ జర్మన్ భావకవి. గ్రీక్ పౌరాణిక పద్య రూపాలను జర్మన్ భాషలో సహజంగా సృష్టించడంలోనూ, క్రైస్తవ, పౌరాణిక ఇతివృత్తాలను సమ్మిళితం చేయడంలోనూ సిద్ధపాస్తుడు.

1770 మార్చి 20 న నెకార్ నదీ తీరాన ఉన్న ఒక చిన్న స్వాబియన్ నగరంలో హోల్డర్లిన్ జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి 1772 లో మరణించగా, మరి రెండేళ్లకు ఆయన తల్లి న్యూరింజెన్ నగరంలోని 'బుర్గ్ మాస్టర్' (మేజిస్ట్రేట్) ను వివాహమాడింది. ఆ నగరంలోనే ఫ్రీడ్రిఖ్ హోల్డర్లిన్ విద్యాభ్యాసం ప్రారంభమయింది. కాని, 1779 లో ఆయన తల్లికి తిరిగి వైధవ్యం ఏర్పడడంతో హోల్డర్లిన్ ను, అతని సోదరి హైనికేను, సవతిసోదరుడు కారల్ ను ఆయన తల్లే పోషించవలసి వచ్చింది. కుమారుణ్ణి చర్చిసేవలో చేరవలసిందని ఆమె కోరింది. అలా చేరితే అతనికి ఉచిత విద్యాభ్యాస సౌకర్యం లభిస్తుంది. మొదట అతనిని 'మొనాస్టరీ స్కూల్స్' కి తరువాత ట్యూబింగన్ విశ్వవిద్యాలయంలోని 'థియలాజికల్ సెమినరీ' (1788-93) కి విద్యాభ్యాసం నిమిత్తం పంపారు. అక్కడ అతడు ఎమ్.ఏ. పట్టం సాధించి మతదీక్షకు అర్హత పొందాడు.

అయితే హోల్డర్లిన్ తాను అర్హత పొందిన మతసేవలో చేరడానికి ఇష్టపడలేదు. విశ్వాసానికి, హేతువాదానికి మధ్య అసందర్భమైన రాజీని బోధించే ఆనాటి ప్రొటెస్టెంట్ భగవచ్చాస్త్రం (Theology) అతనికి ఆధ్యాత్మికమైన సుస్థిరతను చేకూర్చలేక పోయింది. గ్రీక్ మైథాలజీని పూర్తిగా విశ్వసిస్తూ గ్రీక్ దేవతలు వాస్తవిక జీవ శక్తులనీ, సూర్యునిలోనూ, భూమిమీదా, సముద్రంలోనూ, ఆకాశంలోనూ వారు మానవులకు ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తారని భావించే హోల్డర్లిన్ క్రైస్తవుల నమ్మకాలతో పూర్తిగా సరిపూర్ణకోలేక పోయాడు. రెండు పడవల మీద కాళ్లువేసే లక్షణం హోల్డర్లిన్ జీవితంలో చివరి వరకూ నిలచి ఉంది. తాను ఒక 'లూథరన్ పాస్టర్' నని అతడు భావించుకోలేకపోయినా, మత సంబంధమైన వృత్తిలో అతనికి గాఢమైన అభినివేశం ఉంది. కవిగా జీవించడమే దేవతలకూ, మనుష్యులకూ మధ్య రాయబారిగా ఉండవలసిన మతబోధకుని కర్తవ్యం అని ఆయన విశ్వాసం.

1793 లో హోల్డర్లిన్ కు ఫ్రెడరిక్ షిల్లర్ తో పరిచయం ఏర్పడింది. షిల్లర్ సిఫార్స్ మీదనే మొట్టమొదటిసారి ఆయన ట్యూటర్ గా నియమించబడ్డాడు. న్యూయే తాలియా (Neue Thalia) అనే తన పత్రికలో హోల్డర్లిన్ వ్రాస్తున్న పద్యాలనూ, హైపీరియన్ అనే ఆయన నవలలో కొంత భాగాన్నీ షిల్లర్ ప్రచురించాడు. గ్రీస్ విముక్తికోసం పోరాడిన ఒక యోధునికి కలిగిన కనువిప్పును గూర్చిన విషాదగాథ అయిన హైపీరియన్ నవల అసంపూర్ణంగానే ఉండి పోయింది. హోల్డర్లిన్ కి, షిల్లరంటే చాలా గౌరవం. ఆయన తొలి పద్యాల మీద షిల్లర్ ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఫ్రెంచ్ విప్లవం తొలి దశలో ఆశ కలిగించిన 'నూతన ప్రపంచాన్ని' వాటిలో చాలా పద్యాలు అభినందించాయి. వాటిలో కొన్ని స్వేచ్ఛనూ, మానవత్వాన్నీ, సామరస్యాన్నీ, మైత్రినీ, ప్రకృతినీ కీర్తించే గీతాలు కూడా ఉన్నాయి.

1795 డిసెంబర్ లో దారిద్ర్యం కారణంగా హోల్డర్లిన్ ఫ్రాంక్ ఫర్ట్ లోని ఒక ధనిక వడ్డీవ్యాపారి 'జె.ఎఫ్ గోంటార్ట్' ఇంటిలో ఒక చిన్న ఉద్యోగం చేయడానికి ఒడబడవలసి వచ్చింది. అక్కడ రూపవతీ, వివేకవతీ అయిన యజమాని భార్య ప్రేమ కలాపంలో పడ్డాడు. హోల్డర్లిన్ పద్యాలలోనూ, హైపీరియన్ అనే నవలలోని (ఈ నవల ద్వితీయ సంపుటం 1799 లో వెలువడింది) 'డియోటిమా' అనే పాత్రలోనూ కొంతవరకు 'సుసెట్టీ' మనకు కనిపిస్తుంది. కాని, ఆ ప్రేమకలాపం

మూణ్ణాళ్ల ముచ్చటే అయింది. సుసెట్టీ భర్త కల్పించిన ఒక బాధాకరమైన సన్నివేశం వలన హోల్డర్లిన్ 1798 సెప్టెంబరులో ఫ్రాంక్ ఫర్ట్ ను వదలవలసి వచ్చింది.

శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ దెబ్బతిని పోయినా హోల్డర్లిన్ హైపీరియన్ రెండవ సంపుటం పూర్తిచేసి డెర్ బాడ్ డెన్ ఎంపిడోక్లీస్ (The death of Empedocles) అనే విషాదాంత నాటకం కూడా వ్రాయడం మొదలుపెట్టాడు. అంతలో అతనిలో నరాల సంబంధమైన వ్యాధి లక్షణాలు కనిపించి అతని కుటుంబాన్ని, మిత్రులను కలవర పరిచాయి.

షిల్లర్ పలుకుబడితో 'ఎనా' (Aena) లో గ్రీక్ సాహిత్యంలో ఉపన్యాసక పదవికోసం ప్రయత్నించి విఫలమై, తిరిగి ఫ్రాన్స్ లోని బోర్డో (Bordeaux) లో ట్యూటర్ గా చేరాడు. సుసెట్టీ గోంటార్ట్ 1802 లో మరణించింది. ఆ వేసవిలోనే హోల్డర్లిన్ బోర్డోలోని ఉద్యోగం వదిలివేసి కాలినడకన న్యూరింజెన్ వచ్చాడు. అప్పటికే ఆయనలో ఉన్నాద లక్షణాలు కనిపించాయి. ముదిరిన స్కిజో ఫ్రేనియా వ్యాధితో ఆయన బాధ పడసాగాడు. ఇంటివద్ద జరిగిన ఉపచారాల వలన కొంచెం తేరుకున్నట్టు కనిపించాడు. 1802-06 మధ్య ఆయన వ్రాసిన పద్యాలలో ముఖ్యమైనవి: ఫ్రీడెన్స్ ఫైయర్స్ (Celebration of peace), డెర్ ఐన్ ట్రిగ్ (The Only one), ఫ్రాట్ మోస్.

సోఫోక్లీస్ రచించిన ఆంటిగోనె, ఈడిపస్ టిరనస్ లకు జర్మన్ లో పద్యానువాదం కూడా హోల్డర్లిన్ పూర్తి చేశాడు. 1805 లో హోల్డర్లిన్ కి తిరిగి ఉన్నాడంటిరగ బెట్టడం, 36 ఏళ్లు ఆ ఉన్నాడంతోనే జీవించి 1843 జూన్ 7 న ట్యూబింగెన్ లో ఆయన మరణించడం జరిగింది.

మనోవైకల్యం ఏర్పడడానికి రెండేళ్లు ముందు హోల్డర్లిన్ తన జీవిత పరమార్థాన్ని డీ హౌమట్ (Home) అనే పద్యం తుది నాలుగు పంక్తులలో ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొన్నాడు.

దివ్య వహ్నిని సమకూర్చు దేవతలె ప
విత్రమో శోకమును గూడ వెలయ జేయ
'భూమి' కనిన బిడ్డడ నేను పొడమినాడ
నవని ప్రేమింప, బాధల ననుభవింప!

తన జీవితకాలంలో హోల్డర్లిన్ కి కవిగా ఎలాంటి పేరు ప్రతిష్ఠలూ రాలేదు. తరువాత కూడా ఒక నూరేళ్ల పాటు లోకం అతనిని పూర్తిగా విస్మరించింది.

20 వ శతాబ్ది తొలి దశాబ్దాలలోనే ఆయనను జర్మన్ భాషలోని అత్యుత్తమ భావకవిగా గుర్తించడం, ఆయన కీర్తి యూరప్ అంతటా వ్యాపించడం జరిగింది. ఈ నాడు జర్మన్ కవులకు తలమానికంగా ఆయన పరిగణింపబడుతున్నాడు. ముఖ్యంగా శైలి విషయంలో ఆయనకు ముందుగాని, అటు తరువాత గాని ఆయనతో సాటి రాగల జర్మన్ కవి లేడని ఆయనను ప్రశంసిస్తున్నారు. పౌరాణిక గ్రీక్ పద్య రూపాలను జర్మన్ భాషలో సహజంగా పునస్సృష్టి చేసిన మహాకవి హోల్బెర్గ్!

బొ.శ్రీ.

హోల్ బెర్గ్, లుడ్విగ్ (1684-1754) : స్కాండినేవియన్ సాహిత్య చరిత్రలోని 'వికాసయుగం' (Enlightenment period) నాటి మహోన్నత రచయితగా సువిఖ్యాతుడు. నార్వే, డెన్మార్క్ దేశాలు రెండూ తమ తమ సాహిత్యాల మూల పురుషునిగా హోల్ బెర్గ్ ను పరిగణిస్తున్నాయి.

1684 డిసెంబరు 3 వ తేదీన నార్వేలోని బెర్గెన్ లో జన్మించిన హోల్ బెర్గ్ చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులను కోల్పోయి, బెర్గెన్ నగరం 1702 లో అగ్నిప్రమాదంలో నాశనం అయేవరకూ అక్కడే తన బంధువుల ఇంటిలో ఉండి చదువుకుంటూ ఉండేవాడు. తరువాత అతనిని కోపెన్ హేగెన్ విశ్వవిద్యాలయానికి పంపించారు. అక్కడ పట్టభద్రుడయిన తరువాత లోకం చూడాలని 1704 లో హాలండు వెళ్లాడు. అక్కడ 'ఆఫెన్' నగరంలో అస్వస్థతకు గురై, తిరిగి రావడానికి డబ్బులేక కాలినడకను నార్వే చేరుకున్నాడు. కొంతకాలం ఫ్రెంచ్ ట్యూటర్ గా పనిచేసి 1706 లో లండన్, ఆక్స్ ఫర్డ్ లకు వెళ్లాడు. అక్కడ ఫ్లాట్, వయొలిన్ వాద్య సంగీతంలో ట్యూషన్లు చెప్పి తనను తాను పోషించుకుంటూ, రెండేళ్ల పాటు విద్యాభ్యాసం చేశాడు. అక్కడ ఉన్న కాలంలో తన ఇంట్రడక్షన్ టీల్ డి ఫార్మెంట్స్ యూరోపీస్కే రిగర్స్ హిస్టోరీ (ప్రముఖ యూరప్ యన్ జాతుల చరిత్ర - ఒక పరిచయం) అనే గ్రంథ రచన ప్రారంభించాడు. అతడు డెన్మార్క్ తిరిగి వచ్చిన తరువాత 1711 లో గాని ఆ గ్రంథం ప్రచురించబడలేదు. అధ్యయనానికి, దేశసంచారానికి అతనికి అవకాశం కలిగించిన ఒక రాయల్ గ్రాంట్ ను పొందడానికి ఆ గ్రంథం ప్రచురణ దారితీసింది.

ఆ గ్రాంట్ తో హోల్ బెర్గ్ 1714 లో బయలుదేరి కాలినడకను యూరప్ లోని ప్రధాన నగరా లనేకం సందర్శించి, 1716 లో తిరిగి డెన్మార్క్ చేరుకొన్నాడు.

తరువాత 'ప్రాకృతిక న్యాయం - ప్రాకృతిక హక్కులు' అనే గ్రంథం ప్రచురించాడు. 1717 లో కోపెన్ హేగెన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రొఫెసర్ గా నియమించబడడంతో హోల్ బెర్గ్ ఆర్థిక సమస్యలు తీరిపోయాయి.

ఒక 'కవిత్వపు ఆవేశం' (Poetic fit) వంటిది వచ్చి 'హాన్స్ మిక్సెల్ సెన్' అనే కలంపేరుతో ఒక కొత్త తరహా హాస్య సాహిత్యాన్ని హోల్ బెర్గ్ సృష్టించడం మొదలు పెట్టాడు. 'హాస్య-గాంభీర్య' ప్రధానమైన ఫీడర్ పార్స్ అనే మహాకావ్యం 1719 లో ప్రచురించబడింది. డేనిష్ భాషలో వెలువడిన తొలి మహాకావ్యం అదే! 1722 లో కోపెన్ హేగెన్ లో డేనిష్ భాషా నాటకరంగం ఆరంభం అయిన తరువాత హోల్ బెర్గ్ శర పరం పరగా అనేక కామెడీలు రచించాడు. ఇతడు 'మోలియర్ ఆఫ్ ది నార్త్' (ఉత్తర ప్రాంతపు మోలియర్) గా ప్రసిద్ధి చెందాడు. నిత్య నూతనాలు కావడం వల్ల నేటికీ అవి ప్రదర్శింపబడుతున్నాయి. ఆ కామెడీలలో చెప్పకోదగినవి: డెన్ పాలిటిక్స్ కాండ్ స్టోబెర్ (The Political Tinker), జెప్పె పాబ్లెర్ (Jeppe of the Hill) మొదలైనవి. పాత్రల చిత్రణలో 'మైల్స్ గోరి యోసెస్' వంటి మోలియర్ పాత్రలను హోల్ బెర్గ్ తన పాత్రలకు ఆధారంగా తీసికొన్నా ఆచారాలూ, అలవాట్లూ ఆ నాటి డేనిష్ ప్రజలవే! తన అవహేళనకు లక్ష్యాలు సమకాలీనంగానూ, విశ్వజనీనంగానూ కూడా ఉండేట్లు ఆయన చూశాడు. ఆయనకు ఇష్టమైన అట్టి లక్ష్యాలలో ఒకటి పండిత భిషక్కుల భాషా భేషజం. నిధులు లేక 1727 లో డేనిష్ భాషా నాటకరంగం మూతపడడానికి ముందు ప్రదర్శించబడిన ఆఖరు కామెడీ హోల్ బెర్గ్ రచించిన ఫ్యూనరల్ ఆఫ్ డేనిష్ కామెడీ. 1731 లో అంతవరకు ప్రదర్శించబడిన నాటకాలను, మరొక 5 క్రొత్తనాటకాలను కలిపి ఒక సంపుటంగా ప్రకటించి అంతటితో హోల్ బెర్గ్ తన నాటకరచనా వ్యాసంగానికి స్వస్తి చెప్పాడు.

అటుతరువాత ఆయన ఊహా నౌకాయాత్రలకు సంబంధించిన రచనలూ, మరికొన్ని ఇతర విధాల రచనలూ చేశాడు. అట్టి రచనలలో నికోలాస్ క్లిమి క్లిమి క్లిమి క్లిమి (1741- The Journey of Niels Klim to the world under ground) వంటివి చెప్పకోదగినవి. 1747 లో ఆయన బారన్ హోల్ బెర్గ్ (హోల్ బెర్గ్ ప్రభువు) అయ్యాడు.

వోల్టేర్ తరువాత ఆ తరంలో చెప్పకోదగిన యూరప్ పీయన్ రచయిత హోల్ బెర్గ్! 1754 జనవరి

28 న కోపన్ హాగ్లో ఆయన తనువు చాలించాడు.

బొ.శ్రీ.

హాస్మన్, ఏ. ఈ. (1859-1936) : ఆంగ్ల విద్యత్కవి. ఈయన భావగీతాలు కాలానిక నిరాశతో, సరళమైన, మధురమైన శైలితో పాఠకులను విశేషంగా ఆలరిస్తాయి.

ఆల్ఫ్రెడ్ ఎడ్వర్డ్ హాస్మన్ 1859 మార్చి 26 న ఇంగ్లండ్లోని వార్టెస్టర్-షైర్లో జన్మించాడు. ఈయన తండ్రి ఒక సాలిసిటర్ (లాయర్). ఆయన ఏడుగురి సంతానంలో ఈయన ఒకరు. తల్లిపట్ల ఈయనకు ఎక్కువ మక్కువ. తన 12 వ పుట్టినరోజు పండుగనాడు తల్లి చని పోవటం ఈయనకు పెద్ద మానసిక ఆఘాతమైంది. ఈయన కవితలలో వ్యక్తం అయే నిరాశా నిస్పృహలకు అది ఒక కారణంగా భావించబడుతుంది. దీనికి తోడు ఆక్స్ఫర్డ్లో విద్యార్థిగా ఉన్న కాలంలో స్వలింగ సంపర్కానికి అలవాటు పడి, తన సాటి విద్యార్థులలో ఒక యువ క్రిడా కారుణ్ణి గాఢంగా ప్రేమించగా దానికి అతడు ప్రతిస్పందించలేదు. మానసికమైన సంక్షోభంతో ఎంత ప్రతిభావంతుడైన విద్యార్థి అయినా హాస్మన్ ఆక్స్ఫర్డ్ పైనల్ పరీక్షలో కృతార్థుడు కాలేకపోయాడు.

1882 నుండి 1892 వరకు లండన్లోని ఒక పేటెంట్ ఆఫీసులో హాస్మన్ ఒక గుమాస్తాగా పని చేశాడు. సాయంసమయాలలో బ్రిటిష్ మ్యూజియంలోని రీడింగ్ రూంకి వెళ్లి అక్కడ లాటిన్ గ్రంథాలు చదివి, వాటిలోని దోషాలను ఎత్తిచూపేవాడు. లాటిన్ భాషలో అఖండమైన పాండిత్యం ఉండడం వల్లా, కవి హృదయం గ్రహింపగలవాడు కావడం వల్లా ఆ ప్రజ్ఞ ఆయనకు అలవడింది. ఆయన పత్రికలకు వ్రాసిన వ్యాసాలు విద్వాంసుల దృష్టిని ఆకర్షించి లండన్లోని యూనివర్సిటీ కళాశాలలో 1892 లో లాటిన్ ప్రొఫెసర్గా నియమింపబడటానికి దారితీసింది.

ప్రేమకు నోచుకోని ఏకాంత జీవితం గడుపుతూ హాస్మన్ మనశ్శాంతికోసం తన నోట్బుక్లు తిరుగవేస్తూ, వాటిలో ఏవేవో పద్యాలు వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. అవే 1896 లో ఏ షార్ప్ షైర్ లాడ్ అనే సంపుటంగా వెలువడ్డాయి. పద్యాలు వ్రాయడానికి ఈయన హైద్రీఫ్ హైన్ పద్యాలనూ, షేక్స్పియర్ గీతాలనూ, స్కాట్లాండ్ సరిహద్దు ప్రాంతపు జానపద గీతాలనూ (Ballads) నమూనాలుగా గ్రహించాడు. అవి ఆయనకు తన ఉద్యేగాన్ని స్ఫుటంగానూ, అయినా కొంత

దూరస్థంగానూ ప్రకటించడం అలవరచాయి. అందుకే ఆయన షార్ప్ షైర్ లోని ఒక వ్యవసాయ కూలీ నోట ఆ పద్యాలు పలికించాడు. తన తొలి పద్యాలు రచించే నాటికి ఆయన ఆ షార్ప్ షైర్ దర్శించలేదు. ఏ షార్ప్ షైర్ లాడ్ అనే సంపుటానికి క్రమక్రమంగా ప్రజాదరణ లభిస్తూ ఉండగా, 1922 లో వెలువడిన ల్యాస్ పొయెమ్స్ అనే సంపుటం అఖండ విజయం సాధించింది.

హాస్మన్ తాను ప్రధానంగా లాటిన్ విద్వాంసుడనని భావిస్తూ ఆనాటి సాహిత్య జగత్తుకు దూరంగా ఉండేవాడు. 1911 లో కేంబ్రిడ్జ్లో లాటిన్ ప్రొఫెసర్ అయి జీవితాంతం అక్కడే పనిచేశాడు. పరిశోధనలో ఆయన చేసిన గొప్ప కృషి 30 ఏళ్ల పాటు కొనసాగిన మనీలియస్ (Manilius) కవితా నూతన ముద్రణ. మనీలియస్ కవిత హాస్మన్కు అంతగా రుచించక పోయినా ఆయన పరిష్కరణ ప్రతిభా ప్రదర్శనకు అది చక్కని అవకాశ మిచ్చింది.

ది నేమ్ అండ్ నేచర్ ఆఫ్ పొయెట్రి (1933) అనే ఉపన్యాసంలో కవిత్వాన్ని గురించి హాస్మన్ అభిప్రాయాలు స్పష్టంగా ప్రకటించబడ్డాయి. ఆయన సోదరుడు లారెన్స్ మోర్ పొయెమ్స్ (1936) అనే సంపుటిని మరణానంతర ప్రచురణగా వెలువరించాడు. హాస్మన్ లేఖలు 1971 లో వెలువడ్డాయి. హాస్మన్ జీవిత చరిత్రలలో ముఖ్యమైనవి: 'ఏ.ఎస్.ఎఫ్.గౌ' రచించిన ఏ.ఈ.హాస్మన్ (1936), రిచర్డ్ పెర్నివల్ గ్రేవ్స్ వ్రాసిన ఏ.ఈ.హాస్మన్ : దిస్కాలర్ పొయెట్ (1979).

1936 ఏప్రిల్ 30 న ఏ.ఈ.హాస్మన్ కేంబ్రిడ్జ్ నగరంలో తనువు చాలించాడు.

బొ.శ్రీ.

హ్యూగో, విక్టర్ (1802-1885) : జగత్ ప్రసిద్ధుడైన ఫ్రెంచ్ కవి, నాటకకర్త, నవలా రచయిత. ఫ్రెంచ్ కాలానిక రచయితలలో ప్రముఖుడు. చివరి రోజులలో రాజనీతి వేత్త అయి బోనపార్టిజమ్, నియంతృత్వాలను ఖండిస్తూ రాజకీయ రచనలు చేశాడు. ఆయన జగత్ప్రసిద్ధమైన రచనలు నోటర్ డామ్ డీ పారిస్ (1831-The hunch back of Notre Dame), ల మిజరబుల్స్ (1862). నెపోలియన్ సైన్యంలో మొదట మేజర్గాను, తరువాత జనరల్గాను పనిచేసిన జోసెఫ్-లియోపాల్డ్-సిగిస్ బర్ట్ హ్యూగో మూడవ కుమారుడుగా విక్టర్ హ్యూగో 1802 ఫిబ్రవరి 26 న ఫ్రాన్సులోని బెసాన్కాన్లో జన్మించాడు.

రెండేళ్ల వయస్సులో తల్లితో కలసి పారిస్ వెళ్లి అక్కడ స్థిరపడ్డాడు. పారిస్ నగరాన్ని హ్యూగో తన 'ఆత్మ' కు జన్మస్థలం అని పేర్కొన్నాడు.

న్యాయశాస్త్రంలో మెట్రిక్యులేషనుకోసం చదువు తున్నా, 1816 నుంచే ఇతర విషయాలలో హ్యూగో ఆసక్తి

చూపడం మొదలు పెట్టాడు. అప్పటికే ఆయన ఎన్నో నోట్ బుక్ లు పద్యాలతో నింపేవాడు. తరువాత వాటిని ఆయన 'నా జన్మకు ముందు వ్రాసిన అసందర్భపు రచనలు' అని పేర్కొన్నాడు. వాటిలో వర్జిల్ అనువాదం,

రెండు ట్రాజెడీలు, ఒక రూపకం, కొన్ని ఎలిజీలు కూడా ఉన్నాయి. తల్లి ప్రోత్సాహంతోను, కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపే ఫ్రాన్సాయిస్ రెనే ద షాతోబ్రియాండ్ దృష్టాంతం తోను హ్యూగో కన్స్టెంటియర్ లిటరరీ (1819-21) అనే ఒక రివ్యూ ప్రారంభించాడు. ఆ పత్రికలో ఆయన ప్రచురించిన రచనలలో ముఖ్యమైనవి: ఆల్ఫ్రెడ్ ద లామ్యూరిన్, ఆండ్రీ ద చెనీర్ కవులమీద ఆయన వ్రాసిన వ్యాసాలు.

1821 లో హ్యూగో తల్లి చనిపోయింది. ఆ మరుసటి ఏడాది అతడు తన బాల్య స్నేహితురాలు ఎడిలీ పౌచర్ ని వివాహమాడాడు (అమెకు అతడు కొన్ని చక్కటి ప్రేమలేఖలు వ్రాశాడు). ఆ ఏడాదే అతడు తన తొలి కవితా సంపుటి ఓథ్ ఎట్ పొయసీస్ డైవర్సెస్ ప్రకటించాడు. దాని వలన 18 వ లూయీ నుంచి ఆయనకు పెన్షన్ లభించింది. ఒక ఏడాది అనంతరం ఆయన తొలి నవల హౌస్ ద ఐలాండ్ వెలువడింది.

1827 లో తన పద్యరూపకం క్రామ్ వెల్ వెలువడిన తరువాత గాని నిజానికి హ్యూగో వాస్తవమైన కాల্পనిక కవిగా గుర్తింపబడలేదు. ఆ రూపకం ప్రదర్శించడానికి పీలులేనంత సుదీర్ఘంగా ఉన్నా శక్తిమంతమైన పద్యాలు, మౌలికమైన భావాలు దానికి విశిష్టతను చేకూర్చాయి.

ఆదిలో నాటక కర్తగానే హ్యూగోకు పేరు వచ్చినా 1831 లో ది హంచ్ బేక్ ఆఫ్ ది నోటర్ డామ్ అనే

చారిత్రక నవల వ్రాసిన తరువాతనే ఆయన కీర్తి సువిశ్రుత మైంది.

'జూలై మోనార్కి' రోజులలో హ్యూగో కవితా సంపుటాలు నాలుగు వెలువడ్డాయి. వీటిలో ఆయన ఆత్మీయత, రాజకీయ దర్శనం, తాత్త్విక దృక్పథం కళ్లకు కట్టినట్లు మనోహరంగా చిత్రించబడ్డాయి.

మూడు సార్లు విఫల ప్రయత్నాలు చేసిన తరువాత హ్యూగో 1841 లో 'ఎకాడమి ఫ్రాన్సాయిస్' కు ఎన్నుకోబడ్డాడు. 1845 లో 'చాంబర్స్ ఆఫ్ పీర్స్' సభ్యుడుగా నియమింపబడ్డాడు. మూడు సుదీర్ఘ కావ్యాల అనంతరం హ్యూగో మళ్ళీ వచన రచన వైపు తన దృష్టిని మళ్లించి అంతకు ముందు అసంపూర్తిగా వదలిపెట్టిన ల మిజరబుల్స్ అనే రచనను పూర్తి చేశాడు. 1862 లో అది ప్రకటించబడగానే ఫ్రాన్స్ లోని అన్ని వర్గాల పాఠకులు దానిని అభినందించారు. అది అనేక ఇతర భాషలలోకి అనువదించబడి హ్యూగో కీర్తిని నలు దిశలా వ్యాపింపచేసింది. డిటెక్టివ్ కథలాంటి ప్లాటుతో కూడిన పారిస్ ప్రజల మహాపురాణం అది.

చివరి రోజుల (1870-85) లో హ్యూగో పారిస్ తిరిగి వచ్చి నేషనల్ అసెంబ్లీలో ఒక డిప్యూటీగా ప్రజా హిత కార్య క్రమాలలో పాల్గొనసాగాడు. కాని నెల రోజులకే దానికి రాజీనామా చేశాడు. 1863 లో ఆయన కూతురు ఒకామె ప్రియునితో అమెరికా లేచిపోయి, తొమ్మిదేళ్ల తరువాత ఉన్నాదస్థితిలో ఫ్రాన్స్ కు తిరిగి వచ్చింది. 1868 లో ఆయన భార్య ఎడిలీ మరణించింది. 1871 లో ఒక కుమారుడు, 1873 లో మరొకడు మరణించారు. నిర్లిప్తతతో జీవిస్తూ 1870 లో ఆయన రచించిన లా నిటెరిబుల్ అనే కావ్యం ఆయనను జాతీయ మహాపురుషునిగా చేసింది.

1878 లో ఆయనకు సెరిబ్రల్ పక్షవాతం వచ్చింది. తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలు ఆయన "అవెన్యూ డైలవ్" లో గడిపాడు. ఆయన 80 వ పుట్టిన రోజున ఆ అవెన్యూ కు 'అవెన్యూ విక్టర్ హ్యూగో' అని పేరు పెట్టారు.

1885 మే 22 న పారిస్ లో విక్టర్ హ్యూగో తనువు చాలించాడు.

హ్యూగో అసంఖ్యాకమైన రచనలు చేశాడు. ప్రతి ఉదయం ఆయన 100 పంక్తులు కవిత్యం, 20 పుటల వచనం వ్రాసేవాడని ప్రతీతి. ఆయన అనేక గౌరవాలను అందుకున్నాడు. ఫ్రాన్స్ లోని ప్రతి పట్టణంలోను ఒక విక్టర్ హ్యూగో వీధి ఉంది.

బొ.శ్రీ.

హ్యూడోబ్రో, విసెంటె గార్నియా (1893-1948): చిలీ దేశపు కవి, "క్రియేషనిజమ్" అనే నూతన కవిత్వోద్యమానికి నాయకుడు. చిలీలోని శాంటియాగోలో 1893 జనవరి 10 న జన్మించాడు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత పారిస్, మ్యాడ్రిడ్ నగరాలలోనూ, చిలీ దేశంలోనూ విజృంభించిన నవ కవితా ధోరణుల వ్యాప్తిలో ముఖ్య పాత్ర వహించాడు. సమకాలిక యూరోపియన్ కవితలో, ముఖ్యంగా ఫ్రెంచ్ కవితలో జరుగుతున్న ప్రయోగాలను తన దేశస్థులకు పరిచయం చేయటానికి చాలా కృషి చేశాడు. అతడు గతంలోని కవితా సంప్రదాయాలను తిరస్కరిస్తూ 1914 లో నాన్ సెర్వైయమ్ అనే ఒక ప్రకటన ప్రతాన్ని (మేనిఫెస్టో) ప్రకటించాడు. చాలా కవితా సంపుటాలను ప్రకటించి ప్రసిద్ధుడైన తరువాత, 1916 లో పారిస్ వెళ్లాడు. అక్కడ అభ్యుదయ కవులతో కలసి రచనలు చేశాడు. అప్పుడే "క్రియేషనిజమ్" అనే సాహిత్యోద్యమం రూపొందింది. దాని రూపకల్పనలో అతడు ప్రముఖ పాత్రను నిర్వహించాడు. క్రమం లోపించిన మాటల కూర్పు, పొందిక లేని వస్తువులను జోడించటం వంటి అసంబద్ధ ప్రయోగాలతో కూడిన తన కవితా సిద్ధాంతాలను ఆర్కెటిక్ పాయింట్స్, చోజెన్ సీజన్స్ అనే కవితా సంపుటాలలో వ్యక్తం చేశాడు. 1918 లో హ్యూడోబ్రో అభ్యుదయ మార్గాను గాఢియైన కవిగా మ్యాడ్రిడ్ నగరంలో సాహితీ పరుల మన్నన లందుకొని, క్రియేషనిజమ్ రూపాంతరమైన "ఆల్ట్రాయిజమ్" ఉద్యమ స్థాపనలో పాల్గొన్నాడు. తరచుగా యూరప్ నుంచి చిలీ వెళుతూ, అక్కడ కవితా రంగంలో నూతన ప్రయోగాల వ్యాప్తికి కృషి చేశాడు. శాటిర్ వంటి నవలలు కూడా రచించాడు. దక్షిణ అమెరికా ఖండ కవులపై అతని ప్రభావం గాఢంగా కనిపిస్తుంది. అతడు శాంటియాగోలో 1948 జనవరి 2 న మరణించాడు. 1981 లో అతని కవితా ఖండికలలో కొన్నింటికి ఇంగ్లీషు అనువాదాల సంకలనం వెలువడింది.

అ.రా.కృ.

హ్యూస్ (జేమ్స్ మెర్సర్) లాంగ్స్టన్ (1902-1967) : అమెరికాలోని నీగ్రో కవి. అమెరికన్ నీగ్రోల అనుభూతిని అనేకమైన అనువాదాల ద్వారా ప్రపంచానికి చాటిన రచయిత. హ్యూస్ పుట్టిన కొద్ది కాలానికే అతని తల్లిదండ్రులు విడిపోయారు. తల్లి, ముత్తవ తల్లి హ్యూస్ ను పెంచి పెద్దను చేశారు. ముత్తవతల్లి మరణానంతరం హ్యూస్, అతని తల్లి ఒక అరడజను

నగరాలు తిరిగి, చివరికి క్లివ్ లాండ్ లో స్థిరపడ్డారు. క్లివ్ లాండ్ హైస్కూల్ లో పట్టభద్రుడయిన తరువాత ఆ వేసవిలో వ్రాసిన *ది నీగ్రోస్ స్ప్రీక్స్ ఆఫ్ రివర్స్* అనే కావ్యం 1921 లో 'క్రైసిస్' లో ప్రచురించబడి, విశేష ప్రజాదరణ పొందింది.

కొలంబియా యూనివర్సిటీ (1912-22) లో విద్యాభ్యాసం కొనసాగించిన తరువాత 'గాథాంధకార నగరం' (Great dark city) అని అతను పేరు పెట్టిన హార్లేమ్ (న్యూయార్కు సిటీలో నల్లవారు నివసించే ప్రాంతం) జీవితాన్ని హ్యూస్ గాఢంగా పరిశీలించాడు. ఆఫ్రికాకు పయనించే ఒక సరుకుల ఓడలో అతడు 'స్టీవార్డ్' గా పనిచేశాడు. ఆఫ్రికాకు, యూరప్ కు సముద్ర ప్రయాణాలు చేసి తిరిగి వచ్చిన తరువాత 1825 లో *ఆపర్చునిటీ* అనే పత్రిక ఇచ్చే కవిత్వపు బహుమతి అందుకున్నాడు. 1926 లో 'అండర్ గ్రాడ్యుయేట్' లకు ఇచ్చే 'విట్టర్ బిన్నర్' (Witter Bynner) కవిత్వపు అవార్డు అతనిని వరించింది.

'వాషింగ్టన్' డి.సి. లోని ఒక హోటల్ లో 'బస్ బోయ్' (వెయిటరుకు సహాయకుడు) గా పనిచేస్తూ ఒక రోజు డైనింగ్ రూమ్ లో 'వాచెల్ లిండ్ సే' ప్లేట్ పక్కన తన మూడు పద్యాలు వ్రాసిన కాగితం పెట్టాడు. మరునాడు వార్తాపత్రికలలో దేశం అంతటా లిండ్ సే గుర్తించిన నీగ్రో 'బస్ బోయ్' కవిని గురించిన వార్త వెలువడింది. పెన్సిల్ వేనియాలోని లింకన్ యూనివర్సిటీ అతనికి స్కాలర్ షిప్ ను ప్రకటించింది. 1929 లో హ్యూస్ డిగ్రీ తీసికోడానికి ముందే అతని తొలి రెండు కవితా సంపుటాలూ వెలువడ్డాయి.

ది వియర్ బ్లూస్ (1926) అనే కవితా సంపుటానికి మంచి ప్రజాదరణ లభించింది. అయితే *ఫైన్ క్లోద్స్ టు ది జ్యూ* (1927) దాని శీర్షిక విషయంలోనూ, నిర్మోగమాటపు ధోరణి విషయంలోనూ తీవ్ర విమర్శలకు గురిఅయింది. డిగ్రీ తీసికొన్న తరువాత కొద్ది నెలలకే వచ రచన వెలువడి ప్రజల ప్రశంసలు చూరగొన్నది. 1930-40 మధ్య హ్యూస్ కవిత రాజకీయ ఉగ్రవాదం (Political militancy) వైపు మొగ్గింది. సోవియట్ యూనియన్, హైటీ, జపాన్ లలో ఆయన విరివిగా పర్యటించాడు. 1937 శ్పానిష్ అంతర్యుద్ధంలో ఒక వార్తా పత్రికకు విలేఖకుడుగా పనిచేశాడు. హ్యూస్ రచించిన కథల సంపుటాలు: *ది వేస్ ఆఫ్ వైట్ ఫోక్స్* (1934), *ది బిగ్ నీ* (1940). ఆయన ఆత్మకథ 28 వ సంవత్సరం వరకు మాత్రమే సాగింది.

హ్యూస్ ఏ పిక్టోరియల్ హిస్టరీ ఆఫ్ ది నీగ్రో థాన్ అమెరికా (1956) అనే గ్రంథాన్ని, ఆర్నాబోంబెంప్స్ తో కలసి ది పొయట్రీ ఆఫ్ ది నీగ్రో (1949) ది బుక్ ఆఫ్ నీగ్రో ఫోక్లోర్ (1959) అనే సంకలనాలను ఎడిట్ చేశాడు. రంగస్థలం కోసం కూడా హ్యూస్ అనేక రచనలు చేశాడు. ది ఫౌంథర్ అండ్ ది లాష్ (1967) అనే కవితా సంపుటి ఆయన మరణానంతరం వెలువడింది. 1960-67 మధ్య నీగ్రోల ఆగ్రహం ఆ కవితలలో వ్యక్తం అయింది. 'ఫెడెరీకో గార్షియా లోర్కా', 'గాబ్రిలా మిస్ట్రాల్' ల కవితాన్ని హ్యూస్ అనువదించాడు. ఆయన సృష్టించిన 'జెస్సీ బి. సింపుల్' అనే హాస్య పాత్ర బాగా ప్రజాదరణ పొందింది.

1967 మే 22 న లాంగ్స్టన్ హ్యూస్ న్యూయార్క్ నగరంలో మరణించాడు.

బా.శ్రీ.

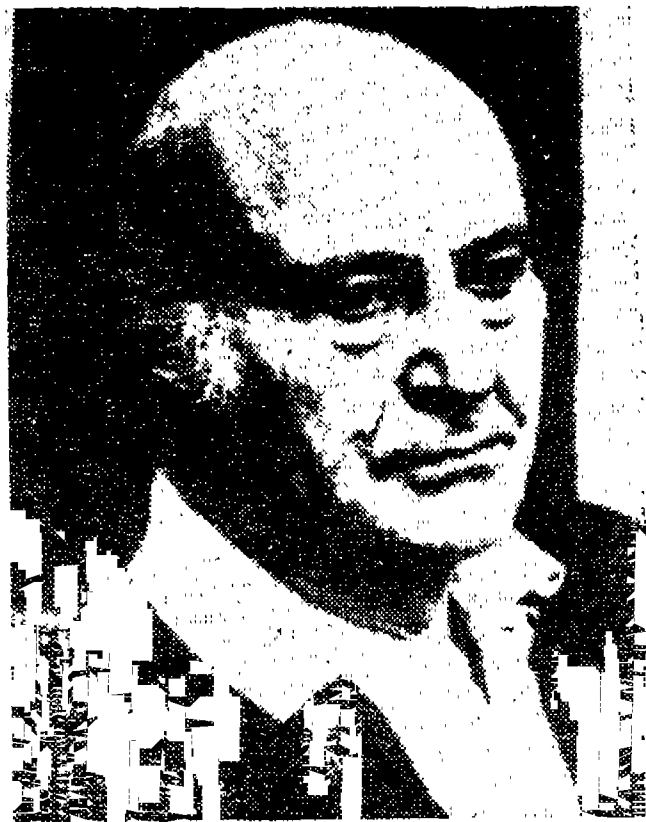
హ్యూస్మన్స్, జోరిస్ కార్ల్ (1848-1907) : ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ రచయిత. 19 వ శతాబ్దపు ఫ్రాన్సు దేశ సాహిత్య చరిత్ర కళాత్మకంగా, ఆధ్యాత్మికంగా ఎలా అభివృద్ధి చెందిందో దశలవారీగా పరిశీలించ దలచుకొన్న వారికి హ్యూస్మన్స్ నవలలు తోడ్పడుతాయి. ఈ రచయిత నిజమైన పేరు 'చార్ల్స్ మేరీ జార్డ్ హ్యూస్మన్'.

హ్యూస్మన్స్ తల్లి ఫ్రాన్సు దేశస్థురాలయినా, తండ్రి హాలండు దేశస్థుడు. ఒక్కడే కొడుకుగా పెరిగి, చదువు కొని 20 వ ఏటనే ఫ్రాన్స్ ప్రభుత్వంలో ఉద్యోగం సంపాదించుకొన్నాడు. అప్పటినుండి ఆఫీసు వేళలలోనే, ఆఫీసు కాగితాలపైనే రచనలు చేయటం మొదలు పెట్టాడు. రచనా వ్యాసంగం మొదలుపెట్టిన క్రొత్తలో సమకాలీన రచయితల ప్రభావం ఇతని మీద ఎక్కువగా ఉండేది. 1876 లో మార్త్రి అనే నవల, 1880 లో పాన్ ఆన్ ది బాక్ అనే నవల ప్రచురించబడి రచయితగా హ్యూస్మన్స్ ని సుప్రతిష్ఠితుని చేశాయి. ఫ్రాన్స్ జర్మనీ

దేశాల మధ్య జరిగిన యుద్ధం యొక్క పరిణామాలను చిత్రిస్తూ వెలువడిన చిన్న కథల సంకలనం ఎమిలీ జోలా 'మేడన్' గ్రూపుతో కలసి ప్రచురించారు. కాని పీరి నుండి విడిపోయి 1881 లో డీన్ స్ట్రీమ్ అన్న నవలను, అగీన్స్ట్ ది గ్రీన్ (1882) అన్న నవలను హ్యూస్మన్స్ వరుసగా ప్రచురించాడు. వీటిలో శైలి, కథా సంపదానం అప్పటి రచనలకు చాలా భిన్నంగా ఉండి పిమర్శకుల దృష్టిని ఆకర్షించింది. అగీన్స్ట్ ది గ్రీన్ నవలలో ఒక మామూలు గుమాస్తా తన శృంగార అనుభవాల్లో ఎలా విఫలం అయ్యాడో ట్రాజిక్ గా చిత్రించబడింది. కళాత్మకంగా మనిషి ఎంత దిగజారిపోయాడో చాలా హృద్యంగా వ్రాశాడు. 1891 లో రాసేలా-బాస్ అనే వివాదాస్పదమైన రచన ఫ్రాన్స్ దేశంలోని చేతబడిని (అకల్ట్ సైన్స్) గురించి వ్రాయబడింది. 'గిల్స్ డిరేస్' అనే పైశాచిక ప్రవృత్తి గల ఒక నాయకుని ఎన్నుకొని సమాజంలో ఇటువంటి వ్యక్తులు సృష్టించే బీభత్సాన్ని చిత్రిస్తూ ఎన్ రూట్ మొదలైన మూడు నవలలు వెలువరించాడు. రోమన్ కాథలిక్ సమస్యలను చిత్రిస్తూ 1898 లో ది కెథ్డ్రల్ అనే నవలను, 1903 లో ది ఓబ్లీట్ ను వెలువరించాడు.

హ్యూస్మన్స్ రచనలలో ఆయన వ్యక్తిత్వం, జీవితపు ఛాయలు స్పష్టంగా కనబడుతాయి. ఆయన రచనలు వ్యక్తిగా ఆయనలోని ఆధ్యాత్మిక తృప్తిను తెలుపుతాయి. కేన్సర్ వ్యాధితో బాధపడి మరణించిన హ్యూస్మన్స్ జీవితంలో బాధను ఓర్పుతో భరించాలని తను నమ్మిన సత్యాన్ని నిరూపించాడు. రచనలనే కాక చిత్రరచనలను కూడా కళాత్మకంగా విమర్శించ గలిగిన ప్రతిభవలన హ్యూస్మన్స్ కు చక్కటి గుర్తింపు లభించింది. రాబర్ట్ బార్డ్విక్ (1955), జేమ్స్ లేవిర్ (1955) ఇతనిని గూర్చి గ్రంథాలు రచించారు.

భార్గవి

తమ ఇంటిపేరు ఆ వ్యాపారంతో ముడిపడి ఉండడం వల్ల దానిని పరిహరించి తాను చేసే సాహిత్య వ్యాసంగానికి అనుకూలమైన ఉపనామం ధరించి తన కుటుంబానికి దూరం అయ్యాడు.

ఏథెన్స్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎలిటిస్ న్యాయశాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. ఆ కాలంలో అప్పడప్పుడు ఆయన తమ కుటుంబ వ్యాపారంలో పనిచేస్తూ ఉండేవాడు. తరువాత 'ఫ్రెంచి సర్రయలిజమ్' వల్ల ఆకర్షితుడై పాల్ ఎల్బ్యువార్డ్ అనే కవి వల్ల ప్రభావితుడై, 1930-40 మధ్య తను రచనలన్నీ నియా గ్రమలూ అనే పత్రికలో ప్రచురించాడు. '1930 యువతరానికి' ఆనాడు చాలా ప్రభావం ఉండేది. మొట్టమొదటి గ్రీక్ నోబెల్ బహుమాన గ్రహీత జియోర్గ్స్ సెఫెరిస్ కూడా దీనిలో సభ్యుడే! ఎలిటిస్ ప్రారంభదశలోని కవిత్వం ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని సర్రయలిజమ్ నేపథ్యంలో ప్రతిబింబించింది. ఆనాటి ఆయన కవిత్వానికి ప్రతినిధిగా 1940 లో ఆయన ప్రచురించిన ప్రొసనబోలిస్మాయ్ అనే కవితా సంకలనాన్ని (Orientations) గ్రహించవచ్చును.

నాజీ జర్మనీ 1941 లో గ్రీస్ ను ఆక్రమించినప్పుడు, ఫాసిస్ట్ శక్తులను ప్రతిఘటించి పోరాడే సముదాయంలో ఆల్బేనియా లో ఇటలీ దురాక్రమణను ఎలిటిస్ ఎదుర్కొన్నాడు. గ్రీక్ యువతకు ప్రతినిధి కవిగా పేరు పొందాడు. ఆయన వ్రాసిన అన్ను హీరో

యక్తోక్త పెన్సిమేగియా టోన్ ఛమెనో అండ్లై పోలో
 ఛగో టేన్ ఆల్ఫేనియా (Heroic and Elegiac Song
 for the Lost Second Lieutenant of the Albanian
 Campaign) అనే గేయం ప్రతిఘటన శక్తుల జాతీయ
 గీతంగా ప్రసిద్ధి పొందింది. యుద్ధం ముగిసిన తరువాత
 15 సంవత్సరాలపాటు సాహిత్య పరంగా ఎలిటిస్ గొంతు
 మూగవోయింది. 1959 లో టో ఆక్సియన్ ఎస్తి (The
 Axion Esti-1974) అనే బృహత్కావ్యం వెలువరించి
 అతడు తన మౌన వ్రతాన్ని త్యజించాడు. ఇది, వ్లిట్ మన్
 వ్రాసిన సాంగ్ ఆఫ్ మై సెల్స్ ను జ్ఞాపకం చేస్తుంది.

1967 లో గ్రీసులో సైనిక రాజ్యం ఏర్పడడంతో ఎలిట్స్ పారిస్ వచ్చి స్థిరపడ్డాడు. దీని తరువాత వచ్చిన రచనలలో హో హేలియోస్ హో హేలియట్ రన్ (1971; The Sovereign Sun, 1974), టూ ఎటె రోథల్ (1974; The step children) ప్రధానమైనవి.

५३.

కనెట్టి, ఎలియస్ (1905 --) : బల్గేరియాలో
జన్మించిన జర్మన్ నవలా రచయిత, నాటక కర్త. బల్గే

రియా లోని రస్ట్
షుక్ లో 1905
జూలై 25 వ తేదీన
ఒక శ్వానిష్ సెఫా
ర్డిక్ యూదు జాతి
కుటుంబంలో ఎలి
యస్ కనెట్టి జన్మిం
చాడు. ఆయనకు
మూడు భాషలతో
ప్రత్యక్ష సంబంధం
ఉంది. అవి:

శ్చానిష్, ఇంగ్లీష్, జర్మన్ భాషలు. వీటిలో తృతీయ భాష అయిన జర్మన్ భాషనే తన సాహిత్య భాషగా ఆయన ఎన్నుకొన్నాడు. ఆయన తల్లిదండ్రులు ఇంగ్లండులో నివసిస్తూ ఉన్నప్పుడు ఇంగ్లీషు ఆయనకు పట్టుబడింది. తండ్రి 1913 లో మరణించడంతో, తన తల్లితో కలిసి ఆయన వియన్నా నగరానికి వచ్చాడు. ఆయన విద్యాభ్యాసం జ్యూరిచ్, ఫ్రాంక్ఫర్ట్, వియన్నా నగరాలలో జరిగింది. వియన్నా

విశ్వవిద్యాలయం నుండి 1929 లో రసాయనశాస్త్రంలో ఆయన డాక్టరేటు డిగ్రీని తీసుకొన్నాడు.

చదివిన చదువు రసాయన శాస్త్ర సంబంధి అయినా, అభిరుచి సాహిత్య సంబంధి గనుక తన హృదయ గతాభి ప్రాయాలను వ్యక్తం చేయడానికి సాహిత్యాన్ని మాధ్యమంగా ఆయన ఎన్నుకొన్నాడు. వివిధ నగరాల లోని జీవిత విధానాలను ప్రత్యక్షంగా గమనించిన వ్యక్తి గనుక ఆయన రచనలకు మానవ సముదాయాల మానసికోద్రేకాలు, వాటి మధ్య జీవించ వలసి వచ్చిన వ్యక్తుల సమస్యలు, కష్టనష్టాలు ఇతివృత్తాలు అయ్యాయి. సమాజంతో రాజీపడలేని వ్యక్తుల జీవితాలను కనెట్టి రచనలు ప్రతిబింబిస్తాయి. ఈ వైశిష్ట్యాన్ని పురస్కరించుకొనే 1981 లో కనెట్టికి సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమానం లభించింది.

ద్రవ్యోల్బణం మీది కోపంతో 1920 లో ఫ్రాంక్ ఫర్ట్ నగరంలోని ప్రజావాహిని పెల్లుబికి వీధులలో కొట్లాటలకు, ఘర్షణలకు దారితీయడం కళ్ళారా చూచిన కనెట్టికి, వాటివెనుక నున్న మానసిక పరిస్థితులను అవగాహన చేసుకోవాలనే సంకల్పం కలిగింది. ఇగాగే, 1927 లో అల్లరి గుంపులు కోపోద్రేకంతో వియన్నాలోని న్యాయ సౌధాన్ని అగ్నికి ఆహుతి చేయడంతో ఆ సంకల్పం బలపడి స్థిర రూపాన్ని పొంది ఆయన దృక్పథాన్ని గాఢంగా ప్రభావితం చేసింది. ఆయనకు కలిగిన ఈ ప్రజోన్మాద ప్రత్యక్షానుభవ ప్రతిరూపమే డి బ్లెన్డంగ్ (1935; ఆటోడ్రఫ్, 1946; అమెరికాలో ప్రచురణ: Tower of Babel, 1947; ఆటోడ్రఫ్ అనే పేరుతో అమెరికాలో పునర్ముద్రణ, 1964) అనే రచన. విద్వాంసుని జీవితం ఒక నగరంలోని దుష్ట శక్తుల చేతులలో ఎలా నాశనమయిందో ఇది వివరిస్తుంది. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానికి కొంచెం ముందు కనెట్టి ఇంగ్లండుకు వలసపోయి, సాహిత్య వ్యాసంగం కట్టిపెట్టి మనుష్యులలో వారి అధికార దాహానికి వెనుక నక్కిఉన్న దుర్బల మానసిక పరిస్థితుల పరిశీలన, పరిశోధనలకు తన కాలాన్ని వినియోగించాడు. మాస్ ఉన్డ్ మాఖ్ట్ (1960; Crowds and Power, 1962) అనేది ఆయన చేసిన పరిశోధనల ఫలితంగా వెలువడిన రచన. ఆయన వ్రాసిన హాక్జెట్ (1932; The Wedding), కమెడి డెర్ ఐ బెల్ కీట్ (1950; Comedy of Vanity), డి బ్లెఫ్ సి బెన్ (1964; The Numbered) అనే మూడు రూపకాల ఇతివృత్తాల మీదను ఈ ప్రభావం కనబడు తుంది. మొదటి రెండు రూపకాలు 1965 లో

పశ్చిమ జర్మనీలో బ్రౌన్ ష్రేగ్ లో ప్రదర్శితా లయ్యాయి. మూడోది 1956 ఆక్స్ ఫర్డ్ లో ప్రదర్శితమైంది. ఇవి 1964 లో డ్రామెన్ అనే పేరుతో ప్రచురణ పొందాయి. తన నోటుపుస్తకాల నుండి జౌఫ్ జైక్ నుంగెన్ 1942-1972 (1978); డెర్ ఓహ్-రెన్ జూగ్-ఫున్ జిగ్ కర్వేర్ (1974; Ear Witness: Fifty Characters, 1979) అనే రూపకాలను; డి గెరెటేట్ జుంగే (1977; The Tongue set fire 1979); డి ఫకెల్ ఇమ్ హోర్ (1980, The Torch in the Ear) అనే ఆత్మకథాత్మకమైన సంపుటాలను కనెట్టి వెలువరించాడు.

కా.వీ.

గోల్డింగ్, విలియమ్ (గెరార్డ్) (1911-
-) : ప్రముఖ ఆంగ్ల నవలా రచయిత. 1983

లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమానం అందుకున్నాడు. ఇంగ్లండు లోని సెయింట్ కొలంబ్ మైనర్ (న్యూకే దగ్గర, కార్న్ వాల్) లో 1911 సెప్టెంబరు 19 న గోల్డింగ్ జన్మించాడు. ఈయన

విద్యాభ్యాసం మార్ట్ బరో గ్రామర్ స్కూలులోను, ఆక్స్ ఫర్డ్ బ్రేస్ నోస్ కళాశాలలోను జరిగింది. 1935 లో ఈయన పట్టభద్రుడై, సాలిస్ బరీలో ఉన్న బిషప్ వర్న్స్ వర్త్ స్కూలులో కొంతకాలం అధ్యాపకుడుగా పని చేశాడు. 1940 లో రాయల్ నౌకాదళంలో చేరి, జర్మన్ యుద్ధనౌక బిస్కార్క్ ను ముంచి వేసిన నౌకాయుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. 1944 లో ఫ్రాన్స్ పై జరిగిన దండ యాత్రలో రాకెట్ ప్రయోగించే ఒక నౌకకు కమాండరుగా వ్యవహరించాడు. యుద్ధం ముగిసిన తరువాత తిరిగి అధ్యాపకత్వం చేబట్టి 1960 వరకూ ఆ వృత్తిలో కొనసాగాడు.

మానవ జీవితంలోని విలక్షణ సంఘటనలను ఇతివృత్తాలుగా స్వీకరించి ఈయన రచనలు చేశాడు. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామం తరువాత బయలుదేరిన యువతరాన్ని ఈయన రచనలు విశేషంగా ఆకర్షించాయి. ఈయనను ఆదర్శంగా తీసుకొన్న యువతరం ఈయనకు అనుయాయులు అయ్యారు.

గోలింగ్ ప్రచురించిన మొదటి నవల లార్డ్ ఆఫ్ ది ఫ్లైస్ (1954; ఇది చలనచిత్రంగా 1963 లో వచ్చింది). ఒక కోరల్ ద్వీపం మీద చిక్కుకొని పోయి, విధిలేక ఏకాంత వాసం చేయవలసి వచ్చిన కొందరు పిల్లల కథ ఇది. ఈ ఏకాంతవాసం వల్ల వారిలో నిద్రాణంగా ఉన్న పాశవిక ప్రవృత్తు లన్నీ బహిర్గతమై, వారిలో పారస్పరిక క్రూర్యానికి దారితీస్తాయి. సభ్య ప్రపంచంలోని సామాజిక నియమాలు, విలువలు అన్నీ సడలిపోయి నశిస్తాయి. ఈ పరిస్థితులనన్నింటిని గొప్ప భావనా పటిమతో గోలింగ్ వర్ణించాడు. విలక్షణ పరిస్థితులలో మనుష్యులు ఎంతగా దిగజారిపోతారో కళ్లకు కట్టేటట్లు చిత్రించాడు. ఈ చిత్రణ పాఠకులను విశేషంగా ఆకర్షిస్తుంది. ది ఇన్వెంటరీ (1955) అనే నవల 'నియాండర్తల్' మనుష్యుని (ప్రాక్తన మానవుని) చివరి దినాల జీవితాన్ని ఇతివృత్తంగా తీసుకొని వ్రాసినది. మానవ ప్రవృత్తిలో సహజంగా అంతర్గతంగా ఉన్న ఈర్ష్యా ద్వేషాదులు, హింస మొదలైన వాటిని ఈ నవలలో గోలింగ్ అత్యద్భుతంగా చిత్రించాడు. పింఛర్ మూర్టిన్ అనే నవల (1956) లో ఒక టార్పెడో తాకిడికి గురియై మునిగిపోతూ ఉన్న ఓడలోని ఒక ఆఫీసరు పాపపంకిలమైన తన జీవితాన్ని సింహావలోకనం చేసుకొని, ఆ స్మృతిలో నిశ్చేష్టుడై, బాధాకరమైన చావుకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉండడం ఇతివృత్తం. ఫ్రీ ఫాల్ (1959), ది స్పైర్ (1964) అనే నవలలలో కూడా మానవుడు దుర్మార్గుడు అని విశ్వసించే గోలింగ్ "తేనెటీగ తేనెను సృష్టించినట్లు మానవుడు దుష్టతను సృష్టిస్తాడు" అని నిర్ణయిస్తాడు. డార్క్ నెస్ విజిబుల్ (1979) అనే నవలలో ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామంలో జర్మన్ బాంబింగ్ వల్ల లండన్ లో ఘోరంగా గాయపడిన ఒక బాలుని దయ నీయస్థితిని ఇతివృత్తంగా తీసుకొని రచన సాగించాడు. తరువాతి రచనలలో బుకర్ మెకనెల్ బహుమానం పొందిన రైట్స్ ఆఫ్ ప్యాసేజ్ (1980), ఏ మువింగ్ టూరెట్ (1982) అనే వ్యాస సంపుటి, ది పేపర్ మాన్ (1983) పేర్కొనదగినవి.

కా.వీ.

జాన్సన్, ఐవింద్ (1900-1976) : స్వీడిష్ నవల రచయిత. శ్రామిక కుటుంబం నుంచి వచ్చిన ఈ రచయిత తన ఇతివృత్తాలలోను, రచనా శిల్పంలోను అనేక నూతనాంశాలను ప్రవేశపెట్టి, అత్యంతాధునికమైన సాహిత్య ప్రక్రియలకు, దృక్పథాలకు ప్రగతి స్ఫోరకంగా తన రచనలలో స్థానం కల్పించాడు. స్వీడిష్ సాహిత్యానికి అంత

ర్జాతీయ ఖ్యాతిని సమకూర్చాడు. 1974 లో హరీ ఎడ్మండ్ మార్టిన్సన్ తో కలసి సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి అందుకొన్నాడు.

1900 జూలై 29 న ఒక నిరుపేద కుటుంబంలో స్వర్త్ బోర్న్ బిన్ (ఇది బోడెన్ కు దగ్గర) లో స్వీడన్ దేశంలో.

జాన్సన్ జన్మించాడు. సతత హిమ భరితమైన ధ్రువ ప్రాంతంలోని తన గ్రామంలో కష్టభరితమైన బాల్య జీవితాన్ని గడిపి, 20 ఏళ్ల వయస్సులో ఏ విధమైన విద్యా శిక్షణ లేకుండా దక్షిణంగా పయనించి

యుద్ధం మూలంగా సర్వనాశనమై దుర్భిక్షానికి గురియై ఉన్న పశ్చిమ యూరప్ లో అడుగు పెట్టాడు. తన సరిహద్దులలో విలయతాండవం చేస్తూ ఉన్న ఘోర పరిస్థితులను స్వీడన్ పట్టించుకోకపోవడం చూసి, స్వదేశానికి వచ్చినప్పుడల్లా జాన్సన్ బాధ పడేవాడు. ఆయన వ్రాసిన మొదటి నవల మీద ఫ్రూస్ట్, జీడ్, జోయి స్ల ప్రభావం ప్రస్ఫుటంగా కనబడుతుంది. వాటిలో మానవుని నిరాశ, నిస్పృహ ప్రతిబింబిస్తూ ఉంటాయి. బాబినాక్ అనే నవలలో నేటి ధనిక స్వామ్య వ్యవస్థ వేసే వెళ్లి తలలనూ, పన్నే పన్నాగాలనూ నిష్కర్షగా, నిర్దాక్షిణ్యంగా జాన్సన్ వివరించాడు. రెగ్నో ఇగ్నినింగెన్ (1933, Rain at Daybreak) అనే నవలలో ఈనాటి ఆఫీసులలోని దుర్భర పరిస్థితులను, అర్థరహితమైన చాకిరీని, అవి వ్యక్తుల మీద చూపించే ప్రభావాన్ని కన్నులకు కట్టేటట్లు చిత్రించాడు. రొమాన్స్ ఓమ్ ఓలఫ్ (4 సంపుటాలు, 1934-1937) లో ఆర్కిటిక్ ప్రాంతంలోని తన జీవితానుభవాలు, అక్కడి వాతావరణ పరిస్థితులు ఏ విధంగా మనుష్యునిలో నైరాశ్యాన్ని పెంచుతాయో వ్యక్తం చేశాడు. ద్వితీయ ప్రపంచ సంగ్రామానికి కొంత ముందుగాను, సంగ్రామ కాలంలోను ప్రభుత్వ దమన విధానాలను, సామాన్య జన హింసను జాన్సన్ తన నవలలలో తీవ్రంగా విమర్శించాడు. వీటి నన్నింటిని గమనిస్తూ కూడా ప్రపంచ ప్రభుత్వాలు తటస్థవిధానాన్ని అవలంబించడాన్ని ఆయన గర్హించాడు.

ఐర్లాండ్ డెర్ట్స్ స్వల్ (1946; Return to Ithaca 1952), హాన్స్ నా దిస్ తిద్ (1960; The Days of His Grace, 1968) అనేక భాషలలోకి అనుదితాలయాయి. ఐవిండ్ జాన్సన్ 1976 ఆగస్టు 25 న స్టాక్ హోమ్ లో మరణించాడు.

కొ.వీ.

జెల్లెరప్, కార్ల్ అడ్వోల్ఫ్ (1857-1919) : ప్రముఖ డేనిష్ కవి, నవలా రచయిత. డేనిష్ ఉన్నత పర్గాలలో

కనిపించే సంకుచిత మనస్తత్వాన్ని పరిహసిస్తూ ఆయన చేసిన వ్యంగ్య రచనలు నేటికీ డెన్మార్క్ లో విశేష ప్రజాదరణ పొందుతున్నాయి. 1917 లో జెల్లెరప్ సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకున్నాడు. ఒక క్రైస్తవ

మతాచార్యుని కుమారుడుగా 1857 జూన్ 2 న డెన్మార్క్ లోని రోహోల్ట్ లో జెల్లెరప్ జన్మించాడు. ఆరంభంలో క్రైస్తవ భగవచ్ఛాస్త్రం అధ్యయనం చేసినా, క్రమేణా డార్విన్ సిద్ధాంత ప్రభావం వల్లా, జియోర్జ్ బ్రాండిస్ విప్లవ భావాల వల్లా జెల్లెరప్ నాస్తికుడుగా మారి, క్రైస్తవ మతంతో తెగతెంపులు చేసికొన్నాడు.

తన తొలి రచన ఏన్ ఐడియలిస్ట్ (1878) లోనూ, ది అపెంటిస్ ఆఫ్ ది ట్యూటాన్స్ (1882) లోనూ తాను నాస్తిక వాదాన్ని స్వీకరించినట్లు జెల్లెరప్ ప్రకటించాడు. బ్రిన్ హెల్డ్ (1884), హోగ్ బార్ట్ ఓగ్ సైన్ (1888), హెర్మాన్ వాండెల్ (1891), వుత్ హోర్స్ (1893), కాంగ్ జార్నే (1893), గ్లిఫ్ ఓగ్ మోడ్ గ్లిఫ్ (1898) వంటి విషాదాంత కావ్యాలను జెల్లెరప్ రచించాడు. తన జీవితంలో చివరికాలంలో బౌద్ధ సిద్ధాంతం అన్నా, ప్రాచ్య మతాలన్నా ఆయనకు ఎక్కువ ఆసక్తి కలిగింది. సమకాలీన జర్మన్ సమాజాన్ని చిత్రిస్తూ ఆయన ప్రచురించిన నవల మోలెన్ (1896), ఇండియాలో జరిగినట్లు రచించిన ఒక పునర్జన్మ కథ, భారతదేశ నేపథ్యంలోనే వ్రాయబడిన డి వెల్డ్ వాండెల్ ర్ (The World Travellers, 1910) విశేష ప్రశస్తి పొందాయి.

1919 అక్టోబరు 11 న తూర్పు జర్మనీలోని క్లోట్జ్ షే లో జెల్లెరప్ తుదిశ్వాస విడిచాడు.

బొ.శ్రీ.

మార్టిన్, హరీ (ఎడ్మండ్) (1904-1978) :

స్వీడిష్ కవి, నవలా రచయిత. శ్రామిక కుటుంబంలో పుట్టి, స్వయం కృషివల్ల ప్రఖ్యాతి పొంది గౌరవప్రదమైన స్వీడిష్ అకాడమీలో సభ్యుడయ్యాడు (1949).

శ్రామిక కుటుంబం నుంచి వచ్చిన స్వీడిష్ అకాడమీలో సభ్యులై నవారిలో ఈయనే ప్రథముడు. 1974

లో ఐవిండ్ జాన్సన్ తో పాటు ఈయన కూడా సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమానం అందుకొన్నాడు.

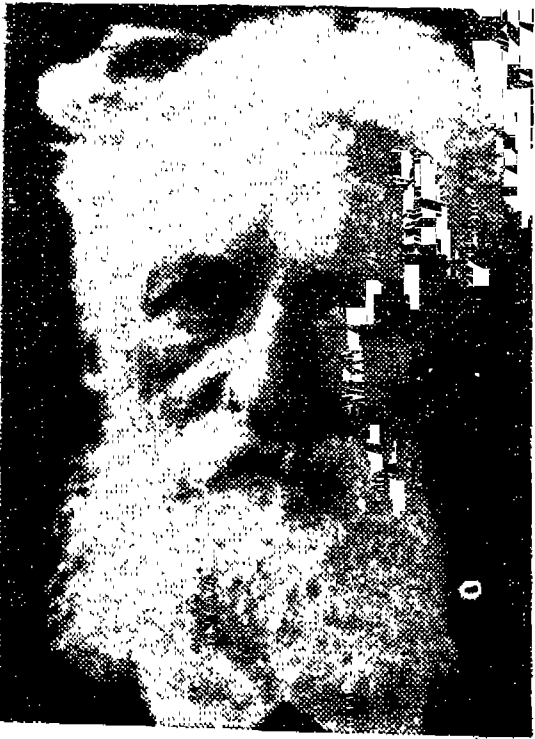
స్వీడన్ లోని జామ్షోగ్ లో మే 6 వ తేదీని హరీ మార్టిన్ జన్మించాడు. బాల్యంలో దారిద్ర్యం వల్ల పెంపుడు పిల్లల వసతి గృహాలలో చాలా చోట్ల గడిపాడు. తన ప్రథమ యౌవనాన్ని, తరువాత కొంత కాలాన్ని వాణిజ్య నౌకలలో కూలివాడుగాను, నావికుడుగాను దేశద్రమ్మరి గాను ఈయన వెళబుచ్చాడు. ఈయన ప్రథమ కవితా సంకలనం స్కోక్ స్కెప్ (గోస్ట్ షిప్) 1929 లో వెలువడింది. దీని మీద కిప్లింగ్ సెవెన్ నీస్ ప్రభావం బాగా ఉంది. తన జీవిత ప్రారంభ దశలోని అనుభవాలను ఆత్మకథ లనదగిన నసోర్నబోమ (1935; Flowering Nettle, 1936), వాగెన్ డౌట్ (1936; The Way out) అనే నవలలలోను; రెసోర్ ఉతన్ మల్ (1932; Aimless Journeys), కప్ ఫర్వాల (1933, laape Farewell, 1934) అనే యాత్రా గ్రంథాలలోను సునిశితంగాను, కోమలంగాను, హృదయంగమంగాను చిత్రించాడు. బాగా ప్రచారాన్ని పొందిన ఈయన రచనలలో పసద్ (1945, Trade wind) అనే కవితా సంపుటి, వాగెన్ తిల్ క్లాక్ రికె (1948; The Road, 1955) అనే నవల (ఇది దేశదిమ్మరుల, సంఘ బహిష్కృతుల జీవితాలను సానుభూతితో చిత్రిస్తుంది); అనియార (1956; Aniara, A Review of Man in Time and Space, 1963) అనే అంతరిక్షయాత్ర ఇతివృత్తంగా వ్రాసిన బృహ

త్యాగ్యం ఉన్నాయి. ఈ కావ్యాన్ని 1959 లో కార్ల్ బిర్జర్ బ్లాండ్హాల్ గేయనాటికగా మార్చి విజయవంతంగా ప్రదర్శించాడు. మార్టిన్స్ భాష అక్కడక్కడ అస్పష్టంగా ఉన్నా మొత్తం మీద సృజనాత్మకంగాను, భావస్ఫూర్తంగాను ఉంటుంది. రూపకల్పనలో భావుకత కనబడుతుంది. ఆయన శైలి చాలా చోట్ల వాస్తవికంగాను, నిరలంకృతంగాను ఉంటుంది. ఆయన తాత్త్వికత ప్రాక్తన మానవుని తాత్త్వికతకు సన్నిహితంగా ఉంటుంది. ఆయన తన లాగే ఒక శ్రామిక కుటుంబం నుంచి వచ్చిన మావ్ మార్టిన్స్ అనే ఒక ప్రజాకవయిత్రిని పెళ్లిచేసుకొన్నాడు.

వారి వైవాహిక జీవితం 1929 నుండి 1940 వరకూ సవ్యంగా సాగి తరువాత విడాకులతో ముగిసింది. 1978 ఫిబ్రవరి 11 న స్టాక్ హోమ్ లో హఠాత్ మార్టిన్స్ తుదిశ్వాస విడిచాడు.

కా.వీ.

యూకెన్, రుడోల్ఫ్ క్రిస్టోఫ్ (1846-1926) : జర్మన్ ఆదర్శవాది, తత్త్వవేత్త.

1908 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి అందుకొన్నాడు. అరిస్టాటిల్ రచనలను వ్యాఖ్యానించడమే కాకుండా, నీతి శాస్త్రాన్ని గూర్చి, మతాన్ని గూర్చి అనేక గ్రంథాలు రచించాడు.

గోటింగెన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆదర్శవాది అయిన జర్మన్ తత్త్వవేత్త ఆర్. హెచ్. లోడ్జ్ వద్ద, బెర్లిన్ లో మరొక జర్మన్ తత్త్వవేత్త ఎఫ్.ఎ. బ్రెండెలన్ బుర్గ్ వద్ద యూకెన్ తత్త్వశాస్త్రాధ్యయనం చేశాడు. 1971 లో స్విట్జర్లాండ్ లోని బేసెల్ విశ్వవిద్యాలయంలో తత్త్వశాస్త్రాచార్యుడుగా నియమించబడ్డాడు. కాని 1974 లోనే ఆ పదవి వదిలి, 1920 వరకు యేనా (Jena) విశ్వవిద్యాలయంలో తత్త్వశాస్త్రాచార్యుడుగా పనిచేశాడు.

యూకెన్ తన తాత్త్విక దృక్పథాన్ని వాస్తవమైన మానవీయ అనుభూతి ఆధారంగా రూపొందించాడు. మానవుడు ప్రకృతికీ, ఆత్మకూ కూడలి స్థానం వంటివాడని భావిస్తూ, ఆధ్యాత్మిక ప్రకృతిని జయించడం మానవుని కర్తవ్యం అని యూకెన్ పేర్కొన్నాడు. ఈ అన్వేషణలో మానవుడు తన సంకల్పశక్తిని, సహజ ప్రవృత్తిని

సంపూర్ణంగా వినియోగించవలసి ఉంటుంది. మానవుని ఆత్మ తక్కిన ప్రాకృతిక జగత్తు కంటే విభిన్నమైందనీ, ప్రాకృతిక ప్రక్రియల ద్వారా దానిని వివరించడం సాధ్యం కాదనీ యూకెన్ అభిప్రాయం. ఇండివిడ్యువల్ అండ్ సోసైటీ (1923), సోషలిజం, ఏన్ ఎనాలిసిస్ (1921) అనే గ్రంథాలలో ఆయన తాత్త్విక భావాలు విస్పష్టంగా ప్రకటించబడ్డాయి. ఈ రెండవ గ్రంథంలో సోషలిజం మానవుని స్వేచ్ఛను పరిమితం చేస్తూందనీ, జీవితంలోని ఆధ్యాత్మిక, సాంస్కృతిక రంగాలను అది అవమానిస్తూందనీ యూకెన్ విమర్శించాడు. యూకెన్ ఇతర రచనలలో ది మీనింగ్ అండ్ వాల్యూ ఆఫ్ లైఫ్ (1909), కెన్ ఫుయ్ స్టిల్ బి క్రిస్టియన్స్ (1914) అనే రచనలు పేర్కొనదగినవి.

1926 సెప్టెంబరు 14 న జర్మనీలో 'యేనా' లో రుడోల్ఫ్ క్రిస్టోఫ్ యూకెన్ తన దేహయాత్ర చాలించాడు.

బొ.శ్రీ.

సిలన్ పా, ఫ్రాన్స్ ఎమిల్ (1888-1964): ఫిన్నిష్ రచయితలలో 1939 లో సాహిత్యానికి నోబెల్

బహుమతి పొందిన మొదటి వ్యక్తి. ఒక సామాన్య కర్షకుని కుమారుడుగా సిలన్ పా ఆనాటి రష్యన్ సామ్రాజ్యానికి చెందిన ఫిన్ ల్యాండ్ లోని హామీన్ కైరోలో 1888 సెప్టెంబరు 16 న జన్మించాడు.

ఆదిలో ప్రకృతి శాస్త్రాధ్యయనం ప్రారంభించినా 1913 లో అతడు స్వగ్రామానికి తిరిగి వచ్చి, వివాహం చేసుకొని, రచయితగా స్థిరపడ్డాడు. ఆయన వ్రాసిన మొదటి కథానికలు 1915 లో పత్రికలలో వరుసగా ప్రచురితా లవుతూ వచ్చాయి. 1924-1927 సంవత్సరాల మధ్య సిలన్ పా పోర్ వూ అనే ప్రచురణ సంస్థలో పనిచేశాడు. దీని తరువాతనే నిజంగా ఆయన సాహిత్య జీవితం ప్రారంభం అయింది. 1930 నుంచి ఆయన విరివిగా సృజనాత్మక రచనలు చేశాడు. ఆయన మొదటి నవల ఎలామా యా జొరిన్కో (1916-Life and the

Sun). వేసవి మధ్యలో ఇంటికి తిరిగి వచ్చి ప్రేమ కలాపంలో పడ్డ ఒక యువకుని కథ ఇది. ఈ కథ ఈ రచయిత స్వభావానికి తగినట్లుగానే నడిచింది. మానవులను ప్రకృతిలో అంతర్భాగాలుగా చూడడం దీనిలో కనబడుతుంది. మానవుల సహజ ప్రవృత్తి ద్వారా వారి జీవిత పరమార్థం వ్యక్తమవుతూ వారి చర్యలను రూపొందిస్తుందని దీనిలో నిరూపితమైంది.

1918 లో జరిగిన ఫిన్నిష్ అంతర్యుద్ధం సిల్స్ పా ను చాలా కలవరపరచింది. దానినే ఇతివృత్తంగా గ్రహించి హెర్బర్ట్ కుర్ జూన్ (1919; Meek Heritage, 1938) అనే తన పెద్ద నవలను ఆయన వ్రాశాడు. ఒక సామాన్య గృహస్థు విషయాలను బాగా అర్థం చేసుకోకుండా, సిద్ధాంతాలలోని లోతుపాతులను అవగాహన చేసుకోకుండా రెడ్ గార్డ్స్ తో సన్నిహితత్వం పెంచుకొని పడ్డ పాట్లు ఈ నవలలో వర్ణించబడ్డాయి. హీల్ట్ జూరాగ్నర్ (1923) అనే నవలికలో, ఒక నగర యువకుడు పల్లెటూరి పనిపిల్లను ప్రేమించడం, ఆ ప్రేమగాథ చివరికి విషాదాంతంగా పరిణమించడం మనోహరంగా వర్ణితమైంది. 1920 చివరి భాగంలో సిల్స్ పా చాలా కథానికా సంపుటాలను వెలువరించాడు. 1931 లో ఆయన రచనలలో అత్యుత్తమమైంది కాకపోయినా విశేష ప్రచారాన్ని పొందిన నౌరేనా నుక్కు నుత్ (Fallen Asleep while young) అనే నవల వెలువడింది. ఇది ఒక పురాతన కరక కుటుంబానికి సంబంధించిన కథ. అమెరికాలో ఇది 1933 లో ది మెయిడ్ సిల్జా (The Maid Silja) అనే పేరుతో ప్రచురితమైంది. మి హేన్ బ్రై (1932; Way of a Man) అనే రచనలో ఒక యువ కర్షకుని జీవితం భావ నిర్భరతతో వాస్తవికంగా చిత్రించడం జరిగింది. ఇహ్ మి సెట్ సువియోస్సా (1934; People in the Summer Night, 1966) అనే నవల కవితాత్మకంగా శయ్యా సౌష్ఠ్యంతో తీర్చిదిద్దిన ట్లుంటుంది. సిల్స్ పా నవలలలో శిల్ప సౌందర్యంలో ఇది మిన్న. ఆయన రచనలలో పొయ్ కా ఏలి ఎలామాన్సా (1953; Telling and Describing), పైవా కోర్కె మిలాన్ (1956; The High Moment of the Day) ఆయన స్మృతుల రూపంలో రచించిన గ్రంథాలు. ఇవి రచయితగా ఆయన జీవితాన్ని నవ్య దృక్కోణం నుంచి చూపిస్తాయి.

సిల్స్ పా 1964 జూన్ 3 న హెల్ సిన్కిలో చనిపోయాడు.

కా.వీ.

సేల, కమిలో హోసె (1916--) : శ్వానిష్ కవి, కథకుడు, నాటక రచయిత. ఇతని రచనలకు 1989 లో సాహిత్యానికి నోబెల్ బహుమతి ఇచ్చారు. 1916 మే నెల 11 వ తేదీన స్పెయిన్ దేశంలోని ఇరియా ఫ్లావియాలో ఇతడు జన్మించాడు. ఇతని తండ్రి కామిలో, తల్లి కామిల ఎన్ మాన్యుయేల సేల. 1933-36 మధ్యకాలంలో మాడ్రిడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యను అభ్యసిస్తూ ఉండగా ఫ్రాంకో దళం పిలుపునం దుకొని, విశ్వవిద్యాలయం వదిలి వెళ్ళాడు. 1936-39 మధ్య స్పెయిన్ లో జరిగిన అంతర్యుద్ధంలో ఫ్రాంకో నాయకత్వంలో స్పెయిన్ తిరుగుబాటు సైన్యంలో పని చేశాడు. తన సామర్థ్యం, కృషి ఫలితంగా కార్పొరల్ స్థాయికి చేరుకున్నాడు. అనంతరం 1939 లో మళ్ళీ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి, 1943 నాటికి తన విద్యాభ్యాసం ముగించాడు. సిరాక్యూస్ విశ్వవిద్యాలయం నుండి డాక్టరేట్ పట్టా పొందాడు.

1956 లో పాపెలస్ ద సోన్ అర్మదాన్స్ అనే సాహిత్య పత్రికను ప్రారంభించాడు. ఈ పత్రికలో జనరల్ ఫ్రాన్సిస్కో ఫ్రాంకో యొక్క ఫాసిస్ట్ విధానానికి వ్యతిరేకంగా ఎన్నో రచనలు ప్రచురించబడ్డాయి. ఈయన ఇంగ్లండ్, ఫ్రెంచి, బెల్జియం, స్వీడన్, ఇటలీ, అమెరికా మొదలైన దేశాలలో విస్తృతంగా పర్యటించి వివిధ విషయాలపై ఉపన్యసించాడు. సేల 1957 లో రియోల్ అకదమియ ఇన్స్టిట్యూట్, హిస్పానిక్ సొసైటీ ఆఫ్ అమెరికా, అమెరికన్ అసోసియేషన్ ఆఫ్ టీచర్స్ ఆఫ్ శ్వానిష్ అండ్ పోర్చుగీస్ మొదలగు సంఘాలలో సభ్యుడుగా చేరి అత్యంత ఉత్సాహంతో పనిచేశాడు. ఫ్రాంకో మరణానంతరం హువాన్ కార్లోస్ రాజు 1977 వ సంవత్సరంలో ఈయనను సెనేట్ లో సభ్యుడుగా నియమించాడు. సేల 1979 వ సంవత్సరంలో తన దేశ నూతన రాజ్యాంగ రచనలో పాల్గొన్నాడు.

ఈయన రచనలలో 10 నవలలే కాక, కవితలు, కథా సంపుటాలు, నాటకాలు, వ్యాసాలు ఉన్నాయి. తన మొదటి నవల ల ఫామిలియ ద పాస్కుయల్ దువార్తె (Pascual Duarte's Family, 1942) తోనే ఇతడు గుర్తింపు పొందాడు. ఈ నవలలో హంతకుడు తన తల్లిని హత్య చేసినందున మరణశిక్ష కొరకు ఎదురు చూస్తూ తన కథను చెబుతాడు. ఇదే కాక 1951 లో ప్రచురించబడిన ల కొల్ మెన్ (The Hive) అనే నవల కూడా ఈయనకు మంచి పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చింది. ఈయన తండ్రి తీరిక వేళల్లో

రచనలు చేస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన ప్రభావం సేల పైన పడ్డది. చిన్న వయస్సులో సాహిత్య రచనలో విఖ్యాతి చెందిన అతి కొద్దిమంది స్పెయిన్ రచయితలలో సేల ఒకడు. విమర్శకులు ఈయనను శ్చానిష్ సాహిత్యంలో ధ్రువతారగా అభివర్ణించారు. స్పెయిన్ దేశంలోనే కాక, అమెరికా దేశంలోని స్పెయిన్ భాషా రచయితలలో కూడా అధునిక కాలపు గొప్ప రచయితగా విమర్శకులచే కీర్తించబడ్డారు. ఈయన రచనలను అనువదించిన ఆంథోని కెర్రిగన్ “స్పెయిన్ అంతర్యుద్ధం తరువాత

వచ్చిన గద్య రచనలలో ఈయన రచనలు చాలా ఉన్న తమైన”వని ప్రశంసించారు. తన రచనలలో స్పెయిన్ దేశ సంస్కృతిని, ఆ దేశ ప్రజల జీవన విధానాన్ని ప్రతిబింబింప చేశాడని విమర్శకులు పేర్కొన్నారు. డేవిడ్ డబ్ల్యు. ఫాస్టస్ అనే విమర్శకుడు ‘ఈయన రచనలలో కథనం కంటే కథా నిర్మాణం ఎక్కువ ఆకర్షణీయంగా ఉంటుందని పేర్కొన్నాడు. సేల నవలను ఒక కళాత్మక శైలితో సమాచారం అందించే సాధనంగా వాడుకుంటానని స్పష్టపరిచాడు.

భారతి

సాహిత్యంలో నోబెల్ బహుమతి గ్రహీతల పట్టిక (1901-1993)

సంవత్సరం	రచయిత పేరు	దేశం	వివరణ
1901	ప్రూథోమ్, సల్లీ	ఫ్రాన్స్	కవి
1902	మోమ్ సెన్, థియోడర్	జర్మనీ	చరిత్ర రచయిత
1903	బ్యోర్న్ సన్, బి.	నార్వే	నాటక రచయిత
1904	1. మిస్ట్రాల్, ఫ్రెడెరిక్ 2. ఎచెగరాయ్ యి ఐజాగ్వరె, హోసె	ఫ్రాన్స్ స్పెయిన్	కవి నాటక రచయిత
1905	సింకివిచ్, హెన్రిక్	పోలాండ్	నవలా రచయిత
1906	కర్దుచి, జియోస్యూ	ఇటలీ	కవి
1907	కిప్లింగ్, రుద్యార్డ్	బ్రిటన్	కవి, నవలా రచయిత
1908	యూకెన్, రుదోల్ఫ్	జర్మనీ	తత్వవేత్త
1909	లాగర్లోఫ్, సెల్మా	స్వీడెన్	నవలా రచయిత
1910	హెయ్స్, పాల్ వాన్	జర్మనీ	కవి, నవలా రచయిత
1911	మాటర్లింక్, మోరిస్	బెల్జియం	నాటక రచయిత
1912	హాప్టెమన్, గెర్హార్డ్	జర్మన్	నాటక రచయిత
1913	టాగూర్, రవీంద్రనాథ్	ఇండియా	కవి
1914	ప్రకటించలేదు	-	-
1915	రోమ్యూరోలా	ఫ్రాన్స్	నవలా రచయిత
1916	హేడన్ స్టామ్, వెర్నెర్ ఫాన్	స్వీడెన్	కవి
1917	1. జెల్లెరస్, కార్ల్ 2. పోంట్ ప్రిడాన్, హెన్రిక్	డెన్మార్క్ డెన్మార్క్	నవలా రచయిత నవలా రచయిత
1918	ప్రకటించలేదు		
1919	స్పైట్టెలర్, కార్ల్	స్విట్జర్లాండ్	నవలా రచయిత
1920	హమ్మన్, నట్	నార్వే	నవలా రచయిత
1921	ఫ్రాన్స్, అనటోల్	ఫ్రాన్స్	నవలా రచయిత
1922	బెనావెంటే, జాసింతో	స్పెయిన్	నాటక రచయిత
1923	యూట్స్, విలియం బట్లర్	ఇర్లాండ్	కవి
1924	రెయ్ మాంట్, వ్లాడిస్లావ్	పోలాండ్	నవలా రచయిత
1925	బెర్నార్డ్ షా, జార్జ్	ఇర్లాండ్	నాటక రచయిత
1926	దెలెద్దా, గ్రేజియా	ఇటలీ	నవలా రచయిత
1927	బెర్గ్ సన్, హెన్రీ	ఫ్రాన్స్	తత్వవేత్త
1928	ఉండేసెట్, సిగ్రిడ్	నార్వే	నవలా రచయిత
1929	మన్, థామస్	జర్మనీ	నవలా రచయిత
1930	లీవిస్, సింక్లెయిర్	అమెరికా	నవలా రచయిత

1931	కార్ల్ ఫెల్ట్, ఎరిక్ ఆక్సెల్	స్వీడెన్	కవి
1932	గాల్స్ వర్ద్, జాన్	బ్రిటన్	నవలా రచయిత
1933	బునిన్, ఇవాన్	రష్యా	నవలా రచయిత
1934	పిరాండెలో, ల్యూగీ	ఇటలీ	నాటక రచయిత
1935	ప్రకటించలేదు	-	-
1936	ఓనీల్, యూజీన్	అమెరికా	నాటక రచయిత
1937	దుగార్డ్, రోజర్ మార్టిన్	ఫ్రాన్స్	నవలా రచయిత
1938	బక్, పెర్ల్ ఎస్.	అమెరికా	నవలా రచయిత
1939	సిలన్ పా, ఫ్రాన్స్ ఎమిల్	ఫిన్ లాండ్	నవలా రచయిత
1943	ప్రకటించలేదు	-	-
1944	యెన్సెన్, జె.వి.	డెన్మార్క్	నవలా రచయిత
1945	మిస్ట్రాల్, గాబ్రియేలా	చిలీ	కవి
1946	హెస్, హెర్మన్	స్విట్జర్లాండ్	నవలా రచయిత
1947	జీడ్, ఆండ్రీ	ఫ్రాన్స్	నవలా రచయిత
1948	ఎలియట్, టి.ఎస్.	బ్రిటన్	కవి, విమర్శకుడు
1949	ఫాక్నర్, విలియం	అమెరికా	నవలా రచయిత
1950	రసెల్, బెర్ట్లాండ్	బ్రిటన్	తత్వవేత్త
1951	లాగర్క్విస్ట్, పార్	స్వీడెన్	నవలా రచయిత
1952	మోరియాక్, ఫ్రాన్స్వా	ఫ్రాన్స్	కవి, నవలా, నాటక రచయిత
1953	చర్చిల్, సర్ విన్స్టన్	బ్రిటన్	చరిత్ర రచయిత
1954	హెమింగ్వే, ఎర్నెస్ట్	అమెరికా	నవలా రచయిత
1955	లాక్స్ నెస్, హోల్డోర్	ఐస్ లాండ్	నవలా రచయిత
1956	యిమెనెజ్, జూన్ రామోన్	స్పెయిన్	కవి
1957	కమూ, ఆల్బెర్ట్	ఫ్రాన్స్	నవలా, నాటక రచయిత
1958	పాస్టర్నాక్, బోరిస్ (పురస్కారాన్ని తిరస్కరించాడు)	రష్యా	నవలా రచయిత
1959	క్వాసిమోడో, సాల్వటోరి	ఇటలీ	కవి
1960	పెర్స్, సాంజూ	ఫ్రాన్స్	కవి
1961	ఆండ్రోచి, ఇవో	యుగోస్లావియా	నవలా రచయిత
1962	స్టైయిన్ బెక్, జాన్	అమెరికా	నవలా రచయిత
1963	జియోర్గోస్, సెఫెరిస్	గ్రీస్	కవి
1964	సార్త్ర్, జ్యూం పాల్ (పురస్కారాన్ని తిరస్కరించాడు)	ఫ్రాన్స్	తత్వవేత్త, నాటక రచయిత
1965	షోలోకోవ్, మిఖాయిల్	రష్యా	నవలా రచయిత
1966	1. ఆగ్నోన్, షూయెల్ యోసెఫ్ 2. సాక్స్, నెలీ	ఇజ్రాయెల్	నవలా రచయిత, కవి
1967	ఆస్టూరియస్, మిగుయెల్ అంజిల్	గ్వాటమాల	నవలా రచయిత
1968	కవాబాటా, యాసునారి	జపాన్	నవలా రచయిత
1969	బెకెట్, శాముయెల్	ఐర్లాండ్	నవలా రచయిత
1970	సోల్జెనిట్స్, అలెగ్జాండర్	రష్యా	నవలా రచయిత
1971	నెరుదా, పాబ్లో	చిలీ	కవి
1972	బోల్, హెన్రీ	జర్మనీ	నవలా రచయిత

1973	వైట్, పాట్రిక్	ఆస్ట్రేలియా	నవలా రచయిత
1974	1. జాన్సన్, ఐవింద్	స్వీడన్	నవలా రచయిత
	2. మార్టిన్సన్, హోరీ	స్వీడన్	నవలా రచయిత, కవి
1975	మోన్టాలె, యూజీనియో	ఇటలీ	కవి
1976	సాల్, బెర్నార్డ్	అమెరికా	నవలా రచయిత
1977	విసెన్టీ, అలెహంద్రే	స్పెయిన్	కవి
1978	సింగర్, ఐజాక్ బషెవిష్	అమెరికా	నవలా రచయిత
1979	ఎలిటిస్, ఒడెస్సియస్	గ్రీస్	కవి
1980	మిలోష్, జెస్సావ్	అమెరికా	కవి
1981	కనెట్టి, ఎలియస్	బల్గేరియా	నవలా రచయిత
1982	గార్సియా మార్క్విజ్, గబ్రియేల్	కొలంబియా	నవలా రచయిత, పాత్రికేయుడు, సామాజిక విమర్శకుడు
1983	గోల్డింగ్, విలియం	బ్రిటన్	నవలా రచయిత
1984	సైఫర్ట్, యూరోస్లావ్	జెకోస్లావేకియా	కవి
1985	సైమన్, క్లాడ్	ఫ్రాన్స్	నవలా రచయిత
1986	సోయింకా, వోలే	నైజీరియా	కవి, నాటక, నవలా రచయిత
1987	బ్రాడ్స్కీ, జోసెఫ్	రష్యా	కవి
1988	మఫూజ్, వగీబ్	ఈజిప్ట్	కథా రచయిత
1989	సేల, కమిలో హోసె	స్పెయిన్	నవల, నాటక, కథా రచయిత
1990	పాజ్, ఆక్టావియో	మెక్సికో	కవి, నాటక రచయిత
1991	గోడిమర్, నదీన్	ద.ఆఫ్రికా	నవలా, కథా రచయిత
1992	వాల్ కాట్, డెరెక్	వెస్ట్ ఇండీస్	కవి, నాటక రచయిత
1993	మారిసన్, టోనీ	అమెరికా	నవలా రచయిత

తెలుగు - ఇంగ్లీషు వర్ణక్రమసూచిక (GLOSSARY)

అకుటగావా, రైన్సుకే - Akutagawa, Ryunosuke
 అజాయెలా, మరియునో - Azuela, Mariano
 అజోరిన్ - Azorin
 అనువిల్, జాన్ - Anouilh, Jean
 అపోలెనియ, జిలోమె - Apollinaire, Guillaume
 అమాదో, జోర్జ్ - Amado, Jorge
 అమిచిస్, ఎడ్మాండ్ డి - Amicis, Edmondo de
 అరానీ, జానోస్ - Arany, Janos
 అరియెస్తో, లుదోవికో - Ariosto, Ludovico
 అరెటినో, పియట్రో - Aretino, Pietro
 అలెక్సీస్, విలిబాల్డ్ - Alexis, Willibald
 అలెహంద్రే, విసెన్టీ - Aleixandre, Vicente
 ఆంజ్యోలియెరి, చెక్కో - Angiolieri, Cecco
 ఆండర్సన్, షెర్వుడ్ - Anderson, Sherwood
 ఆండెర్సెన్, హాన్స్ క్రిష్టియన్ - Andersen, Hans
 Christian
 ఆండ్రోచి, ఇవో - Andric, Ivo
 ఆకెన్సైడ్, మార్క్ - Akenside, Mark
 ఆక్సకోవ్, సెర్జెయి, టిమోఫెయిచ్ - Aksakov,
 Sergey, Timofeyevich
 ఆఖ్మతోవా, ఆనా - Akhmatova, Anna
 ఆగస్టినీ, డెల్మిరా - Agustini, Delmira
 ఆగ్నోన్, ష్మూయెల్ యోసెఫ్ - Agnon, Shmuel
 Yosef
 ఆచెబె, చినువా - Achebe, Chinua
 ఆట్వే, టామస్ - Otway, Thomas
 ఆడమ్స్, హెన్రీ (బ్రూక్స్) - Adams, Henry (Brooks)
 ఆడిసన్, జోసెఫ్ - Addison, Joseph
 ఆడీ, ఎన్డ్రే - Ady, Endre
 ఆడెన్, డబ్ల్యు. హెచ్. - Auden, W.H.
 ఆదమోవ్, ఆర్థర్ - Adamov, Arthur
 ఆరిస్టోఫానీస్ - Aristophanes
 ఆరేలియస్ మార్కుస్ - Aurelius Marcus

ఆర్డెన్, జాన్ - Arden, John
 ఆర్టోద్, ఆంటానిన్ - Artaud, Antonin
 ఆర్న్ డెట్, ఎర్న్స్ట్ మోరిట్జ్ - Arndt, Ernst Moritz
 ఆర్నాల్డ్, మాత్యూ - Arnold, Matthew
 ఆర్నిమ్, బెట్టినా వాన్ - Arnim, Bettina Von
 ఆర్వెల్, జార్జ్ - Orwell, George
 ఆలార్కన్ యి అరిజా, పెడ్రో ఆన్టోనియో డి -
 Alarcon Y Ariza, Pedro Antonio de
 ఆలెగ్రియా, సైరో - Alegria, Ciro
 ఆల్జర్, హోరేషియో - Alger, Horatio
 ఆల్ఫీయెరి, విట్టోరియా కోంటె - Alfieri, Vittorio
 Conte
 ఆలెన్కార్, హోసే డి - Alencar, Jose de
 ఆల్మ్క్విస్ట్, కార్ల్ యెనాస్ లోవ్ - Almqvist, Carl
 Jonas Love
 ఆష్, షోలెమ్ - Asch, Sholem
 ఆస్టూరియాస్, మిగుయెల్ ఆంజిల్ - Asturias,
 Miguel Angel
 ఆస్టెన్, జేన్ - Austen, Jane
 ఆస్ప్ బ్యోర్సేన్, పీటర్ క్రిష్టియన్ - Asbjornsen,
 Peter Christian
 ఇంజ్, విలియమ్ - Inge, William
 ఇకాజా (కర్నల్) హోర్గె - Icaza, Jorge
 ఇజాక్స్, హోర్గె - Isaacs, Jorge
 ఇబాబూరూ, యువాన్ డి - Ibarbourou, Juana
 de
 ఇబ్న్ ఎజ్రా, మోసెస్ - Ibn Ezra, Moses
 ఇబ్న్, గబిరోల్ - Ibn, Gabirol
 ఇబ్న్ బటూటా - Ibn Battutah
 ఇబ్న్ హజ్మ్ - Ibn Hazm
 ఇబ్సెన్, హెనిక్ - Ibsen, Henrik
 ఇమెర్మన్, కార్ల్ లెబెరెచ్ట్ - Immermann, Karl
 Leberecht

ఇయనెస్కో, యూజీన్ - Ionesco, Eugene
 ఇయోట్యూస్, జోసెఫ్ బారో - Eotvos, Jozsef Baro
 ఇర్వింగ్, వాషింగ్టన్ - Irving, Washington
 ఇల్ఫ్, ఇల్యా, పెట్రోవ్, యెవ్జెనీ - Ilf, Ilya: and
 petrov, Yevgeny
 ఇవానోవ్, వ్యెవోలోడ్ వ్యాచెస్లావోవిచ్ - Ivanov,
 Vsevolod Vyacheslavoich
 ఇషర్వుడ్, క్రిస్టోఫర్ - Isherwood, Christopher
 ఇహారా, సైకాకూ - Ihara, Saikaku
 ఈస్కిలస్ - Aeschylus
 ఉంగారెట్టి, జోసెపి - Ungaretti, Giuseppe
 ఉండేసెట్, సిగ్రిడ్ - Undset, Sigrid
 ఉడల్, నికోలాస్ - Udall, Nicholas
 ఉనమూనో, మిగ్యుల్ డి - Unamuno, Miguel de
 ఎంప్సన్, సర్ విలియమ్ - Empson, Sir William
 ఎకా డి కీరోస్, హోసే మరియా డి - Eca de
 Queiros, Jose Maria de
 ఎక్వెన్సీ, సిప్రియన్ - Ekwensi, Cyprian
 ఎచెగరాయ్ యి ఐజాగ్యైరె, హోసే - Echegaray
 Y Eizaguirre, Jose
 ఎడ్జ్వర్త్, మరియా - Edgeworth, Maria
 ఎన్నియుస్, క్వింటస్ - Ennius, Quintus
 ఎన్సినా, జువాన్ డెల్ - Encina, Juan del
 ఎమర్సన్, రాల్ఫ్ వాల్డో - Emerson, Ralph Waldo
 ఎర్సిలా-యి-యూనిగా ఆలోన్స్ డి - Ercilla-Y-
 zuniga Alonso de
 ఎలిటిస్, ఒడిసియస్ - Elytis, Odysseus
 ఎలియెట్, జార్జ్ - Eliot, George
 ఎలియట్, థామస్ స్టెర్న్స్ - Eliot, Thomas Stearns
 ఎవాల్డ్, యోహానెస్ - Ewald, Johannes
 ఎవ్లిన్, జాన్ - Evelyn, John
 ఎస్ప్రెన్సే డా-ఇ-డెయ్ గాడో హోసే డి -
 Espronce day Deigado, Jose de
 ఎహ్రెన్బర్గ్, ఇల్యా గ్రిగోరివిచ్ - Ehrenburg, Ilya
 Grigoryevich
 ఒపిట్జ్, మార్టిన్ - Opitz, Martin
 ఒకారా, గాబ్రియల్ - Okara, Gabriel
 ఒకేసీ, షాన్ - O' Casey, Sean
 ఒనీల్, యూజీన్ - O'Neill, Eugene

ఓనెట్టి, యువాన్ కార్లోస్ - Onetti, Juan Carlos
 ఓమర్ ఖయ్యామ్ - Omar Khayyam
 ఓయె కెన్జాబురో - Oe Kenzaburo
 ఓయోనో, ఫెర్డినాండ్ లియోపాల్డ్ - Oyon, O,
 Ferdinand Leopold
 ఓర్తెగా ఇ గాసిట్, హోసే - Ortega Y Gasset, Jose
 ఓల్మెడో, హోసే జోయాక్విన్ - Olmedo, Jose
 Joaquin
 ఓవిడ్ - Ovid
 ఔ యాంగ్ శ్యూ - Ou-Yang Hsiu
 ఔస్మన్, సెంబీన్ - Ousmane, Sembene
 కంపనెలా, టోమాసో - Campanella, Tommaso
 కజంటజాకిస్, నికోస్ - Kazantzakis, Nikos
 కజీనోశ్చీ, ఫెరెన్స్ - Kazinczy, Ferenc
 కటల్లస్, గెయస్ వలీరియస్ - Catullus, Gaius,
 Valerius
 కటాయేవ్, వాలంటీన్ పెట్రోవిచ్ - Katayev,
 Valentin Petrovich
 కనెట్టి, ఎలియాస్ - Canetti, Elias
 కపోటే, ట్రూమన్ - Capote, Truman
 కమిస్సో, ఆడెల్ బెర్ట్ వాన్ - Chamisso, Adelbert
 Von
 కమూ, ఆల్బెర్ట్ - Camus, Albert
 కమోయేస్, లూయీ డి - Camoes, Luis (vaz) de
 కర్దుచీ, జియోస్యూ - Carducci, Giosue
 కల్వీనో, ఇటాలో - Calvino, Italo
 కవాబాటా యాసునారి - Kawabata Yasunari
 కష్నిట్జ్, మరీ లూయీ - Kaschnitz, Marie Luise
 కాంగ్రీవ్, విలియమ్ - Congreve, William
 కాకినోమోటో హిటోమారో - Kakinomoto
 Hitomaro
 కాతర్, విలా (సిబెర్ట్) - Cather, Willa
 కాన్రాడ్, జోసెఫ్ - Conrad, Joseph
 కాన్సియెన్స్, హెండ్రీక్ - Conscience, Hendrik
 కాన్స్తాంట్, బెంజామిన్ - Constant, Benjamin
 కాఫ్కా, ఫ్రాంజ్ - Kafka, Franz
 కారల్, లూయీ - Carroll, Lewis
 కారి (ఆర్థర్), జోయ్స్ (లూనెల్) - Cary (Arther),
 Joyce (Lunel)

కార్డెనాల్, ఎర్నెస్టో - Cardenal, Ernesto
 కార్పెంటియర్, ఆలేజో - Carpentier, Alejo
 కార్ల్ ఫెల్డ్, ఎరిక్ ఆక్సెల్ - Karlfeldt, Erik Axel
 కార్లెల్, టామస్ - Carlyle, Thomas
 కాలహాన్, మార్లే (ఎడ్వర్డ్) - Callaghan, Morley
 (Edward)
 కాలిన్స్, (విలియమ్) విల్కీ - Collins, (William)
 Wilkie
 కాలెరోన్ డె లా బార్కా, పెద్రో - Calderon de la
 Barca, Pedro
 కాల్వెల్, ఎర్స్కిన్ - Caldwell, Erskine
 కావల్ కాంటీ, గ్వీడో - Cavalcanti, Guido
 కాసా, జ్యోవానీ డెలా - Casa, Giovanni, Della
 కాస్టిల్యోని, బాల్డాసారె - Castiglione, Baldassare
 కాస్టెలో బ్రాంకో, కమీలో - Castelo Branco,
 Camilo
 కిడ్, టామస్ - Kyd, Thomas
 కిప్లింగ్, రుద్యార్డ్ - Kipling, Rudyard
 కీట్స్, జాన్ - Keats, John
 కుండేరా, మిలాన్ - Kundera, Milan
 కున్హా, యూక్లిడెస్ డి (రోడ్రీగ్స్ పిమెంటా) - Cunha,
 Euclides (Rodrigues Pimenta) de
 కువో మో-జో - Kuo Mo-Jo
 కూపర్, జేమ్స్ ఫెనిమోర్ - Cooper, James
 Fenimore
 కెజిలాహబీ, యూఫ్రాసే - Kezilahabi, Euphrase
 కెడ్వెట్ పాషా, అహ్మద్ - Cevdet Pasa, Ahmed
 కెమాల్, నమిక్ - Kemal (Mehmed) Namik
 కెల్లర్, గోట్ ఫ్రీడ్ - Keller, Gottfried
 కైసర్, జార్జ్ - Kaiser, George
 కొక్టో, జాన్ - Cocteau, Jean
 కోరాయీస్, ఆడమాంటియోస్ - Korais Adaman-
 tios
 కోర్డియెరో డ మటా, జోయాక్విమ్ డియాస్ -
 Cordeiro da Matta, Joaquim Dias
 కోర్నిల్, పియేర్ - Corneille, Pierre
 కోలెట్, సిదోనీ గాబ్రియెల్ - Colette, Sidoni
 Gabrielle
 కోలెరిడ్జ్, సామ్యూఎల్ టెయ్లర్ - Coleridge,
 Samuel Taylor

కౌపర్, విలియమ్ - Cowper, William
 క్రాబ్, జార్జ్ - Crabbe, George
 క్రిజా, మిరోస్లావ్ - Krleza, Miroslav
 క్రూజ్, సార్ జువానా ఇనెస్ డి లా - Cruz, Sor
 Juana Ines de la
 క్రేన్, స్టీఫెన్ - Crane, Stephen
 క్రేన్, (హెరార్డ్) హార్ట్ - Crane, (Harold) Hart
 క్రిటన్, జేమ్స్ - Crichton, James
 క్లౌడెల్, పాల్ (లూయిస్-చార్లెస్-మేరీ) - Claudel,
 Paul (Louis-Charles-Marie)
 క్లార్క్, జాన్ పెపర్ - Clark, John Pepper
 క్లార్క్, మార్క్స్ - Clarke, Marcus
 క్లైస్ట్, (బెర్నెడ్) హెన్రిచ్ (విల్ హెల్మ్) వాన్ -
 Kleist, (Bernd) Heinrich (Wilhelm) Von
 క్వాసిమోడో, సాల్వటోరి - Quasimodo, Salvatore
 క్వెరోగా, హోరేషియో - Quiroga, Horacio
 క్వెంటాల్, ఆంటెరో టార్క్వినియో డి - Quental,
 Antero Tarquinio de
 క్వేవెదో ఇ విలేగాస్, (ఫ్రాన్సిస్కో) గోమెజ్ డి -
 Quevedo, Y Villegas, (Francisco) Gomez de
 ఖాతీబీ, ఎబ్దెల్ కెబీర్ - Khatibi, Abdelkadir
 ఖామ్యాకోవ్, అలెక్సీ స్టెపనోవిచ్ - Khamyakov,
 Aleksey Stepanovich
 గడ్డా, కార్లో ఎమీలియో - Gadda, Carlo Emilio
 గలెగోస్, రోములో - Gallegos, Romulo
 గామా, హోసే బసిలియో డ - Gama, Jose Basilio
 da
 గార్సియా మార్క్వెజ్, గబ్రియేల్ - Garcia Marquez,
 Gabriel
 గార్సియా లోర్కా, ఫెడెరికో - Garcia Lorca,
 Federico
 గాల్స్వర్థీ, జాన్ - Galsworthy, John
 గాషియేర్, థియోఫిల్ - Gautier, Theophile
 గాస్కెల్, ఎలిజెబెత్ క్లెగోర్న్ - Gaskell, Elizabeth
 Cleghorn
 గాస్కోయిన్, జార్జ్ - Gascoigne, George
 గే, జాన్ - Gay, John
 గొంగోరా ఇ ఆర్గోటె, లూయిస్ డి - Gongora y
 Argote, Luis de
 గొంజాగా, తోమాస్ అంటానియో - Gonzaga,

Thomaz Antonio
 గాన్సాల్వెస్ డియాస్, ఆంటోనియో - Goncalves
 Dias, Antonio
 గోయ్తే, యోహాన్ వుల్ఫ్గాంగ్ వాన్ - Goethe,
 Johann Wolfgang Von
 గోకాల్ప్, జియా - Gokalp, Ziya
 గోగోల్, నికొలాయ్ వాసిల్వేవిచ్ - Gogol, Nikolay
 Vasilyevich
 గోజీ, కార్లో, కాంటే - Gozzi, Carlo, Conte
 గోట్ఫ్రీడ్ వాన్ స్ట్రాస్బర్గ్ - Gottfried Von
 Strassburg
 గోట్షెడ్, యోహాన్ క్రిస్టియన్ - Gottsched, Johann
 Christoph
 గోర్డిమర్, నదీన్ - Gordimer, Nadine
 గోరెస్, యోసెఫ్ వాన్ - Gorres, Joseph Von
 గోర్కీ, మాక్సిమ్ - Gorky, Maksim
 గోల్డింగ్, విలియమ్ - Golding, William
 గోల్డోనీ, కార్లో - Goldoni, Carlo
 గ్రాస్, గ్యుంటర్ - Grass, Gunter
 గ్రాసా అరానా, హోసె పెరీరా డా - Graca
 Aranha, Jose Pereira da
 గ్రిమ్, జాకోబ్ లుడ్విగ్ కార్ల్; గ్రిమ్, విల్ హెల్మ్ కార్ల్
 - Grimm, Jacob Ludwig Carl and Grimm,
 Wilhelm Carl
 గ్రిమ్మెల్షౌజెన్, హన్స్ జాకోబ్ క్రిస్టియన్ వాన్ -
 Grimmelshausen, Hans Jacob Christoph Von
 గ్రిల్పార్జర్, ఫ్రాంజ్ - Grillparzer, Franz
 గ్రీన్, గ్రాహమ్ - Greene, Graham
 గ్రీన్, జూలియన్ (హార్ట్రిజ్) - Green, Julien
 గ్రీన్, రాబర్ట్ - Greene, Robert
 గ్రేజియా, దెలెద్దా - Grazia, Deledda
 గ్రేవ్స్, రాబర్ట్ (రాంక్) - Graves, Robert (Ranke)
 గ్రోవ్, ఫ్రెడరిక్ ఫిలిప్ - Grove, Frederick Philip
 గ్లైన్, ఎలినోర్ - Glyn, Elinor
 గ్విమారాయెస్ రోసా, యోవా - Guimaraes Rosa,
 Joao
 గ్విరెల్దెస్, రికార్డ్ - Guiraldes Ricardo
 గ్విలెన్ (బటిస్టా), నికోలాస్ - Guillen (Batista),
 Nicolas

చర్చిల్, సర్ విన్స్టన్ లియూనార్డ్ స్పెన్సర్ - Churchill,
 Sir Winston Leonard Spencer
 చాటర్టన్ టామస్ - Chatterton Thomas
 చాపెక్ కార్ల్ - Capek, Karel
 చాసర్, జెఫ్రీ - Chaucer, Geoffrey
 చికమట్సు, మోన్జాయెమోన్ - Chikamatsu,
 Monzaemon
 చెంగ్ చెన్-తో - Cheng Chen-to
 చెల్డెరోడె, మిష్ట్ర్ డి - Ghelderode, Michel de
 చెస్టర్టన్, జి.కె. - Chesterton G(illbert) K.(eith)
 చెహోవ్, ఆంటోన్ (పావ్లోవిచ్) - Chekhov,
 Anton (Pavlovich)
 చౌ చో-జెన్ - Chou Tso-jen
 చ్యాబ్రేరా, గ్రాజియా - Chiabrera, Grazia
 ఛాప్మన్, జాన్ జే - Chapman, John Jay
 జహిజ్, అల్ - Jahiz, al
 జాన్సన్, ఊవే - Johnson, Uwe
 జాన్సన్, ఐవింగ్ - Johnson, Eyvind
 జాన్సన్, పోలీన్ - Johnson Pauline
 జాన్సన్, బెన్ - Jonson, Ben
 జాన్సన్, సామ్యుయెల్ - Johnson, Samuel
 జాన్ పాల్ - Jean Paul
 జామ్యాటిన్, యుజెనీ ఇవనోవిచ్ - Zamyatin, Yevgeny
 Ivanovich
 జారీ, ఆల్ఫ్రెడ్ - Jarry, Alfred
 జార్జ్, స్టీఫాన్ - George, Stefan
 జియామీ-మోటోకియో - Zeami-Motokiyo
 జియోర్గోస్, సెఫెరిస్ - Giorgos, Seferis
 జిరాదో జీన్ - Giraudoux, (Hyppolyste) Jean
 జిరాల్డి-జ్యాంబతిస్టా - Giraldi, Giambattista
 జిరాసెక్, ఆల్వాస్ - Jirasek, Alois
 జీడ్, ఆండ్రీ (పాల్ జిలోమే) - Gide, Andre (paul
 Gillaume)
 జుంజ్, లియోపాల్డ్ - Zunz Leopold
 జుదే హా-లెవీ - Judah ha-Levi
 జువెనాల్ (డెసిమస్ జూనియస్ జువెనాలిస్) -
 Juvenal (Decimus Junius Juvenalis)
 జుక్మయర్, కార్ల్ - Zuckmayer, Carl
 జెనెత్, జీన్ - Genet, Jean
 జెనోఫన్ - Xenophon

జెల్లెరప్, కార్ల్ అదోల్ఫ్ - Gjollurup, Karl Adolph
 జేమ్స్, హెన్రీ - James, Henry
 జోయిస్, జేమ్స్ (ఆగస్టీన్ అలయోసియస్) - Joyce, James
 జోరిల్లా-డి-సాన్మార్టిన్ జువాన్ - Zorrilla de San Martin, Juan
 జోరిల్లా యి మోరల్, హోసె - Zorrilla Y Moral, Jose
 జోలా, ఎమిలి - Zola, Emile
 టాకెరే, విలియం మేక్స్పీస్ - Thackeray, William Makepeace
 టాగూర్, రవీంద్రనాథ్ - Tagore, Rabindranath
 టామస్, డిలన్ - Thomas, Dylan
 టాల్స్టాయ్, లియో - Tolstoy, Leo
 టాసిటస్ - Tacitus
 టాసో, టోర్క్వాటో - Tasso, Torquato
 టాసోనీ, అలెసాండ్రో - Tassoni, Alessandro
 టిఖోనోవ్, నికోలాయ్ సెమ్యునోవిచ్ - Tikhonov, Nikolay Semyunovich
 టింగ్ లింగ్ - Ting Ling
 టిబులస్, ఆల్బియస్ - Tibullus, Albius
 టిర్సో డి మొలీనా - Tirso de Molina
 టీక్, (యోహాన్) లుడ్విగ్ - Tieck (Johann) Ludwig
 టుటువోలా, ఆమోస్ - Tutuola, Amos
 టెనిసన్, ఆల్ఫ్రెడ్ టెనిసన్ - Tennyson, Alfred Tennyson, (1st Baron)
 టెరెన్స్ - Terence (Publius Terentius Afer)
 టోరెస్ నహారో, బార్టోలోమె డి - Torres Naharo, Bartolome de
 టోరెస్, బోడెట్ జైమి - Torres Bodet Jaime
 ట్రాక్ల, జార్జ్ - Trakl, George
 ట్సెటాయెవా, మరీనా ఇవనోవా - Tsvetayeva, Marina Ivanovna
 ట్వీగ్, స్టీఫాన్ - Zweig, Stegan
 ట్వెయ్న్, మార్క్ - Twain, Mark
 ట్రోలోప్, ఆంటానీ - Trollope, Anthony
 డగ్లస్, గేవిన్ - Douglas, Gawin
 డన్, జాన్ - Donne, John
 డన్బార్, విలియమ్ - Dunbar, William

డరెల్, లారెన్స్ (జార్జ్) - Durell, Lawrence
 డానంజియో గబ్రియేల్ - D' Annunzio Gabriele
 డారియో, రూబేన్ - Dario, Ruben
 డికిన్సన్, ఎమిలీ (ఎలిజబెత్) - Dickinson, Emily
 డికెన్స్, చార్లెస్ - Dickens, Charles
 డి క్విన్సీ, టామస్ - De Quincey, Thomas
 డినెసెన్, ఇసాక్ - Dinesen, Isak
 డిఫో, డేనియల్ - Defoe, Daniel
 డి లా రోష్, మాజో - de la Roche, Mazo
 డురావో, హోసె డి సాంతా రీతా - Durao, Jose de Santa Rita
 డురాస్ మార్గరీత్ - Duras, Marguerite
 డెరెక్, వాల్కాట్ - Derek, Walcott
 డేవిస్, రాబర్ట్సన్ - Davies, (William) Robertson
 డాస్ పాసోస్, జాన్ (రోడ్రిగో) - Dos Passos, John
 డోస్టొయెవ్ స్కీ ఫ్యోడోర్ (మైఖాయ్లోవిచ్) - Dostoyevsky Fyodor
 డౌసన్, ఎర్నెస్ట్ - Dowson, Ernest
 డ్యురెన్మత్, ఫ్రెడ్రిఖ్ - Durrenmatt, Fredrich
 డ్యూమాస్, అలెగ్జాండర్ - Dumas Alexandre
 డ్యూస్, యోవా డి - Deus, Joao de
 డ్రైజర్, థియోడోర్ - Dreiser, Theodore
 డ్రైడెన్, జాన్ - Dryden, John
 తమాయో యి బపుస్, మానుయేల్ - Tamayo y Baus Manuel
 తాహా, హుసెయెన్ - Taha Hussein
 తుర్గెనేవ్, ఇవాన్ (నికోలాయ్ ఇవనోవిచ్) - Turgenev, Ivan (Nikolay Ivanovich)
 తూ ఫూ (పిన్యన్ డుఫూ) - Tu Fu
 థర్బర్, జేమ్స్ (గ్రోవర్) - Thurber James
 థియోక్రిటస్ - Theocritus
 థోరో, హెన్రీ డేవిడ్ - Thoreau, Henry David
 థ్యూసిడెడిస్ - Thucydides
 దాంతే, అలిగేరీ - Dante, Alighieri
 దిబ్, మొహమెద్ - Dib, Mohammad
 దీదెరో, డెనిస్ - Didrot, Denis
 దు గార్డ్, రోజర్ మార్టిన్ - Du Gard, Roger Martin
 దోనెలీ, ఇగ్నీషియస్ - Donnelly, Ignatius
 నగూగి, జేమ్స్ (తియోంగ్ ఓ) - Ngugi, James (Thiong' O)

నట్సుమే, సాసేకీ - Natsume, Soseki
 నబకోవ్, వ్లాదిమిర్ - Nabokov, Vladimir
 నియో-రియలిజమ్ - Neo-Realism
 నెజమి - Nezami
 నెరుదా, పాబ్లో - Neruda, Pablo
 నెర్వల్, జెరార్డ్ డి - Nerval, Gerard de
 నెర్వో, అమాడో - Nervo, Amado
 నెవిన్స్, ఆలన్ - Nevins, Allan
 నోబెల్ పురస్కారం - Nobel Prize
 నోవాలిస్, (ఫ్రీడ్రీక్ లియోపాల్డ్ ఫ్రీహర్) - Novalis
 పాపిని, జ్యవానీ - Papini, Giovanni
 పరినీ, జెసుప్పె - Parini Guisepppe
 పలాసియో వాలైస్, ఆర్మాండో - Palacio Valdes, Armando
 పల్చీ, ల్యూగీ - Pulci, Luigi
 పాజ్, ఆక్టావియో - Paz, Octavio
 పాటర్, వాల్టర్ - Pater, Walter
 పాటర్సన్, ఏ.బి. - Paterson, Andrew Barton
 పార్కర్, డోరతీ - Parker, Dorothy
 పార్డో బజాన్, ఎమీలియా - Pardo Bazan, Emilia
 పాల్మా, రికార్డ్ - Palma, Ricardo
 పావేస్, సెజారే - Pavese, Cesare
 పాస్కోలీ, జ్యవానీ - Pascoli Giovanni
 పాస్టర్నాక్, బోరిస్ - Pasternak, Boris
 పింటర్, హార్లడ్ - Pinter, Harold
 పిందార్ - Pindar
 పిరాండెలో, ల్యూగీ - Pirandello, Luigi
 పిల్న్యాక్, బోరిస్ - Pilnyak, Boris
 పుష్కిన్, అలెక్సాండర్ - Pushkin, Aleksandr
 పెటోఫి, సాందోర్ - Petofi, Sandor
 పెట్రార్క్ - Petrarch
 పెట్రోనియస్, అర్చిటేర్ గైయస్ - Petronius Arbiter Gaius
 పెరెజ్ గార్డోస్, బెనీటో - Perez Galdos, Benito
 పెర్ల్ ఎస్. బక్ - Pearl S. Buck
 పెర్స్, సెయింట్-జాన్ (సెయింట్-జాన్) - Perse, Saint John
 పొలిటియన్ - Politian
 పొంటోప్పిడాన్, హెన్రిక్ - Pontoppidan, Henrik
 పో, ఎడ్గార్ ఆలన్ - Poe, Edgar Allan

పోటోచీ, వాస్లా - Potocki, waclaw
 పోప్, అలెగ్జాండర్ - Pope, Alexander
 పోలీయో, గైయస్ అసీనియస్ - Pollio, Gaius Asinius
 పౌండ్, ఎజ్రా - Pound, Ezra
 ప్రతీకా వాదోద్యమం - Symbolism
 ప్రాట్, ఎడ్విన్ జాన్ - Pratt, Edwin John
 ప్రాటోలినీ, వాస్కో - Pratolini, Vasco
 ప్రూథోమ్, సల్లీ - Prudhomme, Sully
 ప్రూస్ట్, మార్సెల్ - Proust, Marcel
 ప్రాపర్టీయస్, సెక్స్టస్ - Properties sextus
 ప్లాటస్ - Plautus
 ప్లినీ ది ఎల్డర్ (పెద్ద) - Pliny the Elder
 ప్లినీ ది యంగర్ (చిన్న) - Pliny the younger
 ప్లేటో - Plato
 ఫాక్నర్, విలియమ్ - Faulkner, William
 ఫాక్స్, జాన్ - Foxe, John
 ఫార్క్వహర్, జార్జ్ - Farquhar, George
 ఫిట్జెరాల్డ్, ఎడ్వర్డ్ - Fitzgerald, Edward
 ఫిట్జెరాల్డ్, ఎఫ్. స్కాట్ - Fitzgerald, F. Scott
 ఫిట్జెరాల్డ్, రాబర్ట్ డేవిడ్ - Fitzgerald, Robert David
 ఫెరదోస్ - Ferdowsi
 ఫీల్డింగ్, హెన్రీ - Fielding, Henry
 ఫుజివారా, సదాయ్ - Fujiwara, sadie
 ఫుయెంటస్, కార్లోస్ - Fuentus, Carlos
 ఫుల్లర్, మార్గరేట్ - Fuller, Margaret
 ఫుటాబతేయ్, షెమేయ్ - Futabatei Shimei
 ఫెర్రెరా, మనువల్ - Ferreira, Manuel
 ఫెర్నాండెస్ డి లిజార్డి హోసే జోక్విన్ - Fernandez de Lizardi, Jose Joaquin
 ఫాన్ టేన్, థియోడోర్ - Fontane, Theodor
 ఫోర్స్టర్, ఇ.ఎమ్. - Forster, E.M.
 ఫోలెంగో, టియోఫిలో - Folengo, Teofilo
 ఫోస్కోలో, ఉగో - Foscolo, Ugo
 ఫ్రాన్స్ ఆనటోల్ - France, Anatole
 ఫ్రాస్ట్, రాబర్ట్ - Frost, Robert
 ఫ్రీష్, మాక్స్ - Frish, Max
 ఫ్రెడ్రో, అలెక్సాండర్ - Fredro, Aleksander
 ఫ్రేయేర్, గిల్బెర్ట్ డి మెల్లో - Freyre Gillberto de Mello

ఫ్రేయ్ టేగ్, గుస్తావ్ - Freytag, Gustav
 ఫ్రైలిగ్రాత్, ఫెర్డినాండ్ - Freiligrath, Ferdinand
 ఫ్రోడింగ్, గుస్తాఫ్ - Froding, Gustaf
 ఫ్లెచర్, జాన్ - Fletcher, John
 ఫ్లోబేర్, గుస్టేవ్ - Flaubert, Gustave
 బక్, పెర్ల్: చూ. పెర్ల్ ఎస్. బక్ - Buck, Pearl
 బట్లర్, శామ్యుఎల్ - Butler, Samuel
 బన్యన్, జాన్ - Bunyan, John
 బరోస్, విలియమ్ - Burroughs, William
 బరోహా, పియో - Baroja Pio
 బర్క్, కెనెత్ - Burke, Kenneth
 బర్న్స్, రాబర్ట్ - Burns, Robert
 బసిల్, జ్యాంబతీస్తా - Basile, Giambattista
 బాండియేరా, మనుయేల్ - Bandeira, Manuel
 బాండెల్లో, మాటియో - Bandello, Matteo
 బాకిలైడిస్ - Bacchylides
 బాక్స్టర్, జేమ్స్, కె. - Baxter, James K.
 బాచ్చెలీ రికార్డ్ - Bacchelli, Riccardo
 బాప్, ఫ్రాంజ్ - Bopp, Franz
 బార్బే డారెవెలీ, జూల్స్-అమెడీ - Barbey d'
 Aurevilly, Jules-Amedee
 బాల్జాక్, ఓనోర్ డి - Balzac, Honore de
 బాల్విన్, జేమ్స్ - Baldwin, James
 బాషో - Basho
 బాస్వెల్, జేమ్స్ - Boswell, James
 బుజాటి, డిన్ - Buzzati, Dino
 బుజేద్రా, రషీద్ - Boudjedra, Rachid
 బునిన్, ఇవాన్ అలెక్సేవిచ్ - Bunin, Ivan Alekseyevic
 బుల్గాకోవ్, మిఖాయెల్ అఫనస్యెవిచ్ - Bulgakov,
 Mikhail Afanasyevich
 బెకెట్, శామ్యుయేల్ - Beckett, Samuel
 బెక్వెర్, గుస్తావో అడల్ఫో - Becquer, Gustavo,
 Adolfo
 బెజ్రూక్, పెట్ర్ - Bezruc, Petr
 బెటీ, ఉగో - Betti, Ugo
 బెటీ, మోంగో - Beti, Mongo
 బెనావెంటే, జాసింతో - Benavente, Jacinto
 బెనెడిటీ, మరియో - Benedetti, Mario
 బెన్నెట్, ఆర్నాల్డ్ - Bennet, Arnold
 బెర్రీమన్, జాన్ - Berryman, John

బెర్గ్మన్, బో హాల్మార్ - Bergman, Bo hjalmar
 బెర్గ్సన్, హెన్రీ - Bergson, Henri
 బెర్డిచెవ్ స్కీ, మికా జోసెఫ్ - Berdichevsky, Micah
 Joseph
 బెర్నార్డ్, జీన్-జేక్విస్ - Bernard, Jean-Jacques
 బెర్నార్డ్ షా, జార్జ్ - Bernard shaw, George
 బెలక్, హిలేర్ - Belloc, Hilaire
 బెలీ, ఆండ్రేయ్ - Bely Andrey
 బెల్లి, గైసెప్పీ జియోచిన్ - Belli, Giuseppe
 Gioacchino
 బెల్లో, ఆండ్రేస్ - Bello, Andres
 బెల్లో, సాల్ - Bellow, Saul
 బెహన్, బ్రెండన్ - Behan, Brendan
 బేబెల్, ఇసాక్ ఇమ్మాన్యుయేల్ - Babel, Issak
 Emmanuilovich
 బైబిల్ - Bible
 బైరన్, జార్జ్ గోర్డన్ బైరన్ - Byron, George
 Gordon Byron
 బొకాచియో, జివానీ - Boccaccio, Givovanni
 బోద్లెర్, ఛార్లెస్ - Baudelaire, Charles
 బోమాంట్, ఫ్రాన్సిస్ - Beaumont, Francis
 బోర్జెస్, జోర్జే లూయీ - Borges, Jorge Luis
 బోల్, హైన్రిచ్ - Boll, Heinrich
 బోల్డర్వుడ్, రోల్ఫ్ - Bolderwood, Rolf
 బోవామోర్, సిమోన్ డి - Beauvoir, Simone de
 బోస్మన్, హెర్మన్ చార్లెస్ - Bosman, Herman
 Charles
 బ్యాలిక్, హయిమ్ నహ్మాన్ - Bialik Hayyim
 Nahman
 బ్యూసోన్ - Buson
 బ్యూఖ్నర్, జార్జ్ - Buchner, Georg
 బ్యూయేరో వలేహో, ఆంటోనియో - Buero Vallejo,
 Antonio
 బ్యోయ్ కసారెస్, అడాల్ఫో - Bioy Casares, Adolfo
 బ్యోయార్డో, మటేయో మరియా - Boiardo, Matteo
 Maria
 బ్యోర్న్సన్, బ్యోర్న్ సెట్-గెర్న్, మార్టీనియస్ -
 Bjornson, Bjornst-jerne Martinius
 బ్రయంట్, విలియం కులెన్ - Bryant, William
 Cullen

బ్రాంట్, ఎమిలీ - Bronte, Emily
 బ్రాంట్, ఛార్లట్ - Bronte, Charlotte
 బ్రాండిస్, జార్జ్ - Brandes, Georg
 బ్రాడ్స్కీ, జోసెఫ్ - Brodsky, Joseph
 బ్రాడ్స్ట్రీట్, ఆన్ - Bradstreet, Anne
 బ్రెఖ్ట్, బెర్టోల్ట్ - Brecht, Bertolt
 బ్రెజినా, ఓటకార్ - Brezina, Otakar
 బ్రెతోన్, ఆండ్రే - Breton, Andre
 బ్రోచ, హెర్మన్ - Broch, Hermann
 బ్రౌన్, సర్ తామస్ - Browne, Sir Thomas
 బ్రౌనింగ్, ఎలిజబెత్ బారెట్ - Browning, Elizabeth Barrett
 బ్రౌనింగ్, రాబర్ట్ - Broning, Robert
 బ్లాక్, అలెక్సాండర్ అలెక్సాండ్రోవిచ్ - Blok, Aleksandr Alekshandrovich
 బ్లాస్కో ఇబానెజ్, విసెంటి - Blasco Ibanez Vicente
 బ్లెస్ట్ గానా, ఆల్బెర్టో - Blest Gana, Alberto
 బ్లేక్, విలియమ్ - Blake, William
 బ్యూలో, నికోలాస్ - Bioleau, Nicolas
 మంజోనీ, అలెస్సాండ్రో - Manzoni, Alessandro
 మందెవెల్లి, సర్ జాన్ - Mandeville, Sir John
 మచాడో డి ఆసిస్, జోయాక్విమ్ మరియా - Machado de Assis, Joaquim Maria
 మన్, టామస్ - Mann, Thomas
 మహ్ఫూజ్, నగీబ్ - Mahfouz, Naguib
 మయకోవ్ స్కీ, వ్లాదిమిర్ వ్లాదిమిరోవిచ్ - Mayakosky, Vladimir Vladimirovich
 మరీనో, జ్యూంబాటిస్టా - Marino, Gaiambattista
 మల్లార్మే, స్టెఫాన్ - Mallarme, Stephane
 మలేయా, ఎడ్యూర్డో - Mallea, Eduardo
 మాండెల్స్టామ్, ఓసిప్ ఎమిలీవిచ్ - Mandelstam, Osip Emilyevich
 మాకియవెల్లి, నికోలో - Machiavelli, Niccolo
 మాక్ లెనన్, హూ - Mac Lennan, Hugh
 మాచో, గిలోమ్ డి - Machaut, Guillaume de
 మాటర్లింక్, మోరీస్ - Maeterlinck, Maurice
 మాటో డి టర్నర్, క్లోరిండా - Motto de Turner, Clorinda
 మాన్స్ఫీల్డ్, కాథరిన్ - Mansfield, Katherine
 మాపాసా, గై డి - Maupassant, Guy de

మాఫేయీ, ఫ్రాన్సెస్కో సిపియోని - Maffei, Francesco Scipione
 మారినెట్టి, ఫిలిప్పో తామసో - Marinetti, Filippo Tommaso
 మారివో, పియేర్ - Marivaux, Pierre
 మారిసన్, టోనీ - Marrison, Toni
 మారీ, అల్ - Ma'arri, al
 మారో, క్లిమెంట్ - Marot, Clement
 మార్క్స్, ఆరేలియస్ - Marcus, Aurelius
 మార్క్విస్, డాన్ - Marquis, Don
 మార్టిన్సన్, హరీ (ఎడ్ముండ్) - Martinson, Harry (Edmund)
 మార్టీ, హోసే జూలియన్ - Marti, Jose Julian
 మార్మోల్, హోసే - Marmol, Jose
 మార్లో, క్రిస్టోఫర్ - Marlowe, Christopher
 మార్షల్ - Martial
 మాలపార్టి, కర్జియో - Malaparte, Curzio
 మావో టున్ - Mao Tun
 మిడిల్టన్, టామస్ - Middleton, Thomas
 మిలోష్, జెస్లావ్ - Milosz, Czeslaw
 మిల్టన్, జాన్ - Milton, John
 మిల్లర్, ఆర్థర్ - Miller, Arthur
 మిల్లర్, హెన్రీ - Miller, Henry
 మిషిమా, యుకియో - Mishima, Yukio
 మిస్ట్రాల్, గాబ్రియేలా - Mistral, Gabriela
 మిస్ట్రాల్, ఫ్రెడెరిక్ - Mistral, Frederic
 ముటనాబ్బీ, అల్ - Mutanabbi, al-
 ముట్స్వారి, సోలొమన్ ఎమ్. - Mutswario, Solomon M.
 మురసాకి, షికిబు - Murasaki, Shikibu
 మూడీ, సుసానా స్ట్రిక్లాండ్ - Moodie, Susanna Strickland
 మూరె, జార్జ్ - Moore, George
 మెకాలే, జేమ్స్ ఫిలిప్ - McAuley, James Philip
 మెకాలే, టామస్ బాబింగ్టన్ - Macaulay, Thomas Babbington
 మెటాస్టాసియో, పీయెట్రో - Metastasio, Pietro
 మెనాండర్ - Menander
 మెనెండెజ్ ఇ పెలయో, మార్సిలియో - Menendez Y Pelayo, Marcelino

మెనెండెజ్ పిడాల, రామోన్ - Mennendez Pidal,
Ramon

మెయర్, కాన్రాడ్ ఫెర్డినాండ్ - Meyer, Conrad
Ferdinand

మెయిలర్, నార్మన్ - Mailer, Norman

మెరిడిత్, జార్జ్ - Meredith, George

మెరిమీ, ప్రోస్పర్ - Merimee, Prosper

మెరెజ్కోవ్ స్కీ, డిమిట్రీ సెర్జెయేవిచ్

Merezhkovsky, Dmitry Sergeyevich

మెల్ విల్, హెర్మన్ - Melville, Herman

మొరికే, ఎడూవార్డ్ ఫ్రెడిక్ - Morike, Eduard
Friedrich

మోద్రెజెవ్స్కి, ఆండ్రేజెజ్ - Modrzewski, Andrzej

మోన్టాలె, యూజీనియో - Montale, Eugenio

మోంటెస్క్యూ, చార్ల్ లూయీ - Montesquieu,
Charles Louis

మోబెర్గ్, విల్ హెల్మ్ - Moberg, Vilhelm

మోమ్ సెన్, థియోడోర్ - Mommsen, Theodor

మోరావియా, ఆల్ బెర్ట్ - Moravia, Alberto

మోరియాక్, ఫ్రాన్స్వా - Mauriac, Francois

మోరీ, ఓగాయ్ - More, Ogai

మార్గెన్ స్టెర్న్, క్రిస్టియన్ - Morgenstern, Christian

మోలియే - Moliere

మోష్నాక్కి, మోరీసీ - Mochnecki, Maurycy

యాసిన్, కాటెబ్ - Yacine, Katab

యిమెనెజ్, జూన్ రామోన్ - Jimenez, Juan Ramon

యాట్స్, విలియమ్ బట్లర్ - Yeats, William Butler

యూకెన్, రుడోల్ఫ్ క్రిస్టియన్ - Eucken Rudolf
Christoph

యూరిపిడీస్ - Euripides

యెన్సెన్, యోహానెస్ వి. - Jensen, Johannes V.

యెవ్ టుషెంకో, యెవ్ జెనీ - Yevtushenko,
Yevgeny

యెసెనిన్, సెర్జి అలెక్సాండ్రోవిచ్ - Yesenin, Sergey
Aleksandrovich

రస్కిన్, జాన్ - Ruskin, John

రసీన్, జీన్ - Racine, Jean

రసెల్, బెర్ట్రాండ్ - Russell, Bertrand

రాంబో, ఆర్చూర్ - Rimbaud, Arthur

రాబర్ట్స్, సర్ ఛార్లెస్ జార్జ్ డగ్లస్ - Roberts, Sir
Charles George Douglas

రాబియారీవెలో, జీన్ - జోసెఫ్ - Rabearivelo,
Jean - Joseph

రాబెలే, ఫ్రాన్స్వా - Rabelais, Francois

రామోస్, గ్రాసిలియో - Ramos, Graciliano

రామ్ సే, ఆలెన్ - Ramsay, Allan

రాయ్, కమిల్ - Roy, Camille

రిక్లర్, మార్డెకాయ్ - Richler, Mardecai

రిచర్డ్ సన్, జాన్ - Richardson, John

రిచర్డ్ సన్, శామ్యుయెల్ - Richardson, Samuel

రిచర్డ్ సన్, హెన్రీ హాండెల్ - Richardson, Henry
Handel

రిల్కె, రెయ్నర్ మరియా - Rilke, Rainer Maria

రివేరా, హోసే యుస్టాసియో - Rivera, Jose
Eustacio

రుయీజ్, జువాన్ - Ruiz, Juan

రువెదా లోపె - Rueda, Lope

రెయ్ మాంట్, వ్లాడిస్లావ్ స్టానిస్లావ్ - Reymont,
Wladislaw, Stanislaw

రెయ్స్, ఆల్ఫోన్సో - Reyes, Alfonso

రైట్, రిచర్డ్ - Wright, Richard

రైమర్, టామస్ - Rymer, Thomas

రోజనోవ్, వాసిలి వాసిలేవిచ్ - Rozanov, Vasily
Vasilyevich

రోజాస్, ఫెర్నాండ్ డి - Rojas, Fernando de

రోలాండ్ రోమ్యూ - Rolland, Romain

రోవా, బాస్తోస్, ఆగస్తో - Roa, Bastos, Augusto

రోసెట్టి, దాంతే గాబ్రియెల్ - Rosetti, Dante
Gabriel

ర్యిడ్ బెర్గ్, విక్టోర్ - Rydberg, Viktor

లండన్, జాక్ - London, Jack

లాంగ్ ఫెలో, హెన్రీ వడ్స్వర్త్ - Longfellow, Henry
Wadsworth

లాంప్ మన్, ఆర్కిబాల్డ్ - Lampman Archibald

లాంబ్, ఛార్ల్స్ - Lamb Charles

లాక్, అలేయెన్ - Lacke, Alain

లాక్సెనెస్, హాల్డోర్ - Laxness, Halldor

లాగర్ క్విస్ట్, పార్ - Lagerkvist Par

లాగర్లోఫ్, సెల్మా - Lagerlof, Selma
 లానియర్, సిడీ - Lanier, Sidney
 లా ఫాన్టీన్, జాన్ డి - La Fontaine, Jean de
 లాఫోర్జ్, జూల్స్ - Laforgue, Jules
 లామార్తాన్, ఆల్ఫోన్స్ డి - Lamartine, Alphonse
 de
 లాయే, కమారా - Laye, Camara
 లారెన్స్, డేవిడ్ హెర్బర్ట్ - Lawrence, D.H.
 లావో, షే - Lao She
 లాసన్, హెన్రీ - Lawson, Henry
 లించ్, బెనీటో - Lynch, Benito
 లిండ్సే, సర్ డేవిడ్ - Lyndsay, Sir David
 లిటన్ ఆఫ్ నెబెవర్త్ - Lytton of knebworth
 లిన్స్ దో రెగో కావల్ కాంటి హోసే - Lins do Rego
 Jose
 లి పో - Li Po
 లియో, లూయీ డి - Leon, Luis de
 లియోపార్డి, జ్యాకోమా - Leopardi, Giacomo
 లీకాక్, స్టీఫెన్ - Leacock, Stephen
 లీవిస్, ఫ్రాంక్ రేమండ్ - Leavis, Frank Raymond
 లీవిస్, సింక్లైర్ - Lewis, Sinclair
 లుక్రీషియస్ - Lucritius
 లుగోనెస్, లియోపోల్డో - Lugones, Leopoldo
 లూ, హున్ - Lu Hsun
 లూకన్ - Lucan
 లూయీస్ వైండ్హామ్ - Lewis, Wyndham
 లూసియన్ - Lucian
 లెయ్టన్, ఇర్వింగ్ - Layton, Irving
 లెర్మాంటోవ్, మిఖాయెల్ - Lermontov, Mikhail
 లెవీ, కార్లో - Levi, Carlo
 లెస్సింగ్, గోట్ హోల్డ్ - Lessing, Gotthold
 లోపెజ్ - ఇ - ఫుయెంటెస్, గ్రెగోరియో - Lopez y
 Fuentes, Gregorio
 లోమోన్సోవ్, మిఖాయిల్ వాసిలేవిచ్ - Lomonsov,
 Mikhail Vasilyavich
 లోవెల్, జేమ్స్ రస్సెల్ - Lowell, James Russell
 లోవెల్, రాబర్ట్ జూనియర్ - Lowell, Robert Jr
 వర్గాస్ లోసా, మరియో - Vergas Llosa, Mario
 వర్జిల్ - Virgil

వర్డ్స్వర్త్, విలియమ్ - Wordsworth, William
 వలేరా ఇ అల్కాలా గలియానా, జువాన్ - Valera y
 Alcala Galiano, Juan
 వలేరీ, పాల్ - Valery, Paul
 వా, ఈవ్లిన్ - Waugh, Evelyn
 వాంగ్ అన్-షీ - Wang An-shih
 వాండెల్, జూస్ట్ వాండెన్ - Vandel, Joost Vanden
 వాన్ డోరెన్, మార్క్ - Van Doren Mark
 వారెన్, రాబర్ట్ పెన్ - Warren, Robert Penn
 వారో, మార్క్స్ టెరెంటియస్ - Varro, Marcus
 Terentius
 వాల్కాట్, డెరెక్ - Walcott, Derek
 వాలాఫ్రీడ్, స్ట్రాబో - Walafrid Strabo
 వాలె ఇంక్లాన్, రోమోన్ మరియా డెల్ - Valle-
 Inclan, Romon Mariadel
 వాలెహో, సెజార్ - Vallejo, Cesar
 వాల్టర్ వాన్ డెర్ వోగెల్ వైడ్ - Walther Von der
 Vogelweide
 వాల్పోల్, హోరేస్ - Walpole, Horace
 విటియర్, జాన్ గ్రీన్-లీఫ్ - Whittier, John Green-
 leaf
 విటోరినీ, ఎలియో - Vittorini, Elio
 విట్మన్, వాల్ట్ - Whitman, Walt
 విడాల్, గోర్ - Vidal, Gore
 విగ్నీ, ఆల్ఫ్రెడ్ విక్టర్ కోమ్ట్ డి - Vigny, Alfred
 Victor comte de
 వియేరా, అంటోనియో - Vieira, Antonio
 విలియమ్స్, టెన్నిసీ - Williams, Tennessee
 విలోన్, ఫ్రాన్స్వా - Villon, Francois
 విల్సన్, ఎడ్మండ్ - Wilson, Edmund
 విసెంటీ, గిల్ - Vicente, Gil
 వీలెండ్, క్రిస్టిఫ్ మార్టిన్ - Wieland, Christoph
 Martin
 వీసెల్, ఎలీ(జర్) - Wiesel, Elie(zer)
 వుల్ఫ్, తామస్ - Wolfe, Thomas
 వుల్ఫ్, వర్జీనియా - Woolf, Virginia
 వెరిసిమో, ఎరికో లోప్స్ - Verissimo, Erico Lopes
 వెర్గా, జ్యోవానీ - Verga Giovanni
 వెర్గెలాండ్, హెన్రిక్ ఆర్నాల్డ్ - Wergeland, Henrik
 Arnold

వెర్ఫెల్, ఫ్రాంజ్ - Werfel, Franz
 వెర్లెయ్న్, పాల్ - Verlaine, Paul
 వెర్హెయిర్న్, ఎమిలీ - Verhaeren, Emile
 వెల్స్, హెర్బర్ట్ జార్జ్ - Wells, Herbert George
 వేగా, గార్సిలాసో డి లా - Vega, Garcilaso de la
 వేగా, లూపే డి - Vega, Lope de
 వేడ్కిండ్, ఫ్రాంక్ - Wedekind, Frank
 వైట్, పాట్రిక్ - Whilte Patrick
 వైదర్, జార్జ్ - Wither, George
 వైల్డ్, ఆస్కార్ - Wilde, Oscar
 వోజ్నెసెన్స్కీ, ఆండ్రే ఆండ్రేవిచ్ - Voznesensky,
 Andrey Andreyevich
 వోల్తైర్ - Voltaire
 వోల్ఫ్రామ్, వాన్ ఏషెన్బాచ్ - Wolfram, von
 Eschenbach
 శాండ్, జార్జ్ - Sand, George
 శాండ్బర్గ్, కార్ల్ - Sandburg, Carl
 శాఫో - Sappho
 శాలింజర్, జె.డి. - Salinger, J.D.
 షావీ, అహ్మద్ - Shawqi, Ahmad
 షాతోబ్రియాండ్, ఫ్రాన్సాయిస్ ఆగస్ట్ రెనీ -
 Chateaubriand, Francois-Auguste Rene
 షాన్యే, ఆండ్రే డి - Chenier, Andre de
 షిగా నావోయా - Shiga Naoya
 షిల్లర్, ఫ్రెడరిక్ వాన్ - Schiller (Johann christoph)
 Friedrich Von
 షెపర్డ్, శామ్ - Shepard, Sam
 షెరిడన్, రిచర్డ్ బ్రిన్ స్టీ బట్లర్ - Sheridan, Richard
 Brinsley Buttler
 షెర్వుడ్, రాబర్ట్ ఇ. - Sherwood Robbart Emmet
 షెల్లీ, పెర్సీ బీషి - Shelly, Percy Bysshe
 షేక్స్పియర్, విలియమ్ - Shakespeare, William
 షోలోకోవ్, మిఖాయెల్ అలెక్సాండ్రోవిచ్ -
 Sholokhov, Mikhail Aleksandrovich
 ష్నిట్జలర్, ఆర్థర్ - Schnitzler, Arthur
 క్రెటియెన్ డి క్రాయ్ - Chretien De Troyes
 స్లెగెల్, ఫ్రెడరిక్ వాన్ - Schlegel, Friedrich von
 సబాతో, ఎర్నెస్టో - Sabato Ernesto
 సాక్స్, నెలీ లియోనీ - Sachs, Nelly Leonie

సా డి మిరాండా, ఫ్రాన్సిస్కో డి - Sa de Miranda,
 Fransisco de
 సాదీ - Sa'di
 సానట్జారో, యాకోపో - Sannazzaro, Jacopo
 సారోయన్, విలియమ్ - Saroyan, William
 సార్జెసన్, ఫ్రాంక్ - Sargeson, Frank
 సాత్రి, జ్యూం పాల్ - Satre, Jean Paul
 సార్మియెంతో, డోమింగో ఫాస్టిన్ - Sarmiento,
 Domingo, Faustino
 సాల్టికోవ్, మిఖాయిల్ - Saltykov, Mikhail
 సింకివిచ్, హెన్రిక్ - Sienkiewicz, Henryk
 సింక్లేయర్, ఆప్టన్ - Sinclair, Upton
 సింక్లేయర్, కీత్ - Sinclair, Keith
 సింగర్, ఐజాక్ బషేవిస్ - Singer, Isaac Bhashavis
 సింజ్, జాన్ మిలింగ్టన్ - Synge, John Millington
 సింబాలిస్ట్ (ప్రతీకావాద) ఉద్యమం - Symbolism
 సిడ్నీ, సర్ ఫిలిప్ - Sydney, Sir Philip
 సిన్యావ్స్కీ, ఆండ్రీ దొనతోవిచ్ - Sinyavsky,
 Andrey Donatovich
 సిమ్స్, విలియం గిల్మోర్ - Simms, William Gilmore
 సిలన్ పా, ఫ్రాన్స్ ఎమిల్ - Sillan paa, Frans Eemil
 సిలోనీ, ఇగ్నాజియో - Silone, Ignazio
 సిల్వా, హోసే అసన్సియో - Silva, Jose Asuncion
 సెసెరో, మార్కుస్ టులీయస్ - Cicero, Marcus
 Tullius
 సీజర్ (గైయస్) జూలియస్ - Caesar, (Gais) Julius
 సూడెర్మన్, హెర్మన్ - Suderman, Herman
 సెండార్, రామోన్ హోసే - Sender, Ramon Jose
 సెనెకా, లూసియస్ అనేయస్ - Seneca, Lucius
 Annaeus
 సెయింట్-బ్యూవె, చార్లెస్ ఆగస్టిన్ - Sainte-Beuve,
 Charles Augustin
 సెయింట్స్ బరీ, జార్జ్ - Saints bury, George
 సెర్వాంటెస్, సావెద్రా మిగుయెల్ డి - Cervantes,
 Saavedra Miguel de
 సెర్వీస్, రాబర్ట్ విలియమ్ - Service, Robert William
 సేడ్, మార్క్విస్ డి - Sade, Marquis de
 సేల, కమిలో హోసే - Cela, Camilo Jose
 సైఫర్ట్, యారోస్లావ్ - Seifert, Jaroslav

సైమన్, క్లౌడ్ - Simon Claude
 సోఫోక్లిస్ - Sophocles
 సోయింకా, వోలే - Soyinka, Wole
 సోరోమెన్హో, ఫెర్నాండు మాంటియెరో డి కాస్ట్రో -
 Soromenho, Fernando Monteiro de castro
 సోల్జెనిత్సిన్, అలెగ్జాండర్ - Solzhenitsyn, Aleksandr
 సౌతీ, రాబర్ట్ - Southey, Robert
 స్కాట్, డంకన్ కాంప్బెల్ - Scott, Duncan Camp
 Bell
 స్కాట్, ఫ్రాన్సిస్ రిజినాల్డ్ - Scott, Francis Riginald
 స్కాట్, సర్ వాల్టర్ - Scott, Sir Walter
 స్కార్రోన్, పాల్ - Scarron, Paul
 స్కెల్టన్, జాన్ - Skelton, John
 స్టార్మ్, (హన్స్) థియోడర్ వోల్డ్సన్ - Storm, (Hans)
 Theodor Woldsen
 స్టాషియస్ - Statius
 స్టిఫర్, అడాల్ఫ్ - Stifter, Adalbert
 స్టీఫెన్, సర్ లెస్లీ - Stephen, Sir Leslie
 స్టీల్, సర్ రిచర్డ్ - Steele, Sir Richard
 స్టీల్ హోల్స్టీన్, అన్నె-లూయీ-జర్మైన్ నెకర్, బేరన్
 డి - Stael-Holstein, Anne-Louis- Germaine
 Necker, baronne de
 స్టీవర్ట్, డగ్లాస్ - Stewart, Douglas
 స్టీవెన్స్, వాలెస్ - Stevens, Wallace
 స్టీవెన్సన్, రాబర్ట్ లూయీ - Stevenson, Robert
 Louis
 స్టెండల్ - Stendhal
 స్టెర్న్ హైమ్, కార్ల్ - Sternheim Carl
 స్టెర్న్, లారెన్స్ - Sterne, Laurence
 స్టైన్, గెర్ట్రూడ్ - Stein, Gertrude
 స్టైన్ బెక్, జాన్ - Steinbeck, John
 స్టోర్ని, ఆల్ఫోన్సిना - Storni, Alfonsina
 స్టోవ్, హెరియెట్ (ఎలిజబెత్) బీచర్ - Stowe, Herriet
 (Elizabeth) Beecher
 స్ట్రెండబెర్గ్, యోహాన్ ఆగస్ట్ - Strindberg, Johan
 August
 స్నోరీ, స్టూర్లుసన్ - Snorri, Sturluson
 స్పిట్టెలర్, కార్ల్ - Spitteler, Carl
 స్పెన్సర్, ఎడ్ముండ్ - Spenser, Edmund

స్మోలెట్, టోబియాస్ - Smollett, Tobias
 స్మిత్, ఎ.జె.ఎం. - Smith, A.J.M.
 స్యుటోనియస్ - Suetonius
 స్లోవాకీ, జూలియజ్ - Slowaki, Juliusz
 స్వీన్ బర్న్, ఆల్గెర్నాన్ చార్లెస్ - Swinburne, Algernon
 Charles
 స్విఫ్ట్, జొనాథన్ - Swift, Jonathan
 స్వేవో, ఇటాలో - Svevo, Italo
 హడ్సన్, డబ్ల్యు.హెచ్. - Hudson, W.H.
 హంట్, లీ - Hunt, (James Henry) Leigh
 హఫిజ్ - Hafez
 హమ్సున్, నట్ పెడర్సెన్ - Humsun, Knut Pedersen
 హవెల్స్, విలియం డీన్ - Howells, William Dean
 హజ్లిట్, విలియమ్ - Hazlitt, William
 హాథర్న్, నథేనియల్ - Hawthorne, Nathaniel
 హాప్కిన్స్, జెరార్డ్ మాన్లీ - Hopkins, Gerard Manley
 హాఫ్మన్, గెర్హార్ట్ - Hoftmann, Gerhart
 హాఫ్మన్, ఇ.టి.ఎ. - Hoffmann, E(rnst)
 T(heodor) A(mendeus)
 హాఫ్మన్ స్టాల్, హ్యూగో ఫాన్ - Hoffmannsthal,
 Hugo Van
 హార్ట్, బ్రెట్ - Harte, Bret
 హార్ట్మన్, వాన్ ఆ - Hartmann Von Aue
 హార్డీ, థామస్ - Hardy, Thomas
 హాలర్, ఆల్బ్రెఖ్ట్ వాన్ - Haller, Albrecht Von
 హిస్దాయ్, ఇబ్న్ షప్రూత్ - Hisdai, ibn Shaprut
 హెక్ట్, బెన్ - Hecht, Ben
 హెన్రీ, ఓ - Henry, O
 హెన్లీ, విలియమ్ ఎర్నెస్ట్ - Henley, William Ernst
 హెబెల్, క్రెడిక్ - Hebbel, (Christian) Friedrich
 హెమింగ్వే, ఎర్నెస్ట్ (మిల్లర్) - Heming way, Ernest
 (Miller)
 హెమోన్, లూయీ - Hemon, Louis
 హెయ్స్, పాల్ యోహాన్ లుద్విగ్ వాన్ - Heyse,
 Paul Johann Ludwig Von
 హెర్డర్, యోహాన్ గోట్ ఫ్రీడ్ వాన్ - Herder Johann
 Gottfried Von
 హెర్న్, లఫ్కాడియో - Hearn, Lafcadio
 హెర్నాండెజ్, హోస్ - Hernandez, Jose

హెర్కులనో డి కార్వాలో ఏ అరాజో, అలెక్సాండ్రే -

Herculano de Carvalho e Araujo, Alexandre

హెరేరా ఇ రైసిగ్, జూలియో - Herrera Y Reissig,

Julio

హెరేరా, ఫెర్నాండో డి - Herrera, Fernando de

హెర్రిక్, రాబర్ట్ - Herrick, Robert

హెస్, హెర్మన్ - Hesse, Hermann

హెసియడ్ - Hesiod

హేడన్స్టామ్, వెర్నెర్ ఫాన్ - Heidenstam, Verner

von

హేవుడ్, జాన్ - Heywood, John

హైన్, హెన్రీచ్ - Heine, Heinrich

హోరేస్ - Horace

హోమర్ - Homer

హోల్డర్లిన్, ఫ్రీడ్రిక్ - Holderlin, Friedrich

హోల్బెర్గ్, లుడ్విగ్ - Holberg, Ludvig

హౌస్మన్, ఏ.ఈ. - Housman, Alfred Edward

హ్యూగో, విక్టర్ - Hugo, Victore

హ్యూడోబ్రో, విసెంటె గార్సియా - Huidobro,

Viente Garcia

హ్యూస్ (జేమ్స్ మెర్సర్) లాంగ్స్టన్ - Hughes (James

Mercer) Langston

హ్యూస్మన్స్, జోరిస్ కార్ల్ - Huysmans, Joris

Karl

ఇంగ్లీషు - తెలుగు వర్ణక్రమ సూచిక (GLOSSARY)

Achebe, Chinua - ఆచెబె, చినువా
 Adamov, Arthur - అదమోవ్, ఆర్థర్
 Adams, Henry (Brooks) - అడమ్స్, హెన్రీ (బ్రూక్స్)
 Addison, Joseph - అడిసన్, జోసెఫ్
 Ady, Endre - ఆడీ, ఎన్డ్రే
 Aeschylus - ఈస్కిలస్
 Agnon, Shmuel Yosef - ఆగ్నోన్, ష్మూయెల్
 యోసెఫ్
 Agustini, Delmira - అగస్టినీ, డెల్మిరా
 Akenside, Mark - ఆకెన్సైడ్, మార్క్
 Akhmatova, Anna - అఖ్మతోవా, అనా
 Aksakov, Sergey, Timofeyevich - అక్సకోవ్,
 సెర్జెయ్, టిమోఫెయిచ్
 Akutagawa, Ryunosuke - అకుటగావా, రైనోసుకే
 Alarcon Y Ariza, Pedro Antonio de - ఆలర్కోన్
 యి అరిజా, పెడ్రో ఆన్టోనియో డి
 Alegria, Ciro - ఆల్గ్రియా, సైరో
 Aleixandre, Vicente - అలెహంద్రే, విసెన్టీ
 Alencar, Jose de - ఆలెన్కార్, హోసే డి
 Alexis, Willibald - అలెక్సిస్, విలిబాల్డ్
 Alfieri, Vittorio Conte - ఆల్ఫీయెరీ, విట్టోరియా
 కోంటె
 Alger, Horatio - ఆల్జర్, హోరేషియో
 Almqvist, Carl Jonas Love - ఆల్మ్క్విస్ట్, కార్ల్
 యెనాస్ లోవ్
 Amado, Jorge - అమాదో, జోర్జ్
 Amicis, Edmondo de - అమిచిస్, ఎడ్మాండ్ డి
 Andersen, Hans Christian - ఆండెర్సెన్, హాన్స్
 క్రిస్టియన్
 Anderson, Sherwood - ఆండర్సన్, షేర్వుడ్
 Andric, Ivo - ఆండ్రోచి, ఇవో
 Angiolieri, Cecco - ఆంజ్యోలియెరి, చెక్కో
 Anouilh, Jean - అనువిల్, జాన్
 Apollinaire, Guillaume - అపోలైన్, జిలొమె

Arany, Janos - అరానీ, జానోస్
 Arden, John - ఆర్డెన్, జాన్
 Aretino, Pietro - అరెటినో, పియట్రో
 Ariosto, Ludovico - అరియోస్తా, లుదోవికో
 Aristophanes - ఆరిస్టోఫనీస్
 Arndt, Ernst Moritz - ఆర్న్ డెట్, ఎర్న్స్ట్ మోరిట్జ్
 Arnim, Bettina Von - ఆర్నిమ్, బెట్టినా వాన్
 Arnold, Matthew - అర్నాల్డ్, మాత్యూ
 Artaud, Antonin - ఆర్టోద్, ఆంటానిన్
 Asbjornsen, Peter Christian - ఆస్ప్బ్యోర్సెన్,
 పీటర్ క్రిస్టియన్
 Asch, Sholem - ఆష్, షోలెమ్
 Asturias, Miguel Angel - ఆస్టూరియాస్, మిగుయెల్
 ఆంజిల్
 Auden, W.H. - ఆడెన్, డబ్ల్యు. హెచ్.
 Aurelius Marcus - ఆరేలియస్ మార్క్స్
 Austen, Jane - ఆస్టెన్, జేన్
 Azorin - అజోరిన్
 Azuela, Mariano - అజుయెలా, మరియానో
 Babel, Issak Emmanuilovich - బేబెల్, ఇసాక్
 ఇమ్మాన్యులోవిచ్
 Bacchelli, Riccardo - బాచ్చెలీ, రికార్డ్
 Bacchylides - బాకిలైడిస్
 Baldwin, James - బాల్డిన్, జేమ్స్
 Balzac, Honore de - బాల్జాక్, ఓనోర్ డి
 Bandeira, Manuel - బాండియేరా, మనుయేల్
 Bandello, Matteo - బాండెల్లో, మాటియో
 Barbey d' Aurevilly, Jules-Amedee - బార్బే డారె
 వెలీ, జూల్స్-అమెడీ
 Baroja Pio - బరోహా, పియో
 Basho - బాషో
 Basile, Giambattista - బసీల్, జ్యాంబతిస్టా
 Baudelaire, Charles - బోద్లేర్, ఛార్లెస్

Baxter, James.K. - బాక్స్టర్, జేమ్స్, కె.
 Beaumont, Francis - బోమాంట్, ఫ్రాన్సిస్
 Beauvoir, Simone de - బోవాయర్, సిమోన్ డి
 Beckett, Samuel - బెకెట్, శామ్యుయెల్
 Becquer, Gustavo Adolfo - బెక్వెర్, గుస్తావో
 అడల్ఫో
 Behan, Brendan - బెహన్, బ్రెండన్
 Belli, Giuseppe Gioacchino - బెల్లి, గైసెప్పి జియో
 చిన్
 Bello, Andres - బెల్లో, ఆండ్రెస్
 Belloc, Hilaire - బెలక్, హిలేర్
 Bellow, Saul - బెల్లో, సాల్
 Bely, Andrey - బెలీ, ఆండ్రెయ్
 Benavente, Jacinto - బెనావెంత్, జాసింతో
 Benedetti, Mario - బెనెడిటీ, మరియో
 Bennet, Arnold - బెన్నెట్, ఆర్నాల్డ్
 Berdichevsky, Micah Joseph - బెర్డిచెవ్స్కీ, మికా
 జోసెఫ్
 Bergman, Bo hjalmar - బెర్గ్మన్, బో హల్మార్
 Bergson, Henri - బెర్గ్సన్, హెన్రీ
 Bernard shaw, George - బెర్నార్డ్ షా, జార్జ్
 Bernard, Jean-Jacques - బెర్నార్డ్, జీన్-జేక్విస్
 Berryman, John - బెరీమన్, జాన్
 Beti, Mongo - బెటీ, మోంగో
 Betti, Ugo - బెటీ, ఉగో
 Bezruc, Petr - బెజ్రుక్, పెట్ర్
 Bialik Hayyim Nahman - బ్యాలిక్, హాయీమ్
 నహ్మాన్
 Bible - బైబిల్
 Bioleau, Nicolas - బ్యోలో, నికోలాస్
 Bioy Casares, Adolfo - బ్యోయ్ కసారెస్, అడాల్ఫో
 Bjornson, Bjornst-jerne Martinius - బ్యోర్న్సన్,
 బ్యోర్న్సెట్-గెర్న్, మార్టినియస్
 Blake, William - బ్లేక్, విలియమ్
 Blasco Ibanez Vicente - బ్లాస్కో ఇబానెజ్, విసెంటి
 Blest Gana, Alberto - బ్లేస్ట్ గానా, ఆల్బెర్తో
 Blok, Aleksandr Alekshandrovich - బ్లాక్, అలె
 క్సాండ్ర్ అలెక్సాండ్రోవిచ్
 Boccaccio, Givovanni - బొకాచియో, జివానీ

Boiardo, Matteo Maria - బ్యోయార్డో, మటేయో
 మరియో
 Bolderwood, Rolf - బోల్డర్వుడ్, రోల్ఫ్
 Boll, Heinrich - బోల్, హెన్రిఖ్
 Bopp, Franz - బాప్, ఫ్రాంజ్
 Borges, Jorge Luis - బోర్జెస్, జోర్జ్ లూయీ
 Bosman, Herman Charles - బోస్మన్, హెర్మన్
 చార్లెస్
 Boswell, James - బాస్వెల్, జేమ్స్
 Boudjedra, Rachid - బుజేద్రా, రషీద్
 Bradstreet, Anne - బ్రాడ్స్ట్రీట్, ఆన్
 Brandes, Georg - బ్రాండిస్, జార్జ్
 Brecht, Bertolt - బ్రెఖ్ట్, బెర్టోల్ట్
 Breton, Andre - బ్రెతోన్, ఆండ్రే
 Brezina, Otakar - బ్రెజీనా, ఓటకార్
 Broch, Hermann - బ్రోచ్, హెర్మన్
 Brodsky, Joseph - బ్రాడ్స్కీ, జోసెఫ్
 Bronte, Charlotte - బ్రాంఠే, ఛార్లెట్
 Bronte, Emily - బ్రాంఠే, ఎమిలీ
 Browne, Sir Thomas - బ్రౌన్, సర్, తామస్
 Browning, Elizabeth Barrett - బ్రౌనింగ్, ఎలిజబెత్
 బారెట్
 Broning, Robert - బ్రౌనింగ్, రాబర్ట్
 Bryant, William Cullen - బ్రయంట్, విలియం
 కులెన్
 Buchner, Georg - బ్యూఖ్నర్, జార్జ్
 Buck, Pearl - బక్, పెర్ల్: చూ. పెర్ల్ ఎస్. బక్
 Buero Vallejo, Antonio - బ్యూయేరో వలేహో,
 ఆంటోనియో
 Bulgakov, Mikhail Afanasyevich - బుల్గాకోవ్,
 మిఖాయెల్ అఫనాస్యెవిచ్
 Bunin, Ivan Aleksejevic - బునిన్, ఇవాన్ అలెక్సీ
 జెవిచ్
 Bunyan, John - బన్యన్, జాన్
 Burke, Kenneth - బర్క్, కెనెత్
 Burns, Robert - బర్న్స్, రాబర్ట్
 Burroughs, William - బరోఫ్, విలియమ్
 Buson, George - బ్యూసాన్, జార్జ్
 Butler, Samuel - బట్లర్, శామ్యుయెల్
 Buzzati, Dino - బుజాటి, డిన్

Byron, George Gordon Byron - బైరన్, జార్జ్ గోర్డన్ బైరన్
 Caesar, (Gaius) Julius - సీజర్ (గైయస్) జూలియస్
 Calderon de la Barca, Pedro - కాలదెరోన్ డె లా బార్కా, పెద్రో
 Caldwell, Erskine - కాల్డెవ్వల్, ఎర్స్కిన్
 Callaghan, Morley (Edward) - కాలహాన్, మోర్లే (ఎడ్వర్డ్)
 Calvino, Italo - కల్వీనో, ఇటాలో
 Camoes, Luis (vaz) de - కమేయేస్, లూయీ డి
 Campanella, Tommaso - కంపనెలా, టోమాసో
 Camus, Albert - కమూ, ఆల్బెర్ట్
 Canetti, Elias - కనెట్టి, ఎలియాస్
 Capek, Karel - చాపెక్, కార్ల్
 Capote, Truman - కపోటే, ట్రూమన్ 6cm
 Cardenal, Ernesto - కార్దెనాల్, ఎర్నెస్టో
 Carducci, Giosue - కర్డుచ్చీ, జియోస్యూ
 Carlyle, Thomas - కార్లెల్, టామస్
 Carpentier, Alejo - కార్పెంటియర్, ఆలేజో
 Carroll, Lewis - కారల్, లూయీ
 Cary (Arther), Joyce (Lunel) - కారీ (ఆర్థర్), జోయ్స్ (లూనెల్)
 Casa, Giovanni, Della - కాసా, జియోవానీ డెలా
 Castelo Branco, Camilo - కాస్టెలో బ్రాంకో, కమీలో
 Castiglione, Baldassare - కాస్టిగ్లియోని, బాల్డాసారె
 Cather, Willa - కాతర్, విలా (సిబెర్ట్)
 Catullus, Gaius, Valerius - కటల్లస్, గెయస్ వలీ రియస్
 Cavalcanti, Guido - కాల్వకాంటీ, గ్వీడో
 Cela, Camilo Jose - సేల, కమిలో హోసె
 Cervantes, Saavedra Miguel de - సెర్వాంటీస్, సావెద్రా మిగుయెల్ డి
 Cevdet Pasa, Ahmed - కెడ్వెట్ పాషా, అహ్మద్
 Chamisso, Adelbert Von - కమిస్సో, ఆడెల్ బెర్ట్ వాన్
 Chapman, John Jay - ఛాప్మన్, జాన్ జే
 Chateaubriand, Francois-Auguste Rene - షాతో బ్రియాండ్, ఫ్రాన్సాయిస్ ఆగస్ట్ రెనీ
 Chatterton, Thomas - చాటర్టన్, టామస్

Chaucer, Geoffrey - చాసర్, జెఫ్రీ
 Chekhov, Anton (Pavlovich) - చెహోవ్, ఆంటోన్ (పావ్లోవిచ్)
 Cheng Chen-to - చెంగ్ చెన్-తో
 Chenier, Andre de - షాన్సే, ఆండ్రే డి
 Chesterton G(illbert) K(eith) - చెప్టర్టన్, జి.కె.
 Chiabrera, Grazia - చ్యాబ్రేరా, గ్రాజియా
 Chikamatsu, Monzaemon - చికమత్సు, మోన్జాయె మోన్
 Chou Tso-jen - చౌ తో-జెన్
 Chretien De Troyes - ష్రేటియెన్ డి త్రాయ్స్
 Churchill, Sir Winston Leonard Spencer - చర్చిల్, సర్ విన్స్టన్ లియోనార్డ్ స్పెన్సర్
 Cicero, Marcus Tullius - సిసెరో, మార్కుస్ టులీ యస్
 Clark, John Pepper - క్లార్క్, జాన్ పెపర్
 Clarke, Marcus - క్లార్క్, మార్కుస్
 Claudel, Paul (Louis-Charles-Marie) - క్లాడెల్, పాల్ (లూయీస్-ఛార్లెస్-మేరీ)
 Cocteau, Jean - కొక్తో, జాన్
 Coleridge, Samuel Taylor - కోలెరిడ్జ్, సామ్యూఎల్ టెయ్లర్
 Colette, Sidoni Gabrielle - కోలెట్, సిదోనీ గాబ్రియెల్
 Collins, (William) Wilkie - కాలిన్స్, (విలియమ్) విల్కీ
 Congreve, William - కాంగ్రీవ్, విలియమ్
 Conrad, Joseph - కాన్రాడ్, జోసెఫ్
 Conscience, Hendrik - కాన్సియెన్స్, హెండ్రిక్
 Constant, Benjamin - కాన్స్టాంత్, బెంజామిన్
 Cooper, James Fenimore - కూపర్, జేమ్స్ ఫెనిమోర్
 Cordeiro da Matta, Joaquim Dias - కోర్డియెరో డ మატా, జోయాక్విమ్ డియాస్
 Corneille, Pierre - కోర్నిల్, పియేర్
 Cowper, William - కౌపర్, విలియమ్
 Crabbe, George - క్రాబ్, జార్జ్
 Crane, (Harold) Hart - క్రేన్, (హారల్డ్) హార్ట్
 Crane, Stephen - క్రేన్, స్టీఫెన్

Crichton, James - క్రైటన్, జేమ్స్
 Cruz, Sor Juana Ines de la - క్రూజ్, సార్ జువానా ఇనెస్ డి లా
 Cunha, Euclides (Rodrigues Pimenta) de - కున్హా, యూక్లిడెస్ డి (రోడ్రిగ్స్ పిమెంటా)
 D' Annunzio Gabriele - డానంజియో గబ్రియేల్
 Dante, Alighieri - దాంతే, అలిగియేరి
 Dario, Ruben - డారియో, రూబేన్
 Davies, (William) Robertson - డేవిస్, రాబర్ట్సన్
 De Quincey, Thomas - డి క్విన్సీ, టామస్
 De la Roche, Mazo - డి లా రోష్, మాజో
 Defoe, Daniel - డిఫో, డేనియల్
 Derek, Walcott - డెరెక్, వాల్కాట్ (చూ. వాల్కాట్, డెరెక్)
 Deus, Joao de - డ్యూస్, యోవా డి
 Dib, Mohammad - దిబ్, మొహమెద్
 Dickens, Charles - డిక్సన్, చార్లెస్
 Dickinson, Emily - డికిన్సన్, ఎమిలీ (ఎలిజబెత్)
 Didrot, Denis - దీదెరో, డెనిస్
 Dinesen, Isak - డినెసెన్, ఇసాక్
 Donelly, Ignatius - దోనెలీ, ఇగ్నేషియస్
 Donne, John - డన్, జాన్
 Dos Passos, John - డాస్ పాసోస్, జాన్ (రోడ్రిగో)
 Dostoyevsky, Fyodor - డోస్టొయెవ్స్కి, ఫ్యోడోర్ (మైఖాయ్లోవిచ్)
 Douglas, Gawin - డగ్లస్, గేవిన్
 Dowson, Ernest - డౌసన్, ఎర్నెస్ట్ (క్రిస్టఫర్)
 Dreiser, Theodore - డ్రైజర్, థియోడోర్
 Dryden, John - డ్రైడెన్, జాన్
 Du Gard, Roger Martin - దు గార్డ్, రోజర్ మార్టిన్
 Dumas Alexandre - డ్యూమాస్, అలెగ్జాండర్
 Dunbar, William - డన్బార్, విలియమ్
 Durao, Jose de Santa Rita - దురావో, హోసే డి సాంతా రీతా
 Duras, Marguerite - దురాస్, మార్గరీత్
 Durell, Lawrence - డరెల్, లారెన్స్ (జార్జ్)
 Durrenmatt, Fredrich - డ్యురెన్మట్, ఫ్రెడ్రిఖ్
 Eca de Queiros, Jose Maria de - ఎకా డి కీరోస్, హోసే మరియా డి
 Echegaray Y Eizaguirre, Jose - ఎచెగరాయ్ యి

ఐజాగ్వైరె, హోసే
 Edgeworth, Maria - ఎజ్వర్త్, మరియా
 Ehrenburg, Ilya Grigoryevich - ఎహ్రెన్ బర్గ్, ఇల్య గ్రిగోరివిచ్
 Ekwensi, Cyprian - ఎక్వెన్సీ, సిప్రియన్
 Elias, Canetti - ఎలియస్, కనెట్టి
 Eliot, George - ఎలియెట్, జార్జ్
 Eliot, Thomas Stearns - ఎలియట్, థామస్ స్టెయిన్స్
 Elytis, Odysseus - ఎలిటిస్, ఒడిసియస్
 Emerson, Ralph Waldo - ఎమర్సన్, రాల్ఫ్ వాల్డ్
 Empson, Sir William - ఎంప్సన్, సర్ విలియమ్
 Encina, Juan del - ఎన్సినా, జువాన్ డెల్
 Ennius, Quintus - ఎన్నియస్, క్వింటస్
 Eotvos, Jozsef Baro - ఇయోట్వాస్, జోసెఫ్ బారో
 Ercilla-Y-zuniga, Alonso de - ఎర్సిలా-యి-యూనిగా ఆలోన్సో డి
 Espronceda Y Delgado, Jose de - ఎస్ప్రొన్సేడా-ఇ-డెల్గాదో హోసే డి
 Eucken, Rudolf Christoph - యూకెన్, రుడోల్ఫ్ క్రిస్టోఫ్
 Euripides - యూరిపిడీస్
 Evelyn, John - ఎవ్లిన్, జాన్
 Ewald, Johannes - ఎవాల్డ్, యోహానెస్
 Farquhar, George - ఫార్క్వహర్, జార్జ్
 Faulkner, William - ఫాక్నర్, విలియమ్
 Ferdowsi - ఫిరదౌసీ
 Fernandez de Lizardi, Jose Joaquin - ఫెర్నాండెస్ డి లిజార్ది హోసే జోక్విన్
 Ferreira, Manuel - ఫెరీరా, మనువల్
 Fielding, Henry - ఫీల్డింగ్, హెన్రీ
 Fitzgerald, Edward - ఫిట్జెరాల్డ్, ఎడ్వర్డ్
 Fitzgerald, F. Scott - ఫిట్జెరాల్డ్, ఎఫ్. స్కాట్
 Fitzgerald, Robert David - ఫిట్జెరాల్డ్, రాబర్ట్ డేవిడ్
 Flaubert, Gustave - ఫ్లోబేర్, గుస్టేవ్
 Fletcher, John - ఫ్లెచర్, జాన్
 Folengo, Teofilo - ఫోలెంగో, టియోఫిలో
 Fontane, Theodor - ఫోన్టేన్, థియోడోర్
 Forster, E.M. - ఫోర్స్టర్, ఇ.ఎమ్.
 Foscolo, Ugo - ఫోస్కోలో, ఉగో

Foxe, John - ఫాక్స్, జాన్
 France, Anatole - ఫ్రాన్స్, ఆనటోల్
 Fredro, Aleksander - ఫ్రెడ్రో, అలెక్సాండర్
 Freiligrath, Ferdinand - ఫ్రైలిగ్రాత్, ఫెర్డినాండ్
 Freyre Gillberto de Mello - ఫ్రేయేర్, గిల్ బెర్టో డీ మెల్లో
 Freytag, Gustav - ఫ్రేయ్ టెగ్, గుస్తావ్
 Frish, Max - ఫ్రీష్, మాక్స్
 Froding, Gustaf - ఫ్రోడింగ్, గుస్తాఫ్
 Frost, Robert - ఫ్రాస్ట్, రాబర్ట్
 Fuentus, Carlos - ఫుయెంటస్, కార్లోస్
 Fujiwara, sadie - ఫుజివారా, సదాయ్
 Fuller, Margaret - ఫుల్లర్, మార్గరేట్
 Futabatei, Shimei - ఫుటాబతెయ్, షిమేయ్
 Gadda, Carlo Emilio - గడ్డా, కార్లో ఎమీలియో
 Gallegos, Romulo - గలెగోస్, రోముల్యో
 Galsworthy, John - గాల్స్వర్థీ, జాన్
 Gama, Jose Basilio da - గామా, హోసె బసిల్యో డా
 Garcia Lorca, Federico - గార్సియా లోర్కా, ఫెడెరీకో
 Garcia Marquez, Gabriel - గార్సియా మార్క్వెజ్, గబ్రియేల్
 Gascoigne, George - గాస్కోయిన్, జార్జ్
 Gaskell, Elizabeth Cleghorn - గాస్కెల్, ఎలిజెబెత్ క్లెగోన్
 Gautier, Theophile - గాషియేర్, థియోఫిల్
 Gay, John - గే, జాన్
 Genet, Jean - జెనెత్, జీన్
 George, Stefan - జార్జ్, స్టీఫాన్
 Ghelderode, Michel de - చెల్డేరోడె, మిష్లే డి
 Gide, Andre (paul Gillaume) - జీడ్, ఆండ్రీ (పాల్ జిరోమె)
 Giorgos, Seferis - జియోర్గోస్, సెఫెరిస్
 Giraldi, Giambattista - జిరాల్ద్-జ్యాంబతిస్టా
 Giraudoux, (Hyppolyste) Jean - జిరాదో జీన్
 Gjellerup, Karl Adolph - జెల్లెరప్, కార్ల్ అడోల్ఫ్
 Glyn, Elinor - గ్లీన్, ఎలినోర్
 Goethe, Johann Wolfgang Von - గోయ్ థే, యోహాన్ వుల్ఫ్గాంగ్ వాన్
 Gogol, Nikolay Vasilyevich - గోగోల్, నికొలాయ్

వాసిలేవిచ్
 Gokalp, Ziya - గోకాల్ప్, జియా
 Golding, William - గోల్డింగ్, విలియమ్
 Goldoni, Carlo - గోల్డోనీ, కార్లో
 Goncalves Dias, Antonio - గొన్సాల్వెస్ డియాస్, ఆంటోనియో
 Gongora y Argote, Luis de - గొంగోరా ఇ ఆర్గోటె, లూయీ డి
 Gonzaga, Thomaz Antonio - గొంజాగా, తోమాస్ ఆంటానియో
 Gordimer, Nadine - గోర్డిమర్, నదీన్
 Gorky, Maksim - గోర్కీ, మాక్సిమ్
 Gorres, Joseph Von - గోరెస్, యోసెఫ్ వాన్
 Gottfried Von Strassburg - గోట్ ఫ్రీడ్ వాన్ స్ట్రాస్బర్గ్
 Gottsched, Johann Christoph - గోట్ షెడ్, యోహాన్ క్రిస్టోఫ్
 Gozzi, Carlo Conte - గోట్జీ, కార్లో కాంటే
 Graca Aranha, Jose Pereira da - గ్రాసా అరానా, హోసె పెరీరా డా
 Grass, Gunter - గ్రాస్, గ్యుంటర్
 Graves, Robert (Ranke) - గ్రేవ్స్, రాబర్ట్ (రాంక్)
 Grazia, Deledda - గ్రేజియా, దెలాద్దా
 Green, Julien - గ్రీన్, జూలియెన్ (హార్ట్రిజ్)
 Greene, Graham - గ్రీన్, గ్రాహమ్
 Greene, Robert - గ్రీన్, రాబర్ట్
 Grillparzer, Franz - గ్రిల్ పార్జర్, ఫ్రాంజ్
 Grimm, Jacob Ludwig Carl; Grimm, Wilhelm Carl - గ్రిమ్, జాకోబ్ లుడ్విగ్ కార్ల్; గ్రిమ్, విల్ హెల్మ్ కార్ల్
 Grimmshausen, Hans Jacob Christoph Von - గ్రిమ్మెల్షౌజెన్, హాన్స్ జాకోబ్ క్రిస్టోఫ్ వాన్
 Grove, Frederick Philip - గ్రోవ్, ఫ్రెడరిక్ ఫిలిప్
 Guillen (Batista), Nicolas - గ్విలెన్ (బటిస్టా), నికోలాస్
 Guimaraes Rosa, Joao - గ్విమార్యేస్ రోసా, యోవా
 Guiraldes Ricardo - గ్విరెల్దెస్, రికార్డో
 Hafez - హాఫిజ్

Haller, Albrecht Von - హాలెర్, ఆల్ బ్రెఖ్ట్ వాన్
 Hardy, Thomas - హార్డీ, థామస్
 Harte, Bret - హార్ట్, బ్రెట్
 Hartmann Von Aue - హార్ట్మన్, వాన్ ఆ
 Hawthorne, Nathaniel - హాథార్న్, నథేనియల్
 Hazlitt, William - హజ్లిట్, విలియమ్
 Hearn, Lafcadio - హెర్న్, లఫ్కాడియో
 Hebbel, (Christian) Friedrich - హెబెల్, ఫ్రెడ్రిక్
 Hecht, Ben - హెక్ట్, బెన్
 Heidenstam, Verner von - హేడన్ స్టామ్, వెర్నెర్
 ఫాన్
 Heine, Heinrich - హైన్, హెన్రిక్
 Heming way, Ernest (Miller) - హెమింగ్వే, ఎర్నెస్ట్
 (మిల్లర్)
 Hemon, Louis - హెమోన్, లూయీ
 Henley, William Ernst - హెన్లీ, విలియమ్ ఎర్నెస్ట్
 Henry, O - హెన్రీ, ఓ
 Herculano de Carvalho e Araujo, Alexandre -
 హెర్కులానో డి కార్వాలో ఏ అరాజో, అలెక్సాండ్రె
 Herder, Johann Gottfried Von - హెర్డర్, యోహాన్
 గాట్ ఫ్రీడ్ ఫాన్
 Hernandez, Jose - హెర్నాండెజ్, హోస్
 Herrera Y Reissig, Julio - హెర్రెరా ఇ రైసిగ్,
 జూలియో
 Herrera, Fernando de - హెర్రెరా, ఫెర్నాండ్ డి
 Herrick, Robert - హెర్రిక్, రాబర్ట్
 Hesiod - హెసియడ్
 Hesse, Hermann - హెస్, హెర్మన్
 Heyse, Paul Johann Ludwig Von - హెయ్స్, పాల్
 యోహాన్ లుడ్విగ్ వాన్
 Heywood, John - హేవుడ్, జాన్
 Hisdai, ibn Shaprut - హిస్దాయ్, ఇబ్న్ షప్రూత్
 Hoffmann, E(rnst) T(heodor) A(mendeus) -
 హాఫ్మన్, ఇ.టి.ఎ.
 Hoffmannsthal, Hugo Van - హాఫ్మన్ స్టాల్,
 హ్యూగో ఫాన్
 Hoftmann, Gerhart - హాఫ్ట్మన్, గెర్హార్ట్
 Holberg, Ludvig - హోల్ బెర్గ్, లుడ్విగ్
 Holderlin, Friedrich - హోల్డర్లిన్, ఫ్రీడ్రిక్
 Homer - హోమర్

Hopkins, Gerard Manley - హాప్కిన్స్, జెరార్డ్ మాన్లీ
 Horace - హోరేస్
 Housman, Alfred Edward - హౌస్మన్, ఏ.ఈ.
 Howells, William Dean - హవెల్స్, విలియం డీన్
 Hudson, W.H. - హడ్సన్, డబ్ల్యు.హెచ్.
 Hughes (James Mercer) Langston - హ్యూస్
 (జేమ్స్ మెర్సర్) లాంగ్స్టన్
 Hugo, Victor - హ్యూగో, విక్టర్
 Huidobro, Viente Garcia - హ్యూడోబ్రో, విసెంటె
 గార్సియా
 Humsun, Knut Pedersen - హమ్సున్, నట్ పెడర్సెన్
 Hunt, (James Henry) Leigh - హన్ట్, లీ
 Huysmans, Joris Karl - హ్యూస్మన్స్, జోరిస్ కార్ల్
 Ibarbourou, Juana de - ఇబాబూరూ, యువాన్ డి
 Ibn Battutah - ఇబ్న్ బటూటా
 Ibn Ezra, Moses - ఇబ్న్ ఎజ్రా, మోసెస్
 Ibn Hazm - ఇబ్న్ హజ్మ్
 Ibn, Gabirol - ఇబ్న్, గబీరోల్
 Ibsen, Henrik - ఇబ్సెన్, హెన్రిక్
 Icaza, Jorge - ఇకాజా (కర్నల్) హోర్గె
 Ihara, Saikaku - ఇహారా, సైకాకూ
 Ilf, Ilya; petrov, Yevgeny - ఇల్ఫ్, ఇల్యా; పెట్రోవ్
 యెవ్ జెనీ
 Immermann, Karl Leberecht - ఇమెర్మన్, కార్ల్
 లెబెరెఖ్ట్
 Inge, William - ఇంజ్, విలియమ్
 Ionesco, Eugene - ఇయనెస్కో, యూజీన్
 Irving, Washington - ఇర్వింగ్, వాషింగ్టన్
 Isaacs, Jorge - ఇజాక్స్, హోర్గె
 Isherwood, Christopher - ఇషర్వుడ్, క్రిస్టోఫర్
 Ivanov, Vsevolod Vyacheslavoich - ఇవానోవ్,
 వ్సెవోలోడ్ వ్యాచెస్లావోవిచ్
 Jahiz, al - జహిజ్, ఆల్
 James, Henry - జేమ్స్, హెన్రీ
 Jarry, Alfred - జారీ, ఆల్ఫ్రెడ్
 Jean Paul - జాన్ పాల్
 Jensen, Johannes V. యెన్సెన్, యెహానెస్ వి.
 Jimenez, Juan Ramon - యిమెనెజ్, జూన్ రామోన్
 Jirasek, Alois - జిరాసెక్, ఆల్వాస్

Johnson, Eyvind - జాన్సన్, ఐవిండ్
 Johnson, Pauline - జాన్సన్, పోలీన్
 Johnson, Samuel - జాన్సన్, సామ్యుయెల్
 Johnson, Uwe - జాన్సన్, ఊవే
 Jonson, Ben - జాన్సన్, బెన్
 Joyce, James - జోయిస్, జేమ్స్ (ఆగస్టీన్ అలయో
 సియస్)
 Judah ha-Levi - జుదే హా-లెవీ
 Juvenal (Decimus Junius Juvenalis) - జువెనాల్
 (డెసిమస్ జూనియస్ జువెనాలిస్)
 Kafka, Franz - కాఫ్కా, ఫ్రాంజ్
 Kaiser, George - కైసర్, జార్జ్
 Kakinomoto, Hitomaro - కాకినోమోటో, హిటో
 మారో
 Karlfeldt, Erik Axel - కార్ల్ఫెల్ట్, ఎరిక్ ఆక్సెల్
 Kaschnitz, Marie Luise - కష్నిట్జ్, మరీ లూయీ
 Katayev, Valentin Petrovich - కటాయేవ్, వాలం
 టీన్ పెట్రోవిచ్
 Kawabata, Yasunari - కవాబాటా, యాసునారి
 Kazantzakis, Nikos - కజంటాకిస్, నికోస్
 Kazinczy, Ferenc - కజీనోశ్చీ, ఫెరెన్స్
 Keats, John - కీట్స్, జాన్
 Keller, Gottfried - కెల్లర్, గోట్ఫ్రీడ్
 Kemal (Mehmed) Namik - కెమాల్, నమిక్
 Kezilahabi, Euphrase - కెజిలాహబీ, యూఫ్రాసే
 Khomyakov, Aleksey Stepanovich - ఖోమ్యాకోవ్,
 అలెక్సీ స్టెపనోవిచ్
 Khatibi, Abdelkabir - ఖాతీబీ, ఎబ్దెల్ కెబీర్
 Kipling, Rudyard - కిప్లింగ్, రుద్యార్డ్
 Kleist, (Bernd) Heinrich (Wilhelm) Von -
 క్లైస్ట్, (బెర్నెడ్) హెన్రిఖ్ (విల్ హెల్మ్) వాన్
 Korais Adamantios - కోరాయీస్, ఆడమాటియోస్
 Krleza, Miroslav - క్రీజా, మిరోస్లావ్
 Kundera, Milan - కుందేరా, మిలాన్
 Kuo Mo-Jo - కువో మో-జో
 Kyd, Thomas - కిడ్, టామస్
 La Fontaine, Jean de - లా ఫాన్టీన్, జాన్ డి
 Lacke, Alain - లాక్, అలేయెన్
 Laforgue, Jules - లాఫోర్జ్, జూల్స్

Lagerkvist Par - లాగర్క్విస్ట్, పార్
 Lagerlof, Selma - లాగర్లోఫ్, సెల్మా
 Lamartine, Alphonse de - లామార్తాన్, ఆల్ఫోన్స్
 డి
 Lamb Charles - లాంబ్, ఛార్ల్స్
 Lampman Archibald - లాంప్మన్, ఆర్కిబాల్డ్
 Lanier, Sidney - లానియర్, సిడ్నీ
 Lao, She - లావో, షే
 Lawrence, D.H. - లారెన్స్, డేవిడ్ హెర్బర్ట్
 Lawson, Henry - లాసన్, హెన్రీ
 Laxness, Halldor - లాక్సెనెస్, హాల్డోర్
 Laye, Camara - లాయే, కమారా
 Layton, Irving - లెయ్టన్, ఇర్వింగ్
 Leacock, Stephen - లీకాక్, స్టీఫెన్
 Leavis, Frank Raymond - లీవిస్, ఫ్రాంక్ రేమండ్
 Leon, Luis de - లియో, లూయీ డి
 Leopardi, Giacomo - లియోపార్డీ, జ్యాకోమో
 Lermontov, Mikhail - లెర్మాంటోవ్, మిఖాయెల్
 Lessing, Gotthold - లెస్సింగ్, గోట్ హోల్డ్
 Levi, Carlo - లెవీ, కార్లో
 Lewis, Sinclair - లీవిస్, సింక్లెర్
 Lewis, Wyndham - లూయిస్ వైండ్హామ్
 Li Po - లి పో
 Lins do Rego Jose - లిన్స్ దో రెగో కావల్ కాంటి
 హోసే
 Lomonsov, Mikhail Vasilyavich - లోమోన్సోవ్,
 మిఖాయిల్ వాసిల్యేవిచ్
 London, Jack - లండన్, జాక్
 Longfellow, Henry Wadsworth - లాంగ్ ఫెలో,
 హెన్రీ వడ్స్వర్త్
 Lopez y Fuentes, Gregorio - లోపెజ్ - ఇ -
 ఫుయెంటెస్, గ్రెగోరియో
 Lowell, James Russell - లోవెల్, జేమ్స్ రస్సెల్
 Lowell, Robert Jr. - లోవెల్, రాబర్ట్ జూనియర్
 Lu Hsun - లూ హున్
 Lucan - లూకన్
 Lucian - లూసియన్
 Lucritius - లుక్రీషియస్
 Lugones, Leopoldo - లుగోనెస్, లియోపోల్డో
 Lynch, Benito - లించ్, బెనీటో

Lyndsay, Sir David - లిండ్సే, సర్ డేవిడ్
 Lytton of knebworth - లిటన్ ఆఫ్ నెబెవర్త్
 Ma'arri, al - మారీ, అల్
 Mac Lennan; Hugh - మాక్ లెనన్, హూ
 Macaulay, Thomas Babington - మెకాలే, టామస్ బాబింగ్టన్
 Machado de Assis, Joaquim Maria - మచాడో డి ఆసిస్, జోయాక్విమ్ మరియా
 Machaut, Guillaume de - మాచో, గిలోమ్ డి
 Machiavelli, Niccolo - మాకియవెల్లి, నికోలో
 Maeterlinck, Maurice - మాటర్లింక్, మోరీస్
 Maffei, Francesco Scipione - మాఫేయ, ఫ్రాన్సెస్కో సిపియోనీ
 Mahfouz, Naguib - మఘూజ్, నగీబ్
 Mailer, Norman - మెయ్లర్, నార్మన్
 Malaparte, Curzio - మాలపార్టి, కర్జియో
 Mallarme, Stephane - మల్లార్మే, స్టెఫాన్
 Mallea, Eduardo - మలేయా, ఎడ్యూర్దో
 Mandelstam, Osip Emilyevich - మాండెల్స్టామ్, ఓసిప్ ఎమిలీవిచ్
 Mandeville, Sir John - మందెవెల్లి, సర్ జాన్
 Mann, Thomas - మన్, టామస్
 Mansfield, Katherine - మాన్స్ఫీల్డ్, కాథరిన్
 Manzoni, Alessandro - మంజోనీ, అలెస్సాండ్రో
 Mao Tun - మావో టున్
 Marcus, Aurelius - మార్కుస్, ఆరేలియస్
 Marinetti, Filippo Tommaso - మారినెట్టి, ఫిలిప్పో తామసో
 Marino, Gaiambattista - మరీనో, జ్యాంబతిస్టా
 Marivaux, Pierre - మారివో, పియేర్
 Marlowe, Christopher - మార్లో, క్రిస్టోఫర్
 Marmol, Jose - మార్మోల్, హోసే
 Marot, Clement - మారో, క్లిమెంట్
 Marquis, Don - మార్క్విస్, డాన్
 Marrison, Toni - మారిసన్, టోనీ
 Marti, Jose Julian - మార్టీ, హోసే జూలియన్
 Martial - మార్షల్
 Martinson, Harry (Edmund) - మార్టిన్సన్, హరీ (ఎడ్యుండ్)
 Maupassant, Guy de - మాపాసా, గై డి

Mauriac, Francois - మోరియాక్, ఫ్రాన్స్వా
 Mayakovsky, Vladimir Vladimirovich - మయకోవ్స్కీ, వ్లాదిమిర్ వ్లాదిమిరోవిచ్
 McAuley, James Philip - మెకాలే, జేమ్స్ ఫిలిప్
 Melville, Herman - మెల్విల్, హెర్మన్
 Menander - మెనాండర్
 Menendez Y Pelayo, Marcelino - మెనెండెజ్ ఇ పెలయో, మార్సిలినో
 Mennendez Pidal, Ramon - మెనెండెజ్ పీడాల్, రామోన్
 Meredith, George - మెరిడిత్, జార్జ్
 Merezhkovsky, Dmitry Sergeyevich - మెరెజ్కోవ్స్కీ, డిమిట్రీ సెర్జెయేవిచ్
 Merimee, Prosper - మెరిమీ, ప్రోస్పర్
 Metastasio, Pietro - మెటాస్తాసియో, పీయెట్రో
 Meyer, Conrad Ferdinand - మెయర్, కాన్రాడ్ ఫెర్డినాండ్
 Middleton, Thomas - మిడిల్టన్, టామస్
 Miller, Arthur - మిల్లర్, ఆర్థర్
 Miller, Henry - మిల్లర్, హెన్రీ
 Milosz, Czeslaw - మిలోష్, జెస్లావ్
 Milton, John - మిల్టన్, జాన్
 Mishima, Yukio - మిషీమా, యుకీయో
 Mistral, Frederic - మిస్త్రాల్, ఫ్రెడెరిక్
 Mistral, Gabriela - మిస్త్రాల్, గాబ్రియేలా
 Moberg, Vilhelm - మోబెర్గ్, విల్ హెల్మ్
 Mochnecki, Maurycy - మోషాన్స్కి, మోరీసీ
 Modrzewski, Andrzej - మోద్రెజెవ్స్కి, ఆండ్రెజెజ్
 Moliere - మోలియే
 Mommsen, Theodor - మోమ్సెన్, థియోడోర్
 Montale, Eugenio - మోన్టాలె, యూజీనియో
 Montesquieu, Charles Louis - మోంటెస్క్యూ, చార్ల్ లూయీ
 Moodie, Susanna Strickland - మూడీ, సుసానా స్ట్రిక్లాండ్
 Moore, George - మూరె, జార్జ్
 Moravia, Alberto - మోరావియా, ఆల్ బెర్టో
 More, Ogai - మోరీ, ఓగాయ్
 Morgenstern, Christian - మోర్గెన్స్టెర్న్, క్రిస్టియన్

Morike, Eduard Friedrich - మొరీకే, ఎదువార్డ్
 (ఫ్రెడిఖ్
 Motto de Turner, Clorinda - మాటో డి టర్నర్,
 క్లోరిండా
 Murasaki, Shikibu - మురసాకీ, షికిబు
 Mutanabbi, al- - ముటనాబీ, అల్-
 Mutswario, Solomon M. - ముట్ స్వెరో, సోలొమన్
 ఎమ్.
 Nabokov, Vladimir - నబకోవ్, వ్లదిమిర్
 Natsume, Soseki - నట్సుమే, సోసేకీ
 Neruda, Pablo - నెరుదా, పాబ్లో
 Nerval, Gerard de - నెర్వల్, జెరార్డ్ డి
 Nervo, Amado - నెర్వో, అమాడో
 Nevins, Allan - నెవిన్స్, ఆలన్
 Neo-Realism - నియో-రియలిజమ్
 Nezami - నెజామి
 Ngugi, James (Thiong' O) - నగూగి, జేమ్స్
 (తియోంగ్ ఓ)
 Nobel Prize - నోబెల్ పురస్కారం
 Novalis - నోవాలిస్, (ఫ్రీడ్రీక్ లియోపాల్డ్ ఫీహర్)
 O' Casey, Sean - ఓకేసీ, షాన్
 O'Neill, Eugene - ఓనీల్, యూజీన్
 Oe Kenzaburo - ఓయె కెన్జాబురో
 Okara, Gabriel - ఓకారా, గాబ్రియల్
 Olmedo, Jose Joaquin - ఓల్మెడో, హోసె జోయా
 క్వీన్
 Omar Khayyam - ఓమర్ ఖయ్యామ్
 Onetti, Juan Carlos - ఓనెట్టి, యువాన్ కార్లోస్
 Opitz, Martin - ఒపిట్జ్, మార్టిన్
 Ortega Y Gasset, Jose - ఓర్తెగా ఇ గాసిట్, హోసె
 Orwell, George - ఆర్వెల్, జార్జ్
 Otway, Thomas - ఆట్వే, టామస్
 Ou-Yang Hsiu ఔ యాంగ్ శ్యూ
 Ousmane, Sembene - ఔస్మాన్, సెంబీన్
 Ovid - ఓవిడ్
 Oyono, Ferdinand Leopold - ఓయోనో, ఫెర్డినాండ్
 లియోపాల్డ్
 Palacio Valdes, Armando - పలాసియో వాలెస్,
 ఆర్మాండో

Palma, Ricardo - పాల్మా, రికార్డ్
 Papini, Giovanni - పాపీనీ, జ్యూవానీ
 Pardo Bazan, Emilia - పార్డో బజాన్, ఎమీలియా
 Parini, Guiseppe - పరీనీ, జెసుప్పె
 Parker, Dorothy - పార్కర్, డోరతీ
 Pascoli, Giovanni - పాస్కోలీ, జ్యూవానీ
 Pasternak, Boris - పాస్టర్నాక్, బోరిస్
 Pater, Walter - పాటర్, వాల్టర్
 Paterson, Andrew Barton - పాటర్సన్, ఏ.బి.
 Pavese, Cesare - పావే, సెజారే
 Paz, Octavio - పాజ్, ఆక్టావియో
 Pearl S. Buck - పెర్ల్ ఎస్. బక్
 Perez Galdos, Benito - పెరెజ్ గాల్డోస్, బెనీటో
 Perse, Saint John - పెర్స్, సాం-జూం (సెంట్-జాన్)
 Petofi, Sandor - పెటోఫి, సాందోర్
 Petrarch - పెట్రార్క్
 Petronius Arbiter Gaius - పెట్రోనియస్, అర్బిటేర్
 గైయస్
 Pilnyak, Boris - పిల్న్యాక్, బోరిస్
 Pindar - పిండార్
 Pinter, Harold - పింటర్, హార్వల్డ్
 Pirandello, Luigi - పిరాండెలో, ల్యూగీ
 Plato - ప్లేటో
 Plautus - ప్లాటస్
 Pliny the Elder - ప్లినీ ది ఎల్డర్ (పెద్ద)
 Pliny the younger - ప్లినీ ది యంగర్ (చిన్న)
 Poe, Edgar Allan - పో, ఎడ్గార్ ఆలన్
 Politian - పొలిటియన్
 Pollio, Gaius Asinius - పోలీయో, గైయస్ అసీని
 యస్
 Pontoppidan, Henrik - పోంట్ప్పిడాన్, హెన్రిక్
 Pope, Alexander - పోప్, అలెగ్జాండర్
 Potocki, waclaw - పోటోచ్చీ, వాస్లా
 Pound, Ezra - పౌండ్, ఎజ్రా
 Pratolini, Vasco - ప్రాటోలినీ, వాస్కో
 Pratt, Edwin John - ప్రాట్, ఎడ్విన్ జాన్
 Properties sextus - ప్రొపర్షియస్, సెక్స్టస్
 Proust, Marcel - ప్రూస్ట్, మార్సెల్
 Prudhomme, Sully - ప్రూథోమ్, సల్లీ

Pulci, Luigi - పల్చీ, ల్యూజీ
 Pushkin, Aleksandr - పుష్కిన్, అలెక్సాండర్
 Quasimodo, Salvatore - క్వాసిమోడో, సాల్వటోరి
 Quental, Antero Tarquinio de - క్వెంటాల్, అంటెరో టార్క్వినియో డి
 Quevedo, Y Villegas, (Francisco) Gomez de - క్వేవేదో ఇ విలేగాస్, (ఫ్రాన్సిస్కో) గోమిజ్ డి
 Quiroga, Horacio - క్విరోగా, హోరేషియో
 Rabearivelo, Jean - Joseph - రాబియారీవెలో, జీన్ - జోసెఫ్
 Rabelais, Francois - రాబెలే, ఫ్రాన్స్వా
 Racine, Jean - రసీన్, జీన్
 Ramos, Graciliano - రామోస్, గ్రాసిలియో
 Ramsay, Allan - రామ్సే, ఆలెన్
 Reyes, Alfonso - రెయ్స్, ఆల్ఫోన్సో
 Reymont, Wladislaw, Stanislaw - రెయ్మాంట్, వ్లాడిస్లావ్ స్టానిస్లావ్
 Richardson, Henry Handel - రిచర్డ్సన్, హెన్రీ హాండెల్
 Richardson, John - రిచర్డ్సన్, జాన్
 Richardson, Samuel - రిచర్డ్సన్, శామ్యుయెల్
 Richler, Mardecai - రిక్లర్, మార్డెకాయ్
 Rilke, Rainer Maria - రిల్కె, రెయ్నర్ మరియా
 Rimbaud, Arthur - రాంబో, ఆర్చూర్
 Rivera, Jose Eustacio - రివేరా, హోసే యుస్టాసియో
 Roa, Bastos, Augusto - రోవా బాస్తోస్, ఆగస్తో
 Roberts, Sir Charles George Douglas - రాబర్ట్స్, సర్ ఛార్లెస్ జార్జ్ డౌగ్లాస్
 Rojas, Farnando de - రోజాస్, ఫెర్నాన్డో డి
 Rolland, Romain - రోలాం, రోమ్యూం
 Rosetti, Dante Gabriel - రోసెట్టి, దాంతే గాబ్రియెల్
 Roy, Camille - రాయ్, కమిల్
 Rozanov, Vasily Vasilyevich - రోజనోవ్, వాసిలి వాసిలేవిచ్
 Rueda, Lope - రువేదా లోపె
 Ruiz, Juan - రుయాజ్, జువాన్
 Ruskin, John - రస్కిన్, జాన్

Russell, Bertrand - రసెల్, బెర్ట్రాండ్
 Rydberg, Viktor - రీద్బెర్గ్, విక్టోర్
 Rymer, Thomas - రైమర్, టామస్
 Sa de Miranda, Fransisco de - సా డీ మిరాండా, ఫ్రాన్సిస్కో డి
 Sa'di - సాదీ
 Sabato Ernesto - సబాతో, ఎర్నెస్టో
 Sachs, Nelly Leonie - సాక్స్, నెలీ లియోనీ
 Sade, Marquis de - సేడ్, మార్క్విస్ డి
 Sainte-Beuve, Charles Augustin - సెయింట్-బ్యూవె, చార్లెస్-ఆగస్టిన్
 Saints bury, George - సెయింట్స్ బరీ, జార్జ్
 Salinger, J.D. - శాలింజర్, జె.డి.
 Saltykov, Mikhail - సాల్టీకోవ్, మిఖాయిల్
 Sand, George - శాండ్, జార్జ్
 Sandburg, Carl - శాండ్బర్గ్, కార్ల్
 Sannazzaro, Jacopo - సానట్జారో, యాకోపో
 Sappho - శాఫో
 Sargeson, Frank - సార్జెసన్, ఫ్రాంక్
 Sarmiento, Domingo, Faustino - సార్మియెంతో, డోమింగో ఫాస్టిన్
 Saroyan, William - సారోయన్, విలియమ్
 Sartre, Jaen paul - సార్త్రే, జ్యూఁ పాల్
 Scarron, Paul - స్కార్రోన్, పాల్
 Schiller (Johann christoph) Friedrich Von - షిల్లర్, ఫ్రెడరిక్ వాన్
 Schlegel, Friedrich von - ష్లెగెల్, ఫ్రెడరిక్ వాన్
 Schnitzler, Arthur - ష్నిట్జ్లర్, ఆర్థర్
 Scott, Duncan Camp Bell - స్కాట్, డంకన్ కాంప్ బెల్
 Scott, Francis Riginald - స్కాట్, ఫ్రాన్సిస్ రెజి నార్డ్
 Scott, Sir Walter - స్కాట్, సర్ వాల్టర్
 Seifert, Jaroslav - సైఫర్ట్, యారోస్లావ్
 Sender, Ramon Jose - సెండార్, రామోన్ హోసే
 Seneca, Lucius Annaeus - సెనెకా, లూసియస్ అనేయస్
 Service, Robert William - సెర్వీస్, రాబర్ట్ విలియమ్
 Shakespeare, William - షేక్స్పియర్, విలియమ్

Shawqi, Ahmad - షఖీ, అహ్మద్
 Shelly, Percy Bysshe - షెల్లీ, పెర్సీ బీషి
 Shepard, Sam - షెపర్డ్, శామ్
 Sheridan, Richard Brinsley Butler - షెరిడన్,
 రిచర్డ్ బ్రిన్లీ బటల్
 Sherwood Robbart Emmet - షెర్వుడ్, రాబర్ట్ ఇ.
 Shiga Naoya - షిగా నవోయా
 Sholokhov, Mikhail Aleksandrovich - షోలోకోవ్,
 మిఖాయెల్ అలెక్సాండ్రోవిచ్
 Sienkiewicz, Henryk - సింకివిచ్, హెనిక్
 Sillan paa, Frans Emil - సిలన్ పా, ఫ్రాన్స్ ఎమిల్
 Silone, Ignazio - సిలోనీ, ఇగ్నాజియో
 Silva, Jose Asuncion - సిల్వా, హోసే అసన్సియో
 Simms, William Gilmore - సిమ్స్, విలియం గిల్మోర్
 Simon Claude - సైమన్, క్లౌడ్
 Sinclair, Keith - సింక్లేయర్, కీత్
 Sinclair, Upton - సింక్లేయర్, ఆప్టన్
 Singer, Isaac Bhashavis - సింగర్, ఐజాక్ బషేవిస్
 Sinyavsky, Andrey Donatovich - సిన్యావ్స్కీ,
 ఆండ్రీ దొనతోవిచ్
 Skelton, John - స్కెల్టన్, జాన్
 Slowaki, Juliusz - స్లోవాకీ, జూలియజ్
 Smith, A.J.M. - స్మిత్, ఎ.జె.ఎం.
 Smollett, Tobias, - స్మోలెట్, టోబియాస్
 Snorri, Sturluson - స్నోరీ, స్టూర్లుసన్
 Solzhenitsyn, Aleksandr - సోల్జెనిత్సీన్, అలెగ్జాండర్
 Sophocles - సోఫోక్లీస్
 Soromenho, Fernando Monteiro de castro -
 సోరోమెన్టో, ఫెర్నాండు మాంటియెరో డి కాస్టో
 Southey, Robert - సౌతీ, రాబర్ట్
 Soyinka, Wole - సోయింకా, వోలే
 Spenser, Edmund - స్పెన్సర్, ఎడ్ముండ్
 Spitteler, Carl - స్పిట్టెలర్, కార్ల్
 Stael-Holstein, Anne-Louis- Germaine Necker,
 baronne de - స్టీల్ హోల్ స్టీన్, అన్నె-లూయీ-
 జెర్మైన్ నెకర్, బేరన్ డి
 Statius - స్టాషియస్
 Steele, Sir Richard - స్టీల్, సర్ రిచర్డ్
 Stein, Gertrude - స్టైన్, గెర్ట్రూడ్

Steinbeck, John - స్టైన్ బెక్, జాన్
 Stendhal - స్టెండాల్
 Stephen, Sir Leslie - స్టీఫెన్, సర్ లెస్లీ
 Sterne, Laurence - స్టేర్న్, లారెన్స్
 Sternheim Carl - స్టేర్న్ హైమ్, కార్ల్
 Stevens, Wallace - స్టీవెన్స్, వాలెస్
 Stevenson, Robert Louis - స్టీవెన్సన్, రాబర్ట్
 లూయీ
 Stewart, Douglas - స్టీవర్ట్, డగ్లాస్
 Stifter, Adalbert - స్టిఫర్, అడాల్ట్ బర్ట్
 Storm, (Hans) Theodor Woldsen - స్టార్మ్, (హాన్స్)
 థియోడర్ వోల్డ్సన్
 Storni, Alfonsina - స్టోర్నీ, ఆల్ఫోన్సినా
 Stowe, Herriet (Elizabeth) Beecher - స్టోవ్, హెరి
 యెట్ (ఎలిజిబెత్) బీచర్
 Strindberg, Johan August - స్ట్రిండ్ బెర్గ్, యోహాన్
 ఆగస్ట్
 Suderman, Herman - సూడెర్మన్, హెర్మన్
 Suetonius - స్యుటోనియస్
 Svevo, Italo - స్వేవో, ఇటాలో
 Swift, Jonathan - స్విఫ్ట్, జొనాథన్
 Swinburne, Algernon Charles - స్విన్ బర్న్, అల్గె
 ర్నోన్ చార్లెస్
 Sydney, Sir Philip - సిడ్నీ, సర్ ఫిలిప్
 Symbolism - సింబాలిస్ట్ (ప్రతీకా వాద) ఉద్యమం
 Synge, John Millington - సింజ్, జాన్ మిలింగ్టన్
 Tacitus - టాసిటస్
 Tagore, Rabindranath - టాగూర్, రవీంద్రనాథ్
 Taha Hussein - తాహా, హుసెయిన్
 Tamayo y Baus, Manuel - తమాయో యి బవుస్,
 మానుయేల్
 Tasso, Torquato - టాసో, టోర్క్వాటో
 Tassoni, Alessandro - టాసోనీ, అలెసాండ్రో
 Tennyson, Alfred Tennyson, (1st Baron) - టెని
 సన్, ఆల్ఫ్రెడ్ టెనిసన్
 Terence (Publius Terentius Afer) - టెరెన్స్
 Thackeray, William Makepeace - టాకెరే,
 విలియం మేక్స్ పీస్
 Theocritus - థియోక్రిటస్
 Thomas, Dylan - టామస్, డిలన్

Thoreau, Henry David - థోరో, హెన్రీ డేవిడ్
 Thucydides - థ్యూసిడైడిస్
 Thurber James - థర్బర్, జేమ్స్ (గ్రోవర్)
 Tibullus, Albius - టిబులస్, అల్బియస్
 Tieck (Johann) Ludwig - టీక్, (యోహాన్) లుడ్విగ్
 Tikhonov, Nikolay Semyunovich - టిఖోనోవ్, నికొ
 లాయ్ సెమ్యునోవిచ్
 Ting Ling - టింగ్ లింగ్
 Tirso de Molina - టిర్సో డి మొలీనా
 Tolstoy, Leo - టాల్స్టాయ్, లియో
 Torres Bodet Jaime - టోరెస్, బొదెత్ జైమి
 Torres Naharo, Bartolome de - టోరెస్ నహారో,
 బార్టోలోమె డి
 Trakl, George - ట్రాక్ల, జార్జ్
 Trollope, Anthony - ట్రోలోప్, ఆంటానీ
 Tsvetayeva, Marina Ivanovna - ట్సవెటాయెవా,
 మరీనా ఇవనోవా
 Tu Fu - తూ ఫూ (పిన్యన్ డుఫూ)
 Turgenev, Ivan (Nikolay Ivanovich) - తుర్గెనేవ్,
 ఇవాన్ (నికోలాయ్ ఇవనోవిచ్)
 Tutuola, Amos - టుటులూ, ఆమోస్
 Twain, Mark - ట్వెయ్న్, మార్క్
 Udall, Nicholas - ఉడాల్, నికోలాస్
 Unamuno, Miguel de - ఉనమూనో, మిగ్యుల్ డి
 Undset, Sigrid - ఉండ్సెట్, సిగ్రిడ్
 Ungaretti, Giuseppe - ఉంగారెట్టి, జోసెపి
 Valera y Alcala Galiano, Juan - వలేరా ఇ అల్కాలా
 గలియానో, జువాన్
 Valery, Paul - వలేరీ, పాల్
 Valle-Inclan, Romon Maria del - వాలె ఇంక్లాన్,
 రామోన్ మరియా డెల్
 Vallejo, Cesar - వాలెహో, సెజార్
 Van Doren Mark - వాన్ డోరెన్, మార్క్
 Vandell, Joost Vanden - వాండెల్, జూస్ట్ వాండెన్
 Varro, Marcus Terentius - వారో, మార్కుస్ టెరెన్
 టియస్
 Vega, Garcilaso de la - వేగా, గార్సిలాసో డి లా
 Vega, Lope de - వేగా, లూప్ డి
 Verga Giovanni - వెర్గా, జ్యోవానీ

Vergas Llosa, Mario - వర్గాస్ లోసా, మరియో
 Verhaeren, Emile - వెర్హేయిర్న్, ఎమిలీ
 Verissimo, Erico Lopes - వెరిసిమో, ఎరికో లోప్స్
 Verlaine, Paul - వెర్లెయ్న్, పాల్
 Vicente, Gil - విసెంటీ, గిల్
 Vidal, Gore - విడాల్, గోర్
 Vieira, Antonio - వియేరా, ఆంటోనియో
 Vigny, Alfred Victor comte de - విన్యీ, ఆల్ఫ్రెడ్
 విక్టర్ కోమ్ట్ డి
 Villon, Francois - విలోన్, ఫ్రాన్స్వా
 Virgil - వర్జిల్
 Vittorini, Elio - విట్టోరినీ, ఎలియో
 Voltaire - వోల్టేర్
 Voznesensky, Andrey Andreyevich - వోజ్నె
 సెన్స్కీ, ఆండ్రే ఆండ్రేవిచ్
 Walafrid Strabo - వాలాఫ్రిడ్, స్ట్రాబో
 Walcott, Derek - వాల్కాట్, డెరెక్
 Walpole, Horace - వాల్పోల్, హోరేస్
 Walther Von der Vogelweide - వాల్టర్ వాన్ డెర్
 వోగెల్వైడ్
 Wang An-shih - వాంగ్ అన్-షీ
 Warren, Robert Penn - వారెన్, రాబర్ట్ పెన్
 Waugh, Evelyn - వా, ఈవ్లిన్
 Wedekind, Frank - వేడ్కిండ్, ఫ్రాంక్
 Wells, Herbert George - వెల్స్, హెర్బర్ట్ జార్జ్
 Werfel, Franz - వెర్ఫెల్, ఫ్రాంజ్
 Wergeland, Henrik Arnold - వెర్గ్లాండ్, హెనిక్
 ఆర్నాల్డ్
 White Patrick - వైట్, పాట్రిక్
 Whitman, Walt - విట్మన్, వాల్ట్
 Whittier, John Green-leaf - విటియర్, జాన్ గ్రీన్-
 లీఫ్
 Wieland, Christoph Martin - వీలండ్, క్రిస్టోఫ్
 మార్టిన్
 Wiesel, Elie(zer) - వీసెల్, ఎలీ(జర్)
 Wilde, Oscar - వైల్డ్, ఆస్కార్
 Williams, Tennessee - విలియమ్స్, టెన్నెసీ
 Wilson, Edmund - విల్సన్, ఎడ్మండ్
 Wither, George - వైదర్, జార్జ్

Wolfe, Thomas - వుల్ఫ్, తామస్
 Wolfram, von Eschenbach - వోల్ఫ్రమ్, వాన్
 ఏషెన్ బాచ్
 Woolf, Virginia - వుల్ఫ్, వర్జీనియా
 Wordsworth, William - వర్డ్స్ వర్త్, విలియమ్
 Wright, Richard - రైట్, రిచర్డ్
 Xenophon - జెనోఫన్
 Yacine, Katab - యాసినే, కాటెబ్
 Yeats, William Butler - యాట్స్, విలియమ్ బట్లర్
 Yesenin, Sergey Aleksandrovich - యెసెనిన్, సెర్జి
 అలెక్సాండ్రోవిచ్
 Yevtushenko, Yevgeny - యెవ్ టుషెంకో,

యెవ్ జెనీ
 Zamyatin, Yevgeny Ivanovich - జామ్యాటిన్,
 యుజెనీ ఇవనోవిచ్
 Zeami-Motokiyo - జియామీ-మోటోకియో
 Zola, Emile - జోలా, ఎమిలి
 Zorilla Y Moral, Jose - జోరిల్లా యి మోరల్,
 హోసె
 Zorrilla de San Martin, Juan - జోరిల్లా-డి-సాన్
 మార్టిన్ జువాన్
 Zuckmayer, Carl - జాక్ మేయర్, కార్ల్
 Zunz Leopold - జుంజ్, లియోపాల్డ్
 Zweig, Stegan - ట్వీగ్, స్టీఫాన్

ఉపయుక్త గ్రంథసూచి (BIBLIOGRAPHY)

- Cambridge Encyclopedia of Language* 1987. David crystal. Cambridge: Cambridge University Press.
- Cassell's Encyclopaedia of World Literature*, 1973 3 vol. (revised and enlarged). edited by Steingerg, S.H. London: Cassell & Co Ltd, 1973.
- Columbia Dictionary of Modern European Literature*, 1947 edited by Smith, Horatio, New York: Columbia University Press.
- Columbia Encyclopaedia*, 3rd edition 1963, edited by William Bridgwater and seymour Kurtz. New York and London: Columbia University press.
- Common Wealth Literature: A band of select Reading lists* 1976. edited by C.D. Narasimhaiah. Delhi: Oxford University Press.
- Concise Encyclopaedia of Modern Wrold Literature* 1963 edited by Grigson, Geoffrey, London: Hutchinson & Co.
- Concise Encyclopaedia of modern world literature* 1972 (2nd ed.) edited by Geoffrecy Grigson. London: Hutchinson.
- Cowles Comprehensive Encyclopaedia*, 1967. edited by Gardner Cowles. New York: Cowles Educational Books Inc.
- Encyclopaedia Americana* (30 Vols). 1984 Edition. Americana Corporation.
- Encyclopaedia Britanica* (32 Vols.), 1986. 15th Edition. New York: Encyclopaedia Britanica Co.,Ltd.
- Encyclopaedia of World Literature* (2 Vol) edited by Joseph T. Shepley. London: Cassell & Company Ltd.
- Encyclopaedia of famous World Literature* (20 Vol.) 1988. edited by Richard Garnett. Delhi: Aksash Deep Publishing House.
- Encyclopedia of Literature and criticism* 1991 edited by Martin coyle, Peter Garsile, Malcolm Kelsall and John peck. London: Rout ledge.
- Eric, Mottram. et al. 1971 *The Penguin Companion to Literature*. London: Penguin Books Ltd.
- Gray, Luoïs H. *Foundation of Language*.
- Grolier Academic Encyclopedia* 1983 (21 Vol.) USA: Grolier International.
- Hodson, William Henry 1922 *An Introduction to the study of Literature* 2nd edition by George G. Harrappa.
- Home University Encyclopaedia* (12 Vol.) edited by C. Ralph Taylor
- International Encyclopedia of Lingustics* (4 Vol.) 1992 edited by William Bright, Newyork, Oxford: Oxford University press.

Jespersen, Otto *Language, Its Nature, Development and Origin*.

Linguistic Survey of India (11 Vol.) 1928. (Reprint 1973) edited by Grierson G.A.
Delhi: Motilal Banansasidass.

Longman Companion to Twentieth Century 1981 (Third edition) edited by A.C. Ward,
revised by Manrice Hussey, Bunt mill, Harlow, Essex: Longman Group
Limited.

Macmillan Guide to Modern World Literature. 1985 (Third Edition) edited by Marin
Seymour smith, (Macmillan Reference Books). London: The Macmillan Press
Ltd.

New Century Encyclopaedia of Names (3 Vol.) edited by Clarence - Barmjart.

New Universal Encyclopaedia edited by Gordon Stowell.

Pei, Mario A. *The Story of language*.

Pei, Mario A. *World's chief languages*.

Reader's Encyclopaedia 1965 (Second edition) edited by Bene't, William Rose.
London: Adam and Charles Black.

World Book Encyclopedia 1949 (19 Volumes). edited by J. Morris Jones Pub. Quarrie
Corporation. Chicago.

World Book Encyclopedia 1992 (22 Vol.) London: World Book, Inc.

సూచి

1919 నవల 385

1927 తరం 208

అంకుల్ టామ్స్ కేబిన్ లేదా లైఫ్ అమాంగ్

ది లోలీ 183, 661

అంకుల్ టామ్స్ చిల్డ్రన్ 556

అంకుల్ వన్య 340

అంగమోయిస్ 121

అంగిల్ బర్త్ 150

అంగవిన్ 121

అంచె లే డాన్సె హన్సె పెర్సెలా గుయెరా
520

అంజెన్ గ్రుబర్ 61

అంజెల బోర్జియా 533

అంటానియో వైయరా 113

అండ్ క్వయెట్ ఫ్లోస్ ది డాన్ 143

అండ్ ది వరల్డ్ హాజ్ రిమెయిన్డ్ సైలెంట్
606

అండమానీస్ 4; -భాషా కుటుంబం 13

అండర్ అల్లెబెరాన్ 529

అండర్ ది స్కిన్ ఆఫ్ ది జ్ఞాత్యూ ఆఫ్ లిబర్టీ
546

అండర్ ప్యాంట్స్ 658

అండర్ మిల్క్ వుడ్ 362

అండర్స్టాండింగ్ పాయిట్రీ 593

అండ్రోమాకీ 547

అంతర్యుద్ధ దశ 180

అంతెరో దక్వెంతాత్ 113

అంబాసిడర్స్, ది 185, 355

అంబుయముడెరేరె 528

అంబ్రోస్ 150

అంహరిక్ 171, 172; -సాహిత్యం 173

అక్లాకే-ఎ-నాసిరి 47

అకాడమీయా డెల్లా క్రస్కా 365

అకాస్మిన్ 152

అకిలిస్ డాలు 218

అకుటగావా అవార్డు 262

అకుటగావా, రైసోసుకే 37, 202

అకెనామ్ 627

అకెర్మన్ జాస్ బోహ్మాన్, డెర్ 60

అకోబ్ మెలిక్-అకోబియన్ (రఫీ) 59

అక్కాడియన్ భాష 9, 10, 44, 81

అక్కిలోకుస్ 94

అక్టోబర్ టాగ్ 296

అక్మె 268

అక్రొబాట్స్, ది 552

అక్వినస్ 150

అక్సెక్ సేండేమోస్ 160

అఖ్ గరువతన్ ఫరోష్ 48

అఖా భాష 13

అఖిలీడ్ 652

అఖిలెసోగో సెర్డ్ట్స్ 615

అఖురాటెర్స్ నీట్స్ జె. 147

అఖ్మదులీనా 269

అగథోక్లిస్ 416

అగస్టన్ సీజర్ 149

అగస్తాబో వర్డ్ 602

అగస్తీన్ 150; -యుగం 150, 144

అగీన్స్ట్ ది గ్రీన్ 695

అగునాట్ 213

అగ్గడా కథల సంకలనం 472

అజ్ జహరోయా 23

అజ్-జ-సమరీ 23

అజ్-జంఖసంరీ 22

అజ్-టెక్ సింబాలిజం 410

అజరీకీ 43

అజిస యబయ 39

అజుక్రు 167

అజుయెలా, మరియానో 195, 202

అజుల్ 379

అజై అండ్ హిజ్ ఇన్ హెరిటెడ్ పావర్టీ 368

అజోరిన్ 202, 203

అట్ బల్స్ జీమా 147

అటక్టా 297

అటలాంటా ఇన్ కాలిడన్ 72

అటిక్ భాష 531

అట్టాట్రోల్ 101

అట్లాంటా ఇన్ కాలిడన్ 666

అట్లాంటా జర్నల్ 517

అట్లాంటిక్ మంత్రి, ది 374, 661, 670,
683

అట్లాంటీస్ 399

అట్వన్ డ్రర్న 539

అడాల్ఫ్ ఫ్రే 162

అడోనాయి 624

అడోల్ఫ్ సజారిన్ 277, 278, 483

అడ్రెస్ ఎట్ డివినిటీ కాలేజ్, ది 249

అడ్వెన్సెర్స్ ఆఫ్ ఆగీమార్చ్, ది 477

అడ్వెంచర్ ఆఫ్ మాస్టర్ ఎఫ్.జె., ది 316

అడ్వెంచర్ డి అన్ కాపిటానాడి స్వెంచురా
520

అడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ ఏ యంగ్ మాన్, ది 385

అడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ హాకిల్ బెరీ ఫిన్-

యనీ 619

అడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ హారీ రిచ్ మండ్ 534

అడ్వెర్జెట్ మెంట్స్ ఫర్ మైసెల్ఫ్ 533

అతామలిక్ 47

అతిశయోక్తి వాదం (ఎక్స్ ప్రెషనిజమ్) 137,
140, 196

అతేరి 43

అత్తిలా జోసెఫ్ 166

అథబాస్కన్ భాషాకుటుంబం 16, 17

అథియాస్ జోఖుమ్సన్ 87

అదబ్-ఉల్-కబీర్ 23

అదర్ ఎస్సేస్ 215

అదర్ రూమ్స్ 269

అదర్ వాయిసెస్ 269
 అధారీ 547
 అధివాస్తవిక(సర్రియలిస్ట్)కవి 568; -రచన 495
 అధివాస్తవికత(సర్రియలిజమ్) 205, 464
 అన్ అమోర్ 464
 అన్ కేసా క్లినికా 464
 అన్ గాకో డీ. 572
 అన్ పీరేప్రాడిగ్యు 387
 అన్ ప్రీత్రే మారె 461
 అన్కండిషనల్ పెరండర్ 591
 అన్కాన్సెస్ మెమొరి 454
 అన్కుల్ రెమూస్ మాగజిన్ 517
 అన్గార్డెడ్ థాట్స్ 636
 అన్టన్టయ్ 83
 అన్టర్మ్ రాడ్ 686
 అన్టెల్డ్ ఫీల్డ్, ది 528
 అన్టు దిస్ లాస్ట్ 547
 అన్బేరబుల్ లైట్నెస్ ఆఫ్ బీయింగ్, ది 292
 అన్బ్రాంచియా 248
 అన్వర్వెజ్స్ టిల్ మిగ్ సెల్ఫ్ 424
 అన్వాన్ క్విట్టె, ది 436
 అన్సిక్వెన్ ఐన్స్ క్లాన్స్ 484
 అన్సిన్ హండ్, ది 622
 అన్సూయినో రియలైజేడ్ యూ అత్రోస్ కుయెంటోస్ 261
 అనదర్ కంట్రీ 462
 అనదర్ టైమ్ 218
 అనల్వెక్ మేగజైన్ 238
 అనలెన బిల్ప్ని 333
 అనా కారెనినా 362
 అనాక్రియోన్ 144
 అనాటమీ ఆఫ్ క్రిటిసిజమ్ 191
 అనాన్స్ డి లా ఇంక్విజినియస్ డి లీమా 412
 అనాన్స్ ఫేట్ ఎ మేరీ, ఎల్. 305
 అనాబసిస్ 354
 అనాబేసిస్ 422
 అనాయిస్నిస్ 524
 అనాలీస్ 248
 అనిమె ఒ నెస్టే రొమాన్టో ఫెమిగ్గియర్ 333

అనియార 699
 అనిల్లోస్ 404
 అనీరిన్ 91
 అనువిల్, జాన్ 203, 204
 అనెక్డోట్స్ ఆఫ్ పెయింటింగ్ ఇన్ ఇంగ్లండ్ 598
 అన్కాన్స్ టెస్ట్మెంట్ 594
 అన్నా ఆండ్రియెన్నా గోరెన్స్కీ 212
 అన్నా కారెనినా 142
 అన్నా కెరీనినా అండ్ అదర్ ఎస్సేస్ 578
 అన్నా బ్రిగేడియల్ 147
 అన్నా మేరియా టిల్లోవా 105
 అన్నా హావా 82
 అన్నాస్వార్డ్ 566
 అన్నెట్టెఫన్ 101
 అన్నెయిస్ లుకాసుస్ 149
 అన్యూకోరో 621
 అన్యూపదేశాత్మకమైన నవల 173
 అన్వరి 46
 అన్వెలం 150
 అపలోజియా 364
 అపాలజి ఫర్ పాయెట్రీ 65
 అపాలజియా ప్రాగెలిలియో 267
 అపాలజీ ఆన్ హిజ్ ఫెయిల్యూర్ టు గివ్ గ్రీటింగ్సు 583
 అపాలజీ ఫర్ ది లైఫ్ ఆఫ్ మిసెస్ పమేలా ఆండ్రూస్ 441
 అపాసిల్, ది 228
 అపీజ్ ఇబ్రహీమ్ 24
 అపీల్ టు రీజన్ 633
 అపులియస్ 150
 అపెండిస్ అ మీస్ అల్టిమస్ ట్రాడిసివోన్స్ 412
 అపోకాలో సింటోసిస్ దివి క్లాడి 641
 అపోక్రిఫా 478
 అపోజల్, ది 134
 అపోలెనియ, జిలోమె 204
 అపోలో బేతికస్ 150
 అపోలోనియస్ 95
 అపోస్టోలైడిస్ 97
 అపోస్తలు 175

అప్టన్ సింక్లేర్ (ది జంగిల్) 185
 అప్టాన్ సింక్లేర్ 293
 అప్రియరెన్స్ అండ్ రియాలిటీ 253
 అప్రంటిస్షిప్ ఆఫ్ డడ్లీ క్రోవిట్,ది 191
 అప్రిసియేషన్స్ 410
 అప్రెంటిస్షిప్ ఆఫ్ డడ్లీ క్రావిట్జ్, ది 552
 అఫ్ఝూటెడ్, ది 500
 అఫర్సాహా 15
 అఫీషియమ్ స్టైల్లా 106
 అబ్యెక్టుజివోత్ 336
 అబ్సలాన్ అబ్ సలాన్ 436
 అబ్స్ట్రాక్ట్ వోర్రిసిస్ట్ 581
 అబడాన్ 627
 అబర్డాస్ కాంజుగేషన్స్ సిస్టమ్ దర్ సన్ స్ప్రిత్స్ ప్రాచె 460
 అబికోబూ 38
 అబీ థియేటర్ 85
 అబు జకారియా 23
 అబు-అలీ-ఇబ్నెసీనా 23
 అబు-తమ్మాన్ 22
 అబు-సనర్-ఉల్-ఫరాబీ 23
 అబుల్ హసన్-ఆల్-అస్కి 22, 46
 అబుల్-అతాహి 22
 అబూ అతాఉల్ 24
 అబూ అసదుద్దౌలా 22
 అబూ తమ్మాయ్ 527
 అబూ బకర్ వలీల్లానీ 22
 అబూ బకర్-ఇబ్నారైద్ 22
 అబూ సయ్యాద్ అబుల్ఖైర్ 46
 అబూ హమ్మామ్ 22
 అబూ-అట్-టాయిబ్ 527
 అబూ-ఆల్-మిస్-కాఫూర్ 527
 అబూ-నివాస్ 22
 అబూ-యూసుఫ్-యూకుబ్-ఉల్ కిందీ 23
 అబూ-శిర్-అమర్-బిన్-ఉస్మాన్ 22
 అబూబెన్ ఆడమ్ 668
 అబూహరూన్ మూసా 232
 అబెల్ సాంకెజ్ ఉనా హిస్టోరియా డిఫేషన్ 244
 అబెలాడ్ 150
 అబేరియన్ నైట్స్ 534

అబ్జర్వేషన్స్ ఆన్ పెట్రార్క్స్ పోయెమ్స్ 365
 అబ్జర్వేషన్సు 270
 అబ్జుల్ హక్ సినపి హిసార్ 44
 అబ్జుల్ హక్ హమిద్ 43
 అబ్బా సాలమా 172
 అబ్బాసీ ఖలీఫా 22
 అబ్బాసీ సైపుద్దౌలా హందానీ 22
 అబ్రహం గోల్డ్ ఫాడెన్ 134
 అబ్రహం ఇబ్న్ ఎజ్రా 55, 232
 అబ్రహం కహాన్ 134
 అబ్రహం మాపూ 56
 అబ్రహం లింకన్ 184, 618
 అబ్రహం లింకన్ జీవిత చరిత్ర 618
 అబ్రహామ్ ఫ్రాన్స్ 635
 అబ్బర్ థియేటర్ 188
 అబ్దుర్జిజమ్
 అబ్దునీ, ది 248
 అభాండ్లుంగ్ ఊబెర్ డెన్ ఉర్ప్ ఫ్రంగ్ డర్ స్క్రాకే 682
 అభివ్యక్తి వాదం 612, 661; -సిద్ధాంతం 2
 అమ్డాట్స్యాన్ 173
 అమ్హాన్ 91
 అమర్ సోనార్ బంగ్లా 361
 అమర్నా, ఎల్. 54
 అమవతుర 52
 అమాంగ్ ది సిండర్బ్ 199
 అమాండ్రెన్ ఆరోరె లూసిలి డువెంట్ 617
 అమాదిస్ దగౌలా 112
 అమాదీ 170
 అమాదో, జోర్డ్ 205
 అమాలియా 518
 అమింటా 364
 అమిచిస్, ఎడ్మాండ్ డి 205
 అమిరాన్-డరిజానియా 102
 అమీర్ అబుద్ అద్ దౌలా 527
 అమీర్ ఖుస్రో 24
 అమీరీ హంజా కథలు 51
 అమీలియా 441
 అమెన్ కార్నర్, ది 462
 అమెరికన్-ఇండియన్ 4

అమెరికన్ ఔట్ పోస్ట్ : ఏ బుక్ ఆఫ్ రెమి నీసెన్స్, ఎన్ 633
 అమెరికన్ క్లాక్, ది 524
 అమెరికన్ క్వెమెంట్, ది 374
 అమెరికన్ ట్రాజెడీ, ఎన్ 185, 388, 389
 అమెరికన్ డెమోక్రాట్ 294
 అమెరికన్ డ్రీమ్, ది 181
 అమెరికన్ ఫోక్ వేస్ 286
 అమెరికన్ బ్లూస్ 603
 అమెరికన్ లైఫ్ 578
 అమెరికన్ విజిటర్, ఎన్ 280
 అమెరికన్ సాంగ్ బాగ్, ది 618
 అమెరికన్ సాంఘిక చరిత్ర 406
 అమెరికన్ సాహిత్యం 180
 అమెరికన్ స్కాలర్, ది 183, 249
 అమెరికన్ స్పోలెట్ ఫెస్టివల్ 524
 అమెరికన్, ది 355
 అమెరికా ట్రైయాలజీ 187
 అమెరికా డే బై డే 485
 అమెరికా, దెయిర్ అమెరికా 305
 అమెర్త్ 422
 అమేజింగ్ మారియెజ్, ది 535
 అమేస్ 446
 అమొరమ్ లిబ్రరీస్ 488
 అమోర్ డి పెర్సికావో 287, 288
 అమోరిన 227
 అమోరిసెంజా ఎమోర్ 417
 అమోస్ 54
 అమ్మ (మదర్) 325
 అయన్ బైట్ ఆఫ్ ఇన్విట్ 63
 అయిడియల్ టోఫోగ్రఫీ ఫర్ ఏ మార్కెట్ అగ్రెషన్ 464
 అయిదరూస్ 178
 అయిస్ కాజ్ 422
 అయీ మాలవొగ్గియా 80
 అయ్యుసెల్ థియోడోరెసు 145
 అయోన్ 103
 అయోనిక్ మాండలికం 92
 అయోనిక్-ఆటిక్ 92
 అర్రాజీ 23
 అరండా భాషలు 14

అరకానీజ్ 48
 అరబిందో 88
 అరబిక్ (అరబ్బీ) భాష 4, 6, 8, 10, 15, 20, 21, 22, 23, 44, 45, 46, 53, 54, 121, 169, 172, 174, 178-లిపి 42, 44, 51
 అరబెల్లా 674
 అరబో-ఫారసి 43
 అరబ్బీ వ్యాకరణం 22; -సంస్కృతి 23; -సాహిత్యం 23, 24
 అరానీ, జానోస్ 205, 206, 217, 166
 అరిథ్ మెటిక్ ఆఫ్ లవ్ 500
 అరిపోర్లిస్ 86
 అరిప్పినా 641
 అరియేడ్ని 372
 అరియెస్తా, లుదోవికో 206, 78
 అరిషి మాటకెయో 37
 అరిస్టాటిల్ 2, 3, 55, 95, 150, 241, 435
 అరిస్టార్క్స్ 258
 అరిస్టో 540
 అరుదత్ హ-బోసెమ్ 232
 అరూజి సమర్ఖండి 46
 అరెటారియోస్ 531
 అరెటినో, పియట్రో 206, 79
 అరేటరీ డి 638
 అరేబియన్ నైట్స్ 23, 174
 అరేబియాటా, ఎల్ 681
 అరైహాకుసెకి 35
 అరోరా లీ 497
 అరోకానా, లా 195
 అరోకేనా స్పెయిన్, లా 250
 అర్చిల్ 102
 అర్దీలియాని 103
 అర్ష 475
 అర్నోబియస్ 150
 అర్నోవిహాలమ్ 83
 అర్నెట్ డేనియల్ 116
 అర్బుజాడ్ 83
 అర్వోమాగీ 83
 అల్ అయ్యమ్ 391

- అల్ ఇస్ బహానీ 527
 అల్ జాహీజ్ 23
 అల్ దనీ 22
 అల్ ఫసూల్ వాల్ ఫూయాత్ 515
 అల్ షరీబీలు 22
 అల్ హరీరి 23
 అల్-గజ్వలి 22
 అల్-మొహర్రద్ 22
 అల్-హసన్ 22
 అల్కరకీ 23
 అల్కూల్స్ 204
 అల్ఖ్వరాజీ 23
 అల్గజాలి 46
 అల్గజ్జాలీ 23
 అల్నపిస్ 51
 అల్బుహతురీ 22
 అల్బెరూనీ 23, 46
 అల్మక్కరి 23
 అల్మక్తసీ 23
 అల్మహరీ 23
 అల్రారాని 23
 అల్స్తర్ కథలు 90
 అల్హంబ్రా, ది 238
 అలకౌలు 120
 అలగివయన్న మొహత్తాల 52
 అలముఖాఖ్ 23
 అలస్తాలోన్ సలిస్సా 119
 అలిగోరియా డెరిసియోన్ 431
 అలెక్సాండర్ డోవ్డన్కో 140
 అలెక్సాండర్ రాడిష్ చేవ్ 142
 అలెక్సీస్ కివి 119
 అలెక్సీస్, విలిబాల్డ్ 207, 208, 236
 అలెక్స్ 628
 అలెగారికల్ నావెల్ 173
 అలెగ్జాండర్ 57, 547
 అలెగ్జాండర్ ఆర్ ది ఫాల్స్ ప్రాఫెట్ 582
 అలెగ్జాండర్ కథ 51
 అలెగ్జాండర్ ఖజ్బెగి 103
 అలెగ్జాండర్ చవచవడై 102
 అలెగ్జాండర్ మెకెంజి 189
 అలెగ్జాండర్స్ ఫీస్ట్ 66
 అలెగ్జాండర్స్ బ్రిడ్జ్ 276
 అలెగ్జాండ్రీయన్ 124
 అలెగ్జాండ్రీయా ఏ హిస్టరీ అండ్ ఏ గైడ్ 445
 అలెగ్జాండ్రీయా క్వార్టెట్, ది 377, 378
 అలెగ్రియాడెల్ కేపిటాన్ రైబాట్, లా 409
 అలెయిన్ ఉండ్ ఎలైన్ 296
 అలెయిన్-ఫోర్నియే 253
 అలెహంద్రే, ఎస్సెన్టీ 208
 అలేమ వకరెసు 144
 అలేసురుస్సో బైబిల్ 144
 అలైకెమ్ 133
 అల్కదీరియా 22
 అల్కాల్దేద జాలామీ, ఎల్. 157
 అల్క్యూయిన్ 150
 అల్క్యూన్ పాయిసీ డి రిపానో యూ పిలిన్ 408
 అల్కేయుస్ 94
 అల్క్మన్ 94
 అల్గన్ క్విన్ రౌండ్ టేబుల్ 411
 అల్గ్స్కియన్ 16; ప్రోటో-సెంట్రల్-5; -భాషలు 17; -భాషా కుటుంబం 17
 అల్టియా థూల్ 553
 అల్ఫత్ ఉమర్ ఇబ్న్ ఇబ్రహీమ్ అల్ఖయ్యమీ అన్ నైషాబురీ 261
 అల్ఫ్రీడ్ 192
 అల్ఫ్రెడ్ అల్ఫ్రెడ్ దవిల్లా సందినో 156
 అన్టో పోర్టిట్ 615
 అన్దార్డ్ 48
 అవన్గార్డియా 637
 అవర్ ఏన్సెస్టర్స్ 273
 అవర్ జనరేషన్ 262
 అవర్ డైరీ బ్రెజ్ 335
 అవర్ నాలెడ్జ్ ఆఫ్ ఎక్స్టర్నల్ వర్ల్డ్ 548
 అవర్ మార్చ్ 506
 అవర్ మిస్టర్ రెన్ 578
 అవర్ లేడీ ఆఫ్ ది ఫ్లవర్స్ 354
 అవర్స్ ఆఫ్ ఐడిల్నెస్ 479
 అవర్స్ ఇన్ ఏ లైబరరీ 653
 అవర్స్, ది 131
 అవిసెనా 46
 అవుట్ లైన్ ఆఫ్ హిస్టరీ, ది 611
 అవెంచురా క్రియాల, ఏ 444
 అవెన్ 168
 అవెస్తా 45
 అవేకెనింగ్ ఆఫ్ స్ప్రింగ్, ద 613
 అషికగా 33
 అసంగతవాది 204
 అసంబద్ధత 464
 అసన్ అలీసగనీ 24
 అసలాండ్ 498
 అససయూది 23
 అసాహి 443
 అసిస్టెంట్, ది 188
 అసెంబ్లీ ఆఫ్ ది గార్డ్స్, ది 582
 అసాష్టవ కథా కథనం 186
 అస్కందర్ మున్నీ 47
 అస్టిలెరో, ఎల్. 261
 అస్తిత్వ వాదం (ఎక్జిస్టెన్షియలిజమ్) 126
 అస్సాజియా 147
 అస్మ హిరోయిక్ కై పెన్సిమేగియా టోన్ ఛమెనో అంధై పోలో ఛగో టేస్ ఆల్వే నియా 696
 అస్యూటిక్ 175
 అస్సానియో ఇన్ అల్ఫా 408
 అస్సామీ 7, 50
 అహమద్ హసిమ్ 43
 అహమెద్ పాష 43
 అహమెథిసేహి 43
 అహమ్మద్ హమ్మిటన్సినార్ 44
 అహమ్మద్-ఉల్-హందని 23
 అహ్మద్ ఎబ్న్ హసన్ మెయ్ మండి 440
 అహ్మద్-ఇబిన్-హుస్సెయిన్-ఆల్ ముటనాబీ 527
 ఆంక్రన్ రింట్లే 63
 ఆంగ్స్ విల్సన్ 75
 ఆంగ్లభాష 85, 175
 ఆంగ్లో-ఐరిష్ 92; -సాహిత్యం 84
 ఆంగ్లో-నార్మన్ 57, 121, 131; -బైబిల్ 57; -భాష 56; -సాహిత్యం 56
 ఆంగ్లో-ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం 56
 ఆంగ్లో-వెల్ష్ 92
 ఆంగ్లో-శాక్సన్, 61, 62; క్రానికల్ 62

ఆంగ్లో-సాక్షస్ ఆటిట్యూడ్స్ 75
 ఆంగ్లో-స్కాటిష్ 92
 ఆంజెస్ ద్యూ పీచె లే 349
 ఆంజ్యోలియెరీ, చెక్స్ 208, 209
 ఆంటన్ గస్తవ్ మెటోస్ 137
 ఆంటన్ స్ట్రాసినిరోవ్ 129
 ఆంటి క్విటీస్ డి రోమ్ 123
 ఆంటిక్ హౌ 74
 ఆంటిగన్-మోడల్ 495
 ఆంటిగోనె 227, 645, 690
 ఆంటివలోమెని 349
 ఆంటీ న్యూట్రాలిటీ 513
 ఆంటీ మెమోయిర్స్ 126
 ఆంటీక్విటేట్స్ రీరమ్ హ్యూమనేరమ్ డివిసే
 రమ్ 593
 ఆంటోనా గార్నియా 367
 ఆంటోనియో ఆజోరిన్ 203
 ఆంటోనియో కొంటీ 79
 ఆంటోనియోజోస్ ద సిల్వా 113
 ఆంటోనీ అండ్ క్లియోపాత్రా 65
 ఆంటోనెక్ డబిదోవిచ్ 140
 ఆంటోలజియా దె లా లిటెరేచర ఫెంటా
 స్టికా 488
 ఆంటోవిన్ జొరాల్లావ్ ప్రెచ్మేజర్ 104
 ఆండర్స్ సోరెన్సన్ లేడర్ 109
 ఆండర్సన్, షెర్వుడ్ 186, 209, 389,
 413, 659
 ఆండియన్ ఈక్వటోరియల్ కుదురు 18;
 -భాషలు 18
 ఆండెర్సన్, హెన్స్ క్రిస్టియన్ 110, 209,
 210, 541
 ఆండ్రి డెల్చెఫ్ 154
 ఆండ్రియా డెల్ సార్టో 71
 ఆండ్రియాస్ 61
 ఆండ్రియాస్ హోఫర్ 236
 ఆండ్రి ద చెనీర్ 693
 ఆండ్రి డి లాండ్ ఓనర్ 392
 ఆండ్రూ మార్ష్మన్ 115
 ఆండ్రూ మార్వెల్ 66, 254
 ఆండ్రోక్లిస్ అండ్ డి లయన్ 74
 ఆంతోలోజియా పొయెటికా అర్జెంటీనా 488

ఆంతోనియో బొర్జనీ 80
 ఆంతోనియో మాకాండ్ 158
 ఆంథోలజీ ఆఫ్ మెక్సికన్ పొయెట్రీ 410
 ఆండ్రి డిరై 204
 ఆండ్రోచి, ఇవో, 137, 210
 ఆంధ్రమ్మర్ 235
 ఆంధ్రేస్ పెరీస్ మదరిస్తా 202
 ఆంఫిట్యూన్ 349
 ఆంఫ్రీట్రయాన్ 390
 ఆంబో ఊలోగ్స్ 171
 ఆంబ్రోయిస్-పాల్-టెస్సెయింట్-
 జూల్స్-వలేరీ 589
 ఆంస్లేవ్ ఎగ్జిటిస్ 147
 ఆకట్సుకి నోటెరా 525
 ఆకాకిప్పెరెటెలి 102
 ఆకెడ్ డి యియర్స్ ఆఫ్ చైల్డ్ హుడ్ 647
 ఆకెన్నెడ్, మార్క్ 211
 ఆకౌరేటే 117
 ఆకౌషాపోవ్ 138
 ఆక్టేవ్ పిర్మెట్ 130
 ఆక్టేవియస్ 150
 ఆక్విస్ సెబిమస్ 652
 ఆక్షన్ ఆఫ్ లైఫ్, డి 582
 ఆక్స్, డి 199
 ఆక్స్ఫర్డ్ అడ్రెస్ ఆన్ పొయెట్రీ 334
 ఆక్సకోవ్, సెర్జెయ్ టిమోఫ్యెవిచ్ 212
 ఆక్సెటాన్ భాష 120
 ఆక్సెల్స్ కాజిల్ 430, 604, 635
 ఆఖ్మతోవా, ఆనా 212
 ఆఖ్మేమ్ 175
 ఆగమెమ్నాన్ 95, 227, 241, 242
 ఆగమెమ్నాన్ 95
 ఆగస్ట్ కిట్బర్న్ 83
 ఆగస్ట్ గైలిట్ 83
 ఆగస్ట్ బ్రిజోక్స్ 131
 ఆగస్ట్ విల్ హెల్మ్ 682
 ఆగస్ట్ షెనోవ 137
 ఆగస్ట్ స్ప్రింగ్ బెర్గ్ 109, 160, 164, 219
 ఆగస్ట్వాన్ ప్లేగెల్ 4
 ఆగస్టన్ లాంగ్ స్ట్రీట్ 182
 ఆగస్టిన్ కుజ్జానీ 193

ఆగస్టినీ, డెల్మిరా 213
 ఆగ్నేడెకెల్ 107
 ఆగ్నన్ ఇజ్రాయిల్ 627
 ఆగ్నిం ఇ మీక్షెం 632
 ఆగ్నేయ ఆఫ్రికా భాషలు 168
 ఆగ్నేయాసియా భాషలు 12
 ఆగ్నీన్, షూయెల్ యూసెఫ్ 213, 214,
 627
 ఆగ్రిజెంటో మాండలికాలు 417
 ఆచెబె, చినువా 76, 88, 170, 214, 259
 ఆడేవింబర్ ట్రాజిడియాజా 166
 ఆడేటెక్-తనోవన్ కుదురు 17
 ఆజర్ బైజానీ భాష 10
 ఆజాద్ అలి మక్తకీ 24
 ఆటం ఆఫ్ డి పేట్రీయార్క్, డి 312
 ఆటమ్ మూన్ 26
 ఆటిక్ మాండలికం 93
 ఆటిసిస్ట్లు 93
 ఆటెర్బామ్ 159
 ఆటో బయాగ్రఫిక్స్ 610
 ఆటో బయాగ్రఫీ ఆఫ్ ఆలిస్ బి. టోక్లాస్,
 డి 659
 ఆటోడఫే 697
 ఆటోమన్ 43; తుర్కీ భాష 42
 ఆటోమన్ తుర్కీ భాష 42
 ఆట్యే, టామస్ 214
 ఆడంబోహరిస్ 13
 ఆడమ్ 274
 ఆడమ్ ఇన్ ఎక్సెల్ 592
 ఆడమ్ ఓగ్ ఎవా 255
 ఆడమ్ ఓహ్లాన్ ప్లేగర్ 109
 ఆడమ్ డిలాహీరీ 122
 ఆడమ్ బీడ్ 72
 ఆడమ్ లిండ్సీ గోర్టన్ 197
 ఆడమ్సన్, ఇ. 147
 ఆడమ్స్, హెన్రీ (బ్రూక్స్) 185, 215
 ఆడిసన్ కిట్-కాట్క్లబ్ 216
 ఆడిసన్, జోసెఫ్ 67, 181, 216
 ఆడి, ఎన్డ్రే 166, 217
 ఆడెన్, డబ్ల్యు.హెచ్. 73, 170, 174,
 217, 240, 599

ఆడమ్ ఒక్కెమ్ ప్లేగర్ 110
 ఆడెల్ఫ్ ఆడెల్ఫ్ 370
 ఆడోనాయిస్ 394
 ఆడోవిస్ 70
 ఆడ్రే బ్రౌన్ 190
 ఆడ్స్ 154
 ఆడ్లర్ 187
 ఆతరెస్ ఆఫ్ ది ఒడిస్సీ 454
 ఆథర్ టు హర్ బుక్, ది 494
 ఆథరైజ్ వెర్షన్, ది 65
 ఆదమోవ్, ఆర్థర్ 91, 162, 218
 ఆదర్శవాదం 183
 ఆధివాస్తవికతా వాదం 125
 ఆధునిక కెల్టిక్ భాష 88
 ఆధునికతోద్యమం 195
 ఆన్ అనానిమస్ స్టోరీ 340
 ఆన్ అమెరికన్ డ్రీమ్ 533
 ఆన్ ఇంగ్లీష్ పాఠ్యేట్రీ 334
 ఆన్ ఎన్కౌంటరింగ్ సారో 29
 ఆన్ ఏ గ్రీసియన్ అర్స్ 70
 ఆన్ టు డెస్ట్ 485
 ఆన్ ది ఈవ్ 142, 392
 ఆన్ ది ఛాయిస్ ఆఫ్ బుక్స్ 283
 ఆన్ ది నాకింగ్ ఎట్ ది గేట్ ఇన్ మాక్
 బెత్ 381
 ఆన్ ది ఫ్రాంటియర్ 240
 ఆన్ ది సెల్లెమ్ 502
 ఆన్ ది స్పెక్టకిల్స్ 519
 ఆన్ ఫస్ట్ లుకింగ్ ఇన్టు ఛాప్మన్స్ హోమర్
 290
 ఆన్ ఫ్రాన్, డీ 328
 ఆన్ రన్నింగ్ ఆఫ్టర్ వన్స్ హాట్ 339
 ఆన్ వెరోనికా 611
 ఆన్ సెటైర్ ఆఫ్ ది త్రి ఎస్టేయిట్స్ 573
 ఆన్ సోషలిస్ట్ రియలిజం 636
 ఆన్ హార్ప్మన్షిప్ 355
 ఆన్ హీరోస్, హీరోవర్షిప్ అండ్ ది హీరో
 -యిక్ ఇన్ హిస్టరీ 282, 283
 ఆన్టోనీమాల్ జీవిస్కీ 115
 ఆనటోలియన్ శాఖ 10; -తుర్కీ భాష 42,
 43 -ప్రాచీన 43;

ఆనతోలి స్విడ్నిట్ స్కీ 139
 ఆనబెల్లి 183
 ఆనరబుల్ హిస్టరీ ఆఫ్ ఫ్రైయర్ బేకన్ అండ్
 ఫ్రైయర్ బోంగే, ది 333
 ఆనా ఆఫ్ ది ఫైన్ టవున్స్ 470
 ఆనువంశిక కుటుంబాలు 9; -వర్గీకరణం 4,5
 ఆనెట్ వాలెన్ 588
 ఆనెస్ట్ హోర్, ది 521
 ఆనై ఎస్టై ఆ ఫెలిసిదాడె 287
 ఆన్సర్డ్ ప్రేయర్స్ 270
 ఆప్టర్ ఆన్సాక్ డే 199
 ఆపరేటర్ 638
 ఆపర్యూనిటీ 564, 694
 ఆపోక్రిఫల్ 54
 ఆప్రిలోవ్ 128
 ఆప్సన్స్ 678
 ఆఫ్ ఇగోర్స్ హోస్ట్, ది 141
 ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ అండ్ ఎరియోపాజిటికా
 522
 ఆఫ్ ఏఫైర్ ఆన్ ది మూన్ 533
 ఆఫ్ టైం అండ్ ది రివర్ 606
 ఆఫ్ డ్రమెటిక్ పాఠ్యేజీ ఏన్ ఎస్సే 390
 ఆఫ్ ద వానిటీ ఆఫ్ ఆల్ వర్ల్డ్ లీ క్రిచర్స్
 494
 ఆఫ్ ది లాస్ట్ మిన్స్ట్రల్, ది 69
 ఆఫ్ ప్రెష్యూ కార్ల్ ఫ్రెడరిక్ ది గ్రేట్ 282
 ఆఫ్ స్టేసెస్ అండ్ పాఠ్యేట్రీ 439
 ఆఫ్ ఫియర్ అండ్ ఫ్రీడమ్ 584
 ఆఫ్ మైస్ అండ్ మెన్ 660
 ఆఫ్ లిబర్టీ అండ్ సర్విట్యూడ్ 256
 ఆఫ్ సర్ లాన్ఫాల్ 586
 ఆఫ్ హ్యూమన్ బాండేజ్ 74
 ఆఫీసర్స్ అండ్ జెంటిల్మెన్ 591
 ఆఫీసిస్ డి 638
 ఆఫెవోర్క్ గాబర్ ఐసన్ 173
 ఆఫేరాఫ్రెస్ 243
 ఆఫ్టర్ ది ఫాల్ 188, 523
 ఆఫ్టర్ ది రేస్ 357
 ఆఫ్టర్ నూన్ ఆఫ్ ఏ ఫాన్, ది 507
 ఆఫ్టర్ బ్లెస్ హేమ్ 648
 ఆఫ్టర్ సబ్ ఫ్లెజర్స్ 411

ఆఫ్టర్నూన్ ఆఫ్ ముసుయర్ ఆండెస్మాస్, ది
 384
 ఆఫ్రికన్ కవితా సంకలనం 444
 ఆఫ్రికన్ భాష 169; -భాషలు 14, 167,
 169
 ఆఫ్రికన్ విచ్, ది 280
 ఆఫ్రికన్-ఇంగ్లీషు 169, 170
 ఆఫ్రికా సాహిత్యం 169 171
 ఆఫ్రికాన్స్ 6, 175, 176; -సాహిత్యం 176
 ఆఫ్రో క్యూబన్ 330
 ఆఫ్రో-ఎషియాటిక్ భాషా కుటుంబం 15
 ఆఫ్రో-బ్రెజిలియన్ స్టడీస్ 450
 ఆబిగ్డోర్ హమైరే 56
 ఆబే థియేటర్ 259
 ఆబ్జెక్ట్ 71
 ఆబ్రహం రైసెన్ 134
 ఆబ్రాంట్స్ 636
 ఆబ్రాస్ 379
 ఆమ్స్టర్ డామ్ 133, 592
 ఆమర్ 610
 ఆమర్స్ డీ పిషే ఎట్ డీ క్యూపిడాన్, లెస్
 567
 ఆమా ఆటా ఆయిడూ 170
 ఆమిసిస్ 205
 ఆయిక్ 93
 ఆయిల్ 633
 ఆయిప్రామెస్సీ స్టాసీ 80
 అర్.యు.ఆర్ 336
 అర్గా లో 162
 అర్డినేలియా, ది 91
 అర్పద్టుత్ 166
 అర్ఫన్, ది 214
 అర్మా 170
 అరగాన్ 155
 అరన్ ఐలాండ్, ది 634
 అరమాయిక్ భాషలు 54; -లిపి 44, 53
 అరవాకన్ భాషలు 18; -భాషా కుటుంబం
 18
 అరిజన్ ఆఫ్ మావోరీ వార్, ది 633
 అరిజిన్ ఆఫ్ స్పిసిస్ 454
 అరిస్టాక్సిస్ లెస్టివెర్ట్టి 59

అరిస్టోఫెస్ 60, 95, 219
 అరీజన్ ఎట్ సీటు జర్మనోరమ్, డి 363
 ఆరెడ్ సైపియట్ సముదాయం 92
 ఆరేటర్స్ 218
 ఆరో ఆఫ్ గాడ్ 170
 ఆరోరా లే 71
 ఆరోరాస్ ఆఫ్ ఆటమ్, ది 656
 ఆర్కాడియా బోరియలిస్ 282
 ఆర్కిపెలాగ్ గులామ్ 648
 ఆర్కెటిక్ పాయెమ్స్ 694
 ఆర్కేడియా, ది 65 629, 636
 ఆర్క్ ఇ ల లిర:ఎల్ పాయమ, లా రెవ
 లాసియోం, పాయెటిక, పాయెసియ,ఎ
 హిస్టోరియా, ఎల్ 410
 ఆర్గో 97
 ఆర్గోటే, ఇ. 195
 ఆర్గోనాటిక 95
 ఆర్ప్ ప్రీస్ట్ అవ్వాకుం పెట్రోవిన్ 142
 ఆర్ప్ బిషప్స్ సీలింగ్, ది 523
 ఆర్ప్ అండ్ మెహితాబెల్ 517
 ఆర్బంటీనా సాహిత్యం 191
 ఆర్ట్ ఆఫ్ బీయింగ్ రూల్డ్, ది 581
 ఆర్ట్ ఆఫ్ వాకింగ్ ది స్ట్రీట్స్ ఆఫ్ లండన్
 316
 ఆర్ట్ ఆఫ్ వార్, ది 509
 ఆర్ట్ పాయెటిక్ 124, 501, 610
 ఆర్టోద్, ఆంటానిన్ 219, 220
 ఆర్ట్ కోట్స్ ఆఫ్ బిల్డ్ కోట్స్ 565
 ఆర్డర్ ఆఫ్ ఇండిపెండెన్స్ 505
 ఆర్డర్ ఆఫ్ మెరిట్ 252, 289
 ఆర్డర్ ఆఫ్ రిపబ్లిక్ 505
 ఆర్డబయోలా 546
 ఆర్దియల్ ఆఫ్ రిచర్డ్ ఫెవెరెల్, ది 72,
 534
 ఆర్డెన్ డి లా మెర్సిడ్ 367
 ఆర్డెన్, జాన్ 221
 ఆర్ట్ స్పిరిట్ 613
 ఆర్థర్ గాథ 131
 ఆర్థర్ బ్లోమ్ ఫీల్డ్ 675
 ఆర్థర్ రింబో 634
 ఆర్థర్ వాన్ షెండెల్ 108

ఆర్థర్ వేరీ 575
 ఆర్థర్ హ్యూక్స్ 71
 ఆర్థికశాస్త్రం 407
 ఆర్థాడక్సీ 339
 ఆర్నెడెట్, ఎర్న్స్ట్ మోరిట్స్ 221
 ఆర్నెయోట్ గలిని 489
 ఆర్నెల్స్ ఓవర్లాండ్ 111
 ఆర్నెల్డ్ గియోలింక్స్ 467
 ఆర్నెల్డ్, మాత్యూ 71, 222, 223, 224
 ఆర్నిమ్, బెట్టినా వాన్ 224
 ఆర్నూల్ గ్రీబాస్ 122
 ఆర్నీష్టిడ్ 102
 ఆర్నెట్ డి కార్కాసిన్ 117
 ఆర్నిక్ సంప్రదాయం 94
 ఆర్నీ 297
 ఆర్నిచె 349
 ఆర్సెల్ డి లా సియెన్సియా, ఎల్ 456
 ఆర్సెసాలో 120
 ఆర్మడా, ది 529
 ఆర్మడేల్ 284
 ఆర్మర్డ్ ట్రైన్ 239
 ఆర్మా 170
 ఆర్మాన్స్ 657
 ఆర్మీవాఫ్లెన్ పెల్లర్స్ లేసి జర్నీ 345
 ఆర్మీనియన్ 102; -బైబిల్ 59; -భాష
 10, 58; రోమనీ-మాండలికం 10;
 -సాహిత్యం 59
 ఆర్మీస్ ఆఫ్ ద నైట్, ది 533
 ఆర్మె హెయిన్ రిచ్, డెర్ 674
 ఆర్మెవిందా 157
 ఆర్దియనాయిస్ 121
 ఆర్లెండ్ ఫ్యూరియోసా 206, 489
 ఆర్లెక్విన్ పోలివార్ ఎల్ ఎమర్ 514
 ఆర్లెండ్ ఇన్నుమరెట్టో 488
 ఆర్విజ్ మోర్నె 119
 ఆర్విద్ యార్నెఫ్లేట్ ఫిన్నిష్ 119
 ఆర్వెల్, జార్జ్ 225
 ఆర్వోవాల్టన్ 83
 ఆర్న్ అమెటోరియా 264
 ఆర్న్ ఎమెటోరస్ రెమెడియా ఎమోరిస్ 264
 ఆర్న్ పాయెటికా 689

ఆల్ బెట్ ఆన్ ది రోటు టు స్మిల్స్ 286
 ఆల్ గ్రీన్ షెల్ పెరిష్ 508
 ఆల్ టెప్టే ఉర్కుండే డెస్ మెన్సన్ గెష్
 లెట్స్ 682
 ఆల్ థింగ్స్ ఎథిన్ దిస్ ఫేడింగ్ వరల్డ్ హాత్
 ఎండ్ 494
 ఆల్ ది కాన్స్పిరేటర్స్ 240
 ఆల్ ది కింగ్స్ మెన్ 188
 ఆల్ ఫర్ లవ్ 66
 ఆల్ ఫరాబీ 527
 ఆల్ ఫైరీ 242
 ఆల్ బుహూరి 527
 ఆల్ మర్జిన్ డి లాస్ క్లాసికోస్ 203
 ఆల్ సెడ్ అండ్ డన్ 485
 ఆల్ సెప్టెన్ 255
 ఆల్ కెమిస్ట్, ది 344
 ఆల్టర్నేటింగ్ కరెంట్ 410
 ఆల్టాయిక్ భాష 6, 31; -భాషా వర్గం 8,
 42
 ఆల్టాయిక్ భాషా వర్గం 42
 ఆల్ఫ్రీక్ 62
 ఆల్ఫ్రెడ్ ఎడ్వర్డ్ హౌస్మన్ 692
 ఆల్ఫ్రెడ్ డీవీనీ 125
 ఆల్ఫ్రెడ్ మసెట్ 125
 ఆల్బర్ట్ వెర్వే 108
 ఆల్మెన్ ఆర్ మోర్టల్ 485
 ఆల్మేయర్స్ ఫాలీ 276
 ఆల్మైసన్స్ 523
 ఆల్హమీజియా 178
 ఆలన్ కర్మీ 88, 199
 ఆలన్ గిన్బర్గ్ 188
 ఆలన్ పీటన్ 171
 ఆలన్ సేమూర్ 198
 ఆలన్ టీట్ 186
 ఆలర్సన్ యి అరిజా, పెడ్రో ఆల్వోనియో డి
 225
 ఆలికోన 179
 ఆలిగ్రియా, సైరో 226
 ఆలిమానిక్ 97
 ఆలిమేన్ డి 655

ఆరిన్ డ్రెనర్ 169, 171
 ఆరివర్ ఎల్లన్ 75
 ఆరివర్ క్రాంచెల్ 389
 ఆరివర్ క్రాంచెల్స్ లెటర్స్ అండ్ స్పీచెస్ ఏత్
 ఎలూసీడేషన్స్ 283
 ఆరివర్ గోల్డ్స్మిత్ 68
 ఆరివర్ ట్యూస్ట్ 71, 380
 ఆరివర్ వెండెల్ 670
 ఆరివర్ వెండెల్ హోమ్స్ 184
 ఆరీ చరిబి 43
 ఆరీఅహ్మద్ సాయిద్ 24
 ఆలూకో 170
 ఆల్గ్రియా డి నౌఫ్రగీ 242
 ఆలెన్ కర్న్ 75, 199
 ఆలెన్ పాటెన్ 177
 ఆలెన్సార్, హోసీ డి 226
 ఆల్కెమిస్ట్, ది 65
 ఆల్క్యూన్ 378
 ఆల్గబాల్ 347
 ఆల్బర్, హారేషియా 226
 ఆల్టా కాలిఫోర్నియా 373
 ఆల్టాయిక్ భాషలు 8, 9, 11; -భాషా వర్గం
 8
 ఆల్బిమ్ లెటర్ డి జాకాపా ఆర్టిస్ 446
 ఆల్బిమోస్ 318
 ఆల్బ్రాయిజమ్ 694
 ఆల్డస్ హక్లీ 74
 ఆల్దియా పెర్డిడా, లా 409
 ఆల్మినిస్ 320
 ఆల్సెన్, డి 676
 ఆల్సాన్నీ టవాన్ 117
 ఆల్సాన్స్ 432
 ఆల్ఫీయెరీ, ఎట్టోరియో కోంటె 79, 226
 ఆల్ఫీఆస్ లిరియాస్ డాకాంపో 607
 ఆల్ఫీన్స్ సాస్త్రే 156, 158
 ఆల్ఫ్రెడ్ డోమెట్ జీన్ బార్ 199
 ఆల్ఫ్రెడ్ డ్రేఫ్ 358
 ఆల్ఫ్రెడ్ బెర్నహార్డ్ నోబెల్ 407
 ఆల్బండి వెర్స్ ఆన్సియెన్స్ 590
 ఆల్బమ్ డి వెర్స్ ఏన్సియెన్స్ 589
 ఆల్బర్ట్ ఐన్స్టైన్ 558, 590

ఆల్బర్ట్ కివికాస్ 83
 ఆల్బర్ట్ సారెల్ 432
 ఆల్బిన్ బాతే 153
 ఆల్బెరైస్ 314
 ఆల్బెర్ట్ గిరో 130
 ఆల్బేనియన్ 127, 143
 ఆల్ఫ్క్విస్ట్, కార్ల్ యెనాస్లోవ్ 227
 ఆల్మా కేసెలానా, ఎల్ 203
 ఆల్మాస్ డి వయొలాటా 543
 ఆల్మై దాగారేత్ 113
 ఆల్మ్యటార్ భాష 9
 ఆల్లెమాండ్ 590
 ఆల్బేనియన్ 6
 ఆల్బేస్ ది యంగ్ స్ప్రింజర్స్ 617
 ఆల్ఫ్డర్ క్రిగ్జా యండ్వార్ 449
 ఆల్ఫిబియేడ్స్ 214
 ఆల్బెరీ, ఏ.జె 262
 ఆవునూర్ 170
 ఆవురూ, లా 219
 ఆష్ వెన్స్డే 254
 ఆష్, షోలెమ్ 227
 ఆష్, హెచ్.బి. 594
 ఆస్ మినాస్ డి ప్రాటా 226
 ఆసినలిగా లాంకర్ 566
 ఆసియాటిక్ రోమనీ మాండలికం 10
 ఆస్కాన్ ఆవ్ ఎరెవాన్ 59
 ఆస్కార్ బ్రాటిన్ 160
 ఆస్టిన్ క్లార్క్ 85
 ఆస్టూరియస్, మిగుయెల్ ఆంజిల్ 228
 ఆస్టెన్, జేన్ 69, 228 229, 293, 315,
 553, 578
 ఆస్ట్రోఫెల్ అండ్ స్టెల్లా 65
 ఆస్ట్రోల్ ఎడిషన్ ఆఫ్ ది సెల్వెడ్స్ వర్క్స్
 ఆఫ్ మార్క్స్ క్లార్క్, ది 306
 ఆస్ట్రా 152
 ఆస్ట్రీయన్ సాహిత్యం 60
 ఆస్ట్రీయా ది ఆండ్రీయన్ గర్ల్ 370
 ఆస్ట్రీయాస్ 155
 ఆస్ట్రొండ్ ఇవాస్కా 147
 ఆస్ట్రీయియా రిడక్స్ 389
 ఆస్ట్రీలియన్ జర్నల్ 306

ఆస్ట్రీలియన్ భాషలు 5, 14
 ఆస్ట్రీలియన్ సాహిత్యం 196
 ఆస్ట్రీలియా ఫెలిక్స్ 553
 ఆస్ట్రోఫెల్ అండ్ స్టెల్లా 636
 ఆస్ట్రో-ఏషియాటిక్ 4; -భాషా కుటుంబం
 12, 13; -భాషా వర్గం 12
 ఆస్ట్రోనేషియన్ (మలయో-పోలినేషియన్)
 భాషా కుటుంబం 12, 50
 ఆస్ట్రోనేషియన్ భాష 12;(మలగాసీ)12; -
 భాషలు 12, 13, 14;-భిన్నభాషలు
 13; ప్రోటో - 5
 ఆస్ట్రోఫెల్ 664
 ఆస్ట్రెక్స్ ఆఫ్ పాయెట్రీ ఇన్ న్యూజిలాండ్
 459
 ఆస్ప్ బోర్న్ సేన్, పీటర్ క్రిష్టియన్ 111
 229, 230
 ఆస్మాడి 541
 ఆస్వాల్డ్ వీనర్ 61
 ఆహ్-అండ్ అదర్స్ 580
 ఆహ్క్విజమ్ 580
 ఇ-చింగ్ 29
 ఇంక్రిజ్ మాథర్ 181
 ఇంక్విజిషన్ 113
 ఇంగబోర్ట్ బాథ్ మన్ 61
 ఇంగ్రిడ్ బెన్ డెర్ డి 343
 ఇంగ్రియన్ 6
 ఇంగ్లండ్ మేడ్ మీ 332
 ఇంగ్లిష్ బార్డ్స్ అండ్ స్కాచ్ రివ్యూయర్స్
 70, 479
 ఇంగ్లిష్ భాష 6, 8 12, 16, 51, 61,
 64, 85, 97, 121, 160, 169, 171;
 -సాహిత్యం 61,88, 189, 190
 ఇంగ్లిష్ రివ్యూ 427
 ఇంగ్లిష్మన్ ఆఫ్ ది బోన్స్, ది 572
 ఇంగ్లిష్మెన్ ఆఫ్ లెటర్ సీరిస్ 642
 ఇంచ్ కేప్రాక్, ది 69, 643
 ఇంజ్, విలియమ్ 230
 ఇంటర్ప్రెటర్స్, ది 170, 646
 ఇంటరీసెస్ క్రియాడోస్, లాస్ 469
 ఇంటరెస్టింగ్ ఫ్రెంచ్ పబ్లికేషన్స్ 427
 ఇంటర్నాడ్స్ 64

ఇంటిమేట్ హిస్టరీ, ఏన్ 623
 ఇంటెలెక్చువల్ వితపుట్ ఏ విల్ 392
 ఇంట్రడక్షన్ ఆ ల మెటాఫిడిక్ 472
 ఇంట్రడక్షన్, ఏన్ 410
 ఇంట్రడక్షన్ టీల్ డి ఫార్మెంట్స్ యూరో
 పీస్క్ రిగర్స్ హిస్టరీ 691
 ఇంట్రడక్షన్ టు మెటాఫిజిక్స్, ఏన్ 472
 ఇండికేటర్ 669
 ఇండిపెండెంట్ 661
 ఇండియన్ ఎంపరర్, ది 390
 ఇండియన్ క్విన్, ది 390
 ఇండియా సాంగ్ 383
 ఇండియా, ఎల్. 585
 ఇండివిడ్యువల్ అండ్ సాపైటి 700
 ఇండో-ఆర్యన్ భాషలు 7; -భాషా కుటుంబం
 10, 82; -శాఖ 7
 ఇండో-ఇరానియన్ భాషలు 7, 9; -శాఖ 9,
 10; -భాషా కుటుంబం 44
 ఇండో-యురేనియన్ 6, 151
 ఇండో-యూరపియన్ భాషా కుటుంబం 4,
 5, 6, 7, 8, 9, 10, 19, 58, 61,
 88, 92, 97, 102, 105, 100, 111;
 ఇండోనీషియన్ రాయ 25
 ఇండోనీషియన్ భాష 19, 24, 25; -శాఖ
 50
 ఇంతిబా యాహుత్ ఆలీ బెయిన్ సెర్కుజెసిటీ
 296
 ఇంథా అత్తి 48
 ఇంపార్టెన్స్ ఆఫ్ బీయింగ్ ఎర్నెస్ట్, ది 72,
 614
 ఇంపీరియల్ వుమన్, ది 421
 ఇంపోస్టర్ 542
 ఇంప్రెషనిజం 61, 83
 ఇంప్రెషనిస్ట్ 61; 166
 ఇకాజా (కర్నల్), హోర్గ్ 231, 196
 ఇకానమిస్ట్, ది 251
 ఇకోస్ బోన్ 466
 ఇగోయిస్ట్, ది 428, 534
 ఇగ్నాటోవిచ్ 137
 ఇగ్నాషియస్ హిజ్ కాంక్లేవ్ 376
 ఇగ్నియత్ జురైవిచ్ 136

ఇగ్నోషియస్ క్రాసిస్క్ 115
 ఇజాక్స్, హోర్గ్ 231
 ఇజాబెలా 190
 ఇజికియెల్ 171
 ఇజుమిక్యోకా 36
 ఇజుమోనోఓమి హిరోషిమా 32
 ఇజుయోఘాడోకి 32
 ఇజ్వుతుఫైర్ 23
 ఇజ్వుసీనా 23
 ఇజ్మాయిల్ నైస్ నెవ్స్క్ 139
 ఇట్ 329
 ఇట్ కాంట్ హాపెన్ హియర్ 578
 ఇటాలిక్ వర్గం 88; -శాఖ 5
 ఇటాలియన్ గర్ల్, ది 75
 ఇటాలియన్ టేల్స్ 520
 ఇటాలియన్ భాష 5, 6, 76, 105, 114,
 121, 144
 ఇటాలియన్స్ 221
 ఇటిజిన్ 35
 ఇట్జ్ ఏ బాటిల్ ఫీల్డ్ 332
 ఇట్రస్కన్ 7
 ఇడినో మాంటికే 307
 ఇడియట్, ది 142, 385
 ఇడియట్స్ డిలైట్, ది 623
 ఇడిల్స్ ఆఫ్ ది కింగ్, ది 71
 ఇడ్రస్ 25
 ఇతియోపియన్ భాష 14; -సాహిత్యం 171
 ఇతియోపియా అన్ బేరిక్ 169
 ఇదాహో 427
 ఇన్ అవర్ టైమ్ 680
 ఇన్ ఆబ్రహామ్స్ బోజమ్ 187
 ఇన్ ఈవిల్ అవర్ 312
 ఇన్ ఏ గ్రీన్ నైట్ 594
 ఇన్ ఏ జర్మన్ పెన్షన్ 511
 ఇన్ ఏ ప్రావిన్స్ 171
 ఇన్ కెమెరా 631
 ఇన్ కోల్డ్ బ్లడ్ 269
 ఇన్ క్రిస్టో ప్రోయిబిటో 520
 ఇన్ క్విట్యూడ్ డెల్ రూసల్, లా 660
 ఇన్ ఫోస్ట్లీ జపాన్ 683
 ఇన్ డైవర్స్ టోన్స్ 549

ఇన్ డ్యూబియస్ బీటిల్ 660
 ఇన్ ది కాసిల్ ఆఫ్ మెస్కిన్ 194
 ఇన్ ది కేజ్ 586
 ఇన్ ది డేస్ వెన్ ది వరల్డ్ వాజ్ వైడ్ అండ్
 అదర్ లెర్సెన్ 572
 ఇన్ ది బర్నింగ్ డార్క్ నెస్ 487
 ఇన్ ది మిడ్స్ట్ ఆఫ్ మై ఫియర్ 583
 ఇన్ ది సౌత్ సీస్ 657
 ఇన్ ది స్ట్రీట్స్ 231
 ఇన్ నొస్ట్రా పద్రానె 333
 ఇన్ పెసెడెల్ వెన్టా 333
 ఇన్ పోయెమ్స్ బిఫోర్ కాంగ్రెస్ 498
 ఇన్ ఫార్మ్యూన్స్ డి లా వెర్ట్, లెస్ 643
 ఇన్ బిట్టీన్ ది యాక్ట్స్ 607
 ఇన్ బెక్వై గ్రాస్, డీ 496
 ఇన్ మూరినోడెల్ పా 460
 ఇన్ మెమోరియమ్ 71, 369
 ఇన్ మై ఓన్ ఫేషన్ 386
 ఇన్ మై ఫాదర్స్ కోర్స్ 633
 ఇన్ లాస్ క్రియేచరస్ శాటర్నియేనస్ 640
 ఇన్ విక్టస్ 678
 ఇన్ సెమె సాటో లా నెవె 637
 ఇన్ సెర్ప్ ఆఫ్ ఏ కేరక్టర్ 332
 ఇన్ హాస్పిటల్ 678
 ఇన్ కంపేరబుల్ అటాక్, ది 191, 552
 ఇన్ కాన్ స్టెంట్, ది 438
 ఇన్ క్రెడిబుల్, ది 469
 ఇన్ క్రెడ్యులిటీ, ది 339
 ఇన్ గ్రీడ్ యొన్కర్ 176
 ఇన్ గ్రియన్ 82
 ఇన్ టెలిజెన్స్ ఆఫ్ ఫ్లవర్స్, ది 510
 ఇన్ ట్రూడర్ ఇన్ ది డస్ట్ 437
 ఇన్ ఫాంటాస్ స్క్లాస్ 541
 ఇన్ ఫెంట్ డైయింగ్ ఏజ్ ఇట్ వజ్ బార్న్
 563
 ఇన్ ఫెన్సియా 550
 ఇన్ మై ఫాదర్స్ డెన్ 199
 ఇన్ వల్ నరబుల్ సీగ్ ఫ్రెడ్, ది 679
 ఇన్ విజిబుల్ మాన్, ది 611
 ఇన్ విజిబుల్ లాడ్జ్, ది 345
 ఇన్ వెన్ సియన్ దె మోరల్, లా 488

ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ వరల్డ్ లిటరేచర్ 636
 ఇన్స్ట్రక్షన్ 141
 ఇన్స్ట్రక్స్ 85
 ఇన్ హిల్ అండ్ ఎక్స్ హిల్ 629
 ఇన్ డ్రెయింగ్ యొక్క 87
 ఇన్ నేషనల్ డివైజియన్ కేన్సెల్ 302
 ఇనామ్ 41
 ఇన్ డెస్ ఎస్టేట్, ఎల్. 514
 ఇన్ ఎ సటానా 273
 ఇన్ వియా 546
 ఇన్స్ 18
 ఇన్స్టిట్యూట్ 266
 ఇన్స్ట్రక్షన్-టి-ఐస్ 45
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఫోర్ డి. వెల్ 260
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఎరెండిరా అండ్ అదర్ స్టోరీస్ 312
 ఇన్స్టిట్యూట్, ఎల్. 378
 ఇన్స్టిట్యూట్ అబ్రాడ్ 373
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఫాదర్ బ్రౌన్, డి 339
 ఇన్స్టిట్యూట్, లా 466
 ఇన్స్టిట్యూట్ వుడ్ 601
 ఇన్స్టిట్యూట్ 539
 ఇన్స్టిట్యూట్ మాన్ 188
 ఇన్స్టిట్యూట్ టె చాట్, లా 204
 ఇన్స్టిట్యూట్ టు ఏ బిహెడింగ్ 402
 ఇన్స్టిట్యూట్, లా 219
 ఇన్స్టిట్యూట్ 412
 ఇన్స్టిట్యూట్ 688
 ఇన్స్టిట్యూట్ 385
 ఇన్స్టిట్యూట్ సాహితీ పురస్కారం 444
 ఇన్స్టిట్యూట్ స్ట్రీట్ కుడ్ టాక్ 462
 ఇన్స్టిట్యూట్ టోరీస్ 319
 ఇన్స్టిట్యూట్ 547
 ఇన్స్టిట్యూట్ (సీడయాక్) 51
 ఇన్స్టిట్యూట్ బటామ్ 527
 ఇన్స్టిట్యూట్, యువాన్ డి 231
 ఇన్స్టిట్యూట్ 94
 ఇన్స్టిట్యూట్ - బాస్క్ 4
 ఇన్స్టిట్యూట్ అల్ అస్కలానీ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ అవజ్ఞా 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఇష్టాక్ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ డిల్ జోజియా 23

ఇన్స్టిట్యూట్-ఉల్-త హరి 22
 ఇన్స్టిట్యూట్ మెమూన్ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్-అబ్దుల్-ఖని 23
 ఇన్స్టిట్యూట్-అహమ్మద్ 22
 ఇన్స్టిట్యూట్-అలాబియా 22
 ఇన్స్టిట్యూట్-ఫారీస్ 22
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఎజ్రా, మోసెస్ 232
 ఇన్స్టిట్యూట్ గబీర్ 232, 233
 ఇన్స్టిట్యూట్ బటామ్ 233, 234
 ఇన్స్టిట్యూట్ హాక్స్ 234
 ఇన్స్టిట్యూట్ డూన్ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ దాద్బీహ్ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ మియా 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ మసావహ్ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ షర్ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ రూస్తా 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ మామూమ్ 24
 ఇన్స్టిట్యూట్ అల్ ఫజరీ 23
 ఇన్స్టిట్యూట్ హుసేన్ 179
 ఇన్స్టిట్యూట్ క్రొత్త నాటకం 356
 ఇన్స్టిట్యూట్, హెన్రిక్ 36, 101, 109, 111, 160, 187, 235, 247, 260, 314, 489, 669
 ఇన్స్టిట్యూట్ స్కాలర్ 652
 ఇన్స్టిట్యూట్ టెట్రీసి, డె 595
 ఇన్స్టిట్యూట్ కాన్స్ట్రక్షన్ 69
 ఇన్స్టిట్యూట్ జూ, డి 471
 ఇన్స్టిట్యూట్ పోర్ట్రయిట్స్ 410
 ఇన్స్టిట్యూట్ 582
 ఇన్స్టిట్యూట్, లా 630
 ఇన్స్టిట్యూట్ బెన్ సాలమన్ హోరోమీ 55
 ఇన్స్టిట్యూట్ 163
 ఇన్స్టిట్యూట్ క్రిస్టి 150
 ఇన్స్టిట్యూట్ పేషియా క్రిస్టి 299
 ఇన్స్టిట్యూట్ 473
 ఇన్స్టిట్యూట్, కార్ల్ రెబెర్ట్ 235
 ఇన్స్టిట్యూట్ అండ్ ఫాన్సీ 669
 ఇన్స్టిట్యూట్, లా 630
 ఇన్స్టిట్యూట్, ర 428
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఇన్ డి మిరర్ 243
 ఇన్స్టిట్యూట్ 179
 ఇన్స్టిట్యూట్ 652

ఇన్స్టిట్యూట్ ఓడ్, డి 69
 ఇన్స్టిట్యూట్ 166
 ఇన్స్టిట్యూట్ 199
 ఇన్స్టిట్యూట్, యూజీన్ 126, 146, 204, 221, 236
 ఇన్స్టిట్యూట్ 144
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ నోవెల్లియా 464
 ఇన్స్టిట్యూట్ 620
 ఇన్స్టిట్యూట్ మినులెస్కు 145
 ఇన్స్టిట్యూట్, జోసెఫ్ బార్ 237
 ఇన్స్టిట్యూట్ పిలాట్ 145
 ఇన్స్టిట్యూట్ పీచారిస్ 96
 ఇన్స్టిట్యూట్ భాష 10, 58, 164; -భాషలు 7, 9; -భాషా సముదాయం 9; -భాష 7, 44
 ఇన్స్టిట్యూట్ 226
 ఇన్స్టిట్యూట్ 454
 ఇన్స్టిట్యూట్ 430
 ఇన్స్టిట్యూట్ 97
 ఇన్స్టిట్యూట్ బ్యూబిట్ 252
 ఇన్స్టిట్యూట్, వాషింగ్టన్ 238
 ఇన్స్టిట్యూట్ 542
 ఇన్స్టిట్యూట్ 67, 94, 241, 248 425, 512, 580, 689
 ఇన్స్టిట్యూట్ అలెగ్జాండ్రెన్ మెరీ 359
 ఇన్స్టిట్యూట్ 390
 ఇన్స్టిట్యూట్ వెనెజిస్ 97
 ఇన్స్టిట్యూట్ పాగ్లియారాని 81
 ఇన్స్టిట్యూట్ స్కిప్ 148
 ఇన్స్టిట్యూట్, ఇల్లా 238, 239
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఆర్నాల్డ్ విక్ ఫేన్జిల్ బెర్న్ 238
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఎలెన్ బర్న్ 520
 ఇన్స్టిట్యూట్ మినేషన్, లెస్ 548
 ఇన్స్టిట్యూట్ 535
 ఇన్స్టిట్యూట్ సజనమి 38
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఆసెన్ 159
 ఇన్స్టిట్యూట్ కోట్ ల్యారెవ్ స్కి 139
 ఇన్స్టిట్యూట్ గాంచెరోవ్, 142, 321
 ఇన్స్టిట్యూట్ గిల్మన్ 130
 ఇన్స్టిట్యూట్ నెమాజ్ లెవ్ స్కి 139
 ఇన్స్టిట్యూట్ ఫ్రాంకో 140
 ఇన్స్టిట్యూట్ రుడ్ వెంకో 140

ఇవాన్ వజోవ్ 128
 ఇవాన్ విషెన్ స్కి 140
 ఇవాన్ హరింగ్టన్ 534
 ఇవాన్ డ్రాచ్ 140
 ఇవాన్ వాహిల్విచ్ 139
 ఇవానోవ్, వ్యవోలోడ్ వ్యాచస్ లావోవిచ్ 239
 ఇవార్ గ్రన్థల్ 83
 ఇవెయిన్ 674
 ఇవో వోన్యోవిచ్ 137
 ఇష్ ఉండ డీ వెల్ట్ 541
 ఇషర్వుడ్, క్రిస్టోఫర్ 239
 ఇషు 442
 ఇసముద్దీన్-ఇబ్న-అల్-ఖబీల్ 23
 ఇసయ్యాస్ టెగ్నర్ 159, 164
 ఇసాఇయా 54
 ఇసాక్ అబ్రహం యూకెల్ 133
 ఇసాక్ మెయర్డిక్ 133
 ఇసాబెల్లా 70
 ఇసాల్ట్ 99
 ఇసిడోవా సెకులిచ్ 137
 ఇసూబూ 168
 ఇసె మొనోగతరి 32
 ఇస్కా 170
 ఇస్టాంబుల్ 44
 ఇస్టాన్బుల్ మాండలికం 58
 ఇస్టోరియా క్లావ్యానో బుల్గార్స్కా 128
 ఇస్ట్రీయా 134
 ఇస్ట్రో-రుమేనియన్ 143
 ఇస్టాంబుల్ ట్రైన్ 332
 ఇస్టాన్మా 119
 ఇస్టోరియా ఒద్నోగో నీరూదా 631
 ఇస్టోకి డ్నే 465
 ఇస్ప్రవెడ్ ఖులిగానా 546
 ఇస్పెన్జోలా 670
 ఇస్మేల్ ఆర్మ్ప్రె 179
 ఇస్రా ఫెల్ 183
 ఇస్రాయిల్ పాటర్ 537
 ఇస్రాయెల్ ఆక్సెన్ 133
 ఇస్లాం మతం 22, 45, 51, 172; -సిద్ధాంతాలు 22; -వాఙ్మయం 47
 ఇస్లామిక్ ప్రపంచం 53; -ఫారసీ 45; -సూఫీ తత్త్వం 46

ఇస్లామె లాస్మెక్ 320
 ఇహ్మిసెట్ సువియోస్సా 701
 ఇహారా, సైకాకూ 35, 240
 ఈకెల్ట్ 90
 ఈగిల్స్, ది 508
 ఈగోయిస్ట్, ది 72
 ఈచ్ అండ్ ఆల్ 249
 ఈజ్ సెక్స్ నెససరీ 393
 ఈజిప్షన్ భాష 173, 174; -శాఖ 15
 -సాహిత్యం 174;
 ఈజీన్ 221
 ఈటన్ ఆఫ్ ఇర్లాండ్ 356
 ఈడిత్ వార్టన్ 187
 ఈడిత్ సోడర్గ్రాన్ 119
 ఈడిపస్ 95, 390
 ఈడిపస్ టిరనస్ 690
 ఈడిపస్ ది కింగ్ 200
 ఈడిపస్ రెక్స్ 645
 ఈడో యుగం 38 34
 ఈనక్ ఆర్డెన్ 369
 ఈనియడ్ 149, 375, 587, 588, 651
 ఈనియస్ 148, 198
 ఈనియాస్ 198
 ఈనోదీ 413
 ఈబాష్ డియున్ సెర్పెంట్ 590
 ఈయక్ 17
 ఈయెలిక్ మాండలికం 83, 92; -సముదాయం 92
 ఈరజ్ మీర్జా 48
 ఈరోజ్ ఎట్ బ్రేక్ ఫాస్ట్ 384
 ఈరోస్ 608
 ఈలమెట్ భాష 44, 81
 ఈలియా 70
 ఈలియా చవచవడ్జె 102, 103
 ఈచ్ ఆఫ్ సెయింట్ ఆగ్నిస్, ది 70, 289, 291
 ఈవ్లిన్ ఇన్స్ 528
 ఈవ్లెన్ 357
 ఈవా 608
 ఈవా జోయెన్ పెల్టో 120
 ఈవా-లీసా మేనర్ 120
 ఈవినింగ్ పోస్టు 490

ఈవెంట్స్ అండ్ సిగ్నల్స్ 649
 ఈవెనింగ్ లాండ్ 566
 ఈవెన్స్ భాష 9
 ఈవై డోజెన్ 33
 ఈసప్ నీతికథలు 144
 ఈస్కిలస్ 95, 545 241
 ఈస్ట్ ఆఫ్ ఈడెన్ 660
 ఈస్ట్వర్డ్ హో 344
 ఈస్టటిక్ క్వెస్టెక్స్ 555
 ఈస్టటిక్ మూవ్మెంట్ 72
 ఈస్టటికా దా విదా, ఏ 327
 ఉంగారెట్టి, జోసెపి 242, 307
 ఉంగార్న్స్ 221
 ఉంగెడుల్డ్ డెస్ హెర్ట్స్ 374
 ఉంటెర్ డర్ లిండెన్ 597
 ఉండ్ అండేరేప్రాసా 343
 ఉండ్ ఫ్రాంక్రెయిక్స్ ఇన్ డెన్ యూహెన్ 221
 ఉండ్ సగ్గ కైన్ ఐన్ ట్విగన్ వోర్ట్ 484
 ఉండ్గమ్ 243
 ఉండ్సెట్, సిగ్నల్ 242, 111, 160
 ఉండీన్ 673
 ఉంబుందు 168
 ఉకిగుమో 443
 ఉకియోథాకొ 35
 ఉకియోబురో 36
 ఉకూ మాసింగ్ 83
 ఉచిరాహారా 226
 ఉజ్బెక్ భాష 8, 10, 43
 ఉట్సుబో మొనోగతరి 32
 ఉడ్రుస్టేడిగ్ 256
 ఉడాల, నికోలాస్ 243, 244
 ఉతెండివా తంబూకా 178
 ఉతెండివా రియోంగో పూమో 178
 ఉత్తర అమెరికా సాహిత్యాలు 180
 ఉత్తర ప్రాక్ తీర భాషలు 168
 ఉత్తర, దక్షిణ అమెరికాలలోని భాషలు 16
 ఉన్ ఎటె ఆఫ్రికా 397
 ఉన్ టా చిటర్నే 399
 ఉన్సూరి అంజరి 46
 ఉనావిటా 667
 ఉనాస్టోరియా ఇటాలియానా 431

ఉనాహారా డి ఎస్సానా 203
 ఉబ్ వెర్స్ 217
 ఉబమెచెఅన్ద్ర ఇన్ అమెరికా 464
 ఉబాంగీ 167
 ఉబు ఎంచెయినే 346
 ఉబు సర్ లబుటే 346
 ఉబూ రాయి 436
 ఉబెర్రి 78
 ఉమ్బెర్త్ ఎకోల 81
 ఉమర్-బ-అరబియా 21
 ఉమ్ర-ఉల్ కైస్ 21
 ఉయిఘూర్ భాష 11
 ఉయిస్ క్రీగె 176
 ఉర్దూ 7, 50
 ఉర్పి (షిరావాసి) 48
 ఉర్పులా అయిలీ 481
 ఉలాలూమె 424
 ఉర్తిమా మోదా 333
 ఉర్తిమాస్ పేజియన్స్ 246
 ఉల్పా మగ్యూర్ 419
 ఉల్పా-అరిఫ్ 23
 ఉల్రిఖ్ ఫాన్ హుట్టెన్ 99
 ఉషాయిరి వా షాబాన్ రాబర్ట్ 294
 ఉస్మాన్ 136
 ఉస్సిటా డై సికూరేజా 638
 ఉండ్ అండ్ ది బౌ, ది 604
 ఉగో ఓజత్తి 80
 ఉటామ్ స్పీ 171
 ఉనమునో, మిగ్యూల్ డి 244
 ఉనా మన్నిటా డై మోర్ 637
 ఉనోత్తెలాస్ 119
 ఉబర్ డి నాయియరే డాయిటే లిటరేటూర్
 ప్రాగ్మంటె 682
 ఉమ్షాక్ లూరెన్స్ 485, 486
 ఉరల్-అల్టాయిక్ 4
 ఋగ్వేదం 19
 ఎ జరాహ్ లుంగెన్ 307
 ఎ మాపుల్స్ ఎల్ కెమీస్ 314
 ఎ ల ఒరిల్ల దెల్ మన్డా 410
 ఎ సిడా డి ఎ ఏజ్ సెర్రాస్ 246
 ఎంగనాడోస్, లాస్ 555
 ఎంగిషికి 32
 ఎంజెల్ బర్గ్ 533

ఎంజెలి టకాటిబు 179
 ఎండ్ ఆఫ్ ఏ చైల్డ్ హుడ్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్,
 ది 554
 ఎండ్ ఆఫ్ ది ఎంపైర్, ది 332
 ఎండ్ ఆఫ్ మాడర్నిటీ, ది 529
 ఎండ్ గేమ్ 75
 ఎండాల్ కాచు 173
 ఎండిమియాన్ 289, 291
 ఎండే ఐనర్ డీన్స్ ఫార్ట్ 484
 ఎంత్రె ల పియద్ర యిల ఫ్లోర్ 410
 ఎంప్సన్ 75
 ఎంపరర్ ఆఫ్ ఐస్క్రీమ్, ది 656
 ఎంపరర్ జోన్స్, ది 187, 260
 ఎంపీరియన్ పాత్, ది 402
 ఎంపెడోక్లిస్ ఆన్ ఎట్రూ అండ్ అదర్
 పాయెమ్స్ 222
 ఎంప్టి కాన్వాస్, ది 540
 ఎంప్సన్, సర్ విలియం 244, 245
 ఎకర్స్ మన్స్ కన్వర్సేషన్స్ విత్ గొయిథే 443
 ఎకా డి కీరోస్, హోసే మరియు డి 245,
 246
 ఎకాడమీ ఫ్రాన్సాయిస్ 540
 ఎకాద క్లెరోస్ 113
 ఎకార్టె 552
 ఎకు-యంబా-ఓ 281
 ఎకార్జా 288
 ఎకొలాగ్స్ 394
 ఎకో 81
 ఎకోల్ డెస్ మియర్స్, ఎల్ 514
 ఎక్స్ ప్రినేటర్ 456
 ఎక్రాస్ ది ప్లెయిన్స్ 656
 ఎక్రాస్ ది రివర్ అండ్ ఇన్ టు ది ట్రీస్ 680
 ఎక్వియానో 169
 ఎక్వెస్సీ, సిప్రియన్ 170, 246, 259
 ఎక్స్ కర్షన్ 588
 ఎక్స్ బ్ట్ ఎట్ లా రోయమ్, లా 272
 ఎక్స్ ట్రా ఆర్డినరీ ఎడ్యుచర్స్ ఆఫ్ జులియో
 జురెనిటో 257
 ఎక్స్ ట్రాముండేనా 663
 ఎక్స్ పీరియన్స్ 184
 ఎక్స్ పోంట్ 210
 ఎక్స్ ప్రెషనిజమ్ 3, 160, 185, 187

ఎక్స్ ప్రెషనిస్ట్ 370, 559; -కవి 609;
 -గీతికా సంకలనం 610
 ఎక్స్ ప్ల్ 422
 ఎక్స్ ప్రెషన్స్ 427
 ఎక్స్ క్యూషనర్స్ సాంగ్, ది 534
 ఎక్స్ ఏన్సిలాడోమిని 560
 ఎక్స్ ప్ల్, ది 421, 429
 ఎక్స్ ప్టిక్స్ అండ్ రిట్రాస్క్టివ్ 683
 ఎక్స్ ప్డస్ 592
 ఎక్స్ ప్రిమెంట్ ఇన్ ఆటోబయోగ్రఫీ 611
 ఎగియన్ 49
 ఎగిల్స్ శాగా 662
 ఎగోనియా డెల్ క్రిస్టియానిస్మా, లా 244
 ఎగ్జామినర్, ది 290, 667, 669
 ఎగ్జిట్ ది కింగ్ 236
 ఎగ్జిస్టెన్షియల్ నవల 556
 ఎచెగరాయ్ యి ఐజాగ్జెరె, హోసే 192,
 247
 ఎజ్ వర్త్, మరియు 247
 ఎజరిన్స్, జె. 147
 ఎజికియాస్ 243
 ఎజెండ్ బ్లాటర్ 307
 ఎజెకియల్ మృలాల్ 178
 ఎజెక్టీవ్ 54
 ఎట్ ది బే 199
 ఎట్ ది మెర్మెయిడ్ 563
 ఎట్ ది వరల్డ్ ఎండ్ 345
 ఎట్ ది హాక్స్ వెల్ 544
 ఎట్ బార్న్ మెమోరర్ 566
 ఎట్ మై హార్ట్స్ కోర్ 384
 ఎటిలోమెలైల్ 262
 ఎటూడ్స్ అనలిటిక్స్ 462
 ఎటూడ్స్ డిమోర్స్ 462
 ఎటొక్లెస్ 242
 ఎట్యూడ్స్ ఫిలసాఫిక్ 462
 ఎటె ఎట్ లె నియాంట్, లా 630
 ఎట్రేంజర్, లా 272
 ఎడనాయిస్ 292
 ఎడాన్ బ్యూసెస్ ఆయర్స్ 193
 ఎడింబరో రివ్యూ, ది 70, 182, 283, 446,
 479, 529,
 ఎడిటర్ 489

ఎడిసన్ 425
 ఎడిసియన్ నేషనల్ డి లాస్ ఒబ్రాస్ 532
 ఎడోవిస్ 24
 ఎడ్గార్ మిట్టెల్ హోల్జర్ 194
 ఎడ్గార్డు పెరాన్ 108
 ఎడ్గార్లీ మాస్టర్స్ 186, 389
 ఎడ్జాస్ 86
 ఎడ్మండ్ కాంపియన్ 591
 ఎడ్మండ్ గాస్ 235, 653
 ఎడ్మండ్ గ్లెసెనర్ 130
 ఎడ్మండ్ బర్క్ 68
 ఎడ్మండ్ మోర్గన్ ఫోర్స్టర్ 445
 ఎడ్మండ్ వాలర్ 66
 ఎడ్మండ్ స్టైడ్మాన్ 586
 ఎడ్మండ్ హూస్లర్ 630
 ఎడ్మిరబుల్ క్రైటన్, ది 74
 ఎడ్యుకేషన్ ఆఫ్ హెన్రీ ఆడమ్స్, ది 185, 215, 216
 ఎడ్యుకేషన్ సెంటిమెంటల్, ఎల్ 453
 ఎడ్వంచరీస్ సింప్లిసిస్మస్ 328
 ఎడ్వంచర్స్ ఆఫ్ టామ్సాయర్, ది 372
 ఎడ్వంచర్స్ ఆఫ్ హకల్ బెర్రీ ఫిన్, ది 372
 ఎడ్వర్డ్ ఆంథోనీ 517
 ఎడ్వర్డ్ ఆల్బీ 188, 260
 ఎడ్వర్డ్ గిబ్బన్ 201
 ఎడ్వర్డ్ టెయిలర్ 181
 ఎడ్వర్డ్ డావెస్ డెక్కర్ 107
 ఎడ్వర్డ్ థామస్ 448
 ఎడ్వర్డ్ బర్న్-జోన్స్ 560
 ఎడ్వర్డ్ రియోచాంప్స్ 154
 ఎడ్వర్డ్ ఎల్లెన్ 518
 ఎడ్వర్డ్ గిబ్బన్ 68, 201, 298
 ఎడ్వర్డ్ డైసన్ 198
 ఎడ్వర్డ్ ది సెకండ్ 65, 518, 519
 ఎడ్వర్డ్ బెల్లమీ 185
 ఎడ్వర్డ్ బోర్న్ హోహి 82
 ఎడ్వర్డ్ బ్రాత్లెట్ 194
 ఎడ్వర్డ్ బ్రాథ్వెట్ 76, 88
 ఎడ్వర్డ్ బ్లీస్ 249
 ఎడ్వర్డ్ యంగ్ 67, 553
 ఎడ్వర్డ్ ఏగిల్స్టన్ 185
 ఎడ్వర్డ్ వైల్డ్ 83

ఎడ్వర్డ్స్ 181
 ఎడ్వర్డ్ గార్నట్ 668
 ఎడ్వీన్ ఆర్లింటన్ 185
 ఎడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ ఆగ్మార్చ్ 188
 ఎడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ కెప్టెన్ బానెవిల్లి, ది 238
 ఎడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ యులిసెస్, ది 563
 ఎతర్ కెపెక్ 419
 ఎతిమలోగే 150
 ఎతిల్ వ్లాగెన్స్ 198
 ఎథిక్స్ 251
 ఎథెరిజ్ విచర్లీ 66
 ఎదోఅర్టా సంగుయనేతి 81
 ఎన్ అంటోజో డీలా ప్లటోమా 572
 ఎన్ ఇన్లాండ్ వాయేజ్ 656
 ఎన్ ఎటెండెంట్ గోడోట్ 466
 ఎన్ ఓమో ఫినిటో 407
 ఎన్ వెర్స్ డ్యు మ్యూజిక్ హోల్, లా 299
 ఎన్-అమెరికన్ ఆక్టివిటీస్ కమిటీ 523
 ఎన్క్యంప్మెంట్ 585
 ఎన్క్యూలో 170
 ఎన్గుగీ 88
 ఎన్గుగీ ఏ గ్రెయిన్ ఆఫ్ వీట్ 170
 ఎన్గుజా 170
 ఎన్ఫాంట్ ఛార్జ్ డి చైన్స్, ఎల్ 540
 ఎన్ఫాంట్ నాయర్, ఎల్ 570
 ఎన్రూట్ 695
 ఎన్విటిమా 83
 ఎన్ష్యూ 264
 ఎన్సైక్లోపీడియా, ది 397, 398, 434
 ఎన్సైక్లోపీడియా బ్రిటానికా 19, 642
 ఎన్స్ట్రాక్ట్ 130
 ఎన్స్యూ ఎన్ట్రోస్, లాస్ 208
 ఎన్హీర్ గార్డెసాగన్ 566
 ఎనదర్ లైఫ్ 594
 ఎనాటమీ ఆఫ్ మెలాంకలి, ది 66
 ఎని హయత్ 320
 ఎనిమల్స్ నోవా ఫర్గాట్, ది 411
 ఎనిమీస్ 633
 ఎనెట్స్ 8
 ఎనెరికో సెరుమా 179
 ఎనోక్ 54
 ఎన్సిక్లోస్ పేడియో 434

ఎస్కోమియమ్స్ 459
 ఎన్నికో 417
 ఎన్నియుస్, క్వింటస్ 248
 ఎన్నెక్వరీ కన్సర్నింగ్ వర్చ్యూ 398
 ఎన్నా 662
 ఎన్నినా, జువాన్ డెల్ 248
 ఎపాలాజీ 355
 ఎపిక్ 633
 ఎపిక్ ఆఫ్ గిల్గమేష్ 200
 ఎపిక్ ఆఫ్ ది హోలి గాస్పెల్ 179
 ఎపిక్ థియేటర్ 101
 ఎపిక్ పోయా ఆఫ్ ది డిస్కవరీ ఆఫ్ బాహియా 383
 ఎపిక్టేటస్ 516
 ఎపిక్యరస్ 579
 ఎపిగోనెన్, డీ 235, 236
 ఎపిగ్రమాస్ 281
 ఎపిగ్రామ్ 376, 687, 520
 ఎపిచెస్క్రి పెన్నీ 129
 ఎపిటాఫ్ ఆఫ్ ఏ స్మూల్ విన్నర్ 503
 ఎపిథలేమియమ్ 64
 ఎపినికన్ గేయాలు 459
 ఎపిలోగ్స్ 117
 ఎపిసల్స్ బుక్ 689
 ఎపిసిల్ టు ఏ లేడీ 316
 ఎపిసిల్ టు క్యూరియో 211
 ఎపిస్టో లారియో 531
 ఎపోద్స్ 689
 ఎపోప్ తెగ్మెస్ 243
 ఎపోస్టెట్స్ విల్ 336
 ఎప్రియన్ 426
 ఎప్రాయువ్స్, లే 431
 ఎప్రెస్సమెంట్ డెల్లా మోర్టి 576
 ఎఫిమియా 136
 ఎఫోరస్ 95
 ఎప్టర్ స్కార్డ్ 452
 ఎబర్ హడనీ 56
 ఎబర్కొంబి 448
 ఎబన్ ది బాటిల్ 558
 ఎబాథ్ ఫ్రమ్ ఫ్లారెన్సు 144
 ఎబ్బీలెన్స్ 69
 ఎబ్యూసెస్ స్క్రిప్ట్ అండ్ విప్ట్ 613

ఎమ్ ఆఫ్ లైఫ్, ది 485
 ఎమర్ డి ఎల్ 657
 ఎమర్సన్ అండ్ అదర్ ఎస్సేస్ గ్రీక్ జీని
 యస్ అండ్ అదర్ ఎస్సేస్ 342
 ఎమర్సన్, రాల్ఫ్ వాల్డ్ 183, 184, 249,
 379, 443, 518, 600, 670
 ఎమాంగ్ ది మిలైట్ అండ్ అదర్ పాయింట్స్
 563
 ఎమాంగ్ ది హిల్స్ 599
 ఎమాంగ్ మై బుక్స్ 586
 ఎమాన్యువల్ మోనియర్ 630
 ఎమిగ్రెంట్స్ ఎయిడ్ జర్నల్ 399
 ఎమిగ్రెంట్స్, ది 194
 ఎమిల్ బొన్నెలిక్ 160
 ఎమిలియా గోట్ 100
 ఎమిలివర్మాక్ 429
 ఎమిలీ బెబ్బర్ 358
 ఎమిలీ లాలెస్ 85
 ఎమీ లోవెల్ 186
 ఎమునోథ్ లేడీ ఓథ్ 55
 ఎమెరాలజియా కతప్రమత్ 348
 ఎమోన్ డైన్, ది 242
 ఎమోర్స్ 264, 264
 ఎమోటా 596
 ఎమ్మా 228, 229
 ఎమ్మాజ్మెంట్ సీరియస్ అండ్ కామికల్
 497
 ఎయ్టీన్ పెన్స్ 169
 ఎయిర్ కండిషండ్ నైట్ మేర్, ది 524
 ఎరాస్మస్ 99, 243
 ఎరిక్ గుస్టాఫ్ గైజర్ 159
 ఎరిక్ జోహన్ స్టాగ్నెనియస్ 159
 ఎరిక్ డార్న్ 676
 ఎరిక్ బెంట్లీ 658
 ఎరిక్ లిండెర్ 164
 ఎరిక్ 103
 ఎరిఫ్ 101
 ఎరిటెన్ 207
 ఎరివాన్ 73
 ఎరిప్టె 103
 ఎరెక్ 626, 674
 ఎరోల్ జాన్ 194
 ఎర్గిస్ట్ 613

ఎర్త్ 585
 ఎర్త్ అండ్ హైహెవెన్ 190
 ఎర్త్ పారడైజ్, ది 72
 ఎర్త్ ఎనిగ్మా 549
 ఎర్వెస్ట్ డమ్లర్ 595
 ఎర్వెస్ట్ పీటర్సన్ 83
 ఎర్వెస్ట్ ఫాన్ ఎల్వెన్ బ్రూఖ్ 61
 ఎర్వెస్ట్ వీక్స్ 570
 ఎర్వెస్ట్ థామ్సన్ 190
 ఎర్వెస్ట్ ఫెనోలోసా 36
 ఎర్ల్ బిర్నే 190
 ఎర్ల్కింగ్, ది 319
 ఎర్ల్డమ్ 598
 ఎర్ల్ ఇటాలియన్ పాయింట్స్ 560
 ఎర్ల్ కింగ్స్ ఆఫ్ నార్వే, ది 283
 ఎర్ల్ రెసన్స్ 247
 ఎర్వండ్ ఓటియన్ 59
 ఎర్విలా-యి-యూనిగా, ఆలోన్స్ డి 195,
 250
 ఎల్ యూనిట 274
 ఎల్ స్కాల్ 263
 ఎలయాస్ ఓ. హెన్రీ 678
 ఎలాన్ రామ్సే 161
 ఎలామా యా బెరిన్స్ 700
 ఎలి ఐన్ మిస్టరిన్ స్పియర్ వోమ్బీడెన్ ఇజ్రే
 యిల్ 628
 ఎలిజబెత్ ఐబర్స్ 176
 ఎలిజబెత్ హార్ట్విక్ 586
 ఎలిజబెత్ నాటకం 368
 ఎలిజా ఓర్బెన్ జకోవా 116
 ఎలిజా ఫెంటన్ 426
 ఎలిజి టు జాన్ డన్ అండ్ అదర్ పాయింట్స్
 493
 ఎలిజయాక్ ఛందస్సు 264
 ఎలిజీ 149, 422
 ఎలిజీ రిటెన్ ఇన్ ఏ కంట్రీ చర్చియార్డ్ 68
 ఎలిజీర్ బేబి కరీర్ 55
 ఎలిటిస్, ఒడిస్సియస్ 696
 ఎలిన్టూనా 83
 ఎలినోరే అండ్ యోగా 336
 ఎలిమెంటా ఫిజియాలజియే కార్పరిస్
 హ్యూమాని 675
 ఎలిమెంట్స్ ఆఫ్ పాయింట్స్, ది 439

ఎలియట్ (ఇలియట్) జార్డ్ 72, 250
 251, 252, 315, 578
 ఎలియట్, థామస్ స్టైరన్స్ 73, 75, 170,
 186, 218, 252, 289, 304, 319,
 428, 430, 436, 439, 538, 568,
 577, 599, 635, 672
 ఎలియడ్ రడులెస్సు 144
 ఎలియనోర్ జార్క్ 198
 ఎలియా 564
 ఎలియా బేకుర్ 132
 ఎలియా లెవిటా 132
 ఎలియాస్ పోర్టాల్ 333
 ఎలియాస్ లోనాట్ 118
 ఎలిస్సా 274
 ఎలీనా క్విరోగా 158
 ఎల్వెక్ 349
 ఎల్వెక్ 95, 674
 ఎల్వెక్ లె గూమ్ 178
 ఎల్వీ మ్యామోవిచ్ పెష్కోవ్ 324
 ఎలెన్ పెలెన్ 129
 ఎలెన్ లూయిజా టక్కర్ 249
 ఎలెన్ నిట్ 83
 ఎల్లియాక్ 618
 ఎల్లియాస్ పురాన్ 543
 ఎల్లర్ కేట్ 248
 ఎల్లర్ స్టేట్స్ మన్, ది 255
 ఎల్లర్ గాంట్రీ 578
 ఎల్లర్ డిక్టోనియస్ 119
 ఎల్లర్ రైస్ 412
 ఎల్లెన్ గ్లాస్కో 185
 ఎల్వర్ హూజ్ 110
 ఎల్వీటర్, ఇ. 451
 ఎల్వీ లెన్ సింగ్ 679
 ఎవర్ గ్రీన్, ది 161, 551
 ఎవర్ లాస్టింగ్ మాన్, ది 339
 ఎవర్ లాస్టింగ్ మెర్సీ 73
 ఎవరోన్, పి. 129
 ఎవల్యూషన్ ఓల్డ్ న్యూ 454
 ఎవల్యూషన్ క్రియేటైస్, లా 472
 ఎవార్డ్, యోహానెస్ 159, 255

ఎవిరి మాన్ ఇన్ హిజ్ హ్యూమర్ 65
 ఎవిరియాన్ 64
 ఎల్లన్, జాన్ 256, 257
 ఎవ్విరిమాన్ ఆవుట్ ఆఫ్ హిజ్ హ్యూమర్ 344
 ఎషెన్బాహ్ 98
 ఎస్ క్విస్ దూనే థియరీ డెస్ ఎమోషన్స్ 630
 ఎస్ పాయిర్ 126
 ఎస్ లె బెడాస్ లెబెన్ 639
 ఎస్ స్టేట్ గ్రాఫీ బెన్ 386
 ఎస్కైర్ 412
 ఎసినికిసియాలు 416
 ఎసిబియు కామిలార్ 145
 ఎసెంట్ ఆఫ్ ఎఫ్-సిక్స్, ది 240
 ఎసెన్సి డ్వి 129
 ఎసెన్షన్ ఆఫ్ హునిలా, ది 673
 ఎస్కలేడ్ 162
 ఎస్కాన్టా, ఎల్ 226
 ఎస్కిమో 5
 ఎస్కిమో-ఆలియుట్ కుటుంబం 4, 16, 17
 ఎస్కెన్ 270
 ఎస్టామనానా 469
 ఎస్టాబ్లిగేరియో 404
 ఎస్టేట్, ది 633
 ఎస్టోవియన్ భాష 6, 82; -సాహిత్యం 82
 ఎస్టోరియా 238
 ఎస్ట్రొంగెలా లేక ఎస్ట్రొంగెలో 53
 ఎస్ట్రొంజియరోస్ 628
 ఎస్ట్రోఫెల్ అండ్ స్టెల్లా 635
 ఎస్టర్ వాటర్స్ 215, 528, 547
 ఎస్పానా 263, 314
 ఎస్ప్రొన్ సేడా-ఇ-డెల్గాడో, హోసే డి 158, 257
 ఎస్సుమా, లా 409
 ఎస్సెన్స్ ఆఫ్ క్రిస్టియానిటీ 251
 ఎస్సే 65
 ఎస్సే ఆన్ క్రిటిసిజమ్ 67, 425
 ఎస్సే ఆన్ ది ఎక్స్టర్నల్ యూజ్ ఆఫ్ వాటర్, ఏన్ 664
 ఎస్సే ఆన్ ది రివల్యూషన్ 620
 ఎస్సే ఆన్ మాన్ 67

ఎస్సే ఆన్ మెమరీ 439
 ఎస్సే ఇన్ హిస్టారికల్ థియోలజీ, ది 339
 ఎస్సేయ్ సర్ డౌన్లెస్ ఇమ్మిడియట్స్ ద లక స్పెన్స్ 471
 ఎస్సేయ్ సర్ల సిగ్నిఫికెన్స్ దు కామిక్ 472
 ఎస్సేస్ అండ్ స్టడీస్ 666
 ఎస్సేస్ ఆన్ ద కాన్స్టిట్యూషన్ 649
 ఎస్సేస్ ఆన్ ద శాటర్డ్ పేజెస్ 668
 ఎస్సేస్ ఆఫ్ ఎలియా 563
 ఎస్సేస్ ఇన్ క్రిటిసిజమ్ 223
 ఎహి డెస్ హెర్న్ మిసిసిపి, డి 387
 ఎహ్యడల్ ఉతామ్ ఫిద్దీన్ 46
 ఎహెన్బర్గ్, ఇల్య గ్రిగోరిఎచ్ 257, 258
 ఏ మువింగ్ టార్జెట్ 698
 ఏ.ఎస్.ఎస్.ఆర్ 6
 ఏంజల్ డిలా సోంబ్రా, ఎల్ 579
 ఏంజెల్ ఇన్ ది పశ్చాత్, ది 72
 ఏంజెల్ సిటీ 622
 ఏంజేలిక్ ఎవెంజర్ 381
 ఏంటిగావీ 95
 ఏంటీ క్రిస్టిన్ మిరాక్లర్ 566
 ఏంటీ మోనోపోలి 399
 ఏక్టర్ అండ్ మార్టిర్ 354
 ఏక్విటెన్ డ్యూక్ 116
 ఏజ్ ఆఫ్ ది ఎన్లైటెన్మెంట్, ది 397
 ఏజ్ ఆఫ్ యాంగ్జెటి 218
 ఏజ్ ఐ లే డయింగ్ 436
 ఏటిట్యూడ్స్ టువార్డ్స్ హిస్టరీ 457
 ఏట్రీయట్రైజ్ ఆన్ ఏన్నెట్ అండ్ మోడర్న్ లిటరేచర్ 654
 ఏడం నరుషెవిస్కి 115
 ఏడమ్ ఆస్సిక్ 116
 ఏడమ్ బీడ్ 251
 ఏడమ్ మ్యుల్లర్ 307
 ఏడిసన్ 426
 ఏడ్యరబ్ల్ క్రైటన్ 304
 ఏడ్రీయన్ రోమ్ 386
 ఏదితోస్ 149
 ఏన్ ఐడియలిస్ట్ 699
 ఏన్కాలెప్ 83
 ఏనస్ మిరాబిలిస్ 390
 ఏనాస్ మిర్నీ యూక్రేనియన్ 140

ఏనిమల్ డి ఫౌండో 543
 ఏనియడ్ 512
 ఏనిషియన్ కెనడియన్స్, లే 191
 ఏనీ హతవే 644
 ఎన్వి హైరి 120
 ఎన్వోవిన్ పెర్ఫోమ్ 118
 ఎస్ అండ్ ది ఎసెన్స్, ది 74
 ఎప్రిసియేషన్ అండ్ క్రిటిసిజమ్స్ ఆఫ్ ది వర్క్స్ ఆఫ్ చార్లెస్ డికెన్స్ 339
 ఎఫీ బ్రీస్ట్ 445
 ఎబిసి ఆఫ్ రిలేటివిటీ, ది 548
 ఎబ్రహమ్ కాలే 66
 ఎమిస్ 75
 ఎరియో పెజేటికా 66
 ఎరో స్మిత్ 578
 ఎర్న్ 558
 ఎర్ల్ ఆఫ్ సర్రే 64
 ఎరియస్ డానేటస్ 370
 ఎలిస్ ఇన్ వండర్లాండ్ 279
 ఎలోజెస్ 422
 ఎల్థాన్ యుగం 47
 ఎవ్ 529
 ఎసుక్రిస్టు 624
 ఎస్పెక్ట్స్ ఆఫ్ ఆస్ట్రోలియన్ 655
 ఐ ఆఫ్ ది స్టార్మ్ 198
 ఐ ఆమె ఎఫ్రెయిడ్ 346
 ఐ డోంట్ నీడ్ యూ ఎనీ మోర్ 523
 ఐ నాంది 274
 ఐ నో ఆన్ ది డోర్ 260
 ఐ పెట్టిగో లెజ్జి డెలే దానే 325
 ఐ మాలవోగ్లియా 608
 ఐ యామ్ ఎ క్యాట్ 401
 ఐ రుస్తే ఫీ 326
 ఐ వాన్ హో 69
 ఐ విల్ టేక్ మై ఛాండ్ 593
 ఐ సా ఇన్ మై డ్రీమ్ 630
 ఐ హేవ్ బీన్ ఫెయిత్ఫుల్ టు యూ సినారే 386
 ఐకాన్స్, ది 378
 ఐగాటైగె 442
 ఐజా 147
 ఐజాక్ బికర్ స్టాఫ్ 67, 551, 653

ఐజాక్ వార్టన్ 66
 ఐజెక్ 56
 ఐటెమ్ 683
 ఐట్రీ షిడ్వీ డి గలియో సీజర్ 460
 ఐడియల్ హబ్బెండ్-వైల్డ్, ఏన్ 614
 ఐడియా ఆఫ్ ఏ క్రిస్టియన్ కల్చర్, ది 254
 ఐడియా ఆఫ్ ఏ యూనివర్సిటీ, ది 71
 ఐడియాస్ 688
 ఐడిల్స్ 369, 394
 ఐడిల్స్ ఆఫ్ ది కింగ్ 369
 ఐడ్లర్, ది 67, 344
 ఐదవ హెన్రీ 625
 ఐన్ ట్రీగ్, డెర్ 690
 ఐన్ బ్రూడల్ డ్విస్ట్ ఇమ్ హువుస్ హబ్బెబర్గ్ 60
 ఐన్ సామ్మర్ 541
 ఐన్ సోమెర్ ఇన్ లండన్ 444
 ఐన్కేర్ 541
 ఐన్హార్డ్ 150
 ఐనా క్రాజీటె 147
 ఐనారీ స్కూలాసన్ 86
 ఐనూ భాష 10, 11
 ఐనె రెయిసె వెగ్హాహిన్ 343
 ఐనో కల్లాస్ 119
 ఐన్సెంట్ బ్లాస్కో ఇటానెజ్ 158
 ఐబికి 443
 ఐబీరియన్ భాష 7
 ఐమరాన్ 16; -భాషలు 18
 ఐమరా 18
 ఐమి సెజైర్ 176
 ఐరన్ బ్రెడ్బోర్డ్ 459
 ఐరన్ హీర్, ది 185
 ఐరన్ హీల్, ది 561
 ఐరాస్ నూనెజ్ రసాంతియాగో 156
 ఐరిష్-గేలిక్ 6
 ఐరిష్ భాష 83, 88, 89, 92, 132; -యుగం 84; -సంస్కృతి 90; -సాహిత్యం 84
 ఐరిష్ మెట్రీక్స్ 69
 ఐరిష్ లిటరరీ థియేటర్ 356
 ఐరిష్ లేక గైలిక్ భాష 84
 ఐరిష్ హోమ్స్టేడ్, ది 357

ఐరిస్ మార్చాక్ 75
 ఐరెర్మలినా 555
 ఐర్లాండ్ చరిత్ర 84; -సాహిత్య చరిత్ర 84; -థియేటరు 259
 ఐలా పెన్నానెన్ 120
 ఐలాండ్ ప్రిన్సెస్, ది 452
 ఐలాండర్స్, ది 345
 ఐలెండ్స్ 94
 ఐలైబుష్ పెరెట్స్ 133
 ఐవన్ కంకర్ 137
 ఐవన్ గుండులిన్ 136
 ఐవన్ ప్రియటె 137
 ఐవన్ లాలిన్ 137
 ఐవాన్ హో కెనిల్ వర్త్ 650
 ఐవార్ అసిన 110
 ఐవోన్ బోస్కోవ్ స్కీ 138
 ఐస్బెర్గ్ అండ్ అదర్ పోయమ్స్, ది 549
 ఐస్మాన్ కమెట్, ది 88, 260
 ఐస్లాండ్ లేఖలు 218
 ఐస్లాండ్ క్ భాష 6, 85, 86, 158, 159
 ఐస్లాండిన్గబుక్స్ 86
 ఐసా సేవ్డ్ 280
 ఐసాక్ బషెవిస్ సింగర్ 134
 ఐస్టీన్ అస్గ్రిమ్సన్ 86
 ఓ ఎస్పిరిటో మోడెర్నో 327
 ఓంబ్రె గార్డినే 397
 ఓక్ 526
 ఓక్ రీవ్స్ అండ్ అవండర్ 260
 ఓకమోటోకిడ్ 38
 ఓకారో 170
 ఓకాలెనీ 522
 ఓకిగ్బో 170
 ఓకు నొ హాసామిచి 462
 ఓకెల్లో ఒకిలి 179
 ఓకో కమెడియాస్ యికో ఎంత్రమెసెస్ నూవోస్ 642
 ఓగ్యూసారై 35
 ఓజిది ఆఫ్ అటాజి, ది 306
 ఓజిది సాగా; ది 306
 ఓజోకికోయో 36
 ఓటాకర్ థీర్ 105
 ఓట్టావా రిమా 364

ఓట్టావియో రినక్సిని 258
 ఓట్టోస్టెండ్ 242
 ఓడి బార్బరి 273
 ఓడినోకి 269
 ఓడిసియస్ 689
 ఓడిస్సీ రయ్స్కీ 478
 ఓడిస్సీ 94, 241, 268, 425, 454, 580, 689
 ఓడెస్సా టేల్స్ 478
 ఓడ్నోటద్నమ అమెరికా 239
 ఓథెల్లో 65, 349, 601, 625
 ఓదిన్ దిన్ ఈస్ జింజి ఇవానా డెనిసోవిచా 648
 ఓన్డే ఆఫ్ ది యియర్ 198
 ఓనిష్టా 170
 ఓన్నా కబుకి 35
 ఓపిట్జ్, మార్టిన్ 99, 258
 ఓబెంగ్ 169
 ఓబ్రా కంప్లీట డి జోస్ ఎసనీ సిల్వా 638
 ఓమెరాస్ 594
 ఓయోనో 171
 ఓరియా 7, 30
 ఓలావ్ రాజు 86
 ఓలావి పావొలెనెన్ 119
 ఓలింపియాడ్ 531
 ఓస్ లుసియదస్ 112
 ఓ ఉరుగ్వే 312
 ఓ క్రైమ్ డా పాడ్రె అమారా 246
 ఓ గావో 226
 ఓ గోన్యోక్ 239
 ఓ గ్రోడ్ ఫ్రానెక్ 425
 ఓ చెకోవ్ 465
 ఓ జోన్స్ 317
 ఓ టెంపో ఎవెన్టో 608
 ఓ పనోరమ 684
 ఓ పయెనీర్స్ 276
 ఓ పేస్ మాన్ బ్యూ వీపుల్ 266
 ఓ ప్రిమో బేసిలియో 246
 ఓ ఫర్ ఏ క్లజర్ వాక్ ఎత్ గాడ్ 301
 ఓ మెలెక్ రికార్డో 574
 ఓ రొమాన్స్ డమ్ హోమెమ్ రికా 288
 ఓ రోకురా ఓ శాంటిడాడ్ 247

ఓ వర్డ్స్ దూయ్ ఆడమ్ 484
 ఓ సాలిట్యూడ్ 290
 ఓ సెర్వానెహో 226
 ఓ హెనియానా 678
 ఓకానయా గ్రామేటా 415
 ఓకారా, గాబ్రియెల్ 170, 258, 259
 ఓకేసీ, షాన్ 75, 85, 259, 260
 ఓక్రిడ్ భాష 136
 ఓక్లేమ్ ప్లేగర్ 110
 ఓఘమ్ శాసనాలు 83, 89
 ఓజెసీ 522
 ఓటేజ్, ఎల్ 305
 ఓటో-మాంగ్వియన్ 17
 ఓటోమీ 18
 ఓట్యే 66
 ఓడ్ 123, 142, 149, 153, 157, 195, 211, 358, 422, 446, 459, 502
 ఓడ్ ఆన్ ఏ గ్రీషియస్ ఆర్మ్ 289
 ఓడ్ ఆన్ ది డెత్ ఆఫ్ విల్లంగ్టన్ 369
 ఓడ్ ఆన్ మెలాంకలీ 289
 ఓడ్ ఇంటిమేషన్స్ ఆఫ్ ఇమ్మూర్టాలిటీ 588
 ఓడ్ టు ఈవినింగ్ 68
 ఓడ్ టు ఏ నైటింగేల్ 289
 ఓడ్ టు దీ వెస్ట్ విండ్ 70
 ఓడ్ టు రెవల్యూషన్ 506
 ఓడ్ టు సైక్ 289
 ఓడర్ బెట్రాక్టంగెన్ డీ విసెన్ షాప్ట్ ఉండ్ కున్స్ట్ డెస్ షోనెన్ బ్రెటెఫెండ్ 682
 ఓడేలిస్ 91
 ఓడై స్కార్న్ స్టీన్ 628
 ఓడ్డర్గాట్ 86
 ఓడ్స్ 75, 408, 551, 585, 688, 689,
 ఓడ్స్ ఎట్ పాయసీస్ డైవర్సెస్ 693
 ఓడ్స్ మోడెర్నాస్ 308
 ఓడగన్ రైథిల్లి 84
 ఓనల్ 188
 ఓని స్రాములిస్ జా రోడిను 625
 ఓనీల్, యూజీన్ 187, 188, 242, 260, 538
 ఓనెట్టి, యువాన్ కార్లోస్ 260, 261
 ఓనోబుషి 38
 ఓపస్ పోస్టుమస్ 656

ఓపెన్ బోట్, ది 302, 303
 ఓపెన్ సిటీ 403
 ఓపెరా 258, 321, 408, 428
 ఓపెరా డి 117
 ఓపో భాష 17
 ఓఫ్లర్ డిజైన్ 407
 ఓబరాన్ 606
 ఓబీ 622
 ఓబెర్ హాఫ్, డెర్ 235
 ఓబ్రాస్ కంప్లీట్స్ 261
 ఓబ్లాట్, ది 695
 ఓమర్ ఖయ్యామ్ 46, 71, 261, 438
 ఓమర్ డెల్ కార్లో 193
 ఓమర్ సెయ్పుద్దీన్ 44
 ఓమాటూబా 82
 ఓమాలూబా 82
 ఓమూ 536
 ఓయిమట్సు 34
 ఓయీ 199
 ఓయె కెన్జాబురో 38, 262
 ఓయోనో, ఫెర్రినాండ్ లియోపాల్డ్ 262, 263
 ఓర్హాన్ 43
 ఓరియన్ అండ్ అదర్ పాయెమ్స్ 549
 ఓరియా నటా లలూన్ 213
 ఓరెట్రెటూడి రికార్డానా 288
 ఓరెస్టియా ట్రియాలజీ 241
 ఓరెస్టా ఏ సైరెన్స్ 607
 ఓర్గ్ 532
 ఓరైమ్ ఏ ప్రోగ్రెసో 450
 ఓరైగా యి గాసిట్, హోసె 263
 ఓర్లాండ్ ఫూరియాసో 78
 ఓల్ ఓల్గానేసె ఇన్ యూరోపా, ఇల్ 520
 ఓల్వరన్ 109
 ఓలాప్ వాన్ వలిన్ 163
 ఓలాఫ్ డూన్ 111
 ఓలి ఛెవెలియర్ ఆలయన్ 626
 ఓలెక్సాండర్ హోర్నీచుప్ మికాయిలో స్టైల్ మార్క్ 140
 ఓలోడిమెర్ 140
 ఓలోఫ్ పాన్ డాలిన్ 159
 ఓల్టర్ జడిగ్ 51
 ఓల్డ్ ఇంగ్లీష్ 61

ఓల్డ్ ఏజ్ 485
 ఓల్డ్ క్యూరియాసిటీ షాప్, ది 380
 ఓల్డ్ గ్లోరీ, ది 586
 ఓల్డ్ టెస్టమెంట్ 54, 173, 501, 685
 ఓల్డ్ టైమ్స్ 416
 ఓల్డ్ టైమ్స్ ఆన్ ది మిస్సిసిపి 374
 ఓల్డ్ ఫెమిలియర్ ఫేసెస్, ది 563
 ఓల్డ్ బాచిలర్ 275
 ఓల్డ్ బుష్ సాంగ్స్, ది 411
 ఓల్డ్ మాన్ అండ్ ద మోడల్ 262, 263
 ఓల్డ్ మాన్ అండ్ ది మోడల్, ది 171
 ఓల్డ్ మాన్ అండ్ ది సీ, ది 188, 680
 ఓల్డ్ మెన్ ఎట్ ది జూ 75
 ఓల్డ్ మోర్టాలిటీ 650
 ఓల్డ్ లవ్ 633
 ఓల్డ్ లా, ది 521
 ఓల్డ్ విగ్ 216
 ఓల్డ్ వుమన్స్ టేల్, ఏన్ 671
 ఓల్డ్ వైఫ్ టేల్ 74
 ఓల్డ్ వైప్ టేల్, ది 74, 470
 ఓల్డ్ సోక్, ది 517
 ఓల్ఫ్ లెస్లా 173
 ఓల్మెడ్, హోసె జోయాక్విన్ 195, 263
 ఓవర్ కోట్, ద 464
 ఓవర్ లాండ్, ది 674
 ఓవర్ సోల్, ది 184
 ఓవర్చ్యూర్ 649
 ఓవిడ్ 149, 264, 308, 366, 376, 433
 ఓషియానియా 5
 ఓస్ మైయాస్ 246
 ఓస్ వెల్చీస్ మరీన్ హేయ్ రోన్ 205
 ఓస్ సెర్వోస్ 292
 ఓస్ సోనెటోస్ కాంప్లిటోస్ 309
 ఓసిట్టాన్ భాష 116, 118
 ఓసియన్ 69, 159
 ఓసియో డి సెప్యా 538
 ఓసిరిస్ 174
 ఓస్కార్ టోయెర్క్ 101
 ఓస్టాప్ వైష్లియా 140
 ఓస్వాల్డ్ డ్రాగున్ 193
 ఔ మున్పెరె చె హెరోస్ 204

బి యాంగ్ శ్వా 264, 265
 బి లెడినెర్ డి టెటెస్ 204
 బిగుస్టెఫన్ ప్లాటెన్ 101
 బిగ్నానాసా 170
 బిజియస్ మార్చ్ 112
 బెట్ ఆఫ్ ఆఫ్రికా 381
 బెట్ ఆఫ్ ది సీ 517
 బెట్లెన్ ఆఫ్ హిస్టరీ 611
 బెట్ సైడర్, ది 556
 బెడ్డా 91
 బెస్ట్ స్టీక్ అండ్ ఫాల్ డెర్ స్టాడ్ మెహగనీ 494
 బెల్ అండ్ ది నైటింగేల్, ది 63
 బెల్స్ డూ క్రై, ది 199
 బెస్మన్, సెంటీన్ 266, 171
 కంచడల్ భాష 9
 కంజి కటిలె 179
 కంజూర్ 39
 కంటటాస్ 531
 కంటెకుల్ ఓముర్వి 145
 కంటేరియా రోమనియె 144
 కండిషన్ హ్యూమేన్, లా 126
 కంపనెలా, టోమాసో 266, 267
 కంపానియన్ ఆఫ్ ది ఆర్డర్ ఆఫ్ సెయింట్ జార్జ్, ది 430
 కంపానియన్, ది 669
 కంపానియన్స్ ఆఫ్ కొలంబస్, ది 238
 కంపానో, ఇల్ 413
 కంపారటివ్ గ్రామర్ 460
 కంప్యూటస్, ది 58
 కంప్లియెనోస్ ద జువాన్ ఏంజెల్, ఎల్ 469
 కంప్లీట్ ఆంగ్లర్ 66
 కంప్లీట్ పాయెమ్స్ అండ్ సెలెక్టెడ్ లెటర్స్ అండ్ ప్రోజ్, ది 304
 కంప్లీట్ వైట్ ఆక్షన్ 456
 కంప్లీటాస్ 379
 కంప్లెటాస్ డి మెనెండెజ్ యి పెలయో 532
 కంప్లెయింట్ అండ్ పబ్లిక్ కన్సెషన్ ఆఫ్ ది కింగ్ బెల్ హౌండ్ కాలిట్ బగ్షె, ది 573
 కంప్లెయింట్ ఆఫ్ స్కాట్లాండ్ 161
 కంప్లెయింట్స్ 664
 కంబా 168

కకినొమెటా-నో-హిటొమరొ 32
 కకేషియన్ భాష 4, 10; -భాషలు 10; -భాషా కుటుంబం 10, 102
 కక్తై 38
 కగనోచియో 35
 కగరు నృత్యం 34
 కగవాటో గొహికా 37
 కగురూ భాష 168
 కచిన్ భాషలు 13
 కచినిష్ 48
 కజంటాకిస్, నికోస్ 97, 267, 268
 కజకి 362
 కజార్ట్ జాకస్ 97
 కజీనోశ్చి, ఫెరెన్ 268
 కజేతన్ 115
 కటకణ 31
 కటర్లిస్, గ్రెయస్ వెరిరియస్ 268, 308, 426, 519
 కటాయేన్, వాలంటీన్ పెట్రోవిచ్ 269
 కటౌబా భాష 17
 కట్రీవలా 119
 కతరెవుస 93
 కథా సాహిత్యం 103
 కన్ ఫెషని లెటరెయిర్ 460
 కన్ ఫెషన్, ఏ 362
 కన్ ఫెషన్స్ ఆఫ్ ఆన్ ఐరిష్ రెబెల్ 478
 కన్ ఫ్యూషియన్ 429
 కన్ ఫ్యూషియన్ 19, 26, 200
 కన్ ఫ్యూషియన్ విచార శకలావళి 29
 కన్ సాలేషన్ డి మాన్ స్యుయర్ డూ పిర యర్ 123
 కన్ హక్కా 11
 కనజవారోబన్ 36
 కనాట్రైస్ పావ్, లా 236
 కనామా 34
 కనింగ్ హమ్స్, ది 199
 కనియోకా 168
 కనెక్షన్ 188
 కనెట్టి, ఎలియస్ 696, 697
 కనైమా 311
 కన్నడం 7, 50
 కన్సెషన్ ది క్లాడి, లా 359
 కన్సెషన్స్ 610

కన్సెషన్స్ ఆఫ్ యాన్ ఇంగ్లీష్ ఓపీయమ్ ఈటర్ 70, 380, 381
 కన్సెషన్స్ డి అన్ పెక్టివో ఫిలోసోఫో, లాస్ 203
 కన్యప్ 167
 కన్వర్సేషన్ 301, 392
 కన్వర్సేటియర్ లిటరరీ 693
 కన్వియో నెరో గెరాల్ 112
 కన్వెర్ట్ బురాకో 282
 కన్సలేషన్ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ 337
 కప్ ఫర్వాల 699
 కపుట్ 520
 కపెల్లే 168
 కపోట్రెట్రూమన్ 269
 కబలే ఉండ్ వీజే 100
 కబానిస్ 208
 కబుకి 35, 38
 కమ్ అండ్ గో 467
 కమ్-సుయి భాషా వర్గం 11
 కమ్ బాక్ లిటిల్ షీబా 230
 కమింగ్ ఆఫ్ ఫర్ ఎయిర్ 225
 కమింగ్స్ ఇ.ఇ. 186
 కమిలా టింబిరా 555
 కమిస్సో, ఆడెల్ బెర్ట్ వాన్ 270
 కమూ, ఆల్బెర్ట్ 270, 126, 399, 587
 కమెడియన్ ఎత్ మార్టిర్ 354
 కమెడియా డి కారిక్చ్యుయి మెరీబియా, లా 558
 కమేయేస్, లూయీ డి 272
 కమెడిడెర్ ఆటెల్ కీట్ 697
 కమెనోమబుచి 35
 కమ్యూనిస్ట్ పాలన 105
 కయెన్ని గోస్ట్ 418
 కర్నేలియస్ 363
 కరకవో గ్లాన్ 43
 కరజియోన్ ఆల్ పాలజోడి గస్టిజియా 468
 కరమూరా పోయెమా ఎపికా డిస్కొబ్రి మెంటోడా బాహియా 383
 కరమూరు 383
 కరాచే భాష 10
 కరాయిమ్ భాష 7

కరిబాన్ (కరీబ్); -భాషలు 18; -భాషా
కుటుంబం 18
కరీబియన్ సాహిత్యం 193
కరేజ్ ది ఎడ్వంచరెస్ 328
కరేన్ భాషలు 13
కరైసెన్రూ 35
కర్ట్ మాంటిల్ 75
కర్నూచీ, జియోస్యూ 273, 414
కర్నల్ పెంగ్ తేహువాయ్ 365
కర్న్ 343
కర్న్ ఆఫ్ కెహమా, ద 648
కర్న్ ఆఫ్ ద స్టార్వింగ్ క్లాస్ 622
కర్న్ ఫర్ ఏ నేషన్ 498
కర్నర్మండీ 63
కల్ జూ లెపిక్ 83
కల్క్విచ్ అండ్ ఓల్వెన్ 90
కలయ్ 168
కలర్ ఆఫ్ ఏ గ్రేట్ సిటీ 389
కలామ్ 22
కలిగుల 271
కల్లెక్టివ్ ఆన్ కాన్సస్ 200
కల్లెక్టర్ పాయెమ్స్ 245, 304, 362, 430,
529, 583, 655, 665, 456, 592
కల్లెక్టర్ ప్లేస్ 544
కల్లెక్టర్ షార్టర్ ఫిక్షన్ 456
కల్లెక్టర్ సాంగ్స్ అండ్ పాయెమ్స్ 342
కల్లెక్టర్ స్టోరీస్ ఆఫ్ ఐజాక్, ది 633
కల్లెక్టర్ స్టోరీస్, ద 630, 677
కల్లెవల ఇతిహాస కావ్యం 118
కల్లెవి పోగ్ 82
కలౌక్ 131
కలౌనియల్ సెంచరీ, ది 665
కల్క్ 601
కల్చర్ అండ్ అనార్కీ 222
కల్చురా, లా 413
కల్చర్ భాష 8
కల్చునా సాహిత్యం 110
కల్వినో, ఇటాలో 273, 81, 402
కళ కళ కోసం 314
కళ కోసమే కళ 145
కన్శిళుమిణ 52
కవటక మొకు ఆమి 38, 35

కవాబాటా యాసునారీ 274, 38
కవాయిదీ ఉస్మానియే 295
కవి భాష 39
కవి రైనిస్ 147
కవెంట్రి పాట్ మోర్ 672
కశిమీర్ బ్రోజిన్ స్కీ 115
కష్టహుజ్ జునూన్ 23
కషూబియన్ 6
కష్మీట్జ్, మరీ లూయీ 274
కసియెదారుస్ 150
కసిల్లా 403
కహిడ్ కూలెబి 44
కహిడ్ సిడ్కి 44
కాంకర్డ్ మెరిమేక్ నదులపై ఒక వారం 395
కాంక్విస్టా డెల్లో స్టాటో, లా 520
కాంక్వెబ్, లా 590
కాంక్వెస్ట్ ఆఫ్ గ్రెనెడా, ది 238, 390
కాంక్వెస్ట్ ఆఫ్ హాపీనెస్, ది 548
కాంగ్ జార్నే 699
కాంగో భాషలు 168
కాంగ్రీన్, విలియమ్ 66, 275
కాంట్ 101, 144, 621
కాంటక్లరా 311
కాంటనీస్ 27
కాంటర్బరీ టేల్స్ 63, 337, 562
కాంటిక్ డెస్ కాంటిక్స్ 349
కాంటిలెటార్ 118
కాంటిస్ ఆ నినాన్ 359
కాంటీ డి క్వాస్టర్ వెచ్చియో 414
కాంటికాది ప్రాతే సోలి 77
కాంటిలెన్ డీ సెయింట్ యులారి 153
కాంటిస్ 567
కాంటెంపోరేనియోస్ 371
కాంటెంప్టేషన్స్ 493
కాంటెన్ డి లాజెకాస్సె 512
కాంటాసీ 576
కాంటో అబొలిషర్ 263
కాంటో ఎ పెరిస్సా 257
కాంటో నోవో 378
కాంటోస్ డి లా మన్యూనా 213
కాంటోస్, ది 246, 428, 429
కాంట్రాఅటాకీ 640

కాంట్రీలెస్ ఫెమ్మిస్ 502
కాండ 39
కాండక్ట్ ఆఫ్ లైఫ్, ది 249
కాండర్, డెర్ 652
కాండినెండాపార్ డిస్ కాన్సియాడా, ఎల్ 367
కాంప్ ద లా మార్ట్ లెంటె 473
కాంపోజిషన్ అండ్ ఎక్స్ప్లనేషన్ 659
కాంపోడి మార్టీ 431
కాంఫ్ మిట్ డెమె డామన్, డెర్ 374
కాంబాట్ 272
కాంబెల్ లార్డ్ అలిన్స్ డాటర్ 69
కాక్ 147
కాక్ కవిత 147
కాక్-ఎ-డూడిల్ డాండ్ 260
కాక్టెయిల్ పార్టీ, ది 75, 225
కాకాసియన్ 164
కాకినోమోటో హిటోమోరో 275
కాకిన్సు 32
కాకిబంగారు యుగం (గిల్టెడ్ ఏజ్) 185
కాకారోస్, లాస్ 587
కాక్రోచ్ 517
కాక్స్, ఏ 147
కాక్స్టన్స్, ది 573
కాచ్ 188, 262
కాచర్ ఇన్ ది రై, ది 618, 619
కాచిన్ ఉపవర్గం 12
కాజ్ముంక్జెల్ట్ ఎబెల్ 160
కాజిమీర్ జీ తత్వేజర్ 116
కాజల్ కార్నర్ 280
కాజీ 362
కాజెస్ అండ్ కాన్సిక్వెన్సెస్ 342
కాట్ 517
కాట్ అండ్ మోస్ 326
కాట్ ఆన్ ఏ హాట్ టీన్ రూఫ్ 603
కాటన్ మాథర్ 181
కాటర్డ్ ఎఫేర్, ది 601
కాటలాన్ 112
కాటిలినా 235
కాటిలిస్కిస్, ఎమ్. 152
కాటో 581
కాడ్వెల్ 384
కాణలి నెర్మా 687

కాతర్, విలా (సిబెర్) 276
 కాతరైన్ ఆన్ పోర్టర్ 188
 కాతిబ్ చలెబి (హజీ ఖలీఫా) 43
 కాథరిన్ సుసానా ప్రిచర్డ్ 198
 కాథలిక్ చర్చ్ అండ్ కన్వర్షన్ 339
 కాథలీన్ అండ్ ఫ్రాంక్ 240
 కాన్ స్యూర్ 552
 కాన్రాడ్ అయికెన్ 253
 కాన్వర్సేషన్ ఇన్ ఎంబురీ స్ట్రీట్ 529
 కాన్క్లాన్టీన్, 128, 137, 212
 కాన్స్టర్ట్ ఎట్ సెంట్ ఓవిడ్, ది 488
 కాన్స్టిట్యూషనల్, తె 461
 కాన్స్టెంట్ కపుల్, ది 438
 కాన్స్టెన్స్ లేక సాలిటరీ ప్రాక్టీసెస్ 378
 కాన్స్టాంట్, బెంజామిన్ 277
 కాననైట్ గాథలు 200
 కానరీ రో 660
 కానా 326
 కానుకేట్ ఛందస్సు 91
 కానూరి 15
 కాన్జే 348
 కాన్సిడెన్స్ ఆఫ్రికన్ 399
 కాన్సిడెన్స్ మాన్, ది 537
 కాన్రాట్ 111
 కాన్రాడ్ ఐకెన్ 436
 కాన్రాడ్, జోసెఫ్ 74, 276, 578, 668
 కాన్వర్జేషన్ విత్ మై అంకుల్ 630
 కాన్వర్జేషనలిస్ట్, ది 323
 కాన్వర్సేషన్ ఎన్ లా కాటెడ్రల్ 587
 కాన్వర్సేషన్ ఇన్ సిసిలీ 599
 కాన్వర్సేషన్, ఏ 392
 కాన్వర్సేషన్ బిట్టన్ డలెంబర్ట్ అండ్ దీడెరా 398
 కాన్వర్సేషియన్ ఇన్ సిసిలియా 599
 కాన్వియో డీ పీల్ 442
 కాన్జన్ 375
 కాన్జస్ లవర్స్, ది 654
 కాన్సియన్స్ దిజెనో, లా 667
 కాన్సియెన్స్, హెండిక్ 276
 కాపెలిష్ 162
 కాపిటల్ అండ్ ది ఫ్రీ, ది 281
 కాపుట్ 402
 కాప్టారేస్, ది 595

కాప్టెన్స్, ది 317
 కాఫ్కా, ఫ్రాంజ్ 61, 81, 101, 219, 278, 483, 570
 కాప్ట్ ఇన్ పామెర్స్ ఉండ్ రూజెన్ 221
 కామకూరా యుగం 33
 కామన్ పర్సనల్, ది 578
 కామన్వెల్త్ సాహిత్యం 8, 76, 87, 88, 199
 కామన్సెన్స్ అబౌట్ ది వార్ 474
 కామిక్ వ్యంగ్య నాటకాలు 259
 కామిన్హోస్ క్రుజాడోస్ 607
 కామినో రియల్ 603
 కామిలి 387
 కామిలే లెమనియర్ 130
 కామిలోజుస్ సెలా 158
 కామీడియా అనోటీసియా 370
 కామెంటరీ డి బెల్లో గార్లిక్ 639
 కామెంటరీ డి బెల్లో సివిలి 639
 కామెంటరై రేరన్ ఇన్ ఎక్సిసియా జెస్టారమ్ 437
 కామెంట్లె సర్ డెస్ పోర్టీ 123
 కామెడి ఆఫ్ మేనర్స్ 370
 కామెడి హ్యూమెన్, లా 461, 462
 కామెడియా 612
 కామెడియాస్ మెడోరా 555
 కామెడి 668
 కామెడి ఆఫ్ కిచెన్ 370
 కామెడి ఆఫ్ మాస్ 386
 కామెడి ఇటాలియన్స్ 326
 కామెన్ 508
 కామెన్ నో కోకుహాకు 524
 కామెరాలేయ్ 171
 కాయన్ 92, 93
 కార్ డబ్ల్యూ.పి. 75
 కార్ మంగోలా 502
 కార్లెల్, టామస్ 71, 282, 283, 319, 438
 కారల్ మైకేల్ బెల్మన్ 163
 కారల్, లూయీ 279
 కారియన్ కంఫర్ట్ 672
 కారీ (ఆర్థర్), జోయ్స్ (లూనెల్) 280, 74

కారెల్ హైనెక్ మాచా 104
 కారెల్వాన్ మాండెర్ 106
 కారెల్వాన్ వస్టిలిన్ 130
 కారెలియన్ 82
 కారోలిన్ 588
 కార్టజార్ 193
 కార్టజేనా 640
 కార్టిజియానో, ఇల్ 288
 కార్డినల్ డి రై చెలియా 601
 కార్డినల్ న్యూమన్ 71
 కార్డినల్-డి-మెడిసి 207
 కార్డెనాల్, ఎర్నెస్టో 281
 కార్డే రైడే, లే 645
 కార్టిజియానా, లా 207
 కార్నూసియన్స్, ది 237
 కార్తేజ్ 588
 కార్న్ 567
 కార్న్మక్-ఏ అర్టీషర్ 45
 కార్నవాల్ 458
 కార్నియెల్ 124
 కార్నీలియస్ గాలస్ 366
 కార్నీలియా 288
 కార్పస్ టిబులియానమ్ 366
 కార్పెట్ బాగ్, ది 373
 కార్పొడి బెయిలీ 330
 కార్పెంటియర్, ఆలేజో 281
 కార్మెన్ 535
 కార్మెన్మార్టిన్ గైతే 158
 కార్గ్ జోయిస్ ఓట్స్ 188
 కార్గ్ డ్రేయర్ 220
 కార్గ్ బిర్జర్ బ్లాండ్హాల్ 700
 కార్గ్ యుంగ్ 384
 కార్గ్ రూమర్ 83
 కార్గ్ఫెల్ట్, ఎరిక్ ఆక్సెల్ 164, 282
 కార్గ్వాన్ బెర్నెక్ 368
 కార్గ్స్టాడ్ 451
 కార్గ్స్ స్కాల్బే 147
 కార్గ్ ఫారిన్లెర్ 531
 కార్గ్ బెర్గ్బోమ్ 119
 కార్గ్ మరియు మజ్జీ 79
 కార్గ్ వెర్నార్ 402

కార్లో సార్కియా 119
 కార్లో సోలా 402
 కార్లోస్ రాకుమారుడు 621
 కార్వింగ్ ఏ శ్వాట్యూ 332
 కార్స్ 147
 కార్సన్ నూ కలర్స్ 188
 కార్సరే, ఇల్ 413
 కార్ ఆఫ్ ది వైల్డ్ 561
 కార్ ఇట్ ఎక్స్ పీరియన్స్ 285
 కార్మన్ మిక్స్ జాత్ 166
 కాలర్ ఆఫ్ రిపబ్లిక్ 505
 కాలహన్, మార్లే (ఎడ్వర్డ్) 190, 284
 కాలారియట్ 609
 కాలిగ్రామ్స్ 205
 కాలిన్ క్లాట్స్ కం హోం అగైన్ 664
 కాలిన్స్, (విలియమ్) విల్క్ 68, 72, 191, 284
 కాలిఫోర్నీ సంగీతం 194
 కాలిమేకస్ 95
 కాలిస్టోయి మలీబియా డి 558
 కాలెనెట్స్, ఎల్ 140
 క్లాన్, జి.సి. 474
 క్లాటెరోస్ 157
 క్లాటోరోన్ డె లా బార్కా, పెద్రో 284
 క్లావ్స్, ఎర్నిన్ 285
 క్లానిక యుగం 180; -వాదం 110, 115, 125, 542; -వాదులు 432; -సంప్రదాయం 128
 క్లానిక సాహిత్య పునరుజ్జీవనోద్యమం 68
 క్లానికోద్యమం 123, 137, 138, 183, 190, 194
 క్లాన్ 123
 క్లాన్ నిస్ట్ 379
 క్లాన్ నిస్ట్ ఎడ్ ఆర్మి ఎరెటిసి 267
 కాలికాంటీ, గ్విడ్ 76, 286
 కవ్యం 2
 కవ్యశేఖరం 52
 క్లీరీ భాష 7
 క్లెనరీ టేల్స్ 474
 క్షియర్ 191
 క్స్ 467
 కసా బెజ్ గోరీ, లా 456

కసా గ్రాండే ఏ పెంజాలా 450
 కసా, జ్యూవానీ డెలా 26, 286
 కసాడి బెర్న అల్ఫ, లా 313
 కాసిడిష్ 133
 కాసిల్ రేక్ రెన్ట్ 247
 కాసిల్, ది 61
 కాస్టమ్ బ్రిస్మీ 195
 కాస్టవే, ది 300
 కాస్టీలియన్ 155, 156
 కాస్టెలాన్ 137
 కాస్టామోర్ 139
 కాస్ట్రోనిటి 191
 కాస్ట్రోని, బార్టోమె 287
 కాస్ట్రో బ్రాంకో, కమిలో 287
 కాస్పార్ 162
 కాస్పియన్ సముద్రం 8
 కాస్మాలాజికల్ ఐ, ది 524
 కాస్మోపోలిటన్ 578
 కాహియెర్స్ 590
 కింకా కూజి 525
 కింగ్ 489
 కింగ్ అండ్ నో కింగ్ ఏ 452
 కింగ్ ఆర్థర్ 390, 573
 కింగ్ క్విన్ నేవ్ 402
 కింగ్ లాజరస్ 171
 కింగ్ లియర్ 65, 625
 కింగ్ హార్ట్ 375
 కింగ్ హూ ఫర్ గాట్, ది 200
 కింగానెడ్ 155
 కింగ్స్ 75
 కింగ్స్ బ్లడ్ రాయల్ 578
 కింగ్స్ మెన్, ది 593
 కింగ్స్ లీ అమిస్ 245, 550
 కిండర్ ఉండ్ హౌస్ మార్కిన్ 327
 కిండ్రెడ్ ఆఫ్ ది వైల్డ్, ది 549
 కిందెషూకా 442
 కింబుందు 168
 కింబుందు-పోర్చుగీసు నిఘంటువు 298
 కికుచికన్ 37
 కికుబికాన్ 38
 కికుయూ 168
 కివెన్ టైలజీ 75

కిచోమీ 294
 కిచ్చామాజి 179
 కిజిల్ ఎల్మా 320
 కిటబటక చికాపుజా 34
 కిటమురబోకాకు 36
 కిటహచి 35
 కిటహరా హకుషూ 38
 కిటీహాక్ 188
 కిడ్, టామస్, 65, 288
 కిడ్నాప్డ్ 656
 కిత్ వాల్టన్ 185
 కితాబ్ అల్-బయాన్ వల్ అల్ తబీన్ 343
 కితాబ్ అల్-బుఖలా 343
 కితాబ్-అల్-మిలల్-వల్-నిహాల్ 22
 కితాబ్-అల్-హయవాన్ 343
 కితాబ్-ఉల్-కామిల్ 22
 కితాబ్-ఉల్-ఫసీహ్ 22
 కితాబ్-ఉల్-బయాన్ 23
 కితాబ్-ఉల్-హైవాన్ 23
 కినోషిటాజువాన్ 35
 కిన్స్ మెన్, ది 637
 కిప్లింగ్ (జోసెఫ్) రుద్ యార్డ్, 73 288, 289, 308, 678
 కిప్లింగ్ సెవెన్ సీస్ 699
 కిమ్ 73, 289
 కిమ్ విటా మాండలికం 178
 కిమియాపసాజత్ 46
 కిమోడోరియన్ సాపైటీ 155
 కియాము 178
 కియుంగుజా మాండలికం 178
 కిరిహిటోహ 36
 కిర్గిస్ భాష 8, 11
 కిలిమాంజరో భాషలు 168
 కిలిమానే 168
 కిలోబో మొనారి 32
 కిలోట్సురయుకి 32
 కిల్బర్న్ 670
 కిల్బర్న్ హెడ్ 622
 కిప్వామాజీ 294
 కిషిసన్ 37
 కిష్టోరి యారీగన్ బ్రిటానియే 91
 కిసెకి 37

క్విస్టఫర్ బకింగ్జో 88
 కిస్సాహిలీ 179
 కిస్సీ 167
 కీ టు మోడర్నిటీ పాయెట్రీ 334
 కీటె అంకుల్ టామ్స్ క్యాబిన్, ది 661
 కీట్స్, జాన్ 69, 70, 224, 289, 290, 291, 292, 498, 624, 663
 కీవన్ యుగం 141
 కీవన్ రూస్ 139, 141
 కు యెటో కంప్లీటస్ 261
 కుంగ్ 168
 కుంజెకియష 36
 కుందేరా, మిలాన్ 105, 292
 కుకిష్ భాషలు 48
 కుకిచిన్ (కుకిష్) 13
 కుచ్చా 168
 కుజోటకేకో 38
 కుటై మలయ్ 51
 కుతత్ కుబిలిక్ 43
 కునికిట దొప్పా 37
 కునికిటడప్పా 38
 కున్డా, యూక్లిడెస్ డి (రోడ్డిగ్ పిమెంటా) 292
 కుప్రా 22
 కుబ్లాఖాన్ 69
 కుమజావా బన్జన్ 35
 కుమిక్ భాష 10
 కుమిచిచ్ 137
 కుమెయసావో 37
 కుయూ 7
 కురంటిన్ 133
 కురట మెమోజో 37, 38
 కురుఖ్ 7
 కురోసనా అకిర 202
 కుర్ట్ ఎరిక్ సూకెర్ట్ 520
 కుర్ట్ వానెగట్ 188
 కుర్దిష్ భాష 10
 కులేర్వో విషాదగాథ 118
 కుల్లామా-ప్రార్థనలు 82
 కువాడెర్నోస్ డి కాంపోసిషన్ 587
 కువో మో-జో 292
 కువోరె 205
 కుషిటిక్ భాషలు 15; - శాఖ 15

కుసుమకుర 37
 కూనా భాష 18
 కూపర్, జేమ్స్ ఫెనిమోర్ 68, 182, 293, 294
 కూపర్స్ టౌన్ 294
 కూబీ 23
 కూర్నహెర్డ్ 106
 కెక్సి భాష 17
 కెచువా 16
 కెజిలాహబీ, యూఫ్రాసే 294
 కెటాస్ట్రోఫిస్టు 522
 కెడ్వెట్ పాషా, అహ్మద్ 295
 కెథ్రిల్, ది 695
 కెథలీన్ లిజన్స్ 259
 కెన్ కొ 34
 కెన్ పుయ్ ప్రిల్ బి క్రిస్టియన్స్ 700
 కెనడా సాహిత్యం 189
 కెనానిటీష్ శాఖ 54
 కెనిల్వర్డ్ 69
 కెనిస్ నోవర్ 199
 కెనేడియన్ కిస్లింగ్ 643
 కెనేడియన్ బ్రదర్స్, ది 190
 కెన్నెల్ స్లెసోర్ 198
 కెప్టె ఇన్ ది డార్క్ 375
 కెప్టెన్ క్విరోస్ 529
 కెప్టెన్ కరేజియస్ 289
 కెబేడ్ మైకేల్ 173
 కెమూల్, నమిక్, 43, 295
 కెమిస్ట్రీ 407
 కెయిన్ 70
 కెయిరోలో 173
 కెరియర్ ఆఫ్ కేథరీన్ బుష్, ది 329
 కెరీలియన్ 6
 కెరెక్ భాష 9
 కెరాలినా స్వెట్లా 105
 కెరోలిన్ బాలెస్టోర్ 289
 కెర్కమాన్ 116
 కెలండరియమ్ 257
 కెలావో లేక చిలావో 12
 కెల్లిక్ దేశభక్తి గీతాలు 131
 కెల్లిక్ భాష 6, 10; -భాషలు 88; -భాషా కుటుంబం 83

కెల్లర్, గోట్ఫ్రీడ్ 162, 296
 కెవాట్టా జా సిక్స్ 120
 కెవిరియర్ డెస్ టచెస్, లె 461
 కెవెరిరియా రస్టికానో 608
 కెప్టె సెలో సర్రియలిస్మో 495
 కెహియర్స్ డి లా క్విన్ జైన్, లే 558
 కేంటానీస్ భాష 11
 కేంపెయిన్, ది 216
 కేక్సిక్వెల్ భాష 17
 కేక్స్ అండ్ ఏల్ 74
 కేజిల్ ఆఫ్ ఓట్రాంట్, ది 597, 598
 కేజిల్, ది 278
 కేటలాన్ 5
 కేటిల్ రెయిడ్ ఆఫ్ కూలీ, ది 90
 కేటిలైన్ 344
 కేతరిన్ మాన్స్ఫీల్డ్ 88
 కేతులుస్ 149
 కేథరిన్ మాన్స్ఫీల్డ్ 199
 కేథీ 428
 కేప్ వెర్డి 444
 కేప్టెన్ ఆఫ్ కోపనిక్, ది 353
 కేబేజెస్ అండ్ కింగ్స్ 677
 కేబ్రా నెగోస్టే 172
 కేమిలో పెస్సాన్డా 113
 కేమెలా 118
 కేయాస్ 488
 కేర్ టేకర్ 75, 415
 కేర్ఫ్రీ ఫాషన్, ఏ 194
 కేరల్ గండ్రప్ 110
 కేరల్ శ్లావక్ 105
 కేరేవి 168
 కేలే 168
 కేల్వీన్ 123
 కేస్ ఆఫ్ ఏ స్ట్రెయిర్ కేస్, ది 487
 కేస్ ఈజ్ ఆల్టర్డ్, ది 344
 కైకవిస్కీ 134
 కైకాకుబిడన్ 36
 కైదాషే వాసిజ్జా 140
 కైఫీయత్ 153, 172
 కైబరాపక్తూన్ 35
 కైరెనో-డి-బెర్జెరాక్వోల్టేర్ 583

కైరో ట్రిటోరి 505
 కైరోవెరల్ 194
 కైరీ టెనెంట్ 198
 కైసర్, జార్జ్ 187, 260, 296
 కొంకణి 50
 కొంగ్క్రిస్టియన్ స్టాడ్ వెడ్ హయెన్ మాస్ట్ 256
 కొంగ్స్ హార్ట్వెస్ట్ 646
 కొండే 168
 కొకుసైన్యకస్పెన్ 35
 కొకారో 401
 కొకోన్ హ్యుకునిన్ బకా 36
 కొక్త, జాన్ 297
 కొచెలోవో కలహం 129
 కొజారక్టు 137
 కొజికిడెన్ 35
 కొజిమా 34
 కొజీ-కి 32, 35
 కొనార్మియా 478
 కొప్పుకుమానో 37
 కొబయషి ఇస్సా 35
 కొబయాషీ 37
 కొబుకి 36
 కొమెడియాన్ట్యూ 555
 కొమారే 168
 కొయ్య క్లేరా 277
 కొరన్, ఇ.యమ్. 146
 కొరబోరీ నృత్యాలు 196
 కొరాయాస్, ఆడమాంటియోస్ 297, 298
 కొరియన్ భాష 10, 11, 26, 27, 31;
 -సాహిత్యం 26, 27
 కొరియర్ డెల్లా సెరా 538
 కొర్కు 7
 కొర్నిష్ భాషలు 88
 కొలంబస్ 238
 కొలంబిక్ స్పార్వైరి 333
 కొలీన్ ఎ ఆత్రెస్ పాయమె 493
 కొలుంబానుస్ 150
 కొలొంబా 535
 కొలొక్స్ ఆఫ్ ఏనిషెన్స్ 84
 కొలోసస్ ఆఫ్ మారుసి,ది 524
 కొల్లెంతాజ్ 115

కొవాచిచ్ 137
 కొషాకు ఇచ్చిడై బటొకా 35
 కొషాకు ఇచ్చిడై బమ్న 35
 కొషాకు గొనిన్ బమ్న 35
 కొసిమా 333
 కొసుగి టెన్గై 37
 కో వాడిస్ 632
 కోంకోబార్ రాజు 90
 కోంటెస్ డీ ఉన్నెగ్రాండ్మేరే 617
 కోందేల్ కానోర్,ఎల్. 156
 కోకు సేన్యా కస్పెన్ 337
 కోకో 205
 కోచోరాసిన్ 138
 కోజిన్డెకి నా టైకెన్ 262
 కోటిక్ లెతయేవ్ 475
 కోడరోహన్ మోరిఒగై 36
 కోన్స్టాంటినోస్ క్రిస్టోమనోస్ 96
 కోనన్సు స్కగ్జు 86
 కోనోటోప్స్కావిద్మా 139
 కోన్యూగీ 167
 కోపితార్ 135
 కోప్టిక్ భాష 15, 172, 174; -సాహిత్యం 26, 27
 కోప్లాజ్ దయింగో రేవిల్లో 156
 కోప్లాజ్దెల్ ఫ్రోలిస్మియాల్ 156
 కోమస్ 66, 522
 కోర్సెయ్ 144
 కోరల్ రీఫ్, ది 308
 కోరల్, ది 296
 కోరస్ 92
 కోరెస్ 96
 కోరోటిచ్, వి. 140
 కోర్టియర్,ది 287
 కోర్టియెరో డ మాటా, జోయాక్విమ్ డియాస్ 298
 కోర్నిల్, పియేర్ 123, 298, 299
 కోర్నిష్ భాష 88, 89,91; -సాహిత్య గ్రంథాలు 89
 కోర్నిల్ 619
 కోర్యాక్ భాష 9
 కోరిన్ క్లాట్ 651
 కోరీ సిబర్ 553

కోలె చెఘాలే 138
 కోలెట్, సిదోసి గాబ్రియెల్ 299, 300
 కోలెనెడెల్ కొవొస్కి 138
 కోలెరిడ్జ్, సామ్యువెల్ టెయ్లర్ 69, 249, 253, 300, 457, 563, 588, 598,
 కోలోలో 168
 కోల్డ్ గ్రీన్ ఎలిమెంట్, ది 583
 కోల్డ్ లైట్, ది 353
 కోల్డ్ సాంగ్స్ ఆఫ్ ది ఇమేరినా కంట్రీ 549
 కోల్చజాకొబెసెన్ 160
 కోల్చీ 165
 కోవచిక్ 137
 కోవాడిస్ 116
 కోవెంట్రి పాట్యోర్ 72
 కోశాక్ 632
 కోసిక్ 137
 కోస్ట్ ఆఫ్ ఇల్లిరాయా, ది 412
 కోస్టాస్ చాట్జోపాలోస్ 96
 కోస్టాస్ టాక్టసిస్ 97
 కోస్టెస్ఫలామస్ 96
 కోస్మాస్ పోలిటిస్ 97
 కోహ్టు పావ్ 83
 కౌంటర్ స్టేట్మెంట్ 457
 కౌంటెస్ కేథలీన్, ది 544
 కౌపర్, విలియమ్ 300
 క్యూటెయన్ 46
 క్యూబిన్, ది 500
 క్యూచులాయిన్ 90
 క్యూనియఫారమ్ రిపి 44, 200
 క్యూపిడ్ 150
 క్యూబిజమ్ 3, 659
 క్యూబిస్ట్ 80, 204, 659
 క్యూబో ప్యూచరిస్ట్ 506
 క్యూమెక్లెనన్ 191
 క్యూరేట్స్ అండ్ నేబర్ ప్రేట్, ది 687
 క్యూషా 31
 క్యూజెన్ 34
 క్యూటో 33
 క్రమ ఇంగిల్ 39
 క్రోసాలోకా 147
 క్రాంవెల్ 283, 461, 535
 క్రాకనో షోవా జహ్రదా 336

క్రాకాతిత్ 336
 క్రాగ్ 111
 క్రాన్ఫర్డ్ 72
 క్రానిక్ 422
 క్రానిక్ డి ఫోరిఫ్ 152
 క్రానికల్ 58
 క్రానికల్స్ 103
 క్రానికల్స్ ఆఫ్ హెల్త్ 338
 క్రానేచె డి ఫోవరి ఆమంటి 431
 క్రాపెస్టెన్ కుటుంబం 306
 క్రాఫర్డ్ 190
 క్రాబ్, జార్జ్ 301
 క్రావో ఎ కేనేలా 205
 క్రాస్ 250
 క్రాస్విస్కీ 115
 క్రాసింగ్ ది బార్ 369
 క్రాసిన్ స్కీ స్లోవస్కీ 115
 క్రాస్నీ పెరెట్స్ 238
 క్రిటికల్ ఎక్స్పాజిషన్ ఆఫ్ ది ఫిలాసఫీ ఆఫ్
 లీబ్నిజ్, ఏ 548
 క్రిటికల్ ఎస్సే ఆన్ బ్లెక్ 501
 క్రిటికల్ రివ్యూ, ది 664
 క్రిటిషి వాల్డర్ 682
 క్రిమెన్ డిలాగెరా, ఎల్. 192
 క్రియేటివ్ ఇవల్యూషన్ 472
 క్రియేషన్ 601
 క్రియేషనిజమ్ 694
 క్రియో 15
 క్రిప్టఫర్ ఓపలన్ స్కీ 115
 క్రిప్టఫర్ బెన్నన్ 198
 క్రిప్టఫర్ మార్గో 65
 క్రిస్టియన్ జాక్ పీటర్సన్ 82
 క్రిప్టోస్మిర్నెన్ స్కీ 129
 క్రిప్టఫర్ ప్రై 75
 క్రిప్టబైల్ 69
 క్రిస్టిజోనాస్ డానెలెయ్స్ 152
 క్రిస్టిన్ లూవ్రాన్స్ డాట్టర్ 243
 క్రిస్టినా రోసెటీ 72
 క్రిస్టినాపుల్ ఫెల్ట్ 109
 క్రిస్టియన్ హీరో 653
 క్రిస్టియరల్ పీడార్సెన్ 109
 క్రిస్టాఫర్ విలియమ్ బ్రాడ్షా 239
 క్రిస్టాఫర్ హైక్స్ 591

క్రిస్టాబాల్ డి వైరూస్ 612
 క్రిస్టాఫర్ ఉప్డా 160
 క్రిస్టాఫర్ బెన్నన్ 529
 క్రిస్టిస్ వోస్క్రీస్ 475
 క్రిస్టిన్ ది వెలాజ్ క్వెజ్, ఎల్ 244
 క్రిస్టోబల్ దకాస్తిల్లేజ్ 157
 క్రిస్మస్ కరోల్, ఏ 380
 క్రిస్మస్ మెమోరీ, ఏ 269
 క్రిజా, మిరోస్లావ్, 137 301
 క్రిటిన్ డిట్రాయీ 122
 క్రిమ్హిల్డ్ రివెంజ్ 679
 క్రివ్ మిక్రేషియస్, వి. 152
 క్రూజ్, సార్ జువానా ఇనెస్ డి లా 302
 క్రూయ్స్ ఆఫ్ ది నోనా, ది 474
 క్రూసిబుల్, ది 188, 523
 క్రెజియోని పారిటికె 286
 క్రెటీన్ డి బ్రాయ్ 616
 క్రెడిటర్స్, ది 661, 662
 క్రెడోన్ అండ్ క్యూరియోస్ 394
 క్రెపు స్కూలోస్ డెల్ జార్డిన్, లాస్ 579
 క్రెపుస్కొరియో 403
 క్రెపుస్కోలో డి ఫిలోసఫీ, ఇల్ 407
 క్రెపుస్కో లారిస్కో 80
 క్రెపుస్కోలోస్ 638
 క్రెసింబెనీ 79
 క్రేన్ క్వెబెల్ 447
 క్రేన్ ది బ్రిడ్జ్ 304
 క్రేన్ ఫోర్డ్ 315
 క్రేన్, స్టీఫెన్ 302, 670
 క్రేన్ (హెరాల్డ్) హార్ట్ 303
 క్రై ఆఫ్ ది చిల్డ్రన్ 71
 క్రై ది బిలవెడ్ కంట్రీ 171
 క్రైటన్, జేమ్స్ 304
 క్రైటిరియన్, ది 255
 క్రైమ్ అండ్ పనిష్మెంట్ 142, 385
 క్రైమ్ డి సిస్టెమ్స్ బోనార్డ్, లా 447
 క్రైమ్ డి లామర్, లెస్ 643
 క్రైస్ట్ స్టాప్ ఎట్ ఇబోరీ 584
 క్రైస్ట్ 562
 క్రైస్తవ కవులు 62; -పురాణం 396; -మతం
 62; -మతం 20, 52, 53, 59; -మత
 తత్వం 102; -మత నిష్ఠ 110; -వాఙ్మయ
 యాలు 22

క్రైస్తవ వర్జిల్ 629
 క్రామెలింక్ 131
 క్రోచె 80
 క్రోచెట్ కాసిల్ 70
 క్రోనికా డెల్ ఆల్బా 640
 క్రోనికా ఫినిలియర్ 431
 క్రోనేఫ్ డి ఫోవరి ఆమంటి 402
 క్రోమ్వెల్ 693
 క్రోవ్షె 134, 137, 138
 క్రోవషియాలో పీటర్ 136
 క్రౌన్ ఆఫ్ ఫెదర్స్, ఏ 633
 క్రౌన్ ఆఫ్ వైల్డ్ ఆలివ్, ది 547
 క్లడియారోడి గ్వెజ్ 158
 క్లబ్ ఆఫ్ క్లీర్, ఏ ట్రేడ్స్ 339
 క్లస్టర్, ది 402
 క్లాక్ మేకర్, ది 190
 క్లాక్-టవర్ 153
 క్లాక్స్, ది 394
 క్లాడ్ డి బుస్సి 507
 క్లాడ్ మోనిక్ 472
 క్లాడ్ లెవీ స్ట్రాస్ 630
 క్లాడిన్ 299
 క్లాడెల్, పాల్ (లూయిస్-ఛార్లెస్-మేరీ)
 126, 304, 429
 క్లయిస్టర్ అండ్ ది హార్ట్ 72
 క్లారిడెడ్ 444
 క్లారిస్సా 68, 553, 607
 క్లారెన్స్ కింగ్ 215
 క్లార్క్, జె.పి. 76
 క్లార్క్, జాన్ పెపర్ 305
 క్లార్క్, మార్క్స్ 197, 306
 క్లాస్ ఏన్లర్న్ 119
 క్లాస్ రిప్రెజెంట్ 160
 క్లాసికల్ గ్రీక్ 92
 క్లాసిజమ్ 3, 297, 393
 క్లాసిస్ ఆంథాలజీ, ది 429
 క్లింక్, సి.ఎఫ్. 191
 క్లిజిస్ 626
 క్లిఫర్డ్ ఓడెట్స్ డెడెట్స్ 187
 క్లియా 377
 క్లియాన్ట్ బ్రూక్స్ 188, 593

క్లియాషే, ది 133
 క్లియెంట్ పానెల్ 156
 క్లియోకు జోహారు 218
 క్లియోపాట్రా 227, 619, 628
 క్లిన్ ఆర్గానన్ ఫర్ దాస్ థియేటర్ 495
 క్లెమెన్స్ బ్రెంటానోస్ ఫ్రూలింగ్స్ క్రాన్ 224
 క్లెయిన్, ఏ.ఎమ్. 190
 క్లెసెంట్ 373
 క్లెప్ బహుమతి 353
 క్లె హంగర్ ఫామిలీ, ది 470
 క్లె హంగర్ 470
 క్లెప్, (బెర్నెడ్) ప్లానిక్ (ఎల్ హెల్మ్) వాన్
 306, 407
 క్లోద్ ఫర్ ఏ సమ్మర్ హోటల్ 604
 క్లోప్ స్టాక్ 110
 క్లోవెన్ వైకౌంట్, ది 274
 క్లోస్ హార్మానీ 412
 క్లాడ్, ది 70
 క్లాడ్స్, ద 220
 క్లావిగో 100
 క్లవియామా 168
 క్లయెన్ ద నోస్ట్రస్ 469
 క్లౌ భాషలు 167
 క్లౌటెయన్ 48
 క్లౌడటూరాక్సుగా 269
 క్లౌడింట్ 529
 క్లౌయిడాన్ 683
 క్లౌర్లిప్ 550
 క్లౌర్లీ రెవ్యూ, ది 70, 446
 క్లౌరియర్, ఇల్ 431, 402
 క్లౌసిడా 527
 క్లౌసిమోడో, సాల్వటోరి 307, 402
 క్లౌంటియస్ కర్టియస్ స్పాడ్గ్రాస్ 373
 క్లౌంటిలియస్ 149, 264
 క్లౌతున్ ఎన్నియస్ 148
 క్లౌక్స్ తలపులు 263
 క్లౌజోట్ ఎల్ హెల్మ్ టెల్ 486
 క్లౌయా పాపర్ అమావి 428
 క్లౌరీ 168
 క్లౌరోగా, హారేషియా 308
 క్లౌల్లర్ కూచ్ 75
 క్లౌన్ మేరీ 369

క్లౌన్ పుల్స్ 62
 క్లౌన్ మెన్ 624
 క్లౌటాల్, ఆంటోనో టార్క్వినియో డి 308
 క్లౌటిన్ డవార్ట్ 69
 క్లౌటోస్ డి మ్యురెటీ ఇ డి సంగ్రీ 330
 క్లౌటోస్ ఫటెల్స్ 579
 క్లౌచుమారన్ భాషా వర్గం 18
 క్లౌచువా 16, 18
 క్లౌర్ పాస్టిసియా స్వయంబుషాట్ దివమా
 మెగులానా 311
 క్లౌరెల్లీ ది బ్రెస్ 354
 క్లౌవేడ్ ఇ ఎలేగాస్, (ఫ్రాన్సిస్కో గోమెజ్
 డి) 309
 క్లౌకర్ గ్రేవ్ యార్డ్, ది 586
 క్లౌర్ ఫెలో, ది 477
 క్లౌయూ 27
 క్లౌటా వాదులు 147
 క్లౌవియర్ హెర్బర్ట్ 198
 క్లౌ భాష 168
 క్లౌ 46
 క్లౌ ఫంగ్ క్లౌ ఫెన్ 41
 క్లౌల్-బిన్-అహమ్మద్ 22
 క్లౌమ్ సే 403
 క్లౌరియా 7
 క్లౌర్ 156
 క్లౌలిదె ఎడిట్ 44
 క్లౌసీదా 21, 22, 46, 47
 క్లౌంటీ (వోస్టాక్) 8
 క్లౌజా 47
 క్లౌటీబీ ఎబెల్ కెబీర్ 309
 క్లౌన్ (జార్) బోరిస్ 127
 క్లౌమ్ తీ అనే తాయ్ భాష 8
 క్లౌల్లా భాష 9
 క్లౌసీ 7
 క్లౌడ్జ్ భాష 10
 క్లౌబావెట్ టిలి యాక్యస్ట్రాఫోన్ 140
 క్లౌదాయానామా 23
 క్లౌరాన్ (కొరాన్) 20, 21, 22, 24, 47,
 234, 391, 515, 669
 క్లౌర్డ్ 45
 క్లౌన్ ఖామ్ 12
 క్లౌఫూ 174

క్లౌ స్టో-జో-షిరీస్ 403
 క్లౌద్మీర్ 47
 క్లౌమ్మకోవ్, అలెక్సీ స్టెపనోవిచ్ 310
 క్లౌయిసన్ భాషలు 16; -భాషా కుటుంబం
 16
 క్లౌరీ 140
 క్లౌర్ (కంబోడియన్) 12
 క్లౌటాయ్ నామక్ 440
 క్లౌజా అబ్దుల్లా అన్సారి 46
 గంజా 46
 గండా భాషలు 168
 గజనీ మొహమ్మద్ 440
 గజల్ 21, 47, 48
 గజలియాత్ 628
 గజెట్ లిటరేర్ 189
 గడ్డా, కార్లో ఎమీలియో 81, 311, 402
 గన్ 198
 గన్ ఫర్ సేల్ 332
 గబందే భాష 168
 గబుందీ భాష 168
 గయ్ బట్లర్ 171, 178
 గయాంబత్తిస్తా ఏకో 79
 గయాకొమో పగ్లీస్ 76
 గయాకొమోదా లెన్టీనియో 76
 గయాలా ఇల్వస్ 166
 గయూల జూహస్ 166
 గరొఫానో రోసో, ఇల్ 599
 గర్గాంటువా 550
 గర్గాంటువా ఎట్ పంటా గ్రుయెల్ 123
 గర్చియా 112
 గర్రి, లే 242
 గర్ల్ ఆఫ్ ది స్ట్రీట్స్, ది 302
 గర్ల్ ఎత్ రెడ్ హెయిర్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్,
 ఏ 655
 గలివర్స్ ట్రావెల్స్, 67, 514, 667
 గలెగోస్, రోమ్మలో 311
 గలోవా 168
 గల్పగుచ్చ 360
 గవటాన్ 45
 గవర్నమెంట్ ఇన్స్పెక్టర్, ది 142
 గృహవిద్య 142

గన్వర్కరోల్స్ 165
 గస్టేన్ ఫ్లాబర్ట్ 587
 గాంచెరోవ్ 443
 గాండె రోడ్, డి 224
 గాగాజ్ భాష 7
 గాడ్ అండ్ ది బైబిల్ 224
 గాడ్ బాయ్, ది 199
 గాడ్ మువ్ ఇన్ ఏ మిస్టీరియస్ వే 301
 గాడ్స్ గ్రేస్ 188
 గాడ్స్ బిట్స్ ఆఫ్ వుడ్ 171
 గాడ్స్ రిటిల్ ఏకర్ 285
 గాదరింగ్ స్టార్మ్, ది 245
 గామా, హోసె బసిలోస్ ౬ 311
 గామ్లా గుడార్ 471
 గామ్లె ఆడమ్ 423
 గారంటీస్ ఆఫ్ ది పవర్ అండ్ యూనిటీ
 ఆఫ్ ఆస్ట్రీయా 237
 గార్డెనర్ ఫాన్ తాలేజ్, డెర్ 296
 గార్డెనర్, ఏ.జీ. 75
 గార్డియన్, ది 654
 గార్డిహూస్ 216
 గార్డెన్ పార్టీ, ది 199, 511
 గార్న్ 191
 గార్చియాదరె సెందె 112
 గార్బోడక్ 64
 గార్చియా మార్క్వెజ్, గ్రెగోరియో 196, 312,
 587
 గార్చియా లోర్కా, ఫెడెరికో 312, 313,
 404
 గాల్ గెన్లియర్ 121, 542
 గాలాటియా, లా 642
 గాలిన్యా 15
 గాలీషియన్ 155
 గాలో 121
 గాల్ప్వర్త్, జాన్ 74, 313
 గావెన్ డగ్లస్ 161
 గాషియేర్, థియోఫిల్ 125, 314, 405
 గాస్ I 296
 గాస్కాన్ పేడి గేరోస్ 117
 గాస్కెల్, ఎలిజబెత్ క్లెగాన్ 315
 గాస్కోయిన్, జార్జ్ 315

గాస్టహోస్ వెర్క్కుఘుటెన్ 565
 గాస్పరో గోజీ 79
 గిగి 300
 గిటార్ ఆన్ డ్రాగర్ మోవికా 452
 గినెస్ట్రా 576
 గిస్ట్ ఓగ్ మోడ్ గిస్ట్ 699
 గిబ్బన్ 448
 గియాన్ విన్ సెంజో గ్రవీనా 530
 గియుస్టిన్ 531
 గియూలియానో 422
 గియోవానీస్ రూమ్ 462
 గియోర్దనో బ్రూనో 79
 గియోవన్ని డెల్లీ బందేనీరె 207
 గిర్బార్ట్ డి రూసిలాన్ 117
 గిరోలమో ఫోలెంగో 446
 గిరోలా మోబ్రూసోనీ 79
 గిలామె డి ఆరంజ్ 616
 గిలెమ్ డి లా బారా 117
 గిలెడ్ ఏజ్, ది 374
 గిల్బర్ట్ మరీ 75
 గిల్బర్ట్స్ 13
 గిల్టెమ్ డి టుడేలా 117
 గీజ్ సాహిత్యం 171; - భాష 171
 గీతాంజలి 361, 544
 గుంబా లా న్యోకా 294
 గుగ్గెన్ హైమ్ ఫెలోషిప్ 304
 గుజరాతీ 50
 గుటె రఫ్, డెర్ 639
 గుట్టిల కావ్యం 52
 గుడ్ ఎర్త్, ది 421
 గుడ్ సోల్జర్ ష్వేజ్ 105
 గుడ్బై టు ఆల్ దత్ 334
 గుడ్మార్నింగ్ అమెరికా 618
 గుడా హాలాలా 206
 గుడెలిన్ 117
 గుడోక్ 238, 269
 గున్తావో అదుల్ఫోలేకర్ 158
 గున్నార్ ఎకెలాఫ్ 160, 164
 గున్నార్ జోర్లింగు 119, 160
 గున్నార్స్ డాటర్ 243
 గుబిజిన్సో 37

గెరిరియా, లా 507
 గెరీలియో 79
 గెరీల్తో రే డీ నార్విజియా 364
 గెరిస్టె ఫోమ్ లీబెన్ గోట్ 554
 గెషిష్టే డెస్ అగథాన్ 605
 గెస్సెఫాకే 319
 గెస్ట్ ఆఫ్. ఆనర్, ఏ 323
 గెస్టాడానోరమ్ 159
 గెస్టెర్స్ 673
 గే, జాన్ 316
 గేట్, ది 401
 గేబ్రియల్ టెల్లెజ్ 367
 గేబ్రియల్ రాయ్ ది టిన్ ఫూట్ 191
 గేబ్రియల్ రుహంబిక 179
 గేబ్రియల్ సుండు కియాన్ 59
 గేబ్రిలీ 359
 గేమ్ ఎట్ ఛేయెస్ 521
 గేలిక్ భాష 6, 89, 92, 160 259
 గేలిష్ 88
 గై మానరింగ్ 650
 గైజెపే వర్డి 388
 గైజెస్ ఉండే సెన్ రింగ్ 679
 గైడ్ (మార్గదర్శి) 107
 గైడ్ టు కల్చర్ 429
 గైడ్ ఫర్ ది బిడెవెల్ట్, ఏ 677
 గైమానెరింగ్ 69
 గైలిక్ భాష 83; -కవిత్వం 84; -లీగ్ 84;
 -సాహిత్యం 84
 గైస్ట్ డెర్ ట్యుట్ 221, 222
 గొ-మురకమి 34
 గొంగోరా ఇ ఆర్గోటె, లూయీ డి 195,
 317
 గొంగోరిసమ్ (గొంగోరిస్మ) 317
 గొంజా లొద బర్నియో 156
 గొంజాగా, తోమాస్ ఆంటానియో 318
 గొజానాటో 36
 గొట్టిలిబ్ క్లౌక్ స్ట్రాక్ 99
 గొథేస్ బ్రిఫ్ వెక్సెల్ మిట్ ఐనెమ్ కిందె
 224

గొన్సాలెస్ డియాస్, ఆంటోనియో 318
 గొయిడెలిక్ 88
 గొయిథే బహుమతి 353; - యుగం 236
 గొయిథే, యోహాన్ వుల్ఫ్గాంగ్ వాన్ 60,
 100, 159, 242, 249, 264, 268,
 292, 293, 318, 319, 415, 492,
 504, 537, 559, 560, 589, 621,
 682, 688
 గొరాన్సి ఓవెన్ 155
 గొరియర్డ్ సంప్రదాయం 209
 గొరెన్స్కోలో 135
 గో టెల్ ఇట్ ఆన్ ది మాంటెన్ 462
 గో డౌన్ 436
 గో-బిట్సీన్, ది 416
 గోండి 7
 గోకాల్స్, జియా 319, 320
 గోగో 168
 గోగోల్, వికాలాయ్ వాసిలోవిచ్ 139, 212,
 312, 320, 536
 గోజీ కార్ల్, కాంటే 321
 గోట్ఫ్రీడ్ బెగుస్ట్ బైర్గర్ 99
 గోట్ఫ్రీడ్ వాన్ స్ట్రాస్బర్గ్ 98, 99, 321,
 322
 గోట్షెడ్, యోహాన్ క్రిస్టాఫ్ 99, 322
 గోటెబర్గ్ హండెల్ ఫీడ్విగ్ 560
 గోట్ట్ఫాన్ బెర్లికింగెన్ 319
 గోడిమర్, నదీన్ (1923) 322
 గోథిక్ 75, 182; - లిపి 146
 గోథిక్ ప్రణయ గాథ 597
 గోయింగ్ టు మీట్ ది మాన్ 462
 గోయెట్స్ ఫాన్ బెర్లికింగెన్ 100
 గోయ్య 615
 గోరన్ 137
 గోరా 361
 గోరియా అండ్ అదర్ పొయెమ్స్ 280
 గోరెస్, యోసెఫ్ వాన్ 323
 గోర్క్, మాక్సిమ్ 142, 239, 323, 324,
 325
 గోర్యాక్ భాషా మాండలికాలు 9

గోర్బజ్ 131
 గోలా 167
 గోలీనాజ్ 417
 గోల్డ్ బగ్, ది 341, 424
 గోల్డ్స్మిత్ ది ట్రావెలర్ 68
 గోల్డింగ్, విలియమ్ గెరాల్డ్ 75, 697
 గోల్డెన్ ఆఫ్ 334
 గోల్డెన్ ఈరా, ది 674
 గోల్డెన్ టార్న్, ది 377
 గోల్డెన్ పాట్, ది 673
 గోల్డెన్ ఫ్లీస్, ది 329
 గోల్డెన్ బౌల్, ది 355
 గోల్డ్స్మి, కార్ల్ 79, 321, 325, 326
 గోస్టాబెర్లింగ్ సాగా 566
 గోస్పాదిన్ ఇచ్ శాన్ ప్రాన్సిస్కో 465
 గౌ, ఏ.ఎస్.ఎఫ్. 692
 గౌకో నవల 572
 గౌచో 193, 684; -సాహిత్యం 195
 గౌచో మార్టిన్ ఫీరో, ఎల్. 684
 గౌసా లేక కాఫీర్ 168
 గ్రోస్టీసిజం 175
 గ్రోబ్రాండర్ పార్లాక్సన్ 86
 గ్రోముందుర్ కంబన్ 87
 గ్రండ్విగ్ 110
 గ్రజెటాపోల్స్కా 632
 గ్రబర్ భాష 58, 59
 గ్రమెటికా డిలెంక్వా కేప్టెల్లన్ 476
 గ్రవినా 79
 గ్రహమ్ గ్రీన్ 74
 గ్రాండ్ ఎట్ లా, లె 219
 గ్రాండ్ డిజైన్, ది 385
 గ్రాండ్ ప్రెస్సిపారిటీ ఆఫ్ రితువేనియా 151
 గ్రాండ్ మైసన్, లా 397
 గ్రాండిసన్ 553
 గ్రాండ్ సెర్వాన్: వెరెడాస్ 330
 గ్రాండ్ రిలేతో, ఇల్ 464
 గ్రాజియా దెలెద్దా 81
 గ్రాన్ సెరాఫిన్, ఎల్ 488

గ్రానో టెస్ట్ మెంట్, లే 604
 గ్రాఫ్ ఓడర్ లాండ్ 449
 గ్రామర్ ఆఫ్ మోటివ్స్, ఏ 457
 గ్రాల్ స్టాంక్ 452
 గ్రాస్ ఆన్ ది వే సైడ్ 401
 గ్రాస్ ఉండ గ్లాజెన్ లైడర్ 663
 గ్రాస్ హార్ట్, ది 269
 గ్రాస్, గ్యుంటెర్ 102, 326
 గ్రాసా అరానా, హోసె పెరీరా డా 326
 గ్రాస్మియర్ 588
 గ్రెగోర్ జోరాబ్ 59
 గ్రెన్స్, ఏ. 147
 గ్రెమ్ జాకబ్ లుడ్విగ్ కార్ల్ 327, 328
 గ్రెమ్, విల్ హెల్మ్ కార్ల్ 327, 328
 గ్రెమ్ సోదరులు 327
 గ్రెమ్మోల్ షాజెన్, హాన్స్ జాకాబ్ క్రిస్టిఫ్ వాన్ 99, 328
 గ్రెల్ పార్జర్, ఫ్రాంజ్ 60, 328, 329
 గ్రీక్ భాష 4, 6, 19, 22, 59, 92, 93, 99, 121, 144, 171, 172; -ఆధునిక 6; -క్రైస్తవ రచనలు 54; -డిక్టనరీ 297; -నాటకాలు 94; -ఫాదరీలు 175; -లిపి 93; వాఙ్మయం 22; -సాహిత్యం 93, 96, 99
 గ్రీక్-క్రైస్తవ సాహిత్యం 54
 గ్రీక్-రోమన్ 7
 గ్రీక్-సిరియన్ సాహిత్యం 54
 గ్రెగోర్ అలెగ్జాండ్రెమ్మ 144
 గ్రెన్, డి. హెచ్. 634
 గ్రీన్ బౌ, సి 436
 గ్రీన్ మాన్ 668
 గ్రీన్ లయన్స్ 655
 గ్రీన్ లేక బ్లూ మియావో 11
 గ్రీన్ విచ్ విలేజ్ 187
 గ్రీన్ వుడ్ బ్రీ, ది 675
 గ్రీన్ హిల్స్ ఆఫ్ ఆఫ్రికా 680
 గ్రీన్, గ్రాహమ్ 190, 331
 గ్రీన్, జూలియన్ (హార్ట్ రిజ్ట్) 115, 332
 గ్రీన్, రాబర్ట్ 65, 332

గ్రీన్ లాండిక్ 16
 గ్రీన్ స్టాన్ 199
 గ్రీన్స్ గోట్ ఫ్రెడ్ ఆఫ్ విట్టే బాట్ విత్ ఏ మిలియన్ రిపెంటెన్స్ 332
 గ్రీన్స్ నెవర్ టూ లేట్ 332
 గ్రుండెగుంగ్ అయినర్ 322
 గ్రుప్పెన్ బిల్డ్ మిట్ డేమ్ 484
 గ్రూనే హైన్రీచ్, డర్ 296
 గ్రెగరీ 96, 150
 గ్రెగోరియస్ 674
 గ్రెగోరియో డీ లా పెరీర్ 193
 గ్రెగోరియోస్ జనోపాలోస్ 96
 గ్రెతో దెల్ ఉమొసాలితరియో 333
 గ్రెన్ 164
 గ్రే 224
 గ్రేకో నివేదిక 268
 గ్రేజి 446
 గ్రేజియా, దెలాద్దా 333
 గ్రేట్ ఎక్స్ పెక్టేషన్స్ 71, 284, 380
 గ్రేట్ కాంటంపారరీస్ 335
 గ్రేట్ క్రిస్టిగ్రామ్, ది 400
 గ్రేట్ గాడ్ బ్రౌన్, ది 260
 గ్రేట్ గాడ్స్ బీ, ది 187, 438
 గ్రేట్ ట్రెడిషన్, ది 577
 గ్రేట్ డైజెస్ట్ అన్ వోఫ్లింగ్ పివట్, ది 429
 గ్రేప్స్ ఆఫ్ రాఫ్, ది 187, 659, 660
 గ్రేబ్రియా సెలయా 158
 గ్రేప్స్, రాబర్ట్ (రాంక్) 73, 333
 గ్రేస్ అబౌండింగ్ 455
 గ్రేస్ ఓ గోట్ కి 179
 గ్రైన్ ఆఫ్ వీట్ 400
 గ్రోత్ ఆఫ్ ది సాయిల్ 669
 గ్రోవ్, ఫెడరిక్ ఫిలిప్ 334
 గ్రోవర్ క్లీవ్ లాండ్ ధైర్య పరిశీలన 406
 గ్లక్ ఇమ్ వింకెల్ 639
 గ్లాన్స్ టువార్డ్స్ షేక్స్ పియర్ ఏ 342
 గ్లాబెన్ ఉండ లీబి 407
 గ్లాస్ ఆఫ్ గవర్నమెంట్, ది 316
 గ్లాస్ పెర్లెన్ స్పీల్ 686

గ్లాస్ మెనేజరీ, ది 188, 603
 గ్లి ఇన్ డిఫరెన్స్ 540
 గ్లి ఓర్టి ఎస్పెరిడీ 531
 గ్లికెల్ 133
 గ్లిన్, ఎలినోర్ 329
 గ్లిమ్మెస్ ఆఫ్ అన్ ఫెమిలియర్ జపాన్ 683
 గ్లెంబా జెవి 302
 గ్లోబ్ 452, 563
 గ్లోబ్ నాటకశాల 624
 గ్లోరీ ఇన్ ది ఫ్లవర్ 230
 గ్వంబా 168
 గ్వడానాయ్ 165
 గ్వాయిమి 18
 గ్వరానీ డి 226
 గ్వాలిష్ 88
 గ్వినెడిథియన్ 155
 గ్వీమార్యేస్ రోసా యోవా 329
 గ్వెరల్డెస్, రికార్డ్ 193, 330
 గ్వెలెన్ (బటిస్టా), నికోలాస్ 330
 గ్వీడ్ గెజెల్ 130
 గ్వెర్టియూ 131
 ఘల్-ఉ-ఖదా 47
 ఘెంట్ 153
 ఘోస్ట్స్ 235
 చకవిస్కి 134
 చమినూకా 527
 చరాన్ 582
 చర్చ్ గోయింగ్ 74
 చర్చ్ శ్లావోనిక్ భాష 127
 చర్చిల్, సర్ విన్స్టన్ లియూనార్డ్ స్పెన్సర్ 335
 చల్ సికి 104
 చస్సా 168
 చహార్ మకాలా 46
 చాంగ్ కువో హిషియావో 580
 చాంపెనాయ్ 121
 చాటర్టన్, టామస్ 69, 336
 చాదిక్ భాషా శాఖ 15
 చాన్ సో దిగిస్టె 117

చాప్మాన్ 452
 చాపెక్, కార్ల్ 105, 336
 చాప్లర్ ఆఫ్ ఇరీ అండ్ అదర్ ఎస్పీస్ 215
 చామ్ 13
 చారణ వాఙ్మయం 112
 చారిత్రక కావ్యాలు 103
 చారిత్రక వర్గీకరణం 4
 చారిత్రక సాహస గాథలు (రొమాన్సెస్) 189
 చారీనైట్ భాషలు 15
 చారేడ్ 218
 చార్లట్ పెయిన్ టాన్షెండ్ 474
 చార్లెస్ డి.డి. రాబర్ట్ 190
 చార్లాస్టన్ 637
 చార్లీ ఈజ్ మై డార్లింగ్ 281
 చార్లీ చాప్లిన్ 120
 చార్లెస్ కింగ్స్లీ 72
 చార్లెస్ కిస్ ఫలూది 165
 చార్లెస్ గిల్ 191
 చార్లెస్ రీడ్ 72
 చార్లెస్ వెంట్వర్త్ డిల్కే 291
 చార్లెస్ హెవీ సేజ్ 190
 చార్లెస్ మంగూవా 179
 చార్లెస్ మార్టెల్ 117
 చార్లెస్ మేజ్ 177
 చార్లెస్ మేరీ బార్డ్ హైస్మన్ 695
 చాసర్, జెఫ్రీ 63, 133, 161, 337
 చిక్ చాముయిస్కా 16
 చికమట్టు, యోన్తా యెమోన్ 35, 337
 చికాగో జర్నల్ 622, 676
 చికాగో పోయెమ్స్ 617
 చికాగో స్కూల్ 188
 చికోవిట్జ్ 128
 చిచిక యెదుటో జూరోనో కొయ్ 37
 చిజిన్ నొఅయ్ 37
 చిత్రజేథ వయ సున్య 361
 చిత్ర 360
 చిత్ర లిపి 28, 29, 173
 చిత్రాంగద 360
 చిన్ పింగ్ మే 571
 చిప్స్ ఆర్ డౌన్, ది 351
 చిబ్చాన్ భాషా కుటుంబం 18-

చిమరిస్, లె 405
 చిల్డ్రన్ ఆఫ్ గెబెలావిస్ 505
 చిల్డ్రన్ ఆఫ్ ది పూర్ 199
 చిల్డ్రన్ ఆఫ్ ది వరల్డ్ 681
 చిల్డ్రన్స్ అవర్, ది 187
 చిహ్ యూ 29
 చీట 683
 చీట్స్ ఆఫ్ స్కెపిన్ 214
 చీనా భాష 168
 చు-చూలైన్ లేక అల్బర్ట్ చక్రం 84
 చుక్చీ భాష 9
 చువాష్ 6
 చూలాలంకర్ల ప్రభువు 41
 చూహ్ని శాఖ 34
 చెంగ్ చెన్-తో 337
 చెంచి, లె 221
 చెకోవ్ 504
 చెమిన్ దీ యూరప్ 263
 చెర్ ఆంటోయ్నె; జె లా మార్ రతే 204
 చెరీ ఆర్చర్డ్, ది 340
 చెర్నీ చెలోవెక్ 546
 చెల్లేరోడె, మిషెల్ డి 338
 చెవలర్ 503
 చెస్టర్టన్, జి.కె. 75, 339, 474
 చెస్టర్ఫీల్డ్ 68
 చెహోవ్, ఆంటోన్ (పావ్లోవిచ్) 142, 339
 చేపి చేస్ 63
 చెతన్య ప్రవంతి 186
 చెతలి 360
 చెనా భాష 19-ఆధునిక-27; -చిత్ర లిపి 31; -లిపి 31
 చెనా-టిబెట్ భాషా కుటుంబం 27
 చెనీయ హాన్ 27
 చెనీస్ భాష 4, 11, 51, 97; - భాషలు 11
 చెరిల్ అన్వార్ 25
 చెర్స్, ది 236
 చెల్డ్ ఆఫ్ ది సెంచరీ, ది 677
 చెల్డ్ హోల్డ్ 479
 చెల్డ్ హూ నెవర్ గ్రూ, ది 421
 చెల్డ్ హెరాల్డ్ 665

చెల్డ్ హెరాల్డ్ పిల్గిమేజ్ 70
 చొకా 32, 275
 చొకాలు 275
 చోంగ్చియాన్ 27
 చోచాన్ సిక్ 26
 చోజెన్ సీజన్స్ 694
 చోపిన్ 191
 చోపీ 168
 చోర్నాడా 139
 చోసీమ్ వార్ 425
 చా చో జెన్ 340
 చాషాజెన్ 580
 చ్యాబేరా, గ్రాజియా 341
 చ్లోపి 116
 చ్వానా 168
 ఛగటే 43
 ఛాకాని 46
 ఛాగా, ఏ 647
 ఛాటర్టన్ 602
 ఛాటాడెస్ కోయర్, లా 453
 ఛాన్స్ అక్సెంటెన్స్, ఏ 670
 ఛాప్మన్, జాన్ జే 341
 ఛాఫ్మన్స్ హోమర్ 290
 ఛాయిస్ ఆఫ్ ఎనిమీజ్ ఏ 552
 ఛాయిస్ కలెక్షన్ ఆఫ్ కామిక్ అండ్ సీరి
 యస్ స్కాట్స్ పోయెమ్స్ 161
 ఛార్వ్యూ డి పార్మె, లా 657, 658
 ఛార్మెస్ ఓవు పోయెమ్స్ 589, 590
 ఛార్లటి లోవెన్స్కీల్డ్ 566
 ఛార్లెస్ డడ్లీ వార్నర్ 374
 ఛార్లెస్ ఫారార్ బ్రౌన్ 373
 ఛార్లెస్ లాయిడ్ 563
 ఛార్లెస్ లుట్ విడ్జిసన్ 279
 ఛార్లెస్ కింగ్స్లీ 534
 ఛార్లెస్ కౌడెన్ క్లార్క్ 290
 ఛార్లెస్ డి కోస్టర్ 130
 ఛార్లెస్ నికొలస్ సిమొలస్ 153
 ఛార్లెస్ పెగ్గీ 602
 ఛార్లెస్ ప్లీస్ 130
 ఛార్లెస్ బ్రౌన్ 291

- ఛార్లెస్-XII 615
 ఛార్లెస్ జల్సన్ 188
 ఛాసర్ 58, 264, 509
 ఛాప్టే మేడ్ ఇన్ చీప్ సైడ్, ఏ 521
 ఛెఫోవ్ 235
 ఛేంజ్ లింగ్, ది 521
 ఛేంజ్, ఎల్.ఇ. 305
 ఛెల్స్ గార్డెన్ ఆఫ్ వర్స్ 656
 జప్పెపాబ్జెర్గట్ 691
 జంగిల్, ది 185, 633, 632
 జంగిల్ బుక్స్, ది 289
 జకత్ 478
 జకారియస్ టోపీలియస్ స్కాట్ 118
 జకోవ్ 137
 జఖారియస్ టోపీలియస్ 159
 జఖారీ మెకాలే 529
 జఖీర-ఎ-ఖ వారజంషాహి 46
 జగ్గా 168
 జగ్మంట్ మిల్క్విస్కీ 115
 జజాల్ 22
 జడ్జ్మెంట్ ఆఫ్ పారిస్, ది 601
 జడ్జ్మెంట్, ది 278
 జన్ టైక్విన్నాన్స్ సన్ 661
 జనగణమన 361
 జనరేషన్ ఆఫ్ 1898 70, 203, 246
 జనోఫనీస్ 249
 జన్సహీటర్ జాకుబ్సన్ 160
 జపనీస్ భాష 4, 10, 11, 12, 19, 30, 31; -భాషా కుటుంబం 11 -సాహిత్యం 31
 జపనీస్ మిసెలెనీ, ఏ 683
 జపాన్ ఏన్ ఎటెంప్ట్ ఎట్ ఏన్ ఇంటెర్ప్రెటేషన్ 683
 జపానీస్-కారియన్ భాషా కుటుంబం 4, 26
 జపుతన్నో యెదెలో 631
 జరామో 168
 జరీవే హుబినీ 336
 జర్గ్ రీన్ హార్డ్ 449
 జర్నల్ ఆఫ్ ఏ వాయేజ్ టు లిస్సన్, ది 441
 జర్నల్ దుశ్ వోలియర్ 354
 జర్నలిస్ట్, ది 451
 జర్నల్స్ 332
 జర్నల్స్ ఆఫ్ ఆర్నాల్డ్ బెన్నెట్, ది 470
 జర్నీ టు ఏ వార్ 240, 218
 జర్నీ వితాట్ మేప్స్ 332
 జర్మన్ భాష 97, 98, 132; -సాహిత్యం 98, 99, 101
 జర్మానిక్ భాష 19, 110; -ఆధునిక-6, 158; -భాషాకుటుంబం 162; -భాషావర్గం 97, 105
 జర్మానీస్ ఉండ్ యూరోపా 221
 జర్మినాల్ 358
 జలధరం 624
 జలసీ ఈవెన్ ఆఫ్ ది ఎయిర్ కెనీకల్ 285
 జలా 266
 జలామియా మేయర్ 284
 జలాలుద్దీన్ 23, 46
 జలీల్ బిల్ గ్రామీ 24
 జహూల్, డీ 140
 జస్ట్ అబవ్ మై హెడ్ 463
 జస్టిక్, లా 432
 జస్టిన్ 643, 644
 జస్టిఫెల్డ్ కేటర్, ది 368
 జస్టిస్ 314, 377
 జస్టిస్ అండ్ ఎక్స్ప్రీడియెన్సీ 598
 జహరియా స్టాంచూ 145
 జహాయిక్, లేక సెమాంగ్ భాషలు 12
 జహిజ్, అల్ 342
 జహీద్ అలీ 24
 జహూల్ డీ 140 జా విలార్ 219
 జాఁ జాక్యూస్ రూసో 345
 జాఁ, పాల్ 345
 జా-యెహ్ 521
 జాంకో ముజికాంత్ 632
 జాక్లండన్ 185
 జాక్సన్ 380
 జాకబ్ 328
 జాకబ్ బర్క్ హార్డ్ ఇటాలియన్ 162
 జాకబ్స్ రూమ్ 607
 జాకెజ్ రియూ 132
 జాకాబ్స్కీ అండ్ డెర్ ఒబర్స్ట్ 609
 జాకోబ్ ఎపిస్టేన్ 428
 జాకోబ్ వాన్ మేర్గంట్ 106
 జాకోబ్ సెన్ 160
 జాకోబ్ డ్రీమ్స్ 61
 జాక్యూస్ 358
 జాక్వెన్ రబేమనాంజరా 171
 జాక్వెన్ రివియర్ 220
 జాగువా నానా 246
 జాజ్ సంస్కృతి 187
 జాడాయారీ 56
 జాడిగ్ 616
 జాన్ అప్డైక్ 188
 జాన్ అమోస్ కానెస్ స్కీ 104
 జాన్ ఆడమ్స్ 182
 జాన్ ఆఫ్ ఆర్క్ 536
 జాన్ ఆఫ్ బోర్న్ 75
 జాన్ ఆర్చర్ నాట్ 426
 జాన్, ఏ.వీ. 199
 జాన్ ఐర్లాండ్ 161
 జాన్ కాల్విన్ 516
 జాన్ కార్టూన్ 184
 జాన్ కొచనోవిస్కీ 114
 జాన్ క్రిరానేసమ్ 586
 జాన్ క్రోరాన్ సమ్ 188
 జాన్ గిప్పర్డ్ 455
 జాన్ గెల్చర్ 188
 జాన్ గే 67
 జాన్ గైడన్ 162
 జాన్ జాన్స్టన్ 304
 జాన్ దుశ్ యూ 185
 జాన్ ది ఎక్సార్క్ 127
 జాన్ నాక్స్ 161
 జాన్ పిండిల్ టన్ కెన్నెడీ 182
 జాన్ పీల్ బిషప్ 439
 జాన్ ఫిడెగార్డ్ 164
 జాన్ ఫోర్డ్ 65
 జాన్ బక్సాస్కీ 165
 జాన్ బార్ట్ 188
 జాన్ బార్బర్ 161
 జాన్ బార్గ్ కార్న్ 561
 జాన్ బెలెండెన్ 161
 జాన్ బ్లహస్లాల్ 104
 జాన్ మందెవిలె 503

జాన్ మల్గన్ 199
 జాన్ మార్షన్ 519
 జాన్ మెక్ క్రే 190
 జాన్ మేస్ ఫీల్డ్ 73
 జాన్ రాన్ డాల్ఫ్ 215
 జాన్ రుగాండా 179
 జాన్ లాక్ 298
 జాన్ లాక్ హార్ట్ 69
 జాన్ లిలీ 65
 జాన్ లెస్లీ 161
 జాన్ వాక్స్ 437
 జాన్ వాన్ రైస్ బ్రాయ్ 106
 జాన్ వాన్ హుయిసక్స్ బ్లోమ్స్టెర్స్టైకె 608
 జాన్ విడ్ గేట్ 63
 జాన్ విన్ట్రప్ 181
 జాన్ వుడ్ విల్ 563
 జాన్ వెబ్ స్టర్ 521, 641
 జాన్ వెయిన్ 75
 జాన్ వేన్ 245
 జాన్ వైటిచ్ 165
 జాన్ శెరీడి అపాజా 165
 జాన్ షా నీల్ సన్ 198
 జాన్ సుమ్మా తియ్యెలాజికా 150
 జాన్ సెడ్జిస్ 421
 జాన్ స్టూవర్ట్ మిల్ 71
 జాన్ స్మిత్ 181
 జాన్ స్వేతప్లక్ మచ్చెర్ 105
 జాన్ హాస్ 103, 104
 జాన్ హామిల్టన్ రేనాల్డ్స్ 290
 జాన్ హార్వర్డ్ ఎల్లిస్ 494
 జాన్ హెనిక్ లియోపోల్డ్ 108
 జాన్ హే ఆడమ్స్ 215
 జాన్ హేవుడ్స్ వర్క్స్ 687
 జాన్ సిన్ జాన్ 313
 జానపద గాథలు (బేలడ్) 112; - గీతాలు 138; - గేయం 109; - మహాకావ్యాలు 138
 జానస్ పిలిన్ స్కీ 166
 జానాథా 55
 జానిటా లాలార్జా 589
 జానిట్స్ రిపెంటెన్స్ 251
 జాన్సన్, (ఎమిలీ) పోలీస్ 343

జాన్సన్, ఊవే 102, 343
 జాన్సన్, ఐవిండ్ 149, 160, 164, 698, 699
 జాన్సన్, బెన్ 65, 344, 452
 జాన్సన్ యుగం 255
 జాన్సన్, శామ్యుయెల్ 201, 344, 553, 581
 జామ్ ఫిరెస్కు బుఖారెస్ట్ 145
 జామీ 48
 జామ్యూటిన్, యుజెనీ ఇవనోవిచ్ 345
 జాయ్ ఆఫ్ ది వుమెన్ 630
 జాయిస్ పద్ధతి 193
 జార్ సిమియన్ 127
 జార్-డెవిట్సా 372
 జారిన్స్, కె. 147
 జారీ, ఆల్ఫ్రెడ్ 346
 జార్జ్ ఎస్.విజేనస్ 96
 జార్జ్ క్రాన్ కుక్ 187
 జార్జ్ క్లీసింగర్ 517
 జార్జ్ కైస్ 347
 జార్జ్ గిస్సింగ్ 668
 జార్జ్ జీన్ నాథన్ 389
 జార్జ్ టీల్ 65
 జార్జ్ పీల్ 519
 జార్జ్ బకోవియా 145
 జార్జ్ మాక్టానాల్డ్ 279
 జార్జ్ రసెల్ 75, 85
 జార్జ్ లామింగ్ 76, 88, 194
 జార్జ్ లిమా 450
 జార్జ్ విల్ హెల్మ్ హైనిఖ్ హేరింగ్ 207
 జార్జ్ వుడ్ బెరీ 586
 జార్జ్ సాంటయానా 252
 జార్జ్, స్టీఫాన్ 347
 జార్జ్ హెర్బర్ట్ హెన్రీవాన్ 66
 జార్జ్స్ సోరెల్ 472
 జార్జియన్ భాష 10, 102; -సాహిత్యం 102
 జార్జియా 416
 జార్జియా బోయ్ 286
 జార్జియోస్ తియోటోకాస్ 97
 జార్జిస్ బ్రాక్ 659
 జార్జెస్ రోడెన్ బాథ్ 130, 428, 634
 జార్జెస్ సెమనాన్ 131

జార్నిరెన్ సెన్ 159
 జాలా కాయినెల్ అమెంటిరెరో 456
 జాల్నా 383
 జాల్స్ స్టాఫోక్ 565
 జాల్మాన్ శ్వావర్ 134
 జావానీజ్ కథాచక్రం 51
 జావానీజ్ భాష 13, 38, 39, 51; -మాండలికం 38; -సాహిత్యం 39
 జావీ 51
 జాస్ లామయె 153
 జాస్ కస్ ప్రోవిజ్ 116
 జాస్టెగ్లిమ్ 522
 జి హట్ జెచిందె 292
 జింపెల్ ది ఫూల్ 633
 జింబాబ్వే ప్రవక్త 527
 జిగ్మండ్ కెమీనీ 166
 జిగులా 168
 జిగ్మంట్ కాశ్కోవిస్కీ 115
 జిగ్మండ్ మోరి 166
 జినాయిదా 147
 జిన్నెడా గిప్పియస్ 536
 జిస్కీ కన్ ఫెషన్స్ ఆఫ్ ఏన్ అన్ రిడిమ్డ్ డ్రాగ్ ఎడిట్ 455
 జిన్నోషోటోకి 34
 జిపెన్నా ఇక్కు 35
 జిప్సెన్నా-హిజకురిగె 36
 జిప్సీ బాలెడ్స్ 313
 జియన్ గిరి గాయకుడు 55
 జియస్ కన్యూటెడ్ 582
 జియా పాషా 43
 జియాగోక్ 44
 జియాచెన్ మైకేల్ 162
 జియాన్ ఆలీ సియో అబ్బాటియస్ 458
 జియామీ-మోటోకియా 347
 జియార్నో, ఇల్ 408
 జియావో-షువో-యుయెహ్-పావో 521
 జియుసెప్టెజియా కోజె 80
 జియోజలోంకా 168
 జియోక్రే ఆఫ్ మన్ మూత్ 91
 జియోబోగ్నా 145
 జియోమిలేవ్ 129

జియోర్గిస్ సాగ్లా 172
 జియోర్గిస్, సెఫెరిస్ 348, 696
 జియోర్గ్ బ్రాండిస్ 699
 జియోర్జీ 103
 జియోవానీ బెర్నెట్ 80
 జిరాదో, జీన్ 203, 349
 జిరార్డ్ వాల్షాప్ 130
 జిరాల్డ్ జ్యంబతీస్తా 78, 349
 జిరాసెక్, ఆల్వాస్ 350
 జిరిమెడెక్లు 105
 జిరాండిన్ పాట్రి చరిత్ర 569
 జివర్స్, ఎమ్. 147
 జీడిత్ రైట్ 198
 జీడ్, ఆండ్రీ ప్రాల్-జిలామె 125, 219, 350, 698
 జీన్ అనోలిల్ 126
 జీన్ కాటన్ 181
 జీన్ క్రిస్టఫర్ 125
 జీన్ క్రిస్టాఫె 558
 జీన్ గెనెట్ 126
 జీన్ గ్రేవ్ 403
 జీన్ జాక్విస్ మరీ 493
 జీన్ డి మోన్ 122
 జీన్ డి లా ఫాంటెయిన్ 124
 జీన్ డి రాండ్ ద లెంబర్డ్ 124
 జీన్ పెపర్క్లార్క్ 170
 జీన్ మోరియన్ 429, 634
 జీన్ లాగడ్యూక్ 131
 జీన్ వర్డి 117
 జీన్ సాంతి యోల్ 432
 జీన్ హూస్ట్ 153
 జీనియలాజియా డియోరమ్ జెంటిలియమ్, డి 480
 జీనియస్ ఆఫ్ క్రిస్టియానిటీ, ది 620
 జీనియస్, ది 389
 జీనెట్ ఫ్రేం 199
 జీమియా ఒబేకనా 555
 జీయిస్టిక్ రియిడర్ 407
 జీరో అవర్ అండ్ అదర్ డాక్యుమెంటరీ పోయమ్స్ 281
 జీరోస్ మెటామోర్ఫసెస్ 646
 జీవన్ ప్రజస్మి స్కీ 116

జీసస్ : ఒక కట్టుకథ 492
 జీసస్ క్రైస్ట్ 536
 జు డి ఎల్ ఎమర్ ఎట్ డు హెసార్డ్, లె 514
 జుంజ్, లియోపాల్డ్ 351
 జుంటా కడావెరెస్ 261
 జుడాస్ మెకాబియస్ 562
 జుడిత్ 679
 జుదే హా లెవీ 351
 జునిమియా 145
 జుబ్దతుల్ తవారీఖ్ 47
 జుయిష్ డెయిలీ ఫార్వర్డ్ 134
 జుయిహిట్సు 33
 జులు భాష 16
 జువాన్ జొస్కాన్ ద అల్మోగలేర్ 157
 జువాన్ టెనోరియా 358
 జువాన్ ద ఆవిలా 157
 జువాన్ మాన్యుయల్ డి రోసాస్ 518
 జువాన్ మార్తోరెజ్ 157
 జువానా ఐన్స్ డి అస్పాజె 301
 జువానియా ఫెర్నాండెజ్ మొర్వాస్ 231
 జువెనాల్ (డెసిమస్ జూనియస్ జువెనాలిస్) 149, 352
 జుహద్ 22
 జుహాని ఆహా 119
 జుహియట్సు 32, 34
 జుహూరీ 48
 జుక్మేయర్, కార్ల్ 353
 జుట్ స్టీన్ 110
 జుడ్ ది అబ్స్క్యూర్ 73, 675
 జుడాహ్ లోయెబ్ గార్డన్ 56
 జుడిత్ రైట్ 88
 జునో అండ్ ది పీకాక్ 85, 259
 జులియస్ ఎడ్వర్డ్ టాట్ జిగ్ 208
 జులియస్ జెయ్యర్ 104
 జులియస్ షిమిడ్ట్ 451
 జులియెట్ 643, 644
 జులియో కార్టజార్ 193, 196
 జులిస్ రోమేస్ 125
 జులీస్ పీపుల్ 323
 జులూ భాషలు 168
 జూసెపి పారిని 273

జూహదియాత్ 22
 జె-పనో-కరీబ్ కుదురు 18
 జెంటిల్ గ్రాఫ్టర్, ది 678
 జెంటిల్ షెవర్డ్ 551
 జెంటిల్ మన్స్ మేగజైన్ 344
 జెక్ భాష 103, 104; -సాహిత్యం : 104, 105
 జెక్-జర్మన్ మహా నిఘంటువు 104
 జెకిల్ డా.657
 జెకోస్లావక్ భాష 103
 జెజివోతాహుంబు 336
 జెడిట్టే 61
 జెన్ బుద్ధిస్ట్ 591
 జెన్ శాఖ 33
 జెన్ ట్యుంగ్ 265
 జెనీచన్ బాలెడ్ 162
 జెనెత్, జీన్ 354
 జెనెపీ నీసు ఇకి 33
 జెనెవీవా 679
 జెనో ఉరేనో 133
 జెనోఫన్ 95, 354
 జెన్క్ కలెవర్ 44
 జెన్టిలొమె గాస్కాన్ 117
 జెన్నీ క్రిస్ట్ 668
 జెన్నీ జెర్హార్ట్ 388
 జెఫోటెక్ భాష 18
 జెఫర్సన్ 182
 జెఫానియా 54
 జెఫ్రీ కీటింగ్ 84
 జెఫ్రీ గైమార్ 58
 జెమ్స్ట 450
 జెయిన్మియా 7
 జెరార్డ్ రెవే 108
 జెరార్డ్ లబ్రుని 404
 జెరిమియాస్ గాట్ హెల్ప్ 162
 జెరిమీ టెయిలర్ 249
 జెరూసలెమే లిబరేటా 78, 364
 జెరెమియ 54
 జెరెమీ టెయిలర్ 66
 జెరోన్టియన్ 253
 జెరోమ్ 150
 జెరోవ్ బల్గేరియన్ 128

జెరోస్లావ్ హుసేక్ 105
 జెర్ 292
 జెర్నీ ఆఫ్ జాన్ గిల్బిన్, ది 301
 జెర్నీ, ది 560
 జెర్మానికన్ 176
 జెల్లా 439
 జెల్లెరప్, కార్ల్ అడోల్ఫ్ 699
 జెస్ట్. ఆఫ్ గాడ్ 191
 జేకబ్ గీల్ 107
 జేకబ్ టు - టు మీట్స్ ద హుడెడ్ ఫాంగ్ 552
 జేక్విస్ ఆనటోల్ ఫ్రాన్సాయిస్ తిబౌల్ట్ 447
 జేన్ ఐర్ 72, 491, 492
 జేన్ గ్రే 654
 జేన్ మాండర్ 199
 జేన్ విలార్ 346
 జేన్ శ్వాఫర్డ్ 586
 జేనా 159
 జేమియా ఓ బికనా 116
 జేముల్ అధారియాహ్ 56
 జేమ్స్ కూపర్ 294
 జేమ్స్ క్లర్క్ మాక్స్వెల్ 590
 జేమ్స్ జీవిత చరిత్ర 474
 జేమ్స్ టామ్సన్ 67
 జేమ్స్ డిక్ 188
 జేమ్స్ బ్యారీ 74
 జేమ్స్ మాడిసన్ 182
 జేమ్స్ లేవిర్ 695
 జేమ్స్ వాట్సన్ 161
 జేమ్స్, సి.ఎల్.ఆర్. 194
 జేమ్స్ స్టీఫెన్స్ 85
 జేమ్స్ హాల్ 182
 జేమ్స్, హెన్రీ 85, 303, 355, 578, 653, 670
 జేమ్స్మేక్ పెర్సన్ 159
 జైస్ 86
 జాకాస్టా 316
 జానాస్ కాలిన్ 210
 జాలోటాయ్ టెలినాక్ 239
 జాలోతో వి లజారి 475
 జాసెఫ్ స్కూల్ 191
 జాహనాస్సెరీ 162

జాహన్సన్ 164
 జాహనెస్ లిన్నాన్కోస్కి 119
 జో విల్సన్ అండ్ హిజ్ మేట్స్ 572
 జోక్ కుటుంబం 17
 జోగ్గారు 116
 జోజె మరియాద పెరేదా 158
 జోజెద 158
 జోజెదవార్తి వియెల్సో 157
 జోజెబెన్ జోజె 55
 జోటో మోవిన్ 528
 జోడిల్ రైట్ 75
 జోడెన్ 608
 జోడేరియన్ 517
 జోన్ ఆఫ్ ఆర్క్ 648
 జోనాథన్ ఎడ్వర్డ్స్ 181
 జోనాస్ జాబ్బోన్స్కిస్ 151
 జోయిస్, జేమ్స్ (ఆగస్టీన్ అలయోసియస్) 74, 81, 119, 193, 355, 428, 430, 436, 466, 467, 470, 520, 542, 635, 698
 జోయెల్ బార్గ్ 182
 జోయెల్ లెహ్మానెస్ 119
 జోయెల్ హరిస్ 185
 జోర్డ్రిజిక్ 136
 జోర్సన్ 111
 జోరాస్త్రియన్ మతం 44, 45
 జోరిల్లా-డి-శాన్మార్టిన్ జువాన్ 357
 జోరిల్లా యి మోరల్, హోసె 358
 జోర్జెన్ ఓ 111
 జోర్జా 268
 జోల్ కింహీ 56
 జోలా, ఎమిలి 36, 125, 140, 358, 695
 జోవకిమ్ క్రచోవ్ స్కి 137
 జోషువాధాన్ 56
 జోస్ అమెరికో డీ ఆమెల్ట్ 450
 జోస్ మరియా హెరెడియా 195
 జోస్ మరియాగిరో నెలా 158
 జోస్ మార్టినెజ్ రూయిజ్ 203
 జోసా 16
 జోసెఫ్ అండ్ హిజ్ బ్రదర్స్ 504
 జోసెఫ్ ఆండ్రూస్ 68, 440, 441, 553
 జోసెఫ్ ఇబిన్ జబారా 55

జోసెఫ్ కటెషన్ టైల్ 104
 జోసెఫ్ కటోవా 165
 జోసెఫ్ కర్క్లాంగ్ 185
 జోసెఫ్ క్లాస్సెర్ 56
 జోసెఫ్ జెంగ్మన్ 104
 జోసెఫ్ డార్బీ లా బెస్టెయోడి వెకారెస్ 118
 జోసెఫ్ డోబ్రోవ్ స్కి 104
 జోసెఫ్ పాషే 374
 జోసెఫ్ ప్లంకెట్ 85
 జోసెఫ్ ఫర్ ఫీ 197
 జోసెఫ్ బోదన్ జలేస్కి 115
 జోసెఫ్ యోబ్ వోజ్ 166
 జోసెఫ్ రైన్హార్డ్ 162
 జోసెఫ్ శ్వానిట్స్కి 60
 జోసెఫ్ సెవెర్న్ 291
 జోసెఫ్ హెల్లర్ 188
 జోసెలిన్ 313
 జోహన్ సిగుర్ జాన్సన్ 87
 జోహన్ లుడ్విగ్ రూన్బెర్గ్ 159
 జోహన్ వైస్ 162
 జోహనిస్ జోర్గెన్సన్, 159, 160
 జోహనీస్ మడబూర్ చరిత్ర 172
 జాన్ శుద్రబిన్స్, జె. 147
 జాఫ్ జైక్ నుంగెన్ 697
 జాఫ్రె రుడెల్ 116, 117
 జాస్మిన్ సెంబీ 266
 జైట్ స్కి 140
 జ్జానియే 324
 జ్జిమెవొలొసి ఉమిసిల్ 522
 జ్యూఁ హిపాలైట్ 630
 జ్యూ ఆఫ్ మాల్టా, ది 65, 518
 జ్యూడోనిస్, ఐ. 147
 జ్యూనెస్ ఫ్రాన్స్, లెస్ 314
 జ్యూయెన్ ఆఫ్ టోలెడో, ది 329
 జ్యూస్, ది 584
 జ్జట్నూ 258
 జ్జాటరిక్ హెక్టో రోవిక్టుచిక్ 136
 జ్వాయి అసిఖ్టాన్ 343
 ర్జూస్నెట్ స్వెట్లా 644
 టంకా 32, 33, 34, 35, 38, 275
 టంగ్స్టన్ 596
 టంగ్స్ ఆఫ్ డైమండ్ 231

- టకాసగో 34
 టకెటారి మొనోగతరి 32
 టకెడ ఇజుమొ 35
 టకెడారింటారో 37
 టక్కా 588
 టజోటకన్ 36
 టనిగుచిబుసన్ 35
 టనిజకి 37
 టన్నింగ్ ఆఫ్ ఎలినార్ రుమ్మెంజ్, ది 651
 టన్నిషా 33
 టఫ్ గైస్ డోన్ట్ డాన్స్ 534
 టమార్ 102
 టమురాటోషికొ 37
 టయమెకటై 37
 టర్బోల్ట్ వుల్ఫ్ 177
 టర్కిష్ 4
 టర్కిష్ హార్ట్ 44
 టర్న్ ఆఫ్ ది స్కూల్ 270
 టర్న్ ఎగైన్ టైగర్ 194
 టర్నోవో సాహిత్య సంప్రదాయం 128
 టర్లెస్మెక్ 320
 టలెకురబె 36
 టవర్, ది 544, 61
 టస్కన్ కవులు 76
 టస్కులానే డిస్ప్యూటేషన్స్ 638
 టా ఎటె రోథలే 696
 టాం బౌలింగ్ 664
 టాంగన్, తాహీతియన్ 13
 టాంబర్లేన్ ది గ్రేట్ 65, 518
 టాక్ ఆల్ హమామష్ 234
 టాకెరే, విలియం, మేక్పీస్ 359, 534, 573
 టాగూర్, రవీంద్రనాథ్ 213, 292, 360, 558
 టాటిన్ 121
 టాటేనోకాయి 525
 టాట్లర్ 216
 టాడ్ డెస్ వర్జిల్, డెర్ 496
 టాన్ లుకా కరగెయిల్ 145
 టాన్ హోసెల్ 99
 టానిజాకిజున్ ఇషీరో 38
 టామ్ క్రిస్టెన్సన్ 110
 టామ్ జోన్స్ 68, 440
 టామ్ బ్రౌన్ స్కూల్ డేస్ 72
 టామ్ బ్లాంకెన్ షిప్ 373
 టామ్ లెప్రాయ్ 229
 టామ్ శాయర్ అబ్రాడ్ 374
 టామర్లేన్ అండ్ అదర్ పాయెమ్స్ 424
 టామస్ కీనెలీ 198
 టామస్ క్రాస్మర్ 65
 టామస్ జఫర్సన్ 182
 టామస్, డిలన్ 361, 672
 టామస్ నార్టన్ 64
 టామస్ ప్రింగిల్ 171
 టామస్ రడ్జాల్ 190
 టామస్ శాక్స్ 64
 టామస్ హాలిబర్ట్ 190
 టామస్ హ్యూస్ 72
 టామ్స్ క్యాబిన్ 660
 టామ్స్ జిసాలిమ్స్, ఎల్. 147
 టాయ్టె పాయెమాటా 258
 టాయస్ పెయిన్ 182
 టాయియో టో టెట్సు 525
 టాయివో పెక్కానెన్ 120
 టార్ 581
 టార్ బేబీ 515
 టార్కావ్టో టాసో 319
 టార్టిలా ఫ్లాట్ 660
 టార్న్ రోజెన్బుక్ 227
 టార్నిక్, లా 632
 టాల 526
 టాల్స్టాయ్ జీవిత చరిత్ర 558
 టాల్స్టాయ్, రియో 36, 104, 142, 293, 321, 362, 371, 399, 414, 420, 536, 547, 578, 584, 669, 670
 టాలిష్ భాష 10
 టాలిస్మన్, ది 69
 టాలెవ్ డి 129
 టాసిటస్ 264, 363
 టాసో, టోర్క్వ్యాటో 364
 టాసోనీ, అలెసాండ్రో 364
 టాస్క్, ది 300, 301
 టాస్మీనియన్ 4
 టి పాట్ డోమ్ 633
 టింగ్ లింగ్ 365
 టింటర్న్ 69
 టింబక్టూ 369
 టికెట్ దట్ ఎక్స్ప్లాడెడ్, ది 456
 టిఫ్నీవ్, నికొలాయ్ సెమ్యునోవిచ్ 366
 టిగ్రిమియా భాష 15
 టిటాఎల్ పెర్కి 154
 టిటాన్, ది 388, 389
 టిటానిక్, ది 430
 టిటూ మెయెరెస్కు 145
 టిటో కాలియండర్ 119
 టిట్యురెల్ 616
 టిఫ్ స్కాటన్ 652
 టిబ్ హిజ్ వైఫ్ అండ్ సర్జాన్ ది ప్రిస్ట్ 687
 టిబార్ డెరీ 166
 టిబులస్, ఆల్బియస్ 206, 264, 366
 టిబెటన్ భాష 8, 39; -సాహిత్యం 39
 టిబెటన్ లేక టిబెటిక్ భాషా వర్గం 11
 టిబెటో-బర్మన్ 11, 12, 39, 48
 టిమతి డ్వెట్ 182
 టియర్స్ ఆఫ్ మ్యూజెన్, ది 664
 టియికా 441
 టియోఫానా ది ఇన్ కీపర్ 128
 టియోరా డి ప్రామిజియోన్ 554
 టిరానిక్ లవ్ 390
 టిర్టియుస్ 94
 టిర్స్ డి మెరీనా 367
 టిల్లా 592
 టిల్వర్డ్ డేవిడ్ డైనిస్ 75
 టిసిసోలో 162
 టిసోరెటో 76
 టీ టేబిల్ 551
 టింపోడె అబ్రాజర్ 261
 టీక్, (యోహాన్) లుడ్విగ్ 100, 109, 208, 367
 టీకమ్స్ 552
 టీరన్నిసైడ్, ది 582
 టు ఆటమ్ 70
 టు ఎస్కెలార్క్ 624
 టు ఏ నైటింగేల్ 70
 టు ఏ వాటర్ ఫాల్ 182

టు క్రిటిసైజ్ క్రిటిక్ అండ్ అదర్ రైటింగ్స్ 255
 టు జెరూసలేమ్ అండ్ బాక్ 477
 టు ది ఫిన్లాండ్ స్టేషన్ 604
 టు ది లైట్ పౌస్ 607
 టు పెయింట్ ఈస్ టు లవ్ అగెయిన్ 524
 టు బి ఏ పిల్గ్రిమ్ 281
 టు బొబొలింక్ 230
 టు మీట్ ది సన్ 439
 టు మెలాంకరీ 70
 టు మై డియర్ అండ్ లవింగ్ హబ్బెండ్ 494
 టు సాలిట్యూడ్స్ 191
 టు హావ్ అండ్ హావ్నాట్ 680
 టు హిజ్ సేక్రెడ్ మెజెస్టీ 389
 టుటువోలా, ఆమోస్ 170, 570, 368
 టువైమెటాన్ సోటిలాస్ 120
 టుపి భాష 16
 టుయర్ నాన్స్ గేగ్స్ 236
 టుర్మ్, డెర్ 674
 టులాస్ కవులు 117
 టులిఫాన్స్ చెన్ 236
 టులెన్ కంటజట్ 119
 టువర్డ్స్ ఏ బెటర్ లైఫ్ 456
 టువర్డ్స్ ది లాస్ట్ స్పెడ్ 430
 టువోమాస్ అన్తానా 120
 టుసైంట్ గ్రోస్ 117
 టూ ఇయర్స్ ఇన్ ఫ్రెంచ్ వెస్టిండిస్ 683
 టూ పాత్స్ 402
 టూ ఫ్రెండ్స్ ఆఫ్ బోర్బోన్ 398
 టూ బ్రదర్స్ 431
 టూ సాలిట్యూడ్స్ 509
 టూ సిస్టర్స్ 601
 టూ సోర్సెస్ ఆఫ్ మొరాలిటీ అండ్ రెలిజియన్, ది 472
 టూత్ ఆఫ్ క్రైమ్ 622
 టూపియన్ భాషలు 18; -భాషా కుటుంబం 18
 టూర్ ఆఫ్ ది ప్రియరీస్ 238
 టూర్ త్రూ ది హోల్ ఐలండ్ ఆఫ్ బ్రిటన్ 382
 టెంట్ ఆన్ ది బీచ్, ది 599

టెంటేటివ్ డెల్ హోమ్స్ ఇన్ ఫినిటో 404
 టెంటేషన్ డి పెయింట్-అంటాయిస్, లా 453
 టెండర్ ఈజ్ ది నైట్ 439
 టెండర్ హజ్బెండ్, ది 653
 టెండర్స్ బటన్స్ 659
 టెంపిల్ ఆఫ్ గ్లోడ్, ది 539
 టెంపెస్ట్, ది 65, 218, 368
 టెంప్టేషన్ ఆఫ్ సెంట్ ఆంథోనీ 683
 టెక్నిక్ దు కూడిటట్ 520
 టెక్స్ ట్రోడెక్ మకూరియా 173
 టెక్నిస్టాటికన్ భాషా కుటుంబం 17
 టెడ్ హ్యూస్ 74
 టెన్ ప్రిన్సిపల్ ఉపనిషద్స్, ది 544
 టెన్ బుక్స్ ఆఫ్ డైవర్స్ థాట్స్ ఆఫ్ అలె సాండ్రో టాసోనీ 365
 టెనిసన్, ఆల్ఫ్రెడ్ టెనిసన్ 71, 279, 289, 369, 534 438, 663
 టెన్జార్ 39
 టెన్త్ మ్యూజ్, ది 181
 టెన్త్ మ్యూస్ లేట్లీ స్ప్రింగ్ ఆఫ్ ఇన్ అమెరికా 493
 టెన్నిన్ గోషుయి 525
 టెబర్ లిబనోస్ 172
 టెమ్మే భాష 16
 టెమ్ప్, లే 681
 టెయ్లర్, ఏ.జె.పి. 362
 టెరిటోరియల్ ఎంటర్ప్రైజ్ 373
 టెరిసా రాక్విన్ 359
 టెరెన్స్ 243, 370, 433, 532
 టెరెష్ చెంకో, పి. 140
 టెర్జారీమా 270
 టెర్జివిజెన్ 235
 టెర్ట్రాడియో జిమ్నాస్మటాన్ 348
 టెర్నూరా 526
 టెర్రా దీ నాడియే 261
 టెర్రాట్రెమా 608
 టెర్రామర్తా 647
 టెర్రాస్ 205
 టెల్ మి హౌలాంగ్ ది ట్రెయిన్ హాజ్ బీన్ గాన్ 462
 టెల్ఫీడమ్ 171

టెవ్యాడెర్ మిల్కిగర్ 133
 టెష్లిన్, డెర్ 445
 టెస్ ఆఫ్ ది డూర్బెల్ విలెస్ 67
 టెస్ట్ ఆఫ్ ది డాబర్విల్స్ 73
 టెస్ట్మెంట్ అండ్ కంప్లైయింట్ ఆఫ్ అవర్ సావరన్ లార్డిస్ పేపింగో, ది 573
 టెస్ట్మెంట్ ఆఫ్ బ్యూటీ, ది 73
 టెస్ట్మెంట్ దు పెరె లెలు, లె 399
 టెస్ట్మెంట్, లే 428
 టే భాష 12
 టే-దత్ 49
 టేజ్బుచ్ 449
 టేట్లర్, ది 653, 654
 టేబిల్ టాక్ 671
 టేమరజ్ 102
 టేమింగ్ ఆఫ్ ది షూ 316
 టేర్స్ లీవే 550
 టేల్ ఆఫ్ గెంజి, ది 528
 టేల్ ఆఫ్ టూ సిటీస్, ఏ 71, 284, 380
 టేల్ ఆఫ్ ది టబ్, ది 67, 667
 టేల్ ఆఫ్ ది పాసెసర్స్ సెల్ఫ్ డిస్సాసెస్ట్, ఏ 260
 టేల్ ఆఫ్ ది యన్ ఎక్స్టింగ్విష్డ్ మూన్, ది 417
 టేల్ ఆఫ్ పూర్ లవర్స్, ది 431, 402
 టేల్ ఆఫ్ రోజ్ మండ్ గ్రే, ఏ 563
 టేల్స్ 424
 టేల్స్ ఆఫ్ ఏ వేసైడ్ ఇన్, ది 562
 టేల్స్ ఆఫ్ ది గ్రోటెస్కో అండ్ ది అరా బెస్కో 424
 టేల్స్ ఆఫ్ ది హాల్ 301
 టేల్స్ ఇన్ వెర్స్ 301
 టేల్స్ ఫ్రం షేక్స్పియర్ 563
 టేస్ట్ ఆఫ్ పవర్ 105
 టైగర్ భాష 15
 టైగర్ రియాల్ 608
 టైగర్-లిల్స్ 566
 టైటస్ పెట్రోనియస్ విగర్ 420
 టైటాన్ 345, 430
 టైట్స్ క్రిస్ట్ 351
 టైప్స్ ఆఫ్ ది డెల్టా 306

టైపీ 536
 టైఫూన్ 74
 టైమ్ అండ్ ఫ్రీవిల్ : ఆన్ ఎస్సే ఆన్
 ది ఇమ్మిడియేట్ డేటా ఆఫ్ కాన్సెన్సెస్
 471
 టైమ్ అండ్ వెస్టర్న్ మాన్ 581
 టైమ్ ఆఫ్ యువర్ లైఫ్, ది 629
 టైమ్ టు ఎంబ్రేస్ 633
 టైమ్ మెషీన్, ది 611
 టైమోలాన్ 537
 టైమ్స్ డెమోక్రాట్ 683
 టైలర్, పి.ఎఫ్. 304
 టైపుబుంగు 38
 టైఫో షోవా యుగం 37
 టైహీకి 34
 టౌకుటామిరాకా 36
 టౌకునాగనవోషి 37
 టౌడ్ ఇన్ ఫెన్డిగ్, డర్ 101
 టౌబాకో రోడ్ 285
 టౌమస్ మాక్డనాఫ్ 85
 టౌసానిక్కి 32
 టౌసెన్ 34
 టౌ ఆజ్కెకన్ 17
 టౌక్వెదా 35
 టౌగో భాషలు 167
 టౌచాలియన్ భాష 9
 టౌనియో క్రోజర్ 504
 టౌవో-బంగే 74
 టౌన్యా 239
 టౌమస్ చబ్ 209
 టౌరంటో స్టార్ 680
 టౌరెస్ నహారో, బార్టోలోమె డి 157, 370
 టౌరెస్, బొదెత్ జైమి 371
 టౌల్ ఇన్ కాన్సిడెన్స్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్
 413
 టౌవ్ జాన్సన్ 160
 టౌస్కా పో రోడిన్ 372
 టౌన్ టాక్ 654
 టౌన్ బియాండ్ ది వాల్, ది 606
 ట్యూటానిక్ భాష 61; -మతం 86; -వర్గం
 88
 ట్యూట్టి మెర్కర్, డి 605
 ట్యూడర్ ఆర్గేజీ 145

ట్యూడర్ వియాన్ 145
 ట్యూన్ 378
 ట్యూమాస్, జె. (వై జగాంటాస్) 152
 ట్యూవో పక్కాలా 119
 ట్యోమ్మీ అలె 465
 ట్రబుల్ ఇన్ జులై 285
 ట్రబుల్ సమ్ రెయిన్ అండ్ లామెన్టబుల్
 జెత్ ఆఫ్ ఎడ్వర్డ్ ది సెకండ్, ది 518
 ట్రయల్, ది 61, 278
 ట్రయల్ ఆఫ్ బ్రదర్ జీరో, ది 646
 ట్రయల్ బిగిన్స్, ది 636
 ట్రయాంగిల్స్ ఆఫ్ లైఫ్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్
 572
 ట్రస్ట్ అండ్ ట్రయల్స్ 489
 ట్రా ఆఫ్ ది ఫోకుంగ్స్, ది 687
 ట్రాంప్ అబ్రాడ్, ఏ 374
 ట్రాక్, జార్డ్ 101, 371, 372
 ట్రాగెడీ డాన్ సాంగ్స్ 616
 ట్రాచినియాయి విమెన్ ఆఫ్ ట్రాచిస్ 429
 ట్రాజి-కామెడీ 259
 ట్రాజిక్ వ్యంగ్య నాటకాలు 259
 ట్రాజీ-కామిక్ నాటకాలు 386
 ట్రాజెడి మెరోప్ 222
 ట్రాజెడి 241
 ట్రాజెడీస్ ఆఫ్ ది లాస్ట్ ఏజ్, ది 557
 ట్రాజెడీస్ డి లా షామ్ 558
 ట్రాటో దె ఆర్గెల్, ఎల్ 642
 ట్రాట్స్ ఆల్ట్ 471
 ట్రాడిసి ఓన్స్ పెరు అనాస్ 412
 ట్రాడిసివోన్స్ ఎల్ సాల్వా వర్దే లాస్ మెజోర్స్
 ట్రాడిని ఓన్స్ పెరు అనాస్ 413
 ట్రాడుజి ఓనీ డి పోయిసీ స్ట్రామిర్ సోని
 ట్రాడి పేక్సియర్ 242
 ట్రాడ్యూట్ డి లా న్యూట్ 549
 ట్రాన్సియెంట్స్, ది 592
 ట్రాన్సెండెంటలిజమ్ 183
 ట్రాన్సెల్లిస్ట్ 379
 ట్రాబాయోస్ దె పెర్సిలిస్ యిసిగిస్ముండా
 , లాస్ 642
 ట్రామెల్స్ ఇన్ డెర్ నాట్ 494
 ట్రాయిలస్ అండ్ క్రేసీడ్ 63, 337
 ట్రావలర్ ఇన్ లిటిల్ థింగ్స్, ఏ 668
 ట్రావెల్ ఇన్ టు డెమోక్రసీస్ 604

ట్రావెలర్ ఎట్ పార్టీ, ది 389
 ట్రావెల్స్ 503
 ట్రావెల్స్ ఆఫ్ మాండెవిల్, ది 63
 ట్రావెల్స్ ఆఫ్ సర్ జాన్ మండెవిల్ 503
 ట్రావెల్స్ విత్ ఏ డాంకీ ఇన్ ది సివెన్నెస్
 656
 ట్రాప్స్ గడిచేట్టి ఇన్ విడర్ వర్రిగ్ కైట్ డెస్
 క్రైగెస్ 258
 ట్రీక్ టు కాచ్ ది ఓల్డ్ వన్, ఏ 521
 ట్రీచూర్, లే 645
 ట్రీజీ పో ట్రీజీ 450
 ట్రీపుల్ థింకర్స్, ది 604
 ట్రీబ్యూన్, ది 303, 443, 517
 ట్రీమ్ లాంప్, ది 677
 ట్రీమార్గియోనిస్ డిన్నర్ పార్టీ 420
 ట్రీమెండిస్కీ 158
 ట్రీయైజ్ ఆఫ్ టూ మారీడ్ విమెన్ అండ్
 ది విడో 377
 ట్రీయాన్సీ డెల్లా మోర్ట్, ఇల్ 378
 ట్రీయాలజీ 242
 ట్రీవియా 316
 ట్రీప్స్ 504
 ట్రీప్స్-ఇసోల్డ్ 57
 ట్రీప్స్ ఉంట్ ఇజొలై 236, 321, 322
 ట్రీప్స్ జారా 145, 146
 ట్రీప్స్ శ్యాండ్ 503
 ట్రీప్టియా 264, 508
 ట్రీప్టియా ఎక్స్ పేటో 328
 ట్రీప్టిమ్ షాండ్ 68
 ట్రీ ఆఫ్ ఐడిల్ నెస్ 378
 ట్రీ ఆఫ్ మ్యూన్, ది 198, 613
 ట్రూ నోబుల్ కింగ్మన్, ది 481
 ట్రూ బోర్న్ ఇంగ్లీష్మన్, ది 382
 ట్రూ వెస్ట్ 622
 ట్రూ స్టోరీ ఆఫ్ ఆహ్ క్యూ, ది 580
 ట్రూ స్టోరీ ఆఫ్ లార్డ్ బైరన్స్ లైఫ్, ది 661
 ట్రూక్సీస్ 13
 ట్రూనో ఎంటర్ లాస్ హోజాస్, ఎల్ 559
 ట్రూబడోర్ 116; -కవిత్వం 117; -కవులు
 117
 ట్రూబాడోర్ రేమన్ 117

ట్రూమన్ ప్రైక్ ఫుస్ పెర్సన్స్ 269
 ట్రెండెలన్ బుర్గ్, ఎఫ్. ఏ. 700
 ట్రెజన్ అండ్ డెత్ ఆఫ్ బెనిడిక్ట్ ఆర్నాల్డ్, ది 342
 ట్రెజర్ ఐలెండ్ 72, 656
 ట్రెడిషన్ అండ్ డెవలప్ మెంట్ ఇన్ ఇంగ్లీష్ పాయింట్ 577
 ట్రెడిషన్ అండ్ ది ఇండివిడ్యువల్ టాలెంట్ 254
 ట్రెయిల్ ఆఫ్ 98, ది 643
 ట్రెషర్ ఐలెండ్ 678
 ట్రేడ్ లిస్ట్ 682
 ట్రైస్టామ్ షాండి 658, 659
 ట్రోజన్ విమెన్ 609
 ట్రోటాకాన్వెన్షన్స్ 555
 ట్రోపిక్ ఆఫ్ కాపికార్న్ 524
 ట్రోపిక్ ఆఫ్ కేన్సర్ 524
 ట్రోటాప్, ఆంటానీ, 72, 374, 550
 ట్రోటాప్-హిజ్ లైఫ్ అండ్ ఆర్ట్ 375
 ట్రౌట్ ఐస్ సమ్ కేట్ 323
 ట్రాపానికన్ భాషా కుటుంబం 17
 ట్రింజిట్ 17
 ట్రంట్రియెత్ సెంచరీ 677
 ట్రంట్రివన్ స్టోరీజ్ 332
 ట్రిన్ రైవల్స్, ది 438
 ట్రిన్ స్టీ 675
 ట్రిబ్యూన్ ఆఫైర్, ద 613
 ట్రిలైట్ ఇన్ జకార్తా 25
 ట్రెంటీ సిక్స్ మెన్ అండ్ ఏ గర్ల్ 325
 ట్రెబర్న్ ఎఫెయిర్ 198, 613
 ట్రెయ్న్, మార్క్ 185, 372, 670
 ట్రెల్వ్ టైప్ 339
 ట్రెల్వ్, ది 499
 ట్రెల్వ్ మెన్ 389
 ట్రెల్వ్ నైట్ 65, 458
 ట్రెస్ ఎక్యూస్డ్ 582
 ట్రాంగ్ ఖాప 40
 ట్రాకోనియన్ 6
 ట్రాజొకుబుంగకు 38
 ట్రావెటాయెవా, మరీనా ఇవనోవా 372
 ట్యుగ్ వార్ ఫుంక్ట్ ట్రిప్, డెర్ 484
 ట్యుచిటు హీటె 38
 ట్యుబొచి షోయో 36, 443

ట్యుయివెంగ్ బెయాంగ్ శూ 264
 ట్యురయుకి 32
 ట్యురెజురె గుపా 34
 ట్యెటుంగ్ 444
 ట్యెటుంగ్ ఫుర్ ఐన్ సీడర్ 323
 ట్విగ్, స్టిఫాన్ 61, 374
 ట్యుమ్మల్ ఆలివర్ 296
 డ డోడ్స్ 8గే 424
 డంకర్ 430
 డక్ డి బ్రోగ్లి 590
 డగ్లస్ హైడ్ 84
 డగ్లస్, గేవిన్ 375, 551
 డచ్ కవి సార్వభౌముడు 107
 డచ్ భాష 12, 16, 51, 105, 106, 176;
 -వ్యాకరణం 106; -సాహిత్యం 108, 130
 డచ్-ఫ్లెమిష్ 6
 డచెస్ ఆఫ్ మర్సీ, ది 65
 డచెస్ డీ లాంజియోస్, లా 349
 డట్టీవుడ్ కాక్ 191
 డన్, జాన్ 66, 224, 245, 254 376
 డన్ బార్, విలియమ్ 63, 161, 377
 డన్నియడ్ 67
 డబుల్ డీలర్ 568
 డబుల్ మ్యూన్ 218
 డబుల్ లైఫ్ ఆఫ్ డాక్టర్ వర్మీ, ది 488
 డబ్లిన్ 85
 డబ్లిన్ 357
 డమాస్కుస్ 96, 662
 డయ్ లోగాస్ డి కనాసిమిఎన్టో 208
 డయన ఆఫ్ ది క్రాస్ వేజ్ 534
 డయబలో ఆల్ పోస్టిలన్, ఇల్ 459
 డయర్ డ్రీ ఆఫ్ ది సారోస్ 634
 డయరీస్ ఆఫ్ కోర్ట్ లేడీస్ ఆఫ్ ఓల్డ్ జపాన్ 528
 డయల్, ది 249, 395, 428, 443
 డయలాగో పారిటీక్ కాంట్రాలటెరాని 267
 డయలాగ్స్ ఆఫ్ ది కోర్టిజాన్స్ 582
 డయాట్రీజై 516
 డయానెజాస్ పోస్కా 152
 డయిరీ ఆఫ్ ఏ సూపర్ పయస్మాన్, ది 392
 డయేరియో ఇన్ పబ్లిక్ 600

డయోనీషియస్ 94, 435
 డయోనీసియస్ కేటో 117
 డయోలాగో సోప్రా లా నోబిల్తా 408
 డయో టి సాల్వ 459
 డయోనిసస్ 241
 డయోలోగికన్ ల్యాక్ 413
 డరెల్, లారెన్స్ (జార్జ్) 377, 524
 డరైయస్ 44
 డర్టీ హండ్స్ 631
 డల్లాన్ ఫర్ గెయిల్ 84
 డల్ప్ డానో, ఎల్ 660
 డవ్ ఆఫ్ పాపులర్ ఫ్లైట్, ది 331
 డస్ నరెన్ షిఫ్ 98
 డస్ పోయ్ లిషె యింగిల్ 133
 డస్ బ్రాట్ డెర్ ఫ్రూహేన్ జప్రహే 484
 డస్ క్లెస్ మెన్సలి 133
 డస్సియడ్, ద 425, 426
 డా ఓరిజెం ఏ ఎస్టాబ్లిషిమెంట్ డ ఇంగ్లి జికా ఓ ఎం పోర్చుగల్ 684
 డాంగ్లింగ్ మాన్ 476
 డాంటన్ 474, 558
 డాంటన్స్ టోడ్ 487
 డాంటే (డాంటే, అలిగేరి) 76, 77, 78, 129, 150, 254, 255, 286, 297, 480, 576, 627
 డాంటేవిన్ 408
 డాండీ ఫ్రైటెనింగ్ ది స్క్వాటర్ 373
 డాకర్ నాయిర్ (ది బ్లాక్ డాకర్), లే 266
 డాక్టర్ 648
 డాక్టర్ కాటిజెన్ బెర్గర్స్ జెర్నీ టు ది స్పా 345
 డాక్టర్ జాన్సన్ 67, 68
 డాక్టర్ జివాగో 142, 414, 415
 డాక్టర్ జెకిల్ అండ్ మిస్టర్ హైడ్ 72
 డాక్టర్ థార్న్ 375
 డాక్టర్ ఫాస్టిన్ 589
 డాక్టర్ బ్రాడీస్ 483
 డాక్టర్ సన్యాత్ సెన్ 30
 డాగ్ బినీత్ ది స్కిన్, ది 240
 డాగ్ యియర్స్ 326

డాగ్ హామర్స్‌జోల్డ్ 164
 డాగ్‌బోక్ ఫర్ పెల్మా లాగర్‌లోఫ్ 566
 డాగ్స్ బార్క్ 270
 డాచియా లిటరార 144
 డాటర్స్ ఆఫ్ ద లేట్ కర్నల్, ది 511
 డాడ్‌స్టీ 211
 డాడాయిజమ్ 145
 డాడాయిస్ట్ 81
 డాడాయిస్ట్-సర్రియలిస్ట్ 220
 డాడావాదం 130
 డాడ్‌వర్త్ 578
 డాన్ కథలు 625
 డాన్ కార్లోస్ 100
 డాన్ క్విక్స్‌బట్ 368, 482, 603, 642
 డాన్ జువాన్ 70, 358, 479, 649
 డాన్ జువాన్ ఓడర్ డైరీ జూర్ జామెట్రి
 449
 డాన్ జువాన్ గాథ 257
 డాన్ జువాన్ టెనోరియా 358
 డాన్ డేవిన్ 199
 డాన్ ఫ్యూరియోలెరాస్ హార్న్స్ 596
 డాన్ బార్టోలోమ్యూ ఆఫ్ బేత్ 316
 డాన్ ప్లాస్ 101
 డాన్ సెగుండో సోంబ్రా 193, 330
 డాన్ సెబాస్టియన్ 390
 డాన్‌డిరీచ్ ఛందస్సు 91
 డానంజియో గ్రెయేట్ 205, 378, 414,
 520, 526,
 డానటోప్స్ 182
 డానిలో 136
 డానీస్ ఓన్ స్టోరీ 517
 డాన్స్ ఆఫ్ డెత్, ది 662
 డాన్స్ ఆఫ్ ది ఫార్వెస్ట్, ది 646
 డాన్స్ ఈజ్ వన్, ది 649
 డాఫిడ్ ఆఫ్ గ్యులిమ్ 91
 డాఫ్టీ 258
 డామ్ కాస్మోరో 503
 డామ్ జేక్స్ కామిలియాస్, లా 387
 డామినేషన్ ఆఫ్ బ్లాక్ 656
 డాయ్ట్‌లండ్ 101
 డాయిట్‌షే షౌబూనే 322
 డాయిట్స్ భాష 97

డాయిట్స్ ఓర్టర్ బుఖ్ 328
 డాయిట్స్ గ్రేమేటిక్ 327
 డారియో, రూబేన్ 378, 193, 195
 డార్క్ అవర్స్, ది 517
 డార్క్ ఎట్ ది టాప్ ఆఫ్ ది స్ట్రైయిన్స్, ది
 230
 డార్క్ గ్రీన్ 601
 డార్క్ నైట్స్ పాసింగ్ 621
 డార్క్ బెల్ట్, ది 171
 డార్క్ లాఫ్టర్ 209
 డార్క్‌నెస్ విజిబుల్ 698
 డార్లు 432
 డార్విన్ 185, 186, 388, 454
 డాలిన్ 159
 డాల్స్ హౌస్ 235
 డాస్ టెస్ట్‌మెంట్ 322
 డాస్ ట్రావెర్స్‌సీర్ ఇన్ టైరోల్ 236
 డాస్ బిల్డర్ బన్ మైనెజుగెండ్ 639
 డాస్ రోటే బ్లాట్ 323
 డాస్ లెబెన్ జేసూ క్రిటిష్ బీర్యెటట్ 250
 డాస్ లైడ్ వాన్ బెర్నాడెట్టి 609
 డాస్ హిల్ట్రే బ్రాండ్స్ రీడ్ 99
 డాస్ హోపే రీడ్ 639
 డాస్టాయ్‌స్కీ 142, 178, 272, 321,
 374
 డాస్టిగ్నీన్ 325
 డి అబాజో, లాస్ 195
 డి క్విన్సీ, టామస్ (థామస్) 70, 201,
 380 381
 డి యావ లో, ఇల్ 408
 డి లా రోషే, మాజో 190, 382, 383
 డి వెల్ట్ వాండరర్ 699
 డిక్‌లైన్ అండ్ ఫాల్ ఆఫ్ ది రోమన్ ఎంపైర్,
 ది 68
 డిక్‌స్ట్రక్చునిజమ్ 188
 డికిన్సన్, ఎమిలీ 176, 184, 379
 డిక్‌న్స్, చార్లెస్ 71, 72, 315, 339, 374,
 380, 420, 451, 578
 డిక్టర్ 687
 డిక్టాంగ్ 40
 డిక్టేటర్, ఎల్ 231
 డిక్లాగ్ జమ్ ఫ్లూయర్ 243

డికైన్ అండ్ ఫాల్ 591
 డిక్టనరీ ఆఫ్ టు పీ-ఇండియన్ 318
 డిక్టనరీ ఆఫ్ నేషనల్ బయోగ్రఫీ 652, 653
 డిక్టనేరియం ట్రియలంగువారం 152
 డిక్టురీ ఆఫ్ ది ఇంగ్లీష్ లాంగ్వేజ్ 344
 డిఫ్‌టుంగ్ ఉండ్ వార్‌హైట్ 224
 డిగ్‌టె ఫోర్‌స్టై రింగ్ 608
 డిగాల్ 541
 డిగ్గే 545
 డిజరైడ్ ఎలేజ్, ది 68, 301
 డిజెక్షన్ ఓడ్ 69
 డిజ్నోల్ 324
 డిటెయిన్ 400
 డిడాన్ కిమతి న్యాయ విచారణ 400
 డిడీ 588
 డిడోన్ 349
 డిడోన్ అబ్బాడోనాటా 531
 డిన్ అర్చెన్యేవ 465
 డిన్ లిక్‌లిగ్ ఆల్టర్ 243
 డినెసెన్, ఇసాక్ 160, 381
 డినోవారి 406
 డిపార్ట్‌మెంటల్ డిట్టీస్ 289
 డిఫికల్ట్ యంగ్‌మాన్ 198
 డిఫెన్స్ ఆఫ్ నాన్సెన్స్, ఏ 339
 డిఫెన్స్ ఆఫ్ పాయిజీ, ది 636, 635
 డిఫెన్స్ ఆఫ్ పాయిట్రీ 70
 డిఫెన్స్ ఎట్ ఇలస్ట్రేషన్ డి లా ల్యంగ్వే
 ఫ్రాన్సాయిస్ 123
 డిఫెన్స్, ది 402
 డిఫో, డేనియల్ 64, 67, 201, 252,
 382, 381, 599
 డిబెల్జనోవ్ 129
 డిబ్లెన్డుంగ్ 697
 డిమిట్రీ సాలెవ్ 138
 డిమెటర్ అండ్ అదర్ పాయిమ్స్ 369
 డిమోవ్ డి 129
 డియర్ సీయర్, ది 182
 డియాన్ 435
 డియారియె డెల్ ఐర్, ఎల్ 228
 డియాస్ ఎన్మాస్ కెరడోస్, లాస్ 442
 డియుక్స్ ఓన్ట్ సాయిఫ్, లే 447
 డియోటిమా 690

డియోరియో డి ఆన్ పాయెటా యి మార్
543
డియోరియో డి ఆన్ పెస్టిగో డి లా గెర్రా
డి ఆఫ్రికా 225
డిర్స్కిమిల్ రైటర్ 652
డిలిన్, ఎల్ 685
డిలెమాస్ 386
డిలోస్ నోంబ్రెస్ డి క్రిస్టో 575
డివగేషన్స్ 430, 635
డివిజన్స్ 428
డివియన్ 527
డివైన్ కామెడీ, ది 268, 396, 397, 562,
595
డివోషన్స్ అపాన్ ఎమర్జెంట్ అకేషన్స్ 376
డిష్టుంగ్ ఉండ్ వర్హిట్ 100
డిష్టి పోడి మోరిబస్ 117
డిస్కంటిన్యూయిటీ 219
డిస్కవరీ ఆఫ్ మోస్ట్ ఎక్స్క్ల్యూజివ్ జ్యూయెల్,
ది 304
డిస్కోర్స్ 509
డిస్పాసెస్ట్, ది 470
డిస్ప్యూటిటేషన్ బిట్వీన్ ఏ హీకోనీ కాచర్
అండ్ ఏ షీకోనీ, ఏ 333
డిసర్ట్ లీ ఎల్ ఆమర్, లె 540
డిసైర్ అండర్ ది ఎల్మ్స్ 260
డిస్కార్స్ ఆన్ కామెడీ అండ్ ట్రాజెడి 349
డిస్కార్స్ ఆన్ లా అండ్ గ్రేస్ 141
డిస్కాలస్ 531, 532
డిస్టిక్ట్ ఆఫ్ కాలంబియా 385
డిస్ట్రాట్ వోడ 144
డిస్ప్రయిర్ 402
డి కేపిటెటెడ్ చిల్డ్రన్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్,
ది 308
డి గెరెటెట్ జుంగే 697
డిజింగ్ ఫ్రన్ఫన్ ఆర్లియన్స్ 100
డిన్ స్ట్రీమ్ 695
డినోప్రెస్కా బార్త్ 76
డిన్స్ డిసెంబర్, ది 477
డిప్ సౌత్ మెమరీ అండ్ అబ్జర్వేషన్ 285
డిబర్ 100
డియిజం 490
డిర్ పార్క్, ది 533
డిర్ స్లేయర్, ది 293, 294

డీవీనీ 125
డీసానెటె అన్ ఓర్నియస్ 101
డు కోట్డి చెజ్ ప్రాప్ట్ 520
డు యు కాల్ దిస్ ఏ మాన్ 103
డుజోవిక్స్ 165
డుడ్లె టాం కిన్సన్ 497
డునాష్ బెన్లబరాట్ 55
డుమిట్రు మిచు రుమేనియన్ 145
డుయినెసె ఎలెగేన్ 101
డురావో, హోసే డి సాంతా రీతా 383
డురాస్, మార్గరీత్ 383
డురెన్ మాట్ 101
డూ బార్బాస్ 592
డూన్ 111
డూమ్ ఆఫ్ ఏ సిటీ 71
డూయినిజర్ ఎలిజియన్ 554
డెంగకు 34
డెకమెరాన్ 78, 480
డెకర్టిన్ 162
డెకారేషన్ 386
డెప్ సోర్సెస్ ద ల మారల్ ఎల్ ద రెలిజి
యన్, లెస్ 472
డెగ్లవా 172
డెజ్సోకోస్టాలన్స్ 166
డెజర్తా దియ్ తార్తారి, ఇల్ 464
డెట్ ఎవిగా లీవైట్ 565
డెట్ న్యా రికెట్ 662
డెట్ ఫోర్టైట్ 423
డెట్ బెసిగ్రేడ్ లివెట్ 566
డెట్గార్ ఆన్ 227
డెడ్ మాన్స్ ప్లాక్ 668
డెడ్ సోల్స్ 142
డెత్ అండ్ టాక్సెస్ 411
డెత్ అండ్ ద కింగ్స్ హార్ష్మాన్ 646
డెత్ అండ్ ది పూల్ 61, 673
డెత్ ఆఫ్ ఏ సేల్స్మన్, ది 188
డెత్ ఆఫ్ ఓనోన్, ఆక్టర్స్ డ్రీమ్ అండ్ అదర్
పోయమ్స్, ది 369
డెత్ ఆఫ్ టిషియన్, ది 673
డెత్ ఆఫ్ పెరిగ్రినస్ 582
డెత్ ఆఫ్ మిన్నాహోహా, ది 300
డెత్ ఇన్ ది ఆఫ్టర్నూన్ 680

డెత్ ఇన్ మిడ్ సమ్మర్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్
525
డెత్ కమ్స్ ఫర్ ది ఆర్చబిషప్ 276
డెత్ సిక్స్ టైమ్స్ 231
డెత్స్ ద్యూయెల్ 376
డెన్ ఎంజేల్స్ కెలాడ్స్ 608
డెన్పాలిటిస్కో కాండె స్టాబెర్ 691
డెన్లాంగ్ రజ్సే 545
డెనిస్ దువాల్ 360
డెనిస్, సి.జె. 198
డెన్మార్క్ 110
డెఫెండెంట్, ది 339
డెఫోడిల్స్ 588
డెమాడమోయి సెల్లె సెడెయిన్ ఎట్ డి లా
ప్రాప్రిమెట్టి లిటరైర్ 602
డెమిట్రీయో 531
డెమోఫూంట్ 531
డెమోటిక్ భాష 93, 174
డెమోస్తనీస్ 48, 93, 95
డెమ్స్ వాయ్ 26
డెయ్సీ మిల్లర్ 355
డెయిలీ న్యూస్ 676
డెయిలీ పోస్ట్ 373
డెర్ఓహ్-రెన్జూగ్-ఫున్జిగ్ కరెక్టర్ 697
డెర్కాట్ జెన్ పైగ్ 639
డెర్టాడ్ డెస్ ఎంపిడోక్లిస్ 690
డెర్నాజ్ సోమర్ 60
డెర్ప్రాబ్జెక్ 101
డెర్వెగ్ ఇన్స్ ఫ్రీ 626
డెర్స్టెర్ బెండెకాటో 322
డెర్స్ట్రాట్ ఉండెన్ సెర్గె యెస్టైన్ గ్రీషా 101
డెరెక్ వాల్కాట్ 76, 194, 594
డెరెజెర్ 658
డెరెట్టి బెరెబర్ 101
డెరెవ్వియా 465
డెల్ ఇన్ఫుయెన్స్ డెస్ పాషన్స్ సర్ లె
బోన్హార్ డెస్ ఎండేవిడ్యుసే ఎట్ డెస్
నేషన్స్ 654
డెల్ కాస్టిల్ 195
డెల్ సెంటి మెంటా ట్రాజిక్ డి లా విదా
ఎన్లాస్ హాంబ్రెన్ యి యెన్ లాస్
ప్యూబ్లిస్ 244

దెలా కాసా 287
 దెలా పాసీ 167
 దెలిట్టో ఆల్ ఇసోలా దెల్లి కేపర్ 468
 దెలియా 366
 దెలిరియస్ హార్ట్, ది 371
 దెల్టా రచయిత్రులు 188
 దెల్చిన్ గే 601
 దెల్లా టరానైడ్ 227
 దెవిల్ అండ్ లేడీ, డి 369
 దెవిల్ టు పే ఇన్ ది బాక్లాండ్స్, ది 330
 దెవిలిష్ వర్డ్, ది 257
 దెవిల్స్ జనరల్, ది 353
 దెవిల్స్, ది 142
 దెస్కార్ట్ 467
 దెస్మండ్ టుటు 322
 దెసిడెరియస్ 99
 దెసోలే డోలర్ 526
 దెస్ట్రక్షన్ ఎల్ అమోర్, లా 208
 దెస్ట్రోమ్, ది 384
 దెస్టి మిటెల్లా 467
 దెస్పరేట్ రెమెడిస్ 675
 డే ఆఫ్ డూమ్ 181
 డే ఆఫ్ ది రాబిల్ మెంట్, ది 356
 డే నైట్ లాంప్ అండ్ అదర్ పోయమ్స్, ది 542
 డేకార్ట్ 124
 డేనియల్ చౌకడై 103
 డేనియల్ డెరోండా 252
 డేనియల్ హియన్ సియుస్ 107
 డేనిష్ (డాస్క్) భాష 6, 16, 85, 108, 158, 159; -కవులు 492; -సాహిత్యం 109, 110
 డేనిష్ సాహిత్య పితామహుడు 110
 డేనో-నార్వీజియన్ 110
 డేమ్ జాయ్ 311
 డేరింగ్ యంగ్ మాన్ ఆన్ ది ఫ్లైయింగ్ ట్రాపెజ్ 629
 డేవిడ్ కాపర్ ఫీల్డ్ 71, 380
 డేవిడ్ గారిక్ 553
 డేవిడ్ డబ్ల్యు, ఫాస్టస్ 702
 డేవిడ్ థాంప్సన్ 189
 డేవిడ్ ఫ్రాంకో మెండిజ్ 56

డేవిడ్ బారన్ 415
 డేవిడ్ బాలెండ్ టైన్ 199
 డేవిడ్ రైట్ 171
 డేవిడెస్కు 145
 డేవిడొగ్లు 145
 డేవిడ్స్ లామెంటేషన్ ఫర్ సాల్ అండ్ జొనాథన్ 494
 డేవిస్, విలియమ్ రాబర్ట్సన్ 191, 384
 డేస్ ఆఫ్ ఫ్లోర్ బెల్ లేక నేచర్ అన్ వీల్డ్, ది 644
 డేస్ ఆఫ్ రైఫ్ అండ్ డెత్ అండ్ ఎస్కేప్ టు ది మూన్ 629
 డేస్ ఆఫ్ హెవెన్ 622
 డై ఈర్ 639
 డై వైసిష్ మాయర్ 449
 డై బ్లెక్ట్రోమెల్ 326
 డై మధ్యన్ ఫీండ్ 663
 డై రాబర్ 621
 డై సెపోల్కో 446
 డై స్క్లాఫ్వాండ్లర్ 496
 డైజిటిల్ డేస్ హెర్న్ విలియమ్ లావెల్ 368
 డైరీగో స్కెనోపర్ 494
 డైనాస్ట్రో, ది 73, 675
 డైనిహోన్షె 35
 డైమండ్, ది 679
 డైరీ 66
 డైరెక్టర్ డి లాపేరా, లె 204
 డైలన్ టామస్ 74
 డైలాగ్ కంట్రైనింగ్ ఆల్ ది ప్రావర్స్ ఇన్ ది ఇంగ్లీష్ టంగ్, ది 687
 డైలాగి అమోర్ 611
 డైలాగ్స్ ఆఫ్ ది గాడ్ 582
 డైలాగ్స్ ఆఫ్ ది డెడ్ 582
 డైలాగ్స్ బిట్టన్ ఏ ప్రిస్ట్ అండ్ ఏ డైయింగ్ మాన్ 643
 డైలీ ఎక్స్ప్రెస్ 305
 డైలీ వర్కర్ 556
 డైహాన్ 758
 డొగ్లాస్ క్రాటన్ జేమ్స్ 304
 డొడ్షిలి 103
 డొమినికన్ పిరండెల్లి 59
 డొమినికో స్ట్రో 531

డొమిషియన్ 363, 435
 డొయో 38
 డొరియన్ మాండలిక భాష 94
 డొరేతి 190
 డొరినా ఇస్మీ 522
 డొలోర్, ఇల్ 242
 డౌస్ పాసోస్, జాన్ 187, 209, 384, 385, 413, 439
 డౌన్ ఇనిగోలో పెజ్ దమెందో జా 156
 డౌనా బార్బరా 311
 డౌనాఇనెస్ ద కాస్ట్రో 112
 డౌనిటై ఓ బ్రాడోవిచ్ 136
 డోబ్రోవ్ స్కీ 104
 డోయిడిన్ హో 574
 డోయిస్ సిలా క్రిమియోర్ 144
 డోరతీ గ్రాఫీ 592
 డోరిస్ డానా 526
 డోరిస్ లెసింగ్ 177
 డోర్టా, జె. 162
 డోర్మియస్, లా 590
 డోవర్ బీచ్ 222
 డోసోఫ్టెయి 144
 డోస్టెయెవ్ స్కీ ఫ్యూడోర్ 385, 443, 536, 584,
 డౌన్ అండ్ బెట్ ఇన్ ప్యారిస్ అండ్ లండన్ 225
 డౌన్ దేర్ ఆన్ ఏ విజిట్ 240
 డౌన్ సెకండ్ ఆవెన్యూ 171
 డౌసన్, ఎర్నెస్ట్ 386, 450
 డ్విస్ మియాస్ 146
 ద్యుయనాస్ కాన్సన్సియాస్, లాస్ 442
 ద్యురెన్ మట్, ఫ్రీడ్రీచ్ 386, 450
 ద్యు వివీర్, సి. హెచ్. 153
 ద్యుక్ గాబ్రియో సెర్ బెల్లానీ 408
 ద్యుబాయ్ లే గ్లోబ్ 641
 ద్యుమాస్, అలెగ్జాండర్ 125, 387
 ద్యుయెన్నా 622
 ద్యురింగ్ ది రీకాంక్వెస్ట్ 500
 ద్యువో 300
 ద్యుస్, యోవా డి 387
 డ్రంకెన్ బోట్, ద 548
 డ్రమ్ సింగర్స్, ద 571

డ్రమెటిక్ ఐడిల్స్ 498
 డ్రమెటిక్ పర్సనే 498
 డ్రమెటిక్ లిరిక్స్ 498
 డ్రమ్మర్, ది 216
 డ్రమ్స్ అండర్ ది విండోస్ 260
 డ్రమ్స్ ఆఫ్ ఫాదర్ నెడ్, ది 260
 డ్రాఫ్ట్ ఆఫ్ XXX కాంటోస్, ఏ 429
 డ్రామక్వోడీ 86
 డ్రామెన్ 697
 డ్రామోస్ 570
 డ్రాయిటైక్ స్క్రాక్ కున్స్ట్ 322
 డ్రీం స్టే 662
 డ్రీగన్ సీడ్ 421
 డ్రీనా నది వంతెన 211
 డ్రీపియర్ లెటర్స్ 667
 డ్రీమ్ ఆఫ్ ది రూడ్ 62
 డ్రీమ్ ఆఫ్ మంకీ మౌంటెన్ 594
 డ్రీమ్ ఆఫ్ రీజన్, ది 488
 డ్రీమ్ ఆర్ ది విజన్, ది 582
 డ్రీమ్ టైగర్స్ 483
 డ్రీమ్ స్టే, ఏ 661
 డ్రీమ్ సాంగ్స్ 471
 డ్రీమ్ సిటీ ఆఫ్ ఓల్డ్ కాజిల్, ఏ 427
 డ్రీమ్, ది 573
 డ్రీమర్ ఫర్ ది నేషన్, ది 487
 డ్రీమింగ్ ఎమ్మెట్ 515
 డ్రీమ్స్ అండ్ డ్రెస్ట్ 517
 డ్రీమ్స్ అండ్ ది లైటింగ్, ది 311
 డ్రూయిడ్ 90
 డ్రూరీ లేన్ థియేటర్ 622
 డ్రెడ్ : ఏ టేల్ ఆఫ్ ది గ్రేట్ డిస్కల్
 శ్యాంప్ 661
 డ్రేటన్ 64
 డ్రై ప్లెస్టర్ 374
 డ్రైజర్ థియేటర్ 189, 388, 389
 డ్రైడెన్, జాన్ 66, 214, 224, 389,
 457, 502, 642
 డ్రాట్టినజెన్స్ జువెల్స్ మైక్ 227
 డ్రాఫ్ట్ హుయెల్స్ ఫోఫ్ 101
 డ్యార్గన్ 566
 డ్యెనట్టల్ స్ట్రెప్స్ 238
 తంగి మలె మంచె 132

తంబుయేని హాకిజేవి 179
 తకహమాక్యోషి 38
 తక్కిదీన్ అస్సుబకి 23
 తక్వీమ్ ఇ ఎద్వార్ 295
 తజ్ కిరత్ అల్ జలియా 46
 తజ్ కిరతుల్మో-ఉ ఆసరన్ 48
 తజ్ కిరత్-తుస్-భొఓ 47
 తజెమ్మేదాల్కి 495
 తనోవన్ 17
 తబనా 168
 తబరి 46
 తబ్రిజీ 48
 తమాయా యి బహూస్, మానుయేల్ 390
 తమాషక్ 15
 తమిళం 7, 50, 51
 తయాజైట్ 15
 తర్నిష్ 232
 తవేతా-తయితా 168
 తసూజా 82
 తస్లిక రీయాహ్య 43
 తస్వీర్-ఇ-ఎజ్కార్ 295
 తాంగర్ 105
 తాంగో 16
 తాజ్ 24
 తాజియా 48
 తాతార్ భాష 6
 తాత్త్విక సారస్వతం 20
 తానిజాకీ బహుమతి 262
 తానుఖ్ తెగ 515
 తామస్ తోరిల్ట్ 163
 తాయ్ భాష 2, 8, 11, 40, 42;
 -కుటుంబం; 11, 12; -వర్గం 12; -లిపి
 40; -సాహిత్యం 40
 తాయ్మిర్ 8
 తారాన్ 58
 తారానాథ్ 40
 తారాస్-షెవ్ చెంకో 139
 తారిఖ్-ఏ-జహాన్ గుషా 47
 తారిహి-ఇ-కావెదెత్ 295
 తారీఖ్ ఆలం-ఆరా-ఎ-అబ్బాసి 47
 తార్కాతో తాసో 78
 తాలబ్ 22

తాలర్ 409
 తాలీసిన్ 91
 తాల్ముడ్ 132
 తావీత్ ఇబ్నీ కుర్రా 23
 తావో తేచింగ్ 29
 తాసితుస్ 149
 తాహా, హుసెయిన్ 391
 తిబాల్ట్స్ 125
 తియ్యుగ్నిస్ 94
 తియ్యుడోరస్ 96
 తియ్యుడోసియస్ ఆఫ్ కర్నోవో 128
 తియ్యుపాంపస్ 95
 తిర్పి 288
 తివీ 14
 తివుల్లస్ 149
 తుఫాను 625
 తుర్క్ మెన్ భాష 8, 10
 తుర్కిక్ భాషలు 8, 9, 10, 11; -భాషా
 కుటుంబం 9, 10, 42
 తుర్కిష్ భాషలు 6, 10, 59, 143
 తుర్కిష్ గజల్ 48
 తుర్కి భాష 8, 42, 44, 45, 164;
 -మాండలికాలు 42
 తుర్కి రూసీ లిపి 164
 తుర్గనేవ్, ఇవాన్ (సెర్జియేవిచ్) 293, 321,
 392, 443
 తుళు 7
 తుహ్ ఫ ఏసాన్ 47
 తూ ఫూ 30, 392
 తూపవంశ 52
 తూర్పు అరమాయిక్ 53; -మాండలికం 52
 తూర్పు ఆఫ్రికా భాషలు 168
 తూర్పు ఆసియా భాషలు 10
 తూర్పు అస్ట్రోనేషియన్ (ఓషియానిక్) వర్గం
 13
 తూర్పు ఓగజ్ 43
 తూర్పు ఓషియానిక్ వర్గం 13
 తూర్పు న్యూగినియా హైలాండ్స్ కుదురు 14
 తూర్పు సుడామిక్ 15
 తెకాహిన్ వేక్ 343
 తెత్తురియస్ 150
 తెన్ ఫిక్ ఫెక్రెట్ 43

తెమనే 167
 తెరింతియస్ 149
 తెలుగు 7, 50
 తెలెస్కోప్ 158
 తెవోడ్రోస్ 173
 తేకే 168
 తేజ్కర్ ఇ-కావెడెత్ 295
 తేజాజా సాంబత్ 173
 తేతీ 168
 తేబేలే 168
 తెమూర్ నామా 47
 తెమూరిడ్ యుగం 47
 తెర్సిస్ 223
 తోంగా 168
 తోమా పావెల్ 146
 తోమా భాష 168
 తోర్తి ఎస్టేపి 205, 206
 తోర్తి స్టేరెర్మి 206
 తోవార్జాన అబ్బిల్యుట్నా 336
 తౌజండ్ అండ్ వన్ నైట్స్ 368
 త్మల్షిల్షమ్ 213
 త్రక్తత్ పాయెటిక్కి 522
 త్రికరనోస్ 593
 త్రిసినో 78
 త్రి అవర్స్ ఆఫ్ మేరేజ్ 316
 త్రి ఆరెంజెస్, ది 458
 త్రి కార్నర్ వరల్డ్, ది 401
 త్రి ప్లేజ్ 332
 త్రి ప్లేస్ ఫర్ ప్యూరిటన్స్ 474
 త్రి వీక్స్ 329
 త్రి సిస్టర్స్ 340
 త్రి సోల్జర్స్ 385
 త్రూ ది లుకింగ్ గ్లాస్ 279
 తెంబెకే 115
 త్రెయానో బొకాలినీ 79
 త్రోవాదోర్ 156
 త్చర్క్యాయెలో 631
 త్చావో చాన్ 30
 థ లాభా 648
 థయెస్టి 446
 థర్స్ట్ అండ్ హంగర్ 237
 థర్బర్ ఆల్బమ్, ది 394

థర్బర్ కార్నివాల్, ది 394
 థర్బర్, జేమ్స్ 393
 థాంక్స్ గివింగ్ విజుటక 369
 థాకరే 72, 438
 థాట్స్ అండ్ అడ్వెంచర్స్ 335
 థాట్స్ ఆఫ్ లాంబెత్ 254
 థాన్ 58
 థాన్ టోప్పిన్ 490
 థామస్ అకెంపిస్ 150
 థామస్ ఎడిసన్ 385
 థామస్ ఓ క్రియోమ్ హతెయిన్ 85
 థామస్ కాంప్టెల్ 238
 థామస్ కింగ్ 109, 159
 థామస్ గ్రే 68
 థామస్ చాపాయిస్ 189
 థామస్ జోయిస్ 280
 థామస్ టికిల్ 216
 థామస్ డెక్కర్ 482, 521
 థామస్ నాష్ 65
 థామస్ మోర్ జీవిత చరిత్ర 685
 థామస్ లవ్ పీకాక్ 70, 623
 థామస్ లాడ్జ్ 65, 636
 థామస్ లేనియర్ విలియమ్స్ 603
 థామస్ వాట్సన్ 635
 థామస్ హక్లీ 70
 థామస్ హబ్బ్ 298
 థాయిస్ 447
 థాలీసియా 394
 థింగ్స్ ఫాల్ అపార్ట్ 170, 214
 థిబాల్ట్స్, లెస్ 399
 థియరీ అండ్ టెక్నిక్ 577
 థియెడోర్ జాబనేల్ 117
 థియేటర్ I 384
 థియేటర్ II 384
 థియేటర్ ఆఫ్ క్రూయెట్టి 219
 థియేటర్ ఆఫ్ ది అబ్సర్డ్ 75, 236, 346, 415; -ఉద్యమం 612
 థియేటర్ ఎట్ సోన్ డబుల్, లా 220
 థియేటర్ డి లా రెవల్యూషన్, లే 558
 థియేటర్ విలిన్ ది థియేటర్ 416
 థియోడోర్ 150
 థియో ఫ్రాస్టస్ 96, 532

థియోక్రిటస్ 394
 థియోగనీ 94, 686
 థియోఫ్రేస్టస్ కేరక్టర్స్ 297
 థియోలజి 690
 థిర్సిస్ 71, 394
 థెప్పిస్ 241
 థెబియాడ్ 652
 థెరెన్స్ 665
 థెరెస్ డిస్కెవ్రో 540
 థేనెటోప్పెస్ 490
 థేబన్ చక్రం 242
 థోరో, హెన్రీ డేవిడ్ 184, 249, 394
 థౌజండ్ అండ్ వన్ ఆఫ్ లాన్స్ నూన్స్ ఇన్ చికాగో, ఏ 676
 థ్యూసిడైడ్స్ 93, 95, 396
 థ్రిసిల్ అండ్ ది రాయ్స్, ది 377
 థ్రీ లైన్స్ 659
 థ్రోన్స్ 429
 దకికీ 46
 దక్షిణ అమెరికన్ ఇండియన్ భాషలు 18
 దక్షిణ అరబిక్ 10
 దక్షిణ ఆఫ్రికా ఫార్మ్ కథ 177
 దక్షిణ ఆఫ్రికా సాహిత్యం 175
 దక్షిణ కకేషియన్ భాష 10
 దక్షిణ క్లావోనిక్ 135
 దక్షిణ సమోయేదిక్ 8
 దక్షిణాసియా భాషలు 7
 దక్షిణి 43
 దగ్గివర్ణ 119
 దఘూర్ 9
 దట్ సమ్మర్ 630
 దట్ సమ్మర్ ఇన్ పారిస్ 284
 దబ్యుకె 544
 దాంతే, అలిగేరి (డాంటే) 55, 77, 268, 368, 396, 536, 627, 666
 దాన్ ఫెలిక్స్ మరియా సమానియేగో 157
 దాన్-చో 49
 దాన్యువాన్ మాన్యుయెల్ 156
 దాను 48
 దార్లిక్ భాషలు 7; -శాఖ 10
 దాస్ కాపిటల్ 520
 దాస్ జార్ దర్ సీతె 347

- దాస్ డ్రిట్టె బుచ్ ఉబెర్ అచిమ్ 343
 దాస్ నియు రెయిచ్ 347
 దాస్ ఫోసిల్ 658
 అప్రెంటిస్ ఆఫ్ ది ట్యూటాన్స్, ది 699
 ఇన్వెరిటర్స్, ది 698
 దిక్చర్ 560
 దిబ్, ముహమెద్ 397
 దిబ్రూస్ 161
 దియాసోస్టాన్ మాసన్ 646
 దియోదెయి వివెన్సి, ఇల్ 333
 దివాన్ 48, 669
 దిస్ సైడ్ ఆఫ్ పేరడైజ్ 439
 దీదెర్ లెటర్ ఆన్ ది డెఫ్ అండ్ డంబ్ 398
 దీదెర్, డెనిస్ 124, 397
 దీన్ కర్ట్ 45
 దీవాన్ జూయెనైడ్ 351, 352
 దు గార్డ్, రోజర్ మార్టిన్ 125, 398
 దునియా ఉవాంజా 294
 దూమా 168
 దె షెల్ ఇన్ హెరిట్ ది ఎర్త్ 284
 దెన్ శ్వాన్ స్కా ఆర్గస్ 159
 దెన్యా గ్రొట్టా సాంగెన్ 561
 దెయిర్ వెడ్డింగ్ ఇర్నీ 185
 దెర్ సిల్వెర్నీ 296
 దెర్ సాత్న్ ఇన్ గోరే 633
 దెరెస్నీబ్ 658
 దే ఆర్ రిటర్నింగ్ 430
 దేర్ గోస్ యూ నో హూ 629
 దేర్ వెడ్డింగ్ జర్నీ 670
 దేర్ షెల్ బి నో నైట్ 623
 దేవెనీర్ 399
 దైతై 442
 దొందువర్థోస్ 112
 దో సెమ్ ఫిన్ 205
 దోజోజి 34
 దోనాతుస్ 150
 దోనెలీ, ఇగ్నోషియస్ 299
 ద్యావోలియాదా 465
 ద్యోలా 167
 ద్రవిడియన్ భాషా కుటుంబం 4, 7, 10
 ద్రావిడ భాషలు 4, 7, 42
 ద్యూలా 168
 ద్యే-చో 49
 ద్యేశలూ క్యూటెనిస్ 147
 ద్వర్ధికావ్యం 159
 ధర్మప్రదీపికావ 52
 ధాన్సీన్ జిల్లేకుబర్గ్ ఎహెరెన్ స్పర్ట్ 110
 ధోర్మన్ వెజ్లెన్ 185
 నంబర్ వన్ 385
 నంబోకుచో యుగం 33
 నగటా మికిహికా 37
 నగాహికా నదీనా 400
 నగూగి, జేమ్స్ (తియోంగ్ ఓ) 400
 నగైకపూ 37
 నజరిని, ది 134
 నజిమ్ హిక్మెట్ 44
 నజివా 165
 నటనా వాదం 204
 నట్టెవ్యాగ్ 423
 నట్టుమే సోసేకీ 37, 38, 202, 401
 నడ్డా 495
 నథింగ్ సేక్రెడ్ 677
 నథేనియల్ వార్ట్ 181
 నదోగా 168
 నన్క్వామ్ 378
 నన్సింగెన్ సై వీడర్ 449
 ననైవా 34
 నన్నిరో 37
 నబోకోవ్, వ్లదిమిర్ 401
 నమికి షోజో 35
 నయూమా 43
 నరంజల్ ఆర్దియంటె, ఎల్ 559
 నరుషెవిస్కీ 115
 నర్నె 53
 నవంబర్ లేస్ 600
 నవరీ 155
 నవల 79
 నవీగైడ్స్ 108
 నవ్య దర్శనం 636
 నవ్య నవలోద్యమం 384
 నవ్య సంప్రదాయ వాదం (నియో-క్లాసిజమ్) 140, 159
 నవ్యవాద సంప్రదాయం 67
 నసిఫ్ ఫజిల్ 44
 నసీరుద్దీన్ 47
 నస్రోజ్జుబ్లామ్ 699
 నహపెట్ కుచెక్ 59
 నహరి-బ్రద్రా మాదా గెంటీ నెగ్రా 647
 నహువాతీ (నహువా) 16
 నహ్మాన్ చియాలిక్ 56
 నా వినాక్ టి.ఎస్.ఎఫ్. 644
 నా స్టాల్ జిక్ టోన్ 652
 నా-హన్ 580
 నాక్చూర్నోస్ 638
 నాక్సమర్, డెర్ 652
 నాగా భాషలు 8
 నాచురల్ ఆఫెక్షన్ 230
 నాచురలిజమ్ 589
 నాచెస్ ట్రాప్స్ వైడయాస్ అలిగేర్స్, లాస్ 444
 నాజర్, వి. 137
 నాజరీన్, ది 228
 నాజీ డెత్ క్యూంప్స్ 628
 నాట్ అండర్ ఫాటీ 276
 నాట్ డైయింగ్ 629
 నాట్ సో డీప్ ఏజ్ ఏ వెల్ 411
 నాట్రప్ ఫ్రై 191
 నాథన్ సెక్ 110
 నాథాన్ డెర్వైజ్ 100
 నాద్వే 325
 నాన్ అమోతీ సబిది 496
 నాన్ సెర్వియమ్ 694
 నాన్ ఎగ్జిస్టెంట్ నైట్, ది 274
 నాన్ పెట్రోద ఆల్కంతారా 157
 నాన్ సుమ్ క్వాలిస్ ఈరామ్బో వై సబ్ రెగ్నా సినారై 386
 నాన్ సెన్స్ నావెల్స్ 190
 నానా 358
 నానివామియాగె 337
 నాన్సెన్స్ నావెల్స్ 577
 నాబీ 43
 నామర్ 152
 నామర్నె 632
 నామా భాష 16, 168
 నాయిర్ డి (బ్లాక్ గాత్), లా 266

- నాయెగడిష్టె 554
 నాయ్తద అంగ్విష్టయూ 647
 నారమ్ 168
 నారయ్ 41
 నారా యుగం 31
 నారాయణ్, ఆర్.కె. 76, 88
 నార్ట్ ఫ్టెర్నబుండ్ 270
 నార్డాడ్గ్రీగ్ 160
 నార్దేశ్ 450
 నార్త్ అండ్ సౌత్ 315
 నార్త్ అమెరికన్ రివ్యూ 215
 నార్త్ ఆఫ్ బోస్టన్ 448
 నార్త్‌గర్ ఆబీ 228
 నార్మన్-ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం 56
 నార్వేజియన్ భాష 6, 85, 109, 110, 158; జానపద గాథలు 111
 నార్వేజియన్ స్టార్లింగ్ 407
 నార్వే జానపద గాథావళి 229, 230
 నార్వేజియన్ నోబెల్ కమిటీ 407
 నార్వ్ ఫోక్స్ బుక్‌డు 489
 నార్వ్ భాష 163
 నార్విన్ 350
 నార్వియస్ అండ్ గోల్డ్‌మండ్ 686
 నాలూ 167
 నాల్గవ హెన్రీ 56, 625
 నావిగేషన్ అండ్ కామర్సు 256
 నావెల్ 68, 79
 నావెల్ ఆఫ్ పెన్సిలివేనియా 514
 నావెల్ సైకిల్ 558
 నావెల్ రెస్టోకానా 608
 నాసియా, లా 126
 నాసిరుద్దీన్ చిరాగ్ దేహాలవీ 24
 నాసీ, లా 630
 నాహుం 54
 నికరాగూవన్ రూబెన్ డరయో 579
 నికలస్ ఉడాల్ 64
 నికలస్ విక్టోరి 71
 నికా భాష 168
 నికియూ బిషప్ 172
 నికొలస్ డినేవిల్లి 515
 నికొలస్ బరతప్సిలి 102
 నికొలస్ బెథెల్ 493
 నికొలా పార్సెరా 531
 నికొలాయ్ కరంజిన్ 142
 నికొలాయ్ క్లిమి ఇటెరేనియమ్ 691
 నికొలాయ్ నెక్రోసాల్ 631
 నికొలాయ్ ఫ్రెడరిక్ 110
 నికొలాయ్ స్వాక్ 111
 నికొలాస్ వికెల్ బీ 380
 నికొలాస్ ఫిజెస్ 117
 నికొలాస్ బాయిల్యూ 353
 నికొలెయ్ ఇయోర్గా 145
 నికొలాస్ లెనా 101
 నికోబారీస్ 13
 నికోలస్ 114
 నికోలా వాప్టర్ 129
 నికోలిట్టే 152
 నికోలే డిషేమ్పు 681
 నికోస్ కజ్‌డగ్గిస్ 97
 నిక్కర్స్, ది 658
 నిఖొలస్ ట్రెవెట్ 58
 నిగ్గర్ ఆఫ్ ది నార్కిసస్, ది 74, 276
 నిగ్రినస్ 582
 నిచిఫోర్ క్రానిక్ 145
 నిచెర షానిన్ 33
 నిజామీ 46, 48
 నిజాముద్దీన్ జౌలియా 24
 నిజాముల్ ముల్క్ 46
 నిజేలారి ఆదా 157
 నిటెరిబుల్, లా 693
 నిట్టిన్ డ్రామా 482
 నిన్ 402
 నినోడిలాబోలా, ఎల్ 226
 నిబెలుంగెన్ లీడ్ 60, 97, 99
 నిమెడ్ మార్క్వార్ట్ 83
 నియమశిక్ష 115
 నియర్ ది ఓషన్ 586
 నియా గ్రమలూ 696
 నియార్ భాష 7
 నియూ టియెంట్స్ 571
 నియో క్లాసిక్ స్కూల్ 67
 నియో మెలనీషియన్ 12, 13
 నియో రియలిజమ్ 402
 నియోజి బెర్కెస్ 320
 నియోఫిట్ రిల్ స్కీ 128
 నియోరియలిస్ట్ రచయితలు 402
 నిర్మితి సిద్ధాంతం 2
 నిసీమ్ ఇజికియల్ 76, 88
 నిహాన్ షాకి 32
 నిహాన్-గీ 32
 నిహోన్‌గైషి 35
 నీ ఇవాన్స్ 250
 నీగ్రో అండ్ హిజ్ మ్యూజిక్, ది 564
 నీగ్రో ఆర్ట్-పాస్ట్ అండ్ ప్రజంట్ 564
 నీగ్రో భాషా కుటుంబం 167
 నీగ్రోస్ స్ప్రింగ్ ఆఫ్ రివర్స్, ది 694
 నీగ్రోస్, లే 354
 నీగ్రో థారిమ్ 190
 నీట్టియన్ సూపర్‌మాన్ 378
 నీట్టే 101, 541
 నీతిబోధక కావ్యాలు 122; -గ్రంథాలు 103
 నీన్‌ఫీస్ 543
 నీప్సొలిటాస్ జీమ్స్ 148
 నీరో 434, 632
 నీషే 73, 187, 504
 నుంక్విజ్ ఎట్ టు 351
 నుంగ్తో 12
 నువాషాహ్ 22
 నుషిక్ 137
 నూగుచియొనెజిరో 38
 నూత్న కన్యూషియన్ 34
 నూవెల్ మెడిటేషన్ పాయెటిక్ 569
 నె రెవిలిజ్ పస్ మదామ్ 204
 నెకటి కుమలి 43, 44
 నెగ్రిట్యూడ్ 170
 నెగ్రిట్యూర్ 170
 నెచిస్ట్రాక్ 137
 నెజమి 43, 403
 నెజామి-యే అరూజీ 440
 నెజెకెల్లి 198
 నెటిల్స్ 571
 నెడీయ్ 43
 నెడెల్నిక్ 128
 నెడ్జిమా 542, 543
 నెదర్లాండ్స్-జర్మన్ 6
 నెనెట్స్ (యూరక్) భాష 6, 8

నెపోలియన్ ఆఫ్ నాటింగ్ హిల్, ది 339
 నెఫీ 43
 నెఫ్తాలి రికార్డ్ రెయిస్ బసో వాల్టో 403
 నెబెనెనాందెర్ 296
 నెమినా యూక్లిడినా 292
 నెరుదా, పాబ్లో 196, 308, 403
 నెరేటివ్ ఆఫ్ ఆర్తర్ గోర్డన్ పిన్ ఆఫ్ నాన్స్
 కెట్, ద 424
 నెర్వాల్, జెరార్డ్ డి 404
 నెర్వో, అమాదో 405
 నెల్ దెసెర్టా 333
 నెవిన్స్, ఆలన్ 405
 నెవియస్ 148
 నెవీ 43
 నెవే పిటవల్, డెర్ 208
 నెససరీ ఏంజెల్, ది 656
 నెసియోస్ క్యూ అక్యూజేస్ 302
 నెస్పియో 108
 నెహెమియా 54
 నేకెడ్ అండ్ ది డెడ్, ది 188, 533
 నేకెడ్ ఇయర్, ది 417
 నేకెడ్ మాజా, ది 500
 నేకెడ్ లంక్ 456
 నేకెడ్ స్ట్రీట్స్, ది 402, 431
 నేచర్ 183, 249
 నేచురల్ హిస్టరీ 434, 435
 నేచురలిజమ్ 185, 452, 687
 నేచురలిస్ట్ (ప్రకృతివాద) ఉద్యమం 687
 నేచురలిస్టిక్ 635
 నేచురా డీ రోమ్, డి 638
 నేటివ్ సన్ 187
 నేటివ్సన్ 556
 నేపాలీ 7, 50
 నేపుల్స్ ఎట్ ఫ్లారెన్స్ ఎన్ 657
 నేమ్ అండ్ నేచర్ ఆఫ్ పొయెట్రీ, ది 692
 నేషన్, ది 215, 592
 నేషన్, లా 379, 507
 నేషనల్ అజ్జర్వర్ 678
 నేషనల్ ఎరా 661
 నేషియోన్, లా 203
 నైకానిలియూనాస్, ఏ. 152
 నైగర్-షాద్ 167

నైగర్కామెరూన్ 167
 నైచెలి 103
 నైజర్-కాంగో భాషలు 16; -భాషా కుటుంబం
 16
 నైట్ 416, 654
 నైట్ అండ్ డే 607
 నైట్ ఆన్ బాల్ట్ మౌంటేన్ 613
 నైట్ ఆఫ్ ది ఇగ్నానా, ది 604
 నైట్ ఆఫ్ ది బర్నింగ్ పెజల్, ది 482
 నైట్ కమాండర్ ఆఫ్ ది బాత్ 653
 నైట్ బుక్ ఆఫ్ రి డెర్క్, ది 90
 నైట్ రైడర్ 593
 నైట్మేర్ ఆబి 70
 నైటింగేల్, ది 69
 నైడర్ ది అంకుల్ నార్ ది నెవ్యూ 259
 నైన్ స్టారీస్ 619
 నైన్టీన్ ఎయిటీ ఫోర్ 346
 నైపాల్, వి.ఎస్. 76, 88, 194
 నైబర్స్ 340
 నైబర్స్ అన్నీన్ 549
 నైర్తి (గ్వాలియ) 132
 నైర్తి ఆసియా భాషలు 9
 నైర్కాంగో 167
 నైరో - సహారన్ భాషలు 15
 నైవేడ్య 360
 నైస్ ఓల్డ్ మాన్ అండ్ ది ప్రెటిగర్, ది 668
 నోటోరియస్ 677
 నోరీనో డ కాలిచాన్ 444
 నోవాలిస్ (ఫ్రీడ్రీఫ్ లియోపాల్డ్ ఫ్రీహర్)
 100, 368, 406, 407
 నోవెల్లె 205
 నోవోవైలి 76, 77
 నో గేయ నాటిక 33, 34
 నో నాటకం 348
 నో నేమ్ 284
 నో ప్రక్రియ 34
 నో మేన్ హేజ్ టేస్టెడ్ డిఫరెంట్ ఫార్మ్యున్స్
 మోర్ అండ్ థర్టీన్ టైమ్స్ ఐ హేజ్
 బీన్ రిచ్ అండ్ పూర్ 382
 నో మేన్స్ ల్యాండ్ 416
 నో రెమిటెన్స్ 199

నో లాంగర్ ఎట్ యూజ్ 170, 214
 నో విల్లాస్ డా మిన్టో 288
 నోకోస్ దె హిస్టారియా దాస్ లిటరేచర్స్
 458
 నోగే భాష 10
 నోట్బుక్ 586
 నోట్బుక్ ఆఫ్ మాల్టె లారిడ్స్ బ్రిగ్ 554
 నోట్బుక్స్ ఆఫ్ ఆండ్రి వార్డర్, ది 350
 నోటబుల్ డిస్కవరీ ఆఫ్ కూస్నీజ్, ది 333
 నోటర్ డామ్ డి పారిస్ 692
 నోటర్-డేమ్ డెస్ 354
 నోటీ డి పెస్టా 413
 నోటెల్ ఇట్ ఆన్ ది మౌంటేన్ 188
 నోట్రె క్యూక్ 512
 నోట్స్ 610
 నోట్స్ ఆఫ్ ఎ నేటివ్ సన్ 462
 నోట్స్ ఆఫ్ ఏ జెర్మి ఇన్ ఫ్రాన్స్ అండ్ ఇటలీ
 671
 నోట్స్ టువర్డ్స్ ది డెఫినిషన్ ఆఫ్ ఏ కల్చర్
 254
 నోట్స్ ఫర్ ఏ హిమ్ 358
 నోట్స్ ఫ్రం ది అండర్ గ్రౌండ్ 385
 నోట్స్ బై ఏన్ ఆక్స్ ఫర్డ్ షీల్ 280
 నోట్స్ సర్ అండ్రె జీడ్ 399
 నోబడి నోస్ మైనేమ్ 462
 నోబెల్ ఫౌండేషన్ 407
 నోబెల్ బహుమతి 116, 118, 125, 126,
 130, 134, 137, 143, 160, 164,
 407
 నోమాన్స్ మీట్ అండ్ ది ఎన్ఛాంటెడ్ పింప్
 284
 నోయా, లా 540
 నోయాదీ అల్-రవుదీ 24
 నోయెల్ కవార్డ్ 74
 నోవన్ రైట్స్ టు ది కర్నల్ 312
 నోవపాట్ 536
 నోవయుజిడ్న్ (న్యూలైఫ్) 324
 నోవా 592
 నోవా ఎక్స్ప్రెస్ 456
 నోవా స్కౌషియన్ 189, 190
 నోవారాడా 103

నోవాస్డిల్ పాపగైలో 117
 నోవీమీర్ 636
 నోవెలాస్ ఎయెంప్లారెస్ 642
 నోవో బల్గార్స్కీ 128
 నోవ్నీమీర్ 269
 నోసోవ్ 142
 నోస్ట్రామా 276
 నోహో 168
 నా ఈజ్ ది ప్లేస్ 583
 నామెరో-31328 97
 నారేనా నుక్కు నుత్ 701
 నావో రోమన్ 644
 న్గానాసన్ (తావోగీ) 8
 న్గాగి వాథియోంగో 179
 న్గోక్ 38
 న్గోనీ 168
 నైన్ బెక్ 384
 న్యాయ్ ఆచ్ గమ్మల్ట్ 452
 న్యాయ్జా 168
 న్యాయ్జి 168
 న్యాయ్కే, ఎల్.ఎ. 190
 న్యాయ్క్టర్ 452, 687
 న్యాయ్తురూ 168
 న్యాయ్నికా 168
 న్యాయ్గత్ (పడమర) 166
 న్యాయ్ ఇంగ్లండ్ వీక్లి రివ్యూ 598
 న్యాయ్ ఏజ్ 427
 న్యాయ్ కమ్ప్ 360
 న్యాయ్ కామెడీ 434
 న్యాయ్ క్రిటిసిజం 188, 593
 న్యాయ్ జార్జిడ్కెన్స్ 107
 న్యాయ్ జెరూసలేమ్ 501
 న్యాయ్ టైమ్ 557
 న్యాయ్ డీల్ 187, 385
 న్యాయ్ నీగో, ది 564
 న్యాయ్ ఫౌండ్ లాండ్ వెర్స్ 430
 న్యాయ్ బేరింగ్స్ ఇన్ ఇంగ్లీష్ పాయెట్రీ 577
 న్యాయ్ మెకియవెల్లి, ది 611
 న్యాయ్ రిపబ్లిక్, ది 604
 న్యాయ్ లైఫ్ 188
 న్యాయ్ వే టు పే ఓల్డ్ డెట్స్ 65
 న్యాయ్ హౌరైజాన్ ఇన్ అమెరికన్ లైఫ్ 342

న్యాయ్గత్ వర్గం 166
 న్యాయ్జిలాండ్ 454
 న్యాయ్టెస్టెమెంట్ 82, 86, 118, 119, 151,
 162, 163, 173
 న్యాయ్ట్రల్ టోన్స్ 675
 న్యాయ్డిగేట్ బహుమతి 614
 న్యాయ్నోస్ 309
 న్యాయ్పాయెమ్ప్ 688
 న్యాయ్బ్రన్స్విక్ 549
 న్యాయ్మన్ 71
 న్యాయ్మాన్వియా, లా 642
 న్యాయ్యార్క్ ఈవినింగ్ పోస్టు 406
 న్యాయ్యార్క్ టైమ్స్ 505
 న్యాయ్యార్క్ ట్రిబ్యూన్ 373, 443
 న్యాయ్యార్క్, ద 393, 411, 462, 604,
 619
 న్యాయ్యే తాలియా 690
 న్యాయ్రిస్తానీ (క్యాపిరీ) భాషలు 10
 న్యాయ్రైనిష్ 451
 న్యాయ్స్ ఆఫ్ ది ఫోనిక్స్ 665
 న్యాయ్స్టిమ్ 489
 న్యాయ్రో 168
 న్యాయ్నీ ఎగానిస్టెన్ 255
 పంచతంత్రం 23
 పంచ్ 359
 పంజాబీ 50
 పంజి 41
 పంటెలిమాన్ హులిష్ 139
 పండోరాస్ బాక్స్ 613
 పందోస్తా 332
 పంపర్స్, ఏ. 146
 పంపాలు 195
 పంపోనియస్ సెకండస్ 434
 పగ్మంట్ 100
 పజాడీ 167
 పట్ జీటర్ 107
 పణ్ణి 39
 పత్రీసియో 158
 పద వాఙ్మయం 99
 పద్మకర్పీ 40
 పనిష్మెంట్ ఆఫ్ హోమిసైడ్, ది 537
 పనీనా మహన్తో 179

పన్నస జాతకకథ 41
 పపీనీ, జ్యవానీ 407
 పమేలా 68, 441, 553
 పమేలో, లా 325
 పయస్ ద లా కొలా ద పజా, ఎల్ 469
 పయసాన్ పర్వేను, లె 514
 పయొనీర్స్, ది 293, 294, 599
 పయోల్గాక్ 26
 పయ్యూమిక్ 175
 పర్పుల్ డస్ట్ 260
 పరాకాష్ఠవాది కవుల సంఘం 212
 పరికెస్పిక్ 39
 పరీనీ, జెసుప్పె 408
 పరేగా 297
 పర్నాశి కాంటెంపోరియన్, లె 609
 పర్నాసియన్ 379, 447, 609, 635
 పర్నివాజ్ 102
 పర్పుల్ లాండ్ దట్ ఇంగ్లండ్ లాస్ట్, ది 668
 పర్మనెన్స్ అండ్ చేంజ్ ఏన్ ఎనాటమీ ఆఫ్
 పర్మస్ 457
 పర్వీన్-ఎ-తెసామీ 48
 పర్షియన్ 8; పురాతన- 81
 పర్షియన్ లెటర్స్ 538
 పర్షియన్స్, ది 242
 పర్సనల్ మేటర్, ఏ 262
 పర్సనే 427
 పలాయిచి 13
 పలాసియో వాలైస్, అర్మాండో 408
 పల్నీ, లీగీ 409
 పవరె క్రిస్టి డె బొంబ, లె 468
 పవర్ అండ్ ది గ్లోరీ, ది 332
 పవర్ ఆఫ్ సింపతి, ది 182
 పవర్బిటోస్ 204
 పశూలియస్ 148
 పశ్చిమ ఆస్ట్రోనేషియన్ (ఇండోనీషియన్)
 వర్గం 13
 పశ్చిమ యూరప్ 104
 పశ్చిమ స్కాండినేవియన్ భాషా వర్గం 85
 పశ్చిమఇండోనీషియన్ వర్గం 13
 పస్ ఇన్ బూట్స్ 458
 పసద్ 699

పసిఫిక్ మహాసముద్రం 8
 పస్తో భాష 7
 పహ్లావీ భాష 45, 46, 47; -సాహిత్యం 45
 పా పోర్ వూ 700
 పాంటలియోన్ ఇలాస్ విసిటడారస్ 587
 పాంటాజియస్ మల్లారే 676
 పాంపియస్ మేసర్ 264
 పాంపియా ఫౌలినా 641
 పాంపే 268, 581, 593
 పాంపేయూ 149
 పాజ్, అక్టావియో 409
 పాజిటివిజమ్ 632, 655
 పాట్ ఆఫ్ బాసిల్, ది 291
 పాటర్, వార్టర్ 72, 201, 410
 పాటర్సన్, ఏ.బి. 410
 పాటాఫిజిక్ 347
 పాటింగ్ షెడ్, ది 332
 పాట్రీక్ హెనీ పియర్స్ 85
 పాట్రీయార్కుల్ ఫారమ్ స్టైడ్ 147
 పాట్రొలాగియా లాటినా 595
 పాడ్ ఇగోటో 128
 పాడ్రీయిక్ ఓసియోక్ ఫ్రడా 85
 పాడ్రీయిక్ ఓ కొనైర్ 85
 పాత్ టు ది నెస్ట్ ఆఫ్ స్పైడర్స్, ది 274
 పాత్ టు రోమ్, ది 474
 పాత్ ఫైండర్, ది 293, 294
 పాదర్స్ అండ్ సన్స్ 392
 పాన్ ఆన్ ది బాక్ 695
 పాన్ ఏ ఎనో 408
 పాన్ ఓటో డై జౌస్కీ 632
 పాన్ స్కీర్పుర్టీ 140
 పానశాల 261
 పానెజిరిక్స్ 515
 పానెవిసో 637
 పాన్టా గ్రుయెల్ 550
 పాపా సెలిస్టినో 408
 పాపావెర్డే, ఎల్ 228
 పాపియా 16
 పాపిరస్ 618
 పాపిరస్ ఖండికలు 459
 పాపులార్, ఎల్ 409
 పాపువన్ భాషలు 4, 13, 14; -భాషా వర్గం

పాపెలస్ ద సోన్ అర్మదాన్స్ 701
 పాప్లార్ ట్రీస్, ది 300
 పాబ్లో పికాసో 204, 659
 పామ్ వైన్ డ్రికార్డ్ అండ్ హిజ్ డెడ్ పామ్
 వైన్ టాప్టర్ ఇన్ ది డెడ్స్ టౌన్ 368
 పామ్ వైన్ డ్రింకర్, ది 170
 పామ్ స్ట్రామ్ 542
 పాయింట్ కౌంటర్ పాయింట్ 74
 పాయెకరీబె ఉండ్ ఫ్రాయెన్ లెబెన్ 270
 పారడీలు 461
 పారడైజ్ 540
 పారడైజ్ రీగెయిన్డ్ 66, 523
 పారడైజ్ లాస్ట్ 66, 104, 501, 522, 557,
 624
 పారా సెల్ఫ్స్ 498
 పారాడాక్సా 638
 పారిషి రిజిస్టర్ 301
 పారిస్ ఉన్ వియనె 133
 పారిస్ ఫిల్ వాలెహెవిక్ 298
 పార్కుర్, డోరతీ 411
 పార్జివాల్ 99, 616
 పార్ట్ ఆఫ్ మై లైఫ్, ఏ 353
 పార్జిజాన్, ది 637
 పార్టీజ్ డి మిడి 305
 పార్ట్ బజాన్, ఎమీలియా 412, 584
 పార్లమెంట్ ఆఫ్ హౌల్స్ 337
 పార్శీ 22
 పాల్ ఎలూవర్డ్ 126
 పాల్ డెస్టార్లిన్స్ 432
 పాల్ డ్రెస్పర్ 388
 పాల్ మార్టిన్ పెల్లర్ 110
 పాల్ వాన్ బస్టెజన్ 130
 పాల్ వెరి 126
 పాల్ సెతాన్ కవి 61
 పాల్ స్కాట్ 74
 పారిటెక్సికో, ఇల్ 599
 పారీన్ జాన్సన్ 190, 498
 పాలెరినా ఉద్యానవనం 285
 పాలెస్ ఆఫ్ ది పీకాక్ 194
 పాలెస్, లా 645
 పాల్మా, రికార్డ్ 81, 412
 పాళీ భాష 49; -లిపి 49
 పాన్ లోటిచీనా 140

పావిడెర్న 235
 పావీస్ 389
 పాపులో పాపురీ 219
 పావేన్స్ 428
 పావో (టుంగ్సు) 13
 పావో హావికో 120
 పావోలో ఫెరారి 80
 పావే, సెజారే 402, 413
 పాశ్చాత్య సాహిత్యాలు 19; -సాహిత్య సిద్ధాంతాలు 2
 పాస్ పెరోదుస్, లెస్ 495
 పాసే టాయ్ 413
 పాసేజ్ టు ఇండియా, ఏ 74, 445, 600
 పాసోవర్, ది 592
 పాసోస్ 555
 పాస్కల్ 124
 పాస్కినో 207
 పాస్కోరీ ప్రైజ్ 414
 పాస్కోరీ, జ్యూవానీ 413, 414
 పాస్టర్నాక్, బోరిస్ 142, 366, 414, 615,
 636
 పి-ఆంగ్ హ్యుంగ్ 580
 పించర్ మార్టిన్ 75, 698
 పింటర్, హరోల్డ్ 75, 369, 415, 416
 పిందార్ 94, 416, 459, 682
 పికార్డ్ వాలూన్ మాండలికం 120
 పికోడెల్లా 78, 410
 పిక్చర్ ఆఫ్ డోరియన్ గ్రే, ది 72, 614
 పిక్చర్స్ ఇన్ ది హాల్ వే 260
 పిక్టోరియల్ హిస్టరీ ఆఫ్ ది నీగ్రో ఇన్ అమె
 రికా, ఏ 695
 పిక్చిక్ 230
 పిక్చిక్ పేపర్స్, ది 71, 380
 పిగ్ ఐలండ్ లెటర్స్ 459
 పిగ్మాలియన్ 74
 పిగ్మి-బుష్మన్ భాషలు 168
 పిజిస్ట్రాటస్ 241
 పిటైల్ ఫెడెట్టి, లా 617
 పిట్రో ఆర్మాన్డో డామినికో బ్రెపాసీ 530
 పిట్చబర్గ్ రీడర్ 276

పిడ్మోహిత్రి, వి. 140
 పిడ్మోహిత్రి క్రియోల్ 15, 16
 పిడ్మోహిత్రి లిపి 28
 పిడ్మోహిత్రి 167
 పిడ్మోహిత్రి 71, 498
 పిడ్మోహిత్రి దె సల్ 410
 పిడ్మోహిత్రి 117
 పిడ్మోహిత్రి 235
 పిడ్మోహిత్రి డి రోన్ సార్డ్ 122
 పిడ్మోహిత్రి ఎస్టిబ్ రాడిస్ 189
 పిడ్మోహిత్రి క్రెపస్యూలారిస్ 685
 పిడ్మోహిత్రి, ఇల్ 378
 పిడ్మోహిత్రి వ్రెమ్యూచుమీ 418
 పిడ్మోహిత్రి 75
 పిడ్మోహిత్రి, ల్యగీ 81, 416, 417
 పిడ్మోహిత్రి ఫార్మెన్ 347
 పిడ్మోహిత్రి ప్రోగ్రెస్, ది 173
 పిడ్మోహిత్రి అండ్ వాండరర్ యియర్స్ 687
 పిడ్మోహిత్రి ప్రోగ్రెస్, ది 66, 368, 454, 455, 501
 పిడ్మోహిత్రి, బోరిస్ 417, 418
 పిడ్మోహిత్రి ఆఫ్ ది సాపైటీ 235
 పిడ్మోహిత్రి 534
 పిడ్మోహిత్రి అబ్రహామ్ 171
 పిడ్మోహిత్రి ఇర్వింగ్ 238
 పిడ్మోహిత్రి ఇలోస్వామ్ సెలిమ్ 206
 పిడ్మోహిత్రి ఓలియర్ 84
 పిడ్మోహిత్రి కామెన్ జిండ్ 686
 పిడ్మోహిత్రి కార్మిలిఫూస్ ప్రూప్ట్ 107
 పిడ్మోహిత్రి క్లెమిహిల్ 270
 పిడ్మోహిత్రి చల్ సికి 104
 పిడ్మోహిత్రి ది గ్రేట్ జార్ 141
 పిడ్మోహిత్రి ప్యాన్ 74
 పిడ్మోహిత్రి బర్గ్ 475
 పిడ్మోహిత్రి బెజ్రుక్ 105
 పిడ్మోహిత్రి యాండ్రెస్ 111
 పిడ్మోహిత్రి రోసెగర్ 61
 పిడ్మోహిత్రి లాంగ్టాప్ 58
 పిడ్మోహిత్రి స్టేమిల్ రిమార్కుబుల్ స్టోరీ 270
 పిడ్మోహిత్రి సెలిమన్ డి ఇలోస్వా 165
 పిడ్మోహిత్రి స్కర్గా 114
 పిడ్మోహిత్రి హింద్ 61, 102

పిడ్మోహిత్రి 206
 పిడ్మోహిత్రి లాన్సెట్ 162
 పిడ్మోహిత్రి సైన్ 109
 పిడ్మోహిత్రి యి సీల్ 543
 పిడ్మోహిత్రి 547
 పిడ్మోహిత్రి ఆఫ్ ది సిటీ 170
 పిడ్మోహిత్రి, ది 618
 పిడ్మోహిత్రి ఆఫ్ హెమ్మో 662
 పిడ్మోహిత్రి 536
 పిడ్మోహిత్రి రోన్సార్డ్ 364
 పిడ్మోహిత్రి 597
 పిడ్మోహిత్రి ఆఫ్ ది అగస్టియన్, ది 642
 పిడ్మోహిత్రి కాంటోస్, ది 429
 పిడ్మోహిత్రి ఆఫ్ ఫుక్స్ హిల్ 289
 పిడ్మోహిత్రి ఓచి 38
 పిడ్మోహిత్రి 546
 పిడ్మోహిత్రి ఎజిత్, లా 333
 పిడ్మోహిత్రి నోట్స్ 119
 పిడ్మోహిత్రి బారు 25
 పిడ్మోహిత్రి యుగం 20
 పిడ్మోహిత్రి యుగం 99, 159
 పిడ్మోహిత్రి 13
 పిడ్మోహిత్రి వాజ్మయం 20
 పిడ్మోహిత్రి 103
 పిడ్మోహిత్రి భాష 16
 పిడ్మోహిత్రి పురస్కారం 276, 421, 603, 660
 పిడ్మోహిత్రి అలెక్సాండర్ 141, 142, 321, 418, 535, 584
 పిడ్మోహిత్రి జంటిల్మన్ 392
 పిడ్మోహిత్రి ఫోక్ 385
 పిడ్మోహిత్రి అండ్ ది లేడీ, ది 675
 పిడ్మోహిత్రి 142
 పిడ్మోహిత్రి 209
 పిడ్మోహిత్రి మాహెబె మెహర్ 48
 పిడ్మోహిత్రి 589
 పిడ్మోహిత్రి 338
 పిడ్మోహిత్రి 54, 133
 పిడ్మోహిత్రి సారికోస్కి మేట్టిరోస్కి 120
 పిడ్మోహిత్రి 128
 పిడ్మోహిత్రి దఅయోర్ 555
 పిడ్మోహిత్రి 72
 పిడ్మోహిత్రి 501

పిడ్మోహిత్రి 120
 పిడ్మోహిత్రి 44
 పిడ్మోహిత్రి, ది 555
 పిడ్మోహిత్రి ఆఫ్ బ్లడ్ 400
 పిడ్మోహిత్రి మెనూవర్ 219
 పిడ్మోహిత్రి, సాందోర్ 166, 206, 217, 419
 పిడ్మోహిత్రి-డిస్ 136, 137, 150,
 పిడ్మోహిత్రి 78, 419, 420, 576, 643
 పిడ్మోహిత్రి ఫార్మెన్, ది 623
 పిడ్మోహిత్రి డుమిట్రియూ 146
 పిడ్మోహిత్రి, అర్చిబిష్ గ్రెయస్ 420
 పిడ్మోహిత్రి, యెవ్జెనీ 238, 239
 పిడ్మోహిత్రి 51
 పిడ్మోహిత్రి క్రెస్టెన్ 83
 పిడ్మోహిత్రి దనెవిల్లా 156
 పిడ్మోహిత్రి పీరే, లె 448
 పిడ్మోహిత్రి ది ఫయిటింగ్ 77
 పిడ్మోహిత్రి 150
 పిడ్మోహిత్రి 359
 పిడ్మోహిత్రి 671
 పిడ్మోహిత్రి పిల్గ్రం, ది 599
 పిడ్మోహిత్రి కుదురు 17
 పిడ్మోహిత్రి 120
 పిడ్మోహిత్రి 571
 పిడ్మోహిత్రి, ఇల్ 66
 పిడ్మోహిత్రి 39
 పిడ్మోహిత్రి 475
 పిడ్మోహిత్రి ఆన్ బోత్ సైడ్స్ 218
 పిడ్మోహిత్రి అమి 550
 పిడ్మోహిత్రి బెయిలీ 124
 పిడ్మోహిత్రి ఛెస్ లెస్ బిటిష్, లా 299
 పిడ్మోహిత్రి దర్, లె 305
 పిడ్మోహిత్రి ఆఫ్ బ్లూ ఐస్, ఏ 675
 పిడ్మోహిత్రి సుండ్మన్ 164
 పిడ్మోహిత్రి 159
 పిడ్మోహిత్రి ఎత్ల హేబిటూత్ దు మల్ హార్ 468
 పిడ్మోహిత్రి, ది 660
 పిడ్మోహిత్రి 304
 పిడ్మోహిత్రి 531
 పిడ్మోహిత్రి 625
 పిడ్మోహిత్రి శార్మియంటా, ఎల్ 444

పెరిగ్రిన్ పికిల్ 212
 పెరిహ్యమిలి, తె 305
 పెరీ ఫిజియోస్ 579
 పెరెజ్ గార్డోస్, బెనీటో 158, 420, 421
 పెర్చిడీ 677
 పెర్ల్ ఎస్. బిక్ 421
 పెర్లాస్ నీగ్రాస్ 405
 పెర్లెక్లెన్ నెస్ 63
 పెర్నియన్ భాష 9
 పెర్నో-అరబిక్ 51
 పెర్స్, సాఁజూఁ 421
 పెర్నియా 241
 పెర్నియున్ 95
 పెర్నివల్, ఏ.ఈ. 626, 652
 పెర్నివాల్ బై లే కాంటి డ్యు గ్రాల్ 616
 పెర్పుయేషన్ 229
 పెల్ హామ్ 573
 పెలోపానీషియన్ 93
 పెల్లె, లా 402
 పెళన్ 129
 పెసెవి 43
 పెస్టె, లా 272
 పెస్టిడివత్ లాప్ 419
 పేఈజ్ 18
 పేచ్, పీ.కె. 190
 పేటర్ 614
 పేటర్సన్ 186
 పేట్రీయార్క్ ఎవన్టిమి 128
 పేడి గారోస్ 117
 పేపర్మాన్, ది 698
 పేపర్స్ ఆన్ లిటరేచర్ అండ్ ఆర్ట్ 443
 పేరడీ, లా 219
 పేరవెంట్స్, లే 355
 పేరా ఎల్ సీలో యి లోస్ ఆల్టారెస్ 469
 పేరాఫ్రేస్ అపాస్ ల్యూక్ 243
 పేరెంట్స్ అసిస్టెంట్, ది 247
 పేర్కొపోస్టమీస్ 82
 పేర్రా-ఇబ్బు-అల్ 22
 పేర్పుయేషన్ 228
 పేలస్ ఆఫ్ ఆనర్, ది 375
 పేలియో-పైబీరియన్ 9
 పేషన్స్ 63

పేసోస్, లాస్ 282
 పేస్టరెల్స్ 543
 పైగంబర్ మహమ్మద్ 23
 పైన్ హెబర్ 101
 పైయోవోఇరుయోనో 37
 పైరనీస్ 6
 పైలట్ 294
 పైలాన్ 436
 పైవా కోర్కె మిలాన్ 701
 పైస్ సోబర్ ఎల్ ఆగ్వా, లాస్ 559
 పైసాన్ 403
 పైసెన్ నియోపోడ్లెగ్గా 522
 పొంపదురై ఇ పొంపదుర్ని 631
 పాకోమా 168
 పాజెస్డ్, ది 272, 385
 పాటాటో ఫేస్ 618
 పామెసియా ఎన్ పోసా యి వెర్నో 543
 పాయ్కా ఏలి ఎలామాన్సా 701
 పాయజియాస్ 231
 పాయట్-ఇన్-రెసిడెన్స్ 448
 పాయటీస్ మాడిట్స్, తె 610
 పాయట్రీ ఆఫ్ ది నీగ్రో, ది 695
 పాయమ్స్ ఆన్ స్లేవరీ 562
 పాయమ్స్ ఆఫ్ ఆర్కిబాల్డ్ లాంప్మన్, ది 563
 పాయిజీ 205, 617
 పాయిట్రీ అండ్ కేరీర్ ఆఫ్ లి పో 575
 పాయిట్రీ లండన్ 415
 పాయిమా కాంతార్ దమియోసిద్ 156
 పాయిసన్స్ రోజెస్, లెస్ 204
 పాయెట్ అసాసిన్, లా 205
 పాయెట్ లారియెట్ 369
 పాయెట్, ది 249
 పాయెటా రీసీన్ కేసెడ్ 543
 పాయెటిక్ అన్ రీజన్ 334
 పాయెటిక్ జస్టిస్ 557
 పాయెటికల్ వర్క్ 371
 పాయెటికల్ స్కెచ్స్ బై డబ్ల్యు.బి. 501
 పాయెటిక్స్ 2, 3, 241, 364
 పాయెట్రీ 186, 428, 655
 పాయెట్స్, ది 223

పాయెమస్ డి ల కన్యుమసియన్ 208
 పాయెమాస్ ద లా ఆఫీసినా 469
 పాయెమీ కాన్వివియేని 414
 పాయెమ్స్ 305, 402, 470, 490, 496, 560, 614
 పాయెమ్స్ అండ్ ప్రోజ్ 416
 పాయెమ్స్ అండ్ బాలడ్స్ 563
 పాయెమ్స్ ఆఫ్ అవర్ కైమేట్, ది 656
 పాయెమ్స్ బై కరెర్, ఎల్లిస్ అండ్ ఆక్టమ్ బెల్ 491
 పాయెమ్స్ శాటర్నియన్స్ 609
 పాయెసియాస్ 257
 పాలిటికల్ డిస్కార్పెస్ 286
 పాలిటికల్ నర్సరీ, ది 342
 పాలిటికల్ రొమాన్స్, ఏ 658
 పాలిటిక్ డెస్ రెస్టెస్, లా 219
 పాలిటియన్ (ఏంజలో పోలీజియానో) 422
 పాలినిసెస్ 242
 పాలెనిస్ 227
 పావియా 140
 పావ్రాతక్ ఫిలిపా లాటినోవికా 301
 పాపెఖాన్ స్కాయస్తరినా 631
 పాస్పెరోసి 372
 పో ఎనా బెల్ లీ 424
 పో భాష 13, 183
 పో, ఎడ్గార్ ఆలన్ 182, 308, 424, 480, 485, 507, 589, 599
 పోంట్ప్రీడాన్, హెనిక్ 109, 160, 423, 424
 పోంప్స్ ఫ్యునెబ్రెస్ 354
 పోగోరో 168
 పోజో, ఎల్ 261
 పోటోచ్చీ, వాస్లా 424, 425
 పోడ్నియాటయా టెలినినా 625
 పోనాటియన్ 13
 పోప్ 99
 పోప్, అలెగ్జాండర్ 67, 181, 216, 224, 425, 426, 502
 పోప్రియట్ పోసలా 115
 పోపా 137
 పోపోవిచ్ 137

పోమా గోర్తయేవ్ 325
 పోమాస్ వయొలీటాస్ 685
 పోయమ్ ఇన్ అక్టోబర్ 74
 పోయమ్ ది పాయటిక్ రివిలేషన్ పాయటి
 అండ్ హిస్టరీ 410
 పోయమ్స్ బై ఎమిలీ డికిన్సన్ 380
 పోయిటేవిన్ 121
 పోయిన్ ఉత్తరం 145
 పోయిసియా ఎన్ వెర్సా 543
 పోయిసీ ఎడిట్-ఎ-ఇన్ డైట్ 413
 పోయిమత 348
 పోయెటా ఎన్ నుయోవా యార్క్ 313
 పోయెమ్స్ ఆంటిక్స్ ఎట్ మోడర్న్స్ 601
 పోర్ట్రెయిట్ ఆఫ్ ఏ లేడీ, ది 185, 355
 పోర్ట్రెయిట్స్ 641
 పోరుక్స్ జె. 147
 పోర్చుగీస్ భాష 5, 16, 111, 171, 194;
 -సాహిత్యాలు 113, 176
 పోర్టబుల్ ఫాక్టర్, ది 437
 పోర్టర్ డబ్ల్యు.ఎస్. 677
 పోర్ట్ సెపోర్ట్, ఇల్ 242
 పోర్ట్రెయిట్ ఆఫ్ ది ఆర్టిస్ట్ ఏజ్ ఏ యంగ్
 మాన్, ఏ 357, 428
 పోల్ పోసెన్స్ పాలర్ 652
 పోలినిషియన్ భాషలు 13
 పోలిష్ కవిత 114
 పోలిష్ భాష 6, 114, 132
 పోలిష్ వింటర్ 522
 పోలిష్ సాహిత్యం 115
 పోలీ 317
 పోలీయో, గైయస్ అసీనియస్ 426
 పోవర్డ్స్ ఎండ్ 74
 పోవెర్క్ బార్యెరోవ్ 414
 పోస్టాఫీస్ 485
 పోస్టానీ 139
 పోస్టేడ్నీ మజ్ 292
 పౌండ్ ట్రూబెడూర్స్ 253
 పౌండ్, ఎజ్రా (లూమిస్) 54, 55, 170,
 185, 186, 253, 264, 286, 427,
 428, 429, 439, 448
 పౌరాణిక గాథలు 109
 పౌరాణిక చారిత్రక చక్రం 84

పొలినుస్ 150
 ప్లాస్టికథ 100
 ప్లాహోటెస్ అమెనెమోస్ 174
 ప్రినోపోరో 96
 ప్ల్యా-జప్ 49
 ప్ల్యూనూ భాష 11
 ప్ల్యూటుంగ్ హువా 27
 ప్ల్యూరిటన్ 522; -యుగం 180; -సంస్కృతి
 181, 184; -సమాజం 181
 ప్లేన్ 13
 ప్ల్యే 49
 ప్రకృతి సిద్ధవాదం (నేచురిలిజమ్) 109
 ప్రజాదరణ సాహిత్యం 201
 ప్రతి సంస్కరణ ఉద్యమం 151
 ప్రతీక వాదం (సింబాలిజం) 83, 125, 137,
 186, 548
 ప్రతీక వాదులు 147
 ప్రతీకా వాదోద్యమం 429
 ప్రతీకాత్మక కావ్యాలు 198
 ప్రతీకాత్మకం (సింబాలిక్) 272, 464
 ప్రతీకోద్యమం 428
 ప్రత్యయ రహిత భాషలు 4
 ప్రపంచ భాషలు 4
 ప్రభు 369
 ప్రభు బిరుదం 258
 ప్రమాణ భాష 1
 ప్రరాజ 41
 ప్రష్యన్స్, ది 153
 ప్రహసనాలు 122
 ప్రాంకాయ్స్ బాసిలీ 24
 ప్రాంకో-బ్రెటాన్ 92
 ప్రాంస్పాయిస్ విలాన్ 428
 ప్రాక్టికల్ ఏజిటేషన్ 342
 ప్రాచీన ఐరిష్ భాష 88, 200
 ప్రాచీన కెల్టిక్ భాష 88
 ప్రాచీన గ్రీక్ 82
 ప్రాచీన చర్చ్ స్లావావిక్ 103
 ప్రాచీన నార్స్ 200
 ప్రాచీన బల్గేరియన్ 127
 ప్రాచీనార్యభాష 103
 ప్రాచ్య సాహిత్య చరిత్ర 19; -సిద్ధాంతాలు
 3

ప్రాచ్య సాహిత్యాలు 20
 ప్రాట్, ఈ.జె. 75, 88, 190
 ప్రాట్, ఎడ్విన్ జాన్ 430, 402
 ప్రాటోలిసి, వాస్కో 430
 ప్రాత స్కూల్స్ 85
 ప్రాథమిక మతసూత్ర (కాటెచిజమ్) గ్రంథం
 151
 ప్రాన్సాయిస్ జేవియర్ గార్నీ 189
 ప్రాపీట్ డి వాయిలె, లే 310
 ప్రాఫెటిక్ సారో 319
 ప్రాబ్లమ్స్ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ, ది 548
 ప్రామా-స్యన్గావ్ 14
 ప్రామాణిక భాష 5
 ప్రామిస్ ఆఫ్ మే, ది 369
 ప్రావ్దా 239
 ప్రాప్టెక్టివ్ 520
 ప్రాస్పర్ ప్రోక్స్ 131
 ప్రాస్పెరోస్ సెల్ 378
 ప్రీ-రాఫలైట్ 560
 ప్రీంటెమ్స్, లె 219
 ప్రీకాషన్ 293
 ప్రీకేరియస్ అండ్ కేయాటిక్ చైల్డ్ హుడ్ ఆఫ్
 గిలామె జెవతామా, ది 468
 ప్రీజనర్ ఆఫ్ ది కాకసన్ 583
 ప్రీజియన్ 105
 ప్రీటెండర్స్, ది 235
 ప్రీన్స్ ఫ్రీడ్రీఖ్ ఫాన్ హోంబుర్గ్ 307
 ప్రీన్స్ అండ్ ది పాపర్, ది 374
 ప్రీన్స్ ఆఫ్ డార్క్నెస్, ది 378
 ప్రీన్స్, ఎస్.టి. 171
 ప్రీన్స్, ది 508, 509
 ప్రీన్సిపల్స్ ఆఫ్ మేథమెటిక్స్, ది 548
 ప్రీన్సిపి జెనరలి-ఎ-ప్రొక్టాలి డెయ్ బెయ్
 లెటరే డి 408
 ప్రీన్సిపియా మేథమెటికా 548
 ప్రీన్సెస్ కాసమాసిమా, ది 355
 ప్రీన్సెస్ మలేని, లా 130
 ప్రీన్సెస్, ది 369
 ప్రీమాషె ఇన్ గాల్లో సాంతి 413
 ప్రీమోటెంపో 538
 ప్రీయోజ్ ట్రుబార్ 135
 ప్రీరాడావిచ్ 136

ప్రిలెస్-బ్రెట్లా 138
ప్రిల్వా ఫ్లీనీ 644
ప్రిల్వ్యాడ్ 511
ప్రిసిపిస్, ది 509
ప్రీ రాఫేలెట్ 72
ప్రీమియర్ ఆఫ్ ఫ్రెంచ్ లిటరేచర్ 642
ప్రీస్ట్లీ, జే.బి. 75
ప్రొడెన్సియా ముజర్, లా 367
ప్రూట్స్ ఆఫ్ ది ఎర్త్ 335
ప్రూథోమ్, సల్లి 431, 432
ప్రూఫ్రాక్ అండ్ అదర్ అబ్జర్వేషన్స్ 253
ప్రూప్ట, మార్చల్ 119, 125, 319, 432, 466, 698
ప్రెజన్స్ ఆఫ్ కేన్ 570
ప్రెజెంట్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆల్ నేషన్స్ 664
ప్రెడిక్టర్ 282
ప్రెనిపర్ 336
ప్రెమిరోస్ కేంటోన్ 318
ప్రెయిజ్ ఆఫ్ ది ఫ్లె 582
ప్రెయిరీ, ది 182, 335
ప్రెల్వ్యాడ్, ది 588
ప్రెస్ డి కోలెట్ 300
ప్రెస్కో సాంగ్స్ 549
ప్రేమ స్మృతి కావ్యాలు 376
ప్రేరీ యియర్స్, ది 618
ప్రేరిస్ బైబిల్ 104
ప్రైడ్ అండ్ ప్రెజిడిస్ 69, 228
ప్రైమరీ, ది 293, 294
ప్రైమా వెరాస్ రొమాంటిక్స్ 308
ప్రైమో డి రివేరా 595
ప్రైమోవర్ 378
ప్రైవేట్ కంట్రీ, ఏ 378
ప్రైస్, ది 523
ప్రాజాస్ ప్రాఫీనాస్ యి ఆట్రోస్ పాయ మాస్ 379
ప్రాజిక్ జియాస్ 582
ప్రాటెస్టెంట్ 103, 137; -భగవ్యాత్మం 690; -సంస్కృతరణోద్యమం 109
ప్రాపర్షియస్, సెక్స్టస్ 432
ప్రాఫెషన్ 74
ప్రాఫెసర్ బెర్నహార్ట్ 626
ప్రాఫెసర్, ది 491

ప్రాఫెసర్స్ హౌస్ 276
ప్రామిథీసియస్ ఉండ్ ఎపిమిథీసియస్ 663
ప్రామీథియస్ అన్ బౌండ్ 70
ప్రామెత్యూస్ బౌండ్, ది 95, 241, 242
ప్రామేథియస్ 582
ప్రావిషనల్ గవర్నమెంట్ 401
ప్రావెత్తోన్ 336
ప్రావెన్కాల్ 76, 526
ప్రావెన్సియల్ టేల్, ఏ 345
ప్రావెర్సియస్ 149
ప్రావలెంజియోస్ 97
ప్రాసనబోలిస్మాయ్ 696
ప్రోగ్రెస్ ఆఫ్ ఎరర్, ది 301
ప్రోజ్ 304
ప్రోజ్ ఎడ్డా 662
ప్రోబ్రె నీగ్రో 311
ప్రోబ్లమ్ 315
ప్రోమినెన్ట్ డాన్స్ రోమ్ 657
ప్రోమిస్ట్ లాండ్ ది 423
ప్రోవెన్కాల్ భాష 5, 6, 116, 117, 118, 120; -సాహిత్యం 117
ప్రోప్టె సానటా, ది 661
ప్రోహిబిషన్, ది 421
ప్రక్డి బడ్ అండ్ డిస్ట్రాయ్ ది ఆఫ్ స్ప్రింగ్ 262
ప్లాంటేషన్ ఆర్థిక విధానం 181
ప్లాంటేషన్ బాయ్ 574
ప్లాట్ డాయిట్స్ లేక నైడర్ డాయిట్స్ 98
ప్లాటన్ 149, 433, 434, 531, 624
ప్లాన్ ఆఫ్ ఏ యూనివర్సిటీ ఫర్ ది గవర్న్ మెంట్ ఆఫ్ రష్యా 398
ప్లాన్ ది ఎవేషన్ 488
ప్లాయిడ్ డెల్ 389
ప్లాస్ ఇన్ ద గ్లాస్ 613
ప్లాస్టిక్ 682
ప్లీనీ, ద ఎల్డర్ 434, 435
ప్లీనీ, ది యంగర్ 435
ప్లీడీ 122
ప్లూటార్క్ 96, 123, 314
ప్లెక్టస్ 524
ప్లెజర్ ఆఫ్ ఇమాజినేషన్, ది 211
ప్లెజర్ ఆఫ్ ఎక్సెల్ 194

ప్లెనిట్యుడ్ 405
ప్లెబియన్, ది 654
ప్లెయిన్ టేల్స్ ఫ్రమ్ ది హిల్స్ 289
ప్లెయిన్ లాంగ్వేజ్ ఫ్రమ్ ట్రూత్ ఫుల్ జేమ్స్ 674
ప్లెయిన్ స్పీకర్, ది 671
ప్లెయిన్స్ అండ్ పీపుల్ 378
ప్లే కార్డ్ ఫోర్ పీస్, ది 687
ప్లే బోయ్ ఆఫ్ ది వెస్టరన్ వరల్డ్, ది 634
ప్లేటో 78, 93, 94, 95, 249, 435, 436
ప్లేటో అండ్ ప్లేటానిజం 410
ప్లేస్ ఆఫ్ డెడ్ రూట్స్, ది 456
ప్లేస్ ఆఫ్ ది నాచురల్ అండ్ సూపర్ నాచు రల్ 389
ప్లేస్ ప్లెజెంట్ అండ్ అన్ ప్లెజెంట్ 473
ప్లేసిర్స్ ఎలె జూర్స్, లే 432
ప్లేసెస్ వేర్ ఐ హావ్ డన్ టైమ్ 629
ప్లొరా ఓక్ బెలోనా 282
ప్లొరాన్యాపా 170
ప్లొరాలా పాయిస్పియా ఎర్మిటికా 242
ప్లొరెన్సియో సాంవేజ్ 193
ప్లా అండ్ ది స్టార్స్, ది 85, 259
ప్లాలె ఎట్ సెలే 285
ఫకల్ ఇమ్ హోర్, డో 697
ఫజిల్ హూస్నా 44
ఫట్ 51
ఫర్ ఆర్ బైడ్స్ క్లాసెన్ 608
ఫర్ ఐ బ్రదర్స్ జెసూట్స్ 583
ఫర్ ది కాలక్యులేటేడ్ మెరిడియన్ ఆఫ్ లండన్ 497
ఫర్ ది టర్మ్ ఆఫ్ హిజ్ నేచురల్ లైఫ్ 197, 306
ఫర్ ది మారేజ్ ఆఫ్ ఫాస్టెస్ అండ్ హెలెన్ 303
ఫర్ ది యూనియన్ అండ్ డెడ్ 586
ఫర్ ఫ్రీడం ఆఫ్ ఇమాజినేషన్ 636
ఫర్ భాష 15
ఫర్ మై నైబర్ ఇన్ హెల్ 583
ఫర్ హూం ది బెల్ టోల్స్ 187, 680
ఫర్ హెర్ స్పిరిట్ 230
ఫరీద్ ఉద్దీన్ అత్తార్ 46

ఫరుక్ నఫీజ్ 44
 ఫర్నాచ్ పెరెజ్ దగుజర్మన్ 156
 ఫలాంగిస్తు 244
 ఫలాషా ఆంతాలజీ 173
 ఫలిహ్ రిఫ్కీ 44
 ఫస్ట్ థింగ్ ఆఫ్ పల్లాస్, ది 370
 ఫస్ట్ ప్రేయర్ బుక్, ది 65
 ఫస్ట్ బార్న్ 75
 ఫస్ట్ లవ్ 392
 ఫస్ట్ వైఫ్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్, ది 421
 ఫస్ట్ ప్రైప్స్ టువర్డ్స్ ఏ వెత్సర్ స్టేట్ 633
 ఫస్టియర్ ఇన్ కాంటర్ బరీ సెటిల్మెంట్
 199
 ఫస్తీ 264
 ఫాంటా మరా 637
 ఫాంటాసియా 370
 ఫాంటాస్టిక్ స్టోరీస్ 636
 ఫాంథర్ అండ్ ది లాష్, ది 695
 ఫాకండ్ 193
 ఫాక్షర్, విలియమ్ 187, 188, 209, 271,
 413, 437, 436, 439, 470, 542,
 599
 ఫాక్స్, జాన్ 437, 622
 ఫాగ్నెట్స్ దు నార్మెస్ 590
 ఫాజియో డెగ్లి 78
 ఫాటిగీ స్క్విజోబోనార్ 243
 ఫాడ్రాయిక్ కొలం 85
 ఫాదర్ పైసీ ఆఫ్ చిలందారి 128
 ఫాదర్ లాండ్ లెజండ్, ది 358
 ఫాదర్, ది 661, 662
 ఫాదర్స్ అండ్ సన్స్ 142, 392
 ఫాన్ చుంగ్ యుంగ్ 265
 ఫాన్ జోడెడర్ ఆలెగ్జాండర్ 61
 ఫాన్ ఫార్లా, లా 481
 ఫాన్ బిరుదం 681
 ఫాన్ విబ్నెర్-ఎషన్ బాగ్ 60
 ఫాన్ సాజ్ 60
 ఫానీ వాండర్ గ్రిఫ్త్ అస్ బార్న్ 656
 ఫాబర్ 125
 ఫాబులాజ్ మోరాలెజ్ 157
 ఫామిలియా ద ఫాస్క్యుయల్ దువారై, ల
 701

ఫామిలీ ఫ్యూడ్ ఇమ్ హబ్బబర్ 60
 ఫామిలీ మొస్కట్, ది 134, 633
 ఫామిలీ రాబిన్సన్ 162
 ఫామిలీ రీయూనియన్, ది 73, 75, 225
 ఫార్ ఎవే అండ్ లాంగ్ ఎగ్ 668
 ఫార్ కై ప్రమ్ ఆఫ్రికా, ఏ 594
 ఫార్ ప్రమ్ ది మేడింగ్ క్రౌడ్ 675
 ఫారశీ కవులు 43
 ఫారియల్ 502
 ఫారెస్టర్స్ 369
 ఫారోయీస్ 6
 ఫార్మహార్, జార్జ్ 66, 437, 438
 ఫార్టీ ఫైవ్ డాగ్ పోస్ట్ డేస్ 345
 ఫార్టీ యియర్స్ పొయెమ్స్ 439
 ఫార్టీ సెకండ్ పేరల్, ది 385
 ఫార్మ్యు నాటా విజసింతి 421
 ఫార్మ్యునే డేస్ రోగన్, లా 359
 ఫార్మ్యున్స్ ఆఫ్ రిచర్డ్ మహోనీ, ది 198,
 553
 ఫార్దర్ ఆఫ్ ప్రమ్ హెవెన్ 230
 ఫార్మలిజ్మ్ 308
 ఫార్మలిస్ట్స్ 100; -కవిత్వం 387
 ఫార్మలేరీ 397
 ఫార్వర్డ్ 633
 ఫార్మిలియా 580
 ఫార్మీ భాష 44, 46; -వాఙ్మయం 46;
 -సాహిత్యం 47
 ఫార్మెట్ సాగా 74
 ఫాల్ ఆఫ్ ది కింగ్, ది 545
 ఫాల్ ఆఫ్ ది హౌస్ ఆఫ్ అషర్, ది 183,
 424
 ఫాలారిస్ 582
 ఫాలెన్ ఉమెన్, ది 504
 ఫాలెన్ హౌస్, ది 459
 ఫాల్కో డి బోర్నె సెల్లి 118
 ఫాల్వ్ కార్ప్ 118
 ఫాల్వ్ వోల్టెమార్, డెర్ 208
 ఫాల్వ్ వన్, ఏ 452
 ఫాల్వ్ పోఫిస్ట్, ది 583
 ఫావ్రె, జె.బి.117
 ఫాషన్ ఇన్ రోమ్, ఏ 284
 ఫాసిజమ్ 538

ఫాసిస్ట్ ఉద్యమం 120
 ఫాస్ట్ ఎట్ టిఫానీస్ 270
 ఫాస్ట్ నాట్స్ సీలె 99
 ఫాస్టిసియ్యుస్, ఇల్ 311
 ఫాస్టెస్ డా. 65
 ఫిక్కియోనీస్ 193
 ఫిక్కినిస్ 483
 ఫిక్టె షెల్లింగ్ 101
 ఫిజిక్స్ 407
 ఫిజియన్ భాష 13
 ఫిజియాలజి దు మారేజ్, లా 461
 ఫిజియాలజీ 407
 ఫిట్జెరాల్డ్, ఎడ్వర్డ్ 71, 261, 438
 ఫిట్జెరాల్డ్, ఎఫ్. స్కాట్ 187, 438
 ఫిట్జెరాల్డ్, రాబర్ట్ డేవిడ్ 198, 439
 ఫిడ్ గెరాల్డ్ 262
 ఫిడ్జిగ్గీన్ హేలాక్ 294
 ఫిడ్జిన్ భాష 13, 169
 ఫిథిశిప్ సంగ్ ద్వాన్ 41
 ఫిన్ లేక ఫినియన్ చక్రం 84
 ఫినాల్ డినార్మా, ఎల్ 226
 ఫినిబస్ డి 638
 ఫినియన్ చక్రం 84
 ఫినెగన్స్ వేక్ 74, 355
 ఫిన్నిష్ భాష 6, 82, 118, 146; -జానపద
 గాథ 118; -పురాణం 82; -సాహిత్యం
 119
 ఫిన్నెగాన్స్ వేరో 357
 ఫిన్నో-యూగ్రిక్ భాషలు 6; -శాఖ 8, 82,
 83, 118, 164
 ఫిన్నో-స్వీడిష్ 160; -సాహిత్యం 119
 ఫిస్లాండ్ డాన్ జువాన్ 119
 ఫిష్ట్ బిజినెస్ 384
 ఫిష్ట్ కాలం, ది 680
 ఫిబ్రవరి విప్లవం 237
 ఫియడోర్ డోస్టొయేవ్ స్కీ 142
 ఫియరే జోసెఫ్ ప్రొథాన్ 308
 ఫియెర్రా లెటరేరియా 520
 ఫియోర్ ది సార్వెగ్నా 333
 ఫిరసిక్ వజలోటక్ 115
 ఫిరదౌసీ 46, 439, 440
 ఫిల్ స్ట్రాటో, ఇల్ 480

- ఫిల్మన్ 434
 ఫిలసాఫికల్ ఎసేస్ 548
 ఫిలసాఫియా సెన్సిబిల్ డెమన్స్ట్రేటా 267
 ఫిలాసఫర్ ఆర్ డాగ్ 503
 ఫిలాసఫి ఆఫ్ కాంపోజిషన్, ది 183
 ఫిలాసఫీ ఆఫ్ లిటరరీ ఫార్మ్, ది 457
 ఫిలాస్టర్ 65
 ఫిలిడ్ 90
 ఫిలిప్ ఫ్రెంచ్ 182
 ఫిలిప్ మ్యాసింజర్ 65
 ఫిలిప్ లార్కిన్ టామ్గన్ 74
 ఫిలిప్ లూరీ 187
 ఫిలిప్ విష్ణుహిక్ 138
 ఫిలిప్ స్పారో ల్ 651
 ఫిలిప్సీనో భాష 12
 ఫిలిఫ్ డి గాస్కి 191
 ఫిలిఫ్ విల్సన్ 199
 ఫిలిఫ్ డి తావోన్ 58
 ఫిలియన్ (విప్లవాత్మక) కథలు 90
 ఫిలిస్ వీట్లీ 169
 ఫిలోక్టాటిస్ 95
 ఫిలోమెనా 157
 ఫిషేబ్లియైన్ ఆగ్ఫాస్ 85
 ఫిష్మెడర్ క్రుమెర్ 133
 ఫిస్కెర్ 256
 ఫీడర్ పార్స్ 691
 ఫీద్రా 547
 ఫీలిగెలి యారె 345
 ఫీల్డ్, జి.డబ్ల్యు. 686
 ఫీల్డింగ్, హెన్రీ 440, 441, 583
 ఫీస్కో 100
 ఫీస్టింగ్ కింగ్, ది 513
 ఫుకుజవాయుకిచి 36
 ఫుజారి 43
 ఫుజివారా టియికా 441
 ఫుజివారా నోబుటకా 528
 ఫుజివారా సీకా 34
 ఫుజివారా, సదాయ్ 33, 441
 ఫుట్ నోట్ టు హిస్టరీ 657
 ఫుడా కొరానా సుజురి 35
 ఫుయెంటెస్, కార్లోస్ 442
 ఫుల్ బ్రెట్ స్కాలర్షిప్ 527
 ఫుల్లర్, మార్గరేట్ 183, 249, 442, 443
 ఫూఆడ్కోషూ 44
 ఫూట్ ఇన్ ఇంగ్లండు, ఏ 668
 ఫూటాబతెయ్ షేమేయ్ 36, 443
 ఫూల్ ఇన్ క్రైస్తవ ఇమాన్యుయేల్ క్వింట్, ది 673
 ఫూల్ ఫర్ లవ్ 622
 ఫూలిష్ ఐడియల్ 500
 ఫూల్స్ ఆర్ పాసింగ్ త్రూ 387
 ఫూషికాడెన్ 348
 ఫెండోరా 319
 ఫెంతే సీలియా 307
 ఫెకండియా 433
 ఫెక్కారే ఇయాసుస్ 172
 ఫెడరిక్ డగ్లస్ 564
 ఫెడరిలిజం 490
 ఫెడరేషియా దలార్డ్ రివోల్యూషనరై ఇన్ ది పెండెంట్ 496
 ఫెడిబ్యూనోస్ అయిరిస్ 483
 ఫెడెరికో ది రొబెర్టా 80
 ఫెతానె గాస్ట్ 172
 ఫెదర్ పుమన్ ఆఫ్ ది జంగిల్, ది 368
 ఫెనామినలాజికల్ విధానం 630
 ఫెన్సీస్ ఫిలసిఫిక్స్ 398
 ఫెయిర్ క్వారెల్, ది 521
 ఫెయిర్బర్న్, ఏ.ఆర్.డి. 199
 ఫెయిరీ కథలు 457
 ఫెయిరీ క్వీన్, ది 64, 663
 ఫెయిరీ టేల్స్ 368
 ఫెర్చర్ 371
 ఫెరీరా, మనువల్ 444
 ఫెర్డినాండ్ ఫాన్ సార్ 61
 ఫెర్డినాండ్ రైమండ్ 60
 ఫెర్నహిల్ 74, 361
 ఫెర్నాండెస్ డి లిజార్డీ, హోసే జోక్విన్ 444
 ఫెర్నాండ్ పెసోనా 113
 ఫెర్నాదో మెండిస్ పింట్ బహుమతి 444
 ఫెర్నావోలోపిస్ 112
 ఫెర్వరుంగ్ డెర్ గెఫూల్ 374
 ఫెలిక్స్ టెమ్మర్మాన్స్ 130
 ఫెలిక్స్ రూబెన్ గార్బియా శార్మియంబో 378
 ఫెలిక్స్ హోల్డ్ 252
 ఫెర్లిబిడ్ 118, 526
 ఫెల్డ్ బుగ్గమెన్ 652
 ఫెర్లియాస్ ఎటీ మెరిసాండే 510
 ఫెవోలా దార్బియో 423
 ఫెసా 527
 ఫెస్టస్ 434
 ఫేంట్లైన్ ఆఫ్ గోల్డ్, ది 420
 ఫేబర్ అండ్ ఫేబర్ 252
 ఫేబియన్ సామ్యవాదం 73
 ఫేబియన్ సోషలిస్టు 611
 ఫేబిల్స్ అండ్ టేల్స్ 551
 ఫేబులా డి పోలిఫెమో యి గలాటెయా 317
 ఫేబుల్స్, ది 66, 567, 568
 ఫేబుల్స్ ఏన్సియెంట్ అండ్ మోడర్న్ 390
 ఫేబుల్స్ ఫర్ అవర్ టైమ్ 394
 ఫేబుల్స్, ది 66, 567, 568
 ఫేమస్ ట్రాజెడీ ఆఫ్ ది రిచ్ జ్యూ ఆఫ్ మాల్టా, ది 518
 ఫేమా వై అబ్రాస్ పోస్టుమస్ డి పెనిక్స్ డి మెక్సికో వైడిజిమా మూసా 302
 ఫేమింగ్ టెర్రెన్, ది 171
 ఫేర్వెల్ టు ఆమ్స్, ఏ 187, 680
 ఫేరోయాస్ 158, 160
 ఫేసింగ్ ది వరల్డ్ 226
 ఫేసెస్ ఆఫ్ ది నైట్ 562
 ఫేసెస్ ఇన్ ది వాటర్ 199
 ఫైజీ 48
 ఫైటింగ్ ఏంజెల్ 421
 ఫైన్ అండ్ ప్రైవేట్ ప్లేస్, ఏ 284
 ఫైన్ క్లోద్స్ టు ది జ్యూ 694
 ఫైనాన్షియర్, ది 388, 389
 ఫైర్ ఆన్ ది స్నో 655
 ఫైర్ నెక్ట్ టైమ్, ది 462
 ఫైర్వీల్ ట్రీ 633
 ఫైలాన్ 564
 ఫైలాస్టర్ 452
 ఫైవ్ యంగ్ అమెరికన్ పొయెట్స్ 470
 ఫాటోగ్రాఫిక్ వాస్తవికత 612
 ఫాక్స్టిమ్లికె గెష్టిక్టన్ 133
 ఫాకస్ 194, 523
 ఫాగో మార్టో 574
 ఫాన్ టేన్, థియోడార్ 444, 445

ఫోనీషియన్ 10; -లిపి 93
 ఫోబస్ 307
 ఫోర్ క్వార్టెట్స్ 73, 252, 254
 ఫోర్ డట్స్ త్రూ ది గ్రీన్ వ్యూ డ్రైవ్ ది
 ఫ్లవర్, ది 74
 ఫోర్ నీగ్రో పాయింట్స్ 564
 ఫోర్ పీస్ 64
 ఫోర్ మిలియన్, ది 677
 ఫోర్ సెయింట్స్ ఇన్ ఫ్రీ యూక్ట్స్ 659
 ఫోర్ హార్వేమన్ ఆఫ్ ది అపోకలిప్సె, ది 499
 ఫోర్ ప్లేస్ ఫర్ డాన్సర్స్ 544
 ఫోర్మెన్, ది 474
 ఫోర్ పైట్ శాగా, ది 312, 313
 ఫోర్ స్టర్, ఇ.ఎమ్ 74, 445
 ఫోరమ్ 108
 ఫోరిర్, హెచ్.జె. 153
 ఫోర్ట్ నైట్ రివ్యూ 642
 ఫోర్ట్ 668
 ఫోర్ట్ పాండేషన్ విజిటింగ్ ప్రాఫెసర్ ఫెలో
 షిప్ 323
 ఫోర్ట్ నాతాస్ 150
 ఫోర్మెంటర్ ఫ్రైడ్ 483
 ఫోర్స్ ఆఫ్ సర్కమ్ స్టెన్స్ 485
 ఫోరెంగో, టియోఫిల్ 80, 446
 ఫోర్లింగ్ స్క్రీన్, ది 371
 ఫోస్కోలో, ఉగో 80, 446
 ఫౌఘానీ 47
 ఫౌస్ట్ 268, 270, 405, 560, 589
 ఫ్యూక్వీ రిఫ్రెండ్ మాల్, లె 473
 ఫ్యూగిటివ్ పీసెస్ 479
 ఫ్యూచర్ ఆఫ్ కల్చర్ ఇన్ ఈజిప్ట్, ది 391
 ఫ్యూచరిస్టు ఉద్యమం 513
 ఫ్యూచరిస్టులు 80
 ఫ్యూచిరిస్మ 80
 ఫ్యూజిటివ్ 593
 ఫ్యూడల్ వ్యవస్థ 116
 ఫ్యూనరల్ ఆఫ్ డేనిష్ కామెడీ 691
 ఫ్యూనరల్, ది 653
 ఫ్యూమిఫూజియం 256
 ఫ్యూరెక్ సెరస్ 146
 ఫ్యూకో, ఇల్ 378
 ఫ్ర అభయమణి 41

ఫ్ర రాజపథి శివ్ సంగ్ ద్యాన్ 41
 ఫ్ర సముత్త ఫేట్ 41
 ఫ్రంట్ పేజ్, ది 676, 677
 ఫ్రమ్ ది ఎర్లియెస్ట్ టెక్ట్ టు ది ప్రెజెంట్
 డే 642
 ఫ్రమ్ ది డెడ్ టు ది లివింగ్ 451
 ఫ్రమ్ ది ఫోర్ ఎండ్స్ 313
 ఫ్రమ్ మోర్స్ టు మిడ్ నైట్ 296
 ఫ్రలా 41
 ఫ్రాంక్ క్రిడిచ్ 137
 ఫ్రాంక్ కోమ్మ్యూనిస్ 121
 ఫ్రాంక్ నోరిస్ 388, 670
 ఫ్రాంక్ లాట్యూర్ 130
 ఫ్రాంకిస్ 103
 ఫ్రాంకో 140
 ఫ్రాంకో-ఇటాలియన్ 76
 ఫ్రాంకోస్ 244
 ఫ్రాంటిట్ స్కా 613
 ఫ్రాంటియర్స్ 181, 371
 ఫ్రాంటిసెక్ పాలెస్ట్రీ 104, 105
 ఫ్రాన్కోయిస్ మేరీ యార్వెట్ 615
 ఫ్రాంసిస్ నియాజ్జె 115
 ఫ్రాంసెస్కో పెట్రార్క 419
 ఫ్రాగ్ మెంట్స్ ఆఫ్ ఏ జర్నల్ 237
 ఫ్రాగ్స్, ద 220
 ఫ్రాట్ మోస్ 690
 ఫ్రాన్ లెవ్ స్టిక్ 137
 ఫ్రాన్సిస్ కరపిన్ స్క్రీ 115
 ఫ్రాన్సిస్ జాబిలస్క్రీ 115
 ఫ్రానా అల్లో స్కెలో నార్డ్ 468
 ఫ్రాన్స్ టైర్స్ బార్డ్స్ వాండరం జెన్ 368
 ఫ్రాన్సిగ్నన్ 117
 ఫ్రాన్స్ ఆనటోల్ 125, 447, 448, 609,
 626
 ఫ్రాన్స్ ప్రెషరెన్ 137
 ఫ్రాన్సాయిస్ భాష 120
 ఫ్రాన్సాయిస్ లే చంపి 617
 ఫ్రాన్సియెన్ ఫ్రెంచ్ 120
 ఫ్రాన్సియెన్ భాష 121
 ఫ్రాన్సిస్ కాజింసీ 165
 ఫ్రాన్సిస్ కోల్బీ 165
 ఫ్రాన్సిస్ టామ్పన్ 73

ఫ్రాన్సిస్ డి 179
 ఫ్రాన్సిస్ బేకన్ 65
 ఫ్రాన్సిస్ బైట్ హార్ట్ 674
 ఫ్రాన్సిస్ వాల్డర్ 131
 ఫ్రాన్సిస్ వీలె గ్రీఫిన్ 429, 634
 ఫ్రాన్సిస్కో జోవన్ 81
 ఫ్రాన్సిస్కో మార్తి నెజెదాలా రోజా 158
 ఫ్రాన్సెస్కో డా రైమిని 378
 ఫ్రాన్సెస్కో గోంజాగా 423
 ఫ్రాన్సెస్కో పెట్రార్కా 77
 ఫ్రాన్సెస్కో స్టాబిలి 78
 ఫ్రాస్ట్ 188
 ఫ్రాయిడ్ 73, 186, 187, 209, 218, 260
 ఫ్రాస్ట్ రస్కిన్ 432
 ఫ్రాస్ట్, రాబర్ట్ 186, 428, 448
 ఫ్రాహైటర్ని 423
 ఫ్రెంజ్ ఆఫ్ వీవ్, ఏ 198
 ఫ్రెంజీడ్ జెంటియెల్, ది 182
 ఫ్రెంటిమ్స్ డె ఆట్రెస్, లె 473
 ఫ్రెజియన్ 6
 ఫ్రెడ్రిక్ అచ్ లైట్నర్ 61
 ఫ్రెడోలిన్స్ లస్ట్ గార్డ్ 282
 ఫ్రెడోలిన్స్ విసర్ 282
 ఫ్రెన్జ్ ఫ్రీడ్రిష్ ఫన్ హోంబుర్గ్ 100
 ఫ్రెన్స్ ఆటో 656
 ఫ్రెలయూరియన్ 5, 6
 ఫ్రెశ్, మాక్స్ 162, 449
 ఫ్రీ అసోసియేషన్ 508
 ఫ్రీ థింకర్ 584
 ఫ్రీ ఫాదర్ లాండ్ 517
 ఫ్రీ ఫాల్ 75, 698
 ఫ్రీ వర్సెస్ 517
 ఫ్రీ హోల్డర్ 216
 ఫ్రీగీస్ కరింతి 166
 ఫ్రీడెన్స్ ఫ్రైయర్స్ 690
 ఫ్రీడ్రిఖ్ కార్ల్ ఫాన్ సావిగ్నీ 327
 ఫ్రీడ్రిఖ్ క్లోప్స్టాక్ 255
 ఫ్రీడ్రిఖ్ హేబల్ 345
 ఫ్రీవర్స్ 668
 ఫ్రూట్ లాండ్ 183
 ఫ్రూట్స్ ఆఫ్ ది ఎర్త్ 350
 ఫ్రూట్స్ ఆఫ్ వార్మ్, ది 316

ప్రూమార్తాబెలీ 243
 ప్రూలింగ్స్ ఎర్వాబెన్ 613
 ఫెంచ్ 5, 12, 16, 105, 119, 121, 162, 169, 171, 176; -సాహిత్యం 56, 76, 121, 125, 126, 189, 191
 ఫెంచ్ అకాడమీ 123
 ఫెంచ్ రివల్యూషన్, ది 283, 501, 71; -విప్లవం 125
 ఫెంచి కేనేడియన్ సాహిత్య చరిత్ర 552
 ఫెంచి లెప్టినెంట్స్ వుమెన్, ది 416
 ఫెడరిక్ గ్రోవ్ 190
 ఫెడరిక్ జాక్సన్ టర్నర్ 185
 ఫెడరిక్ నీషే 374, 492
 ఫెడరిక్ రీనోల్డ్ క్రూజ్వాల్డ్ 82
 ఫెడరిక్ విలియమ్ 451
 ఫెడరిఖ్ ది గ్రేట్ 208
 ఫెడిబెర్ట్ టుగ్లస్ 83
 ఫెడ్రో, అలెక్సాండర్ 372, 449, 450
 ఫేమ్లీ పార్సనేజ్ 375
 ఫేయ్టేగ్, గుస్తావ్ 451
 ఫేయేర్, గిల్బెర్ట్ డి మెల్లో 450
 ఫైడేస్ ఫుట్ ప్రింట్ 323
 ఫైరిగ్రాత్, ఫెర్డినాండ్ 451
 ఫైవిల్డ్ 626
 ఫ్రా పెస్యూర్ తరాన్, లె 219
 ఫ్రోడింగ్, గుస్తావ్ 164, 451
 ఫ్రోడోమస్ 96
 ఫ్రా యెన్నీ ట్రైబెల్ 445
 ఫ్లక్ ఇన్ డి ఫిన్స్టెర్నస్ 626
 ఫ్లయ్టింగ్ ఆఫ్ డన్ బార్ అండ్ కెన్నెడి 377
 ఫ్లవర్ ఫ్రూట్ అండ్ థారన్ పీ 345
 ఫ్లవర్స్ ఫర్ లాటిన్ స్పెకింజ్ 243
 ఫ్లష్ అండ్ ద స్పిరిట్, ది 494
 ఫ్లాండర్స్ సింహం 277
 ఫ్లానెరీ ఓకానర్ 671
 ఫ్లాబర్ట్ 511, 631, 683
 ఫ్లారిడా డెల్ 611
 ఫ్లార్స్ దు మాల్, లెస్ 481
 ఫ్లాల్స్ ద్యూ మాన్, లెస్ 430
 ఫ్లింట్ అండ్ ఫెడర్ 343
 ఫ్లూటార్క్ 426

ఫ్లూరల్ 409
 ఫ్లూర్స్ 354
 ఫ్లెచర్, జాన్ 65, 438, 452, 481
 ఫ్లెమిష్ భాష 129, 130, 153; -సాహిత్యం 129, 130
 ఫ్లెమిష్ వెంట్ టు వార్సా అండ్ అదర్ షార్ట్ స్టోరీస్ 633
 ఫ్లెష్ అండ్ ది స్పిరిట్-ఎన్ జెట్టుక్ ఆన్ లిటరేచర్ ది 655
 ఫ్లెస్, ది 631
 ఫ్లోబేర్, గుస్టేవ్ 453, 470, 528, 631
 ఫ్లోరా ఓక్ పోమోన 282
 ఫ్లోమాన్ ఆఫ్ ది మూన్ 643
 బంగీ 168
 బంజారీస్ 51
 బంటూ 4, 169; ప్రోటో- 5; -కుటుంబం 167; -భాషలు 14, 15, 16, 168
 బంధం (అల్లియమ్) 132
 బంబర 168
 బక్, పెర్ల్ 421
 బక్రిస్టిన్స్ హర్ట్స్ ఫోర్ 513
 బఖ్యరీ భాష 10
 బచికాచినోమిట్సునె 32
 బజాజెట్ 547
 బజారు చామ్ 50
 బటర్ ఫ్లే, ది 340
 బట్టా వారిమా 206
 బట్టోయిరో బట్టోయిరి 81
 బట్లర్, శామ్మ్యుయల్ 66, 73, 199, 454
 బడ్డా 112
 బతెచెస్తె వన్యైజపిస్కి 631
 బన్యన్, జాన్ 66, 173, 368, 454, 455
 బన్యన్ భాష 167
 బఫెర ఎ అల్తో, లా 538
 బఫెలో ఎక్స్ప్రెస్ 374
 బబ్బిట్ 578
 బబ్లింగ్ ఏప్రిల్ 331
 బబ్లిక్ ప్లేస్, ది 556
 బయ్ఫదా 167
 బయ్నెస్ 399
 బయ్నెస్ కంప్లీట్ ద రోజర్ మార్టిన్ దుగార్డ్ 399

బయాన్ 48
 బయోగ్రాఫియా లిటరేరియా 69
 బయోక్-క్యూ 49
 బర్నబొ దెల్లె మాన్టేన్ 464
 బరబ్బాస్ 338
 బరాంద 409
 బరిస్టీస్ 544
 బరుఫే చియో జోటే, లే 326
 బరో, ది 301
 బరోక్ శైలి 157
 బరోక్సీ 114
 బరోమిటర్ రైజింగ్ 191
 బరోస్, విలియమ్ 455, 456
 బరోహా, పియో 158, 456
 బర్క్, కెనెత్ 456, 457, 622
 బర్లిగ్నాన్ 121
 బర్లియమ్ 6
 బర్జెజ్ బైజ్ 131
 బర్న్ బీస్ట్ అండ్ ఫ్లవర్స్ 571
 బర్న్ ఎటాట్ ఏ నెస్ట్ 510
 బర్న్, ద 220
 బర్న్డే పార్టీ ది 75, 415
 బర్నోలోయే 157
 బర్న్స్ జెట్ కేస్ 332
 బర్నార్డ్ డి వెస్టడోర్ 116
 బర్నార్డినో 157
 బర్నింగ్ డే లైట్ 561
 బర్నింగ్ బైట్ 660
 బర్న్స్, రాబర్ట్ 68, 161, 182, 451, 300, 457, 598, 666, 678
 బర్మా వాఙ్మయం 49; -సాహిత్యం 49
 బర్మిక్ భాషలు 12
 బర్మీస్ భాష 13, 48, 49; -ఉపవర్గం 12; -వర్గం 12
 బర్మీస్-లోలో (బర్మీస్) వర్గం భాషలు 12
 బర్రిడ్ చైల్డ్ 622
 బర్జన్ కెమారు 44
 బర్జన్వెలి 44
 బల్-తా-బయిన్ 23
 బలిడియు 144
 బల్గేరియన్ భాష 6, 127, 135, యుగం 128

బృ 8
 బవేరియన్ 97
 బశహర్-ఇబ్న-ఉర్ద్ 22
 బషేలి 81
 బష్కర్ భాష 6
 బస్ రైలేస్ బాక్ ఇన్ టౌన్ 231
 బస్ స్టాప్ 230
 బసా 168
 బసీల్, జ్యంబతీస్తా 457, 458
 బస్తో 628
 బహుమషాది 48
 బా బా బ్లాక్షిప్ 289
 బా-లే 49
 బాంకెట్, లె 432
 బాంక్వీట్ ఆఫ్ నాలెడ్జ్ 397
 బాంగ్వే 574
 బాంజో పాటర్సన్ 197
 బాండియేరా, మనుయేల్ 458
 బాండెల్లో, మాటియో 79, 458
 బాక్ టు మెతూసిల 74, 472, 474
 బాకిలైడిస్ 459
 బాకీ 43
 బాక్స్టర్, జేమ్స్, కె. 459, 199
 బాచిలర్, ఎల్ 405
 బాచులర్, ది 392
 బాచెరీ, రికార్డో, 410, 459
 బాటిల్ ఆఫ్ ది బాల్టిక్, ది 69
 బాటిల్ ఆఫ్ బుక్, ది 667
 బాడ్ చైల్డ్ బుక్ ఆఫ్ బీస్ట్స్, ది 474
 బాణాగ్ర లిపి 81
 బాన్ మతం 40
 బానిస్, లే 354
 బాప్, ఫ్రాంజ్ 460
 బాప్టిస్టె పాక్విలిన్ 542
 బాబ్ 48
 బాబర్ నామా 43
 బాబిట్ 186
 బాబినాక్ 698
 బాబిలోనియన్ ప్రాచీనగాథ 200
 బాబెల్ ఎసియా 112
 బాయ్లో 212
 బాయిస్ ఇన్ ది బాక్ రూం, ది 604

బాయ్స్ ఏల్, ది 448
 బార్ టెక్ జ్యూనియర్ 632
 బార్ రూం బాడ్స్ 643
 బార్ఫెస్టర్ టవర్స్ 375
 బారబ్బాస్ 566
 బారానెట్ 649
 బార్నెస్టర్ టవర్స్ 72
 బార్న్స్ స్టేషనెస్కు 145
 బార్ట్ విలియమ్స్ 170
 బార్డర్ బీగల్స్ 637
 బార్డిక్ ఆర్డర్ 91
 బార్డ్స్ 90
 బార్టోలోమ్యూ ఫెయిర్ 344
 బార్బరా ఫ్రెయెట్టి 599
 బార్బరా బ్లమ్బెర్గ్ 353
 బార్బరీ ఫోర్ 533
 బార్బే డారెవెలీ, జూల్స్-అమెడీ 460, 461
 బార్నెట్ పైర్ 375
 బాల్ 494
 బాల్, లే 601
 బాల్ట్రాప్, ఆర్. 562
 బాల్ట్రు సాయిటిస్, జె. 152
 బాలడ్ పెట్రీస్ కెరంపుహా 302
 బాలడ్స్ అండ్ అదర్ పాయెమ్స్ 562
 బాలాడ్ ఆఫ్ స్కాటిష్ కింగ్, ఏ 651
 బాలాడెన్ 663
 బాలినీజ్ 39
 బాలీ మాండలికం 38
 బాలెడ్ 99, 197
 బాలెడ్ ఆఫ్ రీడింగ్ జైల్, ది 614
 బాలెడెన్ 445
 బాలెడ్స్ అండ్ సానెట్స్ 560
 బాలే 439
 బాలోగ్నా 576
 బాల్కన్ భాష 127
 బాల్కన్, లే 354
 బాల్కన్స్ 7
 బాల్జాక్ ఓనోర్ 125, 287, 374, 420, 432, 461, 462, 470, 528, 550
 బాల్టిక్ భాష 6, 19, 146, 151
 బాల్టిక్-ఫిన్నిక్ 6; -వర్గం 82
 బాల్కర్స్ డాడ్ 256

బార్లియో, ఎల్ 559
 బాల్టన్, ది 446
 బార్లిన్, జేమ్స్ 462, 188.
 బార్లజార్ 377
 బాల్స్ఫర్ వన్ ఆర్మాడు జగ్గర్ 583
 బాషెలర్ అండ్ సిండికేట్ 303
 బాషో 67, 344, 463, 464
 బాషోరిక్ 175
 బాసస్ 433
 బాస్కో భాష 6
 బాస్టన్ 633
 బాస్వెల్, జేమ్స్ 463, 464
 బింకిస్ కె. 152
 బింబవాదం (ఇమేజిజమ్) 186
 బిగ్ బ్లాండ్ 411
 బిగ్ మనీ 385, ది
 బిగ్ విదర్ 229
 బిగ్ సీ, ది 694
 బిగ్ హౌస్ 574
 బిగ్లో పేపర్స్ 585, 586
 బిజో ఇన్డిస్క్రిప్ట్, లెస్ 398
 బిజోగో 168
 బిట్టర్ లెమన్ 378
 బిట్రేయల్ 416
 బిట్టీన్ టు టైడ్స్ 439
 బిట్టీన్ టు బ్యాటిల్స్ 489
 బిడ్మీది కథలు 51
 బిఫోర్ డాన్ 672
 బిబిలియోటికా నేషనల్ 391
 బిబెల్స్ లారాబయ్ క్రిస్టిన్ 560
 బిబ్రోడి లాస్ పైసజేస్, ఎల్ 579
 బిమ్ 194
 బియాండ్ అవర్ పవర్ 490
 బియాండ్ ది పాలిసేడ్ 459
 బియాండ్ ది లా 533
 బియాండ్ ది హార్నెజన్ 260
 బియాంబో 371
 బియాట్రీస్ పోర్టినానీ 77, 397
 బిరా గోడియోప్ 171
 బిర్జెర్ సోబర్ 160
 బిలవడ్ 515
 బిలాడ్ ఉమ్ హల్ఫ్ ట్రేన్ 484

బిలోక్సీ భాష 17
 బిల్లింగ్స్ రోమాన్ 101
 బిల్చ-ఎ-మోడర్ 48
 బిల్లి బుడ్ 537
 బివా 33
 బిషప్ ఇలారియన్ 141
 బిషప్ ఉజ్జనీస్ 59
 బిషప్ ఎమ్. వలెన్షియస్ 152
 బిషప్ సెంట్ మెస్రోబ్ 58
 బిషప్ సోఫోవీ 128
 బిషప్. ఏ. బారనాస్కాస్ 152
 బిషప్స్ బోన్ ఫైర్ 260
 బిస్సాలాల 168
 బిహైండ్ ది లాగ్ 430
 బీట్ ఉద్యమకారులు 455
 బీట్ కవులు 188
 బీట్ ది డెవిల్ 269
 బీడర్ మన్ డై బ్రాండ్ స్టిఫర్ 449
 బీడర్ మన్, డర్ 322
 బీడర్ మైయర్ 60
 బీతియస్ 117
 బీతోవెన్ 129, 621
 బీతోవెన్ జీవిత చరిత్ర 558
 బీర్ హాఫ్మన్ 61
 బీవర్ కోట్, ది 673
 బీహారి 7
 బుంగకుక్ 262
 బుంగెయ్ జిదాయ్ 274
 బుక్ ఆఫ్ ఇమేజినరీ బీయింగ్స్, ది 483
 బుక్ ఆఫ్ కామన్ ప్రేయర్ 154
 బుక్ ఆఫ్ కింగ్స్ 57
 బుక్ ఆఫ్ కెనెడియన్ పాయిట్రీ, ది 665
 బుక్ ఆఫ్ గాడ్, ది 554
 బుక్ ఆఫ్ జూబిలీస్ 173
 బుక్ ఆఫ్ ది డచ్చెస్, ది 63, 337, 509
 బుక్ ఆఫ్ ది డన్ కా, ది 90
 బుక్ ఆఫ్ ది డీన్ ఆఫ్ రిస్సార్ 90
 బుక్ ఆఫ్ ది లైన్ స్టర్, ది 90
 బుక్ ఆఫ్ స్క్రీగో ఫోక్లోర్, ది 695
 బుక్ ఆఫ్ మార్టిర్స్, ది 437
 బుక్ ఆఫ్ లాప్టర్ అండ్ ఫర్గెటింగ్, ది 292
 బుక్ ఆఫ్ విజ్ఞాన్ అండ్ వైస్ 103

బుక్ ఆఫ్ వెర్సెస్, ఏ 678
 బుక్ ఆఫ్ సాంగ్స్, ది 687, 688
 బుక్ ఆఫ్ సామ్యుల్ 133
 బుక్ ఎబొట్ మైసెల్స్, ఏ 389
 బుక్ ఫర్ బాయిస్ అండ్ గర్ల్స్, ఏ 455
 బుక్ ఫోన్డర్ డాయ్శెన్ పాయిటెరీ 258
 బుక్ రి గ్రాండ్, ది 688
 బుక్స్ ఆఫ్ జెనెసిస్ ఆఫ్ ది యూక్రేనియన్ •
 పీపుల్ 139
 బుక్స్ డర్ పందోరా, డీ 613
 బుగకు 34
 బుగియార్డ్, ఇల్ 325
 బుచ్చీ ఎమిచెట్టి 170
 బుజాటీ, డిన్ 81, 464
 బుజాయ్ 234
 బుజేద్రా, రషీద్ 464
 బుట్టెరిక్ 388
 బుడెన్ బ్రూక్స్ 504
 బుడెన్ బ్రూక్స్, డీ 101
 బుత్పరణ 52
 బుధానియా-జమీత్-బ-మూర్ 21
 బున్ గేషిన్జూ 37
 బున్ రాకు 337
 బునిన్, ఇవాన్ అలెక్సెవిక్ 465
 బురుషస్కీ 4, 7, 8
 బుర్గర్ ఫాన్ కెలేస్, డీ 296
 బుర్లడార్ డి సెవిల్లా, ఎల్ 367
 బులండా 167
 బులామ్ 167
 బులెటన్ 572, 655
 బుల్గోవ్, మిఖాయెల్ అఫనస్యెవిచ్ 465
 బుల్వర్ లిటన్ 5
 బుష్ బాలెడ్స్ అండ్ గేరింగ్ రైమ్స్ 197
 బుష్మన్ భాషలు 15, 168, 200
 బుస్సెన్ హూట్ 107
 బుస్తాన్ 628
 బూందీ 168
 బూన్ 611
 బూబే 168
 బృహత్పథ 174
 బె-యిర్ హె-హరెగా 486
 బెంగా భాష 168

బెంగాలీ 7, 50
 బెంజ్మన్ ప్రాంక్లిన్ 181
 బెంజ్మన్ బైరీ 291
 బెంజ్మన్ రాబర్ట్ హైడన్ 290
 బెంజమన్ డిజ్ రేలీ 534
 బెంజమిన్ జాన్సన్ 344
 బెంజమిన్ పెరెట్ 126
 బెంజమిన్ సుల్తై 189
 బెండర్స్, ది 179
 బెండ్రూపే, ఎం 147
 బెంబా 168
 బెంబో 206
 బెకెట్, శామ్మ్యుయెల్ 75, 126, 204, 221,
 369, 466, 483
 బెక్కుర్ట్ మేరథన్, ఏ 485
 బెక్వర్, గుస్తావో అడల్ఫ్ 467
 బెగర్జికా 114
 బెగర్ ఇన్ తెరుసలేం 606
 బెగ్గర్స్ ఆ పెరా 551
 బెగ్గర్స్ బుష్, ది 452
 బెజ్రాక్, పెట్ర్ 467
 బెటీ, ఈగో 468
 బెటీ, మోంగో 171, 468
 బెట్టి అల్వర్ 83
 బెట్టెవుల్స్ 107
 బెన్ మిస్సే 55
 బెన్ కోహెల్ థ్ 55
 బెన్ చుంగ్ 265
 బెన్ థిలిం 55
 బెన్ హా హామెత్ 472
 బెనడిక్ట్ 150
 బెనావెంత్-యి-మార్తినెజ్, జాసింతో 469
 బెనెజత్తో క్రోచె 80
 బెనెడెటీ, మరియో 469
 బెన్నెట్, ఆర్నాల్డ్ 74, 388, 470
 బెన్సిక్రాస్ నదీ భాషలు 167
 బెఫెడెల్లా మోర్టె ఎడెల్లా ఏటె 417
 బెఫిస్టెటెన్, డీ 697
 బెయిరీ 321
 బెయిల్స్ స్ట్రాండ్ 544
 బెర్నాట్ 114
 బెరాట్ టెల్నర్ 118

బెరీమన్, జాన్ 470, 471
 బెరీమ్స్ సానెట్స్ 470
 బెరెనిసి 547
 బెరో మీటర్ రైసింగ్ 509
 బెర్గ్మన్, బో హాల్మార్ 160, 471
 బెర్గ్మన్, హెన్రీ 73, 126, 267, 432, 471, 472
 బెర్గ్మన్ గువెన్ 101
 బెర్జన్ పోస్టమ్ 489
 బెర్బాన్ డి బోర్న్ 116
 బెర్బెచ్చీ 56
 బెర్టెల్ గ్రెగెన్బెర్గ్ 119
 బెర్బెచ్చీ స్కీ, మికా జోసెఫ్ 472
 బెర్న్ హార్డ్ రైమన్ 590
 బెర్న్ స్కీ మిడిబెర్గ్ 631
 బెర్నల్ డియాజ్ 195
 బెర్నార్డ్ మాలముడ్ 188
 బెర్నార్డ్, జీన్-జేక్స్ 298, 472, 473
 బెర్నార్డ్ షా, జార్జ్ 74, 93, 235, 339, 473, 619
 బెర్నార్డినో టెలిసియో 267
 బెర్నార్డినో రివడేవియా 192
 బెర్నార్డ్ 551
 బెర్నీస్ మాండలికం 162
 బెర్నెలెఫ్, జె. 108
 బెర్నెర్ శాఖ 15
 బెర్రీమన్ 188
 బెర్లినర్ 307
 బెర్లినర్ కాన్వర్షన్స్ 208
 బెర్లినర్ ముసెనాల్ మనాక్, ది 270
 బెల్, ది 75
 బెలక్, హిలేర్ 75, 474
 బెలానె మోక్ 336
 బెలిన్ స్కీ 443
 బెలీ, ఆండ్రేయ్ 321, 475
 బెలూచీ భాష 7, 10
 బెలెవెట్ పారుస్ 269
 బెల్లియన్ 171; -ఫ్రెంచ్ సాహిత్యం 130; -సాహిత్యం 129, 130
 బెల్లమ్ సివిలి, ది 580, 581
 బెల్లీ డేమ్శాన్స్ మెర్సీ, లా 289
 బెల్లీ, గ్రెగోరి జియోవినో 80, 475

బెల్లె ఎలాబెట్, లా 297
 బెల్లీ, ఆండ్రేస్ 476
 బెల్లీ, సాల్ 188, 476, 477
 బెల్స్, ద 424
 బెల్స్ నానా, ఏ. 147
 బెస్ట్ అమెరికన్ షార్ట్ స్టోరీస్, ది 470
 బెస్ట్ ఆఫ్ బోస్మన్, ది 485
 బెస్ట్ ఇయర్స్ ఇన్ అవర్ లైఫ్, ద 623
 బెస్సెనీ వర్గం 165
 బెహన్, బ్రెండన్ 188, 477, 478
 బెహన్స్ ఐలండ్ 477
 బే ఆఫ్ సైలెన్స్, ది 508
 బేంక్బెన్ 165
 బేంజో పేటర్సన్ 411
 బేకన్ 400, 625
 బేకాలోరీట్ 358
 బేబియార్ 546
 బేబెల్, ఇసాక్ ఇమ్మాన్యుయేల్ 478
 బేయోపుల్స్ 62
 బేర్ 188
 బేర్ ఫుట్ బాయ్, ది 599
 బేరక్-రూమ్ బాలెడ్స్ 289
 బేరక్కా, లా 313
 బేరన్ ఇన్ ది ట్రీస్ 274
 బేరీమన్, జాన్ 470
 బేలాడ్స్ ఆఫ్ ఏ చెక్కా 643
 బేసెస్ యి ఫుంటోస్ డి పార్టి డ పర లా కాన్స్టిట్యూషన్ డి లానేషన్ ఆర్డెంటీనా 192
 బేస్మింటు విండో, ది 488
 బైజాంటైన్ 127, 128, 144; -గ్రీక్ 92, 93; -యుగం 583
 బైజాన్టియమ్ 102
 బైజావి 46
 బైన్ ఆల్కసీరీన్ 504
 బైనాక్ట్ ఆఫ్ అల్టెన్ మార్క్ 133
 బైబా బికోరె 147
 బైబిల్ 53, 54, 63, 64, 66, 86, 97, 244, 281, 478, 501, 522, 550, 679, 685
 బైబిల్ ఆఫ్ అమెరికన్ 432

బైరన్, జార్జ్ గోర్డన్ బైరన్ 69, 70, 242, 257, 289, 292, 353, 362, 451, 465, 479, 498, 583, 592, 598, 603, 623, 624, 649, 663, 668
 బైర్నార్డ్ కాంగ్రో 83
 బైసర్ ఆల్బెరా, లె 540
 బైసిల్ 96
 బోక్మోల్ 230
 బొకాచియో, జివానీ 78, 353, 480
 బొగుస్లవిస్కీ 115
 బొచెన్ 401
 బొట్టన్ 37
 బొయేలియస్ 150
 బొరాక్స్ శైలి 309
 బొలాండ్ ఇస్టాక్ 206
 బొలింజెన్ బహుమానం 429
 బొలెస్లా ప్రూన్ 116
 బొవా-బుక్ 132
 బొహిమియన్ 103, 104
 బొహిమియన్ సామ్రాజ్య సంఘం 104
 బొహైరిక్ మాండలికం 175
 బోకెన్ హార్డ్ 59
 బోగోపోవ్ ఐ. 128
 బోజేన నెయ్కోవా 104
 బోట్ ఆఫ్ బిటర్నెస్, ది 508
 బోడాస్ డి సాంగే 312, 313
 బోడెల్స్ 566
 బోడో-నాగ-కచిన్ 8
 బోద్లేర్, ఛార్లెస్ 125, 183, 253, 374, 430, 436, 461, 480, 481, 602, 609, 635, 642
 బోన్ ఛాన్సన్, లా 609
 బోన్హార్, లె 432
 బోనీ లుబేగా 179
 బోనాపార్టీ రిబరేటర్, ఏ 446
 బోమాంట్, ఫ్రాన్సిస్ 65, 452, 481, 482
 బోయ్ ఇన్ ది బేస్మెంట్, ది 230
 బోయ్ ఐ లెఫ్ట్ బిహైండ్ మి, ది 577
 బోయిల్స్ 83
 బోర్స్టెల్ బాయ్ 477
 బోరిస్ గోడునోవ్ 418
 బోరిస్ నికొలాయేవిచ్ బుగాయేవ్ 475

బోరిసావ్ స్టాంకోవిచ్ 137
 బోర్జె, జోర్గ్ లూయీ 193, 196, 482, 483
 బోర్చనాయిస్ 121
 బోర్చన్ 111
 బోల్ డిసూయిఫ్ 512
 బోల్, హైనిఖ్ 102, 483
 బోల్ బెర్గ్ 109
 బోలా 167
 బోల్డర్పుడ్, రోల్ఫ్ 197, 484
 బోల్షవిక్ దృక్పథం 258
 బోవర్డ్ ఎట్ పెకుథెట్ 453
 బోవాయర్, సిమోన్ డి 484, 630
 బోస్మన్, ఎచ్.సి. 177
 బోస్మన్, హెర్మన్ ఛార్లెస్ 485
 బోస్టోనియన్స్, ది 355
 బోస్టాన్ 47
 బోస్నియా కథ 211
 బౌ అండ్ ది లయర్: ది పాయమ్, ది పాయటిక్ రివిలేషన్, పాయట్రీ అండ్ హిస్టరీ 410
 బౌండ్ టు పవర్ 171
 బౌజ్ ఆఫ్ కోర్టు 651
 బౌటిస్టా ఆల్బెర్ట్ 192
 బౌట్స్ డి బాయిస్ డి డ్యూ, లెస్ 266
 బౌద్ధ గాథ 102; -జాతక కథలు 49; -జాతక గాథ 41; -మతం 31
 బౌలంగెర్, ల బౌలంగెరె ఎత్ లె పెతిత్ మిత్రాన్, లె 204
 బౌవర్ థామస్ బెర్నహార్ట్ 61
 బౌర్న్ జెర్న బౌర్న్సన్ 160
 బ్యూటిల్ ఆఫ్ ది బుక్స్, ది 67
 బ్యూటిల్ ఆఫ్ బ్లెస్ హీమ్, ది 69
 బ్యూన్ క్రస్ట్ 489
 బ్యూరెట్ వెండెల్ 586
 బ్యూలడ్స్ 69
 బ్యూలిక్, హూయిమ్ నహ్మాన్ 486
 బ్యూసాన్ 486
 బ్యూక్ స్ట్రైటజెమ్, ది 438
 బ్యూఖర్, జార్జ్ 487
 బ్యూటిఫుల్ అండ్ డామ్, ది 439
 బ్యూటిఫుల్ పీపుల్, ది 187

బ్యూటిఫుల్ వన్స్ ఆర్నాట్ యెట్ బార్న్, ది 170
 బ్యూనోస్ ఐరీస్ 660
 బ్యూయేరో వలేహో, ఆంటోనియో 158, 487
 బ్యోయ్ కసారెస్, అడాల్ఫ్ 488
 బ్యోయార్డ్, మటేయా మరియా 488
 బ్యోర్న్సన్, బ్యోర్న్సెట్-గర్, మారిటానియన్ 489, 541
 బ్రటిస్క్ వయొనెస్టి 145
 బ్రదర్ మాన్ 194
 బ్రదర్స్ అండ్ స్ట్రీంజర్స్ 312
 బ్రదర్స్ కారమజోవ్, ది 142, 385, 557
 బ్రయంట్, విలియం కులెన్ 192, 490
 బ్రయరీ గాప్, ది 85
 బ్రాంజ్ బుక్లెట్ 564
 బ్రాంటే, ఎమిలీ 72, 379, 490, 491
 బ్రాంటే, ఛార్లెట్ 72, 490
 బ్రాండ్ 235
 బ్రాండిస్, జార్జ్ 109, 110, 160, 492
 బ్రాండెన్ బర్గ్ 208
 బ్రాట్స్ స్టాషన్ 546
 బ్రాడ్ వే 187
 బ్రాడ్ స్ట్రీమ్, ది 655
 బ్రాడ్స్క్, జోసఫ్ 492, 493
 బ్రాడ్స్ట్రీట్, ఆన్ 181, 493
 బ్రాడ్లీ, ఏ.సి.75
 బ్రాడ్లీ 253
 బ్రాడ్లీ, ఎఫ్.ఎన్. 252
 బ్రాన్సన్ అల్కాట్ 183
 బ్రానిమిర్ 137
 బ్రాహుయి భాష 7, 10
 బ్రాహ్మిలిపి 40, 51
 బ్రింటా 652
 బ్రిజిటీ తోట్ 109
 బ్రిట్ కునాస్ జె. లేక బ్రెట్ జె. 151
 బ్రిటన్, ది 664
 బ్రిటనీ ఫ్రెంచ్ 131
 బ్రిటన్స్ రిమెంబరెన్సర్ 614
 బ్రిటానికస్ 547
 బ్రిటానికా బుక్ ఆఫ్ ది ఇయర్ 564
 బ్రిడ్జ్, ది 303

బ్రిడ్జెస్ 242
 బ్రిన్ హెల్డ్ 699
 బ్రియాన్ మోన్ ది ఓన్లీ పేషన్ ఆఫ్ జూడిత్ హారే 191
 బ్రిఫ్ లైఫ్ 260
 బ్రిఫెడెస్ స్టూడియమ్ డెర్ థియోలజీ బెట్రె ఫెండ్ 682
 బ్రుట్ బర్మ్యులమ్ 63
 బ్రునెట్టో లాటినీ 76
 బ్రుయిరీ, లా 124, 432
 బ్రూ 170
 బ్రూక్ కెరిత్, ది 529
 బ్రూక్ ఫామ్ 183
 బ్రూక్లిన్ 524
 బ్రూక్లిన్ టైమ్స్ 600
 బ్రూటస్ 426, 638
 బ్రూనెమలయ్ 51
 బ్రూనోసీ కొగ్నానీ 80
 బ్రూయెస్ 117
 బ్రెంటానో 100
 బ్రెట్, బెర్ట్ 101, 325, 386, 494
 బ్రెజిల్: ఏన్ ఇంటర్ ప్రెటేషన్ 450
 బ్రెజిలియన్ లిటరేచర్-ఏన్ ఔట్ లైన్ 608
 బ్రెజీనా, ఓటకార్ 105, 495
 బ్రెజిలియన్ పోర్చుగీస్ 112
 బ్రెటాన్ భాష 6, 88, 89, 91, 92; -సాహిత్యం 132
 బ్రెటాన్-లాటిన్-ఫ్రెంచ్ నిఘంటువు 131
 బ్రెడ్ అండ్ సర్క్యూజెస్ 352
 బ్రెతోన్, ఆండ్రే 126, 220, 495, 602
 బ్రెతోనిక్ 88
 బ్రేబూఫ్ అండ్ హిజ్ బ్రదర్స్ 430
 బ్రేవ్ ఆఫ్రికన్ హంటెస్, ది 368
 బ్రేవ్ న్యూ వరల్డ్ 74, 346
 బ్రేవో, ది 294
 బ్రేస్ బ్రిడ్జ్ హాల్ 238
 బ్రెట్ రెడ్ 601
 బ్రెటన్ రాక్ 332
 బ్రెటర్ సన్, ఏ 194
 బ్రెడ్ ఆఫ్ లామర్ మూర్, ది 69
 బ్రెడ్ కమ్మ టు యెల్లోస్క్, ది 302
 బ్రెడ్ హెడ్ రీవిజుటెడ్ 591

బ్రౌమివిస్కీ 116
 బ్రోకెన్ టవర్, ది 304
 బ్రోకెన్ హార్ట్, ది 65
 బ్రోహ్, హెర్మన్ 61, 496
 బ్రౌన్, ఈ.కె. 191
 బ్రౌన్ ప్యేగ్ 697
 బ్రౌన్, సర్ తామస్ 66, 496
 బ్రౌనింగ్, ఎలిజబెత్ బారెట్ 71, 497, 498
 బ్రౌనింగ్, రాబర్ట్ 71, 339, 449, 498, 673
 బ్లడ్ ఆఫ్ అదర్స్, ది 485
 బ్లడ్ ఆఫ్ ఎడోనిస్ 24
 బ్లాంక్ వర్స్ 312, 518, 675
 బ్లాంకీలా మెంటీల్ 191
 బ్లాండిటియా 433
 బ్లాక్ ఆర్చియస్ 570
 బ్లాక్ ఏరో-ఏటెల్ ఆఫ్ టూ రోజెస్, ది 656
 బ్లాక్ డాకర్, ది 171
 బ్లాక్ ఫ్రయర్స్ 452
 బ్లాక్ బాయ్ 556
 బ్లాక్ మాంక్, ది 340
 బ్లాక్ మియావో 11
 బ్లాక్ మిస్చీఫ్ 591
 బ్లాక్ స్ప్రింగ్ 524
 బ్లాక్ హెరాల్డ్స్, ది 596
 బ్లాక్ హెర్మిట్ 400
 బ్లాక్, అలెక్సాండర్, అలెక్సాండ్రోవిచ్ 142, 499
 బ్లాక్తాయ్ లేక తాయ్నాయర్ 12
 బ్లాక్మూర్ 72
 బ్లాక్పుడ్స్ మ్యూజిక్ 70, 251, 669
 బ్లాడిస్లావ్ 105
 బ్లాడ్ మలెస్కీ 138
 బ్లావిన్ డి కార్నెల్లా 117
 బ్లాస్ద ఓటెరో 158
 బ్లాసల్ 516
 బ్లాస్కీ ఇబానెజ్, ఎసెంటి 499
 బ్లాష్టెడ్ పైన్, ది 665
 బ్లం, డెర్ 386
 బ్లస్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్ 511, 199

బ్లస్ కార్మన్ 190
 బ్లీక్ హౌస్ 380
 బ్లూ ఏంజెల్, ది 353
 బ్లూ బర్డ్, ది 510
 బ్లూ రివ్యూ, ది 511
 బ్లూ హోటెల్, ది 302
 బ్లూటెన్-స్టాబ్ 407
 బ్లూమ్, జె.సి. 108
 బ్లూయెస్ట్ ఐ, ది 515
 బ్లూస్ ఫర్ మిస్టర్ చార్లీ 462
 బ్లెడ్ ఆఫ్ ది అరనా, ది 500
 బ్లెస్ట్ గానా, ఆల్ఫ్రెడ్ 500
 బ్లెస్సెడ్ డేముజెల్, ది 72, 560
 బ్లెక్ జీవిత చరిత్ర 501
 బ్లెక్, విలియమ్ 68, 339, 368, 500
 బ్లెజ్కొనెస్కీ 138
 బ్లెర్ చిత్రాలు 559
 బ్లెల్ ఆబర్దీన్ 377
 బ్లో విండ్ ఆఫ్ ఫ్రూట్ఫుల్ నెస్ 459
 బ్లోమానిస్ ఆర్. 146
 బ్లూనామ్యేన్ 178
 బ్లూలో, నికోలాస్ 501
 భక్తియార్ కథాచక్రం 51
 భద్రజన సంస్కృతి ఉద్యమం 183
 భవిష్యద్వాదం (ఇంప్రెషనిజమ్) 140
 భారత భారతి 20
 భారతీయ వేదాంతాలు 22
 భావకవిత (లిరిక్ పాయిట్రీ) 158
 భావగీతం 2, 20
 భావనాత్మక కవిత 147
 భావాతీత వాదులు 379
 భాష 1
 భాషల వర్గీకరణం 4
 భాషా ఇండోనీషియా 24, 39
 భాషా కుటుంబం 4, 5
 భాషా కెడటాన్ 39
 మ ఆసె శిశోన్ 56
 మంగోల్ భాష 10
 మంగోలియన్ కుటుంబం 10; -భాషలు 8, 9
 మంచూ-తుంబుస్ భాషలు 8, 9
 మంచూస్ల భాష 9

మంజోనీ, అలెస్సాండ్రో 80, 502
 మండబి (మనిఆర్డర్) 266
 మంత్ ఆఫ్ శాటర్డేస్, ఏ 411
 మంత్ ఇన్ ది కంట్రీ, ఏ 392
 మంతిఖ్-ఉత్-తైర్ 46
 మందారిన్, ది 485
 మందెవెల్లి, సర్ జాన్ 502
 మంబ్జే 168
 మకమా 23
 మకార్ చూద్రా 324
 మకినోకటా 36
 మకురనోసోషి 32
 మకువా 168
 మకేరియస్ 175
 మక్రత్ తహకీమోనీ 55
 మఖ్జాన్ అల్ అస్సాల్ 403
 మఖ్జన్ ఉల్-అన్వార్ 47
 మచ్ అడ్ అబౌట్ నతింగ్, 65, 458
 మచాడో డి ఆసీస్, జోయాక్విమ్ మరియు 503
 మజ్నా-ఉల్-పుసహా 48
 మటియాసి మ్యామూలా 179
 మట్టర్ కరేజ్ అండ్ ఇప్రో కిందర్ 494, 495
 మట్స్కజే 348
 మట్సుబిబషో 35
 మణిపురీ 50
 మత్ (అమ్మ) 323
 మత్సువో బాషో 463
 మత్సువో మునెపుస 463
 మదక్ అలె 505
 మదర్ ఆఫ్ అజ్ ఆల్, ది 659
 మదాం డి మేంటనాన్ 651
 మదామ్ దోరా 545
 మదేరా క్విమాడా 559
 మద్రె, లా 333
 మధ్య ఫారసీ (పహ్లావీ) 45
 మధ్య బల్గేరియన్ 127
 మధ్య హైజర్మన్ యుగం 98
 మధ్యమ మండల భాషలు 168
 మన్, టామస్ 37, 101, 504
 మన్చు 30

సూచి

మన్యోషా జపానీస్ 275
 మన్హట్టన్ ట్రాన్స్ఫర్ 385
 మనక్విబ్ అల్-తుర్క్ 343
 మనీలియస్ 692
 మనుధర్మ శాస్త్రం 39
 మనూచెహది ఫరూఖి 46
 మనెక్మాయ 39
 మన్నీ (వోగుల్) 8
 మన్నెక్విన్ డోసియర్, లే 447
 మన్నేసింగర్స్ 60
 మన్యోషా 31
 మన్యూర్, లె 298, 299
 మన్యూర్-అల్-మతుద్దీ 22
 మపాన్ డెరా 527
 మప్సా 33
 మఫాయి 79
 మఫార్కా ఇల్ ఫ్యువరిస్తా 513
 మఫూజ్, నగీబ్ 504
 మబుందా 168
 మమ్మర్స్ వైఫ్, ఏ 528
 మయకోవ్స్కీ, వ్లాదిమీర్ వ్లాదిమిరోవిచ్
 142, 505, 545, 584
 మయిన్కబాకు 49
 మయూకా 178
 మయూహా 37
 మయోర్ ట్వేడుషీ 321
 మయోర్ట్వేడుషీ 320
 మరాతీ 7, 50
 మరియా 231, 478
 మరియా ఛాప్ డిలేన్ 681
 మరియా తెరిసా 531
 మరియా బనూస్ 145
 మరియానా పిగ్నెల్లి 531
 మరియానో బోజెదలారా 158
 మరియోస్ జీన్ బోరిస్ 399
 మరీన్ డ్రిజిక్ 136
 మరీనో, జ్యూబతీస్తా 79, 506
 మరీలియా డి డిర్బియు 318
 మరులిక్ 136
 మరుస్యా 139
 మరూఫ్ రుసాఫీ 24
 మరో కబుకీ 35

మర్చెంట్ ఆఫ్ వెనీస్, ది 65, 601
 మర్డర్ ఆరియాడ్నే 340
 మర్డర్ ఇన్ ది కేథీడ్రల్ 73, 75, 255
 మర్డర్స్ ఇన్ ది రూమోర్స్ 183
 మర్రియానుస్ కపెల్లా 150
 మర్సీ 466
 మర్ల్బరో 335
 మలక్కన్ 12
 మలక్కాలచరిత్ర 51
 మలయ్ (మెలయు పసార్) మాండలికం 50
 మలయ్ (భాషా ఇండోనిషియా) 13; -భాష
 24, 39, 50
 మలయాళం 7, 50
 మలయో-పాలినేషియన్ భాషా కుటుంబం
 4, 38
 మలెమంచె 132
 మలేయా, ఎడ్వార్డ్ 196, 507
 మల్లార్నే, స్టెఫాన్ 125, 253, 255, 429,
 430, 436, 507, 538, 589, 634
 మవాసీట్ 172
 మపున్ ఎస్పెండో 526
 మషీన్ ఇన్ఫర్మల్, లా 297
 మసవోకాషికి 38
 మసాలిట్ భాష 15
 మసెట్ 125
 మస్తవీ 46, 47, 48
 మహమద్ కాష్గరి 43
 మహమూద్ గజనీ 45, 46
 మహమ్మద్ అకిఫ్ 44
 మహమ్మద్ ఎమిన్ 44
 మహమ్మద్ ప్రవక్త 43, 178
 మహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్ వహబ్ ఖజ్వీనీ 48
 మహమ్మద్ హసిమ్ 44
 మహాచాత్ ఖంథట్ 41
 మహాభారతం 51
 మహలిక్ భాష 7
 మహూద్ అద్వాన్ 24
 మహోగవీ 417
 మాంక్స్ భాష 88, 89
 మాంట్ ఓరియల్ 512
 మాంట్ గామరీ, ఎల్.ఎమ్. 190
 మాంటవీస్ డెల్ ఓరో, లాస్ 579

మాంటి ఎంబర్ట్ 237
 మాంటీకోర్, ది 384
 మాంటీన్ 65
 మాంటిన్గ్రీన్ న్యేగోష్ 136
 మాంటెయిన్ 123
 మాంటేన్ 249, 400
 మాంట్రీల్ 189
 మాండరిన్ భాష 11, 27
 మాండలికాలు 1
 మాండింగో భాషలు 168
 మాండీఫూ వర్గం 168
 మాండెగో కథ 628
 మాండెల్స్టామ్, ఓసిప్ ఎమిలీవిచ్ 142,
 508
 మాండ్స్ హిమ్మరిగ్ 424
 మాక్ 415
 మాక్ హిరోయిక్ 501
 మాక్నీస్ 599
 మాక్లెనన్, హూ 509
 మాకియవెల్లి, నికోలో 78, 79, 508, 581
 మాకోనెన్ 173
 మాక్రో-చిబ్చాన్ కుదురు 18
 మాక్స్ బియర్బమ్ 75
 మాక్స్ బ్రాడ్ 61, 279
 మాక్స్ వాలర్ 130
 మాక్స్ వెల్ ఆండర్సన్ 187
 మాక్స్ వెల్ బోడెన్ హైమ్ 676
 మాక్సిమిన్ 319, 347
 మాగన్ 49
 మాగ్నన్ బ్రోస్టెప్ లాండ్స్టాడ్ 111
 మాగ్నిఫిషియన్స్ 651
 మాగ్యార్ 237
 మావా 104
 మావో, గిలోమ్ డి 104, 509, 510
 మాజ్ 104
 మాజిక్ మౌంటెన్, ది 504
 మాజిక్ హౌస్ ఆండ్ అదర్ పోయమ్స్, ది
 649
 మాజిపూజి 179
 మాజీ జోనా 450
 మాజ్యుడాస్, ఎమ్. 151

మాటర్ లింక్, మోరీస్ 126, 130, 429, 510, 634, 673
 మాటెట్ 510
 మాటెడిరో, ఎల్ 192
 మాటో డి టర్నర్, క్లారెండా 510
 మాట్స్ ట్రాట్ 83
 మాడ్ మాన్స్ డైరీ 580
 మాడ్ లవర్, ది 452
 మాడ్ వరల్డ్ మై మాస్టర్స్, ఏ 521
 మాడ్ ఫెరె 131
 మాడ్ మెన్ అండ్ ద స్పెషలిటీస్ 646
 మాడర్స్ ట్రావెలర్, ది 474
 మాడర్స్ లవర్, ఏ 528
 మాడిలైన్ ఫెరాట్ 359
 మాడీటన్ వర్గం 168
 మాడ్రె నా టు రలేజా, లా 412
 మాతా 337
 మాతీ ఉన్ట్ 83
 మాతుంబి 168
 మాథ్యూ ప్రయర్ 67
 మాదెర్ 48
 మాన్ అండ్ సూపర్ మాన్ 473
 మాన్ అండ్ హిజ్ లైఫ్ 630
 మాన్ ఆఫ్ ది పీపుల్, ఏ 214
 మాన్ ఆఫ్ ప్రొఫెర్, ది 313
 మాన్ ఆఫ్ లాజ్ టేల్ 58
 మాన్ ఎలోన్ 199
 మాన్ డైడ్, ది 647
 మాన్ ఫ్రమ్ ది నార్త్, ఏ 470
 మాన్ ఫ్రమ్ స్పృయూ రివర్ అండ్ అదర్ వెర్సెస్, ది 410
 మాన్ భాష 12
 మాన్ హూవజ్ ఫర్వేడే, ది 339
 మాన్ ఫ్మేర్ వర్గం 12
 మాన్ సెలియస్, జి. 146
 మానవతావాదం 104, 510
 మానషి 360
 మానింగ్, ఎఫ్.ఇ. 199
 మానికన్స్, ది 294
 మానికీజమ్ 175
 మానిఫెస్ట్ దు థియేటర్ డిలా క్రువటే 220
 మానియా ఫర్ సారిట్యూడ్, ఏ 413

మానెన్ గానెన్ నో పుట్టోగోరు 262
 మానోర్, ది 633
 మానో 168
 మాన్తో వెఛియో సెమ్ప్రె న్యూ 460
 మాన్సోర్డ్ 70
 మాన్యుయల్ డి ఫొల్లా 226
 మాన్యువల్ చెల్ గ్రానో 192
 మాన్లే హాపేకిన్స్ 538
 మాన్షన్, ది 437
 మాన్షిర్ బెర్గెరట్ ఏ పేరిస్ 447
 మాన్స్ ప్రిష్ 101
 మాన్స్ ఫీల్డ్ పార్క్ 228
 మాన్స్ ఫీల్డ్, కాథరిన్ 74, 510
 మాన్యుయర్ 378
 మాప్ ఆఫ్ ఆస్ట్రేలియన్ వెర్స్, ఏ 529
 మాపాసా, గై డి 36, 125, 511, 512
 మాఫెకింగ్ రోడ్ 177
 మాఫేయూ, ఫ్రాన్సెస్కా సిపియోనీ 512
 మాబా వర్గం 15
 మాబినోగియన్ 90
 మామ్ భాష 17
 మాయన్ భాషా కుటుంబం 17
 మాయాక్విచి భాష 17
 మాయిటో ఫాల్క్స్ 535
 మార్తాత్వే, ఇల్ 83
 మార్యూక్స్, ఇల్ 83
 మారినెట్టి, ఫిలిప్స్ తామసో 227, 513
 మారియన్ సాసైటీ 356
 మారియస్ ఆండ్రె 118
 మారియస్ జోనో 118
 మారియానో మోవెనో 192
 మారియో అండ్ ది మెజీషియన్ 504
 మారియో నెటెర్నా 471
 మారివడేజ్ 514
 మారివో, పియేర్ 513
 మారిష్ షాడ్ బోల్ట్ 199
 మారిస్ గడ్ కెట్ 299
 మారిస్ గీ 199
 మారిస్ గెస్ట్ 553
 మారిస్ దుగ్గన్ 199
 మారిస్ మెర్సా పోంటీ 630
 మారిస్ రోజెస్ ఫెల్డ్ 134

మారిసన్, టోనీ 514
 మారిసి ది ఎపిక్యూరియస్ 410
 మారీ లెసీ ఆగస్ట్ సెంట్ లెజర్ 421
 మారీ, అల్ 515
 మారు 48
 మారేజ్ అండ్ మోరల్స్ 548
 మారో, క్లిమెంట్ 122, 515, 516
 మార్క్ ఎంటోనియో గిబెర్టీ 207
 మార్క్స్ అన్నేయస్ లుకానస్ 580
 మార్క్స్ గార్వే 194
 మార్క్స్, ఆరేలియస్ 516, 517
 మార్క్స్ వెలిరియస్ మెస్సాలా కార్వినస్ 366
 మార్కాబ్రన్ 116
 మార్కింగ్స్ 164
 మార్కియన్ పాన్ విచ్ 139
 మార్క్విచ్ 137
 మార్క్విమిలయనోవ్ 137
 మార్క్వివోవ్ చోప్ 139
 మార్క్విన్ ఫాన్ కైత్ కోనిగ్ నికొలో ఒజెర్ సో ఈస్ట్ దస్ లెబన్, డెర్ 613
 మార్క్విస్ డి సింక్ మార్ప్ 601
 మార్క్విస్, డాన్ 517
 మార్క్స్, కార్ల్ 101, 185, 186, 218, 451, 520
 మార్క్స్ గ్రోడ్ 669
 మార్గరిట్ డినాడియో 383
 మార్గరెట్ సాలీ 470
 మార్గరేట్ ఆట్ వుడ్ 75, 191
 మార్గరేట్ లారెన్స్ 191
 మార్గెంటో 409
 మార్గోలియథ్, డి.ఎస్. 515
 మార్జో 502
 మార్టిడ్ బోయెడ్ 198
 మార్టిన్ ఆండర్సన్ నెక్స్ 160
 మార్టిన్ ఈడెన్ 561
 మార్టిన్ చుజ్ లెవిట్ 71, 380
 మార్టిన్ రివాస్ 500
 మార్టిన్, లా 125
 మార్టిన్ లూథర్ 97, 99, 516
 మార్టిన్ సలాందర్ 296
 మార్టిన్ సన్, హరీ (ఎడ్మండ్) 160, 164, 699

మార్టిన్స్ నియోస్ 108
 మార్టిన్ ఫీరో 193
 మార్టిన్, లా 620
 మార్టీ, హోసే జూలియన్ 115, 517, 518
 మార్తా మాంవాంగి 179
 మార్తా లా మరియా 409
 మార్తినెజ్ ద తోలెదో 156
 మార్నింగ్ క్రానికల్ 671
 మార్చుల్ ఫాన్, ది 436
 మార్మిక కవిత 106
 మార్మికత్వం 84
 మార్మియన్ 69
 మార్మోల్, హోసే 518
 మార్నిన్ మన్రో 524
 మార్లే కాలావోన్ 88
 మార్లో, క్రిస్టఫర్ 518, 519, 625
 మార్వెల్ 254, 598
 మార్వ్లాండ్ 350
 మార్షల్ 519
 మార్షల్ మాన్లుహార్న్ 191
 మార్షల్ సాండర్స్ 190
 మార్షల్ సీ 243
 మార్సెల్ జాంకో 145
 మార్సెల్ డ్రూటెల్ 118
 మార్సెల్ బ్రస్లావ్ 145
 మార్సెలా 202
 మార్ ఎయిమ్స్, లే 541
 మార్ కాటెట్, ఇల్ 326
 మార్ గియోకొండో 417
 మార్ హోరా, లా 202
 మార్రో 126
 మాలపార్తి, కర్ణియో 520, 402
 మాలా హెర్బా 202
 మాలింకే 168
 మాలిని 360
 మాలెఫికోడిలా మరిపోనా, ఎల్ 312
 మాలెర్ నాట్టన్ 537
 మాల్యేరిడా, లా 469
 మాల్యే (సాదృశ్యం) 172
 మాల్టీస్ భాష 6
 మాల్తెపోరిస్ డెల్ డీన్, లాస్ 469
 మావెన్ ఉటాన్ జాల్ 566

మావో టున్ 520
 మావో-త్యే-తుంగ్ 30, 521
 మావోరి 13
 మాషెటాని 179
 మాస్ ఉన్డ్ మాట్ 697
 మాసకర్ ఎట్ పారిస్, ది 518, 519
 మాసన్, ఆర్.ఎ.కె. 199
 మాసింగర్ 522
 మాసిడోనియన్ భాష 127, 134; -లేఖన
 విధానం 135; -సాహిత్యం 138
 మాసియలిస్, జె. (మైరోనిస్) 152.
 మాస్కరిల్లా యు డ్రె బోద్ 660
 మాస్కరేడ్, ది 306
 మాస్కిమ్ రిల్ స్కీ 140
 మాస్కె-టె ట్రాలజీ 658
 మాస్క్యరేడ్ 169
 మాస్టర్ ఆఫ్ బాలాంతె, ది 656, 657
 మాస్టర్ ఇ మార్గరిటా 466
 మాస్టర్ థామస్ 57
 మాస్టర్ బలోఫ్ 661
 మాస్ట్రో-డాన్ గెసువాల్డో 80, 608
 మి అస్సిం 56
 మింటరగ 39
 మికా జోసెఫ్ బిన్ గోరియన్ 472
 మికెల్ ది గిల్డెరోడ్ 131
 మికోలజ్ రెజ్ 114
 మిక్కివిజ్ 115
 మిక్లోస్ రాడ్నోటి 166
 మిక్స్ టెక్ 18
 మిక్సీ 17
 మిఖాయిలో ఇవ్చెన్కో 140
 మిఖాయిలో డ్రైఖ్మారా 140
 మిగువెల్ తోర్గా 113
 మిగెల్ హెర్నాండెజ్ 404
 మిగ్దాల్ ఓజ్ 56
 మిగ్నీ, జె.పి. 595
 మిచల్, డబ్ల్యు.ఓ. 190
 మిజరబుల్స్, లా 692, 693
 మిజరియా వియన్ ఇన్ బార్సా, లా 460
 మిజుకగామి 33
 మిటా డీ విక్టోరియో ఆల్ ఫ్రెరి స్క్రిబ్టాడా
 ఎస్సా 227

మిటినల్కు బోవ్ 465
 మిట్రీ ఆ టెస్సర్, లె 397
 మిడ్ సమ్మర్ నైట్స్ డ్రీమ్, ఏ 65, 333.
 మిడిల్ ఏజ్ ఆఫ్ మిసెస్ ఇలియట్, ది 75
 మిడిల్ మార్చ్ 72, 251, 252
 మిడిల్-ఇంగ్లీష్ 63
 మిడిల్-హై జర్మన్ 368
 మిడిల్టన్, టామస్ 199, 521, 522
 మిత్ డి సిసిఫె, లా 272
 మిత్రిదాటి 547
 మిథికిల్ స్టోరీస్ ఆఫ్ ది ఏషియన్ వర్ల్డ్ 323
 మిథిస్టోరెమా 348
 మిన్ (ఉత్తర మిన్, దక్షిణమిన్) భాష 11,
 27
 మినమోటా షీటాగో 32
 మినాండర్ 95, 434
 మినాఫన్ బార్న్ హెల్మ్ 100
 మినిస్టర్స్ వూయింగ్, ది 661
 మిన్నా 584
 మిన్నా కాంథ్ 119
 మిన్నె గాయకులు 99
 మిన్నెసాంగ్ 98
 మిబునోతడమినె 32
 మిబ్యూహర్ హాపేనీ నింతో 55
 మిమిక్ మెన్, ది 194
 మియకెనోఓమి కనటారి 32
 మియావో భాషా మాండలికాలు 11
 మియావో-యావో భాషలు 11
 మియిట్టన్జా 49
 మిరండోలా 410
 మిరకిల్ డీ లా రోస్ 354
 మిరకిల్ స్టేస్ 64
 మిరమాన్టో 117
 మిరాందోలా 78
 మిరియో 526
 మిరోన్ కోస్టిన్ 144
 మిరోన్ పరశ్చివెస్కు 145
 మిరోప్ 512
 మిర్రర్ ఆఫ్ డెత్, ది 131
 మిర్చియా ఎలియడ్ 146
 మిల్ ఆన్ ది ప్లాన్, ది 72, 251
 మిలడినోవ్ 137

మిలాన్ 333
 మిలానీస్ అకాడమీయా డీ బ్రాన్స్పార్మటే
 408
 మిలెక్, జె.686
 మిలోవాన్ గ్లిసిన్ 137
 మిలోష్, జెస్సాన్ 522
 మిల్టన్, జాన్ 66, 94, 104, 242, 457,
 501, 522, 523, 598
 మిల్టన్స్ గాడ్ 245
 మిల్లయస్ 72
 మిల్లర్, ఆర్థర్ 188, 260, 523,
 మిల్లర్, హెన్రీ 188, 523, 524
 మిశ్రిత రూపం 5
 మిషన్ టు కాలా 171
 మిషీమా యుకియో 38, 262, 524, 525
 మిస్ అల్టిమస్ ట్రిడిసి ఓన్స్ 412
 మిస్ కేథరిన్ 229
 మిస్ జాలీ 661, 662
 మిస్ సారా సాంప్సన్ 100
 మిస్ ఫిట్స్, ది 524
 మిసిలిసిస్ 441
 మిసిలేనియస్ అబ్జర్వేషన్స్ ఆన్ ది ట్రాజెడీ
 ఆఫ్ మాక్బెత్ 344
 మిసుసియుస్ ఫెలిక్స్ 150
 మిసెలేనియా 423
 మిసెస్ అన్విన్ 301
 మిసెస్ గాస్కోల్ 72
 మిసెస్ గోడార్చిన్ 256
 మిసెస్ డాలోవే 74, 607
 మిసెస్ మాల్ప్రాస్ 68, 622
 మిసెస్ మేల్ప్రాస్ 68
 మిసెస్ వారెన్స్ 74
 మిస్టర్ కాసాబాన్ 251
 మిస్టర్ గిల్బెర్ట్ అన్ స్టోరీ 251
 మిస్టర్ జాన్సన్ 280
 మిస్టర్ నారిస్ చేంజెస్ 240
 మిస్టర్ బర్డెన్ 474
 మిస్టర్ రాబర్ట్స్ 187
 మిస్టర్ ఎట్ ఎన్ ఎల్ కాంటన్ 640
 మిస్టర్ సామ్యూయ్స్ ప్లానెట్ 477
 మిస్టర్ హీదర్ లేస్ హోరీడి 454
 మిస్టర్స్-ఆల్ 74

మిస్టరి ఫ్రాంటెనాక్, లె 541
 మిస్టరీ 131
 మిస్టరీ ఆఫ్ రూమోర్, ద 424
 మిస్టరీ బఫ్ 506
 మిస్టరీస్ 64
 మిస్టరీస్ డి లిస్సేవా 287
 మిస్టిక్ మాస్యూర్, ది 194
 మిస్టిసిజమ్ 84
 మిస్టీరియస్ మదర్ 598
 మిస్టీరియస్ స్ట్రెంజర్, ది 185
 మిస్టీరియోసో మెండిజాబాల్, ఎల్ 257
 మిస్ట్రాల్ కలెక్టా 117
 మిస్ట్రాల్ గాబ్రియేలా 525, 526
 మిస్ట్రాల్, ఫ్రెడెరిక్ 117, 118, 247, 526
 మిస్సెన్ టెర్మినే 468
 మిహాలిచ్ 137
 మిహాలే బేబిట్స్ 166
 మిహాయ్లోవ్ స్కీ, ఎస్. 128
 మిహాయ్ రలియా 145
 మిహాయిల్ ఎమినెస్కు 144
 మిహాయిల్ కొగల్నిసేను 144
 మిహాయిల్ బెన్యూట్ 145
 మిహాయిల్ సదోవెను 145
 మిహేన్ టై 701
 మీక్ హెరిటేజ్ 119
 మీటింగ్ బై ది రివర్ 240
 మీడియా 264
 మీడియా ఆల్టెస్టిస్ 95
 మీన్రాడ్ లీనెర్ట్ 162
 మీనింగ్ అండ్ వాల్యూ ఆఫ్ లైఫ్, ది 700
 మీరామార్ 505
 మీరికే 414
 మీరియా ఇన్-ఇంగ్లండ్ 534
 మీస్టర్ ఈకెహార్ట్ 106
 ముంగ్ 13
 ముంజి భాష 10
 ముండా భాషలు 7
 ముండారి 7
 ముండా డె సీడే పోజోస్, ఎల్ 660
 ముగిటుహీటై 38
 ముట్ మస్సుంగెన్ ఊబెర్ జోకో 343
 ముట్స్వరో, సోలోమన్, ఎమ్. 22, 527

ముటనాబీ, ఆల్ 22, 527
 ముత్తయస్ 165
 ముథాక్కిరత్ 391
 మునోన్వే 170
 మున్స్ హౌసెన్ 236
 మున్స్టో ఎస్ ఆంచోయి అహెనో, ఎల్ 226
 మున్నీ అబ్దుల్లా 51
 ముమ్మోషో 33
 మురంబివా గొరెడేమా 528
 మురటోరీ 79
 మురస కిషికిబు 32
 మురసకికి 32
 మురసాకీ, షికిబూ 528
 మురోమాచి యుగం 33
 ముర్తోరీడ్, లా 507
 ముర్రె, టి.సి. 85
 ములేతన్, ది 210
 ముల్కరాజ్ ఆనంద్ 76, 88
 ముల్తాతులీ 107
 మువదేవ దావత 52
 ముష్ఫిఖీ (బుఖారా) 48
 ముషకోజి సనియట్టు 37
 ముసిల్ 101
 ముస్సోలిని 536
 ముహమ్మద్-బా-అబ్దుల్ అజీజ్ 24
 ముహీబు ఉల్లా బిహారీ 24
 మూగడాన్ 625
 మూజిబాస్ స్కార్టీ 147
 మూడీ, సుసానా స్క్రిక్లాండ్ 528
 మూన్ అండ్ సిక్స్ పెన్స్, ది 74
 మూన్ ఆన్ ది రెయిన్బో షాల్, ఏ 194
 మూన్ ఆఫ్ ది పీపుల్ 170
 మూన్ ఈజ్ డౌన్ 660
 మూన్ స్టాన్, ది 284
 మూన్లైట్ ఏకర్ 439
 మూన్స్ రైడ్ ఓవర్, ది 353
 మూమూ 392
 మూర్ ఆఫ్ వెనిస్ 349
 మూరె, జార్జ్ 74, 528, 529
 మూల భాషలు 4
 మూలినోడెల్ పా, ఇల్ 459
 మె మోయిరే టాటావీ, లా 310

మె-ఒబ్జర్ హా-అగ్గడా 472
 మె-హట్స్ లె-తహుమ్ 472
 మెండీ 168
 మెండెలి మోయకర్ స్పీరిమ్ 133
 మేక్ ఆర్థర్ 677
 మేక్ ఫ్లెక్స్ 66
 మేక్ గిల్ ఫోర్డ్ నైట్ రివ్యూ 664
 మెకానికల్ బ్రెయిన్ 191
 మెకాలే, జేమ్స్ ఫిలిప్ 198, 529
 మెకాలే, టామస్ బాబింగ్టన్ 71, 529, 530
 మెకెస్ట్రీయా, ది 242
 మెక్ఫర్సన్ 69
 మెక్ఫెల్ 65, 625
 మెక్ఫేకేస్ 96
 మెక్ఫీకన్ థింకర్, ది 444
 మెక్ఫీమినా 409
 మెగ్ ఎజిస్టర్ 217
 మెగూరియో 443
 మెగ్లెనో-రుమేనియన్ 143
 మెజీషియన్ ఆఫ్ లుబ్లిన్, ది 633
 మెజెటెలెక్సీపు 292
 మెటాఫిజికల్ కవులు 245; స్కూల్ 66
 మెటాఫిజికల్ పొయెట్స్, ది 254
 మెటాఫిసికా 267
 మెటామర్ఫోసిస్ 149, 264
 మెటాయ్ 152
 మెటాస్టాసియో, పీయోట్రో 530, 531
 మెటీరె ఎ మెమోయర్ : ఎస్సేయ్ సర్లె రిలేషన్ డ్యూ కార్ప్స్ అల్ స్పిరిట్ 471
 మెటూరి నోరినాగా 35
 మెటెమ్ సైకాసిస్ 376
 మెటెల్ 431
 మెట్లన్ స్కీ, ఏ. 139
 మెడ మోయిసిల్ డి మాపుపిన్ 314
 మెడల్, ది 66
 మెడిటేషన్ 494, 516, 517
 మెడిటేషన్ పొయెటిక్స్ 569
 మెడియవల్ కోర్ట్ ఎపిక్ 98
 మెడిసిన్ 407
 మెడ్స్ రాణి 90
 మెమెమిడ్ బర్ 486

మెతోడియస్ 127
 మెథడిస్ట్ పునర్వికాసం 91
 మెథోడియన్ 103
 మెన్ అండ్ విమెన్ 498
 మెన్ ఎట్ ఆర్మ్స్ 591
 మెన్ విటాల్ వుమెన్ 680
 మెన్టోర్ 124
 మెన్షియస్ 29
 మెనాండర్ 531, 532, 637
 మెనాబో, ఇల్ 599
 మెనిఓ డి ఎంగెన్ హో 574
 మెనిపుస్ 594
 మెనెండెజ్ పిడాల, రామోన్ 532
 మెనెండెజ్ యి పెలయో, మార్సిలిస్ 532
 మెనెస్కోట్ ఆగ్ మెసియాస్ 608
 మెనాబె డి లిటరేచర్, ఇల్ 274
 మెన్సోటేర్ బూల్ 108
 మెన్సోటేర్ బ్రాక్ 108
 మెఫిస్టో ఫెరీస్ 100
 మెమరీస్ ఆఫ్ హాపీ డేజ్ 332
 మెమోయిర్స్ బ్రియాండ్ ది టూంగ్ 620
 మెమోరీ 402
 మెమోరీ ఆఫ్ టూ మండేస్, ఏ 523
 మెమోరీస్ అండ్ మైల్స్టోన్స్ 342
 మెమోరీస్ ఆఫ్ ఏ బ్యూటిఫుల్ డాటర్ 485
 మెమోయిర్స్ 326, 541, 598, 630
 మెమోయిర్స్ ఆఫ్ జాన్ ఎల్లిన్ 257
 మెమోరియల్ డి ఇస్లానెగ్రా 404
 మెమోరియల్, ది 240
 మెమోరియాస్ డి అన్ హూంబ్రే డి ఆక్సియన్ 456
 మెమోషిరీ కౌచి 262
 మెయిలర్, నార్మన్ 188, 533
 మెయర్, కాన్రాడ్ ఫెర్డినాండ్ 162, 532, 533
 మెయిజి యుగం 35, 36; -రెస్టారేషన్ 30
 మెయిజెయి 49
 మెయిడకో కొయిచిరో 37
 మెయిడానే హిక్కుకు 35
 మెయిడ్ సిల్వా, ది 701
 మెయిడ్స్ బ్రాజెడీ, ది 65
 మెయిన్ స్ట్రీట్ 578

మెయిన్స్ జాయింట్స్, లే 540
 మెయిర్ డి గ్లొయిరీ, లా 405
 మెయిల్ స్ట్రామ్ 183
 మెరపీ 71
 మెరయస్ ది ఎపిక్యూరియస్ 410
 మెరాఫ్ 172
 మెరిడిల్, జార్జ్ 72, 534
 మెరిమి, ప్రాస్పెర్ 535
 మెరియాపెక్ జీవితం 91
 మెరెజ్కోన్ స్కీ, డిమిట్రీ సెర్బెయేవిక్ 535
 మెర్నీకు లైకి 146
 మెర్రీ గోరాండ్ ఇన్ ది సీ, ది 198
 మెర్రీ స్టే బిట్నీన్ ది పార్ట్నర్ 687
 మెర్రీ స్టే-బిట్నీన్ జోహన్ జోహన్ ది హాత్ బెండ్, ఏ 687
 మెర్లిన్ 236
 మెల్బోర్న్ ఆర్గన్ 306
 మెల్విల్, హెర్మన్ 536, 537, 538, 671
 మెలినీషియన్ పిడ్డిన్ ఇంగ్లీష్ 12
 మెలినీషియన్ వర్గం 13
 మెలాంజెస్ పోస్టూమ్ 568
 మెలోడ్రామా 531
 మెలోన్ మ్యూర్ట్ 466
 మెర్లిచాంపె 637
 మెర్విల్ 184
 మెస్ ప్రిజన్స్ 610
 మెస్రోబ్ 102
 మెస్హాపి టాక్స్ 610
 మెసఫటేమియా 81
 మెసెంజర్ 481
 మెస్టెరె డి ఎవెర్ డయారియో, ఇల్ 413
 మెస్టో వీ క్లాక్ 644
 మెహితాబెల్ 517
 మే ఫ్లవర్, ది లేక స్కెచ్స్ ఆఫ్ సీన్స్ అండ్ క్యారెక్టర్స్ అమాంగ్ ది డిసెండ్రింగ్ ఆఫ్ ది పిరిగ్రిమ్స్ 661
 మే సాపైటీ 192
 మేంకెన్, హెచ్.ఎల్. 186
 మేక్ ఇట్ న్యూ 429
 మేక్ గోవన్ 187
 మేక్ పీస్ ఎక్స్ పెరిమెంట్, ది 636

మేకరిస్ 161
 మేకింగ్ ఆఫ్ అమెరికన్స్ 659
 మేక్రోగే కుటుంబం 18
 మేక్రోసియోవన్ కుదురు 17
 మేథరోనీ, లె 446
 మేగ్నటిక్ ఫీల్డ్స్ 495
 మేజర్ బార్బరా 473
 మేజికల్ బర్డ్స్ నెస్ట్, ది 328
 మేట్స్ 428
 మేడం బొవరీ 453
 మేడీ 249
 మేన్ 121
 మేన్ ఫ్రెడ్ 465
 మేనకేయన్ మతం 44
 మేనర్ ఉండ హెల్డెన్ 444
 మేనర్, ది 134
 మేఫ్కింగ్ రోడ్ 485
 మేబ్ రాణి 623
 మేబెల్ 380
 మేయర్ ఆఫ్ కాస్టర్ బ్రిడ్జ్, ది 73, 675
 మేరియా చాప్ డీలీన్ 191
 మేరియా మెగ్నియేనా 679
 మేరియానే థార్న్టన్ 445
 మేరీ (నవల) 134, 228
 మేరీ ఆన్ ఇవాన్స్ 72
 మేరీ ఆన్ లేక మరియు 250
 మేరీ కోనోప్సికా 116
 మేరీ గెవెర్స్ 131
 మేరీ బార్బన్ 315
 మేరీ స్ట్రాబ్ట్ 374, 621
 మేరీవా 124
 మేరేజ్ ఫీల్డ్స్, ది 566
 మేల్ ఆవిమల్, ది 394
 మేసిడో-రుమేనియన్ 143
 మేసిడోనియన్ 6
 మేసినాస్ 433
 మై అర్ల లైఫ్ 335
 మై ఏస్టోనియా 276
 మై గ్రేట్ గ్రాండ్ ఫాదర్స్ ఫోర్ట్ ఫోలియో
 652
 మై జనరల్ 585
 మై డిస్కవరీ ఆఫ్ అమెరికా 506

మై డేస్ ఎమాంగ్ ద డెడ్ ఆర్ పాస్ట్ 648
 మై నేమ్ ఈజ్ ఆరామ్ 629
 మై నోవెల్ 573
 మై పిలసాఫికల్ డెవలప్ మెంట్ 548
 మై పుష్కిన్ 372
 మై బటర్ ఫై ఆన్ ఎలిజీ 448
 మై లైఫ్ అండ్ హార్ట్ టైమ్స్ 394
 మై లైఫ్ ఇన్ ది బుష్ ఆఫ్ ఫోర్ట్ 368
 మై వాయిస్ 275
 మై సన్స్ స్టోరీ 323
 మై సెల్స్ వెన్ యంగ్ 554
 మై సెవరల్ వర్ల్డ్స్ 421
 మై స్టడీ విండోస్ 586
 మై హార్ట్ ఈజ్ ఇన్ ది హైలాండ్స్ 629
 మై హార్ట్ ఈజ్ లైక్ ఏ సింగింగ్ బర్డ్ 72
 మైక్యోహాన్ సేన్ 140
 మైకేల్ అగ్రికోలా ఫిన్నిష్ 119
 మైకేల్ ఎడానిస్ 178
 మైకేల్ గ్లెక్స్ 96
 మైకేల్ డీ మాంటెయిన్ 123
 మైకేల్ ఫేరడీ 590
 మైకేల్ వరోస్మర్తి 165
 మైకేల్ మస్ టెర్మ్ 521
 మైకేలేంజలో 410, 492, 533, 562
 మైకేలేంజలో జీవిత చరిత్ర 408, 558
 మైకోలా కులిష్ 140
 మైకోలా కోస్టామరోవ్ 139
 మైకోలా బజాంగ్ 140
 మైకోలాభ్యలోపి 140
 మైకోలాజెరోవ్ 140
 మైకోలాయిటిస్ ప్యూటినాస్, వి. 152
 మైకోవిస్కీ 505
 మైక్ మిగాస్ 616
 మైకోనీషియన్ వర్గం 13
 మైకోనీషియా భాషా వర్గం 13
 మైఖేయలోకోట్చియూరిన్ స్కీ 140
 మైఖేల్ 142
 మైఖేల్ ఓక్లెరీ 84
 మైఖేల్ డ్రైటన్ 519
 మైఖేల్ ది వారియర్ కథలు 128
 మైఖేల్ లెర్నాంట్ 142
 మైఖేల్ పోలోభోవ్ 143

మైఖేల్ సార్నికోవ్ 142
 మైగెట్ సుషో 442
 మైజన్ టెలియర్, లా 512
 మైట్ లండ 560
 మైటర్ 545
 మైటివిస్ డీ లా నాఫే, లాస్ 685
 మైడ్ సిల్వా 119
 మైడీ 298
 మైత్రిస్ ఆర్ క్రియోష్ట్ 85
 మైథిలీ 7
 మైన్ బేస్పి సర్ లె కెమరూన్ 468
 మైన్-ఉల్-అక్బార్ 23
 మైనర్ పొయెట్స్ ఆఫ్ ది కరోలిన్ పీరియడ్
 642
 మైనర్ మోరాల వర్క్స్ 576
 మైనర్స్ రైట్, ఏ 197, 484
 మైనేమ్ సె గాంటన్ బీన్ 449
 మైన్యో-ఇ-ఖిరద్ 45
 మైయోచన్ 264
 మైల్స్ కవర్లేల్ 64
 మైల్స్ ఫ్రాంక్లిన్ 198
 మైసీవియన్ గ్రీక్ 92
 మైసే 140
 మైస్టర్ యాత్రలు 319
 మైస్టర్ గాయకులు 99
 మైహిమె 541
 మొంగ్వర్ 9
 మొకాసిన్ మేకర్, ది 344
 మొక్కిల్లా 55
 మొగోల్ 8
 మొజరాబిక్ 156
 మొజార్ట్ ఇ సయిలెరి 418
 మొదటి తెవోడ్రోస్ (తియోడోర్) 172
 మొదటి వికొలస్ 584
 మొదటి శ్లావిక్ రిటరరీ స్కూలు 127
 మొదదిపాంకో 156
 మొన్ అమి లె తియేటర్ 473
 మొనాజాకట్ 46
 మొనార్కియా క్రిస్టియనోరం, డి 267
 మొబిడిక్ 184
 మొయెరికె 101

మొరాలిటీ 152, 153
 మొరాలిటీ స్టేస్ 64
 మొరాలిటీస్ లెజండేర్ 568
 మొరీకే, ఎదువార్డ్ ఫ్రెడిఖ్ 537
 మొరేవియస్ చర్చ్ 104
 మొరేవియా 81
 మొసిర్లాస్మక్ 320
 మొహాసి నెకాషిఫి 47
 మొహమ్మద్ బిన్ ఆల్ బుకర్ బిన్ ఉమన్ 178
 మొహవక్ 5
 మో జోర్గెన్ 230
 మో పద్యావళి 230
 మోంటనా, లా 579
 మోంటాక్ ఐన్ ఎర్జిలంగ్ 449
 మోంటెస్క్యూ చార్ల్ లూయీ 36, 124, 227, 538, 539
 మోకరిల్లి 131
 మోఖర్లూబిస్ 25
 మోజెన్ గేస్టర్ 145
 మోజెన్ మిల్లన్ 640
 మోజెన్ హాయింటుజ్జాటో 56
 మోజెస్ జాకూబో 56
 మోజెస్ బెల్ మైమోన్ మైమొనైడ్ తాల్ముద్ 55
 మోజెస్ మండెల్ సోన్ 133
 మోటిప్ప ఆఫ్ సన్ 330
 మోడ్, ది 256
 మోడరన్ ఇన్ స్టాన్స్, ఏ 670
 మోడర్న్ కామెడీ 313
 మోడర్న్ కెనెడియన్ వెర్స్ ఇన్ ఇంగ్లీష్ అండ్ ఫ్రెంచ్ 665
 మోడర్న్ పెయింటర్స్ 547
 మోడర్నిస్ట్ 158; -సంప్రదాయం 596; -ఉద్యమం 482
 మోడర్నిస్మీ ఉద్యమం 193
 మోడెస్ట్ ప్రాపోసల్, ఏ 667
 మోడ్రెజెక్కి, ఆండ్రెజెక్ 537
 మోనార్కియా 77, 397
 మోనోలజీ 292
 మోన్టాలె, యూజీనియో 158, 538
 మోన్టెక్ 117

మోబిడిక్ 413, 536
 మోబెర్గె, విల్ హెల్మ్ 160, 164, 539
 మోమ్ సెన్, థియోడోర్ 539
 మోయిసే అండ్ ది వరల్డ్ ఆఫ్ రీజన్ 604
 మోర్ జాకాయ్ 419
 మోర్ డి సోక్రటీస్ 569
 మోర్ పాయెమ్స్ 692
 మోర్ ప్రిక్స్ దేన్ కిక్స్ 466
 మోర్ సమర్ 589
 మోర్జాకాయ్ 166
 మోర్పెప్పిస్ 571
 మోరబిజా 444
 మోరల్ టేల్స్ ఫర్ యంగ్ పీపుల్ 247
 మోరావియా, ఆల్ బెర్ట్ 402, 539, 540
 మోరిటూరి 639
 మోరిన్ 191
 మోరియర్ 214
 మోరియాక్, ఫ్రాన్స్ స్వా 540, 541
 మోరీ, ఓగాయ్ 541
 మోరీ రింటారో 541
 మోరీస్ క్రిష్టఫర్ హాసెన్ 111
 మోరే డెల్లేటే మిలారెట్, లా 326
 మోర్గన్ జె.పి. 385
 మోర్గన్ స్టెర్న్, క్రిస్టియన్ 541
 మోర్ట్ డి ఆర్థర్ 63
 మోర్నా 444
 మోర్నింగ్ క్రానికల్ 238
 మోర్నింగ్ బిక్మ్ ఎలెక్ట్రా 260
 మోర్నింగ్ బైడ్, ది 275
 మోర్లే కాలహాన్స్ స్టోరీస్ 284
 మోల్ ఫ్లాండర్స్ 382
 మోలయ్ 466
 మోలియర్ ఆఫ్ ది నార్త్ 691
 మోలియే 123, 124, 165, 212, 308, 451, 540, 542
 మోలెన్ 699
 మోల్డివియన్ 127
 మోవాబైట్ 10
 మోషీ భాష 168
 మోష్యాచ్చీ, మోరీసీ 542
 మోస్బీస్ మెమాయిర్స్ 477
 మోసీ భాష 16

మోసెస్ 436
 మోస్కాస్, లాస్ 202
 మోస్కాస్ కబట్స్కా 546
 మోస్లిల్ ఫీన్ 85
 మౌంట్ ఆలివ్ 377
 మౌత్ ఫ్లెండర్స్ 381
 మౌరుస్ 150
 మౌలానా-ఎ-రూమీ 46
 మ్ఫెద్రులి 102
 మ్యూన్ అండ్ సూపర్ మ్యూన్ 74
 మ్యూన్స్ ఫీల్డ్ పార్క్ 69
 మ్యూవోంగ్ 12
 మ్యూచువల్ ఫ్రెండ్ 380
 మ్యూజ్ నెపోలిటేనె, లె 458
 మ్యూజిక్ ఆఫ్ ది ఫ్యూచర్ 275
 మ్యూజిక్ ఫర్ కేమెలియాన్స్ 270
 మ్యూజిక్ మౌంటెన్ 634
 మ్యూజికల్ ది ఫెయిర్ హెవెన్, ది 454
 మ్యూజికల్ స్కేల్స్ 596
 మ్యూజియమ్ పీసెస్ 177
 మ్యూజెన్ ఆఫ్ హెర్డ్ 270
 మ్యూసాటి 512
 మ్యూసిక్ లేట్ ఎట్ నైట్ 529
 యంగ్ 68
 యంగ్ కమ్యూనిస్ట్ లీగ్, ది 485
 యంగ్ క్రోసియో, ది 554
 యంగ్ గుడ్ మాన్ బ్రౌన్ 671
 యంగ్ డేవిడ్ 61
 యంగ్ ఫోక్స్ 656
 యంగ్ వాలెస్ స్ట్రీవెన్స్ 656
 యంగ్ స్కాలర్, ది 584
 యజిరోబె 35
 యత్కారె జరిరాన్ 45
 యథార్థ వాదం 204
 యదు 49
 యబ్బలమ్ అండ్ అకిటఫెల్ 66
 యమగాసోకో 35
 యమబె-నొ-అకాహిటో 32
 యమమోటోయూజో 38
 యమస్సే, ది 637
 యమానోబతా 274
 యర్పన్ 75

యలోవ్, లే 590
 యవన భాష 94
 యవైన్ 626
 యవ్రహేష్టగీ 343
 యా వి ఎల్స్కర్ డెట్ లేన్ డెట్ 489
 యాంకా సా అమీన్ 172
 యాండెజ్స్ ఎంగ్లెటిస్ 147
 యాండ్రెయెవ్నా బెర్స్ 362
 యాకబ్ ఫార్మ్ 82
 యాకుబ్ కద్ది 44
 యాకూత్ 23
 యాకోబ్ ఆడర్ 134
 యాకోబ్ గోర్డిన్ 134
 యాకోవ్ హోలోవట్ స్క్వి 139
 యాజ్ యూ లైక్ ఇట్ 65, 333
 యాన్క్రాస్ 83
 యానిక్సియా అడవి 152
 యానిమల్ ఫార్మ్ 225
 యానోఫ్యూమియో 36
 యానోవ్ స్క్వి వై. 140
 యాన్డొయి లీనాక్ 85
 యాబు నో నాకా 202
 యామొరెట్టి 64
 యాలీ ప్రవోస్ట్ 124
 యావ్ భాష 168
 యావో (మన్ లేక మీన్) భాష 11; -భాషలు
 11
 యాసినే, కాటెబ్ 542
 యాసో 37
 యాప్య కెమాల్ 44
 యిడ్డిష్ 6
 యిమెనెజ్, జ్యూన్ రామోన్ 370, 543
 యియర్స్ విత్ రాస్, ది 393
 యియర్స్, ది 607
 యూఇంజిక్ 26
 యూట్స్, విలియమ్ బట్లర్ 74, 85, 170,
 218, 255, 386, 430, 528, 543,
 544, 635
 యూహోజో 26
 యూహ్యోసో 27
 యు.ఎస్.ఏ, 384, 385
 యుగోస్లావ్ సాహిత్యం 136

యుగ్వాభి భాష 10
 యుటెంజివా 179
 యుటోపియ 64
 యుట్రెస్టు ఉద్యమం 483
 యుదాబెన్ సాలమన్ ఆల్ హరీజీ 55
 యునాన్ ఫాకండ్ క్విరోగా 193
 యునెరోడిల్ నోస్ట్రోటెంపో 431
 యునోస్ట్ 269
 యుమాన్ భాషా కుటుంబం 17
 యుమిబరిజుకి 36
 యురాలిక్ భాషాకుటుంబం 164
 యురేకా 183, 424
 యులిసిస్ 74, 355, 428
 యువ తుర్క్ 295
 యువర్ సైలెన్స్ 275
 యువాన్ 12
 యువాన్ గోయితిపోలో 158
 యువాన్ దెన్ ఎన్నినా 156
 యువాన్ మాన్యవల్ ద రోసాస్ 192
 యువాన్ రుయిజ్ అలాస్కోన్ ఈమెందోజా
 156, 157
 యువాన్ రోద్రిగెజ్ దలాకామార్ 156
 యుష్టేన్ డైమండ్స్, ది 375
 యూ కాంట్ గో హోం ఎగైన్ 606
 యూంగ్ 187, 200
 యూంగ్ శ్యూ 264
 యూకెన్, రుడోల్ఫ్ క్రిస్టిఫ్ 700
 యూకోకు 525
 యూకోబ్ బెన్ ఇసాక్ ఆష్కెనాజీ 133
 యూక్రేనియన్ భాష 6, 132, 138, 141;
 -139
 యూక్లిడ్ 261
 యూక్లిడ్ అండ్ ది మోడర్న్ రైవల్స్ 280
 యూగారిటిక్ 10
 యూగ్లిక్ భాష 8
 యూవ్ 27
 యూచీ భాష 17
 యూజ్ ఆఫ్ పాయిట్రీ అండ్ ది యూజ్
 ఆఫ్ క్రిటిసిజమ్, ది 254
 యూజిన్ జెబెలెసు 145
 యూజిని గ్రాండెట్ 462
 యూజినీ మారియాస్ 176

యూజిన్ ఆరమ్ 573
 యూజెన్ బోర్టోల్డ్ ఫ్రెడరిక్ బ్రెట్ 494
 యూజెనియో ద కాస్త్రా 113
 యూజో 37
 యూడోరా వెట్టి 188
 యూత్ 276
 యూదు మార్క్ ట్సెన్ 133
 యూనస్ ఎమ్ 43
 యూనాన్ రెంలొజో 156
 యూనివర్సల్ హిస్టరీ 664
 యూనె బెల్జిక్, లా 130
 యూనెన్ డ్రెజెన్ 132
 యూనే వీజీబోయ్ 262
 యూనోనెస్సునో ఎసెంట్ మిలా 417
 యూపిటెస్, ఏ. 147
 యూఫూస్ 332
 యూఫెమియా 555
 యూఫెమియా విసోర్నా 159
 యూఫ్రేజ్ కజిలహాబి 179
 యూమా 683
 యూమినైడ్స్ 241
 యూయిరిస్ ఓసు యెల్లి బైన్ 85
 యూయెన్సో 33
 యూయెఫ్యూ 29
 యూరప్ అండ్ ది ఫెయిత్ 474
 యూరప్ సాహిత్యం 91
 యూరపియన్ నాక్వర్స్ 507
 యూరాలిక్ భాషలు 8; -భాషా కుటుంబం
 5, 8, 82
 యూరిపిడిస్ 95, 241, 242, 255, 307,
 544, 547, 609
 యూరియెన్స్ వాయెజ్ 350
 యూలజీ ఆఫ్ సెంట్ కొలంబా 84
 యూలిక్ భాషా కుటుంబం 118
 యూషిన్ 441
 యూస్లెస్ మౌత్ 485
 యూసీబియస్ 96
 యూసెఫ్ ఫన్ ఐచెన్డోర్ఫ్ 100
 యూసెబియో మకారియో 288
 యూహాన్ లీవ్ 82
 యూహాన్ షూట్జ్ 83
 యూహాన్ సోమర్ 82

యెకోవ్ పసెంకోవ్ 392
 యెగోర్ బులిఖోవ్ ఈ బ్రుగీయే 325
 యెన్ సైట్స్ డెస్ ట్రీడ్ 444
 యెన్నెన్, యెహూనెస్ వి. 545
 యెబ్ పెరెజ్ 56
 యెర్మా 313
 యెల్లో స్టార్మ్, ది 571
 యెవ్జెనీ ఓనేజిన్ 142
 యెవ్జెనీ పెట్రోవిచ్ కటాయెవ్ 238
 యెవ్టుషెంకో, యెవ్జెనీ 269, 545
 యెవజనీ ఓన్జిన్ 418
 యెస్ 618
 యెసెనిన్, సెర్జి అలెక్సాండ్రోవిచ్ 546
 యేకాస్, జె. 152
 యెుకోమిట్సు 38
 యో ఎల్ సుప్రిమా 559
 యోక్ ఆఫ్ లైఫ్ 335
 యోకేమెయ్ 37
 యోక్ష్మపటాఫ 187, 436
 యోక్యోకు 34
 యోఘన్ రౌడ్ ఓసుయెల్లథమ్ 84
 యోనిక్ సియూ సిలెలిస్ 152
 యోయెన్ 441
 యోవన్ డుచిక్ 137
 యోషీఇసము 37
 యోసనో హిరోషి 38
 యోహాన్ నెస్టోర్యమ్ 60
 యోహాన్ లడ్విక్ హైబర్గ్ 110
 యోహాన్ వాల్డ్ మర్జాక్సన్ 82
 యోహాన్ సువార్త 175
 యోహాన్ హెర్మన్ వెసెల్ 109
 యోహానీస్ పాన్-టెస్ట్ 60
 యోహానీస్ రాయ్గ్ 99
 రంగ్ స్టెడ్స్ లిక్సాలిగ్ హెడెర్ 256
 రంగి జేటు 179
 రంజీనా 136
 రగ్నోక్, ఏజ్ ఆఫ్ ఫైర్ అండ్ గ్రావెల్, ది 399
 రగ్నీచాపెల్ 71
 రజాఖాన్ 48
 రజాజాదానీ షహఫక్ సయీద్ నఫీసీ 48
 రజేనూజెర్నో 55

రదువిత్స 546
 రనెవే స్లేవ్ ఎట్ పిల్గ్రిమ్స్ పాయింట్, ది 497
 రఫింగ్ ఇట్ 374
 రఫింగ్ ఇట్ ఇన్ ది బుష్ (ఆర్) లైఫ్ ఇన్ కెనడా 528
 రబేలే 123
 రబ్బీబెన్ ఎజా 71
 రబ్బీషేలోమాయిషాకే 55
 రబ్బె ఎస్కెల్ 119
 రమాయిక్ మాండలికం 10
 రవ్జతుస్సఫా 47
 రవ్ఘత్-ఉల్-అన్వార్ 47
 రషోమన్ 37
 రషోమా 202
 రష్యన్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్ 139, 324
 రష్యన్ ప్రపంచం 557
 రష్యన్ భాష 6, 9, 12, 97, 118, 138, 141; బెలో- 6, 138, 141
 రష్య ఇన్ 1931, 596
 రసీన్, జీన్ 123, 547
 రసెల్, బెర్ట్రండ్ 547, 548, 558
 రస్కిన్, జాన్ 71, 72, 432, 546, 560, 614
 రస్కోలా 145
 రస్లాన్ అండ్ ల్యూడ్ మిలా 418
 రా, బరీ ఆండర్ ఆమ్స్ 484
 రాంకోవిచ్ 137
 రాండాల్ఫ్ స్టా 75
 రాండో 510
 రాంబో, ఆర్చర్ 429, 548
 రాంబర్, ది 67, 344 373
 రాక్ వేగ్రమ్ 629
 రాకీ పోకాల్డ్, లా 124
 రాకొంతి 413
 రాఫేల్ 430
 రాగిబ్-ఉల్-ఇఫహామి 23
 రాగెడ్ డిక్ 226
 రాజ్ క్వార్టెట్, ది 74
 రాజకీయ న్యాయవిచారణ 623
 రాజర్ విట్రాక్ 220
 రాజారావ్ 76, 88

రాడికల్, ది 252
 రాడిచెవిచ్ 136
 రాన్సమ్ ఆఫ్ రెడ్ ఫీప్, ది 678
 రాప్ 506
 రాఫేలైట్ 427
 రాప్టరీ 84
 రాబ్ రాయ్ 69, 650
 రాబర్ట్ అండర్ ఆమ్స్ 197
 రాబర్ట్ గైస్కార్డ్ 306
 రాబర్ట్ డెస్సీస్ 126
 రాబర్ట్ పిన్ వారెన్ 188
 రాబర్ట్ పీటర్సన్ 287
 రాబర్ట్ ఫెర్గ్యుసన్ 161
 రాబర్ట్ బర్ట్ 66
 రాబర్ట్ బార్లిక్స్ 695
 రాబర్ట్ బెంచెలీ 411
 రాబర్ట్ బెంథమ్ 57
 రాబర్ట్ బ్రిడ్జెస్ 73, 672
 రాబర్ట్ మ్యూసిల్ 6, 61
 రాబర్ట్ లిండ్ 75
 రాబర్ట్ లైటన్ 249
 రాబర్ట్ విల్క్స్ 438
 రాబర్ట్ వెల్ 188
 రాబర్ట్ సెంపిల్ 161
 రాబర్ట్ సెరుమాగా 179
 రాబర్ట్ సేదే 588
 రాబర్ట్ హెన్రీసన్ 161
 రాబర్ట్ గ్రేవ్ 73, 333
 రాబర్ట్ రోజర్స్ జీవిత చరిత్ర 405
 రాబర్ట్, సర్ ఛార్లెస్ జార్జ్ డగ్లస్ 190, 548
 రాబర్ట్ సదీ 623
 రాబిన్ ఫ్లవర్ 85
 రాబిన్సన్ క్రూసో 67, 185, 201, 381, 382
 రాబియారీవెలో, జీన్-జోసెఫ్ 171, 549
 రాబెర్ట్ పెయిరో 193
 రాబెలే, ఫ్రాన్సాయిస్ 549
 రాబ్స్ పీరి 474
 రామ కవి 39
 రామ్ సే, ఆలెన్ 551
 రామకియన్ 19, 41, 42
 రామానుజం, ఎ.కె. 76

- రామాయణం 19, 42, 51
 రామోస్ పెరోజ్ ద అయాలా 158
 రామోస్, గ్రాసిల్వాన్ 550
 రాయ్ కాంప్బెల్ 171, 177
 రాయ్, కమిల్ 551
 రాయ్సన్యో 35
 రాయల్ ఎకాడమీ ఆఫ్ డ్రమెటిక్ ఆర్ట్స్, ది 415
 రాయల్ కేరోలిన్ మెడికో-సర్జికల్ ఇన్స్టిట్యూట్, ది 407
 రాయల్ గేమ్ అండ్ అదర్ స్టోరీస్, ది 374
 రాయల్ స్వీడిష్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్, ది 407
 రాయ్స్టర్ డాయిస్టర్ 64
 రాయోస్ డి ఎక్స్టింక్ట్ లజ్ 308
 రాల్ఫ్ ఎలిసన్ 188
 రాల్ఫ్ కడ్వెర్త్ 249
 రాల్ఫ్ కానర్ 190
 రాల్ఫ్ రోయిస్టర్ డోయిస్టర్ 244
 రావీలు 21
 రాపుల్ డఫీ 204
 రావెన్నా 614
 రాసినే 619
 రాసిలా-బాస్ 695
 రాసెలాస్ 344
 రాస్ట్రాట్ చికి 269
 రాహులుడు 52
 రింగ్ అండ్ ది బుక్, ది 498
 రింగ్ ఆఫ్ ది డవ్, ది 234
 రింగ్ లార్డెనర్ 619
 రింగింగ్ ది ఛేంజెస్ 383
 రింబా 125
 రింబాడ్ 538
 రింబో 422
 రికన్సిలియేషన్ 621
 రికవరీ 471
 రికియార్డా 446
 రికెట్ 471
 రిక్టర్ 100
 రిక్రూటింగ్ ఆఫీసర్, ది 438
 రిక్లర్, మార్తెకాయ్ 191, 552
 రిక్వయమ్ ఫర్ ఏ నన్ 272
 రిక్వీలా ఎల్ ఇంగిల్స్ డీలాస్ గెసోస్ 572
 రిక్వెయమ్ 554
 రిచర్డ్ డేమెల్ 101
 రిచర్డ్ ఎడ్వర్త్ 247
 రిచర్డ్ ఎల్లన్ 256
 రిచర్డ్ క్రాషా 66
 రిచర్డ్ ది సెకండ్ 65
 రిచర్డ్ పెర్నివల్ 692
 రిచర్డ్ బీర్ హాఫ్మన్ 61
 రిచర్డ్ బుస్బీ 389
 రిచర్డ్ లవ్లేస్ 66
 రిచర్డ్ వాట్సన్ 672
 రిచర్డ్ స్టీల్ 67
 రిచర్డ్ హార్డిస్ 637
 రిచర్డ్సన్, జాన్ 190, 552
 రిచర్డ్సన్, శామ్యుయెల్ 441, 553
 రిచర్డ్సన్, హెన్రీ హండెల్ 198, 553
 రిచర్డ్స్, ఐ.ఏ. 75
 రిజాటిల్ ఫిక్ 44
 రిజెన్ ఫ్రమ్ ది రాంక్స్ 226
 రిటర్న్ ఆఫ్ ది నేటివ్, ది 73, 675
 రిటర్న్ ఆఫ్ ది స్పింక్స్, ది 509
 రిటైర్మెంట్ 301
 రిట్రీబ్యూషన్ 499
 రిథమ్ 511
 రినాల్డో 364
 రినైసాన్స్ 72
 రిప్ వాన్ వింకిల్ 182, 238
 రిపబ్లికా డి 638
 రిపోజ్డి సెప్టిమ్ జో, లె 305
 రిపోర్ట్ 483
 రిపోస్ట్ 428
 రిప్రజంటేటివ్ మెన్ 249
 రిప్లెక్టర్ 564
 రిప్లెక్టన్ ఆన్ అరిస్టాటిల్స్ ట్రియైజ్ ఆన్ పాయెటిక్సు 556
 రిప్లెక్టన్ ఆన్ ఎమెరీస్ వీనస్ 378
 రిప్లెక్టన్ ఆఫ్ జెఫ్రీ హమ్లిన్, ది 197
 రిప్లెక్టన్ 514
 రిబౌన్స్ ఎగ్జిక్యూట్ నేచర్, ఏ 430
 రిమెంబరెన్స్ ఆఫ్ థింగ్స్ పాస్ట్ 472
 రిమెంబ్రెన్స్ రాక్ 618
 రియలిజమ్ 185
 రియలిస్ట్ 635
 రియాజుల్ అరిఫిన్ 48
 రియోగ్రాండ్స్ లాస్ట్ రేస్ అండ్ అదర్ వెర్సెస్ 410
 రిలిజియో మెడిచీ 66
 రిల్కా, రెయ్నర్ మరియా 61, 101, 414, 415, 554
 రివర్ ఆఫ్ బిట్నీన్ 400
 రివర్ వార్, ది 335
 రివార్డ్స్ అండ్ ఫెయిరీస్ 289
 రివిస్టా మోడర్నా 405
 రివిస్టాది ఓక్సిడెంటే 263
 రివెంజ్ ట్రాజెడీ 288
 రివెంజ్, ది 336
 రివెరిటా 409
 రివేరా, హోసే యుస్టాసియో 554
 రివోల్ట్ ఆఫ్ ఇస్లామ్, ది 70
 రివ్యూ బ్లాంచె, లా 432
 రివ్యూడేస్ డ్యూక్స్ మోండెస్ 602
 రిశద్ 44
 రిష్నో అన్ కొకురాన్ 33
 రిసరెక్షన్ ఆఫ్ డార్క్నెస్ 362
 రిసరెషన్ 622
 రిసాలత్ ఉల్ గుఫ్రాన్ 515
 రిస్తోరొదారెజ్జా 77
 రిప్లాహా 233, 234
 రీక్వెయ్ ఫర్ ఫాక్సర్ 261
 రీగా 146
 రీజినలియలిస్ట్ మేనిఫెస్టో 450
 రీజియన్ మాస్ ట్రాన్స్పరెంటే, లా 442
 రీడ్ ఇన్ ది టైడ్ 305
 రీడిస్కవరీ ఆఫ్ సర్ జాన్ మందెవిలె, ది 503
 రీమర్ 86
 రీమా 467
 రీరమ్ నేచురా, డి 578, 579
 రీసెంట్ ట్రెండ్స్ ఇన్ న్యూజిలాండ్ పాయెట్రీ 459
 రుండి 168
 రుట్ గెర్ కోప్లాండ్ 108
 రుడాల్ఫ్ స్టీనర్ 541

రులేనియన్ త్రయం 139
 రుబాయత్ 47, 71, 261, 262, 438
 రుబిడారీ 170
 రుమనీల్ 117
 రుమేనియన్ భాష 5, 127, 143, 144, 145; -జానపద సాహిత్యం 145; -నవల 145; -సంస్కృతి 145
 రుయూజ్, జువాన్ 554
 రులేనియన్ భాష 138
 రువండా భాషలు 168
 రువారాణి 16
 రువెదా, లోపె 555
 రూజ్ ఎట్ లె నాయర్, లె 657
 రూజ్ వెల్ట్ అండ్ హాస్కిన్స్, ఏన్ ఇంటిమేట్ హిస్టరీ 187, 623
 రూజ్వెల్ట్ అండ్ ది ఆంటినో, ది 430
 రూటా డి డాన్ క్విజోట్, లా 203
 రూటా బాగా స్టోరీస్ 618
 రూటాబాగా కంప్రీ 618
 రూటాబాగా పిజియన్స్ 618
 రూడిన్ 142, 392
 రూడోల్ఫ్ వాంటటావెర్ 162
 రూత్ 315
 రూత్ హాస్కిన్స్ 249
 రూదకి 46
 రూనర్ షిల్డ్ 119
 రూనిక్ లిపి 109; -శాసనం 85, 159
 రూనో, జే.జే. 163
 రూపర్ట్ బ్రూక్ 73
 రూపవాదులు 100
 రూబెన్ బ్రెయిన్ 56
 రూమ్ ఆఫ్ వన్స్ ఓన్ 607
 రూమ్, ది 75, 415
 రూయా 296
 రూయిన్ ప్రెస్స్ కోక స్పేడున్ పోలిచినెల్లె, లా 468
 రూయిన్స్ ఆఫ్ ఏ గ్రేట్ హౌస్ 194
 రూరల్ స్పార్ట్ 316
 రూస్ కోయెస్లోవో 557
 రూసినార్ డి లా అరోరా, ఎల్ 559
 రూసో 36, 43, 104, 124, 182, 227, 298

రూహీ 43
 రె నోవర్స్, ఎఫ్.జె. 117
 రె పెన్సియారోసా, ఇల్ 468
 రెంగా 274
 రెంగి మోయ్ 179
 రెండవ రిచర్డ్ 625
 రెక్ ఆఫ్ ది డ్యాస్ లాండ్, ది 672
 రెకనాటి 576
 రెక్టరీ 279
 రెగ్నీ ఇగ్నినిగెన్ 698
 రెచిరె దు టెంప్స్ పర్సు, లా 432
 రెటారిక్ ఆఫ్ రెలిజియన్, ది 457
 రెటోరిక్ 363
 రెడ్ ఓవిం పిషె ఫ్రులింగ్ 663
 రెడ్ గాంట్లెట్ 650
 రెడ్ షేడ్ 655
 రెడ్ పోనీ, ది 660
 రెడ్ ఫాక్స్ 549
 రెడ్ బాడ్జ్ ఆఫ్ ఆనర్, ది 303
 రెడ్ బాడ్జ్ ఆఫ్ కరేజ్, ది 185, 302, 303
 రెడ్ బుక్ ఆఫ్ హెర్ గెస్ట్, ది 90
 రెడ్ మియావో 11
 రెడ్ రూమ్, ది 662
 రెడ్ రోజస్ ఫర్ మి డబ్లిన్ 260
 రెడ్క్రాస్ 622
 రెడ్బర్న్ 536
 రెన్గా 463
 రెనీ ఫుల్ 429, 634
 రెనీదె గోర్మాంట్ 429
 రెనే 619, 620
 రెనేచార్ 126
 రెనా డె ఎస్టు మన్దో, ఎల్ 282
 రెనోస్ 97
 రెప్యూడియేషన్, లా 464
 రెఫిక్ హవిడ్ 44
 రెబెల్ ఏంజెల్స్, ది 384
 రెమినిసెన్సెస్ 283
 రెమీస్ డి గోర్మాండ్ 634
 రెమెమోర్ రూబెన్ 468
 రెయ్మోంట్, వ్లాడిస్లావ్ శ్చానిస్లావ్ 116, 555
 రెయ్స్, ఆల్ఫ్రీన్స్ 555

రెయిన్ 74
 రెయిన్ బో, ది 74, 570
 రెయిన్బర్డ్స్, ది 199
 రెలియోన్ 55
 రెవరెండ్ ఛార్లెస్ వాడ్స్వర్త్ 379
 రెవర్బోవ్ 188
 రెవిస్టా డి ఆక్సిడెంటె 203
 రెవ్యూ సూడ్ అమెరికన్ 579
 రెసిడెన్షియా ఎన్లా టియెర్రా 404
 రెసోర్ ఉతన్ మల్ 699
 రెస్పాన్సిబిలిటీస్, ది 544
 రెస్పూస్టా ఎసార్ ఫిలోటా 302
 రెస్పింగ్ 100
 రే రస్టికా డి 594
 రేండల్స్ టు ది ఐలాండ్స్ 198
 రేక్ ఆఫ్ హెస్పెరస్, ది 562
 రేజర్స్ ఎడ్జ్, ది 74
 రేజోస్ డి బ్రాబార్, లాస్ 117
 రేటో రొమానిక్ 161
 రేడియన్స్ ఆఫ్ ది కింగ్, ది 171
 రేనాన్ 432
 రేనే ఫ్రాన్సాయిస్-ఆర్మండ్ ప్రూథోమ్ 431
 రేప్ ఆఫ్ ది బకెట్, ది 365
 రేప్ ఆఫ్ ది లాక్, ది 67, 425, 426
 రేప్ ఆఫ్ లూక్రీస్, ది 625
 రేమండ్ ఆరన్ 630
 రేమండ్ విలియమ్స్ 75
 రేమోయన్స్ 312
 రేరస్టికా, డి 594
 రేరుం నాతుర 149
 రేలోలర్ 198
 రేవెన్, ది 183, 424
 రేసిన్ 124, 298
 రేసిన్ ఎట్ షేక్స్పియర్ 657
 రైగన్ 626
 రైగన్ పప్పి 119
 రైజ్ ఆఫ్ సెలాస్ లఫమ్, ది 670
 రైజ్ ఆఫ్ సైలాన్ లావ్ హం, ది 185
 రైట్, రిచర్డ్ 187, 556
 రైట్స్ ఆఫ్ ప్యాసిజ్ 194, 698
 రైడర్ ఆన్ ది రైట్స్ హార్స్ 652
 రైడర్స్ ఇన్ ద చారియట్ 198, 613

రైడర్స్ టు ది సీ, ది 634
 రైన్మర్ ఫాన్ హగనె 99
 రైనాసెరన్ 236
 రైమ్ 287
 రైమ్ నొవి 273
 రైమ్, తె 506
 రైమర్, టామస్ 556
 రైమ్స్ ఆఫ్ ఏ రెడ్ క్రాస్ మాన్ 643
 రైవల్స్, ది 68, 437
 రైసీమాన్ షైప్స్ 470
 రైసెన్ డర్న ఐనెన్ టెయిల్ డాయిట్లలాండ్స్
 221
 రొంగా 168
 రొక్క స్కాటెల్లారో 81
 రొక్నానా 382
 రొడరిక్ రాండం 664
 రొడోరా 249
 రొమాంటిక్ అద్వంచర్ 329
 రొమాంటిక్ ఉద్యమం 104; -కవులు 139,
 197; -మూవ్మెంట్ 502; -రివైవల్
 68; -సంప్రదాయాలు 182
 రొమాంటిసిజమ్ 3, 100
 రొమాంటిసిజమ్ ఇన్ కాస్టిలియన్ పొయెట్రీ
 596
 రొమాన్స్ కావ్యశాఖ 63; -పద్యం 317
 రొమాన్స్ ఓమ్ ఓలఫ్ 698
 రొమాన్స్, ఎల్ 572
 రొమాన్సియర్ ఎట్ సెస్ పర్సనేజెస్, తె 541
 రొమాన్సెస్ శాన్స్ ఫెరోస్ 635
 రోండే, లా 459, 626
 రోజ్ 544
 రోజ్ అండ్ క్రాన్ 260
 రోజ్ అండ్ ది రింగ్, ది 360
 రోజ్ ఆఫ్ ది విండ్స్, ది 232
 రోజనోవ్, వాసిలి వాసిల్వెవ్ 156, 557
 రోజర్ విలియమ్స్ 181
 రోజా మిస్టికా 179
 రోజాస్ 631
 రోజాస్, ఫెర్నాందో డి 156, 557
 రోజెటి, 286
 రోజెట్ట, డి.జి. 72, 438
 రోజెర్ మాయిస్ 194

రోజోస్ 640
 రోటస్పెరి డి లా రైనే పెడాక్, లా 447
 రోడ్ ఆఫ్ యూరప్ 263
 రోడ్ కోంగీస్ హార్వెస్ట్, ది 170
 రోడ్ టు రోమ్, ద 623
 రోడ్ టు విగాన్ పియర్ 225
 రోడ్ ది స్ట్రాంగ్ బీడ్, ది 646
 రోడ్, ది 170, 561
 రోడరిక్ రాండమ్ 68
 రోడా ఫ్లెమింగ్ 534
 రోడినా 584
 రోడిస్ 97
 రోడెరిక్ ఫిన్లేసన్ 199
 రోడ్రిగోకారో 157
 రోడ్స్ ఆఫ్ డెస్టిని 678
 రోద్వివో పోవిడన్నియా 139
 రోనాల్డ్ కోక్స్ 591
 రోసార్డ్ హెమెన్ 132
 రోపావీజా 412
 రోబెర్ట్ బ్రాకో 80
 రోమన్ కోమిక్, లే 651
 రోమన్ డి ఫిలాసఫీ 58
 రోమన్ డెర్ ఒపర్ 609
 రోమన్ మ్యాగిబిన్, తె 310
 రోమన్ ఎలిజీలు 319; -కాన్స్టిట్యూషన్ లా
 539; -క్రిమినల్ లా 539; -చరిత్ర
 539; -భాష 4; -లిపి 11, 103;
 రోమన్ స్ప్రింగ్ ఆఫ్ మిసెస్ స్టాన్, ది 604
 రోమనీ భాష 6, 7, 10
 రోమనీనా, లా 531
 రోమర్ స్కాడగార్ 560
 రోమాన్ డి రేనా 122
 రోమాన్ డి రోజా 122
 రోమాన్స్ భాష 5, 6, 19, 120, 143,
 162,
 రోమాన్సెస్ సాన్స్ పెరోల్స్ 610
 రోమాష్ 161
 రోమియో అండ్ జూలియట్ 65, 458
 రోమ్యులస్ డెర్గ్రోసే 387
 రోరింగ్ గర్ల్, ది 521
 రోలండ్ గీతం 57
 రోలండ్ ఫాన్ బెర్గిన్, డెర్ 208

రోలండ్ హోల్ట్స్, ఏ. 108
 రోలా రోమ్యూ 125, 558
 రోలాండ్ 122
 రోలింగ్ స్టాన్, ది 677, 678
 రోల్స్ క్రాగ 256
 రోవా, బాస్టాస్, ఆగస్టా 559
 రోషాల్లే 686
 రోసా కఫ్మాన్ 414
 రోసా మిస్టికా 294
 రోసాస్ 518
 రోసీ క్రూసిఫిక్షన్ 524
 రోసెట్టి, దాంతే గాబ్రియెల్ 559, 666
 రాండ్ టేబుల్, ది 671
 రాగన్ మాక్వార్ట్ 358, 359
 రాట్ డెస్ ఫ్లాండర్స్, లా 645
 ర్యాడ్బెర్గ్, ఎక్టార్ 164, 560
 ర్వాండ 16
 ర్లీసెస్ ఫ్రేసిన్ 544
 ల అల మెయిన్ డి 277
 కౌల్మెన్ 701, ల
 లంగ్ హ్యూరిబిస్ 297
 లండన్ గెజిట్, ది 653
 లండన్, జాక్ 185, 561
 లండన్ మరైంటర్ 482
 లండన్ మేగజైన్ 381, 671
 లండన్ వాలంటరీస్ 678
 లంబా 168
 లక్ ఆఫ్ జింజర్ కాఫీ, ది 191
 లక్ ఆఫ్ రోరింగ్ క్యాంప్ అండ్ అదర్
 స్కెచెస్, ది 674
 లక్ ఆర్ కన్నింగ్ 454
 లక్ జిమ్ 75
 లకోస్పిల్ ఫీరిక్ 568
 లక్సీ పీటర్స్ ట్రావెల్ 662
 లక్తాంతియస్ 150
 లక్షణాత్మక వర్గీకరణం 4
 లగ్యూరియస్ ఆన్ బెయిన్ 590
 లచులోటే 204
 లజ్దా 147
 లట్వియన్ మాండలికం 146
 లదివినా కొమెడియా 77
 లఫ్సూటెని 120

లమ్ ఆత్ ఆఫ్ ఇరాఖీ 47
 లమింతా 78
 లముర్ ఎన్ విజిటిస్ 346
 లయన్ అండ్ ది జ్యుయెల్, ది 170, 646
 లయన్ అండ్ ది ఫాక్స్, ది 581
 లయన్స్ అండ్ షాడోస్ 240
 లయే శరింధేహిల్లాహ్ 56
 లత్రో 66
 లల్లే డెస్ పింగోవిన్స్ 447
 లవ్ అండ్ ఏ బాటిల్ 438
 లవ్ అండ్ ఫేమ్ 471
 లవ్ అండ్ లైఫ్ ఇన్ నార్వే 489
 లవ్ ట్రియా ఫెంట్ 390
 లవ్ దట్ ఫెయిల్డ్ 204
 లవ్ ఫర్ లవ్ 66, 275
 లవ్ బిగిన్స్ 274
 లవ్ సాంగ్మ ఆఫ్ జా ఆల్ఫ్రెడ్ ప్రూఫ్రాక్, ది 253
 లవ్ స్టోరీ 633
 లవ్డ్ అండ్ ది లాస్ట్, ది 284
 లవర్స్ అటెంప్ట్, ది 350
 లవర్స్, ది 470, 654
 లవ్ వన్, ది 591
 లస్ ఒపీనియన్స్ డి జెరోమే కాయిగ్నార్డ్ 447
 లహూ భాష 13
 లా ఫోంటీన్, జాన్ డి 567
 లా మోల్లెవాయ్, ఎఫ్.డి. 256
 లా-టి భాషా కుటుంబం 4
 లాంగ్ జర్నీ, ది 545
 లాంగ్ డేస్ జర్నీ ఇన్ టు ది నైట్, ది 188
 లాంగ్ మార్చ్, ది 485
 లాంగ్ షాడోస్ 275
 లాంగ్డేస్ జర్నీ ఇంటు ది నైట్ 260
 లాంగ్ఫెలో, హెన్రీ వడ్స్వర్త్ 182, 451, 465, 562, 671
 లాంగ్స్టన్ హగ్స్ 526
 లాంగ్స్టన్ జర్నీ, ది 445
 లాంగ్వేజ్ ఆజ్ సింబాలిక్ ఆర్ట్స్ 457
 లాంజినెస్ 3
 లాంటో పోల్ ఇగ్నాసియో శాంజెజ్ మోజి యూస్ 313
 లాండ్ ఆఫ్ ది లాస్ట్, ది 199

లాండ్ స్కేప్ 416
 లాండ్నామ బుక్ 86
 లాంప్మన్, ఆర్మిబాల్డ్ 190, 563
 లాంప్స్ బై బిల్లెడర్ 423
 లాంబ్, ఛార్ల్స్ 70, 75, 563, 564, 598, 671
 లాంబ్కిన్స్ రిమెయిన్స్ 474
 లాక్, అలేయన్ 564
 లాక్ ప్లీసిస్ 146
 లాకా భాష 11
 లాకాటివా 192
 లాకానియన్ డిలాఫియెస్టా 403
 లాకాసా 371
 లాకాసా వర్జె 587
 లాకుప్టిన్ పాల్పటాన్టీ 412
 లాక్విజోటిటా వైసు ప్రైమా 444
 లాక్సెనెస్, హార్డీ 87, 160, 564
 లాగర్క్విస్ట్, పార్ 160, 164, 565
 లాగర్లోఫ్, సెల్మా 160, 566, 628
 లాగార్ 526
 లాగుయెర్రా డెల్ ఫిన్ డెల్ మున్డో 587
 లాగే నేపిల్స్ 78
 లాగైకొండా 378
 లాగ్యెరా గౌవా 579
 లాచటీ 300
 లాజ్ (చాన్) భాష 10
 లాజా లాజరెవిన్ 137
 లాజాకోటిన్ 137
 లాజారిలో దతోర్మేస్ 157
 లాజన్ బెల్జ్ 610
 లాజానెపార్కె 589, 590
 లాజెకేరీ 535
 లాజా నెల్లిగాన్ 191
 లాట్ మానిస్కన్ లెవా 566
 లాటిగా, ఎల్ 225
 లాటిన్ అమెరికన్ సాహిత్యం 194, 195
 లాటిన్ భాష 4, 20, 76, 82, 99, 103, 111, 114, 118, 121, 143, 144, 163, 164, 427; -ప్రహసనాలు 79; -లిపి 42, 109; -వర్ణమాల 51; -వాఙ్మయం 150
 లాటియా జూలియా ఇవెల్ ఎక్స్క్రిబిడార్ 587

లాట్రావియాటా 387
 లాట్టియన్ 6
 లాడి డెల్ సీల్ డెల్ మేరె డెల్లా టెర్రా ఇడెజ్జి ఇరోయ్ 378
 లాడిన్ 5, 6
 లాడిస్లావ్ మున్కో 105
 లాతి బైడ్ 547
 లానా వెలాడ ఉన్ నావెలిస్టా 409
 లానిమా 407
 లానియర్, సిడ్నీ 184, 185, 566
 లానేషీ
 లానో కేడెల్ సెబడో 469
 లాన్నేవ్ డామెతిస్టే 447
 లాన్స్ పాజిషన్ డి ఆర్ట్ 314
 లాన్స్ మాల్ భాష 110, 111
 లాన్స్లెట్ ఓలి ఛెవెలియర్ ఎలా ఛారెట్టి 626
 లాస్సెస్ డి ఆనర్ 391
 లాస్ నార్విజియన్ 6; -ఫిన్నిష్ 6; -రష్యన్ 6; -స్వీడిష్ 6
 లాపాంటో 642
 లాపార్వెంజా 531
 లాపింక్ పాంగ్ 219
 లాపువలై సోసేరా 120
 లాసెల్లె 520
 లాపేషన్ జీన్ డి ఆర్క్ 220
 లాప్రెస్ మెడి దుయన్ ఫానె 635
 లాప్రెస్సె తమోనిటూర్ యూనివర్సల్ 314
 లాఫర్: ఆన్ ఎస్సే ఆన్ ది మీటింగ్ ఆఫ్ ది కామిక్ 472
 లాఫింగ్ మేటర్, ది 629
 లాఫిన్ డిచెరి 299
 లాఫుగిటివా 468
 లాఫె 409
 లాఫెర్ పిక్టూకాసడా 575
 లాఫోర్డ్, జూల్స్ 253, 429, 568, 634
 లాబిరింత్ స్వేటా ఎరాజ్ సైడ్స్ 104
 లాబెల్లా ఎస్టేట్ 413
 లాబెస్టియేర్ 204
 లాబ్లే ఎన్ హెర్ బే 299
 లామండ్రగోలా 78
 లామార్తాన్, ఆల్ఫోన్స్ డి 568, 569, 601, 693

లామాలెన్ తెండు 271
 లాము యెర్లే డి ఆర్జిమియో క్రజ్ 442
 లామురెటి ఉలానినా 261
 లామె-ఎన్ బాంటె 558
 లామెంట్ ఫర్ ది మకారిస్, ది 377
 లామెంట్, ది 70
 లామెంట్స్ ఫర్ ది లివింగ్ 411
 లామెన్ పెయిన్ 473
 లామొర్ బౌ 495
 లామోర్ట్ డెస్ ఆర్జిస్టీస్ 310
 లాముయస్-ప్రాన్యాయిస్ 601
 లాయల్ సబ్జెక్ట్, ది 452
 లాయాటిన్ 299
 లాయిస్, లే 604
 లాయెషాంటిర్ పూరిసాన్ 204
 లాయే, కమారా 570
 లారా 420
 లారీ డి 122
 లారెన్స్, టి.ఈ. 75
 లారెన్స్, డేవిడ్ హెర్బర్ట్ 74, 428, 470, 570, 571, 578, 599, 613
 లారెన్స్ వాన్డెర్పోస్ట్ 171
 లారెస్టేషన్ 204
 లారే డీనోవెస్ 643
 లారోబ్ ప్రిటెక్ట్ 540
 లార్డ్ ఆఫ్ అన్లైక్నెస్ 586
 లార్డ్ ఆఫ్ ది ఫ్లైస్ 75, 698
 లార్డ్ ఓర్మంట్ అండ్ హిజ్ అమింతా 535
 లార్డ్ చెస్టర్ ఫీల్డ్ 68
 లార్డ్ జిమ్ 74, 276
 లార్డ్ డన్నెనీ 75
 లార్డ్ వియరీస్ క్యాజిల్ 586
 లార్స్ పియర్స్ 191
 లార్నాడూన్ 72
 లార్సే ద్యు మెయిల్ 447
 లార్స్ హులైన్ 119
 లాలాబక్షి 48
 లాలిచ్ 137
 లాలైబీరియా 531
 లాల్లా రూఫ్ 69
 లాలిటా నౌవా 77
 లాలిడా బ్రెవె 261

లాలిదాద సాంతా మారియా ఈగిప్షియాకా 156
 లాలీ యెన్ ఫ్లూర్ 448
 లాలీటా మిలిటారీ 205
 లాలెన్ గాన్జా డి తమర్ 367
 లాలైజ్ డూ మేనేజ్ 512
 లాలోరేటర్, ఇల్ 637
 లాలోరేస్టాన్సా 413
 లాలో భాష 12
 లాలో షీ 571
 లాల్యెన్ చురా దూన్ పావెరా క్రిస్టియానో 638
 లాషీ 48
 లాస్ ఆఫ్ రోజెస్, ఏ 230
 లాస్జో నాగే 166
 లాసన్, హెన్రీ 197, 572
 లాసా మాండలికం 11
 లాసిట్టా డెల్సోతె 266, 267
 లాసియుడడ్ వై లోస్ పెర్రోస్ 587
 లాసూబ్లా 130
 లాసెర్పా 408
 లాసెల్వేస్ 558
 లాస్ట్ 232
 లాస్ట్ ఆఫ్ ది జస్ట్, ది 171
 లాస్ట్ ఆఫ్ ది మోహికాన్స్, ది 293
 లాస్ట్ ఆఫ్ ది శాగ్జన్స్, ది 573
 లాస్ట్ ఎస్సెస్ ఆన్ చర్చ అండ్ రెలిజియన్ 224
 లాస్ట్ క్రానికల్ ఆఫ్ బార్సెట్, ది 375
 లాస్ట్ చైల్డ్ హుడ్ అండ్ అదర్ ఎస్సెస్, ది 332
 లాస్ట్ టేల్స్ 381
 లాస్ట్ టైఫూన్, ది 439
 లాస్ట్ డేస్ ఆఫ్ పోంపే, ది 573
 లాస్ట్ డేస్ ఆఫ్ లింకన్, ది 592
 లాస్ట్ పాడ్, ది 230
 లాస్ట్ పాయెమ్మ 73, 692
 లాస్ట్ లీడర్, ది 85
 లాస్ట్ లేడీ, ఏ 276
 లాస్ట్ వర్డ్స్ ఆఫ్ డచ్ షుల్డ్స్, ది 456
 లాస్టాంపా 520
 లాస్టో నెమెత్ 166

లాహుయిడా డెల్ 587
 లి గొనెదిక్, జె.యం.యఫ్. 131
 లి ఫో 393, 473, 574
 లి సాలియర్ డి శాటిన్ 305
 లింకన్ 623
 లింగాలా 169
 లింగా లాటినా, డీ 594
 లించ్, బెనీటో 572
 లిండ్సే రాబర్ట్సన్ 198
 లిండ్సే, సర్ డేవిడ్ 161, 572
 లిండెన్ ట్రీస్, ది 584
 లింబా 167
 లికాలోస్ లినా 60
 లికోపరియె 153
 లిక్కెపర్ 423
 లిక్తాపి మానెడ్జె 153
 లిగా లంట్ డిల్ సర్వెంట్ 154
 లిజెండ్స్ ఆఫ్ వేంకొవర్, ది 344
 లిజెన్ 556
 లిట్వోస్ 632
 లిటన్ ఆఫ్ నెబ్వర్త్ 573
 లిటరరీ గార్లెండ్, ది 190
 లిటరరీ రిమెయిన్స్ 671
 లిటరరీ లాప్సెస్ 190, 577
 లిటరారిషీ గ్రెగ్గిస్ 663
 లిటరేచర్ 2, 495
 లిటరేచర్ అండ్డాగ్గా 224
 లిటరేచర్ నయా గజెటా 239
 లిటరేటురా 587
 లిటరేటురాస్ ఆఫ్రికానస్ డి ఎక్స్ప్రిసావో పోర్చుగీసా 444
 లిటాలియా మిలిటారీ 205
 లిటాషేజెషిటెన్ 639
 లిటిల్ గిడ్డింగ్ 255
 లిటిల్ థియేటర్ ఆఫ్ ది వరల్డ్ 61
 లిటిల్ రివ్యూ, ది 428
 లిటిల్ లెర్నింగ్, ఏ 591
 లిట్టన్ స్ట్రీచీ ఎమినెంట్ విక్టోరియన్స్ 75
 లిడియో కోయ్ డూలా 82
 లితువేనియన్ భాష 6, 82, 151; -పునరుజ్జీవనోద్యమం 152; -మాండలికం 132

లిథో ఫోటో 678
 లిన్ సిండ్ 397
 లినాకోస్టెన్కో 140
 లినేయస్ 163
 లిన్స్ డోరెగో కావల్ కాంటి హోస్ 574
 లిపాంటోన్ ట్రావె 153
 లిపి 42, 44, 51
 లిబ్ వాలడ్ తారిక్ 173
 లిబర్ డి ఎక్స్పోర్ట్స్ ఎట్ ఇంగ్రిమెంటిస్
 క్యారండమ్ ఇన్ అబ్జర్వేషన్ బస్ ఎక్స్
 సియూస్టిసిస్ రీరమ్ 595
 లిబర్ డి కల్చరా హార్టరం 595
 లిబరల్ గవర్నమెంటు, ది 633
 లిబర్గోయ్ 153
 లిబర్టీ బెల్ 26
 లిబుస్సా 60
 లిబ్రో డి బూయెన్ అమోర్ 554, 555
 లిబ్రో బ్లాంకో, ఎల్ 213
 లిమిటేషన్ డనోట్రడమ్ లూన్ 568
 లియెన్కొబ్రిక్ 134
 లియెనూరా 109
 లియెనూర్డ్ కిబేరా 179
 లియెనూర్డ్ విన్సి 430, 531
 లియెనూర్డ్ 407
 లియెనిడ్ 414
 లియెంపాల్డ్ స్టాఫ్ 116
 లియో కెనెడి 190
 లియో, లూయీ డి 575
 లియోంగోఫూమో 178
 లియోగై 207
 లియోన్ 155
 లియోనల్ ట్రివింగ్ 188
 లియోన్స్ ఉండే లెనా 487
 లియోపార్డ్, జ్యూకోమో 129, 575, 577,
 582
 లియోపాల్డ్ ఆండ్రీయన్ 61
 లియోపాల్డ్ సింగోర్ 171
 లియోపాల్డ్ మారెచల్ 193
 లియోపాల్డ్ లూగోనీస్ 193
 లిరా, లా 506
 లిరిక్ 70; -పద్యాలు 94
 లిరికల్ బాలెడ్స్ 253, 381, 588

లిరిక్స్ ఆఫ్ ఎర్త్ 563
 లిల్లా వెనెడా 666
 లివరె డి మోన్ అమి, లే 448
 లివ్లైక్ పిగ్స్ 221
 లివింగ్ రూమ్, ది 332
 లివియస్ ఆండ్రోనికస్ 148
 లివియా లేక బరీడ్ అలైవ్ 378
 లివియరెబ్టోను 145
 లివిలిన్ 389
 లివి 149
 లివోనియన్ 6, 82
 లివ్రా స్క్రిగ్డాపాపె డినిక్ 287
 లిస్ రాజే, లే 447
 లిసిడేన్ 394
 లిసినుస్ 149
 లిసూ 13
 లిస్టాపాడ్ 465
 లి ఎపిల్లో 417
 లి మోనోకిల్ డి మోన్ ఓంకుల్ 656
 లికాక్, స్టీఫెన్ 72, 190, 191, 577
 లిగ్ ఆఫ్ అమెరికన్ రైటర్స్ 556
 లిగ్ ఆఫ్ యూత్ 235
 లిజ్ 152
 లిజియన్ డి ఆనర్ 299
 లిజియన్స్ ఆఫ్ మెమోరియల్స్ 382
 లిజెండ్ ఆఫ్ స్టీఫీ హోల్, ది 238
 లిడ్ కైండ్లీ లైట్ 71
 లిడర్, ది 236, 654
 లిడెన్ ఆఫై వాడెర్ ఆక్స్ 107
 లిఫ్ స్టామ్ 312, 506
 లిఫి గారో 635
 లిబెల్ 626
 లిల్లా 86
 లివ్ 83
 లివిస్, ఎఫ్.ఆర్. 75
 లివిస్, ఫ్రాంక్ రేమండ 577
 లివిస్, సింక్లర్ 578
 లివెన్ ఆఫ్ మాలిస్ 384
 లివ్ ఆఫ్ గ్రాస్ 600
 లివ్ ఫ్రమ్ మార్గరెట్ స్మిత్స్ జర్నల్ 599
 లు నెది నౌస్ 399
 లుంగ్-సూ-కౌ 571

లుండా భాష 168
 లుఇస్ దగ్రానాదా 157
 లుక్ బాక్ ఇన్ ఆంగర్ 75
 లుక్ హోంవర్డ్ ఏంజెల్ 187, 606
 లుక్రీషియస్ 149, 578, 579
 లుగోనెస్, లియోపాల్డ్ 579, 580
 లుగ్జన్ 6
 లుజమ్ మాలామ్ యూల్ జామ్ 515
 లుజుం-మయాలజుం 22
 లుటేజియా 688
 లుట్రీన్, లే 501
 లుడోవిక్ అంటోనియో మురటోరీ 79
 లుడ్విగ్ అంజెన్ గ్రూబర్ 61
 లుడ్విగ్ బ్యూఖర్ 487
 లున సిల్వెస్ట్రీ 410
 లునారియో సెంటిమెంటల్ 579
 లుపస్ శర్వతుస్ 150
 లుఫర్పియో 157
 లుబనా-క్లైస్-బ-జ-రీహ్ 21
 లుబా లూలువా 16
 లుయిగీ కాపువానా 80
 లుయిస్ కమోయెస్ 112
 లుయిస్ దగాంగోరా ఇ ఆర్గోతే 157
 లుయిస్ వాలెస్ దగేవారా 157
 లువోరా వెట్లాన్ వర్గం 9
 లుసఫోని 444
 లుసిండే 627
 లుహ ఫోర్ లా విడా, లా 456
 లూ హన్ 580
 లూ-ఫూ-వీయ్ 29
 లూ-సెన్ 340
 లూఓమో కంఫైన్ 540
 లూకన్ 580, 581
 లూకాస్, ఇ.వి. 75, 564, 665
 లూకాస్ గార్నికీ 114
 లూక్రిజియా బెండిడియో 364
 లూథర్ 75
 లూథరిన్ 82, 159
 లూనా-ఎ-ఇ-ఫాలో, లా 413
 లూబా 168
 లూమిస్ ట్రాడ్ 380

లూయిజ్ ఆడల్ గుండే విక్టోరియేనీ కుటుంబం	లెటరేట్యూరా 599	లెవే టు శాంగ్, లే 310
322	లెటర్స్ ఫిలసాఫీక్స్ 616	లెస్క్వాటె ఎవాంజిలిస్ 359
లూయిజి చాపువానా 417	లెటర్స్ ఫ్రం బొహీమియా 676	లెస్ట్రాయిస్ విల్లిస్ 359
లూయిస్ లియోపాల్డ్ 176	లెటర్స్ సర్ లె ఒవరేజెస్ ఎట్ లె కేరక్టర్ డి	లెస్నెస్ 467
లూయిస్, వైండ్హామ్ 581	జె.జె.రూసో 654	లెస్మెల్స్ డి టైరీసియస్ 205
లూయీ ఆరగాన్ 126	లెటె 399	లెసంగ్ దన్ పాయెట్ 297
లూయీ క్రిస్టోఫే ఫ్రాన్సాయిస్ హాచెట్ 358	లెట్టిష్ 146	లెసన్, ది 236
లూయీ గీలాస్ 82	లెడ్యూటెన్సన్ అపుంటి పెర్యునా ఐడిమొలా	లెసిడ్ 298
లూయీ గ్రీన్ మ్యూర్ 488	జియాడెల్లా లెటరేట్యూరా 600	లెసి డైబాలిక్స్ 461
లూయీ జౌవెట్ 204	లెతార్సు 542	లెస్టర్ ఫ్రాంక్వార్ట్ 185
లూయీ ఫ్రెంచుట్ 191	లెదర్ స్టాకింగ్ 294	లెస్సీయా 268
లూయీ మెక్సిస్ డే లెవిన్ 73, 75, 218	లెదెరె 333	లెస్సా యూక్రేనియన్ 140
లూయీ స్టోన్ 198	లెనాక్స్ రాబిన్సన్ 85	లెస్సీ అయివర్ వింటర్స్ 188
లూరీ భాష 10	లెనిన్, వి.ఐ. 506	లెస్సీ ఫిడ్లర్ 188
లూసిండా బ్రోఫోర్డ్ 198	లెనిన్ గ్రాడ్ కథలు 366	లెస్సింగ్, గోట్ హోల్డ్ 584
లూసిఫర్ 107, 592	లెనోయిడ్ డె వైసర్స్ 540	లే-చో 49
లూసిఫర్ అండ్ ది లార్డ్ 631	లెపాంటా 339	లేక్, ది 529
లూసియన్ 582	లెపార్టి ఎమన్జోని 460	లేక్సిఫైన్స్ ది యూనక్ 583
లూసియస్ ఆంబీవియస్ టర్పియో 370	లెపాల్డ్ సెడార్ సెంఫూర్ 177	లేఖనం-అక్షరాస్యత 9
లూసియా జెట్టి 372	లెపిరెప్రూడెంట్ ఆఫ్ ఈక్విటబుల్ ఫాదర్	లేగెబుకర్ 679
లూసియాడ్స్, ది 273	513	లేజ్ ఆఫ్ ఏన్నెట్ రోమ్ 530
లూసియోమాస్ట్రనార్డి 81	లెస్ట్ మార్చ్ 506	లేజిబస్ డి 638
లూసిలా గొడాయ్ ఆల్కయాగా 525	లెస్ట్ నెంట్ గస్ట్ 626	లేట్ సమ్మర్ 60
లూసె బెర్ట్ 108	లెస్ట్ నెంట్, డర్ 663	లేటర్ డే పాంఫ్లేట్స్ 283
లెక్ రెమినిసెన్సెస్ 381	లెబిడినీ స్టాన్ 372	లేట్లీ స్ప్రింగ్ ఆఫ్ ఇన్ అమెరికా 181
లెక్యూర్ డి టూర్స్ 462	లెబూర్జవా జెంటిల్ హోం 542	లేడీ ఆఫ్ ది లేక్, ది 69
లెగ్నీ 482	లెయ్ హంట్ యువకవులు 290	లేడీ ఆఫ్ మే, ది 636
లెజ్ కంప్లెయింట్స్ 568	లెయ్ టన్, ఇర్వింగ్ 583	లేడీ ఈస్ నాట్ ఫర్ బర్నింగ్, ది 75
లెజ్ టెండ్రెసెస్ ప్రిమియర్స్ 610	లెయెండాస్ 358	లేడీ చాటర్లీస్ లవర్ 74, 571
లెజ్ ఫోర్సెస్ టమటూసెన్ 610	లెయెన్డాస్ డి గ్యాటిమేలా 228	లేడీ మేరీ ఆన్ బేకర్ 199
లెజ్ ఫ్లామాండిస్ 610	లెయెనార్ 99	లేడీ విండర్మియర్స్ ఫాన్ 72
లెజ్ విసేజెస్ డి లావై 610	లెర్మాంటోవ్, మిఖాయెల్ 583, 584	లేడీ సుసాన్ 229
లెజిటీం ది ఫ్రాన్స్ 495	లెరాయ్ జోన్స్ 188	లేడీస్ అండ్ జెంటిల్ మెన్, ది 677
లెజెండ్ ఆఫ్ ది గ్రాండ్ ఇన్క్విజిటర్ 557	లెరిగార్డ్ దురాయ్ 570	లేడీస్ ఆఫ్ ది కారిడార్, ది 412
లెజెండ్ ది ఉలెన్ స్పీగల్, లా 130	లెరూజ్ ఎట్ నాయిర్ 657	లేడీస్-ఇన్-వెయిటింగ్ 488
లెజెండ్స్ ఆఫ్ న్యూ ఇంగ్లండ్ 598	లెర్నెట్-హోలెనియా 61	లేడమి మాండే 387
లెటర్ అగ్నిపుమని డి 408	లెన్కో బోరో వికోవ్ స్కీ 139	లేడాన్నెడి మెస్సినా 600
లెటర్ టు హిజ్ ఫాదర్ 278	లెవాజ్ కమ్యూనికా 495	లేనియన్స్ స్క్రీగే 262
లెటర్ ఫ్రమ్ బ్రూక్లిన్, ఏ 194	లెవిటా 133	లేఫిల్స్ నేచురల్ 387
లెటర్, ది 74, 413	లెవిటాకి 133	లేబరిన్స్ ఆఫ్ సారిట్యూడ్ 410
లెటరాటురా అమెరికానా ఎ అల్బ్రీ సగ్గే, లా	లెవీ, కార్ల్ 402, 584	లేమర్ ఫీ 126
413	లెవెర్ని డెల్ రోసి 378	లేలియా మోపాట్ 617

లేవాజ్ బ్రెజ్ 431
 లేవాసెస్ కమ్యూనికేంట్స్ 126
 లేస్ ఆఫ్ మై హోమ్ 599
 లేస్ మోట్స్ 630
 లైట్ ఆఫ్ ది స్టార్స్, ది 562
 లైట్ ఇన్ ఆగస్ట్ 187, 436
 లైట్ దట్ ఫెయిల్డ్, ది 289
 లైట్స్ ఆఫ్ బొహీమియా 596
 లైడియా బన్సరీ 601
 లైడెన్ డెస్ యుంగెన్ వెర్టర్స్, డి 319
 లైన్స్ రిటెన్ ఏ ఫ్యూ మైల్స్ ఎజా టెన్ టెర్న్
 అబి 588
 లైపేస్ ఆన్ మార్చిట్ 190
 లైఫ్ 623
 లైఫ్ అండ్ డెత్ ఆఫ్ మిస్టర్ బాడ్మాన్, ది
 455
 లైఫ్ అండ్ డెత్ ఆఫ్ హబి సిమ్సన్, ది 161
 లైఫ్ అండ్ హబిట్ 454
 లైఫ్ ఆన్ ది మిస్సిసిపి 372, 374
 లైఫ్ ఆఫ్ ఆల్బర్ట్ గెంటిన్ 215
 లైఫ్ ఆఫ్ ఛార్లెమాగ్న 595
 లైఫ్ ఆఫ్ జీసెస్ క్రిటికల్స్ ఎగ్జామిన్డ్, ది
 250
 లైఫ్ ఆఫ్ ది బీ, ది 510
 లైఫ్ ఆఫ్ మేన్, ది 221
 లైఫ్ ఆఫ్ వర్జీనియా వుల్ఫ్ 607
 లైఫ్ ఆఫ్ శామ్మ్యుయల్ జాన్సన్, ది 68,
 463
 లైఫ్ ఆఫ్ షార్లేటి బ్రాంటే, ది 315
 లైబరీ ఆఫ్ గ్రీక్ లిటరేటర్ 297
 లైబరీ, ది 301
 లైబ్రా టెనారెయో, ఎల్ 247
 లైయింగ్ అవర్, ది 653
 లైర్ 79, 94
 లైలా-మజ్నూ 21
 లైలి-ఓ-మెజ్నూన్ 403
 లైన్స్ అండ్ టైమ్స్ ఆఫ్ ఆర్చీ అండ్ మెహి
 తాబెల్, ది 517
 లైన్స్ ఆఫ్ డాంటే గేబ్రియల్ రోజెట్టి 591
 లైన్స్ ఆఫ్ ది పాయెట్స్ 67
 లైన్స్ ఆఫ్ ది మోస్ట్ ఎమినెంట్ ఇంగ్లీషు
 పాయెట్స్, ది 344

లైసిడాస్ 522
 లో ఆబ్రమోవిట్స్ 133
 లో పావెమో దపురోస్ 526
 లో సర్రియలిస్మి ఎట్ ల పైన్ త్యూర్ 495
 లోరెంజో ది మెడిచి 78
 లోరేన్ 121
 లోవినెస్కు 145
 లో ఆర్కేడియా 636
 లో కన్స్టాంట్ లిక్వి 457, 458
 లో టో ఆక్సియన్ ఎస్టి 696
 లో నోట్స్ ఆన్ ఏన్ ఎండేంజర్డ్ స్పిషీజ్
 అండ్ అదర్స్ 552
 లో పోజిటివో 391
 లో-జర్మన్ 6, 97
 లోకండిరా, లా 326
 లోకల్ కలర్ 270
 లోకే 8
 లోకోటాన్ తదితర కథానికలు 246
 లోగోట్ ఓసిటాన్ 118
 లోటో సియంగ్టు 571
 లోడ్జ్ ఆర్. హెచ్ 700
 లోనాట్ 118
 లోన్లీ లండనర్స్, ది 194
 లోపెజ్-ఇ-ఫుయెంటెస్, గ్రెగోరియో 585
 లోపెదర్ యెదో 157
 లోమోన్సోవ్, మిఖాయిల్ వాసిలేవిచ్ 585
 లోరెంజో డి మెడిచి 422
 లోలాండ్ 160
 లోలిటా 401, 402
 లోలో భాషలు 13, 168
 లోవర్ డెప్సె 325
 లోవెన్ స్కూల్ స్కారింగెన్ 566
 లోవెల్, జేమ్స్ రసెల్ 184, 585, 586,
 670
 లోవెల్, రాబర్ట్ జూనియర్ 586
 లోష్టరు గుట్టారమ్సన్ 86
 లోస్ కనీక్స్ 202
 లోస్ కాలిటెస్ వాసియోస్ 213
 లోస్ పజోస్ డి ఉల్లో 412
 లోస్ పెర్రోన్ హంబ్రియెన్స్ 226
 లోస్ హంబ్రెస్ డి బీనమ్ 391
 లోసార్పియన్ 6

లోసియాలో 431
 లౌడ్ అండ్ ది లాస్ట్, ది 190
 లౌరీ సన్ డే ఫర్ క్రీమ్ క్రోయెల్, ఏ 604
 ల్యూస్ట్ టై-కూన్, ది 416
 ల్యూబోరట్ స్క్రీ 139
 ల్యూ పీ చున్ చియూ 29
 ల్యూకాస్ డి హీరె 106
 ల్యూమ్ స్పెంటో, ఏ 427
 వంకూరా 105
 వండర్ఫుల్ ఓ 394
 వకషూ కబుకి 35
 వకాతి ఉకాల్ 179
 వకీరీ 23
 వకొస్తా 190, 552
 వక్తాంగ్ గోర్గతాల్ 102
 వఖుష్టే 103
 వజీరస్కీ 115
 వజేనక్ బొగుస్లవిస్కీ 115
 వజోన్ 128
 వజ్రవ్యూధ 41
 వడజే తెబ్బే 173
 వతన్ యూహ్నాట్ సిలిస్త్రియా 295
 వన్ ఆఫ్ అవర్ కాంకరర్స్ 535
 వన్ ఆఫ్ అవర్స్ 276
 వన్ ఆఫ్ క్లియోపాట్రాస్ నైట్స్ 683
 వన్ ఆప్టర్నూన్ 274
 వన్ ఎర్త్ ఫోర్ ఆర్ ఫైవ్ వరల్డ్స్ 410
 వన్ హండ్రెడ్ అండ్ ట్వెంటీడేస్ ఆఫ్ సోడమ్
 643
 వయంగ్ 39
 వయహ్లాన్ స్కాగర్ 159
 వర్ల్డ్ ఆఫ్ ఇట్స్ ఓన్, ఏ 529
 వర్ల్డ్ ఆఫ్ వండర్స్ 384
 వర్ల్డ్ ఆఫ్ స్ట్రెంజర్, ది 323
 వరల్డ్ 329, 677
 వరల్డ్ ఇన్ ది ఈవెనింగ్, ది 240
 వరెరా నో జిడాయ్ 262
 వర్క్ వెల్త్ అండ్ హేపినెస్ ఆఫ్ మాన్
 క్రెండ్, ది 611
 వర్క్ హౌస్ డాన్కీ 221
 వర్క్స్ అండ్ డేస్ 686, 687
 వర్గాస్ కూప్ డెట్ 551

వర్గాస్ లోసా, మరియో 586

వర్జిగ్ టేజ్ డెస్ మూసా డాగ్, డీ 609

వర్జిల్ 77, 94, 112, 149, 216, 263, 264, 308, 390, 394, 414, 420, 426, 433, 587, 588, 592

వర్జిల్ ఇయోరుంకా 146

వర్జిల్ జీవితం 579

వర్జిల్ ట్రావెస్టీ 651

వర్జీనియన్స్, ది 360

వర్జ్యుటో 2H

వర్జ్యూ రివార్డెడ్ 441

వర్డ్ ఆర్ట్ 108

వర్డ్స్వర్డ్, విలియమ్ 69, 71, 182, 253, 291, 300, 379, 381, 451, 588, 598, 650, 671

వర్క్సర్, డెర్ 496

వలస యుగం 180

వలెరియస్ 149

వలేరా ఇ అల్కాల గలియచో, జువాన్ 589

వలేరీ, పాల్ 429, 538, 589, 590

వల్గారీ ఎలా క్విన్షియా డి 397

వల్చిక్ నా రోజ్ లే షూ 292

వల్చున్టెడ్, లా 203

వల్చర్స్ ఆఫ్ లా ఫ్లోరిడా, ది 572

వవాయూ 47

వసెటిక్ 6

వస్తా డామిని 208

వా, ఈవ్లిన్ 590, 591

వా ఫ్యూజో 294

వాంగ్ అన్-షీ 591, 592

వాండరర్, ది 62

వాండరర్స్ నైట్ సాంగ్, ది 319

వాండరింగ్ ఆఫ్ ఓసిన్ అండ్ అదర్ ఫోయెమ్స్, ది 544

వాండెల్, జూస్ట్ వాండెన్ 107, 108, 592

వాక్ టెన్డాంక్ ప్లామ్ ఫ్రాగ్మెంట్స్ 105

వాక్లావ్ జిబావీ 495

వాక్లావ్ డోన్ వోవ్స్కీ 495

వాక్లావ్ హంకా 104

వాగహైవనకోడె అరు 37

వాగెన్ ఉత్ 699

వాగెన్ తిల్ క్లాక్ రిక్ 699

వాగ్నర్ 242, 504

వాగ్రాంట్ ఆఫ్ టైమ్, ది 549

వాచ్ డబ్ ఎండ్స్ ద నైట్, ది 509

వాచ్, ది 584

వాచెల్ లిండ్సే 186, 694

వాట్ డు యు కాలిట్ 316

వాట్ ప్రైస్ గ్లోరీ 353

వాటర్లు వంతెన 623

వాటర్స్ ఆఫ్ బాబిలన్ 221

వాటికన్ మనాసెస్ క్రానికల్ 128

వాటెస్ 90

వాత్తావె 52

వాన్ డోరెన్, మార్క్ 592

వాన్ క్వెట్ ఎట్ సోషల్ హాగ్ 235

వాన్ డెన్ హీవర్, సి.ఎమ్. 176

వాన్ విక్టూర్, ఎన్.పి. 176

వానిటీ ఆఫ్ హ్యూమన్ విషెస్ 67, 344

వానిటీ ఫెయర్ 72, 411, 604

వాన్స్ పామర్ 198

వాపెన్ స్పెడెడ్ 561

వామ్ ఎర్కెనెన్ ఉండ్ ఎంప్ ఫైండెన్ డెర్

మెన్షిషెన్ సీత్ 682

వామ్ గెస్ట్ డెర్ ఎబ్రాయిషెన్ పొయెసీ 682

వామ్ పిర్ 129, 555

వాయ్ సెస్ ఇన్ టైమ్ 509

వాయవ్య భాషలు 168

వాయిర్ డిట్ 509

వాయిస్ ఆఫ్ ది సీటీ, ది 678

వాయిస్ ఆఫ్ ది సీ, ది 540

వాయిస్, ది 170, 258, 259, 457

వాయిస్ ఫ్రం ది కోరస్, ఏ 636

వాయేజ్ అండ్ ట్రావెల్స్ ఆఫ్ సర్ జాన్

మండెవిలె నైట్, ది 502

వాయేజ్ ఎన్ ఓరియంట్ 405

వాయేజ్ ఔట్ 607

వాయేజ్ టు ది హోలీ లాండ్ 665

వాయేజర్ శాన్స్ బాగేజ్, లా 204

వార్ అండ్ పీస్ 142, 362, 399

వార్ ఆఫ్ ది గాడ్స్, ది 200

వార్ ఆఫ్ ది వరల్డ్స్, ది 611

వార్ ఇయర్స్, ది 618

వార్ ట్రీయాలజి 97

వార్ ది ఓన్లీ హైజీన్ ఆఫ్ ది వరల్డ్ 513

వారా 147

వారెన్, రాబర్ట్ పెన్ 186, 243, 593

వారో, మార్క్స్ టెరెంటియస్ 149, 593

వార్డ్, టి.హెచ్. 223

వార్డెన్, ది 375

వార్నింగ్ బికమ్స్ ఎలెక్ట్రా, ది 187

వార్మ్ లండ్ 164

వాల్ కాట్, డెరెక్ 76, 194, 594

వాల్ గియల్ గుడ్ 75

వాలడ్ మోర్ 208

వాలెస్ 524

వాలాఫీడ్, జ్యూబో 595

వాలూన్ భాష 121; -నాటకం 154;

-సాహిత్యం 154

వాలె ఇంక్లాన్, మరియా డెల్ 595

వాలెం టైన్ 617

వాలెన్సిన్ కోరల్ 119

వాలెన్సీ 190

వాలెహో, సెజార్ 596

వాల్యా 565

వాల్యాస్ మెక్కి 336

వాలింగ్ యెటిల్డా 411

వాల్రన్ 637

వాల్రర్ డీ లా మేర్ 73

వాల్రర్ ఫాన్ మోలో 61

వాల్రర్ మిట్టీ రహస్య జీవితం 393

వాల్రర్ ర్యాలే 75

వాల్రర్ శావేజ్ 69

వాల్రర్ స్కాట్ 257

వాల్రర్ వాన్ డెర్ వోగెల్ వైడ్ 98, 124, 596, 597, 614, 616

వాల్రెన్ 184, 394

వాల్రెఫ్ 57

వాల్రోన్ 65, 344

వాల్రోల్, హోరెస్ 68, 597

వాల్రీరి 14

వాల్రీకి 19, 42

వాల్రెన్ స్టైన్ 100

వాలివిత సరణాంకర 52

వాషింగ్టన్ ఇర్వింగ్ 182, 562

వాషింగ్టన్ స్క్వార్ స్లేయర్స్ 187

వాసిల్ అలెగ్జాండ్రీ 144
 వాసిల్ సిమోనెన్కో 140
 వాసిల్ పైఫావిస్కో 140
 వాసిలికోస్ 97
 వాసిలిస్ 97
 వాసిషెల్పుటుంగ్ 445
 వాసీటీస్, ఓ. 147
 వాస్కొనెలోస్ 637
 వాస్కో పెరెస్ డి కామాన్స్ 272
 వాస్కోడిగామా 112
 వాస్తవికతా యుగం 180; -వాద సంప్రదాయం 129
 వాస్తవికతా వాదం (రియలిజమ్) 73
 వాస్లా రజవిస్కీ 115
 వాస్లోపోటోక్సి 115
 వింకెల్మాన్ 99
 వింగ్స్ ఆఫ్ ది డావ్, ది 355
 వింటర్ ఆఫ్ అవర్ డిస్కంట్లెంట్, ది 660
 వింటర్ సెట్ 187
 వింటర్స్టాన్ 671
 వింటర్స్ టేల్, ఏ 65, 332, 381, 625, 688
 వింటి లాహారియా 146
 విండ్ అమాంగ్ ది రిద్స్ ఇన్ ది సెవెన్ వుడ్స్, ది 544
 విండ్లెస్ కాబిన్స్ 592
 విండీ మాక్ఫర్లన్ 209
 వికార్ ఆఫ్ వేక్ఫీల్డ్, ది 68
 వికాస యుగం 146
 వికో 79
 విక్టమ్, ది 477
 విక్టర్ డాబీ 198
 విక్టర్ పాపా 145
 విక్టర్ బ్రోడ్ 122
 విక్టోరియన్ ఏజ్ ఇన్ లిటరేచర్, ది 339
 విక్టోరియన్ యుగం 70, 72
 విక్టోరియన్ రొమాంటిక్ సంప్రదాయాలు 197
 విక్రూ గీపెర్ వోమ్ 648
 విగ్ దృక్పథం 530
 విగారి జోట్ బగ్ విగడిస్ 243
 విచ్ హెర్బారిస్ట్ ఆఫ్ ది రిమోట్ టౌన్, ది 368

విచింగ్ ఆఫ్ ఎల్ఫ్స్, ది 649
 విచెస్ బ్రూ, ది 430
 విజన్ ఆఫ్ యాడమ్మన్ 84
 విజన్ ఆఫ్ అనహు ఆక్ 556
 విజన్ ఆఫ్ జడ్జిమెంట్ 479
 విజన్, ఏ 544
 విజిట్ టు ఏ స్మాల్ ప్లాంట్ ది బెప్టెమాన్ 601
 విజిట్స్ ఆఫ్ విలిజబెల్, ది 329
 విజిల్స్ వర్త్ 181
 విజ్మాలెల్వికా 147
 విట్ ఎట్ సెవరల్ వెపన్స్ 452
 విట్మన్ 170
 విట్సన్ వెడ్డింగ్స్ 74
 విటా జూలీ అగ్రికోలే, డి 363
 విటా డి కాంపి 608
 విటా న్యూవోవా, లా 397
 విటా సీజరం, డె 665
 విటికో 60, 652
 విటియర్, జాన్ గ్రీన్లీఫ్ 182, 598
 విటెజ్జిల్లాన్ 105
 విటోరినీ, విలియో 402, 599
 విట్టర్ బిన్నర్ 694
 విట్టోరియా 534
 విట్మన్, వాల్ట్ 184, 249, 292, 451, 518, 600
 విడా బ్రెవె, లా 260
 విడాయ్ ఎస్పరంజా డి 379
 విడారెటిరడ 575
 విడాల్, గోర్ 600, 601
 విడాల్ డి బెసాలు 117
 విడాస్ సాంబ్రియాస్ 456
 విడాస్ సెకాస్ 551
 విడో ఆఫ్ ఎఫిసెసన్, ది 420
 విడో ఆఫ్ బై స్ట్రీట్, ది 73
 విడోయర్స్ హౌసెస్ 473
 విడ్రిష్ ఉయ్విచ్ 137
 విత్ ఇన్ ది గేట్స్ 259
 విత్ ట్రబుల్స్ హార్ట్ అండ్ ట్రెంబింగ్ హౌండ్ ఐ రైట్ 494
 వితవుట్ ట్రూస్ 370
 విదర్ దెన్ ఐ 275

విన్ హ్రానోవ్ స్కీ, ఎమ్. 140
 విన్కాస్ కుదిక 152
 వినెటో ఫ్యూర్టే 228
 విన్గాంకా 287
 విన్నర్ టేక్ నథింగ్ 680
 విన్నిచెంకో 140
 విన్సీ, ఆల్ఫ్రెడ్ విక్టర్, కోమ్స్ డి 601
 విస్సెన్జో మోన్టి 273
 విబ్రోద అవిజాండ్రి 156
 విబ్రోదబుయోన్ అమోర్, ఎల్ 156
 విబ్రోదెల్కాబా తేరీజిఫార్, ఎల్ 156
 విమన్ అకాడమీ 412
 విమెన్ ఇన్ లవ్ 570
 విమెన్ డిస్ట్రాయ్డ్, ది 485
 విమెన్ స్టీజ్ 452
 వియత్నామీస్ 4
 వియరీ బ్లూస్, ది 694
 వియా దెల్ మేల్, లా 333
 వియాజె దెల్ పర్నాసో 642
 వియెక్స్ కారే 604
 వియెట్నామీజ్ 12
 వియెన్నాబర్గ్ ఫియేటర్ 60
 వియెల్లె ఫ్రాన్స్ 399
 వియేరా, ఆంటోనియో 602
 వియొనెల్ అడాల్ఫ్ గ్రౌల్డ్స్ 189
 విర్ ఫాండెన్ ఐనెన్ ఫాడ్ 541
 విరాగమ్, ఏ 647
 విరాజినేకక్ 165
 విరిస్ ఇలస్ట్రియస్, డె 665
 విర్జా, ఇ. 147
 విల్ఫ్రెడ్ కాంబెల్ 190
 విల్ హెల్మ్ వైస్టర్స్ అప్రెంటిస్ షిప్ 100, 236, 283, 319
 విలన్ ఆఫ్ బెర్జెన్, ది 353
 విలియం అడోల్ఫ్ 658
 విలియం కర్టీ 190
 విలియం కార్లోస్ విలియమ్స్ 186
 విలియం టెంపుల్ 665
 విలియం ప్లామర్ 171, 177
 విలియం లోయిడ్ గేరిసన్ 342
 విలియం వాన్ మూడి 185
 విలియం సిడ్నీ పోర్టర్ 677

ఎలియం హిల్ బ్రౌన్ 182
 ఎలియనాస్, జె. 152
 ఎలియమ్ కిండేల్ 64
 ఎలియమ్ గాడ్విన్ 588
 ఎలియమ్ జేమ్స్ 185
 ఎలియమ్ బ్రాడ్ ఫర్డ్ 181
 ఎలియమ్ బ్రూమ్ 426
 ఎలియమ్ బ్రే 257
 ఎలియమ్ మారిస్ 72, 560
 ఎలియమ్ మైకేల్ రోసెట్టి 534
 ఎలియమ్ మోరి 154
 ఎలియమ్ ఎలియమ్స్ 92
 ఎలియమ్ సాచెల్ 199
 ఎలియమ్ హెల్మన్ 187
 ఎలియమ్స్, టెన్నిసీ 188, 260, 603
 ఎలియర్స్ డి ఎల్ ఐల్ యాడం 609
 ఎలెమ్ ఫ్రెడిరిక్ హెర్మన్స్ 108
 ఎలేజ్ 301
 ఎలేజ్ నోటరీ, ది 237
 ఎలోన్, ప్రాన్స్వా 604
 ఎల్లమార్క్స్ ఓక్ కేర్లెస్క్ స్విసార్ 282
 ఎల్ఫ్రెడ్ ఓవెన్ 73
 ఎల్మర్క్ 131
 ఎల్లాకాథర్ (డెత్ కమ్ము టు ది ఆర్చబిషప్)
 187
 ఎల్లి, లా 305
 ఎల్లివా 601
 ఎల్లి 299
 ఎల్లెట్ 491
 ఎల్లెమ్క్లాస్ 108
 ఎల్లెరీ చానింగ్ 183
 ఎల్లెహామ్ 616
 ఎల్సన్ వైట్ 75
 ఎల్సన్ హారిస్ 76, 88, 194
 ఎల్సన్, ఎడ్మండ్ 430, 439, 604, 635
 ఎల్లెల్మ్ టేల్ 100
 ఎవి సెక్టర్, ది 198
 ఎవియన్ హెయ్పుడ్ 255
 ఎవెన్ మర్సెంట్ 415
 ఎక్సకవి 360
 ఎష్ ఆర్ ది డెడ్, లా 262

ఎషన్ ఆఫ్ సెరిమనీ 529
 ఎషాదాంత రూపకం (ట్రాజెడి) 20
 ఎస్డమ్ 339
 ఎస్డమ్ ఆఫ్ ది వార్డ్, ది 524
 ఎస్నహూ 83
 ఎసారియన్ బెలిన్ స్కీ 631
 ఎసియో వెట్టిని 595
 ఎసెంటీ, గిల్ 112, 157, 605
 ఎస్నబుక్ 86
 ఎస్పియాన్ స్కీ 116
 ఎహంగావలోకనం 200
 వీ నవల 346
 వీనర్ గ్రుప్పె 61
 వీనస్ అండ్ అడానిస్ 625
 వీనస్ అబ్యర్వెడ్ 75
 వీనామన్ కథ 174
 వీప్ నాట్ చైల్డ్ 400
 వీలండ్, క్రిస్టోఫ్ మార్టిన్ 605
 వీవర్, ది 673
 వీసెల్, ఎలీ (జర్) 606
 వుక్ స్టెఫనోవిక్ కరిజిక్ 135
 వుజ్ రజ్దాన్ 128
 వుడ్ క్రాఫ్ట్ 637
 వుడ్ నోట్స్ 249
 వుడ్రో విల్సన్ 385
 వుత్ హార్న్ 699
 వుదరింగ్ హైట్స్ 72, 490, 491
 వుమన్ ఆఫ్ నో ఇంపార్టెన్స్, ఏ 614
 వుమన్ ఆఫ్ లెటర్స్ 607
 వుమన్ ఇన్ వైట్, ది 72
 వుమన్ ఎథాట్ ఏ షాడో, ది 674
 వుమన్ హేటర్, ది 482
 వుమెన్ ఇన్ ది నైట్ టైమ్ సెంచరీ 443
 వుమెన్ బివేర్ వుమెన్ 521
 వుయెల్ టా డి మార్టిన్ ఫీరో, లా 684
 వుల్ గేట్ 575
 వులఫ్ భాష 168, 266
 వుల్ఫ్ యస్, జె.ఎ. 162
 వుల్ఫ్ స్ట్రాన్ 62
 వుల్ఫ్, తామస్ 187, 606
 వుల్ఫ్, వర్జీనియా 74, 227, 430, 606

వుల్ఫ్, ది 558
 వూ భాష 11, 27
 వెంజెన్స్ ఆఫ్ గాడ్, ది 228
 వెంట్, లే 645
 వెంటికాట్రా 408
 వెంట్స్ 422
 వెండా 168
 వెక్స్ 524
 వెచెర్నీ ఆల్బం 372
 వెచేరానా ఫుటోరేబిల్ ది కంక్ 320
 వెచ్చియో దెల్లా మాన్వెగ్నా, ఇల్ 333
 వెటెరిన్ వెస్టిజియే ప్లామే 675
 వెడేస్ మరియు 172
 వెన్ ఐ వాజ్ ఏ చైల్డ్ 539
 వెన్ బ్లాక్ బర్న్ సింగ్ 198
 వెన్ వీ డెడ్ ఎవేకెన్ 356
 వెన్యెన్ 27
 వెనిస్ ప్రిజర్డ్స్ 214
 వెన్సిస్లావ్ జరెచెక్ 104
 వెప్స్ భాష 6, 82
 వెఫారిస్ మిక్లి ఫ్రా కాశ్మీర్ 565
 వెబ్ అండ్ ది రాక్, ది 606
 వెయిటింగ్ ఫర్ గోజ్ 75
 వెయిటింగ్ ఫర్ లెఫ్ట్ 187
 వెయిన్వి పాయెమాస్ డ ఏమర్ యుకా కాన్సి
 యస్ డి సెస్పరాడా 404
 వెయిఫ్ అండ్ స్ట్రీస్ 678
 వెర్నూక్ ఎయినర్ గెప్కిక్ డెర్ లీ బిగ్నాన్
 221
 వెరిస్సిమా, ఎరికో లోప్స్ 607
 వెరీ ఈజీ డెత్, ఏ 485
 వెరో అమికో, ఇల్ 325
 వెరోనా ఇలస్ట్రేటా 512
 వెరోనికా స్ట్రీలట్టే 147
 వెర్కెర్క్ లెయిడెన్ 100
 వెర్గ్లాండ్, హెనిక్ ఆర్నాల్డ్ 111, 159, 608
 వెర్గా, జ్యూవానీ 80, 417, 608
 వెర్రి 609
 వెర్నక్ 217
 వెర్నన్ స్ట్రీయెల్ టాడ్లెరినెస్, డి 322
 వెర్నెల్, ఫ్రాంజ్ 61, 101, 609

వెర్ల గిగ్స్ 678
 వెర్మిక్ 419
 వెర్నా లా మోర్టి-ఎ-అన్-ఇ టోయ్ ఒచీ 413
 వెర్లెయ్, పాల్ 125, 374, 415, 429,
 430, 436, 609, 610, 634
 వెర్స్ లిబర్ 568
 వెర్నియస్ ప్లాకుస్ 149
 వెర్నీ 576
 వెర్నెస్ 386
 వెర్నెస్ అండ్ సానెట్స్ 474
 వెర్నెస్ అబాట్ ది బ్యూటీఫుల్ లేడి 499
 వెర్నెయిర్, ఎమిలీ 130, 374, 610, 634
 వెల్కం టు అవర్ సిటీ 606
 వెలిమీర్ క్లాకినోవ్ 366
 వెలె ఆఫ్ ది సెయింట్స్, ది 634
 వెలెజ్ జె.జె. 153
 వెలేరె బర్నార్డ్ 118
 వెల్చ్ కోవ్ 128
 వెల్డా స్పిక్సీర్ 147
 వెల్స్ భాష 6, 88, 89, 90, 92, 132;
 -భాషీయులు 131; -సాహిత్య పునరుజ్జీ
 వనం 154
 వెల్స్, హెర్బర్ట్ జార్జ్ 74, 303, 388,
 474, 611, 678
 వెళిస్, జె. 147
 వెస్కర్ 75
 వెస్ట్-ఓస్టెలిచార్ దివాన్ 319
 వెస్ట్ మిన్స్టర్ ఆబీ 562
 వెస్ట్ మిన్స్టర్ రివ్యూ, ది 251
 వెస్టీజెస్ ఆఫ్ ఏన్ ఓల్డ్ ఫ్లేమ్ 675
 వెస్టిక్ ఎన్వోపీ 418
 వెస్పాసియన్ కొచవస్కీ 115
 వే ఆఫ్ ఆల్ ఫ్లేష్, ది 73, 454
 వే ఆఫ్ ది నీడిల్, ది 649
 వే ఆఫ్ ది వరల్డ్, ది 66, 275
 వే హోమ్, ది 553
 వేకెన్ రోడర్ 368
 వేగబాండి, లా 299
 వేగా, గార్నిలోసో డి లా 611, 686
 వేగా, లూప్ డి 367, 469, 487, 555,
 612

వేడ్కిండ్, ఫ్రాంక్ 101, 260, 612
 వేదాలు 200
 వేనిటీ ఫేర్ 359
 వేస్టెన్-తోసాని 102
 వేఫేరర్ 401
 వేర్ ది హక్ 651
 వేరియస్ 588
 వేరీజ్ దాడి 230
 వేల్, ది 529, 536
 వేలంబియన్ బలస్సా 165
 వేవర్ల బస్, ది 660
 వేవర్లీ 293, 650
 వేప్ ఆఫ్ సీ అండ్ లవ్, ది 329
 వేప్, ది 607
 వేస్ అండ్ మీన్స్ 354
 వేస్ ఆఫ్ వైట్ ఫోక్స్, ది 694
 వేస్ట్ లాండ్, ది 73, 186, 253, 304,
 428
 వై అయామ్ నాట్ ఏ క్రిస్టియన్ 548
 వై ఆర్ పుయ్ ఇన్ వియెత్నాం 533
 వై డి మారియానె, లా 514
 వై షీ వుడ్ నాట్ 474
 వైండింగ్ స్టైర్, ది 544
 వైకమ్ ఇ నాట్ టు కోర్ట్ 651
 వైకింగ్స్ ఆఫ్ హెల్లాండ్, ది 235
 వైకాంట్ 619
 వైక్స్ ఏవైరో 119
 వైజోమెరి 120
 వైట్ జాకెట్ 536
 వైట్ డెవిల్ 65
 వైట్ తాయ్ లేక తాయ్ బ్లాక్ 12
 వైట్ నీగ్రో, ది 533
 వైట్, పాట్రిక్ 75, 88, 197, 198, 613
 వైట్ బిల్డింగ్ 303
 వైట్ మియావో 11
 వైట్ రోజ్ ఆఫ్ మెర్సిస్, ది 436
 వైట్ హెడెడ్ బోయ్, ది 85
 వైట్మాన్ 556
 వైటోక్ 383
 వైడాడెల్ బస్కాన్, లా 309
 వైడి రోశిని 657

వైదర్, జార్జ్ 613
 వైన్ 316
 వైన్ కామెడీ డి 480
 వైన్ సెల్లార్, ది 500
 వైనెలిన్ వై. 128
 వైన్స్బర్గ్ బహాయో 186, 209
 వైపర్ ఆఫ్ మిలాన్, ది 331
 వైపుట్ స్టిప్టిట్టు 615
 వైఫ్ ఆఫ్ బాత్, ది 317
 వైఫ్ ఫర్ మోనెత్, ఏ 452
 వైరస్ ఇంస్టిట్యూట్, ది 419
 వైల్ ది బిల్లి బాయిల్స్ 572
 వైల్ బాడిస్ 591
 వైల్డ్, ఆస్కార్ 72, 436, 614
 వైల్డ్ గాలెంట్ 390
 వైల్డ్ గూస్ ఫేజ్, ది 438, 452
 వైల్డ్ డక్ 235
 వైల్డ్ పామ్, ది 436
 వైల్డ్ బాయిస్, ది 456
 వైల్డ్ బెరీస్ 546
 వైల్స్ అండ్ డాటర్స్ 315
 వైవ్ హెన్రీ 204
 వొరగెన్, లా 554
 వాస్ పామిననియ 465
 వోజ్ డి ప్రెజావో 444, 613
 వోజోస్ డి లాస్ ఎన్-టెరాడోస్, లాస్ 228
 వోజ్జు చొసిమ్స్కా 425
 వోజ్జె సెన్ స్కీ, అంద్రే అంద్రేవిచ్ 615
 వోటిక్ భాషలు 6
 వోట్జూ, లా 29
 వోన్యోవిచ్ 137
 వోమ్ నా ఇమిర్ 362
 వోయిట్జెక్ 487
 వోయిస్లావ్ ఇరిచ్ 136
 వోయేజ్ ఎన్ ఎస్పాగె 314
 వోయోజ్ ఆఫ్ మాయెల్డూయిన్, ది 84
 వోర్ డెమ్ స్టర్మ్ 445
 వోల్ఫ్రామ్, వాన్ ఏషెన్బాహ్ 98, 99,
 616
 వోలెస్ 641
 వోలెస్ దాస్విట్నీ 140

వోల్ డి మర్ 140
 వోల్ఫ్ భాష 16
 వోల్క్ స్టేడర్ 682
 వోల్గ్ ఫాల్స్ టు ది కాన్సియన్, ది 418
 వోల్టెర్కిల్ 119
 వోల్టేయిక్ 266
 వోల్టేర్ 550, 36, 227, 242, 492, 590, 615
 వోల్ఫ్ 452
 వోల్ఫ్గాంగ్ 61
 వోవల్స్ అండ్ డివైయల్స్, ది 339
 వోస్, లా 407
 వోసెస్ డి మి కోప్లా 543
 వోస్టేకే 206
 వ్యక్తికరణవాదం (ఎక్స్ పెషనిజమ్) 130
 వ్యూ ఆఫ్ ది ఇంగ్లీష్ స్టేజ్ 671
 వ్యూ ఫ్రం ది బ్రిడ్జ్, ఏ 523
 వ్రేటీ అడ్ పోల్యూ 495
 వ్రెమ్యూవ్ పెరేడ్ 269
 వ్లాడిమిర్ పారల్ 105
 వ్లాడిమిర్ మొనోమాఖ్ 141
 వ్లాడిమిర్ వాసెక్ 467
 వ్లాడిమిర్ సోలోవ్ వ్యోవ్ 475
 వ్హోరోస్కోప్ 466
 శంబల 168
 శపాబాద్ షారేయార్ 440
 శబీబుద్దీన్ అల్ కస్తలినీ 23
 శాంక్రువరీ 436
 శాంఖో సల్తారా 257
 శాంగ్ భాష 15
 శాండ్, జార్జ్ 617
 శాండ్బెర్గ్, కార్ల్ 186, 617
 శాండిటన్ 229
 శాంతాక్రుజ్ రాష్ట్ర చరిత్ర 273
 శాంతాక్రుజ్ 449
 శాంతి 407
 శాంపో సాహసగాథ 118
 శాంసన్ అగొనిస్టస్ 523
 శాక్య పండితుడు 40
 శాక్రే ద్యు ప్రిన్ టెంప్, లే 645
 శాక్సన్ భాష 98, 105

శాగాస్ 86
 శాటర్ డే ఈవెనింగ్ 280
 శాటర్డే ఈవెనింగ్ పోస్ట్, ది 439, 578
 శాటిర్ 694
 శాటిర్ రూపకం 241
 శాడ్ ఫార్మ్యూస్ ఆఫ్ ది రెవరెండ్ అయోస్ బార్టన్, ది 251
 శాన్యూస్ పేన్ 25
 శాన్సీ గ్రామేటికస్ 159
 శాఫో 94, 329, 618
 శాబ్రడోస్ ఏ ముకంబోస్ 450
 శామ్మయల్ పెప్స్ 66
 శామ్మయల్ డి చాంప్లేన్ 189
 శామ్మయల్ హీర్మె 189
 శామ్మయల్ ఫ్రెంచ్ మోర్స్ 656
 శామ్మయల్ జోసెఫ్ జాక్వెట్ 213
 శామ్మయల్ బ్లాకాల్ 229
 శామ్మయల్ మిచు 144
 శామ్మయల్ షెఫర్డ్ రోజర్స్ 622
 శామ్పన్ ఎగొనిస్టిస్ 66
 శామ్పన్ డినాన్ ట్యూల్ 57
 శాలింజర్, జె.డి. 188, 618
 శాస్త్ర మానవత్వం 39
 శుక కథ 51
 శూన్యవాదం (నిహిలిజం) 272
 శూలా 515
 శ్కాండల్ ఆఫ్ ఫాదర్ బ్రౌన్, 339
 శ్టాన్ ట్యూయా జిమా 545
 శ్టాలిన్ 83, 140, 143, 257, 416
 శ్టాటిస్ మెరివిలిస్ 97
 శ్టాన్ డెర్నస్ స్వల్ 699
 శ్టాస్బర్గ్ 120
 శ్చానియోలెన్ 608
 శ్చానిష్ అకాడమీ ఆఫ్ ఫైన్ ఆర్ట్స్ 596
 శ్చానిష్ కమెడియా 367
 శ్చానిష్ ట్రాజిడి, ది 288
 శ్చానిష్ భాష 5, 6, 12, 16, 97, 112, 113, 121, 156, 176, 191, 193, 194, 202; - మాండలికం 156; -సాహిత్యం 192
 శ్చానిష్ భాషా చారిత్రక వ్యాకరణం 532

శ్చానిష్ భాషా శాస్త్ర పత్రిక 532
 శ్చానిష్ లార్డ్ బైరన్ 257
 శ్చానిష్ స్టూడెంట్, ది 562
 శ్రావన్ 16
 శ్లావిక్ జిప్సీ స్పాట్స్ 644
 శ్లావిక్ భాష 6, 127, 136, 138, 141, 143, 144; -సాహిత్యం 136
 శ్లావిక్ విశ్వవిద్యాలయం 127
 శ్లావోనిక్ భాష 103, 114, 135, 141; -సంప్రదాయం 128; చరిత్ర- 135
 శ్లావోక్ యానెవ్ స్కి 138
 శ్వన్ లిండ్ క్విస్ట్ 160
 షఫీస్ అహ్మద్ 619
 షజేకా 165
 షటిల్ అండ్ ది క్రిస్ట్ 646
 షట్టర్లీ చందస్సు 264
 షరకాబా 620
 షరీ 167
 షరీఫ్ డాయి 167
 షర్పుద్దీన్ 47
 షర్లీ 491
 షహబుద్దీన్ 24
 షా 474
 షా అబాస్ 47
 షా ఇస్మాయిల్ 43, 47
 షాంప్, డి 509
 షాక్ వాన్ వుడెన్ 445
 షాగ్ నప్పి 344
 షాజ్ వెల్ 390
 షాడో ఆఫ్ ఏ గన్ మాన్, ది 85, 259
 షాడో ఆఫ్ ది గ్లెన్, ది 634
 షాతో బ్రియాండ్, ఫ్రాన్సాయిస్ ఆగస్ట్ రెనీ 432, 619, 693
 షాన్ భాష 12
 షాన్ ౭-కథాసీ 259
 షాన్ తీ 29
 షాన్ తున్ గ్ 30
 షాన్ భాష 12
 షాన్ సోన్ దు మాల్-ఎయిమ్ 204
 షానామా 46, 439, 440
 షాన్సే, ఆండ్రే డి 620

[illegible]

షిషికోమంచటి 136
 షిసన్ నోకాయె 37
 షిహా 521
 షిహాచిన్గ్ 29
 షీ చింగ్ 19
 షీ సెడ్ 38
 షీ స్టూప్స్ టు కౌంట్రీ 167
 షీలుక్ భాష 167
 షుకానో 442
 షుక్రేటు సానోడేషి 37
 షుఫ్ఫు భాష 10
 షుజాహాచిక్కు 36
 షుయి 365
 షువోషిహా యురేషి 580
 షువ్టర్, ఎమ్. 435
 షుహుచుఅన్ 36
 షూచింగ్ చున్ 571
 షూట్ 272
 షూటింగ్ ఆఫ్ డాన్ మాక్ గ్రో, ది 642
 షే ఫెరిఫాన్ డర్ ఎమ్ ఫేన్ హార్సెస్ టూ 258
 షెజరి తుర్క్ 43
 షెటోబ్రా 125
 షెనూట్ 175
 షెవర్డ్, కామ్ 622
 షెవర్డ్స్ కాలండర్, ది 64, 663
 షెవర్డ్స్ తఫ్, ఏ 668
 షెప్సీ 74
 షెరిడన్, రిచర్డ్ బిన్ సీ బుక్-68, 622
 షెర్మా 8
 షెర్వుడ్, రాబర్ట్ ఐ. 411, 623
 షెర్లీ, పెర్సీ బీషి 70, 129, 224, 242, 290, 292, 293, 623, 624
 షెవ్చెంకో 139
 షెసోడ్ నెవ్ 127
 షేక్ అబ్దుల్-కాదీర్-జిలానీ 224
 షేక్ ఆలీ హజీవ్ 48
 షేక్ మహమ్మద్ అబ్దుల్ 24
 షేక్స్పియర్, విలియమ్ 79, 99, 100, 624
 షేడోయింగ్స్ 683
 షేడోస్ ఆఫ్ ది రాక్ 276

[illegible]

సంయుక్త ధాతురూప పద భాష 42
 సంశ్లేషణాత్మక (వికరణాత్మక) భాషలు 4
 సంస్కృత భాష 4, 19, 50
 సకత్-ఉల్-జంద్ 22
 సక్త్ ఆజ్-జాంద్ 515
 సగరానా 330
 సన్ ఈజ్ మై బిలవెడ్ 284
 సన్ ఈస్ లైఫ్ 197
 సజీవ వర్తమానం 187
 సబొమిటాన్ 37
 సబోమి హక్సెన్డమ్ 36
 సడెన్లీ లాస్ట్ సమర్ 601, 604
 సతురే 248
 సద్బిన్ సామాన్ 24
 సదరన్ రివ్యూ, ఏ 593
 సదరన్ పైకిల్ 4:8
 సదర్న్ లిటరరీ మెసెంజర్ 424
 సద్ధర్మ రత్నావలియ 52
 సన దావత 52
 సన్ ఆఫ్ ఏ స్మార్ల హీరో 552
 సన్ ఆఫ్ ది వుల్ఫ్, ది 561
 సన్ ఆల్ఫ్ రైజెస్, ది 187, 680
 సన్ సెట్ అండ్ ఈవెనింగ్ స్టార్ 260
 సన్-సెట్ గన్ 411
 సన్ సెట్ విలేజ్ 630
 సన్ స్ట్రక్, ది 464
 సన్, ది 517
 సన్డయల్ 556
 సన్బెనీ కాబట్ లాడ్జ్ 215
 సన్పైన్ స్కెచెస్ 190
 సన్స్టాన్ 410
 సనాయూ 46
 సన్స్ అండ్ లవర్స్ 74
 సప్లయాంట్స్, ది 241
 సప్లిసెస్ 241
 సఫవిద్ యుగం 47, 48
 సఫావిడ్ 43
 సఫీఉద్దీన్ 24
 సఫీవి-షా-అబ్బాస్ 47
 సబ్-ఆఫ్ఘీమ్ 175
 సబహద్దీన్ ఆలీ 44

సబాత్, ఎర్నెస్ట్ 627
 సబీనే 248
 సబీహ్-ఇబ్న-అబ్దుల్-కుద్దుస్ 22
 సబ్బత్ శాసనం 173
 సమ్ చైనీస్ ఫోస్ట్ 683
 సమ్ వెర్నన్ ఆఫ్ పాస్టరెల్ 245
 సమ్థింగ్ అవుట్ డేర్ 323
 సమానిద్ యుగం 46
 సమోయేదిక్ (యురాలిక్) భాషలు 8, 9;
 -శాఖ 8
 సమ్మర్ ఆన్ ది లేక్స్ 443
 సమ్మర్ ఆఫ్ ది సెవెటీన్స్ డాల్ 198
 సయామీజ్ 12
 సయితానీ ముతరబా-ఇని 400
 సయిద్ ఫెయిక్ 44
 సయిఫ్ అద్ దౌలా 527
 సయెద్ అగావోగ్లు 44
 సయ్యద్ అబ్దుల్ 24
 సయ్యద్ అలీఖాన్ 24
 సయ్యద్ గులాం 24
 సర్ గవాయ్ అండ్ ది గ్రీన్ నైట్ 626
 సర్ గిల్బర్ట్ పార్కర్ 190
 సర్ జాన్ మెలొరీ 63
 సర్ జేమ్స్ మాచ్యూబేరీ 678
 సర్ టామస్ మోర్ 64
 సర్ టామస్ వైట్ 64
 సర్ థామస్ ఎగర్టన్ 376
 సర్ థామస్ మెలోడి మార్డ్డాథర్ 560
 సర్ పాట్రిక్ స్పెన్స్ 63
 సర్ ప్రైసెస్ ఆఫ్ ది సన్ 529
 సర్ రోజర్ డి కవర్లి 67, 216
 సర్ లాన్సెలోట్ గ్రీన్ 664
 సర్ విలియం డవెనెంట్ 390
 సర్ సిసిల్ ఆర్థర్ స్పింగ్లెన్ 215
 సర్ హరీ విల్ డెయిర్ 438
 సర్ హరీ హట్చ్పూర్ ఆఫ్ హంబ్లెత్ వైట్ 375
 సర్గావెయ్ అండ్ ది గ్రీన్ నైట్ 63
 సర్ఫేసింగ్ 191
 సర్వైవల్ 191
 సరర్ 167
 సరుగళు 34
 సర్కాసియన్స్ 583

సర్కిల్ ఆఫ్ ఎఫెక్ట్ ఇన్ ది విలేజ్ ఆఫ్
 వైగర్ 649
 సర్జన్ ఆఫ్ హిజ్ ఆనర్, ది 284
 సర్దానా పలస్ 479
 సర్రియలిజమ్ ఉద్యమం 548
 సర్రియలిస్ట్ 200
 సర్వెంట్, ది 416
 సర్వీష్ భాషా కుటుంబం 18
 సర్క్ ఫెయిర్, ది 473
 సల్లుం-అల్-ఉలూక్ 24
 సల్వేర్ ఆర్డర్ 353
 సవనరోలా 251
 సవరోల 335
 సమ్మా 584
 ససాజెస్ 316
 సహారన్ వర్గం 15
 సా డీ మిరాండా, ప్రాన్సిస్కా డి 628
 సాం మీర్జ 47
 సాంకోక్ 41
 సాంగ్ ఆఫ్ ఏ గోట్ 306
 సాంగ్ ఆఫ్ ది స్టార్మ్ పెట్రెల్ 324
 సాంగ్ ఆఫ్ మైసెల్స్ 696
 సాంగ్ ఆఫ్ సాంగ్స్ 59
 సాంగ్ ఆఫ్ సోలమన్ 575
 సాంగ్ ఆఫ్ స్టైఫ్ 232
 సాంగ్ ఆఫ్ హయావదా 182
 సాంగ్ ఆఫ్ హియవాతా 562
 సాంగ్ ఇన్ ది ఫియరీ ఫర్నేస్ 353
 సాంగ్ కాసిల్ 75
 సాంగ్ మై పాడిల్ సింగ్స్ 344
 సాంగో 169
 సాంగ్వే 520
 సాంగ్వీ 371
 సాంగ్వీ ఆఫ్ ఇన్నోసెన్స్ 68, 500, 501
 సాంగ్వీ ఆఫ్ ఎక్స్పీరియన్స్ 68, 500, 501
 సాంగ్వీ ఆఫ్ ఏ సోర్ ఖాఫ్ 643
 సాంగ్వీ ఆఫ్ ఏన్ ఆర్ట్-కేథలిక్ 560
 సాంగ్వీ ఆఫ్ ది కామన్ డే 549
 సాంగ్వీ ఆఫ్ లేబర్ 599
 సాంగ్వీ ఫర్ ఏ సమ్మర్ అండ్ అదర్ పాయెమ్స్
 633

సాంగ్స్ ఫర్ సోల్స్ అండ్ సోనిస్ ఫర్
టూరిస్ట్స్ 331
సాంగ్స్ బిఫోర్ సన్ రైస్ 666
సాంఘ్టా భాష 15
సాంచెజ్ 193
సాంటాండర్ 155
సాంతా తెరేనా 157
సాంపాగ్నా, లా 79
సాంబాస్ మలయ్ 51
సాంబ్రె రో డీ ట్రెస్ పికోస్, ఎల్ 225, 226
సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనం 106
సాకీనామా 48
సాక్స్, నరీ లియోనీ 627, 628
సాగీ, లె 124
సాజెస్సీ 610
సాటన్ ఇన్ గొరే 134
సాటీరికాన్, ది 420
సాడియా బెన్ జోసెఫ్ 55
సాదీ 47, 628
సాదుద్దీన్ 43
సాన్ మారో పాస్కోలీ 414
సాన్ కటెయ్ 37
సానట్టారో, యాకోపో 629
సానెట్ 65, 76, 77, 123, 128, 153,
157, 207, 273, 309, 317, 446,
475, 476, 516, 537
సానెటోస్ ఎస్పిన్ ట్యుయేల్స్ 543
సానెట్స్ అండ్ పాయెమ్స్ 309
సానెట్స్ ఆఫ్ ఎ హేండ్ సమ్ అండ్ వెల్
మేనర్డ్ రోగ్, ది 209
సానెట్స్ టు ఏ రెడ్ హెయిర్డ్ లేడీ 517
సానెట్స్ ఫ్రం ది పోర్స్ గీస్ 497
సాన్జోనీ, ఇల్ 209
సాఫ్ట్ మెషీన్, ది 456
సాఫ్ట్ వాయిస్ ఆఫ్ సర్పెంట్, ది 323
సామ్ ఆఫ్ లైఫ్, ది 562
సామ్ సెల్వన్ 194
సాముయేల్ ఇబన్ నగిలాహ 55
సామురాయ్ 241
సామెతలు 138
సామ్యవాదం 73

సామ్యుల్ బుక్ 133
సామ్రాజ్యవాదం 147
సామ్స్ 516
సాయెబ్ 48
సార్డీనియన్ భాష 5, 6
సారా గెర్బూడ్ మిలెన్ 177
సారా స్టాడ్ట్ 671
సారావైట్ 388
సారె 83
సారోయన్ విలియమ్ 187, 599, 629
సారోస్ ఆఫ్ యంగ్ వెర్నర్ 293
సార్జెంట్ ముస్గ్రేవ్ నృత్యం 221
సార్జెసన్, ఫ్రాంక్ 199, 629
సార్జర్ రిసార్జర్ 71
సార్జర్ రిసార్జెస్ 283
సార్వరీస్ 436
సార్జెల్లో 498
సార్త్స్, జ్యూపాల్ 73, 126, 272, 587,
627, 630, 631
సార్మియెంతో, డామింగో ఫాస్టివో 192, 193,
631
సాల్ చెర్ని హోప్కి 56
సాలమ్ ఇబ్న్ గబిరోల్ 55
సాలమన్ 165
సాలిక్ ఆఫ్ డెబర్ లిబనోస్ 172
సాలిక్ మండలా, ది 198
సాలిటరీ థాట్స్ ప్రింటెడ్ ఆల్ఫోస్ట్ ప్రైవేట్
557
సాలిటరీ రీపర్ 588
సాలిట్యూడ్, లే 431
సాలిడ్ మాండెల, ద 613
సాల్కా 565
సాల్టికోవ్, మిఖాయిల్ 631
సాల్మా సిటుస్ అండ్ హెర్మాఫ్రడైస్ 482
సాల్మోస్ 281
సాల్వ్ 529
సావనీర్స్, లెస్ 399
సావేజ్ స్టోరీ 596
సావ్రెమెన్టిక్ 631
సాస్కచివాన్ 190
సాహిత్యం 1

సింక్ పాండెస్ ఓడ్స్ 305
సింకివిచ్, హెనిక్ 116, 632
సింక్లయిర్, ఎ. 562
సింక్లేయర్, ఆప్టన్ 185, 293, 632
సింక్లేయర్, కీత్ 199, 633
సింక్లేర్ లూయిస్ 186, 187
సింగ్ మార్చ్ 601
సింగర్, ఐజాక్ బషెవిస్ 134, 633
సింగిల్ మాన్ 240
సింగె 259
సింగోవల్లా 560
సింజ్, జాన్ మిలింగ్టన్ 74, 85, 634
సింజా దె హోరాస్, ఏ 458
సిండరెల్లా 458
సింతటిక్ ఫ్యూచరిస్టు థియేటర్ 513
సింత్యా 291
సింథియా 433
సింథీ 7, 50
సింపోజియమ్ అండ్ మెమోరబిలియా 355
సింపోల్కా 269
సింప్లిసిస్మియస్ 99, 100
సింఫనీ 475
సింబలిన్ 65, 625
సింబాలిజమ్ 160
సింబాలిస్ట్ (ప్రతీకవాద) ఉద్యమం 127, 507,
609, 634
సింబాలిస్టులు 610, 634
సింబి అండ్ ది శాటిర్ ఆఫ్ ది డార్క్
జంగిల్ 368
సింహలిస్ 7
సింహళీ భాష 51; -లిపి 51; -వాఙ్మయం
52; -సాహిత్యం 52
సికందర్ 403
సిక్కిం 7
సిక్రెటో దెల్ బొస్కో వెఫియో, ఇల్ 464
సిక్స్ డ్రామాస్ ఆఫ్ కాలైరాన్ 438
సిక్స్ ప్రోబ్లమ్స్ ఫర్ డాన్ ఇసిడ్రో పరోడి
483
సిక్సెస్ అండ్ సెవెన్స్ 678
సిఖవళల్లా 52
సిగ్ ఫ్రెడ్స్ డెత్ 679

సిగునే 616

ಸಿಮೆಟ್ರಿಯರ್

154

సీజర్ పెట్రెస్కు 145
 సీజర్ మార్కుస్ ఆరేలియస్ అంటోనియస్
 ఆగస్టస్ 516
 సీజర్ వాలెజ్ 196
 సీజర్స్ కోలమ్ 400
 సీటన్ 190
 సీనియస్, ఐ. 152
 సీనో - టిబెటన్, భాషలు 8; -భాషా
 కుటుంబం 4, 7, 8, 39, 40, 48
 సీనో ఆల్కన్ ఫైన్ 333
 సీనోద పిస్తోయియా 76
 సీన్స్ డిలా వై ప్రైవీ 461
 సీమన్ ఓ గ్రియన్నా 85
 సీమా మిలుటినోవిచ్ సరైలియా 136
 సీయన్స్, ది 633
 సీయూకి 36
 సీయో హిచకురిగె 36
 సీరియస్ అడ్రెస్ టు ది పీపుల్ ఆఫ్ గ్రేట్
 బ్రిటన్, ఏ 441
 సీషోనగాన్ 32
 సీస్ ప్రాబ్లెమాస్ పారాడాన్ ఇసిడ్రా పరోడీ
 488
 సీసన్ ఆఫ్ ఎడ్వంచర్ 194
 సీసన్స్ ఆఫ్ అనోమి 646
 సీసేర్ పావేస్ 599
 సుంద 38
 సుందరన్ భూ 41
 సుకర్గో 25
 సుకుందు 168
 సుఖాంత రూపకం (కామెడి) 20, 79
 సుఖోదోల్ 465
 సుజానే ఎట్ లే పసిఫిక్ 349
 సుటోనియస్ 370
 సుడానీస్ 13
 సుబహ్-తుల్-అబ్రాద్ 47
 సుబియా 168
 సుమత్రన్ శాసనాలు 51
 సుమనస్ మాండలికం 38
 సుమేరియన్ భాష 9
 సుయతోనియస్ 149
 సుయి కోడెన్ 36

సుయోన్ దె లోస్ హీరోస్, ఎల్ 488
 సురమలె, లె 346
 సులేమాన్ చలెబి 43
 సుల్తాన్ సబా 103
 సుల్త్ 669
 సుల్తాన్ మహమ్మద్ 440
 సుల్తాన్ లైతినభాని 178
 సువోర్ 205
 సుసాన్ (నార్తేంగర్ ఆబీ) 229
 సుసెట్టి 690
 సూడానిక్ కుటుంబం 167, 169
 సూడానీస్ - గినియన్ 4
 సూడెర్మన్, హెర్మన్ 639
 సూడో గోథిక్ 598
 సూడోమార్టిర్ 376
 సూఫీ 47; -తత్వం 46; -సంప్రదాయం
 46; -సాహిత్యం 7; -సిద్ధాంతం 46
 సూయ సేమన్ వెల్జెస్టా 119
 సూయెన్ గోషినస్క్వి 115
 సూవెనీర్ అండ్ ప్రాఫెసీస్ 656
 సూసన్ గ్లాస్పుల్ 187
 సూసన్ సోన్టాగ్ 188
 సెంగా 168
 సెంట్ ఆగస్టి నో 408
 సెంట్ ఓలఫ్ ఆఫ్ నార్వే 663
 సెంట్ కేతరిన్ జీవితం 91
 సెంట్ గ్రెగరి నరేకట్టి 59
 సెంట్ గ్వెనోల్ 91
 సెంట్ థామస్ ఎకెంపిన్ 299
 సెంట్ నాన్ 91
 సెంట్ పాల్ అండ్ ప్రాటెస్టాంటిజమ్ 224
 సెంట్ బార్బరా 91
 సెంట్ షూనిక్ 102
 సెంటిమెంటల్ కామెడీ, ఏ 654
 సెంటిమెంటల్ ఇర్న్ త్రూ ఫ్రాన్స్, ఏ 68,
 658, 659
 సెంటిమెంటో డెల్ పెంపో 242
 సెంట్రల్ టిబెటన్ భాష 11
 సెందార్, రామోన్ హోఫీ 640
 సెంపియోన్ స్ట్రెజ్జా టోకియో ఆల్ ఫ్రెజ్, ఇల్
 600

సెంబుజరు 274
 సెకండ్ ఎడాల్ఫ్ 531
 సెకండ్ డిఫెన్స్ ఆఫ్ ది పీపుల్ ఆఫ్
 ఇంగ్లండ్, ది 522
 సెకండ్ వల్డ్ వార్, ది 336
 సెకండ్ విండ్ 353
 సెకండ్ పెక్స్ 484
 సెకూరమ్ 121
 సెకోవ్ మావిఫెస్ట్ ద్య సెరియలిస్ట్ 496
 సెక్యూం హిమ్ 689
 సెక్టన్: రాక్ డిల్ 429
 సెక్స్ 524
 సెగండ్ వాల్యుమెన్ డి లా ఆట్రాస్ డి
 సూర్ జవానా ఐన్స్ డి లా క్రకే 302
 సెగుంటోస్ కౌంటోస్ 318
 సెగ్రిటో డై లాకా, ఇల్ 637
 సెజడా 39
 సెజానస్ 344
 సెజ్మీ 296
 సెటూరె మెవిప్రియ్ 593
 సెటూరె మెవిప్రియేలోవి 594
 సెటైర్స్ 688, 689
 సెడాకమ 275
 సెడ్జ్ (బెట్ సెడర్స్) 266
 సెడ్యూస్ట్ 622
 సెడూలియస్ 150
 సెన్ 114
 సెన్ అండ్ సెన్సిబిలిటీ 228
 సెన్ సెరోడి క్రిస్టల్, ఎల్ 330
 సెన్ర్యూ 35
 సెవికా 78
 సెవిరిటా 667
 సెవెకా ది యంగర్ 640
 సెవెకా, లాపియస్ అవేయస్ 78, 96,
 109, 531, 592, 624, 640, 641
 సెవెరె 333
 సెవేరియా 204
 సెవోయిక్ లేక సకాయ్ భాషలు 12
 సెవోరా అమాన్ 469
 సెనోరిటా డెటాక్వా, లా 587

సెన్సాయిషు 441
 సెన్సూ 38
 సెన్స్ అండ్ సెన్సిబిలిటీ 69
 సెన్సార్ షిప్ 142
 సెన్సిటివ్ ప్లాంట్, ది 70
 సెపరేటిస్ట్ చర్చ 455
 సెపాలరీ 80
 సెప్టిమియస్ 268
 సెప్టెమ్ కాన్స్ట్రాథెబాస్ 241
 సెప్టకు 525
 సెబాస్టియన్ క్లౌనోవిజ్ 114
 సెబాస్టియన్ బ్రాంట్ 99
 సెబాస్టియన్ టినోదీ 165
 సెబాస్టియన్ బ్రాంట్ 98
 సెబ్రియన్ 136
 సెమిటిక్ భాషలు 6, 10, 15, 19, 53, 167, 169; -భాషా కుటుంబం 9, 20, 53, 54, 167, 173; -లిపి 93; -వర్ణ మాల 53, 93; -శాఖ 15
 సెమిటో-హెమిటిక్ 4
 సెమెన్ కో, ఎమ్. 140
 సెమెలాయిక్ లేక జెకూన్ భాషలు 12
 సెయింట్ అథేనియస్ 175
 సెయింట్ ఆర్చేన్స్ హార్వేమెన్ 552
 సెయింట్ ఆంతోనీ 175
 సెయింట్ ఆగస్టీన్ 536
 సెయింట్ ఎడ్మండ్ 57
 సెయింట్ ఎఫ్రెయ్ సైరస్ 53
 సెయింట్ క్రైస్తవ 96
 సెయింట్ క్లెమెంట్ 127
 సెయింట్ జాన్ 117
 సెయింట్ జార్జ్ 172
 సెయింట్ జెనెత్ 354
 సెయింట్ జోన్ 74, 473
 సెయింట్ థామస్ ఎక్వివాస్ 339
 సెయింట్, ది 533
 సెయింట్ నైస్ 102
 సెయింట్ పాల్ 536
 సెయింట్ ఫాకోమియస్ 175
 సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ ఆఫ్ అసిసీ 77
 సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ ఆఫ్ అసిసి 339, 536

సెయింట్ బరీ 75
 సెయింట్ బెర్నాడెట్ 609
 సెయింట్ బ్యూవే, ఛార్లెస్ ఆగస్టీన్ 502, 641
 సెయింట్ బ్రెండన్ యాత్ర 57
 సెయింట్ మెథోడియస్ 136
 సెయింట్ లాంబర్ట్ 153
 సెయింట్ సిరిల్ 103, 136
 సెయింట్ సెరాపియమ్ 175
 సెయింట్ సెర్వేషియస్ 106
 సెయింట్ సైమన్ 124, 257, 432
 సెయింట్ నియాయస్ 121
 సెయింట్స్ బరీ జార్జ్ 642
 సెయిలర్ ఫ్రమ్ జిబ్రాల్టర్, ది 384
 సెయ్వుల్ ఇస్లామ్ యాహ్య 43
 సెర్వెల్లి 408
 సెరానో, ఎమ్. 686
 సెరాపియన్ 239
 సెరాఫిం అండ్ అదర్ పోయెమ్స్, ది 497
 సెరినిడాడ్ 405
 సెరెన్దువర్నీ 270
 సెరెలియనీ గోల్బ్ 475
 సెర్కిలి 133
 సెర్ప్ ఫర్ ది కింగ్, ఏ 601
 సెర్జి రక్ మనినాఫ్ 414
 సెర్జియా కొరజ్జెని 80
 సెర్వానిజో 195
 సెర్వెన్ నోట్స్ ఆఫ్ ఇన్స్పెక్షన్ 316
 సెర్పియెస్టే డె ఓరో, లా 226
 సెర్ప్ 137, 138
 సెర్పియా మహిళ 136
 సెర్ప్-క్రోవషన్ 134, 135
 సెర్ప్-క్రోవోషియన్ 138
 సెర్ప్-క్రోషియన్ 6
 సెర్ప్-క్లావోనిక్ భాష 135
 సెర్మన్ 249
 సెర్మన్ ఆఫ్ క్రైస్ట్ క్రూసిఫైడ్, ఏ 437
 సెర్మన్ డి మూసు సిస్టి 117
 సెర్మియా 268
 సెర్వాంటిస్, సావెద్రా మిజయెల్ డి 157, 555, 612, 627, 642

సెర్విట్యూడ్ ఎట్ గ్రాండ్యూర్ మిలిటైర్స్ 602
 సెర్వీస్, రాబర్ట్ విలియమ్ 190, 642, 643
 సెర్వెటిపునెమ్ 43
 సెల్ కుప్ (వోస్ట్యాక్) 8
 సెలక్టెడ్ పోయెమ్స్ 541
 సెలక్టన్ ఫ్రమ్ ది డెవిల్స్ పేపర్ టుగడర్ విత్ ఏ రిక్వైరెడ్ నోటీస్ ఫ్రమ్ ది జా మోడెల్ 345
 సెలాన్ డి 481
 సెలిస్టీనా, లా 156, 371, 557, 558
 సెలెక్టెడ్ కలెక్షన్ ఆఫ్ ఒరిజినల్ స్కాటిష్ ఎయిర్స్ ఫర్ ది వాయిస్ 457
 సెలెక్టెడ్ పోయెమ్స్ 413, 649, 663
 సెలెక్టెడ్ పోయెమ్స్ ఆఫ్ జైమి 371
 సెల్జుక్ సుల్తాన్ మాలిక్ షా 261
 సెల్జుక్ 46
 సెల్స్ రిలయన్స్ 184
 సెల్వియాస్ లవర్స్ 315
 సెవరల్ పోయెమ్స్ కంపైల్డ్ విత్ గ్రేట్ వెరైటీ ఆఫ్ విట్ అండ్ తెర్నింగ్ 494
 సెవాస్టపోల్ కియేరాస్ 362
 సెవెన్ ఎగైన్స్ టీబి, 242
 సెవెన్ గోథిక్ టేల్స్ 381
 సెవెన్ టైప్స్ ఆఫ్ ఆంబిగ్విటీ 245
 సెవెన్ లాంప్స్ ఆఫ్ ఆర్కిటెక్చర్ 547
 సెవెరిన్ గ్రండ్విగ్ 110
 సెవర్డ్ హెడ్ 75
 సెవెర్నయా సింఫోనియా 475
 సెసామె అండ్ అమియూ 432
 సెసేమ్ అండ్ లిలీస్ 547
 సేక్రెడ్ వుడ్, ది 73
 సేడ్, మార్క్విస్ డి 643
 సేనే 168
 సేఫర్ శ ఆశు ఇం 55
 సేల, కమిలో హోసే 701, 702
 సేవిల్ నక్షత్రం 157
 సేవేజ్, లా 204
 సైంట్ ఏగ్నెస్ అద్భుతరహస్యం 117
 సైంట్ జెనెత్ 355
 సైకలాజికల్ రియలిస్ట్ 315
 సైకి 150, 299

సైకియాట్రస్ట్ అండ్ అదర్ స్టూరీస్ 503
 సైకిల్ నావల్ 125
 సైక్లోప్స్ 544
 సైడ్ అండ్ ది ఎల్మ్స్, ది 187
 సైడ్ డౌ 91
 సైతాన్ 461
 సైనో టెబెటన్ భాషా కుటుంబం 12; -భాషా
 వర్గం 12
 సైన్స్ ఆఫ్ ఎథిక్స్ 653
 సైన్స్ ఆఫ్ లైఫ్ 611
 సైప్రియాన్ 259
 సైఫర్ ఇన్ ది ప్రిజ్ అండ్ టూమ్ స్టాన్, ది
 400
 సైఫర్స్, యాథోశ్లావ్ 644
 సైమండ్ డి. ప్రిమ్ 58
 సైమన్, క్లాడ్ 644, 645
 సైమన్ గృల్లర్ 162
 సైమన్ ఫ్రేజర్ 189
 సైమన్ వెస్ట్ డిజ్క్ 108
 సైమన్ సెమనోవిజ్ 114
 సైమోన్ వీల్ 630
 సైరోపీడియా 355
 సైలాస్ మార్షర్ 72, 251
 సైలీసియన్ సాంగ్స్ 467
 సైలెన్స్ 416
 సానెజికిషిన్జూ 35
 సానెటి బర్లెషి ఎరియెల్స్టిసి దై ప్రిమిడ్యుసి
 కొలి 209
 సానెట్టె ఆన్ ఆర్చియస్, ది 554
 సాఫోక్లిస్ 242
 సాఫోరియో 241
 సాబాచ్యె సెర్టె త్సె 465
 సాబ్లాజ్న్ 615
 సామ్బూ దెల్ పరైసో 208
 సాలమన్ 103
 సాలోతుర్న్ మాండలికం 160
 సాలోన్ 94
 సావెమెన్సీర్ 631
 సాసైటీ లిటరేచర్ వాలూన్ 153
 సాహరాబ్ అండ్ రుస్తుం 71, 222
 సో అడ్వెంచర్స్ ఆఫ్ టామ్ శాయర్ 374

సో బీ ఇట్ 351
 సోక్రటీస్ 95, 435, 624
 సోడర్గ్రాన్ 160
 సోడోమ్ ఎట్ గోమోరే 349
 సోడోయా ఏ గొమెర్రా 520
 సోతో 168
 సోదర భాషలు 4
 సోన్ 139
 సోనాటాస్ 596
 సోనార్ తరి 360
 సోనికే 168
 సోనిట్టాడి పేక్స్పియర్ 242
 సోనియా 131
 సోనెటోస్ డ ఏమర్ 404
 సోనెటోస్ డీలా ముయెర్తె 526
 సోనేర్ ఆఫ్ నార్వే 111
 సోనో ఓమోకేజ్ 443
 సోన్నెట్స్ 228
 సోన్యా 362
 సోపోలు 495
 సోఫకిల్స్ 495
 సోఫియా నేషనల్ థియేటర్ 128
 సోఫీ బెలె సెంటిమెంట్స్ సీక్రెట్స్ 654
 సోఫావిస్బా 78
 సోఫోక్లిస్ 95, 200, 241, 307, 429,
 545, 645
 సోఫోరియో 241
 సోఫ్రానీ 128
 సోబోర్న్స్టై 310
 సోబ్రడోస్ ఏ ముస్కంబోస్ 450
 సోమర్సెట్ మామ్ 72
 సోమారీ భాష 15
 సోయింకా, వోలే 76, 88, 170, 176, 646
 సోర్జువానా ఐనిష్డీ లా క్రజ్ 195
 సోరా 7
 సోరోమెన్టో, ఫెర్నాండ్ 647
 సోర్ట్ 639
 సోల్ అండ్ హేబెన్ 451
 సోలమన్ ఎటింగర్ 133
 సోలరియా 307
 సోలార్లూ 86

సోలెడేడ్స్ 317
 సోలోతుర్న్ మాండలికం 162
 సోల్జర్స్ ఆఫ్ జింబాబ్వే, ది 527
 సోల్జర్స్ ఎంబ్రేస్ 323
 సోల్జర్స్ ఫార్చూన్, ది 214
 సోల్జెనిష్టిన్, అలెగ్జాండర్ 143, 647, 648
 సోల్జెర్స్ పే 436
 సోవెయెన్నిక్ 392
 సోషల్ ఆర్గనైజేషన్ 293
 సోషల్ రెవల్యూషన్ 293
 సోషలిజం, ఏన్ ఎనాలిసిస్ 700
 సోషలిస్ట్ రియలిజమ్ 129, 142
 సోషలైజ్ జియోనిజమ్ 279
 సోషియలిస్ట్ ప్లానింగ్ ఫర్ కినడా 649
 సౌండ్ అండ్ ది ఫ్యూరీ, ది 187
 సౌందర్య మీమాంస 101
 సౌతీ, రాబర్ట్ 648, 650
 సౌల్ 79
 స్కల్లుస్త్రిన్ 86
 స్కాండినేవియన్ భాషలు 6, 85, 98,
 109, 121, 158, 163; -శాఖ 110;
 -సాహిత్యం 159
 స్కాట్, ఎఫ్.ఆర్. 190
 స్కాట్, డంకన్ కాంప్టెల్ 190, 563,
 649
 స్కాట్, ఫ్రాన్సిస్ రెజినాల్డ్ 649
 స్కాట్, సర్ వాల్టర్ 69, 82, 208, 238,
 451, 461, 535, 649
 స్కాటిష్ 6, 88, 89, 160; -సాహిత్యం
 160
 స్కాటిష్-గేలిక్ భాష 89
 స్కాటిష్ హిస్టరీ ఆఫ్ జేమ్స్ ది ఫోర్త్, ది
 333
 స్కాట్స్ అబ్జర్వర్ 678
 స్కాట్స్ మ్యూజికల్ మ్యూజియమ్ 457
 స్కారోన్, పాల్ 650
 స్కార్పెరర్ 478
 స్కార్లెట్ లెటర్, ది 184, 671
 స్కాలర్ జిప్సీ, ది 71, 223
 స్కాలర్, ది 69
 స్కాల్లాక్రిమిన్ 662

స్కాల్జున్ 86
 స్కాల్జుక్ కవిత 86
 స్కితియన్, ది 582
 స్కిన్, ది 402
 స్కిలర్ ప్రైజ్ 679
 స్కిల్లర్ 688
 స్మిథ్ య్ రిస్టార్ 418
 స్మూప్ 591
 స్మూల్ డ్లాస్, డీ 496
 స్మూల్ ఫర్ జెస్టర్స్, ది 338
 స్మూల్ ఫర్ స్కాండల్, ది 68, 662
 స్మెక్బుక్ ఆఫ్ జియోఫీ క్రేయాన్ జెంట్,
 ది 238, 562
 స్మెచెస్ అండ్ ఎస్సేస్ 671
 స్మెయర్ 423
 స్మెల్టన్, జాన్ 651
 స్మెల్ట 267
 స్మెల్టనిక్స్ 651
 స్మెప్గోట్, ది 601
 స్మెబెల్చెన్ 608
 స్మెలాక్, ది 70
 స్కాలాస్టిసిజమ్ 3
 స్కార్బరోస్ ఫామిలీ 375
 స్కాలా డై డిట్టబోరీ, లా 637
 స్కాండల్, ది 677
 స్క్రిబ్బర్స్ 439, 657
 స్క్రూటినీ 577
 స్క్రూపియన్ బ్రదర్స్ 366
 స్క్రూల్ప్ ఫ్రమ్ ది డెడ్ ఈ, ది 605
 స్గ భాష13
 స్టడీస్ ఇన్ ది హిస్టరీ ఆఫ్ రెనైజాన్స్ 410
 స్టడీస్ ఇన్ లోగాలజీ 457
 స్టబుర్న్ స్పెయిల్, ది 464
 స్టర్మ్ ఉండ్ డ్రాంగ్ సాహిత్యద్యమం 100,
 681, 682
 స్టవిటెలె ఫ్రము రూస్ 495
 స్టాంక్ ఆన్ ఫ్లికార్ 452
 స్టాంజె కమ్యూనికేట్ పెర్ లా జియోస్ట్రా
 డెల్ మార్గిఫిక్ గిలియాన్ డీ మెడిచీ
 422
 స్టాండిష్ ఓగ్రాడీ 84
 స్టాండిమ్ జేమ్ ఓ గ్రేడీ 85

స్టాక్రీడ్ వింజర్ 423
 స్టాన్ స్లావిస్పెయాన్ స్కీ 116
 స్టాన్సెనెట్ పాయమ్ 431
 స్టాయిక్ వేదాంతం 516
 స్టార్ ఆఫ్ పార్టీవియా 333
 స్టార్ ఈజ్ బోరన్, ఏ 411
 స్టార్ టర్న్స్ రెడ్, ది 260
 స్టార్ రిపోర్టర్ 679
 స్టార్టైమ్ 230
 స్టారీ స్లగా 632
 స్టార్మ్, (హన్స్) థియోడర్ వోల్ట్సెన్ 651
 స్టార్మ్, ది 538
 స్టాల్ బుష్ బిల్ 411
 స్టాషియస్ 652
 స్ట్రీట్ బిజినెస్ 678
 స్ట్రీట్ బోకు 372
 స్ట్రీగ్ డాగెర్మన్ 160
 స్ట్రీగ్ స్ట్రుగ్గల్ 130
 స్ట్రీఫాన్ట్స్ 101
 స్ట్రెన్స్, ఇ. 634
 స్ట్రెఫర్, అడాల్ బర్ట్ 60, 652
 స్ట్రెల్ లైఫ్ అండ్ అదర్ వెర్స్ 430
 స్ట్రెల్ 449
 స్ట్రీచెన్ ది ఫోటోగ్రాఫర్ 618
 స్ట్రీన్వెన్ బ్లచర్ 110
 స్ట్రీపెన్ క్రాన్ 185
 స్ట్రీఫెన్ గయాన్ గ్యోసి 165
 స్ట్రీఫెన్ స్పెండర్ 73, 218
 స్ట్రీఫెన్, సర్ లెస్లి 606, 652
 స్ట్రీర్ హీల్మ్ 159
 స్ట్రీల్ గ్లాస్, ది 316
 స్ట్రీల్ రద్ 197
 స్ట్రీల్, సర్ రిచర్డ్ 653
 స్ట్రీల్ హోల్స్టీన్, అన్నె-లూయీ-జర్మైన్
 నెకర్ 654
 స్ట్రీవర్, డగ్లాస్ 198, 655
 స్ట్రీవెన్స్ కలెక్టెడ్ పాయెమ్ 656
 స్ట్రీవెన్స్, వాలెస్ 72, 186, 655, 656
 స్ట్రీవెన్స్, రాబర్ట్ లూయీ 72, 339, 653,
 656, 657, 658
 స్ట్రూడియన్ 60
 స్ట్రూవర్ట్ మెరిల్ 429, 634

స్టెండర్, జి. ఎఫ్. 146
 స్టెండార్ 125, 461, 657
 స్టెక్స్ ప్రాపర్షియస్ 366
 స్టెనిష్లాన్ జర్జచస్కీ 114
 స్టెప్పెన్ వూల్ఫ్ 686
 స్టెఫెన్ గెయెయోర్డ్ 101
 స్టెర్న 348
 స్టెర్న్ అక్టోబర్ హాజ్ డిసీవ్ మీ, ది 546
 స్టెర్న్ హైమ్, కార్ల్ 658
 స్టెల్లో 602
 స్టేగా ప్రైజ్ 413
 స్టేజ్ కోచ్, ది 438
 స్టేజ్ డెగ్గి ఇన్నోసెంటీ, లా 507
 స్టేట్ ఆఫ్ సీ 199
 స్టేట్ మెంట్ ఆఫ్ కాన్సెన్స్ 451
 స్టేర్న్, లారెన్స్ 58, 503, 658
 స్టేల్ సతి 125
 స్టేషన్ లైఫ్ ఇన్ న్యూజిలాండ్ 199
 స్టైన్, గెర్హార్డ్ 100, 413, 659
 స్టైన్ బెక్, జాన్ 187, 413, 659
 స్టైన్ బెర్న్బి 160
 స్టోన్ ఆఫ్ వెనిస్, ది 547
 స్టోరాస్టా, వి. 152
 స్టోరి ఆఫ్ స్టోరీస్, ది 458
 స్టోరియా డి క్రొస్టా 408
 స్టోరియా డెల్లా లిటరేచరా ఇటాలియానా
 408
 స్టోరీ ఆఫ్ అదాపా, ది 200
 స్టోరీ ఆఫ్ ఆన్ ఆఫ్రికన్ ఫామ్, ది 169
 స్టోరీ ఆఫ్ ఏ డిక్టేషన్, ది 596
 స్టోరీ ఆఫ్ ఏ నావెల్, ది 606
 స్టోరీ ఆఫ్ ఏ న్యూజిలాండ్ రివర్, ది 199
 స్టోరీ ఆఫ్ ది మలకండ్ ఫీల్డ్ ఫోర్స్ 335
 స్టోరీ ఆఫ్ రిమిని, ది 668
 స్టోరీ పెల్లర్స్ హలిడే, ఏ 529
 స్టోరీస్ ఆఫ్ సార్జెసన్ 630
 స్టోరీస్ పర్ ఏ డెస్పరేట్ ఇంగ్లీష్ వుమన్
 507
 స్టోర్మీ, ఆల్ఫ్రీన్సినా 660
 స్టోవ్, హారియెట్ ఎలిజబెత్ బీచర్ 183,
 632, 660

స్టార్మ్ మెన్స్ స్కెచ్స్ 142
 స్ట్రాండ్ డ్రాంగ్ 605
 స్ట్రాక్ 169
 స్ట్రాక్చర్ ఆఫ్ కాంప్లెక్స్ వర్డ్స్, ది 245
 స్ట్రయిఫ్ 314
 స్ట్రామస్టోన్, జి. 129
 స్ట్రాల్స్, కె. 147
 స్ట్రాషినిరోవ్ 129
 స్ట్రాండ బెర్గ్, యోహాన్ ఆగస్ట్ 160, 164, 187, 227, 260, 541, 661, 662
 స్ట్రోపర్, ది 230
 స్ట్రీట్ కార్ నేమ్స్ డిక్షనరీ, ది 188, 603
 స్ట్రోఫ్ జస్టిస్ 74
 స్ట్రోయిట్ ఈజ్ ది గేట్ 350
 స్ట్రో లీవ్స్ ఫ్రమ్ స్ట్రోంజ్ లిటరేచర్ 683
 స్ట్రోంజ్ ఇంటర్నాడ్, ది 187, 260
 స్ట్రోంజ్ కేస్ ఆఫ్ డాక్టర్ జెకిల్ అండ్ మిస్టర్ హైడ్ 656
 స్ట్రోంజ్ ఫ్యూజిటివ్ 284
 స్ట్రోంజ్ మాన్, ది 583
 స్ట్రోంజర్స్ అండ్ జర్నీస్ 199
 స్ట్రోంజర్స్ ఆర్బీస్ట్స్ : పోయెమ్స్ 633
 స్ట్రోడ్ రివెలర్ అండ్ అదర్ పోయెమ్స్, ది 222
 స్ట్రోఫే 348
 స్ట్రోల్ ఇన్ ది ఎయిర్ 236
 స్ట్రామేని 147
 ప్రవిష్లా స్టేషన్ 115
 ప్రోబో 150
 స్నో బౌండ్ 599
 స్నో స్టారమ్, ది 249
 స్నో, సి.పి. 312
 స్నోరీ, స్టూర్లాసన్ 662
 స్పంగ్ రిథమ్ 672
 స్పర్లా పోరోర్సన్ 86
 స్పటి 8
 స్పెట్టెలర్, కార్ల్ 663
 స్పెన్బర్న్ 369
 స్పెన్స్టర్ 199
 స్పెనోజా ఆఫ్ మార్కెట్ స్ట్రీట్, ది 633
 స్పెరిట్ ఆఫ్ రామాన్స్, ది 427

స్పెరిట్ ఆఫ్ లాస్, ది 539
 స్పెరిట్ కింగ్, ది 666
 స్పెరిట్యుయల్ ఎక్సర్ సైజెస్ 672
 స్పీక్ 402
 స్పీక్ పారట్ 651
 స్పీఘెల్ 107
 స్పీవీహిస్టరియానీ 115
 స్పెక్టర్ ఆఫ్ ది రోజ్ 677
 స్పెక్టర్ బ్రెడ్ గ్రూమ్ 238
 స్పెక్టేటర్ ఫ్రాన్సాయిజ్, లె 514
 స్పెక్టేటర్, ది 67, 216, 322, 425, 514, 653, 654
 స్పెక్యులేషన్స్ ఎబౌట్ జేకబ్ 343
 స్పెన్సర్, ఎడ్మండ్ 63, 598, 635, 663
 స్పెన్సిరియన్ శృంజా 663
 స్పెషల్ ఫ్లవర్, ఏ 199
 స్పెసిమన్స్ ఆఫ్ ఇంగ్లీషు డ్రమటిక్ పాయింట్స్ హు లివ్ ఎబౌట్ ది టైమ్స్ ఆఫ్ షేక్స్పియర్ 564
 స్పెసిమెన్స్ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ ప్రోజ్ స్టయిల్ ఫ్రమ్ మలోరీ టు మెకాలే 642
 స్పెసిమెన్స్ ఆఫ్ ఫ్రెంచ్ లిటరేటర్ ఫ్రమ్ మిలాన్ టు హ్యూగో 642
 స్పెనోజా 292
 స్పెర్, ది 75, 698
 స్పెరోస్ ప్లాస్కావైటిస్లు 97
 స్పాక్స్కెప్ 699
 స్పాట్ కావీ 555
 స్పార్ట్ మన్స్ స్కెచ్స్ 392
 స్ప్రింగ్ 583
 స్ప్రింగ్ థండర్ 592
 స్ప్రింగ్ ఫీల్డ్ రిపబ్లికన్ 380
 స్ప్రింగ్ సాంగ్ 281
 స్ప్రె 294, 293
 స్మయిల్ ఆగా మరణం 136
 స్మాల్ పశాస్ ఎట్ ఆరింగ్టన్, ది 375
 స్మాలెట్, బోబియాస్ 664
 స్మిత్, ఎ.జె.ఎం. 190, 216, 664, 665
 స్మిల్ ఫ్లాస్కా 103
 స్మృతి కావ్యం 371; -గీతం 264; -పరావర్తనం 186

స్టార్ట్ మెథానా 631
 స్టాక్ అండ్ స్ట్రీట్ 617
 స్ట్యగన్ కేస్ సైకిల్ 574
 స్టూడెంటుస్ 665
 స్టూ-స్క్రీ 137
 స్టూడోగా, డి. 152
 స్టూ పాపీస్ స్క్రీ 450
 స్టామర్ హోవ్, జె.జె. 138
 స్టావిక్ 82, 164
 స్టావోఫోల్ ఉద్యమం 212
 స్టావోఫెల్స్ 310
 స్టెనెంకో, డి. 140
 స్టీల్ హోల్ 182
 స్టెయిన్ ఎట్ ఫ్లాడెన్ 333
 స్టేట్, ది 134, 633
 స్టేషన్, ది 188
 స్టాజ్ భాష 6
 స్టాజ్ స్క్రీ 115
 స్టావాక్, హారియట్ 665, 666
 స్టావీన్ 6, 134, 135
 స్టావెక్ జ్నానా పీరా 292
 స్టావోవిక్ 114
 స్టాక్స్ అవలాన్ 208
 స్ట్రంబెన్ ఆవ్ట్రోల్డ్ స్పీలెట్ 243
 స్ట్రెండర్ ఇన్ ది గ్రాస్ 230
 స్వరం (టోన్) 168
 స్వర్త ఫానార్ 662
 స్వప్తిరక్ష 41, 42
 స్వాన్ భాష 10
 స్వాన్ పీ 361
 స్వాన్స్ విక్టో, ఎల్.ఎ. 108
 స్వాభావిక వాదం 204, 353
 స్వాహిలి 4, 15, 169, 168; -కవిత్వం 178; -భాష 178, 294; -పాహిత్యం 178
 స్వితాని నా కేపిడ్ 495
 స్వీన్ కోలోడెట్స్ 269
 స్వీన్బర్న్, అల్లెనాన్ చార్లెస్ 72, 242, 438, 666
 స్వీట్, బానాఫం 67, 436, 550, 583, 622, 666, 667

స్వీమ్మింగ్ ఫ్లేష్, ది 583
 స్వీకూర్వ 129
 స్వీట్ బర్డ్ ఆఫ్ యూత్ 604
 స్వీడిష్ అకాడమీ 407; -భాష 6, 118,
 162, 158, 159, 160; -సాహిత్యం
 118, 162
 స్వీడన్ బోర్డ్ 163, 249
 స్వీయ చరిత్ర 548
 స్వెండ్ బోర్జర్ గిడిట్టే 494
 స్వెట్లానా ఒడేనా 644
 స్వెర్రిరాజు 86
 స్వేవో, ఇటాలో 80, 667
 స్పూ-మాక్వాన్గ్ 28
 హ-మక్ మిచ్ 486
 హంగర్ 669
 హంగేరియన్ భాష 8, 143, 164, 268;
 కవులు 165, 166; -భాషలు 19
 హంచ్ బేక్ ఆఫ్ ది నోటర్ డామ్, ది 693
 హంటింగ్ ఆఫ్ ది షార్క్, ఏ 279
 హండ్రెడ్ సండ్రి ఫ్లవర్స్, ది 316
 హంఫ్రీ క్లింకర్ 664
 హంబుర్గ్ షెడైమటుర్టీ 100
 హంబోల్ట్స్ గిఫ్ట్ 477
 హకటకొజారా నమినుకుర 35
 హకర్ బెర్రి ఫిన్ 373
 హకిల్ బెరీ ఫిన్ 185
 హక్తె 37
 హకోబ్ పరోనియన్ 59
 హక్కా 27
 హక్స్లీ, టి.హెచ్. 74, 388
 హానాసత్ కాల 213
 హాగ్ సెల్విన్ మాబర్టీ 428
 హజార్డ్ ఆఫ్ న్యూ ఫార్చూన్స్, ఏ 670
 హజి-జైనుల్-ఏ-ఆబిదీన్ 48
 హటెన్స్ లెట్టి టగ్ 533
 హటై 43
 హడెవిచ్ 106
 హడ్సన్, డబ్ల్యు.హెచ్. 75, 668
 హదీకత్-ఉల్ హకిక 46
 హద్ద్యా 15
 హన 37

హన్కన్సు 35
 హన్స్, లీ 70, 290, 292, 564, 624,
 668, 669
 హన్నా హటియా 179
 హన్స్ ఎగోన్ 101
 హన్స్ సాక్స్ 99
 హప్పిన్స్, జెరార్డ్ మాన్లి 672
 హఫీజ్ 47, 48, 669
 హఫీద్ అబ్రూ 47
 హబక్కుక్ 54
 హబ్బర్డ్ క్రేన్స్ 130
 హబిబుల్లా ఖా ఆనీ 48
 హబీబ్ ఉస్ సయిర్ 47
 హమ్సన్ 541
 హమురోటోకి నాగా 33
 హమ్పన్, నట్ పెడెర్సన్ 160, 243, 669
 హయనాత్ 152, 154
 హయషిగజన్ 35
 హయాఫిపుసా 37
 హయామాయోషికి 37
 హరియత్ 295
 హరీ ఆన్ డౌన్ 75
 హరు 37
 హర్దుబాల్ 336
 హర్మటన్, లా 266
 హలాకోథ్ 55
 హలాగు 47
 హర్విసెక్ బోరోవ్స్కీ 104
 హవాయిన్ భాషలు 13
 హవిడ్ జియా ఉస్సగిల్ 43
 హవీ 172
 హవుస్ ఆఫ్ ఫేమ్, ది 63
 హవెల్స్, విలియం డీన్ 185, 670
 హసిక్ పాషా 43
 హసెగవటెనకి 37
 హసైట్ ఉద్యమం 103
 హక్జైట్ 697
 హగ్బార్ట్ ఓగ్ సైన్ 699
 హజిఖల్ ఫా 23
 హజెన్ మొనా గటారి 33
 హజ్లిట్, విలియమ్ 70, 291, 670, 671

హట్ హౌస్ బుల్గమ్స్ 510
 హటెన్టాట్-బుష్మన్ భాషా కుటుంబం 4
 హటెన్టాట్ భాషలు 168; -వర్గం 168
 హతీఫ్ 47
 హథార్స్, నథేనియల్ 184, 592, 670,
 671
 హథాఫెట్ బేహా ఎడెన్ థాంటే 55
 హన్ ద వలాండ్ 693
 హన్పా 120
 హన్యూ 265
 హనా 530
 హనిబల్ జర్నల్ 373
 హన్స్ నా దిస్ తిద్ 699
 హన్స్ మిక్సెల్ సెన్ 691
 హన్స్కార్ల్ ఆర్ట్స్మన్ 61
 హన్సన్ 111
 హన్సియాటిక్ లీగ్ 109
 హప్ సిగ్నోర్ 338
 హపీవైన్ యార్డ్ 353
 హప్పిన్స్, జెరార్డ్ మాన్లి 73, 672, 623
 హఫ్ ఏ లైఫ్ ఎమేజ్జ్ 231
 హఫ్ స్కాచ్ 193
 హఫ్మన్, ఇ.టి.ఏ. 100, 110, 366, 405,
 673
 హఫ్మన్స్టాల్, హ్యూగో ఫాన్ 61, 101,
 673
 హఫ్ట్ పైకర్ 403
 హఫ్ట్మన్, గెర్హార్డ్ 101, 187, 260, 672
 హమ్ ఫూనరల్ 198
 హమ్బ్రెస్ డి మెయిస్ 228
 హమ్లిన్ గార్లండ్ 185
 హమ్లిన్ 182
 హమేజి కటలోనియా 225
 హమ్లిన్ గార్లాండ్ 670
 హమ్లెట్ అండ్ హిజ్ ప్రొబ్లమ్స్ 254
 హమ్లెట్, ది 65, 436, 625
 హయోం 56
 హరల్డ్ 573
 హరియెట్ మన్రో 185, 253
 హరూ నో యుకి 525
 హరోల్డ్ బుల్గమ్ 188

హార్ట్ జర్నీ, ది 688
 హార్ట్ ఆఫ్ డార్క్నెస్ 276
 హార్ట్ ఆఫ్ ది మిడ్లాంథియన్, ది 69, 650
 హార్ట్ ఆఫ్ ది వెస్ట్ 677
 హార్ట్, బ్రెట్ 185, 373, 674
 హార్ట్ బ్రేక్ హౌస్ 74, 474
 హార్ట్ క్రేన్ ది బ్రిడ్జ్ 186
 హార్ట్ మన్, వాన్ ఆ 98, 99, 674
 హార్ట్ లీ, ఎల్.పి. 74
 హార్టీ, థామస్ 73, 242, 613, 653, 658, 674
 హార్న్ 57
 హార్న్ ఆఫ్ ది హోరీ స్పిరిట్ 53
 హార్నర్స్ మేగజైన్ 683
 హార్నర్ ఆఫ్ హెవెన్ 643
 హార్న్ నియం 655, 656
 హార్సెస్ మూత్, ది 74, 281
 హాల్ పోర్టర్ కస్టిన్ స్టాడ్ 198
 హాలిఫాక్స్ 189
 హాలెర్, ఆల్ బ్రెట్ వాన్ 675
 హాలో ఆఫ్ ద త్రీ హిల్స్, ది 671
 హాల్బర్, బి. 232
 హావ్ సీన్ దెయిర్ ఫేసెస్ 286
 హాస్పాస్టిల్, డీ 494
 హాసెన్ 110
 హి న్యూ హి వజ్ రైట్ 375
 హి హోరీ క్విట్ కా ఓసోన్ వ్యానెస్కో 139
 హింద్ ఇన్ రిచ్ మండ్ పార్క్, ఏ 668
 హింది 7, 50
 హిందీ-ఉర్దూ 97
 హిందూ యుగం 51
 హిందూస్థానీ 51
 హికిన్సన్ 435
 హిగుచి ఇచియో 36
 హిగ్గిన్సన్ 380
 హిగ్గిన్స్, జె.ఆర్. 85
 హిచ్ వారా 168
 హిజ్ అవర్ 329
 హిజ్ ఎకటామిటీ 349
 హిజ్ హ్యూమర్ 344
 హిజ్ ఎక్స్ ప్రెస్ 74

హిజకురిగె 35
 హిజా ప్రాడిగా, ఎల్ 225
 హిజోడి హోంబర్ 559
 హిటెబ్ 174
 హిటోటోగిసుకాజోరకుగెట్సు 36
 హిట్టరీకిల్ 86
 హిట్లర్ 119, 536
 హిదల్లా 613
 హిదిక్ 175
 హినెల్ 320
 హిన్ అషిహే 38
 హిపోక్రటీస్ 92, 95
 హిప్పియాస్ 582
 హిప్పోలిటా 95
 హిమ్ టు ది నైయాడ్స్ 212
 హిమ్ టు ది పిల్లరీ 382
 హిమ్మినాజోరాట 129
 హిమ్మర్లాండ్ కథలు 545
 హిమ్స్ ఇన్ ఆనర్ ఆఫ్ లవ్ అండ్ బ్యూటీ 664
 హియర్ అండ్ నా 583
 హియర్ కమ్స్ 629
 హియర్ లైస్ 411
 హియామ్స్ అండ్ సాంగ్స్ ఆఫ్ ది చర్చ్, ది 614
 హియావథాస్ డిపార్చర్ 300
 హియావథాస్ వెడ్డింగ్ ఫీట్స్ 300
 హిరగణ 31
 హిరటా అట్సు టాంవే 35
 హిరయత్ 295
 హిరయామా టోగో 240
 హిరవోకా కిమిటకే 524
 హిరాయిక్ కప్ రైట్ 301
 హిరుయ్ వాల్లే సెలాసీ 173
 హిరోషిమా నోటో 262
 హిరోషిమా మోన్ అమోర్, ది 383, 384
 హిల్ ఆఫ్ దేవి, ది 445
 హిలరీ అస్తరాబాది 47
 హిల్లెల్స్ వేస్ 470
 హిల్స్ జారాగ్నర్ 701
 హిల్వర్స్ అండ్ ది బర్టన్స్, ది 197

హిల్స్ వర్ జాయ్ ఫుల్ టుగెదర్, ది 194
 హిషామ్ కాలిఫా 234
 హిష్టాయిరీ కాంటెంపరెని, లా 447
 హిస్ టాయ్ 471
 హిస్ డ్రీమ్ 471
 హిస్ మేరేజ్ అ-లా-మోడీ ఆల్ ఫర్ లవ్ 390
 హిస్ రెస్ట్ 471
 హిస్ డాయ్, ఇబ్న్ షఫ్రూత్ 676
 హిసాయీ 22
 హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లాండ్ 474, 529, 530
 హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ థాట్ ఇన్ ది ఎయిటీన్త్ సెంచరీ 653
 హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ ప్రాసడీ ఫ్రమ్ ది ట్వెల్త్ సెంచరీ టు ది సెజెంటి డే 642
 హిస్టరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ ప్రోజ్ రిథమ్ 642
 హిస్టరీ ఆఫ్ ఎలిజబేథియన్ లిటరేచర్, ఏ 642
 హిస్టరీ ఆఫ్ ఏ గుడ్ వార్మ్ వాచ్ కోట్, ది 658
 హిస్టరీ ఆఫ్ క్రిటిసిజమ్ ఎండ్ లిటరరీ టేస్ట్ ఇన్ యూరప్, ఏ 642
 హిస్టరీ ఆఫ్ ది ఇంగ్లీష్ స్పీకింగ్ పీపుల్, ది 336
 హిస్టరీ ఆఫ్ ది పెలోపానేషియన్ వార్ 396
 హిస్టరీ ఆఫ్ ది రిఫర్మేషన్ ఇన్ స్కాట్ లాండ్ 161
 హిస్టరీ ఆఫ్ ది సివిల్ వార్స్ 426
 హిస్టరీ ఆఫ్ న్యూజిలాండ్, ఏ 633
 హిస్టరీ ఆఫ్ న్యూయార్క్ 238
 హిస్టరీ ఆఫ్ పెరూ 611
 హిస్టరీ ఆఫ్ ప్రెడరిక్, ది 282
 హిస్టరీ ఆఫ్ ఫ్లారెన్స్ 509
 హిస్టరీ ఆఫ్ మిస్టర్ పాలీ, ది 74
 హిస్టరీ ఆఫ్ యునైటెడ్ స్టేట్స్ 215
 హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ ఫిలాసఫీ 548
 హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ లిటరేచర్ 19
 హిస్టరీ ఆఫ్ సర్ చార్లెస్ గ్రాండిసన్ 553
 హిస్టరీ ఆఫ్ హెన్రీ ఎస్మండ్, ది 359
 హిస్టరీ వాన్ మెజు ఫ్రౌసారా బర్గి హార్ట్, డె 107

హిస్టారిక్ డి మానీ 617, 645
 హిస్టారిక్ డాట్స్ ఆన్ ది లైఫ్ అండ్ రెయిన్
 ఆఫ్ కింగ్ రిచర్డ్ ది థర్డ్ 598
 హిస్టారికల్ అండ్ క్రిటికల్ డిస్క్రిప్షన్ ఆఫ్
 ఫ్రెంచ్ పాయింట్రీ అండ్ థియేటర్ ఇన్
 ది సీక్వెన్స్ సెంచరీ 641
 హిస్టారికల్ కామెడీ, ఏన్ 655
 హిస్టారికల్ మాన్యువల్ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ ప్రాసడీ
 642
 హిస్టారికల్ రిజిస్టర్ ఫర్ ది ఇయర్ 441
 హిస్టారికల్ స్కూల్ ఆఫ్ జ్యూరిస్ప్రడెన్స్
 327
 హిస్టారియా జనరల్ డిలా 367
 హిస్టారియా డి పోర్చుగల్ 684
 హిస్టారియా సెయింటియోనెల్ 642
 హిస్టారియాస్ దె అమెర్ 488
 హిస్టారియాస్ ఫెంటాస్టికాస్ 488
 హిస్టారియా యూనివర్సల్ దిలాన్ ఫేమియా
 483
 హిస్టోరీ డి కెనడా 191
 హీబ్రూ భాష 10, 19, 54, 56; - లిపి
 93; -సాహిత్యం 54, 56
 హీమ్సాసామి 86
 హీమాన్ 191
 హీరో అండ్ లియాండర్ 329, 518
 హీరో ఆఫ్ అవర్ టైమ్, ఏ 142, 431
 హీరో ఆఫ్ టుడే, ఏ 431
 హీరోన్ 355
 హీరోయిక్ కపైట్ 66
 హీరోయిక్ పాయిమ్ ఇన్ ప్రైజ్ ఆఫ్ వైన్
 474
 హీరోస్ ఆఫ్ వైల్డ్ అలివ్ 71
 హీరోస్ స్కాటిసి 304
 హుండె జారె 326
 హుందోల్డ్ గిట్ 188
 హుకా సాదుద్దీన్ 43
 హుగో గ్రోటియస్ 258
 హుమయూన్ నామా 47
 హురేస్ 263
 హుర్బకస్ కుర్ జూస్ 701
 హులాబలు 59

హువాసి పుంగో 196
 హువాసిపంగో 231
 హుసేన్ రహ్మా 43
 హుసేన్ సవాయా (మషాద్) 48
 హూ యాస్ ఎఫ్రయిడ్ ఆఫ్ వర్జీనియా పుల్స్
 188
 హూ విల్ గార్డ్ ది గార్డ్స్ దెమ్ సెల్వ్స్ 352
 హూగో కొల్లెంతాజ్ 115
 హూపర్, డబ్ల్యు.డి. 594
 హూమ్ రివోల్వే, లా 272
 హూలీ గ్రెయిల్ 616
 హూల్డ్ హుసెన్ 101
 హెండిక్ కన్సన్ 129
 హెఇమెనో గటారి 33
 హెట్, బెన్ 676, 677
 హెగెల్ 101
 హెగ్జామిటర్ 264
 హెచ్బిస్టోస్ డోమిక్ 483
 హెటైట్ భాష 10
 హెడ్లాంగ్ హాల్ 70
 హెడ్డా గార్లర్ 235
 హెన్కియన్ టైప్స్ 119
 హెనిక్ మార్చ్మన్ 108
 హెనిక్ యాస్కర్ జెరెగార్డ్ 110
 హెనిక్ విస్నపూ 83
 హెనియేడ్, లా 615
 హెనీ IV 117
 హెనీ ఎస్మండ్ 72, 359
 హెనీ, ఓ. 485, 677
 హెనీ కింగ్స్లీ 197
 హెనీ కెల్స్ 189
 హెనీ గాడియర్-బెస్కా 428
 హెనీ గాథియర్ విల్లార్ 299
 హెనీ జార్డ్ 185
 హెనీ జేమ్స్ 671
 హెనీ ట్యూడర్ 154
 హెనీ డి జోనెనల్ 299
 హెనీ డి రిగ్నెయిర్ 602, 634
 హెనీ ది ఫిష్ట్ 65
 హెనీ ది ఫోర్త్ 65
 హెనీ బెయిల్ 125

హెనీ మేటిస్ 659
 హెనీ రజవిస్కీ 115
 హెనీ రూసో 204
 హెనీ రేనియర్ 429
 హెనీ లూయిస్ 686
 హెనీ హచ్సన్ రిచర్డ్సన్ 215
 హెనీ హటిల్స్టన్ రోజర్స్ 374
 హెనీ హల్లం 530
 హెనీయానా, ఓ. 678
 హెన్లీ, విలియమ్ ఎర్నెస్ట్ 678
 హెబెల్, ఫ్రెడ్రీక్ 678
 హెమింగ్వే, ఎర్నెస్ట్ 187, 188, 209, 413,
 428, 439, 470, 529, 659, 679
 హెమెటిక్ కుటుంబం 167; -భాష 167,
 168, 169; -భాషలు 15
 హెమెట్-సెమిటిక్ భాషా కుటుంబం 15,
 174
 హెమోన్, లూయీ 681
 హెమ్మర్ వీగర్ 109
 హెయరీ ఏప్, ది 187, 260
 హెయ్స్, పాల్ యోహాన్ లుద్విగ్ వాన్ 681
 హెయన్రిక్ వాన్ వెల్డె 106
 హెయిటీ తల్విక్ 83
 హెయియాన్ యుగం 32
 హెయిల్ అండ్ ఫేర్వెల్ 529
 హెర్ సెల్ఫ్ సర్ప్రైజ్ 281
 హెర్క్యులీస్ 159
 హెర్జోగ్ 188
 హెరాక్లియోస్ 178
 హెరాల్డ్ ఈ. డ్రైవర్ 16
 హెరాల్డ్ నోర్స్ 476
 హెరిటేజ్ ఆఫ్ కుర్ట్, ది 490
 హెరెటిక్స్ 339
 హెరెవర్డ్ ది వేక్ 72
 హెరేరా-ఇ-రైసిగ్, జూలియో 684
 హెరేరా, ఫెర్నాండ్ డి 157, 685
 హెరేరో 168
 హెరేషియన్ ఓడ్స్ 408
 హెరోడిస్ ఉండ్ మరియమ్ 679
 హెరోడోటస్ 92, 95, 582

హార్మనా సాన్సల్సియోలా 409
 హార్మ్యలానో డి కార్వాలో 684
 హార్మర్, యోహాన్ గోట్ట్రీడ్-వాన్ 681
 హార్న్, మన్ మోనోలాగ్, ది 605
 హార్న్, లెఫ్టాంటియా 682, 683
 హార్నాండెజ్, హోస్ 193, 198, 683, 684
 హార్నాన్ కార్టీస్ 195
 హార్న్ స్ట్రోమ్ స్కాండ్ నేవయన్ 208
 హార్న్ ఐసెన్ రైఫ్ 61
 హార్న్ స్పెన్సర్ 70, 388
 హార్న్, ఎల్ 645
 హార్న్ నెర్వల్ 184
 హార్న్ వాండెల్ 699
 హార్మియోన్ 517
 హార్మీన్, లా 204
 హార్మెస్ 538
 హార్క్, రాబర్ట్ 66, 685
 హెల్ నిస్ట్ గ్రీక్ 92
 హెల్ అఫ్ స్పార్టా 610
 హెల్స్ ఇన్ ఈజిప్ట్ 674
 హెలెనా 591
 హెలెనిక్ యుగం 95
 హెలెనికా 355
 హెలెనిస్టిక్ గ్రీక్ 93
 హెలెస్ డాబ్లీవ్ 78
 హెల్లా నా 83
 హెల్గ్ క్రాగ్ 111
 హెల్ప్రాగ్లాతా 256
 హెల్టెన్ లీడర్ 98
 హెల్టర్ బెర్గ్ 159
 హెల్లా వ్యవలిజోకి 120
 హెల్విజువోనెన్ 120
 హెవెన్లీ బా 200
 హెవెన్స్ గేట్ 593
 హెవోయిన్ బ్రూ 160
 హెస్ పెరిడిస్ 685
 హెస్, హెర్మన్ 101, 686
 హెసియడ్ 94, 416, 423, 686, 687
 హెస్టెరా 370

హెండ్ ఆఫ్ ది పాట్రీక్ 389
 హెండ్ ఫుల్ ఆఫ్ థ్రోన్ 591
 హెంబర్గ్ 168
 హెకెమున్ గటారి 33
 హెడన్ స్టాన్ హెర్బెర్ట్ ఫాస్ట్ 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407
 హెతువాదం 183, -యుగం 124
 హేవీ ప్రిన్స్ అండ్ అదర్స్ 614
 హేవీ వ్యాబీ 613
 హేవీ హెక్టార్ 225
 హేమట్ 639
 హేమిల్టన్ ఫిష్ గ్రాంటర్ 614
 హేరబ్-ఎ-డబ్-బిచ్ 389
 హేరియలిష్ 108
 హేళన కామ్యూన్ (స్ట్రైట్) 103, 195
 హేవుడ్ ఛాప్మన్ 482
 హేవుడ్, జాన్ 649, 687
 హేహే 168
 హై-జర్మన్ 6, 97
 హైండ్ అండ్ ది పార్థెన్ 66
 హైండర్సన్ ది టెయిన్ కింగ్ 47
 హైండిక్ క్రిస్టియన్ స్టేన్ హోమ్ యోత్రా 222
 హైకుమ్ 168
 హైకూ 35, 38, 683
 హైక్ 240
 హైటా 179
 హైడా 17
 హైడామాకి 139
 హైడీ 162
 హైడీ హెన్రీ బ్రులార్డ్ 657
 హైడీయోటేఫియా 66
 హైదర్ 24
 హైన్, హైనిక్ 101, 224, 554, 687, 688, 692
 హైనిఖ్ వాన్ క్లెస్ట్ 100, 368, 374, 407
 హైని బెర్గ్హోస్ 253
 హైపీరియన్ 289, 291, 562, 690
 హైబోన్ 443
 హైమ్ స్పింగ్ 86

హైమట్, డి 399
 హైమట్ 61
 హైమట్ 61
 హైమెన్ 347
 హైమ్ క్రింగ్ 663
 హైమ్ టు ది నైట్ 406
 హైవాథా 465
 హైస్మన్, జె.కె. 430, 589
 హైసార్బియన్ 6
 హాటాటాగిసు 36
 హామ్మా 525
 హారియా లోవిన్ 14
 హారేన్ 49, 174, 200, 264, 298
 426, 433, 434, 519, 555, 666
 688, 689
 హాల్బుక్ 10
 హా ఇ.డ.బి. 185
 హా భాష 7
 హా హెలియోస్ హా హెలియోటెస్ 690
 హాంబర్గ్ 302
 హాకన్ కుదురు 17
 హాకుజు రోసెన్బామ్ ఇతానా 486
 హాక్కు 36
 హాక్ సాంగ్ 423
 హాక్జీలి నోటికా 525
 హాక్కి 33
 హాట్ యూనివర్స్, ది 18
 హాటెన్టాట్ భాషలు 46
 హాన్సెర్ ఎన్వ్యూసియాస్టా, ఎల్ 404
 హాప్, ఏ.డి. 75, 88, 198
 హామ్ ఆఫ్ ది జెంటి 392
 హామ్ ఏజ్ ఫౌండ్ 294
 హామ్ కమింగ్, ది 401, 415
 హామ్ థాట్స్ ఫ్రమ్ ఎబ్రాడ్ 71
 హామర్ 67, 92, 94, 148, 149, 223, 241, 263, 301, 416, 423, 425, 545, 682, 687, 689
 హామిని ఏనో 600
 హామె నెజమ్ ఎ మనుయేల్ బాండియేరా 458
 హామెన్ స్టాఫెన్ 99

హోమెన్స్ సెమ్ కామినో 647
 హోమేజ్ టు అమెరికన్ ఇండియన్స్ 281
 హోమేజ్ టు మిప్టైస్ బ్రాడ్ స్ట్రీట్ 470, 494
 హోమోఫేబర్ 449
 హోమ్స్ 670
 హోరా డి బాయ్ 444
 హోరా, లా 281
 హోరెబ్ 472
 హోరెస్ గ్రీన్ 184
 హోరో వర్షిఫ్ 282
 హోరోయిక్ శ్వాంజాస్ 389
 హోల్ ఆఫ్ హోర్మోనియం, ది 655
 హోల్ బెర్గ్, లుడ్విగ్ 110, 159, 691
 హోల్మగ్రెల్ 626
 హోలీ గ్రెయిన్ ఆండ్ అదర్ పాయమ్స్, ది 369
 హోలీ డయింగ్ 66
 హోలీ లివింగ్ 66
 హోలీ వార్, ది 455
 హోలే వెగ్, పార్ట్ 296
 హోలోబోరోరాడ్కా, వి. 140
 హోల్డ్ యువర్ అవర్ అండ్ హావ్ అనదర్ 477
 హోల్లెర్స్, ఫ్రీడిక్ 100, 374, 495, 689, 690
 హోల్మాన్ హంట్ 72
 హోవర్డ్స్ ఎండ్ 445

హోవర్డ్స్ బ్రూక్నర్ 456
 హోవానీస్ కుమానియన్ భావగీతాలు 59
 హోస్ డి అబాజో 202
 హోసియా 54
 హోసెన్ డెస్ హెర్స్ పాన్ బ్రెడ్, డి 208
 హోస్టేజ్, ది 477
 హోస్టార్స్ 282
 హోహైన్ లిన్డెన్ 69
 హూ టు రైట్ హిస్టరీ 582
 హూ వుయ్ బాట్ ది గుడ్ న్యూస్ 498
 హూండ్ ఆఫ్ హెవెన్, ది 73
 హూట్ సర్వైలెన్స్ 354
 హూస్ ఆఫ్ ఎర్త్ 421
 హూస్ ఆఫ్ చిల్డ్రెన్, ఏ 280
 హూస్ ఆఫ్ ది డెడ్, ది 385
 హూస్ ఆఫ్ పోమ్ గ్రేనెట్స్, ఏ 614
 హూస్ ఆఫ్ ఫేమ్ 337
 హూస్ ఆఫ్ ఫ్లవర్స్, ది 269
 హూస్ ఆఫ్ లార్డ్స్, ది 530
 హూస్ డివైడెడ్, ఏ 421
 హూస్ ఫర్ మిస్టర్ బిశాప్స్, ఏ 194
 హూస్ బాయ్, ది 171, 262
 హూస్మన్, ఏ.ఈ. 73, 581, 692
 హూస్హోల్డ్ వర్డ్స్ 284, 315
 హూసా భాష 15
 హూస్టన్ పోస్ట్ 677
 హూలెట్ 545
 హ్యూనెస్ 442

హ్యూకునిన్ ఇష్టు 33
 హ్యూపీ బాయ్ 489
 హ్యూ గ్రేటియస్ 592
 హ్యూ గొరాడ్వేప్ 83
 హ్యూగో, విక్టర్ 125, 145, 191, 684, 692, 693
 హ్యూజియర్ హోలీడే 389
 హ్యూటన్ టెయోరమెంటస్ 370
 హ్యూడోబ్రో, విసెంటె గార్పియా 694
 హ్యూమ్, టి.ఇ. 252
 హ్యూమన్ కామెడి, ఏ 629
 హ్యూమన్ దాడీ 647
 హ్యూమన్ పోయెమ్స్ 596
 హ్యూమనిజమ్ 3
 హ్యూమరస్ లెఫ్టినెంట్, ది 452
 హ్యూమా క్లెనాన్ 88
 హ్యూయంగ్ 40
 హ్యూయేపిన్ 365
 హ్యూస్ (జేమ్స్ మెర్సర్), లాంగ్స్టన్ 694, 695
 హ్యూస్మన్స్, జోరిస్ కార్ల్ 634, 695
 హ్రోవత్కిబాగ్ మార్చ్ 302
 హ్రోహోరీ కోసింకా 140
 హ్రోత్పిథా 150
 హ్యూఛాయ్ నాక్రోప్ 41
 హ్వియాంగ్ 11, 27